E 34 — 600

m.1

А. 5057
19 сент. 191

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЬ

Польскаго и Русскаго Языка

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. Дубровскимъ

Членомъ-Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

DOKŁADNY SŁOWNIK

Języka Polskiego i Ruskiego

UŁOŻONY PRZEZ

P. Dubrowskiego

Członka Korrespondenta CESARSKIEJ Akademji Nauk.

Tom I. Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

Nakład Ferdynanda Hoesicka.

1914.

Сер. 404 Д. 5051
19 сент. 1914.
Сиб. 3/20

Полный Польско-Русскій Словарь.

Dokładny Słownik Polsko-Ruski.

DOKŁADNY SŁOWNIK

JĘZYKA

POLSKIEGO i RUSKIEGO

ULOŻONY PRZEZ

P. DUBROWSKIEGO

Członka-Korrespondenta CESARSKIEJ Akademji Nauk.

Część Polsko-Ruska.

WARSZAWA.

NAKŁAD KSIĘGARNI FERDYNANDA HOESICKA

1914.

Druk W. Cywińskiego, Nowy-Świat 36, w Warszawie.

I. 34/600

ПОЛНЫЙ СЛОВАРЪ ПОЛЬСКАГО и РУССКАГО ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ

П. П. ДУБРОВСКИМЪ

Членомъ-Корреспондентомъ Императорской Академіи Наукъ.

Часть Польско-Русская.

ВАРШАВА.

ИЗДАНІЕ КНИЖНАГО МАГАЗИНА ФЕРДИНАНДА ГЁЗИКА

1914.

Типографія В. Цывинскаго, Новый Свѣтъ 36, въ Варшавѣ.

22463 V
17 XII 1928
БИБЛІОТЕКА
ИМПЕР. РОСС. ИСТОР. МУЗЕЯ

A.

A произно́сится какъ ру́сская бу́ква **A**, та же бу́ква съ носовы́мъ зву́комъ **Ą** произно́сится какъ *ом* пе́редъ бу́квами *b* и *p* (**dąb**, дубъ, **kąpiel**, купа́льня), пе́редъ про́чими же согла́сными какъ *он* (**pająk**, пау́къ, **kąt**, у́голъ). Въ концѣ словъ носово́й звукъ почти́ утра́чивается и перехо́дитъ въ *O* (**chodzą**, хо́дятъ, **z tobą**, съ тобо́ю).

A, а, и, но, ли, же. **A byłeś tam?** былъ ли ты тамъ? **A gdzie poszedł?** куда́ онъ пошёлъ? **A gdzie jest?** Да гдѣ онъ? **A tak!** ну, да! коне́чно! ита́къ! **Nic a nic!** бо́лѣе ничего́, соверше́нно ничего́! **A pisać to pisać!** Писа́ть такъ писа́ть! **Nic nie wie a gada**, ничего́ не зна́етъ а болта́етъ. **Był to wojak a nawet znakomity literat**, э́то былъ во́инъ и да́же знамени́тый литера́торъ.— **A tak, czego nie wiedział, innych pytał się**, ита́къ, чего́ онъ не зна́лъ, спра́шивалъ у други́хъ. || **A!** а! *Межд.* А! а!

Aaronowa broda, Ааро́нова борода́, сухо́й водоле́нь, подлѣсникъ (*растеніе*).

Abcas, -a, *м.* *см.* **Abzas**, **Obcas**.

Abcyssa, -y, *ж.* *Мат.* абци́сса.

Abdank, **Habdank**, -u, *м.* по́льскій гербъ съ бу́квою **W**.

Abdankować, *Стар.* отрѣша́ть отъ слу́жбы; || оставля́ть слу́жбу, отрека́ться (*отъ чего́*).

Abdominalny, *Анат.* брюшно́й.

Abdruk, -u, *м.* отпеча́токъ, отпеча́тка; || слѣпокъ.

Abdykacja, -ji, *ж.* сложе́ніе съ себя́ са́на; || отрече́ніе отъ престо́ла, абдика́ція.

Abdykować, сложи́ть съ себя́ санъ; || отре́чься отъ престо́ла.

Abecadarjusz, **Abecadlarz**, -a, *м.* а́збучникъ, уча́щійся а́збукѣ.

Abecadlarka, -i, *ж.* а́збучница, уча́щаяся а́збукѣ.

Abecadlnik, -a, *м.* а́збука, буква́рь.

Abecadło, -a, *ср.* а́збука, собра́ніе буквъ, буква́рь.

Abecadłowy, а́збучный, алфави́тный. **Porządkiem abecadłowym**, по а́збучному поря́дку, по алфави́ту.

Abelek, -lka, *м.* опо́екъ.

Abelkowy, опо́йковый.

Aberracja, -ji, *ж.* *Астрон.* аберра́ція, ка́жущееся движе́ніе неподви́жныхъ звѣздъ; || *Опт.* разсѣяніе лучей свѣта въ зри́тельныхъ тру́бахъ; || * совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.

Ab instat, *Юрид.* безъ завѣща́нія.

Ab irato, *Юрид.* учинённый въ гнѣвѣ.

Abis, *см.* **Abys**.

Abjuracja, -ji, *ж.* отрече́ніе, отступле́ніе подъ прися́гою.

Abjurować, отрека́ться, отступа́ться, отпира́ться подъ прися́гою.

Ablaktować, прививать дере́вья.

Ablaktowanie, -nia, *ср.* прививáніе, приви́вка дере́вьевъ.

Ablegacja, -ji, *ж.* аблега́ція, до́лжность вика́рія, легата.

Ablegat, -a, *м.* аблега́тъ, вика́рій легáта.

Ablegowanie, -nia, *ср.* *см.* **Odkładanie**.

Ablegry, *мн.* *см.* **Odkłady**.

Ablucja, -ji, *ж.* омове́ніе, умове́ніе.

Abo, **Albo**, и́ли, иль, ли́бо.

Abolicja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, уничтоже́ніе; || проще́ніе, проща́да.

Abonament, -u, *м.* абонеме́нтъ, абонирóвка, подпи́ска, подписна́я цѣна́.

Abonent, -a, *м.* абоне́нтъ, подпи́счикъ.

Abonować, абони́ровать, подпи́сываться.

Abordaż, -u, *м.* абовда́жъ, сцѣпле́ніе двухъ корабле́й.

Aborigeni, *мн.* аборигéны, первобы́тные жи́тели, старожи́лы.

Abowiem, **Albowiem**, и́бо, потому́ что.

Abrewjacja, -ji, *ж.* сокраще́ніе.

Abrewjator, -a, *м.* сократи́тель; || сочини́тель па́пскихъ буллъ и разрѣше́ній.

Abrewjatura, -y, *ж.* сокраще́ніе словъ.

Abrys, -u, *м.* о́черкъ, чертёжъ, рису́нокъ.

Abscyssa, -y, *ж.* *Мат.* абсци́сса, отрѣ́вокъ.

Absolucja, -ji, *ж.* разрѣше́ніе отъ грѣхо́въ, отпуще́ніе грѣхо́въ; || освобожде́ніе отъ наказа́нія, оправда́ніе.

Absolut, -a, *м.* де́спотъ, самоупра́вный челове́къ.

Absolutnie, самовла́стно, произво́льно.

Absolutność, -ści, *ж.* произво́лъ, произво́льность, самовла́стіе, самовла́стность, абсолютизмъ.

Absolutny, абсолю́тный, произво́льный, самовла́стный.

Absolutyzm, -u, *м.* *см.* **Absolutność**.

Absorbcja, -ji, *ж.* **Absorbowanie**, -nia, *ср.* всáсываніе, поглоще́ніе.

Abstencja, -ji, *ж.* устране́ніе.

Abstrakcja, -ji, *ж.* отвлече́ніе, отвлече́нность.

Abstrakcyjny, отвлечённый.
Absurdum, *ср. Нескл.* нелѣпость, вздоръ.
Absyda, **-y**, *ж.* сводъ, ни́ша, || хо́ры, *мн.*
Abszach, **-u**, *м.* шахова́нье.
Abszluss, **-u**, *м.* заключе́ніе, сведе́ніе ётовъ.
Absznit, **-u**, *м.* купо́нъ, отрѣзокъ.
Abszyt, **-u**, *м.* увольне́ніе отъ слу́жбы, отста́вка.
Abszytować, уво́лить, отста́вить отъ слу́жбы.
Abszytowany, уво́ленный, отста́вленный отъ слу́жбы.
Abszytowy, каса́ющійся отста́вки. **List abszytowy**, бума́га объ отста́вкѣ.
Abucht, **-a**, *м.* би́тое мя́со.
Abusus, *Нескл.* злоупотребле́ніе по до́лжности, превыше́ніе вла́сти.
Aby, что́бы, чтобъ, да́бы, хотя́ бы, по кра́йней мѣрѣ; то́лько бы.—**Abyś wiedział o tém**, знай же э́то! **Dołożyłem wszelkiej usilności, aby pozyskać jego przyjaźń**, я употребилъ всѣ стара́нія, что́бы снискать его́ дру́жбу. **Daj mu aby z czego żyć**, дай ему́ чѣмъ жить, и́ли дай ему́ сре́дства къ жи́зни. **Aby ten raz nie kłam**, хоть въ э́тотъ разъ не лги́.
Abzas, *см.* **Obcas.**
Acan, Wacan, Acpan, Wacpan, -a, сокращённое выраже́ніе: **Waszmość Pan**, (ми́лостивый госуда́рь) употребля́емое то́лько въ разгово́рѣ съ ни́сшими ли́цами, та́кже и съ ирони́ею.
Acetabał, **-u**, *м. см.* **Panewka.**
Acetometr, **-u**, *м. Хим. см.* **Octometr.**
Ach! Ah! *межд.* ахъ!
Achromatyczność, **-ści**, *ж.* **акромати́змъ**, обезцвѣ́чиваніе.
Achromatyczny, акромати́ческій, безцвѣтный.
Achtel, **-a**, *м.* восьма́я до́ля бо́чки.
A conto, въ счётъ, на счётъ.
Acz, Aczkoli, Aczkolwiek, хотя́, хотя́ бы, хоть; не смотря́ на то́, что.... — **Acz ich było stu, nie śmieli na nas uderzyć**, хотя́ ихъ бы́ло сто челове́къ, но они́ не сме́ли напа́сть на на́съ. **Umiej jeszcze korzystać aczkolwiek z tej straty**, хотя́ отча́сти извле́кй по́льзу изъ э́той поте́ри. **Mocz w czystej wodzie, acz nie przez dzień**, мочи́ въ чи́стой водѣ́ по кра́йней мѣрѣ че́резъ день. — **Zdali na jego zdanie, acz to mieli czynić**, они́ положи́лись на его́ мнѣ́ніе, дѣ́лать ли имъ это?
Ad acta, къ дѣ́лу. **Złożyć do akt**, пріобщи́ть къ дѣ́лу.
Adamantyn, **-u**, *м.* алма́зъ.
Adamaszek, **-szku**, *м.* камка́.
Adamaszkowy, камча́тный.
Adamizacja, **-ji**, *ж.* адамиза́ція, шоссе́, сдѣ́ланное по спо́собу Макъ-Ада́ма.
Ad causam (co do sprawy), по дѣ́лу. **Badania ad causam**, вопро́сы ча́стные, и́ли по дѣ́лу.
Adcytacja, **-ji**, *ж.* привлече́ніе къ суду́.
Adcytować, привлека́ть къ суду́, тре́бовать въ судъ.
Addycja, **-ji**, *ж. Ариѳ.* Сложе́ніе; || прибавле́ніе.
Addytament, *см.* **Dodatek, Przydatek.**
Adept, **-a**, *м.* адепт; || посвящённый (*во что́ либо*).
Adherent, **-a**, *м.* сообщни́къ, единомы́шленникъ.
Adjudykacja, **-ji**, *ж.* присужде́ніе, отда́ча съ торго́въ.
Adjudykacyjny, присуди́тельный, *см.* **Wyrok.**
Adjudykata, *мн. см.* **Przysądy.**
Adjunkt, **-a**, *м.* адъю́нктъ. **Adjunkt prawny**, помо́щникъ юрисконсу́льта.
Adjutancki, адъютантскій.
Adjutant, **-a**, *м.* адъюта́нтъ.
Adjuwant, **-a**, *м.* помо́щникъ пѣ́вчаго, и́ли органи́ста.
Adlatus, **-a**, *м.* това́рищъ.
Admanuacja, **-ji**, *ж.* вруче́ніе.
Admanuować, вруча́ть.
Administracja, **-ji**, *ж.* администра́ція, управле́ніе, правле́ніе, завѣ́дываніе, вѣ́домство.
Administracyjnie, администрати́внымъ поря́дкомъ, администрати́вно.
Administracyjny, администрати́вный, прави́тельственный. **Rada administracyjna**, совѣ́тъ управле́нія.
Administrator, **-a**, *м.* администра́торъ, прави́тель, управи́тель, управля́ющій, завѣ́дывающій.
Administratorski, администра́торскій.
Administrować, управля́ть, пра́вить, завѣ́дывать; || **Administrować Sakramenta**, пріобща́ть Св. Та́инъ.
Admiracja, **-ji**, *ж.* благогове́ніе, удивле́ніе.
Admirał, **-a**, *м.* адмира́лъ.
Admiralicja, **-ji**, *ж.* адмиралте́йство.
Admirałowa, **-éj**, *ж.* адмира́льша, жена́ адмира́ла.
Admiralski, адмира́льскій (**należący do admirała**); адмиралте́йскій (**należący do admiralicji**).
Admiralstwo, **-a**, *ср.* зва́ніе адмира́ла.
Admirować, удивля́ться, восторга́ться, восхища́ться, благогове́ть.
Admonicja, **-ji**, *ж.* увѣща́ніе; || **выго**воръ.
Adnotacja, **-ji**, **Annotacja**, **-ji**, *ж.* примѣча́ніе, замѣ́тка, отмѣ́тка, вы́носка (*внизу́ страни́цы*).
Adnotować, замѣча́ть, отмѣча́ть.
Adopcja, **-ji**, *ж.* усыновле́ніе.
Adopcyjny, усыновля́ющій.
Adoptować, усыновля́ть.
Adoptowany, усыновлённый.
Adoptujący, **-ego**, *м.* усынови́тель.
Adoracja, **-ji**, *ж.* обожа́ніе, обоготворе́ніе, поклоне́ніе.
Adorator, **-a**, *м.* обожа́тель, покло́нникъ.

Adoratorka, -i, *ж.* обожа́тельница, поклóнница.

Adorować, обожа́ть, обоготворя́ть, покланя́ться.

Adres, -u, *м.* а́дресъ, на́дпись на паке́тѣ, на конве́ртѣ. **Adres ekspedycji**, адресова́ніе должностно́й бума́ги.

Adresat, -a, *м.* адреса́тъ, получа́тель (*письма́ и т. д.*).

Adresować, адресова́ть, сдѣлать на́дпись на паке́тѣ, отпра́вить по а́дресу. || **Adresować się**, адресова́ться, относи́ться (*къ кому́ ли́бо*).

Adumbrować, *Стар.* отмѣня́ть; || * намека́ть.

Adwent, -u, *м.* рождéственскій постъ, Филúпповки.

Adwentowy, относя́щійся къ рождéственскому посту́.

Adwersarz, a, *м.* проти́вникъ.

Adwokacki, адвока́тскій.

Adwokactwo, -a, *ср.* адвока́тство, зва́ніе адвоката, защи́тника.

Adwokat, -a, *м.* адвока́тъ, защи́тникъ; || ходата́й по дѣла́мъ.

Adwokatka, -i, *ж.* защи́тница.

Adwokatowa, -éj, *ж.* жена́ адвоката.

Adwokatować, быть адвока́томъ, защища́ть дѣло въ судѣ; || ходата́йствовать.

Adwokatura, -y, *ж.* адвокату́ра.

A dyć, *Прост.* одна́кожъ, вѣдь.

Adynamiczny, *Мед.* адинами́ческій, разслабля́ющій.

Adypocera, -y, *ж. Хим.* адипоци́ръ, мынова́тый жиръ, жирово́скъ.

Aerolit, -u, *м.* возду́шный ка́мень, аэролúтъ.

Aerometr, -u, *м.* аэроме́тръ, воздухоме́ръ.

Aeronauta, -y, *м.* воздухопла́ватель.

Aeronautyka, -i, *ж.* воздухопла́ваніе.

Aerostat, -u, *м.* возду́шный шаръ.

Aerostatyka, -i, *ж.* аэроста́тика, нау́ка о равновѣсіи во́здуха.

Afekcja, -ji, *ж. Мед.* припа́докъ, болѣзнь, недýгъ.

Afekt, -u, *м.* чýвство, страсть, увлече́ніе.

Afektacja, -ji, *ж.* жема́нство, натя́нутость.

Afektować, преувели́чивать, жема́ниться, задава́ть тонъ.

Afektowanie, -nia, *ср. см.* Afektacja.

Afektowany, жема́нный, натя́нутый, мане́рный.

Afera, -y, *ж.* вы́годное дѣло, спекуля́ція.

Aferzysta, -y, *м.* аферúстъ, спекуля́торъ.

Affiljacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе къ о́бществу; || усыновле́ніе.

Affinicja, -ji, *ж.* обжига́ніе мета́лловъ.

Afirmatywa, -y, *ж.* подтвердúтельное мнѣніе, го́лосъ по́данный въ чью́ ли́бо по́льзу.

Afirmatywe, *Пар.* утвердúтельно.

Afisz, -u, *м.* афúшка, объявле́ніе.

Afront, -u, *м.* оби́да, поноше́ніе, посрамле́ніе.

Agaryk, -u, *м. Бот.* ли́стовеничная дубо́вая гу́бка.

Agat, -u, *м.* ага́тъ (*ка́мень*).

Agencja, **Ajencja**, -ji, **Agentura**, -y, *ж.* **Agenctwo**, **Ajenctwo**, -a, *ср.* аге́нтство.

Agenda, **Ajenda**, -y, *ж.* церко́вный тре́бникъ; || па́мятная кни́жка.

Agent, **Ajent**, -a. *м.* аге́нтъ, пове́ренный. **Agent nieprzysięgły**, непривилегиро́ванный ма́клеръ **Agent wymiany**, **wekslowy**, и́ли **bankowy**, биржево́й ма́клеръ.

Agio, *см.* **Ażio**.

Agitacja, -ji, *ж.* агита́ція, движе́ніе.

Agitator, -a, *м.* агита́торъ, подстрека́тель, зачи́нщикъ, возмути́тель, бунтовщи́къ.

Agitować, агити́ровать, волнова́ть, возмуща́ть. **Agitować sprawę**, вести́ дѣло, проце́съ.

Agnus, -a, **Agnusek**, -ska, **Agnuszek**, -szka, *м.* свѣча́ благослове́нная па́пою, съ изображе́ніемъ а́гнца.

Agraryjny, аграрный, *см.* **Gruntowy**.

Agregat, -u, *м.* агрега́тъ, твёрдое тѣло, соста́вленное соедине́ніемъ части́цъ ме́жду собо́ю; скопле́ніе, сборъ; || поро́ды, образо́ванныя скопле́ніемъ въ одно́ цѣлое разли́чныхъ минера́ловъ.

Agrest, -u, *м.* крыжо́вникъ.

Agronom, -a, *м.* агроно́мъ, се́льскій хозя́инъ.

Agronomja, -ji, *ж.* агроно́мія, нау́ка се́льскаго хозя́йства.

Agronomiczny, агрономи́ческій, се́льско-хозя́йственный.

Ajent, *см.* **Agent**.

Ajer, -u, *м. Бот.* айръ, коса́тикъ.

Ajerówka, -i, *ж.* айрная во́дка.

Akacja, -ji, *ж. Бот.* ака́ція.

Akademja, -ji, *ж.* акаде́мія.

Akademicki, академи́ческій.

Akademik, -a, *м.* акаде́микъ, членъ акаде́міи; || студе́нтъ акаде́міи и́ли университе́та; || профе́ссоръ акаде́міи; || *Прок.* **Akademik Smorgoński**, неотёсаный человѣкъ, медвѣдь.

Akant, -u, *м. Бот.* медвѣжья ла́па, рожа́нецъ, борщевúкъ; || *Архит.* ака́нтъ, ака́нтовые ли́стья; || *Анат.* позвоно́чный столбъ.

Akatolicki, неправосла́вный, некатоли́ческій.

Akatolik, -a, *м.* некато́ликъ.

Akcent, -u, *м.* ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || произноше́ніе, вы́говоръ.

Akcentować, ста́вить зна́ки ударе́нія, соблюда́ть ударе́нія (*въ слова́хъ*).

Akcentowanie, -nia, *ср.* словоударе́ніе.

Akcentysta, **Akcencista**, -y, *м.* шутни́къ, заба́вникъ.

Akcept, -u, *м. см.* **Akceptacja**.

Akceptacja, -ji, *ж.* акцептова́ніе (*векселя*); || приня́тіе; || согла́сіе.

Akceptant, **-a**. *м.* акцента́торъ (*векселя*); || принима́ющій; || соглаша́ющійся.

Akceptować, акцептова́ть (*вексель*); || принима́ть; || соглаша́ться.

Akces, **-u**, *м.* до́ступъ, при́ступъ, подхо́дъ.

Akcessja, **-ji**, *ж.* приступле́ніе къ дѣлу, согла́сіе.

Akcessorja, **-jów**, *мн.* дополни́тельныя, приба́вочныя статьи́; || суде́бный поря́докъ.

Akcessyt, (Accessit), **-u**, *м.* второстепе́нная награ́да (*ученику*).

Akcja, **-ji**, *ж.* а́кція, вкладъ; || дѣло, искъ, тя́жба, *см.* **Skarga**. **Wnosić akcję o co**, предъявля́ть искъ.

Akcjonarz, **-a**, *м.* акціоне́ръ.

Akcydensa, **-ów**, *мн.* взя́тки, посторо́нніе дохо́ды; || *Ком.* акциде́нція.

Akcyjny, состоя́щій на а́кціяхъ.

Akcyza, **-y** *ж.* акци́зъ, нало́гъ на питѣ́йное и съѣстно́е.

Akcyznik, **-a**, *м.* акци́зный сбо́рщикъ, ка́зенный прі́ставъ.

Akcyzny, акци́зный. **Władza akcyzna**, акци́зный надзо́ръ.

Akłamacja, **-ji**, *ж.* восклица́ніе.

Aklimatyzować, осво́ить съ но́вымъ кли́матомъ. **Aklimatyzować się**, осво́иться съ но́вымъ кли́матомъ, привы́кнуть къ но́вому кли́мату.

Aklimatyzowanie, **-nia**, *ср.* осво́еніе съ но́вымъ кли́матомъ, привы́чка къ но́вому кли́мату, акклимата́ція.

Aklimatyzowany, пріучённый, привы́кшій къ но́вому кли́мату.

Akolit, **-a**, *м.* (*У катол.*) аколи́тъ, свѣщеноно́сецъ, церко́вный прислу́жникъ; || провожа́тый, солу́тникъ.

Akomodacja, **-ji**, *ж.* приноравле́ніе, примѣне́ніе, приспособле́ніе.

Akomodować się, приноравливаться, сообража́ться, примѣня́ться.

Akompanjament, **-u**, *м.* акомпанеме́нтъ, сопровожде́ніе.

Akompanjować, акомпани́ровать, вто́рить, сопровожда́ть.

Akonto, *см.* **A conto**.

Akord, **-u**, *м.* акбрдъ; || строй; || согла́сіе.

Akordować, *Ком.* согласи́ться на отсро́чку, на усту́пку.

Akredytować, уполномо́чить, аккредитова́ть.

Akredytowany, уполномо́ченный, пове́ренный, аккредито́ванный.

Akrobata, **-y**, *м.* акроба́тъ, балансёръ, плясу́нъ на кана́тѣ.

Akrostychon, **-u**, *м.* акро́стихъ.

Aksamit, **-u**, *м.* ба́рхатъ.

Aksamitka, **-i**, *ж.* ба́рхатка, ба́рхатная ле́нточка.

Aksamitny, ба́рхатный.

Aksamitowy, бархати́стый. **Aksamitowa mączka**, аруру́тъ (*родъ муки*).

Akselband, **-u**, *м.* аксельба́ндъ.

Aksjoma, **-y**, *ж.* аксіо́ма, самоя́стина. **Aksjomatyczny**, аксіомати́ческій.

Akt, **-u**, *м.* актъ (*торже́ственное собра́ніе*); || дѣ́йствіе, актъ (*въ драмати́ческихъ произведе́ніяхъ*); || дѣло, дѣлова́я бума́га, актъ, докуме́нтъ, сдѣлка, дѣяніе. **Akt aljenacyjny**, актъ отчужде́нія, переда́ча иму́щества; **—apelacyjny**, аппеляціо́нный о́тзывъ, аппеляціо́нное проше́ніе; **—urodzenia i chrztu**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́ніи и креще́ніи; **—darowizny** да́рственная за́пись; **— hipoteczny**, закладно́й актъ на недви́жимое имѣ́ніе; **— intromissji**, вво́дный актъ, вво́дный листъ; **—kupna i sprzedaży**, ку́пчая кре́пость, ку́пчая; **— nadawczy**, жа́лованная гра́мота; || да́нная; **— najmu**, наёмный контра́ктъ; **— notarjalny**, нотаріа́льный актъ, актъ совершённый у нота́ріуса; **— oblatowany**, я́вочный актъ; **—oskarżenia**, обвини́тельный актъ, обжа́лованіе; **—odstąpienia**, поступна́я за́пись объ иму́ществѣ; **— podawczy**, сда́точный актъ; **— podziału**, раздѣ́льная за́пись; **— prywatny**, дома́шній актъ, дома́шнее усло́віе; **— przedślubny**, предбра́чный догово́ръ; **— przysposobienia**, актъ усыновле́нія; **— przyznania**, подтверди́тельный актъ; **— publiczny**, актъ совершённый зако́нным порядкомъ, нотаріа́льный актъ; **— Stanu cywilnego**, актъ граждáнскаго состоя́нія; **—ślubu**, бра́чный актъ, метри́ческое свидѣтельство о бракосочета́ніи; **—uszanowania**, испроше́ніе позволе́нія на вступле́ніе въ бракъ; **— udziału**, отдѣ́льная за́пись; **—ugody**, полюбо́вная за́пись; **—uposażenia**, ря́дная, за́пись прида́наго; **—urodzenia**, метри́ческое свидѣтельство о рожде́ніи; **— wieczysty**, крѣпостно́й актъ, крѣпостна́я за́пись, крѣпость; **— zajęcia**, о́пись иму́щества; **—zastawu**, закладна́я на недви́жимое иму́щество, закладно́е письмо́; **— zejścia**, метри́ческое свидѣтельство о сме́рти; **—zeznania**, проток о́лъ свидѣтельскихъ показа́ній. **Akt zapisania na sąd polubowny**, третéйская за́пись. **Akt tranzakcyjny**, дома́шній актъ. **Akt dożywocia**, актъ о пожи́зненномъ владѣніи. **Akt podawczy**, актъ переда́чи.

Akta, **-ów**, *мн.* дѣя́нія. **Akta apostolskie**, дѣя́нія св. Апо́столовъ; || дѣла́, а́кты. **Akta publiczne, urzędowe**, граждáнскіе а́кты, архи́въ. **Złożyć do akt**, сдать въ архи́въ. **Akta miejskie**, городско́й архи́въ. **Akta wieczyste**, крѣпостны́я дѣла́. **Wpisać testament do akt wieczystych**, записа́ть духо́вное завѣща́ніе у крѣпостны́хъ дѣлъ.

Aktor, **-a**, *м.* *Teat.* актёръ, дѣйствующее лицо́; || *Юрид.* исте́цъ.

Aktorat, **-u**, *м.* кра́ткое содержа́ніе дѣла, внесённое въ суде́бные рее́стры, вы́писка изъ дѣла, кра́ткое изложе́ніе дѣла.

Aktorka, **-i**, *ж.* актри́са; || *Юрид.* исти́ца.

Aktorski, актёрскій; || принадлежа́щій актёру.

Aktorstwo, -a, *ср.* ходатайство по дѣлу; || *Teatr.* зва́ніе актёра.

Aktualnie, *Нар.* по́длинно, дѣйстви́тельно.

Aktualność, -ści, *ж.* по́длинность, дѣйстви́тельность.

Aktualny, по́длинный, дѣйстви́тельный.

Aktuarjusz, -a, *м.* актуа́ріусъ, актуа́рій.

Aktykacja, -ji, *ж.* внесе́ніе въ а́кты, въ протоко́лъ.

Aktykować, яви́ть, внести́ въ а́кты, записа́ть въ суде́бныя кни́ги, *см.* **Oblatować**, **Intabulować**.

Aktywa, -ów, *мн. Юрид. см.* **Wierzytelność**; || акти́въ, *см.* **Passivum**.

Akurat, какъ разъ, точь въ точь.

Akuratnie, *Нар.* акура́тно, то́чно, испра́вно.

Akuratność, -ści, *ж.* акура́тность, то́чность, испра́вность.

Akuratny, акура́тный, то́чный, испра́вный.

Akustyczny, акусти́ческій.

Akustyka, -i, *ж.* аку́стика.

Akuszer, -a, *м.* акушёръ. **Akuszerka**, -i, *ж.* акуше́ка, повива́льная ба́бка; *Прост.* повиту́ха.

Akuszerja, -ji, *ж.* **Akuszerstwo**, *ср.* акуше́рство.

Akuszerować, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*), помога́ть въ родáхъ.

Akwarella, -i, *ж.* аквре́ль, аквре́льная жи́вопись.

Akwarellowy, аквре́льный.

Akwawita, **Okowita**, -y, *ж.* во́дка, просто́е вино́.

Akwedukt, -u, *м.* водопрово́дъ.

Akwizycja, -ji, *ж.* поку́пка, пріобрѣте́ніе.

Alabaster, -stru, *м.* алеба́стръ.

Alabastrowy, алеба́стровый.

Alambik, *см.* **Alembik**.

Alarm, -u, *м.* набáтъ, трево́га.

Alarmować, уда́рить въ набáтъ.

Alba, -y, *ж.* стиха́рь.

Albatros, -a, *м. Орнит.* **Альба́тросъ**, тога́чъ, буревѣ́стникъ, **летучій пингви́нъ**, Капскій бара́нъ.

Albo, *см.* **Abo**.

Albowiem, *см.* **Abowiem**.

Album, -u, *ср.* альбо́мъ.

Albumer, **Albumin**, *Хим.* **бѣлкови́на**, бѣлко́вое вещество́, *см.* **Białko**.

Alchemja, -ji, *ж.* алхи́мія.

Alchemiczny, алхими́ческій.

Alchemik, -a, *м.* алхи́микъ.

Alcysta, -y, *м.* альти́стъ.

Aldrowanda, -y, *ж. Бот.* **Альдрова́нда** (*водяно́е растéніе*).

Ale, но; || да, да! Ахъ, да! **Ale, ale! mam ci coś powiedzieć**, да, да! мнѣ ну́жно тебѣ что́-то сказáть!

Alea, **Allea**, -ji, *ж.* алле́я.

Alegacja, **Allegacja**, -ji, *ж.* ссы́лка (*на что́*); || дово́дъ, показáніе.

Alegat, **Allegat**, -u, *м.* письме́нное доказáтельство, приложе́ніе.

Alegorja, **Allegorja**, -ji, *ж.* аллего́рія, иносказáніе, при́тча; || намёкъ.

Alegoryczny, **Allegoryczny**, аллегори́ческій, иносказáтельный

Alegować, прово́дить, прилага́ть доказáтельства, ссыла́ться на како́е ли́бо свидѣ́тельство.

Aleluja, **Alleluja**, -ji, *ж.* аллилу́іа (*Еврейск.* хвали́те Го́спода).

Alembik, **Alambik**, -a, *м.* але́мбикъ, кубъ, горля́нка.

Alembikowy, ку́бовый, перегна́нный, очи́щенный.

Alfabet, -u, *м.* алфави́тъ, а́збука.

Alfabetowy, **Alfabetyczny**, алфави́тный, а́збучный.

Algiebra, -y, *ж.* а́лгебра.

Algiebraiczny, алгебри́ческій, алгебраи́ческій.

Algiebrzysta, -y, *м.* алгебри́стъ, алгебраи́стъ.

Algorytm, -u, *м.* алгори́томъ, обозначе́ніе; || алгебраи́ческія, *или* ариѳмети́ческія вычисле́нія.

Ali, **Alić**, **Aliżci**, **Aliści**, *Прост.* кажи́сь, ка́жется. **Aliści to ojciec**, кажи́сь, это отéцъ; || какъ вдругъ. **Ledwo go ujrzeli, aliści zaraz wydali radosne okrzyki**, какъ то́лько они́ его́ уви́дѣли, вдругъ ра́достно вскрича́ли.

Aligacja, -ji, *ж.* **сила́вка** (*металловъ*).

Alimenta, -ów, *мн.* содержáніе, пропитáніе, **продово́льствіе**; || кормовы́я де́ньги.

Alimentarny, назна́ченный на содержáніе, на прокормле́ніе.

Aljaz, -u, *м.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ, при́мѣсь.

Aljenacja, -ji, *ж.* отчужде́ніе, переда́ча, усту́пка.

Aljenacyjny, отчужда́емый, перево́дный, *см.* **Akt**.

Aljenować, **отчужда́ть**, передава́ть, уступа́ть.

Alka, -i, *ж. Орнит.* чи́стикъ, мычага́тка, пингви́нъ.

Alkali, *Нескл.* **Алка́ли**, щёлочь, щёлочная соль.

Alkaliczny, **щёлочный**.

Alkalimetr, -u, *м.* алкалиме́тръ, щелочемѣ́ръ.

Alkalizować, щелочи́ть, выщела́чивать.

Alkiermes, -u, *м. Бот.* черве́цъ, кошени́ль, а́звинь.

Alkiermesowy, кошени́льный, кошени́левый.

Alkierz, **Alkierzyk**, -a, *м.* небольша́я ко́мнатка за перегоро́дкою.

Alkowa, -y, *ж.* алько́въ, ни́ша, углубле́ніе въ стѣнѣ для крова́ти.

Alkohol, -u, *м.* алького́ль, спиртъ.

Alkoholometr, -a, *м.* спиртоме́тръ.

Allegacja, -ji, *ж. см.* **Alegacja.**
Allegat, *см.* **Alegat.**
Allegorja, -ji, *ж. см.* **Alegorja.**
Allegoryczny, *см.* **Alegoryczny.**
Allegować, ссыла́ться (*на зако́ны*), **приводи́ть,** представля́ть (*доказательства*).
Allegro, *Муз.* алле́гро, жи́во, ве́село.
Allewjacja, -ji, *ж.* льго́та, облегче́ніе.
Alljaż, *см.* **Aljaż.**
Allodjalność, -ści, *ж.* **независи́мость** отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjalny, аллоді́альный, **свобо́дный** отъ ле́нныхъ обя́занностей.
Allodjum, *Нескл.* алло́дъ.
Allokacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе (*суммъ*); || **приня́тіе статьи́** въ счётъ.
Allokucja, -ji, *ж.* рѣчь, **привѣтствіе.**
Allopata, -y, *м.* аллопа́тъ.
Allopatja, -ji, *ж.* аллопа́тія.
Allopatyczny, аллопати́ческій.
Alluzja, -ji, *ж* намёкъ.
Almanach, -u, *м.* альмана́хъ; || **мѣсяцосло́въ, календа́рь.**
Aloes, -u, *м. Бот.* Ало́й.
Aloesowy, *Бот.* ало́йный.
Alpari, *Ком.* **альпа́ри, по нарица́тельной цѣнѣ,** безъ приба́вки, безъ прида́чи.
Alt, -u, *м.* альтъ, альто́вый го́лосъ.
Altana, -y, *ж.* бесѣ́дка. *Умен.* **Altanka, -i,** *ж* бесѣ́дочка.
Altarja, -ji, *ж.* за́пись **на содержа́ніе** алтаря́.
Altarzysta, -y, *м.* церко́вный прислу́жникъ; || **священнослужи́тель.**
Alteracja, -ji, *ж.* огорче́ніе, смуще́ніе, волне́ніе.
Alternata, -y, *ж.* чередова́ніе, о́чередь, чередова́я смѣна.
Alterować się, огорча́ться, смуща́ться, волнова́ться.
Alterum tantum, *Юрид.* два ра́за сто́лько.
Altówka, -i, *ж. Муз.* альтъ-віо́ль.
Altysta, *см.* **Alcista.**
Aluminium, *см.* **Glin.**
Aluminit, -u, *м.* алюмини́тъ, **квасцо́вникъ, стафи́тъ** (*ка́мень*).
Alumn, -a, *м.* учени́къ **воспи́тывающійся на чужо́й** счётъ.
Alumnat, -u, *м.* заведе́ніе для учениковъ, по́льзующихся **даровы́мъ** столо́мъ и уче́ньемъ.
Ałun, Hałun, -u, *м.* квасцы́.
Ałunisty, Ałunowy, квасцо́вый.
Alunit, -u, *м.* квасцо́вый ка́мень.
Ałunować, сма́чивать въ **квасцо́вой** водѣ́, квасцова́ть.
Ałunowanie, -nia, *ср.* квасцова́ніе, мочёніе въ **квасцо́вой** водѣ́.
Amalgama, -y, *ж.* амальга́ма, **сорту́чка.**
Amalgamacja, -ji, *ж.* амальгама́ція, **сорту́чиваніе.**
Amalgamować, амальгами́ровать, **сорту́чивать.**
Amarant, -u, *м.* ба́рхатникъ, пѣту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*растёніе*).
Amarantowy, амара́нтовый, **малино́вый,** малино́ваго цвѣта.
Amator, -a, *м.* **люби́тель, аматёръ, охо́тникъ.**
Amatorka, -i, *ж.* **люби́тельница,** аматёрка, охо́тница.
Amatorski, люби́тельскій, аматёрскій.
Amatorstwo, -a, *ср.* дилетанти́змъ.
Ambalaż, -u, *м.* укла́дка, ува́зка, укупорка, задѣлка въ ки́пы, упако́вка.
Ambalować, укла́дывать, ува́зывать, упако́вывать.
Ambaras, -u, *м.* затрудне́ніе, поме́ха безпоко́йство, стѣсне́ніе.
Ambarasować, утруждда́ть, безпоко́ить, стѣсня́ть; || **Ambarasować się,** безпоко́иться, затрудня́ться, стѣсня́ться
Ambargo, *Нескл.* амба́рго, запреще́ніе на вы́ходъ су́дна изъ га́вани, задержа́ніе суднов въ га́вани.
Ambasada, -y, *ж.* посо́льство, домъ посо́льства.
Ambasador, -a, *м.* посо́лъ, послáнникъ
Ambasadorowa, -éj, *ж.* жена́, супру́га послáнника.
Ambasadorski, посо́льскій.
Ambasadorstwo, -a, *ср.* посо́льство.
Ambicja, -ji, *ж.* честолю́біе, властолю́біе.
Ambitny, честолюби́вый.
Ambona, -y, *ж.* амво́нъ.
Ambra, -y, *ж.* а́мбра.
Ambrowy, а́мбровый.
Ambrozja, -ji, *ж.* амбро́зія; || **козы́ль,** безсме́ртная трава́ (*растёніе*).
Ambulans, -u, *м.* амбулато́рная; || **полево́й** лазаре́тъ, похо́дный госпита́ль.
Ambulatorjum, *ср. Нескл.* **пріёмная ко́мната** въ больни́цѣ.
Ameljoracja, -ji, *ж.* **улучше́ніе.**
Amen, *Нескл.* ами́нь.
Ametyst, -u, *м.* амети́стъ.
Amfibjum, *ср.* **амфи́бія, земново́дное** живо́тное.
Amfilada, -y, *ж.* рядъ ко́мнатъ; || **анфила́да,** ряда́ъ, поря́докъ.
Amfiteatr, -u, *м.* амфитеа́тръ.
Amjant, -u, *м.* амі́антъ, го́рный, ка́менный лёнъ.
Amidon, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* **Krochmal.**
Amidyna, -y, *ж.* амиди́нъ, вещество́, извлечённое изъ крахма́ла.
Aminek, -nka, *м.* ка́ндійскій тминъ, песколю́бъ (*растёніе*).
Amnestja, -ji, *ж.* амни́стія, всепрощёніе, поми́лованіе, ми́лостивый манифе́стъ
Amnestjowany, прощённый, поми́лованный, подошедшій подъ ми́лостивый манифе́стъ.
Amonek, -nka, *м.* **амі́нія** (*розово́дное растёніе*).
Amonja, -ji, *ж. Хим.* **Аммо́ній, четыреводоро́дистый азо́тъ.**
Amonjak, -u, *м.* **нашаты́рь.**
Amonjakowy, нашаты́рный.

Amorek, -rka, *м.* амýръ, купидóнъ.
Amortyzacja, -ji, *ж.* погашéніе.
Amortyzacyjny, выкупнóй, погасúмый.
Amortyzować, погашáть.
Amplifikacja, -ji, *ж.* распространéніе, размноженіе; || преувели́ченіе.
Amplifikator, -a, *м.* раскáщикъ, прибавля́ющій своё; преувели́чивающій.
Amplifikować, распространя́ть *(рѣчь)*, плоди́ть слова́; || преувели́чивать.
Ampułka, -i, *ж.* ампýлка *(сосýдъ употребля́емый въ ри́мско-католи́ческой це́ркви во вре́мя обѣдни, въ кото́ромъ содержится вино́ и вода́)*.
Amputacja, -ji, *ж.* ампутáція, отня́тіе.
Amulet, -u, *м.* амулéтъ; || лáдонка.
Amunicja, -ji, *ж.* амуни́ція, военные запáсы.
Amunicyjny, амуни́чный.
Anachronizm, -u, *м.* анахрони́змъ, оши́бка въ лѣтосчисле́ніи.
Analiza, -y, *ж.* анали́зъ, разложе́ніе, разбóръ.
Analityka, -i, *ж.* см. **Rozbiór.**
Analityczny, аналити́ческій.
Analizować, анализи́ровать, разбира́ть, разлага́ть на составны́я ча́сти.
Analogiczny, аналоги́ческій.
Analogja, -ji, *ж.* аналóгія, уподобле́ніе, схóдство.
Ananas, -u, *м.* ананáсъ *(дéрево и его́ плодъ)*.
Ananasowy, ананáсный, ананáсовый.
Anarchiczny, анархи́ческій, безначáльновенный.
Anarchista, -y, *м.* анархи́стъ.
Anarchja, -i, *ж.* анáрхія, безначáліе, безначáлство.
Anatema, *Нескл.* **анáѳема,** церкóвное прокля́тіе, отлуче́ніе отъ óбщества вѣрующихъ.
Anatematyzować, предáть анáѳемѣ, отлучи́ть отъ цéркви; || проклина́ть.
Anatom, Anatomik, -a, *м.* анатóмъ, анатóмикъ.
Anatomiczny, анатоми́ческій.
Anatomizować, анатóмить, анатоми́ровать, вскрыва́ть трупъ.
Anatomja, -ji, *ж.* анатóмія, трупоразня́тіе.
Andraszek, -szka, *м. Бот.* несня́чекъ, щелкýха, щелкунéцъ *(растéніе)*.
Andreea, -y, *ж. Бот.* могúльница *(растéніе)*.
Androny, -ów, *мн.* **пустяки́,** вздоръ, дребеде́нь, чепухá.
Andrót, -u, *м.* медовúкъ, родъ пря́ника.
Anekdota, -y, *ж.* анекдóтъ.
Anekdotycznie, *Нар.* анекдоти́чески, въ ви́дѣ анекдóта.
Anekdotyczny, анекдоти́ческій.
Anemiczny, *Мед.* малокрóвный
Anemja, -ji, *ж* малокрóвіе.
Anemon, -u, *м. Бот.* анемóнъ, вѣ́тряница *(растéніе)*.

Anewryzm, Anewryzmat, -u, *м. Мед.* аневри́змъ, бьющая о́пухань; || расшире́ніе жи́лы.
Angina, -y, *ж. Мед.* жáба, жáбная болѣ́знь.
Anglizować, англизирова́ть.
Anglomanja, -ji, *ж.* англома́нія.
Ani, ни, ниже́; || да́же, и.—**Ani stąd, ani zowąd,** ни съ того́, ни съ сего́.—**Żaden z naszych ani raniony,** никто́ изъ на́шихъ да́же и не ра́ненъ.—**On ani myśli o tem,** онъ объ э́томъ и не ду́маетъ.
Anielski, а́нгельскій. **Anielskie pozdrowienie (Zdrowaś Marya),** моли́тва: Богородице Дѣво ра́дуйся; || *Бот.* **Anielski trank,** прямáя бýквица *(растéніе)*.
Animalizacja, -ji, *ж.* превраще́ніе ни́щи въ живóтное тѣло.
Anioł, -a, *м.* а́нгелъ. **Anioł Stróż,** а́нгелъ-храни́тель.
Ankier, -kra, *м.* а́нкеръ, а́нкерокъ, бочёнокъ; || мѣ́ра жи́дкостей, преимýщественно ви́нная.
Ankra, -y, *ж.* желѣ́зная скоба́, крюкъ; || *Архит.* проёмная связь, ла́па *(въ стѣнѣ)*.
Ankrować, прищѣпля́ть, прикрѣпля́ть скобóю.
Anneksy, -ów, *мн.* приложе́ніе.
Annihilacja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе.
Annuata, -y, *ж.* аннюите́тъ, родъ займá, по котóрому упла́чивается ежегóдно вмѣстѣ съ проце́нтами и капита́лъ.
Anonim, -a, *м.* анони́мъ, безъимéнный а́вторъ.
Anons, -u, *м.* объявле́ніе, извѣще́ніе.
Anonsować, объявля́ть, заявля́ть, извѣща́ть, возвѣща́ть.
Anszlag, -u, *м.* смѣ́та.
Anszlagować, дѣ́лать смѣ́ту.
Anszlagowy, сдѣ́ланный по смѣ́тѣ, смѣ́тный.
Antaba, -y, *ж.* рукоя́тка, ухвáть; || спускова́я скоба́ *(у ружья́)*.
Antał, -u, *м.* анта́лъ, полубóчка и́ли бочёнокъ венге́рскаго вина́.
Antedatować, написáть зáднимъ числóмъ *(письмó и т. п.)*
Antenat, -a, *м.* прéдокъ, предшéственникъ.
Antologja, -ji, *ж.* антолóгія, собра́ніе стихотворе́ній; || собра́ніе цвѣтóвъ.
Antreprener, -a, *м.* подря́дчикъ, поставщúкъ, предпринима́тель; || содержа́тель, антрепренёръ *(театра)*.
Antrepryza, подря́дъ, поста́вка; || предпрія́тіе.
Antracyt, -u, *м.* антраци́тъ, у́гольная обма́нка.
Antrakt, -u, *м.* междудѣ́йствіе.
Antychretyczny, *Юрид.* антихрети́ческій, каса́ющійся договóра ме́жду должникóмъ и заимодáвцемъ, въ коéмъ пéрвый представля́етъ дохóды съ залóженнаго имѣ́нія вмѣсто проце́нтовъ. **Posessja antychretyczna,** заста́вное владѣ́ніе.

Antychryst, -a, *м.* антихристъ.
Antycypacja, -ji, *ж.* выплата до срока, наперёдъ, заранѣе.
Antycypować, уплачивать до срока, ранѣе срока.
Antedatowanie, -nia, *ср.* помѣта заднимъ числомъ.
Antyk, -u, *м.* антикъ, древнее скульптурное произведеніе; || древность; остатокъ древности.
Antykwarjusz, -a, *м.* антикварій, любитель, собиратель древностей.
Antylopa, -y, *ж.* сайга, дикая коза.
Antymon, -u, *м.* антимонія, сурьма.
Antypatja, -ji, *ж.* антипатія, врожденное отвращеніе.
Antypatyczny, антипатическій, противный.
Antypod, -a, *м.* антиподъ.
Anu, Anuż, Anuże, ну, да ну же, ну какъ, а если. **Anuże zaraz gadaj**, да ну же говори сейчасъ. **A nuż on przyjdzie**, ну какъ онъ придётъ. **A nuż się łódka przewróci**, а если лодка опрокинется?
Anyż, -u, *м. Бот.* анисъ.
Anyżowy, анисовый.
Aparat, -u, *м.* приборъ, снарядъ; || принадлежности. **Aparat kościelny**, церковная утварь. **Aparat chemiczny**, химическій снарядъ. **Aparat teatralny**, театральныя принадлежности.
Apartament, -u, *м.* квартира, покой.
Apatja, -ji, *ж.* апатія, безчувственность, безстрастіе, равнодушіе.
Apel, -u, *м.* зовъ; || *Воен.* перекличка, сборъ.
Apellacja, -ji, *ж.* апелляція. **Apellacyą założyć**, подать на апелляцію.
Apellacyjny, апелляціонный.
Apellat, Apelat, -a, *м.* позванный въ высшій судъ на апелляцію.
Apellować, подать апелляцію.
Apelujący, подающій апелляцію, апеллянтъ.
Apertura, -y, *ж. Мед.* фонтанель.
Apetyt, -u, *м.* апетитъ, позывъ къ ѣдѣ.
Apetycz[illegible], апетитный.
Aplikacja, -ji, *ж.* званіе кандидатовъ на должность (*по судебному вѣдомству*).
Aplikant, -a, *м.* кандидатъ на должность.
Aplikować, примѣнять, прилагать. || **Aplikować się**, приготовляться къ занятію должности.
Apopleksja, -ji, *ж. Мед.* апоплексія, ударъ, параличъ, пострѣлъ.
Apoplektyczny, *Мед.* апоплектическій.
Apostata, -y, *м.* вѣроотступникъ.
A posteriori, доказательно, по опыту.
Apostoł, -a, *м.* апостолъ.
Apostolski, апостольскій.
Apostolstwo, -a, *ср.* апостольство.
Apotema, -y, *ж. Мат.* Апоѳема, апотема.
Appretura, -y, *ж. Муз.* апретура; || отдѣлка, отчистка.
A priori, априори, по заключенію впередъ, по наведенію, гадательно, умозрительно.
Aprobacja, -ji, Aprobata, -y, *ж.* одобреніе, согласіе, соизволеніе.
Aprobować, одобрить, утвердить.
Aproksymacyjny, приблизительный.
Apteczny, аптекарскій.
Apteka, -i, *ж.* аптека.
Aptekarz, -a, *м.* аптекарь.
Ara, -y, *ж.* американскій попугай.
Arak, -u, *м.* аракъ, рисовая водка.
Arbiter, -tra, *м.* посредникъ въ третейскомъ судѣ, арбитръ.
Arbitralność, -ści, *ж.* произволъ, самоуправство,
Arbitralny, произвольный, самоуправный.
Arbitraż, -u, *м. ком.* арбитражъ, сравненіе разныхъ вексельныхъ курсовъ.
Arbuz, Harbuz, -a, *м.* арбузъ; || *Ирон.* отказъ жениху, сватающемуся къ дѣвушкѣ. **Dostał arbuza**, ему отказали, его отправили ни съ чѣмъ.
Arbuzowy, арбузный.
Arcaby, *см.* **Warcaby.**
Archanioł, -a, *м.* архангелъ.
Archidjakon, -a, *м.* архидіаконъ.
Archidjecezja, -ji, *ж.* архіепископство.
Archimandryta, -y, *м.* архимандритъ.
Archimandryctwo, -a, *ср.* архимандритство.
Archipelag, -u, *м.* архипелагъ, купа острововъ.
Architekt, -a, *м.* архитекторъ, зодчій.
Architektura, -y, *ж.* архитектура, зодчество.
Archiwalny, архивный.
Archiwista, -y, **Archiwarjusz**, -a, *м.* архиварій, архиваріусъ.
Archiwum, *ср. Нескл.* архивъ, архива.
Arcy — употребляется въ соединеніи съ другими словами и означаетъ: *весьма, много, чрезвычайно, въ высшей степени.*— **Z niego arcy dobry człowiek**, это чрезвычайно добрый человѣкъ.
Arcybiskup, -a, *м.* архіепископъ.
Arcybiskupi, архіепископскій.
Arcybiskupstwo, -a, *ср.* архіепископство.
Arcydzieło, -a, *ср.* образцовое произведеніе.
Arcykapłan, -a, *м.* первосвященникъ.
Arcykapłaństwo, -a, *ср.* первосвященство.
Arcyksiąże, -ęcia, *м.* эрцгерцогъ.
Arcyksiężna, -ej, *ж.* эрцгерцогиня.
Arcyksięstwo, -a, *ср.* эрцгерцогство.
Arenda, -y, *ж.* аренда, арендная плата, арендное содержаніе, *см.* **Dzierżawa.**

Arendarz, -a, *м.* арендáторъ, съёмщикъ, откупщикъ.

Arendować, отдавáть на арéндное содержáніе, ввять и́ли отдáть въ арéнду, на óткупъ.

Arendowny, арéндный.

Areometr, -a, *м.* ареомéтръ, жидкомѣ́ръ.

Areszt, -u, *м.* арéстъ, заарестовáніе, задержáніе. *Юрид.* **Areszt kondemnaty**, пріостановлéніе неявочнаго приговóра, послѣ́довавшаго по неоднократномъ призы́вѣ въ судъ. **Areszt detencyjny**, предвари́тельный, подслѣ́дственный арéстъ. **Areszt osobisty**, ли́чное задержáніе.

Aresztant, -a, *м.* арестáнтъ; || остро́жникъ, коло́дникъ.

Aresztować, арестовáть, задержáть, наложи́ть арéстъ.

Arfa, -y, *м. Муз.* **á**рфа; || *Агрон.* гро́хотъ.

Arfować, просѣ́ивать.

Arfowanie, -nia, *ср.* просѣ́иваніе.

Argument, -u, *м.* до́водъ, доказáтельство; || вы́писка; содержáніе, крáткій обзóръ. || *Астр.* **Argument szerokości**, разстоя́ніе планéты отъ со́лнца. **Argument roczny**, разстоя́ніе со́лнца отъ апогéя луны́.

Argumentacja, -ji, *ж.* приведéніе довóдовъ, доказáтельствъ.

Arka, -i, *ж.* ковчéгъ. **Arka Noego**, Нóевъ ковчéгъ, *см.* **Korab'** || *Библ.* **Arka przymierza**, ковчéгъ завѣ́та.

Arkada, -y, *ж.* сводъ, аркáда, рядъ áрокъ; || *Мед.* рядъ зубóвъ.

Arkan, -u, *м.* аркáнъ.

Arkusz, -a, *м.* листъ (*бумáги*). **Arkusz blachy**, листъ жéсти, и т. п.

Arkuszowy, листово́й.

Arlekin, -a, *м.* арлекúнъ.

Armada, -y, *ж.* армáда, вооружённый флотъ.

Armata, Harmata, -y, *ж.* пу́шка, орýдіе, *см.* **Działo**; || *Стар.* оружіе; || *Стар.* артилле́рія.

Armatni, пу́шечный.

Armatura, y, *ж.* армату́ра, вооруже́ніе, вое́нные снаря́ды и трофе́и.

Armisticjum, *ср. Нескл.* переми́ріе.

Armja, -ji, *ж.* а́рмія, во́йско, вое́нныя си́лы, рать.

Arsenał, -u, *м.* арсена́лъ, оружéйный дворъ.

Arszenik, -u, *м.* мышья́къ, арсени́къ.

Arszenikalny, Arszenikowy, мышья́ничный, мышьяко́вый.

Arterja, -ji, *ж.* бью́щая жи́ла, артéрія.

Artrytyzm, -u, *м. Мед.* артрати́змъ, костоло́мъ.

Artykuł, -u, *м.* статья́, пунктъ. **Artykuł wiary**, пра́вило, до́гматъ вѣ́ры. **Artykuły żywności**, съѣ́стные припáсы; || **Artykuł handlowy**, предмéтъ торго́вли; || *Грам.* членъ.

Artykułować, я́вственно произноси́ть, бу́ква за бу́квою; || излага́ть по статья́мъ; || излага́ть подро́бности дѣ́ла.

Artykułować, вырабáтывать го́лосъ.

Artykułowany, я́вственно произнесённый, вырази́тельный.

Artykułowany, выраази́тельный.

Artyllerja, -ji, *ж.* артилле́рія.

Artylleryjny, Artylleryjski, артиллери́йскій.

Artyller ista, -y, *м.* артиллери́стъ.

Artysta, -y, *м.* худо́жникъ, арти́стъ.

Artystka, -i, *ж.* худо́жница, арти́стка.

Arya, ji, *ж.* а́рія, пѣ́сня.

Aryetka, Aryjka, -i, *Умен. ж.* пѣ́сенка, небольша́я а́рія.

Aryergarda, -y, *ж.* аріергáрдъ.

Arynga, -i, *ж.* образе́цъ, фóрма.

Arystokracja, -ji, *ж.* аристократíя; || дворя́нство, дворя́не, вельмо́жи.

Arystokrata, -y, *м.* аристокрáтъ.

Arystokratka, -i, *ж.* аристокрáтка.

Arystokratyczny, аристократи́ческій

Arytmetyczny, ариѳмети́ческій.

Arytmetyk, -a, *м.* ариѳмéтикъ.

Arytmetyka, -i, *ж.* ариѳмéтика.

As, -a, *м.* тузъ (*игра́льная ка́рта*)

Asan, *см.* **Acan**.

Asbest, -u, *м.* го́рный лёнъ, асбе́стъ.

Ascendent, -a, *м.* ро́дственникъ по восходя́щей ли́ніи.

Asceta, -y, **Ascetyk**, -a, *м.* аскéтъ, аски́тъ, аскитникъ, ски́тникъ, отше́льникъ.

Ascetyczny, аскети́ческій, аски́тный.

Ascetyzm, -u, *м.* аски́тство, аскити́змъ.

Asmodeusz, -a, *м.* Асмодéй (*имя бѣса*).

Aspekt, -u, *м.* видъ, взглядъ; || *Астрон.* аспéктъ.

Aspiracja, -ji, *ж. Грам.* придыха́ніе.

Aspirant, -a, *м.* соиска́тель, иска́тель.

Aspirantka, -i, *ж.* соиска́тельница, иска́тельница.

Aspirować, жела́ть (*чего́*), стреми́ться (*къ чему́*).

Assamble, -ów, *мн.* собра́ніе, схóдбище, ассамбле́я.

Assekuracja, -ji, *ж.* обез чéніе; || застрахова́ніе.

Assekuracyjny, обезпéченный; || страхово́й.

Assekurować, обезпéчивать; || застрахо́вывать.

Assercja, -ji, *ж.* утвержде́ніе, увѣ́реніе.

Asserwować, храни́ть, сохраня́ть,

Assessor, -a, *м.* асéссоръ, засѣ́датель. **Być assessorem**, прису́тствовать, засѣда́ть. **Assessor pióro trzymający**, асéссоръ въ до́лжности секретаря́.

Assessorja, -ji, *ж.* асéссорство; || асéсорскій судъ.

Assessorowa, -ej, *ж.* асéссорша.

Assessorski, асéссорскій, засѣ́дательскій.

Assumpt, -u, *м.* по́водъ, слу́чай, причи́на, видъ.

Assygnacja, -ji, *ж.* ассигно́вка.

Assygnarjusz, -a, *м.* квитанціо́нная кни́га.

Assygnata, -y, *ж.* ассигна́ція.

Assygnować, ассигнова́ть, назнача́ть, опредѣля́ть.

Assymilować, (*о растѣніяхъ*) ассимили́ровать, претворя́ть въ себя́ (*во́здухъ, воду́ и т. п.*); || уподобля́я, прира́внивать.

Assystencja, -ji, *ж.* сви́та, сопровожде́ніе; || прису́тствіе, собра́ніе.

Assystent, -a, *м.* прису́тствующій, ассисте́нтъ. **Assystent przy poszukiwaniu i rewizji,** понято́й при о́быскѣ и вы́емкѣ.

Assystować, прису́тствовать, сопровожда́ть.

Aster, -tra, *м. Бот.* а́стра (*расте́ніе*).

Astrolabja, -ji, *ж.* **Astrolabjum,** *Нескл.* астроля́бія.

Astrolog, -a, *м.* астроло́гъ.

Astrologja, -ji, *ж.* астроло́гія.

Astrologiczny, астрологи́ческій.

Astronom, -a, *м.* астроно́мъ.

Astronomja, -ji, *ж.* астроно́мія.

Astronomiczny, астрономи́ческій.

At, такъ себѣ! **At sobie kobieta,** же́нщина какъ и всѣ другія, ничего́ осо́беннаго, ни то́, ни сё.

Atak, -u, *м.* ата́ка, нападе́ніе, наступле́ніе, при́ступъ; || *Мед.* припа́докъ. **Atak apoplektyczny,** припа́докъ апоплексіи.

Ataman, -a, *м.* атама́нъ.

Ateista, -y, *м.* атеи́стъ, безбо́жникъ.

Ateistyczny, атеисти́ческій.

Ateizm, -u, *м.* атеи́змъ, безбо́жіе.

Ateusz, -a, *м. см.* **Ateista.**

Ateuszostwo, -a, *ср. см.* **Ateizm.**

Ateuszowski, *см.* **Ateistyczny.**

Atlas, -u, *м. Географ.* а́тласъ.

Atłas, -u, *м.* атла́съ (*шёлковая матерія*).

Atłasowy, атла́сный.

Atmosfera, -y, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Atoli, одна́ко-жъ, **не смотря́ на то,** совсѣмъ тѣмъ.

Atom, -u, *м.* а́томъ; || пыли́нка.

Atonja, -ji, *ж. Мед.* ато́нія, органи́ческое разслабле́ніе, хи́лость, безси́ліе.

Atrament, -u, *м.* черни́ло.

Atramentowy, черни́льный.

Atrofja, -ji, *ж. Мед.* атро́фія, сухо́тка.

Attencja, -ji, *ж.* вниманіе, внима́тельность.

Attentować, прису́тствовать.

Attentowanie, -nia, *ср.* бы́тность, нахожде́ніе, прису́тствіе.

Attestat, -u, *м.* аттеста́тъ, пи́сьменное свидѣ́тельство. **Attestat ubóstwa,** пра́во бѣ́дности.

Attesta, *множ.* ипоте́чныя свидѣ́тельства.

Attestować, аттестова́ть, свидѣ́тельствовать.

Attrakcja, -ji, *ж.* притяже́ніе.

Attrybucja, -ji, *ж.* вѣ́дѣніе, вѣ́домство, кругъ дѣ́йствія. **Attrybucje sądowe,** суде́бныя обя́занности.

Attrybut, -u, *м.* принадле́жность.

Attrybutywny, присвое́нный.

Audjencja, -ji, *ж.* ауді́енція; || слу́шаніе. **Audjencja sądowa,** слу́шаніе, разбо́ръ дѣ́ла въ судѣ́.

Audytor, -a, *м.* аудито́ръ.

Aukcja, -ji, *ж.* прода́жа съ аукціо́на, съ молотка́, аукціо́нъ.

Aukcjoner, -a, *м.* аукціоне́ръ.

Aukcjonować, продава́ть съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга; || увели́чивать плату (*за кварти́ру*).

Aurypigment, -u, *м. см.* **Złotokost.**

Auskultacja, -ji, *ж.* **Auskultowanie, -nia,** *ср. Мед.* оскульта́ція, посту́киваніе и выслу́шиваніе.

Auskultator, -a, *м.* приготовля́ющій себя́ (*къ чему́ либо*); || *Мед.* выслу́шивающій посре́дствомъ стетоско́па (*грудь у больна́го*).

Auszus, -u, *м.* обо́рышъ, бракъ, изъя́нъ.

Austerja, -ji, *ж.* постоя́лый дворъ, гости́ница, тракти́ръ.

Autentycznie, по́длинно, достовѣ́рно.

Autentyczność, -ści, *ж.* по́длинность, достовѣ́рность.

Autentyczny, по́длинный, достовѣ́рный.

Autentyk, -u, *м.* по́длинникъ, по́длинный докуме́нтъ.

Autobjografja, -ji, *ж.* автобіогра́фія, описа́ніе своей со́бственной жи́зни.

Autor, -a, *м.* а́векторъ, писа́тель, сочини́тель; || творе́цъ, вино́вникъ.

Autorament, -u, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Autoryzacja, -ji, *ж.* полномо́чіе.

Autoryzować, уполномо́чивать, дать пра́во.

Awangarda, -y, *ж.* аванга́рдъ, передово́е во́йско.

Awans, -u, *м.* зада́токъ, вы́дача впередъ; || произво́дство, повыше́ніе.

Awanscena, -y, *ж.* авансце́на.

Awansować, получи́ть вы́сшую до́лжность, вы́сшій чинъ; || идти, подвига́ться впередъ; || успѣва́ть (*въ чёмъ*); || выпла́чивать впередъ, дава́ть въ счётъ.

Awantaż, -u, *м.* вы́года, по́льза; || преиму́щество.

Awantażowny, вы́годный, поле́зный.

Awantura, -y, *ж.* приключе́ніе, похожде́ніе.

Awanturnica, -y, *ж.* иска́тельница приключе́ній; || интриги́нтка.

Awanturniczy, отва́жный, смѣ́лый; || испо́лненный ра́зныхъ приключе́ній.

Awanturnik, -a, Awanturzysta, -y, *м.* иска́тель приключе́ній; || прои́доха, интриги́нтъ.

Awizacja, -ji, *ж.* увѣдомле́ніе, объявле́ніе, извѣще́ніе, повѣстка.

Awizo, *Нескл. Морс.* разсы́лочное су́дно; || *Ком.* увѣдоми́тельное письмо́, ави́зъ.

Awizować, извѣща́ть, объявля́ть, дава́ть знать.

Awokera, *см.* **Dzięcioł**.

Aza, Azaż, azali, ра́звѣ, не уже́ ли? || вѣроя́тно, повиди́мому, быть мо́жетъ. **Aza Bóg nie karze złoczyńców?** Ра́звѣ Богъ не нака́зываетъ престу́пниковъ? **Pytał się, azali ma go czekać?** Онъ спра́шивалъ, ожида́ть ли ему́ его́? **Będę pisał do niego, aza co dostanę?** Я бу́ду писа́ть къ нему́, не получу́ ли чего́ нибу́дь. **Połączone już są rzeki, a w czasie azali nieodległym połączone będą i morza**, рѣки уже́ соединены́, въ ско́ромъ времени, быть мо́жетъ, бу́дутъ соединены́ и моря́.

Azart, Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || аза́ртъ (*въ игрѣ*).

Azot, -u, *м.* азо́тъ, селитроро́дъ.

Aż, нарѣ́чіе, означа́ющее мѣру *или* грани́цу вре́мени, мѣ́ста, сте́пень величины́, напряже́ніе си́лы. **Towarzyszył mu aż do Paryża**, опъ провожа́лъ его́ вплоть до са́маго Парижа. **Aż dotąd**, до сихъ поръ. **Aż póki nie przyjdzie**, пока́ онъ не придётъ. **Kto aż tak dalece zaślepiony**, кто до тако́й сте́пени ослѣплёнъ. || **Aż** употребля́ется та́кже въ значе́ніи: *такъ что, уже́, тогда́, то́лько, когда́ уже́*. **Robił miny, że się aż ojciec roześmiał**, показывалъ ми́ны такъ что наконе́цъ оте́цъ разсмѣя́лся. **Piękny aż miło patrzeć**, такъ краси́въ, что прія́тно смотрѣть. **Aż za trzecim razem wzięto**, его́ уже́ взя́ли то́лько въ тре́тій разъ. **Nie poczujesz wartości zdrowia, aż utracisz**, узна́ешь цѣну здоро́вья тогда́ то́лько, когда́ его́ потеря́ешь. **Nie pójdę tam, aż wszystko będzie gotowe**, пойду́ туда́, когда́ уже́ всё бу́детъ гото́во. **Nie ma pana w domu, aż u sług gody**, когда́ хозя́ина нѣтъ до́ма, то слу́ги пирую́тъ. **Aż im to odmówił, żądali powtóre**, когда́ уже́ онъ имъ отказа́лъ въ э́томъ, то они́ проси́ли во второ́й разъ.

Ażjo, *ср. Нескл.* а́жіо, лажъ за промѣ́нъ де́негъ.

Ażjotaż, -a, *м.* ажіота́жъ, **торго́вля де́нежными бума́гами**.

B.

B, произно́сится двояко: твёрдо, какъ ру́сская бу́ква *Б, б.* и мя́гко, съ поста́вленнымъ надъ не́ю зна́комъ *ь*, (*бь*), напр. **Gołąb'**, го́лубь.

Ba, ba! || коне́чно, то́чно, такъ; || да́же и; || напро́тивъ. **Ba i bardzo**, *или* **Bajbardzo, ba i prawie**, *или* **Bajprawie**, такъ, такъ; да, да! э́то и ви́дно! **Co on tam mówi, że nam nic do tego, ba i bardzo do tego**, напра́сно онъ говори́тъ что намъ до э́того нѣтъ никако́го дѣла, напро́тивъ, оно́ бли́зко насъ каса́ется. **W całej Europie, ba i w całym świecie**, во всей Евро́пѣ, да́же и во всемъ свѣтѣ. **Gdybyśmy mieli sto tysięcy dobrego żołnierza, ba! toby zmieniło postać rzeczy**, е́слибъ у насъ бы́ло сто ты́сячъ хоро́шихъ солда́тъ, то коне́чно, дѣло приняло бы иной видъ. **Ba! łatwo to mówić, ale trudno czynić!** Эхъ! легко́ э́то говори́ть, да тру́дно дѣлать! **Ba, ba, ba! Tak to pan wypełniasz swój obowiązek!** такъ то вы исполня́ете свою́ обя́занность!

Baba, -y, *ж.* ба́ба, стару́ха; || повива́льная ба́бка, повиту́ха, акуше́рка; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || *Орн.* пеликанъ, ба́ба (*птица*); || кули́чъ, карова́й (*родъ хлѣба*); || затычка изъ холста́, набита́я соло́мою; || *Астрон.* Плеяды, семизвѣздіе.

Bąbel, Bębel, -bla, *м.* водяно́й пузы́рь, мы́льный пузы́рь; || прыщъ.

Babi, бабій; || *Бот.* **Babi-Mur**, плаунъ, звѣробо́й, звѣробо́йникъ (*растѣніе*); || **Babie lato**, ба́бье лѣто, хоро́шая пого́да во вре́мя о́сени.

Babiarz, -a, *м.* женоподо́бный, сла́бый, изнѣженный человѣкъ; || волоки́та, женолюби́вый, пристра́стный къ же́нскому полу.

Babić, повива́ть, принима́ть (*младе́нца*).

Babienie, -nia, *ср.* повива́льное иску́ство.

Babikrówka, -i, *ж. Бот.* купе́на, Соломо́нова печа́ть (*растѣніе*).

Babiniec, -ńca, *м.* притво́ръ, на́перть, преддве́рie це́ркви.

Babirusa, -y, *ж. Зоол.* морска́я *или* индѣйская свинка.

Babka, -i, *ж.* ба́бка, ба́бушка. **Ślepa babka**, жму́рки, гулю́чки (*игра́*); || *Бот.* попу́тникъ, колосени́ца (*растѣніе*).

Babski, ба́бій, же́нскій.

Babsko, -a, *ср.* ста́рая ба́ба, ба́бище, бабёнка.

Bać się, боя́ться, страши́ться. **Bać się o kogo**, боя́ться за кого́. **Nie bój się o to**, не бо́йся э́того, не безпоко́йся объ э́томъ.

Bachantka, -i, *ж.* вакха́нтка.

Bacik, -a, *м. см.* **Bat**.

Bączek, -czka, *м.* та́йка ружейная, мѣдная тру́бочка (*у лёжи ружья́*).

Baczenie, -nia, *ср.* разсмотрѣніе; || осмотри́тельность, осторо́жность; || соображе́ніе.

Baczność, -ści, *ж.* внима́тельность, осторо́жность.

Baczny, внима́тельный, осторо́жный.

Baczyć, разсма́тривать; || принима́ть во вниманіе, въ соображе́ніе, обраща́ть вниманіе; || смотрѣть. **Baczyć co do siebie**, сознава́ть что нибу́дь за собо́ю. **Baczyć na co**, принима́ть во вниманіе что́либо, обращать вниманіе на что́.

Badać, изслѣдовать, развѣдывать, разузнава́ть, испытывать; || наводи́ть

спра́вки; || производи́ть слѣ́дствіе, *и́ли* допро́съ, допра́шивать.

Badacz, -a, *м.* изслѣдователь, испыта́тель, изыска́тель, наблюда́тель. **Badacz natury**, естествоиспыта́тель, натурали́стъ.

Badanie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, испыта́ніе, обсужде́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ; || слѣ́дствіе, дозна́ніе, ро́зыскъ, пова́льный о́быскъ; || спра́вка. **Badania artykułowane**, допро́съ по пу́нктамъ. **Badanie świadków przeciwnéj strony**, перекрёстный допро́съ.

Badyl, **Badél**, -a, *м. Бот.* сте́бель, стволъ.

Bądź—**bądź**, и́ли—и́ли, *см.* Być.

Bagatela, -i, *ж.* безде́лица, безде́лка, ме́лочь.

Bagatelny, мелова́жный, безде́льный.

Bagaż, -u, *м.* покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.

Bagazja, -ji, *ж.* бума́жная мате́рія *и́ли* ткань.

Bagazjowy, сдѣланный изъ бума́жной мате́ріи, бума́жный.

Bagnet, -u, *м.* штыкъ.

Bagnik, -a, *м.* тунецъ, тума́къ, **скумбра** (*рыба*).

Bagnisko, -a, *ср.* трясина, боло́тина.

Bagnisty, боло́тный, боло́тистый, ти́нистый, то́пкій.

Bagniówka, -i, *ж. Бот.* каменоло́мка, каменоло́мная трава́, бада́нъ.

Bagno, -a, *ср.* боло́то; || *Бот.* **Bagno**, **Bagienko**, багу́льникъ (*расте́ніе*).

Baja, -ji, *ж.* ба́йка (*мате́рія*); || ска́зка, ба́сня.

Bajać, раскáзывать, повѣствовáть; || * точи́ть ба́лы, раскáзывать пустяки́.

Bajacz, **Bajarz**, -a, *м.* раска́щикъ; || пустоме́ля, враль.

Bajeczność, -ści, *ж.* баснослóвіе, вы́думка.

Bajeczny, баснослóвный, вы́думанный, невѣроя́тный.

Bajka, -i, *ж.* ба́сня; || ска́зка, вы́думка.

Bajkarz, -a, *м.* ска́зочникъ.

Bajkopis, -a, *м.* баснопи́сецъ.

Bajorek, -rka, *м.* золота́я ни́тка, волочёное зóлото.

Bajowy, ба́йковый, фри́зовый.

Bajtałaszki, -szek, *мн.* вздоръ, чушь, враньё.

Bąk, -a, *м. Орнит.* выпь (*пти́ца*); || * тру́тень; || óводъ, слѣпе́нь (*наскóмое*); || кубáрь, волчóкъ (*игру́шка*); || *Муз.* литáвра (*инструмéнтъ*). * **Bąki strzelać, bąki zbijać**, занима́ться пустяка́ми, ничего́ не дѣлать, слоня́ться. * **Bąka puścić**, распусти́ть ло́жный слухъ. **Bąka wystrzelić**, сказáть вздоръ, глу́пость. *Послов.* **Mucha uwięźnie, a bąk się przebije**, *и́ли* **Bąk się przebije, a na muchę wina**, что́ схóдитъ съ рукъ ворáмъ, за то́ ворúшекъ бьютъ; во́ры вѣшаютъ ворúшекъ. **Opił się jak bąk**, напи́лся.

Bąkać, бучáть, жужжáть; || * цѣди́ть слова́ сквозь зу́бы; || бормота́ть себѣ́ подъ носъ; || бренча́ть (*на музык. инструм.*).

Bąkałarz, -a, *м.* баккала́въръ.

Bąkier, (употребля́ется только съ предло́гомъ **na**, на). **Nosić czapkę na bąkier**, носи́ть ша́пку на бекре́нь. **Wszystko idzie na bąkier**, всѣ́ идётъ на вы́воротъ. **Być z kim na bąkier**, быть съ кѣ́мъ ли́бо въ ссóрѣ. || *Судох.* **Na bąkier**, *на лѣво.*

Bąkojad, -a, *м. Орнит.* волоклю́й (*пти́ца*).

Bąkort, -u, *м.* бакбóрдъ, лѣ́вая сторонá су́дна; || *Судох.* лѣ́вый бéрегъ рѣ́ки.

Bąksztyna, -y, *ж. Горн.* горновóй ка́мень.

Bal, -a, *м. Плотн.* отёсанное бревнó, брусóкъ, нака́тникъ.

Bal, -u, *м.* балъ (*собра́ніе, съѣздъ для танцованья*).

Bałakać, балáкать, болта́ть.

Bałamucić, городи́ть вздоръ, сбива́ть съ то́лку, смущáть, пу́тать. **Bałamucisz mię**, ты меня́ сбива́ешь съ то́лку. **Bałamucić interesa**, запу́тывать дѣла́. **Bałamucić czas**, напрáсно трáтить врéмя; || **Bałamucić się**, сбива́ться съ то́лку; || вести́ пра́здную жизнь, безде́льничать.

Bałamuctwo, -a, *ср.* запу́танность (*дѣлъ*); замѣша́тельство; || безде́льничанье, распу́щенность; || сумасбро́дство; || увёртка, отговóрка; || химéры, пустыя мечты́; || волоки́тство, ухáживанье за жéнщинами.

Bałamut, -a, *м.* вѣ́треникъ, вертопра́хъ, волоки́та.

Balans, -u, *м.* коромы́сло. **Waga z balansem**, вѣсы́ съ коромы́сломъ.

Balansjer, -a, *м. Горн.* уравни́тельное коромы́сло.

Balas, -u, *м. Минер.* балáсъ, блѣ́дный рубúнъ.

Balas, -a, *м. Архит.* баля́сина, баля́съ.

Balast, -u, *м.* балáстъ, грузъ.

Baldachin, **Baldakin**, -u, *м.* балдахúнъ.

Baldaszek, -szka, *м.* верхъ, верху́шка; || *Бот.* зóнтикъ, щитóкъ (*у цвѣто́въ*).

Baldaszkowy, *Бот.* зóнтичный.

Baldrjan, -u, *м. Бот.* булдырья́нъ, валеріáна, мáунъ (*расте́ніе*).

Baleczka, -i, *ж.* брёвнышко, переклáдинка, брусóкъ.

Balet, -u, *м.* балéтъ.

Baletniczka, -i, *ж.* балéтная танцóвщица, балéтчица.

Baletnik, -a, *м.* балéтный танцóвщикъ.

Balka, **Belka**, -i, *ж.* бáлка, бревнó, переклáдина.

Balkarz, -a, *м.* бревенщúкъ.

Balkon, -u, *м.* балкóнъ.

Balkować, *см.* **Belkować**.

Balkowy, бревéнчатый, **покáтный**.

Ballotować, балотировáть (*кого́*).

Ballotowanie, -nia, *ср.* **балотиро́вка**.

Balon, -u, *м.* воздýшный шаръ, **аэростáтъ**.

Bałować, посѣща́ть балы́, пирова́ть, весели́ться.
Bałowy, ба́льный.
Bałsam, -u, *м.* бальза́мъ.
Bałsamiczny, **bałsamiczny**, бальзами́ческій, **благово́нный**.
Bałsamina, -y, *ж. Бот.* бальзами́нъ (*расте́ніе*).
Bałsamować, бальзами́ровать.
Bałukować, пя́титься, по́лзать ра́комъ (*о лягавой соба́кѣ*).
Bałuku(na), **Bałyku(na)**, ра́комъ, **na** четвери́нкахъ (*ползмо́*).
Bałustrada, -y, *ж.* балюстра́да, **пери́ла**.
Bałuszyć, оглуша́ть (*крикомъ, шумомъ*).
Bałwan, -a, *м.* глы́ба, отру́бокъ, чурба́нъ; || валъ, больша́я волна́ на водѣ; || столбъ ды́му; || истука́нъ, и́долъ; || болва́нъ, глу́пый челове́къ; || болва́нъ, отру́бокъ де́рева съ кру́глымъ ве́рхомъ, на кото́ромъ выправля́ютъ парики́ и другіе головны́е убо́ры.
Bałwanowaty, тяжёлый, гру́бый.
Bałwiernia, **Barwiernia**, -ni, *ж.* цырю́льня.
Bałwierz, **Barwierz**, **Barbierz**, -a, *м.* цырю́льникъ.
Bałwochwalca, -y, *м.* идолопокло́нникъ, язы́чникъ.
Bałwochwalczy, **bałwochwalny**, идолопокло́нническій, язы́ческій.
Bałwochwalić, идолопокло́нничать, покланя́ться и́доламъ.
Bałwochwalnia, -ni, *ж.* божни́ца, куми́рница, кумі́рня.
Bałwochwalstwo, -a, *ср.* идолопокло́нство, идолопоклоне́ніе.
Bałyku(na), *см.* **Bałuku(na)**.
Bana kowadła, *Горн.* ве́рхняя пло́скость, наковальня. **Bana młotowa**, бо́й.
Banaluka, **Banialuka**, -i, *ж.* безтолко́вщина, нелѣпость, вздоръ, чепуха́.
Banda, -y, *ж.* ша́йка, ватага, ско́пище люде́й.
Bandera, -y, *ж.* флагъ.
Banderola, -i, *ж.* бандеро́ль, опоя́ска; || ме́ревязь.
Bandolet, -u, *м.* ме́ревязь, широ́кій реме́нь.
Bandos, -a, *м.* наёмный жнецъ.
Bandoska, -i, *ж.* наёмная жни́ца.
Bandyta, -y, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.
Bania, -ni, *ж.* гли́няный вы́пуклый сосу́дъ. **Bania do kwiatów**, цвѣто́чный горшо́къ, *см.* **Donica**, **Doniczka**; || *Хим.* перего́нный кубъ, горли́нка; || *Физ.* **Bania elektryczna**, электри́ческая маши́на. **Bania pneumatyczna**, пневмати́ческій ко́локолъ; || *Архит.* ку́поль; || *Бот.* ты́ква, *см.* **Dynia**. * Ты́квенная буты́лка, ты́ковникъ; || паровая ба́ня, *см.* **Łaźnia**; || *Посл.* **Łeb jak bania, a mozgunić**, вели́къ вы́росъ, да ума́ не вы́несъ.
Banialuka, *см.* **Banaluka**.

Baniasty, **Bańczasty**, вы́пуклый, пуза́тый, раздутый.
Banicja, -ji, *ж.* изгна́ніе, ссы́лка.
Banit, -a, *м.* изгна́нникъ, ссы́лочный.
Banitować, **Bandyzować**, **Banizować**, **Banjować**, приговори́ть по суду́ къ изгна́нію, къ ссы́лкѣ.
Bank, -u, *м.* банкъ. || *Карточ.* **Bank trzymać**, **ciągnąć**, держа́ть банкъ. **Bank zabić**, сорва́ть банкъ. **Bank puścić**, обанкру́титься. || *Форт ф.* **Bank wałowy**, банкъ, ни́зкій парапе́тъ безъ амбразу́ръ.
Bańka, **Bańeczka**, -i, *ж.* ба́нка; фля́га, скля́нка, пузырёкъ; || **Bańka na wodzie**, водяно́й пузы́рь. **Bańka mydlana**, мы́льный пузы́рь; || ба́нка (*кровосо́сная*), рожо́къ. **Bańki stawić**, ста́вить рожки́.
Bankajz, -u, *м.* желѣзный костыль.
Bankier, -a, *м.* банки́ръ; || банкомётъ (*въ игрѣ*).
Bankierczyk, -a, *м.* конто́рщикъ у банки́ра.
Bankierowa, -ej, *м.* жена́ банки́ра.
Bankierówna, -y, *ж.* дочь банки́ра.
Bankierski, банки́рскій.
Bankierstwo, -a, *ср.* банки́рство.
Bankiet, -u, *м.* пиръ, пиру́шка, пи́ршество; || *Плотн.* обо́чина.
Bankietować, пирова́ть.
Banknot, -u, *м. см.* **Bankocettel**.
Bankocettel, -tla, *м.* ба́нковый биле́тъ, ассигна́ція.
Banko, *Нескл.* ба́нковый (*въ де́ньгахъ*). **Banko-księga**, счётная кни́га.
Bankowy, ба́нковый.
Bankructwo, -a, *ср.* банкру́тство.
Bankrut, -a, *м.* банкру́тъ, несостоя́тельный.
Bankrutować, обанкру́титься, разори́ться. * **Zbankrutował na honorze**, обезче́стилъ себя́.
Bannicja, -ji, *ж. см.* **Banicja**.
Bant, -u, *м.* бантъ, ле́нта перетя́нутая поперёкъ; || обручъ, желѣзная скоба́.
Barak, -u, *м.* бара́къ.
Barakan, -u, *м.* барака́нъ, борка́нъ (*шерстяна́я ткань*).
Barakanowy, баракановый, барка́новый.
Baran, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*); || тара́нъ, стѣнолома́ъ.
Baranek, -nka, *м.* бара́шекъ, ягнёнокъ; || а́гнецъ. **Baranek Boży**, Агнецъ Бо́жій.
Barani, бара́ній; || *Бот.* **Barania trawa**, бара́нка (*растѣніе*).
Baranina, -y, *ж.* бара́нина.
Barasz, **Baraz**, -a, *м. Зоол.* рога́тая змѣя́ (*въ Аѳрикѣ*).
Baraszkować, шали́ть, рѣзви́ться, шути́ть.
Baratto, *Нескл.* мѣнова́я торгъ, мѣнова́я торго́вля.
Barbarzyniec, -ńca, *м.* ва́рваръ, тира́нъ.
Barbarzyński, ва́рварскій, **жесто́кій**, жестокосе́рдый, лю́тый.

Barbaryzm, -u, *м.* *Грам.* барбари́змъ, непра́вильное выраже́ніе.

Barbarzyństwo, -a, *ср.* ва́рварство, безчелове́чіе, жесто́кость.

Barć, -i, *ж.* борть (*пустота́, вы́долбленная въ льспо́мъ де́рево для содержа́нія ди́кихъ пчёлъ*).

Barchan, -u, *м.* бумазе́я (*ткань*).

Barchanowy, бумазе́йный.

Barciany, бо́ртный. *см.* **Barć**, **Miód barciany**, мёдъ ди́кихъ пчёлъ.

Barczany, ба́рочный.

Barczyć, *см.* **Obarczyć**.

Barczysty, широкоплечій, плечи́стый.

Bardela, -i, *ж.* соло́менное сёдло́.

Bardysz, **Berdysz**, -a, *м.* бе́рдышъ.

Bardzo, о́чень, весьма́. **Barziej**, бо́лѣе. **Najbardziej**, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе.

Bargieł, -a, *м.* *Орнит.* зи́нка, синица (*птица*).

Bark, -u, *м.* плечо́. **Barki**, *мн.* плечи, **Brać co na swoje barki**, взвали́ть себѣ́ что́ ли́бо на пле́чи, обремени́ть себя́. **To ciężar nie na twoje barki**, э́та тя́жесть не по твои́мъ си́ламъ; || лопа́тка (*у живо́тныхъ*). **Bić na bark**, то́пать нога́ми, ля́гать, **брыка́ться** (*о ло́шади*); * упря́миться, проти́виться; || но́жка (*у цы́ркуля*), *см.* **Noga**; || **Валёкъ** (*у ва́ги каре́тной*), *см.* **Orczyk** || *Фортиф.* **флангъ**.

Barka, -i, *ж.* ба́рка.

Barkarz, -a, *м.* ба́рочникъ.

Barkowaty, плечи́стый.

Barkowy, плечево́й, плечно́й.

Barłog, -u, *м.* берло́га; || **подсти́лка**, **пости́лка**, смя́тая соло́ма; || соръ.

Barłożyć, сори́ть, грязни́ть.

Barometr, -u, *м.* баро́метръ.

Baron, -a, *м.* баро́нъ.

Baronja, ji, *ж.* баро́нство.

Baronowa, -ej, *ж.* баронёсса.

Baronowski, баро́нскій.

Baronówna, -y, *ж.* дочь баро́на.

Baronowstwo, -a, *ср.* *см.* **Baronja**.

Barszcz, -u, *м.* борщъ; || *Бот.* **медвѣжья ла́па** (*расте́ніе*).

Barszczowy, борщево́й.

Bartne, -ego, *ср.* по́шлина съ у́льевъ.

Bartnik, -a, *м.* бо́ртникъ, пчелово́дъ, присма́тривающій за у́льями.

Bartny, у́лейный пчели́ный.

Barwa, -y, *ж.* кра́ска, цвѣтъ.

Barwena, **Barwana**, **Barma**, **Bersana**, -y, *ж.* барвена́, красноборо́дка (*рыба*).

Barwiany, цвѣти́стый. раскра́шенный; || * ливре́йный, одѣтый въ ливре́ю.

Barwić, кра́сить, окра́шивать, румя́нить.

Barwica, -y, *ж.* **Barwiczka**, -i, *ж.* стри́женая ше́рсть, па́стрижки, обрѣзки; || притира́нье (*бѣли́ла и румя́ны*); || закра́ска, кра́ска.

Barwiczkować, раскра́шивать, румя́нить.

Barwiczka, -i, *ж.* *см.* **Berwiczka**.

Barwiernia, **Balwiernia**, -ni, *ж.* цырю́льня.

Barwierski, **Balwierski**, цырю́льничій.

Barwierstwo, **Balwierstwo**, -a, *ср.* брадобри́тіе, бородобри́тіе.

Barwierz, **Balwierz**, **Balbierz**, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобрѣ́й.

Barwierzowa, **Balwierzowa**, -ej, *ж.* жена́ цырю́льника.

Barwierzowy, **Balwierzowy**, цырю́льниковъ.

Barwik, -u, **Barwinek**, -nku, *Бот.* *м.* барви́нокъ, гробъ трава́ (*расте́ніе*), *см.* **Barwnik**.

Barwisty, цвѣти́стый.

Barwnik, **Barwik**, -a, *м.* **Barwidło**, -a, *ср.* краси́льное вещество́.

Barwny, цвѣти́стый, раскра́шенный.

Baryła, **Baryłka**, **Baréłka**, -i, *ж.* бочёнокъ.

Bas, -u, *м.* басъ (*го́лосъ*), **Basy**, -ów, *мн.* басъ (*инструме́нтъ музык.*); || уда́ры (*пле́тью и т. п.*); зна́ки (*отъ пле́ти, отъ па́лки*).

Basałyk, -a, *м.* басалы́къ, кисте́нь.

Basałykowaty, гру́бый, неуклю́жій.

Basarunek, -nku, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Basetla, -i, *ж.* віолонче́ль.

Basetlista, -y, *ж.* віолончели́стъ.

Basista, -y, *м.* баси́стъ.

Basiur, -a, *м.* волкъ (*на языкѣ охо́тниковъ*).

Baśń, -i, *ж.* басня, ба́сня; || вы́мыселъ ска́зка, небыли́ца; || ло́жный слухъ, ло́жная молва́.

Basować, баси́ть, пѣть ба́сомъ.

Basowy, басово́й.

Basta, дово́льно, по́лно, ба́ста!

Bastarda, **Basztarda**, -y, *ж.* *Стар.* родъ доро́жной каре́ты,

Bastjon, **Basztjon**, -u, *м.* *Фортиф.* басті́онъ, раска́тъ.

Bastować, **Zabastować**, переста́ть, перестава́ть, прерыва́ть; прерва́ть; || * **Zabastować**, остепени́ться.

Basza, **Pasza**, -y, *м.* паша́.

Baszostwo, -a, *ср.* зва́ніе паши́.

Baszta, -y, *ж.* *Воен.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || *Стар.* подвижна́я обзо́рная ба́шня, *см.* **Strażnica**.

Bat, **Batog**, -a, *м.* кнутъ, плеть; бичъ; || то́лстая па́лка. то́лстый прутъ; || ботъ, ло́дка, су́дно. *Умен.* **Bacik**. -a, *м.* кну́тикъ, плётка, би́чикъ, бо́тикъ, ло́дочка.

Batalja, ji, *ж.* *см.* **Bitwa**.

Bataljon, -u, *м.* *Воен.* батальо́нъ.

Baterja, ji, *ж.* батаре́я.

Batog, -a, **batożek**, -żka, *м.* *см.* **Bat**.

Batogować, бичева́ть, хлеста́ть, стега́ть.

Bawełna, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га.

Bawełniany, бума́жный, хлопча́то-бума́жный.

Bawełnica, -y, *ж.* хлопча́тая бума́га, хло́покъ; || бума́жная мате́рія *или* ткань.

Bawialnia, -ni, *ж.* гости́нная ко́мната.

Bawić, занима́ть, увесели́ть, забавля́ть; || останови́ться, ме́длить, мѣшкать; |.

Bawić się, забавля́ться, весели́ться, прія́тно проводи́ть вре́мя; || упражня́ться, занима́ться. **Bawmy się**, бу́демъ весели́ться. **Nie baw się, ale idź**, не мѣшкай и ступа́й. **Bawić się rozmową**, бесѣдовать, разгова́ривать. **Bawić się muzyką**, занима́ться му́зыкою. **Bawić się pijaństwem**, предава́ться пья́нству, пья́нствовать. **Bawić się w co**, игра́ть въ что́ ли́бо. **Bawić się około czego**, прилежно чѣмъ ли́бо занима́ться. **Bawić się z kim**, прія́тно проводи́ть вре́мя съ кѣмъ ли́бо. **Bawić się z dziećmi**, игра́ть съ дѣтьми́.

Bazalt, **-u**, *м. Минер.* база́льтъ, столбча́къ (*камень*).

Bażanowiec, Bażanowiec, -wca, *м. Бот.* вербе́йникъ (*растѣніе*).

Bażant, **-a**, *м.* фаза́нъ.

Bażantarnia, **-ni**, *ж.* фаза́ній дворъ, пти́чникъ.

Bażantowy, фаза́новый.

Bazar, **-u**, *м.* база́ръ, ры́нокъ.

Bazarnik, **-a**, *м.* барышникъ; || маркита́нтъ.

Bazarowy, база́рный, ры́ночный.

Bazgrać, па́чкать, мара́ть, черка́ть.

Bazgracz, **-a**, *м.* пачку́нъ, кропа́тель, бумагомара́тель.

Bazgranina, **-y**, *ж.* па́чканье, мара́нье, кара́кули.

Bazylja, **-ji**, *ж.* **Bazylik**, **-a**, *м.* **Bazylika, Bazylijka**, **-i**, *ж. Бот.* базили́къ (*растѣніе*).

Bazyliszek, -szka, *м.* василискъ; || Америка́нская я́щерица.

Bdeljum, *Нескл. Бот.* бде́лій (*дерево и смола́*).

Bęben, **-bna**, *м.* бараба́нъ; || * шалу́нъ, мальчи́шка, пузы́рь.

Bębenek, -nka, *м.* бараба́нчикъ; || тамбури́нъ. **Bębenek w uchu**, бараба́нная перепо́нка, слухово́й бараба́нъ.

Bębenny, бараба́нный.

Bębnić, бараба́нить, бить въ бараба́нъ.

Bechtać, раздража́ть, подстека́ть; || * кружи́ть кому́ го́лову.

Beczeć, блея́ть; || мыча́ть; || рева́ть.

Bęczeć, буча́ть, жужжа́ть.

Beczenie, -nia, *ср.* блея́ніе; || мыча́ніе; || рёвъ.

Beczka, **-i**, *ж.* бо́чка. || *Зоол.* каса́тка настоя́щая (*китообра́зное живо́тное*).

Beczkowy, боче́чный.

Beczułka, **-i**, *ж.* бочёнокъ.

Bedel, Pedel, **-a**, *м.* церко́вный сто́рожъ; || университе́тскій пе́дель, сто́рожъ.

Bedła, Bedłka, Bedka, Betka, **-i**, *ж. Бот.* родъ грибо́въ, бога́тый ви́дами, *напр.* шампиньо́ны, гру́зди, ры́жики, опёнки, волну́хи, сыроѣжки (*съѣдобные*), мухоморы и поганки (*ядовитые*); || ли́ственная гу́бка.

Bedliwy, Badatliwy, любопы́тный, любозна́тельный.

Bednarka, **-i**, *ж.* жена́ бочара́.

Bednarski, бочарный.

Bednarstwo, **a**, *ср.* бочарничанье, ремесло́ бочара́.

Bednarz, Będnarz, **-a**, *м.* бочаръ.

Bek, **-u**, *м.* блея́ніе (*овцы*); || плачъ, рёвъ.

Bęk, **-u**, *м.* жужжа́ніе насѣко́мыхъ.

Bekać, *см.* **Beczeć**; || **Bekać się**, бѣга́ться (*объ оле́няхъ*).

Bękarctwo, Bękarstwo, **-a**, *ср.* незако́нное рожде́ніе.

Bękart, **-a**, *м.* незаконнорожде́нный; || *см.* **Mieszaniec**; || шёлкъ (*сыре́цъ*).

Bekas, **-a**, *м. Зоол.* бека́съ, кули́къ. — **Bekas morski**, турухта́нъ, родъ кули́ковъ.

Bekawisko, **-a**, *ср.* те́чка, расхо́дка (*объ оле́няхъ*).

Bekiesza, Bekiesa, **-y**, *ж.* беке́ша.

Beknąć, *см.* **Beczeć**.

Beksa, **-y**, *ж.* пла́кса.

Bela, **-i**, *ж.* ки́па, свя́зка, тюкъ; || де́сять стопъ бума́ги.

Bełcik, *см.* **Bełt**.

Beleczka, **-i**, *ж. Горн.* брусо́къ.

Belka, **-i**, *ж.* ба́лка, бревно́. *Плотн.* **Belka poprzeczna**, попере́чина, перекла́дина;—**mostowa**, наса́ды;—**wiązana**, брусча́тая обвя́зка; — **pokładowa**, продо́льный перекла́дъ; — **jarzmowa**, попере́чная наса́дка;—**rozporowa**, распо́рный брусъ.

Bełkotać, бармота́ть, лепета́ть, болта́ть.

Bełkot, **-u**, *м.* **Bełkotanie, -nia**, *ср.* бормота́нье, лепета́нье.

Bełkotka, **-i**, *ж.* болту́нья, лепету́нья.

Bełkotliwy, болтли́вый.

Bełkotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость.

Bełkować, *Агр.* бороздить (*по́ле*); || *Плотн.* класть ба́лки; || дѣлать сру́бы.

Bełkowanie, -nia, *ср.* пло́тничья рабо́та, сруб.

Bełt, **-u**, *м.* стрѣла́, дро́тикъ; || морско́й проли́въ.

Bełweder, **-u**, *м. Архит.* бельведе́ръ, свѣтли́ца, свѣтёлка, надстро́йка на кро́вляхъ домо́въ; || *Бот.* метёльчатый вьюно́къ (*растѣніе*).

Benedykcja, **-ji**, *ж. см.* **Błogosławieństwo, Poświęcenie**.

Benedykt, **-u**, *м. Бот.* гравила́тъ, гре́бникъ (*растѣніе*).

Benedyktyn, **-a**, *м.* бенедикти́нецъ (*монахъ бенедикти́нскаго о́рдена*).

Benedyktynka, **-i**, *ж.* бенедикти́нка (*монахиня бенедикти́нскаго о́рдена.*)

Beneficjum бенефи́ція, церко́вный прихо́дъ съ дохо́дами.

Benefis, **-u**, *м.* бенефи́съ.

Benefisant, **-a**, *м.* бенефиціа́нтъ.

Benefisantka, **-i**, *ж.* бенефиціа́нтка.

Ber, *род. п.* **-bra**, *м. Бот.* боръ, чёрное пти́чье про́со (*растѣніе*).

Bera, **-u**, *ж.* родъ гру́ши.

Berberys, **-u**, *м.* барбари́съ.

Berberysowy, барбари́совый, **барбари́сный.**

Berdysz, *см.* **Bardysz.**

Berejter, **-tra**, *м.* берейторъ.

Bergamota, **-y**, *ж.* бергамо́тъ (*родъ гру́ши*).

Bergryn, **-u**, *м.* го́рная зе́лень (*краска*).

Berlacz, **-a**, *м.* ке́ньга (*родъ зи́мней о́буви*).

Berlinka, **-i**, *ж.* су́дно употребля́емое на больши́хъ рѣка́хъ.

Berło, **-a**, *ср.* жердь, шестъ (*у птицело́вовъ*); || скипетръ, жезлъ правле́нія; || верхо́вная власть, *см.* **Korona**; || *Бот.* вшивая трава́, вши́вица, шелуди́вникъ, *см.* **Gnidosz**; || *Бот. см.* **Złotogłów**; || мо́лотый хлѣбъ.

Berłowładca, **-y**, *м.* самоде́рженъ, мона́рхъ.

Berłowładny, ца́рствующій, самодержа́вный.

Berma, **-y**, *ж. Фортиф.* бе́рма; || боково́й обхо́дъ (*вдоль канала*); || броди́льная бо́чка (*у крахма́льщиковъ*).

Bernardyn, **-a**, *м.* бернарди́нъ (*мона́хъ францискáнскаго ордена*).

Berować, *Неупотр.* бура́вить.

Beryl, **-u**, *м.* бериллъ, аквамари́нъ (*драгоцѣнный ка́мень*); || *см.* **Glucyn.**

Bestja, **-ji**, *ж.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bestjalski, скотско́й, звѣ́рскій, свирѣ́пый, лю́тый.

Bestjalstwo, **-a**, *ср.* скотство́, звѣ́рство, свирѣпость, лю́тость.

Bestwić, **Zbestwić**, **Rozbestwić**, бѣси́ть, избѣси́ть, развраща́ть, разврати́ть; || **Bestwić się**, **Bestwieć**, звѣ́рствовать, свирѣпствовать, свирѣпѣ́ть, бѣси́ться; || бѣ́гаться, сходи́ться для припло́ду (*о коро́вахъ, свиньяхъ и соба́кахъ*); || * развраща́ться, распу́тничать.

Besztać, брани́ть, руга́ть, поноси́ть.

Bet, **-a**, *м.* лабе́тъ (*въ ка́рточной игрѣ*).

Bez, *род.* **bzu**, *м. Бот.* бузина́, самбу́къ (*де́рево*). **Bez włoski**, сине́ль, сире́нь. **Bez turecki**, души́стый чубу́чникъ (*деревцо́*).

Bez, *Предл.* безъ. **Módz być bez czego**, обходи́ться безъ чего́ нибу́дь. **Bez tego**, впро́чемъ, кро́мѣ того́. **Nie bez tego**, не безъ того́, нельзя́ сказа́ть, должно́ быть. **Nie bez tego, abyś jego listów nie czytał**, безъ того́ не обошло́сь, что́бы ты не чита́лъ его́ пи́семъ. **Bezemnie** (*вмѣсто* **bez mnie**), безъ меня́.

Bezbożnie, безбо́жно, нечести́во.

Bezbożnik, **-a**, *м.* безбо́жникъ, атеи́стъ.

Bezbożność, **-ści**, *ж.* безбо́жіе, нечести́е.

Bezbożny, безбо́жный, нечести́вый.

Bezbronny, беззащи́тный, безору́жный.

Bezbrzeże, **-a**, *ср.* безбре́жное, безграни́чное простра́нство.

Bezbrzeżny, безбре́жный, безграни́чный.

Bezcen, **Bezcenek**, *Нескл.* безцѣ́нокъ. **Kupić za bezcen**, купи́ть за безцѣ́нокъ.

Bezcenny, безцѣ́нный, неоцѣне́нный.

Bezczelnie, безсты́дно, наха́льно, на́гло.

Bezczelnik, **-a**, *м.* безсты́дникъ, наха́лъ, нагле́цъ.

Bezczelność, **-ści**, *ж.* безсты́дство, наха́льство, на́глость.

Bezczelny, безсты́дный, **наха́льный**, на́глый.

Bezcześcić, безче́стить.

Bezczynnie, безде́ятельно, пра́здно.

Bezczynność, **-ści**, *ж.* безде́йствіе, пра́здность; || ко́сность, неподви́жность.

Bezczynny, безде́йственный, пра́здный, недѣ́ятельный; || ко́сный, неподви́жный.

Bezdenność, **ści**, **Bezdeń**, **-i**, **Bezdnia**, **-ni**, *ж.* **Bezdno**, **-a**, *ср.* про́пасть бе́здна, безо́нная пучи́на, о́мутъ, *см.* **Otchłań.**

Bezdenny, **Bezedny**, безо́нный.

Bezdeń, **-i**, *ж. см.* **Bezdenność.**

Bezdnia, **-ni**, *ж. см.* **Bezdenność.**

Bezdroże, **-a**, *ср.* безпу́тица, распу́тица

Bezdrożny, непроходи́мый, непроѣ́здный, непроѣ́жій; || безпу́тный, распу́тный.

Bezduchy, безду́шный, неодушевлённый.

Bezduszność, **-ści**, *ж.* безду́шность, безду́шіе.

Bezduszny, *см.* **Bezduchy.**

Bezdziedziczny, вы́морочный. **Masa bezdziedziczna**, вы́морочное иму́щество.

Bezdzietny, безде́тный.

Bezeceństwo, **-a**, *ср. см.* **Bezecność.**

Bezecnie, безче́стно, позо́рно.

Bezecnik, **-a**, *м.* мерза́вецъ, негодя́й.

Bezecność, **-ści**, *ж.* безче́стіе, безче́стность, ни́зость, по́длость, гну́сность,

Bezecny, безче́стный, ни́зкій, по́длый, гну́сный.

Bezgrzeszny, безгрѣ́шный, непогрѣши́мый, непоро́чный.

Bezimienny, безъиме́нный.

Bezinteresowność, **-ści**, *ж.* **безкоры́стіе.**

Bezinteresowny, безкоры́стный.

Bezkarnie, безнака́занно.

Bezkarność, **ści**, *ж.* безнака́занность.

Bezkarny, безнака́занный.

Bezkrólewie, **-wia**, *ср.* междуца́рствіе.

Bezleśny, безлѣ́сный.

Bezlik, **-u**, *м.* безчи́сленное мно́жество.

Bezlist, **-u**, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Bezludność, **ści**, *ж.* безлю́діе.

Bezludny, безлю́дный.

Bezmała, безма́ла, чуть, почти́. **Bezmała nie**, *см.* **Omal.**

Bezmian, **-u**, *м.* безмѣ́нъ, *см.* **Przemian.**

Bezmiar, **-u**, *м.* неизмѣри́мое простра́нство.

Bezmierny, безмѣ́рный, неизмѣри́мый.

Bezmozgi, безмо́зглый, глу́пый.

Bezmyślny, безсмы́сленный.

Bezmytny, *Неупотр.* неумы́тный.

Beznaganność, **-ści**, *ж.* безупрёчность.

Beznaganny, безупрёчный.

Beznogi, Beznożny, безно́гій.

Beznosy, безно́сый.

Bezoar, -u, *м. Хим.* безоа́ръ, камнистый сро́стокъ.

Bezokoliczny, *Грам.* неопредѣле́нный, неокончательный. **Tryb bezokoliczny,** неопредѣле́нное *или* неокончательное наклоне́ніе.

Bezowocnie, *Нар.* безплóдно, безполе́зно, тщéтно, напрáсно. **Bezowocny,** безплóдный, безполе́зный, тщéтный, напрáсный.

Bezpalcy, неимѣющій пáльцевъ.

Bezpiecznie, *Нар.* безопáсно.

Bezpieczeństwo, -a, *ср.* безопáсность; || *Ком.* обезпéченіе, закладъ, залóгъ, *см.* Zastaw.

Bezpieczność, -ści, *ж.* безпéчность, беззабóтность, безопáсность, увѣренность; || *Стар.* блúзкое знакóмство; || обезпéченіе.

Bezpieczny, безпéчный, беззабóтный, безопáсный, увѣренный, смѣлый; || обезпéченный. **Bezpieczny czego, pewny,** увѣренный въ успѣхѣ чего́ либо. **Być bezpiecznym o kogo,** быть увѣреннымъ въ комъ либо.

Bezpiśmienny, безгрáмотный.

Bezpłatnie, *Нар.* безплáтно, безвозмéздно, дáромъ.

Bezpłatny, безплáтный, безвозмéздный, даровóй.

Bezposażny, безприда́нный. **Panna bezposażna,** безприда́нница.

Bezpośredni, непосрéдственный.

Bezpośrednio, *Нар.* непосрéдственно.

Bezpotomny, безпотóмственный.

Bezprawie, -wia, *ср.* беззакóніе, противозакóнность, несправедлúвость, неправосýдіе; || непрáвильное дѣйствіе.

Bezprawnie, *Нар.* беззакóнно, противозакóнно, несправедлúво, неправосýдно.

Bezprzykładny, безпримѣрный.

Bezrękawy, безрукáвный.

Bezręki, безрýкій, неимѣющій однóй и́ли обѣ́ихъ рукъ.

Bezrolny, безземéльный.

Bezrząd, -u, *м.* неурядица, безпоря́докъ, замѣша́тельство; || анáрхія.

Bezsenność, -ści, *ж.* безсóнница.

Bezsenny, безсóнный.

Bezsilnie, *Нар.* безси́льно, нéмощно, слáбо.

Bezsilność, -ści, *ж.* безси́лie, нéмощь, истощéніе силъ, слáбость.

Bezsilny, безси́льный, нéмощный, слáбый.

Bezskrzydły, безкры́лый.

Bezskutecznie, *Нар.* безуспѣ́шно, недѣйствúтельно.

Bezskuteczny, безуспѣ́шный, недѣйствúтельный.

Bezprzecznie, *Нар.* безпрекослóвно, безспóрно.

Bezprzeczność, -ści, *ж.* безпрекослóвіе, безспóрность.

Bezprzeczny, безспóрный, безпрекослóвный.

Bezstronnie, *Нар.* безпристрáстно.

Bezstronność, -ści, *ж.* безпристрáстіе, нелицепрія́тіе.

Bezstronny, безпристрáстный, нелицепрія́тный.

Bezszkodny, безвре́дный.

Bezszypułkowy, *Бот.* неимѣющій стебелькóвъ, нестебелькóвый.

Bezterminowy, безсрóчный.

Bezustannie, *Нар.* безпрестáнно, безпрерúвно, непрерúвно, безостановóчно

Bezustanność, -ści, *ж.* непрерúвность.

Bezustanny, безпрестáнный, безпрерúвный, непрерúвный, безостановóчный.

Bezużytecznie, *Нар.* безполе́зно, безпри́быльно, напрáсно, тщéтно.

Bezużyteczność, -ści, *ж.* безполе́зность.

Bezużyteczny, безполе́зный, безпри́быльный, напрáсный, тщéтный.

Bezwarunkowy, безусло́вный.

Bezwładność, -ści, *ж.* кóсность; || бездѣ́йствіе; || неподвúжность.

Bezwładny, бездѣ́йственный, кóсный; || недѣ́ятельный.

Bezwłasnowolny, находя́щійся подъ опéкою, подъ закóннымъ прещéніемъ, не могу́щій распоряжáться самъ собóю, лишённый прáва совершáть граждáнскія дѣ́йствія.

Bezwodny, безвóдный.

Bezwonność, -ści, *ж.* безухáнность.

Bezwonny, безухáнный, непахýчій.

Bezwstyd, -u, *м.* безсты́дство, нáглость.

Bezwstydnica, -y, *ж.* безсты́дница, нахáлка.

Bezwstydnik, -a, *м.* безсты́дникъ, нахáлъ, наглéцъ.

Bezwstydny, безсты́дный, нахáльный, нáглый.

Bezwzględnie, *Нар.* безотноси́тельно, независúмо, не взирáя на...

Bezwzględność, -ści, *ж.* безотноси́тельность.

Bezwzględny, безотноси́тельный, независúмый; || безусло́вный, абсолю́тный.

Bezżenny, безжéнный, неимѣющій жены́, холостóй.

Bezżeństwo, -a, *ср.* безжéнство, холостáя жúзнь.

Bezzwłocznie, *Нар.* немéдленно, безотлагáтельно, поспѣ́шно.

Bezzwłoczność, -ści, *ж.* безотлагáтельность, поспѣ́шность.

Bezzwłoczny, безотлагáтельный, немéдленный, поспѣ́шный.

Biada, -y, *ж.* бѣдá, гóре, *см.* **Bieda.**

Białawy, бѣловáтый, бѣлесовáтый.

Białawek, -wka, *м.* бѣлая бáбочка, мотылёкъ.

Białawiec, -wca, *м. Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Białek, -łka, *м. см.* **Białko;** || **Białek w oku, глазно́й бѣло́къ;** || **роговáя перепо́нка въ глазу́,** *см.* **Bielmo.**

Białko, -a, *ср.* **яи́чный бѣло́къ;** || *Хим.* **бѣлкови́на, бѣлко́вое вещество́.**

Biało, *Нар.* **бѣло́, бѣлаго цвѣта;** || **чи́сто. Umalować biało, вы́красить бѣло́. Biało się nosić, носи́ть бѣлое пла́тье.**

Białobrody, бѣлоборо́дый.

Białodrzew, -a, *м.* **бѣлый то́поль (*де́рево*).**

Białogłowa, -y, *ж.* **же́нщина.**

Białogłowski, же́нскій.

Białokrusz, -u, *м. Хим.* **глетъ, свинцо́вая о́кись.**

Białokurowaty, бѣлоку́рый, ру́сый.

Białonogi, бѣлоно́гій.

Białość, -ści, *ж.* **бѣлизна́.**

Białoskórnictwo, -a, *ср.* **сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́, скорня́чество.**

Białoskórnik, -a, *м.* **сыромя́тникъ, скорня́къ.**

Białozor, -a, *м. Охот.* **кре́четъ (*со́колъ*).**

Biały, бѣлый; || **чи́стый.**

Biblja, -ji, *ж.* **би́блія.**

Biblijny, библе́йскій.

Bibljoman, -a, *м.* **библіома́нъ.**

Bibljopola, -i, *м. см.* **Księgarz.**

Bibljoteczka, -i, *ж.* **библіоте́чка.**

Bibljoteczny, библіоте́чный.

Bibljoteka, -i, *ж.* **библіоте́ка, книгохрани́лище.**

Bibliotekarski, библіоте́карскій.

Bibliotekarz, -a, *м.* **библіоте́карь.**

Biblistyka, -i, *ж.* **зна́ніе библе́йскихъ изда́ній.**

Bibosz, -a, *м.* **пья́ница, пьянчу́га.**

Bibuła, -y, *ж.* **пропускна́я, обвёрточная бума́га.**

Bić, Bijać, бить, быва́ть, вбить, вбива́ть, колоти́ть, вкола́чивать, уда́рить, ударя́ть. **Bić we drzwi,** стуча́ть въ дверь. **Bić głową o ścianę,** колоти́ться голово́ю о́бъ стѣну. **Pioruny biją,** громъ греми́тъ, громъ ударя́етъ. **Puls, serce bije,** пульсъ, се́рдце бьётся. **Biją z armat,** стрѣля́ютъ изъ пу́шекъ. **Bić monetę,** чека́нить моне́ту. **Poty biją na niego,** онъ весь въ поту́, его́ бро́сило въ потъ. **Słońce bije,** со́лнце отража́ется, со́лнечные лучи́ ударя́ютъ. * **Wdzięki twoje biją w oczy,** пре́лести твои́ броса́ются въ глаза́, поража́ютъ взоръ. **Swietność w oczy bije,** великоле́піе ослѣпля́етъ глаза́. **Bić w oczy,** броса́ться въ глаза́, быть замѣтнымъ. — **Bić w co,** настаи́вать (*на чёмъ*). **упира́ть** (*на что*). **Bić na co, przeciw czemu,** возстава́ть про́тивъ чего́. **Bić na co, na kogo,** нападать на что́ наступа́ть на кого́. **Zewsząd nieszczęścia na mnie biją,** несча́стія отовсю́ду пресле́дуютъ меня́. **Strach na mnie bije,** страхъ обхва́тываетъ меня́, берётъ меня́. **Wszyscy na niego biją,** всѣ раздражены́ про́тивъ него́. **Bić w kieliszki,** чо́каться ро́мками. **Ta strzelba dobrze bije,** э́то ружьё хорошо́ стрѣля́етъ. **Bić do miasta,** вла́мываться въ го́родъ. **Bić do murów,** пробива́ть стѣны. **Bić górą,** возноси́ться, поднима́ть вверхъ носъ, горди́ться. **Bić,** бить, крыть (*въ карточной игрѣ*). || **Bić się,** би́ться, дра́ться, сража́ться. **Bić się w piersi,** бить себя́ въ грудь. **Bić się na szpady,** дра́ться на шпа́гахъ. **Bili się na pięście,** драли́сь на кула́чки. **Bić się z myślami,** колеба́ться, не рѣша́ться.

Bicie, -cia, *ср.* **уда́ръ, толчо́къ;** || **вы́стрѣлъ, зара́дъ (*ружья́*);** || **Bicie się,** бой, дра́ка. **Bicie się na szpady,** дра́ка на шпа́гахъ.—**Bicie się na kułaki,** кула́чный бой.—**Bicie się z myślami,** колеба́ніе, нерѣши́тельность.

Bicz, -a, *м.* **бичъ, кнутъ.**

Biczować, бичева́ть.

Biczownik, -a, *м.* **бичо́вникъ.**

Biczysko, -a, *ср.* **кнутови́ще.**

Bieda, -y, *ж.* **бѣда́, несча́стіе, бѣдствіе, нищета́. Z wielką biedą znalazłem gościńca, большо́й тру́домъ я нашёлъ его́, Zwierzyć się komu ze swojéj biedy,** от, кры́ться кому́ въ свои́хъ стѣсне́нныхъ обстоя́тельствахъ. **Z biedy co uczynić,** сдѣлать что́ по нуждѣ. **Być w biedzie, cierpieć biedę,** терпѣть кра́йнюю ну́жду, находи́ться въ кра́йней бѣдности, въ ни́щетѣ, въ нуждѣ. **Wydźwignąć kogo z biedy,** вывести кого́ изъ бѣдности. **Na moją biedę poznałem go,** къ моему́ несча́стію я познако́мился съ нимъ. **Biedę klepać,** жить въ ни́щетѣ, въ бѣдности, бѣдствовать. **Biedę kuczyć,** дѣлать кому́ непріи́тности. **Z biedą,** съ трудо́мъ, съ грѣхо́мъ пополамъ. **Z biedy,** по нуждѣ, по необходи́мости. *Посл.* **Bieda na biedzie jedzie, *или* Bieda goni biedę,** бѣда́ бѣду́ погоня́етъ.

Biedactwo, -a, *ср.* **нищета́, убо́жество, худоба́.**

Biedaczka, -i, *ж.* **бѣдня́жка.**

Biedak, -a, Biedaczek, -czka, *м.* **бѣдня́къ, бѣдня́жка.**

Biedny, бѣдный, убо́гій.

Biedota, -y, *ж.* **убо́жество, нищета́.**

Biedować, бѣдствовать, находи́ться въ бѣдности, терпѣть ну́жду; || **Biedować się,** *см.* **Biedzić się.**

Biedrunka, -i, *ж. Зоол.* **бронзо́вка, золото́й жукъ.**

Biedrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **бедренёцъ, бедрине́цъ (*расте́ніе*).**

Biedz, Biegnąć, Biegać, Bieżeć, бѣжа́ть, бѣгать; || **течь, протека́ть. Dokąd bieżysz, *или* biegniesz?** куда́ ты бѣжи́шь? **Biedz do kogo,** торопи́ться, спѣши́ть къ кому́ ли́бо. **Biedz na wyścigi,** бѣгать вза́пуски другъ пе́редъ дру́гомъ; * состяза́ться. **Biedz za czém,** гоня́ться за чѣмъ, *см.* **Gonić. Biedz za nieprzyjacielem,** гнать, пресле́довать непрія́теля. **Biedz na zgubę,** стреми́ться къ своёй поги́бели. **Czas bieży,** вре́мя лети́тъ, бы́стро прохо́дитъ.

Zegar bieży, часы́ спѣша́ютъ. Drzewo to bieży w górę, э́то де́рево бы́стро выраста́етъ. Rzeka bieży około miasta, рѣка́ протека́етъ о́коло го́рода. Oczy mu biegają, у него́ глаза́ разбѣга́ются. Tysiąc projektów biegło mu po głowie, ты́сяча прое́ктовъ вертѣ́лось у него́ въ головѣ́.

Biedzenie się (z kim, z czém), борьба́, мученіе, му́ка.

Biedzić się, бѣ́дствовать, терпѣть ну́жду; || му́читься, терза́ться, безпоко́иться; || боро́ться.

Bieg, -u, *м.* бѣгъ; тече́ніе, стремле́ніе, ходъ, курсъ, продолже́ніе. Bieg rzeki, тече́ніе рѣки́. Bieg gwiazd, тече́ніе звѣздъ. Bieg przyrodzenia, порядокъ натуры, естественный поря́докъ. Bieg sprawy jakiéj, ходъ, движе́ніе дѣла. Bieg pieniędzy, де́нежный курсъ. Bieg słońca, обраще́ніе, тече́ніе со́лнца. Wstrzymać bieg czego, останови́ть что либо. Zatrzymać co w biegu, удержа́ть что ли́бо на ходу́. Wstrzymać konia w biegu, удержа́ть ло́шадь на бѣгу́.

Biegać, *см.* Biedz.

Biegacz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || гуля́ка; || жёрновъ, жерновóй ка́мень.

Bieganie, -nia, *ср.* бѣганіе, бѣгъ, бѣготня́. Czas trawić na bieganiu, проводи́ть вре́мя въ бѣготнѣ. Bieganie za czém, стара́ніе, хло́поты о чёмъ ли́бо.

Biegle, *Нар.* иску́сно. ло́вко; || прово́рно, бы́стро.

Biegli ludzie, понятны́е, свѣ́дущіе лю́ди.

Biegłość, -ści, *ж.* спосо́бность, иску́сство; || прово́рство, ло́вкость, быстрота́ (*руки*).

Biegły, спосо́бный, иску́сный; || прозо́рный, ло́вкій, бы́стрый; || зна́ющій, свѣ́дущій, о́пытный; || Biegły, -ego, *м.* экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ, знато́къ.

Biegun, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || Biegun północny, се́верный по́люсъ. Biegun południowy, ю́жный по́люсъ. Wyniosłość bieguna, высота́ по́люса *или* широта́ мѣ́ста; || сте́ржень, га́йка.

Biegunka, -i, *ж. Мед.* поно́съ.

Biegunowy, поля́рный, по́люсный. Gwiazda biegunowa, поля́рная звѣзда́.

Biegus, Biegas, -a, *м.* скорохо́дъ; || броді́га, праздношата́ющійся, гуля́ка; || *Зоол.* Biegus, турухта́нъ (*птица*).

Biel, -i, *ж.* бѣль, бѣлизна́; || бѣлая ткань, матерія; || *Бот.* болóнь, заболóнь, мезга́.

Biela, -i, *ж. Бот.* мохови́къ, грузды́ (*родъ гриба́*); || *Зоол.* сонли́вая бѣлка, со́ня.

Bielak, -a, *м. Орнит.* и́бисъ, караваи́ка; || *Зоол* бѣлый за́яцъ.

Bielarka, -i, *м.* ба́ячка; || бѣли́льщица.

Bielarz, -a, *м.* портомóй; || бѣли́льщикъ (*воску, жести, полотна и пр.*).

Bielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе. Bielenie tynku, отбѣлка, штукату́рка.

Bielić, бѣли́ть. Bielić twarz, бѣли́ться, мата́ра́ть лицó бѣли́лами. Bielić cynę, лудѝть. Bielić płótno, blechować, бѣли́ть полотнó; || Bielić się, бѣли́ться, бѣлѣ́ть, выпа́чкаться бѣ́лымъ.

Bielica, Bylica, -y, *ж. Бот.* чернобы́льникъ (*растеніе*).

Bielidło, -a, *ср.* бѣли́ла (*туале́тныя*), притира́нье.

Bielizna, -y, *ж.* бѣлье́.

Bielmo, -a, *ср.* бѣльмó.

Bielmok, -a, *м. Бот.* колю́чій макъ (*расте́ніе*).

Bielnik, -a, *м.* бѣли́льня.

Bieluchny, бѣлёхонькій, соверше́нно бѣ́лый.

Bieluga, -i, *ж.* мясно́й клей (*камéдь*).

Bielun, -a, *м. Бот.* бѣлена́. Bielun dziesięciorzawa, дурма́нъ. Bielun cudzoziemski, никоти́нъ, извлека́емый изъ табаку́.

Bieracz, -a, Bierca, -y, *м.* сбо́рщикъ.

Bieraczka, -i, *ж.* сбо́рщица.

Bierność, -ści, *ж.* безде́йственность, недѣ́ятельное состоя́ніе, пасси́вность; || ёмкость (*сосýда*).

Bierny, ёмкій, воспріи́мчивый; || пасси́вный; || *Грам.* страда́тельный (*зало́гъ*).

Bierwiono, Bierzwiono, Bierzmo, -a, *ср.* бревнó, брусъ; || Bierzmo, гла́вное основа́ніе.

Bierzmować, муромъ помáзывать; || конфирмова́ть (*у лютера́нъ*).

Bierzmowanie, -nia, *ср.* муропомáзаніе; || конфирма́ція (*у лютера́нъ*).

Bies, bis, -a. *м.* бѣсъ.

Biesagi, -sag, *мн.* сума́, кото́мка.

Biesiada, -y, *ж.* пиръ, пированье, пиру́шка, пи́ршество; || бесѣ́да, разговóръ.

Biesiadnik, -a, *м.* собесѣ́дникъ; || хлѣбосóлъ.

Biesiadny, biesiadniczy, пи́ршественный, засто́льный.

Biesiadować, бесѣ́довать, разгова́ривать; || пирова́ть.

Bieżący, теку́щій; || прото́чный. Bieżący rok, теку́щій, ны́нѣшній годъ. Bieżąca woda, прото́чная вода́.

Bigam, -a, Bigamista, -y, *м.* двоеже́нецъ.

Bigamistka, -i, *ж.* двуму́жница.

Bigamja, -ji, *ж.* двоеже́нство, двуму́жество, двубра́чіе, второбра́чіе.

Bigos, -u, *м.* ру́бленное мáсо, кро́шево.

Bigot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша, пустосвя́тъ.

Bigoterja, -ji, *ж.* ханжество́, пустосвя́тство.

Bijaczka, -i, *ж. Горн.* деревя́нный *или* желѣзный пестъ.

Bijak, -a, *м.* колоту́шка молоти́льная. Bijak we młynie prochowym, закру́глённый коне́цъ толчеи́ *или* песта́ въ пороховóй мéльницѣ.

Bijatyka, -i, *ж.* дра́ка.

Bika, -i, *ж.* ки́рка, мотыга, заступъ.

Bil, -a, *м. Плотн.* за́болона.

Bila, -i, *ж.* билья́рдный шаръ, биль.

Bilans, -u, *м.* балáнсъ; || **учётъ долгóвъ банкрýта, сведéніе счётовъ.**

Bilansować, *Ком.* **сводúть счёты, дéлать балáнсъ.**

Bilar, Bilard, -u, *м.* **бильáрдъ.**

Bilarowy, Bilardowy, бильáрдный.

Bilbas, -a, *м. см.* **Gilbas.**

Bilecik, -a, *м.* **билéтикъ, запúсочка, письмецó.**

Bilet, -u, *м.* **билéтъ, запúска. Bilet ekspedycyjny,** ярлы́къ. **Bilet zapraszający,** пригласúтельный билéтъ, пригласúтельная запúска. **Bilet bankowy, kasowy,** бáнковый билéтъ. **Bilet na kwaterę,** билéтъ на постóй, квартúрный бúлетъ. **Bilet wizytowy,** визúтная кáрточка, *см.* **Cedułka, Kartka.**

Biletowy, билéтный.

Biljon, Billjon, -u, *м.* **тысяча милліóновъ, милліáрдъ.**

Biljonowy, Billjonowy, милліáрдный.

Bilmo, *см.* **Bielmo.**

Bilon, -u, *м.* **билóнъ, билóновая монéта, мéдныя дéньги;** || **худыя дéньги.**

Bilonowy, билóновый.

Bimbas, -a, *м.* **болвáнъ, нéучъ, балбéсъ.**

Binda, -y, *ж.* **бинтъ, хирургúческая повя́зка;** || **пéревязь, пóясъ, шарфъ.**

Bindarz, -a, *м.* **крытая аллéя.**

Binduga, -i, *ж. см.* **Winduga.**

Biodro, -a, *ср.* **бедрó, вéрхняя внéшняя часть ля́двеи;** || **зáдняя нога** (*у лóшади*).

Biodrowy, бéдряный, бедéрный.

Bjograf, -a, *м.* **біографъ, жизнеописáтель.**

Bjografja -ji, *ж.* **біографія, жизнеописáніе.**

Biórko, -a, *ср.* **контóрка, бюрó.**

Bióro, -a, *ср.* **присýтственное мéсто, канцеля́рія, палáта.**

Biórowy, канцеля́рскій.

Birbancki, разврáтный, **разгýльный, распýтный.**

Birbant, -a, *м.* **гулáка, кутúло.**

Birbantować, Birbantować się, развратничать, **вести́** разгýльную, распýтную **жизнь.**

Biret, Beret, -u, *м.* **берéтъ.**

Birkut, -a, *м.* **беркýтъ** (*большóй орёлъ*).

Birota, -y, *ж.* **однокóлка.**

Bisior, Bisson, -u, *м.* **бúсеръ,** стекля́ные разноцвéтные шáрики; || **родъ сáмаго лýчшаго тончáйшаго полотнá;** || **виссóнъ,** богáтая матéрія у дрéвнихъ; || *Бот.* **жúлочница** (*растéніе*).

Biskokt, Biszkokt, -u, *м.* **бисквúтъ.**

Biskup, -a, *м.* **епúскопъ. Biskup sufragan,** викáрный епúскопъ. **Biskup in partibus infidelium,** епúскопъ, управля́ющій епáрхіею въ странѣ невѣрныхъ.

Biskupi, епúскопскій.

Biskupstwo, -a, *ср.* **епúскопство,** санъ, **дóлжность** епúскопа.

Bisurman, Bisurmanin, -a, *м.* **бусурмáнъ, басурмáнъ;** || **язы́чникъ;** || **магометáнинъ.**

Bisurmanić, бусурмáнить; || **Bisurmaniec, Bisurmanić się, бусурмáниться.**

Bisurmański, бусурмáнскій.

Bisurmaństwo, -a, *ср.* **бусурмáнство.**

Bitny, воúнственный, хрáбрый, отвáжный; || *Зоол.* **Ptak bitny,** морскóй пéтушóкъ, турухтáнъ (*птúца*).

Bitwa, -y, *ж.* **бúтва, сражéніе, бой.**

Bity, бúтый; || чекáненый; || **убúтый. Droga bita,** шоссé, шоссéйная дорóга.

Biurko, *см.* **Biórko.**

Biuro, *см.* **Bióro.**

Bizmut, -u, *м.* **висмýтъ** (*металлъ*).

Bizon, a, *м.* **бизóнъ, дúкій американскій быкъ.**

Bizón, Bizun, -a, *м.* **плеть, нагáйка.**

Blacha, -y, *ж.* **бля́ха, металлúческая пластúнка. Blacha pobielana,** жесть. **Blacha żelazna,** листовóе желéзо. **Blacha od pieca,** плитá. || **Blacha kominowa,** заслóнка, вьюшка. **Blachą pokładać co,** накла́дывать (*зóлото, серебрó на дéрево и т. д.*). **Dom pod blachą,** домъ, крытый листовы́мъ желéзомъ. || **Blacha u zamku,** личúнка на двернóмъ замкѣ. || **Blachy,** *мн.* воúнская сбрýя, доспѣхи. **Blacha na piersi,** лáты. **Blacha na nogi,** набéдренникъ (*у лать*). **Blacha na ręce,** нáручи (*въ лáтахъ*).

Blacharczyk, -a, *м.* **подмастéрье у бля́харя, у жестянúка.**

Blacharka, -i, *ж.* **женá бля́харя, жестянúка.**

Blacharnia, -ni, *ж.* **жестянóй завóдъ.**

Blacharski, жестянóй.

Blacharstwo, -a, *ср.* **жестянóе ремéсло, жестяны́я издéлія, жестянóй товáръ.**

Blacharz, -a, *м.* **бля́харь, жестянúкъ, жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ;** || **крóвельщикъ.**

Blachmal, -u, *м.* **золотáя** *или* **серéбряная насѣчка; насѣкáльное искýсство.**

Blachmalowy, воронёный, **насѣченный зóлотомъ** *или* **серебрóмъ.**

Blachownia, -ni, *ж.* **плющúльный завóдъ.**

Blachownica, -y, *ж.* **нагрýдникъ у латъ;** || **кирáсъ, кирáса.**

Błąd, -ędu, *м.* **ошúбка, погрéшность, заблужденіе, прóмахъ. Błąd drukarski,** опечáтка. **W błąd kogo wprowadzić,** ввести́ кого́ въ заблужденіе. **Uznać swój błąd, przyznać się do błędu,** сознáться въ своёмъ заблужденіи. **Spostrzedz swój błąd,** замéтить свою ошúбку, спохватúться. **Popełnić błąd,** сдéлать ошúбку. **Błąd przeciw językowi,** ошúбка прóтивъ языкá.

Bladawo, *Нар.* **блѣдновáто.**

Bladawość, -ści, *ж.* **блѣдновáтость.**

Bladawy, блѣдновáтый.

Bladnąć, Blednąć, Blednić, Zbladnąć, блѣднѣть, **поблѣднѣть.**

Bladość, -ści, *ж.* **блѣдность, блѣдный цвѣтъ лицá.**

Blady, блѣдный.

Błądzić, блужда́ть, броди́ть, скита́ться, стра́нствовать; || заблужда́ться, ошиба́ться.

Błagać, prosić, molić, умоля́ть. **Błagać gniew boży**, умилости́вить гнѣвъ Бо́жій. **Błagamy Cię Panie!** умоля́емъ Тебя́, Го́споди! **Błagać kogo o co**, *или* **czego od kogo, prosić** кого́ о чёмъ ли́бо, умоля́ть.

Błagający, moliący, проси́вшій.

Błagalny, oczystiтельный. **Ofiara błagalna**, очисти́тельная же́ртва; || моли́тельный, проси́тельный.

Błahość, Błachość, -ści, *ж.* ничто́жность, пустота́, пустя́кн; || ме́лкость (*ума*).

Błahy, Błachy, ничто́жный, пусто́й, тщетный, плохо́й; || ме́лкій; || сла́бый, ненадёжный; || ло́жный, сомни́тельный. **Przyjaźń błaha**, ненадёжная дру́жба. **Wieść błaha**, ло́жный слухъ. **Nadzieja błaha**, тщетная надёжда.

Błajer, *см.* **Blejer**.

Błajgiel, *см.* **Blejgiel**.

Błak, *Неуп.* блѣдность, тускъ; || *Судох.* мель, *см.* **Mielizna**.

Błąkać (kogo), вводи́ть въ заблужде́ніе (*кого́*), въ обма́нъ; || **Błąkać się, Zabłąkać się**, скита́ться, стра́нствовать, шата́ться, броди́ть, блужда́ть.

Błąkający się, блужда́ющій, стра́нствующій, кочу́ющій. **Gwiazdy błąkające się**, блужда́ющія звѣзды. **Ludy błąkające się**, кочу́ющіе наро́ды.

Błakować, лина́ть, тускнѣть.

Błakowanie, лина́нье.

Błakowny, блѣклый, линю́чій.

Błam, -u, *м.* мѣхъ, шку́ра пушна́я, **ошита́я** мѣшко́мъ.

Błamować, подбива́ть мѣхомъ.

Blanco (in), въ про́бѣлѣ.

Blank, -u, *м.* палиса́дникъ, **палиса́дъ**, забо́ръ изъ ко́льевъ; || *Морс.* планти́ръ, обшивна́я доска́, обшивно́й по́ясъ.

Blankiet, -u, *м.* бланке́тъ, бланке́тный листъ.

Blankować, окружа́ть палиса́домъ; || снабжа́ть зубца́ми стѣну; || *Морс.* обшива́ть су́дно досками.

Blask, -u, *м.* блескъ, блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Blaszanka, -i, *ж.* жестя́нка.

Blaszany, жестяно́й, сдѣланный изъ же́сти.

Blaszka, i, *ж.* бля́шка, бить (*золота́я, серебряная*); || пласти́нка; || блёстка.

Blat, -u, *м.* пласти́нка (*металлическая*), продолгова́тое блю́до; || клино́къ (*шпаги*), е́звіе (*пилы́*), *см.* **Grownia**.

Bławat, -u, *м.* шёлковая матерія, осо́бенно голуба́го цвѣта, *см.* **Bławatek**.

Bławatek, -tka, Bławat, -u, *м.* *Бот.* ва́силёкъ.

Bławatlin, -u, *м.* *Бот.* синяя аристе́я (*asténie*).

Bławatnik, -a, *м.* ткачъ полушёлковыхъ матерій; || торгове́цъ шёлковыми матеріями.

Bławatny, шёлковый; || голубо́й, голуба́го цвѣта.

Bławy, свѣтлоголубо́й.

Błazen, -na, *м.* дура́къ, дурачи́на, глупе́цъ, о́лухъ, болва́нъ; || шутъ. **Czynić z siebie błazna**, *или* **robić się błaznem**, буфо́нить, ко́рчить шута́. **Dać z siebie błazna robić**, быть посмѣ́шищемъ. **Wystrychnąć kogo na błazna**, одура́чить кого́. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ глупцо́мъ.

Błazeński, шутовской, дура́цкій; || глу́пый.

Błazeństwo, -a, *ср.* шутовство́, дура́чество; || глупота́, глу́пость.

Błazgoń, -nia, *м.* наха́лъ, фанфаро́нишко, хлыщъ; || шутъ, повѣса.

Błazgonić, фанфаро́нить, буфо́нить, дура́читься, повѣсничать.

Błaźnić, Zbłaźnić, дура́чить, одура́чить, насмѣха́ться какъ надъ дурако́мъ; || счита́ть кого дурако́мъ. || **Błaznić się, Zbłaźnić się**, дурѣть, одурѣть, глупѣть, оглупѣть.

Błaźnica, -y, *ж.* ду́рочка, шути́ха.

Błaznować, дура́читься, дѣлать дура́чества, *или* глу́пости, представля́ть изъ себя́ дурака́; || **Błaznować z kogo, z czego**, насмѣха́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ, поднима́ть на смѣхъ кого́.

Błaznowanie, -nia, *ср.* шутовство́, дура́чество, буфо́нство.

Bléch, Blich, -u, *м.* бѣли́льня, *см.* **Bielnik**.

Blecharka, -i, *ж.* бѣли́льщица.

Blecharski, бѣли́льничій.

Blecharz, a, *м.* бѣли́льщикъ. **Blecharz (piśniarz, wałkarz)**, валя́льщикъ.

Blecharzowy, *см.* **Blecharski**.

Blechować, бѣли́ть (*полотно, воскъ*). || **Blechować się**, бѣли́ться, притира́ться, бѣли́лами натира́ть лицо́.

Blednieć, *см.* **Bladnąć**.

Błędnik, -a, *м.* лаби́ринтъ; || *Анат.* заку́локъ (*въ слуховой кости*).

Błędny, ло́жный, оши́бочный, непра́вильный.

Błędokręt, -u, *м.* лабири́нтъ.

Bleja, -ji, *ж.* *Зоол.* чеба́къ (*рыба*).

Blejczyk, -a, *м.* отвѣсъ, грузи́ло, лотъ.

Blejer, Blajer, -u *м.* образе́цъ, моде́ль, фо́рма, узо́ръ.

Blejgelb, блягирь, блягиль (*краска*).

Blejtram, Blitram, -u, *м.* *Живоп.* рама, на которую натягивается полотно; || *Стар. Театр.* кулиса.

Blejwas, -u, *м.* бѣлила.

Blejwasowy, бѣлильный.

Błękit, u, *м.* голубой, синій цвѣтъ, лубая, синяя краска; || синева, лазу, (*небо*).

Błękitnawy, голубоватый синеватый.

Błękitnokrusz, -u, *м.* го́рная синь, руда́ си́няго цвѣта.

Błękitny, голубо́й, си́ній; || лазу́рный.

Błekot, Bełkot, -a, *м.* заи́ка, косноязы́чный; || бормоту́нъ; || болту́нъ; || *Бот.* бѣле́на (*растѣніе*).

Błekotać, бормота́ть, лепета́ть, болта́ть, заика́ться, *см.* Bełkotać, Bulgotać.

Błekotanie, Błegotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, лепета́нье, болтовня́; || заика́нье.

Błekotek, -tka, *м. Бот.* ке́рвель (*растѣніе*).

Błekotka, -i, *ж.* болту́нья, бормоту́нья, лепету́нья.

Blenda, -y, *ж. Минер.* бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Blich, Blicharz, Blichować, *см.* Blech, Blecharz, Blechować.

Blichtr, -u, *м.* употреби́тельнѣе во *мн. ч.* Blichtry, Bliktry, Błyktry, -ów, блёстки, обма́нчивая нару́жность.* Puszczać blichtry, пускать пыль въ глаза́.

Blindarz, -a, *м. Воен.* прикры́тіе бли́ндами, блинди́рованіе.

Bliziutki, Bliziuczki, Bliziuchny, Bliziuteńki, *Умен.* близёхонекъ.

Bliźki, бли́зкій, недалёкій. **Bliższy**, ближа́йшій. Najbliższy, са́мый бли́зкій. *Посл.* Bliższa koszula ciała, niżeli suknia, *или* niż rodzona ciotka, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же. || Bliski do czego, имѣющій пра́во на что́ либо.

Bliźko, *Нар.* (*Стар.* Bliżce), бли́зко, Bliżej, бли́же; Najbliżej, бли́же всего́; || почти́, о́коло. Mieć bliźko dziesięciu tysięcy dochodu, имѣть о́коло десяти́ ты́сячъ дохо́да; || Zaraz bliźko, Bliziutko, близёнько, близёхонько. Zbliska, вблизи́, близъ.

Bliźkość, -ści, *ж.* бли́зкость, бли́зость, сме́жность; || родство́, сродство́. W bliźkości, бли́зко, по бли́зости, въ бли́зости.

Bliźkoznaczny, однозна́чащій, синони́мный, *см.* Jednoznaczny, Spółznaczny.

Blizna, -y, *ж.* рубе́цъ, шрамъ; || роди́мое пятно́; || слѣдъ, знакъ.

Bliźni, -ego, *м.* бли́жній (*каждый человѣкъ*); || двойни́чный; || *Бот.* двойча́тый.

Bliźniaczka, -i, *ж.* двойни́чная сестра́.

Bliźniak, -a, *м.* близне́цъ; || двойни́чный братъ.

Bliźniątka, *мн.* близня́та; || *Бот.* двойча́тки *см.* Dwojaczki.

Bliźniątko, -a, *ср. Умен. см.* Bliźniak, младе́нецъ-двойни́шникъ.

Bliźnięcy, принадлежа́щій близнеца́мъ.

Bliźnięta, -iąt, *мн.* близнецы́, близня́та, двойни́чныя дѣти; || *Астр.* близнецы́ (*созвѣздіе*).

Bliższość, -ści, *ж. см.* Bliskość.

Bliższy, *см.* Bliski.

Błociany, напо́лненный гря́зью.

Błociarz, -a, *м. Охотн.* назва́ніе ба́ла.

Błocić, грязни́ть, забра́сывать гря́зью.

Błocisto, *Нар.* гря́зно.

Błocisty, грязнова́тый, гря́зный.

Błocko, Błocisko, -a, *ср.* грязи́ща; || *см.* Bagnisko, Trzęsawica, Trzęsawisko.

Błogi, блаже́нный, благополу́чный, счастли́вый.

Błogo, *Нар.* блаже́нно, благополу́чно, счастли́во; || прія́тно, сла́достно. Żyć błogo, блаже́нствовать. Błogo temu co żywot swój może pędzić w pokoju, счастливъ тотъ, кто мо́жетъ вести́ споко́йную жизнь. Było mi błogo, я былъ счастливъ, я блаже́нствовалъ.

Błogość, -ści, *ж.* блаже́нство, благополу́чіе, сча́стіе.

Błogosławić, Pogłogosławić, благослови́ть, благослови́ть; || освяща́ть, освяти́ть, посвяща́ть, посвяти́ть; || славосло́вить, велича́ть, восхвали́ть, прославля́ть (*Бога*).

Błogosławienie, -nia, *ср.* благослове́ніе; || освяще́ніе, посвяще́ніе; || славосло́віе, велича́ніе, восхвале́ніе, прославле́ніе.

Błogosławieństwo, -a, *ср.* благослове́ніе, благода́ть, сча́стіе.

Błogosławiony, благослове́нный; || блаже́нный, благополу́чный.

Blok, -u, *м.* отру́бокъ, чурба́нъ, *см.* Kloc; || блокъ. Blok z lanego żelaza, чугу́нная шки́фа.

Blokada, -y, *ж.* блока́да, обложе́ніе.

Blokować, блоки́ровать, обложи́ть.

Błona, -y, *ж.* плева́, оболо́чка, перепо́нка.

Blondyn, -a, *м.* блонди́нъ, бѣлоку́рый, ру́сый.

Blondyna, -y, **Blondynka**, -i, *ж.* блонди́нка, бѣлоку́рая, ру́сая; || **Blondyna**, бло́нды, шёлковое кру́жево.

Błoniany, błoniasty, перепо́нчатый, плёвочный.

Błonie, -a, *ср.* па́жить, вы́гонъ; || лугъ.

Błonka, -i, *ж. Умен.* перепо́ночка, *см.* Błona.

Błotnica, -y, *ж.* тростни́къ, камы́шъ.

Błotniczka, -i, *ж.* зи́нька, синица (*птица*).

Błotnik, -a, *м.* боло́тистое, то́пкое мѣсто, топь, мокреди́на.

Błotnisty, боло́тный, боло́тистый, то́пкій, ти́нистый, гря́зный.

Błotny, ти́нистый, боло́тный.

Błoto, -a, *ср.* боло́то, грязь. * Z błotem zmieszać, смѣша́ть съ гря́зью, очерни́ть, уни́зить.

Bluć, Blwać, блева́ть, рвать.

Blucie, -cia, **Blwanie**, -nia, *ср.* рво́та, блева́ніе.

Blucina, -y, *ж.* блево́тина.

Bluszcz, -u, *м. Бот.* плющъ. **Bluszcz ziemny**, бу́дра, кротови́къ (*растѣніе*).

Bluszczeć, плеска́ть; || струи́ться.

Bluszczowy, плю́щевый.

Bluzgać, Bluzgotać, болта́ть, моло́ть вздоръ, пустя́ки.

Bluźnierca, -y, *ж.* богохýльникъ.
Bluźnierczo, *Нар.* богохýльно.
Bluźnierski, Bluźnierczy, богохýльный, богохýльнический.
Bluźnierstwo, -a, *ср.* богохýльство; || злослóвіе, хулéніе, оскорблéніе поношéніе. **Bluźnierstwo przeciw rozsądkowi**, оскорблéніе здрáваго смы́сла.
Bławać, *см.* **Błuć**.
Błwociny, -cin, *мн. см.* **Błucina**.
Błyktry, -ów, *мн. см.* **Błichtr**.
Błysk, -u, *м.* блескъ, блистáніе, сверкáніе, сіяніе.
Błyskać, Błyszczeć, Błysnąć, блистáть, блестéть, сверкáть, сіять.
Błyskanie, -nia, *ср. см.* **Błysk**.
Błyskawica, -y, *ж.* мóлнія.
Błyskotka, -i, *ж.* блёстка, безде́лка.
Błyszcz, -u, *м.* блескъ. *Горн.* **Błyszcz żelaza**, желéзный блескъ.
Błyszczak, -a, *м. Бот.* касáтикъ, пéтушóкъ (*растéніе*); || *Зоол.* свéтлячокъ (*червя́чокъ*).
Błyszczeć, *см.* **Błyskać**.
Bo, и́бо, потому́-что, затéмъ что, *см.* **Albowiem, Bowiem, Ależ bo, Ależ bo to**, вóдишь ли, какъ бы тебé сказáть.
Boazerja, -ji, *ж. Неуп. см.* **Futrowanie**; || *Стол.* **Boazerja filunkowa**, филенчáтая корóбка.
Bób, -u, *м. Бот.* бобъ. **Bób, groch turecki**, турéцкіе бóбы. **Bób kamienny**, воню́чка (*растéніе*). **Bób morski**, густеролúтъ; || *Анат.* **Boby**, *мн.* я́дра у пéтуха́; || *Ветер.* наéбсъ, подъязы́чная ши́шка (*у лóшади*).
Bobak, -a, *м. Зоол.* суро́къ, байбáкъ.
Bobek, -bka, *м.* бобóкъ, бобóчекъ; || *Бот.* лавръ, лавро́вое дéрево, *см.* **Laur, Wawrzyn**.
Bobelka, -i, *ж. Зоол.* навóзный жукъ.
Bobkowy, лавро́вый. **Bobkowe drzewo**, лавро́вое дéрево; || бобкóбый.
Bobowiny, -in, *мн.* бобóвая соло́ма, шелухá.
Bobowniczek, -czka, *м. Бот.* куросле́пникъ, мокри́ца (*растéніе*)
Bobownik, -a, *м. Бот.* вероні́ка (*растéніе*).
Bóbr, *род. п.* **bobra**, *м. Зоол.* бобръ. * **Płakać jak bóbr**, проливáть гóрькія слёзы.
Bobrowy, бобро́вый.
Bochen, -chna, *м.* громáда, кýча, мáсса, тóлща, большóе колúчество чего́-лúбо. **Bochen chleba**, большóй, кру́глый хлéбъ, коровáй, колóбъ.
Bochenek, -nka, *м. Умен.* небольшóй кру́глый хлéбъ, *см.* **Bochen**.
Bochenkowaty, тóлстый, объёмистый, кругловáтый.
Bochenkowy (towarzysz), дармое́дъ, тунея́децъ.
Bocian, -a, *м. Зоол.* а́истъ, бу́сель (*птúца*).
Bocianek, -nka, *м. Умен.* **молодóй а́истъ**, *см.* **Bocian**.
Bociani, Bocianowy, а́истовъ; || *Бот.* **Bocianie noski**, журавлúный носóкъ (*травá*).
Bocianię, -ęcia, *ср.* птенéцъ а́истовъ.
Bócik, -a, *м.* сапожóкъ, ботúнка, *см.* **Bót**.
Bócisko, -a, *ср. увел.* сапожúще.
Boćwina, Botwina, Botwinka, -i, *ж.* ботвúнья; || свёкла, лúстья того́ же растéнія.
Boczek, -czka, *м.* бочóкъ. **Boczkiem poglądać**, смотрéть укрáдкою, изподтишкá.
Bocznica, -y, *ж.* боковáя сторонá, бокъ; || *Воен.* фланговъ.
Boczny, боковóй.
Boczyć (od kogo), уклоня́ться, сторони́ться, устраня́ться, *см.* **Stronić, Zbaczać, Zboczyć, Wyboczyć**.
Bodaj! Bogdaj! Bodajże! Bogdajże! Дай Богъ, чтóбы... Дай Бóже, чтóбы.... Пусть, пускай. Это слóво имéетъ рáзныя значéнія, какъ вúдно изъ слéдующихъ примéровъ: **Bogdajeś była szczęśliwa**, дай Богъ, чтóбы ты былá счáстлива. **Bogdajem nie był cię nigdy widział**, дай Богъ мнѣ никогдá тебя́ не вúдѣть. **Bogdajem był fałszywym prorokiem**, дай Богъ чтóбы мои́ предсказáнія не сбылúсь; || **Bogdaj cię licho wzięło, bogdaj cię, bogdajcie tam**, чортъ тебя́ поберú, чортъ тебя́ возьмú, чортъ съ тобóю! **Bogdaj to, nie trafię z tém nigdy do ładu**, чортъ возьмú, я никогдá не справлюсь съ э́тимъ. || **Bogdajto w domu**, тó ли дéло быть дóма! **Bogdajto z matką**, тó ли дéло мáть! **Bogdaj przyjdzie, Bogdaj że przyjdzie, Bogdaj czy nie przyjdzie**, какъ не придúтъ емý *или* я дýмаю, что онъ придётъ. **Bodaj że nie przyjdzie**, едвá ли онъ придётъ, *или* кáжется онъ не придётъ. **Koloru są bogdaj nie różowego**, чуть ли онú не рóзоваго цвéта?
Bodłak, Bodziak, -u, *м. Бот.* **боúрышникъ** (*растéніе*).
Bodliwy, бодлúвый.
Bodmerja, -ji, *ж. Морс.* **бодмерéя**.
Bodziec, -dźca, *м. Бот.* колю́чка, **сть**, шипъ, *см.* **Kolec, Oścień**; || рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтóбы погоня́ть волóвъ*); || *Хир.* трокáръ (*инструментъ для прокáлыванія*) *см.* **Oścień**; || **Bodziec (u ostrogi)**, шпóры, бодéцъ; || * двúгатель, поощрéніе, побужде́ніе.
Bóg *род. п.* **Boga**, *м.* Богъ. **Polecać się Bogu**, поручúть Бóгу свою́ дýшу, предáть себя́ вóлѣ Бóжіей. **Uciekać się do Boga**, прибѣгáть къ Бóгу. **Stanąć przed Bogiem, Spoczywać w Bogu**, предстáть предъ Бóга, отдáть Бóгу дýшу, умерéть, скончáться. **Jak Boga kocham**, ей Богу! вúдитъ Богъ! **Przysięgam Bogu**, клянýсь Бóгомъ! **Dla Boga**, *или* **na Boga**, *или* **na Boga żywego, co czynisz?** Рáди Бога, что ты дéлаешь? **Daj go Bogu!** Богъ съ нимъ! Остáвь его! **Niech Pan Bóg broni**, *или* **broń Boże**, сохрани́, помúлуй, избáви Богъ! **Boże dopomóż**, *или* **Bóg pomóż**, *или* **szczęść Boże**,

Богъ по́мочь, помога́й Богъ. **Bóg wie co z tego będzie**, Богъ вѣсть, что́ изъ э́того вы́йдетъ. **Idź z Bogiem**, ступа́й съ Бо́гомъ. *Ирон.* **Z Panem Bogiem!** счастли́вый путь! **Niech Pan Bóg opatrzy**, Богъ пода́стъ (*отка́зъ въ ми́лостынѣ*). **Mieć Boga w sercu**, имѣ́ть чи́стую со́вѣсть, поступа́ть по со́вѣсти. *Посл.* **Kto dla kogo, Bóg dla wszystkich**, всякъ для себя́, а Богъ для всѣхъ. **Boga wzywaj, a ręki przykładaj**, на Бо́га упова́й, а самъ не плоша́й. || **Bogowie pogańscy**, языческіе бо́ги.

Bogacić, Zbogacić, обогаща́ть, обогати́ть. || **Bogacić się, Zbogacić się**, обогаща́ться, обогати́ться.

Bogacieć, богате́ть.

Bogactwo, -a, *ср.* бога́тство.

Bogacz, -a, *м.* бога́чъ.

Bogarodzica, Богоро́дица, **Ма́терь Бо́жія**, Пресвята́я Дѣва.

Bogato, *Нар.* бога́то.

Bogaty, бога́тый.

Bogdaj, *см.* **Bodaj**.

Bogini, -ni, *ж.* боги́ня.

Bogobojnie, *Нар.* богобоя́зненно, **въ** стра́хѣ Бо́жіемъ.

Bogobojność, -ści, *ж.* богобоя́зненность, страхъ Бо́жій, благоче́стіе.

Bogobojny, богобоя́зненный, благочести́вый, на́божный.

Bogorządztwo, *см.* **Bogowładztwo**.

Bogorządny, ѳеократи́ческій.

Bogowładztwo, -a, *ср.* ѳеокра́тія, Богоправле́ніе.

Bohater, Bohatyr, -a, *м.* богаты́рь, геро́й, ви́тязь.

Bohaterski, Bohatyrski, богаты́рскій, геро́йскій, геройческій; || до́блестный.

Bohaterstwo, -a, *ср.* богаты́рство, геро́йство.

Boisko, -a, *ср.* **токъ**, гумно́ (*для молотьбы*).

Bojaźliwie, *Нар.* боязли́во, ро́бко, застѣ́нчиво.

Bojaźliwiec, -wca, *м.* ро́бкій, несме́лый, застѣ́нчивый человѣкъ.

Bojaźliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, ро́бость, застѣ́нчивость.

Bojaźliwy, боязли́вый, ро́бкій, застѣ́нчивый.

Bojaźń, -ni, *ж.* боя́знь, страхъ. **Bojaźń Boga**, страхъ Бо́жій.

Bojaźny, боязли́вый, ро́бкій, пугли́вый.

Bójka, -i, *ж.* дра́ка.

Bojować, воева́ть.

Bojowisko, -a, *ср.* побо́ище, по́ле би́твы.

Bojownik, -a, *м.* вои́тель, ра́тникъ.

Bojowniczka, -i, *ж.* вои́тельница.

Bojowniczy, вои́нственный.

Bojowy, боево́й.

Bojujący, вои́нствующій.

Bok, -u, *м.* бокъ, сторона́; || *Воен.* **фланга́**, **крыло́**. **Wziąść się pod boki**, подбочени́ться. **Nabok!** въ сто́рону!

Bokówka, -i, *ж.* алько́въ, углубле́ніе въ стѣнѣ́; || боковая́ ко́мнатка.

Bokowy, *см.* **Boczny**.

Ból, -u, *м.* боль, болѣ́знь; || * скорбь. *Мед.* **Ból suchy**, пода́гра, костолóмъ, суставолóмъ, *см.* **Denna choroba**; || **Bóle**, *мн.* поту́ги, перехва́ты, му́ки при роды́. * **Z bólem serca rozstawałem się z nimi**, я разставáлся съ ни́ми съ стѣснённымъ се́рдцемъ.

Bolący, больно́й, болѣ́зненный. **Trafić kogo w bolące miejsce**, задѣ́ть кого́ за живо́е.

Bolączka, -i, *ж.* чи́рей, ве́редъ; || **нагное́ніе**, нарывъ.

Bołbotać, болта́ть.

Boleć, болѣ́ть, чу́вствовать бо́ль, страда́ть, претерпѣва́ть. **Boleć na nogę**, чу́вствовать боль въ ногѣ́; || **Boleć dziećmi**, му́читься роды́; || **Boleć w sercu**, *или* **sercem**, горева́ть, тужи́ть, круши́ться, печа́литься; || **Głowa mi boli**, у меня́ голова́ боли́тъ. * **Niech cię o to głowa nie boli**, не безпоко́йся объ э́томъ, не твоё э́то де́ло. **Boli mię twoje nieszczęście**, я соболѣ́зную о твоёмъ несча́стіи. **Boli mię to, że mi zaufać nie chcesz**, мнѣ бо́льно, прискóрбно, что ты не хóчешь мнѣ довѣ́риться.

Bolejący, плаче́вный, печа́льный, жа́лобный, жа́лостный.

Bolenie, -nia, *ср.* боль; || **Bolenie (nad czém)**, соболѣ́знованіе (*о чёмъ*), *см.* **Ubolewanie**.

Boleść, -ści, *ж.* боль, огорче́ніе, печа́ль, скорбь, прискóрбіе. * **Jak to zrobiono? od siedmiu boleści!** какъ э́то сдѣ́лано? чортъ зна́етъ какъ, на скóрую ру́ку!

Boleściwy, *см.* **Bolesny**.

Bolesnie, Bolesno, прискóрбно, го́рестно, го́рько.

Bolesność, -ści, *ж.* прискóрбіе; || болѣ́зненность, хво́рость.

Bolesny, болѣ́зненный, мучи́тельный; || скóрбный, прискóрбный, го́рестный.

Bolić, *см.* **Boleć**.

Boliwać, Bolewać, прихва́рывать, ча́сто быть больны́мъ.

Bołtusznik, -a, *м.* **кожéвникъ**, дуби́льщикъ.

Bolwark, Bulwark, -u, *м.* валъ, була́варъ; || огра́да, опло́тъ, защи́та.

Bomba, -y, *м.* бóмба.

Bombardować, бомбардирова́ть.

Bombardowanie, -nia, *ср.* бомбардирова́ніе.

Bombardjer, -a, *м.* бомбарди́ръ.

Bombon, -a, *м. Мед.* пахови́къ, желва́къ.

Bona, -y, *ж.* ня́ня, ня́нька, ня́нюшка.

Bonifikacja, -ji, *ж.* вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убытки*); || * возмéздіе; || *Ком.* оста́токъ, прихóдъ, ли́шекъ.

Bonifikować, вознагражда́ть, удовлетворя́ть (*за убытки*).

Bonifrater, -tra, *м.* монáхъ óрдена брáтьевъ Милосéрдія.

Boniewanie, -nia, *ср. Каменщ.* рустúкъ.

Bonitacja, -ji, *ж.* разверстáніе, подрóбная классификáція земéль.

Bono, Przestanek, *Горн.* полóкъ, заплéчикъ.

Bonończyk, -a, *м.* болóнка, испáнская собáка.

Bonoński piesek, *см.* **Bononczyk**.

Bonować, блажéнствовать, нéжиться, наслаждáться.

Bór, -u, *м.* боръ, соснякъ, сосновый *или* елóвый лѣсъ.

Borak. *см.* **Burak**.

Borakowy, *см.* **Burakowy**.

Boraks, -u, *м.* бурá, буроки́слый натръ.

Borg, -u, *м.* заёмъ; || кредúтъ, долгъ. **Na borg brać**, брать въ кредúтъ, въ долгъ.

Borgować, дава́ть взаймы́, въ долгъ; || *Ком.* занима́ть, брать въ долгъ, въ кредúтъ; || кредитова́ть, поставля́ть въ кредúтъ; || * щади́ть, бере́чь.

Borgowanie, -nia, *ср.* кредитова́ніе.

Borgowy, кредúтный.

Borharnia, -ni, *ж.* бýрса.

Borowik, -a, *м.* бѣлый грибъ, боровúкъ.

Borowisko, -a, *ср.* безплóдная пóчва на мѣстѣ сруб́леннаго бóра.

Borowizna, -y, *ж.* сосня́къ, густóй боръ.

Borówka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Czernica**

Borowy, лѣсно́й.

Borsuk, -a, *м. Зоол.* барсýкъ, я́звикъ (*животное*).

Borsuczy, барсýчій.

Boruchać, кача́ться какъ жидъ надъ талмýдомъ.

Borukać, дýться, серди́ться.

Borys, -a, *м.* лѣсно́й, одича́лый жи́тель; || чёрный, ржáной хлѣбъ; || *Бот.* булава́стникъ (*гриб*ъ).

Borysz, -u, *м. см.* **Lidkup**.

Bosak, -a, *м.* босóй, босоно́гій; || **Bosaki** (wozy, konie, łopaty niekute), некóванныя телѣги, неподкóванныя лóшади и проч.; || багóръ, большóй крюкъ, употребля́емый гребцáми, дрекъ.

Bość, бода́ть, колóть; || пыря́ть. **Konia bość ostrogami**, пришпóривать лóшадь. * **Sumienie go bodzie o grzech**, сóвѣсть грызётъ его́ за прегрѣше́ніе.

Bosiny, -sin, *мн.* хожде́ніе босико́мъ, босы́ми ногáми.

Boski, божéственный; || бóжій, бóжескій.

Boskość, -ści, *ж.* божéственность.

Bosman, -a, *м.* матрóсъ.

Boso, *Нар.* босико́мъ. **Boso chodzić**, ходúть босико́мъ.

Bosy, босóй, босоно́гій; || * **bosy, niekuty**, неокóванный, неподкóванный.

Bóstwić, боготвори́ть.

Bóstwo, -a, *ср.* божествó.

Bót, -a, *м.* сапóгъ.

Botaniczny, ботани́ческій.

Botanika, -i, *ж.* бота́ника, травовѣдѣ́ніе.

Botanik, -a, **Botanista**, -y, *м.* бота́никъ.

Bótwiałość, Butwiałość, -ści, *ж.* гни́лость, испóрченность.

Bótwieć, Butwieć, Zbótwieć, Zbutwiec, гнить, сгнить.

Botwina, *см.* **Boćwina**.

Bowiem, и́бо, потому́-что, *см.* **Albowiem**. **Albowiem** обыкновéнно употребля́ется въ нача́лѣ предложе́нія, **Bowiem**—въ средúнѣ и́ли на концѣ́.

Bożę, -ęcia, **Bożątko**, -a, *ср.* божóкъ (*языческій*), и́долъ, кумúръ, истука́нъ.

Bożnica, Bóżnica, -y, *ж.* божни́ца, синагóга; || **Bożnica pogańska**, языческое кáпище; || **Bożnia turecka**, мечéть.

Bożniczy, принадлежáщій синагóгѣ. **Dozór bożniczy**, надзóръ синагóги, кагáлъ, еврéйское хозя́йственное управлéніе.

Boży, бóжій, бóжескій. **Boże Narodzenie**, Рождествó Христóво. **Boża męka**, Стрáсти Христóвы. **Boży grób**, Гробъ Господень. **Boże Ciało**, прáздникъ Тѣла Христóва. || *Бот.* **Boży dar, płodzień**, синеголóвникъ, перекати́-по́ле. **Boża trawa**, грéцкое *или* грéческое сѣно, Бóжья трава́. **Boże drzewko**, Бóжье дéрево. || *Минер.* **Boży prątek**, громова́я стрѣла́, чóртовъ пáлецъ (*окаменѣлая раковина*).

Bożyć się, божúться, кля́сться.

Bożyszcze, -a, *ср.* и́долъ, истука́нъ, кумúръ.

Brać, Bierać, Wziąć, брать, взять, принима́ть. **Brać Boga na świadka**, призыва́ть Бóга въ свидѣтели, свидѣтельствоваться Бóгомъ. **Brać co do serca**, принима́ть къ сéрдцу. **Brać kogo za kogoś innego**, принима́ть одного́ за другóго. **Brać co na serjo**, приня́ть что за прáвду, не въ шýтку. **Brać na uwagę**, принима́ть во вниманіе. **W pamięć brać**, приводúть себѣ́ на пáмять. **Brać co za dobrą monetę**, принима́ть что-лúбо за чúстую монéту. **Wziąć książkę**, взять книгу. **Wziąć na kieł**, закусúть удила́ (*о лошади*). **Wziąć surdut zimowy**, надѣть зúмній сюртýкъ. **Brać lekarstwo**, принима́ть лѣка́рство. **Brać czyją stronę**, принима́ть чью-лúбо сторóну. **Brać nad siły**, предпринима́ть что-лúбо сверхъ силъ. **Wziąć komu gardło**, лиши́ть кого́ жúзни, умертвúть. **Brać nazwisko od czegoś**, получúть своё прóзвище отъ чего́-лúбо. **Brać wzrost**, дѣлать успѣхи. **Brać kogo na ząb, na język**, поносúть, злослóвить кого́. **Brać zwyczaj**, слѣдовать обы́чаю. **Brać wzór z kogo**, взять кого́ за образéцъ. **Nóż bierze**, ножъ хорошó рѣжетъ. **Wziąć kogo za syna**, усынови́ть кого́. **Wziąć za żonę**, жени́ться (*на комъ*), обвѣнча́ться (*съ кѣмъ*). **Brać ślub**, обвѣнча́ться, сочета́ться бракóмъ. **Brać za złe**, принима́ть въ худýю сторóну. **Brać sobie co za krzywdę**, счита́ть что-

либо для себя́ оби́дным. **Brać podejrzenie**, подозрѣва́ть. **Brać w się powietrze**, вбира́ть, вти́гивать въ себя́ во́здухъ. **Brać co do siebie**, примѣня́ть къ себѣ́ что-либо, припи́сывать себѣ́ что-ли́бо. **Wziąć przed się**, предприня́ть. **Wziąć karę**, получи́ть наказа́ніе. || **Brać się, Wziąć się**, бра́ться, взя́ться, взима́ться. **Brać się do czego**, бра́ться за что-ли́бо, предпринима́ть что-ли́бо. **Brać się do roboty**, принима́ться за рабо́ту. **Wziąć się na lewo, na prawo**, поверну́ть нале́во, напра́во. **Brać się na różne sposoby**, испыта́ть, испро́бовать ра́зныя сре́дства. **Brać się do panny**, уха́живать за дѣ́вушкою.

Bracić, Zbracić, соедини́ть, соединя́ть, сближа́ть, сбли́зить, сочета́ть, *см.* **Bratać**; || **Bracić się, Zbracić się**, бра́таться, брата́ниться; || соединя́ться, соедини́ться, слива́ться, сли́ться, сближа́ться, сбли́зиться, сочета́ться, *см.* **Bratać się**.

Braciszek, -szka, *м.* *Умен.* бра́тецъ; || **Braciszek zakonny**, послу́шникъ, слу́жка (*монастырскій*); || *Бот.* Тро́ицынъ цвѣтъ, весёлые гла́вки (*растеніе*).

Bracki, братскій, *см.* **Braterski, bratni.**

Bractwo, -a, *ср.* бра́тія, собра́тство, о́бщество; || духо́вное о́бщество, конгрега́ція; || общество подмастерьевъ, *см.* **Cech.**

Braha, -y, Braja, -ji, *ж.* бра́га.

Brajtary, -ów, *мн.* трено́жникъ, тага́нъ.

Brak, -u, *м.* бракъ, обо́рышъ; || недоста́токъ, нужда́; || выборъ, разбо́ръ; || отбо́ръ, отбо́рокъ, лу́чшее, отбо́рное, и́збранное, цвѣтъ; || * мелочь, дрянь. **Brak rybi**, мелузга́, ме́лкая ры́ба; || **Bez braku**, безъ вы́бора, безъ разбо́ра, безъ разли́чія, безразли́чно. **Brak mu wszystkiego**, у него́ во всѣмъ недоста́токъ. **Nie brak mu zdatności**, онъ не безъ дарова́ній.— **Brak czynić**, дѣлать вы́боръ. **Iść w braki**, быть забрако́ваннымъ. **Sam brak młodzieży**, и́збранное ю́ношество, цвѣтъ ю́ношества. **Brak pieniędzy**, недоста́токъ въ де́ньгахъ, неимѣ́ніе де́негъ. **Brak rozumu**, недоста́токъ, неимѣ́ніе ума́. **Brak uszanowania**, недоста́токъ уваже́нія, неуваже́ніе, непочте́ніе.

Braka, -i, *ж.* неплодная овца́.

Brakarz, Brakownik, -a, *м.* браковщи́къ.

Braknąć, Zabraknąć, не достава́ть, не доста́ть. **Zabrakło mu odwagi**, у него́ не доста́ло му́жества, онъ оробѣ́лъ, стру́силъ. **Zabrakło mu sił**, си́лы измѣни́ли ему́, онъ ослабѣ́лъ.

Brakować, Przebrakować, Wybrakować, браковать, обраковать, *см.* **Zbrakować**; || **Brakować czém**, пренебрега́ть (*чѣмъ*), отверга́ть (*что*), не принима́ть (*чего́*).

Brakowanie, -nia, *ср.* выбира́ніе, вы́боръ, разбо́ръ; || **разбо́рчивость**; || * **лицепрія́тіе**.

Brakowny, Brakowy, браково́чный, забрако́ванный, него́дный.

Bram, -u, *м.* опу́шка, кайма́; наши́вка по краямъ, бо́ртикъ; покро́мка, оторо́чка, позуме́нтъ.

Brama, -y, *ж.* *Стар.* **Brama, Brona, Broma**, воротá, воро́та; || **врата́**; || * ключъ, путь (*къ чему́*).

Bramna, -ej, *ж.* приврáтница.

Bramnik, -a, *м.* позуме́нтщикъ.

Bramny, *Стар.* **Bronny**, приворо́тный; || **Bramny, -ego**, *м.* приврáтникъ, *см.* **Oddźwierny.**

Bramować, Obramować, обшива́ть, обши́ть, опуша́ть, опуши́ть, окаймля́ть, окайми́ть, оторо́чивать, оторо́чить.

Brana, *см.* **Brama.**

Branie, -nia, *ср.* приня́тіе, пріёмъ, получе́ніе. **Branie spadku**, насле́дованіе, получе́ніе насле́дства. **Branie datków**, мздоимство.

Braniec, -ńca, *м.* военноплѣ́нный, плѣ́нникъ; || невóльникъ.

Branka, -i, *ж.* плѣ́нница; || невóльница; || рекру́тчина, вре́мя набóра ре́крутъ.

Brankard, -a, *м.* дрога́ (*у каре́ты*).

Bransoletka, -i, *ж.* брасле́тъ, запя́стье.

Braństwo, -a, *ср.* плѣ́нъ; || невóля, рáбство, невóльничество.

Brant, -u, *м.* пробá зóлота *или* серебрá.

Brat, -a, *м.* **Brat rodzony**, родно́й братъ. **Brat przyrodni**, сведёный братъ. **Brat jednej matki**, единоутро́бный братъ. **Brat stryjeczny, wujeczny, cioteczny**, двоюро́дный братъ. **Bracia miłosierdzia**, сердобóльные бра́тья. **Bracia krzyżacy**, тевтонскій о́рденъ. **Być z kim brat za brat**, *или* **brat a brat**, жить побрáтски съ кѣ́мъ ли́бо. **Być z kim za pan brat**, быть съ кѣ́мъ за панибрата, коро́ткимъ знако́мымъ, задушéвнымъ прія́телемъ, ро́внею. || *Бот.* **Brat z siostrą**, *см.* **Bratek.** || **Psu brat**, *см.* **Pies.**

Bratać, Pobratać, Zbratać, соедини́ть, соединя́ть, сближа́ть, сбли́зить, сдружа́ть, сдружи́ть. **Zbratać dwa państwa**, дру́жески сбли́зить два госуда́рства. **Z wdziękami bratać cnotę**, съ красото́ю соедини́ть добродѣ́тель. || **Bratać się, Pobratać się, Zbratać się**, брата́ться побрата́ться, дружи́ть, сдружи́ться, подружи́ться.

Bratanek, -nka, *м.* племя́нникъ (*сынъ бра́та*), *см.* **Synowiec.**

Bratanka, -i, *ж.* племя́нница (*дочь бра́та*), *см.* **Synowica.**

Bratek, -tka, *м.* *умен.* бра́тецъ.

Braterski, бра́тскій, Po bratersku, *Нар.* побрáтски.

Braterskość, -ści, *ж.* бра́тская любóвь.

Braterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское родство́; || **бра́тство, бра́тское дру́жество**; || *Собир.* **братъ и его́ жена́ вмѣстѣ.**

Bratnal, Bretnal, -a, *м.* костыль, желѣ́зный гвоздь; || **тесóвый** *или* **кро́вельный гвоздь.**

Bratni, бра́тній, бра́тринъ.

Bratnio, *Нар.* брáтски, побрáтски.
Bratobójca, **-y**, *м.* братоубíйца.
Bratobójczy, братоубíйственный.
Bratobójczyni, **-ni**, *ж.* убíйца своегó брáта.
Bratobójstwo, **-a**, *ср.* братоубíйство.
Bratolubnie, *Нар.* братолю́бно, братолюбúво.
Bratów, брáтнинъ, принадлежáщій брáту.
Bratowa, **-ej**, *ж.* невéстка (*жена́ бра́та*), свояченица (*сестра́ жены́*).
Bratowizna, **-y**, *ж.* наслéдство пóслѣ брáта.
Braunrot, **-u**, *м. Красильщ.* чéрлядь.
Brawura, **-y**, *ж.* похвальбá, хвастовскáя угрóза; || хвастýнъ, самохвáлъ.
Brednia, **-i**, *ж.* брéдни, врáки, враньё, чепухá.
Bredzić, **Nabredzić**, брéдить, сбрéдить, врать, наврáть.
Brejter, **-a**, *м. см.* **Berejter**.
Brekla, **Brykla**, **-i**, *ж.* планшéтка, бюскъ (*въ корсéтъ*); || закрóй (*у шля́пы*).
Bremsztyn, **-u**, *м. Хим.* мáрганецъ.
Bret, **Bryt**, **-u**, *м.* полóтнище.
Bręta, **-y**, *ж.* шёлковый *или* изъ другóй какóй лúбо матéріи поясóкъ.
Bretnal, *см.* **Bratnal**.
Brew, *род. п.* **Brwi**, *ж.* бровь. **W brew**, *Нар.* напрóтивъ, вопрекú, въ противность. **W brew iść**, упóрствовать, противобóрствовать, сопротивля́ться (*кому́, чему́*).
Brewe, брéве, постановлéніе пáпы.
Brewerja, **-ji**, *ж.* рáспря, раздóръ; || споръ, прéніе.
Brewjarz, **-a**, *м.* трéбникъ, служéбникъ (*церко́вная кни́га*).
Brevi manu, резолю́ція *или* распоряжéніе, написанное сокращéннымъ óбразомъ на вступúвшей бумáгѣ, *или* на прошеніи: *съ надписью*.
Brezylja, **-ji**, *ж. Бот.* брази́льское дéрево.
Brlok, **-a**, *м.* косоглáзый.
Brnąć, **Zabrnąć**, брестú, плестúсь, ходúть по грязи; || * заблуждáться, заблудúться, ошúбаться, ошúбиться, совращáться, совратúться съ путú; || **Brnąć w grzechy**, погрязáть въ грѣхáхъ; || **Brnąć w długi**, входúть въ долгú, *см.* **Wybrnąć**.
Broczyć, **Zbroczyć**, обливáть, облúть, смáчивать, смочúть, омочúть, орошáть, оросúть; || обрызгúвать, обрызгать; || струúться, течь ручьёмъ; || окровавля́ться, окровáвиться; обагря́ться, обагрúться кровью.
Bród, **-u**, *м.* бродъ, мéлкое мéсто въ рѣкѣ. * **W bród**, во мнóжествѣ, чрезмéрно, безъ мéры.
Broda, **-y**, *ж.* бородá; || *Бот.* **Kozia broda**, лабáзникъ, тáволга (*расте́ніе*).
Brodacz, **Brodal**, **-a**, *м.* бородáчъ; || *Бот.* **нардъ**, бéлоýсъ (*расте́ніе*).
Brodaty, бородáтый, бородáстый.
Brodawczany, бородáвистый, бородáвочный.
Brodawka, **-i**, *ж.* бородáвка **Brodawka piersiowa**, сосóкъ, тúтька.
Brodawnik, **-a**, *м. Бот.* родъ лишáйныхъ растéній и пóрослей; || геліотрóпъ, подсóлнечникъ; || *Минер.* геліотрóпъ, темнозелёная я́шма съ крáсными брúягами.
Bródka, **-i**, *ж. Умен.* бородóка.
Brodnia, **-ni**, *ж.* брéдень, нёводъ (*на ры́бу*).
Brodowina, **-y**, *ж.* песчáная óтмель на рѣкѣ.
Brodzić, брестú, бродúть; || утопáть, *см.* **Brnąć**.
Bróg, **-u**, *м.* стогъ, скирдá, копнá; || кýча, громáда; || *Мат.* кóнусъ. * **Miec liczne brogi**, быть óчень богáтымъ, зажúточнымъ.
Brogowy, стогóвый, скúрдный.
Broić, **Zbroić**, **Nabroić**, прокáзить, напрокáзить, шалúть, напалúть; || * бушевáть; безчúнствовать.
Broiciel, **-a**, *м.* криводýшникъ, безсóвѣстный, лжúвый человѣкъ.
Brokadja, **-ji**, *ж.* парчá, *см.* **Złotogłów**.
Brokatela, **Brukatela**, **Brukatella**, **-i**, *ж.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мра́мора*).
Broń, **-i**, *ж.* орýжіе. **Do broni!** къ ружью!
Brona, **-y**, *ж.* борона́, скорода́.
Bronić, защищáть, оборонять, охранúть; || **Bronić się**, защищáться, оборонúться.
Bronienie, **-nia**, *ср.* защищéніе. *Юрид.* **Bronienie spraw**, хождéніе по дѣлáмъ.
Bronny, *см.* **Bramny**.
Bronować, боронúть, боронováть, скородúть, *см.* **Skródlić**.
Bronowanie, **-nia**, *ср.* боронováніе, бороньбá.
Bronownik, **Bronowłok**, **-a**, *м.* боронúльщикъ, бороновáльщикъ.
Bronz, **-u**, *м.* брóнза.
Bronzowany, бронзúрованный.
Bronzowy, брóнзовый.
Bronzownik, **-a**, *м.* бронзовщúкъ.
Broskiew, *см.* **Brzoskiew**.
Broszura, **-y**, *ж.* брошю́ра; || брошúрованная книга.
Broszurować, брошúровать.
Browar, **-u**, *м.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.
Browarka, **-i**, *ж.* дровянóй лѣсъ.
Browarny, пивовáренный. **Browarny kocioł**, затóръ.
Brózda, **Bruzda**, **-y**, *ж.* бороздá. **Brózda między zagonami**, рытвина.
Brożdzić, бороздúть.
Brożdzisty, борóздчатый.
Brożek, **-żka**, *м.* стожóкъ, небольшóй стогъ, небольшáя скирдá, копнá; || сѣть для лóвли птицъ.

Brud, -u, *м.* нечистота́, грязь.
Brudno, *Нар.* нечи́сто, гря́зно.
Brudny, нечи́стый, гря́зный, замара́нный, запа́чканный.
Brudzić, мара́ть, па́чкать, га́дить. **Brudzący się łatwo**, ма́ркій.
Bruk, -u, *м.* мостова́я. **Bruk pieńkowy**, то́рцевая мостова́я.
Brukać, **Zbrukać**, мара́ть, вы́марать, замара́ть; па́чкать, вы́пачкать, запа́чкать; грязни́ть, загрязни́ть; || **Brukać się**, **Zbrukać się**, мара́ться, замара́ться, па́чкаться, запа́чкаться.
Brukarz, -a, *м.* мостовщи́къ, мости́льщикъ.
Brukatela, *см.* **Brokatela**.
Brukiew, -kwi, *ж.* бры́ква, ди́кая ре́па.
Brukować, мости́ть; || * сбива́ть ка́мни по мостово́й.
Brukowe, -ego, *ср.* мостово́й сбо́ръ, по́дать на содержа́ніе мостово́й.
Brukowy, мостово́й; || * у́личный; вседне́вный.
Bruljon, -a, *м.* черново́е сочине́ніе, чернова́я бума́га, *см.* **Raptularz**.
Brunat, -u, *м.* сму́глый, тёмный, кашта́новый (*цвѣтъ*).
Brunatek, -tku, *м. Бот.* шпо́рникъ; || *Зоол.* садо́вая лягу́шка, жа́ба.
Brunatnieć, **Zbrunatnieć**, **Pobrunatnieć**, темне́ть, потеме́ть; смугле́ть, посмугле́ть; || загоре́ть (*отъ со́лнца*).
Brunatnić, **Brunacić**, **Zbrunatnić**, **Zbrunacić**, дѣлать, сдѣлать сму́глымъ; || окра́шивать, окра́сить въ тёмный цвѣтъ; || потемни́ть, полирова́ть (*мета́ллы*), ворони́ть (*ста́ль*).
Brunatnik, -a, *м.* ма́рганецъ (*мета́лл*).
Brunatnoczerwony, темнокра́сный (*цвѣтъ*).
Brunatnokrusz, -u, *м. Минер.* руда́ состоя́щая изъ мѣди, сѣры и желѣза.
Brunatność, -ści, *ж.* багря́ность, пурпу́ровый, фіоле́товый цвѣтъ.
Brunatny, сму́глый, тёмный; || фіоле́товый; || багря́ный, пурпу́ровый. **Brunatna dziewczyna**, смугля́нка. **Brunatne obłoki**, пурпу́ровыя облока́. * **Brunatne świątki**, жидо́вскіе пра́здники.
Brunela, -i, *ж.* бриньо́льская сли́ва.
Brunet, -a, *м.* брюне́тъ, темноволо́сый мужчи́на.
Bruneta, -y, **Brunetka**, -i, *ж.* брюне́тка, темноволо́сая дѣвица *или* же́нщина.
Brus, -a, *м.* осе́локъ, брусо́къ (*для точе́нія ножей и т. п.*)
Brusznica, -y, *ж.* брусни́ка.
Bruszniczny, брусни́чный.
Brutal, -a, *м.* грубія́нъ, неучтивецъ.
Brutalstwo, -a, *ср.* гру́бость; скотство́.
Brutto, бру́тто, валово́й дохо́дъ или расхо́дъ.
Brwisty, брови́стый.
Bryczka, i, *ж.* бри́чка.
Bryftregier, -gra, *м.* письмоно́сецъ.
Brygada, -y, *ж.* брига́да.
Brygadjerski, **brygadyrski**, брига́дный, брига́дирскій.
Bryka, -i, *ж.* бри́ка, фу́ра.
Brykać, брыка́ть, ля́гаться.
Brykla, *см.* **Brekla**.
Bryła, -y, *ж.* глы́ба, ку́ча, комъ, кусо́къ; || *Физ.* и *Мат.* тѣло, твёрдое тѣло.
Brylant, **Bryljant**, -u, *м.* бриллія́нтъ.
Brylantować, грани́ть алма́зъ.
Brylantowy, бриллія́нтовый.
Brylastość, -ści, *ж.* шарови́дность, кругло́та, окру́глость; || шерохова́тость; || * оду́тловатость.
Brylasty, кругова́тый, шарови́дный; || бугри́стый; || оду́тловатый.
Bryłka, **Bryłeczka**, -i, *ж.* ка́тышъ, катышёкъ.
Brylować, блиста́ть, привлека́ть на себя́ вниманіе.
Brylowanie, -nia, *ср.* страсть быть на вы́ставкѣ, обраща́ть на себя́ вниманіе.
Bryłowatość, -ści, *ж.* твёрдость, кре́пость, про́чность, пло́тность, массивность.
Bryłowaty, шарови́дный, шарообра́зный; || твёрдый, кре́пкій, про́чный, пло́тный, масси́вный.
Bryłowy, то́лстый, пло́тный, твёрдый.
Bryndza, -y, *ж.* ове́чій сыръ.
Bryt, -u, *м.* поло́тнище.
Brytan, -a, *м.* догъ, меделя́нская соба́ка, мордашка. **Brytan wilczy**, волкода́въ.
Brytfana, -y, *ж. Повар.* про́тивень.
Bryż, -a, *м.* **Bryże**, *мн.* брыжи́, жабо́ (*у руба́шки*), оторо́чка у шитья́; || * **Bryże u drzewa**, отро́стки (*на де́ревѣ*); || * пѣту́шій гре́бень.
Bryzgać, **Zbryzgać**, **Cbryzgać**, **Pobryzgać**, бры́згать, бры́знуть, обры́згивать, обры́знуть.
Bryzgacz, -a, *м.* брызгу́нъ.
Brząkać, **Brzękać**, **Brząknąć**, бренча́ть, забренча́ть; || *Муз.* игра́ть на щипо́къ; || звене́ть, зазвене́ть, звуча́ть, зазвуча́ть.
Brząkadło, -a, *ср.* бряца́ло, побряку́шка, погремушка; || барабанная палочка.
Brzękało, y, *м.* плохо́й игро́къ (*на музыка́льномъ инструме́нтѣ*).
Brząkliwy, *см.* **Brzękliwy**.
Brzask, -u, разсвѣтъ.
Brzdąkać, бренча́ть, *см.* **Brząkać**.
Brzdąkanie, -nia, *ср.* бренча́нье.
Brzdęk, *Звук.* брякъ! бухъ! шлёпъ!
Brzdęknąć, грохнуться, упасть, обру́шиться съ шу́момъ.
Brzechwa, -y, *ж.* стрѣла́ безъ наконе́чника, безъ острія́.
Brzeczka, -i, *ж.* ба́рда, бра́га, бра́жка; || закалка (*стали*), закалъ, *см.* **Zacier**.
Brzęczący, звонкій, звуча́щій. **Moneta brzęcząca**, звонкая моне́та.
Brzęczeć, **Zabrzęczeć**, бренча́ть, звуча́ть, жужжа́ть (*о пчёлахъ, мухахъ, комара́хъ*).
Brzęczenie, -nia, бренча́нье; || жужжа́ніе; || шумъ (*въ ушахъ*).

Brzeg, -u, *м.* бе́регъ; || **Brzeg monety**, гуртъ; || **Brzeg kielicha**, край рю́мки, **Brzegi aktu, książki i t. d.**, поля́ а́кта, кни́ги и т. д. **Zostawać na brzegu przepaści**, быть на краю́ про́пасти.

Brzegowe, -ego, *ср.* бере́жная, береговáя по́шлина.

Brzegówka, i, *ж. Зоол.* стрижъ (*пти́ца*).

Brzegowy, береговóй, бережнóй; || крáйній.

Brzęk, -u, *м.* брящáніе; || звукъ; || стукъ, трескъ, громъ.

Brzękać, *см.* Brząkać.

Brzękacz, -a, *м. см.* **Brząkało.**

Brzękadło, *см.* **Brząkadło.**

Brzękliwy, звóнкій, грóмкій; || жужжáщій.

Brzemię, -ienia, *ср.* берéмя, охáбка, (*чего-нибудь*); || брéмя, тя́жесть, нóша; || грузъ; || * абýза, тя́гость; || налóгъ, повúнность; || плодъ чрéва. **Brzemię drzewa**, охáбка дрóвъ. * **Brzemię lat**, брéмя лѣтъ, стáрости. **Brzemienia którą nabawić**, обременить.

Brzemienność, -ści, *ж.* берéменность, *см.* Ciężarność.

Brzemienny, берéменный, чревáтый; || обременённый, отягощённый, нагружённый, навьюченный; || богáтый, пóлный, преисполненный (*чего-либо*), обúльный, (*чѣмъ-либо*). **Kobieta brzemienna**, берéменная жéнщина. **Przyszłość brzemienna jest klęskami**, бýдущее грозúтъ бѣдствіями. **Zawżdy teraźniejszość brzemienna jest przyszłością**, въ настоя́щемъ всегдá крóется, зарождáется бýдущность, *или* настоя́щее преисполнено бýдущности.

Brzestan, -u, *м. Бот.* плющъ (*растéніе*).

Brzeszczot, -a, *м.* клинóкъ (*шпáги*), лезвеё (*ножá*).

Brzeszczyć się, брéзжиться, начинáть свѣтáть.

Brzeżek, -żka, *м. Умен.* бережёкъ; || крáюшекъ, *см.* **Brzeg.**

Brzezina, -y, *ж.* берéзина, берёзовое дéрево; || берéзникъ, берёзовая рóща *или* берёзовый лѣсъ.

Brzeźniak, -a, *м.* берéзникъ, *см.* **Brzezina.**

Brzeźny, прибрéжный, побрéжный. **Okręt brzeźny**, суднó, оберегáющее бéрегъ. **Żegluga brzeźna**, прибрéжное, побрéжное плáваніе. || **Napis brzeźny**, нáдпись (*вокрýгъ монéты*).

Brzeźysty, берéжистый, крутобéрегій.

Brzmiący, звóнкій, звýчный, грóмкій.

Brzmieć, Zabrzmieć, звучáть, зазвучáть, звенéть, зазвенéть, раздавáться, раздáться; быть звóнкимъ; отзывáться, отозвáться; оглашáться, огласúться, гремéть, загремéть; || жужжáть, бучáть (*о насѣкомыхъ*); || выражáть, гласúть, говорúть, *см.* **Opiewać**; || произноси́ться, выговáриваться. **Brzmiało powietrze okrzykami radości**, вóздухъ оглашáлся рáдостными клúками. **Muzyka brzmi**, гремúтъ мýзыка. **Zabrzmieć pieśnią**, огласúть вóздухъ пѣснею. **Dokument ten brzmi jak następuje**, э́тотъ докумéнтъ гласúтъ слѣдующее, въ э́томъ докумéнтѣ скáзано слѣдующее, вотъ содержáніе э́того докумéнта. **Polskie ż. brzmi jak ruskie ж.**, пóльское **ż.** произнóсится какъ русское ж. || Надувáться, раздувáться, вздувáться, разбухáть, пýхнуть.

Brzmienie, -nia, *ср.* звукъ, звонъ, тонъ; || гулъ; || содержáніе (*докумéнта и т. п.*), смыслъ; || произношéніе (*бýквы*); || вздýтіе, раздýтіе, опухáніе, *см.* **Nabrzmiałość, Nabrzmienie.**

Brzoskiew', -kwi, *ж. Бот.* **Brzoskiew' ogrodna**, крáсная капýста. **Brzoskiew' polna**, бородáвникъ, бородáвочникъ, бородáвочная трáва.

Brzoskiew' morska, морскáя капýста.

Brzoskwinia, -ni, *ж. Бот.* пéрсикъ, шенталá; || пéрсиковое дéрево.

Brzoskwiniowy, пéрсиковый.

Brzost, -u, *м. Бот.* вязъ, úлемъ, úльма (*дéрево*).

Brzostowina, -y, *ж.* ильмóвникъ, вáзникъ, вáзовая рóща.

Brzostowy, úльмовый, вáзовый.

Brzoza, -y, *ж. Бот.* берёза.

Brzoska, i, *ж. Умен.* берёзка.

Brzozownik, -a, *м.* берéзовица, берёзовый сокъ.

Brzozowy, берёзовый. **Brzozowa skóra**, берёста. **Brzozowa hubka**, берéзовикъ (*грúбъ*).

Brzuch, -a, *м.* брюхо, живóтъ, чрéво; || * пýзо.

Brzuchacieć, брюхáтѣть, чревáтѣть.

Brzuchacz, Brzuchal, -a, *м.* брюхáчъ, брюхáнъ.

Brzuchaty, брюхáтый, пузáтый.

Brzuchojeż, -a, *м. Зоол.* четырезýбецъ (*морскáя рыба*).

Brzuchomówca, -y, *м.* чревовѣщáтель.

Brzuchopas, -a, *м.* обжóра, прожóра.

Brzuchopaśny, обжóрливый, прожóрливый.

Brzuchopastwo, -a, *ср.* обжóрство.

Brzuchowy, брюшнóй. *Анат.* **Skóra brzuchowa**, брюшúна. *Мед.* **Puchlina brzuchowa**, брюшнáя, водянáя болѣзнь.

Brzuszec, -szca, Brzusiec, -śca, *м.* вы́ступъ, вы́пуклость; || **Brzuszec palca**, оконéчность пáльца, кóнчикъ пáльца; || **Brzuszec miecza**, остреё, лезвіе мечá.

Brzuszek, -szka, *м. Умен.* брюшкó, живóтикъ.

Brzuszny, *см.* **Brzuchowy.**

Brzydal, -a, *м.* урóдъ, урóдина, безобрáзный человѣкъ.

Brzydki, мéрзкій, мéрзостный, гáдкій, гáдостный; || безобрáзный, некрасúвый, дурнóй.

Brzydko, *Нар.* мéрзко, мéрзостно, гáдко, гáдостно; || безобрáзно, некрасúво, дýрно.

Brzydkość, -ści, *ж.* мéрзость, скверúость, гнýсность; || безобрáзіе, некрасúвость, дурнотá.

Brzydliwy, *см.* **Obrzydliwy.**

Brzydliwie, *см.* **Obrzydliwie.**

Brzydliwość, -ści, *ж. см.* **Obrzydliwość.**

Brzydnąć, Zbrzydnąć, Pobrzydnąć, дурнéть, подурнéть, становúться безобрáзнее; || **Brzydnąć komu**, возбуждáть, возбудúть отвращéніе, омерзéніе, опротúвéть, надоéсть, наскýчить. **Ta kobieta brzydnie co dzień**, óта жéнщина дурнéетъ съ кáждымъ днёмъ. **Życie mu zbrzydło**, жизнь надоéла, опротúвéла емý, *см.* **Obrzydnąć.**

Brzydnica, -y, *ж.* безобрáзная, некрасúвая жéнщина; || мерзáвка, негодáйка, сквернáвка.

Brzydnik, -a, *м.* мерзáвецъ, негодúй, сквернáвецъ.

Brzydota, -y, *ж. см.* **Brzydkość.**

Brzydzenie, -nia, *ср.* (**komu czego**), отвращéніе, презрéніе; || **Brzydzenie się (kim, czem)**, брезглúвость, отвращéніе, омерзéніе.

Brzydzić, Zbrzydzić, отбúвать, отбúть вкусъ, охóту (*къ чему*); || внушáть, внушúть отвращéніе, отвращáть, отвратúть (*отъ чего*). **Skoro go poznasz, zbrzydzisz go sobie wkrótce**, какъ тóлько ты его узнáешь, то вскорé почýвствуешь къ немý отвращéніе. **Zbrzydził sobie wszystko**, емý всё надоéло, наскýчило. || **Brzydzić się, (kim, czem)**, брéзгать (*чьмъ*), чýвствовать отвращéніе, омерзéніе (*къ кому, къ чему*).

Brzytwiany, брúтвенный.

Brzytewnica, -y, *ж.* брúтвенница.

Brzytwa, -y, *ж.* брúтва.

Buch! *Звук.* бухъ! шлёпъ!

Buchać, Buchnąć, пышáть, пыхнýть, сúльно распространúться, пылáть (*о пламени*); || вырывáться, струúться, бить ключёмъ, брúзгать, прúскать, хлестáть (*о водѣ и т. п.*)

Buchalter, Buhalter, -a, *м.* бухгáлтеръ, счетовóдецъ.

Buchalterja, Buhalterja, -ji, *ж.* бухгалтéрія, счетовóдство.

Buchaniec, -ńca, *м.* толчёкъ, тычóкъ, *см.* **Szturchaniec.**

Buchasty, топúрящійся (*о ткани*); || напúщенный, надýтый, высокомéрный. **Buchastym być**, быть напúщеннымъ, надýтымъ, высокомéрнымъ; || топúриться; || выпáчиваться (*о стѣнѣ*).

Buchta, -y, *ж.* бýхта, небольшóй зали́въ, губá; || *Морс.* флортúмберсъ.

Buchtować, *Морс.* буксúровать.

Bucić się, спесúвиться, надувáться, кичúться, гордúться, чвáниться.

Bucień, -nia, *м. Бот.* зубúнка (*растéніе*).

Bucisko, -a, *ср.* сапожúшко.

Buczno, *Нар.* спесúво, надýто, напы́щенно, кичлúво, гóрдо, чвáнно.

Buczność, -ści, *ж.* спесúвость, гóрдость, надýтость, напы́щенность, чвáнство, кичлúвость.

Buczny, спесúвый, гóрдый, напы́щенный, надýтый, чвáнный, кичлúвый.

Buczyna, -y, *ж. Бот.* букъ (*дéрево*); || бýковникъ, бýковый лѣсъ; || бýковый орѣхъ *или* жёлудь.

Buda, -y, Budka, -i, *ж.* бýдка, шалáшъ; || **Buda dla psa**, конурá; || **Buda u furgonu, u wozu**, верхъ, кýзовъ, волчóкъ въ повóзкѣ; || **Budka suflera**, суфлёрная бýдка.

Budnik, -a, *м.* бýдочникъ, стóрожъ, стрáжникъ.

Budowa, -y, *ж.* строéніе, пострóйка, здáніе. **Budowa ciała**, тѣлосложéніе, комплéксія, сложéніе.

Budować, Zbudować, Wybudować, строúть, пострóить, выстроить; || основúвать, основáть; || созидáть, создáть, воздвигáть, воздвúгнуть; || * назидáть, наставлять, настáвить. || **Budować się**, строúться, быть строúму; || основúваться; || созидáться, воздвигáться; || * наставля́ться, быть наставля́ему.

Budowanie, -nia, *ср.* строéніе, построéніе, пострóйка; || созидáніе, воздвигáніе.

Budowisko, -a, *ср.* мѣсто для пострóйки.

Budowla, -i, *ж.* здáніе, строéніе.

Budowlany, строúтельный.

Budownictwo, -a, *ср.* архитектýра, зóдчество.

Budowniczy, -ego, *м.* архитéкторъ, зóдчій.

Budownik, -a, *м.* строúтель; || * основáтель, учредúтель.

Buduar, -a, *м.* будуáръ, жéнскій кабинéтъ.

Budujący, назидáтельный, наставúтельный, поучúтельный.

Budulec, -lca, *м.* строевóй лѣсъ, брёвна, брýсья.

Budynek, -nku, *м.* строéніе, здáніе, *см.* **Budowla, Zabudowanie.**

Budynkowy, строевóй, гóдный на строéніе.

Budżet, -u, *м.* бюджéтъ, финáнсовая смѣта, рóспись прихóдовъ и расхóдовъ.

Budzić, Zbudzić, Obudzić, будúть, разбудúть, пробудúть; || * побуждáть, побудúть, возбуждáть, возбудúть, подстрекáть, подстрекнýть; || **Budzić się, Zbudzić się, Obudzić się**, пробуждáться, пробудúться, просыпáться, проснýться.

Budziciel, -a, *м.* будúльщикъ.

Budzicielka, -i, *ж.* будúльщица.

Budzidło, -a, *ср.* будúльникъ, часы́ съ будúльникомъ.

Bufon, -a, *м.* буфóнъ, шутъ.

Bufonada, -y, Bufonerja, -ji, *ж.* буфóнство, шутовствó.

Bufonować, дурáчиться, смѣшúть.

Bujać, парúть, летáть по вóздуху, носúться на вы́сотѣ, возноси́ться (*мы́слью*); || пробѣгáть; || * рѣзви́ться, весели́ться, вести́ рассѣ́янную жизнь.

Bujak, -a, *м. см.* **Buhaj**; || * волоки́та

Bujność, -ści, *ж.* изоби́лiе, плодоро́дiе, плодови́тость, преизбы́токъ; || * невоздéржность, неумѣ́ренность.

Bujny, оби́льный, плодоро́дный, плодови́тый; || * невоздéржный, неумѣ́ренный.

Bujwoł, *см.* **Bawoł**.

Buk, -u, *м.* букъ, бу́ковое дéрево.

Bukiet, -u, *м.* букéтъ, пучёкъ цвѣ́товъ.

Bukiew, -kwi, *ж.* бу́ковый орѣ́хъ *или* жёлудь.

Bukłak, -u, *м.* ко́зiй мѣ́хъ (*для жи́дкостей*), бурдю́къ.

Bukować, обива́ть цѣпа́ми **ячме́нь**; || своди́ть овéцъ съ бара́нами.

Bukowina, -y, *ж. см.* **Buczyna**.

Bukówka, -i, *ж. Зоол.* зя́бликъ (*птица*).

Bukowy, бу́ковый.

Buks, -a, *м.* **Buksa**, -y, *ж.* о́бручъ, обо́йма, наса́дка (*на ступицу въ колесѣ*); || кольцо́, око́вка; || гнѣздо́, лу́пка, куда́ вхо́дитъ и гдѣ́ верти́тся шпиль, веретено́ твéрдаго тѣ́ла; || я́щикъ, коро́бка; || *Артил.* морти́рка; || набалда́шникъ (*на па́лкѣ*).

Buksować, заклёпывать, наса́живать, набива́ть.

Bukszdorn, -u, *м. Бот.* придоро́жная мя́та (*расте́нiе*).

Bukszpan, -u, *м.* самши́тъ, буксъ (*дерево*). **Bukszpan ościsty**, *см.* **Bukszdorn**.

Bukszpanowy, бу́ксовый.

Bukształe, -ów, *мн. Архит.* дуга́, кружа́ло.

Bukształowy, кружа́льный, *см.* **Deska**.

Bukształunek, -nku, *м. Архит.* перебо́рка, соедине́нiе двухъ кружа́лъ для кла́дки сво́да.

Bukształyn, -u, *м.* кирпи́чъ.

Bukwica, -y, *ж. Бот.* прямáя бу́квица. **Bukwica biała**, бѣлая бу́квица, скороспѣ́лка, бара́нчикъ (*расте́нiе*).

Bukwiczany, бу́квичный.

Buła, **Bulla**, -i, *ж.* бу́лла, па́пское постановле́нiе.

Buła, -y, *ж.* бу́лка, большо́й кру́глый хлѣ́бъ.

Bułany, соловóй (*о лошадяхъ*).

Bułat, -u, *м.* була́тъ, узóрчатая сталь; || була́тная са́бля.

Bułatny, **Bułatowy**, була́тный.

Bułława, -y, *ж.* булава́.

Bułeczka, -i, *ж. Умен.* бу́лочка, *см.* **Bułka**.

Bułjon, -u, *м.* бульóнъ, отва́ръ; || супъ.

Bułjony, -ów, *мн.* ки́сти. **Szlify z bułjonami**, эполéты съ кру́пной ки́стью.

Bułka, -i, *ж.* бу́лка.

Bułkowy, бу́лочный; || пшени́чный. **Bułkowa mąka**, пшени́чная мука́.

Bulletyn, -u, *м.* бюллете́нь; || пéречень.

Bulwa, -y, *ж. Бот.* земляна́я гру́ша.

Bulwark, -u, *м. см.* **Bolwark**.

Buńczuczno, *Нар.* пы́шно, шу́мно.

Buńczuczny, бунчу́жный; || * пы́шный, шу́мный.

Buńczuczyć się, **Buńdziuczyć się**, **Buńdziuczyć się**, хорохóриться, ва́жничать, пѣтуши́ться.

Buńczuk, -a, *м.* бунчу́къ.

Bunt, -u, *м.* распóрка, подста́вка, сто́йка; || болтъ, заты́чка, колóкъ; || свя́зка, пукъ, пучёкъ; || * бунтъ, мяте́жъ, смýта, крамóла.

Buntować, **Zbuntować**, бунтова́ть, взбунтова́ть, возмуща́ть, возмути́ть; || **Buntować się**, бунтова́ться, взбунтова́ться, возмуща́ться, возмути́ться.

Buntowniczy, мяте́жничій, мяте́жливый, мяте́жный, возмути́тельный, крамóльный.

Buntownik, -a, *м.* бунтовщи́къ, мяте́жникъ, крамóльникъ, возмути́тель.

Bura, -y, *ж.* выговóръ, нагоня́й, напряга́й, *см.* **Wyłajanie**.

Buraczkowy, *см.* **Burakowy**.

Burak, -a, *м.* свекловúца, свёкла; || бураки́, *мн.* заква́шенная свёкла.

Burakowy, свекловúчный, свекóльный.

Burchla, **Purchla**, -i, *ж.* кури́ное я́йцо́, снесённое безъ скорлупы́.

Burcik, *см.* **Burt**.

Burczeć, **Burczyć**, **Burknąć**, ворча́ть, заворча́ть, бормота́ть, забормота́ть; || **Burczyć**, **Zburczyć kogo**, брани́ть, разбрани́ть, жури́ть, пожури́ть.

Burczymucha, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Burda, -y, *ж.* ссóра, брань, раздóръ, рáспря, шумъ, споръ; || **Burda**, -y, *м.* бу́янъ, забія́ка.

Burdziuczyć się, *см.* **Buńczuczyć się**.

Burgrabia, -iego, *м.* бургграфъ; || кастеля́нъ; || дворéцкій, управи́тель, управля́ющій (*дóмомъ*).

Burgrabianka, -i, *ж.* дочь бургграфа, кастеля́на, дворéцкаго.

Burgrabina, -y, *ж.* жена́ бургграфа, кастеля́на, дворéцкаго.

Burgrabstwo, -a, *ср.* бургграфство; || кастеля́нство, зва́нiе кастеля́на; || до́лжность дворéцкаго, управи́теля.

Burka, -i, *ж.* бу́рка.

Burkatela, *см.* **Brokat**.

Burknąć, *см.* **Burczeć**.

Burkować, брани́ться, руга́ться, брюзжа́ть.

Burmistrz, -a, *м.* бурми́стръ, волостно́й ста́роста; || бургоми́стръ, городско́й голова́.

Burmistrzowa, -éj, *ж.* жена́ бурми́стра, *и́ли* бургоми́стра, бургоми́стерша.

Burmistrzować, занима́ть до́лжность бурми́стра, *и́ли* бургоми́стра; || * кома́ндовать, повелѣва́ть, распоряжа́ться.

Burmistrzowski, бурми́стровъ, бурми́стерскій, *и́ли* бургоми́стерскій.

Burmistrzowstwo, -a, *ср.* бурми́стерство, *и́ли* бургоми́стерство; || *Собир.* бурми́стръ, *и́ли* бургоми́стръ и его́ жена́ вмѣ́стѣ.

Bursa, -y, *ж.* бу́рса; || *см.* **Giełda.**

Bursztyn, -u, *м.* янта́рь.

Bursztynowy, янта́рный.

Burt, -u, *м.* кайма́, кро́мка, **оторо́чка, наши́вка,** опу́шка, тесьма́; || **позуме́нтъ, галу́нъ;** || **Burty,** *мн.* ливре́и, **лаке́йское пла́тье;** || **Burty,** *мн.* берега́ кана́ла.

Burta, -y, *ж.* сторона́, **бортъ** (*у су́дна*) **галсъ.**

Burtnica, -y, *ж. Морс.* **гале́рная скамья́, ба́нка.**

Burtnik, -a, *м.* **позуме́нтщикъ.**

Bury, се́рый, темно-се́рый, **се́робу́рый, буросе́рый.**

Burza, -y, *ж.* бу́ря.

Burzenie, -nia, *ср. см.* **Zburzenie.**

Burzliwie, *Нар.* бу́рно, бу́йно, **мяте́жно.**

Burzliwiec, -wca, *м.* **бунтовщи́къ, мяте́жникъ, возмути́тель.**

Burzliwość, -ści, *ж.* бу́йство, **безчи́нство;** || **неистовство.**

Burzliwy, бу́рный, бу́йный, **бурли́вый, мяте́жный, возмути́тельный.**

Burzyć, Wzburzyć, Poburzyć, разруша́ть, **разру́шить, низпровергать, ниспровергнуть, сла́мывать, слома́ть;** || **бунтова́ть, взбунтова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, волнова́ть, взволнова́ть,** *см.* **Wichrzyć.** || **Burzyć się,** волнова́ться, колеба́ться; || **возмуща́ться, бунтова́ться, восстава́ть;** || **броди́ть, начина́ть ки́снуть** (*о пивѣ*). **Burzy się krew,** кровь волну́ется. **Morze się burzy,** мо́ре волну́ется. *Made* **piwo się burzy,** молодо́е пи́во бро́дитъ.

Burzyciel, -a, *м.* **возмути́тель, наруши́тель** (*спокóйствія*); || **мяте́жникъ, бунтовщи́къ.**

Burzycielka, -i, *ж.* **возмути́тельница, наруши́тельница** (*спокóйствія*); || **мяте́жница, бунтовщи́ца.**

Burzysty, бу́рный, **бурли́вый.**

Busola, -i, *ж.* **компа́съ.**

Buta, -y, *ж.* спесь, **спеси́вость, высокоме́рie, надме́нность, чва́нство, кичли́вость.**

Butel, -tla, *м.* **Butla, -i,** *ж.* **буты́ль.**

Buteleczany, буты́лочный.

Buteleczka, -czki, *ж. Умен.* **буты́лочка.**

Butelka, -i, *ж.* буты́лка.

Butelkować, разлива́ть въ буты́лки.

Butelkowy, разли́тый въ буты́лки (*о пивѣ*). || * **Butelkowy przyjaciel, towarzysz,** собуты́льникъ

Butersznit, -u, *м.* **кусо́къ хлѣба съ ма́сломъ.**

Butny, спеси́вый, высокоме́рный, надме́нный, чва́нный, кичли́вый.

Butwiałość, *см.* **Bótwiałość.**

Butwieć, Zbutwieć, гнить, сгнить, **по́ртиться, испо́ртиться.**

Butwienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, **по́рча, тлѣніе.**

Buza, -y, *ж.* жи́жица, буза́.

Buzdygan, -u, *м.* **буздыга́нъ.**

Buzia, -i, *ж.* уста́, ротъ, **ро́тикъ. Dała mu buzi,** она́ поцѣлова́ла его́.

Buziak, -a, Buziaczek, -czka, *м.* **ро́тикъ, рото́къ;** || **поцѣлу́й. Ładny buziaczek!** что́ за мила́шка! Что за красо́тка! **Mój buziaczku!** мо́я ми́лочка!

Buzować, Zbuzować, Wybuzować, бузова́ть, нака́зывать, бить; || **жури́ть, пожури́ть** (*кого́*); **дѣлать выговоръ, выговáривать** (*кому́*); **брани́ть, разбрани́ть, пушúть, распушúть;** || **Buzować się,** употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ смы́слѣ: **Buzuje się w piecu,** пе́чка пы́шетъ пла́менемъ.

By, *Нар.* **хоти́, хоть, хоти́ бы, какъ бы ни, Daj mi by dziesięć rubli,** дай мнѣ хоть де́сять рубле́й. **By najlepsze prawo, gdy odłogiem leży, pożytku nie czyni,** какъ бы зако́нъ хоро́шъ ни былъ, но е́сли онъ не исполня́ется, то не прино́ситъ никако́й по́льзы. *См.* **Choćby, Chociażby. By odrobiny nie masz,** ни кро́шечки нѣтъ. *См.* **Ani. By na złość,** какъ бы на зло́сть, какъ бы наро́чно!

By, *сз.* что́бы, чтобъ, да́бы. **Bój się Boga, by cię nie skarał,** бо́йся Бо́га, чтобъ онъ не наказа́лъ тебя́. || **By,** бы, (какъ части́ца, означа́ющая усло́вную фо́рму, въ оконча́ніи глаго́ловъ). **Miałbym prawo,** я имѣлъ бы пра́во. **Tobie bym dał,** я далъ бы тебѣ. **Nigdybyś nie zgadł,** ты никогда́ не отгада́лъ бы. **Gdybyśmy wiedzieli,** е́слибъ мы зна́ли. **Nie byłbyś dzieckiem,** (*Идіотизмъ*), переста́нь ребя́читься.

Być, быть, быва́ть. **Być ojcem, adwokatem, żołnierzem,** быть отцо́мъ, адвока́томъ, солда́томъ. **Bóg był, jest i będzie wiecznie,** Богъ былъ, есть и вѣчно бу́детъ. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **To zdanie jest prawdziwe,** э́то мнѣніе справедли́во. **Jesteś dobrym człowiekiem,** ты до́брый челове́къ. **Pan N. jest profesorem w uniwersytecie,** Г.Н. профе́ссоръ въ университе́тѣ, *или* занима́етъ до́лжность профе́ссора. **Jestem człowiek poczciwy,** я че́стный челове́къ. **Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska,** нача́ло премудрости есть страхъ Госпо́день. **Tak jest,** да. **Jeżeli tak jest,** е́сли э́то такъ. **Niech i tak będzie,** пусть бу́детъ и такъ. **Być z kim** быть съ кѣмъ вмѣстѣ, находи́ться вмѣстѣ. **Być z sobą** (**dobrze, źle**), находи́ться ме́жду собо́ю въ хоро́шихъ, *или* дурны́хъ отноше́ніяхъ. **Byłem zawsze z przyjaźnią dla twojego ojca,** я всегда́ пита́лъ дру́жбу къ твоему́ отцу́, я всегда дру́жески относи́лся къ твоему́ отцу́. **Powiedz, z jakiemż sercem jest twoja siostra dla mnie?** скажи́ мнѣ, какъ расположена́ ко мнѣ твоя́ сестра́. **Być komu na zdradzie,** кова́ть ко́зни, злоумышля́ть. **Być dobréj myśli,** имѣть къ кому́ дове́рie, дове́риться. **Był to mąż ostrego rozumu,** э́то былъ челове́къ съ проница́тельнымъ умо́мъ. **Być za co,** счита́ться, слыть (*чѣмъ, за что́, за кого́*). **Obaczmy, czy ci w tém będzie dobrze,** посмо́тримъ, хорошо́ ли тебѣ́ бу́детъ въ э́томъ, къ лицу́ ли тебѣ́ э́то бу́детъ, при

ста́нетъ ли э́то къ тебѣ? Będzie z niego człowiek, изъ него́ вы́йдетъ человѣкъ, изъ него́ бу́детъ прокъ. Niech będzie co chce, пусть бу́детъ, что́ уго́дно; какъ бы тамъ ни было. Nic ci nie będzie, ничего́ не бо́йся, ничего́ съ тобо́й не бу́детъ. Ktokolwiek bądź, кто бы ни́ былъ. Gdziekolwiek bądź, гдѣ бы то ни́ было. Zkądkolwiek bądź, отку́да бы то ни́ было. Nie było co na to odpowiedzieć, на э́то не́чего было отвѣча́ть. Było słuchać, ну́жно было слу́шаться. Było przemówić, слѣдовало было вы́сказаться. Tobie było książęciem być, тебѣ бы слѣдовало быть кня́земъ. Tobie lokajem być a nie posłem, тебѣ бы слѣдовало быть лакѣемъ, а не депута́томъ. Jest mi imię, jest mi na imię Karol, я называюсь Карлъ, моё и́мя Карлъ; || Bądź - bądź (*см.* albo - albo, czyto - czyto), и́ли - и́ли, ли́бо - ли́бо. Bądź jeden, bądź drugi, и́ли оди́нъ, и́ли друго́й. Bądź zwyciężyć, bądź umrzeć, ли́бо побѣди́ть, ли́бо умере́ть.

Bycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || бытіе́; || существова́ніе.

Byczak, -a, *м.* *см.* Bykowiec.

Byczek, -czka, *м.* бычёкъ, молодо́й быкъ.

Byczy, быча́чій.

Byczyna, -y, *ж.* быча́чье мя́со.

Bydełko, -a, *ср.* скоти́нка, животи́нка.

Bydlarz, -a, *м.* пасту́хъ быко́въ, волопа́съ, скотопа́съ, ско́тникъ.

Bydlątko, -a, *ср.* *см.* Bydełko.

Bydlę, -ęcia, *ср.* скотъ, скоти́на, живо́тное.

Bydlęcieć, оскоти́ниваться, оскоти́ниться, грубѣть, огрубѣть.

Bydlęcość, -ści, *ж.* ско́тство, звѣ́рство; || * жесто́кость, лю́тость, свирѣпство; || живо́тное чу́вство.

Bydlęcy, ско́тскій; || гру́бый, звѣ́рскій.

Bydło, -a, *ср.* скотъ, скоти́на. Bydło robocze, рабо́чій скотъ. Bydło rogate, рога́тый скотъ, *см.* Rogacizna.

Bydłobójnia, -ni, *ж.* скотобо́йня.

Byk, -a, *м.* быкъ; || *Астр.* Теле́цъ (*созвѣздіе*).

Bykowcowy, реме́нный.

Bykowe, -ego, *ср.* *Стар.* де́нежная пе́ня, кото́рая плати́лась въ господскій дворъ за оберемене́ніе одно́й изъ крѣпостны́хъ.

Bykowiec, -wca, *м.* стремянно́й реме́нь.

Byle, то́лько бы, лишь бы, еже́ли то́лько, что́бы то́лько, како́й бы то ни́ было, гдѣ бы то ни́ было. Daj mu byle książkę, дай ему́ то́лько каку́ю бы то ни́ было кни́гу. Położy byle gdzie, a potem szuka, положи́тъ куда́-нибу́дь и пото́мъ и́щетъ. Przyjdź byle kiedy, прида́, когда вздумается, когда́-нибу́дь. Znajdziesz to w byle książce, ты найдёшь э́то въ пе́рвой попа́вшейся кни́гѣ. Kup byle od kogo, купи́ у кого́ бы то ни́ было. Weź byle co, возьми́, что́бы ни́ было, возьми́ что́ хо́чешь. Wierzy byle komu, вѣритъ пе́рвому встрѣ́чному. Przyjdzie człowiek byle zkąd...., придётъ человѣкъ неизвѣстно отку́да..... Byle jak, какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь, *см.* Lada. Przyjdź kiedy chcesz byleś przyszedł, (bylebys przyszedł), прида́ когда́ хо́чешь, но непремѣ́нно прида́. Byleś mu dał....., лишь бы то́лько ты далъ ему́..... Byle piękna, wszystko jéj wolno, лишь бы то́лько была́ краси́ва, то ей всё позволи́тельно. Pisze byle pisać, (byle pisał), ни́шетъ, лишь бы то́лько писа́ть. Pracuje byle miał co jeść, рабо́таетъ то́лько для насу́щнаго хлѣ́ба, лишь бы ста́ло на хлѣ́бъ. Byle sobie cokolwiek pozwolił zaraz choruje, при малѣ́йшей неосторо́жности, сей часъ же хвора́етъ.

Byle, -a, *ср.* *Бот.* бы́лie, злакъ; || сте́бель.

Bylica, -y, *ж.* *Бот.* чернобы́льникъ (*растеніе*).

Bylina, -y, *ж.* былѝнка, зе́лье.

Były, былóй, бы́вшій.

Bynajmniej, *Нар.* никáкъ, нисколько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, вовсѐ не, ни ма́ло, совсѣ́мъ нѣтъ.

Bystro, *Нар.* бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Bystromyślność, -sci, *ж.* проница́тельность ума́, прозо́рливость и прозорли́вость, быстрота́ поня́тія.

Bystromyślny, проница́тельный, поня́тливый.

Bystrość, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость; || жи́вость, рѣ́звость; || проница́тельность, прозо́рливость; || острота́ поня́тія.

Bystry, бы́стрый, ши́бкій, ско́рый; || живо́й, рѣ́звый; || проница́тельный, прозо́рливый, остроу́мный.

Bystrze, *см.* Bystro.

Byt, -u, *м.* бытъ, бытіе́, существова́ніе; || положе́ніе, состоя́ніе. Dobry byt, благосостоя́ніе.

Bytność, -ści, *ж.* бы́тность, прису́тствіе; || существова́ніе; || пребыва́ніе, мѣ́стопребыва́ніе, жи́тельство, *см.* Pobyt.

Bytować, существова́ть; || пребыва́ть, жи́тельствовать, проживать.

Bywać, быва́ть, находи́ться; || случа́ться. Bywało pan wojewoda przyjeżdża do Warszawy, быва́ло воево́да пріѣзжа́етъ въ Варша́ву. Prosiłem go bywało, быва́ло, я проси́лъ его́. Bywaj zdrów, прощай. Bywał u mnie, онъ быва́лъ у меня́.

Bywalec, -lca, *м.* быва́лецъ, быва́лый человѣкъ, тёртый кала́чъ.

Bywałość, -ści, *ж.* пребыва́ніе, нахожде́ніе гдѣ-либо; || о́пытность, быва́лщина.

Bywały, быва́лый, случа́вшійся; || о́пытный.

Bzdere, *см.* Tere.

Bzdura, -y, *ж.* безде́лица, вздоръ, не́лочь, пу́стошь, пуста́къ; || пустоме́ля, враль.

Bzdurny, вздо́рный, пусто́й, нелѣ́пый.

Bzdurstwo, -a, *ср.* вздоръ, чепуха́, нелѣ́пость, пустя́кн, вранье, вра́ки.

Bzdurzenie, -nia, *ср.* привы́чка завира́ться, врать, пустосло́вить.

Bzdurzyć, бре́дить, завира́ться, говори́ть вздоръ, нести́, городи́ть чепуху́, околёсную, моло́ть пустя́кн.

Bzik, -a, *м.* помѣша́тельство, разстро́йство, поврежде́ніе ума́. **Ma bzika w głowie**, онъ немно́го тро́нутъ, поврежденъ въ умѣ́; *Посл.* у него́ не достаётъ деся́той кле́пки во лбу́.

Bzikąć, Bziknąć, жужжа́ть, зажужжа́ть; || шипѣ́ть, зашипѣ́ть; || осѣка́ться, осѣ́чься, дать осѣ́чку (*о ружьѣ*).

Bzionka, -i, *ж.* бузи́нникъ, я́годникъ изъ бузины́.

Bzowina, -y, *ж.* бузина́ (*де́рево*).

Bzowy, бузи́нный, бузи́новый.

C.

C произно́сится какъ русск. Ц, со зна́комъ **C** произно́сится мя́гко, напр. **nić**=ниць (*нить*), съ присоедине́ніемъ буквы **Z** произно́сится какъ ру́сское Ч, напр. **czego**=чего́ (*чего́*).

Caban, Czaban, -a, *м.* бара́нъ (*преимущественно волошской породы*); || * неуклю́жій человѣ́къ, болва́нъ.

Cąbr, Cąber, -bru, *м.* сѣ́къ (*бычій*); || филе́й, филе́йная часть говя́дины; || **Cąber jeleni**, крестецъ, задъ (*у оле́ня*); || *Бот.* чабёръ (*расте́ніе*), *см.* **Cząber**.

Caca, ца́ца! (*ласкательное выраженіе, обращаемое къ дѣтямъ*).

Cacanek, -nka, *м.* ба́ловень, нѣ́женка.

Cacanka, -i, *ж.* ла́ска, нѣ́жничанье; || прима́нка, ца́ца.

Cacany, изнѣженный, избало́ванный; || приго́жій, краси́вый.

Cacka, -i, *ж.* **Cacko**, -a, *ср.* игру́шка.

Cackać, Ciackać, ласка́ть, ба́ловать, нѣ́жить, лелѣ́ять, хо́лить, ня́ньчить, *см.* **Pieścić**. || **Cackać się**, ласка́ться, нѣ́житься, ня́ньчиться.

Cacko, -a, *ср. см.* **Cacka**.

Cafla, -i, *ж. Плотн.* вѣне́цъ.

Cal, -a, *м.* дюймъ.

Cale, *см.* **Wcale**.

Calec, -lca, *м.* **Calizna**, -y, *ж.* глы́ба земли́; || по́чва, грунтъ, земля́; || глубина́, глубь; || * основа́ніе, су́щность, фунда́ментъ; || **Calizna soli**, форма́ція со́ли.

Całka, -i, *ж. Горн.* боковая́ доска́. **Całka podformowa**, подфу́рменная доска́. **Całka spustowa**, лицева́я стѣна́. **Całka wiatrowa**, вѣ́тряная доска́. || *Мат.* интегра́лъ; || *Арие.* цѣ́лое число́; || *Агр.* сушёная рѣ́па.

Całkiem, *Нар. см.* **Wcale**.

Całkować, *Мат.* интегри́ровать.

Całkowicie, *Нар.* всецѣ́ло, сполна́, соверше́нно, цѣ́льно.

Całkowitość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, полнота́.

Całkowity, Całkowy, цѣ́льный, цѣ́лый, всецѣ́лый, по́лный, соверше́нный. *Арие.* **Liczba całkowita**, цѣ́лое число́, *см.* **Cały**.

Cało, *Нар.* въ цѣ́лости, невреди́мо, неприкоснове́нно, ненаруши́мо.

Całodniowy, Całodzienny, продолжа́ющійся въ тече́ніе цѣ́лаго дня; || Подённый. **Całodzienna praca**, подёнщина.

Całodrzewne wiązanie, *Горн.* срутъ.

Całodrzwia, -i, *ж. Горч.* дверны́е окла́ды.

Całopalenie, -nia, *ср.* всесожже́ніе.

Całoroczny, годи́чный.

Całość, -ści, *ж.* цѣ́лость, цѣ́льность, цѣ́лое, *см.* **Całkowitość**.

Całostka, -i, *ж.* осо́бь, недѣли́мое; || ли́чность, лицо́, человѣ́къ.

Całować, цѣлова́ть, лобыза́ть. || **Całować się**, цѣлова́ться, лобыза́ться.

Całowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе, поцѣлова́ніе, лобыза́ніе.

Całowitość, -ści, *м. см.* **Całkowitość, Całość**.

Całowity, *см.* **Całkowity, Cały**.

Calówka, -i, *ж.* дю́ймовый кана́тъ; || доска́ толщино́ю въ дюймъ; || дю́ймовая мѣ́ра.

Calowy, дю́ймовый.

Całun, -a, *м.* покро́въ, покрыва́ло.

Całus, -u, Całusek, -ska, *м.* поцѣлу́й.

Całuś, -sia, люби́щій *или* люби́щая цѣлова́ться, цѣлова́льщикъ, цѣлова́льщица.

Calusieńki, Caluteńki, Calutki, цѣлёхонекъ, цѣлёшенекъ.

Cały, цѣ́лый, весь. **Całe trzy dni**, цѣ́лые три дня. **Czekać całą godzinę**, ждать цѣ́лый часъ. **Całem sercem**, отъ всего́ се́рдца, *см.* **Wszystek**. **Pójdzie za niego, i cała rzecz**, она́ выйдетъ за него́ и всё тутъ. * **To cały oszust**, э́то отъя́вленный, записно́й, отпѣ́тый плутъ. **To cały francuz**, э́то и́стый францу́зъ. **To cały ojciec**, э́то вы́литый оте́цъ, соверше́нно похо́жъ на отца́, *см.* **Czysty, Istny, Wierutny**. **To głupiec całą gębą**, э́то наби́тый дура́къ, кругомъ дура́къ. **To całą gębą przyjaciel**, э́то въ по́лномъ смы́слѣ другъ, э́то и́стинный другъ. **Pomnik ten został się prawie cały**, э́тотъ па́мятникъ оста́лся почти́ нетро́нутымъ. **Wrócił cały**, онъ возврати́лся невреди́мъ. **Umykaj pókiś cały**, бѣги́ пока́ цѣ́лъ. **Być całym od szkody**, оста́ться неповрежде́ннымъ. **Być całym od prześladowania**, быть въ безопа́сности отъ пресльдованія. **Krzyż cały złoty**, *или* **cały ze złota**, крестъ весь золото́й, весь изъ чи́стаго зо́лота.

Cap, *Межд.* ца́пъ, выража́ющее дѣ́йствіе ца́пнувшаго, уда́рившаго, схвати́вшаго, *см.* **Chap**.

Cap, -a, *м.* **козёлъ, баранъ**; || **бородачъ, мужикъ.**

Capać, Capnąć, цапать, цапнуть, задѣвать, задѣть; || хватать, схватить; || похищать, похитить, стащить украдкою.

Capię, -ęcia, *ср.* **козлёнокъ.**

Capieć, глупѣть, дѣлаться дуракомъ.

Capnąć, *см.* **Capać.**

Capstrzyk, -u, *м. Воен.* **вечерняя заря.**

Car, -a, *м.* **царь.**

Carat, -u, *м.* **царская власть.**

Carewicz, -a, *м.* **царевичъ, царскій сынъ.**

Carowa, -ėj, *ж.* **царица.**

Carówna, -y, *ж.* **царевна, царская дочь.**

Carski, царскій.

Carstwo, -a, *ср.* **царство.**

Caryca, -y, *ж.* **царица; супруга царя.**

Cążki, *см.* **Obcążki.**

Ceber, -bra, *м.* **ушатъ, кадка, ведро.**

Cebrować, *см.* **Cembrować.**

Cebrowy, ушатный, кадочный.

Cebrzyk, -a, *м.* **лоханка, кадочка.**

Cebula, -i, *ж. Бот.* **лукъ**; || **луковица.**

Cebulasty, Cebulowy, луковичный.

Cebulka, -i, *ж.* **лучекъ**; || **луковичка.**

Cech, -u, *м.* **цехъ**; || **общество, братство,** *см.* **Bractwo**; || *Горн.* шахта.

Cecha, -y, *ж.* **знакъ, метка, значёкъ, примѣта, признакъ**; || *Мат.* **Cecha logarytmu**, характеристика *или* указатель логарифма; || **Cecha na monecie**, чеканъ (*монетный*), штемпель; || *Типогр.* пунсонъ.

Cechmistrz, -a, *м.* **цеховой старшина.**

Cechmistrzowski, принадлежащій цеховому старшинѣ.

Cechmistrzowstwo, -a, *ср.* **сословіе цеховыхъ присяжныхъ.**

Cechować, клеймить, тавритъ; || мѣтить, отмѣчать, обозначать; || характеризовать.

Cechowanie, -nia, *ср.* **клейменіе**; || обозначеніе; || характеризованіе.

Cechowy, цеховой; || * **записной. Cechowy pijak, записной, горькій пьяница.**

Ced, -u, *м.* **овсяный квасъ.**

Cedent, -a, *м.* **уступающій мѣсто** *или* **право своё другому.**

Cedować, уступать, передавать **мѣсто** *или* **своё право другому.**

Cedowanie, -nia, *ср.* **уступка, передача. Cedowanie przez indos**, уступка по передаточной подписи на оборотѣ векселя. **Cedowanie przez bilet cessyjny**, по передаточной запискѣ.

Cedr, -u, *м.* **кедръ** (*дерево*).

Cedrowy, кедровый. **Cedrowa żywica**, кедровая смола, кедровый ладанъ.

Cedrzyna, -y, *ж.* **кедровое дерево.**

Ceduła, -y, *ж.* **роспись, письменцо, цедулка, билетъ. Ceduła nakazująca wypłatę**, бонъ, записка на полученіе денегъ. || **Ceduła kursu**, вексельный курсъ; || *Ком.* **Ceduła wodna**, коносаментъ. **Ceduła ładunkowa, lądowa**, накладная.

Cedułka, -i, *ж. Умен.* **расписочка, записочка, цедулка, билетикъ.**

Cedzawka, -i, *ж.* **цѣдилка, цѣдило, фильтръ**, *см.* **Cedzidło.**

Cedzenie, -nia, *ср.* **процѣживаніе, отцѣживаніе, фильтрованіе, фильтрація, просачиваніе.**

Cedzeniec, -ńca, *м.* **цѣдило, фильтръ.**

Cedzić, Zcedzić, цѣдить, сцѣдить, процѣживать, процѣдить, фильтровать.

Cedzidło, -a, *ср.* **цѣдило, сито, цѣдилка, воронка.**

Cedziny, *род. п.* **Cedzin**, *мн.* **осадокъ, отстой, подонки.**

Cedziworek, -rka, *м.* **цѣдильный колпакъ.**

Cegi, *см.* **Obcęgi.**

Cegiełka, -i, *ж.* **кирпичикъ.**

Cegielnia, -ni, *ж.* **кирпичный заводъ.**

Cegielniczy, кирпичедѣльный; || **Cegielniczy, -ego**, *м.* **смотритель кирпичнаго завода.**

Cegielnik, Ceglarz, -a, *м.* **кирпичникъ.**

Cegielny, кирпичный.

Cegła, -y, *ж.* **кирпичъ. Cegły robić**, палить, жечь кирпичъ. **Cegła na ukos przecięta**, косякъ, косячёкъ. **Półcegły**, половикъ. **Cegła do ogniska piecowego**, подовикъ. **Cegła dachowa, dachówka**, черепица. **Cegła bladoczerwona**, алый кирпичъ. **Cegła wodotrwała**, непромокаемый кирпичъ.

Ceglany, кирпичный.

Ceglarstwo, -a, *ср.* **кирпичное мастерство.**

Ceglarz, -a, *м.* **кирпичный мастеръ**, *см.* **Cegielnik.**

Ceglasty, кирпичнаго цвѣта.

Ceklarski, *Стар.* **принадлежащій сыщику.**

Ceklarstwo, -a, *ср. Стар.* **должность сыщика, полицейскаго служителя.**

Ceklmistrz, -a, *м. Стар.* **начальникъ сыщиковъ.**

Cel, -u, *м.* **цѣль, мѣта**; || * **намѣреніе. Brać na cel**, мѣтить въ цѣль. **Zmienić cel**, измѣнить намѣреніе. || **Celem**, для, ради. **Celem zapobieżenia**, во избѣжаніе, для прекращенія. **Celem zabezpieczenia**, въ огражденіе правъ. **W celu**, въ видахъ.

Cela, -i, *ж.* **келлія, келья.**

Celebrant, -a, *м.* **священникъ служащій обѣдню.**

Celebrować mszę, служить обѣдню; || **Celebrować święto**, праздновать.

Celebrowanie (mszy), -nia, *ср.* **Celebracja, -ji**, *ж.* **божественная служба, обѣдня, литургія.**

Celem, для, ради, *см.* **Cel.**

Celibat, -u, безбрачіе.

Celidonija, -ji, *ж. Бот.* **чистотѣлъ, желтомолочникъ, ластовичная трава.**

Celka, -i, *ж. Умен.* **келейка**, *см.* **Cela.**

Celnica, -y, *ж.* **таможня**, *см.* **Komora celna.**

Celniczy, тамо́женный.

Celnie, *Нар.* мѣтко, въ цѣль, вѣрно; || превосхо́дно, отли́чно.

Celnik, **-a**, *м.* тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный при́ставъ, досмо́трщикъ.

Celność, **-ści**, *ж.* мѣткость, вѣрность; || превосхо́дство, отли́чіе.

Celnograniczny, пограни́чно-тамо́женный.

Celny, кеде́йный, *см.* **Cela**; || тамо́женный, *см.* **Cło**; || мѣткій, вѣрный, искýсный попада́ть въ цѣль, *см.* **Cel**; || **Celny, Celujący**, превосхо́дный, отли́чный.

Celować, Wycelować, Wycelić, (w co), прицѣли́ваться, прицѣ́литься, мѣтить; || **Celować (kogo)** отлича́ться, превосходи́ть (*въ чёмъ*); || * **Celować futro**, подбира́ть мѣхъ.

Celowanie, **-nia**, *ср.* прицѣ́ливаніе, прицѣлъ.

Celownik, **-a**, *м.* діо́птръ (*у земледѣльческаго ору́дія*); || *Грам.* да́тельный паде́жъ.

Celowy, цѣлесообра́зный.

Cembra, **-y**, *ж. Горн.* крѣпле́ніе.

Cembrować, Ocembrować, *Горн.* обши́вать, обши́ть доска́ми, бру́сьями; || выкла́дывать, вы́ложить ка́мнемъ.

Cembrowanie, **-nia**, *ср. Горн.* обши́вка ша́хты доска́ми, ша́хтное крѣпле́ніе; || обру́бъ (*колóдца*); || вы́кладка ка́мнемъ.

Cembrowina, **-y**, *ж.* строевóй лѣсъ.

Cembrunek, **-nku**, *м. см.* **Ograwa**.

Cement, **-u**, *м.* цеме́нтъ, замáзка.

Cementacja, **-ji**, *ж.* скрѣпле́ніе, соедине́ніе.

Cena, **-y**, *ж.* цѣна́. **Cena szacunkowa**, разме́ръ оцѣнки. **Cena główna**, поку́пная цѣна́. **Cena zboża podniosła się**, цѣна́ на хлѣбъ высока́. **Zboże jest w cenie**, хлѣбъ въ цѣнѣ, хлѣбъ до́рогъ. **Mieć co**, *или* **kogo w cenie**, цѣни́ть, уважа́ть кого́, дорожи́ть кѣмъ. **Spaść z ceny**, потеря́ть цѣну.

Cenić, цѣни́ть, оцѣня́ть, уважа́ть; || цѣни́ть, назнача́ть цѣну чему́-нибýдь.

Ceniciel, **-a**, *м.* цѣни́тель; || цѣновщи́къ, оцѣ́нщикъ.

Cenienie, **-nia**, *ср.* оцѣ́нка.

Cennik, **-a**, *м.* прейскура́нтъ. **Cennik targowy**, рыночная, спра́вочная цѣна́.

Cenność, **-ści**, *ж.* цѣнность, сто́имость.

Cenny, цѣнный, дорогóй.

Centnar, **-u**, *м.* це́нтнеръ, сто фýнтовъ.

Centralizacja, **-ji**, *ж.* централиза́ція, сосредото́ченіе.

Centralizować, сосредото́чивать.

Centralizowanie, **-nia**, *ср. см.* **Centralizacja**.

Centrum, *Нескл.* центръ, средото́чіе.

Centurja, **-ji**, *ж. Бот.* золототы́сячникъ; || бѣлоли́стъ, василёкъ.

Cenzor, **-a**, *м.* це́нзоръ.

Cenzorski, це́нзорскій.

Cenzurować, Cenzorować, цензирова́ть; || исполня́ть до́лжность це́нзора; || * охужда́ть, порица́ть, хули́ть, критикова́ть.

Cenzurowanie, **nia**, *ср.* цензирова́ніе, цензиро́вка; || охужде́ніе, порица́ніе, хуле́ніе, критикова́ніе.

Cenzurowany, **-ego**, *м.* игра́ въ це́нзора.

Cenzurowy, Cenzurny, цензу́рный.

Cep, **-a**, *м.* употребительнѣе въ *мн. ч.* **Cepy**, **-ów**, *Агр.* цѣпъ, молоти́ло. * **Człowiek do cepów**, о́лухъ, мужи́къ.

Cepak, **-a**, *м.* **Cepisko**, **-a**, *ср.* рукоя́тка у цѣна́. *см.* **Dzierzak, Młocek**.

Cepowy, цѣповóй, молоти́льный.

Cepuch, Cepurch, **-a**, *м.* печно́е у́стье.

Cera, **-y**, *ж.* цвѣтъ лица́.

Céra, *см.* **Cyra**.

Cerata, **-y**, *ж.* вощáнка, клеёнка.

Cerebralny, *Анат.* мозговóй.

Ceregiele, **-ów**, *мн.* жема́нство, церемо́нія.

Ceregielnie, *Нар.* жема́нно, церемо́нно.

Ceremonja, **-ji**, *ж.* церемо́нія, обря́дъ. **Mistrz ceremonji**, церемоніймéйстеръ.

Ceremonjał, **-u**, *м.* церемоніа́лъ, обря́дъ; обря́дникъ.

Ceremonjalnie, *Нар.* церемо́нно.

Ceremonjalny, церемоніа́льный; || обря́дный.

Ceremoniant, **-a**, *м.* церемо́нный человѣкъ.

Ceremoniatka, **-i**, *ж.* церемо́нная же́нщина.

Ceremonjować, церемо́ниться.

Cerkiew, **-kwi**, *ж.* це́рковь, *см.* **Kościół**.

Cerkiewnik, **-a**, *м.* церковнослужи́тель.

Cerkiewny, церко́вный, *см.* **Kościelny**.

Cérować, *см.* **Cyrować**.

Certować, спо́рить, оспа́ривать; || пре́пира́ться, диспути́ровать; || состяза́ться, соперничать.

Certyfikacja, **-ji**, *ж.* пи́сьменное удостовѣре́ніе.

Certyfikat, **-u**, *м.* свидѣтельство.

Cesarski, импера́торскій.

Cesarstwo, **-a**, *ср.* импе́рія.

Cesarz, **-a**, *м.* импера́торъ.

Cesarzewicz, **-a**, *м.* Цесаре́вичъ Насле́дникъ Всероссíйскаго престóла, *см.* **Carewicz**.

Cesarzewiczowski, цесаре́вичевъ, принадлежа́щій цесаре́вичу.

Cesarzowa, **-ej**, *ж.* императри́ца.

Cesarzówna, **-y**, *ж.* цесаре́вна.

Cessja, **-sji**, переда́точная на́дпись (*на ве́кселѣ*), переда́ча.

Cessjonarz, **-a**, *м.* усту́пщикъ, переда́тчикъ, передава́тель (*векселя́*).

Cet, Cetna, *Арифм.* двѣ ро́вныя ча́сти; па́ра. **Słupy cetnem postawione**, колóнны, поставленныя попáрно, по́ двѣ врядъ, *см.* **Cetno**.

Cętka, **-i**, *ж.* мѣтка, значёкъ; || цара́пинка; || кра́пинка, пя́тнышко; || бля́шка, пласти́нка.

Cętkować, набива́ть му́шки (*на ткани*), дѣлать кра́пинки; || пунктирова́ть, рисова́ть, рабóтать пунктиро́вкою; || дѣлать мѣтки насѣчки.

Cętkowany, кра́пчатый, пёстрый.

Cetnar, Cętnar, Centnar, -u, *м.* це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.

Cetnarówka, Centnarówka, -i, *ж.* бочёнокъ заключа́ющій въ себѣ́ сто фу́нтовъ (*пороху, свинцу́ и т. п.*).

Cetnarowy, Centnarowy, стофунто́вый.

Cetno, -a, *ср.* че́тъ. **Cetno licho**, че́тъ и́ли не́четъ (*родъ игры*).

Cewa, -y, Cewka, -i, *ж.* тру́бка, тру́бочка, кранъ; || ти́тька (*коро́вья, ко́зья*); || *Мед.* сле́зная фи́стула; || цѣ́вка, шпу́лька, ка́тушка, коклю́шка; || челно́къ, уто́къ (*у ткачей*); || *Бот.* сте́бель (*у зла́ковъ*), соло́минка. **Cewkami płynąć**, струи́ться, течь ручьемъ. **Cewkami łzy sączyć**, лить слёзы ручья́ми, проли́вать го́рькія слёзы. **Na cewkę nawijać**, нама́тывать на като́шку (*ни́тки*).

Cewkował, -u, *м.* зубча́тый **валъ**.

Cewkowy, цѣ́вочный.

Cezar, -a, *м.* це́зарь.

Cezura, -y, *ж.* цезу́ра, пресѣче́ніе (*въ стихахъ*).

Ch, двѣ бу́квы, произноси́щіяся какъ ру́сское Х.

Cha, cha, cha! *Межд.* означа́ющее гро́мкій смѣхъ: ха, ха, ха!

Chabanina, -y, *ж.* худо́е мя́со.

Chaber, -bru, *м. Бот.* лоскутный цвѣтъ, чертополо́хъ (*расте́ніе*).

Chabina, Habina, -y, *ж.* ро́зга, прутъ.

Chabrek, -brku, *м. Бот.* василёкъ, василько́вый цвѣтъ.

Chacisko, -a, *ср.* лачу́га, избёнка.

Chadzać, ха́живать, *см.* **Chodzić**.

Chaj! chajże! (*выраже́ніе ра́дости*).

Chaja, -ji, *ж.* вью́га.

Chala! Hala! (*крикъ на воло́въ*).

Chałastra, Hałastra, -y, *ж.* сбродъ, сво́лочь.

Chalcedon, -u, *м. Минер.* перели́фть, халцедо́нъ (*ка́мень*).

Chalcedonowy, *Минер.* перели́фтовый, халцедо́нный.

Chałupa, -y, *ж.* изба́, хи́жина.

Chałupka, -i, *ж.* избу́шка.

Chałupina, -y, *ж.* избёнка.

Chałupnik, -a, *м.* бобы́ль, крестья́нинъ, не имѣющій тягла́ и со́бственной па́шни.

Cham, -a, *м.* * халу́й, холо́пъ, мужи́къ.

Chameleon, Kameleon, -a, *м.* хамелео́нъ.

Chamka, -i, *ж.* халу́йка, холо́пка, мужи́чка.

Chamski, халуйскій, холопскій, мужицкій.

Chan, -a, *м.* ханъ.

Chański, ха́нскій.

Chaństwo, -a, *ср.* ха́нство.

Chandżar, -u, *м.* кинжа́лъ.

Chaos, -u, *м.* ха́осъ; || * безпоря́докъ, неустро́йство.

Chapać, Chapnąć, ха́пать, ха́пнуть, хвата́ть, хвати́ть насильно.

Chapanina, -y, *ж.* ха́паніе.

Chapanka, -i, *ж. см.* **Chapanina**; || аза́ртная игра́.

Charakter, -u, *м.* хара́ктеръ, нравъ, отличи́тельное свойство души́; || шри́фтъ, письмо́; знакъ; || по́черкъ, рука́; || ка́чество, сво́йство, при́знакъ, черта́; || досто́инство, санъ, зва́ніе. **Moc charakteru**, си́ла хара́ктера. **Człowiek z charakterem**, человѣ́къ характе́рный, съ твёрдымъ хара́ктеромъ. **Człowiek bez charakteru**, безхарактёрный, сла́бый человѣ́къ. **Zakląć się na charakter**, кля́сться че́стью. * **Mieć charakter w nogach**, ско́ро, ши́бко бѣ́гать, имѣ́ть прыть въ ногахъ.

Charakternik, -a, *м.* зна́харь, колду́нъ.

Charakterystyczny, характеристи́ческій, отличи́тельный.

Charakterystyka, -i, *ж.* характери́стика, отличи́тельная черта́; || *Мат.* указа́тель.

Charakteryzować, характеризова́ть, описывать, изобража́ть.

Charchać, ха́ркать.

Charcica, -y, *ж.* борза́я соба́ка (*сѣка*).

Charcię, -ęcia, Charciątko, -a, *ср.* **Charcik, -a**, *м.* борзо́й щено́къ, молода́я борза́я соба́ка.

Charitativum, *Нескл. см.* **Subsidium**.

Charłak, -a, *ж.* бѣдня́къ, несча́стный, жа́лкій человѣ́къ.

Charłacki, не́мощный, несча́стный, жа́лкій.

Charleć, хирѣ́ть, хвора́ть.

Chart, -a, *м.* борза́я соба́ка.

Chasa, Chasza, -y, *ж. Стар.* толпа́, сбродъ, сво́лочь.

Chata, -y, *ж.* изба́, хи́жина, *см.* **Chałupa**.

Chatka, -i, *ж. Умен.* избу́шка, хи́жинка.

Chcącka, -i, *ж.* жела́ніе, охо́та, при́хоть, капри́зъ.

Chcenie, -nia, *ср.* жела́ніе, хотѣ́ніе.

Chcieć, Zechcieć, хотѣ́ть, захотѣ́ть, жела́ть, пожела́ть; || тре́бовать, потре́бовать. **Chcąc nie chcąc**, во́лею неволе́ю. **Samochcąc**, по со́бственной винѣ. **Nie chcący**, не́хотя. **Nieszczęście chciało aby....** случи́лось же несча́стіе, чтобы.... **Możesz kogo chcąc wybrać**, мо́жешь вы́брать кого́ уго́дно. **Jak sobie chcesz**, какъ тебѣ́ уго́дно. **Chciej się do mnie pofatygować**, сдѣлайте ми́лость, потруди́тесь зайдти́ ко мнѣ́. **Chcą po nas ślepego posłuszeństwa**, отъ насъ тре́буютъ слѣпа́го повинове́нія. || **Chcieć się, Zechcieć się**, хотѣ́ться, захотѣ́ться.

Chciwie, *Пар.* жа́дно, а́лчно.

Chciwiec, -wca, *м.* любостяжа́тель, корыстолю́бецъ.

Chciwość, -ści, *ж.* жа́дность, а́лчность, корыстолю́біе. **Chciwość pieniędzy**, жа́дность, а́лчность къ де́ньгамъ. **Chciwość panowania**, властолю́біе.

Chciwostka, -i, *ж.* при́хоть, капри́зъ.

Chciwy, жа́дный, а́лчный, **korystolubiwy**, ко́рыстолюби́вый.

Chebd, -u, *м.* **Chebzina, -y**, *ж. см.* **Hebd.**

Chęć, -i, *ж.* во́ля, жела́ніе, охо́та, хоте́ніе. **Nie mam chęci szkodzenia ci**, не и́мѣю жела́нія вреди́ть тебѣ́. **Chęć podobania się**, жела́ніе нра́виться.

Chęcić, *см.* **Zachęcić.**

Chędogi, изя́щный, **prigożij**, краси́вый, прекра́сный; || * чи́стый, опря́тный.

Chędogo, *Нар.* чи́сто, опря́тно.

Chędogość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность.

Chędożenie, -nia, *ср.* чи́щеніе, чи́стка.

Chędożyć, Ochędożyć, Wychędożyć, чи́стить, очи́стить, вы́чистить.

Chełbać, колеба́ть, кача́ть, волнова́ть. **Chełbać się**, колеба́ться, кача́ться, волнова́ться, *см.* **Chybać, Chybotać.**

Chełpa, -y, *ж. Стар. см.* **Chełpienie się.**

Chełpić się, хва́стать, хвали́ться, тщесла́виться, чва́ниться.

Chełpienie się, хвастовство́, самохва́льство, тщесла́віе, чва́нство.

Chełpliwość, -ści, *ж.* хвастли́вость, самохва́льство, похвальба́.

Chełpliwy, высокоме́рный, **kichliwy**, хвастли́вый, чва́нный.

Chełznać, *см.* **Kiełznać.**

Chemja, -ji, *ж.* хи́мія.

Chemiczny, хими́ческій.

Chemik, -a, *м.* хи́микъ.

Chér, *см.* **Chyr**, и т. д.

Cherchel, -a, *м.* хи́трость, **lukawstwo**, кова́рство.

Cherlać, ча́хнуть, изнемога́ть.

Cherlak, -a, *м.* ча́хлый, не́мощный.

Cherub, -a, *м.* херуви́мъ.

Chętka, -i, *ж.* жела́ніе, хоте́ніе, охо́та.

Chętnie, *Нар.* охо́тно, съ охо́тою.

Chętny, охо́тный, гото́вый, благоскло́нный, располо́женный, уго́дливый, услу́жливый.

Chichotać, хохота́ть.

Chichotanie, -nia, *ср.* **хохота́ніе.**

Chil, *см.* **Chyl.**

Chimera, -y, *ж.* химе́ра, причу́да.

Chimerować, хандри́ть, причу́дничать, прихотни́чать.

Chimeryczka, -i, *ж.* причу́дница, капри́зница, прихотни́ца.

Chimeryczność, -ści, *ж.* причу́дливость, прихотли́вость.

Chimeryczny, причу́дливый, прихотли́вый, капри́зный.

Chimeryk, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, капри́зникъ.

China, -y, *ж.* хи́на; || **хи́нная ко́рка.**

Chinina, -y, *ж.* хини́на.

Chinowy, хи́нный.

Chiragra, -y, *ж.* **хира́гра, пода́гра въ рука́хъ.**

Chiragryczny, хирагри́ческій.

Chiragryk, -a, *м.* хира́грикъ.

Chiromancja, -ji, *ж.* хирома́нтія.

Chiromancista, -y, Chiromantyk, -a, Chiromanta, -y, *м.* хирома́нтикъ.

Chirurg, -a, *м.* хиру́ргъ.

Chirurgja, -ji, *ж.* хирургія.

Chirurgiczny, хирурги́ческій.

Chlać, лока́ть, хлеба́ть.

Chłapać, *см.* **Chłeptać, Chlipać.**

Chlastać, Schlastać, хлеста́ть, **хлестну́ть**; || обры́згать, забры́згать (*гря́зью*).

Chlastawa, -y, *ж. Бот.* бога́тинка, **блю́шникъ**, кома́рникъ (*расте́ніе*).

Chleb, -a, *м.* хлѣбъ. **Chleb biały, pszenny**, бѣлый, пшени́чный хлѣбъ. **Chleb żytni, pytlowy**, си́тникъ, си́тный хлѣбъ. **Chleb razowy**, ржано́й, чёрный хлѣбъ. **Chleb czerstwy**, чёрствый хлѣбъ. **Nic po chlebie, kiedy brak zębów**, что въ хлѣбѣ, когда́ зубо́въ нѣтъ. **Żyć o chlebie i wodzie**, пита́ться хлѣбомъ да водо́ю. **Trzymać kogo o chlebie i wodzie**, посади́ть кого́ на хлѣбъ и на во́ду. *Посл.* **Głodnemu chleb na myśli**, голодно́й кумѣ́ хлѣбъ на умѣ́. **Chleb żałobny**, *см.* **Stypa.** **Chléb powszedni**, насу́щный хлѣбъ. **Chléb przaśny**, пре́сный хлѣбъ, опре́снокъ. **Chléb komiśny**, солда́тскій, чёрный хлѣбъ. **Żyć o żebranym chlebie**, жить ми́лостынею, пони́щенски. *Посл.* **Za chlebem ludzie idą**, гдѣ хлѣ́бу край, тамъ и рай. **Mieć łaskawy chléb, być na łaskawym chlebie**, жить на даровомъ хлѣбѣ, жить у кого́ изъ ми́лости. **Udać się na lekki chléb**, жить изворо́тливостію, ло́вкостію. *Посл.* **Chleb bodzie, ma rogi**, съ жи́ру соба́ка бѣ́сится. * **Dać komu chleba**, подшути́ть надъ кѣмъ, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку. * **Dać sobie chleba**, попа́сть въ бѣду́.

Chlebnica, -y, *ж.* квашня́ для хлѣба.

Chlebny, хлѣбный, хлѣбенный; || **изобильный хлѣбомъ**, плодоро́дный.

Chlebodawca, -y, *ж.* корми́лецъ, **благодѣтель**, благотвори́тель, ми́лостивецъ.

Chlebodawczyni, -ni, *м.* корми́лица, **благодѣтельница**, благотвори́тельница, ми́лостивица.

Chlebołamanie, -nia, *ср. Церк.* преломле́ніе хлѣба.

Chleborodny, хлѣборо́дный.

Chlebowe, -ego, *ср.* де́ньги выдава́емыя на харчи́, на съѣ́стное припа́сы.

Chlebowiec, -wca, *м. Бот.* хлѣбопло́дникъ, хлѣбное де́рево.

Chlebowy, хлѣбенный, хлѣбный.

Chlew, -u, *м.* хлѣвъ, сто́йло, **закута**. **Świni chlew**, свино́й хлѣвъ, свинна́рная заку́та, свинна́рня, свинна́рникъ. **Chlew dla krów**, коро́вій хлѣвъ, коро́вникъ. **Chlew owczy**, овечья заку́та, овчарня, овча́рникъ.

Chlewiarnia, -ni, *ж.* **ско́тный дворъ.**

Chlewny, хлѣвный.

Chlewiarz, -a, *м.* **ско́тникъ.**

Chlewiarka, -i, *ж.* ско́тница, **коро́вница.**

Chlipać, Chlipnąć, хли́пать, хли́пнуть, всхли́пывать, всхли́пнуть, пла́кать, нарыда́ть; || лока́ть, локну́ть, хлеба́ть, хлебну́ть.

Chłód, -odu, *м.* хо́лодъ, прохла́да.

Chłodek, -dku, *м.* холодо́къ, свѣжесть.

Chłodnieć, Chłodnąć, Ochłodnąć, охлажда́ться, охлади́ться, сты́нуть, остыть.

Chłodnik, -a, *м.* прохла́дное мѣсто, гротъ, бесѣдка; || **Chłodnik żydowski, kuczka,** жидо́вская ку́ща (*изъ древесныхъ вѣтвей*); || холо́дное ку́шанье, холоде́цъ, окро́шка; || **Chłodniki,** *мн.* прохлади́тельные напи́тки, заку́ски.

Chłodno, *Нар.* хо́лодно, прохла́дно, свѣжо́, студено́.

Chłodny, холо́дный, прохла́дный, свѣжій, студёный.

Chłodzący, прохлади́тельный, освѣжа́ющій.

Chłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе.

Chłodzić, Ochłodzić, холоди́ть, охолоди́ть, прохлажда́ть, прохлади́ть, охлажда́ть, охлади́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть. **Ochłodzić wodę,** прохлади́ть во́ду. **Deszcz ochłodził powietrze,** дождь освѣжи́лъ во́здухъ; || **Chłodzić się, Ochłodzić się,** прохлажда́ться, прохлади́ться, охлажда́ться, охлади́ться, простыва́ть, простыть, освѣжа́ться, освѣжи́ться.

Chłodziuchny, Chłodziutki, *Умен.* холо́денькій, холодне́хонькій.

Chłonąć, поглоща́ть, истребля́ть.

Chłop, -a, *м.* мужи́къ, крестья́нинъ, поселя́нинъ, простолю́динъ. * **Chłop w chłopa,** отбо́рные лю́ди.

Chłopaczek, -czka, *м. см.* **Chłopczyk.**

Chłopak, -a, *м.* па́рень. **Łepski chłopak,** молоде́цъ, молодчи́на, *см.* **Chłopiec.**

Chłopczyk, -a, *м.* ма́льчикъ.

Chłopczyna, -y, *м.* ма́льчикъ, ма́лецъ; || мальчи́шка, мальчу́га.

Chłopczysko, -a, *м.* дю́жій па́рень, мужичи́на, деревёнщина.

Chłopek, -pka, *м. Умен.* **мужичёкъ,** *см.* **Chłop.**

Chłopianka, -i, *ж. см.* **Chłopka.**

Chłopię, -ęcia, Chłopiątko, -a, *ср.* дитя́, ребёнокъ; || о́трокъ, ма́льчикъ, подро́стокъ.

Chłopiec, -pca, *м.* ма́льчикъ; || * ма́лый, молоде́цъ, па́рень; || подмасте́рье (*у ремесленника*); || прислу́жникъ, ма́лый; || сидѣлецъ (*въ лавкѣ, въ магазинѣ*). **Urodziła chłopca,** родила́ ма́льчика. **Zdatny chłopiec,** спосо́бный ма́льчикъ. **Walny chłopiec,** лихо́й ма́льчикъ.

Chłopieć, Schłopieć, грубѣть, огрубѣть, сдѣлаться медвѣдемъ, отста́ть отъ свѣта.

Chłopięctwo, -a, *ср.* о́трочество, о́трочество, о́трочество.

Chłopięcy, дѣтскій, о́трочество.

Chłopina, -y, *м.* мужиченко.

Chłopisko, -a, *м.* мужи́къ, деревёнщина, о́лухъ.

Chłopka, -i, *ж.* **мужи́чка, крестья́нка,** поселя́нка.

Chłopowie, -wia, *м.* **крестья́нскій сынъ.**

Chłopówna, -y, *ж.* **крестья́нская дочь.**

Chłopski, мужи́цкій, крестья́нскій, деревёнскій.

Chłopstwo, -a, *ср.* крестья́не, мужики́, поселя́не; || *Собир.* крестья́нство, крестья́нское зва́ніе, простонаро́дье, просто́й наро́дъ.

Chłosta, -y, *ж.* ро́зга; || сѣче́ніе ро́згами, тѣле́сное наказа́ніе.

Chłostać, Schłostać, сѣчь, высѣчь ро́згами; || * порожа́ть, сокруша́ть. **Chłosta nas Pan Bóg za grzechy nasze,** Богъ посѣща́етъ насъ не́мощами за грѣхи́ на́ши.

Chluba, -y, *ж. см.* **Chełpa;** || сла́ва, извѣ́стность; || хвале́ніе, хвала́, похвала́; || надме́нность, высокоме́ріе.

Chlubić się, тщесла́виться, **хвали́ться,** || горди́ться (*чѣмъ*).

Chlubliwość, *см.* **Chełpliwość.**

Chlubliwy, *см.* **Chełpliwy.**

Chlubliwie, *см.* **Chełpliwie.**

Chlubność, -ści, *ж.* го́рдость; || **высокоме́ріе,** высо́кое мнѣніе о себѣ, тщесла́віе, чва́нность.

Chlubny, сла́вный, знамени́тый; || **высокоме́рный,** кичли́вый, чва́нный.

Chlupać, Chlupotać, плескать, шлёпать.

Chlupotanie, -nia, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе (*въ горлѣ, въ животѣ*).

Chlustać, Chlustnąć, Chlusnąć (na kogo czem), плескать, плесну́ть, обры́згать; ||*прилёпывать, прилёпать, прилёпнуть, прида́вливать, придави́ть, прихло́пывать, прихло́пнуть.

Chłypać (oczami), морга́ть глаза́ми.

Chłysnąć, хлебну́ть (*вина́*), напи́ться пья́нымъ.

Chłystek, -tka, *м.* голы́шъ, голи́къ, **прохво́ст;** || * **проста́къ, новичёкъ.**

Chmara, -y, *ж. см.* **Chmura;** || * ту́ча, мно́жество.

Chmiel, -u, *м.* **хмель.**

Chmielarnia, -ni, *ж.* **хме́льникъ.**

Chmielić, Ochmielić, подправля́ть, подпра́вить, заправля́ть, запра́вить хме́лемъ, хмели́ть (*напитки*).

Chmielina, -y, Chmielinka, -i, *ж.* **хмели́на, хмели́нка, сте́бель хмелево́й.**

Chmielnik, -a, *м. см.* **Chmielarnia.**

Chmielny, хмѣльно́й, нетрёзвый.

Chmielowy, хмѣлево́й, относя́щійся къ хме́лю, *или* добытый изъ хме́ля.

Chmura, -y, *ж.* ту́ча, о́блако.

Chmurka, -i, *ж. Умен.* ту́чка, о́блачко.

Chmurność, -ści, *ж.* мра́чность, су́мрачность.

Chmurny, мра́чный, су́мрачный, па́смурный.

Chmurzyć, мрачи́ть, помрача́ть. || **Chmurzyć się,** мрачи́ться, помрача́ться; || * хму́риться, насу́питься.

Chobot, -u, *м.* крылышко на ногáхъ *(у Меркýрія);* || *Бот. см.* **Powój wielki;** || *Стар.* **Choboty, Czoboty,** *мн.* сапогú.

Chobotać, шáркать ногáми, сапогáми.

Choc, *Звук.*, восклицáніе во врéмя пля́ски. *Посл.* **Chociaż biéda, to choc,** ѣсть нéчего, да жúть вéсело.

Chochla, -i, *ж.* колóкъ *(у нéвода).*

Chochoł, Chochuł, -u, *м.* верхъ, верху́шка, вершúна; || **Chochoł na brogu,** завитóкъ; || **Chochoł na głowie,** хохóлъ, клокъ изъ волóсъ; || **Chochoł koński,** хóлка; || *Зоол.* землерóйка, песчáная мышь; || *Зоол.* **Chochół, Chochól,** птицеéдъ *(родъ паука).*

Chocholaty, Chocholasty, Chocholisty, Chocholowaty, Chochłaty, хохлáтый.

Chodak, -a, *м.* лáпоть.

Chodnik, -a, *м.* аллéя, прóсадь; || тропúнка, стезя́; || троттуáръ, дорóжка для пѣшехóдовъ; || дорóжка *(половúна черезъ кóмнату).* || *Горн.* ходъ, штрекъ. **Chodnik poprzeczny,** квéршлагъ, *см.* **Przecznica, Przebitka. Chodnik spadkowy,** возстающій штрекъ. **Chodnik główny,** основнóй штрекъ. || *Воен.* подземéльная галлерéя для минёровъ.

Chodzenie, -nia, *ср.* хожденíе, ходьбá, ходъ. **Chodzenie na okręcie,** пáлуба на кораблѣ. **Chodzenie około interesów,** хожденíе по дѣлáмъ, занятíе дѣлáми.

Chodzić, ходúть, ступáть, идти́, шéствовать; || *бывáть, посѣщáть. **Chodzić na bałyku,** на czterech nogach, ходúть на четверинькахъ. **Chodź sam,** ну, ступáй же! **Chodźmy w karty,** пойдёмъ игрáть въ кáрты. **Chodzi tu o interes publiczny,** здѣсь дѣло идётъ о пóльзѣ общéственной. **O co tu chodzi?** въ чёмъ тутъ дѣло? **Chodzi tu o to, aby wiedzieć,** здѣсь дѣло идётъ о томъ, чтóбы знать.

Choica, -y, Choja, -ji, *ж.* **Chojak, Chojar, -a,** *м.* **Chojka, -i,** *ж. Прост. названíе* сосны́.

Choina, -y, *ж. Собир.* Сосна́, хвóйное дéрево, *см.* **Sosna. Jest choina w tym lesie,** въ этомъ лѣсу́ есть мнóго сóсенъ; || вѣтвь сосны́.

Chojniak, - a, *м. (Прост.* **Chwojniak**), хвóйникъ, хвóйный лѣсъ, сосня́къ, сосновый лѣсъ.

Choinka, -i, *ж. Умен.* сóсенка, *см.* **Choina;** || * ёлка *(рождéственская .*

Choinny, Choinowy, сосновый; || хвóйный.

Cholebać, колебáть, *см.* **Kolebać.**

Cholera, -y, *ж.* холéра.

Choleryczny, холéрный.

Choleryna, -y, *ж.* холерúна.

Cholewa, -y, *ж.* голенúще *(у сапогá);* || кусóкъ стекла́ на подóбіе пузыря́, изъ котóраго выдѣлываются стёкла. **Smalić cholewki do panny,** ухáживать, волочúться за дѣвушкою.

Chołodziec, -dźcu, *м. Повар.* холодéцъ, родъ окрóшки.

Chomąt, *м.* **Chomąto, -a,** *ср.* хомýтъ.

Chomątnik, -a, *м.* шóрникъ, сѣдёльникъ.

Chomik, -a, *м. Зоол.* хомя́къ, кáрбышъ.

Chomólec, -ca, *м. Рыб.* попереúчный брусóкъ на крылья́хъ, *или* на бокáхъ нéвода.

Chopnąć, *см.* **Chlastnąć.**

Chór, *род. п.* **choru,** *м.* хоръ, клúросъ, крылосъ; || **хóры,** *мн. (въ цéркви, въ большóй зáлѣ).*

Chorągiew, -gwi, *ж.* хорýгвь, церкóвное знáмя.

Chorągiewka, -i, *ж.* значёкъ; || флю́геръ, флюгáрка; || *Морс.* вымпелъ. * **Zwinąć chorągiewkę,** отступúть, ретировáться.

Chorągiewny, Chorągwiany, знáменный, хорýгвяный; || знаменонóсный. **Drąg chorągwiany,** знáменное дрéвко.

Chorał, -u, *м.* хорáлъ, церкóвная пѣснь.

Choralista, Chórzysta, -y, *м.* хорúстъ; || пѣвчій, крылошáнинъ.

Choralistka, Chórzystka, -i, *ж.* хорúстка.

Choralny, хорáльный, хоровóй.

Chorążanka, -i, *ж.* дочь хорýнжаго; || дочь прáпорщика.

Chorążostwo, -a, *ср. Собир.* хорýнжій и его́ жена́; || прáпорщикъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Chorąztwo, -a, *ср.* чинъ прáпорщика; || дóлжность хорýнжаго, *см.* **Chorąży.**

Chorąży, -ego, *м.* прáпорщикъ; || *Стар.* хорýнжій, знаменонóсецъ, знáменщикъ.

Chorążyc, -a, *м.* сынъ хорýнжаго.

Chorążyna, -y, *ж.* женá хорýнжаго.

Choroba, -y, *ж.* болѣзнь, недýгъ, нéмощь, нездоровье.

Chorobliwość, -ści, *ж.* болѣзненность.

Chorobliwy, болѣзненный.

Chorografia, -ji, *ж.* хорогрáфія, описáніе какóй либо óбласти.

Chorograficzny, хорографúческій.

Chorość, -i, *ж. см.* **Chorobliwość.**

Chorować, (**na co, z czego**), болéть, хворáть *(чьимъ),* быть больны́мъ, нездорóвымъ, занемóчь. **Choruje na śledzionę,** онъ бóленъ пéченью. **Choruje z miłości,** онъ бóленъ, страдáетъ отъ любви́. **Chorować na głowę,** страдáть головнóю бóлью. **Chorować na pana,** кóрчить изъ себя́ бáрина. **Choruje na kieszeń,** у негó въ карманѣ чахóтка.

Chorowitość, -ści, *ж.* хúлость, болѣзненность.

Chorowity, болѣзненный, хúлый.

Chórowy, хоровóй, относя́щійся *или* принадлежáщій къ хóру.

Chory, больнóй, нездорóвый, хвóрый, недýжный. **Chory ze zmartwienia,** бóленъ отъ огорчéнія. **Udaje chorego,** притворя́ется больны́мъ.

Chorzéć, хирéть.

Chórzysta, -y, *м. см.* **Choralista.**

Chów, *род. п.* **Chowu,** *м.* воспитáніе; || кормлéніе, откáрмливаніе *(скотá);* || **Chów bydła,** скотовóдство. **Znać się na chowie**

owiec, умѣть разводи́ть ове́цъ. Koń dobrego chowu, конновзво́дская ло́шадь.

Chować, Schować, пря́тать, спря́тать, скрыва́ть, скрыть, ута́ивать, утаи́ть, сохраня́ть, сохрани́ть; || хорони́ть, похорони́ть (*поко́йника*); || воспи́тывать, воспита́ть, выка́рмливать, вы́кормить, вскарма́ливать, вскорми́ть, разводи́ть, развести́, плоди́ть, расплоди́ть (*дома́шній скотъ, дома́шнюю пти́цу*); || вырощать, вы́ростить, разводи́ть, развести́ (*растенія*). Chować co w pamięci, сохраня́ть что-либо въ па́мяти. Chować owoce, сохраня́ть, сберега́ть плоды́, фру́кты. Chować dziecko, воспи́тывать дитя́. Chować konie, owce, разводи́ть лошаде́й, ове́цъ. |Chowaj Boże, сохрани́ Богъ || Chować umarłych, хорони́ть, погреба́ть умерши́хъ. || Chować się, пря́таться, скрыва́ться, та́иться; || воспи́тываться; || плоди́ться, вскарма́ливаться.

Chowanie, -nia, *ср.* пря́танье, сбереже́ніе, хране́ніе, содержа́ніе; || воспита́ніе; || вскарма́ниваніе, разведе́ніе.

Chowany, воспи́танный, вскорми́ленный.

Chrabąszcz, *см.* Chrząszcz.

Chrachać, *см.* Charchać.

Chrap, -u, *м.* Chrapka, -i, *ж.* скры́тная не́нависть, зло́ба. || Chrap, Chrapała, храпу́нъ. || Chrapy końskie, лошади́ная ноздря́.

Chrapać, Chrapnąć, храпе́ть, всхрапну́ть; || хрипе́ть.

Chrapliwy, хрипли́вый, хри́плый, си́плый.

Chrobot, -u, *м.* Chrobotanie, -nia, *ср.* трескъ, трескотня́, скрипъ, скрипе́ніе.

Chrobotać, трещать, скрипе́ть, хрусте́ть.

Chrobry, хра́брый.

Chromać, хрома́ть.

Chromatyczność, -ści, *ж. Муз.* хромати́ческій родъ, полуто́нами; || смѣше́ніе кра́сокъ.

Chromatyczny, хромати́ческій, полуто́нами.

Chromatyzm, *см.* Chromatyczność.

Chromonogi, Chromy, хромо́й, хромоно́гій.

Chromota, -y, *ж.* хромота́.

Chromy, *см.* Chromonogi.

Chronić, храни́ть, бере́чь, стере́чь, блюсти́, охраня́ть, сберега́ть, защища́ть; || Chronić się, бере́чься, стере́чься, остерега́ться, охраня́ться, оберега́ться, воздержа́ться, избѣга́ть (*чего́*).

Chroniciel, -a, *м.* храни́тель, защи́тникъ, покрови́тель.

Chronicielka, -i, *ж.* храни́тельница, защи́тница, покрови́тельница.

Chroniczny, хрони́ческій.

Chronograf, -a, *м.* хроногра́фъ, лѣтопи́сецъ.

Chronograficzny, хронографи́ческій.

Chronolog, -a, *м.* хроно́логъ.

Chronologja, -ji, *ж.* хронологія, лѣтосчисле́ніе.

Chronologicznie, *Нар.* хронологи́чески.

Chronologiczny, хронологи́ческій.

Chronometr, хрономе́тръ.

Chronometrja, -ji, *ж.* хрономе́трія.

Chronometryczny, хронометри́ческій.

Chropawieć, Chropowacieć, Schropawieć, Schropowacieć, шерша́вѣть, ошершáвѣть.

Chropawość, Chropowatość, -ści, *ж.* шерша́вость, шероховáтость.

Chropawy, Chropowaty, шерша́вый, шероховáтый.

Chropowacizna, -y, *ж.* шероховáтость, нерóвность.

Chroście, *см.* Chruście.

Chrościel, *см.* Chruściel.

Chróst, *см.* Chrust.

Chrup! *Звук.* хрупъ! (*выраже́ніе глухóго звýка при разрушéніи чего́ нибýдь*).

Chrupać, Chrupnąć, хру́пать, хру́пнуть, лома́ться съ тре́скомъ, трещáть, хрустѣ́ть, хру́стнуть.

Chrupanie, -nia, *ср.* хрусте́ніе, трескъ, трещáніе.

Chruściany, хво́ростный, хворости́нный, плетнёвый, прутнóй.

Chruścić, огора́живать плетнёмъ, оплета́ть пру́тьями.

Chruście, -cia, *ср. Собир.* хворости́никъ, хворости́нникъ.

Chruścieć, перезрѣва́ть, идти́ въ се́мена (*о растéніяхъ*).

Chruściel, -a, *м. Зоол.* дергáчъ, коростéль (*пти́ца*).

Chruścik, -a, *м. Бот.* лиша́й.

Chrust, -u, *м.* хво́рость, су́шь; || *Посир.* родъ крокéтокъ, су́шки, рóзаны.

Chrustać, Schrustać, хрустѣ́ть, хру́нуть, хру́пать, хру́пнуть.

Chrypka, -i, *ж.* хрипотá, си́плость, гри́пъ, пораже́ніе слизистыхъ оболóчекъ.

Chrypliwy, охри́плый, си́плый, хрипли́вый.

Chrystus, -a, *м.* Христóсъ.

Chrystusów, Chrystusowy, Христóвъ, Христóвый.

Chrystyanizm, -u, *м.* христіани́змъ.

Chryzolit, -u, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Chryzopras, -u, *м. Минер.* хризопрáсъ.

Chrząkać, *см.* Krząkać.

Chrzan, -u, *м.* хрѣнъ.

Chrząścić, *см.* Chrzęścić.

Chrząstka, -i, *ж. Анат.* хрящъ, хря́щикъ.

Chrząstkowiec, -wca, *м.* небольша́я мино́га (*рыба*).

Chrząstkowy, хрящева́тый.

Chrząszcz, Chrabąszcz, -a, *м. Зоол.* жукъ. Chrząszcz pospolity, ма́йскій хрущъ *или* жукъ. Chrząszcz złoty, золотóй, бронзовый жукъ. * Chrząszcza komu po nosie puścić, дать щелчка́ въ носъ.

Chrząszczyk, -a, *м. Умен.* жучёкъ.

Chrzcić, Ochrzcić, крести́ть, окрести́ть.

Chrzciciel, -a, *м.* крести́тель.

Chrzcielnica, Chresnica, -y, *ж.* купе́ль; || крести́льница, придѣлъ при це́ркви для креще́нія.

Chrzcielny, *см.* **Chrztowy.**

Chrzciny, *род. п.* **Chrzcin**, *мн.* **крести́ны**, креще́ніе.

Chrzczony, крещёный.

Chrzept, *см.* **Pochrzept.**

Chrześcianin, -a, *м.* христіа́нинъ.

Chrześcianka, -i, *ж.* христіа́нка.

Chrześciański, христіа́нскій.

Chrześciańsko, Po chrześciańsku, *Нар.* христіа́нски, похристіа́нски.

Chrześciaństwo, -a, *ср.* христіа́нство.

Chrzęścić, Chrzęsnąć, Chrzęstnąć, бренча́ть, забренча́ть.

Chrzesnak, Chrześniak, -a, *м.* (*Стар.* **Krzesnak**), крести́нная руба́шка; || кре́стникъ, крёстный сынъ.

Chrzesny, *см.* **Chrzestny.**

Chrzest, *род. п.* **Chrztu**, креще́ніе. **Sakrament chrztu**, та́инство креще́нія. **Trzymać dziecko do chrztu**, крести́ть; || принима́ть дитя́ отъ купе́ли, быть воспріе́мникомъ. **Chrzest z wody**, ма́лое креще́ніе. **Przyjąć chrzest**, воспрія́ть креще́ніе.

Chrzęst, -u, *м.* трескъ, стукъ, бренча́нье, *см.* **Brzęk, Dźwięk, Szczęk.**

Chrzęstnąć, *см.* **Chrzęścić.**

Chrzestny, крёстный. **Ojciec chrzestny**, крёстный оте́цъ. **Matka chrzestna**, крёстная мать. **Syn chrzestny**, крёстный сынъ, кре́стникъ. **Córka chrzestna**, крёстная дочь, кре́стница.

Chrztowy, Chrzcielny, крести́льный, относя́щійся къ креще́нію.

Chrzyzmał, -u, *м.* му́ница, сосу́дъ, употребля́емый въ церква́хъ для хране́нія свята́го му́ра.

Chrzyzmo, -a, *ср.* му́ро, еле́й. **Chrzyzmować**, муропома́зывать, помазывать св. му́ромъ, соверша́ть та́инство му́ропома́занія; || соборовать, соверша́ть надъ кѣмъ-либо та́инство елеосвяще́нія.

Chuć, -i, *ж.* жела́ніе, хоте́ніе, скло́нность, по́хоть.

Chuch, -u, *м.* дунове́ніе; || дыха́ніе; || **Chuch**, -a, *м.* фукъ (*въ шашечной игрѣ*). **Wziąć komu chucha**, сфу́кнуть ша́шку.

Chuchać, Chuchnąć, дуть, поду́ть, дыша́ть, дохну́ть; || нѣжить, лелѣять, ба́ловать.

Chuchraczek, -czka, Chuchrak, -a, *м.* умира́ющій, находя́щійся при послѣднемъ издыха́ніи; * челове́къ, ды́шащій на ла́донъ.

Chuchro, -a, *ср.* **Chuchra**, *мн.* моло́ки (*у рыбъ*); || утро́ба, чре́во, внутренности, кишки́; || умира́ющій, *см.* **Chuchraczek.**

Chudactwo, -a, *ср.* бѣдня́къ, бѣдня́жка; || нищета́, бѣдность.

Chudaczka, -i, *ж.* бѣдная, убо́гая же́нщина; || бѣдня́жка.

Chudak, -a, Chudaczek, -czka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га, бѣдня́жка.

Chuderlawość, -ści, *ж.* сухоща́вость, худоба́.

Chuderlawy, сухоща́вый, худоща́вый, поджа́рый.

Chudopachołek, -łka, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Chudopacholski, бѣдный, убо́гій.

Chudy, худо́й, тщедушный, то́щій, худоща́вый; || плохо́й; || * бѣдный, убо́гій.

Chudzić, Schudzić, изнура́ть, изнури́ть, изсуша́ть, изсуши́ть.

Chudzię, -ęcia, Chudziątko, -a, *ср.* бѣдное, жа́лкое созда́ніе.

Chudziec, dżca, *м.* одёръ, живо́тное изнурённое, то́щее (*въ особенности свинья*).

Chudzina, -y, *ж.* бѣдня́къ; || *Собир.* бѣдный классъ люде́й.

Chudziuchny, Chudziusieńki, Chudziuteńki, Chudziutki, ху́денькій, худёхонькій.

Churkotać, стуча́ть, грема́ть; || ворча́ть (*въ брюхѣ*).

Churkotanie, -nia, *ср.* стукъ (*экипажей*); || ворча́ніе (*въ брюхѣ*).

Chuścina, -y, *ж.* платчи́шко.

Chuścisko, -a, *ср.* платчи́ще.

Chusta, -y, *ж.* платъ, кусо́къ полотна́; || **Chusty**, *мн.* бѣлье.

Chuśtać, кача́ть; || **Chuśtać się**, кача́ться на каче́ли, скака́ть на доскѣ.

Chuśtanie, -nia, *ср.* кача́ніе; || колеба́ніе.

Chuśtawka, -i, *ж.* каче́ль; || доска́ на кото́рой ска́чутъ.

Chusteczka, -i, *ж.* плато́чекъ.

Chustka, -i, *ж.* плато́къ. **Chustka na szyję**, ше́йный плато́къ. **Chustka do nosa**, носово́й плато́къ.

Chutki, Chutliwy, Chutny, *см.* **Ochoczy.**

Chutko, Chutliwie, Chutnie, *см.* **Ochoczo.**

Chutkość, Chutliwość, *см.* **Ochoczość.**

Chwała, -y, *ж.* сла́ва, хвала́.

Chwalba, -y, *ж.* похвальба́, хвастовство́.

Chwalca, -y, *м.* хвали́тель, чти́тель, почита́тель.

Chwalczy, хвале́бный, похва́льный. **Chwalcza mowa**, похва́льное сло́во.

Chwalebnie, *Нар.* сла́вно, похва́льно.

Chwalebny, сла́вный, похва́льный.

Chwalenie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, похвала́.

Chwalić, прославля́ть, славосло́вить, величать, хвали́ть; || **Chwalić się**, хвали́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Chwaliciel, -a, *м. см.* **Chwalca.**

Chwalicielka, -i, *ж.* хвали́тельница.

Chwalny, похва́льный.

Chwałolubny, славолюби́вый, и́щущій сла́вы.

Chwarszczeć, *Стар.* шелести́ть.

Chwaścieć, Chwaścić się, порости́ть плевелами, негодною, сорною травою.

Chwaścisty, оби́льный плевелами, со́рными тра́вами.

Chwast, -u, *м.* плевелъ, негодная, со́рная трава́, зе́лье.

Chwat, *см.* **Zuch.**

Chwatki, ло́вкій, мѣ́ткій.

Chwiać, Chwiewać, кача́ть, колеба́ть, шата́ть, трясти́; || **Chwiać się, Chwiewać się**, кача́ться, колеба́ться, шата́ться, трясти́сь.

Chwianie (się), -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chwiejący się, шата́ющійся, коле́блющійся; || * ша́ткій, нетвёрдый, нерѣши́тельный.

Chwiewać, *см.* Chwiać.

Chwila, -i, *ж.* мигъ, мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ.

Chwilka, Chwileczka, -i, *ж.* мину́тка, мину́точка.

Chwilowo, *Нар.* на мину́ту, на мгнове́ніе, на коро́ткое вре́мя, кратковре́менно.

Chwilowy, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Chwost, -u, *м.* хвостъ (koński).

Chwostać, Schwostać, хлеста́ть, отхлеста́ть.

Chwoszcz, -u, *м.* **Chwoszczka, -i**, *ж.* *Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Chwoszczowy, Chwoszczkowy, хвоще́вый.

Chwytać, Chwycić, Schwycić, хвата́ть, схва́тывать, схвати́ть, ухвати́ть; || лови́ть, изловить, слови́ть, пойма́ть; || **Chwytać się, Chwycić się, Schwycić się**, хвата́ться, ухвати́ться; || бра́ться, хвата́ться, принима́ться за что́ либо, прибѣга́ть къ чему́ либо.

Chwytacz, -a, *м.* поимщикъ; || *Зоол.* цѣпкохво́стъ (*живо́тное*).

Chwytny, хва́ткій, цѣ́пкій.

Chyba, ра́звѣ, исключа́я, кро́мѣ, е́жели, е́сли. **Nikt ci tego nie wytłumaczy, chyba mój brat**, никто́ тебѣ́ э́того не объясни́тъ, ра́звѣ братъ мой, *или* кро́мѣ моего́ бра́та. **Przyjdę jutro do ciebie, chyba że deszcz będzie padał**, за́втра приду́ къ тебѣ́, е́сли дождь не помѣша́етъ. **Głupibym też był chyba!** дура́къ что́ ли я? Я ещё не одурѣ́лъ, не сошёлъ съ ума́! **Chyba że tak**, ра́звѣ такъ! Это другое дѣ́ло! **Chybaby**, за исключе́ніемъ слу́чая, когда́... Въ слу́чаѣ, е́сли бы... Ра́звѣ бы.

Chyba, -y, *ж.* *см.* Pochyba, Uchybienie.

Chybać, Chybotać, Chybnąć, кача́ть, качну́ть, колыха́ть, колыхну́ть, размаха́ть, размахну́ть; || **Chybać się, Chybotać się, Chybnąć się**, кача́ться, качну́ться, колыха́ться, колыхну́ться, размаха́ться, размахну́ться.

Chybanie, -nia, *ср.* (**się**), кача́ніе, колыха́ніе, размаха́ніе.

Chybiać, Chybić, промаха́ться, промахну́ться, не попа́сть (*въ цѣль*), ошиба́ться, ошиби́ться, проступа́ться, проступи́ться. **Chybić drogi**, заблуди́ться, сби́ться съ пути́, съ доро́ги. **Chybiać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины. **Chybić komu**, оскорби́ть, оби́дѣть кого, *см.* Uchybić. **Obiecana zapłata chybiła mu**, обѣща́нная пла́та не доста́лась ему́. **To cię nie chybi**, ты не изобѣ́гнешь э́того, э́то тебя́ не мину́етъ. **Zboża chybiły tego roku**, хлѣ́бъ не уда́лся, не уроди́лся въ э́томъ году́. **Ani chybi**, несомнѣ́нно, достовѣ́рно! **Iść na chybił trafił**, идти́ наугадъ, наудачу, наобу́мъ. || **Chybiać się**, расходи́ться, отдаля́ться, уклоня́ться. **Chybiać się z prawdą**, отдаля́ться отъ и́стины.

Chybki, *см.* Szybki.

Chybko, *см.* Szybko.

Chybkość, *см.* Szybkość.

Chybnąć, *см.* Chybać.

Chybnięcie, -cia, *ср.* кача́ніе, колыха́ніе.

Chybność, -ści, *ж.* оши́бочность, сби́вчивость.

Chybny, оши́бочный, сби́вчивый, нева́рный, неуда́вшійся.

Chybotać, *см.* Chybać.

Chybotanie, -nia, *ср.* кача́ніе, колеба́ніе.

Chyc, *Звук.* хвать! скокъ!

Chych, -u, *м.* хи́каньe, хихи́каньe, смѣхъ.

Chychot, -u, *м.* хо́хотъ; || **Chychot, -a**, *м.* хохоту́нъ.

Chychotać, Chychotać się, хохота́ть.

Chychotka, Chichotka, -i, *ж.* хохоту́нья.

Chyl, -u, *м.* юръ, откры́тое, ничѣ́мъ не защищённое мѣ́сто. **Stawić dom na chylu**, стро́ить домъ на юру́.

Chylać, Chylić, Schylać, Schylić, клони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, нагиба́ть, нагну́ть, сгиба́ть, согну́ть; || **Chylać się, Schylać się**, наклоня́ться, склоня́ться, нагиба́ться, сгиба́ться.

Chyłem, Chyłkiem, бо́комъ, бочко́мъ, стороно́ю; || тайко́мъ, укра́дкою, подъ руко́ю.

Chylić, *см.* Chylać.

Chynak, -a, *м.* желѣ́зный крюкъ; || желѣ́зная ши́на.

Chyr, -a, *м.* **Chyra, -y**, *ж.* *Мед.* худокро́вность, худосо́чіе.

Chyragra, *см.* Chiragra.

Chyrlać, хирѣ́ть, ча́хнуть, хилѣ́ть.

Chyrlak, -a, *м.* хиля́къ.

Chytro, Chytrze, *Нар.* хитро́, лука́во.

Chytrość, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, проны́рство.

Chytry, хи́трый, лука́вый, проны́рливый.

Chytrzeć, дѣ́латься хи́трымъ.

Chytrzyca, -y, *ж.* *Зоол.* губа́нъ (*ры́ба*).

Chytrzyć, хитри́ть.

Chyża, -y, *ж.* хи́жина, изба́.

Chyżo, *Нар.* прово́рно, бы́стро, ско́ро.

Chyżość, -ści, *ж.* прово́рство, быстрота́, ско́рость, пры́ткость.

Chyży, прово́рный, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій.

Ciąć, руби́ть, сѣчь, рѣ́зать.

Ciąg, *род. п.* **Ciągu**, *м.* тече́ніе, токъ; || черта́, по́черкъ; || штрихъ, чертёжъ; || при́стяжь, постро́мка (*у ло́шади*); || непрерывный рядъ, продолже́ніе. **Ciąg wojska**, похо́дъ во́йска. **Ciąg w pisaniu** по́черкъ. **W ciągu roku**, въ тече́ніе, въ продолже́ніе го́да. **Ciąg powietrza**, струя́ во́з-

духа; || сквозно́й ве́треръ. **Ciąg wyobrażeń**, после́довательность иде́й.

Ciągawka, **-i**, *ж. Мед.* потяго́та.

Ciągiem, *Нар.* сря́ду, безпреры́вно, постоя́нно, сплошь.

Ciągle, *см.* **Ciągiem.**

Ciągłość, **-ści**, *ж.* тягу́честь, ко́вкость; || сплóшность, безпреры́вность, продолжи́тельность. **Ciągłość szkła**, тягу́честь стекла́. **Ciągłość pracy**, безпрерывность труда́.

Ciągły, тягу́чій, ко́вкій; || сплошно́й, безпрерывный, продолжи́тельный.

Ciągnąć, тяну́ть, таска́ть, подвига́ть, протя́гивать; || тащи́ть, влечь, везти́, вести́; || выступа́ть, подвига́ться впередъ; || **Ciągnąć wóz**, везти́ возъ. **Ciągnąć kogo za włosy**, таска́ть кого́ за́ волосы. **Ciągnąć do brzegu**, подплыва́ть, направля́ться къ бе́регу. * **Ciągnąć kogo za język**. выпы́тывать кого́-либо, заста́вить проболта́ться. **Ciągnąć do siebie**, привлека́ть къ себѣ́. **Ciągnąć kogo do czego**, завлека́ть, зама́нивать кого́-либо во что́. **Ciągnąć za sobą**, увлека́ть за собо́ю. **Wojna ciągnie za sobą rozliczne klęski**, война́ влечётъ за собо́ю разли́чныя бѣдствія. **Ciągnąć złoto, srebro**, волочи́ть зо́лото, серебро́. **Ciągnąć do góry**, тащи́ть вверхъ. **Ciągnąć sprawę**, затя́гивать дѣло. **Ciągnąć daléj rzecz**, продолжа́ть (*рѣчь, разговóръ*). **Ciągnąć korzyści**, извлека́ть по́льзу. **Ciągnąć kogo** *или* **z kogo**, выжима́ть, вынужда́ть, вымога́ть де́ньги (*отъ кого́*). **Plaster ciągnie**, пла́стырь натя́гиваетъ. **Ciągnąć bank**, мета́ть банкъ. **Ciągnąć wódkę**, тяну́ть, пить во́дку. **Ciągnąć tytuń**, кури́ть тру́бку. **Ciągnąć w siebie wodę**, всáсывать, вбира́ть въ себя́ во́ду. **Ciągnąć losy**, кида́ть, броса́ть, мета́ть жре́бій *или* же́ребій. **Ciągnąć komu kabałę**, гада́ть кому́ на ка́ртахъ. **Chmura ciągnie ku nam**, ту́ча придвига́ется къ намъ. **Wojsko ciągnęło w głąb kraju**, во́йско подвига́лось внутрь страны́. **Ciągnąć na co, do czego, ku czemu**, стреми́ться къ чему́, настáивать на чемъ. **Ciągnie na dziesięć rubli**, онъ разсчи́тываетъ взять *или* дать не бóлѣе десяти́ рубле́й. **Powietrze ciągnie**, *или* **Ciągnie tu**, здѣсь продува́етъ, сквози́тъ; || **Ciągnąć się**, вытя́гиваться, растя́гиваться; || простира́ться, продолжа́ться; || распространя́ться; || тащи́ться, тяну́ться. **Wyspa ta ciągnie się z południa ku północy**, о́стровъ э́тотъ простира́ется съ ю́га на се́веръ. **Sprawa ciągnie się długo**, дѣло до́лго тя́нется. **Ciągnął się, aby wychować dzieci**, онъ не щади́лъ ничего́ на воспита́ніе дѣте́й. **Ciągnąć się do ostatniego**, ста́вить после́днюю копѣ́йку ребро́мъ; употребля́ть, пуска́ть въ ходъ всевозмóжныя сре́дства.

Ciągnienie, **-nia**, **Ciągnięcie**, **-cia**, *ср.* волоче́ніе (*металловъ*); || розыгрываніе, ро́зыгрышъ (*лотереи*); || *Воен.* маршъ, ходъ, перехóдъ; || перелётъ (*птицъ*); || *Юрид.* **Ciągnienie użytków**, извлече́ніе вы́годъ.

Ciągnięty, **Ciągniony**, вы́тянутый; || вы́нутый; || волочёный (*о металлахъ*).

Ciągowy, **упряжно́й**, *см.* **Cugowy**, **Pociągowy.**

Ciało, **-a**, *ср.* тѣ́ло, плоть; || сослóвіе, óбщество, ко́рпусъ; || плóтность, вещество́. **Martwe ciało**, мёртвое тѣло, трупъ. **Drżę na całém ciele**, чу́вствую дрожь во всёмъ тѣлѣ. **Tracić ciało, spadać na ciele** *или* **z ciała**, худѣть, станови́ться худощáвымъ, чáхнуть. **Nabierać ciała**, полнѣть, толстѣть. **Ciała kopalne**, ископа́емыя вещества́. **Boże ciało**, пра́здникъ Тѣла Госпóдня. **Ciało polityczne**, полити́ческое óбщество. **Ciało dyplomatyczne**, дипломати́ческій ко́рпусъ. **Ciało prawodawcze**, законода́тельный ко́рпусъ. || **Ciałko**, **Ciałeczko**, **-a**, *ср. Умен* тѣльце.

Ciałoskład, **-u**, *м.* тѣлосложе́ніе, *см.* **Budowa**, **Skład.**

Ciałowitość, **-ści**, *ж.* доро́дность, дебе́лость.

Ciałowity, доро́дный, дебе́лый.

Ciap, **Ciap!** *Звук.* шлёпъ, шлёпъ! тяпъ! *Посл.* **Ciapu kapusta**, **Ciapu groch**, та́кальщикъ, подтверждáющій слова́ друга́го изъ угóдливости.

Ciapa, **-y**, *м.* лѣнтя́й, копу́нъ, ко́па, у́валень.

Ciapać, **Ciapnąć**, тя́пать, тя́пнуть, руби́ть, сѣчь.

Ciarki, *род. п.* **Ciarek**, *мн.* дрожь, моро́зъ (*по ко́жѣ*). **Aż mię ciarki przechodzą**, меня́ моро́зъ по ко́жѣ подира́етъ, броса́етъ въ озно́бъ, меня́ въ дрожь бро́сило, дрожь пронима́етъ.

Ciarlatan, **-a**, *м. Неуп.* шарлата́нъ.

Ciaśnina, **-y**, *ж.* проли́въ (*морской*).

Ciasno, *Нар.* тѣсно.

Ciasnocha, **Ciasnoszka**, **-i**, *ж. Прост.* исподни́ца, ю́бка (*у крестьянокъ*).

Ciasność, **-ści**, **Ciasnota**, **-y**, *ж.* тѣснота́, у́зкость; || * ограни́ченность (*ума́*).

Ciasny, тѣсный, у́зкій; || * ограни́ченный; || * стро́гій. **Frak ciasny**, у́зкій фракъ. **Ciasna głowa**, ограни́ченная, непоня́тливая голова́. **Ulica ciasna**, тѣсная, у́зкая у́лица. **Ciasna dłoń**, скупе́цъ, скря́га, кула́къ. **Żywot ciasny**, стѣснённая жизнь. **Ciasny sąd**, стро́гій судъ. **Ciasne sumienie**, со́вѣстливость. * **Zapędzić kogo w ciasny kąt**, пристру́нить кого́, поста́вить въ тупи́къ.

Ciastko, **Ciasteczko**, **-a**, *ср.* **пирожёкъ**, пиро́жное.

Ciasto, **-a**, *ср.* тѣсто. **Ciasta**, *род. п.* **Ciast**, пиро́жное, печéнье.

Ciąż. употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ **W** (*въ*): **Wciąż**, безпреста́нно, постоя́нно, всегда́.

Ciąża, **-y**, *ж.* тя́гость, тяжесть. *см.* **Ciężar**; || *см.* **Zastaw**; || **у́пряжь**, запря́жка,

нуть (*лошадей*); || **Ciąża, Cięża**, бере́менность (*же́нщины*).

Ciążenie, -nia, *ср.* тяготѣ́ніе, си́ла тяготѣ́нія; || давле́ніе.

Ciążyć, Ciężyć, тяготи́ть, отягоща́ть, стягча́ть, обремена́ть, напира́ть, взва́ливать. **Ciąży mi to na sercu**, э́то лежи́тъ у меня́ на́ сердцѣ. **Ciąży mu to**, э́то ему́ въ тя́гость, э́то тяготи́тъ его́. **Głowa mi ciąży**, чу́вствую тя́жесть въ головѣ́. **Ta belka nazbyt ciąży na murze**, э́то бревно́ сли́шкомъ да́витъ стѣ́ну. **To mi ciąży na sumieniu**, э́то тяготи́тъ мою́ со́вѣсть, э́то лежи́тъ на моёй со́вѣсти.

Cichaczem, *Нар.* тихо́нько, въ тихомо́лку, укра́дкою, тайко́мъ.

Cichnąć, Ciszeć, Ścichnąć, ти́хнуть, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Cicho, Pocichu, Zcicha, *Нар.* ти́хо, тихо́нько, потихо́ньку, споко́йно.

Cichość, -ści, *ж.* тишина́, тишь, споко́йствіе.

Cichuchny, Cichutki, Cichuteńki, ти́хонькій, тихо́хонекъ.

Cichutko, Cichuteńko, *Нар.* тихо́нько, тихо́хонько.

Cichy, ти́хій, споко́йный, сми́рный. **Cicha woda**, стоя́чая вода́. **Morze ciche**, споко́йное мо́ре. **Chód cichy**, лёгкая похо́дка. * **Cicha woda, Zcicha pęk**, смире́нникъ. *Посл.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тихомъ о́мутѣ че́рти во́дятся. **Pocichu, Zcicha**, *см.* **Cicho.**

Ciec, Cieknąć, течь, ка́пать, сочи́ться, протека́ть. **Pot ciecze mu z czoła**, потъ льётся у него́ со лба́. **Beczka ciecze**, бо́чка течётъ. **Ciecze mu z nosa**, у него́ течётъ и́зъ носу. * **Cieką godziny, dnie, lata**, протека́ютъ, прохо́дятъ часы́, дни, го́ды. **Ciecze z dachu**, течётъ, ка́паетъ съ кры́ши.

Cięcie, -cia, *ср.* уда́ръ (*сабле́ю, топоро́мъ и т. д.*); || рубе́цъ на лицѣ́, шрамъ; || ру́бка, поруб́ка (*лѣса*).

Ciecierzyca, -y, *ж. Бот.* овёчій горо́хъ, бѣ́лый воло́шскій горо́хъ.

Cieciореczka, -i, *ж. Бот.* чи́на, земляны́е орѣ́шки, лугово́й горо́хъ, мы́шки; || *Зоол. Умен.* тетере́чка (*птица*).

Cieciorka, -i, *ж. Зоол.* тетёрка, тетеря́; || *Бот.* вя́зель (*растѣніе*).

Cięciwa, -y, *ж.* тетива́ (*у лу́ка*); || *Мат.* хо́рда, стя́гивающая ли́нія; || *Анат.* суха́я жи́ла.

Cięciwny, относя́щійся къ тетивѣ́, *см.* **Cięciwa**; || **Cięciwna żyła**, растяже́ніе крововозвра́тной жи́лы.

Cieckać się, *см.* **Cackać się.**

Ciecz, Ciecza, Cieklizna, -y, *ж.* жи́дкость; || течь, те́ча.

Cieczenie, *см.* **Płynienie.**

Cięga, -i, *ж.* рубе́цъ, знакъ на тѣлѣ отъ ра́ны *или* поб6е́въ.

Cięgaczka, -i, *ж.* **Cięgaty, -ów**, *мн. Мед.* ломо́та, *см.* **Rwanie.**

Cięgotać, перекликáться (*о тетёрках*).

Ciek, -u, *м.* токъ, тече́ніе, истече́ніе.

Ciekać, бѣ́гать, спѣши́ть, торопи́ться; || **Ciekać się**, быть въ расхо́дкѣ, бѣ́гаться (*о соба́ках и волка́х*), *см.* **Ganiać się.**

Ciekący, теку́чій. **Woda ciekąca**, теку́чая, прото́чная вода́. **Mający oczy ciekące**, гноегла́зый.

Ciekączka, -i, *ж. см.* **Biegunka**; || вытека́ніе, истече́ніе.

Ciekanie się, -nia się, *ср.* расхо́дка, те́чка (*о живо́тных*), *см.* **Ciekać się.**

Ciekawie, *Нар.* любопы́тно, занима́тельно.

Ciekawiec, -wca, *м.* любопы́тный.

Ciekawość, -ści, *ж.* любопы́тство. **Przez ciekawość**, изъ любопы́тства; || ре́дкость, достопримѣча́тельность.

Ciekawska, -iéj, *ж.* любопы́тная же́нщина.

Ciekawski, -iego, *м.* любопы́тный.

Ciekawy, любопы́тный, занима́тельный. **Ciekawy jestem jak się z tego wywinie**, мнѣ любопы́тно знать, какъ онъ изъ э́того вы́вернется? **Tłum ciekawych**, толпа́ любопы́тныхъ. **Ciekawe dzieło**, любопы́тное, занима́тельное сочине́ніе. **Co ciekawsza** *или* **co najciekawsza (rzecz), to że.....** Что́ всего́ любопы́тнѣе, такъ э́то то, что.....

Cieklizna, -y, *ж. см.* **Ciecz.**

Ciekłość, -ści, *ж.* жи́дкость.

Ciekły, жи́дкій, теку́чій; || чу́ткій (*о соба́ках*).

Ciekun, -a, *м.* скорохо́дъ.

Cielak, -a, *м.* бычёкъ.

Cielątko, -a, *ср.* теля́тко, телёночекъ.

Ciele, -ęcia, *ср.* теля́, телёнокъ; || **Ciele morskie**, не́рпа, тюле́нь.

Cielec, -lca, *м.* бычо́къ, молодо́й быкъ. *Библ.* **Złoty cielec**, золото́й теле́цъ.

Cielęcina, -y, *ж.* теля́тина.

Cielęcy, теля́чій.

Cielemecka, -éj, *ж.* ротозѣ́йка, глу́пая, проста́я же́нщина.

Cielemecki, -ego, *м.* глупе́цъ, простофи́ля, ротозѣ́й.

Cielesnica, -y, *ж.* чу́вственная, сладостра́стная же́нщина, плотоугодница.

Cielesnie, Cielesno, *Нар.* тѣле́сно, плотски́, чу́вственно.

Cielesnik, -a, *м.* сластолю́бецъ, плотоугодникъ.

Cielesność, -ści, *ж.* тѣле́сность; || плотоугодіе, чу́вственность.

Cielesny, тѣле́сный, плотско́й, чу́вственный. **Kara cielesna**, теле́сное наказа́ніе.

Cielić się, Ocielić się, теля́ться, отеля́ться.

Cielica, -y, Cieliczka, -i, *ж.* тёлка, теля́ца, не́тель.

Cielistość, -ści, *ж.* доро́дность, полнота́, ту́чность; || тѣле́сный цвѣтъ.

Cielisty, мясистый, тѣлистый, *см.* **Mięsisty**; || тѣлёсный (*цвѣтъ*).

Cielna (krowa), -éj, *ж.* стѣльная корова.

Cielsko, тѣло, плоть.

Ciemię, -ienia, *ср.* тѣмя.

Ciemięga, -i, *ж. Неуп.* трудность, препятствіе; || дубина, тупой, упрямый человѣкъ; || докучливый человѣкъ.

Ciemieniucha, -y, *ж. Мед.* струпъ.

Ciemiennik, -a, *Бот.* чемерица, морозникъ, геллеборъ (*растеніе*); **Ciemiennik zimowy**, дремликъ, лѣсная чемерица.

Ciemierzyca, -y, *ж. Бот.* чемерица (*бѣлая*).

Ciemiężca, -y, Ciemiężyciel, -a, *м.* притѣснитель, гонитель.

Ciemiężenie, -nia, *ср.* притѣсненіе, гоненіе, угнетеніе.

Ciemiężyć, притѣснять, угнетать.

Ciemiężycielka, -i, *ж.* притѣснительница, гонительница.

Ciemiężyk, -a, *м. Бот.* каменоломка, каменоломная трава, баданъ.

Ciemku (po), *см.* **Pociemku**.

Ciemnawość, -ści, *ж.* темноватость, сумрачность.

Ciemnawy, темноватый, сумрачный.

Ciemnia, -ni, *ж.* темнота.

Ciemnić, затемнять.

Ciemnica, -y, *ж.* темница, тюрьма; || тёмное мѣсто, темнота, темень.

Ciemniczny, тюремный, темничный; || **Ciemniczny, -ego**, *м.* тюремщикъ.

Ciemniec, темнѣть, затмеваться.

Ciemnisty, тёмный, мрачный, сумрачный.

Ciemniuteńki, темнёхонькій, темнёхонекъ.

Ciemniuteńko, *Нар.* темнёхонько.

Ciemno, *Нар.* тёмно, мрачно, неясно.

Ciemność, -ści, *ж.* темнота, мракъ; || слѣпота, лишеніе *или* потеря зрѣнія; || * неясность.

Ciemnota, -y, *ж.* невѣжество, невѣдѣніе; || *Мед.* тёмная вода (*въ глазахъ*).

Ciemny, тёмный, мрачный; || слѣпой; || невѣжественный, непросвѣщённый.

Cień, -nia, *м.* тѣнь, сѣнь; || темнота, мракъ; || * призракъ, привидѣніе, тѣнь.

Cieńczeć, Cieniec, топѣть, тончать, становиться тонкимъ; || * мельчать.

Cieńczyć, утонять, дѣлать тоньше, *см.* **Wycieńczać**.

Cienić, *см.* **Zacieniać**.

Cieniować, оттѣнивать, наводить тѣнь; || оттѣнивать (*краски, характеры*); || поперечно штриховать (*у гравёровъ*).

Cieniowanie, -nia, *ср.* оттѣнокъ, оттѣнка.

Cieniowy, тѣневой.

Cienisto, *Нар.* тѣнисто.

Cienistość, -ści, *ж.* тѣнь, тѣнистое мѣсто, тѣнь деревьевъ.

Cienisty, тѣнистый.

Cieniuchno, Cieniutko, Cieniuteńko, *Нар.* тоненько, тонёхонько, тонёшенько.

Cieniuchny, Cieniutki, Cieniuteńki, тоненькій, тонёхонекъ, тонешенекъ.

Cienki, тонкій; || * слабый, нѣжный.

Cienko, *Нар.* тонко; || * слабо, нѣжно.

Cienkość, -ści, *ж.* тонкость, тонизна, тонина; || мелкость, мелочность; || слабость (*голоса*); || * непрочность.

Cienkusz, -u, *м.* слабое, легкое пиво, полпиво, вообще всякій легкій напитокъ.

Ciennik, -u, *м.* тѣнникъ, тѣнистое мѣсто.

Cienny, отѣнённый, покрытый тѣнью, осѣнённый; || * скрытый, уединенный.

Ciepławy, тепловатый.

Ciepleć, *см.* **Ocieplać się**.

Ciepienica, -y, *ж.* грѣлка, нагрѣвальникъ.

Ciepnić, *см.* **Ocieplać**.

Ciepłice, -płic, *мн.* цѣлительныя, тёплыя воды, теплицы; || **Ciepłice ogrodowe**, оранжерея, теплица.

Ciepliczny, тепличный.

Ciepłik, -a, *м. Хим.* теплородъ; || теплота.

Ciepło, -a, *ср.* тепло, теплота, жаръ.

Ciepło, *Нар.* тепло, горячо, жарко.

Ciepłomierz, -a, *м.* термометръ.

Ciepłość, -ści, *ж.* теплота.

Ciepluchno, Cieplutko, Cieplуteńko, *Нар.* тепленько, теплёхонько, теплёшенько.

Ciepluchny, Cieplutki, Cieplуteńki, тёпленькій, теплёхонекъ, теплешенекъ.

Ciepły, тёплый, жаркій, горячій; || * богатый; || **Ciepłą ręką**, при жизни. **Dar ciepłą ręką**, дарственная запись; || * **Trafić na ciepłe nóżki**, найдти кого рано утромъ въ постели *или* только-что вставшимъ.

Cierać, *см.* **Trzeć**.

Cierkać, *см.* **Cwierkać**.

Cierlica, -y, *ж.* мяло, мялка, мялица, трепало.

Cierń, -nia, *м.* тёрнъ, терновникъ (*кустарникъ*); || колючка, шипъ, ость, игла (*у растеній*); || **Ciernie białe**, барбарисъ, кислица (*кустарникъ*), *см.* **Berberys**.

Ciernić, *см.* **Ociernić**.

Ciernieć, зарастать терновникомъ.

Cierniowy, терновый. **Cierniowa korona**, терновый вѣнецъ.

Ciernisko, Ciernowisko, -a, *ср.* терновище, мѣсто поросшее тёрномъ.

Ciernisty, тернистый.

Cierpieć, терпѣть, претерпѣвать, переносить, сносить; || страдать, чувствовать боль. **Cierpieć na głowę**, страдать головною болью. **Rzecz nie cierpi zwłoki**, дѣло не терпитъ отлагательства, проволочки. **Cierpieć z drugiemi łżéj**, страдать вмѣстѣ съ другими легче. **Trzeba cierpieć czego odwrócić nie można**, надобно переносить то, чего нельзя отвратить, избѣгнуть. **Nie cierpię tego**, я этого не терплю.

Cierpienie, -nia, *ср.* страданіе, мученіе.

Cierpiętliwość, -ści, *ж. Мед.* способность ощущать, чувствительность, воспріимчивость.

Cierpiętliwy, чувствúтельный, воспріимчивый, имѣющій способность всѣ жúво ощущáть, сострадáтельный.

Cierpki, тéрпкій, кúслый, вúжущій, ѣдкій, óстрый; || * язвúтельный.

Cierpko, *Нар.* óстро, ѣдко; || * язвúтельно.

Cierpkość, **-ści**, *ж.* тéрпкость, ѣдкость, острота́; || * язвúтельность.

Cierpliwie, *Нар.* терпѣлúво, крóтко, снисходúтельно.

Cierpliwość, **-ści**, *ж.* терпѣлúвость, терпѣ́ніе, крóтость, снисходúтельность. **Uzbroić się w cierpliwość**, вооружúться терпѣ́ніемъ. **Proszę o cierpliwość**, потерпúте, погодúте. *Посл.* **Cierpliwość panią rzeczy**, терпѣ́ніе и трудъ всѣ перетрýтъ.

Cierpliwy, терпѣлúвый, крóткій, снисходúтельный.

Cierpnąć, тéрпнуть, нѣмѣть, деревенѣ́ть.

Cierpnienie, **-nia**, *ср.* (zębów), оскóмина; || **Cierpnienie (nóg)**, онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́лость (*ногъ*).

Cierpność, *см.* **Cierpkość.**

Cierpny, *см.* **Cierpki.**

Ciesać, *см.* **Ciosać.**

Ciesielczyk, **-a**, *м.* плóтничій подмастéрье.

Ciesielka, **Ciesiołka**, **-i**, *ж.* плóтничество, ремеслó, прóмыселъ плóтничій; || плóтничная рабóта.

Ciesielski, плóтничій, плóтничный, плóтническій.

Ciesielstwo, **-a**, *ср. см.* **Ciesielka. Ciesielstwo robić**, занимáться плóтничествомъ.

Cieśla, **-i**, *м.* плóтникъ. **Cieśla górniczy**, крѣпúльщикъ.

Cieślarka, **-i**, *ж.* жена́ плóтника.

Cieślarnia, **-ni**, *ж.* плóтничная, плóтничный дворъ.

Cieślica, **-y**, *ж.* плóтничный топóръ.

Cieśń, **-śni**, **Cieśnia**, **-ni**, *ж.* тѣснúна, тѣсное мѣсто.

Cieśnić, *см.* **Ścieśniać.**

Cieśnieć, *см.* **Ścieśniać się.**

Cieśnina, *см.* **Ciaśnina.**

Cieszący, *см.* **Pocieszający.**

Cieszenie, **-nia**, *ср.* утѣшéніе. **Cieszenie się (z czego, czem)**, рáдость, удовóльствіе.

Cieszyć, тѣшить, утѣшáть, рáдовать, весели́ть; || забавля́ть, занимáть. **To mię cieszy**, óто менá рáдуетъ. **Cieszy mię, że...** я рáдуюсь, что... || **Cieszyć się**, тѣшиться, утѣшáться, рáдоваться; || весели́ться, забавля́ться.

Cieszyciel, *см.* **Pocieszyciel.**

Cieszycielka, *см.* **Pocieszycielka.**

Cietrzew, **-wia**, *м.* тéтеревъ, косáчъ (*птица*).

Cięty, разрýбленный, разсѣченный, разрѣзанный; || вы́сѣченный рóзгами. * **Cięty jest**, онъ хмелѣ́нъ, онъ нáвеселѣ.

Cięża, *см.* **Ciąża, Ciążenie.**

Ciężar, **-u**, *м.* бремя́, нóша, тя́жесть, тя́гость; || грузъ, нагрýзка, кладь; || * обýза, тя́гость, обремене́ніе; || налóгъ, повúнность; || дóлжность, обя́занность; || **Ciężar naczynia lub pakunku**, тáра (*весъ обёртки или упаковки*); || **Ciężar kwaterunkowy**, квартúрная повúнность; || *Юрид.* **Ciężar wieczysty**, вѣчное обременéніе; || **Ciężary gruntowe**, поземéльные налóги и повúнности; || **Ciężary użytkowania**, *Юрид.* обя́занности, возника́ющія изъ пóльзованія чѣмъ-либо, повúнности. **Wziąć na siebie ciężar**, взвали́ть на себя́ нóшу; || брать, взять на себя́ что-лúбо; брáться, взя́ться за что-лúбо. **Ciężar z siebie złożyć**, облегчúться, освободúться отъ тя́жести, сложúть съ себя́ тя́жесть, бремя. **Ciężar z kogo zdjąć**, сня́ть нóшу, тя́жесть, грузъ. **Być komu ciężarem**, быть кому́-лúбо въ тя́гость. *Юрид.* **Wspólne ciężary małżeństwa**, óбщія семéйные расхóды.

Ciężarna, **-ej**, *ж.* берéменная (*жéнщина*).

Ciężarność, **-ści**, *ж.* берéменность.

Ciężeć, тяжелéть, тяготéть, *см.* **Ociężyć.**

Ciężenie, **-nia**, *ср.* тя́гость.

Ciężki, тяжёлый, тя́жкій, тя́гостный, трýдный; || вéскій. **Ciężki styl**, тяжёлый слогъ. **Poród ciężki**, трýдные роды. **Ciężkie czasy**, тяжёлыя времена́. **Ciężka konieczność**, тяжёлая, тя́гостная необходúмость. **Ciężkim być na kogo**, быть стрóгимъ съ кѣмъ-лúбо.

Ciężko, *Нар.* тяжело́, тя́жко, тя́гостно, трýдно.

Ciężkomiar, **-u**, **Ciężkomierz**, **-a**, *м.* барометръ.

Ciężkomowny, затрудня́ющійся въ вы́говорѣ словъ, запина́ющійся.

Ciężkonogi, тяжёлый на подъёмъ, тяжеловѣсный.

Ciężkość, **-ści**, *ж.* тя́жесть, вѣсъ; || тяжёлость; || трýдность, затрудни́тельность; || давлéніе, стѣснéніе; || неповорóтливость; || *Физ.* **Ciężkość gatunkowa**, удѣльный *или* относúтельный вѣсъ. **Środek ciężkości**, центръ тя́жести. **Ciężkość w piersiach**, давлéніе, стѣснéніе въ грудú. **Ciężkość oddechu**, трýдность дышáть, трýдное дыха́ніе.

Ciężyć, *см.* **Ciążyć.**

Ciocia, **-i**, *ж.* тётя, тётинька, тётушка, *см.* **Ciotka.**

Ciołak, **-a**, *м.* бычёкъ, молодóй быкъ, *см.* **Cielak.**

Ciołka, **-i**, *ж.* телýшка, *см.* **Jałówka.**

Ciołuch, **-a**, *м.* бычúще.

Cios, **-u**, *м.* удáръ, толчёкъ; || рубéцъ, рáна, порѣ́зъ; || тёсъ, пúльныя дóски, строевóй лѣсъ.

Ciosać, **Ciesać**, тесáть (*кáмни, брёвна*), сглáживать.

Ciosanie, **nia**, *ср.* тёска, отёсываніе.

Ciosany, тёсанный.

Ciosna, **-y**, *ж.* зару́бка, вы́рубка, вы́емка; || руб**е́**нъ, порѣ́зъ, *см.* **Nacięcie.**

Ciosowy, тесо́вый, пли́тный. **Ciosowy kamień**, плитня́къ, ди́кій ка́мень.

Ciotczyn, тётки́нъ, тётушкинъ, принадлежа́щій тёткѣ.

Cioteczny, относя́щійся къ тёткѣ, со стороны́ тётки. **Cioteczny brat**, двою́родный братъ. **Cioteczna siostra**, двою́родная сестра́.

Ciotka, **-i**, *ж.* тётка, тётушка. *Посл.* **Bliższa koszula ciała, niż rodzona ciotka**, своя́ руба́шка къ тѣлу бли́же.

Ciotuchna, **-y**, **Ciotula**, **-i**, **Ciotunia**, **-i**, *ж. Умен.* тётинька, тётичка.

Cis, **-a**, *или* **-u**, *м. Бот.* тисъ, ти́совое де́рево, негнію́чка, негно́й-де́рево.

Cisawy, тёмно-гнѣдо́й (*о лошадя́хъ*).

Cisina, **-y**, *ж.* ти́совое де́рево.

Cision, **-a**, *м.* раски́дистый тисъ, большо́е ти́совое де́рево.

Ciskać, **Cisnąć**, броса́ть, бро́сить, кида́ть, ки́нуть, швыря́ть, швырну́ть, мета́ть, метну́ть; || щелка́ть (*орѣхи*). **Ciskać się**, броса́ться, кида́ться, швыря́ться, мета́ться.

Ciskacz, **-a**, *м.* мета́тель, броса́тель.

Ciskanie, **-nia**, *ср.* броса́ніе, мета́ніе.

Ciskanka, **-i**, *ж.* орля́нка, игра́ въ де́ньги, на́званная по той сторонѣ моне́ты, гдѣ изображёнъ орёлъ.

Ciskawka, **-i**, *ж.* родъ **пра́щи** (*для кида́нія*); || щелку́шка, (*дѣтская игру́шка*; || щелку́шка (*для щелка́нія орѣховъ*).

Cisnąć, жать, сжима́ть, дави́ть, сти́скивать, сда́вливать; || сти́гивать, зати́гивать; || тѣсни́ть, стѣсня́ть, си́льно наступа́ть, напада́ть; || жать рука́ми, выжима́ть. **Trzewik ciśnie**, башма́къ жметъ (*ногу*). **Cisnąć cy rynę**, выкима́ть, дави́ть лимо́нъ. **Potrzeba go ciśnie**, нужда́ одолѣва́етъ его́. **Cisnąć kogo na co** *или* **do czego**, принужда́ть, вынужда́ть, принево́ливать кого́ къ чему́-либо, ната́лкивать на что́-либо. || **Cisnąć się**, жа́ться, тѣсни́ться; || тороши́ться, спѣши́ть; || пробива́ться, раста́лкивать; || вва́зываться, впу́тываться, втира́ться. **Cisnąć się przez tłum**, раста́лкивать толпу́, пробива́ться сквозь толпу́. **Tłum cisnął się do niego**, толпа́ бро́силась къ нему́, толпа́ тѣсни́лась вокру́гъ него́. **Wszędzie się ciśnie**, онъ повсю́ду втира́ется, впу́тывается не въ своё дѣло.* **Różne myśli cisnęły mu się do głowy**, ра́зныя мы́сли вертѣ́лись, броди́ли въ его́ головѣ.

Ciśnienie, **-nia**, *ср. см.* **Ciskanie**, давле́ніе, гнете́ніе, (*во́здуха*); || * притѣсне́ніе.

Cisowy, ти́совый, принадлежа́щій ти́совому де́реву.

Cisza, **-y**, *ж.* тишь, тишина́, споко́йствіе, безмяте́жность; || *Морс.* штиль, безвѣ́трie.

Ciszeć *см.* **Cichnąć.**

Ciszkiem, *Нар.* тишко́мъ, тайко́мъ, ти́нько, скры́тно.

Ciszyć, **Ciszyć się**, *см.* **Uciszać**, **Uciszać się.**

Cito (bardzo pilno), ну́жное. **Citissime**, весьма́ ну́жное.

Ciuciubabka, **-i**, *ж.* жму́рки *см.* **Babka.**

Ciułać, **Uciułać**, копи́ть, скони́ть, бере́чь, сбере́чь.

Ciupa, **-y**, *ж.* кану́ра; || лачу́га; || дыра́, нора́; || тюрьма́, темни́ца; || * глупе́цъ, простофи́ля.

Ciura, **Ciora**, **-y**, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || о́лухъ, не́тюхъ.

Ciurczeć, **Ciorczeć**, **Ciurkać**, струи́ться, течь ручьёмъ.

Ciurkiem, **Ciórkiem**, **Czurkiem**, струёю, ручьёмъ, оби́льно. **Polała się krew ciurkiem**, полила́сь кровь струёю.

Ciurma, **-y**, *ж. Собир.* гале́рные ка́торжники.

Ciżba, **-y**, *ж.* да́вка, толпа́, тѣснота́.

Ciżmy, **Czyzmy**, *род. п.* **Ciżem**, *мн.* венге́рскіе полусапоги́.

Cklić się, **Cknić się**, чу́вствовать тошноту́, по́зывъ на рво́ты; || чу́вствовать оскомину; || * **Cknąć sobie**, скуча́ть. **Cknі mu się**, его́ тошни́ть.

Ckliwie, **Ckliwo**, *Нар.* отврати́тельно, проти́вно, омерзи́тельно; || то́шно; || * ску́чно, ва́ло, по́шло, глу́по. **Ckliwo mi**, мнѣ то́шно. **Ckliwie mówić**, ва́ло говори́ть.

Ckliwość, **-ści**, *ж.* при́торность, безвку́сіе; || тошнота́, дурнота́; || *ску́ка, отвраще́ніе, омерзѣ́ніе; || * ва́лость, по́шлость, глу́пость. **Ckliwość mię bierze**, чу́вствую отвраще́ніе, тошноту́. **Ckliwość sprawiać**, производи́ть тошноту́. **Ckliwość morska**, морска́я болѣзнь.

Ckliwy, **Ckny**, безвку́сный, при́торный; || возбужда́ющій тошноту́, отврати́тельный, омерзи́тельный; || ску́чный, ва́лый, по́шлый, глу́пый.

Cknąć się, *см.* **Cklić się.**

Clarz, **-a**, *м. см.* **Celnik.**

Clić, налага́ть тамо́женную по́шлину; || плати́ть по́шлину.

Cło, **-a**, *ср.* тамо́женная по́шлина, мытъ. **Cło wychodowe**, отпускна́я по́шлина. **Cło wchodowe**, ввозная по́шлина. **Cło przechodowe**, транзи́тная по́шлина; || тамо́жня; || по́шлинная става́ва. **Urzędnik przy cle**, тамо́женный чино́вникъ.

Cma, **-y**, *ж.* тьма, темнота́, мракъ; || неопредѣлённое мно́жество, толпа́, ку́ча; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || приви́дѣніе, привидѣ́ніе.

Cmentarz, **-a**, *м.* кладби́ще, погосте́; || **Cmentarz żydowski**, *см.* **Okopisko.**

Cmentarzowy, кладби́щенскій.

Cmiakać, ча́мкать.

Cmić, помрача́ть, затемня́ть, затмѣва́ть, заслоня́ть; || ослѣпля́ть *см.* **Zaćmić**, **Przyćmić.** || **Ćmić się**, помрача́ться, тем-

кѣть, затемни́ться, затмѣва́ться, тусни́ѣть, заслони́ться.

Cmiel, Czmiel, *см.* **Trzmiel.**

Cmokać, Cmoknąć, чмо́кать, чмо́кнуть.

Cnota, -y, *ж.* добродѣтель, до́блесть; || си́ла, свойство, ка́чество, *см.* **Moc, Własność.**— *Посл.* **Jest to cnota nad cnotami trzymać język za zębami,** ѣшь пиро́гъ съ грибо́мя, а язы́къ держи́ за зубо́ми.

Cnotka, -i, *ж. Умен.* мни́мая, ло́жная добродѣтель.

Cnotliwie, *Нар.* **добродѣтельно,** до́блестно.

Cnotliwość, -ści, *ж.* благонра́вие, непоро́чность нра́вовъ, стремле́ние къ добру́ и къ избѣжа́нію зла, ка́чество добродѣтельнаго.

Cnotliwy, *Стар.* **Cnotny,** добродѣтельный, до́блестный.

Cny, досто́йный, почтѣ́нный, че́стный, благоро́дный; || похва́льный, достохва́льный, сла́вный, достосла́вный, *см.* **Zacny.**

Co, что, *род. п.* **czego,** чего́. **Kobiéta co ma staranie o gospodarstwie,** же́нщина, кото́рая забо́тится о хозя́йствѣ. **Człowiek coś go widział,** человѣ́къ, кото́раго ты ви́дѣлъ. **Co było żołnierzy, pozabijać kazał,** онъ приказа́лъ уби́ть всѣхъ солда́тъ, ско́лько ихъ ни́ было. **Krzyczał co gardła,** крича́лъ во всё го́рло. **Co się upił, to upił,** напился́, такъ напился́! *Послов.* **Co kraj, to obyczaj,** что́ го́родъ, то́ но́ровъ, что́ дере́вня, то́ обы́чай. **U niego co słowo, to kłamstwo,** что́ ни ска́жетъ, то солжётъ. **Co mu o tém wspomnieć, to płacze,** какъ то́лько напо́мнишь ему́ объ э́томъ, то онъ пла́четъ. **Co inszego,** э́то дѣло друго́е. **Z tym urzędem mam co czynić,** съ э́той до́лжностію у меня́ мно́го дѣла. **Jest wam czego zazdrościć,** есть въ чёмъ вамъ позавидовать. **Niema za co dziękować mu,** не́ за что благодари́ть его́. **Mamy z czego żyć,** у на́съ есть чѣмъ жить. **Daj mi co pieniędzy,** да́йте мнѣ не́сколько де́негъ. **Co bądź,** *или* **bądź co, byle co,** что́ бы ни́ было, что́-нибудь. **Daj mi co bądź,** дай мнѣ что́-нибу́дь. **Nie mam co robić,** мнѣ не́чего дѣлать. **Co dzień, co dnia,** ка́ждый день, ежедне́вно; **co tydzień, co tygodnia,** ка́ждую недѣлю, еженедѣльно; **co miesiąc, co miesiąca,** ка́ждый мѣсяцъ, ежемѣсячно. **Co pierwszy miesiąca,** въ ка́ждое пе́рвое число́ мѣсяца. **Co trzy dni,** чрезъ ка́ждые три дня. **Co miał brat mój przyjść, to tylko człowiek od niego przyszedł,** вмѣсто того́ что́бы придти́ бра́ту, отъ него́ пришёлъ человѣкъ (*слуга́*). **Coby się miał uczyć, to się bawi,** вмѣсто того́ что́бы учи́ться, онъ ре́звится. **Co tylko, tylko co,** то́лько что. **Tylko com nie upadł,** чуть было́ не упа́лъ я. **Co do mnie, ja się zgadzam,** что́ каса́ется меня́, я согла́сенъ. **Zginęli co do jednego,** всѣ погибли до одного́. **Co tu kłopotu,** ско́лько тутъ хлопо́тъ! **Co wdzięków,** ско́лько пре́лестей! **Co tu tego,** како́е тутъ мно́жество! **Co to za bezwstydność,** что́ за безсты́дство! **Co się ociągasz,** что́ ты ме́длишь, зачѣ́мъ ты ме́длишь? || **Cóż** (*вм.* **jakże**), что́ жъ, ка́къ же? **Cóż, podoba ci się Warszawa?** Что́ жъ, нра́вится тебѣ́ Варша́ва? **Cóż, kiedy biedny,** что́ жъ дѣлать, е́сли онъ бѣ́денъ? **A to czemu,** *или* **A to dla czego?** Отъ чего́ же э́то, *или* для чего́ же э́то? **O co pójdziem o zakład?** О чёмъ бу́демъ би́ться объ заклад? **Ocz** (*вм.* **O co**), о чёмъ? **pocz,** (*вм.* **po co**), зачѣ́мъ? **przecz** (*вм.* **przez co**), отъ чего́? **zacz** (*вм.* **za co**), за что́? **Coć,** *сокращено вм.* **co ci, co tobie? Coć jest, że się krzywisz,** что́ тебѣ́, что́ съ тобо́ю, что ты крив и́шься? || *См.* **Coś.**

Codzień, Codziennie, *Нар.* ка́ждый день, каждодне́вно, ежедне́вно, вседне́вно.

Codzienny, ежедне́вный, каждодне́вный, повседне́вный; || насу́щный (*хлѣбъ*).

Cofać, cofnąć, взять обра́тно, наза́дъ; || выводи́ть, вы́вести; || отзыва́ть, отозва́ть; || отмѣня́ть, отмѣни́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. **Cofnąć słowo,** не устоя́ть въ сло́вѣ, не сдержа́ть обѣща́нія. **Cofnąć co się powiedziało,** отпере́ться, отре́чься отъ свои́хъ словъ. **Cofnąć rozkaz,** отмѣни́ть приказа́ніе. **Cofnąć zegar,** поста́вить часы́ наза́дъ, *или* уба́вить хо́ду у часо́въ. **Cofnąć końmi,** попя́тить, оса́ди́ть лошаде́й. **Cofnąć posła,** отозва́ть посла́нника. **Cofnąć bataljon z wioski,** вы́вести батальо́нъ изъ дере́вни. **Cofnąć tłum,** заста́вить толпу́ пода́ться наза́дъ, попя́титься. || **Cofać się, Cofnąć się,** удаля́ться, удали́ться; || отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || пя́титься, попя́титься, подава́ться, пода́ться наза́дъ; || * отпира́ться, отпере́ться, отрека́ться, отре́чься (*отъ своихъ словъ*), отступа́ться, отка́зываться, отказа́ться (*отъ чего́*).

Cofanie, Cofnienie, -nia, *ср.* взя́тіе наза́дъ, обра́тно; || отозва́ніе; || отмѣна, уничтоже́ніе; || оса́дка (*лошадей, экипажа*). || **Cofanie się,** отступле́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || *см.* **Odskok.**

Cofnięty, Cofniony, взя́тый наза́дъ, обра́тно; возвращённый; || отозва́нный; || отмѣнённый, уничто́женный; || удалённый; || вы́веденный, *см.* **Odwołany**

Cofny, отрѣши́мый, уничтожа́емый, *см.* **Niecofny.**

Cogodzinnie, *Нар.* ежеча́сно, всеча́сно.

Cogodzinny, ежеча́сный, всеча́сный.

Cokolwiek, *род. п.* **Czegokolwiek,** нѣ́сколько, ма́ло-ма́льски, ско́лько-нибу́дь. **Jeżeli mam cokolwiek wiary u ciebie,** е́сли ты хоть ско́лько-нибу́дь вѣ́ришь мнѣ. **Cokolwiek przedsięweźmiesz, zawsze ci się uda,** что́бы ты ни предприня́лъ, всё тебѣ́ уда́стся. **Cokolwiek bądź,** что́ бы ни́ было, что́ бы ни случи́лось. **Daj mu cokolwiek bądź,** дай ему́ что́-нибу́дь ||

Умен. **Cobsiewieczek**, немно́жечко, кро́шечку.

Cokół, Cokuł, -a, *м. Архит.* цо́коль.

Colis (Kolis), *Ком.* ме́сто, ки́па, я́щикъ, сверто́къ съ това́ромъ.

Co-li, *см.* **Li.**

Comber, Czomber, -bra, *м.* (оши́бочно пи́шутъ: **Cząber**), спина́ (*за́йца, оле́ня и пр.*); || *Област.* четве́ргъ ма́сляной неде́ли; | пиру́шка въ э́тотъ день.

Comiesięcznie, *Нар.* ежеме́сячно, ка́ждый ме́сяцъ.

Comiesięczny, ежеме́сячный.

Cominutnie, *Нар.* ка́ждую мину́ту, ежемину́тно.

Cominutny, ежемину́тный.

Commitativ, *см.* **Kommitent.**

Comptant, нали́чныя де́ньги. **Per Comptant**, нали́чными де́ньгами.

Compto, *см.* **Konto.**

Coniedzielnie, *Нар.* ка́ждое воскресе́нье, въ ка́ждое воскресе́нье.

Coniedzielny, ка́ждое воскресе́нье быва́ющій.

Conocnie, *Нар.* ка́ждую ночь.

Conocny, ка́ждую ночь быва́ющій.

Córa, -y, **Córka**, -i, *ж.* дочь.

Coraz, бо́лѣе и бо́лѣе, ка́ждый разъ бо́лѣе и бо́лѣе.

Córeczka, -i, **Córunia**, -ni, **Córuś**, -si, *ж. Умен.* до́чка.

Córczyn, Córeczny, дочёрнинъ, дочёрній.

Corocznie, *Нар.* ка́ждый годъ, ежего́дно.

Coroczny, ежего́дный.

Corpus delicti, существо́ преступле́нія, поли́чное.

Coś, Cosiś, *род. п.* **Czegoś, czegosiś**, что́-либо, что́-нибудь, кое-что́, что́-то, нѣчто, ка́къ-то. **Mam ci coś powiedzieć**, мнѣ ну́жно кое-что́ сказа́ть тебѣ. **Zapewne to coś zabawnego**, э́то должно́ быть что́-то заба́вное, смѣшно́е. **Byłem czemsiś, и я имѣлъ ко́е-како́е значе́ніе. и я что́-нибу́дь зна́чилъ. Ma coś czarującego w twarzy**, въ ея́ лицѣ́ есть что́-то очарова́тельное. **Coś nie przychodzi, coś go nie widać**, что́-то онъ не прихо́дитъ, *или* что́-то не ви́дно его́. **Coś mu się to nie podobało**, ка́къ-то э́то не понра́вилось ему́.

Cotrzeciodzienny, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три дня.

Cotrzecioletni, быва́ющій *или* случа́ющійся ка́ждые три го́да.

Cotygodniowy, еженедѣ́льный.

Cóż, *см.* **Co.**

Cuch, -u, *м.* **Cuchnienie**, -nia, **Cuchnięcie**, -cia, *ср.* вонь, зловоніе, смрадъ, дурно́й за́пахъ; || *см.* **Czuch.**

Cuchnąć, воня́ть, провоня́ть, смердѣ́ть, испуска́ть дурно́й за́пахъ, проту́хнуть.

Cuchnący, вонючій, сма́дный, зловонный, проту́хлый.

Cucić, буди́ть, пробужда́ть; || приводи́ть въ чу́вство; || * оживля́ть, возбужда́ть, ободря́ть || **Cucić się**, пробужда́ться, просыпа́ться; || приходи́ть въ чу́вство; || *оживля́ться, ободря́ться, *см.* **Ocucić, Ocucić się, Ocknąć się, Budzić.**

Cud, -u, *м.* чу́до, ди́во. **To cud piękności**, э́то чу́до красоты́. **Cuda sztuki**, чудеса́ иску́сства. **Cudem uszedł śmierci**, онъ каки́мъ-то чу́домъ избѣжа́лъ сме́рти **Co za cud**, что за чу́до! что за ди́во! **Cudów dokazywać**, дѣлать чудеса́, отлича́ться, превзойдти́ всѣ ожида́нія; твори́ть, производи́ть чудеса́. **Cudem się stało, że cię widzę**, э́то ди́во, что я ви́жу тебя́. * **Cuda wyprawiać, wyrabiać**, чуде́сить, прока́зничать.

Cudacki, Cudaczny, стра́нный, чу́дный, смѣшно́й, заба́вный; || необыкнове́нный, ди́вный, *см.* **Dziwaczny.**

Cudacznie, Pocudacku, *Нар.* смѣшно́, стра́нно, чудно́.

Cudactwo, -a, *ср. см.* **Dziwactwo.**

Cudaczeć, Cudaczyć się, чуде́сничать, чуде́сить, сумасбро́дничать, поступа́ть стра́нными о́бразомъ, привере́дничать.

Cudaczka, -i, *ж.* чуда́чка, чуде́сница, прока́зница.

Cudak, -a, *м.* чуда́къ, чуде́сникъ, прока́зникъ.

Cudnie, *Нар.* чуде́сно, ди́вно; || чу́дно.

Cudność, -ści, *ж.* чуде́сность, ди́вность, чу́до, ди́во; необыкнове́нная красота́, верхъ соверше́нства

Cudny, чуде́сный, ди́вный, прекра́сный, *см.* **Cudowny.**

Cudo, -a, *ср. см.* **Cud**; || чудо́вище, чу́дище, страши́лище; || чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Cudotwór, -a, *м.* чудо́вище.

Cudotwórca, -y, *м.* чудотво́рецъ.

Cudotwórczy, Cudotwórny, чудотво́рный.

Cudotwórczyni, -ni, *ж.* чудотво́рица.

Cudotworność, -ści, *ж.* чудотво́рная си́ла.

Cudotworny, *см.* **Cudotwórczy.**

Cudotworstwo, *см.* **Cudotworność.**

Cudować, чуде́сить, чуде́сничать, причу́дничать. || **Cudować się**, дивиться, удивля́ться.

Cudownie, *Нар. см.* **Cudnie.**

Cudowność, *см.* **Cudność.**

Cudowny, чуде́сный, чудотво́рный.

Cudzić, чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*); || * прибить, отколоти́ть, вздуть (*кого́*).

Cudzołożca, -y, **Cudzołożnik**, -a, *м.* прелюбоде́й, наруши́тель супру́жеской ве́рности.

Cudzołożki, *см.* **Cudzołożny.**

Cudzołożnica, -y, *ж.* прелюбоде́йка, наруши́тельница супру́жеской ве́рности.

Cudzołożniczy, незаконорожде́нный. **Dzieci cudzołożnicze**, незаконорожде́нныя де́ти.

Cudzołożnik, *см.* **Cudzołożca.**

Cudzołożny, прелюбодѣйный, прелюбодѣйственный; || **Cudzołożni**, незаконорождённыя дѣти.

Cudzołoztwo, **-a**, *ср.* прелюбодѣяніе, прелюбодѣйство, прелюбодѣйная связь.

Cudzołożyć, прелюбодѣйствовать, прелюбодѣйначать, нарушать супружескую вѣрность. || **Cudzołożyć się**, безчестить себя прелюбодѣйствомъ.

Cudzoziemczyzna, **-y**, *ж.* чужеземщина.

Cudzoziemiec, **-mca**, *м.* чужеземецъ, чужестранецъ, иностранецъ, иноземецъ, пришлецъ, инородецъ, иноплеменникъ.

Cudzoziemka, **-i**, *ж.* чужеземка, чужестранка, иностранка, иноземка, инородка, иноплеменница.

Cudzoziemski, чужеземный, чужестранный, иностранный, иноземный, инородный, иноплеменный.

Cudzy, чужой, чуждый, посторонній.

Cudzysłów, **-owu**, *м. Грам.* ковычка, виносный знакъ („ "); || ссылка, цитата.

Cug, **-u**, *м.* упряжь, запряжка; || цугъ; || тяга, сквозной вѣтеръ, *см.* **Przeciąg.**

Cugiel, **-gla**, *м.* возжа, поводъ, узда, употребительнѣе во мн. числѣ: **Cugle**, **-gli**, возжи. * **Cugle komu skrócić**, обуздать кого, держать въ рукахъ, не давать ему воли. **Cugli komu popuścić**, дать кому волю. **Puścić cugle namiętnościom**, дать волю своимъ страстямъ. **Popuszczać cugle koniowi**, опустить поводья **у** лошади, дать ей волю.

Cugowy, упряжной.

Cukier, **-kru**, *м.* сахаръ.

Cukierek, **-rka**, *м.* конфетка. **Cukierki**, **-ów**, *мн.* конфекты, конфеты, сласти.

Cukiernia, **-ni**, *ж.* кондиторская, кандитерская.

Cukiernica, **-y**, **Cukierniczka**, **-i**, *ж.* сахарница; || жена кондитора, кандитера.

Cukiernicki *см.* **Cukierniczy.**

Cukiernictwo, **-a**, *ср.* кандитерское искусство.

Cukierniczek, **-czka**, *м.* мальчикъ прислуживающій въ кандитерской.

Cukierniczka, *см.* **Cukiernica.**

Cukierniczy, **Cukiernicki**, кондиторскій, кандитерскій.

Cukiernik, **-a**, *м.* кандитеръ, кондиторъ, конфетчикъ.

Cukrować, положить сахару (*во что*), приправлять сахаромъ, обсахаривать, насахаривать. || **Cukrować się**, **Cukrowacieć**, обсахариваться.

Cukrowanie, **-nia**, *ср.* обсахариваніе, приправленіе сахаромъ

Cukrowany, обсахаренный, приправленный сахаромъ.

Cukrowarz, **-a**, *м.* сахаровaръ.

Cukrowaty, сахаристый.

Cukrownia, **-ni**, *ж.* сахарный заводъ, сахарня.

Cukrowny, насахаренный, подслащённый.

Cukrowy, сахарный; || сладкій.

Cukry, **-ów**, *мн.* конфекты.

Cukrzeć, обсахариваться.

Cukrzyć, *см.* **Cukrować.**

Cukuł, **-u**, *м. Архит. см.* **Cokół.**

Culag, **-u**, *м.* **Culaga**, **-i**, *ж.* прибавка къ жалованью.

Cuma, **-y**, *ж.* причалъ, веревка или канатъ, которымъ прикрѣпляется судно къ берегу.

Cumować, причаливать, привязывать судно причаломъ.

Cumowanie, **nia**, *ср.* причаливаніе, привязываніе судна причаломъ.

Cup! *Звук. см.* **Łup.**

Cupać, **(za kim)**, подкрадываться (*къ кому*).

Cupel, *см.* **Cypel.**

Cwał, **Czwał**, **-u**, *м.* галопъ, опоръ, скачь. **Puścić się cwałem**, пуститься вскачь, во весь опоръ.

Cwalichowy, тиковый, затрапезный.

Cwałować, скакать, галопировать.

Cwelich, **-u**, *м.* тикъ, затрапезъ (*матерія*).

Cwiartka, **-i**, *ж.* четверть, четвёртая часть, доля, || четвёртка, четвертушка. **Ćwiartka papieru**, четвёртка листа бумаги. **Ćwiartka cielęciny**, передняя *или* задняя часть телятины. **Dzieło to wyszło we ćwiartce**, эта книга вышла въ четвёртую долю листа, въ четвёртку.

Cwiartkowy, четвертной. **Książka ćwiartkowa**, книга въ четвёртку.

Cwiczenie, **-nia**, *ср.* упражненіе, тѣлесное упражненіе; || занятіе; || трудъ, работа; || обученіе, наставленіе; |дрессировка; || упражненіе (*въ наукахъ, искусствахъ*); || обученіе (*лошади*); || бичеваніе, хлестаніе, стеганіе, сѣченіе (*розгами*). * **Wziął ćwiczenie**, его высѣкли розгами.

Cwiczony, опытный, искусный, обученный, знающій; || дрессированный (*о собакѣ*); || выѣзженный, объѣзженный (*о лошади*); || высѣченный (*розгами*).

Cwiczyć, упражнять, обучать, школить; || бичевать, хлестать, стегать, сѣчь (*розгами*). **Cwiczyć pamięć**, упражнять память. **Cwiczyć żołnierzy**, обучать солдатъ. **Cwiczyć konia**, выѣзжать, объѣзжать лошадь. **Cwiczyć psy**, дрессировать собакъ. || **Cwiczyć się**, упражняться, обучаться, пріучаться, практиковаться; || *см.* **Biczować się.**

Cwiczyciel, **-a**, *м.* наставникъ, учитель.

Cwiczycielka, **-i**, *ж.* наставница, учительница.

Cwieczek, **-czka**, *м. Умен.* гвоздикъ, гвоздокъ, гвоздочекъ. * **Ma ćwieczek, on** помѣшанъ, не въ своемъ умѣ.

Cwieczkować, *см.* **Cwiekować.**

Cwieczysty, обитый гвоздями.

Ćwiek, -a, *м.* гвоздь. * **Wbić komu ćwieka**, озада́чить кого́-нибу́дь. **To nie lada ćwiek**, э́то не шу́тка, есть о чёмъ поду́мать!

Ćwiekarczyk, -a, *м.* **подмасте́рье гвоздо́чника, гвоздаря́.**

Ćwiekarka, -i, *ж.* **жена́ гвоздо́чника, гвоздаря́.**

Ćwiekarnia, -ni, *ж.* **гвоздо́чный заво́дъ, гвоздиль́ня.**

Ćwiekarski, гвоздо́чный.

Ćwiekarstwo, -a, *ср.* гвоздо́чное мастерство́; || гвоздо́чный заво́дъ.

Ćwiekarz, -a, *м.* гвоздо́чникъ, гвоздарь.

Ćwiekować, Ćwieczkować, обива́ть гвозда́ми; || * бить, тузи́ть, колоти́ть, дубасить.

Ćwierć, -ci, *ж.* че́тверть, четвёртая часть.

Ćwierćarkuszowy, составля́ющій четвёртую до́лю, четвёртку листа́.

Ćwierćbeczek, -czka, *м. см.* **Antał.**

Ćwierciokrąg, -ęgu, *м.* **че́тверть кру́га**, *см.* **Kwadrans.**

Ćwierciowy, четвертно́й.

Ćwierćrocznie, *см.* **Kwartalnie.**

Ćwierćroczny, *см.* **Kwartalny.**

Ćwierczeć, Ćwierkać, Ćierkać, Ćwierknąć, сверча́ть, свиристѣть, верещать (*о сверчкѣ*); || чири́кать, чили́кать (*о воробьѣ*).

Ćwierk, -u, *м.* сверча́ніе (*сверчка́*).

Ćwierkanie, -nia, *ср.* сверча́ніе (*сверчка́*); || чири́канье (*воробья́*).

Ćwiertnia, -ni, *ж.* сетьо́ (*Стар. мѣра 12 четверико́въ*).

Ćwiertować, четвертова́ть.

Ćwiertowanie, -nia, *ср.* четвертова́ніе.

Ćwik, -a, *м.* полукапу́нъ, полухолощённый пѣту́хъ; || **Stary ćwik**, ста́рый и о́пытный солда́тъ; || * ста́рый распу́тникъ; хитре́цъ, лука́вецъ; тёртый кала́чъ; || ста́рый карпъ (*рыба*); || лабе́тъ (*ка́ртоин. игра́*).

Ćwikła, -y, *ж.* свёкла, *см.* **Burak**; || свекло́вица.

Ćwiklany, свекло́вичный, свеко́льный.

Ćwikiel, -kla, *м.* стрѣлка у чулка́, плинъ у руба́хи, у пла́тья и пр., *см.* **Klin.**

Ćwintnal, -a, *м.* дерева́нный гвоздь на суда́хъ, къ кото́рому прива́зываются кана́ты.

Ćwizgult, -u, *м.* золота́я бить, листово́е зо́лото, подло́женное серебро́мъ.

Cyanek, -nku, *м. Хим.* синеро́дная кислота́. **Cyanek potaszu**, синеро́дное ка́ли.

Cybant, -a, *м.* рвань, обо́йма, скоба́, желѣзная ско́бка съ ушка́ми, служа́щая къ скрѣпле́нію колёсныхъ ободо́въ и шинъ, *см.* **Wyrwań.**

Cybet, *см.* **Zybet.**

Cybora, -y, *ж. Бот.* **морско́й си́тникъ** (*расте́ніе*).

Cyborjum, *Нескл. Церк.* **дарonóсица**, ковче́гъ, въ кото́ромъ но́сятъ запа́сные Дары́.

Cybuch, -a, *м.* чубу́къ.

Cybuchowy, чубу́чный.

Cybula, -l, *ж.* лукъ (*расте́ніе*), *см.* **Cebula.**

Cybuszek, -szka, *м. Умен.* чубучёкъ.

Cyc, -u, *м.* си́тецъ, вы́бойка (*родъ матеріи*).

Cyc, -a, *м.* ти́тька, грудь (*у же́нщины*), *см.* **Cycek**; || вы́мя (*у живо́тныхъ*).

Cycać, соса́ть грудь (*у кого́*), *см.* **Ssać.**

Cycal, -a, *м.* сосу́нъ; || * нѣжо́нка, ба́ловень.

Cycasty, тити́стый.

Cycek, -cka, *м.* ти́тька (*у же́нщины*); || сосо́къ (*у живо́тныхъ*).

Cyckowy, ти́течный, сосково́й.

Cycoch, -a, **Cycoń**, -nia, *м. см.* **Cycal.**

Cycowaty, сосково́тый.

Cycowy, си́тцевый, вы́бойчатый.

Cyfra, -y, *ж.* ци́фра, чи́сленный знакъ; || шифръ, та́йное письмо́; || ве́нзель, вензело́вое и́мя; || * нуль, *см.* **Zero. Być cyfrą**, быть ничто́жнымъ челове́комъ ничто́жнѣйшею ли́чностію.

Cyfrować, цифрова́ть, счита́ть ци́фрами; || написа́ть ци́фрами (*письмо́*); || *Муз.* шифрова́ть, цифрова́ть.

Cyfrowanie, -nia, *ср.* цифрова́ніе; || нумерова́ніе, нумера́ція; || помѣта.

Cyfrowy, ци́фирный.

Cyga, -i, *ж.* куба́рь; волчо́къ, *см.* **Bąk, Fryga.**

Cygan, -a, *м.* цыга́нъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Cyganek, -nka, *м.* складно́й но́жикъ.

Cyganić, цыга́нить, пересмѣха́ть, пересуждать.

Cyganię, -ęcia, *ср.* цыганёнокъ.

Cyganka, -i, *ж.* цыга́нка; || * обма́нщица, плуто́вка.

Cygański, цыга́нскій.

Cygaństwo, -a, *ср.* цыга́нство, плутовство́, обма́нъ.

Cykada, Cykata, -y, *ж.* цука́тъ, лимо́нная ко́рка въ са́харѣ.

Cygaro, -a, *ср.* сига́ра, сига́рка, цига́ра.

Cykl, -u, *м. Астрон.* кругъ (*со́лнечный*); || **Cykl epiczny**, эпи́ческій циклъ.

Cykliczny, цикли́ческій (*о поэтахъ*).

Cyklop, -a, *м.* цикло́пъ (*одногла́зый великанъ*); || цикло́пъ, одногла́зка (*ра́ковина*); || * одногла́зый (*человѣкъ*).

Cyklopejski, циклопи́ческій.

Cykorja, -ji, *ж. Бот.* цико́рій; || **цико́рный ко́фе.**

Cykorjowy, цико́рный.

Cykuta, -y, *ж. Бот. см.* **Świnia, Wesz**; || болиголо́въ, оме́гъ; || **цику́та**, вѣхъ (*расте́ніе и отра́ва*).

Cyl, *см.* **Cél.**

Cylować, *см.* **Célować.**

Cylinder, -dra, *м.* валъ, цили́ндръ; || като́къ; || кру́глая шля́па.

Cylindrowy, цилиндри́ческій.

Cylindryczny, *см.* **Cylindrowy.**

Cymbał, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Cymbały**, -ów, цымба́лы, *Муз.*; || **Cymbał zegarowy**, бой, боево́й прибо́ръ (*въ часа́хъ*);

|| * *Проет.* ва́дница; || **Cymbał**, -a, *м.* глушёнецъ, остолопъ.

Cymbalista, -y, *м. Муз.* цымбали́стъ.

Cymborjum, *см.* **Cyborjum.**

Cyment, *см.* **Cement.**

Cymes, *Нескл.* употребля́ется въ слѣдующемъ жидо́вскомъ выраже́ніи: **Sam cymes**, прія́тнѣе ничего́ не мо́жетъ быть; са́мое лу́чшее, лу́чше нельзя́; са́мый смакъ.

Cyna, -y, *ж.* о́лово. **Cyna płatkowa do zwierciadeł**, зерка́льная фо́льга. **Cyną pobielać**, луди́ть.

Cynadry, -ów, *мн. Рыб.* потроха́ изъ трески́; || по́чки, *см.* **Nerki.**

Cynamon, -a, *м.* кори́чневый лавръ (*де́рево*); || кори́ца.

Cynamonówka, Cynamonka, -i, *ж.* вино́, насто́янное на кори́цѣ, кори́чневая насто́йка.

Cynamonowy, кори́чневый, кори́чный, свойственный кори́цѣ, приготовленный изъ кори́цы, имѣющій цвѣтъ кори́цы. **Drzewo cynamonowe**, кори́чневое де́рево. **Kora cynamonowa**, кори́ца.

Cyndal, Cyndał, *см.* **Sandal.**

Cyndalowy, *см.* **Sandalowy.**

Cynfolja, *см.* **Cynofolja.**

Cyngiel, -gla, *м.* спусковáя собáчка (*у ружья́*).

Cynk, -u, *м.* цинкъ, шпіаутеръ.

Cynkować, цинкова́ть; || *Горн.* кова́ть желѣзо, обмина́ть кри́цу подъ кри́чнымъ мо́лотомъ.

Cynkowy, ци́нковый.

Cynober, -bru, *м. Хим.* ки́новарь.

Cynobrowy, ки́новарный.

Cynofolja, -ji, *ж.* олова́нные листы́.

Cynować, луди́ть.

Cynowy, олова́нный.

Cypel, -pla, *м.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek**; || гре́бень, верши́на (*горы, ска́лы*).

Cyprys, -a, *или* u, *м.* кипари́съ (*де́рево*).

Cyprysowy, кипари́совый, кипари́сный.

Cyra, Céra, -y, *ж.* што́панье, почи́нка, *см.* **Cyrować**; || рубе́цъ на лицѣ, шрамъ.

Cyranka, -i, *ж. Зоол.* чиро́къ (*ма́лая у́тка*).

Cyrenejskie ziele, *Бот.* чо́ртово дерьмо́ (*расте́ніе*).

Cyrk, -u, *м.* циркъ (*для различныхъ зрѣлищъ*), *см.* **Igrzysko.**

Cyrkiel, Cérkiel, -kla, *м.* ци́ркуль.

Cyrkielnik, Cérkielnik, -a, *м.* ма́стеръ математи́ческихъ инструме́нтовъ, ци́ркулей и пр.

Cyrklować, Cérklować, вымѣря́ть, размѣря́ть ци́ркулемъ.

Cyrklowy, ци́ркульный.

Cyrkuł, -u, *м. см.* **Koło, Obwód**; || о́кругъ; || уча́стокъ, часть го́рода, кварта́лъ.

Cyrkulacja, -ji, *ж.* обраще́ніе, обороты; || * ходъ; || движе́ніе, прое́здъ, ходьба́. **Cyrkulacja krwi**, кровообраще́ніе.

Cyrkularny, *см.* **Obwodowy**; || *см.* **Okólny.**

Cyrkularz, -a, *м. см.* **Okólnik.**

Cyrkulować, обраща́ться, дви́гаться; ходи́ть, е́здить; || распространя́ться. *См.* **Biegać, Obiegać, Chodzić, Krążyć.**

Cyrkułowy, окружно́й, участко́вый.

Cyrograf, -u, *м. Стар.* двойна́я рукопи́сная кре́пость, заёмное обяза́тельство; кабала́; || за́пись свое́й души́ дья́волу.

Cyrografowy, относя́щійся къ заёмному обяза́тельству, *см.* **Cyrograf.**

Cyrować, Zacyrować, што́пать, зашто́пать, *см.* **Cérować.**

Cyrowanie, -nia, *ср.* што́панье, *см.* **Cérowanie.**

Cyrulicki, *см.* **Cyruliczy.**

Cyrulictwo, -a, *ср. см.* **Barwierstwo.**

Cyruliczek, -czka, *м.* цырю́льничій ученикъ.

Cyruliczka, -i, *ж.* жена́ цырю́льника.

Cyruliczy, Cyrulicki, цырю́льничій.

Cyrulik, -a, *м.* цырю́льникъ, брадобре́й.

Cyś, -sia, *м. Умен.* сосо́къ, ти́течька.

Cysterna, -y, *ж.* водоёмъ, цисте́рна, водохрани́лище.

Cysterka, -i, *ж.* мона́хиня о́рдена св. Берна́рда.

Cysters, -a, *м.* мона́хъ о́рдена св. Берна́рда.

Cysterski, принадлежа́щій о́рдену св. Берна́рда.

Cyt! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молча́ть!

Cytacja, -ji, **Cytata**, -y, *ж.* ссы́лка, цита́та; || *Юрид.* по́зывъ, сро́чная, *см.* **Pozew.** || **Cytacja z Wirgiliusza**, ссы́лка на Виргі́лія.

Cytadela, -i, *ж.* цитаде́ль, кре́пость.

Cytara, *см.* **Cytra.**

Cytarzysta, *см.* **Cytrzysta**

Cytować, *Юрид.* позва́ть къ суду́; || ссыла́ться (*на авторо́въ*).

Cytowanie, -nia, *ср.* ссы́лка (*на а́втора*).

Cytr, -u, *м. Бот.* лимо́нное де́рево.

Cytra, Cytara, -y, *Муз.* ци́тра.

Cytrowy, лимо́нный; || лимо́ннаго цве́та.

Cytryna, -y, *ж.* лимо́нъ.

Cytryniasty, имѣющій видъ лимо́на.

Cytrynowy, лимо́нный, *см.* **Cytrowy.** **Sok cytrynowy**, лимо́нный сокъ, лимо́нная кислота́. **Kolor cytrynowy**, лимо́нный цвѣтъ.

Cytrzysta, -y, *м.* игра́ющій на ци́трѣ.

Cytwar, -u, *м. Бот.* цытва́ръ, цытва́рный ко́рень.

Cytwarowy, цытва́рный.

Cywa, Cywka, *см.* **Céwa.**

Cywilizacja -ji, *ж.* просвѣще́ніе, образо́ванность, цивилиза́ція; || гражда́нственность.

Cywilizować, Ucywilizować, просвѣща́ть, просвѣти́ть; образо́вывать, образова́ть; смягча́ть нра́вы; || **Cywilizować się**, просвѣща́ться, образо́вываться, цивилизова́ться.

Cywilizowanie, -nia, *ср. см.* **Cywilizacja.**

Cywilizowany, просвѣщенный, образо́ванный, цивилизо́ванный.

Cywilnie, *Нар.* по граждáнски, граждáнскимъ судóмъ. **Cywilnie zmarły**, осуждённый на граждáнскую смерть. **Cywilnie odpowiedzialny**, подлежáщій граждáнскому взысканію.

Cywilność, -ści, граждáнское сослóвіе; || свѣтское состоя́ніе; || граждáнственность.

Cywilny, граждáнскій, стáтскій. **Stan cywilny**, граждáнское сослóвіе. **Śmierć cywilna**, граждáнская смерть. **Ubiór cywilny**, стáтское плáтье. || **Cywilny, -ego**, *м.* стáтскій, невоéнный (*чиновникъ*); чáстный человѣкъ. **Być ubranym po cywilnemu**, одѣ́ться въ стáтское плáтье.

Czaban, -a, *м. Областн.* крýпный, большóй волъ (*подóльскій*).

Czabanka, -i, *ж.* крýпная, большáя корóва (*подóльская*).

Cząber, -bru, Cząbr, -bru, *м. Бот.* Богорóдская травá. **Cząber ogrodowy**, чабéръ.

Czach, -u, *м.* шáхта, рудокóпная я́ма.

Czad, *см.* **Swąd**.

Czaić się, сторожи́ть, караýлить; || подстерегáть; || поджидáть, дожидáться; || подкрáдываться, крáсться.

Czajczy, чáйкинъ, принадлежáщій чáйкѣ.

Czajka, -i, *ж. Зоол.* чáйка (*птúца*); || сýдно. **Most na czajkach**, мостъ судóвый, на судáхъ.

Czajkista, -y, *м.* служáщій на судáхъ, *см.* **Czajka**.

Czakan, Czekan, -a, *м.* чеканъ (*музык. инструмéнтъ*).

Czal, -u, *м. Неуп.* тылъ, *см.* **Tył**.

Czałbatka, Szczałbatka, -i, *ж. Неуп.* чéрепъ (*головнóй*).

Czamara, -y, *ж.* симáра, подря́сникъ; || длúнное покрывáло (*для умéршей жéнщины*).

Czamarka, -i, *ж.* родъ венгéрки.сертукá.

Czamboł, Czambuł, -u, *м.* набѣгъ, нашéствіе, вторжéніе. **W czamboł**, *Нар.* изобúльно, вдóволь; || во вéсь опóръ, вскачь, въ галóпъ. **W czamboł konia puścić (w czwał)**, пустúть лóшадь во вéсь опóръ. **W czambule**, спѣшно, съ торопли́востію.

Czamlet, -u, *м. см.* **Kamlot**.

Czanka, -i, *ж.* мундштýчныя удилá.

Czapczyna, -y, *ж. Умен.* шляпёнка.

Czepczysko, -a, *ср.* шля́пища.

Czapeczka, -i, *ж.* шáпочка.

Czapecznik, -a, *м.* шáпочникъ.

Czapiga, *см.* **Czepiga**.

Czapka, -i, *ж.* шáпка; || *Хим.* **Czapka alembikowa**, колпáкъ (*у алéмбика*).

Czapkować, ни́зко кла́няться (*кому́*).

Czapkowanie, -nia, *ср.* снятіе шáпки, ни́зкій поклóнъ.

Czapkowniś, -sia, Czapkujący, -ego, *м.* поклóнщикъ, низкопоклóнникъ.

Czapkowy, шáпочный.

Czapla -i, *ж.* чáпля, цáпля, **чапýра** (*птúца*).

Czaplę, -ęcia, *ср.* мáленькая цáпля, цаплёнокъ.

Czapli, цáплинъ, принадлежáщій цáплѣ. **Kita czapla**, пукъ хвостовы́хъ пéрьевъ цáпли.

Czapnictwo, -a, *ср.* шáпочное мастерствó.

Czapniczy, шáпочный.

Czapnik, *см.* **Czapecznik**.

Czapracznik, -a, *м.* чапрáчный мáстеръ.

Czaprak, -a, *м.* чапрáкъ, попóна.

Czapstrzyk, *см.* **Capstrzyk**.

Czara, -y, *ж.* чáра, кýбокъ; || **Czara wulkanu**, жерлó, горловúна, крáтеръ (*у огнеды́шущей горы́*).

Czary, -ów, *мн.* чáры, волшéбство, колдовствó, обая́ніе; || * очарова́тельность, прéлесть, *см.* **Urok**.

Czarci, чóртовъ, чертóвскій, дья́волъскій, бѣсóвскій. **Czarcie łajno**, воню́чая камéдь. *Бот.* **Czarci korzeń**, сúній кóрень, вóлчій кóрень (*растéніе*). **Czarcie jagody**, краса́вица, сóнная óдурь (*растéніе*).

Czarcik, -a, *м.* чертёнокъ, дьяволёнокъ, бѣсёнокъ.

Czarka, Czareczka, -i, *ж.* чáрка, чáрочка, стаканчикъ; || *см.* **Filiżanka**; || *Бот.* **Czarki**, *мн.* червяни́ца (*растéніе*), *см.* **Czerwieniec, Miodunka**.

Czarniawość, -ści, *ж.* черновáтость; || смýглость (*лицá*).

Czarniawy, Czarnawy, Czernawy, черновáтый; || смýглый (*о цвѣтѣ лицá*), *см.* **Smagławy**.

Czarniuchny, Czarniutki, Czarniuteńki, Czarniusieńki, чёрненькій, чернёхонекъ, чернёшенокъ.

Czarno, *Нар.* черно́. **Czarno się nosić**, одѣ́ваться въ чёрное плáтье, ходúть въ чёрномъ. **Ufarbować na czarno**, вы́красить чёрною крáскою.

Czarnobarwny, Czarnobarwy, черноцвѣтный.

Czarnoblady, синевáтый, багрóвый.

Czarnobłękitny, темносúній.

Czarnobrewa, Czarnobrywa, -y, *Умен.* **Czarnobrewka, Czarnobrywka, -i**, *ж.* чернобрóвка.

Czarnobrewy, чернобрóвый.

Czarnobyl, -a, *м. Бот.* чернобы́льникъ (*растéніе*).

Czarnogłów, -owa, *м. Бот.* бедренéцъ (*растéніе*).

Czarnogłówka, -i, *ж. Зоол.* ви́нька, синúца (*птúца*).

Czarnogłowy, черноголóвый.

Czarnokrusz, -u, *м. Минер.* смолúстая рудá.

Czarnoksięzki, чернокни́жный, чародéйный, волшéбный.

Czarnoksiężnica, -y, *ж.* чернокни́жница, волше́бница, чародѣ́йка, колду́нья, *см.* **Czarodziejka, Czarownica.**

Czarnoksiężniczy, *см.* **Czarnoksięzki;** || *см.* **Czarnoksiężnikowy.**

Czarnoksiężnik, -a, *м.* чернокни́жникъ, волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, *см.* **Czarodziej, Czarownik.**

Czarnoksiężnikowy, принадлежа́щій чернокни́жнику.

Czarnoksięztwo, -a, *ср.* чернокни́жество, чернокни́жіе, чёрная ма́гія, чародѣ́йство, волше́бство, колдовство́, *см.* **Czarodziejstwo, Czarownictwo, Czarowność.**

Czarnokwit, -u, *Бот.* двулепе́тникъ, колду́нова трава́, чаровни́ца.

Czarnolicy, сму́глый (*лицо́мъ*).

Czarnomorski, Черномо́рскій.

Czarnomorzec, -orca, *м.* Черномо́рецъ, жи́тель берего́въ Че́рнаго мо́ря.

Czarnooki, черноо́кій, черногла́зый.

Czarność, -ści, *ж.* чёрность, чернота́.

Czarnosiny, синева́тый, багро́вый.

Czarnowłosy, черноволо́сый.

Czarnoziem, -u, *м.* черноземъ.

Czarnucha, -y, *Умен.* **Czarnuszka, -i,** *ж. Бот.* черну́ха, черну́шка (*расте́ніе*); || сорны́нь, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Czarny, чёрный, чёренъ. **Czarny las,** чёрный, ли́ственный лѣсъ. *Охот.* **Jechać na czarne pole,** *или* **Na czarny zwierz jechać,** охо́титься на кабана́, на ве́пря. **Pokój wybity czarnem,** ко́мната, оби́тая чёрнымъ (*сукно́мъ и т. п.*). **Chodzić w czarném,** ходи́ть въ чёрномъ, носи́ть чёрное пла́тье. **Czarne na białem,** пи́сьменное обѣща́ніе, доказа́тельство на письмѣ. **Na czarno,** начерно́. *Бот.* **Czarne ziele,** вѣ́треница, сопъ, чёрное зе́лье.

Czarodziéj, чародѣ́й, волше́бникъ, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь.

Czarodziejka, -i, *ж.* чародѣ́йка, волше́бница, колду́нья; || * очарова́тельница.

Czarodziejski, чародѣ́йный, чародѣ́йственный; || очарова́тельный, волше́бный, *см.* **Czarowny, Czarujący.**

Czarodziejsko, *Нар.* волше́бнымъ о́бразомъ.

Czarodziejstwo, -a, *ср.* чёрная ма́гія, чародѣ́йство; || * волше́бство, очарова́ніе.

Czarować, Oczarować, Zaczarować, чарова́ть, зачаро́вывать; околдо́вывать, околдова́ть; по́ртить, испо́ртить; || * очаро́вывать, очарова́ть; обворо́живать, обворожи́ть; прельща́ть, прельсти́ть; восхища́ть, восхити́ть, *см.* **Omamić.**

Czarowanie, *см.* **Oczarowanie.**

Czarownica, -y, *ж.* колду́нья, волше́бница, чародѣ́йка, ворожея́, зна́харка.

Czarowniczy, чародѣ́йственный, волше́бный, маги́ческій.

Czarownie, *Нар.* маги́чески, си́лою волше́бства, волше́бно.

Czarownik, -a, *м.* волше́бникъ, чародѣ́й, колду́нъ, зна́харь, зна́хорь; || *Бот.* *см.* **Czarnokwit.**

Czarowny, волше́бный, чародѣ́йный; || * очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный, обворожи́тельный.

Czart, -a, *м.* чёртъ, *см.* **Bies, Djabeł Licho.**

Czartopłoch, -a, *м. Бот.* чертополо́хъ; || родъ ядови́тыхъ грибо́въ, (*мухоморы и поганки*); || древе́сная гу́бка; || * заклина́тель бѣсо́въ.

Czartostwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина; || *Собир.* че́рти, дья́волы.

Czartowski, Czartowy, черто́вскій, дья́вольскій, *см.* **Czarci, Djabelski.**

Czarujący, очарова́тельный, обворожи́тельный.

Czas, -u, *м.* вре́мя. **Czas jakiś,** *или* **jakiś czas,** не́которое вре́мя, въ продолже́ніе не́котораго вре́мени. **Będzie na to czas,** на э́то ещё бу́детъ вре́мя. **W krótkim czasie,** въ ско́ромъ вре́мени, въ коро́ткое вре́мя. **W on czas,** *или* **onego czasu,** въ то вре́мя. **Za naszych czasów,** въ на́ше вре́мя, въ на́ши времена́, въ нашъ вѣкъ. **Za czasów Augusta,** во времена́ Августа. **Od tego czasu,** съ того́ вре́мени, съ тѣхъ поръ, отны́нѣ **Do tego czasu,** до того́ вре́мени, до си́хъ поръ, *см.* **Dotychczas, Do czasu,** вре́менно, на вре́мя, до поры́ до вре́мени. **Przed niedawnym czasem,** въ неда́внее вре́мя, неда́вно тому́ наза́дъ. **Jeszcze na czas zajdziemy,** мы придёмъ ещё во́ время, въ по́ру. **Przed czasem,** преждевре́менно, заблаговре́менно, *см.* **Przedwcześnie. Przed czasy,** въ ста́рыя времена́. **Po czasie,** ужь по́здно. **Na czas, w sam czas,** во́ время, въ са́мое вре́мя, въ са́мую по́ру. **Nie w czas,** не во́ время, не вре́мя, *см.* **Niewcześnie. Nie w czas teraz,** тепе́рь не вре́мя. **Czas trawi na niczem,** попусту́ому тепе́рь вре́мя. **Zyskać na czasie,** вы́играть вре́мя. **Czasy nie są po temu,** тепе́рь уже́ не то вре́мя, не тѣ времена́. **Piękny czas (na dworze),** хоро́шая, прекра́сная пого́да, вёдро, прекра́сное вре́мя. **Brzydki czas,** дурна́я, нена́стная пого́да, непого́да, нена́стье, нена́стное вре́мя. || **Na czasie,** *или* **na czasach kobieta,** бере́менная же́нщина. **Czasy u kobiet,** ме́сячное очище́ніе. || *Грам.* **Czas, Czasy,** вре́мя, времена́. **Czas teraźniejszy,** настоя́щее вре́мя; **czas przeszły,** проше́дшее вре́мя; **czas przyszły,** бу́дущее вре́мя. || **Czasem, czasami,** иногда́, по временам́ъ, вре́мя отъ вре́мени. **W przyzwoitym czasie,** въ удо́бное вре́мя. **W każdym czasie,** во вся́кое вре́мя.

Czasopis, -a, *м.* хроноло́гъ, лѣтосчисли́тель, *см.* **Czasopisarz;** || **Czasopis, -u,** *м.* хронноло́гія, лѣтосчисле́ніе (*хронологическое сви́дѣніе*).

Czasopisarski, принадлежа́щій хроноло́гу.

Czasopisarstwo, хронологія, лѣтосчисленіе (*наука*).

Czasopisarz, **-a**, *м.* хронологъ, лѣтосчислитель, свѣдущій въ хронологіи *или* занимающійся хронологіею.

Czasopismo, **-a**, *ср.* періодическое, повременное изданіе; || временникъ.

Czasować, *Грам.* спрягать (*глаголь*).

Czasowanie, **-nia**, *ср. Грам.* спряженіе (*глагола*).

Czasownik, **-a**, *м. Грам.* глаголъ.

Czasowny, *Грам.* спрягаемый.

Czasowość, срочность, *см.* **Doczasowość**, **Doczesność**.

Czasowy, временный; || срочный, *см.* **Doczasowy**, **Doczesny**.

Cząstka, **-i**, *ж.* часть, доля, участокъ; || * участіе; || участь, жребій. *Умен.* **Cząsteczka**, частица, частичка, *см.* **Część**.

Cząstkowo, **Cząstkowie**, *Нар.* по частямъ, частями, *см.* **Częściowo**.

Cząstkowy, частный; || дробный, розничный; || отдѣльный; || участковый, раздѣлённый на участки. **Cząstkowa sprzedaż**, розничная продажа.

Czasza, **-y**, *ж.* чаша, чара, кубокъ; || жерло, горловина, кратеръ (*у огнедышущей горы*); || водоёмъ, бассейнъ; || *см.* **Koncha**.

Czaszka, **-i**, *ж. Анат.* черепъ головной; || *Анат.* вертлюжная впадина; || котиль (*мѣра для жидкостей или сыпучихъ тѣлъ*); || **Czaszka goleniowa**, колѣнная чашка.

Czaszkowaty, чашковидный.

Czata, **-y**, *ж.* **Czaty**, **-ów**, *мн.* часовой, часы; || смѣна, отрядъ солдатъ, назначенный для стражи на мѣсто другаго; || караулъ, дозоръ; || засада, сторожа. **Stać na czatach**, стоять на часахъ. **Czaty rozstawić**, поставить часовыхъ.

Czatnik, **Czatownik**, **-a**, *м.* караульщикъ, дозорный, сторожъ; || часовой.

Czatować, подстерегать; || сторожить, караулить; || * поджидать, дожидаться; выжидать.

Czatowanie, **-nia**, *ср.* подстерегание, подсматриваніе, выжиданіе, *см.* **Czata**, **Czychanie**, **Dybanie**.

Czatownik, *см.* **Czatnik**.

Czatowy, **Czatowny**, **Czatny**, караульный, сторожевой; || * осторожный, опасливый.

Czcić, чтить, почитать, уважать (*кого*), благоговѣть (*передъ кѣмъ*); || поклоняться (*кому*), обожать (*кого*).

Czciciel, **-a**, *м.* почитатель, поклонникъ, обожатель; || *Стар.* читатель.

Czcicielka, **-i**, *ж.* почитательница, поклонница, обожательница.

Czcigodność, **-ści**, *ж.* почётность.

Czcigodny, достойный уваженія, почтенія; достопочтенный, почётный; || достойный обожанія, обожаемый.

Czcilubny, честолюбивый.

Czcionka, **-i**, *ж.* шрифтъ, типографская буква.

Czczenie, **-nia**, *ср.* почитаніе.

Czczo, натощакъ, *Нар.*, употребляется въ слѣдующихъ выраженіяхъ: **Czczo mi jest, czczo mi w żołądku**, я голоденъ. у меня тощій желудокъ. **Być naczczo**, быть натощакъ, на тощій желудокъ.

Czczość, **-ści**, *ж.* пустота, пустое мѣсто; || суетность, тщета, ничтожество. **Czczość w żołądku**, пустота въ желудкѣ. **Czczość w życiu**, суетность жизни, ничтожество жизни.

Czczy, пустой, тощій; || безплодный, безполезный; || суетный, тщетный, напрасный.

Czczyć się, *см.* **Chlić się**, **Chnić się**.

Czczyca, **-y**, *ж.* тошнота, дурнота, *см.* **Ckliwość**, **Nudność**.

Czczyn, **-u**, *м.* нижній сводъ въ домнѣ.

Czecheł, **Czechoł**, **-a**, *м.* **Czechło**, **-a**, *ср. Стар.* рубашка, въ особенности женская, *см.* **Gzło**, **Gziełko**; || саванъ; || чехолъ, чахолъ (*для покрываніл вещей*).

Czechrać, *см.* **Czochrać**.

Czechrzyca, **-y**, *ж. Бот.* кервель (*растеніе*).

Czeczotka, **-i**, *ж.* чечётка (*птица*); || коноплянка (*птица*).

Czeczuga, **-i**, *ж.* стерлядь (*рыба*).

Czekać, ждать, ожидать, дожидаться, подождать (*кого, чего*).

Czekanie, **-nia**, *ср.* ожиданіе.

Czekan, **-a**, *м.* чеканъ, старинное оружіе, состоявшее изъ металлическаго молота, насаженнаго на топорище; || *см.* **Czakan**.

Czekulada, **Czekolada**, **-y**, *ж.* шоколадъ.

Czekuladniczy, **Czekoladniczy**, принадлежащій торгующему шоколадомъ.

Czekuladnik, **Czekoladnik**, **-a**, *м.* торгующій шоколадомъ *или* приготовляющій шоколадъ.

Czekuladowy, **Czekoladowy**, шоколадный.

Czeladka, **-i**, *ж. Умен. см.* **Czeladź**.

Czeladne, **-ego**, *ср.* плата за прокормленіе, содержаніе прислуги.

Czeladniczek, **-czka**, *м. Умен. см.* **Czeladnik**.

Czeladnik, **-a**, *м.* челядинецъ, челядникъ, слуга, прислужникъ; || подмастерье (*у ремесленника*); || сидѣлецъ (*въ лавкѣ*), прикащикъ; || **Czeladnicy**, *мн. см.* **Czeladź**.

Czeladnie, *Нар.* съ толпою слугъ.

Czeladny, челядный, служительскій, лакейскій. **Izba czeladna**, челядня, людская, лакейская (*изба, комната*). **Chleb czeladny**, домашній, простой хлѣбъ. **Ojciec czeladny**, хозяинъ дома. **Matka czeladna**, хозяйка дома.

Czeladź, **-dzi**, *ж. Умен.* **Czeladka**, **-dki**, челядь, дворовые слуги, домочадцы, прислуга; || *Собир.* подмастерья (*у ремесленника*); || **Czeladź dworna**, дворовые

людн); || *Воен.* обо́зные служи́тели, деньщики́.

Czele (na), *см.* **Czoło.**

Czelność, -ści, *ж.* дерзость, на́глость, безстыдство, *см.* **Bezczelność.**

Czelny, *Анат.* ло́бный; || лицево́й; || гла́вный, первенствующій; || * дерзкій, на́глый, безсты́дный.

Czeluść, -ści, *ж. Анат.* и *Зоол.* че́люсть, *см.* **Szczęka**; || отве́рзтіе, у́стье (*печно́е*).

Czeluściowy, *Анат.* че́люстный. **Gruczołki czeluściowe, czeluściowa**, че́люстныя желёзы. **Rura czeluściowa**, печна́я труба́.

Czém (*творит. п. мьст.* **Co**, *что́*), чѣмъ. **Czém więcéj, tém lepiéj**, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше. **Czém prędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Czemu, *см.* **Co**, для че́го, за что́, зачѣмъ, почто́, ра́ди чего́, къ чему́, почему́, отчего́.

Czep, -u, *см.* **Czepiec.**

Czépek, Czypek, -a, Czépeczek, Czypeczek, -czka, *м.* чепе́цъ, че́пчикъ. * **W czépku się urodził**, онъ роди́лся въ соро́чкѣ, сча́стливъ, *см.* **Czepiec.**

Czepiać, зацѣпля́ть, задѣва́ть; || вѣшать; || привя́зывать, прика́лывать. || **Czepiać się, Czepić się**, зацѣпля́ться, задѣва́ться; || вѣшаться; || привя́зываться, прицѣпля́ться; || цѣпля́ться, хвата́ться, бра́ться, принима́ться; || ли́пнуть, прилипа́ть, приста́вать. **Czepiają się mnie, jakbym ja co do tego należał**, прицѣпля́ются и́ли приста́ютъ ко мнѣ, какъ бу́дто я принима́лъ въ э́томъ уча́стіе. **Nic go to się nie czepia**, э́то не произво́дитъ на него́ никако́го влія́нія. **Ta farba nie czepia się muru**, э́та кра́ска не пристаётъ къ стѣнѣ. **Smoła czepia się rąk**, смола́ приста́ётъ, ли́пнетъ, прилипа́етъ къ рука́мъ.

Czepić, надѣва́ть (*кому́*) че́пчикъ, убира́ть (*кому́*) го́лову. **Czepić pannę młodą**, надѣва́ть невѣстѣ че́пчикъ на го́лову по́слѣ вѣнца́ (*свадебный обря́дъ*). **Czepić kogo kwiatami**, убира́ть кого́ цвѣта́ми.

Czépiec, -pca, Czépek, -a, *м. Мед.* блона́, мѣсто, послѣдъ (*у родильницы*); || соро́чка (*у новоро́жденнаго*); || рубе́цъ (*второ́й желу́докъ у жва́чныхъ живо́тныхъ*); || *Бот.* чи́хликъ (*расте́ніе*); || *Анат. и Бот.* оболо́чка, плева́; || вью́щіяся расте́нія.

Czepiga, Czapiga, -i, *ж. Агр.* коза́чка, рукоя́тка у плу́га; || *Зоол.* свиристе́ль (*пти́ца*).

Czerak, -a, *м. Мед.* парывъ, чи́рей.

Czereda, -y, *ж.* дли́нный рядъ; || ку́ча, толпа́, *см.* **Kupa, Zgraja.**

Czeremcha, Czaromcha, Czeromcha, -y, *ж. Бот.* черёмха, черёмуха (*де́рево*); || чёрная смороди́на.

Czerep, -a, *м.* че́репъ головно́й; || *Горн.* рудно́й мѣшо́къ.

Czerepa, -y, *ж. областн.* черепо́къ, *см.* **Skorupa.**

Czerepacha, Czerpacha, -y, *ж. см.* **Żółw**; || *см.* **Ropucha.**

Czereśnia, Czeresznia, -ni, *ж. см.* **Trześnia.**

Czerkas, Czerkies, -u, *м.* ткань изъ ше́рсти съ бума́гою; || * смѣльча́къ, молоде́цъ, *см.* **Junak.**

Czerkieski, * щеголева́тый, ло́вкій; || плохо́й, сдѣланный на ско́рую ру́ку. **Czerkiesko, Poczerkiesku**, *Нар.* ло́вко, прово́рно.

Czerń, -ni, *ж.* чёрный цвѣтъ, чёрная оде́жда; || чернь, просто́й наро́дъ; || *Минер.* чернь, чёрное земляни́стое вещество́.

Czerniący, клеветни́чій, поноси́тельный, безсла́вящій, очёрнивающій.

Czernić, черни́ть, покрыва́ть чёрною кра́ской; || мара́ть, на́чкать; || * черни́ть, клевета́ть, злосло́вить, хули́ть, обноси́ть, поро́чить, срами́ть, позо́рить. || **Czernić się**, чернѣть; || коптѣть; || черни́ть себѣ (*что́*); || * срами́ться, позо́риться.

Czernica, -y, *ж. Зоол.* лету́чая волоса́тка (*моллю́ски*); || *Бот.* черни́ка (*вересковое (растéніе)*.

Czerniciel, -a, *м.* поноси́тель, хули́тель, клеветни́къ.

Czernicielka, -i, *ж.* поноси́тельница, хули́тельница, клеветни́ца.

Czerniczek, -czka, *м. Зоол.* трясогу́зка, черноголо́вка (*пти́ца*).

Czernidło, -a, *ср.* чёрная кра́ска; || че́рнядь, че́рнедь. **Czernidło drukarskie**, печа́тная кра́ска. **Czernidło do pisania**, черни́ла, *см.* **Atrament, Inkaust.** || * **Czernidła**, *мн.* клевета́, злосло́віе, поноше́ніе, хула́.

Czernieć, чернѣть; || загора́ть (*на со́лнцѣ*).

Czernienie, -nia, *ср.* покрыва́ніе чёрною кра́скою, чернѣніе; || * поноше́ніе, опозо́раніе, хуле́ніе, очерне́ніе.

Czernina, -y, *ж. Повар.* черни́на (*супъ изъ гуси́ныхъ потроховъ, съ гуси́ною кро́вью*).

Czerniusieńki, Czerniuteńki, чёрненькій, чернёхонекъ.

Czerot, Oczeret, -u, *м.* очере́тъ, тростни́къ, камы́шъ.

Czerp, -a, *м. см.* **Czerpaczka.**

Czerpać, Czerpnąć, че́рпать, черпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть, зачерпну́ть; || заимствовать, позаимствовать.

Czerpacz, -a, *м.* водово́зъ, водово́зчикъ; || черпа́къ, че́рпальный снаря́дъ.

Czerpaczka, -i, *ж.* **Czerpadło, -a**, *ср.* **Czerp, Czerpak, -a**, *м.* бадья́, черпа́ло, ковшъ; || водоно́ска, же́нщина, нося́щая другимъ во́ду.

Czerpaczek, -czka, ко́вшикъ; || черпа́льцо.

Czerpak, -a, *м.* ковшъ; || *Горн.* водосто́къ, коне́жъ, форзу́мперъ.

Czerpanie, -nia, *ср.* черпа́ніе, почерпа́ніе; || * заимствованіе.

Czerstwić, оживля́ть, освѣжа́ть, подкрѣпля́ть, ободря́ть, *см.* **Krzepić, Rzeźwić, Trzeźwić.**

Czerstwieć, черствѣть, сдѣлаться чёрствымъ; || * оживля́ться, освѣжа́ться, подкрѣпля́ться.

Czerstwienie, -nia, *ср.* (**chleba**), очерствѣніе, высыха́ніе (*хлѣба*).

Czerstwo, *Нар.* свѣжо́, бо́дро, здоро́во. **Czerstwo wyglądać**, имѣть здоро́вый видъ.

Czerstwość, -ści, *ж.* чёрствость (*хлѣба*); || крѣпость (*здоро́вья*), твёрдость, бо́дрость, свѣжесть, жи́вость. **Czerstwość na twarzy**, свѣжесть въ лицѣ. **Czerstwość umysłu**, бо́дрость ду́ха, твердость души́, душе́вная си́ла.

Czerstwy, чёрствый (*о хлѣбѣ*); || крѣпкій, твёрдый; бо́дрый, здоро́вый, свѣжій, живо́й. **Czerstwy wiek**, лу́чшая пора́ жи́зни. **Czerstwe zdrowie**, крѣпкое здоро́вье. **Czerstwy staruszek**, бо́дрый стари́къ, *см.* **Jary, Krzepki, Rzeski, Rzeźwy.**

Czerw', -wia, *м.* червь, черва́къ. **Czerw' drzewny**, древото́чный червь, моль. **Czerw' żytny**, долгоно́сикъ; || шмель, *см.* **Trąd**; || *Ветер.* забо́лина (*у лошади́*), *см.* **Bób.**

Czerwcowy, ію́ньскій; || кошени́льный, кошени́левый; || *Бот.* **Drzewo czerwcowe**, индѣйская смоко́вница.

Czerwić, выси́живать, плоди́ть, рожда́ть, порожда́ть, производи́ть (*о червя́хъ*). || **Czerwić się**, плоди́ться, распложа́ться, гнѣзди́ться; || **Czerwieć**, червиѣть (*о плода́хъ, дерева́хъ*).

Czerwiec, -wca, *м.* червецъ (*насѣко́мое*); || кошени́ль (*кра́ска*); || *Бот.* дива́ла, червеви́чникъ, кошени́льникъ (*расте́ніе*); || шарла́хъ, багре́цъ, червле́нь (*кра́ска*); || а́лая, яркокра́сная мате́рія; багряни́ца, *см.* **Czerwień**; || ію́нь мѣсяцъ, *Стар. Русск.* черве́нь.

Czerwień, -ni, *ж.* кармази́нъ, мали́новый цвѣтъ, багряни́ца; || а́лая, яркокра́сная мате́рія; || че́рви (*въ ка́ртахъ*).

Czerwieniałość, -ści, *ж. см.* **Szczerwieniałość.**

Czerwienić, кра́сить а́лою, кра́сною кра́ской; * обагря́ть. || **Czerwienić się, Czerwienieć**, красне́ть, стыди́ться, рдѣть.

Czerwienidło, -a, *ср.* кра́сная кра́ска; || руми́ны, *см.* **Barwiczka, Rumienidło, Ruż.**

Czerwieniec, -ńca, *м. Бот.* кра́сный ко́рень.

Czerwienieć, *см.* **Czerwienić się.**

Czerwieniuchny, *см.* **Czerwoniuchny.**

Czerwienny, черво́нный. *Карточн.* **Niżnik czerwienny**, черво́нный валетъ.

Czerwiwy, Czerwliwy, черви́вый, *см.* **Robaczliwy, Stoczony.**

Czerwonak, -a, Czerwonóg, Czerwonoga, *м. Зоол.* краснокры́лъ, кра́сный гусь, фламинго.

Czerwonawość, -ści, *ж.* красновато́сть.

Czerwonawy, красновато́й.

Czerwoniuchny, Czerwoniutki, Czerwoniuteńki, Czerwoniusieńki, кра́сненькій, краснёхонекъ, краснёшенекъ.

Czerwonka, -i, *ж. Мед.* крова́вый поно́съ.

Czerwono, *Нар.* красно́, кра́снаго цвѣта

Czerwonogardł, -a, *м. Зоол.* трясогу́зка (*птица*).

Czerwonogon, -a, *м. Зоол.* гиль (*птица*).

Czerwonokrusz, -u, *м.* серебряная руда́; || бле́нда, ци́нковая обма́нка.

Czerwoność, -ści, краснота́; || румя́нецъ. **Rozpalić żelazo do czerwoności**, раскали́ть желѣзо до красна́.

Czerwonowłosy, рыжеволо́сый, *см.* **Rudowłosy, Rudy.**

Czerwony, кра́сный, а́лый, че́рмный, румя́ный; || ры́жій; || калёный, раскалённый. **Czerwona moneta**, золота́я моне́та, черво́нное зо́лото. **Czerwony złoty**, черво́нецъ. **Czerwona niemoc**, *см.* **Czerwonka.**

Czerwotocz, -u, *м.* червото́чина, прото́чина; || гниль.

Czerwowaty, червообра́зный.

Czeryn, -u, *м.* подъ, ни́жняя площа́дка внутри́ печи́.

Czesać, чеса́ть, разчёсывать (*гребёнкою во́лосы*); || Сеса́ть (*лёнъ*); || чи́стить скребни́цею (*ло́шадь*), *см.* **Cudzić**; || чесать чеса́лкою (*шерсть сукно́*). || **Czesać się**, чеса́ться (*гре́бнемъ*).

Czesadło, -a, *ср.* чеса́лка; || гре́бень, *см.* **Grzebień**; || *см.* **Zgrzebło.**

Czesanie, -nia, *ср.* чеса́ніе, разчёсываніе.

Cześć, -ści, *ж.* честь; || почте́ніе, по́честь, почёть, уваже́ніе; че́ствованіе. **Zarabiać na cześć, dostawać czci**, пріобрѣта́ть, стяжа́ть честь. **Być we czci**, быть въ чести́. **Skarać kogo na czci**, обезче́стить кого́. **Czci pragnienie**, жа́жда по́честей. **Cześć Boska**, поклоне́ніе еди́ному Бо́гу. **Cześć Najświętszéj Pannie**, поклоне́ніе Богоро́дицѣ. **Cześć Świętym**, поклоне́ніе Святы́мъ.

Część, -ści, *ж.* часть, до́ля; || уча́стокъ; || пай, до́ля; || удѣлъ, достоя́ніе. **Część dóbr**, уча́стокъ имѣнія. **Część rozrządzalna**, часть имѣнія, кото́рую мо́жно завѣща́ть или подари́ть помимо насле́дниковъ, по зако́ну. **Część w jakiéj pracy mający**, уча́стникъ. **Wydzielić komu część**, удѣли́ть кому́ что́, раздѣли́ть съ кѣмъ что́. **Pięć części świata**, пять часте́й свѣта. **Po równéj części**, по́ровну. **Po części**, отча́сти. **Poczęści to i prawda**, отча́сти э́то и пра́вда. **Po większéj części, po największéj części**, по бо́льшей ча́сти, бо́льшею ча́стію. **Częścią dobrze, częścią źle**, ча́стію хорошо́, ча́стію ху́до. **Częściami**, частя́ми, по частя́мъ.

Częściowo, *Нар.* по частя́мъ, частя́ми.

Częściowy, ча́стный, отдѣльны; || полови́нчатый. **Kolonista częściowy**, полови́нникъ.

Cześciwy, почте́нный, благочести́вый.

Czesne, -ego, *ср. см.* **Pamiętne.**

Cześnik, -a, *м. Стар.* мундше́нкъ, виночёрпій, кра́вчій, крайчій.

Cześnikiewicz, -a, *м.* сынъ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikostwo, Cześnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность мундше́нка, виночёрпія и т. д. || *Собир.* мундше́нкъ, виночёрпій вмѣстѣ съ свое́ю жено́ю.

Cześnikowa, -éj, *ж.* жена́ мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikówna, -y, *ж.* дочь мундше́нка, виночёрпія и т. д.

Cześnikowski, принадлежа́щій мундше́нку, виночёрпію и т. д.

Często, *Нар.* ча́сто. * **Często gęsto**, часте́нько.

Częstokół, -ołu, *м.* частоко́лъ, палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ, *см.* Ostrokół.

Częstokroć, *Нар.* о́чень ча́сто.

Częstokrotnie, *Нар.* мно́го разъ, многокра́тно.

Częstokrotny, ча́стый, многокра́тный, происходи́вшій мно́го разъ.

Częstość, -ści, *ж.* учаще́ніе, ча́стое повторе́ніе; ча́стость. **Częstość jego odwiedzin przykrzy się**, его́ ча́стыя посѣще́нія наскуча́ютъ.

Częstotliwie, *Нар. Грам.* въ учаща́тельной фо́рмѣ.

Częstotliwość, -ści, *ж. Грам.* учаща́тельная фо́рма (*глагола*).

Częstotliwy, *Грам.* учаща́тельный.

Częstować, угоща́ть, по́дчивать; || подноси́ть; || предлага́ть; || * навя́зывать (*что-либо насильно*). || **Częstować się**, угоща́ться, *см.* **Raczyć się**; || угоща́ть другъ дру́га.

Częstowanie, -nia, *ср.* угоще́ніе, по́дчиваніе; || подне́сеніе; || предложе́ніе.

Częstownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ, раду́шный въ угоще́ніи, лю́бящій угоща́ть.

Częsty, ча́стый, ча́сто повторя́ющійся.

Czeznąć, Sczeznąć, *Стар.* исчеза́ть, исче́знуть.

Czkać, ика́ть.

Czkawka, -i, *ж.* ико́та, ико́тка.

Człapaki, -ów, *мн.* деревя́нные кры́чья.

Człeczy, *см.* **Człowieczy**.

Człeczyna, -y, *м. см.* **Człowieczyna**, *Прост.* человѣчекъ.

Człeczysko, -a, *м. см.* **Człowieczysko**, *Прост.* человѣчишко.

Człek, -a, *м. см.* **Człowiek**.

Człekobójca, *см.* **Mężobójca**.

Człekobójstwo, *см.* **Mężobójstwo**.

Członek, -nka, *м.* членъ (*тѣла, о́бщества, періода*), часть; || **Członek czosnku**, чесно́чинка, чесноко́вка, зубо́къ чесноку́.

Członkowanie, -nia, *ср.* соста́въ (*человѣческаго тѣла*); членораздѣльность.

Członkowatość, -ści, *ж.* суста́въ, сочлене́ніе. **Członkowatość palców**, суста́вы у па́льцевъ.

Członkowaty, *Бот.* суста́вчатый, колѣнчатый.

Człowieczek, -czka, *м.* челове́чекъ.

Człowieczeński, *см.* **Ludzki**.

Człowieczeństwo, -a, *ср.* челове́чество, челове́ческій родъ; || челове́ческая приро́да.

Człowieczy, челове́ческій, челове́чій, людско́й, *см.* **Ludzki**.

Człowieczyna, *см.* **Człeczyna**.

Człowieczysko, *см.* **Człeczysko**.

Człowiek, -a, *м.* (**Ludzie** *мн.*), челове́къ (*лю́ди, мн.*); мужчи́на, мужъ (*мужи́, мн.*); || * слуга́, служи́тель. **Znać ludzi, człowieka**, знать люде́й, челове́ка. **Człowiek w wieku**, пожило́й челове́къ. * **Człowiek rycerski**, вое́нный челове́къ.* **Człowiek morski**, моря́къ. **Miał dobrego człowieka**, у него́ былъ хоро́шій челове́къ, (*слуга́*).

Człowiekobóg, Człekobóg, Богочеловѣкъ.

Człowiekobójca, *см.* **Człekobójca**.

Czmér, -u, *м. Стар.* лёгкое опьяне́ніе, охмѣле́ніе, хмелёкъ.

Czmerać, Czmyrać, *Стар.* подгуля́ть, подпи́ть, быть на́ веселѣ, быть подъ хмелько́мъ; || верте́ться, суети́ться; || *см.* **Gmérać**.

Czochać się, тере́ться обо-что́ (*о живо́тныхъ*).

Czochrać, Oczochrać, чеса́ть чеса́лкою (*лёнъ, шерсть, сукно́*); || *см.* * **Rozczochrać**. **Czochrać się**, (*о лошадя́хъ*) *см.* **Rozczochrać się**. **Czochrać się z kim**, таска́ть другъ дру́га за́ волосы.

Czochranie, -nia, *ср.* чеса́ніе (*льна, ше́рсти и т. п.*)

Czołdar, -a, *м.* попо́на, вальтра́пъ.

Czółeczko, *см.* **Czołko**.

Czołem, *Нар. см.* **Czoło**.

Czółenko, -a, *ср.* челночёкъ, ло́дочка.

Czołg, -u, *м.* по́лзаніе, пресмыка́ніе. **Czołgiem**, ползко́мъ.

Czołgać się, по́лзать, пресмыка́ться; || ви́ться, извива́ться; || стла́ться по землѣ (*о растеніяхъ*); || * по́лзать, раболѣпствовать, по́дличать; унижа́ться. **Węże czołgają się**, зме́и по́лзаютъ. **Bluszcz się czołga po ziemi**, плющъ сте́лется по землѣ, *см.* **Pełzać**.

Czołgacz, -a, *м.* пресмыка́ющійся; га́дина; || * по́длый, ни́зкій, раболѣпный.

Czołganie, -nia, *ср.* (**się**), по́лзаніе, пресмыка́ніе.

Czołgaty, Czołgliwy, пресмыка́ющійся.

Czolisty, лоба́стый, широколо́бый.

Czołgiem, *см.* **Czołg**.

Czołko, Czółko, -a, *ср.* лобо́къ, ло́бикъ, лобо́чекъ; || начёлокъ, же́нская повя́зка носи́мая на лбу́.

Czółn, -a, *м.* **Czółno**, -a, *ср.* чёлнъ, челно́къ, ладья́, ло́дка.

Czółnek, Czółenek, -nka, *м.* челно́къ, челночёкъ; || челно́къ у ткаче́й, ткацкій

челно́къ; || *Церк.* ла́донница; || *Анат.* ладь собра́зная кость.

Czołnik, **-a**, *м.* ло́дочникъ, перевозчикъ.

Czółnko, *см.* **Czółenko.**

Czoło, **-a**, *ср.* лобъ, чело́; || *Архит.* фаса́дъ (*зда́ния*); || *Воен.* фронтъ во́йска; || * безстыдство, де́рзость. **Być czoła wysokiego**, имѣть высо́кій лобъ. **Czoło wypogodzić**, развеселиться, сдѣлаться весёлымъ. **Niemieć czoła**, не имѣть ни стыда́, ни со́вѣсти. **Człowiek bez czoła**, безстыдный человѣкъ. **Jakiem czołem śmiesz pokazywać mi się?** не уже́ ли у тебя́ нѣтъ стыда́ пока́зываться мнѣ на глаза́? **Stawić komu czoło**, не поддава́ться, не уступа́ть кому́. **Czoła na to potrzeba**, для э́того ну́жно быть де́рзкимъ, безстыднымъ. **Miedziane czoło**, мѣдный лобъ, кра́йнее безстыдство. **Stać czołem do nieprzyjaciela**, стоя́ть лицо́мъ къ непрія́телю. *Воен.* **Czoło kolumny**, голова́ коло́нны. **Czoło w czoło**, лицо́мъ къ лицу́. **Czoło trzymać, dzierżyć, mieć**, занима́ть пе́рвое мѣсто, быть, счита́ться пе́рвымъ. **Czoło narodu**, отбо́рная, лу́чшая часть наро́да, цвѣтъ наро́да. **Stać na czele**, быть во главѣ (*чего́-либо*), предводи́тельствовать, нача́льствовать, кома́ндовать. **Czołem**, *Нар.* впередъ, пря́мо. ***Czołem!** бью челомъ!, кла́няюсь!

Czołobitnia, **-ni**, *ж.* поверже́ніе къ стопа́мъ, поверже́ніе ницъ, униже́нные покло́ны, челоби́тье.

Czołobitnie, *Нар.* поверга́ясь къ стопа́мъ, униже́нно кла́няясь.

Czołobitność, **-ści**, *ж.* поклоне́ніе, по́честь. **Czołobitność komu czynić**, *или* **oddawać**, поклоня́ться кому́, воздава́ть по́чести, преклоня́ться пе́редъ кѣмъ.

Czołobitny, низкопокло́нный, униже́нный, всенижа́йшій.

Czołowy, *Анат.* ло́бный; || *Архит.* лицево́й; || пере́дній, передово́й; || гла́вный.

Czomber, *см.* **Comber.**

Czop, **-a**, *м.* ту́лка, заты́чка; || деревя́нный гвоздь; || *Горн.* **Czop wału**, ца́нфа, вертлю́гъ, шипъ; || * глупе́цъ, дурале́й, болва́нъ.

Czopek, **-pka**, *м. Умен.* ту́лочка, заты́чка; || *Мед.* за́дникъ, сосу́лька; || *Анат.* язычёкъ въ го́рлѣ.

Czopować, **Zaczopować**, заку́поривать, затыка́ть заты́чкою, ту́лкою; || плати́ть по́шлину съ напи́тковъ, вноси́ть пите́йный сборъ.

Czopowe, **-ego**, *ср.* по́шлина съ напи́тковъ, пите́йный сборъ.

Czopuch, *см.* **Cepuch.**

Czort, *см.* **Czart.**

Czosnaczek, **-czku**, *м. Бот.* чесно́чникъ, чесно́чная трава́, ди́кая горчи́ца (*растѣніе*).

Czosnak, **-u**, *м. Бот.* дубро́вникъ, пяклу́нъ, чебре́цъ, очанка.

Czosnek, **-snku**, **Czostek**, **-stku**, *м. Бот.* чесно́къ. **Czosnek babczy, psi, niedźwiedzi**, черемша́, медвѣжій чесно́къ. **Czosnek syberyjski**, слизу́нъ. **Czosnek, łuczny, ługowy, biały**, поре́й.

Czosnkować, **Oczosnkować**, припра́вля́ть, припра́вить чесноко́мъ.

Czosnkowaty, чесно́чный, чесновидный.

Czosnkowy, чесно́чный.

Czterdzieści, **-stu**, со́рокъ, *см.* **Czterdziestu.**

Czterdzieścioro, **-ściorga**, *ср.* со́рокъ, о́коло сорока́, (*о мужчи́нахъ и же́нщинахъ*).

Czterdziesiątnica, **-y**, *ж.* пе́рвое воскресе́нье вели́каго поста́; со́борное воскресе́нье, *см.* **Czterdziestnica.**

Czterdziestek, **-stka**, *м.* четвёртый деся́токъ, со́рокъ.

Czterdziestka, **-i**, *ж.* со́рокъ лѣтъ.

Czterdziestnica, **-y**, *ж.* четыредеся́тница.

Czterdziestny, сороковой; || сорокадне́вный (*постъ*).

Czterdziestodniowy, сорокадне́вный; продолжа́ющійся со́рокъ дне́й.

Czterdziestodzienny, быва́ющій *или* повторя́ющійся че́резъ ка́ждые со́рокъ дне́й.

Czterdziestoletni, сорокалѣтній.

Czterdziestówka, **-i**, *ж. Стар.* по́льская моне́та въ со́рокъ грошёй; || четвёртый деся́токъ, со́рокъ лѣтъ жи́зни, *см.* **Czterdziestka.**

Czterdziestu, **-stu** (*употребля́ется при имена́хъ лицъ мужескаго ро́да*), со́рокъ. **Czterdziestu ludzi**, со́рокъ человѣкъ.

Czterdziesty, сороковой. **Trzy czterdzieste**, *или* **czterdziestych**, три сороковы́хъ. **Po czterdziesty raz**, въ сороковой разъ. **Po czterdzieste**, въ сороковы́хъ.

Czteréj, *род. п.* **Czterech** (*употребля́ется то́лько съ имена́ми лицъ муж. р.*), че́тверо, *род. п.* четверы́хъ. **Czterech żołnierzy**, че́тверо солда́тъ, четы́ре солда́та. **Jeść, pić za czterech**, ѣсть, пить за четверы́хъ.

Czternaście, **-stu**, *ср.* четы́рнадцать. **Dwa razy siedm czternaście**, два́жды семь четы́рнадцать.

Czternaścioro, **-orga**, *ср.* (*употребля́ется съ имена́ми ра́знаго ро́да*), четы́рнадцать.

Czternastka, **-i**, *ж.* четы́рнадцатое число́, четы́рнадцатый ну́меръ.

Czternastolatka, четырнадцатилѣтняя дѣвочка.

Czternastu, **-stu**, (*употребля́ется то́лько съ имена́ми лицъ муж. р.*), четы́рнадцать. **Czternastu ludzi, żołnierzy**, четы́рнадцать человѣкъ, солда́тъ.

Czternasty, четы́рнадцатый. **W czternastym roku swojego wieku**, на четы́рнадцатомъ году́ своей жи́зни. **Mamy dziś czternasty Maja**, *или* **mamy dziś czternastego**, сего́дня у на́съ четы́рнадцатое

число́ Ма́я *и́ли* сего́дня у на́съ четы́рнадцатое. **Jedna czternasta**, четы́рнадцатая часть *и́ли* до́ли. **Po czternaste**, въ четы́рнадцатыхъ.

Czterogłoskowy, *Грам.* четырёхсло́жный.

Czterogran, *см.* **Czworogran.**

Czterokąt, *см.* **Czworokąt.**

Czterokitny, *Бот.* четырёхраздѣ́льный.

Czterokonny, запря́женный въ четвёрку лошадей *и́ли* четвернёю..

Czterokrotny, четырехкра́тный.

Czterolecie, **-cia**, *ср.* четырёхлѣ́тіе.

Czteroletni, четырёхлѣ́тній.

Czterostopowy, *см.* **Czteromiarowy.**

Czterosyllabny, **Czterozgłoskowy**, четырёхсло́жный.

Czterowiersz, **-a**, *м.* четверости́шіе.

Cztery, *род. п.* **Czterech**, четы́ре. **Po cztery**, по четы́ре вря́дъ. *Посл.* **Cztery kąty i piec piąty**, тутъ одна́ го́лыя сте́ны.

Czterykroć, четы́режды, четы́ре ра́за. **Czterykroć sto tysięcy ludzi**, четы́реста ты́сячъ челове́къ.

Czterysta, *род. п.* **Czterechset**, четы́реста.

Czterystu, **-stu**, *ср.* (*употребля́ется съ именами́ лицъ муж. рода*), четы́реста. **Czterystu ludzi**, четыреста челове́къ.

Czub, **-a**, *м.* клокъ, пучёкъ (*воло́съ*), хохо́лъ; || хо́лка (*у ло́шади*); || хохо́лъ (*у пти́цы*); || плюма́жъ, султа́нъ, пе́рья на шле́мѣ; || * верхъ, верху́шка; || * **Czuby**, **-ów**, *мн.* дра́ка, ссо́ра, споръ. * **Podnosić czuba**, поднима́ть носъ, ва́жничать. * **Czub sobie zalać**, *и́ли* **nalać w czub**, *и́ли* **mieć w czubie**, быть на весе́лѣ, быть подъ хмелько́мъ. * **Pójść w czuby**, вцѣпи́ться другъ дру́гу въ волоса́. * **Przyszło do czubów**, дѣло дошло́ до потасо́вки. * **Przytrzeć komu czuba**, сбить съ кого́ спесь, утере́ть носъ. **Namierzyć z czubem**, отмѣ́рить ве́рхомъ, до́ верха.

Czubacz, **-a**, *м.* го́лубь хохла́чъ.

Czubatka, **-i**, *ж. Зоол.* зи́нька, синица (*пти́ца*).

Czubaty, **хохла́тый**; || пуши́стый, съ пе́рьями. **Kura**, *и́ли* **Kokoszka czubata**, хохла́тка, **хохлу́ша**, **хохла́тая ку́рица**. * **Rodem kokoszka czubata**, exи́днино порожде́ніе, отро́дье, зло́е се́мя.

Czubek, **-bka**, *м. Умен.* **хохоло́къ**, *см.* **Czub**; || * **Czubki**, **-ów**, *мн.* **домъ сумасше́дшихъ**; || * дра́ка, ссо́ра.

Czubiasty, *см.* **Czubaty.**

Czubić, украша́ть пе́рьями; || взбива́ть хохо́лъ на голове́; || **Czubić**, **Wyczubić kogo**, таска́ть, оттаска́ть, зада́ть потасо́вку. || **Czubić się**, **Poczubić się**, дра́ться, подра́ться; брани́ться, разбрани́ться.

Czuć, **Uczuć**, чу́вствовать, почу́вствовать, ощуща́ть, ощути́ть; || нюха́ть, обоня́ть; || па́хнуть, отзыва́ться, имѣ́ть вкусъ; || **Czuć o kim**, **o czém**, бдѣть, бо́дрствовать (*надъ кѣ́мъ*), пещи́сь, забо́титься (*о комъ, о чёмъ*), *см.* **Czuwać.** **Czuć zimno**, **ciepło**, **głód**, чу́вствовать хо́лодъ, тепло́, го́лодъ. **Czuć jest to żyć**, чу́вствовать зна́читъ жить. **Opatrzność czuje o wszystkich**, Провиде́ніе печётся обо всѣ́хъ. **Czuć swoją moc**, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuję do niego odrazę**, чу́вствую къ нему́ отвраще́ніе. **Czuje do siebie, że piękna**, внутренно сознаётъ, что она́ прекра́сна. **Czuć zapach przyjemny**, чу́вствовать прія́тный за́пахъ. * **Nie czujesz co to ma znaczyć**, ты не предчу́вствуешь, не предви́дишь, что́ э́то зна́читъ? * **Czuć u kogo pieniądze**, пронюхать у кого́ де́ньги, провѣдать, что у него́ есть де́ньги, *см.* **Zwąchać**, **Zwietrzyć.** * **Czuć co przez skórę**, предчу́вствовать, предощуща́ть. **Czuć tu czosnek**, здѣсь па́хнетъ чесноко́мъ. **Coś tu czuć**, здѣсь чѣмъ-то па́хнетъ, воня́етъ. **Czuć mu z ust**, у него́ изо рта́ па́хнетъ. **Czuć mięso**, мя́со воня́етъ, имѣетъ дурно́й за́пахъ, ду́рно па́хнетъ. || **Czuć się**, чу́вствовать себя́; сознава́ть... **Nie czuję się od zimna**, не могу́ придти́ въ себя́ отъ хо́лода. **Czuje się być zdrowszym**, онъ чу́вствуетъ себя́ лу́чше, бо́лѣе здоро́вымъ. **Nie czuję się z radości**, я внѣ себя́ отъ ра́дости. **Czuć się na siłach**, чу́вствовать себя́ въ си́лахъ, чу́вствовать, сознава́ть свою́ си́лу. **Czuć się do czego**, *см.* **Poczuwać się**, **Znać się do...**

Czucie, **-cia**, *ср.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе; || обоня́ніе, *см.* **Węch.**

Czuhaj, **-ju**, *м.* **Czuja**, **-ji**, *ж.* шугай.

Czujnie, **Czujno**, *Нар.* чу́тко; || неусы́пно, бди́тельно, внима́тельно. **Czujnie spać**, чу́тко спать.

Czujność, **-ści**, *ж.* чу́ткость (*сна*); || ночно́е бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || бди́тельность, неусы́пность. **Postami, czujnościami i modlitwami się trapił**, онъ изнура́лъ себя́ поста́ми, ночны́мъ бдѣніемъ и моли́твами. **Szukać czujność nieprzyjaciela**, обману́ть бди́тельность непрія́теля. **Czujność!** берегись!

Czuiny, чу́ткій (*сонъ*); || бди́тельный, осторо́жный, неусы́пный.

Czule, *Нар.* чувстви́тельно, нѣ́жно, умѣ́льно.

Czułek, **-łka**, *м. Бот.* недотро́га, не тронь-меня́ (*растѣ́ніе*).

Czułko, *см.* **Czółko.**

Czuły, чувстви́тельный, нѣ́жный, умѣ́льный; || * забо́тливый, внима́тельный, бди́тельный. **Czuły na nieszczęścia drugiego**, сострада́тельный къ несча́стіямъ друго́го.

Czupryna, *см.* **Czub.**

Czupurność, **-ści**, *ж.* вспы́льчивость, раздражи́тельность.

Czupurny, вспы́льчивый, раздража́тельный.

Czutki, Czutliwy, *см.* **Czuły.**

Czuwać, бдѣть, бо́дрствовать; || пещи́сь, забо́титься; || смотрѣть, наблюда́ть, присма́тривать (*за кѣмъ*). **Czuwałem noc całą**, я бо́дрствовалъ всю ночь. **Czuwać przy chorym**, не спать но́чью во́злѣ больна́го *или* бо́дрствовать но́чью надъ больны́мъ. * **Czuwać nad spokojnością państwa**, пещи́сь, забо́титься о споко́йствіи госуда́рства. **Czuwać na co**, *см.* **Czyhać, Dybać.**

Czuwanie, -nia, *ср.* бдѣ́ніе, бо́дрствованіе; || ночно́е бдѣніе; || **Czuwanie nad kim, nad czém**, забо́тливость, попече́ніе о комъ, о чёмъ.

Czwał, *см.* **Cwał.**

Czwarcizna, -y, *ж.* четвёртая часть цѣлаго, че́тверть, четвёртка, четвертна́я (*мѣра*).

Czwartaczka, -i, *ж.* лихора́дка, быва́ющая че́резъ ка́ждые четы́ре дня.

Czwartak, -a, *м. Стар.* по́льск. моне́та въ 4 гро́ша; || ра́нній ячме́нь.

Czwartek, -tku, *м.* четве́ргъ, четве́ркъ, четвертокъ. **Tłusty czwartek**, четве́ркъ ма́сляной недѣли. **Wielki czwartek**, вели́кій четве́ркъ (*четвёрка страстной недѣли*).

Czwartka, *см.* **Ćwiartka.**

Czwartkować, дѣли́ть на четы́ре ча́сти; || соблюда́ть четверги́, назнача́ть у себя́ собра́ніе по четверга́мъ.

Czwartkowy, четверго́вый.

Czwartny, четвертно́й. *Астр.* **Aspekt czwartny (księżyca)**, *см.* **Kwadra.**

Czwarty, четвёртый. **Pół do czwartej**, полови́на четвёртаго (*часа́*). **O czwartéj**, въ четы́ре часа́. **Poczwarte**, въ четвёртыхъ.

Czworak, -a, *м. Стар.* крестья́нская изба́, помѣща́ющая четыре семе́йства. || **Chodzić na czworakach**, ходи́ть, по́лзать на четверѝнкахъ.

Czworaki, четверо́якій.

Czworako, *Нар.* четверо́яко, въ четырёхъ ви́дахъ.

Czwórka, -i, *ж.* цы́фра четы́ре, четвёртый ну́меръ, четвёртка; || *Картон.* четвёрка; || четверня́, четвёрка (*лошадей*). **Iść czwórkami**, идти́ по четы́ре въ рядъ.

Czwórnasób, w Czwórnasób, Czwórnasobnie, вчетверо бо́лѣе. **W czwórnasób, pomnożył swój dochód**, онъ вчетверо умно́жилъ свой дохо́дъ, *или* онъ учетверѝлъ свой дохо́дъ.

Czwórnóg, *м.* употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Chodzić na czwórnogu**, ходи́ть, по́лзать на четверѝнкахъ.

Czwórny, четверно́й.

Czworo, *род. п.* **Czworga**, *ср.* че́тверо, че́тверы. **Matka z czworgiem dzieci**, мать съ четырмя́ дѣтьми́. **Czworo mężczyzn**, че́тверо мужчи́нъ. **Naczworo**, *Нар.* на́четверо, на четы́ре ча́сти. **Weszworo**, *Нар.* вчетверо. **Przyszli do mnie we czworo**, пришли́ ко мнѣ вчетверо́мъ.

Czworoboczny, четыресторо́нній.

Czworobok, -a, *м. Мат.* четыресторо́нникъ, трапе́ція.

Czworodzielny, *Бот.* четвертно́й.

Czworogłosie, -sia, *ср. см.* **Kwartet.**

Czworogran, -u, *м.* четыреуго́льникъ; || квадра́тъ; || *Воен.* каре́.

Czworograniastość, Czworogranność, -ści, *ж.* четыреуго́льная, квадра́тная фигу́ра.

Czworograniasty, Czworogranny, четыреуго́льный; || квадра́тный.

Czworokąt, -a, *м.* четыреуго́льникъ.

Czworokątny, четыреуго́льный.

Czworokonny, *см.* **Czterokonny.**

Czworolisty, *Бот.* четырёхли́стный.

Czworonóg, -a, *м.* четверonóгое живо́тное.

Czworonogi Czworonożny, четверonóгій.

Czworościan, -u, *м. Мат.* четырегра́нникъ.

Czworościenny, четырегра́нный, четыресторо́нній.

Czworosiek, -a, *м.* сверли́льный стано́къ, вертлю́гъ, сверло́.

Czworostronny, четыресторо́нній.

Czworoszczepny, *Бот.* четырёхраздѣльный.

Czworowiosły, четырёхвесе́льный.

Czworozęby, Czworozębny, *Зоол.* четырёхзу́бный; || *Бот.* четырёхзу́бчатый.

Czworzysty, *см.* **Poczwórny.**

Czy, Czyż, Czyli, Czyliż, при вопро́сѣ, въ нача́лѣ рѣчи: ли, ль, едва́ ли, едва́ ль, ра́звѣ, не уже́ ли, неу́жъ-ли, неу́жъ-то? *Въ середи́нѣ рѣчи:* ли, и́ли, е́сли. **Czy ja wiem?** ра́звѣ я зна́ю **Czyż on odjeżdża?** ра́звѣ онъ уѣзжа́етъ? **Czyliż to ona?** неуже́-ли э́то она́? **Czy może być?** мо́жетъ ли э́то быть? **Czy nie prawda?** не пра́вда ли? **Nie wiem czy to prawda**, не зна́ю, пра́вда ли э́то? **Ten czyli nie ten?** тотъ и́ли не тотъ? **Czy ty sam przyjdziesz, czy twój brat?** самъ ли ты прі́дешь, и́ли твой братъ? **Czyś bogaty, czyś ubogi, umrzesz**, бо́гатъ ли ты и́ли бога́тъ, а умрёшь. **Czy tobie dam, czy jemu, to wszystko jedno**, тебѣ́ ли дамъ и́ли ему́, э́то всё равно́.

Czyhać (na kogo), подстерега́ть, сторожи́ть, карау́лить, выжида́ть.

Czyj, Czyja, Czyje, че́й, чья, чьё. **Czyje to dzieło**, чьё э́то сочине́ніе? **Dajcie co czyje każdemu**, воздайте ка́ждому то, что́ принадлежи́тъ ему́. **Mówić przez czyje usta**, повторя́ть чу́жія слова́. **Po co mieszać się do czyich spraw**, зачѣ́мъ мѣша́ть ся въ чужія дѣла́?

Czyjkolwiek, Czyjakolwiek, Czyjekolwiek, чей бы ни́ былъ, како́й бы ни́ былъ, како́й нибу́дь, како́й ни есть, всякій, ка́ждый, любо́й. **Czyjekolwiek towarzystwo podoba mu się**, ему́ нра́вится какое́ бы ни́ было о́бщество. **Czyjkolwiek ta sprawka**

on mi jej drogo przypłaci, чья бы ота шу́тка ни была́, онъ до́рого мнѣ припла́тится за неё.

Czyjś, Czyjaś, Czyjeś, чей-то, чья-то, чьё-то.

Czył, -u, *м. Горн.* фо́рма. Czył surowizny na gęsi, фо́рма для отлива́нія чугуна́.

Czyli, Czyliż, *см.* Czy.

Czyn, -u, *м.* дѣло, дѣйствіе, дѣ́яніе; || посту́покъ, по́двигъ. Czynów trzeba nie słów, ну́жно дѣло, а не слова́. Trzeba nam ludzi do czynu, a nie rozprawiaczy, намъ ну́жны дѣятельные лю́ди, а не болту́ны. Czyn myślenia, мы́шленіе. Wielkie czyny, вели́кіе по́двиги. Czyn pobożny, богоуго́дное дѣло. Czyn występny, престу́пное дѣя́ніе. Czyn wspaniały, великоду́шный посту́покъ.

Czynić, дѣлать, дѣйствовать, поступа́ть. Co źle czynić, to źle i mówić, что ху́до дѣлать, о томъ ху́до и говори́ть. Czynić komu, nad kim miłosierdzie, сжа́литься надъ кѣмъ. Wszystkie te summy razem czynią tyle, всѣ э́ти су́ммы вмѣстѣ соста́влаютъ: *сто́лько-то. Юрид.* Czynić z kim prawem, иска́ть въ судѣ, вести тя́жбу. *Юрид.* Czynić szczodrobliwość, отчужда́ть иму́щество.

Czynić się, дѣлаться, станови́ться.

Czynienie, -nia, *ср.* дѣло, дѣланіе. Ma co do czynienia, у него́ есть, что дѣлать.

Czynnie, дѣятельно, дѣйстви́тельнымъ о́бразомъ.

Czynnik, -a, *м. Мат.* фа́кторъ, мно́житель.

Czynność, ści, *ж.* дѣйствіе, дѣятельность; || заня́тіе, до́лжность, рабо́та; || сдѣлка; || *Ком.* акти́вность. Czynności jego administracji, дѣйствія его́ управле́нія. Podziwiam czynność tego człowieka, я удивля́юсь дѣятельности э́того челове́ка. Jużem wszystkie moje czynności załatwił, я уже́ око́нчилъ всѣ мои́ дѣла́, заня́тія. Sejm postępuje w swych czynnościach, сеймъ продолжа́етъ свой заня́тія.

Czynny, дѣятельный, дѣйстви́тельный. Zostawać w służbie czynnej, находи́ться въ дѣйстви́тельной слу́жбѣ; || *Ком.* акти́вный. Handel czynny, акти́вная торго́вля.

Czynsz, -u, *м.* чиншъ, обро́къ, по́дать поземе́льная по́дать. Na czynsz puścić rolę, взять *или* отда́ть въ аре́нду зе́млю. Czynsz gruntowy, поземе́льныя де́ньги, поземе́льное. Czynsz gruntowy podług sążni, посаже́нное. Czynsz z domu z najmu, пла́та за паёмъ. Czynsz od kapitału, проце́нтъ, ростъ.

Czynszować (komu), плати́ть чиншъ, по́дать, обро́къ.

Czynszownik, -a, *м.* чинше́викъ, крестья́нинъ плати́щій поземе́льную по́дать; || помѣщикъ, получа́ющій чиншъ, поземе́льную по́дать.

Czynszowny, Czynszowy, чинше́вый, плати́щій чиншъ.

Czypek. *см.* Czepek.

Czyrek, -rka, *м.* чи́рей, ве́редъ.

Czyścić, чи́стить, очища́ть.

Czyścić się, чи́ститься, очища́ться.

Czyścica, -y, *ж. Бот.* обыкнове́нная аху́чка, посте́льница, посте́льная трава́.

Czyściciel, -a, *м.* очисти́тель, чисти́льщикъ. Czyściciel psów, живодёръ.

Czyściec, -śca, *м.* чисти́лище,

Czyściej, Czyściejszy, *сравн. ст.* отъ Czysto, Czysty.

Czyściuchny, Czyściutki, Czyściusieńki, Czyściuteńki, чистёхонькій, чистёхонекъ.

Czyścowy, Czyszczowy. чисти́лищный.

Czystek, -stka, *м.* чистоплю́тный, опря́тный человѣкъ; || *Бот.* ла́данникъ.

Czysto, Czyście, чи́сто, опря́тно. * Czyście możemy się bez was obejść, мы мо́жемъ соверше́нно обойти́сь безъ васъ.

Czystość, -ści, *ж.* чистота́, опря́тность; || непоро́чность.

Czystota, -y, *ж. см.* Czystość.

Czysty, *сравн. ст.* Czystszy, Czyściejszy, чи́стый, чи́ще, чистѣ́йшій.

Czyszczący, чисти́тельный.

Czyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе, очи́стка.

Czyszczony, *см.* Oczyszczony; || (*о живо́тныхъ*) холощённый, скопе́цъ.

Czytać, чита́ть.

Czytacz, -a, *м.* чита́тель, чтецъ.

Czytający, *прич.* чита́ющій.

Czytanie, -nia, *ср.* чте́ніе.

Czytany, чи́танный. Msza czytana, обѣдня безъ пѣнія.

Czytelnia, -i, *ж.* чита́льня.

Czytelnica, -y, *ж.* чита́тельница, чти́ца. *см.* Lektorka,

Czytelniczka, -i, *ж.* чита́тельница.

Czytelnictwo, чита́ніе, чте́ніе.

Czytelnie, *Нар.* чётко.

Czytelnik, -a, *м.* чита́тель.

Czytelność, -ści, *ж.* чёткость.

Czytelny, чёткій.

Czytywać, чи́тывать, (многокр. отъ глагола Czytać, чита́ть).

Czytywanie, -nia, *ср.* чита́ніе.

Czyż, *см.* Czy.

Czyż, Czyżyk, -a, *м.* чижъ, чи́жикъ.

D.

D, произно́сится какъ ру́сская бу́ква Д.

Dąb, -ębu, *м.* дубъ.

Dąbek, -bka, *м. Умен.* дубо́къ.

Dąbień, -bnia, *м.* дуби́на.

Dąbnik, -a, *м.* дубня́къ, дубо́вая ро́ща.

Dąbrowa, -y, *ж.* дубра́ва.

Dąbrowisty, Dąbrowny, дубро́вный.

Dać, дать, отдáть. **Dać za mężа, za żonę**, выдать зáмужъ. **Dać na własność**, отдáть въ сóбственность. **Dać na borg, na kredyt**, дать въ долгъ, въ кредúтъ. **Dać kolendę**, сдѣлать подáрокъ на нóвый годъ. **Nie dadzą mu córki**, не отдадýтъ за негó дóчери. **Dać do schowania**, отдáть на сохранéніе. **Najwięcej dający** (na licytacji), предложúвшій вúсшую цѣну (*на торгáхъ*).

Dąć, дуть.

Dach, -u, *м.* крúша, крóвля.

Dachówka, -i, *ж.* черепúца. **Dachówka holenderska**, желобчáтая черепúца.

Dachówkarz, -a, *м.* черепúчникъ, крóвельщикъ

Dachówkowaty, *Ест. Ист.* черепицевúдный, настéльный

Dachówkowy, черепúчный.

Dachownia, -i, *ж.* черепúчный завóдъ.

Dachownik, -a, *м. см.* **Dachówkarz.**

Dachowy, крóвельный.

Dafnia, -ii, *ж. Зоол.* Дáфнія, водянáя блохá (*маленькій прѣсноводный ракъ*).

Daga, -i, *ж.* кинжáлъ.

Dąga, -i, *ж.* дно бóчки.

Daktyl, **-a**, *м.* фúникъ (*плодъ*). **Daktyl, -u**, *м.* фúниковое дéрево, фúниковая пáльма.

Daktylowy, фúниковый.

Dal, -i, *ж.* даль. **Z dala, издалекá. W dal**, вдаль. **W dali**, вдалú. **Nadal**, на бýдущее врéмя.

Dalece, (употребляется вмѣстѣ съ **Tak** и **Jak**): **Tak dalece**, до такóй стéпени. **Tak dalece się zapomniał, że....** Онъ до такóй стéпени забылся, что.... **Niewiem jak dalece można mu zaufać**, не знáю, на скóлько мóжно емý вѣрить.

Dalecze, -a, *ср.* отдалéнность, отдалéніе, даль.

Dalej, *см.* **Daleko.**

Daleki, *сравн. ст.* **Dalszy**, далёкій, дáльній, отдалённый.

Daleko, *срав. ст.* **Dalej**, далёко, далекó, дáлѣе, дáльше.

Dalekość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dalibóg, Dalipan, ей, ей, ей Богу, по чéсти, чéстное слóво.

Dalmatyka, -i, *ж.* далмáтика, **стихáрь** (*у діакона*).

Dalopis, -a, *м. см.* **Telegraf.**

Dalowid, -a, *м. см.* **Teleskop.**

Dalszość, -ści, *ж.* отдалéнность.

Dama, -y, *ж.* дáма, госпожá, бáрыня; || крáля, дáма (*въ картахъ*); || дáмка (*въ шашечной игрѣ*). **Damy dworskie, ode dworu**, придвóрныя дáмы. **Dama honorowa przy oczna**, статсъ-дáма. **Dama pikowa**, пúковая дáма.

Damascena, -y, *ж.* камкá (*шёлковая ткань*); || родъ слúвы (*плодъ*).

Damasceński, дамáскій.

Damaszkowy, Damaszkowny, *см.* **Adamaszkowy.**

Юрид. **Damnifikacja, -cji**, *ж.* нанесéніе убытка, потéри. **Przysięga damnifikacyjna**, присúга въ понесённомъ убúткѣ.

Damno, *Ком.* убúтокъ, потéря; || скúдка.

Damski, дáмскій.

Damula, Damulka, Damuleńka, -i, *ж.* дáмочка.

Dań, -ni, *ж.* **Danina, -y**, *ж.* дань, пóдать.

Danie, -ia, *ср.* подáніе, подáча; || перемѣна (*кúшанья*); || сервúзъ, столóвый прибóръ. **Danie pomocy**, оказáніе пóмощи, пособіе. *Юрид.* **Zobowiązanie dania**, обязáтельство что-либо дать.

Daniel, -a, *м. Зоол.* лань, олéнь. **Danielica, -y**, *ж.* олéнья сáмка.

Danina, *см.* **Dań.**

Dannictwo, -a, *ср.* подáнство, зависимость. *см.* **Leństwo.**

Danniczy, обрóчный, пóдатный, платя́щій дань.

Dannik, -a, *м.* дáнникъ; || платя́щій дань *см.* **Wassal, Lennik.**

Dar, -u, *м.* даръ, подáрокъ, приношéніе; || дарованіе, талáнтъ. **Dary Ducha Świętego**, Дары Дýха Святáго. **Mieć dar do poezji**, имѣть дарованіе къ поэзіи. **Dar podobania się wszystkim**, талáнтъ всѣмъ нрáвиться.

Darca, -y, *м.* дарúтель.

Darcie, -ia, *ср.* раздирáніе, раздирáніе; || боль, ломъ. **Darcie we wnętrznościach**, рѣзь, кóлика въ животѣ. **Darcie piór**, ощúпыванье пéрьевъ.

Darda, **-y**, *ж. см.* **Włócznia, Oszczep, Pocisk, Grot.**

Daremnić, Udaremnić, уничтожáть, дѣлать тщéтнымъ.

Daremnie, Daremno, напрáсно, тщéтно, всýе.

Daremność, -ści, *ж.* безполéзность, тщетá, тщéтность.

Daremny, напрáсный, тщéтный, безполéзный.

Daremszczyzna, -y, *ж.* дарéмщина, бáрщина, работа, отправля́емая крестья́нами дáромъ на помѣщика.

Darmo, дáромъ, напрáсно.

Darmobit, -a, *м.* неисправúмый человѣкъ.

Darmocha, -y, *ж. см.* **Daremszczyzna;** || распýтная жéнщина, *см.* **Darmodajka;** || безплáтная работа, *см.* **Daremszczyzna.**

Darmochleb, -a, *см.* **Darmojad.**

Darmochlub, Darmochwał, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ.

Darmochlubny, хвастлúвый, тщеслáвный.

Darmojad, Darmozjad, -a, *м.* дармоѣдъ, блюдолúзъ, объѣдáло.

Darmojedny, дармоѣдный, безполéзный, непригóдный.

Darmojedztwo, дармоѣдство.

Darmoleg, лѣнúвецъ, лентя́й.

Darmoligi, -ów, *мн.* продо́льные бру́сья на мостáхъ.

Darmopłoch, -a, *м.* распространи́тель трево́жныхъ слу́ховъ.

Darmopych, -a, *м.* наду́тый, пусто́й челове́къ.

Darmozjad, *см.* **Darmojad.**

Darmy, даровóй, да́рственный, безвозме́здный, безме́здный.

Darń, -nia, -niu, *м.* **Darń, -ni,** *ж.* **Darnina, -y,** *ж.* дёрнъ, мурава́, дернúна. **Darnie, Darniny,** *мн.* дернúны. *Горн.* **Darń** (w formowaniu pustych odlewów), шúшка. **Darń w tokarni,** гнёздо́ у токáрнаго станка́.

Darniarz, -a, *м.* дернокла́дчикъ.

Darnina, -y, *ж.* дернúна.

Darniowanie, -ia, *ср.* дернóвая кла́дка.

Darniowy, дернóвый.

Darnisty, дернúстый.

Darnowiec, -wca, *м.* муравéй (осóбый видъ муравьёвъ, живу́щихъ въ травѣ, безъ муравéйника).

Darobierca, -y, *м.* принима́ющій пода́рки, мздоимецъ, лихоúмецъ.

Darodawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Darować, дари́ть, дарова́ть; || прости́ть, извини́ть, щади́ть, ми́ловать. *Посл.* **Darowanemu koniowi nie patrzą w zęby,** даровóму коню́ въ зу́бы не смóтрятъ. **Darowano mu karę pieniężną,** ему́ прости́ли дéнежный штрафъ. **Darować komu życie,** дарова́ть кому́ жизнь. **Darować urazy,** прощáть оби́ды. **Daruj,** прости́, извини́.

Darowanie, -ia, *ср.* проще́ніе, поми́лованіе; || отпущéніе (*грѣхóвъ*). **Darowanie kary,** поми́лованіе. **Darowanie długu,** сложéніе дóлга. **Nie do darowania,** неизвини́тельно, непрости́тельно.

Darowany, подарённый, прощённый.

Darowizna, -y, *ж.* даръ, дарéніе, вкладъ, пожéртвованіе; || пожáлованіе. **Akt darowizny,** да́рственная за́пись. **Darowizna między żyjącemi,** дарéніе при жúзни.

Darowny, да́рственный. **List darowny,** да́рственная за́пись.

Darski, *см.* **Dziarski.**

Darty, дра́ный. Употребляется та́кже въ слѣдующемъ выраженіи: **Orzeł darty,** распла́щенный орёлъ (россíйскій и австрíйскій госуда́рственные гербы́).

Darunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Darzyć, благословля́ть. **Bóg darzy im pracę,** Богъ благословля́етъ ихъ трудъ. **Zdarz Pan Bóg,** Богъ по́мочь, помогáй Богъ. **Darzyć (kogo czém),** дари́ть кого́ чѣмъ. **Darzy, kogo mu się podoba,** онъ дѣлаетъ пода́рки кому́ вздумаетъ, кому́ угóдно. **Obdarzyć kogo spojrzeniem,** осчастли́вить кого́ взгля́домъ. **Darzyć się,** успѣва́ть, удава́ться, имѣть успѣхъ, уда́чу. **Co przedsięweźmie, wszystko mu się darzy,** за что́ ни возьмётся, всё удаётся ему́. **Chleb się zdarzył,** хлѣбъ хорошó уроди́лся. **Ten dom mi się darzy,** э́тотъ домъ годи́тся для меня́, нра́вится.

Dąs, -u, *м.* употребля́ется то́лько во мн. ч. **Dąsy, -ów,** доса́дованіе, серди́тый, нахму́ренный видъ.

Dąsać się, ду́ться, надува́ть гу́бы, серди́ться, хму́риться.

Dąsanie się, -ia się, *ср.* серди́тый видъ.

Daszek, -szku, *м.* кры́шка, кро́велька, навѣсъ; || балдахúнъ; || зóнтикъ (*на глаза́*); *Грам.* облечённое ударéніе.

Daszkowatość, -ści, *ж.* отко́съ, пока́тость, отло́гость (*крыши*).

Daszkowaty, отло́гій, пока́тый.

Data, -y, *ж.* число́, день. **Położyć datę,** выставить число́. **Od daty,** со врéмени. **Od téj daty,** съ э́того числа́. * **Człowiek staréj daty,** старосвѣтскій человѣкъ. **Być pod datą, dobrze pod datą, pod dobrą datą,** быть хмельны́мъ, быть нáвеселѣ. **A dato,** отъ вышенúсаннаго числа́. **Data wyznaczonego terminu,** число́, въ кото́рое назна́чено слу́шать дѣло.

Datek, -tku, *м.* пода́рокъ, даръ; || пода́ча, пода́чка, *см.* **Wydatek.**

Datliwość, Datność, -ści, *ж.* щéдрость.

Datliwy, Datny, щéдрый, пода́тливый.

Datować, выставля́ть, надпúсывать число́, мѣсяцъ и годъ. **Datować się od czasu.....** счита́ться со врéмени.....

Datowanie, -ia, *ср.* выставлéніе числа́, мѣсяца и го́да.

Datowany, помѣченный число́мъ, мѣсяцомъ и го́домъ.

Dawać, дава́ть, *см.* **Dać. Dawać karty,** сдава́ть ка́рты. **Na kogo dawać?** кому́ сдава́ть (*карты*)? **Na ciebie dawać,** тебѣ сдава́ть; || **Dawać się,** дава́ться.

Dawanie, -ia, *ср.* дава́ніе; || сда́ча (*карт*); || **Dawanie potraw,** подава́ніе ку́шаньевъ.

Dawca, -y, *м.* да́тель, дари́тель.

Dawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница, дари́тельница.

Dawić, *см.* **Dławić.**

Dawić się, *см.* **Dławić się.**

Dawica, -y, *ж. Мед.* жа́ба, жа́бная боле́знь.

Dawiciel, *см.* **Dławiciel, Dusiciel.**

Dawien, *см.* **Dawny.** **Z dawien poszło,** и́встари пошло́. **Z dawien dawna,** изда́вна, и́встари, издре́вле.

Dawienie, *см.* **Dławienie.**

Dawnić, припомина́ть старúну́, ста́рое врéмя.

Dawniéj, прéжде, встарúну́, нѣкогда, когда́-то.

Dawniuchny, -niusieńki, -niuteńki, -niuśki, давни́шній, óчень да́вній.

Dawniuteńko, давнёхонько.

Dawno, давнó. **Oddawna, Zdawna,** изда́вна. **Od jak dawna?** съ кото́рыхъ поръ? **Z dawien dawna,** съ незапа́мятныхъ врéмёнъ.

Dawnobyły, давнопрошéдшій.

Dawnoletni, устарѣлый, обветша́лый,

вѣтхій; || старинный, древній; || давнишній.

Dawnopomny, приснопамятный.

Dawność, -ści, *ж.* давность; || продолжительность; || древность, старость. **Wszystko się psuje dawnością**, всё со временемъ (*отъ старости*) разрушается. **Dawność téj wojny**, продолжительность этой войны. **Dawność rodu, familji**, древность рода, фамиліи. *Юрид.* законная давность, *см.* **Przedawnienie.**

Dawny, древній, старый, старинный, давній, прежній. **Dawne czasy**, древнія времена, старыя времена. **Dawna przyjaźń**, старая дружба. **Dawna rodzina**, древняя, старинная фамилія. **Dawni ludzie**, старосвѣтскіе люди. **Po dawnemu**, по старинѣ, по прежнему. **Dawny oficer**, бывшій, отставной офицеръ, *см.* **Były, Bywszy.**

Dążenie, -ia, *ср.* направленіе; || * стремленіе; || наклонность. **Dążenie ciał do środka**, центробѣжность, *см.* Dążność, **Dążenie do celu**, стремленіе къ цѣли.

Dążność, -ści, *ж.* склонность, направленіе. **Człowiek ma przyrodzoną dążność do samolubstwa**, человѣкъ имѣетъ врожденную склонность къ эгоизму, человѣкъ отъ природы эгоистъ. **Zbrodnicze dążności tego pisma**, преступное направленіе этого сочиненія.

Dążyć, стремиться. **Dążyć do celu**, стремиться къ цѣли. **Dążyć do zaszczytów**, стремиться къ почестямъ.

Dbać, заботиться (*о чёмъ*), имѣть попеченіе, радѣть; || обращать вниманіе (*на что*). **O nic nie dba**, ни о чёмъ не заботится. **Nie dbam o to**, я не забочусь объ этомъ. **O to najmniéj dbam**, объ этомъ я всего менѣе забочусь. **Dbać o czyje dobro**, заботиться о чьёмъ-либо благѣ. **Dbać na kogo, na co**, заботиться о комъ, о чёмъ, обращать вниманіе на кого, на что. **Nie dbać na śmierć**, не бояться смерти.

Dbale, старательно, внимательно.

Dbałość, -ści, *ж.* старательность, заботливость, рачительность, внимательность, радѣніе.

Dbały, старательный, заботливый, рачительный, внимательный.

Dbanie, -ia, *ср.* стараніе, радѣніе, попеченіе.

Dębak, острое, крѣпкое винó.

Debankować, *см.* Zdebankować.

Debatować, спорить, разбирать, разсматривать.

Debatowanie, -a, *ср.* споръ, преніе, разсужденіе; || *Юрид.* судебное разбирательство, судебныя пренія.

Debaty, -ów, *мн.* пренія, разсужденія; || состязаніе, пререканія.

Dębczak, -a, *м.* дубина.

Dębczyna, -y, *ж.* дубокъ.

Debent, -a, *м.* должникъ, платѣльщикъ.

Debet, *Ком.* дебетъ, должны мнѣ, имѣю, долженъ мнѣ; || начётъ, остатокъ долга, недоимка, недоборъ.

Dębianka, -i, *ж.* чернильный орѣшекъ.

Dębić, дубить кожи.

Dębiec, -bca, *м.* дубина.

Dębienie, -a, *ср.* дубленіе, дубка (*кожъ*).

Dębina, -y, *ж.* дубовый лѣсъ.

Debit, *Ком.* сбытъ, продажа (*товаровъ*); || дебитъ, приходъ, лѣвая страница счёта.

Debitant, -a, *м.* мелочной торговецъ, лавочникъ.

Debitor, -a, *м.* должникъ.

Dębniak, Dębnik, -a, *м.* дубнякъ, дубовая роща.

Dębny, цвѣтомъ похожій на дубовыя листья; || хорошо выдубленный. **Dębna skóra**, выдубленная, выдѣланная кожа.

Dębowiec, -wca, *м.* дубина.

Dębowy, дубовый.

Debrza, Debra, -y, *ж.* дебрь.

Decernent, -a, *м.* судья, рѣшающій дѣло, произносящій приговоръ.

Deces, -u, *м.* ошибка въ счётѣ, недочётъ; || начётъ.

Dech, *род. п.* tchu, *м.* духъ, дыханіе, издыханіе. **Dech stracić**, задыхаться. **Dech w sobie zatrzymać**, удерживать, сдерживать своё дыханіе. **Przyjść do tchu**, собраться съ духомъ, перевести духъ, вздохнуть, придти въ себя. **Leżał ledwo co tchu mając**, онъ лежалъ, едва переводя духъ. **Do ostatniego tchu**, до послѣдняго издыханія. **Jednym tchem**, однимъ духомъ, безъ отдыха, разомъ. **Biedz co tchu stanie**, бѣжать что есть духу.

Dechowy, дыхательный.

Dęcie, -cia, *ср.* дуновеніе, вѣяніе, выдуваніе. **Dęcie wiatrów**, дуновеніе, вѣяніе вѣтровъ. **Dęcie szkła**, выдуваніе стекла.

Decydować, рѣшать, судить. **Zdecydowaliśmy, że należało natychmiast jechać**, мы рѣшили, что нужно сейчасъ же ѣхать. **Decydować o wszystkiém**, все рѣшать, обо всёмъ судить. **Decydować na prawo i na lewo**, судить и вкривь и вкось. **Decydować, Zdecydować (kogo do czego)**, заставить. **To mię zdecydowało do jechania**, это меня заставило уѣхать.

Decydować się, zdecydować się, рѣшиться. **Nie prędko się decyduje**, онъ не скоро рѣшается, онъ нерѣшителенъ. **Wkrótce mój los się zdecyduje**, вскорѣ рѣшится моя судьба.

Decydująco, рѣшительно, окончательно.

Decydujący, рѣшительный, рѣшающій; || утвердительный. **Człowiek decydujący**, рѣшительный человѣкъ.

Decyfrować, разшифровывать, разбирать, толковать (*шифры*); || разбирать, читать (*неразборчивое письмо*).

Decyfrowanie, -ia, *ср.* разбираніе, разшифровка (*письма*).

Decymalny. *см.* **Dziesiętny, Decymować, Dziesiątkować.**

Decyzja, -zji, *ж.* рѣше́ніе, опредѣле́ніе, постановле́ніе; || рѣши́тельность. **Decyzja ekonomiczna,** опредѣле́ніе по экономи́ческому предме́ту;—**kwalifikacyjna,** опредѣле́ніе о преда́ніи суду́. **Poddać pod czyją decyzją,** предста́вить на чьё разсмотрѣ́ніе, рѣше́ніе. **Już zapadła decyzja,** рѣше́ніе уже́ наступи́ло, вы́шло. **Oblężeni pokazali wiele decyzji,** осаждённые показа́ли большу́ю рѣши́тельность. **Człowiek z decyzją,** рѣши́тельный челове́къ.

Dedukcja, -ji, *ж.* вы́четъ (*изъ суммы*), сба́вка, ски́дка; || подро́бное исчисле́ніе, изложе́ніе; || вы́водъ сле́дствій, *см.* **Wywód.**

Dedykacja, -ji, *ж.* посвяще́ніе (*кни́ги*).

Dedykować (komu dzieło), посвяща́ть кому́ сочине́ніе.

Defalka, -i, Defalkata, -y, *ж.* вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка, сба́вка; || отерóчка.

Defalkować, вычита́ть, дѣлать ски́дку, сба́вку.

Defekacja, -ji, *ж. Мед.* **испражне́ніе.**

Defekować, очища́ть.

Defekt, -u, *м.* **недоста́токъ, недочётъ,** начётъ; || дефе́ктъ, разрóзненные листы́ кни́ги, *см.* **Deficyt. W summie tysiąca rubli pokazało się dziesięć rubli defektu,** изъ тысячи рублей не доста́ло десяти́ рублей, не оказа́лось на лицо́ десяти́ рублей. * **Nie wyjdzie z tego defektu,** онъ не вылечится отъ э́той болѣзни.

Defektowy, непóлный, дефе́ктный. Egzemplarze defektowe, непóлные экземпля́ры.

Deferować, предлага́ть; || Deferować komu przysięgę, полага́ться на чьё-либо клятвенное показа́ніе.

Deficyt, -u, *м.* **недочётъ,** недоста́токъ, дефици́тъ.

Defilować, дефили́ровать, проходи́ть одни́ъ за другимъ (*о войска́хъ*).

Definicja, -ji, *ж.* **опредѣле́ніе; || рѣше́ніе,** постановле́ніе.

Definjować, назнача́ть; || опредѣля́ть; || рѣша́ть, постановля́ть, полага́ть.

Definjowanie, -ia, *ср.* опредѣле́ніе, постановле́ніе.

Definitarz, -a, *м.* **за́ла монасты́рскихъ** совѣща́ній.

Definitor, -a, *м.* помóщникъ о́рденскаго генера́ла, осóбенно въ о́рденѣ св. Франци́ска.

Defluktacja, -ji, *ж.* спла́вка.

Defraudacja, -ji, *ж. см.* **Przemycanie.**

Defraudant, -a, *м. см.* **Kontrabandzista.**

Defraudować, *см.* **Przemycać.**

Dęga, -i, *ж.* ушúбъ, синя́къ, синева́, *см.* **Pręga.**

Degradacja, -ji, *ж.* низложе́ніе; || разжа́лованіе, лише́ніе (*чина, о́рдена, зва́нія*), *см.* **Utrata stopnia, Utrata szlachectwa, Odświęcenie.**

Degradować, разжа́ловать, лиша́ть чи́на, зва́нія, *см.* **Stopień. Degradować kogo na prostego żołnierza,** разжа́ловать кого́ въ солда́ты.

Deista, -y, *м.* дéистъ, однобóжникъ.

Deistka, -i, *ж.* дéистка, однобóжница.

Deizm, -u, *м.* дéизмъ, однобóжіе.

Deka, -i, *ж.* попóна, вальтра́пъ (*на лошади*); || покрыва́ло; || дéка (*на инструме́нтахъ*). **Deka piersiowa,** груди́нка, грудна́я кость, *см.* **Daga.**

Dekanalny, дека́нскій, *см.* **Dziekański.**

Dekanat, -u, *м.* дека́нство.

Dekatyzować, декатирова́ть.

Dekiel, -kla, *м.* огни́во (*у ружья́*).

Deklamacja, -ji, *ж.* деклама́ція, витíйство; || напы́щенныя слова́; || высокопáрное, напы́щенное сло́во *или* рѣчь; || произнесе́ніе стихóвъ *или* рѣчи.

Deklamacyjny, деклама́торскій; || высокопáрный, велерѣчи́вый.

Deklamator, -a, *м.* деклама́торъ.

Deklamować, деклами́ровать, произноси́ть (*стихи́, рѣчь*).

Deklaracja, -ji, *ж.* объявле́ніе, заявле́ніе; || о́пись, фактýра (*това́ровъ*); || *Юрид.* показа́ніе; || запи́ска, мемуáръ; || разъясне́ніе (*указа́*); || **Deklaracja na piśmie,** подпи́ска, пи́сьменное заявле́ніе.

Deklarant, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Deklarować, открыва́ть; || предъявля́ть, заявля́ть, объявля́ть; || пока́зывать, дѣлать показа́ніе (*въ судѣ*). **Deklarować towary na komorze,** предъявля́ть това́ры въ тамóжнѣ. || **Deklarować (komu co),** обѣща́ть, дать подпи́ску.

Deklarować się, объясня́ться; || объявля́ть себя́; || выска́зываться; || открыва́ться. **Nie chce się względem tego deklarować,** онъ не хóчетъ выска́зываться объ э́томъ. **Deklarować się za kim,** объявля́ть себя́ на чьéй-либо сторонѣ. **Deklarować się komu z czém,** обѣща́ть, обѣща́ться, сули́ть (*кому́, что́*).

Deklarowanie, заáвка, *см.* **Deklaracja.**

Deklarujący, объяви́тель.

Deklinacja, -ji, *ж. Грам.* склоне́ніе (*имéнъ*), *см.* **Forma, Odmiana.**

Deklinować, *см.* **Przypadkować, Odmieniać.**

Dekokt, -u, *м.* декóктъ, отвáръ.

Dekoloryzacja, -ji, *ж.* линя́ніе, обезцвѣчиваніе.

Dekompozycja, -ji, *ж. Хим.* разложе́ніе (*вещества́*).

Dekoncertować, разстрóивать, сбива́ть; || * смущáть, приводи́ть въ замѣша́тельство.

Dekoracja, -ji, *ж.* украше́ніе; || *Театр.* декора́ція; || знáкъ отли́чія, **о́рденскій** знакъ, о́рденъ.

Dekret, -u, *м. см.* **Wyrok.**

Dekretacja, -ji, *ж.* резолю́ція, **рѣше́ніе,** постановле́ніе приговóра.

Dekretały, -ów, *мн.* **декрета́лія, постановле́ніе** (*пéрвыхъ папъ*).

Dekretarz, -a, *м.* реéстръ судéбныхъ рѣшéній.

Dekretować, *см.* **Wyrokować, Skazać.**

Dekretowany, *см.* **Skazany.**

Dekretowy, относя́щійся къ рѣшéнію дѣла.

Delacja, -ji, *ж.* доно́съ, оговóръ, извѣтъ.

Delata, -y, *ж. Юрид.* вѣдомость о просрóченныхъ податя́хъ и недои́мкахъ. **Być na delacie,** подлежáть взысканію просрóченныхъ податéй и недои́мокъ; || донесéніе (*судý*), *см.* **Delacja.**

Delator, -a, *м.* доно́счикъ, обвини́тель.

Delatorka, -i, *ж.* доно́счица, обвини́тельница.

Delegacja, -ji, *ж.* делегáція, депутáція; || командирóвка; || собráніе вы́борныхъ, *см.* **Nowacja.**

Delegat, -a, *м.* депутáтъ, делегáтъ, вы́борный, уполномóченный, командирóванный.

Delegować, уполномóчивать, наряжáть, поручáть; || ввѣря́ть, довѣря́ть; || командировáть.

Delegowanie, -nia, *ср.* командирóвка; || поручéніе.

Delegowany, *см.* **Delegat.**

Delektować się, наслаждáться, утѣшáться.

Deliberacja, -ji, *ж.* разсужденіе, совѣщáніе; || размышлéніе.

Deliberować, разсуждáть, обсуждáть; || совѣщáться, *см.* **Namyślać się, Rozważać.**

Delicje, -ij, *мн.* наслажденіе, удовóльствіе.

Delikacik, -a, *м.* сластёна, лáкомка; || нѣженка, *см.* **Pieszczoszek.**

Delikatka, -i, *ж.* изнѣженная жéнщина.

Delikatnie, нѣжно, осторóжно, искýсно; || тóнко, разбóрчиво.

Delikatnis, *см.* **Delikacik.**

Delikatność, -ści, *ж.* деликáтность, тóнкость, нѣжность, мя́гкость; || лёгкость; изя́щество; || * осторóжность, осмотри́тельность; || прія́тность, прія́тный вкусъ; || утончéнность; || щекотли́вость; || снисходи́тельность. **Delikatność rysów twarzy,** нѣжность чертъ лицá. **Delikatność roboty ręcznéj,** нѣжность, тóнкость ручнóй рабóты **Delikatność postępowania,** деликáтность обхожденія. **Strofować kogo z delikatnością,** наказывать кого́ крóтко, слегкá.

Delikatny, деликáтный, нѣжный, мя́гкій; || щекотли́вый; || трýдный, затрудни́тельный; || утончéнный, тóнкій, разбóрчивый; || вѣжливый. **Delikatne uczucie,** нѣжное чýвство. **Delikatna materja,** щекотли́вое дѣло. **Położenie delikatne,** трýдное, щекотли́вое положéніе. **Delikatne pytanie,** затрудни́тельный вопрóсъ. **Smak delikatny,** нѣжный, тóнкій вкусъ. **Ucho delikatne,** нѣжное ýхо. **Delikatny wyrzut,** деликáтный упрёкъ.

Delikwent, -a, *м.* престýпникъ осуждённый на смéрть.

Delikwentka, -i, *ж.* престýпница осуждённая на смéрть.

Delineacja, -ji, *ж.* чертёжъ, óчеркъ; || черчéніе.

Demarkacja, -ji, *ж.* демаркаціóнная погрáничная лúнія; || * чертá разграничéнія.

Demarkacyjny, демаркаціóнный, погрáничный.

Demokracja, -ji, *ж.* демокрáтія.

Demokracki, демократúческій.

Demokrat, -a, Demokrata, -y, *м.* демокрáтъ.

Demokratka, -i, *ж.* демокрáтка.

Demokratycznie, демократúчески.

Demokratyczny, демократúческій, *см.* **Gminowładny.**

Demokratyzm, -u, *м.* демократúзмъ.

Demon, -a, *м.* бѣсъ, дья́волъ, чортъ, нечúстый, лукáвый; || духъ, дéмонъ.

Demonomanja, -ji, *ж.* демономáнія, видъ помѣшáтельства, при котóромъ больнóй считáетъ себя́ одержúмымъ бѣсомъ.

Demonstracja, -ji, *ж. см.* **Okazanie, Okaz.**

Denarek, -rka, *м.* тагáнъ, тренóжникъ.

Dendrolit, -u, *м.* окаменѣлое дéрево.

Denko, -a, *ср.* дóнышко.

Denność, -ści, *ж. Мед.* подáгра, костолóмъ, суставолóмъ.

Denny, чрéсленный, бéдренный. **Denna niemoc,** *см.* **Denność.**

Denny, дóнный, *см.* **Dno.**

Denominacja, -ji, *ж.* наименовáніе, названіе.

Dentysta, -y, *м.* зубнóй врачъ, дантúстъ.

Denuncjacja, -ji, *ж.* доно́съ, извѣтъ.

Denuncjant, -a, *м.* доно́счикъ, доноси́тель.

Denuncjować, доноси́ть.

Deokkupacja, -ji, *ж.* занятіе, завладѣніе.

Depaktacja, -ji, *ж.* незакóнное трéбованіе, вымогáтельство.

Depastycja, -ji, *ж.* раздѣлéніе.

Dependencja, -ji, *ж.* зависúмость, подчинéнность, подвлáстность.

Dependent, a, *м.* зависúмый, подчинéнный, подвлáстный; || пúсарь, писéцъ (*у защúтника, у рéгента*).

Dependować, зависéть, находúться въ подчинéнности, зависéть отъ кого́, отъ чего́. *См.* **Zależeć, Zawisłym być.**

Depesza, -y, *ж.* депéша.

Deponent, -a, *м.* вклáдчикъ, отдающій на сохранéніе; || свидѣтель въ судѣ дающій показáніе.

Deponować, носúть, давáть на хранéніе; ввѣря́ть, довѣря́ть (*деньги и пр.*); || носúть залóгъ.

Deponowanie, -a, *ср.* отдáча на хранéніе; || внесéніе залóга.

Depopularyzacja, -ji, *ж.* потéря популя́рности, народной любви́.

Depopularyzować, лишáть популя́рности, наро́дной любви́; **-się**, теря́ть наро́дную любо́вь.

Deportacja, -ji, *ж.* ссы́лка, изгна́ніе на всю жизнь.

Depozycja, -ji, *ж.* показа́ніе, свидѣ́тельство (*въ судѣ*).

Depozyt, -u, *м.* отда́ча на хране́ніе; || депози́тный вкладъ, взносъ; || вещь о́тданная на хране́ніе; || складъ, сохра́нная казна́; || храни́лище. **Pieniądze złożyć do depozytu**, отда́ть де́ньги на хране́ніе. **Z depozytu odebrać**, взять де́ньги изъ сохра́нной казны́.

Depozytarjusz, -a, *м.* храни́тель, блюсти́тель; || вкла́дчикъ.

Depozytowy, депози́тный.

Deprekacja, -ji, *ж.* испра́шиваніе прощéнія, про́сьба о прощéніи.

Deptać, топта́ть, попира́ть; || мять, жать, выжима́ть; || вали́ть (*сукна*). **Deptać po błocie**, шлёпать по грязи́. **Deptać koło czego, za czém**, стара́ться, хлопота́ть о чёмъ, ухáживать за чѣмъ. **Deptać wino**, выжима́ть, дави́ть виногра́дъ. **Deptać prawa ludzkości**, попира́ть человѣ́ческія права́. **Deptać glinę**, мять гли́ну.

Deptacz, -a, *м.* вали́льщикъ, сукнова́лъ; || дави́льщикъ виногра́да.

Deptak, -a, *м.* вали́льный пестъ, валу́ша.

Deptalnia, -i, *ж.* вали́льня, сукнова́льня; || тискй́ (*виногра́дные*).

Deptanie, -nia, *ср.* вали́ніе (*сукна́*); дави́ніе (*виногра́да*).

Deputacja, -ji, *ж.* депута́ція, посо́льство; || собра́ніе вы́борныхъ, представи́телей, зе́мскихъ лю́дей; || депута́тство, представи́тельство. **Deputacja**, депута́ція состоя́щая изъ пяти́ лицъ.

Deputat, -a, *м.* депута́тъ; || вы́борный, представи́тель; || *Стар.* **Deputat w drzewie**, опредѣ́ленная доста́вка дровъ (*для монастыре́й и т. п.*) въ го́дъ.

Deputować, отправля́ть, наряжа́ть депута́томъ, вы́борнымъ.

Deputowany, депута́тъ, вы́борный, представи́тель, по́сланный.

Dera, -y, *ж.* попо́на, вальтра́пъ.

Dereń, -enia, *м.* де́ренъ, кизи́ль (*де́рево*).

Dereniak, -u, *м.* де́реновое вино́.

Dereniowy, де́реновый.

Deresz, -a, *м.* рыжеча́лая съ про́сѣдью ло́шадь.

Dereszowaty, рыжеча́лый.

Derkacz, -a, *м. см.* **Chruściel.**

Derogacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, нарушéніе (*зако́на, правъ и т. п.*).

Deriwacja, -ji, *ж.* отво́дъ, отведе́ніе (*воды́*). *Медиц.* отвлече́ніе (*кро́ви, мокро́ты*). *Грам.* происхожде́ніе, произведе́ніе (*сло́ва*).

Desinfekcya, -ji, *ж.* очище́ніе во́здуха.

Deska, -i, *ж.* доска́. **Deska wyborowa**, чи́стая доска́,—**niewyborowa**, получи́стая,—**bukszteiowa**, кружа́льная доска́,—**parapetowa**, подоко́нная.

Deskrypcja, -ji, *ж.* описа́ніе; || опи́сь.

Desperacki, отча́янный, безнаде́жный. **Po desperacku**, отча́янно.

Desperacja, -ji, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность.

Desperat, -a, *м.* отча́янный, бѣшеный.

Desperatka, -i, *ж.* отча́янная, бѣшеная.

Desperować, *см.* **Rozpaczać.**

Despota, -y, *м.* де́спотъ, самовласти́тель.

Despotycznie, деспоти́чески, самовла́стно.

Despotyczność, -ści, *ж.* деспоти́змъ, самовла́стіе.

Despotyczny, деспоти́ческій, самовла́стный.

Despotyzm, -u, *м.* деспоти́змъ.

Destrukcja, -ji, *ж.* истребле́ніе, разруше́ніе.

Destylacja, -ji, *ж.* го́нка, вы́гонка, перего́нка, дистиля́ція, дистилиро́вка.

Destylarnia, -i, *ж.* дистили́рный, перего́нный заво́дъ; || винокýрня, винокýренный заво́дъ.

Destylator, -a, *м.* перего́нщикъ, дави́льщикъ, вы́курщикъ, дистиля́торъ; || винокýръ.

Destylować, перегоня́ть, дистили́ровать.

Destylowanie, *см.* **Destylacja.**

Destytucja, -ji, *ж.* отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Destytuowany, исключённый изъ слу́жбы, лишённый до́лжности.

Deszcz, -u, *м.* дождь, до́ждикъ, до́жжикъ. **Duży, rzęsisty deszcz**, кру́пный дождь. **Deszcz nawałny**, проливно́й дождь.

Deszczka, -i, *ж.* дощéчка.

Deszczonośny, дождли́вый, дожденóсный.

Deszczorodny, *см.* **Dżdżysty.**

Deszczówka, -i, *ж.* дождева́я вода́.

Deszczownik, -a, *м.* зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*).

Deszczowy, дождево́й.

Deszczułka, -i, *ж. см.* **Deszczka.**

Deszczyć, дождя́ть, *см.* **Dżdżyć, Zadeszczyć się.**

Deszczyk, -u, *м.* до́ждичекъ.

Deszczysty, *см.* **Dżdżysty.**

Detaksacja, -ji, *ж.* переоцѣ́нка.

Detaksator, -a, *м.* переоцѣ́нщикъ.

Detaliczny, ро́зничный; || подро́бный; || раздроби́тельный.

Detencja, -ji, *ж. Юрид.* завладѣ́ніе; || задержа́ніе, заключéніе, ваточéніе, аре́стъ.

Detencyjny, аресто́нтскій.

Determinacja, -ji, *ж.* сме́лость, рѣши́тельность, твёрдое намѣреніе.

Determinować, установля́ть, опредѣля́ть.

Determinować się, рѣша́ться, вознамѣ́риваться.

Deterjoracja, -ji, *ж.* поврежде́ніе, по́рча; || паде́ніе, упа́докъ.

Dętka, -i, *ж.* бу́сы, *мн.*, подде́льныя пе́рлы.

Detonacja, -ji, *ж.* фальши́вое пѣ́ніе.

Detonować, фальши́вить; || * сбить съ то́лку.

Detrakcyjny, *см.* **Wywozowy.**

Detraktacja, -ji, *ж.* порица́ніе, поноше́ніе, злосло́віе, хуле́ніе.

Detronizacja, -ji, *ж.* сверже́ніе съ прест**о́**ла, низложе́ніе.

Detrunkacja, -ji, *ж.* вы́четъ.

Detrunkować, вычита́ть.

Detto, Ditto, того́-же, то́же, какъ вы́ше.

Dewastacja, -ji, *ж.* опустоше́ніе, погро́мъ.

Dewocja, -ji, *ж.* на́божность, благоче́стіе.

Dewolucja, -ji, *ж.* *Юрид.* перехожде́ніе, переда́ча.

Dewot, -a, *м.* ханжа́, свято́ша.

Dewotka, -i, *ж.* на́божная, богомо́лка, ханжа́.

Dezercja, -ji, *ж.* побѣ́гъ, бѣ́гство; || *Юрид.* просро́чка апелля́ціи.

Dezerter, -a, *м.* дезерти́ръ, бѣгле́цъ, бѣ́глый.

Dezorganizacja, -ji, *ж.* разстро́йство, разруше́ніе; || *Мед.* поврежде́ніе.

Dezorganizować, разстро́ивать, разруша́ть.

Dezygnacja, -ji, *м.* означе́ніе, указа́ніе.

Dezynfekcja, -ji, *ж.* дезинфе́кція, очище́ніе отъ зара́зы, оку́риваніе.

Diffamacja, -ji, *ж.* поноше́ніе, опозо́риваніе, опозо́реніе, клевета́.

Diffamować, поноси́ть, позо́рить, безсла́вить, злосло́вить.

Differencja, -ji, *ж.* разли́чіе, ра́зница, ра́зность, несхо́дство; || *Мат.* ра́зность.

Differencyjny, *Мат.* дифференціа́льный; || разли́чный, ра́зный, *см.* **Sprawa.**

Dilacja, -ji, Dilata, -y, *ж.* отсро́чка.

Dilatoryjny, *Юрид.* отлага́тельный, заме́дляющій.

Dimidia, полови́на.

Diskonto, Dyskonto, диско́нтъ, учётъ, ски́дка, усту́пка.

Ditto, *см.* **Detto.**

Djak, Djakowiec, Djakowstwo, *см.* **Dziak, Dziakowiec, Dziakowstwo.**

Djabeł, -bła, *м.* чортъ, бѣсъ, дья́волъ, сатана́. **To djabła warto**, это ни къ чо́рту не годи́тся. **Djabłami na kogo rzucać**, посыла́ть кого́ къ чо́рту. **Niech mię djabeł porwie**, чтобъ чортъ меня́ побра́лъ. **Zkąd u djabła on to wszystko bierze?** кой чортъ, отку́да э́то онъ всё берётъ? **Ki djabeł ci to powiedział?** **Kto u djabła ci to powiedział?** кой чортъ э́то вамъ сказа́лъ? **Po djable sprawa**, чертовское де́ло. **Idź do djabła, stupáj къ чо́рту.** *Послов.* **Nie taki djabeł straszny, jak go malują**, не такъ стра́шенъ, *или* чёренъ чортъ, какъ его́ малю́ютъ. **Kto przed piekłem mieszka, musi djabła prosić w kmotry**, кто живётъ у са́маго а́да, до́лженъ проси́ть чо́рта въ кумовья́ (т. е. по необходи́мости прихо́дится дружи́ться съ злы́ми людьми́).

Djabełek, -łka, *м.* чертёнокъ, дья́волёнокъ, бѣсёнокъ; || ландскне́хтъ (*ка́рта игра́*).

Djabelnie, черто́вски, дья́вольски, ужа́сно.

Djabelny, черто́вскій, дья́вольскій, прокля́тый.

Djabelski, дья́вольскій, бѣсо́вскій, сатани́нскій.

Djabelsko, черто́вски, дья́вольски.

Djabelstwo, -a, *ср.* чертовщи́на, дья́вольщина, бѣсо́вщина; || *вообще́:* че́рти, дья́волы. **Narody te dzieci swoje ofiarowali djabelstwu**, э́ти наро́ды принесли́ въ же́ртву черти́мъ дѣтя́й свои́хъ.

Djablątko, -a, *ср.* дьяволёнокъ, бѣсёнокъ, чертёнокъ.

Djable, *см.* **Djabeł.**

Djablica, -y, *ж.* черто́вка.

Djabłowy, черто́вскій, чо́ртовъ.

Djabolista, -y, *м.* одержи́мый бѣсомъ.

Djadem, -u, *м.* диади́ма, вѣне́цъ.

Djafragma, -y, *ж.* *Анат.* грудобры́шная прегра́да, бло́на утро́бная *или* гусакова́я перепо́нка, вздо́шье, гусачи́ха.

Djagonal, -i, *ж.* *Мат.* діагона́льный, искосный.

Djak, -a, *м.* причётникъ, *см.* **Dziak.**

Djakon, -a, *м.* дія́конъ, дья́конъ.

Djakonica, -y, *ж.* дія́конисса.

Djakonowy, дія́коновъ, дья́коновъ.

Djakoński, дія́конскій, дья́конскій.

Djakoństwo, -a, *ср.* дья́конство, дья́конское зва́ніе.

Djalekt, -u, *м.* нарѣ́чіе, го́воръ, дія́лектъ.

Djalektyk, -a, *м.* діале́ктикъ, ло́гикъ.

Djalektyka, -i, *ж.* діале́ктика, ло́гика.

Djalog, -u, разгово́ръ, діало́гъ.

Djalogicznie, діалоги́чески.

Djament, -u, *м.* алма́зъ.

Djamentowy, алма́зный.

Djametr, -u, *м.* *см.* **Średnica.**

Djarja, -ji, *ж.* *Мед.* поно́съ; || *Горн.* пае́къ, раці́онъ, по́рція.

Djarjusz, -u, *м.* журна́лъ, дневни́къ.

Dla, для, ра́ди. **Podróżować dla zdrowia**, путеше́ствовать для здоро́вья. **Dla miłości bożej**, изъ любви́ къ Бо́гу. **Poważają go dla jego dobrych przymiotów**, его́ уважа́ютъ за его́ хоро́шія ка́чества. **Czułość matki dla dzieci**, не́жность ма́тери къ дѣ́тямъ. **Dla tego**, поэ́тому. **Dla tego, że...** потому́ что...

Dłabić, Dławić, жать, сжима́ть; || дави́ть, выжима́ть.

Dławić, *см.* **Dłabić.**

Dławien'e, -ia, *ср.* удýшливость; стѣнéніе, сжáтіе.

Dławimuszka, -i, *ж.* мухолóвка (*птичка*).

Dłoń, -ni, *ж.* ладóнь. *Старослав.* длань; || рукá. **Jak na dłoni,** какъ на ладóни. **Dłoń komu podać,** подáть комý рýку. **Dłonią w dłoń bili, uderzyli,** удáрили по рукáмъ. **W dłoni dłoń,** рукá въ рукѣ, рукá съ рукóю; || пáдень, чéтвертъ аршúна, *см.* Piędź.

Dłoniasty, ладóнчатый; || длaневúдный, лáпчатый. *Бот.* **Liście dłoniaste,** лáпчатые лúстья.

Dłoniatonogi, лапчатоногій.

Dłonisty, ладóнчатый, **длaневúдный,** лáпчатый.

Dłóto, *см.* **Dłuto.**

Dłubać, рыть, взрывáть; || ры́ться, копáться, шáрить; || ковырáть, долбúть. **Dłubać w zębach,** ковырáть въ зубáхъ. **Dłubać w nosie,** ковырáть въ носý; || **Dłubać się,** мéдлить, мѣшкать, копáться.

Dłubacz, -a, *м.* долбúй, долбýха; || *Горн.* долбúло, крýглое долотó; || *копýнъ, копотýнъ.

Dłubaczka, -i, *ж.* копýнья. *См.* **Dłubacz.**

Dłubała, -y, *м.* **Dłubalski, -iego,** *м.* копýнъ, копотýнъ.

Dłubanie, -ia, *ср.* разрытіе, раскáпываніе, долблéніе, ковырúніе.

Dłubanina, -y, *ж.* неповоротливость, копотлúвость; || скýчная, копотлúвая работа.

Dług, -u, *м.* долгъ. **Upominać się o dług,** трéбовать уплáты дóлга. **Być w długach** по уши. **Mam dług u ciebie,** за тобóю есть долгъ; || * **Uiścić się z długu wdzięczności,** заплатúть долгъ благодáрности. **Dług hipoteczny,** долгъ обезпéченный на имѣніи крѣпостнымъ порядкомъ.

Długawy, *см.* **Obdłużny, Podłużny.**

Długi, дóлгій; || длúнный. **Długa droga,** дóлгій путь, длúнная дорóга. **Długie lata,** дóлгіе гóды. **Długa ulica,** длúнная ýлица. **Mieć długi język,** имѣть длúнный языкъ. **Mieć długie ręce,** имѣть длúнныя рýки (*красть*). **Mieć długie nogi,** имѣть длúнныя нóги (*шибко бѣгать*). **Paść jak długi,** растянýться во вéсь ростъ.

Długo, *сравн. ст.* **Dłużéj,** дóлго, долговрéменно, дóлгое врéмя. **Na długo,** на дóлгое врéмя. **Na jak długo?** наскóлько врéмени? **Jak długo mu się spodoba,** наскóлько емý бýдетъ угóдно. **Długo, zadługo trwać,** продолжáться слúшкомъ дóлго. **Długo w noc,** въ сáмую глубóкую ночь. **Długoby to mówić,** дóлго бы объ этомъ нýжно было говорúть. **Niezadługo,** вскорѣ, *см.* **Wkrótce. Długo się nosić,** носúть длúнное плáтье.

Długocierpliwość, -ści, *ж.* долготерпѣніе.

Długocierpliwy, долготерпѣлúвый.

Długoczesny, долговрéменный.

Długodzienny, многодневный.

Długodzioby, *Зоол.* долгоносый; || длинноры́лый.

Długojęzyczny, долгоязы́чный.

Długoletni, долголѣтній, многолѣтній.

Długoletność, -ści, *ж.* долговѣчность, долголѣтіе.

Długomyślność, -ści, *ж.* долготерпѣніе, крóтость.

Długomyślny, долготерпѣлúвый, крóткій.

Długonogi, длинноногій.

Długonos, -a, *м. Зоол.* жукъ.

Długonosy, долгоносый.

Długopamiętny, достопáмятный.

Długopłynność, -ści, *ж.* плáвность.

Długopomny, достопáмятный.

Długoręki, долгорýкій.

Długoroczny, *см.* **Długoletni.**

Długość, -ści, *ж.* длинá; || долготá (*дня*).

Długość ulicy, drogi, длинá ýлицы дорóги.

Długość i szerokość geograficzna, географúческая долгота и широта.

Długosz, -a, *м.* долговúзый человѣкъ, ды́лда, жердáй.

Długoszatny, долгопóлый.

Długoterminowy, долгосрóчный.

Długotrwałość, ści, *ж.* продолжúтельность.

Długotrwały, продолжúтельный, долговрéменный; || хронúческій.

Długowieczność, -ści, *ж.* долговѣчность.

Długowieczny, долговѣчный.

Długowłosy, длинноволóсый.

Długowy, долговóй. **Długowy regestr, długowa książka,** долговáя книга.

Długożytny, *Дидакт.* живýщій дóлѣе обыкновéннаго.

Dłutnik, -a, *м.* чеканщикъ.

Dłuto, -a, *ср.* долотó, рѣзéцъ; || долбúло; || *Горн.* зубúло, ваяло, забýрникъ. **Dłutko, -a,** *ср.* долотцó, рѣзéцъ; || *Горн.* ваяльцо, долотцó.

Dłutować, чеканúть, высѣкáть.

Dłutowanie, -ia, *ср.* чеканка; || оборóнная *или* чеканная работа.

Dłutowy, чаканный.

Dłuż, -y, *ж.* **Dłuża, -y,** *ж.* длинá. **Dwa łokcie na dłuż, w dłuż,** два локтя вдлинý. **Wdłuż czego iść,** идтú вдоль чего, *см.* **Wdłuż, Wzdłuż, Podłuż;** || *Плотн.* снуръ, шнурóкъ.

Dłużce, *мн., род. п.* **dłużec,** *Сокол.* обнáсцы, *мн.*

Dłużej, дóльше, длиннѣе.

Dłużek, -żku, *м.* должóкъ.

Dłużen, dłużny, дóлженъ, **дóлжный.** *См.* **Winien, Powinien.**

Dłużeń, -żnia, *м.* длúнная доскá для закладки ýлья.

Dłużmiernica, -y, *ж.* лонгимéтръ.

Dłużmiernictwo, -a, *ср.* лонгимéтрія.

Dłużnia, -i, *ж.* длинá, долготá, *см.* **Dłużeń.**

Dłużnica, -y, *ж.* должнúца.

Dłużniczy, относящійся къ должнику, принадлежащій къ должнику.

Dłużnik, -a, *м.* должникъ.

Dłużność, -ści, *ж.* обязанность, обязательство.

Dłużny, *см.* **Dłużen.**

Dłuższość, -sci, *ж.* лишекъ, излишекъ.

Dłużyć, продлить, удлинять, продолжать, тянуть, проволакивать.

Dłużyć się, продолжаться, длиться; || входить въ долги, задолжать.

Dłużyna, Dłużyzna, -y, *ж.* длина, долгота, длинота.

Dma, -y, *ж.* дуновение, дыхание.

Dmuch, -u, *м.* вѣяние, дуновение, *см.* **Podmuch.**

Dmuchać, дуть, выдувать, сдувать; || вѣять; || пыхтѣть. **Dmuchać w ogień**, раздувать огонь. **Kto się na gorącém sparzy, i na zimno dmucha**, обожжёшься на молокѣ, будешь дуть на воду. **Dmuchać komu na ucho**, надувать, трубить кому въ уши, наушничать. **Dmuchać w niebo**, подымать носъ къ верху, гордиться. **Dmuchać komu pod nos, w nos**, поступать надменно, высокомерно. *Прок.* **Dmuchnąć**, удрать, улизнуть, убѣжать. **I dmucha i chucha**, ни тепло, ни холодно; ни рыба, ни мясо; ни то, ни сё; безъ характера. **Dmuchać w palce**, дуть себѣ въ пальцы, въ кулакъ (*отъ холода*). **Przeciw wiatru dmuchać**, противъ рожна прать. **Dmuchać komu w kaszę**, мѣшаться въ чужія дѣла, не въ своё дѣло. **W ul dmuchnąć**, раздражить, разсердить врага, подлить масла въ огонь. **Dmuchnę i zaraz będzie**, стопитъ мнѣ пикнуть и сей-часъ будетъ. **Dmuchnąć w papę, dmuchnąć kogo w ucho**, дать пощёчину, съ ѣздить по уху. **Dmuchnąć w nogi**, удрать во всѣ лопатки, пуститься на утёкъ, навострить лыжи, улепётывать.

Dmuchacz, -a, *м.* раздувальщикъ.

Dmuchanie, -nia, *ср.* дуновение, вѣяние.

Dmuchawka, -i, *ж.* паяльная трубка; || продувной стволъ; || отводъ, сарбаканъ, проводная труба; || бумажка свёрнутая въ трубочку.

Dmuchnąć, дунуть, *см.* **Dmuchać.**

Dna, -y, *ж. см.* **Denność.**

Dnieć, разсвѣтать.

Dnienie, -nia, *ср.* разсвѣтъ.

Dniować, дневать.

Dniowanie, -nia, *ср.* **Dniówka**, -i, *ж.* днёвка.

Dniowy, денной, дневной, *см.* **Dzienny.**

Dno, -a, *ср.* дно. *Горн.* **Dno szybu**, почва шахты; **fryszerskie**, донная доска. **Dno chodnika, lub sztolni**, подошва, почва.

Do, *Предл.* до, къ, ко, въ, во, на, для, *см.* **Ku.** **Pójść do kościoła**, пойти въ церковь. **Iść do ołtarza**, идти къ алтарю. **Zaprządz do pługa**, запречь въ плугъ. **Rzucić się do nóg komu**, броситься кому къ ногамъ. **Strzelać do celu**, стрѣлять въ цѣль. **Napisać do przyjaciela**, написать къ другу. **Odroczyć rzecz do jutra**, отложить дѣло до завтра. **Być do czegoś**, быть полезнымъ, годиться, служить къ чему. **Przykładać się do nauk**, прилежать къ наукамъ. **Udaj się do niego**, отправься къ нему. **Z Paryża do Genewy jechać**, ѣхать изъ Парижа въ Женеву. **Ubrany czarno od stóp do głowy**, одѣтъ въ чёрномъ съ ногъ до головы. **Pracować od rana do wieczora**, трудиться съ утра до вечера. **Jeden ma się do dwóch, jak dwa do czterech**, одинъ относится къ двумъ, какъ два къ четырёмъ. **Do jutra**, до завтра. **Do zobaczenia, do widzenia**, до свиданія. **Łyżeczka do kawy**, кофейная ложка. **Szczoteczka do zębów**, щёточка для зубовъ. **Żelazko do prasowania**, утюгъ для глаженья. **Dwadzieścia do trzydziestu osób**, отъ двадцати до тридцати лицъ. **Dobre do jedzenia**, вкусно для ѣды. **Trudne do strawienia**, трудно переваривается. **Do mnie!** ко мнѣ! **Do broni!** къ ружью! **Tłumaczyć co do słowa**, переводить слово въ слово, дословно. **Mieć wolny przystęp do kogo**, имѣть свободный доступъ къ кому. **Wejść do pokoju**, войти въ комнату. **Cofnąć się do lasu**, отступить къ лѣсу. **Wsadzić kogo do więzienia**, посадить кого въ тюрьму. **Wsiąść do powozu**, сѣсть въ экипажъ. **Jeździć z prowincji do prowincji**, ѣздить изъ провинціи въ провинцію. **Do śmierci**, до смерти. **Do wieczora**, до вечера. **Do dnia**, до разсвѣта; **wstawać do dnia**, вставать передъ разсвѣтомъ, до разсвѣта, *см.* **Aż.** **Było ich do pięćdziesięciu**, ихъ было до пятидесяти, *см.* **Blizko, Około.** || **Raz do roku**, одинъ разъ въ годъ, *см.* **Co.** || **To nie do niego ten list**, это письмо не къ нему. **To człowiek nie do wojskowości stworzony**, этотъ человѣкъ не рождёнъ для военной службы. **Koń dobry do kabrjoletu**, лошадь годная въ кабріолетъ, для упряжки въ кабріолетъ. **Co do mnie**, что касается до меня, относительно меня. **Strzelić do kogo**, стрѣлять въ кого. **Dać ognia do kogo**, выстрѣлить въ кого. **Robić przypisy do jakiego autora**, дѣлать примѣчанія къ какому автору. **Napisać wiersze do muzyki**, написать стихи для музыки. **Dorobić, ułożyć muzykę do wierszy**, сочинить музыку къ стихамъ, положить стихи на музыку. **Wpół do pierwszej, do drugiej, do trzeciej, etc.** половина перваго (*часа*), втораго, третьяго и т. д. **A do domu! ступай домой!** **Człowiek do czynu**, дѣятельный человѣкъ, способный дѣйствовать. **Człowiek i do rady i do pałasza**, человѣкъ способный и для совѣта и для войны. **Człowiek do pożyczki**, человѣкъ обходительный, товарищескій. **Jak do jakiej miary**, смотря по тому, какова мѣра. **Jak do roku**, смотря по тому, какой годъ. **Do rzeczy**, *см.* **Rzecz.** **Do pra-**

wdy, *см.* Doprawdy. Do razu, *см.* Od razu. Ode drzwi, do drzwi, отъ дверей къ двери́мъ, *см.* Od. Такъ какъ невозмо́жно привести́ всѣхъ глаго́ловъ, кото́рые соединя́ются, и́ли мо́гутъ соедини́ться съ предло́гомъ Do, то здѣсь и помѣщены то́лько наибо́лѣе употреби́тельные изъ нихъ, *см.* э́ти глаго́лы въ первообра́зной фо́рмѣ.

Doba, -y, *ж.* вре́мя, пора́; || су́тки (24 часа́). W każdej dobie, во вся́кое вре́мя. Czas na dobie, удо́бное вре́мя. Nie było go przez dwie doby, его́ не́ было впродолже́ніе двухъ су́токъ, *см.* Dola, Stan.

Dobaczenie, -nia, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dobaczyć się, Dobaczać się, доби́ться, добива́ться, дога́даться, дога́дываться. Często lekarz się tylko dobacza, ча́сто то́лько ме́дикъ дога́дывается.

Dobadać, доиска́ться, развѣдать, вы́вѣдать, изслѣдовать.

Dobadywać się (czego), доиски́ваться разы́скивать, освѣдомля́ться, справля́ться. Dobadywać się prawdy, доиски́ваться пра́вды. Dobadywać się kogo, освѣдомля́ться о комъ.

Dobadywanie się, распра́шиваніе, вы́вѣдываніе.

Dobazgrać, допа́чкать, домара́ть.

Dobić, Dobijać, вбить, вбива́ть, вколоти́ть, вкола́чивать, доколоти́ть, докола́чивать, изби́ть, избива́ть. Dobijać gwoździa, пло́тно вбива́ть гвоздь. Ostatki wojska nieprzyjacielskiego dobili, они́ соверше́нно разби́ли оста́тки непрія́тельскаго во́йска. To go dobije, э́то оконча́тельно уби́ётъ его́. Ostatni kielich mię dobił, после́дняя рю́мка свали́ла меня́. Dobić targu, усло́виться, сойти́сь въ цѣнѣ. Dobić interesu, око́нчить, привести́ де́ло къ концу́. Dobijać do lądu, приста́ть, причали́ть къ бе́регу.

Dobić się, доби́ться, вырыва́ть, исторга́ть. Dobić się na kim zeznania, вы́нудить у кого́ призна́ніе. Dobić się czego, доби́ться, достигнуть чего́. Dobić się chwały, дости́гнуть сла́вы, *см.* Dobijać.

Dobiedz, Dobiegać, добѣжа́ть, дости́гнуть, достига́ть, догна́ть, догоня́ть. Dobiedz zaszczytów, достига́ть по́честей.

Dobieganie, -nia, *ср.* достиже́ніе.

Dobiegły, достижи́мый.

Dobielać, Dobielić, добѣли́ть.

Dobierać, Dobrać, добира́ть, подбира́ть, избира́ть, выбира́ть. Dobrać materją na suknię, вы́брать мате́рію на пла́тье. Dobrać reszty, взять остально́е. Dobrać miarkę grzechów, преиспо́лнить ме́ру беззако́ній (*грѣхо́въ*), *см.* Dopełnić, Domierzyć. || Dobrać aż do dna, изче́рпать до дна́. Dobrać klucza do zamku, подобра́ть ключъ къ замку. Nie mogę nic sobie dobrać do gustu, не могу́ ничего́ вы́брать себѣ́ по вку́су Dobieraj słów podług myśli, избира́й слова́, кото́рыя соотвѣтствуютъ твое́й мы́сли. Dobierać kolorów do siebie, подбира́ть ра́зные цвѣта́. Dobierać cug, подбира́ть у́пряжь. Dobrane wyrazy, отбо́рныя выраже́нія. Dobrane małżeństwo, супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру.

Dobierać się (do czego, dokąd), добира́ться, пробира́ться, доходи́ть, достига́ть. Dobrać się z kim, схо́дствовать, сойти́сь съ кѣмъ. Dobrała się para, сла́вная па́ра! Dobrali się, сошли́сь другъ съ дру́гомъ!

Dobieracz, -a, *м.* подбира́ющій, прила́живающій.

Dobieranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, прила́живаніе, примѣне́ніе.

Dobieżny, *Астрон.* синоди́ческій. Obieg księżyca dobieżny, синоди́ческое движе́ніе мѣсяца.

Dobijać, *см.* Dobić.

Dobijać się (dokąd), добива́ться, домога́ться; стара́ться достичь, сни́скивать. Dobijać się do drzwi, стуча́ть въ дверь. Dobijać się o co, домога́ться, добива́ться, (*чего́*), стара́ться пріобрѣсть (*что́*). Dobijać się o pannę, сва́таться къ дѣви́цѣ.

Dobiorka, -i, *ж.* привѣсокъ, приба́вка, надба́вка.

Dobita, -éj, *ж.* Dobitka, -i, *ж.* добива́ніе, после́дній уда́ръ, довершеніе, оконча́ніе. Na dobitkę, въ заключе́ніе, подъ коне́цъ.

Dobitnie, вырази́тельно, я́сно, то́чно, убѣди́тельно.

Dobitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, я́сность, то́чность.

Dobitny, выразительный, я́сный, то́чный, *см.* Dosadny.

Dobór, -u, *м.* подбо́ръ, вы́боръ; || *Горн.* смѣшиваніе рудъ, приса́дка.

Doborność, -ści, *ж.* отбо́рность.

Doborny, отбо́рный.

Dobość (kogo), забода́ть.* Dobość komu, надоѣсть, наску́чить кому́.

Dobosz, -a, *м.* бараба́нщикъ.

Dobrać, *см.* Dobierać.

Dobranie, -nia, *ср.* подбо́ръ, сортиро́вка.

Dobrany, подобранный.

Dobrnąć, добрести́, дотащи́ться.

Dobro, -a, *ср.* бла́го, добро́, по́льза; || *во мн.* числѣ: Dobra, помѣстье, имѣніе, иму́щество. Dobro kraju, бла́го страны́. Dobro pospolite, о́бщее, общественное бла́го. Dobra ziemskie, znikome, doczesne, земны́я, преходя́щія, вре́менныя бла́га. Dobro i piękno, благо́е и прекра́сное, добро́ и красота́. Skonfiskowano jego dobra, имѣніе его́ описано, сконфискова́но. Dobra nieruchome i ruchome, недви́жимое и движимое иму́щество. Dobra spadkowe, наслѣдственное имѣніе. Dobra warowane żony, *Юрид.* исключи́тельное имѣніе (*жены*). Dobra grodzajne, пожа́лованное имѣніе.

Dobrobierca, **-y**, *м.* благодѣтельствуемый.

Dobrobyt, **-u**, *м.* благосостоя́ніе.

Dobroć, **-i**, *ж.* доброта́, бла́гость; || хоро́шее ка́чество, сво́йство, добро́та. **Dobroć wrodzona**, врожде́нная доброта́. **Nadużywać czyjej dobroci**, во зло употребля́ть чью-либо доброту́. **Dobroć boża**, бла́гость бо́жія. **Dobroć ziemi**, добро́та земли́, хоро́шее сво́йство земли́. **Dobroć konia**, добро́та ло́шади. **Dobroć napoju**, хоро́шій вкусъ напи́тка.

Dobrochętność, **-ści**, *ж.* доброхо́тство, *см.* **Dobrowoleństwo.**

Dobroczyn, **-u**, *м.* благодѣя́ніе, благотворе́ніе, *см.* **Dobrodziejstwo.**

Dobroczyńca, **-y**, *м.* благодѣтель, благотвори́тель.

Dobroczynność, **-ści**, *ж.* благотвори́тельность. **Towarzystwo dobroczynności**, благотвори́тельное о́бщество, богоугодное завде́ніе.

Dobroczynny, благотвори́тельный, благодѣтельный; || благотво́рный; || безме́здный. *Юрид.* **Kontrakt dobroczynny**, безме́здный договоръ.

Dobroczysty, безконе́чно-до́брый.

Dobrodawca, **-y**, *м.* благотвори́тель.

Dobrodusznie, доброду́шно, благоду́шно, простосерде́чно.

Dobroduszność, **-ści**, *ж.* доброду́шіе, благоду́шіе; || простота́, простосерде́чіе.

Dobroduszny, доброду́шный, благоду́шный; || просто́й, простосерде́чный.

Dobrodziej, **-ja**, *м.* благодѣтель. **Dobrodziej naszej rodziny**, благодѣтель нашего семе́йства. **Pan dobrodziej**, ми́лостивый госуда́рь, госуда́рь мой.

Dobrodziejka, **-i**, *ж.* благодѣтельница. **Pani dobrodziejka**, ми́лостивая госуда́рыня, госпожа́.

Dobrodziejstwo, **-a**, *ср.* благодѣя́ніе. || *Юрид.* льго́та. **Sprzedaż majątku z dobrodziejstwem inwentarza**, прода́жа имѣ́нія на пра́вѣ инвента́рномъ.

Dobroić się (czego), дожи́ть до бѣ́ды, надѣлать себѣ́ бѣ́дъ.

Dobromyślność, **-ści**, *ж.* благонаме́ренность.

Dobromyślny, благонаме́ренный.

Dobronować, око́нчить боронова́ніе земли́.

Dobrota, **-y**, *ж.* доброта́.

Dobrotliwość, **-ści**, *ж.* доброду́шіе, кро́тость.

Dobrotliwy, доброду́шный, кро́ткій, благопрія́тный. *Мед.* **Choroby dobrotliwe**, боле́зни доброка́чественныя.

Dobrowolność, **-ści**, *ж.* самопроизво́льность, добровольность.

Dobrowolny, произво́льный, добровольный; || полюбо́вный.

Dobry, до́брый, хоро́шій, благо́й; || го́дный, поле́зный; || *Ком.* **Dobry na mnie**, счетъ вѣ́рснъ.

Dobrze, хорошо́.

Dobyć, добы́ть; доста́ть.

Dobyć się, проникнуть.

Dobytek, **-tku**, *м.* дома́шній скотъ, ско́тина; || пожи́тки, *мн.*, ру́хлядь, иму́щество.

Dobywać, добыва́ть, достава́ть, выма́ть.

Dobywać się, добыва́ться, проника́ть, прорыва́ться; || выходи́ть, вытека́ть.

Dobywanie, **-a**, *ср.* добыва́ніе; || насту́пленіе, при́ступъ, ата́ка.

Dobywanie się, **-nia się**, *ср.* порыва́ніе, стремле́ніе.

Dobywca, **-y**, *м.* нападающій, осаждающій.

Docent, **-a**, *м.* доце́нтъ.

Dochód, **-odu**, *м.* дохо́дъ. **Dochód dzierżawny**, аре́ндный дохо́дъ.

Dochodny, дохо́дный, при́быльный.

Dochodowy, прихо́дный.

Dochodzenie, **-a**, *ср.* изсле́дованіе, дознаніе, слѣ́дствіе, ро́зыскъ, искъ. **Dochodzenie sądowe**, слѣ́дствіе. **Dochodzenie prawa**, обра́тное тре́бованіе. **Powtórne dochodzenie**, переосвидѣтельствованіе.

Dochodzić, разы́скивать, отыскивать, изслѣ́довать. **Dochodzić z akt**, справля́ться по дѣла́мъ. **Dochodzić prawnie** (czego), вѣ́даться судо́мъ.

Dochować, **dochowywać**, сохрани́ть, сохраня́ть; || воспита́ть, воспи́тывать; || сдержа́ть. **Dochować wiary**, сохрани́ть вѣ́ру. **Dochować przyrzeczenia**, сдержа́ть обѣща́ніе.

Dochować się (czego), дожда́ться; || воспита́ть, вы́нянчить, вы́ростить. **Dochował się wielkiéj pociechy z swych dzieci**, опъ вы́ростилъ дѣте́й себѣ́ на ра́дость.

Dochówek, **-wka**, *м. см.* **Przychówek.**

Dochrapać się, добиться (*чего*).

Dociąć, дорѣзать, дорубить, совершенно отсѣчь; || * язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости, досажда́ть. **Zawsze sobie docinają**, они всегда́ говоря́ть другъ дру́гу ко́лкости.

Dociągnąć, **Dociągać**, дотащи́ть, дотяну́ть, дота́скивать; || проволочь, провола́кивать.

Docieczenie, **Dociekanie**, **-a**, *ср.* достиже́ніе, дозна́ніе.

Docierać, **Dotrzeć**, дотира́ть (*краски*), истоло́чь (*сахаръ*),—до́кра; добра́ться, добиться, (czego). **Dotrzeć się**, вытере́ть, протере́ть. **Dotrzeć się oczu**, протере́ть глаза́.

Docinać, *см.* **Dociąć.**

Docinek, **-nka**, *м.* ко́лкость, язви́тельность.

Dociskać, **Docisnąć**, угнета́ть, удруча́ть. **Docisnąć kogo do czego**, принудить кого́ къ чему́. **Dociskać komu**, напира́ть на кого́, вынужда́ть. **Docisnąć czego na kim**, вы́нудить у кого́ что́-либо.

Docisnąć, *см.* **Dociskać.**

Docisnąć się (do kogo, dokąd), добра́ться, прони́кнуть

Doczekać, Doczekać się, дожда́ться.

Docześnie, вре́менно.

Doczesność, -ści, *ж.* вре́менность; || тщётность, су́етность.

Doczesny, вре́менный, **скоропреходя́щій.**

Dodać, приба́вить, прида́ть. **Dodać tysiąc rubli,** приба́вить ты́сячу рубле́й. **Dodać komu sił,** прида́ть кому́ си́лы. **Dodać komu ochoty,** пріохо́тить кого́.

Dodanie, -nia, *ср.* прибавле́ніе, дополне́ніе.

Dodatek, -tku, *м.* прибавле́ніе, приложе́ніе. **Dodatek do dziennika,** прибавле́ніе къ журна́лу.

Dodatkowo, побо́чно, приба́вочно.

Dodatkowy, побо́чный, приба́вочный, **дополни́тельный.**

Dodatni, положи́тельный.

Dodatnia, -i, *ж. Грам.* вста́вка бу́квы (*въ средину слова*).

Dodawać, придава́ть, прибавля́ть.

Dodawanie, -a, *ср. Ариѳ.* сложе́ніе.

Dodrapać, доконать, довершить, доби́ть; || **разцара́пать.**

Dodrapać się, доцара́паться.

Dogadać się, договори́ться, заговори́ться.

Dogadzać, угожда́ть, *см.* **Dogodzić.**

Dogadzanie, -a, *ср.* **угожде́ніе.**

Doganiać, догоня́ть.

Dogarnąć się (do czego), достига́ть, добира́ться.

Dogasić, погаси́ть.

Dogiąć, пригну́ть, **нажа́ть.**

Doglądać (czego), присма́тривать. **Doglądać robót,** присма́тривать за рабо́тами.

Doglądacz, -a, *м.* **надсмо́трщикъ.**

Doglądaczka, -i, *ж.* **надсмо́трщица.**

Doglądanie, -a, *ср.* прі́смотръ.

Dogładzać, догла́живать.

Dogma, Dogmat, -tu, *м.* до́гматъ, вѣроуче́ніе.

Dogmatycznie, догмати́чески, поучи́тельно, настави́тельно.

Dogmatyczność, -ści, *ж.* догмати́змъ

Dogmatyczny, догмати́ческій; || поучи́тельный, настави́тельный.

Dogmatyk, -a, *м.* догма́тикъ

Dogmatyzm, *см.* **Dogmatyczność.**

Dogmatyzować, преподава́ть ло́жныя и опа́сныя уче́нія, лжеу́мствовать; || говори́ть настави́тельнымъ, учи́тельскимъ то́номъ.

Dogmatyzowanie, -a, *ср.* **лжеу́мствованіе,** настави́тельный тонъ.

Dognać, *см.* **Doganiać.**

Dognić, догни́ть.

Dognieść, дожа́ть.

Dogoda, *см.* **Dogodzenie, Wygoda.**

Dogodliwość, -ści, *ж.* **усту́пчивость,** снисходи́тельность, **услу́жливость.**

Dogodliwy, услу́жливый, **угодливый,** снисходи́тельный.

Dogodnie, удо́бно; || кста́ти.

Dogodność, -ści, *ж.* удо́бство. **Dogodność gospodarska,** хозя́йственное уго́дье.

Dogodny, удо́бный.

Dogodzenie, -a, *ср. см.* **Dogadzanie, угожде́ніе,** удовлетворе́ніе. **Dla dogodzenia swéj ambicji,** для удовлетворе́нія своего́ самолю́бія.

Dogodzić, угоди́ть.

Dogoić, вы́лечить, излечи́ть, **зажи́вить** (*рану*).

Dogoić się, зажива́ть затя́гиваться.

Dogonić, Dognać, догна́ть.

Dogorywać, догора́ть.

Dograć, доигра́ть.

Dogramolić się, добра́ться съ трудо́мъ.

Dogrywać, дои́грывать.

Dogrzać, подогре́ть, согре́ть.

Doić, дои́ть.

Dój, -oju, *м.* удо́й.

Dojąć, Dojmować, прони́кнуть, проника́ть; || прохвати́ть, прохва́тывать; || язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости.

Dojechać, дое́хать. **Dojechać kogo (czém),** надосади́ть, доконать. **Dojechać komu,** сде́лать кому́ непріи́тность.

Dojemny, чувствѝтельный, ощути́тельный.

Dojenie, -a, *ср.* дое́ніе.

Dojeść, дое́сть.

Dojeżdżać, дое́зжать.

Dojeżdżacz, -a, *м.* **дое́зжа́чій, бере́йторъ.**

Dojka, -i, *ж.* **дойни́къ, подо́йникъ; || до́йная коро́ва; || коро́вница.**

Dojmować, *см.* **Dojąć.**

Dojnica, -y, *ж.* **дойни́къ, подо́йникъ,** *см.* **Skopek.**

Dojnik, -a, *м.* до́йня, до́йльня.

Dojny, до́йный.

Dojrzałe, Dojrzałe, зре́ло.

Dojrzałość, -ści, *ж.* зре́лость, спѣ́лость; || зре́лый во́зрастъ. **Dojrzałość rozumu,** здра́вый разсу́докъ,—**sądu,** зре́лое обсужде́ніе.

Dojrzały, Dojrzały, зре́лый, созре́лый, спѣ́лый.

Dojrzeć, Dojrzeć, Dojrzewać, дозре́ть, дозрѣва́ть, созре́ть, созрѣва́ть, доспѣ́ть, доспѣва́ть. **Każda rzecz w swojej porze dojrzewa,** всё въ своё вре́мя дозрѣва́етъ.

Dojrzeć, ви́дѣть, смотре́ть, замѣча́ть. **Jak daleko dojrzeć można,** наско́лько мо́жно ви́дѣть.

Dojrzewanie, -a, *ср.* созрѣва́ніе, *см.* **Dojrzewanie.**

Dojść, Dochodzić, дойти́, доходить, || **дости́гнуть, достига́ть. Nie dojdę do miasta,** не дойду́ до го́рода. **Dojść do mety,** дости́гнуть цѣли.

Dojście, -a, *ср.* достиже́ніе, **прибы́тіе.**

Dokąd, куда́, *см.* **Gdzie. Idź dokąd ci**

się podoba, ступа́й куда́ хо́чешь. **Dokąd tylko, dokądkolwiek**, куда́ то́лько, куда́ бы ни. **Dokądkolwiek pójdziesz, umiej się zastosować do zwyczajów krajowych**, куда́ бы ты ни отпра́вился, сообража́йся съ туземными обы́чаями.

Dokazać, Dokazywać, спра́виться, сла́дить съ кѣмъ, успѣть въ чёмъ, довершѝть что́, доказа́ть, привести́ въ дѣйствіе, испо́лнить, достига́ть, доходи́ть. **Nie dokażesz tego bez jego pomocy**, ты не успѣешь сдѣлать э́того безъ его́ по́мощи. **Pieniędzmi wiele dokazać można**, де́ньгами мно́гое мо́жно сдѣлать. **Dokazał swego**, онъ дости́гъ своей цѣли. **Cierpliwość wszystkiego dokaże**, терпѣніе всё превозмога́етъ. **Dokazałeś wielkiej rzeczy**, ты сдѣлалъ вели́кое дѣло. || **Dokazać komu**, сравни́ться съ кѣмъ. || **Dokazywać (dziwy wyrabiać)**, прока́зничать, ху́до вести́ себя́. || **Dokazywać nad kim**, ху́до поступа́ть съ кѣмъ.

Dokazalny, возмо́жный, исполни́мый.

Dokazywać, *см.* **Dokazać**.

Dokład, -u, *м.* **Dokładka, -i**, *ж.* прибавка, добавка; добавокъ.

Dokładać, дополня́ть, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, добавля́ть, прибавля́ть, прибавить. **Nie będzie brakło, ja dołożę**, сколько будетъ недостава́ть, я прибавлю. **Dołożyć starania**, приложи́ть стара́ніе. **Dokładać się do czego**, *см.* **Przykładać się**.

Dokładnie, то́чно, вѣрно, испра́вно.

Dokładność, -ści, *ж.* то́чность, вѣрность, испра́вность.

Dokładny, то́чный, вѣрный, испра́вный.

Dokoła, вокру́гъ.

Dokołatać (komu), отдѣлать (*кого́*). **Dokołatać się**, добиться (*чего́*). **Dokołatać się kogo**, достучаться къ кому́ (*въ дверь*).

Dokonać, довершѝть, соверши́ть, око́нчить, испо́лнить, вы́полнить. **Dokonać kogo**, доконать кого́. **Dokonać zawodu**, око́нчить по́прище. *Грам.* **Czas dokonany**, проше́дшее, соверше́нное вре́мя. **Słowo dokonane**, глаго́лъ соверше́нный.

Dokonanie, -a, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе.

Dokonawca, -y, *см.* **Dokonywacz**.

Dokończenie, -a, *ср.* оконча́ніе.

Dokończyć, Dokonywać, око́нчить, довершѝть.

Dokonywacz, -a, *м.* исполнитель.

Doktor, -a, *м.* до́кторъ, врачъ.

Doktorat, -u, *м.* до́кторство, до́кторская сте́пень.

Doktorka, -i, *ж.* лека́рка.

Doktorowa, -ej, *ж.* до́кторша, жена́ до́ктора.

Doktorować, производи́ть въ доктора́. **Doktorować się, Doktoryzować się**, прiобрѣсть сте́пень до́ктора.

Doktorski, до́кторскій.

Doktorstwo, -a, *ср.* до́кторство.

Doktoryzować się, *см.* **Doktorować**.

Doktryna, -y, уче́ность; || уче́ніе, пра́вило; || до́гматъ.

Dokuczać, наскуча́ть, докуча́ть, надоѣда́ть; || изнуря́ть, истомля́ть, му́чить. **Kaszel mu bardzo dokucza**, ка́шель о́чень му́читъ его́. **Głód mu dokucza**, го́лодъ томи́тъ его́.

Dokuczanie, Dokuczenie, -a, *ср.* доку́чливость, назо́йливость.

Dokuczliwie, доку́чливо.

Dokuczliwy, доку́чливый.

Dokument, -u, *м* докуме́нтъ, дѣлова́я бума́га, свидѣтельство.

Dokumentalny, *см.* **Dokumentny**.

Dokumentnie, положи́тельно, достовѣрно, основа́тельно.

Dokumentny, достовѣрный, основа́тельный.

Dokwas, -u, *м.* о́кись.

Dół, -ołu, *м.* я́ма; || * моги́ла. **Dół polowy**, напо́льная я́ма. **Na dół, do dołu**, внизъ; на дне, внизу́. **Ciągnąć z dołu do góry**, тяну́ть сни́зу вверхъ. **Lecieć z góry na dół**, па́дать све́рху внизъ. **Przejść dołem**, пройти́ ни́зомъ.

Dola, -i, *ж.* судьба́, до́ля, у́часть, жре́бій.

Dołączać, присоединя́ть, прилага́ть.

Doledz, Dolegać, жать, сжима́ть, стѣсня́ть, безпоко́ить. **Gdzie cię dolega?** гдѣ у тебя́ боли́тъ? **Dolega mię to**, э́то меня́ безпоко́итъ, огорча́етъ.

Doleganie, -a, *ср.* безпоко́йство, боль, стѣсне́ніе.

Dolegliwie, го́рько, го́рестно, приско́рбно.

Dolegliwość, -ści, *ж.* го́речь, прискорбіе.

Dolegliwy, прискорбный.

Dołek, -łka, *м.* я́мка, я́мочка. **Dołek pod piersiami**, ло́жечка подъ гру́дью. *Посл.* **Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada**, кто кому́ я́му копа́етъ, самъ въ неё попадётъ.

Doletni, взро́слый, совершеннолѣтній.

Dolewać, Dolać, доливать, доли́ть.

Dolewacz, -a, *м.* разлива́тель.

Dolewek, -wku, *м.* **Dolewka, -i**, *ж.* доли́вка, доливаніе бо́чки.

Doleżały, долежа́лый, зрѣлый.

Doliczać, Doliczyć, причисля́ть, причи́слить; || присчи́тывать, присчита́ть.

Doliczenie, -nia, *ср.* причисле́ніе.

Dolina, -y, *ж.* доли́на.

Dolistość, -ści, *ж.* впа́дина, углубле́ніе.

Dolisty, доли́нистый; || я́мистый.

Dołkowacieć, дѣлаться впа́лымъ, впа́дистымъ.

Dołkowatość, -ści, *ж.* впа́лость.

Dołkowaty, впа́лый; || *Бот.* я́мчатый.

Dolny, ни́жній.

Dołoman, Dolman, -u, *м.* доломанъ.

Dołowaty, *см.* **Dolisty**.

Dołożenie, -a, *ср.* **добавле́ніе**, прибавле́ніе, прибавка.

Dom, **-u**, *м.* домъ. **Dom o piętrze, o kilku piętrach**, домъ объ одномъ этажѣ, о нѣсколькихъ этажахъ. **Dom letni**, дача, загородный домъ. **Dom do wynajęcia**, домъ отдающійся внаймы,—**do sprzedania**, продающійся. **Dom panujący**, царствующій домъ;—**handlowy**,— торговый; **zleceń**,— комиссіонерскій, комиссіонерская контора; — **poprawy**, — смирительный; — **obłąkanych, warjatów**,— умалишенныхъ;—**badań**,—слѣдственная тюрьма;—**podrzutków**, — воспитательный;—**schronienia ubogich i sierot**, богодѣльня;—**przedpogrzebowy**,—предпохоронный.

Doma, дома, у себя.

Domacać się, доискаться, добиться; || осязать, ощупать; || выведать.

Domacalny, ощутительный, осязательный.

Domagać się, домогаться, требовать; || ходатайствовать.

Domaganie się, **-nia się**, *ср.* притязаніе, домогательство; || настояніе; || востребованіе.

Domak, **-a**, *м. см.* **Domownik, Domator.**

Domator, **-a**, *м.* домосѣдъ.

Domatorka, **-i**, *ж.* домосѣдка.

Domawiać, договаривать, договаривать. **Domawiać komu**, дѣлать кому выговоръ, упрёки. **Domawiać się czego (komu)**, договариваться, напоминать издали, заводить издалека о чёмъ рѣчь.

Domek, **-mku**, *м.* домикъ.

Domężna, дѣвушка-невѣста.

Domiar, **-u**, *см.* **Nadomiar.**

Dominjalny, вотчинный, владѣльческій, имущественный.

Dominjum, *Нескл.* помѣстье, вотчина; || право непосредственнаго владѣнія.

Domino, **-a**, *ср.* домино (*платье и игра*).

Domisko, **-a**, *ср.* развалившійся пустой домъ.

Domniemanie, **-a**, *ср.* догадка, предположеніе.

Domniemany, предполагаемый, мнимый.

Domniemywać się, догадываться, предполагать.

Domorosły, доморощенный.

Domostwo, **-a**, *ср.* хозяйство, домъ; || домашнее обзаведеніе; || вся семья, всё семейство, домашніе (*слуги*).

Domować, вести домашнюю жизнь.

Domowanie, **-a**, *ср.* домашняя жизнь.

Domowiec, **-wca**, *м.* другъ дома.

Domówienie, **-a**, *ср. Ритор.* заключеніе рѣчи.

Domownik, **-a**, *м*, домашній человѣкъ, *мн.* **Domownicy**, слуги, прислуга, чёлядь.

Domówny, умѣющій напоминать о себѣ, смѣтливый, догадливый. *Посл.* **Kot głodny gdy nie łowny, chłop gdy niedomówny**, котъ голоденъ, когда не ловитъ мышей, мужикъ — когда не напоминаетъ о себѣ.

Domowy, домашній, домовый.

Domurować, достроить.

Domysł, **-u**, *м.* догадка. **Mówić na domysł, z domysłu**, говорить наугадъ.

Domyślać się, догадываться.

Domyślnia, **-i**, *ж. Грам.* подразумѣваемое слово.

Domyślnie, по догадкамъ, гадательно, наобумъ; || смѣтливо, остроумно, ловко. **Znalazł się domyślnie**, онъ ловко нашёлся.

Domyślność, **-ści**, *ж.* догадливость, смѣтливость.

Domyślny, догадливый, смѣтливый.

Doń, сокращено: **Do niego, Do niej**, къ нему, къ ней, *см.* **On.**

Donacja, **ji**, *ж.* даръ, вкладъ; || пожалованное имѣніе, заповѣдное; || маіоратъ.

Donacyjny, дарственный, жалованный. **Dokument donacyjny**, дарственная запись, данная.

Donatarjusz, **-a**, *м. Юрид.* владѣлецъ пожалованнаго имѣнія.

Donator, **-a**, *м.* даритель; || вкладчикъ.

Donatorka, **-i**, *ж.* дарительница; || вкладчица.

Donatywa, **-y**, *ж.* жалованное имѣніе, даръ.

Donica, **-y**, *ж.* миска, чаша.

Doniczka, **-i**, *ж.* мисочка. **Donica do rąk**, рукомойникъ. **Doniczka do kwiatów, na kwiaty**, цвѣточный горшокъ.

Donieść, донести, отнести; || доводить до свѣдѣнія, увѣдомить, докладывать; || дойти, попадать. **Nie doniosę tego do miasta**, не донесу этого до города. **Donieść komu o czém**, донести кому о чёмъ. **Donieść kogo do władzy**, донести на кого правительству. **Czy twoja strzelba doniesie aż do tamtego drzewa?** попадётъ ли твоё ружьё въ то дерево? **Tak daleko mój wzrok nie doniesie**, такъ далеко мой взоръ не простирается. **Donieść (czego)**, достигать (*чего*), доставать, доходить.

Doniesienie, **-a**, *ср.* донесеніе, отношеніе, извѣстіе, извѣщеніе, заявленіе.

Donosić, Donaszać, *см.* **Donieść**, приносить; || донашивать (*платье*).

Donosiciel, **-a**, *м.* доносчикъ.

Donosicielka, **-i**, *ж.* доносчица.

Donośnie, Donośno, далёко, далеко; || громко, звонко. **To działo strzela donośnie**, эта пушка стрѣляетъ далеко. **Śpiewać donośnie**, громко пѣть.

Donośność, **-ści**, *ж.* разстояніе на выстрѣлъ; || пониманіе, понятіе. **Zbliżyć się na donośność działa**, приблизиться на пушечный выстрѣлъ. **To wybiega za donośność rozumu ludzkiego**, это свыше пониманія человѣческаго разума, недоступно человѣческому разуму.

Donośny, громкій, далеко достающій. **Wzrok donośny**, быстрое зрѣніе.

Dopadkowy, отрывочный, случайный.

Dopaść, Dopadać, добѣжать; || нагнать, нагонять; || достигнуть, достигать, до-

ста́ть, доставáть. Pozwól mi dopaść do wioski, позво́ль мнѣ добѣжáть до дере́вни. Dopadli nieprzyjaciela, напáли на непрія́теля. Twa ręka wszędy mię dopadnie, твоя́ рукá всю́ду достáнетъ меня́. Dopaść krzesełka, ухвати́ть стулъ

Dopatrywać, высмáтривать, доискиваться.

Dopatrzyć, вы́смотрѣть, доиска́ться.

Dopędzić, Dopędzać, догна́ть, догоня́ть.

Dopełniać, Dopełnić, дополня́ть, исполня́ть, пополня́ть. Dopełnić beczkę, допо́лнить бо́чку. Dopełnić summę, попо́лнить су́мму. * Dopełnić miarę swych zbrodni, преиспо́лнить мѣ́ру свои́хъ беззако́ній. Dopełnić obietnicy, сдержáть обѣщáніе. Dopełnić prawa, соблюсти́ зако́нъ.

Dopełniacz, Dopełniciel, -a, *м.* исполни́тель.

Dopełnianie, -a, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе.

Dopełnić się, *см.* Spełnić się, Wypełnić się.

Dopełniciel, *см.* Dopełniacz; Dopełnicielka, исполни́тельница.

Dopełnienie, -a, *ср.* дополне́ніе, соверше́ніе. *Геом.* Dopełnienie kątu, компле́мéнтъ (*дополне́ніе угла́*). Dopełnienie uroczystości religijnych, соверше́ніе церко́вныхъ обря́довъ.

Dopiąć, Dopinać, застегну́ть; || дости́гнуть. Nie mogę dopiąć surduta, не могу́ застегну́ть сертука́. Dopiąć koniowi popręgów, подтя́гивать подпру́гою, подпру́живать (*ло́шадь*). Dopiąć czego, дости́гнуть, успѣ́ть въ чёмъ. Dopiąć się, застегну́ться; || подпоя́саться, *см.* Dopiąć.

Dopić, Dopijać, допи́ть, допива́ть.

Dopić się, розпья́нствоваться. Dopić się śmierci, умере́ть отъ пья́нства.

Dopiec, Dopiekać, допе́чь, дожа́рить.

Dopięcie, -a, *ср.* достиже́ніе.

Dopiekać, *см.* Dopiec.

Dopierać, Doprzeć, припира́ть, припере́ть.

Dopiero, то́лько-что, тепе́рь то́лько.

Dopijać, *см.* Dopić.

Dopilnować, присмотрѣ́ть, досмотрѣ́ть; || вы́ждать, дождáться. Dopilnować się (w czém), вести́ себя́, поступа́ть; || не тера́ть изъ ви́ду.

Dopilnowanie, -a, *ср.* прúсмотръ, наблюде́ніе, соблюде́ніе.

Dopinać, *см.* Dopiąć.

Dopisać, Dopisywać, дописáть, допи́сывать. Dopisać stronicy, дописáть страни́цу. * Zboże dopisało w tym roku, хлѣ́бъ хоро́шъ вы́шелъ въ э́томъ году́. Dopisać komu, испо́лнить чьё жела́ніе, угоди́ть кому́. Skutek nie dopisał naszym oczekiwaniom, послѣ́дствія не соотвѣ́тствовали на́шимъ ожида́ніямъ. Wszystko mu dopisuje, всё ему́ благопрія́тствуетъ, всё идётъ какъ по писаному. || Dopisać się, *см.* Przypisać się.

Dopisek, -sku, *м.* припи́ска.

Dopłacać, Dopłacić, доплáчивать, доплати́ть.

Dopłacanie, Dopłacenie, -a, *ср.* доплáта, доплáчиваніе, платёжъ, уплáта.

Dopłakać się (czego), доплáкаться, вы́плакать. Niczego się nie dopłaczesz, ничего́ не вы́плачешь, слезáми не помо́жешь.

Dopłata, -y, *ж.* *см.* Dopłacanie.

Dopłątać, *см.* Dopleść.

Dopłątać się, доплестúсь, дотащúться.

Dopokąd, пока́.

Dopóki, пока́, до какúхъ поръ, до кото́рыхъ поръ, доколѣ. Dopókiż to będzie trwało? до кото́рыхъ же поръ э́то бу́детъ продолжáться?

Dopołudnie, -a, *ср.* у́треннее вре́мя

Dopomagać, *см.* Dopomódz.

Dopomagacz, -a, *м.* вачúнщикъ, соумы́шленникъ.

Dopomaganie, -a, *ср.* *см.* Pomaganie.

Dopominać się, тре́бовать обра́тно, назáдъ; || упрáшивать.

Dopomódz, помóчь, пособúть.

Dopomożenie, -a, *ср.* вспомоществова́ніе, по́мощь, посо́біе.

Dopóty, до тѣ́хъ поръ, дотóлѣ, *см.* Dopóki. Dopóty jeść nie dostaniesz, aż się lekcji nauczysz, до тѣ́хъ поръ не дадýть тебѣ́ ѣсть, пока́ не вы́учишь уро́ка.

Dopowiadać, доскáзывать, подскáзывать.

Doprawdy, въ са́момъ дѣ́лѣ, дѣйстви́тельно.

Doprawić, Doprawiać, довести́, доводúть до конца́.

Doprosić się, допроси́ться, вы́просить.

Doprowadzić, Doprowadzać, проводúть, доводúть, провожáть.

Doprządz, Doprzęgać, припря́чь, припря́гать.

Dopsować się, дошали́ться.

Dopuścić, Dopuszczać, допустúть, довóлить.

Dopuścić się, совершúть, учинúть; || провини́ться. Dopuścić się zbrodni, совершúть, учинúть преступле́ніе.

Dopuszczenie, -a, *ср.* Dopust, -u, *м.* позволе́ніе, соизволе́ніе; || *Юрид.* попусти́тельство; || во́ля (*бо́жія*).

Dopuszczenie się, -a się, *ср.* (czego), учине́ніе, содѣ́яніе.

Dopytać się, Dopytywać się, распроси́ть, допроси́ться. Dopytać się o co, распроси́ть о чёмъ, разузна́ть, освѣ́домиться.

Dorabiać, Dorobić, придѣ́лывать.

Dorabiać się, Dorobić się, (czego), зарабóтывать, пріобрѣта́ть, стяжáть, нажúвать. Nie mógł dorobić się fortuny, онъ не могъ нажúть, пріобрѣ́сть состоя́ніе.

Dorachować, сосчитáть.

Dorada, -y, *ж.* *см.* Porada, Rada, Doradzanie.

Doradzca, -y, *м*, сове́тчикъ; || *Юрид.* посторо́ннее лицо́.

Doradczy, подаю́щій сове́тъ; || сове́щательный.

Doradczyni, -ni, *ж.* сове́тница.

Doradzać, Doradzić, сове́товать, посове́товать.

Doradzić, *см.* **Doradzać.**

Doradziciel, -a, *м. см.* **Doradzca.**

Doradzicielka, -i, *ж. см.* **Doradczyni.**

Doraźliwy, пронзи́тельный; || оскорби́тельный. **Słowa doraźliwe**, оскорби́тельныя слова́.

Doraźny, Dorazowy, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Dordzewiały, ржа́вый, покры́вшійся ржа́вчиною.

Dordzewieć, ржа́вѣть, покрыва́ться ржа́вчиною.

Doręcze, Dorędzie, *ср.* употребляется только съ предлогомъ **Na** (на) **na doręczu, na doręczu**, подъ руко́ю.

Doręczenie, -a, *ср.* сообще́ніе, вруче́ніе, доставле́ніе; || *Юрид.* вы́зовъ.

Doręcznik, -a, *м.* указа́тель, реэ́стръ, журна́лъ.

Doręczny, подру́чный.

Dorobek, -bku, *м.* нажи́ва, стяжа́ніе. благопріобрѣтенное имѣніе; || при́быль, барышъ. **Być na dorobku**, зараба́тывать.

Dorobić, *см.* **Dorabiać.**

Dorobkowy, пріобрѣтенный, благопріобрѣтенный, зараба́танный; || трудово́й.

Doroczne, ежего́дно.

Doroczny, ежего́дный, годи́чный, годово́й, *см.* **Roczny, Coroczny.**

Dorodność, -ści, *ж.* доро́дность.

Dorość, Dorosnąć, Dorastać, дорости́, дорастать, вырость, вырастать.

Dorosły, взро́слый.

Dorosnąć, *см.* **Dorość.**

Dorostek, *см.* **Wyrostek, Niedorostek.**

Dorównać, Dorownywać, уровня́ть; || равня́ться; || выра́внивать, угла́живать. **Dorównać drogę**, выра́внивать, угла́живать доро́гу. **Dorównać czego**, сравня́ться съ чѣмъ. **Nic jego smutku nie dorówna**, ничто́ не сравни́тся съ его́ печа́лью.

Dorożka, i, *ж.* городско́й наёмный экипа́жъ, извозчичій экипа́жъ, дро́жки.

Dorożkarz, -a, *м.* городско́й извозчикъ.

Dorozumieć się (czego), догада́ться, сообрази́ть, отгада́ть, разгада́ть; || поня́ть. **Dorozumiał się rzeczy**, онъ поня́лъ въ чёмъ дѣло.

Dorozumiewać się, дога́дываться, отга́дывать, разга́дывать; || подозрѣва́ть.

Dorozumiewanie się, -a się, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorozumiewanie, -a, *ср.* дога́дка, предположе́ніе.

Dorsz, -a, *м.* (*см.* **Pomuchla**). Доршъ, треска́ (*рыба*).

Dorwać, Dorywać, перерва́ть, перерывать || нарва́ть.

Dorwać się (czego), завлада́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*); || —dokąd, ворва́ться.

Dorywczo, Zdorywcza, Dorywkami, отры́вочно, уры́вками. **Dorywczo szarpać nieprzyjaciela**, трево́жить непріятеля.

Dorywczy, случа́йно попа́вшійся, случа́йный, подру́чный. * **Syn dorywczy**, незаконнорожде́нный, побо́чный. **Dorywcza utarczka**, *Воен.* случа́йная сши́бка, схва́тка.

Dorządzić się (czego), ху́до управля́ться, распоряжа́ться (*чѣмъ*). **Dorządzili się rewolucji**, такъ ху́до распоряжа́лись, что дожда́лись революціи.

Dorzec, досказа́ть.

Dorzecznie, прили́чно, разу́мно, кста́ти.

Dorzeczność, -ści, *ж.* благопристо́йность, прили́чіе.

Dorzeczny, присто́йный, благопристо́йный, прили́чный, благоразу́мный.

Dorzucenie, -a, *ср.* броса́ніе, швыря́ніе, мета́ніе.

Dosada, -y, *ж. см.* **Dosadność.**

Dosadność, -ści, *ж.* то́чность, опредѣле́нность, опредѣли́тельность; || выразительность.

Dosadny, то́чный, опредѣли́тельный; || выразительный.

Dosadzać, насажда́ть, засажда́ть (*растѣнія*); || * —czém, сли́шкомъ прибавля́ть, доли́вать. **Dosadził mi arakiem**, онъ прили́лъ мнѣ мно́го ро́му. **Dosadzić lekarstwem**, дать си́льную до́зу лека́рства. **Dosadzać komu**, досажда́ть, тѣсни́ть, си́льно наступа́ть.

Dosądzić, присуди́ть, око́нчить судъ.

Dość, дово́льно, *см.* **Dosyć.**

Dościg, -u, *м.* **Doścignienie, -a**, *ср.* достиже́ніе.

Dościgłość, -ści, *ж.* достижи́мость.

Dościgły, достижи́мый.

Doścignąć, Dościgać, насти́гнуть, нагна́ть, догна́ть; || насти́гнуть, уразуме́ть.

Dosiadać, *см.* **Dosiąść.**

Dosiądz, Dosięgnąć, Dosięgać, доста́вать, каса́ться, прикаса́ться. * **Dosiądz co rozumem**, насти́гнуть что́ умо́мъ.

Dosiąść, Dosieść, Dosiadać,—употребля́ется то́лько въ слѣдующемъ выраже́ніи: **Dosiąść, Dosiadać konia**, вскочи́ть верхо́мъ на́ лошадь.

Dosieczna, -ej, *ж. Геом.* косе́кансъ.

Dosiedzieć, Dosiadać, Dosiadywać, досиде́ть, высидить.

Dosięgać, Dosięgnąć, *см.* **Dosiądz.**

Dosięgły, достижи́мый.

Dosięgo roku, сокраще́ніе: **Do wsiego roku. Życzę ci szczęścia, dosiego roku, (od tego do wsiego roku)**, желаю тебѣ счастія и въ этомъ и въ слѣдующихъ года́хъ.

Doskocz, -a, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ; || бѣгу́нъ, рыса́къ (*лошадь*).

Doskoczny, бѣгово́й, ши́бкій, быстролётный.

Doskoczyć, Doskakiwać, доскака́ть.
Doskok, -u, *м.* скочо́къ, прыжо́къ.
Doskonale, соверше́нно.
Doskonalenie się, усовершéнствованіе.
Doskonalić, совершéнствовать.
Doskonalić się, совершéнствоваться.
Doskonalność, -ści, *ж.* совершéнство.
Doskonalny, совершéнный.
Doskórzyć (komu), досади́ть, надоéсть.
Doskrzeć, *см.* **Dopiec, Dogrzać.**
Doskwarzyć, дожа́рить.
Doskwierać, му́чить, докуча́ть.
Dosłonecznik, -a, *м. Астрон.* периге́лій (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).
Dosłowie, -a, *м. см.* **Przysłówek.**
Dosłownie, дослóвно, слóво въ слóво, буквáльно.
Dosłowny, дослóвный. буквáльный.
Dośrodkowy, Dośrzedni, центростреми́тельный.
Dostać, Dostawać, остава́ться, пребыва́ть, удержа́ться, вы́стоять. 1)=do... **Nie dostoję do wieczora**, я не вы́стою до ве́чера. 2)=komu, не уступа́ть. **Dostać komu placu**, не отступа́ть пере́дъ кѣмъ. **On dostoi**, онъ устои́тъ. 3)=*см.* **Dojrzewać, Dożrzewać.** 4) **Dostaje, dostawa**, достаётъ, доста́точно, довóльно. **Dostaje mu na życie**, у него́ есть довóльно чѣмъ жить. **Nie dostaje trzech rubli**, не достаётъ трёхъ рубле́й. || = **się**, отстои́ться. 1) **Piwo w beczce już się dostało**, пи́во въ бóчкѣ уже́ отстоя́лось. 2) **Dostać się czego**, дожида́ться чего́. **Niczego się tu nie dostoisz**, ничего́ здѣсь не дождёшься. 3) **Dostać się, dostać**, остава́ться на мѣстѣ, удержа́ться. **Przed nim nic się nie dostoi**, пе́редъ нимъ ничто́ не удéржится. 1) **Dostawać, Dostać**, достига́ть, получа́ть, получи́ть. **Dostać co testamentem**, получи́ть что́ по завѣща́нію. **Dostać kijem**, получи́ть уда́ръ па́лкою. **Dostać w skórę**, быть би́тымъ, высѣченнымъ. 2) Прикаса́ться. **Tłucze wszystko czego dostanie**, онъ разбива́етъ все, къ чему́ прикоснётся. **Kto nie pracuje, sławy nie dostanie**, кто не тру́дится, тотъ не дости́гнетъ сла́вы. 3) Доставáть, вынима́ть. **Dostawać pieniędzy z kuferka**, вынима́ть де́ньги изъ сундука́. **Dostać wody ze studni**, доста́ть воды́ изъ коло́дца. 4) Докýд, доставáть, каса́ться. **Nie dostanę tak daleko**, я не достáну (*рукóй*) такъ далеко́. 5) **Dostanie**, гл. безличн., вмѣсто: **można dostać, мóжно** получи́ть, найти́, **Gdzie tego dostanie?** гдѣ мóжно э́то получи́ть, найти́?=**się**; 1) **dostać się**, остава́ться, доставáться. **Zbiera i nie wie komu się dostanie**, копитъ де́ньги и не зна́етъ кому́ онѣ достáнутся. 2) **Доставáться**, вы́пасть на до́лю. **Mnie się to dostało**, э́то вы́пало на мою́ до́лю. 3) **Случи́ться. Dostało mi się widzieć**, мнѣ случи́лось ви́дѣть. 4)=**dokąd**, прибы́ть. **Trzeciego dnia dostaliśmy się** do portu, тре́тьяго дня мы прибы́ли въ га́вань. 5)=**skąd**, вы́рваться, освободи́ться. **Dostałem się przecież z niewoli**, я освободи́лся наконе́цъ изъ пле́на.

Dostąpić, Dostępować, Dostępywać (do kogo), приступи́ть, приступа́ть, прибли́зиться, приближа́ться. **Dostąpić** (czego), дости́гнуть, пріобрѣсть, стяжа́ть, усвои́ть. **Dostąpić chwały**, пріобрѣсть, добыть сла́ву, стяжа́ть сла́ву. **Dostąpić nauki**, пріобрѣсть зна́нія. **Dostąpić zaszczytów**, дости́гнуть по́честей.

Dostarczać, Dostarczyć, снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть, доста́вить.

Dostarczający, достато́чный, *см.* **Dostateczny.**

Dostatecznie, довóльно, доста́точно.

Dostatkowy, *см.* **Amunicyjny.**

Dostatni, просто́рный, свобóдный; || доста́точный, зажи́точный, оби́льный. **Sukna dostatnia**, просто́рное пла́тье. **Dom dostatni**, оби́льный, бога́тый домъ. **Człowiek dostatni**, бога́тый, зажи́точный человѣкъ. * **Być dostatnim sametu sobie**, довóльствоваться, жить свои́ми сре́дствами.

Dostatnio, простра́нно, обши́рно; || довóльно, оби́льно

Dostawa, -y, *ж.* поста́вка, доста́вка, подря́дъ; || перевóзка, провóзъ, транспóртъ. **Podjąć się dostawy**, взя́ть на себя́ подря́дъ. || *Геом.* кóсинусъ.

Dostawać, *см.* **Dostać.**

Dostawca, -y, *м.* поставщи́къ, подря́дчикъ.

Dostawić, Dostawiać, доста́вить, доставля́ть.

Dostawienie, -nia, *ср.* доста́вка; || привóдъ.

Dostawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*).

Dostęp, *см.* **Przystęp.**

Dostępność, -ści, *ж.* досту́пность.

Dostępny, досту́пный; || приглýбый (*бéрегъ*).

Dostępować, *см.* **Dostąpić.**

Dostojeństwo, -a, *ср.* досто́инство; || санъ, ва́жная до́лжность, вы́сшій чинъ.

Dostojnie, прили́чно, досто́йно.

Dostojnik, -a, *м.* сано́вникъ.

Dostojność, -ści, *ж.* превосхóдство; || ва́жность; || досто́инство. *Титýлъ кардина́ла*: Высокопреосвяще́нство (Jego dostojność kardynał); высокопреосвяще́нный кардина́лъ.

Dostojny, досто́йный, уважа́емый, почётный,

Dostrzedz, Dostrzegać, замѣ́тить, замѣча́ть, подмѣ́тить, подмѣча́ть.

Dostrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель.

Dostrzegalność, -ści, *ж.* наблюда́тельность.

Dostrzegalny, примѣ́тный, ви́димый.

Dostrzeganie, Dostrzeżenie, -a, *ср.* наблюде́ніе.

Dostyczna, -ej, *ж. Геом.* кота́нгенсъ.

Doświadczać, Doświadczyć, испы́тывать, испыта́ть.

Doświadczać się, Doświadczyć się (w czém), испы́тывать себя́, пыта́ться, упражня́ться. **Nie doświadczy się to na mnie, abym miał żebrać, mogąc pracować,** никто́ не уви́дитъ меня́, что́бы я ни́ществовалъ, имѣя возмо́жность труди́ться.

Doświadczalny, о́пытный, экспериментальный. **Fizyka doświadczalna,** экспериментальная фи́зика.

Doświadczanie, -a, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Doświadczenie, -a, *ср.* о́пытъ, о́пытность.

Doświadczony, испы́танный, о́пытный.

Dosyć, Dość, дово́льно, доста́точно.

Dosypka, -i, *ж.* присы́пка, верхъ.

Dosyt, -u, *м.* сы́тость, насыще́ніе.

Doszczętu, *см.* **Szczęt.**

Doszły, зрѣлый, спѣлый; || **дости́гшій. Doszły do lat,** дости́гшій совершенноле́тія.

Dotacja, -ji, *ж.* вкладъ, **пожертвованіе** (*въ церковь, на богоугодное дѣло*).

Dotąd, дотолѣ, до сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotarcie, -a, *ср.* **Dotarczka, -i,** *ж.* **нападе́ніе,** наступле́ніе, на́тискъ.

Dotarczka, *см.* **Dotarcie.**

Dotargować, сторгова́ть, **согласи́ться,** сойти́сь въ цѣнѣ.

Dotargować się (czego), купи́ть что́-либо по́слѣ продолжи́тельнаго торга́.

Dotegodniowy, сего́дняшній.

Dotegoroczny, нынѣшняго го́да.

Dotérać, *см.* **Dotyrać.**

Dotkliwie, чувстви́тельно, ощути́тельно; || замѣ́тно; || оби́дно, ко́лко. **Dotkliwie to uczuł,** онъ замѣ́тно почувствовалъ э́то. **Dotkliwie mu przymówił,** онъ сказа́лъ ему́ оби́дное сло́во, ко́лкость.

Dotkliwość, -ści, *ж.* чувстви́тельность; || оби́дчивость.

Dotkliwy, чувстви́тельный, воспріи́мчивый; || ко́лкій, оби́дный; || о́стрый, мучи́тельный. **Dotkliwa boleść,** мучи́тельная боль. **Dotkliwe żarty,** ко́лкія, оби́дныя шу́тки. **Dotkliwa choroba,** о́страя, мучи́тельная боле́знь.

Dotknąć, Dotykać, Dotknąć się, Dotykać się, прикаса́ться, каса́ться, тро́гать.

Dotknięcie, -a, *ср.* прикоснове́ніе.

Dotknięty, затро́нутый, тро́нутый; || одержи́мый; || насти́гнутый, постиги́нутый; || поражённый. **Mocno jest tém dotknięty,** э́то его́ си́льно порази́ло. **Dotknięte przez nas punkta,** затро́нутые на́ми пу́нкты; пу́нкты, кото́рыхъ мы коснули́сь. **Kraj dotknięty klęską,** страна́, поражённая бѣ́дствіемъ.

Dotleć, Dotlić się, дотлѣ́ть, истлѣ́ть.

Dotlić, истреби́ть огнёмъ.

Dotrwać, устоя́ть; || дожда́ться **до** конца́; || постоя́нно продолжа́ться; || дожи́ть. **Dotrwać do późnego wieku,** дожи́ть **до** глубо́кой ста́рости.

Dotrwanie, -a, *ср.* постоя́нство.

Dotrzymać, Dotrzymywać, сдержа́ть, сде́рживать, удержа́ть, уде́рживать, вы́держать, выде́рживать. **Dotrzymać słowo,** сдержа́ть сло́во. **Dotrzymać przysięgi,** оста́ться ве́рнымъ (*не измѣнить*) прися́гѣ. **Dotrzymać tajemnicy,** сохрани́ть та́йну.

Dotrzymanie, -a, *ср.* **сдержа́ніе,** соблюде́ніе, сохране́ніе.

Dotychczas, Dotychmiast, досе́лѣ, **до** сихъ поръ, до сего́ вре́мени.

Dotyczéć, каса́ться, относи́ться.

Dotyczna, *см.* **Dostyczna.**

Dotyczyć się, *см.* **Tyczyć się.**

Dotykać, *см.* **Dotknąć.**

Dotykalnie, ощути́тельно, осяза́тельно.

Dotykalność, -ści, *ж.* осяза́емость.

Dotykalny, ощути́тельный, осяза́тельный.

Dotykanie, -a, *ср.* прикоснове́ніе; || ощути́тельность; || осяза́ніе, *см.* **Dotknięcie.**

Dotyrać, дотаска́ть, доноси́ть, **износи́ть** (*платье и т. д.*).

Dowaga, -i, *ж.* **привѣсокъ.**

Dowažać, Dowažyć, довѣшивать, довѣсить.

Dowcip, -u, *м.* **остроу́міе, бы́стрый умъ.**

Dowcipek, -pku, *м.* **натя́нутое остроу́міе.**

Dowcipkować, остри́ть.

Dowcipkowanie, -a, *ср.* **остроу́мничанье,** страсть остри́ть.

Dowcipnie, остроу́мно.

Dowcipniś, -sia, *м.* остря́къ, **остроу́мецъ.**

Dowcipność, -ści, *ж.* **острота́ ума́,** остроу́міе.

Dowcipny, остроу́мный.

Dowiadywać się, освѣдомля́ться, справля́ться (*о чёмъ*).

Dowiadywanie się, -a się, *ср.* **освѣдомле́ніе,** развѣдываніе, разузнава́ніе.

Dowić się, размота́ть (*нитки*).

Dowidzieć (kogo), разсмотрѣ́ть, замѣ́тить.

Dowiedzieć się, узна́ть, освѣ́домиться.

Dowiedziony, доказанный, испы́танный.

Dowiernoręctwo, -a, *ср. Юрид.* вре́менное завѣща́ніе. *См.* **Leństwo, Maństwo.**

Dowiernoręczny, *Юрид.* **душеприка́щикъ.** *См.* **Lenny.**

Dowiernie, съ по́лнымъ довѣ́ріемъ.

Dowierność, -ści, *ж.* **довѣ́ренность.**

Dowierny, довѣ́ренный, **повѣренный.**

Dowierzać, довѣря́ть (*кому́*), **полага́ться** (*на кого́ или на что́*).

Dowierzający, довѣ́рчивый.

Dowierzanie, -a, *ср.* **довѣ́ріе.**

Dowód, -odu, *м.* **доказа́тельство, до́водъ;** || **докуме́нтъ,** вы́писка; || **свидѣ́тельство, удостовѣ́реніе;** || показа́ніе,

указа́ніе, ссы́лка. *Юрид.* **Dowód ze świadectwa**, доказа́тельство посре́дствомъ свидѣ́телей. **Dowody na piśmie**, пи́сьменныя доказа́тельства. **Poprzeć swe zdanie dowodami Pisma Św.**, подтверди́ть своё мнѣ́ніе ссы́лками на Свяще́нное Писа́ніе. **Dowód depozytowy**, свидѣ́тельство ба́нка. **Dowody**, *мн.* докуме́нты, свидѣ́тельства, дѣ́ловыя бума́ги. **Dowody komissji centralnej likwidacyjnej**, докуме́нты центра́льной ликвидаціо́нной коммі́ссіи, ликвидаціо́нныя свидѣ́тельства.

Dowodliwie, правдоподо́бно.

Dowodliwość, **-ści**, *ж.* правдоподо́біе.

Dowodliwy, правдоподо́бный.

Dowodnie, доказа́тельно, убѣди́тельно, нагля́дно.

Dowodność, **-ści**, *ж.* основа́тельность, доказа́тельность.

Dowodny, очеви́дный, я́вный; || доказа́тельный.

Dowodzący, **-ego**, *м.* употребля́ется какъ существи́тельное: **naczelnie dowodzący**, главнокома́ндующій.

Dowódzca, **-y**, *м.* предводи́тель, командѝръ; || вождь; || нача́льникъ.

Dowodzenie, **-a**, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе, приведе́ніе доказа́тельствъ; || предводи́тельство. **Sztuka dowodzenia wojskami**, иску́ство предводи́тельствовать войска́ми, кома́ндовать.

Dowodzić (czego), дока́зывать (*что́*), *см.* **Dowieść**; || **Dowodzić** (czém), предводи́тельствовать, управля́ть.

Dowodziciel, **-a**, *м.* спо́рщикъ.

Dowództwo, **-a**, *ср.* нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе.

Dowołać się (kogo), допроси́ться, дозва́ться.

Dowolnie, произво́льно.

Dowolność, **-ści**, *ж.* произво́лъ; || благоусмотрѣ́ніе, усмотрѣ́ніе.

Dowolny, произво́льный.

Dowóz, **-ozu**, *м.* приво́зъ, доста́вка.

Dowożenie, **-a**, *ср.* приво́зъ.

Dowózka, **-i**, *ж. см.* **Dowóz**.

Dowrzały, скипя́чёный.

Dowrzeć, скипѣ́ть.

Doza, **-y**, *ж.* **Dozys**, пріёмъ, до́за.

Doża, **-y**, *м.* дожъ (*правитель венеціа́нской и́ли генуэ́зской республи́ки*).

Dożęcie, **-a**, *ср.* дожи́нъ.

Dożegać, дожа́рить, дожёчь.

Dożgać, доконать, уби́ть, добить.

Dożgonnie, навѣки, до сме́рти.

Dożgonność, **-ści**, *ж.* продолже́ніе жи́вни по сме́рть. **Dożgonność związku małżeńskiego**, нерасторжи́мость супру́жества.

Dożgonny, пожи́зненный; || остаю́щійся до сме́рти, вѣ́чный. **Dożgonny przyjaciel**, вѣ́чный, неизмѣ́нный другъ.

Dożiemny punkt, *Астрон.* перигей́ (*то́чка ближа́йшаго разстоя́нія плане́ты отъ земли́*).

Dozierać, *см.* **Doglądać**.

Dozieracz, **-a**, *м.* **Dozierca**, **-y**, *м.* сто́рожъ, надсмо́трщикъ.

Doznać, испыта́ть, узна́ть.

Doznawca, **-y**, *м.* иска́тель.

Dozór, **-oru**, *м.* при́смотръ, надзо́ръ; || хране́ніе, охра́на; || стра́жа; || **Dozór policyjno - lekarski**, врачебно - полице́йскій надзо́ръ. **Dozór bożniczy**, дозо́ръ моли́твенныхъ домо́въ (*у евре́евъ*).

Dozorca, **-y**, *м.* сто́рожъ; || надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ; || блюсти́тель. **Dozorca policyjny**, полице́йскій служи́тель. **Dozorca więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный смотри́тель.

Dozorczy, наблюда́тельный, ревизіо́нный.

Dozorczyni, **-ni**, *ж.* храни́тельница, надзира́тельница, смотри́тельница.

Dozorność, **-ści**, *ж.* бди́тельность, попечи́тельность.

Dozorny, бди́тельный, попечи́тельный, осмотри́тельный.

Dozorować, наблюда́ть, присма́тривать, име́ть наблюде́ніе.

Dozorowanie, **-a**, *ср.* при́смотръ, надзо́ръ, наблюде́ніе.

Dozorstwo, **-a**, *ср.* надзира́ніе.

Dożrzało, вре́ло, здра́во.

Dożrzałość, **-ści**, *ж. см.* **Dojrzałość**.

Dożrzały, *см.* **Dojrzały**.

Dożrzewanie, **-a**, *ср.* дозрѣва́ніе.

Dozwalać, **Dozwolić**, дозволя́ть, дозво́лить.

Dozwolenie, **-a**, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе.

Dozwolony, дозво́ленный, позво́ленный.

Dożyć, дожи́ть.

Dożynki, **-ów**, *мн.* пра́здникъ жа́твы.

Dozys, *см.* **Doza**.

Dożywocie, **-a**, *ср.* пожи́зненное владѣ́ніе.

Dożywotni, **Dożywotny**, пожи́зненный.

Dożywotnica, **-y**, **Dożywotniczka**, **-i**, *ж.* вдова́ (по́льзующаяся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ), *см.* **Wdowa**.

Dożywotnik, **-a**, *м.* по́льзующійся пожи́зненнымъ владѣ́ніемъ.

Drab, **-a**, *м.* пѣхоти́нецъ; || пе́нтюхъ, о́лухъ, верзи́ло, дубина.

Drab', **-bi**, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно во *мн. числѣ*: **Drabie**, бокова́я рѣшётка (*у телѣги*).

Drabant, **-a**, *м.* траба́нтъ, тѣлохрани́тель.

Drabarz, **-a**, *м. см.* **Dromader**.

Drabik, **-a**, *м.* уменьш. отъ слова: **Drab**, пѣхоти́нецъ.

Drabina, **-y**, *ж.* лѣ́стница; || рѣшётка (*въ коню́шнѣ*), **въ кото́рой** задаю́тъ сѣно лошадя́мъ.

Drabiniarz, **-a**, *м.* лѣ́стничный ма́стеръ.

Drabiniasty wóz, *м.* плетёный возъ.

Drabinka, **-i**, *ж.* лѣ́сенка. **Drabinki**, *мн.* (**schodki**), *Плотн.* стремя́нки (схо́дни).

Drabować, бѣжа́ть ры́сью; || ско́ро ходи́ть. **Drabować konia**, пусти́ть ло́шадь ры́сью; || разбира́ть, разгля́дывать, разсма́тривать. **Drabować sprawę**, основа́тельно разсмотрѣть, разобра́ть, обсуди́ть де́ло.

Drachma, -y, *ж.* дра́хма.

Drąg, -a, *м.* шестъ, попере́чина, переклади́на, рыча́гъ; || брусо́къ, полоса́, запо́ръ; || *осень желѣзная*; || дрога́ (*у каре́ты*); || *Горн.* **Drąg, Łamulec**, ломъ;—**zapuszczany do wyłamania spustu**, желѣзный ломъ, протыка́льникъ. **Drągi pomp**, машинныя свя́зи.

Drągal, -a, *м.* верзи́ло, о́лухъ.

Dragan, -a, *м.* **Draganisko**, -a, *ср.* пѣхтура́, солда́тъ. || *Зоол.* **Dragan brudny**, ржа́вка, чернобро́вый зуёкъ.

Draganek, -nka, *м. Бот.* эстрагóнъ, **тургу́нъ**, души́стый, ди́кій пе́рецъ.

Draganisko, -a, *ср. см.* **Dragan.**

Dragan, -u, *м.* трагакáнтъ (*деревцо*), драгáнтовая камéдь.

Dragarz, -a, *см.* **Drążnik, Tragarz.**

Drageman, *см.* **Drogman.**

Dragon, -a, *м.* драгу́нъ.

Dragonja, -ji, *ж.* драгу́нскій **полкъ.**

Dragoński, драгу́нскій.

Drągowe, -ego, *ср. см.* **Rogatkowe.**

Drama, -y, *ж.* **Dramat**, -u, *м.* дра́ма.

Dramaturgja, -gji, *ж. см.* **Dramatyka.**

Dramatycznie, драмати́чески.

Dramatyczność, -ści, *ж.* драмати́змъ.

Dramatyczny, драмати́ческій.

Dramatyk, -a, *м.* драмáтикъ.

Dramatyka, -i, *ж.* драмату́ргія, **драматическое** иску́ство.

Drań, -ni, *ж.* дрань, **дра́нка, драни́ца**; || * дрянь, сво́лочь.

Dranica, -y, *ж.* драни́ца.

Drapać, цара́пать, **чеса́ть.**

Drapać się, цара́паться, **чеса́ться.**

Drapacz, -a, *ж. см.* **Drapieżca, Zdzierca.** || плохо́й **скрипа́чъ, гуди́льщикъ.** || *Бот.* стоголо́вникъ.

Drapaczka, -i, *ж.* **скребни́ца, скребо́къ;** || чеса́лка, дра́чка.

Drapak, -a, *м.* **отрёпанная метла́**; || голя́къ, * **Dać drapaka, удра́ть, дать тя́гу,** улепетну́ть, *см.* **Drapnąć.**

Drapanie, -a, *ср.* **Drapanie się**, цара́панье.

Drapanina, -y, *ж.* **грабёжъ.** добы́ча, расхище́ніе.

Draperja, -ji, *ж.* **драпиро́вка.**

Draperować, Draperjować, Drapirować, драпирова́ть.

Drapichrust, -a, *м.* **прощелы́га**, плутъ, бродя́га.

Drapież, -y, *ж.* **расхище́ніе**, грабёжъ.

Drapieżca, -y, *м.* **Drapieżnik**, -a, *м.* граби́тель, хи́щникъ.

Drapieźliwość, хи́щничество.

Drapieźliwy, хи́щническій.

Drapieźnica, граби́тельница, хи́щница.

Drapieźnie, хи́щнически.

Drapieżnik, *см.* **Drapieżca.**

Drapieżność, -ści, *ж.* хи́щность.

Drapieżny, хи́щный.

Drapieństwo, -a, *ср.* граби́тельство, разбо́йничество.

Drapieżyć, разбо́йничать, гра́бить.

Drapnąć, удра́ть, улепетну́ть, *см.* **Drapać, Drapaka dać.**

Drasnąć, оцара́пать.

Drasnąć się, оцара́паться.

Draśnięcie, -a, *ср.* **Drasnienie**, -a, *ср.* цара́пина.

Dratwa, -y, *ж.* верва́, шва́льный коне́цъ, дра́твa (*у сапо́жниковъ*).

Drążek, -żka, *м.* ше́стикъ, рычажо́къ; || огло́бля (*у дрожекъ*).

Drążki, -ek, *мн.* дро́жки. **Drążki do chodzenia**, ходу́ли. *Горн.* **Drążek tłokowy**, по́ршневый шестъ, рыча́гъ, шату́нъ.

Drążkowy, слúтковый. **Złoto, srebro drążkowe**, зо́лото, серебро́ въ слúткахъ, *см.* **Sztaba.** || * **Urzędnik drążkowy**, сверхшта́тный, ме́лкій чино́вникъ.

Drażliwość, -ści, *ж.* раздраже́ніе.

Drażliwy, раздражи́тельный.

Drażniący, раздража́ющій.

Drażnić, дразни́ть, раздража́ть; || **возбужда́ть**, побужда́ть. **Drażnić psa**, дразни́ть соба́ку. **Drażnić nerwy**, раздража́ть не́рвы. **Zaszczyty drażnią ambicją**, по́чести возбужда́ютъ го́рдость.

Drążniczy, Drążnik, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ.

Drażnienie, -a, *ср.* раздраже́ніе.

Drążnik, -a, *м. см.* **Drążniczy.**

Drążyć, *см.* **Drożyć, Wydrożać, Wydrążać.**

Drdzeń, *см* **Rdzeń.**

Dręczarnia, -ni, *ж.* **му́ка, мученіе, пы́тка.**

Dręczenie, -a, *ср.* мученіе.

Dręczyć, му́чить, терза́ть, **томи́ть**; || * безпоко́ить, огорча́ть.

Dręczyć się, му́читься, терза́ться, томи́ться; безпоко́иться, огорча́ться.

Dręczyciel, -a, *м.* мучи́тель.

Dręczycielka, -i, *ж.* мучи́тельница.

Drel, Drelować, *см.* **Dryl, Drylować.**

Drelich, Drylich, -a, *м.* дерю́га, то́лстая холсти́нка; || тикъ.

Dremla, *см.* **Drumla.**

Drendulka, *см.* **Dryndulka.**

Drenować, осуша́ть по́чву, **дрени́ровать.**

Drenowanie, -a, *ср.* **дрена́жъ, осу́шка** по́чвы подзе́мными трубáми.

Drepcić, Dreptać, то́пать, шлёпать.

Dressować, шко́лить, **обуча́ть**; || **дрессирова́ть** (*собаку*).

Dreszcz, -u, *м.* **дрожь, тре́петъ**; || **оз**но́бъ.

Drętki, те́рпкій.

Drętwa, -y, *ж.* **электри́ческій скатъ** (*рыба*).

Drętwić, **притупля́ть**, **дѣлать онѣмѣлымъ. Drętwić zęby**, **причиня́ть оскомину.**

ну. Lekarstwo drętwiące, наркоти́ческое, усыпля́ющее сре́дство.

Drętwieć, цѣпенѣть, коченѣть, нѣмѣть. Ręce drętwieją od zimna, ру́ки коченѣютъ отъ хо́лода. **Drętwieć od strachu,** цѣпенѣть отъ стра́ха.

Drętwienie, -a, *ср.* опѣме́нѣе, оцѣпене́ніе.

Drętwik, -a, *м.* электри́ческій у́горь, гимно́тъ (*рыба*).

Drętwy, окоченѣлый.

Drewienko, -a, *ср.* щепа́, кусо́чекъ де́рева.

Drewka, -wek, *мн.* ме́лкія дрова́.

Drewniak, -a, *м.* древе́сный, древото́чный червь.

Drewnianka, -i, *ж.* деревя́нная ча́ша.

Drewniany, деревя́нный.

Drewniasty, деревяни́стый.

Drewniczy, Drewny, -ego, *м.* **дровяно́й сто́рожъ.**

Drewnieć, одеревенѣть, *см.* **Drętwieć.**

Drewnik, -a, *м.* дровяно́й дворъ.

Drewnisty, *см.* **Drewniasty.**

Drewno, -a, *ср.* де́рево, кусо́къ де́рева, поле́но. **Drewna,** *мн.* употребля́ется то́лько съ числи́тельными: **Daj mi parę drewien,** дай мнѣ па́ру полѣньевъ, два поле́на.

Drewny, *см.* **Drewniasty, Drewniczy.**

Drewutnia, -ni, *ж. см.* **Drwalnia.**

Drgać, Drgnąć, дрожа́ть, дро́гнуть, трепета́ть.

Drganie, -a, *ср.* дрожа́ніе, трепета́ніе.

Drgnienie, -a, *ср.* содрага́ніе, дрожа́ніе, дрожь.

Dróbʼ -iu, Dróbek, -u, *м.* ме́лочь, мелкота́; || жи́вность (*ку́ры, гуси, у́тки и т. д.*); || ме́лкая ры́ба, мелюзга́. **Dróbki,** *мн.* потроха́.

Drobianka, -i, *ж.* пи́во, или вино́, смѣшанное съ тёртымъ хлѣбомъ, *см.* **Kalteszan.**

Drobiątko, -a, *ср.* кро́шка, кро́шечка.

Drobiazg, -u, *м.* ме́лочь, безде́лица.

Drobiazgowo, ме́лочно.

Drobiazgowość, -ści, *ж.* ме́лочность.

Drobiazgowy, мелочно́й.

Drobić, раздробля́ть, дроби́ть; || кроши́ть (*хлѣбъ*).

Drobienie, -a, *ср.* **(chleba), разла́мываніе,** переломле́ніе.

Drobina, *см.* **Odrobina.**

Dróbki, *см.* **Dróbʼ.**

Drobnieć, мельча́ть.

Drobniuchny, Drobniutki, Drobniusieńki, Drobniuteńki, кро́шечный, мельча́йшій.

Drobno, ме́лко.

Drobnomierz, -a, *м. Астрон.* и *Техн.* микроме́тръ (инструме́нтъ для измѣре́нія ви́димаго діаметра небе́сныхъ тѣлъ *или* ма́лыхъ величи́нъ, та́кже для измѣре́нія то́нкости ове́чьей ше́рсти).

Drobność, ści, *ж,* ма́лость, ме́лкость.

Drobnostka, -i, *ж.* ме́лочь, безде́лица.

Drobnowid, Drobnowidz, -a, *м.* микроско́пъ.

Drobny, ме́лкій, ме́лочный.

Dróciany, про́волочный.

Dróciarz, -a, *м.* занима́ющійся про́волочною рабо́тою, *см.* **Drótownik.**

Droga, -i, *ж.* доро́га, путь; || тра́кть, **—ubita, utarta,** проло́женная, прото́ренная доро́га; **—uboczna,** око́льная, просёлочная; **—dla pieszych,** пѣшеходная; **bita droga,** больша́я доро́га, больша́й тра́кть, шоссе́йная доро́га; || **droga brukowana,** мощёная; — **żwirowa,** шоссе́, насыпна́я доро́га; **—krzyżowa, rozstajna,** перекрёстокъ, распу́тіе. **Droga ekonomiczna,** хозя́йственный поря́докъ; **—cywilna,** гражда́нскій поря́докъ. **Drogę robić,** заклада́ć, стро́ить, прокла́дывать доро́гу. *Астрон.* **Droga mleczna,** мле́чный путь. **Droga słoneczna,** со́лнечный путь. **Wejść, wleść komu w drogę** перебить кому́ доро́гу, помѣша́ть кому́ въ успѣхѣ. **Nie zdrogi jest, nie z drogi będzie,** это́ кста́ти, это́ бу́детъ у мѣста. **Komu w drogę, temu czas,** кому́ пора́ ѣхать, пусть не откла́дываетъ. **Droga łaski,** обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря. **W drodze łaski,** въ ви́дѣ ми́лости. **Iść drogą łaski,** проси́ть ка́кой ли́бо ми́лости. **Droga cywilna,** гражда́нскій поря́докъ.—**Droga do zaszczytów,** путь къ по́честямъ.

Drogi, дорого́й, драгоце́нный.

Drogieć, u, *м.* драге́тъ (*матерія*).

Drogman, -a, драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ (*въ Турціи*).

Drogo, до́рого.

Drogocenny, драгоце́нный.

Drogopłatny, до́рого сто́ющій.

Drogość, -ści, *ж.* дорогови́зна, высо́кая цѣна́.

Drogoskaz, -u, *м.* доро́жный столбъ (*указывающій дорогу*).

Drogowe, -ego, *ср.* доро́жная по́шлина; || мостовщи́на, пла́та за проѣздъ.

Dromader, -a, *м.* дромаде́ръ.

Drop', -pia, *м.* драхва́, стре́петъ (*птица*).

Dropiany koń, рыжева́то-саврáсая ло́шадь.

Bród, -tu, *м.* про́волока; || вяза́льная игóлка. **Dróty ciągnąć,** вытя́гивать въ про́волоку. **Na drótach robiony,** вя́заный. **Drót blacharski,** кро́вельная про́волока.

Drótarnia, Drótownia, -ni, *ж.* волочи́льный заво́дъ.

Drótować, оплетать, обвива́ть про́волокою.

Drótowany, оплетённый, обви́тый про́волокою.

Drótownia, *см.* **Drótarnia.**

Drótownik, -a, *м,* волочи́льщикъ (*про́волоки*).

Drótowy, про́волочный. **Robota drótowa (złotnicza),** филигра́нь, плетёная серебряная *или* золота́я рабо́та. **Złoto dró-**

towe, srebro drótowe, пря́деное зо́лото *или* серебро́.

Drozd, -a, *м. Орнит.* пѣ́вчій дроздъ.

Drozdżany, дрождяно́й, дрожжево́й.

Drożdże, *мн. род. п.* **Drożdży,** дро́жди, дро́жжи.

Drożdżysty, дрождяно́й.

Drożeć, дорожа́ть.

Drożéj, доро́же.

Drożenie, -a, *ср.* проры́тіе доро́ги.

Drożkarz, Drążkarz, -a, *м. см.* **Dorożkarz.**

Drożnik, -a, *м.* путеводи́тель; || сто́рожъ при доро́гѣ.

Drożny, доро́жный, подоро́жный, путево́й. **Drożny skręt,** объѣ́здъ, крюкъ.

Drożony, прорытый, прокопанный.

Drożyc, возвышáть цѣну.

Drożyć się, дорожи́ться, возвышáть цѣну.

Drożyć, прорывáть, прокáпывать.

Drożyna, -y, *ж.* доро́жка, стезя́.

Drożysko, -a, *ср.* дурна́я доро́га.

Drożysty, полосáтый; || оби́лующій доро́гами.

Drożyzna, -y, *ж.* дороговѝзна.

Druchna, -y, *ж. см.* **Drużka.**

Druczek, -czku, *м.* мѣ́лкій печáтный шрифтъ.

Druczyć, чири́кать, щебетáть (*о птицахъ*).

Druczysko, -a, *ср.* сквéрная типографская печáть.

Drugi, другóй, второ́й.

Drugożeniec, -ńca, *м.* двоежéнецъ.

Drugożeństwo, -a, *ср.* двоежéнство.

Drugulica, -y, *ж. Рыб.* мрéжа, нéводъ.

Druk, -u, *м.* шрифтъ, тисне́ніе, печáтаніе, печáть, óттискъ, издáніе; || прéсса. **Wyjść z druku,** вы́йти изъ печáти. **Kosztadruku,** издéржки на напечáтаніе. **Omyłki druku,** опечáтки. **Stare druki są dziś bardzo poszukiwane,** стáрыя издáнія тепéрь óчень трéбуются.

Drukarczyk, -a, *м.* типографскій учени́къ.

Drukarka, -i, *ж.* типографщица.

Drukarnia, -i, *ж.* типогрáфія.

Drukarski, типографскій, печáтный. **Błędy drukarskie,** опечáтки. **Papier drukarski,** печáтная бумáга. **Prasa drukarska,** печáтный станóкъ.

Drukarstwo, -a, *ср.* книгопечáтаніе.

Drukarz, -a, *м.* типографщикъ, типографъ; || печáтникъ.

Drukarzowa, -éj, *ж.* жена́ типографщика.

Drukować, печáтать; || гофрировáть, набивáть узóры.

Drukować się, печатáться.

Drukowanie, -a, *ср.* печáтаніе, напечáтаніе.

Drumla, -i, *ж. Муз.* варга́нъ.

Drużba, -y, *м.* дружка, шаферъ, услу́живающій при свáдьбѣ жениха́; || сватъ.

Drużbart, -a, *м.* реверси́ (*карточная игра́*).

Druzga, -i, *ж. см.* **Drzazga.**

Druzgać, Druzgotać, раскола́ть, разби́ть, разломáть, колотúть. **Podruzgotał, źwierciadła,** перебúлъ зеркалá. || **Druzgotać się, Zdruzgotać się,** разби́ться, раскола́ться, переломúться. **Porcelana podruzgotała się,** фáрфоръ разби́лся, **Obu rycerzy kopije zdruzgotały się,** ко́нья обо́ихъ рыцарей переломúлись.

Drużka, -i, *ж.* подру́га невѣ́сты на свáдьбѣ.

Drużyć (komu), сопровождáть, быть дру́жкою на свáдьбѣ.

Drużyna, -y, *ж.* дружúна; || **Drużyna pszczół,** рой (*пчёлъ*).

Drwa, *мн. род.* **Drew,** дровá.

Drwal, -a, *м.* дровосѣкъ; || дровянúкъ (*продающій дровá*).

Drwalnia, -ni, *ж.* дровяно́й сарáй.

Drwalnik, -a, *м.* дровосѣкъ.

Drwiarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоскáлъ.

Drwić (z kogo) насмѣ́хáться, издѣ́вáться (*надъ кѣмъ*), подсмѣ́иваться, глумúться; || зубоскáлить, насмѣ́шничать. **Nie spostrzegł się, że sobie drwiono z niego,** онъ не замѣ́тилъ, что надъ нимъ издѣ́вáлись.

Drwina, -y, *ж.* **Drwinka,** -i, *ж.* насмѣ́шка, зубоскáльство; || шýтка. **Drwinki sobie robić (stroić) z kogo, z czego,** насмѣ́хáться, издѣ́вáться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Drwinkarz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоскáлъ.

Drwinkować, издѣ́вáться, насмѣ́хáться, зубоскáлить.

Drwinkowanie, -a, *ср.* глумлéніе, зубоскáльство.

Dryakiew, -kwi, *ж. Анат.* теріáкъ (*мнимое противоя́діе*). *Бот.* скабió́за, коро́стовикъ, сверобе́жница, одúшникъ, грудна́я трава́.

Dryakwiany, теріáчный, противоя́дный.

Dryawnik, -a, *м.* валеріáна, булдырья́нъ (*растéніе*), *см.* **Kozłek.**

Drybles, -a, *м.* неотёсаный, гру́бый мужúкъ, у́валень; || высо́кая нескла́дная ло́шадь, одёръ.

Dryga, -i, *ж.* сѣть (*для ло́вли осетро́въ*).

Drygać, подскáкивать, подпры́гивать.

Drygant, -a, *м.* завóдскій *и́ли* припускно́й жеребе́цъ.

Drygawka, i, *ж. Морск.* руль.

Drygotka, -i, *ж.* озно́бъ; || дрожь, содроганіе.

Dryl, -u, **Drel,** *м. Хир.* дрель, трепáнъ, чéрепный бурáвъ.

Drylich, *см.* **Drelich.**

Drylichowy, тúковый.

Drylować, сверлúть, трепанúровать; || вынимáть зéрнышки и кóсточки изъ плодóвъ.

Drylownik, -a, *м.* дрель, трепáнъ (*инструмéнтъ хирург.*).

Dryndać, размáхивать, качáть. **Dryndać nogami**, болтáть ногáми.

Dryndulka, **-i**, *ж.* родъ небольшóй двуклёстной колúски.

Dryś, **-sia**, *м. уменьш.* отъ **Drygant**, *см.* слóво.

Drżący, дрожáщій, трепéщущій.

Drżączka, **i**, *ж.* ознóбъ, дрожь; || *Бот.* трясýчка; кукýшечный горúцвѣтъ.

Drząstwisty, хрящáтый, дресвúный.

Drząstwo, **-a**, *ср.* дресвá, хрящъ, грáвій.

Drzazga, **-i**, *ж. см.* Trzaska.

Drzeć, драть, раздирáть, сдирáть.

Drzeć się, дрáться, рвáться; || драть гóрло, кричáть; || домогáться, добивáться (*чего́*), стремúться (*къ чему́*). Ona nie śpiewa, ale drze się, онá не поётъ, а кричúтъ. Drze się do zaszczytów, онъ добивáется почéстей. Drze się do wojska, онъ стремúтся попáсть въ воéнную слýжбу. Drą się, jak pies z kotem, drą z sobą koty, они живýтъ, какъ кóшка съ собáкою. Drze mię (w lewém ramieniu), мнѣ лóмитъ (*лѣвое плечо́*); я чýвствую ломóту, дёрганіе (*въ лѣвомъ плечи́*).

Drżeć, дрожáть, трепетáть, трястúсь. Liście na drzewach za lada wiatrem drżą, лúстья на деревьяхъ дрожáтъ при малѣйшемъ вѣтрѣ. Zadrżał z przerażenia, задрожáлъ отъ ýжаса.

Drżenie, **Drganie**, **-a**, *ср.* дрожáніе, трéпетъ, волнéніе, содроráніе, сотрясéніе. Ze drżeniem, съ трéпетомъ. **Drżenie powietrza**, сотрясéніе вóздуха.

Drzewce, **-a**, *ср.* **Drzewiec**, **-wca**, *м.* дрéвко (*у знáмени*).

Drzeweczyk, **-a**, *м. см.* **Dzierlatka.**

Drzeweczko, **-a**, *ср.* деревцó.

Drzewianka, **-i**, *ж. Зоол.* древéсная, зелёная лягýшка.

Drzewiany, *см.* **Drewniany**, **Drzewny.**

Drzewiasty, древянúстый.

Drzewie, **-wia**, *ср. собир.* дерéвья.

Drzewiec, **-wca**, *м. см.* **Drzewce** *Орнит.* **Sokolik drzewiec**, чóглокъ (*небольшóй сóколъ*).

Drzewieć, *Бот.* деревянéть, превращáться въ дéрево.

Drzewina, **-y**, *ж.* небольшóе деревцó.

Drzewisty, лёсúстый.

Drzewko, **-a**, *ср.* деревцó. *Бот.* **Boże drzewko**, Бóжье дéрево.

Drzewkowaty, древовúдный, **древообрáзный.**

Drzewnieć, *см.* **Drzewieć.**

Drzewny, древéсный.

Drzewo, **-a**, *ср.* дéрево. *Бот.* **Drzewo Adamowe**, банáнъ, адáмова смóква, рáйская мýза, пизáнгъ. **Drzewo żywota**, дрéво жúзни. **Drzewo wiadomości dobrego i złego**, дрéво познáнія добрá и зла. **Drzewo budowlowe**, строевóй лёсъ; — **opałowe**, —дровянóй лёсъ, дровá; —**miękkie**, бёлое; — **twarde**, — твёрдое; — **rębne**, — подлежáщее рýбкѣ; —**szczepowe**, полéно, плáха, раскóлотая на четыре чáсти; —**szczepkie**, кóлотый лёсъ для подѣлок; —**łupne**, прямослóйное бревнó, — **wiązankowe**, подвязнóй лёсъ; — **do tratew**, об рубнóй лёсъ; — **okrętowe**, корабéльный лёсъ; — **szpilkowe**, **igłaste**, **czerwone**, игóльчатое, игловóбразное дéрево, смолúстое.

Drzewojad, **-u**, *м. см.* **Omieg.**

Drzewołom, **-u**, *м.* ураган̀ъ, бýря.

Drzewotocz, **-a**, *м.* древéсный червь.

Drzewowy, *см.* **Drzewny.**

Drzwi, *род.* **Drzwi**, *мн.* дверь, двéри. **Drzwi boczne**, потаённая дверь. **Drzwi poziome**, **spustne**, опускнáя дверь. **Drzwi skrzydłate**, **dwuskrzydłate**, двуствóрчатыя, двуствóрчатая двéри. **Uchylić drzwi**, пріотвóрить дверь. **Wyprosić**, **wypchnąć**, **wyrzucić kogo za drzwi**, выгнать кого́ изъ дому, выпроводить вон. **Zamknąć drzwi przed kim**, захлóпнуть кому́ дверь пéредъ сáмымъ нóсомъ. || *Ид.* **Przy drzwiach zamkniętych**, въ закрытомъ засѣдáніи.

Drzwiczki, **-czek**, *мн.* двéрцы *Тех.* **Drzwiczki robocze**, рабóчее отвéрстіе.

Drzymać, **Drzémać** дремáть.

Drzymanie, **-a**, *ср.* дремáніе, дремóта.

Drzymliwość, **-ści**, *ж.* сонлúвость.

Drzymliwy, сонлúвый.

Drzymota, **-y**, *ж.* дремóта, усыплéніе летаргія; || безпéчность.

Dubas, **-a**, *м. Морс.* лáстовое, перевóрное сýдно, лúхтеръ, плашкóутъ; || расшúва, сáмое большóе рѣчное сýдно.

Dubelt, **-a**, *м.* куликъ, бекáсъ (*птица*).

Dubeltówka, **-i**, *ж.* двуствóльное ружьё.

Dubeltowy, двойнóй; || крѣпкій.

Dubla, **-i**, *ж.* дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*), *см.* **Dublet.**

Dublet, дублéтъ (*въ билья́рдной игрѣ*); || дублéтъ, двойнóй экземпля́ръ.

Dublować, удвóивать, подбивáть, подкладывать (*подкладку*); || дѣлать шара дублéтемъ, дуплúровать шара́ (*на билья́рдѣ*).

Duby, **-ów**, *мн.* **Duby smalone**, вздоръ, чýжь, нелѣпыя мечты.

Duch, **-u**, *м.* духъ, дыхáніе; || смыслъ, рáзумъ. **Duchem gdzie pobiedz**, сбѣгать духóмъ. **To będzie duchem**, óто бýдетъ сдéлано минýту, дýхомъ. **Podłać duchu**, поддать пáру (*въ банѣ*). **Duchu zabrakło**, захватило духъ. **Dać komu duchu**, задáть кому́ гóнку. **Duch**, *род.* **Ducha**, духъ, душá. **Wyzionąć**, **Wypuścić ducha**, испустить духъ, умерéть. **Bóg duch jest**, Богъ есть духъ. **W duchu**, **duchem**, мысленно, въ мысляхъ. **Duchem był z nami**, мысленно онъ былъ съ нáми. **Duch praw**, духъ смыслъ, рáзумъ законовъ. **W duchu**, втáйнѣ, внýтренно. **Zazdrości mu w duchu**, втáйнѣ онъ завúдуетъ емý. **Śmiać się w duchu**, внýтренно смѣяться.

Ducha, -y, *ж.* ночно́й пухово́й колпа́къ.
Duchna, -y, *ж.* пухова́я поду́шка.
Duchowidz, -a, *м.* духови́децъ.
Duchowidztwo, -a, *ср.* виде́ніе духо́въ.
Duchowieństwo, -a, *ср.* духове́нство.
Duchownie, духо́вно.
Duchowność, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowny, духо́вный.
Duchowo, разу́мно, у́мственно; || духо́вно.
Duchowość, -ści, *ж.* духо́вность.
Duchowy, духо́вный, у́мственный.
Duda, -y, *ж.* о́лухъ, болва́нъ, простофи́ля.
Dudać, дуди́ть, игра́ть на волы́нкѣ. * **Ani dudać o tem**, не́чего и ду́мать объ э́томъ.
Dudarz, -a, *м.* волы́нощикъ, волы́нщикъ.
Dudek, -dka, *м. Орнит.* удо́дъ, пусто́шка, потажу́йка; || * о́лухъ, глупе́цъ, дура́къ. *Посл.* **Nie dudek jakobek**, онъ себѣ на умѣ. *Посл.* **Każdy dudek ma swój czubek**, всякій молодо́ецъ на свой образе́цъ. **Na dudka kogo wystrychnąć**, одура́чить кого́, оста́вить кого́ въ дурака́хъ. **Myśli, że na dudka trafił**, онъ ду́маетъ, что напа́лъ на дурака́. **Pokazać komu dudka na kościele**, обману́ть, наду́ть, провести́ кого́.
Dudka, -i, *ж.* ду́дка *у.м.* **Dudeczka**, ду́дочка; || трубкоро́тая ры́ба (**Aulostoma**). || **Dudki**, -dek, *мн.* щипцы́, клещи́ (*у коновала*); || * **Dudki stroić**, пища́ть, выть, канюча́ть. **Dudki wyprawiać**, точи́ть баля́сы.
Dudkować, раболе́пствовать, прислу́живаться.
Dudlić, дуди́ть, ду́рно игра́ть (*на инструме́нтѣ*).
Dudu, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Ani dudu!** ни сло́ва! ни гугу́!
Dudy, -ów, *мн.* волы́нка (*музыка́льный инструме́нтъ*).
Dudzić, глупѣть.
Dudzista, -y, *м.* волы́нщикъ.
Duet, -u, *м.* дуэ́тъ, пѣніе въ два го́лоса, игра́ въ два инструме́нта.
Dufać, **Dufność**, **Dufny**, *см.* **Ufać**, **Ufność**, **Ufny**.
Dukać, **Dubnąć**, труби́ть, затруби́ть въ рогъ.
Dukt, -a, *м.* прямо́я ли́нія, путь пря́мо проло́женный че́резъ лѣсъ; || черта́ (*на письмѣ*); || обво́дъ (*границы*).
Dukwieć, корнѣть (*надъ чьмъ*), *напр.* надъ кни́гами.
Dul, -u, *м. Горн.* кри́ца.
Dulczyć, жа́ловаться, се́товать, канючить.
Dulki, -lek, *мн.* колки́ по края́мъ ло́дки, ме́жду кото́рыми кладу́тъ ве́сла.
Duma, -y, *ж.* го́рдость; || ду́ма, размышле́ніе; || городска́я ду́ма, магистра́тъ.
Dumać, ду́мать, мечта́ть.
Dumanie, -a, *ср.* размышле́ніе.
Dumka, -i, *ж.* пѣсенка.
Dumnie, **Dumno**, го́рдо.
Dumność, -ści, *ж.* го́рдость, наду́тость.
Dumny, го́рдый, надме́нный.
Dunąć, ду́нуть.
Dunst, -u, *м.* ме́лкая дробь (*для птицъ*).
Duny, *род.* **Dun**, *мн.* дю́на, песча́ный холмъ (*по берегу мо́ря*).
Duplika, -i, *ж. Юрид.* отвѣтъ на возраже́ніе, опроверже́ніе.
Duplikat, -u, *м.* дупликатъ.
Duplikat en brevet, по́длинникъ а́кта.
Duplikować, подава́ть отвѣтъ на возраже́ніе.
Dureń, -rnia, *м.* ду́рень, дура́къ.
Durzeć, дурѣть, глупѣть.
Durzenie, -a, *ср.* дура́ченье.
Durszlak, -a, *м.* цѣди́лка, си́то, воро́нка; || тиски́ (*винтовы́е*); || *Техн.* бородо́къ, пробо́йникъ.
Durzyć, дура́чить.
Durzyć się, обольща́ться.
Durzyciel, -a, *м.* обольсти́тель, обма́нщикъ.
Durzycielka, -i, *ж.* обольсти́тельница, обма́нщица.
Duser, -u, *м.* ла́сковое сло́во.
Dusić, души́ть.
Dusić się, задыха́ться.
Dusiciel, -a, *м.* истреби́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ.
Dusza, -y, *ж.* душа́. **Bogu duszę winien**, ни въ чёмъ не грѣшенъ. **Nie mieć grosza przy duszy**, не имѣть ни гроша́ за душо́ю. **Dusza w skrzypcach**, ду́шка въ скри́пкѣ;—**w piórze**, душа́, ду́шка въ перѣ; — **w drzewie**, сердцеви́на въ де́ревѣ; — **w żelazku**, плита́ въ утюгѣ.
Duszący, удуши́вый.
Duszenie, -a, *ср.* сжа́тіе, удуше́ніе.
Duszka, -i, *ж.* ду́шечка, ду́шенька.
Duszkiem, ду́хомъ. **Wypić duszkiem**, вы́пить ду́хомъ.
Dusznica, -y, *ж. Ветер.* жа́ба.
Dusznie, душе́вно. **Dusznie się z tego radował**, душе́вно ра́довался э́тому.
Duszno, ду́шно.
Duszność, -ści, *ж.* духота́.
Duszny, **Duszewny**, душе́вный, духо́вный.
Duszobójca, -y, *м.* душегу́бецъ.
Duszobójstwo, -a, *ср.* душегу́бство.
Duszodawca, -y, *м.* жизнода́тель.
Duszony, душёный, па́реный.
Duszyca, -y, *ж.* душа́ у́мершаго.
Duszyczka, i, *ж.* ду́шечка.
Dużać się, боро́ться.
Dużanie się, борьба.
Dużeć, дюжѣть, приходи́ть въ си́лы.
Dużo, мно́го, о́чень **Dużo się odmienił**, онъ о́чень измѣни́лся. **Mieć dużo pieniędzy**, имѣть мно́го де́негъ.
Dużość, -ści, *ж.* дю́жесть, тѣле́сная си́ла.

Duży, большо́й, дю́жій, си́льный. **Człowiek duży**, си́льный, кре́пкій челове́къ. **Duży dom**, большо́й домъ. **Duży chłop**, дю́жій мужи́къ.

Dwa, Dwaj, Dwóch, два, dwie, двѣ.

Dwadzieścia, *род.* **dwudziestu**, два́дцать.

Dwadzieściokrotnie, въ двадца́тый разъ.

Dwadzieścioraki, состоя́щій изъ двадцати́ сорто́въ.

Dwadzieścioro, *род.* **-orga**, два́дцать.

Dwaj, два, *см.* **Dwa.**

Dwakroć, два́жды, два ра́за.

Dwanaście, *род.* **Dwunastu**, двѣна́дцать.

Dwanaściekroć, двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotnie, въ двѣна́дцать разъ.

Dwanaściekrotny, повторённый двѣна́дцать разъ.

Dwanaściepalcowa kiszka, *Анат.* двѣнадцатипе́рстная кишка́.

Dwanaścioro, -rga, двѣна́дцать, дю́жина.

Dwieście, двѣсти.

Dwóch, *род.* **dwóch**, два,—употребля́ется съ существи́тельными му́жеск. ро́да: **Szło dwóch żołnierzy**, шли два солда́та.

Dwóchsetnie, въ двухсо́тый, въ двусо́тый разъ.

Dwóchsetny, двухсо́тый, двусо́тый.

Dwojaczki, *см.* **Dwojak.**

Dwojak, -a, *м.* близне́цъ, *см.* **Bliźniak. Dwojaczki**, двойча́тка, два сро́сшіеся плода́ *(орѣхи и т. д.). Вообще:* **двойникъ.**

Dwojaki, двоя́кій.

Dwojako, двоя́ко.

Dwojakość, -ści, *ж.* двоя́кость.

Dwójbarwisty, *см.* **Dwubarwisty.**

Dwoić, двои́ть, удвоя́ть; || раздѣля́ть, дѣли́ть пополамъ, на́ двѣ ча́сти.

Dwoić się, двои́ться, раздѣля́ться.

Dwoje, *род.* **dwojga**, дво́е *и* дво́и. **Było nas dwoje**, насъ бы́ло дво́е. **Jedno z dwojga**, одно́ изъ двухъ.

Dwójgród, -u, *м.* го́родъ съ двумя́ за́мками.

Dwójka, -i, *ж.* дво́йка.

Dwójko, Dwojgo, *см.* **Dwoje.**

Dwójlist, -u, *м.* двули́стникъ.

Dwóimienny, *см.* **Dwuimienny.**

Dwójnasób (съ предлогомъ **W**). **W dwójnasób**, вдвойнѣ.

Dwójny, двойно́й.

Dwójsieczna, -éj, *ж.* **(linja)**, прямая ли́нія, раздѣля́ющая у́голъ на́ двѣ ра́вныя ча́сти.

Dwoisto, двоя́ко.

Dwoistość, -ści, *ж.* дво́йственность.

Dwoisty, двойно́й, двоя́кій, дво́йственный.

Dwór, -oru, *м.* дворъ.

Dworacki, царедво́рческій; || льсти́вый, зайскивающій.

Dworactwo, -a, *ср.* придво́рное обхожде́ніе; || * ласка́тельство.

Dworak, -a, *м.* царедво́рецъ, придво́рный; || * льстецъ, ласка́тель, ло́вкій челове́къ.

Dworakierja, -ji, *ж.* въ уничижи́тельномъ смы́слѣ: ва́жничанье.

Dworek, -rku, *м.* до́микъ.

Dworka, -i, *ж.* придво́рная да́ма.

Dwornie, Dworno, пы́шно, шумно.

Dworność, -ści, *ж.* пы́шность, придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || любопы́тство. **Dworność ludziom przykra**, любопы́тство лю́дямъ непрія́тно. **Dworny**, придво́рный.

Dworować, жить при дворѣ, вести́ придво́рную жизнь; || **Dworować z czego, z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться надъ чѣмъ, надъ кѣмъ.

Dworowanie, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рная слу́жба; || *шу́тка, насмѣшка.

Dworski, придво́рный; || госпо́дскій, дворо́вый. **Grunta dworskie**, госпо́дскія зе́мли. **Dom dworski**, госпо́дскій домъ. **Dworski**, дворо́вый служи́тель. **Dama dworska**, придво́рная да́ма.

Dworsko, по-придво́рному, обходи́тельно.

Dworskość, -ści, *ж.* придво́рное обхожде́ніе, вѣжливость.

Dworstwo, -a, *ср. см.* **Dworactwo, Dworowanie, Dworskość.**

Dworszczyzna, -y, *ж.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе; || ба́рщина, зади́ѣлье, *см.* **Pańszczyzna.**

Dworzanek, -nka, *м.* дворя́нчикъ.

Dworzanin, -a, *м.* дворяни́нъ; || царедво́рецъ, придво́рный. **Dworzanin pokojowy**, ка́меръ-ю́нкеръ.

Dworzański, дворя́нскій; || придво́рный.

Dworzaństwo, -a, *ср.* придво́рная жизнь, придво́рное обхожде́ніе.

Dworzec, -rca, *м.* се́льскій домъ, дворъ. **Dworzec kolei żelaznej**, путево́й дворъ желѣзной доро́ги.

Dworzyć (komu), уха́живать *(за кѣмъ)*, льстить *(кому)*.

Dwouchy, двуушко́вый.

Dwubarwy, двуцвѣтный.

Dwuboczny, двухсторо́нній.

Dwuchbrzmiący, двузна́чный, двусмы́сленный.

Dwucalówka, -i, *ж.* доска́ два дю́йма толщино́ю.

Dwucalowy, состоя́щій изъ двухъ дю́мовъ.

Dwuciały, Dwucielisty, Dwucielny, *Ест. Ист.* димо́рфный, двуобра́зный.

Dwucienny, *Геогр.* амфи́скіи, двутѣнные *(наро́ды жа́ркаго по́яса).*

Dwudłonny, имѣющій двѣ пя́ди въ длину́.

Dwudniowy, *см.* **Dwudzienny.**

Dwudziestka, -i, *ж.* число́ два́дцать.

Dwudziestkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе одного́ изъ двадцати́.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziestokąt, -a, *м. Мат.* двадцатигра́нникъ, икоса́едръ.

Dwudziestokątny, двадцатигра́нный.

Dwudziestoletni, двадцатилѣтній.

Dwudziestościan, -u, *м. см.* dwudziestokąt.

Dwudziestu, *род.* **Dwudziestu** (употребляется съ существи́тельными одушевле́нными муж. р.), два́дцать. **Dwudziestu ludzi,** два́дцать челове́къ. **Było nas dwudziestu,** насъ бы́ло два́дцать.

Dwudziesty, двадца́тый.

Dwudziobny, имѣющій два зубца́; || раздвое́нный.

Dwufuntowy, двухфунто́вый.

Dwugarncówka, -i, *ж. см.* **Garniec.**

Dwugęby, *см.* **Dwuliczny.**

Dwugłoska, -i, *ж.* двугла́сная бу́ква.

Dwugłosny, двугла́сный, двоегла́сный.

Dwugłowy, двухголо́вый.

Dwuimienny, двуиме́нный.

Dwujęzyczny, двоязы́чный.

Dwukłykty, имѣющій два суста́ва.

Dwukolny, двухколёсный.

Dwukonny, парноко́нный.

Dwukopytny, двухкопы́тный.

Dwukropek, -pka, *м.* двоето́чіе.

Dwukrotnie, двоекра́тно, **два́жды, два** раза́.

Dwukrotny, двоекра́тный.

Dwuksztaltny, двоеобра́зный.

Dwulatek, -tka, *м.* двухлѣ́тній.

Dwulecie, -a, *ср.* двухлѣ́тіе.

Dwuletni, двухлѣ́тній.

Dwuliczny, Dwuliczny, Dwulicy, Dwulicowy, двули́чный, двули́чневый. **Materja dwuliczna,** двули́чневая матéрія.

Dwulicość, Dwulicowość, -ści. *ж.* двули́чность.

Dwulist, *см.* **Dwójlist.**

Dwumasztowy, двухмачто́вый.

Dwumężna kobieta, двумужница.

Dwumnożny stosunek, *Мат.* двойно́е содержа́ніе *или* квадра́тная пропо́рція.

Dwunastek, -stka, *м.* дю́жина.

Dwunastka, -i, *ж.* число́ двѣна́дцать, двѣна́дцатый ну́меръ.

Dwunastnica, -y, *ж. Анат.* двѣнадцатиперстная кишка́.

Dwunastnik, -a, *м. Бот.* глы́бникъ.

Dwunastny, состоя́щій изъ двѣна́дцати чи́селъ.

Dwunastokąt, -a, *м. Геом.* двѣнадцатисторо́нникъ, двѣнадцатиугóльникъ.

Dwunastopalcowa kiszka, *см.* **Dwunastnica.**

Dwunastościan, -u, *м. Геом. и кристал.* додека́дръ, двѣнадцатигра́нникъ.

Dwunastu, *род.* **dwunastu** (*употребляется только съ именами существительными лично́ыми*), двѣна́дцать. **Dwunastu apostołów,** двѣна́дцать апо́столовъ. **Było ich dwunastu,** ихъ бы́ло двѣна́дцать (*человѣкъ*).

Dwunasty, двѣна́дцатый.

Dwunogi, двуно́гій.

Dwuokienny, двухоко́нный.

Dwupalczasty, *Бот.* двупа́льчатый.

Dwupiętry, двухэта́жный.

Dwupiętrze, -a, *ср.* домъ о **двухъ** эта́жахъ.

Dwupłciowy, двупо́лый.

Dwuramienny, двуру́чный, двупле́чный.

Dwuramnik, -a, *м. Фортиф.* реда́нтъ.

Dwurażny, двойно́й, втори́чный, двукра́тный; || двули́чный. **Dwurażny człowiek,** двули́чный челове́къ.

Dwuręki, двуру́кій.

Dwurocznik, -a, *м.* **двугодова́лая** ло́шадь, быкъ и т. д.

Dwuroczny, двулѣ́тній.

Dwurogi, dwurożny, двуро́гій.

Dwururka, -i, *ж.* двуство́льное ружьё.

Dwururny, двуство́льный.

Dwurzędowy, двубо́ртный, двубо́чный, двусторо́нній. **Dwurzędny jęczmień,** восто́чный ячме́нь.

Dwusetny, двухсо́тый.

Dwusieczny, обоюдоо́стрый.

Dwustopny, двухсто́пный.

Dwustronny, двоеду́шный, двули́чный; || двухсторо́нній, обою́дный, взаймно обя́зывающій.

Dwustrzyżka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ два раза́ въ годъ; шерсть тако́й овцы́.

Dwutulny (basza), двухбунчу́жный паша́.

Dwuuchy, *см.* **Dwójuchy.**

Dwuwargowy, двугу́бый.

Dwuwiosłowy, двувесе́льный.

Dwuzęb, -ęba, *м. Бот.* конопля́нка, **трава́** (*трава́*).

Dwuzęby, *Бот.* **двузу́бый, двузубча́тый.**

Dwużeniec, -ńca, *м.* двоже́нецъ, **двубра́чный, второбра́чный.**

Dwużenstwo, -a, *ср.* двоже́нство, **двубра́чіе, второбра́чіе.**

Dwuzgłoskowy, двусло́жный.

Dwuznacznie, двусмы́сленно.

Dwuznaczność, -ści, *ж.* **двусмы́сленность.**

Dwuznaczny, двусмы́сленный.

Dya... (см. подъ бу́квами **Dja...**).

Dyba, -y, *ж.* ды́ба; || позо́рный столбъ, къ кото́рому привя́зываютъ престу́пника; коло́да. **Dyby,** *мн.* пу́ты; || око́вы. **Wziąć kogo w dyby,** связа́ть кого́ по рука́мъ и нога́мъ. **Dyby na ręce,** ручны́я цѣпи.

Dybać, кра́сться, подкра́дываться, ходи́ть тихо́нько.

Dybkiem, на цы́почкахъ; || ды́бомъ.

Dychać, Dyszeć, дыша́ть.

Dychanie, -a, *ср.* дыха́ніе.

Dychawica, -y, *ж.* оды́шка, удуше́; || *Ветер.* запа́лъ (*болѣзнь у лошадей*).

Dychawka, -i, *ж.* (обыкновéнно употребля́ется во мн. ч.): **Dychawki, -wek,** жа́бры (*у рыбъ*).

Dycht, -u, *м.* конопа́ченье, конопа́точная рабо́та.

Dychtować, конопа́тить, затыка́ть.

Dychtowanie, -a, *ср.* конопа́ченье.

Dychtowność, -ści, *ж.* пло́тность.

Dychtowny, плóтный.

Dydek, -dka, *м.* (съ нѣмéцкаго), нѣмéцкая монéта: 3 крéйцера. (Въ пóльскомъ простонарóдьи до сúхъ поръ ведётся счётъ на *дúдки*).

Dydelf, -a, *м. Зоол.* двуутрóбный, сýмчатый, чревосýмчатый; || двуутрóбка, сýмчáтка.

Dyecezja, -ji, *ж.* епáрхія, епúскопство.

Dyecezjalny, епархiáльный.

Dyecezanin, -a, *м.* епархiáльный прихожáнинъ.

Dyeta, -y, *ж.* дiéта, воздержáніе въ пúщѣ; || **Dyety**, *мн.* сýточныя дéньги.

Dyetarjusz, -a, *м.* сверхштáтный чинóвникъ, служáщій по наймý, получáющій сýточныя дéньги.

Dyetyczny, дiéтный.

Dyffamacja, *см.* Diffamacja.

Dyferencja, -ji, *ж. см.* Różnica.

Dyferencjalny rachunek, *см.* Różniczkowy.

Dyftong, -u, *м. см.* Dwugłoska.

Dyg, -u, *м.* поклóнъ съ присѣдáньемъ.

Dygać, клáняться съ присѣдáньемъ.

Dygamja, -ji, *ж.* вторúчный бракъ.

Dygesta, -ów, *мн.* дигéстъ, сбóрникъ рѣшéній рúмскихъ юристовъ.

Dygestja, -ji, *ж.* пищеварéніе.

Dygnitarski, санóвнический.

Dygnitarstwo, -a, *ср.* санъ, вáжная дóлжность, вúсшій чинъ.

Dygnitarz, -a, *м.* санóвникъ.

Dygotać, дрожáть, трястúсь.

Dygotanie, -a, *ср.* дрожь, трясýчка.

Dykasterja, -ji, *ж.* дикастéрія, судéбное вéдомство; || консистóрія.

Dykcja, -ji, *ж.* дúкція, произношéніе.

Dykcjonarz, -a, *м.* словáрь, лексикóнъ, словотолковáтель.

Dykcjonarski, словáрный.

Dykteryjka, -i, *ж.* забáвный разскáзъ, анекдóтъ.

Dyktować, диктовáть; || внушáть; || предпúсывать. Będę wam dyktował, я бýду вамъ диктовáть. Sam rozsądek nam to dyktuje, сáмый рáзумъ намъ внушáетъ э́то. Dyktować prawa, предпúсывать закóны.

Dyktowanie, -a, *ср.* диктóвка. Pisać za dyktowaniem, писáть подъ диктóвку.

Dyktum (Dictum), *ср. Нескл.* опредѣлéніе, приговóръ, приказáніе.

Dyl, -a, *м.* тóлстая дубóвая доскá, половúца; || пластúна.

Dylata, -y, **Dylacja**, -ji, *ж.* отсрóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* срокъ.

Dylatoryjny, отсрóчный.

Dylong, -a, *м.*; *см.* Dryblas.

Dylować, настилáть (*полъ*).

Dylowanie, -a, *ср.* настúлка (*полóвъ*).

Dym, -u, *м.* дымъ.

Dyma, -y, *ж.*; канифáсъ (*ткань*).

Dymać, дуть, раздувáть, *см.* **Dąć**, **Dmuchać**.

Dymaczka, -i, *ж.* **Dymaczek**, -aczka, *м.* раздувáльный (*кузнéчный*) мѣхъ.

Dymalny духовóй, раздувáльный.

Dymarka, -i, *ж.* плавúльня, плавúленая печь; горнъ, дóмна, вагрáнка.

Dymarz, -a, *м.* плавúльщикъ желѣза.

Dymek, -mku, *м.* дымóкъ, кóноть; | паръ, испарéніе; || хмѣль, вúшные пары. **Dymek z pieczeni**, паръ отъ жаркóго. **To wino ma przedni dymek**, у э́того винá превосхóдный зáпахъ. *См.* **Myszka**.

Dymić, дымúть.

Dymię, -ienia, *ср. Мед.* пахъ (*у дѣтéй*).

Dymienica, -y, *ж. Мед.* паховúкъ, желвáкъ; || **Dymienica powietrzna**, чýмный паховúкъ; || *Бот.* дымúница, дымя́нка.

Dymieniczne ziele, девясúлъ (*растéніе*).

Dymienie, -a, *ср.* дымлéніе.

Dymionko, -a, *ср.* Уменьш. отъ **Dymię**, *см.* э́то слóво.

Dymionny, паховóй, желвáстый.

Dymionowe ziele, *см.* **Dymieniczne**.

Dymissja, -ji, *ж.* отстáвка.

Dymissjonowany, отставнóй.

Dymka, -i, *ж. Бот.* шарлóтъ, мéлкій чеснóкъ.

Dymnica, -y, **ж. коптúльня**; || *Бот. см.* **Dymienica**.

Dymnik, -a, *м.* коптúльня; || трубá (*печнáя*); || слухово́е окно́ (*подъ крышею*).

Dymnisty, дымúстый.

Dymny, дымный. *Минер.* Kamień dymny, дымчатый кáмень.

Dymówka, -i, *ж.* городскáя лáсточка, краснозóбка.

Dymowe, *см.* **Podymne**.

Dymowy, дымный; || канифáсный. **Suknia dymowa**, канифáсное плáтье.

Dynarek, *см.* **Denarek**.

Dynasta, -y, *м.* небольшóй владѣлецъ, царёкъ, князёкъ.

Dynastja, -ji, динáстія.

Dynastyjny, династúческій.

Dynda, -y, *ж.* внеýлька, побрякýшка.

Dyndać, качáться, мотáться.

Dynia, -ni, *ж. Бот.* ты́ква, ды́ня, *см.* **Bania**.

Dyniak, -a, *м. Бот.* ды́нный, ты́квенный сѣмянникъ.

Dyniowy, ты́ковный, ты́квенный.

Dyoptra, -y, *ж.* дióптра, крýглое отвéрстіе; || *Хир.* расширúтель.

Dyoptryczny, дiоптрúческій.

Dyoptryka, -i, *ж.* дióптрика, наýка о преломлéніи лучéй.

Dyplom, **Dyplomat**, -atu, *м.* дипломъ, грáмота.

Dyplomacki, дипломатúческій.

Dyplomacko, дипломатúчески; || лóвко, искýсно.

Dyplomacja, ji, *ж.* дипломáтія.

Dyplomacyjnie, дипломатúчески.

Dyplomacyjny, дипломатúческій.

Dyplomat, *см.* **Dyplom**.

Dyplomata, -y, *м.* дипломáтъ.

Dyplomatycznie, дипломатически.
Dyplomatyczny, дипломатическій.
Dyplomatyk, -a, м. дипломатикъ, изучающій науку о древнихъ грамотахъ.
Dyplomatyka, -i, ж. дипломатика, наука о древнихъ грамотахъ и дипломахъ.
Dyptan, -u, м. Бот. ясенецъ, дикій бадьянъ. Dyptan biały, волкана. Dyptan kreteński, критскій ясенецъ.
Dyptychy, -ów, мн. роспись для записыванія именъ консуловъ, судей и пр. (у древнихъ); || роспись номинальная (въ древнихъ церквахъ).
Dyrda, -y, ж. шелыганъ или шалыганъ (духовное лицо съ испорченной нравственностію).
Dyrdać, сменить ногами, бежать скорымъ шагомъ.
Dyrdem, шибко, скорымъ шагомъ.
Dyrekcja, -ji, ж. дирекція, правленіе, управленіе, ведомство.
Dyrektor, -a, м. директоръ, правитель, начальникъ.
Dyrektorjalny, директоріальный, директорскій.
Dyrektorjat, -u, м. директорія (советъ).
Dyrektorka, -i, ж. директриса.
Dyrektorowa, -éj, ж. директорша, жена директора.
Dyrektorstwo, -a, ср. дирекція, управленіе.
Dyrwan, -u, м. пустырь, см. Odłog.
Dyrygować, управлять править; || руководствовать; || направлять.
Dyrygujący, управляющій, правящій, заведывающій.
Dyscyplina, -y, ж. дисциплина, повиновеніе, порядокъ; || бичь, плеть. Dostać pięć dyscyplin, получить пять ударовъ плетью; || благочиніе (церковное).
Dyscyplinaryjny, дисциплинарный, исправительный.
Dyscyplinowanie, -a, ср. бичеванье.
Dyscyplinowany, см. Karny.
Dysenterja, ji, ж. кровавый поносъ.
Dysenteryjny, кровавопоносный.
Dyskonto, -a, ср дисконтъ, учётъ, скидка, уступка. Na dyskonto weksli, подъ учётъ векселей.
Dyskontować, учитать, дисконтировать.
Dyskrecja, -ji, ж. скромность, благоразуміе, сдержанность. Przez dyskrecję zamilczałem, я замолчалъ изъ благоразумія. Zdać się w czem na czyją dyskrecją, отдаться совершенно въ чьё распоряженіе, въ чью власть.
Dyskredyt, -u, м. упадокъ, потеря кредита.
Dyskretnie, скромно, осторожно, благоразумно.
Dyskretność, -ści, ж. скромность, осторожность.
Dyskretny, скромный, осторожный.
Dyskurs, -u, м. разговоръ.
Dyskusja, -ji, ж. споръ, преніе.
Dyskutować, разбирать, разсматривать; || спорить.
Dyslokacja, -ji, ж. размещеніе (войскъ).
Dyspensa, -y, ж. изъятіе (изъ чего), увольненіе, освобожденіе (отъ чего); || разрешеніе, позволеніе, снятіе запрещенія.
Dyspensować, разрешать, увольнять.
Dysponent, -a, м. Ком. управитель, распорядитель.
Dysponować, приспособлять, приготовлять; || устроивать.
Dysponowanie, -a, ср. (kim, czém), распоряженіе; || управленіе; || диспозиція, распорядокъ.
Dyspozycja, -ji, ж. расположеніе, размещеніе (войскъ); || наклонность, склонность; || распоряженіе; || воля, власть; || Воен. распорядокъ, планъ, диспозиція. Uczynić ostatnią dyspozycyę, сделать последнее распоряженіе передъ смертію, изъявить последнюю волю. Dyspozycja ciała do jakiej choroby, расположеніе тела къ какой либо болезни. Oddać co do czyjej dyspozycji, предоставить что въ чьё либо распоряженіе. Wydałem dyspozycję, я сделалъ распоряженіе. Z jego dyspozycji, по его распоряженію.
Dyspozytor, -a, м. управитель, управляющій, прикащикъ; || распорядитель.
Dysputa, -y, ж. споръ, преніе; || диспутъ (ученый).
Dysputant, -a, м. спорящій, диспутантъ.
Dysputować, спорить, препираться, диспутировать.
Dyssekcja, -ji, ж. Мед. трупоразъятіе, трупоразсеченіе, разсеченіе, вскрытіе мертваго тела.
Dyssenterja, -ji, ж. см. Dysenterja.
Dyssonans, -u, м. разногласіе, разнозвучіе, разноголосица.
Dystancja, -ji, ж. разстояніе, отдаленіе; || промежутокъ; || Воен. дистанція.
Dystrakcja, -ji, ж. разсеянность.
Dystrybucja, -ji, ж. раздача, распределеніе; || мелочная, розничная продажа.
Dystrybucyjnie, отдельно, порознь.
Dystrybucyjny, отдельный, розничный.
Dystrybutor, -a м. раздаватель.
Dystylacja, -ji, ж. см. Destylacja.
Dystylarnia, -ni, ж. водочный заводъ.
Dystyngwowany, знатный, почтенный, знаменитый.
Dystynkcja, -ji, ж. различіе, разборъ; || предпочтеніе.
Dysunita, см. Dyzunita.
Dysymulacja, -ji, ж. притворство, скрытность.
Dysza, -y, ж. душникъ, отдушина; || железный стволъ въ кузнечномъ меху; || Горн. сопло, узкій конецъ фурмы.
Dyszeć, см. Dychać.
Dyszel, -szla, м. дышло (у кареты). Dyszel wrotowy, запоръ. * Życie na dyszlu prowadzić, вести бродячую жизнь.

Dyszkancista, -y, *м.* дишка́нтъ, диска́нтъ, поющій дискантóмъ.

Dyszkant, -u, *м.* дишкантóвый, дискантóвый гóлосъ, **Dyszkantowy głos.**

Dyszlowy, коренно́й. **Koń dyszlowy**, коренна́я лóшадь.

Dytto. Ditto, *Нескл. Ком.* того́ же, тóже.

Dyurna, -y, *ж.* дневна́я пла́та, *см.* **Dyeta.**

Dywagować, отступа́ть, удаля́ться отъ предме́та (*рѣчи*), разглагóльствовать, завира́ться.

Dywan, -u, *м.* дива́нъ (совѣ́тъ въ Тýрціи); || соса́, дива́нъ.

Dywdyk -u, *м.* попóна, вальтра́пъ, *см.* **Tyftyk.**

Dywersja, -ji, *ж. Воен.* дивéрсія; || отвлеченіе, отклоненіе, отвóдъ.

Dywidenda, -y, *ж. Ариѳ.* дѣли́мое число́; || *Ком.* дивиде́ндъ, часть при́были.

Dywizja, -ji, *ж.* **Dywizjon**, -u, *м. Воен.* диви́зія (*2 бригады*); дивизіóнъ (2 эскадрóна). *Морс.* диви́зія, отря́дъ фло́та (*изъ 9 судóвъ*).

Dywizjon, *см.* **Dywizja.**

Dywizorjum, Diwizorjum, *Нескл. Тип.* штéмпелька.

Dywizyjny, дивизіóнный.

Dyzunita, -y, *м.* диссиде́нтъ, иновѣ́рецъ, отщепéнецъ.

Dyżur, -u, *м.* дежýрство.

Dyżurować, дежýрить, быть дежýрнымъ.

Dzban, -a, *м.* кувши́нъ. *Посл.* **Dopóty dzban wodę nosi, dopóki się ucho nie urwie**, *или:* **do czasu dzban wodę nosi**, пова́дился кувши́нъ по́ воду ходи́ть, тамъ емý и гóлову положи́ть.

Dzbaneczek, *см.* **Dzbanuszek.**

Dzbanek, -nka, *м.* кувши́нъ.

Dzbanowy, кувши́нный.

Dzbanuszek, -szka, **Dzbaneczek, -ezka**, *м.* кувши́нчикъ.

Dżdżawy, *см.* **Dżdżysty.**

Dżdżewny, дождевóй.

Dżdżownik, -a, *м.* зуёкъ, ржа́нка (*пти́ца*); || *Зоол.* **Dżdżownik ziemny**, земляно́й червь.

Dżdżowy, *см.* **Dżdżewny.**

Dżdżyć, дожди́ть; || сы́пать **какъ дождь**; || **Dżdży**, дождь идётъ.

Dżdży się, собира́ется дождь, **ка́жется** дождь бýдетъ, *см.* **Mieć się na....**

Dżdżysty, дождли́вый.

Dżgać, Dżgnąć, *см.* **Żgać, Żgnąć.**

Dziać, дѣлать; || твори́ть; || производи́ть; || совершáть; || причиня́ть; || дѣва́ть, дѣть; || дѣйствовать, *см.* **Podziewać, Podziać**, ткать (*полотно́, сукно́*); вя́зать (*чулки́*); плесть (*кружево*); || **Dziać się**, дѣлаться, совершáться, исполня́ться, происходи́ть. **Jak się dziać zwykło, какъ** обыкновéнно дѣлается. **Nie zdołam opowiedzieć, co się działo we mnie**, не могý разсказа́ть, что́ происходи́ло во мнѣ. **Niech się co chce dzieje**, что́бы ни случи́лось, пусть бýдетъ что́ угóдно. **Niech się dzieje wola Boża**, да бýдетъ вóля Бóжія. **Działo się w S-Petersburgu roku Pańskiego 1874**, учинено́ въ С-Петербýргѣ лѣта отъ Р. Хр. 1874. **Rzecz dzieje się w Rzymie**, дѣйствіе происхóдитъ въ Рúмѣ. **Dobrze mu się dzieje**, его́ дѣла́ идýтъ хорошó, успѣшно. **Tem się to dzieje, że....**, э́то оттогó происхóдитъ, что.... **Co się tu dzieje?** что́ здѣсь дѣлается, происхóдитъ? **Dzieje się o czem**, каса́ется чего́, *см.* **Traktować. Dziać się w co**, *см.* **Obrócić się w co. Dziać się gdzie**, *см.* **Podziać się.**

Dziad, -a, *м.* дѣдъ; || ни́щій, убóгій. **Dziad kościelny**, ста́рецъ, церко́вный слýжникъ. **Wyjść, pójść w dziady**, пойти́ въ ни́щіе, сдѣлаться ни́щимъ. **Dziad z ojca**, дѣдъ по отцý. **Dziad z matki**, дѣдъ по ма́тери.

Dziadek, -dka, *м.* дѣ́душка. **Dziadek do orzechów**, орѣшные щи́пчики. **Dziadek w grze kartowej**, болва́нъ.

Dziadosko, Dziadowisko, Dziadzisko, -a, *ср.* старичи́шко.

Dziadów, Dziadowski, дѣдовскій; || ни́щенскій.

Dziadowina, -y, *м.* старичёкъ, дѣ́душка.

Dziadowizna, -y, *ж.* дѣдовщина.

Dziadunio, -a, *м.* дѣ́душка.

Dziaduś, -sia, *м.* старичёкъ, дѣ́душка.

Dziadyga, -i, *м.* **Dziadzisko**, -a, *ср. см.* **Dziadosko.**

Dziadzina, -y, *м. см.* **Dziadowina.**

Dziak, -a, *м.* дьякъ, дьячёкъ; || причётникъ.

Dział, -u, *м.* раздѣлъ, вы́дѣлъ, дѣлёжъ; || до́ля, часть, уча́стокъ. **Dział robić**, приступи́ть къ раздѣлу имѣнія. **Swój dział sprzedać**, продáть свою́ до́лю. **Dostać co działem**, получи́ть что́ при раздѣлѣ имѣнія. **Dział pierwszy**, часть пéрвая (*книги*). **Wchodzący do działu**, до́льщикъ, при́нятый въ до́лю.

Działać, дѣйствовать, поступа́ть, соверша́ть, учиня́ть. **Działać przeciw powinności**, дѣйствовать, поступа́ть вопреки́ обя́занности. **Czas już działać**, уже́ врéмя приступи́ть къ дѣйствію, дѣйствовать. **Bóg to zdziałał te cuda**, Богъ соверши́лъ э́ти чудеса́. **Działać sądownie przeciw komu**, проси́ть на кого́ въ судѣ, преслѣдовать кого́ судóмъ. **Działać zaczepnie przeciw nieprzyjacielowi**, наступа́тельно дѣйствовать про́тивъ непріятеля. **Działać odpornie**, дѣйствовать оборони́тельно.

Działalność, -ści, *ж.* дѣятельность; || дѣйствіе, дѣйствованіе. **Działalność ognia** дѣйствіе огня́. **Działalność duszy**, дѣятельность души́. **Obręb działalności**, кругъ дѣйствія. **Wprawić w działalność**, приводи́ть въ дѣйствіе.

Działalny, дѣйствующій.

Działanie, -a, *ср.* дѣйствіе, дѣло, дѣяніе; || поступокъ. **Człowiek do myślenia i do działania stworzony**, человѣкъ созданъ мыслить и дѣйствовать. **Masz obszerne pole do działania**, передъ тобой свободное поприще дѣйствія. **Działanie lekarstwa**, дѣйствіе лѣкарства, *Arie.* **cztery działania**, четыре дѣйствія, ариѳметическія выкладки, исчисленія.

Działka, -i, *ж. см.* **Podziałka.**

Działko, -a, *м.* пушечка.

Działny, *см.* **Działowy.**

Działo, -a, *см.* пушка.

Działobitnia, -ni, *ж.* батарея. **Działobitnia nadszańcowa**, открытая батарея, **-strzelnicowa**, бойница.

Działoléj, -a, *м. см.* **Ludwisarz.**

Działolejnia, -ni, *ж. см.* **Ludwisarnia.**

Działomiar, -u, *м.* калибръ, внутренній діаметръ орудія *или* ружейнаго ствола.

Działowy, касающійся раздѣла имѣнія между наслѣдниками, раздѣльный; || пушечный. **Strzał działowy**, пушечный выстрѣлъ.

Dzianek, -a, *м.* **Dzianka**, -i, *ж.* сотъ улейный.

Dzianet, -a, *м.* испанскій жеребецъ.

Dzianie, -nia, *ср.* тканьё; || вязанье; || ткань; || плева, оболочка, клѣтчатая связка, клѣтчатка.

Dzianka, -i, *ж.* ткань; || сотъ мёду.

Dzianowiel, *м. см.* **Lisiogon.**

Dziarń, -ni, *ж.* дресва, хрящъ, гравій.

Dziarnisty, хрящатый, дресвяный; || смѣшанный съ пескомъ.

Dziarski, бодрый, смѣлый, рѣзвый, живой, молодцоватый; || горячій, ретивый, рьяный; || рѣзкій. **Dziarski koń**, ретивая лошадь. **Dziarska mina**, смѣлая наружность.

Dziarsko, бодро, храбро.

Dziarskość, -ści, *ж.* живость, горячность, пылъ.

Dziarstwisty, хрящатый, дресвяный.

Dziarstwo, -a, *ср.* дресва, хрящъ.

Dziąsło, -a, *ср.* десна (*мн.* дёсны).

Dziąsłowy, десничный.

Dziateczki, -czek, **Dziatki**, -tek, *мн.* дѣтки, дѣтушки.

Dziatwa, -y, *ж.* дѣти *Собир.*

Dzicz, -y, *ж.* дикость, свирѣпость, лютость, звѣрство; || дикари, варвары, *мн.* || дикое мясо (*на ранахъ*), *см.* **Dzikość.**

Dziczak, -a, *м.* дикій звѣрь.

Dziczeć, дичать, одичать.

Dziczek, -czka, *м.* дикое деревцо.

Dziczyć, дикимъ дѣлать, приводить въ дикое состояніе.

Dziczyna, *см.* **Dzikowina.**

Dziczyzna, -y, *ж.* дикость; || дикія птицы, дикіе звѣри, дикія растенія, дикая природа; || дичь, дичина (*дикія птицы и т. п.*)

Dzida, -y, *ж.* копьё, пика.

Dzieciak, -a, **Dzieciuch**, -a, *м.* ребёнокъ дитя.

Dzieciątko, -a, *ср.* младенецъ.

Dziecię, -ęcia, *ср.* дитя, ребёнокъ. **Dziecię naturalne**, дитя рожденное внѣ брака.

Dziecięcy, дѣтскій.

Dzięcielina, -y, *ж. Бот.* тимьянъ, повилика, повилица, Богородская трава, сладкая дятлина.

Dziecina, -y, *ж.* дитя, дитятко.

Dziecinić się, ребячиться.

Dziecinnie, ребячески, подѣтски.

Dziecinnieć, впадать въ дѣтство, въ ребячество.

Dziecinność, -ści, *ж.* ребячество.

Dziecinny, дѣтскій, ребяческій.

Dziecińśtwo, -a, *ср.* дѣтство.

Dzieciobójca, -y, *м.* **Dzieciobójczyni**, -ni, *ж.* дѣтоубійца.

Dzieciobójczy, виновный въ убійствѣ своего дитяти.

Dzieciobójstwo, -a, *ср.* дѣтоубійство.

Dzięcioł, -a, *м.* дятелъ (*птица*).

Dzięciołek, -łka, *м.* сорокопутъ (*птица*).

Dzieciorodny, дѣторо́дный;

Dzieciuch, *см.* **Dzieciak.**

Dziecko, -a, *ср.* дитя. **Dziecko z prawego łoża**, законнорожденное дитя.

Dziedzic, -a, *м.* наслѣдникъ; || **Dziedzic prawy**, законный наслѣдникъ; || помѣщикъ, землевладѣлецъ; || **Dziedzic z dobrodziejstwem inwentarza**, наслѣдникъ на правѣ инвентарномъ; || **Dziedzic zapisowy**, *см.* **Legatarjusz.**

Dziedziczenie, -a, *ср.* наслѣдственное право, наслѣдственность; || владѣніе, помѣстье.

Dziedziczka, -i, *ж.* наслѣдница; || помѣщица, владѣлица, владѣтельница.

Dziedzicznie, *Нар.* по наслѣдству, по праву наслѣдства, наслѣдственно.

Dziedziczność, -ści, *ж.* наслѣдственность.

Dziedziczny, наслѣдственный, потомственный.

Dziedziczyć, наслѣдовать, получать въ наслѣдство.

Dzięd zierzawa, -y, *ж. см.* **Bieluń.**

Dzięd zierzysty, корепастый.

Dziedzina, -y, *ж.* отчина, вотчина, родовое имѣніе; || пепелище, родина; || собственная земля, собственный уголокъ.

Dziedziniec, -ńca, *м.* дворъ, *см.* **Podwórze.**

Dziegciarnia, -ni, *ж.* смольня, смоловарня, смольный заводъ.

Dziegciarz, -a, *м.* смоляръ, смольщикъ, дегтярникъ.

Dziegciowaty, смоляной, смолевой.

Dziegciowy, смолистый, дегтярный.

Dziegieć, -gciu, *м.* смола, варъ; || дёготь.

Dzięgiel, -gla, *м.* **Dzięgielnica**, -y, *ж. Бот.* дягиль, коровникъ. **Dzięgiel cu-**

dzoziemski, лáдонникъ, красностéбельникъ.

Dzięgielnica, -y. *ж. см.* **Dzięgiel.**

Dzięgna, -gien, *мн. Мед.* нарывъ на дёснахъ.

Dzieje, -jów, *мн.* дéйнія, исторія.

Dziejopis, -a, *м.* историкъ, бытописáтель.

Dziejopisarski, историографи́ческій.

Dziejopisarstwo, -a, *ср.* историогрáфія.

Dziejopisarz, -a, *м.* истóрикъ.

Dziejopisca, -y, *м.* истóрикъ.

Dziejopismo, -a, *ср.* историческое сочинéніе.

Dziejopisny, историческій.

Dziejowy, историческій.

Dzięki, -ów, *мн.* благодáрность, благодарéніе. Złożyć komu dzięki, принести кому́ благодáрность. Dzięki Bogu, благодарéніе Бóгу. Dzięki twojéj pieczołowitości, już wyszedł z niebezpieczeństwa, благодаря́ твоéй забóтливости, онъ уже внѣ опáсности.

Dziekan, -a, *м.* декáнъ.

Dziekanja, -ji, *ж.* декáнство; || домъ декáна.

Dziekanowy, Dziekański, декáнскій.

Dziekaństwo, -a, *ср.* декáнство, декáнское звáніе.

Dziękczynienie, -a, *ср.* благодарéніе.

Dziękczynny, благодáрственный, благодарúтельный.

Dziękować, благодарúть.

Dziękowanie, -a, *ср.* благодарéніе, изъявлéніе благодáрности.

Dzielca, -y, *м.* **Dzielczy**, -ego, *м.* распредѣлúтель, распорядúтель.

Dzielczy, касáющійся раздѣла имѣнія. Tranzakcja dzielcza, контрáктъ, договóръ о раздѣлѣ имѣнія.

Dzielenie, -a, *ср.* раздѣлéніе, раздѣлъ; || дроблéніе.

Dzielić, дѣлúть, раздѣлúть.

Dzielić się, дѣлúться, раздѣлúться.

Dziełko, -a, *ср.* небольшóе сочинéніе.

Dzielna, -éj, *ж. Арив.* дѣлúмое числó.

Dzielnica, -y, *ж.* часть, дóля;—rodu, óтрасль, лúнія; — miasta, часть, квартáлъ; —herbu, гербóвый щитъ. пóле въ гéрбѣ; —książki, рукописи, столбéцъ.

Dzielniczy, дѣлúмый.

Dzielnie, мýжественно, сúльно, отвáжно. хрáбро, дóблестно.

Dzielnik, -a, *м. Ариѳ.* дѣлúтель.

Dzielność, -ści, *ж.* дѣлúмость, *см.* **Podzielność**; || сúла. крѣпость, стóйкость, твёрдость, отвáга, мýжество. **Dzielność charakteru**, твёрдость характéра. **Dzielność lekarstwa**, дѣйствúтельность лѣкáрства.

Dzielny, дѣлúмый, *см.* **Podzielny**; || сúльный, крѣпкій, стóйкій, твёрдый, отвáжный, мýжественный.

Dzieło, -a, *ср.* дѣло, произведéніе, твореніе, дѣйствіе; **Wielkie dzieło**, велúкое дѣло; || сочинéніе, литератýрное произведéніе, рабóта, трудъ. **Dzieła wojenne**, воéнныя дѣйствія. **Dzieło forteczne**, *фортиф.* крѣпостнóй вéркъ. **Człowiek jest dziełem rąk bożych**, человѣкъ есть творéніе рукъ бóжіихъ. **Ogłosić, wydać dzieło**, обнарóдовать, издáть сочинéніе. **Dzieła prozą i wierszem**, сочинéнія въ прóзѣ и стихáхъ.

Dzielsimin, Dzielzamin, Dzielżamin, -u, *м. Бот.* ясмúнъ, жасмúнъ. **Dzielsimin gruntowy**, душúстый чубýшникъ (*Circaea*). **Dzielsimin cudzoziemski**, аравíйскій жасмúнъ.

Dzielsiminowy, ясмúнный, жасмúнный.

Dzień, *pod.* **dnia**, *м.* день. **Dzień się robi**, разсвѣтáется. **Za dnia i w nocy**, днёмъ и нóчью. **Na schyłku dnia**, въ концѣ дня, пóдъ вечеръ, въ сýмерки. **Co dzień**, каждый день, ежеднéвно. **Co drugi dzień**, чéрезъ день. **Suknia na codzień**, плáтье на кáждый день, на бýдничный день. **Czekam go od dnia na dzień**, ожидáю егó со дня нá день. **Dzień po dzień**, день зá день. **Może przyjechać lada dzień**, онъ мóжетъ пріѣхáть не сегóдня такъ зáвтра. **Do dziś dnia, po dziś dzień**, до нынѣшняго дня, до сегó дня. **Od dziś dnia**, съ сегóднишняго, съ нынѣшняго дня. **Co do jednego dnia**, день въ день. **Za dzień robić (komu)**, отбывáть бáрщину. **Dzień pieszy**, подёнщина, тяжёлая рабóта. **Dzień sprzężajny**, упряжнáя рабóта. **Dzień ugajny**, день собирáнія хвóросту и сухúхъ сýчьевъ въ лѣсý. **Dzień przestępny**, високóсный, вставóчный день. **Dzień galowy**, высокоторжéственный, тáбельный день.

Dzień i Noc, *Бот.* Иванъ-да-Мáрья.

Dzienia, -ni, *ж.* сотъ мёду. **Dzienie**, -ni, *мн.* соты.

Dziennie, ежеднéвно.

Dziennik, -a, *м.* журнáлъ, подённая книга; || подённая записка, дневникъ; || повремéнное издáніе, журнáлъ, вѣдомости, газéта. **Dziennik drożży**, дорóжникъ, путеводúтель, путевóй журнáлъ;—czynności, журнáлъ занятій; — pocztowy, рестръ входя́щихъ бумáгъ; — ekspedycyjny (wychodzących ekspedycji), рестръ исходя́щихъ бумáгъ; — kassowy, казначéйская книга; — gubernjalny, губéрнскія вѣдомости; — praw, дневникъ закóновъ;—rolniczy, журнáлъ работъ.

Dziennikarski, журнáльный.

Dziennikarstwo, -a, *ср.* журналúстика.

Dziennikarz, -a, *м.* журналúстъ.

Dziennonocny, днёмъ и нóчью продолжáющійся.

Dzienny, дневнóй. подённый. **Dzienne światło**, дневнóй свѣтъ. **Dzienny robotnik**, подёнщикъ.

Dzierg, -a, *м. см.* **Zadzierg.**

Dziergać, плесть (*кружево*); || чесáть (*лёнъ*).

Dzierganie, -a, *ср.* плете́ніе (*кружева*); || чеса́ніе (*льна*).
Dziergacz, -a, *м.* *Орнит.* дергачъ, коросте́ль.
Dziergaczka, -i, *ж.* чеса́лка (*для льна*).
Dzierkacz, *см.* Dziergacz.
Dzierlatka, -i, *ж.* хохла́тый жа́воронокъ.
Dzierżak, -a, *м.* рукоя́тка.
Dzierżawa, -y, *ж.* владѣніе, по́льзованіе, со́бственность; || имѣніе, помѣстье, во́тчина; || аре́нда, о́ткупъ; || аре́ндная пла́та, аре́ндное содержа́ніе. || **Dzierżawa wieczysta**, безсро́чное аре́ндное содержа́ніе. **Dzierżawa podatków**, обро́чное содержа́ніе. **Puszczający co w dzierżawę**, наймода́вецъ.
Dzierżawca, -y, *м.* владѣлецъ, владѣтель; | аренда́торъ, фермеръ, съёмщикъ; || откупщи́къ.
Dzierżawczy, аре́ндный, владѣльческій, откупщичій; || **Dzierżawca wieczysty**, безсро́чный аренда́торъ; **Dzierżawca czasowy**, сро́чный аренда́торъ; || *Грам.* притяжа́тельный.
Dzierżawczyni, -ni, *ж.* владѣлица, владѣтельница; || аренда́торша, ферме́рша.
Dzierżawić, аренднова́ть, отдава́ть, *или* брать на о́ткупъ, въ аре́нду.
Dzierżawka -i, *ж.* небольша́я мы́за, фе́рма.
Dzierżawny, аренда́торскій, аре́ндный. **Umowa dzierżawna**, договоръ о наймѣ.
Dzierżba, -y, *ж* *Орнит.* балаба́нъ (*самка*).
Dzierżeć, держа́ть; || владѣть.
Dzierżęga, -i, *ж.* *Бот.* чечеви́ца.
Dzierżek, -rżka, *м.* кула́къ, скря́га.
Dzierżenie, -a, *ср.* владѣніе, арендова́ніе.
Dzierżyciel, -a, *м.* владѣлецъ.
Dzierżycielka, -i, *ж.* владѣтельница.
Dziesiątek, -tka, *м.* деся́токъ, де́сять.
Dziesiątka, -i, *ж.* деся́тка.
Dziesiątkować, нака́зывать че́резъ деся́таго (*изъ виновныхъ*).
Dziesiątkowanie, -a, *ср.* наказа́ніе че́резъ деся́таго.
Dziesiątkowy, *см.* Dziesiętny.
Dziesiątnik, -a, *м.* *см.* Dziesiętnik.
Dziesiątoroczny, десятилѣтній.
Dziesiąty, деся́тый.
Dziesięć, -ciu, де́сять.
Dziesięcina, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть.
Dziesięcinny, подлежа́щій десяти́нному сбо́ру, десяти́нный.
Dziesięciobok, -u, **Dziesiąciokąt**, -a, *м.* десятиуго́льникъ, *см.* Dziesięciokąt.
Dziesięciokrotny, десятикра́тный.
Dziesięciolecie, -a, *ср.* десятиле́тіе.
Dziesięcioletni, десятиле́тній.
Dziesięciomiesięczny, десятимѣ́сячный.
Dziesięcioraki, десятера́чный, удесятерённый, десятерно́й.
Dziesięciorako, на де́сять спо́собовъ, десятью́ спо́собами, въ де́сятеро.
Dziesięciorakość, -ści, *ж.* десятери́ца.
Dziesięciornasób, **W dziesięciornasób**, въ де́сять разъ.
Dziesięcionasobny, удесятерённый.
Dziesięcioro, -orga, *ср.* де́сятеро, деся́токъ. **Dziesięcioro Bożego przykazania**, десятисло́віе, де́сять запове́дей бо́жіихъ.
Dziesięciu, де́сять (*употребляется при именахъ существительныхъ, одушевлённыхъ*): **Dziesięciu ludzi**, де́сять челове́къ.
Dziesięćkroć, де́сять разъ.
Dziesięćkrotny, *см.* Dziesięciokrotny.
Dziesiętnica, -y, *ж.* пра́зднованіе десятиле́тія.
Dziesiętnictwo, -a, *ср.* до́лжность деся́тника, деся́цкаго.
Dziesiętnik, -a, *м.* деся́тникъ, деся́тской.
Dziesiętny, *Ариѳ.* десяти́чный.
Dziewanna, -y, *ж.* *Бот.* коровья́къ, ца́рскій ски́петръ (*растеніе*).
Dziewczarz, -a, *м.* дѣвошникъ.
Dziewczątko, -a, *ср.* дѣвочка.
Dziewczę, -ęcia, *ср.* дѣвушка, дѣви́ца.
Dziewczęcy, **Dziewczy**, дѣви́чій, дѣви́чій.
Dziewczyna, -y, *ж.* дѣвчи́на, дѣви́ца.
Dziewczynina, -y, *ж.* бѣдная дѣвушка.
Dziewczynka, -i, *ж.* дѣвочка.
Dziewczynisko, **Dziewczysko**, -a, *ср.* дѣвка, дѣвчища, дѣвчо́нка.
Dziewczyczka, -i, *ж.* дѣвушка, дѣвочка.
Dziewiątka, -i, *ж.* девя́тка.
Dziewiąty, девя́тый.
Dziewica, -y, *ж.* дѣви́ца, дѣва. **Dziewica Marja**, Св. Дѣва Марія.
Dziewictwo, -a, *ср.* дѣвство, дѣвственность, дѣви́чество.
Dziewiczo, дѣвственно, неви́нно.
Dziewiczość, -ści, *ж.* дѣвственность, неви́нность.
Dziewiczy, дѣвственный, неви́нный.
Dziewięć, -ciu, дѣвять. *Посл.* **Gada ni w pięć ni w dziewięć**, мо́летъ всякій вздо́ръ, нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду.
Dziewięć mocy, *Бот.* Вероника.
Dziewięćgłosy, *Муз.* девятиголо́сный.
Dziewięciny, -cin, *мн.* девяти́ны (*панихида на девятый день по умершемъ*).
Dziewięciokąt, -a, *м.* *Геом.* девятиуго́льникъ.
Dziewięcioraki, девяти́ родо́въ.
Dziewięciornik, -a, *м.* *Бот.* парна́ссія, бѣлозо́ръ (*растеніе*).
Dziewięciorny, девятерно́й.
Dziewięcioro, -rga, *ср.* дѣвять.
Dziewięciu, -ciu, *м.* дѣвять. **Dziewięciu ludzi**, дѣвять челове́къ.
Dziewięciuset, девятсо́тъ. **Dziewięciuset ludzi**, девятсо́тъ челове́къ.
Dziewięćsetny, девятисо́тый.
Dziewięćsił, **Dziewięciosił**, -a, **Dziewiąsił**, *м.* *Бот.* колю́чникъ.
Dziewięćdziesiąt, -sięciu, девяно́сто.
Dziewięćdziesiąty, девяно́стый.

Dziewiętnaście, **-stu**, девятна́дцать.
Dziewiętnastka, **-i**, *ж.* число́ девятна́дцать.
Dziewiętnasty, девятна́дцатый.
Dziewiętny, девятерно́й.
Dziéwka, **-i**, *ж.* дѣвка.
Dziewkarz, *см.* **Dziewczarz.**
Dziewoja, **-woi**, *ж.* дѣви́ца.
Dziewosłąb, **-słęba**, *м.* сватъ.
Dziewosłębić, сва́тать.
Dziewosłębstwo, **-a**, *ср.* сватовство́, сва́танье.
Dziewucha, **-y**, *ж.* дѣ́ва, дѣви́ца, дѣвка.
Dzieża, **-y**, *ж.* кадка́.
Dzik, **-a**, *м. Зоол.* каба́нъ, вепрь.
Dzikawy, желѣ́зиаго цвѣта.
Dziki, ди́кій.
Dzikość, **-ści**, *ж.* ди́кость, ди́кій нравъ; || свирѣпость, звѣрство.
Dzikowina, **-y**, *ж.* каба́нье мя́со; || ди́кіе звѣри вообще́.
Dzikowy, каба́ній.
Dziób, **Dziub**, **-oba**, *м.* клювъ, носъ пти́чій.
Dziobać, клева́ть.
Dziobanie, **-a**, *ср.* клева́ніе.
Dziobas, **-a**, *м. Плотн.* и *Бон.* тесло́, тесли́ца (*инструме́нтъ*).
Dziobatość, **-ści**, *ж.* рябова́тость.
Dziobasty, съ больши́мъ клю́зомъ.
Dziobaty, рябо́й.
Dziobek, **-bka**, *м.* пти́чій носо́къ.
Dzionek, **-nka**, *м.* денёкъ.
Dziryd, **Dziryt**, **-u**, *м.* дро́тикъ.
Dziś, **Dzisia**, **Dzisiaj**, сего́-дня, нынѣ, нынче.
Dzisiejszy, сего́днишній, нынѣшній.
Dziura, **-y**, *ж.* дыра́, дира́; || сква́жина, отвѣрстіе.
Dziurawić, продыра́вливать, просве́рливать, пробура́вливать, провёртывать.
Dziurawiec, **-wca**, *м. Бот.* звѣробо́й, звѣробо́йникъ.
Dziurawość, **-ści**, *ж.* ноздрева́тость; || сква́житость.
Dziurawy, дыря́вый.
Dziureczka, **-i**, *ж.* ды́рка. **Dziurki w nosie**, но́здри; || сква́жины. **Dziurka od klucza**, замо́чная сква́жина. **Mieć czego po dziurki**, имѣть что въ изоби́лiи, по́ уши. **Dziurka do guzika**, пе́тля, петли́ца. **Dziurka do sznurowania**, пе́телька. **Dziurki**, *мн.* по́ры, потовы́я сква́жины.
Dziurkować, *см.* **Dziurawić.**
Dziurkowatość, **-ści**, *ж.* ноздрева́тость.
Dziurkowaty, ноздрева́тый, со сква́жинами.
Dziurzysty, дыря́вый.
Dziw, **-u**, *м.* чу́до, ди́во; || чу́дная вещь, стра́нность.
Dziwacki, **Dziwaczny**, стра́нный, чу́дный.
Dziwacko, **Dziwacznie**, стра́нно, чу́дно.
Dziwactwo, **-a**, *ср.* стра́нность, своенра́вie, причу́дливость.
Dziwaczeć, быть стра́ннымъ, причу́дливымъ, своенра́вным; || прихотни́чать.
Dziwaczek, **-czka**, *м. Бот.* чудоцве́тъ.
Dziwaczenie, **-a**, *ср.* причу́дливость, капри́зъ.
Dziwaczka, **-i**, *ж.* чуда́чка.
Dziwacznie, стра́нно.
Dziwaczność, **-ści**, *ж.* стра́нность.
Dziwaczny, стра́нный.
Dziwaczyć, *см.* **Dziwaczéć.**
Dziwadło, **-a**, *ср.* чудо́вище, чу́дище.
Dziwak, **-a**, *м.* чуда́къ.
Dziwer, **Dźwier**, **Dźwier**, **-u**, *м.* золота́я *или* серебряная насѣчка, насѣка́льное иску́сство.
Dziwerować, насѣка́ть зо́лотомъ *или* серебро́мъ, ворони́ть.
Dziwerowany, воронёный, *см.* **Dziwerować.**
Dziwerówka, **-i**, *ж.* ружьё съ насѣчкою на стволѣ.
Dziwić, удивля́ть. **Dziwić się**, удивля́ться, дивиться.
Dziwiciel, **-a**, *м.* покло́нникъ, почита́тель.
Dziwnie, стра́нно, удиви́тельно.
Dziwno, удиви́тельно.
Dziwność, **-ści**, *ж.* стра́нность.
Dziwny, стра́нный, удиви́тельный.
Dziwo, **-a**, *ср.* ди́во, чу́до.
Dziwoląg, **-a**, *м.* чудо́вище, уро́дъ; безобра́зное живо́тное.
Dziwolężny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwopłód, **Dziworód**, **-odu**, *м.* чудо́вище, уро́дъ.
Dziworodny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.
Dziwosprawca, **-y**, *м.* чудотво́рецъ, чудодѣй.
Dziwosy, **-ów**, *мн.* чуда́чество, стра́нности.
Dziwota, **-y**, *ж.* удиви́тельное дѣло. **Niema dziwoty, nie dziwota**, нѣтъ ничего́ удиви́тельнаго, неудиви́тельно.
Dziwotwór, **-ora**, *м.* чудо́вище.
Dziwotwórca, **-y**, *м.* чудотво́рецъ.
Dziwować się, *см.* **Dziwić się.**
Dziwowanie się, **-nia się**, *ср.* (**czemu**) удивле́ніе.
Dziwowidz, **-a**, *м.* духови́децъ.
Dziwowisko, **-a**, *ср.* чудёсное зрѣ́лище.
Dziwy, ди́кій.
Dżuma, **-y**, *ж.* чума́.
Dźwięczeć, *см.* **Dźwięczyć.**
Dźwięcznie, зву́чно, звонко; || благозву́чно.
Dźwięczność, **-ści**, *ж.* зву́чность, звонкость; || благозву́чіе.
Dźwięczny, звучный, звонкій; || благозвучный.
Dźwięczyć, звучать.
Dźwięk, **-u**, *м.* звукъ, тонъ, звонъ.
Dźwierze, **-ów**, *мн.* двери.
Dźwigać, тащить, нести.
Dźwigalny, движительный.
Dźwiganie, **-a**, *ср.* подня́тіе, несе́ніе, таска́ніе.

Dźwignąć, Dźwigać, поднять, поднимать; || **wozwesti, wozwodíti**, построить, сооружать. **Nie dźwigniesz tego ciężaru, не поднимешь** этой тяжести. **Dźwignąć mury,** построить, возвести стены. **Dźwignąć kogo,** вывести кого изъ затрудненія. || **Dźwignąć się, Dźwigać się,** подниматься, выдвигаться, возвышаться, исправляться.

Dźwignia, -ni, *ж.* рычагъ.

Dźwignienie, -a, *ср.* поднятіе, возвышеніе, возстановленіе.

Dźwigoń, -onia, *м. см.* **Drążnik.**

Dzwon, -u, *м.* колоколъ. **Dzwon na trwogę,** набатъ. **Dzwon zegarowy,** бой часовъ. **—nurkowy,** водолазный колоколъ; **—szklany,** стеклянный колпакъ. *Горн.* **Dzwon (blacha na gichcie do wybijania ilości nabojów),** звонило.

Dzwonarz, -a, *м.* колокольщикъ.

Dzwonek, -nka, *м.* колокольчикъ, звонокъ.

Dzwonić, звонить. **Dzwonić zębami,** стучать зубъ объ зубъ. **Dzwonić nogami,** быть повѣшеннымъ.

Dzwonica, -y, *ж.* колокольня.

Dzwoniec, -ńca, *м. Орн.* дубоноска (*птица*); *Бот.* пѣтушій гребень (*растеніе*).

Dzwonienie, -a, *ср.* звонъ. **Dzwonienie na gwałt,** набатъ.

Dzwonka, -i, *ж.* бубны (*масть въ картахъ*).

Dzwonko, *см.* **Dzwono.**

Dzwonkowaty, *Бот.* колокольчатый.

Dzwonne, -ego, *ср.* плата звонарямъ.

Dzwonnica, -y, *ж.* колокольня.

Dzwonnik, -a, *м.* звонарь.

Dzwono, -a, *ср.* косякъ (*колёснаго обода*); || **Dzwono (ryby),** звено, отрѣзанная часть большой рыбы.

Dzwonowy, колокольный.

Dzyndzyk, -a, *м.* побрякушка.

E.

E, произносится тройкимъ образомъ: 1) *открыто* какъ русскія буквы Е, Э, напр. **berło, dobrze;** 2) немного сжато, въ полголоса, напр. **zrozumiéj, najmniéj,** (почти какъ: **zrozumij, najmnij**), и 3) съ знакомъ внизу Ę, какъ *ен*. Въ концѣ словъ этотъ звукъ утрачивается.

E! Ech! э! эхъ! *междом.* **E! co mi tam!** эхъ, какое мнѣ до этого дѣло! **Eche!** ахъ! a! охъ! **Echej!** гей! ей! послушай-ко!

Echo, -a, *ср.* эхо.

Edukacja, -ji, *ж.* воспитаніе, образованіе.

Edukacyjny, эдукаціонный, учебный, относящійся къ воспитанію, образованію.

Edukować, воспитывать, образовывать.

Edukowany, воспитанный, образованный.

Edukt, -u, *м.* выписка изъ дѣла, изъ документа и т. п.

Edycja, -ji, *ж.* изданіе (*книги*).

Edykt, -u, *м.* указъ, повелѣніе, постановленіе.

Edyktalcytacja, -ji, *ж.* вызовъ черезъ газеты.

Efekt, Effekt, -u, *м.* дѣйствіе, слѣдствіе; || впечатлѣніе; || эффектъ (*въ искусствахъ*); || имущество, движимость, пожитки, вещи (**Effekta**).

Egoista, -y, *м.* эгоистъ.

Egoistowski, эгоистическій, себялюбивый.

Egoistycznie, эгоистически.

Egoistyczny, *см.* **Egoistowski.**

Egoizm, -u, *м.* эгоизмъ.

Egz.... *см.* **Ex.**

Eh! ахъ! эхъ!

Ehe, Ehę! конечно, конечно! Такъ-то!

Ej! Éjże! Въ значеніи угрозы и предостереженія: **Ej oberwiesz!** смотри, оборвешь! Эй, подожди! || Въ значеніи сомнѣнія: **Éjże! czy to prawda?** полно, такъ ли это? Да правда ли это?

Eklektycznie, эклектически.

Eklektyczny, эклектическій.

Eklipsa, -y, *ж. Астрон.* затмѣніе.

Ekliptyka, -i, *ж. Астрон.* эклиптика.

Ekonom, -a, *м.* экономъ; || управитель, управляющій.

Ekonomja, -ji, *ж.* экономія, хозяйство, домоводство, сбереженіе; || **Ekonomje,** *мн.* въ старинной Польшѣ: казённыя, королевскія имѣнія; || домъ, гдѣ живетъ управляющій имѣніемъ; || волость.

Ekonomicznie, экономически, хозяйственно, бережливо.

Ekonomiczny, экономическій, хозяйственный; || распорядительный. **Posiedzenie ekonomiczne,** распорядительное засѣданіе.

Ekonomik, -a, Ekonomista, -y, *м.* экономистъ, политико-экономъ, писатель о государственномъ хозяйствѣ.

Ekonomka, -i, *ж.* экономка, домоуправительница.

Ekonomista, *см.* **Ekonomik.**

Ekumenicki, вселенскій.

Ekwator, -a, *м.* экваторъ, равноденственникъ.

Ekwilibrjum, равновѣсіе.

Ekwilibrycznie, эквилибрически.

Ekwinokcja, -ji, *ж.* равноденствіе.

Ekwinokcjalny, равноденственный.

Ekwipaż, u, *м.* экипажъ, карета съ лошадьми; || *Морс.* экипажъ, судовая команда, именной списокъ судовой команды; || военный обозъ.

Ekwipować, снаряжать, снабжать всѣмъ нужнымъ, экипировать; || *Морс.* оснащивать и вооружать (*судно*).

Ekwipowanie, Wyekwipowanie, -a, *ср.* экипировка, снаряженіе, вооруженіе,

снабже́ніе всѣмъ нужнымъ; || оснаще́ніе и вооруже́ніе су́дна.

Eks.... Ekz.... *см.* Ex.

Elada, -y, *ж. Зоол.* **синкъ, Лева́нтская а́ицерица.**

Elastycznie, эласти́чески.

Elastyczność, -ści, *ж. Физ.* **упру́гость** (*тѣлъ*); || * **ги́бкость.**

Elastyczny, упру́гій; || * **ги́бкій.**

Elegancki, изя́щный, краси́вый, щегольско́й.

Elegancja, -ji, *ж.* **изя́щество, изя́щность, краси́вость, щегольство́.**

Elegancko, изя́щно, краси́во, щегольски́.

Elegant, -a, *м.* **щёголь.**

Elegantka, -i, *ж.* **щеголи́ха.**

Elegantować się, ряди́ться, наряжа́ться, щеголя́ть.

Elejson (съ гре́ческаго), *Церк.* **поми́луй. Kirjo elejson,** Го́споди поми́луй.

Elekcja, -ji, *ж.* **избра́ніе, вы́боръ.**

Elekcyjny, избира́тельный.

Elekt, -a, *м.* **новоизбранный.**

Elektor, -a, *м. Ист.* **ку́рфирстъ, эле́кторъ; || избира́тель.**

Elektoralny, избира́тельный; || **ку́рфиршескій.**

Elektorat, -u, *м.* **ку́рфиршеское досто́инство; || избира́тельное пра́во.**

Elektorka, -i, *ж.* **Elektorowa, -ej,** *ж.* **жена́ ку́рфирста, электо́рка.**

Elektorstwo, -a, *ср.* **ку́рфиршество; || ку́рфирстъ съ женою.**

Elektrofor, -a, *м. Физ.* **электрофо́ръ.**

Elektrometr, -u, *м.* **электроме́тръ, электроизмѣри́тель.**

Elektroskop, -a, *м.* **электроско́пъ.**

Elektrycznie, электри́чески, съ по́мощію электри́чества.

Elektryczność, -ści, *ж.* **электри́чество, электри́ческая си́ла;—dodatnia, положи́тельное электри́чество;—odjemna, отрица́тельное.**

Elektryczny, электри́ческій.

Elektryzować, электризова́ть.

Elektryzowanie, -a, *ср.* **электриза́ція, электризова́ніе.**

Elektwarz, -a, *м. Анат.* **лѣка́рственная ка́шка, электуа́рій.**

Element, -u, *м.* **стихія, элеме́нтъ; || просто́е тѣло; || Elementa,** *мн.* **пе́рвыя нача́ла, нача́льныя основа́нія; нача́ла, основа́нія.**

Elementarny, простой, стихійный; || первонача́льный, элементарный.

Elementarz, -a, *м.* **а́збука, букваръ.**

Elementarzysta, -y, *м.* **начина́ющій учи́ться.**

Elew, -a, *м.* **учени́къ, воспи́танникъ.**

Elewa, -y, *ж.* **учени́ца, воспи́танница.**

Elewacja, -ji, *ж.* **возвыше́ніе, приподня́тіе, возвы́шенность; || Elewacja Najśw. Sakramentu, возноше́ніе Св. Дара́въ** (*за обѣднею*).

Eliminacja, -ji. *ж.* **исключе́ніе, вычёркиваніе; || уничтоже́ніе.**

Eliminować, исключа́ть, вычёркивать; || уничтожа́ть.

Elipsa, -y, *ж. Грам.* **э́ллипсъ, опуще́ніе одного́ и́ли нѣсколькихъ словъ; || *Геом.* э́ллипсисъ, замкну́тая крива́я ли́нія, происходя́щая отъ коса́го сре́зыванія ко́нуса.**

Eliptycznie, эллипти́чески.

Eliptyczny, *Геом.* **и** *Грам.* **эллипти́ческій.**

Eliptyczność, -ści, *ж. Геом.* **эллипти́чность, эллипти́ческій видъ; || *Грам.* эллипти́ческое состоя́ніе.**

Ellipsa, *см.* **Elipsa.**

Emalja, -ji, *ж.* **фини́фть, эма́ль; || поли́ва, мурава́, глазу́рь** (*у фарфо́ра, фаянса*); || **эма́ль, глазу́рь** (*на зуба́хъ*); || **Emalja na glinie, polewa,** мурава́, поли́ва.

Emaljować, фини́фтить, наводи́ть фини́фть; || глазу́рить, мура́вить, поливать (*фарфо́ръ, фаянсъ*).

Emaljowanie, -a, *ср.* **фини́фтяное изде́лiе; || эмали́рованіе.**

Emaljowany, Emaljowy, эма́левый, глазу́ревый.

Emanacja, -ji, *ж.* **исхожде́ніе, истече́ніе.**

Emancypacja, -ji, *ж. Юрид.* **освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти, объявле́ніе совершеннолѣтнимъ, увольне́ніе изъ-подъ опе́ки; || о́тпускъ на во́лю** (*рабовъ*), **освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости; || эмансипа́ція.**

Emancypować, *Юрид.* **освобожда́ть изъ-подъ вла́сти** (*отца, опекуна*); **объявля́ть совершеннолѣтнимъ; || отпуска́ть на во́лю, освобожда́ть отъ крѣпостно́й зави́симости.**

Embargo, *см.* **Ambargo.**

Embarkader, -u, *м.* **дебаркаде́ръ, ста́нція** (*на желѣзной доро́гѣ*).

Embolizm, u, *м.* **прибавле́ніе, присчи́тываніе.**

Emeryt, -a, *м.* **эмери́тъ, пенсіоне́ръ; || заслужённый.**

Emerytalny, эмерита́льный, пенсіо́нный.

Emerytka, -i, *ж.* **эмери́тка, пенсіоне́рка; || заслужённая.**

Emerytura, эмеритура́, пе́нсія.

Emfiteuta, -y, *м.* **аренда́торъ на до́лгій срокъ, долгосро́чный аренда́торъ.**

Emfiteutyczny, долгосро́чный.

Emfiteuzys, *ж. Нескл. Юрид.* **отда́ча въ аре́нду на до́лгій срокъ.**

Emigracja, -ji, *ж.* **эмигра́ція, вы́ходъ, пересе́леніе** (*на чужбину*); || **эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты; || перелётъ** (*птицъ*).

Emigracyjny, эмиграціо́нный.

Emigrant, -a, *м.* **эмигра́нтъ, вы́ходецъ, пересе́ленецъ** (*на чужбину*).

Emigrantka, -i, *ж.* **эмигра́нтка, пересе́ленка** (*на чужбину*).

Emigrować, выселя́ться, переселя́ться, выходи́ть (*на чужбину*).

Emigrowanie, -a, *ср.* вы́ходъ, переселе́ніе (*на чужбину*); || перелётъ (*птицъ*).

Emisarjusz, -a, *м.* лазу́тчикъ, развѣ́дчикъ.

Emissja, -ji, *ж.* вы́пускъ биле́товъ (*денежныхъ знаковъ*).

Emolumenta, -ów, *мн.* случа́йные, побо́чные дохо́ды.

Emulacja, -ji, *ж.* соревнова́ніе.

Encyklika, -i, *ж.* окру́жное посла́ніе па́пы.

Encyklopedja, -ji, *ж.* энциклопе́дія.

Encyklopedysta, -y, *м.* энциклопеди́стъ, сочини́тель энциклопе́діи.

Endymiczny, эндеми́ческій, мѣ́стный.

Endywja, -ji, *ж. см.* Cykorja ogrodowa.

Enema, -y, *ж.* промыва́тельное, клисти́ръ.

Energja, -ji, *ж.* си́ла; || сто́йкость, твёрдость, эне́ргія; || вырази́тельность.

Energicznie, си́льно, энергично, энерги́чески, вырази́тельно.

Energiczność, -ści, *ж.* си́ла, вырази́тельность, эне́ргія.

Energiczny, си́льный; || сто́йкій, твёрдый, энерги́чный, энерги́ческій; || вырази́тельный.

Enerwacja, -ji, *ж. Мед.* разслабле́ніе, сла́бость.

Entomologja, -ji, *ж.* энтомоло́гія, нау́ка о насѣко́мыхъ.

Entreprener, -a, *м. см.* Przedsiębierca, Entreprener fabryk, содержа́тель фа́брикъ.

Entrepryza, -y, *ж.* предпріи́тіе; || подря́дъ, поста́вка.

Entuzjasta, -y, *м.* восто́рженный человѣ́къ, мечта́тель, энтузіа́стъ.

Entuzjastka, -i, *ж.* восто́рженная же́нщина, мечта́тельница, энтузіа́стка.

Entuzjazm, -u, *м.* восто́ргъ, восхище́ніе; || изступле́ніе.

Enumeracja, -ji, *ж.* исчисле́ніе, сочте́ніе.

Epakta, -ów, *мн. Хрон.* эпа́кта (*11 дней, коими солнечный годъ длиннѣе лунаго*).

Epiczny, эпи́ческій, повѣствова́тельный.

Epidemja, -ji, *ж.* эпиде́мія, повальная боле́знь, повѣ́тріе.

Epidemiczny, пова́льный, эпидеми́ческій.

Epigramma, -y, *ж.* эпигра́мма; || наме́шка, ко́лкость.

Epigrammatycznie, эпиграмматически.

Epigrammatyczny, эпиграмматический.

Epilepsja, -ji, *ж. Мед.* паду́чая боле́знь, *см.* Kaduk, Wielka choroba.

Epileptyczny, *Мед.* эпилепти́ческій; || одержи́мый зло́ю не́мочью.

Epileptyk, -a, *м.* эпиле́птикъ, подве́рженный паду́чей боле́зни.

Epilog, -u, *м.* эпило́гъ, заключе́ніе.

Epistoła, -y, *ж.* посла́ніе, письмо́.

Epitet, -u, *м.* эпите́тъ прилага́тельное.

Epizod, -u, *м.* эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ.

Epoka, -i, *ж.* эпо́ха.

Epolet, -u, *м.* эполе́тъ, пого́нъ.

Epopeja, -ei, *ж.* э́посъ, эпопе́я; || эпи́ческая поэ́ма.

Erekcja, -ji, *ж.* сооруже́ніе, возведе́ніе (*зданія*). || *Физіол.* эре́кція, напряже́ніе, подня́тіе.

Ergocista, -y, *м.* привя́зчивый, вздо́рный, спо́рщикъ.

Ergotyzm, -u, *м. Мед.* эрготи́змъ, боле́знь отъ употребле́нія въ пи́щу спо́рыньистой ржи.

Errata, -y, *ж.* опеча́тки, спи́сокъ опеча́ткамъ, погрѣ́шностямъ.

Erudycja, -ji, *ж.* учёность.

Erudyt, -a, *м.* учёный.

Eruktacja, -ji, *ж. Мед.* отры́жка.

Erygować, воздвига́ть, сооружа́ть; || * учрежда́ть.

Es, -a, *м.* тузъ (*въ ка́ртахъ*); || одно́ очко́ (*на игра́льныхъ костя́хъ*).

Esencja, -ji, *ж. Филос.* существо́, су́щность; || *Аптек.* эссе́нція, благово́нное ма́сло; || вы́писка, извлече́ніе (*изъ книги*).

Esencjonalny, пита́тельный, сы́тный, со́чный; || * существенный.

Eskadra, -y, *ж. Морс.* эска́дра, отря́дъ вое́нныхъ суде́въ.

Eskarpa, -y, *ж. Фортиф.* эска́рпъ, скатъ, отко́съ, *см.* Skarpa.

Eskonto, *Нескл.* учётъ, ски́дка, сба́вка, усту́пка, диско́нтъ.

Eskontować, *Ком.* учи́тывать, дисконти́ровать.

Eskontowanie, -a, *ср.* учётъ, ски́дка, сба́вка, диско́нтъ.

Eskontujący, -ego, *м.* дисконте́ръ.

Eskorta, -y, *ж.* конво́й, прикры́тіе.

Eskortować, конвои́ровать, прикрыва́ть, провожа́ть.

Eskortysta, -y, Eskortujący, -ego, *м.* конво́йный.

Esowatość, -ści, *ж.* кривизна́, изви́лина въ ви́дѣ бу́квы S; зигза́гъ.

Esowaty, въ ви́дѣ бу́квы S, змѣ́йкою; || изви́листый.

Esownik, -a, *м.* карни́зъ, гзымсъ; рѣзна́я рабо́та.

Estetyka, -i, *ж.* эсте́тика, нау́ка объ изя́щномъ.

Estyma, -y, *ж.* почте́ніе, уваже́ніе.

Estymacja, -ji, *ж.* оцѣ́нка.

Estymator, -a, *м.* оцѣ́нщикъ, цѣновщи́къ.

Etap, -u, *м.* эта́пъ, прива́лъ, ро́здыхъ.

Etat, -u, *м.* состоя́ніе, положе́ніе; || штатъ, ро́спись, роспи́саніе. Etat materjalny leśny, годова́я прибыль съ лѣса, положенная по хозя́йственной ро́списи; || штатное жа́лованье. Być na etacie, получа́ть штатное жа́лованье.

Etatowy, штатный.

Eter, -u, *м.* эѳи́ръ, лету́чій спиртъ.

Eteryczny, эѳи́рный.

Eteryzacja, **-ji**, *ж.* эѳирова́ніе, этериза́ція, усыпле́ніе по́мощью вдыха́нія паро́въ эѳи́ра.

Etnograf, **-a**, *м.* этногра́фъ.

Etnografja, **-ji**, *ж.* этногра́фія, народовѣде́ніе.

Etnograficzny, этнографи́ческій.

Etyka, **-i**, *ж.* нравоуче́ніе, э́тика.

Etykiet, **-u**, *м.* **Etykietka**, **-i**, *ж.* ярлы́чёкъ, на́дпись (*на корешкѣ кни́ги, на буты́лкѣ, пузырькѣ и т. д.*).

Etykieta, **-y**, *ж.* этике́тъ, церемо́нность, форма́льность.

Etymolog, **-a**, *м.* этимоло́гъ, корнесло́въ.

Etymologja, **-ji**, *ж.* словопроизво́дство, корнесло́віе, этимоло́гія.

Etymologiczny, словопроизво́дный, корнесло́вный, этимологи́ческій.

Eucharystja, **-ji**, *ж.* евхари́стія, Свято́е Прича́стіе, Святыя Та́йны.

Eufonja, **-ji**, *ж. Грам.* благозву́чіе.

Eufoniczny, благозву́чный, сладкозву́чный.

Euforbja, **-ji**, *ж. Бот.* молоча́й, молоча́йникъ.

Eunuch, **-a**, *м.* евну́хъ, ка́женикъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Ewakuacja, **-ji**, *ж. Воен.* очище́ніе (*отъ войскъ*).

Ewakuować, выводи́ть (*войска*).

Ewaluacja, **-ji**, *ж.* оце́нка, разце́нка, смѣта, исчисле́ніе.

Ewangelja, **-ji**, *ж.* Ева́нгеліе.

Ewangelicki, евангели́ческій, реформа́тскій, протеста́нтскій.

Ewangeliczka, **-i**, *ж.* протеста́нтка.

Ewangeliczny, ева́нгельскій. Nauka ewangeliczna, ева́нгельское уче́ніе.

Ewangelik, **-a**, *м.* евангели́къ, протеста́нтъ.

Ewangelista, **-y**, *м.* евангели́стъ.

Ewangelizować, проповѣ́дывать Ева́нгеліе.

Ewazja, **-ji**, *ж.* заочное рѣше́ніе суда́ за нея́вкою истца́; || оправда́ніе себя́ пе́редъ судо́мъ.

Ewekcja, **-ji**, *ж. Астрон.* отклоне́ніе (*луны*).

Ewekt, **-u**, *м.* вы́возная по́шлина.

Ewektowy, вы́возный.

Ewentualność, **-ści**, *ж.* предположе́ніе, предви́дѣніе, ожида́ніе, случа́йность.

Ewentualny, предполага́емый, могу́щій случи́ться *или* не случи́ться, случа́йный. **Ewentualnie**, въ проти́вномъ слу́чаѣ.

Ewikcja, **-ji**, *ж.* обезпе́ченіе, руча́тельство, пору́ка, поручи́тельство. Ewikcją daję, даю́ поручи́тельство, отдаю́ что́ въ обезпе́ченіе. Ewikcją biorę, беру́ въ обезпе́ченіе; || *Юрид.* лише́ніе имѣ́нія по суду́; || искъ о руча́тельствѣ.

Ewikcjonować, руча́ться.

Ewiktor, **-a**, *ж.* руча́тель, пору́ка.

Ewokacja, **-ji**, *ж. Юрид.* перено́съ, переда́ча дѣла (*изъ одного́ суда́ въ другой*).

Ewolucja, **-ji**, *ж. Воен. и Морс.* эволю́ція, движе́ніе, передвиже́ніе, постро́еніе.

Ex, съ латинскаго: *изъ*; ста́вится пе́редъ не́которыми имена́ми вмѣсто: *бы́вшій*. Ex jezuita, бы́вшій е́зуитъ, ex kanclerz, бы́вшій ка́нцлеръ.

Exageracja, **-ji**, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе.

Exagerator, **-a**, *м.* увели́читель; || *прилыга́ло.

Exagerować, преувели́чивать, увели́чивать.

Exakcja, **-ji**, *ж.* лихои́мство, вымога́тельство, незако́нные побо́ры.

Exaktor, **-a**, *м.* лихои́мецъ, граби́тель, вымога́тель; || сбо́рщикъ подате́й.

Exaltacja, **-ji**, *ж.* восто́рженность, ступле́ніе.

Exaltowany, восто́рженный, пы́лкій.

Examen, **Examin**, **-u**, *м.* испыта́ніе, экзаменъ.

Examinacyjny, экзаминаціо́нный.

Examinator, **-a**, *м.* испыта́тель, экзамина́торъ.

Examinatorka, **-i**, *ж.* испыта́тельница, экзамина́торша.

Examinować, испы́тывать, экзаменова́ть.

Excelencja, **-ji**, *ж.* ти́тулъ превосходи́тельства.

Excentryczność, **-ści**, *ж.* эксцентри́чность, стра́нность.

Excentryczny, *Геом. и Астрон.* эксцентри́ческій, разноце́нтренный; || эксцентри́ческій, стра́нный, чу́дный.

Excepcja, **-ji**, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе, || *Юрид.* возраже́ніе, отво́дъ, устране́ніе. Exceptio fori, отво́дъ подсу́дности. Excepcja niewłaściwości, отво́дъ незаслу́живающій уваже́нія. Excepcja litispendencji, отво́дъ неоко́нченнаго и́ска. Excepcja odkładająca, отлага́тельный отво́дъ.

Excerpt, **-u**, *м.* вы́писка, извлече́ніе (*изъ книгъ*).

Exces, **-u**, *м.* изли́шекъ, изли́шество; || злоупотребле́ніе, наси́ліе. Robić excesa, злоупотребля́ть, дѣлать изли́шества.

Excypować, предоставля́ть себѣ́ пра́во, выгова́ривать себѣ́. Sprzedał ogród, ale excypował sobie tyle a tyle drzew, продалъ садъ, но вы́говорилъ себѣ́ сто́лько то дере́вьевъ. Excypować sędziów, отводи́ть суде́й. Sędzia sam się excypował, судья́ самъ удали́лся.

Excytacja, **-ji**, *ж. Мед.* возбужде́ніе, вызыва́ніе, понужде́ніе.

Excytarz, **-a**, *м.* буди́льникъ, часы́ съ буди́льникомъ.

Excytatorjum, *ср.* понужде́ніе, второ́е приказа́ніе.

Excytować, *Мед.* возбужда́ть, вызыва́ть, понужда́ть.

Exdywizja, **-ji**, *ж.* разде́лъ имѣ́нія.

Exegetyczny, истолкова́тельный, объясни́тельный.

Exegeza, **-y**, *ж.* **толкова́ніе, изъясне́ніе**, экзеге́тика.

Exekucja, **-ji**, *ж.* исполне́ніе, соверше́ніе; || *Юрид.* о́пись иму́щества; || казнь престу́пника; || взыска́ніе, экзеку́ція, понуди́тельныя мѣ́ры; || **Exekucja administracyjna**, взыска́ніе поря́дкомъ исполни́тельнымъ. **Exekucja tymczasowa**, предвари́тельное исполне́ніе. **Exekucja wyroku**, исполне́ніе приговора́; || *Воен.* вое́нная экзеку́ція.

Exekucyjny, исполни́тельный, принуди́тельный. **Palet exekucyjny**, исполни́тельный листъ. **Spór exekucyjny**, споръ возни́кшій при исполне́нiи рѣше́нія дѣ́ла.

Exekutne, **-go**, *ср.* взыска́ніе, штрафъ; || экзекуці́онныя де́ньги, плати́мыя при́сланному съ повѣ́сткою о понужде́нiи къ упла́тѣ подате́й и́ли други́хъ сбо́ровъ.

Exekutor, **-a**, *м.* исполни́тель; || **—testamentu**, душеприка́щикъ, || суде́бный при́ставъ; || экзеку́торъ.

Exekutorka, **-i**, *ж.*—**testamentu**, душеприка́щица.

Exekwje, **-ji**, *мн.* по́хороны, панихида.

Exekwować, исполня́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, соверша́ть, дѣ́лать; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть; || *Юрид.* описывать (*имѣ́щество*); || взыскивать (*недоимки*).

Ekzekwujący, **-ego**, *м.* взыска́тель.

Exemplarz, **-a**, *м.* экземпля́ръ, о́ттискъ, отпеча́токъ.

Exenteracja, **-ji**, *ж.* вскры́тіе тру́па.

Exenterować, вскрыва́ть трупъ, мёртвое тѣ́ло.

Exercerować, учи́ть солда́тъ.

Exercytacja, **-ji**, *ж.* уче́ніе, упражне́ніе.

Exercytować się, учи́ться, упражня́ться.

Exhibit, **-u**, *м.* предъявле́ніе въ судъ, я́вка.

Exhipotekować, исключи́ть изъ ипоте́чныхъ книгъ.

Exhumacja, **-ji**, *ж.* вы́рытіе, отры́тіе мёртваго тѣ́ла.

Exklamacja, **-ij**, *ж.* восклица́ніе, во́згласъ.

Exkludować, исключа́ть, изъя́ть, устраня́ть, *см.* **Wyłączać**.

Exkluzja, **-ji**, *ж.* исключе́ніе, изъя́тіе, устране́ніе.

Exkomunika, **-i**, *ж.* отлуче́ніе отъ це́ркви.

Exkomunikować, отлуча́ть отъ це́ркви.

Exkrement, **-u**, *м.* испражне́ніе, изверже́ніе, калъ, помёт.

Exkuza, **-y**, *ж.* **извине́ніе**; || **отгово́рка**, предло́гъ.

Exmissja, **-ji**, *ж.* **удале́ніе** кого́ **принуди́тельными мѣ́рами изъ кварти́ры, имѣ́нія и т. п.**

Exmittować, удали́ть кого́ принуди́тельными мѣ́рами изъ кварти́ры, имѣ́нія и т. п.

Exorcysta, **-y**, *м.* **заклина́тель бѣсо́въ.**

Exorcyzm, **-u**, *м.* **заклина́ніе бѣсо́въ.**

Exorcyzmować, заклина́ть, **изгоня́ть бѣ́са.**

Exorta, **-y**, *ж.* **увѣща́ніе, поуче́ніе.**

Expedycja, **-ji**, *ж.* посы́лка, отпра́вка; || *Воен.* экспеди́ція, похо́дъ; || вы́писъ, спи́сокъ; исходя́щая бума́га; || депе́ша, письмо́, паке́тъ. **Expedycja gazet**, газе́тная экспеди́ція.

Expedyent, **Expedytor**, **-a**, *м Ком.* во́льный экспеди́торъ това́ровъ; || отправля́ющій товары, отправля́ющій паке́ты (*экспедиторъ*); || писе́цъ, коні́йстъ, перепи́счикъ, *см.* **Wysyłający.**

Expedjować, отправля́ть, изготовля́ть (*бумаги, паке́ты*).

Expedjowanie, **-a**, *ср.* **отправле́ніе, отпра́вка, посы́лка.**

Expedyte (*съ латинскаго*), бы́стро, соверше́нно.

Expedytor, **-a**, *м. Ком.* **прика́щикъ.**

Expedytura, **-y**, *ж.* **экспеди́ція, канцеля́рія экспеди́ціи.**

Expektant, **-a**, *м.* ожида́ющій мѣ́ста, имѣ́ющій въ виду́ мѣ́сто.

Expektatywa, **y**, *ж.* ожида́ніе, наде́жда; || пра́во преёмничества; || обѣща́ніе мѣ́ста по освобожде́нiи его́. **Mieć expektatywę na urząd**, имѣ́ть наде́жду получи́ть мѣ́сто.

Expens, **-u**, *м.* изде́ржка, расхо́дъ.

Expensować, изде́рживать, расхо́довать.

Expensownie, разори́тельно, убы́точно, накла́дно.

Expensowny, разори́тельный, убы́точный, накла́дный.

Experyment, **-u**, *м.* о́пытъ, эксперіме́нтъ.

Experymentalny, о́пытный, эксперіментальный.

Expiracja, **-ji**, *ж.* оконча́ніе, истече́ніе сро́ка.

Explikacja, **-ji**, *ж.* объясне́ніе, толкова́ніе, изложе́ніе.

Exploatacja, **-ji**, *ж.* добыва́ніе, эксплуата́ція; || по́льзованіе, присвое́ніе; || *Горн.* разрабо́тка рудъ.

Explozja, **-ji**, *ж.* взрывъ.

Exponować, выставля́ть; || излага́ть, объявля́ть; || подверга́ть.

Exportacja, **-ji**, *ж.* вы́возъ, о́тпускъ (*товаровъ за границу*); || ссы́лка (*престу́пниковъ*), изгна́ніе на всю́ жизнь; || вы́носъ тѣ́ла умёршаго.

Exportować, вывози́ть, отпуска́ть (*това́ры за грани́цу*); || **хорони́ть** (*тѣло умёршаго*).

Expozycja, **-ji**, *ж.* вы́ставка (*промы́шленности и т. д.*), *см.* **Wystawa.**

Expressja, **-ji**, *ж.* **си́ла выраже́нія.**

Expromisor, -a, *м.* поруґка, поручи́тель, *см.* **Nowacja.**

Exproprjacja, -ji, *ж. Юрид.* лише́ніе, отня́тіе со́бственности, *см.* **Wywłaszczenie.**

Expulsja, -ji, *ж.* изгна́ніе; || исключе́ніе.

Extabulacja, -ji, *ж.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги упла́ченнаго до́лга.

Extra, *Нескл.* ли́шекъ, ли́шнее, прива́вокъ.

Extradycja, -ji, *ж.* вы́дача (*преступника*).

Extrakt, -u, *м. Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка; || вы́писка, вы́пись, извлече́ніе.

Extraordynaryjny, чрезвыча́йный, экстраординарный.

Extrapoczta, -y, *ж.* э́кстра-по́чта.

Exystencja, -ji, *ж.* существова́ніе.

Exystować, существова́ть; || находи́ться.

F.

F, произно́сится какъ русская бу́ква *Ф.*

Faber, -bra, *м. Зоол.* дори́да (*брюхоно́гій слизня́къ*).

Fabryczny, фабри́чный, заво́дскій.

Fabryka, -i, *ж.* произво́дство, вы́дѣлка; || фа́брика, заво́дъ.

Fabrykacja, -ji, *ж.* **Fabrykowanie**, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || составле́ніе; || поддѣлка (**podrobienie**).

Fabrykant, -a, *м.* фабрика́нтъ; || заво́дчикъ.

Fabrykantka, -i, *ж.* фабрика́нтша.

Fabrykat, -u, *м.* фабри́чное произведе́ніе, фабрика́тъ.

Fabrykować, выдѣлывать, производи́ть; || поддѣлывать, составля́ть (**podrabiać, fałszować**).

Fabrykowanie, -a, *ср.* произво́дство, вы́дѣлка; || поддѣлка (**podrobienia**).

Facecja, -ji, *ж.* шу́тка, балагу́рство.

Facecjonat, -a, **Facejonista**, -y, *м.* шутни́къ, балагу́ръ.

Fach, u, *м.* отдѣле́ніе (*въ я́щикѣ*), перегоро́дка; || кругъ дѣйствія, о́бразъ, родъ заня́тій, о́трасль, часть (*науки, ремесла*).

Fachowy, спеціа́льный, ча́стный, осо́бенный.

Facjata, -y, *ж.* лицева́я, пере́дняя сторона́, фаса́дъ (*зданія*).

Facjenda, -y, *ж.* мѣна, обмѣнъ, промѣнъ; || мѣновой торгъ; || прода́жа подержанныхъ вещей.

Facjendarka, -i, *ж.* ветошница, тряпи́чница, лоскутница; || * обма́нщица, плутовка.

Facjendarz, -a, *м.* ветошникъ, тряпи́чникъ, лоскутникъ; || * обма́нщикъ, плутъ.

Facjendować, торгова́ть подержанными вещами, ве́тошью, лоскутьями, тряпьемъ; || * надува́ть, обма́нывать.

Fafalki, Fafołki, -łków, *мн.* блёстки; || ла́комство, сла́сти.

Fagot, -u, *м. Муз.* фагóтъ.

Fagocista, -y, *м.* фаготи́стъ.

Faja, -ji, *ж.* большая кури́тельная тру́бка, *см.* **Fajka.**

Fajans, -u, *м.* фаянсъ, ценина.

Fajansowy, фаянсовый.

Fajczarnia, -i, *ж.* таба́чня, кури́тельная ко́мната.

Fajczarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajczysko, -a, *ср.* кури́тельная тру́бка (*въ презрительномъ тонѣ*), тру́бище.

Fajdać, па́костить.

Fajeczka, -i, *ж.* кури́тельная тру́бочка, *см.* **Fajka.**

Fajerka, -i, *ж.* жарóвня; || конфóрка.

Fajerwerk, -u, *м.* фе́йерверкъ.

Fajerwerkarz, Fajerwernik, -a, *м.* фейерверкеръ; || лаборатори́стъ.

Fajka, -i, *ж.* тру́бка (*курительная*).

Fajkarz, -a, *м.* кури́льщикъ, кури́тель табаку́.

Fajt, выраже́ніе означа́ющее внеза́пность, ско́рость, *см.* Вдругъ, шасть, шмыгъ! **Fajt i w nogi, Fajt i uciekł**, шмыгъ и убѣжа́лъ!

Fajtać, размахивать, вилять.

Fajtuś, -sia, *м.* хлыщъ, фатъ, фанфаро́нишка, наха́лъ.

Fakcja, -ji, *ж.* па́ртія.

Fakcjonista, -y, *м.* приве́рженецъ како́й-либо па́ртіи; || мяте́жникъ, крамо́льникъ, *см.* **Burzyciel, Buntownik.**

Fakt, -u, *м.* фактъ; || дѣ́яніе, посту́покъ; || собы́тіе, слу́чай. **Fakta**, *мн.* да́нныя.

Faktor, -a, *м. Ком.* фа́кторъ, коммиссіоне́ръ; || *Мат.* фа́кторъ, мно́житель; || ма́клеръ; || сво́дникъ.

Faktorja, -ji, *ж. Ком.* фактóрія.

Faktorka, -i, *ж.* фа́кторша, коммиссіоне́рша; || сво́дня.

Faktorne, -ego, *ср.* пла́та за ма́клерскій трудъ, за посре́дничество.

Faktorować, занима́ться коммиссіоне́рствомъ. **Faktorować komu**, быть у кого́ коммиссіоне́ромъ.

Faktorski, фа́кторскій, ма́клерскій.

Faktorstwo, -a, *ср.* ма́клерство, курта́жъ; || коммиссіоне́рство; || посре́дничество.

Faktura, -y, *ж. Ком.* факту́ра, накладна́я; || *Муз.* стиль, разрабо́тка.

Fakturować, *Ком.* написа́ть накладну́ю.

Fakultet, -u, *м.* факульте́тъ.

Fałd, -u, *м* **Fałda**, -y, *ж.* скла́дка, сбо́рка, сгибъ, морщи́на; || **Fałdy**, -ów, *мн.* по́лы пла́тья; || *въ ироніч. смыслѣ:* ста́тскій, шта́тскій, штафи́рка, ря́бчикъ.

Fałdować, сбира́ть, скла́дывать (*скла́дки*), плои́ть.

Fałdowany, со́бранный въ скла́дки

Fałdowanie, -a, *ср.* склáдываніе, склáдокъ, плоéніе, плóйка; || склáдки, *мн.*

Fałdowny, Fałdzisty, сбóристый, склáдистый.

Fałdzić, склáдывать, сбирáть (*склáдки*), плóить; || рябúть. **Wiatr fałdził powierzchnię morza**, вéтеръ рябúлъ повéрхность мóря.

Fałdzik, -a, *м.* склáдочка, сбóрочка.

Fałdzistość, -ści, *ж.* мнóжество склáдокъ.

Fałdzisty, *см.* **Fałdowny.**

Falendysz, -u, *м.* тóнкое голлáндское и́ли áнглійское сукнó.

Fałesznie, Fałesznik, Fałeszność, Fałeszny, *см.* **Fałszywie, Fałszerz, Fałszywość, Fałszywy.**

Falisty, волни́стый.

Falować, погрéшать, проступáться; || ошибáться; || **Falować się**, волновáться. **Dziś morze silnie coś faluje**, мóре сегóдня что́-то óчень волну́ется.

Falowanie (kursu), -nia, *ср.* колебáніе (*кýрса*).

Falsecista, -y, *м.* поющій фúстулою.

Falset, -u, *м. Муз.* фальсéтъ, фúстула, головнóй гóлосъ.

Fałsz, -u, *м.* ложь; || поддéлка (*см.* **Fałszowanie**), подлóгъ. *Юрид.* **Zadać fałsz**, предъявúть искъ о подлóгѣ. **O fałsz zaskarżony**, заподóзрѣнный въ подлóгѣ. **Fałsz główny**, уголóвное обвинéніе въ подлóгѣ.

Fałszerka, -i, обмáнщица, поддéльщица.

Fałszerski, поддéльный, фальши́вый.

Fałszerstwo, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ, фальшь.

Fałszerz, -a, *м.* поддéльщикъ. **Fałszerz monety**, дéлатель фальши́вой монéты.

Fałszomówca, -y, *м.* лгунъ, враль.

Fałszować, Zfałszować, поддéлывать, поддéлать.

Fałszowanie, -a, *ср.* поддéлка, подлóгъ.

Fałszowany, Zfałszowany, поддéланный, подлóжный.

Fałszownik, -a, *м.* поддéльщикъ, поддéлыватель.

Fałszywie, лóжно, фальши́во, поддéльно. **Świadczyć fałszywie**, лжесвидéтельствовать.

Fałszywość, -ści, *ж.* лжи́вость, лóжность, фальши́вость; || лукáвство, двоеду́шіе.

Fałszywy, подлóжный, поддéланный, фальши́вый; || лукáвый, двоеду́шный, лóжный.

Familja, -ji, *ж.* семéйство, семья́, родня́, фами́лія; || родъ, домъ; || *Ест. Ист.* семéйство (*животныхъ, растеній*).

Familjant, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фами́ліи.

Familjantka, i, *ж.* происходя́щая изъ знáтнаго рóда, изъ хорóшей фами́ліи.

Familjarnie, *см.* **Poufale, Poufały.**

Familijny, семéйный.

Famuła, -y, *ж.* компóтъ.

Famulus, -a, *м.* слугá, служи́тель.

Fanaberja, -ji, *ж.* претéнзія, надмéнность.

Fanatyczność, -ści, *ж.* фанати́змъ, изувéрство.

Fanatyczny, фанати́ческій.

Fanatyk, -a, *м.* фанáтикъ, изувéръ.

Fanatyzm, -u, *м.* изувéрство, фанати́змъ.

Fanfaron, -a, *м.* хвастýнъ, самохвáлъ, фанфарóнъ.

Fanfaronada, -y, *ж.* хвастовствó, самохвáльство.

Fanfaronka, -i, *ж.* хвастýнья, самохвáлка.

Fanfaronować, вáжничать, ходúть гóголемъ; || хвáстать, похвали́ться, величáться.

Fant, -u, *м.* закладъ, залóгъ; || фантъ (*въ игрѣ*). **Fanty**, *мн.* дорогія вéщи, рéдкости.

Fantastycki, Fantastyczny, фантасти́ческій, мечтáтельный, несбы́точный, при́зрачный.

Fantastyczność, -ści, *ж.* мечтáтельность, несбы́точность, воображáемость.

Fantastyczny, *см.* **Fantastycki.**

Fantastyk, -a, *м.* мечтáтель, чудáкъ.

Fantastykować, фантази́ровать, заноси́ться воображéніемъ, предавáться мечтáніямъ.

Fantazja, -ji, *ж.* воображéніе; || прúхоть, причýда, фантáзія.

Fantazyjny, воображáемый, при́зрачный, фантасти́ческій.

Fantować (kogo), давáть взаймы́, брать въ залóгъ.

Fantować się, закладывать, давáть залóгъ.

Fantownia, -i, *ж.* ломбáрдъ, сýдная казнá.

Fantownik, -a, *м.* заимодáвецъ, сýдчикъ; || ссужáющій, заимодáвецъ по закладу.

Fara, -y, *ж.* прихóдъ, прихóдская цéрковь.

Faraon, -a, *м.* фáро, банкъ (*азáртная кáрточная игрá*).

Farba, -y, *ж.* цвѣтъ, крáска, масть.

Farbierczyk, -a, *м.* подмастéрье у красúльщика.

Farbiernia, -i, *ж.* красúльня, красúльная мастерскáя.

Farbierski, красúльничій, красúльный.

Farbierstwo, -a, *ср.* красúльное ремéсло.

Farbierz, -a, *м.* красúльщикъ.

Farbisto, цвѣтúсто, я́рко.

Farbisty, цвѣтúстый, раскрáшенный, я́ркій.

Farbka, -i, *ж.* сúнька (*для бѣлья*).

Farbnik, -u, *м.* красúльное веществó.

Farbny, цвѣтúстый, я́ркій.

Farbować, кра́сить, окра́шивать, подкра́шивать; || мара́ть, па́чкать.
Farbowanie, -a, *ср.* кра́шеніе, кра́ска.
Farbowany, кра́шеный.
Farbownik, -a, *м. Бот.* ва́йда, крути́къ, сини́льникъ; || пасте́ль, суха́я кра́ска (*растительная*).
Farbowy, кра́сочный; || цвѣтно́й.
Farfury, *род.* **Farfur**, *мн.* ка́менная посу́да; || фая́нсовая посу́да.
Farfurka, -i, *ж.* фая́нсовая таре́лка.
Farfurowy, фая́нсовый.
Farmaceuta, -y, *м.* апте́карь, фармаце́втъ.
Farmaceutyczny, апте́карскій, фармацевти́ческій.
Farmaceutyka, -i, *ж.* фармаце́втика, апте́карская нау́ка.
Farmacja, -ji, *ж.* апте́карское искусство; || апте́ка.
Farmuszka, **Faramuszka**, -i, *ж.* похлёбка изъ пи́ва, са́хару, хлѣба и ма́сла; || густа́я похлёбка изъ муки́.
Farny, прихо́дскій.
Farsa, -y, *ж.* фарсъ, шу́тка.
Fartuch, -a, *м.* фа́ртухъ, пере́дникъ.
Fartuszek, -szka, *м.* фа́ртучекъ, пере́дничекъ.
Faryna, -y, *ж.* мука́, саха́рный песо́къ, кассона́дъ; || родъ, сортъ. || *Послов.* **Ludzie jednéj że faryny, z jednéj że faryny**, лю́ди одного́ покро́я, на одну и ту же стать; || родъ лоте́рейной игры́; || харче́вня, корчма́.
Faryniarka, -i, *ж.* харче́вница; || дурна́я куха́рка.
Faryniarz, -a, *м.* харче́вникъ; || повари́шка, дурно́й по́варъ.
Faryzeusz, -a, *м.* фарисе́й; || лицеме́ръ, ханжа́.
Faryzeuszostwo, -a, *ср.* фарисе́йство; || лицеме́рie, ханжество́.
Faryzeuszowski, фарисе́йскій; || лицеме́рный.
Fasa, -y, *ж.* бо́чка.
Fason, -u, *м.* обдѣ́лка, отдѣ́лка; || покро́й, фасо́нъ.
Fascykuł, -u, *м.* свя́зка, ки́па бума́гъ; || тетра́дка, кни́жка, свя́зка, вы́пускъ (*сочине́нія*).
Faseczka, -i, *ж.* ка́дочка.
Faska, -i, *ж.* ка́дка.
Fasola, -i, *ж.* фасо́ль, туре́цкій бобъ.
Fassja, -ji, *ж.* прихо́до-расхо́дная о́пись имѣнія (*итогъ прихо́да и расхо́да по имѣнію, для показа́нія чи́стаго дохо́да, съ кото́раго опредѣля́ется по́дать казнѣ*).
Fasować, укла́дывать въ бо́чку, въ бочёнокъ; || *Воен.* брать изъ магази́на хлѣбъ, фура́жъ; || **Fasować konia**, затя́гивать уздо́ лошади.
Fastryga, -i, *ж.* смётка на живу́ю ни́тку, ни́тка, употреблённая на смётку.
Fastrygować, примётывать, смётывать, пришива́ть на живу́ю ни́тку.
Faszyna, -y, *ж.* фаши́на, фаши́нникъ. **Faszyna podwójna z odziemkami w obu końcach**, двухкоме́льная фаши́на,—**jednopękowa**, однокаме́льная фаши́на.
Fatalista, -y, *м.* фатали́стъ.
Fatalizm, -u, *м.* фатали́змъ.
Fatalnie, роковы́мъ о́бразомъ, по рокову́ему несча́стію.
Fatalność, -ści, *ж.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе; || злополу́чіе, несча́стіе, зла́я у́часть.
Fatalny, роково́й, неизбѣ́жный; || ги́бельный, па́губный; || злополу́чный, несча́стный.
Fatum, *ср. Нескл.* судьба́, рокъ, предопредѣле́ніе.
Fatyga, -i, *ж.* трудъ, утомле́ніе, уста́лость.
Fatygować, утружда́ть, безпоко́ить, докуча́ть, утомля́ть.
Fatygujący, утоми́тельный, тя́гостный.
Fawor, -u, *м.* ми́лость, благоскло́нность, ла́ска; || покрови́тельство, проте́кція.
Faworki, -ów, *мн.* хво́росты, сушь (*пирожное*).
Faworyt, -a, *м.* люби́мецъ, ба́ловень, фавори́тъ; || временщи́къ.
Faworyta, -y, *ж.* люби́мица, фавори́тка.
Faworytalny, **Faworytny**, люби́мый.
Faworytek, -tka, *м.* ба́ловень, люби́мчикъ.
Faworytka, *см.* **Faworyta**.
Faworytny, *см.* **Faworytalny**.
Faworyty, -ów, *мн.* баконба́рды, ба́кены.
Faworyzować, благопрія́тствовать, спосо́бствовать, помога́ть.
Faza, -y, *ж. Астрон.* фазъ; || * видоизмѣне́ніе, перемѣна.
Fe! *межд.* тфу! фуй!
Febra, -y, *ж.* лихора́дка; горя́чка.
Febrowy, лихора́дочный.
Februjący, -ego, *м. Мед.* стра́ждущій лихора́дкою.
Febryczny, лихора́дочный.
Fechtarski, фехтова́льный.
Fechtmistrz, фехтме́йстеръ.
Fechtować, фехтова́ть.
Fechtowanie, -a, *ср.* фехтова́ніе.
Felce, -ów, *мн. Стол.* фа́льцы рамъ и́ли переплеты.
Felcech, -u, *м.* темля́къ (*на са́бль*).
Felczer, -a, *м.* фе́льдшеръ, фе́ршель, цырю́льникъ.
Felcowanie, -a, *ср.* (**desek**), *Стол.* вы́нутіе четвертёй въ доска́хъ.
Felczerski, фе́льдшерскій, фе́ршальскій, цырю́льничій.
Feldfebel, -bla, *м.* фельдфе́бель.
Feldjeger, -gra, *м.* фельдъе́герь курье́ръ.
Feldmarszałek, -łka, *м.* фельдма́ршалъ.
Feldmarszałkowa, -éj, *ж.* фельдма́ршальша, супру́га и́ли жена фельдма́ршала.

Feldmarszałkowski, фельдмáршальскій.

Feldmarszałkowstwo, **-a**, *ср.* фельдмáршальство, достóинство фельдмáршала; || *Собир.* **фельдмáршалъ** и егó супрýга вмѣстѣ.

Fele, Okładziny, *мн. Горн.* **горбúны** дóски.

Felec, **-lca**, *м. Плотн.* **чéтвертъ**. **Wyrobienie w helkach felców**, *см.* **Felcowanie**, **Felce**, *мн.* **фáльцы** рамъ *или* переплёты.

Feler, **-u**, *м.* недостáтокъ, изъянъ.

Felpa, **-y**, *ж.* **фéльбель**, полуплúсъ (*матерія*).

Fengrek, **-u**, *м. см.* **Boża trawa** (*подъ словомъ* **Boży**), **Koziorożec**.

Fenig, Fenik, **-a**, **пфéннигъ** (*мéлкая монéта*).

Feniks, **-a**, *м.* **фéниксъ** (*баснослóвная птúца*); || * **рѣдкій**, **единственный человѣкъ**.

Fenomen, **-u**, *м.* **явлéніе**, **феноменъ**; || * **чýдо**, **рѣдкость**.

Feralny dzień, **несчáстный**, **тяжёлый** день.

Ferezja, **-ji**, *ж.* **казакúнъ** (*вéрхнее плáтье*).

Ferje, **-ij**, *мн.* **вакáціи**, **вакáнтное врéмя**, **каникулы**; || **неприсýтственные дни**; || **судéбный вакáнтъ**.

Ferjarz, **-a**, *м.* **книга для записыванія судéбныхъ рѣшéній**.

Ferklejdunk, **-a**, *м. Плотн.* **налúчникъ**.

Ferma, **-y**, *ж.* **фéрма**, **мы́за**, **хýторъ**.

Fermata, **-y**, *Муз.* **фермáта**, **тóчка остановки**.

Ferment, **-u**, *м.* **заквáска**, **дрóжжи**, **фермéнтъ**.

Fermentacja, **-ji**, *ж.* **броженіе**.

Fermentować, **бродúть**, **закисáть**, **кúснуть**.

Fernambuk, **-u**, *м.* **Бразúльское дéрево**.

Ferować, **постановúть**, **опредѣлúть**. **Ferować wyrok**, **постановúть рѣшéніе**, **приговóръ**.

Fertać (**czém**), **вилáть**, **махáть**.

Fertać się, **вертѣться**.

Fertalska, **-jéj**, *ж.* **вертýшка**.

Fertalski, **-ego**, *м.* **вертопráхъ**.

Fertyczność, **-ści**, *ж.* **провóрство**, **лóвкость**, **лёгкость**.

Fertyczny, **провóрный**, **лóвкій**, **рѣзвый**, **живóй**, **весёлый**.

Fest, **-u**, *м.* **прáздникъ**, **прáздненство**, **торжествó**.

Feston, **-u**, *м.* **фестóны**, **городкú**.

Festyn, **-u**, *м.* **Festyna**, **-y**, *ж.* **пúръ**, **пúршество**.

Fetor, **-u**, *м.* **смрáдъ**, **вонь**.

Fetować, **угощáть**, **пóдчивать**.

Feudalizm, **-u**, *м.* **феодáльная**, **удѣльная систéма**.

Feudalnie, **феодáльно**, **въ сúлу лéннаго прáва**.

Feudalność, **-ści**, *ж.* **феодáльность**.

Feudalny, **помѣстный**, **удѣльный**, **феодáльный**.

Fi, *см.* **Fe**.

Fjakr, **-kra**, *м.* **фіáкръ**, **извóщичья пóляска**, **наёмная каретá**.

Fjałek, *см.* **Fjołek**.

Fjałkowy, **фіáлковый**.

Fibr, **-a**, *м.* **Fibra**, **-y**, *ж. Анат.* **волокнó**, **фúбра**.

Fideikomis, **-a**, *м. Юрид.* **пóлная довѣренность**.

Fidejussoryczny, **поручúтельный**.

Figa, **-i**, *ж. Бот.* **смокóвница**, **фúговое дéрево**; **фúга**, **винная ягóда**; || * **кýкишъ**, **шишъ**. **Pokazać komu figę**, **показáть** кому **кýкишъ**.

Figarnia, **-i**, *ж.* **фúговый садъ**.

Figiel, **-gla**, *м.* **шáлость**, **прокáзы**.

Figielek, **-lka**, *м.* **шáлость**.

Figlarka, **-i**, *ж.* **шалýнья**, **прокáзница**.

Figlarnie, **шýточно**, **забáвно**.

Figlarność, **-ści**, *ж.* **весёлый нравъ**, **весёлость**, **шаловлúвость**.

Figlarny, **шаловлúвый**, **рѣзвый**, **прокáзливый**.

Figlarstwo, **-a**, *ср.* **рѣзвость**, **шáлость**, **прокáзы**.

Figlarz, **-a**, *м.* **шалýнъ**, **прокáзникъ**, **штукáрь**.

Figlarzyk, **-a**, *м.* **шалунúшка**.

Figlować, **шалúть**, **рѣзвúться**, **прокáзничать**.

Figlowanie, **-a**, *ср.* **шáлость**, **прокáзы**.

Figojadka, **-i**, *ж.* **винноягодникъ** (*птица*).

Figomorwa, **-y**, *ж.* **дúкая смокóвница**.

Figowaty, **фигообрáзный**.

Figownica, **-y**, *ж.* **фúговый садъ**.

Figowy, **фúговый**.

Figura, **-y**, *ж.* **óбразъ**, **видъ**; || **фигýра**; || **тáлія** (*см.* **Kibić**); || **крестъ**, **постáвленный при дорóгѣ**.

Figurał, **-u**, *м. Муз.* **симфóнія**, **концéртъ**.

Figuralnie, *см.* **Figurycznie**.

Figuralność, **-ści**, *ж.* **фигурáльность**, **иносказáтельный**, **перенóсный**, **фигурáльный смыслъ**.

Figuralny, **óбразный**, **преобразовáтельный**; || **перенóсный**, **иносказáтельный**, **фигурáльный**.

Figurant, **-a**, *м. Театр.* **фигурáнтъ**; || **статúстъ**.

Figurantka, **-i**, *ж. Театр.* **фигурáнтка**; || **статúстка**.

Figurarz, **-a**, *м.* **лѣпщúкъ**, **литéйщикъ**.

Figurować, **блистáть**, **игрáть роль**, **отличáться**, **совáться впередъ**. **Figurował niegdyś na dworze**, **нѣкогда** онъ **игрáлъ большýю роль при дворѣ**.

Figurowanie, **-a**, *ср.* **представúтельство**, **желáніе блистáть**, **отличáться**, **выкáзывать себя**.

Figurycznie, **óбразно**, **преобразовáтельно**; || **перенóсно**, **иносказáтельно**.

Figurzysta, **-y**, *м.* **симфонúстъ**, **сочиня́ющій** *или* **игрáющій симфóніи**.

Fik, **-u**, *м. Хир.* **мя́сной нарóстъ**, **чижъ**; || *Ветер.* **нарóстъ** (*на ногáхъ лошадéй*).

Fik, mik, проны́рство, ко́зни. Teraz wszystko fik mik, тепе́рь везде́ то́лько проны́рство.

Fikać, Fiknąć, *см.* **Wierzgać.**

Fikcja, -ji, *ж.* вы́мыселъ; || притво́рство; || *Юрид.* фи́кція, предположе́ніе.

Fiknąć, поскользну́ться, переверну́ться.

Fiksacja, -ji, *ж.* помѣша́тельство на одно́мъ предме́тѣ; || * упря́мство.

Fiksować, сходи́ть съ ума́.

Filadelfja, -ji, *ж.* бра́тство, бра́тская любо́вь.

Filantrop, -a, *м.* филантро́пъ, человѣколюбецъ.

Filantropja, -ji, *ж.* филантро́пія, человѣколю́біе.

Filantropijnie, филантропи́чески, человѣколюби́во.

Filantropijny, филантропи́ческій, человѣколюби́вый.

Filar, -u, *м.* столбъ; || *Архит.* пиля́стра. **Filar muru między oknami lub drzwiami**, простѣнокъ.

Filarowanie, -a, *ср.* перисти́ль, галере́я со столба́ми, колонна́да, рядъ коло́нъ.

Filarowany, укра́шенный колонна́дою.

Filarowy, коло́нный.

Filc, -u, *м.* во́йлокъ; || пои́рковая шля́па.

Filcowy, во́йлочный; || пои́рковый.

Filet, -u, *м.* поло́ска, черта́ (*на переплётѣ кни́ги*).

Filigranowy, Filgranowy, филигра́нный; || * хру́пкій, то́нкій, утончённый, лёгкій, сла́бый. **Filigranowa robota**, филигра́нъ, плетёная серебряная *или* золота́я рабо́та. * **Filigranowe zdrowie**, непро́чное, сла́бое здоро́вье. **Filigranowy most**, непро́чный мостъ.

Filja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе.

Filjalny, особы́й, отдѣльный. **Kościół filjalny**, приписна́я це́рковь, безъ прихо́да.

Filiżaneczka, -i, *ж.* ча́шечка.

Filiżanka, -i, *ж.* ча́йная ча́шка.

Filolog, -a, *м.* филоло́гъ, языковѣдецъ.

Filologja, -ji, *ж.* филоло́гія, языковѣденіе, языкозна́ніе.

Filologicznie, филологи́чески.

Filologiczny, филологи́ческій.

Filować (kartą), подмѣни́ть, спусти́ть ка́рту.

Filozof, -a, *м.* фило́софъ.

Filozofja, -ji, *ж.* филосо́фія, любому́дріе.

Filozoficznie, философи́чески.

Filozoficzność, -ści, *ж.* философи́ческій духъ.

Filozoficzny, философи́ческій, филосо́фскій.

Filozofka, -ki, *ж.* филосо́фка.

Filozofować, филосо́фствовать.

Filozofowanie, -a, *ср.* филосо́фствованіе, му́дрствованіе.

Filozofski, филосо́фскій.

Filtr, -a, *м.* цѣди́лка.

Filtrować, процѣживать.

Filunek, -nka, Filung, *м.* *Плотн.* наконе́чникъ, филе́нка.

Filut, -a, *м.* плутъ.

Filuterja, -ji, *ж.* хи́трость, лука́вство, плутовство.

Filuternie, плутовски́; || то́нко, ло́вко хитро́.

Filuterność, -ści, *ж.* хи́трость, то́нкость.

Filuterny, хи́трый, то́нкій, ло́вкій.

Filutka, -i, *ж.* плуто́вка.

Filutowaty, плутова́тый.

Fimfa, Finfa, -y, *ж.* дымъ изъ зажжённой бума́жной тру́бочки, пуска́емый кому́ въ носъ; || щелчо́къ по́ носу.

Finał, -u, *м.* *Муз.* фина́лъ.

Finalnie, въ концѣ́ концо́въ, наконе́цъ.

Finalny, оконча́тельный, коне́чный.

Finanse, -ów, *мн.* нали́чныя де́ньги; || госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы.

Finansista, -y, *м.* свѣ́дущій въ фина́нсахъ; || управля́ющій фина́нсами; || капитали́стъ.

Finansowość, -ści, *ж.* фина́нсы, фина́нсовая нау́ка.

Finansowy, фина́нсовый.

Fiok, -u, *м.* ки́сть, ки́сточка (*украше́ніе на лошадя́хъ*); || **Fioki**, *мн.* ме́лкіе же́нскіе наря́ды (*нако́лки и пр.*).

Fiokować się, разряди́ться, разоде́ться.

Fjołek, -łka, *м.* фіа́лка.

Fjolet, -u, *м.* фіоле́товый цвѣтъ.

Fjoletowy, фіоле́товый.

Fjołkowy, *см.* **Fjałkowy.**

Firanka, -i, *ж.* за́навѣсъ, за́навѣсь, занавѣска, гарди́на.

Fircyk, -a, *м.* щеголь, фра́нтъ, вѣтрого́нъ.

Fircykowaty, щеголева́тый, франтовско́й, вѣтренный.

Firleje, -ów, *мн.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Stroić firleje**, дѣлать глу́пости, сумасбро́дничать.

Firma, -y, *ж.* *Ком.* фи́рма.

Firmament, -u, *м.* небе́сная твердь, не́бо.

Firman, Ferman, -u, *м.* фирма́нъ, суда́нскій ука́зъ.

Fisk, -u, *м.* госуда́рственная казна́, фи́скъ.

Fiskał, -a, *м.* уполномо́ченный отъ госуда́рственнаго казначе́йства, проку́ро́ръ.

Fiskalnie, казённымъ о́бразомъ.

Fiskalność, -ści, *ж.* фискальные зако́ны; || стара́ніе къ обогащенію госуда́рственной казны́.

Fiskalny, казённый; || фиска́льный. **Kara fiskalna**, фиска́льное взыска́ніе.

Fistuła, -y, *ж.* *Хир.* фи́стула. **Śpiewać fistułą**, фальши́во пѣть, фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułować, пѣть фальсе́томъ, фи́стулою.

Fistułowaty, *Хир.* свищева́тый, фи́стульный; || *Бот.* ду́дчатый.

Fiszbin, -u, *м.* ки́товый усъ.

Fiu, fiu, Fiufiu (w głowie), вѣ́теръ въ головѣ́, пуста́я голова́.

Fiuta, -y, **Fiuty**, -ego, *см.* **Fiutyniec.**

Fiutyniec, -ńca, *м.* вѣ́тренный, легкомы́сленный.

Fiżka, -i, *ж.* ма́ленькая фи́га; || поду́шечка для була́вокъ.

Fizjolog, -a, *м.* физіо́логъ.

Fizjologiczny, физіологи́ческій.

Fizjonomja, -ji, *ж.* физіономі́я, черты́ лица́, выраже́ніе въ лицѣ́.

Fizjonomista, -y, *м.* физіономи́ст

Fizognomja, *см.* **Fizjonomja.**

Fizyk, -a, *м.* фи́зикъ. **Fizyk miejski**, штадтъ-физикъ.

Fizykat, -u, *м.* физика́тъ.

Fizys, *ж. Нескл.* нару́жность, о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ.

Flacha, -y, *ж.* буты́ль.

Flaczarka, -i, **Flaczarnia**, -i, *ж.* **Flaczarz**, -a, *м. см.* **Flakarka.**

Flaczek, -czka, *м. см.* **Flak.**

Flader, -dru, *м.* жи́ла, ве́на; || прожи́лки, свиль (*на де́ревѣ*); || **Fladry**, -ów, *мн. Охот.* пу́гало изъ перьевъ и разноцвѣ́тныхъ бума́жекъ, прикрѣ́пленныхъ на шнуркѣ́ для удержа́нія звѣря въ засѣ́кѣ.

Flądra, -y, *ж. ум.* **Flądерka**, -i, *ж.* ка́мбала, па́лтусъ (*рыба*), *см.* **Kulbaka**; || неря́ха, замара́шка (**Kobieta niechlujna**).

Fladrować, кра́сками проводи́ть жи́лки на де́ревѣ *или* на мра́морѣ.

Fladrowanie, -a, *ср.* крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*).

Flądrowato, гря́зно, неопря́тно, неря́шливо.

Flądrowaty, гря́зный, неопря́тный, неря́шливый.

Fladrowy, слоева́тый, жи́листый, съ прожи́лками.

Flaga, -i, *ж.* бу́ря, ли́вень, проливно́й дождь, гроза́; || *Морс.* флагъ.

Flak, -a, *м.* кишка́, требуха́; || * **Flak**, человѣ́къ сла́бый, тря́пка; || **Flaki**, -ów, *мн.* рубцы́. **Jeść flaki**, ѣсть рубцы́. **Flaki ma w głowie**, у него́ пустота́ въ головѣ́.

Flakarka, **Flaczarka**, -i, *ж.* прода́вщица рубцо́въ.

Flakarnia, -i, *ж.* ла́вка, гдѣ́ продаю́тся рубцы́.

Flakarz, -a, *м.* продаве́цъ рубцо́въ.

Flakowacieć, обрю́згнуть, опусти́ться.

Flamski, фламандскій. **Płótno flamskie**, фламандское полотно́.

Flanca, -y, *ж. см.* **Roślina, Szczep.**

Flancować, *см.* **Sadzić, Szczepić.**

Flancowanie, -a, *ср. см.* **Sadzenie, Szczepienie.**

Flanela, -i, *ж.* флане́ль.

Flank, -u, **Flanka**, -i, *ж. Воен.* флангъ.

Flankier, -a, *м.* фланкёръ; || застрѣ́льщикъ.

Flankierować. *Воен.* перестрѣ́ливаться.

Flankować, фланкирова́ть, прикрыва́ть съ бо́ку.

Flasza, *см.* **Flacha.**

Flaszka, -i, *ж.* буты́лка. **Flaszeczka**, -i, *ж.* буты́лочка, пузырёкъ, скля́нка.

Flaterka, -i, *ж.* блёстка; || золота́я чешу́инка.

Flecik, -a, *м.* фле́йточка.

Flegma, -y, *ж. Мед.* мокрота́, фле́гма; || харкоти́на; || равнодýшіе, хладнокро́віе, флегма. **Człowiek z flegmą**, равнодýшный, хладнокро́вный человѣ́къ. **Zachować flegmę**, быть хладнокро́внымъ.

Flegmatycznie, флегмати́чески, хладнокро́вно.

Flegmatyczność, -ści, *ж.* хладнокро́віе.

Flegmatyczny, хладнокро́вный, флегмати́ческій.

Flegmatyk, -a, *м.* флегма́тикъ.

Flegmisko, -a, *ср.* га́дкая мокро́та.

Flegmistość, -ści, *ж.* мокро́тистость.

Flegmisty, мокро́тистый.

Flejtuch, -a, *м. Хир.* свёртокъ *и́ли* комо́къ ко́рпіи, ко́рпія; || *Воен.* пыжъ; || * неря́ха, замара́шка, *см.* **Niechluj.**

Flejtuchowaty, неря́шливый, неопря́тный.

Flet, -u, *м.* фле́йта.

Fletnia, -i, *ж.* фле́йта, флейтраве́рсъ.

Fletnista, -y, *м.* флейти́стъ.

Fletrowers, Flotrowers, -u, *м.* флейтро ве́рсъ.

Flinta, -y, *ж.* охо́тничье ружьё.

Flis, -a, *м.* **Flisak**, -a, *м.* судовщи́къ; || ло́дочникъ, матро́съ, спла́вщикъ, бурла́къ, судорабо́тникъ, рабо́чій на рѣ́чныхъ суда́хъ. **Pójść na flis**, пойти́ въ судовщики́, *см.* **Flisowstwo.**

Flisować, спла́вливать лѣ́съ, гнать лѣ́съ, плоты́ по водѣ́.

Flisowanie, -a, *ср.* го́нка, спла́вка лѣ́са.

Flisówka, -i, *ж.* спла́вленный, пригна́нный водо́ю лѣ́съ; || го́нка, спла́вка лѣ́са.

Flisowski, свóйственный судовщика́мъ. * **Flisowskie nabożeństwo**, божба́ прокля́тія судовщико́въ.

Flisowstwo, -a, *ср.* заня́тіе судовщика́-спла́вщика.

Fliza, y, *ж. Каменщ.* лещадна́я плита́.

Flogiston, -u, *м. Хим.* флогисто́нъ, горю́чее вещество́.

Flondra, *см.* **Flądra.**

Flora, -y, *ж.* крепъ, флёръ.

Flora, -y, *ж. Миѳ.* Фло́ра, боги́ня цвѣто́въ; || *Бот.* Фло́ра, описа́ніе расте́ній како́й-либо страны́.

Florans, -u, *м. Ком.* флорентѝнская тафта́.

Flores, -a, **Floresy**, -ów, *мн.* прикра́сы, украше́нія; || вы́чуры, узо́ры.

Floret, -u, *м.* ранíра.

Flota, -y, *ж. Морс.* флотъ.

Flotrowers, -u, *м.* флейтраве́рсъ.

Flotylla, -i, *ж.* флоти́лія, небольшо́й флотъ.

Fluksja, -ji, *ж. Мед.* флюсъ, простýдная опухоль.

Fluktuacja, -ji, *ж. Мед.* переливáніе, движéніе (*жидкости*).

Fochy, -ów, *мн.* досáдованіе, сердúтый видъ. **Fochy stroić,** дýться, сердúться (*на кого*). надувáть, дуть гýбы. **Ustawicznie w fochach,** безпрестáнно сéрдится, дýется. **Porzuć te fochy,** перестáнь сердúться, дýться.

Foka, -i, *ж. Зоол.* тюлéнь.

Foksal, -a, *м.* воксáлъ.

Fokus, -a, *м. Физ.* фóкусъ, **зажигáтельная** тóчка.

Folarski, валя́льный. **Ziemia folarska,** суконáльная глúна.

Folarz, *см.* **Folusznik.**

Folga, -i, *ж.* фóльга, фóльговая бляшка; || облегчéніе, послаблéніе *см.* **Ulga, Ulżenie, Wytchnienie.**

Folgować, облегчáть, послабля́ть; || щадúть.

Folgowanie, -a, *ср.* облегчéніе, послаблéніе.

Folgownie, вáло, слáбо.

Folgowny, снисходúтельный.

Foljał, -u, *м.* фолиáнтъ, книга въ листъ.

Foljo, *Ком.* чúсленная цúфра страни́цъ; || листъ. **Folja rachunków, скрéпа по** листáмъ.

Folować, валя́ть (*сукно*).

Folowanie, -a, *ср.* валя́ніе (*сукна*).

Folusz, -a, *м.* валя́льня, суконáльня.

Folusznik, -a, *м.* валя́льщикъ, суконáлъ.

Foluszować, *см.* **Folować.**

Folwarczany, Folwarczny, Folwarkowy, мы́зный, фольвáрочный.

Folwark, -u, *м.* фольвéркъ, фольвéрокъ, фéрига, мыза, усáдьба, хýторъ; || арéнда.

Folżeć, утихáть, смягчúться, укрощáться.

Fomentacja, -ji, *ж. Мед.* припáриваніе, примáчиваніе; || припáрка, примóчка.

Fomentować, припáривать, примáчивать; || разжигáть, возбуждáть.

Fomfry, Fonfry, -ów, *мн.* капри́зы, причýды.

Fond, -u, *м.* основнóй, оборóтный капитáлъ, фондъ.

Fontana, -y, *ж.* фонтáнъ, водомётъ.

Fontanela, -i, *ж. Хир.* фонтанéль, *см.* **Apertura.**

Fontaź, -zia, Fontazik, -a, *м.* бантъ изъ ленть (*на цепи́*); || ýзелъ.

Fora, воскпицáніе *вм.* **bis,** въ другóй разъ; || Прочь! — **Fora z mego dwora!** прочь съ моегó двора́.

Foralja, -ij, *мн.* торгóвыя цéны ры́ночнымъ товáрамъ.

Forbot, -u. *м. см.* **Koronka.**

Forbotni, кружевнóй.

Forbotnie, съ кружевáми.

Forciany, приворóтный; || **привáтнымъ.**

Fordyment, -u, м. чáшка (*у шпáги и т. п.*)

Foremka, -i, *ж.* фóрмочка.

Foremnie, прáвильно.

Foremniuchny, совершéнно прáвильный.

Foremność, -ści, *ж.* прáвильность.

Foremny, прáвильный.

Foresterja, -ji, *ж.* кóмната для прúѣзжихъ въ монастырѣ.

Forma, -y, *ж.* óбразъ, видъ, фóрма.

Formacja, -cji, *ж.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formak, -a, *м.* жернóвый кáмень.

Formalista, -y, *м.* формалúстъ.

Formalizować, излагáть по фóрмѣ, формули́ровать.

Formalnie, úменно, формáльно.

Formalność, -ści, *ж.* обря́дъ, поря́докъ, формáльность.

Formalny, тóчный, нóдлинный, формáльный.

Format -u, *м.* формáтъ, размѣ́ръ, обрѣзъ (*книги*).

Formaty, -ów, *мн.* епúскопская грáмота, передающая власть другóму епúскопу.

Formiany, вы́литый въ фóрму.

Formierka, -i, формóвщица, женá формовщикá, литéйщика, лепщикá.

Formierski, вы́пуклый, лепнóй. **Formierska robota,** обрóнная рабóта (*на посýдѣ*).

Formierstwo, -a, *ср.* искýство выливáть въ фóрму, снимáть фóрму.

Formierz, -a, *м.* формовщúкъ, лепщúкъ.

Formisty, шарообрáзный, крýглый.

Formować, образóвывать, совершéнствовать; || составля́ть; || исправля́ть; || *Воен.* формировáть, ровня́ть (*строй*); || *Юрид.* вчинáть, начинáть, заводúть, затѣвáть; || пріучáть; || обдѣлывать; || упражня́ть, изощря́ть. **Formował sobie rękę (charakter),** онъ исправля́лъ свой почéркъ. **Formować koma proces,** заводúть, затѣвáть съ кѣмъ процéсъ. **Formować pretensje,** имѣ́ть большíя претéнзіи, притязáнія на чтó.— **Formować się,** образóвываться; || составля́ться; развиваться; || *Воен.* строúться, построúться; || приводúть въ порядокъ, устанáвливать; || Выравниваться, равня́ться. **Sformować się w szyk bojowy,** построúться въ боевóй строй. *Воен.* **Formuj się,** стройся! равня́йся! (*командá*).— **Z tego formuje się wielka summa,** изъ э́того образýется, составля́ется большáя сýмма.

Formowanie, -a, *ср.* образованіе, составлéніе; || *Геол.* формáція, напластованіе, наслоéніе.

Formuła, -y, *ж.* **образéцъ, фóрмула;** || *Мед.* рецéптъ.

Formularz, -a, *м;* формуля́ръ. формуля́рный спúсокъ, послужнóй спúсокъ; ||

образе́цъ для составле́нія дѣловы́хъ **бума́гъ**, сдѣлокъ *или* а́ктовъ, фо́рма.

Formyzel, -zla, *м. Горн.* **вафурме́нникъ,** чи́щалка.

Fornal, -a, *м.* **ко́нюхъ.**

Fornalka, -i, *ж.* **четвёрка упряжны́хъ** лошаде́й.

Fornalski, упряжно́й; || **фу́рманскій.**

Fornir, -u, *м.* **накле́йка;** || **наклейна́я** рабо́та (*столя́рная*).

Fornirować, накла́дывать; || **накле́ивать,** дѣла́ть наклейну́ю рабо́ту; || **плакирова́ть** (*посу́ду*).

Fornirowanie, -a, *ср. см.* **Fornir.**

Fornirowany, накле́енный, сдѣланный съ накле́йкою; || **плакиро́ванный.**

Forować, вытѣсня́ть, выгоня́ть.

Forpoczta, -y, *ж. Воен.* **передово́й постъ,** аванпо́стъ

Forsa, -y, *ж.* **уси́лie, напряже́ніе, стара́ніе.**

Forsować, употребля́ть всѣ уси́лія, стара́нія, || брать съ бо́ю; || вынужда́ть; || наси́ловать, заставля́ть; || напряга́ть (*го́лосъ*); || *Охотн.* **затрави́ть** (*звѣря*). — **Forsować się,** си́литься, напряга́ться, натужи́ваться; || **принужда́ть себя́.**

Forsowanie, -a, *ср. см* **Forsa. Forsowanie zwierza,** тра́вля звѣре́й.

Forst, Forszt, -u, *м.* го́рбыль, **горбы́на** (*доска́*); || доска́ препя́тствующая осыпа́нію земли́ въ ша́хтѣ; || **то́лстая доска́** (*для настѣлки помо́ста на льдах*ъ).

Forstować, Forsztować, настила́ть доска́ми (*полъ ко́мнаты*), дѣлать досча́тый полъ; || забира́ть потоло́къ доска́ми.

Forstowanie, Forsztowanie, -a, *ср. Архит.* вы́кладка; || **перегоро́дка;** || **помо́стъ;** || насти́лка (*поло́въ*).

Forszlag, -u, *м. Муз.* **предударе́ніе,** діатони́ческая но́та, **переходя́щая** изъ то́на въ тонъ.

Forszman, Forszpan, -a, *м.* **подво́ды, подставны́я, перемѣнныя ло́шади.**

Forsztat, -u, *м.* **предмѣстіе,** при́городъ, посо́дъ.

Forszus, -u, *м.* ссу́да впередъ да́нныя де́ньги, вы́дача впередъ де́негъ; || **зада́токъ.**

Forszusować, впередъ выдава́ть де́ньги; || дава́ть зада́токъ.

Fort, *Межд.* **прочь отсю́да! вонъ!**

Fórta, Fórtka, -i, *ж.* кали́тка (*въ воротахъ*); || фо́ртка, фо́рточка (*въ окнѣ*); || *Фортиф.* потёрна, подзе́мный вы́ходъ изъ кре́пости.

Forteca, -y, *ж.* **кре́пость.**

Fórteczka, -i, *ж.* **небольшо́е укрѣпле́ніе.**

Forteczny, крѣпостно́й, принадлежа́щій къ крѣпости.

Fortel, -u, *м.* **хи́трость, лука́вство, кова́рство.**

Fortelnie, кова́рно, лука́во, хитро́.

Fortelnik, -a, *м.* **хитре́цъ,** лука́вецъ.

Fortelność, -ści, *ж.* **кова́рство, лука́вство,** хи́трость.

Fortelny, кова́рный, лука́вый, **хи́трый.**

Fortepian, -u, -a, *м.* фортепіа́но.

Fórtjan, -a, *м.* привра́тникъ.

Fórtjanka, -i, *ж.* привра́тница.

Fórtka, *см.* **Fórta.**

Fortuna, -y, *ж.* **сча́стіе,** уда́ча; || *Миѳ.* **Форту́на;** || **состоя́ніе,** бога́тство; **Fortuna mu sprzyja,** сча́стіе благопрія́тствуетъ ему́. **Wielka, ogromna fortuna,** большо́е, огро́мное состоя́ніе, бога́тство.

Fortunat, -a, *м.* **бога́чъ,** бога́тый челове́къ.

Fortunatka, -i, *ж.* **богачи́ха,** бога́тая же́нщина.

Fortunka, -i, *ж.* **небольшо́е состоя́ніе,** имѣ́ньице.

Fortunnie, сча́стливо, уда́чно, **благопрія́тно.**

Fortunny, счастли́вый, благополу́чный, || бога́тый, зажи́точный.

Fortyfikacja, -i, *ж.* **укрѣпле́ніе** (*го́рода*); || **фортифика́ція** (*наука*).

Fortyfikować, укрѣпля́ть.

Fortyfikowanie, -a, *ср.* **укрѣпле́ніе.**

Forum, *ср. Нескл.* **суди́лище;** || **судъ, подсу́дность. пала́та,** суде́бное мѣсто; || **распра́ва;** || **Forum do ekzekucji,** исполне́ніе рѣше́ній; || **фо́румъ,** вѣчева́я пло́щадь (*въ древнемъ Ри́мѣ*) — *см.* Excencja, Exceptio fori.

Foryś, -sia, *м.* форе́йторъ.

Forytarski, форе́йторскій; || **вспомога́тельный.**

Forytarz, -a, *м. устар.* **форе́йторъ;** || **сторо́нникъ, пособникъ;** || *Юрид.* **подстрека́тель.-ница,** подусти́тель,-ница.

Forytować, быть форе́йторомъ; || **Forytować kogo,** побужда́ть, понужда́ть, понука́ть. **Forytować na kogo,** затѣва́ть съ кѣмъ проце́съ, обвиня́ть;

Forytowanie, -a, *ср,* побужде́ніе, понужде́ніе; || **заступле́ніе;** || **защи́та,** подпо́ра.

Fosa, -y, *ж.* ровъ.

Fosfor, -u, *м. Хим.* **фосфо́ръ,** свѣтоно́съ.

Fosforan, -u, *м. Хим.* **фосфорноки́слая соль,**

Fosforek, -rku, *м. Хим,* **фосфо́ристое соедине́ніе.**

Fosforescencja, -ji, *ж. Хим.* **фосфори́ческій свѣтъ.**

Fosforowy, *Хим.* **фосфо́рный, офосфо́ренный.**

Fosforyczny, *Хим.* **фосфо́рный,** фосфори́ческій.

Fosforyt, -u, *м. Хим.* **апати́тъ, фосфороки́слая известь.**

Foszki, -ów, *мн.* ма́ленькая доса́да, **капри́зъ,** ум. отъ сло́ва **Fochy,** (*см. это сло́во*).

Fotografja, -ji, *ж.* **фотогра́фія,** свѣтопись; || **фотографи́ческій сни́мокъ. Fotograf, -a,** фотографъ, **fotografować,** фотографи́ровать.

Frachciarz, -a, перево́зчикъ, нагру́зчикъ.

Fracht, -u, *м.* фрахтъ, провозъ, транспортъ; || кладь, клата, покла́жа, грузъ.

Frachtowy, перевозный, транспортный. **Poczta frachtowa**, тяжёлая почта. **List frachtowy**, накладная. **Okręt frachtowy**, транспортное *или* перевозное судно. **Makler frachtowy**, маклеръ, занимающійся дѣлами по перевозкѣ тяжестей.

Fracta pagina, страница въ два столбца, перегнутая пополамъ.

Fraczek, -czka, *м.* фрачикъ, *см.* **Frak.**

Fraczkowy, фрачный.

Frajbiter, *см.* **Frejbiter.**

Frak, -a, *м.* фракъ.

Frakcja, -ji, *ж.* преломленіе, ломаніе, || часть, доля.

Frakta pagina, *см.* **Fracta pagina.**

Fraktarz, *см.* **Frachtarz.**

Frambuga, Framuga, -i, *ж.* сводъ, дуга; || ниша (*въ стѣнѣ*); || алковъ.

Frandzla, Franzla, *см.* **Fręzla.**

Franek, -nka, *м. Умен.* **Franciszek, Францискъ.**

Franko, Franco, безплатно, безъ платежа, издержекъ. **Kartka franko**, франковый ярлыкъ.

Frankować, франкировать письмо, заплатить за него впередъ портовыя деньги.

Frankowanie, -a, *ср.* франкированіе (*письма*).

Frant, -a, *м.* * франтъ, плутъ, проидоха.

Frantostwo, -a, *ср.* франтовство, щегольство.

Frantować, вилять, финтить.

Frantowski, франтовской; || изворотливый, хитрый.

Fras, -u, *м. см.* **Frasunek.**

Frasobliwie, Frasowliwie, заботливо, хлопотливо.

Frasobliwość, -ści, *ж.* заботливость, хлопотливость.

Frasobliwy, хлопотливый, тревожный, безпокойный.

Frasować, безпокоить, озабочивать; —**się**, безпокоиться, озабочиваться.

Frasowanie, -a, *ср.* безпокойство, тревога.

Frasunek, -nku, *м.* безпокойство, тревога, огорченіе.

Fraszka, -i, *ж.* бездѣлица, бездѣлка, мелочь; || пустякй, вздоръ.

Frater, -tra, *м.* братъ (*монахъ*).

Fraucymmer, -u, дѣвичья, горничная (*комната*); || горничная (*служанка*).

Frazeologja, -ji, *ж.* фразеологія.

Frazes, -u, *м.* фраза, изрѣченіе.

Fregata, -y, *ж.* фрегатъ.

Frejbiter, -a, *м.* морской разбойникъ, пиратъ; || каперъ, крейсеръ.

Frejbiterka, -i, *ж.* погибшая, развратная женщина.

Frejbiterski, каперный, пиратскій.

Fręzla, -i, *ж.* бахрома.

Fręzlować, обшивать бахромою.

Fręzlowanie, -a *ср.* обшивка изъ бахромы.

Fręzlowany, обшитый бахромою.

Frocht, Frochtowy, Froktarz, *см.* **Fra... Frachtowy. Frachciarz.**

Front, -u, *м.* фасадъ (*зданія*), лицев... передняя сторона; || *Воен.* фронтъ (*войс...*

Fronton, -u, *м. Архит.* фронтонъ, ш... пецъ.

Froter, -a, *м.* полотёръ.

Fru, fru! порхъ, порхъ! (*выраже... шумъ распускающихся крыльевъ птиц...*

Посл. **Fru na fru, bru na bru**, хорошее с... паденіе, хорошая защита.

Fruczeć, жужжать, бучать.

Fruczek, -czka, *м. Орн.* медососъ.

Fruczenie, -a, *ср.* жужжаніе, шумъ.

Fruczka, -i, *ж.* юла; || волчёкъ, куб...

Frukt, -u, *м.* плодъ, фруктъ.

Fruktowy, фруктовый, плодовый.

Fryc, -a, *м.* новичёкъ, неопытный.

Frycować (kogo), издѣваться, наси... хаться (*надъ кѣмъ*).

Frycowanie, -nia, *ср.* насмѣшка, ву... скальство.

Frycówka, -i, *ж.* колотушка, дёр... встрёпка. **Dostał frycówkę**, ему вад... встрёпку, дёрку.

Fryerka, -i, *ж.* распутная женщи... любезница.

Fryerstwo, -a, *ср.* ухаживаніе, во... китство.

Fryerz, -a, *м.* любезникъ, волоки... пролазъ, пронира.

Fryga, -i, *ж.* юла; || кубарь, волчокъ.

Fryj, -a, *м. см.* **Fryjerz, Fryjerstwo.**

Fryje, -ów, *мн.* любезности. **Fryje str...** любезничать.

Fryjerka, Fryjerski, Fryjerstwo, Fryje... *см.* **Fryerka, Fryerski, Fryerstwo, Fryer...**

Fryjować, Fryować, любезничать, бы... въ частыхъ сношеніяхъ другъ съ др... гомъ, *см.* **Gamratować.**

Fryjowny, любезный, обходительный.

Frykas, -u, *м.* фрикассе.

Frykcja, -ji, *ж. Хир.* втираніе, раст... раніе.

Frymarcznik, -a, *м.* мѣновщикъ, м... нялыщикъ.

Frymarczyć, мѣнять, торговать ст... рыми вещами. **Frymarczyć honorem**, тор... говать совѣстью.

Frymark, -u, *м.* мѣна, размѣнъ, пр... мѣнъ.

Fryszerka, -i, *ж.* **Fryszerski piec**, пл... вильня, обжигальня.

Fryszerz, -a, *м.* обжигальщикъ, оч... ститель (*металловъ*).

Fryszować, очищать (*металлы*); || фр... шевать (*желѣзо*).

Fryszowanie, -a, *ср.* очистка, очищен... || фришеваніе (*желѣза*).

Fryz, -u, *м. Архит.* фризъ.

Fryza, -y, *ж. Плотн.* брусокъ.

Fryzjer, -a, *м.* парикмахеръ.

Fryzjerka, -i, головная убористка.

Fryzle, -i, *мн. Мед.* красуха, краснуш...

Fryzować, убира́ть го́лову, причёсывать, завива́ть во́лосы.

Fryzowanie, -a, *ср.* убо́рка головы́, причёсываньe, завива́нье.

Fryzownik, *см.* Fryzjer.

Fryzura, -y, *ж.* завивка, причёска.

Fuga, -i, *ж. Плотн. и Стол.* смы́чка; || дверна́я ра́ма. Wyjść z fugi, распада́ться, разщеля́ться, разсыха́ться, тре́скаться. || *Муз.* фу́га.

Fugas, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ шутли́вомъ выраже́ніи: Fugas chrustas zrobić, убе́жа́ть, улепету́ть, улизну́ть.

Fugasa, -y, *ж. Воен.* фугасъ, небольша́я ми́на.

Fugować, смыка́ть, вставля́ть, вкла́дывать (*одно́ въ другое́*); || соединя́ть паза́ми (*бре́вна, до́ски*); запуска́ть въ паз.

Fugowanie, -a, *ср. Плотн.* смы́чка. Fugowanie desek, продоро́женіе досо́къ.

Fuj! *межд.* тфу! тьфу! фу!

Fujara, Fujarka, -i, *ж.* ду́дка, ду́дочка; свистёлка.

Fuk, -u, *м.* брань, перебра́нка, руга́нье, брюзжа́нье.

Fukać, брани́ть, руга́ть; || бушева́ть; || огрыва́ться; || грубить.

Fukanie, -a, *ср.* брань, ворча́нье.

Fukarowa, -ej, *ж.* зла́я же́нщина.

Fukiel, -kla, *м.* фу́хтель, уда́ръ са́блею плашмя́.

Fukliwy, ворчли́вый, бренчи́вый.

Fuklować, *см.* Płazować.

Fularz, -a, *м. см.* Folarz.

Fulminować, серди́ться, грози́ться, гнѣваться.

Fumel, -mla, *м. Техн.* тесло́, тесла́, тесли́ца. *Сапож.* гладилка, хощи́ло.

Fumigacja, -ji, *ж. Хим. Мед.* куре́ніе, окури́ваніе.

Fumy, -ów, *мн.* тщетныя, пусты́я наде́жды; вѣтренность. Ma fumy w głowie, у него́ вѣтеръ въ головѣ.

Funcik, -a, *м.* фу́нтикъ, *см.* Funt.

Funda, -y, *ж.* студе́нческая пиру́шка.

Fundacja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, заведе́ніе; || вкладъ, фу́ндушъ.

Fundacyjny, основно́й, закладно́й.

Fundament, -u, *м. Архит.* фундаме́нтъ; || основа́ніе, осно́ва.

Fundamentalnie, основа́тельно, про́чно; фундамента́льно.

Fundamentalność, -ści, *ж.* основа́тельность, про́чность, фундамента́льность.

Fundamentalny, основа́тельный, про́чный, фундамента́льный; || фундаме́нтный.

Fundator, -a. *м.* основа́тель, учреди́тель.

Fundatorka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Fundatorski, принадлежа́щій основа́телю, учреди́телю.

Fundować, осно́вывать, учрежда́ть; || брать надержки на свой счётъ. Fundować szkołę, учрежда́ть, содержа́ть шко́лу. Fundować na czémś nadzieję, осно́вывать на чёмъ наде́жды. Fundować się, осно́вываться, опира́ться.

Fundusik, -a, *м. Уменьш.* капита́лецъ, су́мка, *см.* Fundusz.

Fundusz, -u, *м.* вкладъ, де́ньги, су́мма, капита́лъ; — publiczny, су́ммы государственнаго казначе́йства; — zapomogi, вспомога́тельная су́мма; — budowlany, строи́тельный капита́лъ; — suppressyjny, капита́лъ упра́вленнаго духове́нства; — amortyzacyjny, капита́лъ погаше́нія долго́въ.

Funkcja, -ji, *ж.* до́лжность, обя́занность; || *Физіол.* отправле́ніе; || *Мат.* фу́нкція.

Funkcjonować, дѣйствовать.

Funt, -a, *м.* фунтъ.

Funtowizna, -y, *ж.* морска́я по́шлина.

Funtowy, фунтово́й.

Fura, -y, *ж.* возъ, теле́га, пово́зка.

Furaż, -u, *м. Воен.* фура́жъ.

Furażować, фуражи́ровать.

Furażowanie, -a, *ср.* фуражиро́вка.

Furda, -y, *ж.* вздоръ, дребеде́нь. Furdy burdy, шумъ. возня́.

Furfancki, фанфаро́нскій, хвастли́вый.

Furfant, -a, *м.* хвасту́нъ, враль, фанфаро́нъ.

Furfanterja, -ji, *ж.* хвастовство́, баха́льство.

Furgon, -u, *м.* пово́зка, фурго́нъ.

Furja, -ji, *ж. Мив.* фу́рія; || зла́я же́нщина, ве́дьма; || свире́пость, бѣшенство.

Furjat, -a, *м.* неистовый, бѣшеный, лю́тый.

Furka, -i, *ж.* небольшо́й возъ.

Furman, -a, *м.* во́зчикъ, извозщикъ, ямщи́къ; || ку́черъ.

Furmańczyk, -a, *м.* извозщичій, ямщи́цкій ма́льчикъ.

Furmanić, извозничать, занима́ться извозомъ.

Furmanka, -i, *ж.* по́дать съ извозщиковъ; || жена́ извозщика; || извозничанье; || возъ; || цугъ, у́пряжь въ четы́ре ло́шади.

Furmański, извозщичій.

Furmaństwo, -a, *ср.* извозничанье; извозъ.

Furta, Furtka, Furtjan, *см.* Fórta, Fórtka, Fórtjan.

Furtać (czém), производи́ть шумъ верче́ньемъ чего́-нибу́дь.

Fusy, -ów, *мн.* подо́нки, отстой, гу́ща; || вы́жимки.

Fuszer, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й; || плохо́й игро́къ (*на чёмъ либо*); худо́й мастеровой, рабо́тникъ.

Fuszerka, -i, *ж.* пачку́нья; || плоха́я мастери́ца, рабо́тница; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Fuszerski, дýрно, хýдо сдѣланный, сработанный. **Robić po fuszersku**, кропáть, пáчкать, **вахлáть**.

Fuszerstwo, -a, *ср.* пачкотнá, дурнáя рабóта.

Futerał, -u, *м.* футлáръ, чахóлъ. **Futerał na kapelusz**, шлáпный футлáръ. **Futerał drewniany**, деревáнный футлáръ; **—tekturowy**, картóнка; **— skórzany**, кóжаный чахóлъ.

Futerko, -a, *ср. см.* **Futro**.

Futro, -a, *ср. уменьш.* **Futerko**, мѣхъ, шýба; || шýба.

Futrować, подбивáть, подкладывать (*подкладку*); || подбивáть мѣхомъ; || одѣвáть, обкладывать; || обшивáть, обивáть; || покрывáть. **Futrować gipsem, wapnem**, намáзывать гúпсомъ, штукатýрить. **Futrować marmurem**, обкладывать мрáморомъ.

Futrowanie, -a, *ср.* обшúвка, убóрка, обдѣлка; || обшúвка панéлями; || гúпсовая обмáзка; || столáрная рабóта, панéль.

Futrowany, обúтый, обшúтый панéлями, дoскáми.

Futrowizna, -y, *ж.* скорнúчество; || торгъ мѣхáми; || пушнóй товáръ, мѣхá.

Futryna, -y, *ж.* (чáще употребляется во мн. ч.), косякú (*въ дверяхъ и óкнахъ*), стóйки. **Futryna do wmurowania**, закладнáя рáма;—**do przytwierdzenia**, прислóнная рáма.

Futrzany, подбúтый мѣхомъ.

Fuzja, -ji, *ж.* ружьё.

Fuzyjka, -i, *ж.* ружьецó.

G.

G, произнóсится какъ латúнская g. Послѣ этой бýквы никогдá не пúшется e; поэтому, мéжду g и e, úли вставлáется глáсная i, напр. giermek, giełda (*пажъ, бúржа*), úли согласная g смягчáется бýквами dz, ż, въ грамматúческихъ видоизмѣнéніяхъ, напр. noga, въ дат. и предлóжн. пад. nodze; уменьш. nóżka; mógł, módz (*мочь*), może (*мóжетъ*); ubogi (*убóгій*), ubodzy (*убóгіе*), uboższy (*бóльше убóгіе, бѣднѣйшіе*). Въ словáхъ заимствованныхъ изъ латúнскаго языкá, полáки обыкновéнно употребляютъ j úли i вмѣсто g, напр. rejestr (*рéестръ*), anioł (*áнгелъ*), хотя́ и прúнято употреблять: giest (*жестъ*), generał (*генерáлъ*), вм. jest, jenerał. G прéжде употреблялось, да и тепéрь иногдá употребляется вмѣсто k (сокращéніе мѣстоимéнія ku, *ко, къ*); напр. gmyśli, gwoli, grzeczy, вмѣсто: ku myśli (*по мысли, по желáнію*), ku woli (*для тебя́, для васъ, для чего́, въ угóду*), ku rzeczy (*кстáти*).

Gabać, досаждáть, дразнúть, зар... ráть, задѣвáть; || вымогáть, вынужд... притѣснúть.

Gabacz, -a *м.* задóрный, задóрливы... зачúнщикъ, задúрщикъ.

Gabanie, -a, *ср.* дразнéніе, задúр... прищѣпка; || притѣснéніе, прижúмка.

Gąbczastość, -ści, *ж.* ноздревáтость.

Gąbczasty, ноздревáтый.

Gabela, -i, *ж.* пóшлина на сóль.

Gabina, -y, *ж.* вязъ (*дéрево*).

Gabinet, -u, *м.* кабинéтъ.

Gabinetowy, кабинéтный.

Gąbka, -i, *ж. уменьш. см.* **Gęba**, рóтик... гýбки; || *Зоол.* гýбка (*животноpacтéніе*).

Gąbkarz, -a, *м.* продавéцъ гýбокъ.

Gąbkowatość, -ści, *ж.* ноздревáтость, губчáтость.

Gąbkowaty, ноздревáтый, гýбчатый.

Gać, -ci, *ж.* фашúна; || *Воен.* дéлан... фашúнъ; || фашúнная одéжда, рабóта.

Gacek, -cka, *м. Зоол.* летýчая мышь, нетопырь.

Gach, -a, *м.* молокосóсъ, франтъ, ... бéзникъ, дáмскій угóдникъ, подлúпала.

Gachostwo, -a, *ср.* ухáживанье, любе... ничанье, волокúтство.

Gachować, любéзничать, волочúть... ухáживать за жéнщинами;—**się**, про... дúть врéмя въ волокúтствѣ, въ ухáж... ваньи за жéнщинами.

Gacić, дѣлать фашúны, производúть фашúнную рабóту.

Gacie, *род.* **gaci**, *мн.* подштáнники.

Gad, -u, *м.* пресмыкáющееся живот... ное; гадъ, гáдина.

Gadać, говорúть, разговáривать, ра... суждáть, разглагóльствовать, болтáть. **Gadać na kogo**, наговáривать на кого, оговáривать кого́, говорúть о кóмъ хýдо.

Gadanie, -a, *ср.* **Gadanina**, -y, *ж.* пусто... слóвіе, многослóвіе, болтовнú.

Gadatliwość, -ści, *ж.* говорлúвость, бол... лúвость.

Gadatliwy, говорлúвый, болтлúвый.

Gadka, -i, *ж.* разговóръ, рѣчь; || пусто... слóвіе, болтовнú; || поговóрка, присло... || скáзка; || споръ, прекáніе, препир... тельство; || загáдка. **Próżne, czcze gad...** пустáя болтовнú. **Stara to gadka**, ста... стáрая поговóрка. **Być gadką całego świ... ta**, быть предмéтомъ разговóровъ всего свѣта. **Zgadnijcie mi taką gadkę**, отг... дáйте мнѣ такýю загáдку. **Po rozmo... wszczęła się między niemi gadka**, послѣ разговóра мéжду нúми завязáлся спор... произошлá ссóра.

Gadownik, -a, *м. см.* **Wężownik**.

Gadowy, гадючúй. **Gadowe ziele**, *см.* **Wę... żownik, Gadownik**.

Gadu-gadu, *Звук.* выражáетъ многосло... вie, безпрестáнную болтовню. **Gadu-gadu aniśmy się spostrzegli jak dziesiąta nad... rzyła**, слóво зá словомъ, мы и не замѣ... тили какъ пробúло дéсять часóвъ.

Gaducha, -y, *ж.* **гадю́ка**, га́дина, *см* **Gad.**
Gaduła, -y, *м.* и *ж.* болту́нъ, болту́нья.
Gadulja, -ji, *ж.* **болтли́вость.**
Gadziel, -i, *ж. Бот.* са́льный ко́рень.
Gadzina, -y, *ж.* пресмыка́ющееся живо́тное, змѣй, змѣя́; || ехи́дна; || *злорѣчи́вый, ехи́дный человѣкъ, га́дина.
Gadzinny, змѣи́ный; ехи́дный.
Gagat, -u, **Gagatek**, -tka, *м Минер.* гага́тъ, чёрный янта́рь; || *нѣжо́на, ба́ловень. **Jaki mi gagatek**, что за ба́ловень! что за нѣжо́на!
Gagatkowy, **гага́товый**, *см.* **Gagat.**
Gaj, -u, *м.* ро́ща, лѣсъ, дубра́ва; || зе́лень, зелёные ли́стья, древе́сныя вѣтви. **Gajem młodocianym z różnych drzewek chłodnik opleść**, молоды́ми древе́сными вѣтвя́ми опле́сть бесѣдку.
Gaić, откры́ть лѣсъ для ру́бки; || **gaić sąd**, производи́ть судъ; || покрыва́ть что́ либо зелёными ли́стьями.
Gaiczek, -czka, *м.* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajda, -y, *ж. Муз.* волы́нка; волы́ночникъ волы́нщикъ, игра́ющій на волы́нкѣ; || ***Gajdy**, *мн.* шу́тки, насмѣшки, *см* **Dudy, Dudarz.**
Gajdaki, -ów, *мн. Областн.* карто́фель.
Gajewnik, -a, *м.* лѣсни́чій, лѣсни́къ, *см.* **Gajowy.**
Gaik, -a, *м* ро́щица, лѣсо́къ.
Gajony, откры́тый, на́чатый. **Gajone sądy**, суды́ **оффиціа́льно** откры́тые.
Gajowina, Gajowizna, -y, *ж.* **Gajowisko**, -a, *ср.* земля́ заросто́ющая куста́рниками, лѣсомъ.
Gajówka, -i, *ж.* родъ трясогу́зки (*птица*).
Gajowy, лѣсно́й, лѣсово́й; || лѣсни́чій, лѣсни́къ.
Gaisty, лѣси́стый; || вѣтви́стый, густо́й; || тѣни́стый.
Gała, -i, *ж.* торжество́, торже́ственный день; || пи́ршество
Gała, -y, *Неупот.* въ ед. ч. **Gały**, *мн.* два большіе гла́за, бѣльмы. **Wytrzyszczył gały**, вытаращи́лъ глаза́, бѣльмы.
Galant, -a, *м.* любе́зный, вѣжливый, учти́вый; || щёголь, франтъ.
Galanterja, -ji, *ж.* вѣжливость, любе́зность; || **Galanterje**, *мн.* драгоцѣнныя ве́щи, галантере́йныя ве́щи.
Galanterniczka, -i, *ж.* торгу́ющая галантере́йными вещами.
Galanternik, -a, *м.* торгове́цъ галантере́йными вещами.
Galar, -u, *м.* рѣчно́е су́дно, ба́рка, галио́тъ.
Galarda, -y, *ж.* стари́нный та́нецъ.
Galarepa, *см.* **Kalarepa.**
Galareta, -y, *ж.* желе́. **Galareta z nóżek cielęcych**, сту́день. **Galareta postna**, заливная рыба. **Galareta z jabłek**, я́блочное желе́.
Galas, -u, *м. Бот.* черни́льный орѣшекъ, *см.* **Dębianka**; || *Областн.* взваръ изъ фру́ктовъ, особенно изъ сушёныхъ грушъ.
Galasówka, -i, *ж.* **Galasownik**, -a, *м.* орѣхотво́рка (*насѣко́мое*).

Galasowy, черни́льный, **изъ черни́льнаго орѣха.**
Galatea, -ei, *ж.* **Галате́я** (*насѣко́мое*).
Gałąź, -ęzi, *ж.* вѣтвь, сучо́къ; || * о́трасль; || *Генеал.* ли́нія. **Robić altany z gałęzi**, дѣлать бесѣдки изъ вѣтвей. **Skończy na gałęzi**, онъ попадётъ на ви́селицу. **Nowa gałąź przemysłu**, но́вая о́трасль промы́шленности.
Gałązka, -i, *ж.* вѣтвь, вѣточка, ни́тка; || отро́стокъ.
Gałązkowaty, **вѣтви́стый.**
Galban, -u, *м.* **галба́нъ**, **наме́дская смола́.**
Galbanowy sok, **Galbanum**, *см.* **Olejek.** камедь, расти́тельный клей, гу́мми.
Galbanum, *см.* **Galbanowy sok.**
Gałda, *см.* **Giełda.**
Gałeczka, -i, *ж.* ша́рикъ.
Galemon, -u, *м. см* **Galmaj.**
Galer, -u, *м. Устар.* **родъ голла́ндскаго полотна́.**
Galera, -y, *ж.* **гале́ра** (*гребно́е су́дно*). **Posłać na galery**, посла́ть въ ка́торжную рабо́ту.
Galerja, -ji, *ж.* перехо́дъ, корридо́ръ; || галере́я.
Galernik, -a, *м.* **гале́рный** нево́льникъ, ка́торжникъ.
Galerowy, **гале́рный.**
Galeryjka, -i, *ж.* **корридо́рчикъ**, галере́йка.
Gałęzie, -a, *ср. Собир.* **сру́бленныя** су́чья съ ли́стьями, вѣтвіе.
Gałęziorodny, вѣтви́стый.
Gałęziowy, вѣтвяный.
Gałęzisto, вѣтви́сто.
Gałęzistość, ści, *ж.* **вѣтви́стость.**
Gałęzisty, вѣтви́стый, *см* **Rozsochaty.**
Gałężnik, -a, *м.* молода́я хи́щная пти́ца; || кре́четъ.
Gałgan, -a, *м.* калга́нъ (*растѣніе*).
Gałgan, -a, *м.* тря́пка, лоскуто́къ; || *бездѣ́льникъ, негодя́й.
Gałganiarka, -i, *ж.* тряпи́чница, **вето́шница**; || бездѣльница, негодя́йка.
Gałganiarz, -a, *м.* тряпи́чникъ, **вето́шникъ.**
Gałganica, -y, *ж.* **бездѣльница**, **негодя́йка.**
Gałganowaty, **обо́рванный**, **въ лохмо́тьяхъ.**
Gałganowy, **калга́нный**, *см.* **Gałgan** (*растѣніе*); || тряпи́чный.
Gałgański, **ни́щенскій**, **бездѣльный**, **ху до́й**, дрянно́й.
Gałgańsko, **ни́щенски**, **ду́рно**, **скве́рно.**
Gałgaństwo, -a, *ср.* дрянь, ме́рзость; || *Собир.* сво́лочь, ско́пище ни́щихъ, сбродъ.
Galić, *Устар.*, подава́ть мя́чъ (*въ игрѣ*); —**komu**, содѣйствовать, придерживаться, принима́ть чью сто́рону, служи́ть для себя́. **Prawdzie powinienem zawsze galić**, я до́лженъ всегда́ придерживаться пра́вды. *Посл.* **Sobie gali, gdy się zły chwali**, когда́

дурно́й челове́къ хва́лится, то онъ дѣ́йствуетъ въ свою́ по́льзу, *см.* Służyć, Sprzyjać; || Galić co komu, galić co na kogo (Stręczyć), сули́ть, предлага́ть; || galić na co, na kogo, (= mierzyć na co, ważyć na co, zachodzić na co) цѣ́лить, мѣ́тить на что́, стреми́ться, домога́ться чего́; galić na kogo, na czyję stronę, держа́ть чью сто́рону.

Galimacja, -ji, *ж.* галиматья́, чепуха́, ахине́я, чушь.

Galjon, -u, *м. Морс.* галіо́нъ (*испа́нское су́дно*).

Galjota, -y, *ж. Морс.* галіо́тъ (*бомбарди́рское су́дно*).

Gałka, -i, *ж.* шаръ, ша́рикъ; || ши́шка; набалда́шникъ(*у трости*). Gałka na wierzchu wieży, я́блоко, шаръ на ши́ицѣ ба́шни Gałka do wołowania, балъ, шаръ. Gałka u szpady, шта́жная голо́вка. Gałka biljardowa, биль, билья́рдный шаръ. Gałka (do tuczenia), *мн.* ка́тышекъ, клёцка. Gałka muszkatołowa, мушка́тный орѣхъ. Gałka cyprysowa, кипари́сная ши́шка.

Gallicyzm, -u, *м.* галлици́змъ, францу́зскій оборо́тъ рѣчи.

Gallikanin, -a, *м.* галлика́нинъ, исповѣ́дующій галлика́нскую це́рковь.

Gallikański, галлика́нскій.

Gallizant, -a, *м.* приве́рженецъ францу́зской па́ртіи.

Gallon, -u, *м.* галло́нъ, га́ленокъ (*ми́ра жи́дкостей*)

Gałmaj -u, *м.* Galmaja, -ai, *ж.* Galman, Galmon, Galemon, -u, *м. Минер.* гальме́йный ка́мень.

Galon, -u, *м.* галу́нъ, позуме́нтъ.

Galonować, обшива́ть галуно́мъ.

Galop, -u, *м.* гало́пъ, скачь. Puścić się galopem, пусти́ться вскачь, галопомъ.

Galopada, -y, *ж.* галопъ, галопа́дъ (*та́нецъ*).

Galopować, скака́ть, галопи́ровать.

Galosz, kalosz, -a, *м.* галоша, кало́ша (*о́бувь*).

Galowy, пара́дный, торже́ственный. Ubiór galowy, пара́дное пла́тье.

Gałsztyn, -u, *м.* бѣлый и́ли ци́нковый ку́поросъ

Gałucha, -y, *ж. Бот.* земляно́й орѣхъ.

Gałuszka, -i, *ж. Бот.* сѣмянна́я коро́бочка, ма́ковка; || почка (*на де́ревѣ*); || галу́шка, клёцка, (*кушанье*).

Gałuszyć, оглуша́ть, поража́ть, ошеломля́ть.

Gamoń, -nia, *м.* Gamuła, -y, *м.* глупе́цъ, дурале́й, остоло́пъ

Gamracić się, любе́зничать, волочи́ться, уха́живать за же́нщинами.

Gamracki, во́льный, скоро́мный (*о пѣсни*), весёлый, удало́й.

Gamractwo, -a, *ср.* Gamracja, -ji, *ж.* любе́зничанье, волоки́тство, уха́живанье за же́нщинами.

Gamrat, -a, *м.* волоки́та, потаску́нъ, же́нскій уго́дникъ.

Gamratka, -i, *ж.* кокетка, вѣ́тренница, потаску́ха.

Gamratliwy, сладостра́стный, сластолюби́вый

Gamratny, *см.* Gamracki.

Gamratować(komu), уха́живать за кѣ́мъ, имѣ́ть любо́вную связь.

Gamuła, *см.* Gamoń.

Gan, -u, *м.* высо́кій бе́регъ овра́га покры́тый лѣ́сомъ.

Gancarz, *см.* Garncarz.

Gandziara, -y, *ж.* плеть.

Ganeczek, -czku, *м.* крыле́чко, галере́йка.

Ganek, -nku, *м.* крыльцо́, подъѣ́здъ, галере́я, балко́нъ; || *Морс.* па́луба (*у корабля́*).

Gang, -u, *м.* ходъ часо́въ, каче́ніе ма́ятника.

Gangrena, -y, *ж.* гангре́на, анто́новъ ого́нь.

Ganić, хули́ть, порица́ть, осужда́ть, охужда́ть; || критикова́ть, выгова́ривать, жури́ть.

Ganiciel, -a, *м.* порица́тель, пересу́дчикъ.

Ganicielka, -i, *ж.* порица́тельница, пересу́дчица.

Ganienie, -a, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Gap', -pia, *м.* ротозѣ́й, разя́ня, зѣва́ка.

Gapić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gapieć, глупѣ́ть, дѣ́латься дурако́мъ.

Gapiowatość, -ści, *ж.* глу́пый видъ, глу́пая нару́жность.

Gapiowaty, глупова́тый.

Gąpnik, -a, *м.* родъ мокри́цы (*наскомое*).

Gar, -a, *м. Област.* большо́й горшо́къ.

Gara, -y, *ж Техн.* вы́рѣзъ (*въ дереви*) вы́долбь, долбёжъ, гнѣздо́; || гре́лка (*для ногъ*), жарови́ня.

Garb, -u, *м.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*); || *Мед.* желва́къ, ши́шка; || бугоръ. Garby gór, холмы́, холми́стыя верши́ны горъ; garby dróg, бугры́; || garby w bieliźnie, w sukniach, скла́дки, сги́бы, морщи́ны.

Garbacić, дѣ́лать бугри́стымъ, коро́бить.

Garbacieć, дѣ́латься горба́тымъ.

Garbacizna, -y, *ж. Мед.* горбъ, горби́на (*на спинѣ*)

Garbarczyk, -a, *м.* подмасте́рье у коже́вника.

Garbarka, -i, *ж.* жена́ коже́вника.

Garbarnia, -i, *ж.* коже́вня, коже́венный завóдъ; || сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarski, коже́венный, дуби́льный; || *Бот.* Garbarskie ziele, коже́венное деревцо́, желти́нникъ. Garbarska kora, дуби́льная кора́, дубо́вая кора́.

Garbarstwo, -a, *ср.* сыромя́тничество, сыромя́тное ремесло́.

Garbarz, -a, *м.* коже́вникъ, дуби́льщикъ.

Garbata, -éj, *ж.* **горбу́нья.**

Garbato, горба́то, бугри́сто; || **нерóвно.**

Garbato się trzymać, сгорби́ться.

Garbatość, -ści, *ж.* **сутýловатость, горба́тость;** || **вы́пуклость, бугри́стость;** || **нерóвность.**

Garbaty, сутýловатый, сгóрбленный, горба́тый, горбу́нъ.

Garbek, -bku, *м.* **гóрбикъ;** || **бугорóкъ. Garbek łokietkowy, щи́колотка,** горбы́лёкъ на концáхъ **мáлой и** бóльшóй **лóкотнóй** кóсти.

Garbić, гóрбить.

Garbnik, -a, *м.* **толчёная дубóвая** корá.

Garbować, дубúть кóжи; || * **докучáть** (*кому́*), **вздуть** (*кого́*), **отколотúть.**

Garbowanie, -a, *ср.* **дубле́ніе, дýбка** (*кожъ*).

Garbowiny, -win, *мн. Кожёв.* **сóдранное** съ кóжи мя́со и сáло.

Garbus, -a, *м. уменьш.* **Garbusek, -ska,** горбýнъ, горбýнья, горбýнчикъ.

Garbuz, -a, *м. см.* **Arbuz, Harbuz.**

Garcówka, Garcowy, *см.* **Garncówka,** Garncowy.

Garczek, *см.* **Garnczek.**

Gardełeczko, *см.* **Gardełko.**

Gardełko, Gardełeczko, -a, *ср.* **гóрлышко;** || * **голосóкъ** (*напр. у птицъ*).

Garderoba, -y, *ж.* **гардерóбная. кóмната для плáтья, гардерóбъ;** || **платянóй** шкапъ.

Garderobiana, -y, Garderobianka, -i, *ж.* **горничная, служáнка.**

Garderobny, *см.* **Szatny.**

Gardłacz, -a, *м.* **зобянóй, зобáстый,** *см.* Garłacz.

Gardlica, -y, Gardliczka, -i, *ж.* **сáмка** зобáстаго гóлубя; || *Бот.* **жидóвская вúшня,** мяхýнка, можжýха.

Gardlina, -y, *ж.* **пукъ солóмы и тростникá.**

Gardło, -a, *ср.* **гóрло;** || **глóтка;** || **гортáнь;** || **горловúна, жерловúна, жерлó. Chwycić kogo za gardło,** схватúть кого за гóрло. **Gardło rozpuścić,** распустúть гóрло, кричáть во всё **гóрло. Uciekać, ujść z gardłem,** искáть **спасéнія** въ бéгствѣ. **O gardło idzie,** дéло идётъ о жúзни. **Gardłem kogo udarować,** даровáть кому́ жúзнь. **Gardło brać,** лишáть жúзни. **Na gardło kogo wskazać,** осудúть кого́ на смéрть. **Na gardle karać,** накáзывать смéртной кáзнью. **Gardłem przypłacić,** поплатúться жúзнью. **Do gardła, до** послéдней кáпли крóви, **до** послéдняго издыхáнія; || **зобъ, шéйная** óпухоль, *см.* Wole, Podgardle.

Gardłować, *Устар.* **подвергáть свою** жúзнь опáсности; || **Gardłować za kogo, za co,** заступáться за кого́, отстáивать что́.

Gardłowaty, зобянóй, зобáстый.

Gardłowy, горловóй, гортáнный. Gardłowe suchoty, гортáнная чахóтка. **Gardłowa sprawa, gardłowy sąd, уголóвное** дéло, **уголóвное** судопроизводство. **Gardłowa kara, смéртная** кáзнь. **Gardłowy wrzód, нарывъ въ гóрлѣ. Gardłowy głos,** горловóй **гóлосъ.**

Gardzenie, -a, *ср.* **презрéніе,** пренебреженіе.

Gardzić, презирáть, пренебрегáть.

Gardziciel, -a, *м.* **презирáющій, пренебрегáющій.**

Gardzicielka, -i, *ж.* **презирáющая, пренебрегáющая.**

Gardziel, -i, *ж. Анат.* **ýстье** пищепровóднаго **гóрла;** || **дыхáтельное гóрло,** пищепровóдное гóрло, пищепровóдникъ, || **глóтка;** || **гортáнь;** || **зобъ** (*у птицъ*); || **ýстье** (*пéчи*); || **пучúна** (*въ мóрѣ*); || **ýзкій** прохóдъ, **ущéлье** (*въ горáхъ*). **Majętność swoję przez gardziel przelać,** пропúть, промотáть своё имѣніе. **Po gardziel w siebie nalać,** влить въ себя́ по гóрло.

Gardzielowy, гортáнный, горловóй.

Gardziołko, -a, *ср.* гóрлышко.

Gargaryzm, -u, *м.* **полоскáтельное, полоскáнье.**

Gargaryzować, полоскáть себé гóрло.

Garkowiec, -wca, *м.* **горшéчный кáмень.**

Garkowy, горшéчный.

Garkuchenny, харчéвенный.

Garkuchmistrz, Garkuchnik, -a, *м.* **харчéвникъ;** || **поварúшка, дурнóй пóваръ.**

Garkuchmistrzyni, -ni, *ж.* **харчéвница.**

Garkuchnia, -i, *ж.* **харчéвня.**

Garkuchnik, *см.* Garkuchmistrz.

Garłacz, -a, *м.* **зобáстый гóлубь.**

Garlica, Garliczka, Garło, *см.* **Gardlica, Gardliczka, Gardło, Gardłować.**

Garnąć do kupy, копúть, собирáть. **Garnąć do siebie,** притягивать, загребáть, привлекáть. **Garnąć pod siebie,** покорять, подчинять.

Garnąć się (do czego), стремúться (*къ чему́*), искáть, желáть (*чего́*). **Garnąć się do doskonałości,** стремúться къ совершéнству. **Garnie się do niéj,** старáется ей понрáвиться, ухáживаетъ за нéй. **Garnie się jak może,** онъ хóчетъ возвыситься во что́ бы ни стáло.

Garncowka, Garcówka, -i, *ж.* **гáрнцовая** мéра, *см.* Garniec.

Garncowy, Garcowy, гáрнцовый, *см.* Garniec.

Garnczarczyk, Gancarczyk, -a, *м.* **подмастéрье горшéчника,** гончарá.

Garnczarka, Ganczarka, -i, *ж.* **женá горшéчника;** || **горшéчница, продающая** горшкú.

Garnczarski, Ganczarski, горшéчный, гончáрный.

Garnczarstwo, Gancarstwo, -a, *ср.* **гончáрство.**

Garnczarz, Garnczarz, Gancarz, -a, *м.* **гончáръ, горшéчникъ.**

Garnczarzowa, Garncarzowa, -éj, *ж.* **женá гончарá, горшéчника.**

Garnczek, -czka, Garczek, Garnek, -nka, -rka, горшо́къ. Garnczek od mleka, молочникъ. **Garnczek od masła,** ма́сляница. *Посл.* **W cudze garki rad zagląda,** мѣша́ется въ чужія дѣла́. **Kocioł garkowi przygania, a obydwa smolą,** котёлъ горшку́ смѣётся, а о́ба чёрны.

Garnek, *см.* **Garnczek.**

Garniec, -nca, garca, *м.* га́рнецъ, 8-я часть четверика́; || большо́й горшо́къ, котёлъ. *Послов.* **Garnca natłuczonego dłużéj,** би́тая посу́да два вѣка живётъ, скрипу́чее де́рево до́лго стои́тъ.

Garnirować, убира́ть, отдѣлывать; || обшива́ть, обкла́дывать. *Повар.* гарнирова́ть (*кушанье*).

Garnirowanie, -a, *ср.* **Garnirunek, -nku, Garnitur, -u,** *м.* убо́ръ, гарниту́ръ, опра́ва; || *Повар.* гарни́ръ (*къ кушаньямъ*).

Garnirunek, -nku, *см.* **Garnirowanie.**

Garnitur, -u, *м. см.* **Garnirowanie.**

Garniturowy, у́бранный, отдѣланный; || гарни́рованный.

Garnizon, -u, *м.* гарнизо́нъ (*города*).

Garnuszek, -szka, *м.* горшо́чекъ.

Garować *Техн.* дѣлать гнѣзда для шипо́въ (*въ деревѣ*); || = (*о вѣтрѣ*). **Garuje wiatr,** вѣтеръ ду́етъ съ бо́ку въ паруса́, ду́етъ косо́й, боково́й вѣтеръ.

Garść, -ści, *ж.* горсть; || приго́ршня, приго́рсть; || * рука́; || ру́чня, вя́зка. **Wziąć co do garści,** взять что́ въ ру́ку. **Rozrzucać pieniądze garściami,** броса́ть де́ньги горстя́ми. **Z garści mu wypadło,** выскользнуло у него́ изъ рукъ. **Wydrzeć co komu z garści,** вы́рвать что́ у кого́ изъ рукъ. **W garści mieć kogo,** держа́ть кого́ въ рука́хъ, въ ежовы́хъ рукави́цахъ. **Wpaść komu w garść,** попа́сться кому́ въ ру́ки, быть въ чьей вла́сти. **Zboże leży na garściach,** хлѣбъ лежи́тъ ручня́ми (*т. е. вязками, поскóлько женщъ можéтъ схватúть въ одúнъ разъ*). **Żąć na garści,** жать ручня́ми. **Zbierać garściami,** собира́ть ручня́. **Wziąć garść ziółka,** взя́ть горсть травы́.

Garson, -a, *м.* прислу́жникъ, ма́лый (*въ трактúрахъ, кофéйныхъ*).

Garstka, -i, *ж.* горсть. горсто́чка.

Garuga, -i, *ж. Морс.* вѣтеръ, бакшта́гъ, бу́линь. **Iść na garugę,** лежа́ть бейдеви́ндъ, идти́ на бу́линяхъ, тяну́ть бу́линя у па́руса.

Gary, -ów, *мн. Морс.* ги́товъ, го́рдень.

Gąsiątko, -a, *ср.* гусёнокъ.

Gasić, гасить, погаша́ть; || затмѣва́ть, помрача́ть. **Pięknością wszystkie inne gasi,** она **затмѣваетъ** красото́ю всѣхъ про́чихъ.

Gasiciel, -a, *м.* гаси́льщикъ.

Gasidło, -a, *ср.* гаси́ло, гаси́льникъ.

Gąsię, -ęcia, Gąsiątko, -a, гусёнокъ.

Gąsienica, -y, *ж.* гу́сеница (*насѣко́мое*).

Gąsienicznik, -a, *Зоол.* **мышевидный грызунъ,** фараóнова мышь.

Gąsieniczny, гу́сеничный.

Gąsionka, *см.* **Gąsienica.**

Gąsior, Gęsior, -a, *м.* гусь, гуса́къ; || ар стáнтская (*на гауптвáхть и т. д.*); || ко ло́дки (*у преступника на ногáхъ*). Do siora wsadzić kogo, заковáть кого́ въ ки пи, надѣть коло́дки; || конько́вая чер пи́ца (*на крышахъ домóвъ*); || (*у ток.* ру ча́ръ, зубча́тое, съ трёхъ сторонъ обт санное бревно́ для спи́хиванія су́дна с ме́ли; || буты́ль; || **Iść gąsiorem,** ид гусько́мъ, оди́нъ за други́мъ.

Gąsiorek, -rka, *м.* буты́ль, фля́га.

Gąska, -i, гусёнокъ; || простофи́ля, гр па́я дѣвушка; || родъ игры́ *въ гуски*; *Бот.* жёлтая ли́сочка, опёнокъ (*родъ гри бо́въ*); || **Gąska kruszcowa,** *Горн.* металли ческая плúтка, — **surowiznowa,** чугу́нна сви́нка.

Gasnąć, га́снуть, угаса́ть, ту́хнуть, ослабѣва́ть, конча́ться, умира́ть, тем нѣть, мёркнуть.

Gaśnienie, -a, *ср.* **погашéніе,** тушéніе прекращéніе.

Gaśnik, -a, *м. Хим.* **азóтъ, селитро твóръ,** селитрорóдъ.

Gastryca, -y, *ж.* гу́зка (*птичья*).

Gastrzyczny, *см.* **Kracisty.**

Gąszcz, -u, *м.* гу́ща, оса́дка, отсто́й подóнки.

Gaszek, -szka, *м. уменьш.* отъ **Gach,** во локúта, подлинáло, молокосóсъ.

Gaszkować, волочúться, ухáживать за жéнщинами, любéзничать, увивáться óколо жéнщинъ, *см.* **Gachować.**

Gaszy, свóйственный **волокúтѣ,** моло косóсу.

Gąt, -u, *м.* гóнтъ.

Gątal, -a, *м.* гóнтовый **гвоздь.**

Gątka, -i, *ж.* шля́пка (*у гриба́*).

Gątki, *род.* **Gątek,** *мн.* **подшта́нники,** портки́.

Gatunek, -nku, *м.* **сортъ,** разбóръ, родъ, порóда, видъ, кáчество. **W układzie Li neusza gromady dzielą się na rzędy,** гр ды на родзаje, **a rodzaje na gatunki,** по сис тéмѣ Линнéя клáссы раздѣля́ются на разря́ды, разря́ды на рóды, а рóды на ви́ды. **Mieć towary różnego gatunku,** имѣть това́ры ра́знаго сóрта. **Gatunek szaco kowy,** стóимость. **Zły gatunek wina,** худóй сортъ винá, винó худóго сóрта. **Jednego gatunku ludzie,** одного́ сóрта лю́ди, одно го пóля я́годки.

Gatunkować, разбира́ть, **сортирова́ть,** распредѣля́ть по сортáмъ.

Gatunkowanie, -a, *ср.* сортиро́вка, сор тирова́ніе.

Gatunkowy, осóбенный, специфúческій. *Грам.* **Wyraz gatunkowy,** нарица́тельное и́мя. **Ciężkość gatunkowa,** *Физ.* удѣльный и́ли относúтельный вѣсъ.

Gawęda, -y, *ж.* и *м.* болту́нъ, говору́нъ; *м.* болту́нья, говору́нья, *ж.*; || болтовня́, разгово́ръ, бесѣда; || **разска́зъ,** ска́зка.

Gawędka, -i, *ж.* болтовня́, бесѣ́дованіе.

Gawędziarka, -i, *ж.* болту́нья, говору́нья.

Gawędzić, болта́ть, моло́ть пустяки́; || разгова́ривать, бесѣ́довать.

Gaweł, -wła, *м.* имя собств. Галлъ. *Посл.* Ja o Pawle, ty o Gawle, я говорю́ про Кузьму́, а ты про Ерёму, мы говори́мъ соверше́нно о двухъ ра́зныхъ предме́тахъ.

Gawiedź, -dzi, *ж.* толпа́, чернь, сво́лочь, сбродъ.

Gawron, -a, *м.* грачъ, чёрная га́лка.

Gawroni, грачёвый, гра́чій, грача́чій.

Gawronić, Gawronić się, ротозѣ́йничать, зѣва́ть.

Gawronieć, глупѣ́ть.

Gawronię, -ięcia, *ср.* грачёнокъ.

Gawryło, -a, *м.* балага́нный шутъ, нае́цъ, дура́кій.

Gaz, -u, *м.* *Хим.* гасъ *или* газъ. **Gaz kwasorodny**, кислоро́дный газъ, свѣти́льный газъ.

Gaza, -y, *ж.* газъ, флёръ (*ткань*).

Gaża, -y, *ж.* жа́лованье.

Gazeciarka, -i, *ж.* (*о женщинѣ*), вѣстовщица, ходя́чая газе́та.

Gazeciarski, газе́тный, журна́льный.

Gazeciarstwo, -a, *ср.* журнали́стика.

Gazeciarz, -a, *м.* газе́тчикъ.

Gazela, -i, *ж.* *Зоол.* газе́ль, сайга́, се́рна.

Gazeta, -y, *ж.* газе́та.

Gazetny, газе́тный.

Gazowy, га́зовый.

Gązwy, *род.* **gązew**, *мн.* **реме́нь у цѣпа́**, у молоти́ла.

Gbur, -a, *м.* мужи́къ, бурла́къ, грубія́нъ.

Gburowacieć, грубѣ́ть, дѣ́латься мужико́ватымъ.

Gburowato, **мужиковато**, **гру́бо**.

Gburowatość, -ści, *ж.* мужикова́тость, грубова́тость, неотёсанность.

Gburowaty, мужикова́тый, грубова́тый, неотёсанный.

Gburowic, -a, *м.* проста́къ, мужичи́на.

Gburski, мужи́цкій, гру́бый.

Gburstwo, -a, *ср.* мужичьё; || гру́бость, мужи́цкіе посту́пки, ухва́тки. **Gburstwa zarywać**, дѣ́латься мужикова́тымъ.

Gburzanka, -i, *ж.* мужи́чка.

Gburzysko, -a, *м.* мужичи́на, мужичи́ще.

Gdakać, кудахтать, клохта́ть.

Gdak, -u, *м.* **Gdakanie**, -a, *ср.* кудахта́нье; клохта́нье.

Gdak, -a, *м.* болту́нъ, пустоме́ля.

Gdéra, Gdyra, -y, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.

Gdérać, Gdyrać, брюзжа́ть, ворча́ть, придира́ться (*къ чему́*).

Gdéracz, Gdyracz, -a, *м.* брюзга́, ворчу́нъ, бранчи́вый.

Gdéraczka, Gdyraczka, -i, *ж.* ворчу́нья, кропоту́нья.

Gdéranie, Gdyranie, -a, *ср.* руга́нье, брюзжанье, ворча́нье.

Gdérliwość, Gdyrliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, придирчивость.

Gdérliwy, Gdyrliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, придирчивый.

Gdula, -i, *ж.* бонкретьёнъ, родъ большихъ грушъ. *Бот.* **Gdula ziemna**, дра́ква, свиной хлѣбъ.

Gdy, когда́, какъ, такъ какъ, е́сли, е́жели. **Podczas gdy**, въ то вре́мя, когда...., въ то вре́мя, какъ.... **Gdy go w domu nie zastał, odniósł mi list nazad**, такъ какъ онъ не засталъ его́ до́ма, то отнёсъ мнѣ письмо́ наза́дъ. **Co gdy tak jest**, потому́-что, такъ какъ. **Gdy tam nie mogłem dotrzeć**, потому́-что я не мо́гъ попа́сть туда́. **Gdy zaś nie jest pewna, że przyjedziesz**, потому́ что она не увѣрена, что ты прие́дешь. **Gdyby**, е́сли бы, когда́ бы, ра́звѣ бы.— **Lepiejby było, gdyby był tak zrobił**, было́ бы лу́чше, е́сли бы онъ такъ сдѣлалъ. **Gdyby tylko, gdybyż tylko nie zaszło nic przeciwnego**, е́сли бы то́лько не произошло́ ничего́ проти́внаго, *см.* **Jeżeli, Żeby, Oby, Bogdajby, Byle.**

Gdyra, Gdyrać, и т. д. *см.* **Gdéra, Gdérać.**

Gdyż, такъ какъ, тогда́ какъ, *см.* **Ponieważ, Albowiem.**

Gdzie, гдѣ, куда́. **Powiedz mi, gdzie on jest?** скажи́ мнѣ, гдѣ онъ? **Nie mogę iść tam, gdzie ty chcesz, muszę pójść gdzie indziej**, я не могу́ итти́ туда́, куда́ ты хо́чешь, я до́лженъ итти́ въ другое́ мѣсто. **Gdzie niegdzie**, ко́е-гдѣ. **Gdzie tylko**, куда́ то́лько. **Gdzie tylko pójdzie, wszędy się z niego śmieją**, куда́ то́лько онъ ни пойдётъ, вездѣ́ смѣю́тся надъ ни́мъ. **Gdzie tam, gdzie zaś!** быть не мо́жетъ! какъ бы не такъ!

Gdziekolwiek, гдѣ-нибу́дь, куда́-нибу́дь, куда́ то́лько. **Musi gdziekolwiek być**, гдѣ-нибу́дь онъ до́лженъ быть. **Połóż gdziekolwiek**, положи́ куда́-нибу́дь. **Gdziekolwiek pójdziesz, zastosuj się do zwyczajów miejscowych**, куда́ то́лько ты ни пойдёшь, примѣ́нись къ мѣ́стнымъ обы́чаямъ.

Gdzieś, гдѣ-то, куда́-то. **Czytałem to gdzieś**, гдѣ-то я читалъ э́то. **Poszedł gdzieś**, онъ куда́-то пошёлъ. **Gdzieś indziej**, гдѣ-то въ другомъ мѣстѣ.

Gęba, -y, *ж.* ротъ, уста́, гло́тка; || гу́бы, *мн.* **Otworzyć gębę**, откры́ть ротъ разина́ть ротъ. **Pocałować w gębę**, поцѣлова́ть въ уста́, въ гу́бы. **Gadać co ślina do gęby przyniesie**, болта́ть, что взбредётъ на у́мъ. **Gębę komu zawiązać, zaszyć, zamknąć**, заста́вить кого́ замолча́ть. **Wszyscy słuchali go z rozdziawionemi gębami**, всѣ слу́шали его́ съ разѣ́нутыми ртами. **Sznurować gębę**, сжима́ть гу́бы, **жема́ниться**. **Ledwo mu na gębę wystarcza**, ему́ едва́ достаётъ на пропита́ніе, на

хлѣбъ, онъ едва можетъ прокорми́ться. Nie mieć co do gęby włożyć, не имѣть куска́ хлѣба. Zatkać, zalać komu gębę, запи́хать, зали́ть кому́ роть (го́рло). Dać komu co od gęby odpadnie, на тебѣ небо́же, что́ мнѣ него́же. *Посл.* Daleko gęba od potrawy, не хвали́сь, пре́жде Бо́гу помоли́сь. Uderzyć kogo w gębę, дать кому́ въ гу́бу, ударить кого по щекѣ, дать пощёчину. Gęba wojuje, szermuje, онъ берётъ го́рломъ, глоткою, кри́комъ. Gęby otworzyć nie umié, не умѣетъ рта разинуть. Wyjąłeś, wziąłeś mi to z gęby, я сказъ только что хотѣлъ э́то сказать, у меня́ э́то было на языкѣ. Gębę sobie kim wycierać, говори́ть о ко́мъ ху́до, злосло́вить. Wrzeszczeć całą gębą, крича́ть во всё го́рло, драть глотку. Człowiek całą gębą uczony, человѣкъ вполнѣ учёный. Głupiec całą gębą, соверше́нный дура́къ. Bogacz całą gębą, бога́чъ въ по́лномъ смы́слѣ. Całą gębą chwalić, хвали́ть изо всѣ́хъ силъ, превозноси́ть до небе́съ. Dać komu gęby, дать кому́ поцѣлуй. Gęba rzeki, у́стье ре́ки, исто́къ. Gęba naczynia, отвёрстіе, край.

Gębacz, -a, *м.* хвасту́нъ, самохва́лъ; || горла́нъ, крикуно́ъ.

Gębaczka, -i, *ж.* хвасту́нья, самохва́лка; || горла́нья, крикуно́нья.

Gębal, -a, *м.* губа́нъ, толстогу́бый; || говору́нъ.

Gębaty, Gębiaty, Gębiasty, оду́тловатый, полнощёкій.

Gębczatość, -ści, *ж. см.* Gąbczatość, Gąbczasty.

Gębka, Gębkarz, Gębkowatość, *см.* Gąbka, Gąbkarz, Gąbkowatość.

Gębny, губно́й, у́стный.

Gębować, крича́ть, шуме́ть на кого́, горла́нить, ора́ть, драть глотку.

Gębula, -i, **Gębunia**, -ni, **Gębusia**, -si, *ж.* ро́тикъ. To gębula! To gębunia! Ну, ужъ язычёкъ! вотъ такъ язычёнъ!

Gędźba, -y, *ж. Устар.* му́зыка; || гудо́къ; || погу́дка.

Gędzenie, -a, *ср.* гуде́ніе.

Gędzić, Gadać, гуди́ть; || игра́ть на какомъ либо инструме́нтѣ.

Gędziebny, музыка́льный; || гудо́чный

Gędziec, -dźca, *м.* гудо́чникъ, музыка́нтъ.

Gefrajter, Gefrejter, -a, *м.* капра́лъ, еfре́йторъ.

Gefrejterski, капра́льскій, еfре́йторскій.

Gęg, -u, *м.* гоготанье, крикъ гусе́й, гусиный крикъ.

Gęgać, гогота́ть; || гнуси́ть, въ носъ говори́ть.

Gęganie, -nia, *ср.* гогота́нье; || гнусе́ніе.

Gęgliwy, гнусли́вый.

Gęgogłosy, Gęgnogłosy, гро́мко гогочущій, пронзи́тельный, ре́зкій (*голосъ или звукъ*).

Gęgot, -u, *м.* гогота́нье; || гнусе́рь, носъ говоря́щій.

Gęgotać, гогота́ть; || гнуси́ть.

Gelejtcettel, -tlu, *м.* пропускной ли для загранйчныхъ евре́евъ.

Genealog, -a, *м.* родосло́въ, генеало

Genealogja, -ji, *ж.* родосло́віе, генеалогія; || родосло́вная.

Genealogiczny, родосло́вный, генеалоги́ческій.

Genealogizować, занима́ться родосло́віемъ, генеало́гіею.

Generacja, -cji, *ж.* родъ, коле́но, поко́лѣніе; || потомство, происхожде́ніе.

Generał, -a, *м.* генера́лъ. General wizji, дивизіо́нный генера́лъ, — brygady, брига́дный генера́лъ; — porucznik, генера́лъ-лейтена́нтъ;—jazdy, генера́лъ ка инфантери́и, отъ кавале́рии, отъ артиллеріи; — adjutant, генера́лъ-адъютанта generał Jezuitów, Dominikanów, ге нера́лъ, нача́льникъ о́рдена езуи́товъ, н нера́лъ о́рдена доминика́новъ. Ge Generał Wielkopolski, старо́ста вели но́льскій.

Generalja (ad), о́бщіе предме́ты.

Generalicja, -ji, **Generalność**, -ści, *ж.* нералите́тъ, генера́льные чины́.

Generalissimus, -a, *м.* генерали́с мусъ.

Generalizować, обобща́ть.

Generalizowanie, -a, *ср.* обобще́ніе.

Generalnie, вообще́, о́бще.

Generalność, -ści, *ж. см.* Generalicja.

Generalny, всеобщій, гла́вный, ге ра́льный.

Generałowa, -éj, *ж.* генера́льша.

Generalski, генера́льскій.

Generalstwo, -a, *ср.* генера́льство, ге ра́льскій чинъ; || нача́льство (монаш скаго о́рдена).

Geod, -u, *м.* (czerep), *Минер.* сводообр ная пустота́ въ го́рной поро́дѣ, руд мѣшо́къ.

Geodezja, -ji, *ж.* геоде́зія, землем землемѣрная матема́тика.

Geognozja, -ji, *ж.* геогно́зія, землевѣ

Geograf, -a, *м.* геогра́фъ, землеопи тель, землевѣдъ.

Geografja, -ji, *ж.* геогра́фія, земле са́ніе, землевѣдѣніе.

Geograficznie, географи́чески.

Geograficzny, географи́ческій, земл писа́тельный.

Geolog, -a, *м.* геоло́гъ.

Geologja, -ji, *ж.* геоло́гія.

Geologiczny, геологи́ческій.

Geometra, -y, *м.* землемѣръ; || Geom górniczy, маркшейдеръ; || геометръ.

Geometrja, -ji, *ж.* геоме́трія.

Geometrycznie, геометри́чески.

Geometryczność, -ści, *ж.* геометри кая то́чность.

Geometryczny, геометри́ческій. St nek geometryczny, геометри́ческая

nóрція. Postęp geometryczny, геометри́ческая погрéссія.

Gęś -si, *ж.* гусь, *м.* гусы́ня. *Горн.* Gęś surowizny, чугу́нная плита́.

Gęścić, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęścieć, *см.* Gęsnąć.

Gęściéj, гу́ще.

Gęściejszy, бо́лѣе густо́й.

Gęściuchny, са́мый густо́й, густе́некъ.

Gęsi, гуси́ный. Gęsi pastuch, гуся́тникъ. Gęsia pastuszka, гуся́тница. Gęsie mięso, гуся́тина. Iść gęsiego, идти́ гусько́мъ. *Бот.* Gęsi groch, Gęsia noga, Gęsia stopa, лебеда́, гуси́ная ла́пка. Gęsie ziele, ланча́тникъ, гуси́ная трава́, *См.* Srebrnik.

Gęsica, -y, *ж.* ко́лпакъ, ко́лпица (*пти́ца*).

Gęsior, -a, *м.* *см.* Gąsior.

Gęśl, -i, *ж.* гу́сли.

Gęsnąć, густе́ть, дѣ́латься, станови́ться густы́мъ, сгуща́ться; || сжима́ться, сѣда́ться; || дѣ́латься ча́стымъ.

Gęsto, гу́сто, ча́сто, плóтно; || тѣ́сно, сжа́то; || ту́го, твёрдо. Nasienia tego nie należy siać tak gęsto, эти сѣмена́ не слѣ́дуетъ такъ ча́сто сѣять. Zboże posiane bardzo gęsto, чи́стые, густы́е хлѣба́. Kule gęsto leciały, пу́ли сы́пались гра́домъ. Sadzić krzewy gęsto, сажа́ть куста́рники одинъ во́злѣ друга́го. Często gęsto, о́чень ча́сто, многокра́тно.

Gęstomierz, -a, *м.* ареоме́тръ, жидкомѣ́ръ.

Gęstooki, многогла́зый. Sieć gęstocka, ча́стая сѣть.

Gęstość, -ści, *ж.* густота́, плóтность.

Gęstowłosy, густоволо́сый.

Gęstwa, -y, *ж.* густота́, ча́ща.

Gęstwić, густи́ть, сгуща́ть, дѣ́лать густы́мъ.

Gęstwina, -y, *ж.* ча́ща, глушь, густота́ лѣса.

Gęsty, ча́стый, густо́й; *Физ.* плóтный, сжа́тый; *Тип.* компа́ктный. Ciało gęste, плóтное тѣло. Sos gęsty, густо́й со́усъ. Gęsty las, густо́й, дремучій лѣсъ. Gęsty lud tam osiadł, тамъ посели́лось мно́жество наро́да. Gęste odwiedziny, ча́стыя посѣще́нія. Mina gęsta, fantazja gęsta, смѣ́лый, рѣши́тельный видъ. Gęsto pisać, убóристо писа́ть.

Giąć, гнуть, сгиба́ть, нагиба́ть, загиба́ть, склоня́ть: Giąć kolana, преклоня́ть, сгиба́ть колѣ́на. || Giąć się, гнуться, сгиба́ться, нагиба́ться, загиба́ться, склоня́ться. Gnie się jak trzcina za lada wiatrem, гнётся какъ тростинка при малѣ́йшемъ вѣтрѣ.

Gibać, кача́ть, колыха́ть. || Gibać się, кача́ться, колеба́ться.

Gibki, ги́бкій, укло́нчивый, ло́вкій, поворо́тливый.

Gibkość, -ści, *ж.* ги́бкость, укло́нчивость, поворо́тливость.

Gichciarz, -a, *м.* *Горн.* засы́пщикъ, нагру́зчикъ.

Gichta, -y, *ж.* (Nabój), *Горн.* коло́ша, засы́пъ. Gichta na wylot, коло́шникъ.

Giczał, Gidzał, -a, *м.* *Анат.* бе́рце, бе́рцевая кость, го́лень.

Gięcie, -a, *ср.* сгиба́ніе, сгибъ.

Giełda, -y, *ж.* *Ком.* би́ржа.

Giełdować, занима́ться ажіота́жемъ, торгова́ть де́нежными бума́гами.

Giełdowictwo, -a, *ср.* ажіота́жъ, торго́вля де́нежными бума́гами.

Giełdownik, -a, *м.* ажіотёръ, торгу́ющій де́нежными бума́гами.

Giełdziany, биржевóй.

Giełg, Giełk, *см.* Zgiełk.

Gienjalność, -ści, *ж.* геніа́льность.

Gienjalny, геніа́льный.

Gienjusz, -u, *м.* ге́ній; || духъ. Gienjusz wojenny, вое́нный ге́ній. Gienjusz języka, духъ языка́.

Gienjuszowski, геніа́льный.

Gierada, -y, *ж.* *Стар.* *Юрид.* парафернáльное имѣ́ніе, же́ннино имѣ́ніе непринадлежа́щее къ ея прида́ному; || домáшняя ру́хлядь.

Gierebować, отча́ливать, отплыва́ть отъ бе́рега.

Giergiedanowy, сдѣ́ланный изъ носоро́жковаго ро́га.

Gierka, -i, *ж.* кокéтка, любе́зница.

Giermak, -u, *м.* зипу́нъ, балахóнъ.

Giermek, -mka, *м.* оруженóсецъ, щитоно́сецъ; || пажъ.

Giermkowstwo, -a, *ср.* до́лжность оруженóсца, щитоно́сца.

Giermkowy, принадлежа́щій оруженóсцу, щитоно́сцу.

Gierny, игóрный, игра́льный. Dom gierny, игóрный домъ.

Giersz, Gier, Gir, Girz, -u, *м.* *Бот.* сныть, дя́тлица.

Gierydon, -u, *м.* однонóжный сто́ликъ.

Gies, *см.* Giez.

Giesłko, Giesłeczka, *см.* Giezłko, Giezłeczko.

Giest, -u, *м.* тѣлодвиже́ніе, ухва́тка, жестъ. Giest nieprzymuszony, непринуждённый жестъ. Wyrazić giestami, выразить тѣлодвиже́ніями, показа́ть тѣлодвиже́ніями. Odznacza się dziwacznemi giestami, онъ отлича́ется стра́нными ухва́тками.

Giestykulacja, -ji, *ж.* *см.* Giestykulowanie.

Giestykulator, -a, *м.* имѣ́ющій привы́чку размáхивать рукáми.

Giestykulować, дѣ́лать тѣлодвиже́нія, размáхивать рукáми.

Giestykulowanie, -a, *ср.* размáхиваніе рукáми.

Giętki, ги́бкій; || ко́вкій, тягу́чій; || ло́вкій; || * сговóрчивый, снисходи́тельный, укло́нчивый, пода́тливый, мя́гкій. Metale są giętkie, мета́ллы тягу́чи. To żelazo jest giętkie, э́то желѣ́зо ко́вкое. Charakter giętki, мя́гкій, пода́тливый хара́ктеръ.

Giętkość, **-ści**, *ж.* ги́бкость; || **ло́вкость, тягу́честь**; || **ло́вкость**; || * **сговóрчивость, снисходи́тельность, укло́нчивость, пода́тливость, мя́гкость. Giętkość metali, ло́вкость мета́лловъ. Giętkość charakteru, мя́гкость, ги́бкость хара́ктера.**

Giez, Gies, **-a**, *м. Зоол.* о́водъ (*насѣко́мое*). **Czuć, rod. gzu, бѣшенство живо́тнаго отъ укуше́нія о́вода**; || * **бѣшенство, нечисто́вство, я́рость, умоизступле́ніе**; || **си́льная страсть** (*къ чему́*); || **Gzy, -ów**, *мн.* **ша́лости, глу́пости, дура́чества, сумасбро́дство. Gzy stroić, дѣ́лать глу́пости, дура́чества.**

Giezłeczko, -a, *ср. см.* **Giezłko.**

Giezłko, -a, *ср.* (уменьш. отъ **Gzło**) **дѣ́тское пла́тьице**; || **же́нская руба́шка, соро́чка.**

Gigant, -a, *м.* **исполи́нъ, велика́нъ, гига́нтъ.**

Gil, -a, *м.* **снигирь** (*птица*); || **Gil na nosie, кра́сный носъ отъ хо́лода.**

Gilbas, Gibas, Gilbus, -a, *м.* **верзи́ла, ды́лда, жерда́й.**

Gildja, -ji, *ж.* **ги́льдія, торго́вый разря́дъ.**

Gildyjny, гильде́йскій.

Gilotyna, -y, *ж.* **гильоти́на** (*орудіе сме́ртной ка́зни*).

Gilotynować, каза́ить на гильоти́нѣ, гильотини́ровать.

Gimnastyczny, гимнасти́ческій.

Gimnastyk, -a, *м.* **учи́тель гимна́стики, гимна́стъ.**

Gimnastyka, -i, *ж.* **гимна́стика.**

Gimnazjalny гимназѝческій.

Gimnazista, -y, *м.* **гимназѝстъ, учени́къ гимна́зіи.**

Gimnazistka, -i, *ж.* **гимназѝстка, учени́ца гимна́зіи.**

Gimnazjum, *ср. Нескл.* **гимна́зія.**

Ginąć, ги́нуть, погиба́ть; || **исчеза́ть, пропада́ть, теря́ться. Wszyscy co byli na tym okręcie zginęli, всѣ бы́вшіе на э́томъ кора́блѣ поги́бли. Posadziłem kilka jabłoni, ale zginęły, я посади́лъ нѣсколько я́блонь, но они́ пропа́ли. Zginął w tłumie, исчезъ, пропа́лъ въ толпѣ. Rzeka ta ginie w piaskach, э́та рѣка́ исчеза́етъ въ пескáхъ. Zginął mi z oczu, я потеря́лъ его́ изъ ви́ду, онъ исчезъ изъ мои́хъ глазъ. Zginęła mi chustka, у меня́ пропа́лъ плато́къ. Ginąć za kim, ча́хнуть отъ любви́ къ кому́. Ginąć za czém, стра́стно жела́ть чего́.** *См.* **Przepadać (za kim, za czém).**

Gips, -u, *м.* **гипсъ**; || **ги́псовый слѣ́покъ. Kopalnia gipsu, ги́псовая я́ма**; || **ги́псовая обжига́льня.**

Gipsować, намазывать ги́псомъ, штукату́рить.

Gipsowanie, -a, *ср.* **штукату́рная рабо́та.**

Gipsowany, намазанный ги́псомъ, штукату́ренный.

Gipsowaty, гипсови́дный.

Gipsowy, ги́псовый.

Girafa, -y, *ж. Зоол.* **жира́фъ, камелопа́рдъ.**

Girlanda, -y *ж.* **гирля́нда, цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный узо́къ**; || *Архит.* **рѣзьба́ въ ви́дѣ цвѣто́въ и ли́стьевъ.**

Giser, -a, *м.* **плавильщикъ, лите́йщикъ**; || *Тип.* **словоли́тчикъ.**

Gisernia, -ni, *ж.* **плави́льня**; || **лите́йня, лите́йный дворъ**; || *Тип.* **словоли́тня.**

Giserski, плави́льный, лите́йный.

Gitara, -y, *ж. Муз.* **гита́ра.**

Gitarzysta, -y, *м.* **гитари́стъ.**

Giża, -y, Giżela, -i, *ж. Анат.* **коне́цъ бедра́, бе́дряной ко́сти.**

Głąb, -a, *Уменьш.* **Głąbek, Głąbik, -bka**, *м.* **сте́бель, капу́стная кочеры́га**; || *Архит.* **завито́къ** (*у колóнны*).

Głąb', -ębi, *ж.* **глубина́, глубь**; || **про́пасть, бе́здна, пучи́на**; || **за́дняя часть, за́дній планъ**; || * **осно́ва, основа́ніе, су́щность**; *Юрид.* **существо́** (*дѣла*). **W głębi morza, въ морско́й глубинѣ, на днѣ мо́ря, въ морско́й пучи́нѣ. W głąb' wpaść, wskoczyć, упа́сть въ про́пасть. W głębi sceny, во глубинѣ сце́ны.**

Głąbiasty, Głąbisty, стебелькова́тый, стебли́стый.

Glądać, смотрѣть, глядѣть.

Gładki, гла́дкій, ро́вный, пла́вный, теку́чій; || **лощёный, полиро́ванный. Atłas gładki, гла́дкій атла́съ. Powierzchnia gładka, гла́дкая, ро́вная пове́рхность. Płótno gładkie, ро́вное, гла́дкое полотно́. Papier gładki, гла́дкая бума́га. Płeć gładka, нѣ́жное тѣло, нѣ́жная ко́жа. Wino gładkie, лёгкое вино́. Wymowa gładka, непринуждённое краснорѣ́чіе. Pendzel gładki, лёгкая, свобо́дная кисть. Gładki styl, прія́тный, изя́щный слогъ. Gładka twarz, прія́тное лицо́.**

Gładko, гла́дко, ро́вно; || **ло́вко, легко́, пла́вно, прія́тно. Suknia gładko leży na nim, пла́тье гла́дко сиди́тъ на нёмъ. Gładko pisać, учти́во, вѣ́жливо, краси́во писа́ть. Gładko się wywinął, онъ ло́вко вы́вернулся** (*изъ затрудне́нія*). **Umié gładko skłamać, ло́вко умѣетъ солга́ть. Gładko mu to idzie, э́то ему́ хорошо́ удаётся, онъ легко́ это дѣ́лаетъ. To wino gładko się pije, э́то вино́ пьётся съ прія́тностію.**

Gładkobrzmiący, сладкогла́сный, благозву́чный, краснорѣ́чивый.

Gładkomówność, -ści, ж. краснорѣ́чіе, сладкорѣ́чіе, **витійство.**

Gładkomówny, рѣ́чистый, говорли́вый, краснорѣ́чивый.

Gładkość, -ści, ж. гла́дкость, лоскъ, ро́вность, нѣ́жность, мя́гкость; || **прія́тность. Gładkość szkła, гла́дкость стекла́. Gładkość mowy, прія́тность языка́. Gładkość twarzy, прія́тность лица́.**

Gładnąć, дѣ́латься, станови́ться гла́дкимъ.

Gładycz, -a, *м.* сквозня́нка, стеклу́шка (*крылоно́гій моллю́скъ*); || *Область.* горшо́къ для слива́нія молока́.

Gładysz, -a, *м.* гла́дышъ, доро́дный и ста́тный мужчи́на.

Gładyszka, -i, *ж.* краса́вка, мила́шка.

Gładzenie, -a, *ср.* гла́женіе, полирова́ніе, лощёніе.

Gładzić, гла́дить, загла́живать, разгла́живать, выгла́живать; || полирова́ть, лощи́ть. **Gładzić się**, полирова́ться, лощи́ться; || * наряжа́ться, украша́ться.

Gładziciel, -a, *м.* полиро́вщикъ, гладильщикъ.

Gładzieć. *см.* **Gładnąć**.

Gładziucho, **Gładziutko**, **Gładziuteńko**, **Gładziusieńko**, **Gładziuchny** и т. д., *см.* **Gładki**, **Gładko**.

Gładzony, лощёный.

Glan, *см.* **Glon**.

Glanc, **Glans**, -u, *м.* гля́нецъ, лоскъ, блескъ.

Glancować, **Glansować**, лощи́ть, полирова́ть; || *Живоп.* гласирова́ть; || *Фабр.* глянцова́ть, наводи́ть гля́нецъ (*на ткани*).

Glancowanie, **Glansowanie**, -a, *ср.* лощёніе, полирова́ніе.

Glancowany, **Glansowany**, лощёный, глянцеви́тый.

Glancownik, **Glansownik**, -a, *м.* лощи́льщикъ.

Glancowność, **Glansowność**, -ści, *ср.* глянцеви́тость.

Glancowny, свѣтя́щійся, блестя́щій, глянцеви́тый.

Głaskać, ласка́ть, гла́дить; || льстить, ласка́тельствовать; || потво́рствовать. **Głaskać pod włos**, ласка́ть про́тивъ ше́рсти.

Głaskacz, -a, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Głaskanie, -a, *ср.* ласка́ніе, погла́живаніе руко́ю.

Głaskliwy, ла́сковый, лю́бящій ла́ски.

Glaskopf (**Błyszcz żelaza**), *Горн.* желѣ́зный блескъ.

Glaz, **Glazur**, -u, *м.* фини́фть, эма́ль (*на металлахъ*); || поли́ва, мурава́, глазу́рь (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*); || глазу́рь (*на зубахъ*).

Glaź, -a, *м.* *Горн.* балу́нъ.

Głaz, -u, *м.* ка́мень, песча́никъ, песча́ный ка́мень; || точи́льный ка́мень.

Głazik, -a, *м.* кремёнь, голы́шъ, булы́жникъ. **Głazik probierski**, проби́рный осёлокъ.

Głazołomny, каменоло́мный.

Głazować, мости́ть, выстила́ть ка́немъ.

Głazowaty, камени́стый.

Głazurować, глазу́рить. мура́вить (*посу́ду*).

Gleba, -y, *ж.* земля́; || по́ле. ни́ва.

Głębia, -bi, *ж.* глубина́, глубь; || пучи́на; || * среди́на.

Głębić углубля́ть.

Głębieć, пуска́ть сте́бли, идти́ въ ко́чни; || завива́ться.

Głębiej, глу́бже.

Głębielisko, -a, *ср.* боло́то, то́нкое мѣ́сто.

Głębik, -a, *м.* писка́рь, песка́рь, колба́ (*рыба*).

Głębina, **Głębizna**, -y, *ж.* глубина́.

Głęboki, глубо́кій; || глубокомы́сленный.

Głęboko, глубо́ко; || глубокомы́сленно.

Głębokomyślność, -ści, *ж.* глубокомы́сліе.

Głębokomyślny, глубокомы́сленный.

Głębokość, -ści, *ж.* глубина́, глубь; || глубо́кость (*мысли, зна́нія*).

Glegot, **Glegotać**, **Glegotanie**, **Glegotka**, *см.* **Klekot**, **Klekotać**, **Klekotanie**, **Klekotka**.

Glej, -u, *м.* жи́рная гли́на.

Glejt, -u, *м.* про́пускъ, пропускно́й *или* охра́нный листъ, опа́сная гра́мота, *См.* **Glid**.

Gleń, *см.* **Glon**.

Glif, -u, *м.* *Стол.* коро́бка; отко́сы въ стѣ́нѣ для двере́й *или* о́конъ.

Glin, -u, *м.* *Хим.* гли́ній, глинозёмъ.

Glina, -y, *ж.* гли́на.

Gliniany, гли́няный.

Gliniarnia, -i, *ж.* гли́нница.

Gliniasty, гли́нистый.

Glinka, -i, *ж.* бо́люсъ, жи́рная гли́на, печа́тная гли́на;—**ciesielska**, вапъ, кра́сная земля́, кра́сный мѣ́лъ *или* каранда́шъ.

Glinki, -nek, *мн.* глинико́пня, гли́нница, гли́нище.

Glinny, **Glijowaty**, *см.* **Gliniasty**.

Glista, -y, *ж.* глиста́. **Glista tasiemkowa**, **serdeczna**, пло́ская, ле́нточная глиста́; — **ziemna**, дождево́й червь, земляно́й червь.

Glistnik, -a, *м.* *Ант.* цытва́рное сѣ́мя. *См.* **Cytwar**.

Glistomorny, *Мед.* глистого́нный.

Glit, *см.* **Glut**.

Glob, -u, *м.* шаръ, земно́й шаръ, гло́бусъ.

Głobić, сжать, сжима́ть, дави́ть, тѣсни́ть.

Głód, -odu, *м.* го́лодъ.

Głodek, -dka, *м.* *Бот.* сухоре́брица.

Głodnie, **Głodno**, го́лодно.

Głodnieć, голода́ть.

Głodny, голо́дный.

Głodzić (**kogo**), мори́ть го́лодомъ, заставля́ть голода́ть.

Głóg, -ogu, *м.* *Бот.* боя́рышникъ (*деревцо*), шипо́вникъ, я́года шипо́вника. *См.* **Cierń**.

Głogotać, клокота́ть

Głogowiec, -wca, *м.* дневна́я ба́бочка, мотылёкъ.

Głogowy, шипко́вый.

Głon, **Glan**, -u, **Gleń**, -nia, *м.* (*уменьш.* **Glonek**, -nka), гли́нистая земля́, сугли́нокъ.

Głonówka, -i, *ж.* *Зоол.* воляно́й научо́къ

Głos, -u, *м.* гóлосъ, гласъ; || гóлосъ, совѣтъ; || * гóлосъ, мнѣніе. **Prosić o głos**, трéбовать слóва, трéбовать быть выслушаннымъ. **Podnieść, opuścić głos**, поднять, понúзить тонъ. **Puścić głos**, распустúть слухъ, молвý.

Głosek, -sku, *м.* голосóкъ.

Głosić, разглашáть, провозглашáть.

Głosiciel, -a, *м.* глашáтый, возглашáтель, провозвѣстникъ, вѣстовщúкъ, вѣстникъ.

Głosicielka, -i, *ж.* возвѣстúтельница, провозвѣстница, вѣстовщúца, вѣстница.

Głosisty, голосúстый; || звýчный, грóмкій.

Głoska, -i, *ж.* бýква, лúтера.

Głośliwy, звóнкій, грóмкій; || шýмный.

Głośnia, -i, *ж. Анат.* гортáнное отвéрстіе.

Głośno, грóмко, звýчно, звóнко; || внятно, явственно, вслухъ; || явно, громогláсно. **Głośno czytać**, читáть вслухъ, грóмко. **Głośno się śmiać**, грóмко смѣяться. **Głośno co wyznawać**, явно, открытo въ чёмъ сознавáться. **Oświadczyć się głośno za kim**, выскáзываться за кого, принимáть чью сторóну, объявлять себя на чьéй сторонѣ.

Głośność, -ści, *ж.* грóмкость, звýчность; || извѣстность, глáсность, знаменúтость; || явность. **Zyskać głośność**, пріобрѣсти знаменúтость, сдѣлаться знаменúтымъ. **Głośność zdarzenia**, общеизвѣстность происшéствія.

Głośny, грóмкій, звóнкій, звýчный, зычный; || внятный, явственный; || явный; || громогláсный; || знаменúтый, общеизвѣстный. **Głośna licytacja**, изýстные торги.

Głosować, подавáть гóлосъ, подавáть мнѣніе, голосовáть, вотúровать, постановлять, опредѣлять, рѣшáть. **Głosować za kim, przeciw komu**, подавáть гóлосъ за кого, прóтивъ кого.

Głosowanie, -a, *ср.* подавáніе, подáча гóлоса, балотúрованіе, балотúровка. **Wezwać do głosowania** (nad czém), дать **co pod głosowanie**, предложúть балотúровку.

Głosowy, голосовóй.

Głosujący, подающій гóлосъ (*при выборахъ*).

Glot, *см.* **Glut.**

Głowa, -y, *ж.* **голова́**; || **глава́**, начáльникъ; || вершúна, верхýшка. **Spaść głową na dół**, упáсть головóю внизъ. **Trupia głowa**, чéреп мертвецá. **O to mię głowa nie boli**, объ этомъ я не забóчусь. * **Mieć dobrze w głowie**, быть умнымъ.* **Ma dobrze w głowie**, у него хорошó головá устрóена, онъ умёнъ. **Sąd o głowie**, уголóвный процéсъ. **Na głowę nieprzyjaciela pobić**, разбúть непріятеля нá голову. **Przegrali na głowę, oni разбúты** нá голову. **Skoczył do głowy po rozum**, схватúлся за ум... **Moja w tém głowa**, это уже моя забóта, это уже моё дéло. **Nic nie może powiedzieć z głowy**, онъ ничегó не мóжет... **znawáć** самъ отъ себя. *Посл.* **Mądrej głowie dość na słowie**, умному свúсни... **умный смыслить. Podatek od głowy**, по... **голóвная пóдать. Głowa za głowę**, жúзнь безъ придáчи, ухо нá ухо. *Арготн.* **Głowa słupa**, капитéль. **Głowa makowa**, мáковая голóвка, мáковка. **Głowa od szpilki**, ... лáвочная голóвка. *Горн.* **Głowa, przy młota**, затылокъ, передъ молотовúцы. **Głowa kościoła**, главá цéркви. **Cesarz jest głową państwa**, императóръ глава государства. **Był głową tego przedsięwzięcia**, онъ былъ распорядúтелемъ этого предпріятія. **Długo Wenecja była głową handlu i bogactw**, Венéція дóлго была цéнтромъ торгóвли и богáтствъ. **Położyć co w głowy**, положúть что пóдъ голову. **Usiadłem w głowach jego**, я сѣлъ у его изголóвья. **Podług ilości głów**, поголóвно.

Głowacieć, кочáпиться (*о капустѣ*).

Głowacz, -a, *м. Зоол.* головáчъ, бычóкъ (*рыба*); || водянáя я́щерица; || большáя щýка, *см.* **Ćwik.** *Бот.* **Głowacze, Głowacki**, *мн.* матéрка, мáтка.

Głowaczasty, голóвчатый, кочáнный.

Głowczyna, Głowczyzna, -y, *ж.* ... дéнежный штрáфъ, котóрый въ дрéвности платúла пóльская шляхта за уб... ство крестьянина; || уголóвщина.

Głoweczka, -i, *ж.* голóвка, голóвушка.

Głowi, головнóй.

Głowiasty, голóвчатый, кочáнный.

Głowienka, -i, *ж.* мáленькій клинóк... шпáги; || ружéйный ствóликъ; || голóвёшка; || *Бот.* **Głowienki**, *мн.* горлянка, черёмха.

Głowina, -y, *ж.* бѣдная, несчáстная голова.

Głowisty, головáстый, голóвчатый.

Głowizna, -y, *ж.* головá, башкá. **Pusta głowizna**, пустáя башкá; || свúная головá; || головúзна (*рыбы*); || *Анат.* лодыга.

Główka, -i, *ж.* голóвка. **Ładna główka, хорóшенькая голóвка**; || **Główka kapusty**, голóвка капýсты; || *Анат.* плёшка, голóвка; || *Бот.* корóбочка; || **Główka świętego Jana**, бѣлцы (*растéніе*); || **Główki kokosze**, *мн.* слáдкая дáтлина.

Główkorodny, *Бот.* луковиценосный.

Główkowaty, *Бот.* луковицевúдный.

Głowkowy, *Бот.* лýковичный, голóвчатый.

Głownia, -i, *ж.* голóвня, головёшка. **Głownią a mieczem kraj pustoszyć**, огнёмъ и мечёмъ опустошáть край; || стéржень (*у столóвой*); **клинóкъ** (*шпаги*), лéзвіе (*ножá*); || дýло, стволъ (*у ружья*).

Głównie, глáвнымъ óбразомъ, главнéйше, особлúво, прéжде-всегó. **Głównodowodzący**, главнокомáндующій.

Głównozarządzający, -ego, *м.* **главноуправля́ющій.**

Główny, гла́вный, основно́й. **Główne miasto.** гла́вный го́родъ, столи́ца. *Mys.* **Ton główny,** основно́й тонъ. *Устар.* **Główna miara,** ука́зная ме́ра.

Gloza, -y, *ж.* **толкова́ніе, изъясне́ніе. Gloza marginesowa,** вы́носка *или* **замѣ́тка** на поля́хъ (*книги, рукописи*).

Glozna, -y, *ж. Анат.* **лодыга.**

Glucyn, Beryl, -u, *м. Хим.* **гли́цій** (*мета́лл*).

Głuchnąć, глохнуть.

Głucho, глу́хо, неявственно.

Głuchoniemy, глухонѣмо́й.

Głuchość, -ści, Głuchota, -y, *ж.* **глухота́.**

Głuchowaty, глухова́тый.

Głuchy, глухо́й.

Gluka ć, ворчать, бурча́ть. Gluka mu w brzuchu, у него́ бурчи́тъ въ животѣ.

Glukanie, -a, *ср.* бурча́ніе, ворча́ніе.

Głupawo, Głupowato, глупова́то.

Głupawość, Głupowatość, -ści, *ж.* **глупова́тость, дура́чество.**

Głupawy, Głupowaty, глупова́тый, дура́цкій.

Głupek, -pka, *м.* **дурачёкъ.**

Głupi, глу́пый. Głupi jak bót, глупъ какъ про́бка. **Nie głupim!** не тако́й я дура́къ!

Głupiec, -pca, *м,* глупе́цъ.

Głupieć, глупе́ть, станови́ться глу́пымъ.

Głupio, глу́по.

Głupiuchno, Głupiutko, Głupiusieńko, Głupiuteńko, соверше́нно глу́по, чрезвыча́йно глу́по.

Głupiuchny, Głupiutki, Głupiusieńki, Głupiuteńki, глупёхонькій, соверше́нно глу́пый.

Głupka, -i, *ж.* **ду́рочка.**

Głupość, -ści, *ж. су.* **Głupstwo.**

Głupowaciеć, глупе́ть, дуре́ть.

Głupowatość, -ści, *ж.* **Głupowaty,** *см.* **Głupawość, Głupawy.**

Głupstwo, -a, *ср.* **глу́пость, дура́чество.**

Głuptak, -a, *м.* **родъ пеликана** (*птица*).

Głuptas, -a, *м.* **олухъ, болва́нъ.**

Głuptawość, -ści, *ж.* **Głupawość.**

Głuptawy, *см.* **Głupawy.**

Głuszec, -szca, *м.* **глуха́рь, глухо́й те́теревъ** (*птица*).

Głuszeć, *см.* **Głuchnąć.**

Głuszyć, заглуша́ть.

lut, -a, *м.* **ружейный заря́дъ; || возгря́, сопля́; || сапъ** (*у ло́шади*).

Gluzować, *Устар.* **изгла́живать, изгла́дить,** *см.* **Wygluzować.**

Gmach, -u, *м.* **зда́ніе, строе́ніе; || грома́да.**

Gmaszysty, огро́мный, грома́дный.

Gmatwać, запу́тывать; || смущать, приводи́ть въ замѣша́тельство, сбива́ть съ то́лку (*кого*). *см.* **Plątać.**

Gmatwanina, -y, *ж.* **пу́таница, запу́танность,** замѣша́тельство.

Gmérać, Gmyrać, ры́ться, копа́ться, ша́рить; || разъи́скивать, лома́ть надъ чѣмъ го́лову, находи́ть въ чёмъ либо то́нкости. **Gmérać w książkach,** ры́ться, копа́ться въ кни́гахъ. **Gmérać w języku,** разбира́ть то́нкости языка́. **Gmérać w tajemnicach bożych,** вника́ть въ божественныя та́йны.

Gméracz, -a, *м.* **изыска́тель, изсле́дователь.**

Gméranie, -a, *ср.* **изыска́ніе, изсле́дованіе.**

Gméranina, -y, *ж.* **копотли́вость, ме́лочность.**

Gmin, -u, *м.* **наро́дъ; || просто́й наро́дъ, чернь; || * толпа́, мно́жество.**

Gmina, -y, *ж.* **о́бщина, о́бщество, міръ; * гми́на; || се́льское о́бщество, се́льскій міръ; || во́лость. Wójt gminy,** гми́нный во́йтъ.

Gminnie, простонаро́дно; || по́шло, пло́ско.

Gminność, -ści, *ж.* **простота́, по́шлость, ни́зость, пло́скость. Gminność wysłowienia,** по́шлое, площадно́е выраже́ніе.

Gminny, -ego, *м.* (*въ древней Польшѣ*), **представи́тель горожа́нъ.**

Gminny, наро́дный, простонаро́дный; || о́бщинный, обще́ственный, се́льскій; || гми́нный, волостно́й. **Sąd gminny,** гми́нный, волостно́й судъ.

Gminowładnie, демократи́чески.

Gminowładny, демократи́ческій.

Gminowładzca, -y, *м.* **демаго́гъ, возмути́тель; || предводи́тель наро́дной па́ртіи.**

Gminowładztwo, -a, *ср.* **демокра́тія, наро́дное правле́ніе.**

Gnać, гнать, выгоня́ть.

Gnat, -a, *м.* (*Уменьш.* **Gnacik, Gnatek**), **го́лая, изсо́хшая кость. Sterczą mu kości,** онъ такъ **исхуда́лъ,** что у него́ торча́тъ ко́сти.

Gnębić, угнета́ть, пресле́довать, притѣсня́ть.

Gnera, -y, *м.* **скря́га.**

Gniadosz, -a, *м.* **гнѣдко́, гнѣда́я ло́шадь.**

Gniady, гнѣдо́й.

Gniazdeczko, -a, *ср.* **гнѣздышко.**

Gniazdo, -a, *ср.* **гнѣздо́; || высѣдъ; || родъ, порода, отро́дье, семья́, семе́йство; || скопище, разса́дникъ; || ло́говище, ло́гово, берло́га; || гнѣзди́лище. Gniazdo sobie słać,** вить гнѣздо́. **Gniazdo orła,** орли́ное гнѣздо́. **Pies dobrego gniazda,** соба́ка хоро́шей поро́ды. **Wziął żonę z dobrego gniazda,** взялъ жену́ изъ хоро́шаго семе́йства. **Z królewskiego jest gniazda,** онъ изъ королевскаго до́ма, ро́да. *Посл.* **dobrego gniazda dobre plemię,** я́блочко отъ я́блонки *или* отъ де́рева не далёко откати́тся. **Całe gniazdo licha warto,** цѣлое пле́мя никуда́ не годи́тся, ни къ чо́рту не годи́тся. **Całego tego gniazda nienawidzę,** ненави́жу всё э́то **отро́дье.**

Ateny były gniazdem nauk i sztuk, Аѳины были разсадникомъ наукъ и искусствъ. Gniazdo niedźwiedzi, медвѣжья берлога. Gniazdo wężów, гнѣздилище змѣй. *Бот.* Gniazdo koralowe, *см.* Glistnik morski.

Gniazdosz-a, Gniazdowiec, -wca, *м.* гнѣздарь (*въ соколиномъ гнѣздѣ*); || * домосѣдъ.

Gniazdowy, гнѣздовой; || родной, родимый.

Gnić, гнить.

Gnicie, -a, *ср.* гніеніе.

Gnida, -y, *ж.* гнида.

Gnidosz, -a, *м. Бот.* вшивая трава, вшивица, шелудивникъ.

Gnidowy, Gnidzisty, гнидный.

Gniecenie, -a, *ср.* щемленіе, давленіе; || *Горн.* прессованіе.

Gnieść, гнести, выжимать, жать, давить, тѣснить, мѣсить. Gnieść cytrynę, выжимать лимонъ. Trzewik mię gniecie, башмакъ жметъ мнѣ ногу. Gnieść ciasto, мѣсить тѣсто. Ciężki go smutek gniecie, его гнететъ тяжкое горе. Gnieść karki nieprzyjaciół, тѣснить непріятелей, преслѣдовать непріятелей по пятамъ. || Gnieść się, жаться, прижиматься, тѣсниться. Gnieść się z czém, долго возиться съ чѣмъ. Już rok jak się gniecie z tém dziełem, ужъ годъ какъ онъ возится съ этимъ дѣломъ.

Gniew, -u, *м.* гнѣвъ, сердце, ярость. Powiédział to, zrobił to w gniewie, онъ это сказалъ, сдѣлалъ въ гнѣвѣ, въ сердцахъ. Mieć gniew do kogo, na kogo, сердиться на кого, гнѣваться. Gniew w sercu warzyć, питать злобу на кого.

Gniewać, гнѣвить, сердить, раздражать. || Gniewać się, гнѣваться, сердиться. Gniewać się o co, сердиться за что. Gniewać się na kogo, сердиться на кого. Gniewać się z kim, быть съ кѣмъ въ ссорѣ, ссориться.

Gniewanie, -a, *ср.* возбужденіе гнѣва. Gniewanie się, гнѣвъ, ссора.

Gniewliwie, *Пар.* гнѣвливо, въ сердцахъ.

Gniewliwość, -ści, *ж.* склонность къ гнѣву, запальчивость, раздражительность.

Gniewliwy, сердитый, гнѣвливый, запальчивый, вспыльчивый, раздражительный.

Gniewno, гнѣвно, сердито. Gniewno mi (jest), мнѣ досадно. Gniewno mi było porzucić go, мнѣ было досадно оставить его.

Gniewność, -ści, *ж.* гнѣвливость, вспыльчивость.

Gniewny, гнѣвный, сердитый.

Gniewosz, -a, *м.* раздражительный, вспыльчивый человѣкъ.

Gnieżdżenie się, -nia się, *ср.* высиживаніе птенцовъ, сидѣніе на яицахъ.

Gnieździć, питать, таить. Gnieździć nienawiść w sercu, питать нѣнависть въ сердцѣ. || Gnieździć się, гнѣздиться, вить гнѣздо; || вселяться (*во что*), забраться (*куда*).

Gnieździsty, напольненный гнѣздами.

Gnilec, -lca, *м. Мед.* цынга, цынготная болѣзнь, скорбутъ, *см.* Szkorbut.

Gnilizna, -y, *ж. см.* Zgnilizna.

Gniłka, -i, *ж.* гнилушка, гнилуха.

Gnilny, гниловатый.

Gniłość, -ści, *ж.* гніеніе, гнилость.

Gniły, *см.* Zgniły.

Gniotek, -tka, *м.* Gniotka, -i, *ж.* лепёшка съ макомъ и мёдомъ; || медлитель, *м.*, -ница, *ж.* копотунъ, копунъ, *м.* -унья; *ж.* || Gniotka, натуга (Silenie się).

Gnoić, гноить; || унавоживать.

Gnoisty, гноистый, навозный.

Gnój, -oju, *м.* гной; || навозъ, навёмъ, удобреніе; || куча навозу, соръ, дрянь, грязь; || Gnój uszny, сѣра въ ушахъ. Gnój oczny, главной гной, *см.* Ropa.

Gnojkostwo, -a, *ср.* неряшество, неопрятность.

Gnojnica, -y, *ж.* помойная яма, помойникъ, помойница; || *Бот.* земляное масло, возгряца, дрожалка.

Gnojnik, -a, *м.* прокаженный; || навозная куча; || поганка, навозный грибъ.

Gnojny, гнойный, гноистый, навозный. Gnojne nosidło, навозныя носилки. Gnojny wóz, навозная телѣга. Gnojne widły, навозныя вилы. Gnojna woda, навозная жижа, тукъ, навёмъ, *см.* Gnojówka.

Gnojowisko, -a, *ср.* навозная куча, навозная яма.

Gnojówka, -i, *ж. см.* Gnojny; || Gnojówki, -wek, *мн.* боковыя доски у навозной телѣги.

Gnojownik, -a, *м.* возчикъ навоза, навозникъ.

Gnojowy, навозный.

Gnojstwo, -a, *ср. см.* Gnojkostwo.

Gnus, -a, *м.* лѣнивецъ, трусъ, тунеядецъ.

Gnuśliwie, *см.* Gnuśnie.

Gnuśliwość, -ści, *ж.* лѣность, тунеядство.

Gnuśliwy, лѣнивый, неповоротливый, вялый.

Gnuśnie, вяло, лѣниво; || трусливо, подло, нивко.

Gnuśnieć, лѣниться, бездѣльничать, скучать.

Gnuśnik, -a, *м.* лѣнтяй, бездѣльникъ.

Gnuśno, Gnuśnie, лѣниво, праздно. Żyć gnuśnie, вести праздную, лѣнивую жизнь.

Gnuśność, -ści, *ж.* лѣность, лѣнь, праздность, шалберство.

Gnuśny, лѣнивый, праздный; || низкій, подлый.

Gnyp, -a, *м. Сапож.* рѣзакъ, кривой ножъ.

Gocki, готическій; || старинный. Pismo gockie, готическій шрифтъ; || *Архит.* готическій родъ.

Godło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || зна́мение; || предзнаменова́ніе; || эмбле́ма, си́волъ; || атрибу́тъ, при́знакъ; || деви́зъ, кра́ткое изрече́ніе; || люби́мая поговóрка.

Godnie, Godno, достóйно, достодóлжно.

Godność, -ści, *ж.* достóинство, вели́чіе; || ва́жность; || санъ, вы́сшая до́лжность; || фами́лія, про́звище. **Mówić z godnością**, говори́ть съ достóинствомъ, **Wysokie godności piastować**, исполня́ть занима́ть вы́сшія до́лжности. **Jak godność Pańska?** съ кѣмъ имѣю честь говори́ть? **Jak się Pan nazywasz?** какъ ва́ша фами́лія, какъ вы называ́етесь?

Godnostka, -i, *ж.* мелова́жная заслу́га, мелова́жное досто́инство; || посре́дственность.

Godny, досто́йный; || че́стный, **błagoródny**; || досто́йный уваже́нія.

Godowanie, -a, *ср.* пирова́ніе, пи́ршество; || по́дчиваніе, угощéніе.

Godować, пирова́ть, бра́жничать; || по́дчивать, угоща́ть.

Godownik, -a, *м.* хлѣбосо́лъ; || задаю́щій пиръ; || гость, собесѣ́дникъ, собутыльникъ.

Godowny, Godowy, пи́ршественный, бра́чный, сва́дебный.

Gody, -ów, *мн.* пиръ, сва́дебный пиръ, пра́вднество, Рождéственскій пра́здникъ. **Gody wyprawiać**, справля́ть сва́дьбу. *Посл.* **Dziś gody, jutro głody**, сего́-дня пиру́шка, за́втра голоду́шка

Godzenie, -nia, *ср.* снаро́вка, прицѣ́ливаніе; || нанима́ніе (*слу́ги*); || угово́ръ.

Godzić, соглаша́ть, примиря́ть; **godzić kogo z kim**, нанима́ть (*слу́гу*); договáриваться, услóвливаться съ кѣмъ. **Godzić strony**, мири́ть, соглаша́ть сто́роны. **Godzić kogo czém**, уда́рить кого́ чѣмъ. **Godzić na kogo**, замáхиваться. **Godzić na co**, мѣ́тить во что́, стреми́ться къ чему́, замышля́ть. **Godzić się z kim**, договáриваться, услóвливаться; || соглаша́ться, мири́ться. **Dzieci kłócą się i godzą dziesięć razy na dzień**, дѣ́ти ссóрятся и дéсять разъ въ день мирятся. **Godzić się czemu, do czego**, годи́ться, быть го́дными. **Nie godzi się do wojny**, онъ не годи́тся на войну́.

Godziciel, -a, *м*, примири́тель.

Godzicielka, -i, *ж.* примири́тельница.

Goíry, -ów, *мн.* **wáfli**, *см.* **Andrót**.

Gogołka, -i, *ж.* **závязь** плода́, зароды́шъ, голóвка.

Goić, заживля́ть (*ра́ну*) излéчивать. **Goić się**, заживáть, затя́гиваться. **Rana się goi**, ра́на заживáетъ, затя́гивается.

Gojenie, -a, **Gojenie się**, *ср.* лечéніе, излеченіе.

Goisty, заживля́емый.

Gołąb', -ębia, *м.* го́лубь;—**czubaty**, **хохлáтый** го́лубь, **козы́рный** го́лубь,—**garłacz**, вобáстый го́лубь.

Gołąbek, -bka, *м.* голубóкъ; || *Бот.* **волну́ха, волжáнка** (*гриб*ъ).

Gołąbię, -cia, **Gołąbiątko**, -tka, *ср.* голубёнокъ, голубóчекъ.

Gołąbka, -i, **Gołębica**, -y, *ж.* **голу́бка, голуби́ца.**

Golanka, -i, *ж. см.* **Gogołka, Gałuszka.**

Golarnia, -ni, *ж.* цырýльня.

Golarski, цырýльничій.

Golarz, -a, *м.* цырýльникъ, **брадобрéй.**

Gołębi, голуби́ный.

Gołębiarz, -a, *м*, **голуба́тникъ, люби́тель** голубéй.

Gołębiarka, -i, *ж.* голуба́тница, занима́ющаяся разведéніемъ голубéй.

Gołębica, *см.* **Gołąbka.**

Gołębiczka, -i, *ж.* **молода́я голу́бка, са́мка** го́лубя.

Gołębiczy, голуби́ный.

Gołębię, -ęcia, *ср.* голубóкъ.

Gołębieniec, Gołębiniec, -ńca, Gołębnik, -a, *м.* голуба́тня.

Golec, -lca, *м.* голы́шъ, бѣдня́къ.

Golec, плѣши́вѣть, голѣ́ть, оголѣ́ть.

Gołek, -łka, *м. см.* **Golec.**

Goleń, -ni, *ж.* го́лень; || **Goleń złota, srebra**, слитóкъ зóлота, серебрá.

Golenie, -a, *ср.* бритьё.

Goleniec, -ńca, *м.* молокосóсъ.

Goleniowy, колѣ́нный. *Анат.* **Czaszka goleniowa, колѣ́нная** ча́шка.

Golf, -u, *м.* зали́въ, лима́нъ.

Gołgotać, кулдыка́ть (*объ индюкѣ*).

Goliacki, гига́нтскій, исполи́нскій.

Goliasz, Goliat, -a, *м.* **великáнъ, гига́нтъ**, исполи́нъ.

Golibroda, -y, *м.* **брадобрéй**, цырýльникъ.

Golić, брить бóроду; || стричь (*овецъ*); || * **тянýть, попива́ть** (*вино*). — **Golić się**, бри́ться.

Golizna, -y, *ж.* пустóе, незасѣ́янное мѣ́сто; || голь, нищета́, убóжество.

Gołka, Gółka, -i, *ж.* гóлое тѣ́ло, за́дняя часть гóлаго тѣла; || пшени́ца, имѣ́ющая колóсья безъ остéй; || **gołka, gułka muzyczna**, цѣ́лая нóта; || (*въ карт. игрѣ*) бубнóвая осмёрка.

Golnąć, уда́рить, **хвати́ть**, трéснуть кого́; || вы́пить одни́мъ рáзомъ, **хвати́ть.**

Goło, гóло, нагишóмъ. **Goło być**, быть гóлымъ. **Goło koło niego**, у него́ нѣ́тъ ни гроша́.

Gołobrody, безборóдный, обри́тый.

Gołocić, обнажáть, отнимáть, лиша́ть.

Gołogłów, -owa, -owe, плѣши́вый, лы́сый, плѣшáкъ, плѣши́вецъ; || *Зоол.* **вахня́** (*рыба*).

Gołogon, голохвóстый.

Gołolednia, ni, Gołoledź, -i, *ж* **гололéдица.**

Gołość, -ści, *ж.* голь, нагота́, нищета́.

Gołosłowny, голослóвный, бездоказáтельный.

Gołota, -y, *ж.* **голь, нищета́**; || **голя́къ, голы́шъ.**

Gołowąs, -a, **Gołowąsy**, *м.* **пемя́ющій** усóвъ; || молокосóсъ.

Goluchny, Golutki, Golusieńki, Goluteńki, голёхонькій.

Goły, го́лый; || босо́й; || откры́тый, обнажённый. **Z gołą głową,** съ непокры́той, обнажённой головою. **Pójść z kim na gołe łby,** схвати́ться съ кѣмъ въ рукопа́шный бой. **Gołe nogi,** босы́я но́ги. **Z gołemi rękami,** съ пусты́ми рука́ми. **Gołe pole,** чи́стое, незаро́сшее по́ле. **Gołe papier,** чи́стая, неисписанная бума́га. *Посл.* **Goły jak święty turecki,** голъ какъ соко́лъ.

Gołysz, -a, *м.* голы́шъ, голя́къ.

Gomółka, -i, *ж.* (*Уменьш.* **Gomółeczka, -i,** *ж.*), каты́шъ, катышёкъ изъ творо́жнаго сы́ра.

Gomoły, обо́рванный, обло́манный; || тупо́й. **Drzewo gomołe,** безли́ственное де́рево. **Kłos gomoły,** го́лый ко́лосъ, неости́стый.

Gomon, -u, *м.* гамъ, шумъ споръ.

Gomonić się, шуме́ть, брани́ться, ссо́риться.

Gomonny, неугомо́нный, блажно́й, вздо́рливый.

Gon, -u, *м.* го́нка, тра́вля, охо́та; || **Bobrowy gon,** бобро́вая нора́.

Gońba, -y, *ж.* *см.* **Gonitwa.**

Gońca, -y, *м.* гоне́цъ; || охо́тникъ; || гони́тель; || го́нчая соба́ка.

Gonciany, го́нтовый. **Dach gonciany,** кры́ша покры́тая го́нтомъ.

Gonciarz, -a, *м.* гонтовщи́къ.

Gończy, го́нчій, бѣговой; || карусе́льный. **Zbroja gończa,** карусе́льное *или* тупо́е ору́жіе. **Gończy pies,** го́нчая соба́ка, *см.* **Ogar.**

Gonić, гнать, гоня́ть, догоня́ть; || добива́ться, домога́ться, гна́ться, гоня́ться; || бѣжа́ть, бѣгать, торопи́ться, спѣши́ть; || преслѣ́довать. **Gonić kogo, za kim,** преслѣ́довать кого́, гоня́ться за кѣмъ. **Odjechał, goń go,** онъ уѣхалъ, догони́ его́. **Gonić nieprzyjaciela,** преслѣ́довать гнать непрія́теля. **Gonić zająca,** гна́ться за за́йцемъ. **Gonić za sławą,** гоня́ться за сла́вою, иска́ть сла́вы. **Wiatr gonić,** бить баклу́ши, грани́ть ка́мни. **Gonić kogo do czego,** понука́ть кого́ къ чему́. **Gonić na ostre,** спо́рить, состяза́ться. **Gonić na co,** стреми́ться къ чему́. **Gonić na swoję zgubę,** стреми́ться къ своёй поги́бели, иска́ть своёй поги́бели. **Resztą gonić, ostatkiem gonić,** употребля́ть после́днія сре́дства, добива́ть до оста́тка. **Gonić się z kim,** бѣгать съ кѣмъ взапуски, наперерывъ. **Gonić się za czém,** гоня́тся за чѣмъ, стреми́ться къ чему́.

Goniciel, -a, *м.* гони́тель, преслѣ́дователь.

Goniec, -ńca, *м.* гоне́цъ, ѣздово́й, верхово́й; || вѣстникъ, предвѣстникъ, предте́ча. **Gońce wiosny,** предвѣстники весны́.

Gonienie, -a, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Goniony, преслѣ́дуемый, гоня́емый. **Grać w gonionego,** бѣгать взапуски.

Gonitwa, -y, *ж.* ска́чка, бѣгъ; || риста́лище, по́прище. **Gonitwa na ostre,** бой на конья́хъ.

Gont, -a, *м.* гонтъ, гонти́на, драни́ца.

Gontal, -a, *м.* го́нтовый гвоздь.

Gontarz, -a, *м.* *см.* **Gonciarz.**

Gontowy, го́нтовый.

Góra, -y, *ж.* гора́; || верхъ; || черда́къ (*подъ кро́влею до́ма*). **Złote góry komu obiecywać,** сули́ть кому́ золоты́я го́ры. **Łańcuch gór, pasmo gór,** го́рный хребе́тъ. * **Spoglądać z góry na kogo,** смотре́ть на кого́ свысока́. **Akcje bardzo poszły w górę,** а́кціи подняли́сь о́чень высо́ко. **Patrzeć w górę,** смотре́ть вверхъ. **Napisz to u góry,** напиши́ э́то све́рху. **Odebrać rozkaz z góry,** получи́ть повеле́ніе свы́ше. **Iść w górę,** поднима́ться, возвыша́ться, итти́ впередъ. **Z góry na kogo wsiąść, powstać,** напа́сть, напусти́ться на кого́ свысока́, стро́го, суро́во. **Z górą mierzyć,** мѣрять съ изли́шкомъ, съ ве́рхомъ. **Trzysta rubli z górą,** три́ста рубле́й сли́шкомъ. **Ma lat pięćdziesiąt z górą,** ему́ сли́шкомъ **пятьдеся́ть лѣ́тъ,** свыше, бо́лѣе пятидеся́ти лѣ́тъ. **Górę brać, wziąć, mieć** (nad kim, nad czém), превыша́ть, превозмога́ть кого́, бра́ть, одержа́ть верхъ надъ кѣмъ, надъ чѣмъ. **Górą nasi!** на́ши взя́ли верхъ! на́ши побѣди́ли! побѣда за на́ми! **Zacząć rzecz z góry,** нача́ть разска́зъ свысока́. **Czytaj z góry,** чита́й сначала́. **Z góry zaliczyć,** заплати́ть впередъ. **Płacić z góry za rok,** плати́ть за́ годъ впередъ.

Gorąco, жа́рко; || горячо́, пы́лко, пла́менно, ре́вностно, усе́рдно. **Gorąco mi,** мнѣ жа́рко. **Gorąco mi w głowę,** у меня́ жаръ въ головѣ́, у меня́ гори́тъ голова́. **Gorąco kąpany,** пы́лкій, горя́чій, живо́й какъ ого́нь. **Gorąco chodzić za czém,** усе́рдно хлопота́ть о чёмъ. **Gorąco wziąć się do czego,** горячо́ взя́ться за что́. **Gorąco kochać,** пла́менно люби́ть. **Gorąco prosić kogo,** усе́рдно проси́ть кого́.

Gorąco, -a, *ср.* жаръ, зной.

Gorącokrwisty, имѣющій горя́чую кровь.

Gorącość, -ści, *ж.* жа́ръ, пы́лъ, зно́й; || горя́чность, пы́лкость. **Gorącość słońca,** со́лнечный жаръ. **Gorącość serca,** серде́чная теплота́. **Gorącość młodzieńcza,** ю́ношескій жаръ, ю́ношеская горя́чность, пы́лкость.

Gorący, горя́чій; || жа́ркій, зно́йный; || пы́лкій, пла́менный; || * настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный. **Dzień był bardzo gorący,** день бы́лъ о́чень жа́ркій. о́чень зно́йный. **Gorący piec,** горя́чая пе́чка. **Pić gorące, jeść gorące,** пи́ть горя́чее, ѣсть горя́чее. **Gorący koń,** горя́чая ло́шадь. **Charakter gorący,** пы́лкій хара́-

ктеръ. Gorące życzenie, пламенное желаніе. Gorąca miłość, пламенная любовь. Gorące napoje, горячіе напитки. Gorący interes, безотлагательное дѣло. Pas gorący, жаркій поясъ (земли). Złapać, zastać kogo na gorącym uczynku, захватить кого на самомъ преступленіи, на мѣстѣ преступленія.

Gorączka, -i, ж. лихорадка, горячка; || жаръ. Gorączka ciągła, продолжительная лихорадка. Żółciowa gorączka, жёлчная, воспалительная лихорадка. Zgniła gorączka, гнилая горячка. Gorączka trawiąca, изнурительная лихорадка. Gorączka trzydniowa, перемежающая лихорадка; || * Gorączka, człowiek gorący, горячка, горячій, вспыльчивый человѣкъ; || горячность, жаръ, вспыльчивость.

Gorączkowy, горячешный, лихорадочный.

Góral, -a, м. горецъ, горный, нагорный житель.

Góralka, -i, ж. горная, нагорная жительница.

Góralski, горный, нагорный. Po góralsku, по обычаю горныхъ жителей.

Gorczyca, -y, ж. Бот. горчичное сѣмя; || горчица.

Gorczycznik, -a, м. Бот. полевая горчица, дикая горчица, сурѣпица.

Gorczyczny, горчичный.

Goreć, см. Gorzec.

Gorejący, горючій, пылкій, пылающій, пламенный, пламенѣющій. Wyobraźnia gorejąca, пылкое, пламенное воображеніе. Głownia gorejąca, пылающая головня. Spojrzenia gorejące, пламенные взгляды. Serce gorejące miłosierdziem, сердце пламенѣющее милосердіемъ.

Gorgolić się, Gorlić się, сѣтовать, роптать, негодовать, бранить, журить.

Górka, -i, ж. горка, пригорокъ, бугорокъ, холмикъ.

Górkowatość, -ści, ж. гористость, холмистость.

Gorlić, напѣвать, пѣть въ полголоса; || дѣлать трели, пѣть съ трелями.

Gorliwie, усердно, ревностно, неутомимо, неусыпно.

Gorliwiec, -wca, м. поборникъ, ревнитель.

Gorliwość, -ści, ж. усердіе, ревность, рвѣніе, стараніе, заботливость. Gorliwość o dobro publiczne, заботливость о всеобщемъ благѣ. Gorliwość o wiarę, усердіе къ вѣрѣ.

Gorliwy, усердный, ревностный, старательный, заботливый.

Górnica, -y, ж. задняя часть, (телёнка, дикой козы).

Górnictwo, -a, ср. горное дѣло, горное искусство, горное производство; || рудокопня.

Górniczy, горный, горнозаводскій, рудокопный. Prawo górnicze, горный уставъ, горное право. Urzędnik górniczy, горнослужащій.

Górnik, -a, м. рудокопъ, горнорабочій.

Górno, Górnie, высоко, возвышенно, надуто, напыщенно. Górno o sobie trzymać, высоко о себѣ думать. Górnie mówić, pisać, напыщенно говорить, писать. To dla mnie za górno, это для меня слишкомъ высоко, возвышенно.

Górnolotny, Górolotny, выспренній, величественный, высокопарный, высоколетающій, парящій, возвышенный; || Orzeł górolotny, высоко парящій орёлъ. Umysł górnolotny, возвышенный духъ.

Górność, -ści, ж. возвышенность, выспренность, величественность; || надменность, гордость, высокомѣріе.

Górny, горный; || верхній; || высокій, возвышенный; || высокопарный, надутый. Mieszkańcy górni, горные жители. Górne piętro, верхній этажъ. Górny Szląsk, Верхняя Силезія. Górny sąd, высшій судъ. Górne myśli, возвышенныя мысли. Styl górny, высокопарный, надутый слогъ. Górne wyrażenie, надутое выраженіе. Lot górny, возвышенный полётъ. Pieczeń górna, см. Górnica.

Górotwór, -u, м. горная порода.

Górować, возноситься, возвышаться, подниматься. Банк. повышать (фонды); || одерживать верхъ, превосходить, господствовать; || Астрон. проходить черезъ меридіанъ; || Punkt górujący, высшая точка. Od północy dwie wyniosłości górują nad miastem, двѣ возвышенности съ сѣвера господствуютъ надъ городомъ.

Górowanie, -a, ср. возвышеніе, приподнятіе; || повышеніе (фондовъ); || возвышенность, высота; || Астрон. прохожденіе свѣтила черезъ меридіанъ, высота (экватора, полюса); || Фортиф. господствующая возвышенность.

Gors, -u, м. туловище, станъ; || корсажъ, талія; || грудь, шея (у женщинъ); || брыжейка, сдоръ (у быковъ, барановъ), см. Kryza.

Gorset, -u, м. корсетъ.

Gorsować się, обнажать, открывать грудь и плечи.

Gorszący, соблазнительный, неприличный.

Gorszeć, портиться, повреждаться, ухудшаться.

Gorszenie, -a, ср. порча, поврежденіе, развращеніе, ухудшеніе, см. Zgorszenie.

Gorszy (Сравн. ст. отъ Zły), худшій. To wino gorsze jeszcze od tamtego, это вино ещё хуже того. Gorszy strach, niż sama bieda, страхъ въ ожиданіи бѣды пуще самой бѣды. Kto przebiera, gorsze dostaje, кто много разбираетъ, тому худшее достаётся. Brzydka jest, a co gorsza zła, она безобразна, но что всего хуже —зла. Co najgorszego może wypaść, zdarzyć się, самое худое что можетъ случ-

чи́ться.... W najgorszym razie, на са́мый худо́й коне́цъ, по ме́ньшей ме́рѣ, въ кра́йнемъ слу́чаѣ.

Gorszyć, по́ртить, искажа́ть; || развраща́ть; || соблазня́ть, обольща́ть, приводи́ть въ собла́знъ; || оскорбля́ть, приводи́ть въ негодова́ніе. Gorszy mię taka mowa, така́я рѣчь приво́дитъ меня́ въ негодова́ніе. Gorszyć się, оскорбля́ться, приходи́ть въ негодова́ніе; || соблазня́ться.

Gorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, обольсти́тель, разврати́тель.

Gorycz, -y, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ; || огорче́ніе, го́ресть, прискорбіе; || язви́тельность. Mówię ci o tém z goryczą serca, я говорю́ тебѣ́ объ э́томъ съ серде́чной го́рестію. Goryczą zaprawiać czyje życie, причиня́ть кому́ огорче́ніе въ жи́зни.

Goryczka, -i, *ж. Бот.* горчи́нка. Goryczka czerwona, золототы́сячникъ. Goryczka krzyżowa, соко́лій переплётъ.

Gorycznik, -a, *м. Бот.* горчи́чникъ, свино́й хлѣбъ.

Gorzała, -y, *ж.* сиву́ха, вини́ще, проста́я во́дка. Gorzała z niego bucha, отъ него́ несётъ сиву́хою, такъ и рази́тъ сиву́хою, вини́щемъ.

Gorzałczany, во́дочный; || винокуре́нный. Gorzałczany pijak, го́рькій пья́ница.

Gorzałczysko, -a, *ср.* сиву́ха, водчо́нка, *см.* Gorzała.

Gorzałeczka, -i, *ж.* во́дочка.

Gorzałka, -i, *ж.* хлѣ́бное вино́, во́дка, *см.* Palanka, Wódka.

Gorzałkoś, -sia, *м.* пья́нчу́га.

Gorzalnia, *см.* Gorzelnia.

Gorzcéj, сравнит. ст. отъ Gorzko, *см.* э́то сло́во.

Gorzczyć, сдѣлать го́рькимъ.

Gorzeć, Goreć, горѣ́ть; || пыла́ть; || те́плиться. Budynek zgorzał, строе́ніе сгоре́ло. Widziano zdaleka gorejące okręty, и́здали ви́дны бы́ли пыла́ющіе корабли́. Przed tym obrazem ustawicznie lampa gore, пе́редъ э́тимъ о́бразомъ постоя́нно те́плится лампа́да. Goreć do kogo, пламенѣ́ть любо́вью къ кому́. Goreje żądzą chwały, онъ пла́менно стреми́тся къ сла́вѣ.

Gorzéj, ху́же. Gorzéj są z sobą niż kiedykolwiek, они́ въ бо́лѣе ху́дшихъ отноше́ніяхъ ме́жду собо́ю не́жели когда́-либо. Tém gorzéj, тѣ́мъ ху́же. Robić jak można najgorzéj, дѣ́лать какъ мо́жно ху́же. I tak nie najgorzéj, и такъ ещё не ху́до.

Gorzelina, -y, *ж.* Gorzelisko, -a, *ср.* пепели́ще, пожа́рище, погорѣ́лое мѣ́сто; || костёръ (stos drewny).

Gorzelnia, -ni, *ж.* винокурня, во́дочный, винокуре́нный заво́дъ; || винокуре́ніе; || Gorzelnia dystyllowań, перекуръ.

Gorzelnianу, во́дочный, винокуре́нный.

Gorzelnictwo, -a, *ср.* винокуре́ніе.

Gorzelnik, -a, *м.* винокуръ, винокуре́нный заво́дчикъ.

Gorzelny, винокуре́нный.

Gorzelny, -ego, *м.* винокуре́нный заво́дчикъ, распоряди́тель винокурни.

Gorzkawość, -ści, *ж.* горьковатость.

Gorzkawy, горьковатый.

Gorzki, го́рькій; || жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, прискорбный, го́рестный. Gorzkie żale, жа́лобы сѣтованія. Gorzkie wspomnienia, прискорбныя воспомина́нія. Gorzkie łzy, го́рькія слёзы.

Gorzkliwość, Gorzkliwy, *см.* Gorzkawość, Gorzkawy.

Gorzknąć, Gorzknieć, дѣ́латься го́рькимъ, горча́ть, го́рькнуть.

Gorzko, го́рько; || го́рестно, прискорбно; || тя́жко, тяжело́, тя́гостно, тру́дно. Gorzko co przyprawić, придать го́рький вкусъ чему́. Żalić się gorzko, го́рько жаловаться. Bardzo mi o nim gorzko wspominał, онъ упомина́лъ мнѣ о нёмъ съ го́речью, съ прискорбіемъ. Gorzko mi przyszło, тяжело́ мнѣ э́то доста́лось, съ большим трудо́мъ. Gorzko zapracowany grosz, съ трудо́мъ на́житыя дѣ́ньги.

Gorzkość, -ści, *ж.* го́речь, го́рькій вкусъ, || го́ресть, прискорбіе.

Gorzyknot, *Бот. см.* Knotnica.

Gorzykwiat, -u, *м. Бот.* стародубка, желтоцвѣтъ, за́янчій макъ.

Górzysko, -a, *ср.* больша́я гора́.

Górzysto, гори́сто.

Górzystość, -ści, *ж.* гори́стость, гори́стая мѣстность, гори́стая пове́рхность земли́; || цѣпь горъ.

Górzyzna, -y, *ж.* гори́стость, гори́стая страна́.

Gość, -ścia, *м.* гость; || посѣти́тель, прія́жій. Częstować gości, по́дчивать гостей. Wiele gości przybyło do naszego miasta, въ нашъ го́родъ прибы́ло множество посѣти́телей. Gość kobieta, го́стья.

Gościć, гости́ть, быть у кого́ въ гостя́хъ; || обита́ть, остана́вливаться, пребыва́ть. Gościć w czyjém sercu, обладать чьимъ се́рдцемъ.

Gościna, -y, *ж.* гощеніе, пребываніе въ гостя́хъ, визи́тъ. Ja tu jestem tylko w gościnie, я здѣсь то́лько въ гостя́хъ. Przyjąć kogo w gościnę, принима́ть, помѣща́ть у себя́ (*кого́*). Uczęszczać do kogo w gościnę, ча́сто посѣща́ть кого́. Stawać (gdzie) gościną, остана́вливаться (*гдѣ*), помѣща́ться. W gościnę jechać, ѣхать въ го́сти. Publiczna gościna, гости́ница, трактиръ.

Gościniec, -ńca, *м.* больша́я доро́га. Gościniec bity, проѣзжая доро́га; || гостине́цъ (podarunek z podróży).

Gościnne, -ego, *ср.* пла́та за посто́й въ гости́ницѣ.

Gościnnie, гостепріи́мно, радушно.

Gościnność, -ści, *ж.* гостепріи́мство, хлѣбосо́льство.

Gościnny, гостепріи́мный; || **гости́нный. Gościnny pokój,** гости́нная ко́мната, гости́ная. **Stół gościnny,** о́бщій столъ. **Człowiek bardzo gościnny,** человѣкъ о́чень гостепріи́мный.

Gospoda, -y, *ж.* **госте́ница,** постоя́лый дворъ, трактиръ; || **помѣще́ніе, жили́ще. Być, stać gospodą u kogo,** занима́ть у кого́ кварти́ру, **помѣще́ніе; жить, стоя́ть** у кого́.

Gospodarczy, хозя́йственный, экономи́ческій; **бережли́вый,** распоряди́тельный.

Gospodarka, *см.* **Gospodarstwo.**

Gospodarnie, хозя́йственнымъ о́бразомъ, экономи́чески; || **бережли́во.**

Gospodarność, -ści, *ж.* **бережли́вость,** домови́тость; || **экономія.**

Gospodarny, бережли́вый, эконо́мный.

Gospodarować, хозя́йничать, занима́ться хозя́йствомъ.

Gospodarowanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*земли́*), хозя́йство, домово́дство, завѣ́дываніе хозя́йствомъ.

Gospodarski, хозя́йскій; || **хозя́йственный, экономи́ческій. Gospodarskie zdrowie!** за здоро́вье хозя́ина! **Gospodarska córka,** хозя́йская дочь. **Księgi gospodarskie,** расхо́дныя кни́ги. **Nauka gospodarska,** нау́ка о хозя́йствѣ. **Gospodarskie sprzęty,** дома́шняя у́тварь, посу́да. **Zatrudnienia gospodarskie,** хозя́йственныя заня́тія, заня́тія по хозя́йству. **Po gospodarsku,** хозя́йственно, бережли́во, эконо́мно.

Gospodarstwo, -a, *ср.* хозя́йство, домово́дство; || эконо́мія. **Gospodarstwo domowe,** дома́шнее хозя́йство. **Gospodarstwo wiejskie,** се́льское хозя́йство. **Zdać na kogo gospodarstwo,** поручи́ть кому́ хозя́йство. **Gospodarstwo prowadzić,** вести́ хозя́йство, управля́ть хозя́йствомъ.

Gospodarz, -a, *м.* хозя́инъ; || эконо́мъ.

Gospodarzyć, *см.* **Gospodarować.**

Gospodka, -i, *ж.* небольша́я гости́ница, небольшо́й постоя́лый дворъ.

Gospodny, принадлежа́щій къ госте́ницѣ, къ постоя́лому двору́.

Gospodyni, -ni, *ж.* хозя́йка; || **эконо́мка,** ключница.

Gosposia, -i, *ж. Умен.* хозя́юшка.

Gotard, Gotart, -a, *м.* собств. и́мя *Готта́рдъ. Послов.* **Znalazła Marta swego Gotarta,** рыба́къ рыбака́ ви́дитъ издалека́.

Gotczyzna, -y, *ж. Архит.* готи́ческій родъ, готи́ческій стиль; || готи́ческое письмо́.

Gotów, *см.* **Gotowy.**

Gotować, приготовля́ть, гото́вить; || **стря́пать** (*кушанье*), **варить, гото́вить. Przygotuj wszystko co trzeba do drogi,** пригото́вь всё что́ ну́жно въ доро́гу. **Ten kucharz dobrze gotuje,** э́тотъ по́варъ хорошо́ гото́витъ, стря́паетъ. **Gotować kogo na śmierć,** пригото́вить кого́ къ сме́рти, нау́тствовать къ сме́рти. || **Gotować się, приготовля́ться, гото́виться;** || **кипѣ́ть. Gotuje się we mnie, kiedy coś podobnego słyszę,** всё кипи́тъ во мнѣ, когда́ я что-нибу́дь подо́бное слы́шу, я не могу́ равноду́шно слы́шать ничего́ подо́бнаго.

Gotowalnia, -ni, *ж.* **туале́тъ, убо́рный сто́ликъ.**

Gotowalniany, туале́тный, убо́рный.

Gotowanie, -a, *ср.* **приготовле́ніе;** || **стря́панье, стряпня́, варе́ніе;** || **кипяче́ніе.**

Gotowiuchny, Gotowiuteńki, соверше́нно гото́вый.

Gotowizna, -y, *ж.* **запа́съ, загото́вка;** || **нали́чность, нали́чныя де́ньги. Mieć znaczną gotowiznę,** имѣ́ть значи́тельную су́мму въ нали́чности.

Gotówka, -i, *ж.* **нали́чныя, чи́стыя де́ньги, чистога́нъ. Zebrał znaczną gotówkę,** онъ собра́лъ значи́тельную су́му нали́чными де́ньгами, чистога́номъ.

Gotowo, гото́во. W pogotowiu, na pogotowiu, нали́цо, въ гото́вности.

Gotowość, -ści, *ж.* гото́вность.

Gotowy, Gotów, гото́вый, гото́въ. Obiad już gotowy, обѣ́дъ уже́ гото́въ. **Sprzedawać suknie gotowe,** продава́ть гото́вое пла́тье. **Gotów lada dzień przyjechać,** того́ и гляди́ онъ пріѣдетъ, его́ ну́жно ждать со дня́ на́ день.

Gotski, *см.* **Gocki.**

Gotycki, готи́ческій.

Gotyzm, *см.* **Gotczyzna.**

Góźdź, *см.* **Gwóźdź.**

Goździec, -dźca, *м. Мед.* **колту́нъ,** *см.* **Kołtun.**

Goździk, -a, *м. Бот.* **гвозди́ка;** || **гво́здикъ, гвоздо́къ, гвоздо́чекъ.**

Goździkowy, гвозди́чный. **Olejek goździkowy,** гвозди́чное ма́сло.

Gra, -y, *ж.* **игра́;** || **игра́** (*актёра и́ли актри́сы*), **исполне́ніе ро́ли, игра́ на како́мъ-либо музыка́льномъ инструме́нтѣ. Pokłócili się przy grze,** они́ поссо́рились во вре́мя игры́. **Dom gry,** иго́рный домъ. **Gra w karty,** ка́рточная игра́. **Gra hazardowa,** аза́ртная игра́; **gra w szachy,** ша́хматная игра́. **Wejść w grę, przyjść do gry,** войти́ въ ру́ку, заручи́ться ходомъ. **Gra tego aktora jest świetna,** игра́ э́того актёра превосхо́дна.

Grab, -u, *м. Бот.* **грабъ, граби́на, бѣ́лый букъ.**

Grabarka, -i, *ж.* **жена́ могильщика, гробокопа́теля, копа́льщика, копа́теля, землекопа;** || **земляна́я рабо́та.**

Grabarnia, -ni, *ж.* **склепъ** (*погребъ и́ли подва́лъ, въ кото́ромъ ста́вятся гробы́ съ тру́пами*).

Grabarski, землеко́пный, копа́льный. Robota grabarska, земляна́я рабо́та.

Grabarstwo, -a, *ср.* **раскопка земли́, копа́ніе земли́.**

Grabarz, -a, *м.* **моги́льщикъ, гробокопа́тель;** || **копа́тель, копа́льщикъ.**

Grabarzowa, -éj, *ж.* жена́ моги́льщика, попа́льщика земли́.

Grabia, *см.* Hrabia.

Grabiarka, -i, *ж.* гра́бельщица (загре ба́ющая се́но).

Grabić, грести́, сгреба́ть (*гра́блями*); || захвати́ть, присвои́ть, отня́ть. **Grabić siano**, сгреба́ть се́но. **Grabić ulice (w ogrodzie)**, разчища́ть алле́и (въ саду́). **Zagrabić czyję własność**, захвати́ть чью со́бственность, *см.* **Wydzierać, Przywłaszczać sobie.**

Grabiciel, -a, *м.* граби́тель, похити́тель, хи́щникъ, *см.* **Wydzierca.**

Grabie, -i, *мн.* гра́бли. **Grabie pełne siana**, по́лная гра́бля. **Robotnik z grabiami**, гра́бельщикъ; **robotnica z grabiami**, гра́бельщица.

Grabieć. костене́ть (*о па́льцахъ отъ хо́лода*).

Grabież -y, *ж.* грабёжъ, граби́тельство, расхище́ніе, захва́тъ (*имущества*).

Grabieżnik, -a, *м.* граби́тель.

Grabieżyć, разбо́йничать, занима́ться граби́тельствомъ, грабежо́мъ.

Grabina, *см.* Hrabina.

Grabisko, Grabiszcze, -a, *ср.* гра́бельная руко́ятка.

Grabki, -bek, *Умен. мн. ж.* гра́бельки.

Grabolić się, *см.* **Gramolić się.**

Grabołusk, -a, *м. Орнит.* дубоно́съ, щуръ, *см.* **Kles.**

Grabowy, гра́бовый, граби́нный, (*изъ гра́боваго де́рева*).

Grabski, Grabstwo, *см.* **Hrabski, Hrabstwo.**

Grać, Grywać, игра́ть, и́грывать. **Grać na pewną**, игра́ть навёрняка́. **Grać na kwitę**, игра́ть на квитъ, игра́ть съ тёмъ, что́бы поквита́ться. **Grywać o wielkie pieniądze**, игра́ть въ большу́ю игру́, на больши́я де́ньги. **Wody cały dzień grały**, водомёты би́ли весь день **W to mi graj!** Вотъ э́то хорошо́! Вотъ э́то мнѣ нра́вится! **Grać rolę**, игра́ть роль (*на сце́нѣ*). **Grać rolę pana**, разы́грывать роль большо́го ба́рина.

Graca, -y, *ж.* ки́рка, моты́ка, садо́вая лопа́тка; || *Агр.* бороздни́къ, подо́льникъ, подо́льная ки́рка. **Graca wapienna, mularska**, гребо́къ, мѣша́лка (*для и́звести*), весло́ для мѣша́нія и́звести въ твори́лѣ. **Graca kominiarska**, скребо́къ. **Graca dróciana**, чеса́лка. **Graca (drapaczka)** скребни́ца.

Gracisko, -a, *ср.* ста́рая ру́хлядь.

Gracja, -ji, *ж.* гра́ція, пре́лесть, прія́тность, милови́дность.

Gracjalny, жа́лованный, пожа́лованный.

Gracki, живо́й, весёлый, ре́звый. **Gracki chłopiec**, молодчи́на, молоде́цъ.

Gracko, ло́вко, иску́сно, прово́рно, хитро́. **Gracko się spisał**, ло́вко, сла́вно отличи́лся. **Gracko się wywinął**, онъ ло́вко вы́вернулся. **Gracko zażyć kogo**, ло́вко поддѣ́ть кого́, воспо́льзоваться кѣ́мъ.

Gracować, разчища́ть зе́млю, садъ, поло́ть, вска́пывать зе́млю.

Gracowanie, -a, *ср.* подчище́ніе скребко́мъ земли́. **Gracowanie wapna**, творе́ніе и́звести.

Gracownik, -a, *м.* подо́льщикъ, подчища́ющій подо́льною ки́ркою, бороздико́мъ.

Gractwo, -a, *ср.* картёжъ, страсть къ ка́рточной игрѣ́.

Gracz, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ; || **Gracz na instrumencie**, игра́ющій на како́мъ-либо инструме́нтѣ, музыка́нтъ.

Graczka, -i, *ж.* игрочи́ха, картёжница.

Grad, -u, *м.* градъ.

Gradacja, -ji, *ж.* постепе́нность, после́довательность, града́ція, перехо́дъ; |*Рит.* прираще́ніе.

Grądal, -a, *м.* пе́нтюхъ, остолопъ, деревёнщина, о́лухъ, мужи́къ.

Gradał, -u, *м. см.* **Graduał.**

Gradobić, -ci, *ж.* **Gradobicie**, -a, *ср.* градъ, градобо́й, градоби́тіе.

Gradobitny, па́дающій гра́домъ, гра́дный. **Gradobitna nawalność**, бу́ря съ гра́домъ.

Gradobity, вы́битый, поби́тый гра́домъ.

Gradonośny, гра́дный.

Gradorodny, причиня́ющій градъ.

Gradowaty, градообра́зный, похо́жій на градъ.

Gradowisko, -a, *ср.* по́ле вы́битое гра́домъ.

Gradowizna, -y, *ж.* хлѣбъ *или* плоды́ поби́тые гра́домъ.

Gradówka, -i, *ж.* градиро́ванная соль, *см.* **Warzonka.**

Gradowy, гра́дный. **Gradowa sól**, *см.* **Gradówka.**

Graduał, -u, *м.* окто́ихъ, обихо́дъ церко́внаго пѣ́нія.

Gradus, -a, *м.* гра́дусъ (*широты, долготы*); || дѣле́ніе *или* гра́дусъ (*баромѣ́тра, термомѣ́тра*); || ступе́нь (*лѣстницы, алтаря́*); || *Мед.* періо́дъ, сте́пень (*болѣзни*); || *Юрид. Устар.* инста́нція (*судебная*).

Gradzisty, напо́лненный гра́домъ.

Grafka, -i, *ж.* ука́зка (*дѣтская*); || гра́фель.

Grajcar, -a, *м.* **Grajcarek**, -rka, отвёртка; || што́поръ, про́бочникъ.

Grajek, -jka, *м.* скрипа́чъ, гудо́чникъ (*деревенскій*).

Gramatka, -i, *ж.* похлёбка изъ воды́ и тёртаго хлѣба, *или* изъ хлѣба, пи́ва и желтка́.

Grammatycki, грамматическій.

Grammatycznie, грамматически.

Grammatyczka, -i, *ж.* сокраще́нная, кра́ткая грамма́тика.

Grammatyczność, -ści, *ж.* грамматическая пра́вильность.

Grammatyczny, грамматическій.

Grammatyk, -a, *м.* грамма́тикъ.
Grammatyka, -i, *ж.* грамма́тика.
Gramolić, nagrabać, kowyrać. **Gramolić się (dokład)**, карабкаться, взлѣза́ть, вобра́ться; || **wи́ться** (*о растеніяхъ*).
Gramota, *см.* **Ramota.**
Gran, -a, *м.* гранъ (*вѣсъ*).
Gran, -u, **Grań**, -ni, *ж.* у́голъ, гранъ.
Granadjer, -a, *м.* гренадёръ.
Granadjerski, гренадёрскій.
Granat, -u, *м. Артил.* грана́та, ручна́я бо́мба; || *Бот.* грана́тъ, грана́товое, грана́тное я́блоко; || **си́ній цвѣтъ**; || *Минер.* грана́тъ, вени́са.
Granatek, -tka, *м. Бот* луговóй шалфе́й.
Granatnica, -y, *ж.* су́шка для грана́тъ.
Granatnik, -a, *м. Артил.* га́убица *или* единоро́гъ.
Granatowe, сѝняго цвѣта. Granatowo malować, вы́красить въ сѝній цвѣтъ, сѝнею кра́ской.
Granatowy, грана́товый, грана́тный; || сѝній (сѝняго цвѣта).
Grand, -a, *м.* грандъ (*въ Испа́ніи*), вельмо́жа, сановникъ, зна́тный человѣкъ.
Grandeca, -y, *ж.* вельмо́жество, зна́тность, знать, досто́инство гра́нда.
Grandesa, Grandessa, -y, *ж.* зна́тная да́ма.
Graniastka, -i, *ж. Зоол.* уса́тый голова́чъ (*рыба*).
Graniastość, -ści, *ж.* угрова́тость; || **грань.**
Graniastosłup, -a, *м.* при́зма.
Graniastosłupowy, призмати́ческій.
Graniasty, угрова́тый; || **грановѝтый**, гранёный.
Granica, -y, *ж.* грани́ца, преде́лъ, рубе́жъ.
Graniczenie, -a, *ср.* сопреде́льность (*двухъ странъ*).
Granicznik, -a, *м.* **погранѝчный жи́тель**, сосѣ́дъ; || **присѝжный межевщи́къ**; || **межево́й столбъ, погранѝчный столбъ**; || *Бот.* ле́точница, медуни́ца.
Graniczny, погранѝчный, сопреде́льный; || **межево́й. Proces graniczny**, межево́й споръ.
Graniczyć, грани́чить.
Gra|e, -a, *ср.* игра́, **спо́собъ и́гры.**
Granisty, *см.* **Graniasty.**
Granit, -u, *м.* грани́тъ.
Granitowy, грани́тный.
Granulka, -i, *ж. Охот.* **дробь.**
Granowitość, Granowity, *см.* **Graniastość, Graniasty.**
Grasować, свирѣ́пствовать; || **господ́ствовать.**
Grat, -u, *м.* дома́шняя ру́хлядь, пожи́тки. **Stare graty**, ве́тошь, старьё, ста́рыя, нето́дныя ве́щи.
Gratka, -i, *ж.* пожи́ва, вы́года, при́быль, бары́шъ; || пода́рочекъ; || вы́годное дѣ́льце.
Gratyfikacja, -ji, *ж.* награ́да, вознагражде́ніе.
Gratyfikować, награжда́ть, вознагражда́ть.

Gratys, Gratis, да́ромъ, безде́нежно, безпла́тно, безмѐздно.
Gratysowy, даровóй, безпла́тный, безмѐздный.
Grawać, *см.* **Grywać.**
Grąz, Grąż, -ężu, *м.* ду́жа, **топь, трясѝна**, *см.* **Fusy, Grązel.**
Grązel, -zli, *ж.* **Grędzidło**, -a, *ср.* **грузи́лы** *мн.* (*у не́вода*).
Grąznąć, Grzęznąć, погружа́ться, гря́знуть, гру́знуть.
Grdać, мани́ть перепело́въ.
Grdanie, -a, *ср.* вава́канье перепело́въ
Grecyzm, *см.* **Hellenizm.**
Greczyzna, -y, *ж.* гре́ческій язы́къ.
Grędzidło, -a, *ср. см.* **Grązel.**
Gregorjanek, -nka, *м.* шко́льникъ; || **незна́ющій ни аза́ въ глаза́.**
Gregorjański, григоріа́нскій (*о нѣніи, календарѣ*).
Grempla, Grępla, -i, *ж.* **чеса́лка**, ворси́льня, дра́чка.
Gremplarka, Grępiarka, -i, *ж.* чеса́льница.
Gremplarnia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplarz, Grępiarz, -a, *м.* чеса́льщикъ.
Gremplować, Grępłować, чеса́ть чеса́лкою (*шерсть, сукно*).
Gremplowanie, Grępłowanie, -a, *ср.* чеса́ніе ше́рсти (*чеса́лкою*).
Gremplownia, Grępiownia, -ni, *ж.* чеса́льная фа́брика.
Gremplownik, Grępiownik, -a, *м.* чеса́лочникъ, чеса́лочный ма́стеръ.
Gremplowy, Grępiowy, чеса́лочный.
Grenadjer, *см.* **Granadjer.**
Gręży, *см.* **Grąz.**
Grężnąć, *см.* **Grąznąć.**
Grób, -obu, *м.* моги́ла; || **гробъ, гробни́ца. Grób Pański**, гробъ Госпо́день. **Odwiedzać groby Pańskie (w piątek wielkiego tygodnia)**, ходи́ть на поклоне́ніе плащани́цѣ. **W Saint-Denis są groby królów francuzkich**, въ Сенденѝ нахо́дятся гробни́цы францу́зскихъ королей́.
Grobarka, *см.* **Grabarka.**
Gróbarz -a, *м.* **Grabarz**; || *Зоол.* **могиля́къ** (*насѣко́мое*).
Grobelka, -i, *ж.* небольша́я плоти́на, гать, запру́да.
Grobelny, плоти́нный, запру́дный.
Grobla, -li, *ж.* пло́тина, гать, запру́да, гре́бля.
Groblany, *см.* **Grobelny.**
Groblowanie, -a, *ср.* **устро́йство плоти́ны**, гре́бли.
Grobnik, -a, *м.* погреба́льщикъ, **распоряжа́ющійся на похорона́хъ**; || **гробовщи́къ.**
Grobowcowy, надгро́бный, гробни́чный.
Grobowiec, -wca, *м.* **надгро́бный па́мятникъ** || гробни́ца.
Grobowisko, -a, *ср.* кладби́ще, **погóстъ.**
Grobownik, -a, *м.* гробокра́дца.

Grobowy, гробовóй, могúльный.
Groch, -u, *м.* горóхъ; || горóшина.
Grochowaty, горóшчатый.
Grochowiny, -win, *мн.* горóховая соломá.
Grochowisko, -a, *ср.* горóховникъ.
Grochówka, -i, *ж.* горóховый супъ.
Grochowy, горóховый. **Grochowa zupa**, горóховый супъ. * **Dać komu grochowy wianek**, сдѣлать кому́ откáзъ; || **Grochowe drzewo**, горóховое дéрево, горóховникъ.
Gród, -odu, *м.* большóй гóродъ; || зáмокъ, крѣпостцá; || *Метар.* судéбное мѣсто шляхты; || дрéвній уголóвный судъ пéрвой инстáнціи въ Литвѣ, *см.* **Grodzki sąd**.
Grodek, -dka, *м.* небольшóй зáмокъ, небольшóе укрѣплéніе.
Grodowy starosta, управля́ющій судéбнымъ вѣдомствомъ въ дрéвней Пóльшѣ.
Grodź, -dzi; Grodza, -y, *ж.* запрýда, плотúна.
Grodzianin, -a, *м.* жúтель зáмка.
Grodzienka, -i, *ж.* жúтельница зáмка.
Grodzić, загородúть, загражда́ть, обноси́ть забóромъ *или* стѣнóю.
Grodzisko, -a, *ср.* городúще; || разрýшенный зáмокъ.
Grodzki, зáмковый, городскóй.
Grom, -u, *м.* громъ.
Gromada, -y, *ж.* громáда, грýда, кýча, толпá, сбóрище, мнóжество (*людéй и т. п.*); || óбщина, сéльскій мíръ.
Gromadka, -i, *ж.* кýчка.
Gromadnie, Gromadno, толпáми, кýчами.
Gromadny, многочúсленный. **Wojsko gromadne**, многочúсленное вóйско. **Lud gromadny**, столúвшійся нарóдъ. **Ptaki gromadne**, птúцы летáющія стáею, стáйныя птúцы.
Gromadzenie, -a, *ср.* собирáніе въ кýчу.
Gromadzić, собирáть, копúть; || громоздúть.
Gromadziciel, -a, *м.* собирáтель.
Gromadzicielka, -i, *ж.* собирáтельница.
Gromadzisko, *см.* **Gromadnie**.
Gromadzisty, многочúсленный; || громосткóй.
Gromadzki, óбщинный, мíрскóй; || сéльскій. **Własności gromadzkie**, имýщество, принадлежáщее óбществу крестьянъ.
Gromca, -y, *м.* громовéржецъ.
Gromić, громúть, разбивáть; || поражáть грóмомъ. разгромля́ть. * **Gromić występki**, порицáть порóки. **Gromić kogo za co**, выговáривать кому́ за что́, бранúть, журúть.
Gromiciel, -a, *м. см.* **Pogromca**.
Gromienie, -a, *ср.* пораженíе; || выговóръ, нагонúй, напряга́й.
Gromki, грóмкій.
Gromnica, -y, *ж.* свѣчá, освящённая въ прáздникъ Срѣтенія Господня. **Gromnice, -mnic**, *мн.* прáздникъ Срѣтенія Господня.
Gromniczny, относя́щійся къ прáзднику Срѣтенія Господня, Срѣтенскій.
Gromnieć, увели́чиваться, умножа́ться, возрастáть.
Gromny, гремя́щій; || грóмкій.
Gromot, Gromotny, *см.* **Łoskot, Łoskotny**.
Gromowy, громовóй.
Grondał, *см.* **Grądal**.
Gronisko, -a, *ср.* кисть я́годъ.
Gronko, *Умен.* гроздóкъ, *см.* **Grono**.
Grono, -a, *ср.* гроздь, кисть я́годъ. **Grono winne**, виногрáдный гроздь, виногрáдная кисть; || собрáніе, кружóкъ, óбщество, компáнія; || сонмъ, сóнмище. **Małe grono przyjaciół**, небольшóй кружóкъ друзéй. **Ktoś z grona naszego**, кто-то изъ нáшего óбщества; || *Артил.* виногрáдъ.
Grononośny, *см.* **Gronisty**.
Gronostaj, -a, *м. Зоол.*, горностáй.
Gronostajowy, горностáевый.
Gronowity, гроздовúдный.
Gronowy, гроздóвый, грóздный.
Grosz, -a, *м.* грошъ; * дéньги. **Mieć grosz**, имѣть дéньги. **Gotowy grosz**, налúчныя дéньги. **Zyć z grosza**, платúть всё чúстыми дéньгами. **Zbijać grosz**, копúть дéньги.
Groszak, -a, *м.* грошевúкъ.
Groszek, -szku, *м.* горóшекъ.
Groszówka, -i, *ж.* мѣдный грошъ.
Groszowy, грошóвый.
Groszyk, -a, *м.* грóшикъ; || * дéнежка.
Grot, -u, *м.* желѣзко (*у копья, стрелы и т. п.*); остреё, óстрый конéцъ; || дротúкъ, метáтельное копьё.
Grota, -y, *ж.* гротъ, пещéра.
Groza, -y, *ж.* ýжасъ, стражъ, грозá; стрóгость, суровость.
Groźba, -y, *ж.* угрóза.
Grożenie, -a, *ср.* угрóза.
Grozić, грозúть, угрожáть.
Groźliwie, Groźnie, грóзно, ужáсно.
Groźliwość, Groźność, -ści, *ж.* грóзность.
Groźliwy, грóзный.
Groźnie, Groźno, *см.* **Groźliwie**.
Groźny, грóзный.
Gruba, -y, *ж.* я́ма, ровъ, отвéрстіе; печь, горнъ.
Grubarka, *см.* **Grabarka**.
Grubarski, *см.* **Grabarski**.
Grubarz, *см.* **Grabarz**.
Grubawo, грубовáто.
Grubawy, грубовáтый.
Grubić, утолщáть, увели́чивать.
Grubieć, толстéть; || грубéть, дѣлаться невѣжливымъ.
Grubjan, Grubianin, -a, *м.* грубія́нъ.
Grubjanka, -i, *ж.* грубія́нка.
Grubjański, грýбый, невѣжливый, нетёсанный.
Grubjaństwo, -a, *ср.* грýбость, невéжество.

Grubo, то́лсто, кру́пно; || кра́йне; || гру́бо, тя́жко, жестоко́. Grubo co pokrajać, нарѣзать то́лстыми кускáми. Grubo pieprz tłuczony, кру́пно истóлченный пе́рецъ. Grubo wygrać, мнóго вы́играть. Grubo grać, игрáть въ большу́ю игру́. Grubo na palec, въ па́лецъ толщино́ю. Grubo się mylić, жестоко́ ошиба́ться. Grubo kogo oszukać, жестоко́ кого́ надýть. Grubo kogo obrazić, тя́жко кого́ оби́дѣть. Z gruba, гру́бо, напрями́къ.

Grubodzióbka, -obka, *м. Зоол.* толстоно́ска (*птица*).

Grubość, -ści, *ж.* гру́бость; || толстотá, толщинá.

Grubowarg, -a, *м.* ни́льскій чебáкъ (*рыба*).

Grubowato, Grubowaty, *см.* Grubawo, Grubawy.

Gruboziarnisty, крупчáтый.

Grubsz, *употребл. въ слѣдующемъ выраженіи:* W grubsz, въ толщину́. Z grubsza, *см.* Gruby.

Grubszość, -ści, *ж.* толщинá, толстотá.

Gruby (*сравн. ст.* Grubszy), гру́бый, неукло́жій, простóй, невѣ́жливый; || ту́чный, то́лстый, дородный; || кру́пный; || густóй, ча́стый. Gruby człowiek, гру́бый, простóй человѣ́къ. Tłusty i gruby, ту́чный и неукло́жій. Gruby tom in folio, то́лстый фоліáнт. Gruby powróz, то́лстая верёвка. Z grubego, z grubszego, z grubsza co obrobić, обтёсывать, утонáть. Grube rysy twarzy, гру́быя черты́ лицá. Gruba mgła, густáя мгла, густóй тумáнъ. Gruba ciemność, глубóкій мракъ, глубóкая темнотá. Gruby głos, гру́бый го́лосъ. Gruby żart, гру́бая, плóская шу́тка. Lud gruby, гру́бый, простóй народъ.

Gruca, -y, *ж.* каша, ка́шица, размазня́.

Gruchać, ворковáть.

Gruchacz, -a, *м.* го́лубь-воркýнъ.

Gruchanie, -a, *ср.* ворковáнье.

Gruchawka, -i, *ж.* го́рлица.

Gruchnąć, раздавáться, гремéть; || ру́хнуть, обру́шиться; || уда́риться, шлёпнуться; || уда́рить, хватúть. Sława jego gruchnęła po swiecie, слáва его́ загремѣ́ла по свѣ́ту. Gruchnęło, загремѣ́ло, ру́хнуло, обру́шилось! Gruchnąć na ziemię, упáсть, свалúться на зéмлю, шлёпнуться ó земь. Gruchnąć głową o ścianę, удáриться, трéснуться головóю óбъ стѣ́ну.

Gruchot, -u, *м.* трескъ, грóхотъ.

Gruchotać, ворковáть, *см.* Gruchać, Turkotać; || трещáть, хрустéть, *см.* Trzeszczeć, Grzechotać; || разбивáть, раздробля́ть, разшибáть, *см.* Zgruchotać, Pogruchotać. Pogruchotał zwierciadła, разби́лъ зеркалá. Gruchotać się, разбивáться, раздробля́ться. Okręt zgruchotał się o skały, корáбль разби́лся о скáлы.

Gruchotanie, -a, *ср. см.* Gruchanie.

Gruchotka, -i, *ж. см.* Grzechotka.

Gruczoł, Gruzoł, -a, *м.* (*Умен.* Gruczołek, Gruzołek, -łka), *Анат.* желвá; || *Мед.* желвáкъ, óпухоль; || Nauka o gruczołach, адонолóгія, наýка о желвáхъ; || Gruczoły, *мн.* золотýха, свинýха, *см.* Skrofuły.

Gruczołkowaty, Gruczołkowy, желéзчатый, желéзистый.

Gruda, -y, *ж.* глы́ба, комъ, кýча, кóчка. Gruda śniegu, комóкъ снѣ́га. Ostatni mróz grudy narobił, послѣ́дній морóзъ сдѣ́лалъ дорóгу неро́вною, шероховáтою. * Jak po grudzie pisać, писáть шероховáтымъ слóгомъ. Jak po grudzie czytać, читáть запинáясь.

Grudka, -i, *ж.* комóкъ, кусóчекъ.

Grudniowy, декáбрскій.

Grudzień, -dnia, *м.* декáбрь мѣ́сяцъ; *Стар.* Гру́день.

Grudzisty, неро́вный, шероховáтый.

Grundal, *см.* Grądal.

Grundrys, -u, *м. см.* Plan.

Grundwaga, Gruntwaga, -i, *ж.* у́ровень, ватерпáсъ, у́ровень съ отвѣ́сомъ.

Grunt, -u, *м.* земля́, пóчва, слой земли́; || основá, основáніе, сýщность; || грунтъ, пóле, фонъ. Grunt piaszczysty, песчáная пóчва. Budować na cudzym gruncie, строúть на чужóй землѣ. Uprawiać grunta, обрабóтывать зéмли. Zły grunt wybrałeś, ты вы́бралъ худую почву. Dom z gruntu odbudować, перестрóить домъ съ сáмаго основáнія, съ фундáмента. Oto jest grunt jego nauki, вотъ основáніе его́ ученія. Cnota grunt, вся сýщность въ добродѣ́тели. Pieniądz grunt, глáвное дѣ́ло въ дéньгахъ. Znać co z gruntu, знать что́ нибýдь основáтельно. To człowiek z gruntu poczciwy, э́то истúнно-чéстный человѣ́къ. Chorobę z gruntu wyleczyć, совершéнно вы́лечить болѣ́знь. W gruncie, въ сýщности, на сáмомъ дѣ́лѣ. Grunt serca ma dobry, на сáмомъ дѣ́лѣ у него́ дóброе сéрдце. Grunt emfiteutyczny, земля́ óтданная въ долгосрóчное владѣ́ніе. Grunta odłogiem leżące, пустопорóжнія зéмли. Odbyć badanie na gruncie, произвéсть допрóсъ на сáмомъ мѣ́стѣ.

Gruntbrif, -u, *м.* писцовáя окладнáя книгá.

Gruntować, основывать; || измѣря́ть глубинý (*мóря, рѣки*). бросáть лотъ; || грунтовáть, pierwszym kolorem nakładać. Gruntować się, основываться.

Gruntowanie, -a, *ср.* основá, основáніе; || грунтовáніе, nakładanie pierwszym kolorem.

Gruntownie, основáтельно.

Gruntowność, -ści, *ж.* основáтельность, прóчность.

Gruntowny, основáтельный, прóчный.

Gruntowy, повемéльный, помѣ́стный. Właściciel gruntowy, землевладѣлецъ. Własność gruntowa, недвúжимое имѣ́ніе, помѣ́стье, вóтчина.

Gruntwaga, *см.* Grundwaga.

Grupa, -y, *ж.* гру́ппа.

Grupować, группи́ровать, **составля́ть гру́ппу**; || **собира́ть**.

Grusza, -y, *ж.* **гру́ша**.

Gruszczanka, -i, *ж.* **грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́**.

Gruszczany, **гру́шевый**.

Gruszczasty, **Gruszczysty**, **грушеви́дный, грушеобра́зный**.

Gruszczyczka, -i, *ж. Бот.* **гру́шица, грушо́вка**.

Gruszeczka, -i, *ж.* **гру́шка**.

Gruszec, -szca, *м.* **карни́зъ, гзымсъ, рѣзна́я рабо́та**.

Gruszecznik, -a, *м.* **грушо́вка, сидръ, гру́шевое вино́**.

Gruszka, -i, *ж.* **гру́ша**. *Послов.* **Nie zaśpi gruszek w popiele, онъ не дастъ про́мах у, не прозѣва́етъ. To są gruszki na wierzbie, э́то пусты́я мечты́**.

Gruszkowaty, *см.* **Gruszczasty**.

Gruszkowiec, -wca, *м.* **родъ ба́бочки, нотылька́**.

Gruszkowy, **гру́шевый**.

Gruz, -u, *м.* **хламъ, му́соръ, щёбень**, соръ. **Gruzy**, -ów, **развали́ны**.

Gruzła, -y, *ж. Умен.* **Gruzołka**, -i, *ж.* **крупи́нка, зёрнышко**; || **кро́шка**. **Gruzła soli, крупи́нка со́ли. Mleko ssiada się w gruzły, молоко́ свёртывается, сѣда́ется, створо́живается**.

Gruzłowacieć, **свёртываться, сѣда́ться, створо́живаться**; || **запека́ться**.

Gruzłowaty, **запёкшійся, запёклый. Krew gruzłowata, запёкшаяся кровь**.

Gruzoł, Gruzołek, *см.* **Gruczoł, Gruczołek**.

Gruzowy, **му́сорный. Piasek gruzowy, дресва́, хрящъ, гра́вій**.

Gryczak, -a, *м.* **гре́чневый хлѣбъ, гре́чневикъ**; || * **мужи́къ, деревёнщина**.

Gryczanka, -i, *ж.* **гре́чневая соло́ма**.

Gryczany, Hreczany, гре́чневый.

Gryf, -a, *м. Орнит.* **ягна́тникъ, хи́щная пти́ца**; || **гри́фъ** (*баснослóвное живóтное*); || **ше́йка** (*у скри́пки*); || **лады́** (*у гита́ры*); || *см.* **Orłolew**.

Gryfa, -y, *ж.* **защёвъ** (*у копья́*); || **пере́дняя часть, шипъ** (*у подко́вы*), *см.* **Ocele**.

Gryka, -i, *ж.* **гре́чка, гречи́ха**, *см.* **Tatarka, Hreczka**.

Grymas, -u, *м.* **бо́лѣе употреби́тельно во множ. числѣ: Grymasy, кривля́нья, ужи́мки, грима́сы**.

Grymaśnica, -y, *ж.* **грима́сница, капри́зница, приверёдница**.

Grymaśnik, -a, *м.* **грима́сникъ, капри́зный, приверёдникъ**.

Grymaśny, **грима́сный, капри́зный**.

Grymasować, Grymasić, *см.* **Dziwaczyć**.

Grypsnąć, **подтя́брить, стяну́ть, подцѣпи́ть**.

Gryszpan, -u, *м. Хим.* **мѣдя́нка, ярь мѣдя́нка**.

Gryszpanowy, покры́тый мѣдя́нкою.

Grywać, *см.* **Grać**.

Gryz, -u, *м.* **крупча́тка, крупи́чат мука́**.

Gryzący, куса́ющій, грызу́щій, ѣдк кóлкій. Kwas gryzący, ѣдкая кисло Gryzące sumienie, угрызе́ніе со́вѣсти.

Gryźć, грызть, разъѣда́ть, куса́ть, к па́ть. Gryźć się (czém), печа́литься, оп ча́ться. Pieprz gryzie w język, пер кусáетъ, щи́плетъ за языкъ. Dym gry w oczy, дымъ кусáетъ глазá.

Gryzienie, -a, *ср.* **угрыза́ніе, грызе́ || щемле́ніе, давле́ніе. Gryzienie w ł ѣdku, рѣзь въ желу́дкѣ**.

Gryzikołek, -łka, *м.* **брызга́, ворчу́н**

Gryzipacierz, -a, *м.* **ханжа́, свято́ша**.

Gryzliwość, -ści, *ж.* **ѣдкость, остр кóлкость. Gryźliwość serwaseru, ѣдкос остротá крѣпкой вóдки**.

Gryźliwy, **ѣдкій, óстрый**.

Gryzmoła, -y, *м.* **пачку́нъ. Gryzm *мн.* мара́нье, кара́кули**.

Gryzmolenie, -a, *ср.* **пачкотня́, пачка мара́нье**; || **плохóе сочине́ніе, писа́ніе**

Gryzmolić, пáчкать, марáть.

Gryzowy, Grysowy, гре́чневый.

Grzać, грѣть,

Grządka, -i, *ж.* **гря́дка**.

Grządziel, Grądziel, -a, *м.* **дя́ (*у плу́га*)**.

Grzanie, -a, *ср.* **согрѣва́ніе, огр ніе**.

Grzanka, -i, *ж.* **грѣнóкъ, поджáрен хóмтикъ хлѣба**.

Grząski, Grzęski, вя́зкій, тинова́т ловáтый, тóнкій.

Grząskość, -ści, *ж.* **вя́зкость, ил тость, тóнкость**.

Grząskowaty, *см.* **Grząski**.

Grząznąć, *см.* **Grążnąć**.

Grzbiecisty, широкоплéчій.

Grzbiet, -u, *м.* **спина́**; || **хребéтъ; дóкъ, корешóкъ кни́ги. Grzbiet da конёкъ. Grzbiet gór, гóрный хреб Grzbiet rzeki, jeziora, повéрхность р óзера**.

Grzbietowy, хребéтный, спинно́й. Gr towa kość, позвонóчникъ, хребéт столбъ.

Grzebać, разгреба́ть, рыть, ко раскáпывать, зарывáть; || погребáть, рони́ть. **Dzieci grzebią w piasku, дѣт па́ются въ пескѣ. Koń nogą ziemię bie, лóшадь рóетъ ногóю землю. Gr umarłe, хорони́ть**, погребáть умéрш * **Żyda grzebać, замышля́ть злóе д имѣть злы́я намѣренія. Grzeba (w wodzie, w błocie), барахта́ться (о дѣ, въ грязи́). Grzebać się do czego, требля́ть всѣ усилія достúгнуть чег**

Grzebanie, -a, *ср.* **разгреба́ніе, коп || пóхороны, погребéніе**.

Grzebielec, -lca, *м. см.* **Zgrzebło**.

Grzebielucha, -y, *ж.* **береговáя ла на *или* стрижъ**, *см.* **Brzegówka**.

Grzebień, -nia, *м.* гре́бень, гребёнка. Grzebień do lnu, чеса́лка. Grzebień tkacki, бёрдо (*ткацкое*). Grzebień we młynie, зубча́тое *или* гребе́нчатое колесо́. Grzebień u koguta, пе́тушій гребешо́къ.* Grzebienia podnosić, возгорди́ться, подня́ть носъ, важничать, пе́туши́ться.

Grzebieniarka, -i, *ж.* гребенщи́ца.

Grzebieniarski, гребёночный, гребенно́й.

Grzebieniarstwo, -a, *ср.* гребенно́е мастерство́.

Grzebieniarz, -a, *м.* гребёночникъ, гребенщи́къ.

Grzebieniasty, Grzebienisty, гребёнчатый.

Grzebienica, -y, *ж.* Grzebieniec, -ńca, *м. Бот.* гре́бникъ, ди́кій ке́рвель.

Grzebieniowy, гребёночный.

Grzebieniowaty, гребёнови́дный.

Grzebienisty, *см.* Grzebieniasty.

Grzebło, *см.* Zgrzebło.

Grzebyczek, -czka, Grzebyszek, -szka, Grzebyk, -a, *м.* гребешо́къ, гребёночка.

Grzech, -u, *м.* грѣхъ.

Grzechotka, -i, *ж.* ка́менный стрижъ (*птица*), дома́шняя ла́сточка.

Grzechotać, Grzegotać, грохота́ть, греме́ть; || трещать, дребезжа́ть; || ква́кать (*о лягушках*).

Grzechotanie, -a, *ср.* гро́хотъ, трескъ; || ква́канье (*лягушекъ*), *см.* Skrzekotanie.

Grzechotka, -i, *ж.* трещо́тка, грему́шка.

Grzechotnik, -a, *м. Зоол.* грему́чая змѣя́.

Grzechowy, грѣхо́вный.

Grzecznie, учти́во, ве́жливо, благопристо́йно.

Grzecznіś, -sia, *м.* разсыпа́ющійся въ компли́ментахъ, любе́зникъ.

Grzeczniuchny, чрезвычайно учти́вый, ве́жливый, приве́тливый.

Grzeczność, -ści, *ж.* учти́вость, ве́жливость, прили́чіе, приве́тливость.

Grzeczny, учти́вый, ве́жливый, прили́чный, приве́тливый.

Grzęda, -y, *ж.* гряда́, рядъ; || *Стар.* ле́ха.

Grzegotać, *см.* Grzechotać.

Grzegotka, *см.* Grzechotka.

Grzegzołka, -i, *ж.* Gżegżołka.

Grzejący, согрева́ющій.

Grzęba, -y, *ж.* голы́шъ, була́жникъ (*камень*).

Grześ, -sia, *м.* Гри́ша, *Умен.* отъ Grzegorz, Григо́рій.

Grześć, *см.* Grzebać.

Grzesiowa, -ej, *ж.* жена́ Григо́рія.

Grzęski, *см.* Grząski.

Grzeszek, -szku, *м.* грѣшо́къ, ма́ленькая погрѣшность.

Grzeszenie, -a, *ср.* прегрѣше́ніе.

Grzesznica, -y, Grzeszniczka, -i, *ж.* грѣшница.

Grzeszniczy, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzesznie, грѣшно́, грѣхо́вно.

Grzesznik, -a, *м.* грѣшникъ.

Grzeszność, -ści, *ж.* грѣхо́вность.

Grzeszny, грѣшный, грѣхо́вный.

Grzeszyć, грѣши́ть.

Grzęznąć, *см.* Grążnąć.

Grzęzy, *см.* Graz.

Grzmiący, греми́щій.

Grzmieć, греме́ть.

Grzmienie, -a, *ср.* громъ, раска́тъ, гулъ гро́ма.

Grzmocić, стуча́ть, ударя́ть.

Grzmot, -u, *м.* громъ.

Grzmotać, *см.* Grzmieć.

Grzmotliwy, Grzmotny, греми́щій, гро́мкій, оглуши́тельный, громо́вый (*голосъ*).

Grzmotnąć, *см.* Grzmocić.

Grzmotny, *см.* Grzmotliwy.

Grzmotowy, громово́й.

Grzyb, -a, *м.* грибъ; || *Мед.* гри́бъ, наро́стъ, ди́кое мя́со; || *Зоол.* голоту́рія, морска́я кубы́шка (*лучистое животное*); || Grzyb drzewny, гу́бка.

Grzybek, -bka, *м.* драчо́на (*родъ пирожнаго*); || грибо́къ, гри́бчикъ, гриб о́чекъ.

Grzybiasty, гу́бчатый, ноздрева́тый.

Grzybieć, дряхле́ть, старе́ть, приходи́ть въ ве́тхость.

Grzybień, -nia, *м.* Grzybienie, -a, *ср. Бот.* кувши́нчики, кубы́шечки. Grzybień biały, бе́лый ненуфа́ръ.

Grzybowaty, грибови́дный, гу́бчатый, гриба́стый, гри́бчатый.

Grzybowy, грибно́й, грибо́вый.

Grzyt, Grzytać, Grzytanie, *см.* Zgrzyt, Zgrzytać, Zgrzytanie.

Grzywa, -y, *ж.* гри́ва.

Grzywacz, -a, *м.* ди́кій си́зый го́лубь, лѣсно́й го́лубь, ва́хирь, вятю́тинъ (*птица*).

Grzywiasty, гри́вистый, имѣющій гри́ву.

Grzywienny, *см.* Grzywnowy.

Grzywna, -y, *ж.* гри́вна.

Gubernator, -a, *м.* губерна́торъ.

Gubernatorka, -i, *ж.* прави́тельница.

Gubernatorowa, -ej, *ж.* губерна́торша, жена́, супру́га губерна́тора.

Gubernatorski, губерна́торскій.

Gubernatorstwo, -a, *ср.* губерна́торство, до́лжность губерна́тора.

Gubernja, -ji, губе́рнія.

Gubernjalny, губе́рнскій.

Gubić, тера́ть, тра́тить, лиша́ться; || истребля́ть, уничтожа́ть; || губи́ть; || изба́виться, отвяза́ться. Zgubić psa, потеря́ть соба́ку. Zgubić febrę, изба́виться отъ лихора́дки, Co ludzi wojna gubi, ско́льно люде́й истребля́етъ война́. Gubić się, теря́ться, погиба́ть, пропада́ть; * исчеза́ть. Gubić się w domysłach, теря́ться въ дога́дкахъ.

Gubiciel, -a, *м.* губи́тель, истреби́тель.

Gubienie, -a, *ср.* разруше́ніе, истребле́ніе.

Gubka, *см.* Hubka.

Gula, -i, *ж.* ши́шка, желва́къ.

Guldynka, -i, *ж.* нарѣзно́е ружьё, *см.* **Gwintówka.**

Guma, -y, *ж.* каме́дь, расти́тельный клей, гу́мми.

Gumalastyczny, рези́нный, каучуко́вый.

Gumalastyka, -i, *ж.* гуммила́стикъ, рези́на.

Gumieńczysko, -a, *ср.* молоти́льный токъ, гуме́нце.

Gumienko, -a *ср. Умен.* отъ **Gumno,** гуме́нце.

Gumiennica, -y, *ж.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Gumiennnik, -a, *м. бо́лье употребля́ется* **Gumienny, -ego,** *см.* **Karbownik.**

Gumiguta, -y, *ж.* гуммигу́тъ.

Gumno, -a, *ср.* токъ, гумно́.

Gumować, намазывать *или* разводи́ть каме́дью.

Gumowanie, -a, *ср.* намазываніе каме́дью.

Gumowny, Gumowy, каме́дный, каме́дистый.

Gunia, -ni, *ж.* попо́на (*для лошадей*); || сёрма́га. **Gunie,** *мн.* просто́й наро́дъ, чернь, мужичьё.

Gurczeć, плеска́ться, бара́хтаться въ водѣ; || шевели́ться, копоши́ться.

Gurdziel, -a, *м.* нарывъ дѣлающійся на языкѣ лошаде́й.

Gurt, -u, *м.* по́ясъ изъ ремне́й; || подпру́га (*у лошадей*).

Gurtowy, подта́нутый ремня́ми. **Łóżko gurtowe,** крова́ть на ремня́хъ.

Gusła, -sеł, *мн.* куде́сы, колдовство́, куде́сничество, волшебство́, чародѣ́йство.

Guślarka, -i, *ж.* колду́нья, куде́сница, чародѣ́йка, волше́бница.

Guślarski, чародѣ́йскій, чародѣ́йный, чародѣ́йственный, волше́бный.

Guślarstwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.

Guślarz, -a, *м.* куде́сникъ, колду́нъ, чародѣ́й, волше́бникъ.

Guślić, куде́сить.

Gustowaty, чародѣ́йственный.

Gust, -u, *м.* вкусъ; || * вкусъ, разбо́рчивость; || охо́та, скло́нность.

Gustownie, со вку́сомъ, изя́щно, краси́во.

Gustowność, -ści, *ж.* хоро́шій вкусъ, изя́щество, краси́вость; || щегольство́.

Gustowny, сдѣланный со вку́сомъ, изя́щный, краси́вый; || щегольско́й.

Guwernantka, -i, *ж.* гувернантка, воспита́тельница.

Guwerner, -a, *м.* гувернёръ, воспита́тель.

Guwernerka, -i, *ж.* до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guwernerować, исполня́ть до́лжность гувернёра, воспита́теля.

Guz, -a, *м.* ши́шка, желва́къ, волды́рь.

Guzdrać się, копа́ться, ме́длить, ме́шкать.

Guzica, -y, *ж.* гу́зка (*пти́чья*); || *Анат* вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guziczek, -czka, *м.* пу́говка.

Guziczny, *Анат.* хвостцо́вый, вихрецо́вый. **Kość guziczna,** вихре́цъ, хвосте́цъ.

Guzik, -a, *м.* пу́говица.

Guzikarka, -i, *ж.* пу́говичница.

Guzikarnia, -ni, *ж.* пу́говичная фа́брика.

Guzikarski, пу́говичный.

Guzikarstwo, -a, *ср.* торгъ пу́говицами.

Guzikarz, -a, *м.* пу́говочникъ.

Guzikowaty, *Анат.* мыщелокообра́зный.

Guzman, -a, *м. Устар. см.* Guślarz.

Guzowacieć, отверде́ть, затверде́ть.

Guzowatość, -ści, *ж.* отверде́лость, затверде́лость.

Guzowaty, отверде́лый, затверде́лый.

Gwajak, -u, *м. Бот.* бакау́тъ, желѣзное де́рево.

Gwajakowy, бакау́товый.

Gwałcenie, -a, *ср.* наси́лiе, наси́лованіе; || наруше́ніе. **Gwałcenie przykazań boskich,** наруше́ніе запове́дей бо́жіихъ.

Gwałcić, наруша́ть; || наси́ловать, наси́льничать; || оскверна́ть.

Gwałciciel, -a, *м.* наруши́тель; || наси́льникъ, оскверни́тель. **Gwałciciel praw najświętszych,** наруши́тель са́мыхъ свя́щенныхъ правъ. **Gwałciciel kościołów,** святота́тель святота́тецъ.

Gwałcicielka, -i, *ж.* наруши́тельница; || святота́тица.

Gwałcicielski, наси́льственный.

Gwałt, -u, *м.* наси́лiе. **Gwałt komu uczynić,** принужда́ть си́лою, наси́ловать. **Gwałt czyjemu sercu czynić,** проти́виться чьи́мъ либо скло́нностямъ. **Gwałtem,** си́лою наси́льно, непремѣнно, всѣ́ми си́лами, всѣ́чески. **Gwałtem chciał przyjść do mnie,** онъ непремѣнно, наси́льно хотѣ́лъ притти́ ко мнѣ. **Na gwałt dzwonić,** бить въ наба́тъ, уда́рить въ наба́тъ. **Na gwałt bębnić,** бить трево́гу. **Na gwałt biedz,** бѣжа́ть изо всѣ́хъ силъ. **Kazać co robić na gwałt,** велѣ́ть что́ либо дѣ́лать съ велича́йшей поспѣ́шностію. **Gwałtu wołać, krzyczeć,** звать на по́мощь. **Gwałtu!** помоги́те!

Gwałtem, *см.* **Gwałt.**

Gwałtować, *см.* **Gwałcić.**

Gwałtowanie, *см.* **Gwałcenie.**

Gwałtownictwo, -a, *ср.* наси́лiе, на́глость, бу́йность.

Gwałtowniczy, *см.* **Gwałtownikowy, Gwałcicielski.**

Gwałtownie, си́льно, стреми́тельно, бы́стро; || внеза́пно.

Gwałtowność, -ści, *ж.* стреми́тельность, поры́вистость; || *горя́чность, пы́лкость, запа́льчивость. **Gwałtowność wiatru,** стреми́тельность вѣ́тра. **Gwałtowność namiętności,** пы́лкость страсте́й.

Gwałtowny, сильный, усильный, насильственный; || стремительный, неистовый, пылкій; || свирѣпый, жестокій, нагльій; || настоятельный, крайній, безотлагательный. **Gwałtowny czyn**, насильственный поступокъ. **Gwałtowna miłość**, сильная, пылкая любовь. **Umysł gwałtowny**, пылкій духъ. **Gwałtowna gorączka**, сильная, жестокая горячка. **Potok gwałtowny**, стремительный потокъ. **Gwałtowna wymowa**, сильное краснорѣчіе. **Gwałtowna potrzeba**, крайняя нужда. **Gwałtowny interes**, безотлагательное дѣло. **Deszcz gwałtowny**, сильный дождь.

Gwar, -u, *м.* шумъ; || говоръ; || чириканье, щебетаніе (*птицъ*).

Gwara, -y, *м.* болтунъ, пустомеля.

Gwarancja, -ji, *ж.* обезпеченіе, ручательство, поручительство.

Gwarant, -a, *м.* порука, поручитель.

Gwarantka, -i, *ж.* поручительница.

Gwarantować, ручаться, поручиться, быть порукою.

Gwardja, -ji, *ж.* гвардія.

Gwardjak, -a, *м.* гвардеецъ.

Gwardjan, -a, *м.* настоятель (*монастыря*).

Gwardjański, настоятельскій (*въ монастырѣ*).

Gwardjaństwo, -a, *ср.* настоятельство.

Gwardzista, -y, *м.* гвардеецъ.

Gwarny, шумный.

Gwarzyć, шумѣть; || болтать, калякать; || стрекотать (*о сорокѣ и т. п.*); || чирикать, щебетать (*о птицахъ*). **Starość lubi gwarzyć**, старость любитъ болтать, старость болтлива.

Gwazdać, пачкать, марать.

Gwiazda, -y, *ж.* звѣзда.

Gwiazdarnia, -ni, *ж.* обсерваторія.

Gwiazdarski, астрономическій, астрологическій.

Gwiazdarstwo, -a, *ср.* астрономія, астрологія.

Gwiazdarz, -a, *м.* **Gwiaździarz**, **Gwiazdopis**, **Gwiazdownik**, -a, **Gwiazdozorca**, -y, *м.* астрономъ. **Gwiazdmistrz**, **Gwiazdowidz**, **Gwiazdowieszczbiarz**, **Gwiazdowróg**, -a, *м.* астрологъ.

Gwiazdeczka, -i, *ж.* звѣздочка; || *Бот.* астра, звѣздочникъ; || *Минер.* звѣздчатый кораллъ.

Gwiazdeczny, звѣздный.

Gwiazdka, **Gwiazdeczka**, -i, *ж.* *Умен.* звѣздочка.

Gwiazdosz, -a, *м.* *Бот.* медуница, медунка, лѣсочница, бѣлостойка, *см.* **Granicznik**, **Płucnik**.

Gwiazdowaty, звѣздчатый

Gwiazdowiec, -wca, *м.* звѣздчатый коралъ или камень.

Gwiazdownica, **Gwiazdnica**, -y, *ж.* *Бот.* звѣздчатка.

Gwiazdowy, **Gwiazdny**, звѣздный.

Gwiazdozbiór, -u, *м.* созвѣздіе.

Gwiazdozór, -oru, *м.* верхоглядъ, небозоръ (*рыба*).

Gwiaździć, усѣять, украсить звѣздами.

Gwiaździstość, -ści, *ж.* звѣздообразность.

Gwiaździsty, звѣздистый, звѣздчатый, звѣздный. **Noc gwiaździsta**, звѣздная ночь. || **Gwiaździsta jaszczurka**, стелліонъ, пёстрая ящерица.

Gwicht, -u, *м.* гиря (*въсовая*).

Gwint, -u, *м.* винтъ; || винтовая нарѣзка; || нарѣзы (*въ ружьѣ*).

Gwintorzeźnia, -ni, *ж.* *Мех.* мѣтчикъ; || коловоротъ.

Gwintować, *Техн.* дѣлать винтовые нарѣзы мѣтчикомъ (*въ ружьѣ*).

Gwintowany, нарѣзной; || ложчатый, желобчатый, борозчатый.

Gwintówka, -i, *ж.* винтовка.

Gwintownica, -y, *ж.* винтовальня, винторѣзъ.

Gwizd, -u, *м.* свистъ.

Gwizdać, свистать, свистѣть.

Gwizdacz, -a, *м.* свистунъ.

Gwizdaczka, *см.* **Gwizdawka**.

Gwizdanie, **Gwizdnienie**, -a, *ср.* свистѣніе, свистъ.

Gwizdawka, **Gwizdaczka**, -i, *ж.* свистокъ, свистѣлка.

Gwizdnąć, свистнуть, *см.* **Gwizdać**.

Gwiźdź, -dzia, *м.* желѣзá (*у лошадей*).

Gwoli (g, woli, *см.* k **woli**, *или* **ku woli**), для, ради, въ угоду. **Gwoli tobie**, для тебя собственно. **Gwoli czemu to?** для чего это? **Czynić komu gwoli**, въ угоду кому что дѣлать, угождать. **Wiatrom gwoli**, на произволъ, по волѣ вѣтра. **Swym żądzom gwoli**, для удовлетворенія своихъ страстей.

Gwóźdź -dzia, *м.* гвоздь. **Gwóźdź nacinany**, заершонный гвоздь;—**pakowy**, кунорный гвоздь; — **sztukaturny**, **sufitowy**, штукатурный гвоздь;—**krytowy**, кровельный гвоздь; — **obiciowy**, шпалерный гвоздь;—**zawiasowy**, **czyli z okrągłą główką**, петельный, навѣсный *или* круглошляпный гвоздь.

Gwoździarczyk, -a, *м.* подмастерье гвоздочника, гвоздаря.

Gwoździarka, -i, *ж.* жена гвоздочника. || торгующая гвоздями.

Gwoździarnia, -ni, *ж.* гвоздочный заводъ, гвоздильня, гвоздникъ.

Gwoździarski, гвоздочный.

Gwoździarstwo, -a, *ср.* ремесло гвоздочника.

Gwoździarz, -a, *м.* гвоздочникъ, гвоздарь.

Gwoździaty, гвоздоватый.

Gwoździec, *см.* **Goździec**.

Gwoździk, -a, *м.* гвоздикъ, гвоздокъ.

Gwoździsty, напольненный гвоздями.

Gżegżelica, -y, *ж.* кукушка (*птица*).

Gżegżołka, **Gżeczołka**, **Grzeczołak**, *см.* **Kukawka**. **Kukułka**.

Gżegżołczy, *см.* Kukułczy.

Gzems, *см.* Gzyms.

Gżenie się, **Gżenie**, **-a**, *ср.* **бѣшенство**, **ярость**; || **тѣчка** (*у животныхъ*), *см.* Giez.

Gzić, **кусáть**, **жáлить**. **Gzić się** (*о животныхъ*), **бѣсúться**; || **Gzić się z kim**, **пылáть страстью**.

Gzik, **-a**, *м.* **óводъ**, **слѣпéнь** (*наскóмое*); || **любострáстіе**; || **игрúвость**, *см.* Giez.

Gziwy, **игрúвый**, **рѣзвый**, **шаловлúвый**; || **любострáстный**.

Gzło, **Giezło**, **-a**, *ср.* **рубáшка**, **сорóчка**, **жéнская туникá**; || **оболóчка**; || **покрывáло**, **покрóвъ**, **завѣса**.

Gzy, *см.* Giez.

Gzygzak, **-a**, **м. зигзáгъ**, **зикзáкъ**, **лóманная лúнія**.

Gzyms, **-u**, *м.* **карнúзъ**.

Gzymsik, **-a**, *м. Умен.* **карнúзецъ**.

Gzymsówka, **-i**, *ж.* **кирпúчъ для карнúза**.

Gzymsowy, **карнúзный**.

H.

H, **произноúсится какъ рýсская бýква** *г* **въ словáхъ**: *госпитáль*, *господь*, *государь*, *госпожá*. **Чáсто**, **вмѣсто бýквы h**, **непрáвильно пúшутъ и произноúсятъ ch** (*рýсское Х*).

Ha, *Межд.* **a! ба! охъ!**; || **ha, ha, ha, ха, ха, ха!**

Haba, **-y**, *ж.* **тóлстое бѣлое сукнó**, *см.* Gunia, Samodział, Parć.

Habanina, **-y**, *ж. см.* Chabanina.

Habeas-corpus, **закóнъ о лúчной свобóдѣ** (*въ Англіи*).

Habelek, *см.* Abelek.

Habet, **имѣю**, **дóлженъ мнѣ**, **должны мнѣ**, **слѣдуетъ къ получéнію**, (**противоположное тому**: credit, **долгъ**, **кредúтъ**).

Habiany, **сдѣланный изъ тóлстаго бѣлаго сукнá**.

Habina, **-y**, *ж. см.* Chabina.

Habit, **-u**, *м.* **рáса**, **монáшеское плáтье**, **монáшеская одéжда**.

Haczek, **-czka**, **Haczyk**, **-yka**, *м.* **крючóкъ**, **крюкъ**. **Haczki**, *мн.* **цѣпóчка** (*у мундштукá*); || **Haczyki**, *мн.* **боковые лóконы**, **накладныя бýкли**.

Haczkowaty, *см.* Haczykowaty.

Haczyć, **вѣшать**; || **зацѣплáть**, **задѣвáть**, *см.* Zahaczać; || * **стянýть**, **подцѣпúть**, *см.* Zahaczyć.

Haczykowaty, **Haczysty**, **крючковáтый**; || **искрúвленный**.

Haft, **-u**, *м.* **вышúванье**, **шитьё**, **стѣжка**; || **шитьё на мундúрѣ**; || *Хир. и Бот.* **шовъ**, **зашúвка**, **сшúвка**.

Haftarka, **-i**, *ж.* **золотошвéйка**.

Haftarski, **золотошвéйный**.

Haftarstwo, **-a**, *ср.* **вышúванье**, **шитьё**.

Haftarz, **-a**, *м.* **золотошвéй**.

Haftka, **-i**, *ж.* **крючóкъ**, **застёжка**.

Haftkarka, **-i**, *ж.* **занимáющаяся вышúваньемъ** *или* **продающая вышúванье**.

Haftować, **вышúвать**.

Haftowanie, **-nia**, *ср.* **вышúванье**, **шитьё**.

Haftowany, **вы́шитый**.

Haj! *см.* Hej, Hajno!

Haja, **-ai**, *ж.* **акýла** (*рыба*); || *Устар.* **мотéлица**, **выюга**.

Hajda, *Межд.* **смѣлѣй! впередъ!**

Hajdamacki, **гайдамáчій**; || * **разбóйничій**.

Hajdamactwo, **-a**, *ср.* **гайдамáчество**; || * **разбóйничество**.

Hajdamaczka, **-i**, *ж.* **гайдамáчиха**; || **разбóйница**.

Hajdamaczyć, **разбóйничать**. **Hajdamaczyć się**, **вести распýтную**, **развратную жизнь**, **сдѣлаться бездѣльникомъ**.

Hajdamaczyzna, **-y**, *ж.* **разбóйничество**, **грабúтельство**.

Hajdamak, **-a**, *м.* **гайдамáкъ**; || * **разбóйникъ**.

Hajducki, **Hajduczy**, **гайдýчій**; || * **разбóйничій**.

Hajduczysko, **-a**, *м.* **рóслый**, **огрóмный гайдýкъ**.

Hajduk **-a**, *м.* **гайдýкъ**.

Hajno, **Haj**, (*употребляется только о пространствѣ*), **вотъ тамъ!** *См.* Hajw.

Hajnał, **Hejnał**, **Ejnał**, **-u**, *м. Устар.* (*венгéрскаго*), **пѣснь Бóгу для пробужденія войска въ лáгерѣ**, **пéредъ разсвѣтомъ** (*утренняя заря*).

Hajstra, **-y**, *ж.* **Hajster**, **-stra**, *м. Зоол.* **сѣрая цáпля**, **чапýра**.

Hajta, **Hajtuś**, **Hajty**, **дѣтское выраженіе въ родѣ**: *гулёнушки*. **Pójdziemy hajtuś**, **пойдёмъ гулёнушки**, **пойдёмъ гулять**.

Hajw, **Hajwo**, **Hajno** (*употребл. въ пространствѣ*), **сюдá**. **Pójdź hajw**, **hajwo**, **hajno**, **подúте сюдá**!

Hajże! *Межд.* **ну**, **ну же! Ну**, **пріударимъ! пойдёмъ! впередъ! Hajże na niego!** **впередъ**, **пріударимъ же на него! Hajże ha!** *см.* **Hyż**, **ha!**

Hak, **-u**, *м.* **крюкъ**; || **багóръ**; || **колъ**. **Złoczyncę wrzucić na haki**, **посадúть преступника на колъ**. **Hak rybacki**, **острога**, **гарпýнъ**, **багóръ**. **Hak kuchenny**, **крюкъ для вѣшанья котлá надъ огнёмъ**. **Hak u drzwi**, **крюкъ**, **пéтельный крюкъ** (*у двéри*). * **Hak orli**, **клювъ орлúный**. * **Przywieść kogo na hak**, **подвéргнуть кого́ опáсности**. **Hak ziemi**, **двадцáтая часть мóрга**.

Hakować, **пахáть зéмлю сохóю**, *см.* Orać, wracać.

Hakowaty, **крючковáтый**, **закорúченный**, **кривóй**, **искрúвленный**.

Hakowiec, **-wca**, *м. см.* Sakłak.

Hakowity, *см.* **Haczysty**

Hakownica, -y, *ж.* ручна́я пищаль, пушке́тъ.

Hakownik, -a, *м.* рабо́тникъ съ крюко́мъ, съ багро́мъ.

Halabarda, Halaparta, -y, *ж.* Halapart, -u, *м.* алеба́рда, протоза́нъ, бе́рдышъ.

Halabartnik, -a, *м.* алеба́рдщикъ.

Halabartny, алеба́рдный; || алеба́рдщикъ.

Hałaburda, -y, *м.* горла́нъ, крику́нъ, спо́рщикъ.

Hałas, -u, *м.* шумъ, крикъ, стукъ, трескъ; || гулъ; || звукъ, отголо́сокъ; || суматоха, трево́га. Hałas trąb i kotłów, зву́ки трубъ и стукъ литавровъ.

Hałasić, Hałasować, шуме́ть, крича́ть, голоси́ть.

Hałaśliwy, *см.* Hałaśny.

Hałaśnica, -y, *ж.* горла́нья, крику́нья, крику́ша.

Hałaśnik, -a, *м.* горла́нъ, крику́нъ.

Hałaśny, шумли́вый, крикли́вый.

Hałaszować, *см.* Hałasić.

Hałaszowanie, -a, *ср.* крикъ, шумъ, брюзжа́нье.

Hałaszownik, *см.* Hałaśnik.

Hałaszowny, *см.* Hałaśny.

Hałaszszenie, *см.* Hałasowanie.

Halaspas, -u, *м.* (*мало употреб.*) разгу́льная, весёлая жизнь, пирова́нье.

Hałastra, -y, *ж. см.* Chałastra.

Hałda, -y, *ж. Горн.* ку́ча, отва́лъ.

Halerz, -a, *м.* старинная ме́лкая моне́та, полу́шка; || ничто́жныя де́ньги. I halerza nie warto, не сто́итъ и полу́шки, и гроша́.

Halizna, -y, *ж. см.* Golizna.

Halsztuch, Halsztuk, -a, *м.* га́лстухъ.

Hałun, *см.* Ałun.

Hamernia, -ni, *ж.* кри́чный *или* желѣзодѣлательный заво́дъ, молотова́я.

Hamernik, -a, *м.* молотовни́къ.

Hamować, удерживать, сде́рживать, воздерживать, обу́здывать, укроща́ть, умря́ть; || препя́тствовать, тормози́ть; || останавливать. Nic go hamować nie zdoła, его́ ничто́ не мо́жетъ удержа́ть, обузда́ть. Hamować swe namiętności, обу́здывать свои́ стра́сти. Hamować kogo, укроща́ть кого́. Hamować nieprzyjaciela, остана́вливать непріятеля. || Hamować się, воздерживаться, сде́рживаться, владѣть собо́ю.

Hamowanie, -a, Hamowanie się, *ср.* укроще́ніе, обузда́ніе, воздержа́ніе.

Hamowny, укроти́мый, воздержный.

Hamulec, -lca, *м.* то́рмазъ; || * узда́, обузда́ніе.

Han, -a, *м. см.* Chan.

Hańba, -y, *ж.* позо́ръ. стыдъ, безсла́віе, поноше́ніе, безче́стіе.

Hańbiący, позо́рный, позо́рящій, поноси́тельный, посты́дный.

Hańbić, позо́рить, безсла́вить, безче́стить, поноси́ть.

Hańbiciel, -a, *м.* оби́дчикъ, оскорби́тель, поноси́тель, клеветни́къ.

Hańbicielka, -i, *ж.* оби́дчица, оскорби́тельница, поноси́тельница, клеветни́ца.

Hańbienie, Zhańbienie, -a, *ср.* оповзо́рваніе, поноше́ніе, клевета́.

Handel, -dlu, *м.* торго́вля, торгъ, прода́жа. Handel przywozowy *или* inwektowy, привозная торго́вля; — wywozowy *или* ewektowy, отпускна́я торго́вля. Handel zbożem, хлѣ́бная торго́вля. Handel końmi, торго́вля лошадьми́, барышничество. Handel kramarski, мелочна́я торго́вля. Ta książka wyszła z handlu, э́та кни́га вы́шла изъ прода́жи, вся распро́дана. W handel poszła nauka, уче́нье обрати́лось въ торго́влю. Założyć handel, откры́ть торго́влю, откры́ть ла́вку для прода́жи.

Handelek, -lku, *м.* мелочна́я торго́вля; || ла́вочка.

Handlarski, торго́вый, купе́ческій, мерканти́льный.

Handlarstwo, -a, *ср.* торго́вля, торгъ, комме́рція; || купе́чество, торго́вое сосло́віе.

Handlarz, -a, *м.* торго́вецъ, купе́цъ, ла́вочникъ. Handlarz szczegółowy, ро́зничный торго́вецъ.

Handlować, торгова́ть.

Handlowanie, -a, *ср.* торго́вля, торгъ.

Handlowniczy, торго́вый, комме́рческій.

Handlownik, -a, *м.* торго́вецъ.

Handlowność, -ści, *ж.* процвѣта́ніе торго́вли.

Handlowny, торгу́ющій, торго́вый; || успѣ́шно занима́ющійся торго́влею.

Handlowy, торго́вый, комме́рческій.

Handziar, -a, *м.* широ́кій кинжа́лъ (*у Азіа́тцевъ*).

Haniebnie, позо́рно, посты́дно, безче́стно; || * безобра́зно, гря́зно, непря́тно; || чрезме́рно, непоме́рно, безме́рно. Haniebnie postąpić, поступи́ть безче́стно. * Haniebnie wyglądać, имѣ́ть гря́зный, непря́тный видъ. Haniebnie wielki, безобра́зно, до безобра́зія вели́къ.

Haniebnik, -a, *м. см.* Hańbiciel.

Haniebność, -ści, *ж.* безстыдство, срамота́, ме́рзость, гну́сность.

Haniebny, постыдный, позо́рный, безче́стный, гну́сный.

Hański, *см.* Chański.

Hanyż, *см.* Anyż.

Hap, Hapać, *см.* Chap, Chapać.

Hapa, -y, *ж. см.* Japa.

Haracz, -u, *м.* дань, по́дать.

Haracznik, -a, *м.* да́нникъ.

Haramza, -y, Harandzia, -dzi, *ж.* нана́лья, негода́й.

Harap, -u, Harapnik, -a, *м.* ара́пникъ, бичъ.

Haras, -u, *м.* рашъ (*шерстяная матерія*).

Harc, -u, *м.* сшибка, схва́тка, сты́чка.

Harcerski, наёздническій.
Harcerstwo, наёздничество.
Harcerz, -a, *м.* наёздникъ.
Harcić, Harcony, *см.* **Hartować, Hartowany.**
Harcować, заводи́ть сты́чку, спи́бку, гарцова́ть, скака́ть верхо́мъ; || * низпровергать, разруша́ть.
Harcowanie, -a, *ср.* гарцова́ніе, скака́ніе.
Harcownik, -a, *м.* наёздникъ.
Harcowny, наёздническій.
Harczeć, *см.* Charczeć.
Hardo, дерзко, надме́нно, наха́льно.
Hardość, -ści, *ж.* дерзость, надме́нность, наха́льство.
Hardosz, -a, *м.* горде́цъ.
Hardy, го́рдый, надме́нный, де́рзкій.
Hardzić, дѣлать надме́ннымъ.
Hardzie, *см.* Hardo.
Hardzieć, дѣлаться го́рдымъ, надме́нымъ, возгорди́ться.
Harenda, *см.* Arenda.
Harfa, *см.* Arfa.
Harłak, -a, *м. см.* **Charłak.**
Harmata, *см.* Armata.
Harmider, -eru, *м.* суматоха, трево́га, шумъ, ссо́ра.
Harmonja, -ji, *ж.* гармо́нія, созву́чіе, благозву́чіе; || *согла́сіе, стро́йность.
Harmonicznie, гармони́чески, благозву́чно; || * согла́сно, стро́йно.
Harmoniczny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harmonijnie, гармони́чески, благозву́чно; || согла́сно, стро́йно.
Harmonijność, -ści, *ж.* гармо́нія, благозву́чность.
Harmonijny, гармони́ческій, благозву́чный; || согла́сный, стро́йный.
Harować, рабо́тать, трудя́ться съ больши́мъ уси́ліемъ. Harować z kim, kogo, утомля́ть, му́чить, изнура́ть.
Harowanie, -a, *ср.* до́лгая, усиленная рабо́та.
Harpa, -y, *ж.* серповидный мечъ.
Harpja, -ji, *ж.* га́рпія (*баснослóвное чудóвище*); || *Орнит.* га́рпія (*родъ американскаго орла*).
Hart, -u, *м.* зака́лка (*стáли*); || зака́лъ; || крѣпость, си́ла, твёрдость. * Hart duszy, твёрдость душй, хара́ктера. Hart serca, бо́дрость. Harty, *мн.* калёныя стрѣлы, ни́ки и т. п.
Hartować, зака́ливать (*сталь*); || обва́ривать, кали́ть (*писчія перья*); || пріучи́ть къ чему́ тру́дному; || дѣлать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрѣпля́ть (*тѣло*). Umiał zahartować ich prędko do wojny, онъ умѣлъ ско́ро пріучи́ть ихъ къ войнѣ. || Zahartować się, пріучи́ться къ чему́, закали́ться, укрѣпи́ться.
Hartowanie, -a, *ср.* кале́ніе, зака́ливаніе; || * укрѣпле́ніе, пріуче́ніе къ труда́мъ, къ перенесе́нію тру́дностей.
Hartowność, -ści, *ж.* зака́лъ; || кре́пость, твёрдость.
Hartowny, закалённый; || пріучённый къ тру́дностямъ.
Haru, haru! *или* **Haruj, haruj!** рабо́тай, рабо́тай! Ustawicznie haru, haru, постоя́нно рабо́тай да рабо́тай! *см.* Harować, Karować.
Hasać, скака́ть; || галопи́ровать; || гарцова́ть; || плеса́ть, пры́гать. Hasać na koniu, скака́ть на ло́шади. Całą noc hasał, онъ проплеса́лъ всю́ ночь. Zhasać konia, заѣздить, утоми́ть ло́шадь.
Hasanie, -a, *ср.* скака́нье; || галопи́рованіе; || гарцова́ніе; || плеса́нье, пры́ганье.
Haska, -i, *ж.* ко́жа набива́емая на колóдку.
Hasło, -a, *ср.* знакъ, сигна́лъ; || *Воен.* ло́зунгъ, паро́ль; || га́сло (*звонъ о тушéніи огня; приказъ часово́му, запрещéніе выходи́ть изъ казáрмы*).
Hasłowy, сигна́льный.
Haubica, -y, *ж. Арт.* га́убица *или* одноро́гъ, *см.* Granatnik.
Haust, -u, *м.* глото́къ.
Hazard, -u, *м.* слу́чай, случа́йность; || уда́ча; || опа́сность; || отва́га.
Hazardować, рискова́ть, подверга́ть опа́сности. отва́живаться. || Hazardować się, отва́живаться на предпрія́тіе. пуска́ться въ опа́сность, подверга́ться опа́сностямъ.
Hazardowanie, a, *ср.* рискова́ніе, отва́га.
Hazardowny, риско́вный, аза́ртный. Gra hazardowna, аза́ртная игра́.
He, Hę, *Межд.* (*означа́ющее вопро́съ и́ли удивле́ніе*), что! что-ли! какъ! Czy chcesz, hę? хочешь ли, что ли? Hę, czy to być może? какъ! мóжетъ ли э́то быть.
Heban, -u, *м.* эбе́новое *или* чёрное де́рево.
Hebanista, -y, *м.* краснодере́вецъ, поку́сный столя́ръ.
Hebanować, кра́сить подъ чёрное де́рево.
Hebanowy, эбе́новый, изъ чёрнаго де́рева. * Włos hebanowy, волоса́ чёрные какъ смоль, какъ во́роново крыло́.
Hebd, -u, *м. Бот.* ди́кая бузина́, бу́зникъ, селени́къ.
Hebdomarz, -a, *м.* недѣльный свяще́нникъ.
Hebel, -bla, *м.* стругъ, ско́бель. Wielki hebel, рубáнъ, рубáнокъ; || скребо́къ; || Hebel do laskowania, пáзникъ, доро́жникъ.
Hebelkowy, *Бот.* сѣкрови́дный.
Heblarnia, -ni, *ж.* верста́къ, столя́рный станóкъ.
Heblować, строга́ть, струга́ть, стружи́ть, склобли́ть, сгла́живать. * Heblować bruki, обива́ть мостовы́я.
Heblowanie, -a, *ср.* струга́ніе, строга́ніе.

Heblowiny, -win, *мн.* стру́жки, остру́жины.
Heblowy, ско́бельный.
Hebrajczyk, -a, *м.* Евре́й. **Hebrajczycy**, **Hebreowie**, *мн.* Евре́и.
Hebrajski, евре́йский.
Hebraista, -y, *м.* знато́къ евре́йскаго языка́.
Hebrajszczyzna, -y, евре́йскіе оборо́ты ре́чи, евре́йскій языкъ и его литерату́ра, евре́йское уче́ніе. || **Hebrajszczyzny zaryw.** употребля́ть евре́йскіе оборо́ты ре́чи, сле́довать евре́йскому уче́нію.
Hebraizm -u, *м.* евре́йскій оборо́тъ ре́чи, *см.* **Hebrajszczyzna.**
Hebreowie, -ów, *мн. см.* **Hebrajczyk.**
Hebrusz, -a, *м.* Жидъ, Евре́й.
Heca -y, *ж.* гоньба́, тра́вля; || охо́та съ соба́ками; || циркъ (*для ко́нскихъ ристали́ще*).
Hecia, *Межд.* крикъ погоны́щика воло́въ: *направо!*
Heciak, -a, *м.* о́лухъ, мужи́къ, дереве́нщина.
Heciopiecie, -ci, *мн.* ма́ленькія лошадёнки.
Hegemonja, -ji, *ж.* пра́вдненства въ честь Діаны (*у дре́вних Гре́ковъ*).
Hegira, -y, *ж.* эги́ра, гижра (*эра у мусульма́нъ*).
Hegumenja, -ji, *ж.* игу́менья, настоя́тельница дѣви́чьяго монастыря́, *см.* **Ksieni.**
Hej! *Межд.* гей! ей! эхъ!
Hej hej! **Hejach**, **Hejda**, **Hej-daż!** *Межд.* выража́ющее ра́дость: гей! эй!
Hejnał, **Ejnał**, *см.* **Hajnał.**
Hejsa! **Hejza!** *Межд.* Ну, сме́ло! не робе́й! катай валя́й!
Hektyczny, чахо́точный, сухо́точный; || ча́хлый.
Hektyk, -a, *м.* чахо́точный.
Hektyka, -i, *ж. Мед.* чахо́тка, сухо́тка.
Hellenista, -y, *м.* эллени́стъ, знато́къ гре́ческаго языка́.
Hellenistowski, э́ллинскій.
Hellenizm, -u, *м.* эллени́змъ, грециѝзмъ, гре́ческій оборо́тъ ре́чи.
Helleński, э́ллинскій, гре́ческій.
Hełm, -u, *м.* шлемъ, шишакъ; || **Hełm u alembika**, покры́шка, колпа́къ (*у ку́бы*).
Hełmaty, со шле́момъ на головѣ.
Hełmik, -a, *м. Бот. см.* **Tarczyca.**
Hem, *см.* **Hum.**
Hemoroidalny, *Мед.* геморои́дальный, почечу́йный. **Żyła hemoroidalna**, почечу́йная арте́рія.
Hemoroidarjusz, -a, *м. Мед.* стра́ждущій почечу́емъ, гемоpо́емъ.
Hemoroidy, **Hemorojdy**, **-roid**, *мн.* почечу́й, гемоpо́й.
Hen, (употребля́ется въ просторѣчіи), вонъ тамъ! туда! **Patrz, oto hen tam!** смотри́, вонъ тамъ! **Pojechał hen daleko**, пое́халъ туда́, далёко!
Hopatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій пе́ченью.
Heraldyczny, геральди́ческій.
Heraldyka, -i, *ж.* гера́льдика, гербове́дѣніе.
Herb, -u, *м.* гербъ.
Herbaciany, ча́йный.
Herbarz, -a, *м.* гербо́вникъ; || гербарій, *см.* **Zielnik.**
Herbata, -y, *ж.* чай.
Herbatnica, ча́йница.
Herbatny, ча́йный.
Herbopis, **Herbopisarz**, -a, *м.* рисова́льщикъ гербо́въ, гербопи́сецъ, гера́льдикъ.
Herboryzować, герборизи́ровать, собира́ть расте́нія.
Herbowniczy, геральди́ческій.
Herbowny, име́ющій гербъ. **Dom herbowny**, дворя́нская фами́лія, дворя́нскій домъ. **Znaki herbowne**, гербъ. **Herbowny, -ego**, *м.* одного́ и того́же герба́. **To mój herbowny**, у меня́ съ нимъ одинъ и тотъ же гербъ, у на́съ одина́ковые гербы́.
Herbowy, гербо́вый. **Nauka herbowa**, гера́льдика. **Pieczęć herbowa**, гербо́вая печа́ть.
Hercować, *см.* **Harcować.**
Heretycki, ерети́ческій, раско́льничій.
Heretyctwo, -a, *ср.* ерети́чность, ерети́чество, отсту́пничество; || *Собир.* еретики́, раско́льники.
Heretyczę, -ęcia, *ср.* ерети́къ, раско́льникъ, отсту́пникъ.
Heretyczeć, сдѣлаться, ерити́комъ, отсту́пникомъ.
Heretyczka, -i, ерети́чка, отсту́пница.
Heretyczność, -ści, *ж. см.* **Heretyctwo.**
Heretyczyć, обраща́ть въ е́ресь.
Heretyk, -a, *м.* ерети́къ, отсту́пникъ, раско́льникъ.
Heretykować, обзыва́ть еретико́мъ, обвиня́ть въ е́ресси.
Heretyzować, проповѣ́дывать е́ресь.
Herezja, -ji, *ж.* е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе.
Herezjarcha, -y, *м.* ереси́архъ, ересена́чальникъ.
Herezosiewca, -y, *м.* распространи́тель е́ресси.
Hermafrodyt, -a, *м.* гермафроди́тъ, двусна́стный; || *Бот. Натур.* двуполый.
Heroicznie, геройчески.
Heroiczny, геройческій.
Heroina, -y, *ж.* геройня.
Heroizm, -u, *м.* геройзмъ.
Herold, -a, *м.* геро́льдъ, глаша́тай, бирю́чъ.
Heroldja, -ji, *ж.* геро́льдія.
Heroldski, геро́льдскій.
Heroldstwo, -a, *ср.* геро́льдство
Herszt, -a, *м.* коновóдъ, зачи́нщикъ, предводи́тель. **Herszt zbójców**, предводи́тель, атама́нъ разбо́йниковъ.
Hersztować, предводи́тельствовать
Hesper, -u, *м. см.* **Wieczornica.**
Hester, -a, *м. Устар.* поро́да шве́дскихъ лошаде́й, извѣстная у Лато́вцевъ.

Het! (*употребл. въ просторѣчіи*), смотри́ вотъ! вонъ! ну! **Het idzie**, смотри́ вотъ онъ идётъ. **Het !** ну! эй вы, ну! (*понука́нье лошадя́мъ*). **Tam het poszedł**, вонъ онъ тудá пошёлъ.

Heta! ну! *Межд.* (*употребля́емое извóщиками и кучерáми для понужде́нія лошадéй повернýть направо*).

Hetka, -i, *ж.* клúча, лошадёнка.

Hetman, -a, *м.* гéтманъ; || полковóдецъ.

Hetmańczuk, -a, *м.* сторóнникъ, привéрженецъ гéтмана.

Hetmanić, начáльствовать, предводúтельствовать, стоя́ть во главѣ́.

Hetmanienie, -a, *ср.* начáльствованіе, предводúтельство.

Hetmanowa, -éj, *ж.* гéтманша, жена́ гéтмана.

Hetmanować, *см.* **Hetmanić.**

Hetmański, гéтманскій.

Hetmaństwo, -a, *ср.* гéтманство.

Hetmańszczyzna, -y, *ж.* гетмáнщина, запорóжскіе козáки; |гéтманскія помѣ́стья.

Hexametr, -tru, *м.* гекзáметръ.

Hi, hi, *Межд.* хи, хи!

Hiberna, -y, *ж.* пóдать, котóрую въ дрéвней Пóльшѣ платúли въ казнý крестья́не королéвскихъ и духóвныхъ имѣ́ній, для плáты жáлованья вóйску, въ зúмнее врéмя. || **Hiberny,** *мн.* воéнныя зúмнія квартúры.

Hidrauliczny, гидравлúческій; || вододе́йствующій.

Hidraulik, -a, *м.* гидрáвликъ.

Hidrograf, -a, *м.* гидрогрáфъ, водоописáтель.

Hidrografja, -ji, *ж.* гидрогрáфія, водоописáніе.

Hidrograficzny, гидрографúческій.

Hidrostatyczny, гидростатúческій.

Hidrostatyka, -i, *ж.* гидростáтика (*наýка о тя́жести жúдкихъ тѣл*).

Hierarcha, -y, *м.* іерáрхъ, священноначáльникъ.

Hierarchalnie, іерархúчески.

Hierarchalny, іерархúческій.

Hierarchja, -ji, *ж.* іерáрхія, священноначáліе; || чиноначáліе.

Hieroglif, -u, *м.* іероглúфъ, іерогли́фъ, фигýрный знакъ.

Hieroglificzny, іероглифúческій.

Hiperbola, -i, *ж.* гипéрбола, преувели́ченіе; || *Мат.* гипéрбола.

Hiperbolicznie, гиперболúчески, преувели́ченно.

Hiperboliczny, гиперболúческій, преувели́ченный.

Hipochondrja, -ji, *ж.* *Мед.* ипохóндрія; || задýмчивость.

Hipochondryczny, ипохондрúческій.

Hipochondryk, -a, *м.* ипохóндрикъ.

Hipokras, -a, *м.* пря́ный напúтокъ, глинтвéйнъ.

Hipokryt, -a, Hipokryta, -y, *м.* лицемѣ́ръ, ханжá, святóша, пустосвя́тъ.

Hipokrytka, -i, *ж.* лицемéрка, пустосвя́тка, ханжá, притвóрщица.

Hipokryzja, -ji, *ж.* лицемéріе, притвóрство, ханжество́.

Hipotecznie, *Юрид.* ипотéчно, по закла́ду.

Hipoteczny, *Юрид.* ипотéчный, по закладно́й.

Hipoteka, -i, *ж.* *Юрид.* ипотéка, закладна́я на недви́жимое имѣ́ніе; || закла́дъ недви́жимаго имѣ́нія.

Hipotekować, *Юрид.* отдава́ть въ залóгъ, закла́дывать недви́жимое имѣ́ніе.

Hipotekowany, обезпéченный ипотéкою.

Hipotetycznie, гипотети́чески, гада́тельно.

Hipotetyczny, гипотети́ческій, гада́тельный, предполага́емый.

Hipoteza, -y, *ж.* гипóтеза, предположéніе.

Historja, -ji, *ж.* исто́рія, бытописáніе.

Historycznie, истори́чески.

Historyczność, -ści, *ж.* дѣйствúтельность происше́ствія, фáкта.

Historyczny, истори́ческій.

Historyjka, -i, *ж.* исто́рійка, быль, повѣ́стушка, ска́зочка.

Historyk, -a, *м.* исто́рикъ, бытописáтель.

Hjacynt, -a, *м.* *Бот.* гіацúнтъ (*растéніе*); || *Минер.* гіацúнтъ, жёлтый янóнтъ (*камéнь*).

Hjacyntowiny, -win, *мн.* пра́здникъ св. Іакúнѳа, Акúма.

Hjacyntowy, гіацúнтовый.

Hjena, -y, *ж.* *Зоол.* гіéна, бырсь.

Ho, ho! Ho, ho, ho! *Межд.* оró, оró! оró, го!

Hoboj, Hoboista, *см.* **Obój, Oboista.**

Hodować, вскáрмливать, выкáрмливать, воспúтывать; || *Агр.* разводúть, плодúть (*домáшній скотъ*); || выра́щивать, разводúть (*растéнія*); || поддéрживать; || пита́ть. **Hodować ogień święty,** поддéрживать свящéнный огóнь.

Hodowanie, -a, *ср.* *Агр.* разведéніе домáшняго скотá, скотовóдство; || воспитáніе, выкáрмливаніе. **Hodowanie pszczół,** пчеловóдство. **Hodowanie owiec,** овцевóдство. **Hodowanie jedwabników,** шелковóдство.

Hojnie, Hojno, щéдро, обúльно, изобúльно.

Hojnorosłka, -i, *ж.* *Бот.* сплóтникъ, лúсая рýта (*растéніе*).

Hojność, -ści, *ж.* **обúліе, изобúліе, щéдрость.**

Hojny, обúльный, изобúльный, щéдрость.

Hola! *Межд.* гей! ей! || пóлно, довóльно! **Hola! jest tam który?** ей! éсть-ли тамъ кто-нибýдь? **Hola, nie róbcie takiego hałasu,** пóлно, не дѣ́лайте такóго шýму.

Hołd, -u, *м.* по́дданническій долгъ; || * благоговѣ́ніе, почте́ніе, уваже́ніе, покро́рность. Oddawać, składać hołd czyim cnotom, изъявля́ть уваже́ніе къ чьимъ добродѣтелямъ. Hołd wdzięczności, uszanowania, долгъ благода́рности, уваже́нія.

Hołdować, быть по́дданнымъ; || быть въ зави́симости, зави́сѣть, повинова́ться, слу́шаться.

Hołdowanie, -a, *ср.* засвидѣ́тельствованіе почте́нія, пре́данности; || благоговѣ́ніе; || зави́симость, подда́нство. || Złołdowanie, покоре́ніе, овладѣ́ніе.

Hołdownictwo, -a, *ср.* вассáльство, подда́нство.

Hołdowniczy, плати́щій дань.

Hołdownik, -a, *м.* вассáлъ, да́нникъ, по́данный.

Hołdowny, *см.* **Hołdowniczy, Lenny.**

Hołoble, -i, *мн.* огло́бли.

Hołota, -y, *ж.* голь, сво́лочь.

Holować, притя́гивать; || бечева́ть, тяну́ть бечево́ю (*судно*).

Holowanie, -a, *ср.* (**statków**), бечева́ніе (*судо́въ*), приво́дъ су́дна посре́дствомъ бечевой. Pozostawienie drogi do holowania, оставле́ніе доро́ги подъ бечёвникъ.

Holujący, бечевщи́къ, рабо́тникъ, кото́рый тя́нетъ су́дно бечево́ю.

Hołubek, -bka, *м.* волжа́нка, волну́ха (*родъ грибо́въ*).

Hołysz, -a, *м.* голы́шъ бѣдня́къ.

Homagjalny, по́дданническій.

Homagjum, *ср. Неол.* по́дданническій долгъ; || присяга на подда́нство.

Homerowy, гоме́ровскій.

Homeryczny, гомери́ческій.

Homileta, -y, **Homiletyk**, -a, *м.* проповѣ́дникъ, сочини́тель поученій.

Homiletyka, -i, *ж.* гомилéтика, теóрія духóвнаго краснорѣчія.

Homilja, -ji, *ж.* бесѣда, поуче́ніе, про́повѣдь.

Homiljarz, -a, *м.* собра́ніе поуче́ній, проповѣ́дей.

Honor, -u, *м.* честь. **Honory**, *мн.* по́чести.

Honorarjum, *ср. Неол.* вознагражде́ніе, пла́та, гонора́рій.

Honorowo, Honorowie, че́стно, съ че́стью, съ досто́инствомъ.

Honorowość, -ści, *ж.* че́стность, благоро́дство.

Honorowy, почётный. **Radca honorowy**, титуля́рный совѣ́тникъ. **Dama honorowa**, статсъ-да́ма.

Hop! hop! *Межд.* эй! гей! || ну! (*для поощре́нія ло́шади*); || ухъ! ухъ! (*при дру́жной рабо́тѣ*).

Horda, Orda, -y, *ж.* орда́; || * толпа́, ша́йка, сбо́рище, ватáга.

Hordowid, -a, *м.* **Hordowida**, -y, *ж. Бот.* гордо́вникъ, гордови́на, кали́на-гордо́вникъ.

Hordyniec, Ordyniec, -ńca, *м.* орди́нецъ.

Hordynka, -i, *ж.* крива́я татáрская сáбля.

Hordyński, принадлежа́щій къ орды́.

Horno, -a, *ср.* горнъ.

Horyzont, -u, *м.* горизóнтъ, небоскло́нъ.

Horyzontalnie, горизонта́льно, по у́ровню земли́.

Horyzontalność, -ści, *ж.* горизонта́льность.

Horyzontalny, горизонта́льный.

Hosanna! (*съ еврейск.*) Бо́же, спаси́ насъ! помоги́ намъ!

Hostja, -ji, *ж.* св. обла́тка; || Святы́е Дары́; || просфора́, просвира́.

Hoży, приго́жій, ста́тный, краси́вый.

Hrabia, -iego, *м.* графъ.

Hrabianka, -i, *ж.* гра́фская дочь, графи́ня.

Hrabicz, -a, *м.* гра́фскій сынъ.

Hrabina, -y, *ж.* графи́ня, жена́ гра́фа.

Hrabiowski, Hrabski, гра́фскій.

Hrabiowstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фскій ти́тулъ; || графъ и его́ жена́.

Hrabstwo, -a, *ср.* гра́фство, гра́фское владѣ́ніе.

Hreczany, гре́чневый.

Hreczka, Hryczka, -i, *ж. см.* **Gryka.**

Hreczkosiej, -a, *м.* * па́харь.

Hreczuszki, -szek, *мн.* гре́чневики.

Hryć, -cia, *м. см.* **Hreczkosiej.**

Hu! hu! *Межд.* гей! эй! ау́! у! у!

Huba, -y, *ж. см.* **Włóka.**

Hubka, -i, *ж.* древе́сная гу́бка, трутъ.

Huciany, плави́льный.

Huczeć, издава́ть гулъ, гуде́ть; || шуме́ть, бушева́ть; || ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || крича́ть по сови́ному, какъ сова́. Wiatr huczy w lesie, вѣ́теръ шуми́тъ въ лѣсу́. Dzwony huczą, колоко́ла гуда́ть. Huczy mi w uszach, у меня́ шумъ въ уша́хъ, шуми́тъ въ уша́хъ. **Huczeć na kogo**, брани́ть, руга́ть кого́.

Huczek, -czka, *м. Умен.* отъ **Huk** (*см. э́то сло́во*); || * крику́нъ.

Huczenie, -a, *ср.* бушева́ніе, шумъ, гуде́ніе, гулъ.

Hucznie, Huczno, шу́мно, съ шу́момъ; || зво́нко, гро́мко; || пы́шно, роско́шно; || ве́село. **Hucznie wjechał do miasta**, онъ шу́мно въѣ́халъ въ го́родъ. **Muzyka grała hucznie**, му́зыка игра́ла гро́мко. **Hucznie kogo przyjąć**, пы́шно, роско́шно кого́ приня́ть. **Hucznie o czém rozprawiać**, гро́мко разсужда́ть о чёмъ.

Huczny, Hukliwy, шу́мный, гро́мкій; || пы́шный, роско́шный.

Huf, Uf, -u, **Hufiec**, -fca, *м.* ку́ча, толпа́ (*люде́й*); || ша́йка, рать, по́лчище. **Hufiec**, рядъ солда́тъ.

Huf, *Межд.* (*подража́ніе лаю соба́къ*), гавъ, гавъ!

Hufiec, *см.* **Huf.**

Hufik, -a, ку́чка, небольша́я толпа́.

Hufnal, Ufnal, -a, *м.* подко́вный гвоздь.

Huk, -u, *м.* шумъ, стукъ, гулъ, громъ; || трескъ, гро́хотъ; || * мно́жество, ку́ча,

гру́да; || огро́мная толпа́. Huk piorunu, раска́ть, гулъ гро́ма. Huk bębna, стукъ бараба́на. Huk dział, громъ, гро́хотъ пу́шекъ. Ma huk pieniędzy, у него́ ку́ча, гру́да де́негъ. Huk ludzi przyszło na to widowisko, огро́мная толпа́ люде́й пришла́ на э́то зре́лище.

Hukać, крича́ть, ворча́ть, брани́ть, руга́ть; || грохота́ть, греме́ть; || ау́кать, звать. Hukać na kogo (w lesie), ау́кать кому́ (*въ лѣсу́*). Hukać na kogo, крича́ть на кого́, *см.* Fukać. || Hukać się, дичи́ться, де́латься суро́вымъ, свире́пымъ, нелюди́мымъ.

Hukacz, -a, *м. см.* Grzywacz.

Hukanie, -a, *ср.* гуде́ніе, бушева́ніе; || ау́каньe (*въ лѣсу́*), *см.* Hukać.

Hukliwy, *см.* Huczny.

Huknąć, кри́кнуть; || ругну́ть.

Hul! hul! Hulala! крикъ на во́лка.

Hulać, гуля́ть, весели́ться, кути́ть. Hulaj dusza, piekło gore, гуля́й, чтобъ черта́мъ то́шно ста́ло! Hulaj dusza bez kontusza, гуля́й напропалу́ю, всё чортъ побери́!

Hulaka, -i, *м.* гуля́ка, кути́ло.

Hułan, *см.* Ułan.

Hulanie, -a, *ср.* гульба́, бра́жничанье, кулика́ніе.

Hulanka, -i, *ж.* разгу́лъ, кутёжъ, пиру́шка.

Hultaić, развра́тничать, распу́тничать, кути́ть, безде́льничать.

Hultaj, -a, *м.* негоди́й, развра́тникъ, распу́тникъ, безде́льникъ.

Hultajka, -i, *ж.* негоди́йка, развра́тница, распу́тница.

Hultajski, развра́тный, распу́тный, разгу́льный. Po hultajsku, развра́тно, распу́тно, разгу́льно. Żyć po hultajsku, вести́ распу́тную жизнь.

Hultajsko, *см.* Hultajski.

Hultajstwo, -a, *ср.* развра́тъ, распу́тство; || *Собир.* развра́тники, безде́льники, броди́ги.

Hum, Hem, *Межд.* гмъ! хмъ!

Humen, -a, *м.* игу́менъ.

Humenica, -y, *ж.* игу́менья.

Humor, -u, *м.* вла́га, мокрота́ (*матьлъ*); || нравъ, расположе́ніе ду́ха; || ю́моръ, сатири́ческая весёлость. Wesoły humor, весёлое расположе́ніе ду́ха. Nie jesteś dziś w swoim humorze, ты сего́дня не въ ду́хѣ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.

Humorek, -rku, *м.* капри́зъ, при́хоть.

Humorowaty, нра́вный, своенра́вный, причу́дливый, прихотли́вый.

Humorysta, -y, *м.* юмори́стъ, остроу́мный писа́тель; || *Мед.* до́кторъ-приве́рженецъ Гале́новой систе́мы.

Humorystycznie, юмористи́чески.

Humorystyczność, -ści, *ж.* ю́моръ, сатири́ческая весёлость.

Humorystyczny, юмористи́ческій.

Humorystyka, -i, *ж.* юмори́стика.

Huncfot, Huncwot, -a, *м.* безде́льникъ, моше́нникъ, плутъ, подле́цъ.

Huncfocki, моше́нническій, плутовско́й.

Huncfoctwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество.

Hup, *см.* Hop.

Hurmą, Hurmem, толпо́ю.

Hurt, -u, *м.* плете́нь, загоро́дка (для *овецъ*), вы́гонъ (*для быко́въ*), *см.* Grodza. Na hurt, hurtem, о́птомъ, гурто́мъ.

Hurtować, ста́вить въ ограду (*скотину*).

Hurtowanie, -a, *ср.* загоно́мъ овецъ.

Hurtownik, -a, *м.* гуртовщи́къ, торго́вецъ торгу́ющій гу́ртомъ, о́птомъ, гуртовщи́къ.

Hurtowny, Hurtowy, гуртово́й, оптово́й.

Husarja, -ji, *ж.* гуса́ры, гуса́рскій полкъ.

Husarski, гуса́рскій.

Husarz, Usarz, -a, *м.* гуса́ръ.

Huśtać, *см.* Chuśtać.

Huta, -y, *ж.* плави́льня, плави́льная печь. Huta żelazna, кри́чный *или* желѣзодѣлательный заво́дъ, молотова́я. Huta szklana, стекля́ный заво́дъ. Huta krowa, литёйня, литёйный дворъ. Huta solna, соловарня.

Hutarski, плави́льный, литёйный.

Hutarz, *см.* Hutnik.

Hutnicki, Hutniczy, Hutny, плави́льный.

Hutniczy, -ego, Hutman, -a, *м.* горнозаво́дскій инспе́кторъ.

Hutnik, Hutarz, -a, *м.* горнозаво́дскій рабо́тникъ, рабо́чій на стекля́номъ и желѣзномъ заво́дѣ.

Hutny, *см.* Hutnicki.

Huź! Huzia! Huź go! Huź-ha! пилы! (*возглас для дразниванія соба́ки*).

Huzar, -a, *м.* гуса́ръ. Pułkownik od huzarów, гусарскій полко́вникъ.

Huzarka, -i, *ж.* же́нщина служа́щая въ гуса́рахъ; || гуса́рская ку́рточка, родъ венге́рскаго спе́нцера.

Huzarski, гуса́рскій.

Huzia, *см.* Huź.

Hyacynt, *см.* Hjacynt.

Hybel, *см.* Hebel.

Hycel, -cla, *м.* живодёръ, прохво́ст.

Hyclowski, живодёрный; || * ни́зкій, по́длый, сквёрный, отврати́тельный. Hyclowski plac, hyclowska buda, живодёрня.

Hydliwy, Hydry, ме́рзкій, постыдный, него́дный.

Hydr, *см.* Hidr.

Hydra, -y, *ж.* ги́дра, водна́я змѣя́.

Hydzić, отбива́ть вкусъ, охо́ту (*отъ чего́*), внуша́ть отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, *см.* Mierzić.

Hygrometr, *см.* Wilgociomierz.

Hyl, -a, *м. см.* Chyl.

Hymn, -u, *м.* гимнъ, пѣснь, пѣснопѣ́ніе.

Hymnista, -y, *м.* пѣснопѣвецъ, слагатель ги́мновъ.

Hymnopis, -a, *м.* писáтель гúмновъ.
Hyp... *см.* Hip...
Hyroglif, *см.* Hjeroglif.
Hys, Hyz, Hyż, -u, *м.* попýтный вѣтеръ.
Hysować, Hyzować, Whysować, поднимáть пáруса, флагъ.
Hyz, *см.* Hys.
Hyza, Chyża, -y, *ж.* хúжина.
Hyzop, *см.* Izop.
Hyzować, *см.* Hysować.

I.

I произно́сится какъ ру́сскія бу́квы *и, і*. Она́ пи́шется по́слѣ согла́сныхъ мя́гкихъ и твёрдыхъ: *k, g*, исключа́я мя́гкія: *c, cz, sz, rz, ź, dz, dź*, по́слѣ кото́рыхъ слѣ́дуетъ *y* (русск. *ы*). Иногда́ *i* слу́житъ зна́комъ смягче́нія предыду́щей согла́сной бу́квы, напр. *ziemia*, чита́ется какъ *źemia* (*зьмя*), земля́.

I, *союзъ;* и, а, да. Gada i gada, a nic nie robi, болта́етъ да болта́етъ, а ничего́ не дѣлаетъ. I tak i nie, и да и нѣтъ. I to i owo, и то и сё. I tak daléj, и та́къ да́лѣе.

Ibertrag, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы.

Ichmość, *мн.* (*см.* Jegomość, Jejmość).— Ichmość panowie N. N., господа́ N. N.— Nie umiesz sobie postąpić z takimi Ichmościami, z takiemi Ichmościankami, ты не умѣешь обраща́ться съ таки́ми господа́ми, съ таки́ми госпожа́ми, да́мами.

Ichneumon, -a, *м. Зоол.* Ихневмо́нъ, Фарао́нова мышь.

Idea, -ei, *ж.* иде́я, поня́тіе, мысль, *см.* Pomysł, Wyobrażenie, Pojęcie.

Idealista, -y, *м.* идеали́стъ.

Idealizm, -u, *м.* идеали́змъ.

Idealizować, идеализи́ровать.

Ideał, -u, *м.* идеа́лъ, образе́цъ совершéнства.

Idealnie, идеа́льно.

Idealność, -ści, *ж.* идеа́льность.

Idealny, идеа́льный, совершéнный, мы́сленный, у́мственный.

Identycznie, то́ждественно, одина́ково.

Identyczny, то́ждественный, одина́ковый, *см.* Tosamy, Jednorodny, Zgodny.

Ideolog, -a, *м.* идеоло́гъ.

Ideologja, -ji, *ж.* идеоло́гія, нау́ка объ иде́ѣ.

Idjota, -y, *м.* идіо́тъ, юроди́вый, крети́нъ; || малоу́мный, слабоу́мный, глу́пый отъ рожде́нія, безу́мный.

Idjotyzm, -u, *м.* слабоу́міе, юроди́вость, юро́дство; || *Грам.* идіоти́змъ, осо́бенность скла́да, оборо́та рѣчи, осо́бенность мѣ́стнаго нарѣ́чія.

Idylla, -i, *ж.* иди́ллія, се́льское, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* Ekloga, Sielanka.

Igielczany, игóльчатый.

Igiełka, -i, *ж.* игóлка, *см.* Igła.

Igielnica, -y, Igielniczka, -i, *ж.* Igielnik, -a, Igielniczek, -czka, *м.* игóльникъ.

Igielny, Iglany, игóльный.

Igła, -y, *ж.* игла́, игóлка. Koniuszek u igły, остріе́ *или* жа́лье игóлки. Za igłą szyć, przed igłą szyć, *см.* Szyć. Siedzieć jak na igłach, сидѣ́ть какъ на игóлкахъ. Nawlekać igłę, вдѣ́вать ни́тку въ ушко́, въ игóлку. Igła probierska, проби́рная игла́. Igła chirurgiczna, катара́ктная игла́ для сня́тія бѣльма́. Igła magnesowa, магни́тная *или* компа́сная стрѣ́лка. || *Бот.* Wilcze igły, гера́ній, журавли́нникъ, гера́нь.

Iglany, игóльный.

Iglarka, -i, *ж.* игóльщица.

Iglarski, игóлочный.

Iglarstwo, -a, *ср.* игóльное мастерство́.

Iglarz, -a, *м.* игóльщикъ.

Iglasty, игóльчатый, иглообра́зный.

Iglica, -y, *ж.* больша́я игла́; || шпи́лька; || вяза́льная спи́ца; || челно́къ (*у ткачéй*). || *Бот.* Вене́ринъ гре́бень. Iglica włoska, остроли́стъ, остроко́рвъ, вязожéлдь, пти́чій-клей, на́дубъ; || и́глица, мы́шій тёрнъ.

Igra, -y, *ж. Устар.* игра́, шу́тка.

Igrać, игра́ть, рѣзви́ться, шали́ть.

Igracz, -a, *м. Устар.* шутни́къ,

Igraszka, -i, *ж.* игру́шка, заба́ва; || игра́, игра́лище; || безде́лка, безде́лица. Największe trudności są dla niego igraszką, величáйшія тру́дности для него́ составля́ютъ безде́лицу. Igraszka słów, игра́ словъ. Igraszkę sobie robić z kogo, насмѣха́ться, шути́ть надъ кѣ́мъ. Igraszka losu, превра́тность судьбы́, счáстія.

Igrzysko, -a, *ср.* игра́лище, и́грище;— бóлѣе употребл. во мн. числѣ: Igrzyska, и́гры. Okręt będący igrzyskiem wiatrów, кора́бль игра́лище вѣтро́въ.

Igrzyskowy, и́грищный.

Ikra, -y, *ж.* икра́ (*у рыбъ*); || икра́ (*у ногъ*).

Ikrny, икря́ный.

Ikrorodny, икря́ный, мéчущій икру́ (*о рыбахъ*).

Ikrzak, -a, *м.* икря́ная ры́ба.

Ikrzny, *см.* Ikrny.

Ikrzyć się, искри́ться, тере́ться (*о ры́бѣ*, *см.* Trzeć się; || * Wyikrzyć się, издержа́ть, прокути́ть всѣ де́ньги.

Ikrzyca, -y, *ж.* (Ikrzysty kamień), искря́никъ, оолúтъ (*камень*).

Ił, -u, *м.* илъ; || жи́рная гли́на, рухля́къ, мéргель, сугли́нокъ.

Iłasty, *см.* Iłki, Iłowaty.

Ile, ско́лько, наско́лько. Dam ci ile będę mógł, дамъ тебѣ́ ско́лько могу́. Ile *или* o ile możności, ile można, наско́лько возмóжно. || Въ смы́слѣ: Jako (*какъ*): Ile ojciec, staram się jak najlepsze dać wychowanie dzieciom, какъ отéцъ

стара́юсь дать са́мое лу́чшее воспита́ніе дѣтямъ. || Въ смы́слѣ: Ile że (*такъ какъ, тѣмъ бо́льше*): Wierzę mu, ile że jest poczciwy człowiek, я ему́ вѣрю, такъ какъ онъ че́стный челове́къ. *См.* Zwłaszcza że, Tem bardziéj że. || Въ смы́слѣ: Ile tyle, Ileż tyleż, немно́го, не́сколько, ско́лько-нибу́дь. Mieć ile tyle pieniędzy, имѣ́ть немно́го де́негъ. Ile tyle, ма́ло-ли, мно́го-ли. Ile tyle żył, dosyć żył, gdy dobre imię po sobie zostawił, ма́ло-ли, мно́го-ли онъ жилъ, но по́жилъ дово́льно, е́сли оста́вилъ по́слѣ себя́ до́брое и́мя.

Ilekolwiek, Ilekolwiekbądź, ско́лько ни есть, ско́лько-бы ни́ было, ско́лько ни бу́дь, ско́лько угодно, не́сколько. Przyszlij mi ilekolwiek ludzi, пришли́ мнѣ не́сколько челове́къ. Ilekolwiek ich jest, ско́лько бы ихъ ни́ было. Ilekolwiek razy, ско́лько-бы разъ ни́ было, ка́ждый разъ какъ...

Ilekroć, ско́лько разъ?

Ilekrocćkolwiek, ка́ждый разъ какъ...

Ilekrotnie, мно́го разъ, ско́лько ни ...

Ilekrotny, ча́сто повторя́ющійся; || многократный.

Ili, -a, -e, Ilki, -a, -ie, *Устар.* какъ вели́къ? Ili, ilki, такъ вели́къ какъ... Ili tyli, како́го бы ни́ было объёма, большо́го и́ли ма́лаго, кое-како́й. Mam ili tyli majątek, у меня́ есть ко́е-како́е име́ніе.

Ilisty, *см.* Iłowaty.

Ilki, гли́нистый, илова́тый.

Ilkość, -ści, *см.* Iłość.

Iłkość, -ści, *см.* Iłowatość.

Illacja, -ji, *ж.* илля́ція, слове́сная жа́лоба, по́данная въ судъ, односторо́ннее тре́бованіе, проше́ніе. Strona czyniąca illacją, односторо́нне-дѣйствующее лицо́; || показа́ніе въ судѣ; || изложе́ніе; || * дохо́дъ, прихо́дъ.

Illacyjny, относя́щійся къ слове́сной жа́лобѣ въ судѣ, къ односторо́ннему проше́нію; || * дохо́дный.

Illegalność, -ści, *ж.* противозако́нность, незако́нность; || противозако́нный посту́покъ.

Ilm, -u, *м.* Ilma, -y, *ж.* Ilmak, -a, *м.* вязъ, и́лемъ, и́льма (*де́рево*).

Ilmiczka, -i, Ilmowna, -y, *ж. Бот.* лаба́зникъ, та́волга и́льмовая.

Ilmina, -y, *ж.* вязо́вое, и́льмовое де́рево.

Ilmowna, *см.* Ilmiczka.

Ilmowy, вязо́вый, и́льмовый.

Iloczas, -u, *м.* коли́чество; || *Грам.* разме́ръ, просо́дія, словоударе́ніе *или* слогоударе́ніе, *см.* Prozodja.

Iloczasowy, просоди́ческій.

Iloraki, разли́чный, разнообра́зный, разноро́дный. Kto powie ilorakie jest kłamstwo? кто ска́жетъ какъ разнообра́зна быва́етъ ложь?

Ilorako, на ско́лько спо́собовъ.

Ilorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разноро́дность, ра́зность, разли́чіе.

Iłość, -ści, *ж.* коли́чество, величина́.

Iłowacieć, дѣ́латься гли́нистымъ.

Iłowatość, -ści, *ж.* гли́нистая по́чва.

Iłowaty, гли́нистый; || ме́ргельный, рухляко́вый.

Iłowy, гли́нистый, илова́тый.

Iluminacja, -ji, *ж.* иллюмина́ція, освѣще́ніе, *см.* Oświecenie.

Iluminować, иллюмино́вать, освѣща́ть; || просвѣща́ть, озаря́ть, *см.* Oświecić.

Ilza, Iłza, -y, *ж. Артил.* раке́та.

Im, чѣмъ. Im... tém, чѣмъ... тѣмъ... Im więcéj, tém lepiéj, чѣмъ бо́лѣе, тѣмъ лу́чше.

Imać (*Устар.* Imować), хвата́ть, схва́тывать, взять, лови́ть, поймать, *см.* Jąć, Pojmać. || Jąć, приня́ться, нача́ть. Jęła płakać, приняла́сь пла́кать. || Imać się, Jąć się (kogo, czego), приставать, принима́ться, бра́ться, хвата́ться, схвати́ться, взя́ться, прицѣпля́ться, *см.* Czepić się, Chwycić się. Tak się jęli silnie, że nie można ich było rozłączyć, они́ такъ кре́пко схвати́лись, что ихъ нельзя́ бы́ло разня́ть. Jęła się go warjacja, онъ впалъ въ сумасше́ствіе. Nie wiedzieć czego się jąć, неизвѣ́стно за что́ взя́ться. Atrament nie ima się papieru olejnego, черни́ла не пристаю́тъ къ ма́сляной бума́гѣ. Jąć się jakiego rzemiosła, взя́ться за како́е нибу́дь ремесло́.

Imaginacja, -ji, *ж.* воображе́ніе, вы́мыселъ, фантазія; || мечта́ніе, мечта́, бре́дня.

Imaginacyjnie, Imaginalnie, вообража́емо, по предположе́нію.

Imaginacyjny, изобрѣта́тельный, плодови́тый на вы́мыслы, замысловатый. Siła, potęga imaginacyjna, си́ла воображе́нія, изобрѣта́тельности.

Imaginalnie, *см.* Imaginacyjnie.

Imaginalny, Imaginacyjny, вообража́емый, мни́тельный, мечта́тельный, *см.* Urojony.

Imaginatywa, -y, *ж.* воображе́ніе, си́ла воображе́нія.

Imaginować (sobie co), вообража́ть, представля́ть себѣ́; || ду́мать, мнить.

Imanie, -a, *ср.* пойма, аресто́ваніе; || захва́ченіе (*товаро́въ*).

Imaniec, -ńca, *м.* плѣ́нникъ; || плѣ́нный, пленённый; || коло́дникъ.

Imbier, -u, *м. Бот.* имби́рь.

Imbryk, -a, *м.* ча́йникъ, кофе́йникъ; *Умен.* Imbryczek, ча́йничекъ, кофе́йничекъ.

Imię, -ienia, *ср.* (*Стар. фо́рма:* Imiono), и́мя. Imię z ojca, о́тчество. Imię chrzestne, Imię z ojca i nazwisko, и́мя, о́тчество и фами́лія.

Imienie, -a, *ср.* име́ніе, иму́щество.

Imieniny, -nin, *мн.* именины.

Imiennica, -y, Imienniczka, -i, *ж.* именни́ца.

Imienniczy, именны́й.

Imiennie, поименно, по и́менамъ.

Imiennik, -a, *м.* соименникъ.
Imienno, *см.* Imiennie.
Imienny, именной; || нарицательный. Wartość imienna, нарицательная цѣна. Lista imienna, именной списокъ.
Imiesłów, -owu, *м. Грам.* причастіе.
Imiesłowowy, *Грам.* употребляемый въ видѣ причастія.
Imionnik, -a, *м.* альбомъ; || памятная книжка.
Imiono, *см.* Imię.
Immatrykuła, -y, *ж.* внесеніе дѣла въ судебный реестръ.
Immedjate, непосредственно.
Imować, *см.* Imać.
Imperator, -a, *м.* императоръ, *см.* Cesarz.
Imperatorowa, -éj, *ж.* императрица, *см.* Cesarzowa.
Imperatorski, императорскій.
Imperjalista, -y, *м.* имперіалистъ, приверженецъ имперіи, императорскаго правленія.
Imperjalizm, -u, *м.* имперіализмъ, система имперіалистовъ.
Imperjalny, имперскій, государственный.
Imperjał, -u, *м.* имперіалъ (*монета*).
Imperjum, *Геогр.* имперія.
Impertynencja, -ji, *ж.* дерзость, грубость; || наглость, нахальство.
Impertynencki, дерзкій, грубый, наглый, нахальный.
Impertynent, -a, *м.* нахалъ, наглецъ, грубіянъ.
Impertynentka, -i, *ж.* нахалка, грубіянка.
Impet, -u, *м.* стремительность, сила, ударъ изъ всей силы, натискъ.
Impetycja, -ji, *ж.* притязаніе, требованіе, претензія; || искъ въ судѣ.
Impetycznie, стремительно; || горячо, пылко.
Impetyczny, стремительный, порывистый; || горячій, пылкій, кипучій.
Impetyk, -a, *м.* запальчивый, горячій человѣкъ.
Implikacja, -ji, *ж.* прикосновенность (*къ дѣлу*).
Implikowany, прикосновенный къ дѣлу.
Imponować (komu, przed kim), гордиться, кичиться передъ кѣмъ; || Imponować nad kim, повелѣвать кѣмъ.
Import, -u, *м.* привозная пошлина, пошлина съ привозимыхъ товаровъ.
Importacja, -ji, *ж. Ком.* ввозъ; || привозные товары; || *Юрид.* представленіе документовъ въ судъ.
Impugnujący, недопускающій, недозволяющій. Impugnujący intromissją, недопускающій ко вводу во владѣніе имѣніемъ.
Impuls, -u, *м.* Impulsja, -ji, *ж.* толчекъ, побужденіе.
Imputacja, -ji, *ж.* зачтеніе, зачетъ (*суммы*); || вмѣненіе, обвиненіе.
Imputować, засчитывать въ уплату; || приписывать.
In actu, дѣйствительно.
In merito, *см.* Merito.
Inaczéj, иначе, иначе.
Inaczyć, измѣнять, перемѣнять, переиначивать.
Inąd (употребляется только съ словами: Zkąd i Dokąd), изъ другаго мѣста. Pójść dokądinąd, пойтти куда-нибудь въ другое мѣсто.
Inakcja, -ji, *ж.* бездѣйствіе.
Inaki, *см.* Inakszy.
Inakość, -ści, *ж.* различіе, отмѣна.
Inakszy, иной.
Inauguracja, -ji, *ж.* посвященіе, освященіе; || открытіе.
Inaugurować, посвящать, освящать; || открывать.
Incepta, -y, *ж. Муз.* запѣвъ, интонація, напѣвъ (*пѣсни*).
Incest, *см.* Kazirodztwo.
Inclusive (Inkluzywe), включительно.
Incognito (Inkognito), подъ чужимъ именемъ, инкогнито.
Incydencja, -ji, *ж. Юрид.* посторонніе, встрѣчное прошеніе.
Incydentalny, спорный; || частный, побочный, *см.* Wniosek.
Incyza, -y, *ж. Хир.* надрѣзъ, прорѣзъ, нарубка, насѣчка.
Indagacja, -ji, *ж.* розыскъ, розысканіе, изслѣдованіе; || допросъ, опросъ.
Indagacyjny, слѣдственный.
Indagator, -a, *м.* слѣдователь.
Indagować, допрашивать.
Indeks, -u, *м.* указатель, роспись; || часовая стрѣлка.
Indemnizacja, -ji, *ж.* удовлетвореніе, вознагражденіе, возмѣщеніе убытковъ.
Indossacja, -ji, *ж.* передаточная надпись на векселѣ.
Indossant, -a, *м.* надписатель векселя, бланконадписатель, передающій свой векселъ другому лицу.
Indossat, -a, *м.* предъявитель векселя, тотъ, кому переданъ векселъ по надписи.
Indossować, сдѣлать передаточную надпись на векселѣ.
Indukcja, -ji, *ж.* наведеніе, индукція (выводъ отъ частностей къ общему); || выводъ, заключеніе.
Indulgencja, -ji, *ж.* индульгенція, отпущеніе грѣховъ.
Indult, -u, *м.* разрѣшеніе, дозволеніе отъ папы.
Industrja, -ji, *ж.* промышленность.
Indychć, -u, *м.* индиго, синяя или кубовая краска.
Indychtowe ziele, *Бот.* индигоносъ, кубъ (*растеніе*).
Indyczę, -ęcia, *ср.* индюшёнокъ, индюлёнокъ индюшій.
Indyczka, -i, *ж.* индюшка.

Indyczy, индю́чій.

Indyczyć się, серди́ться, ги́ваться, **nadymáć się**, надува́ться.

Indygenat, -u, *м.* пра́во гражда́нства, **przynależność** къ како́й-либо землѣ *или* странѣ, тузе́мство, отузе́мленіе; || пра́во шляхе́тства (*въ древней Польшѣ*).

Indyk, -a, *м.* индѣ́йскій пѣту́хъ, индю́къ.

Indywidualnie, ли́чно, отдѣ́льно, ка́ждый осо́бо.

Indywidualność, -ści, *ж.* индивиду́альность, ли́чность, ча́стность.

Indywidualny, ли́чный, ча́стный, отдѣ́льный.

Indywiduum, *ср.* (**Indywidua**, *мн.*) осо́бь, недѣли́мое; || *Юрид.* человѣ́къ, лицо́, ли́чность; || ли́чность, осо́ба.

Indzie, **Indziéj**, и́ндѣ, въ другомъ мѣ́стѣ, въ друго́й разъ;—о́тому нарѣ́чію обыкновенно предшествуетъ gdzie: Powiedzieliśmy gdzie indziej, мы сказа́ли въ другомъ мѣ́стѣ. Nigdzie indziej, нигдѣ́ въ другомъ мѣ́стѣ. Powiem o tem kiedy indziej, разскажу́ объ э́томъ когда́ нибу́дь въ друго́й разъ, въ друго́е вре́мя.

Inędy, ины́мъ путёмъ, ино́ю доро́гою.

Inercja, -ji, *ж.* ко́сность; || * **bezdźwięstie**; || * неподви́жность.

Infamja -ji, *ж.* безче́стіе, позо́ръ.

Infamis, -a, *м.* безче́стный, обезче́щенный, опозо́ренный, ошельмо́ванный человѣкъ.

Infamistka, -i, *ж.* обезче́щенная, опозо́ренная же́нщина.

Infanterja, -ji, *ж.* пѣхо́та, инфанте́рія, *см.* Piechota.

Infeudacja, -ji, *ж.* жа́лованіе помѣ́стьемъ.

Infima, -y, *ж.* ни́зшій классъ въ шко́лѣ.

Infimista, -y, *м.* ученикъ ни́зшаго кла́сса.

Infirmarja, **Infirmerja**, -ji, *ж.* больни́ца, лазаре́тъ, домъ призрѣ́нія (*при монастырѣ́*).

Infirmarka, -i, *ж.* больни́чная сидѣ́лка.

Infirmarz, -a, *м.* больни́чникъ, больни́чный служи́тель.

Inflamacja, -ji, *ж. Мед.* воспале́ніе.

Influencja, -ji, *ж. Мед.* пова́льная просту́да.

Informacja, -ji, *ж.* спра́вка, указа́ніе, свѣ́дѣніе. **Powziąść informacją**, навести́ спра́вку, получи́ть свѣ́дѣніе. **Dać komu informacją**, доста́вить кому́ свѣ́дѣніе.

Informacyjny, спра́вочный, доставля́ющій свѣ́дѣнія. **Biuro informacyjne**, спра́вочное мѣ́сто, спра́вочная конто́ра.

Informować, извѣща́ть, увѣдомля́ть; || **Informować się**, освѣдомля́ться. справля́ться, собира́ть спра́вки (*о чёмъ*).

Infrakcja, -ji, *ж.* наруше́ніе догово́ра, усло́вія.

Infuła, -y, *ж.* ми́тра (*епи́скопская*).

Infułat, -a, *м.* духо́вное лицо́ нося́щее ми́тру, прела́ть на права́хъ епи́скопа.

Infułata, -y, *ж.* прево́тство, вѣ́домство прево́та нося́щаго ми́тру.

Infułowany, получи́вшій ми́тру.

Infuzja, -ji, *ж. Хим.* насто́й.

Ingor, -u, *м.* бочо́рный инструме́нтъ.

Ingrossacja, -ji, *ж.* внесе́ніе, записываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція.

Ingressator, -a, *м.* регистра́торъ, протоколи́стъ.

Ingrossować, вноси́ть въ ро́спись, въ протоко́лъ; || запи́сывать.

Ingrycht, -u, *м.* перемы́чки въ замка́; вну́тренніе ча́сти замка́. **Ingrychtowy zamek**, нутряно́й замо́къ.

Inhalacja, -ji, *ж.* вса́сываніе, поглоще́ніе, вдыха́ніе.

Inhibicja, -ji, *ж. Юрид.* запрещє́ніе, воспрещє́ніе.

Inicjatywa, -y, *ж.* почи́нъ, зачи́нъ, нача́ло; || вчина́ніе.

Injekcja, -ji *ж. Анат.* напру́га кровено́сныхъ жилъ; || **wpryskiwanie**, впрыскъ.

Inkameracja, -ji, *ж.* присоедине́ніе земли́ *или* дохо́дныхъ **statéj** къ духо́вному владѣ́нію.

Inkarnat, -u, *м.* а́лый, багря́ный, багренцо́вый; || а́лый цвѣтъ; || тѣле́сный цвѣтъ.

Inkassa, -y, *ж* инкасси́рованіе, получе́ніе су́ммы нали́чными де́ньгами за вексе́ля, това́ры и т. п.

Inkassent, -a, *ж.* сбо́рщикъ де́негъ, счётчикъ.

Inkaust, -u, *м.* черни́ла.

Inkaustowy, черни́льный.

Inklinacja, -ji, *ж.* накло́нность, скло́нность (*къ чему́*).

Inkluz, -a, *м.* **Inkluza**, -y, *ж.* ча́ры, колдовство́.

Inkluzowy, маги́ческій, волше́бный.

Inkluzywe, включи́тельно.

Inkognito, *см.* **Incognito**.

Inkompetencja, -ji, *ж. Юрид.* неполнопра́вность, некомпете́нтность.

Inkompetentny, *Юрид.* неимѣ́ющій права́ суди́ть, неполнопра́вный, невла́стный, некомпете́нтный.

Inkonsekwencja, -ji, *ж.* непосле́довательность, несообра́зность.

Inkonsekwentny, непосле́довательный, несообра́зный.

Inkorporacja, -ji, *ж.* присоедине́ніе, включе́ніе.

Inkrustacja, -ji, *ж.* инкруста́ція, прокла́дка; || цвѣтна́я, накладна́я *или* набо́рная рабо́та; || *Минер.* известко́вая на́кипь *или* кора́.

Inkrustować, обкла́дывать, прокла́дывать, покрыва́ть (*чѣмъ*); || врѣзывать, вдѣ́лывать (*что́*); || покрыва́ть на́кипью *или* коро́ю (*о нѣкоторыхъ минера́льныхъ источ́никахъ*).

Inkrustowanie, -a, *ср.* прокла́дка; инкруста́ція; || накладна́я рабо́та.

Inkulpacja, -ji, *ж.* обвине́ніе, обжа́лованіе.

Inkulpat, -a, *м.* обвинённый, подсуди́мый.

Inkunabuł, -u, *м.* первопеча́тная кни́га, кни́га напеча́танная ра́ньше 1500 го́да.

Inkwartacja, -ji, *ж. Хим.* квартова́ніе.

Inkwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь; || допро́счикъ.

Inkwirować, *Юрид.* производи́ть сле́дствіе *или* допро́съ, разы́скивать, допра́шивать, изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Inkwirowanie, -a, *ср.* ро́зыскъ, допро́съ, спра́вка; || сле́дствіе.

Inkwizycja, -ji, *ж.* допро́съ, изсле́дованіе, ро́зыскъ; || *Стар.* инквизи́ція (*судилище*).

Inkwizycyjny, допро́сный, изсле́дующій, испыту́ющій; || инквизиціо́нный.

Inkwizyt, -a, *м.* ареста́нтъ состоя́щій подъ сле́дствіемъ.

Inkwizytor, -a, *м.* инкризи́торъ, *см.* Inkwirent, Indagator.

Inkwizytorski, инквизи́торскій.

Innobarwy, иноцве́тный.

Innojęzyczny, иноязы́чный.

Innokształtny, иноо́бразный, инови́дный.

Innomyślny, иномы́сленный.

Innoplemiennik, -a, *м* иноплеме́нникъ.

Inność, -ści, *ж.* несхо́дство.

Innotescencja, -ji, *ж.* повѣ́стка, объясне́ніе.

Innowacja, -ji, *ж.* нововведе́ніе.

Innowierca, -y, **Innowiernik**, -a, *м.* инове́рецъ.

Innowierstwo, -a, *ср.* инове́ріе.

Innoziemiec, -mca, *м.* инозе́мецъ, иностра́нецъ.

Inny, *см.* Inszy.

Inokulacja, -ji, *ж. Мед.* привива́ніе, приви́вка; || оспопрививаніе, *см.* Szczepienie.

Inserat, -u, *м.* объявле́ніе въ газе́тахъ.

Inskrypcja, -ji, *ж.* на́дпись; || внесе́ніе въ спи́сокъ; || государственная облига́ція; || за́пись, заёмное письмо́.

Insolidum, *ср. Нескл.* круго́вая пору́ка.

Inspekcja, -ji, *ж.* осмо́тръ, обзо́ръ, смотръ; || надзо́ръ; || инспе́кція.

Inspekt, -u, *м. Судов.* парни́къ;—бо́лѣе употребл. во мн. ч. Inspekta, -ów, парники́.

Inspektor, -a, *м.* инспе́кторъ, надзира́тель.

Inspektorjat, -u, *м.* инспе́кція.

Inspektorowa, -éj, *ж.* жена́ инспе́ктора, инспе́кторша.

Inspektorski, инспе́кторскій.

Inspektowy, парнико́вый.

Inspiracja, -ji, *ж. см.* Natchnienie.

Inspirować, *см.* Natchnąć.

Instalacja, -ji, *ж.* введе́ніе въ до́лжность.

Instalacyjny, относя́щійся ко вступле́нію въ до́лжность.

Instalować, вводи́ть въ до́лжность.

Instalowanie, -a, *ср. см.* Instalacja.

Instalowany, поступи́вшій на слу́жбу.

Instancja, -ji, *ж. Юрид.* челоби́тная, прошéніе въ судъ; || инста́нція, сте́пень суда́. Trybunał pierwszéj instancji, судъ пе́рвой инста́нціи; || хода́тайство, про́сьба, хожде́ніе. Wnosić instancją do kogo, ходата́йствовать пе́редъ кѣмъ за кого, вступа́ться за кого, *см.* Wstawiać się, Przyczyniać się. — W ciągu instancji, въ тече́ніе произво́дства (*дѣла*). Doniesienie o upadłéj instancji appelacyjnéj, донесе́ніе объ уничтоже́ніи апелляціо́ннаго произво́дства.

Instancjalny, *см.* Przyczynny.

Instancjonować, **Instancjować** (za kim), *см.* Przyczyniać się, Instancją wnosić.

Instruent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.

Instrukcja, -ji, *ж.* образова́ніе, обуче́ніе, просвѣще́ніе, поуче́ніе; || наставле́ніе; || предписа́ніе, нака́зъ, инстру́кція. Instrukcja sprawy, разбира́тельство дѣла, сле́дствіе.

Instruktarz, -a, *м.* тамо́женный тари́фъ. Instruktarz dominalny, та́кса торго́ваго въ я́рмарочнаго сбо́ра.

Instruktor, -a, *м.* обуча́ющій ре́крутъ.

Instrument, -u, *м. Муз.* инструме́нтъ.

Instrumentalny, *Муз.* инструмента́льный.

Instruować, *Юрид.* изсле́довать, разбира́ть (*дѣло*).

Instruowanie, -a, *ср.* изсле́дованіе, разбира́тельство (*дѣла, тяжбы*).

Instygacja, -ji, *ж.* подуще́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство.

Instygator, -a, *м.* королéвскій проку́ро́ръ въ дре́вней По́льшѣ; || подстрека́тель, подусти́тель.

Instygować, подуща́ть, подстека́ть, подгова́ривать.

Instygowanie, -a, *ср. см.* Instygacja.

Instynkt, -u, *м.* инсти́нктъ, врождённое побужде́ніе, влече́ніе

Instynktownie, инстинкти́вно, по инсти́нкту.

Instynktowy, инстинкти́вный.

Instytucja, -ji, *ж.* учрежде́ніе, установле́ніе, || заведе́ніе; || назначе́ніе, опредѣле́ніе. Instytucje prawa francuzkiego, установле́нія францу́зскаго пра́ва. Instytucja proboszcza na parafją, назначе́ніе свяще́нника въ прихо́дъ.

Instytuować, учрежда́ть, установля́ть; || назначáть, опредѣля́ть; || *Юрид.* вчина́ть, начина́ть, заводи́ть, затѣва́ть (*тяжбу*).

Instytut, -u, *м.* институ́тъ, учрежде́ніе, заведе́ніе; — położniczy, повива́льный институ́тъ;—moralnie zaniedbanych dzieci,

заведе́ніе для дѣте́й, оста́вленныхъ безъ надзо́ра, вообще́ для дѣте́й нра́вственно-испо́рченныхъ.

Insygnja, -jów, *мн.* зна́ки отли́чія; || о́рденскіе зна́ки; || **Insygnja (cesarskie, królewskie)**, клейно́ды.

Insynuacja, -ji, *ж.* внуше́ніе, намёкъ, наущ́е́ніе.

Insynuować, намека́ть, внуша́ть.

Inszość, *см.* **Inność**.

Inszy, Inny, ино́й, друго́й. **To co inszego, ѕто дѣло друго́е. Inną razą**, въ друго́й разъ.

Intabulacja, -ji, *ср.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ре́естръ, въ кни́гу.

Intabulować, занести́, записа́ть въ спи́сокъ, въ ре́естръ, въ кни́гу.

Intencja, -ji, *ж.* намѣре́ніе, у́мыселъ; || жела́ніе, во́ля. **Zrobiłem to w dobréj intencji**, я сдѣлалъ э́то съ до́брымъ намѣре́ніемъ. **Odmawiać modlitwy na czyję intencją**, возноси́ть мольбы́ за кого́-либо.

Intendent, -a, *м.* управи́тель, интенда́нтъ.

Intendentura, -y, *ж.* интенда́нство; || управле́ніе.

Intercyza, -y, *ж.* бра́чный догово́ръ.

Interdykt, -u, *м.* запреще́ніе; || вре́менное отрѣше́ніе *или* удале́ніе отъ до́лжности; || лише́ніе граждáнскихъ правъ; || запреще́ніе отправля́ть церко́вную слу́жбу.

Interregnum, *см.* **Bezkrólewie**.

Interres, -u, *м.* по́льза, вы́года, при́быль; || кори́сть; || интере́съ; || дѣло; || занима́тельность. **Interes jest kamieniem probierczym przyjaźni**, вы́года—про́бный ка́мень дру́жбы. **Interes pieniężny**, де́нежная при́быль, де́нежный интере́съ. **Mieć do kogo interes**, имѣ́ть къ кому́ дѣ́ло. **Bieg interesów**, коли́чество, скопле́ніе дѣлъ. **Sprawujący interesa**, повѣренный въ дѣла́хъ. **W interesie rządowym**, по казённой на́добности, по казённому дѣлу. **Interes publiczny**, общéственная, государ́ственная по́льза.

Interesant, -a, *м.* уча́стникъ, уча́ствующій; || заинтересо́ванное въ дѣлѣ лицо́; || проси́тель.

Interesik, -u, *м. Умени.* дѣ́льце.

Interesować, занима́ть, завлека́ть, внуша́ть уча́стіе. || Interesować się, принима́ть уча́стіе, интересова́ться.

Interesowanie, Zainteresowanie, -a, *ср.* возбужде́ніе внима́нія. || **Interesowanie się**, сочу́вствіе, приня́тіе уча́стія.

Interesowany, уча́ствующій, принима́ющій уча́стіе, имѣющій дѣ́ло, причáстный, прикосновéнный къ дѣлу, заинтересо́ванный.

Interesownie, кори́стно, въ ви́дахъ со́бственной по́льзы.

Interesowność, -ści, *ж.* занима́тельность; || кори́сть, корыстолю́біе.

Interesowny, занима́тельный; || внуша́ющій уча́стіе; || интере́сный; || корыстолю́бивый.

Interesująco, занима́тельно, интере́сно.

Interesujący, занима́тельный, привлека́тельный, интере́сный.

Internuncjusz, -a, *м.* интерну́нцій (*папскій посла́нникъ*).

Interpelacja, -ji, *ж.* тре́бованіе, запро́съ, вопро́съ.

Interpelować, тре́бовать отвѣта, дѣлать запро́съ.

Interpolacja, -ji, *ж.* оши́бочная вста́вка *или* прива́вка (*въ тéкстъ*).

Interpolator, -a, *м.* впи́счикъ.

Interpretacja, -ji, *ж.* толкова́ніе, объясне́ніе.

Interpunkcja, -ji, употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.

Interrogatorje, *мн.* допро́сные пункты; выслу́шиваніе свидѣтелей.

Interwencja, -ji, *ж. Юрид.* вступле́ніе трéтьяго лица́ (*въ дѣло*), вступа́тельство, уча́стіе (*въ дѣлѣ*); || посре́дничество; вмѣша́тельство (*государства*).

Interwencyjny, вступа́ющій въ дѣло. **Podanie interwencyjne**, проше́ніе трéтьяго лица́, вступи́вшаго въ дѣло.

Interwenjent, -a, *м.* уча́ствующій въ дѣлѣ; || исте́цъ.

Interwenjować, вступа́ться, вмѣшиваться; || быть посре́дникомъ при выплатѣ ве́кселя.

Interymalnie, *Юрид.* вре́менно.

Interymalny, *Юрид.* вре́менный.

Intestatus, *Юрид.* уме́ршій безъ завѣща́нія.

Intonacja, -ji, *ж. Муз.* запѣ́въ, интонація.

Intonować, Zaintonować, запѣва́ть, напѣва́ть, пѣть.

Intrata, -y, *ж.* чи́стый дохо́дъ, чи́стая при́быль.

Intratka, -i, *ж. Умен.* дохо́децъ, небольшо́й дохо́дъ.

Intratność, -ści, *ж.* дохо́дность.

Intratny, дохо́дный.

Introdukcja, -ji, *ж.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе, введе́ніе; || нача́ло дѣла въ какóмъ ли́бо судѣ, *см.* **Wprowadzenie. Wstęp.**

Introligator, -a, *м.* переплётчикъ.

Introligatorczyk, -a, *м.* подмастéрье переплётчика.

Introligatorski, переплётный.

Introligatorstwo, -a, *ср.* переплётное мастерство́.

Intromissja, -ji, *ж.* вводъ во владѣ́ніе имѣніемъ, *см.* **Wwiązywanie**.

Intruz, Intrus, -a, *м.* втёршійся хи́тростію, прола́зъ.

Intryga, -i, *ж.* проны́рство, кова́рство, ко́зни, ка́верзы, про́иски; || интри́га.

Intrygancik, -a, *м.* проны́ра, интри́ганъ.

Intrygant, -a, *м.* проны́рливый, проны́ра, интрига́нтъ.

Intrygantka, i, *ж.* интрига́нтка.

Intrygować, интриговáть, строи́ть ко́зни, дѣлать прóиски; || подкáпываться (*подъ кого*).

Intymacja, -ji, *ж. Юрид.* пи́сьменное извѣще́нiе.

Intytulacja, -ji, *ж.* загла́вiе, назва́нiе заголо́вка.

Inwalid, -a, *м.* инвали́дъ.

Inwalidny, инвали́дный.

Inwekta, -ów, *мн.* привози́мые изъ-за грани́цы това́ры.

Inwencja, -ji, *ж.* изобрѣта́тельность, спосóбность изобрѣте́нiя; || изобрѣте́нiе; || вы́думка.

Inwentarski, внесённый въ о́пись, въ рее́стръ, въ инвента́рь.

Inwentaryzacja, -ji, *ж.* составле́нiе о́писи, инвентаря́.

Inwentarz, -a, *м.* о́пись, ро́спись; || вѣ́домость, инвента́рь. **Inwentarz gospodarski, gruntowy**, *или* **Księga gruntowa**, инвента́рь, о́пись имѣ́нiю со всѣ́ми хозя́йственными принадле́жностями. **Inwentarz żywy**, экономи́ческiй скотъ. **Inwentarz roboczy**, рабо́чiй скотъ. || **Inwentarz robocizny**, вѣ́домость о пови́нностяхъ крестья́нъ, слѣ́дуемыхъ помѣ́щику за наёмъ принадлежащей ему земли́. **Inwentarz martwy**, земледѣ́льческiе снаря́ды и ору́дiя.

Inwentować, составля́ть, дѣ́лать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*или*).

Inwestytura, -y, *ж.* пожа́лованье помѣ́стьемъ *или* са́номъ, инвести́тура.

Inwitacja, -ji, *ж.* приглаше́нiе.

Inwitować, приглаша́ть.

Inwokacja, -ji, *ж.* призыва́нiе, воззва́нiе.

Inwolucja, -ji, *ж.* запу́танность, сло́жность дѣ́ла.

Inżynjer, **Inżenjer**, -a, *м.* инжене́ръ. **Inżynjer dróg i spławów**, инжене́ръ путе́й сообще́нiя.

Inżynierski, инжене́рскiй.

Inżynierstwo, -a, *ср.* **Inżynierja**, -ji, *ж.* инжене́рная нау́ка; || инжене́ры, *мн.* инжене́рный ко́рпусъ.

Ir, Jer, -a, *м.* луговóй жáворонокъ.

Irchа, -y, *ж.* и́рха, рáвдуга, *см.* **Zamesz.**

Irchowy, и́рховый, рáвдужный.

Ironicznie, иронúчески, въ насмѣ́шку.

Ironiczność, -ści, *ж.* насмѣ́шливость.

Ironiczny, иронúческiй, насмѣ́шливый.

Ironja, -ji, *ж.* иро́нiя.

Irrytacja, -ji, *ж.* возбужде́нiе, волне́нiе, раздраже́нiе.

Irrytować, возбужда́ть, волнова́ть, серди́ть, раздражáть. || **Irrytować się**, серди́ться, раздражáться; || возбужда́ться, усиливаться.

Iść, итти́, идти́. **Iść do działu**, развёртывать (*зе́млю*). **Iść na traf**, итти́ на уда́чу. **Iść czyim śladem**, (*или* **w czyje ślady**), итти́ по чьимъ слѣ́дамъ. **Iść piechotą**, итти́ пѣшкóмъ. **Iść na piwo**, итти́ пить пи́во. **Iść tuż za kim**, итти́ за кѣ́мъ по пятáмъ, не отставáть отъ кого́ ни на шáгъ. **Iść do rzeczy, wprost do rzeczy**, приступи́ть прямо къ дѣ́лу. **Wiosna idzie po zimie**, весна́ наступáетъ по́слѣ зимы. **Idzie to od osoby, którą bardzo szacuję**, э́то происхóдитъ отъ осóбы, котóрую я óчень уважáю. **Zboże idzie w górę**, хлѣ́бъ возвышáется въ цѣнѣ́. **Jedno okno idzie na ulicę**, одно́ окно́ выхóдитъ на у́лицу. **Idzie tu o twoje życie**, здѣ́сь дѣ́ло идётъ о твоéй жи́зни. **O co tu idzie**, о чёмъ тутъ дѣ́ло? въ чёмъ тутъ дѣ́ло? **O ciebie mi tylko idzie**, я забóчусь тóлько о тебѣ́. **Skoro cię przeprosił, o cóż ci jeszcze idzie?** éсли онъ извинúлся передъ тобóю, то что́ ещё ну́жно тебѣ́? **O co idzie, że nie przyjedzie dzisiaj**, держу́ пари́, бьюсь объ закла́дъ, что онъ сего́-дня не пріѣ́детъ. **Tą drogą dobrze się idzie**, по э́той дорóгѣ óчень хорóшо итти́.

Iścić, исполня́ть, осуществля́ть. || **Iścić się**, исполня́ться осуществля́ться.

Iście, -a, *ср.* шéствiе, хожде́нiе.

Iście, *Нар.* дѣйствúтельно, въ сáмомъ дѣлѣ.

Iściec, *род. п.* **iścia**, **istca**, *м.* закóнный владѣлецъ; || заимодáвецъ, кредúторъ; || должни́къ; || поручúтель, поручка, отвѣтчикъ; || свидѣ́тель; || **Iściec testamentu**, душеприка́щикъ (*женск. р.* душеприка́щица).

Iścizna, -y, *ж.* дéньги, глáвная сýмма, капита́лъ; || существо́ (*дѣла*), глáвная статья, существенное свóйство, существенность, глáвный предмéтъ, глáвное дѣ́ло; || земля́, пóчва, имѣ́нiе, собственность.

Iścowy, принадлежáщiй владѣ́льцу, кредúтору, должнúку и т. д., *см.* **Iściec.**

Iskierka, -i, *ж. Умень.* и́скорка. *Бот.* **Iskierki**, *см.* **Gwiazdeczka.**

Iskra, Skra, -y, *ж.* и́скра.

Iskrawo, *см.* **Iskrzysto.**

Iskrawy, *см.* **Iskrzysty.**

Iskrobitny, искромётный.

Iskrochron, -u, *м.* прибóръ для защи́ты отъ искръ (*на желѣзныхъ дорóгахъ*).

Iskrodmy, извергáющiй и́скры.

Iskrzący, Iskrawy, Iskrzysty, и́скристый.

Iskrzenie, -a, *ср.* сверка́нiе, блиста́нiе; || *Астрон.* мерца́нiе (*звѣздъ*).

Iskrzyć, блиста́ть. * **Iskrzyć dowcipem**, блиста́ть остроумiемъ; || **Iskrzyć się**, блиста́ть, сверка́ть, мерца́ть, и́скриться.

Iskrzyk, -a, *м. Минер.* карбу́нкулъ, кра́сная вениса.

Iskrzysto, блиста́тельно.

Iskrzysty, *см.* **Iskrzący.**

Istliwy, существенный.

Istnąć, Istnieć, существова́ть.

Istniejący, существу́ющiй.

Istnienie, **-a**, *ср.* существова́ніе, бытіе́.

Istność, **-ści**, *ж.* существо́, су́щность, бытіе́; || естество́. Najwyższa istność, Высоча́йшее Существо́.

Istny, существе́нный, осяза́емый, дѣйстви́тельный, и́стинный, и́стый.

Isto, коне́чно, пои́стинѣ, несомнѣ́нно.

Istoczyć, твори́ть, составля́ть, образо́вывать.

Istota, **-y**, *ж.* тварь, твореніе, созда́ніе; || существо́,су́щность; || приро́дное свой́ство; || содержа́ніе. Sięgać istoty rzeczy, каса́ться су́щности дѣла. W istocie, дѣйстви́тельно, на са́момъ дѣлѣ.

Istotnie, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Istotność, **-ści**, *ж.* дѣйстви́тельность, существе́нность, *см.* Rzeczywistość.

Istotny, дѣйстви́тельный, существе́нный.

Iwa, **-y**, *ж. Бот.* и́ва, ве́рба (*де́рево*), *см.* Wierzba, Gądziel.

Iwina, **-y**, *ж.* и́вовый лѣсъ, ивня́къ.

Iwinka, **-i**, *ж. Бот.* сотло́вка, дубро́вка трили́стная.

Iwowy, и́вовый, и́вяный.

Iż, **-a**, *см.* Jeż.

Iż, **Iże**, что (*союзъ*), *см.* Że.

Iżej, *см.* Aby, Żeby.

Iza, **Izali**, **Izaliż**, не уже́-ли, *см.* Czy.

Izba, **-y**, *ж.* изба́; || ко́мната, поко́й, го́рница; || нала́та, ка́мера; || за́ла, залъ. Izba czeladna, людска́я изба́. Izba jadalna, столо́вая. Izba sądowa, суде́бная нала́та. Izba radna, за́ла совѣща́ній. Izba audjencjonalna, за́ла засѣда́ній суда́. Izba obrachunkowa, счётная нала́та. Izba wyższa, ве́рхняя нала́та (*парла́ментъ*). Izba niższa, ни́жняя нала́та.

Izbica, **Izdbica**, **-y**, *ж.* быкъ, ледоре́зъ (*у моста*).

Izdebka, **-i**, *ж.* избу́шка; || ко́мнатка, го́ренка.

Izdebny, го́рничный, ко́мнатный. Izdebna służąca, Izdebna, го́рничная, служа́нка.

Izop, **-u**, *м. Бот.* иссо́пъ, си́ній звѣробо́й.

Izopek, **-pka**, *м.* иссо́повый сокъ.

Izopowy, иссо́повый.

Iżówka, *см.* Jeżówka.

J.

J (*iotъ*) въ по́льской а́збукѣ слу́житъ для смягче́нія какъ гла́сныхъ зву́ковъ, приставля́ясь пе́редъ ни́ми, такъ и согла́сныхъ, сле́дуя за ни́ми.

Ja, *мѣст.* я.

Jabłczany, *см.* Jabłeczny.

Jabłczasty, яблокови́дный.

Jabłczysty, оби́льный я́блоками.

Jabłecznik, **-a**, *м.* сидръ, я́блочное вино́.

Jabłeczny, я́блочный.

Jabłko, **-a**, *ср.* я́блоко. * Zbić kogo na kwaśne jabłko, изби́ть кого́ нещадно. || Jabłko goleniowe, *Анат.* колѣ́нная ча́шка. Jabłko oka, глазно́е я́блоко. Jabłko Adama, Ада́мово я́блоко, кадыкъ. || Jabłko cesarskie (kula złota z krzyżem), импера́торская держа́ва.

Jabłkorodny, оби́льный я́блоками.

Jabłkowity, изпещрённый я́блочками. Koń jabłkowity, siwo-jabłkowity, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Jabłkowy, я́блочный.

Jabłoń, **-ni**, *ж.* я́блоня.

Jabłonina, **-y**, *ж.* я́блочный плодъ.

Jabłonka, **-i**, *ж.* я́блонка.

Jabłonkowy, я́блочный.

Jabłonny, **Jabłonowy**, **Jabłonkowy**, я́блонный.

Jabłuszko, **-a**, *ср. Умен.* я́блочко.

Jabym (*вм.* ja by jestem), я бы....

Jąć, *см.* Imać.

Jacy, *мн.* отъ Jaki, како́й

Jad -u, *м.* ядъ.

Jadać, ѣда́ть, *см.* Jeść.

Jadacz, **-a**, *м.* ѣдо́къ.

Jadalnia, **-ni**, *ж.* столо́вая.

Jadalny, съѣстно́й, съѣдо́бный, сно́дный. Pokój jadalny, столо́вая. Grzyby jadalne, съѣдо́бные грибы.

Jadanie, **-a**, *ср.* столъ, обѣ́дъ, ку́шанье, я́ства.

Jąderko, **-a**, *Умен.* я́дрышко.

Jadło, **-a**, *ср.* ѣда́, пи́ща, ку́шанье, съѣстно́е, снѣдь.

Jadowić się, зли́ться, яри́ться, бѣси́ться.

Jadowicie, ядови́то.

Jadowicieć, дѣ́латься ядови́тымъ.

Jadowitość, **-ści**, *ж.* ядови́тость.

Jadowity, ядови́тый.

Jądro, **-a**, *ср.* ядро́, оре́хъ, оре́шекъ; || зёрнышко (*въ плода́хъ*). || *Анат.* Jądra, *мн.* я́дра. || *Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздо́.

Jądrownik, **-a**, *м.* шули́тная мошо́нка, мошна́.

Jądrowy, шули́тный, мошо́ночный.

Jądrzysty, ядри́стый, зерни́стый.

Jadwichna, **-y**, **Jadwiżka**, **-i**, *ж.* игольная поду́шка, поду́шечка на була́вки.

Jagła -y, *ж.* про́со. Jagły,-giel, *мн.* круна́ изъ про́са, *см.* Proso.

Jaglany, просяно́й.

Jaglasty, *Анат.* просообра́зный.

Jagniak, **-a**, *м.* ягнёнокъ, я́гня.

Jagniątko, **-a**, *ср.* ягнёнокъ, ягнёночекъ.

Jagnię, **-ęcia**, *ср.* я́гня, ягнёнокъ. Jagnięta, **-gniąt**, *мн.* ягня́та.

Jagnięcina, **-y**, *ж.* ягня́тина, ягня́чье мя́со.

Jagnięcy, ягня́чій.

Jagoda, **-y**, *ж.* я́года. *Анат.* Śliwne jagody, миндали́на, миндалеви́дная желѣ́за. || Jagody, *мн.* щёки, щёчки.

Jagódka, -i, *ж.* я́годка. || *Зоол. см.* Czergulec.
Jagodnik, -a, *м.* я́годникъ.
Jagodny, я́годный; || *Бот.* ягодови́дный.
Jagodorodny, *Бот.* ягодоно́сный.
Jagodowaty, ягодови́дный.
Jagodowy, я́годный.
Jagodzianka, -i, *ж.* я́годный отва́ръ.
Jagodziany, я́годный, преиму́щественно изъ винограда.
Jagodzisty, ягодоно́сный, имѣющій мно́го я́годъ.
Jaguar, -a, *м. Зоол.* ягуа́ръ, америка́нскій тигръ.
Jaje, Jajo, -a, *ср.* яйцо́.
Jajecznica, -y, *ж.* я́ичница.
Jajecznik, -a, *м.* я́ичникъ, я́йчное гнѣздо́.
Jajko, -a, *ср.* я́йчко.
Jajkowaty, яйцеобра́зный; || ова́льный.
Jajowaty, *см.* Jajkowaty.
Jajowy, яйцеви́дный.
Jajuszko, -a, *ср.* я́йчко.
Jak, какъ. *Посл.* Jak sobie kto pościele, tak się wyśpi, какъ кто себѣ постелетъ, такъ и выспится. Traktuje mię jakby swego łokaja, обраща́ется со мно́й, какъ съ свои́мъ лаке́емъ. Wszystko jest, lub idzie, jak najlepiéj, всѣ идётъ какъ нельзя́ лу́чше. Jedź jak najprędzéj, поѣзжа́й какъ можно скорѣе. Z chorym jak źle, tak źle, больно́му какъ бы́ло ху́до, такъ и есть. Jak na dziecko i to dosyć, для ребёнка и э́того дово́льно. Jakeś dobry, zrób mi to, по доброте́ своей сдѣлай мнѣ э́то. Powiedz mi, jakeś łaskaw, скажи́ мнѣ, сдѣлай ми́лость. Jak świat światem, nie widziano nic podobnego, какъ свѣтъ стои́тъ, не ви́дано ничего́ подо́бнаго. Jak skoro sobie tego życzysz, е́сли то́лько ты жела́ешь э́того.
Jąkać, лепета́ть, запина́ться. || Jąkać się, заика́ться.
Jąkacz, -a, *м.* заи́ка.
Jąkanie, -a, Jąkanie się, -a się, *ср.* заика́ние.
Jąkawy, заи́кливый; || заи́ка.
Jaki, -a, -ie, како́й, кака́я, како́е. Jestto człowiek, jakich dziś mało, э́то челове́къ, каки́хъ тепе́рь ма́ло. Dom jest jaki taki, ale żadnego sprzętu niema, домъ и туда́ и сюда́, домъ не ду́ренъ, но въ нёмъ во́всѣ нѣтъ ме́бели. Jaki taki myśli...., мни́тъ, мнитъ ду́маютъ.... Jaki taki kryje się gdzie może, всякій пря́чется, гдѣ мо́жетъ. Jest temu jakie sześćdziesiąt lat, тому́ прошло́ каки́хъ-нибу́дь шестьдеся́тъ лѣтъ. Jaki mi pan! jaki mi mędrzec! что за больша́й господи́нъ! что за мудре́цъ!
Jakibądź, Jakabądź, Jakiebądź; Jakikolwiek, Jakakolwiek, ит.д. Jakimkolwiekbądź, или Jakimkolwiek sposobem, какимъ-нибу́дь о́бразомъ. Jakikolwiek on jest, како́й бы онъ ни былъ. Jakiekolwiek są twoje zamiary, twoje widoki, какіе бы ни были твои́ намѣренія, твои́ ви́ды.
Jakiś, Jakaś, Jakieś, како́й-то, кака́я-то, како́е-то; || не́который. Jakiś filozof powiedział, że...., како́й-то фило́софъ сказа́лъ, что..... Przez jakiś czas, че́резъ не́которое вре́мя. Jestto człowiek mający jakąś wartość, э́то челове́къ имѣющій не́которое досто́инство. Przyniósł ci jakąś książkę, онъ принёсъ тебѣ како́ю-то кни́гу. Czeka tam jakiś na ciebie, тамъ кто́-то ждётъ тебя́.
Jakkolwiek, Jakożkolwiek, хотя́, какъ бы ни.... Jakkolwiek był ranny, хотя́ онъ былъ ра́ненъ. Jakkolwiek uważać to będziemy, какъ бы мы ни смотрѣли на э́то....
Jakkolwiekbądź, что́ бы ни́ было, какъ бы ни́ было.
Jąkliwość, -ści, *ж.* заика́ние.
Jąkliwy, заикли́вый; || заи́ка.
Jako, какъ. Употребля́ется при сравне́нiи съ соотвѣ́тствующимъ tak (такъ), *см.* równie jak, równo jak, równo jako; podobnie jak, подо́бно тому́ какъ. || Jako, jako to, какъ-то, *см.* naprzykład, напримѣръ. Rzeczowniki polskie zakończone na a, są rodzaju żeńskiego, jako to: siostra, żona, имена́ существи́тельныя по́льскія, ока́нчивающіяся на *a*, суть ро́да же́нскаго, какъ то: siostra, сестра́; żona, жена́. || Jako tako, ко́е-какъ, и такъ и сякъ. || *Вмѣсто:* z powodu, по по́воду, по причи́нѣ; ponieważ, такъ какъ. Jako niestały jest w swoich zamiarach, такъ какъ онъ непостоя́ненъ въ свои́хъ намѣре́ніяхъ. Mam się jako tako, живу́ ко́е-какъ, и та́къ и са́къ. || *Юрид.* Jako kontrakt, какъ бы контра́ктъ, основа́нія подо́бныя догово́рамъ. Jako-występek, основа́нія, подо́бныя правонаруше́ніямъ.
Jakóbieć, *см.* Jakubieć, Jakobiny, *см.* Jakubiny.
Jakokolwiek, *см.* Jakkolwiek; || кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно посре́дственно, изря́дно. Pisze jakokolwiek, пи́шетъ кое-ка́къ, сно́сно, поря́дочно. Chory miewa się dziś jakokolwiek, больно́й сего́-дня чу́вствуетъ себя́ нехо́дно, изря́дно (въ подо́бныхъ изреченіяхъ мо́жно употребля́ть jako tako, *см.* jakokolwiek).
Jakoś, какъ-то; || немно́го, не́сколько; || та́къ какъ. Jakoś się teraz poprawił, онъ тепе́рь немно́го испра́вился. Jakoś człowiek uczciwy, wierzę ci, та́къ какъ ты челове́къ че́стный, то я ве́рю тебѣ.
Jakość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.
Jakośkolwiek, *см.* Jakokolwiek.
Jakować, придава́ть чему́-либо осо́бое ка́чество, сво́йство, отлича́ть.
Jakowość, -ści, *ж.* ка́чество, сво́йство.
Jakowy, како́й, каково́й.
Jakoż, въ са́момъ дѣлѣ, и въ са́момъ дѣлѣ, дѣйстви́тельно.
Jakożkolwiek, *см.* Jakośkolwiek, Jakkolwiek.
Jakubieć, глупѣ́ть.

Jakubiny, -bin, *мн.* день св. Іа́кова; || именины нося́щихъ и́мя св. Іа́кова, Якова.

Jakubówka, -i, *ж.* родъ гру́ши поспѣва́ющей ко дню св. Іа́кова.

Jakże, a jakże (*см.* Jak), какъ же! не зна́че! разумѣется! само́ собо́ю разумѣется.

Jałmużna, -y, *ж.* ми́лостыня, подая́ніе.

Jałmużnictwo, -a, *ср.* ва́ніе ми́лостынника, милостынераздава́теля.

Jałmużniczy, нищелюби́вый; || ни́щенскій; || ми́лостивый, благотвори́тельный

Jałmużnik, -a, *м.* ми́лостынникъ, милостынераздава́тель.

Jałoszka, -i, *ж* я́ловица, тёлка, телу́шка, теля́ца, не́тель.

Jałowcowy, можжеве́ловый.

Jałowica, -y, *ж. см.* Jałoszka.

Jałowiczy, я́ловичный, я́ловый.

Jałowiec, -wcu, *м.* можжеве́льникъ, я́ловецъ.

Jałowieć, станови́ться безпло́дным; || скудѣть, бѣднѣть; || я́ловѣть (*о животныхъ*).

Jałowizna, -y, *ж.* **Jałownik**, -a, *м.* молодо́й скотъ; || безпло́дная мѣстность; || безпло́діе; || * сла́бое, плохо́е сочине́ніе.

Jałówka, -i, *ж. см.* Jałoszka.

Jałownik, -a, *м.* молодо́й скотъ.

Jałowo, безпло́дно, су́хо, плохо.

Jałowość, -ści, *ж.* безпло́дность; || су́хость (*характера*); плохость, сла́бость (*здоро́вья*).

Jałowy, безпло́дный; || сухо́й, плохо́й, сла́бый, пусто́й, убо́гій, ску́дный. **Jałowa mowa**, бѣдный, ску́дный языкъ **Przedmiot jałowy**, сухо́й предме́тъ. **Smiech jałowy**, принуждённый смѣхъ.

Jama, -y, *ж.* я́ма; || пеще́ра, пустота́; впа́дина; || берло́га, ло́говище, нора́; || дыра́, отве́рстіе. **Jama niedźwiedzia**, медвѣжья берло́га. **Jama lisia**, ли́сья нора́. **Wilcza jama**, западня́ (*для волко́въ*). || * **Jama rozbójnicza**, верте́пъ разбо́йниковъ, разбо́йничій верте́пъ.

Jamisty, я́мистый.

Jamka, -i, *ж.* я́мка, я́мочка.

Jamniczka, -i, *ж.* та́кса, барсу́чья соба́ка (*сука э́той поро́ды*).

Jamniczy, принадлежа́щій та́ксѣ, барсу́чьей собакѣ.

Jamnik, -a, *м.* та́кса, барсу́чья соба́ка.

Jamułka, -i, *ж. см* **Jarmułka**.

Jankielnia, -ni, *ж. Техн.* желѣзный уполо́вникъ съ дли́нною рукоя́ткою; || ли́яло, въ кото́рое течётъ металлъ изъ плави́льной пѣчи.

Janowiec, -wca, *м. Бот.* дрокъ, ши́льная трава́. **Janowiec farbierski**, краси́льный дрокъ. **Janowiec ciernisty**, утёсникъ, ди́кій тёрнъ.

Janowiny, -win, *мн.* день св. Іо́анна; || именины носящихъ и́мя св. Іо́анна, Ива́на.

Japa, -y, *ж. Прост.* рыло, ро́жа, мо́рда, *см.* **Papa**.

Jar, -u, *м.* яръ, овра́гъ, лощи́на.

Jarka, -i, *ж.* яровы́ хлѣбъ, я́рица

Jarki, весе́нній; || хру́пкій. **Jarkie żelazo**, хру́пкое желѣзо.

Jarkisz, -a, *м.* яровы́ хлѣбъ, яровы́е.

Jarlik, -a, *м.* ярлы́шъ, молодо́й ягнёнокъ.

Jarmarczny, **Jarmarkowy**, я́рмарочный.

Jarmarczyć, торгова́ть, производи́ть торгъ.

Jarmark, -u, *м.* я́рмарка.

Jarmarkowy, *см.* Jarmarczny.

Jarmułka, -i, *ж.* скуфья́, камила́вка; || ермо́лка. **Jarmułka czarna księża**, скуфья́, камила́вка. **Jarmułka czerwona kardynalska**, кардина́льская ша́пка. **Nosić jarmułkę**, носи́ть ермо́лку.

Jarmułuk, -a, *м.* двойно́й барка́нъ (*ро́да матéріи*).

Jarmuż, -u, *м.* се́рая капу́ста. **Jarmuż drobno posiekany**, кро́шево.

Jaro, я́рко, си́льно, кре́пко. **Lampy te gorzeją jaro**, э́ти ла́мпы я́рко горя́ть.

Jaruga, -i, *ж.* лу́жа, топь, трясина; || ры́твина, водоро́ина, водомо́ина.

Jary, весе́нній, яровы́, однолѣтній, молодо́й; я́рый, я́ркій; си́льный, бо́дрый, чи́стый ∠**boże jare**, яровы́ хлѣбъ. **Jary miód**, са́мый чи́стый мёдъ. **Jary wosk**, я́рый воскъ (*са́мый чистый*). **Stary, ale jary**, старъ, но бодръ и крѣпокъ. || *Ент.* **Jary mlecz**, молочай, молоча́йникъ (*растéніе*).

Jarz, Jarza, -y, *ж. Устар.* весна́.

Jarząb, -ębu, *м.* ря́бина (*дéрево*).

Jarząbek, -bka, *м.* ря́бчикъ.

Jarzębaty, испещрённый, пёстрый, кра́пчатый, ря́бой.

Jarzębi, ря́бчиковый.

Jarzębić, ряби́ть, пестри́ть.

Jarzębina, -y. *ж.* садо́вая *или* дома́шняя ряби́на (*дéрево*). **Jarzębina leśna**, боя́рышникъ, глогъ.

Jarzma, -y, *ж. Горн.* продо́льный брусъ тетива́.

Jarzmianka, -i, *ж. Бот.* звѣзда́нка, цы́рскій ко́рень.

Jarzmić, порабоща́ть, покоря́ть; || * брать верхъ (*надъ кѣмъ*).

Jarzmo, -a, *ср.* яре́мъ; || * и́го, ра́бство. **Jarzmo wołów**, па́ра запря́женныхъ воло́въ. || *Плотн.* надса́дка.

Jarzmowaty, имѣющій видъ ярма́.

Jarzmowy, яре́мный.

Jarzyć, *см.* Żarzyć, Żątrzyć.

Jarzyca, -y, *ж.* я́рица, яровая рожь.

Jarzyna, -y, *ж.* о́вощи, зе́лень, *см.* **Warzywo**; || яровое, яровы́ хлѣбъ.

Jarzynny, огоро́дный. **Jarzynny ogród**, огоро́дъ.

Jasałka, *мн. см.* **Jasła.**

Jasełny, я́сельный.

Jasieniec, -ńca, *м. Бот.* золототы́сячникъ. **Jasieniec mały, бѣлолúстъ, василёкъ Jasieniec wielki.**

Jasion, *см* **Jesion.**

Jasionek, -nka, *м. Бот.* бука́шникъ (*растéніе*).

Jaskier, -kru, *м. Бот.* рану́нкулъ, лю́тикъ (*растéніе*).

Jaskierki, -ów, *мн. Бот.* звѣ́здочникъ.

Jaskinia, -ni, *ж.* пещéра; || вертéпъ.

Jaskiniaty, пещéристый.

Jaskółczę, -ęcia, **Jaskolę**, -ęcia, *ср.* ла́сточка (*птенецъ*).

Jaskółczy, ла́сточный.

Jaskółeczka, -i, *ж.* ла́сточка.

Jaskółka, -i, *ж.* ла́сточка, коса́тка. **Jaskółka morska**, морска́я ла́сточка, ча́йка. **Jaskółka brzegowa**, земляна́я, береговáя ла́сточка, стрижъ.

Jaskrawie, Jaskrawo, я́рко, рѣ́зко, о́стро, пронзи́тельно, проница́тельно, бы́стро.

Jaskrawość, -ści, *ж.* я́ркость (*кра́сокъ*), рѣ́зкость, пронзи́тельность; || блескъ (*глазъ*).

Jaskrawy, я́ркій, рѣ́зкій, о́стрый, пронзи́тельный, проница́тельный, бы́стрый.

Jasła, -seł, *мн.* я́сли; || носи́лки. *Умен.* **Jasełka**, -sełek, я́сли (*изображающія Рождество́ Христо́во*). **Jasełka**, *см.* **Szopka.**

Jaśmin, -u, *м.* жасми́нъ, ясми́нъ.

Jaśminowy, жасми́нный ясми́нный.

Jaśnia, -śni, *ж.* дневно́й свѣтъ. **Pokazać, wydać, wydobyć co na jaśnię**, обнару́жить, вывести что́-либо нару́жу. **Dzieło na jaśnię wydać**, изда́ть въ свѣтъ сочине́ніе. **Wyjść na jaśnię**, обнару́житься. **Na jaśniach ducha**, въ духо́вномъ просвѣтлѣніи.

Jaśnić, объясня́ть, проясня́ть.

Jaśnie, употребля́ется въ ти́тулахъ: **Jaśnie Wielmożny**, превосходи́тельный. **Jaśnie oświecony**, сія́тельный.

Jaśnieć, ясне́ть, блиста́ть.

Jaśniuchny, Jaśniusieńki, Jaśniuteńki, ясне́йшій, са́мый я́сный, чрезвыча́йно я́сный.

Jasno, я́сно.

Jasnobarwy, свѣ́тлый, свѣ́тлаго цвѣ́та.

Jasnobiały, сія́ющій бѣлизно́ю.

Jasnobrunatny, свѣтлобу́рый, свѣтло-кори́чневый.

Jasnocisawy (*о лошадя́хъ*), каштáновый.

Jasnogniady (*о лошадя́хъ*), свѣтло-гнѣдóй.

Jasnokościsty, костля́вый, худóй, ко́жа да ко́сти.

Jasnokrusz, -u, *м. Мин.* **свѣтло-се́рый** желѣзня́къ.

Jasnolity, свѣтотка́нный.

Jasnomodry, свѣтло-голубóй.

Jasnorost, -u, *м. см.* **Jasnotka.**

Jasnorumiany, свѣтло-ро́зовый, **я́сно**-румя́ный.

Jasnorusy, свѣтло-ру́сый.

Jasność, -ści, *ж.* я́сность, свѣтъ, свѣ́тлость, блескъ; || очеви́дность, я́вность.

Jasnosiwy, свѣтло-се́рый.

Jasnoświetny, блиста́тельный.

Jasnota, -y, *ж.* я́сность, свѣтъ, **clánie.**

Jasnotka, -i, *ж. Бот.* волше́бная краса́ва, пѣту́шьи голóвки.

Jasnotkany, блиста́тельный, **свѣтосе́рный.**

Jasnowidz, -a, *м.* **ясновúдящій**; || **сомнамбули́стъ, луна́тикъ.**

Jasnowidząca, -ej, *ж.* **ясновúдящая**; || **сомнамбули́стка, же́нщина-луна́тикъ.**

Jasnowidzący, *см.* **Jasnowidz**; || проница́тельный, прозóрливый (*и* прозорли́вый), я́сно-ви́дящій.

Jasnowidzenie, -a, *ср.* **ясновиде́ніе**; || **сомнамбули́змъ.**

Jasnowłosy, бѣлоку́рый.

Jasnozielony, свѣтлозелёный.

Jasny, я́сный, свѣ́тлый.

Jaspid, Jaspis, -u, *м. Минер.* я́шма, я́списъ.

Jaspidować, Jaspisować, *Техн.* кра́пать по я́шму (*что́*).

Jaspis, *см.* **Jaspid.**

Jaspisowy, я́шмовый.

Jaster, -tru, *м. Бот.* а́стра, звѣ́здочникъ.

Jastrząb', -ębia, *м.* я́стребъ (*птица*).

Jastrząbek, -bka, *м.* ястребóкъ, ястребóчекъ, ястребёнокъ.

Jastrzębi, ястреби́ный.

Jastrzębiec, -bca, *м. Бот.* ястреби́нка, соко́льникъ, соко́льная трава́.

Jastrzębieć, Zjastrzębieć, употребля́ется въ слѣ́дующей послóвицѣ: **Kiedy sowa zjastrzębieje, wyżéj lata niż sokoł**, когда́ сова́ обрати́тся въ я́стреба, то она́ лета́етъ вы́ше со́кола; *русск. послóвицы:* посади́ свинью за сто́лъ, она́ и но́ги на сто́лъ, дай свинье́ ро́ги, она́ гото́ва весь свѣтъ забода́ть).

Jastrzębnik, -a, *м.* помы́тчикъ, соко́льникъ.

Jaszcz, *см.* **Jażdż.**

Jaszcz, -a, *м. Умен.* **Jaszczyk**, -ka, *м.* я́щикъ, коро́бка.

Jaszczur, -a, *м. Зоол.* лету́чій драко́нъ (*я́щерица*), *см.* Jaszczurka.

Jaszczurczę, -ęcia, *ср.* молода́я я́щерица.

Jaszczurczy, я́щеричный. **Jaszczurcze ziele**, *см.* **Wężownik.**

Jaszczurka, -i, *ж.* я́щерица. **Jaszczurka wodna**, сала́мандра, ехи́дна, *см.* **Zmija.**

Jaszczyć się, верте́ться, подпры́гивать, скака́ть.

Jaszczyk, -a, *м.* **муниціо́нная пово́зка**, фу́ра.

Jata, -y, *Умен.* **Jatka**, -i, *ж.* шала́шъ, шатёръ. **Jatki**, *мн.* ла́вки. **Jatki mięsne**, мясны́я ла́вки, мясны́е ряды́. **Jatki rybne**, ры́бный рядъ, ры́бный ры́нокъ. ***Dać, wydać żołnierzy na jatki, na mięsne jatki**, вести́ солда́тъ **на убóй**, т. е. на кровáвый бой.

Jatczy, Jatkowy, мясно́й. **Rynek jatkowy**, мясно́й рядъ, мясно́й ры́нокъ.

Jątrzenie, -a, *ср.* растра́вливаніе, раздраже́ніе; || нагное́ніе (*ра́ны*), *см.* Ropienie.

Jątrznica, -y, *ж.* колбаса́ съ печёнкою.

Jątrzyć, раздража́ть, растравля́ть; || ожесточа́ть, гнѣви́ть. || **Jątrzyć się,** раздража́ться; || усиливаться, ожесточа́ться; || ухудша́ться. **Mowa jego bardzo rozjątrzyła umysły,** рѣчь его́ о́чень раздражи́ла умы́.

Jątrzyciel, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель.

Jaw, -u, *м.* **Jawa, -y,** *ж.* употребля́ется то́лько въ слѣду́ющихъ выраже́ніяхъ: **Wyjść na jaw,** вы́йти нару́жу. **Na jawie,** наяву́. **Książka ta wyszła na jaw po śmierci autora,** э́та кни́га вы́шла въ свѣтъ по́слѣ сме́рти а́втора. **Widziałem go w jaw,** я ви́дѣлъ его́ со́бственными глаза́ми.

Jawić, яви́ть, объяви́ть; || **Jawić się,** яви́ться, показа́ться.

Jawisko, -a, *ср.* явле́ніе.

Jawnie, Jawno, явно, очеви́дно.

Jawnogrzeszenie, -a, *ср.* я́вное, публи́чное прегрѣше́ніе.

Jawnogrzesznica, -y, *ж.* отъя́вленная, публи́чная грѣшница, проститу́тка, развра́тница, блудни́ца.

Jawnogrzesznik, -a, *м.* развра́тникъ, блудни́къ, отъя́вленный грѣшникъ.

Jawnogrzeszny, развра́тный, распу́тный, блу́дный.

Jawność, -ści, *ж.* я́вность, публи́чность, гла́сность.

Jawny, Jawien, я́вный, я́венъ, публи́чный, гла́сный.

Jawor, -u, *м.* я́воръ, чина́ръ (*дерево*).

Jaworowy, я́воровый, чина́ровый.

Jaz, -u, *м.* садо́къ (*для рыбъ*); рыболо́вный зако́лъ, забо́йка, учу́гъ; || плоти́на, перемы́чка (*для усиленія теченія воды на колёса мельницы*).

Jaź, -ia, *м.* **Jazica, -y,** *ж.* язь, я́зица, подъя́зь (*рыба*).

Jazda, -y, *ж.* ѣда́, пое́здка; || ко́нница кавале́рія.

Jaźdź, Jaszcz, Jazgarz, -a, *м.* *Умен.* **Jaździk, -a,** *м.* ёршъ (*рыба*).

Jaźmin, Jaźminowy, *см.* **Jaśmin, Jaśminowy.**

Jaźwcowy, борсу́чій.

Jaźwica, -y, *ж.* ко́люшка (*рыба*).

Jaźwiec, -źwca, *м.* барсу́къ, я́звикъ (*живо́тное*), *см.* Borsuk.

Jechać, ѣхать. **Jedzie się,** ну́жно, слѣ́дуетъ ѣха́ть, лежи́тъ доро́га, путь. **Z Berlina do Warszawy jedzie się na Kalisz,** изъ Берли́на въ Варша́ву слѣ́дуетъ ѣхать на Ка́лишъ. **Dobrze się jedzie,** доро́га гладка́ какъ полъ. ***Jechać na kogo,** возставать про́тивъ кого́, напира́ть на кого́. **Jechał go sąk, jechał go kat, jaki zręczny, jaki silny,** чортъ его́ побери́, какъ онъ ло́вокъ, какъ онъ силёнъ!

Jechanie, -a, *ср.* ѣзда́.

Jęcie, -a, *ср.* взя́тіе, пойма́. **Jęcie się czego,** предпрія́тіе, при́ступъ къ чему́, *см.* **Imać.**

Jęctwo, -a, *ср.* *см.* **Jeństwo.**

Jęczeć, Jęknąć, стона́ть, стена́ть, о́хать || вздыха́ть, пла́каться, жа́ловаться.

Jęczmianka, -i, *ж.* ячме́нная соло́ма.

Jęczmień, -nia, *м.* ячме́нь; || *Мед.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jęczmienisko, -a, *ср.* по́ле засѣ́янное ячменёмъ.

Jęczmienny, ячме́нный.

Jęczmyk, -a, *м.* ячме́нь (*на глазу́*).

Jeden, jedna, jedno, оди́нъ, одна́, одно́. **To wszystko jedno,** э́то всё равно́. **Jedno w drugie,** какъ одно́, такъ и другое́. **Jedno z dwojga,** одно́ изъ двухъ. **To na jedno wychodzi,** э́то выхо́дитъ на одно́ и то же. **Wszystko jedno gada,** онъ одно и то же разска́зываетъ. **Nie masz tego jednego dnia,** нѣтъ ни одного́ дня. **Był tu jeden u ciebie,** у тебя́ кто то былъ, кто-то къ тебѣ́ приходи́лъ. **Co za jeden?** кто́ э́то? || **Jedna jagoda,** *Бот.* одноя́годникъ (*растеніе*).

Jedenaście, одиннадцать.

Jedenaścioraki, оди́надцати разныхъ сорто́въ, родо́въ.

Jedenaściorako, на оди́ннадцать спо́собовъ, въ оди́надцати рода́хъ.

Jedenastek,-stka, *м.* оди́ннадцать штукъ.

Jedenastka, -i, *ж.* число́, ци́фра оди́надцать.

Jedenastny, бо́льшій въ оди́ннадцать разъ.

Jedenastokąt, -a, *м.* *Геом.* одиннадцатиуго́льникъ.

Jedenastokątny, одинадцатиуго́льный.

Jedenastu, оди́ннадцать, (употребля́ется при мужескихъ имена́хъ): **Jedenastu majtków, żołnierzy,** оди́надцать матро́совъ, солда́тъ.

Jedenasty, оди́ннадцатый.

Jedenże, -dnaż, -dnoż, оди́нъ и тотъ же, одна́ и та же, одно́ и то же. **Dwie rośliny jednegoż gatunku,** два расте́нія одного́ и того́ же ви́да.

Jedlina, -y, *ж.* ель, ёлка; || *Собир.* е́льникъ.

Jedlinka, -i, *ж.* ёлочка. || *Бот.* камфа́рная трава́.

Jedlinowy, *см.* **Jedłowy.**

Jednać, соглаша́ть, примиря́ть. **Zjednać sobie kogo,** пріобрѣсти́ чьё расположе́ніе къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону. **Jednać sobie co,** сни́скивать, пріобрѣта́ть что́-либо. || **Jednać się,** pojednać się, примири́ться, согласи́ться.

Jednaczyć, ура́внивать, прира́внивать, уподобля́ть.

Jednak, Jednakże, одна́ко, одна́ко же, одна́ко жъ.

Jednaki, Jednakowy, одина́ковый, схо́дный.

Jednako, Jednakowo, одина́ково.

Jednakość, -ści, *ж.* **одина́ковость, схо́дство.**
Jednakowić, *см.* **Jednaczyć.**
Jednakowo, *см.* **Jednako, Jednak.**
Jednakowość, Jednakowy, *см.* **Jednakość, Jednaki.**
Jednakże, *см.* **Jednak.**
Jednanie, -a, *ср.* **соглаше́ние, примире́ние;** || *Юрид.* **вы́зовъ къ примире́нію.**
Jedno, Jeno, **то́лько, ли́шь-бы, то́лькобы, ли́шь-бы то́лько. Nie może być inaczéj, jedno on to wziął, и́наче быть не мо́жетъ, то́лько онъ э́то взялъ. By jedno to prawda była, ли́шь-бы то́лько э́то была́ пра́вда.**
Jednobarwy, **одноцве́тный.**
Jednoboczny, **односторо́нній;** || **Brat jednoboczny, сведённый братъ.**
Jednobrzmiący, **схо́дный, согла́сный.**
Jednobytnie, **единосу́щно.**
Jednobytny, **единосу́щный,** *см.* **Spółistny, Spółistność.**
Jednochoda, **Jednochodza, Inochoda, -y,** *ж.* **иноходь.**
Jednochodnik, **Inochodnik, -a,** *м.* **иноходецъ,** *см.* **Stępak.**
Jednochodza, *см.* **Jednochoda.**
Jednochwilny, **одновре́менный.**
Jednoczenie, -a, *ср.* **соедине́ние, присоедине́ние, соглаше́ние.**
Jednocześnie, **одновре́менно.**
Jednocześnik, -a, *м.* **совреме́нникъ.**
Jednoczesność, -ści, *ж.* **совреме́нность, одновре́менность.**
Jednoczesny, **совреме́нный.**
Jednoczyć, **соединя́ть, сближа́ть;** || **Jednoczyć się, соединя́ться.**
Jednoczyciel, -a, *м.* **примиря́тель.**
Jednoczycielka, -i, *ж.* **примиря́тельница.**
Jednodniowy, *см.* **Jednodzienny.**
Jednodusznie, Jednoduszność, Jednodusznie, *см.* **Jednomyślnie, Jednomyślność, Jednomyślny.**
Jednodzienny, Jednodniowy, **однодне́вный.**
Jednodzwięczny, **единозву́чный;** || *Грам.* **одина́ково выгова́ривающійся.**
Jednofarby, *см.* **Jednobarwny.**
Jednofuntówka, -i, *ж. Арт.* **однофунто́вое ору́діе.**
Jednofuntowy, **однофунто́вый.**
Jednogłośnie, **единогла́сно, въ оди́нъ го́лосъ, единоду́шно.**
Jednogłośność, -ści, *ж.* **единогла́сіе, единоду́шіе.**
Jednogłośny, Jednogłosy, **единогла́сный, единоду́шный.**
Jednoimienny, **соиме́нный.**
Jednoistność, -ści, *ж.* **единосу́щность.**
Jednoistny, Jednoistotny, Jednoisty, **единосу́щный.**
Jednoklęczny, *см.* **Jednopręty.**
Jednokłykty, **одночле́нный, односуста́вочный.**
Jednokółka, -i, *ж.* **одноко́лка.**
Jednokolny, **одноко́лый.**
Jednokonny, **запря́женный въ одну́ ло́шадь.**
Jednokształtnie, **однообра́зно, одина́ково.**
Jednokształtność, -ści, *ж.* **однообра́зіе.**
Jednokształtny, **однообра́зный.**
Jednokupiec, *см.* **Jedynokupiec, Samokupiec.**
Jednokwietny, **одноцве́тный.**
Jednoletni, **однолѣ́тній.**
Jednolist, -u, *м. Бот.* **печёночница, печёночная трава́.**
Jednolisty, *Бот.* **одноли́стый.**
Jednolitnie, **въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу.**
Jednolity, **отли́тый въ оди́нъ пріёмъ, сра́зу;** || * **нераздѣ́льный, цѣ́льный.**
Jednomiesięcznie, **помѣ́сячно, на оди́нъ мѣ́сяцъ.**
Jednomiesięczny, **помѣ́сячный, на оди́нъ мѣ́сяцъ.**
Jednomlecznik, -a, *м.* **моло́чный братъ,** *см.* **Mlecznik.**
Jednomownie, **единоду́шно, единогла́сно.**
Jednomowność, -ści, *ж.* **тождесло́віе;** || **единоду́шіе, единогла́сіе.**
Jednomowny, **единоду́шный, единогла́сный.**
Jednomyślnie, **единомы́сленно.**
Jednomyślność, -ści, *ж.* **единомы́сліе, единоду́шіе;** || **единогла́сіе.**
Jednomyślny, **единомы́сленный.**
Jednonogi, **одноно́гій.**
Jednook, -a, *м.* **цикло́пъ (*одноглазый великанъ*).**
Jednooki, **кривой, одногла́зый, одноо́кій;** || *Бот.* **одногла́зый.**
Jednoosobowy, **одноли́чный.**
Jednopalczasty, *Бот.* **па́льчатый;** || *Зоол.* **па́льчатыя ры́бы,** *мн.*
Jednopienny, *Бот.* **одностебе́льный.**
Jednoplemiennik, -a, *м.* **соплеме́нникъ, единоплеме́нникъ.**
Jednoplemienny, **соплеме́нный, единоплеме́нный.**
Jednopłetw, -a, *м. Зоол.* **языкообра́зная ка́мбала (*рыба*).**
Jednopłciowy, *Бот.* **однополо́лый.**
Jednopłodny, *Бот.* **однополо́дный.**
Jednoprawny, **равноправный.**
Jednoprętny, *Бот.* **одностебе́льный.**
Jednopułkowy, **одного́ полка́;** || **однополча́нинъ.**
Jednoraki, **несло́жный, просто́й.**
Jednoramienny, **однору́кій;** || *Мех.* **Dźwignia jednoramienna, рыча́гъ второ́го ро́да, рыча́гъ, въ кото́ромъ си́ла и сопротивле́ніе нахо́дятся въ то́чкѣ упо́ра.**
Jednorazowie, Jednorazowo, **оди́нъ разъ, единовре́менно, одновре́менно.**
Jednorazowy, **единовре́менный.**
Jednoręki, **однору́кій.**
Jednorocznie, **оди́нъ разъ въ годъ.**

Jednoroczny, быва́ющій оди́нъ **разъ въ** го́дъ.

Jednorodny, однород́ный.

Jednorodzca, *см.* Jednoplemiennik.

Jednorodzony, единоро́дный, еди́нственный (*сынъ*).

Jednoróg, -oga, *м.* **Артил.** га́убица *или* единоро́гъ.

Jednorogi, одноро́гій.

Jednorożczę, -ęcia, *ср.* единоро́жецъ, *см.* Jednorożec.

Jednorożec, -żca, *м.* единоро́гъ (*баснословное живо́тное*); || *Астрон.* Единоро́гъ (*созвѣздіе*).

Jednorządca, -y, *м.* самоде́ржецъ, *см.* Jedynowładca.

Jednorządnie, Jednorządny, *см.* Jednowładnie, Jednowładny.

Jednorządztwo, -a, *ср.* самодержа́віе, *см.* Jedynowładztwo.

Jednorzędny, Jednorzędowy, поста́вленный въ оди́нъ рядъ; || принадлежа́щій къ одному́ и тому́ же разря́ду.

Jednorzemieślny, занима́ющійся одна́ковымъ ремесло́мъ.

Jedność, -ści, *ж.* еди́нство; || однообра́зіе. **Jedność porządku**, однообра́зіе **въ** поря́дкѣ.

Jednościenność, -ści, *ж.* **Jednościenny**, *см.* Ościenność, Ościenny.

Jednosforny, сво́рный, на одно́й сво́рѣ (*соба́къ*); || попа́рный; || * согла́сный, единоду́шный.

Jednosierci, одношёрстный.

Jednosłowny, согла́сный, одного́ и того́-же содержа́нія. *Мат.* Ilość jednosłowna, одночле́нное коли́чество.

Jednosłupie, -a, *ср. Анат.* уро́дъ объ одно́й ногѣ.

Jednosobny, для одного́ челове́ка. Jednosobne łóżko, односпа́льная крова́ть

Jednosprzężny, однопа́рный.

Jednostajnie, одноо́бразно, одина́ково.

Jednostajność, -ści, *ж.* однообра́зіе.

Jednostajny, однообра́зный.

Jednostka, -i, *ж.* едини́ца; || *Юрид.* челове́къ, лицо́, ли́чность; || осо́бь, недѣли́мое.

Jednostkowość, -ści, *ж.* индивидуа́льность, ча́стность, ли́чность, *см.* Pojedyńczość.

Jednostopny, дли́нный, *или* широ́кій на оди́нъ футъ.

Jednostronnie, односторо́нно.

Jednostronność, -ści, *ж.* односторо́нность.

Jednostronny, односторо́нній.

Jednostrzyżka, -i, *ж.* овца́, кото́рую стригу́тъ то́лько оди́нъ разъ въ го́дъ.

Jednosylabny, *см.* Jednozgłoskowy.

Jednota, -y, *ж.* еди́нство; || сою́зъ, согла́сіе; || соедине́ніе.

Jednotliwy, *Грам.* однокра́тный.

Jednoustnie, единогла́сно.

Jednoustny, единогла́сный.

Jednowieczny, jednowiekowy, вѣково́й.

Jednowierca, -y, *м.* единовѣре́цъ.

Jednowierstwo, -a, *ср.* единовѣ́ріе.

Jednowiosłowy, одновесе́льный.

Jednowładca, **Jednowładztwo**, Jedynowładca, Jedynowładztwo.

Jednożeniec, -ńca, *м.* единобра́чный.

Jednożeństwo, -a, *ср. Бот.* и *Юрид.* единобра́чіе.

Jednoznaczny, однозна́чащій.

Jednożonaty, единобра́чный.

Jedny, съѣдо́бный, съѣдный.

Jędor, -a, *м. см.* Indyk.

Jędrnić, **Zjędrnić**, укрѣпля́ть, прида́ть **крѣпость**, **си́лу**, бо́дрость, твёрдость.

Jędrnie, **си́льно**, **крѣпко**, мо́щно, му́жественно.

Jędrnieć, **Zjędrnieć**, **крѣпнуть**, укрѣпи́ть, **укрѣпля́ться**, **уси́ливаться**, мужа́ть.

Jędrny, **Jędrzny**, **ядрёный**; || **си́льный**, **крѣпкій**, **бо́дрый**; || **вырази́тельный**, **энерги́ческій**; || **свѣжій**; || **твёрдый**, **плотный**, **про́чный**. **Mowa jędrna**, **энерги́ческій**, **выразительный языкъ**.

Jędrzysty, *см.* Jądrzysty.

Jedwab', -biu, *м.* шёлкъ. Jedwab' kręcony, суче́ный шёлкъ, трощёный шёлкъ. Jedwab' surowy, шёлкъ сыре́цъ. Jedwab' darty, ощи́панный, очи́щенный шёлкъ; || Jedwabie, *мн.* шёлковые това́ры, шёлковые тка́ни, *см.* **Bławat**; || *Бот.* Jedwab' polny, повили́ка, повили́ца (*расте́ніе*).

Jedwabiarnia, -ni, *ж.* шёлкопряди́льная фа́брика.

Jedwabić, обвива́ть шёлкомъ. Jedwabić słowa, употребля́ть **льсти́выя**, медоточи́выя слова́, рѣчи.

Jedwabicrodny, производя́щій шёлкъ.

Jedwabisty, шёлкови́стый.

Jedwabnica, -y, *ж.* шёлковая ткань, шёлковая мате́рія; || шёлковое пла́тье; || Jedwabniczka, -i, *ж. см.* Jedwabnik.

Jedwabniczy, шёлкови́чный.

Jedwabnik, -a, *м.* шёлкови́чный червь; || ткачъ шёлковыхъ мате́рій.

Jedwabnikowy, *Хим.* Jedwabnikowy kwas, шёлкови́чная кислота́.

Jedwabny, шёлковый, *см.* Bławatny.

Jędyczę, **Jędyk**, и т. д. *см.* Indyczę, Indyk.

Jedynaczek, -czka, *м. Умен.* еди́нственный сынóкъ, *см.* **Jedynak**.

Jedynaczka, -i, *ж.* еди́нственная дочь.

Jedynak, -a, *м.* еди́нственный сынъ.

Jedynasty, *см.* Jedenasty.

Jedynie, еди́нственно, то́лько.

Jedynokupiec, -pca, *м.* монополи́стъ; || перекупщикъ, *см.* Samokupiec.

Jedynokupstwo, -a, *ср.* монополія; || перекупъ, *см.* Samokupstwo.

Jedynorządca, -y, *м.* самоде́ржецъ.

Jedynorządztwo, самодержа́віе.

Jedyność, -ści, *ж.* едини́чность.

Jedynostwo, -a, *ср. Heyn.* **еди́нство.**
Jedynowładca, Jedynowłajca, -y, *м.* **Jedynowładec**, -dca, **самоде́ржецъ.**
Jedynowładczynia, -i, *ж.* **самоде́ржица.**
Jedynowładność, -ści, *ж. см.* **Jedynowładztwo.**
Jedyny, еди́нственный, еди́ный; || **еди́нственный въ свое́мъ ро́дѣ. To jedyny człowiek**, э́то **еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ человѣ́къ.**
Jędza, -y, *ж.* **зла́я же́нщина, вѣ́дьма;** || **ста́-ба́ба.**
Jedzący, ѣ**дя́щій.**
Jedzenie, -a, *ср.* **ѣда́, ку́шанье, пи́ща.**
Jegomość, -ści, *м.* **господи́нъ, ба́ринъ;** || **ми́лостивый государь, су́дарь**, *см.* **Mość.**
Jegomościn, принадлежа́щій господи́ну. To jegomościn przyjaciel, э́то **другъ** господи́на N. N.
Jehowa, -y, *м.* **Егова́, Богъ** (*на евре́йскомъ языкѣ*).
Jejmość, -ści, *ж.* **госпожа́, ба́рыня;** || **суда́рыня.**
Jejmościanka, -i, *ж.* **ба́рышня, дѣви́ца, дѣ́вушка.**
Jejmościn, принадлежа́щій госпожѣ́.
Jęk, -u, *м.* **стонъ, вопль.**
Jękliwie, жа́лобно, жа́лостно.
Jękliwy, стена́щій, сто́нущій; || **жа́лобный, жа́лостный.**
Jęknąć, *см.* **Jęczeć.**
Jękot, *см.* **Jąkała.**
Jękotanie, -a, *ср.* **заика́ніе.**
Jękotliwy, заи́кливый; || **заи́ка.**
Jeł, *см.* **Il.**
Jelątko, -a, *ср.* **молодо́й оле́нь, оле́ній** теленокъ, **молода́я косу́ля.**
Jelca, -lec, *мн.* **рукоя́тка** (*шпа́ги, сабли, кинжа́ла*).
Jelec, -lca, *м. Зоол.* **уклейка** (*ры́ба*).
Jeleń, -nia, *м.* **оле́нь. Jeleń zamorski**, **се́верный оле́нь**, *см.* **Ren, Renifer.**
Jelenek, *см.* **Jelonek.**
Jeleni, оле́ній; || *Бот.* **Jeleni grzyb, jelenia bedłka, jelenia gąbka**, смо́рчокъ (*грибъ*). **Jeleni korzeń, jelenie oko**, ди́кая петру́шка. **Jeleni język**, оле́ній язы́къ. **Jeleni ogon**, ди́кая бузина́, бузи́никъ, сеземи́къ (*растѣнія*).
Jelenica, -y, *ж. см.* **Łania;** || *Бот.* **оле́ній тро́фель.**
Jelenię, -ęcia, Jeleniątko, -a, *ср.* **молодо́й оле́нь, оле́ній** теленокъ.
Jelenina, -y, *ж.* **оле́нина, оле́нье мя́со.**
Jelisty, *см.* **Ilisty.**
Jelitny, кишёчный.
Jelito, -a, *ср.* **кишка́. Jelita**, *мн.* **вну́тренности, кишки́;** || **утро́ба.**
Jelonek, -nka, *м.* **молодо́й оле́нь, оле́ній** телёнокъ; || *Бот.* **Смо́рчокъ** (*грибъ*).
Jełowizna, *см.* **Iłowizna.**
Jemiel, -a, **Jemioła**, -y, *ж.* **Jemioło**, -a, *ср. Бот.* **оме́ла, пти́чій клей, дубо́выя я́годки, ви́хорево гнѣздо́.**
Jemiołowy, оме́ловый, *см.* **Jemiel.**
Jemiołucha, -y, *ж. Ornit.* **свиристе́ль.**
Jenerał, и т. д. *см.* **Generał.**
Jeniec, -ńca, *м.* **военноплѣнный, плѣнный, плѣнникъ.**
Jenjusz, и т. д. *см.* **Genjusz.**
Jeno, *см.* **Jedno.**
Jeństwo, -a, *ср.* **плѣнъ, полонъ.**
Jenylki, *см.* **Jednylki.**
Jeograf, Jeolog, Jeometra, и т. д. *см.* **Geograf, Geolog, Geometra**, и т. д.
Jer, *см.* **Ir.**
Jercha, *см.* **Ircha.**
Jerszany, *см.* **Irszany.**
Jerzyk, -a, *м. Зоол.* **коса́тка, стѣна́я ла́сточка.**
Jerzyna, -y, *ж. Бот.* **ежеви́ка, терно́вый кустъ;** || **я́годы ежеви́ки**, *см.* **Jeżyna.**
Jeść, ѣсть. || **Jeść się, терза́ть другъ дру́га;** || * **поноси́ть другъ дру́га.**
Jesień, -ni, *ж.* **о́сень.**
Jesieniec, -ńca, *м.* **Jesionka**, -i, *ж. Бот.* **я́сенецъ, волка́на.**
Jesienina, -y, *ж.* **я́сеневое де́рево.**
Jesienny, осе́нній.
Jesion, -u, *м.* **я́сень** (*де́рево*).
Jesionowy, я́сеневый.
Jesiotr, -a, *м.* **осётръ** (*ры́ба*).
Jesiotrowina, -y, **Jesiotrzyna**, *ж.* **осетри́на.**
Jesiotrowy, Jesiotrzy, осетри́нный, осе́трій, осетро́вый.
Jeśli, е́сли.
Jest, *см.* **Giest.**
Jestestwo, -a, *ср.* **естество́.**
Jestność, *см.* **Istność.**
Jestny, су́щій.
Jestwo, *см.* **Jestestwo.**
Jeszcze, ещё.
Jętka, -i, *ж. Зоол.* **подёнка, обыдёнка** (*насѣко́мое*). || **Jętki**, *мн.* **же́рди надъ гумно́мъ для су́шки ржи.**
Jęty, по́йманный, взя́тый, *см.* **Ujęty.**
Jeż, -a, *м.* **ёжъ. Jeż cudzoziemski, дикобра́зъ. Jeż morski, морско́й ёжъ.**
Jezdno, верхо́мъ на лошади́, *см.* **Konno.**
Jezdny, -ego, *м.* ѣздо́къ, ко́нный, верхово́й, вса́дникъ.**
Jeździć, ѣздить. **Jeździć konno** (**na koniu**), ѣ**здить верхо́мъ** (*на ло́шади*).
Jeżdżenie, -a, *ср.* ѣ**зда́. Jeżdżenie konno, na koniu, верхова́я ѣзда́. Jeżdżenie do cudzych krajów, путеше́ствіе въ чужіе** край.
Jeździec, род. jeźdźca, *м.* ѣ**здо́къ, вса́дникъ.**
Jeżę, -ęcia, *ср.* **ёжикъ, молодо́й ёжъ.**
Jeżeli, Jeżli, Jeśli, е́жели, е́сли.
Jezierny, *см.* **Jeziorny.**
Jezierzysko, -a, **то́пкое, му́тное о́зеро;** || **озери́ще** (*мѣсто гдѣ прежде находи́лось о́зеро*).
Jeziorko, -a, *ср. Умен.* **озерко́.**

Jeziorny, Jezierny, озёрный.
Jezioro, -a, *ср.* о́зеро.
Jeziorzysty, озери́стый.
Jeżokrab, *см.* Jeżowiec.
Jęzor, -a, *м.* языча́, *см.* Język, Ozor.
Jeżowiec, -wca, *м. Зоол.* морско́й ёжъ; || *Бот.* **перестре́лъ, Ада́мова голова́** (*расте́ніе*).
Jeżówka, -i, *ж. Зоол.* **двуза́бецъ** (*ры́ба*); || *Бот.* **ежо́вка, толокня́нка** (*деревцо́*).
Jeżowy, ежо́вый.
Jeżozwierz, -a, *м. Зоол.* **дикобра́зъ.**
Jezuicki, езуи́тскій.
Jezuita, -y, *ж.* езуи́тъ.
Jezuitka, -i, *ж.* езуи́тка.
Jezuityzm, -u, *м.* езуи́тство.
Jezus Chrystus, -a, *м.* **Іису́съ Христо́съ,** *см.* **Dzieciątko.**
Jezusek, -ska, *м.* **Младе́нецъ Іису́съ Христо́съ.** || * **Свято́ша, ханжа́.**
Jezusowy, езуи́тскій.
Jeżyć, топо́рщить, щети́нить. || **Jeżyć się, топы́риться, щети́ниться, ёжиться.**
Językowaty, *Бот.* языкообра́зный.
Języczek, -czka, *м.* **язы́чекъ;** || **кла́панъ** (*въ инструме́нтѣ*); || **сторожо́къ, стре́лка** (*у вѣсо́въ*); || **шпенёкъ, шпи́лька** (*у пра́жки*), *см.* **Trzpień.** || *Бот.* **Języczki,** *мн.* **попу́тникъ** (*расте́ніе*).
Języczkowaty, языкообра́зный, име́ющій фо́рму язы́чка.
Języczkowy, *Бот.* **язы́чковый.**
Języcznik, -a, *м. Бот.* **змѣи́ный язы́къ** (*расте́ніе*).
Języczność, -ści, *ж.* **болтли́вость, говорли́вость.**
Języczny, язы́чный.
Język, -a, *м.* **язы́къ.** || *Зоол.* **ка́мбала** (*ры́ба*); || *Бот.* **Wołowy język,** *см.* **Miodunka. Psi język,** *см.* **Ostrzeń. Jeleni język, оле́ній языкъ** (*расте́ніе*).
Językowato, въ ви́дѣ языка́.
Językowaty, *Бот.* **языкообра́зный.**
Językowy, язы́чный.
Językoznawca, -y, *м.* **лингви́стъ.**
Językoznawstwo, -a, *ср.* **языковѣ́дѣніе, лингви́стика.**
Jeżyna, -y, *ж. Бот.* **ежеви́ка, терно́вый кустъ. Drzewna jeżyna,** *см.* **Morwa.**
Jeżynowy, ежеви́ковый.
Jodła, -y, *ж.* **ель** (*де́рево*).
Jodłowy, ело́вый. Las jodłowy, е́льникъ.
Jołdasz, -a, *м.* (*съ турецк.*) **това́рищъ.**
Jonak, *см.* **Junak.**
Jota, -y, *ж.* **іо́тъ, іота, назва́ніе гре́ческой (и по́льской) бу́квы.** || * **Nie brak ani joty, ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іо́ты.** || **Wypełnić rozkaz co do joty, буква́льно, въ то́чности вы́полнить приказа́ніе.**
Jowisz, -a, *м.* **Юпи́теръ.**
Jowjalista, -y, *м.* **заба́вный, шутли́вый, весельча́къ.**
Jowjalnie, ве́село, заба́вно, шутли́во.
Jowjalność, -ści, *ж.* **весёлость нра́ва, шутли́вость.**
Jowjalny, весёлый, заба́вный, шутли́вый.
Jubilat, -a, *м.* **юбиля́ръ, прослужи́вшій пятьдеся́тъ лѣтъ.**
Jubiler, -a, *м.* **ювели́ръ, брилья́нтщикъ, брилья́нтовыхъ дѣлъ ма́стеръ.**
Jubilerka, -i, *ж.* **брилья́нтщица;** || **торгу́ющая галантере́йными вещами.**
Jubilerski, ювели́рскій.
Jubilerstwo, -a, *ср.* **ювели́рство, ювели́рное иску́сство;** || **торго́вля ювели́рными изде́ліями, драгоце́нностями.**
Jubileusz, -u, *м.* **юбиле́й.**
Jubileuszowy, юбиле́йный.
Jucha, -y, *же* **жи́жица;** || **скотска́я кровь,** (**въ презри́тельномъ смы́слѣ та́кже: челове́ческая**); || * **psia jucha** (**соба́чья кровь**) **бездѣ́льникъ, подле́цъ, мерза́вецъ, негоді́й.**
Jucht, -u, *м.* **Juchta, -y,** *ж.* **юхть, юфть.**
Juchtować, выдѣ́лывать ко́жу на юфть.
Juchtowy, юфтяный.
Jucznik, -a, *м.* **фабрика́нтъ вью́чныхъ сѣ́делъ.**
Jaczny, вью́чный.
Juczyć, навью́чивать.
Judykat, -u, *м. Юрид.* **суде́бное рѣше́ніе.**
Jugo, *Нескл. Море.* **я́корный штокъ.** || ***Doktor Jugo,** шарлата́нъ.
Jujuba, -y, *ж. Бот.* **грудна́я придоро́жная трава́, грудна́я я́года.**
Juki, -ów, *мн.* **вьюкъ, покла́жа, пожи́тки, бага́жъ.**
Jukowy, *см.* **Uczny.**
Julep, -u, *м. см.* **Ulep.**
Junacki, молоде́цкій, уда́лый, удало́й, бра́вый.
Junactwo, -a, *ср.* **удальство́, молоде́чество;** || **хвастли́вость, хвастовство́,** *см.* **Junakierja.**
Junaczyć, Junaczyć się, храбри́ться, выка́зывать удальство́.
Junak-a, *м.* **храбре́цъ, удале́цъ, молоде́цъ.**
Junakierja, -ji, *ж.* **хвастовство́, самохва́льство;** || **молоде́чество, удальство́.**
Juńczyk, -a, *м.* **бычёкъ.**
Juniec, -ńca, *м.* **молодо́й бы́къ.**
Jubczyna, -y, *ж.* **юбчёнка.**
Jubka, -i, *ж.* **ю́бка.**
Jur, -a, *м* **юристъ, законове́дъ** (*употребл. въ просторѣчіи*); || **распу́тный человѣ́къ;** || **День св. Юрія.** *Посл.* **Na św. Jura** (**или na Jura**), **jak rak świśnie, по́слѣ до́ждичка въ четве́ргъ** (*т. е. э́то никогда́ не бу́детъ*).
Jura stolae, пла́та за исполне́ніе духо́вныхъ требъ.
Jurament, -u, *м.* **божба́, кля́тва;** || **прися́га** (*въ суда́*).
Juranda, -y, *ж.* **сосло́віе цеховы́хъ прися́жныхъ.**
Juratoryjny, находя́щійся на пору́кахъ, о́тданный на пору́ки.
Jure (ipso), *Юрид.* **по зако́ну.**

Jurgielt, -u, *м.* **годовóе жáлованье, годовóе содержáніе.**

Jurgieltnik, -a, *м.* **получáющій жáлованье** (*отъ кого*), **состоящій на жáлованьи** (*у кого*).

Jurgieltny, **Jurgieltowy,** состоящій на жáлованьи.

Jurliwie, **Jurliwość, Jurliwy,** *см.* Jurnie, Jurność, Jurny.

Jurnie, похотли́во, сладостра́стно.

Jurność, -ści, *ж.* похотли́вость, **любострáстіе.**

Jurny, похотли́вый, сладостра́стный.

Jurydyczny, суде́бный, зако́нный, юриди́ческій.

Jurydyka, Jurysdyka, -i, *ж.* шляхе́тскіе суды́ (*въ дре́вней По́льшѣ*), и́наче Roki grodzkie; || *Областн.* во́лость, около́токъ.

Jurysdykcja, -ji, *ж.* подсу́дность; || суде́бное вѣ́домство Jurysdykcja sądów zwyczajnych, вѣ́домство гражда́нскихъ суде́бъ. Spór o jurysdykcją, споръ о подвѣ́домственности дѣ́ла, о подсу́дности дѣ́ла.

Jurysta, -y, *м.* **правовѣ́дъ, юри́стъ.**

Jurystowski, **свóйственный юри́стамъ,** суде́бный.

Jurystowstwo, -a, *ср. см.* Prawnictwo.

Jurystycjum, *Нескл.* **врéменное пріостановлéніе** судопроизво́дства **въ** вое́нное вре́мя.

Jurzyć się, серди́ться, ду́ться.

Justernia, -ni, *ж.* **юстиро́вка, ура́вниваніе, вывѣ́шиваніе** (*монеты*).

Justernik, -a, *м.* **юстиро́вщикъ, свѣ́рялщикъ, повѣ́рщикъ** (*вѣса монéтъ*).

Justować, **юстирова́ть, выра́внивать** (*монéту*); || **прилáживать, принора́вливать;** || **вывѣря́ть.**

Justycjarjusz, -a, *м.* **исправля́ющій** суде́бную до́лжность (*въ сéльскихъ гмінахъ*).

Juszka, -i, *ж.* **чёрная похлёбка изъ** кро́ви живо́тныхъ.

Jusznie, Juszno, **жи́дко, сочи́сто.**

Juszyć, окрова́вить, **обагря́ть кро́вью;** || **запятна́ть, осквернúть.**

Juszyca, *см.* Juszka.

Juszysty, окрова́вленный, **запáчканный** кро́вью; || **осквернённый.**

Jutro, -a, *ср.* **за́втра, за́втрашній день.** Odłożyć co do jutra, **отложúть** что́ **до** за́втра, до утра́, до **слѣ́дующаго дня.** Jutro rano, jutro wieczorem, **за́втра у́тромъ,** за́втра ве́черомъ. **Nie myśl o jutrze,** не ду́май о за́втрашнемъ днѣ́. **Po jutrze,** по́слѣ за́втра, *см.* Nazajutrz.

Jutrzejszy, за́втрашній.

Jutrzenka, -i, *ж.* **у́тренняя звѣзда́, денни́ца.**

Jutrzenny, у́тренній.

Jutrznia, -i, *ж.* у́треня, **заутреня.**

Już, уже́, ужъ. **Już.... już.... сперва́... потóмъ....** Więcéj trzydziestu lat był już rotmistrzem, już pułkownikiem, już generałem, **въ** продолже́ніе бóлѣе тридцати́ лѣ́тъ, сперва́ **онъ былъ ро́тмистромъ, потóмъ полко́вникомъ, потóмъ генера́ломъ.** || **Już.... Już.... Już tu, już tam, to** тутъ, то тамъ. Już ztąd, już zowąd, **to** отсю́да, то отту́да. Już, jużem go miał w ręku, онъ уже́ совсѣ́мъ былъ **въ** мои́хъ рука́хъ. || **Już to dla tego że.... Już też że.. Już to że.... Nie przyszedłem do ciebie, już to dla tego, żem nie miał czasu, już to** żeś mię nie zaprosił, я не **пришёлъ къ** тебѣ́ уже́ **потому́,** что не имѣ́лъ вре́мени, и потому́ та́кже, что ты не **пригласи́лъ** меня́.

Jużci, и вдругъ, то́тъ-**часъ же,** сейча́съ-же, и вотъ уже́. Ledwie zawitał już ci odjeżdża, едва́ **при́былъ** и вотъ уже́ **уѣзжа́етъ** (и то́тъ-часъ же **уѣзжа́етъ**). || Хотя́, пра́вда. **Jużci on nałaje, ale nie uderzy,** хотя́ онъ и разруга́етъ, но не уда́ритъ. Już ci on mówi, ale nie uczyni tego, пра́вда, онъ хоть говори́тъ, **но не сдѣлаетъ э́того.** || Коне́чно, безъ **сомнѣ́нія** (*при отвѣтѣ*). **A jużci,** коне́чно! **A jużci że nie!** безъ сомнѣ́нія нѣ́тъ!

Jużyna, -y, *ж. Устар.* **по́лдникъ;** || **у́жинъ,** *см.* **Podwieczorek.**

K.

K, произно́сится какъ ру́сская бу́ква К.

K, сокращéніе мѣстоименія k (къ), **вмѣ́сто** ku, передъ слова́ми начина́ющимися съ согла́сной бу́квы, обыкновéнно **употребля́ется** съ апо́строфомъ: k'. K'nam, K' tobie, **къ** намъ, къ тебѣ́. K' rzeczy, къ дѣ́лу.

Kabacik, -a, *м.* ку́рточка, камзо́льчикъ.

Kabała, -y, *ж.* кабали́стика, каббала́; || злой у́мыселъ, кова́рство; || гада́ніе на ка́ртахъ, ворожба́. Robić, knować kabały, **злоумышля́ть,** дѣ́лать интри́ги. Kabałę kłaść, układać, ciągnąć, класть ка́рты, гада́ть на ка́ртахъ.

Kabalarka, -i, *ж.* **гада́льщица на ка́ртахъ, вороже́й.**

Kabalicki, *см.* Kabalistyczny.

Kabalista, -y, *м.* **кабали́стъ, учёный въ кабали́стикѣ.**

Kabalistka, -i, *ж.* **кабали́стка.**

Kabalistowski, **кабали́стскій.**

Kabalistyczny, Kabalny, **кабалисти́ческій.**

Kabałować, **злоумышля́ть, интригова́ть,** пронырствовать.

Kabanina, -y, *ж.* **свинúна;** || **дурнóе мя́со,** *см.* Chabanina.

Kabat, -u, *м.* **кафта́нъ, камзо́лъ.**

Kabłączasty, Kabłączysty, **вы́гнутый** въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный, полуци́ркульный, полукру́глый.

Kabłączek, -czka, *м.* **лучёкъ, дуга́** (*у дѣтской колыбе́ли*).

Kabłąk, Kabłuk, -a, *м.* лукъ, дуга; || **грабли** (съ *длинными зубцами для выгребанія угольевъ*); || **клобукъ** (*монашескій*); || **полумѣсяцъ**; || **кривой ножъ**; || **крючокъ, ручка**; || **дужка** (*у шпаги, сабли*).

Kabłąkowato, дугообразно, въ видѣ дуги.

Kabłąkowaty, выгнутый въ дугу, согнутый, дугообразный.

Kabljon, Kablon, -a, *м.* треска (*рыба*).

Kabłuk, *см.* Kabłąk.

Kabrjolet, -u. *м.* кабріолетъ, одноколка.

Kabza, *см.* Kapza.

Kacerka, -i, *ж.* еретичка, раскольница.

Kacermistrz, -a, *м.* епископъ, ересеначальникъ.

Kacerny, Kacerski, еретическій, раскольничій.

Kacerstwo, -a, *ср.* ересь, расколъ, лжеученіе.

Kacerz, -a, *м.* еретикъ, раскольникъ.

Kacerować, *Устар.* Kacerzować, совращать въ расколъ.

Kachel, Kachlany, Kachlowy, *см.* Kafel, Kaflany, Kaflowy.

Kącik, -a, *м.* уголокъ. **Kącik w oku**, кутокъ, лузгъ глаза.

Kącisto, угообразно, угловато.

Kącisty, угообразный, угловатый.

Kaczę, -ęcia, *ср.* утёнокъ.

Kaczeczka, -i, *ж.* уточка, молодая утка.

Kaczka. -i, *ж.* утка. **Kaczka płaskonosa**, коксунъ, широконосъ

Kaczkowaty, похожій на утку, утиный; || гнусливый (*голосъ*).

Kaczkowy, утиный, утичій.

Kaczmarz, *см.* Karczmarz.

Kacznik, -a, *м.* утиный хлѣвъ; || **утконодка, утинка** (*раковина*).

Kaczkołowstwo, -a, *ср.* охота за дикими утками.

Kaczor, -a, *м.* селезень.

Kaczorek, -rka, *м.* молодой селезень.

Kaczorowy, селезеній. **Kolor kaczorowy**, мѣняющійся цвѣтъ.

Kaczy, утиный.

Kaczyniec, -ńca, *м. Бот.* одувайчикъ, лопово гумене (*растеніе*).

Kadaster, -stru, *м.* кадастръ, разцѣнка имѣній. **Kadaster ogniowy**, страхованіе отъ огня.

Kadecki, кадетскій.

Kądel, *см.* Kundel.

Kadencja, -ji, *ж.* время открытія засѣданій суда, съѣздъ судей; || риома; || *Муз.* кадансъ; каденца.

Kadera, *см.* Katera.

Kadet, -a, *м.* кадетъ.

Kadka, -i, *ж. см.* Kadź.

Kadłub, -a, *м.* лукошко, корзинка изъ древесной коры; || стволъ, лѣсина (*у дерева*); || *Анат.* туловище; || **остовъ**, *см.* Tułów.

Kadłubiasta kula, *Артил.* каркасъ, бранкугель.

Kadr, -u, *м. Воен.* кадръ.

Kadryl, -a, *м.* кадриль.

Kaduczne, чертовски, дьявольски, ужасно.

Kaduczny, *Мед.* эпилептическій, одержимый злою немочью, подверженный падучей болѣзни; || * чертовскій, дьявольскій, ужасный. **Kaduczna sprawa**, чертовское, ужасное дѣло.

Kaduk, -a, *м.* выморочное имѣніе; || *Мед.* падучая болѣзнь, злая немочь, эпилепсія; || *Ветер.* вертѣніе головы, обморокъ (*у лошадей*); || чёртъ, дьяволъ. **Idź do kaduka**, ступай къ чёрту!

Kadukowy, выморочный (*см.* Kaduk); || падающій, недѣйствительный.

Kady, Kadi, -ego, *м.* кади (*турецкій судья*).

Kadź, -dzi, *ж.* чанъ, кадь, кадка, *см.* Ceber.

Kadzenie, -a, *ср.* кажденіе, куреніе; || *Хим.* и *Мед.* окуриваніе.

Kadzić, кадить, курить, окуривать.

Kadziciel, -a, *м.* льстецъ, ласкатель, расточитель похвалъ.

Kadzicielka, -i, *ж.* льстивая женщина, расточительница похвалъ.

Kadzidlarz, -a, *м.* **Kadziedlnia**, -ni, **Kadziedlnica**, -y, *ж.* **Kadzidlnik**, -a, *м. см.* Kadzielnica.

Kadzidlnik, -a, *м.* торгующій ладономъ и т. п.

Kadzidlny, кадильный, курильный.

Kadzidło, -a, *ср.* ладонъ, оміамъ. **Kadzidło białe**, лучшій ладонъ. || *Бот.* мелисса, пчельникъ, маточникъ (*растеніе*).

Kadzidłonośny, ладононосный (*о растеніяхъ*).

Kadzidłowy, ароматный, благовонный.

Kądziel, -i, *ж.* кудель, мычка (*на прялку*). **Kądziel nawijać**, привязать кудель. **Kądziel prząść**, прясть. || **Szlachectwo po kądzieli**, дворянство въ женскомъ поколѣніи, въ женской линіи. || *Бот.* прясельникъ (*растеніе*).

Kądzielnica, -y, *ж.* курильница, кадильница, кадило.

Kądzielniczka, -i, *ж. см.* Przędka.

Kądzielny, кудельный.

Kądzilny, *см.* Kadzidlny.

Kądziowy, кадочный.

Kafar, -u, *м. Мех.* копёръ, самобойная машина, баба, копровая баба.

Kafarnik, -a, *м.* копёрщикъ, занимающійся битьемъ свай, свайною бойкою.

Kafarowy, копёрный, *см.* Kafar.

Kafel, -fla, *м.* (*Устар.* Kachel), Kafla, -i, *ж.* (*Устар.* Kachla), изразецъ, кафель.

Kaflany, Kaflowy, кафельный, изразцовый.

Kafowy, *см.* Kawowy.

Kaftan, -a, *м.* кафтанъ.

Kaftanik, -a, *м.* фуфайка; || **камзолъ**, корсетъ.

Kagańcowy, свётильный, ла́мповый.
Kaganek, -nka, *м.* **ночни́къ**; || свётильня (*для ночника́*).
Kaganiec, -ńca, *м.* намо́рдникъ, нары́льникъ (*для соба́къ*); || плёшка, шка́ликъ; || бура́къ (*въ фейерве́ркѣ*); || свѣточъ, свѣти́льникъ; || * свѣти́ло. **Kagańce nocne, niebieskie**, почны́я, небе́сныя свѣти́ла (*звѣзды*).
Kahał, -u, *м.* кага́лъ (*собра́ніе еврейскихъ старши́нъ, управля́ющихъ общественными дѣлами евре́евъ*).
Kahalny, кага́льный, *см.* **Kahał**.
Kahalny, -ego, **Kahalnik**, -a, *м.* членъ еврейскаго собра́нія.
Kajdaniarka, -i, *ж.* же́нщина осуждённая въ ка́торжную рабо́ту, ка́торжница.
Kajdaniarz, -a, *м.* ка́торжникъ; || гале́рный невольникъ.
Kajdanki, -ów, *мн.* ручны́я цѣпи.
Kajdany, -dan, *мн.* цѣпи, око́вы, кандалы́.
Kaik, -u, *м.* ка́йка (*судно*); || гале́рный ботикъ, *см.* **Czajka**.
Kakao, *ср. Нескл.* какао́ какао́вый бобъ.
Kąkol, -u, *м. Бот.* плевелъ, пшене́цъ (*сорная трава́*); || ку́коль (*расте́ніе*).
Kąkolec, обраща́ться въ плевелы, въ со́рную траву́, въ ку́коль.
Kąkolik, -a, *м. Бот.* дрема́, смолёвка (*расте́ніе*).
Kąkolisty, плеви́стый.
Kąkolnica, -y, *ж. Бот.* горицвѣтъ, черну́ха (*расте́ніе*).
Kąkolnik, -a, *м.* дурно́й, негодный человѣкъ.
Kąkolny, *см.* плевельный.
Kąkolosiewca, -y, *м.* распространи́тель ло́жныхъ слу́ховъ.
Kąkolowaty, плеви́стый.
Kąkolowy, *см.* **Kąkolny**.
Kał, -u, *м.* калъ; || лу́жа, лу́жица, топь, клъ, тина, грязь.
Kalać, **Skalać**, **Pokalać**, оскверня́ть, пятна́ть, грязни́ть.
Kalafjor, **Karafjoł**, -u, *м. Бот.* цвѣтна́я капу́ста.
Kalafonja, -ji, *ж. см.* **Kolofonja**.
Kałamajka, -i, *ж.* каламе́нокъ (*ткань*).
Kałamajkowy, каламе́нковый.
Kałamarka -i, *ж. Зоол. см.* **Czernica**.
Kałamarz, -a, *м.* черни́лица.
Kalander, -dra, *м. см.* **Dzierlatka**.
Kalanie, **Skalanie**, -a, *м.* мара́нье, па́чканье.
Kalarepa, **Galarepa**, -y, *ж.* кольба́ри, полева́я ре́па.
Kalaryja, -y, *ж. Морс.* топена́нтъ (*кана́тъ*).
Kalcedon, -u, *м. см.* **Chalcedon**.
Kalcjonować, пережига́ть, обжига́ть, кальцинирова́ть, прока́ливать. || **Kalcjonować się**, обжига́ться, пережига́ться.
Kalcynacja, -ji, *ж.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.
Kaldeszan, -u, *м. см.* **Kalteszan**.
Kałdón, **Kałdun**, -una, *м. Анат.* са́льникъ; || **Kałduny**, *мн.* вну́тренности, потроха́, требуха́; || * бро́хо, пу́зо.
Kałduniasty, брюха́стый, пуза́стый, пуза́тый.
Kałdunowy, са́льничный.
Kalectwo, -a, *ср.* уве́чье, уро́дованье, изуро́дованье, изувѣченіе.
Kaleczéć, **Skaleczéć**, дѣлаться кале́кою, оста́ться кале́кою.
Kaleczyć, кале́чить, увѣчить, уро́довать, изувѣчивать; || * искажа́ть, извраща́ть. **Kaleczyć słowa**, искажа́ть слова́. || **Kaleczyć się**, ушиби́ться; || обрѣзаться.
Kaleka, -i, *ж.* кале́ка.
Kaleki, увѣчный, изувѣченный, искале́ченный.
Kalendarz, -a, *м.* календа́рь, мѣсяцесло́въ
Kalendarzowy, календа́рный.
Kalendarzyk, -a, *м.* ма́лый календа́рь.
Kalenica, -y, *ж.* сма́зка гли́ною для скрѣпле́нія соло́менной кры́ши.
Kaleta, -y, *ж.* мѣшо́къ, су́мка (*Стар. Русск.* калита́).
Kaletka, -i, *ж.* кошелёкъ; || карма́шекъ (*для часо́въ*); || *Анат.* жёлчный пузырёкъ; || *Бот.* **Kaletki**, *мн.* пасту́шья су́мка, сала́тный булдырья́нъ, ма́уница (*расте́ніе*).
Kaletnik, -a, *м.* кошеле́чный ма́стеръ.
Kaliber, -bru, *м. Артил.* кали́бръ, вну́тренній діа́метръ ору́дія *или* ружейнаго ствола́; || *Техн.* лека́ло, шабло́нъ; || ка́чество, сво́йство, объёмъ, разме́ръ.
Kalibrować, *Артил.* измѣря́ть *или* опредѣля́ть кали́бръ.
Kalibrowy, кали́берный.
Kaliczyć, **Kalika**, *см.* **Kaleczyć**, **Kaleka**.
Kaligraf, -a, *м.* калигра́фъ.
Kaligrafja, -ji, *ж.* чистописа́ніе, **каллигра́фія**.
Kaligraficznie, каллиграфи́чески.
Kaligraficzny, каллиграфи́ческій.
Kalikanista, -y, *м.* мѣходу́й (*у орга́новъ*).
Kalikować, надувать мѣхи (*у орга́новъ*).
Kalina, -y, *ж. Бот.* кали́на.
Kalinowy, кали́новый.
Kalisko, -a, *ср.* гря́зная лу́жа, ти́на.
Kalisty, гря́зный, боло́тистый.
Kałkuł, -u, *м.* вычисле́ніе, исчисле́ніе, счётъ; || *Мед.* ка́мень въ по́чкахъ, желчи и т. д.
Kalkulacja, -ji, *ж.* расчётъ, расчётливость, бережли́вость.
Kalkulant, **Kalkulator**, -a, *м.* расчётливый.
Kalkulować, вычисля́ть; || расчи́тывать, взвѣшивать, обду́мывать, смѣча́ть, смека́ть; || полага́ть. Ja kalkuluję, że już musiał stanąć na miejscu, полага́ю, что онъ тепе́рь уже́ на мѣстѣ (прибылъ на мѣсто). || **Kalkulować się**, взвѣшивать, сообража́ть, обду́мывать, расчи́тывать, ограни́чивать свои́ расхо́ды.
Kałkus, -u, *м.* известко́вый щёлокъ.

Kalmus, -u, *м. см.* Tatarskie ziele.

Kalnica, -y, *ж. Зоол.* озёрникъ, болотникъ (*родъ моллюска, слизняка*).

Kalność, -ści, *ж.* грязнота́, нечистота́.

Kalny, гря́зный, нечи́стый.

Kałuża, -y, *ж.* лу́жа, грязь.

Kałużany, Kałuziny, Kałużny, болоти́стый, гря́зный, нечи́стый.

Kałużowaty, грязнова́тый, ти́нистый.

Kałużysko, -a, *ср.* лу́жища.

Kałużysty, *см.* Kałużany.

Kalwin, -a, *м.* кальвини́стъ, реформа́тъ.

Kalwinić się, принима́ть кальвини́змъ (*ученіе Кальвина*).

Kalwinka, -i, *ж.* кальвини́стка.

Kalwiński, кальви́нскій, реформа́тскій.

Kalwińskо, -a, *ср.* кальвини́змъ, уче́ніе Кальви́на.

Kamasze, -ów, *мн.* штибле́ты.

Kambjalny, Kambjerski, *см.* Wekslarski.

Kambjerja, -ji, *ж. см.* Wekslarski dom.

Kambjerstwo, -a, *ср. см.* Wekslarstwo.

Kamcha, -y, *ж.* камка́ (*шёлковая ткань*).

Kameduł, -a, **Kameduła**, -y, *м.* камальдулецъ (*монахъ католи́ческаго о́рдена камальдульцевъ*).

Kamedulski, камальдульскій.

Kamelor, -u, *м.* га́русъ, верблю́жья шерсть; || барака́нъ, барка́нъ (*ткань*).

Kamelorowy, га́русный.

Kamera, -y, *ж.* ка́мера, пала́та.

Kameralista, -y, *м.* камери́ръ, наблюда́ющій за прихо́домъ и расхо́домъ де́нежной казны; || камерали́стъ, занима́ющійся камера́льною и́ли фина́нсовою нау́кою.

Kameralny, **фина́нсовый**, казённый; || камера́льный.

Kamerdyner, -a, *м.* камерди́неръ.

Kamerdynerka, -i, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Kamerdynerowa, -ёj, *ж.* камерди́нерша, жена́ камерди́нера,

Kamerdynerować, исправля́ть до́лжность камерди́нера.

Kamerdynerski, камерди́нерскій.

Kamerdynerstwo, -a, *ср.* до́лжность камерди́нера.

Kameryzować, осыпа́ть, уни́зывать драгоце́нными каме́ньями.

Kamfora, -y, *ж.* камфара́, **камфора́**; || *Бот.* **камфа́рная** трава́.

Kamforować, наста́ивать на **камфоре́**, напи́тывать камфоро́ю.

Kamforowy, **камфа́рный**.

Kamianka, -i, *ж. Бот.* **повили́ка, повили́ца** (*растеніе*).

Kamieć, **Skamieć**, *см.* Kamienieć.

Kamień, -nia, *м.* ка́мень; || *Мед.* **ка́мень** мочево́й. **Kamień ciosowy**, плита́. **Kamień węgielny**, краеуго́льный ка́мень, осно́вный ка́мень. **Kamień probierczy**, проби́рный камень. **Kamień piekielny**, а́дскій **ка́мень**. **Kamień filozoficzny**, философ**с**кій ка́мень. **Kamień młyński**, жёровъ, жерно́вый ка́мень. **Kamień grobowy**, надгро́бный ка́мень. **Drogie kamienie**, драгоце́нные каме́нья. **Kamień polny**, булы́жникъ, булы́жный ка́мень.

Kamieniarczyk, -a, *м.* подмастье́рье у каменотёса, **каменоло́ма, каменоло́мщика**, грани́льщика.

Kamieniarka, -i, *ж.* же́нщина занимающаяся обтёсываніемъ ка́мней, ка́менщица; || жена́ ка́меньщика, грани́льщика, каменотёса.

Kamieniarnia, -ni, *ж.* каменоло́мня.

Kamieniarski, ка́менщичій.

Kamieniarstwo, -a, *ср.* ка́менщичья рабо́та.

Kamieniarz, -a, *м.* каменоло́къ, каменоло́мщикъ, ка́менщикъ.

Kamieniasty, камени́стый.

Kamienić, **Skamienić**, превраща́ть въ ка́мень, окамени́ть.

Kamienica, -y, *ж.* ка́менный домъ.

Kamienie, -a, *ср. Собир.* ка́меніе, ка́мнье.

Kamienieć, каменѣ́ть, окаменѣ́ть.

Kamieniołam, -u, *м.* **Kamieniołomnia**, -i, *ж.* каменоло́мня.

Kamienistość, -ści, *ср.* камени́стость.

Kamienisty, камени́стый.

Kamienniczy, каменоло́мный; || каменщичій.

Kamiennik, -a, *м.* ка́менщикъ; || *Арт.* **камнемётная** мортира.

Kamienny, ка́менный.

Kamienować, *см.* **Kamionować**.

Kamieneczka, -i, *ж. Бот.* брусни́ка, *см.* **Borówka**.

Kamionka, -i, *ж.* ка́менка (*въ бани*); || *Бот. см.* **Kamioneczka**.

Kamionoczynny, окаменя́ющій.

Kamionować, побива́ть ка́мнями.

Kamionowanie, Ukamionowanie, -a, *ср.* побіе́ніе ка́мнями.

Kamionownik, -a, *м.* побива́ющій ка́мнями.

Kamizelka, -i, *ж.* жиле́тъ, жиле́тка.

Kamlot, -u, *м.* камло́тъ (*матерія*).

Kamlotowy, камло́товый.

Kampanja, -ji, *ж. Воен.* **похо́дъ**, кампанія.

Kamractwo, -a, *ср.* това́рищество.

Kamrat, -a, *м.* това́рищъ.

Kamratka, -i, *ж.* това́рка; || подру́га.

Kamyczkowaty, хря́щатый, древя́нистый.

Kamyk, -a, **Kamyczek**, -czka, *м.* ка́мешекъ.

Kanafarka, -i, *ж.* ключница, экономка.

Kanafarz, -a, *м.* кела́рь, монастырскій казначе́й.

Kanak, -u, *м.* **ожере́лье** (*жёнское украше́ніе*).

Kanał, -u, *м.* **кана́лъ**, кана́ва. **Kanał odprowadzenia nieczystości**, сто́чный кана́лъ. || **Kanał portowy**, кана́лъ, у́зкій проли́въ; || *Морс.* **фарва́теръ**; || *Анат.* кана́л

проходъ; гортань; || дымопроводъ (*въ печи*).

Kanalja, **-ji**, *Общ.* **канáлья**, негодáй; || негодáйка, *ж.*

Kanalizacja, **-ji**, *ж.* **канализáція**, проведéніе каналовъ.

Kanałowy, относящійся къ каналу.

Kanapa, **-y**, *ж.* канапé, софá, диванъ.

Kanaparka, **Kanaparz**, *см.* **Kanafarka**, **Kanafarz**.

Kanapka, **-i**, *ж.* диванчикъ.

Kanapowy, канапéйный.

Kanarek, **-rka**, *м.* канарéйка.

Kanarkowy, канарéичный.

Kancelarja, **-ji**, *ж.* канцелáрія.

Kancelaryjny, канцелáрскій.

Kancelarysta, **Kancelarzysta**, **Kancelista**, **-y**, *м*, копіистъ, канцеляристъ; || канцелáрскій чиновникъ

Kancer, **-u**, *м. см.* **Rak**.

Kancerować, *Мед.* покрывáть язвинами, гнóить, изъязвлáть, производúть ракъ; || **Kancerować się**, обращáться въ ракъ.

Kancerowaty, *Мед.* раковúдный.

Kanclerski, кáнцлерскій.

Kancjonał, **-u**, *м.* книга церковныхъ пѣсней.

Kanclerstwo, **-a**, *ср.* кáнцлерство.

Kanclerz, **-a**, *м.* кáнцлеръ.

Kanclerzanka, **-i**, *ж.* дочь кáнцлера.

Kanclerzowa, *см.* **Kanclerzyna**.

Kanclerzyc, **-a**, *м.* сынъ кáнцлера.

Kanclerzyna, **-y**, *ж.* супрýга кáнцлера.

Kańczug, **Kańczuk**, **-a**. *м.* плеть.

Kandały, **-ów**, *мн.* кандалы, цѣпи.

Kandydacja, **-cji**, *ж.* кандидатýра.

Kandydacki, кандидáтскій.

Kandydat, **-a**, *м.* кандидáтъ.

Kandydatka, **-i**, *ж.* кандидáтка.

Kanfora, *см.* **Kamfora**.

Kania, **-ni**, *м.* кóршунъ, курúтникъ (*птица*).

Kanianka, **-i**, *ж. Бот. см.* **Kanianka**.

Kanikuła, **-y**, *ж. Астр.* Сúріусъ, Пёсья звѣздá: || каникулы, *мн.* (**dni kanikularne**, **psie dni**); || * бѣшенство, умопомѣшáтельство. **Cierpieć na kanikułę**, страдáть умопомѣшáтельствомъ.

Kanikularny, каникулáрный.

Kaniuk, **-a**, *м.* дербнúкъ, кóбчикъ (*родъ малаго сóкола*).

Kanka, **-i**, *ж. см.* **Kamionka**; || трýбочка, кранъ (*у насóса*).

Kanon, **-u**, *м.* канóнъ, церкóвный устáвъ, прáвило; || церкóвныя пѣсни и молúтвы; || *Муз.* канóнъ (*родъ фýги*); || поземéльная пóдать, чиншъ.

Kanonada, **-y**, *ж.* пýшечная пальбá, канонáда.

Kanonicki, **Kanoniczny**, принадлежáщій канóнику.

Kanoniczka, **-i**, *ж.* канонúсса (*монáхиня*).

Kanonicznie, по духóвному устáву.

Kanoniczność, **-ści**, *ж.* канонúческая прáвильность.

Kanoniczny, канонúческій.

Kanoniczy, *см.* **Kanonicki**.

Kanonik, **-a**, *м.* канóникъ, духóвная осóба при собóрныхъ католическихъ церквахъ.

Kanonika, **-i**, *ж.* канóнникъ, книга содержáщая въ себѣ канóны, т. е. пѣсни церкóвныя.

Kanonista, **-y**, *м.* учёный въ церкóвномъ прáвѣ.

Kanonizacja, **-ji**, *ж. см.* **Kanonizowanie**.

Kanonizować, причитáть къ святúмъ.

Kanonizowanie, **-nia**, *ср.* причтéніе къ святúмъ, канонизáція.

Kanonja, **-ji**, *ж.* канонúчество; || домъ канóника.

Kanonjer, **-a**, *м.* пушкáрь, канонéръ, артиллерúстъ.

Kanonjerski, канонéрскій, артиллерúйскій.

Kanonjerstwo, **-a**, *ср.* артиллерúйское искýство.

Kant, **-u**, *м.* внѣшнійýголъ (*у кáмня*, *у стола*); || край, кáймá; || *Плотн.* крóмка. **Dwie deski na kant zbite**, двѣ дóски, склóченныя рёбрикомъ, *см.* **Róg**, **Brzeg**.

Kantar, **-u**, *м.* тяжесть въ 75 фýнтовъ; || óглавль (*у узды*), украшéніе на головѣ каретныхъ лошадéй, недоýздокъ.

Kantaryda, **-y**, *ж. Мед.* шпáнская мýха.

Kanton, **-u**, *м.* кантонъ (*въ Швейцаріи*); || óкругъ; || *Воен.* разставлéніе войскъ по квартúрамъ; || квартированіе, квартúра; || набирáніе, набóръ (*рекрутъ*).

Kantonista, **-y**, *ж.* кантонúстъ; || рéкрутъ, конскрúптъ.

Kantonować, набирáть рéкрутъ.

Kantor, **-a**, *м.* пѣвчій; || пѣвéцъ.

Kantor, **-u**, *м.* контóра. **Kantor stręczenia służących**, контóра пріисканія слугъ. **Kantor stręczeń**, комиссіонéрская контóра. **Kantor adresów**, áдресъ-контóра.

Kantorat, **-u**, *м.* жидóвская школа.

Kantorek, **-rka**, *м.* контóрка, бюрó.

Kantorowa, **-éj**, *ж.* женá пѣвчаго.

Kantorować, *см.* **Intonować**.

Kantorówna, **-y**, *ж.* дочь пѣвчаго.

Kantorowy, контóрскій; || **Kantorowy**, **-ego**, *м.* контóрщикъ.

Kantorski, пѣвческій.

Kantorstwo, **-a**, *ср.* обязанность пѣвчаго.

Kantorzysta, **-y**, *м. Ком.* прикáщикъ, сидѣлецъ.

Kantówka, **-i**, *ж.* ружьё съ угóльчатымъ стволóмъ.

Kantyczka, **-i**, *ж.* книга церкóвныхъ пѣсней, сбóрникъ церкóвныхъ пѣсней.

Kanwa, **-y**, *ж.* канвá (*ткань*).

Kapa, **-y**, *ж.* покрывáло, попóна; || епишонъ; || кáпоръ (*отъ дождя*); || церкóвная *или* священническая рúза; || кардинáльская шáпка, подбúтая горностáемъ; || покрúшка; || *Каменщ.* сводъ, колпáкъ (*надъ пéчью*); || *Горн.* **Kapy** (**Wciosy**), *мн.* переклады.

Kapać, ка́пать.

Kąpać, Wykąpać, купа́ть, вы́купать. || **Kąpać się**, купа́ться. Kąpać się we łzach, **утопа́ть** въ слеза́хъ. * W gorącéj wodzie **kąpany, нетерпѣли́вый, горя́чій.** пы́лкій.

Kapak, -a, *м.* **стекля́ный колпа́къ.**

Kapalin, -a, *м. Устар.* **шишако́къ, ка́ска.**

Kapalny, капе́льный.

Kapanie, -a, *ср.* **ка́панiе.**

Kąpanie, Wykąpanie, -a, *ср.* **купа́нье.**

Kapanina, -y, *ж.* **со́бранное по мелочáмъ, ма́ло по ма́лу. Kapaniną płacić, плати́ть по мелочáмъ.**

Kapany, нака́панный, пере́гнанный ка́пля по ка́плѣ.

Kąpany, вы́купанный, *см.* **Kąpać.**

Kapar, -a, Kaparek, -rka, *м. Бот.* **ка́персовый кустъ. Kapary, Kaparki,** *мн.* **ка́персы.**

Kaparowy, ка́персовый.

Kapcan, -a, *м.* **голя́къ, бѣдня́къ.**

Kapcanieć, Skapcanieć, опусти́ться, **обѣдне́ть,** обнища́ть; || упа́сть ду́хомъ, **потеря́ть си́лы.**

Kapcie, -ów, *мн.* **бахи́лы, коты́** (*крестья́нская о́бувь*), *см.* **Łapcie.**

Kapciuch, Kapczuk, -a, *м.* **кисе́ть** (*на таба́къ*).

Kapcon, *см.* **Kapcan.**

Kapeczka, -i, *ж.* **ка́пелька,** *см.* **Kapka.**

Kapela, -i, *ж.* **орке́стръ,** хоръ му́зыки; || капе́лла (*пѣ́вческая*); || *Хим.* **капе́лина, капе́ль, пробирная ча́шечка.**

Kapelan, -a, *м.* **капеля́нъ, свяще́нникъ.**

Kapelanja, -ji, *ж.* **капеля́нское досто́инство;** || **домъ капеля́на, свяще́нника.**

Kapelański, капеля́нскій.

Kapelaństwo, -a, *ср.* **капеля́нское досто́инство, капеля́нскій дохо́дъ.**

Kapelista, -y, *м.* **музыка́нтъ.**

Kapelmajster, Kapelmistrz, -a, *м.* **капельме́йстеръ.**

Kapelowanie, -a, *ср. Хим.* **купелля́ція** (*очище́ніе зо́лота и́ли серебра́ на капе́ли*).

Kapelusik, -a, *м.* **шля́почка.**

Kapelusina, -y, *ж.* **Kapelusisko, -a,** *ср.* **шляпёнка.**

Kapelusz, -a, *м.* **шля́па, шля́пка.**

Kapelusznictwo, -a, *ср.* **шля́пное мастерство́.**

Kapeluszniczek, -czka, *м.* **подмасте́рье у шля́почника.**

Kapeluszniczka, -i, *ж.* **шля́почница.**

Kapeluszniczy, шля́почный.

Kapelusznik, -a, *м.* **шля́пникъ, шля́почникъ.**

Kapeluszowy, шля́пный.

Kaper, -pra, *м. см.* **Rozbojnik morski, Frejbiter.**

Kapica, -y, *ж.* **капишо́нъ;** || **ря́са, мона́шеская оде́жда. Kapicę rzucić, оста́вить мона́шеское зва́ніе.** *Посл.* **I w kapicy wełna, грѣхъ да бѣда́ на ко́мъ не живётъ;** || **поду́шка (obicie, aby się oś u pojazdu nie starła).**

Kapicznik, -a, *м. Ирон.* **мона́хъ.**

Kąpie, Kumpie, -a, *ср.* **о́корокъ, ветчина́.**

Kapieć, Kumpieć, -a, *ср.* **о́коровъ, ветчина́.**

Kapieć, исчеза́ть, пропада́ть, *см.* **Niszczeć, Marnieć.**

Kąpiel, -i, *ж.* **ва́нна,** купа́нье, купа́льня. *Ирон.* **Sprawić komu suchą kąpiel,** охлеста́ть, вы́сѣчь ро́згами.

Kąpiołka, -i, *ж.* **ва́ннночка.**

Kapitał, -u, *м.* **капита́лъ, гла́вная су́мма. Kapitał wkładowy,** основно́й капита́лъ.

Kapitalik, -a, *м.* **капита́лецъ, небольшо́й капита́лъ.**

Kapitalista, -y, *м.* **капитали́стъ.**

Kapitalnie, гла́внымъ о́бразомъ, гла́внѣйше, особли́во, соверше́нно.

Kapitalny, гла́вный, основно́й, капита́льный; || соверше́нный. **Kapitalne głupstwo,** соверше́нная глу́пость.

Kapitan, -a, *м.* **капита́нъ.**

Kapitanowa, -ej, *ж.* **жена́ капита́на,** капита́нша.

Kapitanowicz, -a, *м.* **сынъ капита́на.**

Kapitanówna, -y, *ж.* **дочь капита́на.**

Kapitański, капита́нскій.

Kapitaństwo, -a, *ср.* **чинъ капита́на;** || *Собир.* **капита́нъ и его́ жена́ вмѣстѣ.**

Kapituła, -y, *ж.* **капи́тулъ, ду́ма.** *Ирон.* **Wytrzeć komu kapitułę,** сдѣлать кому́ вы́говоръ.

Kapitulacja, -ji, *ж. Воен.* **капитуля́ція, догово́ръ о сдачѣ го́рода;** || **догово́ръ, усло́віе.**

Kapitularz, -a, *м.* **капитуля́рій.**

Kapitulny, капиту́льный, капиту́льскій

Kapitulować, договáриваться о сда́чѣ го́рода, сда́ться на капитуля́цію.

Kapitulum, *ср. Неол.* **выговоръ мона́ху въ по́лномъ собра́ніи капи́тула.**

Kapka, Kapla, *Умен.* **Kapeczka, Kapelka, -l,** *ж.* **ка́пля, ка́пелька.**

Kapłan, -a, *м.* **свяще́нникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ;** || **жрецъ** (*у язы́чниковъ*).

Kapłanić, свяще́нствовать, носи́ть санъ свяще́нника.

Kapłanka, -i, *ж.* **жри́ца** (*у язы́чниковъ*).

Kapłański, жре́ческій (*у язы́чниковъ*); || **свяще́ннический.**

Kapłaństwo, -a, *ср.* **свяще́нство, свяще́нническій санъ;** || **жре́чество** (*у язы́чниковъ*).

Kaplica, -y, *ж.* **часо́вня, ма́ленькая домо́вая це́рковь.**

Kapliczka, -i, *ж.* **часо́венка.**

Kapliczny, часо́венный.

Kapłon, Kapłón, -a, *м.* **каплу́нъ.**

Kapłónek, -nka, *м.* **молодо́й каплу́нъ.**

Kapłoni, Kapłóni, каплу́ній. **Kapłóni kamień,** каме́нь ходели́тъ, находи́мый въ желу́дкѣ и́ли въ пе́чени ста́раго пѣту́ха.

Kapłonić, каплу́нить, класть (*пластырь*) || **класть, холо́стить, пало́шить;** || * **сокраща́ть, выбра́сывать, вымáрывать.**

Kapnąć, ка́пнуть.

Kapota, -y, *ж.* **капо́тъ**

Kapotka, -i, *ж.* **родъ жéнской шлáпки.**
Kapral, -a, *м. Воен.* **капрáлъ, еврéйскій.**
Kapralka, -i, *ж.* **жена́ капрáла, еврéйская.**
Kapralski, капрáльскій, еврéйторскій.
Kapralstwo, -a, *ср.* **дóлжность капрáла; || капрáльство.**
Kargawy, гнойлúвый, гнеслáвый.
Karjol, Skok, Sus.
Karys, -u, *м.* **прúхоть, причýды, капрúзъ.**
Karysić, капрúзничать; || Karysić się, быть въ дурнóмъ расположéніи дýха, прихотнúчать.
Karyśnica, -y, *ж.* **капрúзница.**
Karyśnie, своенрáвно, прихотлúво.
Karyśnik, -a, *м.* **прихотнúкъ, капрúзникъ.**
Karyśność, -ści, *ж.* **прихотлúвость, своенрáвность.**
Karyśny, прихотлúвый, своенрáвный, капрúзный.
Kapsa, Kabza, -y, *ж.* **мéшéкъ** (*дéнежный*).
Kapson, Kapsonieć, *см.* **Karcan, Karcanieć.**
Kapszczyzna, -y, *ж. Устар.* **пóшлина съ крýжечной продáжи питéй.**
Kaptacja, -ji, *ж.* **хúтрое привсоéніе** (*чего́*).
Kaptować, Skaptować, снúскивать, доискáться хúтростью.
Kaptur, -a, *м.* **капишóнъ, клобýкъ** (*монáшескій*). **Kaptur wdziać, пойтú въ монáхи; || шáпочка; || оплéчье** (*на мáнтіи*). **Kaptur błazeński, дурáцкая шáпка, шутовскáя щелкýшка; || *Охот.* клобучёкъ** (*для сóколовъ*). **Kaptur wdziać ptakowi, клобучúть** (*сóкола*). **Kaptur zdjąć ptakowi, снять клобучёкъ** (*съ сóкола*); **|| покрышка** (*у кýба*), **очáжный колпáкъ; || чахóлъ** (*на пистолéты*); **|| ремéнь у цепá**, *см.* **Gązwy; || врéменное правúтельство пóслѣ смертú королá. Kaptury**, *мн. см.* **Kapturowe sądy; || *Бот. см.* Tłustosz.**
Kapturek, -rka, *м.* **мáленькій капишóнъ, клобучёкъ; || мéдный хвостъ** (*у пистолéта*).
Kapturkowaty, *Бот.* **клобучковúдный.**
Kapturnik, -a, *м.* **носáщій монáшескій клобýкъ, монáхъ.**
Kapturowaty, имéющій видъ клобукá, капишóна.
Kapturowe sądy, *мн.* **врéменные судú въ дрéвней Пóльшѣ, во врéмя междуцáрствія** (*съ латúнскаго:* a libera captura).
Kapturzyć, Ukapturzyć, Okapturzyć, Zakapturzyć, надѣвáть капишóнъ; || *Охот.* каблучúть (*сóкола*), *см.* **Kaptur. || Kapturzyć się, Okapturzyć się, Zakapturzyć się, покрывáться, окýтывать гóлову капишóномъ; || вступúть въ монáшество, пойтú въ монáхи, надѣть монáшескую рáсу.**
Kaptywus, -a, *м. см.* **Goniony, Łapany.**
Kapucyn, -a, *м.* **капуцúнъ** (*монáхъ*). *Послов.* **Albo starosta, albo kapucyn, или панъ úли пропáлъ.**
Kapucyński, капуцúнскій.
Kapuścianek, -nka, *м. Зоол.* **капýстница, капýстная бáбочка, капýстная бѣлúнка.**
Kapuściany, капýстный.
Kapuścić się, пускáть лúстья (*о капýстѣ*).
Kapuśniak, -u, *м.* -щи (*изъ кúслой капýсты*).
Kapusta, -y, *ж.* **капýста. Kapusta głowiasta, кочáнная капýста. Kapusta kędzierzawa, włoska, кудрúвая капýста. Czarna kapusta**, *см.* **Jarmuż.**
Kapustniak, *см.* **Kapuśniak.**
Kapustnik, -a, *м. см.* **Kapuścianek; || капýстный огорóдъ.**
Kapustny, капýстный.
Kapza, *см.* **Kapsa.**
Kara, -y, *ж.* **кáра, наказáніе, казнь; || взысканіе.** *Юрид.* **Pod karą nieważności, подъ стрáхомъ недѣйствúтельности. Kara pieniężna, дéнежный штрафъ, пéня, пéнныя дéньги; — porządkowa, взысканіе по слýжбѣ, дисциплинáрное взысканіе; — dyscyplinarna, исправúтельное наказáніе; — kodeksowa, взысканіе по судý, наказáніе по опредѣлéнію судá; — główna, уголóвное наказáніе; — cielesna, тѣлéсное наказáніе; kara śmierci, смéртная казнь; — poprawcza, исправúтельное наказáніе.**
Karabela, -i, *ж.* **кривáя сáбля** (*употреблúвшаяся въ старúнной Пóльшѣ*).
Karabin, -a, *м.* **штýцеръ, винтóвка, карабúнъ.**
Karabinjer, -a, *м.* **карабинéръ; || стрѣлóкъ.**
Karabinjerski, карабинéрскій.
Karabinowy, карабúнный.
Karać, Skarać, Ukarać, наказывать, наказáть, карáть. || Karać się, Ukarać się, наказывать себя́, налагáть на себя́ наказáніе.
Karacena, -y, *ж.* **кольчýга.**
Karacennik, -a, *м.* **оружéйникъ, оружéйный мáстеръ.**
Karaczan, -a, *м. Зоол. Прост.* **тарака́нъ.**
Karafjoł, *см.* **Kalafjor.**
Karafka, Karafinka, -i, *ж.* **графúнъ, карафúнъ.**
Karaim, -a, *м.* **карáитъ, караúмъ** (*еврéйскій раскóльникъ*).
Karaimski, караúмскій.
Karakter, *см.* **Charakter.**
Karalny, достóйный наказáнія.
Karambol, -u, *м.* **карамбóль** (*на билúардѣ*).
Karambolować, дѣлать карамбóль, карамболúть.
Karanie, -nia, *ср.* **наказáніе.**
Karany, наказáнный.
Karaś, -sia, *м.* **карáсь** (*рыба*).

Karat, -u, м. карáтъ (*вѣсъ въ четы́ре грáна*).
Karatowy, карáтный.
Karawan, -u, *м.* **тра́урныя дро́ги**; || **больша́я** каре́та.
Karawana, -y, *ж.* караванъ.
Karawaniarz, -a, *м.* карава́нщикъ.
Karawanseraj, -u, *м.* каравансара́й, **постоя́лый дворъ** (*на Восто́кѣ*).
Karawara, -y, *ж.* ва́за *или* горшо́къ для цвѣто́въ.
Karazja, -ji, *ж.* просто́е то́лстое сукно́; || пра́здничный наря́дъ у поселя́нъ изъ окре́стностей Кра́кова.
Karazjowy, сдѣланный изъ просто́го, то́лстаго сукна́.
Karb, -u, *м.* нарѣ́зка, зару́бка, рубе́цъ, порѣ́зъ, мѣтка. **Karby robić na kiju**, дѣлать мѣтки на па́лкѣ; || **Karb, karbowa laska, би́рка**, счётная па́лочка, на кото́рой дѣлаютъ мѣтки для означе́нія коли́чества **чего́-либо**; *отсюда:* **karb**, счётъ. **Ieść, pić na czyj karb**, ѣсть, пить на чей-либо счётъ. **Brać na swój karb**, брать на свой счётъ, на свою отвѣтственность; || * Сортъ родъ; || зака́лъ; || свойство, характеръ. **Ludzie jednego karbu**, лю́ди одного́ со́рта, одного́ зака́ла. || **Karby**, *мн.* морщи́ны, рубцы́. **Karby na czole, na twarzy**, морщи́ны на лбу́, на лицѣ́; || Тиски́. **Trzymać kogo w karbach**, держа́ть кого́ въ тискáхъ, держа́ть кого́ въ рукáхъ, не дава́ть кому́ во́ли.
Karbacz, *см.* **Korbacz**.
Karbarja, -ji, *ж.* соловáрня.
Karbarz, *см.* **Karbowy**.
Karbieniec, -ńca, *м. Бот.* плаўнъ, ма́ндра, ко́нская мя́та (*растѣніе*).
Karbona, -y, *ж.* де́нежная кру́жка, кру́жка для бѣ́дныхъ.
Karbować, зарубáть, вырубáть, на́зить; || дѣлать мѣтки, зару́бки, нарѣ́зки (*для счёта*). || **Karbować drzewa**, прививáть, прищепля́ть (*дере́вья*); || собира́ть, склáдывать (*склáдки*), плоя́ть.
Karbowanie, -nia, *ср.* вырубáніе, зарубáніе, зару́бка, надрѣ́зываніе, вы́емка; || склáдываніе склáдокъ, плоéніе, пло́йка; || прививáніе, привúвка (*дере́вьевъ*); || гу́ртикъ (*на ребрѣ́ монéты*).
Karbowaniec, ńca, *м.* цѣлко́вый, рубль.
Karbowany, надру́бленный, надрѣ́занный, намѣ́ченный; || морщинова́тый, сбо́ристый, склáдистый; || зу́бчатый; || *Бот.* круглозу́бчатый.
Karbownica, -y, *ж.* машúнка для пло́йки.
Karbownik, -a, *м. см.* **Karbowy**.
Karbowy, нарѣзно́й, мѣ́ченный. **Karbowa laska, би́рка**, счётная па́лочка. || **Karbowy**, -ego, *м.* гумéнщикъ, приста́вленный къ надзо́ру за гумно́мъ.
Karbunkuł, -u, *м. Минер.* карбу́нкулъ, **кра́сная вени́са**, (*см.* **Iskrzyk**); || *Мед.* карбу́нкулъ, чу́мный нары́въ.
Karciany, ка́рточный.
Karciarka, -i, *ж.* картёжница.
Karciarz, -a, *м.* картёжникъ, *см.* **Kartownik**.
Karcić, Skarcić, накáзывать, карáть; || истребля́ть. || **Karcić (słowami)**, журúть, хули́ть, порицáть, дѣлать, дава́ть вы́говоръ, выгова́ривать (*кому́*).
Karcz, -u, *м.* пень съ коре́ньями. **Karcze korać**, расчищáть подъ па́шню (*лѣсъ*).
Karczek, -czku, *м. Умен.* ше́йка.
Karczemka, -i, *ж.* небольша́я корчмá, харче́вня, кабачёкъ.
Karczemne, -ego, *ср.* по́дать за содержáніе корчмы́.
Karczemnie, гру́бо, топо́рно, непристо́йно, неприли́чно.
Karczemnik, -a, *м.* корчёмникъ, кабáчникъ, содержáтель питéйнаго до́ма.
Karczemny, корчёмный, кабáчный.
Karczma, -y, *ж.* корчмá, кабáкъ, харчёвня, шинóкъ; || питéйный домъ *или* кабáкъ зáгородомъ. **Siedzieć na karczmie**, содержáть питéйный домъ зáгородомъ, корчёмничать, корчёмствовать.
Karczmarczyk, -a, *м.* мáльчикъ прислу́живающій въ корчмѣ́; || сынъ содержáтеля корчмы́.
Karczmarka, -i, *ж.* содержáтельница корчмы́, кабакá, корчёмница, шинкáрка; || женá корчёмника, содержáтеля кабакá, питéйнаго до́ма зáгородомъ, *см.* **Szynkarka**.
Karczmarski, карчёмническій, харчёвенный, харчёвническій.
Karczmarstwo, -a, *ср.* корчёмничество, продáжа питéй; || *Собир.* корчёмникъ, содержáтель корчмы́ и его́ женá вмѣстѣ.
Karczmarz, -a, *м.* корчмáрь, содержáтель корчмы́, питéйнаго до́ма, постоя́лаго двора́.
Karczmarzyć, корчёмничать, содержáть питéйный домъ, корчму́, занимáться продáжею питéй.
Karczmina, -y, *ж.* **Karczmisko**, -a, *ср.* бѣ́дный, гря́зный кабáкъ, кабачёкъ.
Karczoch, -a, *м.* артишóкъ.
Karczochowy, артишóковый. **Dno karczochowe**, артишóковое сердéчко.
Karczować, карчевáть, расчищáть подъ па́шню пни съ корня́ми, расчищáть (*лѣсъ*), расчищáть подъ па́шню (*лѣсъ*).
Karczowanie, -a, *ср.* расчúстка лѣса подъ па́шню, расчúстка земли́; || *см.* **Karczunek**. **Motyka do karczowania**, ки́рка, моты́ка, зáступъ, пешня́, двузу́бая моты́ка.
Karczowisko, -a, *ср. Агр.* распáханная *или* расчúщенная земля́.
Karczowisty, нерасчúщенный отъ пней съ корня́ми.
Karczownik, -a, *м.* распáхиватель, расчистúтель (*пóвей*).
Karczunek, -nku, *м.* новь, новúна, рóсчисть, чúщенка, кули́га.
Karczystość, -ści, *ж.* крѣ́пость шéи; || упóрство, упрáмство.

Karczysty, имѣющій крѣпкую и мясистую шéю.

Karda, -y, *ж. Бот.* кардъ, кардóнъ, огородная щётка (*растéніе*).

Kardamoma, -y, *ж.* Kardamom, Kardamon, -a, *м. Бот.* кардамóнъ.

Kardynał, -a, *м.* кардинáлъ.

Kardynalny, глáвный; || основóвный, фундаментáльный.

Kardynalski, кардинáльскій.

Kardynalstwo, -a, *ср.* кардинáльское достóинство.

Kareciany, каретный.

Karecisko, -a, *ср. Унич.* каретишка.

Kares, -u, *м.* лáска, привéтливость, *см.* Pieszczota.

Karesować, ласкáть, глáдить. || Karesować się, ласкáться.

Kareta, -y, *ж.* каретá. Kareta poczwórna, четверомéстная каретá

Karetka, -i, *ж.* мáленькая каретá.

Karjolka, -i, *ж.* однокóлка.

Kark, -u, *м.* затылокъ, зашéекъ, загривокъ.

Karkołomny, головолóмный.

Karkowy, затылочный, затыльный; karkowa sztuka, зарéзъ, шéя баранья, телячья.

Karlę, -ęcia. *ср.* кáрликъ, малорóслый.

Karleć, Skarleć, малéть, становúться мáлымъ; || вырождáться.

Karlica, -y, *ж.* Karliczka, -i, *ж.* кáрлица.

Karlik, -a, *м.* кáрла, кáрликъ.

Karłowacieć, Skarłowacieć, вырождáться (*о растéніяхъ*).

Karłowaty, призéмистый, óчень нúзкій.

Karm', *см.* Karmia.

Karmazyn -u, *м.* кармазúнный, малúновый (*цвѣтъ*), *см.* Karmazynowy; || матéрія *или* плáтье кармазúннаго цвéта. Niepewny karmazyn, шлáхтичъ сомнúтельнаго происхождéнія, не коренной шлáхтичъ (*шлáхтичи обыкновéнно носúли плáтье кармазúннаго цвéта*).||*Бот. см.* Ostrokrzew karmazynowy.

Karmelek, -lka, *м.* леденéцъ, конфéтка.

Karmelicki, кармелúтскій.

Karmelita, -y, *м.* кармелúтскій монáхъ.

Karmelitanin, -a, *м. см.* Karmelita.

Karmelitanka, -i, *ж.* кармелúтская монáхиня.

Karmelitański, *см.* Karmelicki.

Karmelitka, *см.* Karmelitanka.

Karmia, karm', -mi, *ж.* кормъ, пúща, *см.* Pasza, Strawa.

Karmić, кормúть, питáть.

Karmiciel, -a, *м.* кормúлецъ.

Karmicielka, -i, *ж.* кормúлица.

Karmienie, -a, *ср.* кормлéніе, откáрмливаніе.

Karmin, -u, *м.* кармúнъ (*крáска*).

Karmiony, кóрмленный, вúкормленный; || воспúтанный, вúросшій; || * Z pzakami karmiony, хúтрый, пронырливый человѣкъ.

Karmnik, -a, *м.* хлѣвъ, гдѣ содéржатся свúньи, птúцы и т. д.; || откóрмленный, кóрмный бóровъ; || *Бот.* мшáнка, острúца, горúца (*растéніе*).

Karmność, -ści, *ж.* питáтельность.

Karmny, кóрмный, откóрмленный; || жúрный, тýчный, дорóдный.

Karnat, -u, *м.* Karnaty, *мн. Морс.* вáнты.

Karnawał, -u, *м.* карнавáлъ.

Karneol, -u, *м.* сердолúкъ (*кáмень*).

Karnes, -u, *м.* карнúзъ.

Karnie, Karno, смирéнно, въ послушáніи.

Karność, -ści, *ж.* наказýемость, карáтельныя мéры; || дисциплúна, строгій порúдокъ.

Karny, карáтельный, уголóвный. Kodex karny, уложéніе о наказáніяхъ уголóвныхъ и исправúтельныхъ; || хорошó обучённый. Wojsko karne, вóйско хорошó обучённое.

Karo, -a, *ср.* бýбны (*масть въ кáртахъ*).

Karolek, -lka, *м. Бот.* полевóй тмúнъ (*растéніе*).

Karosiwy, сѣро-желѣзный (*цвѣтъ*).

Karotida, -y, *ж. Анат.* сóнная артéрія.

Karotyczny, *Анат.* относúщійся къ сóнной артéріи.

Karować, перевозúть деревья нá берегъ; || выгружáть товáры и т. п., переносúть тяжести.

Karowanie, -a, *ср.* Karówka, -i, *ж.* перевóзка нá берегъ, вы́грузка; || * тяжёлая рабóта.

Karownik, Karnik, -a, *м.* вóзчикъ, перевóзчикъ, фýрманъ; || вы́грузчикъ.

Karowy, бубнóвый (*о масти въ кáртахъ*); || телѣжный, перевóзный.

Karp', -pia, *м.* карпъ (*рыба*).

Karpa, -y, *ж.* кáрпа, кýча дерéвьевъ вы́рванныхъ съ корнéмъ и плывýщихъ по водѣ.

Karpętny, затрудня́ющій плáваніе.

Karpi, кáрповый.

Karpić, корпѣть (*надъ чѣмъ*), *см.* Kawęczyć.

Karpię, -ęcia, *ср. Умен.* кáрпикъ.

Karpiel, -a, *м.* родъ брю́квы.

Karpik, -a, *м.* кáрпикъ.

Karpiołosoś, -sia, *м* вырезýбъ (*рыба*)

Karpiówka, -i, *ж.* плóская черепúца.

Karpiówkowy, черепицевúдный, мастéльный; || *Бот.* шелýшный.

Karpiowy, кáрповый.

Karpowaty, *см.* Karpętny.

Karta, -y, *ж.* кáрта; страни́ца, листóкъ (*кни́ги*); || билéтъ. Karta ręczna, долговáя роспúска;— podróżna, подорóжная;— tytułowa, загла́вный листъ (*кни́ги*); — legitymacyjna, легитимаціóнный, закóнный видъ;—pobytu, видъ, билéтъ на жúтельство, áдресный билéтъ. Przerzucać karty w książce, перелúстывать кнúгу. Dać, wydać kartę, дать роспúску. Karta jeograficzna, географúческая кáрта. Karta wizytowa, визúтная кáрточка. Grać w karty.

играть въ карты. **Mieć kartę murowaną,** имѣть очень хорошія карты.

Kartacz, -a, *м.* картечъ.

Kartaczowy, картечный.

Kartan, -a, *м.* **Kartana, Kartanna,** -y, *ж.* картаунъ (*48-ми-фунтовая пушка*), *см.* Murołom.

Karteczka, -i, *ж.* **карточка;** || записка, *см.* Karta, Kartka.

Kartel, -u, **Kartelusz,** -a, *м.* картель, договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ.

Kartka, -i, *ж.* записка, билетъ; || листокъ бумаги. **Kartka od spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Kartofel, -fla, *м.* картофель.

Kartoflany, картофельный.

Kartoflarka, -i, *ж.* любительница картофели, картофельница.

Kartoflarz, -a, *м.* любитель картофели, картофельникъ.

Karton, -u, *м.* папка, **политура,** картонъ.

Kartonowy, картонный.

Kartować, тасовать карты; || устроить, расположить. || **Kartować się,** строиться, построиться (*о войскахъ*); || уговариваться, условливаться.

Kartowanie, -a, *ср.* тасованіе картъ.

Kartownica, -y, *ж.* картёжница.

Kartownik, -a, *м.* картёжникъ.

Kartowy, карточный.

Kartun, -u, *м.* выбойка (*ткань*).

Kartunowy, выбойчатый.

Kartuz, -a, *м.* картезіанецъ, **монахъ** картезіанскаго ордена.

Kartuzek, -zka, *м. Бот.* картезіанская гвоздика, пушистая гвоздика.

Kartuzja, -ji, *ж.* картезіанскій монастырь.

Kartuzjanin, -a, *м. см.* Kartuz.

Kartuzjanka, -i, *ж.* **монахиня** ордена св. Брунона.

Kartuzjański, картезіанскій.

Karuj, -a, *м. Бот.* полевой тминъ, *см.* Karolek.

Karujowy, тминный.

Karuk, -u, *м.* рыбій клей.

Karw', -u, *м. Стар.* тучный, **неповоротливый быкъ;** || * лѣнивецъ.

Karwia, -wi, *ж.* дикая смоковница.

Kary, *мн. род.* kar, двухколёсная телѣжка, тачка, медвѣдка.

Kary, вороной. **Koń kary,** вороная лошадь.

Karygodny, заслуживающій наказанія.

Karzeł, *род.* karła, *м.* карла, карликъ.

Kasa, *см.* Kassa.

Kąsać, кусать. || **Kąsać się,** кусаться.

Kasacja, -ji, *ж. Юрид.* уничтоженіе приговора, отмѣна.

Kasacyjny, кассаціонный. **Sąd kasacyjny,** кассаціонный судъ, -ная палата.

Kąsanie, -a, *ср.* укушеніе, кусаніе.

Kąsawy, кусающійся, ѣдкій, колкій.

Kąseczek, -czka, *м.* кусочекъ, ломтикъ.

Kąsek, -ska, *м.* кусокъ.

Kaskada, -y, *ж.* водопадъ, каскадъ.

Kaskaryla, -i, *ж. Анат.* каскарилъ (*ренъ*).

Kaskatella, -i, *ж.* маленькій каскадъ.

Kassa, -y, *ж.* касса; || денежный ящикъ, сундукъ. || **Kassa rządowa,** государственная касса, казначейство; **oszczędności,** сохранная и сберегательная касса;—**generalna,** главная касса;—**pomiczna,** городская касса; — **wymiana,** размѣнная касса. || **Kassa-księga,** приходо-расходная книга. || **Zarządzać kassą,** завѣдывать кассою, вести приходъ и расходъ.

Kassja, -ji, *ж. Бот.* кассія (*дерево*).

Kassjer, -a, *м.* кассиръ, казначей. **Kassjer płatnik,** кассиръ производящій выдачу денегъ.

Kassjerski, кассирскій, казначейскій.

Kassjerstwo, -a, *ср.* должность кассира, казначея.

Kassować, отмѣнять, уничтожать.

Kassowanie, -nia, *ср.* отмѣненіе, уничтоженіе.

Kassowość, -ści, *ж.* счетоводство; || личность денежной кассы.

Kassowy, казначейскій. **Urzędnik kassowy,** чиновникъ казначейства. **Bilet kassowy,** ассигнація, кредитный билетъ.

Kastel, -u, *м.* замокъ.

Kastor, -a, *м. см.* Bóbr.

Kastorowy, бобровый; || пуховый. **Kapelusz kastorowy,** пуховая шляпа.

Kastrat, -a, *м.* кастратъ, скопецъ.

Kastrować, класть, холостить, валашить; || оскоплять.

Kasza, -y, *ж.* крупа; || каша, кашица.

Kaszany, крупяной, крупчатый.

Kaszel, -szlu, *м.* кашель.

Kaszelek, -lku, *м.* небольшой кашель.

Kaszka, -i, *ж.* кашка, кашица.

Kaszkiet, -u, *м.* киверъ, шапка.

Kaszlać, кашлять.

Kaszlacz, -a, *м.* кашлюнъ, *женск.* р кашлюнья.

Kaszlanie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlisko, -a, *ср.* несносный кашель.

Kaszliwy, подверженный кашлю.

Kaszlnięcie, -a, *ср.* кашлянье.

Kaszlowy, сопровождаемый кашлемъ || простудный, катаральный. **Febra kaszlowa,** простудная лихорадка.

Kaszta, -y, *ж. Тип.* касса, ящикъ; стойка, подпора, подставка.

Kasztan, -u, *м.* каштанъ, каштановое дерево.

Kasztanowaty, каштановый; || рыжій, бурый (*цвѣтъ*). **Koń kasztanowaty,** рыжая лошадь, бурка.

Kasztanowy, каштановый.

Kasztelan, -a, *м. Устар.* кастелянъ, управитель замка; || сановникъ засѣдавшій въ сенатѣ въ древней Польшѣ.

Gra w kasztelana, игра́ въ дурачки́ (*въ ка́рты*).

Kasztelanic, -a, *м.* сынъ кастеля́на.

Kasztelanicowa, -ej, *ж.* жена́ сы́на кастеля́на.

Kasztelanja, -ji, *ж.* до́лжность, зва́ніе кастеля́на.

Kasztelanka, -i, *ж.* дочь кастеля́на.

Kasztelanowa, -ej, *ж.* жена́ кастеля́на, кастеля́нша.

Kasztelański, кастеля́нскій.

Kasztelaństwo, -a, *ср.* досто́инство кастеля́на.

Kaszysty, *см.* **Kaszany.**

Kaszywo, -a, *ср.* круна́ всѣхъ сорто́въ.

Kat, -a, *м.* пала́чъ; || * чортъ, дья́волъ. **Co u kata**, что за чортъ! **Co tam u kata robisz?** како́го че́рта ты тамъ дѣлаешь?

Kąt, -a, *м.* у́голъ. **Kąt prosty**, прямо́й у́голъ;—**ostry**, о́стрый у́голъ;—**rozwarty**, тупо́й у́голъ;—**pomierczy**, у́голъ возвы́шенія (*въ топографіи*).

Katafalek, Katafalk, Katalet, -u, *м.* катафа́лкъ.

Katalekta, -ów, *мн.* собра́ніе отры́вковъ изъ ра́зныхъ сочине́ній.

Katalektyczny, непо́лный, отры́вочный. **Katalektyczny wiersz**, непо́лный стихъ.

Katalepsja, -ji, *ж. Мед.* катале́псія, столбня́къ.

Kataleptyczny, *Мед.* каталепти́ческій.

Kataleptyk, -a, *м.* подве́рженный катале́псіи.

Katalog, -u, *м.* катало́гъ, спи́сокъ, ро́спись.

Katalogowy, катало́жный.

Katanka, -i, *ж.* казаки́нъ (*же́нское пла́тье*)); || ку́ртка, камзо́лъ.

Kataplazm, -u, *м.* припа́рка, катапла́зма.

Kataplazmować, прикла́дывать катапла́змы.

Katar, -u, *м.* просту́да, ката́ръ, на́сморкъ.

Katarakta, -y, *ж. Хир.* бѣльмо́, катара́кта (*на глазу́*); || водопа́дъ.

Kataralny, Katarowy, просту́дный, катара́льный.

Katarynka, -i, *ж.* волше́бный фона́рь; || шарма́нка, ручно́й орга́нъ.

Katarzynka, -i, *ж. Бот.* больша́я пирамида́льная гру́ша.

Kataster, *см.* **Kadaster.**

Katastrofa, -y, *ж.* несча́стное собы́тіе, па́губный коне́цъ, ги́бель, ката́строфа.

Katecheta, -y, *м.* преподава́тель катихи́зиса.

Katechetycki, катихизи́ческій.

Katechista, -y, *м.* катихиза́торъ, законоучи́тель.

Katechizm, -u, *м.* катихи́зисъ, наста́вленіе въ вѣрѣ.

Katechizmować, Katechizować, учи́ть катехи́зису.

Katechizmowy, *см.* **Katechetycki.**

Katechizowanie, -a, *ср.* преподава́ніе зако́на Бо́жія.

Katechumen, -a, *м.* оглаше́нный, обуча́ющійся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumena, -y, *ж.* оглаше́нная, обуча́ющаяся христіа́нской вѣрѣ.

Katechumeństwo, -a, *ср.* состоя́ніе оглаше́ннаго; || оглаше́нные, обуча́ющіеся христіа́нской вѣрѣ.

Katedra, -y, *ж.* ка́ѳедра (*профе́ссорская*). **Katedra kaznodziejska**, амво́нъ; || собо́ръ, собо́рная це́рковь.

Katedralny, собо́рный, каѳедра́льный.

Kategorja, -ji, *ж.* катего́рія, сво́йство, разря́дъ, отдѣлъ.

Kategorycznie, категори́чески, я́сно, опредѣле́нно, то́чно.

Kategoryczność, -ści, *ж.* опредѣле́нность, то́чность.

Kategoryczny, категори́ческій, я́сный, опредѣле́нный, то́чный.

Kątek, -tka, *м.* уголо́къ.

Katera, -y, *ж.* гусарскій пала́шъ.

Kątnica, -y, *ж. Анат.* слѣпа́я кишка́; || *Зоол.* родъ ра́ка.

Kątnik, -a, *м.* бездо́мный человѣкъ, неимѣющій со́бственнаго угла́.

Katolicki, вселе́нскій; || католи́ческій.

Katolictwo, -a, *ср.* католи́чество, *см.* **Katolicyzm.**

Katolicyzm, -u, *м.* католици́змъ, ри́мско-католи́ческая вѣра.

Katoliczeć, перейти́ въ католи́чество, сдѣлаться като́ликомъ.

Katoliczka, -i, *ж.* католи́чка.

Katolik, -a, *м.* като́ликъ.

Kątomiar, -u, Kątomierz, -a, *м.* графоме́тръ, угломѣръ.

Katoptrycznie, посре́дствомъ отраже́нія лучей зе́ркаломъ.

Katoptryczny, катоптри́ческій.

Katoptryka, -i, *ж.* като́птрика, нау́ка объ отраже́ніи свѣта.

Katować, му́чить, терза́ть, истяза́ть.

Katowanie, -a, *ср.* муче́ніе, истяза́ніе.

Kątowaty, угрова́тый.

Katownia, -ni, *ж.* мѣсто ка́зни; || му́ка, муче́ніе, пы́тка.

Katownik, -a, *м.* пала́чъ, мучи́тель.

Katowski, палачёвскій; || мучи́тельный.

Katowstwo, -a, *ср.* до́лжность пала́ча.

Kątowy, уго́льный. *Мат.* **Kątowa linja**, діагона́льная, нескосная ли́нія, *см.* **Przekątnia. Kątowa miara**, наугольникъ, угломѣръ, ма́лка.

Katrynka, *см.* **Katarynka.**

Katusza, -y, *ж.* муче́ніе, пытка, терза́ніе.

Kaucja, -ji, *ж.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпе́ченіе; || поручи́тельная су́мма. **Kaucja wystawiana na ruchomościach**, зало́гъ въ недви́жимомъ иму́ществѣ.

Kaucyjny, залогопріёмный.

Kauterjum, *ср. Нескл. Мед.* фонтане́ль; || прижига́тельное сре́дство.

Kauteryzować, *Мед.* прижигать жгу́-

чнымъ состáвомъ *или* калёнымъ желéзомъ.

Kauteryzowanie, -a, *ср.* прижиганíе.

Kautor, -a, *м. см.* **Rękojmia, Ręczyciel, Poręka.**

Kawa, -y, *ж.* кóфе, кóфей. *Уменьш.* **Kawka**, -i, *ж.* кофеёкъ.

Kawał, -u, *м.* кусóкъ, большóй кусóкъ, штýка, часть, край, конéцъ, остáтокъ.

Kawalątko, -a, *ср.* кусóчекъ, сáмый мáленькій кусóчекъ.

Kawałek, -łka, *м.* кусóкъ, кусóчекъ, штýка, часть, частúца, край, конéцъ, остáтокъ, обрывокъ. || *Муз.* пьéса. **Kawał drogi**, часть дорóги. **Pójdź ze mną jeszcze kawałek**, пройдúте со мнóй ещё немнóго. **Zbiór różnych kawałków prozą i wierszem**, собрáніе рáзныхъ отрывковъ въ прóзѣ и стихáхъ. **Zagram wam nowy kawałek**, я сыгрáю вамъ нóвую пьéсу. **Słyszałem kawałek tylko kazania**, я слышалъ тóлько часть прóповѣди. * **Kawałek literata, uczonego**, нéчто въ рóдѣ литерáтора, учёнаго. **To brzydki kawałek**, э́то мéрзкое дѣло. **Nie dobre o nim kawałki powiadają**, не хорóшія дѣлá разскáзываютъ о нёмъ. **On ma swoje kawałki**, кóе-что емý иногдá удаётся, у негó иногдá бывáютъ свои капрúзы, свой вы́ходки.

Kawaler, -a, *м.* кавалéръ, мужчúна; || холостя́къ, холостóй человѣкъ; || женúхъ; || ры́царь; || **Kawaler orderu**, кавалéръ óрдена. **Kto jest ten kawaler**, кто э́тотъ молодóй мужчúна? **Ma trzech kawalerów**, у неё́ три женихá, три искáтеля рукú ея́. **Kiedym jeszcze był kawalerem**, когдá ещё я былъ холосты́мъ. **Stary kawaler**, стáрый холостя́къ.

Kawalerja, -ji, *ж.* кавалéрія, кóнница.

Kawalerka, -i, *ж.* кавалéрственная дáма.

Kawalerski, кавалéрскій, ры́царскій. **Zakon kawalerski**, ры́царскій óрденъ. **Gospodarstwo kawalerskie**, хозя́йство холостя́кá. **Życie kawalerskie**, холостáя жизнь.

Kawalersko, поры́царски.

Kawalerstwo, -a, *ср.* ры́царéство; || * холостáя жизнь.

Kawalerzysta, -y, *ж.* кавалерúстъ; || всáдникъ, ѣздóкъ. **Dobry kawalerzysta**, хорóшій ѣздóкъ, наѣздникъ.

Kawalerzystka, -i, *ж.* всáдница, наѣздница.

Kawalkada, -y, *ж.* кавалькáда; || верховóй пóѣздъ.

Kawalkator, -a, *м.* конюшій; || берéйторъ.

Kawalkatorski, берéйторскій.

Kawalkatura, -y, *ж.* верховóе искýсство; || верховáя ѣздá.

Kawalkować, гарцовáть, скакáть верхóмъ; || объѣзжáть (*лóшадь*).

Kawalkowanie, -a, *ср.* верховáя ѣздá.

Kawecan, -u, *м.* кащýкъ, наголóвникъ, надѣвáемый на мóрду дúкихъ лошадéй.

Kawęczeć, мýчиться, неутомúмо трудúться (*надъ чѣмъ*), надсáживаться надъ рабóтою; || изнуря́ться, изнемогáть, томúться, чáхнуть. **Od trzech lat kawęczy**, уже́ три гóда какъ опъ чáхнетъ.

Kawęczenie, -a, *ср.* томлéніе, изнуреніе; || продолжúтельная, утомúтельная рабóта, безпрестáнное сидѣнье (*надъ чѣмъ*).

Kawerna, -y, *ж.* пещéра; || вертéпъ, см. **Jama.**

Kawiany, кофéйный.

Kawiar, *см.* **Kawior.**

Kawiarka, -i, *ж.* содержáтельница кофéйни.

Kawiarnia, i, *ж.* кофéйня.

Kawiarz, -a, *м.* кофéйщикъ; || кофешéнкъ.

Kawić, дѣлать глýпости, стрáмиться, валя́ться въ грязи́, нáчкаться; || пýтаться, сбивáться; || кáркать, крáкать (*какъ ворóна*); || нáчкать, чернúть, марáть.

Kawior, -u, *м.* икрá (*рыбья*).

Kawja, -ji, *ж. Зоол.* сурóкъ, байбáкъ.

Kawka, -i, *ж. Зоол.* гáлка; || *см.* **Kawa.**

Kawon, -u, *м.* арбýзъ.

Kawowy, кофéйный.

Kazać, проповѣдывать, говорúть проповѣдь. **Kazać Słowo Boże**, проповѣдывать Бóжіе Слóво; || прикáзывать, давáть приказáніе, велѣть. **Kazano mu wyjechać**, ему́ прикáзано вы́ѣхать. **Kazać wojsku do obozu**, приказáть войску итти́ въ лáгери. **Kazać po kogo**, велѣть привестú кóго. **Hardzie przeciw komu kazać**, гóрдо обойти́сь съ кѣмъ, вы́казать свою́ гóрдость.

Kazalnica, -y, *ж.* проповѣдническая кáѳедра.

Kazalny, проповѣдничій, проповѣдный, проповѣднóй.

Kazamaty, *см.* **Kazematy.**

Kazanie, -a, *ср.* прóповѣдь. **Dla mnie to niemieckie kazanie**, э́то óчень мудрено́ для менá, э́то не при мнѣ пúсано.

Kaźca, -y, *м. см.* **Kaziciel.**

Każdodniowy, Każdodzienny, ежеднéвный.

Każdodziennie, ежеднéвно, кáждый день.

Każdomiesięcznie, ежемѣсячно.

Każdomiesięczny, ежемѣсячный.

Każdorocznie, ежегóдно.

Każdoroczny, ежегóдный.

Każdotygodniowy, еженедѣльный.

Każdy, кáждый, всякій.

Każdykolwiek, какóй бы то ни́ было, кто бы то ни́ былъ.

Każdziuteńki, Każdziuteczki, всякій, какóй ни попáло.

Kazematy, *мн.* каземáтъ, каземáты.

Kaźemiak, -a, *м.* кожéвникъ, дубúльщикъ.

Kazić, искажáть, пóртить. || **Kazić się**, пóртиться, искажáться.

Kaziciel, -a, *м.* развратúтель, соблазнúтель.

Kazicielka, **-i**, *ж.* развратительница, соблазнительница.

Kaziród, **Kazirodnik**, **-a**, **Kazirodziec**, **-dźca**, **Kazirodźca**, **-y**, *м.* кровосмѣситель.

Kazirodnica, **-y**, *ж.* кровосмѣсительница.

Kazirodnik, *см.* **Kazirod.**

Kazirodny, кровосмѣсительный.

Kazirodźca, *см.* **Kazirod.**

Kazirodzki, *см.* **Kazirodny.**

Kazirodztwo, **-a**, *ср.* кровосмѣшéніе.

Kazitelność, **-ści**, *ж.* брéнность, тлѣнность.

Kazitelny, брéнный, тлѣнный, подвéрженный порчѣ.

Każń, **-źni**, *ж.* наказáніе, кáра, казнь.

Kaznodzieić, проповѣдывать.

Kaznodzieja, **-i**, *м.* проповѣдникъ.

Kaznodziejka, **-i**, *ж.* проповѣдница.

Kaznodziejski, проповѣдничій, проповѣднический.

Kaznodziejstwo, **-a**, *ср.* проповѣдываніе.

Kazuar, **-a**, *м.* казуáръ (*птица*).

Kazub, **Kozub**, **-a**, (*Умен.* **Kazubek**, **Kozubek**, **-bka**, *м.*) кýзовъ, кузовóкъ, корзúна, коробóкъ изъ берёсты.

Kazuista, **-y**, *м.* казуúстъ.

Kazuistyka, **-i**, *ж.* казуúстика.

Kazywać, проповѣдывать.

Keder, **Kieder**, **-dra**, родъ лúственицы (*дéрева*).

Kędy, гдѣ, куда́. **Kędy mieszkasz?** гдѣ ты живёшь? **Kędy poszedł**, куда́ онъ пошёлъ?

Kędykolwiek, гдѣ-нибýдь, куда́-нибýдь.

Kędzierzawić, **Kędzierzyć**, закрýчивать, завивáть, завивáть въ лóконы (*волосы*), дѣлать кýдри, кудрáвить, курчáвить. || **Kędzierzawić się**, завивáться, вúться, кудрáвиться, вúться въ лóконы.

Kędzierzawieć, вúться, кудрáвѣть, курчáвѣть, завивáться въ лóконы.

Kędzierzawiec, **-wca**, *м. Бот.* мáльва, синсивéй (*растéніе*).

Kędzierzawinka, **-i**, *ж.* волокнó растéнія.

Kędzierzawiuchny, совершéнно курчáвый, кудрúвый.

Kędzierzawo, кудрúво, курчáво.

Kędzierzawość, **-ści**, *ж.* кудревáтость, курчáвость.

Kędzierzawy, кудревáтый, курчáвый.

Kędzierze, **-y**, *мн. см.* **Kędzior.**

Kędzior, **-u**, *м.* лóконъ, бýкля. **Kędziory**, **-ów**, *мн.* лóконы, бýкли, кýдри.

Kędziorek, **-rka**, *м.* лóкончикъ; || кудрúжка (**osoba z włosami kędzierzawemi**).

Kędziorny, кудрúвый, завитóй.

Kępa, **-y**, *ж.* пукъ, пучóкъ (*пéрьевъ*), космá (*волóсъ*), грýппа деревъ; || рѣчнóй островóкъ.

Kępiasto, грýппами, островкáми.

Kępiasty, зарóсшій островкáми, кустáрниками.

Kępina, **-y**, *ж.* островóкъ, кочкá на болóтѣ обрóсшая кустáми.

Kępka, **-i**, *ж.* пучёкъ; || небольшáя грýппа; || вязáнка.

Kermes, **-u**, *м. см.* **Czerwiec**, **Kermezyn**, **Karmazyn.**

Kęs, **-a**, *м.* кусъ, кусóкъ, ломóть; || ключёкъ. **Daj mi kęs chleba**, дай мнѣ кусóкъ хлѣба.

Kęso, **Kęsy**, *см.* **Kuso**, **Kusy.**

Kętnar, **-u**, *м.* бóлѣе употребля́ется во множ. числѣ: **Kętnary**, клáдки, подклáдина.

Kętnarować, взвáливать на клáдки, на подклáдины.

Ki, **Ka**, **Kie**, *вм.* **Jaki**, **Jaka**, **Jakie**, (*употребл. въ просторѣчіи*), кóй, кáя, кóе, (какóй, какáя, какóе). **Ki djabeł, kiego tam djabła zrobiłeś**, чортъ знáетъ, что́ ты тамъ накуралéсилъ, надѣлалъ.

Kibel, **-bla**, *м.* бадья́, ведро́.

Kibić, **-ci**, *ж.* ростъ, станъ, тáлія; || *Устар.* коромы́сло (*у вьюковъ*).

Kibitność, **-ści**, *ж.* гúбкость тѣла, поворóтливость; || гúбкій станъ, гúбкая тáлія.

Kibitny, гúбкій, стройный.

Kić, **Kić**, **Kici**, **Kici**, кисъ-кисъ (*подзывáніе кóшки*).

Kich, **-a**, *м.* **Kichnięcie**, **-a**, *ср.* чихъ, чиха́ніе, чихóта.

Kichać, чихáть.

Kichacz, **-a**, **Kichała**, **-y**, *м.* чихáльщикъ, чáсто чихáющій.

Kichanie, **-a**, *ср.* чихáніе.

Kicia, **Kycia**, **Kyzia**, **-i**, *ж.* кúса, кúсанька.

Kiciasto, пушúсто.

Kiciasty, пушúстый, густóй; || вѣтвúстый.

Kicz, **-y**, **Kiczka**, **-i**, *ж.* пукъ, пучёкъ, вязáнка, связка; || шúшка (*на тростникѣ, на орѣховомъ дéревѣ*).

Kidać, кидáть.

Kieby (*вм.* **Gdyby**), когдá-бы, кáкъ-бы, éсли-бы.

Kieca, **-y**, **Kietka**, **-i**, *ж.* казакúнъ (*жéнское плáтье*), *см.* **Koc.**

Kiecza, **-y**, *ж. Устар.* воéнное плáтье.

Kiedy, когдá, когдá-нибудь; || éсли. **Nie kiedy rzecz odłożona**, до какóго, до котóраго врéмени дѣло отлóжено? **Przyjdź kiedy chcesz**, придú, когдá тебѣ бýдетъ угоднó. **Jeżeli kiedy na to przystanę**, éсли я когдá-нибýдь соглашýсь на э́то. **Pójdź kiedy do niego**, когдá нибýдь пойдý к немý, **Kiedy niekiedy**, кое-когдá, *см.* **Niekiedy. Kiedy chce, może odejść**, éсли хóчетъ, то онъ мóжетъ уйтú. **Kiedy robić, to robić**, éсли дѣлать, такъ дѣлать.

Kiedykolwiek, **Kiedyźkolwiek**, когдá-нибýдь, иногдá въ другóе врéмя, *см.* **Kiedy.**

Kiedyś, когдá-то, однáжды, нѣкогда; || со врéменемъ. **Byłem i ja kiedyś szczęśliwy**, и я нѣкогда былъ счáстливъ. **Będziesz kiedyś tego żałował**, со врéменемъ ты бýдешь сожалѣть объ э́томъ. **Był kie-**

dyś u mnie, когда́-то (одна́жды) онъ **былъ** у меня́. Przecie kiedyś, *см.* Niegdyś.

Kiedyż, когда́ же?

Kieł, kła, *м.* клыкъ, зубъ. **Kły**, *мн.* клыки́, зу́бы; || главно́й зубъ (*у человѣка*); || **клыкъ** (*у волко́въ, соба́къ, кабано́въ, слоно́въ*). Wziąć na kieł, закуси́ть удила́ (*о ло́шади*). *Już dawno na niego kły ostrzy, онъ давно́ уже́ отри́тъ на него́ зу́бы, пита́етъ зло́бу про́тивъ него́.

Kieł', -ia, *м.* (*Умен.* **Kiełbik**), *Зоол.* писка́рь, пескарь, песковóбъ (*рыбка*). *Посл.* Ma kiełbie we łbie, онъ себѣ́ на умѣ́.

Kiełbasa, -y, *ж.* колбаса́. *Посл.* Nie dla psa kiełbasa, э́тотъ ананасъ не для насъ, не по ры́лу ѣда́.

Kiełbaska, -i, *ж.* колба́ска.

Kiełbaśnica, -y, *ж.* кишка́; || **колба́сница**; || *Анат.* подвздо́шная кишка́; || Kiszka faszynowa, фаши́нный кана́тъ.

Kiełbaśnik, -a, *м.* колба́сникъ; || **колба́сная** воро́нка для дѣланія колба́съ.

Kiełbaśny, **колба́сный**.

Kiełbełki, -ów, *мн. Плотн.* **свя́зи**.

Kiełbik, -a, *м. см.* Kieł'.

Kiełczak, -a, *м.* вепрёнокъ, **у кото́раго** уже́ **прорѣзываются** клыки́.

Kiełczę, -ęcia, *ср.* клычёкъ, **клычёчекъ**.

Kiełec, -lca, *м.* клыкъ (*у ло́шади*).

Kiełek, -łka, *м.* клычёкъ; || *Бот.* **коре́шокъ** (*у де́рева, у травы*).

Kielich, -a, *м. Церк.* св. Ча́ша; || **ку́бокъ**, ча́ра, бока́лъ, ча́ша. Wychylić, Spełnić kielich goryczy, испи́ть ча́шу волъ, страда́ній *или* го́рестей. Wypróżniać kielichy, высу́шать, выпива́ть, опора́жнивать ку́бки, ча́ши, ча́ры. || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка.

Kielichowaty, *Бот.* **чашкови́дный**.

Kielichowicz, -a, *м.* пья́ница.

Kielichowy, ча́рочный, ча́шечный; || *Бот.* чашкови́дный.

Kielimka, -i, *ж.* сковоро́дка.

Kieliszeczek, -czka, *м.* рю́мочка, ча́рочка.

Kieliszek, -szka, *м.* рю́мка; || *Бот.* **подча́шечка**, прибо́вочная ча́шечка.

Kieliszkowaty, *Бот.* чашкови́дный.

Kieliszkowy, ча́шечный.

Kieliszник, -a, *м.* утра́квистъ, **принима́ющій причу́стіе** подъ двумя́ ви́дами; || *см.* **Kielichowicz**.

Kielnia, -ni, *ж.* **лопа́тка**; || *Повар.* **чуми́чка**; || **уполо́вникъ**, *см.* Czerpaczka; || **ку́зовъ** (*каре́тный*).

Kiełzać się, Skiełzać się, **спотыка́ться, проступа́ться, оступа́ться**; || * **ошиба́ться, сплохова́ть**.

Kiełznać, Okiełznać, **взнуздывать**; || ***сдерживать, обу́здывать** (*кого́*).

Kiełznąć się, **спотыкну́ться, оступи́ться**; || * **ошиби́ться, промахну́ться, сплохова́ть**, *см.* **Kiełzać się**.

Kiełzno, -a, *ср.* **узда́**; || **обузда́ніе**. *Wziąść w kiełzno swoje namiętności, обузда́ть свои́ **стра́сти**.

Kień, -nia, *м.* **отру́бокъ, чурба́нъ**.

Kiep, *род.* kpa, *м.* **глупе́цъ**, дура́къ, дурале́й, дурачи́на, **болва́нъ**, **остоло́пъ**, о́лухъ.

Kiepek, -pka, *м.* **дурачёкъ**.

Kiepkować, **дура́читься**.

Kiepski, **мѣ́рзкій, га́дкій**; || **плохо́й, худо́й, дурно́й**.

Kiepsko, **мѣ́рзко, га́дко**; || **пло́хо, ху́до, ду́рно**.

Kiepstwo, -a, *ср.* **глу́пость**; || **мѣ́рзость**.

Kierat, -u, *м. Мех.* **кранъ, глаго́ль, журавль, жураве́цъ**, шестерня́. * Chodzić jak w kieracie, **быть ошеломлённымъ, одурённымъ**. Żyć jak w kieracie, **жить въ безпрестанной трево́гѣ**. Natas, rozruch, jak w kieracie, **а́дскій, невыносимый шумъ, крикъ**.

Kierbiel, -a, *м. Бот.* **ке́рвель** (*расте́ніе*).

Kierda, -y, *ж.* **бо́ровъ, свинья́ самецъ**.

Kiereja, -ei, *ж.* **бекеша на мѣху́**.

Kiereszować, Pokiereszować **изрубя́ть, изрѣзать, дѣлать шра́мы на лицѣ, раскроить лицо́**.

Kierkót, Kierkut, -u, *м.* **жидо́вское кладби́ще**.

Kiermasz, -u, *м.* **храмово́й пра́здникъ**; || **я́рмарка**.

Kiermaszowy, **пра́здничный**.

Kiermes, -u, *м.* **червецъ** (*наскомо́е*), *см.* Czerwiec.

Kiernos, Kiernoz, -a, *м.* **бо́ровъ**.

Kiernozi, **боро́вій**.

Kiernozić, **бѣгаться** (*о свиньяхъ*).

Kierować, **направля́ть, управля́ть, пра́вить**. Dać sobą kierować, **дать кому́ во́лю надъ собо́й**. Kierować czyjemi krokami, **управля́ть кѣмъ**. Dobrze pokierował swoje interesa, **онъ хорошо́ устро́илъ** свои́ дѣла́. Kierować się czem, **руководствоваться чѣмъ**. Dobrze się wykierował, **онъ хорошо́ вы́шелъ, хорошо́ устро́илъ** свои́ дѣла́.

Kierowanie, -a, *ср.* **управле́ніе, завѣдываніе**; || **нацѣливаніе, наведе́ніе** (*пушки*).

Kierownica, -y, *ж.* **прямая́ ли́нія**.

Kierownictwo, -a, *ср.* **управле́ніе, завѣдываніе**.

Kierownik, -a, *м.* **распоряди́тель, пра́витель**.

Kierowność, -ści, *ж.* **направле́ніе**; || **ло́вкость, ги́бкость**.

Kierowny, **ги́бкій, ло́вкій**; || **сговóрчивый, снисходи́тельный**.

Kiersztak, -u, *м.* **я́корный кана́тъ**.

Kierunek, -nku, *м.* **направле́ніе**.

Kierz, *род.* krza, *м.* **кустъ**.

Kierzanka, -i, Kierznia, -ni, *ж.* **па́хтальница, маслобо́йная ка́дка**, *см.* Maślnica.

Kierzowato, **въ ви́дѣ куста́рника**.

Kierzowaty, **куста́рничный**.

Kiesa, -y, *ж.* кошелёкъ, мошна́.

Kieścień, Kiścień, -nia, *м.* **кисте́нь**.

Kieska, -i, *ж.* кошелёкъ.

Kieszeń, -i, *ж.* **карма́нъ**.

Kieszenny, карма́нный.
Kieszonka, -i, *ж.* карма́шекъ.
Kieszonkowy, карма́нный.
Kietka, *см.* Kiecka.
Kij, -a, *м.* па́лка, трость, посохъ; || кій (*бильярдный*).
Kijanja, *Горн.* ки́рка, желѣзный клинъ.
Kijas, -a, *м.* гру́бый, нескла́дный
Kijaszek, *см.* Kijek.
Kijec, *род.* kijca, *м.* па́лица.
Kijek, *род.* kijka, *м.* па́лочка, тро́сточка.
Kijowanie, -a, *ср.* битьё па́лками, па́лочные уда́ры.
Kijowy, па́лочный.
Kikut, -a, *м.* культя́, культы́га, оста́ток (*руки или ноги*).
Kikutać, хрома́ть.
Kiła, -y, *ж.* гры́жа, кила́.
Kiławy, *см.* Kiłowaty.
Kilczybor- -u, *м. Бот. см.* Kulczyba.
Kilim, -a, Kilimek, -mka, *м.* ковёръ.
Kilimka, *см.* Kielimka.
Kilka, kilku, нѣсколькій, нѣсколько, нѣкоторый. Od kilku dni, по прошествіи нѣсколькихъ дней. W obecności kilku przyjaciół, въ прису́тствіи нѣсколькихъ друзе́й. W kilka dni potém, че́резъ нѣсколько дней пото́мъ. Było ich kilku, ихъ бы́ло нѣсколько челове́къ. Przed kilką, или kilkoma, или kilku dniami, назáдъ тому́ нѣсколько дней. Uważałem już to w kilku ludziach, я уже́ замѣча́лъ э́то въ не́которыхъ лю́дяхъ.
Kilkadziesiąt, Kilkudziesiąt, нѣсколько деся́тковъ (*число неопредѣлённое отъ двадцати до девяно́ста*).
Kilkadziesiątkroć, три́дцать, со́рокъ, пятьдеся́тъ разъ и т. д.
Kilkakroć, Kilkakrotnie, мно́го разъ, многокра́тно.
Kilkakrotny, многокра́тный.
Kilkanaście, *род.* Kilkunastu, сли́шкомъ де́сять, за́ десять (*число неопредѣлённое отъ десяти до двадцати*). Kilkanaście razy, мно́го разъ, бо́лѣе десяти́ разъ, въ де́сятеро бо́лѣе.
Kilkanaściekroć, бо́лѣе десяти́ разъ. Kilkanaściekroć większy, сли́шкомъ въ де́сять разъ бо́льшій.
Kilkanaściekrotny, многокра́тный.
Kilkanaścioraki, состоя́щій изъ бо́лѣе десяти́ родо́въ.
Kilkasaźniowy, состоя́щій изъ нѣсколькихъ са́женъ.
Kilkodniowy, нѣсколькодне́вный.
Kilkoletni, нѣскольколе́тній.
Kilkonastoletni, нѣскольколе́тній, отъ десяти́ до двадцати́ лѣтъ.
Kilkoraki, многоразли́чный, ра́зный, разнообра́зный. Ten wyraz ma kilkorakie znaczenie, э́то слово и́мѣетъ мно́го ра́зныхъ значе́ній.
Kilkorako, разнообра́зно, разли́чно, ра́зными спо́собами.
Kilkoro, *род.* -rga, нѣсколько. Kilkoro ludzi, нѣсколько челове́къ. W kilkoro pójść gdzie, пойти́ вмѣстѣ съ други́ми. Złożyć chustkę w kilkoro, сложи́ть плато́къ въ нѣсколько разъ.
Kilkoroletni, *см.* Kilkoletni.
Kilkotygodniowy, нѣсколькоде́льный, многонеде́льный.
Kilkowyrazowy, многосло́вный, соста́вленный изъ нѣсколькихъ словъ. *Mat.* Ilość, kilkowyrazowa, многочле́нная величина́.
Kilku, *см.* Kilka.
Kiloby, (*ма́ло употреб.*) ли́шьбы, то́лько бы, лишь бы то́лько.
Kilof, -a, (Spiczak), *м. Горн.* каи́ла; || то́нкій коне́цъ молотка́.
Kiłowaty, Kiławy, киловáтый, кила́стый.
Kiłowy, *Хир.* гры́жный, ки́льный, гры́жевый.
Kinąć, Skinąć, ки́нуть, бро́сить, пода́ть знакъ, махну́ть, кивну́ть. Kinąć głową, пода́ть знакъ кива́ньемъ головы́. Kinąć ręką, пода́ть знакъ руко́ю, махну́ть руко́ю, помаха́ть руко́ю. Skinąć na kogo, пода́ть кому́ знакъ, чтобы подошёлъ, позва́ть.
Kinal, -a, *м.* черво́нный вале́тъ (*въ реверси́*); || * дура́лей, глупе́цъ.
Kindybał, -a, *м.* олухъ, мужи́къ.
Kinienie, -a, *ср. см.* Skinienie.
Kipieć, кипѣть, вскипа́ть, бить ключёмъ. Źródło kipiące, исто́чникъ, роди́нкъ бью́щій ключёмъ.
Kipienie, -a, *ср.* кипѣніе.
Kir, -u, *м.* тра́урный, чёрный крепъ *или* фле́ръ; || * завѣса, покрыва́ло, темнота́. Ponury kir nocy, мра́чная завѣса но́чи.
Kirasjer, Kirasjerski, *см.* Kiryśnik, Kiryśniczy.
Kirść, -ści, *ж. Анат.* сѣда́лищная кость.
Kirys, -a, *м.* броня́, ла́ты; || кира́съ, кира́са, *см.* Pancerz.
Kiryśniczy, Kirysjerski, Kirasjerski, кирасирскій.
Kiryśnik, Kirysjer, Kirasjer, -a, *м.* кираси́ръ; || ла́тникъ.
Kisać, *см.* Kisieć.
Kiść, -ści, *ж.* кисть, ки́сточка; || моча́льная кисть (*для чистки посу́ды*); || мази́лка (*для подма́зки колёсъ*); || *Морс.* мази́лка (*у конопа́тчика*); || *Бот.* Kistka, -i, *ж.* метёлка, вѣничекъ (*и злакозъ*); || коро́вій хвостъ; || *Плотн.* шва́бра.
Kiściasty, *Бот.* метелкообра́зный, мете́льчатый.
Kiścień, *см.* Kieścień.
Kisić, Ukisić, квасить, заква́шивать, прокваши́вать, окисля́ть. || Kisić się, kisać, скиса́ться, прокиса́ть; || * коснѣть, ухудша́ться (*о людяхъ*).
Kisieć, Kiśnieć, ки́снуть.
Kisły, ки́слый.
Kisnąć, Kiśnieć, *см* Kisieć.
Kistka, *см.* Kiść.
Kistra, -y, *ж.* костеря́, костря́ка.

Kiszka, **-i**, *ж.* **кишка́**; || **рука́въ** (*у заливны́хъ трубъ*). *Анат.* **Kiszka próżna, wietrzna, czcza**, голо́дная кишка́, часть то́нкой кишки́. **Kiszka ślepa**, слѣпа́я кишка́. **Kiszka tłusta, dolna, odchodowa, заднепрохо́дная кишка́. Kiszka kręta**, **подвздо́шная кишка́. Kiszka morzyskowa**, **ободо́чная кишка́**; || колбаса́; || **Kiszka faszynowa**, **фаши́нный кана́тъ**; || *Воен.* **сосиска́**, **пороховая кишка́**. *Фортиф.* **сосиско́нъ**; || **у́зкій прохо́дъ**; || * **Отка́зъ** свата́ющемуся на дѣ́вушкѣ. **Dostał kiszkę czarną**, **получи́лъ отка́зъ**, **оста́лся съ но́сомъ**.

Kiszkowy, **кише́чный. Kiszkowa żyła**, **двѣнадцатипе́рстная кишка́. Kiszkowa kość**, **подвздо́шная кость**.

Kit, **-u**, *м.* **замазка**.

Kita, **-y**, *ж.* (*Уменьш.* **Kitka**), **пе́рья на шле́мѣ**, **султа́нъ**; || *Бот.* **хохоло́къ**, **летучка**, **кисть на цвѣта́хъ**; || **пукъ**, **вязанка**.

Kitaj, **-u**, *м.* **китайка** (*матерія*).

Kitajczany, **Kitajkowy**, **китайчатый**.

Kiteczka, **-i**, *ж. Бот.* **хохоло́къ**, **пучёкъ**; || **ки́сточка** (*для украше́нія*).

Kitel, **-tla**, *м.* (*Уменьш.* **Kitlik**), **ки́тель**; || **балахо́нъ**, **зипу́нъ**.

Kitka, **-i**, *ж. см.* **Kita**.

Kitować, **замазывать**, **скле́ивать** замазкою.

Kitowanie, **-a**, *ср.* **замазываніе**.

Kiwać, **кива́ть**; || **шевели́ть**, **тро́гать**.

Kiwanie, **-a**, *ср.* **кива́ніе**. **Kiwanie się**, **кача́ніе**, **колеба́ніе**.

Kiwior, **-u**, *м.* **ки́верь**, **колпа́къ**; || **чалма́**, **тюрба́нъ**. || *Бот.* **копьеобра́зный па́поротникъ** (*расте́ніе*).

Kiwnięcie, **Kiwnienie**, **-a**, *ср.* **кача́ніе**, **шата́ніе**; || **лёгкое наклоне́ніе** (*головы*), **знакъ да́нный голово́ю**.

Kiz, **-a**, **-u**, **Kizeł**, **-zła**, **голы́шъ**, **була́шникъ**, **кремень**.

Kiż, *см.* **Ki, Jaki**.

Kizeł, *см.* **Kiz**.

Kizowaty, *Минер.* **колчедáнный**, **содержа́щій** въ себѣ́ колчедáнъ.

Kłąb, **-ębu**, *м.* **клубъ**, **клубо́къ**; || **сгибъ**, **скла́дка**, **кольцо́**, **изги́бъ** (*гадовъ*). **Zwinąć bieliznę w kłąb**, **скомкать**, **свёртывать** въ комо́къ (*бѣлье́*). **Zwinąć się w kłąb**, **свернýться въ клубо́къ. Wąż ścisnął (skrępował) go swojemi kłębami**, **змѣя́ сжа́ла его́ свои́ми изги́бами. Kłęby dymu**, **клу́бы ды́ма**, **клу́бы пы́ли**, **пыль столбо́мъ**. * **Szumne kłęby**, **шу́мныя во́лны**; || **загри́вокъ**, **заше́екъ**, **хо́лка** (*у ло́шади*).

Kłąbowy, **клубо́чный**.

Kląć, **Klnąć**, **клясть**, **проклина́ть**; || **кля́сться**; || **руга́ться**, **брани́ться**. || **Kląć się**, **заклина́ться**, **божи́ться**.

Klacz, **-y**, *ж.* **кобы́ла**, **кобыли́ца**, *см.* **Kobyła**.

Kłaczasty, **Kłaczysty**, **косма́тый**, **мохна́тый**, **волоса́тый**.

Klaczę, **-ęcia**, *ср.* **молода́я кобыли́ца**.

Kłącze, **-a**, *ср.* **сте́бель**, *см.* **Łodyga**.

Kłączysty, стебельковáтый, сте́бельный, стебли́стый.

Kładka, **-i**, *ж.* **перекла́дина**, **мосто́къ**, **мосткй** (*перекинутые че́резъ ручей для пѣшехо́довъ*).

Kładzenie, **-a**, *ср.* **положе́ніе**; || **холощеніе**, **оскопле́ніе** (*живо́тныхъ*), *см.* **Pokładanie**.

Klajster, **-stra**, *м.* **кле́йстеръ**.

Klajstrować, **клеи́ть**, **оклéивать**; || * **накачать**.

Klajstrowanie, **-a**, *ср.* **кле́йка**, **накле́ваніе**.

Klajstrowato, клейковáто, вя́зко; || **вя́ло**, **жи́дко**. * **Wyglądać**, **wydawać się klajstrowato**, **каза́ться ви́лымъ**. **Klajstrowato pisać**, писáть безцвѣ́тнымъ сло́гомъ.

Klajstrowatość, **-ści**, *ж.* клейковáтость.

Klajstrowaty, клейковáтый, вя́зкій. **Chleb klajstrowaty**, недопечённый, сыровáтый хлѣ́бъ. **Droga klajstrowata**, вя́зкая, гли́нистая доро́га.

Klajstrówka, **-i**, *ж.* **кле́йстерный** червячёкъ.

Kłak, **-a**, *м.* **па́кля**, **очёски**, охло́пье, вы́чески, **конопа́ть**, *см.* **Pakuły**. **Zatykać dziury kłakami**, **законопáчивать** дыры. **Utykać okręt kłakami**, **конопáтить** корáбль; || * **Kłaki**, **-ów**, *мн.* **клоки** (*волóсъ*).

Kłamać, **лгать**.

Kłamanie, **-a**, *ср.* **лганьё**.

Kłamany, **лжи́вый**, **обма́нчивый**.

Kłamca, **-y**, *м.* **лгунъ**, **обма́нщикъ**.

Klameczka, **-i**, *ж.* **задви́жечка**, *см.* **Klamka**.

Klamerka, **-i**, *ж.* **ско́бочка**, **крючо́къ**; || *Тип.* **ско́бка**.

Klamerkowy, **ско́бочный**.

Klamka, **-i**, *ж.* **задви́жка**, **защёлка**, **щеко́лда**. * **Już klamka zapadła**, **ко́нчено**, **уже́ по́здно. Trzymać się pańskiej klamki**, **жить** съ зна́тными господа́ми.

Kłamliwie, **обма́нчиво**, **лжи́во**.

Kłamliwość, **-ści**, *ж.* **лга́ньё**; || **лжи́вость**.

Kłamliwy, **ло́жный**, **обма́нчивый**.

Klamra, **-y**, *ж.* **скоба́**, **крюкъ**. *Архит.* **связно́й брусо́къ**, **скрѣпа**, **проѣмная ла́па**, **желѣ́зный васо́въ** (*въ стѣнѣ*), **желѣ́зная связь** (*въ печа́хъ*); || **крючо́къ**, **застёжка**.

Klamrować, **прицѣпля́ть**, **скобо́ю прикрѣпля́ть**.

Klamrowanie, **-a**, *ср.* **скрѣпле́ніе желѣ́зными свя́зями**.

Klamrowy, **ско́бочный**, **связно́й**.

Kłamstwo, **-a**, *ср.* **ложь**, **вы́думка**.

Kłaniać, **привѣтствовать** (*употребля́ется то́лько въ слѣ́дующихъ выраже́ніяхъ*) **Kłaniam, Kłaniam uniżenie**, *моё почтéніе*, *моё вамъ почтéніе*). || **Kłaniać się**, **кла́няться**, **поклоня́ться**, **унижáться**. **Kłaniaj mu się ode mnie**, поклони́сь емý отъ меня́. **Kłaniać się Bogu**, поклоня́ться Бóгу. **Nie będę się o to kłaniał**, я не бýду унижáться изъ-за э́того.

Kłaniacz, -a, *м.* **поклóнникъ, низкопокло́нникъ.**

Kłanianie się, *ср.* **поклоне́ніе, покло́нъ.**

Klap, Klaps! *Звукоподр.* **бухъ! шлёпъ!**

Klapa, -y, *ж.* **заты́чка, захло́пка;** || **кла́панъ** (*въ инструме́нтѣ*); || **отворо́тъ** (*у фра́ка, у сапого́въ*), **ла́цканъ** (*у мундира*), **обшла́гъ, отворо́тъ** (*у рукава́*); || **откидна́я полови́нка у стола́.**

Klapać, **шлёпать, ходи́ть по́ грязи.** || **Klapać się**, **грязни́ться, па́чкаться.**

Kłapać, **щёлкать** (*зубами*); || **болта́ть, врать.**

Kłapacz, -a, *м.* **пустоме́ля, болту́нъ.**

Kłapaczka, -i, *ж.* **трещётка, болту́нья.**

Kłapanie, -a, *ср.* **щёлканье зубами;** || **болта́нье.**

Klapanie, Kłapanie się, -a, *ср.* **шлёпанье по́ грязи, па́чканье.**

Klapiernia, -ni, *ж.* **кро́личья нора́.**

Klapka, -i, *ж.* **мо́чка** (*нижняя, внѣшняя часть у́ха*); || **до́ля, ло́пасть** (*лёгкихъ, пе́чени*).

Klapkowaty, *Бот.* **ло́пастный, раздѣлённый на до́ли, на ло́пасти.**

Klapkowy, *Бот.* **до́льный, съ до́лями.**

Klapnąć, **щёлкнуть, хло́пнуть, уда́рить** (*кого́*).

Kłaponogi, неповоро́тливый, съ труднымъ передвига́ющій но́ги.

Kłapouch, -a, *м.* **долгоу́хій.**

Kłapouchy, долгоу́хій, висло́ухій.

Klaps, -a, *м.* **уда́ръ ладо́нью;** || **тума́къ, тычо́къ, толчо́къ, колоту́шка.**

Klapsnąć, *см.* **Klapnąć.**

Klapsydra, -y, *ж.* **извѣще́ніе о сме́рти и погребе́ніи,** *см.* **Klepsydra.**

Klapsydrowy, тра́урный.

Klapzdra, -y, *ж.* **безобра́зная ро́жа, ха́ря;** || **неря́ха, распу́тная же́нщина.**

Klaret, -u, *м.* **кларе́тъ, бле́днокра́сное вино́.**

Klarnecista, -y, *м.* **кларнети́стъ.**

Klarnet, Klarynet, -u, *м. Муз.* **кларне́тъ.**

Klarować, **очища́ть, клерова́ть.** || **Klarować się**, **очища́ться.**

Klarowny, свѣтлый, я́сный, чи́стый.

Kłaść, **класть, положи́ть наложи́ть;** || **надѣва́ть;** || **ста́вить. Kłaść co na ziemię**, **положи́ть что́ на зе́млю, на́ полъ. Kłaść adres na liście**, **выставить а́дресъ на письмѣ. Kłaść kogo wyżej drugiego**, **ста́вить кого́ вы́ше друго́го. Kłaść areszt**, **налага́ть аре́стъ, запреще́ніе** (*на имѣ́щество*). **Kłaść, włożyć koszulę, trzewiki, frak i t. d.**, **надѣва́ть руба́шку, башмаки́, фракъ и т. д.** || **Kłaść się, ложи́ться, итти́ спать, лечь въ посте́ль;** || *Грам.* **kładzie się (z czém), употребля́ется, ста́вится.**

Klask, -u, *м. Звукоподр.* **шлёпъ! щёлкъ! хлопъ! хлёстъ!** || **хло́панье** (*бичёмъ, руками*).

Klaskać, **хло́пать, шлёпать, щёлкать;** || **аплоди́ровать, рукоплеска́ть** (*кому́*).

Kląskać, **ча́вкать, чмо́кать.**

Klaśnienie, -a, *ср.* **хло́панье, шлёпанье, щёлканье;** || **аплодисме́нтъ, рукоплеска́нье.**

Klassa, -y, *ж.* **классъ, разря́дъ;** || **сте́пень;** || **Klassa towarzystwa, сосло́віе.**

Klassować, **классифирова́ть, раздѣля́ть, распредѣля́ть.**

Klassowy, кла́ссный, учёбный.

Klassycyzm, -u, *м. см.* **Klassyczność.**

Klassycznie, класси́чески.

Klassyczność, классици́змъ, класси́ческая слове́сность.

Klassyczny, класси́ческій.

Klassyfikacja, -ji, *ж.* **раздѣле́ніе на кла́ссы, классифика́ція.**

Klassyk, -a, *м.* **кла́ссикъ, класси́ческій писа́тель, дре́вній писа́тель.**

Klasztor, -oru, *м.* **монасты́рь, оби́тель.**

Klasztornica, -y, *ж.* **монасты́рка.**

Klasztornik, -a, *м.* **мона́хъ, и́нокъ, черне́цъ.**

Klasztorny, монасты́рскій, мона́шескій.

Klatczany, клѣ́точный.

Klateczka, -i, *ж.* **клѣ́точка,** *см.* **Klatka.**

Klątewnik, -a, *м.* **изрека́ющій церко́вное прокля́тіе, проклина́ющій, отлуча́ющій отъ це́ркви.**

Klątewny, ана́ѳемскій.

Klątka, -i, *ж.* **клѣ́тка.**

Klątwa, -y, *ж.* **кля́тва;** || **прокля́тіе, ана́ѳема, отлуче́ніе отъ це́ркви;** || **божба́;** || **присяга. Klątwą się związać**, **связа́ть себя́ кля́твою. Być pod klątwą**, **подве́ргнуться прокля́тію, отлуче́нію отъ це́ркви. Zdjąć klątwę**, **снять прокля́тіе.**

Klaustralny, монасты́рскій.

Klauzula, -i, *ж.* **осо́бая статья́, огово́рка, прибавле́ніе къ како́му нибу́дь докуме́нту. Klauzula egzekucyjna**, **исполни́тельная на́дпись суда́, исполни́тельный листъ. Klauzula expedycyjna**, **исполни́тельная на́дпись.**

Klauzura, -y, *ж.* **заключе́ніе въ монастырѣ́;** || **огра́да;** || **застёжка** (*у книги*).

Klawa, -y, *ж.* **па́лица, жезлъ, булава́,** *см.* **Maczuga.**

Klawicembał, Klawicymbał, -u, *м. Муз.* **клавицимба́лъ.**

Klawikord, Klawikort, -u, *м. Муз.* **клавико́рды.**

Klawikordzista, -y, *м. см.* **Fortepjanista, Pjanista.**

Klawisz, -a, *м.* **кла́вишъ.**

Klawjatura, -y, *ж. Муз.* **клавіату́ра.**

Kłębek, -bka, *м.* **клубо́къ, мото́къ** (*ни́токъ*).

Kłębić się, **клуби́ться.**

Kłębowaty, шарови́дный, сферѝческій.

Kłębuszek, -szka, *м.* **клубо́чекъ, мото́чекъ.**

Kleć, -ci, *ж.* **хи́жина, шала́шъ;** || **клѣть.**

Klech, -a, **Klecha**, -y, *м.* **деревѐнскій учи́тель;** || *Ирон.* **кутѐйникъ, человѣ́къ низъ духо́внаго зва́нія;** || **церко́вный слу-**

жи́тель; || * пачку́нъ, маза́лка; || * педа́нтъ.

Klechda, -y, *ж.* наро́дное преда́ніе, наро́дный разска́зъ, ска́зка.

Klechowski, принадлежа́щій дереве́нскому учи́телю.

Klecibaja, -ai, **Klecibajka**, -i, *ж.* пустоме́ля.

Klecić, кропа́ть, па́чкать, вахля́ть. **Niezle klecі wiersze**, недо́рно кропа́етъ стихи́. **Sny klecić**, грёзить, бре́дить во снѣ.

Klęczalnik, -a, *м.* нало́й для моле́нія.

Klęczeć, стать, пасть на колѣни, стоя́ть на колѣняхъ.

Klęczenie, -a, *ср.* колѣнопреклоне́ніе. **Prosić o co na klęczkach**, проси́ть о чёмъ на колѣняхъ, стоя́ на колѣняхъ.

Kleić, клеить, скле́ивать; || свя́зывать; || гото́вить. **Dwóch myśli skleić z sobą nie może**, онъ не мо́жетъ связа́ть двухъ мы́слей. **Kto wie, co nam fortuna klei**, кто зна́етъ, что́ гото́витъ намъ судьба́. || **Kleić się**, клеи́ться, скле́иваться, свя́зываться. **Jedno drugiego się nie klei**, одно́ съ други́мъ не вя́жется. **Wszystko mu się klei**, всё удаётся ему́, идётъ какъ по ма́слу.

Kleiciel, -a, *м.* накле́йщикъ.

Kleicielka, -i, *ж.* накле́йщица.

Kléj, -ju, *м.* **Kléj ziemny**, асфа́льтъ, го́рная *или* жидо́вская смола́. **Kléj ognisty**, нефть, го́рное ма́сло. **Kléj złotniczy**, слизь (*въ расте́ніяхъ*). **Kléj rybi**, ры́бій клей, кару́къ.

Klejek, **Kleik**, **Kliek**, **Kliik**, *род.* **Kleiku**, *м.* ка́шица, размазня́ ячме́нная *или* овся́ная, овся́нка.

Klejki, кле́йкій ли́пкій.

Klejkość, -ści, *ж.* кле́йкость.

Klejkowatość, -ści, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость.

Klejkowaty, сли́зистый.

Klejnocić się, употребля́ть како́й-либо гербъ въ печа́ти.

Klejnocik, -a, *м.* драгоцѣ́нная вещи́ца; || * ра́дость, сокро́вище.

Klejnot, -u, *м.* драгоцѣ́нность, драгоцѣ́нная вещь, драгоцѣ́нный ка́мень.

Klejnotny, *см.* **Herbowny**.

Klejony, клеёный.

Klejowatość, -ści, *ж.* кле́йстерное вещество́, **klejkowátość**; || *Хим.* **klejkowи́na**.

Klejowaty, кле́йкій, ли́пкій, ви́зкій; || клеёный.

Klęk, -u, *м.* кова́чка, ру́чка (*у плуга*).

Klękać, стоя́ть на колѣняхъ, преклони́ть колѣна.

Klekot, -u, *м.* дурно́й, разби́тый инструме́нтъ; || болту́нъ, пустоме́ля; || шумъ, гамъ, содо́мъ, сумя́тица, кло́котъ.

Klekotać, **Klektać**, стуча́ть, хло́пать, бряца́ть, бренча́ть; || **kурли́кать** (*объ а́истѣ и журавлѣ*); || кудахтать, хлохта́ть (*о ку́рицѣ*); || болта́ть, сплётничать. **Klekotać na fortepjanie**, бренча́ть на форте́пьянѣ.

Klekotanie, -a, *ср.* бряца́нье, бренча́нье; || курли́канье (*аиста и журавля́*); || кудахтанье (*ку́рицы*); || болтовня́.

Klekotka, -i, *ж.* трещо́тка, трещётка; || болту́нья; || плоха́я музыка́нтша.

Klekotliwy, стуча́щій, бряца́ющій, бренча́щій; || кудахтающій и т. д. *см.* **Klekotać**.

Klektać, *см.* **Klekotać**.

Kleń, -nia, **Kleniec**, -ńca, *м.* уклея́, кли́нка (*мелкая рыба*).

Klenina, -y, *ж.* *см.* **Klonina**.

Klępa, -y, *ж.* неря́ха, замара́ха, замара́шка.

Klepać, **бить мо́лотомъ**, кова́ть; || трепа́ть (*по плечу́, по лицу́*), ласка́ть; || съ трудо́мъ **сочиня́ть**, корпѣть надъ сочине́ніемъ; || **Klepać biedę**, майчить, перебива́ться ко́е-какъ, мы́кать го́ре.

Klepacz, -a, *м.* пустоме́ля, сплётникъ.

Klepadło, -a, *ср.* колоту́шка, би́ло, сту́кальце (*у две́ри*); || глухо́й, разби́тый колоколъ.

Klepień, -pnia, *м.* сёмга, ло́сось (*рыба*).

Klepisko, -a, *ср.* токъ, гумно́ (*для молотьбы*).

Klepka, -i, *ж.* **кле́пка**, дубо́вая бочо́рная дощёчка.

Klepsydra, -y, *ж.* водяны́е и песо́чные часы́, *см.* **Klapsydra**.

Kler, -u, *м.* духове́нство.

Klerycki, клерика́льный, духо́вный.

Kleryctwo, -a, *ср.* духо́вное сосло́віе, состоя́ніе.

Kleryczek, -czka, *м.* молодо́й кле́рикъ; || церко́вникъ, причётникъ.

Kleryk, -a, *м.* церко́вникъ, причётникъ, кле́рикъ.

Klerykat, -u, *м.* духо́вное сосло́віе.

Kleścić, *см.* **Kleśnić**.

Klesk, -a, *м.* *Зоол.* дубоно́съ, щуръ (*птица*).

Klęska, -i, *ж.* бѣ́дствіе, пораже́ніе, опустоше́ніе.

Klęsnąć, **Wklęsać**, осѣда́ть, опуска́ться, опада́ть.

Klesnić, **Kleścić**, **класть**, холости́ть, вало́шить; || * **очи́стить**, обобра́ть (*чей-либо карма́нъ, кошелёкъ*).

Kleśniec, -ńca, *м.* *Бот.* кле́щикъ, клещи́нецъ (*расте́ніе*).

Kleszcz, -a, *м.* *см.* **Leszcz**, клещъ, кле́щикъ (*насѣкомое*).

Kleszczak, -a, *м.* **рази́нка**, **клещо́вка** (*пти́ца*).

Kleszcze, -ów, *мн.* клещи́, щипцы́.

Kleszczeniec, -ńca, *м.* евну́хъ, ка́мянникъ, скопе́цъ, кастра́тъ.

Kleszczojad, -a, *м.* клещея́децъ (*пти́ца*).

Kleszczowina, -y, *ж.* клещеви́на (*расте́ніе*).

Kleszczowinowy, клещеви́новый, касто́ровый. **Olejek kleszczowinowy**, касторовое, клещеви́новое ма́сло.

Kleszczyk, -a, *м. см.* **Kleszcz.**

Kleszczyki, -ów, *мн.* **клещи́ки, щи́пчики.**

Kleszek, -szka, *м.* **бе́дный** деревенскій **учи́тель.**

Kleta, Klita, -y, *ж.* (*Умен.* **Klitka**) **комо́рка, ко́мнатка, го́ренка;** || **шала́шъ, лачу́га;** || **нора́;** || * **болту́нъ, пустоме́ля.**

Kletka, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klęty, про́клятый, отлу́ченный отъ це́ркви.

Klęzarz, -a, *м.* **горнораба́чій отдѣля́ющій зо́лото отъ метáлла.**

Klient, -a, *м.* **кліе́нтъ;** || **покрови́тельствуемый;** || **проси́тель.**

Klientela, -i, *ж.* **покрови́тельство.**

Klientka, -i, *ж.* **покрови́тельствуемая.**

Klić, *см.* **Kleić. Klik**, *см.* **Klejek. Klijowaty**, *см.* **Klejowaty.**

Klika, -i, *ж.* **ша́йка, сво́лочь, кли́ка.**

Klima, -tu, *ср.* **Klimat**, -u, *м.* **кли́матъ.**

Klimakteryczny, климатери́ческій, относя́щійся къ послѣднему го́ду ка́ждаго семилѣ́тія.

Klimakteryk, -a, *м.* **климатери́ческій** годъ, **послѣ́дній годъ ка́ждаго семилѣ́тія.**

Klimat, -u, *м. см.* **Klima.**

Klin, -a, *м.* **клинъ** (*мн.* **кли́нья**). *Посл.* **Klin klinem wybić, клинъ кли́номъ вышиба́ть. Klin u sukni, клинъ у пла́тья. Klin u koszuli, наплéчникъ, оплечникъ** (*на рубáхѣ*). **Klin u pończochy, стрѣлка чулóчная. Klin ziemi, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́.**

Kliniasto, клинообра́зно, въ ви́дѣ кли́на.

Kliniastość, -ści, *ж.* **клинообра́зность.**

Kliniasty, Klinowaty, кли́нчатый, клинова́тый, клинови́дный.

Klinić, *см.* **Zaklinić.**

Kliniczny, клини́ческій, *см.* **Klinika.**

Kliniec, -ńca, *м. Морс.* **небольшо́й** деревя́нный на́гель.

Klinik, -a, *м.* **клино́къ, клино́чекъ.**

Klinika, -i, *ж.* **кли́ника** (*больни́ца, въ которой преподаётся врачебная наука*).

Klinowato, Klinowatość, Klinowaty, *см.* **Kliniasto, Kliniastość, Kliniasty.**

Klistera, -y, *ж.* **промыва́тельное, клисти́ръ.**

Klisterować, ста́вить клисти́ръ.

Klita, Klitka, *см.* **Kleta.**

Klizać, ѣсть безъ апети́та, безъ вку́су.

Kloaka, -i, *ж.* **помо́йная я́ма, стокъ нечистоты́**, *см.* **Ściek.**

Kłobucznik, -a, *м. Бот.* **бѣлокопы́тникъ,** чу́мный **подбѣ́лъ** (*растéніе*).

Kłobuk, -a, *м.* **клобу́къ** (*монáшескій*).

Kloc, -a, *м.* (*Умен.* **Kłocek**), **пень, чурба́нъ, обру́бокъ, отру́бокъ, колóда;** || **стволъ** (*у дéрева*); || * **чурба́нъ, глупе́цъ, болва́нъ.**

Kłoć, ci, *ж.* **соло́ма** (*отъ рáзнаго хлѣба*), **связка соло́мы**, *см.* **Równianka.**

Kłóć, Kłuć, **колóть, уколóть, заколóть.**

Посл. **Prawda w oczy kole, пра́вда глаза́ ко́летъ.**

Klocek, -cka, *м.* **колóдка;** || **поклёпка,** цѣ́вка (*для плетéнія кружева*), *см.* **Wałeczek.**

Kłócić, Kłucić, Skłucić, Zakłócić, болта́ть, взба́лтывать, бить, взбива́ть; || * **возмуща́ть. Kłócić napój, взба́лтывать напи́токъ. Kłócić śmietanę, взбивать сли́вки.** * **Zakłócić spokój, возмуща́ть, нарушáть споко́йствіе.** || **Kłócić się, ссо́риться, брани́ться, спóрить.** *Посл.* **Kto się kocha, ten się kłóci, ми́лые брани́тся то́лько тѣ́шатся.**

Kłócie, Kłucie, -a, *ср.* **колóтье, ко́лика.**

Kloccowy, состоя́щій изъ деревя́ннаго **отру́бка, колóды.**

Kłoda, -y, *ж.* **пень, колóда;** || **корыто, колóда** (*изъ котóрой поятъ лошадéй*), *см.* **Koryto;** || **бóчка, тóнна;** || **окóвы, колóдки** (*у преступникóвъ на ногáхъ*); || **у́лей,** (*выдолбленная колóда для пчёлъ*); || * **тюрьмá, кутýзка;** || **катóкъ.**

Kłódeczka, -i, *ж.* **ма́ленькій вися́чій замóкъ, вися́чій замóчекъ.**

Kłódka, -i, *ж.* **вися́чій замóкъ.** * **Gębę komu na kłódkę zamknąć, зажáть, замáзать кому́ ротъ. Kłódka Salomonowa, секре́тный замóкъ;** || **барабáнъ, коробка** (*у часóвъ*).

Kłódkarz, -a, *м.* **слéсарь.**

Kłodny, колóдническій, колóдничій, тюре́мный. Stróż kłodny, тюре́мный сто́рожъ.

Kłodzina, -y, *ж.* **пень съ коре́ньями, пенёкъ, колóда.**

Kłokocina, -y, **Kłokoczka**, -ki, *ж. Бот.* **лёсна́я фиста́шка** (*деревцó*). **Kłokocina włoska, kłokotka, фиста́шковое дéрево.**

Kłokotka, *см.* **Kłokocina.**

Kłokotkowy, фиста́шковый.

Kłomja, -mi, **Kłomla**, -li, *ж. Рыб.* **зимо́тный не́водъ, тралъ, мерёжа.**

Klon, -u, *м.* **клёнъ** (*дéрево*).

Kłonić, Skłonić, склоня́ть, наклоня́ть, преклоня́ть. || **Kłonić się, склоня́ться, наклоня́ться, преклоня́ться, кла́няться.**

Kłonica, Kłonnica, -y, *ж.* подпóрка, шкворень (*у повóзки*).

Klonina, -y, *ж.* **клени́на** (*сру́бленный клёнъ*).

Klonowy, клено́вый.

Kłopot, -u, *м.* **забóты, хлóпоты,** *мн.* **затрудне́ніе.** *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię, не́ было печа́ли, чёрти накачáли.**

Kłopotać, безпоко́ить, озабóчивать, трево́жить. || **Kłopotać się, безпоко́ится, озабóчиваться, трево́житься, суети́ться.**

Kłopotarstwo, -a, *ср.* **безпоко́йство, суматóха, возня́.**

Kłopotliwie, хлопотли́во,

Kłopotliwy, Kłopotny, хлопотли́вый, безпоко́йный, бу́рный.

Kłopotnie, *см.* **Kłopotliwie, Kłopotno**, *см.* **Kłopotliwy.**

Kłos, -a, *м.* ко́лосъ.

Kłosarz, -a, *м.* подбира́тель коло́сьевъ.

Kłosek, -ska, *м.* колосо́къ, колосо́чекъ.

Kłosiany, колосяно́й.

Kłosić się, колоси́ться.

Kłosie, -a, *ср. Собир.* коло́сья (*подбира́емые по́сль жа́твы*).

Kłosieniczka, Kłośniczka, -i, *ж. Бот.* змѣевни́къ (*расте́ніе*).

Kłosiennica, -y, *ж. Бот.* **лужа́йникъ,** грязни́ца (*расте́ніе*).

Kłosisty, колоси́стый.

Kłosorodny, колоси́щійся.

Kłosować, колосова́ть, обмола́чивать коло́сья. || **Kłosować się,** колоси́ться.

Kłosowato, въ ви́дѣ ко́лоса, наподо́біе ко́лоса.

Kłosowaty, колоси́стый, колосово́й.

Kłosówka, -i, *ж. Бот.* **просяни́къ, бухари́никъ** (*зла́къ*).

Kłosowy, колосово́й.

Kłosz, -a, *м.* стекля́ный **колпа́къ.**

Kłótka, *см.* Kłódka.

Kłótliwie, бранчи́во.

Kłótliwość, -ści, *ж.* **бранчи́вость, сварли́вость.**

Kłótliwy, бранчи́вый, сварли́вый.

Kłótnia, -ni, *ж.* спо́ръ, ссо́ра, брань.

Kłótniarka, -i, Kłótnica, -y, *ж.* **спо́рщица, сварли́вая же́нщина.**

Kłótniarstwo, -a, *ср.* сварли́вость.

Kłótniarz, Kłótnik, -a, *м.* **вздо́рливый,** бранчи́вый, спо́рщикъ.

Kłóty, прокóлотый.

Kloza, -y, *ж.* тюре́мное **заключе́ніе.**

Klub, -u, *м.* клубъ.

Kluba, -y, *ж.* блокъ, подъёмная **бокова́я** маши́на, составно́й блокъ; || стрѣлка у вѣсо́въ; || межа́, грань, рубе́жъ, предѣлъ, мѣ́рка, поря́докъ, строй. **Wystąpić,** выйти изъ поря́дка, нару́шить поря́докъ. * **Wziąść kogo w kluby,** держа́ть кого́ въ поря́дкѣ, пристру́нить, держа́ть въ ежо́выхъ рукави́цахъ.

Klubista, -y, *м.* членъ клу́ба, клуби́стъ.

Klubny, бло́ковый, бло́чный.

Klubowy, клу́бный.

Kluć, Kłwać, клева́ть. || **Kluć się,** клева́ться; || вылупля́ться изъ я́йца (*о птицахъ*); || всходи́ть (*о травахъ*); || прорѣ́зываться (*о зубахъ*); || * замышля́ть, умышля́ть, затѣва́ть. **Co się kluje,** что-то замышля́ется, затѣва́ется.

Kłuć, *см.* Kłóć.

Kluch, -a, *м.* **Klucha, -y,** *ж.* **больша́я** клёцка.

Kluchta, -y. *ж.* разсѣ́лина скалы́.

Kłucić, *см.* Kłócić.

Klucz, -a, *м.* ключъ. **Klucz główny,** приго́дникъ, о́бщій ключъ, отмы́чка. *Посл.* **Klucze do rąk, drabkę na szubienicę,** неклади́ плóхо, не вводи́ во́ра въ грѣ́хъ; плóхо лежи́ть, брю́хо боли́ть; пусти́ть козла́ въ огоро́дъ. || *Архит.* **Klucz w sklepieniu,** замóкъ, замóчный ка́мень сво́да; || *Мех.* **юсти́рные станки́** (zatrzymanie w machinach parowych), || *Анат.* ключи́ца. **Klucz od powozu,** ключъ для привинчиванія колпако́въ **у** колёсъ; || помѣ́стье, во́тчина (*изъ нѣсколькихъ деревень*). || **Klucze,** *мн.* * **сѣти, ко́зни.**

Kluczem, гу́семъ, гусько́мъ, переки́дцею, оди́нъ за други́мъ.

Kluczka, -i, *ж.* **зубе́цъ, крючо́къ** (*у дверно́й защёлки*), *см.* Skobel; || сѣть, сило́къ, лову́шка, западня́. * **Kluczki na kogo zakładać, растави́ть** кому́ сѣти, западни́, стро́ить ко́зни; || *Анат.* ключи́ца.

Kluczkować, вывёртываться, увёртываться, выкру́чиваться.

Klucznica, -y, *ж.* ключница.

Klucznik, -a, Kluczny, -ego, *м.* **ключникъ;** || **управля́ющій** имѣ́ніемъ.

Kluczowy, принадлежа́щій къ ключу́, замóчный. **Dziurka kluczowa,** замóчная сква́жина. **Kość kluczowa, ключи́ца.**

Kluczyć, *см.* **Kluczkować.**

Kluczyk, -a, *м.* **ключи́къ;** || *Бот.* **Kluczyki,** *мн.* **бѣлая бу́квица** (*расте́ніе*), *см.* Pierwiosnek.

Kluka, -i, *ж.* **крюкъ.**

Klukać, ворча́ть, бурли́ть.

Kłus, -a, *м,* рысь (*лошади́ная*). **Kłusem jechać,** ѣхать ры́сью.

Kłuś, -sia, *м. Умен.* **Kłusię, -ięcia,** *ср.* **ни́зкой** рыса́къ.

Kłusać, *см.* **Kłusować.**

Kłusak, -a, *м.* **рыса́къ, рысистая** ло́шадь.

Kluseczek, -czka, *м. см.* **Klusek.**

Klusek, -ska, *м.* **Kluska, -i,** *ж.* **Kluseczek, -czka,** *м.* клёцка, **катышъ,** катышо́къ.

Kłusować, Kłusać, бѣжа́ть ры́сью.

Kluza, *см.* Kloza.

Kłwać, *см.* **Kluć.**

Kłykciasty, *Бот.* **суста́вчатый, коле́нчатый.**

Kłykciowy, относя́щійся къ суста́вамъ **у** па́льцевъ.

Kłykieć, -kcia, *м.* суста́въ, сочлене́ніе, *Бот.* колѣно; || * щелчо́къ по́ носу.

Kmentowy, виссо́нный, сдѣ́ланный изъ виссо́на (*изъ богато́й матеріи, у древнихъ*).

Kmieć, -cia, *м.* крестья́нинъ, поселя́нинъ, мужи́къ, хлѣбопа́шецъ.

Kmiectwo, -a, *ср.* **хлѣбопа́шество,** земледѣ́лие; || крестья́нская земля́.

Kmiecy, крестья́нскій, мужи́цкій; || **се́льскій,** дереве́нскій. **Po kmiecku, po kmiecemu,** помужи́цки, подереве́нски.

Kmin, -u, Kminek, -nku, *м. Бот.* **тминъ. Kmin polny,** полево́й тминъ (*расте́ніе*).

Kminkówka, -i, *ж.* **тми́нная насто́йка.**

Kminkowy, тми́нный.

Kmiotek, -tka, *м.* **мужичо́къ,** *см.* **Kmieć.**

Kmiotka, -i, *ж.* **крестья́нка, поселя́нка, мужи́чка.**

Kmiotkować, вести́ дереве́нскую жизнь, принадлежа́ть къ **крестья́нскому сословію.**

Kmiotowic, -a, *м.* крестья́нскій сынъ.
Kmiotówka, -i, *ж.* жена́ крестья́нина, поселяни́на.
Kmocha, Kmoch·, Kmotra, -y, *ж. Умен.* **Kmosia, Kmoszk , кума́, ку́мушка.**
Kmoś, -sia, *м.* (*Умен. см.* **Kmotr**), кумане́къ.
Kmosia, -si, Kmoszka, -i, *ж.* ку́мушка, *см.* **Kmocha.**
Kmoterski, *см.* **Kmotrowski.**
Kmoterstwo, *см.* **Kmotrowstwo.**
Kmotr, -a, *м.* кумъ (*мн.* кумовья́); || помо́щникъ фигля́ра, фо́кусника.
Kmotra, *см.* **Kmocha.**
Kmotrowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ и кума́ вмѣстѣ.
Kmotrowski, принадлежа́щій ку́му.
Kmyśl, Kmyślnie, (*зм.* **Ku myśli**), по жела́нію, *см.* **Gmyśl, Pomyślnie.**
Kmyślny, жела́нный, угодный, *см.* **Gmyślny, Pomyślny.**
Knąbrny, *см.* **Krnąbrny.**
Knafliczka, -i, *ж. Бот.* **багу́льникъ** (*растéніе*).
Knap, -a, *м.* **суко́нщикъ, суко́нникъ,** || ткачъ.
Knapski, ткáцкій; || **сукнодѣ́льный.**
Knapstwo, -a, *ср* суко́нная фа́брика; || суко́нный това́ръ, *см.* **Sukiennictwo.**
Knebel, Knybel, -bla, *м.* клинъ, закру́та, за́крутень; || клянъ, кля́пикъ (*который кладутъ въ ротъ, чтобъ унять крикъ*).
Knebłować, затыка́ть ротъ кля́помъ; || свя́зывать (*жи́лу*), сжима́ть
Knebłowanie, -a, *ср.* **затыка́ніе рта** кля́помъ; || свя́зываніе, перевя́зываніе (*жи́лы*), сжима́ніе.
Knecht, -a, *м. Устар.* **пѣхоти́нецъ, пѣхо́тный нѣме́цкій солда́тъ;** || **батра́къ, слугá.**
Kniat, -u, *м. см.* **Knieć.**
Knieć, -ci, *ж. Бот.* **болóтные ноготки́** (*растéніе*).
Knieja, -iei, *ж.* **засѣ́ка, лѣсна́я да́ча.**
Knod, -u, *м.* (*Умен.* **Knodyszek**), *Бот. см.* **Kolanko.**
Knodowaty, *см.* **Kolankowaty.**
Knot, -a, *м.* (*Умен.* **Knotek**), свѣти́льня (*въ лáмпѣ, въ свѣчѣ*) || *Артил.* **фити́ль, па́льникъ;** || *Хир.* **кóрпія.**
Knotnica, -y, *ж. Бот.* **коровья́къ, ца́рскій ски́петръ** (*растéніе*).
Knotnik, -a, *м. Бот.* **дубóвый мóхъ.**
Knować, замышля́ть, злоумышля́ть.
Knowacz, -a, *м.* **злоумы́шленникъ.**
Knowanie, -a, *ср.* злоумышле́ніе, интри́га, ко́зни.
Knowie, -a, *ср.* **соло́минка.**
Knur, -a, *м. Зоол.* **бóровъ, свинья́ самцóвъ,** *см.* **Kierda.**
Knybel, *см.* **Knebel.**
Knysz, -a, *м.* **родъ галу́шки.**
Koadjutor, -a, *м.* **коадъю́торъ, помо́щникъ** (*епúскопа*).
Koadjutorka, -i, *ж.* **коадъютри́са, помо́щница игу́меньи.**
Koadjutorski, коадъю́торскій.
Koadjutorstwo, -a, *ср.* **коадъю́торство.**
Kobalt, -u, *м.* **кобáльтъ** (*метáлл*).
Kobaltowy, кобáльтовый
Kobaltokrusz, *см.* **Koboltokrusz.**
Kobeźnik, -a, *м.* **лютни́стъ, кобза́рь,** игра́ющій на ко́бзѣ.
Kobiarka, -i, *ж.* **корзи́нка, кузовóкъ**
Kobiec, -bca, *м.* **ко́бчикъ** (*родъ мáлаго сóкола*).
Kobiecarstwo, Kobieciarstwo, -a, *ср.* **женолю́біе.**
Kobieciarz, -a, *м.* **женолюби́вый.**
Kobiecina, -y, *ж.* **бѣ́дная до́брая же́нщина.**
Kobiecisko, -a, *ср.* **бабёнка.**
Kobiecy, же́нскій.
Kobiel, -i, *ж.* **ко́робъ, ку́зовъ.**
Kobielica, *см.* **Kobylica.**
Kobielić się, топы́риться (*о тканяхъ, о матéріялѣ*).
Kobielistość, Kobielitość, -ści, *ж.* **вы́пуклость.**
Kobielisty, вы́пуклый; || **оттопы́ривающійся.**
Kobielitość, *см.* **Kobielistość.**
Kobielne, -ego, *ср. Архит.* **карни́зъ, ве́рхняя часть сте́ны;** || **антаблеме́нтъ.**
Kobiercowy, ковро́вый
Kobierczyk, -a, *м.* **ковёрчикъ.**
Kobiernicki, Kobierniczy, ковро́вый
Kobiernik, -a, *м.* **ковро́вый ма́стеръ.**
Kobierzec, -rca, *м.* **ковёръ.**
Kobieta, -y, *ж.* **же́нщина.**
Kobietka, -i, *ж.* **молода́я, краси́вая же́нщина.**
Koblon, *см.* **Kabljon.**
Kobłuk, -a, *м.* **клóбукъ** (*монáшеское покрывáло*), *см.* **Kabłuk.**
Kobolt, *см.* **Kobalt.**
Koboltokrusz, -u, *м.* **кобáльтъ сѣ́рый** (*метáлл*).
Kobra, -y, *ж.* **серпенти́нъ, змѣеви́къ** (*ка́мень*), *см.* **Wężownik.**
Kobus, Kobuz, -a, *м.* **ко́бецъ, чóглокъ** (*небольшóй сóколъ*).
Kobuzi, относя́щійся къ ко́бцу, чóглоку.
Kobuzieć, Skobuzieć, обрати́ться въ ко́бца. **Kiedy sowa skobuzieje,** wyżéj lata niż jastrząb', *см.* **Jastrzębieć;** || *хму́риться.
Kobyła, -y, *ж.* **кобы́ла.**
Kobylenie, -a, *ср.* **оплóтъ, прегра́да,** препóна.
Kobyli, кобы́лій.
Kobylica, Kobylina, -y, *ж.* оплóтъ; || **родъ** рога́тки на доро́жкахъ и мо́стикахъ, сто́лбикъ съ верти́щимся крестóмъ; || козлы́, подпóрки, подмóстки.
Kobylina, -y, *ж.* кобыля́тина.
Kobyłka, -i, *ж.* **кобы́лка;** || *Энт.* **кузне́чикъ, кобы́лка,** *см.* **Szarańcza;** || **и тли́ца, петли́чный снурóкъ;** || **у́зелъ;** || **подста́вка, кобы́лка** (*у скрúпки*).
Kobza, -y, *ж. Муз. Прост.* **кóбза.**
Kobziarz, -a, *м. см. Прост.* **кобза́рь.**

Koc, -a, *м.* косма́тое, то́лстое сукно́ съ обо́ихъ сторо́нъ, покрыва́ло. || *Стар.* де́нежная пе́ня, штрафъ; || про́тори, изде́ржки; || *см. Стар.* **Błam.**

Kocanki, Kocenki, -nek, *мн. Бот.* **см. Szarota.**

Kocankowaty, узлова́тый.

Kochać, люби́ть. || **Kochać się,** быть влюблённымъ, люби́ть другъ дру́га; || нита́ть страсть къ чему́. **Kochają się jak bracia,** они лю́бятъ другъ друга́ какъ бра́тья. **Kochać się w nauce,** люби́ть нау́ку. **Kochać się w poezji,** стра́стно люби́ть поэ́зію, нита́ть страсть къ поэ́зіи; || * води́ться. **Oliwki kochają się na miejscach piaszczystych,** оли́вковыя дере́вья во́дятся на песча́ныхъ мѣста́хъ.

Kochaneczek, Kochaneczka, *см.* **Kochanek, Kochanka.**

Kochanek, -nka, *м.* люби́мецъ, фавори́тъ; || любо́вникъ, возлю́бленный, ми́лый; || люби́тель. *Уменьш.* **Kochaneczek,** люби́мчикъ; || любезный дружо́чекъ. **To kochanek matki,** э́то люби́мецъ ма́тери. **Kochanek muz,** люби́мецъ музъ. **Miłośny kochanek,** возлю́бленный, стра́стный любо́вникъ.

Kochanica, -y, *ж.* любо́вница.

Kochanie, -a, *ср.* любо́вь, любо́вная связь, страсть; || люби́мый предме́тъ. **Książki, obrazy, posągi, to jego kochanie,** кни́ги, карти́ны, ста́туи, вотъ его́ люби́мые предме́ты, его́ страсть.

Kochanka, -i, *ж.* любо́вница, возлю́бленная. *Уменьш.* **Kochaneczka, -i,** *ж.* ду́шечка, ду́шка, люби́мица.

Kochany, любе́зный; || люби́мый, *см.* **Kochać.**

Koci, кошачій. *Минер.* **Kocie złoto,** жо́лтая слю́да. **Kocie srebro,** бѣлая слю́да. **Kocie oko, кошачій** глазъ (*драгоцѣнный ка́мень*); || *Бот.* **Koci ogon,** котови́къ, ша́нта, степна́я ма́та. **Koci pysk,** нику́льникъ, жабре́й, жа́брикъ (*расте́нія*).

Kocianki, -nek, *мн. Бот.* серёжка.

Kocić się, Okocić się, окоти́ться.

Kocię, -ęcia, Kociątko, -a, *ср.* котёнокъ, котёночекъ.

Kociec, *см.* **Kojec.**

Kocięcy, кошачій, ко́шечій.

Kocieł, *род.* **Kotła,** *м.* котёлъ.

Kociełek, -łka, *м.* котело́къ.

Kocielnik, Kotlarz, -a, *м.* коте́льникъ.

Kocina, -y, *ж.* худа́я ко́шка.

Kocisko, -a, *ср.* худо́й котъ.

Kociuba, -y, *ж. Стек. з.* кочерга́, гребо́къ.

Koclur, -a, *м.* коти́ще.

Kocowe, -ego, *ср. Устар. Юрид.* де́ньги внесённыя апеллиру́ющимъ въ вы́сшій судъ.

Kóćyk, -a, *м.* покрыва́льце.

Kocz, -a, *м.* коля́ска.

Koczarga, -i, *ж.* кочерга́, *см.* **Pogrzebacz.**

Koczkodan, -a, *м. Зоол.* геноно́ъ (*обезья́на*); || **зи́гва** (*рыба*); || * ро́жа, образи́на, ха́ря.

Koczować, кочева́ть.

Koczować, Koczołować (kogo), совраща́ть, развраща́ть; || сма́нивать, перема́нивать, подстрека́ть.

Koczowanie, -a, *ср.* кочева́нье.

Koczowanie, Koczołowanie, -a, *ср.* совраще́ніе; || перема́нываніе, подстрека́ніе.

Koczowiska, -a, *ср.* кочевьё.

Koczur, *см.* **Kocior.**

Koczyk, -a, *м.* коли́сочка.

Kodeks, -u, *м.* уложе́ніе, суде́бникъ, сводъ зако́новъ. **Kodeks karny,** уложе́ніе о наказа́ніяхъ.

Kodłuch, -a, *м.* стволъ пера́.

Kodycyl, -u, *м.* при́пись къ духо́вному завѣща́нію.

Koflik, -a, Kofliczek, -czka, *м. см.* **Kuflik, Kufelek.**

Koftar, Koftyr, -a, *м.* шёлковая туре́цкая мате́рія.

Kofyra, -y, *м. Охот.* за́яцъ.

Koguci, пѣту́шій, пѣтуши́ный.

Kogut, -a, *м.* пѣту́хъ.

Kogutek, -tka, *м.* пѣтушо́къ.

Koić, успокои́ть, успока́ивать, утиша́ть, облегча́ть, утоля́ть, унима́ть. **Koić pragnienie,** утоля́ть жа́жду.

Kojarzyć, вязать, свя́зывать; || соединя́ть, совокупля́ть, сочета́ть **Skojarzyć dwa domy, dwie rodziny,** породни́ть два до́ма, два семе́йства, посре́дствомъ бра́ка. **Skojarzyć małżeństwo,** сочета́ть бра́комъ. **Dobrze skojarzony związek,** супру́ги составля́ющіе прекра́сную па́ру. || **Kojarzyć się,** соединя́ться; сочета́ться.

Kojec, -jca, *м.* куря́тникъ.

Kokcynela, -i, *ж.* черве́цъ (*паразито́мое*); || кошени́ль (*кра́ска*).

Kokiel, -a, *м.* волоки́та, любе́зникъ.

Kokieta, -y, *ж.* кокетка, *см.* **Zalotnica.**

Kokieterja, -ji, *ж.* кокетство, кокетничанье.

Kokietka, *см.* **Kokieta.**

Kokietować, кокетничать.

Kokietowanie, -a, *ср.* кокетство, кокетничанье.

Koklusz, -u, *м. Мед.* коклю́шъ.

Kokornak, -u, *м. Бот.* кирказо́нъ, пшено́вникъ (*расте́ніе*).

Kokos, -u, *м.* кокосъ, кокосовое де́рево.

Kokosowy, кокосовый.

Kokosz, -y, *ж.* (*Уменьш.* **Kokoszka,** ку́рочка), ку́рица, насѣдка; || *Церк. Слав.* ко́кошъ.

Kokosznik, -a, *м.* куря́тникъ, охо́тникъ до куръ; || продаве́цъ куръ.

Kokoszowy, Kokoszy, кури́ный. || *Ирон.* **Kokosza wojna,** вое́нная прогу́лка, война́ безъ сраже́нія. || **Kokoszowy kamień,** ка́мень ходели́тъ, находи́мый въ желу́дкѣ *или* въ пе́чени ста́раго пѣту́ха.

Kokoszyć się, ходи́ть го́големъ, пѣтуши́ться, ва́жничать.

Kokotliwy, задо́рный.

Kokowy, *см.* **Kokosowy.**

Koktan, -a, *м.* ди́кій квасъ, айва́, *см.* **Pigwa.**

Koktura, -y, *ж. см.* **Warzelnia.**
Koł, Kół, -ołu, *м.* **колъ.**
Kołący, колю́чій.
Kolacja, -ji, *ж.* **ужи́нъ.**
Kolacja, Kollacja, -ji, *ж. Юрид.* **патро́натъ**, пра́во представля́ть вы́сшей вла́сти ли́ца на получе́ніе духо́внаго ме́ста; || **сличе́ніе**, свѣ́рка съ по́длинникомъ.
Kolacjonować, слича́ть, свѣра́ть съ по́длинникомъ.
Kolacjonowanie, Skolacjonowanie, -a, *ср. см.* Kolacja.
Kołacz, -a, *м.* **лепёшка изъ пшени́чной** муки́; || **кола́чъ, кала́чъ. Dobry chléb, gdy kołacza nie masz**, нужда́ нау́читъ колачи́ ѣсть. **Bez prace nie będą kołace**, *Послов.* не посѣешь, не пожнёшь.
Kolanko, -a, *ср.* **коле́нцо**; || *Бот.* **коле́но**, сукъ, нарости.
Kolankować, пуска́ть коле́нья, су́чья, нарости (*о растѣніяхъ*).
Kolankowatość, -ści, *ж.* **коле́нчатость.**
Kolankowaty, *Бот.* **коле́нчатый**; || *Анат.* **коленови́дный.**
Kolano, -a, *ср.* **коле́но.**
Kolanowy, **коле́нный.** *Анат.* **Kość kolanowa**, коле́нная ча́шка.
Kolasa, -y, *ж.* **повозка**; || **плохонькая** каре́та.
Kolaska, -i, *ж.* **коля́ска.**
Kołat, -u, *м.* **стукъ, стукотня́.**
Kołatać, **стуча́ть**; || **добива́ться** (*въ дверь*); || **колоти́ть**; || **па́хтать, сбива́ть** (*масло*). **Kołatać (kogo)**, му́чить, надоѣда́ть. **W głowie mi kołacze**, голова́ у меня́ кру́жится. || **Kołatać się**, **стуча́ться** (*въ дверь*); || **бѣдствовать, таска́ться** изъ угла́ въ у́голъ.
Kołatacz, -a, *м.* **тотъ кто стучи́тся**, добива́ющійся чего́-либо.
Kołatanie, -a, *ср.* **стукъ, стукотня́, стуча́нье** (*въ дверь*), *см.* **Kołatać.**
Kołatanina, -y, *ж.* **мытарство**; || **колеба́нье.**
Kołatek, -tka, *м. Зоол.* **стѣнотóчецъ**, точи́льщикъ-часовщи́къ (*жучёкъ*).
Kolateralny, **побо́чный, боково́й. Linja kolateralna**, бокова́я ли́нія родства́. **Stępel kolateralny**, гербо́вая по́шлина при получе́ніи насл**ѣ**дства въ боково́й ли́ніи родства́.
Kołatka, -i, *ж.* **колоту́шка.**
Kolator, -a, *м.* **патро́нъ, кти́торъ, по́льзующійся** пра́вомъ представля́ть ли́ца на духо́вныя мѣста́, *см.* **Kolacja.**
Kolatorka, -i, **патро́нка, по́льзующаяся** пра́вомъ представля́ть ли́ца на духо́вныя мѣста́, *см.* **Kolacja.** || **жена́** патро́на (*см.* **Kolator**).
Kolatorstwo, -a, *ср.* **патропа́тъ**, *см.* **Kolacja**; || *Собир.* **патро́нъ** и его́ жена́ вмѣстѣ.
Kolatura, -y, *ж. см.* **Kolatorstwo.**
Kolba, -y, *ж.* **прикла́дъ** (*ружёйный*); || **Kolba u siodła**, сѣдѣ́льная ши́шка; || **Kolba na alembiku**, покры́шка, **колпа́къ** (*у куба*); || *Бот.* **почато́къ, вѣнчикъ.**
Kolbiasty, *Бот.* **узлова́тый, колѣ́нчатый.**
Kolca, -y, *ж.* **кольцо́, коле́чко**; || * **узда́, узде́чка.**
Kolcobrzuch, -a, *м.* **мохна́тая гу́сеница.**
Kolcoskrzel, -a, *м. Зоол.* **колю́чій, игли́стый**, покры́тый и́глами.
Kolcowany, *см.* **Kolczy.**
Kolcowój, -oja, *Бот.* **типъ** (*расте́ніе*).
Kolcza, -y, *ж.* **карусе́ль.**
Kolczak, -a, *м. Бот.* **ежо́викъ, кольча́къ** (*грибъ*).
Kołczan, -a, *м.* **колча́нъ, калча́нъ, тулъ.**
Kołczanik, -a, *м.* **небольшо́й колча́нъ.**
Kolczasty, колю́чій, игли́стый.
Kolczatka, -i, *ж. Зоол.* **ехи́дна, трубконо́съ, ежа́къ** (*птицезвѣрь*).
Kołczeć, коченѣть отъ сту́жи.
Kolczuga, -i, *ж.* **кольчу́га.**
Kolczużny, кольчу́жный.
Kolczy, Kolcowaty, состоя́щій изъ ко́лецъ, кольцевой.
Kolczyk, -a, *м.* **серьга́, серёжка**, *см.* **Zausznica.** *Послов.* **Kolczyk w uchu, pustki w brzuchu**, на бры́хѣ шёлкъ, а въ бры́хѣ щёлкъ.
Kolczysty, колю́чій, игли́стый, щети́нистый.
Kołderka, -i, *ж. Умен.* **одѣ́яльце.**
Kołdra, -y, *ж.* **одѣ́яло.**
Kole, -a, *ср.* **честоко́лъ, и́згородь.**
Koleander, -dru, *м.* **кишне́цъ**, *см.* **Kolender.**
Kolebać, Kolibać, кача́ть, колыха́ть; || **колеба́ть.** || **Kolebać się, кача́ться, колыха́ться**; || **колеба́ться.**
Kolebczany, колыбе́льный; || **коля́сочный.**
Kolebeczka, -i, *ж.* **колыбе́лька.**
Kolebka, -i, *ж.* **колыбе́ль.**
Kolebkowy, колыбе́льный.
Kolec, -lca, *м. Бот.* **колю́чка, шипъ, ость, игла́** (*у растѣній*); || *Зоол.* **жа́ло** (*у насѣкомыхъ*), **игла́, спи́ца** (*у ежа́, дикобра́за*); || **Kolec u sprzączki, шпенёкъ, шпи́лька**; || **желѣзное кольцо́, за кото́рое** привя́зывается ло́шадь.
Kołeczek, -czka, *м.* **коло́къ**, *см.* **Kołek.**
Kółeczko, -a, *ср.* **коле́чко, колесцо́, кружо́чекъ.**
Kolęda, -y, *ж.* **коля́да, новогодній** пода́рокъ, пода́рокъ на но́вый годъ. **Dawać kolędę**, дари́ть на но́вый годъ. **Chodzić po kolędzie**, колядова́ть, ходи́ть изъ до́ма въ домъ для поздравле́нія съ но́вымъ го́домъ. **Śpiewać kolędy**, пѣть рождественскія пѣсни. * **Nosić co po kolędzie, biegać z czém po kolędzie**, разглаша́ть, протруби́ть. **Nosić kogo po kolędzie, biegać z kim po kolędzie**, поноси́ть, безсла́вить, позо́рить, злосло́вить.
Kolędny, коля́дный, *см.* **Kolęda.**
Kolędować, колядова́ть.
Kolędra, -y, *ж. см.* **Kolender.**
Kolega, Kollega, -i, *м.* **това́рищъ, сотова́рищъ, собра́тъ**; || **сослужи́вецъ.**

Kolegjacki, Kollegjacki, коллегiальный, || коллежскiй. Assesor kollegjalny, коллежскiй ассесоръ. См. Kolegjum.

Kolegjalnie, коллегiальнымъ порядкомъ, въ общемъ присутствiи.

Kolegjalny, коллегiальный, соборный. Kapituła kolegjalna, коллегiальная, соборная церковь, см. Kolegjata.

Kolegjata, Kollegjata, -y, ж. коллегiальная соборная церковь.

Kolegjum, Kollegjum, Нескл. ср. коллегiя, соборъ кардиналовъ, священная коллегiя; || коллегiумъ, гимназiя; || Kolegje, -ów, мн. курсы наукъ.

Kolegować, Kollegować (z kim), быть чьимъ товарищемъ.

Koleisty, колейстый, съ выбоинами. Drogi poprzeczne bywają koleiste, проселочныя дороги бываютъ съ выбоинами.

Kolej, -ei, ж. колея, выбоина, * превратность. Wystąpić z kolei, выбится изъ колей; || порядокъ, очередь. Kolej liter, алфавитный порядокъ. Z kolei tak wypadło, такъ вышло по очереди. Taka jest kolej rzeczy ludzkich, таково теченiе человѣческихъ дѣлъ. Iść koleją, итти попорядку, вереницею, одинъ за другимъ. Kielich szedł koleją, бокалъ обходилъ изъ рукъ въ руки, по очереди, въ круговую. Przez różne przechodzić koleje, проходить черезъ разныя превратности. || Kolej żelazna, желѣзная дорога.

Kolejna, -y, ж. круговая (*чарка*), тостъ за здоровье, здравица.

Kolejno, попорядку, по очереди.

Kolejność, -ści, ж. послѣдовательность; || непрерывный рядъ, непрерывность.

Kolejny, очередной, чередовой; || послѣдовательный, попремѣнный, непрерывный. Kolejny porządek dni i nocy, послѣдовательный рядъ дней и ночей. Kolejne odkrycia, непрерывныя открытiя. Kolejne picie, круговая, чередовая чарка, см. Kolejna.

Kołek, -łka, м. колъ, колокъ; || затычка; || деревянный гвоздь (*для вѣшанья платья*); || Kołki od namiotu, столбики для палатки. Kołek do przybijania darniny, спица для прибиванiя дерна.

Kolekta, -y, ж. сборъ (*податей, жертвоприношенiй и т. д.*).

Kolektor, -a, м. сборщикъ, коллекторъ.

Kolenda, Kolendować, см. Kolęda, Kolędować.

Kolender, -dru, м. Kolendra, -y, ж. Бот. кишнецъ (*растенiе*).

Kolenie, -a, ср. см. Kłócie, Kołowanie.

Koleśnia, -ni, ж. колёсная мастерская.

Koleśniczy, колёсный.

Koleśnik, -a, м. колёсникъ.

Kolet, -u, м. колетъ, куртка.

Koleżanka, -i, ж. подруга, товарка.

Koleżeński, товарищескiй.

Koleżeństwo, -a, ср. товарищество.

Koleżka, -i, м. товарищъ, соучастникъ.

Kolibać, см. Kolebać.

Koliber, -bra, Kolibry, -bra, м. Зоол. колибра, медососъ (*птичка*).

Kolić, см. Kołować.

Koliczny, Анат. касающiйся ободочной кишки. Koliczna choroba, колика, рѣзь.

Koligacić się, Skoligacić się, соединяться, породниться.

Koligacja, -ji, ж. свойство, родство; || сотоварищество, братство.

Koligacki, родственный, состоящiй въ родствѣ.

Koligat, -a, м. свойственникъ.

Kolika, см. Kolka.

Kolikowy, Kolkowy. Анат. касающiйся ободочной кишки. Lekarstwo kolkowe, лекарство противъ колики. Kiszka kolkowa, ободочная кишка.

Kolimaga, -i, ж. колымага.

Kolisto, кругообразно, шарообразно.

Kolistość, -ści, ж. шарообразность, шаровидность.

Kolisty, круговой, кругообразный, шаровидный.

Kolka, Kolika, -i, ж. Мед. колика, рѣзь; || рыбья кость; || Бот. осотъ.

Kołkiem, въ кружокъ, кругомъ, вокругъ.

Kółko, Умен. Kółeczko, -a, ср. кружокъ, кружочекъ, колесцо, колечко.

Kołkowaty, кругловатый, кругообразный, круговидный.

Kolkowy, см. Kolikowy.

Kółkowy, круглый, кругообразный.

Koll......, см. Kol......

Kollis, Ком. товарное мѣсто, помѣщенiе.

Kollizja, -ji, ж. столкновенiе; || стычка, схватка.

Kolnąć, кольнуть, см. Kłóć.

Kołnierz, -a, м. воротникъ; || воротъ. Wziąść kogo za kołnierz, схватить кого за воротъ.

Kołnierzowy, принадлежащiй къ воротнику, воротниковый.

Kołnierzyk, -a, м. Умен. воротничёкъ.

Kolnik, -a, м. (ogrodowy), Бот. нѣмецкая рѣпа, брюква. Kolnik płonny, рѣпчатый колокольчикъ (*растенiе*).

Koło, -a, ср. колесо; || кругъ, кружокъ; || собранiе, кружокъ (*друзей, знакомыхъ*); || среда; || Астрон. сфера, планетный кругъ. || Koła machiny, колёса машины. Koło giełdowe, отгородка на биржѣ. Koła machiny, колёса машины. Koło młyńskie, наливное колесо (*у водяной мельницы*). Послов. Każdy na swe koło wodę ciągnie, каждый ищетъ своей пользы; своя рубашка къ тѣлу ближе. Koło loteryjne, losowe, лотерейное, тиражное колесо. Koło fortuny, колесо фортуны, превратность счастiя. Kołem bić, tłuc, łamać kogo, колесовать. Koło garncarskie, гончарный кругъ. Koło słoneczne, miesięczne, кругъ

ёлнца, луны. **Koło zwierzęce**, зодіа́къ, ёлнечный путь. **Koło rycerskie, senatorskie**, собра́ніе ры́царей, сена́торовъ. **Koło przyjacielskie**, дру́жескій кружо́къ.

Koło, *Нар.* вокру́гъ, по́длѣ, во́злѣ, о́коло, близъ. Ziemia obraca się koło słońca, земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. Mieszka koło pałacu, онъ живётъ по́длѣ дворца́, близъ дворца́. **Koło południa**, о́коло двѣна́дцати часо́въ дня. **Koło wieczora**, по́дъ вечеръ. **Koło północy**, о́коло двѣна́дцати часо́въ но́чи. **Ma koło dziesięciu tysięcy rubli dochodu, u niego około** десяти́ ты́сячъ рубле́й дохо́да. **Źle koło niego, ху́до** съ нимъ, пло́хо ему́.

Kołoczne, -ego, *ср.* де́ньги на во́дку, да-ва́емыя горнораба́чимъ.

Kołodziej, -ja, *м.* колёсникъ.

Kołodziejka, -i, *ж.* жена́ колёсника.

Kołodziejski, колёсный, колесово́й.

Kołodziejstwo, -a, *ср.* колёсное мастерство́.

Kołofonja, -ji, *ж.* канифо́ль.

Kołokacja, Kollokacja, -ji, *ж. Юрид.* роспи́сніе кредито́ровъ для запла́ты долго́въ.

Kołokwintyda, -y, *ж. Бот.* колоквинтъ, го́рькая ты́ква.

Kołomaź, -zi, *ж.* каре́тная мазь, *см.* Smarowidło, Maź.

Kołonista, -y, *ж.* колони́стъ, поселе́нецъ.

Kolonizacja, -ji, *ж.* населе́ніе, колониза́ція.

Kolonja, -ji, *ж.* коло́нія, поселе́ніе.

Kolonjalny, колоніа́льный.

Kolor, -u, *м.* цвѣтъ; || кра́ска; || масть; || * хара́ктеръ, направле́ніе, оригина́льность; || Kolory, **-ów**, *мн.* хоро́шій цвѣтъ лица́; || Kolor (w kartach), масть. **Wystawić co w najżywszych kolorach**, предста́вить что́ въ са́мыхъ живы́хъ, я́ркихъ кра́скахъ. **Charakter gazety**, хара́ктеръ, направле́ніе газе́ты. **Dać kolor czemu**, придать оригина́льность чему́, придать осо́бый видъ, цвѣтъ.

Kolorować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolorowanie, -a, *ср.* окра́ска, окра́шиванie. **Kolorowanie tynku**, окра́ска штукату́рки.

Kolorowo, въ кра́скахъ, цвѣти́сто.

Kolorowy, цвѣтно́й.

Kolorysta, -y, *м.* раскра́шиватель, колори́стъ.

Koloryt, -u, *м.* колори́тъ, раскра́ска. Świeżość, moc kolorytu, жи́вость, я́ркость колори́та.

Koloryzator, -a, *м. см.* Kolorysta.

Koloryzować, кра́сить, окра́шивать, раскра́шивать.

Kolos, -u, *м.* колоссъ.

Kolosalnie, колоса́льно, грома́дно.

Kolosalny, колоса́льный, грома́дный.

Koloseum, Kolizeum, колизе́й (*амфитеа́тръ*).

Kołować, кружи́ться, враща́ться, колеси́ть; || верте́ться.

Kołowaciec, Skołowacieć, расти́ въ ствол, *см.* Głąbieć; || цѣпенѣть, коченѣть.

Kołowanie, -a, *ср.* крюкъ, объѣздъ; || изворо́ты, увёртки.

Kołowatość, -ści, *ж. Мед.* столбня́къ. Kołowatość umysłu, стѣсне́ніе, ограни́ченность ума́.

Kołowaty, деревяни́стый, одеревенѣлый; || * упря́мый, крутой, глу́пый; || окоченѣлый, оцѣпенѣлый; || *Бот.* расту́щій въ се́мя, а не въ ко́рень; || кру́глый, кругообра́зный, кругови́дный.

Kołowódz, -a, *м.* распоряди́тель та́нцевъ.

Kołowrót, -a, *м. Мех.* валъ, ось; || **Kołowrót kuchenny**, ве́ртелъ. || **Kołowrót szalny, koromysło** (*въ вѣсахъ*). **Kołowrót do przędzenia, колесо́ у пря́лки.** || *Горн.* во́ротъ, га́спель. **Kołowrót pionowy**, ко́нный во́ротъ; || переворо́тъ, переме́на; || обраще́ніе (*планеты*); || * перемѣнчивость, коловра́тность; || *Бот.* молоча́й, молоча́йникъ (*растеніе*).

Kołowrotek, -tka, *м.* пря́лка, пря́слица; || **Kołowrotek (do nici)** шпу́лька, ка-ту́шка.

Kołowrotnie, кругообра́зно, коловра́тно.

Kołowrotność, -ści, *ж.* кругово́е движе́ніе; || * непостоя́нство, превра́тность. **Kołowrotność mowy**, оборо́тливость, ги́бкость языка́, бѣглость въ рѣча́хъ.

Kołowrotny, круговой, кругообра́зный; || непостоя́нный, превра́тный, коловра́тный; || ги́бкій, бѣглый. **Ruch kołowrotny**, круговое движе́ніе, коловраще́ніе, коловра́тное обраще́ніе.

Kołowy, *см.* **Kołowrotny**; || обиссённый частоко́ломъ.

Kołpaczek, -czka, *м.* колпачёкъ, дѣтская ша́почка.

Kołpacznik, -a, *м.* колпа́чникъ.

Kołpak, -a, *м.* колпа́къ, ша́пка.

Kolperz, -a, *м. см.* Jaszcz.

Kołtun, -a, *м. Мед.* колту́нъ (*болѣзнь*).

Kołtuniasty, Kołtunowaty, Kołtunowy, колтунова́тый.

Kołuchno (w), Kołuteńko (w), вокру́гъ, кру́гомъ.

Kolumna, -y, *ж. Архит.* и *Воен.* колонна. столбъ, * столпъ, подпо́ра; || графа́, столбе́цъ; || рядъ. Książka ta drukowana w trzech kolumnach, э́та кни́га напеча́тана въ три столбца́. **Kolumna liczb**, рядъ чи́селъ.

Kolumnada, -y, *ж.* колонна́да, рядъ коло́нъ.

Kolwiek, *Нескл.* — нибу́дь, ли́бо (кто-нибу́дь, кто́-либо), *см.* Aczkolwiek, Cokolwiek, Dokądkolwiek, Gdziekolwiek, Jakikolwiek, Każdykolwiek, Kędykolwiek, Kiedykolwiek, Ktokolwiek, Którykolwiek. Zkądkolwiek. Части́ца **Kolwiek**, присоединя́ет-

ся къ прилага́тельному и́ли къ мѣстоиме́нію, придава́я имъ значе́ніе неопредѣле́нное. Иногда́ она́ употребля́ется отдѣ́льно. Kto mi kolwiek powie...., кто-ли́бо мнѣ ска́жетъ....

Kołysać, колыха́ть, кача́ть; || **Kołysać się, колыха́ться, кача́ться.**

Kołysacz, -a, *м.* **кача́льщикъ.**

Kołysanie, -a, *ср.* **кача́ніе, колеба́ніе.**

Kołyseczka, -i, *ж.* **колыбе́лка.**

Kołyska, -i, *ж.* **колыбе́ль, лю́лька.**

Koma, -y, *ж.* **запята́я,** *см.* Przecinek.

Komanderja, Komandorja, Komendorja, Komenderja, -ji, *ж.* **Komandorstwo, -a,** *ср.* **командо́рство.**

Komandor, Komendor, Komtur, -a, *м.* **командо́ръ.**

Komandytowy, командѝтный. Wspólka, komandytowa, firmowa, командѝтство, това́рищество на вѣрѣ.

Komar, -a, *м. см.* Komor.

Kombinacja, -ji, *ж.* **соедине́ніе**; || **соображе́ніе, расчётъ.**

Kombinować, Skombinować, Pokombinować, сообража́ть, сообрази́ть, расчи́тывать, расчита́ть.

Komedja, -ji, *ж.* **коме́дія.**

Komedjancki, комедія́нтскій.

Komedjanctwo, -a, *ср.* **комедія́нтство.**

Komedjant, -a, *м.* **комедія́нтъ.**

Komedjantka, -i, *ж.* **комедія́нтка.**

Komedyjny, коми́ческій.

Komenda, -y, *ж.* **приказа́ніе, повеле́ніе**; || **нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе**; || **комме́нда, духо́вное мѣ́сто.**

Komendant, -a, *м.* **комендѐнтъ.**

Komendarz, Komendatarjusz, -a, *м.* **по́льзующійся комме́ндою.**

Komenderja, Komanderstwo, *см.* **Komanderja.**

Komenderować, нача́льствовать, кома́ндовать; || **прика́зывать, повелѣва́ть**; || **командирова́ть, наряжа́ть.**

Komentarjusz, Komentarz, -a, *м.* **коммента́рій, толкова́ніе, изъясне́ніе.**

Komentator, -a, *м.* **коммента́торъ, истолкова́тель.**

Komentować, истолко́вывать, изъясня́ть.

Komeraż, -u, *м.* **бо́лѣе употребля́ется во мн. ч.** Komeraże, **-ów, сплётни, пересу́ды.**

Komesz, *см.* **Komysz.**

Kometa, -y, *ж.* **коме́та. Grzywa komety, лучи́ коме́ты. Ogon komety, хвостъ коме́ты.**

Komeźka, -i, *ж. см.* **Komża.**

Komicznie, коми́чески, смѣшно́.

Komiczność, -ści, *ж.* **коми́змъ.**

Komiczny, коми́ческій, смѣшно́й.

Komiega, Komięga, Komaga, -i, *ж.* **паро́мъ**, перево́зный плотъ.

Komięgarski, паро́мный.

Komin, -a, *м.* **труба́** (*печна́я*); || **нами́нъ,** *см.* **Kominek.**

Kominek, -nka, *м.* **нами́нъ.**

Kominiarczyk, -a, *м.* **ма́льчикъ-трубочи́стъ.**

Kominiarka, -i, *ж.* **трубочи́стиха, жена́ трубочи́ста.**

Kominiarski, трубочи́стный.

Kominiarstwo, -a, *ср.* **чи́стка трубъ** (*печны́хъ*).

Kominiarz, Kominnik, -a, *м.* **трубочи́стъ.**

Kominny, печно́й, находя́щійся въ печно́й трубѣ.

Kominowe, -ego, *ср.* **подыма́ная, тепера́шняя по́дать.**

Kominowy, нами́нный.

Komitet, -u, *м.* **комите́тъ.**

Komitywa, -y, *ж. Стар.* **свита́, корте́жъ** || *Прост.* **согла́сіе, дру́жескія отноше́нія.**

Komiz, Kumys, -u, *м.* **кумы́съ.**

Komma, *см* Koma.

Kommandatarjusz, -a, *м. см.* **Komendarz.**

Kommendataryjny, *см.* Komandytowy.

Kommis, -u, *м.* **поруче́ніе, коми́ссія.**

Kommisant, Kommisjonarz, -a, *м. Ком.* **комиссіоне́ръ**; || **разсы́льщикъ.**

Kommisarski, комиссáрскій; || **комиссіоне́рскій.**

Kommisarz, -a, *м.* **комиссáръ. прíставъ. Kommisarz policji, ча́стный прíставъ.** *Юрид.* **Kommisarz upadłości, судья́ командиро́ванный по по́воду чьёй-либо несостоя́тельности.**

Kommisja, -ji, *ж.* **коми́ссія.**

Kommisjonarz, -a, *м. см.* Kommisant.

Kommisorjat, -u, *м.* **комиссаріа́тъ.**

Kommisorjum, *ср. Нескл.* **поруче́ніе, командиро́вка.**

Kommisowe, -ego, *ср.* **проце́нтъ за коми́ссію.**

Kommisowy, комиссіоне́рскій. Handel kommisowy, торго́вля подъ чужо́ю фи́рмою.

Kommisyjny, о́тданный на коми́ссію.

Kommitent, -a, *м. Ком.* **уполномо́ченный, пове́ренный.**

Kommodatarjusz, -a, *м. Юрид.* **тотъ кто занима́етъ безъ проце́нтовъ.**

Komnata, -y, *ж.* (*Стар.* **kownata**), **ко́мната.**

Komnatny, (*Стар.* **Kownatny**), **ко́мнатный.**

Komoda, -y, *ж.* **комо́дъ.**

Komonica, -y, *ж. Бот.* **до́нникъ** (*растéніе*); || **непло́дная кобы́ла.**

Komoniczny, Komoniczy, изъ ро́да до́нничныхъ расте́ній, *см.* Komonica.

Komonnik, Komunik, -a, *м. Стар.* **всáдникъ, ко́нный ѣздо́къ.**

Komora, -y, *ж.* **свѣтёлка, камо́рка. Komorą siedzieć, mieszkać u kogo, нанима́ть кварти́ру, жить у кого́**; || **чула́нъ для прови́зіи.** || **Komora celna, тамо́жня. Komora składowa, скла́дочная тамо́жня; — wchodowa, впускна́я тамо́жня**; || **ка́мора** (*пу́шечная, ми́нная, шлю́зная*).

Komorczany, Komórczasty, принадлежа́щій къ камо́ркѣ, къ свѣтёлкѣ; || ка́морный.

Komóreczka, -i, *ж.* **камо́рочка,** свѣтёлка, комнатёнка.

Komórka, -i, *ж.* **чула́нъ для прови́зіи;** || **яче́й сото́вая (w plastrze miodu);** || *Анат.* **кле́тка, ячёйка;** || **по́лость** (*брюшна́я*); || *Бот.* **кле́точка.**

Komórkowaty, кле́тчатый.

Komorne, -ego, *ср.* наёмная пла́та, пла́та за наёмъ кварти́ры, постоя́лое, пла́та за посто́й, пожило́е.

Komornica, -y, Komorniczka, -i, *ж.* жили́ца, наёмщица, постоя́лица; ||, крестья́нка живу́щая въ наёмной избѣ.

Komorniczy, кварти́рный, наёмный.

Komornik, -a, *м.* жиле́цъ, наёмщикъ, постоя́лецъ; || крестья́нинъ живу́щій въ наёмной избѣ; || *Юрид.* **суде́бный при́ставъ.**

Komorny, кварти́рный.

Komorowe działo, *Арт.* **ка́морное ору́діе.**

Komorowy, Komarowy, кома́рій.

Komosić, Skomosić, раздража́ть, серди́ть. || **Komosić się,** серди́ться, ду́ться.

Komośliwy, раздражи́тельный, запа́льчивый, горя́чій, пы́лкій.

Kompan, -a, *м.* това́рищъ, **сотова́рищъ;** || спу́тникъ.

Kompanić się (z kim), принадлежа́ть къ компа́ніи, къ това́ариществу.

Kompanista, -y, *м.* пайщикъ, **соучасти́ник,**

Kompanja, -ji, *ж.* **о́бщество;** || *Ком.* **компа́нія,** това́рищество.

Kompanka, -i, *ж.* подру́га.

Komparacja, -ji, *ж.* **сравне́ніе, сли́ченіе.**

Komparować, сра́внивать, слича́ть.

Komparycja, -ji, *ж. Юрид.* я́вка въ судъ.

Kompas, -u, *м.* компа́съ; || со́лнечные часы́.

Kompasować, слича́ть **одно́ съ** други́мъ.

Kompasowy, компа́сный.

Kompatura, -y, *ж.* обёртка (*кни́ги*).

Kompazel, -a, *м.* вы́пушка, кантъ.

Kompendjum, *Нескл.* сокращёніе, руково́дство, подру́чная кни́га.

Kompensacja, -ji, *ж.* **зачёть;** || **замѣна;** || **вознагражде́ніе.**

Kompensator, -a, *м.* **вознагражда́ющій за убы́тки;** || *Часовщ.* **компенса́торъ,** уравни́тель.

Kompensować, вознагражда́ть, **засчи́тывать, зачёсть, слага́ть, сложи́ть со** счётовъ.

Kompetencja, -ji, *ж. Юрид.* **пра́во** суди́ть, разбира́ть; || **подсу́дность;** || **компете́нція.**

Kompetytor, -a, *м.* **сопе́рникъ,** соиска́тель.

Kompilacja, -ji, *ж.* **компиля́ція, вы́боръ** изъ чужи́хъ **сочине́ній.**

Kompilator, -a, *м.* **компиля́торъ, вы́борщикъ** изъ чужи́хъ сочине́ній.

Kompilować, компили́ровать, собира́ть.

Komplanacja, -ji, *ж.* мирова́я, полюбо́вная сдѣлка.

Kompleksja, -ji, *ж.* **тѣлосложе́ніе, компле́ксія,** сложе́ніе.

Komplementcista, -y, *м.* **лю́бящій говори́ть** компли́менты.

Komplement, -u, *м.* **привѣ́тствіе,** || **компли́ментъ.**

Komplementować, привѣ́тствовать; || дѣлать компли́менты.

Komplet, -u, *м.* компле́ктъ, **по́лное** число́; || **соста́въ** прису́тствія.

Kompleta, -y, *ж. Церк.* **повече́рie, па́вечерня.**

Kompletnie, соверше́нно, вполнѣ.

Kompletny, по́лный, соверше́нный, **компле́ктный.**

Kompletować, пополня́ть, дополня́ть; || *Воен.* **комплектова́ть.**

Kompletowanie, -a, *ср.* **пополне́ніе, укомплектова́ніе.**

Komplikacja, -ji, *ж.* **усложне́ніе,** запу́танность.

Komponista, -y, *м. см.* **Kompozytor.**

Komponować, составлять, сочиня́ть. || *Муз.* **компони́ровать, сочиня́ть** му́зыку

Komponowanie, -a, *ср. см.* Kompozycja

Komportacja, -ji, *ж.* **представле́ніе, предъявле́ніе** (*докуме́нтовъ въ судъ*); || *см.* **Powrót.**

Komportować, возвраща́ть въ о́бщую **ма́ссу.**

Kompozycja, -ji, *ж.* составле́ніе, соста́въ; || **сочине́ніе, твореніе;** || *Муз.* **компози́ція;** || *Метал.* **компози́ція** (*состо́въ, смѣсь мета́лловъ*); |*Юрид.* **сдѣлка мирова́я.**

Kompozyta, -y, *ж.* **мирова́я** *или* **полюбо́вная сдѣлка;** || **де́ньги вноси́мыя вмѣсто́** десяти́ны.

Kompozytor, -a, *м. Муз.* **компози́торъ,** сочини́тель му́зыки.

Kompozytorka, -i, *ж.* **компози́торша,** сочини́тельница му́зыки.

Kompozytorski, компози́торскій.

Kompromis, -u, *м.* догово́ръ на мирову́ю, компроми́съ; || рѣше́ніе третей**скаго** суда́. **Zdać się na kompromis,** согласи́ться на третей**скій** судъ. **Przez kompromis,** третей**скимъ** суда́мъ.

Kompromisarski, третей**скій, полюбо́**вный.

Kompromisarz, -a, *м.* третей**скій** судья́, посре́дникъ.

Kompromitować, поста́вить въ непрія́тное, нело́вкое положе́ніе, **компромети́ровать.** || **Kompromitować się,** поступа́ть **предосуди́тельно,** поста́вить себя́ въ **непрія́тное** положе́ніе, **компромети́ровать себя́.**

Komput, -u, *м.* компо́тъ.

Komuna, -y, *ж.* о́бщина, міръ.

Komunalny, о́бщинный, **мірско́й.**

Komunikacja, -i, *ж.* сообще́ніе; || сноше́ніе. **Komunikacja lądowa, путя́** сообще́нія.

Komunikacyjny, комуникаціо́нный.

Komunikant, -a, *м.* причастникъ.

Komunikantka, -i, *ж.* причастница.

Komunikat, -u, *м. Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе, докуме́нтъ, сообщённый проти́вной сторонѣ для разсмотрѣнія.

Komunikować, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться; || **Komunikować** (kogo), причаща́ть, пріобща́ть; || **Zakomunikować**, сообща́ть. || **Komunikować się, сообща́ться, сноси́ться.**

Komunikowanie, -a, *ср.* сообще́ніе, заявле́ніе. **Komunikowanie się władz**, сноше́нія власте́й, управле́ній.

Komunista, -y, *м.* комуни́стъ.

Komunja, -ji, *ж.* причастіе, причаще́ніе Св. Та́инъ.

Komysz, -u, *м.* куста́рникъ, ча́ща; || хворости́нникъ, камы́шъ.

Komża, -y, *ж.* стиха́рь.

Komżostrojny, облаче́нный въ стиха́рь.

Koń, -nia, *м.* конь, ло́шадь. || *Зоол.* **Koń morski**, моржъ. **Koń rzeczny**, гиппопота́мъ, бегемо́тъ, рѣчна́я ло́шадь.

Konać, конча́ть, ока́нчивать, довершя́ть; || конча́ться, испуска́ть духъ, умира́ть, угаса́ть.

Konający, умира́ющій, угаса́ющій, конча́ющійся. Głos konający, умира́ющій го́лосъ. **Spojrzenie konające**, угаса́ющій взоръ.

Konanie, -a, *ср.* конча́ина, издыха́ніе. **Być na skonaniu**, быть при послѣднемъ издыха́ніи.

Konar, -u, *м.* то́лстый сукъ, то́лстая вѣтвь, сучо́къ.

Konarzysty, вѣтви́стый, суковатый.

Koncepcik, -a, *см.* **Koncept.**

Koncepcista, -y, *м.* остря́къ, забавникъ.

Koncept, -u, *м.* остроу́мная мысль, остроу́мное изрече́ніе; || изобрѣта́тельность, находчивость; || начерта́ніе, черновая бума́га, черновой прое́ктъ.

Konceptować, остри́ть.

Koncercista, -y, *м.* концерти́стъ.

Koncert, -u, *м.* конце́ртъ.

Koncertowy, конце́ртный.

Koncerz, Koncyrz, -a, *м.* кончаръ, родъ турецкаго копья.

Koncessja, -ji, *ж.* концессія, уступка, передача, дозволе́ніе; || пожа́лованіе

Koncha, -y, *ж.* ра́ковина.

Konchoida, -y, *ж. Мат.* конхо́ида (*крива́я ли́нія*).

Konchowy, ра́ковинный, раковидный.

Kończówka, -i, *ж.* оконча́ніе; || ри́ема.

Kończowy, оконча́тельный, коне́чный.

Koncyljum, *ср. Нескл.* собо́ръ.

Koncypować, Wykoncypować, изобрѣта́ть, изобрѣсть, приду́мать; || выду́мывать, вымышля́ть.

Kończaścieć, станови́ться о́стрымъ.

Kończasto, остроконе́чно.

Kończastość, Kończatość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Kończasty, остроконе́чный.

Kończenie, -a, *ср.* оконча́ніе.

Kończyć, Skończyć, ко́нчить, оконча́ть || совершя́ть, соверши́ть.

Kończyna, -y, *ж.* край, коне́цъ, ко́нчикъ, оконе́чность; || преде́лъ, рубе́жъ. **Na kończynach państwa**, на рубежа́хъ госуда́рства.

Kończysto, Kończystość Kończysty, ск. **Kończasto, Kończastość, Kończasty.**

Kondak, -u, *м. Церк.* конда́къ, *см.* Hymn.

Kondek, -dka, *м. Прост.* кусо́къ, глото́къ.

Kondel, *см.* **Kundel.**

Kondemnata, -y, *ж.* неявка въ судъ; || штрафъ за неявку въ судъ; || заочный приговоръ суда за неявку въ судъ.

Kodescensja, -ji, *ж.* съѣздъ, прибы́тіе суда́ на спо́рную зе́млю.

Kondolencja, -ji, *ж.* сожале́ніе, соболѣ́нованіе.

Konduita, -y, *ж.* поведе́ніе. **Konduit-lista**, кондуи́тный спи́сокъ, вѣдомость о поведе́ніи. **Książka konduity**, кондуи́тная кни́га.

Kondukt, -u, *м.* погреба́льное ше́ствіе.

Konduktor, -a, *м.* конду́кторъ (*при желѣзной доро́гѣ*); || *физ.* проводни́къ (*электри́чества*); || громово́й отво́дъ.

Kondycja, -ji, *ж.* усло́віе, кондиція; || свойство; || состоя́ніе, зва́ніе; || мѣсто слу́жба. **Człowiek wysokiéj kondycji**, челове́къ съ высо́кимъ досто́инствомъ. **Każdy powinien żyć wedle swojéj kondycji**, ка́ждый до́лженъ жить по своему́ состоя́нію. **Dostać kondycji**, получи́ть мѣсто пойти́ въ услуже́ніе.

Kondygnacja, -ji, *ж. Архит.* строи́ло, || усту́пы, площа́дки на гора́хъ; || *см.* Piętro.

Kondykt, -u, *м. Юрид.* соумышле́ніе, та́йный сгово́ръ; || соглаше́ніе тя́жущихся во вре́дъ проти́вной стороны

Kondyktowy, соумы́шленный.

Kondyment, -u, *м.* припра́ва (*кушанья*).

Kondys, *см.* **Kundys.**

Konesement, -u, *м. Ком.* коносаме́нтъ, накладна́я.

Konesser, Konessor, -a, *м. см.* Znawca

Konew', -nwi, **Konewka**, -ki, *ж.* ведро́; || ле́йка (*садо́вая*); || кувши́нъ. * **W konew trąbić**, мно́го пить, дуть во́дку.

Konfederacja, -ji, *ж.* конфедера́ція, *см.* Związek.

Konfederacki, конфедератскій.

Konfederacyjny, союзный.

Konfederak, -a, *м.* конфедера́тъ.

Konfederat, *см.* **Konfederak.**

Konfederatka, -i, *ж.* ша́пка, кото́рую носи́ли конфедера́ты; || конфедера́тка, сторо́нница конфедера́товъ.

Konfederować się, Skonfederować się, составля́ть, соста́вить сою́зъ, конфедера́цію.

Konfederowanie się, составле́ніе сою́за, конфедера́ціи.

Konfekcja, -ji, *ж.* заготовле́ніе, составле́ніе.

Konfekt, -u, *м.* конфе́тка.

Konferencja, -ji, *ж.* перегово́ры, конфере́нція, совѣща́ніе.

Konferować, вести́ перегово́ры, перегова́риваться, угова́риваться; || предлага́ть, предоставля́ть. Konferowano mu posadę, ему́ предложи́ли мѣ́сто.

Konfesaty, -sat, *ж. мн. Юрид.* допро́съ.

Konfesja, -ji, *ж.* исповѣ́данie, и́споведь, *см.* Wyznanie.

Konfesjonał, -u, *м.* исповѣ́дная.

Konfesjonista, -y, *м.* единовѣ́рецъ.

Konfidencja, -ji, *ж.* довѣ́ренность, дру́жеское расположе́ніе.

Konfidencjonalnie, секре́тно, по секре́ту, подъ секре́томъ, конфиденціа́льно.

Konfidencjonalny, довѣри́тельный, секре́тный, конфиденціа́льный.

Konfident, -a, *м.* довѣ́ренное лицо́; || коротко́ знако́мый, бли́зкій человѣ́къ.

Konfidentka, -i, *ж.* довѣ́ренная осо́ба; || коротко́ знако́мая.

Konfirmacja, -ji, *ж.* конфирма́ція, утвержде́ніе. | *Церк.* муропома́заніе (*у католиковъ*); конфирма́ція (*у лютеранъ*).

Konfiskacja, -ji, Konfiskata, -y, *ж.* о́пись, конфиска́ція.

Konfiskować, опи́сывать, конфискова́ть; || отобра́ть ча́стное имѣ́щество въ по́льзу казны́.

Konfiskowanie, Skonfiskowanie, -a, *ср.* о́пись иму́щества, конфиска́ція.

Konfitura, -y, *ж.* варе́нье.

Konflagrata, -y, *ж.* посо́біе погоре́лымъ, вспомога́тельная ка́сса для погоре́лыхъ.

Konflagraty, *мн.* погоре́лыя имѣ́нія.

Konfortatywa, -y, *ж. Мед.* крѣпи́тельное лѣка́рство.

Konfrater, -tra, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Konfraternja, -nji, *ж.* бра́тство, сотова́рищество.

Konfraterski, бра́тскій, сотова́рищескій.

Konfrontacja, -ji, *ж.* сли́ченіе, повѣ́рка, сопоста́вленіе; || *Юрид.* о́чная ста́вка.

Konfrontować, слича́ть, повѣря́ть; || ста́вить на о́чную ста́вку.

Konfrontowanie, -a, *ср.* сличе́ніе; || поставле́ніе на о́чную ста́вку. Konfrontowanie świadków, сопоставле́ніе свидѣ́телей.

Konfundować, Skonfundować, пристыди́ть, пристыди́ть, смуща́ть, смути́ть, ста́вить, поста́вить въ тупи́къ.

Konfutacja, -ji, *ж.* опроверже́ніе.

Konfuzja, -ji, *ж.* замѣша́тельство, смяніе, смуще́ніе.

Kongregacja, -ji, *ж.* духо́вное о́бщество, конгрега́ція.

Kongregacista, -y, *м.* членъ духо́внаго о́бщества.

Kongres, -u, *м.* конгре́съ.

Koniakówka, -i, *ж. Бот.* коняко́вка, ви́вель (*растеніе*).

Koniarz, -a, *м.* охо́тникъ до лошаде́й, лошади́ный охо́тникъ; || конова́дъ; || лошади́ный бары́шникъ.

Koniątko, -a, *ср.* лошадо́чка.

Konicz, -y, *ж.* Koniczewie, -a, *ср.* Koniczyna, -y, *ж.* трили́стникъ, да́тлина, кле́веръ, трефо́ль, ка́шка (*растеніе*). Koniczyna polna, жёлтый и́ли чёрный кле́веръ.

Koniczek, -czka, *м.* конёкъ, лошадка.

Koniczewie, *см.* Konicz.

Koniczowy, да́тляный, кле́верный, *см.* Konicz.

Koniec, -ńca, *м.* коне́цъ. Końcem, для, съ цѣ́лью, въ ви́дахъ, съ тѣ́мъ, что́бы.

Koniecznić, Ukoniecznić, принужда́ть, прину́дить, ста́вить, поста́вить въ необходи́мость.

Koniecznie, непремѣ́нно, необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуе́мо. Nie koniecznie, не совсѣ́мъ-то. Un to musi wiedzieć najlepiéj. „Nie koniecznie," онъ всего́ лу́чше до́лженъ знать э́то. „Не совсѣ́мъ-то," *см.* Nieochybnie, Nieuchronnie, Nieodbicie, Nieodzownie.

Konieczność, -ści, *ж.* необходи́мость, неизбѣ́жность. Byłem w konieczności zrobienia tego, я былъ въ необходи́мости сдѣ́лать э́то, мнѣ́ необходи́мо бы́ло сдѣ́лать э́то, я принужде́нъ былъ сдѣ́лать э́то.

Konieczny, коне́чный, оконча́тельный; || неизбѣ́жный, необходи́мый, *см.* Nieuchronny, Nieodbity, Nieodzowny, Nieochybny.

Konienka, -i, *ж. Бот.* повили́ка, повили́ца.

Konik, -a, *м.* конёкъ, лошадка; || *Энтом.* травяна́я кобы́лка, кузне́чикъ. Konik polny, стрекоза́; || *Зоол.* морско́й конёкъ (*рыба*).

Konina, -y, *ж.* кони́на.

Koniobieg, -u, *м.* гипподро́мъ, бѣ́гъ, ристали́ще.

Koniogon, -a, *м. Бот.* хвощъ, ко́нскій хвостъ (*растеніе*).

Koniomanja, -ji, *ж.* страсть къ лошади́мъ.

Konisko, -a, *ср.* кли́ча, лошадёнка.

Konitrud, -u, *м. Бот.* конёвій трудъ.

Koniuch, -a, *м.* ко́нюхъ.

Koniuszczek, -czka, Koniuszek, -szka, *м. Умен.* ко́нчикъ.

Koniuszostwo, -a, *ср.* до́лжность коню́шаго, шталме́йстера; || коню́шій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Koniuszowski, принадлежа́щій коню́шему.

Koniuszy, -ego, *м.* конюшій, шталмейстеръ.

Koniuszyc, -a, *м.* сынъ конюшаго.

Koniuszyna, -y, *ж.* жена конюшаго.

Konjektować, догадываться, предполагать.

Konjektura, -y, *ж.* догадка, предположеніе.

Konjekturalny, гадательный, предполагаемый, *см.* **Komniemany**, **Komyślny**.

Konjugacja, -ji, *ж.* *Грам.* спряженіе (*глагола*), *см.* **Forma**, **Czasowanie**, **Odmiana**.

Konjunkcja, -ji, *ж.* *Грам.* союзъ, *см.* **Spójnik**.

Konklawe, *ср.* *Нескл.* **конклавъ** (*для избранія папы*).

Konkludować, заключать, выводить заключеніе; || присуждать; || представлять вратцѣ свой желанія въ подаваемой просьбѣ.

Konkluzja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, окончаніе; || *Юрид.* требовательные пункты; || мнѣніе, заключеніе (*прокурора*), сущность заключенія.

Konkluzum, *ср.* *Нескл.* **постановленіе имперскаго сейма**.

Konkordancja, -ji, *ж.* согласіе, сходство.

Konkordat, -u, *м.* конкордатъ (*договоръ между папою и какимъ нибудь католическимъ правительствомъ*).

Konkordować, соглашать, сводить.

Konkordowanie, -a, *ср.* соглашеніе.

Konkurencja, -ji, *ж.* совмѣстничество, соперничество; || *Ком.* конкуренція; || сватанье, исканіе руки (*невѣсты*).

Konkurent, -a, *м.* соискатель, соперникъ, конкурентъ; || сватающійся.

Konkurować, быть соискателемъ, искать мѣста, конкурировать; || свататься (*къ невѣстѣ*).

Konkurowanie, -a, *ср.* *см.* **Ubieganie się**, **Staranie się** (о со).

Konkurs, -u, *м.* конкурсъ, соискательство. **Ogłosić konkurs na katedrę prawa**, назначить конкурсъ на занятіе каѳедры права; || конкурсъ (*кредиторовъ*), **konkursowe** управленіе.

Konkursowy, конкурсный, *см.* **Massa**.

Konkury, -ów, *мн.* сватанье, ухаживаніе, волокитство.

Konneser, -a, *м.* знатокъ.

Konnica, -y, *ж.* конница, кавалерія, *см.* **Jazda**, **Kawalerja**.

Konno, верхомъ. **Jechać konno**, ѣхать верхомъ.

Konny, конный.

Konny, -ego, *м.* всадникъ, ѣздокъ; || верховой

Konop' -pi, *ж.* употребительнѣе во мн. числѣ: **Konopie**, -i, конопля, конопель. **Pole zasiane konopiami**, конопляникъ, конопельное поле; || **Straszydło w konopiach**, огородное пугало, чучело; || пенька; || **Konopie wodne**, конопельникъ. **Konop' włoska**, *см.* **Kleszczowina**.

Konopaczyć, конопатить, законопачивать.

Konopiany, *см.* **Konopny**.

Konopiasty, **Konopiaty**, имѣющій сходство съ коноплёю; || красновато-бурый (*цвѣтъ*).

Konopiatka, -i, *ж.* родъ грунди.

Konopiaty, *см.* **Konopiasty**.

Konopka, -i, *ж.* *Зоол.* коноплянка (*птица*); || *Бот.* перловникъ, индѣйское просо.

Konopnica, -y, *ж.* *Бот.* водяной кощепель, конская грива.

Konopniczek, -czka, *м.* *см.* **Konopka**; || конопляная веревка.

Konopny, **Konopiany**, конопляный, конопельный.

Konotatka, -i, *ж.* *см.* **Notatka**, **Konotować**, **Zakonotować**, *см.* **Notować**, **Zanotować**.

Konował, -a, *м.* коновалъ, ветеринаръ.

Konowalić, быть коноваломъ, ветеринаромъ, заниматься коновальствомъ, ветеринаріею.

Konowalski, коновальскій, ветеринарный.

Konowalstwo, -a, *ср.* коновальство, ветеринарія.

Konrad, *Бот.* *см.* **Brzestan**.

Konsekracja, -ji, *ж.* освященіе, *см.* **Poświęcenie**.

Konsekrować, *см.* **Poświęcać**, **Błogosławić**.

Konsekwencja, -ji, *ж.* выводъ, заключеніе, слѣдствіе, послѣдствіе. **Cóż za konsekwencja?** какое же изъ этого заключеніе? что же изъ этого выходитъ? къ чему это ведётъ? || послѣдовательность, связь, основательность, толковость. **Działać z konsekwencją**, дѣйствовать съ толкомъ, послѣдовательно, быть послѣдовательнымъ. **Działa bez konsekwencji**, онъ поступаетъ безтолково, неосновательно.

Konsekwentnie, послѣдовательно, стройно, основательно, толково.

Konsekwentny, основательный, послѣдовательный, толковый.

Konsens, -u, *м.* соизволеніе, разрѣшеніе; || дозволительное свидѣтельство, *см.* **Zezwolenie**, **Pozwolenie**; || *Юрид.* **Konsens (dominus directus)**, согласіе собственника.

Konserwa, -y, *ж.* сухое варенье; || *Мор.* конвойрующее судно; || консервы (*овощи*).

Konserwacja, -ji, *ж.* храненіе, сохраненіе, сбереженіе, *см.* **Zachowanie**. **Konserwacja dróg**, содержаніе, ремонтированіе дорогъ. **Konserwacja budowli**, ремонтъ строеній.

Konserwacyjny, охранительный, консервативный, *см.* **Konserwatorski**, **Zachowawczy**.

Konserwator, -a, *м.* хранитель, блюститель; || консерваторъ.

Konserwatorjum, *Несклон.* консерваторія (*музыкальное училище*); || хранилище (*искусств и ремёсл*).

Konserwatorski, консерваторскій.

Konserwatysta, **-y**, *м. см.* **Konserwator.**

Konserwować, **Zakonserwować**, сохранять, хранить, сберегать, беречь, *см.* **Zachować.**

Koński, конскій, лошадиный. **Handel koński**, барышничество. **Koński kupiec**, барышникъ, *см.* **Koniarz, Roztrucharz, Końskie gospodarstwo**, конскій заводъ; || *Бот.* **Koński kopr**, болотистый укропъ. **Koński ogon**, *см.* **Koniogon.**

Konskrypcja, **-ji**, *ж.* рекрутскій наборъ, конскрипція.

Konskrypcjonista, **-y**, *м.* рекрутъ. конскриптъ; || подлежащій рекрутскому набору.

Konskrypcyjny, конскрипціонный.

Konsolacja, **-ji**, *ж.* утѣшеніе, утѣха.

Konsolidacja, **-ji**, *ж. Ком.* отверженіе (*фонда*); || *Юрид.* совпаденіе соединеніе въ одномъ и томъ же лицѣ двухъ качествъ: пользующагося и собственника; || *Мед.* заживленіе (*раны*); || консолидація, утвержденіе, скрѣпленіе.

Konsolidowany. *Ком.* отверждённый (*фонда*).

Konspiracja, **-ji**, *ж.* заговоръ, злоумышленіе. *см.* **Spisek, Sprzysiężenie.**

Konspirować, сговариваться, замышлять, составлять заговоръ.

Konstelacja, **-ji**, *ж. Астрон.* созвѣздіе.

Konstrukcja, **-ji**, *ж.* составъ, строеніе, постройка; || расположеніе; || *Грам.* порядокъ словъ, конструкція.

Konstrukcyjny, строительный, *см.* **Plan.**

Konstytucja, **-ji**, *ж.* тѣлосложеніе. **Człowiek mocnéj konstytucji**, человѣкъ крѣпкаго тѣлосложенія, *см.* **Budowa, Skład ciała**; || государственное устройство, конституція, уложеніе.

Konstytucjonista, **-y**, *м.* сторонникъ конституціи.

Konstytucyjnie, по конституціи, согласно съ конституціею.

Konstytucyjność, **-ści**, *ж.* конституціонное положеніе, состояніе, конституціонный характеръ.

Konstytucyjny, конституціонный.

Konstytuować, составлять; || назначать. **Konstytuować się**, учреждать порядокъ, установлять правительство.

Konsul, **-a**, *м.* консулъ.

Konsularny, консульскій.

Konsulat, **-u**, *м.* **Konsulstwo**, **-a**, *ср.* консульское званіе; || консульство.

Konsulowa, **-éj**, *ж.* супруга, жена консула.

Konsulowski, консульскій.

Konsultacja, **-ji**, *ж.* совѣщаніе, **консультація.**

Konsultor, **-a**, *м.* консультантъ.

Konsumator, **-a**, *м.* потребитель.

Konsument, **-a**, *м.* потребитель.

Konsumować, съѣдать, потреблять, истреблять; || употреблять, тратить, расточать.

Konsumpcja, **-ji**, *ж.* потребленіе. **Produkcja rośnie w stosunku konsumpcji**, производство увеличивается сообразно съ потребленіемъ; || *Мед.* сухотка.

Konsumpcyjny, потребительный; || касающійся налога на питейное и съѣстное.

Konsyderacja, **-ji**, *ж.* соображеніе; || уваженіе; || разсмотрѣніе, *см.* **Baczenie, Wzgląd, Uważanie. Jestem dla niego z wielką konsyderacją**, я питаю къ нему большое уваженіе, я отношусь къ нему съ большимъ уваженіемъ.

Konsygnacja, **-ji**, *ж.* вѣдомость, указатель; || *Ком.* назначеніе товаровъ.

Konsyljarski, совѣтничій; || докторскій, *см.* **Konsyljarz.**

Konsyljarstwo, **-a**, *ср.* званіе совѣтника; || *Собир.* совѣтникъ и его жена вмѣстѣ; || *Простон.* лѣкарь, докторъ и его жена вмѣстѣ.

Konsyljarz, **-a**, *м.* совѣтникъ; || *Прост.* медикъ, докторъ, врачъ, *см.* **Radca.**

Konsyljarzowa, **-éj**, *ж.* жена совѣтника, совѣтница; || жена доктора, врача.

Konsyljarzówna, **-y**, *ж.* дочь совѣтника; || дочь доктора, врача.

Konsystencja, **-ji**, *ж.* густота; || плотность, твёрдость; || прочность, постоянство; || постой (*войска*), разставленіе войскъ по квартирамъ. *Воен.* **Być na konsystencji**, стоять по квартирамъ, кантонировать.

Konsystorjalny, консисторіальный, духовный, относящійся къ духовнымъ дѣламъ.

Konsystorski, консисторскій.

Konsystorz, консисторія.

Konszachty, **Konszafty**, **-ów**, *мн.* тайное соглашеніе.

Konszachtować, имѣть тайныя сношенія, уговариваться.

Kontekst, **-u**, *м.* содержаніе (*письма, рѣчи и т. д.*), текстъ.

Kontekstacja, **-ji**, *ж. Юрид.* посвидѣтельствованіе (*разсыльнаго въ концѣ вызова въ томъ, что такой вызовъ вручёнъ кому слѣдуетъ*).

Kontemplacja, **-ji**, *ж.* созерцаніе, размышленіе, *см.* **Rozważanie.**

Kontent, довольный, доволенъ. **Kontent ze wszystkiego**, онъ всѣмъ доволенъ, *см.* **Rad, Zadowolony.**

Kontentować, **Ukontentować**, дѣлать довольнымъ, удовлетворять, *см.* **Zadowalać.** || **Kontentować się**, довольствоваться, *см.* **Przestawać.**

Kontestacja, **-ji**, *ж.* споръ, преніе.

Kontestować, спорить, опровергать.

Konto, *Нескл. ср.* счётъ. **Na swoje konto**, на свой счётъ.

Kontrabanda, -y, *ж.* **контраба́нда, запрещённые това́ры.**

Kontrabandzista, -y, *м.* **контрабанди́стъ.**

Kontrabas, -u, *м.* **контра-ба́съ.**

Kontradmirał, -a, *м.* **контръ-адмира́лъ.**

Kontradykcja, -ji, *ж.* **противорѣ́чіе,** *см.* **Sprzeczność.**

Kontradyktoryjny, *см.* **Porządek.**

Kontrahent, -a, *м.* **поставщи́къ.**

Kontrakcja, -ji, *ж.* **сжима́ніе; ||** *Грам.* **сокраще́ніе.**

Kontrakt, -u, *м.* **контра́ктъ, догово́ръ, усло́віе, взаи́мное обяза́тельство. Kontrakt ślubny, małżeński, сва́дебный контра́ктъ, предбра́чный договоръ;—słowny, слове́сный контра́ктъ; — pisany, усло́віе на бума́гѣ; — na przeżycie, контра́ктъ на слу́чай, е́сли одна́ сторона́ умрётъ ра́нѣе другой;—dzierżawny, контра́ктъ найма́;—kupna, ку́пчая, ку́пчая кре́пость;— zastawny, закладна́я, закладна́я кре́пость; — lokalowy, контра́ктъ по наёму кварти́ры;—losowy, контра́ктъ, зави́сящій отъ слу́чая;— zabezpieczenia, догово́ръ застрахова́нія; — synalagmatyczny, взаи́мно-обязу́ющій контра́ктъ. || Kontrakty, -ów,** *мн.* **контра́кты (***сѣзздъ въ назна́ченное вре́мя и назна́ченное мѣсто для заключе́нія всяка́го ро́да усло́вій или контра́ктовъ***).**

Kontraktnik, -a, *м. см.* **Kontraktujący.**

Kontraktować, договáриваться, **усло́вливаться.**

Kontraktowanie, -a, *ср.* **вступле́ніе въ договóръ, переговóры.**

Kontraktowe, -ego, *ср.* **де́ньги вноси́мыя за приготовле́ніе контра́кта.**

Kontraktowy, контра́ктный.

Kontraktujący, договáривающійся.

Kontramarka, -i, *ж.* **контрама́рка.**

Kontramarsz,-u, *м. Воен.* **контръ-ма́ршъ.**

Kontrassygnacja, -ji, *ж.* **скрѣпа.**

Kontrassygnować, скрѣпля́ть.

Kontrast, -u, *м.* **противополо́жность, ра́зность, контра́стъ,** *см.* **Przeciwieństwo.**

Kontrastować, производи́ть контра́стъ, находи́ться въ противополо́жности; || противополага́ть, *см.* **Odbijać, Przeciwstawić, Przeciwpołożyć.**

Kontrawencja, -ji, *ж.* **наруше́ніе, упуще́ніе** *см.* **Przekroczenie, Kontrawencja stemplowa, наруше́ніе пра́вилъ объ употребле́ніи гербо́вой бума́ги.**

Kontrefakcja, -ji, *ж.* **перепеча́тка, контрафа́кція; || поддѣ́лка (***моне́ты, маши́ны и проч.***).**

Kontrola, -i, *ж.* **двойна́я запи́ска для повѣ́рки; || контро́ль, повѣ́рка. || Kontrola wojskowa, спи́сокъ (***служа́щихъ***). Kontrola spraw karności, реéстръ дѣлъ дисциплина́рныхъ.**

Kontroler, -a, *м.* **контролёръ. Kontroler w służbie ogólnéj, контроле́ръ для ра́зныхъ поруче́ній.**

Kontrolować, Skontrolować, вноси́ть въ ро́спись; || повѣря́ть, **контроли́ровать, || * Kontrolować kogo, postępki czyje,** поро́чить, **хули́ть кого́, охужда́ть чьи** посту́пки.

Kontrolowanie, -nia, *ср.* **повѣ́рка, свѣ́реніе.**

Kontrować (komu), противорѣ́чить, прекосло́вить (*кому́*).

Kontrowersja, -ji, *ж.* **состяза́ніе,** споръ, пре́ніе, **словопре́ніе.**

Kontrowersista, -y, *м.* **толкова́тель** спо́рныхъ пу́нктовъ вѣ́ры.

Kontrpróba, -y, *ж.* **контръ-про́ба.**

Kontrybucja, -ji, *ж. Воен.* **контрибу́ція; || по́дать.**

Kontrybuent, -a, *м.* **плате́льщикъ** (*по́датей*).

Kontryfał, -u, *м. Устар. Метал.* **цинкъ, шпіа́утеръ.**

Kontumacja, -ji, *ж. Юрид.* **нея́вка въ** судъ; || **каранти́нъ.**

Kontumacyjny, *Юрид.* **относя́щійся къ** неявкѣ въ судъ, **виновный** по неявкѣ къ судý. **Wyrok kontumacyjny,** заочный **приговóръ, приговóръ** по неявкѣ къ суду́.

Kontusik, -a, *м.* **же́нская епанчóчка, манти́лья.**

Kontusz, -a, *м.* **конту́шъ** (*по́льское національное пла́тье*).

Kontuz, -a, *м.* **Kontuza, -y,** *ж.* **родъ колбасы́; ||** *Воен.* **сосúсъ, пороховáя кишка́; ||** *Фортиф.* **сосисóнъ.**

Kontuzja, -ji, *ж.* **ушúбъ, контýзія.**

Kontyngens, -u, *м.* **учáстокъ, дóля, часть, контингéнтъ.**

Kontyngensowy, контингéнтный.

Kontynuacja, -ji, *ж.* **продолже́ніе,** *см.* **Ciąg dalszy.**

Kontynuować, продолжáть, *см.* **Ciągnąć dalej, Prowadzić dalej.**

Konwalescencja, Rekonwalescencja, -ji, *ж.* **выздоровлéніе.**

Konwalescent, Rekonwalescent, -a, *м.* **выздорáвливающій.**

Konwalja, -ji, *ж.* **ла́ндышъ,** *см.* **Lilijka, Lanka, Padolna lilja.**

Konwencja, -ji, *ж.* **договóръ, услóвіе, конвéнція,** *см.* **Ugoda, Umowa. Konwencja kartelowa, договóръ о размéнѣ плѣнныхъ.**

Konwencjonalnie, услóвно, съ услóвіемъ.

Konwencjonalny, услóвный, договóрный.

Konwencjonista, -y, *м.* **членъ народнаго конвéнта.**

Konwencyjny, услóвный, договóрный.

Konwent, -u, *м.* **конвéнтъ** (*народное собра́ніе*); || **монасты́рь, монáшеская обúтель.**

Konwentowy, монасты́рскій; || конвенціóнный.

Konwersacja, -ji, *ж.* **разговóръ, бесѣ́да. Należeć do konwersacji, принимáть участіе въ разговóрѣ, въ бесѣ́дѣ.**

Konwersja, -ji, *ж.* превращéніе, размѣнъ, переложéніе; || обращéніе. **Konwersja złotéj monety na srebrną**, размѣнъ золотóй монéты на серéбряную. **Konwersja rubli na franki**, переложéніе рублéй на фрáнки. || *см.* **Odwrót.**

Konwerska, -i, *ж.* послýшница (*въ монастырѣ*); || обращённая (*въ вѣру*).

Konwersować, разговáривать, бесѣдовать.

Konwikcja, -ji, *ж.* убѣждéніе, *см.* **Przekonanie.**

Konwikt, -u, *м.* коллéгія; || учéбное заведéніе. институ́тъ, пансіóнъ.

Konwisarczyk, -a, *м.* ученúкъ оловя́нничника *или* литéйщика.

Konwisarka, -i, *ж.* жена́ оловя́нничника *или* литéйщика.

Konwisarnia, -ni, *ж.* мастерскáя оловя́нничника; || литéйный завóдъ, литéйная.

Konwisarski, литéйный

Konwisarstwo, -a, *ср.* литéйное ремéсло.

Konwój, -oju, *м.* конвóй, прикры́тіе.

Konwojować, конвóировать, провожáть, сопровождáть.

Konwokacja, -ji, *ж.* созвáніе, созывáніе, и изы́въ, вы́зовъ.

Konwokacyjny, призы́вный. **Sejm konwokacyjny**, сеймъ по вы́зыву (*котóрый созывался примáсомъ въ дрéвней Пóльшѣ, немéдленно пóсль смéрти королй*).

Konwulsja, -ji, *ж.* бóлѣе употребля́ется въ ч. мн. **Konwulsje**, -syj, сýдороги, конвýльсіи.

Konwulsyjnie, сýдорожно.

Konwulsyjność, -ści, *ж.* сýдорожное состоáніе.

Konwulsyjny, сýдорожный.

Kooperacja, -cji, *ж.* содѣйствіе, споспѣшествованіе, *см.* **Współdziałanie.**

Kopa, -y, *ж.* шестьдесáтъ штукъ. (*Сравн. русск.* копá (60-тъ снопóвъ хлѣба). **Kopa jabłek, jaj**, шестьдесáтъ я́блокъ, я́ицъ. || **Kopa groszy (prazkich)**, шестьдесáтъ прáжскихъ грошéй (*въ дрéвней Пóльшѣ*), *см.* **Grzywna.** || *Юрид. Устар.* собráніе шестúдесяти человѣкъ, *или* повáльный обы́скъ; || *Юрид. Устар.* дéнежный штрафъ опредѣлённый судóмъ. || **Копна́** сѣна, стогъ.

Kopać, копáть. **Dołki pod kim kopać**, копáть я́му кому́. **Kopnąć nogą**, удáрить ногóю. **Kopać nogami**, стучáть, ударя́ть ногáми. || **Kopać się**, копáться, окáпываться. **Kopnąć się dokąd**, влетѣть, вбѣжáть, ворвáться кудá.

Kopacz, -a, *м.* копальщикъ, землекóпъ, копáтникъ; || рудокóпъ, горосѣчецъ

Kopaczka, -i, *ж.* копáлка, зáступъ, копáта.

Kopal, -u, *м.* копáловая камéдь.

Kopalnia, -ni, *ж.* копь, рудни́къ, рудокóпня; || каменолóмня. **Kopalnia węgla ziemnego**, каменоугóльная копь. **Kopalnia srebra**, серéбряная рудá. **Kopalnia marmuru**, мрáморная лóмка. **Pracować w kopalniach**, работáть въ рудникáхъ.

Kopalniany, рудокóпный.

Kopalnictwo, *см.* **Górnictwo.**

Kopalny, ископáемый.

Kopanica, Kopanina, -y, *ж.* копáніе, рытьё; || вскóпанная, изрытая земля́.

Kopanie, -a, *ср.* вскáпываніе, рытьё.

Kopcenie, -a, *ср.* копчéніе.

Kopcony, закопчённый, копчёный

Kopciarz, -a, *м.* коптúльщикъ; || поселúвшійся на землѣ разчúщенной отъ лѣсны́хъ пней.

Kopcić, Okopcić, коптúть, закоптúть.

Kopcieć, коптúться, коптѣть, чернѣть отъ ды́ма, дымúть.

Kopciuch, -a, *м.* нерúха, пачкýнъ, замарáшка.

Kopcowaty, Kopczysty, холмúстый.

Kopczarz, *см* **Kopciarz.**

Kopczyzna, -y, *ж.* шестидеся́тая часть урожáя въ нагрáду за обработку земли́.

Kopeć, -pcia, *м.* кóпоть, сáжа.

Koper, -pru, *м. Бот.* укрóпъ, копёръ.

Koperczak, -a, *м.* болѣе употребúтельно во мн. ч. **Koperczaki**, -ów, комплимéнты любéзности; || ухáживанье, волокúтство. **Cały w koperczakach**, онъ весь разсыпáется въ комплимéнтахъ. **Koperczaki stroić**, ухáживать, волочúться, любéзничать.

Kopersztych, -u, *м.* грав ю́ра, эстáмпъ.

Koperta, -y, *ж.* конвéртъ, обёртка (*письмá*).

Kopertowy, конвéртный.

Kopertura, -y, *ж.* обёртка, переплётъ (*книги*), *см.* **Kompatura.**

Koperwas, -u, *м.* купорóсъ, *см.* **Siarczan.**

Koperwasowy, купорóсный.

Koparz, -a, *м.* конённый поселéнецъ получáющій вознагражденіе за работу хлѣбъ конáми.

Kopiasty, слóженный въ кýчу. * **Talerz kopiasty**, перепóлненная тарéлка.

Kopić, Skopić, валúть, свáливать, класть въ кýчу, навáливать, склáдывать; || копúть, собирáть во мнóжествѣ. **Kopić zboże, siano**, свáливать въ копнý хлѣбъ, сѣно.

Kopica, -y, *ж.* небольшáя копнá.

Kopiec, -pca, *м.* гóрка, бугорóкъ, холмъ; || курга́нъ, могúльная нáсыпь.

Kopiejka, -i, *ж.* копéйка.

Kopieniak, -a, *м.* плащъ, епанчá.

Kopieniczy, конценóсецъ. копéйникъ, копéйщикъ.

Kopienniczyć (o kogo, o co), заступáться (*за кого, за что*), защищáть (*кого́ что́*).

Kopijnik, -a, *м.* конценóсецъ, копéйщикъ

Kopijny, konценóсный.

Kopista, -y, *м.* копúстъ; || копúстъ, перепúсчикъ.

Kopja, -ji, *ж.* кóпія, вы́писка; || снúсокъ, снúмокъ, отпускъ, прóтивень.

Kopja, -ji, *ж.* копьё, пи́ка. **Kopje kruszyć** ломáть кóпья, состяжáться съ кѣмъ.

Kopjować, Skopjować, Przekopjować, переписывать, спи́сывать, копировáть, *см.* **Przepisywać**. **Kopjować obraz**, спи́сывать кóпію съ карти́ны, копировáть карти́ну.

Kopnąć, *см.* **Kopać**.

Kopniczy, копáльный.

Kopnik, -a, *м.* копáльщикъ.

Kopny, копёный; || обúльный || завáленный снѣгомъ, (*о дорогѣ*). **Kopno na drogach**, дорóги завáлены снѣгомъ.

Kopować, обращáться въ снопы́, въ солóму. **Zboże to więcéj kopuje, niż korcuje**, э́тотъ хлѣбъ даётъ бóлѣе соломы, нéжели зерна́.

Kopowe, -ego, *ср.* плáта съ шестúдесяти штукъ (*съ каждой копны, сноповъ, и т.д.*).

Kopowiec, -wca, *м.* крѣпкій, стáрый мѣдъ.

Kopowy, содержáщій въ себѣ́ шестьдесáтъ штукъ. || **Kopowy miód**, крѣпкій, стáрый мéдъ.

Kopr, *см.* **Koper**.

Koprowina, -y, *ж.* билóнъ, билóновая монета, мѣдныя деньги; || худыя дéньги.

Koprownik, -a, *м. см.* **Zebrzyca**.

Koprowy, укрóпный.

Kopuła, -y, *ж.* кýполъ, глава́ (*церкви*).

Kopyciarz, -a, *м.* формовщúкъ, колóдочникъ (*у сапóжниковъ*).

Kopyciasty, однокопытный. **Zwierzęta kopyciaste**, однокопы́тныя живóтныя.

Kopyść, -ści, **Kopystka**, -i, *ж.* лопáточка; || шпáтель (*у живописцевъ*); || колпúкъ, колпица (*птица*).

Kopyściowy, лопáточный; || шпáтельный, *см.* **Kopyść**.

Kopystka, *см.* **Kopyść**.

Kopytko, -a, *ср.* копы́тце.

Kopytkowe, -ego, *ср.* пóшлина со скотá; || за прóпускъ чéрезъ застáву, за прóѣздъ по дорóгѣ, по мостáмъ.

Kopytnik, -a, *т. Бот.* копы́тень, копы́тникъ (*растéніе*); || *см.* **Kopyciarz**.

Kopytny, копытный. **Kopytny pies**, ящéйка (*собáка*).

Kopyto, -a, *ср.* копы́то; || ладъ, образéцъ. **Końskie kopyta**, лошади́ныя копы́та. || **Kopyto u szewca**, колóдка. **Z kopyta**, *Нар.* сей-часъ, вдругъ, съ одного́ рáза, во всю́ прыть, во весь опóръ. **To się nie da zrobić tak z kopyta**, э́того нельзя сдѣлать съ одного́ рáза. **Na jedno kopyto wszyscy**, всѣ на одúнъ образéцъ, всякій молодéцъ на свóй образéцъ. **Wszystko robi na jedno kopyto**, онъ всѣ дѣлаетъ на одúнъ ладъ. *Послов.* **Szewcze, patrz kopyta**, знай сверчóкъ свой шестóкъ.

Kopytowaty, копы́тчатый.

Kora, -y, *ж.* кора́, лы́ко, берéста.

Korab', -bia, *м.* **Korabl**, -i, *ж.* корáбль. **Korab' Noego**, Нóевъ ковчéгъ.

Korabiówka, -i, *ж.* ковчéжецъ (*Podsадковины*).

Korabiowy, Korabny, корáбельный.

Koral, -u, *т.* кораллъ. **Zbierający korale**, кораллолóвъ. || **Korale**, *мн.* кораллóвое ожерéлье; || кораллы (*красная, мясистая кóжа на головѣ индѣйскаго пѣтуха*).

Koralić, дѣлать крáснымъ какъ кораллъ.

Koralin, -u, *м.* морскóй и́ли кораллóвый мохъ.

Koralowy, кораллóвый. **Koralowy mech**, *см.* **Koralin**. || *Бот.* **koralowy korzeń**, óтрышникъ, кукýшкины слёзы (*растéніе*).

Koran, -u, *м.* кораномъ.

Korb, Korbs, Korbas, Kurbas, -a, *м.* ты́ква; || ты́квенная фля́жка, ты́квенникъ, *см.* **Bania, Dynia**.

Korba, -y, *ж.* ру́чка, рукоя́тка; || *Горн.* кривощúпъ.

Korbacz, -a, *м.* плеть, карбáчъ.

Korbas, *см.* **Korb**.

Korbasowy, ты́ковный, ты́квенный.

Korblik, -a, *м. см.* **Kłobuszek**.

Korbowy, Korbsowy, *см.* **Korbasowy**.

Korbuzka, -i, *ж.* ру́чка, рукоя́тка.

Korcić, мýчить, безпокóить, трево́жить, огорчáть. **Korciła go ta myśl**, его́ безпокóила э́та мысль. **Korci go coś**, его́ что́-то трево́житъ, огорчáетъ.

Korcowy, кóрцевый, *см.* **Korzec**.

Korczak, -a, *м.* деревúнная чáша, ковшъ.

Korczować, *см.* **Karczować**.

Korczyk, -a, *м.* половúна корцá, *см.* **korzec**.

Kord, -a, *м.* сáбля, палáшъ, шпáга.

Kordasz, -a, *м.* шумúло, бурлúло, бýнъ.

Kordat, -a, *м.* пы́лкій человѣ́къ.

Kordegarda, -y, *ж.* караýльня, гауптвáхта.

Kordek, -dka, *м. умен.* сáбелька, палáшикъ.

Kordelas, -a, *м.* кóртикъ; || охóтничій ножъ.

Kordelaśnik, -a, *м.* фабрикáнтъ охóтничихъ ножéй.

Kordjaczny, стрáждущій желýдочною бóлью. **bieni em sérdca**; || дéрзкій, задóрный.

Kordjak, -a, *м.* забiя́ка.

Kordjaka, -i, *ж. Мед.* желýдочная боль, кардiáлгiя.

Kordjał, -u, *м.* укрѣпля́ющее срéдство, крѣпи́тельное.

Kordjała, -y, *ж. см.* **Kordjak**.

Kordjalny, *Мед.* крѣпи́тельный; || сердéчный, задушéвный, радýшный **Lekarstwo kordjalne**, крѣпи́тельное лекáрство. **Przyjęcie kordjalne**, радýшный пріёмъ, *см.* **Serdeczny**.

Kordon, -u, *м.* кордóнъ.

Korduan, Kordwan, -a, *м. см.* **Kordyban**.

Kordyban, -u, *м.* кордуáнъ, испáнская кóжа.

Kordybanik, -a, *м.* кордуа́нскій кожев́никъ.

Kordygarda, *см.* **Kordegarda.**

Koreczek, -czka, *м.* про́бочка; *см.* **Korek.**

Korek, -rka, *м. Бот.* про́бковое де́рево; || про́бка, затыч́ка; || каблу́къ (*у сапога*); || **Korek górny albo ziemny**, асбе́стъ, го́рный лёнъ.

Korekcyjny, исправи́тельный; || смя́гчительный; || корректу́рный.

Korekta, -y, *ж. см.* **Korektura.**

Korektor, -a, *м.* корре́кторъ, испра́вщикъ; || исправи́тель. *см.* **Poprawiacz.**

Korektura, -y, *ж.* корректу́ра, вы́правка, исправле́ніе; || исправле́нія въ ко́дексѣ зако́новъ. **Korektura pruska**, т. е. пру́сскіе зако́ны въ дре́вней По́льшѣ.

Korespondencja, -ji, *ж.* перепи́ска, корреспонде́нція. письмово́дство. **Być z kim w korespondencji**, вести́ съ кѣмъ перепи́ску. **Utrzymywać czyję korespondencją**, занима́ться у кого́ письмово́дствомъ.

Korespondencyjny, каса́ющійся корреспонденціи, перепи́ски.

Korespondent, -a, *м.* корреспонде́нтъ.

Korespondentka, -i, *ж.* корреспонде́нтка.

Korespondować, переписываться, сноси́ться, имѣть сноше́нія, вести́ перепи́ску, корреспонде́нцію.

Korjander, -dru, *м. см.* **Kolender.**

Korka, -i, *ж.* ко́рка, ко́рочка, *см.* **Kora.**

Korkociąg, -a, *м.* про́бочникъ, што́поръ.

Korkodąb, -ębu, *м. Бот.* про́бковое де́рево, *см.* **Korek.**

Korkowy, про́бковый, про́бочный.

Korman, -u, *м.* зипу́нъ, балахо́нъ, сѣрмя́га. *см.* **Siermięga.**

Korneciarka, -i, *ж.* вяза́льщица; || чепе́чница.

Kornecik, -a, *м.* же́нскій че́пчикъ, *см.* **Kornet.**

Kornecista, *см.* **Kornetysta.**

Kornes, Karnes, -u, *м.* карни́зъ.

Kornet, -a, *м. Воен.* корне́тъ (*въ кавале́ріи*).

Kornet, -u *м.* чепе́цъ; || *Муз.* рожо́къ, труба́ съ кла́пами.

Kornetysta Kornecista, -y, *м.* игра́ющій на рожкѣ.

Kornie, смире́нно, поко́рно, благогове́йно.

Korny, смире́нный, поко́рный.

Koroboracja, -ji, *ж.* скрѣпле́ніе, укрѣпле́ніе.

Koroborować, укрѣпля́ть, скрѣпля́ть; || укрѣпля́ть акты оффиціа́льнымъ поря́дкомъ.

Korona, -y, *ж.* корона́, вѣне́цъ; || держа́ва, государство. **Przywdziać koronę**, надѣть коро́ну. **Korona fra cuzka**, францу́зское государство. **Korona cierniowa**, терно́вый вѣне́цъ. **Korona męczeńska**, му́ченическій вѣне́цъ; || гуме́нце (*у священниковъ католическихъ*) || *Бот.* ца́рскій вѣне́цъ (*растеніе*); || *Бот.* кудря́вка-ря́бчикъ (*растеніе*). *Астрон.* вѣне́цъ (*созвѣздіе*), кольцо́ о́коло со́лнца и́ли луны́; || *Анат.* вѣне́цъ, ве́рхняя часть зубо́въ; || *Фортиф.* кро́неверкъ; || лю́стра, паникади́ло (*въ церкви*), *см.* **Pająk**; || коро́на (*моне́та*). || **Korona kolei żelaznéj**, полотно́ желѣ́зной дороги.

Koronacja, -ji, *ж.* вѣнча́ніе, корона́ція.

Koronacyjny, относя́щійся къ корона́ціи.

Koronalny, *Анат.* вѣне́чный. **Spojenie koronalne**, вѣне́чная, лобо́вая кость.

Koronat, -a, *м.* корonóванный, вѣнча́нный на ца́рство, вѣнценосный, вѣнцено́сецъ (*монархъ*); || кро́на (*моне́та*), *см.* **Korona.**

Koronator, -a, *м.* корону́ющій, вѣнча́ющій на ца́рство.

Koroniarz, -a, *м.* уроже́нецъ коро́ны, т. е. дре́вняго польскаго королевства, состоя́щаго изъ Ма́лой и Вели́кой По́льши.

Koroniasty, вѣнцообра́зный, въ ви́дѣ коро́ны.

Koronka, -i, *ж.* чётки; || моли́тва Богоро́дицѣ; || кру́жево. **Z koronkami**, съ кружевны́ми убо́рами.

Koronkarka, -i. *ж.* кру́жевница.

Koronkarstwo, -a, *ср.* торго́вля кружева́ми; || кружевна́я рабо́та.

Koronkowy, кружевно́й.

Koronny, коро́нный, государственный, *см.* **Korona. Dobra koronne**, казённые имѣ́нія. **Metryka koronna**, государственный архи́въ. **Złoto koronne**, зо́лото ни́зкой про́бы (*имѣющее шесть частей серебра́ и́ли мѣди*); || * отъя́вленный, записно́й, знамени́тый. **Koronny złodziej**, отъя́вленный воръ. **Koronny oszust**, архи́плутъ, знамени́тый обма́нщикъ.

Koronować, Ukoronować, вѣнча́ть, короновать. увѣнчава́ть. || **Koronować się**, вѣнча́ться, короноваться.

Koronowanie, -a, *ср.* вѣнча́ніе, короно́ваніе. || *Архит.* довершеніе, вѣнча́ніе (*зданія*)

Koronowany, вѣнча́нный, короно́ванный.

Korowaj, -ju, *м.* корова́й, карава́й.

Korowaty, ко́рочный, сдѣланный изъ ко́рки.

Korowody, -ów, *мн.* мане́ры, пріёмы, обраще́ніе церемо́ніи; || придирки, ужи́мки; || затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха. **Robić, Stroić korowody**, дѣлать церемо́нии. употребля́ть ра́зные пріёмы. **Po wielu korowodach**, по́слѣ мно́гихъ церемо́ній, по́слѣ ра́зныхъ, затрудне́ній.

Korozywa, -y, *ж.* ѣ́дкое сре́дство.

Korporacja, -ji, *ж.* сообщество, цехъ, ги́льдія.

Korporał, -u, *м. Церк.* антими́нсъ.

Korporalnik, -a, *м. Церк.* футля́ръ для антими́нса.

Korpus, -u, *м.* *Воен.* ко́рпусъ, отря́дъ. **Korpus kadetów**, кадетскій ко́рпусъ.

Korpuśny, Korpusowy, ко́рпусный.

Korr...., *см.* Kor....

Korsak, -a, *м.* *Зоол.* корса́къ (*родъ лиси́цы*).

Korsarski, корса́рскій.

Korsarstwo, -a, *ср.* мо́рское разбо́йничество.

Korsarz, -a, *м.* корса́ръ, морско́й разбо́йникъ, *см.* Frejbiter, Rozbójnik morski.

Korset, *см.* Gorset.

Kortezja, -ji, *ж.* излишняя учти́вость, галантере́йное обхожде́ніе.

Kortezjować, уго́дничать (*кому́*), уха́живать (*за кѣмъ*).

Kortyna, -y, *ж.* ва́навѣсъ (*въ театрѣ*). || *фортиф.* *см.* Sciana.

Korumpować, *Прост.* подкупа́ть.

Korupcja, -ji, *ж.* по́дкупъ.

Korwet, -u, *м* курве́тъ (*о лошадя́хъ*). **Korwety wyprawiać, stroić**, дѣлать курве́ты; || * покло́нъ. **Korwety stroić**, по́дличать, раболѣпствовать, низкопокло́ничать.

Korweta, -y, *ж.* корве́тъ (*военное су́дно*).

Korwetować, дѣлать курве́ты, (*о ло́шади*), *см.* Korwet.

Koryciasty, имѣ́ющій глубо́кое русло́.

Korygować, держа́ть, пра́вить корректу́ру, поправля́ть оши́бки; || исправля́ть; || настра́ивать (*музык. инструме́нтъ*).

Korytarz, -a, *м.* корида́ръ, перехо́дъ.

Korytko, -a, *ср.* корму́шка (*въ пти́чей клѣткѣ*). || *Артил.* деревя́нная тру́бочка, въ кото́рой прово́дятъ кишку́ для взры́ва подко́па.

Korytnik, -a, *м.* коры́тникъ, дѣлающій коры́та.

Korytny, korytowy, коры́тный.

Koryto, -a, *ср.* коры́то; || *Гидр.* жо́лобъ (*для прото́ка воды́ и на водяны́хъ мѣ́льницахъ*; || колода (*изъ кото́рой пои́ть лошаде́й*); || русло́ (*рѣки́*). **Koryto téj rzeki jest głębo ie**, русло́ э́той рѣки́ глубоко́.

Korzec, -rca, *м.* ко́рецъ (*равня́ется четырёмъ четверика́мъ и 7,028 гарнцамъ.* || * **Korcami mierzyć pieniądze**, заг ебать де́ньги лопа́тами. **W korcu maku takiego szukać**, тру́дно найдти́ ему́ подо́бнаго Chłopa **w korzec nie mierzą**, нару́жность обма́нчива.

Korzecznik, Korczak, -a, *м.* водяна́я мѣ́льница съ черпа́льнымъ нару́жнымъ колесо́мъ.

Korzeń, -nia, *м.* ко́рень. **Korzeń główkowaty**, клубневи́дный ко́рень. **Wyrwać drzewo z korzeniem**, вы́рвать де́рево съ корня́ми; || ко́рень зу́ба; || *Бот.* **Korzeń fjałkowy, fiałkowy**, и́рисъ, каса́тикъ, пѣтушо́къ (*растѣ́ніе*). **Czarny korzeń**, *см.* Rżysko, Sciernisko. **Surowy korzeń**, *см.* Karczowisko. || **Korzenie**, -ni, *мн.* коре́нья, *см.* **Korzenie.**

Korzenić, приправля́ть пря́ностями. || **Korzenić się, Wkorzeniać się, Zakorzeniać się, Wkorzenić się, Zakorzenić się.** корени́ться, пуска́ть ко́рни, вкорени́ться.

Korzenie, -a, *ср.* *Собир.* коре́нья; || пря́ные и бакале́йные това́ры; || торги пря́ностями и бакале́ею.

Korzenienie, -a, *ср.* вкоренѣ́ніе, укорене́ніе. **Korzenienie się**, пуска́ніе корне́й.

Korzenioczepny, *Бот.* окорени́ющійся

Korzeniowy, коренево́й, корнево́й; || коренно́й, первонача́льный. *Бот.* **Liście korzeniowe**, коренны́е ли́стья.

Korzenistość, -ści, *ж.* корнева́тость.

Korzenisty, корнева́тый, корени́стый.

Korzenniczka, -i, *ж.* жена́ бакале́йнаго торговца́, бакале́йщика; || коро́бка съ бакале́йными това́рами.

Korzennie, Korzenno, съ припра́вами, съ пря́ностями.

Korzennik, -a, *м.* бакале́йный торгове́цъ, бакале́йщикъ, бакале́йный и москоти́льный торгове́цъ.

Korzenno, *см.* **Korzennie.**

Korzenność, -ści, *ж.* пря́ность.

Korzenny, пря́ный, бакале́йный. **Sklep korzenny**, бакале́йная ла́вка. **Kupiec korzenny**, *см.* **Korzennik.** **Wino korzenne**, пря́ный напи́токъ, глинтве́йнъ. **Potrawa korzenna**, ку́шанье припра́вленное пря́ностями.

Korzonek, -nka, *м.* корешо́къ.

Korzyć, Ukarzać, Ukorzyć, унижа́ть, уничижа́ть, смиря́ть. **Ukorzyć czyją hardość**, смири́ть чью го́рдость, *см.* Upokarzać. || **Korzyć się, Ukarzać się**, уничижа́ться, смиря́ться. **Korzyć się przed Bogiem**, смиря́ться предъ Бо́гомъ, *см.* Upokarzać się.

Korzyść, -ści, *ж.* по́льза, вы́года, при́быль, коры́сть. **Na moję korzyść**, въ мою́ по́льзу. || **Łupowa korzyść**, добы́ча, *см.* Łup, Plon, Zdobycz, Użytek, Pożytek, Zysk.

Korzystać. Skorzystać (z czego), по́льзоваться, воспо́льзоваться (*чѣмъ*), извлека́ть по́льзу (*изъ чего́*). **Korzystać z błędów cudzych**, по́льзоваться чужи́ми оши́бками. **Cóżeś skorzystał z lekcji?** какую́ же по́льзу извлёкъ ты изъ ле́кціи? || **Korzystać od kogo w czém**, дѣлать въ чёмъ успѣхи. **Dużo skorzystał w łacinie od tego nauczyciela**, онъ сдѣлалъ бо́льшіе успѣхи въ лати́нскомъ языкѣ у э́того учи́теля.

Korzystacz, -a, *м.* по́льзующійся.

Korzystanie, -a, *ср.* по́льзованіе (*чѣмъ*).

Korzystnie, поле́зно, съ по́льзою, успѣ́шно

Korzystność, -ści, *ж.* поле́зность, вы́годность.

Korzystny, поле́зный, вы́годный.

Korzystolubny, корыстолюби́вый.

Korzysty, кори́стый.

Kos, -a, *м.* чёрный дроздъ, *см.* **Szpak**; || хитре́цъ. *Послов.* **Kiedy trafi kos na kosa, tedy jeden z nich umyka nosa**, рыба́къ

рыбака́ далеко́ въ плёсѣ ви́дать, и́ли рыба́къ рыбака́ ви́дитъ издалека́.

Koś, koś, (*слова́, употребля́емыя для подсма́нія ло́шади*).

Kosa, -y, *ж. Агр.* **коса́. Osadzać kosę,** насаживать косу́ **na rukoйtkу.** *Посл.* **Trafiła kosa na kamień,** нашла́ коса́ на ка́мень; || *Астрон.* **Orіónъ** (*созвѣздіе*); || **Kosa włosów, kosы́ца, коси́чка.**

Kosaćcowy, коса́тиковый. Sok kosaćcowy, коса́тиковый сокъ, *см.* **Kosaciec.**

Kosaciec, -ćca, *м. Бот.* **и́рисъ, коса́тикъ,** пѣтушо́къ. **Kosaciec niemiecki, бѣлокитны,** болóтный коса́тикъ (*растéніе*).

Kosarz, -a, *м.* **коса́рь, косе́цъ, сѣнокóсецъ;** || *Зоол.* **серпови́дный щетиноу́бъ** (*ры́ба*); || **коси-сѣно, сѣнокóсъ** (*плу́къ*).

Kosarzeń, -a, *м. Зоол.* **морскóй пау́къ.**

Kosatki, -tek, *ж. мн. Бот. см.* **Pajączniса.**

Kosaty, коса́тый.

Kośba, -y, *ж.* **косьба́, сѣнокоше́ніе, сѣнокóсъ,** пора́ **покóса.**

Kość, -ści, *ж.* **кость.**

Kościan, *см.* **Koścień.**

Kościany, костяно́й.

Kościć, Pokościć, покрыва́ть ла́комъ.

Kościeć, Kośnieć, Kostnieć, Skostnieć, костенѣть, окостенѣть.

Kościelnik, -a, м. церко́вный служи́тель.

Kościelny, церко́вный. Kośpielne święto, церко́вный пра́здникъ. **Chorągiew kościelna,** церко́вная хоругвь. **Sługa kościelny,** церко́вный сто́рожъ, не́дель.

Kościelny, -ego, *м.* **церко́вный ста́роста;** || **ризничій, ключа́рь,** *см.* **Zakrystjan.**

Koścień, -nia, Kościan, -a, *ж.* **трость** изъ **слоно́вой ко́сти.**

Koścień, -nia, Kościeniec, -ńca, *м. Бот.* **конопе́йный попу́тникъ** (*растéніе*).

Kościół, -oła, *м.* **це́рковь, храмъ Бо́жій.**

Kościół katedralny, собо́рная це́рковь, **соборъ.** *Послов.* **Nauczę ja go po kościele gwizdać,** научу́ я его́ уму́-ра́зуму, я отучу́ его́ дѣлать де́рзости. **Pokazać dudka na kościele,** сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, одура́чить кого́. **Kościół odarłszy, dzwonicę pobiją,** т. е. брать у бѣднаго, дава́ть бога́тому, носи́ть дрова́ въ лѣсъ, влива́ть во́ду въ мо́ре.

Kościołek, -łka, *м.* **небольша́я це́рковь.**

Kościołom, -u, *м. Мед.* **костоло́мъ, ломъ** въ костя́хъ.

Kościołowy, *см.* **Kościelny.**

Kościoskład, -u, *м.* **соста́въ костей;** || *Анат.* **о́стовъ, костя́къ, скеле́тъ.**

Kościoskór, -a, *м. Мед.* **надко́стная плева́, надко́стіе.**

Kościotrup, -a, *м.* **скеле́тъ, о́стовъ.**

Kościowaty, костля́вый, костеобра́зный.

Kościsko, -a, *ср. Увел.* **костя́ща,** *см.* **Kość.**

Kościsty, костля́вый, костя́стый.

Koseczka, -i, *ж.* **ма́ленькая коса́.**

Kosiarz, -a, *м.* **косе́цъ, коса́рь, сѣнокóсецъ.**

Kosić, Skosić, коси́ть, скоси́ть.

Kosić, коси́ть, дѣлать косы́мъ. Kosić oko, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ. || **Kosić się, Skosić się,** крива́ться, искривля́ться, *см.* **Paczyć się, Krzywić.**

Kosidło, -a, *ср.* **косови́ще** (*па́лка у косы́*).

Kosior, -a, *м.* **кочерга́, гребо́къ,** *см.* **Koczarga.**

Kosisko -a, *ср.* **Kosina, -y,** *ж. Агр.* **худа́я коса́;** || **косови́ще,** *см.* **Kosidło.**

Kosisto, *Агр.* **въ ви́дѣ косы.**

Kosisty, *Агр.* **выгнутый въ косу́;** || **опра́вленный въ косу́.**

Koskać, болта́ть, сплётничать.

Koski, -ów, *мн.* **мѣхова́я ша́почка употребля́емая духо́вными.**

Kośławić, Skośławić, Wykośławić, ко́со, крива́ста́вить, крива́ть, искрива́ть, ста́птывать, стопта́ть (*о́бувь*), **пома́ть** (*ля́пу*). **Wykośławić trzewik, стопта́ть башма́къ. Kośławić nogi,** искривля́ть но́ги.

Kośławieć, быть косола́пымъ.

Kośławiec, -wca, Kośławy, -ego, *м.* **кривоно́гій, косола́пый.**

Kośławo, ко́со, крива́. Kośławo sądzić, суди́ть и вкось и вкривь.

Kośławy, крива́й, искра́вленный, косола́пый. Kośławy człowiek, косола́пый челове́къ. Stół kośławy, крива́й, искра́вленный столъ.

Kośle, -ów, *мн.* **конькй,** *см.* **Łyżwy**

Kosmacić, Ukosmacić, Pokosmacić, косма́тить, вскосма́тить; || **вороси́ть** (*сукно́*).

Kosmacieć, Skosmacieć, Okosmacieć, косма́тѣть; || **пуши́ться, мши́ться.**

Kosmacina, Kosmacizna, -y, *ж.* **косма́тость;** || **во́рса** (*на сукнѣ*); || **во́лосы на те́лѣ.** || *Бот.* **Kosmacizna korzenia, мо́чки, то́нкія ни́точки на ко́рнѣ,** *см.* **Włochacizna, Włochatość;** || *Собир.* **пушно́й това́ръ, мѣха́.**

Kosmacz, -a, *м.* **косма́чъ косма́тый челове́къ, косма́тый звѣрь;** || *Зоол.* **родъ со́ма** (*ры́ба*).

Kosmaczek, *см.* **Kosmyczek;** || *Бот. см.* **Jastrzębiec.**

Kosmatawy, косма́тый, волоси́стый; || **мохна́тый;** || **мохро́вый.**

Kosmatka, -i, *ж.* **ости́стая пшени́ца;** || **Kosmatki, -tek,** *мн.* **махро́вый кружо́вникъ.**

Kosmato, косма́то, мохна́то; || ***Kosmato witać kogo,** поздравля́ть новобра́чныхъ.

Kosmatość, -sci, *ж.* **мохна́тость, косма́тость.**

Kosmaty, косма́тый, мохна́тый, шершавый, *см.* **Włochaty;** || *Бот.* **мохнатый, волоса́тый, пуши́стый махро́вый, мочкова́тый.**

Kosmek, -smka, *м. см.* **Kosmyk.**

Kosmobrody, имѣющій косма́тую боро́ду.

Kosmogonja, **-ji**, *ж.* космого́нія, нау́ка о сотворе́ніи міра.

Kosmogonicznie, съ космогони́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmogoniczny, космогони́ческій.

Kosmogonista, **-y**, *м.* занима́ющійся космого́ніею.

Kosmograf, **-a**, *м.* космогра́фъ, міроописа́тель.

Kosmografja, **-ji**, *ж.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Kosmograficznie, космографи́ческимъ спо́собомъ.

Kosmograficzny, космографи́ческій. *см.* Światopisny, Miropisny, Światopisarski.

Kosmologja, **-ji**, *ж.* космоло́гія, міросло́віе.

Kosmologicznie, съ космологи́ческой то́чки зрѣ́нія.

Kosmologiczny, космологи́ческій, *см.* Światoumniczy, Miroumniczy.

Kosmolcgista, **-y**, *м.* космоло́гъ, міросло́въ, *см.* Światoumnik, Miroumnik.

Kosmopolicki, космополи́тскій, всемірный.

Kosmopolictwo, **-a**, *ср.* космополити́ческая систе́ма.

Kosmopolita, **-y**, *м.* космополи́тъ, гражданинъ свѣ́та, *см.* Obywatel świata.

Kosmopolitka, **-i**, *ж.* космополи́тка.

Kosmopolityzm, **-u**, *м.* *см.* Kosmopolictwo.

Kosmowy, *см.* Kosmaty.

Kosmyk, **-a**, *м.* косма́, клочо́къ, *умен.* Kosmyczek, **-czka**, *м.* клочо́чекъ

Kosmykowaty, *Бот.* клочкова́тый, хлопкова́тый.

Kosnąć, **Kośnieć**, **Skosnieć**, *см.* Kościeć.

Kosnica, **Kostnica**, **-y**, *ж.* ко́стникъ (*гдѣ хранятся собранные кости мёртвыхъ*); || ***Kosnica mu z oczu patrzy**, онъ похо́жъ на мертвеца́.

Kosniczy, коса́рный, сѣнноко́сный.

Kośnieć, *см.* Kościeć.

Kosnik, **-a**, *см.* Kosiarz, Kosarz.

Kosodrzew, **Kozodrzew**, **-wiu**, *м.* **Kosodrzewina**, **Kozodrzewina**, **-y**, *ж.* *см.* **Koszodrzewina**.

Kosonogi, косола́пый.

Kosooki, коси́й, косогла́зый.

Kosowaty, *Бот.* серповидный, серпообра́зный.

Kosowisko, **-a**, *ср.* косови́ще, *см.* Kosidło, Kosisko.

Kost, **-u**, *м.* *Бот.* кость, мочекра́съ, костусный ко́рень.

Kosteczka, **-i**, *ж.* ко́сточка, *см.* Kostka.

Kosteczny, относя́щійся къ игрѣ въ ко́сти, къ зерни.

Kostera, **-y**, *м.* **Kosternik**, **-a**, *м* игро́къ въ ко́сти; || вообще́ всѣ́кій игро́къ.

Kosternica, **-y**, *ж.* игрочи́ха въ ко́сти; || картёжница.

Kosternik, *см.* Kostera.

Kosterować, безпрестанно игра́ть въ ко́сти, въ зернь, вообще́ въ какую́ либо игру́.

Kosterowanie, **-a**, *ср.* игра́ въ ко́сти, въ зернь, вообще́ всѣ́кая игра́.

Kosterski, игорный, игре́цкій, шу́лерскій.

Kosterstwo, **-a**, *ср.* шу́лерство, картёжъ.

Kostka, **-i**, *ж.* ко́сточка; || *Анат.* лады́га, лады́жка. *Анат.* **Martwa kostka**, усело́къ, га́нглій; || *Хир.* ши́шка; || кле́точка на тка́ни, плито́чка, кусо́чекъ. **Pokrajać co w kostki**, разрѣ́зать что ме́лкими кусо́чками. изрубить на́искось; || **Kostki do grania**, игра́льныя ко́сти; || **Kostka, peska owocowa**. ко́сточка; || *Плотн.* брусо́къ. **Obrabiać w kostki**, обтёсывать въ брусо́къ.

Kostkowany, **Kostkowaty**, кле́тчатый, рѣшо́тчатый.

Kostkowy, *Анат.* лады́жечный; лады́жный; || относя́щійся къ игра́льнымъ костя́мъ; || кле́тчатый, рѣшо́тчатый; || разби́тый на кусо́чки.

Kostnica, **-y**, *ж.* *см.* Kosnica.

Kostnieć, *см.* Kośnieć.

Kostnienie, **-a**, *ср.* окостене́ніе, окостене́лость.

Kostrouszek, **-szka**, *м.* родъ го́нчей соба́ки съ коро́ткими ушами.

Kostrubaty, косма́тый, мохна́тый, волосистый; || шероховатый, шершавый.

Kostruch, **Kostruchan**, **-a**, *м.* *см.* Kostrouszek.

Kostrzewa, **-y**, *ж.* *Бот.* овся́ница, зано́ка луговая́ (*родъ зла́ковъ*).

Kostur, **Kosztur**, **-a**, *м.* костыль, клю́ка, по́сохъ; || *см.* **Kosior**; || *Зоол.* желѣзница, бѣ́шеная ры́ба.

Kostyra, **Kostyrować**, *см.* Kostera, Kosterować.

Kosy, косо́й.

Kosynierski,—**półki kosynierskie**, полки вооружённые косо́ю.

Kosynjer, **a**, *м.* вооружённый косо́ю, косоно́сецъ.

Kosz, **-a**, *м.* корзи́на, корзи́нка, плетёнка. **Kosz rybny**, продолговатая корзина для ло́вли рыбъ. **Kosz na pszczoły**, у́лей; || **Kosz we młynie**, на́сыпъ (*мельничный*); || *Морс.* **Kosz masztowy** марсъ; || *Фортиф.* туръ, габіо́нъ. * **Zostawić, osadzić kogo na koszu**, оста́вить ни съ чѣ́мъ, посади́ть на́ мель; || *Архит.* лопа́тка (*часть пятою свода*).

Koszałka, **-i**, *ж.* корзи́нка, плетёнка, ку́зовъ. * **Pleść koszałki-opałki**, плести́ всѣ́кій вздоръ, моло́ть пустяки́.

Koszar, **-u**, *м.* **Koszara**, **-y**, *ж.* плете́нь, загоро́да (*для овецъ*); || *Воен.* **Koszary**, **-szar**, *мн.* каза́рмы.

Koszatka, **-i**, *ж.* *Зоол.* со́ня, сонли́ная бѣ́лка.

Koszenie, **-a**, *ср.* *Агр.* косьба́, сѣнокосъ.

Koszenila, **-i**, *ж.* *см.* Kokcynela, Czerwiec.

Koszer, -u, *м.* кошéрное мáсо отъ скотúны бúтой по жидóвскому обрáду.

Koszerne, -ego, *ср.* óткупъ на кошéрное мáсо у жидóвъ, *см.* Koszer.

Koszerny, чúстый, кошéрный (*у жидóвъ*).

Koszlawiec, **Koszlawo**, **Koszlawy**, *см.* Koślawiec, Koślawo, Koślawy.

Koszodrzewina, -y, *ж.* сосна́ расту́щая въ Карпáтскихъ горáхъ, съ опускáющимися къ землѣ вѣтвя́ми.

Koszokop, -u, *м. Фортиф.* сапúровка, || сáпа, подкóпъ, *см.* Stoła.

Koszokopowy, фашúнный.

Koszowniczy, корзúнщичій.

Koszownik, корзúнщикъ, коробóчникъ.

Koszowy, корзúнный. **Ucho koszowe**, дýжка, рýчка у корзúны.

Koszt, -u, *м.* иждивéніе, издéржка, расхóдъ. *Юрид.* **Koszta procesu**, судéбныя издéржки, прóторы. **Koszta podróży**, путéвыя издéржки. **Koszta stempla**, гербóвая пóшлина **Koszta administracji**, издéржки по управлéнію. **Koszta wpisu sądowego**, судéбная пóшлина, судéбный взносъ. **Koszta sądowe**, судéбныя издéржки. **Kosztem rządu**, на казённый счетъ, на казённомъ иждивéніи. **Własnym kosztem**, на свóй кóшт, на собственный счётъ, на свой счётъ. **Kosztów komu narobić**, ввести́ кого́ въ издéржки, въ расхóдъ **Koszt łożyć na co**, расхóдовать на что́. **Żyć czyim kosztem, cudzym kosztem**, жить на чужóй счётъ. * **Kosztem cudzej sławy**, въ ущéрбъ чужóй слáвѣ, цѣною чужóй слáвы. *См.* Nakład, Wydatek.

Kosztorys, -u, *м.* смѣ́та.

Kosztować, стóить. **Drogo mię to kosztowało**, э́то мнѣ дóрого стóило. **Co cię kosztuje ten dom**, что́ стóитъ тебѣ́ э́тотъ домъ? *См.* Przypłacić, Opłacić. **Wielę mię to pracy kosztowało**, э́то мнѣ стóило мнóго трудá.

Kosztować, **Skosztować**, **Zakosztować**, **Pokosztować**, пробовать, попрóбовать, вкусúть, вкуси́ть, отвѣ́дывать, отвѣ́дать **Skosztuj naszego wina**, попрóбуй, отвѣ́дай нáшего винá; || испытáть, извѣ́дать **Skosztowałem i ja tego szczęścia**, и я испытáлъ э́то счáстіе. **Chce wszystkiego kosztować**, онъ всѣ́ хóчетъ испытáть.

Kosztowanie, **Skosztowanie**, -a, *ср.* прóба || óпытъ.

Kosztowniczek, -**szka**, *м.* сластёна, лáкомка.

Kosztownie, богáто, великолѣ́пно, съ большúми издéржками.

Kosztowność, -ści, *ж.* драгоцѣ́нность, **Kosztowności**, *мн.* драгоцѣ́нныя вéщи, галантерéйныя вéщи.

Kosztowny, драгоцѣ́нный, дóрого стóящій.

Kosztur, *см.* Kostur.

Kosztywał, -u, *м. Бот. см.* Żywokost.

Koszula, -i, *ж.* рубáха, рубáшка, сорóчка **Koszula śmiertelna**, сáванъ. **Koszula żelazna**, кольчýга. *Послов.* **Bliższa koszula ciała, niżeli kaftan**, *или* **niż ciotka, swoja** рубáшка къ тѣлу блúже.

Koszulka, -i, *ж.* рубáшечка; || *Анат.* внѣ́шная плевá зарóдыша; || *Бот.* цвѣтóчное влагáлище.

Koszulniczy, относя́щійся къ шитьй рубáшекъ.

Koszulny, рубáшечный.

Koszyk, -a, **Koszyczek**, -**szka**, *м.* корзúнка, корзúночка.

Koszykarstwo, -a, *ср.* корзúнщичье ремéсло́; || торгъ корзúнами.

Koszykarz, -a, *м.* корзúнщикъ.

Koszykowy, корзúнный; || *Бот.* **Koszykowe ziele**, *см.* Ostrzyż.

Koszyna, -y, *ж.* **Koszysko**, -a, *ср.* дрянна́я корзúна.

Koszysko, -a, *ср. см.* Koszyna.

Koszyszczko, -a, *ср. Бот. см.* Żeleźnik.

Kot, -a, *м.* котъ. **Kot dziki**, дúкая кóшка, мамýль, *см.* Żbik. *Targować, kupować kota w worku**, торговáть, купúть что́ заглазá, ничего́ не видáвши. **Koty z kim drzeć**, быть съ кѣмъ на ножú, въ ссóрѣ. *Послов.* **W nocy wszystkie koty bure**, нóчью всѣ́ кóшки сѣ́ры, *или* ночь мáтка, всѣ́ гладко. || **Kot morski**, марты́шка, морскáя кóшка; || *Охот.* зáяцъ.

Kotara, **Kotarcha**, **Kotarha**, -y, *ж.* юрта, шалáшъ, жильё кочевы́хъ народóвъ; || пóлогъ, занавѣ́ска вокрýгъ постéли.

Koteczka; -i, *ж.* кóшечка; || *Бот.* **Koteczki**, *мн.* трилúстникъ, дя́тлина, клéверъ, трефóль, кáшка (*растéніе*).

Kotek, -tka, *м.* котёнекъ.

Kotew[1] -twi, *см.* Kotwia, Kotwica.

Kotewka, -i, *ж.* мáленькій я́корь; || четыреугóльное óстрое желѣ́во, броса́емое для поврежде́нія ногъ у непріятеля, поднѣтныя карáкули, кляпцы́. || *Анат.* отрóстокъ на кости́; || *Бот.* чили́мъ, водянóй, болóтный орѣхъ, *см.* Orzech wodny.

Kotka, -i, *ж.* кóшка; || *Бот.* серёжка, кóтки, *см.* Koteczki.

Kotlarczyk, -a, *м.* подмастéрье у котéльника, мѣ́дника.

Kotlarka, -i, *ж.* котéльница, жена́ котéльника; || *Простон.* котéльное мастерствó, торгъ мѣ́дною посýдою, *см.* Kotlarstwo.

Kotlarz, -a, *м.* котéльникъ, мѣ́дникъ.

Kotlecik, -a, *м.* котлéтка.

Kotlet, -a, *м.* котлéта. **Kotlety wołowe**, говя́жья котлéты; **baranie**, бараньи; **cielęce**, телячьи.

Kotlik, -a, *м.* котелóкъ.

Kotlina, -y, *ж.* котловúна, крýтая, глубóкая я́ма; || вагрáнка, горнъ (*duża fajerka, ognisko*); || *Артил.* котёлъ, часть канáла въ мортúрѣ; || котлúна (*самое глубóкое мѣсто въ прудѣ*); || *Охот.* лóгово,

ло́говище, берлога, нора́, *см.* Legowisko. Zając w kotlinie, за́яцъ въ норѣ; || *Минер.* зале́жь; || ме́дныя де́ньги, худы́я деньги.

Kotlinka, -i, *ж. Умен.* котлови́нка, *см.* Kotlina.

Kotlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты, *см.* Spadlisko.

Kotłowe, -ego, *ср.* по́шлина съ винокуре́ннаго и́ли пивова́реннаго котла́.

Kotłowy, коте́льный.

Kotłowy, -ego, *м.* присма́тривающій за котло́мъ въ винокурнѣ.

Kotna, -ej, *ж.* сука́тная (*о ко́шкахъ*), суя́гная (*объ о́вцахъ*), бере́менная, *см.* Cielna, Szczenna.

Kotomałp, -a, *м. Зоол.* са́ки, лисьехво́стая обезья́на.

Kotownia, -ni, *ж.* конура́ для запира́нія ко́шекъ.

Kotowny, я́корный, *см.* Kotwiczny.

Kotowy, кошачій, ко́шечій, *см.* Koci.

Kotuś, -sia, *м.* ки́ся, ки́ска (*кошка*).

Kotwa, **Kotew'**, -twi, **Kotwica**, -y, *ж.* я́корь; || *Архит.* проёмная связь, ла́па, желѣзный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣзная связь въ печа́хъ.

Kotwiczka, -i, *ж.* якорёкъ.

Kotwiczne, -ego, *ср.* я́корное (*пла́та за стоя́ніе на я́корѣ въ по́ртѣ*).

Kotwiczny, я́корный. Drąg kotwiczny, веретено́ у я́коря. Lina kotwiczna, powróz kotwiczny, я́корный кана́тъ.

Kować, *см.* Kuć.

Kowadło, -a, *ср.* накова́льня. Być między młotem a kowadłem, быть ме́жду мо́лотомъ и наковальнею, т. е. находи́ться ме́жду двухъ опа́сностей, попа́сть ме́жду двухъ огне́й. || *Анат.* Kowadełko w uchu, наковаленка, ко́сточка находя́щаяся за бараба́нною перепо́нкою.

Kowadłowy, наковаленный.

Kowal, -a, *м.* кузне́цъ, кова́чъ; || *Зоол.* лету́чая ры́ба.

Kowalczyk, -a, *м.* подмасте́рье у кузнеца́.

Kowalik, -a, *м. Зоол.* по́ползень (*птичка*)

Kowalka, -i, *ж.* кузнечи́ха, жена́ кузнеца́; || *Прост.* кузне́чество. Kowalką się trudnić, занима́ться кузне́чествомъ, *см.* Kowalstwo.

Kowalnia, -ni, *ж.* ку́зня, ку́зница.

Kowalski, кузне́чный, кузне́ческій, кузне́цкій.

Kowalstwo, -a, *ср.* кузне́чество.

Kowanie, *см.* Kucie; Kowano, Kuto; Kowany, Kuty.

Kownata, **Kownatny**, *см.* Komnata, Komnatny.

Koza, -y, *ж.* коза́. Koza dzika, *Зоол.* серна. *Посл.* Na pochyłe drzewo i kozy skaczą, на бѣднаго Мака́ра всѣ ши́шки вали́ться. Pół psa, pół kozy, ни рыба ни мя́со. Przyjdzie koza do woza, и на на́шей у́лицѣ бу́детъ пра́здникъ, придётъ и на́ша о́чередь, пригожу́сь и я вамъ когда́-нибу́дь. Nie wie gdzie kozy gnane, онъ ничего́ не слы́шитъ, ничего́ не зна́етъ. || *Астрон.* Амальте́я (*созвѣздіе*), Капе́лла (*созвѣздіе*); || *Зоол.* желѣзница (*рыба*); || *Муз.* волы́нка, кобза́ (*инструментъ*); || тюрьма́ аресто́нтская. Osadzić kogo w kozie, посади́ть кого́ въ тюрьму́, *см.* Areszt, Kryminał, Więzienie; || плотъ, ряро́мъ, перевозный плотъ.

Kozacki, коза́цкій, каза́цкій, каза́чій. Po kozacku, z kozacka, покоза́цки.

Kozactwo, -a, *ср.* коза́чество.

Kozaczek, -czka, *м.* козачёкъ.

Kozaczka, -i, *ж.* коза́чка.

Kozaczy, *см.* Kozacki.

Kozaczyć się, Skozaczyć się, пойдти́ въ козаки́, сдѣлаться козако́мъ.

Kozaczyzna, -y, *ж.* коза́чество.

Kozak, -a, *м.* коза́къ, каза́къ; || *Бот.* козля́къ (*трава*).

Kozaczerja, -ji, *ж.* коза́цкое удальство́, молодечество.

Koźba, *см.* Kośba.

Kozera, -y, *ж.* ко́зырь, козы́рная игра́, вскры́ша. Grać kozerę, ходи́ть съ козыря, козыря́ть, *см.* Świętna, Kozernik.

Kozerka, **Kozernica**, -y, *ж.* играчи́ха, картёжница.

Kozernik, -a, *м.* игро́къ, картёжникъ.

Kozerny, козырно́й. Kozerny król, козырно́й коро́ль, коро́ль козыре́й. Kozerna dama, козырна́я да́ма, да́ма козыре́й.

Kozerować, козыря́ть.

Kozerzysty, козы́ристый.

Kozi, ко́зій, козли́ный, ко́зій.* Sprzeczać się, spierać się o kozią wełnę, спо́рить о пустя́кахъ, о томъ что́ никому́ не доста́нется. Wsadzić kogo w kozi róg, согну́ть кого́ въ бара́ній рогъ. || *Бот.* Kozia broda, та́волга го́рная. Kozia rutka, сла́дкая дя́тлина. Kozia stopka, павлиньи колоко́льчики. Kozi kerzeń, сайга́чій ко́рень, сайга́нъ. Kozi lep ла́донникъ, ла́донное де́рево. Kozie jajka, золотоко́къ. златоцвѣтникъ, *см.* Złotogłów; || Kozia stopa, щипцы́ для вырыва́нія зубо́въ, рычажёкъ.

Koziarka, -i, *ж.* пасту́шка козъ, же́нщина пасу́щая козъ; || жена́ козопа́са.

Koziarnia, -i, *ж.* ко́зій хлѣвъ.

Koziarz, **Koźlarz**, -a, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozibród, -oda, *м. Бот.* козеле́цъ (*растеніе*).

Kozica, -y, *ж. Агр.* чисти́лка у сохи́; || отва́лъ, поли́ца, у́хо (*у плуга*); || коза́чка, ру́чка (*у плуга*)

Kozidar, -u, *м.* пода́рокъ, кото́рымъ по́мъ попрека́ютъ.

Kozieł, **Koziołł**, -zła, *м.* козёлъ. Kozieł ofiarny, козёлъ отпуще́нія. Uparty jak kozieł, упря́мъ какъ козёлъ, *см.* Rogacz; || Ко́злы, *Собир.* Powozić z kozła, править лошадьми, сидя на ко́злахъ. Kozła przewrócić, перекувырну́ться, *см.* Koziełek; ||

|| Искри́вленная, нахму́ренная ми́на. **Kozła postawić.** хму́риться, угрю́миться. || *Упря́мство, упо́рство, серди́тый видъ, капри́зъ. **Wybić komu kozła,** образу́мить кого́, заста́вить кого́ исполня́ть свой долгъ, укроти́ть кого́, вы́вести изъ упря́мства: || **kozły** (*на кото́рыхъ пили́тъ*); **podmościki**; || **станокъ мольбе́ртъ** (*у живописцевъ*). **Postawić obraz na kozłach,** поста́вить карти́ну на станокъ, на мольбе́ртъ. || *Плотн.* **подкосокъ, подпо́рка, подста́вка**; || *Воен.* **Kozły rosochate,** рога́тки, пирами́да *или* ко́злы изъ ру́жей; || *Архит.* **Kozły,** *мн.* сва́я, *род. п.* сва́й; || волы́нка, кобза́, *см.* **Koza.**

Koziełek, Koziołek, -łka, *м.* козленокъ; || *Зоол.* молодо́й изу́брь, дѣтёнышъ косу́ли; || кувы́ркъ. **Wywrócić koziołka,** перекувы́ркнуться, упа́сть, полете́ть кубаре́мъ; || *Зоол.* барашекъ. **бекасси́нъ** (*пти́ца*); || *Бот. см.* **Wielosił**; || **коза́** (*для ноше́нія кирпичей*).

Kozielkować, кувыркáться.

Kozik, -a, *м.* мясни́чекій, мясни́чій ножъ; || просто́й, худо́й но́жикъ.

Kozilek, -łka, *м. Бот* а́сенецъ, волка́на.

Kozina, -y. *ж.* козли́тина, ко́зье мя́со.

Kozioglów, -owa, *м* козлоголо́вный кули́къ (*пти́ца*).

Kozioł, *см.* **Kozieł; Koziołek,** *см.* **Kozieł; Koziołkować,** *см.* **Kozielkować.**

Kozionogi, имѣющій козли́ныя но́ги, козлоно́гій.

Kozioróg, -a, *м.* дровосѣкъ, уса́чъ (*насѣкомое*).

Koziorogi, имѣющій козли́ные рога́.

Koziorożec, -żca, *м Астрон.* Козеро́гъ; || *Ар.* медну́ка. **люцёрна** (*расте́ніе*).

Koziostopy, *см.* **Kozionogi.**

Koziułka, -i, *ж. Зоол.* **большо́й комаръ,** долгоно́жка

Kózka, -i, *ж.* **ко́зочка,** *см.* **Kozioróg, Koziułka**; || *Зоол.* **голе́цъ, го́льчикъ** (*рыба*).

Kozlak, -a, *м.* **козля́къ** (*грибъ*); || **лиственничная гу́бка.**

Kozlarka, Kozlarz, *см.* **Koziarka, Koziarz.**

Kozlątko, -a, **Kozlę, -ęcia,** *ср.* козлёнокъ.

Kozleć, козли́ться. походи́ть на козла́. **Wełna na jagnięciu kozleje.** овечья шерсть дѣлается похо́жею на ко́зью; || дѣлается упря́мымъ какъ козёлъ.

Kozlęcina, -y, *ж.* козли́тина.

Kozlęcy, козло́вый.

Kozłek, -łka, *м.* **Kozłki,** *мн. Бот.* **валеріа́на, бульдырья́нъ, ма́ун** (*расте́ніе*), *см.* **Baldrjan, Dryanek.**

Kozli, козлиный, ко́злій.

Kozlić czoło, Nakozlić czoło, Kozlić się, нахму́рить лицо́, хму́риться.

Kozlik, -a, *м. Бот.* **лебеда́ садо́вая** (*расте́ніе*).

Kozlina, -y, *см.* **Młokocina**; || козло́вая ко́жа, **козлина**

Kozłki, *мн. см* **Kozłek.**

Kozłonogi, *см.* **Kozionogi.**

Kozłować, Pokozłować, скака́ть, прыга́ть, рѣзви́ться.

Kozłowaty, козли́ный, ко́злій.

Kozłowiec, -wca, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ.

Kozłowy, козло́вый.

Kozły, *см.* **Kozieł.**

Kozodój, -ja, *м.* ко́зій пасту́хъ, козопа́съ; || *Зоол.* **ководо́й, лило́къ** (*ночна я пти́ца*, *см.* **Lelek.**

Kozodrzew, Kosodrzew, -u, *м. см.* **Koszodrzewina.**

Kozodziczyna, -y, *ж.* **Kozodzik, -a,** *м. см.* **Kozilek.**

Kozopas, -a, *м.* козопа́съ, *см.* **Koziarz.**

Kozorożeć, *см.* **Koziorożec.**

Kożub, Kożubek, *см.* **Każub, Każubek.**

Każubalce, -lca, *м.* выкупны́я де́ньги, вы́купъ; || взя́тка. **Wyciągać kogo z kożubalec,** содра́ть съ кого́ взя́тку.

Kozubato, вы́пукло, вы́гнуто, *см.* **Kozubaty.**

Kozubieć, Skozubieć, выгиба́ться, вы́гнуться, быть вы́пуклымъ; || выдава́ться впередъ, клони́ться.

Kożuch, -a, *м.* кожу́хъ, тулу́пъ; || **Kożuch na mleku, od śmietanki,** пе́нка.

Kożuchować, *Садов.* **прививáть щиткóмъ** *или* глазкóмъ (*дерéвья*).

Kożuchowanie, -a, *ср.* **приви́вка,** *см.* **Kożuchować.**

Kożuchowiec, -wca, *м. Зоол.* **шу́бная** моль.

Kozula, Kozulka, -i, *ж.* у́дка, у́дочка, съ двумя́ *или* тремя́ ле́сами.

Kożuszek, -szka, *м.* шу́бка, тулу́пчикъ; || **Kożuszek od śmietanki,** пе́нка на моло́чныхъ сли́вкахъ.

Kozyra, Kozyrnik, Kozyrny, Kozyrować, *см* **Kozera,** и т. д.

Krać, Zekrać Wykrać, брани́ть, руга́ть, вы́бранить, вы́ругать. **Krać się, Pokrać się,** руга́ться, перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га, *см.* **Łajać, Łajać się.**

Kranie, -a, *ср.* брань, ру́гань.

Kpiarz, -a, *м.* насме́шникъ, зубоска́лъ, *см.* **Zartowniś, Szyderca, Drwiarz.**

Kpić, смѣ́яться, издѣва́ться, глуми́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), перецыга́нивать (*кого́*).

Kpica, -y, *ж.* **дýрочка, болва́ниха,** *см.* **Błaźnica.**

Kpienie, -a, *ср.* (**z kogo**), **высме́иваніе,** перецыга́ниваніе (*кого́*).

Kpina, -y, *м.* болва́нъ, о́лухъ.

Kpina, -y, **Kpinka,** -i, *ж.* употребля́ется бо́лѣе во мн. ч. **Kpiny,** *род. п.* **Kpin, Kpinki,** *род.п.* **-nek,** насме́шка, осме́я́ніе, шу́тка. **Kpiny sobie z kogo robić,** издѣва́ться надъ кѣмъ. **Siebie wystawić, narazić na kpiny,** подверга́ть себя́ насме́шкамъ. **Zrobić co na kpiny.** сдѣлать что́ въ насме́шку, для шу́тки. *см.* **Drwina, Szyderstwo, Żart.**

Kpisko, -a, *ср.* пе́нтюхъ, о́лухъ.

Kra, -y, *ж.* льди́нка. са́ло (*льди́ная пле́нка, плава́ющая на пове́рхности воды́ при ея́ замерза́нiи*); || *Мед.* скиръ, отвердѣ́ніе, затвердѣ́лость; || **kra, gruba, chmura,** густо́е о́блако, ту́ча.

Krab, -a, *м.* *Зоол.* крабъ, морско́й ракъ.

Kraciasto, въ ви́дѣ рѣ́шётки, на подо́біе рѣшётки, въ клѣ́точку. клѣ́точками.

Kraciasty, Kracisty, рѣшётчатый, клѣ́тчатый; || сквозно́й.

Kracić, Zakracić, задѣ́лывать *или* обноси́ть, рѣшёткою.

Kraczać się, *см.* **Rozkraczać się.**

Kraczoch, -a, *м.* праздношата́ющійся, шату́нъ.

Kradać, *см.* **Kraść.**

Kradkiem, укра́дкою, *см.* **Ukradkiem.**

Kradnienie, -a, *ср.* воровство́, *см.* **Kradzież.**

Kradomie, укра́дкою, скры́тно, тайко́мъ, изподтишка́; || воровски.

Kradomy, потаённый, скры́тный.

Kradywać, *см.* **Kraść.**

Kradzieski, Kradzieżniczy, воровско́й.

Kradzieztwo, -a, *ср.* *см.* **Kradzież.**

Kradzież, -y, *ж* кра́жа, покра́жа, воровство́, расхище́ніе. **Kradzież grosza publicznego,** расхище́ніе казны́. **Kradzież przy nim znaleziono,** покра́жу нашли́ у него́.

Kradzieżca, -y, Kradzieżnik, -a, *м.* воръ, похити́тель (*ж. р.* воро́вка, похити́тельница), *см.* **Złodziej.**

Kradzieżność, -ści, *ж.* скло́нность къ воровству́.

Kradzieżny, скло́нный къ воровству́,

Kradziony, укра́денный, воровско́й.

Krąg, -ęgu, *м.* кругъ, кружо́къ. **W krąg,** въ кружо́къ, вокру́гъ, кругообра́зно; || *Астрон.* орби́та, путь (*плане́ты*); обраще́ніе (*со́лнца*); || дискъ, кругъ (*со́лнца, луны*); || **Krąg garncarski,** гончарный кругъ; || **Kręgi,** *мн.* заты́локъ, зашее́къ, загри́вокъ. **Połamać kręgi,** слома́ть шею, *см.* **Kark**; || слой (*де́рева*); || ободъ, окру́жность колеса́; || **Krąg węża,** изги́бъ, *см.* **Kłąb**; || ***Ująć żądze w kręgi;** умѣ́рить, обузда́ть свои́ стра́сти.

Krąglak, -a, *м.* кругля́къ, кругля́шъ, кру́глое поле́но.

Kraglec, округля́ться.

Kraglić, закр. гля́ть, округля́ть, *см.* **Zaokraglać**; || **Kraglić się,** округля́ться.

Kraglica, Kruglica, -y, *ж.* куба́рь, *см.* **Bąk, Cyga, Wartołka.**

Krągło, кру́гло.

Krągły, кру́глый, *см.* **Okrągły.**

Kraina, -y, *ж.* край, страна́, о́бласть; || *Геогр.* по́ясъ (*земли́*); || сфе́ра. **W wyższych krainach filozofji,** въ вы́сшихъ сфе́рахъ филосо́фіи. **Gubi się w krainach przymuszeń,** онъ теря́ется въ о́бласти предположе́ній.

Kraj, u, *м.* край, сторона́, страна́, о́бласть. **Pójść na kraj świata,** пойти́ на край све́та. **Kraj szaty,** край оде́жды. **Wszystkie kraje ziemi,** всѣ страны́ земли́. **Kraje umiarkowane,** умѣ́ренныя страны́. **Obce kraje,** чужіе край, иностра́нныя зе́мли. **Kraj ludny,** населённая страна́. **Kraj rodzinny,** родно́й край, ро́дина. **Kraj,** отече́ство, отчи́зна, ро́дина. (**W kraju i za granicą,** въ странѣ внутри́ страны́, на ро́динѣ и за грани́цею). *Послов.* **Co kraj to obyczaj,** что́ го́родъ, то но́ровъ, что́ дере́вня, то обы́чай.

Krajać, Pokrajać, рѣзать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать, нарѣ́зывать, нарѣ́зать. **Krajać kawałkami,** рѣзать кусо́чками, ло́мтиками. **Krajać suknię,** кроить пла́тье, *см.* **Kroić.** **Krajać chleb,** нарѣ́зывать хлѣ́бъ. **Nóż dobrze kraje,** ножъ хорошо́ рѣжетъ. ***Pługiem krajać ziemię,** плу́гомъ боро́здить зе́млю; || ***Serce mi to kraje,** это мнѣ раздира́етъ се́рдце; || **Krajac się, Pokrajać się,** нарѣ́заться, порѣзаться, быть нарѣзаннымъ. **Zanim to pokraje się,** прежде не́жели э́то бу́детъ нарѣзано, прежде не́жели э́то нарѣ́жется. ***Serce mi się krajało z żalu,** се́рдце у меня́ надрыва́лось отъ го́рести, *см.* **Pękać.**

Krajanie, -a, *ср.* разрѣ́зываніе; || кро́шка (*табаку́*).

Krajanka, -i, *ж.* (**séra**), кусо́къ, ло́мтикъ (*сыра*).

Krajczanka, -i, *ж.* дочь кра́вчаго.

Krajczany, *см.* **Krajkowy.**

Krajczostwo, -a. *ср.* до́лжность кра́вчаго; || *Собир.* кра́вчій и его́ жена́ вмѣстѣ.

Krajczy, -ego, *м.* кра́вчій.

Krajczyc, -a, сынъ кра́вчаго.

Krajczyna, -y, *ж.* жена́ кра́вчаго.

Krajka, -i, *ж.* кро́мка, кайма́, каёмка.

Krajkowy, кро́мчатый, каёмочный.

Krajny, *см.* **Skrajny.**

Krajomierniclwo, -a, *ср.* межева́ніе, землемѣ́ріе.

Krajomierniczy, землемѣ́рный.

Krajopis, -a, Krajopisarz, -a, *м.* описа́тель страны́, хорогра́фъ; || **Krajopis,** -u, *м.* описа́ніе страны́, хорогра́фія.

Krajopisarski, хорографи́ческій.

Krajopisarstwo, Krajopistwo, -a, *ср.* хорогра́фія, *см.* **Krajopis.**

Krajopisarz, -a, *м.* *см.* **Krajopis.**

Krajopisny, хорографи́ческій.

Krajopistwo, -a, *ср.* *см.* **Krajopisarstwo.**

Krajowiec, -wca, *м.* туземецъ, коренно́й жи́тель страны́.

Krajowładca, -y, *м.* госуда́рь, монархъ.

Krajowładczyni, -ni, *ж.* госуда́рыня, монархиня.

Krajowładztwo, -a, *ср.* верхо́вная власть, самодержа́віе.

Krajowość, -ści, *ж.* ме́стный хара́ктеръ, *см.* **Miejscowość.**

Krajowy, туземный, коренно́й, ме́стный. **Wino krajowe,** туземное вино́. **Napoje krajowe,** напи́тки ме́стнаго приготовле́нія. **Rośliny krajowe,** ме́стныя ра-

ро́нія. Krajowy obyczaj, ме́стный обы́чай, обы́чай страны́. Pisarze krajowi, отече́ственные писа́тели. Piśmiennictwo krajowe, отече́ственная литерату́ра, слове́сность, *см.* Narodowy.

Krakać, Kraknąć, ка́ркать, ка́ркнуть, (*о воронахъ*). *Послов.* Kiedy wleziesz między wrony, musisz krakać jak i ony, съ волка́ми жить, по во́лчьи выть.

Krakacica, -y, *ж. Мед.* поли́пъ (*въ носу́*).

Kralka, -i, *ж.* деся́тка (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* Dziesiątka.

Kram, -u, м. мелочна́я ла́вка; || това́ры въ ла́вкѣ. Kram założyć, откры́ть ла́вку, нача́ть торгова́ть. *Послов.* Jaki pan, taki kram, како́въ попъ, тако́въ и прихо́дъ.

Kramarczyk, -a, *м.* разно́щикъ (*товаровъ*), ходе́бщикъ; || сиде́лецъ (*въ ла́вкѣ*).

Kramarka, -i, *ж.* торго́вка, ла́вочница.

Kramarski, мелочно́й; || торго́вый, купе́ческій, меркантильный. Kramarskie towary, мелочны́е това́ры. Duch kramarski, духъ торго́вли, комме́рческое направле́ніе, меркантильный духъ.

Kramarstwo, -a, *см.* мелочно́й торгъ, мелочно́й това́ръ.

Kramarszczyzna, -y, *ж.* мелочна́я торго́вля, прода́жа.

Kramarz, -a, *м.* ла́вочникъ, мелочно́й торгове́цъ.

Kramarzyć, вести́ мелочну́ю торго́влю; || * Kramarzyć się (z kim), спо́рить, препира́ться.

Kramik, -u, *м.* мелочна́я ла́вочка.

Kramnica, -y, *ж. см.* Kram.

Kramnik, -a, *м. см.* Kramarz.

Kramny, Kramowy, ла́вочный, торго́вый. Kramny artykuł, towar, предме́тъ торго́вли, това́ръ.

Kramować, *см.* Kramarzyć.

Kraniec, -ńca, *м.* край, коне́цъ; || преде́лъ, рубе́жъ, окра́ина, сторона́, бортъ (*у су́дна*). Na krańcach państwa, на границахъ, на окра́инахъ госуда́рства, *см.* Kraj, Brzeg, Krawędź. Na obu, po obu krańcach ziemi, по обо́имъ концамъ земли́; || *преграда, препо́на; || кругъ, циклъ, *см.* Koło; || дискъ, кругъ, *см.* Krąg.

Krasa, -y, *ж.* румя́нецъ, ро́зовый цвѣтъ; || краса́. красота́.

Kraść, Kradać, Kradywać, Skraść, Ukraść, красть, укра́сть, похища́ть, похити́ть.

Krasić, Okrasić, Ukrasić, кра́сить въ кра́сную кра́ску; || украша́ть, прикра́шивать, *см.* Okrasić.

Kraska, -i, *ж. см.* Krasawica; || *Зоол.* сивоворо́нка (*птица*).

Kr śnieć, Wykraśnieć, хорошѣть, стано́виться приго́жѣе.

Krasność, -ści, *ж.* красота́, *см.* Krasa, Piękność.

Krasny, кра́сный, ро́зовый; || прекра́сный, приго́жій.

Krasomowa, -y, *ж.* краснорѣ́чіе.

Krasnomówca, -y, *м.* краснорѣ́чивый, ора́торъ.

Krasomownie, Krasomowno, краснорѣ́чиво, *см.* Wymownie.

Krasomowność, -ści, *ж.* краснорѣ́чивость.

Krasomowny, краснорѣ́чивый, цвѣти́стый, *см.* Kwiecisty.

Krasomowski, ора́торскій, ри́торскій.

Krasomowstwo, -a, *ср.* ритори́ка.

Krasowronka, -i, *ж. см.* Kraska.

Krata, -y, *ж.* рѣшётка; || кле́тка; || *Фортиф.* опускна́я рѣшётка; || кле́тка (*на тка́ни*). Materja w kraty, w krateczki, кле́тчатая матери́я.

Krateczka, -i, рѣшёточка, кле́точка, *см.* Krata, Kratka.

Kratka, -i, *ж.* рѣшётечка; || перила, *мн.* (*въ суди́лищѣ*); || *судебное мѣсто.* Stanąć przed kratką, яви́ться въ судъ. Stawać u kratek, za kratkami, вести́ тя́жбу, защища́ть въ судѣ; || проси́ть въ судѣ (*на кого́*).

Kratkować, рѣшети́ть.

Kratkowany, рѣшётчатый.

Krawacz, -a, *м. Сапож.* рѣза́къ, крива́я ножъ.

Krawalnica, -y, *ж.* стано́къ, верста́къ, рабо́чій столъ.

Krawalnik, -a, *м. см.* Krawacz.

Krawat, -u, *м. см.* Halsztuch.

Krawcowa, -éj, *ж.* жена́ портна́го; || портни́ха.

Krawcowy, портни́жескій, портни́жный.

Krawczyk, -a, *м.* подмасте́рье портна́го.

Krawczyna, -y, *ж.* портна́га.

Krawędź, -dzi, *ж.* бокъ, сторона́, край; || кайма́, кро́мка (*у тка́ни*); || тесьма́; || бортъ, галсъ (*у су́дна*); || закра́ина, оби́вка, руба́ецъ; || *Архит.* ребро́, край (*см.* Róg), || опу́шка (*лѣса*); окра́ина; || карни́зъ (*до́ма*); || край (*стола́*). Na krawędziach przepaści, на краю́ про́пасти. || *Фортиф.* гре́бень бру́ствера.

Krawędziasty, находя́щійся на са́момъ краю́.

Krawiec, -wca, *м.* портно́й.

Krawiecki, портни́жный. Stół krawiecki, като́къ, портни́жный столъ.

Krawiectwo, -a, *ср.* портни́жничество.

Krawieczyzna, -y, *ж. см.* Krawiectwo.

Krąż, -ęża, *м. Зоол.* родъ щети́нистаго червя́.

Krążek, -żka, *м.* кружо́къ, ко́лтикъ; || ридъ обручей, *см.* Krąg.

Krążenie, -a, *ср.* обраще́ніе, оборо́тъ; || движе́ніе. Krążenie krwi, обраще́ніе кро́ви; || Krążenie po morzu, кре́йсерство, кре́йсерова́ніе.

Krążny, круговой.

Krążyć, Okrążać, броди́ть, шата́ться, шля́ться; || верте́ться, кружи́ться, обраща́ться вокру́гъ; || пари́ть, носи́ться

Wilcy krążą około stada, волки́ бро́дять вокру́гъ ста́да. **Orzeł krąży w powietrzu**, орёлъ пари́тъ, но́сится въ во́здухѣ **Ziemia krąży około słońca**, земля́ обраща́ется вокру́гъ со́лнца. **Tysiące czułen krążyło po rzece**, ты́сяча ло́докъ переска́ли рѣку; || *Морс.* крейсерова́ть.

Krążydło, -a, *ср.* ци́ркуль, *см.* **Cyrkiel.**

Krcica, -y, *ж.* сѣ́рая капу́ста, *см.* **Jarmuż.**

Kreacja, -i, *ж.* твореніе, созда́ніе; || изобрѣте́ніе; || произведе́ніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе, установле́ніе, *см.* **Mianowanie.**

Kreatura, -y, *ж.* тварь; || * люби́мецъ, креату́ра, *см.* **Stworzenie.**

Kręcenie, -a, *ср.* суче́ніе, круче́ніе; || свива́ніе, скру́чиваніе; || *виля́ніе, увёртка, улóвка.

Kreci, крото́вый, *см.* **Kret.**

Kreciany, Kreciasty, *см.* **Kredziany, Kredziasty.**

Kręcić, крути́ть, вить, учи́ть; || поворáчивать, перекру́чивать, верте́ть; || трясти, качáть; || * увёртываться, виля́ть, прибега́ть къ улóвкамъ; || **Kręcić kark**, верте́ть ше́ю, *см.* **Skręcić.** || **Kręcić jedwab'**, учи́ть шёлкъ. **Jedwab kręcony**, учёный шелкъ. **Kręcić powrozy**, вить верёвки. **Kręcić głową na co**, качáть, трясти́ головóю ((*при чёмъ*). || * **Kręcić wici**, виля́ть, верте́ться, вывёртываться; || **Kręcić się**, верте́ться, кружи́ться, извива́ться, изгиба́ться. (*см.* **Wić się, Wężyk**). **Pijanemu zdaje się, że wszystko się kręci**, пья́ному ка́жется, что вокру́гъ него́ всё верти́тся. **Kręcić się koło czego, za czém**, увива́ться óколо чего́, уха́живать за чѣ́мъ. **Głowa mu się kręci**, голова́ у него́ кру́жится; || **Łza mu się kręci w oczach**, у него́ слеза́ навёртывается на глаза́хъ; || ви́ться, нанива́ться (*о волосáхъ*)

Kręciciel, -a, *м.* учи́льщикъ (*верёвокъ*); || * *см.* **Kręciel, Krętacz.**

Kręcicielka, -i, *ж.* учи́льщица (*верёвокъ*); *см.* **Kręcielka.**

Kręcidło, -a, *ср.* прида́льное колесó.

Kręcielnia, -ni, *ж.* кана́тный завóдъ; || кана́тная рабóта.

Kręcie siwo, -a, *ср.* витьё, круче́ніе, суче́ніе. || * привя́зка, прида́рка, крючóкъ, *см.* **Matactwo.**

Kręcisto, *см.* **Kręto.**

Krecisty, *см.* **Kredzisty.**

Kręcisty, *см.* **Kręty.**

Kręciszek, -szka, *м. Бот. см.* **Kmin polny.**

Kręciwąs, -a, *м.* вётренникъ, вётрогóнъ.

Kręcony, учёный, витóй, *см.* **Kręcić. Schody kręcone**, витáя лéстница

Kręcz, -u, *м.* сýдорога.

Kręczynka, -i, *ж. Бот. см.* **Janowiec.**

Kreda, -y, *ж.* мѣлъ *см.* **Krédka.**

Kredenc, *см* **Kredens.**

Kredencerka, -i, *ж.* жена́ буфе́тчика, мундше́нка, *см.* **Kredencerz.**

Kredencerz, -a, *м.* буфе́тчикъ; || мундше́нкъ.

Kredencja, -ji, *ж.* шкафъ для посýды, буфе́тъ. *см.* **Kredens.**

Kredencjalny, *см.* **Wierzytelny.**

Kredencować, Kredensować, *Стар.* отвёдывать. подноси́ть напи́токъ *или* кушанье, пóдчивать другóго; || быть на чёмъ, предводи́тельствовать, указывать дорóгу. **Kredencować wojsku**, предводи́тельствовать вóйскомъ.

Kredens, -u, *м.* шкапъ для посýды, буфе́тъ; || кредити́вное, вѣрющее письмó.

Kredensować, Kredencować, *Стар.* попрóбовать спервá напи́токъ *или* кýшанье, подавáть ихъ кому́; || идти́ впереди́ кого́, быть на челѣ́ (*напр. войскá*); || *Юрид.* назнача́ть на какýю-либо дóлжность.

Krédka, -i, *ж.* мѣлóкъ. **Wziąść pod krédkę**, счита́ть, вычисля́ть. **Z krędką żyć**, жи́ть съ разсчóтомъ, жить разсчётливо.

Kredo, *Нескл.* симвóлъ вѣры. *Посл.* **Potrzebny jak Piłat w kredo**, **Wlazł jak Piłat w kredo**, нýженъ, какъ пя́тое колесó и тѣлѣгѣ, *см.* **Koło, Dziura w moście.**

Kredować, Pokredować, отмѣча́ть, отмѣ́тить мѣломъ.

Kredyt, -u, *м.* креди́тъ, долгъ, вѣра; || си́ла, вѣсъ, уваже́ніе; || довѣ́рie; || кредúтъ (**rubryka w rejestrach**: *należy się*). **Dawać na kredyt**, дава́ть на кредúтъ, взаимы́, въ долгъ. **Borg umarł, a kredyt nie żyje**, въ долгъ не даю́тъ, *см.* **Borg**; || * довѣрie. **Nabyć kredytu**, пріобрѣсти́ довѣ́рie. **Kredyt stracić**, извѣ́риться, потеря́ть довѣ́рie

Kredytor, -a, *м.* заимода́вецъ, кредито́ръ, *см.* **Wierzyciel.**

Kredytorka, -i, *ж.* заимода́вица, кредито́рка, *см.* **Wierzycielka.**

Kredytować (komu), дава́ть взаймы́, въ долгъ, *см.* **Borgować**; || *Ком.* **Kredytować (kogo)**, поставля́ть въ кредúтъ, кредитовáть.

Kredytowanie, -a, *ср.* отдáча взаймы́, въ кредúтъ.

Kredytowy, креди́тный, кредити́вный, вѣрющій. **Listy kredytowe**, вѣрющія письма

Kredziany, мѣловóй.

Kredziasty, мѣлова́тый.

Kredzić, Pokredzić, пáчкать, запáчкать мѣ́ломъ; || мѣли́ть, замѣли́ть, замáзать мѣ́ломъ.

Kręgi, *мн. см.* **Krąg.**

Kręgiel, -gla, *м.* кéгля. **Gra w kręgle**, кéгельная игра́.

Kręgielkowaty, кеглеобрáзный, коническій.

Kręgielnia, -ni, *ж.* кéгельная площáдка.

Kręgielny, кéгельный. **Kręgielna kula**, кéгельный шаръ.

Kręglak, *см.* **Krąglak.**

Kręglarnia, -i, *ж. см.* **Kręgielnia.**

Kręglowato, въ ви́дѣ ко́нуса, въ копи́ческой фо́рмѣ. || въ ви́дѣ ши́шки (*ело́вой*).

Kręglowaty, кеглеобра́зный, кони́ческий, ко́нусный.

Krekorać, Krokorać, куда́хать, клохта́ть (*о курицѣ*); || * болта́ть, сплётничать.

Krekoranie, -a, *ср.* болтовня́, болта́нье.

Kremor, -u, *м.* протёртая я́чная ка́ша.

Kreol, -a, *м.* креоль (*рожде́нный отъ европе́йскихъ роди́телей въ Аме́рикѣ*).

Kreolka, -i, *ж.* креолка, *см.* **Kreol.**

Kreować, создава́ть; || учрежда́ть (*до́лженость*); || назнача́ть. опредѣля́ть (*пѣнсію*).

Krepa, -y, *ж.* крепъ, флёръ. **Żałobna krepa**, тра́урный крепъ.

Krępa, -y, *ж.* желѣзная скоба́, крюкъ; || *Krępy, *мн.* тиски. **Wziąść kogo w krępy**, взять кого́ въ ти́ски, въ ежо́выя рукавицы, скрути́ть кого́; || поля́ (*у шля́пы*); || назва́ніе стари́нной игры́.

Krępak, -a, *м.* кряжъ, цѣпь горъ: || одна́ изъ отрасле́й Карпа́тскихъ горъ; || *Зоол. см.* **Dzięcioł.**

Krepel, pla, *м.* ола́дья, ала́дья

Krepki, Krepko, Krepkość, *см.* **Krzepki, Krzepko, Krzepkość.**

Krepon, -u, *м.* крепо́нъ, родъ шерстяна́го кре́па.

Krępość, -ści, *ж.* плотность, корена́стость.

Krępować, Skrępować, свя́зывать, связа́ть; || спу́тывать; || ско́вывать. **Skrępować komu ręce i nogi**, связа́ть кого́ по рука́мъ и по нога́мъ (*мѣша́ть дѣйствовать*). **Być krępowanym przez co, стѣсня́ться** чѣмъ **Jestem skrępowany przysięgą**, меня́ связываетъ присяга.

Krepowy, кре́повый.

Krępulec, -lca, *м.* клинъ, закру́та, закру́тень; || чурба́нъ, отру́бокъ.

Krępy, корена́стый, плотный, дю́жій.

Krerać, Krygać, курли́кать, крича́ть петуши́ному и пожуравли́ному.

Kreranie, -a, *ср.* курли́канье, *см.* **Krerać.**

Kres, -u, *м.* коне́цъ, преде́лъ, грани́ца; || сро́къ. **Dochodzić, dojść kresu**, приближа́ться, приблизиться къ концу. **Wszystko ma swój kres naznaczony**, всё имѣетъ свой коне́цъ, всему́ назна́ченъ коне́цъ. **Kres życia**, коне́цъ, преде́лъ жи́зни. **Kres zamierzony**, назна́ченная цѣль.

Kresa, -y, *ж.* полоса́; || цара́пина, рубецъ на лицѣ, шрамъ. **Koń z czarną kresą na grzbiecie**, ло́шадь съ чёрною полосо́ю на спинѣ. **Ma dwie kresy na twarzy**, у него́ два рубца́, двѣ цара́пины на лицѣ.

Krescencja, -ji, *ж.* урожай (*сла́ба, плодо́въ*). **Krescencja roczna**, годово́й сборъ хлѣба.

Kresić, *см.* **Kreślić.**

Kreska, Kréska, Kryska, -i, *ж.* черта́, чёрточка, штрихъ, ли́нія; || ударе́ніе, знакъ ударе́нія; || запята́я, *см.* **Przecinek**; || **избира́тельный го́лосъ, балъ. Być wybranym większością kresek**, быть и́збраннымъ по большинству́ голосо́въ, *см.* **Głos**; || о́чередь. **Teraz na ciebie kreska**, тепе́рь твоя́ о́чередь; || **Kreski między flakami, брыжейка**, сдоръ (*у быко́въ, бара́новъ*), *см.* **Kreza.**

Kreskować, балотирова́ть, подава́ть го́лосъ (*при вы́борахъ*); || ста́вить, дѣлать ударе́ніе (*надъ сло́вомъ*).

Kreskowanie, -a, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ (*при вы́борахъ*).

Kreślenie, Skreślenie, -a, *ср.* начерта́ніе, черче́ніе, рисова́ніе, *см.* **Narys**; || о́черкъ **Skreślenie charakterów**, о́черкъ хара́ктеровъ.

Kreślić, Skreślić, черти́ть, начерти́ть, рисова́ть, нарисова́ть. **Kreślić litery**, черти́ть бу́квы. **Skreślić obraz czego**, изобрази́ть что́-либо, сдѣлать о́черкъ чего́; || Перечёркивать, перема́рывать, похёрковать. **Kreśli dużo**, онъ мно́го перечёркиваетъ, перема́рываетъ.

Kresować, Pokresować, Przekresować (kogo), дѣлать шра́мы на лицѣ, раскрои́ть лицо́).

Kret, -a, *м.* кротъ.

Kręt, -u, *м. см.* **Skręt.**

Krętacz, -a, *м. см.* **Matacz.**

Krętanina, -y, *ж.* движе́ніе; || **занятіе**, трудъ, рабо́та; || увёртка, отговорка, улóвка. **Będzie miał z tém dużo krętaniny**, э́то бу́детъ сто́ить ему́ большо́го труда́. **Łgarz ten krętaniną swoją nas bawi**, э́тотъ лгунъ забавля́етъ насъ свои́ми улóвками, увёртками.

Krętek, Krętak, -tka, *м. Зоол.* головá́стикъ (*изъ ро́да жукóвъ*).

Krętem, въ кружо́къ, кругомъ.

Kretes, *Нескл.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Z kretesem**, совершéнно, до конца́, до оста́тка, *см.* **Szczęt.**

Kretka, *см.* **Kredka.**

Krętny, излу́чистый, извилистый, искривленный, *см.* **Kręty.**

Kręto, извилисто; || кру́то, плóхо, ху́до. **Kręto koło niego**, плóхо ему́, онъ въ тру́дномъ положе́ніи.

Krętodziób, -oba, *м. Зоол.* водорѣзъ (*пти́ца*).

Krętogłów, -a, *м.* вертиголóвка, крутиголóвка, вертошéйка (*пти́ца*).

Krętogłowy, крутоголóвый, опроме́тчивый.

Krętogon, -a, *м. Зоол.* сапажу́ (*обезья́на*).

Krętojeż, -a, *м. Зоол.* тенрéкъ Мадагаска́рскій ёжъ.

Krętolotny, верта́щійся, кружа́щійся, вью́щійся. **Dym krętolotny**, дымъ вью́щійся стру́йкою.

Kretomysz, -y, *ж. Зоол.* обыкновéнная земляро́йка.

Krętopłoty, вьющійся о́коло забо́ровъ. **Krętopłoty bluszcz**, плющъ вьющійся о́коло забо́ровъ, цѣпля́ющійся за забо́ры.

Krętorogi, кривото́лкъ, превра́тно толку́ющій зако́ны.

Krętoróg, -oga, *м.* живо́тное съ вѣ́тистыми рога́ми.

Krętorogi, имѣ́ющій вѣ́тистые рога́.

Krętość, -ści, *ж.* излу́чина, изви́лина, кривизна́.

Krętoskoczny, вертля́вый, верте́ющійся.

Krętosz, -a, *м. см.* Krętacz.

Kretować, Kretowaty, *см.* Kredować, Kredowaty.

Kretowaty, *см.* Wykrętny.

Kretowina, -y, *ж* Kretowisko, -a, *ср.* кро́товина, вырытая кро́томъ земля́.

Kretowiny, -win, *мн. см.* Krętanina.

Kretowy, кро́товый, *см.* Kreci.

Krętowzniosły, спира́льный.

Krętu wętu, (*поговорка*), пусты́я увёртки, улóвки; || бѣготня́ и суета́.

Kręty, излу́чистый, изви́листый, крово́й, искриви́ленный; || **Kręty bieg rzeki**, изви́листое тече́ніе рѣки́; || **Kręte drogi** изви́листыя доро́ги; || **Drzewo kręte** крово́е де́рево; || *Анат.* **kręta kiszka**, подвздо́шная кишка́.

Krew, *род. п* **krwi**, *ж.* кровь. **Krew puszczać**, пуска́ть кровь. **Krwi puszczenie**, кровопуска́ніе. **Upływ krwi**, поте́ря кро́ви. **Pragnienie krwi**, кровожа́дность. **Zimna krew**, хлоднокро́віе. **Krwi krążenie**, кругообраще́ніе кро́ви. **Krwi rozlanie**, кровоприли́тіе. **Człowiek zimnéj krwi**, челове́къ хладнокро́вный. **Związki krwi**, у́зы родства́. **Ze szlacheckiéj krwi pochodzić**, быть благоро́днаго ро́да, происхожде́нія, происходи́ть отъ благоро́дной кро́ви. **Wstąpić na państwo po krwi**, вступи́ть на тронъ по пра́ву рожде́нія; || *Бот.* **Krew, smocza**, кра́сный щеве́ль (*расте́ніе*).

Krewa, -y, *ж.* лабе́тъ (*въ ка́рточной игрѣ*), *см.* Krewić.

Krewczejszy, *см.* Krewki.

Krewić, (*въ ка́рточной игрѣ*) имѣ́ть бо́лѣе очко́въ, чѣ́мъ тре́буетъ игра́; || **не сдержа́ть сло́ва, уклони́ться отъ чего́**; || ***Skrewić**, провини́ться въ чёмъ, сдѣ́лать погрѣ́шность.

Krewieństwo, -a, *ср. см.* Pokrewieństwo.

Krewki, хру́пкій, хи́лый, бре́нный, тлѣ́нный; || нѣмощный, сла́бый, дря́хлый. (**Krewczejszy**, чрезвыча́йно хру́пкій, чрезвыча́йно бре́нный и т. д.) **Przyrodzenie ludzkie krewkie**, человѣ́ческая нату́ра нѣмощна, слаба́, человѣ́къ отъ приро́ды нѣмощенъ, слабъ *см.* Ułomny.

Krewkość, -ści, *ж.* хру́пкость, бре́нность; || нѣмощь, хво́рость, хи́лость, недýгъ; || сла́бость, дря́хлость. **Wszyscy mamy nasze krewkości**, всѣ мы имѣ́емъ свои́ сла́бости, нѣдоста́тки.

Krewna, -éj, *ж.* ро́дственница, *см.* Krewny.

Krewniak, -a, *м.* ро́дственникъ, родна́, *см.* Krewny.

Krewnić się, Pokrewnić się, Spokrewnić się, находи́ться, быть въ родствѣ, породни́ться. **Spokrewniony ze znacznemi domami**, онъ въ родствѣ съ зна́тными домами.

Krewnik, -a, *м.* сангви́никъ, полнокро́вный; || *Бот.* бедренецъ (*расте́ніе*).

Krewność, -ści, *ж.* кро́вное родство́, бли́зкая родня́.

Krewny, -ego, *м.* ро́дственникъ. **Krewny w linji prostéj, wstępnéj i zstępnéj**, ро́дственникъ по прямо́й, восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Krewny przyrodni**, единоутро́бный, *или* единокро́вный ро́дственникъ.

Kreza, -y, *ж. см.* Kryza.

Krężel, -źla, Krężelek, -lka, *м.* куде́ль, мы́чка (*на пря́лкѣ*).

Krnąbrnie, упря́мо, упо́рно.

Krnąbrnieć, упо́рствовать, упря́миться.

Krnąbrność, -ści, *ж.* упря́мство, непослуша́ніе, упо́рство.

Krnąbrny, упря́мый, непослу́шный, упо́рный.

Krobeczka, Krubeczka, -i, *ж.* коро́бочка, *см.* Króbka.

Krobecznik, Krobnik, Króbkarz, -a, *м.* коро́бочникъ.

Króbka, Krobia, Krubka, -i, *ж.* коро́бка.

Krobnik, *см.* Krobecznik.

Kroć, *Нескл.* разъ, (употребля́ется то́лько съ именами числи́тельными количественными). **Dwakroć**, два́жды, два ра́за; **trzykroć**, три́жды, три ра́за; **dziesięćkroć**, де́сять разъ; **kilkakroć**, po kilkakroć, нѣсколькоразъ, по нѣскольку разъ (до десяти́); **kilkanaściekroć**, де́сять нѣсколко разъ до десяти́; **kilkadziesiąt kroć**, бо́лѣе двадцати́, до ста разъ; **stokroć**, сто́кра́тъ, стори́чно, сто разъ; **tysiąc kroć**, ты́сяча разъ; **dwa kroć sto tysięcy**, (два раза сто ты́сячъ), двѣсти ты́сячъ; **trzy kroć sto tysięcy**, (три раза сто ты́сячъ), три́ста ты́сячъ; **kilka kroć sto tysięcy**, нѣсколько сотъ ты́сячъ **Krocie**, *мн.* **Krocie set tysięcy**, мно́гія со́тни ты́сячъ; **zostawił trzy kroć sto tysięcy**, онъ оста́вилъ три́ста ты́сячъ. **Krocie** вообще́ означа́етъ число́ неопредѣлённое: **Krocie go to kosztowało**, (*см.* **kilka kroć sto tysięcy**), э́то сто́ило ему́ со́тни ты́сячъ. **Krocie mieszkańców**, (*см.* **tysiące**), ты́сячи жи́телей.

Krochmal, -u, *м.* крахма́лъ, *см.* Skrobi, Mączka.

Krochmalenie, -a, *ср.* крахма́ленье (*бѣлья́*).

Krochmalić, крахма́лить (*бѣлье́*).

Krochmalik, -a, *м.* синька́.

Krochmalnia, -i, *ж.* крахма́льная фа́брика.

Krochmalnica, -y, *ж.* крахма́льщица.

Krochmalnik, -a, *м.* крахма́льщикъ.

Krochmalny, Krochmalowy, крахма́льный.

Krócéj, коро́че, *см.* **Krótko.**

Krocić, стори́чно умножа́ть, увели́чивать во́ сто разъ, устери́ть

Krócić, сокраща́ть, укора́чивать, убавля́ть, *см.* **Skracać. Krócić, Ukrócić,** усмиря́ть, усмири́ть, обу́здывать, обузда́ть. **Krócić swe namiętności,** обу́здывать, преодоле́вать свои́ стра́сти, *см.* **Hamować, Powściągać.**

Krócica, *см.* **Krucica.**

Krociciel, -a, *м.* **укроти́тель, усмири́тель.**

Króciéj, *см.* **Krócéj.**

Krocień, -nia *м. Бот.* спо́рынъ (*растéніе*).

Króciuchno, Króciutko, Króciusieńko, Króciuteńko, коротёхонько, кратча́йшимъ о́бразомъ, *см.* **Krótko.**

Króciuchny, Króciutki, Króciusieńki, Króciuteńki, коротёхонекъ, *см.* **Krótki.**

Krocz, -a, *м.* и **Krocz, -y,** *ж.* сби́вчивая ходá (*у лóшади*), **груна́, грунь лошади́ная** (*родъ мáлой рыси*).

Kroczak, -a, *м.* **капка́нъ, лóшадь иду́щая гру́нью, мáлой ры́сью;** || **шажёкъ,** мáлый шагъ.

Kroczenie, -a, *ср.* **шага́ніе;** || **шéствіе.**

Kroczyć, шага́ть; || **шéствовать.**

Kroczysty, шагúстый; || **хóдкій.**

Krogulczy, ястребúный.

Krogulec, -lca, *м.* **я́стребъ** (*птúца*), *см.* **Jastrząb'.**

Kroić, Skroić, Wykroić, кроúть (*плáтье*). скроúть, вы́кроить.

Krok, -u, *м.* **шагъ. Przyspieszyć kroku,** ускори́ть шагъ. **Zwolnić kroku,** умéрить шагъ. * **Dotrzymać komu kroku, dostać kroku,** не отступáть отъ кого́, не попя́титься, не отставáть. **Krok w krok,** шагъ за шáгомъ, вслéдъ, по пятáмъ. **Krok przyspieszony,** скóрый шагъ. **O sto kroków,** на разстоя́ніи ста шагóвъ. || **Старáніе,** хожде́ніе, сре́дство (*по какóму дѣлу*). **Żadnego, w tym interesie nie przedsięweźmie kroku,** я ничего́ не предприму́ по э́тому дѣлу, **я не прибéгну ни къ какúмъ** сре́дствамъ, **я не приложу́ никакúхъ** стараніи.

Krokiew, kwi, *ж. Плотн.* **стропúло.** || ***Krokiewki mu nie dostaje,** ему́ **не доста́ть** деся́той клéпки во лбу́.

Krokodyl, -a, *м. Зоол.* **крокоди́лъ.**

Krokodyli, Krokodylowy, крокоди́ловъ. || ***Łzy krokodyle,** притво́рныя слёзы.

Krokorać, *см.* **Krekorać.**

Krokos, -u, *м. Бот.* **са́флоръ краси́льный, желтяни́ца, ди́кій шафра́нъ** (*растéніе*).

Krokosowy, желтяни́стый, шафра́нный.

Krokowy, промежу́точный, **въ шагу́ находя́щійся.** || *Анат.* **Kość krokowa,** лобко́вая кость.

Krokszyny, -ów, *мн. Арчит.* **консóль,** кра́гштейнъ; || **желёзная скоба́.**

Krokwa, *см.* **Krokiew.**

Król -a, *м.* **коро́ль, царь. Król królów,** царь царей. * **Król malowany,** слáбый, съ ограни́ченною вла́стью коро́ль. **Swięto trzech królów,** Креще́ніе, день Богоявле́нія (6-го января́). **Wilja trzech królów,** сочéльникъ. **Lew król zwierząt,** левъ царь звéрей. || Въ ка́рточной игрѣ: **Król karowy, dzwonkowy,** бубно́вый коро́ль, **и т. д.** || **коро́ль** (*въ шáхматной игрѣ*).

Królestwo, -a, *ср.* **королéвство, цáрство. Królestwo niebieskie,** небéсное цáрство; || **Królestwo łchmość,** ихъ велúчества коро́ль и королéва; || Въ естéственной исто́ріи: **Królestwo zwierzęce, roślinne, rzeczy kopalnych,** цáрство живóтныхъ, растéній, ископáемыхъ.

Królewicz, -a, *м.* **наслéдный принцъ, королéвичъ.**

Królewiczostwo, -a, *ср.* **достóинство наслéднаго прúнца;** || *Собир.* **наслéдный принцъ вмéстѣ съ своéю супру́гою**

Królewiczówna, -y, *ж.* **дочь королéвича.**

Królewiczowski, Królewiczowy, королéвскій, относя́щійся къ королéвскому прúнцу. **Jego królewiczowska mość,** его королéвское высóчество.

Królewna, -y, *ж.* **королéвна, царéвна.**

Królewnin, королéвинъ.

Królewski, королéвскій, цáрскій, цáрственный. **Stronnik królewski,** приверже́нецъ короля́, роялúстъ.

Królewskość, -ści, *ж.* **королéвское и́ли цáрское достоинство.**

Królewszczyzna, -y, *ж.* **королéвское владéніе, помéстье.**

Króliczę, -ęcia, *ср.* **молодóй кро́ликъ.**

Króliczy, кро́личій.

Króliczyniec, -ńca, *м. см.* **Królikarnia.**

Królik, -a, *м.* **королёкъ, царёкъ;** || *Зоол.* **кро́ликъ;** || **королёкъ** (*птúца*); || *Бот.* **Króliki,** *мн.* **маргари́тка** (*растéніе*).

Królikarnia, -ni, *ж.* **кро́личій садóкъ,** садóкъ для кро́ликовъ.

Królobójca, -y, *м.* **цареубúйца.**

Królobójski, цареубúйственный.

Królobójstwo, -a, *ср.* цареубúйство.

Królesęp, -a, *м. Зоол.* царь кóршуновъ (*хúщная птúца южной Амéрики*).

Królowa, -éj, *ж.* **супру́га короля́, королéва, царúца. Królowa niebieska,** Царúца Небéсная; || **królowa, dama,** королéва, дáма (*въ шáхматной игрѣ*); || **Królowa, Matka pszczół,** мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || **Królowa balu,** царúца бáла; || **Królowa kwiatów,** царúца цвето́въ.

Królować, цáрствовать, **влáствовать, *царúть;** || преобладáть.

Królowanie, -a, *ср.* **цáрствованіе, правлéніе;** || **преобладáніе.**

Królowin, королéвинъ.

Królujący, цáрствующій, **господствующій,** *см.* **Panujący.**

Krom, Kromia, *Стар.* **кро́мѣ,** безъ, по-

ми́мо. **Krom wiary nikt zbawionnie będzie,** безъ вѣ́ры никто́ не бу́детъ спасёнъ, безъ вѣ́ры нѣтъ спасе́нія. **Kromia woli ich,** помимо́ ихъ во́ли. **Krom oczu, заглазá,** *см.* **Oprócz, P ócz.**

Kromka, -i, *ж.* кромá, ломо́ть, обрѣ́зъ, срѣ́зокъ; || **крáй, ребро́** (*у моне́ты*); || **кусо́къ.**

Kronika, -i, *ж.* **хро́ника, временни́къ, лѣ́топись.**

Kronikarski, лѣтопи́сный.

Kronikarstwo, -a, *ср.* **веде́ніе лѣ́тописи;** || *мн.* **лѣ́тописи.**

Kronikarz, -a, *м.* **лѣтопи́сецъ.**

Kropecznik, -a, *м.* **миллепо́ръ, тысяческова́жникъ** (*корáлль*).

Kropelka, -i, *ж.* **ка́пелька,** *см.* **Kropla.**

Kropić, кропи́ть, накра́пывать. Deszczyk kropi, дождикъ накра́пываетъ. **Skropić, Pokropić,** окропи́ть, ороси́ть. **Pokropić święconą wodą,** окропи́ть свято́й водо́ю. **Skropić łzami,** ороси́ть слезáми. **Wykropić kogo,** высѣ́чь кого́ ро́згами.

Kropiciel, -a, *м* **окропля́ющій, орошáющій.**

Kropidlny, кропи́льный.

Kropidło, -a, *ср.* **кропи́ло.**

Kropielnica, -y, *ж.* **кропи́льница.**

Kropienie, -a, *ср.* **кропле́ніе, окропле́ніе.**

Kropisty, *см.* **Kroplisty.**

Kropka, -i, *ж.* **то́чка;** || **кра́пинка, пя́тнышко. Dwie kropki,** двоето́чіе. * **Nie bra ani kropki, ничего́, ни чёрточки, ни одно́й іо́ты.**

Kropkować, пунктирова́ть, дѣлать то́чки, рисова́ть то́чками; || **ста́вить зна́ки препина́нія;** || **набива́ть му́шки** (*на ткáни*).

Kropkowanie, -a, *ср.* **пунктиро́вка, употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.**

Kropla, -i, *ж.* **ка́пля.**

Kroplisty, накра́пывающій, кру́пный.

Kropnąć, *см.* **Kropić.**

Krosienka, -sienek, *мн.* **пя́льцы.**

Krośna, *род. п.* **Krosien, кро́сна, кро́сны, тка́цкій стано́къ;** || **я́щикъ, въ кото́ромъ но́сятъ стёкла.**

Krośniarski, принадлежа́щій торго́вцу стекло́мъ; *см.* **Krośniarz.**

Krośniarz, -a, *м.* **дереве́нскій стекóльщикъ, развóщикъ.**

Krosta, -y, **прыщъ** (*на лицѣ*). **Krosteczka,** прыщикъ, у́горь. || **Czerwone krosty,** о́спа.

Krostawieć, покрыва́ться прыща́ми, угри́ми.

Krostawy, *Мед.* **имѣ́ющій свóйство гноевы́хъ прыщиковъ;** || **покры́тый прыща́ми.**

Krótki, коро́ткій. W krotkim czasie, въ коро́ткое вре́мя. **Krótka pamięć,** сла́бая па́мять. **On ma krótkt wzrok,** онъ близору́къ.

Krótko, кра́тко, коротко́, вкра́тцѣ; || **стро́го, рѣ́зко** (сравн. сте́пень: **Krócéj, коро́че**). **Pokrótce co wyłożyć, вкра́тцѣ изложи́ть, предста́вить что́. Krótko wprzód,** немно́го впереди́. **Wkrotce potém,** вскоре́ пото́мъ. **Krótko mówiąc, nie chcę tego,** сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, коро́че сказа́ть, я не хочу́ э́того. **Krótko się z kim odbyć,** поскоре́е отъ кого́ отдѣ́латься. **Krótko z nim, krótko koło niego,** онъ въ тѣ́сныхъ обстоя́тельствахъ. **Krótko kogo trzymać, не дава́ть** кому́ мно́го во́ли. **Człowiek krótko widzący,** близору́кій челове́къ.

Krótkochwilny, мгновéнный, скоропроходя́щій.

Krótkodzioby, имѣ́ющій коро́ткій клювъ.

Krótkogrzywy, короткогри́вый

Krótkomownie, въ коро́ткихъ слова́хъ, лакони́чески.

Krótkomowny, лакони́ческій.

Krótkonogi, *Зоол.* коротконо́гій, короткола́пый.

Krótkonosy, коротконо́сый.

Krótkość, -ści, *ж.* **кра́ткость.**

Krótkoskrzydlaty, *Зоол.* короткокры́лый.

Krótkosłowny, *см.* **Krótkomowny.**

Krótkoterminowy, краткосро́чный, о́тданный на коро́ткій срокъ.

Krótkotrwale, непродолжи́тельно, коро́ткое вре́мя.

Krótkotrwałość, -ści, *ж.* **непродолжи́тельность.**

Krótkotrwały, непродолжи́тельный, проходя́щій, бре́нный.

Krótkowato, коротковáто.

Krótkowaty, коротковáтый.

Krótkowidność, -ści, *ж.* **близору́кость.**

Krótkowidny, близору́кій.

Krótkowidz, -a, *м.* **близору́кій.**

Krótkowieczność, недолговѣ́чность, *см.* **Krótkotrwałość.**

Krótkowieki, недолговѣ́чный.

Krótnąć, Krótnieć, Ukrutnąć, Skrótnąć, укора́чиваться, сдѣ́латься коро́че, укороти́ться; || **убыва́ть, уменьша́ться.**

Krotny, употребля́ется при именахъ числи́тельныхъ: **Dwukrotny,** двукра́тный, двоекра́тный; **Czterokrotny,** четырекра́тный, и т. д.

Krotochwila, Krotofila, -i, *ж.* **забáва, увеселе́ніе, шу́тка, ша́лость, балагу́рство.**

Krotochwilenie, -a, *ср.* **препровожденіе вре́мени, забáва, увеселе́ніе.**

Krotochwilić, Krotofilić, забавля́ться, шути́ть, ве́село проводи́ть вре́мя.

Krotochwilnik, Krotofilnik, -a, *м.* **забáвникъ, шутни́къ, балагу́ръ.**

Krotochwilność, Krotofilność, -ści, *ж.* **шутли́вость, балагу́рство.**

Krotochwilny, Krotofilny, шутли́вый, забáвный, весёлый.

Krotochwilować, *см.* **Krotochwilić.**

Krotof... *см.* **Krotoch.**

Krótszeć, укора́чиваться, сокраща́ться; || **убыва́ть.**

Krowa, -y, *м.* коро́ва. **Krowa jałowa**, я́ловая коро́ва. **Krowa dojna**, до́йная коро́ва. || **Krowa dzika**, са́мка ло́ся.

Krowi, коро́вій. **Krowia ospa**, коро́вья о́спа || **Krowi chlew**, коро́вникъ; || *Бот.* **Krowia reż**, **Krowie żyto**, коро́вій кормъ, Ива́нъ да Ма́рья, *см.* **Pszenic**, **Mlecz**.

Krowiarka, -i, *ж.* коро́вница, ско́тница.

Krowiarnia, -ni, *ж.* коро́вникъ, ско́тный дво́ръ.

Krowiarz, -a, *м.* насту́хъ коро́вь, ско́тникъ.

Krowieniec, -ńca, *м.* коро́вій калъ, коро́вій наво́зъ.

Krowisko, **Krówsko**, -a, *ср.* коро́вища.

Krówka, -i, *ж.* коро́вка; || *Зоол.* наво́зный жукъ. **Krówka zielona**, *см.* **Kantaryda**; || *Бот. см.* **Kokoryczka**; || **Krówki**, *мн.* подкла́дины, кла́дки изъ де́рева, подъ что́-либо подло́женныя, *см.* **Kętnar**, **Legar**.

Krowne, -ego, *ср. Стар.* по́шлина съ рога́таго скота́.

Krowodój, -oja, *м. Зоол.* бо́а, уда́въ.

K owopas, -a, *м. см.* **Krowiarz**.

Krszyć, мять, крошить. || **Krzyć się**, сыпа́ться, сы́паться (о *хлѣбѣ*).

Krszyna, **Kszyna**, **Krsztyna**, **Krszta**, **Krta**, -y, *ж.* кро́шка хлѣ́бная, кро́шечка, кроха́; || вёрнишко **krupи́нка**. **Ani krzty nie widać**, ни зги не видать.

Krta, -y, *ж. см.* **Krszyna**.

Krtań, -ni, *м. Анат.* горта́нь, дыха́тельное го́рло; || *Прост.* го́рло, гло́тка.

Krtaniowy, горта́нный.

Krtycze, -ów, *мн. см.* **Krtań**.

Krubka, **Krubeczka**, **Krubnik**, *см.* **Krób**ka, и т. д

Kruchczeć, *см.* **Kruszeć**.

Krucho, употребля́ется въ сле́дующемъ выраже́нiи: **Krucho z nim**, онъ въ тѣ́сныхъ обстоя́тельствахъ, пло́хо ему́.

Kruchość, -ści, *ж.* мя́гкость (*говя́дины*, и проч.), хру́пкость (*де́рева*), разсы́пчатость, ло́мкость, хру́пкость (*стекла́*, *металловъ*), рыхлость (*земли́*, *со́ли*).

Kruchta, -y, *ж.* па́перть (*пе́редъ це́ркозью*), *см.* **Babiniec**.

Kruchuchny, **Kruchutki**, **Kruchuteńki**, мя́конькій, чрезвыча́йно хру́пкій, ло́мкій, разсы́пчатый.

Kruchy, мя́гкій, хру́пкій, разсы́пчатый, ло́мкій, рыхлый, *см.* **Kruchość**. || *Зоол.* **Kruchy wąż**, мѣдя́ница (*змѣя*).

Krucjata, -y, *ж.* крестовый похо́дъ.

Krucyfer, -a, *м.* несу́щій крестъ (*въ церко́вныхъ ходя́хъ*, *процессіяхъ*).

Krucyfiks, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Krucza, -y, *ж. Горн.* крюкъ.

Kruczę, -ęcia, *ср.* воронёнокъ, молодо́й во́ронъ.

Kruczeć, ворча́ть.

Kruczek, -czka, *м.* воронёнокъ; || крючо́къ.

Kruczenie, -a, *ср.* ворча́нье въ брю́хѣ.

Kruczodzioby, схо́дный съ во́роновымъ клю́вомъ.

Kruczy, во́роновъ. **Włosy krucze**, во́лосы чёрные какъ во́роново крыло́.

Krudunek, *см.* **Karczunek**.

Kruk, -a, *м.* во́ронъ. *Посл.* **Nie pomoże krukowi mydło**, чёрнаго кобеля́ не вы́мыешь до бѣла́, дурака́ учи́ть, что мёртваго лѣчи́ть. **Kruk krukowi oka nie wykole**, во́ронъ во́рону глазъ не вы́клюнетъ. || *Зоол.* **Kruk morski**, **нырок**ъ (*птица*; || крюкъ, *см.* **Hak**.

Krukać, *см.* **Krakać**.

Krukowaty, воронообра́зный.

Krupa, -y, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во множ. ч. **Krupy** *род.* **Krup**, крупа́. **Krupy jęczmienne**, я́чная крупа́. **Krupy perłowe**, перло́вая крупа́. **Krupy gryczane**, tatarczane, гре́чневая крупа́. || **Krupy**, *мн.* ме́лкій градъ, **Krupy padają**, ме́лкій градъ идётъ.

Krupiarka, -i, *ж.* торго́вка крупо́ю, сѣмена́ми.

Krupiarski, относя́щійся къ торго́вцу крупо́ю, семена́ми.

Krupiarz, -a, *м.* торго́вецъ крупо́ю, сѣмена́ми, сѣмя́нникъ; || лаба́зникъ, мучни́къ.

Krupiasty, крупяно́й, крупи́чатый, *см.* **Ziarnisty**. **Sól krupiasta**, *см.* **Gradówka**. || *Мед* просообра́зный.

Krupić, **Skrupić**, толо́чь, истолочь въ сту́пкѣ, моло́ть, смоло́ть, превраща́ть, превратить въ крупу́. || **Krupić się**, обраща́ться въ крупу́. *Посл.* **Na kim się skrupi**, **na nim się zmiele**, ко́шку бьютъ, а невѣ́сткѣ навѣ́тки даю́тъ. || **Grad krupi się**, идётъ ме́лкій градъ.

Krupki, -pek, *мн.* ме́лкая крупа́.

Krupniczka, -i, *ж. см.* **Krupiarka**.

Krupnik, -a, *м. см.* **Krupiarz**; || **супъ** съ ме́лкими крупа́ми ка́шица.

Krupny, крупяно́й.

Krusz, -u, *м.* руда́.

Kruszcorodny, **Kruszeczny**, изоби́лующій мета́ллами. рудника́ми.

Kruszcośledzący, прiискивающій мета́ллы.

Kruszcowy, металли́ческій, рудно́й, минера́льный, металлоно́сный.

Kruszczeć. *Хим.* металлова́ть, превраща́ть въ мета́ллъ.

Kruszczyna, -y, *ж.* саморо́дный мета́ллъ, саморо́докъ.

Kruszec, -szcu, *м.* руда́, штуфъ; || минера́лъ.

Kruszeć, **Skruszeć**, мя́кнуть, сдѣлаться мя́гкимъ, рыхлымъ; || тро́нуться, смягчи́ться, соболѣзновать.

Kruszenie, -nia, *ср. Горн.* толче́нie.

Kruszki, *см.* **Kruźki**, **Kryzki**.

Kruszliwy, разсы́пчивый, разсы́пчатый, рыхлый.

Kruszonka, -i, *ж. см.* **Zacierka**, **Drobianka**.

Kruszyć, Skruszyć, мя́ть, изми́ять, кроши́ть, искроши́ть, растира́ть, растере́ть, сокруша́ть, сокруши́ть, толо́чь въ ступкѣ. * Skruszyć kogo, разори́ть кого; || растро́гать, тро́нуть до глубины́ се́рдца. || **Kruszyć się, Skruszyć się,** разбива́ться, разби́ться, ломаться, переломи́ться; * растро́гаться, сокруша́ться, тро́нуться до глубины́ се́рдца.

Kruszykamień, *см.* **Łomikamień.**

Kruszyna, -y, *ж. см.* **Krszyna, Okruszyna.** || *Бот.* **крушина** *(деревцо)*, || * *см.* **Odroślа.**

Kruszynowy, *Бот.* **крушиновый,** *см.* **Kruszyna.**

Kruż, -u, *м.* **кувши́нъ.**

Krużganek, -nka, *м.* **галере́я,** *см.* **Korytarz;** || **крыльцо́,** *см.* **Ganek, Przysionek.**

Krużki, -żek, *см.* **Kryzki.**

Krużlik, Krużyk, -a, *м.* **кувши́нчикъ.**

Krużowato, Krużowaty, *см.* **Kędzierzawo, Kędzierzawy.**

Krużowy, кувши́нный.

Krwawić, Skrwawić, окровавля́ть, окропа́вить, окровени́ть, проли́вать, проли́ть кровь, обагря́ть кро́вью. || **Krwawić się, Skrwawić się,** окровавля́ться, окропа́виться, обагри́ться кро́вью.

Krwawne, -ego, *ср.* **пра́во, кото́рое пре́жде предоста́влено было суде́бнымъ приста́вамъ, присво́ивать себѣ́ пла́тье уби́таго челове́ка.**

Krwawnica, -y, *ж. Бот.* **вербо́вникъ, плову́нъ** *(растеніе)*; || *Анат.* **крововозвра́тная жи́ла, ве́на;** || *Мед.* **Krwawnice,** *мн.* **почечу́й, геморро́й.**

Krwawnik, -a, *м. Минер.* **кровави́къ, гемати́тъ, кра́сный желѣзня́къ;** || **кровави́къ** *(руда́)*; || **геліотро́пъ** *(ка́мень)* **сердоли́къ** *(ка́мень)*; || *Бот.* **тысячели́стникъ** *(расте́ніе)*.

Krwawny, кровяно́й, отно́сящійся къ кро́ви. Krwawne lekarstwo, кровочисти́тельное лека́рство.

Krwawo, крова́во. Krwawo mi to przyszło, э́то мнѣ доста́лось съ тя́жкимъ трудо́мъ.

Krwawosok, -u, *м. Бот.* **кра́сный щаве́ль** *(расте́ніе)*.

Krwawotok, *см.* **Krwotok.**

Krwawożerca, *см.* **Krwiożerca.**

Krwawożerność *см.* **Krwiożerność, Krwiożerczość; Krwawożerny,** *см.* **Krwiożerny.**

Krwawy, крова́вый, окрова́вленный.

Krwiobarwny, кровяна́го цвѣта.

Krwionośny, *Анат.* **кровоно́сный, кровено́сный.**

Krwiożerca, -y, *м.* **кровожа́дный.**

Krwiożerczość, -ci, *ж.* **кровожа́дность.**

Krwiożerczy, Krwiożerny, кровожа́дный.

Krwiściąg, -u, *м. Бот.* **зелёный черноголо́вникъ, черноголо́вка, свина́я тра́вка.**

Krwistość, -ci, *ж.* **полнокро́вie.**

Krwisty, полнокро́вный

Krwotoczny, кровото́чный *Анат.* **Krwotoczna żyła, крововозвра́тная жи́ла, ве́на;** || **почечу́йная арте́рія.**

Krwotok, -u, *м.* **кровотече́ніе;** || **мѣсячное очище́ніе.**

Kryć, Ukrywać, Skryć, Ukryć, крыть, **укрыва́ть, скрыть, пря́тать, спря́тать,** *см.* **Taić.** || **Kryć się, Ukrywać się, Skryć się, Ukryć się,** кры́ться, **укрыва́ться, скры́ться, спря́таться.**

Kryca, -y, *ж.* **ко́ванное желѣ́зо.**

Krycie, -a, *ср.* **кро́вля, прикры́тіе, покры́шка.** || **Krycie się, укрыва́ніе, прикрыва́ніе.**

Kryg, -u. *м.* **Kryga, -i,** *ж.* **у́дило** (мн. ч. *удила́*). **мундшту́къ, муштукъ, цѣно́чка** *(у мундшту́ка)*, *см.* **Wędzidło.**

Krygować, щегольски́ наряжа́ть. || **Krygować się, щегольски́ наряжаться, пали́ться, выпя́ливаться, охора́шиваться.**

Kryjomie, Kryjomko, Kryjomo, украдко́ю, та́йно, секре́тно, тихо́нько, тишко́мъ.

Kryjomokupstwo, -a, *ср.* **контраба́нда, торго́вля запрещёнными това́рами.**

Kryjówka, скры́тое ме́сто, тайни́къ; || **прито́нъ, верте́пъ. Kryjówka rozbójników, прито́нъ, верте́пъ разбо́йниковъ. Kryjówki serca ludzkiego, та́йные изги́бы челове́ческаго се́рдца.**

Kryka, -i, *ж. Горн.* **костыль.**

Kryminał, -u, *м.* **уголо́вное преступле́ніе, уголо́вное де́ло;** || **тюрьма́, темни́ца.**

Kryminalista, -y, *м.* **учёный, писа́тель по уголо́вной ча́сти;** || **уголо́вный престу́пникъ.**

Kryminalistka, -i, *ж.* **уголо́вная престу́пница.**

Kryminalnie, престу́пно; | **уголо́внымъ судо́мъ.**

Kryminalność, -ści, *ж.* **уголо́вщина, криминальность.**

Kryminalny, престу́пный, уголовный. Sąd kryminalny, уголо́вный судъ. Sędzia kryminalny, уголо́вный судья́. Sprawa kryminalna, уголо́вное де́ло.

Krymka, -i, *ж.* **жидо́вская ермо́лка,** *см.* **Mycka.**

Krynica, -y, *ж.* **исто́чникъ, родни́къ, ключъ,** *см.* **Zdrój, Potok.**

Kryniczny, ключево́й. Kryniczna woda, ключева́я вода́.

Krypa, -y, *ж.* **ба́рка, ло́дка.**

Krypcie, -ów, *мн.* **ла́пти,** *см.* **Łapcie.**

Krypt, -u, *м.* **Krypta, -y,** *ж.* **склепъ, подзе́мная пеще́ра,** *см.* **Pieczara, Podziemie.**

Kryska, *см.* **Kréska; Kryski,** *см.* **Kryzki.**

Krystalizacja, -ji, *ж.* **кристаллиза́ція.**

Krystalizować, Skrystalizować, кристаллизова́ть, хруста́лить. || **Krystalizować się, Skrystalizować się, кристаллизова́ться, хруста́литься.**

Kryształ, -u, *м.* **криста́ллъ, хруста́ль. Kryształy,** *мн.* **хрустальныя издѣлія.**

Kryształek, -łka, *м.* **зорочёкъ, врачёкъ зѣни́цы** *(въ глазу́)*.

Krysztalny, кристаллическій кристальный.
Kryształokrusz, -a, *м. Минер.* оловянная вениса.
Kryształować, *см.* Krystalizować.
Kryształowanie, -a, *ср.* кристаллизація.
Kryształowy, кристальный, хрустальный.
Krytopłciowy, *Бот.* тайнобрачный.
Krytowy, *см.* Gwóźdź.
Kryty, крытый, покрытый.
Krytyczka, -i, *ж.* женщина-критикъ.
Krytycznie, критически.
Krytyczność, -ści, *ж.* критичность, затруднительное положеніе.
Krytyczny, критическій.
Krytyk, -a, *м.* критикъ.
Krytyka, -i, *ж.* критика.
Krytykować, критиковать.
Krytykowanie, -a, *ср.* критикованіе, критическій разборъ.
Kryza, -y, *ж.* брыжи, *мн.* (*женскій воротникъ*).
Kryzki, Kruszki, Krużki, ów, *мн.* брыжейка, сборъ (*у быковъ, барановъ*).
Kryzolit, *см.* Chryzolit.
Kryzy, *мн. см.* Kryza.
Krzaczek, -czka, кустарничекъ, *см.* Krzak.
Krzaczkowato, въ видѣ кустарника.
Krzaczkowaty, кустарный, кустистый, растущій кустами.
Krzaczysty, кустистый.
Krzak, -a, *м.* кустъ, кустарникъ, *см.* Krzew.
Krząkać, Krząknąć, хрюкать (*о свиньѣ*), харкать (*о человѣкѣ*).
Krząkacz, -a, **Krząkadło**, -y, **Krząkała**, -y, *м.* кашлюнъ (*ж. р.* кашлюнья), плевака, харкунъ (*ж. р.* харкунья).
Krząkanie, Krząknienie, -a, *ср.* харканье (*человѣка*), хрюканье (*свиньи*).
Krzakowaty, кустистый.
Krzątać się, хлопотать, стараться, заботиться; || суетиться; торопиться, спѣшить.
Krzątanina, -y, *ж.* поспѣшность, торопливость, суетливость; || старательность.
Krzcić, Krzciciel, Krzciny, *см.* Chrzcić, и т. д.
Krzciuczek, -czka, *м. Зоол.* троглодитъ.
Krzczyca, -y, *ж.* затылокъ, вашеекъ, загривокъ; || колтунъ (*болѣзнь*); || чёрная каѣуга; || *Ветер.* короста (*у лошадей*).
Krzcina, -y, *ж. Бот.* кошечья трава.
Krzecinka, -i, *ж. см.* Janowiec.
Krzeczeć, *см.* Skrzeczeć.
Krzeczek, -czka, *м. Зоол.* тарантула, низгирь (*большой ядовитый паукъ*); || *см.* Skrzeczek.
Krzeczkowy, тарантуловый, *см.* Krzeczek.
Krzeczny, *см.* Grzeczny.
Krzeczot, -a, *м. Орн.* кречетъ, *см.* Błotozor.
Krzeczy, Dorzeczy, *см.* Grzeczy.
Krzek, -u, *м.* лягушичій клёкъ.
Krzekać, хрюкать (*о свиньѣ*).
Krzekliwy, *см.* Skrzekliwy.
Krzekotać, Krzekotanie, *см.* Krzechotać, Grzechotanie.
Krzektać, кричать посорочьему.
Krzemień, -nia, *м.* кремень.
Krzemienić, дѣлать твёрдымъ, жёсткимъ.
Krzemienica, -y, *ж.* кремнистая почва.
Krzemieniec, -nca, *м.* кремнистая дорога.
Krzemieniec, Skrzemieniec, каменѣть, твердѣть, окаменѣть, отвердѣть.
Krzemienisty, кремнистый.
Krzemienny, кремнёвый.
Krzemionka, -i, *ж.* кремнезёмъ, кремнистая земля.
Krzemyk, -a, *м.* ружейный кремень.
Krzepczeć, Skrzepczeć, крапнуть, укрѣпляться, укрѣпиться.
Krzepczéj, *сравн. ст.* крѣпче *см.* Krzepko.
Krzepczyć, Skrzepczyć, Skrzepić, Pokrzepić, Ukrzepić, крѣпить, укрѣплять, подкрѣплять, укрѣпить; || питать; || поправлять (*здоровье, желудокъ*); || возстановлять (*силы*), возобновлять. | **Krzepić nadzieje**, питать надежды. **Krzepić umysł**, укрѣплять духъ; || **Krzepić się, Pokrzepić się**, крѣпнуть, крепиться, укрѣпляться, поправляться.
Krzepić, *см.* Krzepczyć.
Krzepienie, -a, *ср.* укрѣпленіе, поправленіе.
Krzepki, крѣпки, бодрый, сильный, мощный. **Krzepki staruszek**, бодрый старичекъ, *см.* Rzeźki, Rzeżwy.
Krzepko, крѣпко, сильно, мощно.
Krzepkość, -ści, *ж.* крѣпость, сила, бодрость, твёрдость.
Krzepnąć, Skrzepnąć, сгущаться, густѣть, сѣдаться, свёртываться (*о молокѣ*); || застывать, стынуть. **Masło roztopione krzepnie**, растопленное масло стынетъ. **Rosół skrzepł**, супъ застылъ. **Krew we mnie skrzepła**, кровь во мнѣ застыла.
Krzepnienie, Skrzepnienie, -a, *ср.* застываніе, сгущеніе.
Krzesać, Skrzesać (ogień), высѣкать (*огонь*), высѣчь (*огня*). ***Bruki krzesać**, po bruku krzesać, гранить камни. *Садов.* **Krzesać drzewa**, очищать и подрѣзывать деревья, обрѣзывать лишнія вѣтви у деревьевъ, *см.* Okrzesywać; || *** Krzesać się**, драться, ссориться.
Krzesanie, Skrzesanie, -a, *ср.* (**ognia**), высѣканіе огня; || **Krzesanie (drzew)**, очищеніе, обрѣзываніе деревьевъ.
Krześcianin, *см.* Chrześcianin.
Krzesełko, -a, *ср.* стулъ, *см.* Krzesło, Stołek.
Krzesić, воскрешать (*умершихъ*), *см.* Wskrzeszać.

Krzesiało,Krzesiwo,-a, *ср.* **огни́во,** *Умень.* **Krzesiełko, Krzesiwko, -a,** *ср.* **огни́вце;** || *см.* **Zamek.**

Krzesło, -a, *ср.* **кре́сло. Krzesło kuruľskie, куру́льныя кре́сла.**

Krzesłowaty, имѣющій видъ кре́сла; || **горба́тый;** || *Бот.* **узлова́тый, колѣнчатый.**

Krzesłowy, кре́сельный.

Krzesnak, *см.* **Chrześniak.**

Krzest, Krzestny, *см.* **Chrzest, Chrzestny.**

Krzętnie Krzętność, Krzętny, *см.* **Skrzętnie, Skrzętność, Skrzętny.**

Krzew,-u, *м.* **Krzewie,-ia,** *ср.* **кусть, куста́рникъ.**

Krzewić, *Агр.* разводи́ть (*расте́нія*); || умножа́ть, распространя́ть; || **Krzewić się,** разветвля́ться, размножа́ться, разраста́ться, разводи́ться, распложа́ться. *Посл.* **Złe ziele najlepiéj się krzewi,** худо́е спо́ро, не сживёшь ско́ро; **худо́е ,вёлье не ско́ро пойдётъ въ зе́млю;** || * Размножа́ться; распространя́ться.

Krzewie, -ia, *ср. см.* **Krzew.**

Krzewienie,-ia, *ср.* **распложе́ніе, размноже́ніе, разведе́ніе** (*расте́ній*); || *распростране́ніе, *см.* **Rozkrzewianie;** || **Krzewienie się, прираще́ніе,** распростране́ніе, **пріумноже́ніе, ростъ, рощ́ніе.**

Krzewina, -y, *ж.* **ку́стикъ, полукуста́рникъ.**

Krzewisty, зарос́шій куста́ми; || **вѣтви́стый.**

Krzewniczek, -a, *м. Зоол.* **трясогу́зка** (*птица*).

Krzewny, куста́рный.

Krztoń, -ni, *ж. см.* **Krtań.**

Krztoniowy, *см.* **Krtaniowy.**

Krztusiec, -śca, *м* **коклю́шъ.**

Krzyć się, *см.* **Krszyć się.**

Krzyczący, крикли́вый, шумли́вый, ре́зкій (*о́лосъ, звукъ*). **Długi krzyczące, ме́лкіе долги́. Kolory krzyczące,** я́ркіе цвѣта́.

Krzyczeć, крича́ть; || брани́ть; || звать; || ропта́ть. **Krzyczeć na kogo,** брани́ть кого́. **Krzyczeć na co,** жа́ловаться, ропта́ть на что́.

Krzyczenie, -a, *ср.* вопль, крикъ, **крича́ніе,** ро́потъ.

Krzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ, *см.* **Okrzyk.**

Krzykać, гро́мко крича́ть, вскри́кивать.

Krzykacz, -a, *м.* **Krzykajło, -a,** *ср.* **горла́нъ, крику́нъ,** хайло́

Krzykliwie, крикли́во, *см.* **Wrzaskliwie.**

Krzykliwość, -ści, *ж.* крикли́вость.

Krzykliwy, крикли́вый.

Krzyknąć, кри́кнуть. **Krzyknąć na kogo,** гро́мко позва́ть кого́; || разбранить, разруга́ть.

Krzyknienie, -a, *ср.* **крича́ніе.**

Krzyp Krzypieć, *см.* **Skrzyp, Skrzypieć.**

Krzywda, -y, *ж.* **оскорбле́ніе, оби́да.**

Krzywdny, *см.* **Krzywdzący.**

Krzywdzący, оби́дный, оскорби́тельный; || **безче́стящій позо́рящій**

Krzywdzenie, Skrzywdzenie, -a, *ср.* **оскорбле́ніе, оби́да;** || **оповора́ніе.**

Krzywdzić, Skrzywdzić, Ukrzywdzić; оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть, унижа́ть, уни́зить, позо́рить, опозо́рить. Ubóstwo nikogo nie krzywdzi, бѣдность никого́ **не позо́ритъ,** бѣдность не поро́къ.

Krzywdziciel, Ukrzywdziciel, -a, *м.* **оскорби́тель, оби́дчикъ, поноси́тель.**

Krzywdzicielka, -i, *ж.* **оскорби́тельница, оби́дчица, поноси́тельница.**

Krzywić, Skrzywić, крививъ́ть, покривить; || **сгиба́ть, согну́ть. Krzywić nos,** хму́риться. **Krzywić się na kogo,** ду́ться, **носи́ться на кого́. Krzywić się na co,** ко́со, **съ неудово́льствіемъ** смотрѣть на что́.

Krzywigłówek,-wka, Krzywizyjek,-yjka, *м. см.* **Krzywogłówek.**

Krzywizna, -y, *ж.* **кривизна́, изги́бина, изги́бь, изви́лина;** || **ко́сость.**

Krzywka, -i, *ж.* **Krzywulec, -lca,** *м.* **криву́ля, кривули́на, изо́гнутая, кривая часть де́рева.**

Krzywo, кри́во, ко́со.

Krzywoboki, кривобо́кій.

Krzywocina,-y, *ж.* **кривизна́, излу́чина, изви́лина.**

Krzywodrożny, изви́листый, излу́чистый; || **криволине́йный,** *см.* **Krzywokreślny.**

Krzywodziób, *см.* **Krzywonos.**

Krzywodzioby, *Зоол.* **кривоно́сый** (*о птицахъ*).

Krzywogęby, криворо́тый, **кривоу́стый.**

Krzywogłówek, -ka, *м.* **кривошéя;** || * **ханжа́, лицемѣръ.**

Krzywogłowy, кривоше́йный, **искривѣвшій го́лову на́ бокъ.**

Krzywogłożny, Krzywogoleni, *см.* **Krzywonogi.**

Krzywokreślny, криволине́йный.

Krzywołomca, -y, Krzywołomstwo,-a, *ср. см.* **Krzywoprzysiężca, Krzywoprzysiężtwo.**

Krzywomyślnie, неискре́нно, лука́во.

Krzywomyślny, нейскренный, лука́вый.

Krzywonogi, кривоно́жный, кривоно́гій, косола́пый.

Krzywonos, -a, *м.* **кривоно́сый;** || *Зоол.* **клёстъ, клесто́вка** (*птица*).

Krzywonosy, кривоно́сый.

Krzywooki, косогла́зый, косо́й.

Krzywoprzysięgać, Krzywoprzysiądz, приноси́ть, принести́ ло́жную прися́гу, ло́жную кля́тву; || преступа́ть кля́тву, нарушать прися́гу.

Krzywoprzysięstwo, -a, *ср.* **клятвопреступле́ніе, ло́жная прися́га;** || * **вѣролóмство.**

Krzywoprzysiężca, -y, *м.* **клятвопресту́пникъ, ло́жно присяга́ющій.**

Krzywoprzysiężki, Krzywoprzysiężny, клятвопресту́пный, ло́жно присяга́ющій; || **вѣролóмный.**

Krzyworogi, **криворо́гій**.

Krzywos, Krzywosz, -a, *м.* **крив**у́**ля, крив**у́**лина**.

Krzywość, -ści, *ж* **крив**и́**знá**.

Krzywoszczok, -a, *м.* **чеба́**къ (*рыба*).

Krzywoszyi, кривошéйный; || *Зоол.* **ямé**-**щій кривую́ шéю**.

Krzywoszyje , *см.* **Krzywiszejek**.

Krzywotłómacz, -a, *м.* **ло́жный истол**-**кова́тель**.

Krzywotoki, закру́ченный; || **винтообра́зный**.

Krzywousty, кривоу́стый, криворо́тый.

Krzywowatość, -ści, *ж.* **вы́гибъ, крив**и**зна́, искри́вленность**.

Krzywowaty, искри́вленный.

Krzywowiara, -y, *ж. см.* **Krzywowierstwo**.

Krzywowierca, -y, *м.* **ерети́къ, раско́ль**-**никъ**.

Krzywowiernie, ерети́чески.

Krzywowierny, ерети́ческій, раско́льничій.

Krzywowierstwo, -a, *ср.* **е́ресь, раско́лъ, лжеуче́ніе**.

Krzywozęby, кривозу́бый.

Krzuwulec, -lca, *м.* **крив**у́**лина, крив**у́**ля**, *см.* Krzywka.

Krzywy, криво́**й, искри́вленный**; || **изви́листый, излу́чистый**. **Linja krzywa, крива́я ли́нія. Krzywemi drogami chodzić, ходи́ть изви́листыми пути́ми. Rozum krzywy, извращённый умъ. Krzywa przysięga, ло́жная кля́тва**.

Krzyż, -a, *м.* **крестъ. Przybić na krzyżu, распя́ть на крестѣ**. || **Krzyże**, *мн.* **кресте́цъ, поясни́ца**. || **Znak krzyża świętego, кре́стное зна́меніе. Na krzyż co położyć, положи́ть что́ на́крестъ, скрести́ть. Nogi, ręce założyć na krzyż, сложить на́крестъ но́ги, ру́ки**.

Krzyżacki, тевто́нскій, *см.* **Krzyżowy**.

Krzyżak, -a, *м.* **тевто́нскій рыцарь, крестоно́сецъ**; || *Зоол.* **Liskrzyżak, крестóвка** (*насѣк.*); || **Pająk krzyżak, крестóвикъ, крестча́тый па́укъ**.

Krzyżasty, бедри́стый.

Krzyżmo, *см.* **Chrzyzma**.

Krzyżonosny, крестоно́сный.

Krzyżować, Ukrzyżować, распина́ть, распя́ть на крестѣ; || **Skrzyżować (ręce), сложи́ть на́крестъ** (*ру́ки*). **Skrzyżować nogi, положи́ть одну́ но́гу на другу́ю**; || * **Krzyżować, Skrzyżować, Pokrzyżować czyje zamiary, мѣша́ть, препя́тствовать кому́ въ исполне́ніи его́ намѣре́ній** || **Krzyżować się, скре́щиваться, пересѣ-каться, расходи́ться. Tu się drogi krzyżują, доро́ги здѣсь пересѣка́ются, расхо́дятся. Krzyżuje sie z myślami, мысли верти́тся въ его́ голово́ѣ**; || **Skrzyżować się, Pokrzyżować się w odpowiedziach, спу́-таться въ отвѣтахъ**.

Krzyżywanie, Ukrzyżowanie, -a, *ср.* **кре́ст-ное распя́тіе, распина́ніе на крестѣ**; || **Krzyżowanie się dróg, пересѣче́ніе доро́гъ, перекрёстныя доро́ги**.

Krzyżowato, крестообра́зно.

Krzyżowaty, крестообра́зный, кресто-ви́дный.

Krzyżówka, -i, *ж. Повар.* **филе́й, филе́й-ная часть** (*говя́дины*).

Krzyżownica, -y, *ж. Бот.* **исто́дъ, много-гнёздникъ** (*расте́ніе*), *см.* **Mlecznica**; || *Плотн.* **попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина**; || **переплётъ** (*две́ри, око́нной ра́мы*), **попере́чина** (*у око́нницы*).

Krzyżowniczki, -czek, *мн. Бот.* **соля́нка** (*расте́ніе*).

Krzyżowniczy, крестóвый, крестоно́сный.

Krzyżownik, -a, *м.* **кре́стоно́сецъ, ры́-царь крестóвыхъ похо́довъ**; || *Бот. см.* **Tyrlicz**.

Krzyżowo, на́крестъ, крестообра́зно.

Krzyżowy, крестóвый, кре́стный. Krzy-żowa śmierć, кре́стная смерть. Krzyżowe wojny, wyprawy, крестóвые похо́ды, *см.* **Krucjata. Krzyżowe dni**, *Церк.* **недѣля, седмица о слѣпо́мъ, дни кре́стныхъ ходо́въ. Krzyżowa droga, перекрёстокъ, распу́тіе. Krzyżowa robota, шитьё по канвѣ**.

Krzyżulec, -lca, *м. Плотн.* **брусо́къ**.

Krzyżyk, -a, *м.* **кре́стикъ**. *Муз.* **діе́зъ, полуто́нъ. Krzyżyk na drogę, съ Бо́гомъ, счастли́ваго пути́!** || * **Деся́токъ. Już mu niedaleko do piątego krzyżyka, ему́ уже́ ско́ро пойдётъ пя́тый деся́токъ**; || **Krzy-żyki**, *мн.* **огоро́дныя, ско́рби, печа́ли**.

Ks, **сокращ.** *см.* **X**.

Ksiądz, *род.* **p. Księdza, (ксёндзъ), свя-щéнникъ, іере́й, пресви́теръ, попъ, па́-теръ** (*у католи́ковъ*). **Wyświęcić się na księdza, быть посвящену въ священники, поступи́ть въ священники, приня́ть священническій санъ**. || **Ти́тулъ прида-ва́емый вообще́ всѣмъ духо́внымъ: Ksiądz Piotr, Ksiądz Jan, оте́цъ Пётръ, оте́цъ Іоа́ннъ. Ksiądz proboszcz, его преподо́біе, прихо́дскій священникъ. Ksiądz ka-nonik, оте́цъ канони́къ. Ksiądz biskup, преосвяще́нный, епи́скопъ**. || *Стар.* **фи-гу́ра** *слонъ, офицеръ,* (*въ шáхматной игрѣ*), *см.* **Laufer**.

Książątko, -a, *ср. Умен.* **кня́зёкъ**.

Książczyna, -y, *ж.* **книжо́нка**.

Książe, -ęcia, *м.* **князь**.

Książęcy, кня́жескій. Jego książęca mość, его́ сія́тельство, его́ свѣ́тлость. Po książęcemu, по-кня́жески.

Książeczka, -i, *ж.* **кни́женка, кни́жка**.

Książka, -i, *ж.* **кни́га. Książka służbo-wa, кни́жка для слугъ** (*вмѣсто паспо́р-та*). **Książka ekspedycyjna, разсы́льная кни́га. Książka legitymacyjna, кни́жка служа́щая какъ зако́нный видъ. Książka meldunkowa, кни́га для запи́сыванія пас-по́ртовъ. Pilnować książki, приле́жно занима́ться кни́гою. Książka rachunkowa,**

счётная кни́га, *см.* **Księga.** || *Анат.* **Książki wołowe, кни́жка, листови́къ, литóнья (*3-й желýдокъ звáчныхъ*)**, *см.* **Ksieniec.**

Książkowy, кни́жный, учёный. Człowiek książkowy, человѣкъ учёный.

Książnica, -y, *ж.* **книгохрани́лище, библіоте́ка.**

Książnik, -a, библіоте́карь.

Księdzostwo, -a, *ср.* **свяще́ннический санъ.**

Księdzowy, свяще́нническій.

Księga, -i, *ж.* **кни́га,** *см.* **Książka. Księga wieczysta, крѣпостна́я, ипоте́чная кни́га; zaregistrowań, я́вочная;—ludności, спи́сокъ народонаселе́нія;—kwitów, роспи́сочная кни́га; — celna, тамо́женная; — rozpisów, — для запи́сыванія осо́бых мнѣній (*судѣйскихъ*);—ekspedycji, разсы́льная кни́га;—intromissji, отказна́я кни́га;—wpisowa, входя́щій журна́лъ;—kaucji, заголова́я кни́га;—rachunków gospodarskich, хозя́йственно-счетово́дственная кни́га; — przychodu i wydatku na karm bydła, фура́жная и кормова́я кни́га;—stanu cywilnego, księga metr, к. метри́ческая кни́га; — kar pieniężnych, штра́фная кни́га; — rewersowa, разно́сная кни́га;—umów wieczystych, договóрная, ипоте́чная кни́га;—przychodu i rozchodu, прихóдо-расхóдная кни́га;** || *Ком.* **Księga główna, гла́вная кни́га, гауптбухъ.**

Księgarczyk, -a, *м.* **прика́щикъ въ кни́жной ла́вкѣ.**

Księgarka, -i, *ж.*, *см.* **Księgarzowa.**

Księgarnia, -ni, *ж.* **кни́жная ла́вка, кни́жный магази́нъ.**

Księgarski, книгопрода́вческій.

Księgarstwo, -a, *ср.* **кни́жная торго́вля.**

Księgarz, -a, *м.* **книгопрода́вецъ.**

Księgarzowa, -wéj, Księgarka, -i, *ж.* **жена́ книгопрода́вца;** || **продающая кни́ги.**

Księgarzowy, книгопродáвческій.

Księgokradztwo, -a, *ср.* **литерату́рное воровство́, похище́ніе.**

Księgonośny, разнося́щій кни́ги.

Księgopis, -a, м. сочини́тель, писа́тель.

Księgopisarstwo, Księgopistwo, -a, *ср.* **а́вторство.**

Księgosusz, -a, *м.* **Księgosusza, -y,** *ж.* **скóтскій паде́жъ. чума́ рога́таго скота́.**

Księgowy, кни́жный. Księgowy żołądek, *см.* **Książka.**

Ksieni, -ni, *ж.* **игу́менья, аббати́сса, настоя́тельница (*жéнскаго монастыря́*).**

Ksieniec, -ńca, *м.* **желу́докъ (*у живóтныхъ*);** || *Анат.* **по́лость (*брюшна́я*).**

Księstwo, -a, *ср.* **кня́жество, ге́рцогство.**

Księzki, свяще́нническій, духóвный.

Księżna, -y, *ж.* **княги́ня, герцоги́ня.**

Księżniczka, -i, *ж.* **княжна́.**

Księżnin, княги́нинъ.

Księżulek, -lka, Księżulo, -a, *м.* *Умен.* **отца́ Ksiądz, до́брый, лю́безный отéцъ-свящéнникъ.**

Księży, духóвный, церко́вный, церковнослужи́тельскій, свяще́нническій.

Księżyc, -a, *м.* **луна́, мѣсяцъ. Nów księżyca, новолу́ніе. Pełnia księżyca, полнолу́ніе. Pierwsza, ostatnia kwadra księżyca, пе́рвая, послѣдняя че́тверь луны. Zmniejszanie się księżyca, ущéрбъ луны. Księżyc dwurożny, полумѣсяцъ,** *см.* **Półksiężyc.**

Księżycosłoneczny, *Астрон.* **луно-со́лнечный.**

Księżycowato, лунообра́зно.

Księżycowaty, линообра́зный.

Księżyczek, -czka, *м. Умен.* **небольша́я луна́, небольшóй мѣсяцъ.**

Księżyczny, лу́нный, мѣсячный, *см.* **Księżycowy.**

Ksiuk, -a, *м.* **большóй па́лецъ (*на ногѣ*)** || **за́дній, отдѣ́льный па́лецъ на птичьихъ ногáхъ.**

Ksobie, сокращ. **Ku sobie,** къ себѣ; **употребля́ется извóщиками и кучерами для понужде́нія лошадéй повернýть налѣво.**

Ksyk, -u, *м.* **шипѣ́ніе (*змѣй, гуся, кошки*),** *см.* **Syk, Gwizd, Świst.**

Ksykać, шипѣ́ть, *см.* **Ksyk.**

Ksykanie, *см.* **Ksyk.**

Kszeniec, *см.* **Ksieniec.**

Kształcenie, Ukształcenie, Wykształcenie, -a, *ср.* **образова́ніе, воспита́ніе. Starać się o wykształcenie umysłu, заботи́ться о образова́нии ума́.**

Kształcić, Kształtować, Ukształcić, Ukształtować, образо́вывать, образова́ть. Kształcić sobie styl, совершéнствовать въ слóгѣ. Kształcić sobie gust, образова́ть свой вкусъ. Kształcić kogo naukowy, преподава́ть кому́ нау́ки. || **Kształcić się, Ukształcić się, Wykształcić się, образо́вываться, образова́ться.**

Kształciciel, -a, *м.* **настáвникъ, воспита́тель.**

Kształcicielka, -i, *ж.* **настáвница, воспитáтельница.**

Kształcik, -a, *м. Умен.* **фóрмочка, образа́вичёкъ.**

Kształt, -u, *м.* **óбразъ, видъ, фóрма. Materja i kształt, матéрія и фóрма. Kształt ziemi, видъ земли́,** *см.* **Postać. Na kształt,** *см.* **Nakształt. Bez kształtu, безобра́зно. Przybrać kształt, приня́ть видъ, фóрму. Nie dla kształtu głowę nosi, не да́ромъ у него́ голова́ на плеча́хъ, т. е. óчень у́мный человѣкъ.**

Kształtnie, благообра́зно, искýсно, краси́во.

Kształtność, -ści, *ж.* **благообра́зность, краси́вость, прія́тность.**

Kształtny, благообра́зный, краси́вый, прія́тный, приго́жій.

Kształtować, Kształtowanie, Kształtownie, *см.* **Kształcić, Kształcenie, Kształcenie.**

Kształtownik, -a, *м. см.* **Kształciciel.**

Kształtowność, Kształtowny, *см.* Kształtność, Kształtny.

Kszyk, *см.* Ksyk. || *Зоол.* бекасси́нъ (*птица*).

Kszykać, Kszykanie, *см.* Ksykać, Ksykanie.

Ktemu, сокращ. *см.* Ku temu, 1) къ тому́; 2) кромѣ того́, сверхъ того́. Rozumny, ktemu i uczony, уменъ и кромѣ того́ (*къ тому́ же*) учёнъ; 3) въ сравне́нiи съ э́тимъ. Co są wszystkie skarby świata ktemu, co tu ewangelja obiecuje? что зна́чатъ сокро́вища свѣта въ сравне́нiи съ тѣмъ, что обѣща́етъ ева́нгелiе?

Kto, *pod. п.* kogo, кто. Kto kogo ma szukać, кто кого́ до́лженъ иска́ть? kto wziął, to wziął, dosyć że zginęło, кто бы ни взялъ, дѣло въ томъ, что пропа́ло. Rzucili się do broni, kto chwycił za szpadę, kto za pikę, kto za karabin, бро́сились къ ору́жiю, кто схвати́лъ шпа́гу, кто пи́ку, кто ружье. Kto bądź, *pod. п.* kogo bądź, Ktokolwiek, *pod. п.* kogokolwiek, кто-нибу́дь. Przyjdzie ktokolwiek, придётъ кто-нибу́дь

Ktobie, сокращ. *см.* Ku tobie, къ тебѣ́.

Ktokolwiek, *см.* Kto, Ktobądź.

Którędy, по како́й доро́гѣ, каки́ми пута́ми, черезъ какiя мѣста́. Którędybądź, którędykolwiek, куда-нибу́дь. Którędy mam iść? którędybądź, którędykolwiek, по како́й доро́гѣ идти́ мнѣ? По како́й уго́дно, по како́й бы то ни было. Którędyś, по како́й-то доро́гѣ, въ каку́ю-то сто́рону. Którędyż, куда́ же?

Który, кото́рый, кой. Człowiek, którego widziałeś, человѣ́къ, кото́раго ты видѣ́лъ. Któryż ci się lepiéj podobał? кото́рый же тебѣ́ бо́лѣе понра́вился? || Кото́рый нибу́дь изъ нихъ. Spodziewamy się mężczyzn, kobiet, zapewne przyjdzie który, która, мы ожида́емъ мужчи́нъ, же́нщинъ, вѣроя́тно, кото́рый нибу́дь изъ нихъ (кото́рая-нибу́дь изъ нихъ) придётъ. Gdyby tak było, byłby który historyk o tém wspomniał, е́сли бы э́то такъ бы́ло, то кото́рый нибу́дь изъ исто́риковъ упомяну́лъ бы объ э́томъ.

Którybądź, którykolwiek, кто нибу́дь, кото́рый нибу́дь, *см.* Kto bądź.

Któryś, кто́-то, кото́рый-то, *см.* Jakiś. Któryś z nich, кото́рый-то изъ нихъ. Któregoś dnia, въ одинъ день, въ кото́рый-то день.

Ktoś, Ktości, Ktosi, кто́-то, ко́е-кто. Ktoś mi powiedział, кто́-то мнѣ сказа́лъ. Czekam tu na kogoś, я здѣсь ко́е-кого ожида́ю.

Ktości, Ktosi, *см.* Ktoś.

Ku, къ. Ku wschodowi, ku północy, къ восто́ку, къ сѣверу (на восто́къ, на сѣ́веръ). Podnieść oczy ky niebu, подня́ть глаза́ къ нёбу. Miłość ku ludziom, любо́вь къ лю́дямъ.

Kub, -u, *м.* свино́й хлѣвъ.

Kuba, -y, *м прост. имя* Jakób, Яковъ. *Послов.* Jak Kuba Bogu, tak Bóg Kubie, какова́ ау́кнется, такова́ и откли́кнется. какъ посте́лешь, такъ и вы́спишься.

Kuban, -a, Kubanek, -nka, *м.* ва́тка.

Kubeba, -y, *ж. Бот.* кубе́ба (*родъ пе́рца*.)

Kubek, -bka, *ж.* чара, ку́бокъ, бока́лъ *Умен.* Kubeczek, -czka, *м.* стака́нчикъ, ча́рочка. Podobni po siebie, kubek w kubek, они́ похо́жи другъ на дру́га какъ двѣ ка́пли воды́. Kubek w kubek ojciec, ни дать, ни взять оте́цъ, э́то живо́й портре́тъ отца́, *см.* Wykapany. Kubek w kubek tak i ze mną czynił, онъ точь въ точь и со мно́ю такъ поступа́лъ.

Kubeł, -bła, *м.* ведро́, *см.* Wiadro. Kubełek, -łka, *м.* ведёрко. || Kubeł skórzany, ко́жiй мѣхъ (*для жидкостей*), бурдю́къ.

Kubiczny, куби́ческiй, *см.* Sześcienny.

Kubiliściów, *см.* Szczaw' angielski.

Kubrak, -a, *м.* оде́жда пре́жнихъ Поля́ковъ, конту́шъ изъ про́стаго сукна́.

Kubus, -a, *м. см.* Sześcian.

Kuc, -a, *м.* малоро́слая ло́шадь; || *Ирон.* карапу́зикъ, ка́рликъ.

Kuć, Kować, кова́ть; || бить, чека́нить моне́ту. Kuć konia, кова́ть ло́шадь. • Kuty na cztery nogi, э́то хи́трая, то́нкая шту́ка, онъ прошёлъ сквозь ого́нь и во́ду; || Kować, Wykuć, вырубать, высѣка́ть, вы́рубить, вы́сѣчь. Wykuć grotę w skale, высѣчь пещеру въ скалѣ. || Kuć zdradę, замышля́ть измѣну, *см.* Knować.

Kucbaj, *см.* Kuczbaja.

Kuch, *см.* Makuch.

Kucharczyk, -a, *м.* поварёнокъ.

Kucharka, -i, *ж.* кухарка, повари́ха, страпу́ха.

Kucharski, поварско́й, пова́ренный. Sztuka kucharska, пова́ренное иску́сство.

Kucharstwo, -a, *ср.* пова́ренное иску́сство; || стряпня́.

Kucharz, -a, *м.* по́варъ.

Kucharzowa, -wéj, *ж.* жена́ по́вара.

Kucharzówna, -y, *ж.* дочь по́вара.

Kucharzowy, принадлежа́щiй по́вару.

Kucharzyć, кухарничать, кухарить.

Kucharzysko, -a, *ср.* пова́рище, дурно́й по́варъ.

Kuchcik, -a, *м.* поварёнокъ.

Kuchenka, -i, *ж.* ку́хонка.

Kuchenna, судомо́йка, прислу́жница въ ку́хнѣ.

Kuchenny, кухо́нный. Sól kuchenna, кухо́нная, пова́ренная соль. Kuchenny ogród, огоро́дъ. Roślina kuchenna, *см.* Ogrodowina. Kuchenna łacina, кухо́нная латынь, испо́рченная латы́нь || Kuchenny, -ego, *м.* служи́тель при ку́хнѣ.

Kuchmistrz, -a, *м.* кухми́стеръ.

Kuchmistrzowa, -éj, *ж.* кухми́стерша; || *Собир.* кухми́стеръ вмѣстѣ съ женою.

Kuchmistrzówna, -y, *ж.* дочь кухми́стера.

Kuchmistrzowski, кухми́стерскій.

Kuchmistrzowstwo, -a, *ср.* кухми́стерство.

Kuchnia, -ni, *ж.* ку́хня, пова́рня.

Kuchta, -y, помо́щникъ по́вара.

Kucnąć, *см.* **Kucznąć**.

Kucyk, *см.* **Kuc**.

Kucza, -y, *ж. Уменьш.* **Kuczka**, **шала́шъ**, хи́жина;=ку́ща; шатёръ, сѣнь. || **Kuczki**, -ek, *мн.* (*еврейскій праздникъ*), устроéніе ку́щей; *древн.* скинопигія; || тюрьма́. **Wsadzić do kuczy**, посади́ть въ тюрьму́. || **W kuczki**, на ко́рточки, на ко́рточкахъ. **W kuczki usiąść**, усѣсться на ко́рточкахъ.

Kuczbaj, -i, *ж.* фризъ (*матéрія*).

Kuczma, -y, *ж.* тата́рская шапка; || *Прост.* растрепáнныя во́лосы на головѣ.

Kuczmański szlak, *см.* **Szlak**.

Kuczmerka, -i, *ж. Бот.* са́харный индѣ́йскій ко́рень. **Kuczmerka wilcza, skalda**, *см.* **Tojad mordownik**.

Kucznąć, присѣда́ть на ко́рточки, на за́дніе но́ги, скóрчиться.

Kuczyć, 1) **kogo**, дожуча́ть, досажда́ть; 2)—**co komu**, повергáть. набра́сывать, насыла́ть. **Djabli mu biedę kuczyli**, че́рти повéргли его́ въ несча́стіе. *Послов.* не́ было печа́ли, че́рти накача́ли, **nie miała baba kłopotu, kupiła sobie parszywe prosię**; 3) скóрчиться. **We dnie w nocy, przy ziemi pod niebem kuczała**, днёмъ и но́чью, подъ откры́тымъ не́бомъ сидѣла скóрчившись, *см.* **Kucznąć**.

Kuczyszcze, -a, *ср.* ли́стье, ли́ствіе, листвá; || бесѣдка изъ сплетённыхъ вѣтвéй.

Kudła, -y, **Kudłacz**, -a, *м.* космáчъ имéющій всклокóченные во́лосы; || кудлáшка, космáтая соба́ка. **Mały kudła**, болóнка (*соба́ка*); || **Kudłacz**, козёлъ

Kudłać, **Kudlić**, **Skudłać**, **Skudlić włosy**, срóпить, взъерóшить (*во́лосы*).

Kudłatość, -ści, *ж.* космáтость, мохнáтость.

Kudłaty, космáтый. мохнáтый.

Kufa, -y, *ж.* Фу́деръ (*огрóмная бóчка*).

Kufel, -fla, **Kufelek**, -ika, *м.* кру́жка, кру́жечка (*мѣра для напи́тковъ*).

Kufer, fra, *м* сундýкъ, ларéцъ.

Kuferek, -rka, *м.* сундучóкъ, я́щичекъ.

Kuflarz, -a, *м.* пьáница.

Kuflowy, кру́жечный, *см.* **Kufel**.

Kufrowy, **Kuferkowy**, сундýчный.

Kugla, -i, *ж. см.* **Kuglarstwo**.

Kuglarka, -i, *ж.* фигля́рка, фóкусница.

Kuglarstwo, -a, *ср.* фигля́рство, фóкусничество; || плутовствó.

Kuglarz, -a, *м.* фигля́ръ, фóкусникъ; || ло́вкій воръ, мошéнникъ, плутъ.

Kuglować, фóкусничать, фигля́рничать; || *выки́дывать штýки, дура́читься; || плутовáть.

Kuglowanie, -a, *ср. см.* **Kuglarstwo**.

Kuguar, -a, *м. Зоол.* кугуáръ, родъ ти́гра южной Амéрики.

Kujan, *см.* **Kojan**.

Kukać, **Kuknąć**, **Zakukać**, кукова́ть, закукова́ть, прокукова́ть.

Kukanie, -a, *ср.* кукова́нье.

Kukawka, **Kukułka**, -i, *ж.* куку́шка.

Kukiełka, -i, *ж.* продолговáтая бýлка; || ку́колка, дѣтская игру́шка.

Kuklik, -a, *м. Бот.* гравила́ть, гребникъ (*растéніе*).

Kuknąć, *см.* **Kukać**.

Kuks, -a, *м.* **Kuksa**, -y, *ж.* толчóкъ локтёмъ *или* кулакóмъ въ бокъ; || одна́ изъ частéй, на котóрыя раздѣля́ются рудникú (*сто двáдцать восьмáя часть добываемой изъ рудника́ руды́*).

Kuksać, **Skuksać** (**kogo**), толка́ть, толкну́ть кого́ въ бокъ локтёмъ и́ли кулакóмъ, толкáться.

Kuku! *Звук.* кукý! (*зóлосъ куку́шки*).

Kukuba, -y, *ж. Бот. см.* **Wyżpin**.

Kukułczę, -ęcia, *ср.* птенéцъ куку́шки.

Kukułka, -i, куку́шка. *Уменьш.* **Kukułeczka**, -i, *ж.* куку́шечка, *см.* **Kukawka**.

Kukurbita, -y, *ж.* горля́нка, кубъ (*химúческій сосýдъ*).

Kukurudza, **Kukurydza**, -y, *ж.* кукуру́за.

Kukuryku! *Звук.* кукарéку! кукарéканье, пѣту́шій крикъ).

Kul, -u, *м.* свáзка соломы, снопъ соло́мы; || куль (*мúки*).

Kula, -i, *ж.* шаръ; || пу́ля; || ядрó. **Kula ziemska**, земно́й шаръ. **Kula kręgielna**, кéгельный шаръ. **Kula bilardowa**, билья́рдный шаръ, биль. **Kula śniegowa**, снѣжный комóкъ, *см.* **Gałka**. **Kula karabinowa**, ружéйная пу́ля. **Forma do lania kul**, фóрма для литья́ пуль. **Dostać kulą w łeb**, быть убúтымъ пу́лею въ лобъ. *Послов.* **Trafił jak kulą w płot**, промахну́ться, не попáсть въ цѣль, далекó быть отъ и́стины. **Chłop strzela, Pan Bóg kule nosi**, человѣкъ предполагáетъ, а Богъ располагáетъ. || **Kula armatnia**, пу́шечное ядрó. **Kula ognista**, зажúгательное ядро, брандку́гель. || Костыль. **Chodzić o kulach**, ходúть на костыля́хъ. || **Kula u siodła**, сѣдéльная шúшка.

Kulać, *см.* **Kuleć**.

Kulacznik, -a, *м.* кула́чный боéцъ, боксёръ.

Kułak, -a, *ср.* кула́къ (*Уменьш.* кулачёкъ). **Bić się na kułaki**, биться на кулáчкахъ.

Kulanie, -a, *ср.* хромáніе, прихрáмываніе.

Kulas, -a, *м.* карáкуля, карáкулька (*на письмѣ*), бýква дýрно напúсанная; || крюкъ, острогá, багóръ, *см.* **Bosak**, **Hak**; || *хромóй, хромоно́гій, колченóгій

Kulasto, **Kulasty**, *см.* **Kulisto**, **Kulisty**.

Kulawić, **Okulawić**, сдѣлать хромы́мъ, охроми́ть.

Kulawieć, **Okulawieć**, хромáть, охромѣть.

Kulawka, -i, *ж.* хромя́ніе, прихрáмываніе, хромотá.

Kulawo, *Нар.* прихра́мывая.
Kulawość, -ści, *ж.* хромота́.
Kulawy, хромо́й.
Kulbaczyć, Okulbaczyć, (konia), сѣдла́ть, сѣдла́ть (*ло́шадь*).
Kulbaka, -i, *ж.* сѣдло́; || па́лтусъ (*рыба, видъ ка́мбалы*)
Kulczyha, -y, *ж. Бот.* цѣлибу́ха, кучера́ва (*растеніе*).
Kulczyć, *Стар.* сади́ть, сѣ́ять.
Kuleć, хромать. **Kuleć na prawą nogę**, хромать на пра́вую но́гу.
Kuleczka, *см.* **Kulka.**
Kulfon, -a, *м.* истёртый и обрѣзанный дукатъ, черво́нецъ; || *о́лухъ. пе́нтюхъ.
Kulić, Skulić (człowiek), Kulić się, Skulić się, съёживаться, свёртываться, сжиматься; || *ограни́чивать свой расхо́ды, *см.* **Kurczyć się.**
Kulig, Kulik, -a, *м. Зоол.* караба́йка (*птица*); || увеселительный по́ѣздъ на саня́хъ къ кому́-нибу́дь въ го́сти во вре́мя карнава́ла, ма́сляницы.
Kuligowy, карнава́льный, *см.* **Kulig.**
Kulisto, шарови́дно, сферически.
Kulistość, -ści, *ж.* шаровидность.
Kulisty, шарови́дный, сферическій.
Kulka, -i, *ж.* пу́лька (*ружейная, пистоле́тная*); || ша́рикъ, ка́тышъ, ка́тышекъ.
Kulny, *см.* **Kulisty, Kulowy.**
Kulolej, -ja, *м.* литейщикъ пуль.
Kulsza, -y, *ж. Анат.* сѣда́лищная, бе́дренная кость.
Kulszowy, *Анат.* бе́дренный. **Ból kulszowy**, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бе́драхъ.
Kum, -a, *м.* кумъ (*мн. кумовья*). **Zaprosić kogo w kumy**, пригласи́ть кого́ въ кумовья. **Stać w kumy**, быть ку́момъ, быть воспріемникомъ при крещеніи ребёнка. || *Зоол.* **Ropucha kum**, водяна́я лягу́шка.
Kuma, -y, *ж.* кума́.
Kumać się, Pokumać się (z kim, między sobą), кумиться, покуми́ться, породня́ться.
Kumoszka, -i, *м.* ку́мушка.
Kumowstwo, -a, *ср.* кумовство́; || *Собир.* кумъ съ кумо́ю.
Kumowy, принадлежа́щій куму́.
Kumulacja, -ji, *ж.* присовокупле́ніе, приложе́ніе.
Kuna, -y, *ж. Зоол.* куни́ца. **Kuna białoszyja**, бѣлоду́шка, ка́менная куни́ца. **Kuny**, *pod.* **Kun**, ку́ній мѣхъ. || **Kuna żelazna**, желѣзный ошейникъ, цѣпь; || тюрьма́, заключе́ніе. || *Кузнец.* и *Слес.* хому́тъ.
Kundel, -dla, Kundys, -a, *м.* дворна́я соба́ка, дворня́шка, пасту́шья соба́ка
Kundleć, Skundleć, вырождаться (*о соба́ках*).
Kundman, -a, *м.* покупа́тель; || замо́чекъ (*у ремёсленика*).
Kundys, *см.* **Kundel.**
Kuni, ку́ній, *см.* **Kuna.**
Kunica, -y, *ж.* выкупныя де́ньги, которыя въ старину́ вноси́лъ жени́хъ поме́щику за невѣсту изъ чужа́го села́.
Kunicz, *см.* **Koniczyna.**
Kunszt, -u, *м.* иску́ство, мастерство́.
Kunsztmistrz, -a, *м.* худо́жникъ. арти́стъ (*женск. р.* худо́жница, арти́стка).
Kunsztmistrzowski, худо́жественный.
Kunsztować, иску́сно что́ обдѣлывать, совершенствовать. || ***Kunsztować z kim**, шути́ть надъ кѣмъ.
Kunsztowanie, -a, *ср.* утончённость; || шу́тка, заба́вная шту́ка.
Kunsztownie, иску́сно, худо́жественно.
Kunsztownik, -a, *м.* заба́вникъ, шутникъ, фигля́ръ.
Kunsztowny, иску́сный, худо́жественный, артисти́ческій, иску́ственный; || заба́вный, шутли́вый, затѣйливый.
Kup, u-, *м.* заку́пка, поку́пка (*пріобрѣте́ніе ве́щи и са́мая ку́пленная вещь*); || прода́жа. **Na kup wystawić**, вы́ставить на прода́жу.
Kupa, -y, *ж.* ку́ча, гру́да; || толпа́, сбо́рище, скопле́ніе. **Składać na kupę**, громозди́ть, скорля́ть. скла́дывать въ ку́чу, валя́ть, класть въ ку́чу. **Do kupy**, вмѣстѣ, ра́зомъ, въ ку́чу. **Do kupy zebrać, zgromadzić**, собра́ть всѣхъ вмѣстѣ, въ ку́чу.
Kupalnik, -a, *м. Бот.* бара́нья трава́, бара́нникъ.
Kupcowa, -ej, *ж.* купчи́ха, торго́вка.
Kupcówna, -y, *ж.* купе́ческая дочь.
Kupczenie, -a, *ср.* (*czém*), торгъ, торго́вля; || про́мыселъ, *см.* **Handel.**
Kupczyć, торгова́ть; || промышля́ть. **Kupczyć swoim honorem**, торгова́ть свое́ю че́стью.
Kupczyk, -a, *м.* купе́ческій прика́щикъ; || ку́пчикъ.
Kupczykowaty, смахивающій на купца́, похо́жій на купца́; || скупо́й, кулакъ, жи́ла, скря́га.
Kupczyna, -y, *м.* купчи́на; || бе́дный купе́цъ.
Kuper, -pra, Kuperek, -rka, *м.* гу́зка (*птичья*); || хвосте́цъ, кресте́цъ, небольшо́е продолже́ніе хребто́вой ко́сти.
Kupersztych, *см.* **Kopersztych.**
Kupia, -i, *ж. см.* **Kupla.**
Kupić, Skupiać, Skupić, скупля́ть, скупи́ть въ ку́чу, собира́ть, собра́ть. **Kupić myśli**, собира́ться съ мы́слями. || **Kupić się, Skupić się**, скупля́ться, скупи́ться, собира́ться, собра́ться въ ку́чу. || **Kupić, Kupować**, купи́ть, покупа́ть, торгова́ть. *Послов.* **Kupować sobie biedę**, нажи́ть себѣ бѣ́ду. **Kto cię nie zna ten cię kupi**, зна́ютъ, чего́ ты сто́ишь. **Jakem kupił, tak sprzedaję**, за что́ купи́лъ, за то́ и прода́ю, что слы́шалъ то и разска́зываю. **Nie kupić u niego gniewu**, онъ о́чень серди́тъ, онъ всегда́ се́рдится. **Kupowałem konia, ale że za drogi, nie kupiłem go**, я торгова́лъ ло́шадь, но она́ о́чень дорога́, и потому́ я её не купи́лъ. *См.* **Targować.**

Kupido, -a, Kupidyn, -a, Kupidynek, -nka, *м.* **купидо́нъ, аму́ръ, купидо́нчикъ, аму́рчикъ.**

Kupiec, -pca, *м.* **купе́цъ, торгове́цъ, негоціа́нтъ; || покупа́тель,** *см.* **Handlarz. Znaleźć kupca, найти́ покупа́теля.**

Kupiecki, купе́ческій, купе́цкій, комме́рческій, торго́вый, *см.* **Handlowy. Stan kupiecki,** купе́ческое сосло́віе.

Kupiectwo, -a, *ср.* **купе́чество, торго́вое, купе́ческое сосло́віе; || торго́вля, торгъ, комме́рція. Kupiectwem się bawić,** занима́ться торго́влею.

Kupienie, Skupianie, Skupienie, -a, *ср.* **скопле́ніе, нагроможде́ніе, ку́ча, гру́да; || Kupienie się,** сбо́рище, ско́пище.

Kupienie, Kupowanie, -a, *ср.* **закупка, поку́пка, ку́пля.**

Kupiony, ку́пленный, *см.* **Zapłacony.**

Kupka, -i, *ж.* ку́чка.

Kuplarka, -i, *ж.* сво́дница.

Kuplerstwo, -a, *ср.* сво́дничество.

Kupno, -a, *ср.* ку́пля, поку́пка, закупка. **Kupnem, przez kupno,** при поку́пкѣ. **Kontrakt kupna,** догово́ръ ку́пли.

Kupny, покупно́й, прода́жный.

Kupon, -u. *м.* купо́нъ, отрѣзокъ (*у облигаціи*). **Kupony od papierów publicznych nie ubiegłe,** купо́ны, ко́имъ срокъ платежа́ еще́ не наступи́лъ.

Kupować, Kupowanie, *см.* **Kupić, Kupienie.**

Kuprzasta kość, *Анат.* **вихрецо́вая кость, крестецъ.**

Kupula, *см.* **Kopula.**

Kur, -a, *м.* пѣту́хъ. **O kurach wstawać,** встава́ть съ пѣтуха́ми, на разсвѣтѣ || *Зоол.* химе́ра съ хо́ботомъ. || *Мед.* **корь** (*боле́знь*).

Kura, -y, *ж.* ку́рица.

Kuracja, -ji, *ж.* **врачева́ніе, лѣче́ніе.**

Kurant, -a, *м. Муз.* **пассажъ; || кура́нты. Zegar z kurantem,** часы́ съ кура́нтами; || кура́нтъ, бѣгу́нъ (*у краскотёра*); ходя́чая моне́та.

Kuratela, -i, *ж.* **попе́чительство.**

Kurator, -a, попечи́тель; || **опеку́нъ; || Kurator spadku bezdziedzicznego,** попечи́тель ва́кантнаго насле́дства.

Kuratorka, -i, *ж.* **попечи́тельница, опеку́нша.**

Kuraż, -u, *м.* **бо́дрость, сме́лость, отва́га,** *см.* **Śmiałość, Odwaga.**

Kurchan, Kurhan, -u, *м.* **курга́нъ, моги́льная на́сыпъ.**

Kurciążki, -żek, *мн.* **хирурги́ческіе коро́ткіе клещи́,** *см.* **Obciążki.**

Kurcz, -a, *м. см.* **Pokurcz.**

Kurcz, -u, *м.* **су́дорога, ко́рчка.**

Kurczak, -a, *м.* пѣту́шо́къ, молодо́й пѣту́шо́къ, цыплёнокъ.

Kurczątko, -a, *ср.* **цыплёночекъ.**

Kurczę, -ęcia, *ср.* **цыплёнокъ.**

Kurczęcina, -y, *ж.* **куря́тина.**

Kurczęcy, кури́ный.

Kurczenie, Kurczenie się, -a, *ср.* **Мед. ко́рченіе, ко́рча, су́дорога.**

Kurczowaty, *Мед.* **су́дорожный, спазмоди́ческій.**

Kurczowy, *Мед.* **су́дорожный.**

Kurczyć, Skurczyć съу́живать, съу́зить, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, ко́рчить. || **Kurczyć się, Skurczyć się.** съу́живаться, съу́зиться, стя́гиваться, стяну́ться, ко́рчиться, ско́рчиться, сѣда́ться, сѣсться. **Płótno kurczy się w praniu,** полотно́ сѣда́ется въ мытьѣ.

Kurdwan. *см.* **Kordyban**

Kurdygarda, *см.* **Kordegarda.**

Kurek, -rka, *м.* **молодо́й пѣту́шо́къ; || деревя́нная пти́ца** (*для стрильбы*); || **флю́геръ, флюга́рка, вѣ́трельникъ, вѣтрена́; || куро́къ** (*у ружья́*); || **кранъ Kurek odkręcić,** отверну́ть кранъ.

Kurenda, -y, *ж.* **циркуля́ръ, окру́жное письмо́; || повѣ́стка, оповѣще́ніе.**

Kurfirst, -a, *м.* **Kurfirstowy, Kurfirstwo, -a,** *ср. см.* **Elektor, Elektorski, Elektorstwo.**

Kurhan, *см* **Kurchan.**

Kurjer, -a, *м.* курье́ръ; || гоне́цъ.

Kurka, -i. *м.* ку́рочка. **Kurka tuczona,** пуля́рда. пуля́рдка, пуда́рка, откормленная ку́рица. **Kurka wodna,** боло́тный дергачъ.

Kurkowy, относя́щійся къ стрѣлѣ́ въ деревя́нную пти́цу. **Król kurkowy,** стрѣлко́вый коро́ль, *см.* **Kurek.**

Kurkuma, -y, *ж. Бот.* **желтя́къ** (*расте́ніе*).

Kurniczka, -i, *ж.* куря́тница, торго́вка ку́рами.

Kurnik, -a, *м.* куря́тня, куря́тникъ; || продаве́цъ куръ.

Kuropatwa, -y, *ж. Орнит.* куропа́тка.

Kuropatwi, куропа́чій.

Kuropiew, -u, *м.* пѣнье пѣтуха́.

Kuropłoch, Kuropłosz, -a, хвасту́нъ, самохва́лъ.

Kuropój, -u, *м. см.* **Kuropiew.**

Kurować, лѣчи́ть, по́льзовать **Wykurować, вы́лѣчить,** *см.* **Leczyć.** || **Kurować się, лѣчи́ться Wykurować się,** вы́лѣчиться, *см.* **Leczyć się.**

Kurowy, пѣтуши́ный. **Kurowa szklenica,** большо́й стака́нъ для питья́

Kurp', pia, *м.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. **Kurpie, -iów,** коты́, баха́лы, ла́пти (*крестья́нская обувь*)

Kurs, -u, *м.* курсъ, ве́кселный курсъ, *см.* **Obieg. Kurs giełdy,** биржевой курсъ; | **Kurs wymiany,** промѣ́нный курсъ; || спра́вочная цѣна́; || курсъ нау́къ, чтѐній, ле́кцій, *см.* **Wykład;** || коне́цъ, поѣздка. **Zapłacić dorożkarzowi za jeden kurs,** заплати́ть извóщику за одну́ поѣ́здку или за оди́нъ коне́цъ; || **Kursa,** мн. скачка (*ко́нская*), *см.* **Wyścigi.**

Kurscettel, -tla, *м.* **биржева́я запи́ска** опубликова́нная **на би́ржѣ.**

Kursor, -a, *м.* **скороходъ, гоне́цъ;** || **бѣгу́нъ,** рыса́къ (*о ло́шади*).

Kursorja, -ji, *ж. см.* **List okólny, Okólnik.**

Kursować, имѣть курсъ, ходи́ть, обраща́ться (*о моне́тѣ*); || **приходи́ть, разъѣзжа́ть, ѣздить. Kareta pocztowa kursuje do...** почтова́я каре́та ѣздитъ до... **Pogłoska kursuje, хо́дитъ, но́сится слухъ.**

Kursowanie, -nia, *ср.* **обраще́ніе, движе́ніе;** || **плава́ніе** (*суде́въ*)

Kursowy, курсово́й, ходя́чій. Kursowa karta, листо́къ съ обозначе́ніемъ биржева́го ку́рса, ве́кселнаго ку́рса.

Kursywa, -y, *ж.* **курси́вныя бу́квы, курси́вный шри́фтъ, курси́въ;** || **скоропи́сный по́черкъ.**

Kurta, -y, *ж.* **ку́ртка. *Kurtę komu skroić,** отколоти́ть, вздуть кого́, вздуть кого́ какъ Си́дорову ко́зу; **kurgу́zая соба́ка;** || *Ирон.* **коротышъ** (*о человѣкѣ*). ***Ruszyłeś rozumem jak kurta ogonem,** не твоего́ ума́ э́то дѣло.

Kurtaża, -y, *ж.* **Kurtaż, -u,** *м.* **пла́та за ма́клерскій трудъ.**

Kurtka, -i, *ж.* **ку́рточка.**

Kurtyna, *см.* **Kortyna.**

Kurytaż, -a, *м.* **коридо́ръ, перехо́дъ.**

Kurz, -u, *м.* **пыль, прахъ. Z kurzu otrzepać, otrzeć,** смахну́ть, стере́ть пыль.

Kurzawa, -y, *ж.* **пыль;** || **паръ, испаре́ніе, мгла** (*въ мо́рл. рѣкѣ*); || **мете́лица, вью́га, мо́лкій дождь.**

Kurzawka, -i, *ж.* **дождевикъ** (*родъ гриба́*).

Kurzawnia, -ni, *ж. Стар.* **паровая ба́ня.**

Kurzenie, -nia, *ср.* **куре́ніе.**

Kurzonogi, на ку́рьихъ но́жкахъ.

Kurzować, покрыва́ть у́гольную я́му песко́мъ *или* **пы́лью.**

Kurzowanie, -ia, *ср.* **покрыва́ніе у́гольной я́мы** песко́мъ.

Kurzy, куря́ный. *Бот.* **Kurza noga,** *см.* **Portulaka. Kurza stopa,** завя́зный ко́рень, у́зелъ.

Kurzyć, Skurzyć, Zakurzyć, пыли́ть; || **куря́ть,** дыми́ть; || **выку́ривать** (*изъ чего́*). **Kurzyć (palić tytuń),** куря́ть таба́къ. **Zakurzyć pszczoły,** выку́ривать пчёлъ. *см.* **Wykurzyć, Palić.** || **Kurzyć się, Zakurzyć się,** пыли́ться; || **дыми́ться, куря́ться;** || **испуска́ть пары́;** || **конти́ться. Kurzy się z konia,** съ ло́шади пы́шетъ паръ. **Kurzy się z bagien,** боло́та испуска́ютъ пары́. **Zakurzyć się, запыли́ться.**

Kurzyca, -y, *ж.* **молода́я ку́рица.**

Kurzyciel, -a, *м.* **куря́льщикъ.**

Kurzymor, Kurzyśiad, Kurzyślep, -u, *м. Бот.* **куросле́пникъ,** мокри́ца (*расте́ніе*), *см.* **Mokrzyca.**

Kusić, Skusić, искуша́ть, испы́тывать, испыта́ть; || **соблазня́ть, соблазни́ть, прельща́ть прельсти́ть, мани́ть, смани́ть. Djabeł go skusił,** чортъ соблазни́лъ его́. || **Kusić się, копуша́ться,** предпринима́ть.

Kusiciel, -a, *м.* **искуси́тель, соблазни́тель.**

Kusicielka, -i, *ж.* **искуси́тельница, соблазни́тельница.**

Kuśnierczyk -a, *м.* **рабо́тникъ у скорня́ка, у мѣховщика́**

Kuśnierka, -i, *ж.* **мѣховщи́ца.**

Kuśnierski, скорня́чій, мѣховщи́чій.

Kuśnierstwo, -a, *ср.* **скорня́чество.**

Kuśnierz, -a, *м.* **скорня́къ, мѣховщи́къ.**

Kuso, коротко́. * Kuso z nim, пло́хо ему́.

Kuśpik, *см.* **Kozik.**

Kustosz, -a, *м.* **храни́тель, бюсти́тель;** || **смотри́тель;** || **консерва́торъ;** || **казнохрани́тель** (*въ дре́вней Поль́шѣ*). **Kustosz bibljoteki,** храни́тель библіоте́ки. **библіоте́карь.** || *Тип.* **пе́рвое сло́во** *или* **слогъ,** находя́щіеся въ нача́лѣ сле́дующей страни́цы (*въ новѣйшей печати не употребля́ется*).

Kustrzebka, -i, *ж.* **родъ грибо́въ.**

Kustrzyca, -y, *ж. см.* **Kuper.**

Kusy, коро́ткій, ку́цый, кургу́зый, **коротышъ**

Kusza, -y. *ж.* **арбале́тка, лукъ съ прикла́домъ, самострѣлъ;** || **Kusza murowa,** балиста, мета́льная ма́шина || *Зоол.* **родъ аку́лы** (*рыбы*).

Kuszarz, -a, *м. см* **Kusznik.**

Kuszniercyk Kusznierka, Kuszniersk, и т. д. *см.* **Kuśnierczyk.**

Kusznik, -a, *м.* **стрѣле́цъ изъ самостре́ла,** *см.* **Kusza.**

Kuszny, самостре́льный.

Kuszowy, искушённый, испы́танный.

Kut, -u, *м. Анат.* **лодыга, лодыжка;** || *Ветер.* **мосло́къ, часть стопы́ лошади́ной.** || **Kuty,** *мн.* **игра́льныя ко́сти.**

Kutas, -a, *м.* **кисть** (*для украше́нія*); || **темля́къ** (*на са́блѣ*).

Kutasik, -a, *м.* **ки́сточка** (*для украше́нія*).

Kuternoga, -i. *м.* **хромо́й, хромоно́гій.**

Kutner, -u, *м.* **во́рса** (*на суко́нѣ*); || *Бот.* **пушо́къ, мошо́къ** (*на ли́стьяхъ*).

Kutnerować, ворси́ть, ворсова́ть (*сукно́*).

Kutnerowanie, ворсова́ніе, во́ршеніе.

Kutnerowany, ворси́стый.

Kutnerowy, ворси́льный, ворсова́льный

Kutowy, лодыжечный, лодыжный

Kutwa, -y, *м.* **скря́га, скупе́цъ.**

Kutwiarka, -i, *ж,* **ска́реда, скупа́я.**

Kutwiarstwo, -a, *ср.* **скря́жничество, ску́пость.**

Kutwić, скря́жничать.

Kuty, -ów, *мн. см.* **Kut.**

Kuty, ко́ванный, подко́ванный; || * **лука́вый, хи́трый, проны́рливый, продувно́й.**

Kuźnia, -źni, *ж* **ку́зня, ку́зница.**

Kuźnica, -y, *ж.* **кузне́чный горнъ,** *см.* **Kuźnia.**

Kuźnik, -a, *м.* **кузне́цъ, кова́чь.**

Kuzyn, -a, *м.* двою́родный братъ, *см.* **Krewny.**

Kuzyna, -y, *ж.* двою́родная сестра́.

Kuzynek, -nka, *м. Умен.* двою́родный бра́тецъ.

Kuzynka, -i, *ж.* двою́родная сестри́ца.

Kuzynostwo, -a, *ср.* родство́, свойство́.

Kwacz, -a. *м.* мави́лка.

Kwadra, -y, *ж.* че́тверть луны́; || *Стар.* соразме́рность, пропо́рція, гармо́нія, поря́докъ.

Kwadracik, -u, *м. Умен.* квадра́тикъ, небольшо́й четыреуго́льникъ, *см.* **Kwadrat.**

Kwadragezyma, -y, *ж.* сорокоднёвный постъ; || со́борное воскресе́нье, недѣля правосла́вія.

Kwadrans, -a, *м.* че́тверть (*часа́*). **Kwadrans na dwunastą**, че́тверть двена́дцатаго. **Kwadransik**, *Умен.* че́тверть ча́сика. || *Мат.* квадра́нтъ (*инструме́нтъ*).

Kwadrat, -u, *м.* четыреуго́льникъ, квадра́тъ, *см.* **Czworobok**; || плита́ (*ка́менная*).

Kwadratowo, четыреуго́льно, подъ прямы́мъ угло́мъ.

Kwadratowy, четереуго́льный, квадра́тный. **Stopa kwadratowa**, квадра́тный футъ.

Kwadratura, -y, *ж. Мат.* квадрату́ра (*кру́га*); || *Астрон.* четвёртый аспе́ктъ.

Kwadrować, **Skwadrować**, *Мат.* превраща́ть въ квадра́тъ, находи́ть квадра́тъ (*пло́щади*). || **Kwadrować się**, соотвѣтствовать, соразмря́ться. **Jedno z drugiém (jedno do drugiego) się niekwadruje**, одно́ другому́ не соотвѣтствуетъ.

Kwadrowanie, -a, **Skwadrowanie**, -a, *ср.* квадрату́ра (*кру́га*).

Kwadrowatość, -ści, *м. Плотн.* отёска.

Kwadrupla, -i, *ж.* вчетверо ва́тое коли́чество; || квадру́пль (*моне́та въ Испа́ніи, 21 рубль*).

Kwadruplować, учетверя́ть, вчетверо умно́жить, увели́чить.

Kwak, -u, *м.* кри́къ у́тки *или* лягу́шки.

Kwakać, ква́кать какъ у́тки какъ лягу́шки.

Kwakanie, -a, *ср.* ква́канье (*у́тки, лягу́шки*).

Kwakier, -kra, *м.* (*мн.* **kwakry**), ква́керъ.

Kwakierka, -i, *ж.* ква́керша.

Kwakierski, ква́керскій.

Kwakierstwo, -a, *ср.* се́кта ква́керовъ.

Kwalifikacja, -ji, *ж.* ка́чество, способность, го́дность, квалифика́ція. **Udowodnić kwalifikacją**, предста́вить доказа́тельства о своёй спосо́бности. **Posiadać kwalifikacją**, быть спосо́бнымъ, го́днымъ, годи́ться.

Kwalifikacyjny, спосо́бный, го́дный. *Юрид.* **Decyzja kwalifikacyjna**, рѣше́ніе о подсу́дности, о преда́ніи суду́.

Kwalifikować, признава́ть спосо́бнымъ, досто́йнымъ. || **Kwalifikować się**, быть спосо́бнымъ (*къ чему́*); || подлежа́ть (*чему́-либо*).

Kwalifikowanie, -nia, *ср.* призна́ніе спосо́бности. **Kwalifikowanie się**, *см.* **Kwalifikacja.**

Kwalifikujący się, при́знанный го́дных, спосо́бнымъ.

Kwap, -piu, *м.* пухъ, пушо́къ, мошо́къ, *см.* **Puch.**

Kwapić się, (**kwapić**), **Pokwapienie się**, спѣши́ть, торопи́ться, поспѣши́ть, поторопи́ться, стреми́ться, *см.* **Spieszyć.**

Kwapienie się, **Pokwapienie się**, *ср.* торопли́вость, поспѣшность, стреми́тельность, *см.* **Pośpiech.**

Kwapliwie, **Kwapliwość**, **Kwapliwy**, *см.* **Skwapliwie**, **Skapliwość**, **Skapliwy.**

Kwarantanna, -y, *ж.* каранти́нъ.

Kwarc, -u, *м. Минер.* кварцъ.

Kwarciany, кварти́яный, отъ сло́ва *ква́рта*, ка́къ называ́лась въ дре́вней По́льшѣ четвёртая часть дохо́довъ съ королевскихъ имѣній, изъ кото́рыхъ отпуска́лось жа́лованье во́йску, служи́вшему для охране́нія грани́цъ, отсю́да выраже́нія: **Żołnierz kwarciany**, **Wojsko kwarciane**, квартя́ный солда́тъ, квартя́ное во́йско.

Kwarcowaty, ква́рцовый.

Kwarek, -rka, *м. см.* **Wręga.**

Kwarta, -y, *ж.* че́тверть, четвёртая часть, *см.* **Kwarciany**, ква́рта (*мѣра въ 8 кружки*; || *Муз.* ква́рта (*интерва́лъ въ 2½ то́на*); || кварта́ (*въ игрѣ въ пике́тъ*).

Kwartał, -u, *м.* три мѣсяца, тримѣсячіе, че́тверть го́да; || часть, кварта́лъ (*го́рода*).

Kwartalne, -ego, пла́та за три мѣсяца.

Kwartalnie, по четвертя́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣсяца. **Składać rachunki kwartalnie**, представля́ть счёты по четвертя́мъ го́да, че́резъ ка́ждые три мѣсяца.

Kwartalnik, -a, *м.* періоди́ческое изда́ніе, выходя́щее по четвертя́мъ го́да.

Kwartalny, трехмѣсячный. **Kwartalne wypowiedzenie**, объявле́ніе, трехмѣсячнаго сро́ка (*о наймѣ кварти́ры*).

Kwartałowe, **Kwartałowy**, *см.* **Kwartalne**, **Kwartalny.**

Kwartarz, -a, *м. Ирон.* кабачникъ, *см.* **Szynkarz.**

Kwartet, -u, *м.* кварте́тъ.

Kwartnik, -a, *м.* по́льская, старинная че́лкая моне́та, въ ро́дѣ полу́шки.

Kwartówka, -i, *ж.* мѣра напи́тковъ, содержа́щая въ себѣ четвёртую часть га́рнца.

Kwartowy, четвертно́й.

Kwarzec, -rcu, *см.* **Kwarc.**

Kwas, -u, *м.* кислота́, ки́слый вкусъ, ки́слость, *см.* **Kwaśność. Kwas solny**, ки́слая соль. **Kwas saletrzany**, селитряная кислота́; || заква́ска, квасъ (*напи́токъ*); || ***Kwasy**, *мн.* неудово́льствія, непрія́тности.

Kwasek, -sku, *м.* кисло́ватый вкусъ.

Kwasian, -u, *м. Хим.* о́кись.

Kwasić, **Skwasić**, **Ukwasić**, ква́сить, заква́сить, заква́шивать; || *Хим.* окисля́ть; || * раздража́ть, ожёсточать, раз-тро-

нить. * Skwasić umysły, раздражи́ть умы́. || Kwasić się, Skwasić się, Ukwasić się, ки́снуть прокисáть, окисáть; || *Хим.* окисля́ться; || * раздражáться, ожесточáться, ухудшáться, разстрóиваться.

Kwasiciel, -a, *м.* квасни́къ; || *Ирон.* возмути́тель, вздóрливый, сварли́вый.

Kwasiec, -scu, *м.* квасóкъ, кислова́тость.

Kwasigroch, -a, *м. Прост.* болту́нъ, пустомеля.

Kwaskowato, кисловáто.

Kwaskowatość, кисловáтость.

Kwaskowaty, кисловáтый.

Kwaśnia, -ni, *ж.* квасни́.

Kwaśnica, -y, *ж. Бот. см.* Berberys.

Kwaśnice, -nic, *мн.* ки́слыя минерáльныя вóды.

Kwaśnieć, Skwaśnieć, ки́снуть, скиснуть.

Kwaśnik, -a, *м.* ки́слый хлѣбъ.

Kwaśnica, -y, *ж.* кислúтина.

Kwaśno, ки́сло.

Kwaśnogniewliwość, -ści, *ж.* угрю́мость.

Kwaśnogniewliwy, угрю́мый.

Kwaśność, -ści, *ж.* кислотá.

Kwaśny, ки́слый.

Kwasoczyn, -u, Kwasoród, -odu, *м. Хим.* кислорóдъ, кислотвóръ.

Kwasomlecz, -u, *м. Хим.* млекокúслая соль.

Kwasorodny, кислорóдный.

Kwasowy, кислóтный.

Kwaszenie, -nia, *ср.* квáшеніе; || брожéніе. || *Kwaszenie się, досáдованіе, сердúтый видъ.

Kwaszénina, -y, *ж.* студень.

Kwatera, -y, *ж.* квартúра; || *Воен.* стоя́нка, квартúра; || садóвая грядá; || половúнка окнá; || вáдникъ у башмакá.

Kwaterka, -i, *ж.* шестнáдцатая часть гáрнца, мѣра напúтковъ.

Kwatermistrz, -a, *м.* квартирмéйстеръ

Kwatermistrzowstwo, -a, *ср.* дóлжность квартирмéйстера; || *Собир.* квартирмéйстеръ вмѣстѣ съ женóю.

Kwatern, -u, *м. Тип.* четы́ре листá вмѣстѣ.

Kwaterniczy, квартúрный.

Kwaterno, -a, *ср.* кватéрна (*въ лотерéѣ*).

Kwaterować, Rozkwaterować (żoł ierzy), разводúть солдáтъ по квартúрамъ, на постóй, назначáть квартúры.

Kwaterunek, -nku, *м.* воéнный постóй.

Kwaterunkowe, -ego, *ср.* квартúрныя дéньги.

Kwaterunkowy, квартúрный

Kwef -u, *м.* покрывáло, вуáль, фатá.

Kwefić, Zakwefić, закрывáть, закры́ть. Zakwefić twarz, Zakwefić się, закры́ть лицó, закры́ться.

Kwefowy, покрывáльный.

Kwękać, канючить, стонáть, стенáть, охать, вздыхáть; || *горевáть.

Kwękała, -y, *м.* плáкса.

Kwerenda, -y, *ж.* рóзыскъ, изслѣдованіе. собирáніе справóкъ.

Kwesta, -y, *ж.* собирáніе подая́ній для бѣдныхъ. Kwesta po kościołach, тарелóчный церкóвный сборъ для бѣдныхъ

Kwestarka, -i, *ж.* собирáтельница подая́ній для бѣдныхъ.

Kwestarski, относя́щійся къ собирáнію подая́ній для бѣдныхъ.

Kwestarz, -a, *м.* собирáтель подая́ній для бѣдныхъ.

Kwestja, -ji, *ж.* вопрóсъ; || недоразумѣніе, *см.* Pytanie, Zadanie.

Kwestjonowany, оспóриваемый, подлежáщій спóру.

Kwestować, собирáть подая́нія для бѣдныхъ.

Kwiaciarka, -i, *ж.* цвѣтóчница.

Kwiaciarz, -a, *м.* любúтель цвѣтóвъ цвѣтовóдъ, цвѣтóчникъ; || дѣлающій искýственные цвѣты.

Kwiat, -u, *м.* цвѣтъ, цвѣтóкъ. Pękkwiatów, букéтъ, пучóкъ цвѣтóвъ. Puszczać kwiaty, распускáть цвѣты Materja w kwiaty, матéрія съ развóдами. * Być w kwiecie wieku, быть въ цвѣтýщемъ, юношескомъ возрастѣ, находúться въ цвѣтѣ лѣтъ; || украшéнія; || Kwiat panieński, дѣвство дѣвственность; || Kwiat biały, *см.* Upławy.

Kwiateczek, -czka, *м.* цвѣтóчекъ.

Kwiatek, -tka, *м.* цвѣтóкъ, *см.* Kwiat.

Kwiatobierny, собирáющій цвѣты.

Kwiaton, -u, *м.* виньéтка, украшéніе изъ цвѣтóвъ.

Kwiatonośny, *Бот.* цвѣтонóсный.

Kwiatopaszy, питáющійся цвѣтáми, сóкомъ изъ цвѣтóвъ

Kwiatorodny, цвѣторóдный

Kwiatostan, -u, *м. Бот.* цвѣторасположéніе.

Kwiatotrwał, -u, *м. Бот.* сухоцвѣтъ (*растéніе*).

Kwiatowy, цвѣтóчный.

Kwiatozbierca, -y, *м.* антологúстъ, собирáтель цвѣтóвъ.

Kwiatozbiór, -oru, *м.* антолóгія, собрáніе стихотворéній; || собрáніе цвѣтóвъ.

Kwiatuszek, -szka, *м.* цвѣтóчная пóчка.

Kwiczeć, Kwiknąć, Kwikać, визжáть, взвизгнуть (*о поросёнкѣ*), хрю́кать (*о свиньѣ*).

Kwiczenie, -a, *ср.* визгъ; || хрю́канье.

Kwiczoł, -a, *м. Зоол.* обыкновéнный дроздъ, сѣроголóвый дроздъ (*птица*).

Kwieciany, цвѣтóчный. Wieniec kwieciany, вѣнóкъ изъ цвѣтóвъ.

Kwiecić, Ukwiecić, украшáть, украсúть цвѣтáми, усыпáть, устилáть цвѣтáми

Kwiecie, -a, *ср. Собир.* цвѣты.

Kwiecień, tnia, *м.* Апрѣль мѣсяцъ, *Стар.* Трáвень, Дýбень.

Kwiecin, -a, *м. Зоол.* родъ полúпа.

Kwiecisto, цвѣтúсто.

Kwiecistość, -ści, *ж.* цвѣтúстость.

Kwiecisty, цвѣтúстый.

Kwietni, Kwietny, процвѣта́ющій, цвѣту́щій, цвѣти́стый. **Kwietnia niedziela**, вѣ́рбное воскресе́нье.

Kwietniowy, апрѣ́льскій.

Kwietny, *см.* **Kwietni.**

Kwik, -u, *м.* визгъ (*поросёнка*).

Kwikać, *см.* **Kwiczeć.**

Kwikliwie, визгли́во.

Kwikliwy, визгли́вый, *см.* **Piskliwy.**

Kwiknąć, *см.* **Kwiczeć.**

Kwilący, жа́лобный, жа́лостный.

Kwilenie, -a, *ср.* стонъ, стена́нье; || воркова́нье (*голу́бки, го́рлицы*).

Kwilić, ́ać, стона́ть, вздыха́ть; | воркова́ть (*о голу́бк, о го́рлиць*). || **Kwilić się**, горева́ть, излива́ть свой жа́лобы.

Kwilny, жа́лобный, жа́лостный.

Kwindecz, -a, *м.* ква́нтичъ (*ка́рточная игра́*).

Kwindeczowy, относя́щійся къ ква́нтичу (*къ ка́рточной игрѣ*).

Kwinduplować, помно́жить на́ пять, упятери́ть.

Kwinta, -y, *ж. Муз.* ква́нта (*скрипи́чная струна́*). * **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ (*отъ уны́нія, отъ неудачи*).

Kwintet, -u, *ж. Муз.* квинте́тъ.

Kwit, -u, *м.* роспи́ска, распи́ска, квита́нція. **Kwit odbiorczy**, роспи́ска въ получе́ніи. *Ком.* **Kwit szypra**, коносаме́нтъ (*накладна́я, дава́емая на тоза́ры, отправля́емые мо́рем*). **Kwit notarjalny**, квита́нція, совершённая нотаріа́льнымъ поря́дкомъ. **Kwit pakunkowy**, бага́жная квита́нція, *см.* **Zakwitowanie, Pokwitowanie.**

Kwita, *Нескл.* **Kwita z nami**, мы съ ва́ми квиты, мы расквита́лись, мы ничего́ не должны́ другъ дру́гу. **I kwita!** коне́цъ! дово́льно! и ба́ста!

Kwitacja, -ji, *ж.* **Kwitowanie, -a**, *ср.* вы́дача роспи́ски, квита́нціи.

Kwitacyjny, распи́сочный.

Kwitarjusz, -a, *м.* кни́га для квита́нцій.

Kwitek, -tka, *м.* роспи́ска (*въ получе́ніи небольшо́й су́ммы*). * **Odprawić kogo z kwitkiem**, оста́рить кого́ съ но́сомъ, отпра́вить кого́ ни съ чѣ́мъ.

Kwitnąć, Zakwitnąć, цвѣсти́, процвѣта́ть, разцвѣта́ть, разцвѣсти́.

Kwitnący, цвѣту́щій, процвѣта́ющій.

Kwitniec, цвѣсти́, *см.* **Kwitnąć.**

Kwitnienie, -a, *ср. Бот.* цвѣтѣ́ніе; || * цвѣту́щее состоя́ніе.

Kwitować, Skwitować, Zakwitować, Pokwitować (kogo), дава́ть, дать роспи́ску, квита́нцію. **Pokwitować z summy odebranéj**, дать роспи́ску въ получе́ніи су́ммы (*де́негъ*). || * **Kwitować z czego**, отка́зываться, отрека́ться отъ чего́, умыва́ть себѣ́ ру́ки. **Skwitować się z kim**, покви́таться съ кѣ́мъ, раздѣ́латься.

Kwitowanie, -nia, *ср. см.* **Kwitacja.**

Kwitowy, роспи́сочный.

Kwocjent, *см.* **Iloraz.**

Kwodlibet, -u, *м.* попу́рі, вся́кая всячина.

Kwoka, Kwoczka, -i, *ж.* насѣ́дка (*курица*). || *Астрон.* **Плеяды**, седмизвѣ́здіе, насѣ́дка.

Kwokać, клохта́ть, куда́кать (*о курицѣ*).

Kwoli, *см.* **Gwoli.**

Kwota, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ; || до́ля, часть.

Ł. ł.

Ł, произно́ситься мя́гко какъ ру́сская Л. (**Łato**=ля́то, *русск.* лѣто). Та же бу́ква, обозна́ченная чёрточкою, **ł**, произно́ситься твёрдо (**łatwo**=ла́тво, *русск.* легко́). Буква **Ł** употребля́ется въ сокраще́ніяхъ *вм.* **Litewski** (Литовскій); **WXŁ**, *вм.* **Wielki Książe Litewski**, Вели́кій Князь Литовскій *или* **Wielkie Księstwo Litewskie**, Вели́кое Кня́жество Литовское.

Łabarum, *Нескл.* древнеримская императорская хору́гвь. || Ци́фра на дре́вних па́пскихъ бу́ллахъ (Р), означа́вшая Іису́са Христа́. *

Łabędź, -dzia, *м.* ле́бедь.

Łabędzi, лебя́жый, лебеди́ный. **Śpiew łabędzi**, лебеди́ное пѣ́ніе. **Puch łabędzi**, лебя́жый пу́хъ.

Łabędziowy, лебеди́ный.

Łaber, -bru, *м.* украше́ніе на переплётѣ кни́ги; || бортъ, край, по́ле (*въ книгѣ*).

Łabirynt, -u, *м.* ла́биринтъ; || пу́таница, затрудне́ніе, запу́танное положе́ніе. **Nie mogę się wydostać z tego łabirynu**, не могу́ выпутаться изъ э́тихъ затрудне́ній, не могу́ выдти́ изъ э́того затрудни́тельнаго положе́нія, изъ э́той пу́таницы.

Laboratorjum, *Нескл. см.* **Pracownia.**

Łabować, вести́ роско́шную, весёлую жи́знь роскошествова́ть, роско́шничать.

Łabrowy, обведённый ра́мкою.

Łabruszki, -szek, *мн. Бот.* дикій виногра́дъ.

Łabrzysty, *Бот* круглозу́бчатый, надрѣ́зный, надрѣзанолопастно́й, съ надрѣ́зомъ.

Łabudać, Ułabudać, копи́ть, собира́ть съ трудо́мъ, *см.* **Ciułać.**

Łać, лить, налива́ть, вылива́ть, проли́вать. **Deszcz łał**, лилъ дождь. **Łać łzy**, проли́вать слёзы; || лить, отлива́ть, плави́ть, расплавля́ть, топи́ть, раста́пливать. **Łać działa**, лить, отлива́ть пу́шки. **Łać dzwony, kule, posągi**, лить, отлива́ть колоко́ла, пу́ли, ста́туи. **Łać świece**, лить свѣ́чи. || **Łać się**, ли́ться, течь.

Łacenie, -nia, *ср. Плотн.* рѣше́тина, рейка, *см* **Łata.**

Łacić, рѣзнотѝть, прибива́ть ре́йки, дранцы.

Lach, Loch, -a, *м.* Ляхъ (*Поля́къ*). *Посл.* Strachy na Lachy, э́то напра́сный, пусто́й страхъ.

Łach, -u, *м. см.* Łachman.

Łacha, -y, *ж.* рѣчно́й рука́въ.

Łachman, -a, *м.* отрёпье, лоску́тье, лохмо́тье; || °обо́рвышъ.

Łachmana, Łachmanina, -y, Łachmanka, -i, *ж.* ру́бище отрёпье, вѣ́тошъ, вѣ́тошка, тря́пка; || Łachmanka, лохмо́тница.

Łacina, -y, *ж.* латы́нь, лати́нскій я́зыкъ. *Siedzieć, Jeździć na koniu po łacinie*, быть плохи́мъ ѣздоко́мъ. **Dać komu łacinę**, дать кому́ нагоня́й.

Łacinniczka, -i, *ж.* латы́нщица, же́нщина зна́ющая лати́нскій я́зыкъ; || же́нщина принадлежа́щая къ лати́нской це́ркви, като́личка.

Łacinnik, -a, *м.* латы́нщикъ, латинистъ; || принадлежа́щій къ латинской це́ркви, като́ликъ; || °плохо́й ѣздо́къ.

Łaciński, лати́нскій.

Łacińszczyzna, -y, *ж.* латинскій я́зыкъ, латы́нь; || латини́змъ, латинскій оборо́тъ ре́чи.

Łacki, ляшскій (*по́льскій*), *см.* Lach.

Łacnić, облегча́ть (*что́*), **sposobstwować**, помога́ть (*чему́*), *см.* Ułatwić.

Łacnie, Łacno, легко́, удо́бно, *см.* Łatwo.

Łacnoczuły, впечатли́тельный.

Łacnodościgły, легкодостижи́мый.

Łacnojętny, легко́ дающійся въ ру́ки, легко́ могу́щій быть схва́ченнымъ.

Łacnopalny, удобосгара́емый, воспламени́тельный.

Łacnoprzechodny, skoropreходя́щій.

Łacnoprzystępny, легко́ досту́пный.

Łacnoruchy, подвижно́й.

Łacność, -ści, *ж.* лёгкость, удо́бство, ло́вкость

Łacnostrawny, удобосвари́мый.

Łacnowierny, *см.* Łatwowierny.

Łacnowymienny, удобоизмѣня́емый, перемѣня́емый.

Łacny, лёгкій, нетру́дный; || удо́бный, досту́пный, скло́нный. **Łacny ku dobremu, ku złemu**, скло́нный къ добру́, къ злу́. **Łacny do pojęcia**, удобопоня́тный. **Łacny do wyliczenia**, легко́ могу́щій быть досчи́танным. **Łacny do czego**, спосо́бный, скло́нный къ чему́. || *Прост.* небога́тый, нищій на па́стбищѣ, некорми́ленный (*о скотѣ*).

Łącz, -a, *м. см.* Łączeń.

Łączący, *Грам.* соедини́тельный; || союзный. **Tryb łączący**, сослага́тельное наклоне́ніе.

Łączek, *см.* Łęk, и т. д.

Łączeń, -nia, *м. Бот.* суса́къ, во́лья трава́.

Łączenie, -czenia, *ср.* соедине́ніе. **Łączenie płytów**, счáлка плото́въ.

Łączka, -i, *ж. Умень.* лужо́къ, *см.* Łąka.

Łącznia, -ni, *ж. см.* Spójnia.

Łącznie, вмѣстѣ, **sowokúpno**, ра́зомъ, одновре́менно.

Łącznik, -a, *м. Грам.* едини́чная, тире́; || **соединительная черта́**; || *Физ.* **проводни́къ.**

Łączność, -ści, *ж.* **совоку́пность**; || °**согла́сіе. Łączność zdań, согла́сіе мнѣній**, единомы́сліе.

Łączny (od łąki), лугово́й; || **соединённый. совоку́пный, нераздѣльный, совмѣстный.**

Łączyć, Złączyć, Połączyć, соединя́ть, соединя́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || сочетава́ть, сочета́ть (*бра́комъ*). **Łączyć w sobie roztropność z walecznością**, соединя́ть въ себѣ́ благоразу́міе съ хра́бростію. **Złączyć małżeństwem**, сочета́ть бра́комъ. || **Łączyć się, Złączyć się, Połączyć się**, соединя́ться, соединя́ться; || **сочетава́ться**, сочета́ться (*бракомъ*).

Ład, -u, *м.* ладъ, поря́докъ, строй. **Bez ładu**, безпоря́дочно, *см.* Bezładnie. **Ani ładu, ani składu**, нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду. **Nie mógł przyjść z nim do ładu**, не могъ съ нимъ согласи́ться, дѣло не могло́ пойти́ съ нимъ на ладъ.

Ląd, -u, *м.* земля́, твердь, твёрдая земля́; || матери́къ (*стáрый и нóвый свѣтъ*). **Lądem**, сухи́мъ путёмъ. **Odbijać od lądu**, отча́ливать отъ бе́рега. **Przybić do lądu**, причáлить, приста́ть къ бе́регу. **Wyśląść na ląd**, высадиться на́ берегъ, сойти́ на зе́млю, на бе́регъ.

Lada, y, *ж.* я́щикъ, сунду́къ, ларь. **Lada u organów**, духово́й я́щикъ (*въ орга́нѣ*). **Lada we młynie**, на́сыпъ (*мѣ́льничный*) **Lada wozowa**, подъёмъ, домкра́тъ; || кули́га, новина́, необрабо́танная па́шня.

Lada, *Нескл.* вся́кій кто бы ни былъ, мале́йшій; || са́мая ма́лость, вся́кая безде́лица. **Lada rzemieślnik to może zrobić**, вся́кій реме́сленникъ э́то мо́жетъ сде́лать. **Lada fraszka przyprowadza go do gniewu**, мале́йшая безде́лица се́рдитъ его́. **Ja lada komu nie ufam**, вся́кому, кто бы онъ ни былъ, я не довѣ́ряю **Za lada szelestem budzi się**, при мале́йшемъ шо́рохѣ онъ пробужда́ется. **Lada co plecie** плетётъ вся́кій вздоръ. **To człowiek nie lada**, э́то человѣ́къ замѣча́тельный. **To pytanie nie lada**, э́то вопро́съ не пусто́й. **Lada jako, какъ нибу́дь**, какъ ни попа́ло

Ladaco, небре́жно, ху́до, ду́рно, не́годно, ме́рзко. **Wszystko ladaco robi**, онъ всё ду́рно де́лаетъ. **Wszystko to ladaco**, всё э́то никуда́ не годи́тся; || негодя́й *м.* ля́дащій; **негодя́йка**, *ж.* **To wielkie ladaco**, э́то большо́й негодя́й. э́то больша́я негодя́йка, *см.* Nic potém, Nic dobrego.

Ladacość, -ści, *ж.* ничто́жность, пу́стошь, пустяки́

Ladajaki, всякій, какóй нибýдь, какóй бы то ни́ было. **Ladajaką nowinę mają za pewną**, всякую новость они́ считаютъ вѣрною. || Негóдный, лядáщій, плохóй, дурнóй. **Ladajakie żelazo**, плохóе желѣзо, никудá негóдное.

Ladajako, какъ-нибýдь, какъ ни попáло, кое-какъ, небрéжно, и такъ и сякъ.

Ladajakość, -ści, *ж. см.* Ladacość.

Ladaszczyca, Ladacznica, -y, *ж.* негодáйка, лядáщая, *см* Łajdak.

Ładnie, красúво, мúло, прекрáсно.

Ładnieć, Wyładnieć, хорошéть, похорошéть, дѣлаться красúвымъ, *см.* Pięknieć.

Ładniuchno, Ładniutko, чрезвычáйно красúво, мúло, премúло.

Ładniutki, Ładniuchny, чрезвычáйно красúвый, красúвѣйшій, милѣйшій.

Ładność, -ści, *ж.* пріятность, миловúдность, благообрáзность, красúвость, приго́жество.

Ładnostka, -i, *ж.* красúвая бездѣлка.

Ładny, красúвый, пріятный, приго́жій.

Lądochodny, земноро́дный.

Lądować, Wylądować, выгружáть, вы́грузить (*товары*); || высáживать, высадить (*людéй*); || выходúть, сходúть, вы́йти, сойдтú на бéрегъ.

Ładować, Naładować, грузúть, нагрузúть, наклáдывать, наложúть, взвáливать, взвалúть. ***Ładować żołądek**, обременя́ть желýдокъ. **Przyładować, Wyładować**, приготóвить, размѣстúть, разложúть, *см.* Gotować.

Lądowanie, Wylądowanie, -nia, *ср.* вы́грузка (*товáров*); || высáдка людéй на бéрегъ; || сходъ съ сýдна.

Ładowanie, -nia, *ср.* нагрýзка.

Lądowiec, -wca, *м. Зоол.* зуёкъ, ржáнка (*птица*)

Ładownica, -y, *ж.* ладýнка, лядýнка, патрóнница, пороховни́ца, сýмка.

Ładowniczka, -i, *ж.* небольшáя ладýнка, патрóнница, сýмочка.

Ładowniczy, ладýночный, лядýночный.

Ładownie, грýзно; съ большúмъ грýзомъ, съ тяжелою поклáжею.

Ładownik, -a, *м. Горн.* забóйникъ.

Ładowny, нагружённый товáромъ, навьюченный; || обременённый, напóлненный, набúтый, грýзный. **Wór ładowny złotem**, мѣшóкъ набúтый зóлотомъ.

Lądowy, сухопýтный, континентáльный; || земноро́дный. **Wojsko lądowe**, сухопýтное вóйско. **Podróż lądowa**, путешéствіе сухúмъ путёмъ. **Zwierz lądowy**, земноро́дное живóтное.

Ładrowanie, -nia, *ср.* пáнцырь, кольчýга, броня́.

Ładrowany, одѣтый въ лáты, лáтникъ.

Ładujący, -ego, *м.* навáльщикъ.

Ładunek, -nku, *м.* грузъ, кладъ, клáжа, поклáжа; || *Артил* картýзъ, зарядъ, *см.* Nabój; || зарядъ, патрóнъ (*для ружья*). || ***Ładunek dukatów**, свёртекъ червóнцевъ, || *Горн.* **Ładunek czyli nabój prochu**, зарядъ, патрóнъ. **Właściciel ładunku**, грузовщúкъ.

Ładunkowe, -ego, *ср.* фрахтóвыя дéньги.

Lądz, *см.* Lęgnąć.

Łafa, -y, *ж.* жáлованье, оклáдъ, плáта.

Łafowy, *см.* Jurgeltowy, Płatny.

Łąg, *род. п.* **-łęgu**, *м.* сидѣніе на яйцахъ, насúживанье.

Łąg, *см.* Łęg.

Łagier, -gru, *м.* дрóжжи, подóнки, *см.* Fus, Osad, Męty.

Łagiew, gwi, *м.* баклáга; || кóзій мѣхъ, бурдю́къ, *см.* Bakłak.

Łągiew', -gwi, *ж.* закрýтень, желѣзная полосá, идýщая отъ вáги до конца́ бса.

Łagiewka, -i, *ж.* баклáжка, *см.* Łagiew.

Łagiewnik, -a, *м.* дѣлающій баклáги, *см.* Łagiew.

Łagodliwie, Łagodliwy, *см.* Łagodnie, Łagodny.

Łagodnie, мя́гко, ла́сково, нѣжно, привѣтливо, *см.* Łaskawie.

Łagodnieć, Złagodnieć, смягчáться, смягчúться, утихáть, утúхнуть, укрощáться, укротúться.

Łagodniuchno, сáмымъ крóткимъ, ла́сковымъ óбразомъ; || тихóнько, смирнёхонько.

Łagodniuchny, сáмый крóткій ла́сковый, привѣтливый; || тихóхонькій, смирнёхонькій.

Łagodno, *см.* Łagodnie.

Łagodnomowność, -ści, *ж.* сладкорѣчúе.

Łagodnomowny, сладкорѣчúвый.

Łagodność, -ści, *ж.* крóтость, доброта́, смирéніе, снисходúтельность (*см.* Pobłażanie); || пріятность, слáдость, мя́гкость, нѣжность. **Łagodność głosu**, нѣжность, мя́гкость гóлоса. **Łagodność charakteru**, крóтость хáрактера. **Łagodność obyczajów**, мя́гкость нрáвовъ, *см.* Słodycz; || **Łagodność pendzla**, нѣжность, мя́гкость кúсти (*живописца*). **Łagodność melodji**, слáдость, пріятность мелóдіи.

Łagodny, мя́гкій, крóткій, тúхій, нѣжный, ла́сковый, мúлый, привѣтливый, умѣренный. **Łagodne światło**, мя́гкій, пріятный свѣтъ. **Koloryt łagodny**, нѣжный, мя́гкій колорúтъ. **Łagodny powiew wiatru**, тёплое вѣяніе вѣтра. **Łagodna śmierć**, тúхая смерть. **Człowiek łagodny**, крóткій, смúрный человѣкъ. **Kara łagodna**, лёгкое наказáніе. **Łagodny uśmiech**, мúлая улы́бка. **Łagodne spojrzenie**, крóткій взглядъ.

Łagodzący, *Мед.* смягчúтельный, укоря́ющій.

Łagodzenie, -nia, *ср.* смягчéніе, облегчéніе, уменьшéніе. **Złagodzenie kary**, смягчéніе наказáнія

Łagodzić, Złagodzić, смягча́ть, смягчи́ть, умѣря́ть. умѣрить, уменьша́ть, уменьши́ть, укроща́ть, укроти́ть, облегча́ть, облегчи́ть, послабля́ть, послаби́ть. Złagodzić cierpienie, облегчи́ть страда́ніе. Wiatr łagodzi upały, вѣтеръ умѣря́етъ жары. Złagodzić prawo, wyrok, смягчи́ть зако́нъ, приговоръ. Ułagodzić swój gniew, умѣрить свой гнѣвъ. Ułagodzić kogo, успоко́ить чей гнѣвъ. Dał się ułagodzić, онъ успоко́ился, пришёлъ въ себя́, *см.* Uspokoić.

Łagodziciel, -a, *м.* укроти́тель.

Łagodzicielka, -i, *ж.* укроти́тельница.

Lagrowy, состоя́щій изъ гу́щи, гуща́ной, дрожжёвый, подо́ночный, подо́нный

Laguna, -y, *ж.* ма́ленькое о́зеро, лагу́на.

Laguna, -y, *ж. Умен.* Laguniczka, -i, *см.* Łagiew, Łagiewka.

Laik, -a, *м.* свѣтскій, мірско́й; || мірянинъ; || * челове́къ просто́й, необразо́ванный, новичо́къ.

Łaja, ai, *ж* ста́я соба́къ.

Łajać, Połajać, Wyłajać, Złajać (kogo), бранить, разбранить. руга́ть, разруга́ть, распуща́ть.

Łajacz, -a, *м.* бранчи́вый; || брюзга́.

Łajanie, -nia, *ср.* брань, руга́нье.

Łajda, -y, *м.* негода́й, безде́льникъ, плутъ прошелыга.

Łajdacki, лжда́щій, распу́тный, развра́тный, безпу́тный.

Łajdactwo, - a, *ср.* безде́льничество, распу́тство, распу́щенность; || сбродъ безде́льниковъ распу́тныхъ, гнѣздо́ развра́та.

Łajdaczeć, развра́тничать, распу́тничать.

Łajdaczek, -czka, *м.* ма́ленькій развра́тникъ, безде́льникъ, плути́шка.

Łajdaczenie, -nia, *ср.* распу́тство, распу́щенность.

Łajdaczka, -i, *ж.* распу́тница, развра́тница, безде́льница, мерза́вка.

Łajdaczyć się, вести́ развра́тную жизнь, развра́тничать

Łajdak, -a. *м.* развра́тникъ, безде́льникъ, мерза́вецъ.

Łajnisty, ка́ловый зава́ленный нечисто́тами; || навозный.

Łajno, -a, *ср.* калъ, помётъ, навозъ.

Lak, -u, *м.* расса́лъ, *см.* Rosół; || сургу́чъ (*для печатанія*). || *Бот. см.* Fjołek żółty.

Laka, -i, *ж.* кра́сная ка́медь.

Łąka, -i. *ж.* лугъ. поля́на.

Lakier, -u, *м.* лакъ.

Lakiernik, -a, *м.* лакиро́вщикъ.

Lakierować, лакирова́ть, покрыва́ть лакомъ.

Lakierowanie, -a, *ср.* лакиро́вка.

Lakierowany, лакиро́ванный.

Lakmus, -u, *м. Бот.* солнцеборо́тъ (*растéніе*); || *Хим.* ла́кмусъ (*красильное вещество*); || голуба́я кра́ска.

Łaknąć, алка́ть, жа́ждать; || стра́стно жела́ть чего́. Łaknący sławy, жа́ждущій сла́вы.

Łaknienie, -nia, *ср.* жа́жда; || стра́стное жела́ніе.

Łakoć, -ci, *ж.* ла́комство, сла́сть.

Łakocenie, -nia, *ср.* прима́нка.

Łakocić, разла́комить, пріуча́ть къ ла́комству, *см.* Rozłakocić.

Łakomić, *см.* Rozłakomić. || Łakomić się, Złakomić się, Ułakomić się, ла́комиться, разла́комиться, *см.* Rozłakomić się.

Łakomie, жа́дно, а́лчно.

Łakomiec, -mca, Łakomca. -y, *м.* ла́комка, сластёна; || корыстолю́бецъ.

Łakomieć, Złakomieć, сдѣлаться а́лчнымъ, жа́днымъ, корыстолюби́вымъ.

Łakomo, *см.* Łakomie.

Łakomość, -ści, *ж.* а́лчность, жа́дность, *см.* Łakomstwo.

Łakomstwo, -a, *ср.* ла́комство, чревоуго́діе; || а́лчность, жа́дность.

Łakomy, ла́комый, соблазни́тельный, зама́нчивый, искуси́тельный; || а́лчный, жа́дный, *см.* Zarłoczny, Chciwy. Jest to rzecz łakoma, э́то о́чень зама́нчиво.

Lakonicznie, лакони́чески.

Lakoniczność, -ści, *ж.* лакони́змъ, лакони́ческая кра́ткость.

Lakoniczny, лакони́ческій, *см.* Krótkosłowny.

Lakonizm, -u, *м. см.* Lakoniczność.

Łakota, -y, *ж.* ла́комство, сластолю́біе, *см.* Łakoć.

Łakotka, -i, *ж.* прима́нка, ла́комый кусо́чекъ, ла́комство; || ла́комка. Żona strojna i łakotka—zguba gospodarstwa, жена́ франти́ха и ла́комка — убы́токъ хозя́йству.

Łakotliwie, Łakotnie, ла́комо. вку́сно.

Łakotliwość, -ści, *ж.* сластолю́біе; || то́нкій, разбо́рчивый вкусъ.

Łakotliwy, Łakotny, ла́комый, сластолюби́вый.

Łakotne ziele, *Бот. см.* Lubczyk.

Łakotnie, *см.* Łakotliwie.

Łakotnik, -a, Łakotniś, -sia, *м.* ла́комка, сластёна.

Łakotny, *см.* Łakotliwy.

Lakowy, сургу́чный. Pieczęć łakowa, сургу́чная печа́ть; || гумила́къ.

Łąkowy, *см.* Łączny.

Laksa, -y, *ж.* поно́съ.

Laksans, -u, *м.* Laksowanie, -nia, *ср.* приня́тіе слаби́тельнаго; || слаби́тельное, проно́сное лѣка́рство.

Laksować, чи́стить, прочища́ть (*желу́докъ*); || имѣть поно́съ. || Laksować się, очища́ться, прочища́ться.

Laksujący, *Мед.* слаби́тельный, проно́сный.

Laktuka, -i, *ж. см.* Sałata.

Lala, -i, *ж. Прон.* **баловни́ца**, нѣжо́нка, *см.* **Lalka.**

Lalka, -i, *ж.* **ку́кла**, ку́колка.

Lalkarz, -a, *м.* **торгу́ющій игру́шками**; || **игру́шечный ма́стеръ.**

Łałok, -a, *м.* **подгру́докъ** (*у быка́*).

Łam, -u, *м.* **каменоло́мня**, *см.* **Odłam, Namieniołam.**

Lama, -y, *м. Зоол.* **льяма** (*живо́тное*); || **—ть** (*золота́я, серебряная*).

Łamać, Złamać, **лома́ть, ломи́ть**, перехва́мывать, переломи́ть, сломи́ть, нарушать, нару́шить. Złamać rękę, nogę, слома́ть ру́ку, но́гу. Głowę sobie nad czém łamać, лома́ть себѣ го́лову надъ чѣмъ-либо Złamać przysięgę, нару́шить прися́гу. Złamać słowo, не сдержа́ть да́нна го сло́ва. Złamać przymierze, нару́шить миръ, *см.* Gwałcić. Łamać kamienie, добыва́ть ка́мни посре́дствомъ ло́мки, лома́ть плиту́. Łamać ręce, лома́ть себѣ ру́ки, *см.* Załamywać. Po kościach mnie łamie, у меня́ ло́митъ въ костя́хъ, у меня́ ломъ въ костя́хъ. Łamać ciało, лома́ться, дѣлать гимнасти́ческія упражне́нія. Łamać język, лома́ть языкъ, съ тру́домъ произноси́ть слова́. || **Łamać się, Złamać się**, лома́ться, переломи́ться, пролама́ываться, переломля́ться; || разбива́ться. Fale łamią się o brzeg, во́лны разбива́ются о бе́регъ; || * **Łamać się z kim**, боро́ться съ кѣмъ; || свёртываться, свива́ться (*о змья́хъ, черя́хъ*); || изгиба́ться, извива́ться (*о рыкѣ*); || * изворачиваться; || * собра́ться съ мы́слями, **войди́** въ самого́ себя́.

Łamanie, Złamanie, -nia. *ср.* ломъ, разло́мъ, перело́мъ, переломле́ніе, лома́ніе, разла́мываніе, пе-ерывъ; || наруше́ніе, несоблюде́ніе. Idź na złamanie karku, ступа́й къ чо́рту, чтобъ тебѣ ше́ю слома́ть. Łamanie chleba, разла́мываніе. преломле́ніе хлѣба. Łamanie przysięgi, наруше́ніе прися́ги, кля́твы. Łamanie głowy, тя́гость въ головѣ. Łamanie w nogach, подагра, *см.* Podagra. Łamanie w ręku, хира́гра (*пода́гра въ рука́хъ*). Łamanie głosu, рула́ды, переля́вы (*го́лоса*). || **Łamanie się fal**, разбива́ніе волнъ. Łamanie się światła, преломле́ніе лучей.

Łamanina, -y, *ж.* лома́ніе, ло́мка.

Łamany, ло́манный, перело́мленный. Kamień łamany, песча́ный ка́мень, песча́никъ. Liczba łamana, дро́бное число́, дробь *см.* Ułamek. Sztuki łamane, гимнасти́ческія упражне́нія; || проны́рства, хи́трости.

Lambitywum, *Нескл. Мед.* и *Апт.* **грудна́я** лепёшка; || **грудно́е** питьё.

Lament, -u, *м.* **плачъ**, вопль, рыда́ніе; || **жа́лоба.**

Lamentliwie, жа́лобно, плаче́вно.

Lamentliwy, жа́лобный, плаче́вный.

Lamentować, опла́кивать (*кого́, что́*), **пла́кать** (*о комъ, о чёмъ*); || горева́ть, вопи́ть (*о чёмъ*).

Lamować, обшива́ть галуно́мъ; || **кайми́ть, окайми́ть, обши́ть, оторо́чить.**

Lamowanie, -nia, *ср.* **обши́вка, оторо́чка**, *см.* **Lamówka.**

Lamówka, -i, *ж.* **кайма́, опу́шка**; || **бортъ.**

Lamowy, обши́тый галуно́мъ, позумо́нтомъ; || **оторо́ченный, обши́тый, окайма́нный.**

Lampa, -y, *ж.* **ла́мпа, лампа́да.** Lampa illuminacyjna, **шка́ликъ, плёшка**, *см.* Lampka.

Lamparci, леопа́рдовый.

Lamparcica, -y, *ж.* **са́мка леопа́рда.**

Lampart, -a, *м. Зоол.* **леопа́рдъ** (*живо́тное*); || **леопа́рдова ко́жа**; || * *Прон.* **негода́й, плутъ, развра́тникъ.**

Lampartować się, развра́тничать, безде́льничать.

Lamparz. *см.* **Lampiarz.**

Lampeczka, -i, *ж.* **ча́рка, ча́рочка** (*вина́*).

Lamperja, -ji, *ж.* **панёль**; || **обши́вка** доска́ми, обложе́ніе ка́мнемъ.

Lampka, -i, *ж.* **лампа́дка, ла́мпочка.**

Lampkowaty, *Бот.* **чашкови́дный.**

Lampowy, ла́мповый, ла́мпочный.

Lampreda, -y, *ж.* **минога** (*рыба*), *см.* Minog.

Łamulec, -lca, *м. Горн.* **ломъ.**

Łamus, -a, *или* -u, *м.* **ка́менная кладова́я для хране́нія отъ огня́ ра́вной ру́хляди, подва́лъ.**

Łamusowy, кладово́й, сохра́нный.

Łan, -u, *м.* **лапъ** (*по́льскій*), часть па́хатной земли́, имѣющая въ длину́ 3,024, а въ ширину́ 120 локте́й; || **по́ле, ни́ва**; || **задви́жка у двере́й.**

Łań, -ni, *ж. см.* **Łania.**

Lanca, -y, *ж.* **копьё, пи́ка.**

Lancet, -u, *м. Хир.* **шпи́перъ, ланце́тъ.**

Lancetowaty, *Бот.* копьевидный.

Lancknecht, -a. *м.* **копьено́сецъ, копе́йщикъ, дѣлающій ко́пья**; || **родъ игры́ въ ка́рты.**

Łańcuch, -a, *м.* **цѣпь. Łańcuch gór, цѣпь горъ, го́рный хребе́тъ. Most na łańcuchach, цѣпно́й мостъ. Łańcuchy**, *мн. см.* **Kajdany, Więzy.**

Łańcuchowy, цѣпно́й.

Łańcuszek, -szka, *м.* **цѣпочка, ма́ленькая цѣпь.**

Łańcuszkowy, цѣпо́чный. кольчу́жный. Łańcuszkowy pancerz, кольчу́га.

Łańcuszny, нося́щій цѣпо́чку, укра́шенный цѣпо́чкою.

Łanczany, ла́ндышевый, ла́ндышный.

Landara, -y, **кочыма́га.**

Landgraf, -a, *м.* **ландгра́фъ.**

Landgrafowa, -ėj, *ж.* **ландграфи́ня.**

Landgrafowstwo, -a, *ср.* **ландгра́фство** (*ти́тулъ ландгра́фа*); || *Собир.* **ландгра́фъ вмѣстѣ съ женою.**

Landgrafski, ландгра́фскій.

Landgrafstwo, -a, *ср.* **ландгра́фство** (*владѣнія ландгра́фа*).

Łani, лáній, *см.* Łań, Łania.

Łania, -ni, *ж.* лань, олéнья сáмка.

Łaniczka, Łanieczka, -i, *ж.* молодáя лань, олéній телёнекъ, молодáя косýля. || *Бот.* ирь, косáтикъ (*растéніе*).

Łanie, -nia, *ср.* литьё, отлúвка; || плáвка, расплáвка.

Łaniż, -u, *ж. Бот. см.* Sromotnik.

Łanka, -i, *ж. Бот.* лáндышъ, *см.* Konwalja.

Łanka lniana, Łnianka, очёски, вычески, пáкля.

Łannik, -a, *м.* солдáтъ обработывающій пожáлованный емý поземéльный участокъ.

Łanowe, -ego, *ср.* пóдать съ пáхатной земли.

Łanowy, поземéльный, *см.* Łan.

Łanszaft, -u, *м.* ландшафтъ, видъ мéстности, *см.* Krajobraz.

Łantawa, -y, *ж. Бот. см.* Chlastawa.

Łanuszka, -i, *ж. см.* Łanka.

Łany, литóй, вылитый. Żelazo łane, чугýнъ. Świece łane, литúя свéчи.

Łap, cap, *Звук.* тяпъ да ляпъ.

Łapa, -y, *ж.* лáпа.

Łapać, Złapać, хватáть, захватúть, схватúть, ловить, поймáть. Łapać kogo, ловáть, хватáть кого. Kot łapie myszy, котъ лóвить мышéй. Złapać kogo na uczynku, поймáть, захватúть на сáмомъ преступлéніи, на мéстѣ преступлéнія. Łapać kogo za słowa, взять съ кого слóво. Łapać kogo za słówka, поймáть кого на словáхъ, уличáть кого въ противорѣчіи самомý себѣ, *см.* Podchwytywać.

Łapactwo, -a, *ср.* хватáніе, подхвáтываніе.

Łapacz, -a, *м.* поймщикъ; || сы́щикъ (*преступúнковъ*).

Łapaczka, -i, *ж.* западнú, ловýшка, *см.* Łapka; || софúзмъ, лжеýмствованіе, лéжное уповаключéніе.

Łapanie, -nia, *ср.* лóвля. Łapanie ptaków, птицелóвство, *см.* Ptasznictwo.

Łapanina, -y, *ж.* грабёжъ, грабúтельство, добы́ча, похищéніе.

Łapcap, *см.* Łap cap.

Łapcie, -iów, *мн.* лáпти.

Łapciowy, лáпотный.

Łapczasty, лáпчатый; || мохноногúй (*о птицáхъ*).

Łapczywie, Łapczywo, жáдно, áлчно, корыстолюбúво.

Łapczywość, -ści, *ж.* жáдность, áлчность, корыстолюбúе.

Łapczywy, жáдный, áлчный, корыстолюбúвый.

Łapeczka, -i, *ж. Уменьш.* лáпочка, *см.* Łapka.

Łapeć, -pcia, *м.* лáпоть.

Łapes, Łapes capes, *Звук.* тяпъ да ляпъ, *см.* Łap cap.

Łapiasty, *Зоол.* лапчатоногúй.

Łapica, -y, *ж.* ловýшка, капкáнъ.

Łapidarny, надгробный *или* лапидáрный. Styl łapidarny, надгробный *или* лапидáрный слогъ, *см.* Nagrobny, Nagrobkowy, Nakamienny.

Łapigrosz, -a, *м.* обúрóха, обúрáло, оплетáло, плутъ, мошéнникъ.

Łapikufel, -fla, *м.* пьянчýга.

Łapiniec, -ńca, *м. см.* Barszcz włoski.

Łapka, -i, *ж.* лáпка, мáленькая лáпа; || западнú, мышелóвка; || капкáнъ, *см.* Żelaza. || Łapki u sukni, лáпканы, отворóты, у плáтья; || ловýшка, сѣти, кóвни. Łapka na głupców, ловýшка на дуракóвъ, грýбая хúтрость. Łapkę komu (na kogo) zastawić, постáвить западню, ловýшку, разстáвить сѣти кому́-либо.

Łapkowaty, лáпчатый.

Łaps, -u, *м. см.* Przypadek.

Łapsko, -a; *ср.* лáпища.

Laran, -u, *м.* żelazny, чугýнная бáба.

Larmo, *Нескл.* тревóга.

Larwa, -y, *ж.* прúзракъ, страшúлище; || мáска, *см.* Maska, Maszkara.

Larwisko, -a, *ср.* хáря, личúна, мáска.

Las, -u, *или* -a, *м.* лѣсъ, рóща. Las nizkopienny, лѣсосѣкъ, нáростникъ гóдный къ рубкѣ. Las wysokopienny, высокоствóльный лѣсъ. Las nieprzebyty, непроходúмый, дремýчій лѣсъ. *Послов.* Natura ciągnie wilka do lasu, какъ вóлка ни корми, онъ всё въ лѣсъ глядúтъ.

Laseczek, -czka, *м. см.* Lasek.

Laseczka, -i, *ж.* пáлочка; || чёрточка (*въ писáніи*).

Lasek, -sku, *м.* рóщица, лѣсóкъ.

Laserować, *Живоп.* гласировáть.

Łasić się, ласкáться.

Łasica, -y, Łaska, -i, *ж. Зоол.* куни́ца. Łasica pospolita, лáсточка, лáсочка, лáсица (*звѣрóкъ*). Łasica białoszyja, бѣлодýшка, кáменная куни́ца. Łasica afrykańska, африкáнскій хорёкъ.

Łasiczny, кýній, *см.* Łasica.

Łaska, -i, *ж.* пáлка, пáлочка, трость, трóсточка; || пóсохъ. Laska marszałkowska, мáршалскій жезлъ. Podać projekt do łaski, предложúть проéктъ закóна (*мáршалу сéйма*). Sejm pod łaską .., сеймъ подъ предсѣдáтельствомъ... Laska łaku, пáлочка сургучá. Laska miernicza, пéрша (*мѣра, 20 фýтовъ*). Łaska Merkurego, кадуцéй, Меркýріевъ жезлъ.

Łaska, -i, ж. мúлость, благосклóнность, благоволéніе; || покровúтельство, протéкція; || снисхождéніе; || одолжéніе. Prosić o łaskę, просúть мúлости. Zrobić co z łaski, сдѣлать мúлость. Ma to z twojéj łaski, за óто онъ обя́занъ тебѣ. Wyświadczyć komu łaskę, оказáть кому́ мúлость, снисхождéніе. Żyć z czyjéj łaski, пóльзоваться чьúмъ-лúбо благодѣя́ніемъ, жить подъ чьúмъ-либо покровúтельствомъ. Z łaski Pana Boga, по мúлости Бóжіей. Z Bożéj łaski, Бóжіею мúлостію. Uciekać się do czyjéj łaski, прибѣгáть къ чьемý-либо покровúтельству. Wy-

paść z łaski, попа́сть въ неми́лость. Zdać się na łaskę, отда́ться въ чьё распоряже́ніе, въ чью власть, на во́лю кого́ сда́ться на во́лю побѣди́теля. Droga łaski, обраще́ніе къ милосе́рдію госуда́ря, *см.* Droga. Uczyń mi tę łaskę, сдѣлай мнѣ одолже́ніе, ми́лость. *Послов.* Łaska pańska na pstrym koniu jeździ, ба́рская ми́лость на во́здухѣ гори́тъ, ба́рская ми́лость до поро́га.

Łaskaw, *см.* Łaskawy.

Łaskawca, -y, *м.* ми́лостивецъ, благодѣ́тель.

Łaskawczy, благодѣтельный, благоскло́нный, ми́лостивый, *см.* Dobroczynny.

Łaskawczyni, -ni, *ж.* благодѣ́тельница, благотвори́тельница.

Łaskawić, Obłaskawić, дѣ́лать, вдѣ́лать ручны́мъ, пріучáть, пріучи́ть. * Ułaskawić(twarz), смягчи́ть, разъясни́ть (*лицо́*), смягчи́ть выраже́ніе лица́, *см.* Łagodzić, Pogodzić. || Łaskawić się, Ułaskawić się, Obłaskawić się, дѣ́латься, сдѣ́латься ручны́мъ, пріучáться, пріучи́ться, освои́ться, освои́ться, *см.* Oswoić się.

Łaskawie, ми́лостиво, благоскло́нно, привѣ́тливо, снисходи́тельно.

Łaskawieć, дѣ́латься бо́лѣе ла́сковымъ, бо́лѣе привѣ́тливымъ.

Łaskawość, -ści, *ж.* ми́лость, благоскло́нность, раду́шіе, доброхо́тство, снисхожде́ніе.

Łaskawy, Łaskaw, ми́лостивый, ми́лостивъ, благоскло́нный, снисходи́тельный; || кро́ткій, сми́рный, до́брый. Bądź łaskaw, *или* jakeś łaskaw, сдѣ́лайте ми́лость, сдѣ́лайте одолже́ніе. Jeszcze Bóg łaskaw, że się tak skończyło, ещё Богъ ми́лостивъ что э́то такъ ко́нчилось. || Zwierzęta łaskawe, сми́рныя живо́тныя. Koń łaskawy, сми́рная ло́шадь, *см.* Swojski.

Łaskodawca, *см.* Łaskawca.

Laskonogi, тонконо́гій.

Laskonośca, -y, *м.* жезлоно́сецъ, по́сошникъ.

Laskonośny, нося́щій по́сохъ.

Łaskotać, щекота́ть.

Łaskotanie, -nia, *ср.* щекота́ніе, щеко́тка

Łaskotka, -i, *ж.* бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. Łaskotki, -tek, щеко́тка.

Łaskotliwy, щекотли́вый.

Laskować, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.

Laskowanie, -nia, *ср.* вы́емка, ложби́нка, боро́здка, желобо́къ; || *Архит.* ложки, доро́жки (*у коло́нны*).

Laskowany, ло́жчатый, жело́бчатый, боро́здчатый.

Laskowaty, *Бот.* полоса́тый, стру́йчатый.

Laskowy, лещи́нный, Orzech laskowy, лещи́нный оре́хъ.

Łaśliwy, льстивый, ласка́тельный, увива́ющійся.

Łasoń, -nia, Łosuś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ, подлипа́ло.

Lasota, -y, *м. имя собств. уменьш.* Сильве́стръ.

Lasować (wapno), гаси́ть, твори́ть и́звесть.

Łasować (co *или* czego), про́бовать, отвѣ́дывать что-нибу́дь вку́сное, лизать.

Lasowanie, -nia, *ср.* (wapna), твореніе и́звести.

Lasowy, *см.* Leśny.

Łasuś *см.* Łasoń.

Łasy, ла́комый. Być łasym na co, быть ла́комымъ, охо́тникомъ до чего́. Łasy kawałek, ла́комый кусо́чекъ.

Łaszenie się, -nia się, *ср.* ласка́тельство, уго́дливость, лесть.

Łaszkowanie, -a, *ср. см.* Łaszenie się.

Łaszt, -u, *м.* ластъ, мѣ́ра (*12 четвери́ко́въ*), вѣсъ, двѣ то́нны (*120 пудо́въ*). Łasztami, гуртóмъ, о́птомъ.

Łąt, *см.* Lont.

Łata, -y, *ж.* рѣше́тина, пла́нка, ре́йка, драни́ца, тёсъ. Łatami pobijać, рѣшети́ть, прибива́ть ре́йки, драни́цы; || запла́тка, вста́вка. Łata na łacie, запла́тка на запла́ткѣ. * Przyszyć *или* przyłożyć komu łatę, *см.* Łatka. Łaty, *мн.* отрепья, лахмо́тье, ве́тошь; || каблу́къ (*у боти́нка*).

Latać, Lecieć, лета́ть, лете́ть; || * стреми́ться, мча́ться, спѣши́ть. Lecieć komu na pomoc, спѣшить къ кому́ на по́мощь. Lecieć pocztą, мча́ться на почто́выхъ (*лошадя́хъ*). Lecieć na zgubę, стреми́ться къ поги́бели. On leci nie idzie, онъ бѣжи́тъ стремгла́въ, а не идётъ. Czytaj powoli, nie leć, чита́й тихо́нько, не спѣши́. Latać po mieście, po ulicach, по ла́хъ, бѣга́ть по́ городу, по у́лицамъ по поля́мъ.

Łatać, Załatać, чини́ть, почини́ть, положи́ть запла́тку, поправля́ть, поправи́ть; || што́пать (*бельё*). Załatać sukni, trzewik, почини́ть пла́тье, башма́къ. * Łatać zdrowie, поддержи́вать своё здоро́вье. Skórę komu łatać, *см.* Wyłatać.

Łatacz, -a, *м.* почи́нивальщикъ, запло́точникъ.

Łataczka, -i, *ж.* запла́точница.

Latalec, *см.* Latawiec.

Latanie, -nia, *ср.* лета́ніе; || * бѣганье, бѣготня́.

Łatanie, -nia, *ср.* запла́чиваніе, почи́нка.

Łatanina, -y, *ж.* кропа́нье, што́панье, вста́вка; || выборъ изъ чужи́хъ сочине́ній.

Latarka, -i, *ж. Уменш.* фона́рчикъ.

Latarnia, -ni, *ж.* фона́рь. Latarnia morska, мая́къ.

Latarniarz, Latarnik, -a, *м.* фона́рщикъ; || фона́рный ма́стеръ.

Latarniowe, -ego, *ср.* фона́рная по́дать.

Łatawiec,-wca, *м.* бѣгу́нъ; || скорохо́дъ, гоне́цъ; || * гуля́ка, вѣтренникъ; || старинное названіе зла́го ду́ха; || бума́жный змѣй; || *Зоол.* долгопёръ (*рыба*).

Łąteczka, -i, *ж. Уменьш.* ку́колка, *см.* Łątka.

Łąteczny, ку́кольный.

Laternia, *см.* Latarnia.

Łątka, -i, *ж.* запла́тка. **Przypiąć komu łątkę**, сыгра́ть шу́тку съ кѣмъ, сдѣлать кому́ непрія́тность.

Łątka, -i, *ж.* на́долба (*въ стѣнѣ*); || ку́кла (*дѣтская*).

Łątkarz,-a, *м.* торгу́ющій игру́шками, ку́кольникъ.

Łatko,-a, *ср. Умен.* годо́къ. **Łatka, -tek**, *мн.* **Ma juz łatka**, онъ уже́ старъ, э́то уже́ пожило́й челове́къ, ему́ уже́ мно́го лѣтъ.

Łątkowy; *см.* Łąteczny.

Łatny, тесо́вый, рѣшети́вный, *см.* Łata. **Gwóźdź łatny**, тесо́вый гвоздь.

Lato, -a, *ср.* лѣто, годъ. **W lecie, latem**, лѣтомъ. **Przeszłego lata**, про́шлаго лѣта. **Lata**, *род. п.* lat, лѣта́, года́. **Przed trzema laty**, три го́да наза́дъ. **Z laty**, съ лѣта́ми, съ года́ми. **Na moje stare lata**, на мои́ ста́рые года́. **Póki służą lata**, пока́ не пришла́ ста́рость, пока́ не ушли́ го́ды. **Mieć lata**, быть въ лѣта́хъ. **Lata wolności**, вы́тные го́ды.

Latobłąd, -ędu, *м.* оши́бка въ лѣтосчисле́ніи.

Latoperz, -a, *м. см.* **Niedoperz.**

Latopis, -u, *м.* лѣто́пись; || **Latopis, -a**, *м.* лѣтопи́сецъ лѣтописа́тель.

Latopisarski, *см.* Latopiski.

Latopisarstwo, -a, *ср.* лѣтописа́ніе

Latopiszec, *см.* Latopisiec.

Latorośl, -śli, **Latorość, -ści**, *ж.* отро́сток, отво́докъ, побѣгъ; || **Latorośl do sadzenia**, высадокъ, отво́докъ. **Latorośl do szczepienia**, черено́къ, приви́вокъ въ ко́рѣ. **Latorośl winna**, виногра́дная вѣтвь (*съ листьями*); || * о́трасль (*въ смыслѣ потомства*)

Latorośliny, принадлежа́щій къ отро́стку и т. д. *см.* Latorośl.

Latorośtka, -i, *ж.* небольшо́й отро́стокъ, отво́докъ, побѣгъ, *см.* Latorośl.

Latos, -a, Latosek, -ska, *м.* одного́докъ, двогодо́къ (*о животныхъ*).

Latoś, *Стар.* въ нынѣшнемъ году́, въ текущемъ году́, нынѣшняго, теку́щаго года.

Latosi, годова́лый.

Latować, проводить лѣто гдѣ, лѣтовать.

Latowanie, -nia, *ср.* лѣтняя стоя́нка.

Latowy, *см.* Letni.

Łatr, -a, *м.* мѣра содержа́щая въ себѣ 4 локтя

Latra, -y, *ж. см.* Letra.

Latus, -u, *м.* сторона́; || перено́съ су́ммы съ одно́й стороны́ счёта на другу́ю. **Ad latus**, къ перено́су.

Łatwie, Łatwo, легко́, *сравн. ст.* **Łatwiéj**, ле́гче, **Łatwiejszy**, легча́йшій.

Łatwo, *см.* Łatwie.

Łatwość, -ści, *ж.* лёгкость, *см.* **Łacność.**

Łatwowiernie, легковѣрно.

Łatwowierność, -ści, *ж.* легковѣріе.

Łatwowierny, легковѣрный.

Łatwy, лёгкій, нетру́дный

Laudemium, *ср. Нескл.* вку́пныя де́ньги (*при продажѣ имѣнія, слѣдуемыя казнѣ или частному владѣльцу*); || платёжъ при перемѣнѣ аренда́тора, составля́ющій два проце́нта съ су́ммы

Laufer, -fra, *м.* скорохо́дъ, гоне́цъ, *см.* **Biegun, Szybkobiegacz**; || слонъ (*въ шахматной игрѣ*).

Laufrowy, скорохо́дный, *см.* Laufer.

Laur, -u, *м. Бот* лавръ, лавро́вое де́рево, *см.* **Wawrzyn. Spoczywać na laurach**, отдыха́ть на ла́врахъ, *см.* **Wawrzyny.**

Laurować, вѣнча́ть ла́врами.

Lawa, -y, *ж.* ла́ва, волканическое вещество́.

Ława,-y, *ж.* ла́вка, скамья́, *см.* Ławka. || * **Ława urzędnicza ławników**, судъ старши́нъ, чле́новъ суда́. || *Фортиф.* банке́тъ. || **Ławy targowe**, ры́ночныя ла́вки, ряды́. || **Ława przez wodę**, *см.* Kładka, || ря́дъ, ли́нія. **Iść ławą**, идти́ ря́дами. **Ławą wprzód**, маршъ впередъ!

Lawanda, *см.* Lawenda.

Lawaterz,-a, *м. см.* **Miednica.**

Ławeczka, -i, *ж.* ла́вочка, скаме́ечка.

Lawenda, -y, *ж. Бот.* лаве́нда (*расте́ніе*).

Lawendowy, лаве́ндовый.

Lawet, -u, *м.* горше́чный ка́мень

Laweta, -y, *ж.* лафе́тъ, пу́шечный стано́къ.

Ławiać, ла́вливать, *см.* **Łowić.**

Ławica, -y, *ж.* ла́вка, скамья́; || *Горн.* слой. || **Ławica senatorska**, сена́тъ, собра́ніе сена́та.

Lawina, -y, *ж.* лави́на, глы́ба сне́га.

Lawir, -u, *м.* **Lawirowanie,-nia**, *ср. Морс.* лавирова́ніе.

Lawirować, лавирова́ть.

Lawirowanie, *см.* Lawir.

Ławka,-i, *ж.* ла́вка, скамья́, скаме́йка; || *см.* Kładka; || дюймъ, *см.* Cal.

Ławnictwo, *см.* Ławnikowstwo.

Ławniczy, принадлежа́щій ла́внику, *см.* Ławnik.

Ławnik, -a, *м.* ла́вникъ, засѣда́тель; || гла́сный.

Ławnikowstwo, -a, *ср.* до́лжность ла́вника.

Łaża, -y, *ж. Област.* лажъ, промѣнъ, а́жіо.

Łazanki, -nek, *мн.* родъ кру́пной лапши́.

Lazaret, -u, *м.* лазаре́тъ.

Lazaretowy, лазаре́тный.

Lazaron, -a, *м.* лаззаро́ни, ни́щій, чернь (*см. Непольль*).

Łaźbić (pszczoły), *Прост.* ла́зить пчёлъ, вынима́ть мёдъ, подрѣзывать сотъ изъ у́лья.

Łaźbień, -nia, *м.* ла́вочка на кото́рую сади́ться для поднима́нія сото́въ изъ у́лья.

Łaźbienie, -nia, *ср.* ла́зка пчёлъ, подрѣзываніе сото́въ изъ у́лья.

Łazęga, **Łazęka**, -i, *м.* броді́га, праздношата́ющійся; || * лазу́тчикъ.

Łazęgowy, **Łazękowy**, праздношата́ющійся, броді́жный.

Łazękanie, -nia, *ср.* броді́жничество.

Łazić, **Leźć**, ла́зить, ла́зать, лѣзть; || пара́бкаться, взбира́ться, взлѣза́ть. **Łazić po drzewach**, ла́зить по дере́вьямъ. **Ledwo łażę**, едва́ передвига́ю но́ги, едва́ тащу́сь. **Łazić za kim**, таска́ться за не́мъ.

Łaziciel, -a, *м.* лазу́нъ, ползу́нъ, поскуну́нъ.

Łaziebne, -ego, *ср.* ба́нное, пла́та за ба́ню.

Łaziebnica, -y, *ж.* ба́нщица, содержа́тельница ба́ни, купа́ленъ, купа́льщица.

Łaziebnictwo, -a, *ср.* содержа́ніе бань, купа́ленъ.

Łaziebniczy, принадлежа́щій содержа́телю *или* содержа́тельницѣ ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebnik, **Łaziennik**, -a, *м.* ба́нщикъ, купа́льщикъ, содержа́тель ба́ни, купа́ленъ.

Łaziebny, **Łazienny**, ба́нный, купа́льный.

Łazienka, -i, *ж.* ва́нна, купа́льня. **Łazienki**, *мн.* публи́чныя купа́льни.

Łaziennik, **Łazienny**, *см.* **Łaziebnik**, **Łaziebny**.

Łaźnia, -ni, *ж.* ба́ня. **Sucha łaźnia**, *см.* **Sucha**. *Посл.* **Sprawić komu łaźnię**, задать кому́ ба́ню.

Lazur, -u, *м.* лазу́ревый ка́мень, лазу́рикъ; || лазу́рь, лазу́ревый цвѣтъ,

Łazurek, -rka, *м. Бот.* гла́дышъ (*растѣніе*).

Lazurokrusz, -u, *м. Минер.* мѣ́дная лазу́рь.

Lazurować, синѣ́ть бѣльё; || кра́сить въ голубу́ю кра́ску.

Lazurowy, лазо́ревый, лазу́ревый.

Łazy, -ów, *мн.* куста́рники, пни, коро́нья, хво́ростъ.

Łbica, -y. *ж. бо́льше употреби́тельно* **Łbisko**, -a, *ср.* лби́ще, башка́.

Łbiniec, -ńca, *м.* охи́дна (*пресмыкающееся*), *см.* **Żmija**.

Łbisty, лоба́стый.

Łeb, *род. п.* **łba**, *м. Стар.* лобъ, *см.* **Czaszka**; || голова́ (*кабанья, лошади́ная*), голови́зна (*рыбы*); || *Ирон.* пуста́я башка́. **Dostać po łbie**, получи́ть тумака́ получи́ть уда́ръ по́ лбу. **Mieć we łbie**, быть подъ хмѣлько́мъ. * **Łbem kręcić**, добива́ться чего́ усѝленно. **Na łeb zepchnąć**, сбро́сить голово́ю внизъ. **Spaść na łeb**, упа́сть голово́ю внизъ. **Złapać kogo za łeb**, схвати́ть кого́ за хохо́лъ, за волосы, *см.* **Za łeb**. **Na łeb na szyję lecieć**, бѣжа́ть очерта́ голову, стремгла́въ.

Lebioda, *см.* **Łoboda**.

Lebiedczany, маера́новый.

Lebiodka, **Lebiotka**, -i, *ж. Бот.* души́ца, маера́нъ (*растѐніе*).

Łebski, хва́тскій, ло́вкій, удало́й, моло́дѐцкій.

Lecenie, -nia, *ср.* лета́ніе.

Lecha, -y, *Уменьш.* **Leszka**, -i, *ж. Собир.* гряда́, гря́дка; || *Стар.* рядъ, поря́докъ. *Сравни́ Церк. Слав.* Лѣха, Лѣха.

Łechciwość, **Łechciwy**, и т. д. *см.* **Łechczywość** и т. д.

Łechczywość, **Łechotliwość**, -ści, *ж.* щекотли́вость.

Łechczywy, **Łechtliwy**, щекотли́вый.

Łechotliwość, *см.* **Łechczywość**.

Łecht, -u, *м.* щеко́тка.

Łechtać, щекота́ть.

Łechtaczka, -i, *ж. Анат.* кли́торъ.

Łechtanie, a, *ср.* щекота́ніе.

Łechtliwy, *см.* **Łechczywy**.

Lecić, **Zlecić**, *см.* **Letnić**.

Lecieć, *см.* **Latać**.

Leciuchno, **Leciuteńko**, **Leciutko**, тихохонько, легохонько, легонечко, потихонечку, полегонечку.

Leciuchny, **Leciuteńki**, **Leciutki**, тихенькій, легохонькій, лёгонькій.

Leciwy, пожило́й, ста́рый.

Lecować, *см.* **Lejcować**.

Lecz, но, *см.* **Ale**.

Leczenie, -nia, *ср.* врачева́ніе, лѣче́ніе, *см.* **Wyleczenie**.

Łęczenie, -nia, *ср.* крикъ фи́лина.

Lecznica, -y, *ж.* лѣче́бница, больни́ца.

Leczniczy, лѣче́бный.

Leczony, вы́лѣченный.

Leczyć, лѣчи́ть, по́льзовать, || **Leczyć się**, лѣчи́ться, по́льзоваться.

Łęczyć, крича́ть какъ фи́линъ.

Łęczysko, -a, *ср.* дранной лукъ, *см.* **Łęk**.

Leczywrzód, -odu, *м. Бот.* *см.* **Stoślęg Wrzodowiec**.

Ledwie, **Ledwo**, едва́, наси́лу, съ тру́домъ, чуть, чуть. **Ledwie że umie czytać**, онъ едва́ умѣетъ чита́ть. **Ledwie ci nie...** **Ledwie że nie...**, едва́ только не, чуть, чуть не... **Ledwie że go nie zabił**, чуть чуть его́ не уби́ло, *см.* **Omal, Bardzo mała, Tylko co nie**.

Ledwomowny, немногорѣчи́вый.

Ledworuszny, тяжёлый на подъёмъ, неповоро́тливый. || *Анат.* малодви́жный сустáвъ.

Ledz, **Legnąć**, **Poledz**, лечь, лежáть; || упасть, пáдать, упáсть; || гúбнуть, погибáть, погúбнуть, умерéть. **Legł z twojej ręki**, онъ погúбъ отъ твóей руки.

na polu bitwy, онъ палъ на по́лѣ сраже́нія. Legnąć w grobie, лечь въ гробъ, умере́ть.

Lędźwiany, Lędźwiowy, Lędźwny, лядве́йный, поясни́чный.

Lędźwie, -dźwi, *мн. Анат.* поясни́ца, крестёцъ, хребе́тъ.

Lędźwiec, -dźwca, *м. Бот.* ля́двенецъ, ле́двенецъ (*растѣніе*).

Łęg, Łęgg, -u, *м.* топь, трясина, мокредина, болотина; || боло́тистый лугъ *или* лѣсъ на боло́тѣ.

Legać, Légać, лежа́ть, лежи́ться; || разле́живаться, лѣни́ться.

Legacja, -ji, *ж.* лега́тство, лега́ція; || посо́льство, ми́ссія (*дипломати́ческая*).

Legacki, лега́тскій, *см.* Legat.

Legacyjny, посо́льскій. Radca legacyjny, сове́тникъ посо́льства.

Legalizacja, -ji, *ж.* суде́бное скрѣпле́ніе, засвидѣтельствованіе.

Legalizować, удостовѣря́ть, скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать (*въ судѣ*).

Legalnie, зако́нно, зако́ннымъ, установленнымъ поря́дкомъ, *см.* Prawnie.

Legalność, -ści. *ж.* зако́нность, *см.* Prawność.

Legalny, зако́нный, ука́зный, зако́номъ предписанный, установленный, пра́вильный, *см.* Prawny.

Legar, -u, *м. бо́лье употреби́тельно во мн. ч* Legary, подкла́дина, кла́дка, ле́жень. *см.* Legowisko.

Legarstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Legart, -a, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ.

Legartować, лѣни́ться, ле́жнемъ лежа́ть.

Legat, -a, *м.* лега́тъ, па́пскій посо́лъ; || Legat, -u, *м.* отка́зъ, завѣща́нное имѣ́ніе, *см.* Zapis.

Legatarjusz. -a, *м. Юрид.* легата́рій, наслѣ́дникъ назна́ченный по завѣща́нію, по духовно́й. Legatarjusz ogólny, о́бщій легата́рій. Legatarjusz pod tytułem ogólnym, долево́й легата́рій. Legatarjusz szczególny, ча́стный легата́рій.

Legatura, -y, *ж.* лигату́ра, смѣше́ніе, сплавъ.

Legawiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ, лежебо́къ; || лига́вая соба́ка.

Legawisko. *см.* Legowisko.

Legawka, -i, *ж.* пасту́шій рожо́къ.

Legawy, лѣни́вый. Legawy pies, лига́вая собака. *Посл.* Nie podejmuj się szaszku legawego pola, не лѣзь изъ ко́жи вонъ.

Legienda, -y, *ж.* леге́нда, житія́ святы́хъ.

Legista, -y, *м.* законове́децъ, юрисконсу́льтъ.

Legityma, -y, *ж. Юрид.* зако́нная часть насле́дства.

Legitymacja, -ji, *ж.* зако́нное удостовѣре́ніе, подтвержде́ніе; || опредѣле́ніе правъ состоя́нія. || Legitymacja do spadku, утвержде́ніе въ права́хъ насле́дства.

Legitymacyjny, узаконённый; || удостовѣри́тельный; || *Юрид.* имѣющій пра́во на зако́нную часть (*имѣнія*); || каса́ющійся зако́нной ча́сти (*имѣнія*). || Książka legitymacyjna, удостовѣри́тельная кни́жка.

Legitymista, -y, *м.* легитими́стъ, приве́рженецъ зако́нной насле́дственности; || приве́рженный къ законной власти.

Legitymować, призна́ть, удостовѣря́ть, || утверди́ть зако́нными поря́дкомъ; || дока́зывать чьи права́ на дворя́нство, на насле́дство; || усыновля́ть (*дѣтей*). Legitymować się, Wylegitymować się, дока́зывать свои́ права́; || представля́ть докуме́нты о дворя́нствѣ.

Legitymowanie się, -a się, *ср.* представле́ніе докуме́нтовъ о дворя́нствѣ, *см.* Legitymacja.

Legły, *см.* Poległy.

Legnąć, *см.* Ledz.

Legomina, *см.* Legumina.

Legować, завѣща́ть, отка́зывать кому́ своё имѣ́ніе.

Legowany, завѣщанный.

Legowisko, -a, *ср.* берло́га, ло́говище; || прито́нъ, гнѣзди́лище; || *Охот.* нора́ (*звѣря*); || *Воен.* кварти́ра, стоя́нка, *см.* Leża.

Leguchno, Leguczko, *см.* Leciuchno.

Leguchny, Leguczki, *см.* Leciuchny.

Legumina, -y, *ж.* зе́лень, о́вощи, *см.* Jarzyna; || блю́до зе́лени, овоще́й; || *Бот.* бобъ.

Leguminny, бобо́вый; || мучно́й, *см.* Mączny.

Lej, -u, *м. Горн.* воро́нка; || *пьянчу́жка.

Lejba, -y, *м.* еврейское и́мя *Левитъ*); || * неря́ха, неряди́вый, оплёшный.

Lejbgwardja, -ji, *ж.* лейбгва́рдія.

Lejbowaty, ва́лый, неуклю́жій; || * нескла́дный, несвя́зный.

Lejc, Lic, -a, *м.* возжа́ (*мн.* во́жжи), *см.* Wodze.

Lejcować, Licować, Ulejcować, запря́гать, запре́чь (*лошадей*).

Lejcowy, пристяжно́й. Koń lejcowy, пристяжна́я ло́шадь.

Lejek, Lijek, *род. п.* Lejka, Lijka, *м.* воро́нка; || ле́йка.

Lejkowaty, воронкообра́зный.

Lejkowy, воро́ночный.

Lejtnant, -a, *м. см.* Porucznik.

Lek, -u, *м. бо́лье употреби́тельно во мн. ч.* Leki, -ów, лека́рство, лека́рства; || лѣче́ніе, по́льзованіе (*больна́го*).

Łęk, -u, *м. Архит.* дуга́, кривизна́ сво́да, ма́лая а́рка; || сѣдёлная лука́.

Lękać, Uląc, Ulęknąć, пуга́ть, испуга́ть, стращать, устраша́ть, устраши́ть, *см.* Przestraszyć, Przerazić. || Lękać się, пуга́ться, испуга́ться, боя́ться, опаса́ться, страши́ться. Lękać się o kogo, o co, боя́ться за кого́, за что́. Lękać się kogo, czego, боя́ться кого́, чего́. Niczego się

po tobie nie lękam, bo wiem żeś cnotliwy, я за тебя́ ниско́лько не стращу́сь, и́бо зна́ю, что ты добродѣтеленъ, *см.* Przestraszyć się, Przerazić się.

Lękanie się, -a się, *ср.* боя́знь, опасе́ніе.

Lekarka, -i, *ж.* лека́рка.

Lekarnia -ni, *ж.* больни́ца, лазаре́тъ; || помѣще́ніе апте́ки.

Lekarski, лѣка́рскій, медици́нскій, врачебный; || цѣли́тельный, лѣка́рственный.

Lekarstwo, -a, *ср.* лѣка́рство. Lekarstwo skutkowało, лѣка́рство подѣйствовало

Lekarz, -a, *м.* лѣка́рь, ме́дикъ, врачъ.

Lekarzyć занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикой

Łękato, *Нар.* дугою́.

Łękaty, вы́гнутый въ дугу́, со́гнутый, дугообра́зный.

Lekce, легко́, налегкѣ; || легкомы́сленно, необду́манно. Lekce sobie ważyć (co, kogo), пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*).

Lekceważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, презрѣ́ніе.

Lekceważyć, пренебрега́ть (*чѣмъ, кѣмъ*), презира́ть (*кого́, что́*)

Lekciejszy, легча́йшій, са́мый ле́гкій, *см.* Lekki.

Lekcja, -ji, *ж.* уро́къ, ле́кція. Uczęszczać na lekcje, ходи́ть на ле́кцію, слу́шать ле́кціи. * Dać komu lekcją, сдѣлать кому́ вы́говоръ, проучи́ть кого́, отбри́ть кого́. Odmawiać lekcją, ска́зывать на зу́сть уро́къ.

Leki, -ów, *мн. см.* Lek.

Lekie, Lekkie, Letkie, -iego, *ср.* лёгкое (*мн.* лёгкія).

Lekki, Letki, лёгкій.

Lekko, Letko, легко́.

Lekkochodny, скорохо́дный, лёгкій на ходу́.

Lekkomówność, -ści, *ж.* болтли́вость говорли́вость

Lekkomowny, болтли́вый, говорли́вый.

Lekkomyślec, -śl'ca, *ж.* легкомы́сленный.

Lekkomyślnie, легкомы́сленно, *см.* Nierozmyślnie, Nierozważnie.

Lekkomyślnik, -a, *м. см.* Lekkomyślec.

Lekkomyślność, -ści, *ж.* легкомы́сліе.

Lekkomyślny, легкомы́сленный, опроме́тчивый.

Lekkonogi, быстроно́гій, легконо́гій, прово́рный.

Lekkoręki, име́ющій лёгкую ру́ку.

Lekkość, -ści, *м.* лёгкость.

Lekkoskrzydły, легкокры́лый

Lekkoważnie, легкомы́сленно, опроме́тчиво, необду́манно.

Lekkoważność, -ści, *ж.* легкомы́сленность, опроме́тчивость, необду́манность

Lekkoważny, легкомы́сленный, опроме́тчивый, необду́манный.

Lekkowierność, -ści, *ж.* легковѣ́ріе, *см.* Łatwowierność.

Lekkowierny, легковѣ́рный, *см.* Łatwowierny.

Lekkowietrzny, вѣ́тренный.

Lekkowiewny, Lekkowiewy, развѣва́ющійся при малѣ́йшемъ вѣ́трѣ.

Lekkozbrojny, легковооружённый.

Lekkuchno, Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekkuchny, Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lękliwie, боязли́во, трусли́во

Lękliwość, -ści, *ж.* боя́знь, ро́бость, опасе́ніе, тру́сость

Lękliwy, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.

Lękły, *см.* Zlękły.

Lekować, лѣчи́ть, по́льзовать (*больны́хъ*); || врачева́ть, изцѣля́ть.

Łękowato, *см.* Łękato.

Łękowaty, *см.* Łękaty.

Lekszy, легча́йшій. *см.* Lekki.

Legta, -y, *ж.* скрѣпле́ніе, прочте́ніе (*ко́піи*); || *Церк.* обѣ́дня безъ пѣ́нія.

Łektać, *см.* Łechtać.

Lektor, -a, *м.* чтецъ; || ле́кторъ.

Lektorka, -i, *ж.* чти́ца

Lektyka, -i, *ж.* носи́лки.

Lekuchno, *см.* Leciuchno.

Lekuchny, *см.* Leciuchny.

Lele, *ср. Пескл.* изнѣ́женный, оба́бившійся человѣ́къ.

Lelek, -lka, *м. Орнит.* ководо́й, лило́къ, чури́лка (*птица*).

Lem, -a, *м. Мат.* ле́мма, предложе́ніе.

Leman, -a, *м.* да́нникъ, обро́чникъ, плати́щій обро́къ за зе́млю.

Lemański, обро́чный; || ле́нный, обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, *см.* Lenny, Mański.

Lemaństwo, -a, *ср.* ле́нная обя́занность, подда́нство, *см.* Leństwo, Mańst wo.

Lemiesz, -a, *м. Агр.* ле́мехъ, ле́мешъ, сошни́къ (*у плу́га*).

Lemieszka, -i, *ж.* размазня́, жи́дкая ка́шица.

Lemieszowy, леме́ховый, lemieszowa kość, *Анат.* безпа́рная кость (*въ поздрѣ́*).

Leming, -a, *м. Зоол.* пестру́шка, сиби́рская мышь

Lemoniada, *см.* Limonada.

Len, *род. п.* lnu, *Бот.* лёнъ. Len dziki, ди́кій лёнъ. *см.* Leniec. Len Matki Bożej, *см.* Lnianka.

Leń, -nia, *м.* лѣнь, лѣ́ность; || лѣнтя́й, лѣнивый человѣ́къ;—*ж.* лѣнтя́йка. Leń go się chwycił, лѣнь одоле́ла его́.

Lenić się, лѣни́ться. Lenić się do czego, лѣни́ться сдѣлать что́.

Leniec, -ńca, *м. Бот. см.* Len.

Lenieć, Zlenieć, лѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться, *см.* Linieć.

Leniek, -ńka, *м.* ба́ловень, лѣнивецъ

Lenistwo, -a, *ср.* лѣ́ность.

Leniuch, -a, *м.* лѣнтя́й.

Leniwie, Leniwo, лѣни́во.

Leniwiec, -wca, *м.* лѣни́вецъ; || *Зоол.* тихохо́дъ, лѣни́вецъ (*звѣрь*).

Leniwieć, Zleniwieć, облѣни́ться, разлѣни́ться, опусти́ться.

Leniwo, *см.* Leniwie.

Leniwomowny, ма́ло говоря́щій.

Leniwość, -ści, *ж.* лѣ́ность.

Leniwy, лѣни́вый.

Lenniczy, помѣ́стный, феода́льный, удѣ́льный; || обя́занный плати́ть ле́нную по́дать, ле́нный, обро́чный. **Przysięga lenniczа**, прися́га на вѣ́рность (*вассала*).

Lennik, -a, *м.* вассáлъ, голдо́вникъ, по́данный.

Lenno, -a, *ср.* ленъ, ле́нное помѣ́стье. **Dać co w lenno**, пожáловать помѣ́стьемъ, ле́номъ.

Lennodawca, -y, *м.* ле́нный владѣ́тель.

Lenność, -ści, *ж.* феода́льная, помѣ́стная, удѣ́льная систе́ма, пра́во владѣ́ть помѣ́стьемъ на извѣ́стныхъ усло́віяхъ; || удѣ́лъ, голдъ, помѣ́стье.

Lenny, помѣ́стный, удѣ́льный; || ле́нный, обро́чный. **Lenny pan**, ле́нный владѣ́лецъ.

Leński, *см.* Lenniczy, Lenny.

Leństwo, -a, *ср. см.* Lenność

Lentować, *Живоп.* ровня́ть кра́ску сухо́ю ки́стью.

Lentryk, -a, *м.* кра́ска растёртая на водѣ́ съ клéемъ.

Lentrykować, планирова́ть, намáчивать печáтную бумáгу водо́ю смѣ́шанною съ клéемъ; || грунтова́ть холсть клéемъ.

Lentwal, -u, *м.* ко́жаный фáртукъ.

Lentyszek, -szka, *м. Бот.* мастико́вое дéрево.

Lep, -u, *м.* клей, пти́чій клей. **Rózga lepem namazana**, вѣ́тка намáзанная клéемъ (*для ло́вли пти́чекъ*); || прико́рмъ, примáнка.

Łepa, *м.* * у́мная голова́.

Łepczyca, -y, *ж. Бот.* о́страя трава́.

Łepek, -pka, *м.* лóбикъ. **Łepek, łebek od szpilki**, була́вочная голо́вка.

Lepianka, -i, *ж.* обмáзка изъ соло́мы и глúны; || хúжина, изба́, шала́шъ, мáзанка.

Lepiarz, -a, *м.* лѣпщи́къ.

Lepić, Zlepiać, Zlepić, лѣпи́ть, слѣ́пливать, слѣпля́ть слѣпи́ть; || формова́ть, вылива́ть въ фóрму; || мѣси́ть, состáвлять. **Ulepić co z wosku**, вылѣпить что изъ вóску. **Wszyscyśmy z jednéj gliny ulepieni**, мы всѣ созданы изъ одно́й и той же глúны (*земли́*). **Lepić, przylepić** (na co, na czem, do czego), налѣпи́ть (*на что́, на чёмъ*), прилѣпи́ть (*къ чему́*). || **Lepić się, przylepić się**, ли́пнуть, прилипáть, приставáть, цѣпля́ться, прицѣпля́ться, прикле́иваться.

Lepiech, -u, *м. см.* Tatarak.

Lepiéj, лу́чше. **Lepiéj pisze niż mówi**, онъ лу́чше пúшетъ, нежели говорúтъ. **Tém lepiéj**, тѣмъ лу́чше. **Coraz lepiej**, ка́ждый разъ лу́чше и лу́чше, всѣ лу́чше и лу́чше.

Lepienie, -a, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, клéйка; || смáзка.

Lepiennik, -a, *м. Бот. см.* Granatek.

Lepiężnik, -a, *м. Бот.* бѣлокопы́тникъ, чýмный подбѣ́лъ (*растéніе*).

Lepiony, слѣ́пленный, клеёный.

Lepistość, -ści, *ж. см.* Lipkość.

Lepisty, *см.* Lipki.

Lepnąć, *см.* Lipnąć.

Lepnica, -y, *ж. Бот.* смолёвка, смоли́нка.

Lepny, лѣпно́й, ли́пкій.

Lepowy, клеево́й.

Lepsze, -a, *ср. Стар.* бля́го, добро́. **Dla twojego lepsza**, для твоего бля́га.

Lepszeć, улучша́ться.

Lepszość, -ści, *ж.* превосхóдство, преиму́щество.

Lepszy, лу́чшій. **Nic lepszego**, нѣтъ ничегó лу́чше. *Посл.* **Kto pierwszy ten lepszy**, кто пáлку взялъ, тотъ и капрáлъ, всякому свой черёдъ.

Lepszyć, улучша́ть, исправля́ть, *см.* **Poprawiać, Ulepszać, Polepszać**; || **Lepszyć się**, улучша́ться, исправля́ться, *см.* **Polepszać się, Poprawiać się.**

Łeptać, локáть (*о соба́кахъ, ко́шкахъ*), *см.* **Chłeptać.**

Łeptanie, -nia, *ср.* локáніе, *см.* **Chłeptanie.**

Lera, -y, *ж. см.* **Przepustnica.**

Leść, *см.* **Leźć.**

Lesda, Lezda, -y, *ж. Стар.* акци́зъ, пóшлогъ на питéйное и съѣ́стное.

Lesica, -y, *ж.* клѣ́тка, плетёнка, корзúнка (*для пти́цъ*). **Lesica do chowania ryb**, садóкъ. **Lesica na suszenie serów**, *см.* **Sernik.**

Lesisty, лесúстый.

Leska, -i, *ж.* орѣ́шина, лещúна.

Leśnik, -a, *м. Бот. см.* **Kropidło.**

Leśniak, -a, *м.* обитáтель лѣсóвъ; || дикáрь; || деревéнщица.

Leśniany, лѣсно́й, растýщій въ лѣсу́.

Leśnictwo, -a, *ср.* завѣ́дываніе лѣсáми, лѣсово́дство; || нáука о лѣсово́дствѣ; || *см.* **Leśniczowstwo.**

Leśniczek, -czka, *м. см.* **Ziemba.**

Leśniczka, -i, *ж.* ночнáя сова́ (*пти́ца*).

Leśniczowski, принадлежáщій лѣсничему.

Leśniczowstwo, -a, *ср.* лѣсно́й óкругъ; || вѣ́домство лѣсни́чаго, лѣсни́чество, лѣсно́е хозя́йство; || *Собир.* лѣсни́чій и его́ жена́ вмѣ́стѣ.

Leśniczy. лѣсно́й. **Urząd leśniczy**, лѣсно́е вѣ́домство.

Leśniczy, -ego, *м.* лѣсни́чій; || лѣсни́къ, полѣсо́вщикъ.

Leśniczyna, -y, *ж.* жена́ лѣсни́чаго.

Leśnieć, зарастáть лѣсомъ. *см.* **Dziczeć.**

Leśnik, -a, *м.* лѣсни́къ, лѣсно́й сто́рожъ.

Leśniówka, -i, *ж.* кислу́шка, ди́кія ки́слыя я́блоки.

Leśnisty, *см.* Lesisty.

Leśny, лѣсно́й. Prawo leśne, пра́во по́льзованія лѣсомъ и лѣсны́ми вы́гонами.

Leśny, -ego, *м.* лѣсни́къ; *см.* Gajowy.

Lesz, -u, *м. см.* Zamesz.

Leszcz, -a, *м.* лещъ.

Leszczotka, -i, *ж.* деревя́нныя клещи́ для холоще́нія лошаде́й; || **Leszczotki**, *мн.* родъ дѣтской игры́.

Leszczowy, лещёвый.

Leszczyna, -y, *ж.* оре́шина, лещи́на; || оре́шникъ.

Leszczynowy, лещи́нный.

Leszka, -i, *ж. Уменьш.*, *см.* Lecha, гря́дка (*въ саду́*).

Leszować, *Живоп.* ровня́ть клеёвый грунтъ.

Leszowy, *см.* Zamszowy.

Letarg, -u, *м.* со́нная не́мощь, летаргія; || * безчу́вственность.

Letargiczny, летарги́ческій.

Letargik, -a, *м.* одержи́мый лета́ргіею.

Letarka, *см.* Letra.

Letki, Letko, Letkość, *см.* Lekki, Lekko, Lekkość.

Letni, лѣ́тній; || тепло́ватый; || годова́лый, однолѣ́тній, *см.* Roczni'k, Roczniak; || совершѣ́нно-лѣ́тній, *см.* Pełnoletni; || пожило́й, ста́рый, въ лѣта́хъ. Letnie mieszkanie, да́ча, загоро́дный домъ.

Letnić, Zletnić, простужа́ть, просту ди́ть, дать осты́нуть, *см.* Ostudzić.

Letniczek, *см.* Letnik.

Letnie, *см.* Letnio.

Letnieć, Zletnieć, Oletniec, осты́нуть, простыва́ть, осты́нуть.

Letnik, -a, *м.* лѣтнее пла́тье.

Letnio, по лѣтнему. Letnio ubrać się, оде́ться по лѣтнему; || Letnio pić, пить осты́вшую во́ду, осты́вшее пи́во, вино́. Wyglądać letnio, имѣть ста́рческій видъ, быть въ лѣта́хъ.

Letniość, -ści, *ж.* тепло́ватость (*питья́, напи́тка*), *см.* Letność.

Letniuchny, тёпленькій, теплёхонькій.

Letność, -ści, *ж. см.* Pełnoletność; || ста́рчество, ста́рость.

Letra, -y, *ж.* телѣга, телѣжка съ боково́й рѣшёткою; || *Тип.* шрифтъ, *см.* Czcionka.

Leuda, Lezda, *см.* Lesda.

Lew, *род. п.* Lwa, *м.* левъ. Lew morski, сивучъ; || *Астрон.* Левъ (*созвѣздіе*).

Lewa, -y, *ж.* леве́, взя́тка (*въ ка́ртахъ*).

Lewar, -u, *м.* домкра́тъ, подъёмъ, *см.* Winda, Drąg; || *Физ.* ли́веръ.

Lewarek, -rka, *м. Физ.* небольшо́й ли́веръ; || зуборы́вный ключъ, щипцы́.

Lewek, -wka, *м.* львёнокъ, лёвикъ.

Lewiątko, *см.* Lwiątko.

Lewiatan, -a, *м.* левіаѳа́нъ (*живо́тное въ Би́бліи*).

Lewica, -y, *ж.* лѣ́вая рука́; || лѣ́вая сторона́

Lewita, -y, *м.* леви́тъ (*у дре́внихъ Евре́евъ священнослужи́тель и́ли Евре́й изъ кольна Леви́това*).

Lewityk, -a, *м.* Леви́тъ (*тре́тья кни́га Мойсе́я*).

Lewkonia, -ji, *ж. Бот.* левко́й (*расте́ніе и цвѣто́къ*).

Lewkowy, относя́щійся къ львёнку, Lewkowy talar, та́леръ съ изображе́ніемъ льва.

Lewny, лите́йный. Lewna forma, литѣ́йная фо́рма.

Lewo (w), na lewo, нале́во.

Leworęki, лѣвша́.

Lewość, -ści, *ж.* нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Lewuś, -sia, *м.* лёвикъ.

Lewy, лѣ́вый.

Leża, -y, *ж. Бот.* кварти́ра, стоя́нка. Pójść na leże zimowe, пойдти́ на зи́мнія кварти́ры.

Leżączki (w), лёжа, въ лежа́чку, *см.* Stączki.

Leżak, -a, *м.* лежа́чій у́лей; || нова́лившееся де́рево въ лѣсу́.

Leżanina, -y, *ж.* вале́жникъ, вале́жныя ре́вья.

Leźć, Wleźć, Wyleźć, лѣзть, влѣза́ть; || вползать (*о вью́щихся расте́ніяхъ*); || карабкаться, взбира́ться; || выле́зть. Wleźć na górę, na drzewo, взлѣзать на́ гору, на де́рево, взбира́ться на́ гору, на де́рево. Leźć komu w drogę, мѣша́ть, препя́тствовать кому́, пере́чить. Leźć komu w oczy, докуча́ть, надоѣда́ть кому́.

Lezda, *см.* Lesda.

Leżeć, лежа́ть. Leżeć odłogiem, оста́ваться въ необрабо́танномъ ви́дѣ (*о земли́, объ искусствахъ, о нау́кахъ, о языкѣ и т. д.*) Ziemia leży odłogiem, земля́ оста́влена на пару́, въ за́лежи. Mieć leżące pieniądze, имѣть де́ньги не въ оборо́тѣ. || Leży się, *Безлич.* Dobrze się tu leży, здѣсь хорошо́ лежа́ть.

Leżeń, -żnia, *м.* ле́жень, лѣнтя́й, лежебо́къ.

Leżenie, -nia, *ср.* лежа́ніе.

Leżenie, -nia, *ср.* сиде́ніе на я́йцахъ, наси́живаніе (*цыпля́тъ*); || паде́ніе, смерть.

Leziwo, -a, *ср.* лѣ́стница изъ лы́ка, ла́вня (*у бо́ртниковъ*).

Łezka, -i, *ж.* слезя́нка.

Łężny, боло́тный, лѣсно́й. Sowa łężna, фи́линъ, сычъ, *см.* Puhacz. Gołąb' łężny, лѣсно́й го́лубь.

Łeżuch, -a, *м.* ле́жень, лежебо́къ.

Łeżuchowski, лѣни́вый.

Łeżuchowstwo, -a, *ср.* лѣнь, лѣность.

Łezy, -ów, *мн. см.* Leziwo.

Łeżysko, -a, *ср. Воен.* кварти́ра, стоянка, *см.* Leża; || *см.* Legowisko.

Łgać, Zełgać, лгать, солга́ть, *см.* Kłamać, Zmyślić.

Łganie, -nia, *ср.* лганьё, ложь.

Łgarka, -i, *ж.* лгу́нья.

Łgarski, лжи́вый.

Łgarstwo, ложь, лганьё, лжи́вость, ло́жность.

Łgarz, -a, *м.* лгунъ.

Łgarczyk, -a, *м.* лгуни́шка.

Lgnąć, ulgnąć, льнуть, прильчу́ть, прилипа́ть, прилипну́ть, приставать, прие-та́ть, ва́знуть, завя́знуть. **Lgnąć w błocie**, ва́знуть въ грязи́. **Przylgnąć**, привя-за́ться. **Przylgnąć do kogo**, привяза́ться, име́ть привя́занность къ кому́. || *Безлич.*: **Lgnie tu**, здѣсь ва́зко, гря́зно.

Li, единственно, то́лько. **Li do tegom go wziął**, я то́лько для э́того взялъ его; || ли, если. *см.* **Czy**. **Masz li dać**, to daj zaraz, если хо́чешь дать, то дай сей-ча́съ.

Libella, -i, *ж.* у́ровень воды́.

Lib ralista, -y, *м.* либера́лъ.

Liberalizm, -u, *м.* либерали́змъ.

Liberalny, свободномы́слящій, либе-ра́льный.

Liberja, -i, *ж.* ливре́я, лаке́йское пла́-тье; || дво́рня, ливре́йныя слу́ги.

Libertacja, -ji, *ж. Юрид.* освобожде́ніе, увольне́ніе.

Libertyn, -a, *м.* распу́тникъ, || вольно-ду́мецъ

Libertyński, своево́льный, распу́тный, необу́зданный.

Libertyństwo, -a, *ср.* распу́тство, рас-пу́щенность; || безбо́жность, вольноду́м-ство, нечести́е.

Libra, -y, *ж.* (papieru), десть (*бума́ги*).

Librowy, дестево́й.

Lic, -a, *м. см.* **Lejc**.

Lice, щека́, *см.* **Policzek**. **Lica**, -ów, *мн.* лицо́, ликъ. **Wstyd jéj lica zrumienił**, отъ стыда́ у ней лицо́ покраснѣло, щёки по-краснѣли; || лицо́ (*ткани, матéріи*), *см.* **Lice**; || клеймо́, тавро́; || *Юрид.* доказа́-тельство преступле́нія, ули́ка, поли́чное.

Licemiernica, -y, *ж.* лицемѣ́рка.

Licemiernictwo, -a, *ср.* лицемѣ́ріе.

Licemierniczy, лицемѣ́рный.

Licemiernik, -a, *м.* лицемѣ́ръ.

Licemierność, -ści, *ж. см.* **Licemiernictwo**.

Licemierny, *см.* **Licemierniczy**.

Licemierzyć, лицемѣ́рить.

Licencja, -ji, *ж.* лиценціа́тство (*учёная сте́пень*); || *Юрид.* отступле́ніе отъ о́бща-го права; || **Licencja poetycka**, поэти́че-ская во́льность; || позволе́ніе на про́-пускъ изъ-за грани́цы това́ровъ.

Licencjat, -a, *м.* лиценціа́тъ, *см.* **Licencja**.

Licho, -a, *ср.* не́четъ, *см.* **Cetno**; || зло, ху́до, бѣда́. **Będzie jemu licho**, когда-нибудь пло́хо, ху́до, ему́ бу́детъ. **Nie budź licha**, не вызывай бѣды. **Idź do licha**, ступа́й къ чо́рту. **Tam do licha**, cóż tu u licha, что за чо́ртъ, кой чо́ртъ! **Bierz cię licho**, чортъ тебя́ вовьми́! чортъ по-бери́! *см.* **Djabeł**, **Kat**.

Licho, *Нар.* ду́рно, скверно́, бѣ́дно.

Lichocić (kogo), разори́ть, доводи́ть кого́ до нищеты́.

Lichość, -ści, *ж.* нищета́, бѣ́дность, оку́дность.

Lichota, -y, *ж.* убо́жество, оку́дность крайняя бѣ́дность, нищета́, ни́щенство || ничто́жество, нелѣпость **Czytałem je-go poezje, lichota to**, я чита́лъ его́ стихо-твоpе́нія, э́то нелѣпость; || бѣдня́къ го ремыка.

Lichotnie, *Нар.* бѣ́дно, ни́щенски; || ду́р-но, скве́рно.

Lichtarz, -a, *м.* подсвѣ́чникъ, шандалъ, *см.* **Swiecznik**.

Lichtarzowy, подсвѣ́чный

Lichtarzyk, -a, *м.* подсвѣ́чникъ.

Lichter, -a, *м. Морс.* ла́стовое перево́з-ное су́дно, ли́хтеръ, плашко́тъ.

Lichtować, *Морс* сгружа́ть (*часть гру́за съ су́дна для облегче́нія его*).

Lichtuga, -i, *ж. см.* **Lichter**.

Lichwa, -y, *ж.* ли́хва, ли́хвенный проце́нтъ, ростъ. **Dawać na lichwę**, отдава́ть на проце́нты. **Wracać co komu z lichwą**, возвраща́ть что́ кому́ съ ли́хвою, вдвой-нѣ. **Lichwą**, съ ли́хвою.

Lichweczka, -i, *ж. Умень.* проце́нтикъ *см.* **Lichwa**.

Lichwiarka, -i, *ж.* лихоймица, ростов-щи́ца.

Lichwiarski, ли́хвенный, лихоймный, ростовщи́чій. **Lichwiarski procent**, ли́х-венный проце́нтъ.

Lichwiarstwo, -a, *ср.* лихоймство, рос-товщи́чество.

Lichwiarz, -a, *м.* лихоймецъ ростов щи́къ.

Lichwić, лихоймствовать, брать ли́х-венные проце́нты.

Lichwienie, -nia, *ср.* лихоймство.

Lichwodawca, -y, *м.* лихоймецъ рос-товщи́къ, дающій взаймы де́ньги на проце́нты съ ли́хвою.

Lichy, плохо́й, дурно́й, худо́й; || бѣд-ный, жа́лкій. **Lichy to człowiek**, э́то жа́л-кій человѣ́къ. **Zdrowie liche**, плохо́е здо-ро́вье. **Lichsze srebro od złota, od cnót lichsze złoto**, серебро́ ху́же зо́лота, а зо́-лото ху́же добродѣтели.

Licować, *см.* **Lejcować**. || **Licować co, licować rzecz kradzioną u kogo**, находи́ть кра́деную вещь у кого́, улича́ть въ во-ровствѣ, призыва́ть къ суду́ за воров-ство́.

Licowanie, -nia, *ср.* по́зывъ въ судъ за воровство́, уличе́ніе въ воровствѣ, ули́ка.

Licowany, уличе́нный.

Licownie, я́вно, очеви́дно, *см.* **Oczy-wiście**.

Licowy лицево́й. **Licowe linje**, черты́ лица́; || лицева́я сторона́. **Sukno licowe**, сукно́ съ лицево́й стороны́; || поли́чный (**od lica, jako poszlaku kradzieży**). **Licowy, gwałtowny pozew**, по́зывъ въ судъ съ поли́чнымъ.

Licytacja, -ji, *ж.* прода́жа съ молотка́, съ аукціона, съ публи́чнаго то́рга, аук-ціонъ, торги́. **Przez licytację sprzedać**, прода́ть съ публи́чнаго то́рга, съ аук-

ціо́на. Puścić na licytacyą, отда́ть на аукціо́нъ. Licytacya powtórna, пере́торжка. Licytacya na niebezpieczeństwo, прода́жа съ торго́въ на рискъ и страхъ несостоя́тельнаго пріобрѣта́теля.

Licytacyjny, аукціо́нный.

Licytant, -a, *м.* наддатчъ къ, *(на аукціо́нъ)*, жела́ющій торгова́ться.

Licytator, -a, *м.* аукціони́стъ.

Licytatorka, -i, *ж.* аукціони́стка.

Licytować, Zalicytować, продава́ть съ молотка́ съ пу́бличнаго то́рга.

Licytowanie, -nia. *ср.* прода́жа съ молотка́, съ публи́чнаго то́рга. съ аукціо́на.

Liczalny, счита́ющійся; || плати́щійся (о *моне́тѣ*).

Liczba, -y, *ж.* число́, ци́фра, чи́сленный знакъ; || счётъ. Liczba parzysta, nieparzysta, число́ чётное, нечётное, чётъ и нечетъ. Oddać co komu pod liczbą, отда́ть что́ ко́му подъ счётомъ. Zdawać komu liczbę z czego, отдава́ть кому́ отчётъ въ чёмъ. *Грам.* Liczba pojedyncza, podwójna, mnoga, число́ еди́нственное, двойственное, мно́жественное.

Liczban, *см.* Liczbon.

Liczbon, -a, *м* ма́рка, жето́нъ.

Liczbować, *Грам.* склоня́ть; *см.* Odmieniać; || цифрова́ть, счита́ть ци́фрами, нумерова́ть.

Liczbowanie, -nia, *ср.* нумера́ція, счисле́ніе.

Liczbowany, перенумеро́ванный; || чи́сленный.

Liczbowy, чи́сленный, числи́тельный, нумерно́й. Znak liczbowy, чи́сленный знакъ. Imie liczbowe, и́мя числи́тельное.

Loterja liczbowa, *см.* Loterja.

Liczenie, -nia, *ср.* счисле́ніе.

Liczmannica, -y, *ж.* табли́ца умноже́нія.

Liczmanowy, ма́рочный, жето́нный.

Licznie, *Нар.* многочи́сленно.

Licznik, -a, *м. Ариѳ.* числи́тель; || *Бот.* сама́йка, тке́нна (*расте́ніе*).

Licznikowy, числи́тельный, *см.* Licznik.

Liczno, *см.* Licznie.

Licznopiątrzysty, многоэта́жный.

Liczność, -ści, *ж.* многочи́сленность, *см.* Mnogość.

Liczny, многочи́сленный, *см.* Mnogi.

Liczony, сосчи́танный, отсчи́танный. Liczone pieniądze, отсчи́танныя, гото́выя де́ньги, *см.* Gotowy. *Послов.* Bierze wilk i liczone, на всяку́ю бѣду́ не напасёшься, на грѣхъ ма́стера нѣтъ.

Liczyć, счита́ть, числи́ть. Liczyć co komu, *см.* Odliczyć, Wyliczyć.

Liczyciel, -a, *м.* счётчикъ.

Liczycielka, -i, *ж.* счётчица.

Liczydło, -a, *ср.* Бот. многоцвѣтный ва́ндышъ.

Liczygrosz, -a, Liczykrupa, -y, *м.* скря́га, Lidkup, *см.* Litkup.

Liga, -i, *ж.* сою́зъ, заговóръ; || ли́га (*па́ртія*); || про́ба (*моне́ты*); || *Муз.* шли́фовка нотъ.

Ligawica, -y, *ж.* трясúна, топь

Ligawiczny, боло́тистый, боло́тный, то́нкій, вя́кій.

Ligować, *Муз.* шлифова́ть (*но́ты*).

Ligustr, -u, *Бот.* бирю́чина, (*деревцо*).

Ligustrowy, бирю́чный, *см.* Ligustr.

Lik, -u, *м.* число́. счётъ; || мно́го, мно́жество, бо́льшóе коли́чество. Mieć czego likiem, имѣ́ть что́ въ большóмъ коли́чествѣ. Bez liku, безчи́сленно, несмѣ́тно.

Likier, -u, *м.* ликёръ, *см.* Likwor.

Liktor, -a, *м.* ли́кторъ па́личникъ (*у дре́вних Ри́млянъ*).

Liktorski, ли́кторскій.

Likwidacja, -ji, *ж.* разсчо́тъ, очи́стка счётовъ, ликвида́ція.

Likwidacyjny, разсчётный, счётный, ликвидаціо́нный, *см.* Obrachunkowy.

Likwidalny, при́нятый въ разсчётъ.

Likwidator, -a, *м.* счётчикъ, сво́дчикъ счётовъ.

Likwidować, разсчи́тывать, плати́ть, упла́чивать.

Likwidowanie, -nia, *ср. см.* Likwidacja.

Likwidowany, внесённый въ счётъ сосчи́танный, исчи́сленный.

Likwidum, *Нескл. Юрид.* нали́чный, чи́стый долгъ, подлежа́щій упла́тѣ (Liquidum debitum).

Likwor, -u, *м.* ликёръ.

Likworowy, ликёрный.

Lila, *Нескл.* лило́вый. Kolor lila, лило́вый цвѣтъ.

Lilak, -a, *м. Бот.* души́стый чубу́чникъ (*деревцо*).

Lilek, -u; *м. Бот.* сѣмя ма́рры.

Lilijka, -i, *ж. см.* Konwalja.

Lilja, -ji, *ж.* ли́лія (*расте́ніе и цвѣтокъ*) Lilja wodna, *см.* Grzybienie. Lilja padolna, ла́ндышъ, *см.* Konwalja, Lilijka, Lanka, Lilja turecka, *см.* Tulipan.

Liljowy, лилёйный.

Lima, -y, *ж. см.* Pilnik.

Limita, -y, *ж.* Limitacja, -ji, *ж.* отсро́чка, откла́дываніе до вре́мени.

Limitować, Zalimitować, отсро́чивать, отсро́чить, откла́дывать, отложи́ть до вре́мени.

Limitum, *Нескл. Ком.* цѣна́ това́ровъ, назнача́емыя комиссіоне́рамъ при распрода́жѣ.

Limonada, -y, *ж.* лимона́дъ.

Limonja, -ji, *ж.* лимо́нъ.

Lin, -a, *м. Зоол.* линь (*ры́ба*).

Lina, -y, *ж.* кана́тъ, верёвка; || Liny okrętowe, сна́сти, оснáстка, такела́жъ (*корабля́*). Okręt w liny opatrywać, осна́щивать, пересна́щивать кора́бль. Zbierać liny z okrętu, расна́щивать кора́бль. Lina konopna, на́кельный кана́тъ. Statek na linie ciągnąć, бечева́ть, тяну́ть бечево́ю.

Linba, -y, *ж.* пи́хта (*де́рево*).
Linbowy, пи́хтовый.
Linić się, бо́лѣе употреби́тельно: **Linieć, Zlinieć, Wylinieć**, лини́ять, полини́ять.
Linienie, -a, *ср.* вре́мя лини́нія (*у живо́тныхъ*).
Linijka, -i, *ж.* небольша́я ли́нія, черта́, черто́чка.
Linja, -ji, *ж.* черта́, ли́нія, строка́ **Dwie linje przécinające się**, двѣ ли́ніи взаи́мно пересѣка́ющіяся. **Linja prosta, krzywa**, прама́я, крива́я ли́нія. **Linja przez środek koła idąca**, діа́метръ, попере́чникъ. **Linja prostopadła**, перпендикуля́рная ли́нія. **Linja dzieląca ziemię na dwie połowy**, *см.* **Równik**; || ли́нія (*ми́ра, 10-я часть дю́йма, ли́нія воды*, $^1/_{144}$ *часть дю́йма*) || *Воен.* ли́нія, рядъ, шере́нга; || *Фортиф.* око́пы, вокру́гъ кре́пости, цирконваллаціо́нная ли́нія; || **Linja rodu, familji**, ли́нія родства́; || **Linje separacyjne**, пограни́чная черта́; || **Okręt uszykowany w linją**, лине́йный кора́бль; || **Linja ojcowska, macierzyńska**, отцо́вская, ма́теринская ли́нія родства́ (*бокова́я ли́нія*); || лине́йка, *см.* **Linjał**.
Linjał, -u, *м.* лине́йка; || *Плтн. Стол. Каменщ.*
Linjować, Polinjować, линева́ть, налинева́ть (*бума́гу*).
Linjowanie, -nia, *ср.* графле́ніе, линева́ніе.
Linjownik, -a, *м.* лине́йщикъ, графи́льщикъ.
Linjowy, лине́йный. **Okręt linjowy**, лине́йный кора́бль.
Linka, -i, *ж. Морс.* линёкъ, верёвка. || **Linka do tresowania konia**, ко́рда.
Linkur, -u, *ж.* громо́вая стрѣла́, че́ртовъ па́лецъ (*родъ окамене́лой раковины*).
Lipa, -y, *ж.* ли́па (*де́рево*).
Lipcowy, ію́льскій. **Miód lipcowy**, ли́пецъ.
Lipczak, -a, *м. Зоол.* индійская морщинова́тая змѣя́.
Lipczyk, -a, *м. Зоол.* ію́льскій жукъ.
Lipek, -pka, *м.* **Lipkowie, Lipki**, *мн.* та́тарскіе вы́ходцы
Lipiec, -pca, *м.* ію́ль мѣ́сяцъ, *Стар.* ли́пецъ; || ли́пецъ (*мёдъ*).
Lipień, -nia, *м. Зоол.* ха́ріусъ, лено́къ (*ры́ба*).
Lipina, -y, *ж.* ли́повое де́рево.
Lipka, -i, *ж.* ли́пка, ли́почка (*де́рево*).
Lipkawy, ли́пкій, **lipу́чій**, вя́зкій, кле́йкій, клейкова́тый.
Lipki, ли́пкій, вя́зкій, кле́йкій, це́пкій, **Smoła jest lipczejszą niżeli wosk**, смола́ гора́здо ли́пче во́ска.
Lipko, *Нар.* ли́пко, кле́йко.
Lipkość, -ści, *ж.* ли́пкость, вя́зкость, кле́йкость, це́пкость; || *Хим.* клейкови́на.
Lipkowodne naczynia, *мн. Анат.* па́сочные, лимфати́ческіе сосу́ды.
Lipnąć, ли́пнуть, прилипа́ть (*къ чему́*); || **przystawáć** (*къ кому́*).
Liporzeszki, -ów, *мн.* зёрна италіи́нской ли́пы.
Liposok, -u, *м.* ли́повица, ли́повый сокъ; || ли́повая смола́.
Lipowiąz, -ęzu, *м.* широколи́стная, ка́менная ли́па.
Lipowy, ли́пный. **Kwiat lipowy**, ли́повый цвѣтъ.
Lira, -y, *ж. Муз.* ли́ра; || ли́ра (*италіи́нская моне́та, 25 коп. сер.*); || *Астрон.* Ли́ра (*созвѣ́здіе*).
Lirny, ли́рный.
Liryczne, лири́чески
Liryczność, -ści, *ж.* лири́змъ.
Liryczny, лири́ческій.
Liryk, -a, *м.* ли́рикъ, лири́ческій по́этъ.
Liryka, -i, *ж.* лири́ческая по́эзія **Liryki**. *мн.* лири́ческія стихотворе́нія.
Liryzm, -u, *м. см.* **Liryczność**.
Lirzysta, -y, *м.* игра́ющій на ли́рѣ.
Lis, -a, *м.* лиси́ца. **Lis czarny**, *см.* **Marmurek. Lisy**, *мн.* ли́сій мѣхъ. *Послов.* **Farbowane to lisy**, тутъ что́-то нела́дно, что́-то кро́ется, тутъ есть кака́я нибу́дь закорю́чка. **Lisa tam zażyć, gdzie kto lwem nie podoła**, имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ, соедини́ть хи́трость съ си́лою; || рыжа́къ, рыжеволо́сый челове́къ, *см.* **Ryż**.
Lisawy, *см.* **Lisowaty**.
Liść, -cia, *м.* листъ, *см.* **Listek**.
Liściany, листо́чный.
Liściasty, густоли́ственный, многоли́ственный.
Liścić się, пуска́ть ли́стья, покрыва́ться ли́стьями.
Liście, -a, (*см.* **Liść**), листва́, ли́стье, ли́ствіе. **Liście korzeniowe**, коре́нные ли́стья;—**łodygowe**, сте́бельные; — **gałęziowe**, сучко́вые;—**jajowate**, яйцеобра́зные; — **eliptyczne**, ова́льные; — **lancetowate**, копьеви́дные; — **rząsowate**, волоси́стые и т. д.
Liścik, -u, *м.* письмецо́, запи́ска, запи́сочка; || листо́къ, листо́чекъ, ли́стикъ, *см.* **Liść, Listek**.
Liściowaty, ли́ственный, ли́стоватый.
Liściowy, листо́чный, ли́ственный широколи́ственный. **Liściowe, czarne, drzewo**, широколи́ственное, чёрное де́рево (*дубъ, я́воръ, я́сень, ли́па и т. д.*).
Liścisko, -a, *ср.* огро́мное письмо́; || листи́ще, огро́мный, большо́й листъ *см.* **Listowie**.
Liściście, *Нар.* густоли́ственно.
Liściśty, *см.* **Liściasty**; || слоёный. **Liściste ciasto**, слоёное тѣсто, сло́йка.
Lisek, -ska, *м.* лисёнокъ, щено́къ ли́сій.
Lisi, ли́сій. **Lisia jama**, ли́сья нора́;—* **W lisią skórę się przyodziać**, поднима́ться на хи́трости, хитри́ть. * **Lisi ogon**. **Lisa skóra**, ли́сій хвостъ, во́лчій ротъ, лиса́

хитре́цъ, лука́вецъ; || *Бот.* **Lisie jajka, а́трышникъ, кукýшкины слёзы, кокýшникъ** (*растéніе*).

Lisiarz, -a, *м.* **ли́сій охо́тникъ;** || **соба́ка для ли́сьей охо́ты;** || **броди́га** (*włóczęga*.

Lisiątko, лисёнокъ.

Lisica, -y, *ж.* **лиса́, ли́сица;** || **ручны́я око́вы, на́ручни;** || **кузне́чный стано́къ для подко́вки лошаде́й.**

Lisię, -cia, *ср.* **лисёнокъ.**

Lisieć, Lisowacieć, Zlisieć, Zlisowacieć, **рыже́ть, становúться ры́жимъ.**

Lisik, -a, *м. см.* **Lisek.**

Lisiura, -y, *ж. Уменьш.* **Lisiurek, -ka.** *м.* **лисúца, ли́сій мѣхъ, ли́сья шýба, шýбка.**

Lisowacieć, *см.* **Lisieć.**

Lisowatość, -ści, *ж.* **рыжева́тость;** *см.* **Ryżość, Rudość.**

Lisowaty, Lisawy, рыжева́тый.

List, -u, *м. см.* **Liść, листóкъ** (*кни́ги*), *см.* **Karta;** || **письмó, посла́ніе. List zapraszający, пригласúтельное письмó. List zalecający, рекоменда́тельное письмó. List rekomendowany, заказно́е письмó.** *Юрид.* **List kategoryczny, статéйный спúсокъ. List nadawczy, устáвная грáмота. List kredytowy, вѣрющее письмó, кредитúвъ. List zastawny, закладно́й заста́вный лúстъ. List okólny, циркуля́ръ, окружно́е письмó. List żelazny glejtowy, про́пускъ,** пропускно́й *или* охра́нный **лúстъ,** опáсная грáмота. **List wyzwolenia, отпускно́е свидѣтельство. List wierzytelny,** довѣренность, вѣрющее письмó, кредитúвъ. **List zastawny,** закладно́й **лúстъ. List przyznania wynalazku,** привиле́гія **на изобрѣтéніе. List awizowy,** повѣ́стка. **List przewozowy,** накладна́я. **List uwiążczy,** вво́дный лúстъ. **List nadawczy,** устáвная грáмота. **List spisowy,** спúсокъ по рекрýтскому набóру. **List gończy,** публика́ція **о ро́зыскѣ. Listy konwojowe na towary,** ярлы́кú на привóзные товáры.

Lista, -y, *ж.* **ро́спись, спúсокъ,** реéстръ, **та́бель. Lista stanu służby,** послужно́й спúсокъ. **Lista płacy,** именно́й спúсокъ. **получáющихъ жáлованье.** *Юрид.* **Lista zapytań,** вопро́сный лúстъ. **Lista licytacyjna.** реéстръ **продáжнымъ** вещáмъ.

Listek, -tka, *м.* **листóкъ;** || *Бот.* **лепестóкъ.**

Listewka, *см.* **Listwa.**

Listnik, -a, *м. см.* **Rodzieniec.**

Listny, ли́ственный, многоли́ственный *см.* **Liściasty, Listna jagoda,** яйцевúдная я́года.

Listopad, -a, *м.* **ноя́брь мѣсяцъ,** *Стар.* **листопáдъ.**

Listopadowy, ноя́брскій.

Listorodny, пускáющій ли́стья.

Listowie, -a, *ср. Собир.* **листвá;** || **бесѣ́дка.**

Listownie, пúсьменно. въ письмѣ, при письмѣ

Listowny, пúсьменный. Listowny dowód, пúсьменный докумéнтъ.

Listowy, пúсьменный, письмóвный. Papier listowy, почтовáя бумáга; || *см.* **Liściany, Liściowy.**

Listwa, -y, *ж. Архит.* **ли́стель, ва́ликъ, пла́нка, пла́ночка,** перехвáть, отбóрка; || **крóмка, тесьмá, каймá, обши́вка,** оторóчка (*плáтья*). **Listwa u drzwi, okien,** нали́чникъ, **обши́вка. Listwa ociekowa.** отли́въ (*надъ фундáментомъ*). **Listwa obrazu,** рáма. **Listwa u sukni,** оторóчка, окóлышъ, опýшка, обши́вка; || *Артил.* фрúзы, украшéнія на пýшкахъ; || *Морс.* рыбúна, барко́утъ, вельсъ.

Listwować, обшúвать, облагáть, опушáть, каймúть.

Listwowanie, -nia, *ср.* **обши́вка,** опýшка, оторóчка.

Listwowany, обши́тый, обло́женный **пла́нками,** оторóченный.

Liszaj, -u, *м.* **лишáй** (*накóжная болѣзнь*).

Liszajec, -jca, *м. Бот.* **каменный мохъ, лишáйникъ.**

Liszajowaty, лишáвый, лишаеватый.

Liszeć, пóртиться, приходúть въ упáдокъ, изветшáть.

Liszka, -i, *ж.* **лиса́, ли́сица,** *Послов.* **Każda liszka swój ogon chwali,** всúкой ули́кѣ своё болóто хвáлить; || гýсеница (*насѣкóмое*). *см.* **Gąsienica.**

Liszow, -a, *м.* **сáжалка,** бóчка, въ котóрой дéржатъ рыбу для продáжи.

Liszyca, *Област.* **Lisica, -y,** *ж.* **ли́сица** (*сáмка*).

Lit, -u, *м. см.* **Lut.**

Litanja, -ji, *ж.* **литáнія,** молéбствіе; || ***скýчный и дли́нный разскáзъ, скýчное и дли́нное перечисле́ніе.**

Litera, -y, *ж.* шрúфтъ, бýква, ли́тера; || бýква, буквáльный смúслъ, *см.* **Czcionka, Głoska.** || **Cztery litery,** набúтый дурáкъ, кругóмъ дурáкъ. *см.* **Kiep, Litera prawa,** бýква закóна, буквáльный тóчный смúслъ закóна. **Litera niedzielna,** *см.* **Niedzielny. Co do litery,** въ буквáльномъ смúслѣ, буквáльно, въ тóчности, прóписью. *см.* **Wypisywać.**

Literacki, литературный, **Pod względem literackim,** въ литературномъ отношéніи. **Świat literacki,** литерáтурный мíръ, учёные литерáторы. **Po literacku,** какъ свóйственно литерáтору, писáтелю, литерáтурнымъ спóсобомъ.

Literak, -a, *м* **грамотéй;** || **педáнтъ, книгоéдъ, буквоéдъ.**

Literalnie, буквáльно, слóво въ слóво, отъ слóва до слóва, *см.* **Dosłownie.**

Literalność, -ści, *ж.* **буквáльность** (*перевóда*), *см.* **Dosłowność.**

Liter lny, буквáльный словéсный тóчный. **Rachunek literalny,** тóчный, буквáльный, счётъ.

Literat, -a, *м.* **литерáторъ,** писáтель

Literatka, -i, *ж,* **писáтельница.**

Literatura, -y, *ж.* словéсность, литерáтура, *см.* Piśmiennictwo. Oddawać się literaturze, посвятúть себя́ литературѣ, занима́ться литерату́рою.

Literka, -i, *ж.* ма́ленькая бу́ква. *см.* Litera.

Litkup, -u, *м* ма́клерство, куртáжъ; || могорычъ, прибáвка къ услóвленной цѣнѣ. Pić litkup, распивáть могорычь; || задáтокъ. *см.* Zadatek.

Litkupnicze, -ego, *ср.* плáта за ма́клерскій трудъ, ма́клерскія дéньги.

Litkupniczy, ма́клерскій.

Litkupnik, -a, *м.* ма́клеръ.

Liton, -u, *м.* покры́шка, изъ тóнкаго полотнá.

Lito, Luto, *Стар.* жáль, жáлость.

Litość, -ści, *ж.* сожалѣ́ніе, сострадáніе, сострадáтельность, жáлость соболѣзнованіе, *см.* Miłosierdzie. Mieć litość nad kim, имѣ́ть жáлость къ кому́, жалѣ́ть кого́, сжáлиться надъ кѣмъ, питáть къ кому́ сожалѣ́ніе. Błagać, żebrać o litość, проси́ть пощáды, умоля́ть о пощáдѣ, *см.* Zmiłowanie.

Litościwie, ми́лостиво, сострадáтельно, милосéрдо.

Litościwy, ми́лостивый, сострадáтельный, милосéрдый.

Litośnie, жáлко, жáлостно; || *см.* Litościwie.

Litośny, *см.* Litościwy; || жáлкій; жáлостный, жáлостливый, жáлобный.

Litować, Zlitować, Ulitować (kogo, czego), жалѣ́ть, сожалѣ́ть (*кого́, о чёмъ*), скорбѣ́ть (*о комъ, о чёмъ*). || Litować się, Zlitować się, Ulitować się, сжáлиться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Litowanie się, -a się, *ср.* (nad kim, nad czém), сожалѣ́ніе (*о комъ, о чёмъ*), сострадáніе (*къ кому́, къ чему́*).

Litowny, жáлостливый.

Litra, -y, *ж.* фунтъ.

Liturgiczny, литургíйный.

Liturgista, -y, *м.* литургúстъ.

Liturgja, -ji, *ж.* литургія, обѣ́дня.

Lity, литóй, *см.* Lany; || цѣльный, массúвный, плóтный, цѣльный; || *чúстый. Czysta francuszczyzna, чúстый французскій языкъ. Pas lity, пóясъ вышитый золотомъ.

Litygacja, -ji, *ж.* тя́жба, споръ.

Litygant, -a, *м.* тя́жущійся.

Lityspendencja, -ji, *ж, Юрид.* продолже́ніе тя́жбы.

Liwar, Liwarek, *см.* Lewar, и т. д.

Liwerant, -a, *м.* поставщúкъ; подря́дчикъ, *см.* Dostawca.

Liwerantski, подря́дческій, подря́дный.

Liwerować, снабжáть, поставля́ть, доставля́ть. Liwerować zboże dla wojska, поставля́ть хлѣбъ на а́рмію, *см.* Dostawiać.

Liwerowanie, -nia, *ср.* постáвка, подря́дъ; || запáсъ.

Liwerunek, -nku, *м.* постáвка, подря́дъ.

Liwret, -u, *м.* свидѣ́тельство о рабóтѣ, выдавáемое подмастерьямъ.

Lizać, Liznąć, лизáть лизнýть; || Lizać się, лизáться. * Lizać się komu, подлúзываться къ кому́, поддѣ́лываться, льстить, угождáть.

Lizacz, -a, *м.* лизýнъ.

Lizanie, -nia, *ср.* лизáніе, подлúзываніе. * Lizanie się, лесть, ласкáтельство, угóдливость.

Lizawica, -y, *ж.* соль для лизáнья (*домáшнему скоту́*).

Lizawka, -i, *ж. см.* Ruczki.

Liziohrazek, -zka, *м.* ханжá, святóша, лицемѣ́ръ, пустосвя́тъ.

Lizun, -a, **Lizuś**, -sia, *м.* лизýнъ, льстецъ.

Łkać, рыдáть, всхлúпывать, плáкать навзрыдъ.

Łkanie, -nia, *ср.* рыдáніе, всхлúпываніе.

Lnianka, -i, *ж.* льняна́я и́ли холстúнная ткань; || холстáнный балахóнъ, халáтъ; || *Бот.* ры́жикъ, рѣзýха, кунжýтъ (*растéніе*); || Lnianki, -nek, *мн.* пáкля очёски, охлóпье, вы́чески.

Lniany, льняно́й.

Lnica, -y, *ж.* **Lnicznik**, -a, *м. Бот.* дúкій лёнъ.

Łoboda, -y, *ж. Бот.* лебедá садовая (*растéніе*).

Łobodny, лебедóвый, *см.* Łoboda.

Łoboź, -zi, *ж.* **Łobozie**, -a, *Стар.* стéбель (*растéнія*), стволъ (*дéрева*), *см.* Łodyga.

Łobozg, -u, *м. см.* Zielsko.

Łobozia, *см.* Łoboź.

Łobozisty, стебелькопáтый.

Łobuz, -a, *м.* негодáй, шалопáй.

Loch, -u, *м.* я́ма; || ровъ; || могúла; || пещéра, *см.* Jama, Jaskinia; || пóгребъ, подвáлъ, *см.* Piwnica; || подземéлье.

Lochinja, -ji, *ж. Бот.* гонобóболь, голубéль, голубúна, голубúца (*растéніе*).

Lochowy, пещéрный, подвáльный, погребнóй, подземéльный.

Łoczyć, Łokać, *см.* Chlać, Żłopać.

Łoczydło, -a, *ср. Бот.* Táccia.

Łoczyga, -i, *ж. Бот.* зáячья капýста (*растéніе*). Łoczyga (lapsana), бородáвчица, бородáвникъ.

Lód, *род. п.* Lodu, лёдъ. Bryła lodu, льдúна. Osadzić kogo na lodzie, (*см.* Kosz), посадúть кого́ на мель. Zamki na lodzie stawić, строúть воздýшные зáмки; || Lody, -ów, *мн.* морóженое. Jeść lody, ѣсть морóженое.

Łódczasty, *Анат.* лодьсобрáзный.

Łódka, -i, *ж.* лóдка, челнóкъ. * Łódka Swiętego Piotra, рúмско-католúческая цéрковь; || лáданница (puszka do kadzenia).

Łódkarz, -a, *м.* лóдочникъ, *см* Łodnik.

Łódkowy, лóдочный.

Łódnik, -a, *м* ходóчникъ, перевóщикъ.

Lodny, ледянóй.

Lodołom, -u, *м.* **ма́йна, ледоко́льня.**

Lodołomca, -y, *м.* **ледоко́льщикъ, ледовщи́къ, ледоко́лъ.**

Lodołomny, ледоко́льный.

Lodomroźny, леденя́щій.

Lodowacić, Zlodowacić, леденѝть, замора́живать, оледенѝть, заморо́зить.

Lodowacieć, Zlodowacieć, леденѣ́ть, мёрзнуть, замерза́ть, сты́нуть, застыва́ть.

Lodowatość, -ści, *ж.* **холо́дность, студёность.**

Lodowaty, холо́дный, леденя́щій, ледови́тый, ледяно́й. Morze lodowate, ледови́тое мо́ре. Cukier lodowaty, ледене́цъ. Sól lodowa, кристаллизо́ванная соль.

Lodowiec, -wca, *м. см.* **Łodozwał,** (*на гора́хъ и въ поля́рныхъ моря́хъ*); || *Минер.* **слои́стые квасцы́, слю́да, селени́тъ, листова́тый гипсъ.**

Lodownia, -wni, *ж.* **ледни́къ, по́гребъ со льдомъ.**

Lodownik, -a, *м.* **лёдовщи́къ.**

Lodowy, ледяно́й.

Lodozwał, -a, *м.* **ледни́къ, ледна́къ, гле́тчеръ** (на вершинахъ горъ).

Łodyga, i-, Łodyżka, -i, *ж.* **сте́бель, стебелёкъ, стволъ.**

Łodygowaty, стебли́стый, стволова́тый, отволи́стый.

Łódź, -odzi, *ж.* **ладья́, су́дно,** *см.* **Korab', || Łódź, muszla, морска́я улѝтка.**

Łodziany, ладе́йный.

Łodziasty, ладьевѝдный, ладьеобра́зный. Koło młyńskie łodziaste, наливно́е колесо́ (*у вод. мѣльницы*).

Łodzieć, Zlodzieć, *см.* **Lodowacieć.**

Łodźnik, -a, *м.* **судовщи́къ; перево́щикъ.**

Łodźny, ладе́йный, ло́дочный.

Loga, -i, *ж. см.* **Baryła.**

Logarytm, -u, *м. Матем.* **логари́емъ.**

Logarytmiczny, Logarytmowy, *Матем.* **логариемѝческій.**

Łogicznie, логѝчески.

Logiczność, -ści, *ж.* **логѝчность.**

Logiczny, логѝческій.

Logik, -a, *м.* **ло́гикъ.**

Logika, -i, *ж.* **ло́гика.**

Logogryf, -u, *м.* **логогри́фъ,** (*родъ зага́дки, въ кото́рой да́нное сло́во разла́гается по бу́кваѣ для состав.ле́нія друго́го сло́ва*).

Łogowa, -y. *ж. Бот.* **кунжу́тъ,** (*расте́ніе*).

Łogowy, *Бот.* **кунжу́тный,** *см.* **Łogowa.**

Łoić, Złoić, Ułoić, Wyłoić, смазывать са́ломъ, сма́зать са́ломъ, * Złoić kogo, вздуть, отколоти́ть кого́.

Loicznie, Loiczność, *см.* **Logicznie, Logiczność и т. д.**

Łoisty, *см.* **Łojny.**

Łój, *род. п.* **łoju,** *м.* (*са́ло рога́того скота́*).

Lojalny, че́стный, вѣрный; || вѣрнопо́данный.

Łojan, -a, *м. Хим.* **жирноки́слый пота́шъ.**

Łojny, Łoisty, са́льный.

Łojowaty, салови́дный. Kamień łojowy, талькъ (*родъ ка́мня*).

Łojowy, са́льный. Świeca łojowa, са́льная свѣча́; || *Анат.* желва́къ, жирная опухоль.

Lok, -u, *м.* **бо́лѣе употребля́ется во мн. ч. Loki, -ów, ло́коны, бу́кли, пу́кли,** (*во́лосъ*).

Lokacja, -ji, *ж.* **отда́ча въ наёмъ, наёмъ, помѣще́ніе; || отда́ча капита́ла на проце́нты, подъ зало́гъ, обезпече́ніе закла́дной на недви́жимомъ иму́ществѣ; || *Юридъ.* Опредѣлённая часть имѣнія по конку́рсному дѣлу, размѣще́ніе заимода́вцевъ для ихъ удостовѣре́нія, поря́докъ въ о́череди заимода́вцевъ.=Помѣще́ніе, размѣще́ніе капита́ла; || мѣсто-пребыва́ніе, жи́тельство**

Lokacyjny, относящійся къ найму, къ помѣще́нію капита́ла, *см.* **Lokacja.**

Lokaj, -a, *м.* **лаке́й, ливре́йный слуга́.**

Lokajka, -i, *ж.* **жена́ лаке́я.**

Lokajować, служи́ть въ лаке́ѣхъ; || *холо́пствовать, лаке́йничать; || прислу́живаться, подслу́живаться.

Lokajowy, Lokajski, лаке́йскій.

Lokajstwo, -a, *ср.* **лаке́йство, лаке́йская слу́жба; || *Собир.* прислу́га.**

Lokal, -u, *м.* **кварти́ра, помѣще́ніе.**

Lokalność, -ści, *ж. см.* **Miejscowość.**

Lokalny, мѣстный *см.* **Miejscowy. Pamięć lokalna, па́мять на мѣста́.**

Lokator, -a, *м.* **жиле́цъ, нанима́тель, наёмщикъ кварти́ры, квартира́нтъ, постоя́лецъ.**

Lokatorka, -i, *ж.* **жили́ца, жили́чка, наёмщица кварти́ры, квартира́нтка.**

Łokciowy, *Анат.* **локотно́й, локтево́й, Towary łokciowe, това́ры, продающіеся локтя́ми,** (*см.* **Łokieć**), **арши́нами.**

Łokieć, -kcia, *м.* **ло́коть; || ло́коть ме́ра, соотвѣтствующая длинѣ руки́ отъ локтя́ до конца́ сре́дняго па́льца, равня́ющаяся почти́ 14 вершка́мъ Łokciem kogo szturchnąć, толкну́ть кого́ локтёмъ. Na łokcie mierzyć, мѣрять локтя́ми. * Ludzie od łokcia, арши́нники, ме́лкіе торговцы́.**

Łokietek, -tka, *м.* **локото́къ, пигме́й, ка́рликъ. Łokietki,** *мн.* **локотки́, коро́ткія ру́ки.**

Łokietnica, -y, *ж.* **ка́менная плита́ дно́ю въ ло́коть, въ арши́нъ.**

Łokietny, *см.* **Łokciowy.**

Lokomobila, -i, *ж.* **локомоби́ль, подви́жная парова́я маши́на.**

Lokomocja, -ji, *ж.* **переме́на мѣста, передвиже́ніе, перемѣще́ніе.**

Lokomotywa, -y, *ж.* **паровозъ.**

Lokować, Ulokować, помѣща́ть, *см.* **Umieścić, помѣсти́ть, отдава́ть капита́лъ на проце́нты.**

Łoktusza, -y *ж.* **дерю́га.**

Lokularz, -a, *м.* **разгово́рная, гости́ная** (*въ монастырѣ*).

Łom, -u, *м.* **ломъ; || трескъ, гро́хотъ,** *см.* **Łamanie, Łom w stawach, ломъ въ суста́.**

вахъ; || Łom drzewa, валёжникъ; || Łom kamienia, каменоломня, || впадина, пробоина (wydrążenie); || *Охот.* логовище (*звѣря*).

Łomać, *см.* **Łamać.**

Lombard, **-u,** *м.* **ломбардъ, ссудная** казна.

Lomber, -bra, *м.* ломберъ (*карточная игра*). Grać w lombra, играть въ ломберъ

Łomiciel, -a, *м.* **нарушитель** (*законовъ, договоровъ*).

Łomignat, -a, *м.* костоломъ, морской орёлъ карагушъ; || *Бот.* крестовникъ (*растеніе*).

Łomikamień, -nia, *м. Бот.* **каменоломка,** каменоломная трава, баданъ.

Łomikost, -u, *м.* известная **накипь.**

Łomilas, a, *м.* ураганъ, буря.

Łomistość, -ści, *ж.* извилина, **кривизна.**

Łomisty, извилистый, искривленный.

Łomność, -ści, *ж.* ломкость, **хрупкость.**

Łomny, ломкій, хрупкій.

Łomot, -u, *м.* трескъ, грохотъ, трескотня.

Łomotać, разбивать, **раздроблять, громить.**

Łon, -u, *м.* чека (*у оси*).

Łona, *см.* **Łuna.**

Łoni, прошлаго **года, въ прошломъ** году.

Łonisto, выпукло, изгибисто.

Łonistość,-ści, *ж.* выпуклость, выгибъ; || излучина, извилина.

Łonisty, выпуклый, изгибистый, излучистый, извилистый.

Łono, -a, *ср.* лоно, колѣни; || грудь; || перси; || чрево, утроба; || сердце, умъ. || *нѣдра (церкви). **Spał na łonie matki,** онъ спалъ на груди матери, *см.* Pierś. ***Karmić zemstę w swém łonie,** питать мщеніе въ своёмъ сердцѣ. **Porwać dziecko z łona matki,** вырвать ребёнка изъ объятій матери. **Tulić do łona,** прижимать къ груди. **Odpocząć na łonie przyjaciół,** отдохнуть въ объятіяхъ друзей, въ кругу друзей. **Wydobywać co z łona ziemi,** доставать что изъ нѣдръ земли.

Łoński, прошлогодный.

Łońszczak, Łońszczyk,- a, *м.* **годовалый** жеребёнокъ, ягнёнокъ и т. д., годовикъ.

Lont, -u, *м. Арт.* фитиль пальникъ.

Lontownik, -a, *м.* фитильный **пальникъ.**

Łopaciasto, въ видѣ лопаты.

Łopaciasty, лопаточный.

Łopacisko, -a, *ср.* большая лопата.

Łopata, -y, *ж.* лопата; || лопасть (*у весла*). **Wyłożyć co jak na łopacie,** ясно показать что какъ на ладони. **Kłaść co komu jak łopatą do głowy,** вбивать, вдолбить, втемяшить что кому въ голову, увѣрить кого въ чёмъ.

Łopatczany, *см.* **Łopatkowy.**

Łopatka, -i, *ж.* **лопатка,** совокъ; || лопаточка, шпатель, *см.* **Kopystka, Łopystka;** || *Анат.* **лопатка,** плечевая кость; || лопатка (*у животныхъ*); || лапа, лопатка, перо (*въ мельничномъ колесѣ*); || передняя часть (*баранины, телятины и т. д.*)

Łopatkowy, Łopatczany, лопатный, лопаточный; || *Анат.* плечной, плечевой.

Łopatnik, -a, *м.* гребецъ, весельникъ, *см.* Wioślarz.

Łopatonogi, *Бот.* дланевидный, лапчатый, лапчатоногій. *Орнит.* снабжённый перепонкою (*о птичьихъ ногахъ*).

Łopian, Łopion, Łopuch, -u, *м. Бот.* репейникъ, лапушникъ.

Łopianowy, репейный.

Łopuch, *см.* **Łopian.**

Łopucha, -y, *ж. Бот.* **дикая рѣдька.**

Łopystka, -i, *ж. см.* Kopystka.

Lornetka, -i, *ж.* лорнетъ, лорнетка, зрительная трубочка, *см.* Szkiełko.

Lornetować, смотрѣть въ лорнетъ (*на кого*), лорнировать.

Los, -u, *м.* судьба, судьбина, рокъ, удѣлъ, доля, участь; жребій, случай, счастіе, удача; || выигрышъ (*въ лотереѣ*), билетъ (*на лотерею*). **Tak losy kazały,** такъ угодно было судьбѣ. **Powierzyć komu swoje losy,** отдаться въ чьё распоряженіе, положиться на чью волю. **Losy państwa,** судьбы государства. **Zrobić komu los, zapewnić komu los,** упрочить чью-либо участь, составить чьё-либо счастіе, устроить чью-либо судьбу. **Czas myśleć o swoim losie,** пора подумать о своей участи. **Zrobić los,** пріобрѣсть состояніе, обогатиться. **Na los szczęścia,** наудачу, наугадъ, наавось, наобумъ; || на всякій случай, *см.* **Fortuna, Szczęście, Przeznaczenie, Traf.**

Łoś, -sia, *м.* **лось;** сохатый, *см.* **Łoszyca;** || *см.* **Łosoś.**

Łosek, -ska, *м.* маленькій лосось, молодая сёмга.

Łosi, лосій.

Łosica, -y, *ж.* лосина (*кожа*).

Łoskot, -u, *м.* громъ, грохотъ, трескъ.

Łoskotać, гремѣть, грохотать, трещать.

Łoskotliwie, Łoskotnie, съ громомъ, съ грохотомъ, съ трескомъ.

Łoskotliwy, Łoskotny, громкій, шумный, трескучій.

Łosoś, -sia, *м. Зоол.* сёмга, лосось.

Łososiarnia, -ni, *ж.* ловля, уловъ лососины.

Łososina, -y, *ж.* лососина.

Łososiopstrąg,-a, *м.* лаксфорель, пеструшка (*рыба*).

Łososiowy, лососинный.

Losować, кидать, бросать, метать жребій *или* жеребій; || разыгрывать лотерею; || избирать, балотировать.

Losowanie,-nia, *ср.* тиражъ, розыгрышъ, разыгрываніе (*лотереи*); || балотирова-

нье, балотиро́вка; || кида́ніе, броса́ніе, мета́ніе же́ребья, вынутіе же́ребья.

Łosownik, -a, *м.* кида́ющій же́ребье й ý-

Łosowy, случа́йный, зави́сящій отъ слу́чая. **Gra łosowa**, аза́ртная игра́. **Kontrakt łosowy**, рисково́й договóръ.

Łostować, *см.* **Łusztykować.**

Łoszak, **-a**, *м.* лошакъ.

Łoszyca, **-y**, *ж.* са́мка ло́ся.

Łot, **-u**, *м.* полётъ, лета́ніе, паре́ніе. **Łot ptaków**, пти́чій полётъ. * **Łotem błyskawicy**, съ быстротою мо́лніи. **Łot myśli, wyobraźni**, паре́ніе, вы́спренность мы́сли, воображе́нія, *см.* **Polot.** **W łot**, въ мигъ, въ мину́ту, въ одно́ мгнове́ніе о́ка.

Łót, **-a**, *м.* лотъ, полови́на у́нціи.

Łotek, **-tka**, *м. Зоол.* америка́нская лету́чая мышь.

Łoterja, **-ji**, *ж.* лотере́я. **Stawić, postawić na loterją**, взять биле́тъ въ лотере́ю.

Łoterski, *см.* **Łotrowski.**

Łoteryjka, **-i**, *ж.* лото́. игра́ въ лото́.

Łotka, **-i**, *ж.* правильное перо́ (*у хи́щныхъ птицъ*).

Łotna jagoda, *см.* **Obrostnica.**

Łotnie, Łotno, бы́стро, быстролётно; || * возвы́шенно, вы́спренно.

Łotność, **-ści**, *ж.* быстрота́, ско́рость, *см.* **Bystrość, Szybkość**; || *вы́спренность, жи́вость, жи́вость ума́, воображе́нія; || лету́честь, спосо́бность улету́чиваться.

Łotny, лету́чій, бы́стрый, ско́рый, ши́бкій, поспе́шный, скоропреходя́щій; || * остроу́мный, замысловáтый. **Pęd łotny**, бы́строе тече́ніе. **Pióra łotne**, *см.* **Łotka**; || *Хим.* лету́чій.

Łotowy, лету́чій. **Łotowa sieć**, сѣть для ло́вли маленькихъ пти́чекъ.

Łotowy, ло́товый, содержа́щій въ себѣ одúнъ лотъ вѣсу.

Łotr, **Łotras**, **-a**, *м.* воръ, разбóйникъ, граби́тель, плутъ, безде́льникъ, негодя́й, моше́нникъ.

Łotras, **-a**, *м. см.* **Łotr.**

Łotrować, разбóйничать, гра́бить, занима́ться разбóемъ; || распу́тничать, вести́ распу́тную жизнь, развра́тничать.

Łotrowski, разбóйничій; || распу́тный, развра́тный. **Łotrowskie życie**, распу́тная жизнь, *см.* **Hultaj, Łajdacki.**

Łotrowstwo, **-a**, *ср.* разбóй, разбóйничество; || *Собир.* разбóйники, граби́тели.

Łotrzyna, **-ni**, *ж.* разбóйница; || развра́тница; || плутóвка.

Łotrzyk, **-a**, *м.* плути́шка, мазу́рикъ.

Łotusowe drzewo, каркасъ.

Łów, **-u**, *м. см.* **Połów, Łowienie- Łowy, -ów**, *мн.* охóта; звѣри́ная ло́вля, *см.* **Polowanie.**

Łowca, **-y**, *м. см.* **Myśliwiec, Myśliwy.**

Łowczanka, **-i**, *ж.* дочь охóтника, ло́вчаго, егермéйстера.

Łowczy, охóтничій.

Łowczy, **-ego**, *м.* ло́вчій; || егермéйстеръ. **Łowczy wielki koronny**, óберъ-егермейстеръ.

Łowczyc, **-a**, *м.* сынъ егермéйстера

Łowczyna, **-y**, *ж.* охóтница; || жена́ егермéйстера.

Łowić, Złowić, Ułowić, Wyłowić, ловúть, словúть, поймáть. **Łowić zwierzynę**, стрѣля́ть дичь, охóтиться за дúчью; || охóтиться съ ружьёмъ. **Łowić ryby**, ловúть ры́бу. **Łowić ptaki**, ловúть птицъ.* || **Wyłowił mu wszystko z kieszeni**, онъ дóчиста обобрáлъ его́, опустошúлъ его́ карма́нъ.

Łowiec, **-wca**, *м.* ловéцъ, ло́вчій, охóтникъ, звѣролóвъ; || пикёръ, доѣзжáчій.

Łowiecki, охóтничій.

Łowiectwo, **-a**, *ср.* звѣри́ная ло́вля, пéшая охóта.

Łowienie, **-nia**, *ср.* ло́вля. **Łowienie ptaków**, птицелóвство. **Łowienie ryb**, рыболóвство.

Łowisko, **-a**, *ср.* **засéка для** охóты; || пу́стошь, пусты́рь.

Łówka, **-i**, *ж.* **добы́ча**, захвáтъ; || поéмка.

Łowność, **-ści**, *ж.* **спосóбность** хорошó ловúть.

Łowny, спосóбный хорошó ловúть. **Kot łowny**, котъ хорошó ло́вящій мышéй.

Łowy, *мн. см.* **Łów.**

Łóz, *см.* **Luz.**

Łoza, **-y**, *ж.* úва, лоза́; || прутъ, хлыстъ, ро́зга, *см.* **Łozina.**

Łoża, **-y**, *ж.* ло́жа.

Łoże, **-a**. *ср.* ло́же. || одръ; || русло́. **Łoże małżeńskie**, бра́чное ло́же. **Na łożu śmiertelném**, на смéртномъ одрѣ. **Łoże rzeki**, русло́ рѣки́, *см.* **Łożysko, Koryto.** **Łoże działowe**, лафéтъ, пу́шечный стано́къ. **Łoże u strzelby**, ло́жа (*ружéйная*); || *Плотн.* вы́рѣзъ, вы́долбь, гнѣздó, долбёжъ, ди́рка въ шипѣ и гнѣздѣ (*для забúтія гвоздя́*).

Łóżeczko, **-a**, *ср.* посте́лька, крова́тка.

Łożenie, **-nia**, *ср.* (**na co**), ижди́віе, издéрживаніе, издéржки, тра́та, *см.* **Łożyć.**

Łozina, **-y**, *ж.* лоза́, úва; || виногра́дная лоза́; || ветлá.

Łóżko, **-a**, *ср.* **посте́ль**, посте́ля, крова́ть.

Łóżkowy, посте́льный, крова́тный.

Łoźnica, **-y**, спáльня; || ло́же; || *Мед.* эпидеми́ческая, пова́льная болѣзнь.

Łożniczy, Łożniczy, спáльный.

Łożniczy, **-ego**, *м* спáльникъ.

Łożnik, **-a**, *м. см.* **Łożnica.**

Łożny, посте́льный; || попáльный. **Łożna choroba**, пова́льная. эпидеми́ческая болѣзнь.

Łóżny, *см.* **Luźny.**

Łózować, *см.* **Luzować.**

Łożowanie, **-nia**, *ср.* наложéніе пу́шки на лафéтъ.

Łozowy, úвовый, úвяный.

Łożowy, посте́льный; || ложевóй (*относúтельно ружья́*).

Łożyć, изд ржúвать, тра́тить, расходовать; || расточáть, растрáчивать; ||

употребля́ть. **Wiele łoży na nią, онъ мно́го тра́титъ** на неё. **Łożyć kosztna co,** дава́ть на издержки. **Łożyć wielkie summy na co,** тра́тить **большія** су́ммы на что́-либо. **Łożyć cały czas na co,** употребля́ть всё вре́мя на что́-**либо,** посвящать всё вре́мя, *см.* **Poświęcić.** || **Życiebym łożył za niego,** я пожертвовалъ бы за него жи́знью. *см.* **Oddać.**

Łożysko, -a, *ср. см.* **Legowisko;** || **Łożysko rzeki,** русло́ ре́ки; || *Мед.* ме́сто, посе́лъ, блона́ (*у родильницы*).

Lsknąć się, Lsnąć się, Lsknić się, Lśnić się; || Lśnić, блесте́ть, блиста́ть, блесну́ть, сверка́ть, сия́ть. **Drogie kamienie lśnią się, lśnią,** драгоце́нные ка́менья блеста́ть. **Ogień lsknął w lesie,** ого́нь блесну́лъ въ ле́съ.

Lsknąco, Lsniąco, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lsniący, Lsniący, блести́щій, сія́ющій, лучеза́рный.

Lśknienie, Lśnienie, -nia, *ср.* блескъ, сверка́ніе, сія́ніе.

Lsknisto, Lśnisto, блиста́тельно, ослѣпи́тельно, лучеза́рно.

Lsknisty, Lśnisty, блиста́тельный, ослѣпи́тельный.

Lśnąć, Olśnąć, слѣпнуть, ослѣпнуть, ослѣпля́ться, помрача́ться; || * **обольща́ться.**

Lśniąco, Lśniący, *см.* **Lsknąć** и т. д.

Lśniak, -a, *м.* су́меречная ба́бочка.

Lśnienie, Lśnisto, Lśnisty, *см.* **Lśknąć** и т. д.

Łub (*см.* **Albo**) и́ли.

Łub, -u, *м.* кора́, лы́ко, **берёста,** *см.* **Kora;** || *Хир.* лубо́къ (*при переломахъ костей*); || обручъ, **лучёкъ;** || парусинный чахо́лъ (*на повозку*).

Łubaszka, -i, *ж.* красновáтая слúва.

Łubcia, -i, *ж.* мила́шка, ми́лочка.

Łubczyk, Łubszczyk, -a, *м. Бот.* **зорá,** любисто́къ (*растéніе*).

Łubek, -bka, *м.* **Łubka, -i,** *ж.* **лубóкъ,** лубо́чекъ, *см.* **Łub.**

Łubezna, -y, *ж. Бот.* **стальни́къ, волóвья** трава́, дени́сникъ.

Łubiany, лубяно́й, лубо́чный.

Łubić, люби́ть, **быть охо́тникомъ** (*до чего́*), пита́ть страсть (*къ чéмy*), находи́ть удово́льствіе, прія́тность (*въ чёмъ*). **Łubić** (*kogo*), люби́ть (*кого́*), находи́ть, прія́тность въ обраще́ніи съ кѣмъ. **Łubić wieś,** ею́ нра́виться дерéвня. **Rośliny te łubią miejsca piaszczyste,** э́ти расте́нія во́дятся въ песча́ныхъ мѣста́хъ, || **Łubić się,** люби́ть **другъ** друга́, нра́виться другъ другу.

Łubie, -a, *ср.* **колча́нъ, ту́лъ,** *см.* **Sajdak.**

Łubieszczyk, *см.* **Łubczyk.**

Łubież, -y, *ж.* **сластолю́біе, любостра́стіе,** сладостра́стіе; || наслажде́ніе, удово́льствіе

Łubieźnie, въ нéгѣ, въ ро́скоши, *см.* **Rozkosznie;** || похотли́во, сладостра́стно, любо́вно.

Łubieźnik, -a, *м.* сладостра́стный, сластолю́бецъ, плотоуго́дникъ.

Łubieźność, -ści, *ж.* похотли́вость, **любостра́стіе, сладостра́стіе,** сластолю́біе, чу́вственность.

Łubieźny, похотли́вый, любостра́стный, сластолюби́вый, чу́вственный.

Łubin, -u, *м. Бот.* лупи́нъ, **во́лчій бобъ** (*растéніе*).

Lubistek, *см.* **Lubczyk.**

Łubka, -i, *ж. см.* **Łubek.**

Lubmyślnie, *см.* **Pomyślnie.**

Lubmyślny, *см.* **Pomyślny.**

Lubo, *см.* **Lub;** || хотя́, хоть, *см.* **Chociaż, Jakkolwiek;** || *Стар.* и́ли; || лю́бо, прія́тно, ми́ло.

Lubomirny, миролюби́вый.

Luboń, -nia, *м.* возлю́бленный.

Luborycz, -a, *м. Бот.* повили́ка, повили́ца (*растéніе*).

Lubość, -ści, *ж.* пре́лесть, очарова́тельность; || наслажде́ніе.

Lubować, (co), находи́ть прія́тность, удовольствіе (*въ чёмъ*); || **Lubować się** (w czém), наслажда́ться, утѣша́ться, любова́ться (*чѣмъ*); || **Łubować sobie gdzie,** люби́ть находи́ться, жить гдѣ-либо **Lubować sobie w samotności,** находи́ть удово́льствіе въ **уединéніи.**

Łubowanie, -nia, *ср.* удово́льствіе, **утѣ́ха,** услада́ наслажде́ніе.

Lubownica, -y, Lubowniczka, -i, *ж.* любо́вница, *см.* **Kochanka;** || люби́тельница (*мýзыки и т. п.*).

Lubownik, -a, *м.* люби́тель (*мýзыки и т. п.*), аматёръ, *см.* **Miłośnik.**

Lubryka, -i, *ж.* **вапъ** (*крáска*)

Lubszcza, -y, *ж. Бот.* дягиль, **коро́вникъ** (*растéніе*).

Łubszczyk, -a, *м. см.* **Lubczyk.**

Luby, любе́зный, ми́лый, **прія́тный.** || **возлю́бленный,** *см.* **Kochanek.**

Lucerna, -y, *ж. см.* **Kaganiec;** || *Бот.* меду́нка, люцéрна.

Lucienny, лю́тневый, *см.* **Lutnia.**

Lucyfer, Lucyper, -a, *м.* дья́волъ; || *Астр.* у́тренняя звѣзда́, денни́ца

Lucyperowy, дья́вольскій

Łuczasto, полукру́гло, **дугóю, áркою.**

Łuczasty, со́гнутый въ дугу́, вы́веденный дугóю, полуцы́ркульный.

Łuczek, -czku, *м.* лучёкъ (*для стрѣлáнія*; || *Бот.* лу́чекъ (*растéніе*); || *Зоол.* цибе́тъ (*животное*).

Łucznik, -a, *м.* дѣлающій лу́ки съ прикла́домъ, самострѣлы; || **стрѣло́къ** изъ лу́ка, стрѣле́цъ; || *Бот.* жёлтая ва́хта, стрѣльная трава́.

Łuczny, лучно́й. Łuczny strzelec, стрѣло́къ изъ лу́ка; || со́гнутый въ дугу́; || вѣрно попада́ющій въ цѣль.

Łuczyć (na co, do czego, w co), цѣлить, прицѣливаться, мѣтить; || **Ułuczyć**, попасть въ цѣль.

Łuczyna, -y, *ж.* дурной лукъ (*для стрѣлянія*).

Łuczywisty, смолистый, камедистый, *см.* Żywiczny, Smolny.

Łuczywko, -a, *ср.* лучинка.

Łuczywny, лучинный.

Łuczywo, -a, *ср.* лучина.

Lud, -u, *м.* народъ, нація; || простой народъ, чернь. Lud wiejski, сельское населеніе. Lud miejski, городское населеніе, гражданство, мѣщанство. Książka dla ludu, народная книга, книга для народнаго чтенія. Poezja ludu, народная чоэзія, *см.* Naród.

Ludarka, -i, *ж.* реполовъ, плистовка (*птица*).

Ładerstwo, -a, *ср.* обольщеніе, соблазнъ, *см.* Ułuda.

Ludczeć, Zludczeć, дѣлаться обходительнымъ, облагораживаться.

Ludek, -dka, *м.* бѣдный, простой человѣкъ, бѣднякъ; || Ludek, -dku, *м. Умень.* (*см.* Lud), народецъ, простой, бѣдный народъ.

Ludliwie, *см.* Łudząco.

Ludliwy, *см.* Łudzący.

Ludnić, населять, заселять, *см.* Zaludniać.

Ludnie, *см.* Łudząco.

Ludno, многолюдно. Ludno było, было много народа. Ludniéj było wczoraj, вчера было больше народа.

Ludność, -ści, *ж.* населеніе, народонаселеніе; = многолюдство, многолюдіе. Spis ludności, народная перепись.

Ludny, людный, многолюдный, населённый.

Ludny, *см.* Łudzący.

Ludobójca, человѣкоубійца, *см.* Mężobójca.

Ludobójczy, истребительный, опустошительный, убивающій людей

Ludobójstwo, -a, *ср.* человѣкоубійство.

Ludobyk, -a, *м. Астрон.* Минотавръ (*созвѣздіе*).

Ludojad, -a, *м.* людоѣдъ, *см.* Ludożerca; || акула (*рыба*).

Ludojedź, -dzi, *ж.* страна людоѣдовъ, *см.* Samojedź.

Ludokradca, Ludokradzca, -y, *м.* похититель невольниковъ.

Ludokradztwo, -a, *ср.* похищеніе, увезеніе, увозъ невольниковъ.

Ludokupiec, -pca, *м.* торгующій невольниками, торговецъ невольниками.

Ludokupny, торгующій невольниковъ.

Ludokupstwo, -a, *ср.* торгъ невольниками.

Ludorządca, -y, *м.* народоправитель, народоначальникъ.

Ludorządztwo, -a, *ср.* народоправленіе, управленіе народомъ.

Ludowładny, власть имѣющій надъ народомъ.

Ludożerca, -y, *м.* людоѣдъ.

Ludożerczość, -ści, *ж. см.* Ludożerstwo.

Ludożerczy, свойственный людоѣду.

Ludożerstwo, -a, *ср.* людоѣдство.

Ludwisarczyk, -a, *м.* подмастерье литейщика, плавильщика.

Ludwisarka, -i, *ж.* жена литейщика, плавильщика.

Ludwisarnia, - ni, *ж.* плавильня; литейня, литейный дворъ; || плавильное дѣло, литьё.

Ludwisarski, плавильный, литейный. Piec ludwisarski, плавильная печь.

Ludwisarstwo, -a, *ср.* плавильное дѣло.

Ludwisarz, -a, *м.* плавильщикъ, литейщикъ.

Łudząco, обольстительно, привлекательно, плѣнительно, обманчиво.

Łudzący, обольстительный, привлекательный, плѣнительный, обманчивый.

Łudzenie, -nia, *ср.* обольщеніе, обманъ, привлекательность, плѣнительность. Łudzenie się, самообольщеніе.

Łudzić, Złudzić, Ułudzić, Przyłudzić, обольщать, обольстить, обманывать, мануть. Pozory łudzą, наружность обманчива. || **Łudzić się**, обольщаться, обманываться, ласкать себя (*надеждой*).

Łudzie, -dzi, *мн. см.* Człowiek.

Łudzki, людской, человѣческій; || человѣколюбивый, милосердный, *см.* Gościnny.

Łudzko, po łudzku, человѣчески, по человѣчески; || человѣколюбиво, милосердо.

Łudzkość, -ści, *ж.* человѣчество, человѣческій родъ; || человѣческая природа, *см.* Człowieczeństwo. Dla dobra ludzkości, для блага человѣчества; || человѣколюбіе, человѣколюбіе, милосердіе, Gościnność.

Łufcik, -a, *м.* форточка (*въ окнѣ*).

Luft, -u, *м.* Luftowa dziura, отдушина, дупникъ; || продушина; || вольный духъ.

Ług, -u, *м. Хим.* букъ, щелокъ, *см.* Bagno.

Ługować, щелочить, выщелачивать, бучить.

Ługowanie, -nia, *ср.* выщелачиваніе, бученье.

Ługowaty, щёлочный; || мутный; || болотистый, болотный, топкій.

Ługowisko, -a, *ср.* болото; || лужа.

Ługownik, -a, *м.* бучильня.

Ługowy, щёлочный. Woda ługowa, щелочная вода. Popiół ługowy, щёлочь, зола, назолки, *мн.* || болотный, болотистый.

Łuk, -u, *м. Бот.* порей; || лукъ (*стрѣлянія*); | *Мат.* дуга; || *Архит.* сводъ, арка; || Łuk tryumfalny, тріумфальныя ворота; || Łuk na obłokach, радуга, Tęcza.

Luka, -i, *ж.* **проло́мъ, брешъ, отве́рстіе,** пустóе мѣсто; || **про́пускъ;** || *Тип.* **про́бѣлъ.**

Łukowładzca, -y, *м.* **стрѣло́къ изъ лу́ка**

Łukowy, лучно́й, ду́жный, || *Бот.* **полево́й,** *см.* **Łuk.**

Łukrecja, -ji, *ж.* **солодковый ко́рень;** || лакри́ца.

Łulać, люлю́кать, баю́кать.

Łuleczka, тру́бочка (*для куре́нья табаку́*) *см.* **Lulka.**

Lulek, -lka, *м Бот.* **бѣлена́, блекота́,** *см.* **Bielun.**

Lulka, -l, *ж.* **тру́бка** (*кури́тельная*), *см.* **Fajka.**

Łukowy, тру́бочный, *см.* **Lulka.**

Łuna, -y, *ж.* **за́рево;** || **отраже́ніе** (*свѣта, лучей*).

Lunąć, *Стар.* **Linąć, лить,** проливáть, кры́гать. **Lunąć na kogo wodą,** обли́ть кого́ водо́ю; || струи́ться, лить ли́внемъ. **Deszcz lunący, nawalny,** проливно́й дождь, ливень.

Lunacja, -ji, *ж.* **лу́нный мѣсяцъ;** || **переме́на** луны, мѣсяца.

Lunatyctwo, -a, *ср.* **сомнамбули́змъ;** || **сновиде́ніе.**

Lunatyczka, -i, *ж.* **же́нщина-луна́тикъ, сомнамбули́стка;** – **сновиде́ніе.**

Lunatyczny, лунати́ческій; || **сновиде́ніе.**

Lunatyk, -a, *м.* **луна́тикъ.**

Lunatyzm, -u, *м. см.* **Lunatyctwo.**

Lundysz, -u, *м.* **родъ сукна́.** *см.* **Falendysz.**

Luneta, -y, *ж.* **дуга́, часть окру́жности;** || **зри́тельное стекло́, зри́тельная тру́бка.**

Luńskie sukno, *см.* **Falendysz.**

Łup cup, Cupu łupu, *Звук.* **хваты́ цапъ!**

Łup cup po sobie, подрали́сь ме́жду собо́ю. Ni z tego, ni z owego, aż tu łupu cupu jeden drugiego, ни съ того́, ни съ сего́, вдругъ одинъ друга́го хвать въ мо́рду.

Łup, -u, *м.* **Łupy**, *мн.* **добы́ча,** *см.* **Zdobycz, Pastwa.** * **Stać się łupem śmierci,** сдѣлаться добы́чею *или* же́ртвою сме́рти.

Łupa, -y, *м.* **косогла́зый;** || **поле́но, щепа́,** *см.* **Polano;** || **плита́ плави́льныхъ печей;** || *Горн.* **кри́чный кусо́къ.**

Łupać, Rozłupać, Połupać, коло́ть, раска́лывать, разколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разруба́ть, разруби́ть ||**Łupać się,** раска́лываться, разщепляться. || **Łupać,** коло́ть, лома́ть, дёргать. **Łupie w głowie, po kościach, у меня́ ломъ въ головѣ, въ костя́хъ.** || **Łupać, Łyпać (oczyma),** тара́щить, пя́лить (*глаза*), *см.* **Łypnąć.**

Łupacz, -a, *м.* **распи́льщикъ, ко́льщикъ, дровоко́лъ;** || *Зоол.* **родъ треско́вой** (*рыбы*).

Łupanie, -nia, *ср.* коло́тье; || **ру́бка** (*дровъ*).

Łupek, -pka, *м. Минер.* **аспидный ка́мень, шиферъ, сла́нецъ.**

Łupić, Обłupić, обдира́ть, содира́ть (*ко́жу*); || **драть, обира́ть, обобра́ть, гра́бить;** || **обнажа́ть;** || **лупи́ть, сдира́ть** кору́, **обрыва́ть ли́стья** (*съ дерева*). **Obłupić konia, wołu ze skóry, содра́ть шку́ру съ ло́шади, вола́. Złupić kraj, miasto,** разгра́бить страну́, го́родъ. **Złupić kogo do koszuli, обобра́ть кого́ до рубаха. Łupić oczy,** *см.* **Wyłupiać.** || **Łupić się, обра́сывать** кору́ (*о дереве*).

Łupienie, -nia, *ср.* **сдира́ніе, снима́ніе;** || **грабёжъ, разграбле́ніе.**

Łupiestwo, *см.* **Łupieztwo.**

Łupież, -y, *ж.* **грабёжъ, граби́тельство, хище́ніе,** *см.* **Łupieztwo;** || **Łupież**, -u, *м.* ко́жа, шку́ра (*живо́тныхъ*); || кора́, лы́ко, берёста; || *Мед.* **Łupieże**, *мн.* стру́пы.

Łupieżca, -y, *м.* **граби́тель, хи́щникъ.**

Łupieżenie, -nia, *ср.* **грабёжъ, граби́тельство, разграбле́ніе.**

Łupieztwo, -a, *ср.* **граби́тельство, разбо́йничество, разбо́й, хи́щничество.**

Łupieżyć, разбо́йничать, гра́бить, хи́щничать.

Łupina, -y, *ж.* **скорлупа́** (*я́ичная*), **шелуха́** (*ора́ховая*), **плева́** (*семенна́я*), **ко́жица** (*на я́блокѣ, гру́шѣ и т. д.*); || *Горн.* **салба́нда.** *См.* **Skórka, Łuska.**

Łupiniasty, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешу́истый, шелухова́тый.**

Łupinka, -i, *ж.* **скорлу́пка, плёвка,** *см.* **Łupina.**

Łupinowy, скорлу́пный, шелу́шный, стручко́вый.

Łupiskóra, -y, *м.* **живодёръ.**

Łupisty, шелухова́тый, лупя́щійся.

Łupka, -i, *ж.* **полѣ́нце, щепочка;** || *Мед.* **стру́пикъ** (*на головѣ*); || **кри́ца** (*желѣза*).

Łupki, Łupny, *Минер.* **расколь́чивый, слои́стый.**

Łupkość, Łupność, -ści, *ж.* **слоеватость.**

Łupowy, граби́тельскій.

Łura, -y, *ж.* **плохо́е вино́.**

Łuska, -i, *ж. Бот.* **чешуя́, чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́;** || **Pancerz w łuskę, чешу́йчатый па́нцырь;** || **шелуха́, стручо́къ;** || **лузга́,** *см.* **Łuszczka;** || **луска́** (*ора́ховая и т. д.*. || *Мед* **стру́пья,** *мн.*

Łuskać, Wyłuskać, шелуши́ть, лущи́ть (*бобы, горохъ*). **Łuskać rybę,** счищать чешую́ съ ры́бы.

Łuskanie, -nia, *ср.* **шелуше́ніе, лущёніе.**

Łuskaty, Łuskawy, лупя́щійся; || **чешу́йчатый, чешу́истый.**

Łuskiewnik, -a, *м. Бот.* **заразиха, со́лнечный ко́рень** (*растѣніе*).

Łuskinowy, чешу́йчатый, чешу́йный.

Łuskna pszenica, *см.* **Orkisz.**

Łuskowaty, чешуеобра́зный, чешуевѣ́дный, чешу́йчатый.

Łuskowiec, -wca, *м. Зоол.* **панголи́нъ, чешу́йчатый муравьѣ́дъ** (*живо́тное*).

Łuśnia, -ni, *ж. см.* **Łon.**

Lustr, -u, *м.* **лоскъ, гля́нецъ;** || * **блескъ,** *см.* **Połysk, Blask, Glanc.**

Lustracja, -ji, *ж.* люстра́ція, пересмо́тръ, смотръ, осмо́тръ, обозрѣ́ніе; || **ревизія,** повѣ́рка, о́пись, **освидѣ́тельствованіе.**

Lustracyjny, люстраціо́нный, ревѣ́зскій.

Lustrator, -a, *м.* **люстра́торъ, ревизо́ръ.**

Lustratorski, ревизо́рскій.

Lustro, -a, *ср.* зе́ркало; || паникади́ло (*въ цѣ́ркви*), *см.* **Pająk;** || **люстра.**

Lustrować, осма́тривать, пересма́тривать, дѣлать смотръ, ревизова́ть, повѣ́рять, свидѣтельствовать.

Lustrowanie, -nia, *ср.* осмо́тръ; || **инспе́кція;** || **освидѣтельствованіе.**

Lustrowny, блестя́щій, свѣтя́щійся, **глянцевый,** глянцева́тый.

Lustrowy, зерка́льный, *см.* **Zwierciadlany;** || **паникади́льный,** *см.* **Pająkowy.**

Łuszczak, -a, *м.* лещи́нный оре́хъ.

Łuszczasty, чешуи́частый; || **шелуши́стый.**

Łuszczka, -i, *ж.* **(na oku),** бѣльмо́ (*на глазу́*).

Łuszczyć, *см.* **Łuskać.** || **Łuszczyć się,** лущи́ться, лупи́ться.

Łuszczyna, -y, *ж. см.* **Łupina.**

Łuszczysty, *см.* **Łuszczasty.**

Łusztykować, пирова́ть, весели́ться.

Łut, -u, *м.* припо́й, па́йка, спа́йка, спай.

Łuć, *см.* **Łój.**

Lutenica, Luteniczka, *см.* **Lutnistka.**

Lutenka, -i, *ж.* ма́ленькая лю́тня, *см.* **Lutnia.**

Lutenny, лю́тневый, лю́тенный, *см.* **Lutnia.**

Luter, -tra, *м.* (мн. **Lutry, Lutrzy**), **Luteran, Luteranin, -a,** *м.* (мн. **Luteranie**), лютера́нинъ.

Luteranizm, -u, *м.* лютера́нское исповѣ́данie.

Luterańskwo, -a, *ср. см.* **Luterstwo.**

Luterka, -i, *ж.* лютера́нка.

Luterski, лютера́нскій.

Luterstwo, -a, *ср.* лютера́нское исповѣ́данie.

Luterszczyzna, -y, *ж. Ирон.* лютерани́змъ.

Lutnia, -ni, *ж.* лю́тня.

Lutniowy, *см.* **Lutenny, Lucienny.**

Lutnista, -y, *м.* лютни́стъ.

Lutnistka, -i, *ж.* лютни́стка.

Luto, лю́то, жесто́ко, *см.* **Luty.**

Lotować, Zlutować, спа́ивать, **на́ять,** спая́ть.

Lutowanie, -nia, *ср. см.* **Lut.**

Łutowy, *см.* **Łótowy.**

Lutrować, очища́ть, чи́стить; || **процѣ́живать.**

Lutrówka, -i, *ж.* спи́рту́шное вино́.

Lutrowy, лютера́нскій.

Lutrzeć, Zlutrzeć, Lutrzyć się, Zlutrzyć się, Polutrzyć się, сдѣ́латься лютера́нимомъ, приня́ть лютера́нское исповѣ́данie.

Lutrzyć, Zlutrzyć, Polutrzyć (kogo), об. рати́ть **кого́** въ лютера́нское исповѣ́данie.

Luty, лю́тый, жесто́кій, суро́вый, || **Luty, -ego,** *м.* Февра́ль мѣ́сяцъ; (*Стар.* **Лю́тый**).

Luz, *м.* употребля́ется то́лько въ твори́тельн. над. **Luzem,** свобо́дно, безъ у́пряжи. **Luzem prowadzić konia,** провести́ безъ у́пряжи ло́шадь. *см.* **Luźny.**

Luzak, -a, *м. Воен.* обо́зный служи́тель, деньщи́къ; || **незапря́женная ло́шадь.**

Łuzina, -y, *ж. см.* **Ługowisko.**

Łużnik, -a, *м.* **цѣди́лка,** чрезъ кото́рую процѣ́живается **щёлокъ;** || **процѣ́живающій щёлокъ.**

Luźny, сла́бый; || **свобо́дный,** во́льный, || **броди́чій,** немѣ́ющій мѣ́ста, заня́тій, праздношата́ющійся; || разну́зданный (*о ло́шади*). **Luźni ludzie,** броди́ги, праздношата́ющіеся. **Koń luźny,** разну́зданная ло́шадь, ло́шадь на поводу́.

Łużny, щёлочный, *см.* **Ługowy.**

Luzować, Zluzować, смѣня́ть, смѣни́ть. **Zluzować wartę,** смѣни́ть карау́лъ, часово́го, смѣни́ть съ карау́ла, съ час ъ || **Luzować się,** смѣня́ться; || вы́йдти изъ колей (*о повозкѣ, о колёсахъ*).

Luzowanie, -nia, *ср.* смѣна.

Łużyć, *см.* **Ługować.**

Łużyna, -y, *ж.* щёлочная волá, пáзомки, мн.; || *см.* **Łuzina, Ługowisko.**

Lwi, льви́ный. **Lwia farba,** желтова́тая кра́ска.

Lwiątko, -a, *ср.* **Lwiczek, -czka,** *м.* львёнокъ.

Lwica, -y, *ж.* льви́ца.

Lwiczek, -czka, *м. см.* **Lwiątko.**

Lwię, -cia, Lwiczę, *ср.* львёнокъ, *см.* **Lwiątko.**

Lwik, -a, *м.* ле́викъ.

Lwi ogon, -a, *м. Бот.* пусты́рникъ (*растéніе*).

Lwisko, -a, *ср.* льви́ще.

Lwitrut, -a, *м.* леонтофо́нъ.

Lwiząb, *м. Бот.* льви́ный зубъ (*растéніе*).

Lwopard, -a, Lworyś, -sia, *м. см.* **Lampard.**

Lwowy, львиный.

Łyczak, -a, *м.* моча́лка; || лы́ковая, моча́льная верёвка.

Łyczany, лы́ковый, моча́льный.

Łyczko, -a, *ср.* лы́чко, *см.* **Łyko.**

Łyda, -y, *ж.* икра́ (*у ногъ*), *см.* **Łytka.**

Łyk, -u, *или* **-a,** *м.* глото́къ, хлебо́къ; | *Ирон.* мѣщани́нъ.

Łykać, Łyknąć, глота́ть, глону́ть; || **вы́пить** одни́мъ ра́зомъ (*стака́нъ, рю́мку вина́ и т. п.*).

Łykacz, -a, *м.* обжо́ра; || пья́ница.

Łykajło, -a, *ср.* пьянчу́жка.

Łykanie, -nia, *ср.* пья́нство.

Łykawy, жёсткій, твёрдый и т. д., *см.* **Łykowaty;** || **Koń łykawy,** ло́шадь съ но́ровомъ, грызу́щая я́сли.

Łyko, -a, *ср.* лы́ко. **Drzeć łyka kiedy się dadzą**, *Посл.* ковáть желéзо покá горячó; || *Бот. см.* **Wilczy.**

Łykowatość, -ści, *ж.* волокни́стость, шелковáтость.

Łykowaty, мочáлистый; || волокни́стый, жи́листый.

Łykuć, -a, *м. см* **Łykacz, Łykajło.**

Łyła, -y, *м.* глупе́цъ, дурáкъ, болвáнъ.

Łypać (oczami), *см.* **Łupać.**

Łypnąć, *см.* **Łupnąć, Łupać.**

Łys, -a, **Łysek**, -ska, **Łysieć**, -ścа, *м.* плéшакъ, плéшивецъ, плéшивый, лы́сый человéкъ, плéшивое живóтное.

Łysak, -a, *м.* рудá несодéржащая въ себѣ метáлла.

Łysak, *см.* **Łys.**

Łysić, Ołysić, дéлать, сдéлать лы́сымъ, плéшивымъ.

Łysieć, *см.* **Łys.**

Łysieć, Ołysieć, Wyłysieć, лысéть, облысéть, плéшивéть, оплéшивéть.

Łysina, -y, *Уменьш.* **Łysinka**, -i, *ж.* лы́сина, лы́синка; || бéлая лы́сина (*на лбу лóшади*), *см.* **Gwiazdka.**

Łysk, -u, *м. см.* **Błysk.**

Łyska, -i, *ж. Орнит.* лысýха, лы́ска, (*родъ водяны́хъ курíцы*).

Łyskać, *см.* **Błyskać.**

Łyskać się, сверкáть, блистáть. **Całą noc się łyskało**, всю ночь сверкáла мóлнія.

Łyskanie, -nia, *ср.* сверкáніе, блескъ, мóлнія.

Łyskawica, y-, *ж. см.* **Błyskawica.**

Łyskawiczny, сверкáющій.

Łyskotny, блестя́щій.

Łysnąć, *см.* **Błysnąć.**

Łysoń, -nia, *м.* плéшакъ, плéшивецъ.

Łysość, -ści, *ж.* плéшивость.

Łysowaty, лысáстый.

Łyst, -u, *м. см.* **Łyta.**

Łystcian, -u, *м.* (*мн.* **Łystciany**), голеви́ще (*у сапогá*), нáголенокъ (*у чулкá*).

Łysy, лы́сый, плеши́вый. *Посл.* **Co się łyse urodzi, łyse zginie**, какóвъ въ колыбéлку, такóвъ и въ могúлку; горбáтаго могúла испрáвить.

Łyszczak, -a, *м. Бот.* медвéжье ушкó (*растéніе*); || *Зоол.* кóлникъ, кóлпица (*птúца*); || *Минер.* слю́да, глúммеръ.

Łyszczec, -szczca, *м. Бот.* мы́шьи глáзки (*растéніе*).

Łyta, -y, *ж.* бóлѣе употребля́ется: **Łytka**, -i, *ж.* икрá (*у ногú*), úкры, *мн.*

Łyża, -y, *м.* большáя бóжка; || **Łyże**, *мн.* конькú. **Ślizgać się na łyżach po lodzie**, катáться на конькáхъ пó льду, *см.* **Łyżwa.**

Łyżczyca, -y, *ж. Бот.* лóжечникъ, лóжечная трава́.

Łyżeczka, -i, *ж.* лóжечка. **Łyżeczka od herbaty, do herbaty, od kawy, do kawy**, лóжечка, чáйная, кофéйная.

Łyżka, -i, *ж.* лóжка. **Łyżka wazowa**, равни́вальная úли судовáя лóжка; || половúна у́нціи (*аптéкарская мíра*).

Łyżować, *см.* **Łyżwować.**

Łyżwa, -y, *ж.* плоскодóнная бáрка, плоскод нное сýдно. **Most na łyżwach**, мостъ сýдовый, на судáхъ; || конёкъ, лéжень **Biegać, ślizgać się na łyżwach**, катáться на конькáхъ.

Łyżwiarz, -a, *м.* катáющійся на конькáхъ.

Łyżwować, катáться на конькáхъ.

Łza, -y, *ж.* слезá; **Łzy**, *мн.* слёзы

Łzawnica, -y, *ж.* слезни́къ.

Łzawie, Łzawo, слёзно.

Łzawny, *Анат.* съёзный, *см.* **Łzawica.**

Łzawy, слёзный, обли́тый слезáми, плачéвный

Lżéj, (*см.* **Lekko**), лёгче.

Lżejszy, (*см.* **Lekki**), легчáйшій.

Lżenie, -nia, *ср.* оскорблéніе, обúда.

Lzowy, слёзный.

Lżyć, Zelżyć, (kogo), поноси́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть, обижáть, обúдѣть. **Lżące słowa**, оскорби́тельныя словá.

Lżyciel, -a, *м.* оскорби́тель, обúдчикъ, поноси́тель

Lżycielka, -i, *ж.* оскорби́тельница, обúдчица, поноси́тельница.

Lżywie, оскорби́тельно, обúдно, *см.* **Zelżywie, Zelżywo.**

Lżywość, *см.* **Zelżywość.**

Lżywość, -ści, *ж.* лжúвость.

Lżywy, *см.* **Zelżywy.**

Lżywy *см.* **Kłamliwy.**

M.

M произно́ситься какъ рýсская бýква *M*. **M** употребля́ется въ сокращéніи *вм.* **Mość** и **Miłościwy** (*см. Эти словá*)

Ma, сокращ. мѣст. **Moja** (*моя́*) *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mać, -ci, *ж.* магь, мáтерь, родúтельница.

Maca, -y, *ж* мúна *дрéвняя мíра* и *монéта*), хлѣбная мѣра, четы́ре четверикá; || безквáсная, прéсная лепёшка (*у жидóвъ*).

Macać, Macnąć, Pomacać, Wymacać, щýпать, пощýпать, вы́щупать.

Macalny, осязáтельный, ощутúтельный.

Macanie, -nia, *ср.* ощýпываньe, осязáніе.

Macanina, -y, *ж.* щýпанье.

Macanka, -i, *ж.* употребля́ется въ выраженíи: **Macanką** *úли* **na macankę**, óщупью.

Macarz, -a, *м.* нерѣши́тельный человѣкъ, человéкъ идýщій óщупью.

Maceracja, -ji, *ж.* мóчка, размáчиванье; || растиранíе, разведéніе.

Macerować, Zmacerować, Przemacerować, размáчивать, вымáчивать; || растирáть, разводúть, размѣшáть.

Macerowanie, *см.* **Maceracja.**

Mach, -u, *м.* махъ, взмахъ, *см.* **Machnienie.**

Machabejczyk, -a, *м. Библ.* Маккавéй.

Machabejski, *Библ.* Маккавéйскій.

Machać, Machnąć, махáть, размáхивать; || вилять; || качáть, колыхáть; || болтáть, мотáть (*ногáми*). **Machać rękami,** размáхивать рукáми. **Machać pałaszem,** размáхивать сáблею. **Pies macha ogonem,** собáка вилúетъ хвостóмъ, *см.* **Merdać;** || *торопúться, спѣшúть, поспѣшúть, махнýть, отмахáть. **Mam machać dziś dziesięć mil drogi,** мнѣ нýжно сегó-дня отмахáть (*сдѣлать*) десáть миль (*дорóги*).

Machanie, -nia, *ср.* колыхáніе, качáніе.

Macharzyna, -y, *ж. Стар.* мочевóй пузы́рь, *см.* **Pęcherz.**

Machina, -y, *ж.* машúна и мáшина, мáхина; || *громáда, громáдное здáніе.

Machinacja, -i, *ж.* злоумышлéніе, интри́га, кóзни.

Machinalnie, машинáльно, невóльно.

Machinalny, машинáльный, невóльный.

Machinka, -i, *ж.* машúнка.

Machlanina, -y, *ж.* плýтня, плутовствó, мошéнничество, обмáнъ.

Machlarka, -i, *ж.* плутóвка, мошéнница, обмáнщица.

Machlarski, плутовскóй, мошéннический.

Machlarstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Machlarz, Machlerz, -a, *м.* плутъ, мошéнникъ

Machlować, обмáнывать, плутовáть, мошéнничать.

Machłowanie, *см.* **Machlarstwo.**

Machluga, -i, *ж.* родъ поташá (*золá изъ úвы*).

Machnąć, *см.* **Machać.**

Machnienie, -nia, *ср.* (ręką), движéніе (*рукóю*), жестъ.

Machoń, *см.* **Mahoń.**

Machram, -u, *м.* родъ турéцкой матéріи.

Mącenie, -nia, *ср* взбáлтываніе, мѣшáніе (*жúдкости*); || * смѣсь. **Mącenie wyobrażeń,** смѣсь понáтій, сбúвчивость понáтій.

Mącić, Zmącić, Zamącić, мутúть, возмущáть, возмутúть, помутúть, возбуждáть, возбудúть, волновáть, взволновáть, болтáть, взболтáть, мѣшáть, смѣшивать, смѣшáть. **Deszcze zmąciły rzekę,** отъ дождéй рѣкá сдѣлалась мýтною. **Zmącić wino,** взболтáть винó. *Mącić pokój, возмущáть, нарушáть спокóйствіе. **To piwo bardzo mąci głowę,** э́то пúво бьётъ въ гóлову, отъ э́того пúва крýжится головá. **Mąci tylko,** онъ тóлько мýтаетъ, мѣшáетъ. **Mącić światem,** возмущáть, нарушáть общéственный порядокъ, общéственное спокóйствіе. || **Mącić się,** мутúться, дѣлаться мýтнымъ, помутúться; || * смущáться, смѣшáться; || помрачáться (*о разсýдкѣ*). **Mąci mi się w głowie,** головá у менá помутúлась.

Macica, -y, *ж.* кóрень; || *Анат.* мáтка; || *Минер.* жúльная порóда, мáтка; || *Тип.* матри́ца, пунсóнъ; || **Macica perłowa, perłomýtъ, perłomýtrъ;** || *Бот.* веретенообрáзный кóрень; || **Macica winna,** виногрáдная лозá; || гáйка (*szrubna*).

Mąciciel, -a, *м.* возмутúтель, *см.* **Mąciwoda.**

Macicorodny, производя́щій виногрáдную лóзу, *см.* **Macica.**

Macicowy, Maciczny, *Анат.* мáточный; || лóзный. **Nóż macicowy,** ножъ для обрѣзыванія виногрáдной лозы́.

Maciek, -ćka, *м.* Матю́ха; *Прост.* уменьшит. имени **Maciej,** Матвѣй. *Посл.* **Maciek zaorał, Maciek zjadł,** что́ заработáлъ, то и прóжилъ; || * óлухъ, мужúкъ; || *Новар.* сычýгъ (*свинóй начинéнный желýдокъ*); || *Прост.* котъ; || колбасá (*свинáя*).

Macierz, -y, *ж.* мáтерь, мать; || мáтка (*у живóтныхъ*), *см.* **Maciora.**

Macierzanka, -i, *ж. Бот* богорóдская травá.

Macierzankowy, свóйственный богорóдской травѣ, *см.* **Macierzanka.**

Macierzyński, мáтеринскій, мáтерній.

Macierzyństwo, -a, *ср.* берéменность, состоя́ніе берéменной жéнщины; || долгъ мáтери, какъ воспитáтельницы своúхъ дѣтéй.

Macierzysty, *см.* **Macierzyński.**

Macierzyzna, -y, *ж.* наслѣ́дство пóслѣ мáтери

Maciniec, -ńca, *м. Анат.* яи́чникъ, яи́чное гнѣздó

Macinnik, -a, *м.* сýдорога, спáзма, сжимáніе (*мáтки*).

Maciora, -y, *ж. Стар.* мáтерь, мать; || мáтка, племя́нная сáмка (*живóтныхъ*); супоросная (*о свúньяхъ*); || мáтка, царúца (*у пчёлъ*); || пóсконь, *см.* **Konopie.**

Maciorka, -i, племя́нная овцá.

Maciupci, Maciupki, Maciutki, *см.* **Malutki, Maluczki.**

Maciupcio, Maciupko, Maciutko, *см.* **Malutko, Maluczko.**

Maciuś, -sia, *м.* (*Уменьш. см.* **Maciek**), óлухъ, мужúчина; || котъ.

Mąciwoda, -y, *м.* возмутúтель, вачúнщикъ.

Macka, -i, *ж.*ýсикъ, рожёкъ, щýпальце (*у насѣкóмыхъ*).

Macku, *см.* **Omacku.**

Macocha, -y, *ж.* мáчиха.

Macochować, Macoszyć, быть мáчихою, обходúться какъ мáчиха

Macoszy, Macoszyn, Macoszyński, мáчихинъ, свóйственный мáчихѣ **Po macoszemu, po macoszynemu,** какъ мáчиха.

Maczużny, дубúнный, пáличный, *см.* **Maczuga.**

Maczać, Zmaczać, Umaczać, мочúть, намáчивать, намочúть, смáчивать, смочúть, вымочить, промáчивать, промочúть, обмáкивать, обмокнýть, *см.* **Moczyć. Maczać bieliznę w wodzie,** намочúть бѣлье въ водѣ. **Maczać, umaczać pióro w atramencie,** мокáть, обмокнýть перó въ чернúлы.

Maczanie, -nia, *ср.* **мочéніе;** || **мóчка,** умóчка.

Maczanka, -i, *ж.* **тóненькій лóмтикъ хлѣба.**

Mączasty, Mączysty, мучнúстый.

Mączéć, Mącznieć, мучнúться; || запáчкаться мукóю, || запылúться; || обратúться въ пыль.

Maczek, -czku, *м. Бот.* **макъ самосѣйка** (*растéніе*), *см.* **Mak polny. Maczek zajęczy,** прострѣлъ вѣтреница; || мáковый цвѣтъ, мáковое зёрнышко; || *Охот.* сáмая мéлкая дробь; || **Maczek cukrowy,** сáхарныя крупúнки; || мéлкій порошóкъ; || мéлкое письмó, мéлкій почéркъ, мéлкая печáть.

Mączka, -i, *ж.* крупúчатая мукá; || крахмáлъ, крахмáлистое вещество́ (*растéній*); || бѣлúла (*для лица́*), *см.* **Bielidło.**

Mączkować крахмáлить *см* **Krochmalić.**

Mączkowanie, -nia, *ср.* **Mączkowany,** *см.* **Krochmalenie, Krochmalny.**

Maczkowy, мáковый.

Mącznica, -y, *ж* мучнóй ларь, мучнúкъ, мучнúца; || мукосѣйня; || желобóкъ *въ мельницѣ*); || *Агр* спорынья́, рожкú (*болѣзнь ржи*), *см.* **Sporysz;** || Аверóловая крупа; || *Бот.* толокнúнка (*растéніе*).

Mącznicza, -i, *ж.* торгóвка сѣмянáми, мукóю.

Mącznik, -a, мучнúкъ, лабáзникъ, мучнóй торговéцъ; || хрущъ (*насѣкомое*).

Mączność, -ści, *ж.* **мучнúстость.**

Mączny, мучнóй

Mączuga, -i, *ж.* **пáлица, дубúна, булавá.**

Mączużny, вооружённый пáлицею, дубúною, булавóю.

Mączyć, Umączyć, Pomączyć, замучúть, запáчкать, осыпать мукóю || **Umączyć się,** запáчкаться, вымáчкать себя́ мукóю.

Mączyniec, -ńca, *м. Бот.* **гусúная лáпка,** лебедá (*растéніе*)

Mączystość, *см.* **Mączność.**

Mączysty, *см.* **Mączasty.**

Mądral, -a *м.* **лукáвецъ, хитрéцъ, человѣкъ себѣ на умѣ,** *см* **Mędrek**

Mądrocha, -y, Mądroszka, -i, *ж. см.* **Mędrocha.**

Mądrość, -ści, *ж.* **мýдрость, премýдрость, благоразýміе. Zęby mądrości,** зýбы мýдрости (*послѣдніе четыре коренные зýба*); || ***Figle mądrości,** хúтрыя и лóвкія штýки, продѣлки

Mądrostka, -i, *ж.* **мудрованье, хúтрость, изворóтливость**

Mądroszka, -i, *ж.* **плутóвочка.**

Mądrować, *см.* **Mędrować, Mędrkować.**

Mądry, мýдрый,ýмный, разýмный благоразýмный; || хúтрый, пронырливый, лóвкій, себѣ на умѣ. **Mądra rada,**ýмный благоразýмный совѣтъ. **Mądra polityka** мýдрая политúка. *Посл.* **Mądry Polak po szkodzie,** умѣнъ **Полякъ** когдá бѣдá прошлá (*Сравн. русск. посл.*) Русáкъ зáднимъ умóмъ крѣпокъ). || *Ирон.* **Jaki mądry!** вишь ты какóй лóвкій!

Mądryni, -ni, *ж. Неуп.*ýмница; || хúтрая лóвкая жéнщина, *см.* **Mądrocha, Mądroszka.**

Mądrze, мýдро, благоразýмно, умнó

Mądrzeć, *см.* **Mędrzeć.**

Mądrzeniec, -ńca, *м. Бот.* окóнникъ сáльный кóрень, живокостъ (*растéніе*).

Madzisty, глúнистый, вязкій, лúпкій.

Mag, -a, *м.* магъ, волхвъ.

Magazyn, -u, *м* магазúнъ, лáвка; || анбáръ *или* амбáръ, кладовáя; || **Magazyn komunjalny,** общéственный, хлѣбный магазúнъ.

Magazynier, -a, *м.* **магазúнщикъ,** *см* **Magazyny.**

Magazynierka, -i, *ж.* магазúнщица.

Magazynowe, -ego, *ср.* **плáта за наёмъ за содержáніе магазúна**

Magazynowy, магазúнный.

Magda, *Прост.* **Magdalena, Магдалúна.** *Уменьш.* тóго-же úмени: **Magdusia, Magdalenka, Magdeczka.** || **Magdalenki,** *мн.* смирúтельный домъ (*для распýтныхъ жéнщинъ*).

Magdalon, -u, *м. Апт.* **пáлочка** (*мази, пластыря*).

Magdeczka, *см.* **Magda.**

Magdusia, *см.* **Magda,**

Magicznie, магúчески, волшéбнымъ óбразомъ, *см.* **Czarnoksięsko, Czarodziejsko.**

Magiczny, магúческій, волшéбный; || * очарováтельный, *см.* **Czarnoksięzki, Czarodziejski, Czarowny, Czarujący, Uroczy**

Magiel, -glu, *м.* катóкъ

Magierka, -i, *ж.* венгéрская шáпка.

Magierszczyzna, Мадьярщина.

Magister, -stra, *м.* магúстръ. **Magister filozofji,** магúстръ Философúи. **Magister kapeli,** рéгентъ (*надъ пѣвчими*), *см.* **Kapelmajster, Mistrz.**

Magistralnie, поучúтельно, тóномъ учúтеля, вáжно.

Magistralny, магúстерскій; || учúтельскій, вáжный; || *Апт.* предписанный (*медикомъ*).

Magistrant, -a, *м.* магистрáнтъ.

Magistrat, -u, *м.* магистрáтъ, городскáя дýма, рáтуша.

Magistratowy, магистрáтскій.

Magistratura, -y, *ж.* градоначáльство, управлéніе гóрода, городскія влáсти, *см*

Magistrat; || *Юрид.* прису́тствіе, прису́тственное мѣсто; || **magistratura hypoteczna**, ипоте́чное учрежде́ніе.

Magistrowski, магистерскій.

Magja, -i, *ж.* ма́гія, чародѣ́йство; * волше́бство, *см.* **Czarodziejstwo, Czarnoksięztwo.**

Maglować, Wymaglować, ката́ть, выкатать (*бѣлье*).

Maglowanie, -nia, *ср.* ката́нье (*бѣлья*).

Maglownia, -ni, *ж.* ката́къ, мѣсто гдѣ стоитъ ката́къ.

Maglownica, -y, *ж.* ката́къ; || **Maglowniczka**, валёкъ, скалка.

Maglownik, -a, *м.* ката́тникъ.

Maglowny, ка́танный.

Maglowy, ката́чный.

Magnat, -a, *м.* магна́тъ, вельмо́жа.

Magnaterja, -ji, *ж.* вы́шее сосло́віе, бога́тое дворя́нство; || вельмо́жи.

Magnatyzm, -u, *м.* вельмо́жество; || аристократи́змъ.

Magnes, -u, *м.* магни́тъ.

Magnesować, Namagnesować, магни́тить, намагни́тить.

Magnesowanie, -nia, *ср.* магни́ченіе.

Magnesowy, магни́тный. **Igła magnesowa**, магнитная стрѣлка.

Magnet, Magnetować, Magnetowy, *см.* **Magnes, Magnesować**, и. т. д.

Magnetycznie, магнети́ческимъ спо́собомъ, посре́дствомъ магни́та.

Magnetyczność, -ści, *ж.* магни́тная си́ла, магнети́змъ.

Magnetyczny, магни́тный, магнети́ческій.

Magnetyzm, -u, *м.* магнети́змъ, магнитная си́ла. **Magnetyzm zwierzęcy**, живо́тный магнети́змъ.

Magnetyzor, -a, *м.* магнетиза́торъ, магнетизёръ.

Magnetyzorka, -i, *ж.* магнетизёрка.

Magnetyzować, магнетизирова́ть.

Mahoniowe drzewo, *см.* **Mahoń.**

Mahometski, Магоме́товъ.

Mahometan, Mahometanin, -a, *м.* Магомета́нинъ, Мухаммеда́нинъ

Mahometanka, i, *ж.* Магомета́нка, Мухаммеда́нка.

Mahometański, Магомета́нскій, Мухаммеда́нскій.

Mahometaństwo, -a, *ср.* Магомета́нскій зако́нъ; || *Собир.* Магомета́не.

Mahometczyk, -a, *м. см* **Mahometan.**

Mahometyzm, -u, *м.* Магомета́нскій зако́нъ, религія, *см.* **Mahometaństwo.**

Mahoń, -niu, *м.* **Mahoniowe drzewo**, *Бот.* кра́сное де́рево; || **Mahonie**, *мн.* **Sprzęty mahoniowe**, ме́бель кра́снаго де́рева.

Mahoniowy, изъ кра́снаго дерева.

Maić, Omaić, Umaić, убира́ть, украша́ть зе́ленью, цвѣта́ми.

Maik, -a, *м.* ма́йскій жукъ, хрущъ; || *Ветер.* очище́ніе желу́дка у лошаде́й, когда́ они́ пасу́тся на траве́.

Maisty, зеленѣющій, покрытый зе́ленью.

Maiż, Mais, -u, *м.* ма́исъ, кукуру́за; || *Охот.* слёткъ, молода́я птица; || **Maj, -ja**, *м.* Май ме́сяцъ; || зе́лень, зелёность.

Majaczeć, мелька́ть, мигать, мерца́ть. **Coś tam w oddali majaczeje**, вдали что́-то мелька́етъ. **Na niebie gwiazdy majaczeją**, на не́бѣ звѣзды мерца́ютъ.

Majaczenie, -nia, *ср.* мелька́ніе, мерца́ніе; || * бредъ, бре́дни; || проволо́чка (*врéмени*).

Majaczyć, маячить, перебива́ться ко́е-какъ; || верте́ться, кружи́ться, извива́ться; || изворáчиваться; || затя́гиваться (*о дѣлѣ*), ме́длить, мѣшкать; || бре́дить. **Majaczyć sprawę**, затя́гивать, откла́дывать дѣло. **Chory cały dzień majaczył**, больно́й всю ночь бре́дилъ. **Majaczyć w prawach**, толкова́ть по своему зако́ны.

Majak, -a, *м.* просёлочная доро́га, крюкъ, объѣздъ; || * увёртка, улóвка.

Majątéczek, -czku, *м. Умен.* имѣ́нье.

Majątek, -tku, *м* имѣ́ніе, иму́щество, достоя́ніе; || состоя́ніе, бога́тство. **Dorobić się majątku**, пріобрѣсть, нажить состоя́ніе, бога́тство. **Majątek testamentem odziedziczony**, отказно́е имѣ́ніе. **Majątek gminny**, обще́ственное иму́щество.

Majątkowy, иму́щественный, относя́щійся къ имѣ́нію.

Majdan, -u, *м.* майда́нъ, база́ръ, торго́вая пло́щадь (*на Востóкѣ*); || *Воен.* сбо́рное мѣсто, пара́дное мѣсто, плацъ-пара́дъ; || **Majdan potażowy**, пота́нный заво́дъ; || изги́бъ, лу́ка (*для стрѣлянія*).

Majdanik, -u, *м. см.* **Majdan.**

Majdannik, -a, *м.* Смотри́тель майда́на.

Majeran, -u, *м.* **Majeranek, -nku**, *м. Бот.* маіора́нъ, маера́нъ (*растéніе*).

Majeranowy, маера́новый.

Majestat, -u, *м.* вели́чіе, вели́чественность; || вели́чество (*тúтул*).

Majestatowy, свóйственный ца́рскому, импера́торскому, корóлевскому вели́чію, || тро́нный.

Majestatycznie, вели́чественно, величáво.

Majestatyczność, -ści, *ж.* вели́чественность, величáвость.

Majestatyczny, вели́чественный, величáвый.

Majętnić, Umajętnić, *см.* **Bogacić, Rozżyć.**

Majętnie, бога́то, зажи́точно.

Majętność, -ści, *ж.* имѣ́ніе, недви́жимое имѣ́ніе, иму́щество, помѣ́стье; || земля́, по́ле; || влад**ѣ́**ніе, со́бственность; || зажи́точность. **Majętność ziemska**, зе́мская со́бственность. **Majętność szlachecka**, помѣ́стье. **Majętność chłopska**, крестья́нская со́бственность земли́. **Kilka gałgánów i rupieci cała jego majętność**, нѣсколко лахмо́тьевъ и ру́хляди—вотъ все его́ иму́щество. **Majętność ich była obita**, они́ бы́ли о́чень зажи́точны.

Majętnóstka, -i, *ж.* небольшóе имѣ́ніе.

Majętny, бога́тый, важи́точный, *см.* **Dostatni, Zasobny.**

Major, -a, *м.* **маіо́ръ.**

Majorat, -u, *м.* **маіора́тъ, маіора́тное имѣ́ніе, заповѣ́дно́е иму́щество,** *см.* **Ordynacja, Ordynat.**

Majoratka, -i, *ж.* **наслѣ́дница маіора́та.**

Majorowa, -éj, *ж.* **маіо́рша, жена́ маіо́ра.**

Majorówna, -y, *ж.* дочь маіо́ра.

Majorowski, Majorski, маіо́рскій.

Majorowstwo, Majorstwo, -a, *ср.* маіо́рство, чинъ маіо́ра; || *Собир.* маіо́ръ съ женою.

Majorowy, принадлежа́щій маіо́ру.

Majorstwo, *см.* **Majorowstwo.**

Majówka, -i, *ж.* ма́йская прогу́лка за́ городомъ, ма́йское гульба́нье; || ма́йскій жукъ, *см.* **Majk**; || *Бот.* ноготки́, желтоголо́вникъ, калу́жница (*расте́ніе*).

Majowy, ма́йскій; || **Majowy kolor,** ясно-зелёный цвѣтъ.

Majster, -stra, *м.* ма́стеръ, реме́сленникъ, мастеровóй; || хозя́инъ; || ста́ршій, гла́вный. **Majster szewc,** сапо́жный ма́стеръ, хозя́инъ сапо́жнаго заведе́нія. **Majster krawiecki,** портно́й ма́стеръ. **Majster mularz,** ка́менщичій ма́стеръ, ка́менщикъ; || *обма́нщикъ, плутъ, пройдоха. O, to majster! uszył mi buty, о, э́то пройдо́ха! онъ провёлъ, обману́лъ меня́. To majster baba, э́то бо́й ба́ба, молоде́ць-ба́ба, э́то шту́ка, шту́чка; || ма́стеръ своего́ дѣла, иску́сникъ,** *см.* **Mistrz.**

Majsterja, -ji, *ж.* *см.* **Majstrowstwo.**

Majsterski, мастерско́й, иску́сный. **Po majstersku,** мастерски́, иску́сно, *см.* **Majstrowski.**

Majsterstwo, -a, *ср.* мастерство́; || *Собир.* ма́стеръ съ женою.

Majstrów, принадлежа́щій ма́стеру.

Majstrowa, -éj, *ж.* жена́ ма́стера, мастерова́го.

Majstrowski, мастерско́й, иску́сный. **Po majstersku,** мастерски́, иску́сно

Majstrowstwo, -a, *ср.* *см.* **Majsterstwo.**

Majtek, -tka, (*мн.* **Majtkowie**), *м.* матро́съ

Majtki, -tek, *мн.* ни́жнее испо́днее пла́тье, штаны́.

Majtkowski, матро́сскій.

Majtkowstwo, -a, *ср.* матро́сская до́лжность.

Mak, -u, *м.* макъ. **Główka maku,** ма́ковка. **Mak polny,** макъ самосѣ́йка, ди́кій макъ.

Mąka, -i, *ж.* мука́. **Mąka pszenna, żytnia, jęczmienna,** и т. д. пшени́чная, ржана́я, ячме́нная мука́ и т. д. **Mąka poślednia,** подрука́вная *или* тре́тья мука́. *Посл.* **Nie będzie z téj mąki chleba,** изъ э́той ржи хлѣ́бу не бывать.

Makao, *Нескл.* родъ ка́рточной игры́; || **Бразиліскій попугай** съ дли́ннымъ хвосто́мъ; || *Бот.* вѣ́ерникъ (*родъ па́льмы*).

Makaron, -u, *м.* макаро́ны, вермише́ль италья́нская лапша́.

Makaroniczny, макарони́ческій, шу́точный, смѣшно́й.

Makaronizm, -u, *м.* макарони́змъ, макарони́ческій родъ.

Makaronowy, макаро́нный.

Mąkarz, -a, *м.* мучни́къ, лоба́зникъ, мучно́й торгове́цъ.

Makat, -u, *м.* **Makata, -y,** *ж.* **дорогіе обои́, вы́шитые шёлкомъ и зо́лотомъ.**

Makolągwa, -y, *ж.* конопля́нка (*пти́ца*), *см.* **Konopniczek.**

Makowica, -y, *ж.* ма́ковка, ма́ковая голо́вка; || *Архит.* капите́ль.

Makowiczny, ма́ковичный.

Makowina, -y, *ж.* ма́ковичный сте́бель и листъ.

Makówka, -i, *ж.* **ма́ковка, ма́ковая голо́вка.**

Makowy, ма́ковый.

Makrela, -i, *ж.* макре́ль (*ры́ба*).

Maksyma, -y, *ж.* пра́вило, **положе́ніе.**

Maksymalny, имѣ́ющій вы́сшую мѣ́ру *или* наибо́льшую цѣ́ну.

Maksymum, (Maximum), *Нескл.* вы́сшій предѣ́лъ, вы́сшая мѣ́ра, наибо́льшая сте́пень *или* цѣна́.

Makuch, -a, *м.* ма́ковая *или* льняна́я шелуха́.

Makuła, -y, *ж.* пятно́; || * поноше́ніе, *см.* **Zelżenie.**

Makulator, -a, *м.* пропускна́я бума́га.

Makulatura, -y, *м.* *Тип.* макулату́ра (*о́дурно опеча́танные листы́ иду́щіе на о́бёртку*).

Makuleusz, -a, *м.* замара́ха.

Makutra, -y, *ж.* сту́пка для растира́нія ма́ку; || макотёрка.

Malachit, -u, *м.* *Минер.* малахи́тъ.

Malacja, -i, *ж.* безвѣ́трie, штиль.

Malarczyk, -a, *м.* подмасте́рье маляра́ ко́мнатнаго; || учени́къ живопи́сца.

Malarka, -i, *ж.* маляри́ха; || жена́ живопи́сца, жена́ маляра́, *см.* **Malarzowa.**

Malarnia, -i, *ж.* рабо́чая мастерска́я живопи́сца; || **Malarnia obrazów SS.,** иконопи́сная.

Malarski, живопи́сный; || маля́рный, маля́рскій, малева́льный. **Akademja malarska,** акаде́мія жи́вописи. **Złoto malarskie,** сусáльное зо́лото. **Pendzel malarski,** кисть живопи́сца, *см.* **Malowniczy, Malowny.**

Malarstwo, -a, *ср.* жи́вопись.

Malarz, -a, *м.* живопи́сецъ. **Malarz portretowy,** портре́тный живопи́сецъ, портрети́стъ; || маля́ръ (*ко́мнатный*); || ма́вилка.

Malarzowa, -éj, *ж.* жена́ живопи́сца; || жена́ маляра́, *см.* **Malarka.**

Małdr, -a, *м.* мюйдъ (*мѣ́ра для жи́дкихъ или сыпу́чихъ тѣлъ*); || **родъ хлѣ́бной мѣ́ры.**

Małdrat,-u, *м.* **десятúна, платúная дубóвыми въ зёрнахъ.**

Małdrzyk, -a, *м. Повар.* **сы́рникъ.**

Malec, -lca, *м.* **мáльчикъ, мальчуга́нъ.**

Maléć, уменьшáться.

Maleńki, máленький. Maleńki, Maleńka, малю́тка, крóшка. Od maleńka, z maleńka, od maleńkiego, z maleńkiego, съ малоле́тства, съ мáлыхъ лѣтъ, съ́имала, съ дѣтства. Po maleńku, помалéньку, потихóньку.

Maleńko, малéнько.

Maleńkość, -ści, *ж.* **сáмая мáлость, мéлкость, маловáтость.**

Maleństwo, -a, *ср.* **малолéтство, малолéтность, дѣтство, младéнчество. Od maleństwa, z maleństwa, съ мáлыхъ лѣтъ, съ́имала, съ дѣтства;** || **малю́тка, крóшка (*дитя́*);** || **мáлость, недостáточность;** || **мéлочь, бездéлица, пустáкъ,** *см.* **Drobnostka.**

Małgorzatka, -i, *ж.* **(gruszka), грýша скороспéлка.**

Malić, умаля́ть, уменьшáть, убавля́ть, *см.* **Mniejszyć.**

Maligna, -y, *ж.* **горя́чка.**

Malina, -y, *ж.* **малúна. Maliny,** *мн.* **малúнникъ.**

Malinnik, -a, *м.* **малúновый мёдъ, малúновый квасъ, малúновый напúтокъ.**

Malinowy, малúновый.

Małmazja, Małwazja, -ji, *ж.* **мальвáзія;** || **мушкáтное вино́.**

Małmazjowy, Małwazjowy, Małwazki, мальвазíйный. *см.* **Małmazja.**

Mało, мáло, немнóго, **Zamało,** слúшкомъ мáло. **Mało nie, mało co nie, mało że nie,** тóлько что не...., чýть чуть не..., едвá не.. **Mało nie upadłem, małom nie upadł, mało żem nie upadł,** чýть-бы́ло я не упáлъ. **Mało że nie został zabity,** его́ чýть-было не убúли. **Mało nie wszyscy,** чуть-ли не всѣ, едвá-ли не всѣ, почтú всѣ. **Mało kto wiedział o jego przybyciu,** мáло кто зналъ о его́ прúѣздѣ. **Mało dziesięć razy to czytałem,** по крáней мéрѣ я читáлъ э́то дéсять разъ. **Mało na tém, mało mu na tém, że chce być pierwszy, chciałby być jedynym,** мáло того́, что онъ хóчетъ быть первы́мъ, но и еди́нственнымъ. **Bez mała,** безмáла. **O mało co,** чýть-было. **Pomału,** понемнóгу; || **Mało, мáлое, мáлость. Przestawać na małém,** довóльствоваться мáлымъ, мáлостью.

Małobaczny, невнимáтельный, неосмотрúтельный, опромéтчивый.

Małocenny, малоцѣнный.

Małochętny, равнодýшный, неохóтный.

Małodawca, -y, *м.* **мáло дающій.**

Małoduszność, -ści, *ж.* **малодýшіе.**

Małoduszny, малодýшный.

Małogranat, Małogranat,-u, *м, Бот.* **грана́тъ, грана́товое я́блоко;** || **грана́товая я́блоня,** *см.* **Granat.**

Małoletni, несовершеннолéтній, малолéтній, *см.* **Nieletni.**

Małoletność, -ści, *ж.* несовершеннолéтіе, малолéтство.

Małoletny, *см.* **Małoletni.**

Małolistny, малолúственный.

Małoludny, малолю́дный.

Małomocny, малосúльный.

Małomowność, -ści, *ж.* неразговóрчивость; || лаконúзмъ. лаконúческая крáткость.

Małomowny, неразговóрчивый; || лаконúческій.

Małopłodny, мáло дающій плодóвъ, неплодоро́дный.

Małorosły, малорóслый.

Małość, -ści, *ж.* **мáлость, мéлкость;** || **мéлочность. Małość duszy,** малодýшіе, **Małość umysłu,** мéлочность умá; || **малолéтность. Od małości,** съ́имала, съ мáлыхъ лѣтъ.

Małosilny, *см.* **Małomocny.**

Małostka, -i, *ж.* **маловáжность, бездéлица.**

Malować, Omalować, Wymalować, Pomalować, Odmalować, писáть (*крáсками*), живописáть; || крáсить, малевáть, расписывать; || * изображáть. **Kazał się odmalować,** онъ велѣлъ снять съ себя́ портрéтъ. **Malować obraz świętego,** изображáть лúкъ святáго; — **portrety,** писáть портрéты; **pokój, раскрáнивать** кóмнату;—**sufit,** расписывать потолóкъ;—**z natury,** писáть съ натýры;—**mury,** крáсить, малевáть стѣны;—**na płótnie, na drzewie, na porcelanie,** писáть на полотнѣ, на дéревѣ, на фарфóрѣ. **Malować olejno,** писáть мáсляными крáсками. **Pomalować mur biało,** вы́бѣлить стѣну. **Dzicy malują sobie ciało rożnokolorowo,** дúкіе раскрáшиваютъ себѣ тѣло рáзными цвѣтáми. **Łąki pomalowane kwieciem,** лугá испещрены цвѣтáми. **Odmalowano go nam w najczarnierszych kolorach,** намъ изобразúли его́ сáмыми чёрными крáсками, *см.* **Kreślić, Obraz, Wizerunek;** || **Malować się,** изображáться; || * выражáться, обнарýживаться. **Radość maluje się w jego oczach,** рáдость изображáется въ его́ глазáхъ. **Sam się odmalował,** онъ изобразúлъ самаго́ себя́.

Malowanie, -nia, *ср.* **живóпись;** || ***картúна;** || ***изображéніе, описáніе;** || **окрáска. Malowanie klejowe,** окрáска на клéю. **Celuje w malowaniu charakterów,** онъ отличáется изображéніемъ характéровъ; *см.* **Malowidło.**

Malowany, раскрáшенный, разукрáшенный, расписанный; || ***Siedzi jak malowany,** онъ сидúтъ какъ истукáнъ;** || **испещрённый (*цвѣтáми*);** || **Król malowany,** корóль тóлько по úмени.

Małoważenie, -nia, *ср.* **(czego), невнимáніе (*къ чему́*),** *см.* **Lekceważenie.**

Małoważnie, маловáжно.

Małowazność, -ści, *ж.* маловáжность.
Małowaźny, маловáжный.
Małowaźyć (sobie) kogo, co, мáло обращáть вниманія на кого, на что, *см.* Lekceważyć.
Małowiarek, -rka, Małowiernik, -a, *м.* маловéрный.
Małowidło, -a, *ср.* живопись; || картúна; || изображéніе.
Małowierność, -ści, *ж.* маловéріе, маловéрство.
Małowierny, маловéрный.
Małowniczo, живопúсно, картúнно.
Małowniczość, живопúсный видъ, картúнность.
Małowniczy, живопúсный, картúнный; || укрáшенный рисýнками (*о книгахъ*).
Małownie, *см.* Małowniczo.
Małownik, -a, *м. см.* Miłek.
Małowny, живопúсный; || изобразúтельный, живóй. Styl małowny, живóй слогъ.
Małowodny, маловóдный.
Małożbożny, ненáбожный.
Małpa, -y, *ж.* обезьянá, *см.* Koczkodan.
Małpeczka, -i, *ж. Умен.* обезьянка.
Małpi, обезьúний.
Małpiarski, обезьúнскій.
Małpiarstwo, -a, *ср.* обезьúничанье, обезьянство; || кривлянье.
Małpiarz, -a, *м.* показывающій обезьянъ; || * передрáзниватель, обезьянá, кривлúка.
Małpica, -y, *ж. Умен.* обезьянка; || *безобрáзная жéнщина.
Małpować, обезьúничать, подражáть, перенимáть.
Małpowanie, -nia, *ср.* обезьянство, обезьúничанье.
Małpowodnik, -a, *м. см.* Małpiarz.
Małpozwierz, -a, *м. Зоол.* лемýръ (*животное*).
Maluchno, *см.* Maluczko.
Maluchność, *см.* Maluczkość.
Maluchny, , Maluczki, Maluśki, мáленькій, малéхонькій, крóхотный, квóшечный. Pomaluśku, Pomalutku, помалéньку, помалéчку.
Maluczko, Maluchno, Maluśko, Malutko, малéнько, малéхонько, малéшенько.
Maluczkość, -ści, *ж.* сáмая мáлость.
Maluśki, Malutki, *см.* Maluchny, Maluśko, Malutko, *см* Maluczko.
Małwazja, *см.* Małmazja.
Małwersacja, -ji, *ж.* притéсненіе, взя́точничество.
Mały, мáлый. Mały palec u ręki, u nogi, мáлый пáлецъ, мизúнецъ. To mała rzecz, óто бездéлица. O mały włos, на волосóкъ, *см.* Włos. || Mały, -ego, *м.* малúтка. || Pomału, помáлу, потихóньку.
Małż, -u, *м.* рáковина (*моллюскъ и чéрепъ*); || черепокóжное живóтное.
Małżeński, супрýжескій, брáчный. Związek małżeński, брáчный союзъ. Węzeł małżeński, брáчныя ýзы. Po małżeńsku, супрýжески.
Małżeństwo, -a, *ср.* бракъ, супрýжество, брáчный союзъ; || женúтьба; || пáра, четá, муж и женá. Zawrzeć małżeństwo, вступúть въ бракъ, сочетáться брáкомъ, обвéнчáться. Zawierający małżeństwo, брáчущійся. Akt małżeństwa, актъ о бракосочетáніи. Małżeństwo dobrane, супрýги составляющіе прекрáсную пáру.
Małżonek, -nka, *м.* супрýгъ, мужъ, *см.* Mąż. Małżonkowie, *мн.* супрýги, мужъ и женá.
Małżonka, -i, *ж.* супрýга, женá, *см* Żona.
Małżonkowy, супрýжній.
Małżowina, -y, *ж.* рáковина (*чéрепъ*).
Małżyk, -a, *м. см.* Małż.
Mama, -y, *ж.* мáма, мáменька.
Mamać, звать мáму
Mamcia, -ci, *ж.* мáмушка, *см.* Mamka.
Mamczy, Mamczyn, мáмушкинъ, кормúлицынъ.
Mamczyć, быть кормúлицею, кормúть ребéнка.
Mamić, Żmamić, Omamić, манúть, смáнивать, сманúть, обольщáть, обольстúть, прельщáть, прельстúть, ослéплять, ослéпúть, привлекáть, привлéчь.
Mamiciel, -a, *м.* обольстúтель, прельстúтель, обмáнщикъ.
Mamicielka, -i, *ж.* обольстúтельница, обмáнщица, прелéстница.
Mamidło, -a, *ср.* обаáніе; || обмáнъ, мечтá, прúзракъ.
Manienie, -nia, *ср.* прельщéніе, обворожéніе, смáниваніе, ослéплéніе, помрачéніе.
Mamin, мáменькинъ, принадлежáщій мáтери.
Mamka, -i, *ж.* мáмка, кормúлица; || *Судох.* ýтренній тумáнъ надъ водóю.
Mamliwy, обаáтельный, завлекáтельный, обмáнчивый.
Mamon, -u, *м.* желýдокъ, брюхо, *см.* Mamona.
Mamona, -y, *ж.* мамóна, богáтство; || пресыщéніе.
Mamot, Mamotać, и т. д. *см.* Momot, Momotać.
Mamranie, -nia, *ср.* бормотáнье, ворчáнье.
Mamrotać, Mamrużeć, Mamrzeć, бормотáть, брюзжать, ворчáть.
Mamunia, -ni, *ж.* мамáша, мáменька.
Mamunin, мáменькинъ.
Man, -a, *м.* вассáль, лéнный владéтель, голдóвникъ; || пóдданный.
Manatki, -tek, *мн. ж.* скарбъ, пожúтки; || тряпьё.
Mańczasty, лéвшáкъ, лéвша.
Mandant, -u, *м.* вéрúтель, довéрúтель; || уполномóченный.
Mandat, -u, *м.* поручéніе, полномóчіе, || прикáзъ, повелéніе; || довéренность (*дáемая на письмó*).

Mandatarjusz, -a, повѣренный, уполномо́ченный.

Mandla, -i, *ж. Анат.* минда́лина (*железа́*).

Manela, **Manelka**, -i. *ж.* нарука́вникъ.

Manewr, -u, *Воен.* движе́ніе, манёвръ, *см.* **Obrót**.

Maniak, -u, *м. Охот.* чу́чело те́терева (*для привлеченія тетеревовъ*).

Manichejczyk, -a, *м.* Манихе́ецъ, Манихе́янинъ.

Manichejka, -i, *ж.* Манихе́янка.

Manichejski. Манихе́йскій.

Manicheizm, -u, *м.* Манихе́йское уче́нье.

Manifest, -u, *м.* манифе́стъ; || пи́сьменное объявле́ніе; || *Юрид. Стар.* протестова́ніе (*на письмѣ*).

Manifestacja, -ji, *ж.* обнаро́дованіе, обнару́живаніе; || манифеста́ція, публи́чное заявле́ніе свойхъ правъ, *см.* **Objawianie Objaw**.

Manifestować, обнару́живать, обнаро́довать, явля́ть, заявля́ть, изъявля́ть; || публи́чно заявля́ть свой права́. || **Manifestować się**, обнару́живаться, открыва́ться, пока́зываться; || **Manifestować się (przeciw komu)**, протестова́ть (*про́тивъ кого́*), пода́ть, объяви́ть неудово́льствіе (*на рѣше́ніе*).

Manipulacja, -ji, *ж. Хим.* обрабо́тываніе, приготовле́ніе; || спо́собъ, распоря́докъ, поря́докъ, тече́ніе дѣлъ, дѣлопроизво́дство, произво́дство, веде́ніе дѣлъ, изготовле́ніе должностны́хъ бума́гъ; || отправле́ніе правосу́дія, судъ и распра́ва (**porządek odbywania spraw sądowych**); || правле́ніе, управле́ніе, распоряже́ніе, администра́ція.

Manipulant -a, *м.* приготови́тель, исполни́тель; || лабора́нтъ.

Manipularz, -a, *м.* орáрь (*носи́мый дьяко́номъ*).

Manipulować, *Хим.* обрабо́тывать, изготовля́ть; || **Manipulować (co czém)**, управля́ть, завѣ́дывать, направля́ть, распоряжа́ться, приводи́ть въ лу́чшій поря́докъ.

Manista, -y, *м.* менони́тъ, *см.* **Menonista**.

Manja, -ji, *ж.* ма́нія, си́льная страсть (*къ чему́*); || помѣша́тельство, сумасше́ствіе.

Manjacki, относя́щійся къ сумасше́ствію.

Manjak, -a, *м.* помѣша́нный, сумасше́дшій.

Manjera, -y, *ж.* о́бразъ, спо́собъ, мане́ра, мане́ръ; || жема́нство; || **Maniery**, *мн.* мане́ры, обраще́ніе, ухва́тки, пріёмы.

Manjerny, мане́рный, изы́сканный, *см.* **Układny**.

Mańka, -i, *ж.* лѣ́вая рука́. * **Z mańki kogo zażyć**, сыгра́ть съ кѣмъ шу́тку, изнѣ́нически напа́сть на кого́.

Mańkaty, -ego, *м.* **Mańkata**, -éj, *ж.* лѣ́вша́къ, лѣ́вша́.

Mankiet, -u, *м.* манже́та, *Умен.* **Mankietek**, -tka, *м.* манже́тка.

Mankietnica, -y, *ж.* манже́тница.

Mańkut, -a, *м.* лѣ́вша́къ, лѣ́вша́.

Manna, -y, *ж. Бот.* воробе́йникъ, воробьи́ное сѣ́мя, дереба́нка; || *Св. Пис.* ма́нна.

Manniasty, ма́нный.

Manowie, -wia, **Manowisko**, -a, *ср.* отда́лённое мѣ́сто, трущо́ба, закоу́локъ.

Manowiec, -wca, *м.* крюкъ, объѣ́здъ, обхо́дъ, просёлочная доро́га.

Manowy, вассáльный, по́данный.

Mański, феода́льный, ле́нный; || помѣ́стный, удѣ́льный.

Maństwo, -a, *ср.* ленъ, удѣ́лъ, голдь, помѣстье.

Manta, -y, *ж.* дли́нная же́нская ма́нтія.

Mantelzak, *см.* **Matelzak**.

Mantolet, -u, *м.* коро́ткій плащъ.

Mantyczyć, ворча́ть, брюзжа́ть, дѣ́латься несно́снымъ, придира́чнымъ.

Mantyk, -a, **Mantyka**, -i, *ж.* брюзга́, ворчу́нъ.

Mantyka, -i *ж.* сума́, кото́мка.

Mantyla, **Mantylka**, -i, *ж.* манти́лья.

Mantyna, -y, *ж.* родъ шёлковой мате́ріи.

Manuał, -u, *м.* ручна́я, подру́чная, записна́я, спра́вочная кни́га, насто́льный реéстръ, *см.* **Podręcznik**; || руково́дство.

Manualik, -a, *м.* записна́я кни́жка

Manualista, -y *м.* содержа́щій спра́вочную кни́гу *или* насто́льный реéстръ.

Manualny, подру́чный, спра́вочный.

Manufaktura, -y, *ж.* мануфакту́ра, заво́дъ, фа́брика, *см.* **Rękodzielnia**.

Manufakturny, мануфакту́рный, фабри́чный.

Manufakturzysta, -y, *м.* мануфактури́стъ, фабрика́нтъ, завóдчикъ, *см.* **Rękodzielnik**.

Manuskrypt, -u, *м.* ру́копись, манускри́птъ

Manutencja, -ji, *ж.* управле́ніе (*имѣ́нія*), сохране́ніе, содержа́ніе (*магази́новъ*).

Manutencyjny, относя́щійся къ управле́нію магази́нами, къ содержа́нію магази́новъ.

Mapa, -y, *ж.* географи́ческая ка́рта, ландка́рта.

Mara, -y, *ж.* сновиде́ніе, сонъ, грёза; || при́зракъ воображе́нія, химе́ра, *см.* **Cień, Duch**. || **Mary**, *мн. см.* **Mary**.

Marcepan, -u, *м.* марципа́нъ (*родъ пирóжнаго*).

Marcepannik, -a, *м.* конди́теръ; || пиро́жникъ.

Marcepanowy, марципа́нный, *см.* **Marcepan**.

Marcha, -y, *ж.* ста́рая кля́ча.

Marchew', -chwi, *ж.* морко́вь (*растéніе*).

Marchja, -ji, *ж.* ма́рхія, граница.

Marchwiany, морко́вный. * **Marchwianemi pieniędzmi zapłacić komu**, отдѣ́лываться отъ заимода́вца шу́точками.

Marchwisko,-a,*ср.* по́ле зъсѣ́янное морко́вью.

Marcie, -a, *ср. см.* **Marzenie.**

Marcin, -a, *м.* Марти́нъ, Марты́нъ. Uczył Marcin Marcina, дура́къ дурака́ учи́тъ. *Посл.* Starszy Pan Bóg niż Święty Marcin, всѣ́кому почёт по заслу́гамъ, по мѣ́сту и почёт. Święty Marcin na białym koniu jedzie, т. е. въ день св. Марти́на выпада́етъ пе́рвый снѣгъ.

Marcjalista, -y, *м.* войнственный челове́къ, храбре́цъ, удале́цъ.

Marcjalny, войнственный, хра́брый; || *Хим.* желѣзистый, марціа́льный, *см.* **Żelazny.**

Marcówka, -i, *ж.* ку́рица роди́вшаяся въ ма́ртѣ; || марто́вская вода́.

Marcowy, марто́вскій. * **Kawaler marcowy**, ста́рый холостя́къ. **Piwo marcowe**, ма́ртовское пи́во.

Marcypan и т. д., *см.* **Marcepan.**

Mardać, *см.* **Merdać.**

Marek, -rka, *м.* Маркъ. ***Tłucze się jak Marek po piekle**, во́зится какъ домово́й, че́рти его́ ду́шатъ.

Marena, -y, *ж.* муре́на (*родъ угря́*).

Margiel, -glu, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Margines, **Marginał**, **Maryginał**, -u, *м.* по́ле (*въ кни́гѣ, на бума́гѣ*).

Marginować, писа́ть, черти́ть на поля́хъ кни́ги.

Marglowy, ме́ргельный, рухляко́вый.

Margrabczyk, -a, *м.* жи́тель маркгра́фства.

Margrabia, -bi, *м.* маркгра́фъ, *см.* **Markiz.**

Margrabianka, -i, *ж.* дочь маркгра́фа.

Margrabina, -y, *ж.* маркграфи́ня.

Margrabski, маркгра́фскій.

Margrabstwo, -a, *ср.* маркгра́фство, *см.* **Markizat**; || *Собир.* маркгра́фъ съ маркграфи́нею, *см.* **Markizowstwo.**

Marja, -ji, *ж.* Марія. *Прост.* Ма́рья, **Obraz Panny Marji**, о́бразъ Пресв. Дѣ́вы Ма́ріи. || *Бот.* **Len Panny Marji**, ди́кій лёнъ. **Dzwonki Panny Marji**, звѣробо́й (*растѣ́ніе*). **Różyczka Panny Marji**,, бѣ́льцы, (*растѣ́ніе*). **Mięta Panny Marji**, шалфе́й.

Marjasz,-a,*м. Умен.* **Marjasik**, марья́жъ (*родъ карточной игры*).

Marjaszowy, марья́жный, *см.* **Marjasz.**

Marjaż, -u, *м.* бракъ, супру́жество; || женитьба, свадьба.

Marka,-i,*ж.* знакъ,мѣ́тка; || ма́рка,фи́ша.

Markier,-a, *м.* марке́ръ (*на билліа́рдѣ*).

Markietan, -a, *м.* маркита́нъ.

Markietanić, занима́ться маркита́нтствомъ.

Markietanka, -i, *ж.* маркита́нка.

Markietański, маркита́нскій.

Markietaństwo, -a, *ср.* маркита́нтство.

Markiz, -a, *м.* марки́зъ; || *Стар.* маркгра́фъ.

Markiza, -y, *ж.* марки́за; || *Стар.* маркграфи́ня.

Markizat, -u, *м.* марки́зство; || *Стар.* маркгра́вство.

Markizianka,-i, *ж.* дочь марки́за, маркгра́фа.

Markizowa, -éj, *ж.* марки́за; || маркграфи́ни.

Markizowstwo,-a, *ср.* марки́зское, маркгра́фское досто́инство; || *Собир.* марки́зъ съ жено́ю.

Markotać, бормота́ть, ворча́ть, брюзжа́ть, *см.* **Szemrać.**

Markotanie, -nia, *ср.* бормота́нье, брюзжа́ніе, ворча́нье, *см.* **Szemranie**

Markotliwy, брюзгли́вый, ворчли́вый.

Markotnie, **Markotno**, доса́дно, непрія́тно, гру́стно, тяжело́.

Markotność, -ści,*ж.* дурно́е расположе́ніе ду́ха, огорче́ніе.

Markotny,недово́льный, раздоса́дованный, огорчённый, ску́чный.

Marmolada, -y, *ж.* я́годникъ, мармела́дъ, варе́ніе изъ плодо́въ.

Marmotać, бормота́ть, ворча́ть сквозь зу́бы.

Marmotek, -tka, *м.* брюзга́, ворчу́нъ.

Marmur, -u, *м.* мра́моръ.

Marmurek, -rka, *м.* чёрная лиси́ца; || мѣ́хъ чёрной лиси́цы; || плита́ для растира́нія кра́сокъ; || осёлокъ, брусо́къ; || крапъ, прыскъ (*на бума́гѣ*); || кра́пчатая, съ кра́пинами бума́га.

Marmurkować, выкла́дывать мра́моромъ; || распи́сывать подъ мра́моръ, накра́пывать.

Marmurowanie, -nia, *ср.* покла́дка мра́моромъ; || распи́сываніе; подде́лка подъ мра́моръ.

Marmurowany, вы́ложенный мра́моромъ.

Marmurowaty, едѣ́ланный подъ мра́моръ, распи́санный подъ мра́моръ.

Marmurowy, мра́морный.

Marmurzasty, *см.* **Marmurowaty.**

Marnić, **Zmarnić**, уничтожа́ть, уничто́жить, *см.* **Marnować.**

Marnica, -y, *ж.* при́зракъ, тѣнь, химе́ра.

Marniciel, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnie, напра́сно, тще́тно, вотще́.

Marnieć, **Zmarnieć**, тра́титься,ча́хнуть, зача́хнуть, ва́нуть, зава́нуть; || погиба́ть, пропада́ть, угаса́ть, приходи́ть въ упа́докъ; || приходи́ть безъ по́льзы, безслѣ́дно. **Młode lata marnieją**, молоды́я лѣ́та напра́сно проходя́тъ. **Przez niedozór marnieje cały dobytek**, по нерадѣ́нію погиба́етъ всё нажи́тое(*имѣ́щество,добро́*).

Marnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnochlubny, напы́щенный, хвастли́вый.

Marnomowność, -ści, *ж.* болта́нье, пустосло́віе.

Marnomowny, болтли́вый, пустосло́вный.

Marność, -ści, *ж.* суета́, тщета́, тщёт-

ность, суетность; || ничтожность, пустота.

Marnotractwo, -a, *ср. см.* **Marnotrawstwo.**

Marnotrata, -y, *ж.* расточительность, мотовство.

Marnotratliwy, расточительный.

Marnotratnie, *см.* **Marnotrawnie.**

Marnotratnik, *см.* **Marnotrawca.**

Marnostratny, *см.* **Marnotrawny.**

Marnotrawca, -y, *м.* мотъ, расточитель, мотыга, *см.* **Rozrzutnik.**

Marnotrawczyna, -y, *ж.* мотовка, расточительница.

Marnotrawić, Zmarnotrawić, мотать, промáтывать, промотáть, расточáть, расточить, проживáть, прожить, *см.* **Rozrzucać, Marnować, Trwonić.**

Marnotrawienie, -nia, *ср.* промáтываніе, расточéніе.

Marnotrawnie, мотовски, расточительно.

Marnotrawnik, -a, *м. см.* **Marnotrawca.**

Marnotrawny, мотовскóй, расточительный; || **Syn marnotrawny,** блудный сынъ.

Marnotrawstwo, -a, *ср.* мотовство, расточительность, *см.* **Rozrzutność.**

Marnować, Zmarnować, расточáть, расточить, мотáть, промáтывать, промотáть, напрáсно трáтить.

Marnowanie, -nia, *ср.* расточéніе, промáтываніе, напрáсная трáта, потéра.

Marny, напрáсный, тщéтный, пустóй, ничтóжный, *см.* **Czczy, Daremny, Próżny.**

Maroder, *см.* **Maruder.**

Mars, -a, *м. Астрон.* Марсъ (*планéта*). || * Воéнная слýжба, воéнные труды, войнá. **W Marsa uderzyć, Marsem ruszyć,** напáсть, атаковáть на кого. **Sposobny do Marsa,** способный къ воéнной слýжбѣ. **Nie wytrzymać marsa,** не перенести воéнныхъ трудóвъ. **Być świadomym marsa,** знать воéнную слýжбу. || Грóзный, войнственный видъ: **Zrobić marsa na czole,** нахмýриться, нахмýрить брóви, принять сердúтый видъ. **Marsa postawić, nastroić,** принять войнственный видъ. **Marsem patrzéć,** грóзно смотрéть, имéть угрожáющій видъ

Marsowato, грóзно, войнственно.

Marsowaty, грóзный, войнственный, хрáбрый.

Marsowy, вóинскій, воéнный, войнственный. **Marsowe dzieło,** воéнное дѣло.

Marsz, -u, *м. Воен.* маршъ, похóдъ перехóдъ. **Udać się w marsz,** отправиться въ похóдъ, *см.* **Pochód.**

Marsza, -y, *ж. Горн.* подзéмный ходъ.

Marszałek, -łka, *м.* мáршалъ; — **sejmowy,** мáршалъ сéйма; — **szlachty,** дворáнскій предводúтель, предводúтель дворáнства;—**powiatowy,** уѣздный предводúтель; — **nadworny,** гофмéйстеръ; — **wielki koronny,** великій корóнный мáршалъ, *см.* **Feldmarszałek;** || * дворéцкій управляющій.

Marszałkowa, -ej, *ж.* супрýга *или* жена мáршала.

Marszałkować, занимáть дóлжность мáршала; || предсѣдáтельствовать (*на сéймѣ*), руководúть засѣдáніями (*сéйма*) || завѣдывать управлéніемъ дóма; || предшéствовать, первéнствовать, идтú впереди, быть во главѣ. **Marszałkować w przychodzie do Senatu przed królem,** идтú впереди королú пéредъ вступлéніемъ егó въ сенáтъ.

Marszałkowicz, -a, *м.* сынъ мáршала.

Marszałkówna, -y, *ж.* дочь мáршала.

Marszałkowski, мáршальскій.

Marszałkowstwo, -a, *ср.* мáршальство; **фельдмáршальство;** || *Собир.* мáршалъ съ женóю.

Marszczenie, -a, Marszczenie się, хмýренье, нахмýриванье, смóрщенье.

Marszczka, -i, *ж. см.* **Zmarszczka.**

Marszczyć, плóить, сбирáть, складывать *складóки*); || мóрщить, намóрщивать **Wiek pomarszczył mu twarz,** стáрость смóрщила емý лицó, *см.* **Brać** || **Marszczyć, Zmarszczyć czoło,** хмýрить, нахмýрить брóви. || **Marszczyć się,** Pomarszczyć się, хмýриться, нахмýриться, морщиться, смóрщиться.

Marszowy, похóдный.

Marszruta, -y, *ж.* маршрýтъ.

Martwak, -a, *м. Анат.* увелóкъ, гáнгрена || *Хим.* шúшка.

Martwić, Zmartwić, умерщвлúть, изнурáть. **Martwić swe ciało,** умерщвлять свою плоть; || огорчáть, огорчúть, опечáливать, опечáлить. **To mnie mocno martwi, óто менú сúльно огорчáетъ.** || **Martwić się,** огорчáться, печáлиться, тревóжиться, убивáться.

Martwica, -y, *ж.* вéрхняя корá на деревѣ; || тѣнь. призрáкъ умéршаго, мертвéцъ, привидéніе; || **Martwica wapienna,** тóфъ, туфъ, *см.* **Tuf;** || *Пчел. см.* **Zaprzan.**

Martwieć, Zmartwieć, мертвѣть омертвѣть, костенѣть, окостенѣть, коченúть, окоченѣть, цепенѣть, оцѣпенѣть. **Zmartwiał od zimna,** окоченѣлъ отъ хóлода. **Zmartwiał od strachu,** оцѣпенѣлъ отъ ýжаса, *см.* **Drętwieć, Kościeć, Truchleć.**

Martwienie, -nia, *ср.* умерщвлéніе(*умерщвленіе*); || изможденіе; || *Мед.* мёртвость; * огорчéніе, угрызéніе, *см.* **Zmartwienie, Umartwienie.** || **Martwienie się,** огорчéніе, горевáнье, гóре; || онѣмѣніе, оцѣпенéлость, окоченѣніе.

Martwo, *Нар.* мертво.

Martwobarwy, блѣдный, бѣлый какъ полотнó, мёртвенный (*цвѣтъ*).

Martwość, -ści, *ж.* мёртвенность, мертвость; || безчýвственность, оцѣпенѣлость, безжúзненность.

Martwota, -y. *ж.* мёртвость, *см.* **Martwość.**

Martwy, мёртвый. **Martwe zwłoki**, остáнки, брéнные остáнки. **Z martwych powstać**, воскрéснуть изъ мёртвыхъ. **Płód martwy**, мертворождённый ребёнокъ. **Martwy obraz**, безжúзненная картúна; || *фортиф.* **Kąty martwe**, мёртвые углы; || *Мед.* **Martwa kość**, костянóй нáростъ, костянáя óпухоль.

Martyrolog, -a, *м.* сочинúтель Четьи Минéи.

Martyrologjum, *Нескл.* житíй 443 святúхъ мýченниковъ, Четьй Минéя.

Maruch, -y. *ж. Областн. умен.* **Maruszka, -i**, *ж.* медвежóнокъ.

Maruda, -y, *м.* копýнъ, копотýнъ, скýчный человéкъ, *см.* **Nudziarz.**

Maruder, -a, *м.* мародёръ, грабúтель.

Maruderka, -i, *ж.* мародёрство, грабёжъ.

Maruderować, мародёрствовать, грáбить.

Marudnie, копотлúво, неповоротливо, мéдленно, мéшкотно.

Marudność, -ści, *ж.* копотлúвость, неповоротливость, мéдленность, мéшкотность.

Marudny, копотлúвый, скýчный, несноснúй, мéшкотный.

Marudzić, копáться, возúться, валáндаться, мéшкотно дéлать, мúмлить.

Maruna, -y *ж. Бот.* мáточная трава́.

Mary, *род. п.* **Mar**, *мн. ж.* носúлки (*для выноса умéршихъ на погребéніе*). **Pójść na mary**, умерéть.

Marychna, -y, *ж.* Мáша, *Умен.* úмени Marja, Мáрія, Мáрья.

Maryna, -y, *ж. Прост.* назвáніе бáса (*музыкáльнаго инструмéнта*).

Marynarka, -i, *ж.* мореплáваніе, мореходство, морскáя слýжба флотъ; || морскія сúлы; || **Oficer z marynarki**, морскóй, флóтскій офицéръ **Marynarka wojenna**, воéнный флотъ. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ

Marynarski, морскóй, флóтскій. **Sztuka marynarska**, морскóе искýство *или* наýка мореплáванія **Wyraz marynarski**, морскóй терминъ.

Marynarstwo, -a, *ср.* наýка мореплáванія; || мореходство.

Marynarz, -a, *м.* морúкъ, мореходецъ, мореплáватель.

Marynata, -y, *ж.* маринáда.

Marynatka, -i, *ж.* одéжда морякóвъ.

Maryna, -i, Marysia, -si, *ж. Умен.* (Марúя), Мáша, Мáшенька.

Marynować, заготовлúть въ прокъ, приправлúтьýксусомъ, мариновáть

Marynowanie, -nia, *ср.* заготовлéніе въ прокъ, маринóваніе

Marynowany, маринóванный

Marzana, Marzanna, -y, *ж. Прост.* моровóе повéтріе, чумá (*представляемая въ видѣ жéнщины*).

Marzana, -y, Marzanka, -i, *ж. Бот.* марéна, крапъ (*растéніе*).

Marzec, -rca, *м.* мартъ мéсяцъ.

Marzenie, -nia, *ср.* мечтáніе, грёзы; || задýмчивость, *см.* **Dumanie, Urojenie.**

Marznąć, Zmarznąć, Zamarznąć, мёрзнуть, смёрзнуть, замёрзнуть, *см.* **Zamarzać.**

Marznienie, -nia, *ср.* замерзáніе, застывáніе

Marzyć, Wymarzyć, грéзить, мечтáть; || брéдить (*чѣмъ*); || дýмать, раздýмывать, размышлúть; || видѣть во снѣ. **Marzyłem bitwy, rozbicia**, я вúдѣлъ во снѣ (мнѣ снúлось) бúтвы, крушéнія. || Выдýмывать, придýмывать, вымышлúть, изобрѣтáть. **Cóżeś wymarzył?** что же ты придýмалъ? || Представлúть себѣ, мечтáть. **Marzyć nad brzegiem morza**, мечтáть на берегý мóря. || **Marzyć się, Zmarzyć się**, мечтáться, снúться, представлúться. **Całą noc mi się marzyło**, всю ночь снúлось мнѣ, всю ночь я вúдѣлъ сны. **Marzy ci się po głowie**, тебé снится, ты брéдишь. **Marzyła mi się piękna przyszłość**, я мечтáлъ о прекрáсной бýдущности, *см.* **Roić się.**

Marzyca, -y, *ж. Бот.* сыть, родъ камышá.

Marzyciel, -a, *м.* мечтáтель.

Marzycielka, -i, *ж.* мечтáтельница.

Marzymiętka, -i, *ж. Бот.* родъ садóвой мáты.

Masa, Massa, -y, *ж.* грýда, кýча, мáсса, громáда, мнóжество; || сýмма, капитáлъ, цѣлое имýщество; || веществó, состáвъ, смѣсь; || глúба, комъ. **Massa ołowiu, miedzi**, грýда свинцá, мéди и т. д. **Massa wiadomości ludzkich**, мнóжество человéческихъ, свѣдѣній, *см.* **Ogół.** || **Massa czynna, aktíwa.** **Massa bierna**, пассúвъ. **Massa upadłości**, имýщество несостоя́тельнаго должникá. || **Massa spadkowa**, наслѣдство. **Zarząd massy**, конкýрсное управлéніе. || **Massa do froterowania posadzki**, состáвъ для натирáнія полóвъ. || **Massami**, во мнóждствѣ, гуртóмъ, бýтомъ

Masarz, -a. *м.* ленщúкъ.

Maść, -ści, *ж.* мазь, *Апт.* **Maść królewska**, гнойная мазь. **Szara maść**, ртýтная мазь; || шерсть, цвѣтъ, масть (*у лошади*); || масть (*въ картахъ*). **Maść pikowa**, пúковая масть.

Maścić, Pomaścić, Zmaścić, намáзывать, намáслить; || умащáть, *см.* **Namaszczać**; || утучнúть, удобрúть, унавóживать (*землю*), *см.* **Omaścić.**

Maściciel, -a, *м.* помáзывающій, намáзывающій.

Maścisty, маслúнистый, жúрный; || одношéрстный (*о лошадяхъ*), одноúй мáсти (*о картахъ*).

Masełko, -a, *ср. Умен.* мáслице.

Masielniczka, -i, *ж.* мáслинница (*для мáсла*); || кáдка съ мáсломъ.

Maska, -i, *ж.* мáска, личúна; || ***харя. Pod maską pobożności**, подъ личúною набóжности.

Maskarada, **-y**, *ж* маскара́дъ

Maskować, Zamaskować, надѣва́ть, надѣ́ть ма́ску (*на кого́*); || маскирова́ть, замаскирова́ть; || * прикрива́ть. **Zamaskować baterją**, замаскирова́ть, прикры́ть батере́ю. || **Maskować się**, надѣва́ть ма́ску, **маскирова́ться**, наряжа́ться, *скрыва́ться.

Maskowanie, Zamaskowanie, -nia, *ср.* **się**, маскирова́ніе; || прикры́тіе.

Maskowy, маскара́дный. Bal maskowy, маскара́дъ.

Maślacz, -u, *м.* сла́дкое густо́е вино́ (*преимущественно венге́рское*).

Maślak, -a, *м.* ма́сленикъ, оси́новикъ (*гриб*).

Maślanica, -y, *ж.* ма́слянница, ма́сляная неде́ля передъ вели́кимъ посто́мъ.

Maślanka, -i, *ж.* па́хтанье, юра́га.

Maślany, ма́сляный.

Maślarka, -i, *ж.* па́хтальница и торгу́ющая ма́сломъ.

Maślarz, -a, *м.* маслобо́йщикъ, па́хтальщикъ и торгу́ющій ма́сломъ.

Masłek, -słka, *м.* нѣжо́нка, ба́ловень.

Masleska, -i, *ж. Бот.* сарана́, ца́рскіе ку́дри, кра́сная ли́лія (*расте́ніе*).

Maślić, Pomaślić, ма́слить, помасли́ть, намасли́ть; |***Maślić się**, ня́ньчиться, подража́ть де́тскому ле́пету, го́вору.

Maślnica, -y, *ж.* па́хтальница, маслобо́йная ка́дка.

Maślniczka, -i, *ж. см.* **Masielniczka.**

Maślny, ма́сляный. Maślny tydzień, maślna niedziela, *см.* **Maślanica.**

Masło, -a, *ср.* ма́сло, коро́вье ма́сло **Masło robić**, па́хтать, обива́ть ма́сло. **Wronie masło**, *см.* **Wroni.**

Masłocznik, -a, *м.* одурѣ́лый отъ вина́, *см.* **Maślacz.**

Masłok, -u, *м.* густо́й со́къ изъ ра́зныхъ одура́ющихъ расте́ній.

Masłowaty, бла́нжевый, тѣ́лесный (*цвѣтъ*). **Koń masłowaty**, ло́шадь соло́вой ма́сти, соло́вая ло́шадь.

Maśność, Mastkość, -ści, *ж.* **ма́сляность, жи́рность.**

Maśny, *см.* **Mastki.**

Masować, Zmasować, располага́ть, разположи́ть гру́ппы, группирова́ть, сгруппирова́ть; || сосредото́чивать, сосредото́чить.

Masowny, масси́вный, плотный, цѣльный слитко́вый, *см.* **Masa.**

Mass .... *см.* **Mas**....

Mastki, жи́рный, ту́чный, густо́й, ва́зкій.

Mastny, *см.* **Omastny; || *Анат.* са́льный, жи́рный**, *см.* **Mastki.**

Mastykacja, -ji, *ж. Мед.* жева́ніе.

Mastykatorjum, *Нескл. Мед.* **жева́тельное** вещество́.

Mastykowiec, -wca, *м.* (**Mastykowe, Masty'ksowe drzewo**), **масти́ковое** де́рево.

Mastykowy, масти́ковый, масти́чный.

Mastyks, -u, *м.* смола́ изъ мастиковаго де́рева

Mastyksowy, *см.* **Mastykowy.**

Masyw, *Нескл.* **плотно, масси́вно, то́лсто.**

Masywny, цѣльный, масси́вный, плотный, то́лстый, густо́й.

Maszerować, Pomaszerować, Wymaszerować, *Воен.* **дви́гаться, дви́нуться, маршерова́ть; || отпра́виться въ похо́дъ.**

Maszerowanie, -nia, *ср.* **маршерова́ніе, марширо́вка.**

Maszka, *см.* **Maska.**

Maszkara, -y, *ж. см.* **Maska; || ха́ря, уро́дина, скве́рная ро́жа, *безобра́зная же́нщина**, *см.* **Larwa.**

Maszkarada, *см.* **Maskarada.**

Maszkarnica, -y, *ж.* **же́нская ма́ска, замаскиро́ванная же́нщина**, *см.* **Licemiernica.**

Maszkarnik, -a, *м.* **замаскиро́ванный**, *см.* **Licemiernik.**

Maszkarny, маскара́дный; || *безобра́зный, уро́дливый, *см.* **Licemierny.**

Maszt, -u, *м* ма́чта.

Masztalerski, конюшескій

Masztalerz, -u, *м.* ко́нюхъ; || стремянно́й.

Masztalnia, Masztarnia, -ni, *ж.* конюшня.

Masztownik, -a, *м. Зоол.* родъ кита́, каша о́тъ (*млекопита́ющее*).

Masztowy, мачто́вый, мачтово́й. Masztowy odziemek, основа́ніе ма́чты **Masztowy drąg**, рей, ре́я, ра́йна. **Drzewo masztowe, мачто́вникъ, мачто́вое** де́рево. **Las masztowy, мачто́рый** лѣсъ.

Maszyna, -y, *ж* маши́на и ма́шина, ма́хина, *см.* **Machina.** *Умен.* **Maszynka, -i**, *ж.* маши́нка.

Maszynerja, -ji, *ж.* устро́йство, употребле́ніе маши́нъ.

Mat, -a, *м.* матъ (*въ ша́хматной игрѣ*). **Dać komu mata**, сдѣлать шахъ и матъ, *см.* **Zamatować** || Матъ, ма́товая работа, *см.* **Matowany, Matowy.**

Mata, -y, *ж.* цыно́вка, рого́жа; || плетёнка.

Matać, мота́ть (*ни́тки на клубо́къ*), смо́тывать, скру́чивать, навива́ть; || * употребля́ть увёртки, верте́ться; || * придира́ться, досажда́ть огорча́ть; *лгать (*передъ кѣмъ*), **надѣва́ться** (*надъ кѣмъ*) **Matać komu w oczy bezczelnie**, безстыдно лгать пе́редъ кѣмъ прямо въ глаза́; || пренебрега́ть, презира́ть. **Człowiek prawy nie mata nikim**, справедли́вый челове́къ никѣмъ не пренебрегаетъ.

Matacki, сутя́жливый, придирчивый; || лука́вый, хи́трый, плутова́тый

Matactwo, -a, *ср.* **придирка, ка́верзы, крючки́**; || увёртки; || **проны́рство, хи́трость, лука́вство.**

Matacz, -a, *м* **суты́га, крючкотво́ренъ, крючёкъ; || лука́венъ, хитре́цъ, плутъ**

Mataczka, -i, *ж.* лука́вица, плуто́вка, прайдо́ха, притво́рщица.

Mataczyć, сути́нничать, лука́вить, хи́трить, плутова́ть, вывёртываться.

Mataczyna, -y, *ж. см.* Plątanina.

Matador, -a, *м.* матадо́ръ (*убива́ющій животное за бо́ль быко́въ въ Испа́ніи*).

Matanina, -y, *ж.* проны́рство, ко́зни, про́иски; || безпоря́докъ, пу́таница, суматоха, *см.* Gmatwanina.

Matczyn, **ма́теринъ**, **ма́теринскій**.

Mateczka, -i, *ж. Умен.* ма́менька.

Mateczник, -a, *м.* ма́точникъ (*гнѣздо́ пчелино́й ма́тки*); || *Анат.* я́йчникъ, я́йчное гнѣздо́; || *Бот.* мелиссa, пчёльникъ, ма́точникъ (*трава́*), *Област.* назва́ніе обыкновенной рома́шки.

Matedora, -y, *ж.* стáршая кáрта (*въ игрѣ*); || *енáтный человѣкъ, тузъ.

Matedorstwo, -a. *ср.* старшинство нѣкоторыхъ картъ (*въ игрѣ*); || ва́ніе матадо́ра, *см.* Matador.

Matelzak, **Mantelzak**, -a, *м.* чемода́нъ, су́мка, котомка.

Matematyczki, **математи́ческій**, *см.* Matematyczny.

Matematycznie, **математи́чески**

Matematyczność, -ści, *ж.* **математи́ческая то́чность**.

Matematyczny, **математи́ческій**.

Matematyk, -a, **математи́къ**.

Matematyka, -i, *ж.* **математи́ка**.

Mateńka, -i, *ж.* ма́тушка, ма́менька.

Mateolog, -a, *м.* суесло́въ, вольнодумецъ, превра́тно разсуждающій о религіи

Materac, -a, *м.* тюфя́къ, матра́цъ

Materacyk, -a, *м. Умен.* тюфя́чо́къ; || подушечка.

Materja, -ji, *ж.* вещество́, матéрія; || матеріа́лъ; || предме́тъ, матéрія, содержа́ніе; || причи́на, по́водъ; || существо́, су́щность. Robota kosztuje więcéj niż materja, рабо́та стои́тъ доро́же матéріи. Istota materji, су́щ ость матéріи. Materja elektryczna, электри́ческая матéрія. Materja żywotna, roślinna, вещество́ живо́тное, расти́тельное. Duch i materja, духъ и матéрія *Юрид.* Materja karna, уголо́вное де́ло. Przystąpić do materji, приступи́ть къ са́мому предме́ту, къ содержа́нію. Zbadać jaką materją, изслѣдовать како́й предме́тъ Wiele można powiedzieć w téj materji, мно́гое мо́жно сказа́ть по э́тому предме́ту, по э́тому по́воду. Wziął to za materją dzieła, онъ избра́лъ э́то предме́томъ сочине́нія. Ugrzęznąć w materji, погря́знуть въ матеріа́лахъ. To insza materja, э́то друго́е де́ло. To gruba materja, э́то тру́дное, нелёгкое де́ло, *см.* Materjał, Ciało, Rzecz, Przedmiot.

Materjał, -u, *м.* матеріа́лъ, запа́съ. Materjał do budowli, строи́тельный матеріа́лъ. * Materjały do historji, истори́ческіе матеріа́лы, исто́чники.

Materjalista, -y. *м.* матеріали́стъ; || москоти́льщикъ (*kupiec handlujący korzeniami, aptecznemi produktami*), продаве́цъ лека́рственныхъ веще́ствъ.

Materjalistka, -i, *ж.* матеріали́стка; || москоти́льщица, торгу́ющая лека́рственными веще́ствами.

Materjalistowski, **матеріалисти́ческій**.

Materjalizm, -u, *м.* матеріали́змъ; || веще́ственность.

Materjalizować, **Zmaterjalizować**, **дѣлать**, **сдѣлать веще́ственнымъ**, **матеріа́льнымъ**.

Materjalja, *мн.* канцеля́рскіе расходы.

Materjalnie, матеріа́льно, веще́ственно; || гру́бо, чу́вственно.

Materjalność, -ści, *ж.* веще́ственность.

Materjalny, матеріа́льный, веще́ственный; || гру́бый, чу́вственный.

Materyjka, -i, *ж.* матéрійца, то́нкая, легка́я матéрія (*ткань*); || небольшо́й предме́тъ для разгово́ра, письма́ и т. п.

Mątew', twi, *ж.* мутóвка, колотóвка (*для вспѣнивания шокола́та*).

Matka, -i, *ж.* мать, ма́терь, роди́тельница. Matka Boska, Ма́терь Бо́жія, Богоро́дица, Богома́терь. Dzieci jednej matki, дѣти одно́й и той-же ма́тери. Matka żony, тёща; matka męża, свекро́вь, *см.* Teścia, Swiekra. Matka chrzestna, крёстная мать, *см.* Kmotra, Kuma. Matka przybrana, посажёная мать. Matka przełożona, мать игу́менья, *см.* Ksieni. Matka, staruszka (kobieta poważna), кума́, ку́мушка. Hej matko, dajcie nam wódki, ей кума́, да́йтѣ намъ во́дки! || Matka, са́мка, *см.* Maciora, Macierz; ма́тка (*у пчёлъ*). || *Анат.* ма́тка, *см.* Macica, оболо́чка, соро́чка. || *Бот.* Matki Bożej włoski, волоса́тикъ. Matka Zielna, *см.* Bylica. || *Посл.* Gdzie u dzieci matka, tam i główka gładka, т. е. мать всегда́ хо́литъ свои́хъ дѣте́й. Za panią matką pacierz mówić, всегда́ ходи́ть на помоча́хъ, нужда́ться въ подде́ржкѣ, не бы́ть самостоя́тельнымъ. Jak drzewo tak kora, jak matka tak cora (córka), *и́ли* Jakie drzewo taka kora, jaka matka taka cora, *и́ли* Niedaleko jabłko od jabłoni pada, я́блоко отъ я́блони недалёко отка́тится како́въ попъ тако́въ и прихо́дъ.

Matkobójca, -y, *м.* Matkobójczyni, -ni, *ж.* матереубíйца.

Matkobójczy, соверша́вшій убíйство ма́тери.

Matkobójstwo, -a, *ср.* матереубíйство.

Matlać, **Pomatlać**, мѣша́ть, перемѣ́шивать, смѣша́ть. пу́тать, перепу́тывать, перепу́тать, спу́тать.

Matnia, -ni, *ж. Рыб.* матня́ (*у не́вода*); || западня́, лову́шка, сплокъ, пе́тля; || затрудне́ніе, запу́танное положе́ніе. Trzymać kogo w matni, держа́ть кого́ въ рука́хъ. Mamy go w matni, онъ попа́лся въ лову́шку, не вы́рвется отъ на́съ.

Matołka, -i, *общ.* **карапу́зикъ, ка́рликъ** *м.*; || **ка́рлица,** *ж.*

Matonóg, -ogu, *м.* **ку́коль, плéвелы, худа́я, негóдная трава́.**

Matowany, Matowy, ма́товый; || **неполиро́ванный, ту́склый.**

Matrona, -y, *ж.* **зна́тная да́ма.**

Matrykuła, -y, *ж.* **спи́сокъ, ро́спись, матри́кулъ.**

Matrymonjalny, бра́чный, супру́жественный.

Matula, -i, Matunia, -ni, Matusia, Matuś, -si, *ж.* **ма́тушка, ма́менька.**

Matusin, ма́менькинъ.

Matwać, *см.* **Gmatwać.**

Matwanina, -y, *ж.* *см.* **Gmatwanina.**

Mawiać, говáривать, *см.* **Mówić.**

Mawroi, -u, *м.* *Бот.* *см.* **Szczodrzeniec.**

Maź, -zi, *ж.* **смола́, варъ,** *см.* **Dziegieć; каре́тная мазь, колёсная мазь.**

Mąż. *род. п.* **męża, мужъ. Mąż uczony, учёный мужъ, учёный человѣкъ Iść, pójść za mąż, идти́, пойти́ за́ мужъ. Chce jéj się za mąż, ей хóчется выйти́ за́мужъ. Wydać za mąż, вы́дать за́мужъ. Być za mężem, быть за́мужемъ.**

Mazać, Namazać, Pomazać, ма́зать, намáзать, помáзать; || **пáчкать, напáчкать, испáчкать;** || **мара́ть, намара́ть, замара́ть;** || **прикрыва́ть, штукату́рить. Pomazać maścią, намáзать мáзью. Pomazać mur gipsem, штукату́рить стѣну. Namazać stronicę, напáчкать, намарáть страни́цу. Mazać swój honor, мара́ть свою́ честь.** || **Mazać się, мáзаться, пáчкаться, мара́ться. Zmazać się złym czynem, замара́ть себя́ дурны́мъ посту́пкомъ.**

Mazacz, -a, *ж.* **пачку́нъ, мара́тель.**

Mazanie, -nia, *ср.* **мáзанье, мараньe, пáчканье, пачкотня́,** *см.* **Mazanina.**

Mazanina, -y, *ж.* **мараньe, пáчканье;** || **плоха́я жи́вопись, плохóе сочине́нье,** *см.* **Bazgranina.**

Mazepa, -y, *м.* **плáкса, писку́нъ;** || **простофи́ля, глупе́цъ,** *см.* **Mazgaj.**

Mazga, -i, *ж.* **неря́ха, растрёпа.**

Mazgać, пáчкать, мара́ть; || **ху́до писáть.**

Mazgaić, пáчкать, вахля́ть, ко́е-какъ дѣлать; || **кропáть** (*стихи*). **Zmazgaił mi parę butów, ко́е-какъ сдѣлалъ, свахля́лъ мнѣ пáру сапóгъ,** *см.* **Partolić;** || **безпрестáнно плáкать, хны́кать** (*о дѣтяхъ*). || **Mazgaić się, копáться, дóлго возúться, мéшкотно дѣлать.**

Mazgaj, Mazgal, -a, *м.* **плáкса, плаксúвое дитя́, мозгля́къ, сопля́къ, дрянно́й мальчи́шка, писку́нъ** (*о дѣтяхъ*); || **простофи́ля, простáк, глупе́цъ, вахлáкъ, не́нтюхъ, тюлéнь.**

Mazgajowato, небре́жно, неповоро́тливо, неряшливо, неопря́тно.

Mazgajowatość, -ści, *ж.* **неповоро́тливость, необтёсанность, неря́шество, нерасторóпность, мужикова́тость.**

Mazgajowaty, неповоро́тливый, необтёсанный, неря́шливый, нерасторóпный, мужикова́тый, глу́пый.

Mazgajski, плаксúвый, писклúвый; || **глупова́тый,** *см.* **Mazgaj.**

Mazgajstwo, -a, *ср.* **плаксúвость, безпрестáнное хны́канье** (*о дѣтяхъ*); || **глупотá, простофи́льство;** || *Собир.* **мнóжество плаксúвыхъ дѣтéй, писку́новъ и т. д., мéлочь, дрянь,** *см.* **Mazgaj. Co tego mazgajstwa naszło! скóлько набрáлось э́той мéлочи, э́той дря́ни. э́той мелюзги!**

Maziarnia, -ni, *ж.* **завóдъ для приготовлéнія кóломази, дегтя́рня**

Maziarz, -a, *м.* **дегтя́рникъ;** || **торгýющій кóломазью, дёгтемъ.**

Mazidło, -a, *ср.* **мазь, каре́тная мáзь, кóломазь.**

Mazistość, -ści, *ж.* **жи́рность, мáсленость, са́льность.**

Mazisty, жи́рный, мáсляный.

Maźnica, -y, *ж.* **лагýнь, лагýнка** (*для держáнія дѣтя́ или са́ла*).

Mazurek, -rka, *м.* **мазýрка** (*танецъ*); || *Зоол.* **лѣснóй воробéй:** || **родъ миндáльнаго тóрта, миндáльнаго пирóжнаго.**

Mchowaty, моховáтый, мшúстый.

Mchowy, мхóвый, моховóй.

Mdławość, -ści, *ж.* **слáбость, безсúліе, изнеможéніе сúлъ.**

Mdławy, слáбый, слабовáтый, безсúльный, изнеможённый, *см* **Mdły. Mdławy blask księżyca, слáбый свѣтъ мѣсяца.**

Mdleć, Omdleć, Zemdleć, слабéть, ослабѣвáть, ослабéть, ослáбнуть, лишáться, лиши́ться чувствъ. пáдать, упáсть въ óморокъ. Padła i zemdlała, óна упáла и лишúлась чувствъ, упáла въ óморокъ

Mdlenie, -a, *ср.* **ослабле́ніе, обезсúленіе;** || **óморокъ, дурнотá,** *см.* **Mdłość.**

Mdlić, Zemdlić ослабля́ть, разслабля́ть, ослáбить, обезсúливать, обезсúлить; || **одура́ть. Zapach ten mdli mi się, э́тотъ зáпахъ одура́етъ менá. Mdli mnie, zemdliło mnie, мнѣ дýрно, мнѣ сдѣлалось дýрно.**

Mdło, слáбо, дýрно Mdło mi, мнѣ дýрно, я чýвствую слáбость

Mdłość, -ści, *ж.* **слáбость, ослабéніе, обомлѣ́ніе. óморокъ, óморок, безпáмятство;** || **вáлость. Mdłości go zdjęły, napadły, porwały, его́ схватилъ óморокъ, онъ упáлъ въ óморокъ. W mdłościach leżeć, лежáть въ óморокѣ, въ безпáмятствѣ, въ безчýвственномъ состоáніи. Mdłość rozumu, слабоýміе. Mdłość styl, вáлость слóга.**

Mdluchny, слабéйшій, чрезвычáйно слáбый, безсúльный, совершéнно разслáбленный, тщедýшный.

Mdły, слáбый, безсúльный, вáлый, тщедýшный, || **прúторный Wyrażenie mdłe, слáбое выраженіе. Styl mdły, вáлый слог. Smak mdły, прúторный вкусъ. Potrawa mdła, прúторное кýшанье.**

Me, *ср.* сокращ. мѣстоим. **Moje**, *см.* **Mój, Moja, Moje.**

Mebel, Mebl, -bla, *м.* мéбель; || домáшнія убóры, ýтварь, *см.* **Sprzęty.**

Mebelek, Meblik, -blika, *м.* небóльшая домáшняя ýтварь.

Meblować, Umeblować, меблировáть, умеблировáть, убирáть. убрáть. || **Meblować się**, меблировáть свой кóмнаты.

Meblowanie, Umeblowanie, -nia, *ср.* меблирóвка, убрáнство кóмнатъ.

Mecenas, -a, *м.* адвокáтъ, стрáпчій, присяжный повéренный; || защúтникъ; || меценáтъ, покровúтель наýкъ и искýствъ.

Mecenat, -a, *м.* (*покровúтель наýкъ*), *см.* **Mecenas.**

Mech, *род. п.* **mchu**, *м.* мохъ. **Mech wodny**, водянáя чечевúца. **Mech morski**, морскóй úли корáлловый мохъ, *см.* **Mszysty**; || пухъ, пушóкъ, мошóкъ.

Mechanicznie, механúчески.

Mechaniczność, -ści, *ж.* механúчность.

Mechaniczny, механúческій.

Mechanik, -a, *м.* мехáникъ.

Mechanika, -i, *ж.* мехáника.

Mechanizm, -u, *м.* механизмъ, состáвъ.

Mechanizować, Mechanizmować, Zmechanizmować, употреблúть вмѣсто машúны, подъ машúну.

Męcherz, Męcherzyk, -a, *м. см.* **Pęcherz.**

Męcherzowy, *см.* **Pęcherzowy.**

Męczes, -a, *м. см.* **Wychrzta.**

Męciny, -cin, *мн.* мýтная жúдкость, гýща, отстóй, подóнки, *см.* **Męt.**

Męczadło, -a, *ср.* орýдіе пытки.

Męczarnia, -ni, *ж.* мýка, мучéніе, страдáніе; || пытка, мýченичество.

Męczarski, мучúтельный.

Męczenie, -nia, *ср.* мучúтельство, мученіе, *см.* **Umęczenie.**

Męczeniec, -ńca, *м. см.* **Męczennik.**

Męczennica, -y, Męczenniczka, -i, *ж.* мýченица. **Zakonnica męczenniczka**, преподóбная мýченица, священномýченица; || мéдная пытка; || *Бот.* страстоцвѣтъ, кавалéрникъ.

Męczenicki, Męczeniczy, мýченическій.

Męczennik, -a, *м.* мýченикъ, страдáлецъ.

Męczeński, мýченическій, страдáльческій.

Męczeństwo, -a, *ср.* мучéничество, мýка, страдáніе.

Męczet, -a, *м.* мечéтъ.

Męczetny, мечéтный.

Męczyć, Umęczyć, мýчить, замýчить, терзáть, *см.* **Umęczyć, Zamęczyć**; || утомлáть, утомúть, изнурúть, изнурúть, *см.* **Mordować.** || **Męczyć się, Zmęczyć się**, мýчиться, терзáться, томúться, безпокóиться, *см.* **Zamęczyć się**; || утомлáться, утомúться, изнурúться, изнурúться, устаáть, устáть, *см.* **Mordować.**

Męczyciel, -a, *м.* мучúтель.

Medal, -u, *м.* медáль.

Medalik, -a, *м.* медáлька.

Medaljon, медальёнъ

Medalnik, -a, *м.* медальёръ, медальщикъ.

Mędel, *см.* **Mendel.**

Medjacja, -ji, *ж. см.* **Pośrednictwo.**

Medjator, -a, *м*, *см.* **Pośrednik.**

Medjatorka, -i, *ж. см.* **Pośredniczka.**

Mędlny, Mendlny, зажúточный, запáсливый, имѣющій въ запáсѣ мнóго копёнъ хлѣба (mający wiele zboża w mendlach), *см.* **Mendel.** To chłop mendlny, gospodarz mendlny, óто зажúточный крестьáнинъ, запáсливый хозяúнъ.

Mędlować, Zmędlować, собирáть въ копны́ (*пшеницу, ячмéнь и т. д.*).

Mędral, -a, Mędrek, -drka, *м.* лжеýмствователь, софúстъ

Mędrkować, мудрúть, мудровáть, ýмничать, хитрúть.

Mędrkowski, софистúческій, суемýдрый.

Mędrkowstwo, -a, *ср.* мудровáнье, лжеýмствованіе, суемýдріе.

Mędrocha, -Mędrochna, -y, *ж. Пров.* разýмница, хúтрая жéнщина.

Mędrować, *см.* **Mędrkować.**

Mędrszy, *срав. ст.* мудрéе, мудрéйшій, *см.* **Mądry.**

Mędrzec, -drca, *м.* мудрéцъ.

Mędrzeć, Zmędrzeć, умнѣть, поумнѣть.

Medycyna, -y, *ж.* медицúна, врачéбная наýка, *см* **Lekarska sztuka.**

Medycznie, медицúнски, съ медицúнской úли врачéбной тóчки зрѣнія, по прáвиламъ медицúны, врачéбной наýки.

Medyczny, медицúнскій, врачéбный.

Medyk, -a, *м.* мéдикъ, врачъ, *см.* **Lekarz.**

Medykament, -u, *м.* лекáрство, *см* **Lekarstwo.**

Męka, -i, *ж.* мýка, мучéніе, наказáніе; || пытка. **Być jak na mękach**, сидѣть какъ на горúчихъýгольяхъ. **Pleść jak na mękach**, молóть вздóръ, нестú околёсную, завирáться, брéдить

Mekler, Makler, -a, *м.* мáклеръ

Melancholiczeć, Zmelancholiczeć, впадáть, впасть въ меланхóлію

Melancholicznie, меланхолúчески, грýстно, задýмчиво.

Melancholiczność, -ści, *ж.* задýмчивость, тоскли́вость.

Melancholiczny, меланхолúческій, задýмчивый, грýстный, тоскли́вый.

Melancholik, -a, *м.* меланхóликъ, *см.* **Melancholiczny.**

Melancholizować, погружáться въ задýмчивость; || выкáзывать задýмчивый видъ, притворáться задýмчивымъ.

Melancholizowanie, -nia, *ср.* печáльное, грýстное настроéніе.

Melancholja, -ji, *ж Мед.* чёрная жёлчь, меланхóлія; || печáль, грусть, меланхóлія.

Mełcie, -a, *ср.* моло́тье, помо́лъ.

Meldować, Zameldować(kogo), докла́дывать(*о комъ*). Kazać się zameldować, приказа́ть доложи́ть о себѣ;|| *Воен.* доноси́ть, представля́ть, докла́дывать; || заявля́ть, доводи́ть до свѣдѣнія, увѣдомля́ть. **Meldować się, Zameldować się** (u kogo), приказа́ть о себѣ доложи́ть, явля́ться, заявля́ть о себѣ, представля́ться;|| предъявля́ть, предъяви́ть свой ви́дъ (*паспо́рть*) и т. п., дава́ть о себѣ знать.

Meldowanie, -nia, *ср.* я́вка, заявле́ніе, проши́ска паспо́рта, ви́да, внесе́ніе въ я́вочную кни́гу.

Meldunek, -nka, *м.* я́вка, заявле́ніе, отмѣ́тка, *см.* **Meldowanie**.

Meldunkowy, я́вочный, записно́й. Książka meldunkowa, я́вочная кни́га.

Melis, -u, *м* ме́люсъ (*низшій сортъ са́хара*)

Melisa, -y, *ж. Бот.* мели́сса, пчёльникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).

Melisowy, мели́ссный, *см.* **Melisa**.

Meljoracja, -ji, *ж.* улучше́ніе, благоустро́йство, поддержа́ніе (*имѣнія*).

Melnica, -y, *ж.* родъ ло́сося (*морска́я ры́ба*).

Melodja, -ji, *ж.* мело́дія, благозву́чіе.

Melodrama, -y, *ж.* мелодра́ма.

Melodyjnie, благозву́чно, мелоди́чески.

Melodyjność, -ści, *ж.* благозву́чность, мелоди́чность.

Melodyjny, благозву́чный, мелоди́ческій.

Melon, -a, *м.* ды́ня.

Melonowy, ды́нный.

Mełty, мо́лотый, *см* **Mleć**.

Memorandum, *Нескл.* запи́ска, па́мятная запи́ска.

Memorjał, -u, *м.* запи́ска, мемо́рія; || счётъ, реёстръ. **Memorjał wydatków tygodniowych**, счётъ недѣльнымъ расхо́дамъ.

Mendel, -dla, *м.* пятна́дцать (*или де́сять*) штукъ); || копна́ изъ десяти снопо́въ, *или* изъ десяти́ вязано́къ.

Menestra, -y, *ж.* италія́нскій супъ.

Menestrel, -a, *м.* менестре́ль, стра́нствующій поэ́тъ.

Mennica, -y, *ж.* монетный дворъ

Mennictwo, -a, *ср.* моне́тное дѣло, битьё моне́ты.

Menniczy, моне́тный. Stopa mennicza, про́ба моне́ты

Mental, -u, **Mentalik**, -a, *м. см.* **Medal**, **Medalik**.

Menuet, -a, *м.* менуэ́тъ (*пѣсня и та́нецъ*).

Mercha, -y, *ж. см.* **Wszetecznica**.

Merdać, вилять, маха́ть хвосто́мъ(*о соба́кѣ*).

Mergel, *см.* **Margiel**.

Meritum (sprawy), существо́ дѣла.

Merkurjalny, ртутный, меркуріа́льный.

Merkury, -ego, **Merkurjusz**, -a, *м. Астр.* Мерку́рій (*плане́та*)) || **Merkurjusz**, -u, *Минер.* ртуть, мерку́рій, *см.* Żywe srebro.

Merydjan, -a, *м. см.* Południk.

Męski, Mężki, мужско́й, му́жескій; || му́жественный, си́льный, бо́дрый. Męzka suknia, мужско́е пла́тье. Męzki krawiec, мужско́й портно́й; || *Грам.* Rodzaj męzki, му́жескій родъ. Rym męzki, му́жеская ри́ема; || Twarz męzka, му́жественное лицо́. Głos męzki, му́жественный, си́льный го́лосъ. Styl męzki, си́льный слогъ. Płeć męzka, му́жескій полъ. || Po męzku, въ мужско́мъ пла́тьѣ. Przebrana po męzku, переодѣта въ мужско́е пла́тье; || свойственно мужчи́нѣ. Po męzku się obchodzi, обхо́дится какъ свойственно мужчи́нѣ, му́жескому во́зрасту.

Męsko, Męzko, му́жественно, бо́дро; || Po męzku, *см.* **Męski**.

Męskość, Męzkość, -ści, *ж.* возмужа́лость, зрѣлость, му́жескій во́зрастъ; || му́жественность, *см.* **Mężność**.

Messjasz, -a, *м.* мессія. Przyjście messjasza, пришествіе Мессіи.

Męstwo, Męztwo, -a, *ср.* му́жество, до́блесть, си́ла, бо́дрость, *см.* **Męskość**.

Męszczyzna, *см.* **Mężczyzna**.

Meszka, -i, *ж. Зоол.* о́вощная бо́жья коро́вка, куса́ка (*насѣко́мое*)

Meszne, -ego, *ср. Цер.* дохо́дъ за отправле́ніе заказно́й литу́ргіи; || десятина́ съ зёренъ (*получа́емая духове́нствомъ*)

Meszty, -ów, *мн. ж.* туре́цкія ту́фли.

Meszysty, *см.* **Mszysty**.

Met, *см.* **Mat** (*въ шахматной игрѣ*).

Męt, -u, *м* **Męty**, -ów, *мн.* гу́ща, отсто́й, дро́жжи, подо́нки.

Meta, -y, *ж.* мѣта, цѣль, мише́нь; || предѣлъ, грани́ца, коне́цъ, рубе́жъ. **Dobiedz do mety**, пробѣжа́ть назна́ченное разстоя́ніе. **Stanął u mety**, онъ достигъ цѣли.

Metafizycznie, метафизи́чески

Metafizyczność, -ści, *ж.* метафизи́ческій смыслъ, отвлече́нность.

Metafizyczny, метафизи́ческій, отвлечённый.

Metafizyk, -a, *м.* метафизикъ.

Metafizyka, -i, *ж.* метафизика.

Metafizykować, отвлечённо разсужда́ть о чёмъ.

Metafora, -y, *ж.* мета́фора, перено́съ, *см.* **Przenośnia**.

Metaforycznie, мета́ори́чески, *см.* **Przenośnie**.

Metaforyczność, -ści, *ж.* метафори́ческій смыслъ, *см.* **Przenośny**.

Metal, -u, *м.* мета́ллъ, *см.* **Kruszec**, **Spiż**.

Metaliki, *мн.* госуда́рственныя облига́ціи плати́мыя звонкою моне́тою.

Metalny, Metalowy, металли́ческій, *см.* **Kruszcowy**.

Metalurg, -a, *м.* металлу́ргъ.

Metalurgiczny, металлурги́ческій, рудосло́вный.

Metalurgja, -ji, *ж.* **металлу́ргія**, рудосло́віе.

Metamorfoza, -y, *ж.* **превраще́ніе**; || **переме́на**, *см.* **Przemiana.**

Metempsychoza, -y, *ж.* **переселе́ніе** душъ, *см.* **Przechodzenie dusz**

Meteor, -u, *м.* **метео́ръ**, возду́шное явле́ніе

Meteorologiczny, **метеорологи́ческій.**

Meteorologja, -ji, *ж.* **метеорологія**, нау́ка о метеорахъ.

Meteoryczny, **метеори́ческій.**

Mętlić, Mętlować, Pomętlić, Pomętlować, мути́ть, взмути́ть, взбудора́жить, возбужда́ть, возбуди́ть || **Mętlić się** мути́ться, смуща́ться мѣша́ться, пу́таться. **Mętli mi się to słowo**, э́то сло́во на языкѣ у меня́ верти́тся, то́лько что не сорвётся съ языка́.

Mentlik, -a, *м. Heyn.* **пла́щикъ.**

Mętnie, Mętno, му́тно.

Mętność, -ści, *ж.* **му́тность, мутнова́тость.**

Mętny, му́тный. *Посл.* **W mętnej wodzie piskorze łowić**, въ му́тной водѣ ры́бы лови́ть

Metod, -u, *м.* бо́лѣе употреб. **Metoda, -y**, *см.* **метода́, мето́дъ, поря́докъ**; || **систе́ма**; || **руководства, начала́**, *мн.*; || **привы́чка, обы́чай. Bez żadnéj metody**, безъ всѣ́кой мето́ды, безпоря́дочно. **To jego metoda**, э́то его́ обы́чай.

Metodycznie, **методи́чески, по мето́дѣ**, послѣ́довательно.

Metodyczność, -ści, *ж.* **послѣ́довательность, поря́докъ изложе́нія, стро́йность.**

Metodyczny, **методи́ческій, послѣ́довательный, стро́йный, системати́ческій**; || **акура́тный, то́чный въ исполне́ніи** чего́ либо. **Wykład metodyczny**, **систе́мати́ческое изложе́ніе Człowiek metodyczny**, **челове́къ акура́тный.**

Metodysta, -y, *м.* **методи́стъ.**

Metodystka, -i, *ж.* **методи́стка.**

Metonymja, -ji, *ж. Ритор.* **метони́мія**, *см.* **Zamiennia.**

Metr, -a, *м.* **учи́тель**, *см.* **Nauczyciel**; || **Metr, -u**, *м.* **метръ** (*франц. мѣра 22½ вершка*).

Metresa, -y, *ж.* **любо́вница.**

Metropolita, -y, *м.* **митропо́литъ.**

Metropolitalny, Metropolitański, Metropolicki, **митропо́литскій, митропо́личій.**

Metropolja, -ji, *ж.* **метропо́лія**; || *Церк.* **митропо́лія.**

Metrycznie, **метри́чески.**

Metryczność, -ści, *ж.* **метри́ческая систе́ма**; || **метри́ческій разме́ръ**

Metryczny, metryczny, **метри́ческій**, *см.* **Miarowy.**

Metryka, -i, *ж.* **ме́трика, метри́ческое свиде́тельство, свиде́тельство о рожде́ніи, креще́ніи, бракосочета́ніи и о смерти**; || **метри́ческая кни́га**; || **вѣ́домость, спи́сокъ при ка́ждой прихо́дской це́ркви роди́вшимся, бракосочета́вшимся и умѣ́ршимъ**; || **государ́ственный архи́въ, собра́ніе государ́ственныхъ и ча́стныхъ гра́мотъ и другихъ пи́сьменныхъ докуме́нтовъ**, *см.* **Koronny, (Metryka koronna.**

Metrykalny, **метри́ческій.**

Metrykant, -a, *м.* **архива́ріусъ.**

Mężata, -éj, употреби́тельнѣе **Mężatka, -i**, *ж.* **замужняя** (*же́нщина*).

Mężczyzna, -y, *м.* **мужчи́на.**

Męzki, Męzko, Męzkość, *см.* **Męski, Męsko, Męskość.**

Mężnie, **мужественно.**

Mężnieć, Zmężnieć, **мужа́ть, сдѣ́латься мужественнымъ, возмужа́ть.**

Mężnienie, -nia, *ср.* **возмужа́ніе.**

Mężność, -ści, *ж.* **возмужа́лость**, *см.* **Męzkość, Męztwo.**

Mężny, **мужественный, си́льный, бо́дрый**, *см.* **Męski, odważny, Dzielny, Waleczny.**

Mężobójca, -y, *м.* **смертоубі́йца, человѣкоубі́йца, душегу́бецъ, убі́йца.**

Mężobójczyni, -ni, *ж.* **убі́йца, душегу́бка.**

Mężobójski, **убі́йственный, смертоно́сный Po mężobójsku**, **согла́сно съ хара́ктеромъ убі́йцы.**

Mężobójstwo, -a, *ср.* **смертоубі́йство, душегу́бство.**

Mężokształty, **мужеобра́зный.**

Mężolubnik, **человѣколю́бецъ.**

Mężowski, Mężowy, **мужни́й и мужчинъ**

Męztwo, *см.* **Męstwo.**

Męzulek, Mężulko, -lka, *м.* **Mężulo, -a**, *ср.* **муженёкъ.**

Mężyk, -a, *м. Умен.* **челове́чекъ.**

Mężysko, -a, *ср.* **глу́пый мужъ, мужъ-ростофи́ля.**

Mgiełka, -i, *ж. см.* **Mgła.**

Mgła, -y, *ж.* **мгла, тума́нъ**, *см.* **Tuman.**

Mgł-wy, **мгли́стый**, *см.* **Mdławy.**

Mdleć, **покрыва́ться тума́номъ, тума́ниться**; || **заслоня́ться, затмѣ́ваться**, *см.* **Mdleć.**

Mglić, Zamglić, **покрыва́ть тума́номъ**; || **заслоня́ть, затмѣ́вать.** || **Mglić się, тума́ниться, покрыва́ться ту́чами**; || **заслоня́ться, затмѣ́ваться, помрача́ться.**

Mglisto, **тума́нно**; || **па́смурно, нея́сно, ту́скло. Mglisto dziś**, **сего́-дня тума́нъ, па́смурная погода.**

Mglistość, -ści, *ж* **тума́нность, па́смурность, нея́сность.**

Mglisty, **мгли́стый, тума́нный**; || **па́смурный, нея́сный**; || **ту́склый.**

Mgły, **сла́бый, безси́льный**; || **прито́рный**, *см.* **Ckliwy, Mdły.**

Mgnąć (*czém*) **мигну́ть**, *см.* **Mignąć. Mgnąć okiem**, **мигну́ть гла́зомъ**, *см.* **Mknąć, Pomknąć.**

Mgnienie, -nia, *ср.* **мгновѣ́ніе, мигъ. Mgnienie oka, Okamgnienie**, **мгновѣ́ніе о́ка.**

Miąć, Zmiąć, Pomiąć, мять, смять, помя́ть.

Miądlić, *см.* Międlić.

Miądlica, *см.* Międlica.

Miał rudy, *Горн.* подру́докъ, ме́лочь, бусъ. **Miał węgla do zatykania, prochy węglowe, у́гольный му́соръ.**

Miałcza, -y, *ж.* мель.

Miałczeć, мельча́ть.

Miałczenie, -a, *ср.* мельча́ніе, измельча́ніе.

Miałczéj, ме́льче, *Сравн. ст. см.* **Miałko.**

Miałki, ме́лкій.

Miałko, ме́лко.

Miałkomyślność, -ści, *ж.* пове́рхностный умъ.

Miałkość, -sci, *ж.* ме́лкость.

Miałszy, мельча́йшій, *см.* **Miałki.**

Miana, -y, *ж.* мѣна, *см.* **Zmiana, Zamiana.**

Miano, -a, *ср.* и́мя, *см.* **Imię;** || имѣ́ніе, имущество, *см.* **Imienie.**

Mianować, *Стар.* именова́ть, называ́ть. **Mianowano go po imieniu,** его называ́ли по и́мени; || **Mianować (kogo czém),** назнача́ть, опредѣля́ть. **Mianować kogo na urząd,** назначи́ть, опредѣли́ть кого въ до́лжность, на слу́жбу, въ слу́жбу, на мѣ́сто. **Mianować kogo prezydentem,** назначи́ть кого президе́нтомъ.

Mianowanie, -a, *м.* опредѣле́ніе, назначе́ніе. **Mianowanie urzędników na miejsca wakujące,** назначе́ніе, опредѣле́ніе чино́вниковъ на вака́нтныя мѣста́.

Mianowany, назна́ченный, опредѣлённый (*въ должность, на мѣсто* и т. д.), *см.* **Nominat;** || упомя́нутый, *см.* **Wspomniany;** || *Ариѳ.* **Liczba mianowana,** именова́нное число́.

Mianowicie, и́менно.

Mianowisko, -a, *ср.* про́звище, назва́ніе.

Mianowity, то́чный, я́сный, положи́тельный, *см.* **Wyraźny;** || *Стар.* имѣни́тый, *см.* **Znamienity.**

Mianowniczy, -ego, *м.* состави́тель терминоло́гіи или номенклату́ры; || номенкла́торъ (*у Римлянъ*); || назнача́ющій, опредѣля́ющій на мѣ́сто.

Mianownik, -a, *м. Ариѳ.* знамена́тель; || *Грам.* именительный паде́жъ.

Mianujący, нарица́тельный.

Miara, -y, *ж.* мѣра; || мѣ́рка; || размѣ́ръ (*стиховъ*). **Miara długości, objętości** и т. д., мѣ́ры линѣ́йныя, вмѣсти́мости, куби́ческія. **Miara główna,** ука́зная и́ли образцо́вая мѣ́ра. **Miara (krawiecka),** мѣ́рка (*у портныхъ*). **Miara wiersza,** размѣ́ръ стиха́, *см.* **Stopa. W miarę jak...,** по мѣ́рѣ того́ какъ.. **Wynagrodzić kogo w miarę jego zasług,** вознагради́ть кого по мѣ́рѣ его́ заслу́гъ. **Pracuje w miarę sił,** тру́дится по мѣ́рѣ силъ **Nad miarę,** сверхъ си́лъ, **Żadną miarą,** никако́мъ о́бразомъ, **отню́дь не, ника́къ,** ниско́лько. **Z każdéj miary** и́ли **Ze wszelkich miar,** во мно́гихъ, **во всѣ́хъ** отноше́ніяхъ. **Z inszych miar, въ други́хъ отноше́ніяхъ.**

Miarka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Miara**), мѣ́рка, мѣ́рка. **Dopełnić miarki grzechów,** преисполнить мѣ́ру безбожи́ній; || четверя́къ, мѣ́рка (*мѣра хлѣба*).

Miarkować, Umiarkować, умѣря́ть, умѣ́рить, обу́здывать, обузда́ть. **Trzeba swe żądze miarkować, на́добно** обу́здывать свои́ стра́сти. || **Zmiarkować, Pomiarkować,** увида́ть, усмотре́ть, замѣча́ть, замѣ́тить, сообража́ть, сообрази́ть, разсчи́тывать, разсчита́ть, соразмѣря́ть, соразмѣ́рить. **Miarkowałem że mnie chce oszukać,** я замѣча́лъ, что онъ хо́четъ меня́ обману́ть. **Trzeba tak miarkować, aby** каждый ро́вную **część dostał, на́добно** такъ разсчита́ть, что́бы ка́ждому доста́лось по ро́вной ча́сти. **Wedle zasług miarkuj nagrodę,** по заслу́гамъ соразмѣря́й награ́ду. **Miarkować po swéj sile,** сообража́ться съ своёй си́лою. || **Miarkować się,** воздержи́ваться, удержи́вать себя́; || слѣ́довать чему́, брать съ кого́ приме́ръ, сообража́ться съ чѣ́мъ приме́ня́ться къ чему́; || оду́маться, разду́мать **Będziemy się miarkować,** *jak* можна, бу́демъ по возмо́жности вести́ правильную жизнь, сдѣлаемся бо́лѣе умѣ́ренными. **Miarkować się w gniewie,** воздержи́вшься отъ гнѣ́ва. **Dobrze się miarkuje, czy będzie w stanie dokazać to,** онъ хорошо́ обду́мываетъ (*соображаетъ*), въ состоя́ніи ли бу́детъ сдѣлать э́то? **Miarkujmy się, kto z nas co wziął,** разочтёмъ, кто изъ на́съ что́ взялъ? *Мат. Неум.* **Pierwsza wielkość miarkuje się do trzeciéj, jak druga do czwartéj,** пе́рвая величина́ отно́сится къ тре́тьей, какъ втора́я къ четвёртой.

Miarkowanie, -nia, *ср.* соображе́ніе, примѣне́ніе. || **Żadne miarkowanie nic tu nie pomoże,** никако́е соображе́ніе здѣсь не поведётъ ни къ чему́; || воздержа́ніе, укроще́ніе, обузда́ніе, уменьше́ніе, смягче́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе. || **Miarkowanie namiętności,** обузда́ніе страсте́й. || **Miarkowanie się,** умѣ́ренность, воздержность, *см.* **Umiarkowanie. Miarkowanie się w zapędzie,** воздержа́ніе себя́ отъ поры́ва, отъ увлече́нія.

Miarkowany, умѣ́ренный, воздержный.

Miarowy, мѣ́рный; || метри́ческій. **Wiersze miarowe,** метри́ческіе стихи́. **Miarowy takt,** мѣ́рный тактъ.

Miarz, -u, *м. Бот.* ца́рскій ко́рень.

Miąsko, *см.* **Mięsko.**

Miasteczko, -a, *ср.* мѣстечко, при́городъ; || ма́ленькій городо́къ.

Miasto, -a, *ср.* го́родъ; || *см.* **Zamiast,** вмѣстѣ.

Miastorządca, -y, *м.* градонача́тель, нача́льникъ го́рода.

Miastorządztwo, -a, *ср.* городско́е нача́льство, городскія власти.

Miauczyć, мяу́кать (*о кошкахъ*).

Miauczenie, -nia; *ср.* мяу́канье.

Miąż, употребля́ется то́лько съ пре-

ótoмъ w (*из*). **W miąż, въ толщину́**, *см.* **Miąższość.**

Miazdra, -y, *ж.* **ко́жица, плева́, перепо́нка,** *см.* **Błonka.**

Miaździysty, сли́зистый.

Miazga, -i, *ж. Бот.* **заболонь, мезга́, мязга́;** || *Мед.* **мле́чный сокъ, хи́лусъ, слизь, сли́зистая жи́дкость. Utłuc na miazgę, истолочь, растере́ть, размозжи́ть. Zbić kogo na miazgę, соверше́нно исколоти́ть кого́. Strzaskał mu głowę na miazgę, онъ размозжи́лъ ему́ го́лову.**

Miazgowanie, -a, *ср. Мед.* **образова́ніе мле́чнаго со́ка.**

Miazgowaty, *см.* **Miaździysty.**

Miąższeć, Zmiąższeć, толсте́ть; || **густе́ть,** сгущáться.

Miąższość, -ści, *ж.* **толщина́, толстота́, то́лща;** || **густота́, пло́тность.**

Miąższy, то́лстый; || **густо́й, пло́тный.**

Michałówka, -i, *ж.* **осе́нняя гру́ша.**

Michaś, -sia, *м. Умен.* **Ми́ша, Ми́шенька** (Михаи́лъ).

Mieć, имѣть (*см.* Posiadać). *Этотъ глаголъ по-русски переводится различно, какъ видно изъ слѣдующихъ примѣровъ:* **Mieć z czego żyć, имѣть сре́дства къ прокорме́нію себя́. Mieć nadzieję, имѣть наде́жду. Mieć co do siebie, признава́ть за собо́ю како́е-нибу́дь осо́бенное свóйство On ma to do siebie, że się nigdy nie gniewa, онъ отлича́ется тѣмъ, что никогда́ не се́рдится. Mieć za sobą najwięcej głosów, имѣть на своéй сторонѣ большинство́ голосóвъ Ma ci dużo do opowiedzenia, онъ до́лженъ тебѣ́ мно́гое разсказа́ть. Mieć mowę, держа́ть, произноси́ть рѣчь. Mam się za szczęśliwego, считаю себя́ счастли́вымъ. Mam to za żart, я э́то принима́ю за шу́тку. Mieć za zbrodnię, за помы́лку, вмѣня́ть въ преступле́ніе, въ оши́бку. Ma lat dwadzieścia, ему́ два́дцать лѣтъ; ma dwudziesty rok, ему́ двадца́тый годъ. Mam jutro pójść do niego, мнѣ на́добно за́втра пойти́ къ нему́. Mam to natychmiast zrobić, мнѣ на́добно сей-ча́съ э́то сдѣлать. Mam ci podziękować, я до́лженъ поблагодари́ть васъ, мнѣ слѣ́дуетъ поблагодари́ть васъ. Miałem się położyć spać, gdy w tém on przyszedł, я уже́ собира́лся лечь спа́ть, какъ вдругъ онъ пришёлъ. Nie wierzę aby on to miał zrobić, не вѣ́рю, чтобы онъ могъ э́то сдѣлать. Ja miałem to powiedzieć? И я бу́дто бы э́то сказа́лъ? Nie masz się czego obawiać, тебѣ́ нѣчего опаса́ться. Nie ma mi kto usłużyć, мнѣ не́кому услужи́ть. Nie mam skąd wziąść, мнѣ не́откуда взять. Nie miałem się od kogo dowiedzieć, мнѣ не́ у кого́ бы́ло узна́ть. Nie mam się gdzie schronić, мнѣ не́гдѣ спря́таться. Ma on za swoje, доста́лось ему́, ни́што ему́, подѣло́мъ. Mieć mało na czém, довóльствоваться ма́лымъ.** || **Mieć się do kogo, быть расположённымъ къ кому́, относи́тся къ кому́. Dowiaduje się, jak się masz, онъ спра́шиваетъ, какъ вы проживáете? Mieć się dobrze, жить нъ довóльствѣ. Tak się ma 6 do 12, jak 3 do 6, шесть отно́сится къ двѣна́дцати, какъ три къ шести́. Mieć się do pokoju, склоня́ться къ ми́ру. Dzień ma się ku wieczorowi, день склоня́ется къ ве́черу. Mieć się na pieczy, быть на стороже́, остерега́ться. Tak się rzecz ma, таковó положе́ніе дѣла. Ma się na dészcz, собира́ется дождь. Ma się na wojnę, ну́жно ожида́ть войны́. Mają, имѣ́ютъ, у нихъ есть. Miano, имѣ́ли, имѣ́лось. Otóż masz! вотъ тебѣ́ на́! Otóż maciel не говори́лъ ли я вамъ? Вотъ что́ вы сдѣлали! Masz! на, мáсз! на возьми́, вотъ тебѣ́!**

Miech, -u, *м.* мѣшóкъ, ку́ль, *см.* **Worek;** || **раздува́льный мѣхъ (do dmuchania);** || **орга́нный мѣхъ;** || **кузне́чный мѣхъ.**

Miechasto, мѣшкова́то, *см.* **Worowato.**

Miechasty, мѣшкова́тый, *см.* **Worowaty.**

Miechowita, -y, *м.* **кано́никъ** *или* **рыцарь Гро́ба Госпóдня.**

Miechownictwo, -a, *ср.* **приготовле́ніе мѣшкóвъ** *или* **мѣхóвъ.** *см.* **Miech.**

Miechowniczy, мѣшóчный.

Miechownik, -a, *м.* **мáстеръ мѣшкóвъ** *или* **мѣхóвъ.** *см.* **Miech;** || **носи́льщикъ мѣшкóвъ, дря́гиль.**

Miechowy, раздува́льный, *см.* **Miech.**

Miechunki, -ków, *или* **-ek,** *мн. Бот.* **можжу́ха.**

Miecić, *см.* **Miotać.**

Miecielica, -y, *ж.* **мете́лица.**

Miecz, -a, *м.* **мечъ;** || **Krewni po mieczu, сро́дники по мýжскому колѣну,** *см.* **Kądziel. Miecz-słupek,** *Плотн.* **регúль.**

Miecznik, -a, *м* **мáстеръ обдѣлывающій холóдное орýжіе;** || **мечено́сецъ (сано́вникъ нося́щій королéвскій мечъ).**

Miecznikowa, -ej, *ж.* **жена́ мечено́сца.**

Miecznikowicz, -a, *м.* **сынъ мечено́сца.**

Miecznikówna, -y, *ж.* **дочь мечено́сца.**

Miecznikowstwo, -a, *ср.* **зва́ніе мечено́сца;** || *Собир.* **мечено́сецъ и его́ жена́.**

Mieczobój, -oja, *м. см.* **Szermierz.**

Mieczowy, мечено́сный. Kawaler mieczowy, мечено́сецъ, ры́царь меча́. Linja mieczowa, мужская ли́нія, мужско́е поколѣ́ніе.

Mieczyk, -a, *м. Умен.* **мéчикъ,** *см.* **Miecz;** || *Бот.* **шпáжникъ, шпáжная трава́.**

Międlenie, -nia, *ср.* **мя́тіе** (*льна, пеньки́*).

Międlić, Zmiędlić, мять, смять (*лёнъ, пеньку́*).

Międlica, -y, *м.* **мя́лица, мя́ло, мя́лка,** трепало.

Miednica, -y, *ж.* **тазъ, умыва́льница,** лохóнка; || *Анат.* **тазъ, подчрéвное ло́но.**

Miedniczka, -i, *ж.* **та́зикъ,** *см.* **Miednica.**

Miednik, -a, *м. Минер.* **медóвый ка́мень.**

Miedź, -i, *ж.* **мѣдь.**

Miedza, -y, *ж.* **межá, рубéжъ;** || *Фортиф.* **парлóнъ.**

Miedziak, -a, *м.* **мéдная монéта;** || **мéдный котёлъ.**

Miedzianka, -i, *ж.* **булáвка, шпúлька;** || **мéдная рудá.**

Miedzianobrody, рыжебородый.

Miedziany, мéдный.

Miedzienica, -y, *ж.* **мéдноплавúльный завóдъ.**

Miedziokrusz, -u, *м. Минер.* **никкель.**

Miedziolity, брóнзовый, вылитый **изъ мéди.**

Miedziopławny, мéдноплавúльный.

Miedzioryt, -u, *м.* гравюра, эстáмпъ.

Miedziorzeźba, -y, *ж.* гравúрованіе.

Miedziozielony, мéдянковаго **цвéта, цвéта** мéдной ярú.

Miedzisty, мéдянúстый.

Miedzka, -i, *ж.* опýшка (*лѣса*).

Miedzny, Miedzowy, межевóй, рубéжный, погранúчный.

Miedźny, мéдянúстый. **Kamień miedźny,** *см.* **Miodowy.**

Między, мéжду *и* межъ. **Między innemi,** мéжду прочимъ. **Rozdał pieniądze między ubogich,** раздáлъ дéньги убóгимъ. **Policzono go między bogi,** его причúслили къ сóнму богóвъ. **Wejść między ludzi, вúться въ свѣтъ,** *см.* **Pomiędzy.**

Międzybalcze, -a, *ср. Архит.* **пролётъ** мéжду перекла́динами.

Międzybrwie, -a, *ср.* **междубрóвье.**

Międzyczasie, -sia, *ср.* **междувремéнье, промежýтокъ** врéмени.

Międzydroże, -a, *ср.* **перепýтье.**

Międzygórze, -a, *ср.* **междугóрье.**

Międzykostny, междукóстный.

Międzykrok, -u, *м.* промежýтокъ.

Międzymorski, *Геогр.* перешéечный.

Międzymorze, -a, *ср. Геогр.* перешéекъ.

Międzymurze, -a, *ср.* простѣнокъ.

Międzypłucny, *Анат.* средогрýдный.

Międzyrzecze, -a, *ср.* междурѣчье, межирѣчье.

Międzyrzeczny, междурѣчный.

Międzyrzędzie, Międzysłupie, -a. *ср. Архит.* междустóлбіе.

Międzywale, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумя валáми, окóпами.

Międzywiersz, -a, *м.* междустрóчіе, междустрóчная припúска.

Międzyżeberny. *Анат.* междурёберный.

Międzyziemny, *см.* **Śródziemny.**

Międzyżyle, -a, *ср.* промежýтокъ мéжду двумя жúлами.

Miegoć, -i, *ж.* влáжность сы́рость.

Miejsce, -a, *ср.* мéсто; || *Мед.* блонá, мéсто, послѣдъ.

Miejscopis, -a, и топографія, описáніе мéстности.

Miejscopiski, топографúческій.

Miejscownik, -a, *м. Грам.* предло́жный падéжъ.

Miejscowość, -ści, *ж.* мéстность.

Miejscowy, мéстный.

Miejski, городскóй.

Miękczący, *Мед.* **мягчúтельный,** смягчúтельный.

Miękczeć, Mięknąć, Zmiękczeć, Zmięknąć, Rozmięknąć, смягчáться, смягчúться, размягчáться, размягчúться.

Miękczenie, -nia, *ср.* смягчéніе.

Miękczyć, Zmiękczyć, смягчáть, размягчúть, дѣлать мя́гкимъ; || * трóгать, смягчáть, склоня́ть, умилостивля́ть, || **Miękczyć się,** *см.* **Miękczyć;** || смягчáться, умилосéрдиться, трóгаться.

Miękawo, мягковáто.

Miękawość, -ści, *ж.* мягковáтость.

Miękawy, мягковáтый.

Miękiny, -kin, *мн.* мякúна, плевá.

Miękisz, -a, *м.* мя́кишъ (*хлѣба*), мя́коть (*мя́са*)); || *Анат.* мóчка (*ýха*); || *Бот.* дóля (*сѣмени*).

Miękki, мя́гкій.

Miękko, мя́гко. Jaja na miękko, я́йцы всмя́тку.

Miękkość, -ści, *ж.* мя́гкость; || * вя́лость, слáбость, изнѣженность. **Żyć w miękkości,** вести́ изнѣженную жизнь.

Miękkosercy, мя́гкосéрдый.

Mięknąć, *см.* **Miękczeć.**

Mięknienie, -nia; *ср.* смягчéніе.

Miękuchno, Miękutko, мя́конько.

Miękuchny, Miękutki, мя́конькій.

Miel, -i, *ж.* мѣль, óтмѣль, мелковóдье.

Mielciarka, -i, *ж.* солодóвница.

Mielciarz, -a, *м.* солодóвникъ.

Mielcuch, -a, *м.* солодóвня, *см.* **Słodownia.**

Mielec, -lca, *м. Бот.* мя́тликъ (*трава*).

Mielenie, -nia, *ср.* молóтье.

Mielerz, -a, *м.* кýча дровъ, изъ которой выжигáются ýголья.

Mielizna, -y, *ж.* мелкотá, *см.* **Miel.**

Mielnik, -a, *м см.* **Młynarz.**

Mielony, мóлотый.

Mielszy, *ср. ст.* мéльче, *см.* **Miałki.**

Mielucho, Mielusio, мéлко, нáмелко.

Mieluchny, мельчáйшій.

Miencarski, мѣня́льный.

Miencarstwo, -a. *ср.* промѣнъ *или* размѣнъ дéнегъ.

Miencarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщúкъ.

Mieniać, Zamieniać, Zamienić, мѣня́ть, промѣня́ть, замѣня́ть. || **Mieniać się, Pomieniać się,** мѣня́ться, помѣня́ться; || помѣня́ться.

Mienienie, -nia, *ср.* мѣна, промѣнъ, размѣнъ.

Mienić, мѣня́ть измѣня́ть; || называ́ть. **Mienić kogo swym przyjacielem,** называ́ть кого́ своймъ дрýгомъ, *см.* **Nazywać;** || счита́ть, почита́ть, дýмать, допуска́ть. **Wszystko swoim być mieni,** онъ дýмаетъ, что всё принадлежúтъ емý, *см.* **Sądzić. Utrzymywać. Mienić się,** выдава́ть себя́ за кого́, разглаша́ть. **Mieni się być dobrym,** онъ выдаётъ себя́ за до́браго человѣка.

Mienie,-nia, *ср.* имѣ́ніе, **владѣ́ніе**; || довóльство, достáтокъ; || и́мя.**Uczciwe mienie**, чéстное и́мя.

Mieniony,разноцвѣ́тный,пёстрый, двуличневый, отли́вистый, съ отли́вомъ.

Miemność, -ści, *ж.* измѣня́емость.

Mienny, мѣня́ющійся.

Mientuz, -a, *м.* нали́мъ, мень (*ры́ба*).

Miernictwo, -a, *ср.* землемѣ́рie, межева́ніе.

Mierniczne, -ego, *ср.* **пла́та** землемѣ́ру.

Mierniczo-górniczy, маркшейдерскій, *см.* Jeometra

Mierniczowa, -éj, *ж.* жена́ землемѣ́ра.

Mierniczy,землемѣ́рный,межевóй.**Mierniczy stolik**, астролáбія; || **Mierniczy**, ego, **Miernik**, -a, *м.* землемѣ́ръ, мѣ́рщикъ; || клейми́льщикъ мѣ́ръ и вѣсóвъ.

Miernie, умѣ́ренно, посрéдственно.

Mierniuchny, сáмый умѣ́ренный.

Mierność, -ści, *ж.* умѣ́ренность; || посрéдственность. **Mierność w jedzeniu**, умѣ́ренность въ пи́щѣ. **Wznieść się nad mierność**,стать вы́ше посрéдственности.

Miernota, -y, *ж.* посрéдственность; || посрéдственное состоя́ніе.

Mierny, срéдній, посрéдственный. **Wzrost mierny**, срéдній ростъ. **Dochody mierne**, посредственные дохóды; || мѣ́рный,попадáющій въцѣ́ль; || умѣ́ренный. **Mierny w słowach**, умѣ́ренный **въ слова́хъ**.

Mierzch, -u, *м. см.* **Zmierzch**.

Mierzchać się, *см.* **Zmierzchać się**.

Mierzchliwy, сумéречный, смеркáющійся.

Mierzchnąć, **Zamierzchnąć**, **Zmierzchnąć**, мéркнуть, темнѣ́ть, смеркáться.

Mierzenie, nia, *ср.* измѣ́реніе, межева́ніе.

Mierzić, **Omierzić**, **Zmierzić**, **Obmierzić** (**co komu**), мерзѣ́ть, омерзѣ́ть; || возбуждáть отвращéніе, омерзѣ́ніе. **Mierzić, zmierzić sobie co**, получи́ть отвращéніе къ чему́. **Mierzi mię to**, э́то мнѣ проти́вно, омерзи́тельно.

Mierzieniec, -ńca, *м.* мéрзкій, **отврати́тельный** человѣ́къ, мерзáвецъ.

Mierziony, **Mierzliwy**, омерзи́тельный.

Mierznąć, **Obmierznąć**, **Omierznąć**, омерзѣ́ть, опроти́вить,сдѣлаться проти́внымъ. **Już mi życie obmierzło**, мнѣ уже́ опроти́вѣла жизнь.

Mierzwa, -y, *ж.* смя́тая, мя́тая соло́ма, соло́менная подстúлка *или* **постúлка** (*для скота́*); || мéлкій навóзъ.

Mierzwiasty, смя́тый, помя́тый; || навóзный.

Mierzwić, **Zmierzwić**, **Pomierzwić**, кóмкать,мять; || **Mierzwić pole**,унавóживать, удóбривать (*по́ле*).

Mierzwienie, -nia, *ср.* **унавóженіе**, удобрéніе

Mierzyć, **Zmierzyć**, **Przemierzyć**,**Odmierzyć**, мѣ́рять, вымѣря́ть, измѣря́ть, смѣрить, измѣ́рить; || * **соразмѣря́ть**. **Mierzyć przestrzeń**, измѣря́ть **простра́нство**. **Mierzyć grunta**, межева́ть. **Odmierzyć pod strych**, мѣ́рять подъ гребло́. **Odmierzyć z czubem**, мѣ́рить вéрхомъ **Mierzyć**, **Zmierzyć**, **Wymierzyć** (**do kogo**, **do czego**), цѣ́лить, прицѣ́ливаться, мѣ́тить (*во что́*, *на что́*); * добива́ться (*чего́*), стреми́ться (*къ чему́*). **Mierzyć się z kim**, помѣ́ряться, боро́ться, равня́ться съ кѣ́мъ. **Sobą drugich mierzyć**, мѣ́рять на свой арши́нъ, по себѣ́ суди́ть о други́хъ.

Mierzyciel, -a, *м. см.* **Mierniczy**.

Mierzyk, -a, *м. Бот.* ди́кая петру́шка *или* **сельдерéя** (*расте́ніе*).

Mierzyn,-a, *м.***Mierzyna**,-y,*ж.***Mierzyniec**, -ńca, *м.* ло́шадь сре́дняго ро́ста.

Mieść, *см.* **Miotać**,

Mieścić, **Umieścić**, **Zmieścić**, **Pomieścić**, помѣща́ть, помѣсти́ть; || вмѣща́ть, заключа́ть,заключи́ть (*въ себѣ́*). **Miłosierdzie mieści w sobie wszystkie cnoty**. милосéрдіе заключáетъ въ себѣ́ всѣ добродѣтели. || **Mieścić się** (**w czém**),заключáться (*въ чёмъ*). **Mieścić się** (**gdzie**), помѣща́ться (*гдѣ*). **To się w jego głowie nie mieści**, э́то свы́ше его́ понятій. **Mieścicie się jak możecie**, помѣсти́тесь какъ вамъ бу́детъ удóбнѣе.

Mieścina, -y, *ж.* городи́шко, городóкъ.

Miesiąc, -a, *м.* мѣ́сяцъ. **Przez miesiąc**, въ продолже́ніе мѣ́сяца. **Za miesiąc**, че́резъ мѣ́сяцъ. **Na miesiące**, **по** мѣ́сяцамъ, помѣ́сячно (*считáть*, *нанимáть*). || *См.* **Księżyc**.

Miesiącowy, *см.* **Miesięczny**,**Księżycowy**.

Miesiączek, -czka, *м.* мáлый мѣ́сяцъ; || сія́ніе, вѣне́цъ (*около главъ святы́хъ на ико́нахъ*); || *Бот.* ноготки́ (*расте́ніе*).

Miesiączkowato,въ ви́дѣ мѣ́сяца,луны́.

Miesiączkowaty, имѣющій видъ мѣ́сяца, луны́.

Mięsiarz, -a, *м.* **плотоя́дный**,пожира́ющій мя́со.

Miesić, **Zamiesić**, мѣ́сить, замѣ́сить.

Miesięczne, -ego, *ср.* мѣ́сячная пла́та, мѣ́сячное жа́лованье.

Miesięcznie, помѣ́сячно.

Miesięcznik, -a, *м* луна́тикъ; || ежемѣ́сячное,періоди́ческое изда́ніе, журна́лъ, выходя́щій оди́нъ разъ въ мѣсяцъ.

Miesięczny, мѣ́сячный; || лу́нный, *см.* **Księżycowy**.

Mięsisko, -a, *ср.* мяси́шко.

Mięsistość, -ści, *ж.* мяси́стость.

Mięsisty, мяси́стый, тѣли́стый.

Mięsiwo, -a,*ср.*говя́дина,мясна́я пи́ща.

Mięsiwość, *см.* **Mięsistośc**.

Mięsko, -a, *ср. умен.* мясцо́, *см.* **Mięso**.

Mięśniczek, **-czka**, *м. Зоол.* плено́къ, мясна́я му́ха.

Mięsny, мясно́й.

Mięso, -a, *ср.* мя́со, говя́дина.

Mięsojad, -a, *м. см.* **Mięsiarz**.

Mięsopust,-u, *м.* сыропу́стъ, послѣ́дніе

Дни ма́сляницы, карнава́лъ, мясопу́стъ, за́говѣнье, *см.* **Zapusty.**

Mięsopustnik, -a, *м.* **замаскиро́ванный, гуля́ка во вре́мя ма́сляницы.**

Mięsopustny, мясопу́стный, **ма́сляничный, сыропу́стный.**

Mięsopustować, гуля́ть на ма́сляницѣ.

Mięsożerca, -y, *м. см.* **Mięsiarz.**

Mięsożerność, -ści, *ж.* **плотоя́дность.**

Mięsożerny, плотоя́дный.

Mieszać, Zmieszać, Pomieszać, мѣша́ть, **смѣша́ть,** перемѣша́ть, помѣша́ть; || пу́тать, впу́тывать, запу́тывать, растро́ивать. **Pomieszać szyki nieprzyjacielskie, растро́ить ряды́ непрія́телей. Pomieszać komu szyki,** привести́ кого́ въ замѣша́тельство, растро́ить чьи замыслы. **Mieszać się, Zmieszać się,** мѣша́ться, смѣша́ться, вмѣши́ваться, смуща́ться, пу́таться. **Mieszać się, wmieszać się do czego, w co,** вмѣши́ваться, вва́зываться во что́, *см.* **Wdawać się, Wtrącać się.**

Mieszała, -y, *м.* вздо́рливый, сварли́вый, сплётникъ.

Mieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, смѣсь, **прими́сь;** || замѣша́тельство, запу́танность, *см.* **Zamieszanie, Pomieszanie.** || **Mieszanie się (w co),** вмѣша́тельство; || **смуще́ніе,** трево́га, *см.* **Trwożenie się.**

Miészaniec, -ńca, *м.* **убли́удокъ** (*о живо́тныхъ*), **мети́съ** (*о лю́дяхъ*); || **выро́докъ.**

Mieszanina, -y, *ж.* **смѣсь;** || **галима́тья, чепуха́,** *см.* **Gmatwanina;** || **смяте́ніе, смуще́ніе,** *см.* **Zamieszanie, Zamęt, Odmęt.**

Mieszanka, -i, *ж.* **мети́съ, же́нщина смѣша́нной поро́ды,** *см.* **Mieszaniec;** || *Агр.* **мѣша́нный кормъ** (*для скота́*).

Mieszany, смѣша́нный.

Mieszczak, -a, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanek, -nka, *м. см.* **Mieszczuch.**

Mieszczanin, -a, *м.* **мѣща́нинъ, горожа́нинъ.**

Mieszczanka, -i, *ж.* **мѣща́нка, горожа́нка.**

Mieszczański, мѣща́нскій.

Mieszczaństwo, -a, *ср.* **мѣща́нство, гражда́нство;** || **мѣща́не, мѣщанское сосло́віе.**

Mieszczka, -i, *ж. см.* **Mieszczanka.**

Mieszczuch. **Mieszczak, -a, Mieszczanek, -nka,** *м.* **бѣ́дный мѣща́нинъ, горожа́нинъ.**

Mieszek, -szka, *м.* **кошелёкъ, мошна́;** || **раздува́льный мѣхъ;** || *Бот.* **мѣшёчекъ.**

Mieszewnik, -a, *м.* **кошелёчный ма́стеръ;** *также:* **ма́стеръ раздува́льныхъ мѣхо́въ.**

Mieszkać, жить, жи́тельсвовать, занима́ть кварти́ру.

Mieszkalny, обита́емый, **жило́й,** удо́бный для жилья́.

Mieszkanie, -nia, *ср.* **кварти́ра, жильё, жи́тельство, помѣще́ніе;** || *Юрид.* **мѣстопребыва́ніе.**

Mieszkaniec, -ńca, *м.* **жи́тель, жиле́цъ. W domu tym wiele jest mieszkańców, въ э́томъ до́мѣ мно́го жильцо́въ. Mieszkaniec wsi,** жи́тель дере́вни.

Mieszkanka, -i, *ж.* **жи́тельница** (*дере́вни*), **жили́ца** (*до́ма*).

Mieszkiwać, Mieszkać, жи́тельствовать, **жить, занима́ть кварти́ру,** стоя́ть на **кварти́рѣ,** *см.* **Zamieszkiwać, Przemieszkiwać.**

Mieszkowaty, мѣшкова́тый.

Mieszysko, -a, *м.* **большо́й, раздува́льный мѣхъ.**

Mięta, -y, *ж.* **мя́та.**

Miętczany, мя́тный.

Mietelnica, -y, *ж. Бот.* **полеви́ца** (*растѣ́ніе*); || **таннóрка на кана́тѣ.**

Mietelnictwo, -a, *ср.* **иску́ство плясáть на кана́тѣ.**

Mietelnik, -a, *м.* **вольтижёръ.**

Miętka, -i, *ж. см.* **Mięta.**

Miętki, *см.* **Miękki.**

Mie ła, *см.* **Miotła.**

Mietlica, -y, *ж. Бот* спорынья́, головня́, ржа́вчина (*въ хлѣбѣ*).

Miętosić, Zmiętosić, ко́мкать, мять, смять, изми́ять, *см.* **Miąć.**

Miętowy, мя́тный.

Miętuz, *см.* **Mientuz.**

Miewać, Mieć, имѣть. || **Miewać się, Mieć się,** пожива́ть. **Jak się miewasz?** как ты пожива́ешь?

Mieździć się, пѣ́ниться, пуска́ть пѣ́ну, му́слиться.

Miezdrzyć, сдира́ть мя́со и са́ло съ ко́жи.

Mig, -u, *м.* мигъ, мгнове́ніе о́ка, *см.* **Mgnienie. Migi, -ów,** *мн.* зна́ки. **Gadać, rozmawiać na migi,** объясня́ться зна́ками.

Migać, Mignąć, мига́ть, мигну́ть, мелька́ть, мелькну́ть, блеснуть. **Swia elko miga,** огонёкъ мелька́етъ. **Oni coś knują, bo ciągle na siebie migają,** они́ что-то замышля́ютъ, потому́ что безпрестáнно мига́ютъ другъ дру́гу (*подаю́тъ зна́ки глазáми*). || **Migać się,** мерца́ть, сверкать. **Gwiazdy się migają,** звѣзды мерца́ютъ. **Błyskawica mignęła,** мо́лнія сверкну́ла.

Miganie, -nia, Miganie się, мига́ніе; || сверка́ніе, блиста́ніе **Miganie na kogo,** объясне́ніе зна́ками.

Migdał, -u, *м.* **минда́лъ.** * **Myśleć o niebi skich migdałach,** мечта́ть, грезить. || *Анат.* **минда́лина** (*желези́*).

Migdałek, -łka, *м.* **минда́лина, минда́линка;** || **франтъ, волока́та, подлипа́ло.*

Migdałowaty, въ ви́дѣ минда́ля.

Migdałowy, минда́льный.

Migi, *см.* **Mig.**

Migoć, *см.* **Miegoć.**

Migot, -u, *м.* **Migotanie, -nia,** *ср.* сверка́ніе, блиста́ніе, мерца́ніе; || мелька́ніе

Migotać, Migotać się, мелька́ть, мерца́ть, сверка́ть; || развѣва́ться, мота́ться, болта́ться. **Gwiazdy migocą,** звѣзды мер

ма́ють. Kita nad szyszakiem migoce, перо́ на шле́мѣ развѣва́ется, *см.* Migać.

Migotliwy, дрожа́щій, сверка́ющій, мерца́ющій; || мелька́ющій.

Migotny, *см.* Migotliwy.

Migrena,-y, *ж.* мигре́нь, головна́я боль.

Mijać, Minąć, Wyminąć, миновáть, мину́ть, проходи́ть мимо; || обгоня́ть, объѣзжáть, опережáть; || *Морс.* огибáть Minąć przylądek, обогну́ть мысъ. || * Kolej mnie minęła, о́чередь моя́ прошла́. || Pomijać kogo, проходи́ть ми́мо кого́, оставля́ть безъ вниманія. Pomijać co, пропу́скать, упускáть изъ ви́ду. Omijać kogo, обходи́ть кого́, избѣгáть. || Mijać, przemijać, проходи́ть, миновáть. Czas szybko mija, время быстро рохо́дитъ. || Mijać się, расходи́ться, проходи́ть мимо. Omijać się, обходи́ть, избѣгáть одинъ другáго. Zminąć się z kim, разойдти́сь съ кѣмъ, не встрѣти́ться на одно́й доро́гѣ. || *Mijać, minąć się z prawdą, удаля́ться, уклоня́ться отъ и́стины.

Mijanie, -nia, *ср.* миновáніе, избѣжáніе, уклоне́ніе, удале́ніе Mijanie się z prawdą, удале́ніе отъ и́стины.

Mik, *см.* Fik.

Mikołajek, -ajka, *м.* (*Умен.* Mikołaj, Николáй), Никола́ша, Нико́линька, Коля; || *Бот.* синегóловникъ, перекати́-по́ле (*растéніе*).

Mikroskop, -u, *м.* микроско́пъ увели́чительное стекло́.

Mikroskopiczny, Mikroskopijny, микроскопи́ческій.

Mikstura, -y, *ж.* микту́ра.

Mila, -i, *ж.* ми́ля.

Milczący, молчали́вый.

Milczeć, молча́ть, *см.* Milknąć, Zamilczeć, Przemilczeć.

Milczenie, -nia, *ср.* молча́ніе.

Milczkiem, мо́лча, молчко́мъ, изподтишка́. Milczkiem kąsać, куса́ть изподтишка́.

Mile, любе́зно, привѣ́тливо, прія́тно. Mile przyjąć kogo, любе́зно приня́ть кого́. Mile na kogo patrzeć, привѣтливо смотрѣ́ть на кого́. Mile wspominać kogo, съ прія́тностію вспомина́ть о ко́мъ

Milej, сравн. ст. миле́е, прія́тнѣе, любе́знѣе, привѣ́тливѣе, *см.* Mile и Miło.

Miłek, -łka, *м. Бот.* кудря́вецъ, черноби́льникъ (*растéніе*).

Milić, *см.* Umilać. || Milić się, *см.* Przymilać się.

Milicja, -ji, *ж.* мили́ція, ве́мское ополче́ніе.

Milicjant, -a, *м.* милице́йскій ря́тникъ, милиціоне́ръ, ополче́нецъ.

Miljon, -a, *м.* милио́нъ.

Miljonowy, милио́нный. Miljonowy pan, милліо́нщикъ.

Milka, -i, *ж. Умен.* ми́лька, *см* Miła.

Milkliwość, -ści, *ж.* молчали́вость, безмо́лвіе.

Milkliwy, Milkły, молчали́вый, безмо́лвный.

Milknąć, Umilknąć, Zamilknąć, молча́ть, замо́лкнуть, замолча́ть; || утиха́ть. Umilkły wiatry, утихли вѣтры.

Miłko, -a, *ср. Бот. см.* Miłek.

Miło, мило, прія́тно, отра́дно. Miło mi..., прія́тно мнѣ.... Aż miło go słuchać, слу́шать его́ составля́етъ удово́льствіе, прія́тно слу́шать его́.

Miłość, -ści, *ж.* любо́вь. Miłość bliźniego, любо́вь къ ближнему. Miłość własna, самолю́біе. Miłość ludzkości, человѣколю́біе. Na miłość boską nie czyń tego, ра́ди Бо́га не дѣ́лай э́того. || Miłość, ми́лость, (пре́жде употребля́лось въ ти́тулѣ, пото́мъ сократилось въ Мość). Wasza Miłość, *см.* Waszmość; Ich Miłość, *см.* Ichmość. Jego Cesarska Miłość, его́ импера́торское вели́чество, *см.* Mość.

Miłościwie, ми́лостиво. ла́сково, снисходи́тельно, *см.* Łaskawie.

Miłościwość, -ści, *ж.* ми́лость, милосе́рдіе, бла́гость.

Miłosciwy, ми́лостный, милосе́рдный, великоду́шный.

Miłosierdzie, -dzia, *ср.* милосе́рдіе; || любо́вь къ ближнему; || ми́лостыня, благотворе́ніе. Siostry miłosierdzia, се́стры милосе́рдія, сердобо́льныя вдо́вы. Czynic miłosierdzie, подава́ть ми́лостыню. * Łgać bez miłosierdzia, лгать безъ милосе́рдія, напропалу́ю.

Miłosiernie, милосе́рдно, ми́лостиво, сострада́тельно.

Miłosierność, -ści, *ж.* милосе́рдіе, сострада́тельность, благотвори́тельность.

Miłosierny, милосе́рдый, ми́лостивый, сострада́тельный, благотвори́тельный. Uczynek miłosierny, благотвори́тельный посту́покъ, до́брое дѣло; || * жалостный, умоля́ющій. Spojrzenie miłosierne, умоля́ющій взглядъ.

Miłośna, -y, *ж. Бот.* кака́лія, са́харный ко́рень (*трава́*).

Miłośnica, -y, *ж.* любо́вница.

Miłośniczka, -i, *ж.* люби́тельница (*му́зыки, живопи́си* и т. д.).

Miłośniczy, любо́вный, стра́стный. Nauka miłośnicza, иску́ство люби́ть.

Miłośnie, любо́вно, стра́стно.

Miłośnik, -a, *м.* любо́вникъ, *см.* Kochanek; || люби́тель (*изя́щныхъ иску́ствъ*), *см.* Lubownik; || *Бот.* ба́рхатникъ, пёту́шій гребешо́къ, амара́нтъ (*растéніе*).

Miłośnikowy, люби́тельскій; || свойственный любо́внику

Miłośny, любо́вный.

Miłostka, -i, *ж.* бо́лѣе употреби́тельно: Miłostki, -stek, *мн.* любо́вишка, страсти́шка,

Miłować, люби́ть, милова́ть, имѣ́ть стра́сть къ чему́, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе (*за исключе́ніемъ любви́ одного́ ко́ла къ другóму, употребля́ется только*

об смы́слъ любви́ къ Бо́гу, къ бли́жнему, къ изя́щнымъ иску́сствамъ, нау́камъ и т. д.).|| Miłować się, *см.* **Kochać się.**

Miłowanie, -nia, *ср.* **любо́вь, страсть къ чему́.**

Miłośnik, -a, *м.* **люби́тель.**

Miłszy, *сравн.* **милѣ́йшій,** *см.* **Miły.**

Miluśki, Milutki, ми́ленькій.

Miły, ми́лый, прія́тный, любе́зный, *см.* **Luby.**

Mimicznie, мими́чески.

Mimiczny, мими́ческій.

Mimik, -a, *м.* ми́микъ.

Mimo, ми́мо, поми́мо, **не взира́я,** несмотря́. **Iść mimo kogo,** идти ми́мо кого́. **Mimo siebie co puszczać,** пропуска́ть ми́мо ушей́, не обраща́ть внима́нія. **Mimo mojéj wiedzy,** безъ моего́ вѣ́дома. **Mimo mego zakazu,** несмотря́ на моё запреще́ніе.

Mimochodem, мимохо́домъ.

Mimojazdem, мимоѣ́здомъ.

Mimonaturalny, противоесте́ственный

Mimośród, -odu, *м. Мат.* разноце́нтренность; || * эксцентри́чность.

Mimośrodkowo, эксцентри́чески.

Mimośrodkowy, разноце́нтренный, **эксцентри́ческій.**

Mimowolnie, невóльно.

Mimowolny, невóльный.

Mina, -y, *ж.* ми́на, видъ, взглядъ, нару́жность. **Znać mu z miny,** это замѣ́тно по его́ нару́жности. * **Mina gęsta,** вои́нственный видъ. **Mina kwaśna,** нахму́ренный видъ, ки́слая ми́на. **Miną nadrabiać,** иску́сно скрывáть своё неудовóльствіе. **свою́ доса́ду. Miny stroić,** дава́ть кому́ зна́ки, переми́гиваться съ кѣ́мъ.

Mina, -y, *ж.* рудни́къ, копь, рудоко́пня; || руда́, *см.* **Kopalnia;** || *Воен.* ми́на, подко́пъ, *см.* **Podkop.**

Minąć, *см.* **Mijać.**

Minaret, -u, *м.* минаре́тъ (*ба́шня при мечети*).

Mincarski, моне́тный. Mincarska forma, моне́тный ште́мпель. **Mincarska waga,** моне́тные вѣ́ски, *см.* **Menniczy.**

Mincarstwo, -a, *ср.* моне́тное дѣ́ло, битьё моне́ты.

Mincarz, -a, *м.* моне́тчикъ, моне́тный ма́стеръ.

Mincować, чека́нить, бить моне́ту; || передѣ́лывать въ моне́ту,

Mincowanie, -nia, *ср.* чека́нка, бить моне́ты.

Miner, -a, *м.* рудоко́пъ; || *Воен.* подко́пщикъ.

Minerał, -u, *м.* минера́лъ, *см.* **Kruszec.**

Minerałny, минера́льный, ископа́емый, *см.* **Kopalny.**

Mineralog, -a, *м.* минерало́гъ.

Mineralogiczny, минерало́гическій.

Mineralogja, -ji, *ж.* минера́ло́гія.

Minimum, *Нескл.* ми́нимумъ, **са́мая ме́ньшая сте́пень.**

Miniony, мину́вшій, прошéдшій.

Minister, -stra, *м.* мини́стръ. **Minister spraw wewnętrznych,** мини́стръ внýтреннихъ дѣ́лъ; **—skarbu,** финáнсовъ; **—dworu,** – двора́; **—spraw zagranicznych,** – иностра́нныхъ дѣ́лъ; **—marynarki,** морско́й; **—wojny,** вое́нный; **—sprawiedliwości,** – юстиціи; **—oświecenia,** – наро́днаго просвѣще́нія; **— dóbr państwa,** – государственныхъ имýществъ; **komunikacji,** – путéй сообще́нія; **— dóbr koronnych,** – удѣ́ловъ; || **Minister pełnomocny,** полномо́чный послáнникъ. || **Minister prolstancki,** настóръ.

Ministerjalnie, по министе́рски.

Ministerjalny, министе́рскій.

Ministerjum, *ср. см.* **Min sterstwo.**

Ministerstwo, -a, *ср.* **Ministerjum,** *Нескл.* министе́рство, до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Ministrant, -a, *м.* священнодѣ́йствующій

Ministrowa, -ój, *ж.* жена́ *или* супру́га мини́стра.

Ministrowski, министе́рскій. **Po ministrowsku,** по министе́рски.

Ministrowstwo, -a, *ср.* до́лжность, зва́ніе мини́стра.

Minja, -ji, *ж. Хим.* су́рикъ, ки́новарь.

Minjatura, -y, *ж.* миніатю́ра, миніатю́рная жи́вопись.

Miniaturzysta, -y, *м.* миніатю́рный живопи́сецъ, миніатюри́стъ.

Minier, -a, *м.* рудоко́пъ; || *Воен.* минёръ подко́пщикъ, *см.* **Miner, Podkopnik.**

Minjować, кра́сить, покрывáть киновáрью, су́рикомъ.

Minjowy, ки́новарный, су́риковый

Minka, -i, *ж. Умен.* ми́на, ви́дъ, нару́жность. **Ładną ma minkę,** у ней хоро́шенькое ли́чико.

Minkować, жема́ниться, чечени́ться.

Minóg, -oga, *м.* мино́га (*рыба*).

Minotaur, -a, *м. Астрон.* Минота́вр (*созвѣздіе*)

Minować, рисова́ться, принима́ть на себя́ како́й-нибу́дь ло́жный видъ.

Minstrel, *см.* **Menestrel**

Minuciarz, -a, *м.* мелочно́й чел вѣ́к

Minuta, -y, *ж.* мину́та; || подлинная запись, подли́нникъ; || черновóе сочине́ніе, черновáя бума́га.

Minutka, -i, *ж.* мину́тка.

Minutnik, -a, *м.* мину́тная стрѣ́лка (на часáхъ).

Minutny, Minutowy, мину́тный.

Miód, -odu, *м.* мёдъ. **Miód niewarzony** сыре́цъ. **Miód w plastrach,** сотóвый мёдъ.

Miodek, -dku, *ж.* медóкъ

Miodnik, -a, *м. Бот.* медóвникъ (*у растéнія*).

Miodoliz, -a, *м. Зоол.* родъ ночно́й бабочки (*вредной для пчёлъ*).

Miodorodny, медоно́сный.

Miodosok, -u, *м. Бот.* медоцвѣ́тъ (*растéніе*).

Miodowar, -a, *м.* медовáръ.
Miodowarnia, Miodownia, -ni, *ж.* медовáрня.
Miodowica, -y, *ж.* медвѣ́жная росá.
Miodowiec, -wca, *м. см.* **Kolibry.**
Miodowina, -y, *ж.* сытá
Miodówka, -i, *ж.* **родъ сла́дкихъ грушъ.**
Miodownik, -a, *м.* **медовúкъ** (*пря́никъ*), *см.* **Piernik**; || **пря́ничникъ**, *см.* **Piernikarz**; || *Бот.* **мели́сса** (*расте́ніе*).
Miodowy, медо́вый, медовóй. Ocet miodowy, уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ; || **Miodowa rosa, медвѣ́жная росá**, *см.* **Miodowica.**
Miodunczany, Miodunkowy, медýнковый, *см.* **Miodunka.**
Miodunka, -i, *ж. Бот.* **медýнка**, медýница, лёгочница, бѣлостóйка, *см.* **Płucnik.** || *Бот.* **волóвій язы́къ** (*расте́ніе*).
Miot, -u, *м.* **махъ, метáніе, броса́ніе, швыря́ніе.**
Miotać, Miecić, метáть, кидáть, броса́ть, швыря́ть. Miotać na kogo potwarz, оскорблáть кого́ клеветóю. || **Miotać czém**, волновáть, обуревáть, возмущáть, качáть, колебáть. **Gniew nim miota**, гнѣвъ обуревáетъ его́. **Okręt miotany burzą**, корáбль разбивáемый бýрею, *см.* **Kołatać.** || **Miotać się**, волновáться, колебáться; || броса́ться, кидáться; || метáться (*о бóльномъ на постели*). **Miotać się na kogo**, броса́ться, нападáть на кого́.
Miotacz, -a, *м.* метáтель.
Miotanie, -nia, *ср.* метáніе, **броса́ніе.**
Miotełka, -i, *ж.* метёлка.
Miotła, -ły, *ж.* метлá, помелó, вѣ́никъ, голúкъ; || *Бот.* метли́ка, метли́ца; || **Miotła niebieska**, хвостъ комéты.
Miotlarka, -i, *ж.* метéльщица.
Miotlarz, -a, *м.* метéльщикъ.
Miotlasty, метлообрáзный. **Miotlasta gwiazda**, комéта съ хвостóмъ.
Miotlisko, -a, *ср.* метли́шка (**niezgrabna miotła**); || метловúще (**trzon miotły**).
Miotło, -a, *ср.* игрýшка; || * **игрáлище.**
Miotłować, сѣчь рóзгами.
Miotłowy, метéльный.
Miotny, *см.* **Rzutny.**
Mir, -u, *м. Стар. Неуп.* миръ, *см.* **Pokój**; || міръ, вселéнная, *см.* **Swiat**; || довѣ́ріе, вѣсъ, уваженіе. **Mieć mir u kogo**, имѣть вѣсъ у кого́, по́льзоваться чьимъ довѣ́ріемъ.
Mira, -y, *ж.* сми́рна, мúрра
Mirnica, -y, *ж. см.* **Chryzmat.**
Mirnik, -a, *м. Бот.* дымя́нка (*расте́ніе*).
Mirny, *Стар.* мúрный, споко́йный, *см.* **Spokojny.**
Miro, -a, *ср. см.* **Chryzmo.**
Mirowy, мúровый.
Mirra, *см.* **Mira.**
Mirt, -u, *м. Бот.* **миртъ.**
Mirtowany, припрáвленный мúртовыми я́годами.
Mirtowy, мúртовый.
Mirtynek, -nka, *м.* **винó пропрáвленное** мúртомъ.
Mirzyć się, Zmirzyć się, *Стар.* **мири́ться**, помири́ться.
Miś *или* **Misio**, -a, *м.* **Мúшенька** (*Ирон. назва́ніе медвѣ́дя*).
Misa, -y, *ж.* чáша, **мúса**, *см.* **Półmisek**; **водоёмъ, бассéйнъ** (*misa u fontanny*), *см.* **Czasza, Panew'. Misa szalna**, вѣсовáя чáша, *см.* **Szala.**
Miseczka, -czki, *ж.* мúска, мúсочка. **Miseczka do krwi puszczania**, тáзикъ при пусканіи крóви. **Miseczka** (od filiżanki), блю́дечко.
Misiarz, -a, *м.* **холостúльщикъ** (*животныхъ*).
Misić, Wymisić, класть, холости́ть, вало́шить, *см.* **Mniszyć.**
Misiek, -ska, *м. см.* **Miś.**
Misiorka, Misiurka, Misurka, -i, *ж.* **забрáло, личúкъ** (*у шлéма*).
Miska, -i, *ж.* мúска. **Miska do mycia się**, умывáльница, *см.* **Misa**; || блю́до (*съ кото́рымъ хóдятъ во врéмя обѣдни*).
Miśnik, -a, *м.* **поддóнникъ** поддóнокъ (*для блюдъ и таре́локъ*).
Misny, мúсочный; || бассéйный.
Miss a, -ji, *ж.* **поручéніе, полномóчіе**; || **призва́ніе**; || мúссія (*для обращéнія въ христіáнство*), *см.* **Posłannictwo.**
Missjonarski, миссіонéрскій.
Missjonarz, -a, *м.* миссіонéръ.
Misterja, -ji; *ж. см.* **Tajemnica.**
Misterkini, -ni, *ж. см.* **Mistrzyni.**
Misternie, искýсно, худóжественно, мастерскú.
Misterność, -ści, *ж.* тóнкость, художественность, изя́щество, чистотá (*отдѣлки*), *см.* **Kunsztowność, Sztuczność.**
Misterny, тóнкій, изя́щный, худóжественный, краси́вый, *см.* **Kunsztowny.**
Misterstwo, -a, *ср. см.* **Kunszt, Sztuka.**
Mistrz, -a, *м.* мáстеръ; || **старшій, глáвный**; || **учúтель, настáвникъ**; *см.* **Magister**; || * **худóжникъ. To jest dzieło mistrza**, э́то произведéніе худóжника, э́то худóжественное произведéніе; || **Mistrz kapelli**, рéгентъ (*надъ пѣвцами*); || **Mistrz obrzędów**, церемоніймéйстеръ; || **Mistrz dworu**, гофмéйстеръ; || **Wielki mistrz krzyżacki**, велúкій магúстръ тевтóнскаго óрдена; || **палáчъ**, *см.* **Kat.**
Mistrzowstwo, -a, *ср.* учúтельство, настáвничество, *см.* **Nauczycielstwo**; || магúстерство; || искýсство, мастерствó; || гросмéйстерство (**godność wielkiego mistrza**); || дóлжность палачá.
Mistrzowa, -éj, *ж.* жена́ учúтеля, магúстра и т. д., *см.* **Mistrz.**
Mistrzować, Zmistrzować (co), искýсно что́-либо сдѣлать; || **Mistrzować około czego**, лóвко за что́ взя́ться, лóвко распоряжáться чѣмъ; || **Mistrzować w czém**, отличáться въ чёмъ, быть искýснымъ въ чёмъ.

Mistrzownik,-a, *м. Бот.* **потого́нъ,да́рскій ко́рень.**

Mistrzowny, *см.* **Mistrzowski.**

Mistrzowski, магѝстерскій, учѝтельскій, настáвническій, мастерскóй, искýсный, худóжественный, и т. д., *см.* **Mistrz, Nauczycielski, Magistrowski.** || **Po Mistrzowsku, искýсно, худóжественно;** || **мастерскѝ.**

Mistrzyk, -a, *м.* **пачкýнъ, выдающій себя́ за мáстера.**

Mistrzyni,-ni, *ж.* **учѝтельница, настáвница, воспитáтельница,** преподавáтельница, **содержáтельница** пансіóна, учéбнаго заведéнія; || **искýсница,** мастерѝца; || **худóжница;** || **стáршая монáшенка въ** монастырѝхъ.

Mistycyzm, -u, *м.* **мистицѝзмъ.**

Mistycznie, мистѝчески.

Mistyczność, -ści, *ж.* **таѝнственность,** *см.* **Mistycyzm.**

Mistyczny, таѝнственный, мистѝческій.

Mistyfikacja,-ji, *ж.* **мистификáція,** одурáченіе.

Mistyk, -a, *м.* **мѝстикъ** испытáтель тáинствъ.

Mistykować,вдавáться въ **мистицѝзмъ.**

Mit, -u, *м.* **миѳъ,** баснослóвное предáніе, бáсня.

Mitiuk, -a, *м.* **коро́ткій чапрáкъ на ло́шадь.**

Mitolog, -a, *м.* **миѳолóгъ,** баснослóвъ.

Mitologicznie, миѳологѝчески.

Mitologiczny, миѳологѝческій, баснослóвный.

Mitologja, -ji, *ж.* **миѳолóгія,** баснослóвіе.

Mitra, -y, *ж.* **мѝтра** (*епѝскопская и архіепѝскопская шáпка*), *см.* **Infuła;** || **Mitra książęca,** кнѧжеская корóна.

Mitręga, -i, *ж.* помѣ́ха, мéдленность, потéря врéмени, мѣ́шкотность; || **копýнъ, копотýнъ,** *см.* **Maruda;** || мéдленная, плохáя рабóта.

Mitrężnie, мѣ́шкотно, копотлѝво.

Mitrężny, мѣ́шкотный, копотлѝвый.

Mitrężyć, Zmitrężyć (czas), напрáсно терѧ́ть врéмя, мѣ́шкать, копáться.

Mitrydat, -a, *м. Бот. см.* **Dryakiew.**

Mituk,-a, *см.* **Mitiuk.**

Mix..., *см.* **Miks.....**

Mizantrop, -a, *м.* **мизантрóпъ нелюдѝмъ,** *вм.* **Odludek.**

Mizantropiczny, Mizantropijny, мизантропѝческій, нелюдѝмый.

Mizantropja, -ji, *ж.* нéнависть къ лю́дямъ, нелюдѝмство.

Mizantropka, -i, *ж.*мизантрóпка, **нелюдѝмка.**

Mizeractwo, -a, *ср.* **крáйняя нищетá, бѣ́дность,** ни́щенство; || *Собир.* ни́щіе, бѣ́дныкѝ, обóрванцы, ни́щая свóлочь.

Mizeraczek, -czka, *м. см.* **Mizerak.**

Mizeraczka, -i, *ж.* бѣ́дная, жáлкая, несчáстная жéнщина.

Mizerak, -a, *м.* бѣ́днякъ, бѣ́дняга,бѣ́дный человѣ́къ, горемы́ка.

Mizerere, *Нескл. Церк.* **Поми́луй мя Бо́же** (*50-ый псало́мъ*).

Mizerja, -ji, *ж.* крáйняя бѣ́дность, нищетá; || **салáтъ изъ свѣ́жихъ** огурцóвъ.

Mizernie, плóхо, **худо́**; || бѣ́дно, нѝщенски, *см.* **Nędznie.**

Mizernieć, Zmizernieć, худѣ́ть, похудѣ́ть, становѝться худощáвымъ, измождѝться въ лицѣ́.

Mizerny, блѣ́дный, худóй, тóщій,сухопáрый, тщедýшный,исхудáлый; || бѣ́дный, нéпомощный, ничтóжный, жáлкій, плохóй. **Twarz mizerna,** блѣ́дное, исхудáлое лицó. **Postać mizerna,** изнеможённый видъ, изнеможённая нарýжность. **Mizerne utrzymanie,**бѣ́дное содержáніе. **Mizerne jedzenie,** плохáя ѣда. **Mizerna robota,** плохáя, ничтóжная рабóта. **Odzież mizerna,** бѣ́дная одéжда. **Mizerne zbiory,** плохóй урожáй, плохáя убóрка (*хлѣба*); || * сухóй. **Mizerne dzieło,** сухóе, непріѧ́тное сочинéніе. **Mizerny styl,** сухóй, непріѧ́тный слогъ.

Mizerota, -y, *ж.* нищетá, бѣ́дность, *см.* **Lichota, Nędzota.**

Mizerować, Zmizerować, истощáть,истощѝть сѝлы,здорóвье. **Zmizerować się,** истощѝть сѝлы, разстрóить здорóвье.

Mizg, -u, *м. см.* **Umizg.**

Mizguś, -sia, *м.* щёголь, фрáнтикъ.

Mkły, бѣ́глый, бѣгýщій; || скоротéчный, преходѧ́щій. **Mkła fala,** бѣгýщая волнá, *см.* **Nikły.**

Mknąć, толкáть, пихáть; || побуждáть, понуждáть, *см.* **Pomykać;** || **Mknąć się,** стремѝться; || подвигáться впередъ; выступáть, выдавáться, вдавáться, *см.***Pomykać sie, Umykać.**

Młacać, *см.* **Młócić.**

Mlanka, -i, *ж. Зоол.* плотвá, плотѝца (*рыба*).

Mlask, -u, *м. см.* **Mlaskanie.**

Mlaskać, Mlasnąć, чмóкать, чмóкнуть, чáвкать, чáвкнуть.

Mlaskanie-nia, *ср.* чмóканье, чáвканье.

Mleć, Zemleć, Umleć, молóть, смолóть (рожь); || * **Mleć językiem,**молóть вздоръ, болтáть, молóть языкóмъ.

Mlecz, -u, *м.* молóки (*у рыбъ*); || **Mlecz pacierzowy** *или* **grzbietowy,** спинно́й,хребéтный мозгъ; || *Бот.*сердевѝна; || **żółta kapústa** (*растéніе*); || пухъ, пушóкъ, мушóкъ (*на нѣкоторыхъ плодáхъ и растéніяхъ*).

Mleczaj, -ja, *м. Бот.* **сыроѣ́жка,** грузди (*грибъ*).

Mleczak, -a, *м.* ры́ба самéцъ, ры́ба съ молокáми; || молодóе живóтное, сосýнокъ; || * молокосóсъ, ю́ноша.

Mleczarka, -i, *ж.* молóчница.

Mleczarnia, -ni, *ж.* молóчня, сы́рня.

Mleczasty, молочный.

Mleczek, -czku, *м. Бот.* **молочай, молочайникъ** (*растеніе*).

Mleczko, -a, *ср.* **молочко. Mleczko cielęce**, сладкое мясо, телячьи молоки. **Mleczko kamienne**, лунное молоко, бѣлый, рыхлый мѣлъ.

Mleczkowy sok, *Мед.* млечный сокъ, хилусъ.

Mlecznica, -y, *ж. Бот.* истодъ (*растеніе*).

Mlecznieć, превратиться въ молоко.

Mlecznik, -a, *м.* молочникъ, продавецъ молока; || молочня, сыроварня, *см.* **Mleczarnia**; || **Mlecznik kamień**, галактитъ; || *Бот.* млечникъ.

Mleczno, -a, *ср. см.* **Mleczywo.**

Mleczny, молочный; || *Астрон.* **Droga mleczna**, млечный путь; || **Mleczne zęby**, первые, молочные зубы.

Mleczysty, *Бот.* молочнистый.

Mleczywo, -a, *ср.* молочное, молочное кушанье, *см.* **Nabiał.**

Mléko, -a, *ср.* молоко. **Słodkie mléko**, сѣжее молоко. **Kwaśne, zsiadłe mléko**, кислое, сѣвшееся молоко, простокваша; || * **Mleko panieńskie**, косметическая вода. || *Посл.* **Mléko jeszcze ma pod nosem**, у него ещё материно молоко на губахъ не обсохло.

Mlékodajny, *Анат.* млеконосный.

Mlékorodny, млекотворный, производящій молоко.

Mlékowy, молочный.

Mlewo, Mliwo, -a, *ср.* помолъ, молотье. **Zapłata od mliwa**, плата за помолъ.

Młócba, -y, Młocka, -i, *ж.* молочéніе, молотьба (*дѣйство*). **Czas, początek młócby**, замолотъ.

Młocek, -cka, *м.* молотильщикъ.

Młocenie, -nia, *ср. см.* **Młócba.**

Młócić, молотить (*хлѣбъ*). *Посл.* **Próżno słomę młócić**, *или* **Darmo wodę młócić**, въ ступкѣ воду толочь || * **Wymłócić kogo**, отколотить, отвалять кого.

Młocisko, -a, *ср.* молотовище; || огромный молотъ.

Młocka, -i, *ж. см.* **Młócba**; || молотильщица.

Młockarnia, -ni, *ж.* молотилка.

Młockowy, молотильный.

Młode, -ego, *ср.* молодое животное.

Młodec, -dca, *м.* молодое животное, молодая птица.

Młódka, -i, *ж.* молодка, молодица, молодая дѣвушка, женщина; || молодая самка (*ещё неимѣвшая дѣтёнышей*); || простая карта, не фигура.

Młodnieć, Odmłodnieć, młodzieć, pomłodzieć.

Młodniś, -sia, *м. см.* **Młokos.**

Młodo, молодо.

Młodociany, юный, **młodoletni**, юный, молодой, юношеский.

Młodolatek, -tka, *м.* безбородый юноша, молокососъ.

Młodolatka, -i, *ж.* молодка, молодица, молодая дѣвушка.

Młodoletni, юный, молодой, юношеский, отроческій.

Młodość, -ści, *ж.* молодость, юность; || молодежь, юношество. *Послов.* **Młodość płochość**, молодо зелено.

Młodoszczep, -u, *м. см.* **Płonka.**

Młodożeniec, -ńca, *м.* молодой, новобрачный, *см.* **Nowozeniec.**

Młodożeństwo, -a, *ср.* молодая чета, молодые супруги; || ранняя женитьба.

Młodsza, -ej, *ж.* горничная, служанка.

Młodszy, младшій, *см.* **Młody.**

Młody, молодой, юный, юношескій. **Panna młoda**, молодая, новобрачная. **Pan młody**, молодой, новобрачный. **Państwo młodzi**, молодые, новобрачные. *Послов.* **Młode piwo szumi**, юношеству трудно удержаться отъ увлеченій, молодость должна перебѣситься. **Młodą mieć twarz**, имѣть моложавое лицо. **Zamłodu**, съизмалу, смолоду, смалу, съизмальства, съ малолѣтства.

Młodysz, -a, *м.* моложавый.

Młodź, -dzi, *ж.* молодежь, *см.* **Młodzież.**

Młodźba, *см.* **Młoćba.**

Młodzian, -a, *м.* юноша, молодецъ, *см.* **Młodzieniec.**

Młodzianki, -ów, *мн.* младенцы избіенные Іродомъ. **Święto Młodzianków**, избіеніе младенцевъ Іродомъ.

Młodziankowy dzień, день избіенія младенцевъ Іродомъ, *см.* **Młodzianki.**

Młodzić, молодить, *см.* **Odmładniać, Odmładzać.** || **Młodzić się**, молодиться.

Młodzic, -a, *м.* молодь, молодизна, пивныя дрожжи.

Młodzieńczy, юношескій, отроческій.

Młodzieńczyk, -a, *м.* юноша.

Młodzieniaszek, -szka, *м.* отрокъ; || мальчишка, молокососъ.

Młodzieniec, -ńca, *м.* молодой человѣкъ, юноша.

Młodzienny, Młodzieński, *см.* **Młodzieńczy.**

Młodzieństwo, -a, *ср.* юношество, юность, юношескій возрастъ, молодость.

Młodzież, -y, *ж.* молодежь.

Młodzik, -a, *м.* молокососъ, вертопрахъ, *см.* **Młokos.**

Młodziuchno, очень молодо; моложаво.

Młodziuchny, Młodziutki, Młodziusieńki, Młodziuteńki, молоденькій, молодехонекъ.

Młodziwo, -a, *ср.* молозиво.

Młodzizna, -y, *ж.* помётъ (*число дѣтёнышей за одинъ разъ рождённыхъ*); || высѣдъ, выводъ (*о птицахъ*); || медузга, мелкая рыба (*пускаемая на разводъ*); || молодыя растенія.

Młokicina, -y, *ж.* **родъ ивоваго дерева**, *см.* **Witwina.**

Młokos, -a, *м.* молокососъ.

Młon, -u, *м.* меленъ (*въ мельницѣ*).

Młot, Młót, -a, *м.* мо́лотъ. *Горн.* **Młot fryszerski,** кри́чный мо́лотъ;—**przyciskowy,** хвостовый мо́лотъ; — **leśny (cechówka),** штемпель, пунсо́нъ. || *Зоол.* родъ аку́лы (*рыба*).

Młotarnia, -ni, *ж.* кова́льня, молотова́я.

Młoteczek, -czka, *м. Умен.* молото́чекъ; || *Анат.* молото́чекъ (*въ ушáхъ*).

Młotek, -tka, *м.* молото́къ. **Młotek mularski,** ки́рочка, ки́рка, молото́къ.

Młotnik, -a, *м.* молотобо́ецъ.

Młotny, Młotowy, молотово́й, молотко́вый.

Młóto, Młuto, -a, *ср.* дроба́, драби́на, пивна́я гу́ща.

Młotowiny, *Горн.* молотобо́йня.

Młyn, -a, *м.* ме́льница. **Młyn wietrzny,** ве́тряная ме́льница. **Młyn wodny,** водяна́я ме́льница. **Młyn parowy,** парова́я ме́льница. **Młyn ręczny,** ручна́я ме́льница. **Młyn prochowy,** пороховáя ме́льница. *Посл.* **Język mu latajak we młynie,** язы́къ у него́ сло́вно трещо́тка.

Młynarczanka, -i, *ж.* дочь ме́льника.

Młynarczyk, -a, *м.* рабо́тникъ въ ме́льницѣ.

Młynarka, -i, *ж.* ме́льничиха.

Młynarski, ме́льничный, ме́льничій.

Młynarstwo, -a, *ср.* ме́льничное произво́дство. ме́льничный про́мыселъ.

Młynarz, -a, *м.* ме́льникъ

Młynarzów, ме́льничій, принадлежа́щій ме́льнику.

Młynarzowa -éj, *ж.*, ме́льничиха, жена́ ме́льника, *см.* **Młynarka.**

Młynek, -nka, *м.* ма́ленькая ме́льница. **Młynek do kawy,** кофе́йная ме́льница; || ме́льница (*дѣтская игрá*); || верче́нье, маха́нье вокру́гъ себя́ шпа́гою *или* па́лкою (*для защиты*). **Młynkiem się bronić,** защища́ться (*тѣмъ же спóсобомъ*); || кувы́ркань**е. Młynka robić, zrobić,** кувы́ркаться; * **вилять,** вывёртываться, *см.* **Kominek**; || (*крестъ, фигýра въ тáнцѣ*); || *см.* **Młyniec.**

Młyniec, -ńca, *м.* употребля́ется то́лько въ творит. падежѣ: **Młyńcem,** въ кружо́къ, кружко́мъ. **Obracać się młyńcem,** тереться, кружи́ться. **Toczyć się młyńcem,** кати́ться кружко́мъ.

Młynkować, Przemłynkować (zboże), просѣва́ть (*хлѣбъ*); || * вывёртываться, виля́ть, лука́вить.

Młynkowanie (zboża), -nia, *ср.* просѣва́ніе хлѣба.

Młynowe, -ego, *ср.* ме́льничный сборъ.

Młyński, ме́льничный.

Mnażać, *см.* **Mnożyć.**

Mnich, -a, *м.* мона́шествующій, мона́хъ, и́нокъ; || слонъ, фигу́ра (*въ шáхматахъ*); || *Хим.* капе́лина, капе́ль, пробирная ча́шечка; || подъёмная дверь, шлюзъ (*въ прудѣ*); || *Плотн.* коро́ль; || *Бот. см.* **Mniszek.**

Mnichostwo, -a, *ср.* мона́шество, и́ночество.

Mnichowski, мона́шеск й, и́ноческій, *см.* **Mniszy. Po mnichowsku,** помона́шески.

Mnichowstwo, -a, *ср. см.* **Mnichostwo.**

Mniéj, сравн. ст. менѣе, ме́ньше, *см.* **Mało. Mniéj więcéj,** бóлѣе *или* ме́нѣе. || *Матем.* **Znak mniéj,** ми́нусъ.

Mniejszeć, Zmniejszeć, уменьша́ться, уменьши́ться, убавля́ться, уба́виться, *см.* **Maleć.**

Mniejszenie, Zmniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, у́быль; || еба́вка (*въ цѣнѣ*).

Mniejszoroczny, ме́нѣе одного́ го́да.

Mniejszość, -ści, *ж.* меньшинство́; || ме́ньшее число́, количество, ни́зшая сте́пень.

Mniejszy, *сравн. ст.* ме́ньшій. *см.* **Mały. Mniejsza o to,** э́то ничего́ не зна́читъ, э́то пустяки́, не вели́кое не ва́жное де́ло.

Mniejszyć, *см.* **Zmniejszać.**

Mniejszyciel, -a, *м.* уменьши́тель.

Mniemać, ду́мать, полага́ть, мнить, суди́ть; || представля́ть себѣ́, вообража́ть.

Mniemacz, -a, *м.* ду́мающій, вообража́ющій.

Mniemanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе, сужде́ніе, усмотрѣ́ніе. **Wielkie było o nim mniemanie,** отъ него́ мно́гаго ожида́ли; || предположе́ніе, дога́дка. **Na mniemaniu oparty,** основанный на дога́дкѣ, *см.* **Domniemanie, Domniemalny.**

Mniska, -i, *ж.* кла́деная свинья́.

Mniszarz, -a, *м.* холости́льщикъ.

Mniszek, -szka, *м.* мона́шекъ; || *Зоол.* черноспинная синица (*птица*); || *Бот.* одува́нчикъ, попо́во гумённо. хасмъ.

Mniszka, -i, *ж.* и́нокиня, мона́шенка, мона́хиня, *см.* **Zakonnica.**

Mniszy, Mniski, мона́шескій.

Mniszyć, Omniszyć (kogo), постри́гать, постри́чь кого́ въ мона́хи; || **Omniszyć się,** постри́чься въ мона́хи. || **Wymniszyć,** класть холости́ть, воло́шить.

Mnogi, многочи́сленный, мно́жественный, *см.* **Liczny.** *Грам.* **Liczba mnoga,** мно́жественное число́.

Mnogo, мно́го.

Mnogobarwny, многоцвѣ́тный, *см.* **Wielobarwny.**

Mnogodzietny, имѣющій мно́го дѣте́й.

Mnogodźwięczny, многозву́чный.

Mnogogrzeszny, многогрѣ́шный.

Mnogojęzyczny, многоязы́чный.

Mnogokrotny, *см.* **Wielokrotny.**

Mnogokształty, *см.* **Wielokształtny.**

Mnogoletni, *см.* **Wieloletni.**

Mnogoludność, -ści, *ж.* многолю́дство, многолю́діе.

Mnogooczny, *см.* **Wielooki.**

Mnogopamiętny, имѣющій обширную па́мять.

Mnogoplemienny, многоплеме́нный, *см.* **Wielopłemienny, Różnopłemienny.**

Mnogopłodny, **Mnogorodny**, обильный плодами, плодоро́дный.

Mnogość, **-ści**, *ж.* мно́жество, **многочи́сленность**, **накопле́ніе**, **скопле́ніе**.

Mnogowodny, многово́дный.

Mnóstwo, **-a**, *ср.* мно́жество.

Mnożca, **-y**, *м.* умножа́ющій, **размножа́ющій**, распространи́тель.

Mnożenie, **-nia**, *ср.* **размноже́ніе**; || *Ариѳ.* умноже́ніе.

Mnożna, **-éj**, *ж. Ариѳ.* **мно́жимое число́**.

Mnożnik, **-a**, *м. Ариѳ.* мно́житель.

Mnożny, *Ариѳ.* **мно́жимый**, могу́щій помно́житься.

Mnożyć, умножа́ть, **размножа́ть**; || *Ариѳ.* помножа́ть, *см.* **Pomnożyć**. || **Mnożyć się**, размножа́ться, **увели́чиваться**, помнажа́ться, *см.* **Rozmnażać się**.

Mnożyciel, **-a**, *м. см.* **Mnożca**.

Mobilja, *мн.* **дви́жимость**, **дви́жимое** име́ніе, дви́жимое.

Mobilizacja, **-ji**, *ж. Юрид.* **превраще́ніе** недви́жимаго име́нія **въ дви́жимое**; || *Воен.* мобилиза́ція.

Mobilizować, **превраща́ть въ дви́жимое** (*недви́жимое имѣніе*); || *Воен.* мобилизи́ровать.

Moc, **-y**, *ж.* мощь, **мочь**, **си́ла**; || **кре́пость**, **про́чность**; || власть, могу́щество; || **бо́дрость**, твёрдость. **Z całéj siły, z całą mocą**, всѣми си́лами, всѣчески. **Nie może chodzić o swojéj mocy**, у него́ нѣтъ силъ ходи́ть. **Moc sukna, płótna**, про́чность сукна́, полотна́. **Moc ciała, krépość** тѣла, тѣле́сная си́ла. **Moc umysłu**, твёрдость душй, душе́вная си́ла. **Moc obowiązująca**, простра́нство дѣйствія, обязу́ющая си́ла. **Moc wykonalna**, зако́нная, исполни́тельная си́ла. **Moc egzekucyjna**, исполни́тельная си́ла. **Moc artykułu** (*пр.* **organizacji sądowéj**), дѣйствіе статьи́ (*судебныхъ установ*). **Moc obowiązująca**, дѣйствіе зако́на, обяза́тельная си́ла. **Moc wstecz obowiązująca**, обра́тное дѣйствіе зако́на. **Żadne prawo nie ma mocy wstecz obowiązującéj**, зако́нъ не и́мѣетъ обра́тнаго дѣйствія. **Mocą swego genjuszu**, си́лою своего́ ге́нія. **To nie jest w mojéj mocy**, э́то не въ мое́й вла́сти. **Mieć kogo** *или* **co w swéj mocy**, и́мѣть кого́ *или* что́ въ своёй вла́сти. **Mieć moc na śmierć i życie**, и́мѣть пра́во располага́ть чьей сме́ртью и жи́знью. || **Moc**, мно́жество. **Mieć moc przyjaciół**, и́мѣть мно́жество друзе́й; || **Mocy**, *мн.* держа́вы, государства. || **W moc, Na mocy, Z mocy**, въ си́лу, по си́лѣ, по пра́ву (*чего́*). **W moc, na mocy takiego prawa, takiego rozporządzenia**, въ си́лу тако́го то зако́на, тако́го-то постановле́нія. **Z mocy donacji**, по пожа́лованію. **Na mocy wyroków sądu**, по приговора́мъ суда́; || **Mocą**, во́лею, невóлею, си́лою, наси́льно, *см.* **Siła, Gwałtownie, Tęgość, Własność, Możność, Prawo, Potęga**.

Mocarka, **-i**, *ж.* власти́тельница, влады́чица; || могу́щественная мона́рхиня, государыня.

Mocarski верхо́вный, высочайшій, самодержа́вный, ца́рскій, могу́щественный.

Mocarstwo, **-a**, *ср.* держа́ва, **государство**, мона́рхія.

Mocarz, **-a**, *м.* мона́рхъ, государь.

Mocen (**mocny**), употребля́ется то́лько съ вспомога́тельнымъ глаго́ломъ **być** (*быть*), въ значе́ніи: и́мѣть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, и́мѣть пра́во на что́. **Jestem mocen to zrobić**, я могу́ э́то сдѣлать. **Mocen jest**, предоставля́ется ему́.

Mocja, **-ji**, *ж.* движе́ніе, моціо́нъ; || предложе́ніе, *см.* **Wniosek**.

Mocnić, укрѣпля́ть, уси́ливать, *см.* **Wzmacniać**. || **Mocnić się**, **Mocnieć**, укрѣпля́ться, уси́ливаться, *см.* **Wzmacniać się**.

Mocniéj, **Mocniejszy**, *сравн. ст.*, сильне́е, сильне́йшій, *см.* **Mocno, Mocny**.

Mocno, си́льно, мо́щно, кре́пко, вырази́тельно, настоя́чиво; || весьма́, о́чень. **Mocno siedzieć na koniu**, кре́пко сидѣть на ло́шади. **Mocno się temu dziwił**, онъ о́чень удивля́лся э́тому. **Mocno nastawać na co**, настава́ть на чёмъ, упира́ть на что́.

Mocność, **-ści**, *ж.* си́ла, мощь, мочь; || кре́пость, твёрдость, про́чность.

Mocny, си́льный, кре́пкій; || твёрдый, пло́тный, про́чный, *см.* **Silny**. **Mocny w czém**, зна́ющій, иску́сный, си́ленъ въ чёмъ. **Mocny w historji**, хорошо́ зна́ющій исто́рію, си́ленъ въ исто́ріи. || **Mocen**, въ си́лахъ, въ состоя́ніи; употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Jestem mocen to uczynić**, я въ состоя́ніи э́то сдѣлать.

Mocodawca, **-y**, *м.* довѣри́тель.

Mocować укрѣпля́ть, уси́ливать, напряга́ть, *см.* **Silić, Natężać**; || **Mocować się** (**z kim, z czém**), боро́ться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); противобо́рствовать (*кому́, чему́*), *см.* **Pasować się, Walczyć**.

Mocowanie, **-nia**, **Mocowanie się**, *ср.* борьба́.

Mocownik, **-a**, *м.* боре́цъ; || **сила́чъ**.

Mocz, **-u**, *м.* моча́.

Moczadło, **-a**, *ср.* **Moczara**, **-y**, *ж.* **топь**, трясина, боло́тина.

Moczenie, **-nia**, *ср.* мочёніе; || мо́чка, умо́чка; || мочёніе (*льна, пеньки́*); || *Хим.* вы́мочка.

Moczociąg, **-u**, *м. Хим.* **кате́теръ**, **вы́пускникъ**, **спу́стникъ** (*инструме́нтъ*).

Moczowy, мочево́й.

Moczyć, **Zmoczyć**, мочи́ть, **смочи́ть**, **намочи́ть**, измочи́ть. || **Moczyć się**, **мочи́ться**, **измочи́ться**, *см.* **Maczać**.

Moczydło, **-a**, *ср.* мочи́льня (*для льна*).

Moczymorda, **-y**, **Moczywąs**, **-a**, *м.* **пья́ница**, пьяньчу́га.

Moda, **-y**, *ж.* мо́да, обы́чай, **обыкнове́ніе**.

Model, -u, Modelusz, -u, *м.* моде́ль, слѣ́покъ; || образе́цъ, *см.* **Wzór.**

Modelować, лѣпи́ть, вылѣпля́ть.

Modelowanie, -nia, *ср.* лѣпле́ніе, лѣпка, лѣпна́я рабо́та.

Modelownik, -a, *м.* лѣпщи́къ, лѣпи́льщикъ.

Modelowy, образцо́вый, *см.* **Wzorowy.**

Moderacja, -ji, *ж. см.* **Umiarkowanie.**

Moderant, -a, *м.* умѣ́ренный; || партиза́нъ умѣ́ренной политической па́ртіи.

Moderat, -a, *м.* умѣ́ренный, скро́мный челове́къ.

Moderować, Moderować się, *см* **Miarkować, Miarkować się.**

Moderowny, *см.* **Umiarkowany.**

Modestja, -ji, *ж. см.* **Skromność.**

Modła, -y, *ж.* о́бразъ, видъ, фо́рма; || образе́цъ, *см.* **Prawidło;** || *Стар.* и́долъ, кумі́ръ, истука́нъ (*языческій*); || *Плотн.* у́ровень съ отвѣсомъ, ватерпа́съ; || **Modły, -ów,** *мн.* моле́ніе, мольбы́, моли́твы.

Modłek, dłka, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Modlenie się. *ср.* моле́ніе, моле́бствіе.

Modlić, моли́ть, умоля́ть, упра́шивать; || заклина́ть, *см.* **Zaklinać.** || **Modlić się,** моли́ться. **Modlić się o co do Boga,** моли́ться о чёмъ Бо́гу. **Modlić się komu** *или* **do kogo,** умоля́ть кого́, *см.* **Błagać.**

Modliciel, -a, *м.* моле́льщикъ, богомо́лецъ

Modlicielka, -i, *ж.* моле́льщица, богомо́лка.

Modlitewka, -i, *ж.* кра́ткая моли́тва.

Modlitewnia, -ni, Modlitewnica, -y, *ж.* моле́льня, моле́нная, часо́вня, *см.* **Modlnica.**

Modlitewny, моли́твенный, моле́льный.

Modlitwa, -y, *ж.* моли́тва, мольба́. **Modlitwa Pańska,** моли́тва Господня. **Polecać się czyim modlitwom,** поручи́ть себя́ чьи́мъ моли́твамъ. **Dom modlitwy,** домъ моли́твы, *см.* **Modlnica.** || **Modlitwy,** *мн.* моли́твенникъ.

Modłoczyńca, -y, *м. см.* **Modliciel.**

Modniarka, -i, *ж.* торгу́ющая мо́дными това́рами.

Modnie, Modno, мо́дно, помо́дному, по мо́дѣ.

Modnieć, Zmodnieć, быть въ мо́дѣ.

Modniś, -sia, *м.* мо́дникъ.

Modnisia, -si, *ж.* мо́дница.

Modno, *см.* **Modnie.**

Modnochodny, слѣ́дующій мо́дѣ.

Modny, мо́дный.

Modrak, -a, *м. Бот.* **василёкъ** (*растéніе*), *см.* **Chabrek, Bławat.**

Modrawo, голубова́то, синева́то.

Modrawy, голубова́тый, синева́тый.

Modro, голуба́го цвѣта.

Modrobiały, свѣтлоголубо́й.

Modrooki, голубоо́кій, голубогла́зный.

Modrość, -ści, *ж.* голубизна́, синева́, лазу́рь.

Modry, лазу́ревый, голубо́й.

Modrzeć, Zmodrzeć, сини́ть, принима́ть, приня́ть голубо́й цвѣтъ.

Modrzeń, -nia, *м. см.* **Modrzew.**

Modrzeniec, -ńca, *м. Бот.* **Modrak;** || кавале́рскія шпо́ры, живоко́сть (*растéніе*). *см.* **Ostrożki.** || *Зоол.* родъ макре́ли (*рыба*).

Modrzeniowy, *см.* **Modrzewiowy.**

Modrzew', -wia, *м.* ли́ственница (*дерево*).

Modrzewnica, -y, *ж. Бот.* болотна́я, ве́рескъ (*растéніе*).

Modrzewiowy, ли́ственничный.

Modrzyć, Pomodrzyć, Zmodrzyć, сини́ть, ворони́ть (*сталь*); || окра́сить въ синій цвѣтъ.

Modyfikacja, -ji, *ж.* измѣне́ніе, видоизмѣне́ніе.

Modyfikować, измѣня́ть.

Modystka, -i, *ж.* моди́стка, *см.* **Modniarka.**

Módz, мочь, имѣ́ть возмо́жность. **Nie mogę pojąć tego,** не могу́ поня́ть э́того. **Nie módz się ruszyć,** не имѣ́ть возмо́жности дви́нуться, тро́нуться. **Może być że...** мо́жетъ быть, что... **Może wiele u naczelnika,** онъ мно́го мо́жетъ сдѣлать у нача́льника, онъ въ си́лѣ у нача́льника. **Póki mogąc,** по мѣ́рѣ возмо́жности. **Jak mogąc,** какъ мо́жно, наско́лько мо́жно.

Modziasty, *см.* **Modny.**

Mogiła, -y, *ж.* моги́ла; || моги́льная на́сыпь, курга́нъ.

Mogiłka, -i, *ж.* моги́лка; || **Mogiłki,** *мн.* кладби́ще.

Mogilniczy, -ego, *м.* моги́льщикъ, *см.* **Grabarz.**

Mogilnik, -a, *м.* кладби́ще, *см.* **Cmentarz.**

Mogilny, моги́льный.

Mój, moja, moje, мой, моя́, мое́.

Mojże, Moiże, -a, *ср. Неуп.* помѣ́стье; || мы́за, ху́торъ, фе́рма, *см.* **Folwark.**

Moknąć, Zmoknąć, мо́кнуть, смо́кнуть, промо́кнуть. **Zmokłem do koszuli,** я промо́къ до руба́шки. **Moknąć na deszczu,** мо́кнуть подъ дождёмъ.

Mokro, мо́кро, вла́жно, сы́ро.

Mokrość, -ści, *ж.* мокрота́, вла́жность, сы́рость.

Mokrota, y, *ж. см,* **Mokrość.**

Mokry, мо́крый, вла́жный, сы́рой.

Mokrza, -y, *ж.* течь, те́ча, мокрота́.

Mokrzawy, мокрова́тый, сырова́тый.

Mokrzyć, *см.* **Moczyć.**

Mokrzyca, -y, *ж. Ветер.* разсѣ́дины, подсѣ́дъ, колѣ́нный мокре́цъ (*у лошади*).

Mokrzydło, -a, *ср.* мо́крое, вла́жное мѣ́сто, мо́края, вла́жная по́чва.

Mokrzyna, -krzyny, Mokrzysko, -krzyska, Mokrzyzna, -krzyzny, мо́крыя, вла́жныя мѣста́.

Mokrzyna, -y, *ж.* вла́жность, сы́рость, мокрота́.

Mokwa, -y, *ж.* сли́кость, мокрота́.

Mól, *род. п.* **mola**, *м.* моль, платяна́я моль (*насько́мое*). *Послов.* **Każdy ma swego mola co go gryzie**, вся́кому своя́ боли́чка больна́, у вся́каго своя́ зано́за.

Molestja, -ji, *ж. см.* **Przykrość.**

Molestować (kogo), безпок ить, **досажда́ть**, му́чить.

Molik, -a, *м. Зоол.* зако́жный червь, плещъ (*насько́мое*).

Molisty, испо́рченный мо́лью.

Molotoczyna, -y, *ж.* молето́чина.

Molowaty, *см.* **Molisty.**

Molownik, -a, *м. Бот.* почечу́йная трава́, кудря́вецъ.

Momencik, -a, *м. Умен.* мину́тка.

Moment, -u, *м.* мигъ. мгнове́ніе, мину́та, моме́нтъ. **Co moment**, ка́ждую мину́ту, ежемину́тно. **W momencie**, че́резъ мину́ту, *см.* **Chwila.**

Momentalnie, на коро́ткое вре́мя, **на** мину́ту, на мгнове́ніе, кратковре́менно.

Momentalny, мгнове́нный, мину́тный, кратковре́менный.

Momot, -a, *м.* гайка; || **бормоту́нъ, лепету́нъ.**

Momotać, бормота́ть, **лепета́ть.**

Momotanie, -nia, *ср.* **заика́ніе; бормота́нье**, лепета́нье.

Momotliwy, заи́кливый.

Momotowy, заиково́атый.

Monada, -y, *ж.* мона́да, **едини́ца;** || **невиди́мка** (*насько́мое*).

Monarcha, -y, *м.* мона́рхъ, **единодержа́вный** государь.

Monarchalny, *см.* **Monarchiczny.**

Monarchicznie, монархи́чески.

Monarchiczny, монархи́ческій.

Monarchini, -ni, *ж.* мона́рхиня, **госуда́рыня.**

Monarchista, -y, *м.* **монархи́стъ**, приве́рженецъ **единодержа́вія.**

Monarchja, -ji, *ж.* мона́рхія. **государство**; || **единодержа́віе**, *см.* **Jedynowładztwo.**

Monarszy, мона́ршій

Monderunek, Mondur, *см.* **Munderunek.**

Monecisko, -a, *м.* **плоха́я** моне́та, ду́рно отчека́ненная.

Moneta, -y, *ж.* моне́та, де́ньги. **Moneta brzęcząca**, звонкая. **ходя́чая** моне́та. *Посл.* **Odpłacić komu równą monetą**, отплати́ть кому́ то́ю же моне́тою; || **ме́лкія** де́ньги, ме́лочь, *см.* **Drobne.**

Monetarski, мо́не́тный, **промы́шленный**, ве́кселный

Monetarz, Monetnik, -a, *м.* **мо́не́тчикъ.**

Monetny, Monetowy, моне́тный.

Moniment, -u, *м.* зако́нный докуме́нтъ, зако́нное доказа́тельство.

Monita, -y, *ж. Нескл.* **продостереже́ніе**, увѣща́ніе, *см.* **Remonita.**

Monitor, -a, *м.* **указа́тель, увѣща́тель**; || монито́ръ, **оффиціа́льная газе́та.**

Monitorjum, *Нескл.* **пи́сьменное увѣща́ніе.**

Monitować, **дѣлать увѣща́нія**

Monografijny, **монографи́ческій.**

Monografja, -ji, *ж.* **монографі́я.**

Monolit, -u, *м.* **столбъ изъ цѣльнаго ка́мня.**

Monolog, -u, *м.* **моноло́гъ.**

Monomachja, -ji, *ж.* **единобо́рство**, *см.* **Pojedynek.**

Monoman, -a, *м.* **помѣша́нный** на одно́мъ предме́тѣ.

Monomanja, -ji, *ж.* **помѣша́тельство** на одно́мъ пу́нктѣ.

Monopol, -u, *м.* **Monopoljum** (*мн.* **Monopolja**), *ср. Нескл.* **монополія**, о́ткупъ; || **переку́пъ.**

Monopolista, -y, *м.* **монополи́стъ**; || **переку́пщикъ**, *см.* **Samokupiec.**

Monotonja, -ji, *ж.* **однозву́чіе.** || **однообра́зіе, моното́нность**, *см.* **Jednotonność, Jednostajność.**

Monotonny, одноззву́чный; || **однообра́зный, моното́нный**, *см.* **Jednotonny, Jednostajny.**

Monstrancja, -ji, *ж. Церк.* **пото́ръ**, дарено́сица.

Monstrum, *ср. Нескл.* **чудо́вище**; || **уро́дъ**, уро́дина, *см.* **Dziwoląg.**

Monsztuk, *см.* **Munsztuk.**

Monsztukowy, *см.* **Munsztukowy.**

Montowy, *см.* **Muntowy.**

Montwa, -y, *ж. Бот.* **бересклѣ́тъ, вересклёдъ, бружме́ль** (*кустарникъ*).

Mopka, -i, *ж.* **мо́ська** (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mops, -a, *м.* **мопсъ** (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mopsi, мо́сечій.

Mopsik, -a, *м. Умен.* **мо́ська**, мо́сечка (*изъ поро́ды соба́къ*).

Mor, -u, *м.* чума́, моръ; || я́зва, зара́за, *см.* **Zaraza, Pomór. Mory**, *мн.* употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Mory mię przechodzą**, меня́ пронима́етъ дрожь, **озно́бъ.**

Mora, -y, *ж. см.* **Zmora.** || **объя́рь, мо́ръ** (*ткань*).

Mora (in), *Лат. Юрид.* **безъ** просро́чки.

Morąg, -a, *м.* пёстрое, разношёрстное живо́тное; || пёстрый по́ясъ.

Morągowaty, кра́пчатый, пёстрый, полоса́тый.

Morał, -u, *м.* нравоуче́ніе, нравоучи́тельный смыслъ.

Moralista, -y, *м.* **нравоучи́тель**, морали́стъ.

Moralizować, **разсуждать нравоучи́тельно**, учи́ть благонра́вію, дѣлать нравоучи́тельныя наставле́нія.

Moralnie, нра́вственно.

Moralność, -ści, *ж.* **нра́вственность**; || **нравоуче́ніе**, мора́ль, **нравоучи́тельное наставле́ніе. Moralność chrześcijańska**, христіа́нская нра́вственность. **Człowiek**

moralności nieposzłakowanéj, человѣкъ безукоризненной нравственности.

Moralny, нравственный.

Moratorjum, *Нескл.* отсрочка взысканія долговъ (*въ чрезвычайныхъ государственныхъ случаяхъ*).

Mord, **-u**, *м.* убійство, смертоубійство.

Morda, **-y**, *ж.* морда, рыло.

Morderca, **-y**, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ, *см.* **Zabójca.**

Morderczy, убійственный, смертоносный, смертоубійственный.

Morderczyni, **-ni**, *ж.* женщина-убійца, душегубница.

Morderowy, темнокрасный.

Morderski, смертоубійственный, смертоносный.

Morderstwo, **-a**, *ср.* убійство, смертоубійство.

Mordka, **-i**, *ж. Умен.* мордочка, *см.* **Morda.**

Mordować, **Zamordować**, убивать, убить, умерщвлять, умертвить; || **Zmordować**, утомить, досадить. **Mordować się**, мучиться, терзаться, безпокоиться, томиться. **Zmordować się**, устать, утомиться. **Mordujący**, утомительный, тягостный. **Zmordowany**, утомлённый, обезсиленный.

Mordowanie, **-nia**, *ср.* убіеніе, умерщвленіе; || утомленіе, изнуреніе, мученіе.

Mordownik, **-a**, *м.* убійца, смертоубійца, душегубецъ. || *Бот. см.* **Tojad.**

Morela, **-i**, *ж.* абрикосъ, курега.

Morelowy, абрикосовый.

Mores (съ латинскаго), *Нескл.* порядокъ, повиновеніе, благонравіе. **Znać mores**, привыкать къ порядку, къ дисциплинѣ. **Nauczyć kogo mores**, научить кого умудрасуму, образумить кого.

Morg, **-u**, *м.* моргъ, родъ десятины (*земельная мѣра*); || **Morg próbierczy, próbny**, пробирный моргъ въ раздѣленіи лѣсовъ.

Morka, **-i**, *ж.* моряна, морской вѣтеръ съ дождемъ; || мелкій дождь продолжающійся нѣсколько дней.

Mormotać, *см.* **Marmotać.**

Moroszka, *см.* **Mroszka.**

Morówka, **-i**, *ж.* чумный нарывъ.

Morowy, чумный, моровой; заразительный. **Morowe powietrze, morowa zaraza**, моровое повѣтріе, моровая язва; || моровый. спитый изъ ткани мора, *см.* **Mora.**

Morski, морской.

Morszczyzna, **-y**, *ж.* всё что производитъ море; || *см.* **Morka**; || *Неуп.* **Morszczyzna księżyca**, морской приливъ и отливъ.

Mortyfikacja, **-ji**, *ж. см.* **Martwienie, Umartwienie.**

Mortyfikować, *см.* **Martwić.**

Morus, **-a**, *м.* неряха, замарáха, замарáшка.

Morusać, **Umorusać**, **Pomorusać**, марáть, вымарать, замарáть, пáчкать, вымачкать, запáчкать, грязнить, выгрязнить, загрязнить. || **Umorusać się**, замарáться. запáчкаться. **Umorusany**, засáленный, запáчканный.

Morwa, **-y**, *ж. Бот.* шелковица, тутовое дерево.

Morwiolisty, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morwiorodny, Morwiorody, родившійся на шелковицѣ. **Pająk morwiorodny**, шелковичный червь, *см.* **Jedwabnik.**

Morwowy, шелковичный, *см.* **Morwa.**

Morzczyzna, *см.* **Morszczyzna.**

Morze, **-a**, *ср.* **móre.** *Посл.* **Morzu wody przylewać**, въ лѣсъ дровá возить, въ колодецъ воду лить.

Morzenie, **-nia**, *ср.* умерщвленіе.

Morzyć, **Umorzyć**, морить, уморить (*голодомъ*), *см.* **Zamorzyć. Sen mnie morzy**, сонъ морить меня. **Snem zmorzony**, одолѣваемый сномъ. || **Morzyć się**, мучиться, терзаться. **Morzyć się głodem**, морить себя голодомъ. **Morzy mnie**, меня морить голодъ.

Morzyciel, **-a**, *м.* мучитель.

Morzymord, **-u**, *м. Бот.* волчій корень, волчьи ягоды, воронье око.

Morzysko, **-a**, *ср.* огромное море; || *Мед.* рѣзь въ животѣ. **Morzyskowa kiszka**, *Анат.* ободочная кишка.

Mość, сокращ. **Miłość** (*см. это слово*). Употребляется въ титулахъ: **Jego Cesarska Mość**, его императорское величество. **Jego Mość, Jéj Mość, Wasza Mość**, *см.* **Jegomość, Jejmość, Waszmość.** || **Mości**, сокращ. **Miłościwy, Mościwy**, употребляется вм. **Panie** (*господинъ, сударь*). *Зват. падежъ*: **Mości Panie, Mości dobrodzieju**, государь мой, милостивый государь, **Mości Pani Dobrodziejko**, милостивая государыня, **Mości książe**, сіятельный князь, ваше сіятельство, **Mości księżno**, сіятельная княгиня, ваше сіятельство. **Mospanie, Mościpanie**, милостивый государь, **Jasnie Wielmożny mości dobrodzieju**, ваше превосходительство и т. д.

Mościna, **-y**, *ж.* толстая дубовая доска, *см.* **Pomost**; || мостишко, плохой мостикъ.

Mościsko, **-a**, *ср.* мостище.

Mościwać (komu), титуловать кого милостивымъ государемъ.

Mościwy, *см.* **Miłościwy.**

Mosiądz, **-u**, *м.* желтая медь, латунь.

Mosiądzowy, *см.* **Mosiężny.**

Mosiężnictwo, **-a**, *ср.* медничество.

Mosiężniczka, **-i**, *ж.* медничиха.

Mosiężniczy. медническій.

Mosiężnik, **-a**, *м.* медникъ.

Mosiężny, медный.

Mosiężysty, медянистый.

Mospan, обыкновенно употребляется въ зват. падежѣ: **Mospanie!** милостивый государь! *см.* **Mość.**

Most, **-u**, *м.* мостъ. **Most zwodzony**, подъёмный мостъ. **Most na łyżwach**, понтонный мостъ. **Most zwiesisty**, висячій *или* цѣпной мостъ. **Most palowy**,

мостъ на сва́яхъ. || *Посл.* **Uciekającemu złoty most trzeba słać,** не доводи́ть до отча́янія отступа́ющаго непрія́теля, облегчи́ть ему́ отступле́ніе. **Mostem kłaść, słać nieprzyjaciela,** разби́ть непрія́теля на нова́лъ. **Padać, kłaść się, słać się mostem przed kim,** униже́нно кла́няться, бить челомъ, повергаться въ прахъ пе́редъ кѣмъ. *Посл.* **Mostem się kładzie, kto z kim na zdradzie,** спе́реди ли́жетъ, а сза́ди цара́паетъ (*какъ кошка*). **Polski most, niemiecki post, włoskie nabożeństwo, wszystko to błazeństwo,** по́льскій мостъ, нѣме́цкій постъ, италія́нское богослуже́ніе, всё э́то никуда́ не годи́тся. **Potrzebny jak dziura w moście,** ну́женъ какъ пя́тое колесо́ въ телѣгѣ. **Prosto z mostu,** гру́бо, помужи́цки.

Mostek, -tku, *м.* мо́стикъ. мостокъ; || груди́нка. || *Анат.* **грудна́я кость. Mostek cielęcy,** теля́чья груди́нка.

Mostkowy, принадлежа́щій къ груди́нкѣ, грудно́й. **Pieczeń mostkowa,** жа́реная груди́нка.

Mostowe, -ego, *ср.* мостово́е, мостовщи́на, перево́зное, по́шлина за прое́здъ че́резъ мостъ.

Mostowniczy, -ego, *м.* смотри́тель моста́.

Mostowy, мостово́й; || **Mostowy, -ego,** *м.* собира́ющій по́шлину за прое́здъ че́резъ мостъ.

Moszcz, -u, *м.* мустъ, **виногра́дный** сокъ.

Moszczowy, му́стовый, *см.* **oszcz.**

Moszk, -u, *м. см.* **Piżmo.**

Moszkowy, *см.* **Piżmowy.**

Moszna, -y, *ж.* мошна́, кошелёкъ. *Умен.* **Moszenka,** мошо́нка. || **Moszny, Moszenki.** *мн. Анат.* шуля́тныя мошо́нки.

Mosznowy, мошо́ночный.

Mot, -u, *м. см.* **Motek.**

Motać, смáтывать намáтывать, размáтывать (*нитки*); || **Zmotać, Pomotać,** спу́тывать, перепу́тывать, перемѣ́шивать, *см.* **Plątać.**

Motacz, -a, *м.* мота́льщикъ.

Motaczka, -i, *ж.* мота́льщица.

Motanie, -nia, *ср.* мота́ніе, намáтываніе.

Motek, -tka, *м.* мото́къ, та́лька (*нитокъ*).

Motja, -ji, *ж.* полови́на, до́ля (*въ игрѣ*). **Grać z kim do motji,** игра́ть съ кѣмъ пополáмъ, въ до́лю.

Motłoch, -u, *м.* толпа́, сво́лочь, сбродъ, чернь.

Motor, -a, *м.* зачи́нщикъ, вино́вникъ.

Motowidlny, мота́льный.

Motowidło, -a, *ср.* мотови́ло, мота́льница.

Motyczka, -i, *ж.* небольша́я моты́ка, гребо́къ.

Motyka, -i, *ж.* моты́ка, ки́рка, двузу́бая моты́ка, заступъ. * **Targnąć się, porwać się, miotać się z motyką na słońce,** жела́ть сдѣ́лать невозмо́жное, взя́ться за что́ не по си́лам. **Figi figami, motykę motyką zwać,** называ́ть ве́щи по и́хъ имена́мъ.

Motyl, -a, *м.* ба́бочка, мотылёкъ.

Motylek, -lka, *м.* мотылёчекъ.

Motyli, мотылько́вый.

Motylica, -y, *ж. Зоол.* травяна́я вошь; || *Ветер.* верче́нье, головокруже́ніе (*у скота́*).

Motyliczka, -i, *ж.* ба́бочка, мотылёкъ, *см.* **Wietrznik.**

Motylkować, вѣ́трениичать,

Motylny, *см.* **Motyli.**

Motywa, -y, *ж.* **Motywum, побуди́тельная** причи́на, побужде́ніе (*къ чему́*). **Motywa wyroku,** сообра́женія суда́, основа́нія рѣше́нія. || *Муз.* моти́въ, те́ма.

Motywować, приводи́ть причи́ны (*чему́*), излага́ть по́воды, мотиви́ровать.

Mowa, -y, *ж.* рѣчь, сло́во, язы́къ; || молва́. **Mowa ojczysta,** оте́чественный языкъ. **Mowa potoczna,** разгово́рный языкъ. **Nie dbam o ludzkie mowy,** я пренебрега́ю людско́й молво́ю. **Do czego ta mowa zmierza?** къ чему́ клони́тся э́тотъ разгово́ръ? **Mowę mieć,** произноси́ть рѣчь. **Mowę mieć do kogo,** привѣтствовать кого́ рѣчью. *см.* **Przemówić. Mowa pogrzebowa,** надгро́бная рѣчь, надгро́бное сло́во. **Mowa pochwalna,** похва́льное сло́во, похва́льная рѣчь, *см.* **Pochwała.**

Mówca, -y, *м.* витія, ора́торъ.

Mówić, говори́ть, *см.* **Rozmawiać, Przemawiać, Powiadać. Mówić za kim,** говори́ть въ чью по́льзу. **Mówić w imieniu czyjém,** говори́ть отъ чьего́ и́мени. **Mówić do siebie,** говори́ть про себя́. **Wszystko za nim mówi,** всё говори́тъ въ его́ по́льзу.

Mówienie, -nia, *ср.* рече́ніе, выраже́ніе; || сло́во, рѣчь, разгово́ръ. **Sztuka mówienia,** иску́ство говори́ть, краснорѣчіе. **Sposób mówienia,** образъ, спо́собъ выраже́нія.

Mownica, -y, *ж.* ка́ѳедра, трибу́на.

Mownie, рѣчи́сто, краснорѣчи́во, *см.* **Wymownie.**

Mowność, -ści, *ж.* говорли́вость, разгово́рчивость, многорѣчіе, болтли́вость.

Mowny, рѣчи́стый, говорли́вый разгово́рчивый, многорѣчи́вый, болтли́вый, *см.* **Gadatliwy, Szczebiotliwy, Świegotliwy.**

Mozaika, -i, *ж.* моза́ика, мозаическая рабо́та.

Mozaikować, дѣлать мозаическія украше́нія, занима́ться мозаическою рабо́тою.

Mozaikowy, мозаическій.

Moździek, -ździka, *м. Анат.* мозжечёкъ, ма́лый мозгъ; || *Повар.* **Móżdżki,** *мн.* мозги́ (*телячьи*).

Moździerz, -a, м. и́готь, сту́пка; || *Артил.* мортира.

Moździerzowany, истолчённый въ сту́пкѣ.

Moździerzyk, -a, *м.* ступочка.

Może, быть можетъ, можетъ быть, статься можетъ.

Mózg, -u, *м.* мозгъ. **Mózg sobie suszyć nad czém**, ломать себѣ голову надъ чѣмъ нибудь.

Mózgowcowy, сумасбродный, *см.* **Mózgowiec.**

Mózgowiec, -wca, *м.* сумасбродная голова.

Mózgownia, -ni, **Mózgownica**, -y, *ж.* вмѣстилище мозга, *Ирон.* башка; || голова. **Tęga, głupia mózgownica**, умная, глупая голова, башка.

Mózgowy. мозговой.

Możebnie, повозможности.

Możebność, -ści, *ж.* возможность.

Możebny, возможный.

Można, можно. **Czy można...?** возможно ли....? неужели? *Прост.* **Неужли, неужто?**

Możnić, дѣлать возможнымъ.

Możnie, могущественно, сильно, *см.* **Silnie, Potężnie.**

Możnieć, дѣлаться могущественнымъ, сильнымъ.

Możnorządca, -y, *м. см.* **Możnowładca.**

Możnorządztwo, -a, *ср. см.* **Możnowładztwo.**

Możność, -ści, *ж.* могущество, власть, сила; || возможность; || средства, способъ; || состоятельность, богатство, довольство, достатокъ.

Możnowładny, аристократический; || олигархический.

Możnowładzca, -y, *м.* аристократъ; || олигархъ, приверженецъ олигархіи.

Możnowładztwo, -a, *ср.* аристократія, вельможедержавіе; || олигархія, малодержавіе (*образъ правленія, гдѣ высшая власть въ рукахъ немногихъ вельможъ*).

Możny, могущественный, сильный, могучій. **Możny znaczeniem, nauką**, сильный по своему значенію, сильный въ наукѣ. || **Możny w co**, богатый. обильный. **Możny w skarby**, богатый сокровищами. || **Możny, -ego**, *м.* вельможа, сильный міра, властитель. || **Można**, можно. **Czy można podjąć ten kamień?** Можно ли поднять этотъ камень? **Można nosić takie suknie**, можно носить такія платья. **Nie można do niego wchodzić**, къ нему нельзя входить, *см.* **Możebny.**

Mozół, -ołu, *м. Област.* мозоль (*на рукѣ и на ногѣ*); || безпокойство, забота, трудъ, напряженіе, утомленіе, *см.* **Trud, Natężenie. Kosztowało mię to wiele mozołu**, это стоило мнѣ много труда, большаго труда.

Mozolenie, -nia, *ср.* трудная, тяжелая работа. **Mozolenie się**, отягощеніе себя трудною работою, чрезмѣрное усиліе.

Mozolić, утомлять, утруждать, отягощать, обременять. **Mozolić sobie głowę nad czém**, ломать себѣ голову надъ чѣмъ. || **Mozolić się**, слишкомъ трудиться надъ отдѣлкою работы, утомляться, изнурять ся, мучиться.

Mozolnie, съ трудомъ.

Mozolny, трудный, многотрудный, утомительный, **Mozolna praca**, утомительный трудъ.

Mozołowatość, -ści, *ж.* затвердѣлость, **Mozołowaty**, затвердѣлый.

Mroczek, -czku, *м.* только-что начинающіеся сумерки, *см.* **Mrok.**

Mrocznica, -y, *ж.* вечерняя звѣзда, *см.* **Wieczornica.**

Mroczność, -ści, *ж.* мрачность, сумракъ, темнота, *см.* **Ciemność.**

Mroczny, мрачный, тёмный, сумрачный.

Mroczyć, **Zamroczyć**, помрачать, помрачить, затемнять, затмѣвать, затмить, || **Mroczyć się**, **Zamroczyć się**, затмѣваться, затмиться, темнѣть, меркнуть, помрачаться. **Mroczy się**, смеркается. **Zmroczyło się**, смерклось. || * **Zamroczyć się na kogo**, сдѣлать кому кислую мину, показать сердитый видъ.

Mrok, -u, *м.* сумерки. **Mrokiem, Zmrokiem**, въ сумерки.

Mroszka, -i, *ж. Бот.* морошка, жёлтый малинникъ.

Mrówczany, Mrówczy, муравьиный, муравейный.

Mrowie, -a, *ср. см.* **Mrowisko**, муравейникъ, муравьище; || *Мед.* зудъ, мурашки по тѣлу, озноб, дрожь. **Aż mrowie mię przeszło**, меня бросило въ озноб, морозъ по кожѣ подираетъ.

Mrowik, -a, **Mrowinek**, -nka, *м. Entom.* мирмецитъ, мурашникъ.

Mrowiniec, -ńca, *м. см.* **Lebiodka.**

Mrowisko, -a, *ср.* муравейникъ, *см.* **Mrowie.**

Mrowisty, муравьистый.

Mrówka, -i, *ж.* муравей.

Mrówkojad, -a, *м. Зоол.* муравьедъ.

Mrówkolew, -lwa, **Mrówkołów**, -łowa, *м. Зоол.* мраволевъ, муравьиный левъ.

Mrówkowiec, -wca, *м.* карапузикъ, * пигмей, крошка.

Mróz, -ozu, *м.* морозъ. **Mróz bierze**, морозитъ.

Mrożenie, -nia, *ср.* замерзаніе, застываніе.

Mrozić, морозить, застужать, холодить, студить. || **Mrozić się**, морозиться, мерзнуть, замораживаться, зябнуть.

Mroźno, *Безл.* морозно, морозитъ

Mroźność, -ści, *ж* стужа, холодъ, морозъ.

Mroźny, морозный.

Mrozobicie, -cia, *ср.* морозобой, зазябленіе.

Mrozonośny, причиняющій холодъ, морозъ.

Mru-mru, *Звук.* ворчанье медведя, мурлыканье кошки и т. д. * **Ani mru-mru!** ни слова! ни гугу!

Mruczeć, ворчать (*о медвѣдѣ*), мурлыкать (*о кошкѣ*); || * ворчать, брюзжать; || бормотать. **Mruczeć na co**, на kogo, ворчать противъ чего, на кого. **Ani mi mru-**

...knij! не смѣй мнѣ пикнуть! Не смѣй рта разинуть.

Mruczek, -czka, *м.* *Зоол.* карча, керца (*рыба*); || гулючки, жмурки, *мн.* (*дѣтская игра*).

Mruczenie, -nia, *ср.* журчаніе; || ворчаніе.

Mruczliwy, журчащій; || ворчливый.

Mruczydło, -a, *ср.* ворчунъ, брюзга.

Mrug, -u, *м.* мгновеніе ока; || морганіе, *см.* Mruganie.

Mrugać, Mrugnąć, моргать, моргнуть глазами, щурить глаза. Mrugać na kogo (oczyma), мигать кому, подавать знакъ глазами.

Mrugała, -y, *м.* моргунъ.

Mruganie, -nia, *ср.* миганіе, морганіе щуреніе.

Mrugnąć, *см.* Mrugać.

Mrugnienie, -nia, *ср.* миганіе, морганіе.

Mruk, -u, *м.* ропотъ; || журчаніе; || Mruk, -a, брюзга, ворчунъ; || угрюмый мужчина, угрюмая женщина.

Mrukliwość, -ści, *ж.* брюзжаніе, ворчаніе.

Mrukliwy, брюзгливый, ворчливый.

Mruknąć, *см.* Mruczeć.

Mrużek, -żka, *м.* моргунъ, прищура; || жмурки, *см.* Mruczek.

Mrużenie, -a, *ср.* прищуриваніе, жмуреніе (*глазъ*), миганіе, морганіе (*глазами*).

Mrużny, моргающій (*глазами*), прищуривающій (*глаза*); || мигательный. *Анат.* Zasłona mrużna, моргающая глазная плева.

Mrużyć (oczy), мигать, моргать (*глазами*), жмурить, щурить глаза. Zmrużyć, Zamrużyć oczy, закрыть, сомкнуть глаза. Nie mógł oka zamrużyć przez całą noc, онъ не могъ сомкнуть глазъ во всю ночь.

Mrzana, -y, *ж.* *Зоол.* пискарь *или* пескарь, пескозобъ (*рыбка*).

Mrzeć, мереть, умирать. W tym roku ludzie mrą bardzo, въ этомъ году люди очень мрутъ. Mrzeć z głodu, умирать съ голода, отъ голода. || *Неупотр.* Mrzeć głód *или* głody, морить себя голодомъ.

Mrzenie, -nia, *ср.* смертность.

Mrzewka, -i, *ж.* *Зоол.* корюха, корюшка (*рыба*).

Mrzeżna, -y, *ж.* *см.* Drugubica.

Mrzyć, *Неуп.* морить.

Mrzygłód, -oda, *м.* скряга, морящій себя голодомъ.

Mścić, Zemścić (czego, kogo), мстить, (*за что, кому*). || Mścić się, отомщать, отомстить, вымещать, выместить. Mścić się nad kim za zniewagę, вымещать на комъ обиду. Mścić się za kogo, мстить за кого. Mścić się za co, мстить за что. Mścić się na kim *или* nad kim, вымещать на комъ.

Mściciel, -a, *м.* мститель.

Mścicielka, -i, *ж.* мстительница.

Mścicielny, Mścicielski, мстительный, злопамятный.

Mściwie, съ местію.

Mściwy, мстительный, злопамятный.

Msta, *см.* Zemsta, Pomsta.

Msza, -y, *ж.* обѣдня, литургія. Wielka msza, обѣдня съ пѣніемъ. Msza czytana *или* cicha, обѣдня безъ пѣнія. Mszę odprawić, служить обѣдню. Na mszę iść, идти къ обѣднѣ. Mszy słuchać, слушать обѣдню. Na mszę dzwonić, звонить, благовѣстить къ обѣднѣ. Msza za umarłych, обѣдня за упокой, панихида. * Już po mszy i po kazaniu, вы опоздали, вы пришли уже къ шапочному разбору.

Mszał, -u, *м.* служебникъ, требникъ.

Mszalny, обѣденный, литургійный.

Mszałny, Mszałowy, относящійся къ служебнику, къ требнику.

Mszczenie, -nia, *ср.* Mszczenie się, месть, мщеніе, отмщеніе, *см.* Pomsta, Zemsta.

Mszeć, Omszeć, мшиться, замшиться.

Mszenie, -nia, Mszenie się, *ср.* мшистость.

Mszyć, Pomszyć, мшить. Mszyć się, Zemszyć się, Pomszyć się, пушиться, мшиться (*о тканяхъ*).

Mszyca, -y, *ж.* *Зоол.* мошка, травяная вошь, тля (*насѣкомое*); || *Бот.* степной звѣробой.

Mszyna, -y, *ж.* мшина; || кочка, глыба земли, обросшая мхомъ; || заворсившееся мѣсто на ткани.

Mszysty, мшистый, пушистый.

Muc, -a, *м.* *Умен.* Mucyk, -a, *м.* шпицъ, шавка (*собачка*).

Mucet, -u, *м.* шапочка у духовныхъ лицъ.

Mucha, -y, *ж.* муха. Z muchy wołu zrobić, изъ мухи слона сдѣлать. * Mieć muchy w nosie, w głowie, быть причудливымъ, своенравнымъ. *Мед.* Mucha hiszpańska, шпанская мушка.

Muchojadka, Muchołówka, -i, *ж.* *Зоол.* мухоловка (*птица*).

Muchomor, -a, *м.* мухоморъ (*грибъ*).

Muchorówka, -i, *ж.* *см.* Muchomor.

Muchotrzew, -wiu, *м.* *Бот.* курослѣпникъ (*растеніе*).

Muchowadź, -dzi, *ж.* *см.* Muchomor.

Mucyk, *см.* Muc.

Mudo, -a, *ср.* *Анат.* ядро (*мн.* ядра).

Mudzić, Zmudzić, терять, убивать время, *см.* Mitrężyć.

Muł, -a, *м.* лошакъ, ишакъ, мулъ, мескъ (*животное*). * Na niego wszystko składają jak na muła, на него всё взваливаютъ какъ на осла. || Muł, -u, *м.* тина, илъ.

Mularczyk, -a, *м.* носильщикъ у каменщика, помощникъ его, ношакъ, извѣстникъ.

Mularka, -i, *ж.* жена каменщика; || жена погонщика муловъ; || каменная работа.

Mularski, каменщичій.

Mularstwo, -a, *ср.* ремесло каменщика.

Mularz, -a, *м.* каменщикъ.

Mułarz, -a, *м. см.* **Mulnik.**
Mularzów, ка́менщичій.
Mularzowa, -éj, *ж.* **жена́ ка́менщика.**
Mulater, *см.* **Mulnik.**
Mulę, -ęcia, *ср.* **Mułek, -łka,** *м.* **молодо́й мулъ, лошако́къ, мулёнокъ; || Mułek, -łku, ме́лкій по́рохъ.**
Muleta, -y, Muletka, -i, *ж.* **да́мскія ту́фли, ту́фельки.**
Muli, лошако́вый, лоша́чій.
Mulić, *см.* **Zamulić.**
Mulica, -y, *ж.* **лошачи́ха, са́мка лошака́.**
Mulisko, -a, *ср.* **дрянно́й мулъ; || тина.илъ.**
Mulistość, -ści, *ж.* **боло́тистое, вя́зкое ме́сто.**
Mulisty, илова́тый, ти́нистый.
Mułkowaty, *см.* **Mulisty.**
Mulnik, -a, *м.* **погонщикъ мулово́въ.**
Mułosieł, -sła, *м. см.* **Muł.**
Mułowy, *см.* **Muli.**
Multan, -u, *м.* **мульто́нъ (*ткань*); || Multan, -a.** *м.* **родъ са́бли.**
Multiplikacja, -ji, *ж.* **Multiplikowanie,** *см.* **Mnożenie.**
Multiplikować, *см.* **Mnożyć.**
Muły, *мн. см.* **Muleta.**
Mumja, -ji, *ж.* **му́мія.**
Munderunek, -nku, *м.* **обмундиро́вка, экипиро́вка,** *см.* **Umundurowanie.**
Munderunkowy, относя́щійся къ обмундирова́нію.
Mundować, перепи́сывать набѣло́.
Mundum, *Нескл.* **набѣло́ переписанная бума́га (*должностна́я*).**
Mundur, -u, *м.* **мунди́ръ.**
Mundurować, Umundurować, мундирова́ть, обмундирова́ть.
Mundurowanie, Umundurowanie, -nia, *ср. см.* **Munderunek.**
Mundurowy, мунди́рный.
Mundurzyna, -y, *ж.* **Mundurzysko, -a,** *ср. Унич.* **мунди́ришко.**
Munia, -ni, Muńka, -i, *м. и ж.* **ду́рень, глупе́цъ, остоло́пъ,** *см.* **Niuń.**
Municja, -ji, *ж. см.* **Fortyfikacja, Twierdza.**
Municypalność, -ści, *ж.* **муниципалите́тъ; || городска́я ду́ма, ра́туша, городско́е управле́ніе.**
Municypalny, городско́й, муниципа́льный, обще́ственный, *см.* **Miejski**
Munsztuczek, Musztuczek, -czka, *м.* **мундшту́чёкъ; || ду́льце, наса́дка (*у духовы́хъ инструме́нтовъ*).**
Munsztuk, Musztuk, -a, *м.* **удо́ло, мундшту́къ, мушту́къ (*у лошаде́й*); || узда́; || ду́льце, наса́дка, амбушю́ръ (*у духовы́хъ инструме́нтовъ*).**
Munsztukować, мундшту́чить.
Munsztukowy, Musztukowy, мундшту́чный, мушту́чный.
Muntowy, крупи́чатый. Muntowa mąka, крупи́чатая мука́.
Mur, -u, *м.* **стѣна́, ка́менная. кирпи́чная стѣна́. Mur środkowy, брандъ-ма́уеръ; || *Юрид.* общая стѣна́.**
Murawa, -y, *ж.* **дёрнъ, мурава́.**
Murawny, дерно́вый, зелёный.
Murek, -rka, *м.* **ва́ликъ (*у камина́*); || ни́ша (*въ стѣнѣ*),** *см.* **Framuga.**
Margrabia, -bi, *или* -biego, управи́тель, интенда́нтъ (*замка, двора́*), *см.* **Burgrabia.**
Murja, -ji, *ж.* **соляна́я вода́.**
Murłat, -u, *м. Плотн.* **ле́жень, подстропи́льная ва́язка.**
Murołom, -u, *м.* **оса́дное ору́діе; || тара́нъ, стѣнобо́йная маши́на.**
Murołomny, стѣнобо́йный.
Murować, Wymurować, возводи́ть сте́ну, класть кирпичи́; || стро́ить, вы́строить, постро́ить, созида́ть, воздви́гать, *см.* **Obmurować, Zamurować.**
Murowanie, -nia, *ср.* **ка́менная постро́йка, ка́менщичья рабо́та, ка́менная рабо́та. Murowanie ściany ćwierciowéj,** кла́дка въ полкирпича́. **Murowanie ścienne,** *Горн.* стѣнна́я крѣпь. **Murowanie sklepione,** крѣпь сво́домъ.
Murowany, кирпи́чный, ка́менный. **Dom murowany,** ка́менный домъ. **Ściana murowana,** ка́менная, кирпи́чная стѣна́. || * **Karta murowana** вѣрная, выи́грывающая ка́рта (*въ игрѣ*).
Murówka, -i, *ж.* **кирпи́чъ,** *см.* **Cegła; || городска́я ла́сточка,** *см.* **Jaskółka.**
Murowny, обнесённый стѣно́ю.
Murowy, стѣнно́й.
Murzać, Omurzać, Umurzać, черни́ть, зачерни́ть, очерни́ть, мара́ть, замара́ть. вы́марать, па́чкать, запа́чкать, вы́пачкать.
Murzyn, -a, *м.* негръ, ара́пъ. **Murzynek, -nka,** *м.* арапчёнокъ, ма́ленькій негръ; || ло́шадь съ чёрными нога́ми и чёрною голово́ю; || *Зоол.* черноголо́вка, трясогу́зка (*ptiaca*).
Murzynka, -i, *ж.* негрита́нка, ара́пка.
Murzyński, Murzynów, негрита́нскій.
Murzysko, -a, *ср.* вѣтхая стѣна́.
Mus, -u, *м.* принужде́ніе; || необходи́мость, нужда́, нево́ля. **Zrobić co z musu,** сдѣлать что́ по необходи́мости. **Musem, z musem,** по необходи́мости, по нево́лѣ, понужде́, *см.* **Przymus, Konieczność; || пѣна,** *см.* **Piana.**
Musat, -u, *м.* муса́тъ; || огниво ружёйное; || *Стар.* мечъ, була́тъ.
Musieć, надлежа́ть, долженствова́ть, быть обя́заннымъ, быть принужде́нымъ. *Посл.* **Wiele ten czyni co musi,** нужда́ пля́шетъ, нужда́ ска́четъ. нужда́ пѣсенки поётъ. **Muszę to zrobić,** я до́лженъ э́то сдѣлать, на́до э́то сдѣлать. **Muszę z nim rozmówić się,** мнѣ ну́жно, необходи́мо переговори́ть съ нимъ. **Musi to być niegodziwy człowiek,** э́то должно́ быть негодный человѣкъ. **Musiała wygadać się,** она́ должно́ быть проговори́лась. **Musisz wiedzieć o tém, co ludzie mówią na niego,** тебѣ

должно́ быть изве́стно, что́ лю́ди говоря́тъ о нёмъ. **Musiał być z niego dobry doktor, kiedy go chorzy żałują,** коне́чно, онъ былъ хоро́шимъ до́кторомъ, е́сли больны́е сожале́ютъ о нёмъ. **Musiałem słyszeć o tém, ale zapomniałem,** вѣроя́тно, я слы́шалъ э́то, но позабы́лъ. **Musi,** до́лжно, слѣ́дуетъ, ну́жно, необходи́мо. || **Musić, zmusić (do czego),** принужда́ть, прину́дить (*къ чему́*), *см.* **Przymuszać.**

Muskać, Musnąć, гла́дить (*рукою*), ласка́ть. *см.* **Głaskać.** || * **Muskać, Musnąć** (*ogo*), бить, ударя́ть, уда́рить; || * **Muskać styl,** выправля́ть (*слогъ*). || **Muskać się,** *Wymuskać się,* щегольски́ наряжа́ться, разряди́ться въ пухъ и прахъ.

Muskanie, -nia, *ср.* гла́женье, ласка́нье.

Muskularny, му́скульный, **muskulisty,** мы́шцевый.

Muślemin, *см.* **Muzułman.**

Muślin, -u, *м.* кисе́й.

Muślinowy, кисе́йный.

Musnąć, *см.* **Muskać.**

Muśnienie, -nia, *ср.* лёгкое прикоснове́ніе, задѣва́ніе, ше́лестъ.

Musować, пѣниться, *см.* **Pienić się, Szumować.**

Mustra, Musztra, -y, *ж. Воен.* учёнье. **Mlac mustry,** плацъ-парадъ, учёбный плацъ.

Mustrować, Musztrować, *Воен.* учи́ть, производи́ть учёнье, муштрова́ть (*солда́тъ*); || **Musztrować się,** учи́ться, упражня́ться.

Mustrowanie, -nia, *ср. Воен.* учёнье.

Mustrowny, вымуштрованный.

Mustrowy, *Воен.* учёбный.

Musułbas, -u, *м.* кума́чъ (*ткань*).

Muszczek, *см.* **Możdżek.**

Muszczenie, *см.* **Muskanie.**

Muszę, -ęcia, *ср.* му́шка, *см.* **Muszka.**

Muszelka, -i, *ж. Умен.* ра́ковинка.

Muszelkowe złoto, srebro, *ср.* золото́е или серебряное зёрнышко, разведённое въ ра́ковинѣ.

Muszenie, -nia, *ср.* принужде́ніе, *см.* **Przymus.**

Muszester, Muszestrz, -u, *м. Бот.* старинное назва́ніе расте́нія: куросле́пникъ.

Muszka, -i, *ж.* му́шка, мо́шка; || му́шка (*изъ англійскаго плу́тыря на лицѣ*).

Muszkat, -u, *м.* мушка́тное де́рево; || мушка́тный оре́хъ.

Muszkatel, -u, *м.* мушка́тное вино́; || *Бот.* Пеларго́нія (*растѣніе*).

Muszkatelowy, мушка́тный.

Muszkatołka, -i, *ж.* назва́ніе осо́баго ро́да гру́ши.

Muszkatołowy, Muszkatowy, мушка́тный.

Muszkiet, -u, *м.* мушке́тъ, пищаль, ружьё.

Muszkułowy, *Анат.* му́скульный, мы́шцевый.

Muszla, -i, *ж.* ра́ковина.

Muszlowy, ра́ковинный. *Мат.* **Linja muszlowa,** конхойда (*кривая линія*)

Muszny, напо́лненный му́хами.

Muszotrzew, *см.* **Muszester.**

Musztarda, -y, *ж.* горчи́ца. *Послов.* **Musztarda po obiedzie,** по́слѣ у́жина горчи́ца.

Musztardnica, Musztardniczka, -i, *ж.* горчи́чница.

Musztardnik, -a, *м.* дѣлающій и продающій горчи́цу.

Musztardowy, горчи́чный.

Musztra, *см.* **Mustra.**

Musztrować, *см.* **Mustrować и т. д.**

Musztuczek, *см.* **Munsztuczek.**

Musztuk, *см.* **Munsztuk.**

Musztukować, *см.* **Munsztukować.**

Muszy, муши́ный, му́шій.

Muszyca, -y, *ж.* больша́я му́ха.

Muszyna, -y, *ж.* му́шка.

Muszysko, -a, *ср.* сквёрная му́ха.

Mutacja, -ji, *ж.* перемѣна, измѣне́ніе.

Mutant, -a, *м.* ма́льчикъ, кото́раго го́лосъ спада́етъ, начина́етъ становиться мужественнымъ.

Muterka, -i, *ж.* га́йка.

Muteta, -y, *ж.* моте́тъ (*церко́вное пѣніе*).

Mutować, спада́ть съ го́лоса. **Mutuje,** онъ спада́етъ съ го́лоса.

Mutylacja, -ji, *ж.* искаже́ніе, изуро́дованіе, изувѣченіе.

Muza, -y, *ж.* Муза; || *Бот.* бана́нъ, ра́йская смоко́вница (*де́рево*).

Muzeum, *ср. Нескл. въ ед. числѣ,* (*во мн.* **Muzea, -ów**), музе́умъ, музе́й.

Muzułman, -a, *м.* мусульма́нинъ.

Muzułmanka, -i, *ж.* мусульма́нка.

Muzułmański, мусульма́нскій.

Muzyczka, -i, *ж.* музыка́нтша; || небольшо́е, лёгкое музыка́льное произведе́ніе.

Muzycznie, музыка́льно.

Muzyczność, -ści, *ж.* музыка́льность.

Muzyczny, музыка́льный.

Muzyk, -a, *м.* музыка́нтъ; || **знатокъ** му́зыки.

Muzyka, -i, *ж.* му́зыка.

Muzykalnie, музыка́льно.

Muzykalny, музыка́льный.

Muzykancik, -a, *м. Умен.* музыка́нтикъ.

Muzykant, -a, *м.* музыка́нтъ.

Muzykantka, -i, *ж.* музыка́нтша.

Muzykus, -a, *м.* музыка́нтъ.

Myć, мыть, *см.* **Umywać, Pomywać, Zmyć, Wymyć.** **Ręka rękę myje,** рука́ ру́ку мо́етъ. **Rzeka myje brzegi,** рѣка́ омыва́етъ берега́, *см.* **Podmywać.** || **Myć się,** мыться, *см.* **Umywać się.** || *Област.* **Myć,** бѣжа́ть, течь.

Mycić, *Стар.* плати́ть по́шлину.

Mycie, -a, *ср.* мытьё, *см.* **Umywanie, Omywanie.**

Myciny, -cin, *мн.* полоска́тельная вода́, *см.* **Pomyje.**

Mycka, -i, *ж.* ермо́лка.

Mydełko, -a, *ср. Умен.* мы́льце; || **кру́глое мы́ло.**

Mydelnik, -a, *м. см.* **Mydlnica.**

Mydłak, -u, *м.* ме́ргель, рухля́къ.

Mydlany, мы́льный, мыльно́ватый.

Mydlarczyk, -a, *м.* прислу́жникъ у мыловара́.

Mydlarka, -i, *ж.* жена мыловара́; || содержа́тельница мыловарни.

Mydlarnia, -ni, *ж.* мыловарня, мы́льный заво́дъ.

Mydlarski, мыловарскій, мыловарный.

Mydlarstwo, -a, *ср.* мыловаре́ніе.

Mydlarz, -a, *м.* мыловаръ.

Mydlastość, -ści, *ж.* мы́лкость.

Mydlasty, мыльно́ватый, мы́льный.

Mydłek, -dłka, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Mydlenie, -nia, *ср.* мы́леніе.

Mydleniec, -ńca, *м. Минер.* мы́ловка, жировикъ (*камень*).

Mydlić, **Pomydlić**, **Namydlić**, мы́лить, намылить * **Mydlić komu brodę**, брани́ть, журить кого́, намы́лить кому́ голову. **Mydlić, Zamydlić oczy**, пуска́ть пыль въ глаза́, обма́нывать, отума́нивать. || **Mydlić**, изворачиваться, прибѣга́ть къ увёрткамъ, къ отгово́ркамъ.

Mydliny, -dlin, *мн.* обмы́лки, мы́льная вода́.

Mydlnica, -y, *ж. Бот.* мы́льная трава́, мыля́нка.

Mydło, -a, *ср.* мы́ло. **Mydło w czy puszczać**, пуска́ть пыль въ глаза́, дура́чить. **Zarobić** *или* **Wyjść jak Zabłocki na mydle**, сдѣлать плохую спекуля́цію, потерпѣть убы́токъ. **Jak po mydle**, гла́дко, безъ препя́тствій, какъ по ма́слу; || пуста́я кость въ игрѣ въ до́мино, *см.* **Pudło.**

Myk, *см.* **Smyk.**

Mykać, дви́гать, *см.* **Pomykać, Umykać, Zmykać.**

Mylić, Zmylić (kogo), проводи́ть, привести́ кого́ въ заблужде́ніе, мѣша́ть, прерыва́ть, препя́тствовать. **Mylić komu szyki**, помѣша́ть чьимъ намѣреніямъ. **Zmylić sobie drogę** *или* **zmylić drogi**, сби́ться съ доро́ги, съ пути́. **Zmylić sobie**, запу́таться (*въ дёлѣ*), сби́ться (*въ рѣчи́хъ*). **Zmylić komu**, прервать, перебить кого (*въ разгово́рѣ*). || **Omylić**, обману́ть. **Nadzieja go omyliła**, наде́жда обману́ла его. || **Mylić się, Zmylić się, Omylić się, Pomylić się**, обма́нываться, обману́ться. **Omylić się na kim, na czém**, обману́ться, ошиби́ться въ комъ, въ чёмъ, *см.* **Zawieść się.**

Myłka, -i, *ж.* оши́бка, погре́шность, *см.* **Omyłka, Pomyłka.**

Mylnie, ло́жно, оши́бочно.

Mylność, -ści, *ж. см.* **Omylność**, ло́жность, оши́бочность.

Mylny, ло́жный, оши́бочный, *см.* **Omylny.**

Mysi, *см.* **Myszy.**

Myśl, -i, *ж.* мысль, иде́я, *см.* **Myślenie, Pomysł. Nigdy mi to w myśli nie postało** *или* **Ani mi to przez myśl nie przeszło**, э́то мнѣ никогда́ не приходи́ло въ го́лову. *Посл.* **Co z oczu to i z myśli**, отсу́тствующихъ легко́ забыва́ютъ. **Zrobić co bez myśli**, сдѣлать что́ безъ внима́нія, необду́манно. **Wszystko mu idzie podług** *или* **po myśli**, ему́ всё удаётся, что́ онъ заду́маетъ, *см.* **Pomyślny. Bądź dobréj myśli, nie terя́й бо́дрости ду́ха. W myśl artykułu**, на основа́ніи статьи́, согла́сно съ статьёю (*зако́на*).

Myślący, мы́слящій. **Dobrze myślący**, благомы́слящій. **Źle myślący**, злом ы́слящій.

Myśleć, мы́слить, ду́мать, полага́ть, *см.* **Pomyśleć. Myślę się żenić**, я намѣренъ жени́ться. **Myślał by kto, że.....**, кто нибу́дь поду́малъ бы, что..... **Nigdy nie powie co myśli**, никогда́ не ска́жетъ, что́ онъ ду́маетъ.

Myślenie, -nia, *ср.* мы́шленіе.

Mysliwcowy, охо́тническій.

Myśliwczy, *см.* **Myśliwski.**

Myśliwczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ.

Myśliwiec, -wca, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myśliwski, охо́тничій.

Myśliwstwo, -a, *ср.* псо́вая охо́та, *см.* **Polowanie.**

Myśliwy, охо́тничій, лю́бящій занима́ться охо́тою; || **Myśliwy**, -ego, *м.* охо́тникъ, ло́вчій.

Myślnie, мы́сленно.

Myślny, мы́сленный.

Mysz, -y, *ж.* мышь. || *Ветер.* рожо́къ въ носу́ у ло́шади.

Myszątko, -a, *ср.* мышёнокъ.

Myszaty (kolor), мыша́стый (*цвѣтъ*).

Myszczasty, му́скульный, мы́щцевый.

Myszę, -ęcia, *ср.* мышёнокъ, мы́шка.

Myszka, -i, *ж.* мы́шка; || *Анат.* мы́шца, му́скулъ, *см.* **Muszkuł.** *Ветер.* **Myszki końskie**, околоу́шныя желёзы; || ваўшница; || роди́мое пя́тнышко, ро́динка.

Myszkować, чутьёмъ иска́ть добы́чу, пронюхивать.

Myszołów, -owa, *м.* мышело́въ.

Myszołówka, -i, *ж.* мышело́вка; || западня́, лову́шка.

Myszołowny, мышело́вный.

Myszur, -a, *м.* мы́шій саме́цъ.

Myszy, мыши́ный, мыша́чій, мы́шій; || **Mysze łajno**, мыши́ный калъ; || *Бот.* **Myszy jęczmień**, ди́кій ячме́нь. **Mysza wiecha**, мы́шій тёрнъ. **Myszy ber**, канаре́ечное се́мя. **Mysze uszko**, соко́лья трава́.

Myszyniec, -ńca, *м.* мыши́ный калъ.

Mytnica, -y, *ж.* мы́тный дворъ, мы́тница, мы́тня.

Mytnictwo, -a, *ср.* до́лжность тамо́женника, мы́тника, *см.* **Celnictwo.**

Mytnik, -a, *м.* мы́тникъ, мы́тчикъ, сбо́рщикъ по́шлины, тамо́жникъ. тамо́женникъ, **тамо́женный досмо́тръщикъ**, *см.* **Celnik.**

Mytny, тамо́женный, мы́тный.

Myto, -a, *ср.* по́шлина, *см.* **Cło. Myto drogowe**, по́шлина за прое́здъ. **Myto mostowe**, *см.* **Mostowe.**

Myt, Mytologja, и т. д., *см.* **Mit, Mitologja,** и т. д.

Mżeć, *Неуп.* смыка́ть глаза́, дрема́ть.

Mżenie, -a, *ср.* дремо́та.

Mżyć, ти́дѣть сонъ, гр зить; || засыпа́ть, жму́рить глаза́, погружа́ться въ сонъ. **Sen mię mży**, сонъ одолѣва́етъ меня́, сонъ мори́ть меня́; || моросѝть. **Zaczyna mżyć**, начина́етъ моросѝть, *см.* **Mrzyć.**

Mżyk, -a, *м.* **жму́рки** (*дѣтская игра́*).

N.

N произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Н*.

Na *или* **Nać**, сокращ. **Na ci**, на тебѣ! **Naści**, сокращ. **Na waszmości**, на́те вамъ, во́тъ вамъ! **Nać jałmużnę**, вотъ тебѣ ми́лостыня. **Naści bracie na piwo**, на тебѣ бра́тецъ на пи́во. || *Стар.* **Nę-ć, Nę-ż.**

Na, на, *предл.* **Na morzu i na lądzie**, на́ морѣ и на землѣ. **Mieć widok na ogród**, имѣть видъ въ садъ. **Dmuchnąć na co**, ду́нуть на что́. **Wystawić weksel na kogo**, трассирова́ть ве́ксель, переводи́ть ве́ксель на кого́-либо. **Na dziesięciu nie było jednego dobrego**, изъ десяти́ не́ было ни одного́ хоро́шаго. **Na honor**, кляну́сь че́стью. **Odłożyć rzecz na jutro**, отложи́ть де́ло до за́втра, *см.* **Do.** || **Skazać na karę**, приговори́ть къ наказа́нію. **Na początku lata, na końcu miesiąca**, въ нача́лѣ ле́та, въ концѣ́ мѣсяца и т. д. **Panna na wydaniu**, невѣста, дѣ́вушка невѣста. **Drzewo na opał**, дрова́ для то́плива. **Dom na sprzedaż**, домъ для прода́жи. **Układać na kupy**, разкла́дывать въ ку́чки, ку́чками. **Pokrajać na kawałki**, разрѣзать на кусо́чки. **Na Boga!** ра́ди Бо́га! *См.* **Dla.** || **Iść na nieprzyjaciela**, идти́ на непрія́теля. **Powstawać na kogo, na co**, возстава́ть про́тивъ кого́, про́тивъ чего́, *см.* **Przeciw.** || **Być na morzu**, находи́ться на морѣ. **Oddać dziecko na pensją**, отда́ть дита́ въ пансіо́нъ. **Być na pokucie**, приноси́ть покая́ніе. **Rozdzielić wojsko na dwa korpusy**, раздѣли́ть а́рмію на́ два ко́рпуса. || **Jechać na Szląsk**, ѣхать въ Силе́зію. **Mieszkać na Szląsku**, жить въ Силе́зіи. || **Umrzéć na febrę**, умере́ть отъ лихора́дки. || **Na przyszły rok**, на бу́дущій годъ. **Na ten raz**, на э́тотъ разъ; || **Iść na ryby**, идти́ лови́ть ры́бу. **Iść na grzyby**, идти́ по грибы́. **Cóż mówisz na to?** что́ же ты ска́жешь на э́то? **Grać na instrumencie**, игра́ть на инструме́нтѣ, *см.* **Grać.**

Nababrać, напачкáть, намарáть; || **хýдо** писáть.

Nabajać, насказáть, наговори́ть всѣ́какаго вздо́ра, наболта́ть; || **наслѣтничать.**

Nabarłożyć, насори́ть.

Nabawiać, Nabawić (kogo, czego), наводи́ть, навести́, наслѣ́чь (*что́ на кого́*), **причини́ть** (*что́ кому́*). **Nabawić kogo wielkiego strachu**, навести́ на кого́ большо́й страхъ. || **Nabawić się czego**, захвати́ть, зарази́ться (*боле́знею*), перенести. **Nabawić się strachu**, испыта́ть страхъ, проникнуться у́жасомъ. || **Nabawić się**, вдо́воль, до́сыта повеселѝться.

Nabawiciel, -a, *м.* **винóвникъ, зачи́нщикъ.**

Nabazgrać, напа́чкать, намара́ть, написа́ть кара́кульки.

Nabechtać (kogo), Nabechtywać, повлія́ть, оказа́ть влія́ніе, подѣйствовать (*на кого́, на что́*), склони́ть (*кого́ къ чему́*), возбуди́ть (*кого́ про́тивъ чего́*). **Daje się nabechtać**, на него́ мо́жно подѣйствовать, повліять. **Nabechtać kogo przeciw komu**, возстановѝть, вооружѝть кого́ про́тивъ кого́.

Nabechtywacz, -a, *м.* **подусти́тель**, *см.* **Poduszczyciel.**

Nabełkotać, наболта́ть. || **Nabełkotać się**, наболта́ться.

Nabiadać się, огорча́ться, сокруша́ться, бѣдствовать.

Nabiał, -u, *м.* **молóчное, молóчное ку́шанье.**

Nabić, набѝть, вы́бить. **Kościół nabity był ludem**, *или* **w kościele było** jak набѝт, це́рковь битко́мъ была́ набѝта наро́домъ. **Nabijać pistolet, strzelbę, działo**, заряжа́ть пистоле́тъ, ружьё, пу́шку. || *Хир.* вправля́ть. **Nabijać członek wybity**, вправля́ть вы́вихнутый членъ. || **Nabić się kogo**, зада́ть кому́ потасо́вку. **Nabić się czego**, перебѝть что́-нибудь, переколоти́ть.

Nabicie, -cia, *ср.* набива́ніе; || **зарáдъ**, *см.* **Nabój.**

Nabiedować się, Nabiedzić się, набѣ́дствоваться, мно́го вытерпѣ́ть.

Nabiedz, *см.* **Nabiegać.**

Nabiedzić się, *см.* **Nabiedować się.**

Nabieg, -u, *м.* набѣ́гъ, наше́ствіе, вторже́ніе, *см.* **Zagon, Nadbieżenie.**

Nabiegać, Nabiegnąć, Nabiedz, набѣга́ть, набѣжа́ть, наскочѝть, наткну́ться. **Nabiedz samemu na szpadę**, самому́ наткну́ться на шпа́гу. **Nabiegać kogo**, нечая́нно приходи́ть, вдругъ наступа́ть; || случа́ться, встрѣча́ться. **Nabiegł go interes niespodziany**, ему́ вдругъ случи́лось, подверну́лось неожи́данное де́ло, *см.* **Zaskoczyć**; || налива́ться, раздува́ться, пу́хнуть, распу́хнуть. **Od uderzenia żyły krwią nabiegły**, отъ уда́ра жи́лы нали́лись кро́вью, напу́хли. || **Nabiegać się** набѣ́гаться, *см.* **Zbiegać się**

Nabieganie, -nia, *ср.* набѣ́гъ наше́ствіе

|| **Nabiegnienie, Nabieżenie, -nia,** *ср.* (*żył*), **вздýтіе,** раздýтость (*жилъ*).

Nabiegły, распýхлый, распýхшій; || **вздýтый,** раздýтый.

Nabielić, набѣли́ть, вы́бѣлить, *см.* Bielić.

Nabielne, -ego, *ср.* **доходъ съ молóчныхъ продýктовъ.**

Nabierać, Nabrać, набира́ть, набра́ть, забира́ть, забра́ть; || **принима́ть, приня́ть;** || **че́рпать, почерпну́ть;** || **получа́ть, займствовать;** || **достава́ть, добыва́ть. Nabrać wody ze studni,** зачерпну́ть **воды** изъ колóдца, *см.* **Naczerpać. Nabrać trzewa na furę,** навали́лъ дровъ на вóзъ. * **Nabrać ciała,** потолстѣ́ть, укрѣпи́ть тѣлéсныя си́лы. **Nabrać cery,** имѣ́ть свѣ́жій цвѣ́тъ лица́. **Nabrać odwagi,** осмѣ́литься, дѣ́латься смѣ́лѣе, отва́житься. || **Раздува́ться, надува́ться** (*о жи́лахъ*), **прибыва́ть** (*о водѣ*), || **Nabierać się, Nabrać się,** набира́ться. **накопля́ться.**

Nabieranie, -nia, *ср.* **собира́ніе, скопле́ніе.**

Nabijać, *см.* **Nabić.**

Nabijacz, -a, *м.* **заряжа́ющій** (*ору́діе*); || **ручна́я ба́ба, долбня́, колоту́шка.**

Nabijanie, -nia, *ср.* **наби́вка, набива́ніе. Nabijanie obręczy na beczkę,** наби́вка **обручéй на бóчку;** || **грузъ, нагру́зка, кладь, накла́дываніе. Nabijanie worków wełną,** накла́дываніе **мѣшкóвъ ше́рстью;** || **зара́дъ, заряжа́ніе** (*ружья и т. д.*).

Nabiodrki, -drek. *мн.* **набе́дренникъ;** || **шлея́** (*часть лошадиной упряжи*).

Nabiór, -oru, *м.* (**wód**), **прибыва́ніе** (*воды*), **половóдье,** *см.* **Wezbranie.**

Nabity, нагружённый, нава́ленный; || **заряжённый;** || **наби́тый, наса́женый. Strzelba nabita,** заря́женное **ружьё. Płótno nabite,** густóе, плóтное **полотно. Wóz nabity,** нагружённый, нава́ленный **возъ.**

Nabłąkać się, натаска́ться.

Nabłazgonić, напра́ть **всѣ́каго вздóру,** насплётничать.

Nabłaznować się, перебѣси́ться, надѣ́лать **довóльно глýпостей.**

Nabłocić, нагрязни́ть, загрязни́ть.

Naboczyć się, подбочени́ться.

Nabój, -oju, *м.* *Арт.* **заря́дъ, карту́зъ, патрóнъ** (*для ружья́*). **Wykręcić nabój,** разряди́ть (*ружьё*). || *Горн.* **засы́пъ. Nabój mrowizny,** садóкъ, *см.* **Szarza.**

Nabór, -oru, *м.* (**rekrutów**), **набира́ніе, набóръ** (*рекрýтъ*), *см.* **Pobór.**

Nabość (kogo na rogi), подня́ть **на рога́** (*о быкѣ*).

Nabożeństwo, -a, *ср.* **божéственная слýжба, богослуже́ніе, обѣ́дня, литургія.** || **Nabożeństwo odprawiać,** служи́ть **обѣ́дню,** совершáть **литургію, богослуже́ніе. Nabożeństwo za dusze zmarłych, nabożeństwo żałobne,** заупокóйная **обѣ́дня, панихи́да. Książka do nabożeństwa,** моли́твенникъ. **Nabożeństwo poranne, ра́нняя обѣ́дня; — wieczorne,** вечéрня, **всенóщная;** || **религія, исповѣ́данie.** *Посл.* **Niebezpieczeństwa uczą nabożeństwa,** гром не гря́нетъ, мужи́къ не перекрести́тся.

Nabożnica, -y, *ж.* богомóлка.

Nabożnictwo, -a, *ср.* лицемѣ́рie, ханжéство.

Nabożniczek, -czka, *м.* *см.* **Nabożniś.**

Nabożniczka, -i, *ж.* святóша, ханжá.

Nabożnie, нáбожно, благочести́во.

Nabożnieć, Znabożnieć, дѣ́латься нáбожнымъ, богомóльнымъ.

Nabożnik, -a, *м.* богомóлъ, святóша.

Nabożniś, -sia, *м.* ханжá, лицемѣ́ръ.

Nabożniuchny, сáмый нáбожный.

Nabożność, -ści, *ж.* нáбожность, благочéстie; || **благоговѣ́нie,** *см.* **Pobożność.**

Nabożny, нáбожный, благочести́вый. **Być nabożnym ku Najświętszéj Pannie,** моли́ться **Пресвятóй Дѣ́вѣ,** *см.* **Pobożny.**

Nabrać, *см.* **Nabierać.**

Nabranie, *см.* **Nabieranie.**

Nabredzić, наговори́ть всѣ́хъ глýпостей.

Nabrodzić, Nabrodzić się, броди́ть, брести́ по водѣ́, ходи́ть, шлёпать по́ грязи. **Nabrodzić się w krwi ludzkiéj,** пролить **мнóго крóви.**

Nabroić, накурале́сить, надѣ́лать глýпостей.

Nabrudzić, напáчкать, загрязни́ть.

Nabrzękłość, -ści, *ж.* **Nabrzęknienie, -nia,** *ср.* **Nabrzmiałość, -ści,** *ж.* опухоль, пýхлина.

Nabrzękły, Nabrzmiały, распýхлый, распýхшій.

Nabrzęknąć, спýхнуть, распýхнуть, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabrzęknienie, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmieć, Nabrzmiewać, раздува́ться, наполня́ться; || **прибыва́ть** (*о рѣкѣ*).

Nabrzmiałość, *см.* **Nabrzękłość.**

Nabrzmiały, *см.* **Nabrzękły.**

Nabrzmienie, -nia, *ср.* опухоль; || **вздýтie.**

Nabrzmiewać, *см.* **Nabrzmieć.**

Nabuchać się, нажра́ться, напи́ться **брю́хо,** напи́чкаться, налóпаться.

Nabudować, настрóить; || **Nabudować się,** настрóиться.

Nabutwiały, *см.* **Nadbutwiały.**

Nabuzować (kogo *или* **komu),** сдѣ́лать **стрóгій вы́говоръ,** намы́лить **кому́ гóлову, распе́чь кого́;** || *Прост.* **слúшкомъ натопи́ть печь.**

Nabyć, Nabywać, пріобрѣ́сть, пріобрѣта́ть, нажи́ть, нажива́ть, стяжа́ть. Nabyć dom, пріобрѣ́сть **домъ. Nabyć sławy, пріобрѣ́сть сла́ву.** || **Nabyć się,** побыва́ть, **перебыва́ть** (*у кого́*), нѣ́сколько **разъ ходи́ть** (*къ кому́*).

Nabycie, -a, *ср.* **пріобрѣте́ніе,** стяжáніе, **нажи́ва. Nabyć w majątku,** пріобрѣтéніе **имѣ́нія. Nabycie tytułem darmym,** дарово́е, **безмéздное пріобрѣте́ніе. Nabycie pod tytułem obciążającym,** возмéздное

пріобрѣтéніе. Nabycie sławy, стяжáніе слáвы, *см.* Nabytek.

Nabytek, -tku, *м.* пріобрѣтéніе. покýпка; || прúбыль, нажúва. *Посл.* Zły nabytek nie idzie w pożytek, чужóе добрó въ прóкъ нейдётъ.

Nabytny, нажúточный, прúбыльный.

Nabyty, пріобрѣтённый, нáжитый, нажитóй, добытый, заработанный, кýпленный, *см.* Nabytny, Nabywalny.

Nabywać, *см.* Nabyć.

Nabywacz, *см.* Nabywca.

Nabywalny, пріобрѣтáемый, добывáемый, зарабáтываемый.

Nabywanie, -nia, *ср.* пріобрѣтáніе, стяжáніе, *см.* Nabycie.

Nabywca, -y, *м.* пріобрѣтáтель, стяжáтель, покупáтель, покупщúкъ; || *Юрид.* Nabywca tytułu wykonalnego, пріобрѣтáтель áкта подлежáщаго исполнéнію.

Nabywczy, *см.* Nabywalny.

Nabzdurzyć, Nabzdurzyć się, *см.* Nabajać.

Na-ć, на тебѣ. возьмú, *см.* Na.

Nać, -ci, *ж.* лúстья огорóдной зéлени и овощéй. *Посл.* Jaka nać, taka mać, я́блочко отъ я́блоньки недалекó откáтится.

Nacackać się, нанúньчиться.

Nacałować się, нацаловáться, *см.* Odcałować się.

Nacechować, намѣтить, отмѣтить; || запечатлѣть, обознáчить, *см.* Cechować, Napiętnować.

Nacedzić, нацѣдúть, *см.* Nalać.

Nacewić, Nacewiać, намотáть, намáтывать на катýшку (*нúтки*).

Nachapać, нахватáть, *см.* Nachapać.

Nacharkać, нахáркать.

Nachełpić się, нахвалúться, нахвáстаться.

Nachlipać się, *см.* Naszlochać się; || Nachlipać się czego, нахлебáться, нахлестáться, *см.* Ochlipać się.

Nachłodzić się, намёрзнуть, промёрзнуть, продрóгнуть отъ хóлода.

Nachłostać, Nachłostać się (kogo), отлестáть рóзгами; отпóдчивать, отдёлать (*кого́*).

Nachmurzać, Nachmurzyć, помрачúть, нахмýрить, насýпить.

Nacnód, -odu, *м.* нашéствіе, вторжéніе, набѣгъ, нападéніе.

Nachodny, нападáтельный, хúщническій.

Nachodzić, Najść, нападáть, напáсть, застигáть, застúчь, вторгáться, втóргнуться, *см.* Najechać, Zejść, Należć, Znaleźć. || Nachodzić się, находúться, утомúться отъ ходьбы; || *Неуп.* Nachodzić się gdzie, находúться гдѣ, *см.* Znachodzić się.

Nachuchać, надýть, надувáть, *см.* Chuchać.

Nachwytać, нахватáть.

Nachychotać się, нахохотáться.

Nachylać, Nachylić, наклонúть, наклонúть, склонúть, склонúть, нагибáть, нагнýть, сгибáть, согнýть, пригибáть, пригнýть, корóбить, скорóбить. Już go starość ku ziemi nachyliła, старость уже́ пригнýла его́ къ землѣ, онъ уже́ сгóрбился отъ стáрости, *см.* Przechylać, Pochylać; || Nachylać się, Nachylić się, наклоня́ться, наклонúться, нагибáться, нагнýться, *см.* Pochylać się, Chylić się, Przechylać się, Przychylać się, Nakłaniać się.

Nachylanie, -nia, *ср.* наклонéніе. нагибáніе. сгибáніе; || склонъ, наклóнъ, покáтость, *см.* Nakłonienie.

Nachyłek, -łku, *м.* наклонéніе. нагибáніе. Pić u strumienia nachyłkiem, пить изъ ручья́, наклонúвшись.

Nachylność, -ści, *ж.* наклóнность, покáтость скатъ; || *склóнность, *см.* Skłonność

Nachylny, наклóнный, наклоня́ющійся, покáтый; || *см.* Skłonny; || подáтливый. сговóрчивый.

Nachylony, наклонённый, навúслый. покáтый.

Nachyły, *см.* Nachylony, Pochyły.

Naci, *см.* Nać, Na.

Naciąć, Nacinąć, Ponacinać, нарубúть нарѣзывать, нарѣзать

Naciągać, Naciągnąć, натя́гивать, натянýть (*лукъ*) нава́зывать, навязáть. (*стрúны*), заводúть, завестú (*часы́*), навести́ (*разговóръ на что́*), накачáть (*водý изъ колóдца*), нацѣдúть (*вúна изъ бóчки*). || Naciągać się, натаскáться, находúться до устáлости, *см.* Ściągnąć się.

Naciągadło, -a, *ср.* пя́ло, распóрка.

Naciąganie, Naciągnienie, -nia, *ср.* натáскиваніе, обтя́гиваніе, натя́гиваніе, вытя́гиваніе; || заведéніе (*часóвъ*); || нацѣживаніе (*вúна*); || возбужденіе, раздражéніе (*отъ нарýвнаго плáстыря*); || натя́жка, превráтное толкованіе (*словъ*); || нава́зываніе (*струнъ*); || *см.* Naciągać.

Naciągany, принуждённый, натя́нутый. Rym naciągany, натя́нутый, плохóй стихъ.

Naciągnąć, *см.* Naciągać.

Naciągnienie, *см.* Naciąganie.

Naciągnięty, Naciągniony, напряжённый, натя́нутый, *см.* Napięty, Natężony.

Naciast, -u, *м.* Naciasta, -y, *ж.* заквáска; кúслое тѣсто.

Naciec, Naciekać, натéчь, натекáть, накáпать.

Nacięcie, -a, *ср.* разрѣзъ, нарѣзка, порѣзъ, зарýбка, насѣчка.

Naciek, -u, *м.* прилúвъ, наплы́въ, притóкъ; || * стеченіе (*водъ*).

Nacierać, Natrzeć, натирáть, натерéть, намáзывать, намáзать; || * вздуть, нагрѣть бокá; || надрáть (*ýши*); || атаковáть (*непріятеля*), нападáть (*на непріятеля*), *см.* Napaść, Uderzyć. || Nacierać na kogo, тѣснúть (*кого́*), наступáть, натирáть (*на*

кого). || **Nacierać się**, натира́ться, намáзываться.

Nacierający, натира́ющій; || нападáющій, осаждáющій.

Nacieranie, Natarcie, -a, *ср.* (**czém**), тре́ніе, втира́ніе, растира́ніе, натира́ніе; || **Nacieranie na kogo, na co**, усíленное домога́тельство, настáиваніе. **Natarcie -a**, *ср.* нападéніе, наступлéніе, атáка, прúступъ; || *см.* **Nacierać**.

Nacierpieć się, натерпéться, вытерпéть, выстрадать, намýчиться.

Naciesać, *см.* **Naciosać**.

Nacieszyć się, натéшиться, нарáдоваться. **Nie mogę się nim nacieszyć**, не могý вдóволь нарáдоваться, вúдя егó.

Nacież! нáте же! возьмúте же!

Nacinać, Nadcinać, *см.* **Naciąć**.

Nacinany, зазýбренный, зубчáтый; || насéченный, изсéченный.

Nacios, -u, *м.* нарéзка, надрéзъ, зарýбка, насéчка.

Naciosać, натесáть, нарубúть, нарéзать.

Nacisk, -u, *м.* нáтискъ, давлéніе, гнётъ, напóръ; || дáвка, толпá, тéснота, *см.* **Ścisk, Natłok.**

Naciskać, нажимáть, прижимáть, налегáть. **Nazbyt naciskasz piórem**, ты слúшкомъ налегáешь на перó *или* прижимáешь перó, *см.* **Przyciskać**; || **Naciskać, nacisnąć kogo**, прижимáть, тéснúть, наступáть, *см.* **Przycisnąć**; || **Naciskać czego**, набросáть чегó. **Kto tu naciskał kamieni?** кто здéсь набросáлъ кáмней? || **Naciskać się**, *см.* **Narzucać się. Nacisnęło się ludu**, столпúлось мнóго народу.

Nacja, -ji, *ж.* нарóдъ, нáція, *см.* **Naród.**

Nacjonalny, *см.* **Narodowy,**

Naczarować, наворожúть, наколдовáть.

Naczczy, неéвшій, тóщій, **натощáкъ**, съ тóщимъ желýдкомъ.

Naczekać się, дóлго ждать, дожидáться, выжидáть.

Naczekiwać, поджидáть, выжидáть, *см.* **Naczekać się.**

Naczelnictwo, -a, *ср.* начáльство; || предводúтельство; || комáндованіе, *см.* **Przywództwo.**

Naczelniczy, начáльническій.

Naczelnik, -a, *м.* начáльникъ, главá, шефъ, предводúтель; || *см.* **Naczołek.**

Naczelnikowski, принадлежáщій начáльнику.

Naczelny, глáвный, первéнствующій, начáльствующій; || *Анат.* лóбный, налóбный. || **Naczelny wódz**, главнокомáндующій. || **Naczelne dzieło**, образцóвое сочинéніе.

Naczepiać, нацéпúть.

Naczernić, начернúть, вúчернить.

Naczerpać, начерпáть.

Naczesać, Naczosać, начесáть, вúчесать, расчесáть.

Naczesny, своевремéнный.

Naczochrać, взъерóшить, всклокóчить (*вóлосы*); ворсúть, ворсовáть (*сукнó*).

Naczołek, -łka, *м. Хир.* лóбная повúзка; || налóбникъ (*у лошадéй*); || убрýсъ, наглáвіе (*у евréевъ*), *см.* **Czółko.**

Naczynić, *см.* **Narobić.**

Naczynie, -nia, *ср.* сосýдъ, посýдина, посýда; || чáша, вáза; || *Анат.* сосýдъ. **Naczynia kościelne**, церковные сосýды. **Naczynia kuchenne**, кухóнная посýда. *см.* **Sprzęt, Statek, Narzędzie**; || инструмéнтъ, орýдіе. **Naczynia stolarskie**, столáрскіе инструмéнты. **Naczynia rolnicze**, земледéльческія орýдія.

Naczyńko, -a, *ср.* небольшóй сосýдъ, небольшáя посýдина.

Naczytać, начитáть, вычитать. || **Naczytać się**, начитáться.

Nad, Nade, надъ *и* нáдо. **Nad kolanem, nad oczami**, вúше колéна, вúше глазъ. **Kochać Boga nad wszystko stworzenie**, любúть Бóга бóлѣе всегó. **Wyrastać nad las**, выростáть вúше лѣса. **Nad mego ojca nie widzę lepszego**, лýчше моегó отца я не знáю никогó, *см.* **Nadewszystko. Siedzieć nad książkami**, сидéть надъ книгáми. **Dać komu dowództwo nad konnicą**, поручúть кому комáнду надъ кавалéріей. **Być nagrodzonym nad zasługę**, быть награждённымъ сверхъ заслýгъ, *см.* **Nadto. Miasta leżące nad Renem**, городá лежáщіе надъ Рéйномъ. **Krzyż nad drogą**, крестъ при дорóгѣ. **Nad wieczorem**, подъ вечеръ. **Nadedniem**, наразсвѣтѣ, *см.* **Pod. Mieć co nad kogo**, имéть что бóлѣе другóго. **Rozmyślać nad marnościami świata**, размышлáть о суетѣ мірскóй. **Litować się nad nieszczęśliwemi**, сожалéть о несчáстныхъ. **Boże, zlituj się nade mną**, Боже, сжáлься надо мнóю.

Nadąć, *см.* **Nadymać.**

Nadać, Nadawać, придáть, придавáть; || надéлять; || жéртвовать, назначáть вкладъ (*на цéрковь*); || жáловать, пожáловать, даровáть. **Nadać miasto przywilejami**, даровáть гóроду привилéгіи. **Nadać kościół, klasztor** и т. д. пожéртвовать, назнáчить вкладъ на цéрковь, на монастырь и т. д. **Nadać czemu stosowny kierunek**, дать чемý надлежáщее направлéніе. **Nadać czemu skutek**, привестú что въ исполнéніе, въ дéйствіе. **Nadać majątek wiecznemi czasy** на dziedzictwo, пожáловать имéніе въ вéчное и потóмственное владéніе. **Nadać czemu piętno oryginalne**, придáть чемý оригинáльный отпечáтокъ. **Szybkość, którą jedno ciało nadaje drugiemu**, быстротá, котóрую одно тéло сообщáетъ другóму. **Nadawać farbę**, набивáть, намáзывать крáскою. **Cóż ci to nada, że się gniewasz?** какáя тебé пóльза въ томъ, что ты сéрдишься? **Imię nic nie nada**, úмя ничегó не принесётъ. **Djabli go tu na mój kark**

nadali, чёрти принесли́ его́ сюда́ на мою́ бѣ́ду Jakieś nieszczęście nadało mi spotkać się z nim, какóе-то несчáстие приклó мени́ встрѣ́титься съ нимъ. Nadawał mi mnóstwo gruszek, онъ надава́лъ мнѣ мнóжество грушъ. || Nadawać się, случáться, удава́ться; || сходи́ться; || приходи́ться. Nie nadawało się zręczności, не́ было удóбнаго слу́чая. Nadało mi się pomyślnie dopiąć swego, мнѣ удалóсь блáгополу́чно дости́гнуть своéй цѣли. Nadaje mi się okoliczność pojechania, мнѣ предстои́тъ слу́чай къ отъѣ́зду. To mu się dobrze nadało kupić, э́то удалóсь емý хорошó купи́ть. Klucz mi nadaje się do zamku, ключъ приходится къ замку́. * Nadają się do siebie, они́ похóжи другъ на дру́га, сходятся хара́ктерами. Dobrze mu się nadało, емý удалóсь, посчастли́вилось. Nadawać się ku północy, ku wschodowi, w prawo, w lewo, простира́ться, распространя́ться, склоня́ться къ се́веру, къ восто́ку, напра́во, нале́во.

Nadanie, -nia, *ср.* пожа́лованіе, даръ, дарова́ніе; || вкладъ, пожéртвованіе (*въ цéрковь, на богоугóдное дѣ́ло*); || привиле́гія, *см.* Fundacja.

Nadanszlagowy, сверхсмѣ́тный.

Nadany, пожа́лованный, дарóванный; || пожéртвованный (*вкладъ, капита́лъ*); || Nadany przywilejem, привилегирóванный, *см.* Uprzywilejowany; || *см.* Udatny, Nadobny.

Nadaremnie, Nadaremno, напра́сно, тщéтно, попусту́, *см.* Daremnie.

Nadaremny, напра́сный, тщéтный, *см.* Daremny, Próżny.

Nadarzać, Nadarzyć, *см.* Zdarzać, Obdarzać, Udarzać, предлага́ть; || подноси́ть, приноси́ть; || представля́ть. || Nadarzać się, представля́ться; || вызыва́ться, вы́звaться. Nigdy nie nadarzy się przyjaźniejsza sposobność, никогда́ не предста́вится бóлѣе блáгопрія́тный слу́чай, *см.* Zdarzać się, Nastręczać się. Nadarzać się samemu na co, самомý вы́звaться на что́. *см.* Ofiarować się, Nastręczać się.

Nadarzyciel, -a, *м. см.* Dawca, Nastręczyciel.

Nadąsać się, наду́ться, насу́питься.

Nadąsany, наду́тый, насу́пившійся, серди́тый.

Nadatek, -tku, *м.* вкладъ, пожéртвованіе, *см.* Nadanie.

Nadawać, *см.* Nadać.

Nadawanie, -nia, *ср.* пожа́лованіе, дарова́ніе.

Nadawca, -y, *м.* основа́тель, учреди́тель, да́тель, дари́тель.

Nadawczy, жа́лованный; || учреди́тельный; || основно́й (*капита́лъ*).

Nadawczyni, -ni, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница; || дари́тельница.

Nadążać, Nadążyć (komu *или* za kim), не отставáть отъ кого́, поспѣ́шать за кѣ́мъ. настига́ть.

Nadbaba, Nadbabka, -i, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Nadbiegać, Nadbieżeć, Nadbiedz, прибѣга́ть, прибѣ́жать; || настига́ть, засти́чь. Nadbiedz kogo, засти́гнуть кого́, догна́ть. Burza nas nadbieżała, насъ засти́гла гроза́, *см.* Zaskoczyć.

Nadbieżenie, -nia, *ср.* прибѣ́жáніе, настиже́ніе.

Nadbladnąć, Nabladnąć, немнóго поблѣдне́ть.

Nadblakować, немнóго полиня́ть, поблѣкнуть.

Nadbótwieć, Nadbótwiały, *см.* Nadbutwieć и т. д.

Nadbrzeżanin, -a, *м.* прибре́жный жи́тель.

Nadbrzeże, -a, *ср.* бéрегъ (*рѣки́, о́зера*).

Nadbrzeżny, прибре́жный.

Nadbrzuchowy, Nadbrzuszny, *Анат.* надбрю́шный.

Nadbudować, надстрóить, пристрóить.

Nadbutwiały, повреждённый, попóрченный.

Nadbutwieć, попóртиться.

Nadchodzić, Nadejść, подходи́ть, подойти́, приходи́ть, придти́. Nadeszli goście, пришли́ гóсти. Niezadługo nadejdzie, онъ скóро подойдётъ; || приближáться, *см.* Zbliżać się. || Nadejść kogo, заста́ть, захвати́ть, засти́гнуть; || верну́ть, найти́ кого́, что́, *см.* Należć.

Nadciągnąć, придти́, прибы́ть.

Naddać, Naddawać, дать, дава́ть ли́шнее, прибавля́ть; || * Naddać się z czém, хвáстаться чѣмъ, выставля́ться съ чѣмъ впередъ, *см.* Nadstawiać się.

Naddarty, надóрванный, надóдранный.

Naddatek, -tku, *м.* придáча, ли́шекъ, изли́шекъ; || *Ком.* áжіо, лажъ, промѣ́нъ.

Naddatkowy, изли́шній, придáточный.

Naddawek, -wka, *см.* Naddatek.

Naddziad, -a, *м.* прадѣ́дъ, *см.* Pradziad.

Naddzienny, предразсвѣ́тный.

Naddzierać, наддира́ть, надодра́ть.

Nade, *вм.* Nad (*см. э́то сло́во*).

Nadęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость. || Nadęcie się, надýтость, надмéнность, гóрдость, *см.* Nadymanie się, Nadętość.

Nadęcie, Nadęto, надýто, напы́щенно.

Nadedrzwie, -ia, *ср.* при́толка (*у двере́й*).

Nadejść, *см.* Nadchodzić.

Nadejście, -a, *ср.* приходъ, пріѣздъ, прибы́тіе, пришéствіе; || привóзъ (*това́ровъ*).

Nadeń, сокращ. Nad niego, *см.* On.

Nadeptać, Nadepnąć, натопта́ть, оттопта́ть.

Nader, óчень, весьмá, пре, *см.* Bardzo. Nader miły człowiek, óчень ми́лый человѣ́къ, премúлый человѣ́къ.

Naderwać się, надорва́ться.

Naderznąć, Nadrzynać, надрѣзать, надрѣзывать.

Nadeście, *см.* Nadejście.

Nadesłać, Nadsyłać, присла́ть, присыла́ть, подосла́ть, подсыла́ть.

Nadesłać, Nadścielać, постла́ть, постила́ть.

Nadetatowy, сверхшта́тный.

Nadęto, *см.* Nadęcie.

Nadętość, -ści, *ж.* наду́тость, напы́щенность.

Nadęty, наду́тый, го́рдый, напы́щенный. * **Styl nadęty,** напы́щенный слогъ, *см.* Napuszony.

Nadewszystko, бо́лѣе всего́, преимущественно.

Nadgiąć, Nadginać, пригну́ть, пригиба́ть.

Nadgłówek, *см.* Nagłówek.

Nadgłównik, -a, *м. Астрон.* зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Nadgłówny, вертика́льный, отвѣсный.

Nadgnić, нагни́ть, попо́ртиться.

Nadgnieść, смять, нами́ть, натопта́ть.

Nadgniły, нагнивши́й.

Nadgniotek, *см.* Nagniotek.

Nadgnoić, нагнои́ть.

Nadgoić, заживи́ть, вы́лечить. || **Nadgoić się,** излечи́ться, вы́лечиться.

Nadgonić, нагна́ть, догна́ть.

Nadgorzały, закопте́лый, почерне́вший; || загоре́лый.

Nadgradzać, *см.* Nagradzać.

Nadgraniczny, пограни́чный.

Nadgrobek, *см.* Nagrobek.

Nadgroda, *см.* Nagroda.

Nadgryźć, разгры́зть, раскуси́ть.

Nadinspektor, -a, *м.* гла́вный инспе́кторъ.

Nadintendent, -a, *м.* главноуправля́ющій.

Nadintratny, сверхсме́тный, превыша́ющій дохо́ды.

Nadjazd, -u, *м.* прие́здъ.

Nadjechać, Nadjeżdżać, прие́хать, подъе́хать.

Nadkład -u, *м. Горн.* висячій бокъ.

Nadkładać, Nadłożyć, прикла́дывать, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, придава́ть, придать; || **Nadłożyć czém,** *см.* Nadstawić, Nadsztukować.

Nadkładka, -i, *ж.* приба́вка, надда́ча.

Nadkolanek, -nka, *м. см.* Nakolanek.

Nadkołatać, потрясти́, колеба́ть, растра́тить.

Nadkompletny, сверхкомпле́тный.

Nadkonduktor, -a, *м.* о́беръ-конду́кторъ, ста́ршій конду́кторъ.

Nadkopycie, -cia, *ср. Ветер.* во́лосень, ни́жняя часть лошади́ной ноги́.

Nadkracać, *см.* Przykracać.

Nadkrzywić, покоси́ть, покриви́ть.

Nadkwaśnieć, скиснуть.

Nadlać, прили́ть, подли́ть, *см.* Przelać.

Nadłamać, надломи́ть.

Nadlecieć, прилете́ть (*о птицах*); || прибежа́ть (*о человѣкѣ*).

Nadleśniczy, Nadleśny, -ego, *м.* ста́ршій лѣсни́чій.

Nadlewek, -wku, *м.* изли́шекъ мета́лла въ фо́рмѣ при отли́вкѣ огнестре́льныхъ ору́дій.

Nadliczbowy, Nadliczebny, сверхкомпле́ктный, сверхшта́тный.

Nadliczyć, переплати́ть, переда́ть ли́шнее, приба́вить сверхъ сле́дуемой пла́ты.

Nadlinjowy, надстро́чный.

Nadłom, -u, *м.* наддо́мъ, разло́мъ, тре́щина.

Nadlotka, -i, *ж.* надкры́лие; || правильное перо́ (*у хищныхъ птицъ*);—бо́лѣе употребл. во множ. ч. **Nadlotki,** пе́рья, покрыва́ющія правильное перо́.

Nadłożyć, *см.* Nadkładać.

Nadłubać, наковыря́ть. || **Nadłubać się (czego),** до́лго проработа́ть надъ чѣмъ, наковыря́ться.

Nadludzki, сверхчелове́ческій, нечелове́ческій.

Nadmarszczyć, смо́рщить, насу́пить, нахму́рить (*лобъ*). || **Nadmarszczyć się,** смо́рщиться, нахму́риться.

Nadmiar, -u, *м.* изли́шество, изли́шекъ, чрезме́рность; || невозде́ржность, *см.* Zbytek.

Nadmieniać, упомина́ть, каса́ться, косну́ться, присовокупля́ть, присовокупи́ть, *см.* Wzmiankować, Wspomnić, Dotknąć, Napomknąć, Natrącić.

Nadmierny, чрезме́рный, чрезвыча́йный.

Nadmierzyć, проме́риться, ошиби́ться въ мѣрѣ, промахну́ться.

Nadmieście, -ścia, *ср.* крѣпость, *см.* Zamek, Twierdza; || возвы́шенность господствующая надъ го́родомъ.

Nadmorski, примо́рскій.

Nadmorze, *см.* Pomorze.

Nadmuchać (czego), наду́ть, раздуть, надыша́ть, навѣя́ть. **Nadmuchać komu w uszy,** надуть кому́ въ у́ши, нау́шничать, нашёптывать. || **Nadmuchać się,** раздува́ть до уста́лости.

Nadmurować, надстро́ить, пристро́ить

Nadmurowanie, -nia, *ср.* пристро́йка.

Nadnaturalność, *см.* Nadprzyrodzoność.

Nadnaturalny, *см.* Nadprzyrodzony.

Nadnieść, принести́.

Nadobfitować, преизобиловать, изли́шествовать.

Nadobniczek, -czka, *м. см.* Nadobniś.

Nadobnie, прекра́сно, краси́во, прелѣстно.

Nadobniś, -sia, *м.* щёголь, фра́нтикъ.

Nadobniuchny, прелѣстнѣйшій, са́мый привлека́тельный.

Nadobność, -ści, *ж.* красота́, проле́сть, привлека́тельность.

Nadobny, краси́вый, **прелéстный**, привлека́тельный.

Nadoić, надои́ть (*молока́*).

Nadokuczać, Nadokuczać się, наскучáть, наску́чить, надоéдать, надоéсть.

Nadołek, -łku, *м. см.* Podołek.

Nadolny, ни́жній, **ни́зменный**, *см.* Podół, Podolny.

Nadostrożność, -ści, *ж.* **излúшняя** осторóжность.

Nadpadać się, **Nadpaść się**, трéскаться, срéснуть, разщепля́ться, разщепи́ться, пóртиться, испортиться; || покачну́ться.

Nadpadany, трéснувшій, разщéпленный; || покачну́вшійся.

Nadpalony, подожжённый, *см.* Opalony, Ogorzały.

Nadpić, испи́ть, *см.* **Upić**.

Nadpiecek, -cka, *м.* **припéчекъ**.

Nadpierszek, -szka, *м.* **шéя у цéтухá**.

Nadpiętny, пя́точный. *Анат.* **Żyła nadpiętna**, Ахиллéсова сухáя жúла.

Nadpiłować, спили́ть.

Nadpis, -u, *м.* **нáдпись**; || **заглáвіе**, *см.* Napis, Tytuł; || **Nadpis przelewny**, передáточная нáдпись (*на вéксель*).

Nadpisać, надписáть; || **сдéлать áдресъ** на письмé, *см.* Podpisać.

Nadpłacenie, -nia, *ср.* передáча сверхъ слéдуемой плáты, ли́шняя плáта.

Nadpłacić, заплати́ть ли́шнее, переплати́ть, *см.* Przepłacić.

Nadpłat, -u, *м. см.* **Nadpłacenie**.

Nadpleić, немнóго **искорени́ть, истребúть**, поистребúть.

Nadplewić, повыпáлывать.

Nadpłodek, -dka, *м.* **вторúчное** оберéменéніе, нóвое зачáтіе.

Nadpłynąć, **Nadpływać, приплы́ть, приплывáть**.

Nadpodeszwie, -wia, *ср.* стéлька.

Nadpospolity, необыкновéнный, **необычáйный**, *см.* Niepospolity.

Nadpotrzebny, излúшній, безполéзный, *см.* Zbywający, Zbyteczny.

Nadpowietrzny, воздýшный, поднебéсный, *см.* Napowietrzny.

Nadpradziad, -a, *м.* **прапрáдéдъ**, *см.* Prapradziad.

Nadprożek, -żka, **Nadprożnik**, -a, *м. см.* Naproże, Naprożnik.

Nadprúć, отпорóть.

Nadprzyrodzoność, -ści, *ж.* сверхъестéствéнность.

Nadprzyrodzony, сверхъестéственный.

Nadpsować, Nadpsuwać, **Nadpsuć**, пóртить, попóртить, повреждáть, повредúть. || **Nadpsować się**, **Nadpsuć się**, пóртиться, попóртиться, повреждáться, повредúться.

Nadpsucie, -cia, *ср.* повреждéніе, пóрча.

Nadpsuty, повреждённый, испóрченный.

Nadrąbać, надрубúть, подрубúть.

Nadrąbiać - **Nadrobić**, придéлывать, придéлать, додéлывать, додéлать; || добавля́ть, искýсно скрывáть что-ли́бо, притворя́ться, и т. п. **Nadrabiać miną**, искýсно скрывáть чтó притвóрнымъ вúдомъ. притворя́ться. **Nadrabiać rozumem**, дéйствовать умóмъ, головóю. **Nadrabiać śmiałością**, zuchwalstwem, брать верхъ смéлостію, дéрзостію. **Nadrabiać gestami**, добавля́ть тéлодвижéніями. || **Nadrobić z kim**, обрабóтать, улáдить съ кéмъ дéло.

Nadrapać, нацарáпать.

Nadrastać, Nadrastywać, подрости́, подростáть, *см.* Przyrastać, Podrastać, Wzrastać.

Nadrazić, повреди́ть, нанести́ вредъ, попóртить.

Nadrażnić (kogo), *см.* Podrażnić, Rozdrażnić. || **Nadrażnić się** (kogo *или* z kim), надосади́ть комý.

Nadręczyć (kogo), утоми́ть, измýчить. || **Nadręczyć się**, утоми́ться, измýчиться, намýчиться.

Nadreptać się, *см.* Nabiegać się.

Nadro, -a, *ср. см.* Łono; || грудь, пéрси; || нéдра, *мн.* лóно, *см.* Pazucha, Zanadrze.

Nadrobić, накроши́ть, *см.* Wdrobić.

Nadrobić, *см.* Nadrabiać.

Nadrośl, -i, *ж.* нáросль.

Nadrosnąć, *см.* Nadrastać.

Nadrost, -u, *м.* нарóстъ, ши́шка.

Nadrożne, -ego, *ср.* дорóжныя дéньги, *см.* Strawne.

Nadrożny, дорóжный, *см.* Podróżny; || придорóжный, находя́щійся при дорóгѣ.

Nadrukować, напечáтать; || **Nadrukować się**, мнóго напечáтать

Nadrwić się (z kogo), насмѣхáться, издѣвáться (*надъ кѣмъ*).

Nadrzeć, *см.* Naddzierać. || * **Nadrzeć się**, накричáться, надрáть гóрло.

Nadrzeczanin, -a, *м.* прибрéжный жúтель.

Nadrzecze, -a, *ср.* порéчье.

Nadrzeczny, прибрéжный, береговóй.

Nadrzucić, подбрóсить, прибáвить.

Nadsadzać (czém), *см.* Nadrabiać, Nadstawiać.

Nadścielać, настилáть, *см.* Nadesłać.

Nadścignąć, *см.* Nadążyć, Zdążyć.

Nadsełać, *см.* Nadesłać.

Nadsiec, надрéзать.

Nadskakiwać (komu), **вертéться óколо** кого́, **прислýживаться**, угождáть (*кому́*), **ухáживать** (*за кѣмъ*), **усéрдствовать**.

Nadskakiwanie, -a, (komu), *ср.* **ухáживание**, угождéніе, усéрдіе.

Nadskoczyć, прибѣжáть на пóмощь.

Nadsługiwać (komu), **прислýживаться**.

Nadsłupie, -pia, *ср. Архит.* архитрáв

Nadsłuchiwanie, -a, *ср.* надслýшиваніе.

Nadstólbie, прúтолока.

Nadspodzianie, **Nadspodziewanie**,

жи́данно, неждáнно, нечáянно, *см.* Niespodzianie.

Nadspodziany, Nadspodziewany, неожи́данный, неждáнный, нечáянный, *см.* Niespodziany.

Nadstarczać, Nadstarczyć, *см.* Nadstawiać. * Nadstarczać czego, помогáть (*чему́*). Metoda ta nadstarcza pamięci, э́та мето́да помогáетъ пáмяти. Nadstarczyć czém miasto czego, замѣни́ть одно́ други́мъ, употреби́ть одно́ вмѣсто другóго. Nadstarczać czego czém, выручáть, замѣщáть, *см.* Wyręczać, Sztukować, Nastarczać.

Nadstarzały, *см.* Przestarzały, Podstarzały.

Nadstawa, -y, *ж.* надстáвка, настáвка, приставка. Nadstawa zwierzchnia, украше́ние, прикрáса.

Nadstawek, -wka, *м. Артил.* му́шка, мише́нь.

Nadstawiać, Nadstawić (co komu), подставля́ть, подста́вить, прикла́дывать, приложи́ть; || Nadstawiać (czego, czém), приставля́ть, придѣ́лывать, прибавля́ть, замѣня́ть одно́ други́мъ, *см.* Nadsztukować. || Nadstawiać się, совáться, высо́вываться впередъ; || пя́литься, вытя́гиваться, приподнима́ться; || чва́ниться, надмевáться.

Nadstygnąć, остыну́ть.

Nadsyłać, *см.* Nadesłać.

Nadszańcowy, *Фортиф.* находя́щійся на земляно́й на́сыпи. Bateria nadszańcowa, откры́тая батарéя, барбéтъ.

Nadszaniec, -ńca, *м. Фортиф.* кавальéръ.

Nadszargać, Nadszarzać (czego), замара́ть, загрязни́ть, запáчкать; || истаска́ть, *см.* Poszargać, Zaszargać. || Nadszargać się, Nadszarzać się, запáчкаться, замарáться, загрязни́ться, истаска́ться.

Nadszczerać, надколо́ть, отщепля́ть, отщепи́ть.

Nadsztukować, надста́вить, приба́вить, сдѣ́лать приста́вку, удлини́ть.

Nadsztukowanie, -nia, *ср.* удлинне́ние приста́вка.

Nadtarty, стёртый, *см.* Nadetrzeć.

Nadterać, *см.* Nadtyrać.

Nadto, сверхъ того́; || сли́шкомъ, сли́шкомъ мно́го, черезчу́ръ. Aż nadto tego, э́того ужъ сли́шкомъ мно́го. Dosyć, aż nadto dosyć, дово́льно, уже́ бо́лѣе чѣмъ ну́жно. *Посл.* Co nadto, to niezdrowo, изли́шество вре́дно. To już nadto! Już tego nadto. э́то ужъ сли́шкомъ!

Nadtyrać, потеря́ть, растра́тить; || разстро́ить (*здоро́вье*).

Nadumać się, надýматься.

Nadużyć, *см.* Nadużywać.

Nadużycie, -cia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, чрезмѣ́рность.

Nadużyty, злоупотреби́тельный; || непра́вый, противозако́нный.

Nadużywać, Nadużyć, во зло́ употребля́ть; || * обма́нывать.

Nadużywanie, -nia, *ср.* злоупотребле́ніе; || изли́шество, неумѣ́ренность.

Nadwątlać, Nadwątlić, ослабля́ть, осла́бить.

Nadwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, разслабле́ніе.

Nadwątlić, *см.* Nadwątlać.

Nadważyć, перевѣсить, *см.* Przeważyć.

Nadwerężać, Nadwerężyć, поврежда́ть, поврежди́ть, разстра́ивать, разстро́ить, потряса́ть, потрясти́.

Nadwerężenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе, разстро́йство.

Nadwiązać, надвязáть.

Nadwichnąć (sobie), свихну́ть, вы́вихнуть.

Nadwiędły, увя́дшій.

Nadwiędnąć, свя́нуть.

Nadwiędnienie, -nia, *ср.* вя́лость, блѣ́клость.

Nadwieźć, *см.* Nadwozić.

Nadwietrzny, нося́щійся по вѣ́тру.

Nadwodny, прибре́жный.

Nadworny, придво́рный; || надво́рный. Urzędnicy nadworni, придво́рные чины. Radca nadworny, надво́рный сове́тникъ. Sądy nadworne, *см.* Zadworny.

Nadworować (kogo), насмѣха́ться, надѣ́ваться (*надъ кѣ́мъ*).

Nadworze, -a, *ср.* надво́рье. Z nadworza, снару́жи до́ма.

Nadwozić, Nadwieźć, подвози́ть, подвезти́.

Nadwzwyż, *см.* Nadzwyż.

Nadybać, заста́ть, захвати́ть, пойма́ть, засти́гнуть, накры́ть.

Nadymać, Nadąć, надува́ть, наду́ть, раздува́ть, раздýть; || напыща́ть (*гордостью*). || Nadymać się, раздува́ться, надува́ться; || напыща́ться, горди́ться, кичи́ться.

Nadymacz, -a, *м. Анат.* ланíтная мы́шца.

Nadymanie, -nia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость. || Nadymanie się, надмéнность, го́рдость, кичливость.

Nadymić, надымúть.

Nadziać, *см.* Nadziewać.

Nadziak, -a, *м. Муз.* чека́нъ; || сру́бленаподо́біе топо́рика. *См.* Czekan.

Nadziałać, надѣ́лать.

Nadziany, начи́ненный, фарши́рованный, *см.* Nadziewany; || * напóлненный, набúтый, напúчканный.

Nadziczyć się, ожесточúться, одичáть.

Nadzieja, -ei, *ж.* надéжда, упова́ніе. Cała moja nadzieja w tobie, вся моя́ надéжда на тебя́. Pokładać nadzieję w Bogu, возлага́ть упова́ніе на Бóга, уповáть на Бóга. Być chorym bez nadziei, быть больны́мъ безнадéжно. Być przy nadziei, быть берéменною (*о женщинахъ*).

Nadziejny, надёжный.

Nadziemny, надзе́мный.

Nadzienie, -nia, *ср.* начи́нка, фаршъ.

Nadzierać, nadrzeć, надра́ть, надира́ть.

Nadzierać (Nad-zierać) czego, надзира́ть, присма́тривать, надсма́тривать, наблюда́ть, *см.* Doglądać, Dozorować.

Nadzieranie, -nia, *ср.* надзира́ніе, надзо́ръ, при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadziewać, начини́ть, фарширова́ть; || * Nadziewać się, набива́ть себѣ́ бры́хо пищево́, напи́чкаться.

Nadziewacz, -a, *м.* начини́вающій.

Nadziewanie, -nia, *ср.* Nadziewanka, -i, *ж.* начи́нка, фаршъ, фарширова́ніе.

Nadziewany, начи́ненный, фарширо́ванный.

Nadziwić się, Nadziwować się, надива́ться.

Nadżołądkowy, *Анат.* надбрю́шный.

Nadzór, -oru, *м.* при́смотръ, наблюде́ніе.

Nadzorca, -y, *м.* надзира́тель, смотри́тель, надсмо́трщикъ, наблюда́тель. Nadzorca składu, смотри́тель магази́на, кла́да. Nadzorca aresztu, смотри́тель надъ аресто́нтами.

Nadzorczy, наблюда́тельный, бдѣ́тельный.

Nadzorczyni, -ni, *ж.* смотри́тельница, надсмо́трщица, наблюда́тельница.

Nadzwyczajnie, чрезвыча́йно, необыкнове́нно.

Nadzwyczajność, -ści, *ж.* чрезвыча́йность.

Nadzwyczajny, чрезвыча́йный, необыкнове́нный. Nadzwyczajny profesor, экстраординарный профе́ссоръ, *см.* Niezwykły.

Nadzwyż, сли́шкомъ, черезчу́ръ, *см.* Nadto.

Naelektryzować, наэлектризова́ть, *см.* Elektryzować.

Nafabrykować, надѣ́лать, поддѣ́лать, *см.* Fabrykować.

Nafarbować, накра́сить.

Nafasować czém, напиха́ть, напи́чкать.

Nafrasować, утоми́ть, обезпоко́ить, надоѣ́сть. || Nafrasować się, уста́ть, утоми́ться, намо́читься, нахлопота́ться.

Nafta, -y, *ж.* нефть, го́рное ма́сло.

Naftowy, нефтяно́й.

Nagabać, Nagabywać, Nagabnąć, преслѣ́довать, тормоши́ть, трево́жить, безпоко́ить. Nagabać do czego, побужда́ть къ чему́, понужда́ть, нота́лкивать, подта́лкивать, подбива́ть, понука́ть.

Nagabacz, -a, *м.* искуси́тель; || подусти́тель.

Nagabanie, -nia, *ср.* возбужде́ніе; || наущѣ́ніе, подстрека́ніе, поощре́ніе; || искуше́ніе.

Nagabany, возбуждённый, искушённый, наущённый, подстрека́емый.

Nagacić (drogę), гати́ть, набросать хво́росту на боло́тистое мѣ́сто подъ доро́гу.

Nagadać, наговори́ть, оговори́ть, наклевета́ть, наспле́тничать. || Nagadać się, наговори́ться.

Nagadzać się, случа́ться.

Nagana, -y, *ж.* вы́говоръ; || порица́ніе, хула́; || осужде́ніе.

Naganiać, Nagonić, Nagnać, *см.* Napędzać, Napędzić. Naganiać, Naganić, хули́ть, порица́ть, охуждать, осужда́ть, осуди́ть; || дѣ́лать, сдѣ́лать вы́говоръ.

Naganiacz, -a, *м.* порица́тель, хули́тель, *см.* Ganiciel.

Naganianie, Naganienie, -nia, *ср.* порица́ніе, осужде́ніе.

Nagannie, непохва́льно, досто́йно порица́нія, хулы́, предосуди́тельно.

Naganność, -ści, *ж.* предосуди́тельность. неблагови́дный посту́покъ.

Naganny, предосуди́тельный, неблагови́дный.

Nagarbiony, сго́рбленный

Nagarnąć, накопи́ть, насобира́ть; || *см.* Ogarnąć. || Nagarnąć się, собра́ться, накопи́ться.

Nagdakać się, накудахтаться; || * наболта́ться.

Nagębek, -bka, *м.* нагу́бникъ; || намо́рдникъ, *см.* Kaganiec.

Nagębny, губно́й.

Nagęścić, *см.* Zgęścić, Nagęścić się, *см.* Zagęścić się.

Nagi, нагой, го́лый.

Nagiąć, Naginać, нагну́ть, согну́ть, нагиба́ть; || * склонить, склоня́ть. Nagiąć młodzieńca do porządku, пріучи́ть молода́го челове́ка къ поря́дку. || Nagiąć się, Naginać się, нагну́ться, согну́ться, нагиба́ться, сгиба́ться, *см.* Ugiąć się. *Naginać się do okoliczności, сообража́ться съ обстоя́тельствами.

Nagięcie, -a, *ср. см.* Naginanie; || *Анат.* сгиба́ніе; || со́гнутость, сгибъ, изги́бъ, изги́бина, *см.* Wygięcie.

Naginalny, ги́бкій, пода́тливый.

Naginanie, -nia, *ср.* сгиба́ніе, наклоне́ніе; || осѣда́ніе.

Naglący, настоя́тельный, кра́йній, безотлага́тельный.

Naglądać, Nazierać, Najrzeć (gdzie, w co), смотрѣть, гляде́ть, взгляну́ть, взира́ть (*на что́*). Naglądać w co zazdrosnemi oczyma, смотрѣть на что́ завѣ́стливыми глаза́ми. Naglądać, nazierać do kogo, ча́сто загля́дывать къ кому́, посѣща́ть, навѣща́ть кого́, ча́сто ходи́ть къ кому́, быва́ть у кого́.

Nagle, вдругъ, внеза́пно, ско́ро, быстро. Nie tak nagle! не такъ ско́ро. не спѣши́те! *Посл.* Co nagle to po djable, кто спѣши́ть, тотъ люде́й смѣши́ть; тише ѣдешь да́льше бу́дешь. Z nagła, внеза́пно. Z nienagła, ма́ло-по-ма́лу.

Naglić, Znaglić (kogo do czego), торопи́ть, понужда́ть, припужда́ть. Naglić

kogo do wyjazdu, торопи́ть кого́ къ отъѣзду. **Naglić na kogo o co**, *см.* Nalegać. **Potrzeba nas do tego znagliła**, нужда́ застави́ла насъ э́то сдѣлать. **Nic nas nie nagli**, насъ ничто́ не торо́питъ.

Nagło, *см.* Nagle.

Nagłość, -ści, *ж.* внеза́пность, нечая́нность, кра́йность, необходи́мость, безотлага́тельность.

Nagłówek, -wka, *м.* дѣтскій че́пчикъ; || огла́вль (*у узды́*); || *Тип.* заголо́вка, брусо́чки попере́гъ фо́рмы лежа́щіе; || *Архит.* капите́ль.

Nagłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Nagły, внеза́пный, скорый, быстрый, поспѣшный, торопли́вый. **Nagła burza**, внеза́пная бу́ря. **Umrzeć nagłą śmiercią**, скоропости́жно умере́ть. **Bieg nagły**, торопли́вый бѣгъ. **Nagłym pochodem**, усиленнымъ ма́ршемъ; *см.* Naglący.

Nagmatwać, напу́тать, перемѣша́ть, смѣша́ть.

Nagnać, *см.* Naganiać.

Nagnajanie, -nia, *ср.* унавóживаніе (*земли*).

Nagniatać, Nagnieść, мять, нама́ть, топта́ть, натопта́ть, жа́ть, нажа́ть. || **Nagniatać się**, нама́ться, натопта́ться.

Nagnić, *см.* Nadgnić.

Nagniewać się (o co), гнѣваться, разсерди́ться за что́ либо. **Nagniewać się**, до́лго серди́ться, гнѣваться. **Nagniewać się na kogo**, до́лго серди́ться на кого́.

Nagniły, *см.* Nadgniły.

Nagniotek, -tka, *м.* мозо́ль.

Nagnoić, Nagnajać, унавóзить, унавóживать, *см.* Gnoić.

Nagnojenie, -nia, *ср. см.* Nagnajanie.

Nagnojony, унавóженный.

Nago, нагишóмъ; || наголо́, *см.* Nagi. **Do naga**, до́нага. **Rozebrać się do naga**, раздѣться до́нага.

Nagoda, -y, *ж.* слу́чай, *см.* Przygoda.

Nagodnie, надлежа́щимъ, прили́чнымъ о́бразомъ; || благопрія́тно.

Nagodny, прили́чный, надлежа́щій, свóйственный, *см.* Stosowny; || благопрія́тный. **Czas nagodny**, благопрія́тное вре́мя, *см.* Pomyślny.

Nagolenica, -y, *ж.* набе́дренникъ (*у лать*).

Nagonić, *см.* Napędzać. || **Nagonić się kogo**, до́лго гоня́ться за кѣмъ.

Nagórny, nagórny, нагóрный.

Nagórze, -a, *ср.* плоскогóрье, плóская возвышенность.

Nagorzeć, сгорѣть, нагорѣть.

Nagość, -ści, *ж.* нагота́.

Nagościć się (u kogo), **нагости́ться**, до́лго гости́ть у кого́.

Nagotować, наготóвить, *см.* Przygotować.

Nagrabiać, Nagrabić, гра́бить, **награ́бить**; || **загреба́ть, загрести́** (*сѣно*).

Nagrać się, наигра́ться.

Nagradzać, Nagrodzić, награжда́ть, вознагражда́ть, награди́ть, вознагради́ть, воздава́ть; || **удовлетвори́ть** (*за убытки*); || **загла́живать** (*проступокъ, вину*); || **вознаграждать за потéри**, *см.* Naprawić, Powetować. || **Nanagradzać się, Nanagrodzić się, вознаграждáться, награждáться**; || **вознаграждать себя́.**

Nagradzanie, Wynagradzanie, -nia, *ср.* награжде́ніе, вознагражде́ніе; || **удовлетворéніе, возмéздіе, воздаяніе.**

Nagrawać, Nagrawać się, Nagrawanie, *см.* Naigrawać.

Nagrawacz, -a, Nagrawca, -y, *м.* насмѣшникъ, пересмѣшникъ, зубоска́лъ.

Nagrobek, -bka, Nagrobiec, -bca, *м.* надгро́бный ка́мень, па́мятникъ, *см.* Grobowiec, Pomnik; || **эпита́фія**, надгро́біе, надгро́бная на́дпись.

Nagrobkowy, Nagrobny, надгро́бный.

Nagroda, -y, *ж.* награ́да, **вознагражде́ніе**, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodny, награ́дный, служа́щій награ́дою; || **поправи́мый**, могу́щій быть попра́вленъ *или* **загла́женъ.**

Nagrodzca, -y, *м. см.* Nagrodziciel.

Nagrodzenie, *см.* Wynagrodzenie.

Nagrodzić, *см.* Nagradzać.

Nagrodziciel, -a, *м.* возмéздникъ.

Nagrodzicielka, -i, *ж.* возмéздница.

Nagromadzać, Nagromadzić, нагромажда́ть, нагромозди́ть, накопля́ть, накопи́ть, собира́ть, насобира́ть.

Nagromadzenie, -nia, *ср.* наколе́ніе.

Nagryzać, Nagryźć, отку́сывать, отгры́зть, откусúть, отгры́зть. * **Nagryźć kogo**, надоѣсть, наску́чить кому́. || **Nagryźć się**, огорча́ться, огорчи́ться.

Nagryzmolić, наста́вить ка́ракуль, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть, *см.* Gryzmolić.

Nagrzać (czego), нагрѣть, *см.* Nagrzewać.

Nagrząznąć, Nagrzęznąć, дѣлаться вя́кимъ.

Nagrzeszyć, нагрѣши́ть.

Nagrzewać, нагрѣва́ть; || **тѣсни́ть кого́, си́льно наступа́ть, нападáть на кого́, нагрѣть бока́.** || **Nagrzewać się, нагрѣва́ться.**

Nagrzewalnik, -a, *м.* гре́лка, **нагрѣва́льникъ.**

Nagrzęzły, *см.* Zagrzęzły, Zapadły

Nagrzonąć (czego, gdzie), *Стар.* **набра́ть** вся́кой всячины.

Naguchny, Nagusieńki, Naguteńki, (*см.* Nagi), голёхонькій. **Naguchno, Naguteńko**, голёхонько.

Nagwazdać, намара́ть, напа́чкать, ху́до написа́ть.

Nahałasować, нашумѣть, накричáть. || **Nahałasować się, нашумѣться, накрича́ться.**

Nahapać, Nachapać, нахвата́ть.

Naharować się, намучиться, натруди́ться.

Nahobłować, **настрога́ть.**

Nahodować(kogo),**упо́дчивать;** || **вскорми́ть**, воспита́ть; || **Nahodować się**, упо́дчиваться, **угости́ться.**

Nahuła, -y, *м.* и *ж. Стар.* **ротозе́й**, простофи́ля.

Nahulać się, **нагуля́ться.**

Naigrać się, **наигра́ться.**

Naigrawać się (z kogo), **издева́ться**, насмѣха́ться.

Naigrawanie, -nia, *ср.* **зла́я насме́шка**, шу́тка.

Naiskać się, *см.* **Naszukać się.**

Naiwnie, **наи́вно, чистосерде́чно**, простоду́шно.

Naiwność, -ści, *ж.* **наи́вность, чистосерде́чие**, простоду́шие; || **простота́.**

Naiwny, **наи́вный, чистосерде́чный**, простоду́шный.

Naj...., нап. **Приста́вка къ прилага́тельнымъ и нарѣчіямъ для означе́нія** превосхо́дной сте́пени. Najlepszy, **наилу́чшій**; Największy, **велича́йшій.**

Nająć, Najmować, Wynająć, Wynajmować, **нанима́ть**, брать въ **наймы**, брать на **прока́ть**; || **отдава́ть** въ **наёмъ** *или* на **прока́ть.** Nająć służącego, **нана́ть** слугу́. Wynająć komu dom, **отда́ть** кому́ домъ въ **наймы.** Nająć okręt, **зафрахтова́ть, нана́ть** кора́бль. Nając powóz, **взять** на **прока́ть** коля́ску. Pojechać powozem najętym, пріѣхать въ коля́скѣ взя́той на **прока́ть.** Łże jak najęty, **лжёть** напропалу́ю, какъ по **зака́зу.** || **Nająć się, Najmować się, нана́ться, нанима́ться.**

Najadać się, *см.* **Najeść się.**

Najątrzyć (kogo), **подзадо́рить** (*кого́*).

Najazd, -u, *м.* **наѣздъ, набѣгъ, нападе́ніе**, вторже́ніе; *см.* **Wtargnienie, Napad, Nabieg, Zajazd.**

Najechać, Najeżdżać, **наѣхать, наѣзжа́ть**; || **напасть, напада́ть. Najechać kogo, czyj dom, напа́сть на кого́, на чей** домъ.

Najechany, **подве́ргшійся нападе́нію.**

Najęcie, -cia, *ср.* **наёмъ, взя́тіе** въ **наёмъ**; || **отда́ча** въ **наёмъ** *или* въ **наймы. Dom do najęcia**, домъ **отдаю́щійся** въ **наймы. Najęcie okrętu, зафрахтова́ніе, наёмъ** корабля́; || **наёмъ су́дна, фрахтъ**; *см.* **Wynajęcie.**

Najęczeć się, **настона́ться, намучи́ться.**

Najednać, снискáть (*друзе́й*).

Najędrnieć, **окре́пнуть.**

Najem, *pod. n.* **najmu**, *м.* **наёмъ**, *см.* **Najęcie. W najem dać co, отда́ть что́ въ наймы**, на **прока́тъ. Najem okrętu, наёмъ** корабля́, **фрахтъ, фра́хтовая пла́та. Iść za najem, нанима́ться** (*въ рабо́ту, подённо*). Jak za najem, **какъ бы по найму́.** Kontrakt najmu, **договоръ о наймѣ, объ отда́чѣ** въ **наёмъ** *или* **на аре́нду. Najem** na ogół, **наёмъ** рабо́ть **по сно́шенымъ и** сегодня́шнимъ **цѣна́мъ. Najem w pakt, наёмъ** скота́.

Najemnica, -y, *ж.* **наёмница, подёнщица.**

Najemniczo, **прода́жно, коры́стно.**

Najemniczość, -ści, *ж.* **прода́жность.**

Najemniczy, **наёмный, подку́пленный**; || **коры́стный. Najemnicze pochwały, подку́пленныя восхвале́нія.**

Najemnie, по найму́.

Najemnik, -a, *м.* **наёмникъ, подёнщикъ.**

Najemność, -ści, *ж.* **прода́жность.**

Najemny, **наёмный, прода́жный.**

Najemstwo, -a, *ср.* **наёмничество.**

Najeść, Najadać, **наѣсть, наѣда́ть. Najadł tyle, iż nie może zapłacić, наѣлъ на сто́лько, что не мо́жетъ заплати́ть.** || **Najeść się czém, наѣсться** (*чего́*). **Najeść się czego, наѣсться чего́ до́сыта**; *см.* **Objeść się.**

Najęty, на́нятый, *см.* **Nająć.**

Najeżać, *см.* Najeżyć.

Najezdca, *см.* Najezdnik.

Najezdniczy, **наѣдническій**; || **граби́тельскій.**

Najezdnik, -a, Najezdca, Najeźdźca -y, *м.* **наѣдникъ**; || **граби́тель, хи́щникъ.**

Najezdny, *см.* Najezdniczy.

Najeżdżać, *см.* Najechać.

Najeżdżanie, -a, *ср. см.* Najazd.

Najeżony, **колю́чій, щети́нистый**; || **становя́щійся ды́бомъ** (*о волоса́хъ*).

Najeżyć, **поднима́ть, щети́нить, топо́рщить**, *см.* Jeżyć.

Najgorszy (*см.* **Zły**), **ху́дшій, ху́же** всѣхъ, *см.* Gorszy.

Najgorzéj, **ху́же всего́**, *см.* Gorzéj.

Najjaśniejszy (*см.* Jasny), **преиму́щественно употребля́ется** въ **Импера́торскомъ** титу́лѣ: Najjaśniejszy Pan, **Всепресвѣтлѣ́йшій Госуда́рь.** Najjaśniejsza Pani, **Всепресвѣтлѣ́йшая Госуда́рыня.**

Najlepszy, **са́мый лу́чшій** (*см.* **Dobry**).

Najmiłościwszy manifest, **Всемилостивѣ́йшій манифе́стъ.**

Najmit, -a, *м.* **наёмникъ, подёнщикъ.**

Najmitowy, **наёмниковъ, принадлежа́щій наёмнику.**

Najmniéj, **всего́-мо́нѣе**, какъ **мо́жно мо́нѣе**, *см.* Mało, Mniéj.

Najmniejszy, **малѣ́йшій**, *см.* **Mały, Mniejszy.**

Najmować, *см.* **Nająć.**

Najpierw, Najpierwéj, **вопе́рвыхъ, пре́жде-всего́.**

Najpierwszy, **первѣ́йшій**, *см.* **Pierwszy.**

Najpoddańszy, **всеподда́ннѣйшій.**

Najprzód, **сперва́**, *см.* **Naprzód.**

Najrzeć, *см.* Nagądać.

Najść, *см.* Nachodzić, Nadchodzić.

Najście, -ścia, *ср.* **нашествіе.**

Najświętszy, Najświątobliwszy, **святѣ́йшій. Najświętszy Synod, Святѣ́йшій Си́нодъ.**

Najuczać, Najuczyć, **вы́учить, навы́учить.**

Największość, **Najwyższość**, *см.* **Większość, Wyższość.**

Najwyższy, верхо́вный; || высоча́йшій. **Ukaz Najwyższy**, высоча́йшій ука́зъ. **Najwyższy sąd**, верхо́вный судъ.

Nakadzać, Nakadzić, оку́ривать, оку́рить; || кади́ть, накади́ть, кури́ть, накури́ть; || **Nakadzać się**, оку́риваться.

Nakadzanie, Nakadzenie, -nia, *ср.* **kurzenie**, оку́риваніе.

Nakadzić, *см.* **Nakadzać.**

Nakalać, нака́лывать (*бумагу*).

Nakapać, нака́пать.

Nakarać, нака́зывать, *см.* **Upamiętać.** || **Nakarać się**, исправля́ться, улучша́ться, пока́яться, *см.* **Upamiętać się, Ukajać się.**

Nakarbować, *см.* **Karbować.**

Nakarcić (kogo), жури́ть, брани́ть (*кого́*), **дать нагоня́й** (*кому́*), **дѣлать вы́говоръ** (*кому́*).

Nakaresować się (z kim), *см.* **Napieścić się.**

Nakarmić, *см.* **Karmić, накорми́ть, насы́тить**; || **напо́лнить, преисполнить. Nakarmić kogo wstydem**, привести́ кого́ въ большо́й стыдъ. **Nakarmić goryczą**, причини́ть кому́ большо́е огорче́ніе. **Nakarmić się zwycięztwy**, упива́ться побѣ́дами.

Nakarmienie, -nia, *ср.* кормле́ніе.

Nakąsać, искуса́ть. **Nakąsić (czego), откуси́ть.**

Nakaszlać się, нака́шляться.

Nakaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, постановле́ніе, распоряже́ніе, ука́зъ, *см.* **Rozkaz, Przykaz, Ukaz, Rozporządzenie.** || **Nakaz egzekucyjny**, исполни́тельный листъ.

Nakaza, *см.* **Skaza.**

Nakazać, Nakazywać, наказа́ть, нака́зывать (*кому́*), приказа́ть, прика́зывать, предписа́ть, предпи́сывать; || созва́ть, созыва́ть. **Nakazać milczenie**, заста́вить молча́ть. **Nakazać zjazd**, созва́ть съѣздъ. **Proszę mu nakazać, aby był ostróżniejszym**, накажи́те ему́, что́бы былъ осторо́жнѣе.

Nakazanie, -nia, *ср.* **nakaz**, **приказъ, приказа́ніе.**

Nakazany, прика́занный.

Nakażenie, nia, *ср. см.* **Skażenie.**

Nakazić, испо́ртить, искази́ть. || **Nakazić się**, испо́ртиться, исказиться, *см.* **Skazić, Skazić się.**

Nakidać, накида́ть, *см.* **Naciskać, Narzucać.**

Nakierować, напра́вить, навести́, *см.* **Kierować.**

Nakisnąć, ски́снуть.

Nakląć (komu), разруга́ть, **разбрани́ть** (*кого́*).

Nakład, -u, *м.* изде́ржка, расхо́дъ; || * **тра́та**; || **су́мма, капита́лъ**; || **издѣ́ліе**; || **грузъ, нагру́зка, кладь**, *см.* **Ciężar, Ładunek**; || **прибавка, приложе́ніе, увели́ченіе**, *см.* **Dodatek, Przydatek**; || *Тип.* **запо́лъ**

Nakładać, Nałożyć, накла́дывать, наложи́ть, *см.* **Ładować. Nałożyć łuk**, накла́дывать, **наставля́ть на тетиву́** (*стрѣлу́*). **Nałożyć kurek (u strzelby, u pistoletu), взвести́ куро́къ** (*у ружья́, у пистоле́та*), *см.* **Odwieść**; || **начини́ть**, *см.* **Nadziewać. * Nakładać co komu w uszy, do głowy, натвёрживать, вбива́ть, вдалбливать въ го́лову. Nałożyć zdrowiem, życiem (za co), пожертвовать здоро́вьемъ, жи́знію.**

Nakładanie, -nia, *ср.* нагру́зка, кладь.

Nakładany, *см.* **Nadziewany.**

Nakładca, -y, *м.* предпринима́тель; || **изда́тель** (*книги*).

Nakładnie, накла́дно, убы́точно.

Nakładnik, -a, *м.* поставщи́къ; || **предпринима́тель чего́ на свой счётъ**; || **изда́тель** (*книги*); || **дающій де́ньги на предпріятіе.**

Nakładny, до́рого сто́ющій, накла́дный, *см.* **Ładowny.**

Nakłamać, налга́ть. || **Nakłamać się**, налга́ться.

Nakłaniać, Nakłonić, склоня́ть, склони́ть. || **Nakłonić się**, склони́ться, *см.* **Skłaniać się.**

Nakłanianie, -nia, *ср.* (kogo do czego), убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Nakłecić, нагородить; || напа́чкать, навахля́ть.

Nakleić, наклеи́ть.

Nakłektać (komu), *см.* **Nabajać. Nakłektać (kogo)**, подби́ть, уговори́ть, умасли́ть.

Naklepać (czego), прибить мо́лотомъ. наковать, *см.* **Klepać.** || * **Naklepać się**, намучиться, до́лго корпѣть надъ чѣ́мъ.

Naklnąć, *см.* **Nakląć.**

Nakłóć, наколо́ть, проколо́ть. || **Nakłóć się**, наколо́ться.

Nakłócić się, поссо́риться, побрани́ться.

Nakłonić, *см.* **Nakłaniać.**

Nakłonienie (kogo do czego), *см.* **Nakłanianie.**

Nakłonny, скло́нный.

Nakłopotać się, нахлопота́ться, *см.* **Kłopotać się.**

Nakochać się, до́лго люби́ть, быть влюблённымъ.

Nakolanek, Nadkolanek, -nka, *м. Анат.* колѣ́нная ча́шка.

Nakolanki, -nek, *ж. мн.* раструбы (*у сапо́гъ*); || наколѣ́нники.

Nakolanny, надколѣ́нный.

Nakołatać się, настуча́ться.

Nakołebać się, Nakołysać się, нака́чаться.

Nakoniec, наконе́цъ.

Nakopać, накопа́ть.

Nakopcić, *см.* **Nadymić.**

Nakować, Nakuć, нако́вать.

Nakowadlnia, Nakowalnia, -ni, *ж.* **Nakowadło -a**, *ср. см.* **Kowadło.**

Nakpić się (z kogo), *Стар.* **поднять на смѣхъ** (*кого*).

Nakrajać, нарѣзать.

Nakrapiać, испещрять (*краскаии*). **Nakropić** (woda), **окропить** (*водою*), *см.* **Pokropić.**

Nakrapianie, -nia, *ср.* **крапины, мушки** (*на матеріи*); || **окропленіе** (*водою*).

Nakrapiany, накрапленный, испещрённый.

Nakraść, накрасть.

Nakrasić, *см.* **Krasić.**

Nakrążać, Nakrążyć (czego), нарѣзать въ кружки. || * **Nakrążyć się, напиться, насноваться.**

Nakręcać, Nakręcić, навёртывать, навертѣть; || **насучивать, насучить**; || **натягивать, натянуть**; || * **направить. Nakręcać zegar, заводить часы. * Nakręcić rozmowę do czego** *или* **na co,** наводить разговоръ на какой либо предметъ, *или* коснуться въ разговорѣ какого либо предмета. **Nakręcać prawo,** превратно толковать законъ.

Nakręcanie, Nakręcenie, -nia, *ср.* навёртываніе; || натягиваніе; * натяжка; || направленіе; || заводка (*часовъ*); || превратное толкованіе (*закона*), *см.* **Nakręcać.**

Nakredzić, намелить, *см.* **Kredzić.**

Nakreślać, Nakreślić, чертить, начертить (*планъ*).

Nakreślenie, -nia, *ср.* начертаніе.

Nakrochmalić, накрохмалить, *см.* **Krochmalić.**

Nakrótce, *см.* **Pokrótce.**

Nakruszyć, накрошить (*хлѣба*); || **раздробить**, разбить, * сокрушить.

Nakryć, Nakrywać, накрыть, накрывать, покрыть, покрывать. Nakryć stół *или* **do stołu, накрыть столъ.** || **Nakryć się, Nakrywać się, накрыться, накрываться, прикрыться, прикрываться.**

Nakrycie, -cia, *ср.* **приборъ** (*столовый*), **куверть. Po nakryciu do stołu,** когда накрытъ былъ столъ. **Brak jeszcze jednego nakrycia,** не достаётъ ещё одного прибора. || **Покрышка, крышка**, *см.* **Pokrycie.**

Nakrywa, -y, *ж. см* **Nakrywka.**

Nakrywać, *см.* **Nakryć.**

Nakrywacz, -a, *м.* **накрывающій** (*столъ*).

Nakrywalny, служащій для накрыванія.

Nakrywanie, -nia, *ср.* **накрываніе** (*стола*).

Nakrywka, -i, *ж.* **крышка, покрышка.**

Nakrzesać, Nakrzesić (ognia), **высѣчь, высѣчь огня изъ кремня**, *см.* **Krzesać.**

Nakrzyczeć, Nakrzyczeć się (na kogo), **накричать** (*на кого*), разкричаться.

Nakrzywiać, Nakrzywić, покривить; || **попортить**; || **извращать, извратить**; || **нагибать, нагнуть. * Nakrzywiać miejsce z autora,** извращать какое нибудь мѣсто изъ писателя, превратно толковать, *см.* **Naciągać, Nakręcać.** || **Nakrzywiać się, покривиться, покоситься**

Nakrzywiaczka, -i, *ж.* клещи.

Nakrzywienie, -nia, *ср.* **нагибъ, нагибина.**

Nakrzywiony, искривленный, согнутый, *см.* **Skrzywiony, Zakrzywiony.**

Nakształt, наподобіе; || какъ бы, какъ будто, словно, точно. Zbudował coś nakształt wieży, построилъ что-то наподобіе башни. **Ułożył coś nakształt dramatu,** сочинилъ что-то въ родѣ драмы. **On coś ma nakształt pomieszania,** онъ какъ будто помѣшанъ.

Nakuć, *см.* **Nakować.**

Nakupiać, Nakupić, копить, накопить, собирать, собрать; || **наваливать, навалить, нагромоздить.**

Nakupić, Nakupować, накупить.

Nakupienie, -nia, *ср.* **закупка, покупка.**

Nakurzać, Nakurzyć, курить, накурить, кадить, накадить, *см.* **Nakadzać**; || **пылить, напылить, поднять пыль**; || **надымить**, *см.* **Nadymić.** || **Nakurzyć gdzie, навонять**, *см.* **Nasmrodzić.**

Nakwasić, заквашивать, проквашивать.

Nakwaśnieć, прокисать.

Nalać, Nalewać, налить, наливать. * Za skórę komu nalać, *см.* **Zalać. Nalać w czub,** напиться пьянымъ, налить за галстухъ.

Nałacznąć się, *см.* **Nałaknąć się.**

Naładować, *см.* **Ładować.**

Naładowanie, -nia, *ср.* **нагрузка.**

Naładowany, нагруженный, навалянный, накладенный.

Nałajać (komu), **обругать** (*кого*).

Nałaknąć się, изморить себя голодомъ; || * **долго ожидать, жаждать чего.**

Nałamać, Nadłamać, Nałamywać, Nadłamywać, наломать, надломать, наламывать, надламывать.

Nalanie, Nalewanie, -a. *ср.* **налитіе, наливаніе**

Nalany, налитый.

Nałapać, нахватать; || **наловить** (*рыбы*), *см.* **Nałowić.**

Nalatać się, налетаться; || * **набѣгаться. Jeszcze się nalatasz,** ещё набѣгаешься, наскачешься.

Nałatać, Nadłatać (czego), **починивать, починить, класть заплатки, поправлять, поправить, заштопать. Nałatać sukień,** починить много платья.

Nałazić się, находиться, натаскаться, напляться.

Naleciec, налетѣть.

Nałęcz, -u, *м.* **полотенце, ручникъ, утиральникъ**; || *Архит.* **гладкій наличникъ** около дверей; || **повязка.**

Naledz (na co), **свалиться, налечь. Naledz kogo,** жать, давить, тѣснить (*кого*).

Nalegać (kogo), **налегать, наваливаться, напирать** (*на кого*). **Nalegać na kogo o co,** упирать на что, настаивать на чёмъ. || **Nalegać się,** *см.* **Należeć się.**

Naleganie, -nia, *ср.* настоя́ние, настоя́тельность, настойчивость.

Naległość, -ści, *жс.* (czyja), свойственность, *см.* Właściwość.

Naległy, свойственный, сро́дный; || прили́чный, *см.* Właściwy.

Nalepa, -y, *жс.* лежа́нка (*при пе́чи*).

Nalepić, налепи́ть.

Naleśnik, -a, *м.* моло́чный блинъ.

Nalewać, *см.* Nalać.

Nalewacz, Nalewajko, -a, *м.* разлива́тель; || ковшъ, *см.* Czerpaczka.

Nalewaczka, -i, *жс.* разлива́тельница; || ковшъ; || *см.* Ampułka.

Nalewajko, *см.* Nalewacz.

Nalewalny, разлива́льный.

Nalewanie, -nia, *ср.* налива́ние, разлива́ние.

Nalewka, -i, *жс.* кру́жка, кувши́нчикъ; || нали́вка, настóйка, настóй.

Należący, принадлежа́щій. **Mój należący**, оди́нъ изъ мои́хъ домашнихъ, изъ мои́хъ слугъ.

Należć, *см.* Znaleźć.

Należca, -y, *м. Стар.* наха́дчикъ, *см.* Wynalazca.

Należeć, надлежа́ть, принадлежа́ть; || каса́ться; || сле́довать. **To do mnie należy**, э́то мена́ каса́ется, э́то моё де́ло. **Do kogo ta wioska należy?** кому́ принадлежи́тъ э́та дере́вня? **Nie należy oskarzać nikogo bez dowodów**, не сле́дуетъ, не до́лжно никого́ обвиня́ть безъ доказа́тельствъ, *см.* Trzeba. || **Jak się należy**, какъ сле́дуетъ, какъ до́лжно, какъ прили́чно. **Należy mi się od niego tysiąc rubli**, мнѣ сле́дуетъ получи́ть отъ него́ ты́сячу рубле́й, онъ до́лженъ мнѣ ты́сячу рубле́й, *см.* Dłużen, Winien. **Należy mu się ode mnie wdzięczność**, я обя́занъ ему́ благода́рностью, я до́лженъ благодари́ть его́.

Należeć się (*см.* Leżeć), належа́ться.

Należenie, -nia, *ср.* уча́стіе, соуча́стіе, *см.* Udział.

Należiciel, -a, *м. см.* Należca, Znaleźca, Wynalazca.

Należicielka, -i, *жс.* наха́дчица.

Należienie, *см.* Znalezienie.

Należionek, -nka, *см.* Podrzutek.

Należisty, *см.* Należny.

Należne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе за наха́дку.

Należnik, -a, *м.* наха́дчикъ.

Należność, -ści, *жс.* принадле́жность; || до́лжная су́мма, долгъ, до́лжное, сле́дуемая су́мма, причита́ющіяся де́ньги, платёжъ, *см.* Należytość; || **Należność do czego**, притяза́ніе, тре́бованіе. **Należność poszukiwana**, взыска́ніе.

Należny (do kogo), принадлежа́щій, причита́ющійся, сле́дуемый. || **Należny** (komu), до́лжный, сле́дуемый, потре́бный; || надлежа́щій, прили́чный, свóйственный. **Należną cześć komu oddawać**, воздава́ть кому́ до́лжное почте́ніе. **Sąd należny**, судъ полномо́чный, имѣющій пра́во суди́ть, надлежа́щій судъ.

Należny, легко́ находи́мый.

Należyć, *см.* Należeć.

Należycie, достодолжно, надлежа́щимъ о́бразомъ, сообра́зно, прили́чно.

Należytość, -ści, *жс.* долгъ, до́лжное, причита́ющаяся су́мма.

Należyty, надлежа́щій, потре́бный, свóйственный; || соверше́нный; || по́лный. **W należytéj formie**, въ надлежа́щей фо́рмѣ.

Nałgać, налга́ть, навра́ть.

Nalichwić (pieniędzy), нажи́ться лихо́имствомъ.

Naliczek, -czka, *м.* личи́нокъ, набра́ло, *см.* Misiórka.

Naliczyć, насчита́ть.

Nalizać się, нализа́ться.

Nałóg, -ogu, *м.* на́выкъ, привы́чка, обы́чай, обыкнове́ніе; || привя́занность, пова́дка, страсть. **Nałóg do gry**, страсть къ игрѣ

Nałogowy, привы́чный, обы́чный; || неисправи́мый. **Pijak nałogowy**, неисправи́мый пья́ница.

Nałoić (co), наса́лить, * *см.* Łoić, Wyłoić. * **Nałoić komu skórę**, вы́драть, отодра́ть кого́ ро́згами.

Nałom, -u, *м.* пе́рвый слой ка́мня; || надло́мъ, разло́мъ, перело́мъ, перерывъ

Nałomny, ги́бкій; || пода́тливый.

Nałoń, -ni, *жс.* **Nałonie**, -nia, *ср.* дровяно́й дворъ, лѣсно́й дворъ, *см.* Nałoń, Nałonie, Nałęcz.

Nałowić, налови́ть.

Nałożenie, -nia, *ср.* накла́дка, накла́дываніе. **Nałożenie strzały**, наложе́ніе стрѣлы́ на тетиву́, *см.* Nakładać.

Nałożnica, -y, *жс.* нало́жница.

Nałożnictwo, Nałożeństwo, -a, *ср.* нало́жничество.

Nałożniczy, нало́жничій.

Nałożnik, -a, *м.* содержа́щій нало́жницу.

Nałożny, привы́чный, пова́дливый.

Nałożony, нало́женный, нагружённый. **Łuk nałożony**, лукъ съ нало́женною стрѣло́ю на тетиву́, *см.* Napięty.

Nałożyć, *см.* Nakładać.

Nałupać, наколо́ть (*дровъ*), нащепа́ть (*орѣховъ*).

Nałupić, награ́бить, разгра́бить.

Nałutować, спаять, *см.* Lutować.

Namacać, нащу́пать, ощу́пать. * **Kubo namacała**, пу́ля попа́ла въ него́. **Namacać kogo kijem**, отколоти́ть, отвали́ть па́лкою.

Namacalnie, очеви́дно, я́вно, ощути́тельно, осяза́тельно, *см.* Dotykalnie.

Namacalność, -ści, *жс.* очевидность, я́вность, ощути́тельность, осяза́тельность.

Namacalny, очеви́дный, я́вный, ощути́тельный, осяза́тельный.

Namącić, намути́ть, смути́ть.

Namaczać, Namoczyć, сма́чивать, намо́чивать, смочи́ть, намочи́ть, *см.* **Moczyć**.

Namaczanie, -nia, *ср. Мед.* примо́чка, припа́рка; || прима́чиваніе; || *Тип.* мо́чка (*бумаги*).

Namączyć, замучни́ть, оси́пать мукою.

Namakać, Namoknąć, намока́ть, намо́кнуть, *см.* **Moknąć**.

Namakanie, -nia, *ср.* сма́чиваніе.

Namalować, написа́ть (*красками*), **nарисовать**, изобрази́ть, *см.* **Malować**.

Namarszczyć (**czego**), скла́дывать (*скла́дки*). плои́ть; || **Namarszczyć twarzy**, нахму́рить лицо́. **Namarszczyć brwi**, нахму́рить бро́ви, *см.* **Marszczyć, Marszczyć się**.

Namartwić, причини́ть **огорче́ніе**, огорчи́ть, опеча́лить; || **Namartwić się**, огорчи́ться, опеча́литься.

Namarznąć, намёрзнуть.

Namaścić, *см.* **Namaszczać**.

Namaślić, намасли́ть.

Namaszczać, Namaścić, Namaszczyć, помазывать, помаза́ть, умаща́ть; || помаза́ть ми́ромъ (*ми́ромъ*). **Namaścić chorego olejem swiętym**, соборовать.

Namaszczanie, Namaszczenie, -nia, *ср.* помаза́ніе, миропомаза́ніе.

Namaszczeniec -ńca, *м.* **помаза́нникъ**, *см.* **Pomazaniec**.

Namawiać, Namówić, угова́ривать, уговори́ть, убежда́ть, убе́ди́ть, склони́ть, склони́ть. **Dać się namówić na co**, согласи́ться на что́.

Namawiacz, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель, наусти́тель.

Namawiaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница. подусти́тельница, наусти́тельница.

Namawianie, -nia, *ср.* подгова́риванье, подстрека́тельство, науще́ніе, *см.* **Namowa, Namówienie**.

Namazać, Namazywać, нама́зать, нама́зывать, *см.* **Mazać**.

Namazanie, -nia, Namazywanie, *ср.* **нама́зываніе**, ма́заніе.

Namazaniec, *см.* **Pomazaniec**.

Namdlały, ослабе́вшій, **обезси́ленный**, изнурённый.

Namdleć, Nadmlewać, ослабе́ть, обезси́ле́ть.

Namdlić, изнурить, утомить.

Nameczyć, (**kogo**), измучить, изтерза́ть, утоми́ть кого́. || **Nameczyć się**, намучиться.

Namiąć, нами́ть; || **смыва́ть крахма́лъ** (*съ бельй*).

Namialszy, Najmialszy, **мельча́йшій**, *см.* **Miałki**.

Namiast, *см.* **Zamiast, Miasto**.

Namiastek, -stka, *м. см.* **Namiestnik**.

Namiastka, -i, *ж. Стар.* заступа́ющая чьё ме́сто.

Namiękać, Namięknąć, смя́гча́ться, смягчи́ться.

Namiękanie, Namięknienie, *ср.* смягче́ніе, размягче́ніе.

Namieniać, Nazmieniać, (*см.* Mienić) czego, намѣня́ть (*де́негъ*).

Namieniony, *см.* **Pomieniony**.

Namierznąć, омерзѣть.

Namierzwić, насыпа́ть мя́тою соло́мою, *см.* **Mierzwa**.

Namierzyć, сме́рить; || **Namierzyć do czego**, мѣтить, прицѣлиться, *см.* **Mierzyć**.

Namieść, *см.* **Namiotać**.

Namieścić, размѣсти́ть.

Namiesięczny, находя́щійся на лунѣ; || *Мед.* имѣющій вліяніе на мѣсячное очище́ніе.

Namiestnictwo, -a, *ср.* намѣ́стничество; || вика́рство (*по духовенству*).

Namiestniczka, -i, *ж.* заступа́ющая мѣсто, *см.* **Zastępczyni**.

Namiestniczy, намѣ́стническій; || вика́рный (*по духовенству*).

Namiestnik, -a, *м.* намѣ́стникъ, нача́льникъ о́бласти; || вика́рій (*по духовенству*); || заступа́ющій мѣсто друго́го, помо́щникъ, това́рищъ, *см.* **Zastępca**; || *Обл. зем.* заступа́ющій мѣсто эконо́ма, *см.* **Karbowy, Włódarz**.

Namiestników, принадлежа́щій намѣ́стнику.

Namiestnikowa, -ej, *ж.* жена́ *или* супру́га намѣ́стника.

Namiestnikować, быть намѣ́стникомъ, гла́внымъ прави́телемъ о́бласти.

Namiestnikowski, намѣ́стническій.

Namiestnikowstwo, -a, *ср. см.* **Namiestnictwo**; || *Собир.* намѣ́стникъ и его́ жена́ *или* супру́га вмѣстѣ.

Namiestny, заступа́ющій, занима́ющій чьё-либо мѣсто.

Namieszać, вмѣша́ть, **примѣша́ть**.

Namiętnie, стра́стно.

Namiętność, -ści, *ж.* **страсть**.

Namiętny, стра́стный.

Namiłować się, до́лго люби́ть.

Namiocik, *см.* **Namiotek**.

Namiot, -u, *м.* ста́вка, шатёръ, **пала́тка**; || по́логъ, занавѣска (*у постели*).

Namiotać, Namieść, Namiatać, набра́сывать. наброса́ть, намѣтывать, намета́ть, наметну́ть, *см.* **Narzucać**; || **Namiotać się**, броса́ться, мета́ться.

Namiotek, -tka, Namiocik, -a, *м.* **неболь́шо́й** шатёръ.

Namiotniczy, шатёрничій.

Namiotnik, -a, *м.* шатёрникъ.

Namiotny, Namiotowy, шатёрный, *см.* **Obozny**.

Namknąć, Namykać, *см.* **Napomknąć, Napomykać**. || **Namknąć się**, подверну́ться, нечаянно натолкну́ться на кого́, попа́сться кому́ въ ру́ки.

Namleć, намоло́ть (*муки́*)

Namłócić, намолоти́ть.

Namnożyć, умно́жить, размно́жить, увели́чить; || **Namnożyć się**, размно́житься.

Namocz, -u, *м.* **Namoczenie, -nia**, *ср.* настáиванье, настóй; || смáчиванье, мóчка.

Namoczyć, *см.* **Namaczać**.

Namodlić się, намоли́ться, до́лго моли́ться.

Namoknąć, *см.* **Namakać**.

Namokrzyć, увлáжить, оросúть, смочúть.

Namordować (czego), набивáть, набúть, перебúть; || **Namordować kogo**, *см.* **Namęczyć**. || **Namordować się**, намýчиться, измýчиться.

Namotać, намотáть (*нúтки*).

Namowa, -y, *ж.* внушéние, наущéние, подстрекáние, подстрекáтельство, убéждéние, возбуждéние, *см.* **Przekonanie, Poduszczenie. Działać z namowy drugiego**, дéйствовать по наущéнію другóго. || **Namowa na co**, *см.* **Zmowa**. || **Namowy**, *мн.* переговóры, разсуждéнія, совéщанія.

Namówca -y, *м.* подстрекáтель, подустúтель.

Namówić, *см.* **Namawiać**.

Namówienie, *см.* **Namawianie**.

Namównie, по наущéнію, по внушéнію.

Namównik, *см.* **Namowca**.

Namówność, -ści, *ж.* говóрчивость, податливость.

Namówny, убéдúтельный; || говóрчивый, легкó убéждáющійся.

Namozolić (kogo), утомля́ть, утруждáть, изнурúть, утомúть, измýчить. || **Namozolić się** (z czém *или* nad czém), измýчиться, утомúться, устáть, рабóтая что-либо.

Namrzeć się (z głodu), наголодáться.

Namścić się, вымещáть, вы́местить.

Namszeć, замшúться, покры́ться мóхомъ.

Namuł, -u, *м.* тúна, илъ, *см.* **Muł**.

Namulać, Namulić, заноси́ть тúною, и́ломъ, *см.* **Zamulać**. || сса́дúть, оцарáпать, натерéть, стерéть, *см.* **Odsednić, Odparzyć**.

Namulny, иловáтый, тúнистый.

Namurować, настрóить, *см.* **Murować**.

Namydlić, намы́лить, *см.* **Mydlić**.

Namykać, *см.* **Napomknąć**.

Namysł, -u, *м.* размышлéніе, обсуждéніе, разсмотрéніе, соображéніе. **Zrobić co namysłu**, сдéлать что-либо обдýманно. **Dać komu czas do namysłu**, дать рéмя для размышлéнія, дать кому врéмя обдýмать, обсудúть что-либо. **Możesz zrobić bez namysłu**, ты мóжешь это дéлать, не дóлго не дýмая, *см.* **Zastanowienie, Rozmysł**.

Namyślać się, **Namyślić się** (nad czém), вымышлять, вдýмываться, вдýматься, вздýмать, поразмы́слить, обсуждáть, обдýмать. || **Namyślać się na co**, склоня́ться, быть склóннымъ (*на что́*, къ чему), рѣши́ться (*на что́*).

Namyślanie się, Namyślenie się, *ср.* соображéніе, обдýмываніе, обсуждéніе, *см.* **Namysł**.

Namyślić się, *см.* **Namyślać się**.

Namyślnie. по зрѣломъ размышлéніи.

Namyślny, разсудúтельный; || обдýманный; || умы́шленный, намѣренный. **Zbrodnia namyślna**, умы́шленное злодѣ́йство, *см.* **Rozmyślny, Umyślny**.

Nań, сокращ. **Na niego**, на негó, *см.* **On**.

Nana, Nańka, *см.* **Niania, Niańka**.

Nanęcić, привлéчь, сманúть, *см.* **Nęcić**.

Naniebie, -bia, *ср.* поднебéсье.

Nanieść, *см.* **Nanosić**.

Namiszczeć, испóртиться, уничтóжиться, пропáсть.

Naniszczyć, поуничтожáть, напóртить.

Nankin, -u, *м.* нáнка, китáйка (*ткань*).

Nankinowy, нáнковый, китáйчатый.

Nanosić, Nanieść (czego, gdzie), нанóсить, нанестú; || **Nanosić** (co czém), **korzenie drzewa ziemią**, прикрывáть кóрни дéрева землéю. || **Nanosić co**, ссылáться (*на писáтелей*), приводúть (*писателей*), *см.* **Przytaczać, Przywodzić**. || **Nanosić się**, наноси́ться.

Nanotować, надѣлать мнóго замѣ́токъ.

Nanudzić, навестú на кого́ скýку. || **Nanudzić się**, соскýчиться.

Naobcinać, наобрѣзать, нарѣзать, срѣзать.

Naobiecywać, наобѣщáть.

Naocznie, ви́димо, очевúдно, я́вно, *см.* **Widocznie**; || своúми глазáми. **Przekonać się o czém naocznie**, убѣдúться въ чёмъ своúми глазáми.

Naoczny, очевúдный, я́вный. **Naoczny świadek**, очевúдный свидѣтель, очевúдецъ. **Naoczne świadectwo**, свидѣтельское показáніе.

Naołtarzny, напрестóльный.

Naopak, *см.* **Opak**.

Naopowiadać, насказáть, наговорúть.

Naostatek, *см.* **Ostatek**.

Naostrzać, Naostrzyć, *см.* **Ostrzyć**.

Napać, -u, *м.* нападéніе, аттáка, вторжéніе; *см.* **Atak, Natarcie, Najazd, Uderzenie**.

Napadać, Napaść, случáйно встрѣчáть, встрѣтить кого́, попáсться кому́ на встрѣчу, *см.* **Natrafić**. || **Napadać na kogo**, нападáть, напáсть, брóситься, *см.* **Rzucić się, Wpaść na, Uderzyć na, Napastować**. || Овладѣ́ть (*имъ*), захвати́ть (*что́*), приставáть. **Febra go napadła**, на негó напáла лихорáдка, къ нему́ приста́ла лихорáдка. **Napadła go bojaźń**, на негó напáлъ страхъ, боя́знь обуя́ла его́. **Cóż cię też za dzieciństwo napadło?** что за ребáчество пришло́ тебѣ́ въ гóлову? || прихрáмывать. **Napadać na nogę**, прихрáмывать на одну́ нóгу; *см.* **Utykać**.

Napadanie, -nia, *ср.* нападе́ніе; || Napadanie na nogę, прихра́мываніе, хрома́ніе.

Napadły, запа́ленный, занесённый.

Napadnięcie, Napadnienie, -nia, *ср.* нападе́ніе, ещи́бка, схва́тка; || Napadnienie na co, na kogo, случа́йная нахо́дка (*чего́*), случа́йная встрѣ́ча (*съ кѣмъ*).

Napajać, *см.* Napoić.

Napakować, Napakowywać, наложи́ть, накла́дывать, набить, набива́ть, напи́хивать, напихать, наполни́ть, напо́лнить. Napakować kufer bielizną, напо́лнить сунду́къ бѣльёмъ. || * Napakować się, напи́чкаться, наѣ́сться, набить себѣ́ брюхо.

Napakowany, наложенный, набитый, напиханный, напо́лненный.

Napaplać, намоло́ть всѣ́каго вздо́ра. || Napaplać się, наболта́ться, накаля́каться.

Naparczywie, *устар.* доку́чливо, назо́йливо, *см.* Natarczywie.

Naparczywość, -ści, *ж.* доку́чливость, надоѣ́дливость, назо́йливость, *см.* Natarczywość.

Naparczywy, доку́чливый, надоѣ́дливый, назо́йливый, *см.* Natarczywy.

Naparstek, -stka, напёрсток. *Умен.* Naparsteczek, -czka, *м.* напёрсточек.

Naparstkowy, напёрсточный.

Naparstnica, -y, *ж. Бот.* напёрстянка, напёрсточная трава́.

Napartaczyć, навахля́ть, напа́чкать.

Napartość, *см.* Naparczywość.

Naparty, *см.* Napierać.

Naparzać, Naparzyć, припа́ривать, припа́рить (*ра́ну*); || обва́ривать, обдава́ть кипятко́мъ; || бу́чить (*бѣльё*).

Naparzanie, -a, *ср.* припа́рка; || бу́ченье, выщела́чиваніе (*бѣлья́*).

Naparzchnąć (na co), сдѣ́лать ту́склымъ (*напр. стекло́ отъ дыха́нія на него́*); || запоте́ть дыха́ніемъ.

Napaść, *см.* Napadać.

Napaść, -ści, *ж.* напа́сть, прида́рка; || наступле́ніе, зачи́нъ (*ссо́ры*).

Napaść (*см.* Paść), накорми́ть (*лошаде́й*); || насы́тить, пресы́тить. * Nie mógł oczu napaść tym widokiem, онъ не могъ насмотрѣ́ться на э́то зрѣ́лище. || Napaść się, *см.* Najeść się, Nakarmić się.

Napaściwy, Napastliwy, Napastny, задо́рный, задо́рный, прида́рчивый.

Napaśdź, *см.* Napaść, Napadać.

Napaskudzić, нага́дить.

Napastliwy, *см.* Napaściwy.

Napastniczo, наступа́тельно, задо́рно.

Napastniczy, задо́рный, прида́рчивый, наступа́тельный.

Napastnik, -a, *м.* зачи́нщикъ (*ссо́ры, дра́ки*), задира́щикъ; || *см.* Najezdnik.

Napastny, *см.* Napaściwy.

Napastować, напада́ть, задѣва́ть, заводи́ть ссо́ру.

Napastowanie, -nia, *ср.* нападе́ніе, задѣва́ніе, прице́пка, прида́рка.

Napastwić się (nad kim), насы́тить свою́ злость надъ кѣ́мъ, насы́титься мще́ніемъ.

Napatrzyć się, насмотрѣ́ться, нагляде́ться.

Napawać, пои́ть, напои́ть, *см.* Poić, Napoić. Napoić czyje serce goryczą, причини́ть кому́ огорче́ніе. || Napawać się, упива́ться вино́мъ; || напи́тываться, промока́ть (*о землѣ*).

Napawalny, водопо́йный. Miejsce napawalne, водопо́й, водопо́йня, водопо́йло.

Napawanie, -nia, *ср.* впива́ніе, всо́сываніе, напи́тываніе.

Napchać, Napychać, напиха́ть, набива́ть, напи́чкать, *см.* Napakować.

Napchlić, развести́ блохъ.

Napęcznieć, *см.* Pęcznieć.

Napęczyć, Napuczyć, раздува́ть, вспу́чить, напу́чить.

Napęd, -u, *м.* при́ступъ, напо́ръ, поко́ня, пресл'ѣ́дованіе, *см.* Napad, Nataroie, Pogoń.

Napędzać, Napędzić, загоня́ть, загна́ть, нагоня́ть, нагна́ть; || побужда́ть; || торопи́ть, понужда́ть, понука́ть. Napędzać kogo do roboty, побужда́ть кого́ къ рабо́тѣ. || Napędzać kogo do czego, торопи́ть, кого. || Napędzać czego, вздва́ивать, взвали́ть, навали́ть. || *Посл.* Napędzić komu Piotra, надѣ́лать кому́ хлопо́тъ.

Napędzanie, Napędzenie, -nia, *ср.* сго́нка; || понука́ніе, понужде́ніе, ната́лкиваніе.

Napędzić, *см.* Napędzać.

Napęknąć, растре́скаться, разсѣ́даться.

Napęknięty, тре́снувшій.

Napełnia, -ni, *ж.* со́рное мѣ́сто; || *Фабр.* коли́чество на́литыхъ са́харомъ формъ.

Napełniać, Napełnić, наполня́ть, напо́лнить; || * исполня́ть. || Napełnić się, наполня́ться; || * исполня́ться.

Napełnianie, Napełnienie, -nia, *ср.* наполне́ніе; || долива́ніе.

Napełniony, напо́лненный, по́лный, *см.* Pełen, Pełny.

Naperzać się, Naperzyć się, хорохо́риться, надува́ться, ходи́ть го́големъ, ва́жничать, *см.* Zaperzyć się.

Napiąć, Napinać, натяну́ть, натя́гивать; || напря́гать, напря́чь. Napinać struny arfy, натя́гивать стру́ны а́рфы. Napinać swoje siły, напряга́ть свои́ си́лы.

Napiątnować, Napiętnować, запечатлѣ́вать, ознаменовывать; || клейми́ть, *см.* Nacechować, Piętnować.

Napić (na borg), напи́ть въ долгъ (*въ кабакѣ*); || Napić się, напи́ться (*пья́ными*), испи́ть (*воды́*); *см.* Upić się.

Napiec, напе́чь, нажа́рить. || Napiec się, напе́чься, нажа́риться, *см.* Upiec się.

Napięcie, -cia, *ср.* **напряже́ніе**; || **натя́жка. Napięcie umysłu, напряже́ніе ума́,** *см.* **Natężenie.**

Napieczętować, *см.* **Napieczętować.**

Napienić, напѣни́ть. вспѣни́ть.

Napieprzyć, посы́пать пе́рцомъ.

Napierać, Naprzeć (co), напира́ть, нажима́ть, нажа́ть, тѣсни́ть, дави́ть; || Napierać kogo na kogo, ната́лкивать. || Napierać się, Naprzeć się (czego), нави́зываться. Napiera się jechać z nami, онъ нави́зывается ѣхать вмѣстѣ съ на́ми.

Napiersień, -śnia, Napierśnik, -a, *м.* **нагру́дникъ, попе́рсіе; || нагру́дный ремень (***у ло́шади***); || нагру́дное украше́ніе (***у дре́вних Евре́евъ***).**

Napiersny, напе́рсный, нагру́дный.

Napierwiéj, *см.* **Pierwiéj.**

Napierwszy, *см.* **Pierwszy.**

Napierzać, Napierzyć, опери́ть, опе-

Napieścić się, нани́ньчиться, наласка́ться.

Napiętek, -tka, *м.* **за́дникъ у башмака́, закаблу́чье, запя́токъ.** *Посл.* **Zajrzeć komu pod napiętki, влаć komu waru za napiętki, гна́ться за кѣмъ по пята́мъ, зада́ть кому́ стра́ху.**

Napiętnować, *см.* **Napiątnować.**

Napiętny, *см.* **Nadpiętny.**

Napiętrzyć, нагромозди́ть; || пристро́ить этажъ (*надъ до́момъ***).**

Napięty, натя́нутый, принуждённый, вынужденный, *см.* **Napiąć.**

Napiewać, напѣва́ть, * воспѣва́ть, *см.* **Opiewać, запѣва́ть,** *см.* **Zaśpiewać.**

Napijać się, напива́ться.

Napiłować, напили́ть, *см.* **Piłować.**

Napiły, пьяный, хмельно́й, *см.* **Podpiły.**

Napinać, *см.* **Napiąć.**

Napis, -u, *м.* **на́дпись, а́дресъ; || загла́віе (***книги***). Napis blankietu, бла́нковая на́дпись.**

Napisać, написа́ть. || Napisać się, написа́ться, *см.* **Pisać.**

Napisany, напи́санный, *см.* **Pisany.**

Napiszczeć się, напищаться.

Napitek, -tku, *м.* **напи́токъ.**

Napłacać, *Ком.* **учи́тывать, дисконти́ровать.**

Napłakać się, напла́каться.

Napląsać się, наплясáться, натанцова́ться.

Naplatać, *см.* **Napleść.**

Napłatać, накроши́ть, искроши́ть; || зарубить; || * напрока́зить, напрока́зничать, нашали́ть. Napłatać figlów, наде́лать ша́лостей.

Napłątać, напу́тать.

Napłatnik, -a, *м. Ком.* **учётникъ.**

Napławić, *см.* **Pławić,**

Napleć, наполо́ть.

Naplecznik, -a, *м.* **широ́кій реме́нь (***че́резъ плечо́***).**

Napleść, Naplatać, напле́сть, напле-та́ть; || * насплётничать.

Napleśnieć, сплѣснѣвѣть.

Napletek, -tka, *м. Анат.* **кра́йняя плоть.**

Napletowaty, *см.* **Nieobrzezany.**

Napłodzić, наплоди́ть, разплоди́ть; || * порожда́ть.

Napłoszyć, напуга́ть, спуга́ть.

Napluć, Naplwać, наплева́ть, *см.* **Pluć. Naplugawić, напа́костить, напа́чкать, нага́дить, намара́ть,** *см.* **Plugawić.**

Naplwać, *см.* **Napluć.**

Napływ, -u, *м.* **прили́въ, прито́къ; || стече́ніе (***воды, наро́да***).**

Napływać, Napłynąć, наплывáть, наплы́ть; || стека́ться, изоби́ловать. **Cudzoziemców napłynęło dużo do Paryża,** въ Пари́жъ стекло́сь мно́жество иностра́нцевъ, *см.* **Spływać, Nadpłynąć.**

Napocząć, надрѣзывать, начина́ть, *см.* **Rozpocząć, Zacząć.**

Napoczęcie, -cia, *ср.* **нача́тіе, нача́ло.**

Napoczęty, начато́й; || надрѣзанный.

Napod... *см.* **Pod....**

Napodziw, *см.* **Podziw.**

Napogotowiu, *см.* **Pogotowie.**

Napoić, напои́ть, *см.* **Poić.**

Napój, -oju, *м.* **напи́токъ, питьё; || медицинское лѣка́рственное питьё, жи́дкое лѣка́рство.**

Napojenie, -nia, *ср.* **напое́ніе, упое́ніе.**

Napojony, напоённый, упоённый.

Napół, Napoły, въ полови́ну, на полови́ну. Na pół zgniły, на полови́ну гнилóй, полугнилóй. *См.* **Pół.**

Napolny, напо́льный.

Napominać, Napomnieć, дѣлать, сдѣлать кому́ выговоръ, угова́ривать, увѣща́вать, наставля́ть.

Napominacz, -a. *м.* **увѣща́тель.**

Napominalny, увѣща́тельный, наставительный.

Napominanie, Napomnienie, -nia, *ср.* **увѣща́ніе, наставле́ніе, вы́говоръ.**

Napomknąć, Napomykać, упомина́ть, упомина́ть, намекну́ть, намека́ть, *см.* **Natrącać.**

Napomknienie, -a, *ср.* **упомина́ніе, намёкъ.**

Napomocny, благопрія́тный, способствующій, помога́ющій.

Napór, -oru, *м.* **напо́ръ, на́тискъ.**

Naporczywie, Napornie, *см.* **Natarczywie.**

Naporczywy, Naporny, *см.* **Natarczywy.**

Naporuczać, надава́ть поруче́ній.

Najpośledniejszy, Najpośledniejszy, *см.* **Pośledni.**

Naposyłać, разосла́ть.

Napotém, впредь, на бу́дущее вре́мя, *см.* **Potém.**

Napotkać, Napotykać, встрѣтить, встрѣча́ть, *см.* **Spotkać.**

Napowiadać, Napowiedzieć, наскажа́ть.

Napowietrzny, воздýшный.

Napowtarzać, Napowtarzać się, тверди́ть, ча́сто повторя́ть.

Napożyczać, разда́ть взаймы́ (*де́ньги*), *см.* **Porozpożyczać, Rozpożyczyć.**

Naprać, настира́ть.

Napracować się, нарабо́таться, натрудиться. *см.* **Spracować się.**

Naprasować, *см.* **Prasować.** || **Naprasować się,** уста́ть отъ гла́женія (*бѣлья*).

Napraszczać, *см.* **Naprościć.**

Naprawa, -y, *ж.* внуше́ніе, подстрека́тельство; || почи́нъ. **Robić co za czyim naprawem,** дѣлать что по чьему́-либо внуше́нію. **To się stało z jego naprawy,** э́то сдѣлалось по его́ почи́ну. **Robić z naprawą,** дѣлать нарочно; **bez naprawy,** ненаро́чно.

Naprawa, -y, *ж.* попра́вка, почи́нка; || исправле́ніе. **Bielizna moja w naprawie,** моё бѣлье въ почи́нкѣ. **Naprawa obyczajów,** исправле́ніе нра́вовъ, *см.* **Poprawa. Naprawa komornicza,** почи́нка лежа́щая на обя́занности наёмщика. **Naprawy utrzymania,** ремо́нтныя исправле́нія.

Naprawca, -y, Naprawiacz, Naprawiciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобнови́тель, испра́витель.

Naprawiać, Naprawić, исправля́ть, исправить, почини́ть, почина́ть, *см.* **Poprawiać;** || направля́ть, наводи́ть, подсыла́ть, *см.* **Narządzać, Nastawiać. Naprawiać się,** исправля́ться, улучша́ться, *см.* **Poprawiać się.**

Naprawiacz, *см.* **Naprawca.**

Naprawianie, Naprawienie, -a, *ср.* исправле́ніе, поправле́ніе.

Naprawiciel, -a, *см.* **Naprawca.**

Naprawicielka, -i, *ж.* возстанови́тельница, возобнови́тельница.

Naprawka, -i, *ж.* попра́вка, почи́нка.

Naprawnie, исправи́мо.

Naprawność, -ści, *ж.* исправи́мость.

Naprawny, исправи́мый.

Naprażyć (czego), пря́жить, жа́рить.

Naprężać, Naprężyć, напряга́ть, напря́чь. натя́гивать, натяну́ть, вытя́гивать, вытянуть, *см.* **Wyprężać.** || **Naprężać się,** *см.* **Wyprężać się.**

Naprościć, Napraszczać, вы́прямить, выпрямля́ть, вы́править, выправля́ть, распра́вить, расправля́ть; || исправля́ть, образу́мить, наста́вить на и́стинный путь. **Naprościć wyobrażenia czyje,** дать кому́ бо́лѣе вѣрныя поня́тія. **Naprościć sąd,** вразуми́ть. **Naprościć umysł,** наста́вить на путь и́стины, вы́вести изъ заблужде́нія, *см.* **Prostować.**

Naprosić, Napraszać, пригласи́ть, приглаша́ть, *см.* **Naspraszać.** || **Naprosić się (kogo o co),** до́лго проси́ть кого́ о чёмъ.

Naprost, пря́мо.

Naprószyć, присыпа́ть, осы́пать, посы́пать; || напу́дрить (*го́лову*).

Naprowadzać, Naprowadzić, наводи́ть, навести́, выводи́ть, вы́вести, води́ть, вести́. **Naprowadzić kogo na drogę,** вы́вести кого́ на доро́гу. **Naprowadzić rzecz na dobrą drogę,** опя́ть попра́вить, нала́дить дѣло. **Naprowadzić kogo na dobrą myśl,** пода́ть кому́ мысль, надоу́мить, *см.* **Prowadzić, Doprowadzić, Zaprowadzić, Wprowadzić.** || **Naprowadzić rozmowę na co,** навести́ разгово́ръ на како́й-либо предме́тъ, *или* косну́ться въ разгово́рѣ како́го-либо предме́та. || **Naprowadzić co czém,** навести (*лакъ, краску*). покры́ть (*ла́комъ, во́скомъ*), *см.* **Powlec, Pociągnąć.** || **Naprowadzić komu czego,** навести́ кому́ гостей.

Naproże, -a, *ср.* **Naprożnik, -a.** *м.* при́толока (*у дверей*).

Naprózno, напра́сно, тщетно.

Naprózny, напра́сный, тщетный.

Napryskać, набры́згать, напры́скать; || впры́скивать, *см.* **Natryskać, Nastrzykać.**

Naprząść, напря́сть.

Naprzeć, *см.* **Napierać.**

Naprzeciw, Naprzeciwko, про́тивъ, напро́тивъ; || навстрѣчу. **Naprzeciw siebie,** напро́тивъ другъ дру́га. **Wyjść, wyjechać naprzeciw komu,** выйти, вы́ѣхать навстрѣчу къ кому́. **Wysłać konnicę naprzeciw nieprzyjacielowi,** вы́слать кавале́рію про́тивъ непріятеля. *См.* **Przeciw, Przeciwko.**

Naprzeciwko, *см.* **Naprzeciw.**

Naprzeciwległy, противополо́жный, проти́вный, *см.* **Przeciwległy.**

Naprzeciwny, противополо́жный.

Naprzek, *см.* **Poprzek.**

Naprzekarzać się (komu), *см.* **Przekarzać się.**

Naprzemian, Naprzemiany, попереме́нно, по о́череди, поочерёдно, посме́нно.

Naprzemianległy, *Мат.* противолежа́щій, противополо́жный (*уголъ*); || *Бот.* попереме́нно сидя́щій, попереме́нный.

Naprzemiannie, *см.* **Naprzemian.**

Naprzemianność, -ści, *ж.* переме́нность, переме́на, чередова́ніе, чередова́я сме́на.

Naprzemianny, попереме́нный, чередово́й, очередно́й.

Naprzód, впередъ. **Nie mogę ani naprzód iść, ani się cofnąć,** не могу́ идти́ ни впередъ, ни наза́дъ. **Zapłacić naprzód,** заплати́ть впередъ, *см.* **Z góry** (подъ сло́вомъ Го́ра). || **Najprzód,** сперва́. **Najprzód szła kawalerja, potém działa,** сперва́ шла кавале́рія, пото́мъ артилле́рія. **Najprzód napisz do niego, potém ja będę z nim mówił,** сперва́ напиши́ къ нему́, пото́мъ я бу́ду говори́ть съ нимъ.

Naprzykać (komu w oczy), разруга́ть кого́ въ глаза́.

Naprzykrzać się, Naprzykrzyć się, докуча́ть, надоѣда́ть, надоѣсть (*кому*), *см.* **Uprzykrzyć się.**

Naprzykrzanie się, a—*ср.* доку́чливость, надоѣдливость.

Naprzykrzenie, -nia, *ср.* докýка; || отвращéние, омерзéние. **Powtarzać co aż do naprzykrzenia,** повторя́ть одно́ и то́же до отвращéния. || **Naprzykrzenie,** *Нар.* докýчливо, назóйливо, надоéдливо.

Naprzykrzoność, -ści, *ж.* докýчливость, назóйливость, надоéдливость.

Naprzykrzony, докýчливый, надоéдливый, *см.* **Uprzykrzony.**

Naprzymawiać (komu), наговори́ть нóлкостей.

Naprzyrzekać, наобéщáть.

Naprzywozić, навозúть, навезти́.

Napsotać, Napsocić, надéлать кому́ непрія́тностей, нáкостей.

Napsować, Napsuć, напóртить, испóртить, попóртить, *см.* **Psuć.**

Napuchać, Napuchnąć, пýхнуть, вспýхнуть, раздувáться, равдýться.

Napuchłość, ści, *ж.* óпухоль, опýхлость.

Napuchły, распýхлый, распýхшій.

Napuchnąć, *см.* **Napuchać.**

Napuchnienie, -nia, *ср. см.* **Napuchłość.**

Napudrować, напýдрить (*вóлосы*).

Napukać się, настучáться (*въ дверь*).

Napuścić, *см.* **Napuszczać.**

Napuszczać, Napuścić (czém), напúтывать, пропúтывать, напитáть, пропитáть (*что́, чѣмъ*). **Napuszczać strzały jadem,** напúтывать стрéлы я́домъ, *см.* **Nawpuszczać, Nawypuszczać.**

Napuszczanie, Napuszczenie, -nia, *ср.* напúтываніе, пропúтываніе, *см.* **Napuszczać.**

Napuszenie, -nia, *ср.* (**stylu**), напы́щенность, надýдость (*слóга*).

Napuszony, напы́щенный, надýтый.

Napuszyć, Napuszać, надýть, надувáть; раздýть, раздувáть; || пучúть, *см.* **Nadąć.**

Napuszysto, надýто, напы́щенно.

Napuszystość, -ści, *ж.* надýтость, напы́щенность, *см.* **Nadętość.**

Napuszysty, надýтый, напы́щенный, *см.* **Nadęty.**

Napychać, *см.* **Napchać.**

Napylić, напылúть.

Narąbać, нарубúть, наколóть (*дровъ*). || **Narąbać się,** нарубúться.

Narąbanie, -nia, *ср.* рýбка.

Narachować, насчитáть.

Narada, -y, *ж.* совѣщáніе, разсужде́ніе.

Naradzać się, Naradzić się, совѣщáться, разсуждáть, совѣтоваться, *см.* **Radzić się.**

Naradzanie się, Naradzenie się, *ср.* совѣщáніе, *см.* **Narada.**

Naradzić się, *см.* **Naradzać się.**

Narajać, *см.* **Raić.**

Narajanie, *см.* **Rajenie.**

Naramiennik, Naramnik, -a, Naramienie, *ср.* -nka, *м.* запáстье, брасле́тъ; || нарукáвникъ (*у золотúльщиковъ*); || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáхъ, въ лáтахъ*); || погóнъ, эполéтъ.

Naramienny, наплéчный.

Narastać, Narosnąć, нарастáть, нарости́.

Narastanie, -nia, *ср.* нарастáніе, нарощéніе.

Naraszczać, Narościć, наращáть, нарасти́ть, возращáть, возрасти́ть.

Naraz, *см.* **Raz.**

Narażać, подвергáть, подвергáть опáсности; || выставля́ть. || **Narażać się,** подвергáться (*чему́*); подвергáться опáсности. **Narazić się komu,** вооружúть кого́ прóтивъ себя́, навлéчь на себя́ чьё-либо неудовóльствіе.

Narażacz, -a, *м. Горн.* нагрéбщикъ, *см.* **Zakładacz.**

Narażanie, Narażenie, -nia. Narażanie się, Narażenie się, *ср.* подвергáніе себя́ чему́ либо. **Bez narażania się na niebezpieczeństwo,** не подвергáя себя́ опáности.

Naraźnie, своевре́менно, въ надлежащее врéмя.

Naraźność, -ści, *ж.* своевре́менность; || удóбный слýчай.

Narażny, своевре́менный, удóбный; || надлежáщій.

Narcys, Narcyz, -a, *м.* нарци́ссъ (*растéніе*); || **Narcyzek,** нарциссúтъ (*кáмень*).

Narcyzowy, нарци́ссовый. **Lilja narcyzowa,** свѣтлáна, амарúлъ (*растéніе*).

Narda, -y, *ж. Бот.* нардъ (*растéніе*). **Narda indyjska,** *см.* **Spikanard.**

Nardowy, нáрдовый.

Narduszek, -szka, *м. Бот.* краси́вый дрокъ.

Nardzawieć, заржáвѣть.

Narębnie, *см.* **Opacznie, Wspak.**

Narębny, *см.* **Opaczny.**

Naręcze, -a, *ср.* охáбка, берéмя (*что́ нибýдь*).

Naręcznie, сподрýчно, искóсо.

Naręczny, сподрýчный, находя́щійся подъ рукóю.

Narobić, надéлать, наготóвить, *см.* **Robić. Narobić się nad czém,** поработáть надъ чѣмъ.

Naród, -odu, *м.* наро́дъ, нáція.

Narodek, -dku, *м.* наро́децъ.

Narodny, *см.* **Narodowy.**

Narodowiec, -wca, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соóтчичъ, *см.* **Rodak, Ziomek, Spółrodak, Spółziomek.**

Narodowo, наро́дно, національно.

Narodowość, -ści, *ж.* наро́дность, національность.

Narodowy, наро́дный, національный.

Narodzenie, -nia, *ср.* рожде́ніе, рождество́, *см.* **Urodzenie. Boże Narodzenie,** Рождество́ Христóво. **Narodzenie Najświętszéj Panny,** Рождество́ Богоро́дицы.

Narodzić, narodzić, родúть, *см.* **Rodzić.** || **Narodzić się,** родúться; || умножáться, напло́диться, *см.* **Rodzić się.**

Narodzieńczy, напи́санный на рожде́ніе, сочинённый по слу́чаю рожде́нія.

Narodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія, *см.* **Urodziny.**

Narościć, *см.* **Naraszczać**; || **Narościć sobie pretensji**, вы́казать большу́ю тре́бовательность, *см.* **Rościć.**

Narośl, -i, *ж.* **Narost**, **-u**, *м.* наро́стъ, ши́шка.

Narosnąć, **Narość**, *см.* **Narastać.**

Narost, *см.* **Narośl.**

Narostowy, наро́слый.

Narów, -owu, *м.* но́ровъ, привы́чка, на́выкъ, нравъ, обы́чай, || при́хоть, причу́ды, своенра́віе. **Koń z narowem**, ло́шадь съ но́ровомъ. **Miewać narowy**, имѣть причу́ды, недостатки, поро́ки.

Narowić, **Znarowić**, наровить, норови́ть, сноровить. **Koń znarowiony**, ло́шадь съ но́ровомъ; || * по́ртить, повреждать, ба́ловать. || **Narowić się**, **Znarowić się**, сноравливаться, сноровиться; || избало́ваться.

Narowisty, съ недоста́ткомъ, съ поро́комъ, съ но́ровомъ; || поро́чный; || *своенра́вный, прихотли́вый.

Narównać, **Narównywać**, штукату́рить, перештукату́рить, перештукату́ривать. * **Narównać komu szkodę**, вознагради́ть, удовлетвори́ть (*за убытки*).

Narównanie, -nia, *ср.* штукату́рка; || вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе (*за убытки*), *см.* **Narównać**; || договоръ, усло́вie; || примире́ніе, соглаше́ніе.

Narówni, ро́вный, гла́дкій, одина́ковый, *см.* **Równy.**

Narożnica, -y, *ж.* у́голъ; || **klinъ**, *см.* **Róg.**

Narożnie, углообра́зно, угловато.

Narożnik, -a, *м.* наугольникъ; || *Фортиф.* бастіо́нъ.

Narożnikowy, бастіо́нный.

Narożny, угольный, угловой, *см.* **Węgielny. Dom narożny**, угловой домъ.

Nart, -u, *м. см.* **Narty.**

Nartnik, -a, *м.* дѣлающій конько́й; || ката́ющійся на конька́хъ, **na** ли́жахъ, на на́ртахъ, лы́жникъ.

Narty, *род. п.* **nart**, *мн.* на́рты (*у камчада́ловъ*), конько́й, лы́жи.

Narumienić, наруми́нить. || **Narumienić się (za kogo)**, накрасне́ться (*за кого*) отъ стыда́.

Naruszać, **Naruszyć**, наруша́ть, нару́шить; || повреждать, повреди́ть, *см.* **Nadwerężyć**; || преступа́ть, преступи́ть; || поража́ть, порази́ть. **Mózg został naruszony**, мозгъ поврежденъ. **Naruszyć spokojność**, нару́шить споко́йствіе. **Naruszyć wiarę**, измѣни́ть свое́й вѣрѣ. **Paraliż go naruszył**, онъ поражёнъ парали́чемъ, съ нимъ былъ уда́ръ.

Naruszalność, -ści, *ж.* непро́чность, измѣня́емость, ненадёжность.

Naruszalny, непро́чный, ненадёжный.

Naruszanie, **Naruszenie**, -nia, *ср.* наруше́ніе, поврежде́ніе, по́рча, ущербъ. **Naruszenie prawa**, правонаруше́ніе.

Naruszyć, *см.* **Naruszać.**

Naruszyciel, -a, *м.* наруши́тель.

Narwać, нарва́ть.

Narybek, -bku, *м.* мелю́зга, мелкая ры́ба.

Narybiać, **Narybić**, разводи́ть, сажа́ть ры́бу, напуска́ть ры́бу въ прудъ.

Narybienie, -nia, *ср.* разведе́ніе, сажа́ніе ры́бы въ прудъ.

Narychtować, напра́вить, нацѣлить, навести́ (*пу́шку*); || *см.* **Narządzić.**

Narychtowanie, -nia, *ср.* нацѣливаніе, наведе́ніе (*пу́шки*).

Narys, -u, *м.* планъ, начерта́ніе; || рису́нокъ, чертёжъ; || о́черкъ.

Narysować, нарисова́ть, начерти́ть.

Narząd, -ędu, *м.* снаря́дъ, *см.* **Rzęd**, **Przyrząd.**

Narządzać, **Narządzić**, приводи́ть въ поря́докъ, устана́вливать, установи́ть, устро́ивать, гото́вить, приготовля́ть. **Narządzać ucztę**, приготовля́ть пиръ, *см.* **Przygotować**, **Urządzać.** || **Narządzać się**, **Narządzić się (do czego** *или* **na co)**, приготовиться (*къ чему́*), устро́иться, *см.* **Urządzić się.**

Narządzanie, **Narządzenie**, -nia, *ср.* приготовле́ніе, устро́йство, распоряже́ніе, *см.* **Przygotowanie.**

Narządzić, *см.* **Narządzać.**

Narządziciel, -a, *м.* распоряди́тель, приготови́тель.

Narządzony, пригото́вленный, устро́енный, || припра́вленный, сла́женный, *см.* **Przygotowany**, **Gotowy.**

Narzanek, -nka, **Narzaniec**, **-ńca**, *м. Бот.* лапу́шникъ.

Narzecze -a, *ср.* нарѣчіе.

Narzeczona, -ej, *ж.* невѣста.

Narzeczony, -ego, *м.* женихъ.

Narzędny, припра́вленный, **przygotowany**, пригото́вленный.

Narzędzie, -dzia, *ср.* инструме́нтъ, ору́діе, снаря́дъ; || о́рганъ. **Narzędzia muzyczne**, музыка́льные инструме́нты. **Narzędzia rolnicze**, земледѣльческія ору́дія. **Narzędzia zmysłowe**, о́рганы чувствъ. * **Użyć kogo za narzędzie do czego**, употребить кого́ ору́діемъ чего́-либо.

Narzędziowy, служа́щій ору́діемъ; || *Муз.* инструмента́льный.

Narzekać, горева́ть, се́товать; || **Narzekać na kogo, na co**, жа́ловаться, ропта́ть ка кого́, на что́.

Narzekacz, -a, *м.* се́тующій, жа́лующійся, пла́кса; || жа́лобщикъ.

Narzekalnica, -y, *ж.* жа́лобщица; || пла́кальщица (*у дре́внихъ наро́довъ*).

Narzekanie, -nia, *ср.* ро́потъ, жа́лоба, плачъ.

Narzezać, вырѣзать, нарѣзать.

Narznąć, **Narzynać**, насѣка́ть, надрѣзывать. || зарубать, вырубать. *см.* **Na-**

ciąć; || **Narznąć czego**, наруби́ть, наколо́ть, нащепа́ть (*дровъ*).

Narznięcie, -cia, *ср.* **надрѣзъ, наруб́ка**, надрѣзка, порѣзъ.

Narzucać, Narzucić, набра́сывать, набросáть; || штукатýрить, обмáзывать (*стѣны*), *см.* **Obrzucać, Narównać**; || ***Narzucać komu co**, налагáть, предпи́сывать; || навя́зывать. **Narzucać warunki uciążliwe**, налагáть тяжёлыя услóвія. || **Narzucać się komu**, навя́зываться кому́ (*со свои́ми услу́гами*).

Narzucanie, Narzucenie, -nia, *ср.* обмáзка, штукатýреніе (*стѣнъ*); || **Narzucanie, Narzucenie komu czego, kogo**, наложéніе, обложéніе; || налóгъ, *см.* **Nałożenie**.

Narzut, -u, *м. см.* **Narzucanie**; || посторóннее лицó, *см.* **Wlaz**.

Narzutnie, насúльно, нахáльно.

Narzutny, насúльственный, нахáльный.

Narzynać, *см.* **Narznąć**.

Narzynanie, -nia, *ср.* **надрѣзываніе, надрýбливаніе**.

Narzynany, **надрѣзанный, надрýбленный**.

Nasad, -u, *м.* рýчка, рукоя́тка, древкó; || топорúще; || метловúще (*пáлка у метлы*), черенóкъ (*у ножá*), *см.* **Rękojeść, Trzonek, Osada**; || **Nasad pługowy**, козáчка, рукоя́тка у сохú; || **Nasad wozowy**, ходъ у повóзки; || **Nasad ryby**, *см.* **Narybek**.

Nasada, -y, *ж.* оснóва, основáніе, *см.* **Posada**; || лóжа (*у ружья́*); || *Арт.* стéржень (*у столпá*), *см.* **Osada**; || **Nasada wozowa**, *см.* **Nasad**.

Nasadka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.

Nasadzać, Nasadzić, сажáть, насáживать, насадúть; || **Nasadzać kurę na jajach**, сажáть кýрицу на я́йцахъ; || **Nasadzać staw**, сажáть, разводúть ры́бу (*въ прудѣ*), *см.* **Narybiać**; || **Nasadzać siekierę, nóż**, и т. д. насáживать на рукоя́тку, придѣлывать рукоя́тку *или* черенóкъ, *см.* **Osadzać**. || **Nasadzać kogo na kogo**, подсылáть. *Послов.* **Gdzie djabeł nie może, tam babę nasadzi**, гдѣ чортъ не совладáетъ, тудá бáбу подсылáетъ; || **Nasadzać czém**, отдѣлывать, украшáть, осыпáть. **Nasadzić tabakierkę brylantami**, осы́пать табакéрку брильянтами, *см.* **Wysadzić, Nastroić, Narychtować**; || **Nasadzić się (na co)**, *см.* **Zasadzić się, Usadzić się (na co)**.

Nasadzanie, Nasadzenie, -nia, *ср.* сажáніе, насáживаніе, придѣлываніе; || отдѣлка, украшéніе, *см.* **Nasadzać**.

Nasadzić, *см.* **Nasadzać**.

Nasadziciel, -a, *м.* **подстрекáтель, подусти́тель**.

Nasalać, *см.* **Nasolić**.

Nasalacz, -a, *м.* **соли́льщикъ**.

Nasalanie, -nia, *ср.* **солéніе**, *см.* **Nasolenie**.

Nasalany, *см.* **Solony**.

Naschnąć, Nasychać, подсóхнуть, подсыха́ть, насóхнуть, насыха́ть.

Naści, *см.* **Na! Nać!**

Naście, -a, *ср. см.* **Najście**.

Naściebać, нанизáть (*жéмчугъ*), *см.* **Nawlec**.

Naścielać, *см.* **Nasłać**.

Naścielisko, -a, *ср.* подстúлка.

Naścielnik, -a, *м.* покры́шка.

Naścignąć, настúгнуть, догнáть, нагнáть, *см.* **Nadbiedz, Nadążyć**.—**Naścignął mię przy wrotach**, онъ нагнáлъ менá у воротъ.

Naścignienie, -nia, *ср.* прибы́тіе, прише́ствіе, приходъ; || настигáніе, достигáніе.

Naścinać, отсѣчь.

Naściołka, *см.* **Nastołka**.

Nasełać, *см.* **Nasłać**.

Nasep, -spu, *м.* нáсыпь, кýча.

Nasępiać, Nasępić, нахмýривать, насýпить.

Naseście, *вм.* **Nas**, съ окончáніемъ 2-го лицá мн. числá вспомогáтельнаго глагóла **być** (*быть*): **ście**, напр. **Naseście widzieli**, т. е. **Widzieliście nas**, вы насъ вúдѣли.

Nasiać, Nasiewać, насѣ́ять, насѣ́вать сѣ́ять, *см.* **Siać**.—**Jakby nasiał, jak nasiano**, несмѣ́тное мнóжество.

Nasiadać, насѣдáть, садúться на что́. **Nasiadać na jajach, Nasiadać jaja**, посадúть на я́йца (*о кýрицѣ*), *или* сидѣ́ть на я́йцахъ, *см.* **Siedzieć, Nasiąść**; || **Nasiadać się**, нападáть, добивáться, замышля́ть злóе, напускáться. **Nasiadać się na czyję zgubę**, добивáться, искáть чьей погúбели.—**Wszyscy nasiedli się na niego**, всѣ напустúлись на негó. **Choroba na mnie nasiadła się**, болѣзнь одолѣ́ла менá. **Nieszczęście nasiadło się na moję głowę**, бѣдá стреслáсь надо мнóю.

Nasiadka, -i, *ж.* насѣдка.

Nasiadłość, -ści, *ж.* **большóе населéніе**, многолю́діе.

Nasiadły, населённый, многолю́дный, лю́дный, *см.* **Zamieszkały, Ludny**; || покры́тый, зарóсшій, *см.* **Okryty, Zarosły**; || осѣ́длый, жúтельствующій, *см.* **Osiadły**.

Nasiarczyć, Nasiarkować, сѣ́рить, насы́пать, *см.* **Siarkować**.

Nasiąść, Nasieść, сѣ́сть, насѣ́сть; || ***покорúть**, обуздáть, преодолѣ́ть, *см.* **Dosiąść (czego), Zasiąść (na czém), Wsiąść (na co)**; || ***Nasiąść kogo**, напáсть, набрóситься (*на кого́*), *см.* **Wsiąść, Wjechać, Wpaść (na kogo)**.

Nasiec (czego), накосúть (*травы́*).

Nasiedlanie, Nasiedlenie, -nia, *ср.* заселéніе, заведéніе поселéній, колонизáція.

Nasiedlić, заселúть. *см.* **Zaludnić**.

Nasiedliciel, -a, *м.* колонизáторъ.

Nasiedzieć się, насидѣ́ться.

Nasiek, -a, *м., см.* **Nasiekaniec, Topór**.

Nasiekać, нарубúть, накрошúть; || насѣка́ть, надрѣзывать.

Nasiekaniec, -ńca, *м.* суковáтая пáлка, дубúна обúтая гвоздúми.

Nasienie, -nia, *ср.* сѣмя.

Nasieniony, *Анат.* сѣменонóсный; || *Бот.* сѣмянной. **Nasieniowa pochewka**, вернови́къ, околоплóдіе, коробóчка; || сѣменонóсный. **Nasieniowy**, сѣменнóй, сѣмени́стый. **Nasierszały, Nasierszony**, колю́чій, щети́нистый, *см.* **Najeżony**.

Nasięźrza, -y, *ж. Бот.* любúстокъ, *см.* **Lubczyk**.

Nasięźrzał, -u, *м. Бот.* змѣúный язы́къ (*растéніе*).

Nasilić się (nad czém), понатýжиться.

Nasinić, насини́ть.

Nasionko, -a, *ср.* сѣмячко.

Nasiwieć, *см.* **Posiwieć**.

Naskakać się, наскака́ться, напляса́ться, напры́гаться.

Naskakiwać, *см.* **Nadskakiwać**, **Naskoczyć**.

Naskakiwanie, *см.* **Nadskakiwanie**.

Naskarbić (sobie co, czego), накопи́ть, насобира́ть; || *пріобрѣсти́, снискáть. **Naskarbić sobie czyję łaskę**, пріобрѣсти́ себѣ чью-либо благоскло́нность.

Naskarżyć (na kogo, przed kim), нажáловаться (*на кого́ кому́*).

Naskocznie, наскóкомъ.

Naskoczyć, наскочи́ть, *см.* **Zaskoczyć**.

Naskok, -u, *м.* наскóкъ.

Naskrobać (czego), наскобли́ть, **naskrobać**, нацарáпать, расчесáть ногтя́ми; || **Naskrobać skór**, наскобли́ть кóжи. **Naskrobać sobie głowy**, расчесáть ногтя́ми гóлову.

Naskrzętnie, нáскоро, жúво.

Naskupiać, насобира́ть.

Naskupować, накупи́ть.

Naskwierać (komu), прижима́ть, тѣснить, наступáть; || торопи́ть, усúленно трéбовать; || докучáть, досажда́ть. **Naskwierać nieprzyjaciołom**, тѣсни́ть непрія́телей.

Nasłać, Naścielać, настла́ть, настила́ть. || **Nasełać, Nasyłać (na kogo)**, насыла́ть.

Naśladnik, -a, *м.* ищéйка, ищéйная соба́ка.

Naśladować (kogo), подража́ть (*кому́, чему́*); || поддѣлываться (*подо что́*); || передра́знивать (*кого́*); || перенима́ть (*что́*). || **Naśladować jakiego autora**, подража́ть како́му-либо а́втору. —**Naśladować głos czyj**, поддѣлываться подъ чей гóлосъ, *см.* **Udawać**. || **Perły naśladowane**, поддѣльный жéмчугъ.

Naśladowanie, -nia, *ср.* подража́ніе; || поддѣлка, *см.* **Naśladować**.—**To jest nie do naśladowania**, э́то не подража́емо.

Naśladowca, -y, *м.* подража́тель; || послѣдователь.—**Wszyscy chrześcjanie powinni być naśladowcami Chrystusa**, всѣ христіáне должны́ быть послѣдователями Христá (*должны́ слѣдовать Христу́*).

Naśladowczy, подража́тельный, *см.* **Naśladowniczy**.

Naśladowczyna, -y, Naśladowczyni, -ni, *ж. см.* **Naśladownica**.

Naśladownica, -y, *ж.* подража́тельница, послѣдовательница.

Naśladownictwo, -a, *ср.* подража́тельность.

Naśladowniczka, -i, *ж. см.* **Naśladownica**.

Naśladowniczo, *Нар.* рáбски подража́я.

Naśladowniczy, подража́ющій, переи́мчивый.

Naśladownik, *см.* **Naśladowca**.

Naśladowny, досто́йный подража́нія, подража́емый, *см.* **Nienaśladowny**.

Naśladowstwo, *см.* **Naśladownictwo**.

Nasłanie, -a, *ср.* насыла́ніе, подсыла́ніе; || *Прост.* наказáніе.—**Nasłanie Boże dotknęło go**, наказáніе Бóжіе постúгло егó.

Nasłaniec, -ńca, *м.* лазу́тчикъ, соглядáтай.

Naśledni, наслѣдный, наслѣ́дственный.

Naślednictwo, -a, *ср.* прáво на наслѣдованіе; || **наслѣдство**, наслѣдіе, *см.* **Następstwo**.

Naśledniczy, наслѣ́дственный.

Naślednik, -a, *м. см.* **Następca**.

Naślednio, наслѣ́дственно; || непреры́вно.

Naśledny, послѣ́дующій.

Naślinić, наслю́нить.

Nasłodzić, насласти́ть.

Nasłoneczny, выставленный на со́лнце.

Nasłonić, заслони́ть.

Nasłonieć, солонѣ́ть, посолонѣ́ть.

Nasłuchać się, наслы́шаться, наслу́шаться.

Nasłuchywać, прислу́шиваться.

Nasługiwać, Nasługować, прислу́живать, услу́живать (*кому́*).

Nasłużyć się, наслужи́ться.

Nasłychnąć, Nasłyszéć (co), услы́шать, наслы́шаться.

Nasmalać, Nasmalić, опали́ть, опали́ть, обжига́ть, обже́чь; || =**Nasmolić**, насма́ливать, насмоли́ть.

Nasmalenie, *см.* **Nasmolenie**.

Nasmarować, намáзать, *см.* **Smarować**.

Nasmażyć, нажáрить.

Naśmiać się, посмѣ́яться, нахохота́ться. — **Naśmiać się z czego**, посмѣ́яться надъ чѣмъ.— **Naśmiać się do rozpuku**, надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со смѣ́ху, лопнуть отъ смѣ́ху, *см.* **Pękać**.

Naśmieszyć, насмѣши́ть.

Naśmiewać się (z kogo, z czego), насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), *см.* **Wyśmiewać się, Prześmiewać, Pośmiewisko**.

Naśmiewacz, -a, *м.* насмѣ́шникъ, зубоска́лъ.

Naśmiewanie się (z kogo, z czego), насмѣ́шка (*надъ кѣ́мъ, надъ чѣ́мъ*).

Naśmiewca, **-y**, *м. см.* **Naśmiewacz.**

Naśmiewisko, -a, *ср. см.* **Pośmiewisko.**

Naśmiewnie, насмѣ́шливо.

Naśmiewny, насмѣ́шливый.

Nasmolenie, Nasmalanie, -nia, *ср.* смоле́ніе, *см.* **Nasmolić.**

Nasmolić, *см.* **Nasmalać.**

Nasmrodzić, навоня́ть, насмерде́ть.

Naśnić się, приснѝться.

Nasnować, Nasnuć, нама́тывать, намота́ть (*нѝтки*).

Nasolenie, -nia, *ср.* соле́ніе, *см.* **Solenie.**

Nasolić, Nasalać, соли́ть, насоли́ть.

Naspa, -y, *ж.* на́волочка для насыпа́нія пу́ху въ поду́шку; || земляна́я на́сыпь.

Naspać się, наспа́ться.

Naspacerować się, нагуля́ться, находи́ться.

Naśpiżować (czém), *Стар.* снабди́ть, напо́лнить, снабди́ть провіа́нтомъ. || **Naspiżować zbrojownię**, снабди́ть пу́шками арсена́лъ.

Naspół, *см.* **Pospołu.**

Nasporzyć (czego), размно́жить, увели́чить.

Nasporzyciel, -a, *м.* умножа́ющій, увели́чивающій.

Naspraszać, Napraszać, Naprosić, напра́шивать, напроси́ть.

Nasprawiać, надѣ́лать, обдѣ́лать,ула́дить.

Nasprowadzać, вы́писать мно́го (*книгъ*). **Nasprowadzać gości**, навести́, назва́ть (*гостей*).

Nasprycować, впры́скивать, *см.* **Sprycować.**

Nasromocić (komu), осрами́ть, оскорби́ть, жесто́ко оби́дѣть.

Nasrożyć, Nasrożać (co), прида́ть стро́гій видъ (*чему́*). **Nasrożyć kogo**, *см.* **Rozsrożyć.** **Nasrożyć się**, приня́ть на себя́ стро́гій, угрю́мый видъ. **Nasrożyć co czém**, вооружи́ть, укрѣпи́ть. **Nasrożyć wały działami**, вооружи́ть валы́ пу́шками.

Nassać się, насоса́ться.

Nastać, *см.* **Nastawać.**

Nastalać, Nastalić (żelazo), закали́вать, закали́ть (*желѣ́зо, сталь*).

Nastalanie, Nastalenie, -nia, *ср.* закали́ка (*стали́*).

Nastały, настоя́щій, нынѣ́шній; || дѣ́йстви́тельный.

Nastanie, -nia, *ср.* наста́ніе, наступле́ніе; || начатіе, начало; || прише́ствіе, прихо́дъ; || появле́ніе. **Nastanie zimy**, наста́ніе, наступле́ніе зимы́. **Nastanie nowego panowania**, наступле́ніе но́ваго ца́рствованія, *см.* **Nastawać.**

Nastąpić (na co), наступи́ть. **Następować**, наступа́ть (*на непрія́теля*). **Nastąpić po kim**, послѣ́довать кому́. **Nastąpić na tron**, вступи́ть на престо́лъ; || слѣ́довать, наставать. **Następującym sposobem**, слѣдующимъ о́бразомъ. **Mówił jak następuje**, говори́лъ слѣ́дующимъ о́бразомъ. **Po burzy następuje pogoda**, по́слѣ бу́ри наста́ётъ хоро́шая пого́да.

Nastarczać, Nastarczyć (komu), доставля́ть, доста́вить, снабжа́ть, снабди́ть; || *Прост.* нагото́виться. **Nie mogę mu nastarczyć pieniędzy**, не могу́ нагото́виться для него́ де́негъ. **Skąd nastarczyć tyle żywności**, отку́да доста́ть *или* взять сто́лько продово́льствія? || замѣня́ть, выручать, пособля́ть, помога́ть, вознагражда́ть. **Mechanika nastarcza słabości rąk ludzkich**, меха́ника помога́етъ сла́бымъ челове́ческимъ си́ламъ. **Słabe siły nie nastarczą takiéj pracy**, сла́быя си́лы недоста́точны для тако́го труда́.

Nastawać, Nastać, наставать, настать. **Po zimie nastaje wiosna**, по́слѣ зимы́ наста́ётъ весна́, *см.* **Zbliżać się.** **Nastać po kim**, слѣ́довать; || насле́довать; || наступа́ть чьё-либо мѣ́сто, замѣща́ть, *см.* **Następić.** || **Nastać do kogo**, опредѣли́ться къ кому́ на слу́жбу; || **Nastawać na co**, наста́ивать на чёмъ, упира́ть на что́; || **Nastawać na czyje życie, na czyję zgubę**, угрожа́ть чьей жи́зни, иска́ть чьей поги́бели. **Nastawać na kogo**, преслѣ́довать кого́. **Nastawać na kogo o co**, преслѣ́довать кого́ за что́-нибудь.

Nastawanie, nia, *ср.* настоя́ніе, настоя́чивость, настоя́тельность.

Nastawiać, Nastawić, наставля́ть, наста́вить, разставля́ть, разста́вить, разме́щать, размѣсти́ть (*мебель*); || воздвига́ть, воздви́гнуть, настро́ить (*зда́нія*); || устро́ивать, устро́ить, *см.* **Narządzić, Nastroić, Ułożyć.**

Nastawienie, -nia, *ср.* постро́йка; || устро́йство, приведе́ніе въ поря́докъ; || приготовле́ніе, приспособле́ніе; || установка (*на мѣсть*), расположе́ніе, размѣще́ніе; || наставле́ніе.

Nastawny, вы́ставленный, разста́вленный, подгото́бленный.

Następ, -u, *м.* при́ступъ; || ступня́ (*ноги́*); || послѣ́довательность, непрерывный ряда́ъ. **Następ wieków**, рядъ вѣко́въ, *см.* **Następstwo.**

Następca, -y, *м.* прее́мникъ, наслѣ́дникъ. **Następca tronu**, наслѣ́дникъ престо́ла.

Następczyna, -y, Następczyni, -ni, *ж.* прее́мница, наслѣ́дница.

Następnica, -y, Następniczka, -i, *ж. см.* **Następczyna.**

Następnie, по́слѣ, пото́мъ, затѣ́мъ; сря́ду, одно́ *или* одинъ за други́мъ, послѣдовательно, *см.* **Kolejno, Sobie.**

Następnik, -a, *м. Лог.* вторая посылка, *см.* **Poprzednik**; || *Матем.* послѣдующій членъ; || *см.* **Następca.**

Następność, -ści, *ж.* послѣдователь-

ность, непрерывный рядъ; || наслѣдованіе, *см.* Następstwo; || слѣдствіе, послѣдствіе.

Następny, слѣдующій, послѣдующій, *см.* Późniejszy, Dalszy; || попере́менный, непрерывный, *см.* Powtarzany, Ponawiany; || наслѣдственный. Prawem następném, по наслѣдственному праву, по праву на наслѣдство.

Następować, *см.* Następić.

Następowanie, -nia, *ср.* (na kogo), наступленіе, нападеніе, нападки; || Następowanie za kim, слѣдованіе, послѣдованіе (*за кѣмъ*); || Następowanie po kim, po czém, преимущество.

Następstwo, -a, *ср.* слѣдствіе, послѣдствіе; || безпрерывный рядъ; || наслѣдіе, наслѣдованіе. Następstwa z tego mogą być niebezpieczne, послѣдствія этого могутъ быть опасны. Z następstwem kolei, въ очередь. W następstwie, въ послѣдствіи.

Następujący, слѣдующій, *см.* Następić.

Nastołka, Nastołka, -i, *ж.* покрышка; || попона. вальтрапъ.

Nastoperczyć, Nastorzyć, Nastrożyć, Nastoperczać, Nastorczać, Nastorzać, Nastrożać, растопырить, натопырить, натопыривать, топорщить, топырить, поднимать. Nastoperczyć, nastrożyć uszy, насторожить, навострить уши. Nastorczyć, Nastrożyć pióry, растопырить, оттопырить перья. Nastrożyć grzywę, нащетинить гриву. || Nastoperczać się, подниматься надыбы, выпрямливаться. Nastrożyć się, оттопыриться, ощетиниться, наёжиться, становиться дыбомъ.

Nastrącać, набросать, поразбросать.

Nastraszyć, напугать, испугать, *см.* Przestraszyć. || Nastraszyć się, испугаться, *см.* Przestraszyć.

Nastręczać, Nastręczyć, доставлять, доставить; || поручать, рекомендовать, *см.* Stręczyć. Nastręczyć sposób, sposobność, дать способъ, подать случай.

Nastręczyciel, *см.* Stręczyciel.

Nastręczycielka, *см.* Stręczycielka.

Nastroga, -i, *ж.* прикормъ, приманка; || наживка.

Nastroić, Nastrajać, настраивать, настроить (*музыкальный инструментъ*), *см.* Stroić; || вооружить, вооружать (*судно*); || снарядить, снаряжать (*флотъ*). снабдить, снабжать всѣмъ нужнымъ: || приготовить, приготавливать въ дорогу (*экипажъ, повозку*); приводить въ порядокъ; || Nastroić kogo do czego или na co, убѣдить, уговорить, расположить, склонить, приготовить (*къ чему*); || Nastroić głos, наладить голосъ; || Nastroić minę, показывать видъ, притворяться, прикидываться, корчить (*мину*).

Nastroiciel, *см.* Stroiciel.

Nastrój, -oju, *м.* видъ, форма; || порядокъ; || органъ; || настроеніе духа; || строй, *см.* Forma, Kształt.

Nastrojenie, -nia, *ср.* настроеніе (*духа*); || настройка (*муз. инстр.*), *см.* Strojenie, Strój; || снаряженіе, снабженіе всѣмъ нужнымъ; || приладиваніе, подготовка; || соглашеніе, примиреніе.

Nastrojny, согласуемый; || *Муз.* служащій для настроенія.

Nastrugać, *см.* Strugać.

Nastrzelać, настрѣлять.

Nastrzępiać, *см.* Strzępić.

Nastrzępienie, -nia, *ср.* напыщенность, надутость (*слога*).

Nastrzępiony, напыщенный, надутый; || *Бот.* колючій, щетинистый.

Nastrzydz (czego), настричь.

Nastrzykać, Nastrzyknąć, набрызгать, напрыскать.

Nastudzić, выстудить.

Nasturcja, -ji, *ж. Бот.* настурція, капуцинъ, индѣйскій кресъ.

Nastygnąć, остынуть.

Nasuć, *см.* Nasypać.

Nasunąć, Nasuwać, насунуть, насовывать, надвинуть, надвигать; || наклобучить, наклобучивать (*шляпу на брови*). * Nasunąć, nasuwać co komu, внушить, внушать, вперить, вперять, обратить на что чьё вниманіе, *см.* Poddać. || Nasuwać się, представляться, встрѣчаться.

Nasunienie, Nasuwanie, -nia, *ср.* придвиганіе; || наклобучиваніе; || * внушеніе, обращеніе вниманія, *см.* Nasunąć.

Nasuszyć, насушить, *см.* Suszyć.

Nasuwny, легко надѣваемый, надвигаемый.

Nasycać, Nasycić (co czém), пропитать, напитать, пропитывать, напитывать (*что чѣмъ*); || Nasycić (kogo), насытить, насыщать (*кого*), пресыщать. || Nasycać się, насыщаться, пресыщаться.

Nasycenie, -nia, *ср.* насыщеніе, пресыщеніе, *см.* Sytość, Dosyt, Przesyt, Przesycenie.

Nasycić, *см.* Nasycać.

Nasyłać, *см.* Nasłać.

Nasyp, -u, *м.* наносъ; || *см.* Odsep.

Nasypać, Nasuć, Nasypywać, насыпать, насыпать, *см.* Rozsypać, Posypać.

Nasypanie, -nia, *ср.* насыпаніе. Nasypanie w kibel, *Горн.* нагрузка.

Nasypka, *см.* Naspa.

Nasyt, -u, Nasytek, -tku, *м.* пресыщеніе. Do nasytu, досыта, до отвалу.

Nasytnie, сытно, сыто.

Nasytność, -ści, *ж.* сытость.

Nasytny, сытный, *см.* Nienasytny.

Nasz, нашъ.

Naszać, нашивать, *см.* Nosić.

Naszaleć się, перебѣситься.

Naszargać, затаскать, запачкать, загрязнить.

Naszarpać, натеребить, натормошить; || надёргать.

Naszastać się, нашмы́гаться, нашата́ться.

Naszatkować, **накроши́ть** (*капу́сту*), *см.* Szatkować.

Naszczędzić, **накопи́ть**, насобира́ть.

Naszczerać, **наколо́ть**, наруби́ть (*дров*), разщепля́ть.

Naszczepić, naszczepiać (płonek), *Садов.* приви́ть, прививать мно́го дере́вьевъ.

Naszczerbić (czego), зазубри́ть, выщерби́ть. ***Naszczerbić majątku**, разстро́ить име́ніе. — **Naszczerbić praw właścicieli**, нару́шить права́ владе́льцевъ. — **Naszczerbić swéj sławy**, поврели́ть свое́й сла́вѣ, *см.* Uszczerbek.

Naszczknąć, **Naszczykać**, **нарва́ть**, **насобира́ть** (*цвѣто́въ*).

Naszczuwacz, *см.* Podszczuwacz.

Naszelnik, **нашильникъ** (*въ дышлово́й упряжи*).

Naszeptać, **нашепта́ть**.

Naszlochać się, нарыда́ться, **напла́каться**.

Naszpikować, **нашпикова́ть**, нашпигова́ть, *см.* Szpikować.

Naszpilkować, наколо́ть, исколо́ть була́вками; || натыка́ть була́вокъ.

Naszpuntować, наби́ть, заткну́ть.

Naszturchać się (kogo), надава́ть толчко́въ.

Nasztychować, награви́ровать.

Naszukać się, наиска́ться.

Naszyć, нашить. || **Naszyć się**, нашиться.

Naszychtować (drzewa), наложи́ть ку́зами *или* поле́нницами (*дровъ*). || ***Naszychtować co**, расположи́ть, привести́ въ поря́докъ, пригото́вить.

Naszyjnik, -a, *м.* ожере́лье, *см.* Kanak; || ошёйникъ, *см.* Naszelnik.

Naszyjny, ше́йный.

Naszyniec, -ńca, *м.* **оди́нъ изъ на́шихъ**, свой челове́къ.

Nataczać, *см.* Natoczyć.

Natańcować się, **Natańczyć się**, **натанцова́ться**, наплясáться.

Natarcie, **прúступъ**, **на́тискъ**, **нападе́ніе**.

Natarczliwie, *см.* Natarczywie.

Natarczliwy, *см.* Natarczywy.

Natarczywie, *Нар.* стреми́тельно; || **неотсту́пно**, **уси́льно**, неотвя́зно.

Natarczywość, -ści, *ж.* стреми́тельность; || неотсту́пность, неотвя́зчивость.

Natarczywy, стреми́тельный; || неотсту́пный, неотвя́зный.

Natargać, *см.* Naczochrać; || **Natargać się** (kogo), надава́ть кому́ толчко́въ, отколоти́ть, оттаска́ть (*кого́*).

Natargnąć, надорва́ть, **поврели́ть** (*здоро́вье*).

Natarty, натёртый, *см.* Nacierać.

Natchnąć, вдохну́ть; || вдохнови́ть.

Natchnienie, -nia, *ср.* вдохнове́ніе.—**Wpaść w natchnienie**, вдохнови́ться.—**Dający natchnienie**, вдохновля́ющій, вдохнови́тель. **Z natchnienia**, по вдохнове́нію.

Natchniony, вдохнове́нный.

Natępić, иступи́ть.

Nateraz, въ настоя́щее вре́мя.

Natężony, напря́жённый, натя́нутый.

Natężać, напряга́ть, пята́гивать. **Natężać łuk**, натя́гивать лукъ. **Natężać siły**, напряга́ть си́лы. **Natężać wzrok**, напряга́ть зре́ніе. **Natężać rozum**, напряга́ть умъ.

Natężałość, **ści**, *ж.* стóйкость, твёрдость.

Natężanie, **Natężenie**, -nia, *ср.* напряже́ніе.

Natężenie, **Natężnie**, усиленно, съ напряже́ніемъ.

Natężyć, *см.* **Natężać**.

Natkać, *см.* **Natykać**.

Natkany, натыканный; || **со́тканный**; || **наби́тый**; || напо́лненный.

Natknąć (o czém), *см.* Potknąć, Napotknąć, Natrącić.

Natłaczać, **Natłoczyć**, набива́ть, наби́ть; || наполня́ть, напо́лнить, натиска́ть, натиснуть, нажима́ть, нажа́ть. **Natłoczony**, набитый, напо́лненный. **Łodzie natłoczone**, ло́дки набитыя наро́домъ.

Natłocznie, толпо́ю, гурьбо́ю, ку́чею, во мно́жествѣ.

Natłoczny, укла́дистый, убо́ристый, *см.* **Pakowny**; || столпи́вшійся.

Natłoczyć, *см.* **Natłaczać**. || **Natłoczyć się**, столпи́ться.

Natłoczyciel, -a, *м.* набо́йщикъ; || нагру́зчикъ.

Natłok, -u, *м.* толпа́; || тѣсно́та, *см.* **Tłok**, **Tłum**, **Nawał**.

Natłuc, **Nadtłuc**, **натоло́чь**; || набить, наколоти́ть.

Natoczyć, вы́точить (*разныя ве́щи изъ де́рева, изъ слоно́вой ко́сти*), *см.* **Toczyć**. **Nataczać**, точи́ть, отта́чивать. || **Natoczywina**, нали́ть вина́, *см.* **Utoczyć**.

Natomiast, вмѣсто-того́.

Natoń, **Natonia**, -ni, *ж.* **Natonie**, -nia, *ср.* сплавъ лѣсу.

Natrącać, **Natrącić** (kogo na co), выста́вить; подверга́ть (*опасности*) *см.* Narażać || **Natrącić** (czego), поврели́ть, попо́рти́ть (*что́*). || **Natrącić** (o czém), упомяну́ть (*о чёмъ*), намекну́ть (*на что*), косну́ться (*чего*).

Natrafić (na kogo), встре́титься, столкну́ться (*съ кѣмъ*); || найти́, застать; || напа́сть, очути́ться.—**Natrafił na ludzi nieznajomych**, очути́лся ме́жду незнако́мыми людьми́.—**Natrafić na co**, нечаянно найти́, встре́тить что́-либо.

Natrawić, переварúть (*пищу*); || потрáть, потра́тить, мно́го употребить. **Natrawiłem czasu nad tą robotą**, я употреби́лъ мно́го вре́мени на э́ту рабо́ту.

Natręcik, -a, *м. см.* Natręt.

Natręctwo, *см.* **Natręts'wo**.

Natręt, -a, *м.* **наха́лъ**, **нагле́цъ**, **докучливый челове́къ**.

Natrętka, -i, **Natrętnica**, -y, *ж.* **докучница**, **наха́лка**, **назо́йливая же́нщина**.

Natrętnie, **Natrętno**, назо́йливо, докучливо.

Natrętnik, -a, *м. см.* **Natrętny.**

Natrętność, -ści, *ж.* докýчливость, надоéдливость.

Natrętny, докýчливый, надоéдливый, назóйливый, тягóстный, несноснóй. **Wspomnienie natrętne**, тягóстное воспоминáніе.

Natrętstwo, -a, *ср.* докýчливость, надоéдливость, назóйливость.

Natrudzić, утомúть, умýчить. || **Natrudzić się**, утомúться, намýчиться.

Natryskać, перебодáть рогáми.

Natrząsać, **Natrząsnąć**, **Natrząść**, трясти́ (*яблоко*), натрясти́ (*яблокъ*); || насыпáть, насы́пать, *см.* **Potrząsać**, **Utrząść**; || **Natrząsać co**, вытрáхивать (*мышóкъ*); | ***Natrząsać (komu, czemu)**, дразни́ть (*кого́*), презирáть, неуважáть (*кого́*), *см.* **Urągać**. || **Natrząsać się (z kogo, z czego)**, насмéхáться, издéвáться, глумúться, трунúть (*надъ кѣмъ*), *см.* **Urągać się.**

Natrzeć, *см.* **Nacierać.**

Natuczniéć, потолстéть; || ***разжúться**, разбогатéть.

Natułać, **Natulić**, надвúгать, надвúнуть, нахлобýчить (*шляпу на голову*).

Natułać się, пострáнствовать, настрáнствоваться.

Natura, -y, *ж.* природа, натýра, естество́; свóйство, родъ; || сýщность, существо́, *см.* **Przyroda**, **Przyrodzenie**. **Natura Boska**, Божéственное естество́. **Natura ludzka**, человéческая природа. **Natura rzeczy**, свóйство дéла. **Natura przedmiotu**, свóйство, сýщность предмéта. *Юрид.* **Natura i tytuły prawne najmów**, свóйства и закóнныя основáнія наймóвъ. **Mieć mocną naturę**, имéть крéпкое тéлосложéніе, крéпкую натýру. **Prawo natury**, закóнъ природы, естéственный закóнъ, *см.* **Prawo.** ***Wypłacić dług naturze**, отдáть долгъ природé. **Płacić, dawać czynsz w naturze**, платúть пóдать произведéніями пóчвы. **Odbierać czynsz w naturze**, получáть пóдать натýрою, въ натýрѣ. || *Посл.* **Natura wilka ciągnie do lasa**, какъ вóлка ни корми, а онъ всё въ лѣсъ глядúть.

Naturalista, -y, *м.* естествоиспытáтель, натуралúстъ.

Naturalistka, -i, *ж.* естествоиспытáтельница.

Naturalizacja, -ji, *ж.* пóльзованіе правáми коренны́хъ жúтелей, принáтіе въ числó грáждан, пóданныхъ, натурализáція, *см.* **Indygenat.**

Naturalizm, -u, *м.* естéственность; || натурализмъ.

Naturalizować, принимáть въ числó грáждан, въ подданство. || **Naturalizować się**, поступáть въ числó грáждан, принимáть подданство.

Naturalnie, натурáльно, естéственно; || прóсто. || Отвѣчáя на вопрóсъ: **A naturalnie**, конéчно, несомнéнно, вѣрно. **Naturalnie, że odmówiłem**, разумéется, я отказáлъ.

Naturalność, -ści, *ж.* естéственность, простотá; || наúвность, простодýшіе, чистосердéчіе, *см.* **Prostoszczerość**, **Szczerota.**

Naturalny, естéственный, натурáльный, природный, врождённый; || непринуждённый, *см.* **Przyrodzony.** **Gabinet naturalny**, кабинéтъ, музéй естéственной истóріи. **Śmierć naturalna**, естéственная смерть. **Syn naturalny**, побóчный, незаконорождённый сынъ. **Wody naturalne i sztuczne**, натурáльныя и искýственныя вóды (*минеральныя*).

Naturbować się, *см.* **Natroszczyć się.**

Natwardnieć, **Natwardzieć**, отвердéть, окрéднуть.

Natworzyć, натвори́ть, надéлать; || создáть; || завести́; || изобрѣсти́, выдýмать. **Natworzyć urzędów**, создáть мнóжество должностéй. || **Natworzyć się**, *см.* **Namnożyć się.**

Natychmiast, тóтчасъ, сейчáсъ, немéдленно.

Natykać, **Natkać**, **Natknąć (co czém, czego gdzie)**, набúть, напихáть. **Natkać kieszenie złotem**, набúть кармáны зóлотомъ. **Natkała mu dużych kawałów do gęby**, она напихáла емý большúхъ кускóвъ въ ротъ; || **Natykać co**, удовлетворáть, наполнáть, насыщáть. **Łakomego niczém nie natkasz**, лáкомку ничѣмъ не насытúшь, ничѣмъ не удовлетворúшь; || **Natykać czego na co, co czém, czego do czego, w co**, натыкáть, втыкáть; || насади́ть, обсади́ть; || усѣять; || наколóть, приколóть, *см.* **Wtykać**, **Z t. kać.** **Natykać drogę drzewami**, насадúть деревьевъ по дорóгѣ. **Natykać kwiatów do włosów**, приколóть цвѣты́ къ волосáмъ. **Natkać włosy perłami**, убрáть гóлову жéмчугомъ; || надавáть, насовáть. **Natyka mi w ręce towaru**, суётъ мнѣ въ рýки товáръ. || **Natykać kogo na co**, наводúть, натáлкивать, заставлúть, подвергáть. **Natyka mię na słuchanie nieprzyjemności**, заставлúетъ менú слýшать непріáтности; || **Natykać co na co, o co**, наткнýться (*на что́*), спотыкнýться, удáриться (*обо что́*). **Natknąłem nogę na kamień** *или* **o kamień**, я удáрился ногóю о кáмень. **Natykać czego, Natkać**, наткáть, соткáть (*полотно́*), *см.* **Tkać.** || *Стар.* **Natykać o czém**, намекáть на что́. || **Natykać się, Natkać się**, толпúться, тѣснúться. **Lud się natyka do sali**, народъ тѣснúтся въ зáлу. || Наѣдáться, объѣдáться, нажирáться, напúчкаться, напúхиваться. **Natkał się mięsa**, объѣлся мúсомъ; || вмѣшиваться. || Поспѣвáть въ пóру, придти́ въ пóру. **Nie natykaj się, niech kończą zmowę**, не вмѣшивайся, пусть они́ окóнчатъ переговóры. **Natknąłem się na sam czas wzniesienia toastu**, я подоспѣлъ въ сáмую пóру, когда́ пили здоровье, *или* когда́ провозгласúли здрáвицу. || Наткнýться. **Natknąłem się na kłodę i o mało nie upadłem**, я наткнýлся на колóду и чуть-бúло не упáлъ.

Natykanie, **-nia**, *ср.* набива́ніе, набі́вка; || напи́хиваніе; || насáживаніе; || тка́ніе; || нака́лываніе, *см.* **Natykać**.

Natykany, нако́лотый; || на́тканный; || наби́тый; || напи́ханный; || насáженный, *см.* **Natykać**.

Natynkować, наштукату́рить, *см.* **Tynkować**.

Natyrać, износи́ть, истаска́ть (*пла́тье*); || поврежда́ть, испо́ртить.

Nauczać, поуча́ть, научáть, наставля́ть, *см.* **Uczyć**; || проповѣ́дывать, говори́ть про́поведь, *см.* **Kazać**. || **Nauczać się**, научáться, пріучáться, *см.* **Uczyć się**.

Nauczalny, поучи́тельный, настави́тельный, *см.* **Nauczny**.

Nauczanie, **-nia**, *ср.* обученіе, наставле́ніе; || проповѣ́дничество, про́поведь, *см.* **Kazanie**.

Nauczenie, *ср.* поученому, учёно, учёнымъ о́бразомъ, *см.* **Uczenie**.

Nauczenie się (czego), выу́чиваніе, изученіе.

Nauczka, **-i**, *ж.* ма́ленькій уро́къ.

Nauczliwość, **-ści**, *ж.* понятливость.

Nauczliwy, поня́тливый.

Naucznie, поучи́тельно, настави́тельно.

Nauczny, нау́чный,

Nauczyciel, **-a**, *м.* учи́тель, преподава́тель, настáвникъ, *см.* **Mistrz**.

Nauczycielka, **-i**, *ж.* учи́тельница, преподава́тельница, настáвница.

Nauczycielowy, **Nauczycielski**, учи́тельскій.

Nauczycielstwo, **-a**, *ср.* учи́тельское зва́ніе, учи́тельская обя́занность, учи́тельство.

Nauka, **-i**, *ж.* нау́ка; || зна́ніе, свѣ́дѣніе; || учёность; || учéніе, обученіе; || уро́къ; || наставле́ніе, поученіе, про́поведь. **Nauka prawa**, законовѣ́деніе. **Nauka wymowy**, ора́торское искýство. **Nauki ścisłe**, то́чныя, математи́ческія нау́ки. **Nauki piękne, wyzwolone**, изя́щная словéсность, беллетри́стика, словéсныя нау́ки. **Mieć naukę**, быть учёнымъ. **Nauka Chrystusa**, учéніе Христа́. **Odbyć nauki, skończyć nauki**, окóнчить курсъ нау́къ. **Oddać kogo na naukę**, отда́ть кого́ въ учéніе. **Dawać dobre nauki**, дѣ́лать нравоучéнія. **Było to dla mnie dobrą nauką**, э́то былъ для меня́ хоро́шій уро́къ.

Naukowo, учёно, съ учёной то́чки зрѣ́нія, учёнымъ о́бразомъ.

Naukowość, **-ści**, *ж.* учёность, учёныя свѣ́дѣнія.

Naukowy, нау́чный, учёный. **Przedmioty naukowe**, нау́чные предме́ты. **Wyrazy naukowe**, учёныя выраженія, те́рмины. **Zawód naukowy**, учёное по́прище. **Towarzystwo naukowe**, учёное о́бщество.

Naumizgać się, наволочи́ться.

Naumyślnie, **naróčno**, умы́шленно, *см.* **Umyślnie**.

Naumyślny, *см.* **Umyślny**.

Naurągać się (komu, z kogo), издѣ́ваться, глуми́ться (*надъ кѣмъ*).

Nausznica, **-y**, *ж.* се́рьги, *см.* **Zausznica**.

Nausznik, **-a**, *м.* поду́шечка; || нау́шникъ (*для прикры́тія ушéй*); || *Стар.* нау́шникъ, *см.* **Pochlebca**.

Nauszny, надъ у́хомъ находя́щійся.

Nawa, **-y**, *ж.* кора́бль, су́дно; || сре́днее простра́нство въ це́ркви, *см.* **Okręt, Statek**.

Nawabić, приманúть, призлéчь.

Nawąchać się, нанюхаться.

Nawadzić się (z kim), перессóриться.

Nawał, **-u**, *м.* **Nawała**, **-y**, *ж.* да́вка, толпá, тѣснотá; || ку́ча, мно́жество, накопле́ніе. **Mam nawał zatrudnień**, у меня́ мно́жество заня́тій.

Nawalać, нагрязни́ть, напáчкать.

Nawalić, навали́ть.

Nawalnica, **Nawałnica**, **-y**, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь; || бу́ря, *см.* **Burza**.

Nawalnie, си́льно, неи́стово, стреми́тельно, бу́йно, *см.* **Gwałtownie, Natarczywie**.

Nawalnisty, бу́рный, бурли́вый.

Nawalność, **-ści**, *ж.* бурли́вость, || бу́ря, *см.* **Nawalnica**.

Nawalny, стреми́тельный, порывистый, бу́йный. **Wiatr nawalny**, порывистый вѣ́теръ. **Deszcz nawalny**, проливной дождь.

Nawara, **-y**, *ж.* ва́рево, ва́риво, варе́ніе, нава́ръ. **Nawara dla psów**, *см.* **Parza**.

Nawarzyć, нарари́ть. *Посл.* **Jakeś nawarzył piwa, tak je wypij**, кто завари́лъ кашу, тотъ пускáй самъ и расхлёбываетъ. **Czego panowie nawarzą, tém się poddani poparzą**, паны́ дерýтся, а у хохлóвъ чубы́ боля́тъ.

Nawažać, **Nawažyć**, взвѣ́шивать, перевѣ́шивать; || отва́живаться, рѣ́шаться, *см.* **Ważyć**.

Nawecować, наточи́ть, навостри́ть, *см.* **Natoczyć**.

Nawędrować się, мно́го стра́нствовать, путеше́ствовать, настра́нствоваться.

Nawęgielny, *см.* **Narożny**.

Nawęgielnik, *см.* **Narożnik**.

Naweselić się, навеселúться.

Nawet, да́же, *см.* **Koniec, Ostatek**.

Nawetować (czego), вагла́дить, вознагради́ть, отплати́ть; || удовлетвори́ть, *см.* **Powetować**.

Nawiać, **Nawiewać**, навѣ́ять, навѣ́вать, надýть, надувáть. **Nawiało mi na ramię**, мнѣ надýло въ плечó. **Nawiało śniegu do sieni**, вѣ́теръ навѣ́ялъ снѣ́гу въ сѣ́ни.

Nawias, **-u**, *м.* *Грам.* вво́дное предложе́ніе; || вмѣстúтельная, ско́бки, ( ). **Położyć wyrazy w nawiasie**, помѣстúть слова́ въ ско́бкахъ. **Zamknąć nawias**, заключúть

скóбки; || * кóнчить отступлéніе, возвратúться къ своемý предмéту. **Nawiasem,** *Нар.* мимохóдомъ.

Nawiasowo, мимохóдомъ, случáйно.

Nawiasowy, случáйный, || *см.* **Przygodny, Przypadkowy, Trafunkowy;** || *Грам.* вводный, вúтный, *см.* **Nawias.**

Nawiązać, Nawiązywać, привязáть, привязывать, навязáть, навúзывать. || **Nawiązać się,** навязáться, привязáться. || *Стар. Юрид.* **Nawiązać (miacić nawiązkę),** платúть штрафъ за побóи, за увéчье.

Nawiązanie, Nawiązywanie, -nia, *ср.* навúзываніе; || связка, связь, *см.* **Zawiązka.**

Nawiązany, навúзанный. **Nawiązane łóżko,** кровáть на тесьмáхъ.

Nawiązka, -i, *ж.* перевúзка, повúзка; || пукъ, связка; || *Стар.* штрафъ за увéчье; || излúшекъ. **Oddać co komu z nawiązką,** отдáть что кому съ излúшкомъ.

Nawiązywać, *см.* **Nawiązać.**

Nawić, *см.* **Nawijać.**

Nawichnąć, *см.* **Nadwichnąć.**

Nawichrzyć, надéлать смутъ, **причúнить** волнéнія.

Nawicie, *см.* **Nawijanie.**

Nawidzieć (kogo), *Стар.* охóтно вúдéть-ся съ кéмъ, посéщать, навéщать кого, бывáть у кого; || жáловать; || любúть. || **Dobrego gospodarza każdy nawidzi, chwali,** хорóшаго хозáина кáждый любúтъ, хвалúть. Теперь этотъ глаголъ употребляется тóлько съ отрицáніемъ: **Nienawidzieć** (*см.* это слóво).

Nawiedzać, Nawiedzić, посéщать, посéтúть, навéщать, навéстúть, освéдомúться (*о комъ*). || * *Церк. Слав.* посéщать, ниспосылáть наказáніе. **Bóg nawiedził nas głodem,** Богъ посéтúлъ насъ гóлодомъ, *или* Богъ ниспослáлъ намъ въ наказáніе гóлодъ. || *Безлич.* **Nawiedziło go,** нашлó на негó (бéсóвское навождéніе).

Nawiedzanie, -nia, *ср.* посéщéніе. || **Nawiedzenie. Nawiedzenie Panny Marji,** посéщéніе Богорóдицею св. Елисавéты. || **Nawiedzenie od Boga, nawiedzenie ręki Bożej,** наказáніе ниспóсланное Бóгомъ.

Nawiedziciel, -a, *м.* посéтúтель.

Nawiedzicielka, -i, *ж.* посéтúтельница.

Nawiedziny, -dzin, *мн. ж.* посéщéніе, визúтъ.

Nawiedzony, бéсновáтый, одержúмый бéсомъ, *см.* **Opętany.**

Nawiercić, навертéть, провертéть, *см.* **Wiercić.**

Nawieść, Nawodzić, навестú, наводúть, привестú, приводúть, *см.* **Sciągnąć, Naprowadzić.**

Nawieszać, навéшать.

Nawietrzenie, -nia, *ср.* простýда отъ вéтра.

Nawietrzny, выставленный на воздухъ.

Nawiewać, *см.* **Nawiać.**

Nawieźć, Nawozić, навестú, навозúть.

Nawijać, Nawinąć, Nawić, смáтывать, намáтывать; || свёртывать. **Nawijać nici na kłębek,** намáтывать нúтки на клубóкъ. **Nawinąć len na kądziel,** привязáть кудéль. || **Nawinąć się komu** *или* **komu przed oczy** *или* **komu pod rękę,** подвернýться кому́ пóдъ руку, попáсться кому́ въ рýки, попáсться кому́ на глазá.

Nawijanie, -nia, *ср.* намáтываніе, навёртываніе, свёртываніе.

Nawlec, Nawlekać, Nawłóczyć, продéть, продéвать; || нанизáть, нанúзывать. **Nawlec igłę,** продéть нúтку сквозь игóльное ушкó **Nawlekać korale,** нанúзывать корáллы, бýсы.

Nawlekacz, -a, *м.* продéвающій, нанúзывающій.

Nawłóczenie, Nawleczenie, -nia, *ср.* продéваніе, нанúзываніе.

Nawłóczka, -i, *ж.* продéвáтельная игла́.

Nawłóczyć, *см.* **Nawlec;** || **kogo,** таскáть, затаскáть. **Nawłóczył mię po wszystkich kątach miasta,** затаскáлъ менá по всéмъ закоýлкамъ гóрода. || **Nawłóczyć się,** натаскáться, настрáнствоваться.

Nawłok, -u, *м.* нáволочка; || чахóлъ, покрывáло.

Nawłoka, -i, *ж. Рыб.* волосáныя верёвки у рыболóвной сéти; || вздёржка, продéвáтельный шнурóкъ, продéвáтельная тесёмка.

Nawód, -odu, *м. см.* **Namowa, Nawrót.**

Nawodny, вóдный, водянóй.

Nawodzić, *см.* **Naprowadzić.**

Nawodziciel, -a, *м.* проводнúкъ, **вожáкъ.**

Nawój, -oju, *м.* навóй (*у станкá*); || прáлка, прáслица.

Nawojować się, навоевáться.

Nawojowy, навóйный, *см.* **Nawój.**

Nawołać, назвáть, созвáть. **Nawoływać,** созывáть.

Nawoskować, Nawoszczyć, навощúть, *см.* **Woskować.**

Nawóz, -ozu, *м.* привóзъ (*товáровъ*), *см.* **Napływ;** || мусóръ, щéбень, нáсыпь, насыпнáя земля́; || навóзъ, назёмъ.

Nawożenie, -nia, *ср.* привóзка, подвóзка.

Nawozić, *см.* **Nawieźć.**

Nawożny, унавóженный.

Nawozowiec, -wca, *м. Зоол.* навóзная мýха.

Nawpuszczać, Nawypuszczać, позапускáть.

Nawracać, Nawrócić, воротúться, вернýться назáдъ *или* съ дорóги, *см.* **Zawracać. Nawrócić konia, wóz,** повернýть назáдъ лóшадь возъ. * **Nawracać kogo,** убéждáть, научáть, обращáть. **Nawracać pogan na wiarę chrześcijańską,** обращáть язычниковъ въ христiáнскую вéру. **Nawrócić innych do swego zdania,** застáвить другúхъ приня́ть своё мнéніе. || **Nawrócić się,** возвратúться, обратúться.

Nawracacz, Nawrócicіel, -a, *м.* обращáтель въ вéру, распространúтель вéры.

Nawracanie, Nawrócenie, -nia, *ср.* обращéніе въ вѣру, пропагáнда. **Instytut do nawrócenia,** пропагáнда, коллéгія миссіонéровъ.

Nawrażać, натыкáть, наколáчивать.

Nawrócenie, *см.* **Nawracanie.**

Nawrócić, *см.* **Nawracać.**

Nawrócicielka, -i, *ж.* обращáтельница, пропагандúстка.

Nawrót, -otu, *м.* поворóтъ, *см.* **Zakręt;** || возвращéніе, *см.* **Powrót;** || пріёмъ. **Robić co kilku nawrotami,** дéлать что-либо въ нéсколько пріёмовъ, не въ одúнъ разъ. **Drugim nawrotem,** во второ́й разъ; || **Nawrót słońca,** *Астрон.* солнцестоя́ніе.

Nawrotnie, вторúчно, въ два пріёма.

Nawrotny, поворóтный. **Nawrotne koło,** *Геогр.* тро́ликъ, поворóтный кругъ, *см.* **Zwrotnik;** || возвра́тный, *см.* **Niepowrotny.**

Nawróżyć, напрорóчить, предсказáть.

Nawrzały (czém), напúтанный, увлáженный (*чѣмъ*).

Nawrzeć (czego *или* **czém), напитáться,** навлáжиться, увлáжиться; || проникнуться (*чѣмъ*).

Nawstecz, вспять, назáдъ, *см.* **Wstecz.**

Nawtykać, понатыкáть, *см.* **Nawrażać.**

Nawykać, Nawyknąć, привыкáть, привы́кнуть (*къ чему́*).

Nawykanie, -nia, *ср.* привыкáніе.

Nawykłość, -ści, *ж. см.* **Nawyknienie.**

Nawyknąć, *см.* **Nawykać.**

Nawyknienie, -nia, *ср.* нáвыкъ, **привы́чка.**

Nawyliczać, перечисля́ть.

Nawymyślać, разбранúть, разругáть кого́), *см.* **Wymyślać;** || **Nawymyślać czego,** зридýмывать, выдýмывать.

Nawzajem, *см.* **Wzajem, Wzajemnie.**

Nazad, назáдъ, *см.* **Tył.**

Nazajutrz, на другóй день.

Nazajutrze, -a, *ср.* зáвтрешній день, слéдующій день.

Nazajutrzny, зáвтрешній.

Nażalić się, нажáловаться.

Nazbierać, насобирáть, набрáть.

Nazbyt, слúшкомъ.

Nazdryk, -a, *м. Бот. см.* **Łomikamień.**

Nazewnątrz, *см.* **Zewnątrz.**

Naziębić, простудúть; || охладúть, *см.* **Zaziębić.** || **Naziębić się,** простудúться; || охладúться, простúнуть.

Naziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Naziębnąć, прозя́бнуть. **Naziębłem cały,** я весь прозя́бъ.

Naziemny, земно́й.

Nazierać, вгля́дывать, **посмáтривать,** *см.* **Naglądać.**

Nazierek, -rka, *м.* бéглый взглядъ на что́-либо.

Nazimiec, -mca, Nazimek, -mka, *м.* зимовáлый телёнокъ, поросёнокъ и т. д.

Nażłorać się, налóпаться, нажрáться; || **пресытиться** (*удовóльствіями*).

Nazłorzeczyć, *см.* **Złorzeczyć.**

Naznaczać, Naznaczyć, назначáть, на-

нáчить, отмѣчáть, отмéтить. **Naznaczyć dzień,** назнáчить день. **Naznaczyć w książce jakie miejsce,** отмéтить въ кни́гѣ какóе-кибо мéсто. **Naznaczyć prawdziwą przyczynę wypadków,** опредѣля́ть (указáть) истинную причúну собы́тій.

Naznaczanie, Naznaczenie, -nia, *ср.* назначéніе, означéніе, указáніе.

Naznaczony, назнáченный, означенный, укáзанный.

Naznamionować, *см.* **Nastrzechować.**

Nażobać się, назобáться, наклевáться (*о птицахъ*).

Nażółknąć, пожелтéть.

Nażonąć, *Стар.* нагнáть, согнáть.

Naźrzeć, *см.* **Najrzeć, Naglądać.**

Naźrzeć, Naźrzeć się, нажрáться.

Nażuć (czego), сжевáть.

Nazwa, -y, *ж.* наименовáніе, назвáніе.

Nazwać, Nazywać, назвáть, называ́ть.

Nazwanie, -nia, *ср.* назвáніе.

Nazwisko, -a, *ср.* назвáніе; || прóзвище, úмя, фамúлія. **Po nazwisku,** поименно, по úмени. **Nazwiskiem,** по фамúліи. **Był to jakiś pan nazwiskiem M.,** былъ тутъ какóй-то господúнъ по фамúліи М.

Nażyć, *см.* **Obnażać.**

Nażyć się, дóлго жить, пожúть.

Nażyczać, Nażyczyć (czego komu), *см.* **Użyczać.**

Nazywać, Nazywać się, *см.* **Nazwać.**

Nęcenie, -nia, *ср.* примáнка, прельщéніе.

Nęcić, Znęcić, манúть, примани́ть, сманúть, прельщáть, прельсти́ть, привлекáть, привлéчь, *см.* **Znęcić się.**

Nęcisko, -a, *ср.* птицелóвня, западня для лóвли птицъ.

Nędza, -y, *ж.* нищетá, крáйняя бéдность.

Nędzarka, -i, *ж.* бéдная жéнщина, нúщая.

Nędzarz, -a, *м.* бéдня́къ, несча́стный, жáлкій человѣкъ; || негодя́й.

Nędzić, Nędznić, доводúть до бéдности; || **изнурúть, изнурúть,** истощáть, истощúть.

Nędzka, -i, *ж. см.* **Nędzarz.**

Nędznić, *см.* **Nędzić.**

Nędznica, -y, *ж.* бéдная, жáлкая жéнщина; || **негодя́йка.**

Nędzniczek, -czka, *м. см.* **Nędznik.**

Nędzniczka, -i, *ж. см.* **Nędznica.**

Nędznie, бéдно, нúщенски; || худо, скýдно; || дýрно, плóхо. **Nędznie pisać,** дýрно писáть. **Nędznie mieszkać,** бéдно жить. **Nędznie wyglądać,** имéть нездоро́вый видъ.

Nędznieć, Znędznieć, Wynędznieć, бéднéть; || **худéть, похудéть,** истощáться, истощúться.

Nędznik, -a, *м. см.* **Nędzarz.**

Nędznikowy, *Стар.* **несчáстный, жáлкій.**

Nędzny, бéдный, жáлкій; || плохóй, худóй, дурнóй; || нúзкій, пóдлый. **Nędzna robota,** плохáя рабóта. **Nędzne zdrowie,** плохóе, слáбое здорóвье. **Twarz nędzna,**

изхуда́лое лицо́. **Nędzne usiłowania intrygi**, по́длыя уси́лія интри́ги.

Nędzota, -y, *ж.* нищета́, бѣ́дность.

Nędzować, бѣ́дствовать.

Nęga, pan Nęga, -i, *м.* **большо́й спо́рщикъ.**

Negacja, -ji, *ж.* **отрица́ніе**, *см.* **Przeczenie, Zaprzeczenie.**

Negatywa, -y, *ж.* **чёрный шаръ** (*при подачѣ голосовъ*), **отрица́тельный знакъ**, отрица́тельный го́лосъ.

Negliż, -u, *м.* **негли́же́, у́треннее пла́тье.**

Negocjacja, -ji, *ж.* **переговоры, негоціа́ція**, *см.* **Układy, Rokowanie.** || **Прода́жа векселе́й** (**kupczenie wekslami**).

Negocjant, -a, *м.* **купе́цъ, негоціа́нтъ**, *см.* **Handlarz, Kupiec.**

Negocjator, -a, *м.* **перегово́рщикъ**; || посре́дникъ.

Negocjować, *Ком.* **догова́риваться, вести́ перегово́ры** (*о прода́жѣ ве́кселя*).

Negować, *см.* **Przeczyć.**

Negr, -a, *м.* **негръ, ара́пъ** (*мн.* **Negrowie**, не́гры, ара́пы), *см.* **Murzyn.**

Negus, *см.* **Nygus.**

Nękać, Znękać, изнуря́ть, изнури́ть, истоща́ть, истощи́ть; || притѣсня́ть, угнета́ть. **Choroba go nęka**, боле́знь изнуря́етъ его́. **Twarz znękana**, истощённое лицо́. **Ubóstwo go nęka**, бѣ́дность угнета́етъ его́.

Nekromant, -a, *м.* **некрома́нтъ, вызыва́тель умёршихъ**; || **волше́бникъ, колду́нъ**, *см.* **Czarnoksiężnik.**

Nekromancja, -ji, *ж.* **некрома́нтія, вызыва́ніе умёршихъ**; || **волше́бство, колдовство́, чародѣ́йство.**

Nektar, -u, *м.* **не́ктаръ.**

nemejskie igrzyska, неме́йскія и́гры (*у Дре́вн.*).

Nenufar, -u, *м. Бот.* **кувши́нчики, кубы́шечки** (*расте́ніе*).

Neochrześcijanin, -a, *м.* **новохристіа́нинъ.**

Neochrześcijański, новохристіа́нскій.

Neofita, -y, *м.* **новообращённый, новокрещёнецъ.**

Neofitka, -i, *ж.* **новообращённая, новокрещёнка.**

Neptun, -a, *м.* * *Астрон.* **Нептуно́нъ** (*плане́та*); || **морска́я пучи́на, мо́ре**; || *см.* **Słownik Mitologiczny.**

Nerczany, *Мед.* **по́чечный**; || **стра́ждущій по́чечною боле́знію.**

Nerest, *Облает.* **Nierost**, -u, *м.* **вре́мя когда́ ры́бы ме́чутъ икру́.**

Nerka, -i, *ж. Анат.* **по́чка**; || **бубре́гъ** (*по́чка у живо́тныхъ*).

Nerkowaty, почкообра́зный.

Nerkowy, по́чечный. **Kamień nerkowy**, по́чечный ка́мень, нефри́тъ.

Nerw, -u, *м.* **нервъ, чу́вственная жи́ла. Słabość nerwów**, не́рвная боле́знь.

Nerwisty, Nerwowy, не́рвный, **нервическій**; || **раздражи́тельный.**

Nęt, -u, *м.* **Nęta**, -y, **Nętka**, -i, *ж.* **привлека́тельность, пре́лесть, прима́нка**, *см.* **Ponęta.**

Nętka, -i, *ж. см.* **Nęt, Nęta.**

Nętny, привлека́тельный, увлека́тельный, зама́нчивый.

Netto, *Нескл.* **за отчи́сткою.**

Neutrał, -a, **Neutralista**, -y, *м.* **равноду́шный, безуча́стный**; || **нейтра́льный, неутра́льный**; || **безпристра́стный.**

Neutralizować, Zneutralizować, приводи́ть въ нейтра́льное состоя́ніе, не держа́ться ничьёй стороны; || *Хим.* **нейтрализова́ть**; || **уничтожа́ть**, *см.* **Niweczyć.**

Neutralnie, **безпристра́стно, безуча́стно**; || **неутра́льно.**

Neutralność, -ści, *ж.* **неутра́льность**; || **безпристра́стіе**; || **неутралите́тъ.**

Neutralny, **нейтра́льный, неутра́льный**; || **безпристра́стный.**

Ni, ни. Nie mam ni grosza, у меня́ нѣтъ ни гроша́, *см.* **Ani. Ni to ni owo**, ни то́ ни сё. **Ni ztąd ni zowąd**, ни съ того́ ни съ сего́. || *См.* **Niby.**

Niańczyć, ня́ньчить (*дитя́*).

Niania, Niańka -i, *ж.* ня́ня, ня́нька.

Niby, бу́дто, бу́дто бы, какъ бу́дто, какъ бы, *см.* **Jak, Jakby, Niby to**, бу́дто бы, сло́вно.

Nic, ничто́, ничего́. **Z niczego nic**, изъ ничего́ ничего́ и не вы́йдетъ. **Tyle co nic**, всё равно́ что ничего́. **To nic** *или* **niczego nie dowodzi**, э́то ничего́ не доказыва́етъ. **Nic a nic**, соверше́нно ничего́. **Nic mi po tém**, мнѣ э́то не годи́тся (*см.* **Niepotém**). **Nic mi do tego**, э́то до меня́ не каса́ется, э́то не моё дѣ́ло. **Cała robota za nic**, вся рабо́та никуда́ не годи́тся. **Gra za nic**, прои́гранная па́ртія. **Za nic wszystko, jeżeli nie....**, всё пропадётъ, если не.... **Człowiek do niczego**, человѣ́къ ни къ чему́ непригóдный. **Nic inszego, jak....**, не иное́ что какъ.... **Odejść z niczém**, пойти́ съ пусты́ми рука́ми, ничего́ не добиться. **Nie robię sobie nic z tego**, я не приписываю э́тому никако́й ва́жности, я не обраща́ю на э́то ни мале́йшаго внима́нія. **To nic do rzeczy**, э́то не имѣетъ никако́го смы́сла. **Prawić nic do rzeczy**, говори́ть глу́пости, болта́ть вся́кій вздоръ; || **Nic dobrego**, негода́й, бездѣ́льникъ; || **Nice**, *мн. Повар.* пы́шка, пряжене́цъ.

Nić, -ci, *ж.* нить; || **Nici tkacze**, *или* **krosienne**, осно́ва (*ткани*), *см.* **Nitka.**

Nica, -y, *ж.* изна́нка (*матеріи*). **Na nice wywracać**, выворáчивать наизна́нку.

Nicdobrego, *см.* **Nic.**

Nice, *см.* **Nic.**

Nicennica, -y, *ж. Бот.* **жа́бникъ, горля́нка**, пятипа́лочникъ.

Nicestwo, -a, *ср.* **ничто́жество.**

Niciany, ни́тяный.

Nicienica, -y, *ж.* **ни́ченицы, ни́ченки, ни́тяницы**; || **осно́ва** (*ткани*).

Nicość, -ści, *ж.* **ничто́жество**

Nicować, Przenicować (suknię), выворáчивать, вывóротить на изнáнку (*платье*); || * **Nicować, Wynicować** (kogo, co), переиначивать, перетолковывать, разбирáть по нúточкѣ, стрóго изслѣдовать.

Nicowanie, nia, *ср.* выворáчиваніе наизнáнку; || перетолкóваніе, стрóгій разбóръ.

Nicpoń, -nia, *м.* негодя́й.

Nicpotém, худóй, дурнóй, плохóй, скверный.

Nicwart, ничегó нестóющій, негóдный.

Niczego, недýрно, нехýдо. **Niczego kobieta**, э́та жéнщина недурнá собóй. **Mam się niczego**, живý недýрно, *см.* **Nic.**

Niczemnieć, *см.* **Nikczemnieć.**

Niczemny, *см.* **Nikczemny.**

Niczość, *см.* **Nicość.**

Niczyj, -ja, -je, ничéй, -чья, -чьё.

Nie, не, нѣтъ. **Tu nie ma nikogo**, здѣсь нѣтъ никогó. **Nie mam pieniędzy**, у менá нѣтъ дéнегъ. **Nie do rzeczy**, некстáти. **Nie mogę nie zrobić tego**, не могý не сдѣлать э́того.

Niebaczenie, -nia, *ср. см.* **Niebaczność.**

Niebacznica, -y, *ж.* вѣтренница.

Niebacznie, необдýманно, легкомы́сленно, опромéтчиво.

Niebacznik, -a, *м.* вѣтренникъ.

Niebaczność, -ści, *ж.* опромéтчивость, легкомы́сленность, вѣтренность.

Niebawem, Niebawnie, немéдленно, тóтчасъ же.

Niebezpieczen, *см.* **Niebezpieczny.**

Niebezpieczeństwo, -a, *ср.* опáсность; || рискъ, страхъ.

Niebezpiecznie, Niebezpieczno, опáсно.

Niebezpieczność, -ści, *ж.* опáсность.

Niebezpieczny, опáсный, подвергáющійся опáсности. **Niebezpieczne przedsięwzięcie**, опáсное предпрія́тіе. **Niebezpieczny życia swego**, подвергáющій опáсности свою́ жизнь.

Niebianin, -a, *м.* небожи́тель, богъ.

Niebianka, -i, *ж.* небожи́тельница, бóжія.

Niebiański, небéсный, бóжескій.

Niebiańsko, божéственно; || * превосхóдно.

Niebiańskość, -ści, *ж.* **Niebiaństwo, -a**, *ср.* божéственность; || божествó.

Niebiegle, неискýсно, нелóвко, *см.* **Niezręcznie.**

Niebiegłość, -ści, *ж.* неискýсство, нелóвкость.

Niebiegły, неискýсный, нелóвкій, *см.* **Nieudolny, Niezdolny.**

Niebieskawo, голубовáто, синевáто.

Niebieskawy, голубовáтый, синевáтый.

Niebieski, небéсный; || сúній, голубóй (*цвѣтъ*), *см.* **Błękitny, Jasnoniebieski.**

Niebiosa, -bios, *мн.* небесá, *см.* **Niebo.**

Niebitny, невоúнственный, неотвáжный.

Niebłędnie, навѣ́рно, безошúбочно, непогрѣшúтельно, непогрѣшúмо.

Niebłędność, -ści, *ж.* непогрѣшúтельность непогрѣшúмость, безошúбочность; || непрелóжность, вѣрность.

Niebłędny, непогрѣшúтельный, непогрѣшúмый, безошúбочный; || непрелóжный, вѣрный.

Niebłogosławieństwo, -a, *ср.* проклáтіе; || гнѣвъ Бóжій, *см.* **Przeklęstwo.**

Niebny, небéсный.

Niebo, -a, *ср.* небо, **Nieba, Niebiosa**, *мн.* небесá. **Pod niebiosa kogo wynosić**, превозноси́ть кого́ до небéсъ. **Pod gołém niebem**, подъ открытымъ нéбомъ. **Błękit niebios**, лазýрь небéсъ. **Niech mu Bóg da niebo**, цáрство емý небéсное.

Nieboga, -i, *ж.* бѣдня́жка.

Niebogromca, -y, *м.* громовéржецъ.

Nieboraczek, -czka, *м.* бѣдня́жка, бѣдненькій.

Nieboraczka, -i, *ж.* бѣдня́жка, бѣдненькая.

Nieborak, -a, *м.* бѣдня́къ, бѣдня́га.

Niebosiężny, *см.* **Niebotyczny.**

Nieboszczka, -i, *ж.* покóйница; || покóйная, умéршая, усóпшая.

Nieboszczyk, -a, *м.* покóйникъ; || покóйный, умéршій, усóпшій.

Nieboszczykowski, Nieboszczykowy, принадлежáщій покóйному, умéршему.

Niebotwórca, -y, *м.* Творéцъ нéба, небéсный Творéцъ.

Niebotyczny, досягáющій до облакóвъ, высóкій.

Niebowid, -a, *м. Зоол.* верхоглáдъ, небозóръ (*рыба*); || *см.* **Teleskop.**

Niebożątko, -a, Niebożę, -ęcia, *ср.* бѣдня́жка, бѣдня́жечка, сиротúнушка.

Nieboznawca, -y, *м.* астронóмъ, звѣздослóвъ.

Niebylica, -y, *ж.* небылúца.

Niebyły, несостоя́вшійся.

Niebyt, -u, *м.* небытіе́, несуществованіе.

Niebytność, -ści, *ж.* несуществованіе, ничтóжество; || небытность, отсýтствіе, отлýчка. **Przyjechał w czasie mojéj niebytności**, пріѣхалъ во врéмя моегó отсýтствія.

Niebywalec, -lca, *м.* новичóкъ.

Niebywałość, -ści, *ж.* неóпытность, незнáніе свѣта и людéй.

Niebywały, небывáлый; || малоóпытный незнáющій свѣта и людéй.

Niecały, непóлный.

Niech, Niechaj, пусть, пускáй. **Niech będzie tak**, пусть такъ бýдетъ. **Niech będzie**, да бýдетъ! **Niech co chce będzie**, что́ бы ни случúлось. **Niech cię djabli wezmą**, пусть чортъ тебя́ возмётъ, *или* чтобы чортъ тебя́ взялъ! **Niech tylko przyjdzie**, пусть только онъ придётъ! **Przybliż się, niech cię uściskam**, подойдú, дай мнѣ обня́ть тебя́. **Niech robi co chce**, пускáй дѣ-

хаетъ что́ хо́четъ. || **Niechże, пусть же,** пуска́й же.

Niechać (czego), оставля́ть, покида́ть.

Niechaj, *см.* **Niech.**

Niechby, Niechajby, пусть бы, пуска́й бы; || допу́стимъ, поло́жимъ. **Niechbym ja był jego ojcem,** поло́жимъ, что я оте́цъ ему́. **Niechbym ja był na jego miejscu,** допу́стимъ, что я нахожу́сь на его́ мѣстѣ.

Niechcąc, Niechcący, *Нар.* **нехотя,** непаро́чно, по ошибкѣ, безъ у́мысла. **Zrobił to niechcący,** онъ э́то сдѣлалъ нехотя, безъ у́мысла. **Chcąc niechcąc, волею** неволю, *см.* **Chcieć.**

Niechcenie, -nia, *ср.* **нежела́ніе, неохо́та,** *см.* **Niechęć.**

Niechęć, -ci, *ж.* **отвраще́ніе, нерасположе́ніе. Mieć niechęć do kogo, do czego,** имѣть отвраще́ніе къ кому́, къ чему́, *см.* **Odraza, Wstręt. Okazywać niechęć do pracy,** выка́зывать нерасположе́ніе къ труду́. **Z niechęcią przystał na to,** онъ неохо́тно согласи́лся на э́то, *см.* **Niechętnie. Poznałem jego niechęć ku mnie,** я узна́лъ его́ нерасположе́ніе ко мнѣ. **Wzajemne niechęci,** ра́спря, усо́бица, смута, *см.* **Nieonaski.**

Niechęcić, *см.* **Zniechęcić.**

Niechętnie, неохо́тно.

Niechętny (do czego), неохо́тный, нерасполо́женный (*къ чему́*); || нерѣ́вностный, неради́вый. **Niechętny robotnik,** неради́вый рабо́тникъ. **Niechętny komu,** нерасполо́женный къ кому́; || злонамѣ́ренный. **Niechętni,** *мн.* **недово́льные.**

Niechluj, -a, Niechluja, -ui, *м.* **неря́ха,** захара́шка.

Niechluja, -ui, Niechlujka, -i, *ж.* **неря́ха,** захара́шка, грязну́ха.

Niechlujnie, неопря́тно, неря́шливо.

Niechlujny, неопря́тный, неря́шливый.

Niechlujstwo, -a, *ср.* **неопря́тность,** неря́шество, нечистота́.

Niechmurny, безо́блачный.

Niechno, Niechnoby, пусть то́лько, *см.* **Niech, Niechby.**

Niechrzczeniec, -ńca, *м.* **не́крещь.**

Niechrześcijański, нехристіа́нскій.

Niechwaląc się, не хва́стая, безъ хва́стовства́.

Niechwalny, непохва́льный.

Niechybnie, неминуе́мо, неизбѣ́жно, непремѣ́нно, навѣ́рно.

Niechybny, неминуе́мый, неизбѣ́жный, непремѣ́нный, вѣ́рный. **Niechybny środek,** вѣ́рное сре́дство, *см.* **Niemylny, Nieomylny.**

Niechże, *см.* **Niech.**

Niecić, Rozniecić (ogień), разводи́ть, развести́ ого́нь; || * возбужда́ть, возбуди́ть, воспламени́ть, воспламени́ть, *см.* **Podniecać, Wzniecać.**

Niecierpek, -pka, *м. Бот.* **бальзами́нъ.**

Niecierpiętliwość, -ści, *ж.* **безстра́стіе,** безуча́стность, безчу́вствіе; || нетерпѣли́вость, *см.* **Niecierpliwość.**

Niecierpiętliwy, безстра́стный, безуча́стный, безчу́вственный; || **нетерпѣли́вый,** *см.* **Niecierpliwy.**

Niecierpliwić, Zniecierpliwić, выводи́ть, вывести́ изъ терпѣ́нія, раздража́ть, раздражи́ть, досажда́ть, досади́ть. || **Niecierpliwić się, Zniecierpliwić się,** выходи́ть, вы́йти изъ терпѣ́нія, серди́ться, разсерди́ться. **Zniecierpliwiony,** вы́веденный изъ терпѣ́нія.

Niecierpliwie, нетерпѣли́во, съ нетерпѣ́ніемъ.

Niecierpliwość, -ści, *ж.* **нетерпѣ́ніе,** нетерпѣли́вость.

Niecierpliwy, нетерпѣли́вый; || **чувстви́тельный** (*къ хо́лоду, къ жару*), *см.* **Czuły.**

Niecka, -i, *ж.* **но́чвы, ночо́вки;** || *Горн.* **отло́гій лото́къ.**

Niecnie, безче́стно нече́стно.

Niecność, -ści, *ж.* **гну́сность, посты́дность,** ме́рзость, безче́стность.

Niecnota, -y, *ж.* злость, недобросо́вѣстность; || **бездѣ́льничество;** || **продѣ́лка,** *см.* **Psota;** || **криводу́шіе,** несправедли́вость, кри́вда, преступле́ніе, *см.* **Nieprawość, Zbrodnia;** || **Niecnota,** *м.* и *ж. рóда* **негодя́й, негодя́йка, бездѣ́льникъ, бездѣ́льница,** плутъ, плуто́вка.

Niecnotnica, -y, *ж.* вѣ́тренница, **кокéтка,** прелéстница.

Niecnotnie, безче́стно, нече́стно.

Niecnotnik, *см.* **Niecnota.**

Niecnotny, Niecny, безче́стный, **гну́сный, по́длый. Niecny postępek,** гну́сный посту́покъ, *см.* **Niegodny, Niegodziwy.**

Niecny, *см.* **Niecnotny.**

Nieco, немно́го, не́сколько. **Nieco daleki,** не́сколько отдалённый. **Nieco pieniędzy,** не́сколько де́негъ.

Niecofniony, Niecofny, неотме́нный, непрело́жный.

Nieczułka, -i, *ж. Умен.* **ночо́вочка,** *см.* **Niecka.**

Niećwiczony, неопытный, непривы́чный.

Niecześć, -ści, *ж. см.* **Pohańbienie, Zelżywość, Sromota.**

Niecześciwie, непочти́тельно, неуважи́тельно.

Niecześciwy, непочти́тельный, неуважи́тельный.

Nieczosaniec, -ńca, *м.* **растрёпа;** || о́лухъ, мужи́къ.

Nieczosany, *см.* **Nieokrzesany.**

Nieczule, безчу́вственно, **нечувстви́тельно.**

Nieczułka, *см.* **Niecka.**

Nieczułość, -ści, *ж.* **безчу́вственность,** нечувстви́тельность.

Nieczuły, безчу́вственный, **нечувстви́тельный.**

Nieczyj, *см.* **Niczyj.**

Nieczynnie, бездѣ́ятельно, **пра́здно.**

Nieczynność, -ści, *ж.* **бездѣ́йствіе,** бездѣ́ятельность, пра́здность.

Nieczynny, бездѣ́ятельный, пра́вдный, *см.* **Bezczynny. Nieczynna służba**, недѣйствѣ́тельная слу́жба.

Nieczyścić, замáрывать, запáчкивать, *см.* **Kalać.**

Nieczysto, нечи́сто.

Nieczystość, -ści, *ж.* нечистота́.

Nieczysty, нечи́стый; || гря́зный.

Nieczyszczony, неоскоплённый, **некла́деный.**

Nieczytany, нечи́танный.

Nieczytelnie, нечётко, неразбо́рчиво.

Nieczytelność, -ści, *ж.* неразбо́рчивость.

Nieczytelny, нечёткій, неразбо́рчивый.

Niedarowany, непростя́тельный.

Niedatny, ска́редный, скупо́й.

Niedawno, неда́вно.

Niedawność, -ści, *ж.* неда́вность.

Niedawny, неда́вній, свѣ́жій.

Niedbać, *см.* **Dbać, Zaniedbać.**

Niedbale, нерадѝво, небре́жно.

Niedbalec, -lca, *м.* нерадѝвецъ, лѣнѝвецъ.

Niedbałość, -ści, *ж.* безпе́чность, небре́жность, нерадѝвость, лѣ́ность.

Niedbalstwo, -a, *ср. см.* **Niedbałość.**

Niedbałuch, Niedbaluch, -a, *м. см.* **Niedbalec.**

Niedbały, безпе́чный, небре́жный, нерадѝвый, нерадѣ́тельный, лѣнѝвый.

Niedbanie, -nia, *ср.* **беззабо́тность**, безпе́чность, нерадѣ́ніе.

Niedoba, -y, *ж.* ю́ный во́зрастъ; || **неудо́бное**, неблагопрія́тное вре́мя.

Niedobiór, *см.* **Niedobór.**

Niedobitki, -ów, *мн.* оста́тки (*а́рміи по́слѣ сраже́нія*).

Niedobór, -oru, *м.* недоста́токъ, **недочёть**; || *Тип.* де́фектъ, разро́зненные **листы́** кни́ги.

Niedobre, -a, *ср.* зло, вредъ.

Niedobry, нехоро́шій, худо́й; || **злой.**

Niedobrze, нехорошо́, ху́до.

Niedochód, -odu, *м.* недои́мка, недоймочныя де́ньги.

Niedochodek, -dka, *м.* **вы́кидышъ**, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Niedocieczenie, непроница́емо, **непостижи́мо.**

Niedocieczoność, -ści, *ж.* **непроница́емость**, непостижи́мость.

Niedocieczony, непроница́емый, **непостижи́мый.**

Niedogoda, *см.* **Niedogodność.**

Niedogodliwy, своенра́вный, **прихотли́вый**; || стра́нный, *см.* **Dziwaczny.**

Niedogodnie, неудо́бно, затрудни́тельно.

Niedogodność, -ści, Niedogoda, -y, *ж.* **неудо́бство**, затрудне́ніе.

Niedogodny, неудо́бный, **затруднительный**, *см.* **Niewygodny, Niedogodliwy.**

Niedogryzki, Niedojadki, -ów, *мн.* **объ́ѣдки**, оста́тки ку́шанья, кро́хи.

Niedojrzałość, *см.* **Niedoźrzałość.**

Niedojrzały, *см.* **Niedoźrzały.**

Niedojrzany, незамѣ́тный, непримѣ́тный.

Niedokiszony, недоква́шенный, несо́кшій.

Niedokładnie, нето́чно, невѣ́рно.

Niedokładność, -ści, *ж.* неисправность, нето́чность.

Niedokładny, неиспра́вный, нето́чный, невѣ́рный.

Niedokonany, несовершѐнный, недоко́нченный, неоко́нченный; || неисполненный; || *Грам.* **Czas niedokonany**, прошѐдшее несовершѐнное вре́мя.

Niedokończony, недоко́нченный, неоко́нченный.

Niedokunka, -i, *ж.* **родъ** недо́имкой куни́цы, недости́гшей надлежа́щей добро́ты въ ше́рсти.

Niedokwas, -u, *м. Хим.* **о́кись. Zamienić w niedokwas**, окисли́ть.

Niedokwaszać, окисля́ть. || **Niedokwaszać się, окисля́ться, окиса́ть.**

Niedokwaszenie, -nia, *ср. Хим.* **окисле́ніе**, окиса́ніе.

Niedokwaszony, *Хим.* **окислённый.**

Niedola, -i, *ж.* **злополу́чіе**, бѣда́, невзго́да, напа́сть.

Niedołęga, -i, *ж.* **калѣ́ка**; || **безси́льный**, не́мощный; || *Мед.* **одержи́мый мужски́мъ безси́ліемъ**, слабоу́мный человѣ́къ, глупе́цъ, остолопъ.

Niedoletni, несовершеннолѣ́тній.

Niedołęztwo, -a, *ср.* увѣ́чье, **безси́ліе**; || *Мед.* му́жское безси́ліе; || слабоу́міе, **тупоу́міе.**

Niedołężnie, безси́льно, слабо́; || **тупо**, глупо, дура́цки.

Niedołężność, -ści, *ж. см.* **Niedołęztwo.**

Niedołężny, увѣ́чный, безси́льный, сла́бый, не́мощный, тщедýшный, щедýшный; || неспосо́бный, тупоу́мный. **Usiłowanianiedołężne, сла́быя, напра́сныя уси́лія.** || *Юрид.* **Osoba niedołężnego umysłu**, слабоу́мный.

Niedolisek, -ska, *м.* **не́долись**, недо́лисая лиси́ца, кото́рая несовсѣ́мъ окупѣ́ла.

Niedołożnie, недоста́точно, непо́лно, несовершѐнно, *см.* **Niedostatecznie.**

Niedołożność, -ści, *ж.* недоста́токъ, несовершѐнство, неудовлетвори́тельность, *см.* **Niedostateczność.**

Niedołożny, недоста́точный, непо́лный, несовершѐнный, неудовлетвори́тельный, *см.* **Niedostateczny.**

Niedomagać, не домога́ть, чу́вствовать **себя́** нездоро́вымъ.

Niedomawianie, -nia, *ср.* недоска́зываніе, недогова́риваніе (*словъ*).

Niedomiar, -u, *м.* недомѣ́ръ, **недомѣ́рка.**

Niedomniemany, неподозрѣ́ваемый, непредви́дѣнный, *см.* **Nieprzewidziany, Niespodziany.**

Niedomówienie, -nia, *ср. см.* **Niedomawianie.**

Niedomówiony, недоска́занный, недоговорённый.

Niedonosek, -ska, *м.* **недоно́сокъ**, *см.* **Niedochodek.**

Niedonoszony, недоно́шенный.

Niedopałek, -łka, *м.* **головёшка.**

Niedopalony, недогорѣлый.

Niedopanek, -nka, *м.* **разы́грывающій** на́тнаго ба́рина.

Niedopędny, **недостижи́мый.**

Niedoperz, *см.* **Nietoperz.**

Niedopieczony, недопечёный, **недожа́реный.**

Niedopijki, -ów, *мн.* **опи́вки.**

Niedopłacа, -y, *м.* **должни́къ, недопла́тчикъ.**

Niedopłata, -y, *ж.* **недои́мка.**

Niedopuszczalność, -ści, *ж.* **недопуще́ніе.**

Niedopuszczalny, недопуска́емый.

Niedorobiony, **недодѣланный.**

Niedorosły, недоро́сшій.

Niedorostek, -stka, *м.* **недоро́стокъ.**

Niedorzecznie, безразу́дно, неразу́мно, нелѣпо, *см.* **Głupio.**

Niedorzeczność, -ści, *ж.* **нелѣпость**, вздоръ, глу́пость; || **безу́міе, дура́чество.**

Niedorzeczny, безразу́дный, неразу́мный, нелѣпый, вздо́рный.

Niedościgły, *см.* **Niedożrzały**; || **Niedościgniony**, недостижи́мый, непостижимый, неисповѣдимый; || недосту́пный, неощути́мый, *см.* **Niedojrzany. Wyroki Boga są niedościgłe**, судьбы Бо́жіи неисповѣ́димы.

Niedosięgły, **Niedosiężny**, **недостижи́мый**, недосту́пный.

Niedoskonale, несовершѣ́нно.

Niedoskonałny, неусовершáемый.

Niedoskonałość, -ści, *ж.* **несовершѣ́нство**, недоста́токъ.

Niedoskonały, несовершѣ́нный, недоста́точный.

Niedosłuch, -u, *м.* **при́глухъ, глухова́тый.**

Niedosłyszeć, *см.* **Dosłyszeć.**

Niedosłyszenie, -nia, *ср.* **глухота́.**

Niedospać, *см.* **Dospać.**

Niedospanie, Niedosypianie, -nia, *ср.* **безсо́нница.**

Niedospany, **безсо́нный.**

Niedospiałek, -łka, *м.* *Бот.* **соко́лья** трава́, мы́шьи ушки́.

Niedośpiech, -u, *м.* **замедле́ніе, промедле́ніе**, остано́вка.

Niedostały, *см.* **Niedojrzały.**

Niedostatecznie, несовершѣ́нно, **недоста́точно, неудовлетвори́тельно.**

Niedostateczność, -ści, *ж.* **несовершѣ́нство**, **недоста́точность, неудовлетвори́тельность**, неполнота́.

Niedostateczny, несовершѣ́нный, **недоста́точный, неудовлетвори́тельный.**

Niedostatek, -tku, *м.* **недоста́токъ, нехва́тка**; || **отсу́тствіе. Niedostatek żywności**, недоста́токъ продово́льствія; || **нужда́, нищета́, ску́дость. Być w niedostatku**, быть въ нуждѣ, **нужда́ться**; || **погрѣ́шность, оши́бка, про́махъ, недоста́токъ. Znać swe własne niedostatki**, знать **свои́ со́бственные недоста́тки, погрѣ́шности, оши́бки.**

Niedostawać, **не достава́ть.**

Niedostępność, -ści, *ж.* **недосту́пность.**

Niedostępny, **недосту́пный, неприступный.**

Niedostrzegalnie, **непримѣ́тно, незамѣ́тно**, ма́ло по ма́лу.

Niedostrzegalny, **непримѣ́тный, незамѣ́тный.**

Niedoświadczenie, -nia, *ср.* **неопытность.**

Niedoświadczony, **неопытный, неискушённый.**

Niedoszły, *см.* **Niedożrzały**; || **Niedoszły płód**, недоно́сокъ. **Niedoszły do skutku**, несостоя́вшійся.

Niedotrzymanie, -nia (słowa), *ср.* **неусто́йка.**

Niedotykalny, неосяза́емый.

Niedouczeniec, -ńca, *м.* **недоу́чь, полуучёный, недоучи́вшійся.**

Niedouczoność, -ści. *ж.* **полузна́ніе**, пове́рхностное зна́ніе.

Niedouczony, полуучёный, недоучи́вшійся.

Niedouk, -a, *м.* *см.* **Niedouczeniec.**

Niedowarzony, недоварёный; || * **пусто**голо́вый.

Niedowcipnie, неостроу́мно.

Niedowiarek, -rka, *м.* **невѣ́рующій, отсту́пникъ отъ вѣ́ры.**

Niedowiarski, **невѣ́рный.**

Niedowiarstwo, -a, *ср.* **невѣ́ріе, безвѣ́ріе**, || **недовѣ́рчивость.**

Niedowid, Niedowidz, -a, *м.* **близору́кій**, *см.* **Ślepak.**

Niedowidzieć, *см.* **Dowidzieć.**

Niedowierny, **недовѣ́рчивый.**

Niedowierzać, *см.* **Dowierzać.**

Niedowierzanie, -nia, *ср.* **недовѣ́рчивость, недовѣ́ріе.**

Niedowodny, **бездоказа́тельный.**

Niedozierka, -i, *ж.* *см.* **Niedozór.**

Niedozór, -oru, *м.* **несмотрѣ́ніе, невни**ма́ніе, **нерадѣ́ніе, оплóшность.**

Niedożrzałka, -i, *ж.* **незрѣ́лый плодъ.**

Niedożrzałość, -ści, *ж.* **незрѣ́лость.**

Niedożrzały, **незрѣ́лый.**

Niedozwolony, **непозво́ленный, непозволи́тельный, запрещённый**, *см.* **Niegodziwy, Nieprawy.**

Niedrożony, **цѣ́льный, плóтный**; || **нечека́ненный.**

Niedrzewny, **нелѣси́стый, безлѣ́сный.**

Niedufnie, *см.* **Nieufnie.**

Niedufność, *см.* **Nieufność.**

Niedufny, *см.* **Nieufny.**

Niedużo, немно́го, *см.* **Dużo.**

Niedużość, -ści, *ж.* **ма́лость, ску́дость, недоста́точность.**

Nieduży, небольшóй

Niedziela, -i, *ж.* воскресе́нье. **Święcić niedzielę,** пра́здновать воскресе́нье. **Niedziela Kwietna, Przewodnia** и т. д., *см.* **Kwietni, Przewodni;** || *Стар.* неде́ля *(семь дней).* **Za dwie, za trzy niedziele,** че́резъ двѣ, че́резъ три неде́ли.

Niedzielny, воскре́сный, *см.* **Niedziela;** || **Litera niedzielna,** воскре́сная бу́ква, вруцѣ́лѣто *(въ церковныхъ мѣсяцесло́вахъ);* || пра́здничный, *см.* **Swiąteczny, Odświętny.**

Niedzielny, неразде́льный, *см.* **Niepodzielny.**

Niedźwiadek, -dka, *м. Умен.* медвѣжо́нокъ, *см.* **Niedźwiedź;** || *Астрон.* скорпіо́нъ *(созвѣздіе);* || медвѣ́докъ, медвѣ́дка *(насѣко́мое).*

Niedźwiadkowiec, -wca, *м. Зоол.* клешненóсный, имѣющій клешни́.

Niedźwiednia, -i, *ж.* медвѣ́жья берло́га; || медвѣ́жья шу́ба, *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedźwiedniczy, -ego, *м.* медвѣ́жій.

Niedźwiednik, медвѣ́жа́тникъ, вожа́къ медвѣ́дя.

Niedźwiedź, -dzia, *м.* медвѣ́дь. *Посл.* **Na niedźwiedzia skórę pije, a niedźwiedź jeszcze w lesie,** не уби́въ медвѣ́дя, ко́жи не продаю́тъ. **Niedźwiedź morski,** бѣ́лый медвѣ́дь. *см.* **Niedźwiedzie.**

Niedzwiedzi, медвѣ́жій; || *Бот.* **Niedźwiedzie grono,** ежо́вка; || толокня́нка *(растеніе).* **Niedźwiedzia łapa,** медвѣ́жья ла́па *(растеніе).*

Niedźwiedziarz, -a, *м. см.* **Niedźwiednik.**

Niedźwiedzica, -y, *ж.* медвѣ́дица.

Niedźwiedzie, -iów, *мн.* медвѣ́жья шу́ба. медвѣ́жій мѣ́хъ.

Niedźwiedzię, -ęcia, *ср.* медвѣ́жо́нокъ, молодо́й медвѣ́дь.

Niedźwiedzina, -y, *ж.* медвѣ́жина.

Niefarbowany, некра́шеный, натура́льнаго цвѣта.

Nieforemnie, непра́вильно, гру́бо, *см.* **Niekształtnie.**

Nieforemność, -i, *ж.* непра́вильность.

Nieforemny, непра́вильный, *см.* **Niekształtny, Nieregularny.**

Niefrasobliwie, беззабо́тно, безпе́чно.

Niefrasobliwość, -ści, *ж.* беззабо́тность, безпе́чность.

Niefrasobliwy, беззабо́тный, безпе́чный.

Niegaszony, нега́шеный. **Niegaszone wapno,** нега́шеная и́звесть.

Niegdy, иногда́, вре́менемъ, поро́ю, *см.* **Niekiedy;** || **Niegdyś,** не́когда, когда́-то, пре́жде, *см.* **Kiedyś.**

Niegęsto, ре́дко, нечасто.

Niegęsty, ре́дкій, нечастый; || жи́дкій, *см.* **Rzadki.**

Niegładki, негладкій, шероховатый, *см.* **Chropowaty.**

Niegładko, негла́дко, гру́бо, твёрдо **Niegładko mu idzie,** не легко́ ему́ э́то достаётся

Niegładkość, -ści, *ж.* перо́вность.

Niegładźno, Nieglaźno, неуклю́же, тяжело́, гру́бо, нескла́дно, нело́вко. **Żartować nieglaźno,** гру́бо шути́ть.

Niegładźność, Nieglaźność, -ści, *ж.* неуклю́жесть, нело́вкость, принужде́нность, натя́нутость.

Niegładźny, Nieglaźny, неуклю́жій, тяжёлый, гру́бый, нескла́дный, нело́вкій, натя́нутый.

Niegłęboki, неглубо́кій.

Niegnojony, неудо́бренный, неунавоженный.

Niegodnica, -y, *ж.* него́дница.

Niegodnie, недостóйно; || гнýсно, посты́дно.

Niegodnik, -a, *м.* него́дникъ, мерза́вецъ, негода́й, *см.* **Niegodziwiec.**

Niegodność, -ści, *ж.* недостóйность, него́дность; || мéрзость.

Niegodny, недостóйный, недостóинъ *(кого, чего́);* || него́дный, гнýсный, мéрзкій. **To rzecz niegodna twojéj uwagi,** э́то не достóйно твоего́ внима́нія. **To jest niegodne ciebie,** э́то недостóйно тебя́. **Postępek niegodny,** гнýсный посту́покъ *см.* **Niegodziwy.**

Niegodziwiec, -wca, *м. см.* **Niegodnik.**

Niegodziwie, недостóйно, гнýсно, ни́зко. по́дло.

Niegodziwiec, -wca, *м.* негода́й.

Niegodziwość, -ści, *ж.* гнýсность, мéрзость, по́длость, ни́зость.

Niegodziwy, непозволи́тельный, гнýсный, мéрзкій, по́длый, ни́зкій, него́дный; || отврати́тельный, скве́рный; || нестерпи́мый. **Nabyć co sposobami niegodziwemi,** пріобрѣ́сть что́ непозволи́тельными, ни́зкими сре́дствами. **Niegodziwe zamiary,** гнýсныя намѣ́ренія. **Niegodziwe pismo,** мéрзкій по́черкъ. **Niegodziwe zimno,** нестéрпимый, стра́шный хо́лодъ.

Niegojny, неизлѣчи́мый, неизцѣлимый

Niegolony, небри́тый.

Niegościnnie, негостепрі́имно.

Niegościnność, -ści, *ж.* негостепрі́имность, негостепрі́имство.

Niegościnny, негостепрі́имный.

Niegospodarnie, незконо́мно.

Niegospodarność, -ści, *ж.* плохóе хозя́йство, небережли́вость; || безпоря́дочность.

Niegospodarny, незконо́мный, небережли́вый; || безпоря́дочный.

Niegotowość, -ści, *ж.* неприготóвленность.

Niegotowy, Niegotów, неготóвый, неготóвъ, неприготóвленный, неприготóленъ.

Niegruntownie, повéрхностно, неосновáтельно, *см.* **Powierzchownie.**

Niegruntowność, -ści, *ж.* повéрхностность, неосновáтельность; || легкомы́сленность, сýетность.

Niegruntowny, повéрхностный, неосновáтельный; || легкомы́сленный, сýетный.

Niegrzecznie, **неучтúво**, **невéжливо**, грýбо, *см.* Grubjańsko.

Niegrzeczność, -ści, *ж.* неучтúвость, невéжливость, грýбость, *см.* Grubjaństwo.

Niegrzeczny, неучтúвый, невéжливый, грýбый, *см.* Grubjański.

Nieharmonja, -ji, *ж.* разногла́сіе, разла́дъ, неблагозву́чіе, нестро́йность; || * разномы́сліе, раздóръ.

Nieharmonijnie, **неблагозву́чно**, **нестро́йно**.

Nieharmonijność, -ści, *ж. см.* Nieharmonja.

Nieharmonijny, **неблагозву́чный**, нестро́йный.

Niehonorowo, нечéстно, безчéстно.

Niehonorowy, нечéстный, безчéстный.

Niejinaczéj, **не и́наче**, **не ины́мъ** каки́мъ óбразомъ.

Nieinakszy, не иной.

Nieistnienie, -nia, *ср.* **небытіе**.

Niejaki, -a, -ie, **Niejakiś**, -aś, -jeś, не́который, не́кій, какóй-то, **неизвéстно кто**.

Niejakiś Piotr, какóй-то Пётръ.

Niejako, **не́которымъ óбразомъ**.

Niejaśnie, **Niejasno**, **нея́сно**, **нея́вственно**.

Niejasność, -ści, *ж.* **нея́сность**, **нея́вственность**.

Niejasny, нея́сный, неявственный, неглáсный.

Niejawnie, нея́вно, скры́тно, та́йно, неглáсно.

Niejawność, -ści, *ж.* неглáсность, скры́тность.

Niejawny, нея́вный, **скры́тный**, та́йный, неглáсный.

Niejeden, не оди́нъ, мно́гіе, *см.* Jeden.

Niejednaki, неодина́кій, **неодина́ковый**, разли́чный, ра́зный, *см.* Różny, Rozmaity.

Niejednako, неодина́ково, разли́чно, ра́зно.

Niejednakość, -ści, *ж.* **неодина́кость**, неодина́ковость, разли́чіе, ра́зность.

Niejedzenie, -nia, *ср.* **воздержа́ніе отъ пи́щи**.

Niekarnie, безнака́занно, *см.* Bezkarnie.

Niekarność, -ści, *ж.* **безнака́занность**, *см.* Bezkarność.

Niekarny, безнака́занный; || **непослу́шный**, непокóрный.

Niekiedy, иногдá, **вре́менемъ**, **поро́ю**. **Kiedy niekiedy**, **кóе-когдá**, **вре́мя отъ вре́мени**, по временáмъ.

Niekisiałość, -ści, *ж. см.* Zakalec.

Niekorzystnie, безполéзно, невы́годно.

Niekorzystność, -ści, *ж.* **безполéзность**, невы́года.

Niekorzystny, **безполéзный**, **невы́годный**.

Niekształtnie, **безобрáзно**.

Niekształtność, -ści, *ж.* **безобрáзіе**.

Niekształtny, безобрáзный.

Niektóry, не́который, *см.* Kilku, Wielu.

Niekunsztownie, неискýсно.

Niekunsztowność, безъискýственность.

Niekunsztowny, **неискýсный**, **безъискýственный**.

Niekupny, **неподкýпный**, **непокупно́й**.

Niekwaszony, **безквáсный**, **прéсный**, *см* Przaśny.

Niełacno, нелегкó, трýдно.

Niełacny, нелёгкій, трýдный.

Nieład, -u, *м.* безпоря́докъ; || **разстро́йство**, замѣша́тельство; || неуря́дица. **Smяте́ніе**. **Powstał nieład w szeregach**, въ рядáхъ (*войска*) произошлó смя́тение. **Nieład myśli**, сбúвчивость, неясность поня́тій.

Nielada, не **безде́льный**, не **пусто́й**, не **безъ значе́нія**, не какóй-нибýдь. **To kłopot nie lada**, э́то вáжное, не пустóе затрудне́ніе. **To człowiek nie lada**, э́то не какóй-нибýдь простóй человéкъ.

Nieladajaki, не какóй нибýдь.

Niełądnie, нехорошó, **непохва́льно**; || мéрзко, неблаговúдно; || некраси́во.

Niełądny, мéрзкій, неблаговúдный; || **некраси́вый**, *см.* Brzydki.

Niełagodność, -ści, *ж.* суровость; || жестóкость, *см.* Ostrość.

Niełagodny, суро́вый, óстрый; || **жесто́кій**. **Pod niełagodném niebem**, подъ суро́вымъ нéбомъ, *см.* Ostry, Mroźny.

Niełaska, -i, *ж.* немúлость.

Niełaskawie, **непривéтливо**; || **немúлостиво**.

Niełaskawość, -ści, *ж.* **непривéтливость**, суровость; || **жестóкость**.

Niełaskawy, **Niełaskaw**, **непривéтливый**, **непривéтливъ**, суро́вый, суро́въ, стро́гій, строгъ. **Niełaskawym być dla kogo**, стро́го съ кéмъ поступáть. **Nie łaskaw pan na nas** *или* **na dom nasz jesteś**, вы насъ позабы́ли, вы не **удостóиваете** посѣщáть нашъ домъ.

Nielękliwie, безбоя́зненно.

Nielękliwość, -ści, *ж. см.* **Nieulękłość**.

Nielękliwy, *см.* **Nieulękły**.

Nieletni, несовершéннолéтній, **малолéтній**.

Nieletność, -ści, *ж.* **несовершеннолéтіе**.

Nielitość, -ści, *ж.* **жестóкость**, **жестосéрдіе**.

Nielitościwie, **Nielitośnie**, **немилосéрдо**, **жестокосéрдо**, безжáлостно.

Nielitościwy, **Nielitośny**, **немилосéрдый**, **жестокосéрдый**, безжáлостный.

Nielotność, -ści, *ж.* тя́жесть; || * **тýпость** (*ума́*), непоня́тливость.

Nielotny, тяжёлый, вéскій; || * **тупоýмный**, непоня́тливый.

Nieluho, непрія́тно, не́любо.

Nieludny, немноголю́дный, **малонасеслённый**, *см.* **Bezludny**.

Nieludzki, безчеловѣ́чный, жесто́кій; || необходи́тельный, *см.* Niegościnny.

Nieludzko, безчеловѣ́чно, жесто́ко.

Nieludzkość, -ści, *ж.* безчеловѣ́чіе, безчеловѣ́чность, **жесто́кость**, *см.* Niegościnność.

Niema, Niemasz, нѣ́тъ, *см.* **Mieć. Niema niebezpieczeństwa**, нѣ́тъ опа́сности. **Niema co mówić**, не́чего говори́ть. **Niema czemu się dziwić**, не́чему удивля́ться.

Niemądry, глу́пый, безтолко́вый.

Niemądrze, глу́по, безтолко́во.

Niemal, почти́, чуть не...

Niemało, нема́ло.

Niemały, нема́лый.

Niemarszczony, несмо́рщенный.

Niemczeć, Zniemczeć, онѣме́читься.

Niemczura, -y, *м. Прон.* Нѣмчура́.

Niemczyć, Zniemczyć, нѣме́чить, **онѣме́чить.**

Niemczyk, -a, *м. Прон.* Нѣ́мчикъ.

Niemczysko, -a, *ср. см.* Niemczura.

Niemczyzna, -y, *ж.* нѣме́чина, всё нѣме́цкое.

Niemeczka, -i, *ж. Умен.* Нѣ́мочка.

Niemiara, -y, *ж.* изби́токъ, чрезмѣ́рность, **изли́шество**, невоздержность. **Było ich co niemiara**, ихъ бы́ло безчи́сленное мно́жество. **Jeść, pić co niemiara**, ѣ́сть, пить безъ мѣ́ры, невоздѣ́ржно.

Niemiaszek, -szka, *м. см.* Niemczyk.

Niemieć, Zniemieć, Oniemieć, онѣмѣ́ть. **Zaniemieć**, остава́ться нѣмы́мъ.

Niemienie, Oniemienie, Zaniemienie, -nia, *ср.* онѣмѣ́ніе.

Niemierność, -ści, *ж. см.* **Niepomiarkowanie.**

Niemierny, *см.* **Niepomiarkowany.**

Niemierza, -y, *м.* стари́нное, **по́льское со́бственное и́мя: Эра́змъ.**

Niemieszkalny, неудо́бный, неуго́дный для жи́тельства.

Niemile, неприве́тливо, ко́со, неблагоскло́нно, нелюбе́зно, неучти́во. Niemile widzieć co, ко́со смотрѣ́ть на что́. Przyjąć kogo niemile, неблагоскло́нно приня́ть кого́.

Niemiło, непрія́тно.

Niemiłosierdzie, -dzia, *ср.* **несострада́тельность, безжа́лостность, жесто́кость.**

Niemiłosiernie, немилосе́рдо, несострада́тельно, безжа́лостно, жесто́ко; || *нестерпи́мо, невыноси́мо. Wrzeszczeć niemiłosiernie, невыноси́мо, гро́мко крича́ть. Niemiłosiernie głupi, нестерпи́мо глупъ.

Niemiłosierny, немилосердый, несострада́тельный, безжа́лостный, жесто́кій; || *нестерпи́мый, невыноси́мый.

Niemiły, непрія́тный.

Niemoc, -y, *ж.* не́мощь, боле́знь, сла́бость. **Niemoc umysłu**, безу́міе, умопомеша́тельство. *Юрид.* **Niemoc nieuleczona**, неизлечи́мая неспосо́бность (*супру́га*).

Niemocen, не́мощенъ, безси́ленъ, немѣ́ющій си́лы; || бо́ленъ, нездоро́въ, *см.* **Chory, Słaby.**

Niemocnieć, Zniemocnieć, боле́ть, заболѣ́ть, занемо́чь.

Niemódz, не имѣ́ть возмо́жности, быть не въ состоя́ніи; || быть больны́мъ, нездоро́вымъ, хвора́ть.

Niemoralnie, безнра́вственно.

Niemoralność, -ści, *ж.* безнра́вственность.

Niemoralny, безнра́вственный.

Niemość, -ści, Niemota, -y, *ж.* нѣмота́.

Niemowa, -y, *м. и ж.* нѣмо́й *или* нѣма́я.

Niemowlątko, *см.* **Niemowlę.**

Niemowlę, -ęcia, *ср.* младе́нецъ. **грудно́е дитя́, грудно́й младе́нецъ.**

Niemowlęctwo, -a, *ср.* младе́нчество, дѣ́тство; || младе́нческое состоя́ніе; || *Собир.* грудны́е младе́нцы.

Niemowlęcy, Niemowli, младе́нческій. **Wiek niemowlęcy**, младе́нческій во́зрастъ.

Niemowność, -ści, *ж.* неговорли́вость, неразгово́рчивость, молчали́вость.

Niemowny, неговорли́вый, неразгово́рчивый, молчали́вый.

Niemożebność, -ści, *ж.* невозмо́жность.

Niemożebny, невозмо́жный.

Niemożność, -ści, *ж.* не́мощность. безси́лie. невозмо́жность. **Jestem w niemożności usłużenia panu**, я не въ состоя́ніи услужи́ть вамъ.

Niemożny, не́мощный, безси́льный, *см.* **Bezsilny.**

Niemy, нѣмо́й.

Niemylnie, безоши́бочно.

Niemylność, *см.* **Nieomylność.**

Niemylny, *см.* **Nieomylny.**

Nienaboźnie, ненабо́жно, неблагочести́во, *см.* **Niepobożnie, Niezbożnie.**

Nienaboźność, -ści, *ж.* ненабо́жность, неблагочести́е, *см.* **Niepobożność, Niezbożność.**

Nienaboźny, ненабо́жный, *см.* **Niepobożny, Niezbożny.**

Nienaciągniony, ненати́нутый.

Nienacko, употребля́ется то́лько въ соедине́ніи съ предло́гомъ Z: **Znienacka**, нечая́нно, нежда́нно, внеза́пно.

Nienagannie, безупре́чно, безукори́зненно, безпоро́чно.

Nienaganny, Nienaganiony, безупре́чный, безукори́зненный, безпоро́чный.

Nienajrzeć, *см.* **Nienaźrzeć.**

Nienakręcony, незаведённый. **Nienakręcony zegar**, незаведённые часы́.

Nienaprawny, неисправи́мый.

Nienaruszalność, -ści, *ж.* неприкоснове́нность, **ненаруши́мость**, *см.* **Nietykalność.**

Nienaruszalny, неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nienaruszenie, *Нар.* **неприкоснове́нно, ненаруши́мо.**

Nienaruszony, нетро́нутый, це́льный.

Nienasiadły, незаселённый.
Nienaśladownie, неподража́емо.
Nienaśladowny, неподража́емый.
Nienasycenie, ненасы́тно.
Nienasyconość, -ści, *ж.* ненасы́тность.
Nienasycony, Nienasytny, ненасы́тный.
Nienaturalnie, неесте́ственно, ненатура́льно.
Nienawidzić, ненави́де́ть. || Nienawidzić się, ненави́де́ть другъ дру́га, *см.* Znienawidzić.
Nienawiść, -ści, *ж.* не́нависть. Mieć nienawiść do kogo *или* ku komu, mieć kogo w nienawiści, имѣ́ть не́нависть къ кому́.
Nienawiśnie, Nienawistnie, ненави́стно, гнусно.
Nienawiśnik, Nienawistnik, -a, *м.* ненави́стникъ.
Nienawiśny, Nienawistny, ненави́стный, гнусный. Jesteśmy nienawistnymi u wszystkich ludzi, насъ ненави́дятъ всѣ лю́ди.
Nienawykłość, -ści, *ж.* неопытность.
Nienaźrzeć, презира́ть, ненави́де́ть.
Niebacznie, неосмотри́тельно, опроме́тчиво, *см.* Niebacznie, Nieopatrznie, Nieprzezornie.
Nieboczność, -ści, *ж.* неосмотри́тельность, опроме́тчивость, *см.* Nieprzezorność.
Nieboczny, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, *см.* Niebaczny, Nieopatrzny, Nieprzezorny.
Niebecnie, заочно, *см.* Zaocznie.
Niebecność, -ści, *ж.* отсу́тствие, отлу́чка, || *Юрид.* безвѣстная отлу́чка. W mojéj niebecności, pod moję nieobecność, въ моё отсу́тствие, во вре́мя моего́ отсу́тствія.
Niebecny, отсу́тствующій. || *Юрид.* Niebecny bez wieści, безвѣ́стно-отсу́тствующій. Być niebecnym, отсу́тствовать, быть въ отлу́чкѣ.
Niebjęty, Niebjętny, необъя́тный, *см.* Niepojęty.
Niebjeżdżony, невыѣ́зженный, *см.* Nieujeżdżony.
Niebłędny, *см.* Nieomylny.
Niebliczony, несме́тный, несчётный, неисчисли́мый, безчи́сленный, *см.* Niepoliczony.
Niebłudnie, нелицеме́рно, чистосерде́чно.
Niebłudny, нелицеме́рный, чистосерде́чный.
Niebłupiony, необлу́пленный, необо́бранный.
Niebraźliwy, Niebraźny, необи́дчивый, незлобивый.
Niebrzezaniec, -ńca, *м.* необрѣ́занникъ, необрѣ́занный по зако́ну Іуде́йскому.
Niebrzezany, необрѣ́занный.
Niebyczajnie, неучти́во. невѣ́жливо; || неблагонра́вно, безнравственно; || неблагопристо́йно.
Niebyczajność, -ści, *ж.* неучти́вость, невѣ́жливость; || неблагопристо́йность; || безнра́вственность.
Niebyczajny, неучти́вый, невѣ́жливый; || неблагопристо́йный; || безнра́вственный. бесстыдный, *см.* Niemoralny, Niewstydny.
Niebżałowany, досто́йный ве́чнаго сожале́нія, *см.* Nieodżałowany.
Niechędostwo, неопря́тность.
Niechędożnie, неопря́тно.
Niechędożny, неопря́тный.
Niechotnie, неохо́тно, равноду́шно.
Niechotność, -ści, *ж.* равноду́шие, холо́дность.
Niechotny, равноду́шный, холо́дный.
Niechybnie, *см.* Niechybnie.
Niechybny, *см.* Niechybny.
Niecciosaniec, -ńca, *м. см.* Niekrzesaniec.
Nieoczekiwany, неожи́даемый, *см.* Niespodziewany.
Nieodbicie, непреме́нно; || безусло́вно; || необходи́мо, неизбѣ́жно, неминуе́мо. Nieodbicie potrzebnie, необходи́мо ну́жно.
Nieodbity, непреме́нный, непрело́жный; || безусло́вный; || необходи́мый, неизбѣ́жный, неминуе́мый. Nieodbita konieczność, кра́йняя необходи́мость; || *см.* Niezbity.
Nieodbyt, -u, *м.* плохо́й сбытъ, плоха́я прода́жа (*товаровъ*).
Nieodbyty, нескончаемый; || неотврати́мый.
Nieoderwanie, неразры́вно, неразлу́чно.
Nieodgadniony, неразга́данный, непоня́тный.
Nieodłącznie, неразлу́чно, нераздѣ́льно.
Nieodłączność, -ści, *ж.* неразлу́чность, нераздѣ́льность, *см.* Nierozłączność, Nierozdzielność.
Nieodłączny, неразлу́чный, нераздѣ́льный, *см.* Nierozłączny, Nierozdzielny.
Nieodmiennie, неизме́нно, *см.* Niezmiennie.
Nieodmienność, -ści, *ж.* непрело́жность, неизме́нность.
Nieodmienny, непрело́жный, неизме́нный, *см.* Niezmienny.
Nieodparty, безпрекосло́вный, неоспори́мый; || необходи́мый, *см.* Konieczny, Nieuchronny.
Nieodpłacony, невознагражде́нный, неоце́нённый, *см.* Niepłacony.
Nieodpornie, безпрекосло́вно, неоспори́мо.
Nieodporny, безпрекосло́вный, неоспори́мый.
Nieodpowiedni, *см.* Nieodpowiedny.
Nieodpowiednio, несоотвѣ́тственно, несообра́зно.
Nieodpowiedność, -ści, *ж.* несоотвѣ́тственность, несообра́зность, несхо́дство, нера́венство, несоразме́рность. Nieodpowiedniość wieku, нера́венство лѣ́тъ, *см.* Nierówność, Niezgodność.

Nieodpowiedny, несоотвѣтственный, несообра́зный, несхо́дный, нера́вный, несоразмѣ́рный, *см.* **Niestosowny.**

Nieodpowiedzialnie, безотвѣтственно.

Nieodpowiedzialność, -ści, *ж.* безотвѣтственность.

Nieodpowiedzialny, неотвѣтственный, безотвѣтственный.

Nieodrodny (od przodków), роди́вшійся похо́жимъ на свои́хъ пре́дковъ.

Nieodstępnie, неотсту́пно, неразлу́чно.

Nieodstępny, неотсту́пный, || неразлу́чный. **Dwaj nieodstępni przyjaciele**, дво́е неразлу́чныхъ друзе́й, *см.* **Nierozdzielny.**

Nieodwetowany, *см.* **Niepowetowany.**

Nieodwłocznie, неме́дленно, то́тчасъ же.

Nieodwłoczny, неме́дленный, спѣ́шный, безотлага́тельный, нетерпя́щій отлага́тельства.

Nieodwołalnie, неотмѣ́нно, непрело́жно.

Nieodwołalność, -ści, *ж.* неотмѣ́нность, непрело́жность; || безсмѣ́нность, несмѣня́емость, безповоро́тность.

Nieodwołalny, неотмѣня́емый, непрело́жный, безсмѣ́нный, несмѣня́емый, неотъе́млемый. (ный.

Nieodwrotny, неотврати́мый, неизбѣ́ж-

Nieodżałowany, досто́йный вѣ́чнаго сожалѣ́нія.

Nieodzowny, непремѣ́нный, неизбѣ́жный, необходи́мый.

Nieogarniony, непостижи́мый, неисповѣди́мый.

Nieogłaskany, *см.* **Nieugłaskany.**

Nieograniczenie, безграни́чно, неограни́ченно; || безпредѣ́льно.

Nieograniczoność, ści, *ж.* безграни́чность неограни́ченность; || безпредѣ́льность.

Nieograniczony, безграни́чный, неограни́ченный; || безпредѣ́льный; |безсро́чный. **Władza nieograniczona**, неограни́ченная власть. **Miłość nieograniczona**, безпредѣ́льная любо́вь. **Na czas nieograniczony**, на неопредѣлённое время, безсро́чно.

Nieokreślony, неопредѣлённый, неограни́ченный. **Przestrzeń nieokreślona**, неопредѣлённое простра́нство. *Грам.* **Zaimek nieokreślony**, неопредѣлённое мѣстоиме́ніе. **Władza nieokreślona**, неограни́ченная власть.

Nieokrzesanie, -nia, *ср.* **необразо́ванность**; || гру́бость, невѣ́жество.

Nieokrzesanie, гру́бо, невѣ́жливо.

Nieokrzesaniec, -ńca, *м.* невѣ́жа, деревенщина,

Nieokrzesany, гру́бый, невѣ́жливый, неотёсаный.

Nieomylnie, непогрѣши́мо, безоши́бочно.

Nieomylny, непогрѣши́мый, безоши́бочный.

Nieopatrznie, необду́манно, опроме́тчиво, неосторо́жно.

Nieopatrzność, -ści, *ж.* необду́манность, неосмотрительность, опроме́тчивость, неосторо́жность.

Nieopatrzny, необду́манный, неосмотри́тельный, опроме́тчивый, неосторо́жный.

Nieopatrzony, забро́шенный, запу́щенный, оста́вленный безъ попече́нія, въ небреже́ніи.

Nieopłacony, неоцѣнённый, безцѣ́нный. **Robotnik nieopłacony**, неоцѣнённый, превосхо́дный рабо́тникъ.

Nieopłakany, неопла́канный.

Nieopodal, недалеко́, по́длѣ, въ недалёкомъ разстоя́ніи.

Nieosadzony, незамѣ́щённый; || необита́емый, нежило́й.

Nieosiadły, необита́емый, оста́вленный; || незаселённый, || неосѣ́длый.

Nieosobiście, *Грам.* безли́чно.

Nieosobisty, *Грам.* безли́чный.

Nieostrożnie, неосторо́жно.

Nieostrożność, -ści, *ж.* неосторо́жность. **Przez nieostrożność**, по неосторо́жности.

Nieostrożny, неосторо́жный.

Nieoświecenie, -a, *ср.* невѣ́жество, недоста́токъ просвѣще́нія.

Nieoświecony, непросвѣщённый, необразо́ванный, невѣ́жественный.

Nieoszacowany, неоцѣнённый, безцѣ́нный.

Nieoszczędnie, расточи́тельно, щедро, *см.* **Hojnie, Obficie.**

Nieozdobny, некраси́вый.

Nieożeniony, неженатый.

Niepalność, ści, *ж.* несгара́емость.

Niepalny, несгара́емый.

Niepamięć, -ci, *ж.* забве́ніе. **Pójść w niepamięć**, быть забы́тымъ. **Puścić w niepamięć**, преда́ть забве́нію, *см.* **Zapomnienie.**

Niepamiętliwy, безпа́мятный.

Niepamiętny, незапа́мятный, стародавній. **Od niepamiętnych czasów**, съ незапа́мятныхъ време́нъ.

Nieparcjalnie, *см.* **Bezstronnie.**

Nieparcjalność, -ści, *ж.* *см.* **Bezstronność.**

Nieparcjalny, *см.* **Bezstronny.**

Nieparzystość, -ści, *ж.* нечётность, непа́рность.

Nieparzysty, нечётный, непа́рный.

Niepewnie, Niepewno, невѣ́рно, нето́чно.

Niepewność, -ści, *ж.* неизвѣстность, сомнѣ́ніе, колеба́ніе; || нерѣши́мость, непостоя́нство; || перемѣ́нчивость; || неувѣ́ренность. **Jestem w niepewności co mam robić**, я нахожу́сь въ нерѣши́мости, что́ мнѣ дѣ́лать.

Niepewny, неизвѣ́стный, сомни́тельный; ||непостоя́нный, перемѣ́нчивый; || невѣ́рный, неувѣ́ренный. Niepewna jest godzina śmierci, неизвѣстенъ сме́ртный часъ. **Na niepewną**, наудачу, наугад, наавось, наобумъ.

Niepieniężny, безде́нежный, небога́тый.

Niepilnie, неради́во, небре́жно.

Niepilność, ści, *ж.* неради́вость, небре́жность.

Niepilny, неради́вый, небре́жный.

Niepiśmiennik, **-a**, *м.* безгра́мотный; || неучёный, необразо́ванный.

Niepiśmienność, **-ści**, *ж.* **безгра́мотность**; || необразо́ванность.

Niepiśmienny, безгра́мотный; || **неучёный**, необразо́ванный.

Niepitny, него́дный для пить я́.

Niepłatność, **-ści**, *ж.* **несостоя́тельность**, неопла́тность.

Niepłatny, **несостоя́тельный**, **неопла́тный**; || безпла́тный.

Niepławność, **-ści**, *ж.* **несудохо́дность**.

Niepławny, несудохо́дный.

Niepłenny, то́щий, **безпло́дный**.

Niepłodnie, безпло́дно,

Niepłodny, безпло́дный.

Niepłonny, плодоно́сный, **изоби́льный**; || основа́тельный, твёрдый. **Mam niepłonną nadzieję**, я име́ю основа́тельную наде́жду.

Niepobożnie, нечести́во, беззако́нно.

Niepobożność, **-ści**, *ж.* **нечести́вость**, беззако́ние.

Niepobożny, **нечести́вый**, **беззако́нный**.

Niepochlebnie, нелёстно.

Niepochlebny, нелёстный.

Niepochopność, **-ści**, *ж.* **нело́вкость**, **непоня́тливость**, **неспосо́бность**, **неумёнье** взя́ться за что́.

Niepochopny (**do czego**), **несклóнный**, **нерасположенный**, **неохо́тный**; || неспосо́бный, нело́вкий, **непоня́тливый**.

Niepochybnie, неминуемо, неотврати́мо, неизбе́жно; || **непремённо**, **наве́рно**, несомне́нно.

Niepochybność, **-ści**, *ж.* **неизбе́жность**; || достове́рность, **непрело́жность**, несомне́нность.

Niepochybny, **неминуемый**, **неминýчій**, **неотврати́мый**, **неизбе́жный**; || непремённый, **непрело́жный**, **наве́рный**, несомне́нный, *см.* **Nieuchronny**.

Niepocieszenie, неутешно.

Niepocieszony, неутешный.

Niepoczciwie, нечестно, **безче́стно**.

Niepoczciwiec, **-wca**, *м.* **негода́й**, **безде́льникъ**.

Niepoczciwość, **-ści**, *ж.* **безче́стность**, по́дость, ни́зость.

Niepoczciwy, безче́стный, по́длый, ни́зкій.

Niepocześnie, пло́хо, бе́дно, жа́лко, ничто́жно. **Niepocześnie wyglądać**, име́ть жа́лкій видъ, плохо́ю нару́жность.

Niepoczesność, **-ści**, *ж.* неприви́лекáтельность, непріятная нару́жность; || отвратительность. **Niepoczesność tego obrazu zniechęciła mię do niego**, неприви́лекáтельность э́той карти́ны оттолкну́ла меня́ отъ нея́.

Niepoczesny, **неприви́лекáтельный**, **отвратительный**; || ничто́жный.

Niepoczęty, **безнача́льный**, **незача́тый**; || неначатóй.

Niepodejrzanie, **безъ подозре́нія**.

Niepodejrzany, **неподозри́тельный**, **не возбуждающій подозре́нія**.

Niepodległe, **незави́симо**; || самостоя́тельно, *см.* **Niezależnie**.

Niepodległość, **-ści**, *ж.* **незави́симость** || самостоя́тельность.

Niepodległy, **незави́симый**; || **самостоя́тельный**.

Niepodobieństwo, **-a**, *ср.* невозмóжность. **Niepodobieństwo ku uwierzeniu**, невѣроя́тность, неимовѣ́рность. **Niepodobieństwo do prawdy**, неправдоподóбность, *см.* **Niepodobność**.

Niepodobnie, несхóдно, *см.* **Różnie**; || невозмóжно. **Niepodobnie ku wierzeniu**, э́то невѣроя́тно. **Niepodobnie do prawdy**, э́то неправдоподóбно.

Niepodobność, **-ści**, *ж.* несхóдство.

Niepodobny, несхóдный, непохóжій, несхóжій. **Człowiek niepodobny sam do siebie**, **niepodobny do tego co był**, человѣкъ непохóжій на самого себя́, непохóжъ на то́, чѣмъ былъ. || Невозмóжный. **Niepodobny ku wierzeniu** *или* **do wiary**, невѣроя́тный. **Niepodobny do prawdy**, неправдоподóбный.

Niepodzielność, **-ści**, *ж.* недѣли́мость, нераздѣли́мость; || *Юрид.* **Niepodzielność majątku**, нераздѣльное владѣ́ніе. **Syn w niepodzielności zostający**, неотдѣлённый сынъ.

Niepodzielny, **недѣли́мый**, **нераздѣли́мый**.

Niepogoda, **-y**, *ж.* непого́да, **нена́стье**, дурна́я пого́да, *см.* **Słota**.

Niepogodność, **-ści**, *ж.* суро́вость пого́ды.

Niepogodny, неблагопрія́тный; || **непого́дливый**, **нена́стный**.

Niepohamowanie, **невоздéржно**, **необу́зданно**, **неукроти́мо**.

Niepohamowany, невоздéржный, **неумéренный**, необу́зданный, **неукроти́мый**; || горя́чій, запáльчивый. **Niepohamowan w gniewie**, запáльчивый въ гнѣвѣ, *см.* **Nieumiarkowany**.

Niepojętność, **-ści**, *ж.* **ту́пость**, **безтолко́вость**, непоня́тливость.

Niepojętny, тупóй, безтолко́вый, **непоня́тливый**.

Niepojęty, непоня́тный, невообрази́мый, непостижи́мый. **Niepojęty zmysłem**, неощути́мый, нечувстви́тельный. **To rzecz niepojęta**, э́то непоня́тное *или* непостижи́мое дѣло.

Niepokalany, непоро́чный, безгрéшный; || назапя́тнанный. **Niepokalane poczęcie N. M. P.**, непоро́чное зача́тіе Богоро́дицы (*8 Декабря́*).

Niepokoić, безпоко́ить, смущáть, трево́жить. **Niepokoi mię to**, э́то меня́ безпоко́ить. **Nieprzyjaciel często nas niepokoił**, непрія́тель ча́сто трево́жилъ насъ.

Niepokój, **-oju**, *м.* безпоко́йство, **смущéніе**, трево́га, *см.* **Niespokojność**.

Niepokojenie, **-nia**, *ср.* трево́га, **смущéніе**; || устраше́ніе.

Niepokupność, **-ści**, *ж.* **плохóй сбытъ** (*това́ровъ*).

Niepokupny, нераскупáемый.
Niepoliczony, несосчúтанный.
Niepomału, немáло.
Niepomiarkowanie, **-nia**, *ср.* неумéренность, невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**
Niepomiarkowanie, неумéренно, невоздéржно.
Niepomiarkowany, неумéренный, невоздéржный.
Niepomierność, **-ści**, *ж.* несоразмéрность, несоизмéримость.
Niepomierny, несоразмéрный, несоизмéримый.
Niepomny, безпáмятный; || незапáмятный, весьмá дáвній, *см.* **Niepamiętny.**
Niepomyślnie, несчáстно, неблагополýчно; || неудáчно, неуспéшно. **Niepomyślnie mi poszedł interes**, дéло моё пошлó неудáчно, неуспéшно.
Niepomyślność, **-ści**, *ж.* неудáча, неуспéхъ; || несчáстіе, невзгóда, злополýчіе, *см.* **Klęska**; || помéха, препáтствіе.
Niepomyślny, несчáстный, неблагопрія́тный, проти́вный; || неудáчный, неуспéшный. **Bitwa niepomyślna**, неудáчная бúтва. **Los niepomyślny**, неблагопрія́тная судьбá. **Wiatr niepomyślny**, проти́вный вéтеръ.
Niepopłatny, неокупáющійся; || * непринимáемый. **Niepopłatna to wymówka**, э́та отговóрка **не** мóжетъ быть прúнята въ уваженіе.
Niepoprawnie, неисправно, неправильно, ошúбочно; || неисправúмо (**bez chęci poprawienia się**).
Niepoprawność, **-ści**, *ж.* неправúльность, неисправность, ошúбочность, погрéшность. **Niepoprawność stylu**, неправúльность слóга; || неисправúмость. **Jego niepoprawność przywiodła go do tego**, неисправúмость привелá егó къ э́тому.
Niepoprawny, неправúльный, ошúбочный, неисправный; || неисправúмый. **Wydanie niepoprawne**, неисправное издáніе.
Niepoprzestanie, **-nia**, *ср. Юрид.* неудовлетворúтельность; || неудовóльствіе. **Objawić niepoprzestanie na wyroku**, изъявúть неудовóльствіе на приговóръ *или* рéшéніе (*суда*).
Niporadny, неумéющій дать совéта.
Nieporównanie, несравнéнно.
Nieporównany, несравнéнный, *см.* **Niezrównany.**
Nieporuszenie, неподвúжно; || непоколебúмо, ненарушúмо, *см.* **Niewzruszenie.**
Nieporuszoność, **-ści**, *ж.* неподвúжность; || непоколебúмость, *см.* **Niewzruszoność.**
Nieporuszony, неподвúжный, недвúжимый; || непоколебúмый, *см.* **Niewzruszony.**
Nieporywczo, **нетороплúво**, **нестремúтельно**, сдéржанно.
Nieporywczość, **-ści**, *ж.* нетороплúвость, сдéржанность.
Nieporywczy, **нетороплúвый**, сдéржанный.
Nieporządek, **-dku**, *м.* безпоря́докъ, неуря́дица, *см.* **Nierząd.**
Nieporządnie, безпоря́дочно.
Nieporządny, безпоря́дочный; || распýтный. **Wieść życie nieporządne**, вести́ распýтную жизнь.
Niepostny, непита́тельный.
Nieposkromiony, неукротúмый, небýяданный.
Niepośledni, замéчáтельный, достопримéчáтельный.
Niepoślednio, замéчáтельно, достопримéчáтельно.
Niepostuszeństwo, **-a**, *ср.* непослýшаніе, неповиновéніе, непокóрность.
Niepostusznie, непослýшно, непокóрно.
Niepostuszny, непослýшный, непокóрный.
Niepostobnie, непослéдовательно, несообрáзно.
Niepostobność, **-ści**, *ж.* непослéдовательность, несообрáзность.
Niepostobny, непослéдовательный, несообрази́тельный.
Niepospolicie, необыкновéнно, чрезвычáйно.
Niepospolitość, **-ści**, *ж.* необыкновéнность, чрезвычáйность.
Niepospolity, необыкновéнный, чрезвычáйный, замéчáтельный, достопримéчáтельный.
Niepostrzegły, непримéтный.
Niepostrzeżenie, незамéтно, нечувствúтельно.
Niepostrzeżony, незамéченный; || незамéтный. **Wyszedł niepostrzeżony**, вúшелъ **не** бýдучи замéченъ, вúшелъ незамéтно.
Niepostrzyżony, непострúженный.
Nieposzanowanie, **-nia**, *ср.* неуваженіе.
Nieposzlakowanie, чéстно, безупрéчно, безукоризненно; || невúнно, безвúнно.
Nieposzlakowany, чéстный, безупрéчный, безукоризненный; || невúнный, безвúнный.
Niepotemu, *см.* **Ten.**
Niepotkliwy, неспотыкáющійся.
Niepotrzebnie, ненýжно, нескóдобно.
Niepotrzebny, ненýжный, излúшний.
Niepowetowany, невозвратúмый, невознаградúмый; || незагладúмый.
Niepowolny, непослýшный, непокóрный, упрáмый.
Niepowrócony, *см.* **Niepowrotny.**
Niepowrotnie, невозвратно, невознаградúмо.
Niepowrotny, невозвратúмый, невознаградúмый, невозвратный.
Niepowściągliwie, невозд ржно, *см.* **Niewstrzemięźliwie.**

Niepowściągliwość, **-ści**, *ж.* невоздéржность, *см.* **Niewstrzemięźliwość.**

Niepowściągliwy, невоздéржный, *см.* **Niewstrzemięźliwy.**

Niepowściągniony, необýзданный, неумéренный; || неудержúмый, *см.* **Wyuzdany, Niepohamowany.**

Niepozbyty, неотвязчивый.

Niepoznaka, **-i**, *ж.* уничтожéніе слéдóвъ. **Dla niepoznaki**, для уничтожéнія слéдóвъ.

Niepoznanie, **подъ чужúмъ úменемъ**, инкóгнито.

Niepoznanie, **-nia**, *ср.* неузнавáемость. **Do niepoznania**, такъ что нельзя́ узнáть (*кого*).

Niepoznany, неýзнанный.

Niepozwolony, непозвóленный, **неповолúтельный**, запрещённый.

Niepożytecznie, безполéзно, безплóдно.

Niepożyteczność, **-ści**, *ж.* безполéзность, безплóдность.

Niepożyteczny, безполéзный, безплóдный.

Niepożytość, **-ści**, *ж.* **неразрýшúмость**, неуничтожáемость, прóчность; || продолжúтельность, долговрéменность.

Niepożyty, неразрýшúмый, неуничтожáемый, прóчный; || продолжúтельный, долговрéменный.

Niepracowicie, нáскоро, наскóрую рýку.

Niepracowitość, **-ści**, *ж.* нерадéніе, нерачúтельность, недостáтокъ трудолю́бія.

Niepracowity, нерадúвый, нерачúтельный, нетрудолюбúвый.

Nieprany, немы́тый, невы́мытый.

Nieprawda, **-y**, *ж.* непрáвда, ложь.

Nieprawdziwie, неправдúво, лóжно, лжúво, *см.* **Fałszywie, Kłamliwie, Zmyślnie.**

Nieprawdziwość, **-ści**, *ж.* лóжность, лжúвость; || непрáвда, *см.* **Fałszywość, Kłamliwość.**

Nieprawdziwy, лóжный, **лжúвый**; || поддéльный, подлóжный; || притвóрный, *см.* **Fałszywy, Kłamliwy, Zmyślony.**

Nieprawnie, незакóнно, противозакóнно, въ противность **закóну** *или* **прáву**, вопреки́ закóну.

Nieprawność, **-ści**, *ж.* незакóнность, беззакóнность, *см.* **Nieprawowitość.**

Nieprawny, незакóнный, беззакóнный; || несправедлúвый, неосновáтельный; || непрáвильный.

Nieprawość, **-ści**, *ж.* **непрáведность**, несправедлúвость, **неправосýдіе**, беззакóніе; || крúвда.

Nieprawowitość, **-ści**, *ж.* **незакóнность.**

Nieprawowity, незакóнный.

Nieprawy, незакóнный; || неправосýд, ный, несправедлúвый, лóжный. **Dziecko z nieprawego łoża**, *или* **Dziecko nieprawe** незаконнорождённое дитя́. **Nieprawy szlachcic**, неродовóй дворянúнъ. **W sposób nieprawy**, несправедлúво, неправосýдно, несправедлúвымъ óбразомъ.

Nieprzebłagany, неумолúмый.

Nieprzebrany, неистощúмый, **неисчерпáемый**, *см.* **Niewyczerpany.**

Nieprzebrniony, непереходúмый **въ бродъ**; || * **неизслéдúмый.**

Nieprzebudzony, безпробýдный.

Nieprzebyty, неисполнúмый; || непроходúмый; || непреодолúмый; || непроницáемый, недостýпный, *см.* **Nieprzezwyciężony.**

Nieprzedajny, непродáжный, неподкýпный.

Nieprzedarowany, неисправúмый.

Nieprzegrodzony, неразгорóженный.

Nieprzejednany, непримиримый.

Nieprzejrzany, непроницáемый; || необозримый; || непостижúмый, *см.* **Niezgłębiony.**

Nieprzejrzystość, **-ści**, *ж.* непрозрáчность.

Nieprzełamany, непреодолúмый.

Nieprzeliczony, несмéтный, **безчúсленный.**

Nieprzemyślny, неискýсный; || непромы́шленный.

Nieprzepłacony, неоцéнённый, безцéнный.

Nieprzeprawny, непроходúмый, непрóездный.

Nieprzerachowany, *см.* **Nieprzeliczony.**

Nieprzerwanie, непреры́вно.

Nieprzerwaność, **-ści**, *ж.* **непреры́вность**, безпреры́вность.

Nieprzerwany, непреры́вный, безпреры́вный.

Nieprzestannie, безпрестáнно.

Nieprzestanność, **-ści**, *ж.* безпреры́вность.

Nieprzestanny, безпреры́вный, безпрестáнный. **Bieg nieprzestanny**, вéчное движéніе.

Nieprzestępny, непреступáющій, непревышáющій.

Nieprzestrzeganie, **-nia**, *ср.* несоблюдéніе, неисполнéніе.

Nieprzeszkadzający, непрепя́ствующій; || *Юрид.* попустúтель.

Nieprzeto, **не для того́ чтобы...**, не для того́ что....

Nieprzetrwany, **несконча́емый**, **безконéчный.**

Nieprzewidziany, непредвúдéнный.

Nieprzewrotny, неопрокúнутый, неперевёрнутый; || неизвращённый; || * откры́тый, откровéнный, *см.* **Szczery.**

Nieprzezornie, *нар.* непредусмотрúтельно.

Nieprzezorny, **необозримый.**

Nieprzezroczystość, *см.* **Nieprzejrzystość.**

Nieprzezroczysty, *см.* **Nieprzejrzysty.**

Nieprzezwyciężony, непобéдúмый, **непреодолúмый.**

Nieprzeżyty, вéчный; || постоя́нный.

Nieprzychylnie, неблагопрія́тно, **неблагосклóнно**, недоброжелáтельно.

Nieprzychylność, -ści, *ж.* **неблагосклóнность, недоброжелáтельство, влорáдство.**

Nieprzychylny, неблагопріятный, неблагосклóнный, недоброжелáтельный, влорáдный.

Nieprzydatny, негодя́щійся (*ни къ чему́*).

Nieprzygodnie, некстáти.

Nieprzygodny, неприго́дный.

Nieprzyjaciel, -a, *м.* **непрія́тель, врагъ, мóдругъ. Nieprzyjaciel społeczeństwa, врагъ общества.**

Nieprzyjacielski, непріятельскій, враждéбный, вражескій. Wojsko nieprzyjacielskie, непріятельское вóйско. Kroki nieprzyjacielskie, враждéбные замыслы, враждéбность, непріязненность.

Nieprzyjacielsko. Po nieprzyjacielsku, враждéбно.

Nieprzyjaciółka, -i, *ж.* **непріятельница, противница.**

Nieprzyjaźń, -źni, *ж.* **непріязнь, враждá.**

Nieprzyjaźnie, Nieprzyjazno, враждéбно, непріязненно.

Nieprzyjazny, враждéбный, непріязненный.

Nieprzyjemnie, непріятно.

Nieprzyjemność, -ści, *ж.* **непріятность.**

Nieprzyjemny, непріятный.

Nieprzyjęty, непри́нятый.

Nieprzymuszony, непринужде́нный.

Nieprzyprawny, неприпрáвленный.

Nieprzystępność, -ści, *ж.* **недостýпность, неприступность.**

Nieprzystępny, недостýпный, неприступный, отталкивающій.

Nieprzystojnie, непристóйно, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzystojność, -ści; *ж.* **непристóйность, неблагопристóйность, неприли́чіе.**

Nieprzystojny, непристóйный, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzytomnie, въ отсýтствіи; || внѣ себя́.

Nieprzytomność, -ści, *ж.* **отсýтствіе. отлýчка, небы́тность; || * разсѣя́нность, недостáтокъ присýтствія дýха, потéря сознáнія.**

Nieprzytomny, безвѣ́стно отсýтствующій, находя́щійся въ отлýчкѣ; || разсѣя́нный, неимѣющій присýтствія дýха, потеря́вшій сознáніе.

Nieprzywrotny, невозврати́мый, неисправи́мый.

Nieprzywykły (do czego), непривы́кшій (*къ чему́*).

Nieprzyznanie, -nia, *ср. Юрид.* **непризна́ніе, непризнава́ніе; || отрица́ніе, отрече́ніе, отпира́тельство, запира́тельство; || неодобре́ніе.**

Nieprzyzwoicie, неблагопристóйно, неприли́чно.

Nieprzyzwoitość, -ści, *ж.* **неблагопристóйность, неприли́чіе.**

Nieprzyzwoity, неблагопристóйный, неприли́чный.

Nieprzyzwyczajony, непріу́чённый, непривы́кшій.

Niepyszny, присты́жённый, сконфу́женный (*употребля́ется то́лько при сравне́ніяхъ*). **Odszedł jak niepyszny, ушёлъ сконфу́женный, присты́жённый.**

Niepytany, непро́шеный; || непро́шенный.

Niepytlowany, непросе́янный. Niepytlowana mąka, непросе́янная мука́.

Nierączo, неповоро́тливо, нело́вко; || ме́дленно, нескóро.

Nierączość, -ści, *ж.* **неповоро́тливость, нело́вкость; || ме́дленность.**

Nierączy, неповоро́тливый, нело́вкій, ме́дленный.

Nierad, не ра́дъ (*употребля́ется то́лько въ имен. пад. ед. и мн. ч. въ значе́ніи: неохо́тно*). **Nierad to czynię, я неохо́тно э́то дѣ́лаю. Nieradzi to słyszymy, мы не ра́дуемся, слы́ша э́то,** *см.* **Rad.**

Nieraźno, неповоро́тливо, ме́дленно, мѣ́шкотно.

Nieraźność, -ści, *ж.* **неповоро́тливость, ме́дленность, мѣ́шкотность.**

Nieraźny, неповоро́тливый, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Nieregularność, -ści, *ж.* **неиспра́вность, безпоря́дочность.**

Nieregularny, неиспра́вный, безпоря́дочный.

Nierogacizna, -y, *ж.* **нерога́тый скотъ.**

Nieros...., *см.* Nieroz....

Nierównia, -ni, *ж.* **неро́вное мѣ́сто.**

Nierównie, Nierówno, неро́вно, нера́вно, непóровну, неодина́ково; несравне́нно, гора́здо. Podzielić nierówno, раздѣ́лить непóровну. Jest nierównie piękniejsza od siostry, она́ несравне́нно и́ли гора́здо краси́вѣе сестры́.

Nierówność, -ści, *ж.* **неравномѣ́рность, нера́венство; || неро́вность, негла́дкость; || * непра́вильность, непостоя́нство.**

Nierówny, нера́вный, неодина́кій, неравномѣ́рный; || неро́вный, негла́дкій, непра́вильный; || * непостоя́нный, измѣ́нчивый. Siły nierówne, нера́вныя си́лы. Droga nierówna, неро́вная доро́га. Nierównym iść krokiem, идти́ неро́вными ша́гомъ.

Nierozdzielnie, нераздѣ́льно, неразры́вно, неразлу́чно.

Nierozdzielność, -ści, *ж.* **нераздѣ́льность, неразлу́чность; || недѣ́лимость, нераздѣ́лимость,** *см.* **Niepodzielność; || *Хим.* нерастворимость; || * неразры́вность, нерасторжи́мость,** *см.* **Nierozłączność, Nierozerwaność.**

Nierozdzielny, нераздѣ́льный, неразлу́чный; || недѣ́лимый, нераздѣ́лимый, *см.* **Niepodzielny; || *см.* Nierozerwany,**

Nierozdzielony, нераздѣлённый.

Nierozerwanie, неразры́вно.

Nierozerwaność, -ści, *ж.* **неразры́вность, ненаруши́мость, нерасторжи́мость.**

Nierozerwany, неразры́вный, ненаруши́мый, нерасторжи́мый.

Nierozeznanie, -a, *ср.* невни́тность, неразбо́рчивость, нейсность, сби́вчивость.

Nierozeznany, невни́тный, неразбо́рчивый, нейсный, нейственный, сби́вчивый.

Nierozgarnienie, -nia, *ср.* ту́пость, непонятливость.

Nierozgarniony, тупо́й, непони́тливый.

Nierozjętnie, неразры́вно.

Nierozjętny, неразры́вный.

Nierozłącznie, неразлу́чно.

Nierozłączność, -ści, *ж.* **неразлу́чность**, неразры́вность.

Nierozłączny, **неразлу́чный**, **неразры́вный**.

Nierozłożnie, *см.* **Nierozdzielnie.**

Nierozłożny, *см.* **Nierozdzielny.**

Nierozmowność, -ści, *ж.* **неразгово́рчивость.**

Nierozmowny, неразгово́рчивый.

Nierozmyślnie, необду́манно, неразсудительно.

Nierozmyślność, -ści, *ж.* необду́манность, неразсуди́тельность.

Nierozmyślny, необду́манный, неразсуди́тельный.

Nierozsądek, -dku, *м.* безразсу́дство, неблагоразу́мие.

Nierozsądnie, безразсу́дно, неблагоразу́мно.

Nierozsądny, безразсу́дный, неблагоразу́мный.

Nierozstajny, неразлу́чный, нераздѣльный.

Nierozstrzygniony, неразрѣши́мый, сомни́тельный.

Nieroztropnie, неблагоразу́мно, безразсу́дно.

Nieroztropność, -ści, *ж.* **безразсу́дство**, неблагоразу́мие.

Nieroztropny, безразсу́дный, **неблагоразу́мный.**

Nieroztworzony, нерастворённый, неразведённый, неразжижённый, неразба́вленный (*о жидкостяхъ*).

Nierozum, -u, *м.* безразсу́дство, неразу́мие, безу́мство.

Nierozumnie, неразу́мно, неразсуди́тельно.

Nierozumny, неразу́мный, неразсуди́тельный, *см.* **Bezrozumny.**

Nierozwaga, -i, *ж.* легкомы́слие, необду́манность, опроме́тчивость.

Nierozważnie, легкомы́сленно, необду́манно, опроме́тчиво.

Nierozważność, -ści, *ж. см.* **Nierozwaga.**

Nierozważny, легкомы́сленный, необду́манный, опроме́тчивый.

Nierozwiązany, неразрѣши́мый.

Nierozwikłany, безвы́ходный, **неисхо́дный.**

Nierozwiniony, **Nierozwinięty**, неразви́тый; || нераспусти́вшійся (*о цвѣткѣ*), *см.* **Nierozwity.**

Nierozwity, неразви́тый.

Nieruchawo, неподви́жно, **неповоро́тливо.**

Nieruchawość, -ści, *ж.* неповоро́тливость, ме́дленность, неподви́жность.

Nieruchawy, непрово́рный, неповоро́тливый, ме́дленный, неподви́жный.

Nieruchomie, неподви́жно,

Nieruchomość, -ści, *ж.* неподви́жность; || безде́йствіе; || **Nieruchomości**, *мн.* **недви́жимость, недви́жимое иму́щество, недви́жимое.**

Nieruchomy, **недви́жимый**; || безде́йственный. **Dobra nieruchome**, недви́жимое иму́щество, **Wojska nieruchome**, ме́стныя войска́.

Nieruszony, нетро́нутый; || **неприкосновенный**, *см.* **Nietykalny.**

Nierychło, нескоро, по́здно.

Nierychłość, -ści, *ж.* запозда́лость.

Nierychły, по́здній, запозда́лый. **Nierychły żal**, по́здное раска́яніе. **Nierychłe owoce**, по́здніе плоды́. **Nierychły w namyśleniu**, нерѣши́тельный.

Nierymownie, *см.* **Nieskładnie, Nieszykownie.**

Nierymowność, -ści, *ж. см.* **Nieskładność, Nieszykowność.**

Nierymowny, *см.* **Nieskładny, Nieszykowny.**

Nierymowy, Nierymowny, нериѳмо́ванный. **Wiersze nierymowe**, стихи́ безъ риѳмъ, бѣлые стихи́.

Nierząd, -u, *м. см.* **Nieporządek, Nieład**; || **анархія**, безначалі́е; || безпоря́докъ, разстро́йство; || распу́тство, непотре́бство, развра́тъ. **Nierządem się bawić, nierządu patrzyć**, вести́ развра́тную жизнь. **Na nierząd się udać, nierządowi się oddać**, распу́тствовать, развра́тничать.

Nierządnica, -y, *ж.* прелюбодѣйка, распу́тная же́нщина, проститу́тка, *см.* **Wszetecznica.**

Nierządniczy, распу́тный, развра́тный.

Nierządnie, безпоря́дочно, распу́тно.

Nierządnik, -a, *м.* развра́тникъ, гуля́ка, распу́тникъ, *см.* **Wszetecznik.**

Nierządność, -ści, *ж.* нераспоряди́тельность, безпоря́дочность; || распу́тство развра́тъ

Nierządny, нераспоряди́тельный, безпоря́дочный; || **развра́тный**, распу́тный, *см.* **Wszeteczny.**

Nierzetelnie, недобросо́вѣстно, вѣроло́мно, криводу́шно.

Nierzetelność, -ści, *ж.* криводу́шіе недобросо́вѣстность, вѣроло́мство, лжи́вость, обма́нъ.

Nierzetelny, нечёстный, криводу́шный, недобросо́вѣстный, вѣроло́мный.

Niesądownie, безъ соблюде́нія суде́бныхъ форма́льностей.

Niesądowny (dzień), **непрису́тственный** день.

Nieść, носи́ть, нести́, приноси́ть. **Jakąż mi niesiesz wiadomość?** како́е же из-

вѣстіе ты приноси́шь мнѣ? *см.* Przynieść. Strzelba niesie daleko, ружьё мѣтко, ружьё хорошо́ бьётъ. Nieść życie w ofierze, же́ртвовать жи́знію, *см.* Ponieść. Nieść szkodę, наноси́ть вредъ. Nieść pożytek, приноси́ть по́льзу. Nieść jaja, нести́ я́ица. Wieść niesie, слухъ *или* молва́ расхо́дится. || Nieść się (ku złemu, ku dobremu), и́мѣть скло́нность къ дурно́му *или* къ хоро́шему, *см.* Skłaniać się, Pochop mieć. Nieść się nad innych, *см.* Wynosić się.

Nieschludnie, неопря́тно, неря́шливо, гря́зно.

Nieschludność, -ści, *ж.* **неопря́тность**, грязнота́, нечистота́.

Nieschludny, неопря́тный, неря́шливый, гря́зный, нечи́стый, нечистопло́тный.

Nieścierpliwić, вм. Zniecierpliwić, *см.* Niecierpliwić.

Nieścigły, Nieścigniony, непостижи́мый.

Niesfornie, упо́рно, упря́мо.

Niesforność, -ści, *ж.* упо́рство, **упря́мство**, осло́шность, своенра́вие

Niesforny, упо́рный, упря́мый, **непослу́шный**, осло́шный, своенра́вный.

Niesienie, -nia, *ср.* ношеніе, приноше́ніе.

Nieskaźenie, безпоро́чно; || неиспо́рченно, невреди́мо.

Nieskazitelność, -ści, *ж.* безупрёчность, безукори́зненность; || безпоро́чность, неиспо́рченность.

Nieskazitelny, безупрёчный, безукори́зненный; || безпоро́чный; || неиспо́рченный, неповрежде́нный.

Nieskażoność, -ści, *ж.* неиспо́рченность; || безпоро́чность, *см.* Nieskazitelność.

Nieskażony, неиспо́рченный; || **безпоро́чный**, *см.* Nieskazitelny.

Nieskładnie, нескла́дно. безтолко́во; || неискусно, нело́вко, *см.* Niezręcznie.

Nieskładność. -ści, *ж.* непра́вильность; || *несообра́зность, нелѣпость, вздоръ.

Nieskładny, непра́вильный, нескла́дный, || несообра́зный, нелѣпый, вздо́рный.

Nieskończenie, безконе́чно.

Nieskończoność, -ści, *ж.* **безконе́чность**; || несмѣтность.

Nieskończony, безконе́чный; || **неоко́нченный**, *см.* Niedokończony.

Nieskromnie, нескро́мно, безстыдно.

Nieskromny, нескро́мный безстыдный.

Nieskupność, -ści, *ж. см.* **Niepokupność.**

Nieskupny, *см.* Niepokupny.

Nieskutecznie, недѣйстви́тельно.

Nieskuteczność, -ści, *ж.* недѣйстви́тельность.

Nieskuteczny, недѣйстви́тельный.

Nieskwapliwie, ти́хо, споко́йно неторопли́во, безмяте́жно, сми́рно, хладнокро́вно.

Nieskwapliwość, -ści, *ж.* **неторопли́вость, споко́йность**, хладнокро́віе.

Nieskwapliwy, ти́хій, споко́йный, неторопли́вый, **хладнокро́вный**.

Niesława, -y, *ж.* безсла́віе.

Niesławetnie, *см.* Niesławnie.

Niesławetny, *см.* Niesławny.

Niesławnie, безсла́вно.

Niesławny, безсла́вный.

Niesłono, не́солоно.

Niesłoność, -ści, *ж.* недоста́токъ со́ли, недосо́лъ.

Niesłony, несолёный.

Niesłownie, нездержива́я да́ннаго сло́ва.

Niesłowność, -ści, *ж.* нездержа́ніе да́ннаго сло́ва, неусто́йка въ сло́вѣ, неусто́йчивость.

Niesłowny, нездержива́ющій да́ннаго сло́ва, неусто́йчивый въ сло́вѣ.

Nieślubny, безбра́чный; || незако́нный, незаконнорожде́нный, побо́чный.

Niesłusznie, несправедли́во.

Niesłuszność, -ści, *ж.* несправедли́вость, *см.* Niesprawiedliwość.

Niesłuszny, несправедли́вый, непра́вый.

Niesłychanie, неслы́ханно, чрезвычайно, непомѣрно, безмѣрно, чрезмѣрно, кра́йне.

Niesłychany, неслы́ханный, небыва́лый.

Niesmacznie, Niesmaczno, безвку́сно, невку́сно; || *нескла́дно, глу́по, по́шло, ва́ло. Kucharz ten niesmaczno gotuje, э́тотъ по́варъ гото́витъ безвку́сно. Niesmaczno pisze, нескла́дно, глу́по пи́шетъ. Niesmaczno mu, э́то ему́ не по вку́су.

Niesmaczność, -ści, *ж.* безвку́сность; || * нескла́дность, по́шлость, нелѣпость.

Niesmaczny, безвку́сный; || *нескладный, по́шлый, глу́пый, нелѣпый; || непрія́тный, отврати́тельный. Niesmaczne to, э́то невкусно, въ э́томъ нѣтъ вку́са.

Niesmak, -u, *м.* поте́ря вку́са. безвку́сіе; || отвращеніе, омерзѣніе; || те́рпкость, непрія́тный вкусъ; || * неудово́льствіе, непрія́тность, ску́ка, пресыще́ніе. Wino, które zostawia po sobie niesmak, вино, кото́рое по́слѣ себя́ оставля́етъ противный, дурно́й вкусъ. Zbyteczne roskosze zostawiają niesmak po sobie, излишество въ удовольствіяхъ оставля́етъ по́слѣ себя́ ску́ку.

Niesmakowitość, -ści, *ж. см.* **Niesmaczność.**

Niesmakowity, *см.* Niesmaczny.

Nieśmiało, несмѣло, ро́бко, засте́нчиво, боязли́во.

Nieśmiałość, -ści, *ж.* несмѣлость, ро́бость, засте́нчивость, боязли́вость.

Nieśmiały, несмѣлый, ро́бкій, засте́нчивый, боязли́вый.

Nieśmiele, *см.* **Nieśmiało.**

Nieśmiertelnić, *см.* **Unieśmiertelnić.**

Nieśmiertelnie, безсме́ртно, *см.* Wieczn.e.

Nieśmiertelnik, -a, *м. Бот.* **сухоцвѣтъ.**

Nieśmiertelny, безсмéртный.

Nieśna (kokosz, kura), **несýшка, нóсная** кýрица.

Niesnadno, нелегкó, трýдно.

Niesnadny, нелёгкій, трýдный.

Niesnaska, -i, *ж.* (чáще употребляется во мн. ч. Niesnaski), рáспря, несоглáсіе, раздóръ, смýта. **Niesnaski wzniecać**, сѣять, поддéрживать раздóръ, возбуждáть несоглáсіе.

Niesoczysty, **несóчный, непитáтельный.**

Niespełna, óколо, **почтú, несполнá,** безъ мáлаго. **Kosztuje mi to niespełna sto rubli**, óто стóитъ мнѣ óколо ста рублéй, *или* безъ мáлаго сто рублéй. **Niespełna ma godzinę**, онъ не въ своéмъ умѣ, онъ не въ пóлномъ рáзумѣ.

Niespławny, несудохóдный.

Niesplik, -u, *м.* иргá, **кизúльникъ** (*плодъ*); || чáшковое дéрево.

Niespodzianie, Niespodziewanie, неожúданно, нечáянно.

Niespodziany, Niespodziewany, неожúданный, нечáянный.

Niespodziewanie, *см.* **Niespodzianie.**

Niespodziewany, *см.* **Niespodziany.**

Niespokoić, *см.* **Niepokoić.**

Niespokojnica, -y, *ж*, сплётница, **безпокóйная**, сварлúвая жéнщина.

Niespokojnie, безпокóйно.

Niespokojnik, -a, *м.* сплётникъ, **смýтникъ**, сварлúвый, безпокóйный.

Niespokojność, -ści, *ж.* **безпокóйство,** трéвога, смятéніе, волнéніе, смущéніе.

Niespokojny, безпокóйный, трéвожный, взволнóванный, смущённый.

Niespornie, безспóрно, безпрекослóвно.

Niesporny, безспóрный, безпрекослóвный.

Niespоro, неспóро, **неуспѣшно, невы**годно, нескóро, мéдленно. **Niespоro takiém piórem** napisać, такúмъ перóмъ нескóро напúшешь. **Robota niespоro idzie**, рабóта не спорится.

Niespory, неспóрый, неуспѣшный, невыгодный; || медлúтельный.

Niesposób (вм. **Nie sposób**, т. е. **Nie ma sposobu**), невозмóжно, нѣтъ возмóжности, нѣтъ срéдства.

Niesposobność, -ści, *ж.* **неспособность,** негóдность, непонятливость.

Niesposobny, неспособный, негóдный, непонятливый.

Niespracowanie, неутомúмо.

Niespracowany, неутомúмый.

Niesprawiedliwie, несправедлúво.

Niesprawiedliwość, -ści, *ж.* несправедлúвость. **Popełnić niesprawiedliwość**, сдѣлать несправедлúвость.

Niesprawiedliwy, несправедлúвый, непрáведный, непрáвый.

Niesprawność, -ści, *ж.* **нелóвкость,** неспсóбность, нерасторóпность.

Niesprawny, нелóвкій, неискусный, нерасторóпный.

Niestale, непостоянно.

Niestałość, -ści, *ж.* непостоянство, преврáтность, измѣнчивость.

Niestały, непостоянный, измѣнчивый.

Niestanie, -nia, *ср.* (u prawa), неявка по вызову въ судъ.

Niestaranny, нестарáтельный, нерадúвый.

Niestatecznie, непостоянно, измѣнчиво, перемѣнчиво, необдýманно.

Niestateczność, -ści, *ж.* непостоянство, перемѣнчивость, измѣнчивость.

Niestateczny, непостоянный, перемѣнчивый, измѣнчивый.

Niestatek, -tku, *м.* безпорáдокъ, разстрóйство; || развráтъ, распýщенность нрáвовъ; || *распýтникъ, развráтникъ, гуля́ка.

Niestawiennictwo, -a, *ср. см.* **Niestanie.**

Niestety, Niestetyż, *Межд.* увы! ахъ!

Niestosownie, неприлúчно, непристóйно, несвóйственно, несообрáзно, *см.* **Niewłaściwie.**

Niestosowność, -ści, *ж.* неприлúчіе, непристóйность, несообрáзность, *см.* **Nieprzyzwoitość, Niewłaściwość.**

Niestosowny, неприлúчный, непристóйный, несвóйственный, несообрáзный, *см.* **Niewłaściwy.**

Niestrawiony, непереварённый, несварённый.

Niestrawność, -ści, *ж.* неварéніе желýдка; || неудобоварúмость.

Niestrawny, несварúмый, неудóбоварúмый.

Niestrojny, разстрóенный, разлáженный, *см.* **Rozstrojony.**

Niestwora, -y, *ж. см.* **Niestworność.**

Niestwornie, докýчливо, назóйливо, *см.* **Natrętnie**; || неумѣренно.

Niestworność, -ści, *ж. см.* **Niesforność, Niezgoda**; || неумѣренность; || назóйливость, докýчливость, *см.* **Natrętność.**

Niestworny, *см.* **Niesforny**; || неумѣренный, необýзданный, ненасытный; || назóйливый, докýчливый.

Niestworzony, несуществýющій, небывáлый. **Pleść rzeczy niestworzone**, разсказывать небылúцы, плести всякій вздоръ.

Niesumiennie, безсóвѣстно, недобросóвѣстно.

Niesumienność, -ści, *ж.* **безсóвѣстность,** недобросóвѣстность.

Niesumienny, безсóвѣстный, **недобросóвѣстный.**

Nieświadom, Nieświadomy (czego), незнáющій, несвѣдущъ, несвѣдущій, невѣжественъ, невѣжественный, неóпытенъ, неопытный. **Nieświadom rzeczy światowych**, онъ не знáетъ свѣтской жúзни, онъ неóпытенъ въ свѣтѣ.

Nieświadomie, невѣжественно.

Nieświadomość, **-ści**, *ж.* невѣ́жество, невѣдѣ́ніе, незна́ніе.

Nieswój, самъ не свой. **Jakiś dziś jestem nie swój**, сего́-дня я самъ не свой, не въ обыкновѣ́нномъ расположе́ніи ду́ха.

Nieswornie, *см.* **Niesfornie**.

Niesworność, *см.* **Niesforność**.

Niesworny, *см.* **Niesforny**.

Nieszczerość, **-ści**, *ж.* неискренность, неоткрове́нность, притво́рство, скры́тность.

Nieszczery, неискренній, неоткрове́нный, притво́рный, скры́тный.

Nieszczerze, неискренно, неоткрове́нно, притво́рно, скры́тно.

Nieszczęście, **-ścia**, *ср.* несча́стіе, злополу́чіе, бѣ́дствіе. **Nieszczęścia kogo nabawić**, пове́ргнуть кого́ въ несча́стіе, причини́ть кому́ несча́стіе. **Na nieszczęście**, къ несча́стію. **Dzielić z kim nieszczęście**, дѣли́ть съ кѣ́мъ несча́стіе. **Trzebaż takiego nieszczęścia**, не везётъ, нѣтъ сча́стія, нѣтъ уда́чи, ну́жно же бы́ло такъ случи́ться. **Nieszczęściem**, *Нар.* по несча́стію, къ несча́стію.

Nieszczęśliwie, **Nieszczęśnie**, несча́стливо, несча́стно, неуда́чно.

Nieszczęśliwość, **Nieszczęsność**, **-ści**, *ж.* несча́стливость, го́ре.

Nieszczęśliwy, **Nieszczęsny**, несча́стливый, несча́стный, бѣ́дственный.

Nieszczęśnica, **-y**, *ж.* несчастли́вица.

Nieszczęśnie, *см.* **Nieszczęśliwie**.

Nieszczęśnik, **-a**, *м.* несча́стный.

Nieszczęsność, *см.* **Nieszczęśliwość**.

Nieszczęsny, *см.* **Nieszczęśliwy**.

Nieszlachetnie, неблагоро́дно.

Nieszlachetność, **-ści**, *ж.* неблагоро́дство.

Nieszlachetny, неблагоро́дный.

Nieszpetnie, недурно, нехудо.

Nieszpetność, **-ści**, *ж.* благообра́зіе.

Nieszpetny, благообра́зный.

Nieszpór, **-oru**, *м.* **Nieszpory**, **-ów**, *мн.* вече́рня (*церковная слу́жба*).

Nieszporny, вече́рній, *см.* **Nieszpór**.

Niesztucznie, неискусно, гру́бо, топо́рно.

Niesztuczność, **-ści**, *ж.* простота́; || простова́тость.

Niesztuczny, неискусственный, просто́й, гру́бый, топо́рный.

Niesztukowany, цѣльный, ненадста́вленный.

Nieszykownie, *Нар.* нестро́йно, безпоря́дочно.

Nieszykowność, **-ści**, *ж.* нестро́йность, безпоря́дочность.

Nieszykowny, нестро́йный, безпоря́дочный.

Nietajno, извѣ́стно, я́вно, очеви́дно.

Nietajny, извѣ́стный, я́вный, очеви́дный.

Nietęgi, сла́бый, безси́льный, неплото́ный; || вя́лый, плохо́й, незави́дный, ма́лый; || посре́дственный, недоста́точный.

Nietęgo, не́ очень, ма́ло; || бѣ́дно, скудно, пло́хо; || незави́дно, посре́дственно, недоста́точно.

Nietęgość, **-ści**, *ж.* сла́бость, вя́лость, безси́лие; || посре́дственность; || недостато́къ, несовершенство.

Nietknięty, нетро́нутый, неповрежде́нный, цѣ́льный; || * неприкоснове́нный.

Nietoperz, **-a**, *м. Зоол.* лету́чая мышь, нетопы́рь.

Nietopnistość, **Nietopność**, **-ści**, *ж.* пла́вкость.

Nietopnisty, **Nietopny**, нежа́вкій, стекло́йкій.

Nietorowany, непроло́женный, непротóренный.

Nietota, **-y**, *ж. Бот.* дрокъ ни́зкая трава́.

Nietowarzyski, необщи́тельный, необходи́тельный; || неужи́вчивый, нелюди́мый.

Nietowarzyskość, **-ści**, *ж.* необщи́тельность, необходи́тельность; || неужи́вчивость.

Nietrafnie, неуда́чно, невпопа́дъ, некста́ти, несхо́дно.

Nietrafność, **-ści**, *ж.* нева́рность, непра́вильность, несхо́дство.

Nietrafny, неуда́чный, нева́рный, непра́вильный, несхо́дный.

Nietrwale, непро́чно, хру́пко, ло́мко; || непостоя́нно.

Nietrwałość, **-ści**, *ж.* непро́чность, хру́пкость, ло́мкость; || непостоя́нство.

Nietrwały, непро́чный, хру́пкій, ло́мкій; || непостоя́нный.

Nietrwożliwy, безбоя́зненный; || неробли́вый, нетрусли́вый.

Nietrybowy, чревычáйный, необыкнове́нный, *см.* **Nadzwyczajny**.

Nietykałek, **-łka**, *м. Бот.* не тро́нь меня́, недотыка (*растéніе*).

Nietykalność, **-ści**, *ж.* неосязáемость; || неприкоснове́нность; || ненарушимость.

Nietykalny, неосязáемый, неощути́мый; || неприкоснове́нный, ненаруши́мый.

Nietykany, нетро́нутый, цѣ́льный, неповрежде́нный.

Nieubiegły, неисте́кшій.

Nieubłaganie, неумоли́мо.

Nieubłaganość, **-ści**, *ж.* неумоли́мость, непримири́мость.

Nieubłagany, неумоли́мый, непримири́мый.

Nieuchronnie, неизбѣ́жно, неминуе́мо.

Nieuchronność, **-ści**, *ж.* неизбѣ́жность, неминуе́мость.

Nieuchronny, неизбѣ́жный, неминуемый.

Nieucieszny, неутѣшительный, непрія́тный, ску́чный.

Nieucieszony, неутѣ́шный.

Nieuctwo, *см.* **Nieukowstwo**.

Nieuczciwie, безче́стно, нече́стно.

Nieuczciwość, **-ści**, *ж.* безче́стность, лукавство́; || вѣролóмство, безсовѣ́стность; || безче́стный поступо́къ.

Nieuczciwy, безче́стный, лукавство́ный; || вѣролóмный, безсовѣ́стный, недобросо́вѣстный.

Nieuczynnie, необяза́тельно, **nieснисходи́тельно**, неуслу́жливо.

Nieuczynność, -ści, *ж.* необяза́тельность, **nieснисходи́тельность**, неуслу́жливость.

Nieuczynny, необяза́тельный, **nieснисходи́тельный**, неуслу́жливый.

Nieudany, непритво́рный, **неподде́льный**.

Nieudatnie, неукло́же, **нело́вко**, неуда́чно, уро́дливо.

Nieudatność, -ści, *ж.* уро́дливость, **безобра́зие**, нескла́дность.

Nieudatny, неукло́жий, **нело́вкий**, неуда́чный, уро́дливый, **безобра́зный**, нескла́дный.

Nieudolnie, недоста́точно, **неудовлетвори́тельно**, **безси́льно**, не́мощно.

Nieudolność, -ści, *ж.* недоста́точность, **неудовлетвори́тельность**; || **безси́лие**, **не́мощь**, **неспосо́бность**.

Nieudolny, недоста́точный, **неудовлетвори́тельный**; || **безси́льный**, **не́мощный**, **неспосо́бный**.

Nieudzielnie, **зави́симо**, въ подчине́нiи.

Nieudzielność, -ści, *ж.* несообщи́тельность, **несообща́емость**; || **зави́симость**.

Nieudzielny, несообщи́тельный; || **зави́симый**, подчинённый.

Nieufanie, -nia, *ср.* **недове́рie**, *см.* **Nieufność**.

Nieufnie, недове́рчиво.

Nieufność, -ści, *ж.* **недове́рчивость**, мни́тельность, **недове́рie**, **сомне́нie**, подозри́тельность, *см.* **Podejrzliwość**.

Nieufny, недове́рчивый, мни́тельный, сомне́вающiйся.

Niegaszony, неугаси́мый; || неутоли́мый. **Pragnienie niegaszone**, неутоли́мая жажда.

Niegięłość, -ści, *ж.* **непрекло́нность**; || **нети́бкость**. **Niegięłość charakteru**, непрекло́нность, твёрдость характе́ра.

Niegięty, непрекло́нный; || **нети́бкiй**.

Niegładkany, ди́кiй, суро́вый.

Niehamowanie, *см.* **Niepohamowanie**.

Niehamowany, *см.* **Niepohamowany**.

Niejęty, **Niejętny**, неприкоснове́нный, неуло́вимый; || **невозде́ржный**, **запа́льчивый**, **пы́лкiй**, **неумéренный**, **неудержи́мый**.

Niejeżdżony, **невы́ѣзженный**, **необъѣзженный**.

Nieuk, -a, *м.* **не́учъ**, **безгра́мотный**; || **невѣжда**.

Nieuka, -i, *ж.* **невѣ́жество**, **невѣ́дѣнiе**, **незна́нiе**.

Nieukładnie, **неучти́во**, **невѣ́жливо**.

Nieukładność, -ści, *ж.* **нело́вкость**, **неукло́жесть**; || **неучти́вость**, **невѣ́жливость**.

Nieukładny, **нело́вкiй**, **неукло́жiй**; || **неучти́вый**, **невѣ́жливый**.

Nieukojony, **неуспоко́енный**, **неусми́рённый**, **необлегчённый**; || **необу́данный**, **неукрощённый**.

Nieukowstwo, -a, *ср.* **невѣ́жество**.

Nieukrócony, **неукрощённый**, **ди́кiй**; || **необу́данный**.

Nieuleczony, неизлѣчи́мый.

Nieulękłość, -ści, *ж.* **безбоя́зненность**, **неустраши́мость**.

Nieulękły, **безбоя́зненный**, **неустраши́мый**.

Nieułomny, **здоро́вый**, **неувѣ́чный**; || **безпоро́чный**, **безоши́бочный**.

Nieumiarkowany, неумѣ́ренный.

Nieumiejący czytać i pisać, **безгра́мотный**.

Nieumiejętnie, неиску́сно, **нело́вко**.

Nieumiejętność, -ści, *ж.* **неумѣ́нie**, **неумѣ́лость**, **нело́вкость**; || **неспосо́бность**, **неопытность**.

Nieumiejętny, неиску́сный, **незна́ющiй** (*чего*); || **неспосо́бный**, **неопытный**.

Nieumienie czytać i pisać, **безгра́мотность**.

Nieuniacki, **Nieunicki**, *см.* **Dyzunicki**.

Nieunita, *см.* **Dyzunita**.

Nieupamiętale, необду́манно, легкомы́сленно, опроме́тчиво, неосмотри́тельно.

Nieupamiętałość, -ści, *ж.* **необду́манность**, **легкомы́сленность**, **опроме́тчивость**, **неосмотри́тельность**.

Nieupamiętały, **необду́манный**, **легкомы́сленный**, **опроме́тчивый**, **неосмотри́тельный**.

Nieuproszony, **неумоли́мый**, **неупроси́мый**, **непреклóнный**, *см.* **Nieubłagany**.

Nieurodzaj, -ju, *м.* **неурожа́й**.

Nieurodzajność, -ści, *ж.* **безпло́дность**, **неплóдiе**, **безплóдiе**.

Nieurodzajny, **неурожа́йный**, **безпло́дный**. **Rok nieurodzajny**, **неурожа́йный** годъ.

Nieusidlony, неуловимый.

Nieuskromiony, **неукроти́мый**, **необу́данный**.

Nieuśmierzony, *см.* **Nieuskromiony**, **Nieutulony**, **Nieukojony**.

Nieustający, **Nieustanny**, **непреры́вный**, **безпреры́вный**, **безпреста́нный**, **продолжи́тельный**.

Nieustannie, **непреры́вно**, **безпреры́вно**, **безпреста́нно**.

Nieustanność, -ści, *ж.* **безпреры́вность**, **продолжи́тельность**.

Nieustanny, *см.* **Nieustający**.

Nieustąpienie, -nia, *ср.* **неусту́пка**. **Pod nieustąpieniem od kontraktu**, **подъ усло́вiемъ не отступа́ть отъ контра́кта**.

Nieustawnie, **по временáмъ**, **съ переме́жками**.

Nieustawny, **перемежа́ющiйся**, **переме́жный**.

Nieustraszenie, **неустраши́мо**.

Nieustraszoność, -ści, *ж.* **неустраши́мость**.

Nieustraszony, **неустраши́мый**.

Nieustrzeżony, **неуберёжённый**.

Nieuszanowanie, -nia, *ср.* **неуваже́нiе**, **непочте́нiе**.

Nieuszkodzony, **невреди́мый**.

Nieuszykowany, **неприготóвленный**, **нерасста́вленный**.

Nieutorowany, **непролóженный**, **непротóренный**.

Nieutratny, нерасточи́тельный.
Nieutulenie, Nieutulono, неутѣ́шно.
Nieutulony, неутѣ́шный.
Nieuwaga, -i, *ж.* **невниманіе, невнима́тельность. Przez nieuwagę,** ненаро́чно, по оши́бкѣ, безъ у́мысла; || опроме́тчивость, неосторо́жность. **Z nieuwagi,** по неосторо́жности.
Nieuważanie (na kogo, na co), -a, *ср.* невнима́тельность, небре́жность, неосторо́жность.
Nieuważnie, невнима́тельно, безъ вниманія, необду́манно, легкомы́сленно, опроме́тчиво, неосторо́жно.
Nieuważny, невнима́тельный, необду́манный, легкомы́сленный, опроме́тчивый, неосторо́жный.
Nieuzasadniony, неосно́вательный.
Nieużytecznie, безполе́зно, безпло́дно, тще́тно.
Nieużyteczność, -ści, *ж.* **безполе́зность, безпло́дность,** тще́тность.
Nieużyteczny, безполе́зный, **безпло́дный,** тще́тный.
Nieużytek, -tku, *м.* **пу́стошь, земля́ впу́стѣ лежа́щая.**
Nieużytość, -ści, *ж.* **жёсткость** (*хара́ктера*), суро́вость, непода́тливость, **неприступность,** необходи́тельность.
Nieużyty, жёсткій (*характеръ*), суро́вый, непода́тливый, **непристу́пный,** необходи́тельный.
Niewałaszony (koń), некла́деный конь, **жеребе́цъ.**
Niewarowny, неукрѣплённый, незащищённый.
Niewątpliwie, несомнѣ́нно.
Niewątpliwość, -ści, *ж.* несомнѣ́нность.
Niewątpliwy, несомнѣ́нный.
Nieważnie, недѣйстви́тельно; || нева́жно.
Nieważność, -ści, *ж. Юрид.* недѣйстви́тельность, призна́ніе обяза́тельства недѣйстви́тельнымъ и́ли подлежа́щимъ уничтоже́нію; || ничтожность, недоста́токъ надлежа́щаго вѣса. **Nieważność kontraktu,** недѣйстви́тельность контра́кта. **Nieważność małżeństwa,** недѣйстви́тельность, уничтоже́ніе бра́ка.
Nieważny, недѣйстви́тельный; || ничто́жный; || неполновѣ́сный; || нецѣ́нный. **Nieważny dokument,** ничто́жный, недѣйстви́тельный докуме́нтъ. **Za nieważne uznać,** уничтожа́ть, дѣлать недѣйстви́тельнымъ, призна́ть недѣйстви́тельнымъ. **Nieważny dukat,** неполновѣ́сный черво́нецъ.
Niewczas, -u, *м.* безсо́нница, по́здніе **труды́,** лише́ніе о́тдыха по́слѣ трудо́въ. **Niewczasy zniszczyły mi zdrowie,** безсо́нница разстро́ила моё здоро́вье. || **Niewczas,** *Нар.* невпопа́дъ, невовремя, некста́ти. **Po niewczasie,** сли́шкомъ по́здно.
Niewczasować, трево́жить, безпоко́ить, докуча́ть.
Niewczesny, преждевре́менный; || по́здній, запозда́лый. Niewczesne żarty, неумѣ́стныя шу́тки, невовремя, некста́ти. **Niewczesne żale,** по́здняя сожалѣ́нія. **Niewczesna śmierć,** преждевре́менная смерть, *см.* **Przedwczesny, Zawczesny. Niewczesny płód,** вы́кидышъ, недоно́сокъ; || *Бот.* незрѣ́лый плодъ.
Niewdzięczen, неблагода́ренъ, *см.* **Niewdzięczny.**
Niewdzięcznica, -y, *ж.* **неблагода́рная** (*же́нщина*).
Niewdzięcznie, неблагода́рно.
Niewdzięcznik, -a, *м.* **неблагода́рный** (*человѣкъ*).
Niewdzięczność, -ści, *ж.* неблагода́рность, непризна́тельность.
Niewdzięczny, неблагода́рный, непризна́тельный; || **непрія́тный,** некраси́вый, *см.* **Nieprzyjemny.**
Niewdzięka, -i, *ж. см.* **Niewdzięczność.**
Niewiadomie, безъ вѣ́дома.
Niewiadomo, неизвѣ́стно.
Niewiadomość, -ści, *ж.* невѣ́жество, невѣ́дѣніе, незна́ніе, *см.* **Nieznajomość.**
Niewiadomy, *Стар.* невѣ́жественный, неучёный, *см.* **Nieświadomy;** || неизвѣ́стный, *см.* **Nieznany. Niewiadomy z pobytu,** безвѣ́стно-отсу́тствующій. || *Мат.* **Niewiadoma,** неизвѣ́стная величина́, искомое.
Niewiara. -y, *ж.* невѣ́ріе, безвѣ́ріе; || **недовѣ́рчивость,** *см.* **Niedowiarstwo;** || *Прост.* невѣ́рный, не́христь, бусурма́нъ.
Niewiasta, -y, *ж.* же́нщина, ба́ба.
Niewid, -u, *м.* не́видаль, невида́льщина, небыли́ца, небыва́льщина. **Trojе niewidów prawić,** разска́зывать небыли́цы.
Niewidoczny, неви́дный.
Niewidomie, неви́димо.
Niewidomy, неви́димый, *см.* **Niewidzialny;** || слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**
Niewidzialnie, неви́димо.
Niewidzialność, -ści, *ж.* неви́димость.
Niewidzialny, неви́димый.
Niewidziany, неви́данный.
Niewiedzenie, -nia, *ср.* невѣ́дѣніе.
Niewiele, немно́го. **Z niewielu ludźmi,** съ немно́гими людьми, съ небольши́мъ число́мъ люде́й. **Niewiele mu trzeba,** ему́ немно́го ну́жно, онъ дово́льствуется ма́лымъ.
Niewierca, *см.* **Niewiernik.**
Niewierczy, иновѣ́рческій.
Niewiernica, -y, *ж.* измѣ́нница, *см.* **Zdrajczyna.**
Niewiernie, невѣ́рно, измѣ́нически.
Niewiernik, -a, Niewierca, -y, *м.* невѣ́рный; || измѣ́нникъ, *см.* **Zmiennik, Zdrajca.**
Niewierność, -ści, *ж.* невѣ́рность.
Niewierny, невѣ́рный.
Niewierz, -a, *м. см.* **Niewiernik.**
Niewieści, же́нскій, *см.* **Kobiecy;** || нѣ́жный, изнѣ́женный, же́нственный, сла́бый. **Niewieście serce,** нѣ́жное се́рдце.
Niewieścić, Zniewieścić, изнѣ́живать, изнѣ́жить

Niewieścieć, Zniewieścieć, изнѣжиться; || обабиться.
Niewieściniec, см. Macica.
Niewieścisko, см. Babsko.
Niewieścinch, -a, м. нѣженка, слабосильный человѣкъ, см. Kobieciarz.
Niewieściuchowski, женственный; || бабскій. (ность.
Niewieściuchowstwo, -a, ср. женственНіewiniątko, -a, ср. невинный младенецъ, невинность. Święto Niewiniątek, праздникъ младенцевъ избіенныхъ Иродомъ, см. Młodzianki.
Niewinnić, см. Uniewinniać.
Niewinnie, невинно.
Niewinniuchny, Niewinniutki, совершенно невинный, безгрѣшный.
Niewinność, -ści, ж. невинность.
Niewinny, невинный.
Niewładny, безсильный, немощный.
Niewłaściwie, несвойственно, неточно; || Юрид. незаконно, неправильно, не по праву. Niewłaściwie zwany, такъ называемый, или не въ собственномъ смыслѣ.
Niewłaściwość, -ści, ж. несвойственность, несообразность, несоотвѣтственность; || Юрид. неполноправность, некомпетентность. Niewłaściwość sądu, неподсудность.
Niewłaściwy, несвойственный, ненадлежащій. Użyć niewłaściwego wyrazu, употребить несвойственное языку слово; || непристойный, неприличный; || Юрид. неимѣющій права судить, неполноправный, невластный, некомпетентный.
Niewłaśnie, несвойственно, неточно.
Niewłasny, несвойственный, неточный, см. Niewłaściwy; || чужой, чуждый, несобственный.
Niewód, -odu, м. неводъ, мрежа.
Niewola, -i, ж. рабство, неволя, невольничество; || плѣнъ; || зависимость; || нужда, необходимость; || принужденіе. Żyć w niewoli, жить въ рабствѣ. Dostać się do niewoli, попасть въ плѣнъ. Wziąść kogo w niewolę, взять кого въ плѣнъ. Ryb nie jada, chyba kiedy z niewoli musi jeść, онъ рыбы не ѣстъ, развѣ только по нуждѣ. Посл. Ochota gorsza od niewoli, охота пуще неволи. Co mi tego za niewola? какая мнѣ въ этомъ нужда? какое мнѣ дѣло до этого? что мнѣ въ этомъ?
Niewolenie, -nia, ср. принужденіе, принесволиваніе.
Niewolić, Zniewolić, неволить, приневоливать, приневолить, принуждать, принудить; || покорять, покорить, подчинять, подчинить. Jego dobroć zniewoliła mu serca wszystkich, его доброта покорила ему сердца всѣхъ. Zniewolić kogo do czego, принудить кого къ чему, см. Przyniewalać, Zniewalać.
Niewolnica, -y, ж. невольница, раба.
Niewolnictwo, -a, ср. невольничество, рабство.
Niewolniczo, рабски, раболѣпно.
Niewolniczość, -ści, ж. раболѣпство, подобострастіе.
Niewolniczy, рабскій; || раболѣпный, подобострастный.
Niewolnik, -a, м. невольникъ, рабъ; || плѣнный, плѣнникъ. Być niewolnikiem swoich chuci, быть рабомъ своихъ страстей.
Niewolno, недозволено или недозволяется. Niewolno mi, мнѣ нельзя, мнѣ непозволено.
Niewolny, невольный, несвободный.
Niewolstwo, -a, ср. см. Niewolnictwo.
Nieprawnie, неискусно, неловко, см. Niezręcznie.
Niewprawność, -ści, ж. неловкость, неумѣніе взяться за что либо, неопытность.
Niewprawny, неискусный, неловкій, неопытный.
Niewściągliwy, Niewściężny, Niewstrzymany, невоздержный, горячій, пылкій.
Niewstrzemięźliwie, Нар. невоздержно, неумѣренно.
Niewstrzemięźliwość, -ści, ж. невоздержность, неумѣренность.
Niewstrzemięźliwy, невоздержный, неумѣренный.
Niewstyd, -u, м. бесстыдство, наглость, см. Bezwstyd.
Niewstydliwie, бесстыдно, нагло.
Niewstydliwość, -ści, ж. бесстыдство, наглость; || непристойность.
Niewstydliwy, бесстыдный, наглый; || непристойный.
Niewstydnie, см. Niewstydliwie, Bezwstydnie.
Niewstydność, -ści, ж. бесстыдство, наглость, см. Niewstydliwość, Bezwstydność.
Niewstydny, бесстыдный, наглый.
Niewyćwiczony, неиспытанный, неизощрённый, невышколенный.
Niewyczerpanie, неистощимо.
Niewyczerpany, неистощимый.
Niewyczesaniec, Niewyczosaniec, -ńca, м. простоволосый, непричёсаный; || невѣжа, растрёпа.
Niewygoda, -y, ж. неудобство; || безпокойство, тревога; || стѣсненіе; || разстройство. Wielką mam niewygodę z tym człowiekiem, этотъ человѣкъ меня очень стѣсняетъ. Wielka mi niewygoda bez téj książki, мнѣ очень неудобно безъ этой книги. Niewygody podróży, неудобства путешествія.
Niewygodnie, неудобно.
Niewygodny, неудобный.
Niewygojony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.
Niewykorzeniony, неискоренённый.
Niewykształcony, необразованный.
Niewykurowany, Niewyleczony, неизлѣчимый, неизцѣлимый.
Niewyleżały, см. Niewystały.
Niewymownie, невыразимо, несказанно, неизреченно.

Niewymowny, невыразимый, нескáзанный. неизрѣчéнный.

Niewymuszoność, -ści, *ж.* непринуждéнность.

Niewymuszony, непринуждéнный.

Niewymyślny, неразбóрчивый, неприхотли́вый. To człowiek niewymyślny w jedzeniu, э́тотъ человѣкъ неприхотли́въ въ пи́щѣ; || изы́сканный. Potrawa niewymyślna, неизы́сканное ку́шанье; || незатѣйливый. Robota wcale niewymyślna, рабóта совершéнно незатѣйливая, простáя.

Niewyparzony, необвáренный. *Niewyparzona gęba, дéрзкій, грýбый на языкъ.

Niewypłatność, -ści, *ж.* несостоя́тельность.

Niewypłatny, несостоя́тельный.

Niewypowiedzianie, невырази́мо, нескáзанно.

Niewypowiedziany, невырази́мый, нескáзанный.

Niewyprawny, невы́дѣланный; || недубле́ный (*о ко́жѣ*).

Niewyraźisty, невырази́тельный, нечёткій, неи́звественный.

Niewyraźnie, нея́сно, неи́звественно, невня́тно, невырази́тельно.

Niewyraźność, -ści, *ж.* нея́сность, темнотá, невырази́тельсть, невня́тность, нечёткость.

Niewyraźny, нея́сный, тёмный, невня́тный. нечёткій.

Niewyrozumiale, стрóго, суро́во, безъ снисхожде́нія, безпощáдно.

Niewyrozumiałość, -ści, *ж.* стрóгость, суро́вость; || упóрство, безпощáдность.

Niewyrozumienie, -nia, *ср.* недоразумѣ́ніе.

Niewysłowiony, невырази́мый, нескáзанный, неизрече́нный.

Niewystały, мýтный, неотстóенный, неустоя́вшійся.

Niewystawnie, непы́шно, неблиста́тельно, нероскóшно, прóсто.

Niewystawność, -ści, *ж.* простотá.

Niewystawny, простóй, нероскóшный, непы́шный, невы́чурный.

Niewytrawność, -ści, *ж.* неóпытность, незна́ніе жи́зни, незрѣ́лость.

Niewytrawny, молодóй, неустоя́вшійся (*о винѣ*); || незрѣ́лый, неóпытный, неискýшенный.

Niewytrwale, непостоя́нно; || нетерпѣли́во; || неустóйчиво.

Niewytrwałość, -ści, *ж.* непостоя́нство; || нетерпѣ́ніе; || неустóйчивость.

Niewytrwały, непостоя́нный; || нетерпѣли́вый; || неустóйчивый.

Niewytrwanie, нестерпи́мо, несно́сно.

Niewytrwanie, -nia, *ср. см.* **Niewytrwałość.**

Niewytrwany, несно́сный, нестерпи́мый, *см.* Nieznośny.

Niewytrzymałość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, воспріи́мчивость; || несно́сливость, несдéржанность, подáтливость.

Niewytrzymały, чýвствительный, воспріи́мчивый; || несно́сливый, несдéржанный, подáтливый. Niewytrzymały na zimno, чувстви́тельный къ хóлоду.

Niewytwornie, неизы́сканно, невы́чурно, незатѣ́йливо, прóсто.

Niewytworny, неизы́сканный, невы́чурный, незатѣ́йливый, простóй.

Niewywczas, -u, *м*, безсóвница, *см.* Niewczas.

Niewywikłany, безвы́ходный, неисхóдный.

Niewywrotny, неопровержи́мый.

Niewzruszalność, -ści, *ж.* ненаруши́мость.

Niewzruszenie, непоколеби́мо, непреклóнно.

Niewzruszoność, -ści, *ж.* непоколеби́мость, непреклóнность.

Niewzruszony, непоколеби́мый, непреклóнный.

Niezabawem, *см.* Niebawem.

Niezabawnie, Niebawnie, незабáвно.

Niezabawny, прáздный, незанятóй; || незабáвный.

Niezachowanie, -nia, *ср.* несоблюдéніе.

Niezachwiany, непреклóнный, непоколеби́мый.

Niezadługo, скóро, вскóрѣ.

Niezadłużony, незадолжáвшій.

Niezagubiony, непогибáющій, нетлѣ́нный.

Niezależnie, невави́симо; || не смотря́ на (*что́*).

Niezależność, -ści, *ж.* невави́симость; || самостоя́тельность.

Niezależny, невави́симый; || самостоя́тельный. Niezależny od okoliczności, невави́симый отъ обстоя́тельствъ.

Niezamierzony, непредположенный, незадýманный, незатѣ́янный.

Niezamieszkały, необитáемый, нежилóй.

Niezamożny, небогáтый, незажúточный.

Niezapominajka, -i, *ж. Бот.* незабýдка.

Niezapomny, незабвéнный, достопамя́тный.

Niezaprawny, неприпрáвленный.

Niezaproszony, неприглашённый.

Niezaprzątniony, незáнятый, порóжній, ненапóлненный.

Niezaprzeczenie, неоспори́мо, неопровержи́мо, несомнѣ́нно.

Niezaprzeczoność, -ści, *ж.* неоспори́мость, неопровержи́мость, несомнѣ́нность.

Niezaprzeczony, неоспори́мый, безспóрный, неопровержи́мый, несомнѣ́нный.

Niezapytany, неспрóшенный.

Niezasłużenie, незаслýженно.

Niezasłużony, незаслýженный.

Niezaszły, нетлѣ́нный; || безсмéртный.

Niezawisłość, **-ści**, *ж. см.* **Niezależność.**
Niezawisły, *см.* **Niezależny.**
Niezawistny, **незави́стный, незави́стливый.**
Niezawodnie, **неминуе́мо, непремѣ́нно,** навѣ́рно, неизбѣ́жно.
Niezawodność, **-ści**, *ж.* **непрелóжность,** вѣ́рность, неизбѣ́жность.
Niezawodny, неминуе́мый, непремѣ́нный, непрелóжный, вѣ́рный, неизбѣ́жный.
Niezazdrościwy, **Niezazdrośny**, нерев-ни́вый; || **незави́стный, незави́стливый.**
Niezbadany, **непостижи́мый. неиспо-**вѣ́димый.
Niezbędnie, неизбѣ́жно, неминуе́мо, необходи́мо. *см.* **Koniecznie, Nieuchronnie.**
Niezbędność, **-ści**, *ж.* **неизбѣ́жность,** необходи́мость, неминуе́мость, *см.* **Konieczność, Nieuchronność.**
Niezbędny, *см.* **Sprośny, Brzydki, Plugawy.**
Niezbędny, **неизбѣ́жный, необходи́мый,** неминуе́мый. *см.* **Konieczny, Nieuchronny.**
Niezbity, **несопровержи́мый.**
Niezbożnica, **-y**, *ж.* **безбóжница, нечестúвица.**
Niezbożnie, **безбóжно, нечестúво, безза-**конно.
Niezbożnieć, **Zniezbożnieć**, **безбóжничать,** поступа́ть **беззако́нно,** нечестúво.
Niezbożnik, **-a**, *м.* **безбóжникъ, нечестúвецъ.**
Niezbożność, **-ści**, *ж.* **безбóжность,** нечéстie, **беззако́ніе.**
Niezbożny, **безбóжный, нечестúвый,** беззако́нный.
Niezbrodzony, **Niezbrodny**, **непереходи́-**мый въ бродъ.
Niezbrojnie, **безору́жно.**
Niezbrojny, **безору́жный, невооружённый.**
Niezbytni, **нели́шній, неизли́шній,** не-**безполéзный.**
Niezbytość, **-ści**, *ж.* **доку́ка, доку́чливость,** надоéдливость, **назóйливость.**
Niezbyty, **доку́чливый, несно́сный, назóйливый.**
Niezbywalność, **-ści**, *ж.* **неотчуждáемость.**
Niezdara, **-y**, *м.* **óлухъ, пéньтюхъ, болва́нъ,** остолóпъ.
Niezdarzony, **неуда́чный, неуда́вшійся,** несчáстливый.
Niezdatność, **-ści**, *ж.* **неспособность, безда́рность;** || **непригóдность, неудовлетвори́тельность.**
Niezdatny, **неспособный, безда́рный;** || **непригóдный.**
Niezdeterminowany, **неопредѣлённый,** безсрóчный.
Niezdobność, **-ści**, *ж.* **недостáтокъ укра-**шéній, прикрáсъ, **убрáнства.**
Niezdobny, **неубранный, неукра́шенный.**
Niezdobyty, **непреобори́мый, неодоли́-**мый, недосту́пный.
Niezdolność, **-ści**, *ж. см.* **Niezdatność.**
Niezdolny, *см.* **Niezdatny.**
Niezdrów, *см.* **Niezdrowy.**
Niezdrowie, **-wia**, *ср.* **нездоро́вье.**
Niezdrowo, **нездоро́во, вре́дно для здо-**ро́вья.
Niezdrowy, **Niezdrów**, **нездоро́вый, нездоро́въ,** вре́дный, вре́денъ здоро́вью.
Niezdrożny, **безупрéчный, безукори́зненный.**
Niezemszczony, **неотомщённый.**
Niezepsuty, **неиспóрченный;** || **неразвращённый.**
Niezespolony, **нестрóйный, несогла́сный,** несхóдный, **несоразмéрный,** несоответственный.
Niezeszły, **нетлéнный, непогиба́ющій;** || **вéчный.**
Niezganny, *см.* **Nienaganny.**
Niezgasły, **неугаса́емый.**
Niezgiętość, **-ści**, *ж. см.* **Nieugiętość.**
Niezgięty, *см.* **Nieugięty.**
Niezgładzisty, **неизгладúмый.**
Niezgłębiony, **Niezgłębny**, **неизмéри-**мый; || **неисповéдимый.**
Niezgłoszenie się, **-nia**, *ср.* **неявка.**
Niezgoda, **-y**, *ж.* **несогла́сie, разда́ръ,** ра́спря, разла́дъ. Podniecać niezgodę, возбуждáть **несогла́сie. Jabłko niezgody,** я́блоко раздóра.
Niezgodliwie, *см.* **Niezgodnie.**
Niezgodliwy, **вздóрливый, сварли́вый,** бранчúвый; || **несогла́сный,** *см.* **Swarliwy.**
Niezgodnie, **несогла́сно.**
Niezgodność, **-ści**, *ж.* несовмéстность; || **несогла́сie,** разла́дъ; || **нестрóйность,** несоразмéрность, несоответствie, несхóдство.
Niezgodny, несовмéстимый; || **несогла́с-**ный, нестрóйный, несóразмéрный, несоответственный, несхóдный. **Głosy niezgodne,** несогла́сные голоса́. **Niezgodne charaktery,** несхóдные хара́ктеры.
Niezgodzenie się, **-nia**, *ср.* **несогла́сie.**
Niezgojony, неизлечúмый.
Niezgoniony, недостижúмый.
Niezgorzéj, сно́сно, посрéдственно, поря́дочно, изря́дно, и туда́ и сюда́, и такъ и сякъ.
Niezgrabjasz, **-a**, *м.* **нело́вкій,** непро-**во́рный, неукло́жій;** || **óлухъ, пéнтюхъ, мéшкóкъ.**
Niezgrabnie, **нело́вко, нескла́дно.**
Niezgrabność, **-ści**, *ж.* **нело́вкость, не-**поворóтливость, нескла́дность.
Niezgrabny, **нело́вкій, неукло́жій, не-**поворóтливый, **нескла́дный, мéшкова́тый.**
Niezłamany, **несокрушúмый, неодоли́-**мый.
Niezliczenie, *Нар.* **несмéтно.**

Niezliczoność, -ści, *ж* безконе́чность; || несмѣ́тность, мно́жество.

Niezliczony, несмѣ́тный, безчи́сленный.

Niezłomnie, непрекло́нно.

Niezłomność, -ści, *ж.* непрекло́нность; || непреломля́емость.

Niezłomny, непрекло́нный; || непреломля́емый, нело́мкій.

Niezmącony, невозмути́мый.

Niezmiennie, неизмѣ́нно, непрело́жно.

Niezmienność, -ści, *ж.* неизмѣ́нность, непрело́жность.

Niezmienny, неизмѣня́емый, неизмѣ́нный, непрело́жный.

Niezmiernie, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, кра́йне; || безконе́чно, *см.* Nieskończenie.

Niezmierność, -ści, *ж.* чрезмѣ́рность, безмѣ́рность, безконе́чность, *см.* Nieskończoność.

Niezmierny, чрезмѣ́рный, безмѣ́рный, безконе́чный, *см.* Nieskończony.

Niezmierzoność, -sci, *ж.* грома́дность, несмѣ́тность, необъя́тность.

Niezmierzony, грома́дный, несмѣ́тный, необъя́тный

Niezmieszalność, -ści, *ж.* несмѣси́мость.

Niezmieszalny, несмѣси́мый.

Niezmieszany, несмѣша́нный.

Niezmordowanie, неутоми́мо.

Niezmordowany, неутоми́мый.

Niezmożony, непобѣди́мый, **неодоли́мый.**

Niezmrużony, несомкну́тый (*о глаза́хъ*).

Niezmyślenie, и́стинно, по́длинно, дѣйстви́тельно.

Niezmyślny, и́стинный, по́длинный, дѣйстви́тельный.

Niezmyślony, невы́думанный, и́стинный, дѣйстви́тельный; || и́скренній, чистосерде́чный, *см.* Szczery.

Nieznacznie, непримѣ́тно, незамѣ́тно, ма́ло-по-ма́лу.

Nieznaczny, непримѣ́тный, незамѣ́тный.

Nieznajomo, подъ чужи́мъ и́менемъ, инко́гнито.

Nieznajomość, -ści, *ж.* незнако́мство; || незна́ніе. **Nieznajomość świata,** незна́ніе свѣ́та.

Nieznajomy, неизвѣ́стный, **незнако́мый,** *см.* Nieznany.

Nieznaleźny, ненаходи́мый.

Nieznanie, -nia, *ср.* незна́ніе, **невѣ́дѣніе.**

Nieznany, неизвѣ́стный.

Nieznikomość, -ści, *ж.* нетлѣ́нность.

Nieznikomy, нетлѣ́нный, **непогиба́ющій.**

Nieznośnie, несно́сно, невыноси́мо. **нестерпи́мо.**

Nieznośny, несно́сный, невыноси́мый, нестерпи́мый.

Niezręcznie, нело́вко, **неиску́сно, нерасу́дно.**

Niezręczność, -ści, *ж.* нело́вкость, **неиску́сство.** неумѣ́нье взя́ться за дѣ́ло.

Niezręczny, нело́вкій, **неиску́сный.**

Niezrównany, несравне́нный.

Niezrozumiale, непоня́тно, невразуми́тельно, нея́сно.

Niezrozumiałość, -ści, *ж.* непоня́тливость, невразуми́тельность, нея́сность.

Niezrozumiały, непоня́тный, невразуми́тельный, нея́сный.

Niezrzałość, *см.* Niedojrzałość.

Niezrzały, *см.* Niedojrzały.

Niezsiadły, несверну́вшійся, несса́вшійся (*о молокѣ*).

Niezupełnie, несовершенно, несовсѣ́мъ, невполнѣ.

Niezupełność, -ści, *ж.* несовершенство, недоста́токъ; || неполнота́.

Niezupełny, несовершенный, недоста́точный; || непо́лный.

Niezużyty, неизно́шенный, неистра́ченный, непотёртый.

Niezwiędły, неува́дшій.

Niezwornie, *см.* Niesfornie.

Niezworność, *см.* Niesforność.

Niezworny, *см.* Niesforny.

Niezwrotnie, неповоро́тливо, непово́рно, тяжело́, нело́вко.

Niezwrotność, -ści, *ж.* неповоро́тливость, тяжелова́тость, нело́вкость.

Niezwrotny, неповоро́тливый, нело́вкій, тяжёлый.

Niezwyciężony, непобѣди́мый, непреодоли́мый, *см.* Nieprzezwyciężony.

Niezwyczajnie, необыкновенно.

Niezwyczajność, -ści, *ж.* необыкновенность, необыча́йность, *см.* Niezwykłość; || непривы́чка, *см.* Nienawykłość.

Niezwyczajny, необыкновенный, необыча́йный, *см.* Niezwykły; || Niezwyczajny czego, непривы́кшій къ чему́.

Niezwykle, *см.* Niezwyczajnie.

Niezwykłość, -ści, *ж.* необыкновенность, необыча́йность.

Niezwykły, необыкновенный, необыча́йный.

Nieżyczliwość, -ści, *ж.* недоброжела́тельство, злора́дство.

Nieżyczliwy, недоброжела́тельный, злонаме́ренный,

Nieżywiątko, -a, *ср. Анат.* и *Бот.* зарóдышъ

Nieżywny, неплодоро́дный, непроизводи́тельный (*о землѣ*).

Nieżywotny, неоживлённый, неорганическій.

Nieżyzność, -ści, *ж.* неплоди́е, безплоди́е, безпло́дность.

Nieżyzny, безпло́дный.

Nigdy, никогда́.

Nigdzie, нигдѣ; || никуда́. **Nigdzie tego nie zobaczysz,** ты нигдѣ э́того не уви́дишь. **Dokąd idziesz? nigdzie,** куда́ ты идёшь? никуда́.

Nigryt, -a, *м.* Негръ.

Nijak, Nijako, ника́къ, **нисколько,** ни́коимъ о́бразомъ, отню́дь, совсѣ́мъ **не** во́все не.

Nijaki, никако́й; неопредѣле́нный; сре́дній. **Nijaki kolor**, неопредѣле́нный цвѣтъ. **Jestem dziś nijaki**, сего́-дня я самъ не по себѣ. || *Грам.* **Rodzaj nijaki**, сре́дній родъ.

Nijako, *см.* **Nijak.**

Nijakość, -ści, *ж.* **неопредѣле́нность**, безразли́чность.

Nikąd, *см.* **Znikąd.**

Nikczemnić, Znikczemnić, уничижа́ть, унижа́ть. **Nikczemnić się, Znikczemnić się**, унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́.

Nikczemnie, по́дло, ни́зко.

Nikczemnieć, Znikczemnieć, худѣ́ть; || скудѣ́ть, бѣдне́ть; || по́ртиться, вырожда́ться; || унижа́ться, уничижа́ться, унижа́ть себя́. **Znikczemniała ta rasa**, э́то поколѣ́ніе вы́родилось.

Nikczemnik, -a, *м.* **безде́льникъ, подле́цъ**, негода́й.

Nikczemność, -ści, *ж.* **по́длость**, ни́зость; || **ничто́жность.**

Nikczemny, по́длый, ни́зкій, **негодный**; || ничто́жный.

Nikędy, *см.* **Nigdzie**

Nikły, скоропреходя́щій, *см.* **Znikomy.**

Niknąć, Zniknąć, исчеза́ть, исчезну́ть, пропада́ть, **пропа́сть**; || ме́ркнуть. **Zniknął mi z oczu**, онъ исче́зъ изъ моихъ глазъ. **Ten kolor prędko niknie**, э́тотъ цвѣтъ ско́ро пропада́етъ.

Niknienie, Zniknienie, -nia, *ср.* **исчеза́ніе**, исчезнове́ніе.

Niktóręgy, нигдѣ́, **никуда́, ни въ како́мъ** мѣстѣ.

Nim, прежде не́жели, **пре́жде чѣмъ**. **Nim rok upłynie**, пре́жде не́жели пройдетъ годъ.

Niniejszy, ны́нѣшній, тепе́решній, настоя́щій. **Donoszę ci w niniejszym liście**, увѣдомля́ю тебя́ въ настоя́щемъ письмѣ. **Niniejsze dzieło**, издава́емое ны́нѣ сочине́ніе. **Podług przepisów w 2-éj księdze niniejszéj ustawy postanowionych**, по пра́виламъ, установленнымъ во 2-ой книгѣ сего́ уста́ва **Wiadomo czynię niniejszém**, симъ объявля́ю *или* извѣща́ю.

Niskąd, *см.* **Nizkąd.**

Niski (Nizki), ни́зкій.

Nisko (Nizko), ни́зко.

Niskopienny, низкоство́льный, **низкорасту́щій**, го́дный **къ ру́бкѣ** (*лѣсъ*).

Niskość (Nizkość), ма́лость, *см.* **Małość**; низость; || по́длость. **Niskość uczuć**, ни́зкія чувства. **Niskość ceny**, ни́зкая цѣна́, дешеви́зна, *см.* **Niższość.**

Niśli, *см.* **Niżli, Niżeli.**

Niszczeć, Zniszczeć, **по́ртиться**, испо́ртиться, ухудша́ться, **приходи́ть въ упа́док**; || разруша́ться, уничтожа́ться, ветша́ть; || погиба́ть, поги́бнуть. **To drzewo niszczeje**, э́то де́рево разруша́ется. **Armja zniszczała**, а́рмія поги́бла.

Niszczejący, ветша́ющій, **приходя́щій въ упа́докъ**, по́ртящійся, ухудша́ющійся; || тлѣ́нный, бре́нный, **преходя́щій.**

Niszczenie, -nia, *ср.* **истоще́ніе, упа́докъ, уничтоже́ніе**, *см.* **Zniszczenie, Upadek.**

Niszczyć, Zniszczyć, **истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить**; || **изнуря́ть, изнури́ть.**

Niszczyciel, -a, *м.* **разруши́тель, истреби́тель.**

Niszczycielka, -i, *ж.* **разруши́тельница, истреби́тельница.**

Nit, -u, *м.* **заклёпка, закре́пка**; || **спа́йка. Naczynie bez nitu**, посу́да ко́ванная изъ одного́ куска́. || * **Nit puścić** (*о человѣкѣ*), не вы́держать, не перенести́ чего́ либо. **Puścić nity**, (*о вещахъ*), испо́ртиться, распа́яться.

Nitabla, -i, *ж.* **болтъ, сте́ржень, шкво́рень, затычка.**

Niteczka, -i, *ж.* **ни́точка**, *см.* **Nitka.** || *Бот.* **нить** (*у тычи́нки*), жи́лка, мо́чка.

Nitka, -i, *ж.* **ни́тка.** * **Na nitce wisieć**, висѣ́ть на ни́точкѣ, на волоскѣ́. **Nitka pereł**, ни́тка же́мчугу.

Nitkarka, -i, *ж.* **ни́точница.**

Nitkarz, -a, *м.* **ни́точникъ.**

Nitkowy, ни́тяный.

Nitować, Zanitować (gwóźdź), **заклёпывать, заклепа́ть** гвоздь; || **паять, спаять.**

Nitowanie, -nia, *ср.* **заклёпка**; || **паяніе, спа́йка.**

Nitowany, заклёпанный; || **спа́янный.**

Nitownik, -a, *м.* **паяльщикъ.**

Niuch, -a, *м.* (tabaki), **щепо́тка, поню́шка табаку́**, *см.* **Szczypta.**

Niuchać (tabakę), **ню́хать таба́къ**, *см* **Zażywać.**

Niuń, -nia, *м.* **Niunia, -ni, Niuńka, -i**, *м.* и *ж.* **проста́къ, новичёкъ**, дурачёкъ.

Niwa, -y, *ж.* **ни́ва, па́шня**, *см.* **Nowina, Nowizna**; || по́ле, по́прище. **Pracować na niwie historycznéj, uprawiać niwę historji**, разраба́тывать исто́рію, занима́ться исто́рією.

Niwecz (*см.* **w nic, w nicestwo**), употребля́ется то́лько при глаго́лахъ: **Obracać, Obrócić, Iść, Pójść. W niwecz obrócić, уничто́жить, истребя́ть. W niwecz iść, уничтожа́ться, истребля́ться. Wszystko to w niwecz poszło**, всё э́то пропа́ло, **уничто́жилось**, *см.* **Niweczyć.**

Niweczenie, Zniweczenie, -nia, *ср.* **уничтоже́ніе**, истребле́ніе.

Niweczyć, Zniweczyć, уничтожа́ть, уничто́жить, истребля́ть, истреби́ть.

Niwelacja, -ji, *м.* нивелиро́вка; || * **уравне́ніе.**

Niwelator, -a, *м.* **нивелиро́вщикъ.**

Niwelować, нивелирова́ть; || **выра́внивать** по ватерпа́су; || * **равня́ть, ура́внивать**

Niż, употребля́ется то́лько съ предло́гами: **w** (*въ*), **na** (*на*). **W niż, Na niż, внизъ. Na niż płynąć, плыть внизъ по рѣкѣ, по** тече́нію рѣки́; || *Стар.* **низовьё** (*рѣки*).

Niż, Niżli, Niśli, Niżeli, Aniżeli, не́жели, чѣмъ. Lepiéj milczéć, niż źle mówić

лу́чше молча́ть, не́жели ху́до говори́ть (*о комъ*). Lepiéj zapóźno, aniżeli nigdy, лу́чше по́здно, чѣмъ никогда́.

Niża, -y, *ж. см.* Nizina.

Nizacz, ни за что, *см.* Ni.

Niżby, скорѣе, лу́чше. Niżby się na to zgodził, da się zabić, онъ скорѣе позво́литъ себя́ уби́ть, не́жели согласи́тся на э́то.

Niżéj, ни́же. Mieszka dwoma piętrami niżéj, o trzy piętra niżéj, онъ живётъ двумя́ э́тажами ни́же; || ме́нѣе. Dzieci niżéj dziesięciu lat, дѣти ме́нѣе десяти́ лѣтъ.

Niżeli, *см.* Niż.

Nizina, -y, *ж.* низина́, ни́зменное мѣ́сто, логъ, подо́лъ.

Nizinny, ни́зменный.

Niziołek, -łka, *м.* пигме́й, ка́рликъ, карапу́зикъ.

Niziuchno, Niziutko, Niziuteńko, низе́нько, низёхонько.

Niziuchny, Niziutki, Niziuteńki, ни́зенькій.

Nizkąd, *см.* Znikąd.

Nizki, *см.* Niski.

Nizko, *см.* Nisko.

Nizkość, *см.* Niskość.

Niźli, *см.* Niż.

Niżnik, -a, *м.* вале́тъ, хлапъ (*въ ка́ртахъ*).

Niższość, -ści, *ж.* ни́зость, подчине́нность; || ни́зшая сте́пень, ни́зшая цѣна́, и т. п.

Niższy, ни́зшій, ни́жній, *см.* Dolny.

Niżyć, *см.* Zniżać, Poniżać.

No, No-no, ну, ну же! No zobaczymy, ну, посмо́тримъ! No no, uspokój się, ну же, успоко́йся! || No употребля́ется, какъ приста́вка къ повели́тельному наклоне́нію, для усиленія дѣ́йствія, и соотвѣ́тствуетъ русскому *же*. Pisz no, пиши́ же! Biegaj no co najprędzéj po doktora, бѣги́ же скорѣ́й за до́кторомъ.

Nobilitacja, -ji, *ж.* возведе́ніе въ дворя́нство.

Nobilitować, пожа́ловать дворя́нствомъ, возвести́ въ дворя́нство.

Noblesa, -y, *ж.* дворя́нство, шляхе́тство; || *Собир.* дворя́не.

Noc, -y, *ж.* ночь. W nocy, но́чью. Przez całą noc, во всю ночь. Późno w noc, по́здно но́чью. Noc zapada, ночь настаётъ. Po całych nocach siedzieć, сидѣ́ть по ночама́ъ. Po nocy, но́чью, во вре́мя но́чи. Na noc, на́ ночь. Noc jechać, ѣ́хать но́чью.

Nócenie, Nucenie, -nia, *ср.* напѣва́ніе, напѣ́въ, припѣ́въ.

Nócić, Nucić, Zanócić, напѣ́вать.

Nocja, -ji, *ж.* поня́тіе, свѣ́дѣніе.

Nocleg, -u, *м.* ночле́гъ, ночева́ніе, ночёвка, ночевьё.

Noclegować, ночева́ть, остана́вливаться на́ ночь.

Necnica, -y, *ж.* привидѣ́ніе, при́зракъ; || *Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка; || *Медиц.* Nocnice, *мн.* давле́ніе во снѣ.

Nocnie, но́чью, ночно́ю поро́ю.

Nocnik, -a, *м.* полупо́чникъ, ночно́й гуля́ка; || ночно́й горшо́къ.

Nocny, ночно́й.

Nocorównia, -ni, *ж.* равноде́нствіе, *см.* Porównanie (dnia z nocą).

Nocorówny, равноде́нственный.

Nocoświec, -a, *м. Зоол.* свѣтоно́ска еуринамская (*насѣко́мое*).

Nocować, Zanocować, Przenocować, ночева́ть, заночева́ть, переночева́ть; || Przenocować kogo, пусти́ть кого́ на ночлѣ́гъ, принима́ть, помѣща́ть у себя́ кого́.

Nocowanie, -nia, *ср.* ночева́ніе, ночёвка. Nocowanie na modlitwach, проведе́ніе но́чи въ моли́твахъ, ночно́е бдѣ́ніе.

Nóg, -a, *м. см.* Gryf, Orłolew.

Noga, -i, *ж.* нога́.

Nogal, -a, *м.* долгоно́гій, длинноно́гій, долговя́зый.

Nogawica, -y, Nogawka, -i, *ж.* часть по́дняго пла́тья отъ колѣ́нъ до конца́ ногй; || *Воен. Стар.* бутурла́къ, доспѣ́хъ, кото́рый надѣва́лся на ноги.

Nogieć, -gcia, Nokieć, -kcia, *м.* негодя́й, бездѣ́льникъ, *см.* Napaść, Paskudnik.

Nogietek, -tka, *м. Бот.* ноготки́.

Nokieć, *см.* Nogieć.

Nokturn, -u, *м.* полупо́щница, часть зау́трени состоя́щая изъ трёхъ *или* бо́лѣе псалмо́въ; || *Муз.* нокту́рно.

Nomenklatura, -y, *ж.* номенклату́ра, именова́ніе; || именно́й спи́сокъ; || вы́селокъ, уро́чище (*особое селе́ніе*).

Nominacja, -ji, *ж.* назначе́ніе, опредѣле́ніе; || жа́лованная гра́мота, патен.

Nominacyjny, относя́щійся къ опредѣле́нію на слу́жбу, *см.* Opłata, Stępel.

Nominalny, нарица́тельный (*о цѣнѣ*), именно́й (*спи́сокъ*).

Nominat, -a, *м.* назна́ченный на како́е либо мѣ́сто. Biskup nominat, назна́ченный въ епископы.

Nominować, назнача́ть, опредѣля́ть (*къ слу́жбѣ*), *см.* Mianować.

Nominowanie, -nia, *ср.* назначе́ніе, опредѣле́ніе. Prawo nominowania, пра́во назнача́ть, опредѣля́ть на мѣ́ста, *см.* Mianowanie.

Nona, -y, *ж. Церк.* дева́тый часъ (*молитва*).

Noncjusz, *см.* Nuncjusz.

Nór, *см.* Nurek.

Nora, -y, *ж.* нора́, *см.* Jama.

Norbertan, Norbertanin, -a, *м.* Премонстра́нскій мона́хъ.

Norbertanka, -i, *ж.* Премонстра́нская мона́хиня.

Norbertański, Премонстра́нскій. Zakon norbertański, Премонстра́нскій мона́шескій о́рденъ.

Norma, -y, *ж.* но́рма, образе́цъ. Norma wynagrodzenia, разме́ръ вознагражде́нія.

Normalny, норма́льный, **образцо́вый**, правильный.

Norymberszczyzna, -y, *ж.* ме́лочные, **же́лезные** и ме́дные това́ры.

Nos, -a, *м.* носъ. **Nos orli, zadarty, spłaszczony, kończaty, wklęsły**, носъ орли́ный, вздёрнутый, приплю́снутый, заостре́нный, плоскій *или* покля́тый. **Mówić, śpiewać przez nos**, говори́ть, пѣть въ носъ, гнуси́ть. **Wszędzie nos wściubiać**, сова́ться не въ своё дѣло, вмѣши́ваться во всё. **Za nos wodzić kogo**, води́ть кого́ за носъ, дура́чить. **Utrzeć komu nosa, dać komu po nosie**, утере́ть кому́ носъ. **Nos krzywić na co**, хму́риться, дуться на кого́. **Dostać, wziąść po nosie**, оста́ться съ но́сомъ. **Zadzierać nosa**, носъ задира́ть къ ве́рху. **Spotkać się nos w nos**, встрѣ́титься носъ къ но́су. **Mieć dobry nos**, имѣ́ть хоро́шее чутьё (*о соба́кѣ*). **Patrz swego nosa**, смотри́, что́ дѣ́лается у тебя́ по́дъ носо́мъ, знай своё дѣ́ло. **Jak pięść do nosa** (podobne), нѣ́тъ никако́го схо́дства. **Spuścić nos na kwintę**, повѣ́сить носъ, упа́сть ду́хомъ, опеча́литься. **Mruczeć pod nosem**, ворча́ть себѣ́ по́дъ носъ, бормота́ть сквозь зу́бы. **Nos świecy, palącéj się**, нагаръ свѣти́льни **на** свѣчѣ́.

Nosacizna, -y, Nosatość, -ści, *ж. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Nosal, -a, *м.* носа́чъ, носа́тый, носа́стый.

Nosarz, -a, *м.* носи́льщикъ, разно́щикъ.

Nosatość, *см.* **Nosacizna.**

Nosaty, носа́тый, носа́стый; || **Koń nosaty**, сапа́тая ло́шадь, съ са́помъ.

Nosek, -ska, *м.* но́сикъ, носо́къ; || хобото́къ (*у насѣко́мыхъ*); || **ко́нчикъ** (*у пера́*); || *Бот.* **Noski**, *мн.* гера́ній.

Nosić (*см.* **Nieść**), носи́ть. **Ciężko nosić**, имѣ́ть тяжёлую побѣ́жку, ходъ (*о ло́шади*). **Lekko nosić**, имѣ́ть лёгкую побѣ́жку, ходъ. || **Nosić się**, носи́ть пла́тье, одѣ́ваться, наряжа́ться; || *Прост.* бѣ́гать. **Nosi się, jakby licho go pędziło**, бѣ́гаетъ какъ угоре́лый.

Nosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosicielka, -i, *ж.* носи́льщица.

Nosidło, -a, *ср.* бо́лѣе употребля́ется во мн. числѣ: **Nosidła, носи́лки** (*ручныя*), *см.* **Nosze.**

Nosisko, -a, *ср. Увел.* носи́ще.

Nositelny, удобоноси́мый.

Nosiwać, на́шивать, *см.* **Nosić.**

Nośny, носи́мый, употребля́емый. **Nośna kura**, несу́щаяся ку́рица.

Nosoróg, -oga, *м. см.* **Nosorożec.**

Nosorożcowy, носоро́говый.

Nosorożec, -żca, *м. Зоол.* носоро́гъ (*животное*).

Nosowy, носово́й.

Nostrzyk, -a, *м. Бот.* до́нникъ.

Noszarz, -a, *м.* носи́льщикъ.

Nosze, -ów, *мн.* носи́лки.

Noszenie, -nia, *ср.* ноше́ніе.

Nota, -y, *ж.* отмѣ́тка, знакъ; || **примѣча́nie**, замѣча́ніе, **вы́писка**; || **запи́ска**, счётъ; || но́та (*дипломати́ческая*), *см.* **Przypisek, Znak**; || **Nota opozycyjna**, *Юрид.* о́тзывъ про́тивъ заочнаго рѣше́нія; || **пятно́**, безче́стіе, *см.* **Skaza.**

Nóta, Nuta, -y, *ж. Муз.* **нóта. Grać z nót**, игра́ть по но́тамъ. **Dorobić nótę do piosenki**, подобра́ть, сочини́ть му́зыку къ пѣ́снѣ, положи́ть пѣ́сню на му́зыку. **Nóta dobrze do słów przypada**, му́зыка хорошо́ подхо́дитъ къ слова́мъ.

Notarjalnie, нотаріа́льнымъ поря́дкомъ.

Notarjalny, нотаріа́льный.

Notarjat, -u, *м.* до́лжность нота́ріуса.

Notarjusz, -a, *м.* нота́ріусъ, нота́рій.

Notarjuszowa, -ej, *ж.* жена́ нота́ріуса.

Notarjuszówna, -y, *ж.* дочь нота́ріуса.

Notarjuszowski, принадлежа́щій нота́ріусу. **Urząd notarjuszowski**, до́лжность нота́ріуса.

Notarjuszowstwo, -a, *ср. см.* **Notarjat**; || *Собир.* нота́ріусъ съ жено́ю.

Notaryczny, общеизвѣ́стный.

Notatka, -i, *ж.* замѣ́тка, отмѣ́тка, запи́ска.

Notnia, -ni, *ж. Неуп.* проса́дія, словоуда́реніе *или* слогоуда́реніе.

Notować, Nanotować, Zanotować, замѣча́ть, замѣ́тить, отмѣча́ть, отмѣ́тить, намѣ́тить, запи́сывать, записа́ть.

Notowanie, -nia, *ср.* замѣча́ніе, отмѣ́тка, запи́сываніе.

Notowany, замѣ́ченный, отмѣ́ченный, запи́санный.

Notowy, *Муз.* **но́тный. Papier notowy**, но́тная бума́га.

Notyska, -i, *ж.* замѣ́тка, запи́сочка.

Nów, -owiu, *м.* новолу́ніе, но́вый мѣ́сяцъ. **Na nowiu**, во вре́мя новолу́нія.

Nowacja, -ji, *ж.* (*Юрид.*) замѣна пре́жняго усло́вія но́вымъ. Если усло́віе остаётся пре́жнимъ и замѣня́ется то́лько должни́къ, то э́то называ́ется: **Ekspromissja** (*принятіе на себя́ чужо́го до́лга*); если же замѣна каса́ется то́лько заимода́вца, то она́ называ́ется: **Delegacja** (*переводъ платежа́ или до́лга*). || Вымѣнъ докуме́нта.

Nowak, -a, *м.* послу́шникъ, *см.* **Nowicjusz, Nowotny**; || новичёкъ, нови́къ; || нововводи́тель, *см.* **Nowator, Nowotnik.**

Nowalja, -ji, *ж.* новина́, нови́нка.

Nowalijka, -i, *ж. см.* **Nowalja.**

Nowator, -a, *м.* нововводи́тель; || пристра́стный къ нововведе́ніямъ *или* къ новизна́мъ.

Nowenna, -y, *ж. Церк.* девяти́ны, моли́твы че́резъ дѣ́вять дней.

Nowić, *см.* **Odnawiać, Wznawiać.**

Nowicjacki, подлежа́щій искусу, *см.* **Nowicjat.**

Nowicjat, -u, *м.* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || домъ для послу́шниковъ; || * учени́чество, уче́нье, вре́мя уче́нья (*ремесла́*).

Nowicjusz, -a, *м.* послу́шникъ; || нови-

чёкъ; || неопытный, неискусный (*въ ремеслѣ*).

Nowicjuszka, -i, *ж.* послушница; || неопытная, неискусная (*въ ремеслѣ*).

Nowieć. *Неуп.* возобновля́ться, *см.* **Odnowieć.**

Nowina, -y, *ж.* но́вость, новизна́, нови́нка, *см.* **Wieść, Wiadomość**; || новина́ (*земля́ въ пе́рвый раз́ вспаханная*).

Nowiniarka, -i, *ж.* вѣстовщи́ца, охо́тница расска́зывать но́вости.

Nowiniarski, сообща́ющій но́вости, газе́тный.

Nowiniarstwo, -a, *ср.* распростране́ніе новосте́й; || ремесло́ газе́тчика.

Nowiniarz, -a, *м.* вѣстовщи́къ, охо́тникъ расска́зывать но́вости; || газе́тчикъ.

Nowinka, *см.* **Nowina.**

Nowinkarz, *см.* **Nowiniarz.**

Nowinny, нови́нный. **Dziesięciny nowinne**, десяти́на (*по́шлина*) съ нови́нъ.

Nowiuchny, Nowiusieńki, Nowiuteńki, Nowiutki, но́венькій, новёхонькій.

Nowizna, *см.* **Nowina** (*во 2-мъ значе́ніи*).

Nowo, но́во, неда́вно. **Nanowo**, сно́ва, вновь.

Nowochrzczeniec, -ńca, *м.* анабапти́стъ, перекрещёнецъ; || новообращённый, новокрещёнецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowochrzczeński, анабапти́стскій, перекрещённый.

Nowochrzczeństwo, -a, *ср.* анабапти́змъ, уче́ніе перекрещёнцовъ.

Nowochrzczony, новообращённый, новокрещёнецъ, *см.* **Nowonawrócony.**

Nowocien, *см.* **Nowotny.**

Nowocina, -y, *ж.* но́вость, нови́нка, новизна́.

Nowoczesność, -ści, *ж. см.* **Nowożytność.**

Nowoczesny, *см.* **Nowożytny.**

Nowokięża, *мн.* обѣдня, кото́рую въ пе́рвый разъ отправля́етъ новорукоположенный свяще́нникъ; || угоще́ніе по́слѣ отправле́нія пе́рвой обѣдни новорукоположе́ннымъ свяще́нникомъ.

Nowomianowany, вновь опредѣлённый, вновь назна́ченный.

Nowomodnie, новомо́дно.

Nowomodny, новомо́дный.

Nowonabywca, -y, *м.* вновь пріобрѣ́тшій, вновь купи́вшій что́-либо.

Nowonarodzony, новорожде́нный.

Nowonawróceniec, -ńca, *м.* новообращённый, новокрещёнецъ.

Nowonawrócony, новообращённый, новокрещёный. **Nowonawrócona**, новокрещёнка.

Nowopowity, *см.* **Nowonarodzony.**

Nowoprzybyły, новопріѣзжій, новоприше́дшій.

Nowoprzychodzień, -dnia, *м. см.* **Przybysz, Przybyłec.**

Noworocznik, -a, *м.* альмана́хъ.

Noworoczny, новогодній.

Nowość, -ści, *ж.* но́вость.

Nowosiedlec, -dlca, *м.* новопосели́нецъ.

Nowosiedliny, -dlin, *мн.* но́вая коло́нія, но́вое поселе́ніе; || новосе́лье, но́вая кварти́ра; || пиръ по слу́чаю новосе́лья.

Nowoświecki, *см.* **Nowomodny.**

Nowota, -y, *ж.* но́вость; || нововведе́нія.

Nowotnica, -y, *ж.* нововоди́тельница; || вѣстовщи́ца, охо́тница до но́востей.

Nowotnie, вно́вѣ.

Nowotnik, -a, *м.* нововоди́тель; || охо́тникъ до новосте́й.

Nowotnina, *см.* **Nowocina.**

Nowotność, -ści, *ж.* новизна́, нововведе́ніе.

Nowotny, но́вый, совреме́нный; || вѣтренчёкъ.

Nowotwornie, *см.* **Nowomodnie.**

Nowotworny, *см.* **Nowomodny.**

Nowouk, -a, *м.* новоу́къ, вновь обучи́вшійся.

Nowowiarek, *см.* **Nowowierca.**

Nowowierca, -y, *м.* послѣдователь но́ваго вѣроуче́нія.

Nowowiernictwo, -a, *ср.* но́вое вѣроуче́ніе.

Nowowiernik, -a, *м. см.* **Nowowierca.**

Nowowierny, принадлежа́щій къ но́вому вѣроуче́нію; || *см.* **Nowonawrócony.**

Nowowierstwo, -a, *ср. см.* **Nowowiernictwo.**

Nowozaciężny, вновь завербо́ванный ре́крутъ, вновь запи́санный, вновь поступи́вшій въ солда́ты, новобра́нецъ.

Nowozakonny, новозавѣтный.

Nowozamężna, -ej, *ж.* молода́я, новобра́чная.

Nowożeniec, -ńca, *м.* молодо́й, новобра́чный.

Nowożeński, новобра́чный.

Nowożytność, -ści, *ж.* но́вое вре́мя, но́вая эпо́ха.

Nowożytny, совреме́нный, новѣ́йшій.

Nowszość, -ści, *ж.* но́вость, совреме́нность.

Nowszy, новѣ́йшій, *см.* **Nowy.**

Nowy, но́вый.

Nóż, *род. п.* **Noża**, *м.* ножъ.

Nozdrze, -a, *ср.* ноздря́, бо́лѣе употребля́ется во мн. **Nozdrza**, -y, но́здри.

Nożeczka, -i, *ж.* во мн. ч. **Nożęta**, *см.* **Nóżka.**

Nożeńki, -nek, *мн.* ножны; || футля́ръ.

Nóżka, Nóżeczka, -i, *ж.* но́жка, но́женька, но́женька.

Nożna, *род. п.* **nożen**, *мн.* ножны; || влага́лище, *см.* **Pochwa.**

Nożny, но́жный.

Nożowato, въ ви́дѣ ножа́, на подо́біе ножа́.

Nożowaty, имѣющій фо́рму ножа́.

Nożyce, -życ, *мн.* но́жницы. **Nożyce blacharskie**, рѣзцы́, большія но́жницы. **Nożyce postrzygackie**, стриго́льныя но́жницы. **Nożyce rakowe**, клешни́ (*у рака́*).

Посл. **Uderz w stół, nożyce się odezwą,** на вóрѣ шáпка горúтъ, *или* **znáetъ** кóшка чьё мáсо съ**ѣ**ла.

Nożyczki, -czek, *мн.* **нóженки,** *см.* **Nożyce.**

Nożyk, -a, *м.* **нóжикъ, нóжичекъ,** *см.* **Kozik, Scyzoryk.**

Nożyna, -y, *ж.* **дрянно́й нóжикъ,** ob. **Nóż;** || **ножёнка,** *Умен.* *см.* **Noga.**

Nożysko, -a, *ср.* *Увел.* **ножúще,** *см.* **Nóż;** || **ножúща,** *см.* **Noga.**

Nu, Nuże, Anuże, ну, нýже, да нýже! ну, ну! нýко! нýтко!

Nucić, *см.* **Nęcić;** || *Стар.* **Nucić,** *см.* **Nęcić.**

Nuda, -y, *ж.* **Nudy, -ów,** *мн.* **скýка. Myślałem, że umrę z nudów, я дýмалъ, что умрý со скýки. Śpiewać z nudów,** пѣть отъ скýки.

Nudnie, скýчно, *см.* **Nudno.**

Nudnieć, скучáть.

Nudnik, -a, *м.* **скýчный человѣ́къ.**

Nudno, скýчно.

Nudność, -ści, *ж.* **отвращéніе, непрія́тность;** || **Nudności,** *мн.* **тошнотá, дурнотá;** || *см.* **Ckliwość.**

Nudny, скýчный; || **проти́вный, прúторный,** *см.* **Ckliwy.**

Nudota, -y, *ж.* **скýка;** || **отвращéніе,** омерзѣ́ніе, потéря вкýса.

Nudzenie, -nia, *ср.* **наскýчиваніе,** *см.* **Znudzenie.**

Nudziarski, скýчный, **надоѣ́дливый.**

Nudziarstwo, -a, *ср.* **надоѣ́дливость;** || мéдленность неповоро́тливость.

Nudziarz, -a, *м.* скýчный человѣ́къ.

Nudzić, Znudzić, Unudzić, наводúть, навестú, нагонáть, нагнáть **скýку;** || **надоѣ́дать,** наскучáть, **надоѣ́сть,** наскýчить. || **Nudzić, Znudzić,** возбуждáть отвращéніе. **Nudzi mię,** мнѣ тóшно, менí тошнúть. || **Nudzić się,** скучáть, соскýчиться. **Nudzi się,** онъ скучáетъ. **Nudzi mi się,** мнѣ скýчно.

Nukać (kogo, na kogo), понукáть.

Nukacz, -a, *м.* понукáльщикъ.

Nukanie, -nia, *ср.* понукáніе.

Nullo jure, *Юрид.* безъ вся́каго прáва.

Numer, -u, *м.* нýмеръ. **Numer ciągły,** текýщій нýмеръ. **Numer księgi wpisowéj,** нýмеръ по óбщей книгѣ́.

Numerator, -a, *м.* досмóтрщикъ (*тамóженный*).

Numerować, Ponumerować, нумеровáть, перенумеровáть.

Numerowanie, -nia, *ср.* нумерováніе, нумерáція.

Numeryczny, нумернóй.

Nuncjatura, -y, *ж.* **нунціатýра,** дóлжность нýнція.

Nuncjusz, -a, *м.* **нýнцій, пáпскій посóлъ.**

Nur, -a, *м.* *см.* **Nurek.**

Nura, *см.* **Nora.**

Narcik, *см.* **Nurt.**

Nurek, -rka, *м.* водолáзъ; || *Зоол.* **нырóкъ, ныряющая, веслонóгая птúца. Dać nurka,** нырнýть. **Nurkiem płynąć,** *см.* **Nurkować.**

Nurka, -i, *ж.* дúкаяýтка.

Nurkować, ныря́ть, погружáться (*въ вóду*).

Nurkowaty, *Стар.* угрю́мый, пáсмурный.

Nurkowy, водолáзный. **Dzwon nurkowy,** водолáзный кóлоколъ.

Nurogęś, -si, *ж.* крохáль, примóрская птúца.

Nurokaczka, -i, *ж.* ныро́къ (*родъ ýтки*).

Nurowaty, *см.* **Nurkowaty.**

Nurt, -u, *м.* тече́ніе, токъ, *см.* **Prąd;** || водоворóтъ; || **Nurty,** *мн.* вóлны; || русло́ (*рѣчно́й*); || *Хир.* фúстула, свищъ.

Nurta, -y, *ж.* *Неут.* пучúна, бéздна.

Nurtować, распространя́ться, углубля́ться. **Rany nurtujące ciało,** рáны углубля́ющіяся въ тѣ́ло; || * проникáть, вникáть, доúскиваться.

Nurtowaty, *Хир.* свищева́тый, фúстульный; || *Бот.* дýдчатый.

Nury, *см.* **Nurowaty, Ponury.**

Nurzać, Nurzyć, погружáть, окýнывать, окунýть, *см.* **Zanurzać, Ponurzać.** || **Nurzać się,** погружáться, окýнываться, окунýться; || утопáть. **Nurzać się w roskoszach,** утопáть въ удовóльствіяхъ. **Nurzać się we łzach,** утопáть въ слезáхъ.

Nurzanie, -nia, *ср.* ныря́ніе; || **Nurzanie się,** погруже́ніе (*въ вóду*).

Nuż, Anuż, ну. Nuż w płacz, ну плáкать. **Nuż w śmiech,** ну смѣ́яться. **A nuż nie da?** ну какъ онъ не дáстъ? **A nuż nie przyjdzie?** ну какъ онъ не придётъ?

Nużący, утоми́тельный, тя́гостный; || скýчный.

Nuże, *см.* **Nu.**

Nużenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, устáлость, *см.* **Znużenie.**

Nużnieć, *Стар.* чáхнуть, изнемогáть, томúться.

Nużny, *Стар.* *см.* **Nużący.**

Nużyć, утомля́ть; || наскучáть.

Nygus, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебóкъ.

Nygusować, лѣни́ться, бездѣ́льничать.

Nynać, люлю́кать, баю́кать, усыпля́ть дитя́.

Nyrka, *см.* **Nérka.**

O.

O произно́сится какъ рýсское *О*. Та же бýква съ зна́комъ надъ нéю *Ó*, произно́сится какъ рýсское *У*: **Bóg** (*Богъ*), Богъ; **mój** (*мой*), мой.

O! *Межд.* о! **O czasy, o obyczaje!** о времена́, о нра́вы!

O, *предл.* о, объ, обо. трéбующій въ по́льскомъ языкѣ́ падежéй винúтельнаго

и предлóжнаго. 1) Винúтельнаго: **O połowę większy**, вполовúну бóльшій. **O połowę więcéj**, вполовúну, наполовúну бóлѣе. **O włos**, чуть-чуть, на одúнъ волосóкъ. **O włos go nie zabili**, чуть-чýть бúло не убúли его. **Nie dbać o co**, не заботúться (*о чёмъ*). **Idzie tu o twoje życie, o twój honor**, дѣло идётъ о твоéй жúзни, о твоéй чéсти. **Upomnieć się o krzywdę**, трéбовать удовлетворéнія за обúду. **Posądzić kogo o co**, подозрѣвáть кого въ чёмъ. **Obawiać się o kogo, o co**, бояться, страшúться за кого, за что. **Walczyć o co**, добивáться (*чего*), оспáривать (*что*), бороться за что. **Gniewa się o najmniejszą rzecz**, сéрдиться за пустякú. *См.* **Za**, || Для означéнія разстоянія одного мѣста отъ другáго: **O dwie wiorsty od Warszawy**, въ двухъ верстáхъ отъ Варшáвы. **Stał o dziesięć kroków od nas**, онъ стоялъ въ десятú шагáхъ отъ нáсъ. || Въ значéніи русск. предлóговъ: **o**, объ: **Okręt rozbił się o skały**, корáбль разбúлся о скáлы. **Uderzyć się głową o mur**, удáриться головóю объ стѣну. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльскаго языкá: **Iść w zakład o co**, бúться объ закладъ, стáвить въ закладъ, держáть парú. **O co idzie?** О чёмъ идётъ закладъ? **Przyprawić kogo o szkodę** причúнить, нанестú кому вредъ. **Trudno teraz o pisniądze**, дéньги тепéрь рѣдки, трýдно тепéрь достáть дéнегъ. **U niego nie trudno o gniew**, онъ сейчáсъ готóвъ разсердúться, емý ничегó не стóитъ разсердúться. **U niéj o płacz nie trudno**, онá сей-чáсъ готóва расплáкаться, ей ничегó не стóитъ расплáкаться. || 2) Трéбующій предлóжнаго падежá: **Mówić, pisać o czém**, говорúть, писáть о чёмъ. **Stanowić o czyim losie**, рѣшúть чью судьбý,ýчасть. **Dzieło o gospodarstwie wiejskiém**, сочинéніе о сéльскомъ хозя́йствѣ. || Для означéнія врéмени: **O południu**, въ пóлдень. **O świcie**, на разсвѣтѣ. **Wstać o godzinie szóstéj**, встать въ шестóмъ часý. **To się zdarzyło na Wielkanoc**, это случúлось о Пáсхѣ. || Для означéнія фóрмы, частéй *или* принадлéжности предмéта: **Dom o trzech piętrach**, домъ о трёхъ этáжахъ. Въ слѣдующихъ особенныхъ оборóтахъ пóльской рѣчи: **O chlebie i wodzie**, на хлѣбѣ и на водѣ. **O głodzie**, натощáкъ, не ѣвши. **O cudzej strawie, o cudzym koszcie**, на чужóмъ хлѣбѣ, на чужóй счётъ. **O kiju chodzić**, ходúть, опирáясь на пáлку. **O swojéj (własnéj) mocy stać**, держáться твёрдо, собственными сúлами.

Oba, Obydwa, Obadwa, óба, **Obie, Obydwie, Obiedwie**, обѣ. *Род. п.* для двухъ родóвъ: **Obu, Obydwu, Obudwu**, (обóихъ, обóимъ). При лúцахъ муж. пола употребля́ется: **Obaj, Obadwaj, Obydwaj**. Относúтельно двухъ лицъ рáзныхъ родóвъ употребля́ется **Oboje** (*род. п.* **Obojga**). **Z obu stron**, съ обѣихъ сторóнъ. **Obiema rękami**, обóими рукáми. **Oba domy niewygodne**, óба дóма неудóбны. **Obadwaj razem chodzą**, óба вмéстѣ хóдятъ. **Rzeczowniki obu rodzajów**, существúтельныя обóихъ родóвъ (т. е. мýжскаго и жéнскаго). **Otworzyć oboje drzwi**, отворúть обѣ двéри. **Przewrócić oboje sań**, опрокúнуть обóи сáни. **Słyszałem to od obojga**, я слы́шалъ э́то отъ обóихъ. **Oboje młodzi**, óба молоды́е лю́ди, óба молóды.

Obaczać, Obaczywać, *Стар.* разсмáтривать, *см.* **Oglądać**.

Obaczenie, -nia, *ср.* свидáніе, *см.* **Zobaczenie**. **Do obaczenia**, до свидáнія; || разсмотрѣніе, соображéніе. **Bez obaczenia nic stanowić o tém nie mogę**, не разсмотрѣвши, я ничегó не могý рѣшúть. || *Стар.* осмотрúтельность.

Obacznie, осторóжно, осмотрúтельно, внимáтельно, *см.* **Przezornie, Opatrznie, Bacznie**.

Obaczność, -ści, *ж.* осторóжность, осмотрúтельность, внимáтельность, *см.* **Przezorność, Opatrzność**.

Obaczny, осторóжный, осмотрúтельный, внимáтельный. **Obaczny w mowie**, осторóжный въ словáхъ. **Obaczny na co**, внимáтельный къ чему́, осмотрúтельный въ чёмъ.

Obaczyć, Obaczywać, вúдѣть, видáть, смотрѣть, разсмотрѣть, усмотрѣть, увидáть, увúдѣть; || замѣчáть, примѣчáть, *см.* **Postrzegać, Zobaczyć**. **Muszę go obaczyć**, я дóлженъ его́ увúдѣть. **Obaczyć po kim**, замѣтить по чьей-лúбо наружности. || **Obaczyć się**, вúдѣться, увúдѣться; || замѣтить, спохватúться, оглянуться, осмотрѣться; || опóмниться, придú въ себя́. **Dziś muszę z nim się obaczyć**, сегó-дня я дóлженъ съ нúмъ увúдѣться. **Ani się obaczył jak go porwali**, онъ дáже не замѣтилъ какъ его́ схватúли. **Upamiętaj się, a obacz się**, опомнúсь и придú въ себя́. *См.* **Postrzedz się, Upilnować się. Pomiarkować się Upamiętać się, Zobaczyć się**.

Obaczysko, -a, *ср. Прост.* употребля́ется только въ слѣдующемъ выраженúи: **Do zobaczyska**, до свидáнія, *см.* **Zobaczysko, Zobaczenie**.

Obadać, изслѣдовать, разсмотрѣть, *см.* **Badać**; || найтú, отыскáть, открúть, *см.* **Upatrywać**.

Obadanie, -nia, *ср.* изслѣдованіе, разсмотрѣніе, изысканіе.

Obadwa, *см.* **Oba**.

Obalać, Obalić, опрокúдывать, опрокúнуть, повалúть, ниспровергáть, опровергáть, разрушáть, *см.* **Powalić**. || **Obalić się**, опрокúдываться, опрокúнуться, повалúться, ниспровéргнуться, разрýшиться. **Obalić stary budynek**, разрýшить стáрое здáніе. **Wiatr drzewo obalił**, вéтеръ опрокúнулъ дéрево. **Obalić państwo**,

ниспровéргнуть госудáрство. **Obalić** system, опровéргнуть систéму. **Obalić** nadzieję, разрýшить надéжду. || **Obalać się, Obalić się,** опрокúдываться, опрокúнуться, валúться, развáливаться, повалúться, разрушáться, разрýшиться, обрушáться, обрушúться. **Zaczepił** nogą i **obalił się,** споткнýлся и повалúлся. **Dom ze starości się obala,** домъ развáливается отъ вéтхости. **Na ciebie to się obali,** ýто на тебя́ обрýшится (ты отвéтишь за ýто), *см.* **Zwalić się.**

Obalacz, -a, *м.* разрушúтель, истребúтель.

Obalanie, -nia, *ср.* **слóмка, развáлка,** разрушéніе.

Obalenie, -nia, *ср.* опрокúдываніе, ниспровержéніе, истреблéніе; || нарушéніе.

Obalić, Obalić się, *см.* **Obalać.**

Obaliny, -lin, *мн.* облóмки, щéбень, мýсоръ, *см.* **Gruz, развáлины,** *см.* **Rozwaliny, Zwaliska.**

Obalisko, -a. *ср.* **обвáлъ, обрушéніе,** осыпáніе.

Obalisty, шатáющійся; || **зыбкúй,** нетвёрдый.

Obałuszyć, поразúть, оглушúть, ошеломúть, одурáть.

Obanderolowany, обандерóленный, оклéенный бандерóлью.

Obarczać, Obarczyć, обременя́ть, обременúть, отягощáть, отягчáть, отягчúть, завáливать, завалúть, удручáть. **Obarczony pracą,** обременённый, завáленный рабóтою. **Obarczony wiekiem,** удручённый стáростію, лётами. || **Obarczyć się,** обременúть себя́ (*работою, дѣлáми*), завáливать на себя́ (*работу, дѣлá*).

Obarczanie, Obarczenie, -nia, *ср.* обременéніе, отягощéніе; || притѣснéніе.

Obarczony, обременённый, отягощённый, удручённый.

Obarczyć, Obarczyć się, *см.* **Obarczać.**

Obarczyciel, -a, *м.* притѣснúтель, гонúтель.

Obarłożyć się, излёнúться, опустúться, избáловаться, пріучúть себя́ къ бездѣлью, закúснуть. **Obarłożył się w domu,** излёнúлся сúдя дóма, закúсъ дóма. **Obarłożył się kobietą,** привязáлся къ жéнщинѣ, остáвя всѣ свой дѣлá.

Obartel, -tla, *м.* задвúжка, засóвъ, защёлка (*у дверéй, у окóнницы*); || подпóрка, подстáвка (*у подъёмной окóнницы*).

Obarwić, *см.* **Ubarwić.**

Obarzanek, Obwarzanek, -nka, *м.* крéндель, барáнка.

Obatożyć, отдýть, отхлестáть батогáми, *см.* **Batogować.**

Obawa, -y, *ж.* страхъ, опасéніе, боя́знь, *см.* **Bojaźń. Być w obawie,** быть въ опасéніи. **Być w obawie o kogo,** боя́ться за кого́. **Jestem w obawie o nasze przedsięwzięcie,** я бою́сь за нáше предпрія́тіе. **Być bez żadnej obawy,** вóвсе не имѣть боя́зни, опасéнія.

Obawiać się, опасáться, страшúться, боя́ться (*чего́*), *см.* **Bać się, Lękać się. Obawiać się śmierci,** боя́ться, страшúться смéрти. **Obawiać się czyjego wpływu,** опасáться чьего́-либо влія́нія. || **Obawiać się o kogo, o co,** боя́ться за кого́, за что́. **Obawiać się o życie,** опасáться за свою́ жизнь. **Obawiać się należy, aby nie odmówił,** нáдо опасáться чтóбы онъ не отказáлъ, нýжно опасáться его́ отказа.

Obawianie się, -a, *ср.* опасéніе, боя́знь.

Obawny, боязли́вый, пугли́вый.

Obbić, *см.* **Obić.**

Obbiedz, *см.* **Obiedz.**

Obbieg, *см.* **Obieg.**

Obcas, -a, *м.* каблýкъ (*у сапогá*), *см.* **Napiętek.**

Obcęgi, -ów, *мн.* клещú, щипцы́. *Умн.* **Obcężki,** щúпчики.

Obceje, -jów, *мн. Морс.* вáнты.

Obces, Obses, -a, *м. Стар.* одержúмый злымъ дýхомъ, бѣснýющійся; || съ род. п. на u: бѣшенство, неи́стовство. || **Obcesem, Obcesowie, Obcesowo,** бѣшено, неи́стово.

Obcesowy, бѣшеный, неи́стовый.

Obcężki, *см.* **Obcęgi.**

Obchędożyć, *см.* **Uchędożyć.**

Obchełznać, *см.* **Ochełznać, Okiełznać.**

Obchód, -odu, *м.* обращéніе, течéніе, движéніе (*вогнут.*). **Obchód planet,** обращéніе планéтъ, *см.* **Bieg, Obieg;** || **Obchód krwi,** кровообращéніе, *см.* **Obieg krwi.** || *Воен.* патрýль, дозóръ, объѣздъ, *см.* **Objażdżka, Patrol;** || прáздноване, церкóвное торжествó, обрáдъ, церемóнія. **Obchód weselny,** свáдебный обрáдъ. **Obchód pogrzebowy,** пóхороны, погребéніе. **Obchód imienin,** прáздноване именúнъ. **Obchód doroczny,** годовщúна. **Obchód rocznicy śmierci,** помúнки въ годовщúну чьéй-либо смéрти.

Obchodzenie, -nia, **Obejście,** -ścia, *ср.* обхóдъ; || посѣщéніе, хождéніе. **Obchodzenie miejsc świętych,** посѣщéніе святы́хъ мѣстъ, хождéніе по святы́мъ мѣстáмъ. **Obchodzenie szpitali,** посѣщéніе больни́цъ; || прáздноване, прáздникъ, торжествó. **Uroczyste obchodzenie święta,** торжéственный прáздникъ. || **Obchodzenie się, Obejście się** (z kim, z czém), обхожденіе, обращéніе. **Łagodném obchodzeniem się (obejściem się) ze sługami, można ich przywiązać do siebie,** кроткимъ обхожденіемъ со слýгами мóжно ихъ привязáть къ себѣ. *или* кроткимъ обхождéніемъ мóжно привязáть къ себѣ слугъ; || **Obchodzenie się bez czego,** отказывáніе себѣ въ чёмъ-либо.

Obchodzić, Obejść, обходúть, обойти́. **W przeciągu godziny obszedł miasto,** въ продолженіе одного́ часá, *или* въ одúнъ часъ, онъ обошёлъ гóродъ. || **Obхáжи-**

вать, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, ходи́ть дозо́ромъ. Obchodzić chorych, навѣща́ть больны́хъ. || *Охотн.* Obchodzić zająca, kuropatwy, обходи́ть за́йца, куропа́токъ. || *Obchodzić kogo, co, обходи́ть, избѣга́ть, проводи́ть, вводи́ть въ обма́нъ, обма́нывать, *см.* Podejść. Obchodzić prawo, обходи́ть, миновать зако́нъ; || Obchodzić processją, слѣдовать за процессіею, за кре́стнымъ хо́домъ; || Obchodzić uroczyście święto jakie, obchodzić uroczystość, пра́здновать, соблюда́ть пра́здникъ; || интересова́ть, возбужда́ть уча́стіе, каса́ться. Nic to mię nie obchodzi, э́то до меня́ во́все не каса́ется; || тро́гать, встрево́жить. Bardzo to go obeszło, э́то его́ о́чень тро́нуло *или* встрево́жило. || Obchodzić się, Obejść się, обходи́ться, обойти́сь, дово́льствоваться, удово́льствоваться. Małém się obchodzi, онъ дово́льствуется ма́лымъ, *или* ему́ ну́жно о́чень ма́ло, *см.* Obyć się, Obywać się, || Obchodzić się (z kim), обходи́ться (*съ кѣмъ*). Obchodzić się z kim grzecznie, учти́во съ кѣмъ обходи́ться. Umieć się z czém obchodzić, умѣть взя́ться за что́, умѣть обходи́ться. Obejdzie się tu bez niego, де́ло обойдётся здѣсь безъ него́, *см.* Obyć się, Obywać się, Odbyć się. *Стар.* по́ртиться отъ употребле́нія, стира́ться.

Obciąć, *см.* Obcinać.

Obciąg ć, Obciągnąć, обтя́гивать, обтяну́ть; || покрыва́ть, покры́ть, прикрыва́ть, прикры́ть, *см.* Okryć, Pokryć. || Obciągnąc się, слабѣть, опуска́ться.

Obciąganie, Obciągnienie, -nia, *ср.* обтя́гиваніе. обтя́жка, покры́тіе. || *Архит.* Obciąganie gzemsów, вытя́гиваніе карни́зовъ.

Obciągle, въ обтя́жку, *см.* Obcisło.

Obciągły, обтяжно́й, обтя́нутый.

Obciągnąć, *см.* Obciągać.

Obciągnienie, -nia, *см.* Obciąganie.

Obciążać, Obciążyć, обремени́ть, обремени́ть, отягоща́ть, отяготи́ть; || взва́ливать, навыючивать, *см.* Przeciążać. Obciążać konia, навыючивать ло́шадь. Obciążać rachunek, *Ком.* вписа́ть въ кни́гу су́мму за вы́данные това́ры. Obciążać podatkami, обремени́ть податя́ми. Obciążony wiekiem, дря́хлый, престаре́лый. Sumienie obciążone zbrodniami, со́вѣсть обремене́нная преступле́ніями. Sen obciąża mu powieki, сонъ смыка́етъ ему́ глаза́. || Obciążyć się, обремени́ть себя́, взвали́ть на себя́ что́-либо.

Obciążanie, Obciążenie, -nia, *ср.* бре́мя, грузъ, тя́жесть; || обу́за, отягоще́ніе, обремене́ніе, тя́гость; || *притѣсне́ніе, прижи́мка, *см.* Ucisk.

Obciążeć, отяжелѣть, *см.* Ociężeć.

Obciążki, *см.* Obcążki.

Obciążliwie, Obciążliwo, *см.* Uciążliwie.

Obciążliwość, Obciężliwość, *см.* Uciążliwość.

Obciążliwy, Obciężliwy, обремени́тельный, тя́гостный, тя́жкій. *Юрид.* Kontrakt pod tytułem obciążliwym, возме́здный догово́ръ.

Obciążyć, Obciążyć się, *см.* Obciążać.

Obciążyciel, -a, *м.* притѣсни́тель, гонѣ́тель, *см.* Ciemiężca, Uciemiężyciel.

Obciec, *см.* Ociec.

Obcięcie, -a, *ср. см.* Obcinanie.

Obcierać, *см.* Obetrzeć, Ocierać.

Obciesać, *см.* Ociesać.

Obciesanie, -nia, *ср.* обтёска.

Obcieśnić, съу́зить, объу́зить; || стѣсни́ть, стяну́ть, *см.* Ścieśnić.

Obcięty, обрѣзанный, укороченный, *см.* Ścięty, Obcinać.

Obcięźno, *см.* Uciążliwie.

Obcięźność, -ści, *ж. см.* Uciążliwość, Ciężkość, Ociężałość.

Obcięźny, *см.* Uciążliwy.

Obcinać, Obciąć, обрѣзывать, обрѣзать, обруба́ть, обрубить; || стричь, остри́ть (*волосы*), *см.* Ostrzydz; || отсѣка́ть, отсѣчь; || обтёсывать, обтесать; || укора́чивать, укороти́ть. Obciąć uszy, обрѣзать у́ши. Obciąć górę, проры́ть го́ру. Obciąć mur, снести́ часть стѣны́. Obciąć drzewa, обрубить дере́вья. Obciąć niepotrzebne szczegóły, сократи́ть, вы́кинуть ли́шнее. Obciąć kawał marmuru, обтеса́ть кусо́къ мра́мора, *см.* Ociesać.

Obcinacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ, обрѣзчикъ; || теса́рь, обтёсывающій ка́мни, каменотёсъ, каменосѣчецъ.

Obcinanie, Obcięcie, -a, *ср.* обрѣзываніе, отсѣче́ніе; || обтёсываніе.

Obcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ.

Obcios, -u, *м.* разрѣзъ, надрѣзъ; || вы́рѣзка.

Obcisk, *см.* Odcisk.

Obciskać, Obcisnąć, сжима́ть, сжать, стя́гивать, стяну́ть, зати́гивать, затяну́ть *см.* Ścisnąć.

Obcisło, сжа́то, у́зко; || пло́тно.

Obcisły, сжа́тый, у́зкій; || пло́тный.

Obcisnąć, *см.* Obciskać.

Obcować, води́ться, води́ть знако́мство, имѣть свя́зи, зна́ться съ кѣмъ, ча́сто быва́ть у кого́, ча́сто посѣща́ть кого́, *см.* Żyć, Przestawać, Wdawać się, Zadawać się.

Obcowanie, -nia, *ср.* обхожде́ніе, обраще́ніе, знако́мство, связь, сообще́ство, сноше́ніе, *см.* Stosunek, Przestawanie. Obcowanie z dobrymi, обраще́ніе съ до́брыми людьми́. Być miłym w obcowaniu, быть прія́тнымъ въ обраще́ніи. || *Богосл.* обще́ніе со свя́тыми.

Obcowny, общежи́тельный, обходи́тельный.

Obcy, чужо́й, чу́ждый, чужестра́нный, чужезе́мный, иностра́нный, иноземный, посторо́нній, незнако́мый, неизвѣстный, *см.* Cudzy, Cudzoziemski, Postronny, Zagraniczny. Mocarstwa obce, иностра́нныя госуда́рства. Mieszkać w obcych krajach,

жать въ чужи́хъ краяхъ, за грани́цею, на чужби́нѣ. Nie wpuszczaj nikogo obcego, не впускай никого изъ посторо́нних. Był tu jakiś obcy człowiek i pytał się o pana, здѣсь былъ како́й-то неизвѣстный человѣкъ и спра́шивалъ объ васъ. Być obcym we własnym kraju, быть чу́жды́мъ въ своёй странѣ. *Мед.* Ciało obce, посторо́ннее тѣло.

Obczytać się, *см.* **Oczytać się.**

Obczytanie, *см.* **Oczytanie.**

Obczytany, *см.* **Oczytany.**

Obczyzna, -y, *ж.* чужезе́мщина, чужби́на, всё иностра́нное, чужо́е. Nienawidzić obczyzny, ненави́дѣть всё иностра́нное, чужо́е.

Obdach, -u, *м.* вы́пускъ кро́вли, навѣсъ, кро́велька.

Obdachowy, кро́вельный, навѣсный.

Obdal, *см.* **Opodal.**

Obdalny, отдалённый, *см.* **Odległy, Daleki, Późny, Nierychły.**

Obdarcie, -cia, *ср. см.* **Odarcie.**

Obdarnić, устила́ть, обкла́дывать дёрном.

Obdarować, награди́ть, пожа́ловать. Obdarować kogo majątkiem, пожа́ловать кого́ имѣніемъ, *или* пожа́ловать кому́ имѣніе, *см.* **Podarować, Udarować, Obdarzyć.**

Obdarowanie, -nia, *ср.* даръ, пода́рокъ: || пожа́лованіе, *см* **Dar.**

Obdarowany, пожа́лованный (*владѣлецъ*).

Obdarto, растрёпанно, въ лахмо́тьяхъ, въ отрёпьѣ. Obdarto chodzić, ходи́ть въ лахмо́тьяхъ.

Obdartus, -a, *м.* оборва́нецъ, голя́къ.

Obdartusy, *мн.* сво́лочь, чернь.

Obdarty, обо́дранный, обо́рванный, *см.* **Odarty.**

Obdarzać, Obdarzyć, дари́ть, одари́ть; || *осы́пать, облагодѣтельствовать. Obdarzyć łaskami, осы́пать ла́сками, ми́лостями. Nie raczył obdarzyć mię spojrzeniem, не удосто́илъ подари́ть меня́ взгля́домъ. Obdarzony wielkiemi zdolnościami, одарённый больши́ми спосо́бностями.

Obdarzanie, Obdarzenie, -nia, *ср.* облагодѣтельствованіе, одаре́ніе

Obdarzyciel, -a, *м.* благодѣтель, **благотвори́тель**; || дари́тель.

Obdaszek, -szka, *м. см.* **Obdach.**

Obdaszkowy, *см.* **Obdachowy.**

Obdłubać, Obdłubywać, обобра́ть, обдира́ть, содра́ть, сдира́ть, облупи́ть, облу́пливать.

Obdłużać, Obdłużyć (kogo), вводи́ть въ долги́, обременя́ть долга́ми. Obdłużyć majątek, обременя́ть долга́ми имѣніе. Obdłużonym być, быть въ долга́хъ. || **Obdłużyć się**, войти́ въ долги́, задолжа́ть.

Obducent, -a, *м.* лѣкарь, врачъ назна́ченный для осмо́тра мёртваго тѣла, нарѣ́женное къ изслѣдованію лицо́.

Obdukcja, -ji, *ж.* лѣкарскій осмо́тръ мёртваго тѣла, вскры́тіе мёртваго тѣла; || суде́бное освидѣтельствованіе.

Obdukcyjny, относя́щійся къ суде́бному освидѣтельствованію.

Obdukować, дѣлать осмо́тръ мёртваго тѣла, *см.* **Obdukcja.**

Obdział, раздѣлъ, дѣлёжъ, *см.* **Podział**; || часть, до́ля, *см.* **Dział.**

Obdzielać, Obdzielić, дѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть; || надѣля́ть, надѣли́ть. Obdzielcie się tém, раздѣли́те э́то ме́жду собо́ю, *см.* **Dzielić.**

Obdzielanie, Obdzielenie, -nia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ.

Obdzielić, *см.* **Obdzielać.**

Obdzierać, Odzierać, Obedrzeć, Odrzeć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть. отрыва́ть, срыва́ть, облупля́ть, облупи́ть. Obedrzeć obicia ze ściany, содра́ть обои со стѣны. Obedrzeć korę z drzewa, содра́ть кору́ съ де́рева, облупи́ть де́рево. Obedrzéć ze skóry, обдира́ть, сдира́ть ко́жу. || * Ободра́ть, огра́бить, расхи́тить, *см.* **Zdzierać.** *Odrzeć kogo z majątku, разори́ть чьё имѣніе, лиши́ть кого́ иму́щества. || Obedrzeć się, обноси́ться (*о платьѣ*).

Obec, *Нескл. м.* употребля́ется то́лько съ предл. w (въ) и означа́етъ: *Стар.* вообще́; || Wobec, въ прису́тствіи, въ виду́. Przyznał się do winy wobec sędziów, сознался въ винѣ въ прису́тствіи судей. Wobec mnie to się zdarzyło, э́то случи́лось при мнѣ, на мои́хъ глаза́хъ, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecnie, тепе́рь, ны́нѣ въ настоя́щее вре́мя.

Obecność, -ści, *ж.* настоя́щее. Obecność i przyszłość, настоя́щее и бу́дущее; || бы́тность, прису́тствіе. W mojéj obecności, въ моёмъ прису́тствіи.

Obecny, прису́тствующій, прису́щій; || настоя́щій, ны́нѣшній, тепе́решній. Obecny stan rzeczy, настоя́щее положе́ніе дѣлъ. Bóg jest wszędzie obecny, Богъ вездѣсу́щъ. Czy byłeś tam obecny, былъ-ли ты тамъ, находи́лся ли ты тамъ, прису́тствовалъ ли ты тамъ? Wszyscy obecni tu, всѣ здѣсь, всѣ здѣсь нахо́дятся, всѣ здѣсь прису́тствуютъ. || *Стар.* Ludzie obecni niechaj będą posłuszni przykazaniu bożemu, всѣ лю́ди должны́ повинова́ться запове́ди бо́жіей.

Obedjencja, -ji, *ж.* повинове́ніе, послуша́ніе; || о́тпускъ дава́емый мона́ху *или* позволе́ніе перейти́ въ другой монасты́рь.

Obedrzeć, *см.* **Obdzierać.**

Obegnać, окружи́ть, обводи́ть, обноси́ть, *см.* **Otoczyć, Obstąpić**; || обступи́ть, обложи́ть, *см.* **Opasać, Osaczyć, Obledz**; || **Obegnać się**, *см.* **Oganiać się.**

Obegnańczy, оса́дный.

Obegnaniec, -ńca, *м.* **осаждённый**, *см.* **Oblężeniec, Oblężony.**

Obejm, -u, *м. см.* Objąt, Objętość.
Obejmować, *см.* Objąć.
Obejmowanie, *см.* Objęcie.
Obejmujący, содержащій въ себѣ, заключающій въ себѣ; || всеобъемлющій.
Obejrzale, осмотрительно, предусмотрительно, осторожно, *см.* Bacznie, Przezornie.
Obejrzałość, -ści, *ж.* осмотрительность, предусмотрительность, осторожность, *см.* Baczność, Przezorność.
Obejrzały, осмотрительный, предусмотрительный, осторожный, *см.* Obejrzliwy.
Obejrzeć, *см.* Obzierać, Oglądać. || **Obejrzeć się**, *см.* Obzierać się, Oglądać się.
Obejrzenie, -nia, *ср.* осмотръ. *Юрид.* **Obejrzenie miejsca**, осмотръ на мѣстѣ, *см.* Oglądanie.
Obejrzliwie, *см.* Obejrzale.
Obejrzliwość, -ści, *ж. см.* Obejrzałość.
Obejrzliwy, осторожный, осмотрительный.
Obejść, Obejść się, *см.* Obchodzić, Obchodzić się.
Obejście, *см.* Obchodzenie się.
Obelga, -i, *ж.* оскорбленіе, обида; || брань, ругательство, *см.* Zniewaga. **Miotać obelgi na kogo**, произносить ругательства, поносить, оскорблять словами.
Obelgać, Obelżyć, Obelżywać, оскорблять, обижать, поносить, безчестить, позорить, *см.* Znieważać.
Obelgnąć, прилипнуть, прильнуть, пристать.
Obelisk, -u, *м.* обелискъ.
Obeliskowy, въ видѣ обелиска.
Obelża, -y, *ж. см.* Obelga, Obelżenie.
Obelżenie, -nia, *ср.* безчестіе, позоръ, поношеніе, посрамленіе, *см.* Pohańbienie.
Obelżyć, *см.* Obelgać.
Obelżyciel, -a, *м.* оскорбитель, поноситель, *см.* Pohańbiciel.
Obelżycielka, -i, *ж.* оскорбительница, поносительница, *см.* Pohańbicielka.
Obelżywie, безчестно, позорно, оскорбительно.
Obelżywość, -ści, *ж.* оскорбленіе, обида; || ругательство, брань.
Obelżywy, оскорбительный, обидный, ругательный, позорный, постыдный, безчестный. **Obelżywe pismo**, оскорбительное, ругательное сочиненіе, пасквиль, *см.* Zelżywy. **Obelżywa śmierć**, позорная смерть.
Obemgleć, отуманиться.
Oberek, -rka, *м. см.* Obertas.
Obermus, -u, *м.* родъ миндальнаго пирожнаго.
Obersztyn, -a, **Obersztynek**, -nka, *м.* оторочка (*у сапогъ, башмаковъ*).
Obertas, -a, *Умен.* **Oberek**, -rka, *м.* народный польскій танецъ, родъ вальса, начинающагося лѣвымъ оборотомъ; || * **Obertasy**, *мн.* заботы, хлопоты, затрудненія, *см.* Obroty, Tarapaty.
Oberwać, *см.* Obrywać.
Oberwanie, *см.* Obrywanie.
Oberwaniec, -ńca, *м.* оборванецъ.
Oberwipołeć, *см.* Urwipołeć, Rzezimieszek.
Oberża, -y, *ж.* трактиръ, гостинница.
Oberznąć, *см.* Obrzynać.
Oberznięcie, -cia, *ср. см.* Obrzynanie.
Oberżysta, -y, *м.* трактирщикъ, содержатель гостинницы.
Oberżystka, -i, *ж.* трактирщица, содержательница гостинницы.
Obeschły, Obeschnąć, *см.* Osychać.
Obesłać, *см.* Obsyłać; || *см.* Obściełać.
Obetkać, *см.* Obtykać.
Obetrzeć, Obcierać, обтереть, обтирать, вытереть, вытирать, утереть, утирать, стереть, стирать; || содрать, сдирать (*кожу*), ссадить, оцарапать. **Obetrzeć ręce**, обтереть руки. **Obetrzeć kurz**, стереть пыль. **Obetrzeć sobie nogę**, ссадить себѣ ногу. || **Obetrzeć się, Ocierać się**, вытирать, утирать себѣ что, *см.* Ocierać.
Obewrzały, запекшійся кровью, матеріею, и т. п.
Obezecnić, Obezecznić, обезчестить, обезславить, опозорить, *см.* Szkaradzić.
Obeznać, Obeznawać, ознакомить, ознакомливать, наставить, наставлять, учить, обучать. **Obeznać kogo z nauką jaką**, ознакомить кого съ какой-либо наукою. || **Obeznać się, Obeznawać się**, ознакомиться, ознакомливаться.
Obeznanie, -nia, *ср.* познаніе, знаніе, свѣдѣніе.
Ożereć się, Ożreć się, *Прост.* обожраться.
Obezwać się, *см.* Odzywać się.
Obficie, обильно, изобильно; || обширно; || плодовито.
Obfit, -u, *м. см.* Obfitość.
Obfito, *см.* Obficie.
Obfitość, -ści, *ж.* обиліе, изобиліе; || богатство.
Obfitować (w co), изобиловать (чѣмъ), быть богатымъ, *см.* Opływać. **Kraj ten obfituje w zboże**, эта страна изобилуетъ хлѣбомъ.
Obfitowanie, -nia, *ср.* (**w dostatki**), избытокъ, достатокъ.
Obfity, обильный, изобильный; || плодовитый, богатый. **Obfite żniwo**, обильная жатва. **Obfity język**, богатый языкъ. **Obfity łup**, богатая добыча. **Obfity pisarz**, плодовитый писатель, *см.* Bogaty, Płodny.
Obgadać, Obgadywać, *см.* Ogadać.
Obgłąb, *Стар.* глубоко, *см.* Głęboko.
Obgotować, Obgotowywać, обварить; || вскипятить, *см.* Zagotować.
Obgroda, *см.* Ogroda.
Obgrubszy, *см.* Przygrubszy.
Obgryzać, Obgryźć, *см.* Ogryzać.
Obheblować, обстрогать.
Obiad, -u, *м.* обѣдъ; || обѣденный столъ. **Jeść obiad**, обѣдать. **Zjeść dobry obiad**, хорошо пообѣдать. **Prosić kogo na obiad**,

пригласи́ть на обѣ́дъ. **Zostań z nami na obiad, na obiedzie,** останься съ на́ми обѣ́дать. **Gotować obiad,** гото́вить обѣ́дъ. **Czekać kogo na obiad, z obiadem,** ожида́ть кого́ къ обѣ́ду. **Być u kogo na obiedzie,** быть у кого́ на обѣ́дѣ.

Obiadać, *см.* Obiadować.

Obiadalnia, -ni, *ж. см.* **Jadalnia.**

Obiadek, -dku, *Умен. м.* **обѣдецъ, скро́мный обѣдъ.**

Obiadować, Obiadać, обѣ́дать.

Obiadowanie, -nia, *ср.* **обѣ́дъ, обѣ́денный столъ.**

Obiadownik, -a, *м.* **обѣ́дальщикъ, застоль́никъ.**

Obiadowy, Obiedny, обѣ́денный.

Obiata, -y, *ж.* **обѣтъ, объщáніе,** *см.* Ślub; || **приношéніе, жéртвованіе, даръ;** || **жертвоприношéніе, жéртва;** *см.* Ofiata, Ofiara.

Obiatować, *Стар.* **приноси́ть въ жéртву, жéртвовать;** || **посвящáть.**

Obić, отколоти́ть, **прибúть,** *см.* **Obijać.**

Obiciany, обóйный. Papier obiciany, бумáжные обóи.

Obiciarz, -a, *м.* **обóйщикъ.**

Obicie, -cia, *ср.* **обúвка, набúвка, набúвáніе;** || **обóи. Obicie papierowe, бумáжные обóи.**

Obiciowy, обóйщичій, обóйный.

Obiecać, Obiecywać, объщáть, сулúть; || * **предскáзывать. Młodzieniec ten wiele po sobie obiecuje,** э́тотъ ю́ноша мно́го объщáетъ, *или* **подаётъ бóльшія надéжды. Kalendarz obiecuje deszcz,** календáрь предскáзываетъ дождь. **Obiecywać sobie co po kim,** льстить *или* ласкáть себя́ надéждою получúть что́-либо отъ кого́; разсчúтывать, надéяться на что́. **Obiecana ziemia,** обѣтованная земля́. || **Obiecać się, объщáться, дать слóво. Obiecać się komu** *или* **do kogo, объщáться** притти́ къ кому́. **Obiecać się do czego,** объщáться что-нибу́дь сдѣлать. **Obiecać się dokąd,** объщáться *или* дать слóво придти́ куда́-либо, *см.* Przyrzec, Ślubować.

Obiecanie, Obiecywanie, -nia, *ср.* **объщáніе.**

Obiecanka, -i, *ж.* **посу́лъ, объщáніе.** *Посл.* **Obiecanka cacanka, a głupiemu radość,** дураку́ стóить лишь пообъщáть— онъ и радъ, *или* сулúть золоты́я го́ры.

Obiecywać, *см.* **Obiecać.**

Obiecywacz, Obiecownik, -a, *м.* **объщáтель.**

Obiecywanie, *см.* **Obiecanie.**

Obiecz, Obieczny, *см.* **Obec, Obecny.**

Obiedni, *см.* **Obiadowy.**

Obiedz, *см.* **Obiegać.**

Obieg, -u, *м.* **обращéніе** (*планéты*). **Obieg ziemi około słońca,** обращéніе земли́ вокру́гъ со́лнца; || **теченіе. Obieg wieków,** теченіе вѣко́въ; || **обращéніе, оборóтъ. Puścić pieniądze w obieg,** пустúть де́ньги въ обращéніе, въ оборóтъ. **W obiegu będący,** ходя́чій (*о монéтѣ*). * **Puścić w obieg pogłoskę,** распространúть слухъ.

Obiegać, Obiedz, обѣ́гать, обѣжáть, вы́бѣгать, изъѣ́здить, перебывáть въ рáзныхъ мѣстáхъ. **Obiegłem całe miasto i nie znalazłem go,** я вы́бѣгалъ весь го́родъ и не нашёлъ его́. **Obiedz świat cały, изъѣ́здить** весь свѣтъ. **Obiegłem wszystkich znajomych,** я обѣ́галъ всѣхъ знако́мыхъ, я перебывáлъ у всѣхъ знако́мыхъ.

Obiegnik, -a, *м.* циркуля́ръ.

Obiegowy, оборóтный. **Obiegowy kapitał,** оборóтный капитáлъ, *см.* **Obrotowy.**

Obielić, *см.* **Bielić, Pobielić;** || **Obielić zająca, сдирáть,** *или* **обдирáть шку́ру** съ зáйца.

Obierać, Obrać, ощúпывать, ощипáть, очищáть, очúстить, шелушúть, лущúть, лупúть, облупля́ть, *см.* **Obłupiać;** || **сдирáть, обдирáть. обирáть, снимáть, собирáть, лишáть, обнажáть,** *см.* **Ogołacać, Pozbawiać.** || **Избирáть, избрáть. выбирáть, вы́брать,** *см.* **Wybierać.** || **Obierać się, Obrać się (w czém, koło czego),** *Стар.* **занимáться, рабóтать;** || **=(z czego), лишáться, растрáчивать, терáть,** *см.* **Ogołacać się, Pozbawiać się;** || *Стар.* **гнóиться, нагнáиваться. Obierać jabłko,** очищáть я́блоко. **Obierać orzechy,** лущúть орѣхи. **Obierać jaja, обкýпывать** я́йцы. **Obierać kapustę, ощúпывать, чúстить** капýсту. **Obierać owoc z drzewa, собирáть плоды́** съ дéрева. **Obierać drzewo z gąsienic,** очищáть дéрево отъ гýсеницъ. **Obrać kogo z majątku, лишúть** кого́ имýщества, отня́ть у кого́ имýщество. **Być obranym z rozumu, лишúться** разсýдка. **Obrać miejsce na budynek, вы́брать мѣсто** для строéнія. **Obrać kogo na czyje miejsce, избрáть** *или* **назнáчить** кого́ на чьё мѣсто.

Obieracz, -a, *м.* **избирáтель.**

Obieralnie, по вы́бору. по **избрáнію.**

Obieralność, -ści, *ж.* **избирáтельность, избирáніе,** *см.* **Wybieralność.**

Obieralny, избирáтельный, *см.* **Wybieralny.**

Obieranie, -nia, *ср.* **обирáніе, собирáніе, очищéніе, лущéніе, облýпливаніе,** *см.* **Obierać;** || **избрáніе, вы́боръ. Obieranie królów, избрáніе королéй.** || **Obieranie się (w czém), занáтіе, дѣло.**

Obierczy, избирáтельный, *см.* **Obieralny.**

Obierki, -ów, *мн.* **обóрыши, остáтки, соръ,** *см.* **Wybierki, Brak.**

Obierz, -y, *ж.* **добы́ча;** || **ловúтва;** || **Obierze,** *мн.* **пожúтки. домáшняя ýтварь;** || **снаря́ды. снасти. прибóры. Myśliwskie obierze, охóтничьи снаря́ды и т. п.**

Obierzwia, -i, *ж. Рыб.* **глáвная, сáмая** тóлстая верёвка въ сѣти.

Obierzyciel, -a, *м.* **избирáтель.**

Obierzycielka, -i, *ж.* **избирáтельница.**

Obieś, *см.* **Obwieś.**

Obiesić, *см.* **Obwiesić.**

Obieszenie, *см.* **Obwieszenie.**

Obietnica, -y, *ж.* обѣща́ніе, *см.* **Przyrzeczenie.**

Obieżny, Obbieżny, кругово́й, круго́мъ обращающійся; || періоди́ческій.

Obijać, Obić, обива́ть, оби́ть, околачивать, околоти́ть; || подбива́ть, подби́ть, подшива́ть, подши́ть; || вбива́ть, вбить, набива́ть, наби́ть, вколачивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || покрыва́ть, покры́ть; || набива́ть, наби́ть (*обручи на бо́чку*); || раздава́ться, отдава́ться, отража́ться, отзыва́ться. **Obijać** co palami, вбива́ть ко́лья вокру́гъ чего либо. **Obić krzesło aksamitem**, оби́ть кре́сло ба́рхатомъ. **Obić futrem**, покры́ть, подши́ть мѣхомъ, *см.* **Podbić. Obijać gontami**, крыть то́нтомъ *или* драни́цею. **Obić ściany**, оклеи́ть стѣны обо́ями, оби́ть стѣны. **Obijać beczkę**, набива́ть на бо́чку о́бручи. **Obijać owoce**, сбива́ть шесто́мъ плоды́ (*съ де́рева*). **Obijać len**, бросновáть, бро́снуть, *или* очища́ть лёнъ. **Obić kogo**, отколоти́ть, отхлеста́ть кого́. **Dzwięki obijają się o ucho**, зву́ки поража́ютъ слухъ. **Głos jego obijał się o sklepienia kościoła**, го́лосъ его́ **раздава́лся** подъ сво́дами це́ркви.

Obijak, -a, *м.* колоту́шка.

Obijanie, -nia, *ср. см.* **Obijać, obiváнie, отбива́ніе, сбива́ніе**, || вколо́чиваніе; || набива́ніе (*обручей на бо́чку*); || оби́вка (*кре́сель*); || очище́ніе (*льна, ячменя и т. д.*).

Obiór, -oru, *м.* избра́ніе, вы́боры.

Obiorczy, *см.* **Obierczy.**

Objąć, Obejmować, Obejmywać, обня́ть, обнима́ть, обхвати́ть, обхва́тывать; || пости́чь, постига́ть; понима́ть, разумѣ́ть; || окружа́ть, обнима́ть; || содержа́ть, вмѣща́ть, заключа́ть въ себѣ́; || схва́тывать, понима́ть, уга́дывать; || **Objąć czém**, снабжа́ть, обкла́дывать чѣ́мъ; || **Objąć co**, приня́ть во владѣ́ніе, вступи́ть во владѣ́ніе. **Objąć urząd**, поступи́ть на слу́жбу. **Objąć dowództwo**, приня́ть кома́нду. **Objąć co w possesją**, вступи́ть во владѣ́ніе. **Objąć kogo za szyję obiema rękoma**, обня́ть кого́ за ше́ю обѣ́ими рука́ми. **Drzewo tak grube, że dwóch ludzi nie potrafi go objąć**, де́рево такъ то́лсто, что два человѣ́ка не въ состоя́ніи обхвати́ть его́. **Morze obejmuje ziemię**, мо́ре окружа́етъ су́шу. || *Посл.* **Kto wiele obejmuje, mało ściska**, за двумя́ за́йцами погоня́шься, ни одного́ не поймаешь, *или* много желáть, добра́ не вида́ть. **To prawidło obejmuje wszystkie inne**, **śto** пра́вило заключа́етъ въ себѣ́ всѣ прочія. **Łatwo obejmuje**, онъ легко́ понима́етъ, у него́ быстрое понятіе. **Obejmować** pamięcią, удерживать, сохраня́ть въ па́мяти, *см.* **Ściskać, Mieścić, Zawierać, Pojmować, Ogarnąć, Zdjąć, Spiąć.**

Objadać, *см.* **Objeść.**

Objadacz, -a, *м.* объѣда́ла, объѣда́ло, блюдоли́зъ, прихлебáтель.

Objadki, -ów, *мн. см.* **Niedojadki.**

Objaśniać, Objaśnić, объясня́ть, объясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть; || * **Objaśnić kogo w czém**, открыва́ть глаза́ (*кому́ на счётъ чего́*); || истолко́вывать, истолкова́ть. **Objaśnić rzecz**, объясни́ть де́ло. **Objaśnić autora, dzieło**, истолкова́ть писа́теля, сочине́ніе. || **Objaśniać świecę**, снима́ть со свѣчи.

Objaśniacz, Objaśniciel, -a, *м.* толкова́тель, коммента́торъ.

Objaśnianie, *см.* **Objaśnienie.**

Objaśnicielka, -i, *ж.* истолкова́тельница.

Objaśnienie, -nia, *ср.* объясне́ніе, изъясне́ніе, разъясне́ніе, поясне́ніе, истолкова́ніе; || отмѣ́тка, примѣ́чáніе, вы́писка, *см.* **Przypis, Przypisek**; || **Objaśnienie świecy**, снима́ніе со свѣчи́.

Objąt, -u, *м.* объёмъ.

Objątrzyć, *см.* **Rozjątrzyć.**

Objaw, -u, *м.* **Objawa, -y**, *ж.* появле́ніе, изъявле́ніе; || откровéніе.

Objawca, -y, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.

Objawiać, Objawić, явля́ть, изъявля́ть, объявля́ть, заявля́ть; || публикова́ть, открыва́ть; || обнару́живать, выка́зывать, выдава́ть, передава́ть, оглаша́ть, огласи́ть, разглаша́ть, разгласи́ть. **Objawiać cudze tajemnice**, выдава́ть *или* разглаша́ть чужія та́йны. **Objawić swą wolę**, изъяви́ть свою́ во́лю. **Objawić komu swe chęci**, изъяви́ть кому́ свои́ жела́нія. **Objawiać swą myśl**, передава́ть свою́ мысль. **Prawdy, które Pan Bóg objawił kościołowi swemu**, и́стины, кото́рыя Госпо́дь Богъ яви́лъ своей це́ркви. **Trzeba to przez pisma publiczne objawić**, объ э́томъ ну́жно объяви́ть *или* публикова́ть въ газе́тахъ. **Objawiać drukiem odkrycie**, посре́дствомъ печа́ти объяви́ть объ откры́тіи. **Objawiać wyrok sądowy**, объявля́ть приговóръ суда́ *или* суде́бное ре́шéніе. || **Objawiać się, Objawić się**, явля́ться, яви́ться, предста́ть, каза́ться, пока́зываться, показа́ться; || быть ви́дным; || обнару́житься, откры́ться. **Jezus Chrystus objawił się apostołom**, Іису́съ Христо́съ яви́лся апо́столамъ. **Genjusz jego objawił się nagle**, ге́ній его́ обнару́жился вдругъ.

Objawianie, -nia, *ср.* обнару́живаніе; || выраже́ніе. **Mowa służy do objawiania myśli naszych**, языкъ слу́житъ для выраже́нія на́шихъ мы́слей.

Objawiciel, -a, *м. см.* **Objawca.**

Objawicielka, -i, *ж.* предъяви́тельница.

Objawienie, -nia, *ср.* объявле́ніе, заявле́ніе; || откры́тіе; || откровéніе; || обнаро́дованіе, опубликова́ніе, объявле́ніе (*въ газе́тахъ*). **Objawienie Św. Jana**, откровéніе Св. Іоáнна. **Wierzyć w objawie-**

nie, вѣрить въ откровéніе. **Podać objawienie przez gazety**, сдѣлать объявлéніе въ газéтахъ. **Objawienie wyroku**, объявлéніе приговóра, рѣшéнія.

Objawiony, объявленный; || откровéнный. **Religja objawiona**, откровéнная религія.

Objazd, **-u**, *м.* **Objażdżka**, **-i**, *ж.* объѣздъ; || кругъ; || *Воен.* патрýль, дозóръ; || *Воен.* рундъ. **W objazd**, кругóмъ, въ окрýжности. **To miasto ma milę w objazd**, этотъ гóродъ имѣетъ мúлю въ окрýжности. **Objażdżkę odprawić**, ходúть дозóромъ.

Objechać, **Objeżdżać**, объѣхать, объѣзжáть. **Objechać świat**, объѣхать свѣтъ, объѣхать круго́мъ свѣта. **Objechać Europę**, объѣхать, наъѣздить Евро́пу. **Objeżdżać las**, объѣзжáть лѣсъ. || * **Objechać kogo**, обмануть, ввести́ кого́ въ обмáнъ, провести́. **Objechać prawo**, обойти́ зако́нъ.

Objęcie, **-a**, *ср. и.* **Objętość**; || объя́тие; || понятли́вость, мы́слящая спосóбность; || прия́тие, вступлéніе. **Rzucić się w czyje objęcia**, бро́ситься въ чьи объя́тія. **Mieć bystre objęcie**, быть понятли́вымъ *см.* **Pojęcie**; || **Objęcie urzędu**, вступлéніе въ до́лжность.

Objednać, **Objednywać**, *см.* **Zjednać**, **Zjednywać**.

Objedzony, объѣвшійся.

Objekt, **-u**, *м. см.* **Przedmiot**, **Obmiot**.

Objemca, **-y**, *м.* пріёмщикъ, принимáтель; || преéмникъ; || *Стар.* подря́дчикъ, антрепренёръ. **Objemca majątku**, вступáющій во владéніе имѣніемъ

Objeść, **Objadać**, объѣсть, объѣдáть; || ѣдать, обгля́дывать, грызть, обгрызáть. **Gąsienice objadają owoce**, гýсеницы объѣдáютъ плоды́. * **Objadać kogo**, объѣдáть кого́, проѣдáть (*чье состоя́ніе*). || **Objadać się**, **Objeść się**, обжирáться, обожрáться, объѣдáться, объѣсться.

Objeśny, обжóрливый, прожóрливый, жáдный.

Objętka, **-i**, *ж.* тенетó, сѣть; || * *Прост.* озúмая пшени́ца.

Objętność, **-ści**, *ж. Неупт.* понятливость, понимáніе, разумѣніе, смѣтливость, смышлёность, *см.* **Pojętność**.

Objętny, понятливый, смѣтливый, смышлёный, *см.* **Pojętny**; || вразумúтельный.

Objętość, **-ści**, *ж.* объёмъ. **Dwa ciała jednéjże objętości**, два тѣла одинáковаго объёма; || вмѣстúмость. **Objętość naczynia**, вмѣстúмость посýды.

Objęty, отъ глагóла **Objąć** (*см.* э́то слóво). **Rzecz obejmująca i rzecz objęta**, содержáщее и содержúмое, вмѣщáющее въ себя́ и вмѣстúмое.

Objeżdżać, *см.* **Objechać**. **Objeździć konia**, выѣздить, объѣздить лóшадь.

Objeżdżacz, **-a**, *м.* кóнюшій, берéйторъ; || наѣздникъ.

Objeżdżanie, **-nia**, *ср.* объѣздъ; || * осмóтръ, дозóръ. || **Objeżdżanie konia**, *см.* **Ujeżdżanie**.

Objeżdżony, *см.* **Ujeżdżony**, **Wyjeżdżony**.

Objeznik, **-a**, *м. см.* **Objeżdżacz**.

Objuczać, **Objuczyć**, вьючить, навьючить.

Obkładać, *см.* **Okładać**.

Obkleić, *см.* **Okleić**.

Obkrajać, **Obkroić**, **Obkrawać**, обрéзывать, обрéзать, *см.* **Okroić**.

Oblać, **Oblewać**, облúть, обливáть; || омывáть; || омочúть, оросúть (*слезáми*). **Oblać smołą**, облúть, залúть смолóю. **Oblać krwią**, окровáвить, облúть крóвью. **Rzeka co oblewa te mury**, рѣка́ омывáющая э́ти стѣны. **Oblać się**, **Oblewać sie**, облúться, обливáться; || орошáться. **Oblewać się rumieńcem**, **oblać się wstydem**, краснѣть отъ стыда́. **Oblewać się krwią**, плáвать въ крови́. **Oblał się żółcia zazdrości**, въ нёмъ разлилáсь жёлчь. * **Oblać się tłustością**, разжирéть, заплúть жúромъ.

Obłączek, *см.* **Obłąk**.

Obłączysto, дугóю, сводомъ; || **полукрýгло**, излýчисто, вы́пукло.

Obłączystość, **-ści**, *ж.* вы́пуклость; || впáдина, углублéніе; || кривизна́, изги́бина изги́бъ.

Obłączysty, вы́пуклый; || углублённый; || искривленный, согнутый.

Obłąd, **-ędu**, *м.* плутáніе, блужда́ніе; || заблужде́ніе; || ошúбка, погрѣшность, обмáнъ, *см.* **Błąd**. **Być w obłędzie**, быть въ заблужде́ніи, заблужда́ться. **Postępować, iść obłędami**, итти́ лóжными путя́ми. || *Мед.* помѣша́тельство (*ума́*).

Oblader, **-dra**, *м.* горбы́ль.

Obłądliwy, *см.* **Obłędliwy**.

Obładować, обременя́ть, нагружáть; || отягощáть. **Obładować sobie żołądek**, обременúть *или* отяготúть желýдокъ, *см.* **Przeładować**.

Obładra, **-y**, *ж.* ремéнь (*на постромкахъ у лошадéй*).

Obładzać, **Obłądzić**, вводúть, ввести́ въ заблужде́ніе, въ искуше́ніе, *см.* **Obłąkać**. || **Obłądzać się**, впасть въ заблужде́ніе *или* въ искуше́ніе.

Obłądzenie, **-nia**, *ср.* **заблужде́ніе**; || ошúбка погрѣшность.

Obłądzić, *см.* **Obłądzać**.

Obłagać, *см.* **Ubłagać**.

Obłaganie, *см.* **Ubłaganie**.

Obłajać, *см.* **Połajać**.

Obłajanie, *см.* **Połajanie**.

Obłąk, **Obłęk**, **-u**, *м.* лучёкъ, дугá; || *Аржит.* áрка; || дугá, кривизна́ сво́да; || лѣпно́е украше́ніе. **W obłąk**, дугóю, въ ви́дѣ дугú. || *Садов.* отво́докъ, побѣгъ. **Obłąkami sadzać**, садúть отво́дки.

Obłąkać, **Obłąkiwać**, приводúть въ заблужде́ніе, совращáть съ путú, сбивáть съ дорóги; || помутúть, разстро́ить. **Obłąkać umysł**, помутúть *или* разстро́ить рáзумъ, *см.* **Pomieszać**. || **Obłąkać się**,

сби́ться съ доро́ги, заблуди́ться, блужда́ть, помѣша́ться (*въ умѣ*), *см.* Zabłąkać się, Zbłąkać się.

Obłąkanie, -nia, *ср.* заблужде́ніе; || помѣша́тельство (*ума́*), умопомѣша́тельство.

Obłąkaniec, -ńca, *м.* помѣшанный, помути́вшійся.

Obłąkany, заблу́дшій, заблуди́вшійся; || помѣшанный, сумасше́дшій, умали́шенный. Szpital dla obłąkanych, домъ умали́шенныхъ.

Obłąkiwać, *см.* Obłąkać.

Obłąkowato, дуго́ю, въ ви́дѣ дуги́.

Obłąkowaty, со́гнутый, искри́вленный, *см.* Obłączysty.

Obłam, -u, *м.* обло́мокъ, отло́мокъ, оско́локъ, *см.* Odłam, Odłamek, Obłomek.

Obłamać, Obłamować, Obłamywać, обломáть, обла́мывать.

Obłamanie, -nia, *ср.* обла́мываніе.

Obłamować, обшива́ть, опуша́ть, окойми́ть.

Obłamować, Obłamywać, *см.* Obłamać.

Obłamowanie, *см.* Łamowanie.

Obłamowanie, Obłamywanie, nia, *ср. см.* Obłamanie.

Obłany, обли́тый, *см.* Oblać; || жи́рный, разжирѣвшій, распли́вшійся отъ жи́ру. Bekas obłany, жи́рный кули́къ *или* бека́съ.

Obłapa wonna, *Бот. см.* Kopytnik.

Obłask, -u, *м.* блескъ, сія́ніе.

Obłaskawiać, Obłaskawić, лѣлать ручны́мъ, приручня́ть; || пріуча́ть.

Obłaskliwy, ослѣпи́тельный, блиста́тельный, *см.* Lśniący.

Obłasknąć, ослѣпля́ть, поража́ть бле́скомъ, *см.* Olśnić.

Obłasknienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Obłata, -y, *ж. Стар.* я́вка, внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ протоко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція. *Стар.* Objata, Objata, объщáніе, обѣтъ.

Obłatać, Obłatywać, Oblecieć, лета́ть, облета́ть, облете́ть, порха́ть (*о птицахъ*); || пробѣга́ть, обѣга́ть, *см.* Obiedz; || спада́ть, вали́ться (*о листьяхъ съ дерева*), *см.* Opadać.

Obłatać, положи́ть запла́тки, почини́ть (*плáтье*); || Obłatać komu skórę *или* Obłatać kogo, отколоти́ть кого́; || Obłatać się, почини́ть (*плáтье*); || обши́ться, нашить себѣ́ пла́тьевъ; || * нажи́ться. Będąc ekonomem, obłatał się, бы́вши эконо́момъ, онъ нажи́лся.

Obłatować, вносить въ ро́спись, въ протоко́лъ; || * запи́сывать.

Obłatowany, я́вочный, я́вный.

Obłatywać, *см.* Obłatać.

Obława, -y, *ж. Охот.* обла́ва.

Obławiać, *см.* Obłowić.

Obławny, обла́вный.

Obłaz, -u, *м.* крюкъ, объѣздъ, обходъ, окóлокъ; || * увёртка, улóвка. Bez obłazu, безъ обиняко́въ, безъ дальне́йшихъ околи́чностей, откровéнно.

Obłazgiem, сплошь, безостано́вочно, безпреры́вно.

Obłazgowy, Obłazny, сплошно́й, безостано́вочный, безпреры́вный.

Obłazić, Obleźć, по́лзать, пресмыка́ться; || спада́ть, лѣзть, обли́зать (*о волосáхъ*); || лини́ть, блёкнуть. Perkal ten obłazi, э́тотъ каленко́ръ лини́етъ. Ten kolor od słońca obłazi, э́тотъ цвѣтъ на со́лнцѣ блёкнетъ.

Obłazłość, -ści, *ж.* плѣши́вость.

Obłazły, плѣши́вый, лы́сый.

Obłaźnić (kogo), одура́чить, надýть, обмануть.

Obłaźny, *см.* Obłazgowy.

Oblec, Oblekać, облéчь, облека́ть, надѣва́ть, покрыва́ть. (*Стар.* Obłoczyć, облачáть). Oblec się, Oblekać się, одѣва́ться; || покрыва́ться; || облача́ться. Oblec się w zakonny ubiór, постри́чься въ мона́хи.

Obłechtać, защекота́ть; || * освóить, пріучи́ть.

Oblecieć, *см.* Oblatać.

Obłęd, *см.* Obłąd.

Obleczenie, Obłóczenie, -nia, *ср* надѣва́ніе; || облаче́ніе.

Obleczyny, *см.* Obłóczyny.

Obłędliwie, Obłędnie, ложно, обма́нчиво, оши́бочно, *см.* Błędnie.

Obłędliwość, Obłędność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣшность, оши́бочность обма́нчивость.

Obłędliwy, Obłędny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный, ло́жный, *см.* Błędny.

Obłednąć, Oblednieć, поблѣдне́ть, *см.* Blednieć, Zbladnąć.

Obłędnie, *см.* Obłędliwie.

Obłędnieć, заблуди́ться; || спу́таться, сби́ться съ пути́.

Obłędnienie, -nia, *ср.* блужда́ніе; || заблужде́ніе.

Obłędnik, -a, *м.* заблу́дшійся; || ерети́къ.

Obłędność, *см.* Obłędliwość.

Obłędny, *см.* Obłędliwy.

Obledz, *см.* Oblegać.

Oblegać, Obledz, осажда́ть, осади́ть (*городъ, крѣпость*).

Oblegacz, *см.* Oblegający.

Oblegający, осажда́ющій, *см.* Oblegać.

Obleganie, -nia, *ср. см.* Oblężenie.

Oblekać, *см.* Oblec.

Oblepa, -y, *ж.* гли́на смѣшанная съ соло́мою, *см.* Polepa.

Oblepiać, Oblepić, окле́ивать, оклеить, обле́пливать, облепи́ть; || обма́зывать гли́ною.

Obleśnie, *см.* Pochlebnie, Obłudnie.

Obleśność, -ści, *ж. см.* Pochlebstwo, Obłudność.

Obleśny, *см.* Pochlebny, Obłudny.

Oblew, -u, *м.* наводне́ніе, разли́въ; || напли́въ, *см.* **Zalew.**

Oblewać, *см.* **Oblać.**

Oblężały, изнѣ́нвшійся, изба́лованный.

Oblęźć, *см.* **Obłazić.**

Oblężca, -y, *м.* осаждающій.

Oblężenie, -nia, *ср.* оса́да. **Odstąpić od oblężenia**, снять оса́ду.

Oblężeński, оса́дный.

Oblężony, осаждённый.

Oblężyciel, -a, *м. см.* **Oblężca, Oblegający.**

Oblicz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Oblicze**, -a, *ср.* лицо́, ликъ; || видъ; || пове́рхность. **Przed Pańskiém obliczem**, пере́дъ лицо́мъ Го́спода. **Oblicze ziemi**, пове́рхность, лицо́ земли́. **Oblicze morza**, пове́рхность мо́ря. **W obliczu prawa**, въ виду́ зако́на, пе́редъ зако́номъ. **W czyjém obliczu**, въ чьёмъ либо прису́тствіи, *см.* **Twarz, Powierzchnia.**

Obliczać, Obliczyć, исчисля́ть, счита́ть, счесть, *см.* **Liczyć**; || разсчи́тывать, взвѣ́шивать, *см.* **Obrachować.**

Obliczanie, Obliczenie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вычисле́ніе, разсчётъ, вы́кладка. **Nie do obliczenia**, несмѣ́тно, неисчисли́мо. **Obliczenie ludności**, наро́дная пе́репись.

Oblicze, *см.* **Oblicz.**

Obliczenie, *см.* **Obliczanie.**

Obliczne, ли́чно, самоли́чно, *см.* **Osobiście**; || лицо́мъ къ лицу́.

Obliczność, -ści, *ж.* прису́тствіе, *см.* **Obecność**; || лицо́, видъ. **Działo się to w obliczności** *или* **przed obliczności wszystkich**, э́то происходи́ло въ прису́тствіи всѣ́хъ лицъ, *см.* **Oblicze.**

Obliczny, прису́тствующій, находя́щійся на лицо́, *см.* **Obecny, Przytomny**; || находя́щійся на лицѣ́, лично́й. **Obliczna rana**, ра́на на лицѣ́, лична́я ра́на.

Obliczyć, *см.* **Obliczać.**

Oblig, -u, *м.* долгъ (*на ко́мъ*); || бле́тъ (*банковый*), ве́ксель заёмное письмо́, долгова́я за́пись, долгово́е обяза́тельство, расписка. **Oblig skarbu**, облига́ція государ́ственнаго казначе́йства. **Dać** *или* **Wydać** *или* **Wystawić komu oblig na co**, дать расписку въ получе́ніи чего́ либо, подписа́ть ве́ксель. **Obligi państwa**, государ́ственный до́лгъ, государ́ственныя облига́ціи, *см.* **Obligacja.**

Obligacja, -ji, *ж. Устар.* обяза́тельство, *см.* **Zobowiązanie**; || *Ком.* долгово́е обяза́тельство, облига́ція; || **Mieć dla kogo wiele obligacji**, быть кому́ о́чень обя́заннымъ, быть о́чень благода́рнымъ; *см.* **Oblig obowiązany.**

Obligacyjny, обяза́тельный. **Zapis obligacyjny**, обяза́тельство.

Obligować (kogo o co), *см.* **Prosić, Uprasząć**; || **Obligować kogo do czego**, *см.* **Obowiązywać, Zobowiązywać. Być komu obligowanym za co**, быть кому́ обя́заннымъ за что́ либо.

Oblikwidacja, -ji, *ж. см.* **Obrachunek.**

Oblikwidować, *см.* **Obrachować.**

Oblinieć, *см.* **Wylinieć, Linieć.**

Oblizać, Obliznąć, Oblizywać, облизать, обли́зывать; || **Oblizywać się**, облиза́ться, обли́зываться.

Obłocić, загрязни́ть, запа́чкать гря́зью.

Obłoczek, -czka, *м.* о́блачко.

Obłoczno, о́блачно, па́смурно, *см.* **Pochmurno.**

Obłoczny, о́блачный, *см.* **Pochmurny.**

Obłóczyć, *см.* **Oblec.**

Obłoczyciel, -a, *м.* облача́ющій.

Obłoczycielka, -i, *ж.* облача́ющая.

Obłoczyny, -czyn, *мн.* постриже́ніе въ мона́хи; || облаче́ніе. **Być na obłoczynach**, прису́тствовать при постриже́ніи.

Obłoczysto, *см.* **Obłoczno.**

Obłoczystość, -ści, *ж.* па́смурное состоя́ніе не́ба.

Obłoczysty, о́блачный; || па́смурный.

Obłóg, -ogu, *м.* **Obłoga**, -i, *ж.* огра́да, огоро́женное простра́нство; || окруже́ніе; || *Минер.* за́лежь; || **Obłogi**, -ów, *мн.* покла́жа, бага́жъ; || *Воен.* обо́зъ.

Obłok, -u, *м.* о́блако.

Obłokać się, *Прост.* нало́паться, наѣ́сться до́сыта.

Obłokowy, *см.* **Obłoczny.**

Obłomek, -mka, *м.* обло́мокъ.

Obłów, -owu, *м.* охо́та, звѣ́риная ло́вля, *см.* **Łowy, Połów**; || добы́ча.

Obłowić, Obławiać, лови́ть, пойма́ть, схватить, схва́тывать, добыть, добыва́ть, списка́ть, спи́скивать. || * **Obłowić się**, нажи́ться, зарабо́тать, пріобрѣ́сть.

Obłowny, жи́рный (*о свиньѣ*).

Obłożenie, -nia, *ср.* наложе́ніе.

Obłożnie chorować, слечь въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożny, слёгшій въ посте́ль (*отъ болѣзни*).

Obłożyć, *см.* **Okładać. Obłożyć podatkiem**, наложи́ть по́дать.

Obłożysko, -a, *ср.* загорода, загоро́женное мѣ́сто.

Obłożysty, загоро́женный, за́пертый, замкну́тый.

Oblubieńców, Oblubieńcowy, Oblubieńczy, жениха́въ, принадлежа́щій *или* свойственный жениху́.

Oblubienica, -y, *ж.* неве́ста, *см.* **Narzeczona.**

Oblubieniczy, невѣ́стинъ, принадлежа́щій *или* свойственный невѣ́стѣ.

Oblubieniec, -ńca, *м.* жени́хъ *см.* **Narzeczony.**

Obluć, облева́ть, *см.* **Orzygać.**

Obłuda, -y, *ж.* лицемѣ́ріе, притво́рство, *см.* **Licemiernictwo**; || приманка, *см.* **Powab, Wab**; || при́зракъ, тѣнь, *см.* **Mara, Widziadło**; || *Хир.* бѣльмо́ (*на глазу́*).

Obłudnica, -y. *ж.* лицемѣ́рка, притво́рщица.

Obłudnie, лицемѣ́рно, притво́рно.

Obłudnik, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ.

Obłudność, -ści, *ж.* лицемѣ́рie, притво́рство, скры́тность.

Obłudny, лицемѣ́рный, притво́рный, *см.* **Zmyślony, Udany, Pozorny.**

Obłupanie, Obłupywanie, Obłupienie, -a, *ср.* шелу́шеніе, лущéніе, облу́пливаніе, одира́ніе коры́, *см.* **Obłupiać.**

Obłupiać, Obłupywać, Obłupić, шелуши́ть, лущи́ть (*орѣхи*), облу́пливать (*яйцо́*), снима́ть, сдира́ть кору́ (*съ дерева*). || **Obłupywać się**, лущи́ться, *см.* **Obdzierać.**

Obłuszczyć, *см.* **Łuskać, Wyłuskać.**

Obły, *см.* **Okrągławy, Walcowaty**; || тупо́й. **Dziób obły**, тупо́й клювъ; || *Стар.* высо́кій.

Obłysieć, олысѣ́ть, оплеши́вѣть.

Obłyśniony, ошарённый, освѣщённый.

Obmacać, ощу́пать.

Obmaczać, Obmoczyć, смáчивать, смочить, орошáть, оросúть, *см.* **Maczać, Moczyć.**

Obmalować, вы́красить.

Obmartwiec, обмере́ть.

Obmarzły, замёрзшій.

Obmarznąć, замерзнуть.

Obmawiać, Obmówić, наговáривать, наговори́ть, *см.* **Ogadać, Ogadywać.**

Obmawiacz, -a, *м. см.* **Obmówca.**

Obmawianie, -nia, *ср.* злосло́вiе, злорѣ́чie.

Obmazać, Omazać, Obmazywać, Omazywać, обмáзать, обмáзывать, вымáзать, вымáзывать.

Obmazanie, *см.* **Pomazanie.**

Obmiatać, *см.* **Omiatać.**

Obmierzić, *см.* **Mierzić.**

Obmierziciel, *см.* **Mierziciel.**

Obmierzliwy, омерзи́тельный, отвратúтельный, *см.* **Obrzydliwy.**

Obmierzłość, -ści, *ж.* отвращéніе, омерзѣ́ніе.

Obmierzły, омерзи́тельный, ненави́стный.

Obmierznąć, *см.* **Mierznąć.**

Obmieść, *см.* **Omiatać.**

Obmieszkać się, Obmieszkiwać się (gdzie), поселúться, основáться, водвори́ться, устро́иться, *см.* **Osiadać, Osiąść.**

Obmiot, -u, *м.* предмéтъ, *см.* **Przedmiot.**

Obmocnić, *см.* **Wzmocnić, Obwarować.**

Obmoczyć, *см.* **Obmaczać.**

Obmowa, -y, *ж.* злосло́вiе, клеветá.

Obmowca, -y, *м.* поноси́тель, клеветни́къ, *см.* **Uwłoczyciel, Czerniciel, Potwarca.**

Obmówić, *см.* **Obmawiać.**

Obmowisko, -a, *ср.* злосло́вiе, злорѣ́чie.

Obmownica, -y, *ж.* клеветни́ца, сплётница.

Obmowniczy, Obmowny, злорѣ́чи́вый, злосло́вный.

Obmowny, *см.* **Obmowniczy.**

Obmowstwo, -a, *ср. см.* **Obmowisko.**

Obmurować, обноси́ть стѣно́ю, закла́дывать ка́мнемъ.

Obmurowanie, -nia, *ср.* обнесéніе стѣно́ю, ка́менная огра́да.

Obmyć, Obmywać, обмы́ть, обмывáть. || **Obmyć się, Obmywać się**, обмы́ться, обмывáться.

Obmycie, Obmywanie, -a, *ср.* обмывáніе, умывáніе.

Obmysł, -u, *м.* сре́дство, спо́собъ.

Obmyślać, Obmyślić, Obmyśliwać, помышля́ть, нещи́сь, обду́мывать, принимáть, изы́скивать мѣры; || находи́ть, найти́, отыскáть, прiи́скивать. **Obmyślać bezpieczeństwo publiczne**, нещи́сь о наро́дной безопáсности. **Obmyślić komu miejsce**, найти́, прiискáть мѣсто кому́. **Obmyślić środki potrzebne**, приня́ть необходи́мыя мѣры.

Obmyślanie, Obmyślenie, -nia (czego), *ср.* забо́тливость, приня́тie мѣръ.

Obmyślenie, -nia, *ср.* обду́мываніе; || изыскáніе.

Obmyślnie, *см.* **Opatrznie, Przezornie.**

Obmyślność, -ści, *ж. см.* **Opatrzność, Przezorność.**

Obmyślny, *см.* **Opatrzny, Przezorny.**

Obmywać, *см.* **Obmyć.**

Obmywanie, *см.* **Obmycie.**

Obnaszać, *см.* **Obnosić.**

Obnawiać, *см.* **Odnawiać.**

Obnażać, Obnażyć, обнажáть, обнажи́ть. || **Obnażać się, Obnażyć się**, обнажáться, обнажи́ться.

Obnażanie, -nia, *ср.* (=się), обнажéніе; || **Obnażenie**, -nia, *ср.* нагота́, *см.* **Nagość**; || *Хир.* обнажéніе (*кости и т. п.*).

Obnażony, обнажённый.

Obnażyć, *см.* **Obnażać.**

Obnażyciel, -a, *м.* обнажáющій.

Obnieść, *см.* **Obnosić.**

Obniżyć, пони́зить.

Obnocować, переночева́ть, *см.* **Przenocować.**

Obnosić, Obnaszać, Obnieść, обноси́ть, обнести́, разноси́ть, разнести́; || * **Obnosić kogo czém**, поноси́ть, ху́до отзываться о комъ. || **Obnosić kogo, do kogo**, оговáривать, доноси́ть на кого́. || **Obnosić się z czém**, разглашáть, распространя́ть, носи́ться съ чѣмъ-либо.

Obnoszenie, -nia, *ср.* разно́ска.

Obnowić, *см.* **Odnowić.**

Obnowiciel, -a, *м. см.* **Odnowiciel.**

Obnowicielka, -i, *ж. см.* **Odnowicielka.**

Obnowienie, -nia, *ср. см.* **Odnowienie.**

Obocznie, о́бокъ, во́злѣ, по́длѣ.

Oboczny, смéжный, сопредѣ́льный, грани́чный.

Oboczyć, обойти́ (*непріятеля*).

Obod, -u, *м.* о́бодъ.

Oboista, -y, *м. Муз.* гобои́стъ.

Obój, -oju, *м. Муз.* гобо́й

Obojako, двоя́ко.

Obojczyk, -a, *м. Стар.* **во́ротъ**, **воротни́къ**; || *Анат.* ключи́ца.

Obojczykowy, *Зоол.* съ ключи́цами.

Obojętek, -tka, *м.* равноду́шный, **хладнокро́вный**.

Obojętka, -i, *ж.* равноду́шная, **хладнокро́вная**. || Родъ пшени́цы, кото́рую мо́жно се́ять и весно́ю и о́сенью.

Obojętnie, равноду́шно, **хладнокро́вно**.

Obojętnieć, **Zobojętnieć**, **дѣ́латься** равноду́шнымъ, **охладѣва́ть**, **охлади́ть**, *см.* Oziębnąć.

Obojętność, -ści, *ж.* **равноду́шіе**, **холо́дность**, безучастіе.

Obojętny, равноду́шный, **холо́дный**, безуча́стный, *см.* Zimny.

Obok, во́лѣ, по́длѣ.

Obolały, болѣзненный.

Oboostrzyk, -a, *м. Хир.* **шни́перъ**, **ланце́тъ**.

Oboprzeiowy, двупо́лый.

Obopólnie, *см.* **Zobopólnie**.

Obopólność, -ści, *ж. см.* **Zobopólność**.

Obopólny, *см.* **Zobopólny**.

Oboprawiec, -wca, *м.* **обору́чный**, владѣ́ющій лѣ́вою руко́ю **столь же ло́вко** какъ и пра́вою.

Obór, -oru, *м. см.* **Obiór**.

Obora, -y, *ж.* хлѣвъ.

Oborać, **Oborywać**, **вспаха́ть**, **паха́ть**; || порыть, взрыва́ть.

Oboranie, -nia, *ср.* **паха́ніе**.

Oboręczny, *см.* **Oboprawiec**.

Obornik, -a, *м. см.* **Obora**.

Oborny, хлѣвный.

Oborywać, *см.* Oborać.

Obosieczny, **обоюдуо́стрый**.

Obostronnie, съ обѣихъ **сторо́нъ**, **обоюдно**; || **думы́сленно.

Obostronność, -ści, *ж.* **двусторо́нность**, **обою́дность**; || двусмы́сленность.

Obostronny, двусторо́нній, **обоюдный**; || двусмы́сленный.

Obostrzać, **Obostrzyć**, **отта́чивать**, **отточи́ть**, **завостри́вать**, **завостри́ть**; || увели́чивать, **увели́чить** (*наказа́ніе*), **усили́вать**, **усили́ть**.

Obostrzenie, -nia, *ср.* **усугубле́ніе**, **уси́леніе**. **Obostrzenie kary**, **увеличе́ніе** наказа́нія; —**prawa**, **уси́леніе** стро́гости зако́на.

Obowiązać, **Zobowiązać**, **Obowiązywać**, **Zobowiązywać**, **обяза́ть**, **обя́зывать**, **связа́ть**, **связывать**. **To do niczego nie obowiązuje**, э́то ни къ чему́ не **обя́зываетъ**, э́то вовсѣ необяза́тельно. **Umowy obowiązują ludzi**, догово́ры **свя́зываютъ**, **обя́зываютъ** люде́й. || **Zobowiązać się**, **Obowiązywać się**, **Zobowiązywać się**, **обяза́ться**, **обя́зываться**. **Obowiązać się przysięgą**, **связа́ть себя́** прися́гою. **Obowiązać się umową**, **связа́ть себя́**, **обяза́ться** контра́ктомъ.

Obowiązanie, *см.* **Zobowiązanie**.

Obowiązany, **обя́занный**, **обя́занъ**. **Obowiązany jesteś odpowiedzieć mu**, **ты обя́занъ отвѣ́тить** ему́.

Obowiązek, -zku, *м.* **обя́занность**; || *Юрид.* **Obowiązki titulo oneroso**, **обяза́тельства** возме́здныя. || **Obowiązek duchowny**, **тре́ба**, **до́лжность**, *см.* **Służba**; || **повѝнность**. **Obowiązek wojskowy**, **во́инская повѝнность**.

Obowiązkowy, **должностно́й**, **служе́бный**; || *Юрид.* **зако́нный**.

Obowiązujący, **обяза́тельный**, **обя́зывающій**. **Prawo obowiązujące**, **дѣ́йствующій зако́нъ**.

Obowiązywać, *см.* **Obowiązać**.

Obóz, -ozu, *м.* **ла́герь**, **станъ**, **та́боръ**, **становѝще**.

Obozieństwo, *см.* **Obożnictwo**.

Obożna, -éj, *ж.* **жена́ квартирме́йстера**.

Obożnic, -a, *м.* **сынъ квартирме́йстера**.

Obożnictwo, -a, *ср.* **до́лжность квартирме́йстера**, **обо́зничаго**.

Obożniczy, **квартирме́йстерскій**.

Obożny, *см.* **Obozowy**; || *Стар.* **Obożny**, -ego, *м.* **обо́зный**, **обо́зничій**. **Obożny Koronny i Litewski**, **обо́зный коро́нный и лито́вскій**.

Obozować, **стоя́ть**, **расположи́ться ла́геремъ**.

Obozowanie, -nia, *ср.* **расположе́ніе во́йска ла́геремъ**; || **ла́герь**. **Nauka obozowania**, **кастраметація**, **станорасположе́ніе**, **иску́ство располага́ть ста́номъ войска́**.

Obozowisko, -a, *ср.* **мѣ́стность ла́геря**, **становѝще**.

Obozowy, **ла́герный**.

Obożyć, **Obóstwić**, **обоготвори́ть**.

Obrąb, -ębu, *м. см.* **Obrąbek**; || **засѣ́ка**, *см.* **Zasiek**; || *см.* **Obręb**.

Obrąbać, **Obrębywać**, **обруба́ть**, **обруби́ть**.

Obrąbanie, -nia, *ср.* **обрубле́ніе**.

Obrąbek, -bka, *м.* **рубе́цъ**, **обши́вка**, **обши́тый край** (*матéріи*, *полотнá и т. д.*).

Obrabiać, **Obrobić**, **обдѣ́лывать**, **обдѣ́лать**..

Obrąbiać, **Obrąbić**, **обру́бливать**, **обруби́ть**.

Obrać, *см.* **Obierać**.

Obracać, **Obrócić**, **обраща́ть**, **обрати́ть**. || **Obracać się**, **Obrócić się**, **обраща́ться**, **обрати́ться**, *см.* **Kierować**, **Zwracać**, **Zamieniać**.

Obracacz, **Obraczacz**, -a, *м.* **враща́тель**; || *Анат.* **колообраща́тель**, **коловоро́тъ на бедрѣ**.

Obracanie, -nia, *ср.* **обраще́ніе**, **превраще́ніе**; || **Obracanie się**, **коловраще́ніе**, **коловра́тное обраще́ніе**; || *Анат.* **коловраще́ніе**.

Obrachować, **Obrachowywać**, **расчита́ть**, **расчи́тывать**, **сосчита́ть**, **сосчи́тывать**, **вычисля́ть**, **исчисля́ть**, **исчи́слить**; || **взвѣшивать**, **обду́мывать**. || **Obrachować się**, **Obrachowywać się**, **разсчита́ться**, **разсчи́тываться**

Obrachowanie, -nia, *ср.* **вычисле́ніе**; **ис-**

числе́ніе, равсчётъ, счётъ, **выкладка, смѣта**; || соображе́ніе.

Obrachowywać, *см.* **Obrachować.**

Obrachowywanie, -nia, *ср. см.* **Obrachowanie.**

Obrachunek, -nku, *м.* счётъ, равсчётъ.

Obrachunkowy, счётный. **Izba obrachunkowa**, счётная пала́та.

Obrącz, *см.* **Obręcz.**

Obrączka, -i, *ж.* кольцо́, коле́чко; || **Obrączka ślubna**, вѣнча́льное *или* обручально́е кольцо́; || гу́ртикъ, ребро́ (*у моне́ты*).

Obrączkować, насѣка́ть гу́ртикъ (*у моне́ты*).

Obrączkowy, зу́бчатый; || кольцеобра́зный. *Астрон.* **Zaćmienie obrączkowe**, кольцеобра́зное затме́ніе.

Obrada, -y, *ж. Стар. неупотр.* ра́дость, удово́льствіе; || **Obrady**, *мн.* пре́нія, разсужде́нія, совѣща́нія.

Obradować, совѣща́ться; || разсужда́ть, обсужда́ть.

Obradowanie, -a, *ср.* совѣща́ніе, разсужде́ніе, пре́ніе.

Obradzać, Obrodzić, рожда́ть, производи́ть въ изоби́ліи. || **Obrodzić się**, роди́ться.

Obradzić, *см.* **Obmyślić.**

Obramować, *см.* **Bramować.**

Obranie, *см.* **Obieranie.**

Obraniec, -ńca, *м.* вы́борный; || избра́нникъ.

Obrany, и́збранный, *см.* **Obrać.**

Obrastać, Obrosnąć, Obrość, обраста́ть, обрости́.

Obraszać, Obrosić, орошáть, ороси́ть, окропля́ть, окропля́ть, окропи́ть, окропи́ть.

Obraz, -u, *м.* изображе́ніе; || о́бразъ, ико́на (**obraz św.**); || карти́на (**malowidło, rysunek**); || о́бразъ, подо́біе (**podobieństwo**); || портре́тъ.

Obraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе, *см.* **Uraza. Obraza prawa**, нарушéніе зако́на. **Obraza świątyni**, оскорбленіе хра́ма. **Obraza religji**, преступле́ніе про́тивъ вѣры. **Obraza majestatu**, оскорбле́ніе величества (монáрха).

Obrażać, Obrazić, обижáть, оби́дѣть, оскорбля́ть, оскорби́ть; || поражáть, порази́ть, *ст.* **Razić**; || повреждáть, поврежди́ть. **Zbytnie światło obraża oczy**, изли́шній свѣтъ поражáетъ зрѣніе. **Obrazić honor**, оскорби́ть честь. **Obrazić skórę**, порѣзать ко́жу. || **Obrażać się, Obrazić się**, обижáться, оби́дѣться, оскорбля́ться, оскорби́ться; || серди́ться, гнѣваться, досáдовать, *см.* **Urażać się.**

Obrażająco, оскорби́тельно, оби́дно.

Obrażający, оскорби́тельный, оби́дный.

Obrażanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе.

Obrażca, -y, *м.* оскорби́тель, оби́дчикъ.

Obrazek, -zka, *м.* карти́нка; || *Бот.* Аро́нникъ, Ааро́нова-борода́, телячья нога́

Obrazić, *см.* **Obrażać.**

Obraziciel, *см.* **Obrażca.**

Obraźliwie, оскорби́тельно, обидчиво.

Obraźliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щ котли́вость.

Obraźliwy, оскорби́тельный.

Obraźnik, -a, *м.* ваятель, скульпто́р *см.* **Snycerz, Rzeźbiarz, Dłutnik.**

Obraźny, оби́дный, *см.* **Obraźliwy.**

Obrazobójca, Obrazoborca, Obrazobo ca, Obrazokaźca, -y, *м.* иконоборе́цъ.

Obrazobórstwo, -a, *ср.* иконоборство.

Obrazoburzca, -y, *м. см.* **Obrazobójca.**

Obrazochwalca, -y, *м.* иконопокло́ ни́къ.

Obrazochwalczy, Obrazochwalski, ик нопокло́нный.

Obrazochwalstwo, -a, *ср.* иконопокл не́ніе.

Obrazokaźca, *см.* **Obrazobójca.**

Obrażony, оскорблённый, оби́женный

Obrazotwórca, -y, *м.* живопи́сецъ, **Malarz.**

Obrazować, представля́ть, изобража въ карти́нахъ; || дѣлать карти́нки (*слогъ*).

Obrazowanie, -nia, *ср.* представле́ніе изображе́ніе въ карти́нѣ.

Obrazowie, *см.* **Obrazowo.**

Obrazowo, живопи́сно, карти́нно.

Obrazowość, -ści, *ж.* живопи́сность карти́нность.

Obrazowy, живопи́сный, карти́нный.

Obręb, -u, *м.* о́кругъ, кругъ; || сфе уча́стокъ; || предѣлъ, грани́ца. **Obr działalności**, кругъ дѣятельности, кру дѣйствія. **Obręb władzy**, вѣдѣніе, пред лы вла́сти. **Wykroczyć z obrębów s władzy**, превы́сить свою́ власть, прест пи́ть предѣлы вла́сти, выступить и предѣловъ вла́сти. **Zamknąć się w ob bie swych powinności**, ограни́читься и гомъ свои́хъ оби́занностей, *см.* **Zakr Koło, Sfera**

Obręcz, -y, *ж.* **Obręcza, -y**, *ж.* обру ободъ. **Obręcz u koła**, ободъ; || пол желѣзная, скоба́. **Obręcz u piasty**, об ма, наса́дка (*на ступицу*). **Obręcz do s nania**, застёжка, *см.* **Klamra.**

Obręczać się, *см.* **Obręczyć się.**

Obręczny, Obręczowy, кру́глый, обру ный.

Obręczyć (beczkę), наби́ть обручи бо́чку. **Obręczyć co**, поручи́ться за ч *см.* **Zaręczać.** || **Obręczyć się na co, za** поручи́ться.

Obrobić, *см.* **Obrabiać.**

Obrobienie, -nia, *ср.* отдѣлка, обра ка, *см.* **Wykonanie, Wykończenie.**

Obróbka, i, *ж. Плотн.* тёска.

Obrócenie, Obracanie, -nia, *ср.* обра ніе, превращéніе.

Obrócić, *см.* **Obracać.**

Obrocistość, *см.* **Obrotność.**
Obrocisty, *см.* **Obrotny.**
Obrocznik, -a, *м.* состоящій на жалованьи; || оброчникъ, *см.* **Jurgieltnik.**
Obroczny, **Obrokowy**, кормовой; || съѣстной, харчевой; || получающій жалованье или содержаніе за службу.
Obrodzić, *см.* **Obradzać.**
Obrodzity, урожайный, плодородный.
Obrok, -u, *м.* кормъ (*лошадиный*).
Obrokowy, *см.* **Obroczny.**
Obrona, -y, *м.* защита, оборона; || *Юрид.* защита, защитительная рѣчь (*адвоката*). Отвѣты (*обвиняемаго*). || **Obrona w sprawach**, хожденіе по дѣламъ. || *Воен.* **Obrony**, *мн.* укрѣпленія.
Obrońca, -y, *м.* заступникъ, покровитель; || *Юрид.* защитникъ, адвокатъ, присяжный повѣренный.
Obrończy, защитительный, охранительный. || *Юрид.* состязательный; || *см.* **Opiekuńczy. Rada obrończa**, совѣтъ присяжныхъ повѣренныхъ.
Obronić, защитить.
Obrończiel, -a, *м.* защитникъ, заступникъ, охранитель, покровитель.
Obronicielka, -i, *ж.* защитница, заступница, покровительница.
Obronnie, **Obronno**, оборонительно.
Obronność, -ści, *ж.* отпоръ, оборона.
Obronny, оборонительный; || укрѣплённый. *Воен.* **Linja obronna**, оборонительная линія. **Miasto obronne**, укрѣплённый городъ.
Obrość, *см.* **Obrastać.**
Obrosić, *см.* **Obraszać.**
Obrosnąć, *см.* **Obrastać.**
Obrostnica, -y, *ж.* *Бот.* каркасъ (*дерево*).
Obrót, -u, *м.* оборотъ, поворотъ, обращеніе. **Obrót ziemi około słońca**, обращеніе земли вокругъ солнца. **Rzecz bierze szczęśliwy obrót**, дѣло принимаетъ удачный оборотъ, дѣло идётъ на ладъ. || **Obroty**, -ów, *мн.* *Воен.* движеніе, передвиженіе, манёвры; || *стѣснённое положеніе, стѣсненіе, затрудненіе. **Wziąść kogo w obroty**, надѣлать кому много хлопотъ, поставить въ затруднительное положеніе. **Być w obrotach**, находиться въ затруднительномъ положеніи. || Ловкость, проворство, изворотливость, *см.* **Obrotność.**
Obrotnie, ловко, проворно, искусно; || хитро.
Obrotność, -ści, *ж.* каткость, ходкость (*колеса*); || проворство, ловкость, искусство (*въ дѣлахъ*); || оборотливость, расторопность, смышлёность.
Obrotny, ходкій, лёгкій на ходу; || проворный, ловкій, искусный; || оборотливый, расторопный, смышлёный, *см.* **Zręczny, Zmyślny, Przemyślny.**
Obrotowy, *см.* **Obiegowy.**
Obrównać, **Obrównywać**, уравнить, уравнивать; || выравнить, выравнивать, углаживать (*землю*).
Obróż, **Obroża**, -y, *ж.* ошейникъ.
Obruchać, **Obruszać**, **Obruszyć**, потрясать, потрясти, колебать, поколебать, расшатать. || **Obruszać się**, обрушаться; || **Obruszać się na kogo**, возставать, возмущаться противъ кого, разразиться гнѣвомъ.
Obrudzić, **Obrukać**, запачкать, загрязнить.
Obrus, -a, *м.* скатерть.
Obruśnik, -a, *м.* скатертникъ.
Obrusowy, скатертный.
Obruszny, подвижной; || *вспыльчивый, придирчивый.
Obryć (przekopem), окопать.
Obryknąć się (na kogo, na co), вспылить, разгорячиться, разсердиться.
Obrysować, обрисовать, очертить.
Obrywać, **Oberwać**, обрывать, оборвать, срывать, сорвать, отрывать, оторвать. || **Obrywać się**, **Oberwać się**, обрываться, оборваться, надрываться, надорваться.
Obrywacz, -a, *м.* сбиратель плодовъ, фруктовъ.
Obrywaczka, -i, *ж.* сбирательница плодовъ, фруктовъ.
Obrywanie, -nia, *ср.* уборка, собираніе, срываніе (*плодовъ, ягодъ и т. д.*).
Obrywka, -i, *ж.* пожива, взятка, незаконный поборъ; || случайный, посторонній доходъ.
Obryzgać, обрызгать.
Obrząd, **Obrzęd**, -ędu, *м.* обрядъ, церемонія. **Obrząd egzekucyjny**, совершеніе казни.
Obrządek, -dku, *м.* исповѣданіе, вѣроисповѣданіе; || обрядъ (*церковный*).
Obrządkowo, по обряду, съ соблюденіемъ обряда.
Obrządkowy, вѣроисповѣдный; || обрядный.
Obrządnie, *см.* **Obrządkowo.**
Obrządny, обрядный.
Obrządzać, **Obrządzić**, приводить, привести въ порядокъ, устроивать, устроить, улаживать, уладить.
Obrzask, -u, *м.* разсвѣтъ; || *см.* **Obrzazg.**
Obrzazg, **Obrzyzg**, -u, *м.* непріятный, кислый вкусъ; || *колкость, злость.
Obrzazgać, **Obrzyzgać**, бродить, начинать киснуть. **Piwo już obrzyzga**, пиво уже бродитъ.
Obrzazgły, **Obrzyzgły**, начинающій бродить, киснуть.
Obrzęd, -ędu, *м.* *см.* **Obrząd.**
Obrzedni, негустой, жидкій; || рѣдкій, нечастый.
Obrzednie, **Obrzednio**, негусто, жидко; || рѣдко, нечасто.
Obrzędnie, *см.* **Obrządnie.**
Obrzędność, -ści, *ж.* обрядность.
Obrzędny, *см.* **Obrządny.**
Obrzękłość, -ści, *ж.* опухоль, опухлость, *см.* **Nabrzmiałość, Puchlina.**

Obrzękły, *см.* **Opuchły.**
Obrzęknąć, *см.* **Opuchnąć.**
Obrzezać, Obrzezywać, обрѣзать, обрѣзывать.
Obrzezacz, -a, обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*); || ножъ для обрѣзыванія
Obrzezanie, -nia, *ср.* обрѣзаніе, обрѣзъ обрѣзанія.
Obrzezaniec, -ńca, *м.* обрѣзанецъ.
Obrzezany, обрѣзанный.
Obrzezek, -zka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ. || *Анат.* крайняя плоть.
Obrzezkowy, состоящій изъ обрѣзковъ, обрѣзной.
Obrzmieć, опухнуть, спухнуть.
Obrzucać, Obrzucić, обкладывать, обложить, покрывать, покрыть, забрасывать (*камѣньями*), набрасывать, набросить; || штукатурить, отштукатурить (*стѣну*). || **Obrzucać się**, обкладываться.
Obrzut, -u, *м.* прикрытіе. || *Стар.* вспышка, порывъ, увлеченіе. || *Стар.* предметъ.
Obrzyd, -u, *м.* **Obrzyda, -y**, *ж.*, *см.* **Obrzydzenie.**
Obrzydliwie, скверно, мерзко, гнусно.
Obrzydliwiec, -wca, *м.* скверный, мерзкій человѣкъ, мерзавецъ.
Obrzydliwość, -ści, *ж.* отвращеніе, омерзѣніе; || гнусность, мерзость.
Obrzydliwy, Obrzydły, Obrzydny, отвратительный, омерзительный, гнусный, мерзкій.
Obrzydłość, *см.* **Obrzydliwość.**
Obrzydły, *см.* **Obrzydliwy.**
Obrzydnąć (komu), опротивѣть (*кому*), имѣть отвращеніе (*къ кому*).
Obrzydzać, Obrzydzić (co komu), возбуждать отвращеніе.
Obrzydzanie, Obrzydzenie, -nia, *ср.* отвращеніе, омерзѣніе.
Obrzynać, Oberznąć, обрѣзывать, обрѣзать.
Obrzynacz, -a, *м.* обрѣзывальщикъ (*монѣтъ*).
Obrzynaczka, -i, *ж.* обрѣзывальщица.
Obrzynanie, -nia, Oberznięcie, -cia, *ср.* обрѣзываніе, обрѣзаніе.
Obrzynek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ.
Obsaczenie, -nia, *ср.* обложеніе, обступленіе, осажденіе (*города*); || блокада, обложеніе.
Obsaczyć, обложить, обступить, осадить (*городъ*).
Obsadka, -i, *ж.* ручка для стальнаго пера.
Obsadzać, Obsadzić, насаждать, насадить, разсаживать, разсадить; || замѣщать.
Obsadzanie, Obsadzenie, -nia, *ср.* замѣщеніе, *см.* **Osadzenie.**
Obścielać, Obścielać, Obesłać, выстилать, выстлать, разстилать, разостлать; || обёртывать, обернуть.
Obserwacja, -ji, *ж.* наблюденіе; || надзоръ.
Obserwacyjny, наблюдательный, observationnel.
Obserwant, -a, *м.* наблюдатель, блюститель.
Obserwantka, -i, *ж.* наблюдательница, блюстительница.
Obserwator, -a, *м.* наблюдатель.
Obserwatorjum, *ср. Нескл.* обсерваторія.
Obserwatorka, -i, *ж.* наблюдательница.
Obserwatorski, наблюдательный, блюстительный.
Obserwować, наблюдать, блюсти, соблюдать.
Obserwowanie, -nia, *ср.* присмотръ, наблюденіе; || соблюденіе, исполненіе, *см.* **Uważanie, Przestrzeganie, Zachowanie.**
Obsiać, Obsiewać, засѣять, засѣвать, усѣять, усѣвать.
Obsiadać, Obsiąść, Obsieść, садиться, сѣсть, засѣдать, засѣсть, усѣсться.
Obsiadły, *см.* **Osiadły.**
Obsianie, -nia, *ср.* засѣваніе, обсѣменіе.
Obsiąść, *см.* **Obsiadać.**
Obsiec, отсѣчь, обрѣзать.
Obsieść, *см.* **Obsiadać.**
Obsiew, -u, Obsiewek, -wku, *м.* **Obsiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ; || время посѣва.
Obsiewać, *см.* **Obsiać.**
Obsiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ, *см.* **Siewca.**
Obsiewanie, -nia, *ср. см.* **Obsianie.**
Obsiewek, Obsiewka, *см.* **Obsiew.**
Obsiewny, удобный для посѣва, пахатный.
Obskoczyć, *см.* **Oskoczyć.**
Obskrobać, *см.* **Oskrobać.**
Obskubać, *см.* **Oskubać.**
Obsłonić, прикрыть.
Obsłonienie, -nia, *ср.* прикрытіе.
Obsługa, -i, *ж.* прислуга. **Obsługa czeładen**, судорабочіе.
Obsługiwać, употреблять для услуги.
Obsmarować, *см.* **Osmarować.**
Obsmażyć, *см.* **Osmażyć.**
Obsmolić, *см.* **Osmolić.**
Obstać, *см.* **Obstawać.**
Obstalować, Obstalić, заказывать, заказать; || нанимать, нанять.
Obstalowanie, -nia, *ср.* заказъ.
Obstalujący, заказчикъ.
Obstalunek, -nku, *м.* заказъ.
Obstanie, -nia, *ср.* (przy swojém), твердость, постоянство, *см.* **Stałość, Wytrwałość, Wierność.**
Obstąpić, Obstępować, обступить, обступать, окружить, окружать.
Obstary, *см.* **Przystary, Podstarzały.**
Obstawać, Obstać, упорствовать; || защищать, охранять, стоять (*за что*), отстаивать (*что*). **Obstawać przy prawdzie**, стоять за правду. **Obstawać przy kim** ży-

olem, защищáть кого́ съ опáсностію жи́зни. Tak wielkie mam wydatki, że obstać nie mogę, у меня́ такъ мно́го расхо́довъ, что я не могу́ справиться. Przy takim urzędzie obstać nie mogę, при такóй дóлжности я не могу́ удержáться. To probostwo obstoi za biskupstwo, э́тотъ приходъ стóитъ епáрхіи. Ten sznurek nie obstanie, э́того шнурка́ не достáточно, э́того шнурка́ не хвáтитъ, э́тотъ шнурóкъ слúшкомъ корóтокъ.

Obstawanie, **-nia**, *ср.* **стóйкость**, твёрдость, устóйчивость; || **охранéніе**, отстáиваніе.

Obstawiać, **Obstawić**, **обставля́ть**, **обстáвить**, **уставля́ть**, **устáвить**.

Obstępować, *см.* **Obstąpić**.

Obstrukcja, **-ji**, *ж. см.* **Zatwardzenie**.

Obstrzydz, **Obstrzygać**, **обрéзать**, **обрéзывать**, **обрубáть**, **обрубúть**, **обстрúчь**, **обстрúгать**.

Obsychać, *см.* **Osychać**.

Obsygillacja, **-ji**, *ж. см.* **Opieczętowanie**.

Obsyłać, **Obesłać**, **разсылáть**, **разослáть**.

Obsypać, **Obsypywać**, *см.* **Osypać**.

Obszar, **-u**, *м.* **прострáнство**.

Obszarpać, **ободрáть**, **оборвáть**.

Obszarpaniec, **-ńca**, *м.* **оборвáнецъ**, **голúкъ**.

Obszarpany, **ободранный**, **обóрванный**.

Obszczekać, **облáять**, *см.* **Oszczekać**.

Obszczypać, **ощипáть**.

Obszernie, **обширно**, **прострáнно**.

Obszerność, **-ści**, *ж.* **обширность**.

Obszerny, **обширный**, **широ́кій**.

Obszerz, **W obszerz**, *см.* **Szerz**.

Obszlegi, **-ów**, *мн.* **обшлагá**, **лáцканы**, **створóты**.

Obsznurować, **зашнурóвать**.

Obsztafirować, *см.* **Sztafirować**.

Obszyć, **Obszywać**, **обшúть**, **обшúвать**.

Obszycie, **-a**, **Obszywanie**, **-nia**, *ср.* **обшúвка**, **обшúваніе**, *см.* **Obszywka**.

Obszywać, *см.* **Obszyć**.

Obszywanie, *см.* **Obszycie**.

Obszywka, **-i**, *ж.* **обшúвка**, **опýшка**, *см.* **Obrąbek**.

Obtaczać, *см.* **Otaczać**.

Obtargać, *см.* **Obszarpać**.

Obtarganiec, *см.* **Obszarpaniec**.

Obtargany, *см.* **Obszarpany**.

Obtarty, **Otarty**, **стёртый**.

Obtulić, *см.* **Otulić**.

Obtykać, **Otykać**, **Obetkać**, **втыкáть**, **воткнýть**, **вбивáть**, **вбить**; || **конопáтить**, **оконопáтить**, **ватыкáть**, **ваткнýть**.

Obuć, **Obuwać**, **обýть**, **обувáть**.

Obuch, **-a**, *м.* **обýхъ**.

Obucie, **-cia**, *ср.* **óбувь**. **Obucie się**, **обувáніе**, *см.* **Obuwie**.

Obuczać, **Obuczyć**, **обучáть**, **обучúть**.

Obudować, **обстрóить**, **застрóить**, **окружúть строéніями**.

Obudowanie, **-nia**, *ср.* **строéніе**. *Горн.* **Obudowanie podszybowe**, **рудúчный дворъ**.

Obudzać, **Obudzić**, **пробуждáть**, **пробудúть**. || **Obudzać się**, **Obudzić się**, **пробуждáться**, **пробудúться**, **просыпáться**, **проснýться**.

Obudzenie, **-nia**, *ср.* **пробужде́ніе**.

Obudzić, *см.* **Obudzać**.

Obudziciel, **-a**, *м.* **будúльщикъ**.

Obumarcie, **-cia**, *ср.* **летáргія**, **сóнная нéмощь**; || * **безчýвственность**, **обмирáніе**.

Obumarły, **обмéрший**, **онéмéвшій**, **окоченéвшій**, **оцéпенéвшій**.

Obumierać, **Obumrzeć**, **обмирáть**, **обмерéть**.

Obumieranie, **-nia**, *ср.* **обмирáніе**.

Obumrzeć, *см.* **Obumierać**.

Obumrzenie, **-nia**, *ср. см.* **Obumieranie**, **Obumarcie**.

Oburącz, **обéими рукáми**.

Oburęczny, *см.* **Oboręczny**.

Oburstwo, **-a**, *ср. см.* **Oburzliwość**.

Oburzać, **Oburzyć**, **возмущáть**, **возмутúть**, **возбуждáть негодовáніе**, **раздражáть**, **раздражúть**. || **Oburzać się**, **Oburzyć się**, **возмущáться**, **приходúть въ негодовáніе**.

Oburzenie, **-nia**, *ср.* **негодовáніе**, **раздражéніе**.

Oburzliwość, **-ści**, *ж.* **раздражúтельность**.

Oburzliwy, **раздражúтельный**.

Oburzyć, **Oburzyć się**, *см.* **Oburzać**.

Obustronnie, *см.* **Obostronnie**.

Obustronny, *см.* **Obostronny**.

Obuszek, **-szka**, *м. Умен.* **обýшекъ**, *см* **Obuch**.

Obuty, **обýтый**.

Obuw', **-wi**, *ж.* **Obuw'**, **-wia**, *м. см.* **Obuwie**.

Obuwać, *см.* **Obuć**.

Obuwie, **-wia**, *ср.* **óбувь**.

Obuwik, **-a**, *м. Бот.* **дóнникъ** (*растéніе*).

Obuwiny, **-win**, *мн.* **óбувь**.

Obuzdać, *см.* **Uzdać**.

Obwąchać, **обнюхать**.

Obwadzać, **Obwodzić**, *Стар.* **оклеветáть**, *см.* **Potwarzać**, **Obmawiać**.

Obwadźca, **Obwajca**, **-y**, *м.* **клеветнúкъ**, *см.* **Potwarca**, **Obmówca**.

Obwalać, **Obwalić**, **обвалúть**, *см.* **Walać**.

Obwapnić, **покрúть úзвестью**.

Obwarować, **укрéпúть** (*гóрод*ъ); || **Obwarować sobie co**, **услóвиться о чёмъ**.

Obwarowanie, **-nia**, *ср.* **укрéпленіе** (*гóрода*).

Obwarzać, **Obwarzyć**, **обвáривать**, **обварúть**, **обдáть кипяткóмъ**.

Obwarzanek, **-nka**, *м. см.* **Obarzanek**.

Obwarzyć, *см.* **Obwarzać**.

Obwędrować, **объéздить**, **изъéздить**.

Obwencja, **-ji**, *ж.* **церкóвный сборъ**, **дохóдъ**.

Obweselać, **Obweselić**, *см.* **Rozweselać**.

Obwiać, *см.* **Owiać**.

Obwiązać, **Obwiązywać**, **Obwięzywać**, обвя́зать, обвя́зывать.

Obwiązanie, **-nia**, *ср.* обвя́зка, увя́зка, повя́зка.

Obwiązka, **-i**, *ж.* повя́зка, *см.* **Przepaska**, **Opaska**.

Obwiązło, **-a**, *ср.* обвя́зка, перевя́зка; || перевя́сло, соло́менная перевя́зка (*для снопо́въ*), *см.* **Powiąsło**, **Powrósło**.

Obwicie, *см.* **Obwijanie**.

Obwiędnąć, сва́нуть.

Obwiedzenie, **-nia**, *ср.* обведе́ніе, окруже́ніе, обнесе́ніе (*стѣна́ми*).

Obwiedziony, *см.* **Obwieść**.

Obwieńczyć, увѣнча́ть.

Obwieś, **-sia**, *м.* ви́сѣльникъ, сорванецъ.

Obwieść, **Obwodzić**, обвести́, обводи́ть, окружи́ть, окружа́ть; || покры́ть, покрыва́ть.

Obwieścić, **Obwieszczać**, извѣсти́ть, извѣща́ть, объяви́ть, объявля́ть.

Obwiesić, *см.* **Powiesić**; || **Obwiesić się**, *см.* **Powiesić się**.

Obwieszać, развѣшивать.

Obwieszanie, **Obwieszenie**, **-nia**, *ср.* (**czego czém**), завѣшиваніе, вѣшаніе.

Obwieszczać, *см.* **Obwieścić**.

Obwieszczalny, извѣсти́тельный, увѣдоми́тельный.

Obwieszczanie, **-nia**, *ср.* оповѣще́ніе, повѣстка.

Obwieszczenie, **-nia**, *ср.* объявле́ніе, публика́ція, *см.* **Ogłoszenie**.

Obwieszczyciel, **-a**, *м*, объяви́тель.

Obwieszenie, *см.* **Powieszenie**, **Obwieszanie**.

Obwiewać, *см.* **Owiać**.

Obwieźć **Obwozić**, возя́ть, обвози́ть, развози́ть.

Obwięzywać, *см.* **Obwiązać**.

Obwijać, **Owijać**, **Owinąć**, **Owinąć**, обвива́ть, обви́ть, обёртывать, обвернуть, завёртывать, завернуть.

Obwijacz, **-a**, *м.* перевя́зка, бинтъ.

Obwijanie, **-nia**, **Obwicie**, **-cia**, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе; || * **Obwijanie w bawełnę**, увёртки, улóвки.

Obwijka, **-i**, *ж. см.* **Obwijacz**; || *Бот.* цвѣто́чная ча́шечка, *см.* **Kielich**.

Obwilgać, *см.* **Obwilgnąć**.

Obwilżać, **Obwilżyć**, *см.* **Zwilżać**.

Obwinąć, *см.* **Obwijać**.

Obwiniać, **Obwinić**, обвини́ть, обвини́ть.

Obwinianie, **Obwinienie**, **-nia**, *ср.* обвине́ніе.

Obwinięcie, **-cia**, *ср.* обвёртка, завёртываніе, обвёртываніе.

Obwinienie, *см.* **Obwinianie**.

Obwiniony, обвинённый, *см.* **Oskarżony**.

Obwionąć, *см.* **Owiewać**.

Obwisłość, **-ści**, *ж.* обви́слость.

Obwisły, обви́слый, висячій.

Obwisnąć, обви́снуть, повиснуть.

Obwód, **-odu**, *м.* окру́жность, объёмъ; || *Мат.* окру́жность кру́га; || *Геогр.* о́кругъ, *см.* **Okrąg**.

Obwódka, **-i**, *ж.* кайма́, *род. п.* коймы́, ра́мка, бордю́ръ; || оипра́ва.

Obwodnia, **-ni**, **Obwodnica**, **-y**, *ж.* окружность, объёмъ, *см.* **Obwód**.

Obwodny, огра́дный, окру́жный.

Obwodowy, окружно́й.

Obwodzenie, **-nia**, *ср.* обведе́ніе, обнесе́ніе (*го́рода стѣно́ю*).

Obwodzić, *см.* **Obwieść**.

Obwoina, **-y**, *ж. Бот.* соба́чья смерть, кутра́, жа́бья-ко́стка, та́йна-трава́.

Obwołać, **Obwoływać**, провозгласи́ть, провозглаша́ть; || опубликова́ть, обнаро́довать, *см.* **Ogłaszać**, **Otrąbić**.

Obwołanie, **-nia**, *ср.* провозглаше́ніе, обнаро́дованіе, *см.* **Ogłoszenie**.

Obwołany, провозглашённый, обнаро́дованный, *см.* **Głośny**.

Obwolut, **-u**, *м.* обёртка, обвёртка, обви́язка.

Obwoływać, *см.* **Obwołać**.

Obwoływacz, **-a**, *м.* возглаша́тель.

Obwyż, **W obwyż**, вы́ше.

Oby, дай Богъ, что́бы..... **Obyście dopięli swych zamiarów**, дай Богъ, что́бы вы успѣли въ свои́хъ намѣреніяхъ, дай Богъ успѣть вамъ въ свои́хъ намѣреніяхъ.

Obyć się, (**Obydź się**), **Obywać się** (**bez czego**), обойти́сь, обходи́ться; || **Obyć się**, **Obywać się** (**czém**), дово́льствоваться, быть дово́льнымъ; || **Obyć się gdzie**, проживать, пребывать.

Obyczaić, **Zobyczaić**, **Uobyczaić**, образо́вывать, смягча́ть нра́вы.

Obyczaj, **-u**, *м.* обы́чай, обыкнове́ніе, привы́чка; || нравъ, но́ровъ; || свóйство, скло́нность. **Co kraj, to obyczaj** (*Посл.*), что городъ то но́ровъ, что дере́вня то обы́чай. || **Obyczaje**, *мн.* нра́вы. **Dobre obyczaje**, благонра́віе. **Człowiek dobrych obyczajów**, человѣкъ благонра́вный.

Obyczajenie, **Zobyczajenie**, **Uobyczajenie**, **-nia**, *ср.* образо́ванность, смягче́ніе нра́вовъ.

Obyczajnie, благонра́вно, благопристо́йно, прили́чно.

Obyczajność, **-ści**, *ж.* благонра́віе, прили́чіе, вѣжливость, учти́вость.

Obyczajny, благонра́вный, прили́чный, вѣжливый, учти́вый.

Obyczajowy, нра́вственный, нравоучи́тельный; || правоописа́тельный. **Nauka obyczajowa**, нравоуче́ніе, э́тика. **Romans obyczajowy**, правоописа́тельный рома́нъ.

Obydwa, *см.* **Oba**.

Obydź się, *см.* **Obyć się**.

Obywać gdzie, пребыва́ть, проживать, жи́тельствовать; || **Obywać z kim**, вести́ съ кѣмъ знако́мство, быть въ связя́хъ, въ сноше́ніяхъ. || **Obywać się**, *см.* **Obyć się**.

Obywatel, -a, *м.* обита́тель, жи́тель, *см.* **Mieszkaniec;** || граждани́нъ, мѣщанинъ, **rodzki, -a,** *м.* городска́нинъ, *см.* **Mieszczanin;** || помѣ́щикъ; || обыва́тель (**właściciel domu albo miejsca**).

Obywatelka, -i, *ж.* обита́тельница, жи́тельница; || граждан**ка**, мѣща́нка, горо**жанка**, *см.* **Mieszczanka;** || помѣ́щица; || обыва́тельница (**właścicielka domu albo miejsca**).

Obywatelski, граждан**ский**, обыва́тельский; || помѣ́щичій, владѣльческій; || общественный. **Po obywatelsku,** какъ прилично до́брому гражданину.

Obywatelskość, -sci, *ж.* усе́рдіе къ о́бщему бла́гу, граждан**скія** добродѣтели; || граждан**ственность**.

Obywatelstwo, -a, *ср.* мѣща́нство, гражда́нство; || пра́во граждан**ства**; || *Собир.* мѣща́не, гра́ждане.

Obżąć, Obżynać, сжать, жать (*хлѣбъ*).

Obżałować (**kogo**), *Стар.* пожалѣ́ть (**kogo**), *см.* **Opłakać;** || обжа́ловать, пода́ть жало́бу въ судъ.

Obżałowanie, -nia, *ср.* **obżalowanie,** жа́лоба по́данная въ судъ.

Obżarcie, прожо́рливо, жа́дно.

Obżarcie, -cia, *ср.* **Obżarcie się, obżórstwo,** прожо́рливость, пресыще́ніе.

Obżarły, *см.* **Obżarty.**

Obżarstwo, -a, *ср.* **Obżartość, -ści,** *ж.* **obżórstwo,** прожо́рство, прожо́рливость.

Obżartuch, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра.

Obżarty, обжо́рливый, прожо́рливый.

Obżeglować, объѣхать (*мо́ремъ*).

Obżerać się, обжира́ться, *см.* **Obeżreć się.**

Obżeranie się, -a, *ср.* обжо́рство, прожо́рство.

Obżerca, -y, *м.* обжо́ра.

Obżernie, *см.* **Obżarcie.**

Obżerny, *см.* **Obżarty.**

Obżerstwo, *см.* **Obżarstwo.**

Obzierać się, озира́ться, огля́дываться, *см.* **Oglądać się.**

Obżynki, *см.* **Okrężne.**

Ocalać, Ocalić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, *см.* **Wybawić.**

Ocaleć, уцѣлѣ́ть, изба́виться (*отъ опа́сности*), избѣжа́ть (*опа́сности*).

Ocalenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, избавле́ніе.

Ocalić, *см.* **Ocalać.**

Ocapieć, оглупѣ́ть.

Ocćan, -u, *м. Хим.* уксусокислая соль.

Ocćany, уксусоки́слый.

Ocćarz, -a, *м.* у́ксусникъ, продавецъ у́куса.

Ocćić, припра́вить у́ксусомъ.

Ocean, -u, *м.* океа́нъ.

Oceański, океа́нскій.

Ocechować, обозна́чить; || отмѣ́тить; || клейми́ть, наложить клеймо́; *см.* **Oznaczyć.**

Ocechowanie, -nia, *ср.* клейме́ніе.

Ocedzić, ocѣдить, *см.* **Odcedzić.**

Ocel, -a, *м.* пере́дняя часть, ш *подко́вы*).

Ocembrować, обши́ть доска́ми, *см.* **brować.**

Ocembrowanie, -nia, *ср.* обши́вка ка́ми, *см.* **Cembrowanie.**

Oceniać, Ocenić, оцѣня́ть, оцѣни́ть.

Ocenianie, Ocenienie, -nia, *ср.* оцѣ́н

Ocenić, *см.* **Oceniać.**

Ocenienie, *см.* **Ocenianie.**

Ocet, -ctu, *м.* у́ксусъ.

Ocetnica, -y, Ocetniczka, -i, *ж.* у́ксусница.

Ochędażać, *см.* **Ochędożyć.**

Ochędóstwo, -a, *ср.* опря́тность, чистота́.

Ochędożenie, -nia, *ср. см.* **Oczyszczenie.**

Ochędożnie, опря́тно, чи́сто.

Ochędożność, -ści, *ж.* опря́тность, чистота́, чистоплотность.

Ochędożny, опря́тный, чи́стый, чистоплотный.

Ochędożyć, Ochędażać, очи́стить, очища́ть, вы́чистить, вычища́ть. || **Ochędożyć się, Ochędażać się,** очи́ститься, очища́ться, вы́чиститься, вычища́ться.

Ochełznać, *см.* **Kiełznać.**

Ochlać się, напи́ться, упи́ться, нали́ваться.

Ochładzać, *см.* **Ochłodzić.**

Ochłaniać, *см.* **Ochłonąć.**

Ochłanisty, вулкани́ческій.

Ochlastać, *см.* **Chlastać, Wychlastać;** || **Ochlastać się,** *см.* **Zachlastać się.**

Ochlica, -y, *ж.* чеса́лка, мы́каница, (*для льна и́ли пеньки*).

Ochlicz, -a, *или* **Ochliczy, -ego,** *м.* чеса́льщикъ льна; || дѣлатель чеса́локъ.

Ochlipać się, нахлеба́ться.

Ochlnąć, Olchnąć, огло́хнуть.

Ochłoda, -y, *ж.* прохла́да.

Ochłodnąć, Ochłodnieć, охолоде́ть, прохлади́ться, осты́нуть, простыну́ть.

Ochłodny, прохлади́тельный.

Ochłodzenie, -nia, *ср.* охлажде́ніе, прохлажде́ніе, прохла́да.

Ochłodzić, Ochładzać, охлади́ть, охлажда́ть, прохлади́ть, прохлажда́ть. || **Ochłodzić się, Ochładzać się,** охлади́ться, охлажда́ться, прохлади́ться, прохлажда́ться.

Ochłodziciel, -a, *м. Стар.* утѣши́тель.

Ochłonąć, Ochłaniać, поглоти́ть, поглоща́ть, обхвати́ть, обхва́тывать, *см.* **Ogarnąć, Schłonąć, Pochłonąć;** || * овладѣ́ть, обуя́ть. **Bojaźń go ochłonęła,** страхъ овладѣ́лъ имъ.

Ochłostać, *см.* **Chłostać.**

Ochludnie, *см.* **Schludnie.**

Ochludny, *см.* **Schludny.**

Ochmielić, *см.* **Chmielić.**

Ochmistrz, -a, *м.* настáвникъ, учи́тель, воспита́тель.

Ochmistrzować, (**komu** *или* **nad kim**), **быть настáвникомъ, учúтелемъ.**

Ochmistrzowanie, **-nia**, *ср. см.* **Ochmistrzowstwo.**

Ochmistrzowski, учúтельскій, настáвничій.

Ochmistrzowstwo, **-a**, *ср.* **настáвничество, учúтельство.**

Ochmistrzyni, **-ni**, *ж.* **воспитáтельница, настáвница, учúтельница;** || *Прост.* **управúтельница, ключúница, экономка.**

Ochmurzyć, **Ochmarzać, нахмýрить, нахмýривать;** || **Ochmurzyć się, Ochmurzać się, нахмýриться, хмýриться;** || **сдéлаться пáсмурнымъ.**

Ochocić, **пріохóчивать, поощрúть, ободрúть. побуждáть.** || * **Ochocić się, пировáть, угощáть другъ дрýга, брáжничать,** *см.* **Podochocić.**

Ochoczo, охóтно, съ готóвностію, съ удовóльствіемъ.

Ochoczość, **-ści**, *ж.* **охóта, желáніе, расположéніе, усéрдіе, готóвность.**

Ochoczy, охóтный, усéрдный, рéвностный; || **весёлый. Myśl ochocza, весёлость, весёлое расположéніе дýха.**

Ochorzały, *см.* **Schorzały.**

Ochota, **-y**, *ж.* **охóта, хотéніе;** || *Област.* **свáдебный пиръ.**

Ochotnie, *см.* **Ochoczo.**

Ochotnik, **-a**, *м.* **волонтёръ, охóтникъ, добровóлецъ;** || **вольноопредѣляющійся.**

Ochotno, *см.* **Ochoczo.**

Ochotność, **-ści**, *ж. см.* **Ochoczość.**

Ochotny, живóй, быстрый, скóрый, провóрный; || **весёлый.**

Ochra, **-y**, *ж. Минер.* **вóхра.**

Ochramiać, Ochromiać, калéчить, увéчить. урóдовать, *см.* **Okulawić.**

Ochramieć, Ochromieć, изкалéчиваться, изувéчиваться, охромéть, *см.* **Okulawieć.**

Ochraniać, Ochronić, охрáнять, охранúть, предостерегáть, предостерéчь, оберегáть, сберéчь. || **Ochraniać się, Ochronić się, предохрáняться, предостерегáться** (*отъ чего́*).

Ochranianie, Ochronienie, **-nia**, *ср.* **охранéніе, продостережéніе, сбережéніе.**

Ochrapieć, *см.* **Ochrzypieć.**

Ochrapienie, **-nia**, *ср. см.* **Ochrzypielina.**

Ochrapło, *см.* **Ochrzypło.**

Ochrapły, *см.* **Ochrzypły.**

Ochromieć, сдéлаться хромы́мъ.

Ochromienie, **-nia**, *ср.* **увéчье, изувéчиваніе, изурóдованіе, хромáніе.**

Ochrona, **-y**, *ж.* **охранéніе, предохранéніе, защúта, покровúтельство;** || **бережлúвость, осторóжность;** || **пошáда. Ochrona dzieci, дéтскій прiю́тъ. Dla ochrony butów chodzi boso, хóдитъ босикóмъ, чтóбы сберéчь сапогú. Dla ochrony od deszczu, для защúты отъ дождя́. Być komu ochroną, быть чьимъ покровúтелемъ, защúтникомъ. Bez ochrony, бе пошáдно. Z ochroną, крóмѣ, исключ не нарушáя. Z ochroną prawszlacheckich не нарушáя дворя́нскихъ правъ,** *см.* **Z strzeżenie.**

Ochronić, *см.* **Ochraniać.**

Ochroniciel, **-a**, *м.* **застýпникъ, защ никъ, покровúтель;** || **хранúтель, блюст тель;** || **консервáторъ.**

Ochroniciełka, **-i**, *ж.* **застýпница, защ ница, покровúтельница;** || **хранúтельн ца, блюстúтельница.**

Ochronienie, *см.* **Ochranianie.**

Ochronnie, спокóйно. безопáсно, Bezpiecznie; || *Стар.* **бéрежно, бережлúв**

Ochronny, предохранúтельный. *см.* **Z radczy;** || **безопáсный. надёжный** (*о ле тѣ*), *см.* **Bezpieczny.**

Ochropawieć, охрúпнуть, *см.* **Chrop wieć.**

Ochrostać się, освóиться, свы́кнуть (*съ чѣмъ*); || **навострúться, наловчúть пообтерéться,** *см.* **Oswoić się.**

Ochrzcić, окрестúть, *см.* **Chrzcić.**

Ochrzypieć, Ochrzypnąć, охрúпнуть.

Ochrzypielina, **-y**, *ж.* **хрипотá.**

Ochrzypło, хрúпло, хрúплымъ гóл сомъ, сúпло.

Ochrzypłość, **-ści**, *ж.* **хрипотá. сип лость.**

Ochrzypły, охрúплый, сúплый.

Ochuchać, обдýть, сдуть.

Ochudły, похудéвшій.

Ochudnąć, Ochudzić, похудéть.

Ochwacać, Ochwacić, Schwacić, *Ветер.* **причинúть слáбость въ ногáхъ, воспа лéніе копы́та (*у лóшади*);** || **Ochwacić s Schwacić się, получúть слáбость въ но гáхъ, воспалéніе копы́та,** *см.* **Ochwat.**

Ochwacony, *см.* **Ochwatny.**

Ochwat, **-u**, *м. Ветер.* **слáбость въ но гáхъ, воспалéніе копы́та (*у лóшади*)**

Ochwatny, разбúтый ногáми (*о лóшади*)

Ochwiać, Ochwiewać, потрясти́, потр сáть, помахáть, помáхивать, пошатн шатáть. || **Ochwiać się, пошатнýться, трястúсь, покачнýться,** *см.* **Chwiać się.**

Ochwostać, *см.* **Chwostać.**

Ochybiać, Ochybić, обмáнывать, обм нýть; || **не удавáться, обмануться въ дéждѣ.**

Ochybnie, сомнúтельно, ненадёжно, вéрно.

Ochybność, ści, *ж.* неизвéстность, вéрность, ненадёжность, сомнúтел ность.

Ochybny, неизвéстный, невéрный, надёжный, сомнúтельный.

Ochyda, *см.* **Ohyda.**

Ochydnie, *см.* **Ohydnie.**

Ochydzać, *см.* **Ohydzać.**

Ochylać, Ochylić, прикрывáть, кры́ть. заслонúть, заслонúть. || **Ochyl się, Ochylić się, прикрывáться, прикры ся, заслоня́ться, заслониться.**

Ochynąć, погрузи́ть, окуну́ть. || **Ochynąć się (gdzie)**, погрузи́ться, окуну́ться; || **Ochynąć się (zkąd)**, выйти, выскочить, вы́браться, освободи́ться, показа́ться. **Ochynąć się z niebezpieczeństwa**, вы́йти изъ опа́сности. **Ochynąć się z długów**, освободи́ться отъ долго́въ, *см.* **Wybrnąć, Wynurzyć się.**

Ociąć, Ocinać, Obcinać, отсѣчь, отсѣка́ть, обсѣчь, обсѣка́ть, обрубить, обруба́ть; || *вы́сѣчь, сѣчь, отхлеста́ть, хлеста́ть (*ро́згами*).

Ociągać, *см.* **Obciągać**; || **Ociągać się**, ме́длить, мѣшкать, откла́дывать, отта́гивать, зата́гивать. **Ociągać się z czém**, колеба́ться, зата́гивать де́ло.

Ociąganie się, -nia, *ср.* колеба́ніе, нерѣши́тельность, медли́тельность, отлага́тельство.

Ociążać, *см.* **Obciążać.**

Ociec, *Стар. см.* **Ojciec.**

Ociec, Ocieknąć, Ociekać, ка́пать, сочи́ться, стека́ть, истека́ть; || *Хир.* распу́хнуть, распухать. **Ociekły**, распу́хлый, распу́хший.

Ociek, *см.* **Okap.**

Ociekanie, -nia, *ср.* истече́ніе, ка́паніе.

Ocieklina, -y, Ociekłość, -ści, *ж.* о́пухоль, опу́хлость.

Ociekły, *см.* **Ociec.**

Ocieknąć, *см.* **Ociec.**

Ocielić się, отели́ться.

Ociemniały, слѣпо́й, *см.* **Ślepy.**

Ociemnić, ослѣпи́ть.

Ociemnieć, ослѣпнуть.

Ocieniać, Ocienić, отѣня́ть, отѣни́ть, осѣня́ть, осѣни́ть.

Ocieniały, тѣни́стый, покры́тый тѣнью, *см.* **Cienisty.**

Ocienić, *см.* **Ocieniać.**

Ocienienie, -nia, *ср.* тѣнь, сѣнь.

Ocieniony, *см.* **Ocieniały.**

Ocieplać, Ocieplić, огрѣва́ть, согрѣва́ть, согре́ть; || **Ocieplać się**, потепле́ть, согре́ться.

Ocieplały, потепле́вшій, согрѣвшійся.

Ocieplić, *см.* **Ocieplać.**

Ocierać, Otrzeć, утира́ть, утере́ть. || **Ocierać się, Otrzeć się o kogo**, ста́лкиваться, столкну́ться съ кѣмъ; *тере́ться о́коло кого́, води́ться съ кѣмъ; || **Otrzeć się**, наловчи́ться, навостри́ться, пообтере́ться. **Ocierać się o co, ната́лкиваться на что́, ударя́ться обо что́, защепи́ться; *см.* Zetrzeć się.**

Ocieranie, Ocieranie się, -nia, *ср.* утира́ніе, обтира́ніе; || ста́лкиваніе.

Ocierki, -ów, *мн. см.* **Opyłki.**

Ociernіać, Ociernić, огора́живать терно́вымъ плетнёмъ.

Ociesać, Ociesywać, *см.* **Ociosać, Ociosywać.**

Ociętnie, упря́мо, упо́рно, *см.* **Upornie.**

Ociętność, -ści, *ж.* упря́мство, упо́рство, *см.* **Upor, Krnąbrność.**

Ociętny, упря́мый, упо́рный, своенра́вный, *см.* **Uparty, Krnąbrny.**

Ocięty, Obcięty, обсѣ́чепный, обрѣ́занный, обру́бленный; || *одура́ченный, обма́нутый; || *ку́цый, коро́ткій.

Ociężać, *см* **Obciążać.**

Ociężale, тяжело́, неповоро́тливо, ме́дленно.

Ociężały, отяжелѣ́вшій, неповоро́тливый, ме́дленный.

Ociężeć, отяжелѣ́ть.

Ocinać, *см.* **Ociąć.**

Ocinek, -nku, *м.* **отру́бокъ** (*де́рева*).

Ocio, -a, *ср.* ласка́тельное дѣтское выраже́ніе: глазо́къ, глазо́чекъ.

Ociosać, Ociosywać, отеса́ть, отёсывать.

Ocisk, -u, *м.* **еса́дина, ссадно** (*на тѣлѣ*), *см.* **Sedno.**

Ociskać, Ocisnąć, ссади́ть, ссадни́ть, стира́ть, стере́ть (*кожу*). || **Ocisnąć, Ocisnąć się**, *см.* **Obcisnąć.**

Ociszać, заслони́ть отъ дурно́й пого́ды, защища́ть, обса́живать домъ дере́вьями.

Ociszanie, Ociszenie, -nia, *ср.* прикры́тіе, защище́ніе (*до́ма*), *см.* **Ociszać.**

Ocknąć się, Ocykać się, очну́ться, проснну́ться, просыпа́ться, пробуди́ться, пробужда́ться внеза́пно.

Ocknienie, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Oclenie, -nia, *ср.* очи́стка по́шлиною.

Oclić, очи́стить по́шлиною.

Oéma, -y, *ж.* потёмки, темнота́.

Oémić, *см.* **Cmić.**

Ocokiwać, Oczokiwać, Ocokać, Oczokać, осво́ивать, освои́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Octarnia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octarz, -a, *м.* у́ксусный заво́дчикъ, у́ксусникъ.

Octowany, припра́вленный у́ксусомъ. **Miód octowany**, уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ.

Octówka, -i, *ж.* трясу́чка, червь въ у́ксусѣ.

Octownia, -ni, *ж.* у́ксусный заво́дъ.

Octownik, -a, *м.* у́ксусникъ, *см.* **Octarz.**

Octowy, у́ксусный. *Хим.* **Kwas octowy**, у́ксусная кислота́.

Ocucać, Ocucić, буди́ть, пробужда́ть, пробуди́ть, разбуди́ть; || приводи́ть въ чу́вство (*отъ обморока*). || **Ocucać się, Ocucić się**, пробужда́ться, пробуди́ться, очну́ться; || **придти́ въ чу́вство, придти́ въ себя́.**

Ocucenie się, -nia, *ср.* пробужде́ніе.

Ocucić, Ocucić się, *см.* **Ocucać.**

Ocukrować, Ocukrzyć, *см.* **Cukrować, Cukrzyć.**

Ocwiczyć, вы́сѣчь, вы́порать, вы́драть (*ро́згами, плетьми́*).

Ocyganić, обману́ть, наду́ть.

Ocykać, *см.* **Ocknąć.**

Ocyrklować, *см.* **Cyrklować.**

Oczarować, очарова́ть, *см.* **Czarować.**
Oczarowany, очаро́ванный, *см.* **Zaczarowany.**
Oczasty, глаза́стый.
Oczczony, *см.* **Octowany.**
Oczekiwać, ожида́ть.
Oczekiwanie, **-nia**, *ср.* **ожида́ніе.**
Oczembrowanie, *см.* **Ocembrowanie, Cembrowanie.**
Oczepić, **нацѣпи́ть** навѣсить. || *Прост.* **убира́ть го́лову;** || **надѣть чѣпчикъ на молоду́ю** (*свадебный обычай*). **Oczepić się**, **нацѣпи́ть, навѣсить на себя́**, *см.* **Czepić.**
Oczepiny, **-pin**, *мн.* **свадебный обы́чай надѣва́ть чѣпчикъ на молоду́ю.**
Oczerniać, Oczernić, очерня́ть, очерни́ть.
Oczernianie, Oczernienie, **-nia**, *ср.* **очерне́ніе.**
Oczernić, очерни́ть.
Oczerniciel, *см.* **Czerniciel.**
Oczerstwiać, Oczerstwić, **освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть**, *см.* **Krzepić, Ożywiać, Wzmacniać.**
Oczerstwić, освѣжи́ться, ободри́ться, подкрѣпи́ться, *см.* **Pokrzepiać się.**
Oczerstwienie, **-nia**, *ср.* **освѣже́ніе, подкрѣпле́ніе.**
Oczerwieć, *см.* **Czerwieć.**
Oczerwienić, *см.* **Czerwienić.**
Oczesać, вычесать, разчеса́ть.
Oczko, **-a**, *ср.* глазо́къ, *см.* **Oko.** || *Бот.* **по́чка**, глазо́къ; || **пе́тля** (*у чулка*); || *Стар.* **гранъ** (*вѣсъ*); || **скважина.**
Oczkować, *Садов.* **прививать щитко́мъ и́ли** глазко́мъ, || ***стрѣля́ть глаза́ми.**
Oczkowanie, **-nia**, *ср. Садов.* **приви́вка щитко́мъ.**
Oczkowaty, **капельниково́атый, зерни́стый. Sól oczkowata**, бѣлая, ка́менная соль.
Oczkowe, **-ego**, *ср.* **по́дать** отъ улья́.
Oczłowieczać, ***очеловѣ́чивать, (człowieczą naturą obdarzać).**
Oczłowieczenie, **-nia**, *ср.* **воплощеніе;** || ***очеловѣ́ченіе**, *см.* **Wcielenie.**
Oczłowieczony, воплощённый; || ***очеловѣ́ченный.**
Oczłowieczyć się, **воплоти́ться**; || ***очеловѣ́читься, (człowieczą naturą być obdarzonym)**, *см.* **Wcielić się.**
Ocznie, *Юрид.* **въ прису́тствіи обѣ́ихъ сторо́нъ**, *см.* **Naocznie.**
Oczny, глазно́й, очно́й. **Dołek oczny, Глазна́я впа́дина. Lekarz oczny**, глазно́й врачъ, **okulístъ**, *см.* **Okulista. Oczny świadek**, очеви́дный свидѣтель, **очевидецъ.**
Oczochrać, *см.* **Czochrać.**
Oczodół, **-u**, *м.* **глазна́я впа́дина.**
Oczokać, *см.* **Ocokiwać.**
Oczynszować, **обложи́ть поземе́льнымъ обро́комъ, сбро́мъ.**
Oczynszowanie, **-nia**, *ср.* **наложе́ніе обро́ка, сбо́ра.**
Oczyścіać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyścialnia, **-ni**, *ж.* **мѣ́сто очище́нія.**
Oczyścialny, **очисти́тельный.**
Oczyścić, Oczyszczać, очи́стить, очища́ть. || **Oczyścić się, Oczyszczać się**, очи́ститься, очища́ться.
Oczyściciel, **-a**, *м.* **очища́ющій что́-либо, чи́стильщикъ.**
Oczyścicielka, **-i**, *ж.* **очища́ющая что́-либо, чи́стильщица.**
Oczysko, **-a**, *ср.* **бо́лѣе употреби́тельно во мн. ч. Oczyska, глази́ща.**
Oczysty, *см.* **Oczasty.**
Oczyszczać, *см.* **Oczyścić.**
Oczyszczalnia, *см.* **Oczyścialnia.**
Oczyszczalny, *см.* **Oczyścialny.**
Oczyszczanie, Oczyszczenie, **-nia**, *ср.* **очище́ніе.** || **Oczyszczenie Panny Marji**, Сре́тение Госпо́дне (*2-го февраля*). || **Oczyszczenie się**, **оправда́ніе, доказа́ніе, доказа́тельство.**
Oczytać się, **начита́ться.**
Oczytanie, **-nia**, *ср.* **начи́танность.**
Oczytany, **начи́танный, начита́вшійся. Oczytany w pisarzach dramatycznych**, **начита́вшійся дре́вних писа́телей, мно́го начита́вшій дре́вних писа́телей.**
Oczywiście, я́вно, очеви́дно, я́сно.
Oczywistość, **-ści**, *ж.* **очеви́дность, я́вность, я́сность.**
Oczywisty, **очеви́дный я́вный, я́сный**, *см.* **Naoczny.**
Od, отъ (**пе́редъ слова́ми: mnie, меня́, drzwi, две́ри**, употребля́ется **Ode**, ото). Этотъ предло́гъ тре́буетъ роди́тельнаго падежа́, какъ и въ ру́сскомъ языкѣ. **Od dziś za tydzień**, съ ны́нѣшняго дня че́резъ недѣлю. **Od rana do wieczora**, съ утра́ до ве́чера. **Wezmę się do tego od jutra**, я возьму́сь за э́то съ за́втрашняго дня. **Nie słyszałem o nim od owego czasu**, съ того́ вре́мени я не слыха́лъ о нёмъ. **Szanowany jest od wszystkich**, онъ уважа́емъ всѣ́ми. **Chwalony od ciebie**, восхваля́емый тобо́ю. **Człowiek od piór**, дѣлово́й челове́къ, писа́ка. **Łyżeczka od herbaty**, ча́йная ло́жечка. **Szmatka od wycierania**, тря́пка для вытира́нья. **Oficer od ułanów**, ула́нскій офице́ръ. **Posag od dwudziestu tysięcy rubli**, прида́ное въ два́дцать ты́сячъ рубле́й. **Nie dam mu tego konia od tysiąca rubli**, ме́нѣе ты́сячи рубле́й я не отда́мъ ему́ э́той ло́шади. **Zabity od rozbójników**, уби́тъ разбо́йниками. **Bielszy od śniegu**, бѣлѣе сне́га. **Przyjaciel od serca**, и́скренній, серде́чный другъ.
Oda, **-y**, *ж.* **о́да** (*родъ лири́ческаго стихотворе́нія*).
Odąć, *см.* **Odymać.**
Odal, *см.* **Opodal.**
Odalny, *см.* **Daleki.**
Odarcie, **-cia**, *ср.* **обдира́ніе, обнаже́ніе;** || **огра́бленіе, расхище́ніе.**
Odarnić, **устила́ть, обкла́дывать дёрномъ.**

Odartus, *см.* **Obdartus.**

Odarty, *см.* **Obdarty. Obdarty z majątku,** лишившійся имущества.

Odbać się, пересилить **страхъ.**

Odbadać, *см.* **Zbadać, Badać.**

Odbawić, *см.* **Zbawić, Wybawić.**

Odbeczeć, напла́каться; || * **Odbeczeć** czego *или* za co, **поплати́ться**, *см.* **Odpokutować.**

Odbić, Odbijać, отби́ть, отбива́ть; || **отбива́ть**; || **отража́ть** (*звукъ, свѣтъ*); || **отпеча́тывать** (*листы́ бума́ги, картины*); || **отча́ливать** (*отъ бе́рега*). **Odbić zamek**, отби́ть замо́къ. **Echo odbija dźwięki**, э́хо отража́етъ зву́ки. || **Odbić się, Odbijać się**, отби́ться, отбива́ться; || **отража́ться**; || **отставать. Odbić się od stada**, отста́ть отъ ста́да. **Odbija mi się, у** меня́ отры́жка. **Odbija mi się czosnek**, мнѣ отрыга́ется **чесноко́мъ**, чесно́къ произво́дитъ **отры́жку.**

Odbicie, -cia, *ср.* **отбива́ніе**; || **отпо́ръ**; || **разла́мываніе** (*двере́й*); || **вышиба́ніе** (*дна у бо́чки*); || **отпеча́тываніе** (*листо́въ бума́ги*). || **Odbicie się, отраже́ніе** (*звука, свѣта*); || **отбра́сываніе, отска́киваніе**; || **отры́жка**, *см.* **Odbić, Odbijać.**

Odbiedz, Odbieżeć, Odbiegać, убѣжа́ть, убѣга́ть, отбѣга́ть, избѣга́ть. **Odbiedz od kogo, od czego**, покида́ть кого́, что́. ***Odbiedz od materji**, удали́ться **отъ** предме́та.

Odbieganie, -nia, *ср.* **czego** *или* **od czego**, избѣ́жа́ніе; || **удале́ніе**; || **отступле́ніе** (*отъ предме́та*), *см.* **Odbieżenie.**

Odbiegiec, -gca, *м. см.* **Zbieg.**

Odbiegły, убѣжа́вшій, оста́вившій что́-либо. || **Odbieżany, Odbieżały**, оста́вленный, поки́нутый.

Odbierać, Odebrać, брать, взять; || отнима́ть, лиша́ть; || получа́ть, получи́ть. **Odebrać komu co**, взять у кого́ что́-либо обра́тно. **Odebrać komu życie**, лиши́ть кого́ жи́зни. **Odebrać komu chleb**, отня́ть у кого́ хлѣбъ. **Odebrało mu przytomność**, онъ потеря́лъ прису́тствіе ду́ха. **Odebrać rzeczy zastawione**, получи́ть зало́женныя ве́щи. **Odebrać zapłatę za co**, получи́ть пла́ту за что́-либо. **Odbierać dziecko**, повива́ть, принима́ть младе́нца, помога́ть въ родахъ. **Odbierać rosół**, снима́ть пѣ́ну (*съ су́па*). || **Odbierający, получа́ющій**, получа́тель.

Odbieracz, Odbieralnik, -a, *м. Хим.* **пріе́мникъ.**

Odbieralny, *Неуп.* **возврати́мый.**

Odbieranie, Odebranie, -nia, *ср.* **получе́ніе** (*письма́, изве́стія*), **пріе́мъ**; || **лише́ніе, поте́ря** (*зре́нія, слу́ха*); || **принима́ніе младе́нца** (*при родахъ*).

Odbieżały, Odbieżany, *см.* **Odbiegły.**

Odbieżenie, -nia, *ср.* **оставле́ніе, побѣ́гъ, бѣ́гство**; || *Юрид.* **отда́ча, усту́пка** (*своихъ правъ*), *см.* **Opuszczenie, Zaniedbanie, Zapomnienie**; || **отступле́ніе** отъ предме́та.

Odbijać, *см.* **Odbić.**

Odbijacz, -a, *м.* **отбива́ющій, отража́ющій.**

Odbijak, -a, *м.* **Odbijka, -i**, *ж.* **чугу́нная** доска́ въ ками́нѣ.

Odbiór, -u, *м.* **пріе́мъ, получе́ніе.**

Odbiorczy, пріёмный. **Kwit odbiorczy, роспи́ска, расписка въ получе́ніи**; *см* **Protokół.**

Odbitka, -i, *ж. Артил.* **рикоше́тъ. Strzelać na odbitkę**, стрѣля́ть рикоше́томъ. **Na odbitkę**, въ воздаля́ніе того́, за то́.

Odbitny, отбивно́й.

Odbity, отби́тый; || **отражённый**; || **обра́тно гна́тый**, *см.* **Odbić.**

Odbłąkać się (od kogo), удали́ться, устраня́ться (*отъ кого́*), избѣга́ть (*кого́, чего́*); сби́ться съ доро́ги. || **Odbłąkać się od prawdy**, заблужда́ться, удаля́ться отъ и́стины.

Odbliżać, Odbliżyć (od czego), удаля́ть, устраня́ть, *см.* **Oddalać.**

Odbolały, наболѣ́вшій, затвердѣ́лый отъ бо́ли.

Odboleć, наболѣ́ть затвердѣ́ть отъ бо́ли.

Odborny, отбо́рный, *см.* **Doborny, Wyborowy.**

Odbość, отрази́ть (*рога́ми*); || * **Odbość kogo**, отта́лкивать, опроверга́ть.

Odbronić (kogo, czego), выручать, отбива́ть, *см.* **Obronić.**

Odbronować, отборони́ть; || * сдѣлать своё дѣ́ло, око́нчить свою́ рабо́ту.

Odbrzękać, Odbrzęknąć, издава́ть звукъ, звенѣ́ть.

Odbrzmieć, Odbrzmiewać, раздава́ться, отзыва́ться, отдава́ться, оглаша́ть, греме́ть.

Odbrzmienie, Odbrzmiewanie, -nia, *ср.* звуча́ніе, отзыва́ніе, отголо́сокъ, *см.* **Oddźwięk.**

Odbudowa, -y, *ж.* передѣ́лка, перестро́йка; *Горн. Плотн.* — **podziemna, przedstanowcza**, го́рная вы́работка; **wschodowa odwrotna, wznosząca się, stropowa**, потолкоусту́пная рабо́та;—**przecznikowa**, попере́чная; — **skła dów piętrowych**, разрабо́тка штокве́рковъ;—**filarowa**, столбова́я вы́работка; — **wschodowa prosta, spuszczająca się**, почвоусту́пная; — **chodnikowa, przedosobnia**, сплошна́я вы́работка; — **zupełna okładzinowa**, ко́льевая крѣпь.

Odbudować, вновь соруди́ть, перестро́ить.

Odbudowanie, -nia, *ср.* передѣ́лка, перестро́йка (*зданія*).

Odbyć, Odbywać (czego), сбыть, сбыва́ть (*что́*); || **Odbyć (co)**, испо́лнить, око́нчить, соверши́ть. **Odbyć interes**, поко́нчить дѣ́ло. **Odbyć pojedynek**, дра́ться на поедин́кѣ. **Odbyć lekcją**, око́нчить уро́къ, взять уро́къ. **Odbyć wartę**, откарау́лить. **Odbyć kogo**, отпра́вить, вы́проводить, поко́нчить съ кѣ́мъ дѣ́ло, отвя-

záться, *см.* Zbyć. *Послов.* Jednym razem dwa odbyć, кóнчить удáчно два дѣла рáзомъ, извлечь двойнýю пóльзу. || Odbyć się, Odbywać się (z kim), покóнчить съ кѣмъ дѣло. Odbyć się z czém, окóнчить дѣло, отдѣлаться, сбыть съ рукъ; || проходúть, происходúть, совершáться, окáнчиваться. Wszystko odbyło się przyzwoicie, всё окóнчилось прилúчно. Ślub się odbędzie w Warszawie, свáдьба бýдетъ происходúть въ Варшáвѣ.

Odbycie, -cia, Odbywanie, -nia, *ср.* исполнéніе, окончáніе, совершéніе, сбывáніе (*съ рукъ*), отправлéніе (*должности*).

Odbyt, -u, *м.* сбытъ, продáжа (*товáровъ*); || стокъ, спускъ (*воды*); || *Мед.* зáдній проходъ, испражнéніе.

Odbytność, -ści, *ж.* большóй сбытъ (*товáровъ*).

Odbyty, раскупáемый, распродавáемый, *см.* Pokupny.

Odbytowy, отпускнóй (*о товáрахъ*); || *см.* Odchodowy.

Odbyty, испóлненный.

Odbywać, *см.* Odbyć.

Odbywanie, *см.* Odbycie.

Odcałować się, вдóволь нацѣловáться.

Odcedzać, Odcedzić, процѣдúть, сцѣдúть.

Odcedzanie, Odcedzenie, -nia, *ср.* процѣживáніе.

Odcedzić, *см.* Odcedzać.

Odcerklować, *см.* Odcyrklować.

Odcharchanie, -nia, *ср.* отхáркиваніе, откáшливаніе.

Odcharkiwać, *см.* Odcharknąć.

Odcharknąć, Odcharkiwać, отхáркивать.

Odcharknienie, -nia, *ср.* отхáркиваніе.

Odchciewać się, *см.* Odechcieć się.

Odchęcać, Odchęcić (kogo od czego), отбивáть, отбúть охóту (*въ комъ къ чему*), внушáть отвращéніе, (*къ пищи*), отвращáть (*отъ пищи*).

Odchęcanie, -nia, *ср.* отвращéніе, отвлечéніе, отбивáніе охóты (*къ чему*).

Odchędożyć, вычистить.

Odchełznać, Odchełznąć się, *см.* Odkiełznać, Odkiełznąć się.

Odchłań, *см.* Otchłań.

Odchód, -odu, *м.* убыль, ущéрбъ; || сбытъ (*товáровъ*); || стокъ, истечéніе (*воды*); || испражнéніе; || Odchód płodu, *см.* Poronienie; || Odchód bydła, *см.* Pomorek, Pomor; || потребленіе, расхóдъ, обихóдъ. Wielki odchód na drzewo, большóе потребленіе дровъ, большóй расхóдъ на дровá.

Odchodowy, прохóдный, отхóжій. Odchodowa kiszka, *Анат.* задненрохóдная кишкá.

Odchodzenie, -nia, *ср. см.* Odejście.

Odchodzić, *см.* Odejść.

Odchorować, проболѣть, прохворáть.

Odchować, Odchowywać, воспитáть, воспúтывать, вскормúть, вскáрмливать, *см.* Wychować; || Odchować od piersi, *см.* Odsadzić.

Odchowały, воспúтанный, вскóрмленный.

Odchrząk, -u, *м. Мед.* отхáркиваніе.

Odchrząkać, отхáркивать.

Odchrzcić, перекрестúть (*съ другóю вѣрy*); || * перемѣнúть úмя. || Odchrzcić się, перекрестúться, перейтúвъ другýю вѣру.

Odchwalać, восхвалúть, воздавáть похвалý за похвалý. || Odchwalić się, нахвалúться.

Odchwycić, обрáтно отнúть (*что*), вновь завладѣть (*чьимъ*).

Odchylać, Odchylić, отклонúть, отклонúть, отгибáть, отогнýть, отводúть, отвести, отстранúть, отстранúть, отвращáть, отвратúть. Odchylać gałęzia, раздвигáть, отстранúть вѣтви. Odchylać kogo od prawdy, совратúть кого съ истиннаго путú. || Odchylać się, Odchylić się, выпрáмливаться, выпрямиться; || расходúться, раздвигáться; || уклонúться, сбивáться (*съ дорóги*); || отклонúться. Odchylać się od celu, удалúться отъ цѣли.

Odciąć, Odcinać, отрѣзать, отрѣзывать, отрубúть, отрýбливать; || * убавлúть, уменьшáть, отнимáть; || *Хир.* отнимáть, отрѣзывать; || отдѣлúть, раздѣлúть. Odcięto mu coś od pensji, емý убáвили жáлованье. Odciąć kogo od społeczności wiernych, отлучúть кого отъ цéркви. || Odciąć się, Odcinać się, возражáть, огрызáться; || отражáть отъ себя, отбивáть (*удáръ*).

Odciągać, Odciągnąć, взять обрáтно, назáдъ; || отвращáть; || вытáскивать, вытащить; || *Арив.* Odciągać co od czego, вычитáть, *см.* Odejmować; || *Хим.*, *см.* Odciągać; || отвлекáть, отвлéчь, отговáривать, отговорúть, отсовѣтовать, отклонúть, отклонúть. Nie mogę go od tego odciągnąć, я не могý его отклонúть отъ этого, я не могý емý отсовѣтывать этого; || Odciągnąć z wojskiem, вывести войско (*изъ страны*), *см.* Cofnąć się.

Odciąganie, -nia, *ср. Арив* вычитáніе, *см.* Odejmowanie.

Odciążny, *Мат.*, *см.* Odejmny.

Odciec, Odciekać, вытекáть, стекáть, истекáть, *см.* Sciekać.

Odcięcie, -cia, *ср.* отрѣзаніе; || *Хир.* ампутáція, отнúтіе; || убáвка, сокращéніе (*жалованья и т. п.*).

Odciek, -u, *м.* стокъ, истечéніе, спускъ воды, *см.* Ściek.

Odciekać, *см.* Odciec.

Odcień, -nia, *м.* оттѣнокъ, *м.* оттѣнка, *ж.*

Odcierać, Odetrzeć, стирáть, стерéть.

Odcierpieć, выдержать, вытерпѣть, выстрадать. Odcierpieć karę, выдержать наказáніе.

Odcierpienie, -nia, *ср.* перенесéніе страдáній, мучéній; || искуплéніе, очищéніе грѣхá; || Odcierpienie kary, понесéніе наказáнія.

Odcieszyć się, *см.* **Nacieszyć się.**

Odcięty, отрѣзанный, отсѣченный.

Odcinać, *см.* **Odciąć.**

Odcinanie, *см.* **Odcięcie.**

Odcinek, -nka, *м.* обрѣзокъ, отрѣзокъ; || *Мат.* сегмéнтъ, отрѣзокъ круга; || *Грам.* апóстроф (') , знакъ, что глáсная буквa въ слóвѣ выпущена; || фельетóнъ, листóкъ; || *Охот.* двугодовáлый кабáнъ.

Odcisk, -u, *м.* óттискъ, тиснéніе, отпечатáніе; || мозóль, *см.* **Nagniotek**

Odciskać, Odcisnąć, отбрáсывать, отбрóсить; || отдавúть, надавúть, нажáть (*печать*); || оттúскивать, отпечáтывать, *см.* **Odbić.**

Odciskanie, -nia, *ср.* **óттискъ, тиснéніе,** печáтаніе.

Odcisnąć, *см.* **Odciskać.**

Odciśnienie, *см.* **Odciskanie.**

Odcumować, отчáливать, **отвáливать** отъ бéрега, сняться съ якоря.

Odcyrklować, вымѣрúть цúркулемъ.

Odczarować, Odczarowywać, разрýшить очарованíе, разочарóвывать, разочаровáть.

Odczarowanie, -nia, *ср.* разочарованíе.

Odczepiać, Odczepić, отцѣпля́ть, отцѣпúть, отвúзывать, отвязáть. || **Odczepiać się, Odczepić się**, отцѣпля́ться отцѣпúться, отвúзываться, отвязáться, развúзываться, развязáться; || откáлываться, отколóться, отстúгиваться, отстегнýться. **Wstążka się odczepiła**, лéнта развязáлась. **Szpilka się odczepiła**, булáвка отколóлась, *см.* **Odpinać.** * **Przecież odczepił się odemnie**, наконéцъ онъ отвязáлся отъ менá.

Odczesać, чесáть (*лёнъ, шерсть*).

Odczęstować, отпóтчивать.

Odczopować, внести питéйный сборъ.

Odczyniać, Odczynić, благодарúть, отблагодарúть, отплатúть; || разрушáть, разрýшить, уничтожáть, уничтóжить, отмѣнять, отмѣнúть. **Nie można już odczynić tego, coś uczynił**, ужé нельзя́ отмѣнить, уничтóжить того, что ты сдѣлалъ.

Odczynnik, -a, *м. Хим.* реагéнція.

Odczyszczać, заплатúть оброкъ.

Odczytać, Odczytywać, прочитáть, прочúтывать. **Odczytano mu wyrok**, емý прочитáли приговóръ. **Potrzeba czytać i odczytywać pisarzy starożytnych**, нýжно читáть и перечúтывать дрéвнихъ писáтелей.

Odczytanie, -nia, *ср.* прочтéніе.

Odczytywać, *см.* **Odczytać.**

Odczytywanie, -nia, *ср.* прочúтываніе, перечúтываніе.

Oddać, Oddawać, отдáть, отдавáть, передáть, передавáть; || предстáвить, представлять, изобразúть, изображáть, выразить, выражáть, воспроизвестú, воспроизводúть, поручáть, поручúть. **Oddać komu pieniądze**, отдáть комý дéньги. **Oddać komu za swoje, wet za wet**, отплатúть тѣмъ же, воздáть (*комý*) **Oddać w tłómaczeniu piękności oryginału**, передáть въ переводѣ крáсоты пóдлинника. **Oddać komu córkę**, выдать дочь за кого́. **Resztę dni swoich oddał Bogu**, остáтокъ дней своúхъ онъ посвятúлъ Бóгу. **Oddać pod sąd**, предáть судý. **Oddać kogo na zgubę**, пожéртвовать кѣмъ. || **Oddać się, Oddawać się komu (Bogu)**, посвятúть, посвящáть себя́ (*Бóгу*), посвящáться, *см.* **Polecać się**; || **Oddawać się szczęściu**, **вверя́ться** счáстію.

Oddający, *см.* **Oddoić.**

Oddal, -i, *ж.* отдалéніе, даль.

Oddalać, Oddalić, удаля́ть, удалúть, устраня́ть, устранúть. || **Oddalać się, Oddalić się**, удаля́ться, удалúться, устраня́ться, устранúться. **Oddalać się z drogi**, уклоня́ться, сбива́ться съ дорóги. **Oddalać się ze służby**, остáвить слýжбу, выйти въ отстáвку.

Oddalanie, -nia, *ср.* удалéніе, устранéніе; || —się, отсýтствіе, отлýчка.

Oddalenie, -nia, *ср.*—się, отдалéніе, даль. **Żyć w oddaleniu od świata**, жить вдали отъ свѣта, *см.* **Oddalanie, Oddal.**

Oddalić, *см.* **Oddalać.**

Oddalony, удалённый, увóленный, исключённый (*изъ слýжбы*); || отдалённый, *см.* **Daleki, Odległy.**

Oddanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе, возвращéніе; || **Oddanie się**, прéданность, самоотвержéніе. **Oddanie się czemu**, посвящéніе себя́ чемý либо́. **Oddanie pod sąd**, предáніе судý, *см.* **Oddać.**

Oddany (czemu), прéданный, посвятúвшій себя́ чемý-либо, *см.* **Wylany.**

Oddarcie, *см.* **Oddzieranie.**

Oddarować (co komu), отдарúть, отплатúть комý чѣмъ, отблагодарúть, *см.* **Odpłacić.**

Oddarowny, отдáриваемый, вознагради́мый.

Oddarunek, -nku, *м.* отдáрокъ, взаúмный подáрокъ.

Oddatny, замѣнúмый, вознагради́мый.

Oddawać, *см.* **Oddać.**

Oddawacz, -a, *м. см.* **Oddawca.**

Oddawanie, -nia, *ср.* отдáча, вручéніе.

Oddawca, -y, *м.* подáтель, вручúтель (*прóсьбы, письмá*); || отдáтчикъ, сдáтчикъ (*отдающій, сдающій въ рéкруты*).

Oddawczyni, -ni, *ж.* подáтельница, вручúтельница.

Oddech, -u, *м.* духъ, дыхáніе, дышáніе; || дуновéніе, вѣяніе (*вѣтра*); || *Анат.* дыхáтельное гóрло; || отдýшина, душникъ.

Oddechowy, дыхáтельный. **Naczynia oddechowe**, дыхáтельные óрганы. **Kanał oddechowy**, дыхáтельное гóрло.

Oddelegować, командировáть.

Oddelegowanie, -nia, *ср.* командировáка.

Oddelegowany, командúрованный.

Oddłubać, отколупáть, отломáть.

Oddłużać, Oddłużyć, *Стар.* уплатúть, заплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выку-

ня́ть. * Oddłużyć przyrzeczenie, сдержа́ть обѣща́ніе. Oddłużyć się komu, расквита́ться съ кѣмъ.

Oddmuchać, выдува́ть, сдува́ть, надува́ть.

Oddoić, надои́ть.

Oddrapać, соскобли́ть, выска́бливать ногти́ми *или* ногтя́ми.

Oddrętwieć, отходи́ть, вы́йти изъ оцѣпене́нія.

Oddrętwienie, -nia, *ср.* возвращéніе къ чувствúтельности (*онѣмѣвшаго чле́на*).

Oddroże, -a, *ср.* поворо́ть съ доро́ги.

Oddrożyć, сбить съ пути́; || * ввести́ въ заблужде́ніе.

Oddrukować, отпеча́тать.

Oddrzwia, -wi, *ж.* Oddrzwi, кося́къ (*у двере́й*)

Oddychać, Odetchnąć, дыша́ть.

Oddychalny, вдыха́емый.

Oddychanie, -nia, *ср.* дыха́ніе, дыша́ніе.

Oddyszeć, *см.* Odetchnąć.

Oddział, -u, *м.* разря́дъ, отдѣле́ніе, отдѣ́лъ; || отря́дъ (*войска*); || глава́ (*книги*).

Oddziałać, Oddziaływać, возда́ть, воздава́ть, быть благодáрнымъ, отблагодаря́ть; || противодѣ́йствовать, *см.* Odczyniać

Oddziałanie, Oddziaływanie, -nia, *ср.* возда́яніе, призна́тельность, благода́рность (*за благодѣя́ніе*); || * Oddziałanie uroku, разочарова́ніе; || противодѣ́йствіе, реáкція.

Oddziałowy, отря́дный.

Oddziaływanie, -nia, *ср.* воздѣ́йствіе.

Oddziedziczenie, *см.* Wydziedziczenie.

Oddziedziczyć, *см.* Wydziedziczyć.

Oddzielać, Oddzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть. || Oddzielać się, Oddzielić się, отдѣля́ться. отдѣли́ться.

Oddzielacz, -a, *м.* дѣли́тель (*раздѣля́ющій что-нибудь ме́жду други́ми*).

Oddzielanie, Oddzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе, отлуче́ніе, раздѣле́ніе, раздѣлъ, *см.* Rozdzielenie.

Oddzielić, Oddzielić się, *см.* Oddzielać, Oddzielać się.

Oddzielnie, отдѣ́льно, осо́бенно, по́рознь.

Oddzielność, -ści, *ж.* отдѣ́льность, осо́бенность.

Oddzielny, отдѣ́льный, осо́бенный.

Oddzierać, Odedrzeć, выдира́ть, вы́драть, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть.

Oddzieranie, -nia, Oddarcie, -cia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе.

Oddzierzgnąć, развяза́ть, распу́тать (*узел*). || Oddzierzgnąć się, развяза́ться, распу́таться.

Oddziwować, się, *см.* Nadziwić się, Wydziwić się.

Oddzwięczeć, Oddzwięczyć, звене́ть, быть звóнкимъ, раздава́ться, отзыва́ться, огла́шать.

Oddźwięk, -u, *м.* отголóсокъ, звуча́ніе.

Oddzwonić, отзвони́ть.

Odebrać, *см.* Odbierać.

Odebranie, -nia, *ср. см.* Odbieranie.

Odechcieć się, Odchciewać się, теря́ть охóту. Odechciało mi się, я потеря́л охóту, у меня́ отпа́ла охóта.

Odęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, вспýчиваніе, раздýтость.

Odedrwić, Odedrwiwać (komu), возража́ть кому́, за шýтку плати́ть шýткою, шýтками отдѣ́лываться, отшýчиваться.

Odedrzeć, *см.* Oddzierać.

Odegnać, *см.* Odganiać.

Odegnanie, -nia, *ср. см.* Odganianie.

Odegrać, Odegrywać, игра́ть; || отыгра́ть. || Odegrać się, Odegrywać się, отыгра́ться, отыгрываться.

Odegrana, -ej, *ж.* отыгрышная пáрти́я, рева́ншъ.

Odegrzmieć, прогреме́ть.

Odejmować, Odjąć, отнима́ть, отня́ть, отрывáть, оторвáть, лишáть, лиши́ть. *Ариѳ.* вычита́ть, дѣлать вычита́ніе. Odejmować się, Odjąć się, воздéржива́ться, воздержáться; || остерега́ться; || оберега́ться; || устрани́ться.

Odejmowanie, -nia, *ср. Ариѳ.* вычита́ніе. || Odejmowanie sobie, лише́ніе себя́ чего́-либо.

Odejść, Odchodzić, отойти́, отходи́ть, удали́ться, удаля́ться.

Odejście, -ścia, *ср.* отхóдъ, вы́ходъ, вы́бытіе, вы́бытіе; || отлы́тіе, отправле́ніе, отступле́ніе, удале́ніе.

Odelga, -i, *ж.* облегче́ніе; || *Область.* liga, о́ттепель. *см.* Ulga.

Odelgać, Odlegać, Odelgnąć, Odle ослабéть, смягчúться, уменьши́ться, лáться лéгче. Mróz odelga *или* odl морóзъ уменьша́ется, дѣлается о́т пель. Odległo mi, мнѣ сдѣлалось лéгче.

Odelżenie, -nia, *ср.* облегче́ніе, *см.* żenie; || Odelżenie mrozu, о́ттепель.

Odelżyć (czemu), облегчúть, уме шúть, *см.* Ulżyć; || Odelżyć kogo, komu, брань отвѣча́ть бра́нью.

Odelżyciel, -a, *м.* облегчúтель.

Odemknąć, *см.* Odmykać.

Odepchnąć, *см.* Odpychać.

Odeprzeć, *см.* Odpierać.

Odeptać, утопта́ть.

Oderwa, -y, *ж.* обры́вокъ, лохмóть

Oderwać, *см.* Odrywać.

Oderwanie, обры́вочно; || отвлечéнно

Oderwanie, -nia, *ср.* отрыва́ніе, вы ва́ніе. Oderwanie gruntu, захва́тъ, у ка земли́.

Oderwaniec, -ńca, *м. см.* Odszcze niec.

Oderwany, отóрванный; || отвле ный.

Oderwisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ, о ку́ча осы́павшейся земли́.

Oderznąć, *см.* Odrzynać.
Oderznięcie, -cia, *ср. см.* Odrzynanie.
Odeschnąć, *см.* Odsychać.
Odesłać, *см.* Odsyłać.
Odesłanie, *см.* Odsyłanie.
Odespać, Odspać, выспаться.
Odessać, отсосáть.
Odetchnąć, Oddychać, дышáть, вздохнýть; || отдохнýть, отдыхáть.
Odetchnienie, -nia, *ср.* дыхáние, дышáние; || отдыхъ, *см.* Wytchnienie.
Odętość, -ści, *ж.* вздýтие, вспýчиваніе, раздýтость.
Odęty, раздýтый, вспýченный.
Odewrzeć, *Стар.* отварúть.
Odezwa, -y, *ж.* отзывъ, сообщéніе; || провозглашéніе; || призывъ; || *Стар.* Odezwa do sądu, апелляція; || рѣчь, *см.* Przemowa.
Odezwać się, *см.* Odzywać się.
Odfarbować, выводúть цвѣтъ, сводúть краску; линя́ть, выцвѣтáть, *см.* Puszczać.
Odformować, формовáть, выливáть въ форму; || снимáть фóрму.
Odformowanie, -nia, *ср.* формóвка, выливáніе въ фóрму. (брань.
Odłuknąć, ругáть, поносúть, изливáть
Odgadać, Odgadywać, противорѣчить, прекослóвить.
Odgadnąć, Odgadywać, отгадáть, отгáдывать.
Odgadnienie, Odgadywanie, -nia, *ср.* разгáдка, отгáдываніе.
Odgadywać, *см.* Odgadnąć.
Odgadzać się, *см.* Odgodzić się.
Odgajać, Odgaić, *Стар.* изгнáть.
Odganiać, Odgonić, Odegnać, отгонúть, отогнáть.
Odganianie, -nia, *ср.* изгнáніе.
Odgarnąć, Odgarniać, отсýнуть, отсóбывать, раздвигáть, отстранúть; || отклонúть, отводúть.
Odgartywać, отгребáть.
Odgartywanie, -nia, *ср.* отгребáніе.
Odginać, Odgiąć, отгибáть, отогнýть, выпрямля́ть, выпрямить; || подбирáть, подобрáть, поднимáть, приподня́ть (*плат*ье), *см.* Uginać.
Odgłaszać, *см.* Odgłosić.
Odgłos, -u, *м.* отголóсокъ, óхо; || стукъ. Odgłos bębnów, стукъ барабáновъ, барабáнная дробь; || слухъ, молвá. Odgłos się szerzy, слухъ распространя́ется.
Odgłosić, Odgłaszać, оглашáть, гремѣть, отзывáться, раздавáться; || отвѣчáть, откликáться. Lasy i góry odgłaszały mu echem, óхо лѣсóвъ и горъ откликáлось емý. Odgłaszać się z kim, перекликáться съ кѣмъ.
Odgłośny, звóнкій, звýчный, грóмкій.
Odgniatać, *см.* Odgnieść.
Odgnić, сгнить, истлѣть.
Odgnicie, -cia, *ср.* гнúлость, гниль.
Odgnieść, Odgniatać, отдавúть, отдáвливать.

Odgniewać się, укротúть свой гнѣвъ, угомонúться, успокóиться, перестáть сердúться, гнѣваться, *см.* Udobruchać się.
Odgniotek, -tka, *м. см.* Nagniotek, Odcisk.
Odgnoić, сгноúть.
Odgodzić się, Odgadzać się, удали́ться, удаля́ться, отлучúться, отлучáться.
Odgórny, вéрхній, гóрный.
Odgorzeć, сгорéть.
Odgościć się (od domu), *Стар.* находúться въ дорóгѣ, уѣхать изъ дому.
Odgotować, Odgotowywać, изготóвить, изготовля́ть, отготóвить, сварúть, варúть.
Odgrabić, Odgrabiać, отгрестú, отгребáть.
Odgradzać, Odgrodzić, отгорáживать, отгородúть, отдѣля́ть, отдѣлúть.
Odgramiać, *см.* Odgromić,
Odgrana, *см.* Odegrana.
Odgraniczać, Odgraniczyć, разграни́чивать, отдѣля́ть, отдѣлúть. Pireneje odgraniczają Francją od Hiszpanji, Пиренéи отдѣля́ютъ Фрáнцію отъ Испáніи.
Odgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, отдѣлéніе; || межá, грань, рубéжъ; || грани́ца, предѣлъ.
Odgrażać, Odgrozić, грозúть, угрожáть. || Odgrażać się, Odgrozić się, грозúться, угрожáть другъ дрýгу.
Odgrażanie się, -nia się, *ср.* угрóза.
Odgrodzenie, -nia, *ср.* отдѣлéніе; || перегорóдка; || úзгородь, плетéнь.
Odgrodzić, *см.* Odgradzać.
Odgrom, -u, *м.* потéря, урóнъ.
Odgromić, Odgramiać, отразúть, отражáть, отбúть, отбивáть.
Odgrożenie się, -nia się, *ср.* угрóза, *см.* Groźba, Pogróżka.
Odgrozić się, *см.* Odgrażać.
Odgryzać, Odgryźć, отгрызáть, отгрызть, откýсывать, откусúть. || Odgryzać się, Odgryźć się, отгрызáться, отгрызться; || * огрызáться, ворчáть, отвѣчáть съ грýбостію.
Odgryzek, *см.* Ugryzek.
Odgrzać, Odgrzewać, отогрéть, отогрѣвáть, разогрéть, разогрѣвáть.
Odgrzanie, Odgrzewanie, -nia, *ср.* разогрѣвáніе.
Odgrzebać, Odgrześć, Odgrzebywać, выкáпывать, вырывáть, отрывáть (*изъ земли*).
Odgrzewać, *см.* Odgrzać.
Odgurtować, Odgurtowywać, *Стар.* отстегнýть, отстёгивать, отпрáчь, отпрягáть (*лóшадь*).
Odgwaździać, Odgwoździć, расклёпывать (*пýшку*).
Odhaczyć, снять съ крюкá, отцѣпúть.
Odjąć, *см.* Odejmować.
Odjarzmić, снять ярéмъ; || освободúть отъ úга, отъ рáбства.
Odjarzmienie, -nia, *ср.* снúтіе ярмá; || освобождéніе отъ úга, отъ рáбства.

Odjazd, -u, *м.* отъ́ѣздъ, вы́ѣздъ, отбы́тіе.
Odjazdowy, отъѣ́здный, вы́ѣздный.
Odjechać, *см.* **Odjeżdżać**.
Odjechanie, -nia, *ср.* отъѣ́здъ.
Odjęcie, -cia, *ср.* лише́ніе, поте́ря (*до́лжности*), отста́вка, отрѣше́ніе (*отъ до́лжности*), *см.* **Złożenie**. **Odjęcie wzroku**, лише́ніе, поте́ря зрѣ́нія, *см.* **Pozbawienie**, уменьше́ніе, сокраще́ніе, уба́вка (*жа́лованья*); || **Odjęcie pieczęci**, сня́тіе печа́ти.
Odjęk, -u, *м.* стена́нье, о́ханье.
Odjemek, -mku, *м.* отло́мокъ, отры́вокъ, обры́вокъ; || крупи́ца, оста́токъ, *см.* **Okruchy**, **Okrucha**.
Odjemny, отрица́тельный.
Odjeść, **Odjadać**, отъѣ́сть, отъѣда́ть, съѣ́сть, наѣ́сться, наѣда́ться. || **Odjeść się**, **Odjadać się**, отъѣ́сться, отъѣда́ться, *см.* **Odkarmiać się**.
Odjęty, о́тнятый, отóрванный; || *Арив.* вы́чтенный.
Odjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣ́зда. **Napić się na odjezdne**, вы́пить прощальную ро́мку вина́ при отъѣ́здѣ. **Być na odjezdném**, быть гото́вымъ къ отъѣ́зду, *см.* **Wyjezdne**, **Wsiadane**.
Odjezdny, отъѣ́здный. **Godzina odjezdna**, часъ отъѣ́зда.
Odjeżdżać, **Odjechać** (*Стар.* **Odjachać**), уѣзжа́ть, уѣ́хать.
Odkąd, отку́да, *см.* **Zkąd**; || съ тѣ́хъ поръ какъ. **Odkąd cię widziałem**, съ тѣ́хъ поръ какъ я тебя́ ви́дѣлъ. || *Вопрос.* **Odkąd?** съ кото́рыхъ поръ, съ кото́раго вре́мени, какъ давно́, давно́ ли?
Odkadzić, кади́ть, льстить.
Odkajdanić, снять. разорва́ть цѣ́пи.
Odkapać, отка́пать.
Odkapłurzyć, разстрига́ть моná́ха, лиша́ть моná́шескаго зва́нія; || *Охот.* снять клобучёкъ съ со́кола. || **Odkapłurzyć się**, оста́вить моná́шество.
Odkarmić, **Odkarmiać**, откорми́ть, отка́рмливать, вы́кормить, выка́рмливать. || **Odkarmić się**, **Odkarmiać się**, откорми́ться, отка́рмливаться.
Odkasać, засучи́ть, подбира́ть, закру́чивать.
Odkąsać, **Odkąsić**, откуси́ть. || **Odkąsać się**, **Odkąsić się**, огрыза́ться.
Odkaszlnąć, отка́шлять, отка́шлянуть.
Odkaz, -u, *м.* *Стар.* отвѣ́тъ, *см.* **Odpowiedź**; || завѣща́нное имѣ́ніе, отка́въ, *см.* **Zapis**; || ассигно́вка, пи́сьменный видъ; || прика́зъ; || поруче́ніе, полномо́чіе; || **Odkazka**, -i, *ж.* угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkazać, **Odkazywać**, *Стар.* отвѣча́ть; || **Odkazać kogo zkąd**, **od kogo**, отказа́ть кому́, удали́ть кого́; || **Odkazać komu co**, завѣща́ть, отка́зывать, *см.* **Przekazać**; || **Odkazać komu przysięgę**, отдава́ть кому́ на́ душу; || **Odkazać kogo do kogo**, отсыла́ть, отка́зывать. || **Odkazać się**, **Odkazywać się**, грози́ться.
Odkazanie, -nia, *ср.* *см.* **Odkaz**; || *см.* **Odprawa**, **Odprawienie**. || **Odkazanie się**, угро́за.
Odkaziciel, -a, *м.* завѣща́тель.
Odkazicielka, -i, *ж.* завѣща́тельница.
Odkazka, *см.* **Odkaz**.
Odkazywać, *см.* **Odkazać**.
Odkazywanie, -nia, *ср.* *см.* **Odkaz**. || **Odkazywanie się**, угро́за, застра́щиванье, запу́гиванье.
Odkichnąć, чихну́ть, *см.* **Kichnąć**.
Odkiełznać, разнузда́ть.
Odkinąć, *Прост.* отки́нуть. || **Odkinąć się od kogo**, отрека́ться, отка́зываться.
Odkipieć, вскипѣ́ть.
Odkisać, **Odkisnąć**, скисáть, скúснуть.
Odkiwnąć, кивну́ть.
Odkład, -u, *м.* отсро́чка, остано́вка, отлага́тельство, промедле́ніе.
Odkładać, **Odłożyć**, откла́дывать, отложи́ть; || отва́ливать, отча́ливать (*отъ бе́рега*). **Odłożył znaczną sumę**, онъ отложи́лъ (*для сбереже́нія*) значи́тельную су́мму. **Odłożyć na czas późniejszy**, отложи́ть *или* отсро́чить на бу́дущее вре́мя. **Odkładać od dnia do dnia**, отка́дывать со дня́ на́ день. || *Стар.* **Odkładać się**, отлага́ться, отдѣля́ться.
Odkładacz, -a, *м.* медли́тель.
Odkładanie, **Odłożenie**, -nia, *ср.* ме́дленіе; || отсро́чка, отлага́тельство, *см.* **Odroczenie**; || отпы́тіе корабля́; || **Odłożenie się (od czego)**, отвы́чка.
Odkładnica, -y, *ж* отва́лъ, полúца, у́хо (*у плу́га*).
Odkłaniać, **Odkłonić**, отклоня́ть, отклони́ть. || **Odkłonić się komu**, откла́няться, поклони́ться.
Odklarować, **сцѣживать**, слива́ть съ оса́дка.
Odklarowanie, -nia, *ср.* сцѣживаніе, слива́ніе.
Odklęcie, -cia, *ср.* *см.* **Odklinanie**.
Odklejać, **Odkleić**, откле́ивать, отклеи́ть, отлѣпля́ть, отлѣпи́ть. * **Odklejać oczy**, протира́ть слúпшіеся глаза́ || **Odklejać się**, **Odkleić się**, отклеи́ваться, отклеи́ться, отлѣпля́ться, отлѣпи́ться.
Odklejanie, **Odklejenie**, **Odklejenie się**, -nia, *ср.* расклéйка, расклéиванie.
Odklepać, отколоти́ть, отвала́ть; || * **Odklepać pacierz**, пробормота́ть моли́тву.
Odklinać, **Odkląć**, **Odkinąć**, на ругáтельства отвéчать ругáтельствами, перебра́ниваться; || снима́ть, снять проклáтіе; || *Прост.* отворожи́ть, отколдова́ть.
Odklinanie, **Odklęcie**, -a, *ср.* *см.* **Odczarowanie**.
Odkłonić się, *см.* **Odkłaniać**.
Odkomenderować, командирова́ть, рядúть.
Odkopać, **Odkopywać**, откопáть нывать, отрыть, отрывáть.
Odkosić, отkосúть.

Odkować, выковать; || чека́нить, отче-ка́нить, высека́ть, вы́рѣзать.

Odkraczać, *см.* **Odkroczyć.**

Odkrapiać, Odkropić, окропля́ть, **окро-пи́ть.**

Odkrawać, Odkrajać, Odkroić, отрѣ́зы-вать, отрѣзать, откра́ивать, откро́ить.

Odkręcać, Odkręcić, разсу́чивать, раз-вива́ть, разкру́чивать; || отви́нчивать, отвёртывать. || **Odkręcać się, Odkręcić się**, отвинчиваться, отвёртываться. || **Odkrę-cać klucz**, *см.* **Przekręcić.**

Odkręcanie, Odkręcenie, -nia, *ср.* разсу́-чиваніе, разкру́чиваніе; || отви́нчиваніе, отвёртываніе.

Odkręcić, Odkręcić się, *см.* **Odkręcać.**

Odkręcony, разсучённый, **раскру́чен-ный.**

Odkreślać, Odkreślić, черти́ть, начер-ти́ть, намѣча́ть, намѣ́тить; || разграни́-чивать, размежо́вывать.

Odkreślenie, -nia, *ср.* **начерта́ніе**; || очеркъ.

Odkreślić, *см.* **Odkreślać.**

Odkroczyć, Odkraczać, отступи́ть, от-ступа́ть. **Odkroczyć się, Odkraczać się**, отступа́ться, отдаля́ться, **пя́титься, от-каня́ться.**

Odkroić, *см.* **Odkrawać.**

Odkropić, *см.* **Odkrapiać.**

Odkryć, Odkrywać, откры́ть, **откры-ва́ть.** || **Odkryć się, Odkrywać się, откры́ть-ся**, открыва́ться.

Odkrycie, Odkryto, откры́то, я́вно.

Odkrycie, Odkrywanie, -a, *ср.* **откры́тіе,** открыва́ніе.

Odkryto, *см.* **Odkrycie.**

Odkrytość, -ści, *ж.* откровѐнность.

Odkryty, откры́тый; || **откровѐнный.**

Odkrywacz, -a, *м.* **открыва́тель.**

Odkrzykać, Odkrzyknąć, **откли́кать-ся**, откли́кнуться.

Odkrzywdzać, Odkrzywdzić, отомща́ть, отомсти́ть.

Odkrzywiać, Odkrzywić, выпрямля́ть, вы́прямить, расправля́ть, распра́вить.

Odkuć, снима́ть око́вку (*съ колеса́*); || раско́вывать (*ло́шадь*). || **Odkuć się**, раско-ва́ться.

Odkulbaczać, Odkulbaczyć, разсѣ́дды-вать, разсѣ́дла́ть (*ло́шадь*).

Odkup, -u, *м.* вы́куп; || *Стар. Юрид.* сдѣлка, мирова́я; || о́ткупъ; || *Юрид.* **Moż-ność odkupu**, пра́во вы́купа.

Odkupczy, выкупно́й, откупно́й.

Odkupić, Odkupywać, вы́купить, выку-а́ть; || искупи́ть, искупа́ть. **Odkupił ród ludzki krwią swoją**, искупи́лъ родъ челове-ческій кро́вью свое́ю (*объ Іисусѣ Христѣ*). || **Odkupić się, Odkupywać się**, откупи́ться, **откупа́ться**, вы́купиться, выкупа́ться.

Odkupiciel, -a, *м.* **искупи́тель, избави-тель.**

Odkupicielka, -i, *ж.* избави́тельница.

Odkupienie, -nia, *ср.* вы́куп, *см.* **Odkup**; || искупле́ніе (*отъ грѣхо́въ*).

Odkupiny, *см.* **Okupiny.**

Odkupny, выкупно́й.

Odkupować, выкупа́ть.

Odkupywanie, -nia, *ср.* **вы́куп.**

Odkurzyć, стере́ть пыль.

Odkwasić, *Хим.* обезки́слить, **раски́с-лить, уничто́жить кисло́тность.**

Odkwaszenie, -nia, *ср. Хим.* раскисле́-ніе.

Odkwitać, Otkwitnąć, сно́ва разцвѣта́ть, разцвѣсти́; || *Прост.* отцвѣта́ть.

Odkwitanie, Odkwitnienie, -nia, *ср.* но́вое разцвѣта́ніе

Odkwitować, **разквита́ться**, **распла-ти́ться.**

Odlać, *см.* **Odlewać.**

Odłączać, Odłączyć, отдѣля́ть, отдѣ-ли́ть; || отлуча́ть, отлучи́ть (*отъ церкви*) || **Odłączać się, Odłączyć się**, отдѣля́ть-ся, отдѣли́ться, отставать, отста́ть, от-ка́зываться, отказа́ться, отрека́ться, отре́чься.

Odłączalny, отдѣли́тельный.

Odłączanie, Odłączenie, -nia, *ср.* **отдѣ-ле́ніе**, разлуче́ніе; || **Odłączenie się**, раста-ва́ніе, разлу́ка.

Odłącznie, отдѣльно, осо́бенно.

Odłączność, -ści, *ж.* отдѣльность.

Odłączny, отдѣли́мый; || отвлечённый.

Odłam, -u, *м.* отло́мокъ; || разва́лина, оста́токъ.

Odłamać, Odłamywać, отлома́ть, отла́-мывать.

Odłamanie, -nia, *ср.* обла́мываніе.

Odłamek, Odłomek, -mka, *м.* обло́мокъ, отло́мокъ. **Chłopiec nie odłamek, dziewka nie odłamek**, высо́кій и стро́йный па́рень, высо́кая и стро́йная дѣ́вица; *см.* **Ułomek.**

Odlatać, Odlecieć, Odlatywać, отлета́ть, отлете́ть, улета́ть, улете́ть.

Odłazić, Odleźć, Odłazć, **тащи́ться, ти-ну́ться**, вылеза́ть.

Odlecieć, *см.* **Odlatać.**

Odledz, *см.* **Odleżeć.**

Odległe, Odległo, далеко́, **далёко, отда-лённо.**

Odległość, -ści, *ж.* **разстоя́ніе**; || отда-лённость, да́льность. **Odległość jednego miasta od drugiego**, разстоя́ніе одного́ го́-рода отъ друго́го. **Odległość czasów**, отда-лённость времёнъ.

Odległy, отдалённый, **далёкій.**

Odlepiać, Odlepić, отлѣпля́ть, отлѣ-пи́ть. || **Odlepiać się, Odlepić się**, отлѣп-ля́ться, отлѣпи́ться.

Odlew, -u, *м.* отли́въ (*мо́ря*), *см.* **Od-pływ**; || литьё, отли́вка (*ста́туи*). **Z jedne-go odlewu**, **въ оди́нъ** пріёмъ, сра́зу. **Ude-rzyć ręką na odlew**, **уда́рить** руко́ю на-о́тмашь.

Odlewać, dlać, лить, отли́вать, отли́ть, выливать, вы́лить, пла́вить, расплав-

ли́ть. **Odlewać działa**, лить, отлива́ть пу́шки. **Odlewać świece**, лить свѣчи.

Odlewacz, -a, *м.* плави́льщикъ, литѣ́йщикъ.

Odlewanie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка; || литьё, отли́вка.

Odlewany, литóй, вы́литый; || цѣ́льный, масси́вный.

Odlewisko, -a, *ср.* ма́ленькое о́зеро.

Odlewnia, -ni, *ж.* литѣ́йная.

Odleżałka, *см.* Uleżałka.

Odleżały, отлежа́лый.

Odleźć, *см.* Odłazić.

Odleżeć, Odleżeć się, отлежа́ться, вы́лежаться.

Odliczać, Odliczyć, отсчи́тывать, высчи́тывать, вы́считать, вычита́ть, вы́честь, выключа́ть, вы́ключить (*изъ су́ммы*).

Odliczenie, -nia, *ср.* вы́четъ (*изъ су́ммы*), оба́вка, ски́дка, *см.* Potrącenie.

Odliczyć, *см.* Odliczać.

Odliga, -i, *ж.* о́ттепель.

Odlipać, Odlipnąć, отлѣпля́ться, отклѣ́иваться.

Odlizać, слиза́ть.

Odłóg, -ogu, *м. Агр.* за́лежь, паръ, новина́, перенина, паровóе по́ле, перело́гъ, *см.* Ugór. **Odłogiem leżeć**, лежа́ть въ пару́ (*о по́лѣ*), оставáться необрабóтаннымъ, быть въ пренебреженіи, въ забвéніи, въ запустѣніи. || *Ком.* перенóсъ су́ммы.

Odłogować, оставля́ть па́шню подъ паръ, въ за́лежь, *см.* Ugorować.

Odłogowanie, -nia, *ср.* оставле́ніе па́шни подъ паръ, въ за́лежь.

Odłogowy, паровóй. Pole odłogowe, паровóе по́ле, *см* Odłóg, Ugorowy, Ugorny.

Odłom, *см.* Odłam.

Odłomać, *см.* Odłamać.

Odłomek, *см.* Odłamek.

Odlosować, бро́сить же́ребей, *см.* Losować.

Odlosowanie, -nia, *ср.* броса́ніе, кида́ніе, мета́ніе же́ребья; || балотирова́ніе, балоти́ровка, *см.* Losowanie.

Odlot, -u, *м.* отлётъ (*птицъ*).

Odłożenie, *см.* Odkładanie.

Odłożyć, *см.* Odkładać.

Odłożysko, *см.* Odłóg.

Odłubać, отколупа́ть.

Odludek, -dka, *м.* нелюди́мъ; || мизантро́пъ.

Odludka, -i, *ж.* нелюдимка.

Odludkowstwo, -a, *ср.* не́нависть къ лю́дямъ, нелюдимство.

Odludnia, -dni, *ж.* безлю́діе, пусты́ня, уедине́ніе.

Odludnie, уединéнно, пустынно.

Odludność, -ści, *ж.* безлю́дье, пустынность, уедине́ніе.

Odludny, безлю́дный, уединéнный, пусты́нный.

Odłudzać, Odłudzić, отвращáть, совращáть, отводи́ть; || прельща́ть, соблазня́ть. **Odłudzać od prawéj drogi**, совращáть съ пути́ и́стины. **Odłudzić kogo**, обману́ть.

Odłupać, Odłupywać, расколо́ть, раска́лывать, разщепи́ть, расщепля́ть.

Odłupek, -pka, *м.* щепа́, лучи́на.

Odłuszczać, Odłuszczyć, шелуши́ть, вы́шелушить, лущи́ть, вы́лущить, *см.* Łuskać; || **Odłuszczać ryby**, счищáть шелухý (*съ рыбы*).

Odlutować, распая́ть, распа́ивать; || **Odlutować się**, распая́ться, распа́иваться.

Odłużać, *см.* Obdłużać.

Odmach, -u, *м. см.* Zamach.

Odmachnąć, отмахну́ть отъ себя́.

Odmaglować, вы́катать (*бѣлье*), *см.* Maglować.

Odmalować, *см.* Malować.

Odmalowanie, -nia, *ср.* живопись; || карти́на, изображéніе, описа́ніе, *см.* Malowanie, Obraz.

Odmamiać, Odmamić, *см.* Odłudzać.

Odmamiciel, -a, *м.* обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, искуси́тель.

Odmarszczać, Odmarszczyć, расправля́ть, распра́вить, сгла́живать, разгла́дить морщи́ны.

Odmarzać, Odmarznąć, та́ять, распуска́ться (*о льдѣ, снѣгѣ*), *см.* Odtajać.

Odmawiać, Odmówić, ска́зывать наву́ст, произноси́ть, разска́зывать; || **Odmawiać za kim**, переска́зывать, повторя́ть вслѣдъ за кѣ́мъ; || **Odmawiać co komu**, отка́зывать кому́ въ чёмъ; || **Odmawiać kogo**, отговáривать, отсовѣтовать.

Odmawianie, Odmówienie, -nia, *ср.* ска́зываніе рѣ́чи наизу́сть; || произнесéніе (*молитвы*): || отка́зъ, *см.* Odmowa. **Odmówienie sprawiedliwości**, отка́зъ въ судéномъ разбира́тельствѣ.

Odmazać, Odmazywać, вы́мазать, вымáзывать, вы́марать, вымáрывать.

Odmęt, -u, *м.* о́мутъ, му́тная вода́; || му́танница, лабири́нтъ: || хáосъ. ***W odmęcie ryby łowić**, въ му́тной водѣ́ рыбу лови́ть.

Odmiał, -u, *м.* о́тмель, мель.

Odmiana, -y, *ж.* перемѣ́на, измѣне́ніе; || знакъ, мѣ́тка, пятно́ (*на ло́шади, на собакѣ*); || кра́пинка. **Marmur z odmianami**, кра́пчатый мра́моръ; || *Ест. Ист.* разновúдность, ра́зность.

Odmianiec, *см.* Odmieniec.

Odmiar, -u, *м.* возмéздіе, воздаяніе; || вознагражденіе.

Odmiara, -y, *ж.* мѣряніе, измѣре́ніе.

Odmiatać, Odmieść, замета́ть, замѣсть; || * отбра́сывать, отмета́ть, *см.* Odrzucać.

Odmiecenie, -nia, *ср.* подмета́ніе, замета́ніе; || *отверженіе, отбра́сываніе, *см.* Odrzucenie.

Odmiękać, Odmięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть; || *Безлич.* **Odmiękło na**

dworze, на дворѣ тáять, потеплѣло, *см.* Puścić.

Odmiękanie, Odmięknienie, -nia, *ср.* смягчéние, размягчéние.

Odmiękczać, Odmiękczyć, смягчáть, смягчúть.

Odmiękczanie, Odmiękczenie, -nia, *ср.* размягчéние, смягчéние.

Odmiękczyć, *см.* Odmiękczać.

Odmiękać, *см.* Odmiękać.

Odmięknienie, *см.* Odmiękanie.

Odmieniać, Odmienić, перемѣня́ть, перемѣня́ть, измѣня́ть, измѣни́ть; || промѣнивать, промѣня́ть; || склоня́ть; || спряга́ть. Odmienić sposób życia, перемѣня́ть óбразъ жúзни. Odmienić pieniądze, промѣня́ть дéньги. *Грм.* Odmieniać imię, склоня́ть (*имя*). Odmieniać słowo, спряга́ть (*глаго́лъ*). || Odmieniać się, Odmienić się, перемѣня́ться, перемѣни́ться, измѣня́тся, измѣни́ться; || *Грм.* склоня́ться, (*объ именáхъ*), спряга́ться (*о глаго́лахъ*).

Odmienialny, измѣня́емый.

Odmienianie, Odmienienie, -nia, *ср.* измѣне́ние.

Odmieniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, измѣ́нникъ, перемѣ́нчивый, непостоя́нный; || *Прост.* чортъ, дья́волъ, злой духъ.

Odmiennie, перемѣ́нчиво, измѣ́нчиво, непостоя́нно, *см.* Zmiennie; || разли́чно, ра́зно, и́наче, *с м.* Inaczéj.

Odmiennik, -a, Odmienikwiat, -u, *м. Бот.* ка́менный перело́мъ (*растéніе*).

Odmienność, -ści, *ж.* перемѣ́нчивость, превра́тность, непостоя́нство, *см.* Zmienność; || ра́зность, разли́чие, ра́зница, *см.* Różność.

Odmienny, измѣ́нчивый, перемѣ́нчивый, превра́тный, непостоя́нный, *см.* Zmienny; || ра́зный, разли́чный, *см.* Inszy, Różny.

Odmierzać, Odmierzyć, отмéря́ть, отмéрить; || Odmierzyć komu, воздава́ть кому́ что, отпла́чивать.

Odmierzenie, -nia, *ср.* измéре́ние.

Odmierzony, отмéрянный, смéрянный.

Odmieść, *см.* dmiatać.

Odmieszkać, отжúть (*срокъ*), зажúть.

Odmiot, -u, *м.* отка́зъ, неприня́тіе, отверже́ние; || обо́рышъ, вы́родокъ. Odmiot natury, вы́родокъ приро́ды; || нечистота́, дрянь; || ока́лина, вы́горки, шлакъ (*въ металлѣ*).

Odmładniać, обновля́ть, *см.* Odmładzać.

Odmładzać, Odmłodzić, моложа́вить, молоди́ть, обновля́ть. || Odmładzać się, моложа́вѣть, молоди́ться, каза́ться мо́ложе; || обновля́ться. Na wiosnę wszystko się odmładza, на весну́ всё обновля́ется.

Odmładzanie. Odmłodzenie, -nia, *ср.* помолоднéние; || обновлéние.

Odmleć, смоло́ть.

Odmłócić, смолоти́ть (*рожь*).

Odmłodek, -dka, *м.* Odmłódź, -dzi, *ж.* молодóй отпры́скъ, отро́стокъ, отво́докъ, по́бѣгъ; || *отрасль; || ло́зочка, пру́тикъ (*у дéрева, у кустá*).

Odmłodniały, помолоде́вшій.

Odmłodnieć, помолоде́ть, помолоде́вѣть.

Odmłodnienie, -nia, *ср.* помолоднéние.

Odmłodzenie, *см.* Odmładzanie.

Odmłodzić, *см.* Odmładzać.

Odmłodziciel, -a, *м.* обнови́тель, *см.* Odnowiciel.

Odmoczyć, смочúть, перемочúть.

Odmodlić się, отмоли́ться.

Odmorze, -a, *ср.* матери́къ, вну́тренность страны́ вдали́ отъ мо́ря.

Odmotać, размота́ть.

Odmowa, -y, *ж.* отка́зъ; || *Стар* отвѣ́тъ; || *Стар. Юрид.* отзывъ, опроверже́ние, возраже́ние, отвѣ́тъ на отвѣ́тъ.

Odmówić, отказа́ть, *см.* Odmawiać.

Odmówienie, *см.* Odmawianie.

Odmownie, отрица́тельно, возрази́тельно, неутверди́тельно.

Odmowny, отрица́тельный, возрази́тельный, неутверди́тельный. Odpowiedź odmowna, отка́зъ.

Odmrażać, Odmrozić, отмора́живать, отморо́зить.

Odmrożenie, -nia, *ср.* отморо́женіе, озноблéние.

Odmrożony, отморо́женный.

Odmrugać, Odmrugnąć (komu), моргáть, подморгну́ть.

Odmrukać, Odmruknąć, отвѣча́ть ворча́ньемъ, ворча́ть, брюзжáть.

Odmuchnąć, сду́нуть, сдуть. Odmuchnąć co z kurzu, сдуть пыль съ чего́-либо.

Odmurować, перестро́ить; || прола́мывать заклáденное кирпичёмъ (*окно́, дверь*).

Odmyć, Odmywać, смыть, смывáть, отмы́ть, отмывáть.

Odmycić, Odmycić się, вы́платить, внести́ по́шлину.

Odmycie, -cia, *ср.* смыва́ніе.

Odmykać, Odemknąć, отмыкáть, отомкну́ть, отворя́ть, отвори́ть, открывáть, откры́ть, отпира́ть, отпере́ть; || отодвигáть, отодви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть. Odmykać się, отворя́ться, открывáться, отпира́ться, отодвига́ться, отсо́вываться.

Odmykanie, Odemknienie, Odemknięcie, -a, *ср.* отмыка́ніе, отпира́ніе, открыва́ніе.

Odmywać, *см.* Odmyć.

Odnajęcie, -cia, *ср.* переда́ча (*кварти́ры*).

Odnaszać, *см.* Odnosić.

Odnaszanie, *см.* Odnoszenie.

Odnawiać, Odnowić, обновля́ть, обнови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Odnawiacz, -a, *м. см.* Odnowiciel.

Odnawianie, Odnowienie, -nia, *ср.* обновлéние, возобновлéние; || возстановлéние, возрожденіе, *см.* Odrodzenie.

Odnęcać, Odnęcić, сма́нивать, сманить отвлека́ть, отвлéчь.

Odnieć, Odniewać, разсвѣта́ть, *см.* **Dnieć.**

Odniekąd, съ нѣкоторыхъ поръ, съ нѣкотораго вре́мени.

Odnieść, *см.* **Odnosić.**

Odniesienie, *см.* **Odnoszenie.**

Odniosłość, -ści, *ж.* отношéніе; || **связь.**

Odniosły, *см.* **Odnośny.**

Odnitewać (gwóźdź), отбива́ть заклёпку (*и гвоздя́*).

Odnoga, -i, *ж. Бот.* о́тпрыскъ, отро́сто́къ, отво́докъ, побѣгъ, вѣтка, о́трасль; || *Минер.* вѣтвь (*жилы*); || рѣчно́й рука́въ, *см.* **Łacha;** || морско́й зали́въ, лима́нъ, *см.* **Ciaśnina, Zatoka.**

Odnosić, Odnaszać, Odnieść, относи́ть, отнести́; || докла́дывать; || относи́ть, припи́сывать; || *одéрживать, получа́ть. **Odnieść sprawę do sądu,** перенести́ дѣло въ судъ. **Lubi odnosić co słyszy,** лю́битъ передава́ть всё что́ услы́шитъ. **Jaki pożytek odniesiesz z tego?** каку́ю по́льзу извлечёшь ты изъ э́того? **Odnieść zwycięstwo,** одержа́ть побѣду. **Odnieść karę,** получи́ть наказа́ніе. || **Odnosić się, Odnaszać się, Odnieść się,** относи́ться, отнести́сь; || **Odnosić się do czego, do kogo,** *см.* **Odwołać się, Zdać się;** || **Odnosić się od czego,** отдаля́ться.

Odnośnie (do czego), относи́тельно (*чего́*).

Odnośny, относи́тельный.

Odnoszenie, Odnaszanie, Odniesienie, -nia, *ср.* отно́ска, отнесéніе, перенесéніе; || **Z odniesieniem do...** ссыла́ясь на.. **W odniesieniu do....,** относи́тельно (*чего́*). *см.* **Stosunek, Wzgląd.** || **Odnoszenie się, Odniesienie się (do czego),** указа́ніе (*на что́*), ссы́лка (*на что́*), обращéніе (*къ чему́*), сношéніе (*съ кѣмъ*), отношéніе (*къ чему́, къ кому́*), сообщéніе (*одного́ присутственнаго мѣста къ другому́ равному*), **отзывъ.**

Odnotowywać, отмѣча́ть.

Odnowa, -y *ж.* возобновлéніе, обновлéніе, *см.* **Odnowienie;** || попра́вка, почи́нка.

Odnowić, *см.* **Odnawiać.**

Odnowiciel, -a, *м.* **возобнови́тель, восстанови́тель.**

Odnowicielka, -i, *ж.* **возобнови́тельница** возстанови́тельница.

Odnowienie, Odnawianie, -nia, *ср.* **возобновлéніе,** обновлéніе.

Odnóżka, -i, *ж. Агр.* о́тпрыскъ. **отро́сокъ,** о́трасль.

Odnożysty, имѣющій мно́го рукавóвъ (*о рѣкѣ*).

Odonąd, *см.* **Onąd.**

Odor, -oru, *м. см.* **Zapach, Fetor, Smród.**

Odorać, Odorywać, вспаха́ть, вспа́хивать, отпаха́ть.

Odosobniać, Odosobnić, отдѣля́ть, уединя́ть; || *Физ.* разобща́ть, изоли́ровать. || **Odosobniać się, Odosobnić się,** уединя́ться, уедини́ться, удаля́ться, удали́ться (*отъ общества*).

Odosobnienie, -nia, *ср. Физ.* разобще́ніе, разобщённость, **изоли́рованіе,** изоли́рованность; || **уедине́ніе,** одино́чество.

Odosobniony, *Физ.* разобщённый, **изоли́рованный;** || **уединённый,** отдѣлённый, отдѣльный, одино́кій.

Odpad, -u, Odpadek, -dku, *м.* отпа́дыш (*плодъ упа́вшій съ де́рева*); || уча́стокъ, отрѣзокъ (*маіора́тнаго имѣнія*); || **Odpadek leśny,** лѣсно́й уча́стокъ, лѣсна́я да́ча; || **Odpad, отторже́ніе, отпаде́ніе,** *см.* **Odpadnienie.**

Odpadać, Odpaść, отпада́ть, отпа́сть, отва́ливаться, отвали́ться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться, отставáть, отста́ть, отступа́ть, отступи́ть, отложи́ться. **Odpaść od posłuszeństwa,** вы́йти изъ повиновéнія. **Odpaść od wiary,** отступи́ть отъ вѣры. **Odpaść od prawa,** потеря́ть пра́во, лиши́ться пра́ва. **Odpaść od pamięci,** потеря́ть па́мять. **Odpadła mu chęć do tego,** у него́ отпа́ла охо́та къ э́тому. **Odpaść w dawny błąd,** сно́ва впасть въ пре́жнюю погрѣшность. **Odpaść w chorobę,** вновь занемо́чь то́ю же боле́знью.

Odpadanie, Odpadnienie, -nia, *ср.* отпаде́ніе, отреченіе, отложéніе; || отступле́ніе, неповиновéніе; || утра́та, потéря; || **Odpadnienie w chorobę,** возвра́ть (*болѣзни*); || **Odpadnienie w grzech,** но́вое поползновéніе (*къ грѣху́*).

Odpadek. *см.* **Odpad.**

Odpadły, отпа́вшій, отвали́вшійся; || отдѣли́вшійся, отста́вшій; || отступи́вшій, отложи́вшійся; || перепéдшій; || упа́лый, упало́й (*объ имѣніи*).

Odpajać, Odpoić, споить кого́ до безчу́вственности.

Odpakować, распаковáть, развязáть, развернýть, вскрыть.

Odpakowanie, -nia, *ср.* распако́вка, развя́зываніе, раскры́тіе кипъ (*съ това́рами*). вскры́тіе.

Odpalać, Odpalić, обжига́ть, обже́чь; || *Прост.* * **Odpalać kogo od czego,** отсыла́ть наза́дъ *или* обра́тно, *см.* **Odprawiać.** || **Odpalać się, Odpalić się,** обжига́ться, **обже́чься;** || вы́горѣть; || * **Nie może się fajki odpalić,** не мóжетъ вдóволь накури́ться тру́бки.

Odparać, Odprać, отпáрывать, отпоро́ть, спáрывать, спороть.

Odparcie -a, *ср.* отпóръ. **Odparcie zarzutów,** опроверже́ніе, возраже́ніе.

Odparty, отве́рженный, опроге́рженный; || отражённый; || отто́лкнутый, отбро́шенный.

Odparzać, Odparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдав ть, обда́ть кипяткóмъ; || **Odparzać so ie co,** *см.* **Odcisnąć, Odsednić, Obetrzeć.**

Odparzelina, -y, *ж,* **ссáдина,** ссáдно (*на тѣлѣ*).

Odpasać, Odpasywać, распоясать, **распоясывать, отстегну́ть,** отстёгивать. **Odpasać pałasz, тстегну́ть** пала́шъ.

Odpasać, odpaść, откáрмливать, **откормúть** (*скотъ*). || **Odpasać się, Odpaść się,** разтолстéть, разжирéть.

Odpaść, Odpaśdź, *см.* **Odpadać.**

Odpędzać Odpędzić, отгонúть, отогнáть, прогонáть, прогнáть; || оттáлкивать, отолкнýть, || отбивáть, отбúть.

Odpędzanie, Odpędzenie, -nia, *ср.* **отгонáніе;** || оттáливаніе.

Odpętać, снимáть пýты (*съ ногъ лóшади*); || снимáть окóвы (*съ кого*). || **Odpętać się,** разбúть, сбрóсить окóвы.

Odpętlać, Odpętlić, развúзывать, развязáть, распýтывать, распýтать; || развáтывать (*нитки*), *см.* **Odmotać.**

Odpiać, пропéть.

Odpić, Odpijać, отпúть, отпивáть. **Odpijać, Odpić do kogo,** взаимно пить за здоровье другъ другá.

Odpięcie, -cia, *ср. см.* **Odpinanie.**

Odpieczętować, распечáтать.

Odpieczętowanie, -nia, *ср.* **распечáтываніе.**

Odpieniać, оттáгивать сутяжничествомъ; || **Odpienić,** снять пéну, *см.* **Odszumować.**

Odpierać, Odeprzeć, оттáлкивать; || отражáть, отразúть; отвергáть, отвéргнуть, опровергáть, опровéргнуть. **Gwałt gwałtem odeprzeć,** отразúть сúлу сúлою. **Odeprzeć cios,** отразúть, отбúть ударъ. **Odpierać komu,** сопротивлáться, противúться. *см.* **Opierać się. Odeprzeć komu,** возразúть кому. *Юрид.* **Odpierać zarzuty,** прекáться.

Odpiłki, *см.* **Opiłki.**

Odpiłować, отпилúть.

Odpinać, Odpiąć, отстёгивать, отстегнýть, отцéпливать, отцéпить; || откáлывать, отколóть (*булáвку*); || отвúвывать, отвязáть. **Odpiąć się,** разстегнýться.

Odpinanie, Odpięcie, -a, *ср.* разстёгиваніе.

Odpis, -u, *м.* пúсьменный отвéтъ; || спúсокъ, снúмокъ, кóпія.

Odpisać, Odpisywać, отвéчать (*на письмó*); || переписáть, перепúсывать, списáть, описывать, снять, снимáть кóпію, копúровать; || *Стар.* завéщать, записывать. || **dpisać się z czego** *или* **czego,** откáзываться, отступáться, отрекáться (*отъ чего*) на письмé. **Odpisać się od kogo,** не соглашáться съ чúмъ мнéніемъ.

Odpisanie, -nia, *ср.* перепúсываніе. переписка; || пúсьменный отвéтъ, *см.* **Odpis.** || *Стар.* **Odpisanie się,** пúсьменное отреченіе отъ чего.

Odpłacać, Odpłacić, отплáчивать, отплатúть..

Odpłaćca, Odpłajca, -y, Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłaciciel, -a, *м.* возмéздникъ, мздовоздаятель.

Odpłaciciełka, -i, *ж.* возмéздница, мздовоздаятельница.

Odpłajca, *см.* **Odpłaćca.**

Odpłakać, Odpłakiwać, оплáкать, оплáкивать.

Odpłaszać, Odpłoszyć, спýгивать, спугнýть, пугáть, пугнýть, устрашáть, устрашúть.

Odpłat, -u, *м.* **Odpłata, -y,** *ж.* заплáта, наградá, возмéздіе, воздаяніе. **W odpłat,** въ замéнъ, въ наградý.

Odplatać, Odpleść, расплетáть, расплéсть; || **разсýчивать,** развивáть (*веревку*).

Odpłatać, Odpłatnąć, отрубáть, отрубúть, отсéкать, отсéчь.

Odpłatny, вознаграждáемый; || вознаграждáющій.

Odpleść, *см.* **Odplatać.**

Odpłoszyć, *см.* **Odpłaszać.**

Odpłynąć, Odpływać, вытекáть, стекáть, истекáть (*о жúдкости*); || отплúть, отплывáть.

Odpłynienie, -nia, *ср.* отплúтіе.

Odpływ, -u, *м.* отлúвъ, спускъ воды, стокъ.

Odpływowy, водоотвóдный, водостóчный.

Odpocząć, Odpoczywać, отдохнýть, отдыхáть.

Odpoczęty, успокóившійся, отдохнýвшій

Odpocznienie, -nia, *ср.* **Odpoczynek, -nku,** *м.* покóй, óтдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе. **Wieczny mu odpoczynek!** упокóй Гóсподи его дýшу!

Odpoczynek, *см.* **Odpocznienie.**

Odpoczywać, *см.* **Odpocząć.**

Odpoczywanie, -nia, *ср. см.* **Odpocznienie.**

Odpoić, *см.* **Odpajać.**

Odpokutować, очúстить, искупúть, загладúть (*грѣхи*)..

Odpokutowanie, -nia, *ср.* искуплéніе, очищéніе грѣхóвъ.

Odpolerować, отполировáть, отшлифовáть, вылощить, *см.* **Polerować.**

Odpolny, *Фортиф.* внéшній, нарýжный.

Odpór, -oru, *м.* отпóръ. отражéніе; || сопротивлéніе; || опровержéніе.

Odporca, -y, Odpornik, -a, *м.* противникъ, *см.* **Przeciwnik.**

Odpornie, оборонúтельно, *см* **Opornie.**

Odpornik, *см.* **Odporca.**

Odporność, -ści, *ж.* сопротивлéніе, упóрность.

Odporny, оборонúтельный. защитúтельный.

Odpościć, отпостúться, отговéть.

Odpowiadać, Odpowiedzieć, отвéчать, отвéтить

Odpowiadacz, -a, *м.* отвéтчикъ; || отвéтственное лицó.

Odpowiadanie, -nia, *ср.* отвéтъ.

Odpowiedni, *см.* **Odpowiedny.**

Odpowiednia, -ni, Odpowiednica, -y, *ж. см* **Wyrocznica.**

Odpowiednio, сообра́зно, соотвѣ́тственно, сораз**мѣ́**рно.

Odpowiedniość, Odpowiedność, -ści, *ж.* соотвѣ́тственность, сообра́зность; || схо́дство, подо́біе, *см.* **Zgodność, Podobieństwo.**

Odpowiedny, Odpowiedni, соотвѣ́тственный, сообра́зный; || схо́дный, свойственный, прили́чный; || отвѣ́тственный. **Strona odpowiedna**, отвѣ́тственная, проти́вная сторона́

Odpowiedź, -dzi, *ж.* отвѣ́тъ.

Odpowiedzenie, *см.* **Odpowiadanie.**

Odpowiedzialnie, съ приня́тіемъ **на себя́** отвѣ́тственности.

Odpowiedzialność, -ści, *ж.* отвѣ́тственность; || отчётность. **Odpowiedzialność solidarna**, круго́вая пору́ка. *Юрид.* **Odpowiedzialność cywilna**, отвѣ́тственность по граждáнскому суду́. **Pod własną odpowiedzialnością**, подъ ли́чной отвѣ́тственностію. **Poszukiwanie odpowiedzialności na kim**, ходáтайство о привлече́ніи къ отвѣ́тственности кого́-либо.

Odpowiedzialny, отвѣ́тственный

Odpowiedzicielka, -i, *ж.* прорица́тельница.

Odpowiedzieć, *см.* **Odpowiadać.**

Odpozew, -zwu, *м.* **Odpozwanie, -nia**, *ср. Юрид.* встрѣ́чная жáлоба на истца́.

Odpozwać, *Юрид.* подáть встрѣ́чную жáлобу на истца́.

Odpozwanie, *см.* **Odpozew.**

Odprasować, вы́гладить.

Odpraszać, Odprosić, взаи́мно проси́ть, приглашáть; || отмѣня́ть приглашéніе; || **Odpraszać się**, извиня́ться. **Przepraszać.**

Odpraszanie, Odproszenie, -nia, *ср.* отмѣ́на приглашéнія; || извине́ніе.

Odprawa, -y, *ж.* отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || о́тпускъ, увольне́ніе; || **Odprawa wyroku**, *Стар. Юрид.* о́пись иму́щества, исполне́ніе суде́бнаго приговóра; || **Odprawa syna**, отдѣле́ніе сы́на (*по имуществу*). **Odprawa córki**, обзаведе́ніе, снаряже́ніе до́чери прида́нымъ; || **Odprawa psów**, кормле́ніе соба́къ.

Odprawiać, Odprawować, Odprawywać, Odprawić, отправля́ть, отпра́вить; || устро́ивать, обдѣлывать, ула́живать, *см.* **Ułatwić**; || исполня́ть, исправля́ть, *см.* **Odbyć, Pełnić, Sprawować**; || совершáть. **торжествовáть**, прáздновать, справля́ть (*день именúнъ и т. п.*); || **Odprawiać kogo**, отсыла́ть, увольня́ть; || **Odprawiać (syna lub córkę)**, выдѣля́ть, объявля́ть совершеннолѣ́тними (*сына или дочь*), вы́дать **за́мужъ свою́** дочь, дава́ть прида́ное за **до́черью**. || **Odprawić się z czém**, ула́дить, устро́ить что́-либо. **Odprawić się z kim**, поко́нчить съ кѣ́мъ дѣло.

Odprawianie, Odprawienie, -nia, *ср.* увольне́ніе, отправле́ніе, отпра́вка, отсы́лка; || выполне́ніе, исполне́ніе; || совершéніе, пра́зднованіе.

Odprawić, *см.* **Odprawiać.**

Odprawiciel, -a, *м.* отправи́тель; || отправля́ющій това́ры.

Odprawiny, -win, *мн. Юрид.* освобожде́ніе изъ-подъ вла́сти роди́тельской, объявле́ніе совершеннолѣ́тія (*сына или дочери*), выдѣле́ніе по иму́ществу.

Odprawny, отпускно́й, увольни́тельный. **Posłuchanie odprawne**, отпускна́я ауді́енція. **List odprawny** żonie, разво́дная.

Odprosić, *см.* **Odpraszać.**

Odprowadzać, Odprowadzić, отводи́ть, отвести́, провожáть, провести́ сопровожда́ть; || **Odprowadzać kogo od czego**, отговáривать, отсовѣ́товать.

Odprowadzanie, -nia, *ср.* проведе́ніе. *Горн.* **Odprowadzanie wód** (ściąganie, pokonywanie), освобожде́ніе го́рныхъ вы́работокъ отъ воды́.

Odprowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, провожáтый.

Odprut, *см.* **dporać.**

Odprysnąć, бры́знуть, при́снуть.

Odprząd, *см.* **Odprzęgać.**

Odprząść, напря́сть.

Odprzątać, Odprzątnąć, прибира́ть, прибра́ть, отложи́ть въ сто́рону.

Odprzątanie, Odprzątnienie, -nia, *ср.* **убóрка, упóсъ, увóзъ.**

Odprzedać, Odprzedawać, перепродáть, перепродавáть.

Odprzedanie, Odprzedawanie, -nia, *ср.* **Odprzedaż, -y**, *ж.* перепродáжа.

Odprzedawać, *см.* **Odprzedać.**

Odprzedawanie, -nia, *ср.* перепродáжа.

Odprzedawca, -y, *м.* перепродáвецъ, барышникъ.

Odprzęgać, Odprząść, выпряга́ть, вы́прячь, отпряга́ть, отпря́чь, откла́дывать, отложи́ть (*лошадéй*).

Odprzysięgać, Odprzysiąść, присяга́ть, присягну́ть, отрека́ться, отступа́ться, отка́зываться, отпира́ться (*подъ клáтвою, подъ присягою*); || кля́сться, божи́ться.

Odprzysięganie, Odprzysiężenie, -nia, *ср.* отрече́ніе подъ прися́гою, кля́твенное отрече́ніе. **очисти́тельная** прися́га.

Odprzysiężnik, -a, *м.* учини́вшій прися́гу.

Odpuścić, Odpuszczać, пусти́ть, пуска́ть, отпусти́ть, отпуска́ть; || отпуска́ть (*грѣхи́*), проща́ть.

Odpuściciel, -a, *м.* отпуска́ющій (*грѣхи́*).

Odpust, -u, *м.* проще́ніе, отпуще́ніе (*грѣхóвъ. простúпковъ*); || о́тпускъ, увольне́ніе; || церко́вная церемо́нія **отпуще́нія** грѣхóвъ, про́ща (*у като́ликовъ*); || **спускъ**, стокъ (*воды*), шлюзъ.

Odpustny, отпусти́тельный, **прости**тельный.

Odpustowy, относя́щійся къ це́рковному отпуще́нію грѣхо́въ, *см.* **Odpust.**

Odpuszczenie, -nia, *ср.* отпуще́ніе грѣхо́въ; || проще́ніе, поми́лованіе.

Odpychać, Odepchnąć, отта́лкивать, отолкну́ть, отверга́ть, отве́ргнуть; || **не принима́ть. не приня́ть.**

Odpychający, отта́лкивающій.

Odpychanie, Odepchnięcie, -a, *ср.* **отта́лкиваніе.**

Odpytać, Odpytywać, распроси́ть, распра́шивать.

Odra, -y, *ж.* корь (*боле́знь*).

Odrąbać, отруби́ть.

Odrabiać, Odrobić, отрабо́тывать, отрабо́тать, зажива́ть, зажи́ть (*пла́ту*); || отде́лать, отде́лывать.

Odrabianie, -nia, *ср.* **отрабо́тываніе, зажива́ніе** (*пла́ты*); || выполне́ніе.

Odrachować, Odrachowywać, отсчита́ть, отсчи́тывать.

Odraczać, Odroczyć, отсро́чивать, отсро́чить; || **откла́дывать, отложи́ть** (*до друго́го ра́за*).

Odraczanie, -nia, *ср.* **откла́дываніе, отсро́чка.**

Odradować się, нара́доваться.

Odradzać, Odradzić, отсовѣ́тывать.

Odradzać, Odrodzić, возрожда́ть, возроди́ть. || **Odradzać się, Odrodzić się, возрожда́ться, возроди́ться, перерожда́ться.** перероди́ться.

Odradzanie, -nia, *ср.* **отсовѣ́тованіе,** разубѣжде́ніе.

Odradzanie, Odrodzenie, -nia, *ср.* **Odrodzenie się,** возрожде́ніе.

Odrapać, Odrapywać, оцара́пать, оцара́пнуть, сдира́ть, содра́ть.

Odrapaniec, -ńca, *м. см.* **Obszarpaniec.**

Odrapaniny, -nin, *мн.* отрѣпье, **лохмо́тье,** вѣ́тошь.

Odrastać, Odrosnąć, Odrość, выраста́ть, вы́расти.

Odrastanie, Odrośnienie, -nia, *ср.* **выраста́ніе,** возраста́ніе.

Odratować, спасти́, **изба́вить.**

Odraz, -u, *м.* **проти́вный уда́ръ, отраже́ніе;** || **возме́здіе**, *см.* **Odwet.**

Odraza, -y, *ж.* **отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.**

Odrażać, Odrazić, отвраща́ть, отврати́ть, возбужда́ть отвраще́ніе, отта́лкивать.

Odrażający, отврати́тельный, проти́вный, отта́лкивающій, непрія́тный.

Odrażanie, Odrażenie, -nia, *ср.* **отвраще́ніе,** омерзѣ́ніе.

Odrazić, *см.* **Odrażać.**

Odrażny, *см.* **Odrażający.**

Odrębnie, отдѣ́льно, **особенно,** по́розь.

Odrębność, -ści, *ж.* **отдѣ́льность, особе́нность.**

Odrębny, отдѣ́льный, осо́бенный.

Odręczny, на́скоро сдѣ́ланный, поспѣ́шный.

Odrestaurowanie, -nia, *ср.* **передѣ́лка, перестро́йка.**

Odrętwiać, Odrętwić, дѣ́лать онѣ́мѣлымъ, безчу́вственнымъ; || * **притупля́ть. Nieczynność odrętwia umysł,** безде́йствіе притупля́етъ умъ.

Odrętwiałość, -ści, *ж.* **оцѣпене́лость, оцѣпене́ніе, онѣ́мѣніе, остолбене́ніе**; || **затвердѣ́лость, окоченѣ́лость.**

Odrętwiały, оцѣпене́лый, остолбене́лый, окоченѣ́вшій; || **затвердѣ́лый.**

Odrętwieć, цѣпенѣ́ть, коченѣ́ть, нѣ́мѣть; || **притупля́ться.**

Odrętwienie, *см.* **Odrętwiałość.**

Odrobek, -bku, *м.* **отрабо́тываніе, зажива́ніе пла́ты, зажи́въ.**

Odrobić, *см.* **Odrabiać.**

Odrobienie, *см.* **Odrabianie.**

Odrobina, -y, Odrobinka, -i, *ж.* **кроха́, кро́шка**; || **части́чка. Ani odrobiny,** нѣтъ ни кро́шки, ни ка́пельки. **Zaczekaj odrobinę,** подожди́ кро́шечку, мину́тку.

Odroczenie, -nia, *ср.* **отсро́чка**, *см.* **Odraczanie.**

Odroczony, отсро́ченный.

Odroczyć, отсро́чить, отложи́ть, продли́ть срокъ, *см.* **Odraczać.**

Odroda, -y, *ж.* **возрожде́ніе.**

Odrodek, -dka, *м.* **вы́родокъ**, *см.* **Wyrodek.**

Odrodnie, *см.* **Wyrodnie.**

Odrodny, вы́родившійся, *см.* **Wyrodny.**

Odrodzenie, *см.* **Odradzanie, Odradzanie się.**

Odrodzić się, вы́родиться, отста́ть (*отъ пре́дковъ*), *см.* **Wyrodzić się.**

Odroić, намечта́ться, *см.* **Roić**; || **Odroić się**, *см.* **Roić się.**

Odrojenie, *см.* **Rojenie.**

Odrokować, *см.* **Rokować.**

Odrość, *см.* **Odrastać.**

Odrośl, -i, *ж.* **отро́стокъ, о́трасль.** *Умен.* **Odroślka, -i**, *ж.* **отро́сточекъ.**

Odrosły, вы́росшій.

Odrost, -u, *м.* **отро́стокъ, побѣ́гъ, молода́я о́трасль** (*дере́вьевъ*); || **приращє́ніе.**

Odrostek, -stka, *м. см.* **Odrośl.**

Odróżniać, Odróżnić, отлича́ть, отличи́ть, различа́ть, различи́ть. || **Odróżniać się, отлича́ться, различа́ться.**

Odróżnianie, Odróżnienie, -nia, *ср.* **отли́чіе, разли́чіе, различе́ніе**, *см.* **Różnica.**

Odrwić, Odrwiwać, одура́чить, обману́ть, провести́, наду́ть.

Odrwiciel, -a, *м.* **обма́нщикъ, плутъ**, *см.* **Oszust.**

Odrwienie, -nia, *ср.* **обма́нъ, плутовство́**, *см.* **Oszukanie, Oszustwo.**

Odrwisz, -a, *м. см.* **Odrwiciel;** || *Стар.* **обма́нъ, плу́тня.**

Odryć, отры́ть, откопа́ть.

Odryczeć, переста́ть ревѣ́ть, мыча́ть; || **переста́ть голоси́ть, горла́нить, ора́ть**; || **Odryknąć, Odrykiwać. отвѣ́чать мыча́ньемъ, ревѣ́ньемъ.**

Odryna, -y, *ж.* **навѣ́съ, сара́й** (*для сѣна*)

Odrysować, срисова́ть

Odrysowanie, -nia, *ср.* начертáніе, рисóвка, óчеркъ.

Odrywać, Oderwać, отрывáть, оторвáть; || отвлекáть, отвлéчь; || отвращáть, отвратить. || **Odrywać się, Oderwać się**, отрываться, оторвáться, отвлекáться, отвлéчься.

Odrywek, -wka, *м.* отрывóкъ.

Odrzec, Odrzekнąć, отвѣтить, отвѣчáть, возразúть, возражáть, *см.* **Odrzekać**. || **Odrzec się**, *см.* **Odrzekać się**.

Odrzeć, *см.* **Odzierać**.

Odrzecznie, безсмы́сленно, нелѣпо.

Odrzeczny, безсмы́сленный, нелѣпый.

Odrzekać, Odrzec, отвѣчáть, отвѣтить; || *Прост.* отворожúть, заговáривать; || заклинáть, изгонúть (*бѣса*) || **Odrzekać się, Odrzec się**, отрекáться, отрéчься, отказываться, отказáться.

Odrzucać, Odrzucić, отбрáсывать, отбросúть; || отсылáть назáдъ *или* обрáтно; || отражáть (*тынь, лучи*); || отвергáть, отводúть (*свидѣтелей*); || не принимáть, отвергáть (*предложéніе*); || отказываться (*отъ выгоды*); || отрúнуть, не одобрúть, *см.* **Naganić, Potępić**.

Odrzucanie, Odrzucenie, -nia, *ср.* непринáтіе, отверженіе, непризнáніе; || *Юрид.* отводъ (*свидѣтелей*).

Odrzuciciel, -a, *м.* непринимáющій, отвергáющій.

Odrzut, -u, *м.* отверженіе, отбрáсываніе, *см.* **Odrzucanie**.

Odrzutek, -tka, *м.* обóрышъ, бракъ, дрянь. *Odrzutek świata tego, презрѣнный изъ людéй.

Odrzwi, *род. п.* **Odrzwi**, *мн.* **Odrzwie**, -a, *ср.* налúчникъ (*у дверéй*). || *Горн.* дверной окладъ.

Odrzychłopski, *Прон.* обирáющій, притѣсняющій мужиковъ, обдирáло.

Odrzygać, Odrzygnąć, отрыгáть, отрыгнýть, *см.* **Rzygać**.

Odrzyganie, -nia, *ср.* отры́жка.

Odrzynać, Oderznąć, отрѣзывать, отрѣвать.

Odrzynanie, Oderznięcie, -a, *ср.* отрѣзываніе.

Odrzynek, -nka, *м.* отрѣзокъ.

Odrzyskóra, -y, *м.* живодёръ.

Odsadnić, *см.* **Odsednić**.

Odsadzać, Odsadzić, вытѣснúть, вы́тѣснить; || отстранúть, отстранúть; || отклонúть, отклонúть, отгонúть, отогнáть; || отбивáть, отбúть; || пересадúть (*растéніе*); || отнимáть отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzać, Odsądzić, присуждáть, присудúть, приговáривать, приговорúть; || **Odsądzić kogo od własności**, лишить владѣнія по судéбному приговóру. * **Odsądzić kogo od czci**, объявúть кого безчéстнымъ по суду. **Odsądzić kogo od rozumu**, признáть кого безýмнымъ.

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* вытѣснéніе, отстранéніе, удалéніе; || пересáживаніе (*растéній*); || отнáтіе отъ грýди (*младéнца*).

Odsądzanie, Odsądzenie, -nia, *ср.* осуждéніе, присуждéніе, приговóръ; || лишéніе (*чéсти, правъ состоянія*); || разжáлованіе (*офицéра*).

Odsadzić, *см.* **Odsadzać**.

Odsądzić, *см.* **Odsądzać**.

Odsadzka, -i, *ж. см.* **Podsława**.

Odsednić, Odsedniać, натирáть, содúнить сѣдлóмъ (*спину лóшади*).

Odsednienie, -nia, *ср.* содúна.

Odsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* отдѣлéніе составны́хъ частéй имýществъ.

Odsełać, *см.* **Odsyłać**.

Odsep, -u, *м.* **Odsepisko**, -a, *ср.* нанóсъ, нанóсная землú; || *см.* **Odsyp**.

Odseparować, отдѣлúть, разграничúть.

Odseparowanie, -nia, *ср.* отдѣлéніе, разграничéніе.

Odsforować, развóривать, спустúть, спускáть со свóры (*собакъ*).

Odsforowanie, -nia, *ср.* развóрка собакъ, спускáніе со свóры.

Odsiać, Odsiewać, пересѣять, пересѣвáть, снóва засѣвáть; || просѣять (*муку*), *см.* **Przesiać**.

Odsiadać, Odsieść, Odsiąść, Odsiadać się, Odsieść się, Odsiąść się, отсѣдáть, садúться дáлѣе отъ кого-либо, усáживаться; || высидѣть (*въ тюрьмѣ за долгъ*).

Odsiadły, осѣвшійся, осѣвшій.

Odsiąść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiec, отсѣчь, отрубúть,

Odsiecz, -y, *ж.* пóмощь, вспомогáтельное вóйско.

Odsieczenie, -nia, *ср.* отсѣчéніе.

Odsieczник, -a, *м.* приходящій въ пóмощь осажденнымъ.

Odsieczny, вспомогáтельный; || осáдный (*о коронѣ, монетѣ*).

Odsiedzieć, отсидѣть, *см.* **Odsiadać**.

Odsiekać, отсѣкáть, отрубáть. || **Odsiekać się**, отбивáться.

Odsieść, *см.* **Odsiadać**.

Odsiodłać, разсѣдлáть.

Odskakać, Odskakiwać, Odskoczyć, отскáкивать, отскочúть, подскáкивать, подскочúть, отпрыгивать, отпрыгнýть.

Odskakiwanie, -nia, *ср.* отскáкиваніе, подскáкиваніе, подпрыгиваніе.

Odskoczenie, -nia, *ср. см.* **Odskok**.

Odskoczyć, *см.* **Uskakać**.

Odskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || отдаваніе назáдъ, откáтъ (*пушки*); || отражéніе, *см.* **Uskicie się**.

Odskrobać, Odskrobywać, оскребáть, оскрёбывать.

Odskrobiny, -bin, *мн.* оскрёбки, отскрёбки.

Odskubać, ощипáть. **Odskubnąć**, ущипнýть, *см.* **Uskubnąć**.

Odsładzać, Odsłodzić, услаждáть, услади́ть.

Odsłaniać, Odsłonić, открывáть, откры́ть; || снимáть (*маску, покрывало*);

...ня́ть (*занавѣску*); || **разоблачи́ть** (*тайну*).

Odsłanianie, Odsłonienie, -nia, *ср.* откры́тіе; || сниманіе (*маски, покрыва́ла*); || подня́тіе (*занавѣски*); || разоблаче́ніе (*та́йны*).

Odsławić się, нахвали́ться.

Odsłona, -y, *ж. Театр.* дѣйствіе, актъ.

Odsłonecznik, -a, *м. Астрон.* афе́лій (*самое большо́е разстоя́ніе плане́ты отъ со́лнца*).

Odsłoneczny, въ своёмъ афе́ліи, *см.* **Odsłonecznik.**

Odsłonić, *см.* **Odsłaniać.**

Odsłonienie, *см.* **Odsłanianie.**

Odsłuchać, вы́слушать, прослу́шать. || **Odsłuchać się,** наслу́шаться.

Odsługa, -i, *ж* взаймная услу́га; || воздая́ніе, воздая́ніе.

Odsługiwać, Odsłużyć, отслу́живать, отслужи́ть, выслу́живать, вы́служить; || воздава́ть, возда́ть, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odsługiwanie, Odsłużenie, -a, *ср. см.* **Odsługa.**

Odsłużyć, *см.* **Odsługiwać.**

Odsmarować, вы́мазать.

Odsnować, разбира́ть, распуска́ть основу (*тка́ни*).

Odśpiewać, проне́ть.

Odspód, Odespód, *Стар.* сни́зу.

Odspodek, -dka, *м.* низъ.

Odspodni, ни́жній.

Odspowiadać się, вы́испове́даться.

Odśrodni, центробѣжный.

Odśrodkowy, эксцентри́ческій, разноце́нтренный.

Odśrubować, отви́нчивать, развинчивать, отверну́ть.

Odssać, Odessać, отсоса́ть.

Odstać się, изне́ниться; || отстоя́ться (*о жидкостяхъ*), *см.* **Ustać się.**

Odstanie, -nia, *ср.* удале́ніе, оставле́ніе, *см.* **Odstąpienie.**

Odstanowić, случа́ть.

Odstanowienie, -nia, *ср.* слу́чка.

Odstąpić, *см.* **Odstępować.**

Odstąpienie, -nia, *ср.* оставле́ніе, уступка (*имѣнія и т. п.*), передача (*своихъ правъ*); || измѣна (*своему зна́мени*); || отступле́ніе отъ вѣры, вѣроотсту́пничество, отсту́пничество, отреченіе. отпаде́ніе, *см.* **Odstępstwo;** || *Юрид.* отреченіе, предложе́ніе о прекраще́ніи дѣла; || отступа́ніе отъ предме́та; || **Odstąpienie własności na użyteczność publiczną,** уступка ча́стной со́бственности на общественную по́льзу.

Odstawa, -y, *ж.* доста́вка, поста́вка; || перевозка, провозъ, транспо́ртъ, *см.* **Dostawa.**

Odstawać, Odstać, отставать, отста́ть; || отступа́ть, отступи́ть (*отъ вѣры*).

Odstawanie, -nia, *ср.* отставáніе.

Odstawiać, Odstawić, отставля́ть, отста́вить; || доставля́ть, доста́вить; || *Юрид.* отводи́ть (*свидѣтелей*); || отнима́ть отъ гру́ди (*младе́нца*).

Odstawka, -i, *ж.* отста́вка.

Odstęp,-u, *м.* разстоя́ніе, отдале́ніе; || *Архит.* промежу́токъ, пролётъ; || **Odstęp wiersza od wiersza,** кра́сная строка́; || про́бѣлъ. *Тип.* разря́дка.

Odstępca, -y, Odstępień, -pnia, Odstępnik, -a, *м.* отсту́пникъ.

Odstęplować, наложи́ть штемпель.

Odstępne, -ego, *ср.* отступно́е, отсту́пное (*де́ньги за уступку*), откупно́е.

Odstępny, отступно́й; || отпа́дшій.

Odstępować, Odstąpić, отступа́ть, отступи́ть; || отставáть, отста́ть; || отдаля́ться, отдали́ться; || уступа́ть, уступи́ть (*что́ кому́*).

Odstępowanie, -nia, *ср.* (od materji), отступле́ніе отъ предме́та.

Odstępstwo, -a, *ср.* отсту́пничество.

Odstradać, рискова́ть, подверга́ть опа́сности.

Odstraszać, Odstraszyć, устраша́ть, устраши́ть, пуга́ть, испуга́ть. || **Odstraszać się, Odstraszyć się,** тера́ть бо́дрость, упада́ть ду́хомъ.

Odstraszanie, -a, *ср.* устраше́ніе. остра́стка.

Odstręczać, Odstręczyć, отгова́ривать, отговори́ть, отсовѣтовать, отклоня́ть, отклони́ть, отбива́ть охо́ту (*къ чему́*), отвраща́ть.

Odstręczenie, -nia, *ср,* отклоне́ніе, отвраще́ніе; || отсовѣтованіе; || отвлече́ніе (*отъ чего́ либо*).

Odstroić, Odstrajać, разстро́ить, разстро́ивать. || **Odstroić się, Odstrajać się,** разстро́иться, разстра́иваться.

Odstrojenie, -nia, *ср.* разноглáсіе, разнозву́чіе.

Odstronić, устрани́ть.

Odstronie, -nia, *ср.* закоу́локъ, захолу́стье.

Odstrugać, состругать, соскобли́ть, оскреба́ть.

Odstrużki, -ków, *мн. см.* **Strużyny.**

Odstrzydz, Odstrzygać, остри́чь. **Odstrzygnąć (kogo od czego),** отклони́ть, отврати́ть, оттолкну́ть.

Odstrzyżki, -ów, *мн.* обрѣзки, остáтки.

Odstyrować, отва́ливать, отва́ливать (*отъ бе́рега*).

Odsunąć, *см.* **Odsuwać.**

Odsunięcie, Odsunienie, -a, *ср.* увольне́ніе; || удале́ніе, устране́ніе, отста́вка.

Odsuszyć, вы́сушить.

Odsuwać, Odsunąć, отодвига́ть, отдви́нуть, отсо́вывать, отсу́нуть; || удаля́ть, удали́ть, устраня́ть. устрани́ть.

Odsuwalny, выдвижно́й; || отдаля́емый, устраня́емый, *см.* **Odwołalny.**

Odsuwanie, Odsunięcie, -a, *ср.* отодвига́ніе, отсо́вываніе; || удале́ніе, устране́ніе.

Odświęcać, Odświęcić, отпра́здновать. **Odświęcać księdza,** разстрига́ть свяще́нника.

Odświęcenie, -nia, *ср.* разстриже́ніе свяще́нника.

Odświegotać, прощебета́ть.

Odświętnie, попра́здничному.

Odświętny, пра́здничный.

Odświeżać, Odświeżyć, освѣжа́ть, освѣжи́ть, охлажда́ть, охлади́ть; || подновля́ть, подправля́ть (*карти́ну*).

Odswoić, Odswajać, отучи́ть. отуча́ть. || **Odswoić się, Odswajać się,** отвыка́ть.

Odsychać, Odeschnąć, отсыха́ть, отсо́хнуть.

Odsyłać, Odesłać, Odesłać, отсыла́ть, отосла́ть, отправля́ть, отпра́вить.

Odsyłacz, -a, *м.* вы́носка (*въ кни́гѣ*), примѣча́ніе.

Odsyłanie, Odesłanie, -nia, *ср.* отсы́лка, пересы́лка, отпра́вка.

Odsyp, -u, *м.* отсы́пка, отсы́пной хлѣ́бъ.

Odsypać, Odsypywać, отсы́пать, отсыпа́ть.

Odszańcować się, срыть укрѣпле́нія.

Odszarowywać, Odszorować, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть.

Odszczekać, Odszczekiwać, отвѣча́ть ла́емъ,брехáньемъ (*о соба́кахъ*); || *Прост.* огрыза́ться; || *Стар.* отрека́ться, отпира́ться (*отъ клеветы́, отъ свои́хъ словъ*), *см.* **Odwołać.**

Odszczep, -u, Odszczepek, -pka, *м.* осколо́къ, щепа́, лучи́на; || зано́за, *см.* **Odszczepienie.**

Odszczepieniec, -ńca, *м.* ерети́къ, раскóльникъ, *см.* **Kacerz.**

Odszczepiennica, -y, *ж.* ерети́чка, ерети́ца, раскóльница, *см.* **Kacerka.**

Odszczepieński, раскóльничій, ерети́ческій.

Odszczepieństwo, -a, *ср.* отступничество, е́ресь, раскóлъ, лжеуче́ніе, *см.* **Kacerstwo.**

Odszczyknąć, Odszczykiwać, оторва́ть, отрыва́ть, сорва́ть, срыва́ть, рвать (*цвѣты́, ли́стья и т. п.*).

Odszemrać, пробормота́ть.

Odszlachcić, лиши́ть шляхе́тства.

Odszlamować, вычища́ть отъ гря́зи.

Odszlifować, отшлифова́ть, отполирова́ть.

Odsznurować, разшнурова́ть.

Odsznurowanie, -nia, *ср.* разшнурова́ніе.

Odszorować, вы́чистить, вы́тереть, натере́ть

Odszpuntować, отты́кать (*бо́чку*), вынима́ть втýлку (*у бо́чки*).

Odszpuntowanie, -nia, *ср.* вынима́ніе втýлки (*у бо́чки*).

Odszrubować, *см.* **Odśrubować.**

Odszturchnąć, Odszturknąć, оттолкну́ть, отпихну́ть.

Odszukać, Odszukiwać, отыска́ть, отыска́ивать.

Odszukanie, -nia, *ср.* отыска́ніе; || откры́тіе, изобрѣте́ніе.

Odszumować, снять пѣ́ну.

Odszumowanie, -nia, *ср.* снима́ніе пѣ́ны.

Odszurować, *см.* **Odszarowywać.**

Odszybować, улете́ть. взви́ться

Odszyć, сшить.

Odszydzać, Odszydzić (*komu*), отшу́чиваться, шу́тками отдѣ́лываться.

Odtąd, съ тѣ́хъ поръ, съ того́ вре́мени; || *Стар.* отсю́да, *см.* **Ztąd.**

Odtajać, Odtajeć, отта́ять.

Odtapiać, *см.* **Odtopić.**

Odtargnąć, отвле́чь, оттащи́ть.

Odtargować, вы́торговать.

Odtaśmować, развяза́ть шнуро́къ.

Odtłuc, отби́ть, отколоти́ть.

Odtoczyć, отточи́ть, вы́точить.

Odtopić, Odtapiać, растопи́ть, раста́ивать, распла́вить, распла́вливать.

Odtopnąć, отта́ять, раста́ять.

Odtracać, Odtrącić, отверга́ть, отве́ргнуть, отта́лкивать, оттолкну́ть; || вычита́ть, вы́честь, ски́дывать, ски́нуть, сбавля́ть, сба́вить; || отража́ть, отрази́ть (*уда́ръ*) || **Odtrącać się.** отстава́ть (*отъ кого́*), оставля́ть. покида́ть (*кого́*).

Odtrącenie, -nia, *ср.* уба́вка, сба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе, вы́четъ; || вычита́ніе.

Odtrząść, натрясти́.

Odtychmiast, *Стар.* съ э́тихъ поръ, съ э́того вре́мени.

Oduczać, Oduczyć, отуча́ть. отучи́ть. || **Oduczać się, Oduczyć się,** отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отви́кнуть.

Oduczanie, Oduczenie, -nia, *ср.* отви́кка.

Oduczyć, *см.* **Oduczać.**

Odumarek, -rka, *м.* оста́вшій по́слѣ своёй сме́рти иму́щество, оста́вшійся з... вѣща́ніе

Odumarły, оставшійся по́слѣ чьей-либо сме́рти. **Dziecko odumarłe,** лишившійся отца́ и ма́тери, сирота́. **Odumarłe dobra.** вы́морочное иму́щество.

Odumarszczyzna, -y, *ж.* вы́морочное иму́щество

Odumierać, Odumrzeć, умира́я, оставля́ть что́ либо. **Odumrzeć znacznych ludzi,** оста́вить по́слѣ своей сме́рти значи́тельные долги́. **Odumrzeć czego,** со... смертію лиши́ться чего́-либо.

Odumorek, -rka, *м.* сирота́; || оста́вшаяся по́слѣ умéршаго дви́жимость

Odurzać, Odurzyć, оглуша́ть. оглуши́ть, оте́ломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, вскружи́ть го́лову; || опьяня́ть, упои́ть. **Huk dział odurza,** громъ пу́шекъ оглуша́етъ. **Dym tytuniowy odurza,** таба́чный дымъ одуря́етъ. **Wino odurza,** вино опьяня́етъ. **Odurzony szczęściem,** упое́нный сча́стіемъ. || **Odurzać się,** упива́ться, || обольща́ться, напуска́ть на себя́ дур...

Odurzający, одуря́ющій, **охмеля́ющій**, упои́тельный.

Odurzały, одурѣ́вшій, **поражённый**, **оглушённый**.

Odurzeć, одурѣ́ть.

Odurzenie, -nia, *ср.* **оглуше́ніе**, **ошелома́ніе**; * смуще́ніе; || упое́ніе.

Odurzony, *см.* **Odurzać**.

Odurzyć, *см.* **Odurzać**.

Oduzdne, -ego, *ср.* **де́ньги на во́дку** ко́нюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, Odwabić, отвлека́ть, отвле́чь, сма́нивать, смани́ть; || **отбива́ть, отби́ть** (*покупа́телей*).

Odwabianie, Odwabienie, -nia, *ср.* отвлече́ніе, совраще́ніе; || **отсовѣ́тываніе**, **отгова́риваніе**.

Odwabiciel, -a, *м.* **обольсти́тель**, **совраги́тель**, развраги́тель.

Odwabicielka, -i, *ж.* **обольсти́тельница**, **совраги́тельница**, развраги́тельница.

Odwach, -u, *м.* **карау́льня**, **гауптва́хта**.

Odwadzać, Odwadzić, **устраня́ть** **пре-**
ста́вленіе.

Odwaga, -i, *ж.* **отва́га**, **му́жество**, **сме́лость**; || опа́сность. **Z odwagą życia**, съ опа́сностію жи́зни.

Odwalać, Odwalić, **отва́ливать**, **отва-**
ли́ть (*ка́мень*); || **выла́мывать**, **вы́ломать** (*дверь*). || **Odwalić komu głowę**, снять ко-
му́ го́лову съ плечъ. **Odwalić rękę**, отрубить ру́ку.

Odwalina, -y, *ж.* *см.* **Odłam**.

Odwarzać, Odwarzyć, **отвари́ть**, **вскипяти́ть**.

Odważać, Odważyć, **взвѣ́шивать**, **вѣ́-**
сить, **взвѣсить**, **отвѣсить**; || **рискова́ть**, подверга́ть опа́сности. **Odważyć życie**, подверга́ть опа́стности свою́ жизнь. || **Odważyć się na co**, **отва́житься**, **рѣши́ть-**
ся напа́сть на кого́. || **Odważać się komu** czém, откупа́ться.

Odważanie, Odważenie, -nia, *ср*, **вѣша-**
ніе. **взвѣшиваніе**; || **рискова́ніе**, **подверга́ніе себя́ опа́сности**.

Odważnie, **отва́жно**, **смѣ́ло**.

Odważnis, -sia, *м*, **смѣльча́къ**.

Odważny, **отва́жный**, **смѣ́лый**.

Odważyć, *см.* **Odważać**.

Odwdzięczać, Odwdzięczyć, благодари́ть, отблагодари́ть.

Odwdzięczanie, Odwdzięczenie, -nia, *ср.* **Odwdzięk**, -u, *м.* **Odwdzięka**, -i, *ж.* **благода-**
ре́ніе, **благода́рность**, **признáтельность**.

Odwdzięczyć, *см.* **Odwdzięczać**.

Odwdzięk, Odwdzięka, *см.* **Odwdzięcza-**
nie.

Odwecować, **отточи́ть**, **вы́вострить**.

Odwet, -u *м.* **вознагражде́ніе убы́т-**
ковъ, **отпла́та**, **возме́здіе**, **воздая́ніе**. **Na odwet**, въ воздая́ніе того́, за то́.

Odwetować (komu za co), **отплати́ть**, **воздáть**, **вознагради́ть убы́тки**.

Odwetowanie, -nia, *ср.* **отпла́та**, **возда-**
ніе, *см.* **Powetowanie**.

Odwiązanie, -nia, *ср.* **развя́зываніе**.

Odwiązywać, Odwiązać, **отвя́зывать**, отвяза́ть.

Odwiązywanie, *см.* **Odwiązanie**.

Odwieczerz, *Нескл.* **Odwieczerze**, -a, *ср.* **полу́денное вре́мя**.

Odwiecznie, съ древнѣ́йшихъ **време́нъ**, съ незапа́мятныхъ временъ.

Odwieczność, -ści, *ж.* **превѣ́чность**.

Odwieczny, превѣ́чный.

Odwiedzać, Odwiedzić, посѣща́ть, посѣ́тить, навѣща́ть, навѣ́стить.

Odwiedzanie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* **посѣще́ніе**.

Odwiedziny, -dzin, *мн.* **посѣще́ніе**, **визи́тъ**.

Odwierać, Odewrzeć, *см.* **Otwierać, Otworzyć**.

Odwiercenie, -nia, *ср.* **пробура́вленіе**, **просвѐрливаніе**.

Odwiercić, Odwiertywać, **пробура́вливать**, **просвѐрливать**.

Odwierzgać, Odwierzgiwać, Odwierzgnąć, **брыка́ть**, **лага́ть**.

Odwierzganie, Odwierzgiwanie, -nia, *ср.* **брыка́ніе**, **лага́ніе**.

Odwieść, отвести́, **отклони́ть**.

Odwiew, -u, *м.* **дунове́ніе**, **вѣяніе**.

Odwiewać, Odwiać, **отвѣва́ть**, **отвѣ-**
я́ть; || **вѣ́ять хлѣбъ**; || **отдува́ть**, **сдува́ть**.

Odwieźć, *см.* **Odwozić**.

Odwiezienie, -nia, *ср.* **перевезе́ніе**, **перевóзка**, **провóзъ**.

Odwijać, Odwinąć, Odwić, **развива́ть**, **разви́ть**, **развёртывать**, **развернýть**. **Odwinąć papier**, **развернýть** **бума́гу**. **Odwijać dziecko (z pieluchów)**, **распелёны-**
вать ребёнка. *Морс.* **Odwinąć od brzegu**, **Odwinąć z portu**, **разшварто́вывать**, **открѣпля́ть** **кора́бль**, **выходи́ть** изъ га́вани.

Odwijanie, -nia, Odwinięcie, Odwicie, -a, *ср.* **развива́ніе**, **развёртываніе**; || **распе-**
лена́ніе (*ребёнка*); || *Морс.* **разшварто́вле-**
ніе, **открѣпле́ніе** **корабля́**, **выходъ** изъ га́вани.

Odwikłać, **распу́тать**, **разобра́ть**, **разъ-**
ясни́ть.

Odwikłanie, -nia, *ср.* **распу́тываніе**, **разби-**
ра́ніе, **раскры́тіе**.

Odwilgłość, -ści, *ж.* **мокрота́**, **сы́рость**, **вла́жность**.

Odwilgły, **мо́крый**, **сырóй**, **вла́жный**.

Odwilgnąć, Odwilżeć, Odwilgotnieć отсы́рѣть, сдѣ́латься вла́жнымъ. *Be* ... **Odwilgło**, потеплѣ́ло, ста́ло теплѣе.

Odwilż, -y, *ж.* **о́ттепель**.

Odwilżać, Odwilżyć, **увла́живать**, **увла-**
жить, **орошáть**, **оросúть**, **смáчивать**, **смочúть**. || **Odwilżać się, Odwilżyć się**, **увла́живаться**; || **мóкнуть**, **напитáться** **влáгою**; || прохлаждáться.

Odwilżający, **увлажáющій**, **прохлади-**
тельный.

Odwilżanie, Odwilżenie, -nia, *ср.* **смя́чиваніе, увля́живаніе, увля́женіе.**

Odwilżeć, *см.* **Odwilgnąć.**

Odwilżenie, *см.* **Odwilżanie.**

Odwilżyć, *см.* **Odwilżać.**

Odwinąć, *см.* **Odwijać.**

Odwinięcie, *см.* **Odwijanie.**

Odwinszować (komu), взаи́мно **поздра́вить** кого́.

Odwisłość, *см.* **Obwisłość.**

Odwisły, *см.* **Obwisły.**

Odwisnąć, *см.* **Obwisnąć.**

Odwitać, взаи́мно **привѣ́тствовать** кого́.

Odwłaczanie, -nia, *ср.* **проволо́чка,** *см.* **Odwleczenie, Odwłoczenie, Odwłoka.**

Odwlec, *см.* **Odwłóczyć, Odwlec się,** *см.* **Odwłóczyć się.**

Odwleczenie, -nia, *ср.* **отсро́чка, зад(е)ржа́ніе, остано́вка.**

Odwlekać, *см.* **Odwłóczyć.**

Odwlekanie, -nia, *ср. см.* **Odwłóczenie.**

Odwłóczenie, Odwlekanie, -nia, *ср.* **отлага́ніе, отлага́тельство, отсро́чиваніе, задержа́ніе, промедле́ніе.**

Odwłocznie, ме́дленно, мѣ́шкотно; || *Юрид.* **отлага́тельно, съ промедле́ніями, съ отсро́чками.**

Odwłoczność, -ści, *ж.* **ме́дленность, мѣ́шкотность, отлага́тельство.**

Odwłoczny, ме́дленный, мѣ́шкотный.

Odwłóczyć, Odwlekać, Odwłaczać, Odwlec, оттащить, оттáскивать, отвлека́ть, отвле́чь; || * **отложи́ть, отлага́ть, откла́дывать, отсро́чить, отсро́чивать, заме́длить, замедля́ть, ме́длить, задержа́ть, заде́рживать,** || **Odwłóczyć (pole),** отборони́ть (*по́ле*), око́нчить борóненіе, *см.* **Włóczyć.** || **Odwłóczyć się, Odwlekać się, Odwlec się,** заме́длиться, замедля́ться, тяну́ться, проволáкиваться. *Посл.* **Co się odwlecze, to nie uciecze,** чему́ быть того́ **не** минова́ть.

Odwłoczyciel, -a, *м.* **медли́тель,** коснúтель; || **копу́нъ, копоту́нъ,** мѣ́шкотный.

Odwłoka, -i, *ж.* **проволо́чка,** отсро́чка, **промедле́ніе.**

Odwód, -odu, *м.* **спусковáя собáчка** (*у ружья́*), *см.* **Spust;** || **отступле́ніе,** *см.* **Odwrót. Potykać się w odwodzie,** отступа́ть, ретирова́ться; || **за́днее во́йско,** арріергáрдъ, *см.* **Straż tylna;** || **резéрвный ко́рпусъ;** || **Mieć pewną sumę w odwodzie,** имѣ́ть въ запáсѣ нѣ́которую су́мму. || (*Стар. Юрид.*) **отво́дъ, оправда́ніе,** очище́ніе, *см.* **Kompromis.**

Odwodny, отво́дный; || **служа́щій къ отведе́нію, къ отстране́нію;** || **находя́щійся со стороны́ воды́.**

Odwodowy, резéрвный.

Odwodźca, -y, *м.* **совраще́ль.**

Odwodzenie, Odwiedzenie, -nia, *ср.* **отсовѣ́тованіе, разубѣжде́ніе;** || **совраще́ніе.**

Odwodzić, Odwieść, отводи́ть, отвести́, **отдаля́ть, отдали́ть;** || **отвраща́ть, отвле́кать** (*отъ чего́*); || **завести́ куро́къ** (*у ружья́*); || **Odwieść rękę,** зане́сть ру́ку (*на кого́*) замахну́ться руко́ю. || **Odwodzić się, Odwieść się,** удаля́ться, удали́ться, отстраня́ться, отстрани́ться, отстрани́ться; || обраща́ться, относи́ться, пода́ть апелля́цію; || *Стар. Юрид.* **очища́ться** отъ обвине́нія.

Odwodziciel, -a, *м. см.* **Odwodźca.**

Odwodzicielka, -i, *ж.* **совраще́ль.**

Odwojować, вновь завоева́ть, завоева́ть, отби́ть.

Odwojowanie, -nia, *ср.* **отби́тіе,** завоева́ніе.

Odwołalność, -ści, *ж.* **отмѣня́емость,** отрѣши́мость, смѣня́емость, отмѣня́емость, отрѣша́емость.

Odwołalny, смѣня́емый, отмѣня́емый, отрѣши́мый.

Odwołanie, -nia, *ср.* **отмѣне́ніе,** отмѣна, уничтоже́ніе; || **отрица́ніе,** отверже́ніе; || **отозва́ніе** (*посла́нника*). **Odwołanie się,** *см.* **Odwoływanie się.**

Odwołujący, отмѣни́тельный, отмѣня́ющій, уничтожа́ющій, устраня́ющій.

Odwoływać, Odwołać, отзыва́ть, отозва́ть (*посла́нника*), отставля́ть, отста́вить, отрѣша́ть, отрѣши́ть, увольня́ть, уво́лить отъ слу́жбы (*чиновника*); || отсро́чивать, отсро́чить, откладывать, отложи́ть; || **отмѣня́ть, отмѣни́ть,** *см.* **Cofnąć;** || **отпира́ться, отрека́ться** (*отъ сказа́нныхъ словъ*). **Odwołać potwarz,** отрéчься, отпере́ться отъ клеветы́. || **Odwoływać się, Odwołać się,** обраща́ться, обрати́ться, **ссыла́ться,** сосла́ться (*на чей суд, на чьё свидѣ́тельство*); || *Юрид.* **приноси́ть отзывы. Odwoływać się do wyższego sądu, апелли́ровать, взять,** пода́ть апелля́цію.

Odwoływanie, *см.* **Odwołanie, -nia,** *ср.* **отозва́ніе;** || **отрѣше́ніе,** увольне́ніе; || **отмѣна,** уничтоже́ніе; || **Odwoływanie się, Odwołanie się,** обраще́ніе (*къ чьему́ суду, къ чьему́ свидѣ́тельству*), апелля́ція, отзывъ, перенóсъ дѣла въ вы́сшую инста́нцію суда́. **Odwołanie się do wyroków sądu,** обжа́лованіе судéбныхъ рѣше́ній. **Droga odwołania się,** апелляціóнный поря́докъ.

Odwóz, -ozu, *м.* **отсы́лка,** пересы́лка, отпра́вка, перевóзка, провóзъ, транспóртъ, *см.* **Odstawa.**

Odwożenie, -nia, *ср.* **перевóзка.**

Odwozić, Odwieźć, отвози́ть, **отвезти́,** перевози́ть, перевезти́.

Odwózka, -i, *ж. см.* **Odwóz.**

Odwozowy, транспóртный, перевóзный.

Odwracać, Odwrócić, отвраща́ть, отврати́ть, отвора́чивать, отворотить; || **отсовѣ́тывать,** отговáривать; || *Агрон.* **Odwracać rolę,** двои́ть, вторично перепáхивать по́ле. || **Odwracać się, Odwrócić się,** отвраща́ться, отврати́ться, отвора́чиваться, отворотиться.

Odwracanie, Odwrócenie, -nia, *ср.* **отвраще́ніе, отклоне́ніе,** устране́ніе, уда-

ло́нie; || **Odwracanie roli**, *Агрон. см.* **Odwracanka, Odwracać.**

Odwracanka, -i, *ж. Агрон.* **второ́е па́шня, двоéние.**

Odwrócenie, *см.* **Odwracanie.**

Odwrócić, *см.* **Odwracać.**

Odwróciciel, -a, *м.* **отврати́тель, отвраща́ющий, устраня́ющий кого́** *и́ли* **что́-либо.**

Odwróciciełka, -i, *ж.* **отврати́тельница, отвраща́ющая, устраня́ющая кого́** *и́ли* **что́-либо.**

Odwróciki, -ów, *мн.* **крючки́** (*у позуме́нтщиков*).

Odwrót, -otu, *м.* **поворо́тъ плу́га,** *см.* **Dwróć**; || **втори́чно вспа́ханное по́ле**; || **отступле́ніе, ретира́да**; || **Na odwrót, наоборо́тъ, навы́воротъ. Są osoby, których powierzchowność przyciąga, a charakter odpycha ludzi, i naodwrót, есть ли́чности, нару́жность кото́рыхъ привлека́тельна, а хара́ктеръ отта́лкиваетъ отъ нихъ люде́й, и наоборо́тъ. Czytać na odwrót, чита́ть навы́воротъ.**

Odwrotnie, обра́тно, обою́дно, взаи́мно; || **навы́воротъ, наоборо́тъ**

Odwrotny, отвёрнутый, поправи́мый; || **обра́тный, проти́вный**; || (*Астрон.*) **возвра́тный, поворо́тный**; || (*Мат.*). **Stosunek odwrotny, возвра́тное** *и́ли* **обра́тное отноше́ніе. Reguła trzech odwrotna, тройно́е обра́тное пра́вило**; || **Koło (niebieskie) odwrotne, тро́никъ, поворо́тный кругъ,** *см.* **Zwrotnik.**

Oprwótowy, относя́щійся къ отступле́нію, къ ретира́дѣ.

Odwstawać, *см.* **Odstać.**

Odwstecz, — употребля́ется то́лько въ вы́дѣ нарѣ́чія: Z odwsteczy, наза́дъ, за́домъ, обра́тно; || **при оборо́тѣ.**

Opwykać, Odwyknąć, отвыка́ть, отвы́кнуть.

Odwykłość, -ści, *ж.* **Odwyknienie, -nia,** *ср.* **отвы́чка, непривы́чка.**

Odwykły, отвы́кшій, отвы́клый.

Odwyknąć, *см.* **Odwykać.**

Odwyknienie, -nia, *ср. см.* **Odwykłość.**

Odwzajemniać, Odwzajemnić, отпла́чивать, отплати́ть взаи́мностію; || **Odwzajemniać się,** *см.* **Wywzajemniać się.**

Odymać, Odąć, надува́ть, наду́ть, разду́вать, разду́ть, пу́чить, вспу́чить; || **Odymać się, Odąć się, надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вду́ться, разбуха́ть, разбу́хнуть, пу́хнуть, вспу́хнуть.**

Odymiać, Odymić, задыми́ть, закопти́ть.

Odyniec, -ńca, *м.* **кабáнъ, вепрь.**

Odząć, *сжать* (*рожь*).

Odżalić, Odżałować, переста́ть жале́ть, скорбѣ́ть, сокруша́ться, печа́литься; || **посвяща́ть, же́ртвовать, не жале́ть не щади́ть.**

Odże, *см.* **Ot, Otże.**

Odżeglować, отплы́ть, уйти́ въ мо́ре.

Odżegnać się, Odżegnywać się, откре́щиваться; || **отступа́ться, отрека́ться.**

Odżegnanie, -nia, *ср.* **осѣне́ніе себя́ кре́стнымъ зна́меніемъ.**

Odżeńca, -y, *м.* **изгоня́ющій, удаля́ющій.**

Odżeniać, отгоня́ть.

Odżenić się, развести́сь (*съ женою*).

Odzew, *р. п.* **odezwu**, *м.* **о́тзывъ, зовъ**; || **апелля́ція, перено́съ де́ла въ вы́сшій судъ.**

Odziać, оде́ть.

Odziczały, одича́лый.

Odziczeć, одича́ть.

Odziębiać, Odziębić, отморо́живать, отморо́зить; || **раста́пливать, распуска́ть,** *см.* **Topić.**

Odzięblina, -y, *ж.* обноблéніе, отморóженіе.

Odziębnąć, смёрзнуть.

Odziedziczać, Odziedziczyć, насле́довать, получи́ть въ насле́дство.

Odziedziczenie, -nia, *ср.* **насле́дованіе.**

Odzielenieć, зазелене́ть.

Odziemek, *см.* **Odziomek.**

Odziemnica, -y, *ж. см.* **Ciasnocha.**

Odziemny, удалённый отъ земли́ (*Астр.*). Punkt odziemny, апоге́й (*то́чка пла́нетнаго пути́ наибо́лѣе удалённая отъ земли́*).

Odzienie, -nia, *ср.* **оде́жда, одѣя́ніе.**

Odzierać, Odrzeć, *см.* **Obdzierać, Obedrzeć.**

Odzierżać, Odzierżeć, Odzierżywać, одéрживать, одержа́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, получа́ть, получи́ть. || **Odzierżeć się, удержа́ться, оста́ться.**

Odziewać, Odziać, одѣва́ть, оде́ть. || **Odziewać się, Odziać się, одѣва́ться, оде́ться.**

Odziewalny, служа́щій для одѣва́нія.

Odziewanie, Odzianie, -nia, *ср.* **одѣва́ніе, оде́жда.**

Odziewek, -wku, *м.* **пла́тье.**

Odzież (*Стар.* **Odzieża**), **-y,** *ж.* **оде́жда.**

Odzimny, *см.* **Zimowy.**

Odziomek, -mka, *м.* **ни́жняя часть дре́внаго корня́, ко́мель.**

Odznaczać, Odznaczyć, обознача́ть, отмѣча́ть, начерта́ть; || **различа́ть, распознава́ть**; || **отлича́ть.** || **Odznaczać się, Odznaczyć się, различа́ться, отлича́ться.**

Odznaczenie, -nia, *ср.* **начерта́ніе, обозначéніе**; || **Odznaczenie się, отли́чіе,** *см* **Odznaka.**

Odznaczyć, *см.* **Odznaczać.**

Odznaka, -i, *ж.* **отли́чіе, разли́чіе, отличи́тельный знакъ, мѣтка.**

Odzowny, звóнкій, грóмкій; || **отзы́вный.**

Odżuwać, Odżuć, пережёвывать, *см.* **Przeżuwać.**

Odźwierna, -éj, Odźwierniczka, -i, *ж* **привра́тница.**

Odźwierne, -ego, *ср.* **де́ньги на во́дку дава́емыя привра́тнику.**

Odźwiernia, -i, *ж.* жили́ще привра́тника *или* швейца́ра, швейца́рская.

Odźwiernictwo, -a, *ср.* до́лжность привра́тника *или* швейца́ра.

Odźwierny, -ego, *м.* привра́тникъ, швейца́ръ.

Odzwyczajać, Odzwyczaić, отуча́ть, отучи́ть. || **Odzwyczajać się, Odzwyczaić się,** отуча́ться, отучи́ться, отвыка́ть, отвы́кнуть, *см.* **Odwyknąć.**

Odzwyczajanie, -nia, *ср.* отуча́ніе; || **Odzwyczajanie się,** отвы́чка.

Odżyć, ожива́ть; || приходи́ть въ себя́.

Odżycie, -cia, *ср.* возрожде́ніе.

Odzysk, -u, *м. Ком.* возвра́тъ де́негъ съ должника́.

Odzyskać, Odzyskiwać, опя́ть найти́, отыска́ть. отыскивать. || возвращать, воротить, опя́ть пріобрѣта́ть, пріобрѣсть; || *Ком.* класть въ ка́ссу получа́емыя де́ньги.

Odzyskalny, во́звратимый.

Odzyskanie, -nia, *ср.* отыска́ніе, возвраще́ніе, вторичное пріобрѣте́ніе, взыска́ніе.

Odzywać się, Odezwać się, отзыва́ться, отозва́ться. откликаться. откли́кнуться; || **Odezwac się o co,** тре́бовать вы́дачи, тре́бовать обра́тно (*чего́*). **Odezwać się o dług,** тре́бовать вы́платы до́лга; || прибѣга́ть, обраща́ться, относи́ться (*къ посре́дничеству*). **Odezwać się do wyższego sądu,** прибѣгнуть къ вы́сшему суду́, обрати́ться въ вы́сшій судъ; || возобновля́ться, возвраща́ться, вновь явля́ться, пока́зываться, обнару́живаться. **Febra mu się odezwała,** лихора́дка сно́ва у него́ обнару́жилась.

Odżywiać, Odżywić, оживля́ть, оживи́ть; || подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть, ободря́ть, ободри́ть, *см.* **Ożywiać.** || **Odżywiać się, Odżywić się,** оживля́ть, укрѣпля́ться, подкрѣпля́ться, *см.* **Ożywiać się.**

Odżywianie, Odżywienie, -nia, *ср.* оживле́ніе; || **Odżywianie się, Odżywienie się,** возстановле́ніе (*здоро́вья, силъ*), выздоровле́ніе.

Odżywić, *см.* **Odżywiać.**

Odżywiciel, -a, *м.* оживи́тель.

Odżywienie, *см.* **Odżywianie.**

Odżywność, -ści, *ж.* животворя́щая, живи́тельная си́ла, *см.* **Ożywność.**

Odżywny, животворя́щій, живи́тельный, *см.* **Ożywczy, Ożywny.**

Ofajdać, запа́чкать, замара́ть, запа́костить.

Ofert, -u, *м.* **Oferta, -y,** *ж. Стар.* честь, льсти́вость.

Oferta, -y, *ж.* **Ofertorjum,** *ср. Церк.* дароприноше́ніе, проскоми́дія.

Ofiara, -y, *ж.* же́ртва, жертвоприноше́ніе; || обѣтъ, обѣща́ніе; || же́ртвованіе, пожертвованіе, даръ; || цѣна́ предло́женная на торга́хъ; || *добровольная по́дать.

Ofiarka, -i, *ж.* приноше́ніе, даръ, обѣтное приноше́ніе.

Ofiarniczy, жре́ческій.

Ofiarnik, -a, *м.* жрецъ. **Wielki ofiarnik,** первосвяще́нникъ.

Ofiarnikowy, жре́ческій.

Ofiarny, Ofiarowny, же́ртвенный.

Ofiarodawca, -y, же́ртвователь.

Ofiarować, же́ртвовать; || посвяща́ть; || предлага́ть. || **Ofiarować się,** же́ртвовать собо́ю; || предава́ться, посвяща́ть, обрека́ть себя́; || **Ofiarować się do miejsca świętego,** дать обѣтъ посѣти́ть святы́я мѣста́.

Ofiarowanie, -nia, *ср.* жертвоприноше́ніе, же́ртвованіе. заклáніе же́ртвы; || *Церк. см.* **Oferta;** || **Ofiarowanie Najświętszéj Panny,** Введе́ніе во храмъ Богоро́дицы (*21-го ноября*).

Ofiarownica, -y, *ж.* жри́ца, *см.* **Kapłanka.**

Ofiarownicki, жре́ческій.

Ofiarownictwo, -a, *ср.* жре́чество; || первосвяще́нство.

Ofiarownik, -a, *м. см.* **Ofiarnik;** || же́ртвенникъ.

Oficer, -a, *м.* офице́ръ. **Oficer od piechoty,** пѣхо́тный офице́ръ. **Oficer od artylerji,** артиллерійскій офице́ръ, и т. д.

Oficerek, -rka, *м. Умен.* офице́рикъ.

Oficerka, -i, *ж.* офице́рша, жена́ офице́ра.

Oficerski, офице́рскій.

Oficerstwo, -a, *ср.* офице́рство, чинъ офице́ра.

Oficjał, -a, *м.* предсѣда́тель духо́вныхъ суда́. консисторіи. вика́рій, заступа́ющій мѣсто епи́скопа; || благочи́нный.

Oficjalista, -y, *м.* находя́щійся съ услуже́ніи; || должностно́е лицо́, состоя́щій на слу́жбѣ; || *Ком.* прика́щикъ, сидѣлецъ.

Oficjalnie, оффиціа́льно, по слу́жбѣ.

Oficjalny, оффиціа́льный, служе́бный, должностно́й.

Oficjum, *Нескл.* церко́вная слу́жба, литургія, *см.* **Nabożeństwo, Pacierze.**

Oficjusz, -a, *м. см.* **Trębnik.**

Oficyna, -y, *ж.* фли́гель, боковáя пристро́йка къ гла́вному до́му, надво́рныя слу́жбы.

Ofierniczy, да́рственный.

Oflina, -y, *ж. Морс.* бу́линь.

Oflis, -u, *м. Плотн.* за́болина.

Ofnal, *см.* **Hufnal.**

Ofuk, -u, *м.* брань, брюзга́нье.

Ofuknąć, Ofuknąć się, разбрани́ть (*кого́*) раскрича́ться (*на кого́*).

Ogadać, *см.* **Ogadywać.**

Ogadanie, *см.* **Ogadywanie.**

Ogadywać, Ogadać, злосло́вить, поноси́ть, клевета́ть, оклевета́ть.

Ogadywacz, -a, *м.* поноси́тель, клевéтникъ.

Ogadywanie, Ogadanie, -nia, *ср.* злослóвіе, клевета́.

Ogańczysty, раски́дистый, распу́щенный.

Oganiać, Ognać, Ogonić, отгонять. отогнáть, обмáхивать, обмахнýть; || защищáть, охранáть. || Oganiać się, обмáхиваться; || защищáться, оборонáться.

Oganiaczka, -i, *ж.* опахáло (*отъ мухъ*).

Oganianie, -nia, *ср.* обмáхиваніе.

Oganisty, *см.* Ogończysty.

Ogar, -a, *м.* ищéйка, гончая собáка.

Ogarczę, Ogarzę, -ęcia, *ср.* щенóкъ ищéйки гончей собáки.

Ogarek, -rka, *м.* огáрокъ; || головéшка, *см.* Niedopałek.

Ogarniać, Ogarnąć, Ogarnywać, обнимáть, обнáть, захвáтывать, захватúть, обхватúть, обхвáтывать; || окружáть, окружúть; || покрывáть, покрúть, облекáть, облéчь, *см.* Otaczać; || *постигáть, постúчь, обнимáть, обнáть, *см.* Obejmować; || овладéть (*умомъ*), захвáтывать (*что*). Ogień ogarnął całe miasto, огóнь обхватúлъ весь гóродъ. Ogarnąć co jednem spojrzeniem, обнáть что однúмъ взглáдомъ. Ogarnąć co rozumem, постигáть рáзумомъ, уразумéть. Śmiech go ogarnął, смéхъ овладéлъ имъ, онъ не могъ удержáться отъ смéха. Powódź ogarnęła pola i łąki, наводнéніе охватúло поля́ и лугá. Ogarnąć ubogiego, одéть убóгаго, нищаго. || Ogarniać się, прикрывáться, одéвáться.

Ogarnianie, Ogarnienie, -nia, *ср.* обхвáтываніе, схвáтываніе, обнимáніе; || понимáніе, *см.* Objęcie.

Ogarnywać, *см.* Ogarnąć.

Ogarzyca, -y, *ж.* ищéйка, борзáя сýка.

Ogarzysko, Ogarcisko, -a, *ср.* гóнчая худáя собáка.

Ogasić, погасúть, потушúть.

Ogadkać, оклеветáть, обезслáвить, оговорúть (*кого́*).

Ogień, *род. п.* Ognia, *м.* огóнь; || пожáръ. Krzesać ogień, высѣкáть огóнь. Dawać ognia (na kogo, do kogo), стрѣлáть, производúть пальбý. *Воен.* Ognia! пали! пли! || Krzyczą: ogień! кричáтъ: пожáръ! Ognie sztuczne, потѣшные огнú, фейерверкъ. *Посл.* Przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec, однúмъ мáхомъ два дѣла сдѣлать.

Ogienek, Ogieniek, -ńka, *м.* огонёкъ.

Ogienny, óгненный, *см.* Ogniowy.

Ogier, -a, *м.* завóдскій *или* припускнóй жеребéцъ, некладеный конь.

Ogierek, -rka, *м.* жеребчúкъ.

Ogierowy, жеребячій.

Oglądać, Obejrzeć, осмáтривать, осмотрéть, обозрѣвáть, обозрéть; || вúдѣть, врéть. смотрéть, разсмáтривать. || Oglądać się, Obejrzeć się, оглядываться, оглянýться, осмáтриваться, осмотрéться. Uciekł, ani się obejrzał, убѣжáлъ безъ оглáдки. далъ тягу. Oglądać się na kogo, na co, разсчúтывать, полагáться на кóго, на что; || *Obejrzeć się, осмотрéться, сообрази́ться, одýматься, спохватúться. Pozwól mi obejrzeć się, позвóль мнѣ сообрази́ться, осмотрéться. *Ирон.* Rychło w czas się obejrzał, пóздно взялся́ за ýмъ, пóздно спохватúлся

Oglądanie, Obejrzenie, -nia, *ср.* осмóтръ, обзóръ, смотръ, взглядъ. || Oglądanie się, осмотрúтельность, осторóжность; || Oglądanie się na kogo, na co, разсчúтываніе на кóго, на что. || Oglądanie się na osoby, лицепріáтіе. Oglądanie się na ludzi, боя́знь передъ людскúмъ мнѣніемъ, внимáтельность къ сужденію людéй.

Ogładzać, Ogładzić, полировáть, шлифовáть, лощúть. || Ogładzać, Ogłodzić, морúть, моримть гóлодомъ. || Ogładzać się, Ogłodzić się, голодáть, проголодáться.

Ogładzanie, Ogładzenie, -nia, *ср.* полировка, шлифóвка, лощéніе. || Ogładzenie się, вы́правка, вы́работка; || смягчéніе нрáвовъ, благовоспúтанность.

Ogładzić, *см.* Ogładzać.

Ogłaskać, Ogłaskiwać, дѣлать ручны́мъ, приручúть, освóить; || пріучáть. || Ogłaskać się, дѣлаться ручны́мъ, приручúться; || пріучáться, привыкáть.

Ogłaskanie, -nia, *ср.* дѣланіе ручны́мъ, освоéніе, укрощéніе, *см.* Ugłaskanie.

Ogłaskiwacz, -a, *м.* укротúтель (*дикихъ звѣрéй*)

Ogłaszać, Ogłosić, объявлúть, объявúть, возвѣщáть, возвѣстúть, публиковáть, опубликовáть (*въ газéтахъ*), обнарóдывать, провозглашáть, провозгласúть; || издавáть (*книгу*). Ogłosić amnestją, обнарóдовать амнúстію. Ogłosić kogo królem, провозгласúть кого королёмъ. Ogłaszać kogo niedobrze, обезслáвить кóго, рóнять во мнѣніи свѣта. || Ogłaszać się, Ogłosić się (czém), объявлúть себя́ (*чѣмъ*); || *оглашáться. Lasy i doliny ogłaszają się okrzykami wesela, лѣса́ и долúны оглашáются клúками рáдости.

Ogłaszanie, -nia, *ср.* оглашéніе, провозглашéніе; || заявлéніе, обнарóдываніе, *см.* Ogłaszać, Ogłosić.

Ogląd, -u, *м.* разсмотрéніе, обсуждéніе; || вниманіе, уваженіе. *см.* Wzgląd.

Oględne, -ego, *ср.* плáта за освидéтельствованіе, за осмóтръ.

Oględnie, *см.* Obacznie, Opatrznie, Przezornie.

Oględność, -ści, *ж.* предусмотрúтельность, осмотрúтельность, осторóжность; || Oględność na kogo, na co, вниманіе, уваженіе къ кому́, чъ чему́, *см.* Względność, Wzgląd.

Oględny, предусмотрúтельный, осмотрúтельный, осторóжный; || Oględny na co, имѣющій что либо въ видý, обращáющій на что либо вниманіе.

Oględy, -ów, *мн.* осмóтръ, освидéтельствованіе, óбыскъ; || посѣщéніе.

Oględziny, -dzin, *мн.* осмóтръ, освидéтельствованіе.

Ogłodać, обглодáть.

Ogłodnieć, проголода́ться.
Ogłodzić, *см.* **Ogładzać.**
Ogłos, -u, *м.* возвѣще́ніе, огласи́ть; || во́зглась.
Ogłosić, *см.* **Ogłaszać.**
Ogłosiciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель, провозвѣсти́тель.
Ogłosicielka, -i, *ж.* объяви́тельница, предъяви́тельница, провозвѣсти́тельница.
Ogłoszenie, -nia, *ср.* объявле́ніе, публика́ція (*въ газе́тахъ*), обнаро́дованіе, провозглаше́ніе, *см.* **Ogłaszać.**
Ogłuchnąć, огло́хнуть.
Ogłuchnienie, -nia, *ср.* поте́ря слу́ха.
Ogłuszać, Ogłuszyć, оглуша́ть, оглуши́ть.
Ogłuszeć, *Неуп.* огло́хнуть, *см.* **Ogłuchnąć.**
Ogłuszenie, -nia, *ср.* оглуше́ніе.
Ognić, сгнить, перегни́ть.
Ogniczek, -czka, *м. Зоол.* рога́чъ (*насѣко́мое*); || родъ лягу́шки.
Ognik, -a, *м.* блуди́щій, боло́тный, огонёкъ; || огонь Св. Эльма (*видиѣющійся иногда́ на верху́ мачтъ*); || *Мед.* ро́жа; || *Бот. см.* **Swietliczka.**
Ogniobronny, *Хим.* **труднопла́вкій**, огнеупо́рный.
Ogniodajny, огнево́й, горя́щій, воспламеня́ющійся.
Ogniodrzewny, *Хим.* **Kwas ogniodrzewny**, пригорѣло-древе́сная кислота́.
Ogniofarbny, огнецвѣтный.
Ogniokrusz, -u, *м.* краснолóмкое, хру́пкое желѣзо.
Ogniokształtny, пламенѣющій.
Ogniomierz, -a, *м.* огнемѣръ, пиротмѣръ.
Ogniomietny, огнедышущій.
Ogniomistrz, -a, *м.* лабораторúстъ, фе́йерверке́ръ.
Ognionośny, Ognionoszy, огнено́сный.
Ogniopalenie, -nia, *ср. Хим.* горѣніе, раскалённое состоя́ніе.
Ogniorodny, огнеро́дный.
Ogniowy, о́гненный; || пожа́рный. **Sprzęty ogniowe**, пожа́рные инструме́нты, снаря́ды. **Straż ogniowa**, пожа́рная кома́нда. **Towarzystwo ogniowe**, страховóе отъ огня́ обще́ство. **Gorączka ogniowa**, огневи́ца, горя́чка. **Lis ogniowéj sierści**, огнёвка, лисúца *или* лúсья шкýра чúстаго óгненнаго цвѣта.
Ogniście, Ognisto, съ жáромъ, пы́лко, пла́менно; || живо, сúльно; || * чертóвски, дья́вольски, ужáсно. **Ogniście zimno**, ужáсно хóлодно. **Ogniscie prosić o co**, съ жáромъ, усéрдно проси́ть о чёмъ.
Ognisko, -a, *ср.* очáгъ (*печной*), тóпка, шесто́къ, горнъ, горни́ло; || *Физ.* фóкусъ, зажига́тельная тóчка; || **Ognisko obozowe**, ди́вачные огни́; || **Ognisko elipsy, paraboli**, фóкусъ эллúписа; || **Ognisko pieca chemicznego**, жаро́вникъ; || центръ, средото́чie (*просвѣще́нія, земли́ и т. п.*).
Ogniskowy, фóкусный; || очáжный, *см.* **Ognisko.**
Ognistość, -ści, *ж.* жаръ, пылъ, горя́чность.
Ognisty, огни́стый, óгненный; || пла́менный; || огнедышущій. **Ogniste góry**, огнедышущія го́ры; || *Артил.* брандку́гель, зажига́тельное ядро́; || *Артил.* **Ognisty garniec**, горшóкъ съ горючими вещества́ми; || **Broń ognista**, огнестрѣльное ору́жіе; || **Ogniste spojrzenia**, пла́менные взóры. **Dusza ognista**, пла́менная душа́.
Ogniwko, -a, *ср.* огни́вко, огни́вцо, *Умн. см.* **Ogniwo**, трутни́ца, *см.* **Krzesiwko**; || цѣпно́е колéчко; || петля́, глазóкъ (*у рубáшки*).
Ogniwo, -a, *ср.* звено́, цѣпно́е кольцó; || ободóкъ; || связь, союзъ, *мн.* у́зы. **Ogniwa małżeńskie**, бра́чныя у́зы, бра́чный сою́зъ. **Wszystkie umiejętności mają spólne ogniwa**, всѣ нау́ки имѣ́ютъ óбщую связь.
Ognoić, нагнои́ть.
Ogół, Oguł, -u, *м.* цѣлость, всѣ, óбщая су́мма, вся су́мма, итóгъ; || масса, цѣлое; || óбщность, большинствó. **Ogół wiadomości ludzkich**, óбщность человѣческихъ зна́ній. **Ogół obywateli**, большинство́ гражда́нъ. **Ogół czytelników**, большинство́ чита́телей. **W ogóle**, вообще́, въ гла́вныхъ черта́хъ. **Ogółem**, всего́ на-все, и того́, сполна́; || óптомъ, гуртóмъ. **Zakupić ogółem**, закупи́ть гуртóмъ. || **Pracować dla dobra ogółu**, труди́ться для óбщаго бла́га.
Ogołacać, Ogołocić, обдира́ть, обира́ть, разора́ть, гра́бить; || обрыва́ть ли́стья (*съ дерева*); || снима́ть (*украше́нія*); || лиша́ть необходи́маго; || обнажа́ть. **Ogołocić kogo z majątku**, лиши́ть кого́ имýщества. **Ogołocić kogo z zaszczytów**, лиши́ть кого́ по́честей. **Ogołocić twierdzę z murów**, разру́шить стѣны крѣпости. || **Ogołacać się, Ogołocić się**, лиша́ться; || обнажа́ться; || разора́ться. **Ogołacać się z pieniędzy**, лиша́ться де́негъ.
Ogoleć, облысѣть; || * износи́ться.
Ogolenie, -nia, *ср.* бритьё, сбрива́ніе.
Ogolić, обри́ть.
Ogólnie, вообще́. гла́внымъ óбразомъ, въ гла́вныхъ черта́хъ.
Ogólnieć, обобща́ться.
Ogólnik, -a, *м.* óбщее мѣсто, ходя́чее мнѣніе; || *Лог.* пéрвая посы́лка.
Ogólność, -ści, *ж.* цѣлость, цѣлое, всеóбщность, масса; || *Лог.* óбщее. **Szczególność i ogólność**, ча́стное и óбщее. **W ogólności**, вообще́. обыкновéнно.
Ogólny, óбщій, всеóбщій; || весь. **Ogólny rachunek**, кру́глый счётъ. **Ogólna suma**, вся су́мма, итóгъ.
Ogołocenie, -nia, *ср.* лише́ніе, недоста́токъ, обѣдне́ніе.
Ogolony, обри́тый, вы́бритый.
Ogółowo, вообще́, въ óбщихъ черта́хъ.

Ogółowość, *см.* **Ogólność.**

Ogółowy, óбщій, *см.* **Ogólny; || коро́ткій**, сжа́тый.

Ogon, -a, *м.* хвостъ. **Ogon komety**, хвостъ кометы. **Ogon łoża armatniego**, хо́боть.

Ogonak, -a, *м.* свчи́нный полушу́бокъ.

Ogonatka, -i, *ж. Муз.* бѣлая но́та.

Ogonek, -nka, *м.* хво́стикъ; || *Бот.* но́жка, черешо́къ (*у листа́*); || *Грам.* знакъ подъ бу́квою (напр. ę).

Ogoniasty, съ хвосто́мъ, име́ющій хвостъ, хвоста́тый.

Ogonica, -y, *ж. Бот.* пастерна́къ (*растеніе*), *см.* **Pasternak.**

Ogoniczek, -czka, *м. Зоол.* зи́нька, синица (*птица*).

Ogonkowaty, *Бот.* сидя́щій на но́жкѣ.

Ogonowy, отъ хвоста́. **gonowa Osztuka**, *см.* **Oguzie.**

Ogorać, *см.* **Ogorzeć.**

Ogórczany, огуре́чный.

Ogórczasty, *Бот.* **огурцеобра́зный.**

Ogóreczek, -czka, *м. Умен.* **огу́рчикъ.**

Ogórecznik, -a, *м. Бот.* бура́чникъ, огурчная трава́.

Ogórek, -rka, *м.* **огуре́цъ**; || * **Ogórki**, *мн.* плетёные узлы́ **у мона́шескаго** по́яса.

Ogórkowy, огуре́чный.

Ogorzałość, -ści, *ж.* **ога́ръ, зага́ръ, сму́глость** (*отъ со́лнечнаго жа́ра*), *см.* **Śniadość.**

Ogorzały, сму́глый (*о цвѣтѣ лица́*), *см.* **Śniady**; || *геогр.* **Strefa ogorzała, жа́ркій** по́ясъ, *см.* **Gorący.**

Ogorzeć, Ogorać, загоре́ть (*отъ со́лнца*).

Ogorzelina, -y, *ж. см.* **Ogorzałość.**

Ogorzenie, -nia, *ср.* **зага́ръ.**

Ogorzknąć, прогорькнуть.

Ograć, Ogrywać, обыгра́ть, обы́грывать.

Ogradzać, Ogrodzić, загора́живать, загороди́ть, обводи́ть, обвести́, окружа́ть, окружи́ть.

Ograniczać, Ograniczyć, ограни́чивать, ограни́чить. || **Ograniczać się, Ograniczyć się**, ограни́чиваться, ограни́читься.

Ograniczający, ограни́чительный.

Ograniczanie, Ograniczenie, -nia, *ср.* **ограниче́ніе**, видоизмѣне́ніе; || **сокраще́ніе**, уменьше́ніе, убавка. **Ograniczenie wydatków**, сокраще́ніе расхо́довъ.

Ograniczenie, сме́жно, по сосѣ́дству, *см.* **Granica.**

Ograniczny, пограни́чный, сме́жный, сосѣдній, сопредѣльный, *см.* **Pograniczny.**

Ograniczoność, -ści, *ж.* **ограни́ченность.**

Ograniczony, ограни́ченный.

Ograniczyć, *см.* **Ograniczać.**

Ograszka, Ogrążka, *см.* **Ograżka.**

Ograżać, пронима́ть дро́жью, знобить. **Ograża mię** *или* **Ogrąża mię, меня́ прони́маетъ дрожь, меня́ знобитъ.**

Ograżanie, Ogrążanie, -nia, *ср.* **лихора́дочный припа́докъ.**

Ograżka, Ogrążka, -i, *ж.* **дрожь, ознобъ.**

Ogrążny, возбужда́ющій, **лихора́дочный** ознобъ, дрожь.

Ogroblić, обвести́ плоти́ною, га́тью.

Ogród, -u, *м.* **садъ. Ogród owocowy, фрукто́вый садъ**, *см.* **Sad. Ogród warzywny**, огоро́дъ.

Ogroda, -y, **ограда, забо́ръ.**

Ogródek, -dka, **Ogródeczek**, -czka, *м.* **са́дикъ.**

Ogródka, -i, *ж.* небольша́я ограда, загоро́дка; || * **увёртка, улóвка**, *во мн.* **изворо́ты, околи́чности. Mówić bez ogródki**, говори́ть безъ обиняко́въ, откровéнно. **Powiedzieć co pod ogródką**, высказать что́-либо съ по́мощью увёртокъ, улóвокъ.

Ogródkowy, садóвый.

Ogrodnictwo, -a, *ср.* **садово́дство.**

Ogrodniczek, -czka, *м.* **учени́къ садóвника**, рабóтникъ у садóвника.

Ogrodniczka, -i, *ж.* **садóвница.**

Ogrodniczy, садóвничій.

Ogrodnik, -a, *м.* **садóвникъ. Ogrodnik (warzywny), огоро́дникъ. Ogrodnik drzewny, садóвникъ воспи́тывающій дерéвья въ питóмникахъ.** || *Посл.* **Kozła ogrodnikiem posadzić, пусти́ть козла́ въ огоро́дъ.**

Ogrodnikowa, -éj, *ж.* **жена́ садóвника.**

Ogrodnikowy, садóвничій.

Ogrodnina, *см.* **Ogrodowina.**

Ogrodny, садóвый, разведённый въ саду́; || **огоро́дный.**

Ogrodowina, -y, *ж.* **огоро́дная зéлень, óвощи.**

Ogrodowy, садóвый; || **огоро́дный.**

Ogrodza, -y, *ж. см.* **Ogrodzenie.**

Ogrodzenie, -nia, *ср.* **ограда, огорóженное мéсто.**

Ogrodzić, *см.* **Ogradzać.**

Ogrodziec, -dźca, *м. см.* **Ogrojec.**

Ogrodzina, -y, *ж. Умн.* **огоро́дишко.**

Ogrodzony, огоро́женный.

Ogrojec, -jca, *м.* **садъ.** *Библ.* **ма́сличный вертогра́дъ.**

Ogrom, -u, *м.* **грома́да, ма́сса, огро́мное мно́жество, несмѣ́тность**; || **обши́рность, вели́кость**; || **огро́мная глы́ба, ку́ча. Ogrom prac, мно́жество трудóвъ. Ogrom zatrudnień, ку́ча, тьма заня́тій. Ogrom granitowy, огро́мная грани́тная глы́ба. Mieć ogrom wiadomości, имѣ́ть обши́рныя свѣ́дѣнія.**

Ogromnie, грома́дно, огро́мно; || **непомѣ́рно, чрезмѣ́рно, чрезвыча́йно**; || **стра́шно, ужа́сно. Ogromnie ryczeć, ужа́сно** рыча́ть, ревѣ́ть. **Ogromnie gruby, непомѣ́рно то́лстый.**

Ogromność, -ści, *ж.* **грома́дность, огро́мность**; || **безмѣ́рность, вели́кость.**

Ogromny, грома́дный, огро́мный; || **непомѣ́рный, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный**; || **стра́шный, ужа́сный.**

Ogrudzać się, Ogrudzić się, *см.* **Podbijać się, Podbić się.**

Ogryzać, Ogryźć, обгрызáть, обгры́зть, огла́дывать, оглодáть; || ощи́пывать, ощипáть (*траву, листья*).

Ogryzanie, -nia, *ср.* огла́дываніе, **огрызáніе.**

Ogryzek, -zka, *м.* огры́зокъ.

Ogrzewać, Ogrzać, нагрѣвáть, нагрѣ́ть, согрѣвáть, согрѣ́ть. || **Ogrzewać się, Ogrzać się,** нагрѣвáться, нагрѣ́ться, согрѣвáться, согрѣ́ться.

Ogrzewanie, Ogrzanie -nia, *ср.* нагрѣвáніе, согрѣвáніе.

Ogrzewny, нагрѣвáющій, согрѣвáющій.

Oguzie,-ia, *ср.* (**wołowe**), огу́зокъ (*бычáчій*).

Oh! *Межд.* о! охъ!

Oheblować, сострогáть.

Oheblowanie, -nia, *ср.* вы́стружка, остругáніе.

Oheretyczeć, присоедини́ться къ раскóлу, къ ересн.

Oheretyczenie, -nia, *ср.* совращéніе въ раскóлъ, въ éресь (*см.* **Oheretyczyć**); || присоединéніе къ раскóлу, къ éреси (*см.* **Oheretyczeć.**

Oheretyczyć, совратúть въ раскóлъ, въ éресь.

Ohukać, оглушúть, ошеломúть. постáвить въ тупúкъ. || **Ohukać się, Ohuknąć się,** придтú въ себя́, очнýться, опóмниться.

Ohyda, -y, *ж.* позóръ, безчéстіе, безслáвіе, поношéніе, посрамлéніе.

Ohydliwie, *см.* **Obrzydliwie, Ohydnie.**

Ohydliwość, -ści, *ж.* мéрзость, гнýсность, *см.* **Obrzydliwość**; || *см.* **Ohydność.**

Ohydliwy, мéрзкій, гнýсный, скверный, *см.* **Obrzydliwy, Ohydny.**

Ohydnie, мéрзко, омерзúтельно, отвратúтельно гнýсно, скверно; || безчéстно, позóрно, *см.* **Haniebnie.**

Ohydność, -ści, *ж.* гнýсность, мéрзость; | позóръ, посрамлéніе, безчéстіе.

Ohydny, гнýсный, мéрзкій, омерзúтельный отвратúтельный, || позóрный, безчéстный.

Ohydzać, Ohydzić (komu co), внушáть, отвращéніе, омерзéніе, || отвращáть, удаля́ть (*отъ чего*). **Ohydzać kogo,** очернúть, клеветáть на кого. **Ohydzić sobie co,** получúть отвращéніе къ чему́, брéзгать чѣмъ. **Ohydzić się komu,** опротúвѣть. надоѣсть кому́, возбудúть къ себѣ отвращéніе.

Ohydzanie, -nia, *ср.* **komu czego,** возбуждéніе отвращéнія къ чему́.

Ohydzenie, -nia, *ср.* омерзéніе, отвращéніе.

Ohydzić, *см.* **Ohydzać.**

Ohydzony, опозóренный, осрамлённый, обезчéщенный.

Ojciec, (*Прост.* **Ociec**), *р. пад.* **Ojca, o-**тцъ.

Ojcobójca, -y, *м.* отцеубíйца (*о мужчúнѣ*).

Ojcobójczy, отцеубíйственный.

Ojcobójczyni, -ni, *ж.* отцеубíйца (*о женщúнѣ*).

Ojcobójski, *см.* **Ojcobójczy.**

Ojcobójstwo, -a, *ср.* отцеубíйство.

Ojcostwo, Ojcowstwo, -a, *ср.* отцóвское родúтельское звáніе, *см.* **Wywód rodu**; || *Юрид.* **Skarga o ojcowstwo,** искъ незаконнорождённаго къ его́ отцу́ о призна́ніи свои́мъ сы́номъ.

Ojców, отцóвскій.

Ojcowizna, -y, *ж.* отцóвщина (*Прост.*), отцóвское насл'ѣдственное имýщество. || óтчина, вóтчина.

Ojcowski, отцóвскій, отéческій. **Władza ojcowska,** отéческая власть. **Majątek ojcowski,** отцóвское имѣніе. **Po ojcowsku, Ojcowsko,** отéчески. поотéчески.

Ojcowstwo, *см.* **Ojcostwo.**

Ojcowy, отцóвскій, *см.* **Ojców.**

Ojczym, -a, *м.* óтчимъ, вóтчимъ.

Ojczymowy, принадлежáщій óтчиму.

Ojczymski, Ojczymowski, *см.* **Ojczymowy.**

Ojczymstwo, Ojczymowstwo, -a, *ср.* опéка. власть óтчима.

Ojczystość, -ści, *ж.* отéчественность.

Ojczysty, отéчественный. роднóй.

Ojczyzna, -y, *ж.* отéчество, отчúзна, рóдина.

Ojuczać, Ojuczyć, навыкáчивать, навыкáчить.

Okadzać, Okadzić, кадúть, курúть ла́дономъ; || окýривать.

Okadzanie, -nia, *ср.* курéніе. окýриваніе.

Okaganczyć, надѣть намóрдникъ (*на животное*).

Okal, -a, *м.* глазáстый, глазýнъ.

Okaleczenie, -nia, *ср.* изувѣченіе.

Okamgnienie, -nia, *ср.* мигъ, мгновéніе óка, *см.* **Mgnienie.**

Okamiałość, Okamieniałość, -ści, *ж.* окаменѣлость, отвердѣніе, *см.* **Zatwardziałość.**

Okamieć, Okamieniec, окаменѣ́ть; || окрѣпнуть, отвердѣть; || закоснѣть, ожеточúться.

Okap, -u, *м.* капéль (*паденіе капель*); | *Архит.* крышка съ двумя́ скáтами на стѣнѣ. || (*Минер.*) капéльникъ (*натёкъ, извéстковая накипь*).

Okapać, *см.* **Pokapać.**

Okara, -y *ж.* двухколёсная телѣжка, тáчка.

Okarmić, окормúть.

Okąsać, *см.* **Okąsywać.**

Okaz, -u, *м.* показáніе. предъявлéніе, *см.* **Okazanie**; || (*Воен.*) развёртываніе, деплоáда (*фронт*); || предмéтъ. образецъ. обрáзчикъ выставка; || доказáтельство, д водъ. *см.* **Dowód**; || знáки, изъявлéнія, свидѣтельства, *мн. см.* **Oznak**; || нарýжность, нарýжный видъ. **Na okaz,** для вúду, *см.* **Pozór**; **Okazka,** образéцъ, обрáзчикъ. пробá, показъ, выставка; || парáдъ, показъ, смотръ, *см.* **Przegląd.**

Okazać, *см.* **Okazywać.**

Okazale, пы́шно, великолѣ́пно.

Okazałość, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́пие; || нару́жность, нару́жный видъ, *см.* Powierzchowność, Pozór.

Okazały, пы́шный, великолѣ́пный; || ви́дный, ста́тный.

Okazanie, *см.* Okazywanie.

Okaziciel, -a, *м.* предъяви́тель (*вѣксе-ля*).

Okazja, -ji, *ж.* слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ; || приключе́ніе; || *Стар.* сты́чка, би́тва. Przy okazji, при слу́чаѣ. Z okazji, по слу́чаю. *Посл.* Chwytaj okazją z czoła, bo z tyłu łysa, куй желѣзо пока́ горячо́, по́льзуйся удо́бнымъ слу́чаемъ. Dać okazją do czego, пода́ть къ чему́ по́водъ. Z okazji wojny, по слу́чаю войны́. Przyszlij mi to przez okazją, пришли́ мнѣ это при слу́чаѣ, съ ока́зіею.

Okazka, *см.* Okaz.

Okazować, *см.* Okazywać.

Okazowanie, *см.* Okazywanie.

Okazyjka, -i, *ж.* (*Умен. см.* Okazja), ма-лѣ́йшій слу́чай; || небольша́я пиру́шка. Umie korzystać z każdéj okazyjki, умѣ́етъ по́льзоваться ка́ждымъ малѣ́йшимъ слу́чаемъ. Z powod imienin mieliśmy okazyjkę, по по́воду именѝнъ у на́съ была́ небольша́я пиру́шка; || *Стар.* небольша́я сты́чка, схва́тка.

Okazywać, Okazować, Okazać, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выка́зывать, вы́казать; || обнару́живать, обнару́жить; || изъявля́ть, изъяви́ть; || дока́зывать, доказа́ть. Okażę mu, że ma niesłuszność, я покажу́ *или* докажу́, что онъ не пра́въ. Okazać na oko, показа́ть наглядно. Okazywać komu przyjaźń, ока́зывать, изъявля́ть кому́ дру́жбу. Okazuje, że się gniewa, онъ пока́зываетъ видъ, что се́рдится. || Okazywać się, Okazać się, ока́зываться, оказа́ться, я́вствовать, обнару́живаться, обнару́житься, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы-казаться, *см.* Uchodzić za..... || Отлича́ться, выка́зываться, выставля́ть себя́, *см.* Popisywać się, Występować.

Okazywanie, Okazowanie, Okazanie, -nia, *ср.* ока́зываніе, выка́зываніе, дока́зываніе; || предъявле́ніе, я́вка, *см.* Okazywać.

Okąsywać, Okąsać, обку́сывать, обкусѝть, обгрыза́ть, обгры́зть.

Okficie, Okfito, Okfitość, Okfity, *см.* Okwit, и т. д.

Okiełznać, Okiełznąć, взнуздывать, взнуздáть, *см.* Kiełznać.

Okiełznanie, -nia, *ср.* взнýздываніе (*ло-шади*).

Okieneczko, -a, *ср. Умен. см.* Okienko.

Okienica, Okiennica, -y, *ж.* ста́вень.

Okieniczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Okienica), ставенёкъ.

Okienko, -a, *ср. Умен. см.* Okno, око́шко, окóшечко. **Okienko w dachu**, слуховóе око́шко; || пробѣ́лъ (*на письмѣ*)

Okienny, око́нный.

Okipieć, откипѣ́ть.

Okiść, -ści, *ж.* ледяна́я сосу́лька.

Okład, *м.* употребля́ется то́лько съ предло́гомъ Z (*съ*). Z okładem, сли́шкомъ. Ma pięćdziesiąt lat z okładem, ему́ пятьдеся́ть лѣ́тъ сли́шкомъ.

Okładać, Obkładać, Obłożyć, обкла́дывать, облага́ть, обложи́ть, обкла́сть, выкла́дывать, вы́ложить; || *Новор.* гарнирова́ть (*кушанье*). Obkładać podatkami, обременя́ть, отягоща́ть податя́ми. || *Мед.* дѣ́лать припа́рки примо́чки.

Okładanie, Obłożenie, -nia, *ср.* обкла́дываніе, обложе́ніе, *см.* Okładać; || *Мед.* припа́рка, примо́чка.

Okładka, -i, *ж.* покры́шка; || обёртка, обло́жка, переплётъ (*книги*), *см.* Oprawa; || влага́лище, футля́ръ; || ножны́; || кро́мка (*у пла́тья*); || ло́жа, ло́же (*у ружья́*); || гарнирóвка (*кушанья*); || черено́къ (*у ножа́*).

Okładnik, -a, *м.* ма́стеръ придѣ́лывающій рукоя́тки и черенки́, насади́ватель, наколо́тчикъ (*орудій на рукоя́тки, на черенки́*).

Okładzina, -y, *ж. см.* Okładka.

Okłamać, Okłamywać, обману́ть, обма́нывать.

Okłamanie, -nia, *ср.* обма́нъ.

Okłamywać, *см.* Okłamać

Oklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе, аплоди́рованіе.

Okleić, оклеѝть.

Oklej, -ja, *м. Зоол.* укле́йка, кали́нка (*мѣлкая рыба*).

Oklejenie, -nia, *ср.* кле́йка (*обóевъ*).

Oklektać (uszy komu), прожужжа́ть кому́ у́ши.

Oklep, Na oklep, безъ сѣ́дла. Oklep jechać, ѣ́хать верхóмъ безъ сѣ́дла.

Oklepać, Oklepywać, оби́ть, обива́ть, околоти́ть, окола́чивать.

Oknąć, *см.* Zakląć.

Oknisty, имѣ́ющій мно́го о́коновъ.

Okno, -a, *ср.* окно́, око́шко; || око́нчина. Okno ślepe, глухóе окно́. Okno (w piwnicy), отду́шина. Okno (do strzelania), стѣнно́й зубе́цъ, амбразу́ра, бойни́ца. *Горн.* што́льна.

Oko, -a, *ср.* глазъ, о́ко (*мн.* о́чи); || взглядъ, взоръ. Otworzyć komu oczy, откры́ть кому́ глаза́, откры́ть пра́вду. Wytrzeszczyć oczy, вытаращить глаза́. Nie p trzy mu to z oczu, э́того не вида́ть по нёмъ, э́того не видно́ по его́ нару́жности. Na pierwszy rzut oka, при пе́рвомъ взгля́дѣ. Mieć *или* dawać oko na co, присма́тривать за чѣ́мъ, не сводѝть, не спуска́ть съ чего́ глазъ. Być komu solą w oku, коло́ть кому́ глаза́. Szczęście drugiego jest mu solą w oku, счáстіе друго́го коле́тъ ему́ глаза́. Oczy zamydlić, пусти́ть пыль въ глаза́. Spuścić oczy, потупить глаза́. St elać oczym, дѣ́лать кому́ гла́зки, броса́ть на кого́ умѝльные

взгля́ды. Mieć oczy ciągle wlepione w kogo, глазъ съ кого́ не своди́ть. (*Посл.*). Pańskie oko konia tuczy, хозя́йскій глазъ смотро́къ, *или* свой глазъ всего́ вѣрнѣе. Oczy psu przedać, потеря́ть всякій стыдъ. Spojrzeć sobie oko w oko, смѣ́рить кого́ глаза́ми. Idź mi z oczu! Precz z moich oczu! прочь съ глазъ мои́хъ! Okulary te przypadają mi do oczu, э́ти очки́ мнѣ по глаза́мъ. Jakby ojcu z oka wypadł, какъ двѣ ка́пли воды́ похо́жъ на отца́. Na oko, по-ви́димому, съ ви́ду, для ви́ду, по нару́жности. Za oczy, za oczami, poza oczy (źle o kim mówić), за глаза́, зао́чно (*худо говори́ть о ко́мъ*)) W oczy kłamać, лгать въ глаза́, на́гло лгать W oczach wszystkich, пере́дъ всѣ́ми, въ виду́ всѣхъ Poznać z oczu, по глаза́мъ ви́дно. || (*При исчисле́ніи*) Оди́нъ разъ. Dwadzieścia i oko, два́дцать оди́нъ. Sto i oko, сто оди́нъ. Dwieście ok, двѣсти; || пе́тля, глазо́къ. Oko spuścić, спусти́ть пе́тлю (*у чулка́*). Oko podnieść, подня́ть пе́тлю. Ok ubierać, убавля́ть пе́тлю. Ok przybierać, прибавля́ть пе́тлю. || *Минер.* Oko świata, о́ко ми́ра, ископа́емое изъ поро́ды опа́ловъ, Гидрофа́нъ. Kocie oko, коша́чій глазъ (*драгоцѣ́нный ка́мень*) || Kurze oko, мозо́ль, *см.* Nagniotek, Odcisk. || Oko ula, оуко́.

Okocić się, окоти́ться.

Okoł, -u, *м.* кругъ, колесо́, *см.* **Koło**; || огоро́женное простра́нство, огра́да, *см.* **Obwód, Okrąg**; || Na okoł, W okoł, вокру́гъ, круго́мъ, о́коло, о́крестъ; || сви́та, *см.* **Orone.**

Okolcować, обива́ть колю́чками, о́стрыми зубца́ми.

Okołek, -łka, *м.* о́бодъ колеса́; || *Бот.* цвѣто́чный щито́къ; || во́нтикъ, *см.* **Baldaszek.**

Okolić, окружи́ть.

Okolica, -y, *ж.* око́лица, около́токъ; || окре́стность. Rozeszła się wieść po okolicy, разне́сся слухъ по всему́ около́тку. Okolice Warszawy, варша́вскія окре́стности.

Okolicze, -a, *ср. Стар.* о́кругъ, грани́цы, преде́лы страны́.

Okolicznie, со всѣхъ сторо́нъ, вокру́гъ; || подро́бно, со всѣ́ми подро́бностями; || случа́йно, *см.* **Przypadkowie.**

Okoliczność, -ści, *ж. Стар.* принадле́жности, угодья, слу́жбы (*имѣ́нія, уса́дьбы, до́ма*); || обстоя́тельство. Znajdować się w trudnych okolicznościach, находи́ться въ тру́дныхъ обстоя́тельствахъ; || подро́бность. Wszystkie okoliczności sprawy, всѣ подро́бности, обстоя́тельства де́ла. *Юрид.* Obciążające okoliczności, усиливающія вину́ обстоя́тельства; || слу́чай. Z okoliczności odjazdu, по слу́чаю отъѣзда, *см.* **Sposobność.**

Okolicznościowy, *Грам.* обстоя́тельственный, *см.* **Przygodny.**

Okoliczny, окре́стный, сме́жный, сосе́дній; || око́льный. *Юрид.* Mieszkańcy okoliczni, око́льные лю́ди; || подро́бный, *см.* **Szczegółowy**; || случа́йный, *см.* **Przygodny.** || *Грам.* Tryb okoliczny, изъявительное наклоне́ніе.

Okolisto, *см.* **Kolisto.**

Okolistość, *см.* **Kolistość.**

Okolisty, *см.* **Kolisty.**

Okołki, Okołkiem, *см.* **Okołek.**

Okołkorodny, *Бот.* во́нтичный, вонткообра́зный, *см.* **Baldaszkowaty.**

Okolnie, круго́мъ, въ окру́жности.

Okolnik, -a, *м.* циркуля́ръ, окружно́е письмо́.

Okolny, кругово́й. Bieg okolny, круговраща́тельное движе́ніе. Okolny bieg krwi, обраще́ніе кро́ви. List okolny, окружно́е письмо́; || окре́стный, сме́жный, *см.* **Okoliczny.**

Około, Naokoło, Wokoło, вокру́гъ, вкругъ, о́коло. Chodzić około czego, занима́ться чѣмъ, труди́ться надъ чѣмъ. Umieć chodzić około czego, умѣ́ть обраща́ться съ чѣмъ, умѣ́ть взя́ться за что́. Pracować około pokoju, стара́ться заключи́ть миръ, *см.* **Koło.**

Okołokop, -u, *м. Воен.* циркумваллаціо́нная ли́нія.

Okołomurowy, находя́щійся внѣ стѣ́нъ.

Okolony, обнесённый, окружённый.

Okołosłupie, -pia, *ср. Архит.* перисти́ль галере́я со столба́ми.

Okomiar, -u, *м.* глазоме́ръ.

Okoń, Okóń, *род. п.* Okonia, *м.* о́кунь (*рыба*)

Okoniowy, окунёвый.

Okop, -u, *м.* валъ, око́пъ, ретранше́ментъ, *см.* **Wał, Szaniec.**

Okopać, *см.* **Okopywać**

Okopciałość, -ści, *ж.* ко́поть.

Okopciały, закопти́лый.

Okopcić, задыми́ть, закопти́ть. || **Okopcić się**, закопти́ться, задыми́ться.

Okopcieć, закопти́ться, продыми́ться.

Okopisko, -a, *ср.* ме́сто обведённое рвомъ; || жидо́вское кладби́ще.

Okopnik, -a, *м.* землеко́пъ; || *Воен.* пионе́ръ.

Okopywać, Okopać, ока́пывать, копа́ть, || укрѣпля́ть, обноси́ть ока́пами. || **Okopywać się, Okopać się**, ока́пываться, окопа́ться.

Okopywanie, Okopanie, -nia, *ср.* ока́пываніе.

Okorzenić, припра́вить пря́ностями.

Okosić, скоси́ть (*траву́*).

Okosmacieć, окосма́тѣть, омохна́тѣть.

Okotwór, -oru, *м. Анат.* глазна́я впади́на.

Oków, -owu, *м.* око́вка; || Okowy, *мн.* ко́вы, цѣпи, желѣза, кандалы.

Okowaniec, -ńca, *м.* коло́дникъ, закова́нный въ цѣпи, кандалы.

Okowek, -wka, *м. см.* **Oków, Skówka.**

Okowita, -y, *ж.* хлѣбное вино́, во́дка.

Okówka, *см.* **Skówka.**

Okpić, Okpiwać, надýть, одурáчить, провести́ за́ нос.

Okpienie, Okpiwanie, -nia, *ср.* обмáнъ, плýтня, мошéнничество.

Okpisz, употребля́ется въ слѣ́дующемъ выраже́нiи: **Na okpisz,** плутовски́мъ, мошéническимъ óбразомъ.

Okpiwacz, -a, *м.* обмáнщикъ, плутъ, мошéнникъ.

Okra, -y, *ж.* óхра, вóхра (*краска*). **Okra czerwona,** чéрлядъ.

Okraczać, Okroczyć, шагáть вокрýгъ чего́, обходи́ть, обойти́ кругóмъ. || **Okraczać, Okraczyć,** перешагну́ть. **Okraczyć koléj,** ѣ́хать мéжду колеи́ми.

Okradać, Okraść, обкрáдывать, обокрáсть.

Okradanie, Okradzenie, -nia, *ср.* крáжа, воровствó.

Okradziony, обкрáденный, окрáденный.

Okrąg, -ędu, *м.* шаръ, земнóй шаръ; || небосклóнъ кругозóръ, горизóнтъ, *см.* **Widnokrąg;** || кругъ, окрýжность. **Okrąg koła,** окрýжность кру́га. || **Okrąg księżyca,** кругъ луны́ (*содержа́щiй въ себѣ́ 19 лѣтъ, по прошéствiи котóрыхъ новолýнiя возвращáются на прéжнiе дни го́да*), *см.* **Obieg;** || кругъ, кружóкъ, окрýглость. **W okrąg,** кругóмъ, въ кружóкъ, кругообрáзно; || сфе́ра, планéтный кругъ. || **Okrąg naukowy,** учéбный óкругъ; || *Геогр.* óкругъ, у́ездъ.

Okrąglak, -a, *м. Плотн.* накáтникъ.

Okrągławo, кругловáто, овáльно.

Okrągławość, -ści, *ж.* круглотá, окрýглость, овáльность.

Okrągławy, овáльный, продолговáто-кру́глый.

Okrąglеć, круглéть, округля́ться.

Okrąglenie, -nia, *ср.* округлéніе.

Okrągło, кру́гло. ***Okrągło powiedzieć,** говори́ть сжáто, въ коро́ткихъ словáхъ. **Okrągło żyć,** жить скрóмно, бережли́во.

Okrągłodługi, продолговáто-кру́глый, *см.* **Obły, Walcowaty.**

Okrągłokończaty, остроконéчный.

Okrągłolicy, круглоли́цый.

Okrągłopochodzisty, кони́ческій, кегле-образный; || кóнусный.

Okrągłość, -ści, *ж.* окрýглость, круглотá. || **Okrągłość ziemi,** шаровúдность. || **Okrągłość wypukła,** вы́пуклость. **Okrągłość wydrążona,** вóгнутость.

Okrągłotwarzy, *см.* **Okrągłolicy.**

Okrągłowzory, кругообрáзный, въ ви́дѣ ротóнды.

Okrągluchny, Okrąglutki, *Умен.* круглёшенькій, круглёхонекъ, круглёшенькій, круглёшенекъ, *см.* **Okrągły.**

Okrągły, кру́глый.

Okrajać, *см.* **Okrawać.**

Okrajek, *см.* **Okrawek.**

Okrakiem, на корáчкахъ. **Okrakiem chodzić,** ходи́ть раскорáчивши но́ги, раздвига́ть но́ги.

Okrasa, -y, *ж.* припрáва (*кушанья*); || ***украше́нiе,** прикрáса, *см.* **Ozdoba.**

Okraść, *см.* **Okradać.**

Okrasić, Okraszać, приправля́ть (*кушанье*); || ***украсить, украша́ть, убра́ть,** убира́ть.

Okraszenie, *см.* **Okrasa.**

Okrawać, Okrajać, Okroić, откра́ивать, открои́ть, обре́зывать, обрѣ́зать.

Okrawacz, -a, обре́зывальщикъ.

Okrawanie, -nia, *ср.* откра́ивание, обре́зываніе.

Okrawek, -wka, Okrajek, -jka, *м.* обре́зокъ; || **Okrajek ziemi,** *см.* **Cypel;** || кро́мка, кайма́ (*у пла́тья*); || опу́шка (*лѣса*); || грани́ца, рубе́жъ, *см.* **Kraniec;** || *см.* **Obrzezek** (*Анат.*).

Okrążać, Okrążyć, окружáть, окружи́ть, обводить, обвести́. **Okrążyć nieprzyjaciela,** окружи́ть, обступи́ть непрія́теля. || Обойти́, исходи́ть, изъѣ́здить, стра́нствовать, *см.* **Obiedz, Objechać, Oprzynąć.** || ***Okrążać co słowy,** говори́ть перифра́зами; || говори́ть обиняка́ми, изворáчиваться.

Okrążanie, Okrążenie, -nia, *ср.* окруже́нiе; || поворо́тъ, извúлина; || объѣ́здъ, обхóдъ; || ***увёртка, улóвка.

Okrążyć, *см.* **Okrążać.**

Okręcać, Okręcić, обвивáть, обви́ть; || обвёртывать, обверте́ть, обвернýть.

Okręcenie, -nia, *ср,* обвива́ніе, обвёртываніе.

Okręcik, -a, *м. Умен.* корáбликъ.

Okręgowy, окружнóй.

Okres, -u, *м.* объёмъ, простра́нство; || кругъ, óкругъ; || грани́ца, предѣлъ, рубе́жъ; || промежýтокъ, продолже́нiе, тече́нiе. **W szczupłym lat okresie,** въ продолже́нiе коро́ткаго вре́мени, въ тече́нiе немно́гихъ лѣтъ. || *Хронол.* кругъ. **Okres lat,** тече́нiе вре́мени, перióдъ, *см.* **Przeciąg;** || *Грам.* перióдъ. **Okres pełny, Okrągły,** плáвный, четырехчле́нный перióдъ.

Określać, Określić, Okryślić, *Стар.* **Określić,** очéрчивать, очертúть, очéрчивать óколо кру́га, обводи́ть черто́ю вокру́гъ, обмежёвывать, обмежева́ть; || ограни́чивать, заключа́ть въ предѣлы, полага́ть предѣлъ; опредѣля́ть, опредѣли́ть. **Określić znaczenie wyrazu,** опредѣли́ть значéніе слóва.

Określający, опредѣли́тельный.

Określanie, Określenie, -nia, *ср.* **ограниче́нiе,** *см.* **Określać;** || опредѣле́нiе.

Określić, *см.* **Określać.**

Określnie, Określnie, опредѣле́нно, то́чно.

Określnik, -a, *м. Грам.* членъ опредѣле́нный.

Określność, -ści, *ж.* **опредѣле́нность,** то́чность.

Określny, опредѣлённый.

Określony, ограни́ченный; || **опредѣлённый.**

Okręt, -u, *м.* кора́бль.

Okrętowy, Okrętny, корабе́льный. **Lina okrętowa,** шва́ртовъ, ка́бельтовъ (кана́тъ). **Dno okrętowe,** трюмъ. **Strój okrętowy,** снасти, такела́жъ. **Wieniec okrętowy,** корабе́льная коро́на.

Okrężne, -ego, *ср.* жа́твенный пра́здникъ.

Okrężnica, -y, *ж. Бот.* ту́рча, **плаву́шникъ,** готто́нія.

Okrężny, окружно́й; || винтово́й, спира́льный; || *Бот.* кругообра́зный.

Okrócicіel, -a, *м.* укроти́тель, усмири́тель.

Okrócicielka, -i, *ж.* укроти́тельница, усмири́тельница.

Okrócić, укроти́ться, усмири́ться; || сде́латься ручны́мъ.

Okroić, Okrajać, открои́ть, откра́ивать.

Okrom, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я, за **исключе́ніемъ,** *см.* **Krom**; || безъ, *см.* **Bez**; || вдали́ отъ... *см.* **Opodal od...**

Okrop, -u, *м.* орошéніе, окропле́ніе.

Okropić, окропи́ть, скропи́ть, ороси́ть.

Okropiec, -pcu, *м. см.* **Ukrop.**

Okropnie, ужа́сно, стра́шно, отврати́тельно.

Okropność, -ści, *ж.* у́жасъ; || гну́сность, ме́рзость; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Okropny, ужа́сный, стра́шный; || гну́сный, ме́рзкій; || отврати́тельный, омерзи́тельный.

Okrostawiałość, -ści, *ж. Мед.* сыпь, на́кожная болѣ́знь коро́ста.

Okrostawiały, коро́стливый, **покры́тый** сы́пью.

Okrostawieć, окоро́стѣть.

Okrostawienie, -nia, *ср. см.* **Okrostawiałość.**

Okrótnik, -a, *м. см.* **Okrutnik.**

Okrótność, -ści, *ж. см.* **Okrutność.**

Okrótny, *см.* **Okrutny.**

Okruch, -a, *м.* **Okrucha, -y,** *ж.* обло́мокъ, оско́локъ; || кроха́, *см.* **Okruszyna.**

Okrucieński, мучи́тельный, тира́нскій, жесто́кій, безчеловѣ́чный, звѣ́рскій, лю́тый.

Okrucieństwo, -a, *ср.* жесто́кость, тира́нство, жестокосе́рдіе, звѣ́рство безчеловѣ́чіе, лю́тость.

Okruszek, -szka, *м.* **Okruszyna, -y,** *ж.* кро́шка, крупи́нка, части́ца.

Okrutnica, -y, *ж.* тира́нка, мучи́тельница.

Okrutnie, жесто́ко, безчеловѣ́чно, ужа́сно.

Okrutnieć, жесто́ко поступа́ть (*съ кѣмъ*).

Okrutnik, -a, *м.* тира́нъ, мучи́тель; || ва́рваръ.

Okrutność, -ści, *ж. см.* **Okrucieństwo.**

Okrutny, жесто́кій, жестокосе́рдый, безчеловѣ́чный, свирѣ́пый, лю́тый, ужа́сный; || *стра́шный, огро́мный.

Okrwawić, окрова́вить, обагри́ть кро́вью.

Okryć, *см.* **Okrywać.**

Okrycie, -cia, *ср.* покрыва́ло, оде́я́ло; || чахо́лъ; || оде́жда, пла́тье, *см.* **Odzienie.**

Okryślenie, *см.* **Określanie.**

Okryślić, *см.* **Określić.**

Okryty, *см.* **Okrywać.**

Okrywać, Okryć, покрыва́ть, покры́ть; || *одѣва́ть, одѣ́ть, *см.* **Odziać.** || **Okrywać się, Okryć się,** покрыва́ться, покры́ться.

Okrywanie, Okrycie, -a, *ср.* покрыва́ніе, прикры́тіе.

Okrywca, -y, *м.* покрови́тель, засту́пникъ.

Okrywka, -i, *ж.* кры́шка. || *Бот.* покрыва́ло покро́въ.

Okrzepczyć, Okrzepić, укрѣпи́ть; || сгусти́ть.

Okrzepłość, -ści, *ж.* застыва́ніе, сгуще́ніе; || затвердѣ́лость. окрѣ́плость.

Okrzepły, окрѣ́плый, отвердѣ́лый; || засты́вшій; || сгущённый.

Okrzepnąć, окрѣ́пнуть; || засты́ть.

Okrzepnienie, -nia, *ср.* застыва́ніе, сгуще́ніе.

Okrzesać, Okrzesywać, обрѣ́зать, обрѣ́зывать (*вѣтви у дерева*), обтёсывать, обтеса́ть (*дерево*), обдѣ́лывать, обдѣ́лать (*камни*); || *образо́вывать, выводи́ть изъ невѣ́жества, придава́ть ло́ску.

Okrzesanie, -nia, *ср.* обрѣ́зываніе (*вѣтвей*), обтёсываніе (*дерева*). обдѣ́лываніе (*ка́мня*); || *прили́чные пріёмы, прили́чное обраще́ніе, вѣ́жливость.

Okrzesany, вѣ́жливый, образо́ванный, отёсанный.

Okrzesywać, *см.* **Okrzesać.**

Okrzętnie, *см.* **Skrzętnie.**

Okrzętność, *см.* **Skrzętność.**

Okrzętny, *см.* **Skrzętny.**

Okrzos, -u, *м.* обрѣ́занныя, ли́шнія вѣ́тви. || *Прост.* молокосо́съ.

Okrzyczany, расхва́ленный, превознесённый похвала́ми; || осла́вленный, упа́вшій во мнѣ́ніи (*свѣта*).

Okrzyczeć, превознести́, восхвали́ть; || осла́вить, рони́ть во мнѣ́ніи свѣ́та.

Okrzyk, -u, *м.* крикъ, кликъ; || восклица́ніе, ра́достный крикъ.

Okrzykać, Okrzyknąć, Okrzykiwać, вскрича́ть, вскри́кивать, закрича́ть изо всей си́лы; || восклица́ть, взыва́ть; || провозгласи́ть. **Okrzyknąć kogo królem,** провозгласи́ть кого́ королёмъ. **Okrzykać się, Okrzyknąć się,** раскрича́ться (*на что*).

Okrzykliwy, шу́мный, шумли́вый, гро́мкій.

Okrzyknąć, Okrzyknąć się, *см.* **Okrzykać.**

Okrzyknięcie, Okrzyknienie, -nia, *ср.* провозглаше́ніе.

Okseft, -u, *м.* о́ксофтъ (*сороковая бочка*).

Oksymel, -u, *м.* уксусомёдъ, мёдъ съ у́ксусомъ.

Oktawa, -y, *ж.* осьмидне́вникъ, осьмидне́вный пра́здникъ. || *Муз.* окта́ва

Oktawka, -i, *ж.* дѣтская скри́пка.
Oktern, -u, *м.* восьму́шка, восьма́я доля листа́, *см.* **Ośmiérka.**
Oktoich, -u, *м.* окто́ихъ, осьмигла́сникъ (*церко́вная книга*).
Okuć, **Okować**, кова́ть, ко́вывать, кова́ть, ско́вывать, заковать, зако́вывать.
Okucie, -a, *ср.* ко́вка, подко́вываніе, зако́вываніе. **Okucie do okna**, прибо́ръ. **Okucie w rydlu**, проба́й.
Okudłany, взъеро́шенный, растрёпанный, косма́тый.
Okulary, -ów, *мн.* очки́.
Okulawić, искалѣчить, изувѣчить.
Okulawieć, **Okuleć**, охроме́ть, захроме́ть.
Okulawienie, -nia, *ср.* охроме́ніе, увѣчье.
Okulbaczenie, -nia, *ср.* осѣдла́ніе (*ло́шади*).
Okulbaczyć, осѣдла́ть, *см.* **Kulbaczyć.**
Okulista, -y, *м.* глазно́й врачъ, окули́стъ.
Okulizacja, *см.* **Oczkowanie.**
Okulizować, *см.* **Oczkować.**
Okuń, *см.* **Okoń.**
Okup, -u, *м.* вы́купъ, вы́купныя де́ньги.
Okupacja, -ji, *ж.* заня́тіе, *см.* **Zajęcie**; || уро́къ, зада́ча, упражне́ніе (*шко́льныя*).
Okupić, *см.* **Okupywać.**
Okupienie, -nia, *ср.* вы́купъ; || искупле́ніе, избавле́ніе, *см.* **Odkupienie.**
Okupiny, -pin, *мн.* пода́рокъ *или* угоще́ніе именинника для свои́хъ друзе́й.
Okupnik, -a, *м.* обро́чникъ, платя́щій о́бро́къ; || долгосро́чный аренда́торъ.
Okupność, -ści, *ж.* выкупно́е пра́во, вы́купъ; || долгосро́чная аре́нда.
Okupny, выкупно́й.
Okupywać, **Okupić**, выкупа́ть, вы́купить, покупа́ть, купи́ть; || опла́чивать, заплати́ть. || **Okupić się**, откупи́ться, вы́купиться.
Okurencja, -ji, *ж. см.* **Okoliczność, Zbieg.**
Okurzać, **Okurzyć**, оку́ривать, окури́ть, дыми́ть, задыми́ть, окопти́ть; || пыли́ть, запыли́ть.
Okurzenie, -nia, *ср.* оку́риваніе, придымле́ніе; || запыле́ніе.
Okwasić, *Хим.* окисли́ть.
Okwaśny, *Хим.* спосо́бный къ окисле́нію.
Okwefić, **Okwefiać**, накры́ть, накрыва́ть покрыва́ломъ, фато́ю, *см.* **Kwefić.**
Okwit, -u, *м.* **Owitanie, Okwitnienie**, -nia, *ср. Бот.* цвѣте́ніе.
Okwitać, **Okwitnąć**, отцвѣта́ть, переста́ть цвѣсти́.
Olatać, *см.* **Połatać, Wyłatać.**
Ołowo, -y, *ж.* желѣзо взя́тое изъ середи́ны желѣзной кри́цы, напускно́е желѣзо.
Olbora, -y, *ж.* казённый дохо́дъ съ рудниково́въ; || завѣдываніе рудника́ми.
Olbornik, -a, *м.* надзира́тель надъ рудника́ми.
Olbrot, u, *м.* спермаце́тъ.
Olbrotowy, спермаце́товый.
Olbrzym, -a, *м.* испо́линъ, велика́нъ, гига́нтъ.
Olbrzymi, испо́линскій, гига́нтскій.
Olbrzymisko, -a, *ср.* безобра́зный велика́нъ, верзи́ло.
Olbrzymka, -i, *ж.* велика́нша.
Olbrzymowaty, испо́линскій, гига́нтскій.
Olbrzymowy, **Olbrzymski**, *см.* **Olbrzymi, Olbrzymowaty.**
Olbrzymstwo, -a, *ср.* собра́ніе велика́новъ; || *Мед.* чрезмѣрная величина́ тѣла.
Olcha, -y, *ж. см.* **Olsza.**
Olchnąć, *Стар.* оглохнуть.
Olchowy, *см.* **Olszowy.**
Oleisty, масли́стый.
Oléj, -ju, ма́сло (*растительное*). **Oléj konopny**, конопля́ное, по́стное ма́сло. **Oléj skalny**, го́рное, ка́менное ма́сло, нефть, петро́ль. **Oléj Swięty**, муро, святы́й еле́й. *Посл.* **Mieć oléj w głowie**, не быть глу́пымъ, *см.* **Olejek, Oliwa.**
Olejarka, -i, *ж.* продаю́щая ма́сло (*растительное и т. п.*).
Olejarnia, -ni, *ж.* маслобо́йня; || складъ для ма́сла.
Olejarz, -a, *м. см.* **Olejnik.**
Olejek, -jku, *м.* лету́чее благово́нное ма́сло.
Olejkarstwo, -a, *ср.* произво́дство благово́ннаго ма́сла.
Olejkarz, -a, *м.* продаве́цъ благово́ннаго ма́сла.
Olejkować, сма́зывать ма́сломъ; || умаща́ть.
Olejkowanie, -nia, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ.
Olejkowy, ма́сленый, изъ лету́чаго, благово́ннаго ма́сла, *см.* **Olejek.**
Olejnik, -a, *м.* продаю́щій ма́сло (*расти́тельное и т. п.*).
Olejno, ма́слено. **Olejno malować**, писа́ть ма́сленымъ кра́сками, *см.* **Olejny.**
Olejny, ма́сленый. **Olejne malowidło**, карти́на, пи́санная ма́слеными кра́сками. **Olejne malowanie**, жи́вопись. **Malarz do robót olejnych**, живопи́сецъ.
Olejować, нама́сливать, сма́зывать ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowanie, -nia, *ср.* сма́зываніе ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowany, сма́занный ма́сломъ (*расти́тельнымъ*).
Olejowaty, масляни́чный, маслени́стый.
Olejowy, ма́сленый.
Oleśnik, -a, *м. Бот.* крылоли́стникъ (*зо́нтичное расте́ніе*).
Oligarcha, -y, *м.* олига́рхъ, приве́рженецъ олига́рхіи.
Oligarchicznie, олигархи́чески.
Oligarchiczny, олигархи́ческій.
Oligarchja, -ji, *ж.* олига́рхія, вы́сшая власть въ рука́хъ немно́гихъ вельмо́жъ.

Olimp, -u, *м.* Оли́мпъ.

Olimpiecki, олимпійскій (*объ играхъ*).

Olimpijski, олимпійскій, небе́сный (*о богáхъ*).

Olimpjada, -y, *ж.* **олимпіáда**, четырехлѣ́тіе.

Oliwa, -y, *ж.* **мáслина**, масли́чное, оли́вковое дéрево. **Oliwa polna**, лохъ, ди́кая мáслина; || оли́вковое, деревя́нное *или* прованское мáсло. || (*Посл.*) **Zawsze oliwa na wierzch wyjdzie**, шúла въ мѣшкѣ́ не утаи́шь.

Oliwczany, *см.* **Oliwkowy**.

Oliwiany, *см.* **Oliwny**.

Oliwisko, -a, *ср.* ди́кая мáслина.

Oliwka, -i, *ж.* мáслина, маслёнка, оли́ва.

Oliwkowaty, оли́вковый, желтовáтый, смýглый (*цвѣтъ лица*).

Oliwkowy, оли́вковый.

Oliwnica, -y, *ж.* **Oliwnik**, -a, *м.* оли́вковая рóща; || мáсличный вертогрáдъ.

Oliwnik, -a, *м.* выжимáющій оли́вковое мáсло.

Oliwny, оли́вный; || оли́вковый.

Oliwobranie, -nia, *ср.* убóрка оли́вокъ.

Oliworodny, изобúлующій оли́вами.

Oliwowy, *см.* **Oliwny**.

Olknąć, *см.* **Olchnąć**.

Olkol, **Olkel**, **Olkelek**, -a, *м. Архит.* **сúмусъ**, гусёкъ, вéрхняя часть карни́за.

Ołoić, насáлить.

Ołów, -owiu, *м.* свинéцъ. **Ołów walcowany**, рóльный свинéцъ. **Ołowiem spajać**, **oblewać**, покрывáть свинцóмъ; || пломбировáть (*товары или зубы*).

Ołówek, -wka, *м.* чёрный карандáшъ, чёрная мыловка, карандáшъ; || **łówek u szmuklerza do kręcenia frędzli i kutasów**, коклю́шка, коклю́ха.

Ołowiak, -a, *м.* свинцóвая рудá, свинчáкъ.

Ołowianka, -i, *ж.* свинцóвая пýля; || *Морск.* лотъ, грузúло, отвѣсъ; || *Бот.* свинцóвка (*растéніе*).

Ołowiany, свинцóвый.

Ołowiasty, свинчáтый.

Ołowiec, -wca, *м.* **сѣри́стый свинéцъ**, блестя́къ.

Ołówkowy, карандáшный.

Ołównia, -i, *ж.* свинцóвое произвóдство; || свинцóвая плавúльня.

Ołownica, -y, *ж. Бот.* зубни́ца, свинцóвка.

Ołównik, -a, *м.* свинцóвыхъ дѣлъ мáстеръ.

Ołówny, свинцóвый. **Biel ołowna**, бѣли́ла.

Olśnąć, **Olśnić**, ослѣпи́ть, поразúть блéскомъ; || озари́ть.

Olśnienie, -nia, *ср.* **ослѣпле́ніе** (*блéскомъ*).

Olstro, -a, *ср.* **óльстра**, **кубýра**, чýшки (*чахóлъ на ручномъ оружіи*). *Посл.* **I olstro puści, gdy Bóg dopuści**, на всё бóжья вóля, всё во влáсти бóжьей.

Olsza, -y, *ж.* óльха (*дéрево*).

Olszanka, -i, *ж.* чебáкъ (*рыба*).

Olszeniec, -ńca, **Olszenik**, -a, *м.* (*Бот.*) гúрча, горúчникъ (*растéніе*).

Olszowka, **Olszówka**, -i, *ж.* родъ древéсной гýбки.

Olszowy, ольхóвый.

Olszyna, -y, **Olszynka**, -i, *ж.* оле́шникъ, олешня́къ, молодóй ольхóвый лѣсъ.

Ołtarz, -a, *м.* престóлъ, алтáрь; || жéртвенникъ. **Wielki ołtarz**, глáвный алтáрь.

Ołtarzny, **Ołtarzowy**, алтáрный.

Ołtarzyk, -a, *м.* мáлый алтáрь, боковóй алтáрь, придéлъ.

Ołutować, спаять.

Ołysieć, облысéть.

Omacki, -ów, *мн.* ощýпыванье, щýпанье.

Omackiem, **Omacmie**, **Omacnie**, **Po omacku**, **Omacką**, óщупью; || * слéпо, во тмѣ.

Omacnie, *см.* **Omackiem**; || * ощутúтельно, осязáтельно.

Omacny, ощутúтельный, осязáтельный, *см.* **Namacalny**, **Dotykalny**.

Omacywać, ощýпывать.

Omaczać, **Omoczyć**, намáчивать, намочúть, смáчивать, смочúть.

Omaczalny, макáльный. **Omaczalne naczynie**, макáльная чáшечка.

Omaczanie, -nia, *ср.* обмáкиваніе, мочéніе; || мóчка, умóчка.

Omączyć, замучнúть, запáчкать, оскáпать мукóю. || **Omączyć się**, запáчкаться, выпачкаться мукóю.

Omaić, покрúть зелёными лúстьями, *см.* **Maić**.

Omal nie, **Omal że nie**..... чуть-чуть почтú, едвá, чýть бы́ло не....., *см.* **Bez mała**, **Mało**.

Omam, -u, *м.* ослѣплéніе, помрачéніе, || обаáніе, очарованіе, обворожéніе.

Omamić, ослѣпúть, помрачúть; || очаровáть, обворожúть, *см.* **Mamić**.

Omamiciel, -a, *м.* обольстúтель, очарова́тель, обворожúтель.

Omamienie, -nia, *ср.* обольщéніе, очарованіе, обворожéніе; || заблуждéніе, обмáнъ.

Oman, -u, *м. Бот.* оманъ, девясúлъ (*растéніе*).

Omanek, -nku, *м.* настóйка изъ оманá.

Omarmurować, покрыть мрáморомъ.

Omartwić, **Omartwiać**, заморúть, умертвúть, умерщвля́ть; || вытравить, вытравливать.

Omartwieć, помертвѣ́ть; || оцѣпенѣ́ть.

Omarznąć, намёрзнуть.

Omaścić, **Omaszczać**, припрáвить, приправля́ть мáсломъ, жúромъ; || улучшáть, удобря́ть зéмлю, *см.* **Ognoić**.

Omasta, -y, *ж.* жúрная припрáва (*къ кýшанью*).

Omastno, жúрно, мáсляно.

Omastny, жúрный, мáсляный.

Omaszczać, *см.* **Omaścić**.

Omatać, опу́тать, обольсти́ть.

Omawiać, Omówić, говори́ть обиняка́ми, неясно, намёками; || *см.* **Obmawiać.**

Omazać, *см.* **Obmazać.**

Omdlało, сла́бо, безси́льно.

Omdlałość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие; || о́бморокъ, обмира́ние, ослабе́ние, ли́шеніе чувствъ, изнеможе́ніе.

Omdlały, ослабе́вшій, безси́льный; || упа́вшій въ о́бморокъ, лиші́вшійся чувствъ.

Omdleć, Omdlewać, ослабе́ть, ослабева́ть, изнемо́чь, изнемога́ть; || па́дать въ о́бморокъ, обмира́ть.

Omdlenie, -nia, *ср.* ослабе́ніе, безпа́мятство, о́бморокъ; || тѣле́сная сла́бость.

Omdlewać, *см.* **Omdleć.**

Omdlewanie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, ослабле́ніе, истоще́ніе, упа́докъ силъ.

Omełty, очи́щенный, шелушёный, *см.* **Omleć.**

Omen, -u, *м.* предсказа́ніе, зна́меніе.

Omgleć, Omglewać, *см.* **Omdleć, Omdlewać**; || *см.* **Mgleć.**

Omglić, отума́нить.

Omiatać, Omieść, обмета́ть, обме́сть, смета́ть, смести́.

Omiatanie, Omiecenie, -nia, *ср.* смета́ніе, подмета́ніе.

Omieciny, -cin, *мн.* соръ, смѣтье; || мучна́я пыль.

Omieg, -u, *м. Бот.* боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́ть, волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Omiękanie, Omięknienie, -nia, *ср.* размягче́ніе.

Omiękczyć, размягчи́ть.

Omiękнąć, размягчи́ться.

Omielać, *см.* **Omleć.**

Omielenie, -nia, *ср.* очище́ніе, шелуше́ніе.

Omieniałość, -ści, *ж.* хрипота́, охри́плость, си́плость.

Omieniały, хри́плый, си́плый.

Omienieć, охри́пнуть, оси́пнуть.

Omienienie, -nia, *ср. см.* **Omieniałość.**

Omierzchnąć, вы́ѣхать къ но́чи, отпра́виться въ путь въ су́мерки.

Omierzić, Omierziciel, Omierzliwy, Omierzłość, Omierzły, Omierznąć, *см.* **Mierzić, Mierziciel, Mierzliwy, Obmierzłość, Obmierzły, Mierznąć.**

Omierzyć, измѣ́рить, вы́мѣрять.

Omieść, *см.* **Omiatać, Omiotać.**

Omieszka, -i, Omieszkanina, -y, *ж.* **Omieszkanie, -nia**, *ср.* остано́вка, заде́ржка, замедле́ніе, промедле́ніе.

Omieszkać, Omieszkiwać, пропусти́ть (*время, удо́бный слу́чай*), упусти́ть, прозѣва́ть, потеря́ть. **Omieszkałeś targu, nic kupić nie dostaniesz**, ты пропусти́лъ торгъ и ничего́ купи́ть не мо́жешь; || опозда́ть, заме́длить, промѣ́шкать. **Nie omieszkam uczynić, co pan żądasz**, не заме́длю испо́лнить то, что́ вы жела́ете; || **Omieszkać dom**, заня́ть домъ, посели́ться въ до́мѣ, жить въ до́мѣ, *см.* **Zamieszkać.**

Omieszkałość, -ści, *ж* мѣ́шкотность, ме́дленность, неповоро́тливость.

Omieszkały, ме́дленный, нескоро́вый, неповоро́тливый; || сдѣлавшійся ручны́мъ, освои́вшійся.

Omieszkanie, Omieszkanina, *см.* **Omieszka.**

Omieszkiwać, *см.* **Omieszkać.**

Omijać,Ominąć, избѣга́ть, обходи́ть. обойти́, миновать, мину́ть, *см.* **Mijać.**

Omilknąć, *см.* **Umilknąć.**

Ominąć, *см.* **Omijać.**

Ominować, предска́зывать, предвѣща́ть.

Omiodzić, припра́вить мёдомъ, подмѣша́ть мёду.

Omiotać, Omieść, *см.* **Obrzucać.**

Omisić, *см.* **Wymisić, Misić.**

Omissja, -ji, *ж.* оши́бка, недосмо́тръ, про́пускъ. Бу́квы: **S. E. et O**, въ концѣ купе́ческаго письма *или* сче́та, означа́ютъ: **Salvo errore et omissione**, т. е. оговарива́ю оши́бки и про́пуски.

Omknąć, *см.* **Omykać.**

Omłacać, Omłócić, молоти́ть, смолоти́ть.

Omleć, Omielać, очисти́ть, очища́ть, шелуши́ть, снять шелуху́, лущи́ть.

Omlet, -u, *м.* яи́чница.

Omłócenie, -nia, *ср.* молоче́ніе, молотьба́ (*хлѣба*).

Omłócić, *см.* **Omłacać.**

Omłodzenie, -nia, *ср.* моложа́вость, помолоде́ніе; || * возобновле́ніе.

Omłodzić, Omładzać, молоди́ть, прида́вать видъ мо́лодости, *см.* **Odmłodzić.**

Omłot, -u, *м.* умолотъ (*коли́чество вымолоченныхъ зёренъ*).

Omłótny, зерново́й.

Omniszenie, -nia, *ср.* постриже́ніе въ мона́хи.

Omniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Omoczyć, *см.* **Omaczać.**

Omoknąć, смо́кнуть.

Omokrzyć, смочи́ть, увла́жить.

Omościć (rzekę), поста́вить мостъ (*че́резъ рѣку́*).

Omotać (kogo), * впу́тать, ввяза́ть (*въ скве́рное дѣло*), *см.* **Wplątać.**

Omówić, *см.* **Omawiać.**

Omówienie, -nia, *ср.* перифра́за; || обинякій, неясность рѣчи, намёкъ.

Omowny, перифрази́ческій, околи́чный.

Omraczać, Omroczyć, омрача́ть, омрачи́ть.

Omrozić, замороз́ить.

Omszeć, *см.* **Mszeć**; || запле́снѣвѣть, *см.* **Pleśnieć.**

Omszenie, -nia, *ср. см.* **Mszenie**; || пле́сень, пле́снь, *см.* **Pleśń.**

Omszony, цвѣ́лый, запле́снѣвѣлый, *см.* **Spleśniały.**

Omulać, Omulić, *см.* **Zamulić.**

Omurować, *см.* **Obmurować.**
Omurowanie, *см.* **Obmurowanie.**
Omurzyć, *см.* **Murzyć.**
Omyć, *см.* **Omywać, Obmywać.**
Omycie, *см.* **Obmycie.**
Omydlić, намы́лить.
Omykać, Omknąć, обдира́ть, ободра́ть, сдира́ть, содра́ть; || лиша́ть, обнажа́ть. **Omknąć z liścia**, оборва́ть ли́стья, обезли́ствить.
Omylać, Omylić, обма́нывать, обману́ть, вводи́ть, ввести́ въ оши́бку, въ заблужде́ніе; || **Omylać się, Omylić się**, ошиба́ться, ошиби́ться, обма́нываться, обману́ться.
Omyłek, -łku, *м.*, *см.* **Szaléj.**
Omylić, *см.* **Omylać.**
Omyłka, i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погре́шность. **Przez omyłkę**, по оши́бкѣ. **Omyłka drukarska**, опеча́тка.
Omylnie, оши́бочно, обма́нчиво.
Omylność, -ści, *ж.* оши́бочность, обма́нчивость, при́зрачность; || непостоя́нство, перемѣ́нчивость, неизвѣ́стность, *см.* **Niepewność**; || погре́шительность.
Omylny, оши́бочный, обма́нчивый, при́зрачный; || непостоя́нный, перемѣ́нчивый, неизвѣ́стный, *см.* **Niepewny.**
Omywać, *см.* **Obmywać.**
Omywanie, -nia, *ср.* обмыва́ніе.
On, Ona, Ono, онъ, она́, оно́.
Onąd, — употребля́ется съ предло́гами **Z, Do, Od. Z onąd**, отсю́да, съ э́того мѣ́ста. **Do onąd**, туда́, дотю́да. **Od onąd**, отту́да, *см.* **Owąd.**
Onak, Onako, ина́че, и́наче, *см.* **Owak.**
Onaki, ино́й.
Onako, *см.* **Onak.**
Ondzie, тамъ. **Tu i ondzie**, и здѣсь и тамъ.
Onędy, тамъ, че́резъ то мѣ́сто, по то́й доро́гѣ, *см.* **Owędy, Tamtędy.**
Onegdaj, тре́тьяго дня.
Onegdajszy, бы́вшій тре́тьяго дня.
Onegdy, Ongi (*Стар.*), наме́дни, неда́вно, не такъ давно́.
Onerowany, обремене́нный.
Ongi, *Стар.* наме́дни.
Onich, *см.* **Oniks.**
Onichowy, *см.* **Oniksowy.**
Oniemiały, онѣмѣ́вшій.
Oniemić, зажа́ть ротъ, заста́вить молча́ть.
Oniemieć, онѣме́ть; || * смо́лкнуть.
Oniemocnić się, занемо́чь, захвора́ть.
Onierządzić się, осквернúться, замара́ться.
Oniks, -u, *м.* о́никсъ (*ка́мень*).
Oniksowy, о́никсовый.
Ono, Oności, Onoż, вонъ; || вотъ. **Onoż go mamy!** вотъ онъ! **Oności idzie!** вотъ онъ! вотъ онъ идётъ!
Onomatopeja, -ji, *ж. Грам.*, образова́ніе сло́ва по звукоподража́нію; || звукоподража́тельное сло́го.
Opacki, игу́менскій, абба́тскій.
Opactwo, -a, *ср.* монасты́рь, игу́менство, абба́тство.
Opacznie, навы́воротъ, превра́тно, наоборо́тъ.
Opaczność, -ści, *ж.* превра́тность, непостоя́нство, перемѣ́нчивость, *см.* **Przewrotność.**
Opaczny, превра́тный, непостоя́нный, перемѣ́нчивый.
Opaczyć, извраща́ть, превра́тно толкова́ть, перетолко́вывать, перемина́чивать.
Opad, -u, *м.* паде́ніе, спускъ. **Opad ziemi**, обва́лъ, осыпа́ніе (*земли́*). **Opad morski**, отли́въ морско́й. *см.* **Odpływ.**
Opadać, Opaść, па́дать, опада́ть, убыва́ть (*о рѣкѣ, о водѣ*), уменьша́ться, (*о днѣхъ*), понижа́ться, опуска́ться. **Rzeka opadła**, вода́ въ рѣкѣ понизилась, упа́ла. **Rzeka opada**, вода́ въ рѣкѣ убываетъ. **Opadać z czego**, лиша́ться чего́ **Opadać z ciała**, худѣ́ть, станови́ться худоща́вымъ. **Opadać z sił**, слабѣ́ть, дряхлѣ́ть. **Opadać, Opaść kogo**, напада́ть, напа́сть, броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться, ри́нуться (*на кого*).
Opadanie, Opadnienie, -nia, Opadnięci -cia, *ср.* опада́ніе, опаде́ніе. *см.* **Opad.**
Opadliny, -lin, *мн.* развали́ны.
Opadnięcie, *см.* **Opadanie.**
Opadzisty, ниспада́ющій, низверга́ющійся; || бы́стро убыва́ющій.
Opajać, Opoić, напои́ть до́ пьяна, упои́ть.
Opajanie, -nia, *ср. см.* **Pojenie.**
Opak, назáдъ; || навы́воротъ, наоборо́тъ.
Opakować, нагрузи́ть, навью́чить; || обремени́ть, *см.* **Ładować.** || **Opakować się**, взвали́ть на себя́ но́шу; || * набить себѣ́ бро́хо, наѣ́сться до́ сыта.
Opakowanie, -nia, *ср.* уку́порка.
Opal, -u, *м. Минер.* опа́лъ.
Opał, -u, *м.* то́пливо, то́нка, отопле́ніе, дрова́.
Opalać, Opalić, обжига́ть, обже́чь (*кирпи́чъ*), опаля́ть, опали́ть; || отапливать, отопи́ть (*топи́ть печь*); || **Opalać się, Opalić się**, обжига́ться, обже́чься; || огрѣ́ваться, нагрѣ́ться; || загорѣ́ть (*отъ со́лнца*).
Opałać, вѣ́ять (*хлѣбъ*).
Opalacz, -a, *м.* (**pieców**), истопни́къ; || кочега́ръ (*паровóй ма́шины*).
Opalanie, Opalenie, -nia, *ср.* отопле́ніе (*печи́*); || обжига́ніе (*кирпича́*).
Opałanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе (*ржи, пшени́цы и т. д.*).
Opałek, -łka, *м.* головня́, головёшка.
Opalenie, *см.* **Opalanie.**
Opaleniec, -ńca, *м.* погорѣ́вшій, погорѣ́лецъ, *см.* **Pogorzelec.**
Opalić, *см.* **Opalać.**

Opal sadować, обнести́ палиса́дникомъ, забо́ромъ изъ ко́льевъ.

Opalisadowanie, -nia, *ср.* палиса́дникъ, палиса́да, забо́ръ изъ ко́льевъ.

Opalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погоре́лое ме́сто.

Opałka, -i, *ж.* кормова́я ве́яльница. * **Pleść koszałki opałki**, моло́ть вся́кій вздоръ, *ob.* **Koszałka.**

Opalny, го́дный на то́пливо.

Opalony, обожжённый.

Opalować, *см.* **Opalisadować.**

Opalowanie, -nia, *ср. см.* **Opalisadowanie.**

Opalowy, опа́ловый, *см.* **Opal.**

Opałowy, *см.* **Opalny.**

Opamiętać się, приттй въ себя́, опо́мниться, собра́ться съ ду́хомъ.

Opanować, овладе́ть (*чѣмъ*), захва́тывать (*что́*).

Opanowały, *см.* **Opanowany.**

Opanowanie, -nia, *ср.* покоре́ніе, овладѣ́ніе, завладѣ́ніе, захва́тъ.

Opanowany, покорённый, подпа́вшій подъ власть; || бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, *см.* **Opętany.**

Opar, -u, *м.* ожо́га, **обжо́га**; || горе́ніе, сожже́ніе.

Oparafować, скрѣпить по листа́мъ.

Oparafowanie, -nia, *ср.* скрѣпа по листа́мъ.

Oparcie, -cia, *ср.* **опо́ра**, подпо́ра, подде́ржка.

Oparkanić, огородить, обнести́ и́згородью, забо́ромъ; || **Oparkanić (bydło)**, ста́вить въ огра́ду скоти́ну.

Oparkanienie, -nia, *ср.* огра́да, **забо́ръ**, *см.* **Parkan.**

Oparkocić się, *см.* **Parkocić się.**

Oparszeć, Oparszywieć, *см.* **Parszywieć.**

Opartlić się, *Прост.*, жени́ться несча́стливо.

Oparty, по́дпертый, опира́ющійся.

Oparzać, Oparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ.

Oparzanie, Oparzenie, -nia, *ср.* обва́риваніе, обдава́ніе кипятко́мъ, обжо́гъ.

Oparzelina, Oparzelizna, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Oparzelisko, Oparzysko, -a, *ср.* мокре́дина, вы́бкое *или* боло́тистое ме́сто.

Oparzelisty, горя́чій, жа́ркій.

Oparzelizna, *см.* **Oparzelina.**

Oparzenie, -nia, *ср.* сожже́ніе; || **обжо́гъ.**

Oparzyć, Oparzać, обже́чь, обжига́ть, обвари́ть, обва́ривать; || **Oparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Oparzysko, *см.* **Oparzelisko.**

Opas, -u, *м.* кормъ (*для домашняго скота и птицы*); || па́жить, *см.* **Pastwa**; || блока́да, обложе́ніе, оса́да; || окруже́ніе.

Opasać, Opaść, раскорми́ть, откорми́ть. || **Opasać się, Opaść się**, наѣ́сться, объѣ́сться, пресы́титься.

Opasać, *см.* **Opasywać.**

Opasanie, -nia, *ср.* окруже́ніе (*во́йскомъ, стѣно́ю*); обнесе́ніе (*заборомъ*); || опоя́ска, *см.* **Pas**; || обложе́ніе, обступле́ніе, осажде́ніе (*крѣпости*).

Opasanie, Opasienie, -nia, *ср.* пресыще́ніе, обжо́рство.

Opaść, *см.* **Opasać.**

Opaść, Opasdź, *см.* **Opadać.**

Opasienie, *см.* **Opasanie.**

Opaska, -i, *ж.* поясо́къ; || повя́зка, вѣне́цъ; || **Opaski**, *мн.* фри́зы (*украше́нія на орудіяхъ*); || раздѣ́лка (*при вхо́дѣ дыма въ пе́чь*).

Opaskudzić, замара́ть, запа́чкать; || * оскверни́ть. || **Opaskudzić się**, замара́ться, запа́чкаться; || * оскверни́ться.

Opasło, дороднo, по́лно, ту́чно.

Opasłość, -ści, *ж.* доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Opasły, разтолстѣ́вшій, доро́дный, по́лный, ту́чный.

Opaśny, Opaszny, подпоя́санный.

Opasywać, Opasać, опоя́сывать, опоя́сать; || окружа́ть, окружи́ть, обноси́ть, обнести́ (*городъ стѣною*); || облага́ть, обложи́ть, обступа́ть, обступи́ть, осажда́ть, осади́ть (*городъ, во́йско*); || **Opasywać się, Opasać się**, опоя́сываться, подвя́зывать себя́.

Opasywanie, -nia, *ср.* опоя́сываніе, *см.* **Opasanie.**

Opat, -a, *м.* настоя́тель, игу́менъ; || абба́тъ (*у като́ликовъ*); || *Бот.* молочай, молоча́йникъ (*расте́ніе*).

Opatek, -tka, *м.* (**mniejszy**), *Бот.* ме́лкій молочай, осли́ное молоко́ (*расте́ніе*).

Opatka, -i, *ж.* игу́менья, аббати́сса.

Opatrować, *см.* **Opatrywać.**

Opatrowanie, *см.* **Opatrywanie.**

Opatrywać, Opatrzyć, *Стар.* избира́ть, избра́ть, иска́ть, прійскивать, *см.* **Opatrywać**; || пещи́сь, забо́титься. **Opatrywać zdrowie swoje**, забо́титься о своёмъ здоро́вьи; || смотре́ть, ходи́ть, ухаживать (*за кѣмъ*), имѣ́ть попеченіе (*о комъ*); || перевя́зывать (*ра́ну у кого́*); || помога́ть, пособля́ть. **Niech Pan Bóg opatrzy, Panie Boże opatrz**, Богъ въ по́мощь! || Снабжа́ть, снабди́ть, доставля́ть. **Opatrzyć miasto w żywność**, снабди́ть го́родъ продово́льствіемъ; || обнести́, окружи́ть (*городъ стѣною*); || предохрани́ть, предостерега́ть (*отъ кого́, отъ чего́*). || **Opatrywać się, Opatrzyć się**, запаса́ться, запасти́сь, (*провіантомъ*); || **Opatrzyć się od czego, przeciw czemu**, предохрани́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*).

Opatrywanie, Opatrzenie, -nia, *ср. Стар.* прійскиваніе, отыскиваніе; || попече́ніе, забо́та; || смотре́ніе, хожде́ніе, ухаживаніе; || перевя́зываніе (*ра́ны*); || снабже́ніе, доста́вка, продово́льствованіе; || обнесе́ніе окруже́ніе, огражде́ніе; || предохране́ніе, предостереже́ніе, *см.* **Opatry-**

wać. || **Opatrzenie**, содержа́ніе, сохране́ніе, подде́рживаніе.

Opatrzenie, **-nia**, *ср.* снабже́ніе, доставле́ніе всего́ ну́жнаго.

Opatrznie, тща́тельно, рачи́тельно, стара́тельно; || предусмотри́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно.

Opatrznik, *см.* **Opatrzyciel.**

Opatrzność, **-ści**, *ж.* предусмотри́тельность, осмотри́тельность, осторо́жность, благоразу́міе; || Провиде́ніе, Про́мыслъ Бо́жій.

Opatrzny, предусмотри́тельный, осмотри́тельный, осторо́жный, благоразу́мный.

Opatrzyć. *см.* **Opatrywać.**

Opatrzyciel, **-a**, *м.* поставщи́къ; || попечи́тель, храни́тель.

Opatrzycielka, **-i**, *ж.* поставщи́ца; || попечи́тельница, храни́тельница.

Opatski, *см.* **Opacki.**

Opatstwo, *см.* **Opactwo.**

Opchać, *см.* **Opychać.**

Opęciny, **-cin**, *мн.* у́зы, око́вы, цѣпи.

Opędzać, **Opędzić**, обѣга́ть круго́мъ (*чего́*), бы́стро соверша́ть путь (*вокру́гъ чего́*); || отгоня́ть, отогна́ть (*мухъ, комаро́въ*); || дово́льствоваться, доставать, става́ть, хвата́ть. **Tém drzewem muszę opędzić całą zimę**, э́тихъ дровъ хва́титъ (доста́нетъ) мнѣ на всю зи́му. **Całą usługę opędzam jednym chłopakiem**, для услу́ги доста́точно мнѣ одного́ ма́льчика. || **Opędzać się (komu)**, защища́ться, обороня́ться (*отъ кого́, отъ чего́*); отбива́ться (*отъ соба́къ*); || развя́зываться, раздѣлаться, отдѣлаться, изба́виться. **Nie módz się opędzić dłużnikom**, не имѣть возмо́жности раздѣлаться съ должника́ми, изба́виться, отдѣлаться отъ должнико́въ.

Opędzanie, **Opędzenie**, **-nia**, *ср.* отогна́ніе; || **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ. **Opędzenie kosztów**, покры́тіе изде́ржекъ. **Opędzenie potrzeb**, удовлетворе́ніе нуждъ.

Opękacieć, *см.* **Pękacieć.**

Opełki, **-ów**, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Opełznąć, выцвѣта́ть, полиня́ть (*о цвѣта́хъ, о матеріяхъ*), ту́скнуть, помрача́ться (*о со́лнцѣ*).

Opełznienie, **-nia**, *ср.* **ту́склость, тускъ**; || линя́ніе, выцвѣта́ніе.

Opera, **-y**, *ж. Муз.* о́пера.

Operacja, **-ji**, *ж.* дѣйствіе, дѣло, сдѣлка, предпріятіе; || *Хир.* опера́ція; || **Operacje wojenne**, вое́нныя дѣйствія. *см.* **Działanie, Sprawa, Skutek.**

Operat, **-u**, *м.* цѣлое дѣло.

Operator, **-a**, *м.* опера́торъ, **хиру́ргъ.**

Operetka, **-i**, *ж. Муз.* небольша́я о́пера.

Operować, дѣлать опера́цію.

Operzysta, **-y**, *м.* о́перный пѣве́цъ.

Operzystka, **-i**, *ж.* о́перная пѣви́ца.

Opętać, опу́тать, завле́чь, заманить; || овладѣть, обуя́ть. **Djabeł go opętał**, опъ одержи́мъ бѣсомъ. || **Opętać się**, запу́таться.

Opętanie, неи́стово, я́ростно; || *ужа́сно, чрезвыча́йно.

Opętanie, **-nia**, *ср.* бѣсновáніе; || помѣша́тельство, умоизступле́ніе.

Opętaniec, **-ńca**, *м.* одержи́мый бѣсомъ, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый; || *бѣшеный, вспы́льчивый, изступле́нный.

Opętany, бѣсну́ющійся, бѣснова́тый, одержи́мый бѣсомъ.

Opiać, *см.* **Opiewać.**

Opiąć, *см.* **Opinać.**

Opiata, Opjata, **-y**, *ж. Мед.* опіа́тъ (*составъ изъ о́пія и другихъ снадобьевъ*).

Opić się, *см.* **Opijać się.**

Opich, **-u**, *м. Бот.* ди́кая петру́шка и́ли сельдере́я (*расте́ніе*).

Opiec, *см.* **Opiekać.**

Opięcie, **-cia**, *ср.* отдѣлка, убо́рка, (*чѣ́чика*) пришпи́ливаніе, прика́лываніе; || обши́вка, оби́вка.

Opieczętowanie, **-nia**, *ср.* опеча́таніе, приложе́ніе печа́ти.

Opieka, **-i**, *ж.* опе́ка, опеку́нство; || **Opiekę nad kim objąć**, взять кого́ въ опе́ку. **Wyjść z pod opieki**, вы́йти изъ-подъ опе́ки. **Znajdujący się pod opieką**, опека́емый, || попече́ніе, попечи́тельство; || покрови́тельство, заступле́ніе, заступничество. **Mieć kogo w opiece**, покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого́*). **Oddaję ci go w opiekę**, поручаю его́ твоему́ покрови́тельству. **Opieki**, *мн.* всѣ покрови́тельствуемые, кліе́нты.

Opiekać, Opiec, обжа́ривать, обжа́рить.

Opiekać się, *см.* **Opiekować się.**

Opiekalny, опеку́нскій.

Opiekanie, **-nia**, *ср.* обжа́риваніе.

Opiekany, обжа́ренный.

Opiekować się, Opiekać się, опеку́нствовать, быть опекуно́мъ; || забо́титься, призрѣва́ть. **Nie opiekuj się mną**, не забо́ться обо мнѣ; || покрови́тельствовать (*кому́*), протежи́ровать (*кого́*).

Opiekowy, *см.* **Opiekalny.**

Opiekun, **-a**, *м.* опеку́нъ; || попечи́тель, покрови́тель, засту́пникъ (*бѣдныхъ, сиро́тъ и т. п.*); || блюсти́тель (*у духове́нства*); || **Opiekun przydany**, опеку́нъ, блюсти́тель.

Opiekuńczy, охрани́тельный, покрови́тельственный. **Anioł opiekuńczy**, а́нгелъ-храни́тель. **Ton opiekuńczy**, покрови́тельственный тонъ; || *см.* **Opiekuński.**

Opiekunka, **-i**, *ж.* опеку́нша; || покрови́тельница, засту́пница, попечи́тельница.

Opiekuński, опеку́нскій.

Opiekuństwo, **-a**, *ср.* опеку́нство; || покрови́тельство, попечи́тельство.

Opielać, *см.* **Pleć.**

Opieniać, Opienić, вспѣнить.

Opieniek, **-ńka**, *м.* пенёкъ (*остато́къ переломленнаго зу́ба*), *см.* **Pieniek.**

Opieńka, **-i**, *ж.* опёнокъ (*родъ гриба*).

Opieprzony, припра́вленный пе́рцомъ, см. Pieprzny.

Opieprzyć, припра́вить пе́рцомъ, посы́пать пе́рцомъ.

Opierać, Oprać, обмыва́ть, обмы́ть, обстаривать, обстира́ть.

Opierać, *см.* Oprzeć.

Opieranie, *см.* Pranie, Opranie.

Opieranie, -nia, *ср.* опора, подпо́ра; || Opieranie się, сопротивле́ніе, *см.* Opór.

Opierzać, Opierzyć, опери́ть, опери́ть, насаживать пёрушки; || Opierzyć się, опери́ться, покры́ться пе́рьями.

Opierzały, опери́вшійся (*о птенцáхъ*).

Opierzchliwie, *см.* Urażliwie.

Opierzchliwość, *см.* Urażliwość.

Opierzchliwy, *см.* Urażliwy.

Opierzchły, Opierzgły, потре́скавшійся, полопавшійся.

Opierzchnąć, Opierzgnąć, потре́скаться, полопаться.

Opierzchnienie, Opierzgnienie, -nia, *ср.* трéскание, ло́паніе (*кóжи отъ стýжи*).

Opierzeć, опери́ться, покры́ться пе́рьями (*о птенцáхъ*).

Opierzony, *см.* Opierzały.

Opierzyć, *см.* Opierzać,

Opieszale, ме́дленно, неповоро́тливо, нерадúво, небре́жно.

Opieszałość, -ści, *ж.* ме́дленность, неповоро́тливость, нерадúвость, небре́жность.

Opieszały, ме́дленный, неповоро́тливый, нерадúвый, небре́жный.

Opięto, обтя́нуто, у́зко, въ обтя́жку.

Opięty, обтя́нутый, у́зкій.

Opiew, u, *м.* воспѣва́ніе; || содержáніе (*сочиненія и т. п.*), *см.* Brzmienie, Treść.

Opiewać, Opiać, воспѣва́ть, воспѣ́ть; || гласи́ть, предписывать, содержáть въ себѣ. Pierwszy paragraf opiewa, jak następuje, пéрвый парагрáфъ гласи́тъ слѣ́дующее *или* содержáніе пéрваго парáграфа слѣ́дующее.

Opiewanie, -nia, *ср. см.* Opiew.

Opijać się, Opić się, напива́ться, напи́ться пья́нымъ, напи́ться до́пьяна, упива́ться.

Opilca, -y, Opilec, -lca, *м. см.* Opój, Pijak.

Opileczy, пья́нствующій, пья́ный.

Opilec, *см.* Opilca.

Opiłki, łek, *мн.* опи́лки.

Opiłować, *см.* Piłować.

Opiłowanie, *см.* Piłowanie.

Opilstwo, -a, *ср.* пья́нство.

Opiły, пья́ный; || *упоённый.

Opinać, Opiąć, натя́гивать, натяну́ть, напя́ливать, напя́лить, обива́ть, оби́ть. Opinać pokoje aksamitem, обива́ть ко́мнаты ба́рхатомъ; || приколо́ть, обколо́ть (*булáвками*); || Opinać się, Opiąć się, опоя́заться, окружи́ть себя́.

Opinja, -ji, *ж.* мнѣ́ніе.

Opiołki, -ów, *мн.* вы́полотыя тра́вы.

Opis, u, *м.* описáніе.

Opisać, *см.* Opisywać.

Opisanie, -nia, *ср. см.* Opis. Opisanie by, примѣ́ты (*въ пáспортахъ*).

Opisny, го́дный для описáнія.

Opisowo, описáтельнымъ óбразомъ.

Opisowość, -ści, *ж.* описáтельный, живопúсный родъ изображéнія, сочинéнія.

Opisowy, описáтельный.

Opisujący, опúсывающій. Geometrja opisująca, начертáтельная геомéтрія.

Opisywać, pisać, опúсывать, описáть, изображáть, изобразúть; || *Мат.* начертáть, начертúть; || Opisać się, обязáться контрáктомъ (*передъ нотáріусомъ*).

Opisywacz, -a, *м.* описáтель.

Opisywanie, -nia, *ср. см.* Opis.

Opjum, *ср. Нескл.* óпіумъ, óпій.

Opłacać, Opłacić, выплáчивать, вы́платить, платúть, заплатúть; || Opłacać się, Opłacić się, откупáться, выкупáться; || окупáться. To się nie opłaci, э́то не окýпится, не принесётъ вы́годы.

Opłacanie, Opłacenie, -nia, *ср.* уплáта, платёжъ, расплáта.

Opłacić *см.* Opłacać.

Opłakać, *см.* Opłakiwać.

Opłakanie, плачéвно, жáлостно.

Opłakanie, -nia, *ср.* оплáкиваніе. сожалѣ́ніе. Opłakania godny, достóйный сожалѣ́нія.

Opłakaniec, -ńca, *м.* оплáкиваемый.

Opłakany, плачéвный, жáлостный, достóйный сожалѣ́нія.

Opłakiwać, Opłakać, оплáкивать, оплáкать.

Oplamić, запятнáть, замарáть.

Opłaszczyć, сплющить, сдѣ́лать плóскимъ.

Opłata, y, *ж.* плáта, уплáта, платёжъ; || пóдать, пóшлина, налóгъ, сборъ; || возмéздіе, вознагражде́ніе || *Юрид.* Opłata wpisów, внесéніе исковы́хъ пóшлинъ; || Opłata od statku, грузовóе; — patentowa, пóшлина за патéнтъ; — pocztowa od koni, прогóны, прогóнныя дéньги; — nominacyjna, гербóвая пóшлина при опредѣлéніи на слýжбу; — wieczysta, платёжъ по безсрóчному содержáнію; —stemplowa, взносъ гербóвыхъ пóшлинъ; — assekuracyjna, страховы́я дéньги; — kanonowa, канóнъ, плáта съ долгосрóчнаго владѣ́нія. Opłata wchodowa, ввóзная пóшлина; — drogowa, шоссéйный сборъ; застáвная пóшлина; — portoryjna, портовы́я дéньги;—rekomendacyjna, страховáя плáта; — wyderkafowa, вкýпный платёжъ.

Oplatać, Opleść, запýтывать, запýтать, оплетáть, оплéсть, обвивáть, обвúть; || Oplatać się, Opleść się, обвивáться, запýтываться.

Oplątać, опýтать, спýтать.

Oplatanie, -nia, *ср.* обвивáніе, заплетáніе.

Oplatanka, **-i**, *ж.* оплетёная бутылка.
Opłatczany, обла́точный, *см.* **Opłatek.**
Opłatek, **-tka**, *м.* обла́тка.
Opłatny, по́шлинный, пода́тный; || платёжный; || опла́чивающійся, вы́годный, при́быльный.
Opław, *см.* **Upław.**
Opława, **-y**, *ж.* пла́вательное перо́ (*у рыбы*).
Opławiać, **Opławić**, оплывать, оплыть; || омывать. Rzeka opława brzegi, рѣка омываетъ берега́.
Opławny, *см.* **Upławny.**
Opłazować, *см.* **Płazować.**
Opleć, *см.* **Opielać**, **Pleć.**
Oplecek, **-cka**, *м.* шнуро́вка.
Oplecienie, **-nia**, *ср.* тканьё; || **сплете́ніе.**
Opleciony, оплетённый.
Opleść, *см.* **Oplatać.**
Opleśnieć, заплѣснѣвѣть.
Opłókać, **Opłukać**, вы́полоскать, сполоска́ть, *см.* **Płókać.**
Oplombować, опломбирова́ть, запломбирова́ть.
Oplombowanie, **-nia**, *ср.* пломбиро́вка.
Opłonąć, сгорѣть, вспы́хнуть; || успоко́иться (*отъ гнѣва*), утиха́ть, усмири́ться, *см.* **Ochłonąć.**
Opłot, **-u**, *м.* и́згородь, плете́нь, городьба́.
Opłotek, **-tka**, *м. Умен.* небольша́я и́згородь. ***Opłotki**, *мн.* грани́цы, предѣлы.
Opłotny, огра́дный, расту́щій, находя́щійся подъ забо́ромъ; || погранйчный, сопредѣльный, сме́жный.
Opłowić, *см.* **Płowić.**
Opłowieć, *см.* **Płowieć.**
Opluć, **Oplunąć**, **Opluwać**, оплева́ть, оплёвывать.
Oplucie, **Opluwanie**, **Oplunienie**, **-nia**, *ср.* оплева́ніе, опле́вываніе.
Oplugawieć, *см.* **Plugawieć.**
Oplunąć, *см.* **Opluć.**
Oplunienie, *см.* **Oplucie.**
Oplusnąć, забры́згать.
Opluśnienie, **-nia**, *ср.* **забры́згиваніе.**
Opluwać, *см.* **Opluć.**
Opluwacz, **-a**, *м.* плева́ка.
Oplwać, *см.* **Opluć.**
Oplwanie, *см.* **Oplucie.**
Opłynąć, *см.* **Opływać.**
Opływ, **-u**, *м.* пла́ваніе. **Długie wód opławy**, продолжи́тельное пла́ваніе по вода́мъ.
Opływać (**w co, w czém, czém**), разлива́ться; || изоби́ловать (*чѣмъ*), утопа́ть (*въ ро́скоши*), роскошествова́ть; || **Opływać powodzią**, быть затопленнымъ, зали́тымъ водо́ю. **Opływać potem**, проли́ваться потъ. **Dolina opłynęła ludem**, наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну; || оплива́ть, оплы́ть, обтека́ть, огиба́ть. **Opłynąć ziemię**, объѣ́хать круго́мъ земли́.
Opływanie, **-nia**, *ср.* изоби́лie, изби́токъ, довольство; || **Opłynięcie**, **Opłynienie** (**czego**), пла́ваніе. **Wysłany na opłynienie ziemi**, по́сланный въ кругосвѣтное путеше́ствіе.
Opoczny, **Opoczysty**, скали́тый, утёсистый, камени́стый. Opoczna rozpadlina, разсѣлина въ скалѣ. Droga opoczysta, камени́стая доро́га.
Opodal, и́здали, вдали́.
Opodalny, нѣсколько отдалённый.
Opodatkować, обложи́ть по́датью, назна́чить нало́гъ.
Opodatkowanie, **-nia**, *ср.* наложе́ніе пода́тей, назначе́ніе нало́га.
Opoić, *см.* **Opajać.**
Opój, **-oja**, *м.* пья́ница.
Opojenie, **-nia**, *ср.* опьяне́ніе; || ***упоéніе.**
Opojony, напи́вшійся пья́нымъ, *см.* **Upojony.**
Opoka, **-i**, *ж.* скала́, утёсъ.
Opona, **-y**, *ж.* попо́на, парусйнный чехо́лъ; || покрыва́ло, за́навѣсъ; || обйвка обо́ями, *см.* **Powłoka, Zasłona.**
Oponcza, **-y**, *ж.* епанча́, плащъ.
Oponka, **-i**, *ж. Умен. см.* **Opona.**
Oponować (**komu**), возража́ть, спо́рить (*съ кѣмъ*), не соглаша́ться. || **Oponować się**, сопротивля́ться.
Oponujący, **-ego**, *м.* опоне́нтъ, проти́вникъ; || *Юрид.* предъяви́вшій о́тзывъ.
Opór, **-u**, *м.* отпо́ръ, сопротивле́ніе; || противоре́чіе, прекосло́віе, возраже́ніе. **Stawić dzielny opór**, му́жественно сопротивля́ться. **Zdanie to przyjęto bez oporu**, э́то мнѣніе при́нято безъ возраже́нія. **Wszystko mu oporem idzie**, всё ему́ прихо́дится съ трудо́мъ, ему́ ничто́ не удаётся, ему́ ни въ чёмъ нѣтъ уда́чи; || подпо́ра, подде́ржка, опо́ра, *см.* **Podpora**; || *Архит.* контрефо́рсъ, отво́дъ, быкъ, подпо́ра.
Opora, **-y**, *ж.* подста́вка, опо́ра; || *Артил.* при́толока (*то́лстый брусъ у бру́ствера*).
Oporca, **-y**, *м.* проти́вникъ.
Opornie. упря́мо, про́тивъ во́ли, нехо́тя, неохо́тно. **Opornie stawić się**, не подава́ться, проти́виться.
Oporny, упря́мый, упо́рный.
Oporządzać, **Oporządzić** (**kogo**), снаряжа́ть, снарядйть, снабжа́ть, снабдйть всѣмъ ну́жнымъ; || ***Oporządzić kogo**, обобра́ть, общипа́ть, обрабо́тать, отдёлать, обыгра́ть; || **Oporządzać co**, приготовля́ть, приправля́ть, прибира́ть, установля́ть въ поря́дкѣ, приводи́ть въ поря́докъ, *см.* **Urządzać**; || *Новар.* чи́стить, обряжа́ть, потроши́ть, свѣжева́ть (*животныхъ*), распла́стывать (*рыбу передъ соле́ніемъ*), *см.* **Oprawiać, Sprawić.** || **Oporządzać się**, экипирова́ться, сдѣлать себѣ всё ну́жное, снарядйться.
Oporządzenie, **-nia**, *ср.* экипиро́вка, снаряже́ніе, снабже́ніе всѣмъ ну́жнымъ.
Oporządzić, *см.* **Oporządzać.**

Opowiadać, **Opowiedzieć**, возвѣща́ть, провозвѣща́ть, проповѣ́дывать. **Opowiadać słowo Boże**, проповѣ́дывать сло́во Бо́жіе; || предувѣдомля́ть, предувѣдомить; || **Opowiadać towary na komorze**, объявля́ть това́ры на тамо́жнѣ, *см.* **Zapowiadać**; || **Opowiadać komu**, разска́зывать, повѣствовать. **Opowiadać bajki**, разска́зывать ска́зки ||**Opowiedzieć się komu**, испроси́ть позволе́нія у кого́, упреди́ть кого́ о чемъ, дать о себѣ знать.

Opowiadacielka, **Opowiadaczka**, **Opowiedzicielka**, *-i*, *ж.* возвѣсти́тельница, проповѣ́дница; || разска́щица. повѣствова́тельница.

Opowiadacz, *-a*, *м.* возвѣсти́тель, проповѣ́дникъ. **Opowiadacze Ewangelji**, проповѣ́дники Евангелія; || разска́щикъ, повѣствова́тель.

Opowiadaczka, *см.* **Opowiadacielka.**

Opowiadanie, **Opowiedzenie**, *-nia*, *ср.* проповѣ́дываніе; || объявле́ніе, заявле́ніе; || повѣствова́ніе, разска́зъ, по́вѣсть, ска́заніе, *см.* **Opowiedź.**

Opowiednie, предвари́тельно заяви́вши о себѣ. **Wejść nieopowiednie**, войти́ безъ докла́да.

Opowiedny, **Opowiedni**, впередъ назна́ченный, опредѣлённый, *см.* **Zapowiedziany.**

Opowiedź, *-dzi*, *ж.* **Opowiedzenie**, *-nia*, *ср.* **Opowiedzenie się**, предувѣдомле́ніе, заявле́ніе, докла́дъ. **Wejść bez opowiedzi, bez opowiedzenia się**, войти́ безъ докла́да. *см.* **Opowiednie.**

Opowiedziany, объя́вленный, заявленный; || разска́занный.

Opowiedzieć, *см.* **Opowiadać.**

Opowieść, *-ści*, *ж.* разска́зъ, повѣствованіе.

Opóźniać, **Opóźnić**, замедля́ть, заме́длить, задержи́вать, задержа́ть, откла́дывать, отложи́ть. || **Opóźniać się**, **Opóźnić się**, опа́здывать, опоздать, замѣшкиваться, замѣшкаться.

Opóźniale, *см.* **Opieszale.**

Opóźniałość, *см.* **Opieszałość.**

Opóźniały, *см.* **Opieszały.**

Opóźnienie, *-nia*, *ср.* замедле́ніе, промедле́ніе; остано́вка, заде́ржка.

Opozycja, *-ji*, *ж.* оппози́ція. проти́вная па́ртія; || противорѣ́чіе, несогла́сіе, возраже́ніе; || сопротивле́ніе; || о́тзывъ, протестъ. *Юрид.* **Opozycja trzeciego**, о́тзывъ тре́тьяго лица́ неучаствовавшаго въ дѣлѣ. **Założyć opozycją**, протестова́ть, принести́ о́тзывъ.

Opozycyjny, оппозиціо́нный.

Oprać, *см.* **Opierać.**

Opracowanie, *-nia*, *ср.* разрабо́тка.

Opranie, *-nia*, *ср.* мытьё бѣлья́, сти́рка.

Oprawa, *-y*, *ж.* опра́ва, обдѣ́лка; || ло́жа (*у ружей и пистоле́тов*), *см.* **Osada**; || переплётъ (*книги*). **Oprawa w półskórek**, переплётъ въ корешкѣ. **Oprawa portretu**, ра́мка. **Oprawa okna, drzwi, nalicznik**; || *Горн.* крѣпь, крѣпле́ніе; || **Oprawa (św. obrazu)**, оклад (*иконы*); || *см.* **Wyprawa**; || обезпе́ченіе прида́наго жены́ имѣніемъ ея́ му́жа; || *Юрид.* поручи́тельство, зало́гъ, обезпече́ніе, *см.* **Kaucja.**

Oprawca, *-y*, *м.* полице́йскій сы́щикъ; || пала́чъ, *см.* **Kat**; || наёмный убійца, *см.* **Siepacz.**

Oprawiać, **Oprawić**, оправля́ть, опра́вить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, вставля́ть, вста́вить; || **Oprawić obraz w ramy**, вста́вить карти́ну въ ра́му. **Oprawić rycinę**, вста́вить эста́мпъ въ ра́мку; || **Oprawić co w perły**, обдѣ́лать что́ жемчугомъ; || **Oprawić strzelbę**, сдѣлать ло́жу къ ружью́; || **Oprawić nóż**, наса́живать, придѣ́лывать черено́къ (*къ ножу́*), рукоя́тку (*къ косѣ*); || переплета́ть, переплесть (*книгу*); || *Юрид.* **Oprawić sobie**, записа́ть, обезпе́чить. **Mąż oprawia żonie posag**, мужъ обезпе́чиваетъ на своёмъ имѣ́ніи прида́ное жены́; || **Szkodę oprawić**, вознагради́ть убы́тки; || *Повар.* чи́стить, обряжа́ть потроши́ть. свѣжева́ть (*животных*), распла́стывать (*рыбу*); || холости́ть, вало́шить, класть, *см.* **Karłonić, Misić.**

Oprawiacz, **Oprawiciel**, *-a*, *м.* опра́вщикъ (*дѣлающій опра́ву*); || переплётчикъ, *см.* **Introligator.**

Oprawianie, **Oprawienie**, *-nia*, *ср.* опра́вка. обдѣ́лка; || прибо́ръ, установка; || переплета́ніе, переплёсть (*книгъ*); || *Горн.* **Oprawianie drzewem, cembrowanie szybów**, ша́хтное крѣпле́ніе.

Oprawiciel, *см.* **Oprawiacz.**

Oprawiony, опра́вленный, обдѣ́ланный, вста́вленный; || *см.* **Oprawny**; || очи́щенный, приготовленный, *см.* **Sprawiony.**

Oprawka, *-i*, *ж.* гнѣздо́ (*у пе́рстня*).

Oprawny, переплетённый (*о книгѣ*).

Oprość, спороть.

Oprochnieć, сгнить, истлѣть, испо́ртиться.

Oprócz, кро́мѣ, сверхъ, исключа́я.

Oprosić się, опороси́ться (*о свиньѣ*).

Oprószyć, запыли́ть, запороши́ть, засори́ть.

Oprowadzać, **Oprowadzić**, води́ть, проводи́ть, провести; || обвести́, окружи́ть (*крѣпость стѣною*), *см.* **Obwieść, Otoczyć, Opasać.**

Oprowadzenie, *-nia*, *ср.* провожа́ніе, сопровожде́ніе.

Oprowadzić, *см.* **Oprowadzać.**

Oprysk, *-u*, *м.* бры́зги (*грязи*); || оско́локъ.

Opryskać, **Oprysnąć**, забры́згать.

Opryskliwie, вспы́льчиво, запа́льчиво, серди́то.

Opryskliwość, *-ści*, *ж.* вспы́льчивость, горя́чность; || вспы́шка, поры́въ.

Opryskliwy, вспы́льчивый, горя́чій, вздо́рный.

Oprysnąć, *см.* **Opryskać**

Opryśnienie, -nia, *ср.* обрызгиваніе, *см.* **Obryzganie.**

Opryszek, -szka, *м.* разбо́йникъ, граби́тель.

Oprząść, Oprząsdź, Oprzędać, опу́тать, опутывать. **Pająk oprzęda muchę**, паукъ опу́тываетъ му́ху; || **Oprzędać się**, обвива́ться ни́тями, прясть (*о шелковичныхъ червяхъ*).

Oprzeć, сопре́чь.

Oprzeć, Opierać, опере́ть, опира́ть, основа́ть, осно́вывать, прислони́ть, прите́реть, приставля́ть. **Oprzeć drabinę o mur**, приста́вить ле́стницу къ стѣнѣ. **Oprzeć dom o skałę**, прислони́ть стѣну къ скалѣ. **Na czém opierasz to co mówisz?** на чёмъ ты осно́вываешь то о чёмъ говори́шь? на чёмъ ты осно́вываешь свои слова́? || **Oprzeć się, Opierać się**, опира́ться. осно́вываться; || упере́ться (*о что*), останови́ться (*идя*). **Nie oparł się aż w Warszawie**, онъ остановился то́лько въ Варша́вѣ; || перейти, перенестись. **Ta sprawa oprze się o sen t**, э́то дѣло перейдетъ, перенесётся въ сенатъ; || **Opierać się na kiju**, опира́ться о па́лку, подпира́ться па́лкою. **Opierać się na słowach Pisma Św.**, осно́вываться на слова́хъ Св. Писа́нія; || **Opierać się komu**, сопротивля́ться, не поддава́ться кому́, противиться чьимъ намѣреніямъ. **Oprzeć się zamęściu**, проти́виться замужеству, не соглаша́ться на замужество, *см.* **Przeciwić się.**

Oprzętny, *см.* **Skrzętny.**

Oprzykrzenie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Oprzykrzyć, Oprzykrzyć się, *см.* **Sprzykrzyć, Sprzykrzyć się, Naprzykrzyć się.**

Optycznie, опти́чески.

Optyczny, опти́ческій; || (*Анат.*) зри́тельный.

Optyk, -a, *м.* о́птикъ.

Optyka, -i, *ж.* о́птика.

Optymiczny, оптими́ческій.

Optymista, -y, *м.* оптими́стъ, послѣдователь оптимизма; || доно́льный всѣмъ.

Optymistka, -i, *ж.* оптимистка, послѣдовательница оптими́зма.

Optymizm, -u, *м.* оптими́змъ, мнѣніе, что всё къ лу́чшему.

Opucha, -y, *ж.* опу́шка, обши́вка, кайма́, обши́лагъ, отворо́тъ (*у рукава*).

Opuchlina, -y, *ж.* (*Мед.*) водя́нка, водяна́я болѣзнь, *см.* **Puchlina.**

Opuchłość, -ści, *ж.* о́пухоль.

Opuchły, распу́хлый, распу́хшій; || стра́ждущій водяно́й болѣзнію.

Opuchnąć, пу́хнуть, раздува́ться.

Opuchnięcie, -a, *ср.* о́пухоль.

Opugnant, -a, *м. Юрид.* защи́тникъ до́водовъ про́тивъ отвѣ́тчика, оппоне́нтъ; || проти́вникъ.

Opugnować, приводи́ть до́воды, доказывать, опровергать, оспа́ривать.

Opugnowanie, -nia, *ср.* противорѣ́чіе, прекосло́віе; || опроверже́ніе, оспо́риваніе.

Opuknąć się, разсѣдаться, растре́скаться.

Opuściałość, -ści, *ж.* необита́емое мѣсто, уедине́ніе, пусты́ня, запусте́ніе.

Opusciały, *см.* **Opustoszały**; || уединённый, пустынный, оста́вленный всѣми.

Opuścić, *см.* **Opuszczać.**

Opusta, -y, *ж. Агр.* пропу́щенный кусо́къ земли при паха́ніи.

Opustoszałość, -ści, *ж.* опустоше́ніе.

Opustoszały, опустошённый.

Opustoszyć, опустоши́ть.

Opuszać, Opuszyć, опу́чить, разду́ть, вздуть.

Opuszczać, Opuścić, опуска́ть, опусти́ть, спуска́ть, спусти́ть; || уступать, уступи́ть; || пропуска́ть, пропусти́ть; || оставля́ть, оста́вить. **Opuścić ręce**, опусти́ть ру́ки. **Opuścić uszy**, повѣсить у́ши. **Opuścić oczy**, потупить глаза́. **Nie opuści ani grosza**, ни гроша́ не усту́питъ. **Opuścić sposobność**, пропусти́ть слу́чай. **Opuścić kogo**, оставля́ть, покида́ть кого́. **Opuścić dom**, оста́вить домъ. **Mróz opuszcza**, моро́зъ уменьша́ется. || **Opuszczać się, Opuścić się**, опусти́ться, не радѣть о себѣ.

Opuszczałość, *см.* **Opuściałość.**

Opuszczały, *см.* **Opuściały.**

Opuszczenie, -nia, *ср.* упуще́ніе; || про́пускъ; || оставле́ніе (*до́ма, дере́вни*); || одино́чество, запуще́ніе. **Zostawać w zupełném opuszczeniu**, оставаться въ совершённомъ одино́чествѣ; || нерадѣніе, опущенность.

Opuszczenie, невнима́тельно, нерадѣ́во, небре́жно.

Opuszczka, -i, *ж.* рого́вая подкла́дка, употребля́емая сапо́жниками при обрѣ́зываніи подо́швы.

Opuszczony, опу́щенный, *см.* **Spuszczony**; || нави́сшій, повисшій; || оста́вленный, бро́шенный, покинутый. **Opuszczony od Boga**, оста́вленный Бого́мъ.

Opuszenie, -nia, *ср.* **Opuszka**, -i, *ж.* опуше́ніе, опу́шка. *см.* **Opucha.**

Opuszyć, *см.* **Opuszać.**

Opychać, Opchać, набива́ть брю́хо (*кому́*), пи́чкать (*кого́*).

Opychanie, -nia, *ср.* набива́ніе брю́ха, пи́чканіе.

Opytywać się, распра́шивать, допы́тываться.

Orać, пахать; || бороздить. **Orać pierwszy raz, orać na ugorze**, *Агр.*, поднима́ть паръ, за́лежь, паровóе по́ле, па́рить паръ, паровóе по́ле. сдѣлать пе́рвую вспа́шку парова́го по́ля, па́ра. * **Orać morze**, плава́ть по́ морю.

Oracja, -ji, *ж.* рѣчь, привѣтствіе.

Oracki, земледѣльческій, земледѣ́льческій.

Oractwo, -a, *ср.* хлѣбопа́шество; || пахáніе.

Oracz, -a, *м.* па́харь, земледѣлецъ, хлѣбопáлецъ.

Oraczka, -i, *ж.* пахáніе, хлѣбопáшество.

Oraczowy, принадлежáщій земледѣльцу.

Oraczy, *см.* **Oracki.**

Oralny, *см.* **Orny.**

Oranie, -nia, *ср.* пахáніе.

Oranina, *см.* **Oraczka.**

Orany, вспáханный.

Oranżerja, -ji, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Oranżowy, *см.* **Pomarańczowy.**

Orator, *м.* орáторъ, витія; || * краснорéчивый говорýнъ.

Oratorka, -i, *ж.* говорýнья, болтýнья.

Oratorski, орáторскій.

Oraz, притóмъ, сверхъ-того; || вмѣстѣ сúмъ, въ то жé врéмя, одноврéменно. **Ubogi i oraz chory**, бѣдный и притóмъ больнóй. **Pamiętaj oraz, że.....** пóмни вмѣстѣ съ э́тимъ, что....., *см.* **Także, Zarazem.**

Orcel, -cla, **Orkiel**, -kla, *м.* песчáный кáмень, песчáникъ.

Orczyk, -a, *м.* валёкъ (*у сáни каретной*).

Order, -u, *м. Стар.* прикáзъ, повелѣніе; || óрденъ. **Kawaler orderu św. Anny**, кавалéръ óрдена св Анны.

Orderowy, óрденскій. **Pan orderowy**, óрденскій кавалéръ.

Ordowy, *см.* **Hordowidowy.**

Ordynacja, -ji, *ж.* ординáція, маіорáтъ, маіорáтное имѣніе, заповѣднóе имѣніе; посвящéніе въ духóвный санъ, *см.* **Święcenie**; || *Стар.* постановлéніе, учрежденіе; || **Ordynacje sądowe**, судéбные устáвы.

Ordynacki, маіорáтный, ординáтскій.

Ordynactwo, -a, *ср.* ординáція, маіорáтное имѣніе; || *Собир.* ординáтъ и его жена вмѣстѣ.

Ordynand, -a, *м.* úзбранный въ духóвный санъ.

Ordynans, -u, *м. Стар.* óрдеръ, прикáзъ; || ординáрецъ, вѣстовóй. **Ѣздовóй. Być na ordynansie**, быть на ординáрцахъ, на вѣстáхъ.

Ordynant, -a, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ.

Ordynarja, -ji, *ж.* мѣсячина, опредѣлённое содержáніе пúщею, выдавáемое помѣсячно.

Ordynarjusz, -a, *м.* епархіáльный свящéникъ; || проповѣдникъ.

Ordynaryjny, обыкновéнный, простóй; нúзкій, пóшлый, *см.* **Pospolity.**

Ordynaryjnie, пóшло, плóско, грýбо.

Ordynat, -a, *м.* ординáтъ, владѣлецъ маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatka, владѣлица маіорáтнаго имѣнія.

Ordynatowa, -éj, *ж.* жена́ ординáта.

Ordynatówna, -éj, *ж.* дочь ординáта.

Ordynek, -nku, *м. Стар.*, порáдокъ, строй, *см.* **Porządek**; || рядъ, строй, лúнія, отдѣлъ, *см.* **Szyk.**

Ordynować, командировáть, наряжáть; || рукополагáть, поставлять въ священнúй чинъ, хиротонисáть, *см.* **Święcić.**

Ordzawiałość, -ści, *ж.* ржáвчина.

Ordzawić, Ordzawieć, *см.* **Rdzawić, Rdzawieć.**

Ordzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Ordzawienie, -nia, *ср.* ржáвость.

Orędować, предстáтельствовать, ходáтайствовать, вступáться (*за кого́*), посрéдничать; || *Прост.* жéртвовать, предлагáть.

Orędowanie, -nia, *ср.* предстáтельство, ходáтайство, застýпничество.

Orędowca, -y, *м. см.* **Orędownik.**

Orędownica, -y, **Orędowniczka**, -i, *ж.* покровúтельница, защúтница, застýпница.

Orędownictwo, -a, *ср. см.* **Orędowanie.**

Orędowniczka, *см.* **Orędownica.**

Orędownik, -a, *м.* глáвный попечúтель (*въ монастырáхъ*); || предстáтель, застýпникъ, ходáтай.

Orędowny, *см.* **Przyczynny.**

Orędzie, Orendzie, -ia, *ср. Стар.* извѣщéніе; || благовѣствованіе.

Orel, -a, *м. см.* **Oryl.**

Oręż, -a, *м.* орýжіе. **Złożyć oręż**, положúть орýжіе, сдáться. **Wziąść się do oręża**, поднять орýжіе, начáть войнý.

Orężnie, вооружённо, съ орýжіемъ въ рукáхъ.

Orężnik, -a, *м.* оружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || оруженóсецъ; || вооружённый.

Orężny, вооружённый.

Organ, -u, (*мн.* **Organa**), óрганъ, орýдіе. **Organ wzroku**, óрганъ зрѣнія и т. д.; || гóлосъ, óрганъ гóлоса. **Mieć dobry organ**, имѣть хорóшій гóлосъ; || **Być organem czyim**, быть чьимъ орýдіемъ. **Być organem zemsty**, быть орýдіемъ мщéнія; || *см.* **Organy.**

Organek, -nka, *м*, свирѣль, варгáнъ; || *Воен.* **Organki**, *мн.* органка, родъ батарéйки изъ пищáлей; || *Бот.* крáсный кóрень.

Organicznie, органúчески.

Organiczność, -ści, *ж.* устрóйство óргановъ, органúзмъ.

Organiczny, органúческій.

Organiścina, -y, *ж.* жена́ органúста.

Organiścianka, -i, *ж.* дочь органúста.

Organista, -y, *м.* органúстъ.

Organistka, -i, *ж.* органúстка.

Organistowski, принадлежáщій органúсту.

Organistwo, -a, *ср.* орáнное искýсство; || дóлжность органúста.

Organizacja, -ji, *ж.* организáція; || образováніе, устрóйство, устроéніе. **Organizacja sądowa**, судоустрóйство. **Organizacja notarjatu**, устрóйство нотаріáльной чáсти.

Organizacyjny, организу́ющій, образова́тельный, устро́ивающій.

Organizator, **-a**, *м.* организа́торъ, учреди́тель, устрои́тель.

Organizm, **-u**, *м.* организ́мъ, устройство о́ргановъ.

Organizować, организова́ть, организи́ровать, устра́ивать, образова́ть, учрежда́ть, учреди́ть.

Organizowanie, **Uorganizowanie**, **-nia**, *ср. см.* **Organizacja.**

Organki, *см.* **Organek.**

Organowy, орга́нный.

Organy, **-ów**, *мн. Муз.* орга́нъ, **organy.**

Organmistrz, **Organmistrz**, **-a**, *м.* орга́нный ма́стеръ.

Organmistrzowstwo, **Organmistrzowstwo**, **-a**, *ср.* орга́нное мастерство́.

Organmistrzowski, **Organmistrzowski**, принадлежа́щій орга́нному ма́стеру.

Orjent, **-u**, *м. см.* **Wschód.**

Orjentalista, **-y**, *м.* ориента́листъ, знато́къ восто́чныхъ языко́въ.

Orka, **-i**, *ж.* паха́ніе, *см.* **Oraczka.**

Orkiel, *см.* **Orcel.**

Orkiestra, **-y**, *ж.* орке́стръ.

Orkisz, **-u**, *м.* по́лба (*родъ пшеницы*).

Orkiszowy, по́лбенный, *см.* **Orkisz.**

Orklowy kamień, *м.* песча́ный ка́мень, песча́никъ.

Orlątko, **-a**, **Orlę**, **-cia**, *ср.* орлёнокъ, орли́ный птенецъ.

Orlec, **-a**, *м.* молодо́й орёлъ.

Orli, орлій, орли́ный. || (*Минер.*) **Orli kamień**, почкова́тый гли́нистый желѣзня́къ, орли́ный *или* грему́чій ка́мень, желѣзная по́чка. || *Бот.* **Orle pióro**, тысячели́стникъ. **Orle drzewo**, ало́э, ало́й, сабу́ръ (*дерево*).

Orlica, **-y**, *ж.* орли́ца; || *Герал.* орлёнокъ безъ ногъ и кло́ва; || *Бот.* па́поротникъ; || *Зоол.* чёрная каса́тка *или* ка́менный стрижъ (*птица*).

Orlicz, **-a**, *м.* орлёнокъ; || пти́ца орли́ной поро́ды, *см.* **Sokoł.**

Orlikowaty, орли́ный. * **Nos orlikowaty**, орли́ный носъ.

Orłolew, **-lwa**, *м. Архит.* грифъ.

Orłowy, о́рлій, орли́ный.

Ormusz, **-u**, *м. Бот.* амо́мъ, родъ имбиря́.

Ornat, **-u**, *м.* ри́за, церко́вное облаче́ніе.

Ornatowy, ри́зный.

Orny, **Oromy**, па́хатный, удобны́й для паха́нія.

Oroniać, **Oronić**, выки́дывать, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени (*о нѣкоторыхъ животныхъ*), *см.* **Roniać.**

Oronienie, **-nia**, *ср.* выки́дываніе, недоно́съ.

Orosić, **oroси́ть**.

Orosieć, покры́ться росо́ю.

Orszada, **Orżada**, **-y**, *ж.* оржа́дь, шинда́льное молоко́.

Orszak, **-u**, *м.* толпа́; || по́ѣздъ, конво́й; || свита, корте́жъ.

Orszlam, **-u**, *м.* доска́, на кото́рой лежи́тъ кузне́чный мѣхъ.

Ort, **-a**, *м.* о́рта, четвёртая часть ѳалера; || *см.* **Przodek.**

Ortel, *см.* **Wyrok.**

Ortograf, **-a**, *м.* орѳографи́стъ.

Ortograficznie, пра́вильно, испра́вно, безоши́бочно.

Ortograficzny, орѳографи́ческій.

Ortografja, **-ji**, *ж.* правописа́ніе, орѳогра́фія.

Oryginał, **-u**, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ; || по́длинная за́пись.

Oryginalnie, оригина́льно, своеобра́зно; || стра́нно.

Oryginalność, **-ści**, *ж.* по́длинность, оригина́льность, своеобра́зность, своеобра́зіе, стра́нность.

Oryginalny, по́длинный, оригина́льный, своеобра́зный; || стра́нный.

Oryl, **Orel**, **Horyl**, **-a**, *м.* спла́вщикъ, плотовщи́къ.

Orylka, **Horylka**, **-i**, *ж.* спла́вка, сплавъ (*проводъ по водѣ чего́ либо спла́вкою*).

Orywać, *см.* **Orać.**

Orzech, **-a**, *м.* орѣхъ. **Orzech włoski**, волоше́кій *или* гре́цкій орѣхъ. **Orzech laskowy**, лещи́нный орѣхъ. **Orzech wodny**, чили́мъ, водяно́й орѣхъ (*растеніе*). **Orzech ziemny**, *Бот.* чемери́ца, моро́зникъ, гелебо́ръ. **Orzech jedwabny**, ку́колка шёлковаго червя́, кокóнъ. **Orzech próżny**, свисту́нъ, пусто́й орѣхъ съ дыро́ю *Посл.* **Trudny orzech do zgryzienia**, глазъ ви́дитъ да зубъ неймётъ.

Orzechowiec, **-wca**, *м.* долгоно́съ, орѣховый червь.

Orzechówka, **-i**, *ж.* кедро́вка (*птица*).

Orzechowy, орѣховый. **Orzewo orzechowe**, орѣшина.

Orzeczenie, **-nia**, *ср.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, постановле́ніе; || обсужде́ніе.

Orzekać, опредѣля́ть, постановля́ть, рѣша́ть, приговаривать.

Orzeł, *род. п.* **Orła**, орёлъ. **Orzeł łomignat**, *см.* **Łomignat.** **Orzeł morski**, *см.* **Ostrzyż**; || бума́жный змѣй (*дѣтская игра*), *см.* **Szaszor.**

Orzeszek, **-szka**, *м.* орѣшекъ.

Orzeszyna, **-y**, *ж.* орѣшникъ, лещи́нникъ, *см.* **Leszczyna**; || него́дный орѣхъ; || **Orzeszyny**, *мн.* орѣховая шелуха́.

Orzeźwiać, *см.* **Rzeźwić.**

Orzeźwieć, *см.* **Rzeźwieć.**

Orzeźwienie, *см.* **Rzeźwienie.**

Orznąć, отколоти́ть, отхлеста́ть; || обыгра́ть, обду́ть въ ка́рты; || надуть, обмануть.

Oś, *род. п.* **Osi**, *ж.* **Na osi co prowadzić**, вози́ть, перевози́ть (*вещи́ъ путёмъ, на повóзкахъ*); || *Мат.* ось, прямая черта, проходя́щая чрезъ средото́чіе ша́ра *или* како́го либо тѣла. **Oś ziemska**, земна́я

oś. **Oś obrotu, kręcenia się,** ось вращéнія, вращáтельная ось. || *Анат.* шéйный позвонóкъ.

Osa,-y, *ж.* осá. **Gniazdo os,** осúное гнѣздó.

Osączać, Osączyć, сцѣживать, сцѣдúть, дать скáпать, слить.

Osączanie, Osączenie, -nia, *ср.* **сцѣживаніе,** сливáніе.

Osaczenie, -nia, *ср. см.* **Obsaczenie;** || *Охот.* загóнъ звѣрéй, осáчиваніе тенетáми, облáва.

Osaczyć, *см.* **Obsaczyć;** || *Охот.* **осáчивать,** обходúть (*лисъ или звѣря*).

Osączyć, *см.* **Osączać.**

Osad, -u, *м.* осáдокъ, **отстóй, подóнки.**

Osąd, -u, *м.* приговóръ, **присужденіе.**

Osada, -y, *ж.* лóжа (*у ружья*), **Osada armaty,** лафéтъ, пýшечный станóкъ; || *Арх.* стéржень (*у столба*); || **оправа,** обдѣлка, *см.* **Oprawa;** || рýчка, черенóкъ, рукоя́тка, *см.* **Rączka, Rękojeść, Trzonek;** || основáніе, основа, фундáментъ, *см.* **Podstawa, Pokład;** || **поселéніе,** посёлокъ, усáдьба, посáдъ; || **колонія;** || **Osada chłopska,** дворъ, дымъ; || **гарнизóнъ;** || **расположéніе войскъ по квартúрамъ;** || *Морск.* экипáжъ, судовáя кóманда.

Osadnić, Osednić, Osednić się, *см.* **Odsednić.**

Osadniczka, -i, *ж.* **поселéнка, колонúстка.**

Osadniczy, колонúстскій, посéльный.

Osadnik, -a, *м.* усáдебникъ, поселéнецъ, переселéнецъ, колонúстъ; || **Osadnicy,** *мн.* двóрня, дворóвые лю́ди (*при дóмѣ помѣщика*). **Osadnik, oddający dziedzicowi część zbiorów,** полóвникъ.

Osadny, удóбный для поселéнія; || **населённый,** *см.* **Ludny.**

Osadowić, водворя́ть, **поселя́ть.** || **Osadowić się,** водвори́ться, **поселúться.**

Osadzać, Osadzić, сажáть, садúть, насаждáть; || снабжáть, устанáвливать; || **заселя́ть;** || **заня́ть. замѣща́ть;** || насáживать, придѣлывать; || **основывать;** || **оправля́ть,** вдѣлывать, **вставля́ть. Osadzić szańce działami,** устáвить валы́ пýшками. **Osadzić kraj, населúть** страну́. **Osadzić urzędy wakujące,** замѣстúть вакáнтныя дóлжности. **Osadzić rubin w pierścieniu,** встáвить рубúнъ въ пéрстень. **Osadzić strzelbę,** сдѣлать лóжу къ ружью́. **Osadzić kogo w domu,** поручúть кому́ смотрѣніе за дóмомъ; || **Osadzić twierdzę,** занять крѣпость (*гарнизóномъ*). **Osadzać się na czém,** основываться на чёмъ, опираться на что́. **Osadzić się gdzie,** поселúться.

Osądzać, *см.* **Sądzić.**

Osadzanie, Osadzenie, -nia, *ср.* **насажденіе,** сажáніе; || **снабженіе;** || **заселéніе;** || **замѣщéніе;** || **вставлéніе;** || **насáживаніе, придѣлываніе;** || **основáніе,** *см.* **Osadzać.**

Osadzca, -y, *м.* **колонизáторъ,** основáтель колóніи.

Osadzenie, -a, *ср. см.* **Osadzanie;** || **оправа,** обдѣлка; || **прибóръ, установка,** *см.* **Osada.**

Osadzić, *см.* **Osadzać.**

Osądzić, присудúть.

Osadziciel, -a, *м. см.* **Osadzca.**

Osadzicielka, -i, *ж.* **основáтельница колóніи.**

Osamiać, Osamić, уединúть.

Osamieć, уединúться.

Osamienie, -nia, *ср.* уединéніе.

Osamotnić, *см.* **Osamiać.**

Osamotnienie, -nia, *ср. см.* **Osamienie.**

Ość, *род. п.* **ości,** *ж.* колю́чка, тернъ, иглá, ость, шипъ, ýсикъ (*на колóсьлхъ*), *см.* **Wąs;** || мякúна, плевá (*солóменная*); || **багóръ,** острогá (*для лóвли рыбъ*).

Oschło, сýхо.

Oschłość, -ści, *ж.* сýхость.

Oschły, сухóй.

Oschnąć, *см.* **Osychać.**

Ościełać, *см.* **Obściełać.**

Oścień, -nia, *м.* рогáтина, стрекáло, бодéцъ, остроконéчная пáлка (*чтобы погонять волóвъ*); || **Oścień cielesny, Oścień pożądliwości,** плотскія вожделѣнія, пóхоть; || (*Рыб.*) трезýбая острогá, *см.* **Ość.**

Ościennie, по сосѣдству.

Ościennik, -a, *м.* сосѣдъ.

Ościenność, -ści, *ж.* сосѣдство; || смéжность, блúзость, сопредѣльность.

Ościenny, сопредѣльный, погранúчный, порубéжный, смéжный, сосѣдній.

Oścież, употребля́ется тóлько съ предлóгомъ **Na** (на): **Na oścież,** нáстежь.

Ościsty, остúстый; || колю́чій, иглúстый, *см.* **Kolczasty.**

Osczędnie, *см.* **Oszczędnie.**

Osczędność, *см.* **Oszczędność, и т. д.**

Osednić, *см.* **Odsednić.**

Osednienie, *см.* **Odsednienie.**

Osęk, -u, *м.* **Osęka, -i,** *ж.* кривýля, кривýлина (*изóгнутая часть дéрева*); || крюкъ, острогá, гарпýнъ, багóръ. *см.* **Bosak, Hak.**

Osękowaty, крючковáтый, искрúвленный.

Osełka, -i, Osła, -y, *ж.* брусóкъ, осёлокъ (*кáмень для точéнія*); || **Osła złotnicza,** пробúрный кáмень; || * **Osła masła,** кусóкъ мáсла.

Oselnik, -a, *м.* точúльщикъ, улúчный точúльщикъ.

Oselny, осёлочный, *см.* **Osełka.**

Osemka, Ósemka, -i, *ж.* осмёрка (*въ кáртахъ*); || осьмýшка, восьмáя часть; || цúфра вóсемь.

Osep, Osyp, -u, *м.* сборъ зернóмъ, отсыпнóй хлѣбъ въ зернѣ, платúмый крестья́нами въ вúдѣ пóдати, вещéственная повúнность.

Osępiało, печáльно, уны́ло, мрáчно.

Osępiałość, -ści, *ж.* мрáчность, уны́ніе, задýмчивость.

Osępiały, мрáчный, уны́лый задýмчивый.

Osępić się, сдѣлаться мра́чнымъ, уны́лымъ, заду́мчивымъ, нахму́риться.

Osępieć, впасть въ уны́ніе, въ заду́мчивость.

Osępienie, *см.* **Osępiałość.**

Osepny, Osepowy, относя́щійся къ по́датямъ платимой въ зерновóмъ хлѣбѣ, *см.* **Osep.**

Oserce, *см.* **Osierdzie.**

Osesek, Osysek, -ska, *м.* сосу́нъ, сосу́пчикъ, сосунóкъ, сосунóчекъ; || осóсокъ, осóсочекъ, поросёнокъ, кото́рый ещё сосётъ ма́тку.

Oset, *род. п.* **Ostu** *Бот.*, осе́тъ, осо́тъ, волче́цъ, чертополóхъ. **Oset kulowy**, перестрѣлъ, Ада́мова голова́. **Oset niski, zajęcza rzepka**, кóлюшка. **Oset pospolity**, тата́рникъ. **Oset szkapi, oset czartowy**, водоли́стъ, остроли́стъ. **Oset miękki Matki Bożéj**, остропе́стръ.

Osetek, -tka, *м.* осóтовая ба́бочка, мотылёкъ.

Osetowy, осóтовый, чертополóховый, репе́йный.

Osiać, *см.* **Obsiać.**

Osiadać, Osiąść, Osieść, основáться, обзавестúсь (*хозя́йствомъ и т. п.*), || осѣда́ть, опуска́ться (*о строе́ніяхъ, о по́чвѣ земли́ и т. д.*); || сѣда́ться, осѣда́ть (*о жúдкостяхъ*); || стать, сѣсть на́ мель (*о кора́блѣ*) || **Osiąść na koszu**, *см.* **Kosz**; || **W gniewie osieść**, успокóиваться, укрощáться; || **Osiadać konia**, выѣзживать, объѣзжáть лóшадь.

Osiadanie, -nia, *ср.* (**gdzie**), осѣдлость, избра́ніе мѣстопребыва́нія, водворе́ніе; || осѣда́ніе (*строе́нія*), *см.* **Osiadać.**

Osiadłość, -ści, *ж.* осѣдлость, жúтельство, мѣстопребыва́ніе; || помѣстье; || населённая земля́, селе́ніе, поселе́ніе.

Osiadły, осѣдлый, избра́вшій постоя́нное мѣстопребыва́ніе, имѣющій со́бственный домъ; || помѣстный, имѣющій помѣстье; || *неповоро́тливый, тяжёлый; *см.* **Ociężały**, || окружённый. **Król młody samemi pochlebcy osiadły**, молодóй коро́ль, окружённый то́лько льстецами.

Osiągać, Osięgać, Osiągnąć, Osięgnąć, Osiądz, достига́ть, дости́гнуть, дости́чь, снискáть, пріобрѣсть, одержáть, получúть, *см.* **Nabyć.**

Osiągnienie, Osiężenie, -nia, *ср.* достиже́ніе, снискáніе, получе́ніе.

Osiąkać, Osiąknąć, сúкнуть, сóхнуть, высыхáть; || наткну́ться, наѣхать (*на́ мель, на подво́дный ка́мень*).

Osiąść, *см.* **Osiadać.**

Osiężenie, *см.* **Osiągnienie.**

Osiczyna, -y, *ж.* оси́на.

Osidlić, осѣтúть, опу́тать сѣтúми, завле́чь въ сѣти.

Osiec, вы́сѣчь, вы́пороть (*ро́згами*), *см.* **Siec.**

Osieć, -ci, *ж.* суши́льня.

Osiecić, *см.* **Osidlić.**

Osiedlać, Osiedlić, поселя́ть, поселúть; || **Osiedlać się**, поселя́ться.

Osiedlenie, -nia, *ср.* водворе́ніе, посе́ленie.

Osiedliny, -in, *мн.* но́вое мѣсто жúтельства, мѣсто пребыва́нія; || вступле́ніе въ но́вое владѣніе имýществомъ.

Osiedlisko, -a, *ср.* осѣдлость, поселе́ніе, постоя́нное мѣстопребыва́ніе.

Osiedzieć się, засидѣться, до́лго остава́ться на одномъ и томъ же мѣстѣ.

Osięgać, Osięgnąć, *см.* **Osiągać, Osiągnąć.**

Osięgnienie, *см.* **Osiągnienie.**

Osieł, Osioł, -sła, *м.* осёлъ.

Osiełek, Osiołek, -łka, *м.* ослёнокъ

Osielski, осли́ный.

Osielstwo, -a, *ср.* невѣжество, глупота, тупоýміе, *см.* **Osłostwo.**

Osiem, *см.* **Osm.**

Osieracać, *см.* **Osierocić**, осироти́ть, сдѣлать сиротáми.

Osierdzie, -dzia, *ср. Анат.* грудобрю́шная прегра́да, блóна утрóбная *или* гуса́кóвая перепóнка, вадóшье, гусачúха; | серде́чная оболóчка, околосéрдіе; || *Ивар.* внýтренности, потроха́.

Osierocenie, -nia, *ср.* сиротство́, осиротѣ́ніе.

Osierociały, осиротѣ́вшій, осиротѣ́лый.

Osierocić, *см.* **Osieracać.**

Osierociéć, осироте́ть.

Osieść, *см.* **Osiadać.**

Osiew, -u, Osiewek, -wku, *м.* **Osiewka, -i**, *ж.* сѣвъ, посѣвъ, посѣянныя сѣмена, *см.* **Zasiew.**

Osiewać, *см.* **Obsiać.**

Osiewacz, -a, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Osiewek, Osiewka, *см.* **Osiew.**

Osiewny, удóбный для посѣва.

Osika, -i, *ж.* оси́на.

Osikowy, оси́новый.

Osiodłać, осѣдла́ть.

Osiodłanie, -nia. *ср.* осѣдла́ніе,

Osioł, Osiołek, *см.* **Osieł, Osiełek.**

Osiwiałość, -ści, *ж.* сѣдина́, посѣдѣ́лость,

Osiwiały, посѣдѣ́лый.

Osiwiéć, посѣдѣ́ть.

Oskakiwać, *см.* **Oskoczyć.**

Oskąp'éć, сдѣлаться скупы́мъ.

Oskard, -u, *м.* моты́ка, ки́рка.

Oskarżać, Oskarżyć, обвиня́ть, обвини́ть, доноси́ть, донести́.

Oskarżacz, -a, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Oskarżający, обвиня́ющій, обвини́тель,

Oskarżanie, Oskarżenie, -nia, *ср.* обвине́ніе, обжáлованіе. **Akt oskarżenia**, обвини́тельный актъ.

Oskarżenie, *см.* **Oskarżanie.**

Oskarżony, обвинённый; || отвѣ́тчикъ.

Oskarżyć, *см.* **Oskarżać.**

Oskarżyciel, -a, *м.* обвини́тель, *см.* **Donosiciel.**

Oskarżycielka, -i, *ж.* обвини́тельница.

Oskarżycielski, обвини́тельный, обвиня́ющій.

Osklepiać, Osklepić, обводи́ть. обвести́ сво́домъ; || облепи́ть. кругомъ. *Ptak gniazdo swoje wkoło oskiepia*, пти́ца облепля́етъ кругомъ своё гнѣздо́.

Osklic, Oszklić, глазу́рить, мура́вить (*посу́ду*); || лакирова́ть; || вставля́ть стёкла въ ра́махъ.

Oskoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обступле́ніе; наше́ствіе; обведе́ніе, обнесе́ніе.

Oskoczony, окруженный, обведённый, обнесённый *см.* **Oskoczyć**.

Oskoczyć. Oskakiwać, окружи́ть, окружа́ть, обнести́, обводить, обнести́, обнести́ть, обступи́ть, обступа́ть, обложи́ть, облага́ть. *Oskoczyć nieprzyjaciela*, окружи́ть непріятеля.

Oskoła, y, *ж.* берёзовый сокъ; || **Oskoły**, *мн.* весе́нняя вре́мя, когда́ вытека́етъ берёзовый сокъ.

Osko a, Oskomina, -y, *ж.* оско́ма, оскомина.

Oskomy, жа́дный, а́лчный; || зави́стливый.

Oskrobać, Oskrobywać, оскре́сть, оскреба́ть. оска́бливать, оскобли́ть; || очи́стить, очища́ть (*рыбу*).

Oskrobanie, *см.* **Skrobanie.**

Oskrzele, *см.* **Skrzele.**

Oskrzydlać, Oskrzydlić, выта́гивать фронтъ одного́ во́йска бо́лѣе друго́го, обойти́, зайти́ во флангъ непріятелю.

Oskubać, ощипа́ть, вы́щипать.

Oskub nie, -nia, *ср.* ощи́пываніе.

Oskubany, ощи́панный.

Osła, -y, *ж. см.* **Brus, Osełka.**

Osłabiać, Osłabić, ослабля́ть, осла́бить.

Osłabiający, ослабля́ющій.

Osłabiało, не́мощно, сла́бо.

Osłabiałość, -ści, *ж. см.* **Osłabienie.**

Osłabiały, Osłabły, Osłabiony, ослабе́вшій, ослабе́лый. **Osłabiony na umyśle**, слабоу́мный.

Osłabianie, Osłabienie, -a, *ср.* ослабле́ніе.

Osłabły, *см.* **Osłabiały.**

Osłabnąć, ослабе́ть.

Osłabnienie, -nia, *ср. см.* **Osłabienie.**

Oślachcić, *см.* **Oszlachcić.**

Oślada, Oszlada, -y, *ж.* слѣдъ.

Ośladować, преслѣдовать.

Osładzać, Osłodzić, услажда́ть, услади́ть, подслащать, подсласти́ть.

Osładzanie, Osłodzenie, -nia, *ср.* услажде́ніе; || *Хим.* подсла́щиваніе.

Oślak, -a, *м.* ослёнокъ.

Osłaniać, Osłonić, заслони́ть, заслоня́ть, закрыва́ть, закры́ть, прикрывать, прикры́ть.

Oślarka, -i, *ж.* пого́нщица осло́въ.

Oślarnia, -ni, *ж.* сара́й для осло́въ

Oślarski, осли́ный, принадлежа́щій ослу́.

Oślarz, -a, *м.* пого́нщикъ осло́въ.

Oślątko, -a, *ср.* ослёнокъ, молодо́й осёлъ.

Osława, -y, *ж. Стар.* сла́ва, изве́стность; || хула́, худа́я сла́ва, безче́стіе, безсла́віе.

Osławca, -y, *м.* хули́тель, поноси́тель, руга́тель.

Osławiać, Osławić, обесла́вливать, позо́рить, хули́ть, поноси́ть; || **Osławiać się**, безсла́виться, позо́риться.

Osławianie, -nia, *ср.* попоше́ніе, опозо́риваніе, хуле́ніе.

Osławienie, -nia, *ср.* безсла́віе, позо́ръ.

Osławny, позо́рный, безче́стный.

Oślę, -ęcia, *ср.* ослёнокъ, о́сликъ.

Oślednik, -a, *м.* оты́скивающій по слѣда́мъ звѣря.

Oślep, Na oślep, слѣпо, наобу́мъ, очерта́ голову.

Oślepiać, Oślepić, ослѣпля́ть, ослепи́ть.

Oślepiciel, -a, *м.* ослѣпи́тель; || обольсти́тель.

Oślepicielka, -i, *ж.* ослѣпи́тельница; || обольсти́тельница.

Oślepienie, -nia, *ср.* поте́ря зре́нія, слѣпота́, *см.* **Zaślepienie.**

Oślepnąć, ослѣпнуть.

Ośli, ślій, oślany, осли́ный.

Oślica, -y, Ośliczka, -i, *ж.* осли́ца.

Ośliczy, oślicynь, принадлежа́щій осли́цѣ.

Oślinać, Oślinić, наслюнить.

Oślisko, -a, *ср.* большо́й осёлъ.

Oślizać, Ośliznić, сдѣлать сли́зкимъ, ско́льзкимъ.

Oślizły, ско́льзкій, сли́зкій.

Oślizgnąć, сдѣлаться ско́льзкимъ, сли́зкимъ. || **Oślizgnąć się**, поскользну́ться, оступи́ться, промахну́ться.

Oślizgnić, *см.* **Oślizać.**

Oślnąć, *см.* **Oślnąć, Oślepnąć.**

Osłoda, -y, *ж.* услада́, услажде́ніе; || утѣшеніе, облегче́ніе.

Osłodnąć, Osłodnieć, смягчи́ться, утиха́ть. сдѣлаться нѣжнымъ. кро́ткимъ.

Osłodnienie, -nia, *ср.* смягче́ніе, облегче́ніе, услажде́ніе.

Osłodzenie, -nia, *ср. см.* **Osładzanie.**

Osłodzić, *см.* **Osładzać.**

Osłona, -y, *ж.* покрыва́ло, завѣса; || прикры́тіе, защище́ніе, защи́та.

Osłonić, *см.* **Osłaniać.**

Osłopas, -a, *м. см.* **Oślarz,**

Osłowstwo, -a, *ср.* глупота́, тупоу́міе.

Osłowy, осли́ный.

Osłuch, *см.* **Posłuch.**

Osłuchać się, Osłuchować się, наслу́шаться, прислу́шаться.

Osłupiałość, -ści, *ж.* остолбене́ніе, оцѣпене́ніе; || изумле́ніе.

Osłupiały, остолбене́лый, оцѣнене́лый.

Osłupieć, остолбене́ть, оцѣпене́ть.

Osłupienie, -nia, *ср. см.* **Osłupiałość.**

Osłyszeć się, услы́шать, узна́ть о чёмъ; || ослы́шаться, ошиби́ться, не дослы́шавъ ска́заннаго.

Osłyszenie się, Osłyszenie, -nia, *ср.* **Przesłyszenie.**

Ośm, Osiem, *Род. п.* **Ośmiu,** вóсемь.

Osmagać, отхлестáть, отдубáсить, отодрáть.

Osmaganiec, -ńca, *м.* бездѣ́льникъ, монáшенникъ, пройдóха.

Osmak, -u, *м.* вкусъ на языкѣ́.

Ośmak, -a, *м.* монéта въ вóсемь грошéй.

Osmakować, припрáвить, сдѣлать вкýснымъ, подсластúть, *см.* **Zaprawiać.**

Osmalać, Osmolić, смолúть, осмолúть; || пáчкать, вымáчкать, марáть, вымарать.

Osmalić, опалúть, обжигáть (*свинью; живность*); поджéчь, прижéчь (*мясо*).

Osmarować, насáлить, смáзать, намáзать.

Osmażać, Osmażyć, *Повар.* жáрить (*въ мáслѣ*); || обсáхарить, оглазýрить.

Ośmdziesiąt, -sięciu, *или* **Ośmiudziesiąt,** вóсемьдесятъ.

Ośmdziesiątka, -i, *ж.* восьмидесáтый нýмеръ, числó вóсемьдесятъ.

Ośmdziesiątletni, восьмидесятилéтній.

Ośmdziesiąty, Ośmdziesiątny, восьмидесáтый.

Ośmdziesięcioro, -orga, (*о лю́дяхъ и живо́тныхъ*), вóсемьдесятъ. **Było nas ośmdziesięcioro,** насъ бы́ло вóсемьдесятъ человѣ́къ.

Ośmdziesięciu, -ciu, *или* **Ośmdziesiąt,** (*о лицáхъ мýжескаго рóда*), вóсемьдесятъ.

Ośme. Po ośme, въ осьмы́хъ.

Ośmiać. *см.* **Ośmiewać.**

Ośmianie, -nia, *ср. см.* **Ośmiewanie.**

Ośmieci, -ci, Ośmieciny, -cin, *мн.* соръ, смéтьё.

Ośmielać, Ośmielić, ободря́ть, ободри́ть, ноощря́ть, поощри́ть, побуждать, побудúть, придавáть смѣлости. || **Ośmielać się, Ośmielić się,** осмѣли́ться, отважиться, дѣлаться смѣлѣе.

Ośmiewanie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.

Ośmina, -y, *ж.* осмúна. осьмáя часть кáди, окóва, *или* другóй какóй либо мѣры.

Ośmioboczny, восьмистор óнній, **ośmiostrónny.**

Ośmiobok, -u, *м. см.* **Ośmiokąt.**

Ośmiodzienny, восьмидне́вный.

Ośmiokąt, -a, *м.* осьмиугóльникъ.

Ośmiokątny, осьмиугóльный.

Ośmioletni, восьмилѣ́тній.

Ośmioraki, восьмú различныхъ родóвъ.

Ośmiorka, -i, *ж.* осьмýшка, осьмáя дóля (*числá*).

Ośmiornasób, въ вóсемь разъ.

Ośmiornasobnie, *см.* **Ośmiornasób.**

Ośmiornasobny, осмернóй, осмерúчный.

Ośmiorogi, *Зоол.* осмирожкóвый.

Ośmiościan, -u, *м. Мат.* осмигрáнникъ, октáэдръ.

...ościenny, осмигрáнный, октаэдри...

...osłupny, *Архит.* осмистолбный.

Ośmiu, -miu, (*о лицáхъ мýжескаго рóда*), вóсемь, óсьмеро.

Ośmiudziesiąt, *см.* **Ośmidziesięciu.**

Ośmiuset, *см.* **Ośmset.**

Osmknąć *см.* **Osmykać.**

Ośmkroć, въ вóсемь разъ, въ вóсемь кратъ, осмерúцею.

Ośmkrotnie, *см.* **Ośmkroć.**

Ośmkrotny, осмернóй, осмерúчный.

Ośmnaście, -stu, восемнáдцать.

Ośmnościoro, -rga, *см.* **Ośmnaście.**

Ośmnasobnie, *см.* **Ośmiorn so...nie.**

Ośmnasobny, *см.* **Ośmiornasobny.**

Ośmnaste, Po ośmnaste, въ восемнáдцать разъ, по-восемнáдцати.

Ośmnastka, -i, *ж.* цúфра, числó восемнáдцать.

Ośmnastny, Ośmnasty, восемнáдцатый.

Ośmnastu, -stu, (*о лицáхъ мýжескаго рóда*).

Ośmnasty, *см.* **Ośmnastny.**

Osmolić, *см.* **Osmalać.**

Osmołowanie, -nia, *ср.* осмолéніе.

Osmorgać, ощипáть, оборвáть.

Ośmpalcowy, *Ест. Ист.* осьмипéрстный.

Osmradzać, Osmrodzić, *см.* **Zasmradzać.**

Ośmset, Ośmiuset, восемсóтъ.

Ośmsetny, осьмисóтый, восьми сóтый; || восьмисóтенный.

Ośmstopny, осьминóгій.

Osmukać, Osmuknąć, *см.* **Osmykać.**

Osmy, Ośmy, осьмóй, восьмóй.

Osmyk, -a, *м.* óпашь, опáшь (*хвостъ у животныхъ*).

Osmykać, Osmyk ąć, Osmuknąć, Osmknąć, обрывáть лúстья (*съ дéрева*), обезлúствить. снимáть. срывáть (*плоды*); сдирáть (*кору*), ощúпывать.

Ośnieżyć, покрыть снѣгомъ.

Ośnik, -a, *м.* скóбель, струг ъ.

Osnowa, -y, *ж.* основá (*тка́ни*); || существо, содержáніе, сýщность (*письма*); **Osnowa prawa,** смыслъ закóна; || планъ, расположéніе (*сочине́нія, поэмы*); || нить, прядь, течéніе (*жизни*); || связь, сцѣплéніе идéй, событій.

Osnować, Osnuć, основáть. набирáть осчóву (*ткани*); || обв сть, обводúть, окружúть, окружáть; || украшáть, украсить, опушúть; || обшивáть, обивáть досками (*стѣны*); || расположúть (*сочине́ніе*). *см.* **Snuć.**

Osnowanie, -nia, *ср.* снованіе (*тка́ни*); || рядъ, сцѣплéніе, связь (*идéй*); || расположéніе, планъ (*сочине́нія*).

Ośny, осевóй.

Osoba, -y, *ж.* особа, лицó. **Znaczna osoba,** знáтная особа. **Osoby obojéj płci,** лица обóего пóла. **Osoba trzecia,** трéтье. посторóннее лицó. **Zapowiedzenie funduszów znajdujących się u osób trzecich,** наложéніе ар ста на дéнежныя сýммы у третьихъ лицъ. **Znać kogo z osoby,** знать

ного ли́чно. **Osoba królewska**, особа королевская. || **Osoby Trójcy Swiętéj**, Тріипостасное Божество, Единый Богъ сущій въ трёхъ лицахъ. || **Osobą, W osobie, Z osobą**, ли́чно, самоли́чно; || *Gr.* особь, недѣли́мое; || *Teatr.* дѣйствующее лицо; || роль; || *Грам.* лицо; || образъ, видъ, ликъ, обликъ. **Pokazał mu się anioł w osobie dziecięcia**, явился ему ангелъ въ образѣ дитяти; || наружность, видъ, *см.* **Postać**.

Osobca, -y, *м.* особникъ, особня́къ, *см.* **Samotnik**.

Osobiście, ли́чно, самоли́чно.

Osobistość, -ści, *ж.* самоли́чность, ли́чность; || ко́лкость, язви́тельное сло́во; || индивидуа́льность, ли́чность, ча́стность; || *Юрид.* ли́чная я́вка въ судъ; || *Стар.* наружный видъ, особа, лицо, ли́чность.

Osobisty, ли́чный, самоли́чный; || *Грам.* ли́чный. **Zaimek osobisty**, ли́чное мѣстоиме́ніе; || *Юрид.* **Areszt osobisty**, взя́тіе подъ стра́жу.

Osóbka, -i, *ж.* ма́ленькая особа, фигу́рка.

Osóbki, -bek, *мн.* ла́комства, сла́сти (*сладкія потихоньку отъ всѣхъ*).

Osobliwie, особли́во, особе́нно, въ осо́бенности; || стра́нно, чу́дно; || **Osobliwie zaś**, гла́внымъ о́бразомъ, особли́во, *см.* **Zwłaszcza**.

Osobliwość, -ści, *ж.* осо́бенность; || подро́бность, *см.* **Szczegół**; || причу́дливость, стра́нность, *см.* **Dziwactwo**; || ре́дкость, достопримѣча́тельность. **Gabinet osobliwości**, кабине́тъ ре́дкостей. || **W osobliwości**, осо́бенно, въ осо́бенности, отдѣльно; || *см.* **Osobność**.

Osobliwy, осо́бенный, особли́вый. **Ta roślina ma moc osobliwą**, э́то расте́ніе име́етъ осо́бенную си́лу; || **Osobliwszy**, стра́нный, чу́дный, ре́дкій, необыкнове́нный, чрезвыча́йный. **Osobliwszy człowiek**, стра́нный человѣкъ! **A to osobliwsza (rzecz)**, стра́нное дѣло! э́то стра́нно! что за стра́нность! **Nic osobliwszego**, нѣтъ ничего́ осо́беннаго, необыкновеннаго, || спеціа́льный, ча́стный; || *см.* **Osobny**.

Osobnie, *см.* **Osobno**.

Osobnik, -a, *м.* особь, недѣли́мое; || осо́бникъ, непринадлежа́щій ни къ како́й па́ртіи, *см.* **Samotnik**; || *Богосл.* принима́ющій прича́стіе подъ двумя́ ви́дами.

Osobno, Z osobna, отдѣльно, осо́бенно. по́розно.

Osobność, -ści, *ж.* уедине́ніе, одино́чество; || прита́нище, убѣ́жище. **Zyć w osobności** *или* **na osobności**, жить въ уедине́ніи. **Udać się na osobność**, удали́ться на поко́й, отъ свѣта, уедини́ться.

Osobny, осо́бенный, отдѣльный.

Osobowy, ли́чный, одноли́чный. **dla osobowéj osoby. Poczta osobowa**, пассажи́рская по́чта.

Osocznik, -a, *м. Охот.* загóнщикъ, облáвщикъ, охóтникъ, осáчивающій лѣсъ; || *хулитель, клеветникъ.

Osoczny, осáчивающій, *см.* **Osocznik**.

Osoczyć, *Охот.* осáчивать, обходи́ть (*лѣсъ или звѣря*); || *клевета́ть (*на кого́*).

Osolić, насоли́ть.

Osowiałość, -ści, *ж.* изнеможе́ніе; || уны́лость.

Osowiały, изнеможе́нный; || уны́лый, ску́чный, невесёлый.

Osowieć, впасть въ уны́ніе, упа́сть ду́хомъ; *повѣ́сить носъ.

Ospa, -y, *ж.* о́спа. **Ospę szczepić**, прививáть о́спу. **Szczepienie ospy**, прививáніе коро́вьей о́спы, оспопрививáніе.

Ospale, со́нно, лѣни́во, ви́ло.

Ospalec, -lca, *м.* со́ня, сонли́вецъ, || *лѣнтя́й, у́валень.

Ospałość, -ści, *ж.* **Ospalstwo**, -a, *ср.* сонли́вость; || лѣ́ность, безпе́чность, неради́вость.

Ospały, сонли́вый; || лѣни́вый, **безпе́чный**, неради́вый, ви́лый.

Ospanie, -nia, *ср. см.* **Ospałość**.

Ospiany, о́спенный.

Ospica, -y, *ж.* **Ospice**, -spic, **Ospiczki**, -czek, *мн.* корь (*боле́знь*), *см.* **Kur, Odra, Pożarnice**.

Ospieszale, *см.* **Opieszale**.

Ospieszałość, *см.* **Opieszałość**.

Ospieszały, *см.* **Opieszały**.

Ospowacieć, сдѣлаться рябы́мъ (*отъ о́спы*).

Ospowatość, -ści, *ж.* рябова́тость.

Ospowaty, рябова́тый.

Ospowy, о́спенный.

Osprawiedliwić, *см.* **Usprawiedliwić**.

Osprośnić, осквернúть; || замара́ть, запа́чкать.

Osrebrzyć, посеребри́ть.

Osromiciel, -a, *м.* поноси́тель, злословящій, понося́щій, позоря́щій другúхъ.

Osromocenie, -nia, *ср.* позо́ръ, посрамле́ніе, поноше́ніе.

Osromocić, опозо́рить, осрами́ть.

Osrożać, Osrożyć, раздража́ть, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Osrożyć się**, раздражи́ться, разъяри́ться, ожесточи́ться, разсвирѣпѣ́ть.

Ośród, *см.* **Śród, Pośród**.

Ośrodek, -dka, *м.* средúна, середúна, серёдка. **Ośrodek chleba**, *см.* **Ośródka**.

Ośródka, -i, *ж.* мя́кишъ (*хлѣбный*).

Ośrzeniały, зайндивѣлый, покры́тый и́неемъ.

Ośrzonić, покры́ть и́неемъ.

Ośrzonieć, зайндивѣ́ть, покры́ться и́неемъ.

Ossać, *см.* **Osysać**; || **Ossać się**, насоса́ться.

Ossocznik, *см.* **Osocznik**.

Ossoczyć, *см.* **Osoczyć**.

Ostać, *см.* **Zostać**; || **Ostawać się**, существовáть, поддéрживаться, удéрживаться, сохраня́ться, устоя́ть; || **Ostawać się gdzie**, остава́ться, пребывáть; || **Ostawać się razem**, согласовáться, сходствовать; || останáвливаться, *см.* **Zatrzymać się**.

Ostana[illegible]ć, Ostanowić, *см.* **Obstanowić**.

Ostanec[illegible], *см.* **Ostateczny**.

Ostanek, -nka, *м.* остáтокъ. **Ostanki minionéj wielkości**, бре́нные остáнки минýвшаго велúчія.

Ostąpić, *см.* **Obstąpić**.

Ostarzeć, Ostarzeć się, состáрéться.

Ostatecznie, окончáтельно, рéшúтельно.

Ostateczność, -ści, *ж.* крáйность; || излúшество.

Ostateczny, послéдній. **Sąd ostateczny**, стрáшный судъ, *см.* **Ustatni**; || крáйній, чрезмéрный; || окончáтельный, рéшúтельный. **Ostateczny wyrok**, рéшúтельный приговóръ. **Ostateczny termin**, крáйній срокъ.

Ostatek, -tka, *м.* остáтокъ, послéдки, остальнóе; || конéцъ. **Ostatkiem gonic**, добивáть до концá. **Na ostatek**, напослéдокъ, наконéцъ, къ концý. **Do ostatka**, до послéдняго. **Do ostatka kogo zniszczyć**, разорúть кого́ въ конéцъ, совершéнно. **Rozpaczać do ostatka**, потеря́ть всю надéжду; || **Ostatki**, *мн.* остáтки, остáнки, *см.* **Szczątki**; || **Ostatki**, *мн.* заговéнье, послéдніе дни масляницы.

Ostatni, послéдній; || прóшлый, прошéдшій; || крáйній, высшій. **Ostatnią razą**, въ послéдній разъ. **Czynić** *или* **oddawać komu ostatnią posługę**, отдáть кому́ послéдній долгъ. **Czy byłeś na ostatniém posiedzeniu?** былъ-ли ты на прóшломъ засéдáніи? **Ostatnia potrzeba**, крáйняя нуждá. **Ostatnich środków się chwytać**, прибегáть къ крáйнимъ, отчáяннымъ срéдствамъ. **Ostatni grupiec**, величáйшій глупéцъ. **Ostatnim będę jeżeli...** бýду презрéннéйшимъ человéкомъ, если..; || **Ostatnia to (rzecz)**, э́то послéднее, прискóрбное дéло. **Ostatnia chwila**, послéдняя минýта. **Ostatnie namazanie, pomazanie**, соборованіе máсломъ. **Ostatnia wola**, духóвная.

Ostatnie, *Стар.* окончáтельно, *см.* **Ostatecznie**.

Ostawać, *см.* **Zostawać**.

Ostawać się, *см.* **Zostawać, Ostać się**.

Ostawiać, Ostawić, *см.* **Zostawiać**.

Ostentacja, -ji, *ж.* тщеслáвіе, чвáнство, *см.* **Chełpa, Okazałość**.

Ostęp, -u, *м.* наступлéніе, обступлéніе, окружéніе. **Ostępem pójść na kogo**, двúнуться, бро́ситься на кого́ со всéхъ сторóнъ; || *Охот.* осóка, тенетá. || **Mieć nieprzyjaciela jak w ostępie, trzymać nieprzyjaciela jak w ostępie**, окружúть, обложúть, запереть непрiáтеля со всéхъ сторóнъ.

Ostęplować, наложúть клеймó, штéмпель.

Ostęplowanie, -nia, *ср.* наложéніе клеймá, штéмпеля.

Ostępować, *см.* **Obstępować**.

Ostka, -i, *ж.* остúстая, борóдчатая пшенúца.

Ostokrzew, -u, *м. Бот.* и́глица, мы́шій тёрнъ.

Ostostręczyna, -y, *ж. Бот.* бéлая анáлія.

Ostowaty, остúстый, колю́чій.

Ostowy, репéйный, осóтовый.

Ostrachać, Ostrachać się, *см.* **Ostraszyć, Ostraszyć się**.

Ostracyzm, Ostrakizm, -u, *м.* остракúзмъ, десятилéтняя ссы́лка (*у Древнихъ*).

Ostradać (czego), потерúть, лишúться.

Ostradanie, -nia, *ср.* потеря, лишéніе.

Ostraszyć, отучúть отъ боя́зни, освóить съ опáсностію. || **Ostraszyć się**, освóиться съ опáсностію, сдéлаться смéлье.

Ostrażyć, помéстить гарнизóнъ (*въ крéпости*).

Ostręgi, -stręg, Ostrężnice, -nic, *мн.* **Ostrężyna, -y**, *ж.* **Ostrężyny, -żyn**, *мн. Бот.* ежевúка, куманúха, куманúка.

Ostro, óстро; || крéпко, сúльно; || строго; || скóро; || рéзко; || жúво; || пристáльно. **Ostro kogo trzymać**, строго обходúться съ кéмъ. **Ostro docierać komu**, сúльно нападáть на кого́, надоéдáть кому́. **Ostro komu w oczy patrzeć**, пристáльно смотрéть кому́ въ глазá. **Ostro iść, jechać**, шúбко, жúво итти́, éхать. **Ostro pracować**, усéрдно работáть. **Ostro rzecz popierać**, энергúчески поддéрживать дéло. **Ostro do kogo napisać**, строго, ко́лко написáть къ кому́. **Ostro nabić**, пу́лею зарядúть (*ружьё*). **Ostro kuć**, подковáть лошадь на шúпы.

Ostroczyć, *см.* **Ohydzić, Omierzić**.

Ostrog, -ogu, *м.* замóкъ, крéпостцá, укрéпленіе, *см.* **Zamek**; || остróгъ; || *Фортиф.* фóртъ. **Ostrogi**, *мн.* штурмфáль, *см.* **Ostrożenie**.

Ostroga, -i, *ж.* шпóра, бодéцъ. **Bość konia ostrogami**, пришпóривать лóшадь; || шпóры, клы, бóдни (*у пятухи́*); || колю́чка, ость, шúпъ, *см.* **Bodziec, Oścień**; || *Фортиф.* контрфóрсъ.

Ostrogarz, -a, *м.* шпóрникъ.

Ostrogięty, крючковáтый, съ зáгнутымъ концóмъ.

Ostrogowy, шпóрный.

Ostrokąt, -a, *м. Мат.* óстрый у́голъ, ромбъ.

Ostrokątny, остроугóльный.

Ostrokół, -a, *м.* частоколъ; || *Воен.* рогáтка.

Ostrokończaty, остроконéчный.

Ostrokrąg, -ęgu, *м. Мат.* конусъ.

Ostrokręgowy, конúческій. *Мат.* **Przecięcie ostrokręgowe**, конúческое сéченіе.

Ostrokrężny, ко́нусный.

Ostrokrzew, -u, *м. Бот.* остроли́стъ, остролро́въ, вязо́желудь, пти́чій-клей, па́дубъ.

Ostrokwaśny, ѣ́дкій, о́стрый.

Ostromleczny korzeń, *м. Бот.* кругло-ли́стникъ (*расте́ніе*).

Ostropest, -u, *м. Бот.* остро́-пестро́, родъ волчецá.

Ostropław, -a, *м. см.* **Ostryga.**

Ostropysk, -a, *м.* (*Зоол.*) землеро́йка, песчáная мышь; || мечъ-ры́ба, мечено́съ.

Ostrość, -ści, *ж.* остротá (*кро́ви*); || о́стрость (*ножá*); || ѣ́дкость. * язви́тельность (*мы́сли*); || то́нкость (*слу́ха*); || суро́вость (*климата*); || стро́гость (*нра́вовъ*); || быстротá (*зрѣ́нія*); || крутизнá (*скалы*).

Ostrosieczny, рѣжущій, о́стрый.

Ostrosłup, -a, *м.* (*Мат.*) пирами́да, *см.* **Piramida.**

Ostrów, -owu, *м.* (*преимущественно на рѣкѣ, на озерѣ*), о́стровъ.

Ostrowidność, -ści, *ж.* **быстротá зрѣ́нія**; || прозо́рливость.

Ostrowidny, прозо́рливый, проница́тельный.

Ostrowidz, -a, *м. Зоол.* рысь (*живо́тное*).

Ostrowidzowy, ры́сій; || * быстрогла́зый.

Ostroża, -y, *ж.* огоро́женное ме́сто, огра́да.

Ostrozęby, острозу́бый.

Ostrożeń, *см.* **Ostrożny.**

Ostrożeń, -nia, *м. Бот.* вахла́чка, полева́я серпуха́ (*расте́ніе*).

Ostrożenie, -nia, *ср.* обнесе́ніе палиса́дникомъ *или* остроко́ломъ.

Ostrożka, -i, *ж.* ма́ленькая шпо́ра; || *Бот.* **Ostróżki**, *мн.* кавале́ркія шпо́ры, живоко́сть (*расте́ніе*).

Ostrożnie, осторо́жно, осмотри́тельно.

Ostrożnieć, дѣ́латься осторо́жнымъ.

Ostrożniuchno, съ величáйшей осторо́жностію, са́мымъ осторо́жнымъ о́бразомъ.

Ostrożniuchny, чрезвычáйно осторо́жный.

Ostrożność, -ści, *ж.* осторо́жность, осмотри́тельность. **Mieć się na ostrożności**, быть осторо́жнымъ.

Ostrożny, осторо́жный, осмотри́тельный.

Ostrożować, Ostrożyć *фортиф.* укрѣпли́ть, обноси́ть штурмфа́лами, обноси́ть палиса́дникомъ.

Ostrugać, Ostrożyć, *см.* **Strugać.**

Ostrużyny, -żyn, *мн.* стру́жки, ще́пки.

Ostrwie, *см.* **Ostrzew.**

Ostry, о́стрый; || ѣ́дкій, язви́тельный; || то́нкій; || суро́вый; || стро́гій; || бы́стрый; || крутóй, *см.* **Ostrość.**

Ostryga, Ostrzyga, -i, *ж.* у́стрица.

Ostrygojad, -a, *м.* (*Орнит.*) устрицеáдъ, устричникъ, крибо́къ, морскáя сорóка.

Ostryż, -a, *м. Бот.* морско́й си́тникъ (*расте́ніе*).

Ostrz, -a, *м.* бо́лѣе употреби́тельно: **Ostrze**, -a, *ср.* остреё, ле́звіе. **Na ostrze** *и́ли* **na ostrze gonić**, состяза́ться, би́ться съ кѣмъ на ко́пьяхъ. **Miecz o dwu ostrzach**, обоюдуо́стрый мечъ; || **ножно́вка** (*ры́ба*).

Ostrze, *см.* **Ostro.**

Ostrzeć, точи́ться, востри́ться; || * изощри́ться.

Ostrzedz, Ostrzegać, остере́чь, остерега́ть, предостере́чь, предостерега́ть. || **Ostrzedz się, Ostrzegać się**, остере́чься, остерега́ться, бере́чься, оберега́ться.

Ostrzegacz, -a, *м.* указа́тель, увѣща́тель, предостерега́тель.

Ostrzeganie, Ostrzeżenie, -nia, *ср.* предостереже́ніе.

Ostrzeja, -ei, *ж. см.* **Ostryga.**

Ostrzelać, обстрѣливать (*крѣпость*). **Ostrzelać konia**, пріуча́ть ло́шадь къ стрѣльбѣ. **Żołnierz ostrzelany**, о́пытный, хра́брый солда́тъ.

Ostrzenie, -nia, *ср.* остре́ніе, точе́ніе, нача́чиваніе.

Ostrzew, -strzewia, Ostrzew, -strwa, *м.* стреми́нка, ла́зня, схо́дня (*родъ лѣстницы*); || **Ostrzwie**, *мн. Воен.* рога́тка.

Ostrzeżenie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, предувѣдомле́ніе, объявле́ніе, предъявле́ніе, предостереже́ніе, предвареніе. *Юрид.* **Ostrzeżenie na majątku nieruchomym**, наложе́ніе запреще́нія на недви́жимомъ имѣ́ніи. *Юрид.* **Ostrzeżenie z protestacją**, охрани́тельная отмѣ́тка, *см.* **Protestacja.**

Ostrzężnica, -y, *ж. см.* **Ostrężyna.**

Ostrzyć, Wyostrzyć, Naostrzyć, точи́ть, отта́чивать, остри́ть, завáстривать. * **Ostrzyć zęby**, точи́ть *и́ли* грызть зу́бы на кого́; || изощря́ть (*па́мять, умъ*). || **Ostrzyć się na kogo**, зли́ться (*на кого́*); ожесточа́ться (*про́тивъ кого́*).

Ostrzyca, -y, *Бот.* дереза́, смо́лка, ли́пкая трава́, подмаре́нникъ цѣпкій; || смо́лка, шеро́шница, ясме́нникъ.

Ostrzyciel, -a, *м.* точи́льщикъ, *см.* **Oselnik.**

Ostrzycielka, -i, *ж.* точи́льщица.

Ostrzydz, остри́чь (*во́лосы*).

Ostrzyga, Ostrzygojad, *см.* **Ostryga, Ostrygojad.**

Ostrzyż, -a, *м. см.* **Ostryż**; || *Зоол.* ры́бный орёлъ, орла́нъ, бурія́къ.

Ostrzyżenie, -nia, *ср.* стри́жка (*воло́съ*), стриже́ніе (*ове́цъ*).

Ostrzyżki, -ów, *мн.* обрѣ́зки.

Ostrzyżyny, -żyn, *мн.* стриже́ніе, *см.* **Postrzyżyny.**

Ostuda, -y, *ж.* осту́да, охлажде́ніе; || *Прост.* весну́шки, весни́ны.

Ostudzać, остужа́ть, прохлажда́ть, охлажда́ть.

Ostudzenie, -nia, *ср.* прохлажде́ніе, охлажде́ніе.

Ostygać, простыва́ть, охлажда́ться.
Ostyganie, -nia, *ср.* простыва́ние, охлажде́ние.
Ostygło, хо́лодно, равноду́шно.
Ostygłość, -ści, *ж.* холо́дность, равноду́шие.
Ostygły, холо́дный, равноду́шный.
Ostygnąć, просты́нуть, охлади́ться, *см.* **Stygnąć**.
Osuć, *см.* **Osypać**.
Osuch, -a, *м.* сухо́рь.
Osucizna, -y, *ж. Мед.* **сыпь, нако́жная болѣзнь**, *см.* **Wysypka**.
Osumować, сложи́ть, подвести́ итогъ, *см.* **Zsumować, Sumować**.
Osunąć się, Osuwać się, осыпа́ться, опусти́ться, осѣда́ть.
Osunienie, -nia, *ср.* обва́лъ, обры́въ, осыпа́ние.
Osurowiałość, -ści, *ж.* неудобовари́мость (*пищи*); || * огрубѣлость, невѣжество.
Osurowienie, -nia, *ср. см.* **Osurowiałość**.
Osuszać, Osuszyć, осуша́ть, осуши́ть.
Osuszanie, Osuszenie, -nia, *ср.* осу́шивание, осуше́ние.
Osuszek *Умен.* сухари́къ, *см.* **Osuch**.
Osuszyć, *см.* **Osuszać**.
Osutka, *см.* **Osucizna**.
Osutkowy *Мед.*, сы́пный, нако́жный.
Osuwać się, *см.* **Osunąć się**.
Oswajać, Oswoić, осво́ивать, осво́ить, пріуча́ть, пріучи́ть. || **Oswajać się, Oswoić się**, осво́иваться, осво́иться, пріуча́ться, пріучи́ться.
Oswajanie, Oswojenie, -nia, *ср.* пріуче́ние; || привыка́ние.
Oswędzać, Oswędzić, обже́чь, сжечь, опали́ть, *см.* **Opalić, Osmalić**.
Oświadczać, Oświadczyć, изъявля́ть, изъяви́ть, объявля́ть, объяви́ть, выража́ть, выразить. **Oświadczyć komu swoję wolę**, изъяви́ть кому свою во́лю. **Oświadczyć komu swoje chęci**, вы́разить кому́ свои́ жела́нія. || **Oświadczać się, Oświadczyć się**, объявля́ть себя́; || выска́зываться, принима́ть чью сто́рону; || открыва́ться; || объясня́ться, изъясня́ться; || **Oświadczyć się (rodzicom)**, предлага́ть ру́ку невѣстѣ, проси́ть руки́ невѣсты, сва́таться.
Oświadczanie, Oświadczenie, -nia, *ср.* изъявле́ние, объявле́ние, выраже́ние; || предложе́ние руки́, сватовство; || **Oświadczenie się z miłością**, призна́ние въ любви́. **Oświadczenie się z przyjaźnią**, изъявле́ние дру́жбы. **Oświadczenie się z usługą**, предложе́ние услу́гъ.
Oświadczyć, *см.* **Oświadczać**.
Oświadczyciel, -a, *м.* объяви́тель, предъяви́тель.
Oświata, -y, *ж.* просвѣще́ние.
Oświecać, Oświecić, освѣща́ть, освѣти́ть; || просвѣща́ть, просвѣти́ть, научи́ть, научи́ть, наставля́ть, наста́вить **Słońce oświeca ziemię**, со́лнце освѣща́етъ зе́млю. **Oświecać umysły**, просвѣща́ть умы́. **Oświecać kogo w czem**, обуча́ть (*кого́ чему́*), наставля́ть (*въ чёмъ*). || **Oświecać się, Oświecić się**, просвѣща́ться, научи́ться. **Być oświeconym**, ознако́миться, узна́ть.
Oświęcać, Oświęcić, освяща́ть, освяти́ть, *см.* **Poświęcać, Wyświęcać**.
Oświecanie, Oświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ние; || просвѣще́ние, обуче́ние, наставле́ние.
Oświęcenie, -nia, *ср.* освяще́ние, *см.* **Poświęcenie, Wyświęcenie**.
Oświecić, *см.* **Oświecać**.
Oświęcić, *см.* **Oświęcać**.
Oświeciciel, -a, *м.* просвѣти́тель.
Oświęciciel, -a, *м. см.* **Poświęciciel**.
Oświecicielka, -i, *ж.* просвѣти́тельница.
Oświeconość, -ści, *ж.* свѣтлость, (*титло, придаваемое нѣкоторымъ владѣтельнымъ особамъ и князьямъ*); сіятельство (*титулъ, придаваемый князьямъ и графамъ, ихъ супругамъ и дѣтямъ*).
Oświecony, просвѣщённый, *см.* **Światły, Wiek oświecony**, просвѣщённый вѣкъ; || сіятельный (*придается къ титлу князя, княгини, княжны, графа, графини*); свѣтлѣйшій (*придается къ титлу нѣкоторыхъ владѣтельныхъ особъ и князей*).
Oświetność, Oświtność, -ści, *ж.* сіяніе, блескъ.
Oświeżać, освѣжа́ть.
Oświeżeć, освѣжи́ться.
Oświt, -u, *м.* разсвѣтъ, *см.* **Świt**.
Oświtać, разсвѣта́ть.
Oświtność, *см.* **Oświetność**.
Oswobadzać, Oswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить.
Oswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ние, избавле́ние, увольне́ние.
Oswobodzić, *см.* **Oswobadzać**. || **Oswobodzić się**, освободи́ться.
Oswobodziciel, -a, *м.* освободи́тель, *см.* **Wybawca, Zbawca**.
Oswoić, *см.* **Oswajać**.
Oswojenie, *см.* **Oswajanie**.
Osychać, Oschnąć, обсыха́ть, обсо́хнуть.
Osypać, Osypywać, осыпа́ть, высыпа́ть, посыпа́ть.
Osypanie, -nia, *ср.* высыпа́ние, сыпь.
Osypka, -i, *ж.* ме́сиво, кормъ, наме́шанный для дома́шнихъ птицъ и скота.
Osypywać, *см.* **Osypać**.
Osysać, Ossać, обса́сывать, обсоса́ть, выса́сывать, вы́сосать.
Oszacować, оцѣни́ть.
Oszacowanie, -nia, *ср.* разцѣ́нка, оцѣ́нка; || смѣта, исчисле́ние.
Oszacownik, -a, *м. см.* **Szacownik**.
Oszacunek, -nku, *м. см.* **Oszacowanie**.
Oszadziały, Oszedziały, заиндивѣлый, покры́тый и́неемъ; || * посѣдѣвшій, посѣдѣлый.

Oszadzieć, **Oszedzieć**, заиндиве́ть, покры́ться и́неемъ; || * посе́дѣть.

Oszafranić, кра́сить *или* приправля́ть шафра́номъ.

Oszalały, помѣша́нный, сумасше́дшій; || шально́й, безу́мный.

Oszaleć, ошале́ть, сойти́ съ ума́.

Oszalenie, -nia, *ср.* сумасше́ствіе, умопомѣша́тельство, безу́міе.

Oszalić, свести́ съ ума́.

Oszalowanie, -nia, *ср.* (**deskami**), *Плотн.* опалу́бленіе. **Oszalowanie ścian deskami**, обши́вка стѣнъ доска́ми.

Oszamotać, разшата́ть, опроки́нуть. || **Oszańcować się**, ока́пываться, засѣсть.

Oszańcować, укрѣпи́ть, обнести́ око́пами.

Oszańcowanie, -nia, *ср. Воен.* око́пъ, ретраншаме́нтъ, *см.* **Szańce**.

Oszargać, замара́ть, запа́чкать, загрязни́ть.

Oszarganiec, -ńca, *м.* **замара́шка**, неопря́тный.

Oszarpać, *см.* **Obszarpać**.

Oszarpaniec, *см.* **Obszarpaniec**.

Oszarzeć, *см.* **Szarzeć**.

Oszczędek, -dka, *м.* **оста́токъ**, **остально́е**.

Oszczędliwie, *см.* **Oszczędnie**.

Oszczędliwość, *см.* **Oszczędność**.

Oszczędliwy, *см.* **Oszczędny**.

Oszczędnie, бережли́во, расчётливо, эконо́мно.

Oszczędność, -ści, *ж.* бережли́вость, расчётливость; || сбереже́ніе, эконо́мія.

Oszczędny, бережли́вый, расчётливый, эконо́мный.

Oszczędzać, **Oszczędzić**, бере́чь, сбереги́, эконо́мничать, выга́дывать; || щади́ть, жале́ть. **Oszczędzać na przyszłość**, выка́дывать на бу́дущее вре́мя. * **Oszczędzać czasu**, сберега́ть вре́мя. **Nikogo nie oszczędzać**, никого́ не щади́ть.

Oszczekać, **бросáться на кого́ съ ла́емъ**.

Oszczekanie, -nia, *ср. Прост.* **оклевета́ніе**.

Oszczekiwacz, -a, *м. Охот.* **го́нчая соба́ка**; || * крикуно́ъ, *см.* **Szczekacz**.

Oszczenić się, ощени́ться.

Oszczep, -u, *м.* копьё, дро́тикъ, пи́ка; || рога́тина, охо́тничье копьё.

Oszczepek, -pka, *м.* **дро́тикъ**, **швыркова́ое копьецо́**.

Oszczepisko, -a, *ср.* **ра́товище**, **древко́** (*копейное*).

Oszczepnik, -a, *м.* **копьено́сецъ**; || **копе́йщикъ**, дѣлающій ко́пья.

Oszczepowy, **копе́йный**.

Oszczerca, -y, *ж.* **хули́тель**, **клевéтникъ**, **руга́тель**, **поноси́тель**.

Oszczerczy, **поноси́тельный**, **бесслáвящій**, **клеветни́чій**.

Oszczerstwo, -a, *ср.* **поноше́ніе**, **опозо́риваніе**, **клевета́**.

Oszczerzać (zęby), оска́ливать (*зу́бы*), *см.* **Wyszczerzać**.

Oszedziały, *см.* **Oszadziały**.

Oszedzieć, *см.* **Oszadzieć**.

Oszemłać, обгры́зть, обглода́ть; || распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), растрепа́ть.

Oszemłany, обгры́зенный, обгло́данный; || растрёпанный, всклоко́ченный; || * ошеломлённый, изумлённый.

Oszewka, -i, *ж.* обши́вка.

Oszkalować, опозо́рить, обесслáвить, оклеветáть.

Oszkalowanie, -nia, *ср.* поноше́ніе, опозо́риваніе.

Oszkar, *см.* **Oskard**.

Oszkaradzić, обезобрáзить, изуро́довать; || **Oszkaradzić się**, обезобрáзиться, изуро́доваться.

Oszklić, *см.* **Ośklić**.

Oszlachcać, **Oszlachcić**, *см.* **Uszlachcić**, **Uszlachetnić**.

Oszlachcenie, -nia, *ср. см.* **Uszlachcenie**.

Oszlachcony, *см.* **Uszlachcony**.

Oszlachetnić, *см.* **Uszlachetnić**.

Oszlada, *см.* **Ośląda**.

Oszloch, -u, *м.* (*Бот.*), *см.* **Śniadek**.

Osznurować, *см.* **Obsznurować**.

Osznurowanie, -nia, *ср.* шнурова́ніе. **Osznurowanie transportu**, увя́зка транспо́рта.

Oszołomić, ошеломи́ть, овада́чить, одури́ть.

Oszow, -u, *м.* обжига́тельная печь (*на стекля́номъ заво́дѣ*).

Oszpecać, **Oszpecić**, обезобра́живать, обезобрáзить. || **Oszpecać się**, **Oszpecić się**, сдѣлаться безобрáзнымъ. подурнѣть.

Oszpecenie, -nia, *ср.* обезображеніе, подурнѣніе.

Oszpecić, *см.* **Oszpecać**.

Oszpetnieć, сдѣлаться безобрáзнымъ. подурнѣть.

Oszpilać, пришпи́ливать.

Oszródka, *см.* **Ośródka**.

Oszrótować, очища́ть, шелуши́ть.

Osztachetować, огородить, обнести́ палиса́дникомъ, рѣшо́ткою.

Osztachetowanie, -nia, *ср.* обведéніе рѣшо́ткою.

Osztorcowanie, -nia, *ср. Плотн.* обтёска. **Osztorcowanie kraju desek**, обтёска кро́мокъ у досо́къ.

Oszukać, **Oszukiwać**, обману́ть, обма́нывать. || **Oszukać się (na czém)**, обману́ться (*въ чёмъ*).

Oszukanie, **Oszukiwanie**, -nia. *ср.* обма́нъ, плу́тня.

Oszukaniec, -ńca, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszukaństwo, -a, *ср.* обма́нъ, плутовство́, подло́гъ, *см.* **Oszustwo**.

Oszukiwać, *см.* **Oszukać**.

Oszukiwacz, -a, *м. см.* **Oszust**.

Oszukiwanie, -nia, *ср. см.* **Oszukanie**.

Oszust, -a, *м.* обма́нщикъ, плутъ.

Oszustka, -i, *ж.* обма́нщица, плуто́вка.
Oszustny, моше́нническій. плутовско́й.
Oszustowski, плутова́тый, моше́нническій. **Po oszustowsku**, моше́ннически.
Oszustowstwo, Oszustwo, -a, *ср.* плутовство́, моше́нничество; || плу́тня, обма́нъ.
Oszwabiacz, -a, *м.* плутъ, обма́нщикъ, пройдо́ха.
Oszwabić, обману́ть, наду́ть.
Oszwabienie, -nia, *ср.* плутовство́, моше́нничество, надува́тельство.
Oszwarcować, начерни́ть, запа́чкать, замара́ть.
Oszydzać, Oszydzić, *см.* **Wyszydzać.**
Oszydzanie, Oszydzenie, -nia, *ср. см.* **Wyszydzenie.**
Ot, *см.* **Oto.**
Otaborować, Otaborzyć, раски́нуть та́боръ, станъ. || **Otaborować się**, отабо́риться, расположи́ться та́боромъ, ста́номъ.
Otaczać, Otoczyć, окружа́ть, окружи́ть, обводи́ть, обвести́. || **Otaczać się**, окружа́ть себя́.
Otaczanie, Otoczenie, -nia, *ср.* окруже́ніе, обведе́ніе.
Otaflować, оби́ть столя́рною рабо́тою, обива́ть, обшива́ть пане́лями.
Otajać, Otajeć, раста́ять, распусти́ться.
Otajenie, -nia, *ср.* та́яніе; || о́ттепель.
Otaksować, оцѣни́ть, сдѣлать, оцѣнку, *см.* **Oszacować.**
Otaksowanie, -nia, *ср.* оцѣнка.
Otarasować, огора́живать, обноси́ть и́згородью, стѣно́ю; || запира́ть.
Otarcie, -a, *ср.* ссади́на, ссади́но (*на тѣлѣ*); || обтира́ніе, вытира́ніе.
Otargać, *см.* **Obszarpać**; || **усмира́ть, укроща́ть** (*живо́тныхъ*).
Otarganiec, *см.* **Obszarpaniec.**
Otaśmować, оби́ть тесьмо́ю.
Otawa, -y, *ж. Област.* ота́ва, подро́сть, трава́ вновь вы́росшая по скоше́ніи.
Otchłań, Odchłań, -ni, *ж.* бе́здна, пучи́на, про́пасть, о́мутъ; || **Otchłań piekielna**, преиспо́дняя, адъ; || *Богосл.* **преддве́рie ра́я.**
Otchnąć, **заразѝть дыха́ніемъ**; || **поду́ть** (*на кого́*).
Otężać, Otężyć, *см.* **Stężać.**
Otężałość, -ści, *ж. см.* **Stężałość.**
Otkać, *см.* **Obetkać.**
Otłaczać, Otłoczyć, нажима́ть, **придава́ть**, притапты́вать.
Otłuc, Otłukać, трепа́ть, мять (*конопля́, лёнъ*), **шелуши́ть**, лущи́ть, очища́ть (*ячме́нь, горо́хъ, бобы́*); || отбива́ть, отола́чивать, **вы́щербить**; || ударя́ть (*обо что́*).
Otłuścić, откорми́ть (*скотъ*); || **утучни́ть**, удобри́ть, унаво́зить (*зе́млю*).
Otłuścieć, удобри́ться (*о землѣ*).
Oto, Ot, Otóż, Otże, вотъ. **Otóż on**, вотъ и онъ! **Otóż masz**, вотъ тебѣ́ и на! || **Ot, bajesz!** вотъ како́й вздоръ горо́дишь ты!

Otoczyć, *см.* **Otaczać.**
Otok, -u, *м. Хир.* сукрови́ца, и́хоръ, гной, матерія.
Otrąbić, Otrębować, Otrębywać, объявля́ть *или* возвѣща́ть съ тру́бнымъ зву́комъ.
Otrącać, Otrącić, сбива́ть, отла́мывать.
Otrącać się (o co). ударя́ться, сту́каться, задѣва́ть, зацѣпля́ть, столкну́ться.
Otrębiany, отрубя́стый.
Otrębować, Otrębywać, *см.* **Otrąbić.**
Otręby, *мн. род. п.* **Otrąb**, о́труби.
Otrętwiałość, *см.* **Odrętwiałość.**
Otrętwieć, *см.* **Odrętwieć.**
Otrętwienie, *см.* **Odrętwienie.**
Otrociny, -cin, *ж. мн.* опи́лки (*металли́ческія*).
Otroczątko, -a, **Otroczę**, -ęcia, *ср. Стар.* о́трокъ, дитя́.
Otrok, -a, *м. Стар.* мужчи́на.
Otruć, отрави́ть. || **Otruć się**, отрави́ться.
Otruchleć, оцѣпенѣ́ть, онѣме́ть.
Otrucie, -cia, *ср.* отравле́ніе.
Otrząsać, Otrząść, Otrząsnąć, стря́хивать, отряха́ть, трясти́. || **Otrząsnąć się z biedy**, вы́путаться, вы́вернуться изъ бѣды́; || проти́виться, сопротивля́ться, боро́ться, не подава́ться.
Otrzaskać (kogo z czém), освои́ть (*кого́ съ чѣмъ*), **пріучи́ть** (*къ чему́*), *см.* **Ostrzelać.**
Otrzeć, *см.* **Ocierać.**
Otrzepać, обмета́ть, смета́ть пыль; || * приби́ть, отколоти́ть, вздуть (*кого́*).
Otrzeźwiać, Otrzeźwić, отрезви́ть.
Otrzeźwieć, отрезви́ться, протрезви́ться.
Otrzymać, Otrzymywać, получи́ть, получа́ть; || одержа́ть, оде́рживать. **Otrzymać nagrodę**, получи́ть награ́ду. **Otrzymać górę nad kim**, взять надъ кѣмъ верхъ. **Otrzymać zwycięztwo**, одержа́ть побѣду.
Otrzymanie -nia, *ср.* получе́ніе
Otucha, -y, *ж.* му́жество, бо́дрость, смѣ́лость, упова́ніе; || самонадѣянность.
Otuczać, Otuczyć, отка́рмливать, откорми́ть (*скотъ*); || утучня́ть, удобря́ть, унаво́живать (*зе́млю*).
Otulać, Otulić, прикрыва́ть, прикры́ть; || обнима́ть, обня́ть, прижима́ть, прижа́ть
Otwarcie, **откровѐнно**, чистосердечно, и́скренно.
Otwarcie, -cia, *ср.* откры́тіе (*засѣда́нія*), отпира́ніе (*две́рей*), вскры́тіе, распеча́таніе (*письма́*).
Otwardnąć, Otwardnieć, Otwardzieć, отвердѣ́ть, окрѣпнуть; || привы́кнуть (*къ чему́*); || **закосне́ть** (*въ порока́хъ*); || * ожесточа́ться.
Otwardniały, Otwardziały, отвердѣ́лый, окрѣпшій; || **закосне́лый**; || * ожесточённый

Otwardzać, Otwardzić, укрѣпля́ть, закаля́ть, *см.* Hartować.

Otwartość, -ści, *ж.* откровéнность, чистосердéчіе; || Otwartość obrad, публи́чность, гла́сность совѣща́ній.

Otwarty, откры́тый, о́тпертый; || я́вный; || откровéнный, чистосердéчный, *см.* Szczery, Jawny.

Otwierać, Otworzyć, открыва́ть. отпира́ть. отпере́ть. отмыка́ть; || Otwierać się, открыва́ться. отмыка́ться.

Otwieracz, -a, *м.* привра́тникъ, отворя́ющій, открыва́ющій; || *Бот.* вя́зель (*растéніе*).

Otwór, -oru, *м.* отвéрзтіе; || щель, тре́щина. разсѣ́лина; || *Анат.* Otwór słuchowy слуховой прохо́дъ; || Otwór działa. каліберъ пу́шки; || ячей, ячéйка (*наибольшее крáйнее отвéрзтіе въ нéмъ-либо.* || *Архит.* Otwór okienny. просвѣ́тъ въ окнѣ. || *Горн.* Otwór świdrowy, буровáя скважина. Otworem, на́стежъ. Drzwi stoją otworem, две́ри стоя́ть на́стежъ.

Otworzenie, -nia, *ср.* вскры́тіе, откры́тіе; || обнару́женіе. Otworzenie spadku po zmarłym, по наслѣдству по́слѣ пропа́вшаго безъ вѣсти, по́слѣ безвѣстно-отсу́тствующаго.

Otworzyście, Otworzysto, откры́то.

Otworzystość, -ści, *ж.* откры́тіе, отпира́ніе (*окон, дверéй*); || откровéнность, чистосердéчіе, *см.* Otwartość.

Otyć, *см.* Roztyć się, Utyć.

Otyczać, Otyczyć, подпира́ть, подпере́ть тычи́нками.

Otykać, *см.* Obtykać.

Otyłość, -ści, *ж.* доро́дность, ту́чность.

Otyły, доро́дный, ту́чный.

Otynkować, *см.* Tynkować.

Ow, Ow, Owa, Owo, тотъ, та, то, сей, сія, сіе, о́ный, о́ная, о́ное, иной, ина́я, ино́е. I to i owo tam znajdziesz, и то и друго́е тамъ найдёшь. Gadać o tém i o owém, говори́ть о томъ и о сёмъ. Pleść ni to, ni owo, болта́ть ни то, ни сё. Ten tak, ów inaczéj, оди́нъ такъ, друго́й и́наче.

Owad, -u, *м.* насѣко́мое. Owady, *Собир.* чéрви, га́ды

Owąd, употребля́ется съ предло́гами: Do (до) и Z (съ): Do owąd, до тѣхъ поръ, дотоль. Z owąd, отту́да. *Посл.* Ni ztąd ni zowąd, ни съ того, ни съ сего.

Owak, и́наче, други́мъ, ины́мъ о́бразомъ.

Owaki, ино́й, друго́й.

Owal, -u, *м.* ова́лъ, ова́льная фигу́ра.

Owalnie, ова́льно.

Owalność, -ści, *ж. см.* Owal.

Owalny, ова́льный, продолгова́то-кру́глый. || *Анат.* яйцеобра́зный.

Owca, -y, *ж.* овца́.

Owczany, *см.* Owczy.

Owczarczyk, -a, Owczarek, -rka, *м.* овча́рь, ма́льчикъ насу́щій овцъ.

Owczarka, -i, *ж.* ове́чья пасту́шка; || жена́ овчара́.

Owczarnia, -ni, *ж.* овча́рня, ове́чій хлѣвъ, загóнъ.

Owczarny, овча́рный.

Owczarski, принадлежа́щій овчарю́. Owczarski pies, овча́рка.

Owczarstwo, -a, *ср.* овцево́дство.

Owczarz, -a, *м.* овчáрь, ове́чій пасту́хъ; || овцево́дъ.

Owczątko, -a, *ср. см.* Jagniątko.

Owcześnie, въ то врéмя.

Owczesny, тогда́шній.

Owczy, ове́чій. Owcza skóra, овчи́на.

Owczyna, -y, *ж.* худа́я ове́чка.

Owczyniec, -ńca, *м.* загóнъ.

Owdowiałość, -ści, *ж.* вдовство́.

Owdowiały, вдо́вый, вдо́вствующій, овдове́лый. Człowiek owdowiały, вдо́вый человѣ́къ. Kobieta owdowiała, вдо́вая же́нщина. Powtórnie owdowiały, овдове́лый во второ́й разъ. Kościół owdowiały po swym pasterzu, це́рковь лиши́вшаяся своего́ пастыря́; || осиротѣ́лый, лиши́вшійся дѣте́й.

Owdowić, оста́вить во вдовствѣ́.

Owdowieć, овдовѣ́ть.

Owdowienie, -nia, *ср.* вдовство́.

Owdzie, тамъ, тудá. Tu i ówdzie, тудá и сюдá, тамъ и сямъ, здѣсь и тамъ. To tu, to ówdzie, то тутъ, то тамъ.

Owędy, здѣсь, по э́той доро́гѣ, *см.* Tamtędy. Tędy i owędy, сюдá и тудá.

Owiać, *см.* Owiewać.

Owieczka, -i, *ж.* ове́чка; || тысяченóгъ, кався́къ (*насѣкóмое*); || *Бот.* за́ячьи ла́пки, за́ячья да́тлина (*растéніе*).

Owiędnąć, свя́нуть, *см.* Więdnąć.

Owieńczyć, увѣнча́ть, *см.* Wieńczyć.

Owies, -wsa, *м.* овёсъ.

Owiesek, -ska, *м. см.* Owsik; || овёсецъ, *Умен. см.* Owies; || *Зоол.* ко́рюха. ко́рюшка (*рыба*).

Owiesny, *см.* Owsiany.

Owiewać, Owionąć, вѣять, обвѣва́ть, провѣва́ть, сдува́ть, обдува́ть; || обвѣва́ть, очища́ть зёрна вѣяніемъ.

Owijać, Owinąć, *см.* Obwijać.

Owilgnąć, увла́житься, смочи́ться, промо́кнуть; || отсырѣ́ть.

Owilżać, Owilżyć, *см.* Odwilżać, Zwilżać.

Owinić, *см.* Obwiniać.

Owionąć, *см.* Owiewać.

Owisnąć, *см.* Obwisnąć.

Owlec, *см.* Oblec.

Owłoka, -i, *ж.* покрыва́ло, обвёртка.

Owo, *см.* Ow; || Owoż, знѣсь, вотъ. Owoż jest, owoż go mamy, вотъ онъ, вотъ онъ здѣсь съ на́ми! || Owo zgoła, сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, коро́че сказа́ть.

Owoc, -u, *м.* плодъ, фруктъ.

Owocarnia, -ni, *ж. см.* Owocnica.

Owocnica, -y, *ж.* подва́лъ для хране́нія плодо́въ, фру́ктовъ, овóщей: || Owocnica,

Owocarka, Owocniczka, овощная и фруктовая торговка.

Owocnictwo, -a, *ср.* фруктовая торговля.

Owocnik, -a, *м.* овощный и фруктовый торговецъ.

Owocny, *см.* **Owocowy.**

Owoconośny, Owocorodny, плодоносный, плодовый.

Owocowanie, -nia, *ср. Бот.* оплодотвореніе, образованіе плода

Owocowy, Owocny, овощный, фруктовый, плодовый.

Owoczesnie, *см.* **Ówcześnie.**

Owoczesny, *см.* **Ówczesny.**

Owoszczyć, навощить.

Owrzodzenie, -nia, *ср. Мед.* нагноеніе, нарываніе, нарывъ.

Owrzodziałość, -ści, *ж.* язвина, нарывъ.

Owrzodziały, покрытый язвами, вередами, изъязвленный.

Owrzodzieć, покрыться язвами, нагноиться.

Owsianka, -i, *ж.* овсянка.

Owsiany, овсяный. **Chleb owsiany,** овсяникъ.

Owsik, -a, *м. Бот.* дикій или живой овесъ.

Owsisko, -a, *ср.* поле засѣянное овсомъ.

Owszem, I owszem, конечно, разумѣется, безъ сомнѣнія, поистинѣ; || охотно, съ охотою; || напротивъ того.—„Pozwalasz?"—I owszem! ты позволяешь?—съ охотою! **Jam go nie oszukał, i owszem on mię oszukał,** я не обманулъ его, напротивъ онъ меня обманулъ.

Owtędy, *см.* **Owędy.**

Oxeit, *см.* **Okseft.**

Oy... *см.* **Oj...**

Ożalać (po czém, po kim), Ożalić, Ożałować (czego, kogo), оплакивать, оплакать, сожалѣть, пожалѣть (*кого*).

Ożanka, -i, *ж. Бот.* дубровникъ, пиклунъ, чебрецъ, очанка.

Ozdabiać, украшать.

Ozdabiacz, *см.* **Ozdobiciel.**

Ozdabianie, -nia, *ср. см.* **Zdobienie, Przyozdobienie.**

Ozdoba, -y, *ж.* украшеніе, прикраса; || *Архит.* орнаментъ.

Ozdobiciel, -a, *м.* украситель, украшающій, убирающій что-либо.

Ozdobicielka, -i, *ж.* украшающая, убирающая что-либо.

Ozdobienie, -nia, *ср.* украшеніе.

Ozdobnie, красиво, изящно.

Ozdobność, -ści, *ж.* красивость, изящество, изящность.

Ozdobny, красивый, изящный.

Ozdownia, Rozdownia, -ni, *ж.* солодовня, *см.* **Mielcuch, Słodownia.**

Ozdownik, -a, *м.* солодовникъ.

Ozdrowiały, выздоровѣвшій.

Ozdrowić, возвратить здоровье, *см.* **Uzdrowić.**

Ozdrowiciel, -a, *м.* возстановитель здоровья, исцѣлитель.

Ozdrowieć, выздоровѣть.

Ozdrowienie, -nia, *ср.* выздоровленіе.

Oździenie, -nia, *ср.* (**słodu**), осушеніе солода.

Oździć, высушить солодъ.

Ożędki *мн. Бот.* пастушья сумка (*растеніе*).

Ożegać, Ożegnąć, Ożgnąć, обжигать, обжечь, зажигать, зажечь, сожигать, сжечь.

Ożeniać, Ożenić, Ożenić się, *см.* **Żenić, Żenić się.**

Ożenienie, -nia, *ср.* женитьба, свадьба.

Oziębiać, Oziębić, прохлаждать, охлаждать, прохладить, простужать, простудить. || **Oziębiać się, Oziębić się,** простывать, простынуть, охлаждаться, охладѣвать, охладѣть.

Oziębienie, Oziębianie, -nia, *ср.* охлажденіе, простываніе.

Oziębie, холодно, равнодушно.

Oziębiec, -bca, *м.* хладнокровный, равнодушный человѣкъ.

Oziębro, *см.* **Oziębie.**

Oziębłość, -ści, *ж.* холодность, равнодушіе, хладнокровіе.

Oziębły, холодный, равнодушный, хладнокровный.

Oziębnąć, охолодѣть, простыть.

Ozielenić, *см.* **Zielenić.**

Oziemnik, -a, *м.* земляной многоногъ (*насѣкомое*).

Ozierać się, осматриваться, оглядываться, *см.* **Obzierać się.**

Ozimi, *см.* **Ozimy.**

Ozimina, -y, *ж.* озимь.

Ozimy, озимый.

Ozionąć, дохнуть, пахнуть.

Ozłocić позолотить.

Oznać się (z czém), *см.* **Obeznać się.**

Oznaczać, Oznaczyć, означать, означить; || опредѣлять, опредѣлить; || показывать, показать; || отмѣчать, отмѣтить, обозначать, обозначить. **Oznaczyć znaczenie wyrazu,** опредѣлить значеніе слова. **Oznaczyć dzień,** назначить день. **To oznacza złe serce,** это показываетъ злое сердце. **Oznaczyć ilość alimentów,** опредѣлить содержаніе.

Oznaczanie, Oznaczenie, -nia, *ср.* означеніе; || опредѣленіе, объясненіе, заявленіе.

Oznajmiać, заявлять, объявлять, извѣщать, увѣдомлять, докладывать, доносить.

Oznajmiciel, -a, *м.* извѣститель, объявитель.

Oznajmicielka, -i, *ж.* извѣстительница, объявительница.

Oznajmienie, -nia, *ср* извѣщеніе, увѣдомленіе, донесеніе, объявленіе.

Oznajmujący, указательный. *Грам.* **Tryb oznajmujący,** изъявительное наклоненіе.

Oznaka, -i, *ж.* знакъ, признакъ; || доказательство, доводъ. **Oznaka przestępn-**

go zamierzenia, при́знакъ престу́пнаго у́мысла.

Ozobać, оклева́ть.

Ożóg, -oga, *м.* кочергá, гребóкъ.

Ożółcić *см.* Żółcić.

Ożonąć się, отбива́ться, оборона́ться.

Ożór, -ora, *м.* быча́чій, говя́жій я́зыкъ.

Ożota, -y, *ж. Бот.* ди́кій лёнъ.

Ożrebić się, *см.* Źrebić się.

Ozuchwalić, пріучи́ть къ нахáльству, къ нáглости, къ зано́счивости. || Ozuchwalić się, сдéлаться нáглымъ, дéрзкимъ, зано́счивымъ.

Ozwać się, *см.* Odezwać się.

Ożyć, ожи́ть.

Ożycie, -a, *ср.* возвращéніе къ жи́зни.

Ożyły, оживши́й.

Ożywczy, животво́рный, животворя́щій.

Ożywiać, Ożywić, оживля́ть, оживи́ть, воодушевля́ть, воодушеви́ть; || Ożywiać się, оживля́ться, воодушевля́ться.

Ożywiciel, -a, *м.* оживи́тель, животворя́тель.

Ożywienie, -nia, *ср.* оживлéніе, одушевлéніе; || *живость.

Ożywny, оживлённый, одушевлённый.

P.

P произно́сится какъ ру́сская бу́ква Р. Когдá эта бу́ква въ концѣ́ словъ смягча́ется, то надъ ней ста́вится знакъ ’, напр. łap’ (*хватáй*), pokrop’ (*покропи́*).

Pac! *Звук.* бацъ! хлопъ!

Paca, -y, *ж.* гребóкъ дла мѣша́нія и́звести; || глади́ло (*каменьщичье*)

Pach, -u, *м.* за́пахъ, духъ; || *Охот.* соба́чье чутьё.

Pacha, -y, *ж* подмы́шка; || паховúна, крáйняя часть брю́ха; || *Стар.* зали́въ, *см.* Zatoka; || паъ (*въ колетъ*); || фли́гель, пристро́йка къ гла́вному строéнію, *см.* Skrzydło; || вы́рѣзъ, вы́долбъ, долбёжъ; || сты́чка, соединéніе, *см.* Fuga.

Pachać, нюха́ть, обоня́ть, *см.* Wąchać, Wietrzyć

Pachciarka, -i, *ж.* пáхтальщица, моло́чница.

Pachciarnia -ni, *ж.* моло́чная.

Pachciarski, пáхтальный, *см.* Pachciarz.

Pachciarz, Pakciarz, -a, *м.* пáхторъ, съёмщикъ моло́чныхъ скопóвъ.

Pachnąć, пáхнуть.

Pachnący, пахýчій.

Pachoł, Pacholarz, -a, *м.* мáльчикъ, мáлый, молодéцъ, пáрень.

Pacholątko, -a, *ср* дѣтúна, мальчúшка.

Pacholczy, лакéйскій, грýбый, невéжественный.

Pacholczyć, *см.* Pachołkować.

Pacholę, -cia, *ср.* мáльчикъ, óтрокъ; || слугá, челядúнецъ; || оруженóсецъ, щитонóсецъ.

Pacholęcy, óтроческій, óтрочій.

Pachołek, -łka, Pacholik, -a, *м.* мáльчикъ, мáлый, молодéцъ, пáрень. Chudy pachołek, бѣдня́къ, бѣдня́жка; || слугá, лакéй.

Pacholik, *см.* Pachołek.

Pachołkować, раболѣ́пствовать, прислýживаться, подслýживаться. Pachołkować komu, служи́ть, прислýживать.

Pachołkowanie, -nia, *ср.* лакéйская слýжба.

Pacholstwo, -a, *ср.* чéлядь, слýги, прислýга.

Pacht, -u, *м.* пáхтаніе, арендовáніе дóйныхъ коро́въ на продáжу молокá.

Pachtować, пáхтать, арендовáть дóйныхъ коро́въ.

Pachwina, -y, *ж.* пахъ.

Pachwinowy, паховóй.

Pacierz, -a, *м.* моли́тва; || моли́тва Господня „Отче нашъ“; || Pacierze, *мн. см.* Koronki, Paciorki; || *Анат.* становáя кость, позвоно́чникъ, хребётный столбъ.

Pacierzowy, моли́твенный; || позвоно́чный, хребто́вый, спинно́й. Kość pacierzowa, позвоно́чная кость.

Pacierzyczka, -i, *ж. Бот.* скорпiо́нникъ, гýсеница (*растéніе*).

Paciorek, -rka, *м.* крáткая моли́тва; || Paciorki, *мн.* чётки; || бýсы, поддéльныя пéрлы, би́серъ.

Paciorkowaty, увловáтый, колѣ́нчатый.

Paciorkowy, би́серный.

Paciornik, -a, *м.* дѣлающій чётки, бýсы, би́сернúкъ.

Paciuk, -a, *м.* вепрёнокъ, вепри́чищъ.

Pacjent, -a, *м.* пацiéнтъ, больнóй.

Pacjentka, -i, *ж.* пацiéнтка, больнáя.

Pacnąć, хло́пнуть, щóлкнуть, удáрить (*козó*).

Pacyfikacja, ji, *ж.* умиротворéніе, примирéніе.

Pacyfikacyjny, примири́тельный.

Pacyfikał, -u, *м.* распя́тіе (*крестъ*).

Pączek, -u, *м.* пýншъ.

Pącze, -a, *ср. см.* Pąkowie.

Pączek, -czka, *м.* пóчка, (*на цвѣтáхъ, на дéревѣ*), глазóкъ, очкó (*у дéрева*); || пы́шка (*родъ пирóжнаго*).

Paczenie się, Spaczenie się, извращéніе, уклонéніе, *см.* Spaczenie.

Pacześ, -si, *ж.* пáчеси, вы́чески, пáкля, *см.* Pakuły, Zgrzebie.

Paczesny, пáчесный, пáклиный, *см.* Zgrzebny.

Paczka, -i, *ж.* пáчка, свя́зка.

Paczyć się, коробúться, крúвиться.

Paczyna, -y, *ж. см.* Peczyna, Wiosło.

Pad, -u, *м. Охотн.* тропá, звéрúный слѣ́дъ, *см.* Ślad.

Pąd, -u, *м. Охот.* звéрúный слѣ́дъ; || *см.* Pęd.

Padać, Paść, (Paśdź, *Неуп.*) па́дать, пасть, упада́ть, упа́сть, опада́ть, опа́сть. || **Padać się,** тре́скаться, разсыха́ться, ло́паться.

Padalcowy, Padalczy, свойственный змѣ́ю мѣда́ницѣ.

Padalec, -lca, *м. Зоол.* мѣда́ница (*змѣя́*).

Padanie, Padnienie, -nia, *ср.* паде́ніе, спаде́ніе; || **Padanie się,** тре́сканіе, ло́паніе.

Padlina, -y, *ж.* **Padło, -a,** *ср.* па́даль, мертвечи́на, сте́рво.

Padół, -u, *м.* доли́на, долъ, лощи́на, буера́къ, овра́гъ. **Padół płaczu,** юдо́ль пла́ча.

Padolisty, буера́чистый, овра́жистый.

Padolny, доли́нный, ни́зменный, находя́щійся, расту́щій въ доли́нѣ.

Padołowy, буера́чный, овра́жный.

Paduch, -a, *м.* паду́чая боле́знь, зла́я не́мочь, эпиле́псія. *см.* **Kaduk**; || *злоде́й, и́зверга, нечести́вецъ.

Padwan, -a, *м. Стар.* (*Умен.* **Padwanek**) любо́вная пѣсня, пѣсенка.

Padź, -dzi, *ж.* **медо́вая сла́дость**; || **медя́ная роса́.**

Paf! *Звук.* **бацъ!** (*означа́ющее уда́ръ*).

Paga, Pęga, -i, *ж. Стар.* пятно́, *см.* **Pręga**; || *Анат. Стар.* мяси́стая оболо́чка.

Pagina, -y, *ж.* страни́ца. **Fracta pagina,** страни́ца перегну́тая попола́мъ.

Paginować, нумерова́ть страни́цы.

Pagóreczek, -czka, *м.* **хо́лмикъ, пригоро́къ, бугоро́къ.**

Pagórek, -rka, *м.* **холмъ, бугоръ,** го́рка.

Pagórkowaty, холми́стый, холмова́тый, бугри́стый, гори́стый.

Pagórkowy, бугро́вый.

Pągwica, -y, Pągawica, -y, *ж. Неуп.* **ко́жаная пу́говица у тулу́ба,** *см.* **Guz, Pętlica**; || *см.* **Wole.**

Paiż, -a, *м.* **Paiża, -y,** *ж.* **щитъ, кира́са.**

Pajączek, -czka, *м.* паучо́къ.

Pająk, -a, *м.* **пау́къ. Pająk morski, Pajęczna mysz, карака́тица,** гнюсъ. **Pająk krzyżak, крестови́къ**; || **лю́стра, паникади́ло.**

Pająkorak, -a, *м. Зоол.* **коси-сѣно, сѣнокосъ** (*родъ паука́*).

Pająkowy, паникади́льный, принадлежа́щій къ паникади́лу, къ лю́стрѣ.

Pajęcznik, -a, *м. Бот.* **сайга́чій ко́рень, сайга́нъ.**

Pajęczy, пауко́вый, пау́чій.

Pajęczyna, -y, *ж.* **паути́на.**

Pajęczynny, Pajęczyniasty, Pajęczynowy, Pajęczysty, паути́нный.

Pak, -u, *м.* **родъ смолы́**; || *см.* **Paka.**

Pąk, -a, *м.* **древе́сная по́чка.**

Paka, -i, *ж.* **ки́па, тюкъ** (*това́ровъ*).

Pakhof, -u, *м.* **тамо́жня.**

Pakiecik, -a, *м.* **паке́тецъ, узело́къ, небольша́я па́чка.**

Pakiecikowy, паке́тный, посы́лочный.

Pakiet, -u, *м.* **у́зелъ, па́чка,** свя́зка, паке́тъ.

Pakkamera, -y, *ж.* **кладова́я, това́рный магази́нъ.**

Pakłak, -u, *м.* **то́лстое сукно́.**

Pakłakowy, сдѣ́ланный изъ то́лстаго сукна́.

Paklepie, Pakłepy, *мн.* **па́кля, очёски, охло́нье, вычески**; || **костера́, костри́ка.**

Paklepny, *см.* **Zgrzebny.**

Pakość, -ści, *ж.* **па́кость, непрія́тность.**

Pakośnik, -a, *м. Мед.* **подагра, костоло́мъ, суставоло́мъ.**

Pakować, упако́вывать, укла́дывать, увя́зывать, завёртывать, уку́поривать, тюкова́ть.

Pakowanie, -nia, *ср.* **уку́порка, укла́дка, увя́зка, упако́вка.**

Pąkowie, -a, *ср.* **древе́сныя по́чки.**

Pakówka, -i, *ж.* **смола́, варъ, тиръ**

Pakowny, укла́дистый, помѣсти́тельный.

Pakt, -u, *м.* **договоръ, усло́віе.**

Pakuł, -u, *м.* **па́кля, очёски**; || *Воен.* **пыжъ** (*для прибива́нія заря́да*).

Pal, -a, *м.* **колъ, свая.** Pale wbijać, **вбива́ть сва́и. Wbić na pal,** сажа́ть на́ колъ (*преступника*).

Pal, -u, *м. Агр.* **головня́, ржа** (*отъ хлѣ́ба*); || *см.* **Opał.**

Pala, -i, *ж. Церк.* **во́здухъ,** покро́въ, пати́ра.

Pała, -y, *ж.* **па́лица,** дуби́на.

Pałac, -u, *м.* **дворе́цъ**; || **пала́ты, госпо́дскій домъ, оте́ль.** *Посл.* Mieszka w pałacu, a je w garkuchni, **на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.**

Pałać, пыла́ть, пламене́ть.

Pałacowy, дворцо́вый; || **принадлежа́щій къ госпо́дскому до́му, къ отели.**

Pałacyk, -a, *м.* **небольшо́й дворе́цъ, госпо́дскій домъ.**

Palacz, -a, *м.* **зажигатель, поджига́тель**; || **истопни́къ**; || **кочега́ръ** (*при паровы́хъ маши́нахъ*); || **Palacz wódki,** перегонщикъ, вы́курщикъ, винокуръ; || **куре́льщикъ, куритель табаку́.**

Pałąg, Pałąk, -u, *м. см.* **Obłąk, Kabłąk.**

Pałający, пыла́ющій, пламене́ющій.

Pałanie, -nia, *ср.* **пылъ, жаръ, горя́чность.**

Palanka, -i, *ж. Фортиф.* **палиса́дъ, остро́гъ.**

Palankin, -u, *м.* **палаки́нъ, носи́лки.**

Palant, -a, *м.* **лопа́точка** (*для игры́ въ волáнъ*); || **игра́ въ мячъ.**

Palantować, бить па́лкою, дуба́сить.

Palarusz, *см.* **Paraliż.**

Pałasik, -a, *м.* **са́белька.**

Pałasz, -a, *м.* **пала́шъ, са́бля, Dobyć pałasza, обнажи́ть са́блю.**

Pałaszować, руби́ть са́блею, руби́ться, би́ться.

Pałaszowy, са́бельный.

Palatyna, -y, *ж.* **палати́нъ, со́боли** (*же́нское убра́нство*).

Palcat, -a, *м.* **па́лочка, жезлъ, пру́тикъ**

Palcowy, *Анат.* пáльцевый, перстнóй. **Palcowa kość**, сустáвъ у пáльцевъ; || *Бот.* **Palcowe ziele**, пятилúстникъ.

Palczasty, Palczysty, Paleczny, **пáлечный**, *Мех.* **Koło palczaste**, пáлечное колесó; || *Бот.* дланевúдный, лáпчатый, пальцеобрáзный.

Palec, -lca, *м.* пáлецъ, перстъ. **Palec wskazujący, wtóry**, указáтельный пáлецъ. **Palec średni, trzeci**, срéдній пáлецъ. **Palec serdeczny**, безъимя́нный *или* перстневóй пáлецъ. **Mały palec**, мáлый пáлецъ *или* мизúнецъ. ***Z palca co wyssać**, вы́думать что нибу́дь. **Stanąć na palcach**, стать на цы́почкахъ. **Palec u rękawiczki**, напáлокъ; || дю́мъ (*мѣра*); || *Библ.* **Palec Boży**, перстъ Бóжій.

Paleczka, -i, *ж.* пáлочка; || коклю́шка, дóвка (*для плетéнія кружева*); || барабáнная пáлочка, *см.* **Pałka**; || *Бот.* колéно, сукъ, нáростъ, *см.* **Kolanko**.

Paleczник, -a, *м.* *Бот.* **колю́чій макъ** (*растéніе*).

Paleczny, *см.* **Palczasty**.

Palenie, -nia, *ср.* сожигáніе, сожжéніе. **Palenie w piecu**, топлéніе пéчи. **Palenie cegły, wapna**, обжигáніе кирпичá, и́звести. **Palenie winki**, винокурéніе. **Palenie wnętrzności**, *или* **we wnętrznościach**, воспалéніе внýтренностей. **Palenie tytuniu**, курéніе табакý.

Palestra, -y, *ж.* судéбное сослóвіе; || адвокáтское звáніе. **Palestra okręgu sądowego**, прися́жные повéренные óкруга судéбной палáты.

Palestrancik, -a, *м.* **адвокáтскій пи́сарь**, писéцъ

Palestrancki, адвокáтскій; || прикáзный.

Palestrant, -a, *м.* новопринимáемый адвокáть; || вступáющій въ сослóвіе адвокáтовъ, прися́жныхъ повéренныхъ, защúтниковъ.

Palestrantski, *см.* **Palestrancki**.

Palet, -u, *м.* билéтъ; || **Palet egzekucyjny**, исполни́тельный листъ, *см.* **Egzekucja**. **Palet kary**, штрáфный билéтъ.

Paleta, -y, *ж.* палúтра (*у живопúсца*).

Palić, жечь, сожигáть; || палúть (*стрля́ть*); || топúть (*въ пéчкѣ*). || **Palić się**, горѣть, воспламеня́ться, воспаля́ться.

Palica, -y, *ж.* пáлица, трость, пáлка.

Palicowy, пáлочный.

Paliczka, -i, *ж.* пáлочка. тро́сточка, *см.* **Laska**; || *Астрон.* градúтокъ, математúческій инструмéнтъ.

Palikopa, -y, *ж.* *Прост.* **прáздникъ св.** Петра въ окóвахъ.

Palipiecek, -cka, *м.* истопни́къ.

Palisada, -y, *ж.* палисáда, забóръ **изъ** кóльевъ.

Paliwo, -a, *ср.* тóпливо.

Paliwoda, -y, *м.* буянъ. забiя́ка.

Palja, -ji, *ж.* длúнная и широ́кая **мáнта**.

Paljur, -a, *м.* *Бот.* чúжникъ, **терченóгъ** (*растéніе*).

Paljusz, -a, *м.* **пáлліумъ**, омофóръ

Pałka, -i, *ж.* пáлка. *Посл.* **Nie kijem go, ale pałką**, э́то всё однó и то же. **Pałki od bębna**, барабáнныя пáлки. * **Szalona pałka**, бéшеная головá; || *Бот.* **Pałki**, *мн.* пáлочникъ, колосúстая трава́.

Pałki, *см.* **Palny**; || удобосгора́емый, горю́чій.

Pałkierz, -a, *м.* литáврщикъ.

Pałkować, бить пáлкою; || грести́ шестáми.

Palma, -y, *ж.* **пáльма**, **пáльмовое дéрево**.

Palmeczka, -i, *ж.* пáльмовая вéтка.

Palmiczka, -i, ж. малорóслая пáльма.

Palmisty, Palmopłody, Palmopłodny, Palmorodny, обúлующій пáльмами.

Palmowy, пáльмовый.

Palnąć, вы́стрѣлить; || внезáпно удáрить, хватúть, тúнуть, лúпнуть. **Palnąć komu w łeb**, застрѣлúть когó, *см.* **Palić**.

Palnięcie, -cia, Palnienie, -nia, *ср.* удáръ; || вы́стрѣлъ.

Palnik, -a, *м.* *Бот.* альпíйскій ракúтникъ; || *Хим.* **углерóдъ**, чúстый у́голь, *см.* **Węglik**.

Palność, -ści, *ж.* сгорáемость, **горю́честь**.

Palny, удобосгорáемый, сгорáемый, **горю́чій**. **Broń palna**, огнестрѣльное орýжіе. **Materje palne**, горю́чія вещества́, *см.* **Ognisty**.

Pałogłowiec, Paligłowiec, -wca, *м.* вертопрáхъ, вѣтренникъ, сумасбро́дъ, сорви́-головá, сорванéцъ.

Palony, жжёный, горѣлый. **Kawa palona**, жжёный кóфей. **Bóty palone**, ю́фтяные сапоги́.

Palować, бить, вбивáть сва́и.

Palowanie, -nia, *ср.* битьё свай; || **сва́йная** бóйка.

Palowy, сва́йный. Most palowy, **мостъ** на сва́яхъ.

Pałub, -a, *м.* пень, колóда.

Pałuba, -y, *ж.* повóзочная кры́ша.***Szalona pałuba**, глýпая, сумасбро́дная головá.

Paluch, -a, *м.* **большóй пáлецъ** руки́; || напáлокъ, напёрстокъ (*для большáго пáльца*); || *Бот.* безврéменный цвѣтъ (*растéніе*).

Paluszek, -szka, *м.* пáльчикъ.

Paluszkować, перебирáть пáльцами; || *подтасóвывать, передёргивать въ кáртахъ, обмáнывать.

Pamfil, -a, *м.* родъ кáрточной игры́, похóжей на мýшку; || трéфовый валéтъ, стáршая кáрта въ э́той игрѣ.

Pamiątka, -i, *ж.* пáмять, напоминáніе, воспоминáніе; || пáмятникъ, монумéнтъ; || подáрокъ на пáмять. **Na pamiątkę tego dnia**, въ пáмять, въ воспоминáніе э́того дня. **Na wieczną pamiątkę**, въ вѣчное воспоминáніе. **Obchodzić, święcić pamią-**

tkę czego, прáздновать годовщи́ну (*событія, дня рожде́нія и т. п.*). Dała mi ładną pamiątkę, она́ сдѣлала мнѣ прекра́сный пода́рокъ на па́мять. Wystawić komu pamiątkę, поста́вить кому́ па́мятникъ. Piękną w ludzkiéj pamięci zostawił pamiątkę, онъ оста́вилъ по́слѣ себя́ прекра́сную па́мять ме́жду людьми́. Do tych pamiątek przywiązuję największą wartość, э́тя воспомина́нія я цѣню́ бо́лѣе всего́.

Pamięć, -ci, *ж.* па́мять, воспомина́ніе. Uczyć się czego na pamięć, учи́ться чему́ на па́мять. Odpowiadać na pamięć, отвѣча́ть наду́чу. Odświeżyć pamięć czego, возобнови́ть воспомина́ніе о чёмъ. Za mojéj pamięci, въ моё вре́мя, на моёмъ вѣку́. Szkalować, czernić czyję pamięć, безсла́вить, черни́ть чью па́мять. Świętéj pamięci mój ojciec, блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, поко́йный оте́цъ мой, *см.* Nieboszczka, Nieboszczyk.

Pamiętać, по́мнить, содержа́ть въ па́мяти, припомина́ть, вспомина́ть. Pamiętać dobrodziejstwa, по́мнить благодѣя́нія. Niech ci Pan Bóg nie pamięta, да прости́ть тебя́ Богъ. Pamiętać na co, na kogo, по́мнить о чёмъ, о комъ. || Pamiętać się, владѣ́ть собо́ю, имѣ́ть прису́тствіе ду́ха, *см.* Upamiętać się.

Pamiętliwy, *см.* Pamiętny.

Pamiętne, -ego, *ср.* пода́рокъ на па́мять.

Pamiętnie, достопа́мятно, па́мятно; || ◆ **расторо́пно.**

Pamiętnik, -a, *м.* па́мятникъ; || альбо́мъ; || дневни́къ, журна́лъ, запи́ска. Pamiętniki, *мн.* запи́ски, мемуа́ры.

Pamiętno, па́мятно, *см.* Pamiętnie.

Pamiętność, -ści, *ж.* па́мятливость; || достопримѣча́тельность.

Pamiętny, Pamiętliwy, па́мятливый; || па́мятный, достопа́мятный; || злопа́мятный, злопа́мятливый. Pamiętne zdarzenie, достопа́мятное собы́тіе. Pamiętny na urazy, злопа́мятный; || расторо́пный, *см.* Upamiętały, Stateczny.

Pampuch, -a, *м.* лепёшка, блинъ; || толстя́къ, у́валень.

Pan, -a, *м.* господи́нъ, ба́ринъ, хозя́инъ; || госуда́рь, власти́тель, владѣ́тель, владѣлецъ, помѣ́щикъ; || Госпо́дь (*Богъ*). Najjaśniejszy Pan, *см.* Najjaśniejszy, Jaśnie, Wielmożny. Sobie pan, самъ себѣ́ господи́нъ. Pan młody, новобра́чный. Pan wioski, помѣ́щикъ, владѣлецъ дере́вни. Pan domu, домовладѣлецъ, хозя́инъ до́ма. Pan z panów, челове́къ знатнаго ро́да, зна́тной фами́ліи. Pan (*титло*). ми́лостивый госуда́рь. Panowie, ми́лостивые госуда́ри! Panie bracie, панибра́тъ, коро́ткій знако́мый, задуше́вный прія́тель. Za pan brat, *см.* Brat. Pozwól pan, daruj pan, позво́льте, извини́те. Być panem siebie, *или* nad sobą, владѣ́ть собо́ю. Udawać pana, разы́грывать ба́рина, ба́рствовать, жить побаре́ски. || Госпо́дь. Pan Bóg, Госпо́дь Богъ. Chrystus Pan, Госпо́дь Іису́съ Христо́съ. Panie, zmiłuj się, Го́споди, поми́луй! Z Panem Bogiem, съ Бо́гомъ! Da-li Pan, Da-li Bóg, ей Бо́гу.

Panak, -u, *м. Бот.* глады́шъ, цѣли́тельный ко́рень.

Panakowy (sok), *Анат.* дяги́льный сокъ.

Pancernik, -a, *м.* ла́тникъ, кольчу́жникъ, броненосецъ. || *Зоол.* броненосецъ.

Pancerny, па́нцырный. Pancerny towarzysz, ла́тникъ; || кира́сиръ.

Pancerola, -i, *ж. Стар.* пи́ковая шестёрка въ ка́ртахъ.

Pancerz, -a, *м.* па́нцырь, кольчу́га, броня́, ла́ты; || кира́съ.

Pancerzowy, ла́тный. Koszula pancerzowa, кольчу́га.

Pancerzyk, -a, *м.* ма́лый па́нцырь, кольчу́га.

Pandrow', -wia, *м.* (Pandrowie, Pandry), *мн.*), червь; || глиста́.

Paneczek, -czka, *м.* (*Умен. см.* Pan) господи́чекъ, ба́рчинокъ, *см.* Panicz.

Panegiryczny, панегири́ческій.

Panegiryk, -a, *м.* похва́льное сло́во, панегири́къ.

Panegirysta, -y, *ж.* панегири́стъ

Panek, -nka, *м.* господи́чекъ, князёкъ.

Paneńko, -a, *м. Прост.* употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ́: Paneńku! до́брый ба́ринъ!

Panew, -nwi, *ж.* сковорода́, про́тивень; || водоёмъ; || *Артил.* ло́дыга; || *Морс.* баре́ль (*у шпиля*).

Panewka, -i, *ж.* по́лка (*у ружейнаго замка́*).

Panewny, сковоро́дный.

Pani, -ni, *ж.* госпожа́, ба́рыня, помѣ́щица, да́ма; || хозя́йка; || Najjaśniejsza Pani, *см.* Najjaśniejszy. Pani! судары́ня! Panie! ми́лостивыя государы́ни! Pani Dobrodziejka, *см.* Dobrodziejka. Pani młoda, новобра́чная.

Paniątko, Paniąteczko, -a, *ср.* ба́рченокъ, малолѣ́тній господ́ской сынъ.

Panicz, Paniczyk, -a, *м. см.* Paniątko.

Paniczkować, ба́рствовать, жить по-ба́рски.

Paniczyna, -y, *м.* дворя́нчикъ, господ́чикъ.

Panię, -cia, *ср.* ба́рченокъ.

Panięcy, ба́рскій, господ́скій.

Panienka, Panieneczka, -i, *ж.* (*Умен. см.* Panna), ба́рышня, дѣви́ца, дѣвушка.

Panieński, дѣ́вственный, дѣви́ческій, дѣви́чій. Stan panieński, дѣви́чество.

Panieństwo, -a, *ср.* дѣ́вство, дѣви́чество.

Panin, ба́рынинъ, принадлежа́щій ба́рынѣ.

Panisko, Panosko, -a, *ср.* (*см.* Pan) до́брый ба́ринъ, до́брый господи́нъ.

Panna, -y, *ж.* дѣ́ва, дѣви́ца; || ба́рышня. Najświętsza Panna, Пресвята́я Дѣ́ва Богоро-

ро́дица, Богома́терь; || **Panna na wydaniu**, невѣста. **Panna młoda**, новобра́чная. **Panna służebna**, го́рничная, служа́нка. **Panna dworska**, дворо́вая дѣ́вушка; || родъ гру́ши; || *Астр.* Дѣ́ва (*созвѣздіе*).

Panniny, свойственный дѣвицѣ.

Panosza, -y, *ж.* спѣсивость, го́рдость; || го́рдый, спѣсивый богачъ.

Panoszenie, Spanoszenie, -nia, *ср.* (*употребляется въ уничижительномъ смыслѣ*), возвышеніе изъ ничто́жества, обогащеніе.

Panoszyć, Spanoszyc, выводи́ть изъ ничто́жества, обогати́ть. || **Panoszyć się, Spanoszyć się**, вы́йти изъ ничто́жества, ча́ниться, обогати́ться.

Panów, ба́рановъ, принадлежа́щій ба́рину.

Panować, властвова́ть, владѣ́ть; || госпо́дствовать; || преобладать; || царить. **Panować szczęśliwie**, благополу́чно ца́рствовать, *см.* **Królować**. **Aleksander panował nad Azją**, Алекса́ндръ вла́ствовалъ надъ Азіею. **Mać nad sobą panować**, подчини́ться чему́ ли́бо госпо́дству надъ собо́ю. **Milczenie panowało dokoła**, молча́ніе ца́рствовало вокру́гъ. **Panowała moda**, госпо́дствовала мо́да.

Panowanie, -nia, *ср.* влады́чество, госпо́дство; || ца́рствованіе. **Żądza panowania**, властолю́біе. **Za panowania, Pod panowaniem**, въ ца́рствованіе.

Panowny, власти́тельный, **госпо́дствующій**; || ца́рственный.

Pański, госпо́дскій, **ба́рскій, помѣ́щичій**; || хозя́йскій; || госпо́день, госпо́дній. **Grunta pańskie**, помѣщичьи зе́мли. **Dzień Pański**, день стра́шнаго суда́. **Wieczerza Pańska**, та́йная ве́черя. **Modlitwa Pańska**, моли́тва Госпо́дня.

Pańskie, -ego, *ср.* **ба́рщина, задѣ́лье**, *см.* **Pańszczyzna**.

Pańsko. Po pańsku, Z pańska, поба́рски.

Pańskość, -ści, *ж.* ба́рство.

Państwo, -a, *ср.* государство, ца́рство; || владѣльческая земля́, владѣ́ніе, имѣ́ніе, во́тчина; || ба́рство; || **Państwo** *Собир.*, господа́ (*мужъ и жена́*). **Państwo Zabłoccy**, господа́ Забло́цкіе, т. е. Забло́цкій съ женою. **Państwo młodzi**, новобра́чные, молоды́е.

Państwowy, государственный.

Pańszczyzna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье. **Regiestr pańszczyzny**, поземе́льная кни́га.

Pańszczyzniany, тя́гловый, ба́рщинный. Dzień pańszczyzniany, рабо́чій день; || подлежа́щій ба́рщинѣ, ба́рщинный.

Pantaleon, -a, *м.* **панталео́нъ** (*муз. инструме́нтъ, родъ клавесѝна*).

Pantalony, -ów, *мн.* **панталоны, штаны.**

Pantera, -y, *ж. Зоол.* барсъ (*живо́тное*).

Pantofel, -fla, *м.* **ту́фель, ту́фля.**

Pantofelek, -lka, *м.* **ту́фелька.**

Pantoflarz, -a, *м.* **ту́фельщикъ, ту́фельный ма́стеръ.**

Panujący, ца́рствующій, ца́рствующій государь; || госпо́дствующій, преобладающій.

Panwie, *мн. Плотн.* до́ски съ пла́нками.

Papa, -y, *м.* на́пенька, ба́тюшка, *см.* **Tata**; || пасть, ротъ, гло́тка. **Trzasnąć kogo w papę**, вкати́ть кому́ оплеу́ху, затре́щину.

Papać, ѣсть, жева́ть (*о дѣтяхъ*).

Papawa, -y, *ж. Бот.* одува́нчикъ, **попо́во** гуме́нце (*расте́ніе*).

Papcie, *см.* **Papuć**.

Papie, *ср. Собир.* древе́сныя по́чки, *см.* **Pąpowie**; || пухъ (*на нѣкоторыхъ расте́ніяхъ*).

Papier, -u, *м.* бума́га, докуме́нтъ. **Papier klejowy, pisarski**, пи́счая бума́га. **Papier do uwijania**, обёрточная бума́га. **Papier drukarski**, печа́тная, кни́жная бума́га. **Papier stęplowy**, ге́рбовая бума́га. **Papier skarbowy**, государственная облига́ція. **Papier stępla do opłat spadkowych**, по́шлинная ге́рбовая бума́га по насле́дствамъ. **Papier stępla szacunkowego**, оце́ночная ге́рбовая бума́га. **Papier stępla karnego**, штра́фная ге́рбовая бума́га. **Papiery likwidacyjne, procentowe**, выкупны́я проце́нтныя бума́ги. **Papiery indemnizacyjne procentowe**, выкупны́я по помѣ́щичьимъ имѣ́ніямъ проце́нтныя бума́ги. **Papiery publiczne**, государственныя проце́нтныя бума́ги, облига́ціи. **Papier listowy**, почто́вая бума́га. **Papiery handlowe**, векселя́, заёмныя пи́сьма.

Papierek, -rka, *м.* бума́жка, бума́жечка.

Papierne, -ego, *ср. см.* **Stęplowe**.

Papiernia, -ni, *ж.* бума́жная фа́брика.

Papiernictwo, -a, *ср.* дѣланіе бума́ги.

Papiernik, -a, *м.* бума́жный фабрика́нтъ.

Papierny, *Бот.* производя́щій бума́гу, бумагоно́сный.

Papierówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Papierowy, бума́жный. **Papierowe pieniądze**, бума́жная моне́та, ассигна́ція. **Papierowe drzewko**, папи́русъ.

Papierzysko, -a, *ср.* негодныя бума́ги, хламъ.

Papieski, *см.* **Papiezki**.

Papiestwo, *см.* **Papieztwo**.

Papież, -a, *м.* па́па.

Papiezki, па́пскій.

Papieźnica, -y, Papieżniczka, -i, *ж.* **папи́стка.**

Papieżnictwo, -a, *ср.* **папи́змъ, ри́мское** исповѣданіе.

Papieżniczy, па́пскій.

Papieżnik, -a, *м.* папи́стъ.

Papieztwo, -a, *ср.* па́пство, **па́пское** досто́инство.

Papilot, -a, *м.* папильётка.

Papinkarz, -a, *м* ла́комка, нѣ́женка, ба́ловень.

Papinki, -ów, *мн.* ла́комства, сла́сти.

Papinkowato. нѣ́жно, изнѣ́женно.

Papinkowatość, -ści, *ж.* изнѣженность.
Papinkowaty, изнѣженный.
Papirus, -u, *м.* папи́ръ (*растéніе*); || папи́ровая бумáга.
Papirusowy, папи́ровый.
Papista, *см.* **Papieżnik.**
Papistka, *см.* **Papieżnica.**
Papistowski, *см.* **Papieżniczy.**
Papizm, *см.* **Papieżnictwo.**
Papka, -i, *ж.* дѣтская кáшка; || * хлѣбъ. *Посл.* **Czapką, papką i solą ludzie ludzi sobie niewolą**, поклóнами, хлѣбомъ да сóлью, лю́ди привлекáютъ къ себѣ́ людéй.
Papkowaty, имѣющій схóдство съ дѣтскою кáшкой.
Papla, -i, *м.* болту́нъ, пустомéля, враль.
Paplać, Paplotać, Plaplać, болтáть, пустомéлить, врать.
Paplacz, -a, *м. см.* **Papla.**
Paplanie, Paplotanie, Plaplanie, -nia, *ср.* болтовня́, враньё.
Paplarka, -i, *ж.* болту́нья.
Paplarstwo, -a, *ср.* болтли́вость.
Paplarz, -a, *м. см.* **Papla.**
Paplotać, *см.* **Paplać,**
Pąpowie, *Собир.* древéсныя пóчки; || пухъ на растéніяхъ.
Paproć, -ci, *ж. Бот.* пáпороть, пáпоротникъ. **Paproć wodna**, цвѣтна́я пáпороть.
Paprociany, порóсшій пáпоротникомъ.
Paprocina, -y, *ж.* мѣ́сто порóсшее пáпоротникомъ.
Paprotczany, зéрликовый, изъ порóды пáпоротниковъ, *см.* **Paprotka,**
Paprotka, -i, *ж. Бот.* небольшóй пáпоротникъ, зéрликъ.
Paprotnica, -y, *ж. Бот.* копьеобрáзный пáпоротникъ.
Paprotnik, -a, *м. Бот.* селезёночникъ, многоголóвникъ (*растéніе*).
Paprzać, Paprzać się (w ziemi), ры́ться, копáться (*въ землѣ*).
Paprzyca, -y, *ж.* сте́ржень въ мéльничномъ жерновóмъ кáмнѣ.
Paprzysko, -a, *ср.* мѣ́сто, гдѣ́ куропáтки *и́ли* ку́рицы гребу́тъ, ро́ются для снесéнія я́ицъ; || *Мед.* **Paprzyska na głowie**, корóста, парши́, щёлуди.
Papuć, -cia, *м.* папу́ша, ту́фель (*у жéнщинъ на Востóкѣ*).
Papuga, -i, *м.* попугáй.
Papużasty (kolor), желтозелёный цвѣтъ.
Papużeć, * говори́ть какъ попугáй.
Papuzi, Papuży, попугáичій.
Par, -u, *м.* зной, сóлнечный жаръ.
Par, -a, *м.* перъ (*тúтулъ*).
Para, -y, *ж.* паръ; || тумáнъ. **Para wodna**, водяно́й паръ. **Para powstająca nad rzeką, тумáнъ** надъ рѣкóю.
Para, -y, *ж.* пáра, четá. **Para koni**, пáра лошадéй. **Dobrać do pary**, подобра́ть подъ пáру. **Parami, w parach**, попáрно. **Na parę miesięcy**, мѣ́сяца на́ два. **Do pary, nie do pary**, чéтъ, нéчетъ.
Parabola, -i, *ж.* при́тча; || *Мат.* парáбола.
Parać się (czém), мѣша́ться во что́, занима́ться чѣ́мъ; || **Parać się z kim**, бра́тáться, дружи́ться.
Parada, -y, *ж.* покáзъ, парáдъ; || пы́шность, великолѣ́пie. **Mieć co od parady**, выставля́ть что́ на покáзъ **Iść z wielką paradą**, выступáть съ большóй пы́шностію.
Paradnie, парáдно, пы́шно, великолѣ́пно, щегольски́.
Paradny, парáдный, щегольско́й, пы́шный, великолѣ́пный; || отмѣ́нный; превосхóдный.
Paradować, щеголя́ть, чва́ниться, тщесла́виться.
Paradys, -u, *м.* раёкъ, парадúзъ (*въ теáтрѣ*).
Paraf, -u, *м.* скрѣ́пa, пóдпись съ нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafernalny, *Стар.* дава́емый сверхъ придáнаго;
Parafja, -ji, *ж.* приходъ, приходская цéрковь.
Parafjalny, приходскій.
Parafjan, Parafjanin, -a, *м.* прихожáнинъ; || * провинція́лъ, деревéнщина.
Parafjanka, -i, *ж.* прихожáнка; || * провинція́лка.
Parafjański, провинціа́льный, деревéнскій, простóй, гру́бый.
Parafjaństwo, -a, *ср.* деревéнщина, невѣ́жество, гру́бость, провинціа́льный тонъ.
Parafjańszczyzna, -y, *ж. см.* **Parafjaństwo.**
Parafować, скрѣпля́ть листы́, помѣча́ть сокращённой пóдписью, нача́льными бу́квами и́мени и фами́ліи.
Parafowanie, -nia, *ср.* скрѣ́пa, помѣта. *см.* **Paraf.**
Parafrazować, толкова́ть, изъясня́ть мно́гими слова́ми.
Parafrazowanie, -nia, *ср.* перифрáзисъ, истолкова́ніе; || превра́тное толкова́ніе.
Paragon, -u, *м.* сопéрничество, соревнова́ніе.
Paragraf, -u, *м.* парáграфъ (*статьи, знакъ §*).
Paralela, -i, *ж. Мат.* паралéльная ли́нія, *см.* **Równoległa.**
Paralityk, -a, *м.* парали́чный; || парали́тикъ, разсла́бленный.
Paraliż, -u, *м. Мед.* парали́чъ, онѣмѣ́ніе.
Paraliżować, *см.* **Sparaliżować;** || * уничтожáть дѣ́йствіе, ослабля́ть.
Paraliżowanie, Sparaliżowanie, -nia, *ср.* **(czyich usiłowań)**, уничтоженіе чьихъ дѣ́йствій, ослабле́ніе.
Paraliżowaty, парали́чный, *см.* **Sparaliżowany.**

Paraliżowy, парали́чный. **Paraliżowa choroba**, парали́чъ. **Paraliżowe ziele**, *см.* Pierwiosnek.

Parangon, -u, *м.* алма́зъ (*безъ вся́каго изъя́на*); || *Тип.* парано́нъ (*шрифтъ 21 и 18 пунктовъ*).

Parantelat, -a, *м.* происходя́щій изъ знáтной фами́ліи.

Parapet, -u, *м. см.* Przedpiersień.

Parasol, -a, *м.* зо́нтикъ.

Parasolik, -a, *м.* параcóль, да́мскій зо́нтикъ.

Parawan, -a, *м.* ши́рмы.

Parawanik, -a, *м. Умен.* ши́рмочки.

Parch, -u, *м.* (**Parchy, -ów**, *мн.*) коро́ста, ше́луди, парши́, часо́тка; || * парши́вый жидъ; || *см* Parkot.

Parchaty, Parchowaty, парши́вый, шелуди́вый, *см.* Parszywy.

Parchowacina, -y, *ж.* шелуди́вое мѣ́сто.

Parchowaty, *см.* Parchaty.

Parcianka, -i, *ж.* паруси́нникъ.

Parciany, портяно́й.

Parcie, -a, *ср.* давле́ніе, гнете́ніе, гнётъ; || *Med.* Parcie w brzuchu, рѣзь въ животѣ.

Parcieć, Sparcieć. *Област.* дря́бнуть.

Parcjalnie, пристра́стно, *см.* Stronnie.

Parcjalność, -ści, *ж.* пристра́стіе, *см.* Stronność.

Parcjalny, пристра́стный, *см.* Stronny.

Pardwa, -y, *ж.* бѣ́лая куропа́тка; || кули́къ, авдо́тка.

Parentela, -i, *ж.* родство́, родня́; || ро́дственники.

Parenteza, -y, *м.* вво́дное предложе́ніе; || вмѣстительныя ско́бки ( ), *см.* Nawias.

Parentis, *Юрид.* опредѣ́леніе объ исполне́ніи рѣше́нія, сдѣ́ланнаго загра́ничнымъ суде́бнымъ мѣ́стомъ, до разби́рательства дѣ́ла.

Pargamin, -u, *м.* пергаме́нтъ.

Pargaminnik, -a, *м.* пергаме́нтщикъ.

Pargaminowy, пергаме́нтный.

Park, -u, *м. см.* Parkot; || паркъ, звѣри́нецъ, *см.* Zwierzyniec, Ogród; || *Воен.* паркъ (*артиллерійскій*).

Parka, -i, *ж.* (*Умен. см.* **Para**), лёгкій паръ.

Parkacz, -a, *м.* ста́рый козёлъ.

Parkan, -u, *м.* забо́ръ, огра́да.

Parkanić, *см.* Oparkanić.

Parkiet, *см.* Posadzka.

Parkocić się, козли́ться.

Parkot, -u, *м.* козли́ный за́пахъ.

Parkotny, вонючій какъ козёлъ.

Parlament, -u, *м.* парла́ментъ.

Parlamentarny, Parlamentarski, *см.* Parlamentowy.

Parlamentarz, -a, *м.* парламентёръ, перегово́рщикъ.

Parlamentować, договáриваться о сда́чѣ го́рода; || вступа́ть въ перегово́ры, договáриваться (*о чёмъ*).

Parlamentowanie, -nia, *ср.* перегово́ры

Parlamentowy, парла́ментскій. **Stronnictwo parlamentowych**, па́ртія защи́тниковъ парла́мента.

Parlist, -u, *м. Бот. см.* Podkolan.

Parno (jest), жа́рко, ду́шно.

Parność, -ści, *ж.* зной, жаръ, духота́.

Parny, зно́йный, жа́ркій, ду́шный.

Parobczak, -a, *м.* батра́къ, рабо́тникъ, крестья́нинъ, рабо́тающій изъ пла́ты.

Parobczy, батра́чій.

Parobek, -bka, Parobeczek, -czka, *м. см.* Parobczak.

Paroch, -a, *м.* (*приходскій священникъ*), *см.* Proboszcz.

Parochja, -ji, *ж. см.* Probostwo.

Parokonny, запря́женный па́рою, въ двѣ ло́шади.

Parokrąg, -ęgu, *м.* **атмосфе́ра**, *см.* Powietrzokrąg.

Paroksyzm, -u, *м.* пароксизмъ, припа́докъ.

Parol, -u, *м. Воен.* паро́ль, *см.* Hasło; || паро́ли, двойна́я ста́вка (*въ игрѣ*).

Parolik, -a, *м.* пода́рокъ на па́мять въ знакъ того́, что да́нное обѣща́ніе бу́детъ испо́лнено; || *Стар.* закла́дъ.

Paronomazja, -ji, *ж.* соедине́ніе созвýчныхъ словъ; || схо́дство словъ (*въ ра́зныхъ языка́хъ*).

Parów, -owu, *м.* овра́гъ, ры́твина, про́моина.

Parować, Wyparować, испуска́ть испа́рину, испаря́ться, превраща́ться въ пары́; || Wyparować, вытѣснить, прогна́ть; || Parować, Sparować (*komu*), отража́ть, отбива́ть (*кого́*).

Parowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе; || *Хим.* выпа́риваніе.

Parowisty, овра́жистый.

Parowóz, -u, *м.* парово́зъ, парова́я маши́на, паровúкъ.

Parsk, -a, *м.* фы́ркaніе (*ло́шади*); || неудержи́мый хо́хотъ, *см.* Parskanie; || удýшливый зной, жаръ; || *Бот.* Parsk kozi, *см.* Kozi parsk.

Parskać, Parsknąć, фы́ркать, фы́ркнуть (*о ло́шади*); || надрыва́ться отъ смѣ́ху, помира́ть со́ смѣху (*о лю́дяхъ*).

Parskanie, -nia, *ср.* фы́ркaніе; || неудержи́мый хо́хотъ.

Parsknąć, *см.* Parskać.

Parsknienie, *см.* Parskanie.

Parszywiec, -wca, *м.* паршúвецъ.

Parszywieć, Oparszywieć, паршúвѣть, опаршúвѣть, шелудúвѣть, ошелудúвѣть.

Parszywość, -ści, *ж.* коро́ста, чесо́тка; || паршúвость.

Parszywy, паршúвый, шелудúвый, коро́стливый.

Part, -u, *м.* портняжúна, то́лстая холстúна.

Partacki, неуклю́жій, алúповатый, ду́рно сдѣ́ланный, неискýсный.

Partacko, Po partacku, алúповато, гру́бо, неискýсно.

Partactwo, -a, *ср.* пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partacz, -a, *м.* пачку́нъ, вахля́й. плохо́й реме́сленникъ; || штопа́льщикъ.

Partaczyć, вахля́ть, па́чкать, кропа́ть, рабо́тать ко́е какъ; || што́пать, класть запла́ты, *см.* **Partolić**.

Partanina, -y, *ж.* што́панье, почи́нка. **Partaniną się bawić**, занима́ться пустя́ками; || пачкотня́, дурна́я рабо́та.

Partes, -u, *м.* парте́съ (*нѣкіе ра́зными голоса́ми съ согла́сіями и измѣне́ніями по пра́вилямъ га́рмоніи*). || * **Mówić jak z partesu**, говори́ть какъ кни́га. **Stąpać z partesu**, ва́жно выступа́ть.

Partja, -ji, *ж.* сторона́, па́ртія; || транспо́ртъ; || отря́дъ (*ре́крутъ, солда́тъ*); || па́ртія (*жени́хъ и неве́ста*). **Kupić znaczną partją wina**, купи́ть значи́тельный транспо́ртъ вина́. **Trafia mu się dobra partja**, онъ мо́жетъ сдѣлать прекра́сную па́ртію (*мо́жетъ вы́годно жени́ться*). **Zagrać partją szachów**, сыгра́ть па́ртію ша́хматовъ.

Partolenie, -nia, *ср. см.* **Partactwo**.

Partolić, **Spartolić**, па́чкать, испа́чкать, вахля́ть, свахля́ть, рабо́тать на́скоро.

Partykuła, -y, *ж. Грам.* части́ца рѣчи.

Partykularny, ча́стный.

Partykularz, -a, *м.* ча́стная жизнь, жизнь въ глуши́, въ дере́внѣ, въ прови́нціи.

Partytura, -y, *ж. Муз.* партиту́ра.

Partyzana, -y, *ж.* парта́занъ, бёрдышъ.

Partyzancki, партиза́нскій, нае́здническій.

Partyzant, a, *м.* приве́рженецъ, после́дователь, *см.* **Stronnik**; || *Воен.* нае́здникъ, партиза́нъ.

Partyzantka, -i, *ж.* партиза́нтка, после́довательница, *см.* **Stronniczka**; || * схва́тка, сты́чка, нае́здъ.

Parza, -y, *ж.* мѣсиво (*кормъ для соба́къ*).

Parzchać, **Parzchnąć**, *см.* **Parskać**, **Parsknąć**.

Parzenie, -nia, *ср.* слу́чка, при́пускъ; || подбира́ніе подъ па́ру; || опа́риваніе, обдава́ніе па́ромъ.

Parznia, -ni, *ж.* коры́то для ко́рма соба́къ.

Parzyć, жечь, обжига́ть, пали́ть; || па́рить, обдава́ть кипятко́мъ, обва́ривать. || **Parzyć się**, же́чься, обжига́ться, па́риться, обва́риваться.

Parzyć, *Неуп.* подбира́ть подъ па́ру; || своди́ть (*о птицахъ*); || случа́ть, спуска́ть (*живо́тныхъ*); || совокупля́ть, соединя́ть, сва́зывать попа́рно. || **Parzyć się**, совокупля́ться, случа́ться (*о живо́тныхъ*), понима́ться, гнѣзди́ться (*о птицахъ*).

Parzydło, -a, *ср. Бот.* та́волга, спире́й (*растеніе*).

Parzydłowy, та́волжный.

Parzykasza, -y, *ж. см.* **Kopcidym**.

Parzysty, па́ристый, па́рный, чётный. **Liczba parzysta**, чётное число́.

Pas, -a, *м.* по́ясъ, куша́къ; || портупе́я (*у са́бли*); || пе́ревязь; || полоса́. * **Zima za pasem**, зима́ на дворѣ, зима́ приближа́ется. **Woda mu była po pas**, вода́ была́ ему́ по́-пояса. **Pas tragarski**, ля́мка, пе́ревязь. **Pas od ruptury**, *Хир.* грыжева́я подвя́зка, банда́жъ. **Pasy z kogo drzeć**, сдира́ть съ кого́ ко́жу полоса́ми. **Iść z kim za pasy, w zapasy**, *см.* **Zapasy**. || *Астрон. и Геогр.* по́ясъ, зо́на. *см.* **Strefa**. **Pas niebieski**, зодіа́къ, со́лнечный путь, *см.* **Zodjak**, **Zwierzyniec**. **Wązki pas ziemi**, коса́ земли́, у́зкая полоса́ земли́. **Pas graniczny**, погранича́я черта́. **Materja w pasy**, полоса́тая мате́рія.

Pasać, *Стар.* опоя́сывать

Pasaman, **Pasamon**, -u, *м.* позуме́нтъ, галу́нъ.

Pasamonik, **Pasamonnik**, -a, *м.* позуме́нтщикъ, *см.* **Szmuklerz**.

Pasaż, -u, *м.* паса́жъ (*крытый проходъ*), перехо́дъ; || *Муз.* паса́жъ, перехо́дъ.

Pasażer, -a, *м.* пассажи́ръ, проѣзжій.

Pasażerski, пассажи́рскій.

Paść, **Pasać**, пасти́ (*стадо*); || **Paść się**, пасти́сь. * **Paść się nadzieją**, жить, пита́ться наде́ждою.

Paść, *см.* **Padać**.

Paść, -ści, *ж.* мышело́вка, западня́, лову́шка, пасть.

Pascha, -y, *ж.* Па́сха; || Свѣ́тлое Воскресе́нье.

Paschalja, -ji, *ж.* пасха́лія.

Paschalny, *см.* **Wielkanocny**.

Pasek, -ska, *м.* поясо́къ. **Paski (na których dzieci wodzą)**, по́мочи. **Paski u szabli**, портупе́я. **Pasek do brzytwy**, бри́твенный ремёнь. **Tkanina w paski**, полоса́тая ткань.

Pasibrzuch, -a, *м.* тунея́децъ, дармое́дъ.

Pasieczник, -a, *м.* па́сѣчникъ, пчелово́дъ.

Pasieczny, па́сѣчный.

Pasieka, -i, *ж.* па́сѣка; || засѣка, *см.* **Zasiek**.

Pasienie, -nia, *ср.* пастьба́, пасе́нье.

Pasierb, -a, *м.* па́сынокъ; || *Стар. Русск.* па́сербъ. **Pasierby**, *мн.* дѣти отъ пе́рваго бра́ка.

Pasierbica, -y, *ж.* па́дчерица; || *Стар. Русск.* па́сербица.

Pasierbiczy, **Pasierbowy**, па́сынковъ. принадлежа́щій, свойственный па́сынку.

Pasigęba, *см.* **Pasibrzuch**.

Pasisty, на́житный, обильный на́житями.

Pasja, **Passja**, -ji, *ж.* страсть, *см.* **Namiętność**. **Pasjami co lubić**, стра́стно люби́ть что́-либо; || *мн.* **Pasje**, неистовство, изступле́ніе, бѣшенство; || стра́сти, страда́нія Христо́вы, *см.* **Męka Pańska**.

Pasjonat, -a, *м.* вспы́льчивый, горя́чій человѣ́къ, горя́чка.

Paskować, полосова́ть, дѣ́лать полоса́тымъ.

Paskowany, Paskowaty, полоса́тый.

Paskowy, поясно́й, реме́нный.

Paskuda, -y, *ж.* ме́рзость, дрянь, па́кость, нечистота́, *см.* Szkarada.

Paskudnica, -y, *ж.* скверна́вка, мерза́вка. па́костница; || замара́шка, неря́ха, плю́ха.

Paskudnie, скве́рно, ме́рзко, га́дко, па́костно; || неря́шливо.

Paskudnik, -a, *м.* скверна́вецъ, мерза́вецъ. па́костникъ; || замара́шка, неря́ха, *см.* Paskuda || *Ветер.* зано́тица (*болѣзнь у лошадей*); || мѣда́нка, короткошея́ (*пасько́мое*).

Paskudność, -ści, *ж.* ме́рзость, га́дость, па́кость, гну́сность, срамота́.

Paskudny, ме́рзкій, га́дкій, гну́сный, па́костный, скве́рный; || неря́шливый, неопря́тный; || отврати́тельный.

Paskudstwo, -a, *ср. см.* Paskudność

Paskudzenie, -nia, *ср.* га́женіе, па́кощеніе, осквернѐніе.

Paskudzi-rz, -a, *м. см.* Paskuda.

Paskudzić, Spaskudzić, Opaskudzić, па́костить, запа́костить, на́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть, осквернѝть, га́дить, загади́ть. || Paskudzić się, на́чкаться, мара́ться, оскверня́ться.

Paskwil, -u, *м. см.* Paszkwil.

Pasmo, -a, *ср.* па́смо, мото́къ, та́лька (*мо́тка*), осно́ва (*ткани*), нить (*жизни*), сплете́ніе (*обстоя́тельствъ*), рядъ (*происше́ствій*) цѣпь (*горъ*). Nieprzerwaném pasmem, безпреры́вно, верени́цею, вы́тянутою ли́ніею.

Paśne, -ego, *ср.* вы́гонное пра́во; || пла́та за пастьбу́.

Paśnia, Pasznia, -ni, *ж.* па́жить, па́стбище, па́ства, вы́гонъ.

Paśnik, -a, *м.* портупе́йный ма́стеръ и продаве́цъ.

Pasorzyt, *см.* Pasożyt.

Pasować, примѣ́ривать, прила́живаться, быть въ по́ру, приставать. Trzewiki pasują, башмаки́ пришли́сь въ по́ру. Odzienie to pasuje mu dobrze, э́то пла́тье сиди́тъ на нёмъ хорошо́. || Соотвѣ́тствовать, схо́дствовать, примѣня́ться. согласова́ться, *см.* Przypadać, Przystawać. || Пасова́ть (*въ игрѣ*). || Pasować na rycerza, посвяти́ть кого́ въ ры́цари. || Pasować się, боро́ться.

Pasowanie, -nia, *ср.* (na rycerza), посвяще́ніе въ ры́цари; || Pasowanie się, борьба́; || пасова́ніе (*въ игрѣ*).

Pasówka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Pasownictwo, -a, *ср.* боре́ніе, подви́жничество, состяза́ніе.

Pasowniczy, относя́щійся къ состяза́нію.

Pasownik, -a, *м.* боре́цъ, бое́цъ, атлѣ́тъ. *см.* Zapaśnik.

Pasowy, поясно́й, реме́нный.

Pasożyt, -a, *м.* чужея́дный (*о растѣніяхъ*); || *блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣ́дало.

Pasożytny, чужея́дный.

Pasport, *см.* Paszport.

Pasportowy, *см.* Paszportowy.

Passive (*съ лат.*), страда́тельно.

Passivum, *Ком.* пасси́въ.

Pasta, -y, *ж.* ли́тикъ (*стекло́ подде́льное подъ драгоцѣ́нный ка́мень, фа́льшивый, поддѣ́льный драгоцѣ́нный ка́мень*).

Pastela, -i, *ж.* паstéль. сухая́ кра́ска.

Pastereczka, -i, *ж.* пасту́шка.

Pasterek, -rka, *м.* пастушо́къ.

Pasterka, -i, *ж.* пасту́шка; || эклóга, пасту́шеское стихотворе́ніе, иди́ллія, *см.* Sielanka; || церко́вная слу́жба въ пра́зникъ Рождества́ Христо́ва.

Pasternak, -u, *м.* пастерна́къ (*расте́ніе*).

Pasternik, -a, *м.* грядá, засѣ́янная пастерна́комъ.

Pasterski, пасту́шескій, пасту́шій; || па́стырскій, свóйственный архіере́ю *или* свяще́ннику. Kij pasterski, по́сохъ (*пасту́шій*). Ludy pasterskie, скотово́дныя племена́. List pasterski, па́стырское посла́ніе. Po pastersku, па́стырски.

Pasterstwo, -a, *ср.* пасту́шеская жизнь; || па́стырство, па́стырскій санъ.

Pasterz, -a, *м.* пасту́хъ; || *па́стырь.

Pasterzyk, -a, *м.* пастушо́къ.

Pastewnik, -a, *м.* па́жить, вы́гонъ, па́стбище.

Pastewny, па́ственный, назна́ченный для пастьбы́.

Pastka, -i, *ж.* капка́нъ, западня́; || кла́панъ, затычка, захло́пка. || *Анат.* серде́чная заслóночка.

Pastor, -a, *м.* пасто́ръ (*протестáнтскій*).

Pastorał, -u, *м.* архіере́йскій по́сохъ.

Pastorowa, -éj, *ж.* пасто́рша, жена́ пасто́ра.

Pastorstwo, -a, *ср.* пасто́рство, зва́ніе *или* до́лжность пасто́ра.

Pastuch, -a, *м.* пасту́хъ. Pastuch wołów, пасту́хъ быко́въ, волопа́съ. Pastuch krów пасту́хъ коро́въ, ско́тникъ. Pastuch kóz, ко́зій пасту́хъ, козопа́съ. Pastuch gęsi, гуся́тникъ. Pastuch świń, свинопа́съ.

Pastucha, -y, *ж.* употреби́тельнѣе: Pastuszka, пасту́шка, ско́тница.

Pastuszek, -szka, *м.* пастушо́къ.

Pastuszy, пасту́ший.

Pastwa, -y, *ж. Стар. см.* Pasza, Strawa; || *добы́ча, же́ртва. Stać się pastwą płomieni, сдѣ́латься же́ртвою пла́мени.

Pastwić się, жесто́ко обходи́ться, му́чить, тира́нить, остервени́ться, ожесточи́ться

Pastwienie się, **-nia się**, *ср.* жесто́кое обхожде́ніе, остервене́ніе, ожесточе́ніе.

Pastwisko, **-a**, *ср.* па́жить, па́стбище.

Pasza, **-y**, *ж.* па́жить, па́стбище, кормъ. **Piąta pasza koniowi**, пя́тый годъ ло́шади. **Duchowna pasza**, духо́вная пи́ща. **Pędzić na paszę**, гнать на па́стбище.

Pasza, **-y**, *м.* (**turecki**), *см.* **Basza**.

Paszcz, **Paszcza**, **-y**, *ж.* пасть, зѣвъ.

Paszczęka, **-i**, *ж. см.* **Paszcz**.

Paszkwil, **-u**, *м.* па́сквиль, руга́тельное письмо́.

Paszkwilarz, **Paskwilant**, **-a**, *м.* сочини́тель па́скрилей.

Paszować, **Spaszować**, уступа́ть, уступи́ть; || насова́ть, спуска́ть (*въ ка́рточной игрѣ*).

Paszport, **-u**, *м.* па́спортъ.

Paszportowy, паспо́ртный.

Pasztecik, **-a**, *м.* пирожо́къ.

Pasztet, **-u**, *м.* паште́тъ, пиро́гъ.

Pasztetniczka, **-i**, *ж.* пиро́жница.

Pasztetnik, **-a**, *м.* пиро́жникъ.

Pasztetowy, пиро́жный, тѣстяный.

Patelnia, **-ni**, *ж.* сковорода́.

Patent, **-u**, *м.* дипло́мъ, пате́нтъ, гра́мота; || привиле́гія, свидѣтельство. **Patent na doktora**, до́кторскій дипло́мъ. **Patent na handel**, торго́вое свидѣтельство. **Patent swobody wynalazcy**, пате́нтъ для изобрѣта́теля, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Patentować, выдава́ть пате́нтъ, свидѣтельство.

Patentowanie, **-nia**, *ср.* вы́дача пате́нта, аттеста́та.

Patentowany, патенто́ванный.

Patentowe, **-ego**, *ср.* пла́та за пате́нтъ.

Patentowy, пате́нтный.

Pątnica, **-y**, *ж.* богомо́лица, стра́нница.

Pątnicki, стра́нническій.

Pątnictwo, **-a**, *ср.* путеше́ствіе для богомо́лья ко святы́мъ мѣста́мъ, хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ, стра́нничество, *см.* **Pielgrzymstwo**, **Pielgrzymka**.

Pątnik, **-a**, *м.* богомо́лецъ, **пилигри́мъ**, стра́нникъ, *см.* **Pielgrzym**.

Patoka, **-i**, *ж.* па́тока.

Patrjarcha, **-y**, *м.* патріа́рхъ.

Patrjarchalnie, патріархально.

Patrjarchalny, патріархальный.

Patrjota, **-y**, *м.* патріо́тъ.

Patrjotka, **-i**, *ж.* патріо́тка.

Patrjotyczny, патріоти́ческій.

Patrjotyzm, **-u**, *м.* патріоти́змъ, любо́вь къ отечеству.

Patroch, **-u**, *м.* по́трохъ, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patrochy**, **-ów**, потроха́, по́трохи.

Patrol, **-u**, *м. Воен.* патру́ль, дозо́ръ.

Patrolować, ходи́ть дозо́ромъ, дѣлать объѣздъ.

Patron, **-a**, *м.* покрови́тель, защи́тникъ, засту́пникъ; || патро́нъ; || **Patron okrętu**, хозя́инъ купе́ческаго су́дна, корабе́льщикъ; || **Patron prawny**, защи́тникъ (*при мировы́хъ суда́хъ, при гражда́нскихъ трибу́налахъ и при Варша́вскихъ Департа́ментахъ Правительствующаго Сената*), *см.* **Adwokat**, **Obrońca**.

Patronizacja, **-ji**, *ж.* зва́ніе адвока́та; || веде́ніе тя́жбы; || ходата́йство по дѣламъ, засту́пничество.

Patronka, **-i**, *ж.* покрови́тельница, засту́пница.

Patronostwo, **-a**, *ср.* зва́ніе адвока́та.

Patroński, адвока́тскій.

Patroństwo, **-a**, *ср.* защище́ніе, защи́та, покрови́тельство, засту́пле́ніе, *см.* **Opieka**, **Orędownictwo**.

Patroszyć, **Wypatroszyć**, потроши́ть, вы́потрошить.

Patry, **-ów**, *мн. Охот.* за́йчьи глаза́, *см.* **Ślepie**, **Trzeszcze**.

Patrycjusz, **-a**, *м.* патри́ій, дворани́нъ.

Patrymonjalny, о́тчинный, родово́й.

Patrzyć, **Patrzeć**, **Patrzać**, ви́дѣть, вида́ть, зрѣть, смотрѣть, разсма́тривать. **Mile na kogo patrzéć**, благоскло́нно смотрѣть на кого́. **Przez szpary na co patrzéć**, смотрѣть на что́ сквозь па́льцы. **Niema na co patrzéć**, не́начто смотрѣть. *Посл.* **Patrz siebie, swego nosa**, не су́йся тамъ, гдѣ тебя́ не спра́шивають. **Ja tego patrzę co do mnie należy**, я смотрю́ за тѣмъ что́ до меня́ каса́ется. **Z oczu mu to patrzy**, э́то ви́дно по его́ глаза́мъ, по его́ лицу́.

Patyk, **-a**, *Стар.* **Potyk**, **-a**, *м.* **Patyka**, **-i**, *ж.* **Patyczek**, **-czka**, *м.* **Patyczka**, **-i**, *ж.* пру́тикъ, па́лочка, спи́чка, *см.* **Zapałka**.

Patyna, **-y**, *ж. Церк.* ди́скосъ (*сосуд*).

Patynka, **-i**, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Patynki**, **-nek**, же́нскія ту́фли.

Pauza, **-y**, *ж.* переме́жка, о́тдыхъ; || *Муз.* па́уза; || *Грам.* едини́тная, тире́, знакъ —.

Paw, **-wia**, *м.* павли́нъ.

Pawęż, **-a**, *м.* употреби́тельнѣе **Pawęża**, **-y**, *ж.* продолгова́тый щитъ.

Pawężnik, **-a**, *м.* мастеръ дѣлающій щиты́; || щитоно́сецъ; || дли́нный шестъ, кото́рымъ прижима́ютъ сѣно *или* снопы при перевя́зкѣ.

Pawężny, щитоно́сный.

Pawi, павли́ній, павли́ный, павли́новый.

Pawian, **-a**, *м.* павіа́нъ (*изъ рода обезья́нъ*).

Pawica, **-y**, *ж.* па́ва, павли́ная са́мка.

Pawiówka, **-i**, *ж.* трубча́стый го́лубь.

Paź, **-zia**, *м.* пажъ; || *Зоол.* **Paź królowéj**, махао́нъ (*родъ ба́бочки*).

Październik, **-a**, *м.* октя́брь.

Październikowy, октя́брскій.

Październierz, **-y**, *ж. Прост.* **Październier**, **-u**, *м.* костера́, костри́ка. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Październierze**, **-y**, **Październiory**, **-ów**. Сравни́ Церк.-Слав. *Пазъдеръ*.

Paździerzysty, кострикова́тый.

Październik, -rka, *м.* **Październiko**, **-a**, *ср.* пожурúна. костри́ка, **костеря́ льняна́я** *или* **конопли́ная**; || **соло́менка**, **былúнка**.

Październy, *см.* **Październierzysty**.

Paznogieć, **-gcia**, *м.* **употребúтельнѣе**: **Paznokieć**, **-kcia**, *м.* **ноготь**, *см.* **Pazur**, **Szpon**.

Paznokcisty, **ногтно́й**, **ногтёвой**.

Pazucha, **-y**, *ж.* **па́зуха**, *см.* **Pacha**, **Zanadrze**.

Pazur, **-a**, *м.* **ко́готь** (*у звѣре́й*).

Pazurowaty, **Pazurzysty**, **когтúстый**.

Pchać, **Pchnąć**, **пиха́ть**, **пихну́ть**; || **совать**, **су́нуть**; || **толка́ть**, **толкну́ть**; || **пырять**, **пырну́ть**, **пронза́ть**, **пронзи́ть** (*кинжа́лом*, *штыко́м*).

Pchła, **-y**, *ж.* **блоха́**. *Посл.* **Kto ze psy lega, ze pchły wstaje**, **кто съ соба́ками ложúтся**, **тотъ съ блоха́ми встаётъ**. т. е. **съ кѣмъ пожúвешь**, **тѣмъ и прослывёшь**. || **Pchła ziemna**, **куса́ка**. **Pchła wodna**, **водна́я блоха́**.

Pchlić, **Zapchlić**, **блошúть**, **заблошúть**.

Pchlisty, **блоши́стый**, **блошли́вый**.

Pchnięcie, **-cia**, *ср.* **уда́ръ** (*острымъ ору́жіемъ*), **толчёкъ**.

Pęca, **Pęczba**, **Pętca**, **-y**, *ж.* **путло́** (*на которомъ де́ржатъ ло́вчихъ пти́цъ*).

Pęcak, **-u**, *м.* **очи́щенный ячме́нь**, **я́чная крупа́**.

Pęcherz, **-a**, *м.* **пузы́рь**.

Pęcherzowy, **пузы́рный**. *Мед.* **Choroba pęcherzowa**, **боле́знь мочева́го пузыря́**.

Pęcherzyk, **-a**, *м.* **пузырёкъ**. **волды́рь**.

Pęcina, **-y**, *ж.* *Анат.* **лодыга**; || **пу́товая кость**, **ба́бка** (*у ло́шади*); || **Pęciny**, *мн.* *см.* **Pęca**.

Pęcz, **-a**, *м.* **древе́сная по́чка**.

Pęczek, **-czka**, *м.* **пучóкъ**.

Pęcznieć, **Napęcznieć**, **разбуха́ть**, **разбу́хнуть**, **пу́читься**, **вспу́читься**.

Pęczyna, **-y**, *ж.* *Бот.* **кропи́ло** (*расте́ніе*).

Pęd, **-u**, *м.* **стремле́ніе**. **порывъ**, **ско́рость**, **прытко́сть**, **быстрота́**; || **тече́ніе**, **токъ** (*воды*).

Pedagog, **-a**, *м.* **педаго́гъ**, **наста́вникъ**, **учúтель**.

Pedagogika, **-i**, *ж.* **нау́ка о воспита́ніи**.

Pedagogja, **-ji**, *ж.* **педаго́гія**, **воспита́ніе дѣте́й**.

Pedanctwo, **-a**, *ср.* **педанти́змъ**.

Pedant, **-a**, *м.* **педа́нтъ**.

Pedanterja, **-ji**, *ж.* *см.* **Pedanctwo**.

Pedantka, **-i**, *ж.* **педа́нтка**.

Pedestał, **-u**, *м.* **подно́жіе**. **пьедеста́лъ**.

Pędrak, **-a**, *м.* **дождево́й червь**; || ***карапу́зикъ**, **ка́рликъ**.

Pędzel, *см.* **Pęzel**.

Pędzenie, **-nia**, *ср.* **преслѣ́дованіе**, **погоня́**. || **Pędzenie wódki**, **винокуре́ніе**.

Pędzić, **гнать**, **гоня́ть**, **выгоня́ть**; || **гна́ться** (*за чѣмъ. за кѣмъ*), **стремúться** (*къ чему, къ кому*), **мча́ться** (*за кѣмъ*); || **проводúть** (*жизнь*, *вре́мя*). **Pędzić bydło do wody**, **гнать скоти́ну на водопо́й**. **Pędzić kogo na licytacji**, **надбавля́ть цѣ́ну на публúчныхъ торга́хъ**. **Wódkę pędzić**, **гнать во́дку**. **Z tobę resztę dni pędzić będę**, **съ тобо́ю я проведу́ оста́токъ дней**. **Okręt pędzony wiatrami**, **кора́бль гони́мый вѣ́трами**. || **Pędzić się**, **гна́ться за кѣмъ**. **догоня́ть кого́**.

Pędziwiatr, **-a**, **Pędziwicher**, **-chra**, *м.* **скорохо́дъ**, **гоне́цъ**; || ***вѣ́трогóнъ**, **вѣ́тренникъ**.

Pejs, **-a**, *м.* **употребúтельнѣе во мн. ч. Pejsy**, **-ów**, **пе́йсы**, **завúтки на виска́хъ у жидо́въ**.

Pęk, *Звук.* *см.* **Puk**.

Pęk, **-u**, *м.* **пукъ**, **пучёкъ свя́зка**.

Pękać, **Pęknąć**, **ло́пать**, **ло́пнуть**, **ло́паться**, **тре́скаться**, **тре́снуть**, **лома́ться**, **разрыва́ться**. **Bomba pękła w powietrzu**, **бо́мбу разорва́ло въ во́здухѣ**, **бо́мба ло́пнула**. **Struna pękła**, **струна́ ло́пнула**. **Pękła oś**, **ось переломúлась**. **Szklanka pękła**, **стака́нъ ло́пнулъ**. **Pękać ze śmiechu**, **od śmiechu**, **надрыва́ться отъ сме́ху**, **помира́ть со́ смѣху**.

Pękacieć, **выпу́чиваться**, **дѣ́латься вы́пуклымъ**.

Pękatość, **-ści**, *ж.* **вы́пуклость**, **вы́пуклина**; || ***толстота́** (*о человѣкѣ*).

Peklować, **приготовля́ть солони́ну**, **соли́ть мя́со**.

Peklowina, **-y**, *ж.* **солони́на**.

Pektorał, **-u**, *м.* **нагру́дникъ**, *см.* **Napiersnik**.

Pektoralny, *Стар.* **грудно́й**. **Pektoralne ziółka**, **грудна́я трава́**.

Pełt, *см.* **Pył**.

Pełcie, **Pelenie**, **-nia**, *ср.* *см.* **Pielenie**.

Pelikan, **-a**, *м.* *Зоол.* **ба́ба**, **пеликáнъ** (*пти́ца*); || *Хир.* **зубори́вный ключъ**.

Pełnia, **-ni**, *ж.* **полнота́**; || **Pełnia księżyca**, **полнолу́ніе**, **по́лный мѣсяцъ**, **по́лная луна́**.

Pełniący, **исполня́ющій**, **исправля́ющій**. **Pełniący obowiązki**, **исправля́ющій до́лжность**.

Pełnić, **исполня́ть**, **приводúть въ исполне́ніе** *или* **дѣ́йствіе**, **соверша́ть**.

Pełnienie, **-nia**, *ср.* **исполне́ніе**, **соверше́ніе**, **оконча́ніе**.

Pełnik, **-a**, *м.* *Бот.* **ранýнкулъ** (*расте́ніе*).

Pełniusieńki, **Pełniuteńki**, (*Умен. см.* **Pełny**), **полнёхонькій**, **полнёхонекъ**.

Pełno, **по́лно**, **мно́го**, **мно́жество**.

Pełnoletni, **соверше́ннолѣ́тній**.

Pełnoletność, **-ści**, *ж.* **совершеннолѣ́тіе**, **совершéнный во́зрастъ**.

Pełnomoc, **-y**, *ж.* *см.* **Pełnomocność**.

Pełnomocdawca, **-y**, *м.* **довѣри́тель**.

Pełnomocnictwo, **-a**, *ср.* **полномо́чіе**, **довѣренность**.

Pełnomocnik, **-a**, *м.* **уполномо́ченный**, **повѣренный**.

Pełnomocność, **-ści**, *ж.* **полномо́чіе**, **уполномо́ченіе**.

Pełnomocny, полномо́чный, уполномо́ченный.

Pełność, -ści, *ж.* полнота́, це́лость. **W pełności sił umysłowych**, въ по́лномъ ра́зумѣ, въ здра́вомъ умѣ; || пло́тность, масси́вность, *см.* **Bryłowatość.**

Pełny, Pełen, по́лный, по́лонъ; || испо́лненный, испо́лненъ. **Pełna butelka**, по́лная буты́лка. *Арив.* **Pełna liczba**, куби́ческое число́, кубъ. Въ моли́твѣ: **Zdrowaś Marja łaskiś pełna**, Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся благода́тная Маріе.

Pełzać, Pełznąć, по́лзать, ползти́, пресмыка́ться; || **Pełznąć**, лина́ть, блёкнуть.

Penduł, -u, *м.* ма́ятникъ.

Penitent, -a, *м.* заблу́дшійся, подверга́ющійся духо́вному пока́нію.

Pensja, -ji, *ж.* пенсіо́нъ, пе́нсія, жа́лованіе. || **Pensja retretowa**, пе́нсія дава́емая отставно́му вое́нному. **Pensja alimentarna**, столо́выя де́ньги; || пансіо́нъ, уче́бное заведе́ніе.

Pensjonarka, -i, *ж.* пансіоне́рка, получа́ющая пе́нсію, живу́щая на пе́нсіи; || пансіоне́рка (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonarz, -a, *м.* пенсіоне́ръ, получа́ющій пе́нсію, живу́щій на пе́нсіи; || пансіоне́ръ (*въ учебномъ заведеніи*).

Pensjonować, отпуска́ть кому́ пе́нсію, содержа́ть на жа́лованіи.

Pępawa, -y, *ж. Бот.* зави́зный ко́рень, у́зикъ.

Pępek, -pka, *м.* пупъ, пупо́къ; || зобъ, зобо́къ (*у птицъ*); || родъ грибо́въ.

Pępkowaty, пупова́тый, пупкови́дный.

Pępkowy, пупо́чный, пу́пчатый.

Pępowina, -y, *ж.* пуповина.

Pępownik, -a, *м. Бот.* же́нская пупо́чная трава́.

Pępuszek, -szka, *м.* зобъ, пупо́къ (*у птицъ*).

Percepcja, -ji, *ж.* получе́ніе, взима́ніе; || понима́ніе, *см* **Pojmowanie.**

Percepta, -y, *ж.* прихо́дъ, дохо́дъ, *см.* **Dochód, Wpływ.**

Perceptować, запи́сывать, записа́ть прихо́дъ въ кни́гу.

Perełka, -i, *ж.* жемчу́жинка. **Perełki**, *мн.* ме́лкій же́мчугъ; || би́серъ.

Perelnik, -a, *м.* купе́цъ, торгу́ющій же́мчугомъ; || водола́въ добыва́ющій же́мчугъ.

Peremcja, -ji, *ж.* (**umorzenie postępowania**), прекраще́ніе де́ла по причи́нѣ нахожде́нія по о́ному въ продолже́ніи трёхъ лѣтъ.

Peremptoryczny, оконча́тельный, рѣши́тельный.

Perepeta, -y, *ж. Областн.* подоко́нникъ.

Perewiaska, -i, Perewizka, -i, *ж. Зоол.* пестрый хорёкъ.

Perfuma, -y, *ж.* духи́, благово́нія.

Perfumować, Uperfumować, прыскать духа́ми, надуши́ть.

Perfumownik, -a, *м.* парфюме́ръ, торгу́ющій духа́ми.

Pergamotka, Bergamotka, -i, *ж.* бергамо́тъ.

Periculum in mora, *Юрид.* опа́сность отсро́чки.

Perjod, -u, *м.* періо́дъ; || те́рминъ, срокъ.

Perjodycznie, по временамъ, періоди́чески.

Perjodyczny, періоди́ческій, повре́менный.

Perła, -y, *ж.* жемчу́жина, пе́рла. **Sznur pereł**, ни́тка же́мчугу, жемчу́жное ожере́лье. **Perły szklane**, бу́сы.

Perlik, -a, *м. Горн.* молото́къ.

Perlisty, уни́занный же́мчугомъ.

Perłowiec, -wca, *м. Зоол.* жемчу́жная ба́бочка.

Perłowy, пе́рловый, жемчу́жный. **Perłowa macica**, перлому́тръ, перлому́тръ, *см.* **Macica.**

Per, (*съ Латинск.*) за, по. **Per majora**, большинство́мъ голосо́въ. **Per missa superiorum**, съ дозволе́нія нача́льства. **Per procura**, по поручёнію, по уполномо́чію. **Per saldo**, *Ком.* по счёту.

Perora, -y, *ж.* гро́мкая рѣчь, прите́ствіе.

Perpendykuł, -u, *м. см.* **Wahadło.**

Perpendykularnie, *см.* **Pionowo.**

Perpendykularność, -ści, *ж.* отвѣсность, перпендикуля́рность.

Perpendykularny, отвѣсный, перпендикуля́рный, *см*, **Pionowy.**

Persona, -y, *ж.* осо́ба, лицо́; || персо́на.

Personalny, ли́чный, самоли́чный.

Personaż, -u, *м.* персона́лъ, соста́въ лицъ.

Perspektywa, -y, *ж.* перспекти́ва; || видъ; || зри́тельная тру́бка.

Perswadować, убѣжда́ть, угова́ривать, *см.* **Namawiać, Wyperswadować.**

Perswazja, -ji, *ж.* убѣжде́ніе, увѣре́ніе.

Persyko, *Нескл.* пе́рсиковая во́дка, пе́рсиковый ликёръ.

Pertraktacje, -ji, *ж.* **Pertraktowanie, -nia**, *ср.* разсмотрѣніе, обсужде́ніе.

Pertraktować, обсужда́ть, разсма́тривать де́ло.

Pertynencja, -ji, *ж.* уго́дья, принадле́жности, дохо́дныя статьи. **Cum pertinentiis**, съ принадле́жностями,

Peruczka, -i, *ж. Умен.* парикъ.

Peruka, -i, *ж.* парикъ.

Perukarski, парикма́херскій.

Perukarz, -a, *м.* парикма́херъ.

Perukarzowa, -ej, *ж.* жена́ парикма́хера, парикма́херша.

Perukarzowy, парикма́херовъ.

Perz, -u, *м. Бот.* ёжа, па́лочная трава́; || **Perz, -a**, *м.* **Perzenie, -nia**, *ср.* пухъ, пупо́къ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и растеніяхъ*).

Perzasty, изъ растéнія ёжи, *см.* **Perz.**
Perzyć się, тúться, горéть.
Perzyn, -y, *ж.* пéпелъ, золá.
Pestka, -i, *ж.* кóсточка (*внутрá нѣкоторыхъ плодовъ*)
Pestkowy, имéющій кóсточки, *см.* Pestka.
Pętać, Spętać, пýтать, спýтать, вязáть, связáть, сковáть, скрутúть. **Pętać konia**, спýтать, связáть пýтами нóги улóшади. || **Pętać się**, связывать себя́ (*чѣмъ*). **Spętać się przysięgą**, связáть себя́ присúгою.
Petarda, -y, *ж.* петáрда.
Petardowy, петáрдный. **Petardowa deska**, станúна (*главная часть пушечнаго лафéта или мортúрнаго станкá*).
Petecie, *см.* Petocie.
Peteciowy, *см.* Petociowy.
Pętelka, -i, *ж.* пéтелька.
Petercyment, -u, *м.* испáнское винó.
Petitorium, *Несвл.* искъ о прáвѣ собственности.
Pętla, -i, *ж.* пéтля; || силóкъ (*для лóвли птицъ*).
Pętlica, -y, *ж.* петлúца.
Pęto, -a, *ср.* употребúтельнѣе въ мн. ч. **Pęta, Pęt**, пýты; || окóвы.
Petocie, -i, *ж. Мед.* кровáвыя пя́тна (*на кóжѣ*).
Petociowy, *Мед.* съ кровáвыми пя́тнами.
Petytoryjny proces, Petytorjum, тя́жебное дѣло о прáвѣ собственности.
Pewnie, вѣроя́тно, вѣрно, конéчно.
Pewnik, -a, *м.* аксióма, очевúдная и́стина.
Pewno, навéрно, пóдлинно, конéчно.
Pewność, -ści, *ж.* вéрность, увéренность; || твёрдость; || безопáсность; || обезпéченіе (*чего́*); || удостовѣрéніе. **Na pewność długu**, въ обезпéченіе дóлга. **Mówić z pewnością**, говорúть съ увéренностію. **Pewność chodu**, твёрдость óступи. **Pewność oka**, вéрность глáза, взглáда.
Pewny, Pewien, увéренный; || достовéрный, вéрный; || извéстный, нéкоторый. **Z pewnych przyczyn**, по нéкоторымъ причúнамъ. **Pewna wiadomość**, вéрное извéстіе. **Na pewne**, навéрняка́. **Robić co na pewne**, дéлать что́ навéрняка́. **Pewny jestem**, я увéренъ.
Pęzel, -zla, *м.* кисть, кúсточка. **Pęzel malarski**, малúлка, щетúнная кисть.
Pęzelek, -lka, Pęzlik, -a, *м.* кúсточка.
Pęzlować, пáчкать, мáзать, наводúть кúстью.
Pęzlowanie, -nia, *ср.* пáчканіе, марáніе, мáзаніе.
Pfe, Pfy, *Межд.* тфу! тьфу! фу!
Piać, пѣть (*преимущественно о пѣтухѣ*).
Piąć, piąć, пя́лить, стúгивать. **Piąć się**, взлѣзáть, взбирáться, карáбкаться; || вúться, виться, всползáть (*о выющихся растéніяхъ*).
Piąciokąt, *см.* **Pięciokąt.**
Piądź, *см.* **Pięd́ź.**
Piana, -y, *ж.* пéна: || **Piana srebrna**, шлакъ, окáлина, нáкипь (*на металлахъ*); || **Piana morska**, *см.* **Pianka.**
Pianka, -i, *ж.* пéнка.
Piankowy, пéнковый.
Piaseczek, -czka, *м.* песóчекъ.
Piaseczniczka, -i, *ж.* песóчница.
Piaseczny, песчáный, песóчный. **Zegar piaseczny**, песóчные часы́.
Piasek, -sku, *м.* песóкъ.
Piaskowaty, песковáтый, песчáный.
Piaskowiec, -wca, *м.* песчáникъ (*кáмень*); || *Зоол.* рыболóвъ, чáйка, морскáя лáсточка; || скакýнъ (*насѣкомое*).
Piaskownia, -ni, *ж.* песóчная я́ма.
Piaskowy, песчáный, песóчный.
Piasta, -y, *ж.* стýпица (*внутренняя, срéдняя часть колеса́*).
Piastować, нáньчить (*дитя́*); || исполня́ть, отправля́ть (*дóлжность*); || *Стар.* пéстовать.
Piastowanie, -nia, *ср.* нáньченіе; (*дитя́ти*) || исполнéніе, отправлéніе (*дóлжности*).
Piastowy, стýпичный *см.* **Piasta.**
Piastujący, исполня́ющій, занимáющій. Piastujący urząd, состоя́щій въ дóлжности.
Piastun, -a, *м.* воспитáтель, дя́дька; || *Стар.* пéстунъ; || *покровúтель, блогодéтель.
Piastunka, -i, *ж.* нáня, нáнька, нянюшка.
Piaszczysty, песчáный.
Piaszczyzna, -y, *ж.* пескú, песчáныя мѣстá.
Piąte, Po piąte, въ пя́тыхъ.
Piątek, -tku, *м.* пя́тница.
Piątka, -i, *ж.* пя́тая дóля, пя́тое числó, пятерня́; || пятёрка (*игральная карта о пяти́ очкáхъ*).
Piątkowy, пя́тничный, бывáющій по пя́тницамъ.
Piątno, *см.* **Piętno.**
Piątnować, *см.* **Piętnować.**
Piątnowanie, *см.* **Piętnowanie.**
Piątodniowy, пятидне́вный.
Piąty, пя́тый. **Piąty miesiąca**, пя́тое числó мѣсяца. **Piąta (godzina)**, пя́тый часъ. **Jedna piąta**, одна пя́тая, пя́тая дóля, часть.
Pić, пить, *см.* **Pijać.**
Pica, -y, *ж. Стар.* воéнные запáсы, провúянтъ.
Picie, -a, *ср.* питьё, *см.* **Napój.**
Piec, Upiec, печь, испéчь; || жáрить, изжáрить; || жечь. **Piec chleby**, печь хлѣбы. **Piec pieczeń na rożnie**, жáрить жаркóе на вéртелѣ, *см.* **Smażyć.** **Słońce pieczе**, сóлнце сúльно печётъ. **Raki piec**, краснéть, стыдúться. **Pokrzywa piecze**, крапúва жжётъ.
Piec, -a, *м.* печь, пéчка. **Palić w piecu**, топúть печь. *Фортиф.* **Piece w podkopach**, подкóпныя кáмеры. **Piec wapienny**, печь

для обжиганія извести. Piec smołowy, печь для сидки смолы. Piec kaflowy, -any, изразцовая печь. *Горн.* Piec ciągowy, вѣтряная, *или* плашенѣвая печь. Piec podlinkowy, пудлинговая печь. Piec szwejcowy, калильная печь. Piec płomienny, воздушная печь. Piec kupołowy, Kupolak, вагранка. Piec szybowy, шахтовая печь. Piec wielki, доменная печь, *или* домна. Piec węglarski, углеобжигательная печь. *Посл.* Poprawić się z pieca na łeb, попасть изъ огня да въ полома. Nie z jednego pieca chleb jadał, это человѣкъ бывалый, хитрый и опытный, пройдоха.

Pięć, -ciu, пять; || пятеро; || пятёрка; || пятое число.

Piecak, -a, *м. см.* Zelaźniak.

Pięćdziesiąt, пятьдесятъ.

Pięćdziesiątek, -tka, *м.* пятьдесятъ.

Pięćdziesiątka, -i, *ж.* пятидесятилѣтіе, пятьдесятъ лѣтъ, пятый десятокъ, Pięćdziesiątki dochodzić, dosięgać, имѣть около пятидесяти лѣтъ.

Pięćdziesiąty, Pięćdziesiątny, пятидесятый.

Pięćgraniasty, пятигранный.

Piechota, -y, *ж.* пѣхота. Iść piechotą, *или* na piechotę, итти пѣшкомъ. Oficer od piechoty, пѣхотный офицеръ.

Piechotnik, -a, Piechotny, -ego, *м.* пѣхотинецъ.

Piechur, -a, *м. Прост.* пѣхтура.

Pięciodniowy, Pięciodzienny, пятидневный.

Pięciofuntowy, пятифунтовый.

Pięciokąt, -a, *м.* пятиугольникъ.

Pięciokątny, пятиугольный.

Pięcioletni, пятилѣтній.

Pięcioraki, Pięciorny, пятичный, пяти равныхъ сортовъ.

Pięciorako, въ пять разъ, впятеро.

Pięciorka, Pięciórka, -i, *ж.* пятерикъ.

Pięciornasobny, пятерной, пятичный.

Pięciornik, -a, *м. Бот.* пятилистникъ (*растеніе*).

Pięcioro, -rga, *ср,* пятеро (*въ отношеніи къ лицамъ*), пять. W pięcioro złożyć, сложить въ пять разъ.

Pięcioroczny, *см.* Pięcioletni.

Pięciorzysty, раздѣлённый на пять частей.

Pięciosiek, -u, *м.* пятиграннный - бочечный бурав.

Pięciostronny, пятисторонный; || пятиструнный.

Pięćkroć, пять разъ, пятью. Pięćkroć sto tysięcy ludzi, пятьсотъ тысячъ человѣкъ.

Pięćkrotny, пятикратный.

Piecowy, печной. Piecowy majster, печникъ.

Pięćperst, -u, *м. Бот.* пятилистникъ, пятипалочникъ.

Pięćset, *род. п.* Pięciuset, пятьсотъ.

Pięćsetny, пятисотый.

Pięćstopny, пятифутовой.

Piecuch, -a, *м.* лежебокъ, домосѣдъ.

Piecyk, -a, *м.* маленькая печка, варанка, горнъ; || жаровня (*для кофе*).

Piecza, -y, *ж.* попеченіе, старанie, радѣніе.

Pieczar, -u, *м.* употребительнѣе Pieczara, -y, *ж.* пещера.

Pieczarka, -i, *ж.* печерица (*гриб*).

Pieczarny, пещерный.

Pieczątka, -i, *ж.* печатка.

Pieczątkarz, -a, *м.* рѣщикъ печатей.

Pieczątkowy, печаточный, принадлежащій къ печати.

Pieczęć, -ci, *ж.* печать.

Pieczęciowy, *см.* Pieczątkowy.

Pieczeń, Pieczénia, -ni, *ж.* жаркое, жареное.

Pieczeniarz, -a, *м.* жарильщикъ, продающій мясо; || блюдолизъ, прихлебатель, объѣдало.

Pieczeniasty, мясистый, тѣлистый, *см.* Mięsisty.

Pieczenie, Upieczenie, -nia, *ср.* печеніе.

Pieczętarz, -a, *м.* канцеляръ, хранитель печати; || прикладывающій печать (*для свидѣтельствованія какого либо документа*); || рѣщикъ печатей.

Pieczętny, *см.* Pieczątkowy.

Pieczętować, печатать (*письма*); опечатывать, прилагать печать къ чему. || Pieczętować się, имѣть гербъ въ своей печати.

Pieczołowitość, -ści, *ж.* заботливость, забота, попеченіе, старательность.

Pieczołowity, заботливый, попечительный, старательный.

Pieczonka, -i, *ж.* жареное, кусокъ жареного мяса.

Pieczony, жареный, испечённый.

Pieczyste, -ego, *ср.* жаркое, жареное.

Pieczywo, -a, *ср.* печь, количество чего либо, помѣщаемое въ одной печи для изготовленія. Pieczywo chleba, печь хлѣбовъ; || печеніе, печиво.

Piędź, -dzi, *ж.* пядь, пядень. Swoją piędzią kogo mierzyć, мѣрять другихъ на свой аршинъ, по себѣ судить о другихъ.

Piędzisty, пядéнный, составляющій пядень.

Piega, -i, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. Piegi, ów, веснушки.

Piegowatość, -ści, *ж.* веснова́тость.

Piegowaty, весновáтый.

Piegża, -y, *ж.* травникъ (*птица*).

Piekarczyk, -a, *м.* мальчикъ въ услуженіи у пекаря, у булочника, хлѣбника.

Piekarka, -i, *ж.* булочница, пекарка; || жена булочника, пекаря.

Piekarnia, -ni, *ж.* пекарня, булочная, хлѣбня.

Piekarniany, Piekarny, пекарный.

Piekarski, пека́рскій.
Piekarstwo, -a, *ср.* пе́карство.
Piekarz, a, *м.* пе́карь, хлѣ́бникъ, бу́дочникъ.
Piekarzyć, мѣси́ть тѣсто для хлѣбо́въ, валя́ть хлѣбъ.
Piekielnica, -y, *ж.* а́дская фу́рія, черто́вка, злобная же́нщина, вѣдьма.
Piekielnik, -a, *м.* исча́діе а́да, окая́нный, про́клятый, осуждённый на вѣ́чныя му́ки; || злой человѣ́къ, и́звергъ, злодѣ́й, искуси́тель.
Piekielny, а́дскій.
Piekło, -a, *ср.* адъ, гее́нна, преиспо́дняя, тьма кромѣ́шная.
Piękne, -ego, *ср.* изя́щное, прекра́сное, Uczucie piękn**ego**, чувство изя́щнаго.
Pięknić, украша́ть, придава́ть краси́вый видъ, прикра́шивать.
Pięknie, прекра́сно, изя́щно, краси́во, приго́же, хорошо́. **Pięknie wyglądać**, имѣ́ть краси́вый видъ. **Pięknie na dworze**, прекра́сная пого́да.
Pięknieć, **Wypięknieć**, хорошѣ́ть, **похорошѣ́ть**, становиться приго́жее.
Piękno, -a, *ср.* изя́щество, красота́.
Piękność, -ści, *ж.* красота́, краса́, пре́лесть; || краса́вица.
Piękny, прекра́сный, изя́щный, краси́вый, приго́жій, хоро́шій, сла́вный. **Płeć piękna**, прекра́сный полъ. **Piękny charakter**, прекра́сный хара́ктеръ. **Piękny mężczyzna**, приго́жій, краси́вый мужчи́на. **Piękna śmierć**, сла́вная смерть.
Piękrzyć, украша́ть, убира́ть, наряжа́ть.
Piękrzyciel, -a, *м.* убо́рщикъ, **украша́тель**.
Piękrzycielka, -i, *ж.* **убо́рщица**, мо́дная торговка.
Piękrzycielski, **убо́рный**, **нара́дный**.
Piękrzydło, -a, *ср.* прикра́са, украше́ніе. **Piękrzydła**, *мн.* пусты́я прикра́сы.
Pielęgnować, имѣ́ть попече́ніе, пе́чься (*о ко́мъ*), смотрѣ́ть, ходи́ть, ухаживать (*за ко́мъ*), **забо́титься**.
Pielęgnowanie, -nia, *ср.* **попече́ніе**, **стара́ніе**, **хожде́ніе**, смотрѣ́ніе.
Pielenie, -nia, *ср.* **поло́тье**, **выпа́ливаніе**.
Pielgrzym, -a, *м.* **богомо́лецъ**, **пилигри́мъ**, **стра́нникъ**.
Pielgrzymi, **стра́нническій**.
Pielgrzymka, -i, *ж.* **богомо́лица**, **стра́нница**; || **хожде́ніе по святы́мъ мѣста́мъ**, **поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ**, **стра́нничество**.
Pielgrzymować, **стра́нствовать**, **посѣща́ть святы́я мѣста́**, **ходи́ть на поклоне́ніе святы́мъ мѣста́мъ**.
Pielgrzymstwo, -a, *ср.* **стра́нничество**; || *Собир.* **стра́нники**, **богомо́льцы**; || **переселе́ніе**, **выходъ** (*на чужбину*).
Pielucha, -y, *ж.* пелёнка.
Pieluszczany, **пелёночный**.
Pień, *род. п.* **pnia**, *м.* **стволъ**, **лѣси́на** (*де́рева*); || **пень съ коре́ньями**; || **коло́да**, **отру́бокъ**; || * **о́лухъ**, **болва́нъ**. **Drzewo na pniu**, **несру́бленное де́рево**. **Zboże na pniu sprzedać**, **продать хлѣбъ на корню**. **Zboże na pniu**, **рожь ещё колоси́тся**. **W pień wyciąć**, **рубить безъ поща́ды**, **изрубить до тла́**.
Pienia, -ni, *ж.* **я́бедничество**, **сутя́жничество**, **крючкотво́рство**; || **ка́верзы**, **крючки́**.
Pieniać, **ябедничать**, **сутя́жничать**; || **досажда́ть**. || **Pieniać się**, **тяга́ться**, **вести́ тя́жбу**, **суди́ться**.
Pieniactwo, -a, *ср. см.* **Pienia**.
Pieniacz, -a, *м.* **я́бедникъ**, **сутя́га**, **тя́жущійся**.
Pieniaczka, -i, *ж.* **я́бедница**, **лю́бящая тяга́ться**, **сутя́жничать**.
Pieniądz, -a, *м.* **де́ньга**. **Pieniądze**, *мн.* **де́ньги**. **Pieniądze do żywienia żołnierzy**, **прива́рочныя де́ньги**. **Pieniądze na najem koni**, **прого́нныя де́ньги**. **Pieniądze na mieszkanie**, **кварти́рныя де́ньги**. || *Послов.* **Bez pieniędzy do miasta, bez soli do domu**, **безъ де́негъ въ го́родъ, самъ себѣ́ во́рогъ**.
Pieniążek, -żka, *м.* **ме́лкая моне́та**; || **полу́шка**; || * *Ирон.* **Pieniążki**, *мн.* **де́нежки**.
Pienić, **Spienić**, **пѣнить**, **производи́ть пѣну**, **вспѣнить**. || **Pienić się**, **пѣниться**, **пуска́ть пѣну**. * **Pienić się ze złości**, **бѣси́ться**.
Pieniek, -ńka, *м.* **пенёкъ**; || **стволъ пера́**; || **ко́рень зу́ба**.
Pienienie się, -nia się, *ср.* **пуска́ніе пѣны**.
Pieniężnik, -a, *м.* **де́нежный человѣ́къ**, **имѣ́ющій мно́го де́негъ**; || **мѣня́ло**, **промышля́ющій промѣ́номъ де́негъ**; || *Бот.* **полу́шечная трава́**, **боло́тный чай**.
Pieniężny, **де́нежный**.
Pienisty, **пѣнистый**.
Pieńka, -i, *ж.* **пенька́**.
Pieńkowy, **пенько́вый**, **поско́нный**.
Pieprz, -u, *м.* **пе́рецъ**.
Pieprzniczka, -i, *ж.* **пе́речница**.
Pieprznik, -a, *м.* **опёнокъ** (*родъ гриба́*).
Pieprzno, **съ большимъ коли́чествомъ пе́рца**, **съ пе́рцомъ**.
Pieprzny, **слишкомъ припра́вленный пе́рцомъ**, **оси́панный пе́рцомъ**.
Pieprzojad, -a, *м. Зоол.* **перцеѣ́дъ** (*пти́ца*).
Pieprzowy, **пе́речный**.
Pieprzyć, **приправля́ть пе́рцомъ**.
Pieprzyca, -y, *ж. Бот.* **жеру́ха**, **рѣжу́ха** (*расте́ніе*).
Pieprzyk, -u, *м.* **о́стрый вкусъ** (*со́уса*), **крѣпость** (*вина́*), **о́стрый за́пахъ**; || * **ѣ́дкость**, **острота́**.
Pieprzykowaty, **ѣ́дкій**, **о́стрый**, **щипля́ющій**, **ко́лкій**.
Piernacik, -a, *м. Умен.* **пуховичёкъ**, **пери́нка**.
Piernat, -a, *м.* **пухова́къ**, **пери́на**.

Pierniczek, -czka, *м. Умен.* пря́ничекъ.
Piernik, -a, *м.* пря́никъ.
Piernikarczyk, -a, *м.* ма́льчикъ, обуча́ющійся у пря́ничника.
Piernikarka, -i, *ж.* пря́ничница, пеку́щая *или* продаю́щая пря́ники; || жена́ пря́ничника.
Piernikarstwo, -a, *ср.* пря́ничное производ́ство.
Piernikarz, a, *м.* пря́ничникъ.
Piernikowy, пря́ничный.
Pieróg, *см.* Piróg.
Pierś, -si, *ж.* **Piersi, -si,** *мн.* грудь; * пе́рси. **Przycisnął go do piersi,** онъ прижа́лъ его́ къ груди́. **Piersi go bolą,** у него́ боли́тъ грудь. **Dziecko przy piersi,** грудно́й младе́нецъ.
Pierścień, -nia, *м.* пе́рстень. **Pierścień ślubny,** вѣнча́льное кольцо́; || кольцо́ въ каруселя́.
Pierścieniowy, перстнево́й. **Palec pierścieniowy,** перстнево́й па́лецъ.
Pierścienisty, кольцево́й, **kольча́тый,** состоя́щій изъ ко́лецъ.
Piersciennik, -a, *м.* золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* амфисбе́на, кольча́тая я́щерица.
Pierścionek, -nka, *м.* кольцо́, коле́чко.
Piersiowy, грудно́й. **Kość piersiowa,** груди́нка, грудна́я кость.
Piersisty, широкогру́дый, груди́стый.
Pierszeń, -nia, *м. Бот.* чихо́тная трава́, чихо́тный тысячели́стникъ.
Pierszeństwo, *см.* Pierwszeństwo.
Pierw, Pierwiéj, Najpierw, Najpierwiéj, сперва́, пре́жде, пре́жде-всего́. **Pierwiéj nim.....** пре́жде не́жели....
Pierwiastek, -stku, *м. Физ. и Хим.* элеме́нтъ, нача́ло, стихія, просто́е вещество́, тѣло; || * нача́ло, пра́вило, принци́пъ, основа́ніе. **Pierwiastki mowy,** нача́льныя основа́нія языка́. *Грам.* ко́рень, коренно́е сло́во. *Арив.* **Wyciągnąć pierwiastek kwadratowy,** извле́чь квадра́тный ко́рень.
Pierwiastka, -i, *ж.* перворо́дная; || первинка (*земныхъ плодовъ*); || первенцы (*скота́*); || пе́рвые плоды́.
Pierwiastkowo, первонача́льно, сначала́.
Pierwiastkowość, -ści, *ж.* первобы́тность, самообра́зность, первообра́зность, первонача́льный видъ, о́бразъ; || по́длинность, оригина́льность.
Pierwiastkowy, первонача́льный, первобы́тный; || просто́й, стихійный; || коренно́й, радика́льный.
Pierwiosnek, -snka, *м.* **Pierwiosnka, -i,** *ж. Бот.* бѣлая бу́квица (*расте́ніе*).
Pierwoć, -ci, *ж.* **Pierwocie, -cia,** *ср.* нача́ло, первонача́ло, *см.* Początek.
Pierwociany, первонача́льный.
Pierwociny, -cin, *мн.* пе́рвые плоды́.
Pierwokupno, -a, *ср.* перекупка, усло́віе къ вы́купу иму́щества предпочти́тельно пе́редъ други́ми.
Pierwopis, -u, *м.* по́длинникъ, оригина́лъ.
Pierworód, -odu, *м.* первоне́цъ.
Pierworodnie, первонача́льно, первобы́тно.
Pierworodność, -ści, *ж.* перворо́дство, *см.* Starszeństwo; || своеобра́зность, первобы́тность.
Pierworodny, перворо́дный, первене́цъ, **Grzech pierworodny,** перворо́дный грѣхъ; || первобы́тный, первонача́льный, *см.* Pierwiastkowy, **Pierwotny, Pierworodny kościół,** первобы́тная це́рковь; || своеобра́зный, оригина́льный.
Pierworodztwo, -a, *ср. см.* Pierworodność.
Pierworys, -u, *м.* начерта́ніе, прое́ктъ.
Pierwotnie, первонача́льно.
Pierwotny, первонача́льный, первобы́тный.
Pierwożęć, -ci, *ж.* пе́рвая жа́тва.
Pierwszeństwo, -a, *ср.* первенство, преиму́щество; || старшинство́.
Pierwszorzędny, первокла́сный.
Pierwszość, -ści, *ж.* старшинство, первенство; || предпочте́ніе.
Pierwszy, пе́рвый. **Piewsze, Popierwsze,** вопе́рвыхъ, сперва́. **Z pierwszego obrobić,** обдѣлать вчернѣ, обтеса́ть.
Pierzasty, перна́тый, пери́стый, опе́рённый, покры́тый пе́рьями. **Strzała pierzasta,** опе́рённая стрѣла́. || *Бот.* **Liście pierzaste,** кры́латые ли́стья.
Pierzchać, Pierzchnąć, убѣжа́ть, обрати́ться въ бѣгство, дать тягу; || брига́ть, бры́знуть (*о жидкостяхъ*).
Pierzchliwość, -ści, *ж.* пугли́вость, боязли́вость, трусли́вость, ро́бость.
Pierzchliwy, пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый, ро́бкій.
Pierzchnice, -nic, *мн. Мед.* ве́тряна́ оспа.
Pierze, -a, *ср. Собир.* пе́рья (*у птицы*); || *см.* Puch; || **Pierze (u strzały),** перно́й ко́мель (*для опере́нія стрѣлъ*).
Pierzeja, -ei, *ж.* рядъ домо́въ; || воро́та съ двумя́ ство́рами.
Pierzenie się, -nia się, *ср.* линя́ніе (*у птицъ*).
Pierzga, -i, *ж.* ува́, пчели́ная смазка; || *Бот.* нарци́съ (*расте́ніе*), *см.* Narcyz.
Pierzgnąć, шереховáтѣть отъ во́здуха, тре́скаться отъ сту́жи.
Pierzgnięta, -niąt, *мн.* родъ я́блокъ.
Pierznik, -a, *м. Стар.* перина.
Pierzyna, -y, *ж.* перина, пуховикъ.
Pierzynka, -i, *ж.* перинка, пуховичёкъ.
Pierzysko, -a, *ср. Бот.* метёлка, вѣничекъ (*у зла́ковъ*).
Pierzysty, *см.* Pierzasty.
Pierzywo, -a, *ср.* чёрное бѣлье для сти́рки.
Pies, psa, *м.* соба́ка, пёсъ. **Pies owczarski,** овчáрка. **Pies domowy,** дворова́я соба́ка. **Pies gończy,** ищéйная соба́ка. **Pies**

legawy, лягáвая собáка. *Посл.* Jaki pies do kościoła, taki z kościoła, скóлько съ быкóмъ не бúться, а молокá отъ негó не добúться. Psu oczy przedał, потерялъ весь стыдъ. || *Астрон.* Сúріусъ, Пёсья звёздá. || *Зоол.* Pies morski, тюлéнь, нéрпа.

Pieś, -sia, *м.* Пётя, *уменьш. úмени* Piotr, Петрýша; || **баловень, нёженка.*

Pięść, -ści, *ж.* кулáкъ. Jak pięść do nosa, пристáло какъ коровѣ сёдло.

Pięściarz, -a, *м.* кулáчный бóецъ.

Pieścić, бáловать, нéжить, приголýбливать. хóлить, ласкáть, нáньчить, лелéять берéчь; || льстить. || Pieścić się, бáловаться, нéжиться, хóлиться, ласкáться, нáньчиться.

Pieścidełko, Pieścidło, -a, *ср.* любúмецъ, любúмчикъ, красúвый ребёнокъ, красáвчикъ, цáца; || Pieścidło, конёкъ, страсть (*въ нѣм.-люб*).

Pieściek, Pieścioch, Pieściocha, Pieściocha, *см.* Pieszczek и т. д.

Pięściowy, кулáчный.

Pieściwie, нёжно, мя́гко, слáдко.

Pieściwość, -ści, *ж.* нёжность, изнéженность, мя́гкость, слáдость.

Pieściwy, нёжный, мя́гкій, слáдкій.

Pieśćliwie, Pieśćliwiec, Pieśćliwość, Pieśćliwy, *см.* Pieskliwie и т. д.

Piesek, -ska, *м.* собáчка; || *Зоол.* Piesek ziemny, родъ горнóй мы́ши *или* сурка́.

Pieskliwie, нёжно, мя́гко.

Pieskliwiec, -wca, *м.* нéженка, бáловень.

Pieskliwość, -ści, *ж.* нёжность, ласка; || баловствó.

Pieskliwy, нёжный, лáсковый; || избáованный, изнéженный.

Pieśń, -ni, *ж.* пёснь, пéсня, *см.* Śpiew.

Piestrec, -rca, *м.* пестря́къ, пестрéцъ, древéсная гýбка.

Piestrzyca, Pięstrzyca, -y, *ж.* сморчóкъ (*гриб*).

Pieszczek, -szczka, *м.* нéженка, бáловень.

Pieszczenie się, -nia się, *ср.* баловствó, ранéженность.

Pieszczoch, -a, Pieszczoszek, -szka, *м.* нéженка, бáловень, баловникъ, балóванное дитя́.

Pieszczocha, -y, Pieszczoszka, -szki, *ж.* балóвница, нéженка.

Pieszczoność, -ści, *ж. см.* Pieściwość.

Pieszczony, изнéженный, избáованный.

Pieszczota, -y, *ж.* лáска, привéтливость, нéжность.

Pieszczotliwość, -ści, *ж.* нéжность, лáска.

Pieszek, -szka, *м.* пéшка, шáшка (*въ шахматной игрѣ*).

Pieszo, *Нар.* пёшкóмъ.

Pieszy, пéшій, пёшехóдный; || пѣхóтный. Wojsko piesze, пѣхóта; || пѣхотúнецъ. || Pieszy (chodzący pieszo), пёшехóдъ.

Pięta, -y, *ж.* пятá, пя́тка. || *Плотн.* пя́тникъ. *Посл.* Poszło mu to w pięty, у негó душá въ пя́тки ушлá, э́то задéло егó за живóе. Piętami się bić w tył, прáздно шатáться. Po piętach komu deptać, гнáться за кѣмъ по пятáмъ, преслѣдовать когó. Huczno, buczno, a w pięty zimno, на брюхѣ шёлкъ, а въ брюхѣ щёлкъ.

Pięterko, *Умен. см.* Piętro.

Piętnaście, пятнáдцать (*употребля́ется со всѣми существи́тельными, кро́мѣ лицъ муж. р. и одушевлённыхъ сре́дняго*). Piętnaście koni, пятнáдцать лошадéй. Piętnaście tysięcy ludzi, пятнáдцать ты́сячъ человѣкъ.

Piętnaścioro, -orga, пятнáдцать (*употребля́ется съ существи́тельными одушевлёнными сре́дняго ро́да, также для выраже́нія числа́ лицъ, или живо́тныхъ обо́ихъ родо́въ*). Było nas piętnaścioro, насъ бы́ло пятнáдцать человѣкъ. Piętnaścioro bydła, пятнáдцать головъ скотá.

Piętnastka, -i, *ж.* числó пятнáдцать, пятнáдцатый нýмеръ.

Piętnasty, пятнáдцатый. Piętnaste, po piętnaste, въ пятнáдцатыхъ.

Piętno, -a, *ср.* штéмпель, чекáнъ; || клеймó, таврó (*на лóшади*); || клеймó (*на преступника*); || знакъ, пятнó; || отпечáтокъ, печáть, при́знакъ, чертá, хáрактеръ, *см.* Znamię. Dzieło to nosi na sobie piętno epoki, w której było napisane, э́то сочинéніе запечатлѣнó хáрактеромъ той эпóхи, въ котóрую бы́ло написано.

Piętnować, клеймúть, таврáть (*о лошадя́хъ*), клеймúть (*преступника*); || *запечатлѣвáть.

Piętnowanie, -nia, *ср.* наложéніе клеймá.

Pietrasznik, -a, *м. Бот.* полевóй лапýшникъ.

Piętro, -a, *ср.* жильё, я́русъ, этáжъ; || рядъ; || *Горн.* потолóкъ.

Piętrzyć, строúть, возводúть этáжъ надъ этáжемъ, я́русъ надъ я́русомъ; воздвигáть, возвышáть, вздымáть, громоздúть. || Piętrzyć się, вздымáться, возвышáться, громоздúться. Piętrzą się fale do samych obłoków, вóлны вздымáются до сáмыхъ облакóвъ.

Piętrzysty, располóженный я́русами; || нагромождённый; || вздымáющійся, волнýющійся. Morze piętrzyste, волнýющееся мóре.

Pigmejczyk, Pigméj, -a, *м.* пигмéй, карлúкъ, кáрла.

Pigułka, -i, *ж.* пилю́ля.

Pigwa, -y, *ж. Бот.* дúкое квúтовое дéрево; || квитъ, айвá, пúгва (*плодъ*).

Pigwiany, Pigwowy, квúтовый, *см.* Pigwa.

Pijać, Pić, пивáть, пить.

Pijacki, пья́ный.

Pijaczek, -czka, *м.* пьянчýжка.

Pijaczka, **-i**, *ж.* же́нщина пья́ница.

Pijaczysko, **-a**, *м.* пьянчу́га, зю́вя.

Pijak, **-a**, *м.* пья́ница, итýхъ, запивóкъ. **Cechowy pijak**, гóрькій пья́ница.

Pijalny, питéйный, употребля́емый для питья́. **Naczynia pijalne**, питéйная посýда.

Pijanica, **-y**, *м.* пья́ница, пьянчýга.

Pijano, пьянó. **Po pijacku**, **Po pijanemu**, **въ пья́номъ ви́дѣ.**

Pijaństwo, **-a**, *ср.* пья́нство.

Pijany, пья́ный, хмельнóй. **Pijany jak sztok**, **jak bela**, мертвéцки пьянъ, нарѣ́зался какъ сте́лька.

Pijar, **-a**, *м.* піари́стъ (*монáхъ*).

Pijatyka, **-i**, *ж.* попóйка.

Pijawczany, пія́вочный.

Pijawka, **-i**, *ж.* пія́вка.

Pijus, **-a**, *м.* пья́ница, питýхъ.

Pika, **-i**, *ж.* пи́ка.

Pikier, **-a**, *м.* пикёръ, охóтникъ до лошадéй; || лошади́ный бары́шникъ.

Pikieta, **-y**, *ж. Воен.* пикéтъ, притúнъ; || пикéтъ (*кáрточная игрá*), пикéтная игра́.

Pikiner, **Pikownik**, **-a**, *м.* копéйщикъ, пикенéръ.

Piknąć, **Pikać**, поразúть, поражáть, пронзúть, пронзáть.

Piknik, **-u**, *м.* пи́кникъ, заго́родная пирýшка скла́дчиною.

Pikować, стегáть, прошúвать (*ткань*).

Piła, **-y**, *ж.* мячъ, *см.* **Piłka**; || пила́. **Piłą co rznąć**, пили́ть; || *Фортиф.* редáнтъ; || пи́льная мéльница, *см.* **Tartak**; || *Зоол.* пила́ (*рыба*).

Pilarnia, **-ni**, *ж.* игрá въ мячú; || жеденóмъ; || *Област. см.* **Tartak.**

Pilarnik, **-a**, *м.* содержáтель дóма, гдѣ игрáютъ въ жеденóмъ.

Piłarz, **-a**, *м.* пи́льщикъ, *см.* **Tracz.**

Piłatyk, **-a**, *м.* колоту́шка, котóрою подбивáютъ мячъ; || дубúна, пáлица.

Pilch, **-a**, *м. Зоол.* сýслик (*звѣрóкъ*).

Piłeczka, **-i**, *ж.* пи́лка, пи́лочка; || напи́локъ, подпи́локъ.

Piłka, **-i**, *ж.* мя́чикъ. **Gra w piłkę**, игрá въ мя́чикъ; || *Хир.* пи́лка; || *Тип.* **Piłka drukarska do nadawania farby**, мáца, подýшка употребля́емая для набиванія буквъ черни́лами.

Piłkarz, **-a**, *м.* игрáющій въ мячъ.

Piłkowy, мячевóй.

Pilnie, прилéжно, старáтельно, внимáтельно, рачúтельно.

Pilnik, **-a**, *м.* терпýгъ, напи́локъ, подпи́локъ; || пáлка для подбрáсыванія мя́чика.

Pilnikarz, **-a**, *м.* мáстеръ дѣлающій подпи́лки, терпуги́.

Pilno, *см.* **Pilnie. Pilno mi**, я спѣшу́, мнѣ нéкогда.

Pilność, **-ści**, *ж.* прилежáніе, старáніе, рачúтельность, усéрдіе.

Pilnować, присмáтривать, смотрѣ́ть за кѣмъ *и́ли* за чѣмъ; стеречь кого́ *и́ли* что́; || занима́ться, наблюда́ть. сохраня́ть, храни́ть. **Pilnować nauki**, прилежáть къ нау́камъ.

Pilnowanie, **-nia**, *ср.* надзóръ, присмóтръ, храненіе.

Pilny, прилéжный, усéрдный, рачúтельный, тщáтельный. старáтельный; || безотлагáтельный, нýжный, спѣшный. **Pilny interes**, нýжное дѣ́ло, потерпя́щее отлагáтельства.

Piłny, пи́льный, *см.* **Piłowy.**

Piłować, пили́ть.

Piłowanie, **-nia**, *ср.* пилéніе, пи́лка.

Piłowy, пи́льный.

Piłść, **-ści**, **Piłsń**, **-śni**, *ж.* вóйлокъ, кошмá, полсть.

Piłśnianka, **-i**, *ж.* вáленокъ; || поя́рковая войлóчная шля́па.

Piłśniany, вóйлочный.

Piłśniarz, **-a**, *м.* вóйлочникъ, кошéмщикъ, валя́льщикъ шерсти.

Piłśnić, **Spiłśnić**, полстúть, валя́ть, кошмúть (*шéрсть*).

Pinawja, **Pinowja**, **-ji**, *ж. Бот.* пи́жма, рябúнка, калýферъ (*растéніе*).

Pinga, **-i**, *ж. Горн.* обвáлъ шáхты.

Piołun, **-u**, *м.* полы́нь (*растéніе*).

Piołunek, **-nka**, *м.* полы́нное винó.

Piołunować, настáивать на полы́ни.

Piołunówka, **-i**, *ж.* полы́новка, полы́нная настóйка.

Piołuncwy, полы́нный.

Pion, **-u**, *м.* отвѣ́съ (*инструмéнтъ у кáменьщиковъ и плóтниковъ*); || *Хир.* вондъ.

Pionować, подчáливать, спускáть на верёвкѣ отвѣ́съ для повѣ́рки прямизны чего́-либо. || *Хир.* щýпать зóндомъ.

Pionowanie, **-nia**, *ср.* подчáливаніе, повѣ́рка прямизны чего́-либо посредствомъ отвѣ́са. || *Хир.* щýпанье зóндомъ.

Pionowo, перпендикулáрно, отвѣ́сно, вертикáльно.

Pionowy, перпендикулáрный, отвѣ́сный, вертикáльный.

Piórko, **-a**, *ср.* пёрышко. **Piórko do zębów**, зубочúстка.

Piórnik, **-a**, *м.* перóвникъ, футлáръ для пéрьевъ; || *Зоол.* родъ ночнóй бáбочки.

Pióro, **-a**, *ср.* перó. **Trzymać pióro**, писáть, вести́ дѣ́ло. **Pióro trzymający**, секретáрь, письмоводúтель. **Temperować pióro**, чинúть перó; || *Бот.* отрóстокъ, прúстый стебелёкъ у растéнія. **Pióro wodne**, вóдное перó, рѣзáкъ (*растéніе*); || *Зоол.* пернáтка (*морскóе живóтное изъ рóда полúповъ*). || **Pióro u wiosła**, перó у весла́, лопáсть, широ́кій конéцъ; || **Pióro u klucza**, борóдка ключá; || *Мех.* зубчáтое *и́ли* гребéнчатое колесó; || звѣздá на лбу у лóшади, бѣ́лое пятнó.

Piórokrusz, **-a**, *м. Минер.* сурьмá, антимóнія (*полуметáлль*).

Piórolotny, легкокры́лый, крылáтый, летучій.

Pióronogi, мохнонóгій (*о птицахъ*).

Pióropusz, -a, *м.* плюмáжъ; || пéрья на шлéмѣ, султáнъ.

Piórowy, перянóй, перúстый.

Piorun, -a, -u, *м.* громъ, мóлнія, удáръ грóма, громовáя стрѣлá; || перýнъ. **Jak piorun, piorunem**, съ быстротóю мóлніи, поспѣшно, мúгомъ. **Niech mię jasny piorun trzaśnie**, убéй меня́ громъ. **Niech cię piorun trzaśnie**, пострѣлъ тебя́ возмú.

Piorunek, -nka, *м.* громовáя стрѣлá, чертовъ пáлецъ (*окаменѣлая рáковина*); || мѣдная монéта, полугрóшъ.

Piorunować, громúть, поражáть; || сердúться, гровúться, гнѣваться, разражáться гнѣвомъ, гремѣть проклúтіями.

Piorunowy, громóвый. **Kamień piorunowy**, см. Piorunek.

Piosneczka, Piosneczka, -i, *ж.* пѣсéнка.

Piosenka, Piosnka, -i, *ж.* пѣсéнка, пѣ́сня.

Pipa, -y, *ж.* пúпа, бóчка.

Pipić się, выростáть изъ-подъ кóжи (*о перьяхъ, волосахъ, щетúнѣ*).

Pipka, -i, *ж.* стволъ перá; || трýбка. **Pipkę kurzyć**, курúть трýбку, *см.* Fajka.

Piple, -pla, **Pipełki**, -łek, *мн.* ладú, бóрные дóски.

Piramida, -y, *ж.* пирамúда.

Pirég, -oga, *м.* пирóгъ.

Pirog, -oga, *м.* пирóга, байдáра (*ладья у камчадáловъ*).

Pirożek, -żka, *м.* пирожóкъ.

Pisać, писáть. || **Pisać się**, называ́ться, именовáться, подпúсываться. **Pisać się** z kim, объявля́ть себя́ на чьей сторонѣ, принимáть чью стóрону, согласовáться съ кѣмъ, съ чѣмъ. **Pisać się do czego**, годúться къ чему́.

Pisalny, пúсчій, гóдный для письмá, писáльный.

Pisanie, -nia, *ср.* писáніе, *см.* Pismo.

Pisanina, -y, *ж.* пáчканье, маráнье.

Pisanka, -i, *ж.* крáшенное, распúсанное яйцо́.

Pisany, пúсанный, пúсаный; || испещрённый, *см.* Pstry.

Pisarczyk, -a, **Pisarek**, -rka, *м.* пúсарь, писцúкъ.

Pisarka, -i, *ж.* писáтельница, сочинúтельница, áвторша.

Pisarnia, -ni, *ж.* пúсарская кóмната, гдѣ писцы́ пúшутъ.

Pisarski, пúсарскій; || употребля́емый на письмѣ. **Znaki pisarskie**, знáки препинáнія; || áторскій.

Pisarstwo, -a, *ср.* писцóвая, пúсарская должность.

Pisarz, -a, *м.* пúсарь, писéцъ; || писáтель, сочинúтель, áторъ. **Pisarz sądowy**, секретáрь судá, регистрáторъ, актáріусъ. **Pisarz prowentowy**, экономúческій пúсарь (*въ дрéвней Пóльшѣ*). **Pisarz wielki koronny**, великій корóнный пúсарь (*нотáріусъ*).

Pisarzowa, -wéj, *ж.* женá пúсаря.

Pisemko, -a, *ср.* небольшóе сочинéніе; || небольшóй журнáлъ, журнáлецъ, летýчій листóкъ.

Pisk, -u, *м.* пискъ, пискотнú.

Pisklątko, -a, **Pisklę**, -ęcia, *ср.* цыплёнокъ, птенéцъ.

Piskliwie, пискли́во.

Piskliwy, пискли́вый.

Piskorz, -a, *м.* рѣчнóй вьюнъ, пескáрь, пескáрь, голéцъ, гóльчикъ (*рыба*).

Pismak, -a, *м.* писáка, бумагомарáтель, плохóй писáтель.

Piśmiennictwo, -a, *ср.* словéсность, литератýра.

Piśmiennie, пúсьменно, на письмѣ.

Piśmiennik, -a, *м.* словéсникъ, литерáторъ; || грамотéй, учёный, просвѣщённый.

Piśmienność, -ści, *ж.* пúсьменность, словéсность; || грáмотность, умѣнie читáть и писáть.

Piśmienny, письменный, литературный, книжный; || грáмотный. **Pomniki piśmienne**, письменные пáмятники. **Spór piśmienny**, литературный споръ. **Człowiek piśmienny**, человѣкъ учёный, литерáторъ.

Pismo, -a, *ср.* писáніе, написанная бумáга, рýкопись, письмó; || **Pismo czytelne**, чóткое, áвственное письмó. **Pismo drukarskie**, литы́я лúтеры, бýквы. **Pismo perjodyczne, czasowe**, періодúческое úли повремéнное изданіе, журнáлъ. **Pismo gotowe**, образцóвое письмó. *Юрид.* **Pismo obrończe**, состязáтельная бумáга, защúта по дѣлу, адвокáтское мнѣніе; || статья́, сочинéніе; || пóчеркъ рукú, *см.* Charakter; || **Pisma**, пúсьменныя дѣлá, дѣловы́я бумáги, докумéнты. || **Pisma rozmaite**, литературная смѣсь. || **Pismo Święte**, Священное Писáніе. || **Na piśmie**, пúсьменно, на бумáгѣ.

Pismowy, графúческій, чертёжный; || пúсьменный.

Pisnąć, пúскнуть; || пúкнуть. **Ani pisnął, ani nie pisnął**, даже не пúкнулъ, рта не откры́лъ, не сказáлъ ни слóва.

Pisownia, -ni, *ж.* правописáніе, орфографúя.

Pistolet, -u, *м.* пистолéтъ.

Pistuga, -i, *ж.* севрю́га (*рыба*).

Pisywać, попúсывать; || писáть иногдá, время отъ врéмени úли чáсто. **Pisujo do mnie**, онъ чáсто пúшетъ ко мнѣ.

Piszczałka, -i, *ж.* дýдка, дýдочка, свирéль, свистóкъ, *см.* Fujarka; || органная трубá; || приманная дýдка (*для птицъ*); || *Прост.* гóрло, глóтка, *см.* Krtań; || *Бот.* Болиголóвъ, омéгъ; || цикýта, вёхъ (*растéніе и отрава*). || *Зоол.* **trubkonóśce úli** дудоро́тка (*рыба*).

Piszczałkować, *Садов.* прививáть, прищепля́ть (*дерéвья*).

Piszczałkowaty, *Бот.* дýдчатый, трýбчатый.

Piszczałkowy, дýдочный, свирѣльный.

Piszczeć, пищáть.

Piszczek, -szczka, *м.* флéйщикъ, дýдочникъ, свирѣльщикъ.

Piszczel, -i, *ж.* свирѣль; || *Анат.* бéрце, бéрцевая кость, гóлень, лучевáя кость.

Pitny, питéйный. **Miód pitny,** мёдъ (*напúтокъ*), *см.* **Praśny.**

Piuska, -i, *ж.* скуфья́, камилáвка (*у монáховъ и священúковъ*).

Piusowy, пю́совый (*о цвѣтѣ*).

Piwko, -a, *ср. Умен.* пивцó, *см.* **Piwo.**

Piwnica, -y, *ж.* пóгребъ, подвáлъ.

Piwniczka, -i, *ж.* погребóкъ, небольшóй погребóкъ.

Piwniczny, погребнóй, погребóвый.

Piwniczy, Piwniczny, -ego, *м.* погребщúкъ, ключникъ; || кéларь (*въ монастырѣхъ*).

Piwnik, -u, *м. Бот.* барбарúсъ, кúслица (*кустáрникъ*).

Piwny, пивнóй; || кáрій (*о глазáхъ*).

Piwo, -a, *ср.* пúво.

Piwonja, -ji, *ж. Бот.* піóнъ, Мáрьинъ кóрень (*растéніе*).

Piwowar, -a, *м.* пивовáръ.

Piwowarka, -i, *ж.* пивовáрка, женá пивовáра *или* содержáтельница пивовáрни.

Piwowarnia, -ni, *ж.* пивовáрня, пивовáренный завóдъ.

Piwowarski, пивовáрный, пивовáренный.

Piwowarstwo, -a, *ср.* пивоваréніе, вáрка пúва.

Piwsko, -a, *ср. Унич.* пивúшко.

Piżmo, -a, *ср.* мýскусъ

Piżmować, Upiżmować, окýривать мýскусомъ, надушúть мýскусомъ.

Piżmowiec, -wca, *м. Зоол.* кабаргá, вúхоль (*живóтное*).

Piżmowy, мýскусный.

Plac, -u, *м.* плóщадь, плацъ; || пустопорóжнее мѣсто, пустырь; || пóле (*бúтвы*); || **Plac broni,** плацъ-парáдъ. **Kupić plac,** купúть мѣсто, грунтъ, зéмлю. **Zostać na placu,** быть убúтымъ на мѣстѣ, **Ustąpić z placu,** уступúть пóле бúтвы. **Dostać komu placu,** не уступáть, крѣпко стоáть на чёмъ. **Plac otrzymać,** одержáть побѣду, удержáть за собóю пóле бúтвы. **Na plac z czém wyjeżdżać,** хвáстаться, хвалúться, совáться съ чѣмъ впередъ. **To u niego zawsze na placu,** óто его всегдáшній конёкъ, онъ тóлько объ óтомъ и говорúть. **Komendant placu,** плацъ-комендáнтъ.

Płaca, -y, *ж.* плáта, платёжъ; || жáлованіе, окладъ; || вознагражденіе. **Płaca dzienna,** поденная плáта. **Płaca robotnicza,** задѣльная плáта, задѣлье.

Placek, -cka, *м.* лепёшка; || пирóжное плóско раскáтанное. **Placek z makiem,** мáковникъ. || *Анат.* мѣсто, блонá, послѣдъ.

Płacenie, -nia, *ср.* плáта, платёжъ, уплáта, расплáта.

Płachciec, -chca, *м.* нúщій, голышъ, голякъ, бѣднякъ; || тряпúчникъ.

Płachta, -y, *ж.* кусóкъ тóлстой холстúны; || парусúна; || пáрусъ; || *Охот.* тенетá.

Płacić, Zapłacić, платúть, заплатúть.

Placówka, -i, *ж.* форпóстъ, полевóе, отвóдный передовóй карáулъ, пикéтъ.

Placowy, находящійся на плóщади, мѣстный. **Straż placowa,** *см.* Placówka.

Placuszek, -szka, *м.* лепёшечка, *см.* **Placek.**

Placyk, -u, *м.* площáдка.

Płacz, -u, *м.* плачъ. **Padół płaczu,** юдóль плáча.

Płaczek, -czka, *м.* плáкса, плаксúвый человѣкъ.

Płaczka, -i, *ж.* плáкса; || плáкальщица (*у дрéвнихъ*).

Płaczliwy, плаксúвый, плачéвный. **Głos płaczliwy,** плачéвный, жáлобный гóлосъ.

Płaczowy, *Анат.* слёзный.

Plądrować, Splądrować, расхищáть, расхúтить, грáбить, разграбúть, опустошáть, опустошúть.

Plądrowanie, -nia, *ср.* расхищéніе, грабёжъ, опустошéніе.

Plądrownik, -a, *м.* грабúтель, хúщникъ

Plaga, -i, *ж.* удáръ; || рáна, бѣдствіе, гúбель; || язвина (*отъ раны*); || язва (*египетская*); || бичъ, казнь, кáра, наказáніе (*бóжеское*).

Płakać, płákać; opłákiwać. **Płakać ze złości, płákать отъ злóсти. Płakać czego, płákать отъ чего́. Płakać za czém, płákать о чёмъ. Płakać nad czém,** оплúкивать что́.

Płakanie, -nia, *ср.* плачъ, оплáканіе.

Płakowanie, -nia, *ср.* плакирóвка.

Płakownik, -a, *м.* плакирóвщикъ.

Płaksa, -y, *Общ. р.* плáкса.

Plama, -y, *ж.* пятнó.

Plamić, Splamić, пятнáть, запятнáть, пáчкать. **запáчкать,** мараáть, замарáть.

Plamisty, мáркій, марáющій.

Plamka, -i, *ж* пáтнышко.

Plamowaty, испещрённый, крáпчатый, весь въ пáтнахъ.

Plamowiec, -wca, *м. Зоол.* родъ саранчú.

Plan, -u, *м.* планъ, чертёжъ, начертáніе. **Plan sytuacyjny,** планъ мѣстности. **Plan konstrukcyjny,** планъ пострóйки. **Plan odręczny,** чертёжъ.

Planeta, -y, *ж.* планéта.

Planetnik, -a, *м.* астролóгъ, звѣздочётъ.

Planetny, Planetowy, планéтный

Planować, смыва́ть, планирова́ть (*бума́гу*).

Planowanie, -nia, *ср.* планиро́вка (*бума́ги*).

Plant ziemny, (*въ земляныхъ работахъ*), земляно́е полотно́.

Planta, -y, *ж. Стар.* рису́нокъ; || *см.* Roślina.

Plantacja, -cji, *ж.* планта́ція, колóнія.

Plantować, планирова́ть, выра́внивать; || разводи́ть. Plantować tytuń, разводи́ть таба́къ.

Pląs, -u, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. Pląsy, -ów, *мн.* пля́ска, пляса́ніе; || скачки́, прыжки́.

Pląsać, пляса́ть; || скака́ть, пры́гать.

Pląsacz, -a, *м.* пляcу́нъ; || скаку́нъ, прыгу́нъ.

Pląsanie, -nia, *ср.* пляса́ніе.

Plask, -u, *м.* лескъ, хло́паніе, шлёпаніе.

Płask, -u, *м.* пло́скость, пло́ская часть. Na płask, плашмя́.

Plaskać, Plasnąć, плеска́ть, плеснýть, хло́пать (*руками*), хло́пнуть.

Płaskaty, Płaskawy, сплю́щенный.

Płaski, -o, пло́скій; || * по́шлый.

Płasko, пло́ско; || * по́шло.

Płaskomierstwo, -a, *ср.* планиме́трія.

Płaskonos, -a, *м. Зоол.* коксу́нъ, широконо́съ (*птица*).

Płaskonosy, плосконо́сый, курно́сый, окла́дый.

Płaskorzeźba, -y, *ж.* барельéфъ, вы́пуклая рѣзьба́.

Płaskość, -ści, *ж* пло́скость; || * по́шлость, нелѣпость, глу́пость.

Płaskosz, -a, *м. Зоол.* пузы́ристый чернозу́бецъ (*рыба*).

Płaskur, -a, *м.* ломо́ть, пло́скій кусо́къ чего́ нибудь, *см.* Proskur; || *Горн.* металли́ческая жи́ла; || родъ ячменя́.

Plasnąć, *см.* Plaskać; || шлёпнуть, шлёпнуться, повали́ться на зе́млю, хло́пнуться.

Plaster, Plastr, -stru, *м.* пла́стырь; || Plastr miodu, сотъ мёду.

Plastrować, прикла́дывать пла́стырь; || прививáть дéрево, *см.* Oczkować.

Plastrowanie, -nia, *ср.* прикла́дываніе пла́стыря; || приви́вка дéрева, *см.* Oczkowanie.

Pląsy, *см.* Pląs.

Płaszcz, -a, *м.* плащъ; || епанча́, ма́нтія. Płaszcz arcybiskupi, па́лліумъ, омофóръ, *см.* Paliusz; || вьюшка, мотови́ло (*мор. рыба*).

Płaszcza, -y, *ж.* па́лтусъ, то́рбетъ (*рыба*), вся́кая пло́ская рыба, ка́мбала.

Płaszczyć, Spłaszczyć, сплю́щивать, дѣлать пло́скимъ, плющи́ть, сплющи́ть; || * унижáть; || Płaszczyć się, сплющиваться; || унижáться, раболѣ́ствовать.

Płaszczyk, -a, *м.* пла́щикъ, епане́чка; || манті́лія; || коро́ткая ма́нтія (*у епископов*).

Płaszczysko, -a, *ср.* плохóй, негóдный плащъ.

Płaszczyzna, -y, *ж.* пло́скость, пло́ская пове́рхность; || ни́зменное, ро́вное мѣсто, откры́тое мѣсто; || Płaszczyzna wyniesiona, пло́ская возвы́шенность, плоскогóрье.

Płat, -u, -a, *м.* ло́скутъ, отрѣнье, лохмо́тье, тря́пка. Płat skórzany, нахлёстка.

Płata, -y, *ж. см.* Płaca, Zapłata.

Płatać, *см.* Pleść

Płatać, пу́тать, запу́тывать, перепу́тывать, спу́тывать; || мѣша́ть, впу́тывать. || Płątać się, впу́тываться, вва́зываться, вмѣ́шиваться; || пу́таться, сбива́ться (*въ рѣчи́*).

Płatać, Spłatać, пласта́ть, разпласта́ть, разрубáть, разрѣзáть на́двое. Płatać rybę, пласта́ть, чи́стить ры́бу; || * Płatać komu co, причиня́ть, дѣлать кому́ зло. Spłatać figla, подшути́ть надъ кѣмъ, съигра́ть съ кѣмъ шу́тку.

Płątanina, -y, *ж.* пу́таница.

Płatek, -tka, *м.* лоскуто́къ, клокъ, клочёкъ. Płatki śniegu, хло́нья снѣгу. *Посл.* Wszystko mu idzie jak z płatka, всё у него́ идётъ какъ по ма́слу, ему́ всё удаётся

Płatewka, -i, *ж.* пласти́нка.

Płatkowy, листово́й. Płatkowe złoto, листово́е зóлото.

Płatnąć (kogo), нанести́ кому́ уда́ръ (*са́блею*).

Płatniczy, кассúрскій, казначéйскій.

Płatnik, -a, *м.* плате́льщикъ, казначéй, кассúръ.

Płatność, -ści, *ж.* состоя́тельность; || вы́лата, латёжъ. Chwila płatności, срокъ платежу́.

Płatny, состоя́тельтый; || платёжный, распла́тный; || состоя́щій на жа́лованьи, получа́ющій пла́ту, жа́лованье; || плати́щійся (*о билéтъ*).

Płatwa, -y, *ж.* плоть, *см.* Tratwa; || *Плотн.* лéжень, ни́жняя обвя́зка, стропи́ло.

Pław, -u, *м.* водяно́е, черепоко́жное живóтное; || еплавъ, гóнка лѣса, *см.* Płatwa; || пузыри́, кото́рые подвáзываютъ, чтóбы держáться на водѣ; || плáваніе; || потóкъ, тече́ніе. W pław, вплавь. W pław przebyć rzekę, вплавь переправиться чéрезъ рѣку́, переплы́ть рѣку́.

Pławiarnia, -ni, *ж. Горн.* промывáльное мѣсто (*для руды*).

Pławiarz, -a, *м.* промывáльщикъ (*руды*).

Pławić, пусти́ть вплавь, купáть (*лошадей*), сплавля́ть по рѣкѣ (*лѣсъ*), плáвить, расплавля́ть, растопля́ть (*метáллы*); || * омочи́ть, ороси́ть. Źrenice pławiła we łzach, eя глазá бы́ли омочены́, орошены́ слезáми, онá заливáлась слезáми.

Pławiciel, -a, *м.* **сплáвщикъ** (*лѣса по рѣкѣ*); || **плавúльщикъ, литéйщикъ** (*мета́ллов*).

Pławidło, Pławnisko, -a, *ср.* **промывáльня** (*для промывáнія мета́ллов*).

Pławnica, -y, *ж.* **корúто, гдѣ промывáютъ рудý**; || **мѣсто для купáнья лошадéй.**

Pławny, судохóдный.

Płaz, -a, *м.* (мало употреб. **Płaza,** *Стар.* Plasza) **пресмыкáющееся живóтное, гадъ, гáдина**; || **клинóкъ шпáги, тесакá** *или* **палашá**; || **плитá** (*камня*), **лещáдь**; || **Płaza, орбúта. путь** (*планéты*). || **Uderzył go płazem, удáрилъ его плашмя́, обнажённою шпáгою, тесакóмъ** *или* **палашóмъ. Dał mu kilka płazów, далъ емý нѣсколько фýхтелей, удáрилъ плашмя́. * Płazem puścić, остáвить безъ наказáнія. Uszło mu to płazem, онъ дёшево отдѣлался отъ э́того, э́то прошлó емý дáромъ.**

Płazać, Płazać się, Płazić się, Płozić się, пóлзать, пресмыкáться, *см.* **Pełzać.**

Płazować, Opłazować, Wypłazować, бить фýхтелемъ, бить обнажённою шпáгою, тесакóмъ *или* палашóмъ, плашмя́, вмѣсто пáлки.

Pleban, -a, *м.* **прихóдскій священникъ,** *см.* **Proboszcz**; || **настоя́тель цéркви.**

Plebanja, -ji, *ж.* **прихóдъ**; || **священúческій домъ,** *см.* **Probostwo.**

Plebanowy, Plebański, священúческій, принадлежáщій священнику; || **прихóдскій.**

Plebejusz, -a, *м.* **простолю́динъ, разночúнецъ**; || **плебéй.**

Plec, -u, *м.* **плечó,—употребúтельнѣе во мн. Plecy, -ów, плéчи. Obrócić się plecami do kogo,** поворотúться къ комý зáдомъ, *см.* **Tył. Nie po moich to plecach,** э́то не по моúмъ сúламъ.

Pleć, полóть, выдёргивать негóдную травý.

Płeć, *род. п.* **płci,** *ж.* **полъ. Płeć męzka,** мýжескій полъ, мущúны. **Płeć żeńska,** жéнскій полъ, жéнщины; || **цвѣтъ лица́. Płeć biała,** бѣлый цвѣтъ лица́.

Plecianka, Plecionka, -i, *ж.* **плетёнка, плетýшка.**

Plecienie, -nia, *ср.* **сплетéніе, снованіе.**

Pleciuch, -a, Pleciuga, -i, *м.* **сплётникъ, пустомéля.**

Plecy, *см.* **Plec.**

Pleczny, плечнóй, плечевóй.

Pleczysty, плечúстый.

Plegotać, кудáхтать, клохтáть (*о кýрицѣ*); || * **болтáть, сплётничать.**

Plemię, -ienia, *ср.* **плéмя, порóда**; || **колѣно, поколѣніе, родъ**; || **óтрасль**; || **потóмокъ, рóдственникъ по нисходя́щему колѣну.**

Plemiennik, -a, *м.* **потóмокъ, рóдственникъ въ нисходя́щей лúніи.**

Plenić, удáбривать, утучня́ть, оплодотворя́ть. || **Plenić się, размножáть, размножáться.**

Plenipotencja, -ji, *ж.* **полномóчіе, довéренность,** *см.* **Pełnomocnictwo.**

Plenipotent, -a, *м.* **повéренный, довéренное лицó, уполномóченный.**

Płenność, -ści, *ж.* **плодорóдіе, плодорóдность, плодонóсность**; || * **плодовúтость,** *см.* **Płodność.**

Plenny, плодорóдный, плодонóсный (*о землѣ*); || **урожáйный** (*годъ*); || * **плодовúтый,** *см.* **Płodny, Obfity.**

Plenum, *ср. Нескл.* **комплéктъ, пóлное числó.**

Pięsacz, *см.* **Piąsacz.**

Pleść, Platać, плесть, заплетáть. * **Pleść lada co, pleść koszałki opałki, pleść jak po mękach,** бредúть, завирáться, говорúть вздоръ, нести́, городúть чепухý, околéсную, молóть пустякú.

Plesek, *см.* **Pleszek.**

Pleśń, -śni, *ж.* **плéсень, плѣсь**; || **молóчница** (*болѣзнь*).

Pleśnieć, Spleśnieć, плѣснéть, плѣснéть, заплѣснéть, цвѣсти́.

Pleśniwy, цвѣлый, заплѣснéвшій, сѣрый (*о лошади*).

Pięsy, *см.* **Piąsy, Piąs.**

Pleszczeć, Pleszczeć się, *см.* **Pluskać, Pluskać się.**

Pleszek, -szka, Plesek, -ska, *м.* **пару́никъ** (*у латъ*). **Pleszki, pleski na nogi,** ты, покрывающія бедры.

Plesznik, -a, *м. Бот.* **комáрникъ, болóтникъ, богáтинка** (*растéніе*).

Pleszowatość, -ści, *ж.* **плѣшúвость.**

Pleszowaty, плѣшúвый, *см.* **Łysy.**

Piet, -u. *м.* **плотъ, парóмъ, перевóзная плотъ.**

Pletliwość, -ści, *ж.* **болтлúвость, хомéльство.**

Pletliwy, болтлúвый, долгоязы́чный, двуязы́чный, многорѣчúвый; || **фальшúвый, лóжный.**

Pletnia, -ni, *ж.* **плеть.**

Pletnica, -y, *ж.* **плетёнка**; || **плетёное перó** (*у рыбъ*).

Pletwa, Płetwa, -y, *ж.* **плáвательное перó**; || **плáвательный перó,** *см.* **Płetwa.**

Pletwisty, имѣющій плáвательное перó.

Plewa, -y, *ж. Бот.* **плевá**; || **Plewy, сѣвки, мякúна, пушúца, пелá.**

Plewiacz, Plewiarz, -a, *м.* **полóльщик.**

Plewiaczka, Plewiarka, -i, *ж.* **полóльщица.**

Plewiasty, плéвельный; || *Бот.* **чешуйчатый.**

Plewić, полóть, выпáлывать.

Plewidło, -a, *ср.* **полóтіе, выпáлываніе**; || **выполотыя трáвы.**

Plewienie, -nia, *ср.* **полóтіе, выпáлываніе.**

Plewisty, Plewny, плевúстый.

Plewnia, -ni, *ж.* **Plewnik, -a,** *м.* **плевúна. мякúнникъ.**

Plik, -u, *м.* **Plika**, -i, *ж.* па́чка, свёртокъ, свя́зка (*бума́гъ*), *см.* **Pęk, Stos.**

Plinie, -nia, *ср.* родъ дѣ́тской игры́ (*въ чу́рки*).

Plinta, -y, *ж. Архит.* пли́нтусъ.

Pliszka, -i, *ж. Зоол.* трясогу́зка, гу́ница.

Pliwa, -y, *Умен.* **Pliwka**, -i, *ж.* ко́жица, плева́, ерепо́нка.

Płocha, -y, *ж.* бердо́ (*ткацкое*)

Płocho, легкомы́сленно, неосмотри́тельно, ро́бко.

Płochość, -ści, *ж.* легкомы́слiе, вѣ́тренность, непостоя́нство, неоснова́тельность, опроме́тчивость; || ро́бость, тру́сость.

Płochowiec, -wca, *м. Бот.* пуховни́къ, олеа́ндръ (*nerium*).

Płochowierny, легковѣ́рный.

Płochy, легкомы́сленный, неоснова́тельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый; || ро́бкій, пугли́вый.

Płócienko, -a, *ср.* холсти́нка.

Płóciennica, -y, *ж.* холсти́нная, полотня́ная фа́брика.

Płóciennictwo, -a, *ср.* торго́вля полóтнами.

Płóciennicza, -i, *ж.* холще́вница, торгу́ющая полóтнами.

Płóciennik, -a, *м.* холщёвникъ.

Płócienny, полотня́ный, холщёвый, холстя́ной, холсти́нный

Płóczek, -czka, *м.* промыва́льщикъ руды́.

Płócznica, -y, *ж.* лопа́тка, скребо́къ, употребля́емый при промыва́нiи руды́.

Płód, -odu, *м.* плодъ, фруктъ; || *Анат.* заро́дышъ, утро́бный плодъ; || произведе́нiе, творе́нiе. **Płody ziemi**, произведе́нiя земли́. **Wydać płód**, принести́ плоды́, принести́ по́льзу; || пото́мокъ, *см.* **Plemiennik.**

Płodność, -ści, *ж.* плодоро́дiе, плодоро́дность; || плодови́тость, *см.* **Żyzność.**

Płodny, плодоро́дный, плодоно́сный, урожа́йный; || плодови́тый; || оби́льный, изоби́льный, *см.* **Żyżny, Płenny, Urodzajny.**

Płodozmian, -u, *м. Агр.* многопо́льная систе́ма.

Płodzić, Spłodzić, рожда́ть, роди́ть; || производи́ть; || приживáть, раждáть. **Spłodził z nią troje dzieci**, прижи́лъ съ нею трои́хъ дѣте́й. **Wszystko co ziemia płodzi**, всѣ что́ произво́дитъ земля́, *см.* **Rodzić.**

Płodziciel, -a, *м.* твори́тель, производи́тель; || роди́тель, *см.* **Rodzic.**

Płodzień, -nia, *м. Бот.* синеголо́вникъ (*растéніе*).

Płodzieniec, -ńca, **Płodzisz**, -a, *Бот.* ломоно́съ, болóтный рану́нкулъ.

Płókać, Opłókać, Wypłókać, полоска́ть, вы́полоскать.

Płókanie, -nia, *ср.* полоска́нiе, промыва́нiе; || *Горн.* **Płókanie w wiszących sitach**, си́тная промы́вка рудъ.

Płomba, -y, *ж.* пло́мба.

Płombiarz, -a, *м.* пломбиро́вщикъ.

Płombować, пломби́ровать, прикла́дывать клеймó; || пломби́ровать (*зу́бы*).

Płomień, -nia, *м.* пла́мя, пла́мень.

Płomieńczyk, -a, *м. Бот.* боа́рская спѣсь (*растéніе*).

Płomieniowy, пламени́стый.

Płomienisty, Płomienny, пла́менный, пламенѣ́ющій, блиста́ющій, сверка́ющій.

Płomyk, -a, *м.* небольшóй, сла́бый пла́мень; || *Бот.* пла́менникъ (*трава*).

Płon, -u, *м.* добы́ча, корысть; || *Бот.* цвѣте́нiе. **Płony**, *мн.* жа́тва, жнитвó, убóрка, сборъ (*хлѣба, плодóвъ*), урожáй.

Płoń, Płonia, -ni, *ж.* про́рубь, отвéрстiе во льду́, сква́жина; || родýшина въ садкѣ (*чтóбы рыба не задóхлась*).

Płonąć, Spłonąć, пыла́ть, горѣ́ть, воспламени́ться, распала́ться. **Płonąć ze złości**, воспламени́ться гнѣ́вомъ. || **Zapłonąć się od wstydu**, сгорѣ́ть, покраснѣ́ть отъ стыдá.

Płondrować, *см.* **Plądrować.**

Płondrowanie, *см.* **Plądrowanie.**

Płondrownik, *см.* **Plądrownik.**

Płonia, *см.* **Płoń.**

Płonica, -y, *ж. Мед.* скарлати́на (*болѣзнь*).

Płonić, Spłonić, изсуша́ть, истоща́ть; || выпáхивать (*зéмлю*); || **Płonić lód**, прорубáть на льду́ проруби. || **Płonić się**, истоща́ться, изсыха́ть; || *см.* **Płonąć.**

Płoniеć, изсыха́ть, истоща́ться.

Płonienie, -nia, *ср.* (**gruntu**), истощéнiе (*пóчвы*); || =(**lodu**), прорубáнiе (*льда на рѣкѣ и т. д.*); || **Płonienie się**, румя́нецъ въ лицѣ.

Płonina, -y, *ж.* истощённое, безплóдное пóле.

Płonka, -i, *ж.* привúвокъ, черенóкъ, прищéпокъ; || прививнóе деревцó; || дúкое деревцó. **Szczepić płonkę**, прививáть.

Płonnik, -a, *м.* древéсный питóмникъ; || *разсáдникъ; || *Бот.* спóрышъ, однолѣ́тняя травá.

Płonność, -ści, *ж.* безплóдность, безплóдiе, неплодоро́дiе; || безполéзность, тщéтность, сýетность, тщетá, суетá.

Płonny, безплодный, неплодоро́дный; || тóщій, скýдный. **Zboże płonne**, неумолóтный хлѣбъ. необúльный зернóмъ; || тщéтный, напрáсный, сýетный. **Płonna nadzieja**, тщéтная надéжда. || *Рудок.* **Płonna ziemia**, безрýдная, пустáя жúла.

Płoskoń, -ni, **Płoskońka, Płoskunka**, -i, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Płoskunki, Płoskunne konopie**, *Бот.* матéрка, мáтка; || конопля́ныя волóкна, очúщенныя отъ кострúки.

Płoskur, -u, *м.* **Płoskurnica**, -y, *ж.* пóлба (*родъ пшенúцы*).

Płoszczyk, -a, *м.* желёзко, копы́тце у стрѣлы́.

Płoszyć, Spłoszyć, пуга́ть, испуга́ть, спугну́ть, стращать, прогоня́ть, прогна́ть, отогна́ть, вспологши́ть.

Płoszydło, -a, *ср.* пу́гало. страши́лище, *см.* **Straszydło.**

Płot, -u, -a, *м.* и́згородь, плете́нь, забо́ръ, городьба́. **Żywy, samorodny płot**, живая и́згородь. **Płot kołowy**, частоко́лъ, тычи́нникъ. **Część płotu między palem a palem**, прясло, звѣно́ и́згороди. *Ирон.* **Trafił jak kulą w płot**, попа́лъ въ проса́къ, попа́лъ изъ кулька́ въ рогóжку. **Koło płota chodzić**, говори́ть обиняка́ми, виля́ть. **Tegoż to płotu kół**, лю́ди одного́ разбо́ра, покро́я, со́рта.

Płotek, -tka, *м.* забо́рикъ, небольшо́й плете́нь, и́згородь.

Płotka, -i, *ж.* сплётня. **Płotki**, *мн.* сплéтни; || болтовня́, вздоръ, чепуха́, *см.* **Bzdurstwo.**

Płotka, -i, *ж. Зоол.* плотва́, плоти́ца (*ры́ба*).

Płotkarka, -i, *ж.* сплётница.

Płotkarz, -a, *м.* сплётникъ.

Płótno, -a, *ср.* полотно́, холстъ, холсти́на. **Płótno zgrzebne**, дерю́га. **Płótno grube, parć**, вото́ла. **Płótno woskowane**, вощáнка, клеёнка. **Płótno pstre w pasy**, пе́стредь, пестреди́на. **Płótno drukowane**, набо́йка, вы́бойка. **Płótno żaglowe**, паруси́на.

Płotowy, плетнёвый, забо́рный.

Płoty, *см.* **Sploty.**

Płowa, -y, *ж.* пусты́е коло́сья.

Płowić, желти́ть, кра́сить въ жёлтый цвѣтъ.

Płowieć, Spłowieć, желтѣть, высохнуть отъ со́лнца, отъ за́сухи, блёкнуть, поблёкнуть,

Płowy, поло́вый, и́желта бѣлый, пла́вый, була́ный, соло́вой.

Płoza, -y, *ж.* брусо́къ, полоса́, по́лозъ, коло́зья (*у сане́й*).

Płta, -y, *ж. Стар. см.* **Tratwa.**

Pluć, *см.* **Plwać.**

Plucha, -y, *Общ.* неря́ха, неопря́тный челове́къ, *или* же́нщина.

Plucie, *см.* **Plwanie.**

Płucka, *мн. Повар.* вну́тренности, потроха́.

Płucnik, -a, *м. Бот.* медуни́ца, меду́нка, лёгочница, бѣлосто́йка.

Płucny, Płucowy, *Анат.* лёгковый, лёгочный.

Płuco, -a, *ср. Анат.* лёгкое. Употреби́тельнѣе во мн. ч. **Płuca**, лёгкія.

Pludry, -ów, *мн.* шарава́ры, *см.* **Pantalony, Szarawary.**

Pług, -a, *м.* плугъ; || соха́. **Pługiem robić**, пахáть, обрабóтывать зéмлю.

Plugawić, Splugawić, мара́ть, замара́ть, па́чкать, выпачкать, запа́чкать, грязни́ть, загрязня́ть. || **Plugawić się**, мара́ться, па́чкаться, грязни́ться.

Plugawica, -y, *ж.* неря́ха, грязну́ля, замара́шка, неопря́тная же́нщина.

Plugawiec, -wca, *м.* неря́ливый, гря́зный челове́къ, замара́ха.

Plugawość, -ści, *ж.* неря́ливость, неопрятность, грязнота́, га́дость, ме́рзость, сквéрность, па́кость.

Plugawstwo, -a, *ср.* ме́рзость, дрянь, га́дость, грязь, нечистота́.

Plugawy, plugáwy, неря́ливый, неопря́тный, гря́зный, па́костный.

Pługowy, plugowóй.

Plus, бóлѣе, бóльше. **Plus licytant**, дающій бóльшую цѣну; || *Мат.* плюсъ (*знакъ сложе́нія*).

Plusk! *Звук.* шлёпъ!

Plusk, -u, *м.* плеска́нie, шлёпанie; || сля́коть, *см.* **Pluta.**

Pluskać, Plusnąć, плескáть, плеснуть.

Pluskanie, -nia, *ср.* плеска́нie.

Pluskiewka, -i, *ж. Умен.* клóпикъ.

Pluskiewnik, -a, *м. Бот.* клопова́дъ (*расте́ніе*).

Pluskota, -y, *ж.* сля́коть, нена́стье, дождли́вое врéмя.

Pluskotny, нена́стный, дождли́вый.

Pluskowiec, -wca, *м. Зоол.* водяно́й скорпіóнъ (*расте́ніе*).

Pluskwa, -y, *ж.* клопъ; || *Бот.* клопóвное сѣмя.

Pluszczeć, струи́ться, литъ ручьёмъ. **Deszcz pluszcze**, дождь льётъ ручьёмъ, льётъ какъ изъ ведрá.

Pluta, -y, *ж.* нена́стье, сля́коть.

Pluton, -u, *м. Воен.* взводъ.

Pluwjał, -u, *м.* священническая ри́за.

Płużny, плуговóй.

Płużyć, успѣвáть, удавáться.

Płużyca, -y, *ж.* родъ плу́га съ рукоя́тками.

Płużysko, -a, *ср.* сидѣлка (*у плуга́*).

Plwać, Pluć, Plunąć, плевáть, плюнуть.

Plwacz, -a, *м.* плева́ка, харку́нъ.

Plwaczka, -i, *ж.* харку́нья; || плева́льникъ, плева́льница, *см.* **Spluwaczka.**

Plwanie, Plucie, -a, *ср.* плева́нie, ха́ркание.

Plwocina, -y, *ж.* харкóтина.

Płyn, -u, *м.* жи́дкость; || токъ.

Płynąć, плыть, плáвать, течь, протекáть, **Płynąć na rzece**, плáвать по рѣкѣ. **Rzeka płynie około murów**, рѣка́ протекáетъ óколо стѣнъ, *см.* **Pływać**; || протекáть, исходи́ть.

Płynienie, -nia, *ср.* плáванie, тече́ніе. **Płynienie krwi, кровотече́ніе.** || *Мед.* перелóй, горонóя.

Płynnie, плáвно, глáдко.

Płynność, -ści, *ж.* жи́дкость; || плáвность. **Płynność wody**, жи́дкость воды. **Płynność mowy**, плáвность рѣчи.

Płynny, жи́дкій, теку́чій; || плáвный.

Płyt, -u, *м.* плотъ, плоты́, го́нка (*лѣсу*); || *Стар.* остреё, лезвеё; || плита́, лóщадь (*ка́мня*).

Płyta, -y, *ж.* внýтренняя пустотá пéчи (*гдѣ расплáвливается мѣдь*); || плитá. **Płita okopowa,** спусковáя плитá. **Płita gzemsowa,** карнúзная плитá. **Płita flizowa,** лещадная плитá. *Горн.* **Płita surowiznowa,** чугýнная доскá.

Płytki, плóскій, рóвный, глáдкій; || мéлкій, неглубóкій; || *повéрхностный. **Miejsca płytkie,** мéли. **Głowa płytka,** повéрхностный умъ.

Płytkość, -ści, *ж.* мáлая глубинá, мелководíе (*рѣки*).

Płytownik, -a, *м.* плитолóмъ.

Pływać, Płynąć, плáвать, плыть.

Pływacz, -a, *м.* плáватель, пловéцъ; || Зоол. кóлпакъ, кóлпица (*птица*); || водянóй жукъ; || *Бот.* болóтный лѣнь, воронковóдъ.

Pływaczka, -i, *ж.* плáвательница, плáвальщица; || плáвательный пузы́рь *или* снарáдъ, || *см.* **Pływanie**; || мéлкое мéсто въ рѣкѣ, гдѣ купáютъ лошадéй, бродъ.

Pływanie, -nia, *ср.* плáваніе.

Pływny, плáвательный.

Pniaczek, -czka, *м.* пенёкъ.

Pniak, -a, *м.* пень съ корéньями; || чурбáнъ. отрýбокъ.

Pniakowy, Pniowy, пенéчный, относúщійся къ пню *или* къ пенькý.

Po, по, послѣ;—предлóгъ трéбующій падежá: винúтельнаго, дáтельнаго и предлóжнаго. Бóльшею чáстію употребléніе его сходно съ рýсскимъ. Слѣдующіе примѣры покáзываютъ отступлéнія: **Chodzić po polach,** ходúть по полямъ. **Podróżować po Włoszech,** путешéствовать по Итáліи. **Bić kogo po plecach,** бить кого по плечáмъ. **Po gwiazdach płynąć,** плыть по теченію звѣздъ. **Po nocy chodzić,** ходúть нóчью. **Po potopie,** послѣ потóпа. **Po Chrystusie,** послѣ Рождествá Христóва. **Po deszczu pogoda,** послѣ дождя́ хорóшая погóда. **Dostać co po kim, mieć co po kim,** получúть что въ наслѣдство отъ кого. **Być po czém,** быть готóвымъ, окóнчить что-либо. **Jużem po śniadaniu,** я уже́ позáвтракалъ. **Jużem po obiedzie,** я уже́ пообѣдалъ. **Już po wojnie,** войнá уже́ окóнчилась. **Już po nim,** всё кóнчилось, онъ погúбъ. **Już po wszystkiém,** конéцъ всемý, всё потéряно. **Po czasie, po harapie,** не вó время. уже́ пóздно. **Nic po nim,** онъ никудá не годúтся. **Co mnie potém?** что мнѣ въ э́томъ? какáя мнѣ отъ э́того пóльза? **Mówić po szczerości,** говорúть открóвенно. **Po jednemu ich wypuścił,** выпустилъ ихъ по одинóчкѣ. **Długa aż po pas broda,** длúнная до пóяса борода́. **Po wszystkie dni moje,** во всю мою́ жизнь. **Po dziś dzień,** до сихъ поръ, донынѣ. **Aż po ten czas,** до сего́ врéмени. **Iść po co,** итти́ за чѣмъ. **Po co o tém tyle pisać?** къ чему́ объ э́томъ стóлько писáть? **Po rozum jechać do Francji,** ѣхать во Фрáнцію для образовáнія себя́. **Dał im po dwa ruble,** далъ имъ по два рубля́. **Po drugi, trzeci, ostatni raz,** во второ́й, тре́тій, послѣдній разъ. **Po pierwsze, po drugie i t. d.,** вопéрвыхъ, вовторы́хъ и т. д. **Cztery pokoje jeden po drugim,** четы́ре кóмнаты рядомъ, одна́ пóдлѣ другóй. **Krewni po ojcu, po matce,** родны́е со стороны́ отца́, мáтери. **Spodziewać się czego po kim,** ожидáть чего́ нибýдь отъ кого́. **Po żonie wziął tę wieś,** онъ взялъ э́ту дерéвню за женóю. **Po nad, Po za,** *см.* **Ponad, Poza.**

Pobajać, наврáть, наболтáть, наговорúть всякихъ пустякóвъ.

Pobaraszkować, побесѣдовать, поболтáть, провести́ врéмя въ разговóрахъ.

Pobawić (gdzie), остановúться, пробы́ть гдѣ нѣкоторое врéмя.

Pobić, разбúть, поразúть.

Pobicie, -cia, *ср.* разбúтіе, пораженíе; || покры́шка (*дóма*), *см.* **Pobijanie.**

Pobiedz, Pobiegnąć, Pobieżeć, побѣжáть.

Pobiegać, побѣгать.

Pobielać, Pobielić, бѣлúть, побѣлúть (*стѣны, домъ*); || лудúть, вылýживать (*мѣдную посýду*); || глазýрить, мурáвить (*глúняную посýду*), *см.* **Polewać.**

Pobielacz, -a, *м.* красúльщикъ, бѣлúльщикъ; || лудúльщикъ (*мѣдной посýды*); || мурáвщикъ (*глúняной посýды*).

Pobielanie, Pobielenie, -nia, *ср.* бѣлéніе; || лужéніе (*мѣдной посýды*); || мурáвленіе (*глúняной посýды*).

Pobielany, вы́бѣленный; || лужёный; || мурáвленный. *см.* **Pobielać.**

Pobierać, взимáть, собирáть; || получáть.

Pobieranie, -nia, *ср.* взимáніе, собирáніе; || получéніе.

Pobierki, -ów, *мн.* остáтки, обóрыши; || сборъ оставшихся пóслѣ жáтвы колóсьевъ.

Pobieżny, лёгкій на ходý; || *повéрхностный.

Pobijać, Pobić, слегкá вколáчивать, вколотúть, вбивáть, вбить; || покрывáть (*крышу*); || набивáть обручáми (*бóчку*).

Pobijanie, -nia, *ср.* вколáчиваніе; || покры́шка (*крóвли*); || набиваніе обручáми (*бóчки*).

Pobitka, -i, *ж.* навѣсъ отъ дождя́ на сýднѣ; || колóда дéрева разрýбленная пополáмъ; || *Стар.* схвáтка, стычка, разбúтіе (*вóйска*).

Pobłądzić, *см.* **Zbłądzić.**

Pobłażać, поблажáть, потвóрствовать, потакáть, бáловать.

Pobłażanie, -nia, *ср.* потвóрство, потакáніе, бáловство; || послабléніе, попустúтельство.

Poblizki, ближáйшій, находя́щійся поблúзости, смéжный.

Poblizko, poblizu, поблúзости, **не въ дáльнемъ разстоя́ніи.**

Poblizkość, -ści, *ж.* блúзость, смéжность.

Pobliżu, w pobliżu, вблизи́, бли́зко, недалёко.

Pobocz, -u, и -y, *м.* и *ж.* сосе́дство, бли́зость, сме́жность; || по́водъ, поводо́къ (*для лошадей*).

Pobocze, -a, *ср. Стар.* разгоро́дка въ лошади́ныхъ сто́йлахъ, *см.* Przewora.

Pobocznica, -y, *ж. Стар.* бокъ, сторона́; || *Воен.* фла́нгъ; || *побо́чная цѣль; || нало́жница.

Pobocznik, -a, *м.* по́длѣ, ря́домъ стоя́щій; || рожо́къ у канделя́бра.

Poboczny, боково́й; || сторо́нній, посторо́нній; || побо́чный, незако́нный, до бра́ка рожде́нный. **Linja poboczna pokrewieństwa**, побо́чная, бокова́я ли́нія родства́. **Dzieci poboczne**, незаконнорожде́нныя де́ти. **Pokoje poboczne**, сме́жныя ко́мнаты, *см.* **Oboczny**.

Pobój, -ju, *м.* бой, би́тва.

Pobojowisko, -a, *ср.* побо́ище.

Pobok, *Стар. см.* **Obok**. **Usiąść komu na poboku**, сѣсть съ кѣмъ ря́домъ.

Pobok, -u, *м. Горн.* стѣнка.

Pobór, -oru, *м.* нало́гъ, по́дать. по́шлина. сборъ, *см.* **Podatek**; || взима́ніе, сборъ подате́й; || рекру́тскій набо́ръ; || **Pobór summy**, взыска́ніе су́ммы.

Poborca, -y, *м.* пріёмщикъ, сбо́рщикъ подате́й, по́шлинъ и т. д.; || квёсторъ (*у дре́вних Ри́млянъ*).

Poborny, подлежа́щій по́дати, плати́вшій по́дати.

Poborowy, *см.* **Podatkowy**.

Pobożność, -ści, *ж.* благочести́е, на́божность, благоговѣ́ніе.

Pobożny, благочести́вый, на́божный, религіо́зный.

Pobrać, взять, забра́ть. || **Pobrać się**, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться.

Pobrat, -u, *м.* **Pobrata, -y**, *ж. Стар.* коро́ткость, дру́жеское, коро́ткое обхожде́ніе, тѣсная связь, бра́тскій сою́зъ.

Pobratać się, побрата́ться, жить побра́тски, въ тѣсной дру́жбѣ, дружелю́бно.

Pobraterstwo, -a, *ср.* бра́тство, бра́тское согла́сіе, дру́жество.

Pobratym, -a, *м.* и́скренній другъ, прія́тель; || сора́тникъ, това́рищъ по ору́жію, одноплча́нинъ.

Pobratymczy, Pobratymski, сро́дный, ро́дственный; || дру́жескій, соединённый тѣснымъ сою́зомъ дру́жества.

Pobratymstwo, -a, *ср.* бра́тство; || родство́, сродство́, свойство́, *см.* **Powinowactwo**.

Pobredzić, спу́таться, сби́ться, оши́биться.

Pobroczyć, обагри́ть кро́вью, окрова́вить.

Pobrzeże, -a, *ср.* побере́жье, прибере́жье.

Pobrzeżny, прибре́жный, береговой.

Pobrzeżne, -ego, *ср.* побере́жное (*по́шлина за привалъ судо́въ*).

Pobudka, -i, *ж.* побужде́ніе, по́водъ, слу́чай, **побуди́тельная** причи́на; || *Воен.* **побу́дка** (*бараба́нный бой на у́тренней зо́рѣ*).

Pobudzać, Pobudzić, побужда́ть, побуди́ть, понужда́ть, пону́дить; || поощря́ть, поощри́ть; || внуша́ть, внуши́ть.

Pobudzanie, Pobudzenie, -nia, *ср.* побужде́ніе, возбужде́ніе, внуше́ніе.

Pobudzić, разбуди́ть, *см.* **Pobudzać**.

Pobudziciel, -a, *м.* побуди́тель, зачи́нщикъ, поощри́тель; || двигатель, *см.* **Poruszyciel**.

Poburzać (kogo, na kogo), Poburzyć, возбужда́ть, вооружа́ть. подстрека́ть, поджига́ть (*про́тивъ кого́*); || разгроми́ть, разруша́ть, разру́шить, разора́ть, разори́ть.

Pobyć, побы́ть, побыва́ть.

Pobyt, -u, *м.* пребыва́ніе, жи́тельство; || жили́ще, обита́лище; || существова́ніе.

Pocałować, поцѣлова́ть.

Pocałowanie, -nia, *ср.* цѣлова́ніе.

Pocałunek, -nku, *м.* поцѣлу́й.

Pocenie się, -nia się, *ср.* потѣ́ніе.

Pochewka, -i, *ж. см.* **Pochwa**.

Pochłaniać, Pochłonąć, поглоща́ть, поглоти́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Pochlebca, -y, *м.* льстецъ, ласка́тель.

Pochlebiać, Pochlebić, льстить; || потво́рствовать, угожда́ть.

Pochlebianie, -nia, *ср.* льсти́вость, ласка́тельство; || потво́рство, уго́дливость.

Pochlebnica, -y, Pochlebniczka, -i, Pochlebnisia, -si, *ж.* ласка́тельница, льсти́вица, лиса́.

Pochlebniczek, -czka, Pochlebniś, -sia, *м.* ласка́тель, льстецъ.

Pochlebnie, ле́стно.

Pochlebnik, *см.* **Pochlebca**.

Pochlebny, ле́стный; || льсти́вый. **Pochlebna nadzieja**, ле́стная наде́жда. **Pochlebna mowa**, льсти́вая рѣчь.

Pochlebstwo, -a, *ср.* лесть, ласка́тельство.

Pochłonąć, *см.* **Pochłaniać**.

Pochmurno, па́смурно. су́мрачно, мра́чно; || угрю́мо.

Pochmurność, -ści, *ж.* па́смурность, мра́чность, су́мрачность; || угрю́мость, угрю́мый, па́смурный видъ.

Pochmurny, па́смурный, нахму́ренный, мра́чный, су́мрачный; || угрю́мый.

Pochód, -odu, *м.* похо́дка ходъ, по́ступь; || *Воен.* похо́дъ, перехо́дъ, маршъ; || происхожде́ніе, нача́ло, исто́чникъ (*чего́ нибудь*).

Pochodnia, -ni, *ж.* фа́келъ; || свѣточъ.

Pochodniarz, -a, *м.* фа́кельщикъ, дѣлающій фа́келы.

Pochodnik, -a, *м.* фа́кельщикъ.

Pochodniowy, фа́кельный.

Pochodność, -ści, *ж.* происхожде́ніе; || произво́дство.

Pochodny, произво́дный.

Pochodzenie, **-nia**, *ср.* **происхожде́ніе**, родъ.

Pochodzić, **походи́ть**, **погуля́ть**; || **происходи́ть**. **To pochodzi z dobrego serca**, э́то происхо́дитъ отъ до́браго се́рдца.

Pochodzisto, отло́го, пока́то, накло́нно, || бы́стро, ши́бко.

Pochodzistość, **-ści**, *ж.* отло́гость, пока́тость, накло́нность; || быстрота́.

Pochodzisty, отло́гій, пока́тый, накло́нный; || бы́стрый, ши́бкій.

Pochop, **-u**, *м.* рве́ніе, напряже́ніе, уси́ліе, порывъ, натуга; || горя́чность, стреми́тельность.

Pochopność, **-ści**, *ж.* поня́тливость, прово́рство, ло́вкость; || ско́рость, быстрота́ (*соображе́нія*), прыткость.

Pochopny, поня́тливый, прово́рный, ло́вкій; || ско́рый, бы́стрый, охо́тный, прытки́й.

Pochować, схорони́ть; || спря́тать. **Pochować umarłego**, схорони́ть умёршаго.

Pochowanie, **-nia**, *ср.* погребе́ніе (*умёршаго*).

Pochrzepcizna, **-y**, *ж.* **Pochrzept**, **-u**, *м.* станова́я кость, позвоно́чникъ.

Pochwa, **-y**, *ж.* **ножны́**, влага́лище; || *Анат.* рукавъ ма́тки; || пахви́, *мн.* (*въ упряжи лошадей*).

Pochwała, **-y**, *ж.* похвала́, хвала́.

Pochwalać, **Pochwalić**, восхваля́ть, выхваля́ть, хваля́ть.

Pochwalca, **-y**, *м.* хвали́тель.

Pochwałka, *см.* **Przechwałka**.

Pochwalny, похва́льный, **одобри́тельный**.

Pochwila, **-i**, *ж.* **Pochwilek**, **-lku**, *м.* коро́ткое вре́мя.

Pochwycić, схвати́ть.

Pochyba, **-y**, *ж.* про́махъ, **погре́шность**; || сомнѣніе. **Bez pochyby**, несомнѣнно, безъ сомнѣнія.

Pochybić, **Pochybiać**, не попа́сть, не попада́ть, сдѣлать про́махъ, промахну́ться.

Pochybnie, **ошибочно**, **сомни́тельно**, невѣрно.

Pochybność, **-ści**, *ж.* оши́бочность. погрѣши́тельность, сомни́тельность.

Pochybny, оши́бочный, погрѣшительный, сомни́тельный.

Pochylać, **Pochylić**, наклоня́ть, наклони́ть, склоня́ть, склони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. || **Pochylać się**, **Pochylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, склоня́тся, склони́ться, нагиба́ться, нагну́ться.

Pochylanie, **Pochylenie**, **-nia**, *ср.* **наклоне́ніе**, нагиба́ніе, наклоне́ніе.

Pochylisty, ги́бкій; || **пода́тливый**.

Pochyło, отло́го, **накло́нно**.

Pochylony, **отло́гій**, **накло́нный**; || согну́вшійся.

Pochyłość, **-ści**, *ж.* **отло́гость**, **полого́сть**, **пока́тость**, **накло́нность**; || **отко́съ**, **укло́нъ**, скатъ.

Pochyły, **отло́гій**, **полого́й**, **пока́тый**, **накло́нный**, **наклоне́нный**.

Pochynąć się, спотыкну́ться, пошатну́ться.

Pociąg, **-u**, *м.* влече́ніе, побужде́ніе, скло́нность, стремле́ніе (*къ чему́*); || по́черкъ (*пера́*), штрихъ, черта́ проведённая ки́стью; || **связь** въ иде́яхъ; || **у́пряжь** (*лошаде́й*). **Koń od pociągu**, упряжна́я ло́шадь; || по́ѣздъ (*желѣзной дороги*); || **Pociąg artyleryjski**, артиллерійскій обо́зъ.

Pociągać, привлека́ть, увлека́ть, притя́гивать. **Pociągać kogo do prawa**, призыва́ть въ судъ, привлека́ть къ суду́.

Pociągający, привлека́тельный, увлека́тельный.

Pociąganie, **Pociągnienie**, **-nia**, *ср.* дёрганіе, притя́гиваніе, привлече́ніе. **Za pociągnięciem sznurka**, дёрнувши за шнуро́къ, потяну́вши шнуро́къ. || **Pociągnienie**, тре́бованіе ко взысканію.

Pociągłość, **-ści**, *ж.* продолгова́тость, ова́льность.

Pociągły, продолгова́тый, ова́льный.

Pociągnąć, **Pociągać**, привлека́ть, привле́чь, тяну́ть, потяну́ть, тащи́ть, потащи́ть. || **Pociągnąć co czém**, покры́ть чѣмъ, намазать, натере́ть; || **Pociągnąć za sobą**, увле́чь за собо́ю; || **Pociągnąć worka**, разкоше́литься, не жале́ть денегъ; || **Pociągnąć do siebie**, привле́чь къ себѣ, приманить, прельсти́ть; || **Pociągnąć kogo do prawa**, **do sądu**, привле́чь къ суду́. || **Pociągnąć nóż ogniwkiem**, наточи́ть ножъ объ сталь. || **Pociągać się**, тащи́ться, тяну́ться, тя́гаться; || относи́ться (*къ кому́*), ссыла́ться (*на кого́ или на что́*).

Pociągnięcie, **-cia**, *ср.* привлече́ніе **Pociągnięcie do odpowiedzialności**, привлече́ніе къ отвѣтственности.

Pociągowy, пу́щенный въ ходъ, относя́щійся къ по́ѣзду желѣзной доро́ги; || **упряжно́й**. **Koń pociągowy**, упряжна́я ло́шадь.

Pociask, **-u**, **Pociaszczek**, **-szczka**, *м.* кочерга́, гребо́къ.

Pocić się, потѣть.

Pocichu, *см.* **Cicho**.

Pociecha, **-y**, *ж.* **утѣше́ніе**, **отра́да**, **утѣха**, услажде́ніе.

Pociągiel, **-gla**, *м.* **по́тягъ** (*ремень съ сши́тыми концами́, кото́рымъ сапо́жники придержива́ютъ на колѣнѣ ко́жу и́ли о́бувь, во вре́мя шитья́*).

Pociemku, *Нар.* **впотьма́хъ**.

Pocierać, **Potrzeć**, **потира́ть**, **потере́ть** || **Pocierać kim**, презира́ть кого́, пренебрега́ть кѣмъ. **Cudze kąty pocierać**, скита́ться по чужи́мъ угла́мъ. || **Pocierać się z kim**, состяза́ться, боро́ться съ кѣмъ.

Pocieranie, **Potarcie**, **-a**, *ср.* **потира́ніе**, **тре́ніе**.

Pociesać, обтесáть.

Pocieszać, Pocieszyć, утѣшáть, утѣшúть.

Pocieszający, утѣшúтельный, успокоúтельный.

Pocieszalny, выражáющій сожалѣ́ніе.

Pocieszanie, Pocieszenie, -nia, *ср.* утѣшéніе, успокоéніе.

Pociesznie, забáвно.

Pocieszny, забáвный, потѣ́шный.

Pocieszyć, *см.* **Pocieszać, Cieszyć.**

Pocieszyciel, -a, *м.* утѣшúтель.

Pocieszycielka, -i, *ж.* утѣшúтельница.

Pocięty, порýбленный, изсѣ́ченный.

Pocilnica, -y, *ж.* бáня, паровáя бáня, полóкъ (*въ бáнѣ*).

Pociosać, *см.* **Pociesać.**

Pocisk, -u, *м.* удáръ; || **стрѣлá, дрóтикъ**, метáльное копьё.

Począć, *см.* **Poczynać.**

Początek, -tku, *м.* начáло. **Od początku do końca**, отъ начáла до концá. **Z początku**, снача́ла. || **Początki**, *мн.* начáльныя основáнія (*наýки*).

Początkowo, первоначáльно.

Początkowy, начáльный, первоначáльный.

Poczciwie, чéстно, добросóвѣстно, прямодýшно.

Poczciwiec, -wca, *м.* чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный человѣ́къ, чéстная душá.

Poczciwość, -ści, *ж.* чéстность, добросóвѣстность, прямотá души́, прямодýшіе.

Poczciwy, чéстный, добросóвѣстный, прямодýшный.

Poczęcie, -cia, *ср.* начáтіе, зачáтіе. **Niepokalane poczęcie**, безгрѣ́шное зачáтіе, *см.* **Niepokalany.**

Poczekać, подождáть.

Poczekanie, -nia, *ср* ожидáніе. **Zrobić co na poczekaniu**, сдѣ́лать что́-либо безъ отлагáтельства.

Poczesne, -ego, *ср.* почти́тельное приношéніе, подáрокъ въ знакъ уваженія.

Poczesnie, съ чéстію, съ достóинствомъ; || прили́чно, благопристóйно.

Poczesność, -ści, *ж.* честь, достóинство; || прили́чіе, благопристóйность.

Poczesny, чéстный, благопристóйный, пристóйный, прили́чный, поря́дочный; || почётный. **Poczesny obywatel**, почётный гражданúнъ.

Poczęstować, попóдчивать.

Poczet, -cztu, *м.* числó; || **свúта, пóѣздъ**, кортéжъ; || спúсокъ, реéстръ.

Poczęty, начáтый, зачáтый, *см.* **Począć, Poczynać.**

Poczta, -y, *ж.* пóчта. **Poczta wozowa**, тя́жёлая пóчта. **Poczta listowa, konna**, лёгкая пóчта. **Jechać pocztą**, ѣхать по пóчтѣ; || *см.* **Posterunek**; || *Стар.* честь, почёть.

Pocztamt, -u, *м.* **почтáмтъ.**

Pocztarski, почтáрскій.

Pocztarz, -a, *м.* почтáрь.

Pocztbalter, -a, *м.* почтсодержáтель, содержáтель почтъ.

Pocztbalterja, -ji, *ж.* **почтовóй дворъ**; || содержáніе пóчты.

Pocztmistrz, -a, *м.* почтмéйстеръ.

Pocztowy, почтовóй, **Pocztowa zapłata**, прогóны, плáта за провóзъ почтовы́ми лошадьмú.

Poczucie, -cia, *ср.* чýвство, ощущéніе.

Poczuwać, Poczuć, чýвствовать, почýвствовать, ощущáть, ощути́ть. || **Poczuwać się (w czém, do czego)**, сóвѣститься, чýвствовать себя́ винóвнымъ въ чёмъ нибýдь, сознавáть свою́ оши́бку.

Poczuwanie się, Poczucie się, -a się, *ср.* сóвѣстливость, внýтреннее сознáніе сóбственной вины́, оши́бки, погрѣ́шности.

Poczwara, -y, *ж.* чудóвище, урóдъ.

Poczwarka, -i, *ж.* кýколка, златúца (*у насѣкóмыхъ*).

Poczwarte, вчетвёртыхъ.

Poczwórka, -i, *ж.* четверня́, четвёрка (*лошадéй*), *см.* **Czwórka.**

Poczwórny, четвернóй, вчéтверо слóженный. **Powóz poczwórny**, четырехмѣ́стный экипáжъ.

Poczynać, Począć, начинáть, начáть.

Poczynanie, -nia, Poczęcie, -cia, *ср.* начинáніе.

Poczytać, почитáть (*книгу*). **Poczytywać, считáть, почитáть, полагáть**; || признавáть; || вмѣня́ть. || **Poczytać się**, счúтаться, считáть себя. **Poczytał się za zgubionego**, онъ считáлся погúбшимъ, его считáли погúбшимъ.

Poczytalność, -ści, *ж.* вмѣня́емость.

Poczytalny, вмѣня́емый.

Poczytanie, Poczytywanie, -nia, *ср.* припúсываніе, вмѣнéніе, отнесéніе. || **Poczytanie się**, выдаваніе себя́ за кого́, за что́, припúсываніе себѣ́ чего́ либо.

Pod, подъ. **Obozować pod miastem**, стоя́ть лáгеремъ подъ гóродомъ, въ видý гóрода. **Pod panowaniem Piotra Wielkiego**, въ цáрствованіе Петрá Велúкаго. **Pod pokrywką pobożności**, подъ вúдомъ благочéстія. **Ma stu ludzi pod sobą**, у негó сто человѣ́къ въ комáндѣ. **Wyznać pod przysięgą**, сознáть подъ прися́гою. **Pod czas sejmu**, во врéмя сéйма. **Pod wieczór**, пóдъ вечеръ, къ вéчеру **Trzymać co pod kluczem**, держáть что́ подъ замкóмъ. **Pod karą**, подъ опасéніемъ наказáнія. || **Предлóгу Pod** иногдá предшéствуетъ **Z** (*изъ*). **Dostać z pod stołu**, достáть изъ подъ столá. || *Нар.* **Pod spodem, снúзу, съйсподи.**

Podać, Podawać, подáть, подавáть. **Podać do wiadomości**, огласúть, объявúть, предъявúть, сообщúть свѣ́дѣніе; || передавáть, пересказывать, разсказывать. **Pisarze starożytni podają...**, дрéвніе писáтели разсказываютъ.....

Podagra, -y, *ж. Мед.* пода́гра.

Podagrycznik, -a, *м. Бот.* снить (*расте́ніе*).

Podagryczny, подагри́ческій.

Podagryk, -a, *м.* пода́грикъ.

Podanie, -nia, *ср.* проше́ніе, про́сьба. || **Podanie incydentalne**, частная про́сьба. **Podanie interwencyjne**, проше́ніе тре́тьяго лица́ о приня́тіи уча́стія въ дѣлѣ совокупно съ истцо́мъ *или* отвѣтчикомъ; || преда́ніе, тради́ція. || **Podawanie**, переда́ча, отда́ча, *см.* **Podać**.

Podarek, -rka, *м.* пода́рокъ, даръ.

Podarkowy, пода́рочный.

Podarować, подари́ть; || прости́ть. **Podarować winę**, прости́ть вину́, *см.* **Darować**.

Podarowanie, -nia, *ср.* даре́ніе.

Podarunek, -nku, *м.* пода́рокъ.

Podatek, -tku, *т.* по́дать, по́шлина, нало́гъ; || обро́къ. **Podatek gruntowy**, позе́мельный нало́гъ. **Podatek stały**, окладна́я по́дать. **Podatek gorzelny**, питёйный сборъ. **Podatek dworski**, подво́рное. **Podatek stały**, прямо́я по́дать. **Podatek niestały**, ко́свенная. **Nałożyć podatek**, обложи́ть по́датью. **Uległy podatkowi**, подо́тный, обро́чный. **Wolny od podatku**, освобождённый отъ подате́й.

Podatkować, платить, вноси́ть по́дати.

Podatkowanie, -nia, *ср.* раскла́дка подате́й, подо́тный сборъ.

Podatkowy, подо́тный, относя́щійся къ по́дати, по́шлинный.

Podawać, *см.* **Podać**.

Podawacz, -a, **Podawca**, -y, *м.* пода́тель, вруча́тель; || имѣющій пра́во раздава́ть духо́вныя мѣста́, *см.* **Kolator**.

Podawanie, -nia, *ср.* пода́ча, подава́ніе.

Podawca, -y, *м.* пода́тель.

Podawczyni, -ni, *ж.* пода́тельница.

Podawczy, вво́дный. **List podawczy**, вво́дный листъ, свидѣтельство о вво́дѣ во владѣніе имѣніемъ. **Akt podawczy**, да́точная о́пись.

Podbechtać, **Podbechtywać**, подстрекну́ть, подстрека́ть, побужда́ть кого́ къ чему́, подзадо́ривать, подгова́ривать.

Podbiał, -u, *м. Бот.* бѣлоконы́тникъ, мать и ма́чиха.

Podbić, **Podbijać**, подби́ть, подбива́ть, сбить, сбива́ть, отби́ть, отбива́ть, подколоти́ть, подкола́чивать. || **Podbijać** (**licytującego**), набива́ть цѣну, надбавля́ть, надда́вать (*на публи́чныхъ торга́хъ*); || **Podbić kogo pod siebie**, покори́ть, завоева́ть, порабо́тить. || **Podbijać się**, **Podbić się**, пора́ниться, ушиби́ться; || взвива́ться, возноси́ться, поднима́ться вверхъ.

Podbicie, -cia, *ср.* завоева́ніе, покоре́ніе, завладѣніе. || **Podbicie oczu**, синя́ки подъ глаза́ми; || подбо́й, подкла́дка (*въ платьѣ*); || передо́къ, верхъ (*башмака́*).

Podbiciel, -a, *м.* завоева́тель.

Podbiedz, **Podbiegać**, подбѣжа́ть, подбѣга́ть; || * застига́ть, напада́ть врасплохъ. || **Podbiegać krwią**, наплива́ться кро́вью. **Krwią mu oczy podbiegły**, у него́ глаза́ налились кро́вью.

Podbielec, побѣле́ть.

Podbierać, **Podebrać**, подбира́ть, подобра́ть; || поднять, поднима́ть; || подмыва́ть. **Rzeka podbiera brzegi**, рѣка́ подмыва́етъ берега́. **Podbierać pod siebie**, прибира́ть къ свои́мъ рука́мъ, присво́ивать, захва́тывать, овладѣва́ть.

Podbieranie, **Podebranie**, -nia, *ср.* собира́ніе, подня́тіе || захва́тываніе; || подмыва́ніе, омыва́ніе. || **Podbieranie miodu**, вынима́ніе мёду изъ у́льевъ.

Podbijacz, -a, *м.* завоева́тель, покори́тель. || *Ком.* спекуля́торъ, игро́къ на возвыше́ніе фо́ндовъ.

Podbijanie, -nia, *ср* завоева́ніе, покоре́ніе.

Podbój, -oju, *м. см.* **Podbijanie**.

Podbójca, -y, *м.* завоева́тель.

Podbójczy, завоева́тельный, побѣдоно́сный

Podbródek, -dka, *м.* подборо́докъ; || цѣпо́чка у мундшту́ка (*у лошадей*).

Podbrzusze, -sza, *ср.* подбрю́шина, ни́жняя часть брю́ха, живота́.

Podbrzuszny, подбрю́шный.

Podbudzać, **Podbudzić**, побужда́ть, побуди́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, подстрека́ть, подстрекну́ть.

Podburzać, **Podburzyć**, возмуща́ть, возмути́ть, бунтова́ть, взбунтова́ть, волнова́ть, взволнова́ть.

Podburzyciel, -a, *м.* возмути́тель, мяте́жникъ, бунтовщи́къ; || агита́торъ.

Podchlebca, *см.* **Pochlebca**.

Podchlebiać, *см.* **Pochlebiać**.

Podchlebnie, *см.* **Pochlebnie**.

Podchlebny, *см.* **Pochlebny**.

Podchmiel, -u, *м.* **Podchmielenie**, -nia, *ср.* хмель, опьяне́ніе.

Podchmielić, подба́вить хме́лю; || **podchmielić**, **Podchmielić się**, опьяне́ть, подпи́ть, подгуля́ть.

Podchód, *см.* **Przykop**.

Podchodzić, **Podejść**, подходи́ть, подойти́, приступа́ть, приступи́ть, подступа́ть, подступи́ть, приближа́ться, приблизиться. **Podchodzić pod co**, подкра́дываться, приближа́ться укра́дкою. || **Podejść**, напа́сть нечая́нно, накри́ть, захвати́ть, пойма́ть. **Podchodzić kogo**, обма́нывать, надува́ть, употребля́ть хи́трости.

Podchorąży, -ego, *м* подпра́порщикъ.

Podchwycenie, -nia, *ср.* нечая́нное нападе́ніе, застига́ніе; || хи́трость, обма́нъ, *см.* **Podejście**.

Podchwycić, **Podchwytywać**, подхвати́ть, подхва́тывать, перехвати́ть, переня́ть, перехва́тывать. **Podchwycić kogo**, нечая́нно напа́сть на кого́, подста́вить кому́

западню. **Podchwycić kogo w słowie**, поймáть кого́ на словáхъ, обличúть.

Podchwytacz, -a, *м.* перенóсчикъ, сплётникъ; || лазýтчикъ.

Podchwytka, -i, *ж.* западня́, ловýшка; || хúтрость, лукáвство.

Podchwytliwie, хитрó, лукáво.

Podchwytliwość, -ści, *ж.* ковáрство, лукáвство.

Podchwytliwy, ковáрный, лукáвый.

Podchwytywanie, -nia, *ср.* вывéдываніе, прóиски, пропы́рство.

Podciąg, -u, *м. Архит.* перекла́дина, архитрáвъ.

Podcięcie, -cia, *ср.* подрубáніе, подрéзаніе, подсéкáніе.

Podcięgacz, -a, *м.* подпру́га, *см.* **Poprąg**.

Podcienie, -nia, *ср.* тѣни́стое мéсто.

Podcięty, подрýбленный, подрéзанный, подсéченный.

Podczas, *Стар.* иногдá, порóю, по временáмъ, въ нéкоторое врéмя; || во врéмя. **Podczas zimy**, во врéмя зимы, въ зи́мнее врéмя.

Podczastwo, -a, *ср.* звáніе виночéрпія, чáшника, мундшéнка, *см.* **Cześnikostwo**.

Podczaszanka, -i, *ж.* дочь виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszy, -ego, *м.* виночéрпій, чáшникъ, мундшéнкъ.

Podczaszyc, -a, *м.* сынъ виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczaszyna, -y, *ж.* женá виночéрпія, чáшника, мундшéнка.

Podczerewie -wia, *ср.* брюшнáя шкýра бобрá, лисúцы, бѣлки и т. д.

Podczos, -u, *м.* капýстный стéбель, отрóстокъ.

Poddać, **Poddawać**, подтолкнýть, подтáлкивать; || подсýнуть, подсóвывать; || предостáвить чьей влáсти, на чью вóлю, сдать, передáть. **Poddać komu myśl jaką**, подáть кому́ мысль, *или* надоýмить кого́. || **Poddać się**, сдáться, покори́ться; || предáться (*чему́*), ввéря́ться (*кому́*), ввéря́ть себя́.

Poddachowy, чердáчный.

Poddanie, -nia, *ср.* сдáча (*гóрода, крѣпости*). || **Poddanie się**, покóрность, повинновéніе, изъявлéніе покóрности.

Poddaniec, -ńca, *м.* платя́щій дань; || дáнникъ; || пóдданный, *см.* **Poddany**.

Poddanka, -i, *ж.* пóдданная || крѣпостнáя.

Poddaństwo, -a, *ср.* пóдданство; || подчинéнность; || рáбство, крѣпостнáя зависимость.

Poddany, пóдданный, подвлáстный, крѣпостнóй.

Poddasze, -a, *ср.* чердáкъ.

Poddaszek, -szka, *м.* навѣсъ, крóвелька.

Poddymacz, -a, *м.* раздувáльщикъ; || поджигáтель, зажигáтель; || подстрекáтель, подустúтель, зачúнщикъ.

Poddymka, -i, *ж.* раздувáльный мѣхъ.

Poddział, -u, **Poddziałek**, -łku, *м.* подраздѣлéніе.

Poddzierżawa, -y, *ж.* подъарéнда, арéнда устýпленная глáвнымъ арендáторомъ другóму лицý.

Poddzierżawca, -y, *м.* подъарендáторъ.

Poddzierżawiać, отдавáть въ суб-арéнду.

Podebrać, **Podbierać**, подобрáть, подбирáть; || захватúть, захвáтывать; || поднять, поднимáть; || **Podbierać śmietanę**, снимáть слúвки; || **Podebrać pieniędzy**, почáть сýмму дéнегъ.

Podejmować, **Podjąć**, поднимáть, поднять, предпринимáть, предпринять. || **Podejmować się**, брáться за что́, брать на себя́ что́ либо; || поднимáться.

Podejrzanie, подозри́тельно.

Podejrzany, подозри́тельный.

Podejrzeć, **Podzierać**, **Podglądać**, подсмотрѣть, подсмáтривать; || подозрѣвáть (*кого́ въ чёмъ*).

Podejrzenie, -nia, *ср.* подозрéніе.

Podejrzliwość, -ści, *ж.* подозри́тельность.

Podejrzliwy, подозри́тельный, склóнный къ подозрéнію, недовѣрчивый.

Podejść, **Podejśdź**, **Podchodzić**, подойти́, подходи́ть, подступи́ть, подступáть, приблúзиться, приближáться; || **Podchodzić pod co**, подкрáдываться, приближáться укрáдкою, тайкóмъ; || напáсть, нападáть (*на непріятеля*); || **Podchodzić kogo**, обмáнывать, провести́, проводи́ть, вводи́ть въ обмáнъ, оплетáть.

Podejście, -ścia, *ср.* подлóгъ, мошéничество; || обмáнъ, хúтрость.

Podemknąć, **Podmykać**, подви́нуть, подвигáть; || всýнуть, всóвывать. || **Podemknąć się**, **Podmykać się**, подвернýться, подвёртываться, прокрáсться, прокрáдываться, вкрáсться, вкрáдываться.

Podeprzeć, **Podpierać**, подпéрть, подпирáть. **Podeprzeć głowę łokciem**, обокáчиваться.

Podeptać, растоптáть, затоптáть.

Podesłaniec, -ńca, *м.* подъéсланецъ, лазýтчикъ.

Podesta, -y, *ж. Плотн.* площáдка.

Podeszłość, -ści, *ж.* (wieku), стáрость, преклóнныя лѣтá.

Podeszły, *Причáстие, см.* **Podejść**; || **Podeszły w latach**, стáрый, пожилóй. **Rana podeszła krwią**, рáна затéкшая крóвью.

Podeszwa, -y, *ж.* подóшва. **Podeszwa wewnętrzna w obuwiu**, настúлка, подстúлка. **Podeszwa nowo podzelowana**, подмётка.

Podeszwiany, **Podeszwowy**, подóшвенный.

Podgardle, **Podgarle**, -a, *ср.* **Podgardłek** -łka, *м.* передняя сторонá шéи; || *Анат.*

ийочка, углубле́ніе на ве́рхней ча́сти грудно́й ко́сти; || **подборо́док** (*у живо́тныхъ*); || **зобъ** (*у ло́вчихъ птицъ*); || **подше́йникъ** (*ремень у ло́шади*).

Podgardło, -a, *ср.* **зобъ**, ше́йная о́пухоль.

Podgarnąć, Podgarnywać, **подобра́ть**, подбира́ть; || **подсу́нуть, подсо́вывать.**

Podgiąć, Podginać, **подогну́ть, подгиба́ть.**

Podglądać, подсма́тривать, подгля́дывать.

Podgłówny, подъ голово́ю находя́щійся; || второстепе́нный, посре́дственный, вторый по́слѣ гла́внаго.

Podgórczyk, -a, *м. см.* **Podgórzanin.**

Podgórny, подго́рный, лежа́щій у горы́ *или* подъ горо́ю.

Podgórzanin, -a, *м.* **подго́рный жи́тель.**

Podgórzanka, -i, *ж.* **подго́рная жи́тельница.**

Podgórze, -a, *ср.* **подго́рье.**

Podgrodzie, -a, *ср. Стар.* **предмѣ́стіе**, пригородъ.

Podhetmani, -ego, *м.* **намѣ́стникъ** военачальника; || **Podhetmani kozaków**, есау́лъ.

Podimiennik, -a, *м.* **приня́вшій на себя́** чужо́е и́мя.

Podjąć, поня́ть, *см.* **Podejmować.** || **Podjąć się czego, взя́ться за что́, предпринять** что́ либо.

Podjadanie, -nia, *ср.* **насыще́ніе.**

Podjadek, -dka, *м.* **червь, пита́ющійся** древе́сными коре́ньями.

Podjarzemny, Podjarzmi, Podjarzmowy, подъярёмный, ярёмный, рабо́чій (*скотъ*).

Podjazd, -u, *м. Воен.* **разъѣ́здъ, подвижно́й, ко́нный отря́дъ**; || **па́ртія**, небольшо́й отря́дъ во́йска.

Podjechać, Podjeżdżać, подъѣ́хать, подъѣзжа́ть.

Podjęcie, -cia, *ср.* **поня́тіе. Podjęcie się czego**, приня́тіе на себя́ чего́-либо.

Podjeść, Podjadać, подъѣда́ть; || **наѣ́сться** наѣда́ться, насы́титься, насыща́ться.

Podjęty, предпри́нятый, *см.* **Podjąć.**

Podjezdek, -dka, *м.* **лоша́дка, лошаёнка.**

Podjeżdżać, *см.* **Podjechać.**

Podjeździć (konia), **вы́ѣздить ло́шадь.**

Podjęzyczny, подъязы́чный.

Podłm, *Нескл.* полъ сце́ны.

Podkanclerski, вице-ка́нцлерскій.

Podkanclerstwo, -a, *ср.* **вице-ка́нцлерское** досто́инство. || *Собир.* **Вице-ка́нцлеръ** и его́ жена́, супру́га.

Podkanclerzanka, -i, *ж.* **дочь вице-ка́нцлера.**

Podkanclerzy, -ego, *м.* **вице-ка́нцлеръ.**

Podkanclerzyc, -a, *м.* **сынъ вице-ка́нцлера.**

Podkanclerzyna, -y, *ж.* **жена́, супру́га** вице-ка́нцлера.

Podkarm, -u, *м.* **ко́рмка, корме́ніе** лошадей во вре́мя доро́ги.

Podkarmić, Podkarmiać, подкорми́ть, подка́рмливать. || **Podkarmić się, откорми́ться** (*о живо́тныхъ*).

Podkasać, Podkasywać, подобра́ть, подбира́ть, приподня́ть, приподнима́ть; || **подвяза́ть, подвя́зывать.** || **Podkasać się, засучи́ть себѣ́** (*рукава́*), **подобра́ть, приподня́ть** (*пла́тье*).

Podkąsać, Podkęsywać, подкуси́ть, подку́сывать.

Podkasany, **подо́бранный, подвя́занный, припо́днятый**; || ***поджа́рый, сухопа́рый.**

Podkaska, -i, *ж.* **за́стёжка, подпоя́ска, кушачёкъ.**

Podkład, -u, *м.* **основа́ніе, осно́ва**; || **подкла́дка, подкла́дина. Podkład pod siodło, во́йлокъ, потни́къ. Podkład pod dno naczynia, поддо́нникъ**; || *Горн.* **Podkład, Spąg, подо́шва.**

Podkładać, *см.* **Podłożyć.**

Podkładanie; -nia, *ср.* **подкла́дываніе.**

Podkładka, -i, *ж.* **по́дкладень, яйцо́ подкла́дываемое** въ гнѣздо́ подъ насѣ́дку. || *Горн.* **Podkładka, Próg**, лежня́.

Podkolan, -u, *м. Бот.* **двули́стникъ** (*трава́*), *см.* **Parlist, Dwójlist.**

Podkolanek, -nka, *м.* **подколѣ́нокъ, поджи́лки**; || **поду́шка, подкла́дываемая** подъ колѣна.

Podkomenda, -y, *ж.* **подчине́нность, поднача́льность**; || **зави́симость.**

Podkomendny, подчинённый, подкома́ндный.

Podkomorne, -ego, *ср.* **пла́та за сня́тіе ча́сти кварти́ры** у гла́внаго жильца́.

Podkomornik, -a, *м.* **нанима́ющій кварти́ру** у гла́внаго жильца́.

Podkomorski, принадлежа́щій подкомо́рію, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorstwo, -a, *ср.* **до́лжность подкомо́рія**, *см.* **Podkomorzy.**

Podkomorzanka, -i, *ж.* **дочь подкомо́рія.**

Podkomorzy, -ego, *м.* **подкомо́рій**, придво́рный сано́вникъ (*въ старинной По́льшѣ*); || **камерге́ръ.**

Podkomorzyc, -a, *м.* **сынъ подкомо́рія.**

Podkomorzyna, -y, *ж.* **жена́, супру́га подкомо́рія.**

Podkoniuszy, -ego, *м.* **подконю́шій**; || **у́нтеръ-шталме́йстеръ.**

Podkop, -u, *м. Воен.* **подко́пъ, ми́на**; || ***се́ти, ко́зни.**

Podkopać, Podkopywać, подкопа́ть, подка́пывать, рыть, подры́ть, подрыва́ть.

Podkopnik, -a, *м. Воен.* **минёръ, подко́пщикъ.**

Podkopny, подзе́мный, подземе́льный; || ***потае́нный.**

Podkorzenny, подкоре́нный, находя́щійся подъ корнёмъ.

Podkościelny, находя́щійся подъ це́рковью, *или* по́длѣ це́ркви.

Podkostny, подко́стный, находя́щійся подъ ко́стью.

Podkoszony, скóшенный. **Łąka podkoszona**, лугъ повреждённый косьбóю.

Podkowa, -y, *ж.* подкóва.

Podkować, *см.* **Podkuć.**

Podkowanie, -nia, *ср.* окóвка; || подкóвываніе (*лошадéй*).

Podkóweczka, -i, *ж. Умен.* подкóвочка.

Podkówka, -i, *ж. Умен.* подкóвка.

Podkownik, -u, *м. Бот.* вя́вель (*растéніе*). || **Podkownik, -a,** *м.* кузнéцъ, мáстеръ дѣлающій подкóвы.

Podkowowy, подкóвный.

Podkreślać, Podkreślić, подчёркивать, подчеркнýть.

Podkreślanie, Podkreślenie, -nia, *ср.* подчёркиваніе.

Podkreślony, подчёркнутый.

Podkrokiew, -kwi, *ж.* крóвельное стропи́ло.

Podksiężycowy, подлýнный.

Podkuć, Podkować, подковáть, подкóвывать.

Podkucie, -cia, *ср.* подкóвка, подковáчіе.

Podkup, -u, *м.* наддáча, надбáвка (*цѣны*); || пóдкупъ.

Podkupić, Podkupywać, наддавáть, надбавля́ть цѣну, давáть бóлѣе другóго; || подкупи́ть, подкупáть.

Podkupne, -ego, *ср,* надбáвка, наддáча.

Podkupnik, -a, *м.* наддáтчикъ, дающій бóльшую цѣну (*на аукціóнѣ*); || лиходáтель, подкупáющій другóго.

Podkupny, подкýпный.

Podkupstwo, -a, *ср. см.* **Przekupstwo.**

Podkurek, -rka, *м.* пѣніе пѣтухóвъ; || ночнóе врéмя, когдá пóютъ пѣтухи; || закýска, ýжинъ óколо э́того врéмени (*для ночныхъ рабóтниковъ*).

Podkurzyć, Podkurzać, подкури́ть, подкýривать, окури́ть, окýривать.

Podkuty, подкóванный.

Podkwas, -u, *м. Хим.* кислотá.

Podkwasić, Podkwaszać, дѣлать кисловáтымъ, квáсить.

Podlać, Podlewać, подли́ть, подливáть.

Podłamać, Podłamywać, подломáть, подлáмывать, надломи́ть, надлáмливать.

Podlasie, -sia, *ср.* подлѣсье, мѣсто прилегáющее къ лѣсу.

Podlaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фія́лки (*растéніе*).

Podławie, -wia, *ср.* поднáрье, мѣсто подъ нáрами, подъ лáвками, скамéйками.

Podle, *Пред.* пóдлѣ, вóзлѣ, у, близъ.

Podle, *Нар.* пóдло, нúзко, *см.* **Podło.**

Podleć, унижáться; || пóртиться, повреждáться, вырождáться.

Podledz, Podlegać, покори́ться, покоря́ться, подчини́ться, подчиня́ться, подвéргнуться, подвергáться, повиновáться.

Podległość, -ści, *ж.* повиновéніе, подчинéніе, завúсимость. || **Podległości,** *мн.* угóдья, слýжбы (*имѣнія, усáдьбы, дóма*); принадлéжности (*дѣла*).

Podległy, подвéрженный; || завúсимый, подчинённый. **Życie podległe chorobom**, жизнь подвéрженная болѣзнямъ.

Podlepić, Podlepiać, подлѣпи́ть, подклеи́ть.

Podleśniczy, -ego, *м.* лѣсовщи́къ, лѣсно́й сто́рожъ.

Podleśny, подлѣсный, находя́щійся, растýщій подъ лѣсомъ; || помóщникъ лѣсничáго.

Podlewa, -y, *ж.* сóусъ, подли́вка.

Podlewać, Podlać, подливáть, подли́ть.

Podlewanie, -nia, *ср.* подливáніе.

Podlić, унижáть, срами́ть, *см.* Spodlić. || **Podlić się**, унижáться, уничижáться, срами́ть себя́, поступáть безчéстно

Podło, пóдло, нúзко, безчéстно.

Podłoga, -i, *ж.* полъ, помóстъ. **Ślepa podłoga**, подпóлье, чёрный полъ.

Podłomyślność, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, пóдлый óбразъ мы́слей, гнýсность.

Podłomyślny, пóдлый, нúзкій, преврéнный, гнýсный.

Podłość, -ści, *ж.* пóдлость, нúзость, гнýсность.

Podłotek, -tka, *м.* штенóкъ; || подрóстокъ.

Podłowaty, подловáтый, пóдленькій, *см.* **Podły.**

Podłożyć, Podkładać, подложи́ть, подкла́дывать.

Podług, по, смотря́ по тому́ какъ, согла́сно съ....., по мѣрѣ, *см.* **Wedle, Według.**

Podługowato, продолговáто.

Podługowatość, -ści, *ж.* продолговáтость.

Podłuż, вдоль, вдлину́.

Podłużka, -i, *ж.* поперечúна; || рѣшéтина, плáнка, рéйка, драни́ца. || **Podłużka w dachu, ребрó, край** кры́ши, крóвли.

Podłużnica, -y, *ж. Архит.* прогóнъ

Podłużny, продóльный, продолговáтый.

Podłużony, продолжённый.

Podły, пóдлый, нúзкій, ничтóжный, презрѣнный, гнýсный.

Podmajstrzy, -ego, *м.* подмастерье.

Podmarszałi, -ego, *м. Стар.* заступáющій мѣсто капитáна сýдна.

Podmawiać, *см.* **Podmówić.**

Podmawiacz, -a, *м.* подстрекáтель, подстýпитель.

Podmieście, -cia, *ср. Стар.* прúгородъ.

Podmiot, -u, *м.* подлóгъ, обмáнъ, подмётъ; || соломенная подстúлка (*для животныхъ*) || подкúдышъ, *см.* **Podrzutek**; || предмéтъ, содержáніе, *см.* **Przedmiot**; || *Грам.* подлежáщее.

Podmiotek, tka, *м. см.* **Podrzutek.**

Podmiotka, -i, *ж. см.* **Podsiebitka**; || *Кам.* штукату́рка потолко́въ.

Podmiotny, Podmiotowy, предме́тный, объекти́вный; || **подло́жный, вы́мышленный.**

Podmłoda, -y, *ж.* **мо́лодь, молоди́зна,** пивныя дро́жжи.

Podmoczyć, подмочи́ть.

Podmorski, подво́дный.

Podmoście, -ścia, *ср.* **подмо́стье.**

Podmostny, Podmostowy, находя́щійся подъ мосто́мъ.

Podmowa, -y, *ж.* внуше́ніе, подстрека́ніе, подстрека́тельство, подущеніе, наущеніе.

Podmówca, -y, подстрека́тель, подусти́тель, нау́шникъ.

Podmówić, Podmawiać, подговори́ть, подгова́ривать, подстрекну́ть, подстрека́ть, внушить, внуша́ть, подусти́ть, подуща́ть.

Podmuch, -u, *м.* дуновéніе, дыха́ніе, вѣ́яніе; || подущеніе, подстрека́ніе, возбужде́ніе.

Podmurny, Podmurowy, находя́щійся подъ стѣно́ю.

Podmurować, подвести́ ка́менную стѣну.

Podmurze, -a, *ср. Фортиф.* ни́жній валъ, ессебре́я.

Podmyć, Podmywać, подмы́ть, подмыва́ть.

Podnajmowanie, -nia, *ср.* отда́ча внаймы ча́сти на́нятаго, наёмъ ча́сти кварти́ры у друго́го жильца́.

Podnajmujący, нанима́ющій кварти́ру у друго́го лица.

Podniebie, -ia, *ср.* откры́тое не́бо, чи́стый во́здухъ.

Podniebienie, -nia, *ср.* сводъ; || сводъ не́ба, не́бо, небеса́, подне́бе́сье, небе́сная высота́; || нёбо (*вéрхняя часть рта*).

Podniebieniowy, Podniebienny, *Анат.* подне́бный.

Podniebieski, Podniebny, подне́бе́сный.

Podniecać, Podniecić, поджига́ть, подже́чь; || поощря́ть, поощри́ть, подстрека́ть, подстрекну́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть, вызыва́ть, вы́звать.

Podnieść, Podnosić, подня́ть, поднима́ть, подыма́ть, приподня́ть, приподыма́ть; || надба́вить, надбавля́ть, подня́ть, поднима́ть, возвы́сить, возвыша́ть (*цѣны*); || возвысить (*голосъ*); || повы́сить кого́ (*въ должности*). || **Podnieść się, Podnosić się,** поднима́ться, возвыша́ться, повыша́ться. || горди́ться.

Podniesienie, -nia, *ср.* **подня́тіе,** поднима́ніе; || надба́вка (*цѣны*); || **возвышеніе,** повыше́ніе.

Podniesiony, по́днятый; || надба́вленный; || возвышенный.

Podnieta, -y, *ж.* подто́пка (*пе́чи*); || горя́чность; || * прима́нка, скло́нность, побудительная причи́на.

Podnietca, -y, *м.* поджига́тель, подстрека́тель, подусти́тель.

Podnoże, -a, *ср.* подно́жіе.

Podnóżek, -żka, *м.* подно́жіе тро́на; || *Фортиф.* банке́тъ, присту́покъ; || *Мат.* основа́ніе, осно́ва, ба́за, ба́зисъ; || **скаме́йка, скамеечка, присту́покъ, подно́жка у экипа́жа.**

Podnóżek, -żka, Podnóżnik, -a, *м.* анти́подъ.

Podnóżkowy, Podnóżny, находя́щійся подъ ноги́ами, подно́жный.

Podobać się, нра́виться. **Podobać sobie co**, находи́ть удово́льствіе въ чёмъ, люби́ть что́, любова́ться чёмъ.

Podobanie, -nia, *ср.* прія́тность. **Podobanie się**, стара́ніе нра́виться.

Podobeńki, Podobnieńki, Podobniuchny, Podobniuteńki, Podobniusieńki, соверше́нно похо́жій, похо́жій какъ двѣ ка́пли воды́, *см.* **Podobny.**

Podobien, подо́бенъ, *см.* **Podobny.**

Podobieństwo, -a, *ср.* схо́дство, подо́біе. **Podobieństwo do prawdy,** правдоподо́біе; || прито́ча. **Podobieństwo Salomonowe,** прито́чи Саломо́новы.

Podobłoczny, подо́блачный.

Podobnie, подо́бнымъ о́бразомъ, ра́вно, равномѣрно. **Podobnież**, та́кже, то́чно.

Podobno, ка́жется, повидимому.

Podobny, подо́бный, схо́дный, схо́жій. || **Podobny ku wierzeniu**, вѣроя́тный. **Podobny ku wykonaniu**, возмо́жный, сбы́точный, удобоисполни́мый. **Podobny podobnego szuka**, подо́бный подо́бнымъ лю́буется.

Podoccian, -u, *м. Хим.* уксусоки́слая соль.

Podochocić sobie, подгуля́ть, подпи́ть.

Podoficer, -a, *м.* у́нтеръ-офице́ръ.

Podogonie, -nia, *ср.* пахви́ (*подхво́стная часть конскаго прибора*).

Podołać, Podoływać, одоле́ть, одоле́вать, оси́лить, оси́ливать, превозмо́чь, превозмога́ть.

Podołek, -łka, *м.* **подо́лъ** (*пла́тья*); || **подбрю́шина, ни́жняя часть брю́ха,** *см.* **Łono.**

Podorka, -i, *ж.* вспа́шка.

Podosek, -ska, *м.* подо́ска, подо́сина, око́вка о́си.

Podostatkiem, дово́льно, доста́точно, оби́льно, изоби́льно.

Podozorze, -a, *ср.* ни́жняя часть воло́вьяго *или* свино́го языка́; || подше́йная часть говя́дины.

Podpadać, *см.* **Podpaść.**

Podpał, -u, *м.* подто́пка, поджо́гъ, зажига́тельство; || то́пка (*печи́*).

Podpalanie, -nia, *ср.* поджо́гъ, поджига́ніе, зажига́тельство.

Podpalca, -y, Podpalacz, -a, *м* поджига́тель, зажига́тель; || * подстрека́тель, подусти́тель.

Podpałek, -łka, *м. см.* **Podpłomyk.**

Podpalenie, **-nia**, поджига́ніе, поджо́гъ; || **растопка** (*печи*).

Podpałka, **-i**, *ж.* **растопка**; || **сожже́ніе, зажига́ніе.**

Podpalony, **подожжённый.**

Podparafja, **-ji**, *ж.* **второстепе́нный прино́дъ.**

Podparcie, **-cia**, *ср.* **подпо́ра, подпо́рка, опо́ра, подде́ржка.**

Podparty, подпёртый, **подде́ржанный.**

Podpas, **-u**, *м.* по́ясъ.

Podpaść (**Podpaśdź**), **Podpadać**, подпа́сть, подпада́ть, **подлежа́ть**; || **навлека́ть, навле́чь на себя́, подверга́ться, подве́ргнуться** (*чему́*); || **попада́ть, попада́ться. Podpada to pod zmysły**, э́то **осяза́тельно, очеви́дно**, я́сно какъ день.

Podpasze, **-a**, *ср. Анат.* **мы́шка, подмы́шка.**

Podpaszny, **подмы́шковый.**

Podpęcze, **-a**, *ср. Анат.* **подбрю́шина, подбрю́шье.**

Podpędny, **подбрю́шный.**

Podpiąć, **Podpinać**, **подстегну́ть, подстёгивать, подтяну́ть, подтя́гивать.**

Podpić, **Podpijać**, **подпи́ть, подпива́ть,** подгуля́ть.

Podpieczętować, **подпеча́тать.**

Podpierać, *см.* **Podeprzeć.**

Podpiersień, **Popiersień**, **-śnia**, **Podpiersnik**, **-a**, *м.* **попе́рсіе, нагру́дный реме́нь** (*часть ко́нской у́пряжи*).

Podpięty, подстёгнутый, **подтя́нутый.**

Podpiły, пья́ный, **хмѣльно́й.**

Podpis, **-u**, *м.* **по́дпись, рукоприкла́дство.**

Podpisać, **Podpisywać**, **подписа́ть, подпи́сывать.** || **Podpisać się, подписа́ться, приложи́ть ру́ку.**

Podpisarz, **-a**, *м.* **помо́щникъ секретаря́ суда́.**

Podpisek, **-ska**, *м. Стар.* **ре́гентъ зе́мской канцеля́ріи**; || **припи́ска.**

Podpłatnik, **-a**, *м.* **помо́щникъ кассира, назначе́я.**

Podpłomyk, **-a**, *м.* **хлѣбъ** у са́маго **пла́ни испечённый, ва́ленецъ.**

Podpomoganie, **Podpomożenie**, **-nia**, *ср.* **подмо́га, посо́біе, вспоможе́ніе, по́мощь, содѣ́йствіе.**

Podpomożyciel, **-a**, *м.* **покрови́тель, защи́тникъ.**

Podpopielny chleb, *Стар.* **хлѣбъ испечённый въ золѣ.**

Podpora, **-y**, *ж.* **подпо́рка, подста́вка**; || **подде́ржка, подмо́га, подпо́ра, опо́ра**; || *Архит.* **контрефо́рсъ**; || *Горн.* **подхва́тъ, постыль**

Podpórka, **-i**, *ж.* **подпо́рка, подста́вка,** тычи́нка; || *Архит.* **сто́йка.**

Podporucznik, **-a**, *м.* **подпору́чикъ.**

Podprawić, **Podprawiać**, **испра́вить, исправля́ть, поправи́ть, поправля́ть**; || **разводи́ть** (*растенія*); || **подложи́ть, подкла́дывать, подби́ть, подбива́ть**; || **настро́ить кого́ къ чему́, наусти́ть, подстрекну́ть.**

Podprawka, **-i**, *ж. Камен.* **подщебёнка.**

Podprefekt, **-a**, *м.* **подпрефе́ктъ, помо́щникъ префе́кта.**

Podproboszcz, **-a**, *м.* **свяще́нникъ, состоя́щій въ вѣ́дѣніи прихо́дскаго свяще́нника.**

Podprofos, **-a**, *м. Стар.* **помо́щникъ** судьи́, **старши́ны.**

Podprokurator, **-a**, *м.* **помо́щникъ прокуро́ра**

Podproże, **-a**, *ср.* **ни́жняя часть поро́га.**

Podprzeor, **-a**, *м.* **помо́щникъ настоя́теля монастыря́.**

Podprzysięgać, **дава́ть** вѣроло́мную **прися́гу.**

Podprzysięganie, **-nia**, *ср.* **ло́жная,** вѣроло́мная **прися́га.**

Podpułkownik, **-a**, *м.* **подполко́вникъ.**

Podpuścić, **Podpuszczać**, подпусти́ть, **подпуска́ть**; || **Podpuszczać mléko**, **квасить, прокваши́вать молоко́**

Podraczyć, **напои́ть** до́пьяна (*кого*). **Podraczyć sobie, напи́ться, напива́ться, накулика́ться.**

Podrastać, **подраста́ть.**

Podrażnić, **подразни́ть.**

Podręcze, **-a**, *ср.* **ру́чка** у **кре́слъ** и т. п.

Podręcznik, **-a**, *м.* **руково́дство.**

Podręczny, **подру́чный. Dziełko podręczne, руково́дство.**

Podrób, **-u**, *м.* **Podroba**, **-y**, *ж.* **Podróbki**, **-bek**, *мн.* **потроха́, вну́тренности живо́тнаго.**

Podrobić, **искроши́ть, изрѣ́зать на ме́лкіе кусо́чки, раздроби́ть.**

Podrobić, **Podrabiać**, **подде́лать, подде́лывать, придѣ́лать, придѣ́лывать, додѣ́лать, додѣ́лывать**; || **надвя́зать, надвя́зывать** (*шу́локъ*); || **надста́вить, надставля́ть.**

Podrobiony, **подде́ланный**; || **надста́вленный, придѣ́ланный**; || **надвя́занный.**

Podrostek, **-stka**, *м. см.* **Podrostek.**

Podrosły, **подро́сшій.**

Podrostek, **-stka**, *м.* **подро́стокъ**, *см.* **Podlotek.**

Podróż, **-y**, *ж.* **путеше́ствіе, пое́здка, стра́нствованіе.**

Podrożeć, вздорожа́ть.

Podróżnik, **-a**, *м.* **пу́тникъ, путеше́ственникъ**; || **пассажи́ръ**; || **проѣзжій**; || **стра́нникъ.**

Podróżny, **подоро́жный, путево́й. Karta podróżna, подоро́жная.**

Podróżny, **-ego**, *м. см.* **Podróżnik.**

Podróżować, **путеше́ствовать, стра́нствовать, ѣздить.**

Podróżowanie, **-nia**, *ср.* **путеше́ствіе, стра́нствованіе.**

Podrożyć, **возвы́сить цѣ́ну.**

Podrusztować, **приста́вить подмо́стки** лѣсо́й (*къ строе́нію*).

Podruzgotać, разби́ть въ дре́безги, расплоста́ть на ме́лкіе кускі́, раздроби́ть; || сокруши́ть.

Podrybek, -bka, *м.* **лаксофоре́ль** (*рыба*).

Podrygnąć, Podrygać, Podrygiwać, подпры́гнуть, подпрыгивать, подскочи́ть, подска́кивать.

Podrywka, -i, *ж.* **родъ рыболо́вной се́ти**; || **западня́, лову́шка.**

Podrzeć, разодра́ть.

Podrzędny, **подчине́нный**; || **второстепе́нный.** **Planety podrzędne**, второстепе́нныя плане́ты, спу́тники.

Podrzeźniać, Podrzyźniać (komu), передра́знивать (*кого́*), перецыга́нивать, пересмѣ́ивать.

Podrzeźniacz, -a, *м.* **пересмѣ́шникъ**, передра́зниватель.

Podrzeźnianie, -nia, *ср.* **передра́знивание**, пересмѣ́ваніе.

Podrzucalny, **броса́льный**, **служа́щій** въ брося́нію.

Podrzucić, Podrzucać, подки́нуть, подки́дывать, подбро́сить, подбра́сывать.

Podrzucony, подбро́шенный, подки́нутый.

Podrzut, -a, Podrzutek, -tka, *м.* **подки́дышъ, подки́нутый ребёнокъ.** **Dom podrzutków**, воспита́тельный домъ.

Podrzutnie, подло́жно, съ обма́номъ.

Podrzutny, подло́жный, подставно́й, поддѣльный.

Podsada, -y, *ж. Фортиф.* **са́па, подко́пъ**; || * **заса́да, западня́**; || **обма́нъ**; || **фундаме́нтъ, основа́ніе, осно́ва, закла́дка, подста́вка.**

Podsadka, -i, *ж.* **ковъ, ко́зни, заса́да, западня́**; || **родъ гриба́.**

Podsądny, подсу́дный; || **подсуди́мый.**

Podsadzić, Podsadzać, подложи́ть, подкла́дывать, подста́вить, подставля́ть; || **подводи́ть подко́пъ** (*подо что́*). || **Podsadzić się pod kogo, украдкою помѣша́ть** кому́ въ како́мъ-либо дѣлѣ, воспо́льзоваться чьёю оплошностію, напа́сть враспло́хъ.

Podsaletran, Podsaletrzan, -u, *м. Хим.* **селитрокисла́я соль.**

Podsciełać, Podesłać, подстила́ть, подосла́ть.

Podściełanie, -nia, *ср.* **подсти́лка.**

Podsędek, -dka, *м. Стар.* **подсу́докъ**, мла́дшій судья́ зе́мскаго суда́.

Podsędkowa, -ej, *ж.* **жена́ подсу́дка.**

Podsędkówna, дочь подсу́дка.

Podsędkowstwo, -a, *ср.* **до́лжность подсу́дка.**

Podselować, *см.* **Podzelować.**

Podsiać, Podsiewać, подсѣ́ять, подсѣ́вать.

Podsiarczan, -u, *м. Хим.* **сѣрноки́слая соль.**

Podsiębicie, -cia, *ср.* **Podsiębitka, -i**, *ж. Стар.* штукату́рка потолка́.

Podsiebitka, -i, *ж.* **Podsiebicie, -cia**, *ср. Плотн.* **подши́вка.**

Podsienie, -nia, *ср. Архит.* **по́ртикъ, галере́я**; || **крыльцо́ подъ навѣсомъ.**

Podsiewacz, -a, *м.* **сѣ́ятель, просѣ́вальщикъ.**

Podsiewiny, -win, *мн.* **вы́сѣвки.**

Podsiodłowy, подсѣдѣ́льный.

Podskarbi, -iego, *м. Стар.* **завѣ́дывающій госу́дарственной казно́ю, казнохрани́тель.**

Podskarbina, -y, *ж. Стар.* **жена́ казнохрани́теля.**

Podskarbstwo, -a, *ср.* **до́лжность казнохрани́теля**; || *Собир.* **казнохрани́тель и его́ жена́ вмѣстѣ.**

Podskoczyć, Podskakiwać, подскочи́ть, подска́кивать, подпрыгну́ть, подпры́гивать.

Podskok, -u, *м.* **скачо́къ, прыжо́къ.**

Podskórny, подко́жный.

Podskórze, -a, *ср.* **ни́жняя ко́жа.**

Podskrobać, подчи́стить, подскобли́ть.

Podskrobanie, -nia, *ср.* **подчи́стка.**

Podskrobany, подчи́щенный, подскобленный.

Podskrobek, -bka, *м.* **лепёшка** изъ оста́вшагося тѣ́ста, **оскрёбокъ.**

Podskubać, Podskubywać, вырыва́ть, выдёргивать, вы́щипать, выщи́пывать, общипа́ть, общи́пывать (*пе́рья*).

Podsłodzić, Podsładzać, подсласти́ть, подсла́щивать.

Podsłoneczny, подсо́лнечный.

Podsłuch, -u, *м.* **подслу́шиваніе. Podsłuch odprawiać, stać na podsłuchu, подслу́шивать, быть на сторо́жѣ, сторожи́ть. Podsłuchy wojenne, рекогносцирро́вка, развѣ́дка.**

Podsłuchać, подслу́шать.

Podsłuchacz, -a, Podsłuchywacz, -a, *м.* **подслу́шивальщикъ, лазу́тчикъ, соглядата́й.**

Podsłupie, -pia, *ср. Стар.* **подно́жіе, пьедеста́лъ**; || *Архит.* **по́ртикъ**; || **навѣсъ на столба́хъ.**

Podśnieżny, подснѣ́жный.

Podsobny, Стар. подъ кѣ́мъ-либо находя́щійся; || **Podsobny koń, верхова́я, подсѣ́дельная ло́шадь.**

Podsokoły, Стар. употребля́емый въ **соколи́ной охо́тѣ.**

Podsolan, -u, *м. Хим.* **солеки́слая соль.**

Podspodni, испо́дній.

Podstać się, вы́стояться, устоя́ться.

Podstanie się, -nia się, *ср.* **отсто́й, отста́иваніе.**

Podstąpić, Podstępować, подступи́ть подступа́ть, приступи́ть, **приступа́ть**, приблизиться, приближа́ться.

Podstarosta, -y, *м. Стар.* **подстаро́ста, помо́щникъ старо́сты, управи́теля владѣ́нія** *или* **помѣ́стья, принадлежа́щаго коро́нѣ**; || **Podstarosta w kopalniach**, берга́уптманъ, го́рный чино́вникъ.

Podstarości, -iego, *м.* помо́щникъ управи́теля помѣ́стьемъ, надсма́тривающій надъ се́льскими рабо́тами и т. д., эконо́мъ.

Podstarzały, устаре́лый.

Podstarzeć, устаре́ть, одряхле́ть.

Podstawa, -y, *ж.* основа́ніе, осно́ва.

Podstawek, -wka, *м.* подпо́рка, подде́ржка; || **Podstawek (w potrzasku),** сторожёкъ. стрѣлка, западны́я две́рцы (*въ западнѣ*); || **Podstawek moździerzowy,** пе́стикъ (*въ ступкѣ*); || **Podstawek u skrzypców,** подста́вка, кобы́лка (*въ скри́пкѣ*); || **Podstawek (pod talerz, pod naczynie),** подо́нникъ, поддо́нокъ.

Podstawialny, Podstawny, подставно́й.

Podstawić, Podstawiać, подста́вить, подставля́ть. **Podstawić co zamiast czego,** подсу́нуть, подмѣни́ть, замѣни́ть.

Podstawienie, -nia, *ср.* подставле́ніе, замѣна; || замѣне́ніе, замѣще́ніе.

Podstawiony, подставно́й. **Osoba podstawiona,** подставно́е лицо́.

Podstęp, -u, *м.* подло́гъ, обма́нъ, хи́трость, проны́рство. **Czynić podstępy,** разставля́ть се́ти, кова́ть ко́зни.

Podstępca, -y, *м.* хитре́цъ, проны́ра, лука́вецъ.

Podstęplować, Podstemplować, *Каменщ.* подпере́ть, поддержа́ть подста́вками (*стѣны*).

Podstępność, -ści, *ж.* хи́трость, лука́вство, кова́рство, проны́рство.

Podstępny, хи́трый, лука́вый, кова́рный, зло́стный, злонаме́ренный. **Podstępny bankrut,** зло́стный банкру́тъ.

Podstolanka, -i, *ж. Стар.* дочь помо́щника сто́льника.

Podstole, -a, *ср.* подсто́лье.

Podstoli, -ego, *м. Стар.* сто́льникъ (*придво́рный чино́вникъ, имѣ́вшій смотрѣ́ніе за королѐвскимъ столо́мъ*).

Podstolic, -a, *м. Стар.* сынъ сто́льника.

Podstolina, -y, *ж. Стар.* жена́ сто́льника.

Podstolstwo, -a, *ср. Стар.* до́лжность сто́льника.

Podstrzedz, Podstrzegać, подстере́чь, подстерега́ть, подмѣ́тить, подмѣча́ть, подгляде́ть, подгля́дывать, подсмотрѣ́ть, подсма́тривать.

Podstrzegacz, -a, *м.* соглядата́й, лазу́тчикъ.

Podstrzegaczka, -i, *ж.* подсмо́трщица, лазу́тчица.

Podstrzeganie, -nia, *ср.* подсма́триваніе, высма́триваніе, вывѣ́дываніе, шпіо́нство.

Podstrzelczy, ходя́щій подъ ружьёмъ (*объ охо́тничьей соба́кѣ*).

Podstrzelić, *см.* **Postrzelić.**

Podstrzesze, -a, *ср.* мѣсто подъ навѣ́сомъ; || черда́къ.

Podstyczna, -ej, *ж. Мат.* субта́нгенсъ.

Podsufitka, -i, *ж. Архит.* потоло́чина.

Podsummować, подвести́, свести́ ито́гъ.

Podsunąć, Podsuwać, подсу́нуть, подсо́вывать, задви́нуть, задвига́ть, пододви́нуть, пододвига́ть.

Podsuw, -u, *м.* взя́тка, пода́рокъ за незако́нное произво́дство де́ла.

Podsuwacz, -a, *м.* подмѣ́нщикъ.

Podsuwaczka, -i, *ж.* подмѣ́нщица.

Podsycenie, -nia, *ср.* ко́рмъ, пи́ща, подкрѣпле́ніе, насыще́ніе.

Podsycić, Podsycać, насы́тить, насыща́ть, подкорми́ть, подка́рмливать, подкрѣпи́ть, подкрѣпля́ть. **Podsycić czém jaki trunek,** подмѣша́ть, подба́вить чего́ въ како́й либо напи́токъ. || **Podsycić się,** насы́титься, подкрѣпи́ться, перекуси́ть чего́ либо, закуси́ть.

Podsypać, Podsypywać, подсы́пать, подсыпа́ть.

Podsypka, -i, *ж.* затра́вочный по́рохъ, мя́коть.

Podsyta, -y, *ж.* подкрѣпле́ніе, насыще́ніе; || * одобре́ніе, поощре́ніе.

Podszczuwać, подстрека́ть, поджига́ть, подзадо́ривать; || натра́вливать, поддра́знивать.

Podszczuwacz, -a, *м.* подстрека́тель, подусти́тель, поджига́тель, зажига́, зачи́нщикъ.

Podszczuwaczka, -i, *ж.* подстрека́тельница, поджига́тельница, зачи́нщица, на́ушница.

Podszczuwanie, -nia, *ср.* подстрека́тельство, натра́вливаніе, поддра́зниваніе.

Podszepnąć, Podszeptywać, шепну́ть, нашёптывать.

Podszepnik, -a, *м.* нау́шникъ, подстрека́тель, подусти́тель.

Podszept, -u, *м.* нау́шничаніе, нашептываніе.

Podszewka, -i, *ж.* подкла́дка, подбо́й.

Podszewnica, -y, *ж. Бот.* древоко́рникъ (*расте́ніе*).

Podszybie, -ia, *ср. Горн.* мѣсто при ша́хтѣ для скла́дыванія руды́.

Podszyć, Podszywać, подши́ть, подшива́ть, подложи́ть, подкла́дывать. подби́ть, подбива́ть.

Podszycie, -cia, *ср.* подкла́дка, подбо́й; || придѣ́лка но́выхъ голо́вокъ, но́выя го́ловы, голо́вки (*у сапого́въ*).

Podtęp, -u, *м.* наводне́ніе, разли́тіе водъ.

Podtopić, Podtapiać, наводни́ть, наводня́ть, затопи́ть, затопля́ть.

Podtrącić, Podtrącać, подтолкну́ть, подта́лкивать.

Podtykać, Podetknąć, подтыка́ть, подто́кнуть.

Poduchowny, бы́вшій духо́вный, принадлежа́вшій духове́нству.

Poduczyć, подучи́ть, научи́ть.

Podufale, *см.* **Poufale.**

Podufały, *см.* **Poufały.**

Podupadły, припе́дшій въ упа́докъ, обѣдне́вшій, обнища́вшій, разори́вшійся.

Podupaść, Podupadać, притти́ въ упа́докъ, обѣдне́ть, обнища́ть, разори́ться.

Podusić, передуши́ть.

Podustny, *Стар.* толстогу́бый, губа́стый; || находя́щійся подъ губа́ми.

Poduszczanie, Poduszczenie, -nia, *ср.* наущéніе, подстрека́ніе, возбужде́ніе.

Poduszczacz, *см.* **Poduszczyciel**.

Poduszczyć, Poduszczać, подстрекну́ть, подстрека́ть, подзадо́рить, подзадо́ривать.

Poduszczyciel, -a, *м.* подстека́тель, подусти́тель.

Poduszeczka, -i, *ж.* поду́шечка. **Poduszeczka u szorów końskich**, сѣдéлка.

Poduszka, -i, *ж.* поду́шка.

Poduszny, Poduszowy, поду́шечный.

Podwajać, *см.* **Podwoić**.

Podwał, -łu, *м. Воен.* *см.* **Podmurze**.

Podwałek, -łka, *м. Архит.* астрага́лъ, ва́ликъ, ободо́къ.

Podwalić, Podwalać, подвали́ть, подва́ливать, подкати́ть, подка́тывать.

Podwalina, -y, *ж.* перево́дина, ба́лка, бревно́, брусъ; || основа́ніе, фунда́ментъ.

Podwałka, *см.* **Opusta**.

Podwalny, находя́щійся подъ ва́ломъ, подъ око́помъ.

Podważka, -i, *ж. Хир.* подъёмникъ, подъёмецъ (*инструме́нтъ*).

Podważyć, Podważać, приподня́ть, приподнима́ть.

Podwęgielny, краеуго́льный.

Podwiązać, Podwiązywać, подвяза́ть, подвя́зывать, завяза́ть, завя́зывать; || *Архит.* своди́ть, замыка́ть сводъ. || **Podwiązać się**, подвяза́ться.

Podwiązka, -i, *ж.* подвя́зка, обвя́зка; || *Архит.* кла́день, ле́жень подъ строи́лами.

Pod wieczór, по́дъ вечеръ, **вечерко́мъ**, въ вечéрнее врéмя.

Podwieczorek, -rka, *м.* по́лдникъ.

Podwieczorkować, по́лдничать.

Podwieść, Podwodzić, подвести́, **подводи́ть**.

Podwiew, -u, *м.* дунове́ніе, вѣ́яніе.

Podwinian, -u, *Хим.* винокúслая соль. **Podwinian potaszu**, винокúслый пота́шъ, ви́нный ка́мень.

Podwładność, -ści, *ж.* **подчине́нность**, подвѣ́домственность.

Podwładny, подчине́нный, **подвѣ́домственный**.

Podwłoka, i, *ж.* **вну́тренняя** *или* **ве́рхняя на́волочка**.

Podwłośnik, -a, *м.* **пудромантель**

Podwoda, -y, *ж.* подво́да, во́зка, **возъ**.

Podwódca, -y, Podwodziciel, -a, *м.* **подстрека́тель**, подусти́тель, поджига́тель

Podwodnik, -a, *м.* **подво́дчикъ**, **пра́вящій подво́дою**.

Podwodny, подво́дный, относя́щійся къ подво́дѣ. **Koń podwodny**, возова́я ло́шадь.

Podwodny, водяно́й, подво́дный. **Podwodna farba**, водяна́я кра́ска, соковáя *или* клеевáя кра́ска.

Podwoić, Podwajać, удво́ить, **удва́ивать**; || увели́чить, увели́чивать.

Podwój, -oju, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Podwoje, -ojów**, ство́ры, две́ри о двухъ полови́нкахъ, ство́рчатыя две́ри.

Podwojewodzy, -ego, *м. Стар.* **заступа́ющій мѣ́сто воево́ды**.

Podwójnie, вдвойнѣ́, вдво́е, въ два ра́за.

Podwójność, -ści, *ж.* **дво́йственность**, двойкость; || ***двоеду́шіе, лука́вство**.

Podwójny, двойно́й, **двойкій, двойственный**; || ***двоеду́шный, лука́вый**. **Podwójna pensja**, двойно́е жа́лованье. **Płód podwójny**, двойча́тый плодъ. **Kwiat podwójny**, махро́вый цвѣто́къ.

Podwojski, -ego, *м. Стар.* **разсы́льный**, разсы́льщикъ.

Podwórek, -rka, *м.* **задво́рокъ**, **за́дній** дворъ, дво́рикъ.

Podwórko, -a, *ср.* **пти́чій дворъ**, **за́дній** дворъ.

Podwórze, -a, *ср.* дворъ. *см.* **Dziedziniec**. **Na podwórzu**, на дворѣ́. **Z podwórza**, съ надво́рья.

Podwórzec, -rca, *м.* **дворъ**, **большо́й** дворъ.

Podwóz, -u, *м.* **подво́зъ**, доста́вка.

Podwoźnik, -a, *м.* **поставщи́къ**, доста́вщикъ, подво́дчикъ.

Podwrócić, Podwracać, **ниспрове́ргнуть**, ниспроверга́ть, потрясти́, потряса́ть; || **подста́вить кому́ но́гу**, **подшиби́ть** кого́.

Podwrót, -otu, *м.* **ниспроверже́ніе**; || **сшиба́ніе** кого́ съ ногъ.

Podwyżka, -i, *ж.* прибáвка.

Podwyższać, Podwyższyć, подвыша́ть, подвы́сить, проподнима́ть, приподня́ть, прибавля́ть, приба́вить.

Podwyższenie, -nia, *ср.* **воввыше́ніе**, повыше́ніе, приподня́тіе, надба́вка. **Podwyższenie Krzyża Ś-go**, воздви́женіе Св. Креста́. **Podwyższenie rangi**, повыше́ніе въ чи́нѣ.

Podyma (Podejma), -y, *ж. Плотн.* **подстрѣ́лина, распо́рка**, раскóсина, попереч́ный брусъ.

Podymie, -mia, *ср.* **дворъ**, **домъ**, **дымъ**, крестья́нское тягло́.

Podymne, -ego, *ср.* **поды́мное**, **подво́рное**, сборъ съ дымо́въ, сборъ съ ка́ждаго двора́.

Podzamcze, -a, *ср.* мѣ́сто пе́редъ за́мкомъ.

Podżary, **смýглый**, **загорѣ́лый** отъ со́лнца; || **поджа́рый**.

Podżarzyć, Podżarzać, поджéчь, **поджига́ть**; || ***подзадо́рить, подзадо́ривать**.

Podżeberny, Podżebrowy, подрёберный. *Анат.* Błona podżeberna, подрёберная *или* грудная плева.

Podżeg, -u, *м.* **Podżega, -i,** *ж. см.* Podżoga.

Podżegać, Podżegnąć. поджига́ть, подже́чь.

Podżegacz, -a, *м.* поджига́тель; || * подстрека́тель, подусти́тель, зачи́нщикъ.

Podżegaczka, -i, *ж.* зажига́тельница; || подстрека́тельница, подусти́тельница, зачи́нщица.

Podzelować, подки́нуть *или* подши́ть но́выя подмётки подъ сапоги́.

Podzelowanie, -nia, *ср.* подши́ваніе, подки́дываніе подмётокъ подъ сапоги́.

Podziać, *см.*, Podzieć.

Podział, -u, *м.* раздѣлъ, дѣлёжъ, раздѣле́ніе, надѣлъ. Wznowienie podziału, передѣлъ.

Podziałka, -i, *ж. Мат.* масшта́бъ; ||*Физ.* масшта́бъ, ска́ла (*термоме́тра*).

Podzieć, Podziewać, дѣть, дѣва́ть, запря́тать, запря́тывать, сбыва́ть съ рукъ, отдава́ть, прибра́ть, прибира́ть. || Podzieć się, затеря́ться, спря́таться, дѣва́ться.

Podzięka, -i, *ж.* благода́рность, призна́тельность.

Podziękować, поблагодари́ть.

Podziękowanie, -nia, *ср. см.* Podzięka.

Podzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, дѣлёжъ. Podzielenie na raty, разсро́чка.

Podzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Podzielny, дѣли́мый.

Podziemek, -mka, *м. Бот.* чешу́йникъ, Петро́въ крестъ (*растеніе*).

Podziemie, -a, *ср.* **Podziemnica, -y,** *ж.* подземе́лье.

Podziemność, -ści, *ж.* нѣдра земли́.

Podziemny, подземе́льный.

Podziesiątny, состоя́щій изъ десяти́, десятерно́й, десятери́чный.

Podziewać, *см.* Podziać.

Podziewiątny, девятерно́й.

Podziś, Podziśdzień, donyńć, до сего́ вре́мени, до сего́дня, до сего́днишняго дня.

Podziw, -u, *м.* удивле́ніе.

Podziwiać(kogo,co), удивля́ться, дивя́ться (*кому́, чему́*), любова́ться (*кѣмъ, чѣмъ*).

Podziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе.

Podżoga, -i, *ж.* поджо́гъ, подто́пка; || возбужде́ніе, подстрека́ніе; || подстрека́тель, возмути́тель, поджига́тель.

Podżołądkowy, подбрю́шный.

Podzor, -u, *м.* подозрѣ́ніе.

Podźwignąć, возстанови́ть, привести́ въ пре́жнее состоя́ніе, подня́ть, приподня́ть.

Poema, *ср. Нескл.* **Poemat, -u,** *м.* поэ́ма.

Poeta, -y, *м.* поэ́тъ, стихотво́рецъ.

Poetka, -i, *ж.* поэте́сса.

Poetycki, Poetyczny, поэти́ческій.

Poetyka, -i, *ж.* пі́итика, стихотво́рная нау́ка.

Poezja, -ji, *ж.* поэ́зія. Poezje, *мн.* стихотворе́нія, поэти́ческія произведе́нія.

Pofałszować, поддѣлать.

Pofatygować się, потруди́ться, побезпоко́иться.

Pogadać, поговори́ть, поболта́ть.

Pogadanie, -nia, *ср.* Pogadanka, Pogadawka, Pogadka, -i, *ж.* бесѣда, разгово́ръ, болтовня́. Pogadka, поговорка, молва́.

Poganiać, погоня́ть.

Poganiacz, -a, *м.* погоня́щикъ; || рога́тина, стека́ло, боде́цъ, остроконе́чная па́лка (*чтобы погоня́ть волова́*).

Poganin, -a, *м.* язы́чникъ, идолопокло́нникъ.

Poganizm, -u, *м.* язы́чество, идолопокло́нство.

Poganka, -i, *ж.* язы́чница, идолопокло́нница.

Pogański, язы́ческій, идолопокло́нническій.

Pogaństwo, -a, *ср.* язы́ческіе наро́ды; || язы́чество.

Pogarda, -y, *ж.* презрѣ́ніе пренебреже́ніе.

Pogardliwie, *Нар.* презри́тельно, съ пренебреже́ніемъ.

Pogardliwość, -ści, *ж.* презри́тельность, неуважи́тельность.

Pogardliwy, презри́тельный, неуважи́тельный.

Pogardzać, Pogardzić, презира́ть, презрѣ́ть (*кого́*), пренебрега́ть, пренебрёчь (*чѣмъ*).

Pogardzanie, -nia, *ср.* презира́ніе.

Pogarszać, *см.* Pogorszyć.

Pogasić, погаси́ть.

Poginąć, поги́бнуть, пропа́сть.

Pogląd, -u, *м.* взглядъ.

Pogładzanie, -y, *ж.* полиро́вка, шлифо́вка, полирова́ніе; || политу́ра; || доскъ, гля́нецъ, гладь; || *украше́ніе, убра́ство.

Poglądać, смотрѣть, взгля́дывать.

Poglądanie, -nia, *ср.* взгля́дываніе, разсма́триваніе.

Pogłaskać, погла́дить, поласка́ть.

Pogłos, -u, *м.* употреби́тельнѣе Pogłoska, -i, *ж.* молва́, слухъ.

Pogłówek, -wka, *м.* уда́ръ по голово́, затре́щина.

Pogłówne, -ego, *ср.* Pogłówszczyzna, Pogłowszczyzna, -y, *ж.* поголо́вная по́дать, подуш̀ное.

Pogłówny, поголо́вный.

Pognój, -oju, *м.* унавожи́ваніе, удобре́ніе (*земли́*).

Pogoda, -y, *ж.* пого́да, вёдро.

Pogodnie, я́сно, свѣтло́; || споко́йно, ти́хо. Pogodnie jest, прекра́сная пого́да, прекра́сное вре́мя.

Pogodny, я́сный, чи́стый; || благорастворе́нный, благопрія́тный.

Pogodzenie, -nia, *ср.* примире́ніе, согла́шеніе.

Pogodzić, примири́ть, **согласи́ть.** || **Pogodzić się**, примири́ться.

Pogodziciel, -a, *м.* **примири́тель.**

Pogoń, Pogonia, -ni, *ж.* погóнъ, погóня, гóнка, догóнка, преслѣдованіе. || Pogoń, гербъ бы́вшаго Литóвскаго кня́жества: всáдникъ съ мечёмъ на конѣ.

Pogończy, Pogonny, пóсланный въ погóню, преслѣдующій.

Pogorszenie, -nia, *ср.* **ухудше́ніе, непóрченность;** || **соблáзнъ.**

Pogorszyć, Pogorszać, Pogarszać, ухýдшить, ухудшáть, испóртить, пóртить; || соблазни́ть, соблазня́ть.

Pogorzały, погорѣ́лый, *см.* **Pogorzelec.**

Pogórze, -a, *ср.* **плóская возвы́шенность, плоскогóрье.**

Pogorzeć, погорѣ́ть, **вы́горѣть.**

Pogorzel, Pogorzela, Pogorzelnia, -i, *ж.* пожáрище, погорѣ́лое мѣ́сто.

Pogorzelec, -lca, *м.* **погорѣ́вшій.**

Pogorzelisko, -a, *ср.* **пожáрище, погорѣ́лое мѣ́сто.**

Pogorzenie, -nia, *ср.* **сгорѣ́ніе, истребле́ніе пожáромъ.**

Pogotowiu, — **употреби́тельнѣе Na pogotowiu, въготóвности, подъ рукóю, блúзко.**

Pograbić, сгрести́ **гра́блями** (*сѣно*); || расхити́ть, разгрáбить.

Pogranicze, -a, *ср.* **предѣ́лъ, грани́ца,** порубѣ́жье.

Pogranicznie, смѣ́жно, **сопредѣ́льно, на** грани́цахъ, на рубежѣ́.

Pogranicznik, -a, *м.* **пограни́чный** жи́тель.

Pograniczny, **пограни́чный, сопредѣ́льный,** смѣ́жный.

Pograwanie, -nia **(z kogo)**, *ср.* **насмѣ́шка, глумле́ніе** (*надъ кѣ́мъ*).

Pogrążać, Pogrążyć, **погружáть,** погружáть, окýнывать, **окунýть;** || повергáть, повéргнуть. || **Pogrążać się**, погружáться, повергáться, **окýниваться.**

Pogrążanie, Pogrążenie, -nia, *ср.* **погруже́ніе.**

Pogrążnąć, погрязнуть, **вéргнуться.**

Pogrobek, -bka, Pogrobowiec, -wca *м.* ребёнокъ, роди́вшійся по смéрти отцá.

Pogrobny, Pogrobowy, посмéртный.

Pogródka, -i, *ж.* **огорóдка, úзгородь;** || грядá; || рѣ́шотка.

Pogrom, -u, *м.* **погрóмъ, разгрóмъ, пораже́ніе, разби́тіе, разоре́ніе.**

Pogromca, -y, *м.* **побѣди́тель, покори́тель;** || укроти́тель, усмири́тель.

Pogromić, поразúть, **разби́ть, опустошúть;** || побѣди́ть, **покори́ть.**

Pogromienie, -nia, *ср.* **опустоше́ніе,** пораже́ніе, разби́тіе; || **усмире́ніе.**

Pogromny, **разруши́тельный, опустоши́тельный.**

Pogróżka, -i, *ж.* **угрóза.**

Pogrożny, грóзный, угрожáющій.

Pogruchotać, разби́ть, переломáть, **раздробúть** на мéлкіе кýски. развали́ть.

Pogruchotanie, -nia, *ср.* **разби́тіе, переломъ.** разломъ, раздробле́ніе.

Pogrzeb, -u, *м.* погребе́ніе, пóхороны.

Pogrzebać, Pogrześć, Pogrzebować, Pogrzebywać, похорони́ть, погребáть, закáпывать, зарывáть тѣ́ло умéршаго въ зéмлю.

Pogrzebacz, -a, *м.* **Pogrzebaczka, -i,** *ж.* кочергá.

Pogrzebanie, -nia, *ср.* погребе́ніе.

Pogrzebnik, -a, *м.* **погребáльщикъ,** моги́льщикъ.

Pogrzebny, Pogrzebowy, погребáльный, похорóнный.

Pogubić, потерáть, растерáть.

Pogwałcenie, -nia, *ср.* нарушéніе; || наси́ліе. **Pogwałcenie grobów,** насúльственное разры́тіе моги́лъ.

Pogwałcać, нарýшить; || **изнасúловать.**

Pohamować, укроти́ть, **усмири́ть,** обуздáть, уня́ть, воздержáть.

Pohamowanie, -nia, *ср.* укроще́ніе, усмире́ніе, обуздáніе, уня́тіе, воздержáніе.

Pohańbić, опозóрить, обезчéстить, опорóчить, осрами́ть.

Pohańbiciel, -a, *м.* оскорби́тель.

Pohańbicielka, -i, *ж.* оскорби́тельница.

Pohańbienie, -nia, *ср.* безчéстіе, позóръ, посрамле́ніе.

Pohaniec, -ńca, *м. см.* Poganin.

Pohulanka, -i, *ж.* пирýшка, кутёжъ; || гуля́нка.

Poić, Napoić, пои́ть, напои́ть; || **Poić się,** упивáться.

Poinformować, увѣ́домить, объясни́ть; || **Poinformować się**, справúться, навести́ справ́ку, освѣ́домиться.

Poinformowanie, -nia, *ср.* **спра́вка, наведе́ніе** справ́ки.

Pojąć, *см.* Pojmować.

Pojadacz, -a, *м.* **объѣ́дало, объѣ́дало.**

Pojaw, -u, *м.* явле́ніе, проявле́ніе, появле́ніе; || зна́меніе. *см.* Zjawisko.

Pojawiać, Pojawić, явля́ть, яви́ть, проявля́ть, проявúть, обнарýживать, обнарýжить. || **Pojawiać się,** появля́ться, **проявля́ться,** обнарýживаться, пока́зываться.

Pojawienie, -nia, *ср.* явле́ніе, появле́ніе.

Pojazd, -u, *м.* **экипáжъ, коля́ска,** *см.* **Kocz, Powóz;** || весло́.

Pojazdowy, повóзочный, **коля́сочный,** каре́тный.

Pojażdżka, -i, *ж.* **поѣ́здка.**

Pojęcie, -cia, *ср.* поня́тіе, **поня́тливость, смыслъ;** || представле́ніе, мысль, **идéя.**

Pojednać, Pojednywać, помири́ть, **примири́ть,** примиря́ть. || **Pojednać się, Pojednywać się,** помири́ться, мири́ться, **примири́ться,** примиря́ться.

Pojednanie, -nia, *ср.* примире́ніе; || **согла́шеніе;** || мировáя сдѣ́лка.

Pojednawca, -y, *м.* примири́тель.

Pojednawczy, мировóй. полюбóвный; || **примири́тельный,** миротворный. **Układ**

pojednawczy, ми́рный догово́ръ, мирова́я. **Sąd pojednawczy**, третейскій судъ.

Pojednawczyni, **-ni**, *ж.* примири́тельница.

Pojednoczenie, **-nia**, *ср.* соглаше́ніе, соедине́ніе, едине́ніе.

Pojednoczyć, согласи́ть, соедини́ть.

Pojedyńczo, **poodinóчкѣ**, по́розно, отдѣ́льно, осо́бенно.

Pojedyńczość, **-ści**, *ж.* еди́нство, отдѣ́льность, несло́жность, обособле́ніе; || одино́чество.

Pojedyńczy, просто́й, несло́жный, отдѣ́льно взя́тый, отдѣ́льный; || еди́нственный, осо́бенный. *Грам.* **Liczba pojedyńcza**, еди́нственное число́.

Pojedynek, **-nku**, *м.* поеди́нокъ, дуэ́ль.

Pojedynka, **-i**, *ж.* одноство́льное ружьё.

Pojedynkować, **Pojedynkować się**, би́ться, дра́ться на поеди́нкѣ.

Pojedynkowanie, **-nia**, **Pojedynkowanie się**, **-nia się**, *ср.* поеди́нокъ, дуэ́ль.

Pojedynkowy, *см.* **Pojedyńczy**; || поеди́ночный, относя́щійся къ поеди́нку.

Pojemszczyzna, **-y**, *ж. Стар.* пла́та, кото́рую крестья́нинъ вноси́лъ поме́щику за позволе́ніе жени́ться.

Pojenie, **Spojenie**, **-nia**, *ср.* спа́иваніе, доведе́ніе до пья́наго состоя́нія.

Pojętność, **-ści**, *ж.* поня́тливость, поня́тность, смышлёность.

Pojętny, **Pojętliwy**, поня́тливый, смышлёный; || поня́тный.

Pojęty, по́нятый, постижи́мый, *см.* **Pojmować**.

Pojezdny, **повозо́чный**, **коля́сочный**, **каре́тный**.

Pojezuicki, бы́вшій іезуи́тскій, принадлежа́вшій о́рдену іезуи́товъ.

Pojmać, *Стар.* поймать, схвати́ть.

Pojmanie, **-nia**, *ср.* пои́мка.

Pojmaniec, **-ńca**, *м. Стар.* плѣ́нникъ.

Pojmaństwo, **-a**, *ср. Стар.* плѣнъ; || нево́ля.

Pojmować, **Pojąć**, понима́ть, поня́ть; || **Pojmować żonę**, жени́ться. **Pojmować męża**, вы́тти за́мужъ.

Pojmowanie, **-nia**, *ср.* поня́тливость.

Pojrzenie, **-nia**, *ср.* взглядъ.

Pójść, **Iść**, пойти́, идти́. **Pójść o zakład**, би́ться объ заклад. **Pójść z dymem**, разсѣ́яться какъ дымъ, исчезнуть. **Nie poszło mu to na pożytek**, э́то не послужи́ло ему́ въ по́льзу. **Widzę, że poszła dobrze moja prośba**, ви́дно, что моя́ про́сьба подѣ́йствовала. **Nie pójdzie ci to bezkarnie**, э́то не пройдётъ тебѣ́ да́ромъ. * **Pójść na grzyby**, получи́ть отка́зъ, отста́вку.

Pojutrze, послѣ за́втра. **Do pojutrza**, до по́слѣ за́втра. **Po pojutrze**, черезъ три дня.

Pojutrzejszy, послѣза́втрешній.

Pokąd, **poку́да**, пока́, до тѣ́хъ поръ пока́.

Pokarać, зака́пать.

Pokarm, **-u**, *м.* пи́ща, кормъ.

Pokarmić, покорми́ть.

Pokarmowy, кормово́й, пищево́й; || *Анатом.* пищеприе́мный, пищепрово́дный.

Pokątnie, пота́енно, скры́тно, скры́тнымъ о́бразомъ.

Pokątnik, **-a**, *м.* отше́льникъ; || загово́рникъ, нелюди́мъ. || *Ком.* торгу́ющій а́кціями внѣ би́ржи.

Pokątność, **-ści**, *ж.* пота́йность, скры́тность.

Pokątny, пота́йный, скры́тный.

Pokatować, изу́вѣчить, измучить.

Pokaz, **-u**, *м.* пока́зъ, показа́ніе, образчикъ; || знакъ, доказа́тельство; || нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazać, **Pokazywać**, показа́ть, пока́зывать. || **Pokazać się**, **Pokazywać się**, показа́ться, пока́зываться.

Pokazale, пы́шно, великоле́пно

Pokazalny, вы́ставленный на пока́зъ.

Pokazałość, **-ści**, *ж.* пы́шность, нару́жность, нару́жный видъ.

Pokazały, пы́шный; || ви́дный, значи́тельный, зна́тный.

Pokazanie, **Pokazywanie**, **-nia**, *ср.* вы́ставка, пока́зъ, пока́зываніе; || предъявле́ніе, представле́ніе (*докуме́нтовъ*). **Pokazanie na jaw**, оказа́тельство. **Na pokazanie**, на пока́зъ.

Pokaźny, ви́дный, значи́тельный.

Póki, пока́, поку́да, до тѣ́хъ поръ. **Póty póki**, до тѣ́хъ поръ пока́. **Od póki**, съ тѣ́хъ поръ какъ.

Pokład, **-u**, *м.* покла́жа. **Żąć na pokłady**, **класть ру́чнями**, **ру́ченьками** (*сжа́тый хлѣбъ*), раскла́дывать хлѣбъ ру́чнями (*для просу́шки его*); || помо́стъ, мостови́на, нака́тникъ, чёрный полъ, по́мостъ подъ вы́стилку по́ла; || **Pokład okrętowy**, ве́рхняя па́луба на кораблѣ; || *Геол.* слой, пластъ; || *Минер.* мѣсторожде́ніе; || *Плотн.* **Pokład dylowy**, пласти́нная сти́лка; || *Горн.* **Pokłady ciał kopalnych**, мѣсторожде́ніе минера́ловъ.

Pokładać, полага́ть; || обкла́дывать, покрыва́ть; || **Pokładać rolę**, въ пе́рвый разъ вспа́хивать зе́млю, переворачивать; || **Pokładać konia**, **byka**, холости́ть ло́шадь, быка́; || опроки́дывать, повали́ть; || * утверждать, увѣря́ть; || **Pokładać w kim nadzieję**, возлага́ть на кого́ наде́жду; || *Плотн.* **Łatami pokładać**, рѣшети́ть, приба́вить рѣшети́ны къ стропи́ламъ.

Pokładanie, **-nia**, *ср.* обкла́дываніе; || **Pokładanie konia**, холоще́ніе, оскопле́ніе ло́шади; || *Агр.* пе́рвая запа́шка земли́.

Pokładany, вы́ложенный, обло́женный; || **Koń pokładany**, кла́деный конь; || **Rola pokładana**, въ пе́рвый разъ вспа́ханная земля́.

Pokładne, -ego, *ср.* **плáта свящéннику за пóхороны.**

Pokładowy, **слóйстый.**

Pokładziny, -dzin, *мн. Стар.* **свáдебный обрáдъ.**

Poklask, -u, *м.* **Poklaskiwanie**, -nia, *ср.* **рукоплескáніе.**

Pokłócenie -nia, *ср.* **Pokłócenie się**, **ссóра.**

Pokłon, -u, *м. Стар.* **Pokłona**, -y, *ж.* **поклóнъ, поклонéніе. Pokłon Bogu**, **поклонéніе Бóгу. Pokłony komu czynić**, **изгибáться** (*передъ кѣмъ*); **бросáться къ ногáмъ, бить челóмъ** (*передъ кѣмъ*); || **подáрокъ, приношéніе.**

Pokłonić, **Pokłonić się**, **поклони́ться.**

Pokłonienie, -nia, *ср.* **поклонéніе, почти́тельный поклóнъ.**

Pokłonny, **поклóнный**; || **почтительный.**

Pokłosie, -sia, *ср.* **собирáніе колóсьевъ послѣ жáтвы.**

Pokoik, -u, *м. Умен.* **кóмнатка.**

Pokój, -oju, *м.* **покóй, кóмната. Pokój sypialny**, **спáльня. Pokoje**, *мн.* **покóи**; || **пріёмъ при дворѣ. Wczoraj były pokoje u króla**, **вчерá былъ пріёмъ у королá.** || **Миръ, покóй, спокóйствіе, тишинá. Pokój zerwać**, **нарýшить миръ. Pokój publiczny**, **общéственное спокойствіе. Dać czemu pokój**, **оставúть, бросить, перестáть. Daj mu Panie pokój wieczny**, **упокóй Гóсподи егó дýшу, дай Богъ емý цáрство небéсное. Pędzia pokoju**, **мировóй судья́.**

Pokojowa, -wéj, **Pokojówka**, -i, *ж.* **гóрничная, служáнка.**

Pokojowy, -ego, *м.* **камерди́неръ, кóмнатный служúтель.**

Pokojowy, **кóмнатный**; || **мúрный, относя́щійся къ заключéнію мúра.**

Pokolanek, -nka, *м. Фортиф.* **нúжняя часть брýствера.**

Pokolenie, -nia, *ср.* **поколѣ́ніе, колѣ́но, родъ**; || **плéмя, порóда.**

Pokonać, **Pokonywać**, **преодолѣ́ть, преодолѣвáть, осúлить, осúливать, превозмóчь, превозмогáть, побѣдúть. побѣждáть, покорúть. покоря́ть.**

Pokonanie, **Pokonywanie**, -nia, *ср.* **одолѣ́ніе, одолѣвáніе, превозмогáніе, побѣда, покорéніе.** *Юрид.* **Pokonanie prawem**, **отсуждéніе, очúстка.**

Pokonany, **побѣждённый, покорённый.**

Pokora, -y, *ж.* **смирéніе, крóтость, покóрность**; || **почтéніе.**

Pokornie, **покóрно, смирéнно, почти́тельно.**

Pokorniś, -sia, *м.* **смирéнникъ.**

Pokorniuchno, *Нар.* **всепокóрнѣйше.**

Pokorniuchny, **всепокóрнѣйшій.**

Pokorność, -ści, *ж.* **покóрность, крóтость.**

Pokorny, **покóрный, крóткій.**

Pokorzyć, **унижáть, смиря́ть**; || **укрощáть.** || **Pokorzyć się**, **смиря́ться.**

Pokos, -u, *м.* **покóсъ, кошéніе травы. Leżeć pokosem**, *см.* **Pokotem.**

Pokośny, **покóсный, относя́щійся къ покóсу.**

Pokost, -u, *м.* **лакъ.**

Pokostnik, -a, *м.* **лакирóвщикъ**; || **лáковщикъ.**

Pokostować, **лакировáть, покрывáть лáкомъ.**

Pokostowanie, -nia, *ср.* **лакировка.**

Pokostowy, **лáковый.**

Pokotem, **вповáлку. Leżeć, spać pokotem**, **лежáть, спать вповáлку.**

Pokpić, **пошутúть, посмѣя́ться.**

Pokrapiać, **Pokrapywać**, **Pokropić**, **накрáпывать, окроплáть, окропúть, орошáть, оросúть**, *см.* **Kropić.**

Pokrapianie, **Pokropienie**, -nia, *ср.* **окроплéніе, орошéніе.**

Pokrętny, **закрýченный.**

Pokrewieństwo, -a, *ср.* **родство́, свойство́, роднú.** *Собир.* **рóдственники.**

Pokrewna, -éj, *ж.* **рóдственница**, *см.* **Krewna.**

Pokrewnić, **Pokrewnić się**, *см.* **Spokrewniać**, **Spokrewniać się.**

Pokrewność, -ści, *ж.* **родство́, сродство́, крóвное родство́.**

Pokrewny, **родно́й, сро́дственный**; || **рóдственникъ, сро́дникъ.**

Pokropić, *см.* **Pokrapiać.**

Pokropywać, *см.* **Pokrapiać.**

Pokrótce, **вкрáтцѣ, въ коро́ткихъ словáхъ.**

Pokrowiec, -wca, *м.* **чахóлъ, покрóвъ.**

Pokrówne, -ego, *ср. Стар.* **пóдать за содержáніе коро́въ.**

Pokrwawienie, -nia, *ср.* **окровавлéніе.**

Pokryć, **покры́ть**, *см.* **Pokrywać.**

Pokrycie, -cia, *ср.* **покры́тіе, пополнéніе.** || *Ком.* **ручáтельство, обезпéченіе**; || **покрóвъ, покрывáло, покры́шка, кры́шка. Pokrycie długu**, **пополнéніе дóлга.**

Pokrycie, *см.* **Skrycie.**

Pokryjomu, **укрáдкою, скры́тно, тайкóмъ.**

Pokrytość, -ści, *ж.* **скры́тность, притвóрство**, *см.* **Pbłudność**, **Skrytność.**

Pokryty, **покры́тый**; || **скры́тный, притвóрный**, *см.* **Pbłudny.**

Pokrywa, -y, *Умен.* **Pokrywka**, -i, *ж.* **кры́шка, кры́шечка**; || **прикры́тіе, личúна, видъ. Pod pokrywą przyjaźni**, **подъ вúдомъ дрýжбы**; || *см.* **Pgródka.**

Pokrywać, **Pokryć**, **покрывáть, покры́ть, прикрывáть, прикры́ть.** || **Pokrywać się**, **покрывáться, прикрывáться.**

Pokrywacz, -a, *м.* **притвóрщикъ скры́тный человѣ́къ.**

Pokrywanie, -nia, *ср.* **покрывáніе, прикры́тіе.**

Pokryweczki, -czek, *мн. Бот. см.* **Rzęsa wietrzna.**

Pokrywka, *см.* **Pokrywa.**

Pokrzep, -u, *м.* **подкрѣплéніе силъ.**

Pokrzepiać, укрѣпля́ть.

Pokrzepiający, *Мед.* крѣпи́тельный, укрѣпля́ющій.

Pokrzepianie, -nia, *ср. см.* Krzepienie.

Pokrzepić, Pokrzepić się, *см.* Krzepczyć.

Pokrzyk, -u, *м.* крикъ; || *Бот.* Pokrzyk, Pokrzykowe ziele, Ада́мова голова́, бѣшеныя ви́шни, со́нная о́дурь, краса́вица, *см.* Wilcze jagody.

Pokrzywa, -y, *ж. Бот.* крапи́ва, жгу́чая крапи́ва. Pokrzywa głucha, глуха́я, нежгу́чая крапи́ва.

Pokrzywdzenie, -nia, *ср.* оби́да, оскорбле́ніе, нанесе́ніе безче́стія; || *Юрид.* убы́точность.

Pokrzywdzić, оби́дѣть, нанести́ оби́ду, оскорби́ть.

Pokrzywdzony, *Юрид.* потерпѣвшій отъ престу́пнаго дѣя́нія; || оби́женный, обезчещённый.

Pokrzywiany, Pokrzywny, крапи́вный.

Pokrzywka, -i, *ж.* крапи́вка, молода́я крапи́вка; || *Зоол.* королёкъ (*птица*).

Pokrzywnik, -a, *м. Зоол.* крапи́вная ба́бочка, мя́тликъ.

Pokudłać, взъеро́шить, растрепа́ть (*во́лосы*).

Pokup, -u, *м.* сбытъ, прода́жа (*това́ровъ*).

Pokupnik, -a, *м.* покупщи́къ, покупа́тель.

Pokupność, -ści, *ж.* хоро́шій сбытъ (*това́ровъ*).

Pokupny, ско́ро-раскупа́емый, сбыва́емый.

Pokurcz, -a, *м.* родъ соба́ки, происходя́щей отъ борзо́й.

Pokusa, -y, *ж.* искуше́ніе, собла́знъ; || =*м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Pokusić, Pokusić się, *см.* Pokuszać, Pokuszać się.

Pokusiciel, -a, *м.* искуси́тель, соблазни́тель.

Pokusicielka, -i, *ж.* искуси́тельница, соблазни́тельница.

Pokuska, -i, *ж.* ма́ленькое искуше́ніе.

Pokuszać, Pokusić, искуша́ть, искуси́ть, соблазня́ть, соблазни́ть; || испы́тывать, испыта́ть. || **Pokuszać się, Pokusić się**, покуша́ться, покуси́ться, попыта́ться, отва́житься, испро́бовать.

Pokuszenie, -nia, *ср.* искуше́ніе.

Pokuta, -y, *ж.* покая́ніе, раска́яніе. Za pokutę, въ наказа́ніе. Pokuta kościelna, эпитимія, духо́вное наказа́ніе, запреще́ніе.

Pokutnica, -y, *ж.* ка́ющаяся; || покая́нница.

Pokutnik, -a, *м.* ка́ющійся; || покая́нникъ.

Pokutność, -ści, *ж.* сокруше́ніе се́рдца, раска́яніе.

Pokutny, покая́нный. Psalm pokutny, покая́нный псало́мъ.

Pokutować, ка́яться, приноси́ть покая́ніе; || **Pokutować za grzechy**, ка́яться въ грѣха́хъ; || **поплати́ться**. Pokutować za życie rozwięzłe w młodości, поплати́ться за распу́тную жизнь въ мо́лодости.

Pokutowanie, -nia, *ср.* покая́ніе, раска́яніе; || эпитимія; || наказа́ніе.

Pokwap, -u, *м.* поспѣхъ, поспѣшность, торопли́вость.

Pokwapić się, поторопи́ться, поспѣши́ть, *см.* Kwapić się.

Pokwapienie się, *см.* Kwapienie się.

Pokwapliwie, *см.* Skwapliwie.

Pokwapliwość, *см.* Skwapliwość.

Pokwapliwy, *см.* Skwapliwy.

Pokwasić, проква́сить, сква́сить. Pokwasić się z kim, разойти́сь, размо́лвиться съ кѣмъ.

Pokwefić, набро́сить покрыва́ло.

Pokwitnąć, зацвѣсти́.

Pokwitować, дать распи́ску, квита́нцію, расписа́ться въ получе́ніи; раскви́та́ться; || возмѣсти́ть, воздать.

Pokwitowanie, -nia, *ср.* распи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Pół, *м.* полъ, полови́на. Na poły, на́полы (*Стар.*), пополамъ, на двѣ равныя до́ли. Pół godziny, полчаса́. Pół dnia, полови́на дня. Półpięta funta, четы́ре фу́нта съ полови́ною. Pół do dziesiątej полови́на деся́таго (*часа*). Na pół umarły, полумёртвый. Uchwycić kogo w pół, схвати́ть кого́ поперёкъ.

Poła, -y, *ж.* пола́, фа́лда (*пла́тья*); || **Poły**, сѣть для ло́вли птицъ и звѣре́й.

Połać -ci, *ж.* рядъ домо́въ, одна́ сторона́ у́лицы; || о́бласть, страна́, край; || водосто́къ (*съ крыши*).

Połączać, Połączyć, соединя́ть, соедини́ть. || **Połączyć się**, соедини́ться, сочета́ться (*бра́комъ*).

Połączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, сою́зъ, связь. *Архит.* Połączenie dylów, сты́ки пласти́нъ.

Połączyć, Połączyć się, *см.* Połączać.

Połajać, поруга́ть, побрани́ть.

Połajanie, -nia, *ср.* вы́говоръ, журьба́.

Połakomić się, пола́комиться, польсти́ться.

Połamać, Połamywać, изломи́ть, пола́мливать, разломи́ть, разла́мливать, разру́шить, разруша́ть; || растрогнуть, расторга́ть, нару́шить, нарушать.

Połamanie, -nia, *ср.* перело́мъ, лома́ніе, разла́мываніе; || расторже́ніе, наруше́ніе.

Połamany, разло́мленный, перело́мленный. Połamany przez burzę las, буреломный лѣсъ.

Polanie, -a, *ср.* поливáніе, поли́вка.

Polano, -a, *ср.* поле́но.

Połap, *см.* Pułap.

Połapka, *см.* Pułapka.

Połapkowy, *см.* Pułapkowy.

Półarkusz, -a, *м.* полу…ста́.

Półarkuszowy, полулистово́й.

Polarny, поля́рный, по́люсный, *см.* **Biegunowy.**

Połatać, почини́ть, положи́ть запла́ты.

Połatanie, -nia, *ср.* **запла́чиваніе, почи́ниваніе.**

Połatka, -i, *ж.* **блёстка; || блестя́щая пласти́нка.**

Połatucha, -y, *ж. Зоол.* **бе́лка, ве́кша.**

Poławiać, лови́ть (*рыбу*); || добыва́ть. || **Poławiać się**, лови́ться. **Ryby poławiają się w rzekach**, ры́бы ло́вятся въ рѣка́хъ.

Półbóg, -oga, **Półbożek**, -żka, *м.* полубо́гъ.

Półbogini, -ni, *ж.* **полубогиня.**

Półboku, Półboków, употребляется съ предло́гомъ do (*до*). **Do półboku**, по пояс, до пояса.

Półbótki, Półbóty, -ów, *мн.* **полусапо́жки, ботинки, полусапоги.**

Półbrat, -a, *м.* **сведённый братъ, единоутро́бный братъ**, *см.* **Przyrodny.**

Półbretnel, -a, *м.* **однотёсный гвоздь.**

Półćwiartek, -tka, *м.* **получетвёртка, осьма́я до́ля** (*листа́*).

Półćwiartkowy, получетвето́й.

Półćwierci, *ср. Нескл.* **осьма́я часть.**

Półczwarta, три съ полови́ною (передъ существи́тельными же́нскаго ро́да: **Półczwartéj**).

Półdarmo. Na pół darmo, за безцѣ́нокъ.

Półdziało, -a, *ср. Артил.* **оруді́е ма́лаго калибра.**

Półziesiąta, де́вять съ полови́ною.

Pole, -a, *ср.* по́ле, па́шня, ни́ва; || * по́прище; || *Герал.* по́ле щита́; || по́ле би́твы; || охо́та, тра́вля; || отъѣ́зжее по́ле (*земля, отдалённая отъ селе́нія и назначенная для охо́ты, или па́шни*); || пло́щадь, поверхность, простра́нство, *см.* **Powierzchnia**; || кле́тка, па́хматъ (*на ша́хматной доскѣ*) || *Посл.* **Wywieść, wyprowadzić kogo w pole**, води́ть кого́ за́ носъ, провести́, надуть.

Połeć, -łcia, *м.* по́лоть, полови́на *или* часть свино́й ту́ши. *Посл.* **Tłusty połeć smarować**, дрова́ въ лѣсъ носи́ть, вли́вать во́ду въ мо́ре, подлива́ть ма́сло въ огонь.

Polecać, Polecić, поручи́ть, поручи́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || ободря́ть; || рекомендова́ть. || **Polecać się**, поручи́ть себя́ кому́, проси́ть о покрови́тельствѣ, рекомендова́ться.

Polecający, рекоменда́тельный; || одобри́тельный.

Polecanie, -nia, *ср.* **препоруче́ніе, поруче́ніе**, рекоменда́ція.

Polecenie, -ni, *ср.* предписа́ніе, приказа́ніе, прика́зъ, повеле́ніе; || рекоменда́ція, одобре́ніе; || поруче́ніе. **Zrobił mi to na twoje polecenie**, онъ э́то сдѣлалъ мнѣ по твоему́ поруче́нію. **Polecenia godzien**, досто́инъ одобре́нія.

Polecie, -cia, *ср.* **ба́бье ле́то.**

Polecieć, полете́ть; || * **побѣжа́ть, поспѣши́ть, поторопи́ться.**

Polędwica, -y, *ж.* **филе́й, филе́йная часть** (*говя́дины*), **сѣкъ.**

Poledz, Polegnąć, пасть, упа́сть; || * **быть уби́тымъ.**

Polegać (na czém), опира́ться, осно́вываться, зави́сѣть. || **Polegać** (na kim, na czém), полага́ться, наде́яться (*на кого́, на что́*).

Poléj, -u, *ж. Бот.* **поле́й** (*расте́ніе*).

Polepa, -y, *ж.* **обма́зка, подма́зка**; || **штукату́рка.**

Polepianie, Polepienie, -nia, *ср.* **обма́зываніе, штукату́реніе** (*наружныхъ стѣнъ*).

Polepszać, Polepszyć, улу́чшать, улу́чшить; || поправля́ть, попра́вить. || **Polepszać się, Polepszyć się**, улу́чшаться, улу́чшиться, исправля́ться, испра́виться, поправля́ться, попра́виться.

Polepszanie, Polepszenie, -nia, *ср.* **улучше́ніе, поправле́ніе, исправле́ніе.**

Polerować, Wypolerować, полирова́ть, шлифова́ть, лощи́ть, наводи́ть гля́нецъ.

Polerowanie, -nia, *ср.* **полиро́вка, шлифо́вка**; || **политу́ра.**

Polerowany, **полиро́ванный, шлифо́ванный, гла́дкій, лощёный.**

Polerownik, -a, *м.* **полиро́вщикъ, гладильщикъ,**

Polerowny, *см.* **Polerowany.**

Polerunek, -nku, *м. см.* **Polerowanie, Polor.**

Polesie, -sia, *ср.* **подлѣ́сье, лѣси́стая страна́.**

Poletek, -tku, *м.* **вспа́ханная часть по́ля.**

Połetek, -tka, *м. Умен.* **полото́къ**, *см.* **Połeć.**

Polewa, Poléwa, -y, *ж.* **лакъ**; || **глазу́рь, стекловидный лакъ** (*на посу́дѣ*), **поли́ва, мурава́**; || **фини́фть, э́маль** (*на металлахъ*).

Polewać, Polać, **поливать, полить**; || **мура́вить** (*горшки́*).

Polewacz, -a, *м.* **мура́вщикъ**; || **лудильщи́къ.**

Polewaczka, -i, *ж. Садов.* **ле́йка.**

Polewanie, -nia, *ср.* **поливаніе, поли́вка**; || **глазу́реніе**; || **луже́ніе посу́ды**; || **посу́да.**

Polewany, мура́вленый; || **луже́ный, вылуженый.**

Polewczany, Polewczasty, похлёбочный, подли́вочный.

Polewka, -i, *ж.* **похлёбка**; || **подли́нка, подли́ва, поли́вка.**

Półfasek, -ska, *м.* **полови́на ка́дочки.**

Półfuncie, -cia, *ср.* **полфу́нта.**

Półgarnca, *ср.* **Półgarncowka**, -i, *ж.* **полови́на га́рнца.**

Półgarncowy, составля́ющій полови́ну га́рнца.

Półgębek, -bka, *м.* **полови́на рта. Półgębkiem mówić, цѣди́ть, говори́ть сквозь зу́бы, не договаривать словъ.**

Półgęsek, -ska, *м.* полото́къ.

Półgłos, -u, *м. Муз.* полуто́нъ. **Półgłosem,** олуто́номъ,въ полго́лоса, сквозь зу́бы, невня́тно.

Półgłośny, произнесённый въ полго́лоса.

Półgłówek, -wka, *м.* недоу́мокъ, **полоу́мный,** безтолко́вый, сумасбро́дъ.

Półgodzinny, получасово́й.

Półgroszek, -szka, *м.* **Półgroszówka, -i,** *ж.* полугро́шъ, полугрошеви́къ.

Półhak, -u, *м. Стар.* мушке́тъ со шты́ко́мъ.

Polica, -y, *ж.* по́лка; || набе́дренникъ (*у свяще́нниковъ*).

Policja, -ji, *ж.* поли́ція.

Policjant, -a, *м.* полице́йскій служи́тель; || сы́щикъ.

Policyjnie, полице́йски, полице́йскимъ поря́дкомъ.

Policyjny, полице́йскій.

Policzek, -czka, *м.* щека́; || пощёчина, оплеу́ха.

Policzenie, -nia, *ср.* зачисле́ніе, причисле́ніе.

Policzkować, Spoliczkować, Wypoliczkować, бить по щека́мъ, дать пощёчину, оплеу́ху, зауши́ть.

Policzkowanie, -nia, *ср.* битьё по щека́мъ, зауше́ніе.

Policzkowany, получи́вшій пощёчину, оплеу́ху, вы́битый по щека́мъ.

Policzkowy, щёчный, принадлежа́щій къ щеке́.

Policzkujący, даю́щій пощёчины, оплеу́хи.

Polip, -a, *м. Зоол.* поли́пъ, *см.* **Wielonóg.**

Polis, -u, *м. Ком.* страхово́й поли́съ.

Polisty, пло́скій, ро́вный. **Praj polisty,** ро́вное ме́сто,равни́на,ни́зменное ме́сто.

Politowanie. -nia, *ср.* сожале́ніе, сострада́ніе, соболѣзнованіе.

Politura, -y, *ж.* политу́ра, шлифо́вка, лоскъ, гля́нецъ.

Politycznie, *Нар.* поли́тически; || осторо́жно, иску́сно; || * учти́во, вѣжливо.

Polityczny, поли́тическій, государ́ственный; || осторо́жный, иску́сный, изворо́тливый; || * учти́вый, вѣжливый.

Polityk, -a, *м.* поли́тикъ.

Polityka, -i, *ж.* поли́тика, нау́ка госуда́рственнаго управле́нія; || поли́тическія дѣла́, прави́тельственные ви́ды; || иску́ство обходи́ться съ людьми́.

Politykować, разсужда́ть о поли́тическихъ дѣла́хъ,о поли́тикѣ; || иску́сно обходи́ться съ людьми́, дѣйствовать осторо́жно, хитро́.

Półjedwab, -biu, *м.* шёлкъ пополам́ъ съ ше́рстью *или* бума́гою.

Półjedwabny, полушёлковый.

Półk, *см.* **Pułk.**

Półka, Pułka, -i, *ж.* верёвка, ля́мка, бичева́. || **Półki, -lek,** *мн.* полевыя ди́кія гру́ши (*плоды*).

Półka, Pułka, -i, *ж.* по́лка.

Połknąć, *см.* **Połykać.**

Połknięcie, -cia, Połknienie, -nia, *ср. см.* **Połykanie.**

Połknięty, прогло́ченный, *см.* **Połykać.**

Półko, -a, *ср.* поля́на, поля́нка. || **Półko ptasznicze,** птицело́вня, птичій токъ.

Półkole, -a, *ср.* полукру́гъ; || полушáріе (*земли́*); || *Рудок.* **Półkole zawieszalne,** висячій уровень.

Półkolny, полукру́глый.

Półkopy, три́дцать штукъ чего́ либо.

Półkorca, полчетверика́.

Półkoszek, -szka, *м.* продолгова́тая корзи́на, ку́зовъ прикрѣпля́емый къ телѣгѣ для во́зки у́голья и т. п.

Półkoszulek, -lka, *м.* шемизе́тка, мани́шка.

Półkować, *см.* **Pułkować.**

Półkowniczy, *см.* **Pułkowniczy.**

Półkownik, *см.* **Pułkownik.**

Półkręże, -a, *ср.* полукру́жіе.

Półkrężny, полукру́глый.

Półkruszec, -szcu, *м.* полуметалл.

Półksiężyc, -a, *м.* полумѣсяцъ, прираще́ніе луны́, нараста́ющій мѣсяцъ.

Półksiężycowy, полумѣсячный, имѣющій видъ полумѣсяца.

Półkula, -i, *ж.* полуша́ріе.

Półkwiat, -u, *м. Бот.* сухолю́бъ (*личи́нковое расте́ніе*).

Półłócie, -a, *ср.* полъ-ло́та.

Półłokcia, полъ-локтя́.

Półłokciowy, (*Стар.* **Półłokietny**), полулоктево́й.

Półmiarek, -rka, *м.* осьма́я часть бо́чки.

Półmiesiąc, -a, *м. см.* **Półksiężyc.**

Półmiesięczny, полумѣсячный, двухнедѣльный.

Półmisek, -ska, *м.* блю́до.

Półnagi, полунаго́й.

Półniebie, -bia, *ср.* полови́на не́ба,полнебе́са; || среди́на не́ба, зени́тъ, надгла́вная то́чка.

Północ, -y, *ж.* по́лночь; || сѣверъ.

Północnik, -a, *м.* жи́тель сѣверныхъ странъ, сѣвери́нинъ.

Północnowschodni, сѣверовосто́чный.

Północnozachodni, сѣверозапа́дный.

Północny, полно́чный; || сѣверный.

Północny, полевой.

Północwieczerz, -a, *м.* употребля́ется съ предло́гомъ w (*въ*). W północwieczerz, о́коло трёхъ *или* четырёхъ часо́въ пополу́дни, ме́жду тре́тьимъ и четвёртымъ часомъ ве́чера.

Północwieczerze, -a, *ср.* пополу́денное вре́мя, пе́редъ ве́черомъ.

Połóg, -ogu, *м.* роды, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Połogowy, роди́льный, повива́льный, *см.* **Położniczy.**

Półokrąg, -ęgu, *м.* полукру́гъ.

Polonez, -a, *м.* по́льскій (*та́нецъ*).

Polor, -u, *м.* лоскъ, гля́нецъ; || вѣжливое обхожде́ніе.

Polot, -u, *м.* полёт.

Połów, -owu, *м.* ло́вля. **Połów ryb**, рыболо́вство, ры́бная ло́вля, ры́бный про́мысел; || то́ня, улов. || **Połów pereł**, ло́вля же́мчуга и проч.; || * **dobyća**, нажи́ва.

Połowa, -y, *ж.* полови́на. **Przez połowę**. **Na połowę**, пополам, **въ полови́ну**, вполу. **W połowie**, въ полови́нѣ.

Połować, охо́титься съ ружьёмъ; || стрѣля́ть дичь, охо́титься за ди́чью.

Połowanie, -nia, *ср.* охо́та, звѣри́ная ло́вля.

Połowica, -y, *ж.* полови́на.

Połowiczny, полови́нный, **полови́нчатый**; || испо́льный.

Połowniak, -u, *м.* **хлѣ́бъ смѣ́шанный** пополамъ съ овсо́мъ **и ячменёмъ**; || *Бот.* см. Półkwiat.

Połownik, -a, *м.* **поло́вникъ** (*обрабо́тывающій чью либо зе́млю изъ полови́нной прибыли, иногда вообще́ землепа́шецъ по́льзующійся на усло́віяхъ чужо́ю землёю*).

Połowny, рыболо́вный, ры́бный. **Rzeka połowna**, ры́бная рѣка́.

Połowy, полево́й. || **Połowy, -ego**, *м.* сторожъ полевы́хъ рабо́тъ.

Połoz, -a, **Połoś**, -sia, *м.* боа́, уда́въ (*исполи́нская змѣя*).

Położenie, -nia, *ср.* положе́ніе. **Położenie miejsca**, мѣстоположе́ніе. **Położenie miasta**, положе́ніе го́рода.

Położnica, -y, *ж.* роди́льница, **роженица**.

Położniczy, повива́льный, родовспомога́тельный.

Położyć, положи́ть, **сложи́ть**, *см.* **Kłaść**; || **Położyć się**, лечь, разла́ться.

Położysto, отло́го, пока́тисто, пока́то.

Położysty, отло́гій, поло́гій, пока́тистый, пока́тый.

Półpanek, -nka, *м.* разы́грывающій роль ба́рина, господ́чикъ.

Półpięta, четыре съ полови́ною. *Стар.* полпята́.

Półpiętrze, -a, *ср.* *Архит.* антресо́ль, полуэ́тажъ.

Półpoprzeczna, -ej, *ж.* **Półpoprzecznik**, -a, *м.* полупоперёчникъ, полови́на діа́метра.

Półpoście, -ścia, *ср.* полови́на пости́, средопо́стіе.

Półręka wek, -wka, *м.* **полурука́въ**, принашно́й рука́въ, манже́тъ.

Półrocze, -a, *ср.* полугоді́е.

Półroczny, полугодово́й.

Półsetek, -tka, *м.* **полсо́тни**, пятьдеся́тъ.

Półsiodma. *Нескл.* шесть съ полови́ною. Пе́редъ именами же́нскаго рода: **Półsiódmej**.

Półsukienko, **Półsukno**, -a, *ср.* **казими́ръ** (*полусукно́*).

Półszósta, пять съ полови́ною. Пе́редъ именами же́нскаго ро́да: **Półszóstéj**.

Półszostak, -a, *м.* три гроша́, полторы́ копе́йки.

Półtora, полтора́. Пе́редъ **именами** же́нскаго ро́да: **Półtoréj**.

Półtoracznie, въ полтора́ раза

Półtoraczny, полу́торный.

Półtorak, -a, *м.* полтора́ гроша.

Półtowy, вепряно́й, свино́й.

Półtrzecia, *Нескл. муж.* полтретья́, два съ полови́ною. Пе́редъ именами же́нскаго ро́да: **Półtrzeciéj** (*Стар.* полтретья́).

Półtuzin, -a, *м.* полдю́жина.

Polubić, полюби́ть.

Polubienie, -nia, *ср.* привя́занность, пристра́стіе.

Polubownie, полюбо́вно; || третей́скимъ суд́омъ.

Polubowny, полюбо́вный, третей́скій.

Południe, -nia, *ср.* по́лдень; || югъ.

Południk, -a, *м.* **меридіа́нъ**, полу́деникъ.

Południkowy, меридіона́льный.

Południować, отдыха́ть въ по́лдень, обѣдать; || корми́ть лошаде́й.

Południowiec, -wca, *м.* ю́жный жи́тель, южа́нинъ.

Południowowschodni, юговосто́чный.

Południowozachodni, югозапа́дный.

Południowy, полу́денный; || ю́жный.

Połumarły, полумёртвый.

Półwozie, -a, *ср.* **Półwozie przednie**, пере́дній ходъ у повозки. **Półwozie tylne**, за́дній ходъ у повозки.

Półwysep, -spu, *м.* полуо́стровъ.

Poły, *см.* Pół, Poła.

Połykać, **Połknąć**, глота́ть, проглоти́ть; || ***Oczyma co połykać**, пожира́ть что-либо глаза́ми, *см.* **Pożerać**.

Połykacz, -a, *м.* ѣдо́къ, обжо́ра.

Połykanie, **Połknienie**, -nia, *ср.* глота́ніе, проглаты́ваніе.

Połysk, -u, *м.* блескъ; || гля́нецъ, лоскъ.

Połyskać, **Połyskiwać**, **Połyskiwać się**, блиста́ть, сверка́ть, сія́ть.

Połyskanie, **Połyskiwanie**, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе, сія́ніе.

Półżałoba, -y, *ж.* полутра́уръ.

Półzłotek, -tka, *м.* **Półzłotówka**, -i, *ж.* полови́на по́льскаго злотаго (7½ коп.).

Półżywy, полуживо́й.

Pomada, -y, *ж.* пома́да.

Pomagać, **Pomódz**, **поmогáть**, помо́чь.

Pomagacz, -a, *м.* помо́щникъ. **Pomagacz mularski**, носи́льщикъ, ноша́къ, извести́къ.

Pomaganie, **Pomnożenie**, -nia, *ср.* вспоможе́ніе, посо́біе, по́мощь.

Pomaleńku, **Pomalusieńku**, **Pomalutеńku**, **Pomaluśku**, **Pomalutku**, помале́ньку, помалёхоньку.

Pomału, ма́ло-по-ма́лу, понемно́гу.

Pomarańcza, -y, *ж.* апельси́нъ; || **помера́нецъ**.

Pomarańczarnia, -ni, *ж.* оранжере́я, тепли́ца; || ме́сто въ саду́ для померáнцевыхъ дерéвьевъ.

Pomarańczówka, -i, *ж.* померáнцевая ратáфія; || померáнцевая настóйка.

Pomarańczowy, померáнцевый, апельси́нный.

Pomawiać, говáривать, поноси́ть, порицáть, хули́ть.

Pomazać, помáзать, *см.* **Mazać**.

Pomazanie, -nia, *ср.* помáзаніе; || намащéніе, *см.* **Mazanie, Namaszczenie**.

Pomazaniec, -ńca, *м.* помáзанникъ.

Pomazanka, -i, *ж.* кусóкъ хлѣба съ мáсломъ.

Pomdlenie, -nia, *ср.* утомлéніе, изнурéніе; || óбморокъ, безпáмятство.

Pomek, -mka, **Pomyk**, -a, *м.* силóкъ для лóвли птицъ *Посл.* **Łapaj Tomku póki na pomku, kuj żelézo poká gorący.**

Pomeks, -u, *м.* кéмза.

Pomeksowanie, -nia, *ср.* немзóвка.

Pomiar, -u, *м.* мѣреніе, измѣреніе, межеваніе; || землемѣріе; || **Pomiar gruntów**, размежевáніе земéль; || *Мат.* содержáніе, пропóрція; || соразмѣрность; || отношéніе.

Pomiarkować, сообразúть, соразмѣрить; || умѣрить, смягчúть; || **Pomiarkować się**, совладáть съ собóю, удержáться, воздержáться, спохватúться, одýматься, образýмиться.

Pomiarowy, межевóй.

Pomiatać со, бросáть, кидáть, швырáть, метáть; || **Pomiatać czém**, пренебрегáть чѣмъ, не уважáть, ни во что стáвить, поноси́ть, опорóчивать; || *Стар.* **Pomiatać płód**, выки́дывать, роди́ть прéжде врéмени, *см.* **Poronić**.

Pomiędzy, *см.* **Między**.

Pomieniać, **Pomienić**, именовáть, именовáть, называ́ть по и́мени, назвáть. || **Pomieniać się**, мѣня́ться, помѣня́ться (*имéмъ, на что́*). *Посл.* **Pomieniał się stryjek, za siekierkę kijek**, промѣня́лъ кýшку на я́стреба.

Pomieniony, поименóванный, упомя́нутый, вышенáзванный.

Pomiernie, соразмѣрно, соотвѣтственно; || посре́дственно, умѣренно.

Pomiernik, -a, *м.* землемѣръ, межевщи́къ.

Pomierność, -ści, *ж.* соразмѣрность, соотвѣтственность, сообрáзность, || *Мат.* соизмѣря́емость; || посре́дственность.

Pomierny, соразмѣрный, соотвѣственный, сообрáзный; || *Мат.* соизмѣря́емый, однóмѣрный; || посре́дственный.

Pomierzenie, -nia, *ср.* соизмѣре́ніе, измѣре́ніе.

Pomieścić, помѣсти́ть, уложи́ть. || **Pomieścić się**, помѣсти́ться, уложи́ться.

Pomieszać, смѣша́ть, перемѣша́ть. || **Pomieszać się**, смути́ться, придти́ въ замѣша́тельство, смѣша́ться; || **помрачи́ться** (*о разсýдкѣ*).

Pomięszanie, Pomieszanie, -nia, *ср.* смѣше́ніе, спу́танность; || *Юрид.* совпаде́ніе; || **замѣша́тельство**, смяте́ніе, смуще́ніе, **безпоря́докъ. Pomieszanie spraw**, запу́танность дѣлъ. **Pomieszanie zmysłów, умопомѣша́тельство. Pomieszanie wyobrażeń, замѣша́тельство** мы́слей, **сби́вчивость, неясность** поня́тій. **Pomieszanie zmysłów, rozumu**, помѣша́тельство ума́, **умопомѣша́тельство**, сумасше́ствіе.

Pomieszaniec, -ńca, *м.* *см.* **Mieszaniec**.

Pomieszany, смущённый, смѣша́вшійся; || помѣша́нный, умали́шённый, сумасше́дшій.

Pomieszkalny, жило́й.

Pomieszkanie, nia, *ср.* жи́тельство, пребыва́ніе, мѣстопребыва́ніе, обита́ніе, || жили́ще, домъ, кварти́ра. **Pomieszkanie królewskie, столи́ца**, резиде́нція.

Pomietlisko, -a, *ср.* му́сорная я́ма; || помело́.

Pomijać, Pominąć, минова́ть, мину́ть, не соблюда́ть, не соблюсти́, пропуска́ть, пропусти́ть, обходи́ть, обойти́; || умолча́ть о чёмъ, не упомина́ть о чёмъ.

Pomilczeć, умолча́ть, промолча́ть. **Pomilknąć**, умо́лкнуть.

Pomilne, -ego, *ср.* пла́та за проѣздъ одно́й ми́ли *или* семи́ вёрстъ.

Pomimo, не смотря́ на, не взира́я на; || вопреки́, про́тивъ во́ли, *см.* **Mimo**.

Pomimowolność, -ści, *ж.* принужде́нность, вы́нужденность.

Pomimowolny, невóльный, непроизвóльный, *см.* **Mimowolny**.

Pominąć, *см.* **Pomijać**.

Pominięcie, -cia, *ср.* несоблюде́ніе.

Pomiot, -u, *м.* соръ, сметьё, нечистота, дрянь; || *презрѣніе. Być w pomiocie u ludzi, быть въ презрѣніи у людéй; || калъ, помётъ; || помётъ (*число дѣтёнышей отъ одинъ разъ рождённыхъ*); || свóлочь, сброд (*людéй низкаго состоя́нія*).

Pomiotek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ.

Pomiotło, -a, *ср.* помело́. **Pomiotło komety**, хвостъ коме́ты, *см.* **Miotła**.

Pomknąć, *см.* **Pomykać**.

Pomknienie, *см.* **Pomykanie**.

Pomłótny, умолóтный.

Pomnażać, Pomnożyć, умножáть, помножáть, умнóжить, помнóжить. **Pomnożyć przez trzy**, помнóжить на три.

Pomnażanie, Pomnożenie, -nia, *ср.* умноже́ніе.

Pomnieć, по́мнить.

Pomniejszać, Pomniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, убáвить.

Pomniejszy, ме́нѣе значи́тельный, ме́нѣе объёмистый.

Pomnik, -a, *м.* па́мятникъ.

Pomniszyć, постри́чь въ мона́хи.

Pomnożony, умно́женный.

Pomnożyć, *см.* **Pomnażać**.

Pomnożyciel, -a, *м.* умно́житель.

Pomnożycielka, -i, *ж.* умно́жительница.
Pomny, па́мятный, па́мятливый; || достопа́мятный, достопримѣча́тельный.
Pomoc, -y, *ж.* по́мощь, вспомоществова́ніе, пособіе, содѣйствіе. **Za pomocą**, при по́мощи, по́мощію.
Pomocnica, -y, **Pomocniczka**, -i, *ж.* помо́щница.
Pomocniczy, вспомога́тельный. **Pomocniczo**, вспомога́тельнымъ о́бразомъ.
Pomocnik, -a, *м.* помо́щникъ.
Pomocny, помога́ющій, споспѣшествующій. **Boże, bądź mi pomocnym**, Бо́же, помоги́ мнѣ! || Го́дный, приго́дный, полезный, облегча́тельный.
Pomór, -oru, *м.* мо́ръ; || *язва, повѣтріе, зараза; || **Pomór na bydło**, *см.* **Pomorek**; || смертность, число́ умершихъ.
Pomorczyk, -a, *м.* примо́рскій жи́тель.
Pomordować, утоми́ть, изнури́ть, измучить; || перебить, передуши́ть, замучить.
Pomorek, -rka, *м.* ско́тскій падёжъ.
Pomorski, примо́рскій.
Pomorszczyzna, -y, *ж.* примо́рская страна́.
Pomorzanin, -a, *м.* помо́рянинъ, помо́рецъ, примо́рскій жи́тель
Pomorzanka, -i, *ж.* помо́рянка, примо́рская жи́тельница.
Pomorze, -a, *ср.* помо́рье, примо́рская страна́.
Pomościć, вы́мостить.
Pomost, -u, *м.* помо́стъ, полъ; || *Морс.* па́луба (*корабля́*).
Pomotać, запу́тать, спу́тать, перепу́тать, перемѣша́ть.
Pomówić, поговори́ть, переговори́ть.
Pompa, -y, *ж.* насо́съ, по́мпа; || *пы́шность, великолѣпіе, *см.* **Wystawność**, **Okazałość**.
Pompować, **Wypompować**, выка́чивать, поднима́ть насо́сомъ (*во́ду, во́здухъ*), ка́чать во́ду насо́сомъ.
Pomroczny, па́смурный, су́мерочный; || мра́чный, тёмный.
Pomroczyć, помрачи́ть, затми́ть.
Pomrok, -u, *м.* **Pomroka**, -i, *ж.* су́мерки; || мракъ, темнота́, потемнѣніе.
Pomrowie, -wia, *ср. Собир.* червячки́, превращающіеся весно́ю въ жуко́въ; || слизень (*у́литка*).
Pomróz, -ozu, **Przymrózek**, -zku, *м.* небольшой моро́зъ; || *Мед.* озно́бъ, дрожь.
Pomrugliwy, мига́ющій, морга́ющій.
Pomruk, -u, *м.* ворча́ніе, бормота́ніе.
Pomrukliwy, ворли́вый.
Pomścić, **Pomścić się**, отомсти́ть.
Pomściciel, -a, *м.* мсти́тель.
Pomsta, -y, *ж.* мще́ніе, месть.
Pomszczenie, -nia, **Pomszczenie się**, -nia *ср.* мще́ніе.
Pomszczony, отомщённый.
Pomucha, -y, *ж.* смёртность, моръ; || ско́тскій паде́жъ.
Pomuchla, -i, *ж. Прост.* родъ трески́ (*ры́ба*).
Pomurny, *Бот.* расту́щій на стѣна́хъ.
Pomuskać, **Pomuskiwać**, **Pomusnąć**, погла́живать, погла́дить.
Pomyjak, -a, *м.* помо́йница, лоха́нь.
Pomyje, -jów, *мн.* помо́и.
Pomyjowy, помо́йный.
Pomyk, *см.* **Pomek**.
Pomykać, **Pomknąć**, подвига́ть, подви́нуть, раздвига́ть, раздви́нуть. || **Pomykać się**, **Pomknąć się**, подвига́ться впередъ, приближа́ться; || выдава́ться, выступа́ть.
Pomykalny, подвижно́й.
Pomykanie, **Pomknienie**, -nia, *ср.* передвиже́ніе, движе́ніе впередъ; || подта́лкиваніе.
Pomylić, разстро́ить. смѣша́ть, ввести́ въ оши́бку. || **Pomylić się**, ошиби́ться, промахну́ться.
Pomyłka, -i, *ж.* оши́бка, про́махъ, погрѣшность.
Pomysł, -u, *м.* иде́я, поня́тіе, умопредстав.ле́ніе; || мысль; || вы́мыселъ; || пе́рвое начерта́ніе.
Pomyśleć, **Pomyślić**, поду́мать.
Pomyślenie, -nia, *ср.* помышле́ніе, размышле́ніе.
Pomyślnie, благополу́чно, уда́чно.
Pomyślność, -ści, *ж.* благополу́чіе, благосостоя́ніе.
Pomyślny, благополу́чный, счастли́вый уда́чный, благопрія́тный.
Pomywacz, -a, *м.* судомо́йщикъ.
Pomywaczka, -i, *ж.* судомо́йка.
Pomywalnik, -a, *м.* лоха́нка.
Poń, *вм.* **Po niego**, **Po nią**, **Po nie**, за ни́мъ, за не́й, *см.* **On**.
Ponabywać, пріобрѣсть, нажи́ть, стяжа́ть,
Ponad, надъ (*предло́гъ употребля́ющійся слитно съ слѣдующимъ по́слѣ него́ сло́вомъ*).
Ponaprawiać, почини́ть, испра́вить.
Ponawiać, **Ponowić**, возобновля́ть возобнови́ть.
Ponawiany, возобновля́емый.
Poncz, -u, *м.* пуншъ.
Pończocha, -y, *ж.* чуло́къ.
Pończochowy, **Pończoszny**, чуло́чный.
Pończoszka, -i, *ж.* чуло́чекъ.
Pończosznictwo, -a, *ср.* чуло́чная фа́брика.
Pończoszniczy, *см.* **Pończochowy**.
Pończosznik, **Pończośnik**, -a, *м.* чуло́чникъ.
Ponczowy, пуншево́й.
Ponęcić, приманить, заманить. || **Ponęcić się**, увлечься.
Ponękać, *Неуп.* понука́ть, понужда́ть; || разори́ть, одолѣть.
Ponęta, -y, *ж.* прима́нка, пре́лесть привлека́тельность, влеченіе. **Ponęta z zysku**, нажи́ва.

Ponętny, привлека́тельный, зама́нчивый.

Poniedziałek, -łku, *м.* понеде́льникъ. **Wielki poniedziałek**, понеде́льникъ на страстно́й неде́лѣ.

Poniedziałkować, гуля́ть, не рабо́тать въ понеде́льникъ.

Poniedziałkowy, понеде́льничный.

Poniekąd, въ не́которомъ ро́дѣ, не́которымъ о́бразомъ, отча́сти.

Ponieść, понести́, внести́.

Poniewalać, Poniewolić, нево́лить, принево́ливать, принево́лить, принужда́ть, прину́дить,

Ponieważ, потому́ что́, за тѣ́мъ что, такъ какъ.

Ponieważać, Ponieważyć, пренебрега́ть, пренебре́чь, презира́ть, презре́ть.

Ponieważenie, -nia, *ср.* пренебреже́ніе, неуваже́ніе.

Poniewierać, не забо́титься (*о чёмъ*), не бере́чь (*чего́*), пренебрега́ть (*чѣмъ*). || **Poniewierać się**, вала́ться, остава́ться въ небреже́ніи, таска́ться.

Poniewierca, -y, *м.* презира́ющій.

Poniewierek, -rka, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Poniewierka, -i, *ж.* скита́ніе, странствованіе, броди́жничество; || неуваже́ніе, презре́ніе **Poniewierka stopy menniczéj**, поддѣлка моне́ты. **Pójść w poniewierkę**, быть презира́емымъ,

Poniewolnie, Poniewoli, по нево́лѣ, по принужде́нію, наси́льно, про́тивъ во́ли.

Poniewolny, принуждённый, нати́нутый.

Ponik, -a, *м.* ключъ, родни́къ (*вытека́ющій изъ земли́*); || струя́ воды; || подзему́льный ходъ.

Poniż, ни́же.

Poniżać, Poniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить.

Poniżanie, Poniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, пониже́ніе.

Poniżéj, ни́же, *см.* **Niżéj**.

Poniżony, унижённый, уни́женный.

Poniższy, ниже слѣ́дующій.

Pono, *вл.* **Podobno**, ка́жется, **какъ ка́жется**, быть мо́жетъ.

Ponocnik, -a, *м.* таска́ющійся по ночам́ъ; || луна́тикъ; || ночно́й сто́рожъ.

Ponocny, ночно́й.

Ponosić, Ponieść, нести́, понести́; || носи́ть, снести́, испы́тывать, испыта́ть, претерпѣва́ть, претерпѣ́ть. **Ponieść szkodę**, потерпѣ́ть убы́токъ. **Ponosić koszta**, брать на себя́ издержки.

Ponow, -owu, *м.* **Ponowa, -y**, *ж*, **Ponowek, -wka**, *м* возобновле́ніе, поновле́ніе; || весна́, но́вое вре́мя го́да. || **Ponowa**, *Охот.* свѣ́жій слѣ́дъ звѣ́ря.

Ponowienie, -nia, *ср.* возобновле́ніе.

Ponownie, вновь.

Ponowny, повтори́тельный, возобнови́тельный.

Ponsowy, пунцо́вый, темнокра́сный.

Ponton, -u, *м.* понто́нный мостъ, понто́нъ.

Pontyfikał, -u, *м.* архіере́йскій обра́нникъ.

Pontyfikalny, архіере́йскій; || па́пскій. *см.* **Papiezki, Biskupi, Karłański**.

Ponumerować, занумерова́ть, перенумерова́ть.

Ponuro, мра́чно, угрю́мо, па́смурно.

Ponurość, -ści, *ж.* угрю́мость, мра́чность.

Ponurowaty, нахму́ренный.

Ponury, угрю́мый, мра́чный, пасму́рный, печа́льный.

Ponurzać, Ponurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть.

Ponurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе.

Poobiedni, Poobiedny, послѣобѣ́денный.

Poobiedzie, -ia, *ср.* послѣобѣ́денное вре́мя.

Poósme, въ-осьмы́хъ.

Poósmy, наступа́ющій въ осьмо́й разъ.

Popadać, Popaść, па́дать, пасть, попада́ть, попа́сть, напада́ть, напа́сть, свали́ться, выпада́ть, впада́ть. **Popaść w chorobę**, впасть въ боле́знь. **Popaść w podejrzenie**, впасть въ подозрѣ́ніе. || **Popadać się**, развали́ться, расколо́ться, растре́скаться, разсѣда́ться.

Popadanie, -nia, *ср.* паде́ніе; || разсѣ́лина, тре́щина, разще́лина.

Popar, -u, *м.* удобре́ніе по́ля навозомъ; || унавоженная па́шня.

Poparcie, -cia, *ср.* подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе, удостовѣре́ніе.

Poparzyć, обжечь; || обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || **Poparzyć się**, обже́чься, обвари́ться.

Popas, -u, *м.* ро́здыхъ, приваль, стоя́нка; || кормле́ніе лошаде́й во вре́мя доро́ги, ко́рмля.

Popasać, Popaść, корми́ть лошаде́й въ доро́гѣ.

Popęd, -u, *м.* стремле́ніе, побужде́ніе, скло́нность, поры́въ, влеченіе. **Z własnego popędu**, по со́бственному побужде́нію, добровольно.

Popędliwość, -ści, *ж.* жи́вость, горя́чность, рѣ́зкость; || пылъ, жаръ, запа́льчивость, горя́чность; || торопли́вость, поспѣ́шность.

Popędliwy, живо́й, горя́чій, пы́лкій, рѣ́зкій, запа́льчивый, торопли́вый, ско́рый, поспѣ́шный.

Popędzać, Popędzić, погоня́ть, погна́ть, понужда́ть, понуди́ть, понукать

Popek, -pka, *м.* снигирь (*птица*).

Popełniać, Popełnić, соверша́ть; || учини́ть, сдѣ́лать, произвести́. **Popełnić zbrodnię**, совершить, учинить злодѣ́яніе.

Popełnienie, -nia, *ср* соверше́ніе, учине́ніе. **Popełnienie czynu**, учине́ніе дѣ́йствія.

Popełznąć, полинять.

Popielarz, -a, *м.* зо́льникъ, по́пельникъ; || торгу́ющій золо́ю.

Popielasty, Popielaty, пе́пельный, пе́пельнаго цвѣта.

Popielec, -lca, *м.* середа́ на пе́рвой недѣлѣ вели́каго поста́ *(у като́ликовъ)*. || *Бот.* зо́льникъ, ви́падочная трава́.

Popielec, испепели́ться, обрати́ться въ пе́пелъ.

Popielić, обрати́ть въ пе́пелъ, испепели́ть.

Popielica, -y, *ж. Зоол.* су́сликъ *(звѣрёкъ)*

Popielisty пепели́стый; || покры́тый пе́пломъ.

Popielnica, -y, *ж.* пе́пельница, у́рна съ пе́пломъ умёршихъ.

Popielnik, -a, *м.* пе́пельникъ, горну́шка, печу́рка, куда́ загреба́ется пе́пелъ; || *см.* Popielarz.

Popierać, Poprzeć, напира́ть, тѣсни́ть, взыскивать: || * подде́рживать, подтверждать. подкрѣпля́ть; || содѣйствовать; || ходи́ть за дѣломъ.

Popieracz, -a, Popierający, -ego, *м.* ходата́й. защи́тникъ. || Popierający egzekucją, взыска́тель.

Popieranie, Poparcie, -ia, *ср.* подде́ржка, подкрѣпле́ніе, подтвержде́ніе. || Popieranie sprawy, хожде́ніе по дѣлу, веде́ніе дѣла.

Popiersie, -sia, *ср.* бю́стъ; || грудно́й портре́тъ; || ту́ловище.

Popierzyć, покры́ть, засы́пать пе́рьями.

Popiętny, пятири́чный, пятерно́й, *см.* Pięciorak.

Popiętrzyć, настила́ть, воздвига́ть, стро́ить я́русами; || возвыша́ть, воздыма́ть, громозди́ть. Wały piętrzyły się pod samo niebo, во́лны воздыма́лись до са́мыхъ облако́въ.

Popijać, попива́ть, испива́ть.

Popiół, -ołu, *м.* пе́пелъ, зола́; || прахъ *(мёртвыхъ)*.

Popiołek, -łka, *м.* зо́лка, (*Умен.* сло́ва Popiół). || *Хим.* Popiołek mosiężny, ту́ція, ци́нковая о́кись.

Popiołowy, пе́пельный.

Popis, -u, *м.* пе́репись *(народонаселе́нія)*, *см.* Spis; || рекру́тскій набо́ръ, конскрипція; || кампа́ментъ, смотръ во́йска во всѣхъ его́ частя́хъ; || пока́зъ, пара́дъ; || описа́ніе, о́пись, счисле́ніе; смѣта; || публи́чный экза́менъ, публи́чное испыта́ніе, публи́чный актъ.

Popisać, написа́ть, переписа́ть. || Popisać się, Popisywać się, отличи́ться, отлича́ться, отлича́ть себя́, выставля́ть себя́ на пока́зъ. хвали́ться.

Popisanie, -nia, *ср.* запи́сываніе, переписываніе; || Popisanie się, выка́зываніе себя́ съ хоро́шей стороны́, жела́ніе отличи́ться чѣмъ нибу́дь.

Popisowy, подлежа́щій пе́реписи, перечисле́нію; || конскри́пть, подлежа́щій во́инской повинности, конскрипціо́нный. || Sala popisowa, за́ла для публи́чныхъ экза́меновъ.

Popłacać, сто́ить, имѣть цѣ́ну; || приноси́ть по́льзу, доставля́ть ви́году, при́быль.

Popłat, -u, *м.* ходъ, хоро́шій сбытъ, цѣнность, сто́имость. Mieć popłat, сто́ить, быть въ ходу́, въ употребле́ніи.

Popłatność, -ści, *ж.* цѣнность, сто́имость.

Popłatny, цѣнный, при́быльный, раскупа́емый, сбыва́емый съ рукъ, похо́дны́й *(товаръ)*.

Poplecznik, -a, *ж.* засту́пникъ, защи́тникъ, покрови́тель.

Popłoch, -u, *м.* трево́га, перепло́хъ, испу́гъ; || внеза́пный, пани́ческій страхъ.

Poplota, -y, *ж.* плетёнка || плете́нь.

Popłynąć, поплы́ть, отплы́ть.

Popołudnie, -nia, *ср.* пополу́дни,

Popołudniowy, послѣполу́денный.

Popona, -y, *ж.* паруси́нный чахо́лъ *(на повозкѣ)*, *см.* Opona, Pukłat.

Poprąg, Popręg, -a, *м.* подпру́га, подбру́шный реме́нь *(въ шо́ракъ)*. Sciągnąć konia popręgami, подтяну́ть подпру́гою, подпру́жить *(ло́шадь)*.

Poprawa, -y, *ж.* исправле́ніе, поправле́ніе, попра́вка.

Poprawca, -y, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ; || *Охот.* ищей-ка, и́щая соба́ка.

Poprawczy, исправи́тельный; || смири́тельный.

Poprawdzie, попра́вдѣ, говоря́ попра́вдѣ, пра́вду сказа́ть.

Poprawiać, Poprawić, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить. || Poprawiać się, Poprawić się, поправля́ться, попра́виться, исправля́ться, испра́виться.

Poprawiacz, Poprawiciel, -a, *м.* исправи́тель; || *Тип.* корре́кторъ, спра́вщикъ.

Poprawiny, -win, *мн.* пиръ на другой день по́слѣ свадьбы.

Poprawka, -i, *ж.* исправле́ніе, попра́вка; || *Тип.* корректу́ра, вы́правка.

Poprawność, -ści, *ж.* испра́вность, вѣрность, то́чность, пра́вильность; || исправле́ніе. Poprawność języka, пра́вильность языка́.

Poprawny, исправи́мый; || испра́вный, вѣрный, то́чный, пра́вильный. Styl poprawny, пра́вильный слогъ.

Popręg, *см.* Poprąg.

Popręga, -i, *ж.* подпру́га.

Popręgowy, подпру́жный.

Poprostu, про́сто, безъ прикра́съ; || чистосерде́чно, безъ притво́рства.

Poprowadzenie, -nia, *ср.* про́воды, || проведе́ніе; || направле́ніе.

Poprowadzić, проводи́ть, провести́, отвести́; || дать направле́ніе (*чему́*), протяну́ть.

Poprzeć, *см.* **Popierać.**

Poprzecz, Poprzek, поперёгъ.

Poprzecze, -a, *ср.* попере́чникъ.

Poprzeczka, -i, *ж.* попере́чина, переклада́дина.

Poprzecznica, -y, *ж.* перекрёстокъ, попере́чная доро́га.

Poprzecznik, -a, *м.* попере́чное положе́ніе.

Poprzeczność, -ści, *ж.* попере́чка, попере́чиваніе.

Poprzeczny, попере́чный.

Poprzedni, предъиду́щій, предше́ствующій; || предвари́тельный.

Poprzedniczka, Poprzedzicielka, -i, *ж.* предше́ственница, предме́стница.

Poprzednik, -a, *м.* предше́ственникъ, предме́стникъ; || *Мат.* пе́рвый и тре́тій членъ (*въ геометр. пропор*).

Poprzednio, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пе́редъ тѣмъ, *см.* **Przód**; || предвари́тельно, напере́дъ.

Poprzedzać, Poprzedzić, предше́ствовать, упрежда́ть, упреди́ть. предупрежда́ть, предупреди́ть; || первёнствовать, идти́ впереди́. **Jutrzenka poprzedza słońce**, заря́ предше́ствуетъ со́лнцу.

Poprzedzający, предъиду́щій, предше́ствующій; || предвари́тельчый.

Poprzedziciel, -a, *м.* предше́ственникъ.

Poprzedzicielka, -i, *ж.* *см.* **Poprzedniczka.**

Poprzek, *см.* **Poprzecz.**

Poprzestanie, -nia, *ср.* оставле́ніе, прекраще́ніе. **Poprzestanie na wyroku**, объявле́ніе о согла́сіи приня́ть рѣше́ніе (*суда́*).

Poprzestawać, Poprzestać, остава́ля́ть, оста́вить, прекраща́ть, прекрати́ть; || довольствоваться, удовольствоваться.

Poprzygotowywać, приготавливать.

Poprzysięgać, Poprzysiądz, присяга́ть, присягну́ть. кля́сться, дать кля́твенное обѣща́ніе, подтверди́ть подъ присяго́ю; || заклина́ть. умоля́ть. **Poprzysięgam cię na Boga**, заклина́ю, умоля́ю тебя́ и́менемъ Бо́га.

Poprzysięgły, свя́занный присяго́ю.

Poprzysiężenie, -nia, *ср.* присяга́ніе.

Poprzysiężony, подтверждённый присяго́ю.

Popsnąć się, поскользну́ться, спотыкну́ться, запну́ться.

Popsować, Popsuć, по́ртить, испо́ртить, повреди́ть, изга́дить.

Popsucie, -cia, *ср.* *см.* **Psucie**; || по́рча, испо́рченность, гни́лость, поврежде́ніе, развраще́ніе, растлѣніе (*нравовъ*), *см.* **Zepsucie.**

Popsuty, испо́рченный, поврежднный, разврáтный.

Popularność, -ści, *ж.* популя́рность, наро́дная любо́вь.

Popularny, популя́рный, наро́дный, общенаро́дный.

Popuszczać, Popuścić, опуска́ть, опусти́ть, отпуска́ть, отпусти́ть, пускать выпустить, ослабля́ть, осла́бить. **Popuszczać komu wodze**, дава́ть кому́ большу́ю свобо́ду, распусти́ть кого́.

Popuszczanie, Popuszczenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, распуще́ніе; || испуска́ніе.

Popychać, Popchnąć, толка́ть. толкну́ть, пиха́ть, пихну́ть.

Popychacz, -a, *м.* дви́гатель.

Popychanie, Popchnienie, -nia, *ср.* толчёкъ; || понука́ніе, побужде́ніе.

Popyskać, *см.* **Pyskać.**

Por, -u, *м.* потова́я сквази́на, по́ра.

Por, -u, *м.* *Бот.* поре́й.

Pora, -y, *ж.* пора́. вре́мя; || удо́бный слу́чай, удо́бное вре́мя. **Porу czekać**, выжида́ть удо́бнаго вре́мени. повременить. **W porę przychodzić**, приходи́ть во́время. **Żart nie w porę**, шу́тка неуста́ти. **Pod tę porę**, въ э́ту по́ру, въ э́то вре́мя. **Cztery pory roku**, четы́ре вре́мени го́да. **Cztery pory życia ludzkiego**, четы́ре поры́ челове́ческой жи́зни. **Przyjść do pory**, дости́гнуть зрѣлаго во́зраста. **Panna w swéj porze**, дѣвушка въ поръ, въ зрѣломъ во́зрастѣ. **Nie zasypiaj pory**, не проспи́вай удо́бнаго слу́чая.

Porąb, -ębu, *м.* пору́бка; || дровосѣкъ, лѣсосѣкъ, мѣсто въ лѣсу́ для поруб́ки; || **Porąby**, *мн.* вале́жникъ, пова́ленныя деревья и су́чья, вы́рубленный лѣсъ.

Porachować, сосчита́ть, подвести́ счёт

Porachowanie, -nia, *ср.* исчисле́ніе, вы́числе́ніе, расчисле́ніе, счётъ, расчётъ, вы́кладка.

Porachunek, -nku, *м.* расчётъ, сведе́ніе счётовъ.

Porada, -y, *ж.* совѣща́ніе, сове́тованіе; || сове́тъ. **Mieć kogo od porady**, совѣтоваться съ кѣмъ, *см.* **Rada.**

Poradlne, -ego, *ср.* *Стар.* полу́жное, де́нежный *или* хлѣ́бный окла́дъ съ плу́га.

Poradnica, -y, *ж.* сове́тчица, сове́тница, совѣтовальщица, *см.* **Doradczyni.**

Poradniczy, совѣтовательный, совѣща́тельный.

Poradnik, -a, *м.* руководи́тель, сове́тникъ, сове́тчикъ, сове́тователь; || руково́дство.

Poradność, -ści, *ж.* разсуди́тельность, обду́манность, способность подать до́брый сове́тъ.

Poradny, разсуди́тельный, обду́манный, благоразу́мный.

Poradzić, Radzić, присове́товать, да́ть сове́тъ; || предприня́ть; || помо́чь, пособи́ть, сла́дить, спра́виться. **Co tu poradzić?** какъ э́тому помо́чь, пособи́ть? что́ тутъ дѣлать? *см.* **Począć.** **Na to niki nie poradzi**, э́тому никто́ не помо́жетъ. **Nie może z nim poradzić**, онъ не мо́жетъ съ нимъ сла́дить, спра́виться. **Poradzimy temu**, мы найдёмъ для э́того сре́дство, мы вы́вернемся изъ э́того. || **Poradzić się**, посове́товаться.

Poranek, -nku, *м.* у́тро, у́треннее вре́мя.
Porankowy, у́тренній.
Poranny, у́тренній; || ра́но вста́вшій.
Porastać, Porość, Porosnąć, поросте́ть, обрасти́, обрасти́ть, обрости́.
Poratunek, -nku, *м.* по́мощь, посо́біе.
Porażka, -i, *ж.* пораже́ніе.
Porcelana, -y, *ж.* фарфо́ръ, **Porcelany**, *мн.* фарфо́ровая посу́да.
Porcelanowy, фарфо́ровый.
Porcja, -ji, *ж.* часть, до́ля; || паёкъ, ра́ціонъ; || по́рція.
Poręb, -u, *м.* вы́рубка (*лѣса*).
Porębnicze, -ego, *ср.* пла́та за ру́бку лѣса.
Porębniczy, дровосѣ́чный.
Porębnik, -a, *м.* дровосѣ́къ, древосѣ́къ.
Poręcz, -y, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Poręcze**, ру́чки (*у кресла*), пери́ла (*у лѣстницы*), балюстра́да, баля́сникъ.
Poręczenie, -nia, *ср.* поручи́тельство, пору́ка. **Akt poręczenia**, пору́чная за́пись.
Poręcznie, сподру́чно, удо́бно, по жела́нію.
Poręcznik, -a, *м.* поручи́тель, пору́ка, *см.* **Rękojmia**.
Poręczny, сподру́чный, удо́бный; || имѣющій пери́ла, балюстра́ду, ру́чки. **Krzesło poręczne**, кре́сла съ ру́чками.
Poręczyć, поручи́ться.
Poręczyciel, -a, *м.* поручи́тель; || залого́датель.
Poręczycielka, -i, *ж.* поручи́тельница.
Poregestrować, внести́ въ рее́стръ.
Poręka, -i, *ж.* пору́ка, руча́тельство, *см.* **Rękojmia**; || *Ком.* поручи́тельство въ платежѣ по ве́кселю.
Porękawiczne, -ego, *ср.* пода́рки жене́ при сдѣлкѣ съ му́жемъ.
Porębka, -i, *ж. см.* **Wątek**.
Poróbnik, *см.* **Porubnik**.
Poróbski, *см.* **Porubski**.
Poróbstwo, *см.* **Porubstwo**.
Poroczki, -ów, *мн. см.* **Roki ziemskie**; || прошлогодній запа́съ.
Poród, -odu, *м.* **Porodzenie**, -nia, *ср.* роды́, рожде́ніе, разрѣше́ніе отъ бре́мени.
Porodzenie, *см.* **Poród**.
Porodzić, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени. *см.* **Powić**.
Porodziciel, -a, *м.* роди́тель.
Porodzicielka, -i, *ж.* роди́тельница.
Porodziny, -in, *мн.* роди́ны, рожде́ніе.
Porończę, -ęcia, *ср.* вы́кидышъ, недоно́сокъ.
Porończy, неуда́вшійся, неуда́чный; || недозрѣ́лый; || пре́жде вре́мени роди́вшійся.
Poroniątko, -a, *ср. см.* **Porończę**.
Poronić, вы́кинуть, не доноси́ть, роди́ть пре́жде вре́мени.
Poronienie, -nia, *ср.* вы́кидываніе, недоно́съ, преждевре́менное разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Porość, -i, Poroślina, -y, *ж.* по́росль, поросня́къ, зарóслина.
Porosły, поро́стшій, зарóстшій (*травою и т. д.*).
Porosnąć, *см.* **Porastać**.
Porost, -u, *м.* на́ростъ, ши́шка, *см.* **Narost**; || ростъ, выраста́ніе; || *Бот.* водоро́сль, поро́стъ; || *Бот.* лучи́ца, родъ поро́ста (*расте́ніе*).
Porostnica, -y, *ж. Бот.* многообра́зная перепо́нка.
Porównać, *см.* **Porównywać**.
Porównanie, сравне́ніе. **Porównanie dnia z nocą**, равноде́нствіе.
Porównywać, Porównać, сра́вни|вать, сравни́ть, слича́ть, сличи́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Porównywać się, Porównać się**, сра́вниваться, сравни́ться, равня́ться, сра́нивать себя́, *см.* **Równać się**.
Porównywanie, *см.* **Porównanie**.
Porozbiegać, się, разбѣ́жаться.
Porożnić, разстро́ить, разсо́рить, поссо́рить.
Porozpożyczać, разда́ть взаймы́.
Porozumieć, *см.* **Porozumiewać się**.
Porozumienie, -nia, *ср.* согла́сіе, единомы́сліе, взаймная дру́жба. **Żyć w najlepszém porozumieniu**, жить въ совершённомъ согла́сіи; || подозрѣ́ніе. **Porozumienie na niego pada**, на него́ па́даетъ подозрѣ́ніе; || **Porozumienie się**, соглаше́ніе, сдѣ́лка.
Porozumiewać, Porozumieć, понима́ть, поня́ть, смы́слить, знать, внима́ть, вня́ть. **Porozumiewać się, Porozumieć się**, услóвливаться, услóвиться, сгова́риваться, сговори́ться, сноси́ться, снести́сь, находи́ться въ сноше́ніи, дѣ́йствовать заодно́; || понима́ть другъ дру́га.
Port, -u, *м.* портъ, при́стань, га́вань; || * приста́нище, убѣ́жище.
Porta, -y, *ж.* по́рта (*оттоманская*).
Portatyl, -a, *м.* перено́сный престóлъ алта́рь; || посвящённый ка́мень подъ престóломъ, подъ алтарёмъ
Portjera, -y, *ж.* дверна́я занавѣ́ска, портье́ра.
Portki, *род. п.* **Portek**, порткú, штаны́. *Умен.* **Porteczki**, порто́чки, штани́шки.
Porto, *ср. Нескл.* портовы́я *или* вѣсовы́я де́ньги за письмо́.
Portowe, -ego, *ср.* отва́льное, по́шлина съ водохо́дныхъ суде́въ, собира́емая при ихъ отва́лѣ.
Portowny, портово́й, имѣющій портъ, га́вань. **Portowe, portowne miasto**, портово́й го́родъ.
Portowy, судохо́дный. **Portowe rzeki**, судохо́дныя рѣки; || *см.* **Portowny**.
Portowy, -ego, *м.* управля́ющій по́ртомъ.
Portret, -u, *м.* портре́тъ.
Portretowy, портре́тный.
Portulaka, -i, *ж. Бот.* портула́къ (*расте́ніе*).

Portyk,-u, *м. Архит.* пóртикъ; || галерéя.

Porubnik, -a, Porubca, -y, *м.* развра́тникъ, разврати́тель, соблазни́тель, любодѣ́й.

Porubski, любодѣ́йный, сладостра́стный.

Porubstwo,-a, *ср.* прелюбодѣя́ніе; || любодѣя́ніе, незако́нное сожи́тельство.

Poruch, -u, *м. Неуп.* движéніе, сотрясéніе, потрясéніе.

Poruczać, Poruczyć, поручáть, поручи́ть, дава́ть, дать поручéніе, ввѣря́ть кому́ что́.

Poruczanie, Poruczenie, -nia, *ср.* поручéніе, ввѣрéніе кому́ чего́ либо; || при́смотръ, надзóръ, надзира́ніе.

Poruczniczy, пору́чничій.

Porucznik, -a, *м.* уполномóченный, повѣ́ренный, представи́тель; || *Воен.* пору́чикъ, пору́тчикъ.

Porucznikowa, -éj, *ж.* пору́тчица, жена́ пору́тчика.

Porucznikować, служи́ть пору́тчикомъ.

Porucznikówna, -y, *ж.* дочь пору́тчика.

Porucznikowski, пору́тчическій, пору́тчичій.

Porucznikowstwo, -a, *ср.* чинъ пору́тчика; || *Собир.* пору́тчикъ съ женóю.

Poruczyć, *см.* Poruczać.

Poruczyciel, -a, *м.* поручи́тель.

Poruszać, Poruszyć, трóгать, трóнуть, шевели́ть, пошевели́ть, пошáтывать, пошатну́ть, дви́гать, подви́нуть. || **Poruszać się,** трóгаться, шевели́ться, шата́ться, дви́гаться, трóгаться. **Poruszyć aż do łez,** тронýть до слёзъ.

Poruszanie, Poruszenie, -nia, *ср.* движéніе, колеба́ніе, кача́ніе передвижéніе; || волнéніе, потрясéніе.

Poruszony, трóнутый, подви́нутый; || взволнóванный, потрясённый.

Poruszyciel, -a, *м.* возбуди́тель, дви́гатель; || зачи́нщикъ.

Poruszycielka, -i, *ж.* возбуди́тельница; || зачи́нщица.

Porwać, схвати́ть, похи́тить, сорва́ть, вы́рвать, вы́дернуть.

Porwan, *см.* Zerwan.

Porwanie, -nia, *ср.* похищéніе, увезéніе, увóзъ (*жéнщины*); || схва́тываніе.

Poryk, -u, *м.* рёвъ, *см.* Ryk.

Porywać, Porwać, срыва́ть, вырыва́ть, выдёргивать; || похища́ть, увози́ть (*жéнщину*), *см.* Porwać. || **Porywać się, Porwać się,** порыва́ться, рва́ться, броса́ться, кида́ться, стреми́ться, си́литься.

Porywacz, -a, *м.* похити́тель.

Porywanie, -nia, *ср. см.* Porwanie.

Porywczo, стреми́тельно, торопли́во, поспѣ́шно, опромéтчиво.

Porywczość, -ści, *ж.* стреми́тельность, торопли́вость, поспѣ́шность, опромéтчивость.

Porywczy, стреми́тельный, торопли́вый, поспѣ́шный, опромéтчивый.

Porządek, -dku, *м.* поря́докъ, испра́вность, благочи́ніе, устрóйство, благоустрóйство; || стрóй, óчередь; || *Архит.* бренъ. || *Юрид.* **Porządek postępowania w sprawach osobistych,** исковóй поря́докъ. **Porządek decydowania,** поря́докъ сужде́ній. **Porządek kontradykitoryjny,** состяза́тельный поря́докъ. **Porządek między wierzycieli,** старшинствó между кредитóрами. || **Porządki ogniowe,** огнеспаси́тельные снаря́ды.

Porządkować, приводи́ть въ поря́докъ, распредѣля́ть по родáмъ.

Porządkowanie, -nia, *ср.* приведéніе въ поря́докъ, распредѣле́ніе.

Porządkowy, слѣ́дующій по поря́дку; || *Грам.* **Liczebniki porządkowe,** числи́тельныя поря́дочныя; || дисциплинáрный.

Porządkujący, приводя́щій въ поря́докъ; || распоряди́тельный.

Porządnie, поря́дочно, прили́чно, прилóйно, пристóйно; || крáйне, чрезмѣ́рно.

Porządność, -ści, *ж.* поря́дочность, прили́чіе.

Porządny, поря́дочный, прили́чный, пристóйный; || крáйній, чрезмѣ́рный. **Dom porządny,** поря́дочный домъ. **Porządny deszcz pada,** поря́дочный, си́льный дождь идётъ.

Porzecze, -a, *ср.* порѣ́чье.

Porzeczka, -i, *ж. Бот.* смороди́на.

Porzeczkowy, смороди́нный.

Porzeczny, на́бережный, на берегу́ рѣки́ находя́щійся.

Porżenie, -nia, *ср.* ржáніе.

Porzucać, Porzucić, броса́ть, бро́сить, покида́ть, поки́нуть, оставля́ть, оста́вить.

Porzucenie, -nia, *ср.* оставлéніе; || извержéніе.

Porzut, -u, *м.* преждевремéнные роды, недоно́съ.

Porzutek, -tka, *м. см.* Podrzutek.

Posad, -u, *м.* посáдъ, количество снопóвъ, назна́ченное для молотьбы; || *см.* Posada.

Posada, -y, *ж.* основáніе, основа; || мѣ́сто оложéніе, мѣ́стность; || *Стар.* Posada *или* **Posad,** посáдъ, домá пéредъ кри́постью; || селéніе, поселéніе; || * постоя́лое мѣсто, дóлжность.

Posądzać, Posądzić, подозрѣва́ть, за подозря́ть; || почита́ть, счита́ть, ду́мать, суди́ть.

Posądzanie, Posądzenie, -nia, *ср.* подозрѣ́ніе.

Posadzić, посади́ть.

Posadzka, -i, *ж.* плита́, лéщадь; || шту́чный полъ, паркéтъ.

Posadzkowy, паркéтный.

Posag, -u, *м.* прида́ное.

Posąg, -u, *м.* ста́туя, истука́нъ, извая́ніе.

Posagowy, принадлежа́щій къ прида́ному.

Posągowy, статуйный.

Posążek, -żku, *м. Умен.* небольшóе придáное.

Posążek, -żku, *м.* статуéтка, статуйка.

Posażny, съ богáтымъ придáнымъ.

Posaźna panna, дéвушка съ богáтымъ придáнымъ, придáница.

Posażyć, давáть придáное (*за дочерью*).

Pościałka, -i, *ж. Умен.* постéлька.

Pościć, постúть.

Pościel, -i, *ж.* постéль.

Pościelny, постéльный.

Pościenny, *см.* **Ścienny.**

Pościg, -u, *м.* погóня, догóнка, преслéдованіе.

Poseł, -sła, *м.* посóлъ, послáнникъ; || *Спар.* **Poseł (ziemski)**, зéмскій депутáтъ.

Posełać, Posyłać, Posłać, посылáть, послáть (*за кѣмъ, за чѣмъ*).

Posełanie, Posyłanie, Posłanie, -nia, *ср.* отсылáніе, отпрáвка; || послáніе (*стихотворное*).

Posełka, Posyłka, -i, *ж.* посúлка (*вещей*), разсылка, отсúлка. **Trzymać chłopca do posyłek**, держáть мáльчика на посúлки. || *Воен.* **Być na posyłce**, быть на вéстяхъ.

Posełkini, -ni, *ж.* послáнница; || вéстница, предвéстница.

Poselski, посóльскій.

Poselstwo, -a, *ср.* посóльство, нúссія (*дипломатическая*); || легáтство, легáція; || депутáтство.

Posęp, -u, *м.* пáсмурная погóда; || * мрáчное расположéніе дýха.

Posępiać, Posępić, хмýрить, нахмýрить, насýпливать, насýпить.

Posępnie, пáсмурно, мрáчно, угрю́мо.

Posępnik, -a, *м.* брюзгá, человѣкъ наводя́щій унúніе.

Posępność, -ści, *ж.* пáсмурность, мрáчность, угрю́мость, унúлость.

Posępny, пáсмурный, мрáчный, угрю́мый, унúлый, нахмýренный.

Posessja, -ji, *ж.* владéніе, собственность, помѣстье; || фéрма, мы́за, хýторъ.

Posessjonowany, имѣющій собственность.

Posessor, Posesor, -a, *м.* владѣлецъ, владѣтель; || фéрмеръ, мы́зникъ, арендáторъ, съёмщикъ. **Posesor dóbr zastawnych**, владѣлецъ по закладнóму прáву.

Posessorjum, искъ о прáвѣ владѣнія.

Posessoryjny, владѣльческій. **Proces posessoryjny**, дѣло о владѣніи.

Posiać, Posiewać, посѣять, посѣвáть.

Posiadać, Posiąść, имѣть, владѣть, обладáть; || разсѣсться, усѣсться. || **Posiadać się** (*употребляется только съ отрицáніемъ*). **Nie posiadam się z radości**, не могý притúть въ себя́ отъ рáдости, я внѣ себя́ отъ рáдости. **Nie posiada się ze złości**, онъ выхóдитъ изъ себя́ отъ злóсти.

Posiadacz, -a, *м.* владѣлецъ, владѣлецъ. **Posiadacz zastawy**, залогодержатель. **Posiadacz wieczysty**, владѣющій имѣніемъ на безсрóчномъ прáвѣ. **Posiadacz złéj wiary**, недобросóвѣстный владѣлецъ.

Posiadaczka, -i, *ж.* владѣлица.

Posiadanie, -nia, *ср.* владѣніе; || обладáніе, пóльзованіе. **Posiadanie w dobréj wierze**, добросóвѣстное владѣніе. **Posiadanie zupełne i bezwarunkowe (dominium plenum)**, пóлное и безусловное владѣніе.

Posiadłość, -ści, *ж.* собственность, принадлéжность, владѣніе, имѣніе, помѣстье. **Posiadłości francuzkie w Afryce**, францýзскія владѣнія въ Африкѣ.

Posianie, -nia, *ср.* посѣвъ.

Posiec, Posiekać, изрубúть, накрошúть, насѣкáть.

Posiecz, -y, *ж.* рѣзня́, сѣча.

Posiedlić się, *см.* **Osiedlić się.**

Posiedzenie, -nia, *ср.* засѣдáніе, собрáніе; || присýтствіе.

Posiekać, *см.* **Posiec.**

Posiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || сѣяніе.

Posiewać, сѣять.

Posiewny, удóбный для посѣва.

Posilać, Posilić, укрѣплять, укрѣпúть, подкрѣплять, подкрѣпúть, поправля́ть, поправúть (*силы, здоровье, желýдокъ*); || питáть, поддéрживать. || **Posilać się, Posilić się**, подкрѣпля́ться, укрѣпля́ться, поправля́ться, подкрѣпля́ть себя́, подкрѣпля́ться отдыхомъ и хорóшею пи́щею. **Posil się**, закусúй, съешь немнóго, подкрѣпúй себя́.

Posilanie, Posilenie, -nia, *ср.* подкрѣплéніе, возстановлéніе силъ; || **Posilenie**, пúща, кормъ, питáніе.

Posiłek, -łku, *м.* подкрѣплéніе, пúща; || подмóга, пóмощь; || вспомогáтельное вóйско, секýрсъ.

Posilić, Posilić się, *см.* **Posilać.**

Posiłkować, подкрѣпля́ть, помогáть, подавáть пóмощь, усúливать. || **Posiłkować się**, руковóдствоваться.

Posiłkowanie, -nia, *ср.* подмóга, пóмощь.

Posiłkowy, вспомогáтельный; || *Грам.* **Słowo posiłkowe**, вспомогáтельный глагóлъ.

Posilny, питáтельный, сúтный.

Posiwieć, посѣдѣть.

Poskoczyć, поскакáть, бро́ситься, устремúться.

Poskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ.

Poskorupieć, покры́ться скорлупóю.

Poskramiać, Poskromić, усмиря́ть, усмирúть, воздéрживать, воздержáть, обýздывать, обуздáть, умéря́ть, умéрить, унимáть, унять. **Poskramiać swe żądze**, обýздывать, умéря́ть свои́ стрáсти. || **Poskramiać się**, обýздывать самого́ себя́.

Posłać, Pościełać, постлáть, постилáть.

Poślad, -u, *м.* вы́сѣвки, óтруби; || послѣдній сортъ (*зерна, крупы*).

Posładek, -dka, *u* **-dku,** *m.* тылъ, задъ; ||**Posładek cielęciny,** задняя часть (*телёнка, дикой козы*).

Posłanie, -nia, *ср.* **см. Posełanie;** || постил**ка,** подстилка.

Posłaniec, -ńca, *м.* разсыльный, посыльный, комиссіонеръ.

Posłanka, -i, *ж.* вѣстница, посланница.

Posłannictwo, -a, *ср.* призваніе, назначеніе.

Posłannik, -a, *м.* посланникъ (*богобъ*).

Pośledni, послѣдній, задній; || **Pośledniе koła,** задняя колёса, *см.* **Tylny, Zadni;** || низшій, худшій; || плохой, простой, грубый. **Pośledniа mąka,** послѣдняго сорта мука.

Pośledzić, опоздать, придти поздно.

Pośliznąć się, поскользнуться.

Pośliznienie się, -nia się, Pośliznięcie się, -cia się, *ср.* оступь, нелёвкое паденіе по чему нибудь скользкому; || *грубая ошибка, грубый промахъ.

Posłowa, -ej, *ж.* жена, супруга посла, посольша.

Posłować, быть депутатомъ (*на сеймъ*); || быть посломъ, посланникомъ.

Posłowy, принадлежащій послу, посланнику, *см.* **Poselski.**

Pośłubiać, Pośłubić, обѣщать, обѣщаться, дать обѣтъ, *см.* **Ślubować;** || посвящать, обрекать; || *Стар.* сговорить, помолвить свою дочь за кого; || жениться (*на комъ*). ||**Pośłubiać się, Pośłubić się,** посвящать себя (*на что*), посвящаться.

Pośłubienie, -nia, *ср.* обѣщаніе, обѣтъ; || обрученіе, *см.* **Ślub;** || посвященіе, обреченіе себя (*на что*).

Pośłubiny, -bin, *мн.* помолвка, сговоръ; обрученіе.

Posłuch, -u, *м.* слушаніе, слухъ. **Baczny posłuch dawać czemu,** внимательно прислушиваться къ чему. **Miły na posłuch,** пріятный для слуха; || слухъ, молва. **Wiedzieć co po słuchu,** знать о чёмъ по слуху.

Posłuchać, послушать.

Posłuchanie, -nia, *ср.* аудіенція.

Posługa, -i, *ж.* служба, услуженіе, **служеніе,** услуга. ***Ostatnią komu posługę czynić, świadczyć,** отдать кому послѣдній долгъ. **Posługa religijna,** духовная треба.

Posługacz, -a, *м.* служитель, слуга; || прислужникъ. **Posługacz mularski,** работникъ, помощникъ каменщика.

Posługaczka, -i, *ж.* служанка, работница.

Posługiwać, Posłużyć, служить, прислуживать.

Posługiwanie, Posługowanie, -nia, *ср,* **служеніе,** услуженіе.

Posłuszeństwo, -a, *ср.* **послушаніе, повиновеніе,** покорность.

Posłuszność, -ści, *ж.* послушность, *см.* **Posłuszeństwo.**

Posłuszny, послушный, покорный.

Pośmianie, -nia, *ср.* **Pośmiech, -u,** *м.* **Pośmiechowisko, Pośmiewisko, -a,** *ср.* **посмѣяніе,** осмѣяніе; || посмѣшище.

Pośmiertny, посмертный.

Pośmiewisko, *см.* **Pośmianie.**

Posmycz, -y, *ж.* махъ, взмахъ, быстрое движеніе; || поползновеніе.

Posmyczny, быстрый; ||благопріятный, попутный (*вѣтеръ*).

Posobnie, послѣдовательно, **одно или** одинъ за другимъ, сряду.

Posobny, послѣдовательный; || непрерѣмённый, непрерывный.

Posoczyć, Sposoczyć, обагрять, обагрить кровью, окровавлять, окровавить.

Posoczysty, гнойстый, покрытый сукровицею.

Posoka, -i, *ж.* сукровица, гной; || пасока.

Posowa, -y, *ж.* полъ или накатника; || накатный потолокъ.

Pośpiech, -u, *м.* поспѣшность, скорость, быстрота, проворство.

Pośpieszać, Pośpieszyć, поспѣшать, поспѣшить.

Pośpieszanie, -nia, *ср. см.* Pośpiech.

Pośpieszenie, -nia, *ср.* стараніе, скорое исполненіе.

Pośpiesznie, поспѣшно, скоро, быстро, проворно.

Pośpieszny, *см.* **Śpieszny, Skory.**

Pospolicie, обыкновенно, по обыкновенію; || вообще, почти, всегда.

Pospolicieć, Spospolicieć, сдѣлаться обыкновеннымъ, войти во всеобщее употребленіе, сдѣлаться простонародным.

Pospolitość, -ści, *ж.* общность, всеобщность, повсемѣстность. **W pospolitości,** вообще; || общество, общественное дѣло.

Pospolitować, Spospolitować, профанировать, унижать, уничижать, унизить; || осквернять, осквернить; || пріучать (*къ чему*), освоивать (*съ чѣмъ*). || **Pospolitować się,** обращаться запросто, фамильярничать, брататься; || дѣлаться простымъ, обыкновеннымъ.

Pospolity, общій, общественный; || обыкновенный, обычный, общепринятый; || простой, простонародный, пошлый, низкій. ||*Грам.* **Imie pospolite,** имя нарицательное. **Pospolite mniemanie,** общественное мнѣніе. **Pospolite ruszenie,** всеобщее ополченіе. **Rzecz pospolita,** республика. *Стар.* **Рѣчь Посполитая,** *см.* **Rzeczpospolita.**

Pospólstwo, -a, *ср.* **простонародіе, простой народъ,** чернь.

Pospołu, вмѣстѣ, разомъ.

Posrebrzać, Posrebrzyć, посеребрить, посеребрить.

Posrebrzyciel, -a, *м.* **серебрильщикъ, серебренникъ.**

Pośredni, средній. Stan pośredni między szlachtą a ludem, средній классъ мѣжду дворянствомъ и народомъ; || посредственный, посредствующій, промежуточный, переходный; || **косвенный. Pośrednia przyczyna, косвенная,** непрямая причина.

Pośrednictwo, **-a**, *ср.* посре́дничество. **Za pośrednictwem**, посре́дствомъ, при по́мощи.

Pośredniczka, **-i**, *ж.* посре́дница.

Pośredniczo, въ ка́чествѣ посре́дника.

Pośredniczy, посре́дническій.

Pośrednik, **-a**, *м.* посре́дникъ; || хода́тай. || **Pośrednik zmiany**, биржево́й ма́клеръ. || *Мат.* центръ, средото́чіе.

Pośrednikowy, *см.* **Pośredniczy.**

Pośrednio, ко́свенно, посре́дственно, со стороны́, сторонóю.

Pośredniość, **-ści**, *ж.* ко́свенность, посре́дственность; || среда́, среди́на.

Pośród, среди, посреди́.

Pośrodek, **-dka**, *м.* среди́на, середи́на, серёдка.

Pośrodkowy, среди́нный, въ среди́нѣ находя́щійся, промежу́точный.

Pośrzonić, **Poszronić**, покры́ть и́неемъ.

Post, **-u**, *м.* постъ, говѣ́ніе, воздержа́ніе отъ пи́щи. **Jeść z postem**, ѣсть по́стное, по́ститься, пости́ть.

Postać, **-ci**, *ж.* о́бразъ, видъ; || лицо́, о́бликъ; || положе́ніе; || фигу́ра, оса́нка. **Postać zewnętrzna**, нару́жный видъ. **Zmieniła się postać rzeczy**, положе́ніе дѣлъ измѣни́лось.

Postanawiać, **Postanowić**, постановля́ть, постанови́ть, установля́ть, установи́ть, учрежда́ть, учреди́ть; || назнача́ть, назначи́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть; || приказывать, приказа́ть, повелѣва́ть, повели́ть; || полага́ть; || *упро́чивать, упро́чить; || пристра́ивать, пристро́ить; || рѣша́ться, рѣши́ться, предпринима́ть, предприня́ть, вознамѣриваться, вознамѣриться. **Postanowić prawo**, установи́ть зако́нъ. **Postanowić cenę**, назна́чить цѣну. **Postanowić podatki**, распредѣли́ть по́дати. **Postanowił wyjechać za granicę**, онъ вознамѣрился уѣхать за грани́цу.

Postanowiciel, **-a**, *м.* учреди́тель, основа́тель.

Postanowicielka, **-i**, *ж.* учреди́тельница, основа́тельница.

Postanowienie, **-nia**, *ср.* постановле́ніе, установле́ніе, устава́, положе́ніе, узаконе́ніе, опредѣле́ніе; || распоряже́ніе, повеле́ніе, приказа́ніе, прика́зъ; || учрежде́ніе, устро́йство, поря́докъ, строй; || упро́ченіе; || рѣше́ніе; || сложе́ніе; || намѣреніе, предпрія́тіе. **Postanowienie ciała**, тѣлосложе́ніе. **Zmienić postanowienie**, перемѣни́ть намѣреніе. **Roztropna matka myśli o dobrém postanowieniu swéj córki**, благоразу́мная мать забо́тится о томъ, что́бы пристро́ить, вы́дать за́ мужъ свою́ дочь.

Postąpić, *см.* **Postępować.**

Postąpienie, **-nia**, *ср.* наддава́ніе, надба́вка (*въ цѣнѣ*); || уступле́ніе; || произво́дство, повыше́ніе (*въ чина́хъ*); || поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Postaremu, поста́рому, постари́нному.

Postaw, **-u**, *м.* поста́въ, шту́ка, кусо́къ сукна́.

Postawa, **-y**, *ж.* нару́жность, оса́нка, видъ, по́ступь; || по́за, положе́ніе тѣла; || осно́ва (*ткани*), станъ для тка́нія.

Postawić, поста́вить.

Postawienie, **-nia**, *ср.* положе́ніе; || расположе́ніе.

Postawny, ста́тный, ви́дный, стро́йный, скла́дный.

Postęp, **-u**, *м.* тече́ніе, движе́ніе впередъ, непрерывный ходъ, ше́ствіе; || произво́дство, повыше́ніе; || преуспѣ́яніе, успѣхъ, прогре́ссъ; || ступе́нь. **W postępie czasu**, съ тече́ніемъ вре́мени. **Postęp czynności**, ходъ рабо́тъ. **Postępy w naukach**, успѣхи въ нау́кахъ. || *Мат.* прогре́ссія.

Postępek, **-pku**, *м.* посту́покъ; || ходъ. **Postępek chwalebny**, похва́льный посту́покъ. **Postępek sprawy**, ходъ дѣла.

Postępować, **Postąpić**, поступа́ть, поступи́ть; || слѣдовать, итти́ впередъ, да́лѣе; || уступа́ть, уступи́ть; || успѣва́ть, успѣть. **Postąpić na wyższy urząd**, поступи́ть на вы́сшую до́лжность. **W krótkim czasie dużo postąpił**, въ коро́ткое вре́мя онъ мно́го успѣ́лъ. **Postępować od rzeczy łatwych do trudniejszych**, перехо́дить отъ лёгкаго къ бо́лѣе тру́дному. **Dobrze, źle postępować**, хорошо́ *или* ху́до поступа́ть. **Postąpiono mu wyżéj płacy**, ему́ назна́чили бо́льшую пла́ту. **Postępować prawem**, суди́ться, вести́ тя́жбу. **Postępować uczciwie**, поступа́ть че́стно. **Postąpić jak z prawa wypada**, сдѣлать зако́нное распоряже́ніе.

Postępowanie, **-nia**, *ср.* движе́ніе впередъ; || преуспѣ́яніе, успѣхъ; || обхожде́ніе, поведе́ніе. **Ganić czyje postępowanie**, порица́ть чьё поведе́ніе. || *Юрид.* судопроизво́дство, судоговоре́ніе. || **Postępowanie skrócone sądowe**, поря́докъ сокращённаго судопроизво́дства, сокращённый поря́докъ. **Postępowanie po starszeństwie**, повыше́ніе по старшинству́, произво́дство, повыше́ніе въ чина́хъ. || *Юрид.* **Postępowanie spadkowe**, слѣ́дствіе по дѣлу о наслѣдствѣ. **Postępowanie w sprawach**, поря́докъ дѣлъ, ходъ дѣлъ. **Postępowanie na urząd**, вступле́ніе въ до́лжность.

Postępowy, иду́щій впередъ, успѣ́шный, прогресси́вный. **Postępujący najwyższą cenę**, предложи́вшій вы́сшую пла́ту (*на торга́хъ*).

Posteriori (a), апостеріо́ри, доказа́тельно, о́пытомъ, разсу́дочнымъ путёмъ, путёмъ вы́водовъ, *см.* **Priori (a).**

Posterunek, **-nku**, *м.* вое́нная стра́жа, вое́нный постъ.

Postny, по́стный.

Postój, *см.* **Kwaterunek.**

Postrach, **-u**, *м.* страхъ, у́жасъ; || угро́за.

Postradać, потеря́ть, утра́тить, лиши́ться.

Postradanie, **-nia**, *ср.* потéря, лишéніе.

Postronek, **-a**, *м.* верёвка, бичёвка; || постромка (*пристяжка для лошадей*).

Postronie, **-nia**, *ср.* уединéнное мѣсто; || чужбúна, чужáя земля́, странá.

Postronkować, бичевáть, бить верёвками.

Postronkowy, верёвочный.

Postronnie, сторонóю, со стороны́, кóсвенно.

Postronność, **-ści**, *ж.* отклонéніе въ сторóну, отстранéніе; || окóльность.

Postronny, непрямóй, кóсвенный, окóльный; || посторóнній, сосéдній, смéжный.

Postrzał, **-u**, *м.* вы́стрѣлъ; || páна отъ вы́стрѣла.

Postrzałowy, происходя́щій отъ вы́стрѣла. **Rana postrzałowa**, páна отъ вы́стрѣла.

Postrzedz, **Postrzec**, **Postrzegać**, замéтить, замѣчáть. **Postrzedz się**, спохвати́ться, опóмниться.

Postrzeganie, **-nia**, *ср.* наблюдáтельность; || соблюдéніе. **Postrzeganie praw**, соблюдéніе закóновъ.

Postrzelenie, **-nia**, *ср. см.* **Postrzał**.

Postrzelić, подстрѣлúть.

Postrzemienny (pies), *Охот.* борзáя собáка.

Postrzeżenie, **-nia**, *ср.* **наблюдéніе**, замѣчáніе.

Postrzeżny, примéтный, замéтный, ви́димый.

Postrzygacz, **-a**, *м.* **стригýщій** (*шерсть*), стригýнъ.

Postrzygaczka, **-i**, *ж.* **стригýщая**, стригýнья.

Postrzygalnia, **-ni**, *ж.* **сукностри́жная** машúна.

Postrzygalny, относя́щійся къ стрижéнію, къ стрúжкѣ.

Postrzyżeniec, **-ńca**, *м.* постри́женикъ (*принявшій монашеское постриженіе*).

Postrzyżony, постри́женный, *см.* **Postrzyżeniec**.

Postrzyżyny, **-yn**, *мн.* **постригáніе**, пострижéніе.

Postulant, **-a**, *м.* искáтель, проси́тель.

Postulat, **-u**, *м. Филос.* предложéніе нетрéбующее дóвода; || настоя́тельная прóсьба, ходáтайство; || *Юрид.* хождéніе по дѣлáмъ.

Postument, **-u**, *м.* подножíе, пьедестáлъ.

Posucha, **Posusza**, **-y**, *ж.* зáсуха.

Posuł, **-a**, *м.* употребúтельнѣе **во мн. ч. Posuły**, посýлы, взя́тки.

Posunięcie, **-cia**, *ср.* передвижéніе, давлéніе, толчóкъ; || производство движéніе дѣла.

Posuwać, **Posunąć**, подвигáть, подви́нуть, пихáть, пихнýть, толкáть, толкну́ть.

Posuwanie, **-nia**, *ср. см.* **Posunięcie**.

Posuwisty, подвижнóй, размáшистый, || скользя́щій. **Krok posuwisty**, глиссáдъ, глиссé (*танцовальный шагъ*).

Poswar, **-u**, *м.* споръ, páспря.

Poswarek, **-rku**, *м. Умен.* мáленькій, пустóй споръ, размóлвка.

Poswarzyć, поссóрить; || **Poswarzyć się**, поссóриться,

Poswat, **-a**, *м. см.* **Swat**, **Dziewosłąb**.

Poswatać, *см.* **Swatać**.

Poświadczać, **Poświadczyć**, свидéтельствовать, засвидéтельствовать, *см.* **Świadczyć**.

Poświadczanie, **Poświadczenie**, **-nia**, *ср.* свидéтельствованіе, засвидéтельствованіе.

Poświadczyciel, **-a**, *м.* свидéтель по порýкѣ.

Poświadczycielka, **-i**, *ж.* свидéтельница по порýкѣ.

Poświata, **-y**, *ж.* свѣтъ, сія́ніе.

Poświęcać, **Poświęcić**, посвящáть, посвятúть, обрекáть, обрéчь; || **Poświęcać się**, **Poświęcić się**, посвящáть, посвятúть себя́, обрекáть себя́ (*на что*), жéртвовать собóю.

Poświęcanie, **Poświęcenie**, **-nia**, *ср.* посвящéніе, освящéніе. **Poświęcenie na króla**, коронováніе. **Poświęcenie na biskupa**, посвящéніе въ епúскопы. **Poświęcenie kościoła**, освящéніе цéркви; || жéртва, жéртвованіе, самопожéртвованіе, самоотверженіе; || прéданность, привéрженность. **Poświęcenie siebie**, жéртвованіе собóю. **Poświęcenie się**, самопожéртвованіе, самоотверженіе.

Poświęcany, посвящённый, освящённый; || неприкосновéнный.

Poświęciciel, **-a**, *м.* посвящáющій въ духóвный санъ; || священнодéйствующій.

Poświęciny, **-in**, *мн.* освящéніе.

Poświęcony, посвящённый, освящённый.

Poświerka, **-i**, *ж.* **подорóжникъ**, овсúнка (*птица*).

Poświętne, **-ego**, *ср.* церкóвный доходъ, церкóвное имýщество.

Poświst, **-u**, *м.* свистáніе, свистъ (*вѣтра*).

Poświstak, **-a**, *м. см.* **Świstak**.

Posypać, посы́пать.

Posypek, **-pka**, *м. Бот.* амбрóзія, ковы́ль, всевмéртная трава́ (*растéніе*).

Poszanowanie, **-nia**, *ср.* уваженіе, почтéніе.

Poszargać, **загрязни́ть**; || истаскáть.

Poszczekiwać, тáвкать, лáять, брехáть отры́висто.

Poszczenie, **-nia**, *ср.* соблюдéніе постá, говѣнье.

Poszept, **-u**, *м.* шептáніе, нашёптываніе, шёпотъ.

Poszew, **-szwy**, *ж. см.* **Poszwa**.

Poszewka, **-i**, *ж.* нáволочка.

Poszewnik, **-a**, *м.* дѣлающій нáволочки,

Poszewy, *см.* Pochyły.

Poszkapić się, спотыкну́ться; || оши-ба́ться; || сплоховать опростоволоси́ться.

Poszkodowany, потерпѣвшій, понёсшій уби́токъ; || обиженный.

Poszkodzić, попо́ртить, повреди́ть.

Poszlaka, **-i**, *ж.* ули́ка.

Poszlakować, улича́ть.

Poszlakowany, уличённый, прикосновённый къ дѣлу.

Poszóstno, *Стар.* шестернёй (*съ шесть лошадей*).

Poszóstny, шестерно́й.

Poszpecić, изуро́дить, испо́ртить.

Poszpecieć, **Poszpetnieć**, подурне́ть.

Poszukanie, **-nia**, *ср.* иска́ніе, отыска-ніе.

Poszukiwać, иска́ть судо́мъ, розы́скивать, доискиваться; || иска́ть, домога́ться; || взы́скивать. **Poszukiwać skradzionych rzeczy**, доискиваться укра́денныхъ вещей. **Poszukiwać swego prawa**, домога́ться, тре́бовать своего́ пра́ва.

Poszukiwanie, **-nia**, *ср.* ро́зыскъ, сыскъ, по́искъ, искъ, изслѣдованіе, изыска́ніе; || *Юрид.* **Poszukiwanie strat**, пра́во иска́ть вознагражде́нія уби́тковъ; || взыска́ніе; || слѣдствіе, дозна́ніе, вы́емка, повальный о́быскъ; || спра́вка, разузнава́ніе, разбира́тельство. || *Горн.* **Poszukiwanie w głąb'** турфова́ніе. **Poszukiwanie górnicze**, го́рная развѣдка. || **Poszukiwanie w drodze sądowej**, вчина́ніе и́ска.

Poszukujący szkody, *Юрид.* взыска́тель.

Poszwa, **-y**, *ж.* чахо́лъ, покрыва́ло.

Poszyć, сшить.

Poszycie, **-cia**, *ср.* соло́менная кры́ша; || * **Wziąść kogo za boże poszycie**, схвати́ть кого́ за́ волосы. за хохо́лъ.

Poszyt, **-u**, *м.* тетра́дь; || *Тип.* вы́пускъ, кни́жка.

Pot, **-u**, *м.* потъ. **Lekarstwo na poty**, потого́нное сре́дство и́ли ле́кар́ство.

Potąd, доны́нѣ, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ. **Potąd dokąd**, до тѣхъ поръ пока́; || дото́лѣ, дотуда.

Potajemnie, та́йно, вта́йнѣ. потае́нно, таинственно, скры́тно, нея́вно.

Potajemność, **-ści**, *ж.* таинственность, скры́тность.

Potajemny, таи́нственный, та́йный, скры́тный.

Potakiwać, потака́ть, потво́рствовать, поблажа́ть, поддакивать.

Potakiwacz, **-a**, *м.* потака́льщикъ, балова́нникъ.

Potakiwanie, **-nia**, *ср.* пота́чка, поблажа́ніе, потво́рство, баловство́.

Potarcie, **-cia**, *ср.* тре́ніе; || *Мед.* **втира́ніе**, растира́ніе.

Potarczka, **-i**, *ж.* **сты́чка**, сши́бка, схва́тка.

Potargać, изодра́ть, раздра́ть, оборва́ть, растеребить.

Potarty, потёртый, истёртый.

Potasz, **Potaź**, **-u**, *м.* *Хим.* пота́шъ.

Potażarnia, **Potażnia**, **-ni**, *ж.* пота́шный заво́дъ.

Potęga, **-i**, *ж.* могу́щество, кре́пость. си́ла, власть, влады́чество. **Potęga lądowa i morska**, сухопу́тныя и морскія вое́нныя си́лы; || держа́ва, государство; || *Мат.* сте́пень.

Potém, пото́мъ, по́слѣ, по, зате́мъ. **Piezadługo potém**, вскорѣ зате́мъ. **A potém**, впро́чемъ.

Potemu (po temu), смотря́ по, соотвѣтственно, по мѣрѣ, согла́сно съ.... *См.* Po.

Potentat, **-a**, *м.* держа́вный государь. властели́нъ, власти́тель.

Potępiać, **Potępić**, осужда́ть, осуди́ть, приговаривать, приговори́ть; || охуждать. хули́ть, порица́ть.

Potępiciel, **-a**, *м.* осужда́ющій. отверга́ющій; || охуждающій, порицающій.

Potępienie, **-nia**, *ср.* осужде́ніе, вѣчное осужде́ніе; || прокля́тіе, вѣчное проклятіе; || му́ка грѣшниковъ, а́дская му́ка.

Potępieniec, **-ńca**, *м.* осуждённый, окая́нный. про́клятый, осужде́нникъ, окаянникъ.

Potęsknić, тосковать.

Potężnić, **Spotężnić**, дѣлать могу́щественнымъ, усиливать, укрѣпля́ть.

Potężnie, могу́щественно.

Potężnieć, становиться могу́щественнымъ, уси́ливаться, укрѣпля́ться.

Potężność, **-ści**, *ж.* могу́щество, си́ла. кре́пость.

Potężny, могу́щественный, могу́чій, си́льный, кре́пкій.

Potężyć, стяну́ть, скрѣпи́ть.

Potkać, *см.* Spotkać.

Potkanie, *см.* Spotkanie.

Potkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Potknąć, **Potknąć się**; *см.* Potykać, Potykać się.

Potknięcie się, **Potknienie**, **-nia**, *ср.* спотыка́ніе.

Potłoczyć, потопта́ть, помя́ть, попира́ть; || угнета́ть; || натиснуть.

Potłoczyciel, **-a**, *м.* притѣсни́тель, гони́тель.

Potłuc, поби́ть, разби́ть, расколоти́ть.

Potłumiać, **Potłumić**, заглуша́ть. заглуши́ть, усмиря́ть, усмири́ть, утуша́ть. утуши́ть; || обу́здывать, обузда́ть.

Potłumiciel, **-a**, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Potłumienie, **-nia**, *ср.* усмире́ніе, укроще́ніе; || обузда́ніе.

Potnieć, **Spotnieć**, потѣть, вспотѣть.

Potnik, **-a**, *м.* потни́къ, во́йлокъ подъ сѣдло́мъ.

Potny, по́тный.

Potoczek, **-czka**, *м.* ручеёкъ; || проте́чина.

Potocznie, за́просто, про́сто, обыкновенно, безыскусственно

Potocznik, -a, *м. Бот.* водяна́я Вероника.

Potoczność, -ści, *ж.* лёгкость, ги́бкость, бы́глость, пла́вность; || простота́, безыскýственность.

Potoczny, просто́й, обыкнове́нный; || коро́ткій, бли́зкій; || разгово́рный, обихо́дный; || привы́чный, изве́стный.

Potoczyć, покати́ть, дви́нуть. || **Potoczyć się,** покати́ться.

Potoczysto, пла́вно.

Potoczystość, -ści, *ж.* пла́вность.

Potoczysty, пла́вный.

Potok, -a, *и* **-u,** *м.* пото́къ, руче́й. **Krew lała się potokiem,** кровь лила́сь ручьёмъ.

Potokowy, прото́чный.

Potomek, -mka, *м.* пото́мокъ.

Potomność, -ści, *ж.* пото́мство.

Potomny, бу́дущій, после́дующій, относя́щійся къ пото́мству, принадлежа́щій пото́мству.

Potomstwo, -a, *ср. см.* **Potomność.**

Potop, -u, *м.* пото́пъ.

Potopień, -pnia, *м.* потону́вшій, уто́пленникъ; || претерпѣ́вшій корабле-круше́ніе.

Potopny, Potopowy, пото́пный, относя́щійся къ пото́пу.

Potowy, потово́й.

Potrącać, Potrącić, толка́ть, **толкну́ть;** || *Арие.* вычита́ть, вы́честь.

Potrącanie, Potrącenie, -nia, *ср.* подта́лкиваніе, толчо́къ, уда́ръ, прикоснове́ніе; || **Potrącenie,** вычита́ніе, вы́четъ, ски́дка; || *Юрид.* зачётъ взаи́мныхъ долго́въ, *см.* **Kompensacja.**

Potrafić, успѣ́ть, быть **въ** состоя́ніи сдѣ́лать что́, съумѣ́ть, попа́сть, сла́дить. **Nie potrafisz tego,** ты не въ состоя́ніи э́того сдѣ́лать. **Potrafiłeś nas pokłócić,** ты успѣ́лъ насъ поссо́рить. **Potrafić wco,** найти́ спосо́бъ, сре́дство къ чему́. || *Живоп.* **Malarz dobrze go potrafił,** живопи́сецъ уда́чно изобразилъ его́, сдѣ́лалъ похо́жимъ.

Potraw, -u, *м. Агр.* ота́ва, подро́стъ.

Potrawa, -y, *ж.* ку́шанье, блю́до.

Potrawka, -i, *ж.* мя́со, домашнія пти́цы и́ли дичь, припра́вленныя со́усомъ; || **parу́** (*кушанье*).

Potrojenie, -nia, *ср.* утрое́ніе, **тройно́е** умноже́ніе.

Potrójnie. втройнѣ́, втро́е.

Potrójność, -ści, *ж.* тройно́е коли́чество. тро́йственность.

Potrójny, тройно́й.

Potrosze, понемно́гу.

Potruchleć, оцѣпенѣ́ть, **остолбенѣ́ть отъ** стра́ха, струхну́ть, стру́сить.

Potrząsać, Potrząsnąć, Potrząść, стря́хивать, стряхну́ть, отря́хивать, отряхну́ть, потрясать, потрясти́, покача́ть, покачну́ть; || *посыпа́ть, посы́пать. **Potrząsać głową,** кача́ть голово́ю. **Potrząsać solą,** посыпа́ть со́лью.

Potrząsanie, -nia, *ср.* стря́хиваніе, отря́хиваніе; || *посыпа́ніе.

Potrzask, -u, *м.* запади́, ловýшка.

Potrząsnąć, Potrząść, *см.* **Potrząsać.**

Potrzeba, -y, *ж.* необходи́мость, на́добность, нужда́. **Zrobić co z potrzeby,** сде́лать что по нужде́, по необходи́мости; || потре́бность, запа́съ. **Potrzeby do życia,** жите́йскія потре́бности. **Wino, drzewo na potrzebę,** вино́, дрова́ про запа́съ; || нужда́, кра́йность. **Być w potrzebie,** быть въ нужде́. **Potrzebę mieć do kogo,** имѣ́ть въ комъ ну́жду, нужда́ться въ комъ; || **Potrzeby,** *мн.* дома́шніе прибо́ры, принадле́жности, у́тварь, ру́хлядь, снаря́ды; || **Potrzeby u sukni,** прикла́дъ, прибо́ръ, убо́ръ; || би́тва, сты́чка, де́ло.

Potrzeba, ну́жно, на́добно, потре́бно, до́лжно. **Mówić więcej niż potrzeba,** говори́ть бо́лѣе чѣ́мъ ну́жно. **Nie masz potrzeby mówić mi o tém,** не ну́жно мнѣ́ говори́ть объ э́томъ. **Nie potrzeba,** не ну́жно. не на́добно.

Potrzebnie, кста́ти. **Gada bez końca, czy potrzebnie, czy niepotrzebnie,** болта́етъ безъ конца́, кста́ти ли, некста́ти ли, *см.* **Potrzeba.**

Potrzebność, -ści, *ж.* потре́бность, необходи́мость, кра́йность.

Potrzebny, ну́жный, потре́бный, необходи́мый, кра́йній; || нуждающійся. недоста́точный, бѣ́дный. убо́гій. **Potrzebny czego,** нуждающійся въ чѣ́мъ.

Potrzebować (czego, kogo), нужда́ться (*въ чёмъ, въ комъ*). **Czego potrzebujesz?** что́ тебѣ́ ну́жно?

Potrzecie, въ-тре́тьихъ.

Potrzos, -a, *м.* родъ сорокопу́та (*птица*).

Potucha, -y, *ж.* упова́ніе, наде́жда.

Potulnie, смире́нно, кро́тко; || скро́мно; || мя́гко, нѣ́жно.

Potulny, смире́нный, сми́рный, кро́ткій, до́брый; || мя́гкій, нѣ́жный, тихій, скро́мный.

Poturczéć, отуре́читься.

Potuszać, Potuszyć (komu), обнадёживать, обнадёжить, ободря́ть, ободри́ть, поощря́ть, поощри́ть (*кого*).

Potwarca, -y, *м.* клеветни́къ.

Potwarczo, ло́жно.

Potwarczy, ло́жный, клеветни́чій.

Potwarczyna, -y, Potwarczyni, -ni, *ж.* клеветни́ца

Potwarz, -y, *ж.* клевета́, злосло́віе, ложь.

Potwarzać, Potwarzyć, Spotwarzyć, клевета́ть, оклевета́ть, огова́ривать, оговори́ть, поноси́ть, злосло́вить.

Potwierdzać, Potwierdzić, подтвержда́ть, **подтверди́ть, утверждать, утверди́ть, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить;** || **одобря́ть, одо́брить, соизволя́ть, соизво́лить;** || **конфирмова́ть;** || ратификова́ть. **Potwierdzać co przysięgą,** утверждать **подъ прися́гою. Potwierdzać podpisem,**

подтвержда́ть, скрѣпля́ть по́дписью. || **Potwierdzać się, Potwierdzić się,** подтвержда́ться, подтверди́ться.

Potwierdzenie, -nia, *ср.* подтвержде́ніе, утвержде́ніе; || соизволе́ніе, согла́сіе; || ратифика́ція; || *Богосл.* муропома́заніе; || конфирма́ція (*у Лютера́нъ*), *см.* **Bierzmowanie.**

Potwór, -u, *м.* **Potwora, -y,** *ж.* **чудо́вище,** уро́дъ.

Potwornie, чудо́вищно, уро́дливо, безобра́зно.

Potworność, -ści, *ж.* чудо́вищность, уро́дливость, безобра́зіе.

Potworny, чудо́вищный, уро́дливый, безобра́зный.

Póty, до тѣхъ поръ, до сихъ поръ, дотоль, дотуда. **Póty, póki,** до тѣхъ поръ пока..., **Póty aż...,** до тѣхъ поръ, пока наконецъ..., **Póty... póki nie...,** до тѣхъ поръ пока не..., *см.* **Dopóty.**

Potyczka, -i, *ж.* сты́чка, схва́тка, сраже́ніе.

Potykać się, Potknąć się, сража́ться, сразиться; || спотыка́ться; || ошиба́ться. **Mężnie się potykać,** хра́бро сража́ться. *Посл.* **Koń ma cztery nogi, a potknie się,** конь и о четырёхъ ногахъ, да спотыка́ется.

Potykanie się, -nia się, *ср.* (**z kim**), сты́чка, сраже́ніе; || =**o co,** спотыка́ніе, претко́веніе.

Potykiwanie, -nia, *ср.* ты́каніе, употребле́ніе сло́ва *ты*.

Potym, *см.* **Potém.**

Poufale, *Стар.* **Podufale,** конфиденціона́льно, *см.* **Poufnie**; || дру́жно, дру́жески, за́просто, коротко́, свобо́дно, во́льно. **Być z kim zanadto poufale,** сли́шкомъ фамилія́рно съ кѣмъ обраща́ться, быть съ кѣмъ на коро́ткой ногѣ.

Poufalec, Podufalec, -lca, *м.* коротко́ знако́мый, бли́зкій, приближённый человѣкъ, прія́тель.

Poufalić się, Podufalić się, Spoufalić się, Spodufalić się, подружи́ться съ кѣмъ, коротко́ сойти́сь; || обходи́ться, обраща́ться съ кѣмъ за́просто, фамильа́рничать.

Poufałość, Podufałość, -ści, *ж.* коро́ткость, коро́ткое, дру́жеское обраще́ніе; || фамильа́рное, во́льное обхожде́ніе, фамильа́рность.

Poufały, Podufały, коротко́ знако́мый, коро́ткій, бли́зкій, дру́жескій; || фамильа́рный.

Poufnie, по довѣренности; || **конфиденціа́льно.**

Poufny, довѣри́тельный, **конфиденціа́льный.**

Poukładać, уложи́ть.

Pouliczny, у́личный.

Powab, -u, *м.* пре́лесть, **красота́,** приво́жество; || прима́нка, привлека́тельность.

Powabianie, Powabienie, -nia, *ср.* **привлече́ніе, зама́ниваніе.**

Powabnie, привлека́тельно, **обольсти́тельно, прелестно;** || **изя́щно;** || **зама́нчиво.**

Powabność, -ści, *ж.* привлека́тельность, пре́лесть; || зама́нчивость.

Powabny, привлека́тельный, **прелестный, краси́вый, пригожій;** || **зама́нчивый.**

Powąchać, понюхать.

Powaga, -i, *ж.* власть, **си́ла;** || **ва́жность,** значе́ніе; || авторите́тъ; || **Powaga osobista,** ли́чное вліяніе. **Powaga urzędowości,** оффиціа́льное удостовѣре́ніе. **Powaga prawa,** дѣйствіе, си́ла зако́на. **Powaga słów jego,** ва́жность, си́ла его́ словъ. **Powaga Kartezjusza,** авторите́тъ Декарта. **Powagę stroić,** принима́ть на себя́ ва́жный видъ, каза́ться ва́жнымъ. **Powaga ojcowska,** роди́тельская власть. **Powaga mężowska,** власть му́жа.

Pował, -u, *м.* пова́лъ, пова́лка. **Na pował,** въ пова́лку, въ ку́чу.

Powała, -y, *ж.* нака́тъ, потоло́къ изъ брёвенъ.

Powalać, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть, *см.* **Walać.**

Powalić, повали́ть, опроки́нуть.

Poważnić, Poważnić się, поссо́рить. || **Poważnić się,** поссо́риться, повздо́рить.

Powątpiewać (o czém), сомнѣва́ться (*въ чёмъ*).

Powątpiewacz -a, *м.* **скепти́къ,** сомнѣва́ющійся.

Powąz, -ązu, *м.* за́варотень, то́лстый шестъ; || рыча́гъ.

Poważać, уважа́ть, *см.* **Szacować.**

Poważanie, -nia, *ср.* **уваже́ніе, почте́ніе,** *см.* **Szacunek.**

Poważać się, Poważyć się (czego), отва́живаться, отва́житься, осмѣливаться, осмѣлиться.

Powązka, -i, *ж.* *Стар.* тря́пка для проце́живанія молока́.

Poważnie, ва́жно, степе́нно, серьёзно.

Poważność, -sci, *ж.* ва́жность, авторите́тъ; || ва́жность, ва́жный, серьёзный видъ.

Poważny, ва́жный, степе́нный; || **серьёзный.**

Powerek, -rka, *м.* коромы́сло (*для ноше́нія ушато́въ или вёдеръ*).

Powetować (czego), вознагражда́ть, **вознагради́ть,** навёрстывать, наверста́ть; || **возстановля́ть, возстанови́ть;** || **взыскивать,** возвраща́ть, **воротить** (*убытки, издержки, проигрышъ*). **Powetować straty,** возмѣща́ть убытки. **Powetować czasu straconego,** вознагради́ть, наверста́ть **потерянное** вре́мя.

Powetowanie, -nia, *ср.* **вознагражде́ніе, удовлетворе́ніе** (*за убытки*); || * **возме́здіе.**

Powiać, повѣять, подуть.

Powiadać, Powiedzieć, говори́ть, **ска́зывать, сказа́ть, разска́зывать, разсказа́ть.**

Powiadomy, *см.* Świadomy.

Powiąsło, -a, *ср.* соло́менная верёвка, *см.* Powrósło.

Powiastka, -i, *ж.* небольша́я по́вѣсть, небольшо́й разска́зъ.

Powiat, -u, *м.* уѣ́здъ; повѣ́тъ.

Powiatowy, уѣ́здный, повѣто́вый.

Powiatr, -u, *м.* попу́тный вѣ́теръ.

Powiązać, перевяза́ть, связа́ть.

Powić, Powijać, спелена́ть, пелена́ть; || роди́ть (*ребёнка*).

Powicie, -cia, *ср.* *см.* **Powijanie**; || пелена́, пелёнка; || ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени.

Powidło, -a, *ср.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Powidła, -deł**, морсъ, густо́й сокъ изъ плодо́въ, я́годникъ.

Powidłowy, мо́рсовый, сдѣ́ланный изъ мо́рса; *см.* **Powidło**.

Powiedzieć, *см.* **Powiadać**.

Powieka, -i, *ж.* вѣко, вѣ́жда (*употреби́тельные во мн.* вѣ́жди, ей).

Powiekowy, принадлежа́щій къ вѣ́ждамъ.

Powiększać, Powiększyć, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть, разширя́ть, разши́рить, умножа́ть, умно́жить, прибавля́ть, приба́вить. || **Powiększać się, Powiększyć się**, увели́чиваться, увели́читься.

Powiększający, увели́чительный. Szkło powiększające, увели́чительное стекло́; || увели́чивающій. **Okoliczność powiększająca przestępstwo**, обстоя́тельство увели́чивающее преступле́ніе.

Powiększanie, Powiększenie, -nia, *ср.* увели́ченіе, распростране́ніе, расшире́ніе, умноже́ніе, прираще́ніе.

Powiększyciel, -a, *м.* умножи́тель, увели́читель.

Powiększycielka, -i, *ж.* умножи́тельница, увели́чительница.

Powierca, -y, *м.* вѣ́ритель, повѣ́ренный.

Powiernica, -y, *ж.* люби́мица; || напе́рсница.

Powiernik, -a, *м.* повѣ́ренный, препору́читель, комми́тентъ; || люби́мецъ, напе́рсникъ.

Powierzać, Powierzyć, ввѣря́ть, ввѣ́рить, довѣря́ть, довѣ́рить, повѣря́ть, повѣ́рить, поруча́ть, поручи́ть. || **Powierzać się, Powierzyć się**, ввѣря́ться, ввѣ́риться, довѣря́ться, довѣ́риться, полага́ться (*на что́*).

Powierzchnia, -ni, *ж.* пове́рхность; || нару́жность, вне́шность.

Powierzchny, нару́жный, вне́шній; || ве́рхній; || пове́рхностный.

Powierzchownie, пове́рхностно.

Powierzchowność, -ści, *ж.* нару́жность, вне́шность, пове́рхность.

Powierzchowny, пове́рхностный; || нару́жный, вне́шній.

Powierzenie, -nia, *ср.* ввѣре́ніе, поруче́ніе, сообще́ніе, переда́ча. || **Powierzanie się**, довѣ́ренность, довѣ́рie.

Powierzyciel, -a, *м.* вѣ́ритель, довѣ́ритель.

Powierzycielka, -i, *ж.* вѣ́рительница, довѣри́тельница.

Powieść, -ści, *ж.* по́вѣсть, разска́зъ; || сказа́ніе; || вѣсть, молва́, слухъ; || преда́ніе. || *Юрид.* показа́ніе свидѣ́теля.

Powiesić повѣ́сить. || **Powiesić się**, повѣ́ситься.

Powieszenie, -nia, *ср.* повѣше́ніе.

Powietrze, -a, *ср.* во́здухъ; || пове́трie, зарази́тельный во́здухъ.

Powietrznia, -ni, *ж.* атмосфе́ра, во́здухъ окружа́ющій зе́млю.

Powietrznik, -a, *м.* флю́теръ, *см.* Chorągiewka.

Powietrzny, возду́шный; || чу́мный, зарази́тельный. || *Бот.* бѣлокопы́тникъ, чу́мный подбѣ́лъ (*расте́ніе*).

Powietrzociąg, -u, *м.* воздуш̀ный насо́съ.

Powietrzokrąg, -ęgu, *м.* атмосфе́ра.

Powietrzomiar, -u, *м.* **Powietrzomierz, -a**, *м.* баромѐтръ.

Powiew, -u, *м.* дуновѐніе; || вѣтро́къ.

Powiewać, вѣ́ять, дуть. || **Powiewać się**, опа́хиваться, обма́хиваться.

Powiewanie, -nia, *ср.* вѣ́яніе, дуновѐніе.

Powiewnie, развѣва́ясь по во́здуху.

Powiewny, попу́тный, благопрія́тный (*вѣтеръ*); || колыха́ющійся; || развѣва́ющійся.

Powieźć, *см.* **Powozić**.

Powijać, Powić, пелена́ть, спелена́ть. || **Powić (dziecko)**, роди́ть (*ребёнка*). || **Powinąć**, маха́ть, пома́хивать. **Pies powijał ogonem**, соба́ка маха́ла хвосто́мъ. || **Powinąć**, свихну́ть, вы́вихнуть. **Powinąć nogę**, вы́вихнуть но́гу.

Powijacz, -a, *м.* свива́льникъ; || перева́зка.

Powijak, -a, *м.* употреби́тельнѣе во мн. **Powijaki, -ów**, пелёнки, *см.* Pieluchy.

Powijanie, -nia, *ср.* пелена́ніе (*ребёнка*).

Powikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, пу́танница, замѣша́тельство, сплете́ніе, переплете́ніе.

Powinąć, *см.* **Powijać**.

Powinien, обя́занъ. **Uczciwy człowiek powinien dotrzymać słowa**, че́стный человѣкъ до́лженъ сдержа́ть сло́во.

Powinienie, -nia, *ср.* **nogi**, вы́вихъ. || **Powinienie się**, о́ступь, оступка, вы́вихнутіе; || * промахъ, оши́бка.

Powinność, -ści, *ж.* обя́занность, долгъ, до́лжность; || повѝнность. **Zadość uczynić powinności**, испо́лнить свой долгъ. **Powinność zaciągowa**, во́инская повѝнность. **Powinność małżeńska**, супру́жеская обя́занность. || **Powinności**, *мн.* на́логи, повѝнности.

Powinny, до́лжный, налага́емый до́лгомъ; || родно́й, бли́зкій, *см.* **Powinowaty**; || **Powinny komu**, по́дданный, подвла́стный; || обя́занный, призна́тельный.

Powinowactwo, -a, *ср.* родство́, свойство́; || *Хим.* сродство́. || **Powinowactwo myśli**, схо́дство, сближе́ніе мы́слей; || *Собир.* родня́, ро́дственники.

Powinowatość, -ści. *ж. см.* **Powinowactwo**.

Powinowaty, сво́йственникъ, состоя́щій въ свойствѣ (*по женитьбѣ*); || родно́й. ро́дственный, бли́зкій. **Jest to mój powinowaty**, э́то мой ро́дственникъ, онъ родня́ мнѣ.

Powinszować, поздра́вить.

Powinszowanie, -nia, *ср.* **поздравле́ніе**; привѣ́тствіе.

Powionąć, повѣ́ять, поду́ть.

Powitać, привѣ́тствовать, кла́няться, поклони́ться. || **Powitać się**, раскла́няться другъ дру́гу, поздоро́ваться.

Powitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Powlec, *см.* **Powlekać**, **Powłóczyć**.

Powleczenie, *см.* **owlekanie**.

Powlekać, **Powlec**, завола́кивать, закрыва́ть, закры́ть, покрыва́ть, покры́ть; || обма́зывать. || **Powlekać się**, **Powlec się**, завола́киваться, закрыва́ться, прикрыва́ться.

Powlekanie Powleczenie, -nia, *ср.* закрыва́ніе, прикрыва́ніе, покрыва́ніе; || обма́зываніе, нама́зываніе.

Powłóczek, -zka, *м.* сѣть для ло́вли ма́ленькихъ пти́чекъ, на́волочная сѣть.

Powłóczka, -i, *ж.* на́волочка.

Powłóczyć, **Powlec**, накрыва́ть накры́ть, убира́ть, убра́ть, стлать, постла́ть (*постель*). || **Powłóczyć się**, нашата́ться, насто́яться, натаска́ться, *см.* **Włóczyć się**.

Powłoka, -i, *ж.* таска́ніе, передвига́ніе; || на́волока, покрыва́ло, чахо́лъ; || *Анат. и Бот.* оболо́чка, покро́въ; || ве́рхній слой (*земли*); || оболо́чка (*зерна*); || *Анат.* зра́чковая оболо́чка; || *Бот.* хрящано́ватый ди́кій цикорій.

Pownętrznie, *см.* **Wewnętrznie**.

Pownętrzność, *см.* **Wewnętrzność**.

Pownętrzny, *см.* **Wewnętrzny**.

Powód, -odu, *м.* по́водъ. **Prowadzić konia na powodzie**, вести́ ло́шадь за по́водъ, въ поводу́; || управле́ніе, руково́дство. **Za twoim powodem**, подъ твои́мъ руково́дствомъ; || по́водъ, причи́на. **Być powodem do czego**, причини́ть, пода́ть по́водъ къ чему́; || *Юрид.* проси́тель, исте́цъ; || челоби́тчикъ.

Powódca, -y, *м. см.* **Powodnik**.

Powódka, -i, *ж.* проси́тельница, исти́ца; || челоби́тчица.

Powodnik, -a, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ.

Powodny, подающій по́водъ къ чему́; || правя́щій, управля́ющій; || благопрія́тный. **Powodne szczęście**, благопрія́тное сча́стіе. || **Powodowy koń**, запа́сная верхова́я ло́шадь, запа́сная верхова́я ло́шадь. || **Powodna strona**, исте́цъ.

Powodować, **Spowodować**, причиня́ть, пода́ть по́водъ къ чему́, быть причи́ною чего, служи́ть причи́ною; || подводи́ть, доводи́ть. || **Powodować kim**, управля́ть, распоряжа́ться кѣмъ. || **Powodować się**, подчиня́ться кому́, находи́ться подъ чужи́мъ влія́ніемъ, зави́сѣть отъ чьей во́ли. сле́по сле́довать кому́, позво́лить управля́ть собою.

Powodyr, -a, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powódź, -odzi, *ж.* наводне́ніе, разли́тіе (*рѣки*), во́дополь, водопо́лье.

Powódzca, -y, *м.* вожа́къ, проводни́къ.

Powodzenie, -nia, *ср.* успѣхъ, уда́ча, благополу́чный исхо́дъ.

Powodzić się, благоде́нствовать; || успѣва́ть, удава́ться, имѣть успѣхъ, уда́чу. **Powodzi mi się dobrze**, дѣла́ мои́ и́дутъ успѣ́шно. **Bóg czasem pozwala, aby się złym powodziło**, Богъ иногда́ допуска́етъ, что́бы зли́е благоде́нствовали.

Powództwo, -a, *ср. Юрид.* искъ въ судѣ. **Z powództwa**, по и́ску.

Powój, -oju, *м. Бот.* повили́ка, вью́щееся расте́ніе, вьюно́къ.

Powojnik, -a, *м.* свива́льникъ, *см.* **Pieluchy**.

Powołać, *см.* **Powoływać**.

Powołanie, -nia, *ср.* зва́ніе, призва́ніе, состоя́ніе; || скло́нность; || призывъ, вы́зовъ, зовъ, *см.* **Pozwanie**, **Pozew**.

Powoli, ти́хо, ме́дленно; || осторо́жно, полегоньку, потихоньку; || слегка́; || ма́ло по ма́лу. **Powoli pracować**, ме́дленно рабо́тать. **Powoli!** пото́мъ! полегоньку!

Powolnie, ме́дленно, *см.* **Powoli**; || послу́шно, поко́рно; || добровольно.

Powolność, -ści, *ж.* ме́дленность, медли́тельность, мѣшкотность; || послу́шность, поко́рность; || снисхожде́ніе, снисходительность, укло́нчивость, усту́пчивость.

Powolny, ме́дленный, мѣшкотный; || послу́шный, поко́рный; || снисходи́тельный, укло́нчивый, усту́пчивый; || добровольный.

Powoływać, **Powołać**, призывать, призва́ть, позва́ть, вызывать, вы́звать, приглаша́ть, пригласи́ть; || привлека́ть привле́чь. **Powołać do sądu**, позва́ть въ судъ, привле́чь къ суду́. || **Powoływać się**, относи́ться (*къ чему*); ссыла́ться (*на кого или на что*), ука́зывать (*на что*), *см.* **Odwoływać się**.

Powoływanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, **Powoływanie się**, -ni się, *ср.* ссы́лка (*на кого или на что*), обраще́ніе (*къ кому́ или чему́*).

Powonny, благоуха́нный, благово́нный, души́стый.

Powoskować, навощи́ть, натере́ть во́ско́мъ.

Powóz, -ozu, *м.* экипа́жъ, коля́ска; || пово́зка.

Powożca, -y, Powożący, -ego, *ж.* возни́ца, ку́черъ, изво́щикъ, *см.* **Woźnica.**

Powożenie, -nia, *ср.* управле́ніе лошадьми́, *см.* **Powozić.**

Powozić, пра́вить лошадьми́; || **Powozić wiosłem**, грести́ весло́мъ; || **Powozić pole gnojem**, унава́живать по́ле.

Powożny, пово́зочный, экипа́жный; || попу́тный (*вѣтеръ*).

Powracać, Powrócić (komu co), возвраща́ть, возврати́ть (*кому что*), *см.* **Wracać.** || возвраща́ться, возврати́ться.

Powrócenie, -nia, *ср.* возвраще́ніе, возвра́тъ, обра́тная отда́ча.

Powrosło, -a, *ср.* соло́менная **верёвка** (*для связыванія снопо́въ*).

Powrót, -otu, *м.* возвра́тъ, обра́тная отда́ча, вруче́ніе; || возвраще́ніе. **Za powrotem ze wsi**, по возвраще́ніи изъ дере́вни.

Powrotny, возвра́тный.

Powróz, -oza, *м.* веревка, кана́тъ.

Powrózek, Powrozek, -zka, *м.* верёвочка, шнуръ, шнуро́къ, бичёвка; || *Анат.* **Powrózek pępkowy**, пупови́на.

Powroziany, Powrozi, верёвочный.

Powróżka, -i, *ж. см.* **Wieszczka, Wróżka.**

Powróżnictwo, -a, *ср.* кана́тный заво́дъ; || кана́тная рабо́та.

Powrożniczka, -i, *ж.* торгу́ющая кана́тами и верёвками.

Powrożniczy, кана́тный, верёвочный. **Warsztat powrożniczy**, кана́тная мастерска́я.

Powrożnik, -a, *м.* кана́тный ма́стеръ, кана́тчикъ.

Powrozowy, кана́тный, верёвочный.

Powściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || * узда́, обузда́ніе. **Być powściągiem dla kogo**, обу́здывать, сде́рживать кого́ отъ чего́.

Powściągać, Powściągnąć, уде́рживать, удержа́ть, сде́рживать, сдержа́ть, обу́здывать, обуздать; || стя́гивать, стяну́ть; || укроща́ть, укроти́ть, усмиря́ть, усмири́ть. **Powściągnąć konia**, затяну́ть узду́ ло́шади. || **Powściągać się, Powściągnąć się**, воздерживаться, воздержа́ться, уде́рживать, удержа́ть себя́.

Powściągacz, -a, *м.* укроти́тель.

Powściąganie, Powściągnienie, -nia, *ср.* воздержа́ніе, удержа́ніе; || укроще́ніе, обузда́ніе.

Powściągliwość, -ści, *ж.* воздержность, воздержа́ніе, умѣренность; || сде́ржанность.

Powściągliwy, воздержный, умѣренный, трезвый; || сде́ржанный.

Powstać, *см.* **Powstawać.**

Powstały, возни́кшій, наступи́вшій; || подни́вшійся; || возста́вшій, возмути́вшійся.

Powstańczy, мятежный, бунтовщи́чій.

Powstanie, -nia, *ср.* встава́ніе съ мѣста; || возста́ніе, мяте́жъ, бунтъ.

Powstaniec, -ńca, *м.* возста́нецъ; || мяте́жникъ, бунтовщи́къ.

Powstański, бунтовщи́чій.

Powstawać, Powstać, происходи́ть, произойти́, возника́ть, возни́кнуть; || поднима́ться; || встава́ть, встать; || восстава́ть, возмущаться, бунтова́ться. **Wiele chorób powstaje z niewstrzemięźliwości**, мно́гія боле́зни происхо́дятъ отъ неумѣренности. **Powstała burza**, поднялась бу́ря. **Powstać z krzesła**, встать съ кре́сла. **Powstać z martwych**, воста́ть изъ мёртвыхъ, воскре́снуть. **Powstać przeciw komu**, взбунтова́ться, воста́ть про́тивъ кого́.

Powszechnie, вообще́, о́бще; || повсемѣстно, всѣми, повсю́ду, вездѣ. **Jest to powszechnie przyjęte**, э́то всѣми при́нято, э́то повсемѣстно при́нято. **Rzecz powszechnie wiadoma**, дѣло общеизвѣстное.

Powszechnieć, Spowszechnieć, сдѣлаться о́бщимъ, общеизвѣстнымъ, публи́чнымъ, обыкнове́ннымъ, всѣмъ досту́пнымъ, *см.* **Powszednieć.**

Powszechność, -ści, *ж.* о́бщность, всеобщность. **W powszechności**, говоря́ вообще́; || публи́чность, всенаро́дность; || о́бщина, **о́бщество**, *см.* **Gmina, Społeczność.**

Powszechny, о́бщій, всеобщій; || ежедне́вный, насу́щный; || вселе́нскій, всеми́рный, всесвѣтный; || публи́чный; || обыкнове́нный, посре́дственный. **Interes powszechny**, о́бщее дѣло, о́бщая по́льза. **Sobór powszechny**, вселе́нскій собо́ръ. **Historja powszechna**, всеобщая исто́рія. **Dobro powszechne**, о́бщее бла́го. **Powszechne mniemanie**, о́бщее мнѣніе. **Powszechnym się czynić z kim**, сближа́ться, коротко́ сходи́ться съ кѣмъ, свыка́ться.

Powszedni, вседне́вный, повседне́вный, ежедне́вный, насу́щный; || обыкнове́нный, **общепри́нятый**, общеупотреби́тельный. **Chleb powszedni**, насу́щный хлѣбъ. **Grzech powszedni**, отпусти́тельный, простительный грѣхъ. **Dzień powszedni**, бу́дничный день, бу́дни. **Zwyczaj powszedni**, общепри́нятый обы́чай.

Powszednieć, Spowszednieć, дѣлаться, сдѣлаться обыкнове́ннымъ, общеупотреби́тельнымъ, повседне́вным, потеря́ть свою́ цѣну; || * по́ртиться, изна́шиваться.

Powtarzać, Powtórzyć, повторя́ть, повтори́ть; || твердить. || **Powtarzać się**, повторя́ться, твердить одно́ и то́ же.

Powtarzalny, ча́сто повторя́емый; || * *грам.* учаща́тельный.

Powtarzanie, Powtórzenie, -nia, *ср.* повторе́ніе.

Powtarzanka, -i, *ж.* перескáзъ, повторéніе.

Powtarzany, Powtórzony, повторённый, повторительный.

Powtóre, вторыхъ.

Powtórny, вторичный.

Powyżéj, wyżéj wzmiankowany, Powyższy, вы́ше упомя́нутый.

Powziąść, возыме́ть, почу́вствовать; || получи́ть, приня́ть, соста́вить; || **Powziąść przyjaźń ku komu**, почу́вствовать дру́жбу къ кому́. **Powziąść o czém wyobrażenie**, получи́ть поня́тіе о чёмъ. **Powziąść zamiar**, приня́ть намѣре́ніе, вознамѣри́ться. **Powziąść wiadomość**, получи́ть извѣще́ніе. **Usprawiedliwił powzięte o sobie mniemanie**, онъ оправда́лъ соста́вленное о себѣ мнѣніе.

Powzięcie, -cia, *ср.* предприня́тіе; || почерпа́ніе; || получе́ніе.

Poza, внѣ; || за. **Poza oczy obmawiać**, за глаза́ (заочно, **не прямо въ глаза́**) осужда́ть.

Pozad, позади́, сза́ди.

Pożadać, стра́стно жела́ть, **алка́ть**, жа́ждать; || добива́ться (*чего́*); || тре́бовать.

Pożądanie, -nia, *ср.* стра́стное жела́ніе, вожделѣ́ніе; || *Физіол.* врождённая охо́та.

Pożądany, жела́нный, **жела́тельный**, вожделѣ́нный.

Pożądliwość, -ści, *ж.* вожделѣ́ніе, хоте́ніе, похотли́вость, по́хоть, си́льное жела́ніе; || *Физіол.* врождённая охо́та.

Pożądliwy, вожделѣ́нный; || жа́ждущій, жела́ющій, жа́дный; || **похотли́вый**, сладостра́стный.

Pożądny, *см.* **Pożądliwy.**

Pozajutro, по́слѣ за́втра.

Pozajutrze, -a, *ср.* послѣза́втрешній день.

Pożalenie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе.

Pożalić się, сжа́литься.

Pożałować, пожалѣ́ть.

Pożałowanie, -nia, *ср.* сожалѣ́ніе, соболѣзнованіе.

Pozamorski, *см.* **Zamorski.**

Pozaoczy, заглаза́, въ отсу́тствіи.

Pożar, -u, *м.* пожа́ръ.

Pożarcie, -cia, *ср.* пожира́ніе.

Pozaręczyciel, -a, *м.* свидѣ́тель по поруче́нію.

Pożarnice, -nic, *ж. мн.* корь (*болѣзнь*).

Pożarzysty, бы́стро распространя́ющійся, си́льный (*о пла́мени*).

Pozasądowy, внѣсудѣ́бный.

Pozbawiać, Pozbawić, лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. **Pozbawiać własnéj woli**, отда́ть кого́ въ опе́ку.

Pozbawienie, -nia, *ср.* лише́ніе, отня́тіе. **Pozbawienie własnéj woli**, *Юрид.*, зако́нное прещéніе, отда́ча подъ опе́ку, призна́ніе кого́-либо неспосо́бнымъ совершáть гражда́нскія дѣйствія.

Pozbawiony własnéj woli, *Юрид.* состоя́щій подъ зако́нымъ прещéніемъ.

Pozbędny, сбыва́емый съ рукъ, ли́шній, нену́жный.

Pozbyć, Pozbywać, сбыть, сбыва́ть, сдать, сдава́ть, отда́ть, отдава́ть, спусти́ть, спуска́ть. || **Pozbyć się, Pozbywać się**, освободи́ться, освобожда́ться, набави́ться, избавля́ться (*отъ чего́*), развяза́ться, разде́латься, разде́лываться (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), сбыва́ть съ рукъ.

Pozbywający się, сбы́тчикъ (*напр. фальши́вой моне́ты*).

Pozdrawiać, Pozdrowić, кла́няться, поклони́ться, привѣ́тствовать.

Pozdrawiacz, Pozdrowiciel, -a, *м.* кла́няющійся, свидѣ́тельствующій своё почте́ніе кому́, привѣ́тствующій.

Pozdrowienie, -nia, *ср.* покло́нъ, привѣ́тствіе, почте́ніе. || **Pozdrowienie anielskie**, а́нгельское цѣлова́ніе.

Pożęcie, -cia, *ср.* оконча́ніе жа́твы, убо́рка хлѣба.

Pożegnać, *Стар.* благослови́ть; || откла́няться, прости́ться (*съ кѣмъ*), оста́вить (*кого́*).

Pożegnać się, разста́ться, разлучи́ться, разпрости́ться.

Pożegnalny, *см.* **Pożegnawczy.**

Pożegnanie, -nia, *ср.* проща́ніе, разста́ваніе, разлу́ка.

Pożegnawczy, проща́льный.

Pożerać, Pożrzeć, пожира́ть, пожра́ть.

Pożeranie, -nia, **Pożarcie**, -cia, *ср.* пожира́ніе, пожра́ніе.

Pożerca, -y, *м.* прожо́ра, обжо́ра.

Pożerczy, Pożerny, прожо́рливый, обжо́рливый, ненасы́тный.

Pożęty, сжа́тый, сня́тый съ корня́ (*хлѣбъ*).

Pozew, -zwu, *м. Юрид.* повѣ́стка, вы́зовъ въ судъ, сро́чная. **Na pozew stanąć**, яви́ться въ судъ, предста́ть пе́редъ судъ. **Pozew aresztowy**, тре́бованіе въ судъ подъ аре́стомъ. **Pozew edyktalny**, публика́ція о ро́зыскѣ (**list gończy**).

Pozewne, -ego, *ср. Юрид.* пла́та, по́шлина за повѣ́стку изъ суда́.

Pozewny, позы́вный, каса́ющійся вы́зова въ судъ.

Poziemnie, призёмисто; || горизонта́льно, по у́ровню земли́, *см.* **Poziomo.**

Poziemny, призёмистый, низко расту́щій по землѣ; || горизонта́льный, у́ровенный; || зе́мскій, къ зе́мству относя́щійся.

Pozierać, Pojrzeć, взира́ть, взгля́дывать, взглянуть, смотрѣ́ть, глядѣ́ть, *см.* **Patrzeć, Poglądać, Spojrzeć.**

Pozieranie, -nia, *ср.* взира́ніе, воззрѣ́ніе, разсмотрѣ́ніе; || взглядъ, взоръ.

Poziew, -u, *м.* зѣвота́, зѣва́ніе.

Poziewacz, -a, *м.* зѣва́ка, ротозѣ́й.

Poziewanie, -nia, *ср. см.* **Poziew.**

Pozimek, -mku, *м.* нача́ло весны́.

Poziom, -u, *м.* у́ровень (*плóскость*); || у́ровень, ватерпа́съ. **Ułożyć do poziomu,** нивели́ровать, выра́внивать по ватерпа́су; || горизо́нтъ, небоскло́нъ. **Prostopadle do poziomu,** вертика́льно, отвѣ́сно, перпендикуля́рно (*см.* **Pionowy, Pionowo**). **Równolegle od poziomu,** горизонта́льно, по у́ровню земли́ (*см.* **Poziomy, Poziomo**).

Poziomka, -i, *ж. Бот.* земляни́ка.

Poziomo, горизонта́льно; || ни́зко, по́дло. **Poziomo myśleć,** ни́зко ду́мать.

Poziomy, горизонта́льный, у́ровенный; || пресмыка́ющійся; || стели́ющійся (*о растéніяхъ*); || по́лзающій, по́лый, ни́зкій; || *Архит.* отло́гій, пока́тый.

Pozłacać, Pozłocić, позлаща́ть, золоти́ть, позолоти́ть, озолоти́ть.

Pozłacanie, Pozłocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе; позоло́та.

Pozłocisto, золоти́сто.

Pozłocisty, золоти́стый, позоло́ченный.

Pozłota, -y, *ж.* позоло́та; || прикра́са; || жи́рныя пя́тна (*на бульо́нѣ*).

Pozłotnik, -a, *м.* золоти́льщикъ, позоло́тчикъ.

Pozłotny, золоти́льный.

Poznać, *см.* **Poznawać.**

Poznaczenie, -nia, *ср.* обозначе́ніе поме́та.

Poznaka, -i, *ж.* при́знакъ, приме́та.

Poznanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, признава́ніе, признава́ніе; || созна́ніе. || **Poznanie kogo** *или* **Poznanie się z kim,** знако́мство (*съ кѣ́мъ*). **Poznanie rzeczy ukradzionéj,** призна́ніе укра́денной ве́щи.

Poznawać, Poznać, познава́ть, позна́ть, узнава́ть, узна́ть, извѣ́дывать, извѣ́дать; || постига́ть, пости́гнуть, понима́ть, поня́ть. || **Poznawać się, Poznać się,** знако́миться, познако́миться, свести́ знако́мство.

Poznawacz, -a, *м.* испыта́тель; || знато́къ (*въ чёмъ*).

Poznawca, -y, *м.* знато́къ (*въ чёмъ*).

Późnić się, опа́здывать, отстава́ть. **Zegarek późni się,** часы́ отстаю́тъ.

Późno, по́здно, по́здо. **Za późno,** сли́шкомъ по́здно. **Później, późniéj,** по́зже, по́слѣ, пото́мъ. **Najpóźniéj,** по́зже всего́.

Późność, -ści, *ж.* запозда́лость.

Późny, późniéjszy, по́здній. **Późniejszy,** позднѣ́йшій.

Pożoga, -i, *ж.* поджо́га, зажига́тельство, поджига́тельство; || пожа́ръ, *см.* **Pożar.**

Pożogowy, поджига́тельный, зажига́тельный.

Pozór, -oru, *м.* нару́жность, нару́жный видъ; || вѣроя́тность, правдоподо́біе; || предло́гъ, видъ, по́водъ, благови́дная причи́на; подо́біе, знакъ. тѣнь. **Pozory mylą,** нару́жность обма́нчива. **Niema w tém nawet pozoru prawdy,** въ э́томъ да́же нѣтъ и тѣни пра́вды. **Na pozór spać,** притворя́ться спя́щимъ. **Wynajdywać pozory, искáть** предло́га, либо.

Pozorność, -ści, *ж.* нару́жность; || ность; || благови́дность.

Pozorny, ви́дный, благови́дный, значи́тельный; || мни́мый, ка́жущійся. **Miejsc pozorne,** ви́дное мѣ́сто. **Śmierć pozorna** мни́мая смерть. **Pozorna postawa,** ви́дная, прія́тная нару́жность. **Pozorny bieg słońca,** ка́жущееся движе́ніе со́лнца.

Pozostalec, -lca, *м.* оста́вшійся въ живы́хъ; || *Юрид.* пережи́вшій кого.

Pozostałość, -ści, *ж.* оста́токъ, остально́е, ли́шнее, *см.* **Reszta**; || насл**ѣ́**дство, насл**ѣ́**діе, насл**ѣ́**дственное иму́щество, достоя́ніе. **Pozostałość osób przy życiu,** *Юрид.* нахожде́ніе лицъ въ живы́хъ.

Pozostały, оста́вшійся, остально́й, оста́точный. **Pozostały przy życiu,** *см.* **Pozostalec.**

Pozostawać, Pozostać, остава́ться, оста́ться, пребыва́ть, пробы́ть; || останавливаться, останови́ться; || жительствовать, проживáть, *см.* **Mieszkać, Siedzieć.**

Pożreć, *см.* **Pożerać.**

Pozwać, *см.* **Pozywać.**

Pozwalać, Pozwolić, позволя́ть, позволи́ть, дозволя́ть, дозво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, допуска́ть, допусти́ть. **Pozwalać na co,** соглаша́ться на что́, дать, изъяви́ть согла́сіе.

Pozwalanie, -nia, *ср.* соизволе́ніе, допуще́ніе.

Pozwanie, *см.* **Pozywanie.**

Pozwaniec, -ńca, *м.* по́званный въ судъ, отвѣ́тчикъ.

Pozwany, по́званный; || отвѣ́тчикъ. **Strona pozwana,** отвѣ́тчикъ, по́званный въ судъ.

Pozwolenie, -nia, *ср.* позволе́ніе, дозволе́ніе. **Prosić o pozwolenie,** проси́ть позволе́нія. **Z pozwoleniem,** съ позволе́нія. **Za pozwoleniem,** позво́льте.

Pozwowy, позы́вный, относя́щійся к позы́ву въ судъ.

Pożyć, жи́ть, проволочи́ть, протяну́ть (*нѣсколько дней жи́зни*). **Pożyję jeszcze,** онъ ещё проживётъ, протя́нетъ нѣсколько вре́мени.

Pożyć, *см.* **Pożywać.**

Pożycie, -cia, *ср.* потребле́ніе, по́льзованіе; || сожи́тіе, о́бразъ, родъ жи́зни; обхожде́ніе, обраще́ніе (*съ кѣ́мъ*), знако́мство, связь, сноше́нія. **Pożycie z ludźmi,** обраще́ніе съ людьми́, свѣ́тское знако́мство.

Pozycja, -ji, *ж.* положе́ніе, мѣ́сто, мѣстоположе́ніе; || состоя́ніе, зва́ніе. || *Воен. и Муз.* пози́ція; || статья́, пунктъ. **Pozycja wydatków,** статья́ расхо́довъ.

Pożyczać, Pożyczyć, ссужа́ть, ссуди́ть, дава́ть взаймы́, заимообра́зно, одолжа́ть; || занима́ть, заня́ть, брать взаймы́; || заи́мствовать что́-либо у кого́.

Pożyczający, ссу́дчикъ, ссудода́тель

Pożyczalny, заёмный.

Pożyczanie, **-nia**, *ср.* займствованіе, занима́ніе, заёмъ.

Pożyczany, **Pożyczony**, займствованный, заёмный, за́нятый.

Pożyczenie, *см.* **Pożyczanie.**

Pożyczka, **-i**, *ж.* ссу́да, заёмъ. **Pożyczka na otwarty kredyt**, откры́тый кредитъ. **Pożyczka premjowa**, ссу́да съ пре́міями. || **Pożyczka na zużycie**, заёмъ. || **Pożyczka losowa morska**, ссу́да подъ морскія предпріятія. || **Pożyczka rzeczy, używania, wygodzenia**, ссу́да вещей, ссу́да на содержа́ніе. **Pożyczka do strawienia**, ссу́да на потребле́ніе, заёмъ. **Biorący na pożyczkę**, ссудопринима́тель.

Pożyczkowy, заёмный, заимообра́зный, ссу́дный.

Pożydzieć, **Spożydzieć**, сдѣ́латься Жидо́мъ; || * сдѣ́латься скря́гою.

Pożynki, **-nek**, *мн. см.* **Obżynki, Okrężne, Wyżynki.**

Pozyskać, **Pozyskiwać**, снискáть, сни́скивать, извлéчь, извлекáть, пріобрѣсть, пріобрѣтáть, получи́ть, получáть. **Pozyskać zaufanie**, снискáть, пріобрѣсти́ довѣ́ренность.

Pozyskanie, **-nia**, *ср.* снисканіе, извлеченіе, пріобрѣтéніе, получéніе.

Pożytecznie, полéзно, вы́годно, при́быльно. **Używać czasu pożytecznie**, употребля́ть врéмя съ по́льзою.

Pożyteczność, **-ści**, *ж.* по́льза, вы́года; || при́быльность.

Pożyteczny, полéзный, вы́годный, при́быльный.

Pożytek, **-tku**, *м.* по́льза, вы́года, при́быль.

Pożytkować, по́льзоваться, извлекáть пользу.

Pożytkowanie, **-nia**, *ср.* по́льзованіе.

Pożytkowy, утилита́рный; || полéзный, прибыльный.

Pozytura, **-y**, *ж.* положéніе, состоя́ніе; || положéніе тѣла, позиту́ра.

Pozytywek, **-wka**, *м.* **Pozytywka**, **-i**, *ж.* Муз. позити́въ (*въ органахъ*); || серинéтъ, пти́чьи орга́ны.

Pozywać, **Pozwać (kogo do sądu)**, позвáть, привлечь къ суду́.

Pożywać, **Pożyć**, **Spożyć**, ѣсть, питáться.

Pozywacz, **-a**, *м. см.* **Oskarżyciel.**

Pozywający, **-ego**, *м.* и́стецъ, проси́вшій въ судѣ на друго́го.

Pozywanie, **Pozwanie**, **-nia**, *ср.* привлеченіе къ суду́.

Pożywić, дать пропита́ніе, прокорми́ть. || **Pożywić się**, найти́ пропита́ніе, прокорми́ться, *см.* **Żywić się.**

Pożywienie, **-nia**, *ср.* пропита́ніе, сре́дства къ жи́зни, пи́ща, прокормле́ніе.

Pożywność, **-ści**, *ж.* пита́тельность.

Pożywny, пита́тельный, сы́тный.

Prababka, **-i**, *ж.* прабáбка, прабáбушка.

Prać, **Pierać**, **Uprać**, **Wyprać**, стира́ть, вы́стирать, мыть, вы́мыть.

Praca, **-y**, *ж.* трудъ, рабóта.

Pracowity, трудолюби́вый, рачи́тельный, стара́тельный, работя́щій.

Pracownia, **-ni**, *ж.* рабóчая, мастерска́я; || *Хим.* лаборато́рія.

Pracownica, **-y**, **Pracowniczka**, **-i**, *ж.* рабóтница, прилéжная къ рабóтѣ.

Pracownik, **-a**, *м.* рабóтникъ, рабóчій; || тру́женикъ.

Pracowność, **-ści**, *ж.* трудолю́біе.

Pracowny, трудолюби́вый.

Pracz, **-a**, *м.* портомóй.

Praczka, **-i**, *ж.* пра́чка.

Praczy, портомóйный, пра́чешный.

Prąd, **-u**, *м.* стремлéніе, быстрина́, бы́строе тече́ніе, токъ.

Prądowina, **-y**, *ж.* карша́, дéрево, снесённое водóю и завали́вшее проходъ по рѣкѣ́.

Pradziad, **-a**, *м.* пра́дѣдъ.

Pradziadowe, **-ego**, *ср.* пра́дѣдовское наслѣ́діе.

Pradziadowy, **Pradziadów**, **Pradziadowski**, пра́дѣдовскій, пра́дѣдовъ.

Praetium fisci, казённая цѣна́, объявля́емая при нача́лѣ публи́чныхъ торго́въ.

Praglec, **-glca**, *м. Бот.* мéлкій лѣнъ.

Pragnąć, жа́ждать, чу́вствовать жа́жду, томи́ться жа́ждою; || * горячо́ жела́ть чего́, *см.* **Żądać.**

Pragnący, жа́ждущій.

Pragnienie, **-nia**, *ср* жа́жда; || стра́стное жела́ніе. **Pragnienie chwały**, жа́жда сла́вы.

Praktycznie, *Нар.* практи́чески, практи́чно.

Praktyczny, практи́ческій, практи́чный; || о́пытный.

Praktyk, **-a**, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, дѣловóй человѣкъ; || искýсный адвока́тъ, законовѣ́дъ.

Praktyka, **-i**, *ж.* пра́ктика, исполне́ніе; || о́пытность, на́выкъ; || обы́чай, обыкновéніе, употребле́ніе; || исполне́ніе, примѣне́ніе; || метóда, манéра. **Łączyć praktykę do teorji**, соединя́ть практику съ теóріею. **Wprowadzić w praktykę**, привести́ въ дѣйствіе, испóлнить, приложи́ть къ дѣлу. **Mam tego praktykę**, я зна́ю э́то по о́пыту, *см.* **Używanie, Do-**

świadczenie. Stracić praktykę, потеря́ть пра́ктику. **Praktyka sądowa,** о́пытность въ суде́бныхъ дѣла́хъ. **Praktyka wieszczbiarska,** иску́ство гада́льщицы. **Praktyki religijne,** упражне́нія въ на́божности. *Стар.* **Czynić z kim praktyki,** вдава́ться въ про́иски, интри́ги.

Praktykant,-a, *м.* пра́ктикъ, дѣле́цъ, иску́сный законове́дъ; || практику́ющій врачъ.

Praktykantka, -i, *ж.* практи́ческая же́нщина.

Praktykarka, -i, *ж.* ворожея́, гада́льщица.

Praktykować, исполня́ть, прикла́дывать къ дѣлу; || води́ть знако́мство, зна́ться; || занима́ться лѣче́ніемъ, медици́нскою пра́ктикою.

Prałat, -a, *м.* прела́тъ, духо́вный сано́вникъ.

Pralatura, -y, *ж.* прела́тство.

Pralnia, -ni, *ж.* пра́чешная, портомо́йня.

Pralnik, -a, *м.* валёкъ, *см.* **Kijanka.**

Pralny, пра́чешный, портомо́йный.

Pram, *см.* **Prom.**

Pranie, -nia, *ср.* сти́рка бѣлья́.

Prany, сти́ранный, мы́тый.

Praprababa, -y, Praprababka, -i, *ж.* прапраба́бка.

Prapradziad, -a, *м.* прапра́дѣдъ.

Praprawnuczka, -i, *ж.* прапра́внучка.

Praprawnuk, -a, *м.* прапра́внукъ.

Prasa, -y, *ж.* тисне́ніе, книгопеча́таніе, печа́ть; || печа́тный стано́къ; || тиски́, прессъ.

Prask! *Звук.* бацъ! пуфъ! хлопъ!

Prask, употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Na sam prask przyjść, trafić, придти, попа́сть какъ разъ во́ время.**

Praskać, Prasknąć, трещать, тре́снуть.

Praśnica, *см.* **Przaśnica.**

Praśnik, *см.* **Przaśnik.**

Praśny, *см.* **Przaśny.**

Prasny, Prasowy, относя́щійся къ печа́ти, печа́тный; || относя́щійся къ тиска́мъ, къ пре́ссу. **Przepisy prasowe,** постановле́ніе о печа́ти.

Prasować, Wyprasować, жать, выжима́ть вы́жать, дави́ть; || гла́дить, вы́гладить (*утюгомъ*).

Prasowanie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе; || гла́женіе, утю́женіе. **Żelazko od prasowania,** утю́гъ; || *Стар.* тисне́ніе, печа́таніе.

Prasowany, вы́жатый; || вы́глаженный. **Kawior prasowany,** па́юсная икра́.

Prasowidełko, -a, *ср.* родъ ка́мбалы (*ры́ба*).

Prasownia, -ni, *ж.* дави́льня.

Prasownik, -a, *м.* прессовщи́къ; || *Стар. Тип.* печа́тникъ.

Prasowy, *см.* **Prasny.**

Praszcze, -ęcia, *ср.* (*мн.* **Praszczęta**), пру́тикъ, хлы́стикъ, ро́зга, *см.* **Pręt, Rózga.**

Praszczur, -a, *м.* пра́щуръ, оте́цъ прапра́дѣда *или* прапраба́бки.

Prątek, -tka, *м.* **Prątka,** *-i, ж.* пру́тикъ; || *Рыб.* удили́ще; || *Бот.* стебелёкъ.

Prawda, -y, *ж.* пра́вда, и́стина. **Za prawdę,** по и́стинѣ, въ са́момъ дѣлѣ. **Wprawdzie,** пра́вда, и́стинно, дѣйстви́тельно, по́длинно **Naprawdę,** серьёзно, не на шу́тку, кро́мѣ шу́токъ, безъ шу́токъ. *Нар. подтверди́тельное:* **Doprawdy,** и́стинно, по́длинно, въ са́момъ дѣлѣ, пра́во.

Prawdolubca, -y, Prawdolubnik, -a, *м.* правдолю́бецъ, люби́тель пра́вды.

Prawdolubność, -ści, *ж.* правди́вость, правдолю́біе.

Prawdomówca, -y, *м.* челове́къ всегда́ говоря́щій пра́вду.

Prawdomówność, -ści, *ж.* **Prawdomówstwo, -a,** *ср.* правди́вость въ слова́хъ.

Prawdomówny, правди́вый, правдолюби́вый.

Prawdopodobieństwo, -a, *ср.* **Prawdopodobność, -ści,** *ж.* правдоподо́біе, вѣроя́тность.

Prawdopodobny, Prawdopozorny, правдоподо́бный, вѣроя́тный.

Prawdziwie, *Нар.* и́стинно, дѣйстви́тельно, въ са́момъ дѣлѣ.

Prawdziwość, -ści, *ж.* правди́вость, справедли́вость; || по́длинность, достовѣрность.

Prawdziwy, настоя́щій, су́щій; || и́стинный, по́длинный, достовѣрный.

Prawić, говори́ть, разска́зывать.

Prawica, -y, *ж.* пра́вая рука́.

Prawidło, -a, *ср.* пра́вило; || линёйка, правило (*у плотника, столяра*); || колодка (*сапо́жная*).

Prawie, почти́.

Prawnictwo, -a, *ср.* правове́дѣніе, законове́дѣніе.

Prawniczy, юриди́ческій; || суде́йскій.

Prawnik, -a, *м.* юри́стъ, законове́дъ, правове́дъ; || зако́нникъ.

Prawność, -ści, *ж.* зако́нность, зако́нное основа́ніе.

Prawnuczka, -i, *ж.* пра́внучка.

Prawnuk, -a, *м.* пра́внукъ.

Prawny, зако́нный, зако́номъ предписанный; || суде́бный; || пра́вовый.

Prawo, -a, *ср.* зако́нъ, пра́во; || узаконе́ніе, положе́ніе; || полноправность, пра́во суди́ть, разбира́ть; || тя́жба, процесъ, дѣло въ судѣ; || нау́ка пра́ва, законове́дѣніе, юриди́ческія нау́ки. **Postanowić prawo,** постанови́ть зако́нъ. **Rzecz o prawach i obowiązkach,** разсужде́ніе о права́хъ и обя́занностяхъ. **Prawo przybycia,** *Юрид.* право приращенія. **Prawo wybieralności,** пра́во быть и́збраннымъ. **Prawo realne,** ве́щное пра́во. **Przeciwny prawu,** противозако́нный. *Рим. пр.* **Prawo**

gruntowe, поземе́льный зако́нъ. **Prawo graniczne**, межево́й зако́нъ. **Prawo przeciw zbytkowi**, зако́нъ про́тивъ ро́скоши. **Prawo zakładać apelacją**, пра́во о́тзыва. **Prawo polowania**, пра́во со́бственности на охо́ту. **Prawo wyjątkowe**, пра́во возраже́нія. **Prawo odwetu**, пра́во возмездія. **Prawo „dominii directi,"** пра́во гла́внаго владѣнія. **Uczyć się prawa**, изуча́ть зако́ны, законовѣ́дѣніе. **Podnieść prawo przeciw komu**, затѣ́ять тя́жбу про́тивъ кого́, призва́ть къ суду́. **Prawo wieczysto-czynszowe**, пра́во безсро́чно-чиншево́е, наслѣ́дственная, безсро́чная аре́нда.

Prawo, W prawo, na prawo, напра́во, вправо, по пра́вую сто́рону.

Prawobierca, -y, *м.* по́дданный, вассалъ.

Prawodawca, -y, *м.* законода́тель.

Prawodawczy, законода́тельный

Prawodawstwo, -a, *ср.* законода́тельство.

Prawokaźca, Prawołomca, -y, *м.* наруши́тель зако́новъ.

Prawołomny, наруша́ющій зако́ны, законопресту́пный.

Prawołomstwo, -a, *ср.* наруше́ніе зако́новъ, противозако́нное дѣ́йствіе, дѣя́ніе.

Prawomoc, -y, *ж.* зако́нная си́ла.

Prawomocność, -ści, *ж.* зако́нное основа́ніе, вступле́ніе въ зако́нную си́лу

Prawomocny, имѣющій зако́нную си́лу, вошедшій въ зако́нную си́лу.

Prawonabywca, -y, *м.* догова́ривающійся

Prawonadawca, -y, *м. Юрид.* лицо, отъ кото́раго насле́дники произво́дятъ свой права́.

Prawość, -ści, *ж.* правота́, правди́вость, справедли́вость, прямота́, прямоду́шіе, че́стность; || **Prawość rodu**, зако́нность рожде́нія.

Prawosławny, Ortodoksa, Ortodoksyjny, православный.

Prawosławca, -y, *м. см.* **Prawodawca.**

Prawostrzeźca, -y, *м.* блюсти́тель зако́новъ.

Prawować się, суди́ться съ кѣ́мъ, вѣ́даться судо́мъ, тяга́ться.

Prawowanie się, -nia się, *ср.* тя́жба, дѣ́ло тя́жебное дѣло.

Prawoważny, имѣющій зако́нную си́лу.

Prawowity, зако́нный; || справедли́вый.

Prawoznawca, -y, *м.* законовѣ́дъ.

Prawy (*Стар.* **Praw**), пра́вый. **Prawa ręka**, пра́вая рука́; || лоя́льный, пра́вый, справедли́вый, правосу́дный, че́стный; || зако́нный; || и́стинный, вѣ́рный, настоя́щій. **Prawa wiara**, и́стинная вѣ́ра. **Prawa władza**, зако́нная власть.

Prążczasty, полоса́тый.

Prażenie, Uprażenie, -nia, *ср.* пра́женіе, обжига́ніе, жже́ніе; || жа́реніе.

Prążka, -i, *ж.* черта́ (*перомъ и пр.*), || полоса́; || межа́, борозда́; || прожи́лка; || **W prążki**, полоса́ми, съ полоса́ми.

Prążkowany, Prążkowaty, полоса́тый, нарѣзно́й.

Praźno, -a, *ср.* пра́женые, незре́лые колосья; || *Стар.* жаръ, зной.

Prażony, пра́женый, жа́реный. **Kawa prażona**, жа́реный ко́фе.

Prażuchy, -ów, *мн.* пряженцы (*родъ пирога́въ*).

Prażyć, Uprażyć, пра́жить, спра́жить, жа́рить, изжа́рить; || обжига́ть, обже́чь. **Prażyć się, Uprażyć się**, пра́житься, жа́риться, изжа́риться.

Prebenda, -y, *ж.* духо́вный дохо́дъ, пребе́нда.

Prebendarski, принадлежа́щій къ духо́вному дохо́ду, *см.* **Prebenda.**

Prebendarz, -a, *м.* пребендарій, получа́ющій пребе́нду.

Precedencja, -ji, *ж.* перве́нство, преиму́щество; || предше́ствованіе, *см.* **Pierwszeństwo.**

Precel, Pracel, -cla, *м.* кре́ндель.

Precepta, -y, *ж.* пра́вило, наставле́ніе.

Pręcik, -a, *м.* пру́тикъ, хлы́стикъ; || *Бот.* тычи́нка.

Precz, прочь.

Prędki, ско́рый, бы́стрый, пры́ткій, прово́рный, поспѣ́шный; || живо́й, пы́лкій, вспыльчивый, горя́чій, нетерпѣливый.

Prędko, ско́ро, бы́стро, прово́рно, поспѣ́шно, живо. **Na prędce**, на́скоро. **W prędce**, вско́рости, вско́рѣ. **Prędzéj, скорѣе. Co prędzéj, Co najprędzéj**, какъ мо́жно скорѣе.

Prędkomówność, -ści, *ж.* говорливость; || бѣ́глость въ рѣча́хъ, ги́бкость языка́

Prędkomówny, говорли́вый; || бѣ́глый въ рѣча́хъ.

Prędkonikły, скоропреходя́щій.

Prędkonogi, быстроно́гій.

Prędkooki, быстроглазый.

Prędkopłynny, быстроте́чный.

Prędkość, -ści, *ж.* ско́рость, быстрота́, поспѣ́шность, торопли́вость; || пы́лкость, вспы́льчивость, опроме́тчивость.

Prędkowierność, *см.* **Łatwowierność.**

Prędkowierny, *см.* **Łatwowierny.**

Preeminencja, Preminencja, -ji, *ж.* старшинство́, перве́нство.

Prefekt, -a, *м.* префе́ктъ.

Prefektowa, -ej, *ж.* жена́ префе́кта.

Prefektowski, префекту́рный, префе́ктскій.

Prefektowstwo, Prefektostwo, -a, *ср.* до́лжность префе́кта.

Prefektura, -y, *ж.* префекту́ра; || **градоначальство.**

Preferencja, -ji, *ж.* преиму́щество, предпочте́ніе.

Pręga, -i, *ж.* полоса́, черта́.

Pręgierz, -a, *м.* пово́рный столбъ.

Prędzierzowy, принадлежа́щій позо́рному столбу́.

Prędować, черти́ть, проводи́ть по́лосы, ли́нін; || дѣлать цара́ины; || нестри́ть.

Prędowany, Prędowaty, полоса́тый; || исчерченный.

Prejudycjalny, предвари́тельный, предсуди́мый.

Prejudycjum, *ср. Нескл. Юрид.* заявле́ніе о предвари́тельномъ рѣше́ніи.

Prejudykat, -a, *м. Юрид.* рѣше́ніе по бы́вшему приме́ру, пре́жнее рѣше́ніе воспослѣдовавшее по подо́бному дѣлу.

Prekarjum, *ср. Нескл.* пра́во вре́меннаго владѣ́нія, зави́сящее отъ во́ли сторо́няго лица́.

Prekaryjny, добровóльный, устýпленный по взаимному согла́сію.

Prekludowany, подве́ргшійся послѣ́дствіямъ пропуще́нія рѣши́тельнаго сро́ка, *см.* **Prekluzyjny.**

Prekluzja, -ji, *ж. Юрид.* рѣши́тельный срокъ; || пропуще́ніе сро́ка, просро́чка; || отка́зъ за просро́чкою вре́мени. **Pod prekluzją**, подъ опасе́ніемъ пропусти́ть срокъ.

Prekluzyjny, *Юрид.* просро́ченный.

Prekonizacja, -ji, *ж. Церк.* хиротóнія, рукоположе́ніе.

Prelatura, *см.* **Pralatura.**

Prelegent, -a, *м.* ле́кторъ.

Prelekcja, -ji, *ж.* чте́ніе, ле́кція.

Preliminacja, -ji, *ж. Юрид.* предвари́тельное усло́віе, предвари́тельная статья́.

Preliminacyjny, *Юрид.* предвари́тельный, прелимина́рный.

Preliminowanie, -nia, *ср.* (**dochodów**), назначе́ніе дохо́довъ.

Preludjum, *ср. Нескл. Муз.* прелю́дія.

Premja, -ji, *ж.* **Premjum**, *ср. Нескл.* пре́мія.

Prenotacja, -ji, *ж.* (**stępla**), отсро́чка упла́ты гербо́выхъ по́шлинъ до рѣше́нія дѣла: || замѣ́тка, замѣча́ніе; || взыска́ніе штра́фа.

Prenotant, -a, *м.* освобожде́ниый отъ платежа́ гербо́выхъ по́шлинъ.

Prenotować, отмѣча́ть, замѣча́ть; || взы́скивать штра́фныя де́ньги.

Prenumerata, -y, *ж.* подпи́ска (*на газе́ту*); || подписна́я цѣна́.

Prenumerator, -a, *м.* подпи́счикъ (*на газе́ту*).

Prenumeratorka, -i, *ж.* подпи́счица (*на газе́ту*).

Prenumerować, подпи́сываться (*на газе́ту*); || абонирова́ть.

Preokupacja, -ji, *ж.* преждевре́менное овладѣ́ніе.

Preopinant, -a, *м*, пе́рвый кто подаётъ го́лосъ *или* своё мнѣ́ніе.

Preparować, приготовля́ть, гото́вить; || *Област.* очища́ть, процѣ́живать.

Preparowanie, -nia, *ср.* приготовле́ніе.

Prepozytura, -y, *ж. см.* **Przełożeństwo.**

Prerogatywa, -y, *ж.* преиму́щество, пра́во, *см.* **Przywiléj.**

Preskrypcja, -ji, *ж. Юрид.* да́вность, просро́чка, *см.* **Przedawnienie, Usu capio.**

Pręt, -a, *м.* прутъ, лоза́.

Pretekst, -u, *м.* предло́гъ, отгово́рка, по́водъ, видъ. **Zmyślić pretekst**, выдумать предло́гъ **Pod pretekstem** сло'у|udzi oszukują, подъ ви́домъ добродѣте́ля обма́нываютъ люде́й. **Pod pretekstem**, подъ предло́гомъ.

Pretendent, -a, *м.* соиска́тель, предъявля́ющій пра́во, претенде́нтъ.

Pretendentka, -i, *ж.* претенде́нтка.

Pretendować, тре́бовать, имѣ́ть притяза́ніе; || домога́ться, иска́ть.

Pretensja, -ji, *ж.* претéнзія, тре́бованіе, тре́бовательность, притяза́ніе, домога́тельство; || **Pretensja procesowa**, пра́во по тя́жбамъ; || *см.* **Uroszczenie, Wymaganie, Żądanie.**

Pretensjonalny, тре́бовательный, притяза́тельный.

Prętki, *см.* **Prędki.**

Prętko, *см.* **Prędko.**

Prewalencja, -ji, *ж.* перевѣ́съ, *см.* **Przewaga.**

Prewarykacja, -ji, *ж.* упуще́ніе по слу́жбѣ, по до́лжности.

Prewet, Prywet, -u, *м.* отхóжее мѣ́сто, ну́жное мѣ́сто, ну́жникъ.

Prezbyt, -a, *м.* во́ркій, дальнови́дный человѣ́къ.

Prezbyterium, *ср. Нескл.* священи́ческій домъ; || часть католи́ческой це́ркви, гдѣ́ нахо́дится гла́вный алта́рь, отдѣлённая перила́ми отъ среди́ны хра́ма.

Prezencja, -ji, *ж.* прису́тствіе; || *см.* **Prezenta.**

Prezent, -u, *м.* пода́рокъ, даръ.

Prezenta, -y, *ж.* предстáвленіе, внесе́ніе дѣ́ла; || *см.* **Prezentacja.**

Prezentacja, -ji, *ж.* представле́ніе; || предъявле́ніе, я́вка; || *Ком.* предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Prezentant, -a, *м.* предъяви́тель ве́кселя. *см.* **Remittent.**

Prezentata, -y, *ж.* поме́та числа́, ме́сяца и го́да (*на входя́щей бума́гѣ*).

Prężec, *см.* **Praglec.**

Prezentować, Zaprezentować, подноси́ть, подава́ть; || представля́ть (*кого́, кому́*), *см.* **Przedstawiać, Wprowadzać, Poznać, Zapoznać**; || предъявля́ть ве́ксель; || *Воен.* **Prezentować broń**, отда́ть честь (*ружьёмъ*), сдѣлать на кара́улъ.

Prezes, -a, *м.* предсѣда́тель; || президе́нтъ; || пре́звусъ (*вое́ннаго суда́*).

Prezesowa, -éj, *ж.* президе́нтша, жена́ президе́нта *или* предсѣда́теля; || предсѣда́тельница (*общества и т. п.*).

Prezesowski, предсѣда́тельскій, президе́нтскій.

Prezesowstwo, -a, *ср.* предсѣда́тель-

ство; || президе́нство; || предсѣда́тель или президе́нтъ и его́ жена́ вмѣстѣ.

Prężyć, напряга́ть, натя́гивать.

Prezydencja, -ji, *ж.* предсѣда́тельство.

Prezydent, -a, *м.* предсѣда́тель, президе́нтъ. **Prezydent miasta**, городско́й голова́.

Prezydjum, *ср. Нескл.* предсѣда́тельство.

Prezydować, предсѣда́тельствовать.

Prezydujący, предсѣда́тельствующій.

Priori (A), априо́ри. по заключе́нію впередъ, по наведе́нію, умозри́тельно, *см.* **Posteriori (A)**.

Próba, -y, *ж. Арив.* повѣ́рка, *см.* **Sprawdzenie**; || о́пытъ, испыта́ніе, про́ба, попы́тка; || *Ком.* обра́зчикъ (*сукна и т. п.*); || *Тип.* пра́вочный, корректу́рный листъ, пра́вка; || *Театр.* репети́ція; || доказа́тельство, до́водъ, *см.* **Dowód**; || **Próba klasztorna**, искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*); || **Próba na srebrze, złocie**, клей мо́, про́ба (*серебра́, зо́лота*); || **Próbki, igły probierskie**, проби́рныя и́глы; || проби́рный ка́мень, осёлокъ; || *Артил.* про́бная мортира́; || **Próba, Próbka u gorzelnika**, волчо́къ (*оруді́е для опредѣле́нія сравни́тельной густоты́ и́ли удѣльнаго вѣса*); || **Próba ognia**, испыта́ніе огнёмъ, пы́тка.

Probacja, -ji, *ж* искусъ, вре́мя искуса (*въ монастыря́хъ*).

Probalnia, -ni, *ж.* проби́рная печь, ва́ранка, горнъ.

Probant, -a, *м.* послу́шникъ (*въ монастыря́хъ*); || * пройдоха, человѣкъ хи́трый и о́пытный.

Probata, -y, *ж. Юрид. Стар.* доказа́тельство, до́водъ, подтвержде́ніе

Probatyczny, испыта́тельный; || искусительный.

Probierczy, Probierny, про́бный.

Probiernia, -ni, *ж.* проби́рная пала́тка.

Probierny, Probierski, *см.* **Probierczy.**

Próbierz, -a, *м.* проби́рщикъ, проби́рер, минцъ-проби́реръ.

Próbka, -i, *ж.* обра́зчикъ, про́ба.

Problema, -y, *ж.* пробле́ма, зада́ча; || загадка.

Próbny, *см.* **Probierczy.**

Probostwo, -a, *ср.* прево́тство, вѣ́домство прево́та; || про́бство; || духо́вный до́ходъ, пребе́нда; || свяще́нническій домъ.

Proboszcz, -a, *м.* пробстъ, прихо́дскій свяще́нникъ, *см.* **Pleban.**

Próbować, Spróbować (czego), про́бовать, попро́бовать, испы́тывать, испыта́ть; || примѣ́ривать, примѣря́ть (*что́*); || пыта́ться, стара́ться, покуша́ться. **Próbować pióra**, про́бовать перо́. **Próbować szczęścia**, попро́бовать, отвѣдать сча́стія, **Spróbować wina**, попро́бовать вино́, отвѣдать вина́, *см.* **Kosztować.**

Próbowanie, -nia, *ср.* про́ба, о́пытъ, испыта́ніе; || искуше́ніе.

Próbowany, испы́танный, искушённый; || про́бованный, извѣданный.

Próbowny, про́бный; || испыта́тельный.

Pród, *см.* **Prud.**

Proca, -y, *ж.* пра́ща (*ручно́е оруді́е для кида́нія камней*).

Procarz, Procnik, Procownik, -a, *м.* пра́щникъ, вооружённый пра́щею, *см.* **Proca.**

Procedencja, -ji, *ж.* происхожде́ніе, *см.* **Rodowód.**

Proceder, -u, *м. Стар.* посту́покъ, *см.* **Postępek, Postępowanie**; || * де́ло, проце́съ, искъ, тя́жба, *см.* **Proces**; || заня́тіе, про́мыселъ, ремесло́.

Procederent, -a, Procederzysta, -y, *м.* промы́шленникъ.

Procedura, -y, *ж.* дѣлопроизво́дство, ходъ де́ла, процеду́ра; || судопроизво́дство; || судоговоре́ніе.

Procent, -u, *м.* проце́нтъ, ростъ, ли́хва. **Procent komisowy**, проце́нтъ за коми́сію.

Procentowanie, -nia, *ср.* прираще́ніе проце́нтовъ.

Procentowy, проце́нтный.

Proces, -u, *м.* процесъ, тя́жба, искъ, де́ло, тя́жебное де́ло. **Proces posessoryjny**, тя́жба о пра́вѣ владѣ́нія. **Proces graniczny**, межево́й споръ. **Mieć z kim proces**, быть въ тя́жбѣ, тяга́ться съ кѣ́мъ; || *Хим.* **Proces chemiczny**, хими́ческій проце́съ.

Procesować się, *см.* **Prawować się.**

Procesja, -ji, *ж.* торже́ственное ше́ствіе, проце́ссія; || кре́стный ходъ.

Procesowy, тя́жебный, исковой.

Proch, -u, *м.* пыль, прахъ, *см.* **Kurz, Pył**; || по́рохъ (*огнестрѣльный*). **Na proch utrzeć, utłuc**, растира́ть, измельча́ть, превраща́ть въ порошо́къ, истолочь въ порошо́къ.

Próchnica, Pruśnica, -y, *ж.* гнила́я земля́; || тлѣнъ.

Próchnieć, Spróchnieć, гнить, сгнить, тлѣ́ть, истлѣть.

Próchnienie, Spróchnienie, -nia, *ср.* гніе́ніе, гни́лость, гниль, тлѣніе.

Próchno, -a, *ср.* тлѣнъ, гниль; || *Стар. русск.* порохно́; || трутъ, *см.* **Hubka**; || свѣти́льня. **Spalić co na próchno**, сжечь въ пе́пелъ.

Prochówka, -i, *ж.* родъ древе́сной гу́бки, родъ гриба́.

Prochownia, -ni, *ж.* пороховой заво́дъ, пороховой по́гребъ; || *см.* **Prochownica**; || *Областн.* * тюрьма́.

Prochownica, -y, Prochowniczka, -i, *ж. Охот.* пороховни́ца, пороховой рогъ; || пороховой заво́дъ; || песо́чница.

Prochownik, -a, *м.* пороховой ма́стеръ.

Prochowy, пороховой.

Prócie, *см.* **Prucie.**

Procnik, *см.* **Procarz.**

Procny, пра́щный, *см.* **Proca.**

Prócz, кро́мѣ, исключа́я, *см.* **Oprócz, Wyjąwszy.**

Producent, -a, *м.* производи́тель.

Produkcja, -ji, *ж.* изде́лiе, произведе́нiе; || *Юрид.* предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ.

Produkcyjny, производи́тельный, приноси́щiй плоды́, дохо́дный.

Produkować, производи́ть, выраба́тывать. **Produkować dokument,** предъявля́ть докуме́нтъ.

Produkowanie, -nia, *ср. Юрид.* предъявле́нiе вы́зововъ; || предъявле́нiе, представле́нiе докуме́нтовъ, я́вка.

Produkt, -u, *м.* произведе́нiе, проду́ктъ.

Profanować, Sprofanować, оскверня́ть (*святы́ню*); || профани́ровать, унижа́ть.

Profes, -a, *м.* постри́женный мона́хъ.

Profesja, -ji, *ж.* мастерство́, заня́тiе, профе́ссiя; || ремесло́, про́мыселъ; || испове́данiе ве́ры, мона́шескiй обе́тъ при постриже́нiи.

Profesjonalista, Profesjonista, -y, *м.* реме́сленникъ, мастеровóй; || промы́шленникъ.

Profeska, -i, *ж.* постри́женная мона́хиня.

Profesor, -a, *м.* профе́ссоръ.

Profesorski, профе́ссорскiй.

Profesorstwo, -a, *ср.* профе́ссорство.

Profit, -u, *м.* при́быль, вы́года, бары́шъ, по́льза.

Profitka, -i, *ж.* надста́вка, подста́вка для свѣчна́го ога́рка.

Profitować, Sprofitować, по́льзоваться, воспо́льзоваться, *см.* **Korzystać.**

Profos, -a, *м. Воен.* профо́съ.

Próg, -ogu, -oga, *м.* поро́гъ.

Prognostyk, u-, *м.* предсказа́нiе; || предзнаменова́нiе, предвѣ́стiе, при́знакъ, *см.* **Oznaka, Znak.**

Prognostyka, -i, *ж.* предуга́дываніе.

Prognostykować, предска́зывать, предвѣща́ть, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Progowy, поро́жный, принадлежа́щiй поро́гу.

Program, -u, *м.* програ́мма.

Prohibit, употреби́тельнѣе **Prohibita, -y,** *м.* запрещённый для ввоза изъ-за грани́цы предме́тъ.

Prohibitacja, -ji, *ж.* запрещенiе, возбране́нiе.

Prohibować, запреща́ть, возбраня́ть.

Projekcista, -y, *м.* прожектёръ.

Projekt, -u, *м.* прое́ктъ, планъ, начерта́нiе, конце́птъ; || намѣре́нiе, предположе́нiе, *см.* **Zamiar, Zamysł;** || **Projekt do prawa,** законопрое́ктъ, *см.* **Wniosek.**

Projektować, проектировать; || замышля́ть, намѣрева́ться, предполага́ть, полага́ть.

Projektowanie, -nia, *ср.* намѣре́нiе, предположе́нiе; || начерта́нiе, планъ.

Projektowany, проекти́рованный, предполо́женный, начёртанный.

Prokura, -y, *ж. Ком.* вѣ́рющее письмо́, дове́ренность.

Prokuracja, -ji, *ж.* полномо́чiе.

Prokurat, Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ. **Prokurator naczelny,** оберъ-прокуро́ръ, **—jeneralny,** генера́лъ-прокуро́ръ.

Prokurator, -a, *м.* прокуро́ръ.

Prokuratorja, -ji, *ж.* прокуро́рство, до́лжность прокуро́ра; || прокуро́рская (*ко́мната*).

Prokuratorski, прокуро́рскiй.

Prokuratorstwo, -a, *ср.* прокуро́рство.

Prokurować, Sprokurować, доставля́ть себѣ́, доста́ть, *см.* **Dostać.**

Prolongacja, -ji, *ж.* отсро́чка.

Prolongować, отсро́чить, дать отсро́чку.

Prolongowany, отсро́ченный.

Prom, Pram, Prum, -u, *м.* паро́мъ.

Promemorja, -ji, *ж.* па́мятная запи́ска.

Promenada, -y, *ж.* гуля́нiе, прогу́лка; || гу́льбище, *см.* **Spacer.**

Promień, -nia, *м.* лучъ, про́блескъ; || стру́я (*воды, крови*); || *Бот.* нить (*у тычи́нки*), жи́лка; || пе́стикъ (*цвѣтка́*); || *Мат.* ра́діусъ, полупереме́чникъ.

Promienieć, Promienieć się, испускать лучи́, сія́ть, блиста́ть.

Promienistość, -ści, *ж.* лучеза́рность, сія́нiе луче́й.

Promienisty, Promienny, лучи́стый, лучеза́рный; || лучево́й, лучеобра́зный.

Promocja, -ji, *ж.* повыше́нiе, производство; || переводъ въ вы́сшiй классъ (*учёнаго заведенiя*).

Promot, -a, *м.* получи́вшiй повыше́нiе.

Promotor, -a, *м. Стар.* попечи́тель; || стара́тель (*бра́тства*).

Promotorka, -i, *ж.* попечи́тельница, покрови́тельница.

Promowować, повыша́ть, подвига́ть; || производи́ть въ чинъ, выводи́ть въ чины, *см.* **Posunąć, Wynieść, Wywyższyć.**

Promulgacja, -ji, *ж.* обнаро́дованiе.

Promyk, -a, Promyczek, -czka, *м. Умен.* сла́бый лучъ.

Propinacja, -ji, *ж.* прода́жа вина́, пите́йная прода́жа, ви́нный о́ткупъ, пра́во на торго́влю вино́мъ по патéнту.

Propinator, -a, *м.* ви́нный откупщи́къ.

Propinowanie, -nia, *ср. см.* **Propinacja.**

Proponent, -a, *м.* докла́дчикъ.

Proponować, Zaproponować, предлага́ть, предложи́ть, представля́ть, представи́ть, докла́дывать, доложи́ть, *см.* **Podać, Przedstawiać.**

Proporcja, -ji, *ж.* соразме́рность, отноше́нiе. || *Мат.* пропо́рцiя. **W proporcji do...** соразме́рно (*чему́*), по мѣ́рѣ (*чего*), *см.* **Stosowność, Stosunek.**

Proporcjonalnie, пропорціона́льно, соразме́рно чему́.

Proporcjonalny, *Мат.* пропорціона́льный; || соразме́рный, *см.* **Stosowny.**

Proporcowy, пра́порный.

Proporcznik, -a, *м. см.* **Chorąży.**

Proporczyk, -a, *м. Воен.* ро́тный зна́чёкъ; || флюга́рка.

Proporzec, -rca, *м.* пра́поръ, зна́мя.

Propozycja, -ji, *ж.* предложе́ніе, представле́ніе; || те́ма, зада́ча, *см.* **Zdanie, Wniosek.**

Propozyta, -ów, *мн. Юрид.* замѣча́нія, напомина́нія, *см.* **Monita.**

Prorocki, проро́ческій. **Po prorocku**, проро́чески.

Proroctwo, -a, *ср.* проро́чество, *см.* **Przepowiednia.**

Prorogacja, -ji, *ж.* отсро́чка; || откла́дываніе.

Prorogować, отсро́чивать, откла́дывать до вре́мени.

Prorok, -a, *м.* проро́къ; || предсказа́тель, уга́дчикъ.

Prorokini, -ń, *ж.* проро́чица.

Prorokować, проро́чить, предска́зывать бу́дущее; || прорица́ть; || уга́дывать, *см.* **Przepowiadać, Wróżyć.**

Prorokowanie, -nia, *ср.* прорица́ніе, га да́ніе, ворожба́.

Prorokowany, предска́занный, предсказа́нный.

Prośba, *см.* **Prożba.**

Prościć, Uprościć, упроща́ть, упрости́ть; || выпря́мливать, вы́прямить, *см.* **Prostować.**

Prościeć, Sprościeć, дѣ́латься простоя́мъ, мужикова́тымъ.

Prosiak, -a, *м.* поросёнокъ, *см.* **Prosię.**

Prosiany, просяно́й; || *Бот.* золоту́шникъ, золотёнь (*растѣніе*).

Prosiątko, -a, *ср.* поросёнокъ, осо́сокъ.

Prosić, проси́ть. || **Prosić się**, проси́ться.

Prosić się (o świniach), поросѝться.

Prosiciel, -a, *м.* проси́тель.

Prosicielka, -i, *ж.* проси́тельница.

Prosię, -ęcia, *ср.* поросёнокъ. *Посл.* **Nie miała baba kłopotu, kupiła sobie prosię**, не было печа́ли, чёрти накача́ли.

Prosięcin, -y, *ж.* поросѝтина.

Prosięcy, поросѝчій.

Prosiennik, -a, *м Бот.* па́вникъ, я́стребка.

Proskrypcja, -ji, *ж.* изгна́ніе, опа́ла, *см.* **Wywołanie.**

Proskura, Prosfora, -y, *ж.* просфора́, просвира́ (w kościele prawosławnym).

Prośna (świnia), супоросая свинья́, **Prośniak**, *см.* **Prosiak.**

Prośnianka, -i, *ж.* просяни́ца, просяна́я соло́ма.

Proso, -a, *ср. Бот.* про́со, пшено́.

Prosownica, -y, *ж. Бот.* бѣ́лое про́со или боро́вое пшено́.

Prosowy, просяно́й. || *Мед.* **Wysypka prosowa**, просяни́ца, ме́лкая сыпь на тѣлѣ.

Prospekt, -u, *м.* проспе́ктъ; видъ; || объявле́ніе (*объ изданіи книги*), проспе́ктъ.

Prostacki, Prostaczy, простова́тый, простоя́, мужикова́тый.

Prostactwo, -a, *ср.* простова́тость, простота́, мужикова́тость.

Prostaczka, -i, *ж.* проста́я же́нщина, мужи́чка; || простýшка.

Prostak, -a, *м.* проста́къ, мужи́къ.

Prosto, пря́мо. **Prosto stać**, стоя́ть пря́мо; || **Prosto, Poprostu**, про́сто, по́просту. **Poprostu się ubierać**, про́сто одѣва́ться.

Prostodzióbek, -bka, *м. Зоол.* вьюро́къ (*птица*).

Prostodzióby, *Зоол.* прямоклю́вый.

Prostokąt, -a, *м. Мат.* прямоуго́льникъ.

Prostokątny, прямоуго́льный.

Prostokreślny, прямолине́йный.

Prostopadła, -ej, *ж.* (linja) перпендикуля́рная ли́нія, перпендикуля́ръ.

Prostopadle, *Нар.* перпендикуля́рно, отвѣ́сно.

Prostopadły, перпендикуля́рный, отвѣ́сный.

Prostość, -ści, *ж.* прямизна́, прямь.

Prostoszczerość, -ści, *ж.* простоду́шность.

Prostota, -y, *ж.* простота́, простосерде́чіе, простоду́шіе. и́скренность; || простова́тость, глупова́тость, неотёсанность.

Prostować, Wyprostować, Sprostować. выпрямля́ть, вы́прямить, распрамля́ть, расправля́ть; || возстановля́ть, возстанови́ть; || * **Sprostować**, попра́вить, испра́вить; || наста́вить на и́стинный путь. **Sprostować komu drogę do czego**, проложи́ть кому́ доро́гу къ чему́, доста́вить кому́ сре́дства, спо́собы. || **Prostować się, Wyprostować się**, вы́прямиться, держа́ться пря́мо.

Prostowanie, Wyprostowanie, -nia, *ср.* выпрямле́ніе, вы́правка; || **Prostowanie**, попра́вка, исправле́ніе, испра́вле́ніе, пове́рка. **Prostowanie pomyłek druku**, попра́вки опеча́токъ, замѣ́ченныя опеча́тки.

Prosty, прямо́й. **Oto jest prosta droga**, вотъ прямáя доро́га; || просто́й, несло́жный, обыкнове́нный.

Prostytucja, -ji, *ж.* распу́тство, распу́тная жизнь.

Proszący, проси́щій.

Prosze, -szku, *м.* порошо́къ; || пыли́нка, пороши́нка.

Proszenie, -nia, *ср.* прошѐніе.

Proszkować, истере́ть въ порошо́къ.

Proszony, приглашённый, *см.* **Zaproszony.**

Prószyć, Naprószyć, порошѝть; || пыли́ть. **Śnieg prószy**, снѣгъ порошѝтъ, ме́лкій снѣгъ идётъ.

Protegować, покрови́тельствовать; || защища́ть.

Protekcja, -ji, *ж.* покрови́тельство, засту́пничество, протéкція; || защище́ніе.

Protektor, -a, *м.* покрови́тель, протéкторъ; || защи́тникъ.

Protest, -u, *м.* протéстъ.

Protestacja, -ji, *ж.* протеста́ція; || *Юрид.*

охранительная отмѣтка; || **эпротестова́ніе ве́кселя.**

Protestancki, протеста́нтскій.

Protestant, -a, *м.* протеста́нтъ.

Protestować, протестова́ть (*про́тивъ чего́*), объяви́ть неудово́льствіе (*на что́*).

Protokół, -u, *м.* протоко́лъ, журна́лъ. **Protokół odbiorczy,** сда́точный протоко́лъ. **Protokół obdukcyjny,** протоко́лъ объ осмо́трѣ мёртваго тѣла, ранъ и т. д. **Protokół audjencjonalny,** журна́лъ засѣда́ній. **Protokół licytacyjny,** торго́вый листъ. **Protokół instalacji,** вво́дный протоко́лъ.

Protokólarnie, со внесе́ніемъ въ протоко́лъ.

Protokólarny, внесённый въ протоко́лъ. **Deklaracja protokólarna,** пи́сьменное объявле́ніе.

Protokolista, -y, *м.* протоколи́стъ.

Prowadzenie, -nia, *ср.* веде́ніе, произво́дство; || управле́ніе; || **Prowadzenie czynności,** дѣлопроизво́дство. **Prowadzenie sprawy,** веде́ніе дѣла, *см.* **Przewodnictwo, Zarząd;** || **Prowadzenie się,** поведе́ніе, *см.* **Postępowanie.**

Prowadzić, вести́, води́ть, проводи́ть, доводи́ть. **Prowadzić za sobą,** влечь за собо́ю. имѣть слѣдствіемъ. **Prowadzić życie świątobliwe,** вести́ благочести́вую жизнь. **Prowadzić sprawę,** вести́, производи́ть дѣло, тя́жбу. **Prowadzić rozmowę,** вести́ разгово́ръ. **Prowadzić wojnę,** вести́ войну́, воева́ть. || **Prowadzić się (z kim pod ręce),** держа́ться за́ руки, держа́ть другъ дру́га по́дъ руку.

Prowadziciel, -a, *м.* проводни́къ, предводи́тель, *см.* **Przewodnik, Wódz.**

Prowadzony, ведённый, *см.* **Wiedziony.**

Prowent, -u, *м. Прост.* дохо́дъ получа́емый съ земли́, *см.* **Dochód, Przychód.**

Prowentowy, дохо́дный. **Pisarz prowentowy,** се́льскій эконо́мъ веду́щій счётъ дохо́довъ съ земли́, съ винокурни и т. д.

Prowincja, -ji, *ж.* о́бласть, прови́нція; || дере́вня, *см.* **Parafja, Powiat, Wieś.**

Prowincjał, -a, *м.* провинціа́лъ (*священноначальникъ*), настоя́тель монастыря́; || *провинціа́лъ (*жи́тель провинціи*).

Prowincjonalny, Prowincjalny, областно́й, провинціальный.

Prowizja, -ji, *ж.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || проце́нтъ. вознагражде́ніе за коммиссію, за посре́дничество.

Prowizor, -a, *м.* смотри́тель больни́цы, госпита́ля; || провизо́ръ, помо́щникъ содержа́теля апте́ки, апте́карскій помо́щникъ.

Prowizorjalny, Prowizoryjny, вре́менный; || предвари́тельный.

Prowizorjum, *ср. Нескл.* вре́менное владѣ́ніе чужо́ю со́бственностію.

Prowjant, -u, *м.* провіа́нтъ, продово́льствіе, *см.* **Żywność.**

Prowjantować, снабжа́ть провіа́нтомъ. съѣстны́ми припа́сами, продово́льствовать.

Prowjantowy, провіа́нтскій.

Prowokacja, -ji, *ж. см.* **Wyzwanie.**

Proza, -y, *ж.* про́за.

Prośba, -y, *ж.* про́сьба прошёніе. **Prośba o pojednanie,** мировóе прошёніе.

Prożek, -żka, *м.* поро́жекъ; || ше́йка (*у скрипки*).

Próżen, *см.* **Próżny.**

Próżnia, -ni, *ж.* пустота́, пусто́е простра́нство.

Próżniacki, пра́здный, праздноло́бивый, лѣни́вый.

Próżniactwo, -a, *ср.* пра́здность, лѣность. *см.* **Lenistwo, Próżnowanie.**

Próżniaczka, -i, *ж.* лѣни́вица, лѣнтя́йка.

Próżniaczy, *см.* **Próżniacki.**

Próżniak, -a, *м.* лѣни́вецъ, лентя́й, лежебо́къ.

Próżno, напра́сно, тщётно; || пу́сто.

Próżnogłówka, -i, *м. и ж.* пустя́, безмо́звая голова́

Próżnomowność, -ści, *ж.* пустосло́вие.

Próżnomowny, пустосло́вный.

Próżność, -ści, *ж.* суета́, су́етность, тщета́, тщётность; || легкомы́сленность; || пустота́, поро́жнее мѣсто; *см.* **Czczość, Marność.**

Próżnostka, -i, *ж.* ничто́жная мело́чь, || мелкое самолю́біе.

Próżnota, -y, *ж.* пустота́. *см.* **Próżność, Czczość;** || пра́здность, безде́йствіе

Próżnować, пра́здно проводи́ть вре́мя, ничего́ не дѣлать, лѣни́ться; || быть не за́нятымъ, незамѣщённымъ, *см.* **Wakować.**

Próżnowanie, -nia, *ср.* пра́здность, безде́лье.

Próżny, пусто́й, поро́жній, нанятый ни кѣмъ. **Próżne miejsce,** пустопоро́жное мѣсто. **Próżny dom,** пусто́й, незанятый домъ. **Wóz próżny,** порожня́къ; || напра́сный, тщётный, су́етный. **Próżna nadzieja,** напра́сная наде́жда. **Próżna chwała,** тщесла́вие, *см.* **Czczy, Daremny, Marny.**

Pruć, поро́ть, распа́рывать. || **Pruć się,** поро́ться.

Pruchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Pruchno, *см.* **Próchno.**

Prucie, -cia, *ср.* распа́рываніе.

Prum, *см.* **Prom.**

Prychać, фы́ркать (*о ло́шади*).

Pryciać, Pruciać, *Охот.* искать звѣря, идти́ по слѣду; *см.* **Śladować, Tropić.**

Prycza, -y, *ж.* **Prycz, -u,** *м.* на́ры (*досчатый выше по́ла помо́стъ для спанья*).

Pryka, -i, *ж.* подпо́ра, подста́вка, сто́йка.

Prym, -u, *м. Муз.* пе́рвый тонъ га́ммы; || * превосхо́дство, преиму́щество, верхъ. **Iść z kim o prym,** стара́ться опереди́ть кого.

Pryma, -y, *ж. Церк.* пе́рвый часъ (*молитвословія*); || *Муз.* пе́рвая пѣви́ца и т. д. *см.* **Prym.**

Prymacja, -ji, *ж.* зва́ніе примаса.

Prymarja, -ji, *ж.* ра́нняя обѣдня.

Prymas, -a, *м.* примасъ.

Prymasowstwo, -a, *ср. см.* **Prymacja.**

Pryma-wekset, -ksla, *м.* пе́рвый ве́ксель.

Prymicje, -ji, *мн.* пе́рвое отправле́ніе литургіи новопосвящённымъ свяще́нникомъ.

Pryncypał, -a, *м.* хозя́инъ, ма́стеръ, ста́ршій; || *Муз.* пе́рвый го́лосъ въ орга́нахъ.

Pryncypalny, *см.* **Główny, Naczelny.**

Prysk, -u, *м.* жаръ. раскалённые у́голья.

Pryskać, **Prysnąć**, бры́згать, бры́знуть: || ло́паться, тре́скаться; || * разрушáться, исчеза́ть, пропада́ть. **Krew prysnęła z żyły**, кровь бры́знула изъ жи́лы. **Nadzieje me prysły**, мои́ надéжды исчéзли, пропáли. **Bańka prysła**, пузы́рь ло́пнулъ. **Prysła mu jedna struna u skrzypiec**, у него́ ло́пнула одна́ струна́ на скры́пкѣ, *см.* **Trzeszczeć, Pękać.**

Pryskanie, -nia, *ср.* трескъ, трещáніе, ло́паніе.

Prysnąć, *см.* **Pryskać.**

Pryśnięcie, -cia, **Pryśnienie**, -nia, *ср.* бры́ганье, трещáніе, ло́паніе.

Pryszcz, **Pryszczel**, -a, *м.* прыщъ, пры́щикъ, пупы́рь, пупы́рышекъ.

Pryszczenica, -y, *ж. Бот.* молоди́ло, нѣжная трава, прыщенéцъ.

Pryszczowaty, прыщева́тый.

Pryszczowy, относя́щійся къ прыщу́.

Prytnąć, подпрыгну́ть, подскочи́ть.

Prywata, -y, *ж.* ли́чная вы́года; || ча́стная жизнь. || **Prywata zakonnicza**, со́бственность моná́ха, отдѣльная отъ о́бщей монастырской.

Prywatnie, прива́тно, ча́стно, ча́стнымъ о́бразомъ.

Prywatny, прива́тный, ча́стный.

Pryzm, -u, *м.* **Pryzma**, *ср. Нар.* **Pryzmat**, -u, *м. Мат.* при́зма; || *Опт.* раёкъ.

Prządca, -y, **Prządek**, **-dka**, *м.* прядíльщикъ.

Prządka, -i, *ж.* пря́ха, прядíльщица; || *Ест. Ист.* шелкопря́дъ (*гусеница*).

Prządnia, -ni, *ж.* прядíльня.

Prządny, прядíльный.

Przałka, -i, *ж.* родъ гру́ши.

Prząść, прясть.

Prząślić konopie, чеса́ть лёнъ.

Prząśłka, -i, *ж. см.* **Przęśłka.**

Prząśnica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица.

Przaśnica, -y, *ж.* опрѣсно́къ.

Przaśnik, -a, *м.* опрѣсно́къ.

Przaśny, прѣсный, безква́сный. **Miód przaśny**, мёдъ сырéцъ.

Przebaczać, **Przebaczyć**, проща́ть, прости́ть, извиня́ть, извини́ть, отпуска́ть, отпусти́ть (*грѣхи, вину*); || поми́ловать.

Przebaczanie, **Przebaczenie**, **-nia**, *ср.* проще́ніе, извине́ніе, отпуще́ніе; || поми́лованіе.

Przebaczliwość, **-ści**, *ж.* снисходи́тельность, долготерпѣ́ніе, кро́тость.

Przebąkać, **Przebąkiwać**, **Przebąknąć**, бормота́ть, пробормота́ть.

Przebalować zimę, прогуля́ть, пропья́ть (*напр. всю зи́му*).

Przebankietować, промота́ться, задава́я пиру́шки, прокути́ть.

Przebawić się (gdzie), провести́ вре́мя.

Przebiedz, *см.* **Przebiegać.**

Przebieg, -u, *м.* перебѣгъ, перебѣ́жка; || прохóдъ, доро́га, путь; || перелётъ. || **Przebieg**, **Przebiegacz**, -a, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, пролáзъ, *см.* **Przebieglec**; || **Przebiegi**, **-ów**, *мн.* про́иски, улóвки, ухищре́нія, хи́трости.

Przebiegać, **Przebiedz**, перебѣга́ть, пробѣга́ть, пробѣжáть. || **Przebiegać się**, **Przebiedz się**, пробѣ́гаться.

Przebieglec, **-gica**, *м.* перебѣ́жчикъ, переме́тчикъ, пролáзъ, пройдóха, проны́ра, хитрéцъ.

Przebiegłość, **-ści**, *ж.* проны́рство, лука́вство, хи́трость.

Przebiegły, хи́трый, лука́вый, проны́рливый, изворо́тливый; || загнанный (*о лошади*).

Przebierać, **Przebrać**, перебира́ть, перебра́ть, разбира́ть, разобра́ть, выбира́ть, выбрать, избира́ть, избра́ть. **Przebierać palcami**, перебира́ть па́льцами. || **Przebierać kogo**, переодѣ́вать, переряжáть. **Przebrali ją po męzku**, её одѣ́ли въ мужско́е пла́тье. || **Przebrać miarę**, не соблюда́ть мѣ́ры (*въ пи́щи*), хвати́ть не въ мѣ́ру, че́резъ край (*лишнее вы́пить*), предáться излишеству, быть невоздéржнымъ, вы́йти изъ предѣ́ловъ, изъ грани́цъ (*благоразу́мія*). || **Przebierać się**, **Przebrać się**, изче́рпываться, изчерпáться, истощáться, истощи́ться, не доставáть: || переодѣ́ваться, переодѣ́ться, переряжáться, переряди́ться; || пробира́ться, пробра́ться (*куда́*).

Przebieracz, -a, *м.* прихотни́къ, разбóрчивый, трéбовательный человѣ́къ.

Przebieranie, **Przebranie**, **-nia**, *ср.* выбира́ніе, разбира́ніе; || переборчивость, разбóрчивость. || **Przebieranie miary**, излишество, невоздéржность, чревмѣ́рность; || переодѣ́ваніе. || *Горн.* **Przebieranie ręczne**, сортирова́ніе.

Przebierca, -y, *м. Ком.* биржево́й ма́клеръ (*spekulujący na kursa wymiany*).

Przebierka, -i, *ж. Горн.* разбóръ (*рудъ*)

Przebierny, разбóрчивый, переборчивый, прихотли́вый, трéбовательный. **Przebierny w jedzeniu**, лáкомка, сластёна.

Przebierstwo, -a, *ср. Ком.* сравне́ніе

рáзныхъ вéксельныхъ кýрсовъ, арбитрáжъ.

Przebijać, Przebić, пробивáть, пробúть, прошибáть, прошибúть, проходúть, протекáть; || пробивáть, промáчивать насквóзь; || проламывать, проломáть; || просвéчивать. **Przebić kogo szpadą,** проколóть, пронзúть кого шпáгою, **Tu należy przebić ścianę,** здéсь слéдуетъ проломáть стéну. **Te słowa wskroś me serce przebiły,** эти слова пронзúли моё сéрдце. **Kolor przebija,** крáска пробивáетъ. **Papier przebija,** бумáга протекáетъ. || **Przebijać się, Przebić się,** пробивáться, пробúться, продирáться, продрáться, протéсниться. **Słońce przebija się przez chmury,** сóлнце просвéчиваетъ сквозь тýчи.

Przebijanie, Przebicie, -a, *ср.* пробивáніе, проницáніе, проломъ.

Przebitny, проницáемый.

Przebłagać, умилостивить, умилосéрдить, упросúть, умолúть.

Przebłyskiwać, просвéчивать, проблёскивать, просвéркивать.

Przebóg! Бóга рáди! рáди Бóга! Бóже мой! Великій Бóже!

Przebój, -oju, *м.* , ролóмъ. **Iść na przebój,** иттú на ролóмъ, пробивáться сквозь непріятельское вóйско.

Przebrać, *см.* **Przebierać.**

Przebranie, *см.* **Przebieranie.**

Przebrnąć, переправúться чéрезъ бродъ, перейтú переéхать чéрезъ бродъ; || * превозмóчь, преодолéть.

Przebród, -odu, *м.* **Przebrodzenie, -nia,** *ср.* переправа чéрезъ бродъ.

Przebrukować, перемостúть.

Przebrzydły, прескéрный, гнýсный, мéрзкій.

Przebuć, Przebuwać, *см.* **Przezuwać.**

Przebudować, перестрóить.

Przebyć, *см.* **Przebywać.**

Przebycie, *см.* **Przebywanie.**

Przebyt, -u, *м. Стар.* **пребывáніе; || переходъ,** переправа.

Przebytny, проходúмый.

Przebyty, прóйденный, совершённый.

Przebywać, пребывáть, проживáться, жúтельствовать; || **Przebyć,** переправúться, перейтú. **Przebyć rzekę wpław,** переправúться чéрезъ рѣкý вплавь.

Przebywanie, -nia, *ср.* пребывáніе, жúтельство, *см.* **Pobyt;** || переправа (*чéрезъ рѣку*).

Przeć, перéть, напирáть, тѣснúть, оттѣснять; || налегáть, *см.* **Nalegać, Napierać. Przeć nieprzyjaciela na bagna,** оттѣснять непріятеля къ болóтамъ; || давúть, гнести. **Prze mnie w piersiach,** у менá дáвитъ въ грудú, я чýвствую давлéніе въ грудú. || * **Przeć kogo,** протѣснять, угнетáть кого, *см.* **Cisnąć, Przyciskać, Przypierać;** || **Przeć się,** противúться, упирáться.

Przeć, прéть; || **печь. Słońce pre,** сóлнце печётъ.

Przecedzać, Przecedzić, процéживать, процéдúть.

Przecedzanie, Przecedzenie, -nia, *ср.* процéживаніе.

Przecedzony, процéженный.

Przeceniać, Przecenić, запрáшивать, запросúть. дорожúться.

Przechadzać, Przechodzić, изнáшивать, износúть (*плáтье, обувь*); || *Стар.* переживать, переходúть. || **Przechadzać się,** прогýливаться, прохáживаться.

Przechadzanie się, -nia się, *ср.* прохáживаніе; || прогýлка.

Przechadzka, -i, *ж.* прогýлка.

Przecharsły, заморённый, замýченный, запалённый (*о лóшади*).

Przechera, Przechyra, -y, *м.* хитрéцъ, лукáвецъ, пронúра, пройдóха.

Przecherny, Przechyrny, хúтрый, лукáвый, пронырливый, коварный.

Przechód, -u, *м.* переходъ, проходъ, перехождéніе. **Czekać kogo na przechodzie,** ожидáть кого на дорóгѣ. **Przechód wojsk,** переходъ войскъ; || отхóдъ, отхóжее, нýжное мѣсто.

Przechodni, перехóжій, проходнóй. **Dom przechodni,** проходнóй домъ; || переходный, врéменный; || *Грам.* переходящій, дѣйствúтельный.

Przechodnia, -ni, *ж.* аллéя, прóсадь.

Przechodny, перехóжій, прохóжій.

Przechodowy, транзúтный, провóзный. **Handel przechodowy,** транзúтная торгóля, транзúтъ, провóзъ. **Cło przechodowe,** транзúтная пóшлина.

Przechodzący, преходящій, скоропроходящій, скоротéчный.

Przechodzenie, -nia, *ср.* переходъ.

Przechodzić, *см.* **Przechadzać.**

Przechodzić, Przejść, переходúть, перейтú, проходúть, пройтú, переступáть, переступúть. **Przejść kurs nauk,** пройти, окóнчить курсъ наýкъ. **Przejść most,** перейтú чéрезъ мостъ; || превышáть, превосходúть, опережáть. **To przechodzi granice podobieństwa do prawdy,** óто неправдоподóбно. **To przechodzi wiarę,** óто невѣроятно. **Przechodzić kogo nauką,** опережáть кого въ наýкѣ. **Przechodzić kogo mężtwem,** превосходúть кого мýжествомъ; || проницáть, понимáть. **Dreszcz mię przechodzi,** дрожь менá пронимáетъ. || **Przejść się,** пройтúсь, прогулáться, *см.* **Przechadzać się.**

Przechodzień, -dnia, *м.* прохóжій.

Przechodzisty, *см.* **Przechodni, Przechodny.**

Przechów, -owu, *м.* хранéніе, сохранéніе, сбережéніе; || укрывáтельство, укрúтіе.

Przechować, *см.* **Przechowywać.**

Przechowanie, *см.* **Przechowywanie.**

Przechówek, -wka, *м.* зимовáлый скотъ.

Przechowywać, Przechować, сохранúть,

сохрани́ть, сберега́ть, сбере́чь; || **укрыва́ть**, укры́ть, ута́ивать, утаи́ть.

Przechowywacz, -a, *м.* ута́йщикъ, **укрыва́тель.**

Przechowywaczka, -i, *ж.* **ута́йщица**, **укрыва́тельница.**

Przechowywanie, Przechowanie, -nia, *ср.* **укрыва́тельство**, скрыва́ніе.

Przechrzcianka, -i, *ж.* **перекрещёнка**, **жидо́вка**, приня́вшая крещёніе.

Przechrzcić, Przechrzciwać, **перекрести́ть**, перекре́щивать.

Przechrzczenie, -nia, *ср.* перекрещёніе.

Przechrzta, -y, *м.* **вы́крестъ**, **жидъ** обрати́вшійся въ христіа́нскую ве́ру.

Przechwalać, Przechwalić, **выхваля́ть**, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми. || **Przechwalać się**, **выхваля́ть себя́**, превозноси́ть себя́ похвала́ми, **хва́статься**, велича́ться, превозноси́ться.

Przechwalca, -y, *м.* **хвасту́нъ**, **бахва́лъ**, самохва́лъ.

Przechwałka, -i, *ж.* угроза. *см.* **Pogróżka**; || самохва́льство, **бахва́льство**, похва́льба.

Przechwycony, **перехва́ченный**, **перена́тый.**

Przechylać, Przechylić, **наклоня́ть**, **наклони́ть**, перегиба́ть, перегну́ть.

Przechylanie, Przechylenie, -nia, *ср.* **наклоне́ніе**, **нагиба́ніе**; || **склонъ**, **накло́нъ**; || скатъ, спускъ, *см.* **Pochyłość.**

Przechylisko, -a, *ср.* **покатость**, **скатъ**, косого́ръ.

Przechytrzyć, перехитри́ть.

Przeciąg, -u, *м.* **переходъ** (*во́йска*), *см.* **Przechód, Przeciąganie**; || продолже́ніе, тече́ніе (*вре́мени*); || **простра́нство**, протяже́ніе, *см.* **Przestrzeń**; || **проволо́чка**, замедле́ніе, *см.* **Przedłużenie**; || **Przeciąg powietrza**, сквозно́й ве́теръ.

Przeciągać, Przeciągnąć, **перетя́гивать**, перетяну́ть, протя́гивать, протяну́ть, провола́кивать, проволо́чь; || продолжа́ть, продолжи́ть, продли́ть; || переходи́ть, перейти́, проходи́ть, пройти́. **Przeciągnąć kogo na swoję stronę**, перетяну́ть, привле́чь кого́ на свою́ сто́рону. **Przeciągać sprawę**, откла́дывать, провола́кивать де́ло, де́лать проволо́чку. **Wojsko przez miasto przeciągnęło**, во́йско прошло́ че́резъ го́родъ. **Przeciągnąć wojnę**, продолжи́ть, продли́ть войну́. || **Przeciągać się, Przeciągnąć się**, продолжа́ться, продли́ться; || вытя́гиваться, вы́тянуться, протя́гиваться, протяну́ться; || *спар.* **Przeciągać się z kim**, боро́ться съ кѣмъ.

Przeciąganie, -nia, **Przeciągnięcie**, -cia, **Przeciągnienie**, -nia, *ср.* продолже́ніе, удлине́ніе; || проволо́чка, промедле́ніе; || переходъ, перехожде́ніе; || потяго́та.

Przeciągły, продолжи́тельный, протя́жный, удлинённый, вы́тянутый. **Głos przeciągły**, протя́жный го́лосъ. **Twarz przeciągła**, вы́тянутое лицо́. **Choroba przeciągła**, продолжи́тельная боле́знь.

Przeciążać, Przeciążyć, обремени́ть, обремени́ть, сли́шкомъ нагружа́ть, нагрузи́ть.

Przeciążenie, -nia, *ср.* **обремене́ніе**, **отягоще́ніе.**

Przecie, Przecię, Przecież, одна́ко, одна́ко-жъ, со всѣмъ тѣмъ, не смотря́ на то́, по кра́йней мѣ́рѣ, наконе́цъ; || же. **Chwała Bogu, że przecie skończyło się**, сла́ва Бо́гу, что наконе́цъ е́то око́нчилось. **Miej przecież rozum**, будь же поумне́е, благоразу́мнѣе.

Przecięcie, -cia, *ср.* разрѣ́зъ, перерѣ́зъ, надрѣ́зъ; || *Mat.* разрѣ́зъ, сѣче́ніе; || про́филь. **W przecięciu**, сре́днимъ число́мъ, въ сло́жности. **Przecięciowo**, по сре́днему количе́ству.

Przeciekać, Przeciec, протека́ть, проника́ть.

Przecierać, Przetrzeć, протира́ть, протере́ть, перетира́ть, перетере́ть. **Przecierać sobie oczy**, протира́ть себѣ́ глаза́. || **Przecierać się**, перетира́ться; || разъясня́ться, развѣщя́ться. **Niebo przeciera się**, не́бо разъясня́ется, прочища́ется.

Przecieranie, -nia, **Przetarcie**, -cia, *ср.* перетира́ніе, протира́ніе, тре́ніе.

Przecierpieć, вы́страдать, вы́терпѣть, перенести́, вы́держать.

Przecięty, пересѣчённый, разсѣ́ченный, перерѣ́занный, разрѣ́занный, раскро́енный, разру́бленный, переру́бленный. **Twarz przecięta**, лицо́ въ рубца́хъ, **со шра́мами.**

Przeciężyć, *см.* **Przeciążać.**

Przecinać, Przeciąć, пересѣка́ть, пересѣ́чь, разсѣка́ть, разсѣ́чь, переру́бливать, переруби́ть, раска́лывать, расколо́ть, разрѣзывать, разрѣзать. **Przeciąć głowę pałaszem**, разруби́ть го́лову пала́шомъ. **Przeciąć co na pół**, разрѣзать что пополам̀ъ.

Przecinalnia, -ni, *ж.* *Горн.* рѣзноплющи́льный валъ, желѣзорѣзно́й валъ.

Przecinanie, -nia, **Przecięcie**, -cia, *ср.* пересѣче́ніе, разсѣка́ніе, раска́лываніе, разрѣзываніе, разруба́ніе.

Przecinek, -nka, *и* -nku, *м.* *Грам.* **запята́я.**

Przecisk, -u, *м.* напо́ръ, нажима́ніе. **Na przecisk**, напроло́мъ, напроры́въ.

Przeciskać, Przecisnąć, перекида́ть, перекину́ть, перебра́сывать, перебро́сить. || **Przeciskać się, Przecisnąć się**, протѣсни́ться, продира́ться, продра́ться, пробира́ться, пробра́ться (*сквозь толпу́*).

Przeciw, Przeciwko, про́тивъ, проти́ву, напро́тивъ, насу́противъ. **Walczyć przeciw komu**, сража́ться про́тивъ кого́. **Mieszkać przeciw zamku**, жить напро́тивъ за́мка. **Przeciw wodzie płynąć**, плыть про́тивъ тече́нія воды́; || къ, **въ отноше́ніи** къ, въ сравне́ніи съ. **Niewdzięczność**

przeciw swemu dobroczyńcy, неблагода́рность къ своему́ благодѣте́лю, *см.* **Dla, Względem. Niezemeś ty przeciw niemu**, ты ничто́ въ сравне́ніи съ нимъ. **Przeciw komu wychodzić**, выходи́ть къ кому́ на встрѣ́чу, встрѣча́ть. **Idź do tego domu, który jest przeciwko**, ступа́й въ э́тотъ домъ, кото́рый стои́тъ напро́тивъ, ступа́й въ противополо́жный домъ. **Lekarstwo przeciw chorobie**, лѣка́рство отъ боле́зни. *см.* **Na.**

Przeciwdziałanie, -nia, *ср.* противодѣ́йствіе, обра́тное дѣ́йствіе, реа́кція, *см.* **Oddziaływanie.**

Przeciwić się, Sprzeciwiać się, Sprzeciwić się, проти́виться, воспроти́виться, сопротивля́ться; || мѣша́ть, пере́чить; || противорѣ́чить, прекосло́вить.

Przeciwienie się, Sprzeciwienie się, -nia się, *ср.* сопротивле́ніе, противодѣ́йствіе; || противорѣ́чіе, прекосло́віе.

Przeciwieństwo, -a, *ср.* противополо́жность, несовмѣ́стность, проти́вность, ра́зность, несогла́сіе, контра́стъ; || столкнове́ніе, споръ; || превра́тность. **Doznałem wielu przeciwieństw w mém życiu**, я испыта́лъ мно́го превра́тностей въ мое́й жи́зни.

Przeciwko, *см.* **Przeciw.**

Przeciwległość, -ści, *ж.* противополо́жность.

Przeciwległy, противополо́жный, проти́вный, *см.* **Sprzeczny.**

Przeciwmowność, -ści, *ж.* противорѣ́чіе, *см.* **Sprzeczność.**

Przeciwnaturalnie, противоестѣ́ственно, неестѣ́ственно.

Przeciwnaturalny, противоестѣ́ственный, неестѣ́ственный.

Przeciwnica, Przeciwniczka, -i, *ж.* проти́вница; || сопе́рница.

Przeciwnie, напро́тивъ. **Nie ja tobie, ale przeciwnie ty mnie winieneś**, не я тебѣ́, напро́тивъ ты мнѣ до́лженъ. **On przeciwnie utrzymuje**, онъ утвержда́етъ проти́вное, онъ проти́внаго мнѣ́нія. || Обра́тно. **Lekarstwo przeciwnie działa**, лѣка́рство дѣ́йствуетъ обра́тно, не такъ какъ слѣ́дуетъ. || Навы́воротъ, превра́тно. **Wszystko przeciwnie robi**, онъ всё дѣ́лаетъ навы́воротъ, напро́тивъ. **Przeciwnie co zrozumieć**, превра́тно поня́ть что́. || Вопреки́. **Przeciw woli czyjéj**, вопреки́, напро́тивъ чьей во́ли.

Przeciwnik, -a, *м.* проти́вникъ; || сопе́рникъ.

Przeciwnikowy, проти́вничій, проти́вническій.

Przeciwność, -ści, *ж.* проти́вность, противорѣ́чіе, *см.* **Przeciwieństwo, Sprzeczność**; || непрія́тность; || превра́тность, злополу́чіе, несча́стіе, бѣ́дствіе. **Wychowany w szkole przeciwności**, воспи́танный въ шко́лѣ несча́стій; || *Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwny, проти́вный, противополо́жный. **Rozkaz przeciwny**, отка́зъ, отка́ная приказа́нія. **Przeciwny prawu**, противозако́нный. *Въ ви́дѣ нарѣчія:* **Przeciwném jest**, несогла́сно (*съ чѣмъ*).

Przeciwo-pismo, -a, *ср.* та́йная запи́ска, та́йный актъ (*гдѣ заключается намѣреніе не исполня́ть при́нятаго на себя́ обяза́тельства*).

Przeciwpołożenie, -nia, *ср. Астрон.* противостоя́ніе.

Przeciwprostokątna, -ej, *ж. Мат.* гипотену́за, ипотену́за.

Przeciwskarpa, -y, *ж. Фортиф.* контрэска́рпъ.

Przecknąć się, проснуться, очну́ться.

Przecuchnąć, потера́ть непрія́тный за́пахъ; || **Przecuchnąć czém**, провоня́ть.

Przecucić, пробуди́ть. || **Przecucić się**, пробуди́ться, очну́ться.

Przecudnie, Przecudownie, чуде́сно, ди́вно, превосхо́дно.

Przecudny, Przecudowny, чуде́сный, ди́вный, превосхо́дный.

Przećwiczenie, -nia, *ср.* упражне́ніе, заня́тіе, обуче́ніе.

Przećwiczyć (kogo w czém), обучи́ть, вы́школить, наста́вить; || **Przećwiczyć kogo**, отколоти́ть, отдубасить. вздуть (*кого́*). || **Przećwiczyć się (w czém)**, вы́учиться, обучи́ться (*чему́*).

Przecz, заче́мъ, для чего́. *Стар.* **Przecz myślicie złe rzeczy w sercach waszych**, заче́мъ вы **злоумышля́ете** въ сердца́хъ ва́шихъ? **Nie przecz inszego**, не для чего́ ино́го. **Ni przecz, ni zacz**, ни про что, ни за́ что. || Поперёгъ. *см.* **Poprzek.**

Przeczący, отрица́тельный. *Мат.* **Znak przeczący**, ми́нусъ.

Przeczekać, пережда́ть.

Przeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе. запира́тельство, отпира́тельство.

Przeczerpać, изче́рпать, истощи́ть.

Przeczerpanie, -nia, *ср.* изчерпа́ніе, истоще́ніе.

Przeczerpany, исче́рпанный, истощённый.

Przeczesać, разчеса́ть.

Przeczęstować, промота́ться, разори́ться на пиры́, на угоще́ніе.

Przecznica, -y, *ж.* просёлочная доро́га, попере́чная у́лица.

Przecznik, -a, *м. Горн.* квершлагъ; || противополо́жное мнѣ́ніе.

Przeczność, *см.* **Sprzeczność.**

Przeczny, *см.* **Poprzeczny**; || *см.* **Sprzeczny.**

Przeczuć, *см.* **Przeczuwać.**

Przeczucie, -cia, *ср.* предчу́вствіе.

Przeczuwać, Przeczuć, предчу́ствовать.

Przeczuwanie, -nia, *ср.* предчу́вствіе, *см.* **Przeczucie.**

Przeczyć, противорѣ́чить. прекосло́вить.

Przeczyszczać, Przeczyścić, очища́ть, очи́стить, прочища́ть, прочи́стить, перечища́ть, перечи́стить.

Przeczyszczanie, Przeczyszczenie, -nia, *ср.* очище́ніе. **Dać na przeczyszczenie,** дать слабительное, прони́сное.

Przeczyszczony, очи́щенный, вы́чищенный.

Przeczytać, прочита́ть.

Przeczytanie, -nia, *ср.* **чтéніе, прочтéніе.**

Przed (пе́редъ согла́сными бу́квами **Przede**), предъ. пе́редъ, пре́жде, до. **Przed kościołem,** пе́редъ це́рковью. **Przed potopem,** до пото́па. **Przed końcem roku,** пре́жде оконча́нія го́да. **Iść przed się,** итти́ впереди́, пря́мо. **Przyjść przed czasem,** притти́ заблаговре́менно, преждевре́менно. **Przedtém tak bywało,** такъ быва́ло пре́жде, въ старину́. **Stać przede drzwiami,** стоя́ть у двере́й. **Mieć przed kim pierwszeństwo,** имѣ́ть преиму́щество пе́редъ кѣ́мъ.

Przedać, *см.* **Przedawać.**

Przedąć, *см.* **Przedymać.**

Przedaj, *см.* **Przedaż.**

Przedajność, -ści, *ж.* **прода́жность,** *см.* **Przedażność;** || мздои́мство.

Przedajny, прода́жный.

Przedanie, *см.* **Przedawanie.**

Przedawać, Przedać, продава́ть, прода́ть.

Przedawacz, -a, *м.* продаве́цъ.

Przedawaczka, -i, *ж.* продавщи́ца, торго́вка.

Przedawanie, Przedanie, -nia, *ср.* прода́жа. **Na przedanie,** на прода́жу.

Przedawca, -y, *м.* продаве́цъ, продавщи́къ, торгове́цъ.

Przedawnić, *Юрид.* воспо́льзоваться да́вностію.

Przedawnienie, -nia, *ср.* неупотребле́ніе. **Pójść w przedawnienie,** вы́йти изъ употребле́нія. || *Юрид.* да́вность, просро́чка.

Przedaż, -y, *ж.* прода́жа, сбытъ. **Przedaż publiczna,** публи́чные торги́. *см.* **Licytacja.**

Przedażność, -ści, *ж.* прода́жность; || **Przedażność urzędów,** взя́точничество.

Przedaźny, прода́жный.

Przedbramny, приворо́тный.

Przędca, -y, *м.* пряди́льщикъ.

Przędzasze, -sza, *ср.* **Przeddaszek, -szku,** *м.* навѣ́съ, кро́вельки.

Przeddzień, -dnia, *м.* **канýнъ, предыду́щій день.**

Przeddzienny, бы́вшій **на канýнѣ.**

Przede, *см.* **Przed.**

Przedech, -u, *м.* выдыха́ніе.

Przededniem, пе́редъ разсвѣ́томъ, пе́редъ наступле́ніемъ дня.

Przededniowy, *см.* **Przeddzienny;** || у́тренній, быва́ющій пе́редъ разсвѣ́томъ.

Przedemną (вм. **Przede mną**), передо мно́ю.

Przedeń (сокращено́ изъ **Przed nim, Przed nią**), пе́редъ нимъ, пе́редъ не́ю.

Przedewszystkiém, пре́жде всего́, предвари́тельно.

Przedgórze, -a, *ср. Геогр.* мысъ, носъ, *см.* **Przylądek;** || предго́рье.

Przedgraniczny, пограни́чный.

Przedimię, -ienia, *ср.* употреби́тельнѣе **Przedimek, -mka,** *м. Грам.* членъ.

Przedjesień, -ni, *ж.* коне́цъ ле́та.

Przędka, *см.* **Prządka.**

Przedłużać, Przedłużyć, продолга́ть, продолжи́ть, продли́ть; || протя́гивать, протяну́ть; || удлиня́ть, удлини́ть, прибавля́ть въ длину́, дѣ́лать длиннѣе. **Przedłużyć termin wypłaty,** продли́ть срокъ вы́платы, отсро́чить вы́плату. **Przedłużyć stół,** сдѣ́лать длиннѣе столъ. **Przedłużać samogłoskę,** протя́гивать гла́сную бу́кву, произноси́ть её до́лго.

Przedłużanie, Przedłużénie, -nia, *ср.* продолже́ніе. промедле́ніе; || протя́гиваніе; || удлине́ніе. **Przedłużenie terminu,** отсро́чка, разсро́чка.

Przedłużnica, -y, *ж. Горн.* колѣ́но.

Przedmiejski, подгоро́дный; || находя́щійся въ предмѣ́стіи.

Przedmieścianin, -a, *м.* жи́тель предмѣ́стья, слобожа́нинъ, посáдскій.

Przedmieścianka, -i, *ж.* жи́тельница предмѣ́стья, слобожа́нка.

Przedmieście, -ścia, *ср.* предмѣ́стье, слобода́, посáдъ, форшта́тъ.

Przedmiot, -u, *м.* предме́тъ; || существо́, содержа́ніе. **Przedmiot sprawy,** существо́ дѣ́ла.

Przedmoście, -ścia, *ср. Фортиф.* тетъде-по́нъ, предмо́стное прикры́тіе, мостово́е оборо́нное укрѣпле́ніе; || мѣ́сто пе́редъ мосто́мъ.

Przedmostowy, предмо́стный.

Przedmowa, -y, *ж.* предисло́віе, предувѣдомле́ніе.

Przedmówca, -y, Przedmownik, -a, *м.* актёръ произнося́щій проло́гъ въ театра́льной пье́сѣ.

Przedmowny, вступи́тельный, предувѣдоми́тельный.

Przedmuchać, Przedmuchnąć, продува́ть, продýть.

Przedmur, -u, *м.* **Przedmurze, -a,** *ср. Фортиф.* пере́дній валъ, огра́да; || оплóтъ, защи́та, оборо́на.

Przedmurny, Przedmurowy, находя́щійся за ва́ломъ, за огра́дою.

Przedni, пере́дній. **Przednie zęby,** пере́дніе зу́бы. || Передово́й, гла́вный, зна́тный, первостепе́нный. **Przedniejsze dwory europejskie,** первостепе́нные европе́йскіе дворы. **Przednia straż,** аванга́рдъ, передова́я стра́жа. || Прекра́сный, отли́чный, превосхо́дный.

Przednica, **-y**, *ж.* перёдъ, перёдняя часть; || передо́къ (*у во́за*).

Przednie, *Стар.* главне́йшимъ о́бразомъ, всего́ бо́лѣе, наибо́лѣе; || необыкнове́нно, чрезвыча́йно. **Człowiek przednie bogaty**, человѣкъ чрезвыча́йно бога́тый.

Przednik, **-a**, *м.* передово́й, вожа́къ.

Przednio, соверше́нно, вполнѣ, превосхо́дно.

Przedniość, **-ści**, *ж.* превосхо́дство.

Przednówek, **-wka**, *м.* **Przednowie**, **-wia**, *ср.* почи́нъ, пе́рвые дни жа́твы; || * недоста́токъ, ску́дость.

Przedobiedni, предобѣ́денный.

Przedostatni, предпослѣ́дній.

Przedpiekło, **-a**, **Przedpiekle**, **-a**, *ср.* преддве́рie а́да.

Przedpiersień, **-śnia**, *м. Фортиф.* бру́ствер, парапе́тъ.

Przedpogrzebowy, предпохоро́нный.

Przedpokój, **-ju**, *м.* пере́дняя, прихо́жая.

Przedpołudnie, **-nia**, *ср.* у́тро, у́треннее вре́мя.

Przedpołudniowy, у́тренній.

Przedpotopowy, допото́пный.

Przedramię, **-ienia**, *ср. Анат.* предпле́чье, часть руки́ отъ ло́ктя по кисть.

Przedrapać, процара́пать разцара́пать.

Przedrozwodowy, *Юрид.* предразво́дный (бы́вшій до расторже́нія бра́ка).

Przedruk, **-u**, *м.* перепеча́тываніе, перепеча́тка, контрафа́кція.

Przedrukiwacz, **-a**, *м.* перепеча́тыватель.

Przedrukować, **Przedrukowywać**, перепеча́тать, перепеча́тывать.

Przedrukowanie, **Przedrukowywanie**, **-nia**, *ср. см.* **Przedruk.**

Przedrzeć, **Przedrzeć się**, *см.* **Przedzierać**, **Przedzierać się.**

Przedrzeźniać (kogo), передра́знивать, || **Przedrzeźniać się (komu)**, насмѣха́ться, издѣва́ться, подсмѣиваться, глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przedrzeźnianie, **-nia**, *ср.* передра́знываніе, насмѣшка, глумле́ніе.

Przedrzymać, продрема́ть, прос а́ть. || **Przedrzymać się**, вздремну́ть, засну́ть немно́го.

Przedścienny, находя́щійся у стѣны́. *Фортиф.* **Przedścienny zasзаńc**, равели́нъ, полумѣсяцъ.

Przedsię, *вм.* **Przed się**, *см.* **Przed. Brać przed się**, *см.* **Przedsiębrać.**

Przedsiębierca, **Przedsiębiorca**, **-y**, *м.* предпринима́тель, содержа́тель; || подря́дчикъ, поставщи́къ; || промы́шленникъ.

Przedsiębierstwo, **Przedsiębiorstwo**, **-a**, *ср.* предпрія́тіе; || подря́дъ, поста́вка.

Przedsiębrać, **Przedsięwziąść**, предпринима́ть, предприня́ть, бра́ться, взя́ться; || принима́ться, приня́ться. **Przedsięwziąść podróż**, предприня́ть путеше́ствіе. **Przedsięwziąść co nad siły**, взя́ться за что́ не по си́ламъ.

Przedsiębranie, **-nia**, *ср.* предпринима́ніе, предпрія́тіе.

Przedsienie, **-nia**, *ср.* **Przedsionek**, **-nka**, *м.* се́ни, прихо́жая, преддве́рie. **Przedsionek kościelny**, па́ perть (*у церкви*).

Przedsięwzięcie, **-cia**, *ср.* предпрія́тіе, рѣше́ніе, намѣреніе. **Przedsięwzięcie środków**, мѣропрія́тіе.

Przedsięwzięty, предпри́нятый.

Przedsionek, *см.* **Przedsienie.**

Przedskórek, **-rka**, *м. Анат.* кра́йняя плоть.

Przedsłowie, **-wia**, *ср.* предисло́вie.

Przedślubny, предбра́чный, заключе́нный пе́редъ соверше́ніемъ бра́ка. **Kontrakt przedślubny**, бра́чный договоръ, ря́дная, пи́сьменное усло́вie о соверше́ніи бра́ка.

Przedśmiertny, предсме́ртный.

Przedsób, **-u**, *м. Горн.* штре́ба.

Przedsobek, **-bka**, *м.* перёдъ у пла́тья.

Przedsobny, пере́дній, передово́й; || *Филос.* объекти́вный, предме́тный.

Przedstanowczy, предвари́тельный.

Przedstawiać, **Przedstawić (kogo komu)**, представля́ть, предста́вить. || **Przedstawić (co komu)**, излага́ть, изложи́ть, доноси́ть, донести́.

Przedstawianie, **Przedstawienie**, **-nia**, *ср.* представле́ніе; || докла́дъ, изложе́ніе, донесе́ніе. **Przedstawienie do łaski**, представле́ніе о помилованіи. **Na przedstawienie ministra**, по представле́нію мини́стра. || *Театр.* представле́ніе (*драмы и т. д*). || **Przedstawienie wekslu**, предъявле́ніе, я́вка ве́кселя.

Przedświętny, быва́ющій передъ пра́здникомъ, накану́нѣ пра́здника.

Przedtém, пра́жде, пе́редъ э́тимъ, когда́-то. **Godzina przedtém**, часъ тому́ наза́дъ.

Przedugoda, **-y**, *ж.* предвари́тельное усло́вie, предвари́тельная сдѣлка.

Przedugodny, предвари́тельный, прелиминя́рный.

Przedwarzać (kogo, z kogo), *Стар.* насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться.

Przedwcześnie, преждевре́менно.

Przedwczesny, преждевре́менный, неблаговре́менный.

Przedwczoraj, тре́тьягодня, *см.* **Onegdaj.**

Przedwczorajszy, бы́вшій тре́тьяго дня, *см.* **Onegdajszy.**

Przedweselny, предше́ствующій сва́дьбѣ. **Dar przedweselny**, сва́дебный подарокъ.

Przedwiecznie, предвѣ́чно, пре́жде вѣко́въ.

Przedwieczność, **-ści**, *ж.* предвѣчность.

Przedwieczny, предвѣ́чный

Przedworze, Przeddworze, -a, *ср.* перед́ній дворъ,

Przedwstępny, пріуготови́тельный, предвари́тельный, вступи́тельный.

Przedychać, испари́ться.

Przedymać, Przedąć, продува́ть, проду́ть. || *Муз.* фальши́вить.

Przedysputować, переспо́рить, *см.* **Dysputować.**

Przędza, -y, *ж.* пря́жа; || нить; || ткань. **Przędza życia,** нить жи́зни, *см.* **Pasmo. Przędza pajęcza,** паути́на. || *Бот.* **Kania przędza,** во́лчья трава́, кропи́вная маши́на.

Przędzalnia, -i, *ж.* прядиль́ная маши́на.

Przędzarnia, Przędziarnia, -ni, *ж.* прядиль́ня, прядильная фа́брика.

Przędzenie, -nia, *ср.* пряде́ніе; || пря́жа.

Przędział, -u, *м.* раздѣлъ, отдѣлъ, отдѣле́ніе; || промежу́токъ, разстано́вка, разстоя́ніе; || разли́чіе, ра́зность; || побо́ръ (*на головѣ*). **Zostawić przędziały między wyrazami,** дѣлать разстано́вки ме́жду слова́ми, разставля́ть слова́. **Zbyt wielki pomiędzy wami jest przędział,** ме́жду ва́ми слишкомъ большо́е разли́чіе.

Przędziałać (w co), передѣлать, преобразова́ть, превратить; || подкупи́ть, *см.* **Przekupować.**

Przędziałowy, раздѣли́тельный, перепо́нчатый. *Анат.* **Błona przędziałowa,** грудобры́шная прегра́да, порепо́нка.

Przędziarka, -i, *ж.* пря́ха, прядильщица, *см.* **Prządka.**

Przędziarz, -a, *м.* прядильщикъ.

Przędzielać, Przędzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, отдѣля́ть, отдѣли́ть.

Przędzielnica, -y, *ж.* перегоро́дка; || *Ткач.* мото́къ, та́лька.

Przędzielny, дѣли́мый, раздѣли́мый, отдѣли́мый. **Ściana przędzielna,** забо́ръ; || перегоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przegroda, Przepierzenie;** || могу́чій, всемогу́щій.

Przędzierać, Przędrzeć, продира́ть, продра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. || **Przędzierać się, Przędrzeć się,** продира́ться, продра́ться, протѣсни́ться, пробива́ться, проби́ться.

Przędzieranie, -nia, **Przędzarcie,** -cia, *ср.* раздира́ніе, разрыва́ніе. **Przędzieranie się, Przędzarcie się,** *ср.* (**przez co**), вторже́ніе; || проника́ніе, проница́ніе (*лучей*).

Przędziono, -a, *ср.* мото́къ, та́лька (*ниток*); || *Колл.* мото́къ изъ десяти́ пасмъ. **Przędziono pereł,** ни́тка же́мчугу.

Przędziurawiać, Przędziurawić, продира́вливать, продира́вить.

Przędziwnie, ди́вно, удиви́тельно, изуми́тельно.

Przędziwny, удиви́тельный, необыкнове́нный.

Przędziwo, -a *ср.* прядь, пря́жа; || **przędziwo,** куде́ля.

Przefarbować, перекра́сить.

Przefarbowany, перекра́шенный.

Przeformować, *см.* **Przekształcić.**

Przeformowanie, *см.* **Przekształcenie.**

Przeformowany, *см.* **Przekształcony.**

Przefrymarczenie, -nia, *ср.* мѣна, обмѣнъ.

Przefrymarczyć, промѣня́ть, обмѣня́ть.

Przegadać, Przegadywać, переспо́рить. **Przegadać czas,** провести́ вре́мя въ разгово́рахъ. || **Przegadywać się z kim,** спо́рить, вести́ кру́пный разгово́ръ съ кѣмъ. **Przegadać się,** вдо́воль наговори́ться, заговори́ться.

Przeganiać, Przegonić, Przegnać, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, разгоня́ть, разогна́ть. **Wiatr przegania chmury,** вѣтеръ разгоня́етъ ту́чи. || **Przeganiać kogo,** обгоня́ть, опережа́ть.

Przegarnąć, Przegarniać, Przegarnywać, разброса́ть, разбра́сывать; || проб рать, пробира́ть руко́ю (*во́лосы на головѣ*).

Przegarzać (kogo), оскорбля́ть, кори́ть. || **Przegarzać (komu),** глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Przegarzanie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, руга́тельство, глумле́ніе.

Przegiąć, *см.* **Przeginać.**

Przegibać, перегиба́ть, нагиба́ть. || **Przegibać się,** нагиба́ться, перегиба́ться.

Przegięcie, -cia, *ср.* **Przegięcina,** -y, *ж.* перегиб́ъ.

Przegięty, пере́гнутый.

Przeginać, Przegiąć, сгиба́ть, согну́ть, наклоня́ть, наклони́ть. || **Przeginać się, Przegiąć się,** сгиба́ться, согну́ться, наклоня́ться, наклони́ться.

Przeginanie, -nia, **Przegięcie,** -cia, *ср.* изги́бина, изги́бъ.

Przegląd, -u, *м.* смотръ (*войска́мъ*), осмо́тръ; || обозрѣ́ніе, обзо́ръ.

Przeglądać, Przejrzeć, обозрѣва́ть, обозрѣ́ть, осма́тривать, осмотрѣ́ть, просма́тривать, просмотрѣ́ть; || повѣря́ть, свѣря́ть, слича́ть. **Przeglądać rachunki,** по́вѣря́ть счёты. **Przedlądać wojsko,** дѣлать смотръ войска́мъ. || **Przeglądać się, Przejrzeć się,** глядѣ́ться, смотрѣ́ться.

Przeglądanie, Przejrzenie, -nia, *ср.* осма́триваніе, обозрѣ́ніе. **Przeglądanie się,** смотрѣ́ніе на себя́ (*въ зе́ркало*)

Przeglądność, Przeględność, -ści, *ж.* прозо́рливость, проница́тельность, предусмотрительность, *см.* **Przezorność.**

Przeglądny, Przeględny, прозо́рливый, проница́тельный, предусмотри́тельный, *см.* **Przezorny, Oględny.**

Przeględność, *см.* **Przeglądność.**

Przeględny, *см.* **Przeglądny.**

Przegłodnieć, проголода́ться.

Przegłodzić (kogo), проморі́ть го́лодомъ.

Przegłosować, Przegłoskować (kogo), получи́ть бо́льшее число́ голосо́въ. ||

Przegłosować (na kogo), произвести́ баллоти́ровку.

Przegnać, *см.* **Przeganiać.**

Przegnić, сгнить, перегни́ть, испо́ртиться.

Przegniewać, разгнѣ́вать, разсерди́ть.

Przegnoić, сгноить, перегноить; || *Агр.* унавозить (*зе́млю*).

Przegon, -u, *м.* прого́нъ, прого́нка, перего́нъ (*скота́*); || прого́нъ, доро́га ме́жду двумя́ и́згородами, веду́щая къ выгону: || борозда́ отъ сохи́; || * гоньба́, ска́чка, перего́нка, бѣ́ганіе въ запуски, *см.* **Wyścig.**

Przegorzały, перегоре́лый.

Przegorzeć, перегоре́ть.

Przegorzknąć, прогорькнуть.

Przegospodarować, разори́ться отъ безпорядочнаго хозя́йства.

Przegotować, перевари́ть.

Przegrabić, разгра́бить, разгрести́, разбива́ть, растря́хивать граблями (*сѣно*).

Przegrać, *см.* **Ppzegrywać.**

Przegradzać, Przegrodzić, перегора́живать, перегородить.

Przegradzanie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przegrana, -ej, *ж.* прои́грышъ, прои́гранная партія; || пораже́ніе, разби́тіе.

Przegranie, -nia, *ср. см.* **Przegrana.**

Przegrany, прои́гранный.

Przegrawać, *Муз.* прелюди́ровать, игра́ть, сыгра́ть прелю́дію.

Przegrawanie, -nia, *ср. Муз.* прелю́дія.

Przegrażać, Przegrażać się (komu, na kogo), угрожа́ть, стращать, грози́ться.

Przegroda, -y, *ж.* перегра́да, препя́тствіе; || перегоро́дка, разгоро́дка, перебо́рка; || простѣно́къ.

Przegrodzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка.

Przegrodzić, *см.* **Przegradzać.**

Przegróżka, -i, *ж.* угро́за.

Przegrywać, Przegrać, прои́грывать, проигра́ть; || *Муз.* разы́грывать, исполня́ть.

Przegrywacz, -a, *м.* прои́грывающій.

Przegryzać, Przegryzć, перегрыза́ть, перегры́зть, прогрыза́ть, прогры́зть, разгрыза́ть, разгры́зть; || разъѣда́ть, переѣда́ть. Rdza przegryza żelazo, ржа́вчина разъѣда́етъ желѣзо.

Przegryzek, -zka, *м.* ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Przegrzać, нагрѣ́ть сли́шкомъ.

Przegrzmieć, Przegrzmiewać, прогреме́ть.

Przegub, -u, *м.* **Przeguba, -y**, *ж.* перегиб, изги́бъ; || суста́въ, сочлене́ніе, смы́чка. **Przegub w łokciu**, сочлене́ніе локтя́.

Przegubny, ги́бкій.

Przegubowy, Przegubowaty, суста́вный; || изги́бистый.

Przegwizdać, Przegwizdywać, подсви́стывать, высви́стывать.

Przehandlować, проторгова́ть, потеря́ть отъ неуда́чной торго́вли; || проме́нять.

Przehulać, прогуля́ть, промота́ть, протранжи́рить.

Przeinaczać, Przeinaczyć, переина́чивать, переина́чить, извраща́ть, изврати́ть, измѣня́ть, измѣни́ть.

Przejąć, *см.* **Przejmować.**

Przejadać, Przejeść, проѣда́ть, проѣ́сть, переѣда́ть, переѣ́сть. **Przejeść majątek**, проѣ́сть, промота́ть имѣ́ніе.

Przejazd, -u, *м.* переѣздъ, проѣздъ.

Przejażdżka, -i, *ж.* прогу́лка, проѣ́здка.

Przejednać, Przejednywać (kogo), помири́ть, примири́ть. **Przejednać sobie kogo**, склони́ть кого́ на свою́ сто́рону, привле́чь къ себѣ́.

Przejednywać, *см.* **Przejednać.**

Przejem, *род. п.* **Przejmu**, *м.* переѣ́мъ, перехва́ченіе, поймка.

Przejemca, -y, *м.* поймщикъ, перейщикъ.

Przejeść, *см.* **Przejadać.**

Przejściowy, перехо́дный.

Przejęty, пе́ренятый, перехва́ченный.

Przejezdny, проѣ́зжій, удо́бный для ѣзды.

Przejeżdżać, Przejechać, проѣзжа́ть, проѣ́хать, переѣзжа́ть, переѣ́хать. **Przejechał całą Europę**, онъ проѣ́халъ, объѣ́халъ всю Евро́пу. **Koło go przejechało**, колесо́ переѣ́хало его́. || **Przejeżdżać się, Przejechać się**, проѣзжа́ться, проѣ́здиться, проката́ться, прокати́ться.

Przejeżdżający, проѣзжа́ющій; || проѣ́зжій, пассажи́ръ, ѣздо́къ, сѣдо́къ.

Przejma, -y, *ж.* переймка, перехва́ченіе; || отрѣ́заніе. **Na przejmy, w przejmy**, попереме́нно, по о́череди, поо́чередно, посме́нно.

Przejmacz, -a, *м.* переймщикъ.

Przejmować, Przejąć, перехва́тывать, перехвати́ть (*пи́сьма*); || **Przejąć komu drogę, отрѣ́зать кому́ доро́гу**; || **Przejąć co od kogo**, перенима́ть, перенять, принима́ть, приня́ть; || овладѣ́ть: || проника́ть, проникнуть, проница́ть, прохва́тывать, **Strach mię przejął**, страхъ овладѣ́лъ мно́ю. **Zimno mnie na wskróś przejmuje**, холодъ насквозь прохва́тываетъ меня́. **Przejąć rzemiosło jakie**, перенять како́е ли́бо ремесло́, научи́ться ремеслу́. || **Przejmować się, Przejąć się**, проника́ться, убѣжда́ться.

Przeistaczać, Przeistoczyć, превраща́ть, преврати́ть, претвори́ть, преобразо́вывать, преобразовать, преобража́ть, преобрази́ть; || *Богосл.* пресуществля́ть.

Przeistaczanie, Przeistoczenie, -nia, *ср.* превраще́ніе, претворе́ніе, преобразова́ніе, преображе́ніе. **Przeistaczanie krzyszów**, претворе́ніе мета́лловъ; || *Богосл.* пресуществле́ніе.

Przeistoczony, превращённый, претворённый, преобразованный, преображённый; || *Богосл.* пресуществлённый.

Przejrzale, бдительно, неусыпно, *см.* **Czujnie**; || предусмотрительно, осмотрительно, осторожно.

Przejrzałość, -ści, *ж.* бдительность, неусыпность, *см.* **Czujność**; || предусмотрительность, прозорливость, осмотрительность, осторожность.

Przejrzały, бдительный, неусыпный, *см.* **Czujny**; || предусмотрительный, прозорливый, осмотрительный, осторожный.

Przejrzany, предъизбранный, преопределённый, предназначенный, предназначённый; || предвидённый, предусмотрённый.

Przejrzeć, *см.* **Przeglądać. Przezierać.**

Przejrzenie, -nia, *ср.* просмотр.

Przejrzysty, прозрачный, *см.* **Przezroczysty**; || видимый, очевидный, ощутительный, *см.* **Widoczny.**

Przejść, *см.* **Przechodzić.**

Przejście, -ścia, *ср.* переход, проход, переправа. **Stan przejścia**, переходное состояние.

Przekadzać, обкуривать, кадить.

Przekałać, Przekłuwać, Przekłuć, пробивать, проколоть.

Przekarzać się, противоречить (*кому*), спорить (*съ кѣмъ*).

Przekąs, -u, *м.* язвительное, колкое слово, насмешка.

Przekąsać, Przekąsywać, Przekąsić, перекусывать, перекусить, прокусывать, прокусить, перегрызать, перегрызть; || **Przekąsić czego**, перекусить что-нибудь, закусить чѣмъ-нибудь (*жльбомъ, сыромъ*).

Przekąska, -i, *ж.* закуска.

Przekątna, -ej, Przekątnia, -tni, *ж. Мат.* діагональ, искосина.

Przekaz, -u, *м.* ассигновка; || сдача, передача, переводъ; || перенось; || транспорть; || *Стар.* запрещение, препятствие; || отказъ по завѣщанію.

Przekazać, Przekazywać, передать, передавать, уступить, уступать; || перенести, переносить.

Przekazanie, -nia, *ср.* передача кому своихъ правъ.

Przekaźca, -y, *м.* уступающій (*своё права другому*); || *см.* **Przeszkodnik.**

Przekinąć, перекинуть, перебросить. || **Przekinąć się (na czyję stronę)**, перейти (*на чью сторону*).

Przekinczyk, -a, *м.* перебѣжчикъ, перемётчикъ; || * отступникъ.

Przekląć, *см.* **Przeklinać.**

Przekład, -u, *м.* переводъ, переложение.

Przekładać, Przełożyć, перекладывать, переложить (*съ одного мѣста на другое*); || прокладывать (*бѣлою бумагою книгу*); || *Хим.* переслоивать, накладывать слоями; || переводить (*съ одного языка на другой*), *см.* **Tłumaczyć**; || представить, изложить (*мнѣніе*), *см.* **Przedstawiać, Przekazywać**; || **Przekładać co nad co, kogo nad kogo**, предпочитать (*что либо чему*), давать преимущество (*чему, кому*), *см.* **Przenosić**; || **Przekładać kogo nad czém**, приставить кого къ чему, поставить кого надъ чѣмъ, поручить смотрѣніе кому надъ чѣмъ.

Przekładnia, -dni, *ж. Грам.* перестановка (*словъ*); || *Муз.* транспортировка, переложение.

Przeklęcie, -cia, *ср.* проклятие.

Przeklęstwo, Przekleństwo, -a, *ср.* проклятие.

Przeklętnica, -y, *ж.* проклятая, отверженная женщина, окаянница, нечестивица.

Przeklętnik, -a, *м.* проклятый, отверженный человѣкъ, окаянникъ, нечестивецъ.

Przeklęty, проклятый, окаянный, нечестивый, *см.* **Niegodziwy.**

Przeklinać, Przekląć (иногда: **Przeklnąć**), проклинать, клясть, проклясть; || ругать, порицать, осыпать проклятіями.

Przeklinacz, -a, *м.* проклинающій.

Przeklinanie, -nia, *ср.* проклинаніе.

Przekłóć, Przekłuć, *см.* **Przekałać.**

Przekłóty, Przekłuty, проколотый, пронзённый.

Przekołatać, проколотить, пробить; || * мыкать горе, проводить жизнь въ несчастіи, бѣдствовать. **Przekołatałem swój wiek**, я промыкалъ свой вѣкъ. я бѣдствовалъ во всю свою жизнь. || **Przekołatać się**, протѣсниться, продраться, пробиться.

Przekomarzać, досаждать, дразнить, поперечить, препятствовать, мѣшать, преслѣдовать. || **Przekomarzać się**, тревожиться, безпокоиться, сердиться, выходить изъ терпѣнія; || противорѣчить самому себѣ *или* другъ другу, поперечить другъ другу.

Przekonać, *см.* **Przekonywać.**

Przekonanie, -nia, *ср.* убѣжденіе, увѣренность; || доказательство.

Przekonany, убѣжденный, увѣренный.

Przekonywać, Przekonać (kogo o czém), убѣждать, убѣдить, удостовѣрять, удостовѣрить, увѣрять, увѣрить; || уличать, уличить, изобличать, изобличить, доказывать, доказать. || **Przekonywać się, Przekonać się (o czém)**, убѣждаться, убѣдиться, удостовѣряться, удостовѣриться, быть увѣреннымъ (*въ чёмъ*).

Przekonywanie, -nia, *ср.* удостовѣреніе, увѣреніе; || изобличеніе, улика, *см.* **Przekonanie.**

Przekop, -u, м. (иногда: **Przekopa, -y,**

ж.), прокóпъ, ровъ, канáлъ. || *Горн.* **Przekop, Stok, Roznos,** открытый водопровóдъ.

Przekopać, *см.* **Przekopywać.**

Przekopany, прокóпанный, прорытый.

Przekopisty, изрытый.

Przekopjować, переписывать, переписáть, списывать, списáть, копировáть, скопировáть.

Przekopywać, Przekopać, взрывáть, разрывáть, прокáпывать, прокопáть. || **Przekopywać się,** прокáпываться, докáпываться.

Przekor, -u, *м.* **Przekora, -y,** *ж.* сопротивлéніе, препятствіе; || противорéчіе, прекослóвіе. **Na przekor, Na przekorę,** на злó (*кому*), наперекóръ, вопреки (*чему*).

Przekorny, непокóрный, непослýшный, упрáмый, несговóрчивый. **Duch przekorny,** духъ противорéчія, *см.* **Krnąbrny, Przeciwny, Sprzeczny.**

Przekraczać, Przekroczyć, переступáть, переступúть, перешагнýть, переходúть, перейтú; || *нарушáть, нарýшить, преступáть, преступúть, превышáть, превы́сить. **Przekroczyć granice przyzwoitości,** выйти изъ границъ приличія.

Przekraczanie, -nia, *ср.* нарушéніе (*закóна*), превышéніе (*влáсти*), злоупотреблéніе, *см.* **Przekroczenie.**

Przekradać, Przekraść, провозúть украдкою, тайкóмъ, тáйно ввозúть (запрещённые товáры). || **Przekradać się, Przekraść się,** прокрáдываться, прокрáсться, подкрáдываться, подкрáсться.

Przekradacz, -a, *м.* **(towarów),** контрабандúстъ.

Przekradkiem, украдкою, тайкóмъ.

Przekradźca, -y, *м.* *см.* **Przekradacz.**

Przekraść, *см.* **Przekradać.**

Przekrawać, Przekroić, перекрáивать, перекроúть, || перерéзывать, перерéзать (*пополáмъ*).

Przekrawanie, -nia, *ср.* перекрáиваніе; || перерéзываніе (*пополáмъ*).

Przekręcać, Przekręcić, перевёртывать, перевернýть, свёртывать, свернýть. **Przekręcić klucz,** свернýть ключъ; || *перековéркивать, перековéркать, переинáчивать, переинáчить, превратно толковáть (*чужія словá*).

Przekreślać, Przekreślić, зачёркивать, зачеркнýть, похéрить, вычёркивать, вымáрывать, помáрывать.

Przekreślanie, -nia, *ср.* вычёркиваніе, вымáрываніе.

Przekreślenie, -nia, *ср.* помáрка.

Przekroczenie, -nia, *ср.* простýпокъ, нарушéніе, превышéніе.

Przekroczyć, преступúть, нарýшить.

Przekroczyciel, -a, *м.* нарушúтель (*закóна*), *см.* **Przestępca.**

Przekroić, *см.* **Przekrawać.**

Przekryć, Przekrywać, скрыть, скрывáть, утáивать, утáить, *см.* **Przechowywać.**

Przekrzcić, *см.* **Przechrzcić.**

Przekrzyczeć, перекричáть (*кого*).

Przekrzta, *см.* **Przechrzta.**

Przekrzykiwać, покрúкивать.

Przekrzywiać, Przekrzywić, искривлáть, искривúть.

Przekształcać, Przekształcić, преобразóвывать, преобразовáть, преобразúть, превращáть, превратúть, перемéнять, перемéнить; передéлывать, передéлать.

Przekształcanie, Przekształcenie, Przekształtowanie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемéна.

Przekształcony, преобразóванный, превращённый, измéнённый, передéланный.

Przekup, -u, *м.* перекýпъ, перекýпка, мелочнóй торгъ, мелочнáя, раздробительная, рóзничная продáжа; || пóдкупъ. **Sprzedawać na przekup,** продавáть въ рóзницу, по мелочáмъ, враздрóбь.

Przekupień, -pnia, *м.* перекýпщикъ, перепродавéцъ, лáвочникъ, барышникъ, торгáшъ. **Przekupień starych rzeczy,** лоскýтникъ. **Przekupień starych książek,** букинúстъ, торгýющій стáрыми книгами.

Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, взя́тка.

Przekupka, -i, *ж.* торгóвка, перепродавúца, лáвочница, барышница.

Przekupnie, посрéдствомъ пóдкупа.

Przekupniowy, перекýпщичій, лáвочный, мелочнóй, барышнический.

Przekupny, подкупнóй, склóнный къ пóдкупу, продáжный.

Przekupować, Przekupiać, Przekupić, перекупáть, перекупúть; || подкупáть, подкупúть. **Przekupić sędziego,** подкупúть судью.

Przekupowanie, Przekupienie, -nia, *ср.* пóдкупъ, лиходáтельство; || мздоимство.

Przekupstwo, -a, *ср.* *см.* **Przekup, Przekupowanie.**

Przekurzać, Przekurzyć, прокýривать, прокурúть, накýривать, накурúть.

Przekwas, -u, *м.* *Хим.* пéрекись.

Przekwasić, перевáсить; || *Хим.* довестú до вы́сшей стéпени перекислéнія.

Przekwaśny, перевáшенный.

Przekwaszénie, -nia, *ср.* *Хим.* перекислéніе.

Przekwintować, приверéдничать, жемáниться; || насмéхáться, издéваться (*надъ кѣмъ*).

Przekwintowanie, -nia, *ср.* приверéдничанье, жемáнство, напы́щенность.

Przekwinty, -ów, *мн.* кóлкія насмéшки, шýтки.

Przelać, *см.* **Przelewać.**

Przeładować, Przeładowywać, слúшкомъ нагружáть, слúшкомъ обременúть, отягощáть; || перегружáть, перекладывать грузъ. || **Przeładować się,** Przeła-do-

wywać się, отягощáть себя́, взвали́ть на себя́ но́шу, отягощáться, нагружáться, обременя́ться.

Przeładowanie, -nia, *ср.* изли́шняя кладь, нагру́зка, изли́шній грузъ; || *Морс.* перегру́зка (*товáровъ*), переса́живаніе (*людéй*); || **Przeładowanie frachtu,** перегру́зка товáровъ.

Przeładowany, сли́шкомъ нагружённый, сли́шкомъ обременённый, отягощённый.

Przełaj, -ju, *м. Стар.* пересѣче́ніе пути́, доро́ги. Тепе́рь э́то сло́во употребля́ется то́лько въ ви́дѣ нарѣ́чія: **Na przełaj,** напроло́мъ, сломя́ го́лову, стремгáвъ. || *Стар.* **Z przełaje, Z przełaju,** съ бо́ку, сторонóю, издалекá.

Przełaja, -ji, *ж. Стар. Охот.* обла́ва.

Przełakosić, проло́мить.

Przełamać, Przełamywać, переломи́ть, переломáть, перелáмывать; || преодоле́ть, преодолѣ́вать, обуздáть, обу́здывать. **Przełamać trudności,** преодоле́ть тру́дности. **Przełamać gniew swój,** обуздáть свой гнѣвъ. || *Разбивáть, прерывáть.

Przełamanie, Przełamywanie, -nia, *ср.* переломле́ніе, перелáмываніе; || преодоле́ніе, обуздáніе.

Przelanie, *см.* **Przelewanie.**

Przelany, перели́тый; || про́литый, разли́тый; || *переведённый, перенесённый, уступленный.

Przelatać, Przelatywać, Przelecieć, перелетáть, перелете́ть, пролетáть, пролете́ть.

Przełąz, -u, *м.* пролáзъ, отвéрстіе, сквозь кото́рое мóжно пролѣ́зть; || переле́зáніе.

Przełazić, Przełeźć, перелѣ́зть, перелѣзáть, пролѣзáть, пролѣ́зть.

Przelecieć, *см.* **Przelatać.**

Przeledwię, едвá, съ больши́мъ трудóмъ, насúлу. **Ledwie przeledwie wyperswadowałem mu,** насúлу я угово́рилъ его́.

Przeległość, -ści, *ж.* промежу́токъ, разстоя́ніе.

Przeległy, промежу́точный.

Przelękły, испу́ганный.

Przelęknąć, Przeląc, испугáть, настрáшать. || **Przelęknąć się, Przeląc się,** испугáться.

Przelęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Przelęknięty, *см.* **Przelękły.**

Przelew, -u, *м. Умен.* **Przelewek,** *см.* **Przelewanie;** || передáча, перево́дъ, уступка (*вéкселя*). **Przelew długu,** перево́дъ до́лга, *см.* **Cessja, Indos.** || **Przelew nadania,** передáча правъ; || пролúтіе. **Bez przelewu krwi,** безъ пролúтія кро́ви, || *Nie przelewki to,* э́то не шу́тка.

Przelewać, Przelać, переливáть, перелúть, проливáть, пролúть. || *Передавáть, переводúть, уступáть. **Przelać swoje prawa na kogo,** передáть кому́ свои́ права́.

Przelewacz, -a, *м. см.* **Przelewca.**

Przelewanie, Przelanie, -nia, *ср.* переливáніе, перели́вка; || пролúтіе; || *передáча, уступка, перево́дъ (*дéнегъ*).

Przelewca, -y, *м.* перели́вщикъ. **Krwi przelewca,** проливáющій кровь, кровожáдный, кровопúйца; || передавáтель (*вéкселя*), передáтчикъ.

Przelewek, -wku, *м.* перели́вка, *см.* **Przelew.**

Przelewny, передáточный, *см.* **Nadpis.**

Przeleżały, залежáвшійся, перележáлый.

Przeleżeć, пролежáть. || **Przeleżeć się,** отдохну́ть, отлежáться; || перележáться, испóртиться.

Przelichwić, промотáться, занимáя у ростовщико́въ.

Przeliczenie, -nia, *ср.* перечисле́ніе, считáніе, перечётъ; || недочётъ, оши́бка въ счётѣ.

Przeliczny, многочи́сленный.

Przeliczony, сосчúтанный, сочтённый, исчúсленный; || сосчúтанный съ изли́шкомъ, съ оши́бкою въ счётѣ.

Przeliczyć, Przeliczać, пересчитáть, перечéсть, пересчúтывать, перечúслить, перечисля́ть, исчúслить; исчисля́ть; || насчитáть, насчúтывать (*лишнее*). || **Przeliczyć się,** обсчитáться, обчéстся, ошибúться въ счётѣ.

Przelizać, Przelizywać, вы́ливать, вылúзывать.

Przełknąć, *см.* **Przełykać.**

Przełoga, -i, *ж. Тип.* винтъ для сжимáнія и разжимáнія тискóвъ.

Przełom, -u, *м.* проло́мъ, брешь.

Przełomić, *см.* **Przełamać.**

Przełomny, ло́мкій; || *укротúмый.

Przelot, -u, *м.* пролётъ, перелётъ, перелетáніе.

Przelotny, перелётный.

Przełotrować, прокутúть, прогулять, промотáть (*имѣніе*).

Przełożenie, -nia, *ср.* переложéніе, перестáвка, перестановка; || представлéніе, предложéніе, заявлéніе.

Przełożeński, начáльническій, настоя́тельскій, игýменскій.

Przełożeństwo, -a, *ср.* власть, начáльство; || первéнство, преимýщество; || настоя́тельство, игýменство (*въ монастырáхъ*).

Przełożona, -éj, *ж.* начáльница; || настоя́тельница, игýменья (*въ монастырáхъ*).

Przełożony, -ego, *м.* начáльникъ, стáршій; || настоя́тель монастыря́, игýменъ.

Przełożyć, *см.* **Przekładać.**

Przeludnić się, сдѣлаться многолю́дне.

Przeludnienie, -nia, *ср.* чрезмѣ́рное увели́ченіе населéнія. многолю́дство, многолю́діе.

Przełykać, Przełknąć, прогла́тывать, проглоти́ть.

Przełysieć, олысе́ть.

Przemądry, премýдрый.

Przemądrzały, Przemędrzały, педа́нтъ, неумѣстно выка́зывающій свою́ учёность, ýмничающій; || утончённый, хи́трый, ýмный.

Przemądrzeć, Przemędrzeć, мудри́ть, хитри́ть, ýмничать.

Przemagać, Przemódz, превозмога́ть, превозмо́чь, пересúливать, пересúлить, преодолѣва́ть, преодоле́ть, одолѣва́ть, одоле́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть. || **Przemagać się,** *Стар.* сúлиться, напряга́ть свои́ сúлы, перемога́ться. **Przemódz się,** прину́дить себя́ къ чему́, пересúлить себя́.

Przemagający, преобладáющій, господствующій, превосходя́щій.

Przemaganie, -nia, *ср.* перевѣсъ, превозможéніе, преимýщество, превосхóдство.

Przemakać, Przemoknąć, Przemóc, промока́ть, промóкнуть.

Przemalować, списа́ть, скопирова́ть карти́ну; || перекра́сить.

Przemarnować, промота́ть, расточи́ть, прогуля́ть.

Przemarzać, Przemorzyć, мори́ть, проморúть (*голодомъ*).

Przemarzać (przemar-zać), Przemarznąć, промерза́ть, промёрзнуть.

Przemarzlina, -y, *ж.* озно́ба (*отморóженное мѣсто на тѣлѣ*); || зя́блина, завя́блина (*у дерéвьевъ*).

Przemawiać, Przemówić, говори́ть, сказа́ть, произноси́ть, говори́ть рѣчь, обраща́ться съ рѣчью. || **Przemawiać się, Przemówić się,** состяза́ться, спóрить, препира́ться на словáхъ.

Przemazać, Przemazywać, замáзать, замáзывать, замара́ть, замáрывать.

Przemędrzały, *см.* **Przemądrzały.**

Przemężny, чрезвычáйно хрáбрый, дóблестный, мýжественный.

Przemiana, -y, *ж.* перемѣна, замѣна, размѣнъ; || превращéніе; || превратность, измѣнчивость, перемѣнчивость. **Przemiana koni,** перемѣна лошадéй. **Przemiana szczęścia,** перемѣнчивость счáстья. **Przemiana losu,** превратность судьбы. **Przemiany Owidjusza,** превращéнія Овúдія. **Na przemian,** поперемѣнно, по óчереди, поочерёдно, посмѣнно.

Przemianować, переименовáть.

Przemiękać, Przemięknąć, дѣлаться мя́гкимъ, размя́кнуть.

Przemiękczyć, размягчи́ть, смягчи́ть, сдѣлать мя́гкимъ.

Przemieniać, Przemienić, перемѣня́ть, перемѣни́ть, промѣнивать, промéнять; || преобразóвывать, преображáть, преобрази́ть; || превращáть, превати́ть. || **Przemienić się,** преобрази́ться, превати́ться.

Przemienianie, Przemienienie, -nia, *ср.* преобразовáніе, превращéніе, перемѣна. **Przemienienie Pańskie,** Преображéніе Господнe (*6 Авг*).

Przemienność, -ści, *ж.* перемѣнчивость, непостоя́нство.

Przemienny, перемѣнчивый, непостоя́нный.

Przemierać, Przemrzeć, умира́ть съ гóлоду, терпѣть гóлодъ. || **Przemierać czego,** жáдно желáть чего́.

Przemierzać, Przemierzyć, перемéрять, перемéрить; || * проѣзжáть, объѣзжáть, объѣздить, переплывáть, переплыть. **Przemierzyć kraj,** объѣхать страну́. **Przemierzyć morze,** переплыть мóре. || **Przemierzyć się,** обмéряться, ошúбиться въ мѣрѣ.

Przemierzłość, -ści, *ж.* мéрзость, омерзúтельность, гáдость, гнýсность.

Przemierzły, мéрзкій, омерзúтельный, гáдкій, гнýсный.

Przemieszać, Przemieszywać, перемѣша́ть, перемѣшивать.

Przemieszkać, Przemieszkiwać, пребывáть, проживáть, жúтельствовать.

Przemignąć, промелькну́ть, проблеснýть.

Przemijać, Przeminąć, миновáть, минýть, проходúть, пройти́ мúмо; || проходúть, истекáть, оканчиваться; || переставáть, прекращáться; || пропустúть, оставить безъ вниманія.

Przemijający, скоропреходя́щій, врéменный, непрóчный.

Przemilczeć, промолчáть, умолчáть.

Przeminienie, -nia, *ср.* окончáніе, истечéніе, миновáніе (*срока*).

Przemiotać, Przemiatać, Przemieść, перебрáсывать, перебрóсить, перекидывать, перекúнуть; || прометáть, заметáть (*дорóгу, улúцу*).

Przemknąć, Przemykać (со przez co), пронестú, протащúть, просýнуть. || **Przemknąć się, Przemykać się,** промчáться, мчáться, прокрáсться, прокрáдываться, проскользнýть, проникнуть.

Przemoc, -y, *ж.* насúлie; || перевѣсъ.

Przemocny, чрезвычáйно сúльный, крѣпкій.

Przemoczyć, перемочúть, замочúть.

Przemódz, *см.* **Przemagać.**

Przemoga, -i, *ж.* сúла, перевѣсъ, преимýщество, превосхóдство. || *Мед.* сúльное раздраженіе нервовъ.

Przemoknąć, *см.* **Przemakać.**

Przemor, -u, *м.* чрезвычáйный гóлодъ, * вóлчій апетúтъ. || *Мед.* болѣзненная прожóрливость.

Przemorzenie, -nia, *ср.* голоданіе; || говѣніе, воздержáніе отъ пúщи.

Przemorzony, голóдный, проголодáвшійся

Przemotać, перемота́ть (*нúтки*).

Przemowa, -y, *ж.* рѣчь, привѣтствіе,

повзва́ніе; || предисло́вие, предувѣдомле́ніе.

Przemówić, *см.* **Przemawiać.**

Przemówienie, **-nia**, *ср.* произнесе́ніе рѣчи; || кра́ткая рѣчь, кра́ткое сло́во; || сло́во, сказанное въ чью-либо по́льзу. || **Przemówienie się**, споръ, перебра́нка; || погрѣшность, про́махъ въ сло́вѣ, оплóлка.

Przemożenie, **-nia**, *ср.* наси́лие; || си́ла, могу́щество.

Przemożność, **-ści**, *ж.* перевѣсъ, превосхо́дная сила.

Przemożny, могу́щественный; || имѣ́ющій большу́ю силу, большо́й вѣсъ.

Przemrażać, **Przemrozić**, перемора́живать, перемороз́ить, заморáживать, заморóзить.

Przemruczeć, пробормота́ть.

Przemrzeć, *см.* **Przemierać.**

Przemurować, вы́весть ка́менную сте́ну; || перестро́ить ка́менный домъ.

Przemyć, *см.* **Przemywać.**

Przemycać, **Przemycić**, провози́ть, провезть контраба́нду.

Przemycacz, **-a**, *м.* контрабанди́стъ. **Przemycacz wódki**, корчемникъ.

Przemycanie, **-nia**, *ср.* контраба́нда, та́йный прово́зъ това́ровъ и т. п.

Przemycony, контраба́ндный; || корче́мный.

Przemykać, *см.* **Przemknąć.**

Przemysł, **-u**, *м.* промы́шленность, про́миселъ; || * изворо́тливость, ло́вкость. **Przemysł złotem**, золотопромы́шленность.

Przemyślać, **Przemyśliwać (o czém)**, обду́мывать.

Przemyślnik, **-a**, *м.* промы́шленникъ.

Przemyślność, **-ści**, *ж.* изобрѣта́тельность, спосóбность изобрѣте́нія; || про́миселъ, ремесло́; || промы́шленность.

Przemyślny, промы́шленный; || изобрѣта́тельный.

Przemysłowiec, *см.* **Przemyślnik.**

Przemysłowo, промы́шленно.

Przemysłowy, промы́шленный, промы́словый.

Przemyta, **-y**, *ж.* контраба́нда.

Przemytnik, **-a**, *м.* контрабанди́стъ.

Przemywać, **Przemyć**, промыва́ть, промы́ть, перемывáть, перемы́ть. **Przemywać ranę**, промывáть ра́ну.

Przenajać, *см.* **Przenajmować.**

Przenajęcie, **-cia**, *ср.* подущéніе, подку́пленіе, подкупъ.

Przenajętek, **-tka**, *м.* пода́рокъ, употреблённый на подкупъ, лиходательство.

Przenajęty, подку́пленный.

Przenajmować, **Przenajmać**, **Przenająć**, подкупáть, подкупи́ть преклоня́ть подарками на свою сто́рону.

Przenicować, вы́воротить на изна́нку.

Przenie, **-nia**, **Przenie się**, *ср.* (**czego**), отрица́ніе, отреченіе, запира́тельство, отпира́тельство; || опроверже́ніе.

Przenieść, *см.* **Przenosić.**

Przeniesienie, **-nia**, *ср.* перево́дъ; || перенесе́ніе, перено́съ, перемѣще́ніе.

Przeniewierca, **-y**, *м.* вѣролóмецъ, преда́тель, измѣ́нникъ, клятвопрестýпникъ.

Przeniewierczyna, **-y**, **Przeniewierczyni**, **-ni**, *ж.* вѣролóмка, преда́тельница, измѣ́нница, клятвопрестýпница.

Przeniewierny, вѣролóмный, преда́тельскій, измѣ́нническій.

Przeniewierstwo, **-a**, *ср.* вѣролóмство, преда́тельство, измѣ́нничество, клятвопреступле́ніе, клятвонаруше́ніе.

Przeniewierzać się, **Przeniewierzyć się**, нарýшить вѣрность, нарýшить кля́тву, не сдержáть да́ннаго сло́ва, не устоя́ть въ сло́вѣ, потеря́ть довѣ́ренность.

Przeniewierzenie się, **-nia się**, *ср.* нарушéніе вѣрности, кля́твы, несдержáніе да́ннаго сло́ва.

Przenigdy, никогда́ бóлѣе, никогда́ и никогда́.

Przenikać, **Przeniknąć**, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть; || проходи́ть наскво́зь.

Przenikający, проника́ющій наскво́зь, пронзи́тельный, рѣ́зкій, проница́тельный, прозóрливый. **Przenikliwy wiatr**, пронзи́тельный, рѣ́зкій вѣ́теръ. **Przenikliwy człowiek**, проница́тельный человѣ́къ.

Przenikanie, **-nia**, *ср.* проника́ніе, проница́ніе.

Przenikliwie, проница́тельно, пронзи́тельно.

Przenikliwość, **-ści**, *ж.* проницáемость, прозра́чность; || проница́тельность, прозóрливость.

Przenikliwy, проница́тельный, проника́ющій, прозóрливый; || пронзи́тельный; || проницáемый, прозра́чный.

Przeniknąć, *см.* **Przenikać.**

Przenicnienie, *см.* **Przenikanie.**

Przenocować, переночева́ть. || **Przenocować kogo**, дать кому́ ночлегъ у себя́.

Przenosić, **Przenieść**, **Przenaszać**, переноси́ть, перенести́, перена́шивать; || перемѣсти́ть, перемѣща́ть, перевести́, переводи́ть. **Przenosić co z jednego pokoju do drugiego**, переноси́ть что изъ одно́й ко́мнаты въ другу́ю. **Przenieść święto na inny dzień**, отложи́ть пра́здненство до друго́го дня. **Przenieść kogo do innego pułku**, перевести́ кого́ въ друго́й полкъ. **Przenosić suknię**, износи́ть пла́тье. || **Przenosić się**, переноси́ться (*мысленно*); || переѣзжáть, переходи́ть, перебира́ться (*съ одной квартиры на другую*).

Przenosiciel, **-a**, *м.* перено́щикъ.

Przenosicielka, **-i**, *ж.* перено́щица.

Przenosiny, **-in**, *мн.* перенесéніе; || переѣздка, перемѣна квартиры, перено́ска; || переселéніе, выходъ, эмигра́ція

(наро́довъ). || **Przenosiny po weselu**, пиръ на другóй день свадьбы.

Przenośnia, -ni, *ж. Рит.* тропъ, употребле́ніе сло́ва въ перено́сномъ значе́ніи, мета́фора, перено́съ, иноскава́ніе.

Przenośnie, метафори́чески.

Przenośnik, -a, *м. Мат.* транспортиръ (*геометри́ческій инструме́нтъ въ ви́дѣ полукру́га или круга*). || *Грам.* едини́тная чёрточка, *см.* **Łącznik**.

Przenośny, перено́сный, иноскава́тельный, метафори́ческій.

Przenoszenie, Przeniesienie, -nia, *ср.* перено́съ, перенесе́ніе, перено́ска: || перемѣще́ніе, переведе́ніе; || перево́зъ, перево́зка, прово́зъ; || *Ком.* трансфе́ртъ, переда́ча; || перено́съ су́ммы (*на другу́ю страни́цу*); || *Юрид.* перево́дъ, усту́пка.

Przeoblec, переодѣть.

Przeobraza, -y, *ж.* преобразова́ніе, превраще́ніе.

Przeobrażać, Przeobrazić, преобразо́вывать, преобрази́ть, превраща́ть, преврати́ть (*во что*). || **rzeobrażać się, Przeobrazić się**, преобража́ться, преобрази́ться, превраща́ться, преврати́ться, претворя́ться, претвори́ться.

Przeobrażanie, Przeobrażenie, -nia, *ср.* преобразова́ніе, превраще́ніе; || преображе́ніе, *см.* **Przemienienie**.

Przeoczyć, просмотрѣть, не досмотрѣть, проглядѣть, прозѣвать.

Przeodziać, Przeodziewać, переодѣть, переодѣвать.

Przeor, -a, *м.* настоя́тель, прióръ (*монастыря́*).

Przeorać, Przeorzywać, переора́ть, перепаха́ть, перепа́хивать (*по́ле*).

Przeorski, настоя́тельскій, *см.* **Przeor**.

Przeorstwo, -a, *ср.* прióрство, санъ настоя́теля (*монастыря́*).

Przeorysza, Przeozysza, -y, *ж.* настоя́тельница (*же́нскаго монастыря́*).

Przepachnąć, пропа́хнуть.

Przepad, -u, *м.* поте́ря, лише́ніе, утра́та, пропа́жа. **Pod przepadem, na przepad**, подъ опасе́ніемъ (*лиши́ться чего́либо*). || *Бот.* пле́вель, пшене́цъ (*со́рный злакъ*), *см.* **Kąkol**.

Przepadać, Przepaść, пропада́ть, пропа́сть, прова́ливаться, прова́литься, пропа́мываться, проломи́ться, обру́шиваться, обру́шиться; || погиба́ть, поги́бнуть. || **Przepadać za kim, za czém**, ча́хнуть, изны́вать отъ любви́, быть стра́стно влюблённымъ, пристрасти́ться къ чему́ либо.

Przepadlina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣдина, тре́щина.

Przepadlisty, растре́скавшійся; || перемѣ́нчивый, непостоя́нный, нерóвный (*о погодѣ*); || перепа́дчивый, ско́ро худѣ́ющій (*о ло́шади*), || перепада́ющій вре́мя отъ вре́мени (*о дождѣ*).

Przepadły, пропа́щій, поги́бшій.

Przepadzisty, *см.* **Przepadlisty**.

Przepalać, Przepalić, пережига́ть, пережёчь, прижига́ть, прижёчь. || **Przepalać wódkę**, перегоня́ть, кури́ть, двои́ть, дистилли́ровать. || **Przepalać piec**, прота́пливать печь.

Przepalacz, -a, *м.* перегóнщикъ, двои́льщикъ, вы́курщикъ, дистилля́торъ, винокуръ.

Przepalanka, -i, *ж.* перегóнная вóдка.

Przepamiętać (co, czego), не припо́мнить, позабы́ть.

Przeparać, Przepruć, распа́рывать, распоро́ть.

Przeparty, покорённый, усмирённый, укрощённый; || * изобличенный, уличённый; *см.* **Przeprzeć**.

Przeparzać, Przeparzyć, обва́ривать, обвари́ть, обдава́ть, обда́ть кипятко́мъ

Przepas, -u, *м.* пе́ревязь, по́ясъ; || *Хир.* повя́зка, пе́ревязь.

Przepasać, *см.* **Przepasywać**.

Przepasany, опоя́санный, обвя́занный.

Przepaść, -ści, *ж.* про́пасть, бе́здна, пучи́на, о́мутъ.

Przepaść, *см.* **Przepadać**.

Przepaść, раскорми́ть, откорми́ть (*о ло́шадяхъ*).

Przepaścistość, -ści, *ж.* стремни́на, крутизна́, круто́й склонъ, скатъ, чрезвыча́йная глубина́; || мно́жество, про́пасть, бе́здна.

Przepaścisty, Przepastny, круто́й, обры́вистый; || безд0́нный; пучи́нный.

Przepaska, -i, *ж.* по́ясъ, кушакъ, опоя́ска; || перевя́зка, повя́зка.

Przepasywać, Przepasać, опоя́сывать, опоя́сать, подпоя́сывать, подпоя́сать. || **Przepasywać się, Przepasać się**, опоя́сываться, опоя́саться, подпоя́сываться, подпоя́саться.

Przepatrywać, Przepatrzyć, пересма́тривать, пересмотре́ть, просма́тривать, просмотре́ть. **Przepatrywać rachunki**, просма́тривать счётъ. || **Przepatrzyć co** *или* **czego**, не досмотре́ть, просмотре́ть, не заме́тить, пропусти́ть. || **Przepatrywać co (przyszłego)**, предусма́тривать, предугада́ть (*будущее*).

Przepchać, Przepchnąć, *см.* **Przepychać**.

Przepędzać, Przepędzić, гнать, прогоня́ть, прогна́ть, выгоня́ть, вы́гнать; || вести́, проводи́ть. **Przepędzać bydło w pole**, выгоня́ть скотъ въ по́ле. **Przepędzić konia**, загна́ть, изму́чить ло́шадь. **Przepędzać wódkę**, *см.* **Pędzić**. **Przepędzać czas na próżnowaniu**, проводи́ть вре́мя въ пра́здности.

Przepękać, Przepęknąć, ло́пнуть, трещать, тре́снуть. || **Przepękać się, Przepęknąć się**, ло́паться, тре́скаться.

Przepęknienie, -nia, *ср.* нарывъ прорывъ.

Przepełniać, Przepełnić, переполня́ть, перепо́лнить.

Przepełnianie, Przepełnienie, -nia, *ср.* переполне́ніе, разли́тіе, разли́въ, водополье. **Przepełnienie żółci,** разли́тіе жо́лчи.

Przepełzać, Przepełznąć, переползáть, переползти́.

Przepiąć, *см.* **Przepinać.**

Przepić, *см.* **Przepijać.**

Przepiec, перепе́чь, перепека́ть, пережа́рить, пережа́ривать. || **Przepiec się,** пережа́риться; || * вы́йти сухи́мъ изъ воды́, оста́ться безнака́заннымъ.

Przepieniać, просути́живать, просути́житься.

Przepierzać, Przepierzyć, сли́шкомъ приправля́ть пе́рцемъ.

Przepierać, *см.* **Przeprzeć;** || *см.* **Przerać.**

Przepierzenie, -nia, *ср.* перегоро́дка, разгоро́дка.

Przepierzyć, перегороди́ть, разгороди́ть.

Przepijać, Przepić, пропива́ть, пропи́ть.

Przepiłować, перепили́ть.

Przepiłowanie, -nia, *ср.* перепи́лка, распи́лка.

Przepinać, Przepiąć, перека́лывать, переколо́ть, припи́нливать, припи́лить.

Przepiór, Przepiórnik, -a, *м. Зоол.* пе́репелъ.

Przepiórczę, -ęcia, *ср.* молода́я перепёлка, перепелёнокъ.

Przepiórczy, перепёлочный, перепели́ный.

Przepióreczka, -i, Przepiórzyca, -y, *ж. Умен.* перепёлочка.

Przepiórka, -i, *ж.* перепёлка.

Przepis, -u, *м.* спи́сокъ, ко́пія, *см.* **Odpis;** || образе́цъ письма́, *см.* **Wzór;** || предписа́ніе, распоряже́ніе, повелѣніе, постановле́ніе; || рецептъ; || * сре́дство. **Przepis na atrament,** сре́дство какъ дѣлать черни́лы. **Przepis prawa,** законоположе́ніе.

Przepisany, перепи́санный; || предпи́санный, постано́вленный.

Przepisywać, Przepisać, перепи́сывать, переписа́ть, припи́сывать, приписа́ть; || прика́зывать, приказа́ть, велѣть, повеле́вать, повелѣть; || предпи́сывать, предписа́ть, внуша́ть, внуши́ть. **Przepisywać prawa,** предпи́сывать зако́ны. **Przepisał mu puszczenie krwi,** онъ велѣлъ ему́ пусти́ть кровь.

Przepisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ.

Przepłacać, Przepłacić, перепла́чивать, переплати́ть.

Przepłakać, пропла́кать.

Przepłaszać, Przepłoszyć, переполоши́ть, перепуга́ть.

Przeplatać, Przepleść, переплета́ть, переплести́; || перемѣша́ть.

Przeplatany, переплетённый; || перемѣшанный.

Przepław, -u, *м.* сплавъ; || перево́зъ, перепра́ва (*че́резъ рѣку́*).

Przepławiać, Przepławić, переплавля́ть, сплавля́ть; || переплы́вать, переплы́ть, переправля́ться, переправи́ться че́резъ рѣку́; || полоска́ть (*бѣлье́ въ рѣкѣ*); || очища́ть, выплавля́ть (*мета́ллы*).

Przepleć, *см.* **Przeplewać.**

Przeplenić, опустоши́ть, разори́ть, истреби́ть; || обезнаро́дить, обезлю́дить. || **Przeplenić się,** уменьши́ться, уба́виться, убы́вать.

Przepleść, *см.* **Przeplatać.**

Przeplewiać, Przeplewić, выпа́лывать, поло́ть, вы́полоть.

Przepłoch, -u, *м.* переполо́хъ, трево́га, смяте́ніе.

Przepłodny, плодови́тый, плодоно́сный, изоби́льный.

Przepłókać, Przepłókiwać, вы́полоскать, выполаскивать, полоска́ть.

Przepłynąć, *см.* **Przepływać.**

Przepływ, -u, *м.* перепра́ва, перево́зъ че́резъ рѣку́.

Przepływać, Przepłynąć, переплыва́ть, переплы́ть; || **Przepływać, Przepłynąć podle, mimo,** оплыва́ть, плыть круго́мъ како́го либо мѣста, обгиба́ть, плыть ми́мо.

Przepocić się, перепоте́ть, пропоте́ть, вспоте́ть.

Przepolerować, вы́полировать, вы́лощить, вы́шлифовать; || * образова́ть, смягчи́ть; || вы́править (*слогъ*).

Przepolszczyć, ополя́чить; || перевести́ по-по́льски, на по́льскій язы́къ.

Przepominać, Przepomnieć, позабыва́ть, позабы́ть.

Przepomny, позабыва́емый.

Przemódz, *Неуп.* превзойти́, преодоле́ть.

Przepor, -u, *м. см.* **Rozpor.**

Przepościć, пости́ться, по́стничать, соблюда́ть постъ, воздержаться отъ ни́щи и питія́, говѣть; || **Przepościć się,** пропости́ться, проголода́ться.

Przepotnieć, пропотѣть.

Przepowiadać, Przepowiedzieć, предска́зывать, предсказа́ть, предвѣща́ть, возвѣща́ть, возвѣсти́ть, провозвѣща́ть, прорица́ть.

Przepowiadacz, -a, *м.* предсказа́тель, предвѣща́тель, предвѣстникъ, прорица́тель; || *Стар.* ора́торъ, произнося́щій рѣчь.

Przepowiadaczka, -i, *ж.* предсказа́тельница, предвѣща́тельница.

Przepowiednia, -ni, *ж.* предсказа́ніе, предвѣстіе, предвѣща́ніе; || предзнаменова́ніе.

Przepowiedziany, предска́занный.

Przerać, перестира́ть, простира́ть, перемы́ть.

Przepracować, перерабо́тать, передѣлать; || прораб о́тать, поработать, употре-

зи́ть до́лгое вре́мя на рабо́ту, потруди́ться.

Przepragnąć, вы́терпѣть жа́жду || **Przepragnąć się**, изнури́ться отъ жа́жды.

Przepraszać, Przeprosić, проси́ть прощє́нія, извинє́нія. || **Przepraszać się**, извиня́ться, помири́ться, примири́ться, пола́дить.

Przeprawa, -y, *ж.* перехо́дъ, переѣздъ; || перепра́ва, перево́зъ (*че́резъ рѣку*).

Przeprawiać, Przeprawić, переправля́ть, перепра́вить, перевози́ть, перевезти́. **Przeprawić się dokąd**, достигнуть, проникнуть; || поправля́ть, попра́вить, передѣлывать, передѣлать.

Przeprawiny, -in, *ж. мн.* перепра́ва, переѣздъ.

Przeprawować, просутя́жничать, разори́ться, тягаясь по судамъ.

Przeprość, *см.* **Przeprać**.

Przeprosić, *см.* **Przepraszać**.

Przeprosiciel, -a, *м.* извиня́ющійся, проси́щій извине́нія.

Przeprosiny, -in, *мн.* испра́шиваніе прощє́нія, извине́ніе.

Przeprowadzać, Przeprowadzić, проводи́ть, провести́; || переправля́ть, перепра́вить, пересыла́ть, переслать (*това́ры*). || **Przeprowadzać się, Przeprowadzić się**, перемѣща́ться, переселя́ться; || переходи́ть, переѣзжа́ть на другу́ю кварти́ру.

Przeprowadziciel, -a, *м. см.* **Przewodnik**.

Przeprowadziny, -dzin, *мн.* переѣздъ съ кварти́ры, перево́зка (*пожи́тковъ*).

Przepryskać, Przepryskiwać, фы́ркать, храпѣть (*о ло́шади*).

Przeprząc, см. Przeprzęgać.

Przeprząg, -ągu, -ęgu, *м.* перепря́жка, подста́ва. **Konie do przeprzęgu**, подставны́я *или* перемѣнныя ло́шади; || мѣсто для перемѣны лошаде́й, ста́нція.

Przeprząść, перепря́сть.

Przeprzeć, Przepierać, преодолѣть, преодолѣва́ть, обузда́ть, обу́здывать; || убѣди́ть, убѣжда́ть, уговори́ть, угова́ривать; || склони́ть, уломать кого́, переломи́ть чье упо́рство. **Przeprzeć kogo prawem**, вы́играть тя́жбу въ судѣ. || **Przepierać się**, препира́ться, состяза́ться.

Przeprzęgać, перепряга́ть, перемѣня́ть лошаде́й (*на ста́нціи*).

Przeprzęgowy, *см.* **Stacja**.

Przepust, -u, *м.* вы́ходъ, про́пускъ.

Przepustnica, -y, *ж. Артил.* кали́беръ на я́дра.

Przepuszczać, Przepuścić, пропуска́ть, пропусти́ть. || **Przepuszczać, Przepuścić co przez co**, процѣживать, процѣди́ть, перегоня́ть, дистилли́ровать. || **Przepuszczać co komu**, прощать (*что́ кому́*), извиня́ть (*въ чёмъ кого́*), отпуска́ть (*грѣхи́*); || **Przepuszczać (komu)**, щади́ть (*кого́*). **Śmierć nikomu nie przepuszcza**, смерть никого́ не щади́тъ.

Przepuszczanie, Przepuszczenie, -nia, *ср.* пропуска́ніе, про́пускъ; || процѣживаніе, дистилли́рованіе; || **Przepuszczenie**, прощє́ніе, отпуще́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Przepych, -u, *м.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь. **Na przepych**, напока́зъ, наперерывъ, взапуски, для вы́ставки.

Przepychać, пропи́хивать, просо́вывать.

Przepyszniać się (czém), тщесла́виться, хва́стать (*чѣмъ*), *см.* **Pysznić się**.

Przepysznie, пы́шно, великоле́пно, блиста́тельно, роско́шно.

Przepyszność, -ści, *ж.* пы́шность, великоле́піе, ро́скошь.

Przepyszny, пы́шный, великоле́пный, блиста́тельный, роско́шный.

Przepytywać, Przepytać, распра́шивать, вывѣдывать, отыскивать, разузнава́ть, || **Przepytywać się, Przepytać się**, справля́ться, освѣдомля́ться, навѣдываться (*о чёмъ*).

Przerabiać, Przerobić, передѣлывать, передѣлать, переправля́ть, перепра́вить; | измѣня́ть, измѣни́ть; **Przerabiać zboże**, ворочать хлѣбъ, что́бы не слежа́лся.

Przerabiany, Przerobiony, передѣланный, перепра́вленный, измѣнённый.

Przerąbywać, Przerąbać, прорубать, прорубить.

Przerachować, пересчита́ть. || **Przerachować się**, обсчита́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Przerastać, Przerosnąć, Przerość (kogo), перерости́ть, перерости́.

Przerastały, перело́женный жи́ромъ. **Mięso przerastałe**, мя́со съ про́ростью, съ про́ростью (*съ жиромъ лежащимъ слоя́ми*).

Przerażać, Przerazić, поража́ть, порази́ть; || изумля́ть, изумить, поража́ть, порази́ть у́жасомъ; || проница́ть, проника́ть, прони́кнуть, прохва́тывать, прохвати́ть. || **Przerażać się**, испуга́ться, устраши́ться.

Przerażenie, -nia, *ср.* содраго́; || внеза́пный страхъ, испу́гъ, у́жасъ; || изумле́ніе.

Przeraźliwość, -ści, *ж.* порази́тельность, ре́зкость.

Przeraźliwy, пронзи́тельный, порази́тельный, разительный, тро́гательный; || изуми́тельный.

Przerąbla, -bli, *ж.* про́рубь, *см.* **Płoń**.

Przerąbywać, *см.* **Przerąbywać**.

Przerób, -obu, *м.* передѣлка.

Przerobek, -bku, *м.* разчи́стка лѣса.

Przerobić, *см.* **Przerabiać**.

Przeróbka, -i, *ж.* (zboża), ворочаніе хлѣба, чтобъ не слежа́лся.

Przerodni, *Хим.* метамери́ческій.

Przerodny, вы́родившійся.

Przerodzić się, вырожда́ться, вы́родиться, сдѣлаться безпло́днымъ.

Przerość, Przerosnąć, *см.* Przerastać.

Przerównać, Przerównywać, сравни́ть, сра́внивать.

Przerozumieć, поня́ть, пости́гнуть, уразуме́ть.

Przerwa, -y, *ж.* проры́въ, разры́въ, ра́звина; || проло́мъ; || тре́щина; || про́пускъ, про́бѣлъ; || переры́въ, остано́вка, прекраще́ніе; || *форт (ф.* траве́рзъ.

Przerwać, *см.* Przerywać.

Przerwaność, -ści, *ж.* отры́вистость, разро́вненность, разо́рванность.

Przerwany, пре́рванный, разо́рванный, разро́вненный.

Przerwisty, переры́вчатый.

Przeryć, прорыть, перерыть, изры́ть.

Przeryczeć, проревѣть.

Przerys, -u, *м.* сни́мокъ, ко́пія съ рису́нка.

Przerysować, перерисова́ть, сно́ва нарисова́ть; || сдѣлать сни́мокъ, ко́пію съ рису́нка.

Przerywać, Przerwać, прерыва́ть, прерва́ть, перерыва́ть, перерва́ть. || Przerywać się, прерыва́ться, перерыва́ться, ло́паться.

Przerywacz, -a, *м.* прерыва́тель.

Przerywczy, преры́вистый, равстано́вочный.

Przerządzać, Przerządzić, преобразо́вывать, преобразова́ть, перестро́ивать, перестро́ить.

Przerzec, *см.* Przerzekać.

Przerzeczenie, *см.* Przerzekanie.

Przerzeczony, предска́занный, предвозвѣщённый, *см.* Przepowiedziany, Prorokowany; || вышеупомя́нутый, вышеска́занный, *см.* Pomieniony.

Przerzedniały, Przerzedzony, разрѣ́женный; || прочи́щенный; || разба́вленный, разведённый, разжи́жённый; || растворенный.

Przerzedzać, Przerzedzić, разчища́ть, прочища́ть; || разводи́ть, разжижа́ть, разба́вить; || разрѣ́жать, уменьша́ть число́. Przerzedzić las, разрѣ́дить, вы́рубить лѣсъ. Przerzedzić nieprzyjacielskie szeregi, уменьши́ть число́ непрія́тельскихъ рядо́въ. Przerzedzać sos, разжижа́ть, разводи́ть со́усъ, *см.* Roztwarzać. Przerzedzać gałęzie na drzewie, очища́ть и подрѣ́зывать дере́вья. Przerzedzać liście na drzewie, обрыва́ть ли́стья, обезли́ствить. || Przerzadzać się, Przerzedzić się, уменьша́ться, убавля́ться. Znacznie się ich przerzedziło, ихъ сдѣлалось гора́здо ме́ньше, число́ ихъ значи́тельно уменьши́лось, поубави́лось.

Przerzedzanie, Przerzedzenie, -nia, *ср.* разведе́ніе, разжиже́ніе; || растворе́ніе; || уменьше́ніе, убавле́ніе; || разчи́стка, вы́рубка (*лѣса*).

Przerzekać, Przerzec, промо́лвить, прерва́ть молча́ніе, произнести́ сло́во, обрати́ться съ рѣ́чью; || проро́чить, предвѣща́ть, предска́зывать, предсказа́ть, *см.* Przepowiadać.

Przerzekanie, -nia, *ср.* прерва́ніе молча́нія, произнесе́ніе сло́ва; || проро́ченіе, предсказа́ніе.

Przerznąć, *см.* Przerzynać.

Przerzucać, Przerzucić, перебра́сывать, перебро́сить, переки́дывать, переки́нуть. Przerzucić kogo przez nogę, *подста́вить кому́ но́гу, подши́бить кого́, сбить съ мѣ́ста. Przerzucać siążkę, dzieło, просма́тривать, пробѣга́ть кни́гу, сочине́ніе. || Przerzucać się, Przerzucić się, переходи́ть на чью сто́рону, переки́дываться, передава́ться (*непрія́телю*).

Przerzut, -u, *м.* перебро́ска, перебро́съ.

Przerzutny, перемётный, непостоя́нный.

Przerzynać, Przerznąć, разрѣ́зывать, разрѣ́зать, перерѣ́зывать, перерѣ́зать.

Przesączać, Przesączyć, процѣ́живать, процѣди́ть, *см.* Przesiąkać.

Przesąd, -u, *м.* предразсу́докъ, предубѣжде́ніе

Przesada, -y, *ж.* преувели́ченіе, увели́ченіе; || напы́щенность, натя́нутость, наду́тость. Na przesadę, напереры́въ, ва́пуски.

Przesadny, преувели́ченный; || напы́щенный, наду́тый, натя́нутый.

Przesądny, предубѣжде́нный.

Przesadzać, Przesadzić, пересажа́ть, пересади́ть; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́ въ чёмъ*); || преувели́чивать, увели́чивать. We wszystkiém przesadza, онъ всё преувели́чиваетъ.

Przesądzać, Przesądzić (o czém), предвари́тельно рѣша́ть; || наперёдъ суди́ть, предви́дѣть по догадкѣ; || перерѣша́ть.

Przesadzanie, Przesadzenie, -nia, *ср.* пересажа́ніе, пересадка; || преувели́чиваніе, *см.* Przesada.

Przesadzony, пересаженный; || преувели́ченный, натя́нутый.

Przesądzony, предубѣжде́нный.

Przesalać, Przesolić, переса́ливать, пересоли́ть.

Przeschły, просо́хшій.

Przeschnąć, *см.* Przesychać.

Prześcielać, Przesłać, разстила́ть, розстла́ть, перестила́ть, перестла́ть.

Prześcieradlany, простыно́вый.

Prześcieradło, -a, *ср.* простыня́ (*Умен.* Prześcieradełko, простыня́нка). Prześcieradło śmiertelne, са́ванъ. || *Стар.* полоте́нце.

Prześcigać, Prześcignąć, превосходи́ть, превзойти́, опережа́ть, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть.

Prześciały, перезрѣ́лый, переспѣ́лый.

Przesejmikować, провести́ врéмя на се́ймикахъ; || промота́ть что́ во врéмя се́ймиковъ.

Przeséłać, *см.* Przesyłać.

Przesiać, *см.* Przesiewać.

Przesiąc, *см.* **Przesiąkać.**

Przesiadać, Przesiąść, пересѣда́ть, пересѣсть. || **Przesiadać się, Przesiąść się**, переса́живаться, пересѣсть.

Przesiadywać (gdzie, u kogo), проси́живать, бесѣдовать, разси́живаться. **Przesiedzieć**, просидѣ́ть. **Przesiedzieć noc całą przy kartach**, просидѣ́ть всю ночь игра́я въ ка́рты.

Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc (przez co), просяка́ть, проси́кнуть, проница́ть, проника́ть, прони́кнуть насквозь; || **Przesiąkać, Przesiąknąć, Przesiąc**, промока́ть, промо́кнуть, пропи́тываться, пропита́ться. **Od deszczu ziemia przesiąkła**, отъ дождя́ земля́ промо́кла.

Przesiec, *см.* **Przesiekać.**

Przesiecz, -y, *ж.* просѣка въ лѣсу́.

Przesiedlać, Przesiedlić (*Стар.* **Przesielić**), переселя́ть, переселя́ть. || **Przesiedlać się, Przesiedlić się**, переселя́ться, переселя́ться.

Przesiedlenie, -nia, *ср.* переселе́ние (*на чужбину*), выходъ. || **Przesiedlenie się**, перемѣнъ, мѣсто́ жительства, осѣдлость. **Przesiedlanie się do innych miejsc kraju**, перечисле́ние въ другія мѣста́ страны.

Przesiedzieć, *см.* **Przesiadywać.**

Przesięgać, Przesięgnąć, Przesiądz (dokąd), достига́ть, дости́чь, добира́ться, добра́ться, доставать, доста́ть; || слишкомъ далеко́ хвата́ть; || *превосходи́ть, превзойти́, превыша́ть, превы́сить, опережа́ть, опереди́ть.

Przesiekać, Przesiec, пересѣка́ть, пересѣчь, перерубать, перерубить.

Przesiewać, Przesiać, просѣва́ть, просе́ять.

Przesiewacz, -a, *м.* се́ятель, просѣва́льщикъ; || мукосѣ́йное си́то; || кула́къ, толчёйный пестъ (*въ ме́льницѣ*).

Przesiewiny, -win, *мн.* высѣвки, о́труби.

Przesiewny, просѣва́льный, служа́щій для просѣва́нія.

Przesilać, Przesilić, наси́ловать, принужда́ть, прину́дить, заставля́ть, заста́вить; || изнуря́ть, изнури́ть. || **Przesilać się, Przesilić się**, надса́живаться, надсади́ться, изнуря́ться, изнури́ться, надрыва́ть свои́ си́лы, натуживаться.

Przesilenie, -nia, *ср.* излишнее напряже́ние силъ, изнуре́ние, истоще́ние. **Przesilenie choroby**, кри́зисъ, перело́мъ (*болѣзни*). || *Астрон.* **Przesilenie dnia z nocą**, солнцестоя́ние.

Przesiodłać, пересѣдла́ть.

Przeskakać, проскака́ть, пропры́гать, проплясáть.

Przeskakiwać, Przeskoczyć, перескáкивать, перескочи́ть, перепры́гивать, перепры́гнуть. ***Przeskoczyć dwa wiersze**, пропусти́ть двѣ строки́. **Przeskoczyć** kogo, опереди́ть, обогна́ть.

Przesklepienie, -nia, *ср.* *Плотн.* перемы́чка (*надъ о́кнами и дверя́ми*).

Przeskoczenie, -nia, *ср.* перескóкъ, перескочéние.

Przeskoczny, удóбный для перескáчки, для перескочéния.

Przeskok, -u, *м.* перескóкъ, скачёкъ. **Przeskoki, -ów**, *мн.* увёртки, крючки́, ухищре́нія.

Przeskostnica, -y, *ж.* *Бот.* ежóвка; || толокня́нка (*деревцó*).

Przeskrobać, проскобли́ть; || *перебра́ть мѣ́рку въ чёмъ, не наблюда́ть въ чёмъ мѣ́ры, накурале́сить.

Przesłać, *см.* **Prześcielać**; || *см.* **Przesyłać.**

Prześladować, prześlédować; || притѣсня́ть, утѣсня́ть.

Prześladowanie, -nia, *ср.* прослѣдованіе, гоне́ніе, притѣсне́ніе; || прижи́мка.

Prześladowca, -y, *м.* гони́тель, прослѣ́дователь.

Prześladowczy, притѣсни́тельный, стѣни́тельный.

Przesładzać, Przesłodzić, насáхаривать, насáхарить, разсла́щивать, разсласти́ть.

Przesłakować, Przeszłakować, разслáдовать, развѣдать.

Przesłanianie, -nia, *ср.* перегора́живаніе.

Przesłanie, -nia, *ср.* пересы́лка. посы́лка, пересыла́ніе, отправле́ніе, отпра́вка; || посла́ніе.

Przesłaniec, -ńca, *м.* предтéча; || предвѣ́стникъ, предвозвѣ́стникъ; || передово́й гонéцъ.

Przesławny, достосла́вный.

Prześlepiać, Prześlepić, пропуска́ть, пропусти́ть, не досмотрѣ́ть, проглядѣ́ть, прозѣва́ть, потеря́ть изъ ви́ду.

Prześlica, -y, *ж.* пря́лка, пря́слица; || куде́ль, *см.* **Kądziel**; || *Бот.* ди́кій шафра́нъ.

Prześliczny, прелéстный, прекра́сный.

Prześlizgać się, Prześliznąć się, проскáльзывать, проскользну́ть; || прокрáдываться, прокра́сться, просо́вываться, просу́нуться.

Przęślka, -i, *ж.* *Бот.* хвощь (*растéніе*).

Przęsło, -a, *ср.* **Przęsła, -y**, *ж.* пря́сло, звéно́ деревя́нной стѣны, забóра, и́згороди; || рядъ; || *Стар.* я́русъ, *см.* **Piętro.**

Przesłodki, сладча́йшій; || прíторный.

Przesłodzić, *см.* **Przesładzać.**

Przesłonić, Przesłaniać, прикрывáть, заслоня́ть.

Przesłony, чрезвычáйно солёный.

Przesłuchać, вы́слушать; || допроси́ть, передопроси́ть.

Przesłuchanie, Przesłuchywanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе; || *Юрид.* допро́съ, отобра́ніе показа́ній. **Przesłuchywanie sprawy w sądzie**, слу́шаніе дѣла въ судѣ.

Przesłyszeć, не вы́слушать, не дослы-

шать, пропустить мимо ушей. || **Przesłyszeć się**, ослышаться.

Przesłyszenie, **-nia**, *ср.* недослышка; || несовершенное выслушание сказанного.

Prześmierdnąć, **провонять**, **просмердѣть**, протухнуть.

Prześmiewać się (z kogo, z czego), насмѣхаться, издѣваться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*).

Przesmrodzić, навонять, напо́лнить, заразить во́здухъ во́нью, смра́домъ.

Przesmyk, **-u**, *м.* ущелье, у́зкій проходъ (*между горами*), тѣсни́на, дефиле́й; || проли́въ (*морской*); || *Охот.* бѣгъ изло́чинами.

Przesolić, *см.* **Przesalać**.

Przespać, **Przesypiać**, проспа́ть, проспа́ть; || * проспа́ть, пропусти́ть, упусти́ть слу́чай, нерадѣть, прогуля́ть. **Przespać czas dogodny**, упусти́ть удо́бное вре́мя. **Przespać zmartwienie**, предаваясь сну, позабы́ть го́ре. || **Przespać się**, сосну́ть, вздремну́ть, вы́спаться

Prześpieg, **Przeszpieg**, **-u**, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Prześpiegi**, **Przeszpiegi**, **-ów**, вывѣ́дываніе, высма́триваніе, подсма́триваніе, подслу́шиваніе, та́йнымъ образомъ, лазу́тчество, шпіо́нство, фискальство. **Wysłać kogo na przeszpiegi**, посла́ть кого́ лазу́тчикомъ, сы́щикомъ. **Być na przeszpiegach**, быть лазу́тчикомъ, шпіо́номъ, сы́щикомъ,

Prześpiegować, **Przeszpiegować**, высма́тривать, развѣдывать та́йнымъ о́бразомъ, изподтишка́, шпіо́нничать, быть лазу́тчикомъ, сы́щикомъ

Prześpiewać, пропѣ́ть, спѣть.

Prześpiewywać, пробова́ть го́лосъ, повторя́ть пѣ́ніе. || **Prześpiewywać się**, перепѣ́ваться, отвѣ́чать на пѣ́ніе пѣ́ніемъ.

Przessać, прососа́ть.

Przestać, простоя́ть; || переста́ть, *см.* **Przestawać**.

Przestanek, **-nku**, *м.* останóвка, о́тдыхъ, переме́жка; || *Муз.* па́уза; || перерывъ, останóвка, поме́ха, прекраще́ніе. **Bez przestanku**, безъ перерыва, безъ переме́жки, безпрерывно, безпреста́нно.

Przestanny, перемежа́ющійся, перерывчатый, неро́вный.

Przestąpić, *см.* **Przestępować**.

Przestąpienie, **-nia**, *ср.* просту́покъ. **Przestąpienie władzy**, превыше́ніе вла́сти. **Przestąpienie rozkazu**, наруше́ніе, неисполне́ніе приказа́нія.

Przestarzałość, **-ści**, *ж.* престаре́лость, глубо́кая ста́рость.

Przestarzały, престаре́лый.

Przestarzeć, устаре́ть, постаре́ть.

Przestawać, **Przestać**, переставáть, переста́ть, прекраща́ться, прекрати́ться. **Przestać mówić**, переста́ть говори́ть. || **Przestać na czém**, довóльствоваться, быть довóльнымъ (*чѣмъ*). **Przestawać na małém**, довóльствоваться ма́лымъ; || остана́вливаться (*на чёмъ*), оставáться (*при чёмъ*), приде́рживаться (*чего́*). **Przestańmy na tém**, бу́демъ э́того приде́рживаться, оста́немся при э́томъ, ограни́чимся э́тимъ.

Przestawanie, **-nia**, *ср.* переме́на, прерва́ніе, перерывъ, прекраще́ніе. **Przestawanie na swojém**, довóльство собóю. **Przestawanie na małém**, воздержность, воздержа́ніе. **Przestawanie z kim**, обхожде́ніе, обраще́ніе; || знако́мство, связь.

Przestawiać, **Przestawić**, переставля́ть, переста́вить; || перестро́ивать, перестро́ить (*домъ*).

Przestękać, простона́ть.

Przestęp, **-u**, *м. Стар.* Па́сха, Свѣ́тлое Воскресенье, *см.* Pascha, Wielkanoc; || *Бот.* переступе́нь, пара́личная трава́.

Przestępca, **-y**, *м.* престу́пникъ, наруши́тель (*зако́на*), винóвникъ.

Przestępek, **-pku**, *м. см.* **Występek**, **Przestępstwo**.

Przestępnica, **-y**, **Przestępniczka**, **-i**, *ж.* престу́пница, наруши́тельница (*закона*), винóвница.

Przestępnik, **-a**, *м. см.* **Przestępca**.

Przestępny, престу́пный, винóвный. || **Przestępny rok**, високо́сный годъ. || *Мат.* **Zrównania przestępne**, трансцедента́льныя уравне́нія.

Przestępować, **Przestąpić**, переступа́ть переступи́ть, переходи́ть, перейти́, перешагну́ть; || нару́шить, преступи́ть (*что́*), превыша́ть, выходи́ть изъ преде́ловъ, изъ границъ. **Przestąpić prawo**, нару́шить, преступи́ть, обойти́ зако́нъ **Przestąpić granice przyzwoitości**, вы́йти изъ границъ прили́чія

Przestępstwo, **-a**, *ср.* преступле́ніе, наруше́ніе (*зако́на*); || беззако́ніе, злодѣ́яніе. **Przestępstwo stanu**, государственное преступле́ніе.

Przestrach, **-u**, *м.* у́жасъ, испу́гъ, перепу́гъ.

Przestrajać, **Przestroić**, перестро́ивать, перестро́ить, перела́живать, перела́дить; || переодѣ́вать, переодѣ́ть, переряжа́ть, перерядить. || **Przestrajać się**, **Przestroić się**, переодѣ́ваться, переодѣ́ться, переряжа́ться, перерядиться, переодѣ́ться.

Przestraszać, **Przestraszyć**, ужаса́ть, ужасну́ть, приводи́ть въ у́жасъ, устраша́ть, устраши́ть, пуга́ть, перепуга́ть. || **Przestraszać się**, **Przestraszyć się**, ужаса́ться, ужасну́ться, устраша́ться, устраши́ться, перепуга́ться.

Przestraszający, ужаса́ющій, **ужа́сный**, стра́шный.

Przestraszony, испу́ганный, перепу́ганный, приведённый въ у́жасъ.

Przestraszyć, *см.* **Przestraszać**.

Przestroga, **-i**, *ж.* предостереже́ніе, предувѣдомле́ніе, назида́ніе. || **Na prze-**

strogę, dla przestrogi, для предостереже́нія, для назида́нія.

Przestrój, -oju, *м.* переодѣва́ніе; || перестро́й, настро́й, настро́йка (*инструме́нта*)

Przestrojony, перестро́енный, настро́енный (*инструме́нтъ*); || переодѣ́тый, переря́женный; || разря́женный, разоде́тый, разу́бранный, разфинчёный.

Przestroń, -ni, *ж. см.* **Przestrzeń.**

Przestronno, Przestronnie, просто́рно; || *широ́ко.

Przestronny, просто́рный, разду́льный; || * широ́кій.

Przestrugać, сострога́ть, соскобли́ть, соскреба́ть.

Przestrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ. **Na przestrzał,** насквозь, навы́летъ.

Przestrzegać, Przestrzedz(kogo o czém), увѣдомля́ть, увѣдомить, предувѣдомля́ть, предувѣдомить, предостерега́ть, предостере́чь, предупрежда́ть, предупреди́ть. **Przestrzegać czego,** наблюда́ть, соблюда́ть, храни́ть, исполня́ть. **Przestrzegać porządku,** соблюда́ть поря́докъ.

Przestrzegacz, -a, *м.* наблюда́тель, соблюда́тель, предостерега́тель.

Przestrzeganie, -nia, *ср.* предостереже́ніе, предупрежде́ніе, предвареніе. **Przestrzeganie całości posiadania,** ненаруши́мость владѣ́нія.

Przestrzelić, простре́лить.

Przestrzelon, -nu, *м. Бот.* звѣробо́й (*растѣніе*).

Przestrzeń, -ni, *ж.* простра́нство: || уча́стокъ; || протяже́ніе, объёмъ, обши́рность; || продолжи́тельность, продолже́ніе (*вре́мени*), *см.* **Obszar, Przestwór.**

Przestrzeniacz, -a, *м.* расшири́тель.

Przestrzygać, подстрига́ть.

Przestudzać, Przestudzić, студи́ть, простуди́ть, остуди́ть.

Przestwór, -oru, *м.* **Przestworze, -a,** *ср.* огро́мное простра́нство, ширь, обши́рность, *см.* **Obszar,** *Нар.* **Naprzestwór,** на́стежь.

Przestygnąć, осты́нуть.

Przesunąć, *см.* **Przesuwać.**

Przesuszać, Przesuszyć, просу́шивать просуши́ть.

Przesuszanie, Przesuszenie, -nia, *ср.* просу́шиваніе, просу́шка.

Przesuwać, Przesunąć, передвига́ть, передви́нуть, переста́вливать, переста́вить, перемѣща́ть, перемѣсти́ть, перета́скивать, перетащи́ть. || **Przesuwać się, Przesunąć się,** просо́вываться, просу́нуться, проска́льзывать, проскользну́ть, прокра́дываться, прокра́сться.

Przeswarek, -rku, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przeswarki, -ów,** перебра́нки, споръ ра́спря.

Przeswarzać się, собра́ться, бра́ниться.

Przeswarzyć, перекрича́ть, переспо́рить.

Przeświadczać, Przeświadczyć, убѣжда́ть убѣди́ть; || изоблича́ть, изобличи́ть, улича́ть, уличи́ть. || **Przeświadczać się, Przeświadczyć się,** убѣжда́ться, убѣди́ться, удостовѣря́ться, удостовѣриться.

Przeświadczanie, Przeświadczenie, -nia, *ср.* изобличе́ніе, обличе́ніе, улика. || **Przeświadczenie,** убѣжде́ніе, удостовѣре́ніе; || созна́ніе.

Przeświadczyciel, -a, *м.* изобличи́тель, обличи́тель, улича́тель, обвини́тель.

Prześwidrować, Prześwidrzyć, просверли́ть, пробура́вить, провертѣть.

Prześwięcać, Prześwięcić, вновь освяща́ть, освяти́ть.

Przeświecić, проси́ять, просіява́ть.

Prześwietność, -ści, *ж.* блескъ, блиста́тельность, великоле́піе, пы́шность.

Prześwietny, свѣтле́йшій, блиста́тельный, великоле́пный, пы́шный; || знамени́тый, достосла́вный, достоуважа́емый, просла́вленный, сла́вный, именитый.

Prześwięty, пресвяты́й.

Prześwit, -u, *м.* **Prześwitanie, -nia,** *ср.* разсвѣ́тъ.

Przesycać, Przesycić, насыща́ть, насыти́ть. || *Хим.* пропи́тывать. || **Przesycać się, Przesycić się,** пресыща́ться, пресыти́ться.

Przesycenie, -nia, *ср.* пресыще́ніе.

Przesychać, Przeschnąć, просыха́ть, просо́хнуть.

Przesyłać, Przesłać, посыла́ть, посла́ть, пересыла́ть, переслать.

Przesyłanie, Przesłanie, -nia, *ср.* пересыла́ніе, пересы́лка.

Przesyłka, -i, *ж.* посы́лка; || *Ком.* перево́дъ де́негъ, римёсъ.

Przesypać, Przesypywać, просы́пать, просыпа́ть, разсы́пать, разсыпа́ть, пересы́пать, пересыпа́ть.

Przesyt, -u, *м.* пресыще́ніе; || *Мед.* о́бщее отвраще́ніе отъ пи́щи.

Przeszachrować, смошенничать, слутова́ть; || сбы́ть, спуска́ть съ рукъ.

Przeszaleć, перебѣси́ться.

Przeszczekać, * переспо́рить перекрича́ть (*кого́*).

Przeszczekiwać, ла́ять отры́висто (*о соба́кахъ*).

Przeszczepać, разщепа́ть.

Przeszczepić, прививать, приви́ть, прищепля́ть, прищепи́ть (*дере́вья*).

Przeszkadzać, Przeszkodzić, препя́тствовать, воспрепя́тствовать, мѣша́ть, помѣша́ть.

Przeszkoda, -y, *ж.* препя́тствіе, поме́ха, остано́вка, затрудне́ніе; || ночно́е привиде́ніе, ночно́й призракъ, мертвецъ.

Przeszkodnik, -a, *м.* сопротивникъ, супоста́тъ; || злой духъ, сатана́, нечи́стая си́ла; || плохо́й реме́сленникъ, пачку́нъ.

Przeszkodny, препя́тствующій мѣша́ющій, стѣсни́тельный, затрудни́тельный

Przeszkodziciel, **-a**, *м. см.* **Przeszkodnik**.

Przeszło, слишкомъ, бо́лѣе не́жели. Czekałem przeszło trzy godziny, я ждалъ три часа́ слишкомъ.

Przeszłodniowy, **Przeszłodzienny**, бы́вшій наканý нѣ.

Przeszłonocny, бы́вшій про́шлою но́чью.

Przeszłoroczе, **-a**, *ср.* про́шлый годъ.

Przeszłoroczny, прошлогóдній.

Przeszłość, **-ści**, *ж.* прошéдшее, минýвшее. про́шлость.

Przeszłotygodniowy, бы́вшій на прошéдшей недѣлѣ.

Przeszły, прошéдшій, про́шлый, минýвшій.

Przeszperać, разыскáть, изслѣдовать, навести́ спрáвку, спрáвиться.

Przeszpieg, *см.* Prześpieg.

Przeszpiegować, *см.* Prześpiegować.

Przeszłychować, скопировáть гравю́ру; || *Стар.* разпродáть.

Przeszukać, прискáть, перешáрить.

Przeszumieć, прошумѣ́ть; || промотáться, прокутúть. прогулáть.

Przeszyć, Przeszywać, прошúть, прошивáть; || проколóть, прокáлывать, пронзúть, пробúть на сквóзь.

Przeszydzać, насмѣхáться, издѣвáться, глумúться.

Przeszydzanie, **-nia**, *ср.* осмѣя́ніе, глумлéніе.

Przeszyty, прошúтый; || прокóлотый, проше́нный. пробúтый насквóзь.

Przeszywać, *см.* Przeszyć.

Przeszywacz, **-a**, *м.* стегáльщикъ (*ремéсленникъ занимáющійся стегáніемъ ткáней*).

Przeszywaczka, **-i**, *ж.* стегáльщица (*ремéсленница занимáющаяся стегáніемъ ткáней*).

Przeszywanie, **-nia**, **Przeszycie**, **-cia**, *ср.* строчка, стёжка, стегáніе (*матéріи*); || прокáлываніе.

Przetaczać, **Przetoczyć**, перекáтывать, перекатúть (*бóчку съ одного мѣста на дрóг*); || переливáть, перелúть; || переливáть, переточúть, острúть, точúть; || передѣлывать на токáрномъ станкѣ.

Przetacznik, **-a**, *м.* решётникъ (*дѣлающій и продающій решёта*); || *Бот.* вероникá (*растéніе*).

Przetak, **-a**, *м.* решетó.

Przetańcować, протанцовáть.

Przetapiać, Przetopić, растопля́ть, растопúть, распускáть, распустúть, переплáвливать, переплáвить, переливáть, перелúть, *см.* Topić.

Przetarcie, **-cia**, *ср.* перетирáніе, протирáніе, натирáніе, трéніе; || отёска, отёсываніе; || прокла́дываніе (*дорóги*).

Przetargować, продáть, сбыть съ рукъ.

Przetarnica, **-y**, *ж.* **Przetarnik**, **-a**, *м.* *Бот.* вероникá, *см.* **Przetacznik**.

Przetęchnąć, *см.* **Stęchnąć**.

Przetęsknić, протосковáть.

Przetknąć, *см.* **Przetykać**.

Przetłoczyć, продавúть, продáвливать, втúснуть, втúскивать.

Przetłuc, **Przetłukiwać**, перетолóчь, нетолóчь, толóчь.

Przetłumaczenie, **-nia**, *ср.* перевóдъ.

Przetłumaczyć, перевестú (*съ одного языка на другóй*), *см.* **Tłumaczyć**.

Przeto, потомý, поэ́тому, сегó рáди, того́ рáди, чегó рáди, итáкъ. **Przetoż**, а **przeto**, и потомý, слѣдовательно. **Przeto iż**, потомý что, затѣмъ что....

Przetopić, *см.* **Przetapiać**.

Przetorować, проторúть, проложúть, пробúть (*дорóгу*).

Przetrącić, **Przetrącić**, опрокúдывать, опрокúнуть, перелáмывать, переломúть, перебивáть, перебúть; || * перекусúть, съѣсть нáскоро.

Przetransportowanie, **-nia**, *ср.* транспортировáніе. перевóзка.

Przetrawiać, **Przetrawić**, перевáривать, перевáрить (*пи́щу*); || * промотáть, расточúть; || проводúть, провестú (*врéмя*).

Przetrawny, удобосварúмый.

Przetrębywać, трубúть.

Przetropiać, **Przetropić**, обы́скивать, обыскáть, исходúть (*весь лѣсъ, всю страну́*).

Przetrwać (co), вы́держать, пережда́ть, снестú, перенестú, вытерпѣ́ть, перетерпѣ́ть. **Przetrwać burzę**, пережда́ть бу́рю; || просуществовáть, оставáться, сохранúться. **Piramidy egipskie przetrwały przez wiele wieków**, егúпетскія пирамúды просуществовáли мнóго вѣкóвъ, сохранúлись въ продолженіи мнóгихъ вѣкóвъ; || быть въ сúлѣ, имѣ́ть сúлу, дѣ́йствовать. **To prawo przetrwało dotąd, óно** прáво остаётся въ сúлѣ до сúхъ поръ, имѣетъ сúлу.

Przetrwanie, **-nia**, *ср.* вы́держка, перенесéніе, выжидáніе; || прóчность; || постоя́нство, устóйчивость, сопротивлéніе; || сохранéніе прéжней сúлы.

Przetrwonić, промотáть, расточúть, растрáтить.

Przetrząsać, **Przetrząsnąć**, **Przetrząść**, перетря́хивать, перетряхнýть, перетрясáть, перетрúсти́. **Przetrząsać siano**, перетрясáть сѣно. **Febra go przetrzęsła**, лихорáдка измýчила егó. || **Przetrząsać**, **Przetrząść co**, рыться, перерыть, копáться, перекопáть, шáрить, обшáрить, объúскивать, объúскать.

Przetrzebiać, **Przetrzebić**, искоренúть, искоренúть, истребля́ть, истребúть; || вырывáть съ корнёмъ, ниспровéргать; || разчищáть, разчúстить. прочищáть, прочúстить. **Przetrzebić drogę przez las**, разчищáть дорóгу чéрезъ лѣсъ.

Przetrzeć, *см.* **Przecierać**.

Przetrzepać, перетрепáть, вы́бить, вы́-

колоти́ть (*хлысто́мъ пыль изъ пла́тья*). || * поколоти́ть, отду́ть, поби́ть, отважи́ть.

Przetrzeźwić, отрезви́ть, протрезви́ть; || **Przetrzeźwić się**, протрезви́ться.

Przetrzymać, Przetrzymywać, продержа́ть, продéрживать, задержа́ть, задéрживать; || проср**о́**чить, проср**о́**чивать.

Przetrzymanie, -nia, *ср.* задéржка; || проср**о́**чка. **Przetrzymanie w posiadaniu**, провладéніе.

Przetułać się, протаска́ться, прошля́ться, проблужда́ть, прослони́ться, проскита́ться.

Przetwarzać, Przetworzyć, преобразо́вывать, преобразова́ть, превраща́ть, превати́ть.

Przetwór, -oru, *м.* преобразова́ніе, превращéніе; || передѣ́лка, подпра́вка.

Przetwórca, -y, *м.* преобразова́тель, реформа́торъ.

Przetworny, преобразова́тельный.

Przetyć, растолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Przetyczka, -i, *ж.* провёртка. **Przetyczka do zębów**, зубочи́стка. **Przetyczka do uszu**, уховёртка. **Przetyczka do fajki**, про́волока для прочищéнія тру́бки и т. п. || *Артил.* затра́вникъ.

Przetykać, Przetknąć, протыка́ть, проткну́ть, провёртывать, провертѣ́ть, прока́лывать, проколо́ть, продѣ́вать, продѣ́ть, просо́вывать, просу́нуть; || натка́ть, соткáть (*полóтно*). **Przetknąć nitkę**, продѣ́ть ни́тку. **Przetknąć głowę przez kratę**, просу́нуть го́лову че́резъ рѣ́шотку.

Przetyłość, -ści, *ж.* ожирѣ́ніе, излишняя ту́чность, доро́дность.

Przeuczyć, переучи́ть.

Przewabiać, Przewabić, перема́нивать, переману́ть, сма́нивать, сману́ть.

Przewabiacz, -a, *м.* перема́нщикъ.

Przewąchać, пронюхать, развѣ́дать та́йнымъ о́бразомъ.

Przewaga, -i, *ж.* перевѣ́съ, преиму́щество, превосхо́дство; || вліяніе (*на кого́*). власть (*надъ кѣ́мъ*).

Przewał, -u, *м.* напо́ръ, на́тискъ. **Przewał wielkiego wojska**, на́тискъ большо́го во́йска; || *Стар.* ли́вень, проливно́й дождь; || проло́мъ (*въ стѣнѣ*), *см.* **Nawalnica**

Przewalać, Przewalić, перева́ливать, переваля́ть, переки́дывать, переки́нуть. || **Przewalać się**, перева́ливаться, валя́ться.

Przewalczyć, побѣди́ть, преодолѣ́ть, поборо́ть.

Przewalny, *см.* **Nawalny**.

Przewartować, перебра́ть листы́, перелистова́ть, пробѣжа́ть кни́гу.

Przewarzać, Przewarzyć, перева́ривать, перевари́ть.

Przeważać, Przeważyć, перевѣ́шивать, перевѣ́сить; || превосходи́ть, превзойти́, превозмога́ть, превозмо́чь, превыша́ть, прeвы́сить, брать, взять верхъ; || имѣ́ть влія́ніе (*на кого́*), имѣ́ть власть (*надъ кѣ́мъ*). || **Przeważać się**, перевѣ́шиваться, перегиба́ться, наклоня́ться (*на другу́ю сто́рону*), потеря́ть равнове́сіе. **Przeważać się z kim**, мѣ́ряться съ кѣ́мъ си́лою, состяза́ться. || *Стар.* Przeważyć się na co, отва́житься на что́; || ошиби́ться въ вѣ́сѣ.

Przeważny, ва́жный, степе́нный, значи́тельный, си́льный, могу́чій, имѣ́ющій большо́й вѣ́съ; || рѣши́тельный, перевѣ́шивающій, неопровержи́мый.

Przewdziewać, Przewdziać, переодѣ́вать, переодѣ́ть, перемѣня́ть, перемѣни́ть (*бѣлье́, пла́тье*).

Przewędrować, переѣ́зжать, проѣ́зжать, переправля́ться, проходи́ть, переходи́ть.

Przewędzić, просуши́ть, провѣ́трить.

Przewekslować, размѣня́ть, промѣня́ть (*де́ньги*).

Przewiać, *см.* **Przewiewać**.

Przewiązać, Przewiązywać, перевя́зать, перевя́зывать.

Przewiązka, -i, *ж.* перевя́зка.

Przewidywać, Przewidzieć, предви́дѣть, предусма́тривать, предусмотрѣ́ть.

Przewiędły, завя́дшій.

Przewiedzenie, -nia, *ср.* предвѣ́дѣніе; || предвари́тельное позна́ніе (*о чёмъ*).

Przewiedzieć, позна́ть, узна́ть, разузна́ть, изслѣ́довать, развѣ́дать.

Przewielebność, -ści, *ж.* высокопреподо́біе, высокопреосвяще́нство (*титулъ митрополи́товъ и архіепископовъ*).

Przewielebny, преосвященне́йшій (*имѣ́ющій ти́тулъ высокопреосвяще́нства*).

Przewielmożny, всемогу́щій.

Przewiercać (*Стар.* Przewiertywać, Przewiercić), провёртывать, провёрчивать, провертѣ́ть, просвёрливать, просверли́ть, пробура́вливать, пробура́вить.

Przewiercień, -rtnia, *м. Бот.* ко́зья жимолость (*расте́ніе*).

Przewierutny, отъя́вленный, записно́й, отпѣ́тый. **Przewierutny pijak**, отъя́вленный, го́рькій пья́ница. **Przewierutny głupiec**, наби́тый дура́къ.

Przewierzgać, Przewierzgnąć, перекáдывать, переки́нуть, передёргивать, передёрнуть, перевёртывать, перевернуть, опроки́дывать, опроки́нуть. **Przewierzgnąć kogo przez nogę**, * подши́бить кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. **Przewierzgnąć kogo do siebie**, перемани́ть кого́ къ себѣ́, привле́чь, преклони́ть на свою́ сто́рону. **Przewierzgnąć (w co)**, превати́ть, обрати́ть, преобрази́ть.

Przewieść, Przewieźdź, *см.* **Przewodzić**.

Przewieszczać, предвѣща́ть, предсказывать.

Przewieszczyciel, -a, *м.* предвѣща́тель, предсказа́тель.

Przewietrzać, Przewietrzyć, провѣ́тривать, провѣ́трить. || **Przewietrzać się**, про

вѣ́триваться. **Przewietrzyć się**, о-свѣжи́ть-ся во́здухомъ.

Przewiew, -u, *м.* вѣ́яніе вѣ́тра, струя́ во́здуха, сквозно́й вѣ́теръ.

Przewiewać, Przewiać, Przewionąć, провѣ́вать, провѣ́ять, продува́ть, продуть. **Przewiewać zboże**, вѣ́ять хлѣ́бъ.

Przewiewacz, -a, *м.* вѣ́ятель, вѣ́яльщикъ.

Przewiewny, находя́щійся на чи́стомъ, на откры́томъ во́здухѣ; || сквозно́й; || скоротѣ́чный, мимолетный.

Przewieźć, *см.* **Przewozić**.

Przewięzistość, -ści, *ж.* сжа́тіе, съ-у́женіе, перехва́тъ, ущемле́ніе.

Przewięzisty, у́зкій, сжа́тый, ущемлённый.

Przewięzywać, *см.* **Przewiązać**.

Przewijać, Przewinąć, Przewić, перепива́ть, перевя́ть, переплета́ть, переплести́, перевя́зывать, перевязать. **Przewinąć dziecko**, спелена́ть ребёнка. **Przewinąć kogo przez nogę**, *подшиби́ть кого́, подста́вить кому́ но́гу, *см.* **Przerzucać**. || **Przewijać się**, верте́ться, проходи́ть взадъ и впередъ, мелька́ть, промелькну́ть, сноваться. || ***Przewinąć się komu przez nogę**, обману́ться, ошиби́ться.

Przewinić, провини́ться.

Przewinienie, -nia, *ср.* вина́, вино́вность, просту́покъ, преступленіе. **Przewinienie leśne**, нарушеніе лѣсны́хъ пра́вилъ.

Przewładny, преоблада́ющій, могу́щественный, властительный.

Przewlekać, Przewłoczyć, Przewlec, Przewłaczać, проволака́ивать, проволочи́ть, протаскивать, протащи́ть протаскивать, перетащи́ть; || продѣва́ть (*нитку*), нанизывать (*бусы*); || протя́гивать, протянуть; || переодѣвать, переодѣть (*во другое плáтье*). **Przewlec, Przewłóczyć rolę**, боронить, бороновать. **Przewlec wojnę**, продолжи́ть войну́, продли́ть. **Przewlekać, Przewłóczyć sprawę**, отлага́ть, отложи́ть, отсро́чивать дѣло. **Przewlekać sznurkiem**, прошнурóвывать. **Przewlekać wyrazy**, расти́гивать слова́. || **Przewlekać się**, протя́гиваться, протянуться, откла́дываться; || переодѣва́ться; || слоня́ться, таска́ться (*съ мѣста на мѣсто*). *Посл.* **Co się przewlecze, to nie ciecze**, тише ѣдешь, да́льше бу́дешь.

Przewlekły, продолжи́тельный, медли́тельный, мѣ́шкотный, непровóрный, котли́вый.

Przewłoczny, долготерпѣли́вый; || вы-жида́тельный, мѣ́дленный.

Przewłóczyciel, -a, *м.* медли́тель.

Przewłoka, -i, *ж.* проволо́чка, отсро́чка, промедле́ніе, замедле́ніе, отлага́тельство, остано́вка.

Przewód, -odu, *м.* прово́дъ, проведе́жаніе; направле́ніе пути́; веде́ніе (*дѣла*), производство, управле́ніе, распоряже́ніе; || *Спор.* предводи́тельство; || **Przewód swego**, настоя́ніе на своёмъ; || *Стар.* **Przewód prawny**, произво́дство и́ска, тя́жба; || *Стар.* подво́да (*телѣга съ лошадьми́ и проводнико́мъ*); || *Анат.* кана́лъ.

Przewodca, Przewódzca, -y, *м.* вожа́къ, вожа́тый, проводни́къ, предводи́тель, путеводи́тель, *см.* **Przewodnik**.

Przewodni, Przewodny, путево́дный, руководи́тельный, сопровожда́ющій. **Przewodna niedziela**, Ѳомино воскресе́нье, пе́рвое воскресе́нье по́слѣ пра́здника Па́схи.

Przewodnia, -dni, *ж.* руково́дство, предводи́тельство, указа́ніе, наставле́ніе.

Przewodnica, -y, *употребительнее:* **Przewodniczka**, -i, *ж.* предводи́тельница, руководи́тельница, проводни́ца.

Przewodnictwo, -a, *ср.* предводи́тельство, руково́дство; || наставле́ніе.

Przewodniczący, первопрису́тствующій, предсѣда́тельствующій.

Przewodniczenie, -nia, *ср.* руководи́тельство; || предсѣда́тельство.

Przewodniczka, *см.* **Przewodnica**.

Przewodniczy, предводи́тельный, путеводи́тельный, руководи́тельный, путево́дный.

Przewodniczyć, предводи́тельствовать, управля́ть, руководи́ть, руково́дствовать, наставля́ть, провожа́ть, ука́зывать доро́гу.

Przewodnik, -a, *м.* проводни́къ, путеводи́тель; || наста́вникъ, руководи́тель; || руково́дство (*заглáвіе нѣкоторыхъ книгъ*); || путеводи́тель, путеуказа́тель, доро́жникъ; || *Физ.* проводни́къ (*электри́чества*).

Przewodny, *см.* **Przewodni**.

Przewodzić, предводи́тельствовать, кома́ндовать; || распоряжа́ться кѣмъ, гру́бо съ кѣмъ обходи́ться; || **Przewieść**, перевести́ провести́, переводи́ть.

Przewora, Przeworzyna, Przywora, -y, *ж.* сто́йло (*въ хлѣвѣ*), отгоро́дка, разгоро́дка, *см.* **Przepierzenie**.

Przewóz, -ozu, *м.* перево́зъ, перепра́ва (*черезъ рѣку́*); || перево́зка, во́зка, транспо́ртъ; || переѣздъ.

Przewożący, -ego, *м.* во́зчикъ. **Przewożący ziemią i wodą**, во́зчикъ по сухо́му и во́дному пути́.

Przewozić, Przewieźć, перевози́ть, перевезти́, провозить, провезти́. || **Przewozić się, Przewieźć się**, переѣзжа́ть, перевози́ться, переправля́ться.

Przewozisko, -a, *ср.* ста́рый, негóдный паро́мъ.

Przewoźniczy, принадлежа́щій перево́щику.

Przewoźnik, -a, *м.* перево́щикъ, паро́мщикъ.

Przewoźny, прово́зный, заграни́чный; || контраба́ндный.

Przewozowy, перево́зный, провозный, транзи́тный. **Handel przewozowy**, транзи́тная торго́вля.

Przewracać, Przewrócić, переворáчивать, переворотúть, перевёртывать, перевернýть, опрокúдывать, опрокúнуть; || перемёшивать, перемёшать, перепýтывать, перепýтать; || перевёртывать вверхъ дномъ, вверхъ ногáми. **Przewracać stronice książki,** переворáчивать страни́цы кни́ги. **Przewracać oczy,** *или* **Przewracać oczyma,** ворóчать, поводúть глазáми. **Przewracać kozły, koziołki,** кувыркáться. || **Przewracać się, Przewrócić się,** опрокúдываться, опрокúнуться, пáдать, упáсть, ворóчаться, переворáчиваться, переворотúться, повёртываться, повернýться. **Powóz się przewrócił,** повóзка опрокúнулась. **Przewróciło mu się w głowie,** онъ помёшáлся, съ умá сошёлъ.

Przewróciciel, -a, *м. см.* **Obalacz, Wywróciciel.**

Przewrót, -otu, *м.* разстрóйство, безпоря́докъ, упáдокъ. **Przewrót w głowie,** разстрóйство умá, помёшáтельство.

Przewrotnie, злóбно, лукáво; || извращённо.

Przewrotnik, -a, *м.* развратúникъ, нечестúвецъ.

Przewrotność, -ści, *ж.* развращённость, испóрченность; || извращённость (*понятій*).

Przewrotny, развратный, развращённый, испóрченный; || извращённый.

Przewrzaskiwać, покрúкивать.

Przewrzeszczeć, перекричáть.

Przewyborność, -ści, *ж.* совершéнство, превосхóдство.

Przewyborny, совершённый, превосхóдный, отбóрный, отмéнный.

Przewyżka, -i, *ж.* остáтокъ, остальнóе, излúшекъ; || *Мат.* рáзность (*двухъ чúселъ*).

Przewyższać, Przewyższyć, превышáть, превы́сить, превосходúть, превзойти, брать, одéрживать верхъ.

Przez, чрезъ, чéрезъ, сквозь, изъ, въ, по, съ. **Wejść przez wyłom,** войти́ чéрезъ проломъ. **Przez zimę, Przez lato i t. d.,** въ течéніе зимы́, въ течéніе лéта и т. д. **Iść przez las,** итти́ чéрезъ лѣсъ. **Zrobić co przez grzeczność,** сдѣлать что-либо изъ учтúвости. **Posłać list przez pocztę, przez posłańca,** послáть письмó по пóчтѣ, съ разсы́льнымъ, съ комиссіонéромъ. **Wyrzucić przez okno,** вы́бросить въ окнó, *или* за окнó. **Patrzeć przez szpary,** смотрѣть сквозь нáльцы. **Przez nos mówić,** говорúть въ носъ, гнусúть. **Nie czyń przez drugich, co sam przez siebie uczynić możesz,** не дѣлай посрéдствомъ другúхъ того, что мóжешь самъ сдѣлать. **Przez nieuwagę,** ненарóчно, безъ умы́сла, по ошúбкѣ. **Przez cały rok,** во весь годъ. **Przez wzgląd,** изъ уваженúя, во уваженúе. **Przez siebie, Przez się,** самъ собóю, самъ по себѣ, непосрéдственно. **Uważać rzecz przez się,** разсмáтривать предмéтъ самъ по себѣ, непосрéдственно. **To przez się jasno,** э́то самó собóю я́сно. **Czynić co przez się,** дѣлать что́-либо непосрéдственно, дѣлать самому́. **Rozumie się samo przez się,** самó собóю разумéется. || *Стар.* вм. **Bez** (безъ). **Przez przyczyny,** безъ причúны. **Przez gniewu,** безъ гнѣва.

Przeżąć, *см.* **Przeżymać.**

Przezacny, достоуважáемый, достóйный; || знаменúтый, слáвный, прослáвленный.

Przezdroże, -a, *ср. Стар.* продолженúе путú, врéмя проведéнное въ дорóгѣ.

Przezdroźnie, *Стар.* по дорóгѣ, вдоль дорóги.

Przezdrożny, находя́щійся поперёгъ дорóги, положенный на дорóгѣ.

Przeżeglować, переплы́ть, переплывáть, приплы́ть, приплывáть (*на кораблѣ*).

Przeżegnać, Przeżegnać się, *см.* **Żegnać, Żegnać się.**

Przeżegnanie, *см.* **Żegnanie.**

Przezeń (сокращ. **Przez niego, Przez nią**), чéрезъ негó, чéрезъ неё, имъ, éю.

Przeżerać, Przeżreć, пожирáть, пожрáть.

Przeziębić się, простудúться.

Przeziębienie, -nia, *ср.* простýда.

Przeziębnąć, прозя́бнуть, чýвствовать озноóъ.

Przezierać, Przejrzeć, прозирáть, прозрéть; || предусмáтривать, предусмотрéть; || обозрѣвáть, обозрѣть, пересмáтривать, пересмотрéть; || проникáть взглáдомъ. || **Przezierać się,** глядéться (*въ зéркало*), *см.* **Przeglądać.**

Przezieracz, -a, *м.* обозрѣвáтель.

Przezim, -u, *м.* **Przezima, -y,** *ж.* зúмнее врéмя; || *Воен.* зимóвка, зимованúе.

Przezimować, прозимовáть; || продержать, прокормúть во врéмя зимы́.

Przezmian, -u, *м.* безмéнъ; || *Морс.* контáрь.

Przeznaczać, Przeznaczyć, назнача́ть, назна́чить, предназнача́ть, предназна́чить; || означáть, предзнаменовáть, предвѣщáть. **Ten przypadek nic dobrego nie przeznacza,** э́тотъ слýчай ничегó хорóшаго не предвѣщáетъ. **Przeznaczył te pieniądze na kupno domu,** онъ предназна́чилъ э́ти дéньги на покýпку дóма.

Przeznaczenie, -nia, *ср.* предназначéніе, жрéбій, у́часть, удѣлъ, судьбá предопредѣлéніе; || назначéніе; || *Богосл.* предопредѣлéніе Бóжіе.

Przeznaczony, назна́ченный, предназна́ченный, опредѣлённый. **Przeznaczona pensja,** опредѣлённое жáлованіе. **Stawić się na czas przeznaczony,** явúться въ назна́ченное врéмя.

Przeznocny, продолжа́вшійся, происходи́вшій во всю ночь.

Przezór, -oru, *м. Стар.* недосмо́тръ, попу́щеніе, послабле́ніе, поблажка; || *см.* **Przezorność.**

Przezornie, предусмотри́тельно.

Przezorność, -ści, *ж.* прозо́рливость, предусмотри́тельность, проница́тельность; || осмотри́тельность.

Przezorny, прозо́рливый, предусмотри́тельный, проница́тельный; || осмотри́тельный; || прозра́чный. **Przezorna polityka**, предусмотри́тельная поли́тика. **Umysł przezorny**, проница́тельный умъ. **Strumień przezorny**, прозра́чный ручёй, *см.* **Przezroczysty.**

Przezrocze, -a, *ср.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, возду́шное простра́нство.

Przezroczny, двухгоди́чный, двугоди́чный.

Przezroczysto, Przezroczo, прозра́чно.

Przezroczystość, -ści, *ж.* прозра́чность.

Przezroczysty, прозра́чный, сквозя́стый.

Przeźrzeć, Przejrzeć, Przeźrzewać, Przejrzewać, перезрѣть, перезрѣва́ть; || *см.* **Przeżerać**; || *см.* **Przeglądać, Przezierać.**

Przezuwać, Przezuć, снима́ть о́бувь, разува́ть, разу́ть; || **Przezuwać się, Przezuć się**, разува́ться, разу́ться, вновь обува́ться, обу́ться.

Przeżuwać, Przeżuć, пережёвывать, пережева́ть.

Przeżuwacz, -a, *м.* живо́тное отрыга́ющее жва́чку, жва́чное живо́тное, жва́чникъ; || зеленобрю́шка (*рыба*).

Przeżuwający, отрыга́ющій жва́чку, жвачно-жующій.

Przeżuwanie, -nia, *ср.* жва́чка.

Przezwisko, -a, *ср.* и́мя, назва́ніе; || фами́лія, *см.* **Nazwisko**, фами́льное прозва́ніе; || прозва́ніе, про́звище. **Wilhelm przezwiskiem Podbiciel**, Вильге́льмъ про́званный Завоева́телемъ.

Przezwyciężać, Przezwyciężyć, превозмога́ть, превозмо́чь, преодолѣва́ть, преодоле́ть, одолѣва́ть, одоле́ть, побѣжда́ть, побѣди́ть.

Przeżyć, Przeżywać, прожи́ть, прожива́ть, пережи́ть, переживать. **Przeżyć wiek długi**, прожи́ть до́лгіе го́ды. **Nie przeżyje trzydziestu lat**, онъ не проживётъ бо́лѣе тридцати́ лѣтъ. **Który drugiego przeżyje**, кто кого́ переживётъ? **Przeżywa dziesięć tysięcy rubli rocznie**, онъ проживаетъ де́сять ты́сячъ рубле́й ежего́дно.

Przeżycie, -cia, *ср.* прожи́тіе, прожи́токъ, содержа́ніе, прокормле́ніе, продово́льствіе, *см.* **Utrzymanie**; || прожи́тіе. **Po przeżyciu siedmiu lat w niewoli**, прожи́вши семь лѣтъ въ плѣну́; || *Юрид.* переживаніе. **Domniemane przeżycie**, предположе́ніе о томъ кто кого́ переживётъ.

Przeżymać, Przeżąć, выжима́ть, вы́жать; || * вынужда́ть, вымога́ть де́ньги, притѣсня́ть, выжима́ть сокъ изъ кого́; || удруча́ть. **Ból mię przeżyma**, скорбь удруча́етъ меня́, стѣсня́етъ мнѣ се́рдце.

Przezywać, Przezwać, называ́ть, назва́ть, прозыва́ть, прозва́ть, наименова́ть. **Przezywać się**, переименовываться, перемѣня́ть себѣ и́мя; || перебра́ниваться, поноси́ть другъ дру́га.

Przeżywać, *см.* **Przeżyć.**

Przeżywić, прокорми́ть.

Przód, -odu, *м.* пере́дъ, пере́дняя часть. **Przód okrętu**, носъ (*у корабля*). **Przód domu**, лицева́я, пере́дняя сторона́ до́ма, фаса́дъ. **Przód u wozu, u powozu**, передо́къ у во́за, пере́днее ме́сто у экипа́жа; || сни́ца (*куда́ вкла́дывается дышло*). **Stać przodem do kogo**, стоя́ть лицо́мъ къ кому́. **Iść przodem**, идти́ впереди́, *см.* **Naprzód, Wprzód.**

Przodek, -dka, *м.* пре́докъ (*мн.* **Przodkowie**, пре́дки); || **Przodek, -dku**, *м.* передо́къ, пере́дняя часть, *см.* **Przód**; || * первенство, предпочте́ніе, преиму́щество. **O przodek walczyć z kim**, спо́рить съ кѣмъ за первенство. **Dać komu przodek**, отда́ть кому́ преиму́щество, предпочте́ніе; || *Стар.* нача́ло. || *Горн.* **Przodek, Ort**, забо́й.

Przodkar, -a, -u, *м.* **Przodkara, -y**, *ж.* передо́къ (*у экипажей и полевыхъ орудій*).

Przodkować (*Стар.* **Przodować**), идти́ впереди́; || первенствовать. **Przodkować w tańcu**, распоряжа́ться та́нцами; || **Przodkować komu** *или* **przed innymi, przed wszystkimi**, быть вы́ше, превыша́ть, превосходи́ть (*кого́, другихъ всѣхъ*), отлича́ться (*предъ кѣмъ*), первенствовать, опереживать, опереди́ть (*кого́*). **Chciałby wszędzie przodkować**, онъ хотѣлъ бы вездѣ́ быть пе́рвымъ, быть вы́ше всѣхъ.

Przodkowny, *Стар.* гла́вный, передово́й.

Przodkowy, передко́вый.

Przodowy, пере́дній, передово́й.

Prztyk, Pstryk, -u, Prztyczek, Pstryczek, -czka, *м.* **Prztyczka, Pstryczka, -i**, *ж.* щелчо́къ. **Dać prztyczka w nos**, дать щелчо́къ по́ носу, *см.* **Szczutek.** || **Prztyk, Pstryk**, *Межд.* щёлкъ (*звукъ отъ ударе́нія па́льцевъ о па́льцы*); || вспы́шка (*дѣйствіе поро́ха на вспы́шничикъ*); || осѣчка (*ружья*); || **Pstryk, Pstryk!** (*Межд.* отъ глагола **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть).

Prztykać, Pstrykać, Prztyknąć, Pstryknąć, щёлкать па́льцами, дава́ть щелчки́; || дава́ть вспы́шку, дѣлать осѣчку, осѣка́ться (*о ружьѣ*); || **Pstrykać**, бормота́ть, заика́ться, не зна́я что́ сказа́ть. || **Prztykać się, Pstrykać się**, руга́ться, брани́ться, перебра́ниваться.

Przy, *Предл.* при, близъ, вблизи́, по́длѣ, во́злѣ, подъ, у, въ, на, за, съ, со. **Mieszkać przy kościele, tuż przy kościele**, жить

по́длѣ це́ркви, по́длѣ са́мой це́ркви. **Przy stole była mowa.. ..** за столо́мъ былъ разгово́ръ, была́ рѣчь.... **Siedzieć przy stole, сидѣ́ть за столо́мъ. Siedzieć przy ogniu, сидѣ́ть у огня́. Siedzieć przy kominku, сидѣ́ть пе́редъ ками́номъ. Siedzieć przy oknie, сидѣ́ть у окна́. Usiądź przy mnie, сядь по́длѣ, во́злѣ меня́. Zachować kogo przy życiu,** сохрани́ть кому́ жизнь, спасти́ чью жизнь. **Przy końcu,** въ концѣ́, на концѣ́. **Przy końcu zimy,** въ концѣ́ зимы́. **Jużem przy końcu,** я уже́ ока́нчиваю, сейча́съ ока́нчу. **Śpiewać przy robocie,** пѣть за рабо́тою, во вре́мя рабо́ты. **Przy podanéj sposobności,** при удо́бномъ слу́чаѣ. **Przy świadkach,** при свидѣ́теляхъ. **Rzecz stała się przy nas, przy ludziach,** дѣ́ло произошло́ при на́съ, въ нашемъ прису́тствіи, при лю́дяхъ. **Być przy żniwie,** находи́ться, прису́тствовать во вре́мя жа́твы. **Poseł przy dworze berlińskim,** посла́нникъ при Берли́нскомъ дворѣ́. **Być przy dworze,** находи́ться при дворѣ́. **Śpiewać przy fortepjanie,** пѣть подъ форте-піа́но, съ акомпанеме́нтомъ на форте-піа́но. **Przy boskiéj pomocy,** при по́мощи Бо́жіей. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́вымъ, по́льзоваться здоро́вьемъ. **Jest przy pieniądzach,** онъ при де́ньгахъ, у него́ есть де́ньги. **Być przy rozumie,** быть въ своёмъ умѣ́. **Być przy zdrowych zmysłach,** сохрани́ть здра́вый умъ, не потеря́ть разсу́дка **Czém są twoje nieszczęścia przy moich?** что́ зна́чатъ твои́ несча́стія въ сравне́ніи съ мои́ми? **Przy wytrwałości wszystkiego dokazać można,** терпѣ́ніемъ всего́ мо́жно дости́гнуть. **Być przy nadziei,** быть бере́менною (*о жѣ́нщинѣ*). **Stać przy czém, obstawać przy czém, стоя́ть за что́, защища́ть что́. Stoję przy prawdzie,** я стою́ за пра́вду. **Niech to zostanie przy tobie,** оста́вь э́то при себѣ́, сохрани́ э́то про себя́, **не разглаша́й, не говори́** никому́.

Przyaresztować, задержа́ть, аресто-ва́ть, **наложи́ть** запреще́ніе, аре́стъ. **Przyaresztować majątek dłużnika,** задержа́ть имѣ́ніе должника́ *или* наложи́ть запреще́ніе на имѣ́ніе. **Przyaresztować winowajcę,** арестова́ть, взять подъ стра́жу преступника.

Przyaresztowanie, -nia, *ср.* заарестова́-ніе, взя́тіе подъ стра́жу; || задержа́ніе, наложе́ніе запреще́нія.

Przybaczyć, *Стар.* припо́мнить, *см.* **Przypominać.**

Przybawiać, Przybawić, прибавля́ть, приба́вить, прі обрѣта́ть, прі обрѣсти́, нажива́ть, нажи́ть. || **Przybawiać do siebie,** привлека́ть къ себѣ́, *см.* **Przywabiać** || **Przybawiać się (czego),** *см.* **Nabawiać się.**

Przybeczeć, поплати́ться, потерпѣ́ть.

Przybić, *см.* **Przybijać.**

Przybiec, Przybiedz, Przybiegać, прибѣжа́ть, прибѣга́ть, поспѣши́ть, поспѣ́шать.

Przybierać, Przybrać, прибира́ть, прибра́ть. подбира́ть, подобрать, избира́ть, избра́ть, принима́ть, приня́ть. **Przybrać sobie przyjaciela,** избра́ть себѣ́ дру́га. **Przybrać kogo za syna,** усынови́ть, приня́ть вмѣсто сы́на. **Przybrać kogo za córkę,** приня́ть вмѣсто до́чери; || убира́ть, убра́ть, украша́ть, украси́ть, наряжа́ть, наряди́ть. **Wiosna przybrała ziemię wzieloność i kwiaty,** весна́ убрала́ зе́млю зе́ленью и цвѣта́ми; || брать, принима́ть на себя́. **Przybierać postawę wesołą,** принима́ть на себя́ весёлый видъ. || **Przybrać konia,** надѣ́ть сбру́ю на ло́шадь; || прибы́вать, прибавля́ться, подыма́ться, возвы́ситься. **Rzeka przybrała,** вода́ въ рѣкѣ́ поднялась, возвысилась. || **Przybierać się, Przybrać się,** приготовля́ться, пригото́виться, снаряжа́ться, снарядя́ться; || убира́ться, **убра́ться,** наряжа́ться, наряди́ться.

Przybieranie, -nia, *ср.* прибира́ніе, подбира́ніе, избира́ніе; || убира́ніе, украше́ніе; || приня́тіе. || **Przybieranie deputatów,** приглаше́ніе депута́товъ.

Przybijać, Przybić, прибива́ть, приби́ть. **Przybijać deski,** прибива́ть до́ски. **Przybić nabój, ładunek,** прибива́ть заря́дъ. **Przybijać co komu** (*na licytacji*), оста́вить что́ за кѣ́мъ на публи́чныхъ торга́хъ. **Przybijać do brzegu,** причаливать, приставать, приплыва́ть къ бе́регу.

Przybijaczka, -i, *ж.* бёрдо (*ткацкое*).

Przybijanie, -nia, *ср.* прибива́ніе. **Przybijanie do brzegu,** причаливаніе къ бе́регу.

Przybiór, -oru, *м.* наря́дъ, убо́ръ, убра́нство; || припра́ва (*кушанья*). **Przybiór na konia,** ко́нская сбру́я, шо́ры, у́пряжь.

Przybitka, -i, *ж. Воен.* пыжъ (*для прибива́нія заря́да*).

Przybity, пригвождённый, приби́тый гвоздя́ми.

Przybłąkać się, приставать, приста́ть, привяза́ться, присоединя́ться, сле́довать за кѣ́мъ либо.

Przyblaknąć, поблѣдне́ть, потускне́ть; || полиня́ть, вы́цвѣсть.

Przybliżać, Przybliżyć, приближа́ть, прибли́зить, придвига́ть, придви́нуть. || **Przybliżać się, Przybliżyć się,** приближа́ться, прибли́зиться, придвига́ться, придви́нуться.

Przybliżanie, Przybliżenie, -nia, *ср.* приближе́ніе, сближе́ніе; || приблизи́тельность. **Przez przybliżenie,** приблизи́тельно.

Przybłotny, приболо́тный.

Przyboczny, приближённый, дове́ренный, ближа́йшій. **Kancelarja przyboczna namiestnika,** со́бственная канцеля́рія намѣ́стника.

Przyboleć, огорчи́ться.

Przybór, -oru, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Przybory**, -ów, сборы приготовле́нія; || снаря́дъ, прибо́ръ. **Przybory myśliwskie**, охо́тничьи снаря́ды, принадле́жности.

Przybrać, *см.* **Przybierać**.

Przybrany, при́нятый въ това́рищество, това́рищъ въ торго́вомъ о́бществѣ; || усыновлённый; || пріобще́нный, о́бщникъ (*общества*); || займствованный, чужо́й, вы́мышленный. **Pod nazwiskiem przybranem**, подъ чужи́мъ, вы́мышленнымъ и́менемъ.

Przybrudzić, запа́чкать, замара́ть, загрязни́ть немно́го.

Przybrzeże, -a, *ср*, побере́жье.

Przybrzeżny, прибре́жный.

Przybudować, пристро́ить, надстро́ить.

Przybus, -u, *м. Бот.* рѣчно́й хвощъ.

Przybyć, *см.* **Przybywać**.

Przybycie, -cia, *ср.* прираще́ніе, увели́ченіе; || прибы́тіе, приходъ, пріѣздъ; || *Юрид.* прираще́ніе **Prawo przybycia z przychodów**, пра́во прираще́нія по отноше́ніямъ къ иму́ществамъ

Przybyły, прибы́лый, прибы́вшій, пріѣ́хавшій, пришедшій. дошедшій; || наступа́вшій, наста́вшій; || приращённый, увели́ченный, умно́женный.

Przybysz, -a, **Przybyłec**, -lca, **Przybycień**, -cnia, *м.* пришле́лецъ, пришле́цъ, иноземе́нецъ, чужезе́мецъ, чужестра́нецъ. || **Przybycień**, прибавочный день къ Февралю́ мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ,прибавочная луна́ чрезъ ка́ждые три года́; високо́сный годъ.

Przybyszowy, чужестра́нный, при́шлый; || прибавочный, вста́вочный; || високо́сный (*годъ*).

Przybyt, -u, *м.* прибы́тіе, приходъ, пріѣздъ. || **Przybytek**, -tku, *м.* прираще́ніе, пріумноже́ніе, нараста́ніе, при́быль, прибавка.

Przybytek, -tku, *м.* жили́ще, пребыва́ніе. || **Przybytek w trzodzie**, *Библ.* сѣнь, скинія, Святая Святы́хъ. **Przybytek Pański**, скинія завѣта. || *Посл.* **Od przybytku głowa nie boli**, запасъ бѣды́ не дѣлаетъ, лишнее не бѣда́, чѣмъ бо́льше, тѣмъ лу́чше.

Przybywać, **Przybyć**, прибыва́ть, прибы́ть, пробавля́ться, прибавиться, увеличиваться, увели́читься; || поспѣша́ть, поспѣши́ть; || пріѣзжа́ть, пріѣхать, прибыва́ть, прибы́ть. **Przybyć komu na pomoc**, поспѣши́ть, поспѣ́ть къ кому́ на помо́щь. **Dnia przybywa**, дни прибыва́ютъ, увеличи́ваются.

Przybywanie, -nia, **Przybycie**, -cia, *ср.* прибыва́ніе, прираще́ніе, прибавле́ніе, увели́ченіе. **Przybywanie wody**, прибыва́ніе воды; || прибы́тіе, пришествіе, приходъ; || привозъ (*товаровъ*).

Przychciwy, **Przychciwszy**, жа́денькій.

Przychęcać, **Przychęcić**, пріохо́чивать, пріохо́тить.

Przychód, -u, *м.* прихо́дъ. **Przychód i rozchód**, приходъ и расхо́дъ.

Przychodni, посторо́нній, чужо́й, при́шлый, иностра́нный, инозе́мный, чужестра́нный.

Przychodowy, прихо́дный.

Przychodzenie, -nia, **Przyjście**, -ścia, *ср*, пришествіе, прихо́дъ, прибы́тіе, пріѣ́здъ. **Przyjście Messjasza**, пришествіе Мессіи. **Przyjście na świat**, рожде́ніе, появле́ніе на свѣтъ.

Przychodzić, **Przyjść**, приходи́ть,притти́; || доходи́ть, достига́ть. **Przyjść do czego**, достигнуть чего́. **Przyjść do władzy**, достигнуть вла́сти. **Przyszło mi na myśl**, мнѣ пришло́, взбрело́ на умъ, на мысль, въ го́лову. **Przyjść do siebie**, притти́ въ себя́, собра́ться съ ду́хомъ, очну́ться, образу́миться. **Przyjść do zdrowia**, вы́здоровѣть, попра́вить своё здоро́вье. **Przyjść do siebie po chorobie**, опра́виться по́слѣ боле́зни. **Zkąd ci to do głowy przyszło**, что́ это тебѣ вду́малось, что́ ты э́то вы́думалъ? **Wszystko z czasem przychodzi**, вре́мя всё преодолѣ́ваетъ. **Nigdy do tego nie przyjdzie**, э́тому никогда́ не быва́ть. **Przyjść do lat**, дости́гнуть совершённаго во́зраста. **Przychodzić do ubóstwa**, притти́ въ упа́докъ, обнища́ть. **Przychodzić do rozumu**, взя́ться за у́мъ, оду́маться, образу́миться! **Przychodzić**, **Przyjść na co**, доводи́ть, довести́ себя́, впада́ть, впасть. **Przyjść na pośmiewisko**, стать, сдѣ́латься смѣ́шнымъ. **Przyjść na wzgardę**, быть въ презрѣ́ніи (*у людей*).

Przychodzień, -dnia, *м.* прише́лецъ, стра́нникъ.

Przychować, **Przychowywać**, вы́кормить, выка́рмливать, развести́, разводи́ть, плоди́ть (*скоти́ну*).

Przychówek, -wku, *м.* приплодъ, прираще́ніе (*скоти́ны*).

Przychudszy, ху́денькій, худоща́вый, сухопа́рый.

Przychutniwać (komu), *Стар.* одобря́ть, хвали́ть.

Przychwalać, **Przychwalić**, восхваля́ть.

Przychwycić, прихвати́ть, захвати́ть

Przychylać, **Przychylić**, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || склоня́ть, склони́ть, располага́ть, расположи́ть. **Przychylić ku sobie czyje serce**, расположи́ть кого́ къ себѣ́. || **Przychylać się**, наклоня́ться; || снисходи́ть, соглаша́ться на что́. **Przychylać się do pokoju**, склоня́ться къ ми́ру. **Przychylić się do czyjego zdania**,приста́ть,присоедини́ться къ чьему́ мнѣ́нію

Przychylenie się,-nia się,*ср.* **согла́сіе Przychylenie się do prośby**,**согла́сіе на про́сьбу**.

Przychylność, -ści, *ж.* благоскло́нность, снисходи́тельность, доброжела́тельство, благорасположе́ние.

Przychylny, благопріи́тный, благоскло́нный, снисходи́тельный; || **popyтный** (*вѣтеръ*).

Przyciąć, *см.* **Przycinać.**

Przyciągać, Przyciągnąć, притя́гивать, притяну́ть, привлека́ть, привле́чь, притаскивать, притащи́ть. **Magnes przyciąga żelazo,** магни́тъ притя́гиваетъ желѣ́зо. **Przyciągać kogo do siebie,** привлека́ть кого́ къ себѣ́; || стя́гивать, стяну́ть. **Przyciągać poprzęgi,** стя́гивать подпру́ги. || **Przyciągać (dokąd),** подвига́ться, приближа́ться, подходи́ть, выступа́ть.

Przyciągający, притяга́тельный. **Siła przyciągająca,** притяга́тельная си́ла; || привлека́тельный, плѣни́тельный. **Piękność przyciągająca,** плѣни́тельная краса́.

Przyciąganie, Przyciągnienie, -nia, *ср. физ.* притяже́ніе; || приманка, привлека́тельность, плѣни́тельность.

Przyciaśniejszy, Przyciasny, съ у́женный, немно́го у́зкій.

Przycięcie, -cia, *ср. см.* **Przycinanie.**

Przyciekać, Przyciec, приплы́вать, приплы́ть; || *Стар.* притека́ть, притечь. || *Безлич.* **To mu jeszcze nie przyciekło,** э́то ещё да́ромъ не пройдётъ ему́.

Przyciemniejszy, Przyciemny, тёмненькій.

Przycieńczyć, заостри́ть, утони́ть.

Przycieniać, Przycienić, пріосѣни́ть, отѣни́ть, покры́ть тѣ́нью.

Przycier, -u, Przycierek, -rka, *м.* мочи́льный чанъ (*для со́лода*).

Przycierać, Przytrzeć, стира́ть, стере́ть, вытира́ть, вы́тереть; || ссади́ть, ссадни́ть. **Przycierać na kogo,** напира́ть, наступа́ть, напада́ть.

Przycierpieć (czego), потерпѣ́ть, претерпѣ́ть (*что*).

Przycieś, -si, *ж. Плотн.* перево́дина, ба́лка, бревно́, брусъ; || подкла́дина, основа́ніе, осно́ва.

Przyciesać, Przyciosać, Przyciosywać, притеса́ть, притёсывать.

Przyciesanie, -nia, *ср.* притёска. **Przyciesanie krawędzi,** притёска кро́мокъ.

Przycięty, надрѣ́занный, подрѣ́занный; || сжа́тый, сти́снутый (*ротъ, губы*).

Przycinać, Przyciąć, подрѣ́зывать, подрѣ́зать; **обрѣ́зывать,** обрѣ́зать. || * **Przycinać komu,** язви́ть слова́ми, говори́ть ко́лкости, язви́ть, коло́ть словами (*кого́*).

Przycinanie, -nia, *ср.* надрѣ́зываніе, обрѣ́зываніе. **Przycięcie, -cia,** *ср.* надрѣ́зъ. || * **Przycinanie komu,** ко́лкое сло́во, ко́лкость.

Przycinek, -nku, *м.* ко́лкое, язви́тельное сло́во, острота́.

Przycioska, -i, *ж. Плотн.* поро́гъ, поперѣ́чный брусъ у двере́й.

Przycisk, -u, *м.* на́тискъ, сжима́ніе, сдавле́ніе; || ударе́ніе, знакъ ударе́нія (*надъ сло́вомъ*), тони́ческое ударе́ніе.

Przyciskać, Przycisnąć, прижима́ть, прижа́ть, придавливать, придави́ть, притискивать, притиснуть; || * угнета́ть, утѣсня́ть, удруча́ть. **Boleść go przyciska,** скорбь его́ удруча́етъ.

Przyciskanie, -nia, Przyciśnięcie, -cia, *ср.* прижима́ніе, сжа́тіе, прижа́тіе, давле́ніе.

Przyćmić, pomrachić, затемни́ть, затми́ть.

Przyćmienie, -nia, *ср.* помраче́ніе, потемнѣ́ніе.

Przycukrować, подсласти́ть, насахарить.

Przycumować, причали́ть, привязать причалъ.

Przyćwiczać, Przyćwiczyć, пріучать, пріучи́ть, нова́живать, нова́дить, прива́живать, прива́дить.

Przyczajać, Przyczaić, скрыва́ть, скрыть, утаи́вать, утаи́ть. || **Przyczajać się, Przyczaić się,** скрыва́ться, скры́ться, притаи́ться, спря́таться.

Przyczepiać, Przyczepić, привя́зывать, привяза́ть, прицѣпля́ть, прицѣпи́ть; || прикалывать, приколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить; || задѣва́ть, заде́ть. **Przyczepić szpilką,** приколо́ть була́вкою. || **Przyczepiać się, Przyczepić się,** привя́зываться, привяза́ться, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться, прикалываться, приколо́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься.

Przyczepka, -i, *ж.* подве́ска (*къ чему́*); || статья́, огово́рка (*въ письменномъ актѣ*); || приди́рка, ссо́ра.

Przyczepny, подве́сный, || приди́рчивый, привя́зчивый, скло́нный къ ссо́рѣ.

Przyczerniejszy, чернова́тый.

Przyczerwieńszy, красновáтый.

Przyczesać, причеса́ть.

Przyczęszczać, учаща́ть.

Przyczółek, -łku, *м. Архит.* фронто́нъ, щипе́цъ, ви́шка, ве́рхняя часть до́ма; || усто́й (*путепрово́да*); || *Артил.* фасъ бастіо́на.

Przyczołgać się, приползти́.

Przyczyna, -y, *ж.* причи́на, по́водъ, вина́.

Przyczyńca, -y, *м.* винове́никъ, винови́щикъ; || заступникъ, ходата́й. **Być czyim przyczyńcą u kogo,** быть чьимъ заступникомъ, ходата́емъ пе́редъ кѣмъ.

Przyczynek, -nku, *м.* приращéніе, прибáвка, прúбыль.

Przyczyniać, Przyczynić, придава́ть; приде́ть, прилага́ть, приложи́ть, прибавля́ть, приба́вить, увели́чивать, увели́чить; || присоедини́ть, присовокупля́ть (*къ письмý, къ рѣчи и т. п.*). || **Przyczyniać się, Przyczynić się,** содѣйствовать, способствовать. || Przyczyniać się

(za kim), ходáйствовать, хлопотáть, вступáться, заступáться (*за кого*).

Przyczynienie, -nia *и* Przyczynienie się, -nia się, *ср.* ходáйство, содѣйствіе.

Przyczynka, -i, *ж.* (*Умен.* слова Przyczyna), малѣйшая причúна, малѣйшій пóводъ.

Przyczynny, способствующій, содѣйствующій, ходáтайствующій, заступнúческій, предстáтельствующій; || рекомендáтельный. List przyczynny, рекомендáтельное письмó.

Przydać, *см.* Przydawać.

Przydaiszy, далекóнекъ.

Przydany, прибáвленный, прилóженный, присоединённый, прибáвочный, придáточный. || *Област.* Przydani, -ych, *мн.* свáдебный пóѣздъ отправлáющійся съ молодóю въ домъ ея мýжа вмѣстѣ съ придáнымъ.

Przydarzać się, Przydarzyć się, случáться, случúться.

Przydatek, -tku, *м.* прибáвка, надбáвка, придáча; || прúпись (*къ духóвному завѣщáнію*).

Przydatkowy, прибáвочный, придáточный, дополнúтельный.

Przydatność, -ści, *ж.* гóдность, пригóдность, выгода, удóбность.

Przydatny, гóдный, пригóдный, нýжный, выгодный, потрéбный, способный, удóбный.

Przydawać, Przydać, придавáть, придáть, прилагáть, приложúть, прибавлáть, прибáвить, присоединáть, присоединúть. || Przydawać się, Przydać się (na co, do czego), годúться, пригодúться, быть полéзнымъ, служúть (*къ чему*). Na co się to przyda? къ чемý óто послýжитъ? какáя изъ óтого пóльза? To się na nic przydać nie może, óто никудá не годúтся.

Przydech, -u, *м. Грам.* придыхáніе.

Przydechowy, *Грам.* гортáнный. Głoska przydechowa, гортáнная бýква.

Przydenek, -nku, *м. Артил.* виноградъ.

Przydeptać, притоптáть, стоптáть. Przydeptać trzewiki, стоптáть башмакú.

Przydługi, Przydłuższy, длинноватый.

Przydłużka, -i, *ж. Ком.* прибáвочный листъ къ вéкселю.

Przydomek, -mku, *м.* родовóе прóзвище; || двойнáя фамúлія.

Przydroże, -a, *ср.* придорóжная тропúнка, мѣсто при дорóгѣ.

Przydrożny, придорóжный, подорóжный.

Przydrzeźniać (komu), передрáзнивать (*кого*).

Przyduszać, Przydusić, душúть, придушúть, задушúть, удушáть, удушúть; || заглушáть, заглушúть, подавлáть, подавúть, сдéрживать, сдержáть, затáивать, затаúть; || прекращáть, прекратúть, усмирять, усмирúть, подавúть, обýздывать, обуздáть. *Муз.* Przyduszać dźwięki, смягчáть звýки. Przydusić głos, сдержáть гóлосъ, задушúть гóлосъ. Przydusić bunt, прекратúть, подавúть бýнтъ. Przydusić gniew, обуздáть, затаúть гнѣвъ. Przydusić sprawę, замя́ть дѣло.

Przydybać, Przydybywać, застáть, застáвать, захватúть, захвáтывать, застúгнуть, застúчь, застигáть. Noc nas przydybała w drodze, ночь застúгла, захватúла насъ въ дорóгѣ.

Przydybny, легкозастигáемый, уловúмый.

Przydychać, *Грам.* придыхáть, произноситъ гортáнью, съ придыхáніемъ.

Przydymać, Przydąć, навѣвáть, навѣять, наноситъ, нагнáть (*вѣтромъ*).

Przydymić, придымúть. || Przydymić się, придымúться.

Przydzielenie, -nia, *ср.* разпредѣлéніе (*хозя́йства, угóдій*).

Przydzielić (co komu), выдѣлúть, отдѣлúть, опредѣлúть, назнáчить дóлю.

Przyfarbować, подкрáсить.

Przyfastrzygować, сметáть, пришúть на живýю нúтку.

Przyfugowanie, -nia, *ср. Плотн.* фугóвка.

Przygadzać, Przygodzić, прилáживать, прилáдить, приспособлáть, приспособúть, прибирáть, прибрáть, придѣлывать, придѣлать; || приноравливать, приноровúть, примѣнять, примѣнúть. Przygadzać się, Przygodzić się, приключáться, приключúться, случáться, случúться, приводúться, происходúть. Przygadza się, случáется, бывáетъ. Każda rzecz na co się swego czasu przygodzi, кáждая вещь въ своё врéмя пригодúтся.

Przygana, -y, *ж.* хулá, порицáніе, осуждéніе, охуждéніе; || упрёкъ, попрёкъ, укорúзна, выговоръ. Człowiek bez przygany, человѣкъ безупрёчный, безукоризненный.

Przyganiać, Przyganić, хулúть, порицáть, осуждáть, охуждáть; || журúть, укорáть, упрекáть, выговáривать, дѣлать выговоръ. || Przyganiać, Przygonić, Przygnać, пригонúть, пригнáть, загонúть, загнáть.

Przyganiacz, -a, *м.* хулúтель, порицáтель.

Przygannie, съ упрёкомъ, съ порицáніемъ, съ осуждéніемъ, уничижúтельно.

Przyganny, достóйный порицáнія, хулúм. укоризненный. *см.* Naganny; || порицáющій, уничижáющій, укоряющій.

Przygarbić, сгóрбить, пригнýть, согнýть, скорóбить. || Przygarbić się, сгóрбиться, согнýться, скорóбиться.

Przygarnąć, Przygarniać, Przygarnywać, скопúть, копúть, собрáть, собирáть, набирáть, набрáть, подбирáть, подобрáть, прибирáть, прибрáть, загребáть, загрéсть; || привлекáть, пріютúть. Przygarnął do siebie ludzi uczonych, привлёкъ къ себѣ учёныхъ людéй, собралъ вок-

рýгъ себя́ учёныхъ людéй. **Przygarnął sierotę**, пріютúлъ у себя́ сиротý. **Przygarnij te pieniądze**, соберú, подберú э́ти дéньги. || **Przygarnąć się, Przygarniać się do czego**, посвящáть себя́ чемý, усéрдно занимáться чéмъ, предавáться чемý. **Przygarniać się do kogo**, привúзываться, приставáть къ комý, пріютúться у кого́.

Przygarść, -ści, *ж.* **Przygarśnie, -nia,** *ср.* прúгоршни.

Przygasać, Przygasnąć, угасáть, угáснуть

Przygasły, угáсшій.

Przygaszać, Przygasić, погашáть, погасúть. **Przygasić ogień,** уменьшúть, ослáбить огóнь.

Przygaszony, погáшенный.

Przygęstnieć, сгустúться.

Przygiąć, Przyginać, пригнýть. пригибáть, скорóбить; || сложúть, склáдывать; || преклонúть, преклонúть.

Przyglądać, Przyjrzeć (*Стар.* **Przyźrzeć**), присмáтривать, присмотрéть. *см.* **Oglądać, Dozierać. Przeglądać się, Przejrzeć się,** присмáтриваться, присмотрéться. всмáтриваться, всмотрéться, вглúдываться. вглядéться.

Przygładzać, Przygładzić, пригла́живать, пригла́дить.

Przygłaskać, Przygłaskiwać, гла́дить, пригла́дить, пригла́живать; приласка́ть, прила́скивать.

Przygłos, -u, *м.* ударéніе, акцéнтъ.

Przygłuch, -a, *м.* прúглухъ, глуховáтый.

Przygłuchnąć, оглóхнуть.

Przygłuszać, Przygłuszyć, заглушáть, заглушúть; || подовля́ть, подавúть; сдéрживать, сдержáть. *Муз.* **Przygłuszać dźwięki,** смягчáть звýки.

Przygnębić, удручúть, притéснить, прижáть, придавúть.

Przygnębienie, -nia, *ср.* притéсненіе, угнетéніе, давлéніе, подавлéніе, гонéніе, прижúмка.

Przygniatać, Przygnieść, угнетáть, притéснять, давúть, придавúть, удручáть, удручúть, прижимáть, прижáть.

Przygniły, гниловáтый.

Przygoda, -y, *ж.* слýчай, случáйность; || приключéніе, похождéніе, происшéствіе, собы́тіе; || неудáча, бéда. бéдствіе, несчáстіе. **Przygody życia,** житéйскія случáйности. **Większa część wysp znaleziona z przygody,** бóльшая часть островóвъ открыта случáйно. **Schowaj od przygody,** спрячь на всякúй слýчай. **Szczęśliwy jest kto się cudzą przygodą karze,** счáстливъ тотъ, кого́ исправля́етъ чужóе несчáстіе. || *Посл.* **Głupi kto po szkodzie radzi o wygodzie,** снявши гóлову, по волосáмъ не плáчутъ. **Przygody nauczą zgody,** *или* **Przygody jednają niezgody,** нуждá нaýчитъ колачú ѣсть, нуждá скáчетъ, нуждá пля́шетъ, нуждá пѣсенки поётъ. **Przygody po ludziach nie po drzewach chodzą,** *или* **Przygoda za każdym chodzi,** грѣхъ да бѣдá на кого́ не живётъ; на всякую бѣдý не упасёшься. **Przygoda nigdy sama nie przyjdzie,** бѣдá не прихóдитъ однá; бѣдá родúтъ бѣдý; бѣдá бѣдý погонúетъ.

Przygodność, -ści, *ж.* пригóдность, полéзность, удóбность, *см.* **Przydatność;** || случáйность, нечáянность, неожúданность.

Przygodny, гóдный, пригóдный, удóбный, полéзный, надлежáщій, прилúчный, свóйственный, *см.* **Przydatny;** || случáйный, нечáянный, неожúданный. || **Kazania przygodne,** прóповѣди, произнесённыя въ торжéственные прáздники.

Przygodzić, Przygodzić się, *см.* **Przygadzać.**

Przygonić, *см.* **Przyganiać.**

Przygórek, -rka, *м.* пригóрокъ.

Przygorętszy, жаркóнекъ.

Przygórny, подгóрный.

Przygorzeć, пригорéть.

Przygorzelina, -y, *ж.* гарь, прúгарь.

Przygorzki, горьковáтый.

Przygorzkniały, прогóрьклый.

Przygorzknieć, прогóрькнуть.

Przygotować, Przygotowywać, приготóвить, приготáвливать; приспособúть, приспособля́ть. || **Przygotować się, Przygotowywać się,** приготóвиться, приготовля́ться.

Przygotowanie, -nia, *ср.* приготовлéніе, припасéніе, приспособлéніе. **Przygotowania, -wań,** *мн.* сбóры, приготовлéнія. **Przygotowanie przestępstwa,** приготовлéніе къ преступлéнію, умы́шленное преступлéніе. || *Горн.* **Przygotowanie rud kruszcowych,** обогащéніе рудъ.

Przygotowany, приготóвленный.

Przygotowawczy, приготовúтельный, пріуготовúтельный.

Przygrabiać, Przygrabywać, Przygrabić, пригребáть, пригрестú, пригрéсть; загребáть. загрéсть.

Przygramolić się, притощúться, приползтú.

Przygraniczący, порубéжный.

Przygrawać, Przygrywać, *Муз.* акомпанúровать, вторúть; || подъúгривать.

Przygrawanie, -nia, *ср.* акомпанемéнтъ.

Przygrodek, -dka, *м.* прúгородъ.

Przygrozić, пригрозúть.

Przygróżka, -i, *ж.* угрóза.

Przygrubszy, толстовáтый; || *грубовáтый, простовáтый, мужиковáтый.

Przygrywać, *см.* **Przygrawać.**

Przygryzać, Przygryźć, обгрызáть, обглáдывать. ***Przygryzać wargi,** кусáть гýбы. **Przygryzać komu,** язвúть, колóть словáми (*кого́*).

Przygryzek, -zku, *м.* язвúтельная шýтка, ѣдкая, злáя насмѣшка.

Przygryźliwy, ёдкій, ко́лкій, язви́тельный.

Przygrzewać, Przygrzać, подогрѣва́ть, подогрѣ́ть; согрѣва́ть, согрѣ́ть; отогрѣва́ть, отогрѣ́ть; || припека́ть, припе́чь; || * докуча́ть, досажда́ть. **Słońce przygrzewa ziemię**, со́лнце согрѣва́етъ зе́млю.

Przygurtować, подтяну́ть подпру́гою; подпру́живать; || пристегну́ть, прикрѣпи́ть, привяза́ть.

Przyhaftować, приши́ть; вы́шить.

Przyimek, -mka, *м. Грам.* предло́гъ.

Przyjąć, *см.* **Przyjmować.**

Przyjaciel, -a, *м.* другъ, прія́тель; || люби́тель. *Посл.* **Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego**, ста́рый другъ лу́чше но́выхъ двухъ. **Przyjaciel stołowy, kieliszkowy**, засто́льникъ, собутыльникъ. **Przyjaciel ludzi**, человѣколю́бецъ. **Przyjaciel nauk i sztuk**, люби́тель нау́къ и иску́сствъ.

Przyjacielski, дру́жескій, прія́тельскій. **Po przyjacielsku, подру́жески, попрія́тельски.**

Przyjacielstwo, -a, *ср.* дру́жба, дру́жество, прія́знь, *см.* **Przyjaźń.** *Собир.* друзья́.

Przyjaciółka, -i, *ж.* прія́тельница, подру́га; || * шпе́нсеръ (*родъ же́нской оде́жды*).

Przyjadać, Przyjeść, прі́ѣдать, прі́ѣсть, съѣда́ть, съѣ́сть. || **Przyjadać się, Przyjeść się**, прі́ѣдаться, прі́ѣстись.

Przyjazd, -u, *м.* прі́ѣздъ.

Przyjaźń, -źni, *ж.* дру́жба, прія́знь.

Przyjaźnić, Sprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Przyjaźnić się, Sprzyjaźnić się**, дружи́ться, сдружи́ться, подружи́ться, свести́ съ кѣмъ дру́жбу.

Przyjazność, -ści, *ж.* **прія́зность**, прія́тливость, ла́сковость.

Przyjazny, прія́зненный, дру́жескій, дру́жественный, дружелю́бный, благопрія́тный, благосклонный. **Wiatr przyjazny**, попу́тный вѣ́теръ.

Przyjechać, *см.* **Przyjeżdżać.**

Przyjęcie, -cia, *ср.* прія́тіе. **Przyjęcie podarunku**, прія́тіе пода́рка. **Przyjęcie służącego**, наёмъ слуги́. **Przyjęcie do towarzystwa**, прія́тіе въ о́бщество; || пріёмъ, встрѣ́ча. **Znaleźć dobre przyjęcie**, быть хорошо́ прія́тымъ, встрѣ́ченнымъ. || **Przyjęcie za syna**, усыновле́ніе. **Przyjęcie za córkę**, прія́тіе вмѣ́сто до́чери.

Przyjemka, -i, *ж. Бот.* виноцвѣ́тъ.

Przyjemność, -ści, *ж.* прія́тность, удово́льствіе; || развлече́ніе, забава; || пре́лесть, нѣ́жность, мя́гкость. **Przyjemność stylu**, прія́тность сло́га. **Przyjemności wiejskie**, се́льскія удово́льствія. **Przyjemności życia światowego**, удово́льствія, развлече́нія свѣ́тской жи́зни. **Z przyjemnością co robić**, съ удово́льствіемъ дѣ́лать что́.

Przyjemny, прія́тный, ми́лый, любе́зный, нѣ́жный.

Przyjeść, Przyjeść się, *см.* **Przyjadać.**

Przyjęty, прія́тый; || одо́бренный.

Przyjeżdżać, Przyjechać, прі́ѣзжа́ть, прі́ѣхать.

Przyjmiciel, -a, *м.* **принима́тель**, пріёмщикъ; || сбо́рщикъ.

Przyjmować, Przyjąć, принима́ть, приня́ть, взять; || одобря́ть, одо́брить, утверждать, утверди́ть. **Przyjąć projekt**, приня́ть про́ектъ. **Przyjmować sakrament**, причаща́ться, пріобща́ться Свя́тыхъ Та́инъ. **Przyjąć służącego**, наня́ть слугу́. **Przyjąć służbę u kogo**, наня́ться въ слу́жбу къ кому́, вступи́ть въ слу́жбу къ кому́. **Przyjąć warunek**, согласи́ться на усло́віе. || **Przyjmować się**, принима́ться, начина́ть расти́; || * развива́ться, распространя́ться.

Przyjść, *см.* **Przychodzić.**

Przyjście, -ścia, *ср.* прихо́дъ, прише́ствіе. **Przyjście w pomoc**, воспособле́ніе.

Przykarać, наказа́ть.

Przykątek, -tku, *м. см.* **Zakąt.**

Przykaz, -u, *м.* прика́зъ, повеле́ніе.

Przykazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе, распоряже́ніе; || запове́дь. **Przykazanie boskie**, запове́ди бо́жія. || *Стар.* одо́бреніе съ ручательствомъ; || *Стар.* привы́чка къ чему́; || *Стар.* отка́зъ, завѣща́ніе.

Przykazywać, Przykazać, прика́зывать, приказа́ть, повеле́вать, повеле́ть. || *Стар.* отка́зывать, завѣща́ть. || *Стар.* **Przykazywać komu kogo**, рекомендова́ть кого́, руча́ться за кого́. || *Стар.* **Przykazywać kogo do czego**, пріучать.

Przykład, -u, *м.* приме́ръ, образе́цъ. **Na przykład**, напримѣ́ръ; || прикла́дъ (*у ружья́*).

Przykładać, Przyłożyć, прикла́дывать, прилага́ть, приложи́ть, подкла́дывать, подложи́ть. || *Стар.* **Przykładać się**, свыка́ться; || содѣйствовать, помога́ть, принима́ть въ чёмъ участіе. **I on przykładał się do téj sprawy**, онъ та́кже принима́лъ уча́стіе въ э́томъ дѣ́лѣ; || упражня́ться (*въ наукахъ*), прилежа́ть (*къ наукамъ*).

Przykładanie się, -nia się, *ср.* содѣ́йствіе, || стара́ніе, прилежа́ніе.

Przykładek, -dku, *м.* **Przykładka, -i**, *ж.* приба́вка, прида́ча; || прида́ча дурно́й гова́дины къ хоро́шей.

Przykładność, -ści, *ж.* приме́рность.

Przykładny, приме́рный, образцо́вый.

Przykłaniać, Przykłonić, наклоня́ть, накло́нить.

Przyklask, -u, *м.* рукоплеска́ніе.

Przyklaskiwać, Przyklasnąć, рукоплеска́ть, аплоди́ровать.

Przyklejać, Przykleić, прикле́ивать прикле́ить.

Przyklękać, Przyklęknąć, преклоня́ть, преклони́ть колѣ́ни, стать *или* пасть на колѣ́ни.

Przyklękły, колѣнопреклонённый, стоя́щій на колѣняхъ.

Przyklepać, Przyklepywać, сплю́щивать, сплющить.

Przyklepany, сплющенный.

Przykłonić, *см.* **Przykłaniać.**

Przykłonny (do czego), накло́нный, скло́нный.

Przykołatać się, добра́ться, пробра́ться, добиться, дости́гнуть.

Przykomorek, -rku, *м. Стар.* тамо́женная засто́ва.

Przykop, -u, *м.* ровъ, ко́пань; || *Воен.* **Przykopy**, *мн.* прико́пы, по́дступы, апро́ши, траше́я.

Przykopać, прокопа́ть, **прорыть.**

Przykopcieć, закоптѣть.

Przykopowy, траше́йный.

Przykopycie, -cia, *ср.* запа́токъ; || подкаблу́чный реме́нь.

Przykoście, -ścia, *ср.* **надко́стная** плѣва́.

Przykować, Przykuć, прико́вывать, **приковать.**

Przykracać, укора́чивать.

Przykradać, Przykraść, покра́дывать, красть понемно́гу. || **Przykradać się, Przykraść się**, подкра́дываться, подкра́сться.

Przykrasić, Przykraszać, укра́сить, украша́ть; || подправля́ть (*кушанье*).

Przykrawać, Przykroić, прикра́ивать, прикрои́ть.

Przykręcać, Przykręcić, привива́ть, привинти́ть, приве́рчивать, приве́ртывать, привертѣть.

Przykrępować, прикрѣпля́ть.

Przykro, непрія́тно, доса́дно, ску́чно, проти́вно, прискорбно, тяжело́, несно́сно; || кру́то, отвѣсно; || стремгла́въ, внизъ голово́ю; || гру́бо, суро́во, жесто́ко. **Góra przykro spadzista**, о́чень крута́я гора́. **Spaść przykro**, упа́сть стремгла́въ. **Zwrócić powóz przykro**, кру́то заворо́тить пово́зку. **Czas przykro zimny**, вре́мя о́чень холо́дное. **Przykro mi to**, э́то мнѣ непрія́тно. **Przykro na to patrzéć**, непрія́тно смотрѣть на э́то. **Przykro się z kim obchodzić**, суро́во обходи́ться съ кѣмъ. **Przykro odpowiedzieć**, гру́бо отвѣтить. **Z przykra**, *Нар.* нело́вко, тяжело́.

Przykrócić, укороти́ть, уба́вить, сократи́ть. || * держа́ть кого́ въ рукахъ, не дава́ть кому́ во́ли.

Przykroić, *см.* **Przykrawać.**

Przykrość, -ści, *ж.* кру́тость, круть, крутизна́ (*горы*); || жесто́кость, суро́вость (*зимы*); || непрія́тность, неудово́льствіе, огорче́ніе, безпоко́йство, ску́ка, доса́да. **Zrobić komu przykrość**, причини́ть кому́ неудово́льствіе.

Przykrótki, коротковатый.

Przykry, круто́й, отвѣсный. **Przykra góra**, крута́я гора́; || нерóвный, неудо́бный. **Przykra droga**, бо́йкая, нерóвная доро́га; || те́рпкій, о́стрый, рѣзкій. **Przykry smak, те́рпкій**, о́стрый вкусъ. **Przykry głos, рѣзкій** го́лосъ; || утоми́тельный. **Przykra praca**, утоми́тельная рабо́та; || непрія́тный. **Przykre położenie**, непрія́тное положе́ніе. || **Przykra**, *см.* **Przykra rzecz jest**, непрія́тно, э́то непрія́тное дѣло. **Przykra jest karać**, непрія́тно нака́зывать.

Przykrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || одѣя́ло, покры́шка; || кро́вля, кровъ, кры́ша, навѣсъ.

Przykryty, покры́тый, прикры́тый.

Przykrywać, Przykryć, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przykrywadło, -a, *ср.* кры́шка, покры́шка.

Przykrywka, -i, *ж.* кры́шечка.

Przykrzewić, *Стар.* уси́лить, приба́вить, увели́чить.

Przykrzyć, Sprzykrzyć, докуча́ть, досажда́ть; || возбужда́ть отвраще́ніе. || **Przykrzyć sobie**, скуча́ть, быть недово́льнымъ. || **Przykrzyć się, Sprzykrzyć się**, наскуча́ть, надоѣда́ть, быть въ тя́гость (*кому́*); || становиться ску́чнымъ, несно́снымъ. **Zaczyna mi się przykrzyć jego mowa**, его́ рѣчь начина́етъ наскуча́ть мнѣ. **Już mi się życie przykrzy**, жизнь уже́ наскуча́етъ мнѣ, жизнь уже́ наску́чила мнѣ. **Przykrzy mi się tu**, мнѣ здѣсь ску́чно.

Przykrzykać, Przykrzyknąć, восклица́ть, воскли́кнуть, выража́ть одобре́ніе восклица́ніями.

Przykrzyki, -ów, *мн.* одобри́тельныя восклица́нія, ра́достный кри́къ.

Przykuć, *см.* **Przykować.**

Przykupić, Przykupować, Przykupywać, прикупи́ть, прикупа́ть.

Przykupno, -a, *ср.* прику́пка.

Przykurczyć, скóрчить, свести́; || укороти́ть, сдѣлать коро́че, пригну́ть. **Przykurczyło rękę, nogę**, свело́ ру́ку, но́гу.

Przykurzyć, запыли́ть.

Przykwas, -u, *м.* кисловáтость.

Przykwasek, -sku, *м.* кисловáтый вкусъ.

Przykwaśny, кисловáтый.

Przylać, *см.* **Przylewać.**

Przyłączać, Przyłączyć, присоедини́ть, присоедини́ть, прилага́ть, приложи́ть. || **Przyłączać się, Przyłączyć się**, присоедини́ться, присоедини́ться.

Przyłączenie, -nia, *ср.* присоедине́ніе; || приложе́ніе, прибавле́ніе.

Przylądek, -dka, -dku, *м. Геогр.* мысъ, носъ. **Przylądek Dobréj Nadziei**, Мысъ Доброй Надежды.

Przylądować, приста́ть, причáлить къ бéрегу.

Przyłamać (*Стар.* **Przyłomić**), **Przyłamywać**, надломи́ть, надлáмывать.

Przylasek, -sku, *м.*, прилѣсокъ.

Przylaszczka, -i, *ж. Бот.* родъ фіялки.

Przyłatać, положи́ть запла́ты, запла́чивать, приши́ть.

Przylatywać. Przylatać, Przylecieć, прилета́ть, прилете́ть.

Przyłazić, Przylaźć, Przyleźć, ла́зить, ла́зать, лезть, прилеза́ть, прилёзть, приползать, приполати́.

Przyłbica, -y, ж. шишако́ть, шлемъ; || забра́ло, ли́чникъ (*у шлема*).

Przyłechcić, приманить, прива́дить, прiучи́ть.

Przylecieć, *см.* Przylatywać.

Przylegać, Przylegnąć, Przyledz, прилега́ть, прилёчь, налега́ть, нале́чь; || прилега́ть (*къ чему*), находи́ться въ сме́жности (*съ чѣмъ*); || приставать, прильну́ть (*о плати*).

Przyległość, -ści, ж. сме́жность, бли́зость; || принадле́жности, угодья, слу́жбы (*имѣнія, усадьбы, дома*).

Przyległy, сме́жный, сопреде́льный, погранйчный, сосе́дній. || *Мат.* Przyległy kąt, сме́жный у́голъ. || *Стар.* прива́занный, приве́ренный, привы́кшій.

Przyleń, -nia, м. лѣнтя́й, лѣни́вецъ.

Przylepek, -pka, м. *см.* Przylepka; || * прилипа́ло, подлипа́ло (*человѣкъ, вкра́дывающійся съ ласка́тельствомъ*), подлипа́ла, волоки́та.

Przylepiać, Przylepić, налепля́ть, налепи́ть, разлепля́ть, разлепи́ть, прилепля́ть, прилепи́ть. || Przylepiać się, прилепля́ться; || привя́зываться, приставать (*къ кому*), волочи́ться (*за кѣмъ*).

Przylepka, -i, ж. при́тискъ (*двухъ хлѣбовъ во время печенія*); || * *см.* Przylepek.

Przylepnąć, *см.* Przylipać.

Przylepny, клёйкій, ли́пкій, вя́зкій.

Przylew, -u, Przylewek, -wku, м. прили́въ; || прили́въ (*воды*).

Przylewać, Przylać, приливать, прилить.

Przyleżć, *см.* Przyłazić.

Przyleżeć, прилега́ть, прилёчь.

Przyłgać, Przyłgiwać (*Стар.* Przyłygać), прилга́ть, прилыга́ть.

Przylgnąć, *см.* Przylgać.

Przyliczać, Przyliczyć, причисля́ть, причи́слить, причита́ть, причёсть.

Przyligać, Przylgnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, прильну́ть; || привя́зываться, привяза́ться, приставать, пристать.

Przylipać, Przylipnąć, Przylepnąć, прилипа́ть, прили́пнуть, приклёпываться, приклеи́ться.

Przylizać, Przylizywać, Przylizować, подлизать, подлизывать, слизать, слизывать. || Przylizywać się, подли́зываться, подольща́ться.

Przyłóg, -ogu, м. *см.* Odłóg.

Przylot, -u, м. *Стар.* Przylat, прилёть (*птицъ*).

Przylotny, прилётный.

Przyłożyć, *см.* Przykładać.

Przyłuda, -y, ж. прикормъ; || нажи́ва (*на удо́й*); || * приманка.

Przyłudny, приманчивый, заманчивый, привлека́тельный.

Przyłudzać, Przyłudzić, приманивать, приманить, прива́живать, прива́дить, привлека́ть, привле́чь.

Przylutować, припая́ть.

Przymacniać, Przymocnić, прикрепля́ть, прикрепи́ть, укрепля́ть, укрепи́ть.

Przymajętnić, обогати́ть

Przymamić, приманить, заманить.

Przymartwić, умертви́ть, придуши́ть.

Przymarzać, Przymarznąć, примерза́ть, примёрзнуть.

Przymaszerować, прибы́ть изъ похо́да (*о войскѣ*).

Przymawiać, Przymówić, заговаривать, заговори́ть, заводи́ть рѣчь. вступа́ть въ разгово́ръ; || заговаривать, заколдо́вывать (*нашёптываніемъ нѣкоторыхъ словъ*); || порица́ть, уко́рять, упрека́ть, журить. || Przymawiać się, Przymawianie się w sprawie *Юрид.* уча́стіе въ объясне́ніяхъ по докла́дываемому де́лу. Przemówić się, вы́сказать своё мнѣніе о како́мъ либо де́лѣ; || вступи́ть съ кѣмъ въ разгово́ръ, заговори́ть съ кѣмъ; || напомина́ть, намека́ть, каса́ться, затро́гивать, издалека́ заводи́ть рѣчь о чёмъ; || сказа́ть сло́во въ чью либо по́льзу.

Przymazać, прима́зать.

Przymęczyć, прину́дить, вы́нудить.

Przymiarek, -rku, м. нали́шекъ въ мѣрѣ, прида́ча, надда́ча, надба́вка.

Przymierać, Przymrzeć (głodu), терпѣть го́лодъ, умира́ть съ го́лоду; || *Стар.* Przymierać na kogo, переходи́ть, доста́ваться по насле́дству по́слѣ чьей смерти. Przymiera to wszystko na brata, podług sukcessji, всё э́то переходи́тъ по насле́дству къ бра́ту.

Przymierca, Przymierzca, -y, м. сою́зникъ (Sprzymierzeniec).

Przymierny, сою́зный.

Przymierzać, Przymierzyć, примёря́ть, примёрить; || = dokąd, do czego, стреми́ться куда́, къ чему́, цѣлить, мѣтить во что́; || напомина́ть, намека́ть. Nie przymierzając, безъ зла́го у́мысла, безъ зла́го намѣренія, не говоря́ худа́го сло́ва.

Przymierzchnąć, поме́ркнуть, потемнѣть; || сме́ркнуться.

Przymierze, -a, ср. сою́зъ. Przymierze zaczepne i odporne, сою́зъ наступа́тельный и оборони́тельный. || *Богосл.* Dawne Przymierze, ве́тхій завѣтъ. Nowe Przymierze, но́вый завѣтъ.

Przymieszać, Przymieszywać, примѣша́ть, примѣшивать. || Przymieszać się, смѣши́ваться; || * Przymieszać się do czego, вмѣша́ться во что́.

Przymieszek, -szka, м. при́мѣсь.

Przymieszka, -i, ж. по́дмѣсь; || интрига́, сплавъ.

Przymieszkowy, примѣша́нный.

Przymilać, Przymilić, украша́ть, укра́-

сить, кра́сить. **Przymilać się**, подольща́ться, подслу́живаться, угожда́ть, зае́скивать, стара́ться понра́виться.

Przymiot, -u, *м.* ка́чество, сво́йство, досто́инство; || *Филос.* случа́йность, атриб у́тъ; || *Мед. Стар.* но́вый прида́докъ бо́лѣзни; || *Грам.* сказу́емое.

Przymiotnik, -a, *м.* прилага́тельное и́мя.

Przymiotny, прилага́тельный, ка́чественный.

Przymknąć, *см.* **Przymykać.**

Przymnażać, Przymnożyć (czego), умножа́ть, умно́жить (*что*).

Przymocować, прикрѣпи́ть.

Przymocowanie, -nia, *ср.* прикрѣпле́ніе.

Przymorek, -rku, *м.* нача́ло *или* коне́цъ чумы́, моровóй я́звы.

Przymorski, примо́рскій, *см.* **Nadmorski, Pomorski.**

Przymorze, *см.* **Pomorze.**

Przymowa, -y, *ж. Стар.* заговóръ, загова́риваніе, нашёптываніе, колдовство́, заклина́ніе; || *см.* **Przymówka.**

Przymówić, Przymówić się, *см.* **Przymawiać.**

Przymówienie, się, -nia się, *ср.* сло́во ска́занное въ чью́-либо по́льзу; || присоедине́ніе къ разговóру. **Przymówienie się ustne,** ли́чное объясне́ніе.

Przymówka, -i, *ж.* язви́тельная шу́тка, о́строе сло́во, насмѣшка, ко́лкость; || внуше́ніе, намёкъ.

Przymówny, Przymówczy, ко́лкій, оби́дный, язви́тельный.

Przymrózek, -zku, *м.* за́морозки, за́морозь, небольшóй морóзъ.

Przymrużać, Przymrużyć (oczy), морга́ть глаза́ми, щу́рить, прищу́ривать глаза́. **Przymrużyć oczy.** сомкну́ть глаза́.

Przymulenie, -nia, *ср.* нано́съ (*песку, земли́*).

Przymurek, -rku, *м. Архит.* часть стѣны́, прилега́ющая къ другóй стѣнѣ, **быкъ** (*внѣшняя подста́ва для поддержа́нія сооруже́ній*), контрефóрсъ; || *Фортиф.* контрефóрсы, ка́менныя подпóры при одéждѣ вала́ съ внýтренней стороны́, для поддержа́нія земляно́й тя́жести.

Przymurować, пристро́ить, придѣлать ка́менное строе́ніе.

Przymurze, -a, *ср.* пристѣно́къ, пристѣнь

Przymus, -u, *м.* принужде́ніе, принуждённость, приневóливаніе; || *Юрид.* **Przymus osobisty,** ли́чное задержа́ніе, аре́стъ.

Przymusić, *см.* **Przymuszać.**

Przymusiciel, -a, *м.* понуди́тель.

Przymusicielka, -i, *ж.* понуди́тельница.

Przymuskać, Przymusnąć, Przymuskiwać, пригла́дить, пригла́живать.

Przymusny, принуждённый, натя́нутый.

Przymusowy, принуди́тельный.

Przymuszać, Przymusić, принужда́ть, принуди́ть, наси́ловать, приневóливать, приневóлить, заставля́ть, заста́вить; || **Przymuszać się,** принужда́ть себя́.

Przymuszony, принужденный, вынужденный, приневóленный.

Przymykać, Przymknąć, прикрыва́ть, прикры́ть, прижима́ть. прижере́ть, запира́ть, запере́ть; || придвига́ть, придви́нуть.

Przynaglać, Przynaglić (*komu*), понужда́ть. понуди́ть, торопи́ть, понука́ть; || **Przynaglać kogo do czego,** принужда́ть, приневóливать кого́ къ чему́.

Przynajmniéj, по кра́йней мѣрѣ, по мéньшей мѣрѣ.

Przynależeć, принадлежа́ть; || относи́ться къ чему́, каса́ться до чего́; || *Стар.* зави́сѣть.

Przynależność, Przynależytość, -ści, *ж.* принадле́жность, зави́симость, подчинённость, *см.* **Należytość, Przyległość;** || **Przynależność sądu,** полноправность суда́; || причита́ющаяся су́мма, сле́дуемая къ получе́нію су́мма. || *Стар.* **Przynależności,** *мн.* дохóдныя статьи́, *см.* **Pertynencja.**

Przynależny, Przynależyty, зави́симый, подчинённый; || надлежа́щій, принадлежа́щій, прили́чный, свóйственный; || до́лжный, сле́дуемый; || *Юрид.* полноправный, имѣющій пра́во суди́ть; || причита́ющійся, сле́дуемый къ получе́нію (*о су́ммѣ*).

Przynaszać, *см.* **Przynosić.**

Przynęcać, Przynęcić, привлека́ть, привле́чь, прельща́ть, прельсти́ть; || прива́живать, прикáрмливать.

Przynęta, -y, *ж.* прима́нка, пре́лесть, привлека́тельность; || прикóрмъ; || нажи́ва, блёвка (*надѣва́емая на крючокъ уди́ для прима́нки рыбъ*).

Przynętny, привлека́тельный, плѣни́тельный, прелéстный.

Przyniewalać, Przyniewolić, приневóливать, приневóлить, принужда́ть, прину́дить.

Przyniewolny, вы́нужденный, принуждённый, обя́занный.

Przynitować, ваклена́ть (*гвоздь*), вколоти́ть.

Przynosić, Przynieść, Przynaszać, приноси́ть, принести́, прина́шивать; || доставля́ть, доста́вить; || причиня́ть, причини́ть; || доноси́ть, доводи́ть до свѣдѣнія. **Co cię tu przyniosło?** что тебя́ привело́ сюда́? **Czy go tu kaduk przyniósł?** не чéрти ли принесли́ его́ сюда́? **Przynieść szkodę,** нанести́ вредъ. **Przynieść stratę,** ввести́ въ убы́токъ. **Przynieść zmartwienie,** причини́ть огорче́ніе.

Przynucać, Przynuczać, Przynękać, Przynukać, Przynużać, принуждáть, приневóливать.

Przynuka, -i, *ж.* принужде́ніе. **Bez przynuki,** непринужде́нно, добровóльно.

Przyobecny, присýтствующій.

Przyobiecać, Przyobiecywać, обѣща́ть, обѣща́ться, суля́ть, **посуля́ть.**

Przyoblec, Przyobłoczyć, Przyoblekać, одѣ́ть, облека́ть, **одѣ́ть, одѣва́ть.** || **Przyoblekać się, oblачáться, облекáться,** одѣва́ться, **надѣва́ть на себя́.**

Przyoccić, подли́ть у́ксусу.

Przyodziać, *см.* **Przyodziewać.**

Przyodzienie, -nia, *ср.* **Przyodziewa, -y,** *ж.* **Przyodziewek, -wku,** *м.* **Przyodzież, -y,** *ж.* одѣ́ние, **одѣ́жда, пла́тье;** || прикры́тие, покро́въ.

Przyodziewać, Przyodziać, одѣва́ть, одѣ́ть, прикрыва́ть, **прикры́ть.**

Przyodziewek, Przyodzież, *см.* **Przyodzienie.**

Przyorać, Przyorywać, приора́ть, припаха́ть, припа́хивать.

Przyostry, острова́тый.

Przyozdabiać, Przyozdobić, украша́ть, укра́сить.

Przyozdobienie, -nia, *ср.* **прикра́са.**

Przypadać, Przypaść, Przypadnąć (przy czém, do czego), припада́ть, припа́сть, броса́ться, **бро́ситься. Przypadł do ziemi,** припа́лъ къ землѣ. **Przypadają mu do nóg,** броса́ются къ его́ **ногáмъ.** || =**gdzie,** спря́таться, **притайться.** || =**dokąd,** врыва́ться, **вто́ргаться. Przypadać do miasta,** врыва́ться въ **го́родъ.** || = **na kogo,** нападáть, **постига́ть, застига́ть,** захва́тывать. **Strach na niego przypadł,** страхъ напа́лъ на него́. **Nieszczęście na niego przypadło,** несча́стіе **постúгло** его́. **Choroba na niego przypadła,** его **постúгла** боле́знь. || Достава́ться, **выпада́ть на до́лю,** приходи́ться, **причита́ться,** наставáть, наступáть, **конча́ться** (*о срóкѣ*). **Dziedzictwo na niego przypada,** ему́ **досга́ется** насле́дство, на его́ **до́лю выпада́етъ** насле́дство. **Kolej przypada na mnie,** настаёт**ъ** мо**й** о́чередь. **Na niego przypada dzień** слу́жбы, **приходи́тъ** его́ **о́чередь** итти́ на слу́жбу. **Święto jego przypada na niedzielę,** пра́здникъ его́ **прихо́дится** въ **воскресе́нье.** || **Происходи́ть, случа́ться. Przypadło to w roku 1812,** э́то **случи́лось** въ **1812 году́.** || **Приходи́ть** въ **го́лову,** припомина́ть. **Przypada mi na myśl,** мнѣ **прихо́дитъ** въ **го́лову,** я **припомина́ю.** || Понра́виться, полюби́ться. **Przypada mi po myśli,** э́то мнѣ по **мы́сли,** э́то мнѣ **нра́вится. Przypada mi do gustu,** э́то въ **мо́емъ вку́сѣ,** по **моему́ вку́су. Przypadł mi do serca,** онъ мнѣ **полюби́лся.** || Подходи́ть, **схо́дствовать. Konie te przypadają do siebie,** э́ти **ло́шади подхо́дятъ** одна́ къ **другóй, подхо́дятъ** подъ **одну́ масть. Przypadać do siebie,** сходи́ться, **схо́дствовать** другъ съ **дру́гомъ.** || Покрыва́ть, **зава́лить. Na ten czas wszystko było śniegiem przypadło,** въ э́то **вре́мя** всё **бы́ло** покры́то *или* **засы́пано снѣго́мъ. Przez noc śniegu przypadało,** всю **ночь** на́**дало** снѣгъ. (*Охот.* броса́ться въ **сто́рону** (*отъ соба́къ*).

Przypadanie, -nia, *ср.* **упада́ніе, нападáніе;** || **врыва́ніе, вторже́ніе;** || **наста́ніе,** наступле́ніе (*срóка*), *см.* **Przypadać.**

Przypadek, -dku, *м.* **приключе́ніе,** происше́ствіе, **собы́тіе,** нечáянный **слу́чай, нечáянность,** *см.* **Zdarzenie;** || **неудáча, несчáстіе. Wydarzył mu się przypadek,** съ **нимъ случи́лось** несча́стіе. || **Случáйность. Życie ludzkie podlega rozmaitym przypadkom,** человѣ́ческая **жизнь** подвéржена **рáзнымъ** случáйностямъ. || **Припáдокъ,** при́ступъ (*болѣзни*), **симптóмъ.** || **Приключе́ніе,** похожде́ніе, **Przypadki życia,** приключе́нія въ **жи́зни,** *см.* **Przygoda.** || *Грам.* **паде́жъ.** || **Na przypadek, w przypadku,** на **слу́чай,** въ **слу́чаѣ. Przypadkiem, Przypadkowo,** слу́чайно, по **слу́чаю,** нечáянно, невзначáй, непарóкомъ, ненарóчно. **Spuścić się na przypadek,** пусти́ться **наудáчу,** ввѣриться **слу́чаю.**

Przypadkować, *Грам.* **склоня́ть.**

Przypadkowość, -ści, *ж.* **случáйность,** нечáянность, неожи́данность.

Przypadkowy, случáйный, нечáянный, неожи́данный; || посторóнній. **Przypadkowe dochody,** посторóнніе, случáйные дохóды.

Przypadłość, -ści, *ж. Филос.* **случáйность;** || *Богосл.* **акциде́нціи,** ви́ды, та́инства по освящéніи (*у католиковъ*); || **припáдокъ,** при́знакъ **болѣзни,** симптóмъ; || **дóля,** часть **чего́-либо** слѣ́дуемая кому́, слѣ́дуемая су́мма.

Przypadły, прибы́вшій, наступи́вшій, **случи́вшійся.** *см.* **Przypaść.**

Przypalać, Przypalić, прижига́ть, **прижéчь,** обжига́ть, **обжéчь.**

Przypamiętać, припóмнить, **вспóмнить**

Przyparty, припёртый, прижáтый, приставленный.

Przypas, -u, *м.* **мáчта и руль на рѣчныхъ** суда́хъ.

Przypasać, Przypaść, стра́вливать, **стравúть** (*пустúть скотúну на лугъ úли въ пóле, давáть ей сѣдáть травý úли хльбъ но корню стоя́щій*).

Przypaść, *см.* **Przypadać.**

Przypasowanie, -nia, *ср.* **приста́вка,** прила́женіе. *Плотн.* **Przypasowanie do łegaru,** пару́бка на лéжни.

Przypasywać (*Стар*, **Przypasować**), **Przypasać,** препоя́сывать **препоясать,** опоя́сывать, **опоясать;** || **прицѣпля́ть, прицѣпúть,** привѣ́шивать, **привѣсить,** привя́зывать, **привязáть.**

Przypatrować się, Przypatrywać się, Przypatrzać się, Przypatrzéć się, всмáтриваться, **всмотрѣ́ться,** вгля́дываться, **вгляде́ться,** насмотрѣ́ться, **наглядéться.**

Przypchnąć, *см.* **Przypychać.**

Przypędzać, Przypędzić, пригоня́ть, пригна́ть; || **понужда́ть, понуди́ть, понука́ть.**

Przypiąć, *см.* **Przypinać.**

Przypiecek, -cka, *м.* **шесто́къ, припе́чекъ.**

Przypieczętować, запеча́тать.

Przypiekać, Przypiec, припека́ть, припе́чь, поджа́ривать, поджа́рить; || ***Przypiekać komu, досажда́ть, докуча́ть. || Przypiekać się, обжа́риться, подгоре́ть.**

Przypiekanka, -i, *ж. Повар.* крокéтка, родъ лепёшекъ, въ ви́дѣ цили́ндровъ изъ тёртаго карто́фелю, *или* изъ ри́су, поджа́ренныхъ на сковородѣ.

Przypiekle, -a, *ср. Библ.* вра́та а́довы.

Przypiękniać, Przypiększać, Przypięknić, Przypięknąć, Przypiększyć, украша́ть, украси́ть, убира́ть, убра́ть.

Przypielać, Przypleć, выпа́лывать, вы́полоть.

Przypieprzyć, присы́пать пе́рцомъ.

Przypierać, Przyprzeć, припира́ть, припере́ть, напира́ть, напере́ть, прижима́ть, прижа́ть; || прилега́ть къ чему́, грани́чить, примыка́ть, быть въ сме́жности; || ***Przypierać kogo,** наступа́ть на кого́, тѣсни́ть кого́, ста́вить кого́ въ тупи́къ. || **Przypierać się (do czego),** опира́ться (*на что́*).

Przypieranie, -nia, Przyparcie, -cia, *ср.* припира́ніе, напира́ніе, нажа́тіе, налега́ніе.

Przypierzać, Przypierzyć, опера́ть, опери́ть; || убира́ть пе́рьями.

Przypięty, прико́лотый, припи́ленный, прикрѣплённый.

Przypiewać, *см.* **Przyśpiewywać.**

Przypiewek, -wku, *м.* припѣвъ.

Przypijać, Przypić, пить за чьё здоро́вье. || **Przypijać się, Przypić się,** вива́ться, вы́питься.

Przypilnować (czego), присмотре́ть (*за кѣмъ*), позабо́титься (*о чёмъ*), наблюда́ть.

Przypinać, Przypiąć, прика́лывать, приколо́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Przypinać wstążki,** прика́лывать ле́нты. **Przypiąć ostrogi,** надѣть шпо́ры. ***Rogi komu przypinać,** приставля́ть кому́ рога́. *Посл.* **Przypiął kwiatek do kożucha,** горо́дитъ чепуху́, вздоръ, въ э́томъ нѣтъ ни скла́ду, ни ла́ду, ни къ селу́, ни къ го́роду. **Przypiąć komu łatkę,** уязви́ть, уколо́ть слова́ми, обрѣзать, отщелка́ть, отдѣлать (*кого́*).

Przypis, -u, *м.* припи́ска, приба́вка, примѣча́ніе, толкова́ніе: || посвяще́ніе (*кни́ги*); || *Юрид. Стар. см.* **Przywianek.**

Przypisać, *см.* **Przypisywać.**

Przypisek, -sku, *м.* отмѣ́тка, вы́носка, примѣча́ніе; || припи́ска, постскри́птъ.

Przypisanie, nia, *ср.* припи́сываніе, **прибавле́ніе къ написанному,** припи́ска; || **внесе́ніе въ кни́гу;** || посвяще́ніе (*кни́ги кому́-либо*).

Przypisny, приписно́й, приписанный, причи́сленный. Przypisne linje w nutach, приба́вочныя линѣйки. **Przypisny list,** посвяти́тельное письмо́ (*въ книгѣ*).

Przypisywać, Przypisać, приписывать, приписа́ть; || посвящать кому́ (*кни́гу*). **Przypisywać sobie co,** приписывать себѣ, присво́ивать себѣ.

Przypłacać, Przypłacić, до́рого плати́ть, заплати́ть, поплати́ться; || потерпѣ́ть (*за что́*), искупа́ть (*что́*). **Przypłacić czego zdrowiem,** поплати́ться здоро́вьемъ (*за неосторо́жность*). **Przypłacił on mi tego, za to,** онъ за э́то мнѣ заплати́лъ, э́то бу́детъ до́рого сто́ить ему́.

Przypłaszczyć, приплю́снуть, придави́ть.

Przyplatać, Przypleść, вплета́ть, вплесть.

Przypławiać, Przypławić, сплавля́ть, сплавля́ть, сплави́ть, пригона́ть, припа́ть. || **Przypławiać się,** переплывать, переплы́ть, приплыва́ть, приплы́ть.

Przypleć, *см.* **Przypielać.**

Przypleniać, Przypleńić, пріумножа́ть, пріумно́жить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть.

Przypleść, *см.* **Przyplatać.**

Przyplodek, -dka, *м.* приплóдъ, прираще́ніе (*скотины*); || * прибавле́ніе, прибáвка, при́быль; || незаконорождённый, побо́чное дитя́; || *Собир.* потóмство, ро́дственники по нисходя́щему колѣ́ну.

Przyplodkowy, приплóдный.

Przypłynąć, Przypływać, приставать, подплывать къ бе́регу, приплывать, приплы́ть.

Przypochlebiać, Przypochlebić, льстúть, ласка́ть, ласка́тельствовать, потво́рствовать, угожда́ть. || **Przypochlebiać się,** ласка́ться, подольща́ться, подла́живаться, подде́лываться.

Przypodobać się, понра́виться, полюби́ться, приглянýться.

Przypodobanie, -nia, Przypodobanie się, -nia się, *ср.* стара́ніе понра́виться.

Przypodobniać, Przypodobywać, Przypodobić, Przypodobnić, уподобля́ть, уподоби́ть, прира́внивать, приравня́ть, сра́внивать, сравня́ть. || **Przypodobniać się,** уподобля́ться, прира́нивáться.

Przypodobny, подóбный, похóжій, схóжій.

Przypominać, Przypomnieć, припомина́ть, припо́мнить, напомина́ть, напо́мнить.

Przypominacz, -a, *м.* напомина́тель,

Przypominek, -nku, *м.* пода́рокъ на пáмять.

Przypomnienie, -nia, *ср.* воспомина́ніе, напомина́ніе, припомина́ніе,

Przypor, -u, *м.* прорѣ́хъ (*у рубáхи*),

Przypora, -y, *ж.* подпóрка.

Przyrządzać, Przyrządzić, приготáвли-

вать, приготóвить, припасáть, припасти́, приспосáбливать, приспособи́ть.

Przyposażny, дáнный сверхъ придáного.

Przypowiast, -u, *м.* вторúчный повúвъ въ судъ для исполнéнія приговóра.

Przypowiastka, *см.* **Przypowieść**.

Przypowieść, -ści, *ж.* послóвица, погово́рка; || прúтча. **Przypowieści Salomonowe**, прúтчи Саломóна. **Poszło to w przypowieść**, óто вошлó въ послóвицу, *см.* Przysłowie.

Przypowiestny, послóвичный; || прúточный, иносказáтельный.

Przypowieszczać, **Przypowieszczyć**, *Стар.* призывáть въ судъ прéступника для исполнéнія приговóра надъ нúмъ.

Przypozew, -zwu, *м.* возобновлéніе тя́жбы, вторúчный вы́зовъ въ судъ.

Przypozwać, **Przypozywać**, возобновúть, возобновля́ть тя́жбу, позвáть въ судъ, прибы́ть къ суду́.

Przypozwanie, -nia, *ср.* вручéніе вы́зова въ судъ. **Przypozwanie do sprawy**, привлечéніе къ дéлу, къ суду́.

Przypożyczyć, призанáть, ещё взáть въ долгъ.

Przyprawa, -y, *ж.* приготовлéніе, приспособлéніе, сбóры; || *Повар.* припрáва, снадобьé; || *Стар.* прикрáса, украшéніе; || составлéніе, состáвъ; || закáлка (*стáли*).

Przyprawiać, **Przyprawić**, приготовля́ть, приготóвить, прибавля́ть, прибáвить, присоединя́ть, присоединúть, присовокупля́ть, присовокупúть, прилагáть, приложúть. **Przyprawić kogo o co**, подвергáть кого́ чему́, доводúть кого́ до чего́, причиня́ть. **Przyprawił go o nieszczęście**, онъ довéлъ его́ до несчáстія. **Przyprawić kogo o śmierć**, причинúть кому́ смерть, быть причúною чьей смéрти. || **Przyprawiać się**, приготовля́ться, приспособля́ться.

Przyprażyć, поджáрить.

Przyprószyć, **Przypruszyć**, напорошúть, напылúть, насорúть.

Przyprowadzać, **Przyprowadzić**, доводúть, довестú, вводúть, ввестú, приводúть, привестú.

Przyprowadzenie, -nia, *ср.* приведéніе, привóдъ.

Przyprząg, -ęgu, *м.* у́пряжь, запрúжка; || пристя́жка. **Koń do przyprzęgu**, пристя́жная лóшадь.

Przyprząść, припрúсть.

Przyprzążka, -i, *ж.* *см.* **Przyprząg**; || костромка, пристя́жь.

Przyprzeć, сопрéть.

Przyprzęgać, **Przyprządz**, припрягáть, припрáчь.

Przypsnąć, замя́ться, остановúться, замолчáть.

Przypudrować, напýдрить.

Przypust, -u, *м.* наступлéніе, прúступъ.

Przypustne, -ego, *ср.* плáта за входъ; || *Юрид. и Стар.* пóшлина за дозволéніе продáжи трéтьей чáсти имéнія.

Przypustnica, -y, *ж.* *Плот.* подбáлочникъ, *см.* Knag.

Przypuszczać, **Przypuścić**, припускáть, припустúть, допускáть, допустúть, принимáть, принять, открывáть путь къ дéйствію, давáть на что́ лúбо позволéніе, допускáть, не останáвливать. || **Przypuszczać (czego)**, припускáть, прибавля́ть длины́ *или* ширины́; || нападáть, атаковáть; || припускáть, случáть (*о лошадя́хъ*); || допускáть, предполагáть. **Przypuśćmy że tak jest**, допýстимъ, что óто такъ. **Przypuściwszy, że...**, предположúвши что...

Przypuszczalnie, фиктúвно, воображáемо, по предположéнію.

Przypuszczalny, фиктúвный, предполагáемый.

Przypuszczanie, **Przypuszczenie**, -nia, *ср.* допущéніе, принятіе. || **Przypuszczenie**, предположéніе, догáдка, гипóтеза. **Przypuszczenie prawne**, *Юрид.* фúкція, предположéніе. **Gubić się w przypuszczeniach**, теря́ться въ догáдкахъ.

Przypychać, **Przypchnąć**, припúхивать, припихáть, припихнýть, притáлкивать, притолкáть, притолкнýть; || закладывать. **zaложúть** (*дверь, окно́*).

Przypytywać się, распрáшивать, освéдомля́ться, развéдывать, допрáшивать, дoúскиваться; || * пытáться, пробовáть.

Przyrąbać, прирубúть.

Przyrabiać, **Przyrobić**, придéлывать, придéлать; || прибавля́ть, прибáвить, увели́чивать, увели́чить, расширя́ть, расши́рить. **Przyrobić majątku**, увели́чить своё состоя́ніе.

Przyrachować, причéсть, причúслить.

Przyradzać, **Przyrodzić**, родúться. **Przyrodził się po śmierci ojcowskiéj**, родúлся пóслѣ смéрти отцá || **Przyradzać się komu**, быть въ блúзкомъ родствѣ съ кéмъ; || родúться похóжимъ на кого́ (*на отца́, на мать и т. п.*).

Przyramek, -mku, *м.* нарáмникъ; || наплéчникъ, оплéчникъ (*на одéжду, на рубáшку*); || нарукáвникъ.

Przyrastać, **Przyrosnąć**, прирастáть, прирости́, нарастáть, нарости́; || * возрастáть, возрасти́, увели́чиваться, увели́читься.

Przyrdzewieć, заржáвѣть.

Przyrobek, -bku, *м.* вы́ручка, прúбыль, бары́шъ; || пожúва, заработка.

Przyroda, -y, *ж* природа, натýра, естество́; || свóйство.

Przyrodniczy, естéственный, натурáльный.

Przyrodność, -ści, *ж.* однорóдность; || схóдство, сообрáзность || свойство́ (*родствé по женúтьбѣ*); || родство́, сродство.

Przyrodzony, *см.* **Przyrodzony**; || природный, врождённый, однорóдный; || ред-

nóй, ródственный. || **Przyrodny brat**, единоутробный братъ. **Przyrodni bracia i siostry**, сводные, сведённые *или* сведёные брáтья и сёстры. || *Бот.* **Rośliny przyrodne**, прирастáющія растéнія.

Przyrodzenie, **-nia**, *ср. см.* **Przyroda.**

Przyrodzony, природный, естéственный, натурáльный. **Rozum przyrodzony**, врождённый умъ. **Przyrodzone nauki**, **Przyrodoznawstwo**, естéственныя наýки, **естествознáніе**. **Prawo przyrodzone**, естéственное прáво. **Dzieci przyrodzone**, **незаконорождённыя**, побóчныя дéти. **Grzech przyrodzony**, первородный грéхъ. *Анат.* **Części przyrodzone**, дéторóдныя **чáсти.**

Przyrok, *см.* **Urok.**

Przyrosnąć, *см.* **Przyrastać.**

Przyrost, **-u**, *м.* приращéніе (*луны*); || приращéніе, распространéніе, пріумножéніе; || нáрость, нáросль.

Przyrostek, **-stku**, **-stka**, *м.* нáросль; || óтпрыскъ, óтрасль, побéгъ дерева; || *Грам.* присловье, присловная частица.

Przyrównać, **Przyrównywać**, приравня́ть, прирáвнивать, уподóбить, уподоблять, сравнúть, срáвнивать, сличúть, сличáть, примѣнúть, примѣня́ть.

Przyrównanie, **Przyrównywanie**, **-nia**, *ср.* сравнéніе, срáвниваніе, уподоблéніе, сопоставлéніе.

Przyrumienić, **подрумя́нить**; || * **поджáрить** (*въ máсль*). || **Przyrumienić się**, подрумя́ниться; || **поджáриться.**

Przyrwa, **-y**, *ж. Геогр.* **залúвъ**, **лиманъ.** *см.* **Zatoka.**

Przyrwać, **Przyrywać (czego)**, **подры́ть**, подрывáть, вы́рвать, вырывáть, подкопáть, подкáпывать. **Przyrwać się**, *Прост.* дорвáться, добрáться. **Przyrwał się do flaszki**, дорвáлся до буты́лки.

Przyrykać, отзывáться на мычáніе, на ревѣніе.

Przyrynek, **-nku**, *м.* мáлый рынокъ.

Przyrząd, **-u**, *м.* снарáдъ, аппарáтъ.

Przyrządzać, **Przyrządzić**, приготовля́ть, приготóвить, снаряжáть, снарядúть, припасáть, припастú.

Przyrządzanie, **Przyrządzenie**, **-nia**, *ср.* приготовлéніе, снаряжéніе, припасéніе.

Przyrzec, обѣщáть, дать слóво.

Przyrzecze, **-a**, *ср.* порѣчье.

Przyrzeczenie, **-nia**, *ср.* обѣщáніе; || обязáтельство; || увѣрéніе. удостовѣрéніе, *см.* **Obietnica.** **Przyrzeczenie na piśmie**, подпúска, пúсьменное обязáтельство.

Przyrzeczny, прирѣ́чный, порѣ́чный.

Przyrzekać, обѣщáть, обѣщáться; || увѣря́ть, *см.* **Obiecywać.**

Przyrznąć, *см.* **Przyrzynać.**

Przyrzucać, **Przyrzucić**, подбрáсывать, подбрóсить, прикúдывать, прикúнуть, подкла́дывать, подложúть; || набрáсывать, набрóсить, накúдывать, накúнуть, прикрывáть, прикры́ть. || **Przyrzucać się**, сообщáться, передавáться, приставáть (*о болѣзни*).

Przyrzut, **-u**, *м.* прикúдка, || прилúпчивая, заразúтельная болѣзнь.

Przyrzutny, прибáвленный, прикúнутый; || случáйный, посторóнній; || прилúпчивый, заразúтельный (*о болѣзни*). *см.* **Zaraźliwy.**

Przyrzynać, **Przyrznąć**, подрѣзывать, подрѣзать, прирѣзывать, прирѣзать.

Przysąd, **-u**, *м.* присуждéніе, приговóръ, рѣшéніе, опредѣлéніе; || судéбныя пóшлины; || *Стар.* **присýдъ**, прáво производúть судъ.

Przysada, **-y**, *ж. Стар.* прибавлéніе, дополнéніе; || прúмѣсь, смѣшéніе, сплавъ, лигатýра (*серебрá, зóлота*); || пустáя прикрáса; || слáбость, порóкъ; натя́нутость, принуждённость, напы́щенность, жемáнство.

Przysadka, **-i**, *ж. Бот.* прилúстникъ, застёжка.

Przysadny, **подмѣ́шанный**, прибáвленный; || натя́нутый, принуждённый, напы́щенный, жемáнный.

Przysadzać, **Przysadzić**, присáживать, присадúть, насаждáть, насадúть; || приставля́ть, приста́вить, помѣщáть, помѣсти́ть; || прибавля́ть, прибáвить, примѣшивать, примѣша́ть; || быть натя́нутымъ, напы́щеннымъ, жемáннымъ. || **Przysadzać się na co**, домогáться, добивáться чего́; || = **do kogo**, срáвнивать себя́ съ кѣмъ, пя́литься вслѣдъ за кѣмъ.

Przysądzać, **Przysądzić**, присуждáть, присудúть, приговáривать, приговорúть. **Przysądzić rzecz najwięcéj dającemu**, оста́вить вещь за дающимъ бóльшую цѣ́ну.

Przysądzenie, **-nia**, *ср.* присуждéніе.

Przysalać, **Przysolić**, соля́ть, насоля́ть.

Przyścignąć, нагна́ть, догна́ть, изловúть, поймáть, задержáть, придержáть.

Przyséłać, **Przysyłać**, **Przysłać** (**po co**, **za czém**), присылáть, прислáть, посылáть, послáть (*за чѣмъ*).

Przysiadać, **Przysiąść**, **Przysieść**, присéдать, присéсть. || **Przysiadać się do kogo**, подсáживаться къ кому́, садúться пóдлѣ кого́.

Przysiadywać, **Przysiedzieć (czego**, **przy czém)**, просúживать, просидѣ́ть. **Przysiedziałem nad tém z miesiąc**, я просидѣ́лъ, проработáлъ надъ э́тимъ съ мѣсяцъ; || присéсть гдѣ́ (*на врéмя*); || засéсть, притáиться.

Przysięga, **-i**, *ж.* присúга, клáтва, клáтвенное обѣщáніе; || божбá. **Przysięga wierności** *или* **na wierność**, присúга на вѣ́рность, клáтва въ вѣ́рности. **Przysięga homagjalna**, присúга на вѣрноподданичество.

Przysięgać, **Przysiądz** (*Стар.* **Przysiąc**), **Przysięgnąć**, присягáть, присягнýть, ут-

вержда́ть присяго́ю, дава́ть кля́твенное обѣща́ніе. Przysiadz na Ewangelją, присяга́ть надъ Евае́ліемъ. Przysięgam Bogu, кляну́сь Бо́гомъ, ей Бо́гу. || Przysięgać się, божи́ться, кля́сться. Przysięgam się na honor, кляну́сь че́стью.

Przysięgły, присяжный. *Юрид.* присяжный засѣда́тель. Przysięgły umocowany, присяжный повѣренный.

Przysiek, -u, *м.* Przysieka, -i, *ж.* родъ тяжа́каго топора́ для выдалбливанія де́рева. || Przysiek (w stodole), засѣкъ (*отгоро́дка въ амба́рѣ для хлѣба*), за́кромъ.

Przysiew, -u, Przysiewek, -wku, *м.* присѣвъ.

Przysiewać, Przysiać, присѣва́ть, присѣ́ять.

Przysiewacz, -a, *м.* присѣва́ющій.

Przysiężnie, подъ прися́гою, подъ кля́твою.

Przysiężny, да́вшій кля́твенное обѣща́ніе, присягну́вшій въ чёмъ либо́, *см.* Przysięgły.

Przysiodłać, осѣдла́ть.

Przysiołek, -łku, *м.* посёлокъ, вы́селокъ, сельцо́; || ху́торъ.

Przysionek, -nku, -nka, *м.* па́перть, притво́ръ предъ це́рковью, преддве́рie, предхра́міе; || прихо́жая, пере́дняя (*ко́мната*), се́ни.

Przyskakiwać, Przyskoczyć, подска́кивать, подскочи́ть, подпры́гивать, подпры́гнуть; || броса́ться, бро́ситься, кида́ться, ки́нуться.

Przyskarżać, Przyskarżyć, оговари́вать (*кого́*), доноси́ть, жа́ловаться (*на кого́*).

Przysklepić, затяну́ть (*о ра́нѣ*).

Przyskoczyć, *см.* Przyskakiwać.

Przyskok, -u, *м.* наско́къ, налётъ; || при́ступъ.

Przyskromiać, Przyskromić, усмиря́ть, укроща́ть, укроти́ть, обу́здывать, обузда́ть.

Przyskrzelowy, *Зоол.* поджа́берный.

Przyskrzynać, Przyskrzypnąć, прищема́ть, придави́ть, притиснуть, прижа́ть.

Przyskwarny, жа́ркій, зно́йный; || * докучливый несно́сный.

Przyskwierać, безпоко́ить, трево́жить, докуча́ть.

Przysłabszy, слабова́тый.

Przysładzać, Przysłodzić, подсла́щать, подсласти́ть.

Przysłaniać, Przysłonić, заслоня́ть, заслони́ть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Przysłońszy, солнова́тый.

Przysłówek, -wka, *м. Грам.* нарѣ́чіе.

Przysłowie, -wia, *ср* посло́вица

Przysłowiowy, Przysłowny, посло́вичный.

Przysłówkowy, *Грам.* какъ нарѣ́чіе, въ видѣ нарѣ́чія. Wyraz przysłówkowy, ре́ченіе, употребля́емое какъ нарѣ́чіе, въ видѣ нарѣ́чія.

Przyślubić, обѣща́ть, обѣща́ться, дать обѣща́ніе.

Przysłuchiwać się, Przysłuchać się (komu, czemu), прислу́шиваться (*къ чему́*), вслу́шиваться (*во что́*); || насторо́жить у́ши (*о живо́тныхъ*).

Przysługa, -i, *ж.* услу́га, заслу́га. одолже́ніе. Przysługę komu zrobić, оказа́ть кому́ услу́гу.

Przysługiwać się, Przysłużyć się, прислу́живаться. прислужи́ться ока́зывать, оказа́ть кому́ услу́гу. одолжа́ть, одолжи́ть, обя́зывать, обяза́ть.

Przysłużny, услу́жливый.

Przysmaczek, -czka, *м.* ла́комый кусо́чекъ. Przysmaczki, *мн.* сла́сти, ла́комства.

Przysmak, -u, *м.* припра́ва (*что-нибудь*); || ла́комство, ла́комый кусо́къ; || *Ирон.* непрія́тность, доса́да.

Przysmażać, Przysmażyć (w maśle), пря́жить, жа́рить въ ма́слѣ; = w cukrze, обса́харить, оглазу́рить.

Przyśmiechnąć się, улыбну́ться.

Przyśmierzyć (co, czego), усмири́ть, укроти́ть, утиши́ть, успоко́ить, уня́ть.

Przyśmiesznie, немно́го смѣшно́, заба́вно.

Przysmrodzić, навони́ть. Przysmrodzić dymem, придыми́ть.

Przyśnić się, присни́ться.

Przyspa, -y, *ж.* на́сыпь; || Pryzba, Przyźba, Przyzba, зава́лина.

Przysparzać, Przysporzyć, подспа́ривать, подспори́ть; || прибавля́ть, приба́вить, уси́ливать, уси́лить, умножа́ть, умно́жить, увели́чивать, увели́чить; || * Przysporzyć, вы́играть вре́мя. ускори́ть рабо́ту, поспѣши́ть съ рабо́тою. || Przysparzać się, увели́чиваться, умножа́ться, прибавля́ться.

Przyśpieszać, Przyśpieszyć, ускоря́ть, ускори́ть, торопи́ть, спѣши́ть (*чѣмъ*).

Przyśpieszający, ускори́тельный.

Przyśpieszanie, Przyśpieszenie, -nia, *ср.* ускоре́ніе.

Przyśpieszony, ускорённый, поспѣ́шный.

Przyśpiewywać, припѣва́ть, подпѣва́ть.

Przyspolić (kogo do czego), приня́ть въ това́рищество, пріобщи́ть, присоедини́ть. приня́ть, взять кого́ въ свой това́рищи. || Przyspolić się, приста́ть, присоедини́ться (*къ кому́*).

Przysporzenie, -nia, *ср.* подспо́рье; || умноже́ніе, увели́ченіе.

Przysporzyć, *см.* Przysparzać.

Przysposabiać, Przysposobić, приготовля́ть, пригото́вить, прила́живать, прила́дить, припаса́ть, припасти́; || усыновля́ть, усынови́ть; || = co do czego, приспособля́ть, приспосо́бить, примѣня́ть, примѣни́ть, проноравлива́ть, прино́вить; || = kogo do czego, пріучать, пріу-

чи́ть, наставля́ть, наста́вить, воздѣ́лывать, воздѣ́лать (*зе́млю*); || **пріуготовля́ть пріугото́вить, напу́тствовать. Przysposabiać kogo do spowiedzi, пріуготовля́ть кого́ къ и́споведи. Przysposabiać na śmierć, напу́тствовать къ сме́рти, пріуготовля́ть къ перехо́ду въ ве́чность.** || **Przysposabiać się, приготовля́ться, пріуготовля́ться, приспособля́ться;** || **запаса́ться** (*чѣмъ*), **приготовля́ть что́ въ прокъ** *или* **на вся́кій слу́чай.**

Przysposabianie, Przysposobienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе, пріуготовле́ніе, напу́тствованіе** (*къ сме́рти*); || **примѣне́ніе, приноровле́ніе;** || **усыновле́ніе, приня́тіе вмѣсто сы́на;** || **Przysposobienie się, приспособле́ніе, заготовле́ніе запа́совъ, сбо́ры.**

Przysposobieniec, -ńca, *м.* **усыновлённый, при́нятый вмѣсто сы́на.**

Przyśrubować, привинти́ть.

Przyssać się, всоса́ться; || **привя́ваться, прицѣпи́ться.**

Przystałość, -ści, *ж.* **прили́чіе, благопристо́йность;** || **соотвѣтственность.**

Przystały, прили́чный, благопристо́йный; || **соотвѣтственный.**

Przystań, -ni, *ж.* **при́стань.**

Przystanek, -u, *м.* **полуста́нція** (*на желѣзной доро́гѣ*).

Przystary, Przystarzały, устаре́лый, обветша́лый.

Przystaw, -a, *м.* **при́ставъ, надзира́тель, смотри́тель, наблюда́тель;** || **проводни́къ.**

Przystawa, -y, *ж.* **конво́й, прикры́тіе;** || **подпо́ра, тычи́на;** || *Мат.* **та́нгенсъ, каса́тельная ли́нія.**

Przystawać, Przystanąć, пріостана́вливаться, пріостанови́ться. Przystanął na chwilę, на мину́ту пріостанови́лся. || = **Przystać, приставать, приста́ть. Łódka do brzegu przystała, ло́дка приста́ла къ бе́регу. Drzwi nie przystają, две́ри не пристаю́тъ, пло́тно не притворя́ются;** || *Мат.* **совпада́ть въ одну́ то́чку;** || **привя́зываться, приставать. Przystać do wojska, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу, поступи́ть въ солда́ты.** || = **na co, согласи́ться, соизволя́ть на что́.** || *Безл.* **Przystoi (komu, na kogo), прили́чно, свойственно, слѣдуетъ. To nie przystoi na tak rozumnego człowieka, э́то неприли́чно тако́му у́мному человѣку.**

Przystawanie, Przystanie, -nia, *ср.* **устава́ніе, уста́лость;** || **приставле́ніе;** || **поступле́ніе** (*въ солда́ты*); || *Мат.* **совпаде́ніе въ одну́ то́чку, равномѣ́рность;** || = **na co, согла́сіе, соизволе́ніе.**

Przystawiać, Przystawić, приставля́ть, приста́вить.

Przystawka, -i, *ж.* **приста́вка, придѣ́лка;** || **сала́тникъ, со́усникъ.**

Przystawstwo, -a, *ср.* **разставле́ніе войскъ по кварти́рамъ, квартирова́ніе, кварти́ра;** || **до́лжность** при́става, *см.* **Przystaw.**

Przystęp, -u, *м.* **при́ступъ, по́доступъ, подхо́дъ, до́ступъ:** || **приближе́ніе, наступле́ніе, поступле́ніе, вше́ствіе;** || *Морск.* **рейдъ, ре́йда, при́стань, га́вань, портъ.**

Przystępność, -ści, *ж.* **досту́пность.**

Przystępny, досту́пный.

Przystępować, Przystąpić, приступа́ть, приступи́ть, приближа́ться, приближи́ться, присоедини́ться, присоединя́ться. Przystępować do Stołu Pańskiego, пріобща́ться Святы́хъ Та́инъ, причаща́ться. || **Przystąpić na co, наступи́ть** (*на что́*), **натопта́ть, притопта́ть** (*что́*).

Przystępowanie, Przystąpienie, -nia, *ср.* **приступле́ніе, согла́сіе. Przystąpienie do Stołu Pańskiego, Св. Причаще́ніе, Св. Прича́стіе.**

Przystojność, -ści, *ж.* **прили́чіе, благопристо́йность;** || **приго́жество. Przystojność publiczna, общественная благопристо́йность.**

Przystojny, прили́чный, благопристо́йный, присто́йный; || **приго́жій, краси́вый.**

Przystosować, Przystosowywać, примѣни́ть, примѣня́ть, сообрази́ть, сообража́ть, относи́ть, приноров и́ть, приноравливать, прила́живать, прила́дить, приспособля́ть, приспосо́бить. || *Мат.* **сра́внивать.**

Przystosowanie, -nia, *ср.* **примѣне́ніе, прила́живаніе, приспособле́ніе.**

Przystrajać, Przystroić, убира́ть, убра́ть, украша́ть, укра́сить, наряжа́ть, наряди́ть, устра́ивать, устро́ить.

Przystrychnąć, ула́дить, устро́ить, привести́ въ поря́докъ, убра́ть.

Przystrzygać, Przystrzydz (co, czego), подстрига́ть, подстри́чь.

Przystudzać, Przystudzić, прохола́живать, прохолоди́ть, остужа́ть, остуди́ть.

Przysucha, -y, *ж.* **Przysuch, Przesuch, -u,** *м.* **вя́лое сушёное мя́со** *или* **ры́ба.**

Przysuchy, подсу́шенный.

Przysuszać, Przysuszyć, подсуши́ть.

Przysuwać, Przysunąć, придвига́ть, придви́нуть, присо́вывать, прису́нуть.

Przysuwnica, -y, *ж.* *Плот.* **полустропи́льная нога́.**

Przyswajać, Przyswoić, присво́ивать, присво́ить; || **осво́ивать, осво́ить, дѣлать ручны́мъ, приручи́ть, пріуча́ть, пріучи́ть.**

Przyswędlina, -y, *ж.* **гарь, пригоре́лое.**

Przyswędzić, *Повар.* **подже́чь, прижёчь** (*мя́со*).

Przyświadczać, Przyświadczyć, свиде́тельствовать, засвиде́тельствовать, подтвержда́ть, подтверди́ть, удостовѣ́рять, удостовѣ́рить.

Przyświecać, освѣща́ть. озаря́ть. Przyświecać komu, свѣти́ть кому́.

Przysychać, Przyschnąć, присыха́ть, присо́хнуть.

Przysypać, Przysypywać, присы́пать, присыпа́ть.

Przysypisko, -a, *ср.* **нано́съ земли́**, прито́ина.

Przyszańce, -ów, *мн. Воен.* **прико́пы**, по́дступы, апро́ши.

Przyszańcować się, *Воен.* **прибли́зиться** (*к крѣпости*) **посре́дствомъ** земляны́хъ рабо́тъ.

Przyszarzać, замара́ть, загрязни́ть, запа́чкать.

Przyszczep, -u, *м.* **прище́покъ, приви́вокъ**, черено́къ; || **прививно́е** дерево́. *Dem.* **Przyszczepek, -pku,** *м.* **прище́почекъ**, черено́чекъ.

Przyszczepa, -y, *ж.* ***присоедине́ніе**, приставле́ніе.

Przyszczepiać, Przyszczepić, прищепля́ть, прививать (*дерёвья*).

Przyszczepka, -i, *ж.* **запла́тка на о́буви.**

Przyszczuwać, Przyszczwać, Przyszczuć, трави́ть (*соба́ками*); || ***поддра́знивать**, подзадо́ривать.

Przyszew, *см.* **Przyszwa.**

Przyszkółka, -i, *ж.* **приготови́тельная шко́лка**; || **Przyszkółek, -łka,** *м.* **ни́зшая** жидо́вская шко́ла.

Przyszlachcić, *облагороди́ть.

Przyszłość, -ści, *ж.* **бу́дущее**, бу́дущность.

Przyszły, бу́дущій.

Przyszpilić, приши́лить.

Przysztukować, прита́чивать, притачи́ть, пришива́ть, приши́ть въ та́чку.

Przyszwa, -y, *ж.* **передо́къ**, верхъ, голо́вки (*у сапога́, башмака́*). **Dać przyszwy do butów,** придѣлать но́выя голо́вки къ сапога́мъ. || Подъёмъ ноги.

Przyszyć, Przyszywać, приши́ть, пришива́ть. ***Przyszyć komu ogon,** насмѣ́яться, издѣ́ваться надъ кѣ́мъ.

Przytaczać, Przytoczyć, прика́тывать, прикати́ть, придвига́ть, придви́нуть; || **ссыла́ться, сосла́ться, приводи́ть, привести́. Przytoczyć przykład,** привести́ приме́ръ. **Przytaczać autorów,** ссыла́ться на писа́телей.

Przytajać, Przytaić, утаи́вать, утаи́ть, скрыва́ть, скрыть; || **Przytajać się,** подкра́дываться, укрыва́ться; || **Przytajać kaszę,** зава́ривать густу́ю ка́шу.

Przytargać, Przytargnąć, притаскивать, притащить, **приволакивать, приволочь.**

Przytarty, нетёртый.

Przytęchnąć, сдѣлаться за́тхлымъ, слежа́ться.

Przytępiać, Przytępić, притупля́ть, притупи́ть.

Przytępszy, притупленный.

Przytłaczać, Przytłoczyć, придавливать, придави́ть, прижима́ть, прижа́ть, притѣсня́ть, притѣсни́ть; || **угнета́ть, отягча́ть, отягчи́ть, обремени́ть, обременя́ть, удруча́ть**; || **одолѣва́ть, одоле́ть.**

Przytłuc, придави́ть, размозжи́ть. || **Przytłuc się dokąd, протѣсниться, продра́ться.**

Przytłumiać, Przytłumić, заглуша́ть, заглуши́ть, подавля́ть, подави́ть, сде́рживать, сдержа́ть, прита́ивать, притаи́ть, зата́ивать, затаи́ть; || **преодолѣва́ть, преодоле́ть, прекраща́ть, прекрати́ть, уничтожа́ть, уничто́жить**; || **разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять. Przytłumić dech,** сдержа́ть, притаи́ть дыха́ніе. **Przytłumić dźwięki,** заглуши́ть зву́ки. **Przytłumić skargi czyje,** прекрати́ть чьи жа́лобы. **Przytłumić głos natury,** заглуши́ть го́лосъ приро́ды. **Przytłumić bunt,** подави́ть бунтъ.

Przytoczenie, -nia, *ср.* **ссы́лка**, указа́ніе; || цита́та.

Przytoczony, приведённый, **указа́нный**, поимено́ванный, на́званный.

Przytoczyć, *см.* **Przytaczać.**

Przytomność, -ści, *ж.* **прису́тствіе**, *см.* **Obecność.** || **Przytomnośc umysłu,** прису́тствіе ду́ха, хладнокро́віе, созна́ніе. **Zostawać, leżeć bez przytomności,** остава́ться, лежа́ть безъ чувствъ. **Odchodzić od przytomności,** лиша́ться чувствъ. **Odzyskać przytomność,** притти́ въ чу́вство, притти́ въ себя́. **Stracić przytomność,** потеря́ть прису́тствіе ду́ха.

Przytomny, прису́тствующій, **прису́щій**; || сохраня́ющій присутствіе ду́ха, нетеря́ющій прису́тствія ду́ха, нахо́дчивый.

Przytowarzyszyć, присоедини́ть къ о́бществу. || **Przytowarzyszyć się,** присоедини́ться къ о́бществу.

Przytrącić (co, czego), отби́ть, отколоти́ть, отшиби́ть; || ***перекуси́ть, наскоро** вы́пить.

Przytrafiać, Przytrafić (co do czego), пригоня́ть, пригна́ть, примѣня́ть, примѣни́ть. || **Przytrafiać się,** случа́ться, приключа́ться, быва́ть, дѣ́латься ино́гда.

Przytrudny, Przytrudniejszy, трудновато́й.

Przytrzasnąć, прихло́пнуть, **захло́пнуть. Przytrzasnąć okno,** захло́пнуть окно́.

Przytrząsać, Przytrząść, Przytrząsnąć, присыпа́ть, присы́пать, пересыпа́ть, пересы́пать; || **Przytrząsnąć,** перетрясти́, растрясти́, встряхну́ть, отряхну́ть.

Przytrzymać, Przytrzymywać, придержа́ть, приде́рживать, задержа́ть, заде́рживать, остана́вливать, остановить; || **арестова́ть, наложить аре́стъ.**

Przytrzymanie, -nia, *ср.* **заарестова́ніе, задержа́ніе**; || **поймка.**

Przytulać, Przytulić, прижима́ть, прижа́ть, сжима́ть, сжать. || **Przytulać się do kogo, прижима́ться, ласка́ться**; || **=gdzie, do czego, пріюти́ться** гдѣ, **найти́ пристани́ще, убѣ́жище, приста́ть** къ чему́.

Przytulanie, Przytulenie, -nia, *ср.* **прижима́ние, прижа́тие; || Przytulenie,** *см.* **Przytułek.**

Przytułek, -łku, *м.* **прита́нище, убе́жище, прію́тъ. Dom przytułku, богоде́льня.**

Przytulisko, -a, *ср.* **прію́тъ. Przytulisko dla dzieci,** де́тскій прію́тъ.

Przytulja, -ji, *ж. Бот.* **сыворо́точная трава́; || Przytulja komonica swojska,** до́машняя дя́тлина, до́нникъ.

Przytwardszy, твердова́тый.

Przytwierdzać, Przytwierdzić, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть, подпира́ть, подпере́ть, утверди́ть.

Przytwierdzenie, -nia, *ср.* **прикрѣпле́ніе,** подпира́ніе, утвержде́ніе.

Przytyk, -u, *м.* **ко́лкость, ко́лкое, язви́тельное сло́во.**

Przytykać, прикаса́ться, дотро́гиваться, затро́гивать; || затыка́ть (*про́бкою*); || прика́лывать, пришпи́ливать. || **Przytykać komu, do kogo, na kogo,** язви́ть слова́ми кого́, говори́ть ко́лкости кому́, *см.* **Przytyk.**

Przyuczać, Przyuczyć, прію́чать, прію́чить. || **Przyuczać się, Przyuczyć się,** прію́чаться, прію́читься, привыка́ть, привы́кнуть.

Przyuzdać, взнуздать (*ло́шадь*); || ***обузда́ть, укроти́ть.**

Przywabiać, Przywabić, прима́нивать, приманя́ть, привлека́ть, привле́чь.

Przywalać, Przywalić, прива́ливать, прива́лить, зава́ливать, зава́лить, прида́вливать, придави́ть.

Przywaliny, -lin, *ж. мн.* **разва́лины; || обло́мки; || щебень, му́соръ.**

Przywalny, находя́щійся у са́маго ва́ла.

Przywalony, придави́вленный, зава́ленный.

Przywara, -y, *ж. Повар.* **на́кипь, нага́ръ; || *недоста́токъ, поро́къ,** *см.* **Wada.**

Przywarty, притво́ренный, **примкну́тый.**

Przywarzać, Przywarzyć, подва́ривать, подвари́ть.

Przywdzięczać, Przywdzięczyć, украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикра́сить. || **Przywdzięczać się, Przywdzięczyć się,** украша́ться, украси́ться, охора́шиваться.

Przywdzięk, -u, *м.* **умильность, умильный взглядъ,** умильная улы́бка.

Przywdziewać, Przywdziać, надѣва́ть, наде́ть.

Przywędrować, прибы́ть, **прі́ехать, достигнуть.**

Przywianek, -nku, *м.* **обезпечи́тельная за́пись иму́щества,** да́нная му́жемъ женѣ; || пода́рокъ му́жа женѣ на друго́й день сва́дьбы; || *см.* **Gierada, Wyprawa, Wiano.**

Przywiązanie, -nia, *ср.* **привя́занность, пре́данность, приве́рженность.**

Przywiązany, привя́занный, пре́данный.

Przywiązywać, Przywiązać, привя́зывать, привязать; || ***Przywiązać kogo do siebie,** привя́зывать, привлека́ть кого́ къ себѣ́. || **Przywiązywac się,** привя́зываться къ чему́, увлека́ться (*кѣмъ или чѣмъ*). **Przywiązał się namiętnie do niéj,** онъ стра́стно увле́кся ею, привяза́лся къ ней. || **Przywiązywać się (do słów),** привя́зываться, прицѣпля́ться (*къ словамъ*).

Przywiązywanie, -nia, *ср.* привя́зываніе, *см.* **Przywiązanie.**

Przywidywać, Przywidzieć, привиде́ть**ся,** пригре́зиться, присни́ться.

Przywidzenie, -nia, *ср.* при́зракъ, виде́ніе, мечта́, грёза. **Chory z przywidzenia,** мни́мый больно́й.

Przywidziany, при́зрачный, мечта́тельный, вообража́емый, мни́мый.

Przywiędnąć, свя́нуть.

Przywiedzenie, -nia, *ср.* приведе́ніе, доведе́ніе (*кого́ къ чему́*).

Przywiedziony, приведённый, доведённый.

Przywieńczyć, увѣнча́ть.

Przywierać, Przywrzeć, прикипа́ть, прикипѣ́ть, прилипа́ть, прилипну́ть, приставать, присте́ть; || притворя́ть, притвори́ть (*две́ри*); || прикрѣпля́ть, приставля́ть.

Przywieść, *см.* **Przywodzić.**

Przywiewać, Przywiać, Przywionąć, запоси́ть, занести́ вѣтромъ, надува́ть, наду́ть, навѣва́ть, навѣ́ять.

Przywięź, -zi, *ж.* при́вязь.

Przywijać, Przywinąć, обвива́ть, обви́ть; || перевя́зывать, перевяза́ть (*рану*); || приставать, присте́ть, подплы́ть, подплы́ть къ бе́регу.

Przywiléj, -ju, *м.* привиле́гія; || преиму́щество; || *Юрид.* **Przywiléj na dobrach nieruchomych,** привилегиро́ванные долго́на недви́жимыхъ иму́ществахъ.

Przywionąć, *см.* **Przywiewać.**

Przywitać, привѣ́тствовать, поздоро́ваться, поклони́ться, встрѣ́тить съ почтѣніемъ, радушно приня́ть.

Przywitanie, -nia, *ср.* привѣ́тствіе, покло́нъ; || пріёмъ, встрѣ́ча.

Przywłaszczać, Przywłaszczyć, присво́ивать, присво́ить, усво́ивать, усво́ить, припи́сывать, приписа́ть (*себѣ или кому́*); завладѣ́ть (*чѣмъ*), захватить, похитить (*что́*).

Przywłaszczanie, Przywłaszczenie, -nia, *ср.* присво́еніе (*чего́*), завладѣніе (*чѣмъ*), похище́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Przywłaszczyciel, -a, *м.* **присвои́тель, похити́тель.**

Przywłaszczycielka, -i, *ж.* **присвои́тельница, похити́тельница.**

Przywlekać, Przywlec, привлека́ть, привле́чь, притаскивать, притащи́ть, приволакивать, приволо́чь. || **Przywlekać się, Przywlec sie,** притащи́ться.

Przywodzenie, -nia, *ср.* ссы́лка, цита́та; || **Przywodzenie czemu**, предво́дительство.

Przywodzić, приводи́ть (*что́*), ссыла́ть-ся (*на что́*).

Przywództwo, -a, *ср.* предводи́тельство.

Przywołać, **Przywoływać**, призва́ть, призыва́ть, созва́ть, созыва́ть, вы́звать, вызыва́ть, позва́ть, кли́кнуть, кли́кать. **Przywołać sprawę**, слу́шать де́ло (*въ судѣ*) *или* потре́бовать де́ло къ слу́шанію. || ***Przywodzić co na pamięć**, припомина́ть.

Przywołanie, -nia, *ср.* призва́ніе, призы́въ. **Przywołanie sprawy**, слу́шаніе де́ла въ судѣ, вы́зовъ де́ла къ слу́шанію, внесе́ніе де́ла.

Przywóz, -ozu, *м.* привóзъ, тра́нспортъ, доста́вка.

Przywożenie, **Przywiezienie**, -nia, *ср.* привезе́ніе, привóзъ, доставле́ніе.

Przywozić, **Przywieźć**, привози́ть, привезти́, доставля́ть, достáвить.

Przywożny, **Przywozowy**, привóзный, заграни́чный.

Przywracać, **Przywrócić**, возстановля́ть, возстанови́ть, возвраща́ть, возврати́ть. **Przywrócić porządek**, возстанови́ть поря́докъ. **Przywrócić kogo do szlachectwa**, возврати́ть кому́ дворя́нство, дворя́нское досто́инство. **Przywrócić kogo na urząd**, возстанови́ть кого́ въ до́лжность, въ пре́жнюю его́ до́лжность.

Przywracanie, **Przywrócenie**, -nia, *ср.* возстановле́ніе, возобновле́ніе. **Przywrócenie do zdrowia**, выздоровле́ніе. **Przywrócenie na urząd**, возстановле́ніе въ должно́сть. **Przywrócenie do dawnego stanu**, возстановле́ніе пре́жняго поря́дка. **Przywrócenie dynastyi na tron**, возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція.

Przywrócić, *см.* **Przywracać**.

Przywróciciel, -a, *м.* возстанови́тель, возобнови́тель.

Przywrót, -otu, **Przywrotnik**, -a, *м. Бот.* льви́ная ла́па, покрыва́льце, перело́йная трава́, росни́ца.

Przywrotny, поправи́мый, возврати́мый, возвра́тный; || періоди́ческій, попере́менный. **Przywrotna febra**, перемежа́ющаяся лихора́дка.

Przywykać, **Przywyknąć**, привыка́ть, привы́кнуть.

Przywykłość, -ści, *ж.* на́выкъ.

Przywykły, привы́чный; || **всегда́шній**, постоя́нный.

Przywyższy, высоко́нек.

Przywziąść, приня́ть, **присоедини́ть**, присовокупи́ть.

Przyzba, *см.* **Przyspa**.

Przyzbierać, набра́ть.

Przyzbroić, вооружи́ть.

Przyżeglować, приплы́ть, **приста́ть къ бе́регу**.

Przyziemny, призёмистый, сте́лющійся по землѣ.

Przyzierać, **Przyżrzeć**, **Przyjrzeć (czego)**, призира́ть, призре́ть (*кого́*), надзира́ть (*надъ чѣмъ, надъ кѣмъ*), **присма́тривать**, присмотре́ть (*за чѣмъ, за кѣмъ*).

Przyzimniejszy, холодновáтый.

Przyzłocić, позолоти́ть.

Przyznawać, **Przyznać**, **признава́ть**, призна́ть. сознава́ть, созна́ть. **Przyznać dług**, призна́ть долгъ. **Przyznać za syna**, призна́ть свои́мъ сы́номъ. **Przyznać co komu**, припи́сывать что́-либо кому́. **Przyznawać komu lata**, призна́ть кого́ совершенноле́тнимъ.

Przyznanie, -nia, *ср.* призна́ніе; || подтвержде́ніе. **Przyznanie dziecka**, **Przyznanie się do dziecka**, призна́ніе свои́мъ незако́ннаго ребёнка. **Przyznanie wynalazku**, привиле́гія на изобрѣте́ніе.

Przyznany, при́знанный, подтверждённый, одо́бренный.

Przyznawanie, **Przyznanie**, -nia, *ср.* признава́ніе, узнава́ніе; || припи́сываніе; || **Przyznawanie u sądu**, подтвержде́ніе суде́бнымъ поря́дкомъ; || **Przyznawanie się do czego**, созна́ніе, призна́ніе.

Przyżółknąć, пожелте́ть.

Przyzuć, **Przyzuwać**, обу́ть, обува́ть. надѣ́ть, надѣва́ть (*сапоги́*).

Przyzwalać, **Przyzwolić**, соглаша́ться, согласи́ться. **соизволя́ть**, **соизво́лить**, снисходи́ть, снизойти́.

Przyzwisko, -a, *ср.* про́звище.

Przyzwoicie, прили́чно, сообра́зно.

Przyzwoitość, -ści, *ж.* прили́чіе, благопристо́йность.

Przyzwoity, прили́чный, благопристо́йный; || сообра́зный, соотвѣ́тственный, свóйственный.

Przyzwolenie, -nia, *ср.* **соизволе́ніе**, дозволе́ніе, допуще́ніе.

Przyzwolony, дозво́ленный, допу́щенный.

Przyzwyczajać, **Przyzwyczaić**, пріуча́ть, пріучи́ть, пова́живать, пова́дить. || **Przyzwyczajać się**, **Przyzwyczaić się**, привыка́ть, привы́кнуть, пріуча́ться, пріучи́ться.

Przyzwyczajanie, -nia, **Przyzwyczajenie się**, -nia się, *ср.* привы́чка, на́выкъ.

Przyzywać, **Przyzwać**, призывáть, **призва́ть**, приглашáть, пригласи́ть.

Przyzyw nie, **Przyzwanie**, -nia, *ср.* призыва́ніе, приглаше́ніе, призывъ, зовъ.

Psalm, -u, *м.* псало́мъ.

Psalmista, -y, *м.* **псалмопѣ́вецъ**, **псало́мникъ**.

Psalmowy, **псало́мный**, **псалты́рный**.

Psałterjon, -u, *м. Муз.* гу́сли.

Psałterz, -a, *м.* **псалты́рь**, **псалти́рь**.

Psałterzysta, -y, *м.* **псало́мщикъ** (*церко́вный чтецъ*).

Psi, соба́чій, **пёсій**. || *Анат.* **Psie zęby**, глазны́е зу́бы. || *Бот.* **Psi język**, пёсій языкъ, соба́чій ко́рень, чернокóрень.

Psiak, -a, *м.* собачёнка.

Psianka, -i, *ж. Астрон.* пёсъ большо́й и́ли ма́лый (*созвѣздіе*); || *Бот.* **паслёнъ** (*расте́ніе*).

Psiarnia, **-ni**, *ж.* псáрня.

Psiarz, **-a**, *м.* псарь; || **соба́чникъ.**

Psica, **-y**, *Умен.* **Psiczka**, **-i**, *ж.* су́чка.

Psię, **-ęcia**, *ср.* щено́къ.

Psieć, **Psić się**, **таска́ться, истаска́ться, по́ртиться, испо́ртиться.**

Psik! брысь! *Межд.* употребля́емое для отгона́нія ко́шки.

Psikus, **-a**, *м.* ша́лость, шу́тка, прока́зы, блажь.

Psina, **-y**, *Умен.* **Psinka**, **-i**, *ж.* соба́чка, собачёнка; || пса́на, соба́чье мя́со; || *Мед.* овно́бъ, лихора́дка.

Psinka, *см.* **Psina**; || **Psinki**, *мн. Бот.* пси́нка, паслёнъ, паслёнокъ (*расте́ніе*).

Psisko, **-a**, *ср.* соба́чища.

Psnąć się, проскользну́ть, вы́рваться.

Psocić, развра́тничать, распу́тничать.

Psota, **-y**, *ж.* распу́тство, распу́щенность. **Wydać się na psotę**, преда́ться распу́тству; || продёлка, прока́зы. **Na psotę co komu uczynić**, съигра́ть съ кѣмъ шу́тку, напрока́зить; || вредъ, убы́токъ, ущербъ, по́рча. **Dopuścić się psoty**, причини́ть вредъ, убы́токъ.

Psotliwość, **-ści**, *ж.* распу́тство, развраще́нность; || **шаловли́вость**; || **испо́рченность.**

Psotnica, **Psotniczka**, **-i**, *ж.* распу́тница, развра́тница; || **баловни́ца, шалу́нья, прока́зница.**

Psotnik, **-a**, *м.* развра́тникъ; || **шалу́нъ, прока́зникъ.**

Psotny, **Psotliwy**, *Стар.* **похотли́вый, любостра́стный**; || **ре́звый, шаловли́вый**; || **вре́дный.**

Psować, *см.* **Psuć.**

Pst! *Межд.* стъ! эй! гей!

Pstrąg, **-a**, *м. Зоол.* **форе́ль, пестру́шка** (*ры́ба*).

Pstrawy, **пёстрый, испещрённый, кра́пчатый.**

Pstro, пестро́. **Pstro ma w głowie**, у него́ разстро́енъ, помѣша́нъ умъ, у него́ерала́жъ въ головѣ.

Pstrocentkowaty, **испещрённый, разноцвѣтный.**

Pstrocina, **Pstrocizna**, **Pstrokacizna**, **-y**, *ж.* **пестрота́.**

Pstrokaty, **пёстрый, испещрённый, пятни́стый. Koń pstrokaty, пёгая ло́шадь.**

Pstroskrzydeł, **-dła**, *м. Ест. Ист.* **ата́ланта** (*ба́бочка*).

Pstrucha, **-y**, *ж. Умен.* **Pstruszka**, **-i**, *ж.* **пёгая коро́ва** *или* **ковá.**

Pstry, **пёстрый, испещрённый. Płótno pstre w pasy**, **пе́стредь, пестреди́на.**

Pstrykać, **Pstryknąć**, *см.* **Prztykać.**

Pstrzyć, **Upstrzyć**, **пестри́ть, испестря́ть.**

Psuć, **Psować**, **Zepsuć**, **Zepsować**, **Popsuć**, **Popsować**, **по́ртить, испо́ртить, искажа́ть, искази́ть. Zepsuć zegar**, **испо́ртить часы́. Popsuć obyczaje**, **искази́ть нра́вы.** || * **Psuć sobie głowę nad czém**, **лома́ть себѣ го́лову** надъ **чѣмъ-либо.**

Psucie, **-cia**, *ср.* **по́рча**

Psykać, **Psyknąć**, **шипѣть** (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || **ши́кать**, *см.* **Syczeć.**

Psyt, *Межд.*, *см.* **Pst.**

Pszczelarz, **-a**, *м.* **пчелово́дъ, пчели́нецъ.**

Pszczelnik, **-a**, *м.* **пчёльникъ, па́сѣка**, *см.* **Pasieka**; || **руково́дство** къ разведе́нію и содержа́нію пчёлъ; || **пчелово́дъ**, *см.* **Pszczelarz**; || *Бот.* **медо́вка апте́чная, мели́са па́почная, ма́точникъ.**

Pszczelny, **пчели́ный.**

Pszczoła, **-y**, *ж.* **пчела́.**

Pszczółka, **-i**, *ж.* **пчёлка.**

Pszczołojad, **-a**, *м.* **пчело́ядъ** (*пти́ца*).

Pszenica, **-y**, **Pszeniczka**, **-i**, *ж. Бот.* **пшени́ца. Ozima pszenica**, **озимая пшени́ца. Pszenica krowia**, *см.* **Krowia reż. Pszenica turecka**, **ледя́нка, арна́утка, бѣлоту́рка**, *см.* **Kukurudza**, **Pszenica łuskna**, *см.* **Orkisz.**

Pszeniczny, **Pszenny**, **пшени́чный** (*сдѣ́ланный изъ пшени́цы, приготовленный изъ пшени́чной муки́*), **пшо́нный** (*собира́емый съ расте́нія принося́щаго пшено́*).

Pszeniczysko, **-a**, *ср.* **па́шня, засѣ́янная пшени́цею.**

Pszennik, **-a**, *м.* **пшенникъ** (*пшо́нная ка́ша, приготовленная на молокѣ и ли́цахъ*).

Pszenny, *см.* **Pszeniczny.**

Pszonak, **-u**, *м. Бот.* **попу́тникъ** (*расте́ніе*).

Pszono, **-a**, *ср. Бот.* **пшено́, про́со** (*расте́ніе*).

Ptak, **-a**, *м.* **пти́ца**; *Прост.* **пта́ха**; || **Ptaki śpiewające**, **пѣ́вчія пти́цы.** *Посл.* **Ptaki w polu, a on rożenki struże**, **не уби́въ медвѣдя, ко́жи не продаютъ. Znać ptaka po pierzu**, **видна́ пти́ца по полёту. Każdy ptak według nosa swego śpiewa**, **знай сверчо́къ свой шесто́къ.**

Ptastwo, **-a**, *ср. Собир.* **пти́цы. Ptastwo domowe**, **дворо́выя пти́цы.**

Ptaszarnia, **-ni**, *ж.* **пти́чникъ, пти́чій садо́къ.**

Ptaszę, **-ęcia**, **Ptaszątko**, **-a**, *ср.* **пте́нецъ, пте́нчикъ.**

Ptaszęcy, **пта́шій, пта́шечій**

Ptaszek, **-szka**, *м.* **пти́чка, пта́шка.**

Ptasznica, **-y**, **Ptaszniczka**, **-i**, *ж.* **пти́чница** (*ходя́щая за дворо́выми пти́цами*); || **Ptasznicza**, **охо́тничье ружьё.**

Ptasznictwo, **-a**, *ср.* **птицело́вство**; || **птицево́дство.**

Ptaszniczy, **птицело́вный.**

Ptasznik, **-a**, *м.* **птицело́въ**; || **пти́чникъ, продаве́цъ птицъ, куръ, кура́тникъ**; || **кура́тня, кура́тникъ**, *см.* **Ptaszarnia.**

Ptasznikowy, *см.* **Ptaszniczy.**

Ptaszowieszczba, -y, *ж.* птицегада́ніе.
Ptaszy, Ptasi, пта́ній, пти́чій. Śrót ptasi, ме́лкая дробь. **Ptasie pole,** *см.* **Pólko.**
Ptaszyna, -y, *ж.* бѣдная пти́чка.
Ptaszyniec, -ńca, *м.* пти́чня, пти́чникъ, пти́чій садо́къ.
Ptaszysko, -a. *ср.* пти́чище.
Publiczność, -ści, *ж.* публи́чность, гла́сность; || пу́блика. наро́дъ.
Publiczny, публи́чный, обще́ственный, всенаро́дный; || гла́сный; || государственный.
Publikacja, -ji, *ж.* объявле́ніе, обнаро́дываніе, публика́ція; || изда́ніе (*книги*).
Publikować, обнаро́дывать, объявля́ть, публикова́ть; || издава́ть кни́гу, *см.* **Obwieszczać. Ogłaszać.**
Pucałowaty, *см.* **Pucołowaty.**
Puch, -u, *м. Неуп.* испаре́ніе, а́пахъ; || пухъ, *см.* **Pierzyna**; || пушо́къ, мошо́къ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || пушо́къ (*на бородѣ*).
Puchać, Puchnąć, пыхте́ть, **отдува́ться**; || бу́хать, пу́хнуть.
Puchacz, *см.* **Puhacz.**
Puchlina, -y, *ж.* о́пухоль. **Puchlina wodna,** водя́нка, водяна́я болѣзнь.
Puchlnić, Puchlnieć, *см.* **Pulchnić, Pulchnieć.**
Puchlność, *см.* **Pulchność.**
Puchlny, *см.* **Pulchny.**
Puchnąć, пу́хнуть.
Puchowy, пухо́вый.
Pucołowaty, оду́тловатый, полнощёкій.
Pudel, -dla, *м.* пу́дель,
Pudełko, Pudełeczko, -a, *ср.* коро́бка, коро́бочка. я́щичекъ.
Puder, -dru, *м.* пу́дра.
Pudło, -a, *ср.* коробо́къ, я́щикъ, карто́нная коро́бка, карто́нъ; || каре́тный ку́зовъ; || неуда́чный вы́стрѣлъ, про́махъ. **Dał pudło do zająca,** не попа́лъ въ за́йца, промахну́лся.
Pudłować, Spudłować, промахну́ться, не попасть, пропусти́ть.
Pudrować, Upudrować, пу́дрить, напу́дрить.
Pugilares, Puilares, Pulares, -u, *м.* бума́жникъ; || портфе́ль.
Puginał, Puinał, -u, *м.* кинжа́лъ.
Puha, -y, *ж.* плеть.
Puhacz, -a, *м.* сова́ (*птица*).
Puhar, -u, *м.* бока́лъ.
Puk, *Звук.* стукъ! || **стукъ, стуча́ніе.** *Посл.* **Stuk puk daléj nic,** мно́го шу́му изъ пустяко́въ.
Pukać, Zapukać, стуча́ть, постуча́ть, застуча́ть; || пу́кать; || **биться** (*о сердцѣ*); || хло́пать. **Puknięto drzwiami,** хло́пнули дверьми. || **Pukać się,** стуча́ться; || раство́риваться. **Stare naczynia się pukają,** ста́рая посу́да тре́скается; || распуска́ться, пуска́ть по́чки (*о дере́вьяхъ*).
Pukanie, -nia, *ср.* **стукъ, стукотня́, стуча́ніе**
Pukawka, -i, *ж.* пу́калка (*дѣтская игрушка*).
Pukiel, -kla, *м.* ло́конъ, бу́кля (*волосъ*).
Puklasty, вы́пуклый; || **завито́й, кудря́вый.**
Puklat, -u, *м.* парусинный чахо́лъ.
Puklerz, -a, *м.* щитъ.
Puklerzany, состáвленный изъ щито́въ.
Puknąć, пу́кнуть, сту́кнуть; || **ло́пнуть**, тре́снуть, *см.* **Pukać.**
Pułap, Półap, -u, *м.* потоло́къ, нака́тъ, *см.* **Powała.**
Pułapka, -i, *ж.* западня́, лову́шка.
Pułapkowy, принадлежа́щій западнѣ.
Pułapowy, потоло́чный.
Pularda, -y, *м.* пуля́рда, пуля́рдка, пуля́рка.
Pulchnić, Spulchnić, разрыхля́ть. разрыхли́ть (*зе́млю*).
Pulchnieć, Spulchnieć, рыхле́ть, станови́ться рыхлымъ.
Pulchność, -ści, *ж.* рыхлость (*земли*); || мя́гкость (*говя́дины и проч.*); || легкость; || пу́хлость; || нѣжность.
Pulchny, рыхлый; || мя́гкій; || лёгкій; || пу́хлый; || нѣжный.
Pułk, -u, *м.* полкъ.
Pułkować, *Неуп.* ста́вить на по́лки.
Pułkowniczy, полко́вничій.
Pułkownik, -a, *м.* полко́вникъ.
Pułkownikowstwo, Pułkownikostwo, -a, *ср.* чинъ, до́лжность полко́вника; || *Собир.* полко́вникъ и его́ жена́.
Pułkownikowy, полко́вничій, полко́вническій.
Pułkowy, полково́й.
Pulpit, -u, *м.* пюпи́тръ; || **налой, аналóгій** (*церковный*).
Puls, -u, *м. Мед.* **пульсъ**; || *Горн. см.* **Stempel.**
Pulsowy, пу́льсовый. *Анат.* **Żyła pulsowa,** бію́чая жи́ла, арте́рія.
Punkcik, -a, *м.* ма́ленькая то́чка.
Punkiel, -kla, *м. Тип.* пунсо́нъ (*для матри́цъ*).
Punkt, -u, *м.* то́чка, пунктъ, *см.* **Kropka. Zapatrywać się na rzecz z pewnego punktu,** смотрѣть на предме́тъ съ изве́стной то́чки вре́нія; || пунктъ, статья́. || **Punkt honoru,** чу́вство че́сти, де́ло че́сти, вопро́съ, каса́ющійся че́сти, *см.* **Honor. Punkta do inkwizycji,** вопро́сные пу́нкты. **Punkta incydentalne,** ча́стные вопро́сы въ постановле́ніяхъ суда́. **Punkta czynu i prawa,** вопро́сы выводи́мые изъ тре́бованій и возраже́ній тя́жущихся.
Punktacja, -ji, *ж. Грам.* употребле́ніе зна́ковъ препина́нія; || *Юрид.* статья́ къ договору.
Punktować, ста́вить зна́ки препина́нія.
Punktowanie, -nia, *ср.* **употребле́ніе зна́ковъ препина́нія.**

Punktualność, -ści, *ж.* то́чность, аккура́тность, испра́вность.

Punktualny, то́чный, аккура́тный, испра́вный; пунктуа́льный.

Punktura, -y, *ж. Тип.* графья́.

Pupka, -i, *ж.* ку́кла, ку́колка.

Pur, -u, *м.* хлѣбная мѣра, содержа́щая въ себѣ шестна́дцать га́рнцевъ.

Purchatka, Purchawka, -i, *ж. Бот.* дождеви́к (*родъ гриба́*); || *Мед.* о́пухоль, пу́хлина наподо́біе гу́бки; || зобъ, ше́йная о́пухоль.

Purchatość, -ści, *ж.* ноздрева́тость, губкова́тость.

Purchaty, ноздрева́тый, губкова́тый.

Purchawka, -i, *ж. см.* Purchatka.

Purpura, -y, *ж.* пу́рпуровая, багря́ная кра́ска; || багряни́ца, червлени́ца (*ткань*), порфи́ра (*ца́рская одѣжда*); || багря́нка (*ра́ковина*).

Purpurować, Purpurzyć, кра́сить въ багря́ную кра́ску.

Purpurowy, пу́рпуровый, багря́ный; || кра́сный, а́лый.

Purpuryna, -y, *ж.* багре́цъ, кармі́нъ; || *Хим.* краси́льное нача́ло въ маре́нѣ.

Purpurzyć, *см.* Purpurować.

Puścić, *см.* Puszczać.

Puścizna, -y, *ж.* насле́дство, насле́діе, насле́дованіе; || насле́дственное имѣ́ніе; || завѣщанное имѣ́ніе, *см.* Ojcowizna; || пожи́тки по́слѣ умершаго; || насле́дство безъ зако́наго насле́дника.

Puślisko, -a, *ср.* путло́, пу́тлище, стремя́нный ремѣ́нь.

Pustak, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, повѣса, сорване́цъ.

Pustelnia, -ni, *ж.* пу́стынь, пу́стыня, ски́тъ.

Pustelnica, -y, Pustelniczka, -i, *ж.* пусты́нница, отше́льница, ски́тница.

Pustelniczy, пусты́нническій, отше́льническій; || уединённый.

Pustelnik, -a, *м.* пусты́нникъ, пустынножи́тель, отше́льникъ, ски́тникъ.

Pustka, -i, *ж.* запу́щенный домъ; || пусты́рь, пу́стошь, отхо́жая пу́стошь, пустопоро́жнее мѣсто, земля́ впу́стѣ лежа́щая; || *Агр.* за́лежь, паръ, новина́. **Pustki,** *мн.* пустота́. **Pustki w domu,** пустота́ въ до́мѣ, нѣтъ ни живо́й души въ до́мѣ. **U niego zawsze pustki w kieszeni,** у него́ всегда́ карма́нъ пустъ.

Pustkowie, -wia, *ср.* пу́стошь, пусто́е мѣсто, запустѣ́ніе.

Pusto, пу́сто, нѣтъ ничего́.

Pustogłów, -a, *м.* пустоголо́вый, безмо́звглый.

Pustołka, Pustułka, -i, *ж. Зоол.* пустельга́.

Pustość, -ści, *ж.* пустота́.

Pustosz, -a, *м.* кни́жная вошь (*насѣко́мое*); || **Pustosz, -y,** *ж. см.* Pustkowie.

Pustoszeć, Spustoszeć, пустѣ́ть, опустѣ́ть, разруша́ться, разру́шиться, развали́ваться, развали́ться.

Pustoszyć, Spustoszyć, опустоша́ть, опустоши́ть, разруша́ть, разру́шить, разора́ть, разори́ть.

Pustoszyciel, -a, *м.* опустоши́тель, разруши́тель, истреби́тель.

Pustoszycielka, -i, *ж.* опустоши́тельница, разруши́тельница, истреби́тельница.

Pustota, -y, *ж.* рѣ́звость, живость, бу́йность; || ша́лость, прока́зы; || распу́тство, развра́тъ, распу́щенность, своево́льство.

Pustować, прока́зить, рѣ́зви́ться, шали́ть; || быть пра́здным, остава́ться впу́стѣ, безъ употребле́нія.

Pustowszczyzna, -y, *ж.* пу́стошь.

Pusty, пусто́й, пусты́нный; || необита́емый, нежило́й (*домъ*); || необрабо́танный, запу́щенный, невозде́ланный, оста́вленный (*о землѣ*); || поро́жній; || несноватёльный, пусто́й; || напра́сный тщётный, су́етный. *см.* Próżny, Czczy; || вздо́рный, легкомы́сленный, рѣ́звый шаловли́вый, шально́й, глу́пый, *см.* Płochy, Swawolny, Żywy.

Pustynia, -ni, *ж.* пусты́ня.

Pustynny, пусты́нный, отше́льническій.

Puszcz, -a, *м. см.* Puszczyk.

Puszcza, -y, *ж.* пусты́ня, пусто́е, дикое мѣсто; || пу́ща, густо́й, простра́нный лѣсъ, ча́ща.

Puszczać, Puścić, пуска́ть, пусти́ть, выпуска́ть, вы́пустить, отпуска́ть, отпусти́ть. **Puścić ptaka na wolność,** пусти́ть пти́чку на во́лю на свобо́ду. **Puszczać komu krew,** пуска́ть кому́ кровь. **Puścić dom na sprzedaż,** пусти́ть домъ въ прода́жу. **Puścić koniowi cugle,** дать во́лю ло́шади, пусти́ть её во весь опо́ръ, вскачь. **Puszczać race,** пуска́ть раке́ты. **Puścić konia cwałem,** пусти́ть ло́шадь во весь духъ, во весь опо́ръ. **Puścić co w obieg,** пуска́ть въ обраще́ніе (*о деньгахъ*); || распуска́ть. **Puścić pogłoskę,** распусти́ть слухъ, молву́; || издер жива́ть, издержа́ть, тра́тить, истра́тить, проживать, прожи́ть, промо́тывать, промота́ть. **Puścił już miljon,** онъ промота́лъ уже милліо́нъ. || **Puścić w arendę,** отда́ть на о́ткупъ, въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе. **Puścić majętność komu,** уступи́ть кому́ своё пра́во на имѣ́ніе. || **Puścić co na los,** предоста́вить слу́чаю, пусти́ть на уда́чу; || исчеза́ть, пропада́ть; || лини́ть, выцвета́ть. **Plama puszcza,** пятно́ пропада́етъ. **Kolor puszcza,** кра́ска, цвѣтъ лини́етъ; || расте́ивать, расте́ить. **Puszcza zima,** зима́ стано́вится мя́гче. **Rzeka puściła,** рѣка́ расте́ила, вскры́лась, очи́стилась отъ льда; || пуска́ть побѣги, распуска́ться (*о растѣніяхъ*); || прорѣзываться. **Zęby dziecięciu puszczają,** зу́бы прорѣзываются у ребёнка. || **Puszczać się,**

Puścić się, пускáться, пустúться (*въ дорóгу*); уѣзжáть, уѣхать, отправля́ться, отпра́виться; || Puścić się, Puścić się na co, рѣша́ться, рѣши́ться на что́, отва́живаться, отва́житься, рискова́ть; || Puszczać się na los, na traf, na szczęście, na los szczęścia, попро́бовать, отвѣдать счáстія, извѣ́рятся счáстію. || Puścić się z kim w zawody, стара́ться опереди́ть кого́, соперничать. Puścić się w jaki zawód, предпринять что́-либо, избра́ть како́е нибу́дь по́прище. Puścimy się w wista, начнёмъ игра́ть въ вистъ, дава́йте сы́граемъ въ вистъ. Puścić się na życie rozwiązłe, пусти́ться въ развра́тную жизнь.

Puszczadło, -a, *ср. Хир.* шни́перъ, ланце́тъ.

Puszczyk, -a, *м. Зоол.* ночна́я сова́.

Puszka, -i, *ж.* жестя́нка (*ящикъ или коро́бочка изъ жести*); || кру́жка. Puszka dla ubogich, кру́жка для бѣ́дныхъ. Puszka do kawy, кофе́йница. Puszka do herbaty, чайница.

Puszkarnia, -ni, *ж.* лите́йня, лите́йный дворъ.

Puszkarski, плави́льный, лите́йный; || пиротехни́ческій; || артиллерійскій, пушка́рскій.

Puszkarstwo, -a, *ср.* плави́льное дѣ́ло, литьё; || пиротéхнія, нау́ка о дѣ́йствіяхъ огня́; || артиллерійское иску́ство.

Puszkarz, -a, *м.* плави́льщикъ, лите́йщикъ; || артиллери́стъ, пушка́рь, канони́ръ; || фейерве́ркеръ.

Puszkowy, кру́жечный, *см.* Puszka.

Puszyć, Napuszyć, пуши́ть, опуши́ть, опушáть; || *раздува́ть, пу́чить. Woda żołądek puszy, вода́ пу́читъ желу́докъ; || напыща́ть (*гóрдостію*). || Puszyć się, напыща́ться, надмева́ться, кичи́ться.

Puszysty, пуши́стый; || напы́щенный, надýтый.

Putny, пѣ́шій.

Puzan, Puzon, -a, *м. Муз.* серпе́нтъ (*инструме́нтъ*).

Puzanista, -y, *м.* игра́ющій на серпе́нтѣ.

Puzdro, Puzderko, -a, *ср.* футля́ръ, коро́бка; || погребе́цъ. *Wyjm oczy z puzdra, возьми́ глáза въ зýбы, смотри́ въ óба.

Puźyna, -y, *ж. Бот.* цукъ воло́съ вѣнча́ющихъ нѣкоторыя расте́нія.

Pycha, -y, *ж.* го́рдость, надмéнность, высокомѣ́рie, спѣсь, тщеслáвie.

Pychalec, -lca, *м. см.* Pyszalec.

Pychawiec, -wca, *м. Бот.* гераній, журавли́нникъ, гера́нь.

Pył, -u, *м.* пыль, прахъ.

Pyłek, -łku, *м.* пылúнка, порушúнка. || *Бот.* плодотво́рная пыль.

Pyleniec, -ńca, *м. Бот.* ико́тная трава́.

Pyłkowy, пы́льный. *Бот.* Pyłkowa nitka, нить у тычúнки.

Pypeć, -pcia, *м.* типу́нъ.

Pyrz, *см.* Perz.

Pysk, -a, *м.* ро́жа; || ры́ло, мо́рда. Pysk świni, свино́е ры́ло, *см.* Ryj. || Dać komu w pysk, дать кому́ въ мо́рду. Stul pysk, не смѣй открыть рта, молчáть!

Pyskać, рыть ры́ломъ.

Pyskaty, морда́тый, оду́тловатый.

Pyszalec, -lca, *м.* горделúвецъ, горде́цъ.

Pyszałka, -i, *ж.* го́рдая, надме́нная же́нщина.

Pyszczek, -szczka, *м.* мо́рдочка, ры́льце; || *ро́жица; || клювъ, носо́къ (*птичій*).

Pyszka, -i, *ж.* (jęczmienna), *см.* Pęcak.

Pysznić się, горди́ться, кичи́ться.

Pysznieć, Spysznieć, дѣ́латься го́рдымъ, возгорди́ться.

Pyszniś, -sia, *м.* горде́цъ, спесúвецъ.

Pyszno, го́рдо, горделúво, надме́нно, высокомѣ́рно, спесúво, кичлúво.

Pysznomowność, -ści, *ж.* самохва́льство, хвастовство́, похвальба́; || наду́тость, напы́щенность.

Pysznomowny, самохва́льный, хвастлúвый; || наду́тый, напы́щенный.

Pyszność, -ści, *ж.* горделúвость, высокомѣ́рie, надме́нность, пы́шность.

Pyszny, го́рдый, горделúвый, высокомѣ́рный, надме́нный; || пы́шный; || великоле́пный, безподо́бный, превосхо́дный.

Pyta, -y, *ж. см.* Pytka.

Pytać, Spytać, Zapytać, Pytać się, Spytać się, Zapytać się, спра́шивать, спроси́ть; распра́шивать, распроси́ть, вопроша́ть. Pytać kogo o co, *или* Pytać się kogo o co, спра́шивать кого́ о чёмъ. Pytać czego, справля́ться, разузнава́ть, освѣ́домля́ться, навѣ́дываться (*о чёмъ*). Pytać się o nowiny, распра́шивать о новостя́хъ. Nie pytaj u niego o pieniądze, не спра́шивай его́ о дéньгахъ. O to ani pytać, объ э́томъ и не спра́шивай, объ э́томъ не́чего спра́шивать.

Pytacz, -a, *м.* вопроси́тель, распра́шиватель, распро́щикъ.

Pytanie, -nia, *ср.* вопро́съ.

Pytany, вопроша́емый, спра́шиваемый.

Pytel, -tla, *м.* мѣшо́къ, куль (*муки́*); || решето́, си́то (*мучно́е*). Mąkę na pytel puścić, *см.* Pytlować. || *Przez pytel co przepuścić, сдѣ́лать что́-либо на́скоро, на ско́рую ру́ку.

Pytelnik, -a, *м.* мукосе́й.

Pytka, -i, *ж.* жгутъ.

Pytlik, -a, *м. Умен.* небольшóй мѣшо́къ, кулёкъ; || небольшóе решето́, си́то (*мучно́е*), *см.* Pytel.

Pytlować, Spytlować, сѣ́ять, просѣ́ять сквозь решето́ (*муку́*). || *Pytlować językiem, моло́ть языко́мъ.

Pytlowany, си́тный, просѣ́янный сквозь си́то.

Pytlowy, сы́тяный (принадлежа́щій къ сы́ту); || **Komora pytlowa**, мука́ сѣ́яня. **Pytlowa mąka**, сы́тная мука́. **Pytlowy chleb**, сы́тникъ, сы́тный хлѣ́бъ.

Pyza, **-y**, *ж. Повар.* родъ пу́динга. **Pyzy**, **-ów**, *мн.* клёцки; || *одутловатое лицо́.

Pyzaty, морда́стый, одутловатый.

R.

R произно́сится какъ ру́сская бу́ква *Р*.

Rąb, *род. п.* **Rębu**, *м.* (ча́ще употребля́ется во мн. ч. **Ręby**), рубе́цъ, обши́тый край. **Rąb koło czego szyć**, обрубля́ть; || **Ręby**, **-ów**, *мн.* изна́нка. **Na ręby szatę oblec**, наде́ть пла́тье наизна́нку.

Rąbać, **Wyrąbać**, руби́ть, вы́рубить, разрубать, разруби́ть, коло́ть, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть. **Rąbać las**, руби́ть лѣ́съ. **Rąbać drzewa**, руби́ть, коло́ть, раска́лывать дрова́.

Rąbacz, **-a**, *м. см.* **Rębacz**.

Rąbalne, **-ego**, *ср.* пла́та за поруб.

Rabandy, **-ów**, *м. мн. Морс.* рейба́нды, верёвки, которы́ми прикрѣпля́ются паруса́ къ ре́ямъ.

Rąbanina, **-y**, *ж.* дра́ка, сши́бка, сты́чка; || сѣ́ча, рѣзня́.

Rabat, **-u**, *м.* усту́пка, сба́вка (*цѣны*).

Rąbek, **-bka**, *м.* то́нкое полотно́; || то́нкое покрыва́ло, то́нкій покро́въ; || флёръ, крепъ; || коси́нка; || плато́къ. || **Jak z rąbka wywinął**, соверше́нно, въ соверше́нствѣ.

Rąbeczek, **-czka**, *м. Умен.* то́ненькое покрыва́ло; || коси́ночка; || плато́чекъ.

Rabież, **-y**, *ж. см.* **Grabież**, **Rabunek**.

Rabin, **-a**, *м.* равви́нъ, ра́ввн (*у евре́евъ*).

Rabinowy, равви́нскій.

Rąbkowy, кре́повый, прозра́чный.

Rabować, **Zrabować**, гра́бить, огра́бить, расхища́ть, расхи́тить, разоря́ть, разори́ть.

Rabowniczy, граби́тельскій, хи́щническій, разбо́йничій.

Rabunek, **-nku**, *м.* грабёжъ, граби́тельство, хи́щничество, разбо́й, разбо́йничество; || *Воен.* мародёрство.

Rabuś, **-sia**, *м.* граби́тель, разбо́йникъ; хи́щникъ.

Raca, **-y**, *ж.* **rakéta**.

Rachmistrz, **-a**, *м.* счетово́децъ, счётчикъ, выкладчикъ; || ариѳме́тикъ.

Rachmistrzyni, **-ni**, *ж.* счётчица, ариѳме́тичка.

Rachować, **Porachować**, счита́ть, отсчита́ть, сосчита́ть, расчи́тывать, вычисля́ть, исчисля́ть; || расчи́тывать, расчита́ть, взве́шивать, взве́сить; обду́мывать, обду́мать. || **Rachować się z sobą**, испытывать себя́, отдава́ть себѣ отчётъ въ чёмъ либо. **Rachować się z sumieniem**, слѣ́довать внуше́нію свое́й со́вѣсти; || **Rachować się**, **Porachować się**, разсчи́тываться, свести́, поко́нчить счёты. || *Посл.* **Kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi**, дру́жба дру́жбой, а слу́жба слу́жбой; счётъ дру́жбы не по́ртитъ.

Rachowanie, **Porachowanie**, **-nia**, *ср.* вычисле́ніе, счисле́ніе, исчисле́ніе, расчисле́ніе, счётъ, вы́кладка.

Rachuba, **-y**, *ж.* счётъ, расчётъ; || соображе́ніе.

Rachuneczek, **-czka**, *м. Умен.* счётецъ, *см.* **Rachunek**.

Rachunek, **-nku**, *м.* счётъ, разсчётъ; || отчётъ, отчётность; || **Rachunek bieżący**, *Ком.* теку́щій счётъ; || **Rachunek powrotowy**, *Ком.* рекамбіо. **Utrzymywać czyje rachunki**, вести́ чьи счётныя дѣла́. || **Rachunki**, **-ów**, *мн.* ариѳме́тика.

Rachunkarz, **-a**, *м.* счётчикъ; || смѣ́тливый, расчётливый.

Rachunkowość, **-ści**, *ж.* счетово́дство, счётныя дѣла́, отчётность, счётная часть.

Rachunkowy, счётный, отчётный, контро́льный. **Księga rachunkowa**, контро́льная кни́га. **Rachunkowo-odpowiedzialny**, подлежа́щій отчётности. **Rachunkowo-kassowy**, счетово́дно-кассо́вый.

Racica, **-y**, *ж.* раздво́енное копы́то (*у нѣкоторыхъ живо́тныхъ*)

Racja, **-ji**, *ж.* причи́на, по́водъ, основа́ніе; || побуди́тельная причи́на, побужде́ніе. **Mieć rację**, имѣ́ть основа́ніе, по́водъ. **Masz rację**, твоя́ пра́вда, ты правъ. || паёкъ, раціо́нъ, по́рція.

Racowy, раке́тный.

Rączę, **-ęcia**, *ср.* ручёнка (употребительнѣе во мн. ч. **Rączęta**, **-ząt**), ручёнка, ма́ленькая ру́чка.

Raczéj, лу́чше, скорѣе.

Raczek, **-czka**, *м. Умен.* ра́чекъ, *см.* **Rak**.

Rączęta, **-ząt**, *мн.* ручёнки, ма́ленькія ру́чки.

Rączka, **-i**, *ж.* ру́чка. *Посл.* **Pewniejsza z rączki do rączki, aniżeli przez rączkę**, вѣрнѣе дѣло изъ ру́чки въ ру́чку, нежели че́резъ ру́чку. || Ру́чка, рукоя́тка (*у ножа́, у кинжа́ла*); || *Неупотр.* стрѣлка на часа́хъ, въ компа́сѣ; || *Стар.* знакъ къ означе́нію замѣча́ній (*въ кни́гахъ*); || Кале́ка съ увѣчной руко́ю; || *Бот.* **Rączki**, **-czek**, *мн.* турецкая конопля́.

Raczkować, по́лзать на четверѝнкахъ (*о дѣтяхъ*).

Rączo, быстро, ско́ро, ши́бко, прытко, рѣзво, прово́рно, ло́вко

Rączość, **-ści**, *ж.* ско́рость, быстрота́, прытко́сть, рѣ́звость, прово́рство, ло́вкость.

Rączy, скóрый, бы́стрый, пры́ткій, рѣзвый, провóрный, лóвкій. **Rączy list**, спѣшное, крáйне-нýжное письмó.

Raczy, рáчій, свóйственный рáку.

Raczyć, благоволи́ть, соблаговоли́ть, изволи́ть, соизволи́ть, удостóить. **Niech pan raczy mnie wysłuchać**, благоволи́те выслушать менá. **Niech pan raczy zaczekać**, извóльте подождáть. **Nie raczył mu dać odpowiedzi**, не удостóилъ егó отвѣтомъ. **Racz że wypić**, извóльте выпить. || *Стар.* **Jako raczysz**, какъ тебѣ угóдно. **Czyń co raczysz**, дѣлай, какъ тебѣ угóдно, какъ тебѣ вздýмается. || **Raczyć (kogo)**, почитáть, уважáть, удостóивать (*кого чьимъ*); || лóдчивать угощáть, *см.* **Uraczyć**. || * **Raczyć się**, напúться пьянымъ, нализáться, *см.* **Uraczyć się**; || тѣшиться, наслаждáться.

Rączyna, Ręczyna, -y, *ж.* рýчка.

Rad, radu. **Rad jestem z tego co mam**, я довóленъ тѣмъ чтó имѣю. **Rad co czynić**, охóтно дѣлать чтó. **Rad nie rad, bólem nevólею**. *Посл.* **Co ludzie radzi słyszą, temu łatwo wierzą**, не всякому слýху вѣрь. **Rad jestem z tego**, я довóленъ этимъ, рáдуюсь этому. **Radbym**, я охóтно желáлъ бы. **Rad być komu u siebie**, потчивать, угощáть хорошó, принимáть кого у себя. **Bądźcie sobie radzi**, угощáйтесь.

Rada, -y, *ж.* совѣтъ. **Prosić kogo o radę**, просúть у кого́ совѣта. **Nie umiem sobie dać rady**, не знáю на чтó рѣшúться, чтó предпринять, терáю гóлову. **Nie ma rady, trzeba to zrobić**, хóчешь не хóчешь, а этó нýжно сдѣлать. **Dać czemu radę**, справúться съ чѣмъ, достúгнуть чего́, успѣть въ чёмъ, довершúть чтó; || **Zwołać radę**, созвáть совѣтъ. **Rada budownicza**, строúтельный комитéтъ. **Rada państwa**, государственный совѣтъ. **Rada ministrów**, совѣтъ минúстровъ. **Rada obrończa**, совѣтъ присяжныхъ повѣренныхъ.

Radca, Radźca, -y, *м.* совѣтникъ. **Radca stanu**, статскій совѣтникъ. **Radca prawny**, юрисконсýльтъ. **Radca handlowy**, коммéрціи совѣтникъ.

Radlanka, -i, *ж. Агрон.* вторúчно перепáханное пóле; || второ́е пахáнье, двоéніе.

Radlić, двоúть, вторúчно перепáхивать пóле.

Radlica, -y, *ж. Агрон.* лéмехъ, лéмешъ, сошникъ (*у плýга*).

Radło, -a, *ср.* плугъ, сохá.

Radnik, -a, *м. Стар.* совѣтникъ, членъ совѣта

Radny, -ego, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта *или* рáтуши; || засѣдáющій въ совѣтѣ, подающій совѣтъ. **Izba radna**, зáла совѣщáній.

Radość, -ści, *ж.* рáдость.

Radośny, рáдостный.

Radować, Uradować, рáдовать, обрáдовать. || **Radować się, Uradować się (z czego, czém, czemu)**, рáдоваться, обрáдоваться (*чемý*).

Radzać, *см.* **Radzić**.

Radźca, *см.* **Radca**.

Radzić, совѣщáться. **Radzić co począć**, совѣщáться о томъ, чтó предприня́ть. || **Radzić o kim**, забóтиться, пéчься о комъ. || **Radzić czemu**, справúться съ чѣмъ, достúгнуть чего́, успѣть въ чёмъ, довершúть чтó. || **Radzić co, komu co**, совѣтовать чтó-либо кому́, дать кому́ совѣтъ. || **Radzić się kogo**, проси́ть у кого́ совѣта, совѣтоваться съ кѣмъ. **Radzić się z kim**, совѣщáться съ кѣмъ.

Radziecki, рáтманскій, совѣтничій, совѣтническій.

Radziectwo, -a, *ср.* совѣтническое мѣсто, совѣтническая дóлжность; || *Стар.* кóнсульство (*римское*).

Radziéj, *Стар.* охóтнѣе, съ бóльшей готóвностію.

Rafa, -y, *ж.* (иногдá **Rafina**), кáменный подвóдный рифъ; || рѣшётка (*въ конюшнѣ*), въ котóрой задаю́тъ сѣно лошадя́мъ; || *Горн.* рѣшётчатая рудоразбóрка

Rafinerja, -ji, *ж.* строéніе для раффинúрованія, сáхарный завóдъ; || * утончённость; || *см.* **Fryszerka**.

Raić, Naraić (komu co), совѣтовать, предлагáть, доставля́ть; || приводúть (*къ чемý*), доводúть (*до чегó*); || поручáть, рекомендовáть. **Raić komu lekarstwo**, совѣтовать кому́ лекáрство. **Raić komu służącego**, рекомендовáть кому́ слугý. **Raić komu żonę**, свáтать, предлагáть кому́ невѣсту.

Raiciel, -a, *м.* совѣтчикъ, совѣтователь.

Raicielka, -i, *ж.* совѣтчица, совѣтовательница.

Raj, -ju, *м.* рай

Rajca, -y, *м.* рáтманъ, совѣтникъ.

Rajczy, рáтманскій, совѣтничій.

Rajenie, -nia, *ср.* совѣтъ, одобрéніе.

Rajfur, -a, Rajfura, -y, *м.* фáкторъ, посрéдникъ, исполни́тель чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдникъ, свóдчикъ; || сватъ.

Rajfurka, -i, *ж.* фáкторша, посрéдница, исполни́тельница чáстныхъ поручéній; || *Прост.* свóдня, свóдница; || свáха.

Rajfurstwo, -a, *ср.* посрéдничество; || свóдничество.

Rajski, рáйскій.

Rajtar, -a, *м.* нѣмецкій рéйтаръ, кóнный вóинъ, всáдникъ.

Rajtarski, рéйтарскій.

Rajtarstwo, -a, *ср.* **Rajtarja, -rji**, *ж. Собир.* рéйтары, всáдники.

Rajtszula, -i, *ж.* манéжъ.

Rajtuzy, -ów, *мн.* шарабáры, рейтýзы.

Rak, -a, *м.* ракъ; || *Мед.* ракъ (*болѣзнь*); || *Астр.* Ракъ, созвѣздіе. * **Raki piec**, краснѣть отъ стыдá. || *Морск.* деревя́нные шáрики.

прикрѣплённые къ рáйнѣ для поднятія пáруса. **Rakiem, raczkiem leżć**, пóлзать, двúгаться на четверúнкахъ.

Rakarz, -a, *м.* занимáющійся хóвлею и продáжею рáковъ.

Rakieta, -y, *ж.* ракéта, отбóйникъ (*для игры въ волáнъ*); || *см.* **Raca.**

Rakietnik, -a, *м.* ракéточникъ.

Rakowaty, раковúдный.

Rakowy, раковый.

Rama, -y, Ramka, -i, *ж.* рáма, рáмка, (употребúтельнѣе во мн. ч. **Ramy, Ramki**, рáмы, рáмки). *Плотн.* **Rama okienna**, окóнный переплётъ. **Rama pod posadzkę**, обвёсокъ подъ паркéтъ накáтника. **Rama obwodowa, obwáзka. Rama pryczowa**, нáрный брусóкъ. **Rama tryzowa**, фрúзовыя дóски полóженныя въ рáмку.

Ramię, -enia, *ср.* плечó; || рукá (*отъ плечá до кóсти*); || **Ramiona**, *мн.* рýки, обё рýки. **Na ramię broń!** ружьё на плечó! **Ramię w ramię**, пóдъ руку. **Wzruszać ramionami**, пожимáть плечáми. **Z ramienia czyjego**, чьимъ úменемъ, отъ чьего úмени, въ сúлу чьей влáсти. **Już dusza moja na ramieniu była**, я былъ въ величáйшей опáсности, я ужé былъ при смéрти. || *Воен.* флангъ. || *Мат.* **Ramiona**, *мн.* бокá (*треугóльника*). || **Ramię drąga**, плечó рычагá.

Ramienica, -y, *ж. Бот.* кошáчій хвостъ (*растéніе*).

Ramieniowy, Ramienny, плечевóй, плечнóй.

Ramienisty, плечúстый; || *Бот.* крестообрáзный.

Ramionko, -a, *ср. Умен.* плéчико.

Ramka, -i, *ж.* рáмка, рáмочка.

Ramkarz, -a, *м.* рáмочникъ.

Ramota, (Hramota, Gramota, *Стар.* грáмота); || собрáніе плохúхъ стихóвъ, плохóе сочинéніе, марáнье.

Ramowy, рáмочный.

Rana, -y, *ж.* рáна.

Ranek, -nka, -nku, *м.* ýтро.

Ranga, -i, *ж.* чинъ, стéпень гражданскихъ достóинствъ.

Ranić, Zranić, рáнить.

Raniéj, рáньше, порáньше.

Raniony, рáненый.

Raniuczny, Raniusieńki, Raniuteńki, Raniutki, сáмый рáнній, ранёхонекъ, *см.* **Rany, Ranny.**

Ranka, -i, *ж.* рáнка, рáночка.

Rankor, -u, *м. Стар.* злопáмятство.

Ranny, *Стар.* уязвúмый; || *Хир.* происходáщій отъ рáны, для ранъ употребля́емый; || рáненый, получúвшій рáну, *см.* **Raniony**; || *см.* **Rany, Ranny.**

Rano, рано, съ рáннихъ поръ, рáно поутрý. **Dziś rano**, сегóдня поутрý. **Jutro rano**, зáвтра поутрý, ýтромъ. **Bardzo rano**, óчень рáно. **O godzinie dziewiątéj rano**, въ дéвять часóвъ утрá. || **Rano, -a**, *ср.* ýтро, ýтреннее врéмя. **Nad ranem**, подъ ýтро. **Do rana**, до утрá. **Od rana do wieczora**, отъ утрá до вéчера. **Całe rano**, все ýтро. **Zrana**, съ утрá. **Jutro zrana**, зáвтра поутрý.

Raność, -ści, *ж.* скороспéлость; || преждевремéнность.

Rańtuch, -a, Rańtuszek, -szka, *м.* покрывáло, накúдываемое на плéчо Пóльскими поселя́нками

Rany, Ranny, рáнній, ýтренній. **Ranny strój**, ýтреннее плáтье. **Rany jęczmień**, рáнній ячмéнь.

Rapa, -y, *ж.* рапýха (*рыба*).

Rapcie, -pci, *ж. мн. Стар.* окóвы, колóдки; || портупéя (*для фехтовáнія*).

Rapier, Rapir, -a, *м.* рапúра.

Rapontyk, -a, *м. Бот.* черешкóвый ревéнь (*растéніе*).

Raport, -u, *м.* рапóртъ, довесéніе. **Raport pojedyńczy**, срóчная вéдомость.

Raportować, рапортовáть, доноси́ть.

Raportowanie, -nia, *ср.* донесéніе.

Rapt, -u, *м.* похищéніе, увезéніе.

Raptem, внезáпно, вдругъ, скоропостúжно, неожúданно, нечáянно.

Raptowny, внезáпный, скоропостúжный, скóрый, неожидáнный, нечáянный; || грýбый, дéрзкій, рёзкій, крутóй. **Raptowny człowiek**, дéрзкій челóвѣкъ.

Raptularz, -a, *м.* **Raptura, -y**, *ж.* черновáя, записнáя книжка; || *Ком.* меморіáлъ.

Raptus, -u, *м.* опрометчúвость, сумасбрóдство, дурь, безразсýдство. || **-a**, *Прост.* сумасбрóдъ.

Raróg, -oga, *м.* балабáнъ (*порóда ястребóвъ*); || * чудóвище, урóдъ. *Посл.* **Poglądać na kogo, jak na rarega**, смотрéть на кого́, какъ на чудóвище.

Raroży, принадлежáщій балабáну, *см.* **Raróg.**

Rasa, Rasza, -y, *ж.* рашъ (*шерстянáя матéрія*).

Rasa, -y, *ж.* порóда; || плéмя. **Poprawić rasę koni**, улýчшить порóду лошадéй.

Rasowy, порóдистый.

Raszka, -i, *ж.* реполóвъ, плистóвка (*птúца*).

Raszpla, -i, *ж.* терпýгъ, напúлокъ, подпúлокъ, брусóвка; || рáшпиля (*рыба*).

Raszplować, спúливать терпугóмъ.

Rasztag, Rasztak, -u, *м.* рóздыхъ.

Rata, -y, *ж. Стар.* пóмощь, *см.* **Raty.**

Rata, -y, *ж.* срокъ; срокъ платежá. **Ratami wypłacać**, уплáчивать по частя́мъ, частя́ми.

Ratafja, -ji, *ж*; ратáфія, вишнёвая налúвка

Rataj, -ja, *м.* земледѣлецъ, пáхарь (*Стар. Русск.* Рáтай, Орáтай).

Ratajski, земледѣльческій.

Ratman, -a, *м.* рáтманъ, членъ магистрáта.

Ratny, услýжливый, посóбливый; || срóчный, *см.* **Rata.**

Ratować, Uratować, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, охраня́ть, охрани́ть, предохраня́ть, предохрани́ть.

Ratownik, -a, *м.* **спаси́тель, избави́тель,** защи́тникъ.

Ratunek, -nku, *м.* **по́мощь,** посо́біе; || подмо́га, подпо́ра.

Ratusz, -a, *м.* **ра́туша, городска́я ду́ма;** || магистра́тъ.

Ratuszny, Ratuszowy, ра́тушный.

Ratyfikacja, Ratyhabicja, -ji, *ж.* **утвержде́ніе,** ратифика́ція.

Ratyfikować, утверждать, ратификова́ть.

Rawelin, -u, *м. Фортиф.* **равели́нъ,** полумѣсяцъ.

Raz, -u, *м.* **разъ. Trzy razy na rok,** три ра́за въ годъ. **Raz, dwa, trzy,** разъ, два, три. **Od razu, do razu,** съ пе́рваго ра́за, съ одного ра́за. **Raz po raz,** сра́ду, одинъ за другимъ. **Raz w raz,** безпреста́нно, безпрерыв́но. **Z razu, na razie,** сперва́, пре́жде всего́. **Wraz,** вмѣстѣ, въ одинъ разъ, вдругъ, внеза́пно; || уда́ръ (*палкою, палкою, камнемъ*); || слу́чай. **W takim razie,** въ такомъ слу́чаѣ. **W najgorszym razie,** на са́мый худо́й коне́цъ, **W przeciwnym razie,** въ проти́вномъ слу́чаѣ; || дернина, *см.* **Darń.**

Rażący, оглуши́тельный, гро́мкій (*звукъ*), ослѣпи́тельный (*свѣтъ*), рѣзкій (*цвѣтъ*), разите́льный, ощути́тельный, о́стрый, рѣзкій, пронзи́тельный.

Razem, *Нар.* вмѣстѣ, ра́зомъ, **въ одно́ вре́мя,** одновре́менно.

Razić, удара́ть, пораж́ать, громи́ть, разбива́ть. **Razić z dział nieprzyjaciela,** громи́ть, разбива́ть непріа́теля пу́шками. || * **Barwy jaskrawe rażą wzrok,** я́ркіе цвѣта́ пораж́аютъ зре́ніе. **Trzewik mię razi,** башма́къ жметъ. **Razić przystojność,** наруша́ть прили́чіе. **Razić gust,** оскорбля́ть вкусъ.

Rażliwy, *см.* **Rażący.**

Rażnie, (употреби́тельнѣе Rażno), жи́во, прово́рно, ско́ро; || охо́тно, ве́село, бо́дро.

Rażność, -ści, *ж.* **жи́вость,** рѣ́звость, прово́рство, ско́рость; || бо́дрость; || ретивость, рья́ность, горя́чность; || ко́лкость (*слова*).

Rażny, живо́й, рѣ́звый, прово́рный, ско́рый; || бо́дрый, весёлый; || ко́лкій; || ретивый, рья́ный, горя́чій.

Razowy, ржано́й. **Razowa mąka,** непросѣ́янная ржа́ная мука́. **Chleb razowy,** ржано́й хлѣ́бъ, чёрный хлѣ́бъ.

Rdest, -u, *м. Бот.* по́чечная трава́, водяно́й пе́рецъ, спо́рышъ, грѣчу́ха, серде́чная трава́. || **Rdest wodny, Rdestnica, Cwiklany list,** запла́въ, по́рость; || ку́коль, плѣ́велы, **худа́я,** негодная трава́, *см.* **Chwast.**

Rdza, -y, *ж.* **ржа́вчина.** || **Rdza miedziana, ярь мѣдя́нка, ярь Вениці́йская;** || *Агр. и Бот.* **ржа, изга́ра** (*боле́знь хлѣба и расте́ній*).

Rdzawić, покрыва́ть ржа́вчиною.

Rdzawieć, *см.* **Rdzewieć.**

Rdzawy, ржа́вый, ржа́ваго цвѣта́, **заржа́вленный;** || *Агр.* **подъѣ́денный изга́рою** (*о хлѣбѣ*); || **желѣзистый**

Rdzeń, Drzeń, Drdzeń, Zdrzeń, -nia, *м. Бот.* **сердцеви́на** (*середи́на де́рева или расте́нія*); || *Анат.* **мозжечо́къ;** || * **содержа́ніе,** су́щность предме́та.

Rdzewieć, Zardzewieć, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Realizacja, -ji, *ж.* **исполне́ніе,** осуществле́ніе; || обраще́ніе иму́щества въ де́ньги, въ капита́лъ; || **взыска́ніе упла́ты** по до́лгу, возмѣще́ніе.

Realizować, исполня́ть, осуществля́ть. || реализи́ровать. **Realizować swój majątek,** обраща́ть своё иму́щество въ де́ньги, въ капита́лъ. **Realizować assygnacją,** получи́ть по ассигно́вкѣ.

Realność, -ści, *ж.* дѣйстви́тельность, суще́ственность. || **Realności,** *мн.* ме́нѣе значи́тельныя статьи́ имѣ́нія, угодья. || обро́чныя, дохо́дныя статьи́; || ве́шныя права́.

Realny, дѣйстви́тельный, и́стинный. || реа́льный, *см.* **Istotny, Rzeczywisty.**

Reassekuracja, -ji, *ж.* но́вое застрахова́ніе.

Reassumować, подвести́ ито́гъ, сдѣ́лать пе́речень.

Reassumpcja, -ji, *ж.* пе́речень, ито́гъ || повторе́ніе предыду́щаго.

Rębacz, -a, *м.* **поруби́щикъ** (*лѣса*), || дровоко́лъ, дровосѣ́къ; || * руба́ка, забія́ка.

Rebelizować, бунтова́ться, мяте́жничать.

Rebelja, -ji, *ж.* **бунтъ, мяте́жъ.**

Rębność, -ści, *ж.* **вы́рубка.**

Rębny, назна́ченный къ сру́бкѣ. **Rębny las,** лѣсосѣ́къ.

Ręby, *мн. см.* **Rąb;** || **изна́нка,** *см.* **Nica.**

Recepcja, -ji, *ж.* **получе́ніе,** приня́тіе.

Recepis, -u, *м.* **расписка въ получе́ніи,** квита́нція.

Recepta, -y, *ж. Мед.* **реце́пт;** || * **образе́цъ,** фо́рмула.

Reces, -u, *м. Юрид. Стар.* **отсро́чка;** || **раздѣ́лъ наслѣ́дниковъ,** полюбо́вная; || **отрече́ніе** (*отъ наслѣ́дства*).

Recesować, переуступа́ть, **отказа́ться, отре́чься.** || **Recesować się,** пи́сьменно **подтверди́ть** мирову́ю сдѣ́лку.

Recydywa, -y, *ж. Мед.* возвра́тъ (*боле́зни*).

Recypjent, -a, *м.* **пріёмщикъ,** получа́тель; || *Хим.* **пріе́мникъ;** || *Физ.* **стекля́нный ко́локолъ.**

Recytować, ска́зывать наизу́сть.

Ręcz, *см.* **Wręcz.**

Reczka, Reczkosiej, *см.* **Hreczka, Hreczkosiej.**

Ręcznia, -ni, *ж.* **домашнее вѣрующее письмо́.**

Ręcznie, собственноручно; || *Юрид.* **Ręcznie zapewniony,** обезпе́ченный поруко́ю.

Ręcznik, -a, *м.* **полоте́нце, утира́льникъ, ручни́къ.**

Ręczny, ручно́й. **Ręczna praca, ręczna robota,** ручна́я рабо́та, рукоде́лье. **Ręczna broń,** ружьё. **Młyn ręczny, ручна́я ме́льница.**

Reczuszki, *см.* **Hreczuszki.**

Ręczyć, Zaręczyć, руча́ться, поручи́ться, **отвѣча́ть** (*за кого́, за что́, въ чёмъ*). *Посл.* **Kto ręczy, tego djabeł męczy,** кто поручится, тотъ и му́чится.

Ręczyciel, -a, *м.* **пору́ка, поручи́тель.**

Ręczyna, -y, *ж.* **ма́ленькая ру́чка, ручёнка.**

Ręczysko, -a, *ср.* **ручи́ща.**

Redagować, редакти́ровать, **редижи́ровать;** || составля́ть.

Redakcja, -ji, *ж.* **изда́ніе, реда́кція.** || составле́ніе, редижи́рованіе.

Redakcyjny, редакціо́нный, **изда́тельскій.**

Redhibicja, -ji, *ж. Юрид.* **возвраще́ніе,** отда́ча наза́дъ.

Redukcja, -ji, *ж.* **пониже́ніе, уменьше́ніе,** убавка, сбавка, сокраще́ніе. **Redukcja kursów,** пониже́ніе ку́рсовъ.

Redukować, понижа́ть, уменьша́ть, убавля́ть, сбавля́ть, сокраща́ть. **Redukować na pieniądze,** переводи́ть на де́ньги.

Reduta, -y, *ж. Фортиф.* редутъ; || * **публи́чный балъ. Redutny, Redutowy,** ба́льный. **Sala redutowa,** ба́льная за́ла.

Rędzina, -y, *ж.* **гли́нистая по́чва, гли́нистый грунтъ, вя́зкая земля́.**

Rędzinny, вя́зкій, густо́й, жи́рный, гли́нистый.

Refa, Ryfa, -y, Refka, -i, *ж.* **о́бручъ, обо́йма,** насадка (*на ступицу колеса́*); || око́вка, *см.* **Obręcz.**

Refektarz, -a, *м.* **столо́вая,** тра́пезная (*въ монастырѣ*).

Referat, -u, *м.* **рапо́ртъ, донесе́ніе.**

Referant, -a, *м.* **докла́дчикъ.**

Referat, -u, *м.* **докла́дъ, рефера́тъ;** || **запи́ска** изъ дѣла, **составле́ніе** запи́ски **по дѣлу.**

Referencja -ji. *ж.* **(do sądu), заявле́ніе** суду́.

Referendarski, референда́рскій, **принадлежа́щій** референда́рію, докла́дчику.

Referendarz, -a, *м.* референда́рій, **докла́дчикъ. Referendarz stanu,** статсъ-референда́рій.

Referent, -a, *м.* **дѣлопроизводи́тель.**

Referować, составля́ть бума́гу, запи́ску.

Refka, *см.* **Refa.**

Refleksja, -ksji, *ж.* **Refleks, -u,** *м. Филос.* **размышле́ніе;** || **разсмотрѣ́ніе,** обсужде́ніе, **соображе́ніе,** *см.* **Rozwaga;** || *Физ.* отраже́ніе, отбра́сываніе (*свѣта, звука*), || *увѣща́ніе, напомина́ніе.

Reflektować, Zreflektować (kogo), напомина́ть, напо́мнить, увѣщава́ть убѣжда́ть, убѣди́ть, вразумля́ть, вразуми́ть.

Reflektować, Zreflektować (kogo), образу́мливать, образу́мить, возврати́ть кого́ на путь до́лга, заста́вить кого исполня́ть свой долгъ. || **Reflektować się, Zreflektować się,** образу́мливаться, образу́миться, приходить въ разсу́докъ.

Reforma, -y, *ж.* преобразова́ніе, реформа, **исправле́ніе;** || *Богосл.* **реформа́ція, реформа́тская це́рковь,** *см.* **Reformacja;** || *Юрид.* **за́пись да́нная му́жемъ женѣ** въ обеспе́ченіе ея прида́наго.

Reformacja, -ji, *ж. Богосл.* **реформа́ція.**

Reformacki, реформа́тскій; || принадлежа́щій Францискáнскому о́рдену (*монастырю*).

Reformat, -a, *м.* (*мн.* **Reformaci**), монахъ о́рдена св. Франци́ска, Францискáнскій мона́хъ; || **принадлежа́щій къ Кальви́нской це́ркви.**

Reformator, -a, *м.* **реформа́торъ, преобразова́тель.**

Reformować, Zreformować, преобразо́вывать, **преобразова́ть;** || **исправля́ть, испра́вить,**

Reformowany, Zreformowany, преобразо́ванный; || **реформа́тскій** (*о вѣрѣ*). || **Reformowany, -ego,** *м.* **реформа́тъ, кальви́нистъ.**

Refować, набива́ть обо́йму, о́бручъ, ко́ку.

Refutacja, -ji, опроверже́ніе.

Refutować, опроверга́ть.

Regał, -u, *м. Муз.* **регáлъ** (*одна́ изъ перемѣнъ въ орга́нѣ*).

Regalja, -ljów, *мн.* **регáліи, зна́ки ца́рскаго досто́инства;** || **королéвское пра́во.**

Regencja, -ji, *ж.* **регéнтство;** || **вре́менное правле́ніе.**

Regent, -a, *м.* **регéнтъ, прави́тель;** || **управля́ющій;** || **регистра́торъ, актуа́ріусъ;** || **нота́ріусъ, нота́рій;** || **ре́гентъ, управля́ющій хо́ромъ.**

Regestr, Regiestr, Rejestr, -stru, *м.* **катало́гъ, реéстръ, ро́спись, спи́сокъ,** *см.* **Katalog, Spis;** || **оглавле́ніе, указа́тель, ро́спись** (*книгамъ*); || **кни́га, реéстръ, протоко́лъ. W regestr co wciągnąć,** вноси́ть въ кни́гу, въ ро́спись, въ протоко́лъ, **запи́сывать. * Jak z regestru opowiedzieć,** разсказа́ть всё что́ зна́ешь, разсказа́ть подро́бно какъ по пи́саному. * **Z regestru robić,** дѣлать какъ нибу́дь, зря. **Brać towary na rejestr,** брать това́ры въ долгъ. || **Rejestr osób,** именно́й спи́сокъ. || **Rejestr dóbr,** земе́льная ро́спись насле́дственному имѣнію; || лошади́ные зу́бы. || *Муз.* **реги́стръ** (*въ орга́нахъ*). || **Z rejestru,** по поря́дку, **по о́череди.**

Regestratura, Regiestratura, -y, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе въ ро́спись, въ прото-ко́лъ; || регистрату́рная экспеди́ція, регистрату́ра, запи́сываніе въ прису́тственномъ мѣстѣ входя́щихъ и исходя́щихъ бума́гъ.

Regestrować, Zregestrować, Zaregestrować, занести́, занесть въ рее́стръ, въ ро́спись, въ протоко́лъ, записывать.

Regestrowanie, -nia, *ср.* **внесе́ніе въ** рее́стръ.

Regestrowy, Regiestrowy, переписно́й, записанный въ рее́стръ, въ ро́спись. **Regestratura spraw,** спра́вочныя запи́ски по дѣла́мъ. **Regestratura obwinionego,** вѣдомость о прежней подсу́дности обвиня́емаго; || завербо́ванный, поступи́вшій въ солда́ты; | реестро́вый. ||*Стар.* **Kozacy regestrowi,** реестро́вые (*регуля́рные*) козаки́. **Wojsko regestrowe,** регуля́рное во́йско.

Regestrzyk, Rejestrzyk, -a, *м.* небольшо́й рее́стръ, **небольша́я** ро́спись; || счётецъ.

Regiment, Rejment, -u, *м. Стар.* правле́ніе, прави́тельство, ца́рствованіе; | полкъ, *см.* **Pułk.**

Regimentarstwo, -a, *ср. Стар.* **зва́ніе** кома́ндующаго во́йскомъ.

Regimentarz, -a, *м. Стар.* кома́ндующій во́йскомъ.

Regimentować, *Стар.* кома́ндовать во́йскомъ.

Regiment, -u, *м.* **распоряже́ніе**; || постановле́ніе, уста́въ.

Regres, -u, *м. Юрид.* обра́тное тре́бованіе; || втори́чное заня́тіе духо́внаго мѣста; || взыска́ніе **убы́тковъ**, возмѣще́ніе **издержекъ.**

Reguła, -y, *ж.* **пра́вило**; || уста́въ. **Podług reguł,** по **пра́вилам**ъ; || мона́шескій о́рденъ. **Reguła św. Franciszka,** о́рденъ св. Франци́ска, Францискáнскій о́рденъ. || *Арив.* тройно́е пра́вило. || *Мед.* мѣсячное очище́ніе.

Regulacja, -ji, *ж.* приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство; || разверста́ніе (*земе́ль*).

Regulamin, -u, *м.* **во́инскій** уста́въ, регла́ментъ.

Regularność, -ści, *ж.* **пра́вильность**; || то́чное соблюде́ніе пра́вилъ; || **то́чность,** испра́вность, акура́тность.

Regularny, пра́вильный, **постоя́нный**; || стро́йный; || то́чный, испра́вный, акура́тный; || регуля́рный. **Wojsko regularne,** регуля́рное во́йско.

Regularyzacja, -ji, *ж.* **приведе́ніе въ** поря́докъ.

Regulator, -a, *м. Мех.* **уравни́тель,** регуля́торъ; || *распоряди́тель.

Regulatyw, -u, *м.* **руководство, предписа́ніе.**

Regulować, Zregulować, Naregulować, Uregulować, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить. || **Regulować (zegar, zegarek),** повёря́ть, пра́вильно поставить (*часы*). || **Regulować się,** сообража́ться.

Regulowanie, -nia, *ср.* приведе́ніе въ поря́докъ; || повёрка, вы́вёрка (*часо́въ*).

Rehabilitacja, -ji, *ж.* возстановле́ніе **че́стнаго и́мени.**

Rehabilitować, возстанови́ть **че́стное и́мя**; || **возвраща́ть, возврати́ть** уваже́ніе.

Reimportacja, -ji, *ж. Ком.* **втори́чный** привозъ вы́возныхъ това́ровъ.

Reimpozycja, -ji, *ж.* **но́вый** нало́гъ.

Reinstallacja, -ji, *ж.* **втори́чное** опредѣле́ніе (*на слу́жбу*)

Reintegracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе; || возстановле́ніе пра́ва на владѣ́ніе имѣ́ніемъ. **втори́чный** вводъ во владѣ́ніе.

Reintegrować, сно́ва ввести́ во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, возстанови́ть пра́во на владѣ́ніе, заста́вить, возврати́ть **имѣ́ніе** пре́жнему владѣльцу.

Rej, *Нескл. м.* хорово́дъ; || управле́ніе та́нцами. ***Rej prowadzić, wodzić,** быть пе́рвымъ въ чёмъ, первенствовать, предводи́тельствовать, находи́ться во главѣ чего́-либо, нача́льствовать.

Reja, -ei, *ж. Морс.* рей, ре́я, **ра́йна.**

Rejekta, -y, *ж. Юрид.* отсро́чка.

Rejent, *см.* **Regent.**

Rejestr, *см.* **Regestr.**

Rejestrowy, *см.* **Regestrowy.**

Rejtszul, Rejtszula, *см.* **Rajtszula.**

Rejwach, -u, *м.* безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неура́дица, суматица, шумъ, суматоха.

Ręka, -i, *ж.* рука́; || по́черкъ, рука́, письмо́. **Z rąk do rąk,** изъ рукъ въ ру́ки, отъ одного́ къ другому. **Założyć ręce,** сложи́ть на́крестъ ру́ки, сложи́ть, подожа́ть ру́ки. **Sciągnąć rękę do pałasza,** ухвати́ться за са́блю. **Mieć co pod ręką,** имѣ́ть что́ подъ руко́ю, бли́зко. **Iść wziąwszy się pod ręce,** итти́ рука́ объ́ руку, ва́явшись по́дъ руки. **Przyłożyć rękę do czego,** приня́ться за дѣло, за рабо́ту. **Żyć z pracy rąk,** жить трудами рукъ свои́хъ. *Юрид.* **Sprawa po umarłéj ręce,** тя́жба по́слѣ умёршаго, по по́воду долго́въ, взыскиваемыхъ съ его́ насле́дниковъ. **Ciepłą ręką,** при жи́зни. **Dar stu tysięcy ciepłą ręką przed ślubem będzie wyliczony,** даръ въ сто ты́сячъ бу́детъ вы́данъ при жи́зни (*дари́теля*) предъ соверше́ніемъ бра́ка. **Na rękę, po ręce,** на́ руку, съ руки́. **Nie na rękę mi to,** э́то мнѣ не на́ руку, невы́годно, неудо́бно. **Idzie co ręką, dobrą ręką,** удаётся, идётъ успѣ́шно. **Pod rękę koń zaprzężony,** ло́шадь запря́женная съ пра́вой стороны́. **Od ręki zrobić,** сдѣлать на ско́рую ру́ку, *или* какъ ни попа́ло, какъ нибу́дь. **Akt pisany na dwie ręce,** актъ написанный въ двухъ экземпля́рахъ. **Oddać w ręce sprawiedliwości,** преда́ть суду́, отда́ть подъ судъ. *Стар.* **Na**

rękę kogo wyzwać, вызвать на поединокъ. Człowiek dużéj ręki, сильный, могущественный человѣкъ. Ręka pełna czego, пригорши. Za ręce się brać, держаться другъ друга, взаимно помогать другъ другу. Kupić towar z pierwszéj ręki, купить товаръ изъ первыхъ рукъ, т. е. отъ самого хозяина, а не отъ перекупщиковъ. || *Посл.* Módl się, a ręki przykładaj, на Бога надѣйся, а самъ не плошай; бережёнаго Богъ бережётъ. Ręka rękę myje, рука руку моетъ. || Z wolnéj ręki sprzedać, продать частнымъ образомъ, не съ публичныхъ торговъ. Dać komu na rękę, дать задатокъ. Mieć co w swych ręku, прибрать что-либо къ своимъ рукамъ. Na ręce czyje oddać, передать что-либо кому на руки, отдать въ руки, вручить. || *Карт.* Być na ręce, *или* na ręku, быть въ рукѣ. Być za ręką, быть за рукой. || Na swoję rękę robić co, брать что-либо на свою ответственность. || Piękną ma rękę, у него прекрасный почеркъ. Przepisać co na dwie ręce, переписать что въ двухъ копіяхъ.

Rekambja, -ji, *ж.* сложный процентъ, процентъ на процентъ.

Rekapitulacja, -ji, *ж.* краткое повторение *или* обозрѣніе (*сказаннаго прежде*). || Rekapitulacja bilansu, przychodu i wydatku, сравнительный обзоръ доходовъ и расходовъ.

Rekapitulować, вкратцѣ повторять.

Rękaw, -a, *м.* рукавъ. *Z rękawa wytrząsać, дѣлать безъ всякаго труда, легко, свободно.

Rękawek, -wka, *м.* рукавчикъ, манжета; || муфта.

Rękawica, -y, *ж.* рукавица, наручи; || перчатка.

Rękawiczka, -i, *ж.* перчатка. Rękawiczki bez palców, женскія полуперчатки.

Rękawicznictwo, -a, *ср.* перчаточное ремесло; || торговля перчатками.

Rękawiczniczy, принадлежащій перчаточнику.

Rękawicznik, -a, *м.* перчаточникъ.

Rękawiczny, перчаточный. || Rękawiczne, -ego, *ср. см.* Porękawiczne.

Rękawkowy, Rękawowy, рукавный; || муфточный.

Reklamacja, -ji, *ж.* требованіе назадъ (*чего*); || протестованіе.

Reklamować, требовать выдачи, требовать назадъ (*чего*); || протестовать, жаловаться.

Rękoczyn, -u, *м. Хир.* операція. || *Воен.* Rękoczyny, -czyn, *мн.* манёвры.

Rękodajny, передаваемый изъ рукъ въ руки. Dług rękodajny, долгъ взятый наличными деньгами изъ чьихъ рукъ; || обязательный, заручённый; || добровольный, Rękodajny sługa, добровольно принявшій службу.

Rękodajstwo, -a, *ср.* рукобитье въ знакъ взаимнаго обязательства, въ знакъ согласія.

Rękodzielnia, -ni, *ж.* заводъ, мануфактура, фабрика; производство, фабрикація.

Rękodzielniany, *см.* Rękodzielny.

Rękodzielnictwo, -a, *ср.* мануфактурная промышленность.

Rękodzielniczy, мануфактурный, *см.* Rękodzielny.

Rękodzielnik, -a, *м.* мануфактуристъ, фабрикантъ.

Rękodzielny, Rękodzielniczy, мануфактурный, фабричный, заводскій.

Rękodzieło, -a, *ср* мануфактурное произведеніе; || Rękodzieła, -eł, *мн.* мануфактурная промышленность, мануфактуры.

Rękognicja, -ji, *ж. Юрид.* утвержденіе акта.

Rękognita, -y, *ж. Юрид.* подпись судебнаго разсыльнаго на позывѣ при врученіи.

Rękognoscent, -a, *м.* свидѣтель.

Rękognoskować, *Воен.* рекогносцировать, опознавать, развѣдывать, опрашивать. || *Юрид.* признавать, подтверждать, свидѣтельствовать.

Rękojemca, -y, *м. Юрид.* порука, поручитель.

Rękojemny, служащій ручательствомъ.

Rękojemski, поручительный, касающійся поручительства; || поручительскій, касающійся поручителя.

Rękojemstwo, -a, *ср.* поручительство, ручательство, обезпеченіе.

Rękojeść, -ści, *ж.* ручка, рукоятка. Rękojeść szpady, эфесъ у шпаги.

Rękojmia, -mi, *ж.* гарантія, отвѣтственность, *см.* Rękojemstwo Rękojmię dać za kogo, поручиться за кого. || Rękojmia, -iego, *м.* порука, поручитель; || Rękojmia wekslowa, поручительство по векселю.

Rekolekcja, -ji, *ж.* употребительнѣе во мн. ч Rekolekcje, благочестивыя размышленія, сосредоточеніе своихъ мыслей на религіозныхъ предметахъ; приготовленіе католическихъ воспитанниковъ къ исповѣди; || монастырское покаяніе.

Rekomendacja, -ji, *ж.* одобреніе, рекомендація, *см.* Polecenie, Zalecenie.

Rekomendacyjny, рекомендательный, *см.* Polecający.

Rekomendować, Zarekomendować, поручать, рекомендовать, отрекомендовать, *см.* Polecać.

Rekomendowany, рекомендованный. List rekomendowany, заказное письмо.

Rekonstrukcja, -ji, *ж.* ремонтъ.

Rekonstytucja, -ji, *ж. Юрид.* замѣна стараго долга новымъ.

Rekonwalescent, -a, *м.* выздоравливающій.

Rekonwencja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* встрѣчный искъ, встрѣчная жалоба на истца.

Rekonwencyjny, встрѣ́чный. *см.* **Skarga.**

Rękopism, **-u**, *м.* ру́копись, манускри́птъ.

Rękopismowy, рукопи́сный, пи́санный.

Rękowiny, *см.* **Zrękowiny.**

Rekreacja, -ji, *ж.* о́тдыхъ, отдохновѐ́ніе, рекреа́ція.

Rekrut, -a, *м.* **ре́крутъ, конекри́пть;** || новичёкъ.

Rekrutnik, -a, *м.* **набо́рщикъ ре́крутъ,** вербо́вщикъ.

Rekrutować, набира́ть въ ре́круты, вербова́ть.

Rekrutowanie, -nia, *ср.* **рекру́тскій** набо́ръ.

Rektor, -a, *м.* ре́кторъ.

Rektorski, ре́кторскій.

Rektorstwo, -a, *ср.* ре́кторство, ре́кторская до́лжность.

Rektyfikacja, -ji, *ж.* повѣ́рка, попра́вка; || *Хим.* двое́ніе, очище́ніе.

Rektyfikować, повѣра́ть, исправля́ть.

Rekuperować, *см.* **Odzyskiwać.**

Rekurs, Regres, -u, *м. Юрид.* исковóе прошéніе; || *Ком.* прáво на взыскáніе убы́тковъ за просро́ченный вéксель.

Rekwirent, -a, *м.* суде́бный сле́дователь.

Rekwirować, Zarekwirować, тре́бовать (*чего́*) зако́нным поря́дкомъ, иска́ть суды́мъ; || **Rekwirować zbiega (u obcego rządu),** тре́бовать вы́дачи бѣглеца́ (*у чужáго правúтельства*).

Rekwizycja, -ji, *ж.* тре́бованіе зако́нным поря́дкомъ. взыска́ніе, искъ въ судѣ́; || *Воен.* реквизи́ція: || тре́бованіе вы́дачи бѣглеца́ (*у чужáго правúтельства*).

Rekwizyta, -ów, *мн.* чрезвыча́йный сборъ съ жи́телей во вре́мя войны́ (*снаря́ды, припáсы и т. п.*).

Rekwjalny, заупоко́йный. **Msza rekwjalna,** заупоко́йная обѣ́дня.

Rekwjem, *Нескл.* моли́тва за упоко́й душъ.

Relacja, -ji, *ж.* отноше́ніе, реля́ція. докла́дъ, донесе́ніе || свиде́тельство о пода́чѣ по́зыва отвѣ́тчику; || запи́ска по дѣ́лу, суде́бная спра́вка; || **Relacja obducyjna (visum repertum),** актъ осмо́тра.

Relacyjny, относи́тельный; || докладно́й.

Relicytacja, -ji, *ж.* втори́чный аукціо́нъ или публи́чные торги́, перетóржка.

Religijność, -ści, *ж.* благочести́е, на́божность, богопочита́ніе.

Religijny, религіо́зный, богослуже́бный; || благочести́вый, на́божный.

Religja, -ji, *ж.* религія, вѣ́ра, вѣроисповѣ́данie, богослуже́ніе.

Relikwja, -ji, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Relikwje,** мо́щи, нетлѣ́нныя тѣла́ уго́дниковъ Бо́жіихъ.

Relikwjarz, -a, *м.* ковче́жецъ съ мощами.

Remanent, -u, *м.* недои́мки (*податéй*); || оста́токъ суммъ; || запа́съ (*капитáла, хлѣ́ба*).

Remanentowy, оста́точный; || запа́сный, *см.* **Remanent.**

Remarka, -i, *ж.* **замѣча́ніе, примѣча́ніе,** отмѣ́тка.

Remis, -u, *м.* **Remissja, -ji,** *ж. Юрид. Стар.* отсы́лка дѣ́ла въ другу́ю инста́нцію; || льго́та, отсро́чка, разсро́чка, *см.* **Zwolnienie;** || *Ком.* перево́дъ де́негъ, римéсъ; || *Карт.* ремúзъ.

Remisować, *Карт.* ста́вить ремúзъ.

Remissa, -y, *ж.* отлага́тельство. отсро́чка; || освобожде́ніе, отпуще́ніе; || *Ком. см.* **Remis.**

Remissja, -ji, *ж.* отсро́чка податéй.

Remissowy, римéссовый, *см.* **Remis.**

Remisspas, -u, *м.* римéссовое. льго́тное свиде́тельство на безпо́шлинное получе́ніе това́ровъ изъ-за грани́цы, на осо́быхъ права́хъ.

Remitenda, -y. *ж. Ком.* обра́тная отсы́лка това́ровъ.

Remittent, -a, *м. Ком.* ремите́нтъ, переда́ющій вéксель другóму.

Remittować, уступа́ть, передава́ть; || отсыла́ть обра́тно.

Remiz, Remisz, -a, *м.* **синúца,** рéмезъ (*пти́чка*).

Remiza, -y, *ж.* **рабáть, ски́дка, сба́вка** (*цѣны́*); || каре́тный сара́й; || изво́щичій экипа́жъ; || *Охот.* **куста́рникъ** (*гдѣ скрыва́ется дичь*).

Remonita, *см.* **Monita.**

Remonstracja, -ji, *ж.* увѣща́ніе, предостереже́ніе, напомина́ніе.

Remonta, -y, *ж.* ремóнтъ, **снабже́ніе** свѣ́жими лошадьми́.

Remontowy, ремóнтный.

Remuneracja, -ji, *ж.* де́нежная награ́да; || возмѐздіе,

Rendant, -a, *м.* сда́тчикъ счёта.

Reneta, -y, *ж.* ране́тъ (*родъ я́блокъ*).

Renta, -y, *м.* дохóдъ; || ре́нта, госуда́рственная проце́нтная бума́га. **Renta wieczysta,** пожизненная, непрерывная ре́нта.

Renuncjacja, -ji, *ж.* отрече́ніе, забве́ніе.

Reokupacja, -ji, *ж.* вторичное заня́тіе (*чего́*), завладѣ́ніе (*чѣмъ*).

Reokupować, заня́ть сно́ва.

Reorganizacja, -ji, *ж.* переобразованіе, втори́чное устрóеніе.

Reparacja, -ji, *ж.* **попра́вка, почи́нка,** передѣ́лка.

Reparować, Zreparować, Wyreparować, поправля́ть, попра́вить, исправля́ть, испра́вить, почи́нивать, почини́ть.

Repartycja, -ji, *ж.* распредѣле́ніе, разкла́дка.

Repertorjum, *ср. Нескл.* подро́бная о́пись, ро́спись, рее́стръ; || *см.* **Repertuar.**

Repertuar, -u, *м. Театр.* репертуа́ръ.

Repetjer, -a, *м.* часы́ съ репети́піею.

Repetycja, -ji, *ж.* повторе́ніе; || репети́ція, про́ба (*о́перы, дра́мы*).

Replika, -i, *ж.* отвѣ́тъ, возраже́ніе; || *лит.* о́тзывъ, опроверже́ніе, возраже́ніе истца́ отвѣ́тчику; || *Муз.* повторе́ніе окта́вами; || *Театр.* репли́ка.

Replikować, возража́ть.

Reponować,отдать на сохране́ніе, сдать въ архи́въ.

Report, -u, *м. Ком.* перено́съ су́ммы (*съ одно́й страни́цы на другу́ю*).

Repozycja, -ji, *ж.* сда́ча въ архи́въ, оставле́ніе дѣла безъ движе́нія.

Repozytorjum, *ср. Нескл.* храни́лище, шкафъ для хране́нія бума́гъ. **Repozytorja,** *мн.* а́кты отда́нные на хране́ніе.

Repressalja, -ij, *мн.* отпла́та, возмездіе.

Reprezentacja, -ji, *ж.* представи́тельность. **Reprezentacja rządu,** представи́тельное правле́ніе; || *Театр.* представле́ніе (*драмы*); || пара́дный пріёмъ; || *Юрид.* наслѣдованіе въ лицѣ друго́го, *см.* **Zastępstwo;** || представи́тельство, представи́тели, депута́ты.

Reprezentant, -a, *м.* представи́тель.

Reprezentować (kogo), заступа́ть(*кого́*), дѣйствовать отъ чьего́ и́мени; || представля́ть (*пье́су на сце́нѣ*).

Reprobacja, -ji, *ж.* осужде́ніе; || хула́.

Reprodukcja, -ji, *ж.* воспроизведе́ніе, возобновле́ніе. || *Юрид.* втори́чное представле́ніе дѣла, возобновле́ніе дѣла.

Reprodukować, вновь предста́вить, передложи́ть.

Rescyssja, -ji, *ж.* уничтоже́ніе а́кта, догово́ра и т. д.

Reskontować, отсчи́тывать, вычи́тывать.

Republika, -i, *ж,* респу́блика.

Republikancki, Republikański, республика́нскій.

Republikanin, -a, *м.* республика́нецъ.

Reputacja, -ji, *ж.* извѣ́стность, сла́ва, и́мя, че́стное и́мя, репута́ція.

Reputowany, имѣющій хоро́шую репута́цію, почита́емый за че́стнаго челове́ка.

Reskrypt, -u, *м.* рескри́птъ, государева гра́мата; || *Юрид.* распоряже́ніе, предписа́ніе вы́сшей вла́сти.

Resor, -u, *м.* рессо́ра (*экипа́жа*).

Respekt, -u, *м.* почте́ніе, уваже́ніе. || **Respekt na co,** внима́ніе, снисхожде́ніе къ чему́, соображе́ніе, приня́тіе въ расчётъ. **Przełożeni respekt na jego zdrowie mieli,** нача́льники имѣли снисхожде́ніе къ его́ здоро́вью. **Być** *или* **siedzieć u kogo na respekcie,** *см.* **Rezydent, Rezydentka.**

Respektować (kogo), *Стар.* уважа́ть, почита́ть. || **Respektować na co,** принима́ть въ уваже́ніе *или* во внима́ніе,снисходи́ть, принима́ть въ соображе́ніе.

Ressigilacja, -ji, *ж.* распеча́таніе.

Restant, -a, *м. Ком.* оста́вшійся до́лжнымъ.

Restauracja, -ji, *ж.* возстановле́ніе. возобновле́ніе; || перестро́йка, переде́лка; || возстановле́ніе пре́жней дина́стіи, реставра́ція. || ресторація, ресторанъ,трактиръ.

Restaurować,передѣлывать,перестра́нвать

Restrykcja, -ji, *ж.* ограни́ченіе, ограни́чивающее усло́віе , исключе́ніе; || *Юрид.* изворо́тливыя показа́нія.

Restypulacja, -ji, *ж.* взаи́мное усло́віе.

Restytucja, -ji, *ж. Юрид.* перевороше́ніе дѣла; || возстановле́ніе, исправле́ніе.

Restytuować, возвраща́ть, возстановля́ть.

Resursa, -y, *ж.* сре́дство, запа́съ; || собра́ніе (*дворя́нское, купе́ческое и т. д*).

Reszta, -y, *ж. (Стар.* Reszt), оста́токъ; || оста́льное, изли́шекъ, ли́шекъ; || сда́ча (*съ де́негъ при поку́пкѣ това́ра*); || остально́е, про́чее. **Oddawca listu tego resztę ci opowie,** пода́тель э́того письма́ разска́жетъ тебѣ́ остально́е. *Нар.* **Do reszty,** въ коне́цъ, соверше́нно, до тла́. **Zresztą,** впро́чемъ. **Nareszcie,** на коне́цъ, на послѣдокъ. **Do reszty zrujnować,** разори́ть въ коне́цъ,соверше́нно; || оста́льная су́мма: || *Арив.* ра́зность. || **Resztka, -i,** *ж.* оста́точекъ. **Resztki,** *мн.* кро́хи, оста́тки (*отъ обѣда*).

Resztować (komu co), остава́ться кому́ до́лжнымъ, остава́ться у кого́ въ долгу́.

Resztujący, остальной. оста́точный

Reta, -y, *ж. Бот.* маре́на, крапъ (*растѣніе*).

Retenta, -ów, *мн. Стар.* недоимки, недоимочныя де́ньги; || недопла́ченный долгъ.

Retentowy, недоимочный.

Retman, *см.* **Rotman.**

Retorta, -y, *ж. Хим.* ретóрта.

Retoryka, -i, *ж.* рито́рика, витійство, краснорѣчіе.

Retret, -u, *м. Воен.* пансіо́нъ, пе́нсія.

Retrocessja, -ji, *ж.* обра́тная усту́пка.

Retrybucja. -ji, *ж.* вознагражде́ніе, возмѣ́здіе.

Rety, употребля́ется то́лько въ зва́тельномъ падежѣ: **Rety!** помоги́те! карау́лъ!

Rewaluacja, -ji, *ж.* переоцѣнка.

Rewanż, -u, *м.* отпла́та || о́тыгрышная па́ртія, рева́ншъ, *см.* **Odwet.**

Rewanżować, отпла́чивать. || **Rewanżować się,** отыгрываться, расквита́ться, расплатиться, *м.* **Odwetować.**

Rewelacja, -ji, *ж.* откры́тіе, показа́ніе, заявле́ніе.

Rewerenda, -y, *ж.* свяще́нническая одѣжда, ря́са.

Rewers, -u, *м.* роспи́ска въ получе́ніи, квита́нція.

Rewersał, -u, *м.* распи́сочная кни́га.
Rewident, -a, *м.* ревизо́ръ.
Rewidować, осма́тривать, свиде́тельствовать, объи́скивать, дѣлать реви́зію.
Rewidowanie, -nia, *ср. см.* **Rewizja**.
Rewir, -u, *м.* уча́стокъ (*го́рода*), околото́къ.
Rewirowy, -ego, *м.* уча́стковый, околото́чный надзира́тель.
Rewizja, -ji, *ж.* пересмо́тръ, о́быскъ, вѣмка. реви́зія; || *Тип.* сво́дка.
Rewizor, -a, *м.* ревизо́ръ, досмо́трщикъ.
Rewizorjum, *ср. Нескл.* пересмо́тръ, реви́зія.
Rewja, -ji, *ж.* смотръ (*войскамъ*).
Rewokacja, -ji, *ж.* отмѣне́ніе, отмѣна, уничто́женіе.
Rewokatorjum, *ср. Нескл.* отмѣни́тельное повелѣ́ніе.
Rewokować, отмѣня́ть.
Reż, *род. п.* rży, *ж. Стар.* рожь, *см.* Żyto.
Rezerwa, -y, *ж. Воен.* резе́рвъ, запа́съ, *см.* Odwód.
Rezerwat, -u, *м. Ком.* оговóрка, усло́віе въ приня́тіи ве́кселя.
Rezerwować, сберега́ть; || предоставля́ть себѣ́ что.
Rezolucja, -ji, *ж.* опредѣле́ніе, рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || рѣши́тельность, рѣши́мость, твёрдость, *см.* **Odwaga**.
Rezolut, -a, *м. Стар.* смѣльча́къ, рѣши́тельный человѣ́къ.
Rezoluta, -y, *ж. см.* **Rezolucja**.
Rezolutny, рѣши́тельный, смѣлый.
Rezolwować, рѣша́ть. || **Rezolwować się**, рѣши́ться на что́.
Rezultat, -u, *м.* результа́тъ, вы́водъ, исхо́дъ.
Rezydencja, -ji, *ж.* столи́ца, резиде́нція; || пребыва́ніе въ чьёмъ либо до́мѣ. Być na rezydencji u kogo, занима́ть мѣ́сто компаньо́на *или* компаньо́нки въ чьёмъ либо до́мѣ.
Rezydent, -a, *м.* резиде́нтъ, *см.* **Poseł**. || * компаньо́нъ, другъ до́ма.
Rezydentka, -i, *ж.* компаньо́нка.
Rezydentura, -y, *ж.* резиде́нство, до́лжность резиде́нта (*при иностра́нномъ дворѣ*); || домъ резиде́нта.
Rezydować, жить, жи́тельствовать, имѣть пребыва́ніе, пребыва́ть.
Rezygnacja, -ji, *ж.* усту́пка, уступле́ніе (*кому́ свои́хъ правъ*); || * поко́рность Провидѣнію, безро́потность.
Reżyser, -a, *м. Театр.* режисёръ.
Robactwo, -a, *ср. Собир.* вре́дныя насѣ́комыя (*клопы, тарака́ны и т. п.*); || че́рви.
Robaczek, -czka, *м. Умен.* червячёкъ
Robaczek świętojański, свѣтля́къ.
Robaczkowaty, *Анат.* червообра́зный.
Robaczliwy, *см.* **Robaczywy**.
Robaczny, черви́вый, черво́точный, *см.* **Robaczywy**.
Robaczy, червяко́вый.
Robaczyna, -y, *ж.* червячёкъ.
Robaczysko, -a, *ср.* омерзи́тельный червь.
Robaczywieć, Zrobaczywieć, черви́вѣть, очерви́вѣть, быть изъѣденнымъ, исто́ченнымъ черва́ми.
Robaczywość, -ści, *ж.* **червото́чина, прото́чина**.
Robaczywy, черото́чный, исто́ченный, изъѣденный черва́ми.
Robak, -a, *м.* червь, черва́къ. **Robak w brzuchu**, глиста́, *см.* **Glista**. *Посл.* **Każde drzewo ma swego robaka** *или* **Każdy ma swego robaka**, что́ у кого́ боли́тъ, тотъ о то́мъ и говори́тъ.
Robić, Zrobić, дѣлать, сдѣлать, рабо́тать, сработать, производи́ть, произвести́, исполня́ть, испо́лнить. **Robić pończochy**, вяза́ть чулки́. **Robić kapelusze**, дѣлать шля́пы. **Zrobić komu usługę**, оказа́ть кому́ услу́гу. **Majątek robić**, нажива́ться, обогаща́ться. **Robić głową**, рабо́тать умо́мъ, голово́ю. **Robić piersiami**, тяжело́ дыша́ть, задыха́ться, запыха́ться. **Robić swoję powinność**, исполня́ть свою́ обя́занность. **Nic sobie nie robić z tego**, не обраща́ть на э́то никако́го внима́нія, не счита́ть э́того ва́жнымъ. **Piwo robi**, пи́во бро́дитъ, молоди́тся. **Robić dobrze**, дѣлать добро́, благодѣ́тельствовать. **Zle komu robić**, дѣлать зло, наноси́ть вредъ кому́.
Robienie, -nia, *ср.* заня́тіе, рабо́та. **Robienie płucami, piersiami**, тру́дное дыха́ніе; || броже́ніе (*пива и т. д.*). *Плотн.* **Robienie rusztu, kratowanie**, дѣланіе по́стверка и ле́жней.
Robocizna, -y, *ж.* ба́рщина, задѣ́лье, задѣ́льная рабо́та, рабо́чій день, *см.* **Pańszczyzna**. **Robocizna piesza i sprzężajna**, пѣшее тягло́ и поста́вка подво́дъ.
Roboczość, -ści, *ж.* трудолю́біе, стара́ніе, рече́ніе, дѣ́ятельность, *см.* **Pracowitość, Czynność**.
Roboczy, рабо́чій.
Roboracja, -ji, *ж. Юрид. Стар.* скрѣпле́ніе пре́жняго усло́вія пе́редъ суд о́мъ.
Robota, -y, *ж.* рабо́та, трудъ, (*см.* **Praca**), изде́лія; || произведе́ніе, твореніе; || дѣло; | обдѣлка, отдѣлка; || уро́къ, уро́чная рабо́та, за́данная рабо́та. **Ciężkie roboty**, *мн.* ка́торжная рабо́та, ка́торга. **Wziąść co do roboty**, взя́ться за какую́-либо рабо́ту. **Mieć co w robocie**, дѣлать, рабо́тать что́-либо, изготовля́ть. * **Jak się o tém dowie, będzie kij w robocie**, е́сли онъ узна́етъ объ э́томъ, то отвали́тъ тебя́ па́лкою. **Robota fraka**, отдѣлка фра́ка. **Zapłata od roboty**, пла́та за рабо́ту. **Piwo jest w robocie**, пи́во молоди́тся, бро́дитъ. **Robota reparacyjna**, передѣлка, переста́ройка;—**łopatowa, kopana**, земляна́я рабо́та; *Горн.*—**kilofowa, łupana**, кайлова́я;—**klinomłotowa, rąbana**, кирочная *или* сос-

bá́ja;—strzelana, порохострѣльная;—odkrywkowa, откры́тые ло́мы;—faszynowa, фашинная работа;—darniowa, дернова́я;—kowalska, кузне́чная;—blacharska, кро́вельная;—rekonstrúkcyjna, рабо́та по перестро́йкѣ; — konserwacyjna, рабо́та къ подде́ржкѣ зда́нія.

Robótka, -i, *ж. Умен.* рабо́тка (*см.* Robota); || же́нское рукодѣ́ліе; || вышива́ніе, шитьё.

Robotnia, -ni, *ж.* **рабо́чая** (*ко́мната*), *см.* **Pracownia.**

Robotnica, -y, *ж.* **рабо́тница,** мастери́ца.

Robotniczy, рабо́тничій; || задѣ́льный; || **Robotniczy, -ego,** *м.* содѣ́ржащій рабо́тниковъ, подря́дчикъ.

Robotnik, -a, *м.* рабо́тникъ, рабо́чій, чернорабо́чій; || мастеровóй, реме́сленникъ.

Robotność, -ści, *ж.*, *см.* **Pracowitość.**

Robotny, рабо́тливый, трудолюби́вый; || рабо́чій, рабо́тный. **Dzień robotny,** рабо́тный день. **Bydlę robotne,** рабо́чій скотъ.

Roch, -a, *м.* **скатъ** (*ры́ба*); || ладья́ (*фигу́ра въ ша́хматной игрѣ*), *см.* **Wieża.**

Rochmanić, Obrochmanić, Urochmanić, приручи́ть, приручи́ть, пріучáть, пріучи́ть, освóивать, освои́ть, *см.* **Obłaskawić.**

Rochmanność, -ści, *ж.* послу́шность, поко́рность, кро́тость; || дѣ́ланіе ручны́мъ (*о живо́тныхъ*).

Rochmanny, приручённый, пріучённый, освóенный, дома́шній (*о живо́тныхъ*); || послу́шный, поко́рный, кро́ткій.

Roczek, -czku, *м. Умен.* го́дикъ, годо́къ, *см.* **Rok.** || *Стар.* **Roczki,** *мн.* еро́ки засѣда́нія гро́дскаго суда́.

Roczeń, -cznia, *м.* употреби́тельнѣе **Roczniak, -a,** *м.* годови́къ, годова́лый (*о живо́тныхъ*). **Bóbr roczniak,** ярѣ́цъ, годова́лый бобръ.

Rocznica, -y, *ж.* **годовщи́на. Rocznica urodzin,** день рожде́нія.

Rocznie, ежего́дно, въ годъ, пого́дно.

Roczny, годово́й, годи́чный, пого́дный, ежего́дный. **Roczny termin,** годи́чный срокъ. **Roczny przychód, dochód,** годово́й прихо́дъ, доходъ.

Roczyć, *Стар.* рѣша́ть, **постановля́ть** приговóръ; || предска́зывать, **предвѣща́ть.**

Roczyny, -czyn, *мн.* **день рожде́нія,** *см.* **Rocznica.**

Ród, *род. п.* **rodu,** *м.* родъ, **пле́мя, поро́да,** происхожде́ніе; || домъ, **фами́лія. Ród ludzki,** родъ человѣ́ческій (*см.* **Rodzaj**). **Człowiek zacnego, wielkiego rodu,** человѣкъ зна́тнаго ро́да, происхожде́нія, изъ зна́тной фами́ліи. **Rodem zkąd,** отку́да ро́домъ. **Wywód rodu,** доказа́тельство закóнности рожде́нія. **Francuz rodem,** ро́домъ Францу́зъ, приро́дный Францу́зъ; || поро́да, *см.* **Rasa. Koń dobrego rodu,** ло́шадь хоро́шей поро́ды, поро́дистая, заво́дская ло́шадь.

Rod, -u, *м. Хим.* ро́дій (*мета́лл*).

Rodacki, *Стар.* наро́дный, національный, туземный, приро́дный, *см.* **Krajowy, Narodowy.**

Rodaczka, -i, *ж.* **туземка, урожéнка,** приро́дная жи́тельница; || соотéчественница, земля́чка.

Rodak, -a, *м.* **туземецъ, урожéнецъ,** приро́дный жи́тель; || соотéчественникъ, земля́къ, единозе́мецъ.

Rodny, плодоро́дный, плодови́тый, плодоно́сный; || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodobójca, -y, *м,* убíйца (*ро́дственника и т. д.*); || **отцеубíйца,** матереубíйца.

Rodopis, -a, *м.* родосло́въ, генеало́гъ; || = **u,** *м.* **родосло́вie,** генеало́гія; || **родосло́вная,** *см.* **Rodowód.**

Rodopisarski, родосло́вный, генеалоги́ческій.

Rodopisarstwo, -a, *ср.* **родосло́вie,** генеало́гія.

Rodowitość, -ści, *ж.* зна́тное происхожде́ніе, зна́тность ро́да, зна́тный родъ.

Rodowity, приро́дный; || отéчественный, туземный. **Rodowity Francuz,** приро́дный Францу́зъ.

Rodowód, -odu, *м.* **родосло́вie,** генеало́гія; || **родосло́вная.**

Rodowodny, родосло́вный.

Rodowy, родовóй, *см.* **Rodzajowy.**

Rodzaj, -ju, *м.* родъ.

Rodzajność, -ści, *ж.* **плодоро́діе,** плодоро́дность.

Rodzajny, плодоро́дный, *см.* **Płodny, Urodzajny;** || *Анат.* дѣторо́дный.

Rodzajowy, родовóй.

Rodzenek, *см.* **Rozynek.**

Rodzenie, -nia, *ср.* произведéніе, творéніе; || рожде́ніе, прижи́тіе, *см.* **Płodzenie;** || роды́, разрѣше́ніе отъ бре́мени, *см.* **Porodzenie.**

Rodzeństwo, -a, *ср.* **родня́,** семья́, ро́дственники.

Rodzic, -a, *м.* роди́тель.

Rodzić, Urodzić, Porodzić, рожда́ть, роди́ть, приноси́ть (*о са́мкахъ живо́тныхъ*); || производи́ть, дава́ть плоды́; || **Rodzić kogo,** быть чьей ма́терью. **Pani N. N. go rodzi,** госпожá **N. N.** его́ мать. || **Rodzić się,** рожда́ться, роди́ться; || происходи́ть отъ кого́. **Rodzi się z mojéj ciotki,** мать его́ прихóдится мнѣ тёткою, моя́ тётка его́ мать; || **уроди́ться** (*о хлѣбѣ*); || *Стар.* **Rodzić się w kogo,** уроди́ться въ кого́, быть на кого́ похóжимъ.

Rodzica, -y, *ж.* **роди́тельница. Bogarodzica,** Богоро́дица.

Rodziciel, -a, *м.*, *см.* **Rodzic, Ojciec.**

Rodzicielka, -i, *ж.* **роди́тельница. Rodzicielka Boska,** Ма́терь Бóжія.

Rodzicielski, роди́тельскій.

Rodzicielstwo, -a, *ср.* отцо́вское состоя́ние.
Rodzicobójca, -y, *м.* отцеубі́йца, матереубі́йца.
Rodzieniec, -ńca, *м. Бот.* проле́ска, соба́чая капу́ста.
Rodzina, -y, *ж.* родня́, родство́, родны́е; || семья́, семе́йство, фами́лія; || ро́лина; || Rodziny, *мн.* рожде́ніе, день рожде́нія.
Rodzinny, роди́мый, родно́й, оте́чественный. Kraj rodzinny, родно́й край, роди́мая сторона́, ро́дина: || семе́йный.
Rodzony, роди́вшійся. W tym kraju rodzony, роди́вшійся въ э́томъ кра́ѣ; || приро́дный. Rodzony Niemiec, приро́дный не́мецъ, *см.* Rodowity; || родно́й. Rodzony syn, родно́й сы́нъ. Rodzony brat, родно́й бра́тъ.
Róg, *род. п.* rogu, *м.* рогъ. Zwierzęta opatrzone rogami, живо́тные име́ютъ рога́. Tabakierka z rogu, рогова́я табаке́рка. Róg obfitości, рогъ изоби́лія. *Посл.* Chléb ma rogi, nędza, nogi, бога́чу раздо́лье, бѣдня́ку пло́хо. * Przytrzeć komu rogów, посби́ть съ кого́ спѣсь. Nosić rogi, быть рогоно́сцемъ; || у́голъ. Róg domu, ulicy, у́голъ до́ма, у́лицы. || *Муз.* рогъ, рожо́къ. || Róg wielorybi, ки́товый усъ.
Rogaciéć, рога́тѣть, дѣлаться рога́тымъ; || * дѣлаться де́ракимъ, нахальнымъ.
Rogacizna, -y, *ж.* рога́тый скотъ.
Rogacz, -a, *м.* рога́стый. рога́тый (*быкъ, бара́нъ и т. д.*); || *Охот.* оле́нь (*самца́*); || рога́чъ (*наско́лько*); || игли́ца (*рыба*); || *Зоол.* родъ щу́ки съ зелёными костя́ми; || рога́тая змѣя́; || * рогоно́сецъ.
Rogal, -a, *м. Фортиф.* го́рнверкъ; || * рогоно́сецъ; || подко́вка, пече́нье въ ви́дѣ подко́вки.
Rogatek, -tku, *м. Бот.* рогови́къ, мы́шье ушко́.
Rogatka, -tki, *ж.* заста́ва (*городска́я*); || Rogatywka, угова́тая ша́пка.
Rogatkowe, -ego, *ср.* по́шлина за проѣ́здъ чрезъ заста́ву.
Rogaty, рога́тый; || угова́тый.
Rogokrusz, -u, *м. Минер.* рогова́я руда́, серебряная и ртутная.
Rogonogi, ко ы́тный.
Rogonoszy, рога́стый.
Rogowaty, роговóй, рогови́дный.
Rogowiec, -wca, *м. Минер.* роговóй ка́мень (*кремни́стой поро́ды*).
Rogownik, -a, *м.* роговщи́къ.
Rogowy, роговóй.
Rogoż, Rogoża, Rogozina, -y, *ж.* рого́въ, тростни́къ. камы́шъ; || Rogożka, -i, *ж.* ыно́вка, рого́жа.
Rogozi, рого́жный.
Rogoźnik, -a, *м.* рого́жникъ.
Rohatyna, Rogacina, -y, *ж.* рога́тина.
Rohatyniec, -ńca, Rohatnik, -a, *м.* рога́тникъ.
Roić, Uroić, вообража́ть, вообрази́ть, представля́ть, предста́вить себѣ́ что, мечта́ть (*о чёмъ*), *см.* Marzyć. || Roić się, Uroić się (komu), вообража́ться. вообрази́ться; || ройться (*о пчёлахъ*); || броди́ть, *см.* Burzyć się, Robić.
Roik, -a, *м.* небольшóй рой, ста́я молоды́хъ пчёлъ.
Rój, *род. п.* roju, рóй (*пчёлъ*); || толпа́ (*наро́да*).
Rojenie, -nia, *ср.* мечта́ніе, грёзы; || ро́ніе (*пчёлъ*).
Rojnik, -a, *м. Бот.* очи́токъ (*расте́ніе*).
Rojny, ро́йный, ройстый.
Rojowisko, Roisko, -a, *ср. см.* Rój; || * толпа́, сбо́рище люде́й, толкотня́.
Rojownik, -a, *м. Бот.* мели́сса, пче́льникъ, ма́точникъ (*расте́ніе*).
Rojowny, ро́йный, ройщійся.
Rojsło, -a, *ср.* Rojst, -u, *м. Област.* боло́тистое мѣсто, трясина.
Rok, -u, *м.* годъ (*мн.* Roki, употребля́ется то́лько съ и́менемъ числи́тельнымъ Dwa, два, и обыкнове́нно замѣня́ется существи́тельнымъ *мн.* Lata). Przed rokiem, temu rok, tak rok, годъ тому́ наза́дъ. Bieżący rok, теку́щій годъ. Za rok, че́резъ годъ. Co rok, ка́ждый годъ. ежего́дно. Rok od roku, годъ о́тъ году. и́зъ году въ годъ, съ го́ду на́ годъ. Co drugi, trzeci rok, чрезъ ка́ждые два, три го́да. Rok przybyszowy, przestępny, годъ високо́сный. Rok łaski, годъ объявле́нія всемилостивѣ́йшаго манифе́ста. *Стар.* вызо́въ въ судъ, по́зывъ, сро́чная повѣ́стка. Rok dawać, позва́ть къ суду́, *см.* Pozywać. Roki ziemskie, *мн. Стар.* вре́мя засѣда́ній суда́, *см.* Sąd, Sądy.
Rokambuł, -u, *м. Бот.* испа́нскій и́ли змѣ́йный чесно́къ.
Rokicina, -y, *ж.* раки́та, и́ва (*деревцо́*); || раки́тина, и́вовый побѣ́гъ; || ивня́къ, и́вовый кустарникъ, раки́тникъ.
Rokieta, -y, *ж. Церк.* стихарь съ у́зкими рукава́ми.
Rokita, -y, *ж., см.* Rokicina.
Rokitowy, раки́товый, и́вовый.
Rokosz, -u, *м.* бунтъ, мяте́жъ, возмуще́ніе, возста́ніе.
Rokować, совѣща́ться, *см.* Naradzać się, Radzić. || *Стар.* Rokować z kim, z sobą, разгова́ривать, разсужда́ть съ кѣмъ, съ самимъ собо́ю, *см.* Rozmawiać; || договáриваться, перегова́риваться, угова́риваться; || подава́ть, сули́ть. Rokować nadzieję, подава́ть наде́жду (*на что́*). || *Стар.* вызыва́ть въ судъ, *см.* Pozywać.
Rokowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе, совѣща́ніе; || постановле́ніе, заключе́ніе; || перегово́ры; || предсказа́ніе.
Rokowy, годово́й, годи́чный; || *Юрид.* сро́чный.
Rola, -i, *ж. Театр.* роль.
Rola, -i, *ж.* по́ле, па́шня, ни́ва, земля́. Uprawiać rolę *или* rolą, паха́ть, обраба́тывать зе́млю.
Rólka, -i, *ж.* па́шенка, клочо́къ земли́.

Rolnictwo, -a, *ср.* земледѣ́лiе, хлѣбопа́шество, землепа́шество.

Rolniczy, земледѣ́льческiй, хлѣбопа́шескiй.

Rolniczyć, zaнимáться земледѣ́лiемъ, хлѣбопа́шествомъ.

Rolnik, -a, *м.* земледѣ́лецъ, хлѣбопа́шецъ, землепа́шецъ, пáхарь.

Rolny, земледѣ́льный.

Roman, -u, *м. Бот.* кипарúсный молочáй (*растéнiе*).

Romana, -y, *ж. Тип.* антúква, прямóй шрифтъ.

Romanek, -nku, *м. Бот.* молочáй трава́, молокó вóлчье; || **Romanowe ziele wielkie**, дóннишная дáтлина, дóнникъ.

Romans, -u, *м.* романъ. **Romans historyczny**, историческiй романъ. || Ухáживанiе за жéнщиною, любéзничанiе, любóвныя отношéнiя, романúческая страсть, любóвная интрúга. **Mieć romans, prowadzić romans z kobietą**, находúться въ любóвныхъ сношéнiяхъ съ жéнщиною. **Wdać się w romanse**, занимáться любóвными интрúгами. ухáживать за жéнщинами, волочúться. **To był pierwszy jego romans**, э́то былá пéрвая егó любóвь. || *Муз.* романсъ (*пѣсня*).

Romansik, -a, *м.* любóвишка, страстúшка, интрúжка; || небольшóй романъ, разскáзъ, пóвѣсть.

Romansista, -y, **Romansopisarz**, -a, *м.* романúстъ, сочинúтель романóвъ.

Romański, романскiй. **Języki romańskie**, романскiе языкú.

Romansować, ухáживать за жéнщинами, любéзничать, влюбля́ться, волочúться, *см.* **Romans**.

Romansowo, романúчески, страстно, нѣжно.

Romansowość, -ści, *ж.* романúческiй характеръ.

Romansowy, романúческiй; || влю́бчивый, любóвный, страстный. **Romansowe zdarzenie**, любóвное приключéнiе. **Człowiek romansowy**, влю́бчивый человѣкъ. **Miłość romansowa**, романúческая любóвь.

Romantycznie, романтúчески.

Romantyczność, -ści, *ж.* романтúзмъ.

Romantyczny, романтúческiй.

Romantyk, -a, *м.* романтúкъ.

Rond, -u, *м.* дозóръ, ночнóй осмóтръ; || *Воен.* рундъ; || *Муз.* цѣлая *или* четырёхчетвертнáя нóта; || крýглыя, широкiя поля́ шля́пы.

Rondel, -dla, *м.* кострю́ля.

Rondelek, -lka, *м.* кострю́лька.

Ronić, Uronić, Zronić, роня́ть, уронúть, сронúть, сбрáсывать, сбросúть, теря́ть, потеря́ть. **Ptak roni pierze**, пти́ца роня́етъ, теря́етъ пéрья. **Ronić kwiat**, теря́ть цвѣтъ. **Ronić łzy**, проливáть слёзы. **Koń roni, ко́шадь** теря́етъ зýбы. **Jeleń roni**, олéнь сбрáсываетъ рогá. || Выки́дывать, вы́кинуть, роди́ть пре́жде вре́мени, *см.* **Poronić**.

Ront, -u, *м. см.* **Rond**.

Ropa, -y, *ж.* гной. **Ropa ze krwią**, сукровúца, úхоръ; || **Ropa w oczach**, глазнóй гной; || гóрная смолá, жидóвская смолá, асфáльтъ.

Ropić, Zropić, нагнáивать, производúть гноéнiе. || **Ropić się**, гнóиться, нагнáиваться.

Ropieć, Zropieć, покрывáться, покры́ться гноéмъ, матéрiею.

Ropienie, -nia, Ropienie się, -nia się, Zropienie, -nia, *ср.* гноéнiе, нагноéнiе.

Ropistość, -ści, *ж* гною́честь, гноéнiе.

Ropisty, гнóйный, гнойúстый, съ гноéмъ.

Ropsko, -a, *ср.* гной.

Ropucha, -y, *ж. Зоол.* жáба, лягýшка темносѣ́раго цвѣта; || *Артил.* желѣ́зный, мортúрный станóкъ.

Ropuszy, жáбiй.

Rorajzy, -ów, *мн.* **Strzemiona żelazne**, *Кровельщ.* желѣ́зныя стремена́ (*шпóнка*).

Roraty, -ów, *мн.* заýтреня, церковная слýжба совершáемая до восхождéнiя сóлнца во врéмя рождéственскаго постá.

Rosa, -y, *ж.* росá.

Rosada, *см.* **Rozsada**.

Rość, *см.* **Rosnąć**.

Rościć, растúть; || *Стар.* возбуждáть, причинúть, производúть; || **Rościć sobie do czego prawo**, домогáться, искáть (*чего-либо*), имѣ́ть притязáнiе на прáво. **Rościć nadzieję**, питáть надéжду.

Rosić, Zrosić, орошáть, оросúть. **Rosić len**, бѣли́ть лёнъ росóю.

Rosiczka, -i, *ж. Бот.* сóлнечная росá, рося́нка, царéвы-очи (*растéнiе*).

Rosisty, росúстый.

Roskosz, *см.* **Rozkosz**, и т. д.

Roślina, -y, *ж.* прозя́бéнiе, растéнiе.

Roślinarnia, -ni, *ж.* оранжерéя, теплúца.

Roślinny, растúтельный, прозябáемый.

Rosłość, -ści, *ж.* высóкiй ростъ.

Rosły, рóслый, высóкiй.

Rosnąć, Rość, Urosnąć, Urość, расти́, вырастáть, вы́расти. возрастáть; || прибывáть. увели́чиваться, увеличúться; || поднимáться, подня́ться; || прирастáть, приращáться. **Kapitał rośnie**, капитáлъ растётъ, приращáется, увели́чивается. **Rość w mądrość**, становúться умнѣе, разýмнѣе. **Księżyc rośnie**, луна́ прибывáетъ. ***Aż mi serce rośnie (z radości)**, сéрдце моé вздымáется, едвá не выскочúть отъ рáдости. ***Rośnie mu w gębie**, онъ давúтся, едвá мóжетъ проглотúть, у негó ротъ полонъ. **Ciasto rośnie**, тѣсто подходúтъ, подымáется.

Rosnienie, -nia, *ср.* выраста́нiе, возраста́нiе. произраста́нiе. прозя́бéнiе; || приращéнiе, пріумноженiе, усилéнiе, увели́ченiе.

Rośnik, -a, *м. Бот. см.* **Rosiczka**.

Rośny, *см.* **Rosisty.**

Rosocha, *см.* **Rozsocha, и т. д.**

Rosodajny, росúстый, изобúлующій росóю.

Rosół, -ołu, *м.* **бульóнъ, супъ, мяснóй отвáръ, ухá, жúжа, похлёбка;** || **подлúва, сóусъ;** || **разсóлъ** (*солёный*), *см.* **Polewa, Sos. *W rosole być, leżeć, быть въ затрудненіи, въ хлопотáхъ.**

Rosołek, -łku, *м.* **сýпецъ.**

Rosołowy, бульóнный; || **обмóченный** въ **разсóлъ, разсóльный.**

Rosomaczy, россомáшечій, россомáший.

Rosomak, -a, м. *Зоол.* **россомáха** (*хúщный звéрь*).

Rostek, -stka, *м.* **óтпрыскъ, óтрасль, побéгъ дéрева, отрóстокъ,** *см.* **Latorośl.**

Rostrucharstwo, -a, *ср.* **барышничество** (*лошадúное*).

Rostrucharz, -a, *м.* **барышникъ** (*лошадúный*).

Rostrzygać, *см.* **Rozstrzygać.**

Roszcić, сушúть, обжигáть, жáрить.

Rószczka, Różdżka, -i, *ж.* **вéтвь, вéтка, вéточка;** || **прутъ, прýтикъ, хлыстъ, хлыстúкъ;** || **жезлъ, пáлочка. Rószczka czarodziejska, волшéбная пáлочка.**

Roszt, Ruszt, -u, *м.* *Повар.* **рáшперъ, рéшётка** (*для жаренія*); || *Горн.* **обжигáльня, обжигáльная;** || **подпóра, тычúна** (*въ виноградникахъ*).

Rosztowanie, *см.* **Rusztowanie.**

Rosztowny, обжигáтельный, *см.* **Roszt.**

Rosztowy, жáреный на рáшперѣ; || **принадлежáщій къ рáшперу.**

Rota, -y, *ж.* **толпá, свúта, верениúа, рядъ;** || *Воен.* **рóта. Rotami, рядáми.** || **Обязáтельство, фóрмула. Rota przysięgi, присяжный листъ.**

Rotman, Retman, Rytman, -a, *м.* **лóцманъ, штýрманъ, кóрмчій.**

Rotmańczuk, Retmańczuk, Rytmańczuk, -a, *м.* **помóщникъ лóцмана, штýрмана, кóрмчаго.**

Rotmański, Retmański, Rytmański, лóцманскій, штýрманскій.

Rotmaństwo, Retmaństwo, Rytmaństwo, -a, *ср.* *Морс.* **лóцманское искýство.**

Rotmistrz, -a, *м.* **рóтмистръ;** || **предводúтель, нача́льникъ.**

Rotmistrzostwo, -a, *м.* **рóтмистерство, чúнъ, звáніе рóтмистра.**

Rotowy, рóтный.

Rotuł, -u, *м.* **óпись, указáтель бумáгъ** въ **дёлѣ.**

Rotulacja, -ji, *ж.* *Юрид.* **сшиваніе áктовъ, дёлъ, подбóръ.**

Rów, *род. п.* **rowu**, *м.* **ровъ, канáлъ.**

Rowek, -wka, *м.* **небольшóй ровъ, рóвикъ, желобóкъ;** || **борозда́, ложбúна, выемка;** || **варýбка, рубéцъ,** *см.* **Karba.**

Rówien, рáвенъ, *см.* **Równy.**

Rówiennica, Rówieśnica, Rówieśniczka, -i, *ж.* **свéрстница, ровéсница, рóвня.**

Rówiennik, Rówieśnik, -a, *м.* **свéрстникъ, ровéсникъ, рóвня.**

Rowisty, ровúстый, имéющій мнóго ровъ.

Rowkowaty, лóжчатый, желобчатый, бороздчатый.

Równać, Zrównać, Wyrównać, равнúть, выравнивать, выравнить, сравнúть; || **уравнивать, уравнúть;** || **сравнивать, сравнúть. Równać drogę, равнúть, выравнивать дорóгу. Śmierć równa wszystkich ludzi, смерть равнúетъ всѣхъ людéй. Nie można nikogo z nim równać, съ нимъ никогó нельзя́ срáвнивать.** || **Równać się komu, равнúться съ кéмъ, стáвить себя́ рáвнымъ другóму;** || **выравниваться, равнúться.**

Równanie, Zrównanie, Wyrównanie, -nia, *ср.* **выравниваніе, равнúніе;** || **уравнéніе** (*долéй при дольежѣ*); || *Мат.* **уравнéніе. Wyrazy zrównania, члéны уравнéнія;** || **сравнéніе** (*кого съ кѣмъ, чего съ чѣмъ*). **Równanie się (komu или z kim), сравнéніе себя́** (*съ кѣмъ*).

Równia, -ni, *ж.* **равнúна, рóвное мéсто;** || *Мат.* **плóская повéрхность. Równia pochyła, наклóнная повéрхность;** || **равновéсіе. Trzymać co na równi, держáть въ равновéсіи, уравновéшивать.** || **Рáвенство, рáвность;** || **одинáковость;** || **рóвность, глáдкость,** *см.* **Równość.**

Równianka, -i, *ж.* **неизмáтая соломá;** || **пучóкъ цвётовъ;** || *Стар.* **рóвня,** *см.* **Równiennica.**

Równie, Również, рáвно, рáвнымъ óбразомъ, равномéрно, одинáково, подóбно, тáкже, тáкже тóчно, столь, стóлько же. Dwa wyrażenia równie dobre, два выражéнія одинáково хорóшія. Równie roztropny jak waleczny, столь же благоразýменъ какъ и храбръ. Nic nas równie nie zadziwia, jak człowiek, który mężnie swoje nieszczęście znosi, ничтó насъ стóлько не удивлáетъ, какъ человѣкъ, котóрый мýжественно перенóситъ свой несчáстія. || **Тóчно. Francuzi równie jak Anglicy, Французы тóчно какъ Англичáне.** || *Прост.* **одинáко жъ, тѣмъ не мéнѣе. Równie** *или* **równo on zrobił głupstwo, одинáко жъ онъ сдѣлалъ глýпость. Równie** *или* **równo ja go kocham, тѣмъ не мéнѣе я люблю́ его́.**

Równik, -a, *м.* **экватóръ, равноде́нственникъ.**

Równina, -y, *ж.* **равнúна.**

Równiuchny, Równiusieńki, Równiuteńki, Równiutki, рóвненькій, равнёшенекъ, равнёшенекъ.

Równo, рáвно, рóвно, глáдко, одинáково; || **вмѣстѣ, въ одно́ и тóже врéмя. Równo ustawić, рóвно постáвить. Włosy równo uczesać, глáдко причесáть вóлосы. Równo kochać dzieci, одинáково любúть дѣтéй. Równo odpłacić, въ одинáковой мѣрѣ отплатúть. Równo ze wscho-**

dem słońca wstawać, вставáть въ одно врéмя съ восхóдомъ сóлнца. **Wszystko to mi równo**, э́то мнѣ всё р..вно́. **Nieprzyjaciele, obaczywszy, że im już nie równo (równia, równa siła), jęli uciekać**, непрія́тели, увидѣвъ нерáвныя сúлы, стали убѣгáть.

Równobarwny, одноцвѣ́тный.

Równoboczny, *Мат.* равносторóнній.

Równobok, -u, *м. Мат.* равносторóнняя фигýра.

Równobrzmiący, согла́сный, созвýчный; || схóдный.

Równoczesny, одновре́менный.

Równodzienny, равноде́нственный.

Równoimienny, одноиме́нный; || однофами́лецъ; || тёзка, соимéнникъ.

Równokąt, -a, *м.* прямоугóльникъ.

Równokątny, прямоугóльный.

Równokształtny, равнообрáзный.

Równoległoboczny, *Мат.* параллелограмматúческій.

Równoległobok, -u, *м. Мат.* параллелогрáммъ.

Równoległościan, -u, *м. Мат.* параллелопúпедъ.

Równoległy, *Мат.* паралле́льный, рáвно отстоя́щій во всѣхъ тóчкахъ; || *схóдственный, совершéнно рáвный.

Równoleżnik, -a, *м. Мат* паралле́льный кругъ.

Równoliczny, равночúсленный.

Równomocny, равносúльный.

Równonocny, *см.* **Równodzienny.**

Równorodny, однорóдный, единорóдный.

Równorzutnia, -ni, *ж. Мат.* парáбола, *см.* Parabola.

Równość, -ści, *ж.* рáвенство, рáвность; || одикáковость; || однообрáзіе; || рóвность, глáдкость.

Równościenny, *Мат.* равносторóнній.

Równosilny, *см.* **Równomocny.**

Równowaga, -i, *ж.* равновѣ́сіе; || ýровень, ватерпáсъ. **Stracić równowagę**, потеря́ть равновѣ́сіе.

Równowartość, -ści, *ж.* равноцѣ́нность.

Równoważenie, -nia, *ср. Мат.* нивелúровка; || **Zrównoważenie**, урáвниваніе.

Równoważność, -ści, *ж.* равнотяготéніе, равновѣ́сіе; || равносúльность, равнозначúтельность.

Równoważny, рáвной тя́жести, равновѣ́сный; || равносúльный, равнозначúтельный, равнознáчущій, рáвный; || равноцѣ́нный.

Równowysoki, *Бот.* равновéрхій.

Równoznaczność, -ści, *ж.* синони́мъ, однознáчущее слóво *или* выраже́ніе; || схóдство.

Równoznaczny, синони́мный, однознáчущій, равнознáчущій, равносúльный; || равноцѣ́нный; || соотвѣ́тствующій.

Równy, рáвный, одинáковый; || рóвный, глáдкій, плóскій. **Kraj równy**, нúзменныя, рóвныя мѣста́ (*въ противоположность горúстымъ*). **Droga równa**, рóвная, глáдкая дорóга. **Równym sposobem**, рáвнымъ óбразомъ. *Грам.* **Stopień równy**, положúтельная стéпень.

Róża, -y, *ж. Бот.* рóзовый кустъ, рóзовое деревцó, рóза. **Róża polna**, цвѣтóкъ шипóвника, шипóкъ. **Róża psia**, шипóвникъ, я́года шипóвника. **Róża czarna, ozima, ślazowa**, stoneczna, рóжа, слизь-трава́, мáльва, занзивéй. * **Róże jagód**, рóзовыя щёчки; || рóзочка, розéтка, *см.* **Różyczka**; || *Мед.* рóжа.

Różańcowy, чёточный.

Różaniec, -ńca, *м.* чётки. **Różaniec odmawiać**, читáть молúтвы. *Посл* **Ani do tańca, ani do różańca**, ни Бóгу свѣчá, ни чóрту кочергá.

Różany, рóзовый.

Rozbaczać, Rozbaczyć, разсмáтривать, разсмотрѣ́ть, обсуждáть, обсудúть, обдýмывать, обдýмать.

Rozbaczny, разсудúтельный, обдýманный.

Rozbałamucić, развратúть, испóртить; избáловать. *см.* **Bałamucić.**

Rozbestwiać, Rozbestwić, раздражáть, раздражúть, разъярáть, разъярúть, приводúть, привестú въ бѣшенство.

Rozbić, *см.* **Rozbijać.**

Rozbicie, -cia, *ср.* (**okrętu**), кораблекрушéніе, крушéніе.

Rozbiedz się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieg, -u, *м.* разсѣ́яніе. разрóзненность, || разбѣ́гъ, размáхъ, скачóкъ.

Rozbiegać się, Rozbiedz się, Rozbieżeć się, разбѣ́жáться; || * расходúться въ рáзныя стóроны, разсы́паться. **Rozbiegając się, przeskoczył przez rów**, разбѣ́жáвшись, перескочúлъ ровъ. **Koła rozbiegały się**, колёса быстро завертѣ́лись.

Rozbierać, Rozebrać, раздѣ́вать, раздѣ́ть; || разбирáть, разобрáть (*на части*); || разрѣ́зывать, разрѣ́зать (*мясо, живность*); || раздробля́ть, раздробúть, раздѣля́ть, раздѣлúть; || *Анат.* разсѣ́кать, разнимáть (*трупъ*); || *Хим.* разлагáть, разложúть; || разбирáть, анализúровать; || взвѣ́шивать, подрóбно разсмáтривать; || раскупáть, разбирáть. **Rozebrać towary**, раскупúть товáры. || **Rozbierać między siebie, iść do działu**, развёрстывать (*зéмли и т. п*). || **Rozbierać się**, раздѣ́вáться, раздѣ́ться; || разбирáться. разобрáться (*на части*), раскладываться, разложúться.

Rozbieracz, -a, *м.* разбирáтель, разбóрщикъ; || * аналúстъ.

Rozbieralny, разлагáемый, разбирáемый. || разбóрчивый; || аналúтическій.

Rozbieżeć się, *см.* **Rozbiegać się.**

Rozbieżenie, -nia, *ср.* (**dróg**), распýтіе, перекрёстокъ, *см.* **Rozstaj, Widły.**

Rozbijać, Rozbić, разбива́ть, разби́ть.

Rozbiór, -oru, *м* разбо́ръ, анали́зъ; || раздѣлъ, раздѣле́ніе; || *Хим.* разложе́ніе (*вещества́*).

Rozbiorowy, аналити́ческій.

Rozbit, -a, Rozbitek, -tka, *м.* претерпѣ́вшій кораблекруше́ніе.

Rozbitki, -ów, *мн.* обло́мки.

Rozbity, разби́тый.

Rozbłąkać się, разойти́сь, разбрести́сь въ ра́зныя сто́роны.

Rozbogacać się, Rozbogacić się, разбогате́ть.

Rozbój, -oju, *м.* разбо́й.

Rozbojnia, -ni, *ж.* разбо́йничій прито́нъ.

Rozbójnictwo, -a, *ср.* разбо́йничество; || граби́тельство.

Rozbójniczy, разбо́йничій, разбо́йническій.

Rozbójnik, -a, *м.* разбо́йникъ; || граби́тель.

Rozbójstwo, *см.* **Rozbójnictwo.**

Rozboleć, разболе́ться.

Rozbość, Rozbadać, забода́ть; || размета́ть рога́ми.

Rozbracić się, *см.* **Rozbratać się.**

Rozbrajać, Rozbroić, обезору́живать, обезору́жить.

Rozbraniać, Rozbronić, разнима́ть, разня́ть (*сражающихся, дерущихся*).

Rozbrat, -u, *м.* разры́въ, разла́дъ. **Rozbrat z kim uczynić, rozbrat komu wypowiedzieć,** прерва́ть знако́мство, развнако́миться, разойти́сь съ кѣмъ.

Rozbratać się, Rozbracić się, прерва́ть съ кѣмъ знако́мство, дру́жбу, разсо́риться.

Rozbroić, *см.* **Rozbrajać.**

Rozbujać, волнова́ть, возмуща́ть, колеба́ть, колыха́ть. || **Rozbujać się,** волнова́ться, возмуща́ться, колеба́ться, колыха́ться; || *забыва́ться, своево́льничать.

Rozburzyć, разгроми́ть, разори́ть, разруши́ть; || повали́ть, опроки́нуть.

Rozchełznać, *см.* **Rozkiełznać.**

Rozchód, -odu, *м.* расхо́дъ, потребле́ніе, изде́ржка; || * тра́та, *см.* **Wydatek.**

Rozchodnik, -a, *м. Бот.* молоди́ло, молоди́льникъ (*расте́ніе*).

Rozchodowy, расхо́дный.

Rozchodzić (trzewiki), разноси́ть (*башмаки*). || **Rozchodzić się, Rozejść się,** расходи́ться, разойти́сь; || разставáться, разста́ться; || разлуча́ться, разлучи́ться; || *распространя́ться, распространи́ться.

Rozchodzisty, Rozchodliwy, расходя́щійся; || раски́дистый. **Deszcz rozchodliwy,** обложно́й дождь.

Rozchorować się, разболе́ться, занемо́чься.

Rozechwiać, Rozechwiewać, разстро́ить, разстра́ивать (*умъ, здоро́вье*), || разру́шить, разрушáть; || разшата́ть, разша́тывать; || разброса́ть, разбра́сывать. ||

Rozechwiać się, Rozechwiewać się, разстро́иться, разстра́иваться; || разру́шиться, разрушáться, разшатáться, разша́тываться; || разброса́ться, разбра́сываться.

Rozchwycić, употреби́тельнѣе **Rozchwytać, Rozchwytywać,** расхвати́ть, расхва́тывать, расхи́тить, расхищáть.

Rozchwytacz, -a, *м.* хи́щникъ, граби́тель, *см.* **Łupieżca.**

Rozciąć, *см.* **Rozcinać.**

Rozciąg, -u, *м.* объёмъ, разме́ръ; || протяже́ніе, обши́рность, продолже́ніе, тече́ніе

Rozciągać, Rozciągnąć, растя́гивать, растяну́ть, разстила́ть, разостла́ть. **Rozciągnąć płótno na łące,** растяну́ть полотно́ на лугу́; || расшири́ть, расши́рить, увели́чивать, увели́чить, распространя́ть, распространи́ть. **Rozciągnąć panowanie,** распространи́ть госпо́дство. **Rozciągnąć znaczenie wyrazu,** расши́рить значе́ніе сло́ва, прида́ть ему́ бо́лѣе обши́рный смыслъ. || **Rozciągać się, Rozciągnąć się,** растя́гиваться, растянýться, вытя́гиваться, вы́тянуться; || расширя́ться, расши́риться, увели́чиваться, увели́читься, распространя́ться, распространи́ться; || раздава́ться, разлега́ться (*о звукѣ, о го́лосѣ*); || каса́ться, достига́ть, простира́ться. **Jego potęga nie rozciąga się tak daleko,** его́ могу́щество такъ далеко́ не распростира́ется; || * **Rozciągać się (nad czém, z czém),** разсыпа́ться пе́редъ кѣмъ въ похвала́хъ.

Rozciągłość, -ści, *ж.* простра́нство, обши́рность, объёмъ, разме́ръ, протяже́ніе; || вмѣща́емость; || расшире́ніе, растяже́ніе, тягу́честь; || расти́нутость (*въ слова́хъ*).

Rozciągły, простра́нный, обши́рный; || расти́нутый.

Rozcięcie, -cia, *ср.* разсѣче́ніе, разрѣ́зъ, надрѣзъ; || руба́нъ на лицѣ́, шрамъ.

Rozciecz, -y, *ж.* **Rozciek, -u,** *м,* отте́пель, *см.* **Odwilż**; || жи́дкость, *см.* **Płyn.**

Rozcieczny, распусти́вшійся, раста́явшій; || **Rozciekły,** жи́дкій, теку́чій, *см.* **Płynny.**

Rozciekać się, Rozciec się, распуска́ться, распусти́ться, та́ять, раста́ять, растопля́ться, расплыва́ться.

Rozciekły, *см.* **Rozcieczny.**

Rozcierać, Rozetrzeć, растира́ть, растере́ть.

Rozcięty, разсѣ́ченный, разру́бленный, разрѣ́занный.

Rozcież, *см.* **Oścież.**

Rozcinać, Rozciąć, пересѣка́ть, пересѣ́чь, разсѣка́ть, разсѣ́чь, разруба́ть, разруби́ть, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozćwiertować, разчетвертова́ть, раздѣли́ть на четы́ре ча́сти, на куски́.

Rozcząć, *Стар. см.* **Rozpocząć,** *см.* **Rozpoczynać.**

Rozczepierzać, Rozszczepierzać, Rozczepierzyć, Rozszczepierzyć, растопы́ривать, растопы́рить (*ру́ки*), распуска́ть, распусти́ть (*кры́лья*).

Rozczesać, Rozczesywać, разчеса́ть, разчёсывать.

Rozczłonkować, разчленя́ть; || раздроблять, раздѣля́ть, разъединя́ть, разлага́ть (*на ча́сти*); || *Анат.* разсѣка́ть, разнима́ть (*трупъ*).

Rozczłonkowanie, -nia, *ср.* разчлене́ніе, раздробле́ніе, раздѣле́ніе, разложе́ніе (*на ча́сти*); || *Анат.* трупоразъя́тіе, трупоразсѣче́ніе, разсѣче́ніе.

Rozczochrać, взъеро́шить, растрепа́ть, всклочи́ть. || **Rozczochrać się,** взъеро́шиться, растрепа́ться.

Rozczosnąć, Rozciosnąć, Rozczochnąć, Rozczosywać, распахну́ть, раствори́ть (*две́ри*); || расколо́ть, разщепи́ть. || **Rozczosnąć się,** расколо́ться, разщепи́ться; || распахну́ться, раствори́ться. **Piekło się otworzyło i rozczosnęło wrota,** адъ раскры́лся и распахну́лъ врата́.

Rozczulać, Rozczulić, растро́гивать, растро́гать, разчу́вствовать. || **Rozczulać się,** разчу́вствоваться, приходи́ть въ умиле́ніе.

Rozczulanie, Rozczulenie, -nia, *ср.* возбужде́ніе чу́вства; || умиле́ніе.

Rozczyn, -u, *м.* раство́ръ; || *Хим.* раствори́тельное сре́дство, раствори́тель.

Rozczyna, -y, *ж.* заква́ска; || опа́ра.

Rozczyniać, Rozczynić, разводи́ть, раствора́ть; || мѣсить (*тѣсто*).

Rozczytać, Rozczytywać, разсмотрѣ́ть, разсма́тривать, разобра́ть, разбира́ть (*кни́гу*), *см.* **Rozważać.** || **Rozczytać się,** зачита́ться, зачи́тываться.

Rozdarcie, -cia, *ср.* дыра́; || **разры́въ.**

Rozdarować, раздари́ть.

Rozdąsać, разсерди́ть, разгнѣви́ть, раздражи́ть; || **Rozdąsać się,** наду́ться, наду́ть гу́бы, разсерди́ться.

Rozdatny, щедрый.

Rozdawać, Rozdać, раздава́ть, раздать.

Rozdawanie, -nia, *ср.* разда́ча.

Rozdawca, -y, *м.* раздава́тель.

Rozdawnictwo, -a, *ср.* разда́ча, раскла́дка, надѣле́ніе.

Rozdawniczy, занима́ющійся разда́чею, распредѣли́тельный.

Rozdęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, раздутость.

Rozdeptać, Rozdeptywać, растопта́ть, раста́птывать.

Rozdęty, раздутый, вспу́ченный; || расху́шій.

Rozdłubać, расковыря́ть, расколупа́ть.

Rozdmuchać, Rozdmuchnąć, Rozdmuchywać, раздуть, раздува́ть.

Rozdmuchacz, -a, *м.* раздува́льщикъ.

Rozdół, -ołu, *м.* овра́гъ.

Rozdrabiać, Rozdrobić, раздроби́ть, **раздробить**; || разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть, расточи́ть, промо́тывать, промота́ть.

Rozdrapać, Rozdrapywać, разцара́пать, разцара́пывать; || разковыря́ть, разковы́ривать.

Rozdrapieżyć, разгра́бить, расхи́тить.

Rozdrażniać, Rozdrażnić, раздража́ть, раздражи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть; || серди́ть, разсерди́ть. || **Rozdrażniać się,** раздражи́ться, разсерди́ться.

Rozdrażnienie, -nia, *ср.* раздраже́ніе, возбужде́ніе.

Rozdrażny, раздражи́тельный, щекотли́вый; || *Мед.* раздража́ющій.

Rozdroga, -i, *ж.* **Rozdroże, -a,** *ср.* распу́тіе, перекрёстокъ.

Rozdrzymać się, разоспа́ться, до́лго спать.

Rozdwajać, Rozdwoić, раздво́ивать, раздво́ить, **раздѣли́ть** на́ двѣ ча́сти; || разъедини́ть.

Rozdwojenie, -nia, *ср.* раздвое́ніе, раздѣле́ніе на́двое; || раско́лъ, разномы́сліе, ра́спря, разры́въ, разъедине́ніе.

Rozdymać, Rozdąć, разду́ть, раздува́ть.

Rożdże, -a, *ср. Собир.* мелкія су́чья, пру́тья, хво́ростъ, сушь.

Rozdział, -u, *м.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе, дѣлёжъ, раздѣ́лъ; || разли́чіе, ра́зница, ра́зность; || глава́ (*книги*), статья́, отдѣлъ.

Rozdziawiać, Rozdziawić, разѣва́ть, рази́нуть.

Rozdziczeć, одича́ть.

Rozdzielać, Rozdzielić, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разлуча́ть, разводи́ть; || * производи́ть, поселя́ть несогла́сіе, вражду́, ссо́рить. || **Rozdzielać się,** раздѣля́ться; || **Rozdzielać się z kim,** разлуча́ться, разстава́ться. || **Rozdzielić się majątkiem,** раздѣли́ть ме́жду собо́ю имѣ́ніе.

Rozdzielanie. Rozdzielenie, -nia, *ср.* раздѣле́ніе, отдѣле́ніе; || разлуче́ніе; || дѣлёжъ, раздѣлъ (*имѣнія*); || распредѣле́ніе, размѣще́ніе, раскла́дка (*де́нежныхъ суммъ*); || разла́дъ, разры́въ, несогла́сіе

Rozdzielnik, -a, *м. Арие.* дѣли́тель; || разлучи́тель; || знакъ дѣле́нія.

Rozdzielność, -ści, *ж.* дѣли́мость.

Rozdzielny, дѣли́мый, отдѣли́мый; || раздѣльный.

Rozdzierać, Rozedrzeć, раздира́ть, разодра́ть, разрыва́ть, разорва́ть. **Rozedrzeć suknię,** разодра́ть пла́тье. * **Rozdzierać uszy,** драть у́ши (*плохимъ пѣніемъ, му́зыкою*). **Rozdzierać serce,** терза́ть, растерза́ть се́рдце. **Rozdzierać gardło,** драть го́рло, крича́ть во всё го́рло. **Rozdzierać gębę, paszczę,** разѣва́ть глотку, пасть. || **Rozdzierać się,** раздира́ться, разрыва́ться. * **Rozedrzeć się,** разорва́ться. **Nie mogę się rozedrzeć na wszystkie strony,** не могу́ разорва́ться на всѣ сто́роны, поспѣть и туда́ и сюда́.

Rozdziergać, Rozdzierzgać, Rozdzierzgnąć, Rozdzierzgnąć, развя́зывать. развя́зать (*узелъ*), распу́тывать, распу́тать, распуска́ть, распусти́ть; || разрыва́ть, разорва́ть; || **раздёргивать, раздёргать.**

Rozdziew, Rozziew, -u, *м.* зѣвъ, **пасть** (*тигра, льва*).

Rozdziewać, Rozdziać, раздѣва́ть, **раздѣть.** || **Rozdziewać się,** раздѣва́ться.

Rozdziewiać, *см.* **Rozdziawiać.**

Rozdziwować się, Rozdziwić się, изумля́ться. изумя́ться, приходи́ть, придти́ въ изумле́ніе.

Rozdzwonić się, раззвони́ться, **трезво́нить.**

Rozebrać, *см.* **Rozbierać.**

Rozednić, освѣти́ть, **озари́ть.**

Rozedrzeć, *см.* **Rozdzierać.**

Rozegnać, *см.* **Rozganiać.**

Rozegrywać, Rozgrywać, Rozegrać, Rozgrać, разыгрывать, разыгра́ть. || **Rozegrywać się,** разыгриваться.

Rozegrzać, *см.* **Rozgrzewać.**

Rozegzić się, разрѣзви́ться, **расшали́ться.**

Rozejm, -u, *м.* **переми́рie.**

Rozejmca, -y, *м.* **примири́тель, посре́дникъ.**

Rozejmować, Rozjąć, дѣли́ть, раздѣли́ть; || * разорва́ть (*дружбу*); || соглаша́ть что́ между́ собо́ю, примира́ть, примири́ть, ула́живать, ула́дить (*споръ*), свести́ на мирову́ю, на мирову́ю сдѣлку.

Rozejmowy, переми́рный, относя́щійся къ перемирію.

Rozejść się, *см.* **Rozchodzić się.**

Rożek, -żka, *м.* (*Умен. см.* **Róg**), рожо́къ (*животнаго*); || *Муз.* рожо́къ; || рожо́къ (*для табаку*); || пороховой рогъ. || *Бот.* сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Rozekrzyć się, разрости́ться, **разрости́сь.**

Rozemknąć, *см.* **Rozmykać.**

Rożen, -żna, *м.* вертелъ. **Pieczeń z rożna,** мя́со, изжа́ренное на ве́ртелѣ; || *Стар.* колъ, рожо́нъ; || **указа́тельный па́лецъ,** шишъ; || *Астрон.* Орiо́нъ (*созвѣздіе*). || *Стар.* **знакъ заподо́зрѣннаго мѣ́ста въ кни́гѣ.**

Różen, *см.* **Różny.**

Rozepręć, *см.* **Rozpierać.**

Rozerwać, *см.* **Rozrywać.**

Rozerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, **перерывъ,** разодра́ніе, раздира́ніе; || раздо́ръ, ра́спря, раско́лъ; || **Rozerwanie (umysłu),** разсѣянность, невнима́тельность.

Rozerwanina, -y, *ж.* разры́въ, **несогла́сіе.**

Rozerwisko, -a, *ср.* **отве́рзтіе;** || **перерывъ.**

Rozerznąć, *см.* **Rozrzynać.**

Rozerznięty, разрѣзанный.

Rozeschły, разсо́хшійся.

Rozeschnąć się, *см.* **Rozsychać się.**

Rozesklić się, Rozeszklić się, обрати́ться въ стекло́, сдѣ́латься блести́щимъ какъ стекло́.

Rozesłać, *см.* **Rozścielać, Rozsyłać.**

Rozesłaniec, -ńca, *м.* вѣстникъ, посла́нецъ.

Rozespany, заспа́вшійся.

Rozeznanie, -nia, *ср.* разузна́ніе; || разумѣ́ніе, понима́ніе; || разсмотрѣ́ніе.

Rozeznany, отличённый, я́вственный, разсуди́тельный, разбо́рчивый, поня́тливый.

Rozeznawać, Rozeznać, узнава́ть, узна́ть, отлича́ть, отличи́ть.

Rozeznawacz, -a, Rozeznawca, -y, *м.* цѣни́тель (*чего́*), знато́къ (*въ чёмъ*).

Rozeznawanie, -nia, *ср.* **познава́ніе,** разузнава́ніе.

Rozeżwać, *см.* **Rozżuwać.**

Rozflerzać, Rozflarzać, Rozflarzyć, Rozflażyć, *Стар.* **расточа́ть, расточи́ть, мота́ть,** ромота́ть.

Rózga, -i, *ж.* вѣтвь, вѣ́тка, *см.* **Rószczka;** || прутъ, пру́тикъ, хлыстъ, *см.* **Pręt, Pręcik;** || **Rózgi do bicia,** ро́зги, ло́зы. *Воен.* **Biegać przez rózgi,** пройти́ сквозь строй.

Rozgadywać, Rozgadać, разглаша́ть, разгласи́ть, дава́ть огла́ску. дѣлать гла́сным. || **Rozgadywać się, Rozgadać się,** разговори́ться, разболта́ться, пустосло́вить.

Rozgałęzić się, развѣтвля́ться, **раздѣли́ться** на о́трасли.

Rozgałęzienie, -nia, *ср.* развѣтвле́ніе; || *дальнѣйшія подро́бности (*изложе́нія *како́го-либо дѣла*).

Rozganiać, Rozgonić (употреби́тельнѣе **Rozegnać**), разгоня́ть. разогна́ть, развѣва́ть, развѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить.

Rozgardjas, -u, *м.* шу́мное ни́ршество, попо́йка, **кутёжъ;** || распу́тство, безчи́нство.

Rozgarniać, Rozgarnąć, разгреба́ть, разгрести́, раздвига́ть. раздви́нуть, отводи́ть. отвести́, отклоня́ть, отклони́ть, отстраня́ть, отстрани́ть, разсыпа́ть, разсы́пать, разбра́сывать. разбро́сить.

Rozgarnięcie, -cia, Rozgarnienie, -nia, *ср.* разгреба́ніе, раздвига́ніе; || * распознава́ніе, расторо́пность, разбо́рчивость, проница́тельность, смышлёность.

Rozgarniony, раздви́нутый, разбро́санный, размётанный, раздѣлённый; || * расторо́пный, смышлёный, поня́тливый, разви́тый, проница́тельный. **Umysł rozgarniony,** развитый умъ.

Rozgatunkować, разсортирова́ть. **раздѣли́ть,** распредѣли́ть по сорта́мъ, **по** рода́мъ, *см.* **Gatunkować.**

Rozgatunkowanie, -nia, *ср.* **раздѣле́ніе,** распредѣле́ніе по сорта́мъ, по рода́мъ; || классифика́ція, *см.* **Gatunkowanie.**

Rozgdakać, разболта́ть, развезво́нить, разгласи́ть. || **Rozgdakać się,** раскуда́хтаться (*о курицѣ*); || *раскрича́ться.

Rozginać, Rozgiąć, разгибáть, разогнýть, отгибáть, отогнýть.

Rozgłaszać, Rozgłosić, разглашáть, разгласúть, распространáть, распространúть слýхи.

Rozgłos, -u, *м.* отголóсокъ, отражéніе звýка; || *раскáтъ грóма; || слухъ, молвá, огласка; || шумъ, смýты.

Rozgłosiciel, -a, *м.* глашáтай; || вѣстовщúкъ, перенóщикъ вѣстéй.

Rozgłosicielka, -i, *ж.* вѣстовщúца, перенóщица вѣстéй.

Rozgłośny, грóмкій, звýчный; || слáвный, знаменúтый, общеизвѣстный.

Rozgniatać, Rozgnieść, раздáвливать, раздавúть, задáвливать, задавúть, затáптывать, затоптáть; || валúть, мѣсúть (*тѣсто*).

Rozgniewać, прогнѣвúть, разсердúть, раздражúть. || **Rozgniewać się**, прогнѣваться, разгнѣваться, разсердúться, раздражúться.

Rozgnoić, Rozgnoiwać, гноúть, сгноúть, производúть гноéніе. || **Rozgnoić się, Rozgnoiwać się**, нагноúться, нагнáиваться.

Rozgon, -u, *м.* разогнáніе, разсѣяніе; || разгóнъ, разгóнка.

Rozgonić, *см.* **Rozganiać**.

Rozgorywać się, Rozgorzać się, Rozgorzeć się, Rozgorzeć, разгорáться, разгорѣться, воспламенúться, воспламенúться; || *разгорячáться, разгорячúться.

Rozgorzały, воспламенённый, разгорѣвшійся; || *разгорячúвшійся.

Rozgorzenie, -nia, *ср.* разгорѣніе, разгáръ; || *разгорячéніе.

Rozgospodarować się, расположúться у кого́ какъ въ собственномъ дóмѣ.

Rozgoszczać, Rozgościć, принимáть кого́ у себя́ радýшно, безъ церемóній. || **Rozgoszczać się, Rozgościć się**, располагáться, расположúться у кого́, какъ въ собственномъ дóмѣ, хозя́йничать.

Rozgotować, Rozgotowywać, развáрить, развáривать.

Rózgowy, rózgowy, относя́щійся къ рóзгѣ.

Rozgrabić, разграбúть, расхúтить, разорúть, опустошúть; || разграбúть, растряхнýть грáблями.

Rozgradzać, Rozgrodzić, разгорáживать, разгородúть, разбирáть перегорóдку, || отгорáживать, отгородúть.

Rozgramiać, Rozgromić, громúть, разгромúть, поражáть, поразúть.

Rozgraniczać, Rozgraniczyć, разграничúвать, разграничúть, размежóвывать, размежевáть.

Rozgraniczenie, -nia, *ср.* разграничéніе, размежевáніе.

Rozgrom, -u, *м.* разгрóмъ, пораженіе.

Rozgromieniec, -ńca, *м.* бѣглéцъ (*съ пóля бúтвы*).

Rozgryzać, Rozgryźć, разгрызáть, разгрызть.

Rozgrzać, *см.* **Rozgrzewać**.

Rozgrzanie, -nia, *ср.* согрѣвáніе, нагрѣвáніе; || *Мед.* разгорячéніе, жáръ.

Rozgrzany, согрѣтый, нагрѣтый; || разгорячённый.

Rozgrzebywać, Rozgrzebać, Rozgrześć, раскáпывать, раскопáть, разгребáть, разгрестú, разрывáть, разрúть.

Rozgrzeszać, Rozgrzeszyć, разрѣшáть отъ грѣхóвъ, отпускáть согрѣшéнія.

Rozgrzeszanie, Rozgrzeszenie, -nia, *ср.* разрѣшéніе отъ грѣховъ; || *оправдáніе.

Rozgrzewać, Rozgrzać, разогрѣвáть, разогрѣть, подогрѣвáть, подогрéть, отогрѣвáть, отогрѣть.

Rozgrzewanie, Rozgrzanie, -nia, *ср.* подогрѣвáніе, согрѣвáніе, нагрѣвáніе, отогрѣвáніе.

Rozgurtować, отвязáть подпрýгу (*у лóшади*), отвязáть, развязáть ремнú.

Rozhardzieć, сдѣлаться высокомéрнымъ, надмéннымъ, занóсчивымъ, дéрзкимъ, нáглымъ.

Rozhuk, -u, *м.* раскáтъ, гулъ (*грóма*).

Rozhukać, разъярúть, привестú въ я́рость, сдѣлать свирѣпымъ (*о животныхъ*). **Rozhukać się**, разсвирѣпѣть.

Rozhulać się, разгуля́ться, развеселúться.

Rozhultaić, развратúть. || **Rozhultaić się**, развратúться, пустúться въ развráть, сдѣлаться распýтнымъ.

Rozigrać, застáвить рѣзвúться (*дитя́*). || **Rozigrać się**, разыгрáться, расшалúться, разрѣзвúться.

Roziskrzyć, раздýть и́скры. || **Roziskrzyć się**, сверкáть и́скрами, и́скриться.

Rozjadać, Rozjeść, разъѣдáть, разъѣсть. || **Rozjadać się, Rozjeść się**, разъѣдáться, разъѣстись; || * раздражáться, приходúть въ я́рость, ожесточáться.

Rozjadły, раздражённый, ожесточённый.

Rozjaśniać, Rozjaśnić, проясня́ть, проясни́ть, разъясня́ть, разъясни́ть, выясня́ть, вы́яснить. || **Rozjaśniać się, Rozjaśnieć**, разъясня́ться, разъясни́ться, проясня́ться, проясни́ться.

Rozjątrzyć, раздражúть, уязвúть, разгнѣвúть; || развередúть (*рáну*), производúть я́звину.

Rozjazd, -u, *м.* разъѣздъ, отъѣздъ; || *Воен.* разъѣздъ, кóнный отрядъ; || тенетá, сѣть для лóвли куропáтокъ.

Rozjechać, *см.* **Rozjeżdżać**.

Rozjechały, разъѣхавшійся, разсѣвшійся въ рáзныя стóроны.

Rozjęcie, -cia, *ср.* раздѣлъ, дѣлёжъ; || прекращéніе спóра, примирéніе.

Rozjędrniać, Rozjędrzniec, Rozjędrnić, Rozjątrznić, *Стар.* укрѣпля́ть, освѣжáть сúлы, возбуждáть бóдрость.

Rozjem, -u, *м.* перемúріе; || примирéніе, *см.* **Rozejm**.

Rozjemca, -y, *м.* посре́дникъ, третей-скій судья́, примири́тель.

Rozjemczy, Rozjemny, примири́тельный, посре́дническій; || перемири́рный, относя́щійся къ перемирію.

Rozjeść, Rozjeść się, *см.* **Rozjadać.**

Rozjeżdżać, Rozjechać, задавливать, задави́ть (*лошадьми*), переѣхать (*кого́*); || **Rozjeżdzić (drogę)**, выѣздить (*дорогу*). || **Rozjeżdżać się, Rozjeździć się**, разъѣзжа́ться, разъѣхаться (*въ разныя сто́роны*).

Rozjuczać, Rozjuczyć, развьючивать, развьючить.

Rozjurzać, Rozjurzyć, раздражать, раздражи́ть, разъяря́ть, разъяри́ть.

Rozjuszać, Rozjuszyć, разъяри́ть, разъяри́ть, остервеня́ть, остервени́ть, ожесточа́ть, ожесточи́ть. || **Rozjuszyć się**, разъяри́ться, остервени́ться, ожесточи́ться.

Rozkajać się, *Стар.* раска́яться.

Rozkarbować, разгла́дить скла́дки; || нарубить, надрѣзать; || разгла́дить сборки, морщины, *см.* **Karbować.**

Rozkąsać, Rozkęsić, раскусывать, раскуси́ть.

Rozkaz, -u, *м.* прика́зъ, приказа́ніе, повелѣ́ніе, ука́зъ. **Rozkaz egzekucyjny**, *Юрид.* прика́зъ о взыска́ніи. **Rozkazy**, -ów, *мн.* нача́льство, кома́нда. **Zostawać pod czyjemi rozkazami**, находи́ться подъ чьимъ нача́льствомъ.

Rozkazanie, -nia, *ср.* приказа́ніе.

Rozkaźca, -y, *м.* повели́тель.

Rozkazujący, повели́тельный. *Грам.* **Tryb rozkazujący**, повели́тельное наклоне́ніе.

Rozkazywać, Rozkazować, Rozkazać, прика́зывать, приказа́ть, повелѣва́ть, велѣть, повелѣть. **Zrobiłem coś rozkazał**, я сдѣлалъ что ты приказа́лъ. **Kazałem mu zaczekać**, я велѣлъ ему́ **подожда́ть.**

Rozkidać, *Неуп.* раскида́ть.

Rozkiełznać, разнузда́ть (*лошадь*).

Rozkład, -u, *м.* расположе́ніе (*до́ма, ко́мнатъ*), размѣще́ніе, разря́дъ, распредѣле́ніе. **Rozkład mieszkania**, расположе́ніе кварти́ры, ко́мнатъ. || Расположе́ніе, строй, поря́докъ, устано́вка. || Раскла́дка, расчисле́ніе, распредѣле́ніе. || *Хим.* разложе́ніе (*веществ*).

Rozkładać, Rozłożyć, разкла́дывать, разложи́ть, развёртывать, развернуть, растила́ть, разостла́ть, выставля́ть, выставить, располага́ть, расположи́ть; || распредѣля́ть, распредѣли́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, расчисля́ть, расчи́слить. **Rozkładać chustkę**, растила́ть плато́къ. **Rozłożyć książki na stole**, разложи́ть кни́ги на столѣ. **Rozłożyć wojsko po wsiach**, размѣсти́ть во́йско по деревня́мъ. || **Rozłożyć się**, расположи́ться, растяну́ться (*на диванѣ*); основа́ться, посели́ться (*въ дере́внѣ*), водвори́ться.

Rozkładacz, -a, *м.* учреди́тель, распоряди́тель.

Rozkładany, разло́женный, распо́ложенный, распредѣлённый. **Rozkładany na raty**, разсро́ченный.

Rozkładny, разложи́мый.

Rozklejać, Rozkleić, раскле́ивать, раскле́ить.

Rozklektać, Rozklekotać, оглуша́ть, оглуши́ть, ошеломля́ть, ошеломи́ть, одура́ть, одури́ть, кружи́ть, вскружи́ть (го́лову). || **Rozklektać się, Rozklekotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozklepać, Rozklepywać, разби́ть, разбива́ть (*мо́лотомъ*), расковать, раскова́ть, раскова́ть, расклепа́ть, расклёпывать; || расплю́щить, расплю́снуть, расплю́щивать. || **Rozklepać się**, разна́шиваться (*о о́бувн*).

Rozkłóć, проколо́ть.

Rozkłócić, разболта́ть, смѣша́ть жи́дкость.

Rozkochać, возбуди́ть въ комъ любо́вь, внуши́ть кому́ любо́вь. || **Rozkochać się (w kim)**, стра́стно влюби́ться (*въ кого́*), *см.* **Kochać się, Zakochać się.**

Rozkochany, стра́стно влюблённый.

Rozkoczować się, стоя́ть на бива́кахъ, располага́ться бива́ками, расположи́ться ла́геремъ; || кочева́ть.

Rozkokoszyć się, нахо́хлиться, распуши́ться, надува́ться, надмева́ться, напыща́ться (*гордостію*).

Rozkołatać, расколоти́ть, разби́ть. || **Rozkołatać się**, расколоти́ться разби́ться.

Rozkolonizować, разсели́ть.

Rozkolonizowanie, -nia, *ср.* разселе́ніе.

Rozkolonizowany, разселённый, раздѣлённый на коло́ніи, на уса́дьбы.

Rozkołysać, раскача́ть; || разколыха́ть, || расша́тать. **Rozkołysać kolebkę**, раскача́ть колыбе́ль. ***Rozkołysać wyobraźnię**, дать во́лю своему́ воображе́нію, заноси́ться воображе́ніемъ, предава́ться мечта́ніямъ.

Rozkomosić, дать во́лю, **попуска́ть**, послабля́ть, разнузда́ть. || **Rozkomosić się**, безпу́тствовать, во́льничать, **поступа́ть самово́льно**, де́рзко, на́гло.

Rozkopywać, Rozkopać, раскапывать, **раскопать**, рыть, прорыть, срыть.

Rozkorzeniać, вкорени́ть, вперя́ть, распространя́ть, *см.* **Rozkrzewiać, Szerzyć.** || **Rozkorzeniać się**, вкореня́ться, распространя́ться; || пускать ко́рни.

Rozkosz, -y, *ж.* наслажде́ніе, удово́льствіе, прихоть, ро́скошь; || утѣха, утѣше́ніе, отра́да, ра́дость, весе́лие; || прія́тность. **Co za rozkosz!** что за наслажде́ніе! **Wielka rozkosz czynić dobrze**, дѣлать **добро́** есть вели́кое удово́льствіе. **Rozkosz w czém znajdować**, находи́ть въ чёмъ удово́льствіе. **Być rozkoszą dla kogo** *или* **czyją rozkoszą**, доставля́ть кому́ **удово́льствіе**, ра́довать кого́. **Zatopić się w rozkoszach**, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ.

Rozkoszliwy, прихотли́вый, сластолюби́вый, сладостра́стный, любостра́стный, *см.* **Lubieżny, Rozkoszny.**

Rozkosznica, -y, Rozkoszniczka, -i, *ж,* роско́шница, прихотли́вая, сластолюби́вая же́нщина, прихотни́ца; || расточи́тельница.

Rozkoszniczy, *см.* **Rozkoszliwy.**

Rozkosznie, прія́тно, услади́тельно, восхити́тельно.

Rozkosznik, -a, Rozkoszniś, -sia, *м.* сластолю́бец, прихотни́къ; || расточи́тель.

Rozkoszny, прія́тный, услади́тельный, восхити́тельный, прелéстный; || прихотли́вый, роско́шный; || сластолюби́вый, сладостра́стный. **Rozkoszna muzyka**, восхити́тельная му́зыка. **Rozkoszna chwila**, прія́тная мину́та. **Rozkoszny humor**, прія́тное настрое́ніе ду́ха.

Rozkoszować (sobie), наслажда́ться, вести́ весёлую жи́знь, весели́ться, утопа́ть въ наслажде́ніяхъ, роско́шничать. **Rozkoszować się (w czém)**, наслажда́ться чѣмъ, вкуша́ть наслажде́ніе. находи́ть въ чёмъ удово́льствіе.

Rozkoszowanie, -nia, *ср.* **naslażdénie,** удово́льствіе.

Rozkosztować (co), про́бовать, испро́бовать. || **Rozkosztować się (w czém)**, вкуша́ть съ наслажде́ніемъ (*что́*), находи́ть прія́тный вкусъ (*въ чёмъ*), войти́ во вку́съ (*чего́*).

Rozkować, Rozkuć, раско́вывать, расковáть (*ло́шадь*); || распло́щивать (*желѣ́зную ши́ну*).

Rozkowaty, рогови́дный.

Rozkraczać, Rozkraczyć (nogi), раскаря́чивать, раскаря́чить, раздви́нуть. разста́вить но́ги врозь. || **Rozkraczać się, раскаря́читься.**

Rozkradać, Rozkraść, раскра́дывать, раскра́сть, расхища́ть, расхи́тить.

Rozkrawać, Rozkrajać, разрѣ́зывать, разрѣ́зать.

Rozkręcać, Rozkręcić, раскру́чивать, раскрути́ть, расплета́ть, расплести́, расу́чивать, расучи́ть.

Rozkruszać, Rozkruszyć, крошúть, раскрошúть; || раздробля́ть, раздроби́ть, толо́чь, растолочь.

Rozkrwawiać, Rozkrwawić, окровавля́ть, окрова́вить, изра́нить до́ крови. || **Rozkrwawiać się, Rozkrwawić się**, разби́ться до́ крови, окрова́виться.

Rozkryć, Rozkrywać, раскры́ть, раскрыва́ть.

Rozkrzewiać, Rozkrzewić, разводи́ть, развести́ (*о расте́ніяхъ*), размножа́ть, распложа́ть; || распространя́ть, воспроизводи́ть, возражда́ть.

Rozkrzyżować, (**ręce**), распростира́ть ру́ки. || **Rozkrzyżować się**, лежа́ть на земли́ съ распростёртыми рука́ми.

Rozkuć, *см.* **Rozkować.**

Rozkudłać, растрепа́ть, взъеро́шить (*во́лосы*).

Rozkulbaczyć, разсѣдла́ть (*ло́шадь*).

Rozkup, -u, *м.* раску́пка, раскупáніе.

Rozkupować, Rozkupywać, Rozkupić, раскупа́ть, раскупи́ть.

Rozkupowanie, Rozkupywanie, Rozkupienie, -nia, *ср. см.* **Rozkup.**

Rozkurczać, Rozkurczyć, разгиба́ть, разогну́ть. || **Rozkurczać się, Rozkurczyć się**, разгиба́ться, разогну́ться, растя́гиваться, растяну́ться, выпря́мливаться, вы́прямиться.

Rozkurzyć się (prochem), обрати́ться въ прахъ.

Rozkwiecać, Rozkwiecić, убира́ть, убра́ть цвѣта́ми. || **Rozkwiecać się, Rozkwiecić się**, разцвѣта́ть, покрыва́ться цвѣта́ми.

Rozkwilać, Rozkwilić, растро́гивать, растро́гать, разжа́лобить. || **Rozkwilać się, Rozkwilić się**, растро́гаться, разчу́вствоваться, разжа́лобиться, прослези́ться.

Rozkwitać, Rozkwitnąć, Rozkwitać się, разцвета́ть, разцвѣсть, распуска́ться (*о цвѣта́хъ*).

Rozkwokać się, раскуда́хтаться.

Rozlać, *см.* **Rozlewać.**

Rozłączać, Rozłączyć, разлуча́ть, разлучи́ть, раздѣля́ть, раздѣли́ть, разнима́ть, разня́ть, разводи́ть развести́; || расторга́ть, расторгну́ть (*бракъ*). || **Rozłączać się, Rozłączyć się**, разста́ваться, разста́ться, разлуча́ться, разлучи́ться, расходи́ться, разойти́сь.

Rozłączenie, -nia, *ср.* разлуче́ніе, разлу́ка. *Юрид.* **Rozłączenie co do osób**, прекраще́ніе сожи́тельства (*между супру́гами*). **Rozłączenie co do stołu i łoża**, разлуче́ніе (супру́говъ) отъ стола́ и ло́жа.

Rozłączka, -i, *ж.* разлу́ка, разлуче́ніе.

Rozłącznik, -a, *м. Грам.* едини́тная, тире́, *см.* **Łącznik.**

Rozłączny, отдѣли́мый, разводи́мый; || *Грам.* раздѣли́тельный; || отвлечённый, у́мственный.

Rozłączyciel, -a, *м.* разлу́чникъ.

Rozładować, Rozładowywać, вы́грузить, выгружа́ть, выгру́живать.

Rozładowywanie, -nia, *ср.* выгрузка, выгру́живаніе.

Rozłaknić, *см.* **Rozłakomić.**

Rozłakomić, Rozłakomić się, разла́комить. || **Rozłakomić się**, разла́комиться.

Rozłamać, Rozłamywać, разлома́ть, разла́мывать.

Rozlatać się, Rozlatywać się, безпрестáнно лета́ть, порха́ть; || * бѣгать, суети́ться.

Rozlatywać się, Rozlecieć się, разлета́ться разлете́ться (*о птицахъ*); || *разбива́ться, разби́ться въ дре́безги.

Rozłazić się, Rozleźć się, разползáться

Rozłażą się raki, ра́ки располза́ются; || распо́лзоваться, разползти́сь, разлѣза́ться отъ вѣ́тхости. **Koszula się rozłazi**, руба́ха располза́ется.

Rozłazisty, непло́тный, ре́дкій.

Rozłazłość, -ści, *ж.* ме́дленность, **неповоро́тливость, вя́лость.**

Rozlazły, ме́дленный, неповоро́тливый, вя́лый.

Rozlecieć się, *см.* **Rozlatywać się.**

Rozlegać się, Rozledz się, раздава́ться, разда́ться, отзыва́ться, отозва́ться, огла́шать, огласи́ть; || греме́ть, загреме́ть, прогреме́ть; || расходи́ться, разойти́сь, распространя́ться, распространи́ться. **Okrzyki rozległy się w powietrzu**, въ во́здухѣ разда́лись, послы́шались восклица́нія. **Sława jego rozległa się po całym świecie**, сла́ва его́ распространи́лась по всему́ све́ту. **Wieść rozległa się po mieście**, слухъ разошёлся, разнёсся въ го́родѣ. **Grzmot się rozległ**, прогреме́лъ, разда́лся громъ.

Rozleganie się, -nia się, *ср.* **отго́лосокъ**, раздава́ніе зву́ка, го́лоса, гулъ.

Rozległość, -ści, *ж.* протяже́ніе; || простра́нство; || обши́рность, вели́кость.

Rozległy, простра́нный, обши́рный; || просто́рный.

Rozlenić się, разлѣни́ться.

Rozlew, -u, *м.* разли́въ, разли́тіе, наводне́ніе, водополье, *см.* **Wylew**; || проли́тіе, разли́тіе. **Rozlew krwi**, кровопроли́тіе.

Rozlewać, Rozlać, разлива́ть, разли́ть, пролива́ть, проли́ть. || **Rozlewać się**, **rozlać się**, разлива́ться, разли́ться, проли́ваться, проли́ться.

Rozlewca, -y, *м.* **(krwi), пролива́ющій** кровь.

Rozlewny, жи́дкій, теку́чій; || разлива́ющійся.

Rozleżały, излѣжи́вшійся, избало́ванный, опусти́вшійся.

Rozleżć się, *см* **Rozłazić się.**

Rozleżeć się, залежа́ться, до́лго проле́жать; || * излѣни́ться, избало́ваться, опусти́ться.

Rozliczać, Rozliczyć, расчисля́ть, расчи́слить, разсчи́тывать, разсчита́ть.

Rozliczenie, -nia, *ср.* расчисле́ніе.

Rozliczność, -ści, *ж.* разли́чіе, **разнообра́зіе, ра́зность**; || разнови́дность.

Rozliczny, разли́чный, **разнообра́зный**, ра́зный; || разнови́дный.

Rozlitować się, сжа́литься, разжа́литься.

Rozłóg, -ogu, *м.* **простра́нство, протяже́ніе**, *см.* **Obszar, Przestrzeń**; || паръ, па́шня, ни́ва, по́ле; || *Бот.* **розло́гъ**, пу́почная трава́ (*растѣніе*).

Rozłogowy, *Бот.* **побѣгоно́сный.**

Rozlokowanie, -nia, *ср.* **размѣще́ніе.**

Rozłom, -u, *м.* **отло́мокъ, обло́мокъ, оско́локъ.**

Rozłomek, -mku, *м. Умен.* **отло́мочекъ, обло́мочекъ, оско́лочекъ.**

Rozłomny, ло́мкій, хру́пкій.

Rozlot, -u, *м.* **отлётъ** (*птицъ*).

Rozłożenie, -nia, *ср.* **раскла́дка, разложе́ніе**, распредѣле́ніе. **Rozłożenie na raty**, разсро́чка.

Rozłożyć, *см.* **Rozkładać.**

Rozłożystość, -ści, *ж.* **раски́дистость** (*вѣтвей, дерева*); || обши́рность, объёмъ.

Rozłożysty, раски́дистый; || **обши́рный**, объёмистый.

Rozludniać, Rozludnić, заселя́ть, заселя́ть, умножа́ть народонаселе́ніе, *см.* **Zaludniać.**

Rozłup, -u, *м.* грабёжъ; || *Бот.* **каменоло́мка каменоло́мная** трава́, бада́нъ.

Rozłupać, Rozłupić, Rozłupywać, раска́лывать, расколо́ть, разщепля́ть, разщепи́ть, разлу́пливать, лупи́ть (*дерево*), разгрыза́ть (*орѣхи*); || *Стар.* гра́бить.

Rozłupanie, Rozłupywanie, -nia, *ср.* **раска́лываніе** (*дровъ*).

Rozmachać, расшата́ть, || размаха́ть, раскача́ть. || **Rozmachać się**, размахну́ться, **замахну́ться**; || * пусти́ться во всю́ мочь.

Rozmącić, разводи́ть, разжижа́ть, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть; || **взболта́ть** (*жидкость*).

Rozmagać się, Rozmódz się, уси́ливаться, уси́литься, приходи́ть въ бо́льшую си́лу, станови́ться сильне́е.

Rozmaicie, разли́чно, ра́зно, разнообра́зно.

Rozmaitość, -ści, *ж.* **разнообра́зность, разнообра́зіе**, разли́чіе. || **Rozmaitości literackie**, литерату́рная смѣсь.

Rozmaity, разнообра́зный, разли́чный.

Rozmakać, Rozmoknąć, размока́ть, размо́кнуть, промока́ть, промо́кнуть.

Rozmamać się, обнажи́ть, откры́ть гру́ди какъ ма́мка, какъ корми́лица.

Rozmarnować, промота́ть, расточи́ть.

Rozmarszczać, Rozmarszczyć, разглажи́вать, разгла́дить скла́дки (*плать́я*); || *Rozmarszczyć czoło, развеселя́ться.

Rozmaryn, -u, *м. Бот.* **розмари́нъ** (*кустъ*).

Rozmarynek, -nku, *м. Бот.* **ди́кій розмари́нъ.**

Rozmarynowy, розмари́нный.

Rozmarzać, Rozmarznąć (Rozmar-zać, Rozmar-znąć), та́ять, распуска́ться (*о льдѣ, снѣгѣ*).

Rozmarzenie, -nia, *ср.* **мечта́ніе, заду́мчивость**; || * одуре́ніе, опьяне́ніе.

Rozmarzyć, одури́ть, упои́ть, вскружи́ть кому́ го́лову. || **Rozmarzyć się**, гре́зить, погружа́ться въ дремо́ту.

Rozmawiać, разгова́ривать, **бесѣдовать**; || *Стар.* **Rozmówić, отговори́ть, переманить на свою́ сто́рону**, *см.* **Odmawiać. || Rozmówić się, говори́ть, перего-**

вори́ть, поговори́ть. Potrafi się rozmówić po francuzku, онъ мо́жетъ говори́ть по-францу́зски. **Rozmówić się z kim względem czego,** переговори́ть съ кѣмъ либо о чёмъ, посовѣ́товаться.

Rozmazisty, тягу́чій; || **маслянѝстый.**

Rozmazywać, Rozmazać, размáзывать, размáзать; || растя́гивать, растяну́ть.

Rozmi r, -u, *м.* измѣре́ніе, мѣ́ряніе; || межева́ніе, вымѣ́риваніе сажéнью; || размѣ́ръ, величина́. **Rozmiary budowli,** размѣ́ры строéнія.

Rozmiarkować, опредѣли́ть, разсчита́ть, сообрази́ть, вни́кнуть, углуби́ться (*во что́*), смекну́ть. изслѣ́довать (*что*).

Rozmiatać, Rozmieść, размѣ́тывать, размета́ть, размести́, разбра́сывать, разбросáть, раскúдывать, раскида́ть.

Rozmiękać, Rozmięknąć, дѣ́латься мя́гкимъ, размя́кнуть, смягча́ться, смягчи́ться.

Rozmiękczać, Rozmiękczyć, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozmierca, -y, *м.* мѣ́рялыцикъ; || землемѣ́ръ. межевщикъ.

Rozmierzać, Rozmierzyć, размѣ́ривать, размѣря́ть, размѣ́рить; || размежёвывать, размежева́ть; || соразмѣря́ть (*расхо́дъ съ прихо́домъ*).

Rozmieszać, размѣша́ть, смѣша́ть.

Rozmiłować się (w kim), влюби́ться (*въ кого́*), пристрасти́ться (*къ кому́*).

Rozmiotać, *см.* **Rozmiatać.**

Rozmnażać, Rozmnożyć, размножа́ть, размно́жить, умножа́ть, умно́жить. || **Rozmnażać się, Rozmnożyć się,** размножа́ться, размно́житься, умножа́ться, умно́житься.

Rozmnożanie, Rozmnożenie, -nia, *ср.* размноженіе, умноженіе.

Rozmnożca, -y, Rozmnożyciel, -a, *м.* распространи́тель, винóвникъ.

Rozmoczyć, размочи́ть.

Rozmokły, размóкшій.

Rozmotać, размота́ть.

Rozmowa, -y, *ж.* разговóръ; || **бесѣ́да.**

Rozmówić się, *см.* **Rozmawiać się.**

Rozmównica, -y, *ж.* кóмната для бесѣ́дыванія (*въ же́нскихъ монастыря́хъ*).

Rozmowność, -ści, *ж.* разговóрчивость, словоохóтность.

Rozmowny, разгово́рчивый, словоохóтный.

Rozmroczyc, разсѣ́ять мракъ, разогна́ть темноту́; || развеселúть. || **Rozmroczyć się,** развѣтáть; || развеселúться.

Rozmykać, Rozemknąć, разставля́ть, разста́вить, растворя́ть, раствори́ть, отмыка́ть, отомкну́ть.

Rozmysł, -u, *м.* размышле́ніе, разсужде́ніе; || обду́мываніе, обсужде́ніе; || постановле́ніе, рѣши́мость, рѣши́тельность.

Rozmyślać, размышля́ть, разсужда́ть (*о чёмъ*); || обду́мывать, обсужда́ть (*что́*). **Długo nad tém rozmyślałem,** я до́лго размышля́лъ объ э́томъ. || **Rozmyślić się,** надýматься, обдýмать, рѣши́ться. **Rozmyśliłem się już na to dobrze,** я уже́ обду́малъ, э́то хорошо́. || Разду́мать. **Z początku nie chciał, ale się potém rozmyślił,** снача́ла не хотѣ́лъ, но пото́мъ разду́малъ, перемѣ́нилъ намѣ́реніе.

Rozmyślanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, соверца́ніе.

Rozmyślność, -ści, *ж.* обду́манность, разсудúтельность, благоразýміе, осторóжность, осмотри́тельность; || преднамѣ́ренность, предумы́шленность.

Rozmyślny, разсудúтельный, благоразýмный, осторóжный, осмотри́тельный; || преднамѣ́ренный, предумы́шленный.

Roznarowić, снарови́ть; || изба́ловать, испóртить.

Różnić, отлича́ть, различа́ть; || разде́ля́ть, разъединя́ть; || посели́ть раздóръ, ссóрить; || разлуча́ть, разводúть. || **Różnić się,** отлича́ться, различа́ться, равнствовать, ра́зниться; || не соглаша́ться, расходúться (*въ мнѣніяхъ*); || разде́ля́ться, разъединя́ться; || ссóриться.

Różnica, -y, *ж.* разли́чіе, ра́зница; || *Мат.* ра́зность.

Różniczkowy, *Мат.* дифференціа́льный.

Rożnie, разли́чно, ра́зно.

Rozniecać, Rozniecić, раздувáть, зажига́ть, воспламеня́ть, разводúть, раскла́дывать (*огóнь*).

Rozniemagać się, Rozniemódz się, разнемога́ться, разнемóчься.

Rozniesć, *см.* **Roznosić.**

Różnobarwny, разноцвѣ́тный.

Różnoboczny, неравнобóкій; || *Мат.* неравносторóнній, разносторóнній.

Różnodziedziczny, разномѣ́стный.

Różnogłośny, несогла́сный, несхóдный; || *Муз.* разногла́сный; || нестрóйный.

Różnokształtny, разнообра́зный; || разноро́дный, разли́чный.

Różnomyślny, разномы́сленный.

Różnoplemienny, разноплемéнный.

Różnoraki, разноро́дный.

Różnorodność, -ści, *ж.* разноро́дность.

Różnorodny, разноро́дный, разли́чный.

Różnorządowy, обою́дный по́данный (*двухъ государствъ*).

Roznos, Przekop, Stok, -u, *м. Горн.* откры́тый водопровóдъ.

Różność, -ści, *ж.* ра́зность, ра́зница, разли́чіе, несхóдство, *см.* **Różnica.**

Roznosić, Roznaszać, Roznieść, разноси́ть, разнести́; || разсѣ́вать, разсѣ́ять, разгони́ть, разогна́ть.

Roznosiciel, -a, *м.* носи́льщикъ. разнóщикъ. **Roznosiciel listów,** письмонóсецъ. **Roznosiciel towarów,** разнóщикъ товáровъ для продáжи въ р зницу.

Roznosicielski, разнóщичій.

Roznośny, разнóсный.

Różnośrodkowy, *Мат.* эксцентри́ческій, разноцéнтренный.

Różnostronny, разносторо́нній, многосторо́нній.

Różnowierca, -y, *м.* иновѣ́рецъ, диссиде́нтъ.

Różnowierstwo, -a, *ср.* разли́чіе въ вѣ́рѣ; || раско́лъ, разномы́сліе.

Różnoznaczny, двусмы́сленный, тёмный.

Różny, ра́зный, разли́чный, несхо́дный, непохо́жій. **Różny od reszty ludzi**, непохо́жій на други́хъ люде́й.

Rozochocić, разохо́тить; || развеселя́ть. **Rozochocić się**, разохо́титься; || развеселя́ться.

Rozognić, разже́чь, воспламени́ть; || разгорячи́ть. || **Rozognić się**, загорѣ́ться, возгорѣ́ться воспламени́ться, воспали́ться. разгорячи́ться.

Rozoki, *см.* **Zyzowaty.**

Rozokość, Rozokowatość, -ści, *ж. см.* Zyzowatość.

Rozorać, разора́ть, распахать.

Róż, Różować, Różowy, *см.* **Ruż** и т. д.

Rozpacz, -y, *ж.* отча́яніе, безнаде́жность; || уны́ніе, скорбь.

Rozpaczać, отча́яваться (*въ чёмъ*), приходи́ть въ отча́яніе (*отъ чего́*); || огорча́ться, унывать.

Rozpacznie, отча́янно, безнаде́жно.

Rozpaczny, Rozpaczliwy, отча́янный, безнаде́жный; || приводя́щій въ отча́яніе, въ уны́ніе, кра́йне огорчи́тельный.

Rozpaczyć się, скоробиться (*о дере́вѣ*); покриви́ться.

Rozpad, -u, *м.* обва́лъ, паде́ніе, разруше́ніе; || разложе́ніе; || разры́въ.

Rozpadać się, Rozpaść się, Rozpaśdź się, распада́ться, распа́сться, развали́ваться, развали́ться, разруша́ться, разру́шиться, разсѣда́ться, разсѣ́сться; || до́лго па́дать, не переставать па́дать (*о снѣгѣ*), идти́ (*о дождѣ*).

Rozpadlina, -y, *ж.* разще́лина, **разсѣ́дина**, тре́щина.

Rozpadlisty, Rozpadzisty, истре́сканный, получи́вшій тре́щины.

Rozpajać, Rozpoić, спа́ивать, **пріуча́ть къ пья́нству.**

Rozpakować, Rozpakowywać, распаковать, распако́вывать, развернуть, развёртывать, развязать, развя́зывать.

Rozpalać, Rozpalić, зажига́ть, зажечь, разводи́ть, развести́ (*огонь*); || распа́лять, разжига́ть, разгорячать, разгорячи́ть, воспламенять, воспламени́ть; || раскали́ть, накали́ть. **Rozpalić do czerwoności**, накали́ть до́красна. **Tęgie napoje rozpalają**, кре́пкіе напи́тки разгоряча́ютъ. || **Rozpalać się, Rozpalić się**, разгора́ться, разгорѣ́ться; || воспламеня́ться, воспламени́ться, разгорячаться, разгорячи́ться. **Rozpalać się do kogo**, пыла́ть къ кому́ любо́вью.

Rozpalanie, Rozpalenie, -nia, *ср.* раскале́ніе, разжига́ніе, разгоряче́ніе, жаръ, горѣ́ніе; || согрѣва́ніе, нагрѣва́ніе; || воспламене́ніе.

Rozpalony, раскалённый, разгорячённый; || воспламенённый, распалённый.

Rozpamiętywać, припомина́ть; || обду́мывать, размышля́ть.

Rozpaplać, разболта́ть, разгласи́ть.

Rozpar, -u, *м.* жаръ, зной, пылъ; || **удушливое** испаре́ніе; || *Хим.* газъ.

Rozparać, Rozprzeć, распа́рывать, **распоро́ть.**

Rozparny, жа́ркій, зно́йный, горя́чій; || воспламени́тельный, горячи́тельный.

Rozparzyć, разгорячи́ть; || распа́рить (*въ горя́чей водѣ*).

Rozpasać, *см.* **Rozpasywać.**

Rozpasanie, -nia, *ср.* распу́щенность (*привычекъ*), распу́тство, развра́тъ; || необу́зданность, невоздержность, *см.* **Wyuzdanie.**

Rozpasany, распоя́санный; || распу́тный, развра́тный; || необу́зданный, невоздержный.

Rozpaść, откорми́ть (*скотъ*), утучни́ть. || **Rozpaść się**, разтолстѣ́ть, разжирѣ́ть.

Rozpaśdź się, *см.* **Rozpadać się.**

Rozpaskudzić, изга́дить, испа́чкать, испо́ртить.

Rozpasywać, Rozpasać, распоя́сывать, распоя́сать; || * развраща́ть, разврати́ть, испо́ртить. || **Rozpasywać się, Rozpasać się**, распоя́сываться, распоя́саться; || развраща́ться, развратиться.

Rozpasywanie, Rozpasanie, -nia, *ср.* распоя́сываніе.

Rozpatrywać, Rozpatrzyć, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, изслѣ́довать; || испы́тывать, испыта́ть; || разгля́дывать, разглядѣ́ть. || **Rozpatrywać się, Rozpatrzyć się**, всма́триваться, всмотрѣ́ться, разпознава́ть, распозна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать; || узнава́ть мѣ́стность; || находи́ться, найти́сь; || осма́триваться, осмотрѣ́ться.

Rozpęcznieć, разбу́хнуть, распу́читься.

Rozpęd, -u, *м.* разбѣ́гъ, разма́хъ; || поры́въ, рвѣ́ніе, стремле́ніе.

Rozpędzać, Rozpędzić, разгоня́ть, разогна́ть, разсѣва́ть, разсѣ́ять, разбра́сывать, разбро́сить. || **Rozpędzać się, Rozpędzić się**, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpękać się, Rozpęknąć się, ло́паться, ло́пнуть, тре́скаться, тре́снуть, разрыва́ться, разорва́ться.

Rozpełzać się, Rozpełznąć się, Rozpełznąć, расползаться, расползти́сь.

Rozpętać, снима́ть пу́ты (*съ ногъ ло́шади*).

Rozpiąć, Rozpiąć się, *см.* **Rozpinać.**

Rozpić się, Rozpijać się, спи́ться, спива́ться, вдава́ться въ пья́нство.

Rozpieczętować, Rozpieczętowywać, распеча́тать, распеча́тывать.

Rozpierać, Rozeprzeć, распира́ть, распере́ть, раздвига́ть, раздви́нуть, разставля́ть, разста́вить; || раздува́ть, разду́ть (*желу́док*), распу́чить. || Rozpierać się (z kim), препира́ться, боро́ться.

Rozpierzchać się, Rozpierzchnąć się, разсѣва́ться, разъѣзжа́ться, разсыпа́ться, разсы́паться, разбѣга́ться, разбѣжа́ться.

Rozpieszczać, Rozpieścić, ба́ловать, изба́ловать, изнѣ́живать, изнѣ́жить.

Rozpieszczony, избало́ванный, изнѣ́женный, разнѣ́женный.

Rozpięty, распя́ленный, **растя́нутый;** || растёгнутый.

Rozpijać się, *см.* **Rozpić się.**

Rozpiłować, распили́ть.

Rozpiłowanie, -nia, *ср.* **распи́лка.**

Rozpinać, Rozpiąć, разбива́ть, разби́ть, раски́дывать, раски́нуть (*пала́тку*); || вытя́гивать, вы́тянуть сукно́ (*на ра́мах*); || распуска́ть (*паруса́*); || распина́ть (*на кресть*); || распя́ливать, распя́лить; || растёгивать, растегну́ть (*пла́тье*). **Rozpinać się, Rozpiąć się,** растёгиваться, растегну́ться.

Rozpisać, Rozpisać się, *см.* **Rozpisywać.**

Rozpis, -u, *м.* пи́сьменный проте́ст, заявле́ние несогла́сія, внесе́ние осо́баго мнѣ́нія.

Rozpisywać, Rozpisać, писа́ть, написа́ть. || **Rozpisywać się, Rozpisać się,** расписываться, расписа́ться.

Rozpładzać, Rozpłodzić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить.

Rozpłakać się, расплака́ться.

Rozplantować, распланирова́ть; || **разсади́ть** (*расте́нія*).

Rozpłaszczyć, расплю́щить, расплю́снуть, (*см.* **Spłaszczyć**); || размозжи́ть.

Rozpłata, -y, *ж.* расплата.

Rozplatać, Rozpleść, расплета́ть, расплести́.

Rozplątać, распу́тать.

Rozpłatać, распласта́ть (*рыбу*).

Rozplemić, Rozplemienić, расплоди́ть, распложа́ть, развести́; **разводи́ть, размно́жить,** размножа́ть.

Rozpleść, *см.* **Rozplatać.**

Rozpłód, -odu, *м.* распложе́ние, размноже́ние, разведе́ние; || приплодъ, при́быль.

Rozpłodek, -dku, *м.* **вы́сѣдъ** (*о пти́цахъ*).

Rozpłoszyć, разогна́ть, спугну́ть, разсѣ́ять.

Rozpływać się, Rozpłynąć się, расплыва́ться расплы́ться, распуска́ться, распусти́ться; || растопля́ться, растопи́ться, расплавля́ться, расплави́ться. || ***Rozpływać się we łzach,** проливать слёзы. **Rozpływać się z radości,** быть внѣ себя́ отъ ра́дости.

Rozpoczęcie, -cia, *ср.* **нача́ло.**

Rozpoczynać, Rozpocząć, начина́ть, нача́ть.

Rozpogadzać, Rozpogodzić, дѣлать я́снымъ. || **Rozpogadzać się, Rozpogodzić się,** проясниваться, проясни́ться, разгу́ливаться, разгуля́ться (*о погодѣ*).

Rozpoić, *см.* **Rozpajać.**

Rozpołowić, раздѣли́ть пополамъ.

Rozpominać, Rozpomnić, припомина́ть, **приводи́ть на па́мять,** припо́мнить.

Rozponka, -i, *ж. Бот.* ре́нчатый колоко́льчикъ (*расте́ніе*).

Rozpór, -oru, *Умен.* **Rozporek, -rka,** *м.* **Rozporka, -i,** *ж.* распо́рка, разрѣзъ (*на мате́ріи*); || ра́спря, споръ; || *горн.* коро́ткій брусъ, тетива́.

Rozporządzać, Rozporządzić, располага́ть, расположи́ть, распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, распоряжа́ться, распоряди́ться.

Rozporządzenie, -nia, *ср.* распоряже́ніе, расположе́ніе, размѣще́ніе; || постановле́ніе, предписа́ніе, опредѣле́ніе. **Ostatnie rozporządzenie,** послѣдняя во́ля, завѣща́ніе. **Rozporządzenie prawa,** опредѣле́ніе зако́на.

Rozposażyć, Rozposażać, расточи́ть, расточа́ть, промота́ть, мота́ть.

Rozpościerać, Rozpostrzeć, распростира́ть, распросте́реть, расширя́ть, расши́рить, разстила́ть, разостла́ть, раскла́дывать, разложи́ть. || **Rozpościerać się, Rozpostrzeć się,** простира́ться, распространя́ться, разстила́ться, продолжа́ться.

Rozpostarcie, -cia, *ср.* распуска́ніе, развёртываніе, расшире́ніе, протяже́ніе.

Rozpostarty, распростёртый; || простра́нный, **обши́рный. Z rozpostartemi skrzydłami,** съ распростёртыми крыльями.

Rozpowiadać, Rozpowiedzieć, разсказывать, разсказа́ть, разглаша́ть, разгласи́ть.

Rozpoznanie, -nia, *ср.* обсужде́ніе, разсмотрѣ́ніе, вѣ́дѣніе; || *Юрид.* **Rozpoznanie (in merito),** разрѣше́ніе по существу́.

Rozpoznawać, Rozpoznać, распознава́ть, распозна́ть, разузнава́ть, разузна́ть, развѣ́дывать, развѣ́дать.

Rozpoznawanie, -nia, *ср.* узнава́ніе, развѣ́дываніе; || разсма́триваніе; || *Воен.* рекогносци́ровка, развѣ́дка.

Rozpożyczać, Rozpożyczyć, поражда́ть взаймы.

Rozpraszać, Rozproszyć, разсѣ́ивать, разсѣ́ять (*войско*); || разбра́сывать, разбро́сить, разсыпа́ть, разсы́пать; || расточа́ть, расточи́ть; промо́тывать, промота́ть.

Rozpraszanie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, расточе́ніе, разсѣ́яніе, разсыпа́ніе, разогна́ніе, разбро́санность.

Rozprawa, -y, *ж.* переговоры; || *Юрид.* судоговоре́ніе. || **Rozprawa ustna,** препира́тельство, слове́сное состяза́ніе; || **споръ**

пре́ніе; || разсужде́ніе, диссерта́ція; || разгово́ръ; || распра́ва, стычка, би́тва. *Rozprawa honorowa, поеди́нокъ. || Rozprawa sądowa, судоговоре́ніе. || Rozprawa głośna, *Юрид.* состяза́ніе по дѣ́лу.

Rozprawiać, разсужда́ть, разгова́ривать; || **Rozprawować, Rozprawić**, *Стар.* распредѣля́ть, устро́ивать; || договаривáться, переговáриваться; || **Rozprawować co czém**, разводи́ть, распуска́ть; || *Стар.* выравнивать, расправля́ть. || **Rozprawiać się, Rozprawić się (z kim)**, расправля́ться, раздѣлываться, поко́нчить споръ.

Rozprawiacz, -a, *м.* говору́нъ, болту́нъ, раздоба́рщикъ краснобай, разсла́щикъ.

Rozprawniś, -sia, *м.* спо́рщикъ.

Rozprawność, -ści, *ж.* страсть къ спо́рамъ.

Rozprawny, говорли́вый, спо́рливый; || прово́рный, рѣши́тельный, ско́рый въ отправле́ніи дѣлъ.

Rozpražyć, пережа́рить; || поджечь.

Rozprężać, Rozprężyć, расширя́ть, растя́гивать. **Ciepłik rozpręża wszystkie ciała**, теплоро́дъ расширя́етъ всѣ тѣла.

Rozprócie, -cia, *ср.* проре́ха.

Rozprostować, выпрямить.

Rozproszca, -y, Rozproszyciel, -a, *м.* расточи́тель, мотъ.

Rozproszenie, *см.* **Rozpraszanie.**

Rozproszony, разсѣя́нный, разбро́санный.

Rozpróty, распо́ротый.

Rozprowadzać, Rozprowadzić, развози́ть, развести́, проводи́ть, провести́, разставля́ть, разста́вить, распредѣля́ть, распредѣли́ть. **Rozprowadzać żołnierzy po kwaterach**, разводи́ть солда́тъ по квартирамъ. **Rozprowadzić wodę po mieście**, провести́ во́ду въ го́родъ; || размáзывать (*краску*); || разводи́ть (*сыро́пъ*).

Rozpryskać, Rozprysnąć, распры́скивать, распры́скать, разбры́згивать, разбры́згать. || **Rozpryskać się, Rozprysnąć się**, распры́скиваться, распры́скаться, разбры́згиваться, разбры́згаться.

Rozprzedawać, Rozprzedać, распродава́ть, распрода́ть.

Rozprzęgać, Rozprządz, распряга́ть, распря́чь, выпряга́ть, выпрячь (*лошадей*), разсво́ривать, разсво́рить (*собáкъ*); || * растóргать, растóргнуть, разрывáть разорвáть (*бракъ*), разводи́ть, развести́ (*супруговъ*), распуска́ть, распусти́ть (*общество*).

Rozprzęganie, Rozprzężenie, -nia, *ср.* распря́жка (*лошадей*); || разложе́ніе; || паде́ніе, ги́бель, разруше́ніе (*государства*); || *Юрид.* расторже́ніе, разры́въ (*брáка*). разво́дъ; || разры́въ, перерывъ.

Rozprzestrzeniać, Rozprzestrzenić, распространя́ть, распространи́ть, расширя́ть, расши́рить. || **Rozprzestrzeniać się, Rozprzestrzenić się**, распространя́ться, распространи́ться.

Rozprzężenie, *см.* **Rozprzęganie.**

Rozpuk, -u, *м.* тре́щина. Это сло́во употребля́ется то́лько въ сле́дующемъ выраже́ніи: **Śmiać się do rozpuku**, надрывáться отъ смѣху, помирáть со смѣху.

Rozpuklina, -y, *ж.* разще́лина, разсѣ́дина, тре́щина.

Rozpuknąć się, разсѣда́ться, тре́скаться, ло́паться, раска́ливаться, разщепля́ться.

Rozpulchniać, Rozpulchnić, размягча́ть, размягчи́ть.

Rozpuścić, *см.* **Rozpuszczać.**

Rozpusta, -y, *ж.* своево́лie, распу́щенность; || распу́тство, развра́тъ.

Rozpustnica, -y, *ж.* распу́тница, развра́тница.

Rozpustnik, -a, *м.* распу́тникъ, развра́тникъ.

Rozpustność, -ści, *ж.* распу́тство.

Rozpustny, распу́тный, развра́тный; || своево́льный, необу́зданный, распу́щенный, безпу́тный; || шумли́вый, шаловли́вый (*о ребёнкѣ*).

Rozpuszczać, Rozpuścić, распуска́ть, распусти́ть. **Rozpuszczać zgromadzenie**, распуска́ть собра́ніе. **Rozpuszczać masło, wosk, łój**, топи́ть ма́сло, воскъ, са́ло. **Rozpuszać w wodzie, w płynie jakim**, разводи́ть, разжижа́ть, распуска́ть, разбавля́ть, растворя́ть. **Rozpuszczać skrzydła**, распуска́ть, распростере́ть кры́лья. **Rozpuścić konia**, опусти́ть пово́дья у ло́шади, дать ей во́лю. * **Rozpuścić komu wodze**, дать кому́ во́лю, предоста́вить кому́ по́лную свободу дѣйствій. **Rozpuścić wodze namiętnościom**, дать во́лю свои́мъ страстя́мъ. || **Rozpuszczać się, Rozpuścić się**, растáпливаться, распускáться, разжижáться, разбавля́ться, растворя́ться; || развра́тничать, своевóльничать, распу́тничать; || распускáться (*о деревьяхъ*).

Rozpuszczanie, Rozpuszczenie, -nia, *ср.* распуще́ніе (*войска*); || распуще́ніе, растопле́ніе, распла́вка, оттáиваніе (*снѣга*); || разведе́ніе, растворе́ніе, разжиже́ніе (*жи́дкостью*); || расторже́ніе, разрывъ; || прекраще́ніе дѣйствій, распуще́ніе (*собра́нія*); || распу́щенность, распу́тство.

Rozpuszczony, распу́щенный; || растóпленный; || разведе́нный, растворе́нный, разжи́женный; || растóрженный; || прекращённый; || распу́щенный, распу́тный.

Rozpychać, Rozepchać, Rozepchnąć, распи́хивать, распихáть, распихну́ть, растáлкивать, растолкну́ть.

Rozpyskiwać, Rozpyskować, Rozpyskać, ryć się въ землѣ (*о кротѣ, о кабанѣ*).

Rozpytywać się, Rozpytać się, распра́шивать, распроси́ть.

Rozrąbać, *см.* **Rozrębywać.**

Rozrabiać, Rozrobić, разводи́ть, раство́рять (*въ жи́дкости*).

Rozrachować, разсчита́ть.

Rozrachunek, -nku, *м.* разсчёть, счёть.

Rozradować, обра́довать. || **Rozradować się,** обра́доваться.

Rozradzać się, Rozrodzić się, расплоди́ться, размножа́ться.

Rozrastać się, Rozrosnąć się, Rozrość się, разрасти́ться, разрости́сь.

Rozrębować, Rozrębywać, Rozrąbać, разруба́ть, разруби́ть.

Rozrodzić się, *см.* **Rozradzać się.**

Rozrosły, разро́сшійся.

Rozróżniać, Rozróżnić, различа́ть, различи́ть, отлича́ть, отличи́ть. || **Rozróżniać się, Rozróżnić się,** различа́ться, не схо́дствовать.

Rozróżnienie, -nia, *ср.* разли́чіе, отли́чіе, ра́зница, несхо́дство.

Rozrubaszyć się, разгуля́ться, **разшали́ться.**

Rozruch, -u, *м.* возмущёніе, мятёжъ, бунтъ; || смя́тка, трево́га; || раздо́ръ.

Rozryć, разры́ть, раскопа́ть.

Rozrychtować, навести́, **нацѣли́ть** (*пу́шку*).

Rozrywać, Rozerwać, разрыва́ть, разорва́ть, раздира́ть, разодра́ть, растёрзывать, растерза́ть. || **Rozrywać się, Rozerwać się,** разрыва́ться, разорва́ться, раздира́ться, разодра́ться.

Rozrywanie, Rozerwanie, -nia, *ср.* разрыва́ніе, расторже́ніе, разодра́ніе, наруше́ніе, уничтоже́ніе; || разры́въ, разла́дъ, раздѣле́ніе.

Rozrywka, -i, *ж.* развлече́ніе, **заба́ва,** увесели́ніе; || развлече́ніе.

Rozrządzać, Rozrządzić, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устана́вливать, **установи́ть,** распредѣля́ть, распредѣли́ть, устро́ивать, устро́ить, ула́живать, ула́дить; || **Rozrządzać czém, kim,** распоряжа́ться (*чѣмъ, кѣмъ*).

Rozrządzalność, -ści, *ж.* **пра́во располага́ть** свое́ю со́бственностію.

Rozrządzalny, свобо́дный, **подлежа́щій** свобо́дному распоряже́нію. **Część rozrządzalna majątku,** часть иму́щества, **кото́рою** мо́жно распоряжа́ться. **Kapitał rozrządzalny,** свобо́дный **капита́лъ.**

Rozrządzanie, Rozrządzenie, -nia, *ср.* **установле́ніе,** распредѣле́ніе, **распоряже́ніе,** расположе́ніе; || **учрежде́ніе, назначе́ніе;** || **ула́женіе.**

Rozrzedzać, Rozrzedzić, разводи́ть, раство́рять (*въ жи́дкости*), **разбавля́ть, разжижа́ть.**

Rozrzedzanie, Rozrzedzenie, -nia, *ср.* **разжиже́ніе, разведе́ніе,** растворе́ніе, **разбавле́ніе.**

Rozrzedzony, разжиже́нный, **разведённый,** растворённый, **разба́вленный.**

Rozrzewniać, Rozrzewnić, растро́гать кого́ до слёзъ. || **Rozrzewniać się, Rozrzewnić się,** тро́нуться, растро́гаться, соболѣзновать.

Rozrzewnienie, -nia, *ср.* душе́вное волне́ніе, смуще́ніе, умиле́ніе, соболѣзнованіе, **приско́рбіе, гру́стное** настрое́ніе ду́ш.

Rozrzewniony, растро́ганный, умилённый, **взволно́ванный,** смущённый.

Rozrzucać, Rozrzucić, разбра́сывать, разбро́сать, раски́дывать, раски́нуть; || разруша́ть, разру́шить, сла́мывать, слома́ть (*стѣны*).

Rozrzucanie, Rozrzucenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе; || сло́мка, разруше́ніе (*зданія*).

Rozrzucony, разбро́санный, раски́данный; || сло́манный, разру́шенный.

Rozrzutnica, -y, *ж.* мото́вка, расточи́тельница.

Rozrzutnik, -a, *м.* мотъ, расточи́тель.

Rozrzutność, -ści, *ж.* мотовство́, расточи́тельность.

Rozrzutny, мотовско́й, расточи́тельный.

Rozrzynać, Rozerznąć, разрѣзывать, разрѣзать.

Rozrzynanie, Rozerznięcie, -cia, *ср.* разрѣзываніе, разрѣзъ.

Rozsada, -y, *ж.* разса́да.

Rozsądca, Rozsądzca, -y, *м.* посре́дникъ, третейскій судья́.

Rozsądek, -dku, *м.* разсу́докъ, ра́зумъ.

Rozsądnie, благоразу́мно, разу́мно, умно́, разсуди́тельно.

Rozsądność, -ści, *ж.* благоразу́міе, разсуди́тельность, разу́мность.

Rozsądny, благоразу́мный, разсуди́тельный, разу́мный.

Rozsadzać, Rozsadzić, разса́живать, разсади́ть; || раздроби́ть, раздробля́ть, разби́ть, разбива́ть, разла́мывать, разлома́ть, разрыва́ть, взорва́ть.

Rozsądzać, Rozsądzić, суди́ть, разсуди́ть, разбира́ть, разобра́ть, рѣша́ть, рѣши́ть.

Rozsadzanie, -nia, *ср.* взрывъ. **Rozsadzanie ogniem,** *Горн.* о́гненная *или* **ножна́льная** рабо́та.

Rozsądzca, *см.* **Rozsądca.**

Rozsadzenie, -nia, *ср.* разса́живаніе (*деревьевъ*); || раздроблёніе, разбива́ніе, разла́мываніе, разрыва́ніе, взорва́ніе (*скалы*).

Rozsądzenie, -nia, *ср.* сужде́ніе, рѣше́ніе, опредѣле́ніе.

Rozsapać się, разсопѣться, надуться, разсердиться.

Rozścielać, Rościełać, Rozesłać, разстила́ть, разостла́ть.

Rozsegregowanie, -nia, *ср. Юрид.* **при-**

нудительное разверстáніе (*земли*); || распредѣлéніе.

Rozsélać, **Rozsyłać, Rozesłać,** разсылáть, разослáть.

Rozsępiać, **Rozsępić (czoło),** расправлять, расправить, сглáживать, сглáдить морщины; || **Rozsępiać się, Rozsępić się,** развеселúться, развеселúться, проясниваться, проясниться.

Rozsiać, *см.* **Rozsiewać.**

Rozsiad, -u, *м. Бот.* **безвременный цвѣтъ** (*растéніе*).

Rozsiadać się, **Rozsiąść się, Rozsieść się,** разсáживаться, разсѣсться; || лóпаться, трéскаться, разсѣдáться.

Rozsianie, *см.* **Rozsiewanie.**

Rozsiany, разсѣянный, разбрóсанный.

Rozsiec, Rozsiekać, разсѣчь, разсѣкáть, разрубúть, разрубáть.

Rozsierdzić, разсердúть. || **Rozsierdzić się,** разсердúться.

Rozsiewać, **Rozsiać,** сѣять, посѣять; || разсѣвáть, посѣвáть, распространя́ть, распускáть. **Rozsiewać niezgodę,** посѣять несогла́сіе, раздóръ. **Rozsiewać fałszywe pogłoski,** разсѣвáть, распространя́ть, распускáть лóжные слýхи.

Rozsiewacz, -a, **Rozsiewca, -y,** *м.* сѣятель, сѣяльщикъ; || * **распространúтель** (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiewanie, **Rozsianie, -nia,** *ср.* **сѣяніе;** || разсѣвáніе, **распространéніе, распускáніе** (*лóжныхъ слýховъ*).

Rozsiodłać, разсѣдлáть (*лóшадь*).

Rozsiodłanie, -nia, *ср.* разсѣдлáніе.

Rozskoczyć się, **разбѣжáться, разсы́паться.**

Rozskrobać, **проскоблúть, отскоблúть,** выскоблить.

Rozsławiać, **Rozsławić, прославля́ть,** прослáвить.

Rozsłynąć, **прослы́ть, сдѣлаться** извѣстнымъ.

Rozsmakować się, **войдтú во вкусъ** чего́ либо, находúть вкусъ въ чёмъ-либо, познакóмиться.

Rozśmiać się, **разсмѣя́ться.**

Rozśmieszać, **Rozśmieszyć, смѣшúть,** разсмѣшúть.

Rozśmieszenie, -nia, *ср.* **возбужденіе** смѣха.

Rozsocha, -y, **Rozsoszka, -i, Rozsochacina,** -y, *ж. Охотн.* **отрóстокъ олéньихъ рогóвъ;** || *Анат.* **ключикъ, лоды́жка;** || **раздвóенное, развáлистое дéрево;** || **вúлы;** || **рукоя́тка у сохú;** || **рожóкъ у канделя́бра.**

Rozsochacieć, **раздвáиваться, развѣтвля́ться.**

Rozsochacina, *см.* **Rozsocha.**

Rozsochaty, раздвоённый, **развúлистый,** вилообрáзный.

Rozsoszka, *см.* **Rozsocha.**

Rozsrożyć, **раздражúть, раздразнúть,** ожесточúть.

Rozśrubować, **отвинтúть, развинтúть.**

Rozstać się, *см.* **Rozstawać się.**

Rozstaj, -ju, *м.* **распýтіе, перекрёстокъ.**

Rozstajnia, -ni, *ж. см.* **Rozstaj.**

Rozstanie (się z kim), -nia, *ср.* **разставáніе,** развýка.

Rozstąpić się, *см.* **Rozstępować się.**

Rozstąpienie, -nia, *ср.* (ziemi), **провáлъ.**

Rozstawać się, **Rozstać się,** разставáться, разстáться, разлучáться, разлучúться.

Rozstawanie się, **Rozstanie się,** разставáніе, развýка.

Rozstawiać, **Rozstawić,** разставля́ть, разстáвливать, разстáвить, разстанáвливать, разстановúть, устанáвливать, установúть.

Rozstawianie, **Rozstawienie, -nia,** *ср.* разстанáвливаніе, разстанóвка, **установка.**

Rozstękać się, разстонáться.

Rozstęp, -u, *м.* **промежýтокъ, переры́въ,** разстоя́ніе.

Rozstępny, **полуоткры́тый, зія́ющій,** развéрстый.

Rozstępować się, **Rozstąpić się,** разступáться, разступúться, разверзáться, открывáться, открыться, раздвигáться, раздвúнуться, раздавáться, раздáться, расходúться, разойдтúсь.

Rozstrajać, **Rozstroić,** разстрáивать, разстрóить.

Rozstraszyć, спугнýть, разогнáть.

Rozstrój, -oju, *м.* развáдъ, **нестрóйность,** несогла́сіе, разногла́сіе.

Rozstrojony, разстрóенный.

Rozstrychnąć, раздвúть; || **разсѣять,** разогнáть; || **Rozstrychnąć się, раздвúться;** || разсѣяться.

Rozstrzelać, разстрѣля́ть. || **Rozstrzelić, Rozstrzeliwać,** бросáть (*лучú*), сія́ть, блистáть; || расточáть, разбрáсывать, истощáть (*сúлы*). || **Rozstrzelić się,** разсѣяться, разсы́паться; || раздвúться (*въ мнѣніяхъ*).

Rozstrzelanie, -nia, *ср.* **разстрѣля́ніе.**

Rozstrzelenie, -nia, *ср.* разсѣяніе, разогнáніе, разбрáсываніе.

Rozstrzyg, -u, *м.* **разры́въ, раздвúженіе;** || разрѣзъ.

Rozstrzygać, **Rozstrzydz,** разрѣзывать, разрѣзать, разсѣкáть, разсѣчь; || кроúть, раскроúть; || разстригáть, разстри́чь. || * =**Rozstrzygnąć,** рѣшáть, рѣшúть, разрѣшáть, разрѣшúть (*дѣло, сомнѣніе*).

Rozstrzyganie, **Rozstrzyżenie, -nia,** *ср.* разрѣзываніе, разсѣчéніе; || **разстриженіе;** || * **рѣшéніе, разрѣшéніе** (*дѣла, сомнѣнія*).

Rozsuć, *Прост. см.* **Rozsypać.**

Rozsuwać, **Rozsunąć, раздвигáть, раздвúнуть, разставля́ть, разстáвить, разнимáть, разня́ть, разводúть, развести́, растворя́ть, растворúть;** || **Rozsuwać się, Rozsunąć się, раздвигáться, раздвúнуться, расходúться, разойтúсь, ра**

твори́ться, растворя́ться, разступа́ться, разступи́ться. * **Rozsunąć się**, разбѣжа́ться, разойти́сь, разсѣя́ться.

Rozswawolić się, разрѣзви́ться, распали́ться.

Rozświecać, Rozświecić, освѣща́ть, освѣти́ть, оваря́ть, оварѝть; || засвѣти́ть зажига́ть (*ла́мпу, свѣчу*). **Rozświecić w pokoju**, принести́ свѣчу́ въ ко́мнату.

Rozświecanie, Rozświecenie, -nia, *ср.* освѣще́ніе; || разъясне́ніе, объясне́ніе.

Rozświetlenie, -nia, *ср.* разъясне́ніе. **Rozświetlenie lasu**, разчище́ніе, разчи́стка ле́са.

Rozświtać, разсвѣта́ть.

Rozsworować, *Охот.* **разсво́ривать**, спуска́ть со сво́ры (*соба́къ*).

Rozsychać się, Rozeschnąć się, разсыха́ться, разсо́хнуться.

Rozsyłać, Rozesłać, рассыла́ть, разосла́ть.

Rozsyłka, -i, *ж.* **отпра́вка**, пересы́лка, разсы́лка.

Rozsypać, *см.* **Rozsypywać.**

Rozsypanie, *см.* **Rozsypywanie.**

Rozsypka, -i, *ж.* разсѣяніе, безпоря́дочное бѣгство (*о войскѣ*). **W rozsypkę**, въ разсыпну́ю, въ ро́ссыпь.

Rozsypywać, Rozsypać, разсыпа́ть, разсы́пать, разсѣва́ть, разсѣя́ть, разбра́сывать, разбро́сить; || * расточа́ть; || * распространя́ть, распуска́ть. || **Rozsypywać się, Rozsypać się**, разсыпа́ться, разсы́паться; || * распространя́ться, распространи́ться.

Rozsypywanie, Rozsypanie, -nia, *ср.* разсыпа́ніе разсѣяніе; || распростране́ніе, распуска́ніе, разбра́сываніе.

Rozszafować, раздари́ть, разда́ть, растра́тить, издержа́ть, промота́ть.

Rozszarpać, растерза́ть, разорва́ть на ча́сти.

Rozszarpanie, -nia, *ср.* разодра́ніе, раздира́ніе разрыва́ніе; || разчлене́ніе.

Rozszarpany, разо́дранный, разо́рванный, растерзанный.

Rozszczebiotać, разболта́ть, разгласи́ть. || **Rozszczebiotać się**, разболта́ться, раскаля́каться.

Rozszczepiać, Rozszczepić, разщепля́ть, разщепи́ть, раска́лывать, расколо́ть; || * разрыва́ть, раздѣля́ть пополам̀ъ, раздво́ивать. || **Rozszczepiać się, Rozszczepić się**, разщепля́ться, разщепи́ться, раска́лываться, расколо́ться; || раздѣля́ться, раздѣли́ться, распада́ться, распа́сться.

Rozszczepienie, -nia, *ср.* тре́щина, разсѣ́лина, разщѣ́лина, отвѣ́рстіе.

Rozszczepierzać и т. д. *см.* **Rozczepierzać.**

Rozszczepiony, разщѣпленный, тре́снувшій, расколо́тый; || * раздѣлённый, распа́вшійся.

Rozszerzać, Rozszerzyć, разшира́ть разши́рить, распространя́ть, распространи́ть, разста́ивать, разста́вить, растя́гивать, растяну́ть, увели́чивать, увели́чить. || **Rozszerzać się, Rozszerzyć się**, разшира́ться, разши́риться распространя́ться, распространи́ться, увели́чиваться увели́читься.

Rozszerzacz, Rozszerzyciel, -a, *м.* распространи́тель.

Rozszerzanie, Rozszerzenie, -nia, *ср.* разшире́ніе, распростране́ніе, увеличе́ніе; || растяже́ніе (*не́рва и т. п.*).

Rozszerzyciel, -a, *м. см.* **Rozszerzacz.**

Rozszlochać się, разрыда́ться, распла́каться.

Rozsznurować, разшнурова́ть.

Roztaczać, Roztoczyć, разбра́сывать, раски́дывать, разсыпа́ть, разлива́ть, проливать, распуска́ть, распростира́ть; || * выставля́ть на пока́зъ, выка́зывать. **Roztaczać krew**, проливать кровь. **Roztoczyć żagle**, распусти́ть паруса́. **Paw ogon roztacza**, павли́нъ распуска́етъ хвостъ. ***Roztaczać swe wdzięki**, выставля́ть на пока́зъ свои́ пре́лести. || **Roztoczyć co**, изгры́зть, источи́ть.

Roztaczanie, Roztoczenie, -nia, *ср.* разбра́сываніе, раски́дываніе, разсыпа́ніе, разлива́ніе, проли́тіе, распуска́ніе; || выставле́ніе на пока́зъ, развёртываніе.

Roztajać, раста́ять.

Roztapiać, Roztopić, раста́пливать, растопи́ть, распла́вливать, распла́вить.

Roztapianie, Roztopienie, -nia, *ср.* пла́вка, пла́вленіе, распла́вка (*мета́лла*); || та́яніе (*сне́га*).

Roztargać, Roztargnąć, разорва́ть, разодра́ть; растерза́ть; || * отдаля́ть, отводи́ть, отвлека́ть. **Roztargnąć uwagę**, отвлечь вниманіе; || растрепа́ть (*во́лосы*); || четвертова́ть, разрыва́ть лошадьми́ на ча́сти.

Roztarganie, -nia, *ср.* раздира́ніе, разорва́ніе, растерза́ніе.

Roztargnienie, -nia, *ср.* разсѣя́ніе, развлече́ніе; || разсѣя́нность, невнима́тельность.

Roztargniony, разсѣя́нный, невнима́тельный; || развлечённый.

Roztasować (*Стар.* **Roztaszować**), раски́дывать, раскла́дывать, выставля́ть (*това́ры*); || растасова́ть, размѣща́ть, распредѣля́ть.

Roztłoczyć, раздави́ть, размозжи́ть.

Roztłuc, Roztłukać, растолочь, истолочь.

Roztop, -u, *м.* **о́ттепель**; || *Хим.* плю́съ, пла́вень.

Roztopiony, отта́янный (*сне́гъ, лёдъ*); || растопленный, распла́вленный (*металлъ*).

Roztopny, пла́вкій, распуска́емый, растопля́емый; || то́пкій, вя́зкій. **Droga roztopna**, вя́зкая доро́га.

Roztrącać, Roztrącić, раста́лкивать, растолка́ть; || разбра́сывать, разброси́ть, расточа́ть, расточи́ть; || разгоня́ть, разо-

гнать; || разбива́ть, разби́ть, раздроби́ть, раздроба́ть.

Roztrącanie, Roztrącenie, -nia, *ср.* растáлкивание, разбрáсывание, разогнáние, разбивáние, разби́тие, раздроблéние.

Roztrątować, раздава́ть, задави́ть, растопта́ть.

Roztroczyć, развязáть, отстегну́ть, распусти́ть.

Roztroić, утро́ить, раздéли́ть на́ три ра́за.

Roztropność, -ści, *ж.* благоразу́мие, разсуди́тельность.

Roztropny, благоразу́мный, разсуди́тельный.

Roztruchan, Rostruchan, -a, *м.* большо́й бока́л, ку́бок.

Roztrwonić, промота́ть, расточи́ть.

Roztrząsać, Roztrząsnąć, Roztrząść, растрáсывать, растряса́ть, растрясти́, раскúдывать, раскúнуть, расбрáсывать, расбросить; || ***Roztrząsać, Roztrząsnąć**, разсмáтривать, разсмотрéть, разбира́ть, разобра́ть, обсужда́ть, обсуди́ть, испы́тывать, испыта́ть. **Roztrząsnąć swoje sumienie**, допроси́ть свою́ со́вѣсть. || **Roztrząsać się**, трясти́сь, растрясти́сь.

Roztrząsanie, Roztrząśnienie, Roztrząśnięcie, -a, *ср.* і азсмáтриваніе. разсмотрéніе, разбира́ніе, разбира́тельство, изслéдованіе, разыска́ніе; || *Юрид.* разыска́ніе (*имущества*).

Roztrząsany, разсмáтриваемый, разбираéмый, разыскиваемый.

Roztrzaskać, Roztrzasnąć, разшиба́ть, разшиби́ть, разбива́ть, разби́ть, раздроби́ть, раздроба́ть, раздроби́ть. || **Roztrzaskać się, Roztrzasnąć się**, разбива́ться, разби́ться, раздроба́ться, раздроби́ться. **Roztrzasnąć się**, ло́пнуть, разорва́ться.

Roztrząśnięty, разсмо́трѣнный, разо́бранный, изслѣ́дованный, разы́сканный.

Roztrzepać, Roztrzepać się, *см.* **Roztrzepywać.**

Roztrzepanie, опроме́тчиво, неосмотри́тельно, необду́манно.

Roztrzepanie, -nia, *ср.* разсѣянность, невнимáтельность, вѣ́тренность, опроме́тчивость.

Roztrzepaniec, -ńca, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Roztrzepany, разсѣянный, невнимáтельный, вѣ́тренный, опроме́тчивый.

Roztrzepywać, Roztrzepać, растрéпывать, растрепа́ть, развора́чивать, разворотúть, разбрáсывать, разброса́ть.

Roztrzeźwiać, Roztrzeźwić, отрезвля́ть, отрезвя́ть, вытрезвля́ть, вы́трезвить; || **Roztrzeźwić się**, отрезви́ться.

Roztuczyć, разкорми́ть, сдѣлать жи́рным, утучни́ть; || **Roztuczyć się**, разтолсте́ть, разжире́ть.

Roztwarzać, Roztworzyć, разводи́ть, развести́, растворя́ть, растори́ть (*въ жидкости*), разжижа́ть, разжиди́ть.

Roztwarzacz, -a, *м.* *Хим.* растори́тельное сре́дство, растори́тель; || *Мед.* разрѣша́ющее сре́дство.

Roztwierać, Roztworzyć, отвори́ть, растворя́ть, растори́ть.

Roztworzony, разведённый. разжижённый; || раствóренный, откры́тый.

Roztworzyć, *см.* **Roztwarzać**; || *см.* **Roztwierać.**

Roztyć (się), разтолсте́ть, разжире́ть.

Roztyłość, -ści, *ж.* ту́чность, доро́дность, ожире́ніе.

Roztyrać, растрепа́ть; || расточи́ть, растра́тить.

Rozum, -u, *м.* ра́зумъ, умъ. **Przyjść do rozumu**, опóмниться, придти́ въ себя́. **Miejże rozum**, будь поумне́е. **Mieć nie spełna rozumu**, быть не въ своёмъ умѣ. **Skoczyć po rozum do głowy**, взя́ться за у́мъ. *Посл.* **Co głowa, to rozum, ско́лько голо́въ, сто́лько умо́въ.**

Rozumek, -mku, *м.* уми́шко.

Rozumieć, понима́ть, разумéть, постига́ть; || **Rozumieć się na czém**, знать толкъ въ чёмъ либо, хорошó понима́ть, знать что́ либо. **Ma się rozumieć**, разумéется. **To się rozumie**, э́то са́мо собóю разумéется.

Rozumienie, Zrozumienie, -nia, *ср.* понима́ніе, поня́тіе, разумéніе, смышлёность. || **Zbytnie o sobie rozumienie**, самонадéянность, высокомéріе; || **Rozumienie się, Zrozumienie się**, соглаше́ніе, понима́ніе другъ дру́га.

Rozumnie, разу́мно, умнó, разсуди́тельно.

Rozumność, -ści, *ж.* разу́мность, благоразу́міе, разсуди́тельность.

ozumny, разу́мный, у́мный, благоразу́мный. разсуди́тельный.

Rozumować, разсуждáть; || у́мствовать, у́мничать.

Rozumowanie, -nia, *ср.* разсужде́ніе; || у́мствованіе, у́мничаніе; || умозаключе́ніе. **Rozumowanie prawne**, юриди́ческій вы́водъ.

Rozumowany, подтверждённый доказáтельствами; || толкóвый, умозри́тельный.

Rozuzdać, разну́здывать,

Rozwadzać Rozwadzić, разводи́ть, разнимáть (*сбо́рющихся*).

Rozwaga, -i, *ж.* размышле́ніе. разсуди́тельность, благоразу́міе, осторóжность. осмотри́тельность; || соображе́ніе. обсужде́ніе.

Rozwalać. Rozwalić, развáливать, развалúть, разрушáть разру́шить, слáмывать, сломáть; || **Rozwalać się, Rozwalić się**, развáливаться, развали́ться, разрушáться, разру́шиться.

Rozwalina, -y, *ж.* развáлина. **Rozwaliny**, *мн.* развáлины.

Rozwalisko, -a, *ср.* ку́ча, гру́да ка́мней, развали́ны.

Rozwalniać, Rozwolnić, ослабля́ть, ослабить, разслабля́ть, разслабить, *см.* **Zwalniać, Rozpuszczać. Rozwalniać żołądek,** очища́ть желу́докъ. ***Rozwalniać zbyczaje,** развраща́ть нра́вы.

Rozwartokąt, -a, *м. Мат.* тупо́й у́голъ.

Rozwartokątny, *Мат.* тупоуго́льный.

Rozwarty, раскры́тый; || *Мат.* тупо́й (*уголъ*); || *Бот.* расходя́щійся (*о вѣтвяхъ*).

Rozwarzać, Rozwarzyć, развáривать, развари́ть.

Rozważać, Rozważyć, обсужда́ть, обсуди́ть. разсма́тривать, разсмотре́ть, разбира́ть, разобра́ть, изслѣдывать, изслѣдовать, взвѣшивать, взвѣсить.

Rozważanie, -nia, *ср.* размышле́ніе, обсужде́ніе, разсмотре́ніе, взвѣшиваніе.

Rozważnie, благоразу́мно, осторо́жно, осмотри́тельно.

Rozważność, -ści, *ж.* благоразу́міе, осторо́жность, осмотри́тельность.

Rozważny, благоразу́мный, осторо́жный, осмотри́тельный, обстоя́тельный.

Rozweselać, Rozweselić, развеселя́ть, развеселить. || **Rozweselać się, Rozweselić się,** развеселя́ться, развеселиться.

Rozweselenie, -nia, *ср.* весёлость; || **Rozweselenie się,** увесе́леніе. удово́льствіе.

Rozweselony, повеселѣвшій, обра́дованный.

Rozwiązać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwiązanie, -nia, *ср.* рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || развя́зка (*піесы*); || оконча́ніе (*дѣла*); || распуще́ніе (*собра́нія*); || уничтоже́ніе.

Rozwiązany, разрѣшённый; || развя́занный; || распу́щенный.

Rozwiązłość, -ści, *ж.* распу́щенность, распу́тство, развра́тъ.

Rozwiązły, распу́тный, развра́тный.

Rozwiązujący, *Юрид.* отмѣни́тельный.

Rozwiązywać, Rozwiązać, развя́зывать, развяза́ть; || упраздни́ть, распуска́ть, распусти́ть (*собра́ніе*); || *Богосл.* разрѣша́ть (*отъ грѣхо́въ*). отпуска́ть (*грѣхи*); || разрѣша́ть (*задачу*); || *Юрид.* разводи́ть (*супруговъ*); || помога́ть же́нщинѣ въ родáхъ. **Rozwiązywać się,** развя́зываться; || отлуча́ться; || разрѣши́ться отъ бре́мени (*о же́нщинѣ*).

Rozwiązywanie, Rozwiązanie, -nia, *ср.* развя́зываніе. развя́зка; || разрѣше́ніе; || отпуще́ніе; || отлуче́ніе; || упраздне́ніе, распуще́ніе (*собра́нія*); || разрѣше́ніе отъ бре́мени; || **Rozwiązanie małżeństwa,** расторже́ніе бра́ка.

Rozwidniać, ozwidnić, освѣща́ть, освѣти́ть, озари́ть озари́ть. **Rozwidniło się,** разсвѣло́.

Rozwiedzenie, *см.* **Rozwód.**

Rozwiedziony, разведённый, отлучённый, отдалённый; || *Юрид.* разведённый (*о супру́гахъ*).

Rozwierać, Rozewrzeć, растворя́ть, растворя́ть, разставля́ть, разста́вить, раскрыва́ть, раскры́ть.

Rozwiercić, провертѣть. просверли́ть.

Rozwieszać, Rozwiesić, развѣшивать, развѣсить.

Rozwiewać, Rozwiać, Rozwionąć, развѣ́вать. развѣять.

Rozwięzywać, *см.* **Rozwiązywać.**

Rozwięzywanie, *см.* **Rozwiązywanie.**

Rozwijać, Rozwinąć, Rozwić, развива́ть, разви́ть; || распуска́ть; || развёртывать; || вчина́ть (*дѣло*). **Rozwijać żagle,** распуска́ть паруса́. **Rozwinąć skrzydła,** распусти́ть кры́лья. **Rozwijać dziecko,** распелёнывать ребёнка. **Rozwinąć wojsko, armią,** развёртывать, вытя́гивать фронтъ, а́рмію. ***Rozwinąć przedmiot jaki,** развить, изложи́ть како́й либо предме́тъ. **Kwiaty się rozwijają,** цвѣты́ распуска́ются.

Rozwijanie, Rozwinięcie (się), -a, *ср.* развёртываіе, распуска́ніе, разворáчиваніе, развива́ніе; || разви́тіе, изложе́ніе.

Rozwikłać, распу́тать; || ***разобра́ть,** разъясни́ть, разгада́ть.

Rozwikłanie, -nia, *ср.* распу́тываніе; || разбира́ніе, разъясне́ніе, разга́дка.

Rozwikłany, распу́танный; || разо́бранный, разъяснённый, разга́данный.

Rozwilżać, Rozwilżyć, увла́живать, увла́жить, орошáть, оросúть, смáчивать, смочи́ть.

Rozwinąć, *см.* **Rozwijać.**

Rozwinięcie, *см.* **Rozwijanie.**

Rozwionąć, *см.* **Rozwiewać.**

Rozwiozłość, *см.* **Rozwiązłość.**

Rozwiozły, *см.* **Rozwiązły.**

Rozwleczony, расти́нутый, простра́нный, обши́рный; || ***оби́льный,** плодови́тый, расти́нутый, многосло́вный.

Rozwlekać, Rozwłóczyć, Rozwlec, развлека́ть, развле́чь, расти́гивать, растяну́ть; || разширя́ть, разши́рить, распространя́ть, распространи́ть. || **Rozwlekać się,** распространя́ться, распира́ться; || расходи́ться въ ра́зныя сто́роны.

Rozwlekanie, Rozwłóczenie, Rozwleczenie, -nia, *ср.* расти́гиваніе, расшире́ніе, распростране́ніе.

Rozwlekle, расти́нуто, простра́нно, обши́рно, подро́бно.

Rozwlekłość, -ści, *ж.* расти́нутость, ли́шняя подро́бность; || ***многосло́віе.**

Rozwlekły, расти́нутый. распростра́нённый; || ***многосло́вный, многорѣчи́вый.**

Rozwłóczyć, растаскáть, растащи́ть, расхи́тить. || **Rozwłóczyć się,** *см.* **Rozwlekać się;** || таскáться, истаскáться.

Rozwód, -odu, *м.* развóдъ, расторже́ніе бра́ка. **Brać, wziąść rozwód,** разводи́ться (*о супру́гахъ*); || *Стар.* протяже́ніе, простра́нство; || *Стар.* развёртываніе, разви́тіе.

Rozwódka, **-i**, *ж.* разведёнка, развлучённая съ мужемъ чрезъ развóдъ.

Rozwodniać, **Rozwodnić**, разводи́ть, развести́, разбавля́ть, разба́вить водóю.

Rozwodnik, **-a**, *м.* разведёнецъ, развлучённый съ женóю чрезъ развóдъ.

Rozwodny, **отдѣли́мый**, **отлуча́емый**, *см.* **Rozwodowy.**

Rozwodowy, развóдный, бракоразвóдный. *Юрид.* **List rozwodowy**, развóдная.

Rozwodzić, **Rozwieść**, разводи́ть, развести́, отводи́ть, отвести́, разлуча́ть, разлучи́ть разъединя́ть, разъедини́ть; || *Юрид.* разводи́ть (*супру́говъ*); || *Хир.* вывиха́ть, вы́вихнуть.

Rozwój, **-oju**, *м.* развúтіе.

Rozwolniały, потеплѣвшій, сдѣлавшійся мя́гче (*о погодѣ*); || болтли́вый, невоздéржный (*о языкѣ*).

Pozwolnić, *см.* **Rozwalniać.**

Rozwolnieć, *см.* **Wolnieć.**

Rozwolnienie, **-nia**, *ср.* **(żołądka)**, *Мед.* разстрóйство желýдка, понóсъ. **Lekarstwo na rozwolnienie**, слабúтельное.

Rozwolniony, разстрóенный (*о желýдкѣ*).

Rozwora, **-y**, *ж.* отпира́ніе, *см.* **Otwieranie**; || осéлина, жердь *или* дрога́ соединя́ющая въ новóзкахъ пере́дній ходъ съ за́днимъ.

Rozwóz, **-ozu**, *м.* развóзъ, развóзка.

Rozwozić, **Rozwieść**, развози́ть, развести́.

Rozwózka, **-i**, *ж. см.* **Rozwóz.**

Rozwoźnik, **-a**, *м.* развóзчикъ.

Rozwoźny, **Rozwozowy**, **развóзный**, транспóртный.

Rozwrzeszczeć (komu głowę), раскрича́ть кому́ гóлову, прожужжа́ть кому́ у́ши крúкомъ. || **Rozwrzeszczeć się**, раскрича́ться.

Rozwydrzeć, **остервени́ться**, **разсвирѣпѣть.**

Różyczka, **-i**, *ж.* (*Умен.* слóва **Róża**, рóза), рóзочка, рóзовая пóчка; || *Бот.* розовúдный кýколь; || розéтка.

Rozynek, **Rodzynek**, **Rodzenek**, **-nka**, *м.* изю́мина, изю́мъ. **Rodzynki małe**, **drobne**, кори́нка.

Rozynkowy, изю́мный.

Rozżalać, **Rozżalić**, трóгать, растрóгивать, растрóгать, разжáлобить. || **Rozżalać się**, **Rozżalić się**, сжáлиться. || **Rozżalować się (kogo)**, сжáлиться (*надъ кѣмъ*).

Rozżarty, неистовый, я́ростный, бѣшеный, лю́тый.

Rozżarzać, **Rozżarzyć**, разжигáть, разжéчь, зажигáть, зажéчь, воспламенять, воспламени́ть; || **Rozżarzać się**, разжигáться, разгорáться, воспламеня́ться.

Rozzbrajać, **Rozzbroić**, обезоружúвать, обезорýжить, *см.* **Rozbrajać.**

Rozzłościć, **разсердúть**, **разгнѣвать**, озлóбить.

Rozzuwać, **Rozzuć**, **разувáть**, **разýть.** ||

Rozzuwać się, **Rozzuć się**, разувáться, разýться.

Rozżuwać, **Rozżuć**, разжéвывать, разжевáть.

Rtęć, **-ci**, *ж.* **ртуть**, **живóе сереб́ро**, *см.* **Żywe srebro.**

Rubacha, **-y**, *м.* весельча́къ, гуля́ка.

Rubaszeństwo, *см.* **Rubaszność.**

Rubaszenie, грýбо, невéжливо, неблагопристóйно, неприли́чно, мужиковáто.

Rubaszność, **-ści**, *ж.* грýбость, невéжливость, неблагопристóйность, неприли́чіе, мужиковáтость.

Rubaszny, грýбый, невéжливый, неблагопристóйный, неприли́чный, мужиковáтый.

Rubel, **-bla**, *м.* рубль (*монéта*).

Rubin, **-u**, *м.* рубúнъ, крáсный я́хонтъ.

Rubinowy, рубúновый.

Rublowy, рублёвый.

Rubrować, надписывать.

Rubrum, *ср. Нескл.* на́дпись, заголóвка, рýбрика. **Odesłać pod rubrum rządowém**, отосла́ть въ казённомъ накéтѣ.

Rubrycela, **-i**, *ж.* прáвила богослуженія (*въ трéбникѣ и служéбникѣ*); || крáсная строкá; || ежегóдники издавáемые католи́ческими епархіями о своúхъ прихóдахъ.

Rubryka, **-i**, *ж. Минер.* вапъ, крáсная земля́; || крáсный мѣлъ *или* каранда́шъ; || отдѣлъ, рýбрика (*въ газéтѣ и т. д.*); || графá. **Rubryka wolna**, порóжняя графá.

Ruch, **-u**, *м.* движéніе; || *побужденіе; || мятéжъ, волнéніе; || *жúвость; || колебáніе, качáніе.

Ruchać, **Ruchać się**, *Стар. см.* **Ruszać**, **Ruszać się.**

Ruchadło, **-a**, *ср.* двúгатель, двúгательная сúла.

Ruchawie, **Ruchawo**, провóрно, скóро, поспéшно; || расторóпно.

Ruchawka, **-i**, *ж.* всеобщее ополчéніе, *см.* **Pospolite ruszenie.**

Ruchawość, **-ści**, *ж.* провóрство, скóрость, поспéшность; || расторóпность, жúвость.

Ruchawy, провóрный, скóрый, поспéшный; || расторóпный, живóй.

Ruchliwie, поспéшно, торопли́во.

Ruchliwość, **-ści**, *ж.* подви́жность, провóрство, торопли́вость.

Ruchliwy, подвижнóй, провóрный, скóрый, торопли́вый.

Rucho, **-a**, *ср. Стар.* движéніе; || **двúгатель**, *см.* **Ruchadło**; || *Стар.* хвостъ; || *Стар.* жéнское покрывáло.

Ruchomość, **-ści**, *ж.* **Ruchomości**, *мн. Юрид.* двúжимость, двúжимое имéніе; || рухлядь, домáшняя ýтварь.

Ruchomostka, **-i**, *ж.* рýхлядь.

Ruchomy, подвижнóй, двúжимый; || *непостоя́нный, измѣнчивый. **Święta ruchome**, подвижны́е прáздники. **Dobra ruchome**, двúжимое имéніе.

Ruciany, рýтный, *см.* **Ruta.**

Ruda, -y, *ж. Горн.* **рудá. Ruda jaskiniowa, рудно́й мѣшо́къ, — drobna, подрýдокъ;—brylasta, крýпная рудá, — tłuczkowa, похéрцъ.**

Rudawiec, -wca, *м. Ест. Ист.* **родъ ядовúтаго ужá.**

Rudawy, рудно́й. металли́ческій; || рыжева́тый; || ржáвый.

Rudel, -dla, *м.* **руль, кормúло.**

Rudelnik, -a, *м.* **гребéцъ; || Rudelnicy**, *мн.* **(na galarze), галéрные ка́торжники, ссы́льные.**

Rudera, -y, *ж.* **обру́шившееся зда́ніе, развáлина.**

Rudnia, -ni, *ж.* **плави́льня; || кри́чный и́ли желѣзодѣлательный завóдъ, молотовáя.**

Rudnik, -a, *м.* **рудоко́пъ**, *см.* **Górnik; || рудни́къ, рудоко́пь, рудоко́пня.**

Rudny, рудно́й.

Rudość, -ści, *ж.* **рыжева́тость.**

Rudować, корчева́ть, разчища́ть по́ле.

Rudowina, -y, *ж. Мед* **сы́кровица.**

Rudy, ры́жій; || рыжеволо́сый.

Rufa, -y, *ж.* **кормá (*у корабля́*).**

Rufian, Rufijan, -a, *м.* **сво́дникъ.**

Rufianka, Rufijanka, -i, *ж.* **сво́дница.**

Rufiański, Rufijański, сво́дническій.

Rufiaństwo, Rufijaństwo, -a, *ср.* **сво́дничество.**

Rug, -u, *м. Стар.* **морщúна**, *см.* **Marszczka; || ро́зыскъ, изслѣдованіе, слѣдствіе, дозна́ніе.**

Rugować, *Стар.* **производи́ть слѣдствіе и́ли допро́съ, разы́скивать, допра́шивать; || выгоня́ть, выживáть (*изъ до́му*), изгоня́ть**, *см.* **Wyrugować.**

Ruina, -y, *ж.* **развáлина; || разрушéніе, истребле́ніе; || * разоре́ніе.**

Rujnować, Zrujnować, разруша́ть, разру́шить, истребля́ть, истреби́ть, ниспровергáть, ниспровéргнуть, уничтожáть, уничто́жить.

Rukiew, -kwi, *ж. Бот.* **ди́кая горчúца.**

Rum, -u, *м.* **шумъ, стукъ, трескъ; || му́соръ, щéбень, обло́мки ка́мня; || поро́жнее мѣсто, просто́ръ. Rum komu czynić, дать кому́ доро́гу, посторони́ться, пропусти́ть кого́, уступи́ть кому́ своё мѣсто; || *Бот.* Rum turecki, ревéнь; || ромъ (*крѣпкій напи́токъ*).**

Rumacja, -ji, *ж. Юрид.* **очище́ніе, оставле́ніе кварти́ры, перемѣще́ніе.**

Rumak, -a, *м.* **парáдная ло́шадь, ра́тный, боево́й конь, аргама́къ.**

Rumel, -mla, *м.* **пике́тъ (*родъ ка́рточной игры*), пике́тная игра́.**

Rumian, -u, *м. Бот.* **ди́кая пупáвка (*расте́ніе*).**

Rumianek, -nku, *м. Бот.* **рома́шка.**

Rumianość, -ści, *ж.* **румя́ность, красновáтость, ро́зовый цвѣтъ.**

Rumiany, румя́ный, ро́зовый, красновáтый, *см.* **Różowy.**

Rumień, -nia, *м. Бот.* *см.* **Rumianek.**

Rumieńczyk, -a, *м. Умен.* (*см.* **Rumieniec**), **лёгкій румя́нецъ.**

Rumienić, Zarumienić, румя́нить, нарумя́нить, *см.* **Różować; || кра́сить. || Rumienić się, красне́ть (*отъ стыда́*), рдѣть.**

Rumienica, -y, *ж.* **плотвá, плотúца (*ры́ба*).**

Rumienidło, -a, *ср.* **румя́на.**

Rumieniec, -ńca, *м.* **румя́нецъ.**

Rumienieć, красне́ть, *см.* **Rumienić się.**

Rumor, -u, *м.* **шумъ, крикъ, суматóха.**

Rumowa sól, ка́менная соль.

Rumować, свози́ть (*му́соръ и́ли зе́млю*); || очища́ть, убира́ть.

Rumowisko, -a, *ср.* **щéбень, му́соръ.**

Rumunek, -nku, *м. Облает.* **односе́лье.**

Runąć, ру́шиться. обру́шиться, разру́шиться, ру́хнуть, ри́нуться, обвали́ться.

Rune, -a, *ср.* **волнá, шерсть, руно́ (*у овцы́*).**

Runt, -u, *м.* ночно́й дозóръ; || *Воен.* рундъ.

Rup'-pia, *м.* (*мн.* **Rupie**), **глистá; || * забóта, скорбь, грусть.**

Rupiecie, -ci, *мн.* **стáрая ру́хлядь, старьё, стáрыя обветша́лыя вéщи**, *см.* **Graty.**

Ruptura, -y, *ж. Хир.* **килá, гры́жа.**

Rura, -y, *ж.* **трубá; || стволъ; || каналъ; || Rura (u strzelby), ду́ло. стволъ (*у ру́жья*); || мозговáя кость; || * болва́нъ, невѣжа, глупéцъ, простофúля.**

Rurka, -i, *ж.* **тру́бка, тру́бочка; || *Анат.* каналъ, прохóдъ; || тру́бочка (*у термо́метра, у баро́метра*); || свѣчна́я фóрма.**

Rurkowaty, *Ест. Ист.* **тру́бчатый, ду́дчатый; || *Хир.* свищева́тый, фúстульный**

Rurkowy, тру́бчатый, стволúстый.

Rurmistrz, -a, *м.* **фонта́нщикъ, водопрово́дный мáстеръ.**

Rurmus, -u, *м.* **насóсъ, пóмпа, водопрово́дная трубá; || водопровóдъ**, *см.* **Wodociąg.**

Rurmusowy, насóсный, пóмповый, водопрово́дный. Rurmusowa skrzynia, водоёмъ, резервуáръ, водохранúлище.

Rurnica, -y, *ж. Хим.* **холоди́льникъ.**

Rurnik, -a, *м.* **водопрово́дный канáлъ; || тру́бный мáстеръ.**

Rurny, стволúстый. тру́бчатый. Rurna czasza, misa, panew, бассéйнъ.

Rusawy, Rusowaty, русова́тый.

Rustykalny, деревéнскій, крестья́нскій.

Rusy, ру́сый; || загорéлый, смýглый.

Ruszać, Ruszyć, тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться. шевели́ть, шевельну́ть, каса́ться, коснýться, прикаса́ться, прикоснýться, дви́гать, дви́нуть, ступа́ть, ступи́ть, идти́, пойти́. Ruszać przodem, идти́, бѣжа́ть впереди́. Ruszyć z obozu, выступить изъ ла́геря. Ruszyć w drogę, отпра́виться въ путь, въ доро́гу, пусти́ться въ путь, въ доро́гу. Paraliż go ruszył, его́ разби́лъ пара́личъ.

съ нимъ сдѣлался удáръ. **Lekarstwo rusza**, лѣкáрство дѣйствуетъ. **Sumienie go ruszyło**, онъ почýвствовалъ угрызéнія сóвѣсти. **Ruszać nogą**, шевели́ть ногóю. **Nie może ruszyć ani ręką, ani nogą**, онъ не владѣетъ ни рукáми, ни ногáми. **Ruszyć co z miejsca**, трóнуть, сдви́нуть. **Nie ruszaj tego**, не тронь э́того. *Охот.* **Charty zająca ruszyły**, борзы́я по́дняли за́йца. **Ruszyć zwierza**, поднáть, вы́гнать звѣря. **Ramionami ruszać**, пожима́ть плечáми. **Wszystkich środków ruszа**, онъ прибѣгáетъ ко всѣмъ срéдствамъ, онъ хватáется за всѣ срéдства. **Ruszyć, poruszyć kogo**, трóнуть, растрóгать кóго. **Ruszyło go to bardzo**, э́то его́ о́чень трóнуло, порази́ло. **Ruszaj!** ступа́й! пошёлъ! торопи́сь! || **Ruszać się, Ruszyć się**, трóгаться, трóнуться, дви́гаться, дви́нуться, шевели́ться, шевельну́ться; || шата́ться, колеба́ться; || *Мех.* разма́хивать, кача́ться.

Ruszalność, -ści, *ж.* **подви́жность**; || ги́бкость.

Ruszanie, Ruszenie, -nia, *ср.* дотрóгиваніе, прикоснове́ніе. осяза́ніе, *см.* **Dotykanie**; || подёргиваніе; || **Ruszanie ramionami**, пожима́ніе плечáми; || **Ruszenie**, движе́ніе; || похóдка, пóступь; || оборóтъ, поворóтъ; || **Ruszenie powietrzem**, апоплекти́ческій удáръ; || **Pospolite ruszenie**, всеóбщее ополче́ніе; || **Ruszenie się**, потрясе́ніе; || * колеба́ніе; || * побужде́ніе, поры́въ; || выступле́ніе, шéствіе.

Ruszliwy, подвижно́й, прово́рный, обороти́вый.

Rusznica, Ruśnica, Rucznica, -y, *ж.* руча́я пищáль, мушкéтъ, карабúнъ.

Ruszniczny, мушкéтный, пищáльный, ружéйный.

Rusznikarski, принадлежáщій ружéйному мáстеру, пищáльнику.

Rusznikarstwo, -a, *ср.* ружéйное мастерство́, пищáльное мастерство́.

Rusznikarz, -a, *м.* оружéйный ружéйный мáстеръ, оружéйникъ; || пищáльникъ.

Ruszt, -u, *м.*, *см.* **Roszt**; || *Горн.* колóсникъ; || *Плотн.* рóстверкъ.

Rusztowanie, -nia, *ср.* лѣсá, подмóстки, стéлажи; || эшафóтъ, лóбное мéсто, плáха.

Ruta, -y, *Бот.* рýта (*растéніе*); || *Посл.* **Dziewczyna rutkę sieje**, дѣвушка начинáетъ перезрѣвáть.

Rutewka, -i, *ж.* *Бот.* **козля́тникъ**, козья́къ (*растéніе*).

Ruż, -u, *м.* **румя́ны**.

Różować, Urużować, румя́нить, нарумя́нить; || прикрáшивать, прикрáсить.

Różowy, рóзовый.

Rwać, рвать, срывáть, вырывáть; || терзáть, драть, раздирáть. **Rwać kwiaty**, срывáть, рвать цвѣты. **Psy rwą jelenia**, собáки терзáютъ олéня. **Rwie mię w całém ciele**, меня́ подёргиваетъ по всемý тѣлу, во всёмъ тѣлѣ. || **Rwać się**, рвáться, срываться, порываться, броса́ться, стреми́ться. *Послов.* **Cicha woda brzegi rwie**, въ тúхомъ óмутѣ чéрти вóдятся.

Rwanie, -nia, *ср.* вырыва́ніе, отрыва́ніе, срыва́ніе; || разодра́ніе, раздира́ніе, растерза́ніе, изорва́ніе; || подёргиваніе, су́дороги. || **Rwanie się**, поспѣшность, торопли́вость, усéрдіе, рвéніе.

Rwetes, -u, *м.* грабёжъ, разграбле́ніе, || сумя́тица, суматóха, шумъ, смяте́ніе, *см.* **Hałas**.

Ryba, -y, *ж.* ры́ба. **Iść, pójść na ryby**, идти́ на ры́бную ло́влю. *Послов.* **W mętnéj wodzie ryby łowić**, въ мýтной водѣ ры́бу ловúть.

Rybacki, рыба́цкій, рыба́чій.

Rybactwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybaczek, -czka, *м.* рыба́цкій ма́льчикъ; || * простóй рыба́къ.

Rybaczka, -i, *ж.* рыба́чка, ры́бная торго́вка.

Rybak, -a, *м.* рыба́къ, рыболóвъ.

Rybałt, -a, *м.* дья́чóкъ, псало́мщикъ.

Rybeczka, Rybeńka, -i, *ж.* *Умен.* ры́бинка.

Rybi, rýbій. Drobiazg rybi, мелюзга́, ме́лкая ры́ба; || *Бот.* кукольва́нъ, рыболóвныя я́годы.

Rybić, сажáть, разводúть ры́бу (*въ прудѣ*).

Rybię, -ęcia, *ср.* молода́я, ма́ленькая ры́бка. **Rybięta**, *мн.* мелюзга́, ме́лкая ры́ба.

Rybitw, -a, *м.* *Св. Пис.* ры́барь, *см.* **Rybak**.

Rybitwa, -y, *ж.* чагра́ва, морска́я ла́сточка, ча́йка (*птица*).

Rybka, -i, *ж.* ры́бка.

Rybnik, -a, *м.* садóкъ (*для ры́бы*), са́жалка.

Rybny, ры́бный.

Rybojad, -a, *м.* рыбоéдъ, рыбоя́децъ.

Rybołów, -owa, *м.* рыболóвъ. || *Зоол.* скопá, морскóй орёлъ; || *Зоол.* олýша, глупы́шъ (*водная птица*).

Rybołowstwo, -a, *ср.* рыболóвство, ры́бный промы́селъ.

Rybotruj, -a, *м.* *Бот.* луносѣменникъ (*растéніе*).

Ryć, Zryć, Poryć, рыть, взрыть, вы́рыть, копáть вскопáть, выкопать; || гравирова́ть, вырéзывать (*на дéреве, на стáли*).

Rycerka, -i, *ж.* геройня, войтельница, *см.* **Bohaterka**.

Rycerski, ры́царскій; || дворя́нскій, шляхéтскій; || воúнственный; || *Стар.* кавалéрственный.

Rycerstwo, -a, *ср.* ры́царство; || дворя́нство, шляхéтство, шля́хта; || *Соб.* воéнные лю́ди.

Rycerz, -a, *м.* ры́царь; || *Стар.* **кавалéръ** (*óрдена*).

Rychléj, скорѣе, живѣе. **Co rychléj, jak najrychléj**, какъ можно скорѣе, живѣе.

Rychło, скóро, шúбко, провóрно, шúбко, прúтко. **Za rychło**, слúшкомъ скóро. **Już nie rychło**, уже́ не врéмя, уже́ пóздно. **Rychło przyjdzie?** скóро ли онъ придётъ? **W rychle**, вскорѣ. **Rychło w czas**, рáно. *Послов.* **Kto się rychło źle zbogaci, wszystko rychło źle utraci**, хýдо нажитóе въ прокъ нейдётъ, какъ нáжито, такъ и прóжито.

Rychłość, -ści, *ж.* скóрость, поспѣшность.

Rychły, скóрый, поспѣшный, провóрный, шúбкій, прúткій.

Rychtować, Narychtować, Wyrychtować, принорáвливать, приноровúть; || наводúть, навестú, направлять, направúть, нацѣливать, нацѣлить, мѣтить.

Rycie, -cia, *ср.* рытьё, раскáпываніе, раскóпка; || гравированіе, гравирóвка, рѣзьбá, *см.* **Rytowanie, Rytownictwo.**

Rycina, -y, *ж.* гравю́ра, эстáмпъ, картúна.

Ryczałt, -u, *м.* (*Стар.* **Ryczart**), *Стар.* заёмъ съ тѣмъ услóвіемъ, что éсли занимáющій не вы́платитъ дóлга въ срокъ, то заплáтитъ двойну́ю сýмму; éсли не вы́платитъ и въ другóй срокъ, то сýмма утрóивается и т. д.; || вся сýмма сполнá; || **Ryczałtem, Ryczałtowo**, óбтомъ, гуртóмъ, *см.* **Hurt.**

Ryczałtowy, обтовóй, гуртовóй.

Ryczeć, Ryknąć, рычáть, зарычáть, ревѣть, заревѣть, мычáть, замычáть.

Ryczenie, -nia, *ср.* рёвъ, мычáніе (*быка*), рыкáніе, рычáніе (*льва*), рыкъ, ревѣніе.

Rydel, -dla, *м.* зáступъ, лопáта, копáлка.

Rydelek, -lka, *м.* зáступъ для пересáдки дерéвьевъ.

Rydwan, -u, *м.* рыдвáнъ, дорóжная каретá. **Rydwan żałobny**, трáурная колеснúца, похорóнныя дрóги, *см.* **Wóz.** || *Teat.* торжéственная колеснúца.

Rydz, -a, *м. Бот.* ры́жикъ (*гриб*).

Rydzawy, Rydzowaty, рыжевáтый.

Rydzy, ры́жій; || бýрый.

Ryga, -i, *ж. Муз.* пять нóтныхъ линéекъ, нóтная систéма; || *Тип.* шпáція, застáвка

Rygał, -u, *м.* пóлка (*для книгъ и т. п.*); || *Тип.* регáлъ (*ящикъ съ шрúфтомъ*).

Rygiel, -gla, *м.* запóръ, засóвъ. **zadwiżka**; || *Артил.* лафéтная подýшка; || **Rygiel w słupach barjerowych**, проýшина; || *Плотн.* **Rygle**, *мн.* связи, перевóды.

Ryglować, запирáть, засóвывать **zadwiżkою.**

Rygor, -u, *м.* взыскáніе. **Pod rygorem**, подъ опасéніемъ взыскáнія, подъ стрáхомъ наказáнія.

Rygować, Porygować, линевáть, чертúть, графúть; || *Портн.* примѣтывать, смѣтывать, пришивáть на живýю нúтку.

Ryj, Ryjak, -a, ры́ло (*Умен.* ры́льце); || хрю́кало, свинóе ры́ло; || хóботъ (*у насѣкóмыхъ*).

Ryjek, -jka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣкóмое*).

Ryjkowaty, хоботообрáзный.

Ryjny, рыля́стый; || рóющій.

Ryk, -u, *м.*, *см.* **Ryczenie.**

Rykliwy, крикли́вый.

Ryknąć, *см.* **Ryczeć.**

Rylec, -lca, *м.* рѣзéцъ, **zaáło**, грáштихъ; || долотцó.

Rym, -u, *м.* рúема. **Rymy** *мн.* стихú.

Ryma, -y, *ж.*, *см.* **Katar.**

Rymarczyk, -a, *м.* подмастéрье шóрника, сѣдéльника.

Rymarka, -i, *ж.* жена́ шóрника, сѣдéльника.

Rymarski, шóрный, сѣдéльничій.

Rymarstwo, -a, *ср.* шóрное, сѣдéльное мастерствó, *см.* **Siodlarstwo.**

Rymarz, -a, *м.* шóрникъ, сѣдéльникъ, *см.* **Siodlarz**; || *Ирон.* стихоплётъ, риемáчъ, *см.* **Rym.**

Rymotwórca, -y, *м.* стихотвóрецъ, *см.* **Poeta, Wieszcz.**

Rymotwórczy, стихотвóрный. **Sztuka rymotwórcza**, пúитика, стихотвóрная нáука.

Rymotwórstwo, -a, *ср.* стихотвóрство.

Rymować, сочинять стихú.

Rymowanie, -nia, *ср.* сочинéніе стихóвъ, стихотвóрство.

Rymowany, напúсанный стихáми, риемóванный.

Rymownie, склáдно, соотвѣтственно.

Rymowny, склáдный, соотвѣтственный; || риемóванный.

Rymowy, стихотвóрный.

Ryna, *см.* **Rynna**; || *Плотн.* отлúвина.

Rynajz, -u, *м. Слес. и Кузнец.* крючóкъ.

Rynek, -nku, *м.* плóщадь, рынокъ, базáръ; || торгъ.

Ryngort, -a, -u, *м.* подпру́га (*у сѣдлá*), *см.* **Popręg.**

Ryngraf, -u, *м. Воен.* офицéрскій знакъ

Rynienka, -i, *ж.* желобóкъ, борóздка.

Rynienkowaty, *Бот.* и *Зоол.* дорóжчатый, желобковáтый, желóбчатый, рáбóй, лóжчатый, борóздчатый.

Rynka, -i, *ж.* кострю́лька, глúняная сковородá на трёхъ ножкáхъ.

Rynkowy, рынóчный, базáрный.

Rynna, -y, *ж.* крóвельный подвѣсный жёлобъ, стóчная трубá, подтрýбокъ. **Rynna tłokowa**, пóршневая трубá. — **ssąca**, всáсывающая трубá, — **okapowa**, подстѣнный жóлобъ. *Посл.* **Trafić z deszczu pod rynnę**, попáсть изъ огня́ да въ пóлымя.

Rynsztok, -a, -u, *м.* стокъ, канáва, канáвка.

Rynsztokowy, стóчный, канáвочный.

Rynsztunek, Rysztunek, -nku, *м.* воéнный багáжъ, воéнный óбозъ, воéнные

снаря́ды, ору́жіе. **Rynsztunek okrętowy,** оснáстка корабля́.

Rynsztunkowy, Rysztunkowy, *Воен.* бáрка́жный, оружéйный.

Rypać, *Прост.* улепётывать, дуть во всѣ лопáтки; || скрипѣ́ть (*дверями*).

Rys, -u, *м.* чертá. **Rysy twarzy,** черты́ лица́; || штрихъ (*перóмъ и карандашóмъ*), нóчеркъ (*пера́*); || óчеркъ, начертáніе, концéптъ, планъ, проéктъ, *см.* **Zarys;** || пéречень, крáткое изложéніе, крáткое обозрѣ́ніе, взглядъ, бѣ́глый взглядъ.

Ryś, -sia, *м. Зоол.* рысь (*хищно́е*), *см.* **Ostrowidz.**

Rysa, -y, *ж.* трéщина, разщéлина. щель.

Rysawy, *см.* **Rusy, Rudy.**

Ryść, -ści, *ж.* рысь (*лошади́ная*), грунь.

Rysi, рúсій.

rysopis, -u, *м.* **(twarzy),** описáніе прúмѣтъ (*лица́*),

Rysować, рисовáть, чертúть; || изображáть. **Porysować, Zrysować,** растрéскивать; || **Rysować się,** растрéскиваться.

Rysowniczy, рисовáльный. чертёжный.

Rysownik, -a, *м.* рисовáльщикъ.

Rysunek, -nku, *м.* рисýнокъ: || чертёжъ, планъ; || рисовáніе, рисóвка; || óчеркъ, начертáніе; || узóръ (*ткани*).

Rysunkowy, рисовáльный, чертёжный.

Rytm, -u, *м.* размѣ́ръ (*стиха́*), мѣ́рность, мѣ́ра; || стихъ; || тактъ; || *Муз.* кадáнсъ, каде́нца.

Rytować, гравировáть, вырѣ́зывать (*на мѣди, на стáли*).

Rytowanie, -nia, *ср.* гравировáніе, гравúровка.

Rytowany, гравúрóванный.

Rytownictwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Rytowniczy, гравировáльный.

Rytownik, -a, *м.* гравёръ (*на метáллах*); || рѣ́зчикъ (*на дéреве*).

Rytuał, -u, *м.* служéбникъ, трéбникъ.

Ryty, гравúрóванный; || чекáненный, высѣ́ченный.

Rywadlnik, -a, *м.* долотó; || рѣ́зéцъ.

Rywal, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣ́стникъ.

Rywalka, -i, *ж.* сопéрница, совмѣ́стница.

Ryż, -u, *м.* сарачúнская крупá, рисъ.

Ryż, рыжеволóсый.

Ryza, Reza, -y, *ж.* **(papieru),** стопá (*бумáги*); || мѣ́тка. чертá (*на ватерпасѣ*); || дисциплúна, порáдокъ, повиновéніе, подчúнéніе, строгость; || полосá, грядá, узкая часть пáшни отдѣлённая бороздóю, загóнъ.

Ryżość, -ści, *ж.* рыжевáтость, рúжій цвѣ́тъ.

Ryżowisko, -a, *ср.* пóле засѣ́янное рúсомъ.

Ryżowy, рúсовый.

Ryzyko, -a, *ср. Ком.* рискъ; || страхъ, опáсность. **Przedsięwziąść co na własne ryzyko,** взять что́ на свой страхъ, на свою́ отвѣ́тственность. **To wielkie ryzyko,** э́то большóй рискъ. **Na ryzyko,** на удáчу.

Ryzykować, рисковáть, подвергáть опáсности; || отвáживаться; || жéртвовать. **Ryzykować życie, zdrowie,** жéртвовать жизнью, здорóвьемъ.

Ryzykowny, рисковóй, рискóванный; || отвáжный, опáсный.

Rża, -y, *ж. Стар.* ржáніе; || *Областн.* рожь.

Rżać, *см.* **Rżeć.**

Rząd, Rzęd, -ędu, *м.* рядъ, порáдокъ, строй, разрáдъ; || слой; || лúнія. **Rząd zębów,** рядъ зубóвъ. **Rząd powozów,** рядъ, верени́цъ каре́тъ. **Rzędem,** рáдомъ, по порáдку, поóчередно; || стéпень, рангъ. разрáдъ; || классъ; || óчередь; || отрáдъ. отдѣле́ніе; || кóнская збрýя, кóнскій снарáдъ; || **Rząd, -ądu,** *м.* правлéніе, правúтельство; || управлéніе, завѣ́дываніе; || óбразъ правлéнія. **Rząd monarchiczny,** монархúческое правлéніе. **Rząd gubernjalny,** губéрнское правлéніе. **Zdałem ci rząd domu mojego,** я поручúлъ тебѣ́ управлéніе моúмъ дóмомъ. **Mieszać się do rządów,** мѣ́шиться въ домáшнія дѣлá, въ хозя́йство. **Sprawować rządy państwa,** управля́ть государствомъ. **Podać prośbę do rządu,** подáть прóсьбу правúтельству. || **Rząd posagowy,** раздѣле́ніе имýщества мéжду супрýгами. || *Грам.* управлéніе словъ,

Rządca, Rządzca, -y, правúтель дѣлъ, прáвящій (*должность*). **Rządca państwa,** правúтель государства. **Rządca statku,** *см.* **Szyper. Rządca ekonomiczny,** управля́ющій имѣ́ніемъ, экономъ. **Rządca domu,** управля́ющій дóмомъ, управúтель дóма.

Rządczyna, Rządczyni, -ni, *ж.* правúтельница, управúтельница.

Rządek, -dka, -dku, *м. Умен.* рядóкъ, *см.* **Rząd**

Rzadki, рѣ́дкій; || жúдкій. **Rowietrze rzadkie,** жúдкій вóздухъ **Rzadkie włosy,** жúдкіе вóлосы. **Rzadkie mléko,** жúдкое молокó. **Rzadkie sukno,** рѣ́дкое, неплóтное сукнó. **Rzadkie płótno,** рѣ́дни́на, рѣ́дкая, неплóтная холстúна. **Rzadkie przymioty,** рѣ́дкія кáчества. **Rzadki człowiek,** рѣ́дкій человѣ́къ. **Rzadki gość,** рѣ́дкій. нечáстый гость. **To rzadki przypadek,** э́то рѣ́дкій, необыковéнный слýчай.

Rzadko, рѣ́дко, нечáсто, неплóтно; || жúдко, негýсто. **Domy rzadko rozsiane,** домá расбрóсанные и́зрѣ́дка, въ дáльнихъ, на дáльних разстоя́ніяхъ. **Podobne wypadki rzadko się zdarzają,** подóбные слýчаи рѣ́дко быва́ютъ. **Rzadko ciasto rozczynić,** жúдко растворúть тѣ́сто.

Rzadkość, -ści, *ж.* рѣ́дкость, особенность; || жúдкость. **Chować co dla rzad-**

kości, сохраня́ть что́ для ре́дкости. Zbiór rzadkości, собра́ніе ре́дкостей. **Rzadkość powietrza, жи́дкость во́здуха. Rzadkość płótna,** ре́дизна́ въ холстѣ

Rządnie, поря́дочно, въ поря́дкѣ, **какъ** слѣ́дуетъ; || **прили́чно,** присто́йно.

Rządność, -ści, *ж.* **хозя́йство, эконо́мія, бережли́вость,** || **устро́йство,** распоря́докъ.

Rządny, эконо́мный, бережли́вый; || **поря́дочный;** || распорядительный, расторо́пный, *см.* **Porządny.**

Rządowy, правѝтельственный; || **государственный;** || казённый. **System rządowy,** государственная систе́ма. **Stronnictwo rządowe,** правѝтельственная па́ртія. **Rządowe władze,** правѝтельственныя вла́сти. **Gmach rządowy,** казённое зда́ніе.

Rządzący, управля́ющій, пра́вящій; || правѝтельствующій. **Senat rządzący,** правѝтельствующій сена́тъ.

Rządzenie, -nia, *ср.* **управле́ніе, завѣ́дываніе.**

Rządzić, управля́ть, завѣ́дывать; || **Rządzić się,** управля́ться; || вести́ себя́, поступа́ть; || **Rządzić się (u kogo),** позво́лить управля́ть собо́ю. **плясáть по чужо́й ду́дкѣ.**

Rządziciel, -a, *м. см.* **Rządca.**

Rządzicielka, -i, *ж. см.* **Rządczyna.**

Rządziuch, Rządzioch, -a *м. Прост. Ирон.* **коновóдъ, зачи́нщикъ,** во всѣ вмѣ́шивающійся.

Rządziucha, Rządziocha, Rzędzіucha, -y, *ж. Прост.* **зачи́нщица,** во всѣ вмѣ́шивающаяся.

Rżany, ржано́й.

Rząp' -pia, *м.* ре́пица, **послѣ́дній** суста́въ хвосто́выхъ позвонко́въ (*у животныхъ*); || **Rząp wodny,** водоёмъ, водохрани́лище, || *Горн.* ковшъ, черпа́къ, отса́дочный чанъ.

Rząsa, -y, *ж. Стар.* **густота́, мно́жество;** || *см.* **Rzęsa.**

Rzaz, -u, *м. Стар.* **надрѣ́зъ, разрѣ́зъ, порѣ́зъ, насѣ́чка;** || **зару́бка, вы́рубка.**

Rzec, Rzeknąć (*Стар.* **Rzekać**), говори́ть, ска́зывать, сказа́ть. **Nic na to nie rzekł,** онъ ничего́ на э́то не сказа́лъ, **Rzekłbyś był że...,** **Rzekłbyś, że...,** мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что... **Rzekłbyś, że oszalał,** мо́жно бы бы́ло сказа́ть, что онъ обезу́мѣлъ. **Że tak rzekę,** такъ сказа́ть; || *Стар.* **Rzec kogo czém,** назва́ть, прозва́ть, именова́ть, нарица́ть; || *Стар.* сдѣ́лать, поступи́ть. **Nie wiedzieć, co z tém, z nim rzec,** неизвѣ́стно что́ съ э́тимъ и́ли съ нимъ сдѣ́лать. **Nie wiedział, co daléj rzec sobie,** не зналъ, **какъ** пото́мъ поступи́ть.

Rżeć, ржа́ть (*о лошади*).

Rzechót, Rzegot, Rzekot, -u, *м.* **ква́канie** (*лягу́шекъ*); || шипѣ́ніе (*змѣ́й*).

Rzechotać, Rzegotać, Rzekotać, ква́кать (*о лягушкахъ*); || **шипе́ть** (*о змѣя́хъ*).

Rzecz, -y, *ж. Стар.* **сло́во,** рѣчь; || *Стар.* **го́лосъ,** тонъ **го́лоса;** || *Стар.* **язы́къ,** го́воръ. **Prusowie z Litwą jednaką rzecz mieli,** у Пру́ссовъ съ Литво́ю былъ одна́кій язы́къ; **Пру́ссы и Лито́вцы** говори́ли одина́кимъ языко́мъ: || рѣчь, сло́во, разгово́ръ. **Mieć rzecz do kogo,** говори́ть кому́ рѣчь. **Mieć rzecz z kim,** имѣ́ть съ кѣ́мъ разгово́ръ. **Rzecz czynić do kogo,** обраща́ться къ кому́ съ рѣчью, загова́ривать съ кѣ́мъ. **Rzecz czynić o czém,** говори́ть **о** чёмъ, завести́ разго́воръ **о** чёмъ. **Tak daléj rzecz prowadził,** такъ продолжа́лъ говори́ть. **Wdać się z kim w rzecz,** пусти́ться съ кѣ́мъ въ разгово́ры. **O czém rzecz,** о чёмъ рѣчь? въ чёмъ дѣ́ло? **W rzeczy,** *см.* **Wrzekomo;** || рѣчь, сло́во, разсужде́ніе. **Rzecz o duchu filozoficznym,** рѣчь о ду́хѣ филосо́фіи; || предме́тъ, матерія. дѣ́ло. **Mówić o jakiéj rzeczy,** говори́ть о како́мъ либо предме́тѣ. **Przystąpić do rzeczy,** приступи́ть къ дѣ́лу, къ гла́вному предме́ту. **Odstąpił od rzeczy,** отступи́лъ отъ предме́та. **Wrócić,** *или* **Wrócić się do rzeczy,** возврати́ться къ пре́жнему предме́ту. **Nie od rzeczy będzie powiedzieć,** кста́ти бу́детъ сказа́ть. **Od rzeczy mówić,** отдаля́ться отъ предме́та, говори́ть вздоръ. **Człowiek do rzeczy,** прили́чный, поря́дочный **человѣ́къ,** *см.* **Dorzeczny. To nie do rzeczy,** э́то никуда́ не годи́тся, э́то во́все не идётъ къ дѣ́лу, э́то ни съ чѣ́мъ несообра́зно; || дѣ́йствіе (*драмы, романа, повѣсти*); || су́щность, содержа́ніе, смыслъ, осно́ва, дѣ́ло, предме́тъ, дѣйствѝтельность. **Rzecz dobra, ale forma nic potém,** содержа́ніе (*сочиненія*) хорошо́, но фо́рма никуда́ не годи́тся. **Rzecz wzięta z angielskiego,** содержа́ніе взято́ съ англійскаго. **Słów dużo, a rzeczy mało,** мно́го словъ да дѣ́ла ма́ло. **Niema w tém rzeczy,** въ э́томъ нѣ́тъ смы́сла. **W rzeczy saméj,** въ са́момъ дѣ́лѣ, въ дѣйствѝтельности. **Nie w tém rzecz,** не въ томъ дѣ́ло. **Działać na rzecz czyję,** дѣ́йствовать въ чью по́льзу. **Majątek zbyty na rzecz drugiego,** иму́щество отчужде́нное въ со́бственность друго́го. **Rzeczą pokazać co,** доказа́ть что́ на са́момъ дѣ́лѣ. **Rzeczą mowę potwierdził,** слова́ доказа́лъ на дѣ́лѣ, ска́занное подтверди́лъ на дѣ́лѣ. **Rzecz dowiedziona,** дока́занное дѣ́ло. **Rzecz zmyślona,** вы́думка. **Rzecz pewna, że...,** дѣ́ло я́сное, что..., дѣйствѝтельно, что... **Zna swoję rzecz,** онъ зна́етъ своё дѣ́ло. **Rzecz wnosić,** налага́ть предме́тъ. **Nie wiedziałem jak się rzecz ma,** я не зналъ, въ чёмъ дѣ́ло, въ чёмъ состои́тъ дѣ́ло. **Jak rzeczy stoją?** какъ иду́тъ дѣла́? **Cała rzecz, żeby go przekonać,** всё дѣ́ло въ томъ, чтобы убѣ́дить его́. **Mieć z kim rzecz,** имѣ́ть съ кѣ́мъ

дѣло. || Всѣ существу́ющее, существо́, тварь, творе́ніе, дѣло. **Stwórca wszech rzeczy**, создатель всѣхъ твáрей. творе́цъ міра. **Rzeczy tego świata**, дѣла́ сего́ ми́ра. || Вещь, су́щность, предме́тъ. **Co tam ładnych rzeczy**, ско́лько тамъ прекра́снаго (*въ этомъ сочиненіи*)! ско́лько тамъ прекра́сныхъ вещей! **Oczywistości nie masz w rzeczach wiary**, въ предме́тахъ вѣ́ры нѣтъ ничего́ очеви́днаго. || **Rzeczy**, *мн.* имущество, пожи́тки, ве́щи. **Rzeczy moje jeszcze nie przyszły**, мои́ ве́щи, пожи́тки ещё не пришли́, не привезены́.

Rzeczenie, **-nia**, *ср.* рѣче́ніе, выраже́ніе.

Rzeczka, **-i**, *ж. Умен.* (*см.* **Rzecz**), вещи́ца; || *Умен.* рѣ́чка (*см.* **Rzeka**).

Rzecznik, **-a**, *м.* ора́торъ. витія, *см.* **Mówca**; || предста́тель, засту́пникъ, хода́тай, *см.* **Orędownik**.

Rzeczny, ве́щный, вещественный, дѣйстви́тельный, *см.* **Rzeczywisty**. || Рѣчно́й (*см.* **Rzeka**).

Rzeczony, ска́занный, вышеупомя́нутый.

Rzeczownik, **-a**, *м. Грам.* существи́тельное и́мя.

Rzeczowny, *Грам.* существи́тельный.

Rzeczowy, ве́щный.

Rzeczoznawca, **-y**, *м.* знато́къ дѣла.

Rzeczpospolita, **-éj**, *ж.* респу́блика; || государство; || Рѣчь Посполи́тая (*по́льская*).

Rzeczysko, **Rzeczyszcze**, **-a**, *ср.* пре́жнее ру́сло како́й-либо рѣки́.

Rzeczywiście, дѣйстви́тельно, по́длинно.

Rzeczywistość, **-ści**, *ж.* дѣйстви́тельность, существенность; || по́длинность.

Rzeczywisty, дѣйстви́тельный, и́стинный, по́длинный.

Rzęd, **-u**, *м.* *м.* **Rząd**.

Rzędem, *см.* **Rząd**.

Rzednieć, **Zrzednieć**, рѣдѣ́ть; || разжира́ться, станови́ться, сдѣлаться жи́дкимъ.

Rzędność, *см.* **Zrzędność**.

Rzędny, *Мат.* прямо́й. **Linja rzędna**, ордина́та, одна́ изъ прямы́хъ ли́ній опредѣля́ющая положе́ніе то́чки въ пло́скости и́ли простра́нствѣ. || *Стар.* наёмный.

Rzędować, ста́вить въ оди́нъ рядъ

Rzeka, **-i**, *ж.* рѣка́. **Płynąć po rzece**, или z rzeką, плыть по тече́нію рѣки́.

Rzekнąć, *см.* **Rzec**.

Rzekomo, нару́жно, на ви́дъ, по ви́ду, будто-бы, *см.* **Wrzekomo**.

Rzekomy, нару́жный, ка́жущійся.

Rzemień, **-nia**, *м.* ремень. **Rzemień trzewiczny**, клю́па.

Rzemienny, ремённый.

Rzemieślnictwo, **-a**, *ср.* реме́сленничество, заня́тіе реме́слами.

Rzemieślniczek, **-czka**, *м.* подмастерье.

Rzemieślniczka, **-i**, *ж.* реме́сленница; || жена́ реме́сленника.

Rzemieślniczy, реме́сленный, реме́сленнический.

Rzemieślnik, **-a**, *м.* реме́сленникъ.

Rzemiosło, **-a**, *ср.* ремесло́.

Rzempolenie, **Rzempolić**, *см.* **Rzępolenie**, **Rzępolić**.

Rzemyczek, **-czka**, *м.* ремешо́къ.

Rżenie, **-nia**, *ср.* ржа́ніе (*лошадей*).

Rzep, **-u**, *м. Бот.* репе́йникъ, лапу́шникъ.

Rzepa, **-y**, *ж.* рѣ́па. **Rzepa podłużna**, нѣме́цкая рѣ́па, брю́ква. **Rzepa leśna**, дра́ква, свино́й хлѣбъ. **Rzepa dzika**, плонна, рѣпчатый колоко́льчикъ (*растéніе*).

Rzepak, **-u**, *м.* ди́кая рѣ́па.

Rzepakowy, рѣпный.

Rzepik, **-a**, *м. Бот.* репейни́к.

Rzepisko, *см.* **Rzepnisko**.

Rzepka, **-i**, *ж.* рѣ́пка.

Rzepnica, **-y**, *ж. Бот.* ярýтка (*растéніе*).

Rzepnik, **-a**, *м. Бот.* земляно́й орѣхъ.

Rzepnisko, **Rzepisko**, **-a**, *ср.* рѣпное по́ле.

Rzepny, рѣпный.

Rzępoła, **-y**, *м.* плохо́й скрипа́чъ.

Rzępolenie, **-nia**, *ср.* пили́канье (*на скри́пкѣ*).

Rzępolić, пили́кать (*на скри́пкѣ*).

Rzepsko, **-a**, *ср.* рѣпища, *см.* **Rzepa**.

Rzęsa, **-y**, *ж.* рѣсни́ца (употреби́тельнѣе во мн. ч. **Rzęsy**, **-ów**, рѣсни́цы). || *Бот.* волоски́ по края́мъ листа́; || **Rzęsa leszczynowa**, серёжка; || **Rzęsa wodna**, водяна́я чечеви́ца (*растéніе*); || **Rzęsa skalna**, многовла́сникъ (*растéніе*); || **Rzęsa wietrzna**, сѣмядо́ля, сѣменодо́ля, пупо́чная трава́.

Rzęsiście, **Rzęsisto**, ча́сто, гу́сто, оби́льно. **Deszcz rzęsiście padał**, щёлъ проливно́й дождь. **Rzęsiście płakać**, проли́вать оби́льныя слёзы. **Sala rzęsisto oświetlona**, за́ла я́рко освѣщена́.

Rzęsistość, **-ści**, *ж.* оби́лie, густота́, ча́стость, мно́жество.

Rzęsisty, густо́й, ча́стый, си́льный, оби́льный. **Rzęsisty włos**, густы́е во́лосы. **Rzęsiste zboże**, **Rzęsista trawa**, густа́я рожь, густа́я трава́. **Rzęsisty deszcz**, проливно́й дождь. **Rzęsiste światło**, я́ркій, блиста́тельный свѣтъ. **Rzęsisty posag**, бога́тое прида́ное.

Rzeski (*см.* **Rzesza**), импе́рскій, госуда́рственный.

Rzeski, **Rzezki**, рѣ́звый, живо́й, бы́стрый; || рѣ́зкій, ко́лкій; || весёлый, прово́рный, бо́дрый.

Rzesko, рѣ́зво, живо́, бы́стро, рѣ́зко, си́льно; || весе́ло, прово́рно, бо́дро.

Rzeskość, **Rzezkość**, **-ści**, *ж.* рѣ́звость, жи́вость; || рѣ́зкость, ко́лкость; || кре́пость, си́ла, бо́дрость.

Rzesza, **-y**, *ж.* толпа́, мно́жество наро́да; || ***Rzesza powietrzna**, **skrzydlata**, ста́я пти́цъ; || **Rzesza Niemiecka**, Герма́нскій Сою́зъ, Герма́нское Госуда́рство.

Rzeszanin, -a, *м.* жи́тель Герма́нскаго Госуда́рства.

Rzeszot, -a, *м. Архит.* решётчатое отве́рстіе.

Rzeszotny, решётчатый.

Rzeszoto, -a, *ср.* решето́; || *Горн.* гро́хотъ. *Посл.* **Jeden kozła doi, drugi pod nim rzeszoto trzyma,** оди́нъ козла́ дои́тъ, друго́й решето́ подставля́етъ, *т. е.* отъ э́того сто́лько же по́льзы какъ отъ козла́ молока́.

Rzetelnie, и́стинно, дѣйстви́тельно, по и́стинѣ, по́длинно; || че́стно, правди́во, добросо́вѣстно.

Rzetelność, -ści, *ж.* сущ'ествен'ность, дѣйстви́тельность; || добросо́вѣстность, че́стность, правди́вость, аккура́тность, то́чность, усто́йка (*въ сло́вѣ*); || пра́вильность, по́длинность (*по́дписи*), достовѣ́рность. || *Стар.* очеви́дность, я́вность, *см.* **Oczywistość.**

Rzetelny, дѣйстви́тельный, сущ'ествен'ный; || добросо́вѣстный, че́стный, правди́вый, аккура́тный то́чный, усто́йчивый (*въ сло́вѣ*), *см.* **Uczciwy;** || пра́вильный, по́длинный, достовѣ́рный; || *Стар.* очеви́дный, я́вный.

Rzewnić, тро́гать (*до слёзъ*), заста́вить пла́кать, смягча́ть.

Rzewnie, го́рестно, го́рько, жа́лостно, тро́гательно. **Rzewnie płakać,** го́рько пла́кать; || и́скренно, серде́чно, чистосерде́чно, нѣжно. **Rzewnie miłować,** нѣжно, и́скренно люби́ть.

Rzewność, Rzewliwość, Rzewniwość, -ści, *ж.* смуще́ніе, трево́га, умиле́ніе; || тоскли́вость, уны́ніе, скорбь. **Rzewność łez,** го́речь слёзъ. **Rzewność serca,** сокруше́ніе се́рдца. || *Стар.* ре́вность, усе́рдіе, *см.* **Gorliwość.**

Rzewny, умилённый, тоскли́вый, сокрушённый; || го́рькій, го́рестный, приско́рбный; || и́скренній, задуше́вный, глубо́кій; || тро́гательный, жа́лостный, жа́лобный, уны́лый, тоскли́вый. **Rzewne łzy wylewać,** проли́вать го́рькія слёзы. **Rzewny żal,** глубо́кая скорбь. **Rzewny styl,** тро́гательный слогъ. **Rzewny człowiek,** чувстви́тельный челове́къ. **Rzewny głos,** жа́лобный, уны́лый го́лосъ. **Rzewne dźwięki,** уны́лые зву́ки. || *Стар.* **Rzewliwy,** ре́вностный, усе́рдный, *см.* **Gorliwy.**

Rzeź, -zi, *ж.* (**bydła**), уби́й (*скота́*); || бо́йня, **скотобо́йня;** || ре́зня́, сѣча, убіе́ніе, кровопроли́тіе; || закла́ніе, умерщвле́ніе.

Rzezać, ре́зать; || крои́ть; || холости́ть (*ло́шадь*); || вая́ть, вырѣзывать, высѣка́ть (*изъ де́рева, ко́сти, ка́мня, или на де́ревѣ, на ко́сти, на ка́мнѣ*); || грани́ть, шлифова́ть; || *Хир.* вырѣзывать ка́мень (*изъ пузыря́*), *см.* **Rznąć, Krajać.** || **Rzezać się, прорѣзываться. Rzeżą się zęby,** зу́бы прорѣзываются.

Rzeżączka, -i, *ж. Мед.* запо́ръ мочи́, черезъ; || кровава́я гонорея́.

Rzezak, -a, *м.* большо́й ножъ, ре́закъ; || садо́вый ножъ; || ре́зе́цъ (*у столя́ра*).

Rzezanie, -nia, *ср.* вырѣзываніе, ре́заніе, извая́ніе, вая́ніе; || холоще́ніе (*ло́шади*); || чека́нка (*моне́ты*); || ре́зьба́ (*на де́ревѣ*), гране́ніе (*ка́мней*). *см.* **Rzeźbiarstwo, Rzeźba;** || *Хир.* опера́ція.

Rzezaniec, -ńca, *м.* кастра́тъ, скопе́цъ; || евну́хъ.

Rzezany, ре́зно́й, чека́ненный, изсѣ́ченный; || гранёный (*о драгоцѣнныхъ ка́мняхъ*); || узо́рчатый, тра́вчатый (*о ба́рхатѣ*).

Rzeźba, -y, *ж.* ре́зьба́; ре́зна́я рабо́та; || чека́нка, чека́нная *или* обро́нная рабо́та; || **Rzeźba wypukła,** горельефъ, соверше́нно вы́пуклая рабо́та. **Rzeźba płaska,** барельефъ, пло́ская, вы́пуклая рабо́та; || вая́ніе, извая́ніе.

Rzeźbiarka, -i, *ж.* худо́жница, занима́ющаяся вая́ніемъ, скульпту́рою.

Rzeźbiarski, скульпту́рный.

Rzeźbiarstwo, -a, *ср.* ваятельное иску́ство, скульпту́ра; || ре́зьба́, ваяніе, ре́зна́я рабо́та.

Rzeźbiarz, -a, *м.* ре́зчи́къ, ре́щи́къ (*печа́тей и т. п.*); || ваятель, скульпто́ръ.

Rzezimieszek, -szka, *м.* воришка, мазу́рикъ, жу́ликъ, карма́нщикъ.

Rzeźnia, -ni, Rzeźnica, -y, *ж.* бо́йня, скотобо́йня; || мясна́я ла́вка, мясно́й рядъ.

Rzeźnictwo, -a, *ср.* мясни́чество; || торго́вля мя́сомъ.

Rzeźniczka, -i, *ж.* мясничи́ха.

Rzeźniczy, мясни́чій. **Stół rzeźniczy,** мясно́й поло́къ (*неподви́жный покатый столъ, на ко́емъ раскла́дываютъ продаже́ное мя́со*).

Rzeźnik, -a, *м.* мясни́къ; || *живодёръ.

Rzeżucha, -y, *ж. Бот.* жеру́ха, кресъ, бру́нкресъ (*расте́ніе*).

Rzeźwić, Orzeźwiać, Orzeźwić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть, возстановля́ть, возстанови́ть (*си́лы*), приводи́ть, привести́ въ чу́вство, возбужда́ть, возбуди́ть, ободря́ть, ободри́ть, оживля́ть, оживи́ть, освѣжа́ть, освѣжи́ть, возбужда́ть, возбуди́ть, весели́ть, развеселя́ть.

Rzeźwieć, Orzeźwieć, оживля́ться, оживи́ться, очну́ться, ободря́ться, ободря́ться, веселя́ться, развеселя́ться.

Rzeźwienie, -nia, *ср.* освѣже́ніе, оживле́ніе.

Rzeźwo, бо́дро, жи́во, ве́село.

Rzeźwość, -ści, *ж.* бо́дрость, жи́вость, весёлость, свѣжесть, крѣпость.

Rzeźwy, бо́дрый, свѣжій, ре́звый, живо́й, прово́рный, весёлый, одушевлённый, оживлённый.

Rznąć, Rźnąć, ре́зать; || **Rznąć piłą,** пили́ть; **Rznąć coś na kamieniu,** вырѣзывать на ка́мнѣ и т. д.; || **Rznąć kogo w łeb,** тре́снуть, свѣснуть по́ уху, си́льно уда́рить; **Rznąć na skrzypcach,** пили́кать на скри́пкѣ.

Rznięcie, -cia, *ср.* надрѣзъ, подрѣзываніе (*деревьевъ*); || пиленіе, пилка (*дровъ, досокъ*); || рѣзьба (*на мѣди, на деревѣ*); || гравированіе; || чеканка (*монетъ*); || *Мед.* рѣзь, рѣзь въ животѣ.

Rznięty, вырѣзанный, высѣченный; || гравированный; || чеканенный.

Rzodkiew, -kwi, *ж. Бот.* рѣдька.

Rzodkiewka, -i, *ж. Бот.* радисъ, редиска.

Rzodkwiowy, рѣдочный.

Rzucać, Rzucić, бросать, бросить, кидать, кинуть, швырять, швырнуть, метать, метнуть. **Rzucać losy**, бросать, метать жребій. **Rzucać kogo, jakie miejsce**, оставлять кого, какое-либо мѣсто. **Rzucić na kogo kamieniem**, пустить въ кого камнемъ. * **Rzucić okiem, Rzucić oczyma na kogo**, бросить взглядъ на кого, быстро взглянуть. **Rzucać na kogo podejrzenie**, имѣть сильное подозрѣніе на кого, оставлять въ подозрѣніи, заподозрѣвать. **Rzucić rów**, раскопать ровъ. **Rzucić czém**, качать, колебать, колыхать (*о морѣ, волнахъ, бурѣ и т. п.*). **Rzucać z żołądka**, блевать, рвать. || **Rzucać się, Rzucić się**, бросаться, броситься, кидаться, кинуться. * **Łzy mu się rzuciły**, слёзы потекли изъ глазъ его.

Rzucony, брошенный, покинутый.

Rzut, -u, *м.* бросаніе швырянie, метаніе; || ударъ, толчекъ; || махъ; || *Мех.* двигательная, метательная сила; || *Мат.* сила тяжести, сила тяготѣнія. || * **Rzut oka**, взглядъ, глазомѣръ, видъ.

Rzutki, Rzutny, скорый, быстрый, поспѣшный, провзорный, рѣзвый, живой, оборотливый.

Rzutnia, -i, *ж.* кривая линія.

Rzyć, -ci, *ж. см.* **Zadek.**

Rzygać, Rzygnąć, рыгать, рыгнуть; || кырыгать, извергать, выкидывать, выбрасывать; || блевать рвать.

Rzyganie, -nia, *ср.* рыганіе; || *Мед.* отрыжка, рыгота; || блеваніе, рвота, *см.* **Womitowanie, Womity.**

Rzygliwy, рыгающій.

Rzygnienie, -nia, *ср.* рыжокъ, отрыжка.

Rzyso, -a, *ср.* плесо жнивомъ; || жнивье, жнитвина.

Rzytny, задненроходный, *см.* **Rzyć.**

S.

S произносится какъ русская буква **С**.

S, Św., сокращеніе прилагательнаго **Święty**, святой.

Sa, sa, sa! сюда! сюда! (*кликанье собакъ*). **Sa tu, piesku, sa!** сюда, собачка, сюда! || лѣвѣй! (*крикъ на воловъ*). || *Посл.* **Jedno, sa sa, drugie do lasa**, кто въ лѣсъ, кто по дрова.

Sabas, Sabat, -u, *м.* (употребительнѣе **Szabas**). суббота, шабашъ (*у Евреевъ*).

Sać, Sący, *см.* **Ssać, Ssący.**

Sączek, *см.* **Sęczek.**

Saczyć, *Областн.* подталкивать.

Sączyć, капать, сочиться, течь, капля по каплѣ пускать, изливать, источать; || * **Sączyć łzy**, проливать слёзы. || **Sączyć się**, капать, сочиться, просачиваться, течь капля по каплѣ.

Sad, -u, *м.* плодовой садъ, фруктовый садъ.

Sąd, -u, *м.* судъ; || судилище; || судебное мѣсто; || приговоръ; || мнѣніе. **Mieć sąd zdrowy**, имѣть здравый разсудокъ. **Wziąść kogo pod sąd**, отдать кого подъ судъ. **Pozwać kogo do sądu**, позвать кого къ суду. *Библ.* **Sąd ostateczny**, страшный судъ. **Sąd cywilny, kryminalny, wojskowy, kasacyjny, apelacyjny, polubowny, kompromisarski**, судъ гражданскій, уголовный, военный, кассаціонный, апелляціонный. **Sąd zjazdowy**, мировой съѣздъ. **Sąd przysięgłych**, судъ присяжныхъ. **Sąd pokoju**, мировой судъ. **Sąd polubowny**, третейскій судъ. **Sąd zwyczajny**, общее судебное мѣсто.

Sąd, -ędu, *м. Стар.* судокъ, посуда и т. д., *см.* **Sądek.**

Sadek, -dku, *м.* фруктовый садикъ.

Sądek, -dka, *м.* кадочка. *см.* **Faska.**

Sadliczka, -i, *ж. Бот.* иконная трава.

Sadlisty, сальный, жирный.

Sadło, -a, *ср.* сало, жиръ; || тукъ. *Посл.* **Czuje pies, że zjadł sadło**, знаетъ кошка, чьё мясо съѣла.

Sadnić, *см.* **Sednić.**

Sadno, *см.* **Sedno.**

Sądny, судный. Это слово употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Sądny dzień**, день страшнаго суда, судный день.

Sadowić, Usadowić, сажать, посадить, усаживать, усадить; || поселять, поселить, помѣщать, помѣстить, отводить, отвести кому (*землю, мѣсто*); || утвердить (*на тронѣ*), возвести (*на тронъ*). || **Sadowić się, Usadowić się**, усаживаться, усѣсться, размѣщаться, размѣститься, располагаться, расположиться.

Sadowisko, -a, *ср.* основа, основаніе; || жилище, мѣстопребываніе, пребываніе.

Sadownictwo, -a, *ср.* разсадка, молодыхъ деревьевъ.

Sądownictwo, -a, *ср.* судейское званіе, судейское сословіе; || судъ, судопроизводство, расправа, отправленіе правосудія, судебное вѣдомство, судебная власть, судебная часть.

Sadowniczy, принадлежащій садовнику молодыхъ деревьевъ.

Sądownie, судебнымъ порядкомъ.

Sadownik, -a, *м.* садовникъ молодыхъ деревьевъ; || съемщикъ фруктовыхъ деревьевъ.

Sądowy, судебный, су́дный. **Sądowo-karny**, судебно-уголо́вный. **Dom sądowy**, судебная пала́та.

Sadz, -u, *м.* садо́къ, са́жалка (*для рыбы*). **Sadz ptaszy, na ptaków**, пти́чникъ, пти́чій садо́къ.

Sadza, -y, *ж.* **Sadze**, *мн.* са́жа.

Sadzać, Posadzić, Wsadzić, сажа́ть, посади́ть; || *см.* **Sadzić**.

Sadzawka, -i, *ж.* са́жалка (*для рыбы*), прудъ, *см.* **Staw**.

Sadzel, -a, *м.* нары́въ, я́зва, я́звина.

Sadzić, вы́пустить я́йца на сковоро́ду, сдѣлать выпускну́ю я́йчницу; || **Sadzić kury na jajach**, сажа́ть куръ на я́йцахъ; || **Sadzić co czém**, обкла́дывать, высажи́вать (*чѣмъ*); || сажа́ть, расса́живать дере́вья. || **Sadzić się na co**, уси́ливаться, си́литься, стара́ться, рва́ться.

Sądzić, Osądzić, суди́ть, осуди́ть, присуди́ть; || рѣша́ть, рѣши́ть; || разсуждать, разбира́ть; || ду́мать. **Sądzić sprawę, proces**, рѣша́ть тя́жбу. **Sądzić kogo z powierzchowności**, суди́ть о комъ по нару́жности. **Dobrze o kim sądzić**, хорошо́ ду́мать о ко́мъ, имѣть о ко́мъ хоро́шее мнѣніе. **Sądzę, że dziś przybędzie**, я ду́маю, что онъ сего́-дня прибу́детъ.

Sadziec, -dzca, *м. Бот.* поско́нникъ (*растéніе*).

Sadzisty, покры́тый фрукто́выми дере́вьями.

Sadznik, -a, *м.* разса́дникъ, пито́мникъ.

Sadzony, са́женый. Jaja sadzone, выпускна́я я́йчница; || **Drzewka sadzone**, поса́женыя дере́вья; || обло́женный, вы́ложенный, вы́саженный, *см.* **Sadzać**.

Sądzony, сужденный, обсуждённый, рѣшённый.

Sagan, -u, *м.* котёлъ.

Saganek, -nka, *м.* котело́къ.

Sajdak, -u, *м.* колча́нъ, тулъ.

Sak, -u, *м.* мѣшо́къ; || родъ же́нской оде́жды; || сѣть, сѣтка (*для ло́вли куропа́токъ*); || рыболо́вная сѣть.

Sakiewka, -i, *ж.* кошелёкъ.

Sakłak, Szakłak, Szekłak, -u, *м. Бот.* придоро́жная игла́ (*растéніе*).

Sakra, -y, *ж.* короно́ваніе муропома́заніе; || посвященіе (*въ епископы*).

Sakrament, -u, *м.* та́инство, та́йна; || **Najświętszy** *или* **Przenajświętszy Sakrament**, Свята́е Дары, Прича́стіе, Евхари́стія.

Sakramentalny, принадлежа́щій та́инству, составля́ющій та́инство.

Sakryfikować, приноси́ть въ же́ртву, жертвовать, поже́ртвовать; || посвяща́ть.

Sakrystja, Sakrystjan, *см.* **Zakrystja** и т. д.

Sakwa, -y, *ж.* **Sakwy, -kiew**, *мн.* сума́, котомка, кошель.

Sala, -i, *ж.* за́ла, залъ. **Sala jadalna, stołowa**, столо́вая. **Sala audjencjonalna**, прису́тственная за́ла. **Sala ustępowa**, проси́тельская ко́мната, пріёмная ко́мната. **Sala ochrony**, пріо́тъ. **Sala szpitalna**, больни́чная пала́та

Sałaciany, сала́тный. || *Бот.* эндиви́й, садо́вый цико́рій.

Salamandra, -y, *ж.* саламандра (*пресмыка́ющееся*).

Salapa, -y, *ж. Бот.* ле́йка слаби́тельная *или* ле́йникъ слаби́тельный (*растéніе*); || *Аптек.* яла́пна (*корень ле́йника*).

Sałata, -y, *ж. Бот.* лату́къ, сала́тъ.

Salaterka, -i, *ж.* сала́тникъ, сала́тница.

Sałatka, -i, *ж. Бот.* сала́тный булды́рья́нъ.

Salceson, -u, *м.* соси́ска. колбаса́.

Saldo, *Нескл.* въ оста́ткѣ.

Saldować, подводи́ть ито́гъ, своди́ть счёты; || выпла́чивать оста́токъ до́лжной су́ммы.

Saletarnia, Saletrarnia, -ni, *ж.* селитря́ница, селитрова́рня.

Saletra, -y, *ж.* селитра.

Saletran, -u, *м. Хим.* азотноки́слая соль, *см.* **Saletrzan**.

Saletrarnia, *см.* **Saletarnia**.

Saletrnik, -a, *м.* селитрова́ръ.

Saletroczyn, -u, Saletroród, -odu, *м. Хим.* селитроро́дъ, азо́тъ.

Saletrowy, Saletrzany, селитряный.

Saletrzan, -u, *м.* (**srebra**), азотноки́слое серебро́.

Saletrzysty, селитрова́тый, азотисты́й.

Salka, -i, *ж.* небольша́я за́ла.

Salmjak, -u, *м. Хим.* нашаты́рь, соляно́ки́слая соль.

Salmjakowy, нашаты́рный.

Salopa, -y, *ж.* сало́пъ; || плащъ (*же́нскій*).

Salopka, -i, *ж.* пла́щикъ, наки́дка, ве́рхняя тёплая оде́жда.

Salsa, -y, *ж.* со́усъ. подли́ва.

Salsefiny, -fin, Salsufy, -ów, *мн. Бот.* козеле́цъ (*растéніе*).

Salsza, Sałsza, *см.* **Salsa**.

Salva exceptione, безъ приня́тія на себя́ отвѣтственности.

Salvo calculo, ассигно́вка, о́тпускъ су́ммы съ усло́віемъ представле́нія отчёта.

Sam, сюда́. Chodź *или* **pójdź sam**, ступа́й *или* поди́ сюда́, поди́-ко сюда́. **Tam i sam**, и тамъ и сямъ, кой-гдѣ, мѣста́ми, и́зрѣдка. *Прост.* **Sam do mnie, Sam tu**, сюда́, ко мнѣ!

Sam, Sama, Samo, самъ, сама́, само́, са́мый, са́мая, са́мое. **Sam (jeden)**, оди́нъ, совершенно оди́нъ, одино́къ. **Sam to zrobię**, я самъ э́то сдѣлаю. || **Sam z siebie**, самъ собо́ю, доброво́льно, произво́льно. **Przez to samo, tém samém**, чрезъ э́то са́мое. **Dla tego samego**, по э́тому са́мому. **To samo**, э́то са́мое. **Sam na sam**, (*Стар.* **Sam a sam**), оди́нъ на оди́нъ,

наединѣ. Idź tam jakby sam z siebie, поди тудá какъ бы самъ по себѣ, отъ своего́ и́мени, самъ отъ себя́. Sam nie swój, самъ не свой (*въ необыкновенномъ расположе́нія ду́ха, разсѣя́нный*). || Ten sam, ta sama, to samo, тотъ са́мый, та са́мая, то са́мое. Ta sama suknia, то са́мое пла́тье. Tenże sam, тотъ же са́мый. To właśnie to samo, э́то и́менно то́ же са́мое. To wszystko to samo, э́то всё одно́ и то́ же, э́то всё равно́. || Ten człowiek to sama poczciwość, э́тотъ человѣ́къ олицетворённая че́стность, э́то человѣ́къ вполнѣ́ че́стный, э́то вполнѣ́ че́стный человѣ́къ. || Sam, *вм.* nawet, да́же. Sam ocean ma swoje rośliny, да́же въ са́момъ океа́нѣ есть расте́нія. || Przy samym końcu, при са́момъ концѣ́. W samej rzeczy, въ са́монъ дѣлѣ́. W samém dziele, въ са́момъ сочине́ніи. W saméj zimie, во вре́мя са́мой зимы́, въ среди́нѣ са́мой зимы́. W sam czas, въ са́мое вре́мя, какъ разъ во́ время. W samę porę, въ са́мую по́ру. || Same kłamstwa popisał, написа́лъ то́лько одну́ ложь. Sami piękni ludzie, одни́ то́лько прекра́сные лю́ди. || *Посл.* Nieszczęście nigdy samo nie przyjdzie, бѣда́ не прихо́дитъ одна́, на вся́кую бѣду́ не упасёшься, бѣда́ бѣду́ роди́тъ, бѣдо́й погоня́етъ, *Посл.* Lżéj nędznemu nie samemu, на лю́дяхъ смерть краснá. Kiedy człowiek pijany, to sama dusza w język lezie, что́ у трёзваго на умѣ́, то́ у пья́наго на языкѣ́.

Samcołożnik, -a, *м.* мужело́жецъ, мужело́жникъ.

Samcołoztwo, -a, *ср.* мужело́жство.

Samcowy, Samczy, самцо́въ, принадлежа́щій самцу́.

Samczyk, -a, *м. Умен.* са́мчикъ.

Samica, -y, Samka, -i, *ж.* са́мка.

Samiczka, -i, *ж. Умен.* сами́чка.

Samiczy, са́мкинъ, принадлежа́щій са́мкѣ.

Samiec, -mca, *м.* самéцъ.

Samit, -u, *м. Бот.* амара́нтъ (*растéніе*).

Samiuchny, Samiusieńki, Samiuteńki, Samiutki, одинёхонекъ, одинёшенекъ.

Samobójca, -y, *м.* самоубійца.

Samobójstwo, -a, *ср.* самоубійство.

Samobytność, *см.* **Samoistność.**

Samochcąc, самопроизво́льно, произво́льно, непринуждённо, добровóльно.

Samochcący, Samochętny, самопроизво́льный, произво́льный, добровóльный.

Samochwał, -a, Samochwalca, -y, *м.* самохва́лъ, хвастýнъ.

Samochwalstwo, Samochlubstwo, -a, *ср.* самохва́льство, хвастовство́.

Samoczwart, самъ-четвёртъ, одúнъ съ трема́.

Samodłużnik, -a, *м.* **самъ должни́къ.**

Samdrugi, самъ-дру́гъ, вдвоёмъ.

Samodział, -u, *м.* то́лстое **сукно́ и́ли** холсть домáшней рабóты.

Samodzielnie, самостоя́тельно.

Samodzielność, -ści, *ж.* самостоя́тельность.

Samodzielny, самостоя́тельный.

Samodzierżca, -y, *м.* самодéржецъ.

Samogłoska, -i, *ж.* гла́сная (*бу́ква*).

Samogwałcić, предава́ться онани́зму.

Samogwałt, -u, *м.* онани́змъ.

Samoistność, -ści, *ж.* самобы́тность.

Samoistny, самобы́тный.

Samojad, Samojedz, -a, Samojedzca, -y, *м.* людоéдъ, *см.* Samożerca.

Samojedny, еди́нственный въ своёмъ ро́дѣ.

Samojedź, -dzi, *ж.* пожира́ніе со́бственнаго ро́да ме́жду живóтными; || людоéдство; || *Собир.* людоéды.

Samokupiec, -pca, Samokupień, -pnia, *м.* монополи́стъ; || перекýщикъ.

Samokupstwo, -a, *ср.* монопóлія; || перекýпъ.

Samołówka, -i, *ж.* западня́, ловýшка.

Samołożnik, -a, *м.* занима́ющійся онани́змомъ.

Samołoztwo, -a, *ср.* онани́змъ.

Samolub, -a, *м.* себялю́бецъ, эгои́стъ.

Samolubny, Samoluby, себялюби́вый, эгоисти́ческій.

Samolubstwo, -a, *ср.* себялю́біе, эгои́змъ.

Samołusk, -a, *м. Зоол.* родъ змѣ́й мѣдя́ницы.

Samopał, -u, *м.* самопáлъ, *см.* **Strzelba.**

Samopas, *Нар.* самово́льно, своево́льно, на свобóдѣ, безъ при́смотру; || **Samopas, -a,** *м.* распýтникъ, бродя́га, необýзданный человѣ́къ.

Samopaska, -i, *ж.* распýтница, развра́тница; || скита́лица.

Samopiąt, самъ-пя́тъ, одúнъ съ четырмя́.

Samopsza, -y, *ж.* по́лба (*родъ пшени́цы*).

Samorodnie, есте́ственно, натура́льно; || саморо́дно; || своеобра́зно, оригина́льно.

Samorodność, -ści, *ж.* есте́ственность, натура́льность; || саморо́дность; || своеобра́зность, своеобра́зіе, оригина́льность.

Samorodny, есте́ственный, натура́льный; || саморо́дный; || своеобра́зный, оригина́льный.

Samoruch, -u, *м.* автома́тъ.

Samoruchnia, -ni, *ж.* маши́на сама́ собóю дви́жущаяся.

Samoruchy, Samoruszy, автомати́ческій, самодви́жный; || машина́льный.

Samorządca, -y, *ж.* самовласти́тель.

Samorządność, -ści, *ж.* самовла́стіе, самоуправле́ніе; || самоупра́вство; || самостоя́тельность.

Samorządny, самовла́стный, самовласти́тельный; || самоуправля́емый; || самоупра́вный; || самостоя́тельный.

Samosiódm, самъ-сёмъ, одинъ съ шестью.

Samosłaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ, лжеучи́тель.

Samosłaństwo, -a, *ср.* лицемѣ́рie; || лжеуче́ніе.

Samosób, уедине́нно, въ соверше́нномъ уедине́ніи, одино́ко, въ одино́чествѣ.

Samostrzał, -u, *м. Охот.* самостре́лъ, капка́нъ, ста́вимый для убива́нія звѣре́й; || лукъ осо́беннаго устро́йства для броса́нія стрѣлъ.

Samoszóst, самъ-шёстъ, **samъ** шесто́й, одинъ съ пятью.

Samotnie, уедине́нно, пусты́нно.

Samotnik, -a, *м.* отше́льникъ, пусты́нникъ, *см.* **Pustelnik.**

Samotność, -ści, *ж.* уедине́ніе, удале́ніе.

Samotny, уедине́нный, удали́вшійся.

Samotreść, -ści, *ж.* самотёкъ, пе́рвый вы́пускъ виногра́днаго со́ка.

Samotrzask, -u, *м.* западня́, *Посл.* **Starego wróbla na samotrzask nie złapiesz**, ста́раго воробья́ на мяки́нѣ не обма́нешь.

Samotwór, -oru, *м.* самостоя́тельное, оригина́льное произведе́ніе.

Samouczny, научи́вшійся самъ собо́ю, самоу́чкою.

Samouk, -a, *м.* самоу́чка.

Samowładanie, -nia, *ср.* самовла́стіе, *см.* **Samowładztwo.**

Samowładca, *см.* **Samowładzca.**

Samowładnie, самовла́стно, неограни́ченно; || деспоти́чески.

Samowładny, самовла́стный, неограни́ченный, самодержа́вный; || самовласти́тельный деспоти́ческій.

Samowładzca, Samowłajca, -y, *м.* самоде́ржецъ.

Samowładztwo, -a, *ср.* самодержа́вie; || самовла́стіе.

Samowolnie, самово́льно, произво́льно, самопроизво́льно.

Samowolność, -ści, *ж.* самово́льство, произво́лъ, произво́льность.

Samowolny, самово́льный, произво́льный.

Samowtór, самъ-другъ, **самдру́гъ**, одинъ съ другимъ, вдвоёмъ.

Samożerca, -y, *м. см.* **Samojad.**

Samozwaniec, -ńca, *м.* самозва́нецъ.

Samozwaństwo, -a, *ср.* самозва́нство.

Sampan, -a, *м.* **Jegomość pan**, господи́нъ, ба́ринъ, его́ ми́лость.

Sandacz, -a, *м. Зоол.* суда́къ (*рыба*).

Sandał, -a, *м.* санда́лъ (*дерево*).

Sandał, -u, *м. Стар.* санда́лiя (*родъ обуви*).

Sandałowy, санда́льный.

Sandaraka, -i, *ж.* сандара́къ, **можжеве́льная** смола́.

Saneczki, -czek, *мн. Умен.* са́ночки, *см.* **Sanie.**

Sanica, -y, *ж.* **по́лозъ**, *мн.* **Sanice**, поло́зья (*у санeй*).

Sanie, -sań, Sanki, -ek, *мн.* са́ни, са́нки.

Sanitarny, санита́рный, относя́щійся къ здоро́вью, къ охране́нію здоро́вья.

Sankcja, -ji, *ж.* утвержде́ніе; || соизволе́ніе, согла́сіе. **Sankcja pragmatyczna**, прагмати́ческое постановле́ніе; || распоряже́ніе (*государя*).

Sankcjonować, утверждать; || одобря́ть, соизволя́ть.

Sanktyssymum, Свя́тые Дары́, *см.* **Sakrament.**

Sanna, -éj, *ж.* **(droga)**, санна́я доро́га, санно́й путь.

Sap, -u, *м. см.* **Sapanie**; || **Sapy**, *мн. см.* **Dąsy**; || **Sap, -u**, *м.* **Sapisko, Sapowisko, -a**, *ср.* **Sapy, -ów, Sapiska, Sapowiska, -isk**, *мн.* топь, трясина, боло́тина; || сапъ (*болѣзнь у лошадей*).

Sapać, пыхте́ть, сопѣть; || * **дуться** (*со злости*)).

Sapanie, -nia, *ср.* пыхте́ніе, сопѣніе.

Sąpel, *см.* **Sopel.**

Sapisko, *см.* **Sap.**

Sapka, -i, *ж.* сухо́й на́сморкъ, заложе́ніе но́са, на́сморкъ, просту́дное пораже́ніе слизистыхъ оболо́чекъ.

Sapliwy, -ego, *м.* сопу́нъ.

Sapowaty, ти́нистый, то́пкій, боло́тистый.

Sapowisko, Sapy, *см.* **Sap.**

Sardela, Sardelka, -i, *ж.* сарде́ль, сарди́нка, анчо́усъ (*рыба*).

Sardonik, Sardyk, -a, *м.* сардони́къ, сардъ (*камень*).

Sarkać, Sarknąć, сопѣть, фы́ркать, фы́ркнуть; || = **na co, na kogo**, * роптáть, сѣтовать (*на кого́, на что́*); изявля́ть неудово́льствie, ворча́ть.

Sarkanie, -nia, *ср.* сопѣніе, фы́ркaніе; || * ро́потъ, ворча́ніе.

Sarki, -ów, *мн* ро́потъ, сѣтованіе.

Sarna, -y, *ж.* косу́ля, ди́кая коза́ изю́брь

Sarneczka, -i, *ж.* ди́кая ко́зочка.

Sarni, свойственный ди́кой козѣ.

Sarniątko, -a, Sarnię, -ęcia, *ср.* молодо́й изю́брь, дѣтёнышъ косу́ли.

Sarnina, -y, *ж.* мя́со ди́кихъ козъ.

Sasanka, -i, *ж. Бот.* безвре́менный цвѣтъ.

Sąsiad, -a, *м.* сосѣдъ. *Посл.* **Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi**, слу́хомъ земля́ по́лнится.

Sąsiada, -y, Sąsiadka, -i, *ж.* сосѣдка.

Sąsiadować, жить въ сосѣдствѣ, по сосѣдству съ кѣмъ, быть чьимъ сосѣдомъ.

Sąsiedni, сосѣдній, сме́жный, сопредѣльный, погранúчный.

Sąsiedzki, сосѣдскій.

Sąsiedztwo, -a, *ср.* сосѣдство.

Sąsiek, Samsiek, -u, *м.* сусѣкъ, за́сѣкъ; за́кромъ.

Saszek, *см.* **Szaszek.**

Satynować, атла́сить, сатини́ровать, лощи́ть, гла́дить.

Satynowanie, -nia, *ср.* сатини́ровка, гла́женіе, лощёніе.

Satyra, -y, *ж.* сати́ра.

Satyrycznie, сатири́чески, ко́лко, язви́тельно, насмѣ́шливо.

Satyryczność, -ści, *ж.* сатири́ческій, насмѣ́шливый тонъ; || ко́лкость, язви́тельность.

Satyryczny, сатири́ческій, ко́лкій, язви́тельный, насмѣ́шливый.

Satyryk, -a, *м.* сати́рикъ; || насмѣ́шникъ.

Satysfakcja, -cji, *ж.* удовлетворе́ніе, удово́льствіе.

Sążeń, -żnia, *м.* са́жень.

Sążenisty, Sążnisty, сажённый; || *рослый, дю́жій, плечи́стый.

Sążniarz, -a, *м.* дровору́бъ.

Sążniować, Zsążniować, Posążniować, мѣ́рять, смѣ́рять сажёнью.

Sążniowe, -ego, *ср.* посажённое, по́дать съ земли́ по числу́ сажене́й.

Sążniowy, *см.* **Sążenisty**.

Scena, -y, *ж.* сце́на; || явле́ніе.

Schab, -u, *м.* груди́нка (*свиньи*).

Schadzać, *см.* **Schodzić**.

Schadzka, -i, *ж.* схо́дка, собра́ніе.

Scheda, -y, *ж.* часть, до́ля, насле́дство; || запи́ска, биле́тъ, ярлы́къ.

Schema, *Нескл. ср.* **Schemat, -u**, *м.* образе́цъ, видъ, фо́рма, схе́ма; || *Стар. Мат.* фигу́ра, *см.* **Wzór**.

Schizma, -y, *ж.* раско́лъ; || **разлуче́ніе**, раздѣле́ніе, *см.* **Odszczepieństwo**.

Schizmatyk, -a, *м.* раско́льникъ.

Schłonąć, поглоти́ть.

Schludnie, чи́сто, опря́тно.

Schludny, чи́стый, опря́тный.

Schnąć, со́хнуть, ча́хнуть.

Schód, -odu, *м.* сходъ, спускъ, **скатъ**, склонъ, пока́тость; || ущёрбъ (*луны*); || ступе́нь, *см.* **Stopień**. **Schody, -ów**, *мн.* ле́стница. **Schody kręcone**, ви́тая ле́стница.

Schodzić, Zejść, Znijść, Schadzać, сходи́ть, сойдти́, схаживать, проходи́ть, пройдти́, всходи́ть, взойдти́, выходить. **Schodzić po schodach**, сходи́ть съ ле́стницы. **Dzień schodzi**, день прохо́дитъ. **Czas schodzi**, вре́мя прохо́дитъ. || **Zejść**, употребля́ется вм. **Wejść** (*см.* **Wschodzić**). **Słońce zeszło**, со́лнце взошло́. **Zboże zeszło**, рожь, хлѣ́бъ взошёлъ. || **Schodzić** (*см.* **Chodzić**), износи́ть (*платье*). || Исходи́ть. **Schodziłem całe miasto**, я исходи́лъ весь го́родъ. || **Schodzić się, Zejść się**, сходи́ться, сойдти́сь, собира́ться, собра́ться. **Zejść się (z sobą)**, встрѣ́титься.

Schodzistość, -ści, *ж.* пока́тость, отло́гость, накло́нность.

Schodzisty, пока́тый, отло́гій, накло́нный.

Schorzało, болѣ́зненно. **Schorzało wyglądać**, имѣ́ть болѣ́зненный видъ.

Schorzały, болѣ́зненный, изнурённый болѣ́знью.

Schorzeć, изнури́ться отъ болѣ́зни.

Schować, *см.* **Chować**.

Schowalnia, -ni, *ж.* кладова́я, чула́нъ; || шкапъ

Schowalny, сохра́нный. **Izba schowalna**, кладова́я. **Szafa schowalna**, шкапъ (*платяно́й и т. п.*).

Schowanie, -nia, *ср.* хране́ніе, сохране́ніе.

Schraniać, Schronić, скрыва́ть, скрыть, укрыва́ть, укры́ть, пря́тать, спря́тать, ута́ивать, утаи́ть. || **Schrani c się, Schronić się** (**gdzie** *или* **przed kim**), пря́таться укрыва́ться, удаля́ться. **S. Antoni rozdał majątek i schronił się na puszczę**, Св. Анто́ній ро́здалъ своё иму́щество и удали́лся въ пусты́ню. **Schroń się, żeby cię nie postrzegli**, спря́чься, что́бы тебя́ не замѣ́тили, не уви́дѣли. **Schraniać się (czemu)**, избѣга́ть (*чего́*), увёртываться (*отъ чего́*), *см.* **Chronić się**.

Schronienie, -nia, *ср.* убѣ́жище, прибѣ́жище, приста́нище, прію́тъ. **Dawanie schronienia**, пристанодержа́тельство. **Dom schronienia starców**, богоде́льня.

Schwał, -u, *м.* **Schwała, -y**, *ж.* *Стар.* прославле́ніе, восхвале́ніе, похвала́. **Nad schwał**, вы́ше вся́кихъ похва́лъ. || **Na schwał**, изъ тщесла́вія, изъ чва́нства. **On na schwał tylko to umié**, онъ э́то зна́етъ то́лько изъ тщесла́вія; || **na сла́ву**, превосхо́дно, ди́вно.

Schwycić, схвати́ть.

Schwyt, -u, *м.* сило́къ (*для ло́вли птицъ*).

Schwytać, *см.* **Schwycić**.

Schył, Schył, -u, *м.* **склонъ, наклóнность**, пока́тость.

Schylać, Schylić, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || опуска́ть, опусти́ть. || **Schylać się, Schylić się**, наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться. **Schylać się po co**, наклоня́ться, нагиба́ться за чѣ́мъ (чтобы поднять). **Schylać się do kogo**, наклоня́ться, склоня́ться къ кому́.

Schyłek, -łku, *м.* склонъ, зака́тъ; || оста́токъ; ущёрбъ (*луны*). **Na schyłku dnia**, на скло́нѣ, на зака́тѣ дня. **Na schyłku życia**, на зака́тѣ жизни, при оста́ткѣ жи́зни. **Beczka wina już na schyłku**, бо́чка вина́ уже́ на оста́ткѣ, *или* вина́ въ бо́чкѣ остаётся немно́го.

Schytrzać, Schytrzyć, *Стар.* надува́ть, наду́ть, поддѣ́вать, поддѣ́ть, **перехитри́ть**.

Schytrzeć, сдѣ́латься хи́трымъ, **продувны́мъ**.

Sciąć, *см.* **Ścinać**.

Sciąg, -u, *м.* *Ком.* полу́чка де́негъ и внесе́ніе ихъ въ ка́ссу, упла́та, вы́дача де́негъ.

Sciągać, Sciągnąć, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, затя́гивать, **затяну́ть**.

стáскивать, стащúть. Ściągnąć gorset, затянýть корсéтъ. Mróz ściąga błoto (na drogach), отъ морóза крéпнетъ грязь (*на дорóгахъ*). *Ściągnąć dwa zdania w jedno, соединúть, смéшáть два понáтія въ одно́. Ściągać buty, pończochy, стáскивать, снимáть сапоги́, чулки́. Ściągać wino z beczki, цéдúть, сцéживать винó изъ бóчки. Ściągać warty, снимáть карáулъ. Ściągać wojska, собирáть войскá. Ściągać co na siebie, навлекáть на себя́, накликáть на себя́ (*нéнависть, презрѣніе*). Ściągnąć wodę, отвестú вóду. Ściągać gdzie, добирáться, достигáть. Zaledwie ściągnęliśmy do wsi na nocleg, насúлу добрáлись мы до дерéвни на ночлéгъ. || Ściągać się, Ściągnąć się, стáгиваться, стянýться, затя́гиваться, затянýться, сжимáться, сжáться; || собирáться, собрáться; || сцéживаться, сцéдúться (*о винѣ*); | Ściągać się do czego, относúться (*къ чему́*), касáться (*чего́*).

Ściąganie, Ściągnięcie, Ściągnienie, -nia, *ср.* **стáгиваніе, затя́гиваніе, сжимáніе, сжáтіе; || Ściąganie, Ściągnięcie należności, взысканіе, истрéбованіе дóлжной сýммы; || стáскиваніе (*сапогóвъ*); || собираніе (*войскъ*); || сцéживаніе (*винá изъ бóчки*); || испражнéніе, принáтіе слабúтельнаго.**

Ściągnięcie, -cia, *ср.* **истрéбованіе.**

Sciana, -y, *ж.* **стѣнá, перегорóдка: || бокъ, сторонá. Sciana przeczna, перебóрка, простѣнокъ. Sciana przedziałowa, перегорóдка. Sciana pleciona, плетéнь. Sciana lepiona, обмáзка изъ соломы и глúны. Sciana gruntowna, капитáльная стѣнá. Mieszkać c ścianę, жить óбъ стѣну, стѣнá óбъ стѣну, въ сосѣдствѣ. || *Мат.* бокъ, сторонá (*фигýры*); || *Неупот.* Sciana liczby kwadratowéj, квадрáтный кóрень. || *Посл.* Moje słowa jak groch o ścianę, мой слова́ емý какъ къ стѣнѣ горóхъ (*не пристаютъ*).**

Sciana, -i, *ж.* **стѣнка, перегорóдка. перебóрка. Scianki, -nek,** *мн.* **простѣнокъ. || *Стр.* пролúвъ. || Gra w ścianki, игра́: орéлъ *или* решётка.**

Sciec, *см.* **Sciekać.**

Ścięcie, -cia, *ср. см.* **Scinanie.**

Scieg, -u, *м.* **стёжка, шовъ, строчка.**

Ścięgacz, Ściągacz, -a, *м. Анат.* **сухáя жúла.**

Ścięgaczka, Ściągaczka, -i, *ж.* **перевя́зка.**

Ścięgno, -a, *ср. Анат.* **стегнó, вéрхняя часть ногú до колѣна, бедрó, лáдвея; || свя́зка, твёрдое тѣло, твёрдая плоть. хрящъ.**

Sciek, -u, *м.* **вытеканіе, истеченіе; || стокъ, спускъ водú; || водоотводный жóлобъ, выпускъ для стóка воды́, стóчная трубá; || помóйная, сóрная я́ма; || слúяніе, стеченіе (*двухъ рѣкъ*); || *Анат.* Sciek mleczny, пузырёкъ питáтельнаго сóка.**

Ściekać, Ściec, Scieknąć, стекáть, стечь.

Sciekanie, -nia, *ср.* **стеченіе, истеченіе.**

Sciekły, кáплющій.

Scieńczać, Scieńczyć, состругáть утонúть; || уменьшáть, уменьшúть тя́жесть, облегчáть, облегчúть.

Scieńczały, утончённый, сдѣлавшійся тóньше.

Scieńczeć, становúться тóньше, тончáть.

Sciennik, -a, *м.* **ближáйшій, смéжный сосѣдъ; || мотóкъ нúтокъ изъ сорокá пáсемъ.**

Scienny, стѣнно́й.

Sierać, Zetrzeć, стирáть, стерéть.

Siereczka, -i, *ж.* **трáпочка (*для стиранія*).**

Sierka, -i, *ж.* **трáпка, стирáлка.**

Sierń, -ni, *ж.* **употребúтельнѣе Siernie, -nia,** *ср.* **жнúво, жнúвье, жнúтвина, солóма остáвшаяся пóслѣ жáтвы на пáшнѣ: || мѣсто, съ котóраго сжать хлѣбъ.**

Siernisko, -a, *ср.* **жнúво, пóле со жнúвомъ.**

Siernisty, покрúтый жнúвомъ.

Sierpieć, терпѣть, перетерпѣть, вытерпѣть, переносúть, носúть, выносúть, вы́держать, допускáть.

Sierpliwy, Sierpny, сно́сный, стерпи́мый.

Sierpnąć, оцѣпенѣть, окоченéть, онѣмѣть.

Sierw, -a, -u, *м.* **употребúтельнѣе Sierwo, -a,** *ср.* **стéрво, мертвечúна, пáдаль.**

Sierwisko, -a, *ср.* **живодёрня.**

Sierwowiec, -wca, *м. Зоол.* **мýха питáющаяся пáдалью.**

Siesać, *см.* **Siesywać.**

Sieśniać, Sieśnić, съýживать, съýзить, сжимáть, сжать; стѣснять, стѣснúть; || ограни́чивать, ограни́чить. **Sieśnić suknię,** съýзить плáтье. **Sieśnić czyję władzę,** ограни́чить чью власть. **Sieśnić znaczenie wyrazu,** придáть слóву бóлѣе сжáтый смыслъ. **Sieśniać handel,** стѣснúть торгóвлю.

Sieśnienie, -nia, *ср.* **ограниче́ніе; || стѣсне́ніе, сжáтіе; || съýживаніе.**

Siesywać, Siesać, строгáть, состругáть; || обтéсывать, обтесáть; || скáшивать, скосúть.

Siesywanie, -nia, *ср.* **обтёсываніе, скáшиваніе,** *см.* **Siesywać.**

Sieszka, *см.* **Scieżka.**

Sięty, срѣзанный, сру́бленный; || скóшенный. Drzewo ścięte, сру́бленное дéрево. **Trawa ścięta, скóшенная трава́. Ścięta śmierć, обезглáвленіе, отсѣчéніе головы́. Ścięte usta,** сжáтыя гýбы. **Ścięte zęby,** стúснутые зýбы.

Scieżka, -i, *ж.* **стезя́, тропи́нка, доро́жка. Scieżki holownicze,** бечевники. || *Посл.**

Dla ściśléj gościńca nie opuszczaj, т. е. иди́ по прямо́й доро́гѣ, въ сто́рону не своро́чивай.

Scig *см.* Scieg.

Scigać, преслѣ́довать (*кого́*), гна́ться (*за кѣ́мъ*), гоня́ться (*за чѣ́мъ*).

Sciganie, -nia, *ср.* преслѣ́дованіе, пого́ня.

Scinać, Ściąć, срѣ́зывать, срѣ́зать, отсѣка́ть, отсѣ́чь, руби́ть, сруби́ть. Scinać drzewa, руби́ть, вали́ть дере́вья. Ściąć głowę (z karku), отсѣ́чь, отрубі́ть го́лову. * Ściąć kogo z nóg, сшиби́ть кого́ съ ногъ. Scinać trawki, гала́зки, щипа́ть траву́, объѣда́ть, огла́дывать ли́стья. Scinać zboże, побивать, выбива́ть поля́ (*градомъ*). Ściąć zęby, сти́снуть зу́бы. Ściąć wargi, сжать гу́бы. Mróz ścina wodę, вода́ мёрзнетъ, замерза́етъ. * Scinać krew w żyłach, охлажда́ть, леденѝть кровь въ жи́лахъ.

Scinanie, -nia, Ścięcie, -cia, *ср.* срѣ́зываніе, отсѣче́ніе, ру́бка. Scinanie drzew, ру́бка лѣсу. Ścięcie głowy, обезглавле́ніе, усѣкнове́ніе главы́. Ścięcie ust, сжа́тіе устъ. Ścięcie zębów, сти́скиваніе зубо́въ, *см.* Scinać.

Sciołka, -i, *ж.* ли́стья для подсти́лки.

Scisk, -u, *м.* да́вка, толпа́, тѣсно́та; || притѣсне́ніе; || стѣсне́ніе, сжа́тіе, щемле́ніе (*се́рдца*); || пожа́тіе, *см.* Uścisk; || *Мед.* су́дорожное смыка́ніе че́люстей.

Sciskać, Scisnąć, сжима́ть, сжать, пожима́ть, пожа́ть, сдавливать, сдави́ть, сти́скивать, сти́снуть, сти́гивать, стяну́ть, обнима́ть, обня́ть. Scisnąć kogo za rękę, пожа́ть кому́ ру́ку. Scisnąć powietrze, сжа́ть во́здухъ. Mróz ścisnął bagna, отъ хо́лода замёрзли боло́та. Sciskać serce, сжима́ть, щеми́ть се́рдце. || Sciskać się (jeden drugiego), обнима́ть, прижима́ть (*другъ дру́га*); || сти́гиваться, затя́гиваться (*въ корсе́тѣ*); || собира́ться толпо́ю, толпи́ться; || надрыва́ться, сжима́ться (*о се́рдцѣ*).

Sciskanie, Ściśnięcie, Ściśnienie, -a, *ср.* сжима́ніе, сжа́тіе, пожима́ніе, пожа́тіе, давле́ніе. Ściśnienie ręki, пожа́тіе руки́. Ściśnienie powietrza, сжа́тіе во́здуха. Ściśnienie serca, стѣсне́ніе, щемле́ніе се́рдца, грусть, тоска́; || *Мед.* сти́гиваніе, сжима́ніе.

Ścisłe, стро́го, то́чно, испра́вно; || тѣ́сно, сжа́то, пло́тно.

Ścisłiwość, -ści, *ж. Физ.* сжима́емость.

Ścisłiwy, сжима́емый, сгнета́емый.

Ścisło, сжа́то.

Ścisłość, -ści, *ж.* стро́гость, то́чность, испра́вность; || сжа́тость, пло́тность; || тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Oni żyli z sobą w wielkiéj ścisłości, они жи́ли ме́жду собо́ю въ тѣ́сной дру́жбѣ. || Ścisłość wyrażenia, сжа́тость выраже́нія.

Ścisły, стро́гій, то́чный, испра́вный, подро́бный; || сжа́тый, пло́тный, тѣ́сный.

Ścisła przyjaźń, тѣ́сная дру́жба, тѣ́сная связь. Ścisłe znaczenie wyrazu, то́чное значе́ніе сло́ва. W ścisłém znaczeniu, въ прямо́мъ смы́слѣ (*сло́ва*). Nauki ścisłe, то́чныя нау́ки. Ścisły obowiązek, стро́гая обя́занность. Ścisły rachunek, подро́бный счётъ, стро́гій отчётъ. Oddasz ścisły rachunek Bogu, ты отда́шь стро́гій отчётъ Бо́гу. Ścisłe przymierze, тѣ́сный сою́зъ. || * скупо́й, нещедрый, *см.* Skąpy.

Ścisnąć, *см.* Ściskać.

Ściśnięcie, Ścisnienie, *см.* Ściskanie.

Ściśnięty, Ściśniony, сжа́тый, сти́снутый, сда́вленный, спертой; || *Грам.* Ściśniony, непо́лный, неясный, глухо́й, сжа́тый (*о по́льскихъ гла́сныхъ бу́квахъ:* é, ó).

Scjatyka, -i, *ж. Мед.* сціа́тика, сѣда́лищная ломо́та, ломъ въ бёдрахъ.

Scyssja, -ji, *ж.* разноглаcie, раздѣле́ніе голосо́въ.

Scyzoryk, -a, *м.* перочи́нный но́жикъ.

Sczerwienić, окра́сить кра́сною кра́скою.

Sczerwienieć, покрасне́ть; || окра́шиваться кра́сною кра́скою; || рыжѣ́ть, станови́ться ры́жимъ, порыжѣ́ть.

Se, *Прост. фо́рма, см.* Sobie (*себѣ*).

Secundum anteriora, *Латинск.* согла́сно съ предыду́щимъ.

Sęczek, -czka, *м.* сучо́къ.

Sędacz, *см.* Sędzacz.

Sedentarja, Sedenterja, -ji, *ж* сидя́чая, домосѣ́дная жизнь. Sedentarją się bawić, вести́ сидя́чую жизнь.

Sednić, Zsednić, сади́ть, сади́ть, цара́пать, оцара́пать; || обдира́ть, сдира́ть, содра́ть (*кожу*).

Sednisty, сади́ненный; || *Ветер.* испле́ченная (*ло́шадь*).

Sedno, -a, *ср.* сади́на, сади́но (*на тѣлѣ*).

Sędyk, *см.* Syndyk.

Sędzia, -iego, *м.* судья́; || знато́къ це́нитель. Sędzia pokoju, мировой судья́. Sędzia polubowny, посре́дникъ, третей́скій судья́. Sędzia instruent, сле́дователь, дѣлопроизводи́тель. Sędzia przybrany, су́перъ-арби́тръ.

Sędzianka, -i, *ж.* дочь судьи́.

Sędzic, -a, *м.* сынъ судьи́.

Sędzina, -éj, *ж.* жена́, супру́га судьи́ (*Русск. Прост.* судёйша).

Sędziostwo, Sędztwo, Sęstwo, -a, *ср.* судёйское зва́ніе; || *Собир.* судья́ съ жено́ю вмѣстѣ.

Sędziowski, судёйскій. Urząd sędziowski, судёйская до́лжность.

Sędziwość, -ści, *ж.* (*см.* Szedziwość), престарѣ́лость, дря́хлая ста́рость.

Sędziwy, престарѣ́лый, дря́хлый.

Sędztwo, *см.* Sędziostwo.

Segregacja, -ji, *ж.* отдѣле́ніе, развёрста́ніе, раскла́дка, распредѣле́ніе.

Sejm, -u, *м.* сеймъ, собра́ніе госуда́рственныхъ чино́въ.

Sejmik, -u, *м.* **сéймикъ, мáлый, провинціáльный сеймъ.**

Sejmikować, составля́ть сéймикъ; || * **тратить напрáсно врéмя въ пустúхъ совѣщáніяхъ.**

Sejmować, собира́ться на сéймѣ.

Sejmowy, сéймовый.

Sęk, -a, *м.* **сукъ;** || **трýдность. To sęk, oto sęk, вотъ и запятáя. вотъ въ чёмъ состóйтъ трýдность.** *Посл.* **W sitowiu sęka szukać, искáть вчерáшняго дня, затрудня́ться пустякáми.** || *Бот.* **прострѣлъ, вѣтреница** (*растéніе*). || *Охот.* **отрóстокъ олéньихъ рогóвъ;** || *Прост.* **брань: Jechał go sęk, чортъ съ нимъ.**

Sękato, Sękowato, суковáто.

Sękatość, Sękowatość, -ści, *ж.* **суковáтость.**

Sękaty, Sękowaty, суковáтый.

Sekcja, -ji, *ж.* **отдѣлéніе;** || *Анат.* **вскры́тіе трýпа, мéртваго тѣла;** || *Мат.* **сѣчéніе**

Sękowato, *см.* **Sękato.**

Sękowatość, *см.* **Sękatość.**

Sękowaty, *см.* **Sękaty.**

Sekret, -u, *м.* **тáйна, секрéтъ. Powiedzieć co komu w sekrecie, pod sekretem,** сказáть что́-либо кому́ по секрéту, подъ секрéтомъ. **Prosić kogo na sekret, brać, wziąść kogo na sekret,** отвести́ кого́ въ сто́рону для сообщéнія ему́ секрéта.

Sekretarja, -ji, *ж.* **секретáрская должность, секретáрство.**

Sekretarjat, -u, *м.* **секретáрская палáта, канцеля́рія. Sekretarjat stanu,** статс-секретаріáтъ.

Sekretarka, -i, *ж.* **секретáрша;** || * **повѣренная.**

Sekretarski, секретáрскій.

Sekretarstwo, секретáрство, **секретáрская до́лжность.**

Sekretarz, -a, *м.* **секретáрь, письмоводи́тель, дѣлопроизводи́тель. Sekretarz stanu,** статс-секретáрь. || *Стар.* **Sekretarz wielkiéj pieczęci, кáнцлеръ;** || **письмóводитель** (*образцы́ писемъ и правила писáть имъ*).

Sekretarzowa, -éj, *ж.* **женá секретаря́.**

Sekretnie, секрéтно, тáйно, втáйнѣ, скры́тно.

Sekretnik, -a, *м.* **держáщій секрéтъ.**

Sekretny, секрéтный, тáйный, скры́тный. **Sekretny rozkaz,** секрéтное предписáніе.

Sekstern, -a, *м.* **тетрáдь.**

Sekta, -y, *ж.* **сéкта, толкъ, раскóлъ, éресь.**

Sektarski, раскóльничій, еретúческій, сектáторскій.

Sektarstwo, -a, *ср.* **отпадéніе въ расколъ.**

Sektarz, -a, *м.* **сектáторъ, послѣдователь, привéрженецъ сéкты.**

Sektor, -a, *м. Мат.* **сéкторъ, вы́рѣзокъ, часть кру́га.**

Sekularyzacja, -ji, *ж.* **секуляриза́ція, обращéніе духóвнаго** (*имѣщества*) **въ свѣтское.**

Sekularyzować, обращáть духóвное (*имѣщество и т. п.*) **въ свѣтское.**

Sekunda, -y, *ж.* **секу́нда** (*врéмени*); || **второ́й классъ** (*гимна́зіи*); || *Муз.* **секунда;** || *Тип.* **вторáя корректу́ра.** || *Стар.* **вооружённая пóмощь.**

Sekundant, -a, *м.* **секундáнтъ.**

Sekundować (komu), быть секундáнтомъ (*у кого́*).

Sekut, -a, *м.* **докýчливый, сварли́вый, придúрчивый человѣкъ, зажúга, зачúнщикъ.**

Sekutnica, -y, *ж.* **сварли́вая, злáя жéнщина, вѣдьма.**

Sekutnie, придúрчиво, сварли́во, надоѣдливо, назóйливо.

Sekutnik, -a, *м.* *м.* **Sekut.**

Sekutny, придúрчивый, сварли́вый, надоѣдливый, назóйливый.

Sekwela, -i, *ж. Стар.* **послѣдствіе.**

Sekwestr, -u, *м.* **секвéстръ, отдáча подъ прúсмотръ въ трéтьи рýки** (*спóрной вéщи*); || **секвестрóванное имѣніе:** || *Хир.* **мёртвая часть кóсти, отдѣли́вшаяся отъ живóй.** || *Стар.* **судéбное разбирáтельство. Wziąść co w sekwestr, pod sekwestr,** *см.* **Sekwestrować.**

Sekwestracja, -ji, *ж.* **секвестра́ція, секвéстръ, наложéніе секвéстра.**

Sekwestrator, -a, *м.* **судéбный прúставъ** (*при секвестра́ціи*).

Sekwestrować, Zasekwestrować, секвестровáть, отдавáть *или* **брать въ секвéстръ.**

Seledyn, -u, *м,* **блѣдноземёный цвѣтъ.**

Seledynowy, блѣдноземёный.

Seler, -a, *м. Бот.* **сельдерéй** (*растéніе*).

Semestr, -u, *м.* **шестимѣсячіе, полугóдіе, пóлгода.**

Seminarjum, *Нескл.* **Seminarz, -a,** *м.* **семинáрія;** || * **разсáдникъ.**

Seminarzysta, -y, *м.* **семинари́стъ.**

Sen, snu, *м.* **сонъ;** || **сновидѣніе;** || **дрóмота, сонли́вость.**

Senacki, сенáтскій. Ukaz senacki, сенáтскій укáзъ.

Senat, -u, *м.* **сенáтъ. Senat rządzący,** правúтельствующій **сенáтъ.** || **Uchwała senatu** (*въ Рúмѣ*), **сенáтское рѣшéніе.**

Senator, -a, *м.* **сенáторъ.**

Senatorowa, -éj, *ж.* **сенáторша, супру́га, женá сенáтора.**

Senatorski, сенáторскій.

Senatorstwo, -a, *ср.* **сенáторство.**

Sendyk, *см.* **Syndyk.**

Senes, -u, *м. Бот.* **Егúпетская кáссія. Liście senesowe, Александрíйскій листъ.**

Senliwość, -ści, *ж.* **сонли́вость. спячка.**

Sennik, -a, *м.* **сóнникъ, книга содержáщая въ себѣ толкованіе снóвъ;** || *Церк.* **сновúдецъ.**

Sennodajny, Sennorodny, усыпи́тельный, снотвóрный.

Senność, **-ści**, *ж.* **сонли́вость.**

Senny, **со́нный.**

Sens, **-u**, *м.* смыслъ, **значе́ніе. Rzecz bez sensu**, **нелѣпость, вздоръ.**

Sensat, **-a**, *м. Ирон.* **грамотѣй, учёный, педа́нтъ.**

Sensatka, **-i**, *ж. Ирон.* **гра́мотница, педа́нтка, учёная.**

Sentencja, **-ji**, *ж.* **сенте́нція,** остроу́мное изрѣче́ніе; || мнѣніе, *см.* **Zdanie, Mniemanie**; || содержа́ніе, осно́ва, *см.* **Treść, Osnowa**; || сенте́нція, приговóръ суда́, *см.* **Wyrok. Sentencja wyroku**, резолю́ція, су́щность приговóра.

Sentencjonarz, **-a**, *м.* судéбный протоко́лъ для запи́сыванія судéйскихъ мнѣній, протоко́лъ рѣшеній, *см.* **Dekretarz.**

Sentencjonować, *Стар.* **подава́ть го́лосъ,** мнѣніе.

Sentyment, **-u**, *м. Стар.* чу́вство, чу́вствованіе, ощуще́ніе, *см.* **Uczucie.**

Sentymentalnie, сентимента́льно.

Sentymentalny, сентимента́льный, **при́торно-чувстви́тельный.**

Sep, **spu**, *м. см.* **Osep.**

Sęp, **-a**, *м.* я́стребъ (*пти́ца*).

Sępa, *см.* **Sępja.**

Separacja, **-ji**, *ж. Юрид.* **разлуче́ніе** суп**р**у́говъ; || **расторже́ніе** торго́ваго о́бщества; || **разверста́ніе** земе́ль.

Separatka, **-i**, *ж. Юрид.* **жена́ съ му́жемъ разлучённая.**

Sepet, **-u**, *м* **сундýкъ, я́щикъ.** *Умен.* **Sepecik**, сундучóкъ, я́щичекъ; || **ва́дница. Dać komu w sepet**, отколоти́ть, отдýть кого́.

Sępi, **Sępowy**, ястребúный.

Sępić, омрача́ть, загемня́ть, **затмѣва́ть.** || **Sępić się**, **темня́ть**, мéркнуть, **помрача́ться.**

Sępja, **-ji**, *ж. Зоол.* **карака́тица** (*мóллюска*).

Sępnie, мра́чно, угрю́мо. **печа́льно.**

Sępno, тёмно, па́смурно (*на дворѣ, на небѣ*).

Sępny, мра́чный, **угрю́мый**; || **па́смурный**, тёмный.

Sępowy, *см.* **Osępowy.**

Sępowy, *см.* **Sępi.**

Sepultura, **-y**, *ж.* **погребе́ніе**; || **мѣсто** погребе́нія; || **метри́ческое свидѣтельство о смéрти.**

Sér, **-a**, *м.* сыръ; || **творóгъ.**

Seraf, **-a**, *м.* **серафи́мъ,**

Seraficki, **Seraficzny**, **серафи́ческій**, **а́нгельскій.**

Serafiński, **серафи́мскій.**

Seraj, **-ju**, *м.* **серáль** (*дворе́цъ туре́цкаго султа́на*); || **гарéмъ.**

Serajowy, **гарéмный.**

Serce, **-a**, *ср.* **сéрдце.**

Sercewiedzca, **-y**, *м.* **сердцевѣдецъ** (*о Бóгѣ*).

Sercowy, *Анат.* **сердéчный,** относя́щійся къ сéрдцу. **Choroby sercowe**, **болѣзни сéрдца. Sercowy worek**, **околосéрдіе, околосердéчная оболóчка.**

Serdak, **-a**, *м.* **фуфáйка.** *Умен.* **Serdaczek**, **-czka**, *м.* **фуфáечка.**

Serdeczko, *см.* **Serduszko.**

Serdecznie, **сердéчно, отъ всего́ сéрдца,** и́скренно, **радýшно.**

Serdecznik, **-a**, *м. Бот.* **сердéчникъ,** двулѣтняя трава́.

Serdeczność, **-ści**, *ж.* **чистосердéчіе,** и́скренность, **радýшіе**; || *Стар.* чýжество, отвáга.

Serdeczny, сердéчный, **и́скренній,** радýшный, задушéвный.

Serduszko, **-a**, *ср.* сердéчко. **Moje serduszko**, моё сердéчко! дýшенька **моя́!** дружóчекъ! || *Стар.* * гнѣвъ, злóба.

Serduszkowaty, *Бот.* **сердцевúдный,** сердцеобрáзный.

Serek, **-rka**, *м. Умен.* **небольшóй** сыръ.

Serenada, **-y**, *ж.* **серенáда.**

Serja, **-ji**, *ж.* **разря́дъ, сéрія**; || *Мат.* рядъ.

Serjarz, **-a**, *м.* рóспись, **спúсокъ,** реéстръ, вѣдомость; || **судéбный** протоко́лъ.

Serjo, **вáжно,** серьёзно, не на шýтку, **крóмѣ шýтокъ,** безъ шýтокъ. **Mina serjo**, серьёзная, **вáжная** мúна.

Serkosz, **-a**, *м. Зоол.* дербни́къ, **кóбчикъ** (*родъ мáлаго сóкола*).

Sérniczka, **-i**, *ж.* торгýющая **сы́ромъ**; || дѣлающая сыры́.

Sérnik, **-a**, *м.* плетёнка, на **котóрой** даю́тъ стекáть сы́ру; || **сы́рня, сыровáрня**; || торго́вля сырáми; || торговéцъ **сырáми**; || *Хим.* **сы́рное** вещество́; || *Повар.* **сы́рникъ, творóжникъ.**

Serokoszek, **-szka**, *м.* **сорокопýтъ** (*пти́ца*).

Sérowaty, **сы́рный, творóжный**; || **сы́рчатый,** похóжій на сыръ. **Sérowy kołacz**, **ватрýшка.**

Serpentyn, **-u**, *м.* **серпенти́нъ, змѣеви́къ** (*ка́мень*).

Serpentyna, **-y**, *ж.* **кулеври́на** (*старúнная пýшка*), *см.* **Smigownica**; || **родъ** крúвóй сáбли.

Serwaser, **-u**, *м.* **крѣпкая вóдка.**

Serwatczaność, **-ści**, *ж.* **водяна́я часть** (*крóви, молокá*).

Serwatczany, **сы́вороточный**; || *Мед.* **влáжный,** водянóй.

Serwatczeć, **обращáться въ сы́воротку.**

Serwatka, **-i**, *ж.* **сы́воротка**; || *Мед.* **пáсока,** сýкровица.

Serwatkowy, **сы́вороточный.**

Serweta, **-y**, *ж.* **салфéтка.**

Serwis, **-u**, *м.* **сервúзъ. столóвый прибóръ.**

Serwitorat, **Serwitorjat**, **-u**, *м. Стар* **королéвская привилéгія** дáнная недворянúну, въ сúлу котóрой онъ **считáлся.**

на слу́жбѣ у короля́ и ни отъ кого́ бо́лѣе не зави́сѣлъ.

Serwitorka, -i, *ж.* **конáхиня, завѣ́дывающая столо́выми припáсами, прибо́рами и т. п.**

Serwituda, -y, *ж.* **тя́гость, повúнность.**

Serzeć, свёртываться, сѣдáться (*о молокѣ*).

Serzyć, квáсить, проквáшивать (*молоко́*).

Serzysko, -a, *ср.* **сы́вороточная заквáска, сычýжокъ** (*у сыровáровъ*), *см.* **Podpuszczka;** || *Увел.* **большóй сыръ** *или* **нехоро́шій сыръ.**

Sesam, -u, *м. Бот.* **кунжýтъ** (*расте́ніе*).

Sęstwo, *см.* **Sędziostwo.**

Sessja, -ji, *ж.* **засѣда́ніе, сéссія;** || **періóдъ, врéмя засѣда́ній,** *см.* **Posiedzenie;** || **присѣстъ, сеáнсъ.**

Setek, -tka, *м.* **сóтня.**

Setka, -i, *ж.* **сóтня, сотня́га;** || **сотени́къ** (*ка́мень на доро́гѣ для означе́нія 100 саж. протяже́нія*).

Setkować, дѣли́ть по сóтнямъ; || **наказывать сóтаго, одного́ изъ ста.**

Setkowy, сóтенный.

Setnia, -ni, *ж.* **сóтня** (*отдѣле́ніе полка́ изъ ста челове́къ*); || **центýрія, сóтня** (*у Ри́млянъ*).

Setnictwo, Setnikostwo, -a, *ср.* **сóтничество, зва́ніе сóтника.**

Setnie, стокрáтъ, **стокрáтно, сторúчно, сторúцею.**

Setnik, -a, *м.* **сóтникъ, сóтскій;** || **центуріóнъ, сóтникъ** (*у Ри́млянъ*).

Setnikostwo, *см.* **Setnictwo.**

Setny, сóтый. **Setna część,** сóтая часть; || сóтенный. **Setna liczba,** сóтенное число́; || **сторúчный, стокрáтный,** *см.* **Stokrotny.**

Sextern, *см.* **Sekstern.**

Sfałszować, *см.* **Fałszować.**

Sfałszowanie, *см.* **Fałszowanie.**

Sfałszowany, *см.* **Fałszowany.**

Sfera, -y, *ж.* **сфéра;** || **кругъ дѣ́йствія, кругъ дѣятельности. To moję sferę przechodzi,** э́то свы́ше мои́хъ поня́тій, **познáній** *или* внѣ мое́й вла́сти.

Sferycznie, шарови́дно, **сферúчески.**

Sferyczny, шарови́дный, **сферúческій.**

Sfora, Swora, Zwora, -y, *ж.* **свора, смы́чекъ.**

Sformować, образова́ть; || **соста́вить.**

Sformowanie, -nia, *ср.* **образова́ніе;** || **составле́ніе.**

Sfornie, послýшно, покóрно, || **единодýшно, согла́сно.**

Sforność, -ści, *ж.* **послýшность, покóрность;** || **единодýшіе, согла́сіе.**

Sforny, послýшный, покóрный; || **единодýшный, согла́сный.**

Sforować, Zesforować, прива́зывать, привя́за́ть на свóру, свя́зывать, связа́ть свóрою (*соба́къ*).

Siać, Zasiać, сѣ́ять, засѣ́ва́ть, засѣ́ять; || ***разсѣва́ть, посѣва́ть, распространя́ть. Siać niezgody, niesnaski, сѣ́ять** сѣмена́ раздóра. *Посл.* **Kto nie sieje, nie zbiera, не посѣ́ешь, не пожнёшь.**

Siadać, сади́ться. Siedzieć, Siąść, Usiąść (*Стар.* **Sieść**), **сидѣ́ть, сѣ́сть, сúживать. Siadać do stołu,** сади́ться за стóлъ. **Siedzieć przy stole, za stołem, a stołu,** сидѣ́ть за столóмъ, при столѣ, у столá. **Siadajmy do stołu,** сúдемъ за стóлъ. **On siedzi ciągle nad książką,** онъ безпрестáнно сидúтъ надъ кни́гою. * **Aleksandrja siedzi nad brzegiem morza,** Александрія лежúтъ на берегу́ мóря. **Często siadywaliśmy w tym ogrodzie,** мы чáсто сúживали въ э́томъ садý. *Посл.* **Ni siadło, ni padło,** ни съ того́, ни съ сего́.

Siadalny, сѣдáлищный.

Siadanka, -i, *ж. см.* **Łażbień;** || скамья́, бáнка (*для гребцóвъ*).

Siadło, -a, *ср.* **жили́ще, мѣстопребыва́ніе,** *см.* **Siedlisko;** || сѣдáлище, сидѣ́ніе.

Siadłość, -ści, *ж.* **оса́дистость;** || **корена́стость, плóтность.**

Siadły, оса́дистый; || **корена́стый, плóтный.**

Siadywać, *см.* **Siadać.**

Siąg, -a, -u, *м.* **мѣ́ра дровъ, саже́нь,** *см.* **Sążeń.**

Siąkać, сопѣ́ть.

Siąknąć, *см.* **Wsiąkać.**

Sianie, -nia, *ср.* **сѣ́яніе, сѣ́въ, посѣ́въ.**

Sianko, -a, *ср.* **сѣ́нцо** (*Умен. см.* **Siano**); || **отáва, подрóстъ;** || **визáнка сѣ́на;** || **трави́нка, были́нка.**

Siano, -a, *ср.* **сѣ́но.**

Sianożęć, -ci, *ж.* **сѣнокóсъ, сѣнокóсная порá, врéмя покóса.**

Sianożętny, сѣнокóсный.

Siara, -y, *ж.* **молокó стéльной кóровы;** || **молокó жéнщины въ день родóвъ.**

Siarczan, -u, *м. Хим.* **сѣрнокúслая соль.**

Siarczany, *Хим.* **сѣрнокúслый;** || **сѣ́рный.**

Siarczyk, -a, *м. Хим.* **сѣрúстая смѣсь. Siarczyk żelaza,** колчедáнъ.

Siarczystość, -ści, *ж. Хим.* **сѣрнúстость.**

Siarczysty, сѣ́ристый, сѣрнúстый, **сѣ́рный.**

Siarka, -i, *ж.* **сѣ́ра.**

Siarkować, сѣ́рить, насѣ́ривать; || **накýривать сѣ́рою.**

Siarkownia, -ni, *ж.* **сѣ́рный завóдъ.**

Siarkowy, сѣ́рный.

Siąść, *см.* **Siadać.**

Siatczany, Siatkowy, сѣ́точный, **сѣ́тчатый.**

Siateczka, -i, *ж.* **сѣ́точка.**

Siatka, -i, *ж.* **сѣ́ть, сѣ́тка. Siatka na ptaki,** птицелóвная сѣ́ть.

Siatkokrusz, -u, *м. Минер.* **кобóльтъ. кобáльтъ.**

Siatkowaty, Siatkowy, *см.* **Siatczany.**

Siatnik, -а, *м,* сѣточникъ.

Siatny, сѣточный.

Siecz, Siecz, -у, *ж. Ист.* **Сѣчь** (*запорóжская*).

Siczowy, принадлежáщій къ Сѣчи, *см.* **Siecz.**

Sidełko, -а, *ср.* силóкъ.

Sidlić (kogo), разставлять кому сѣти, ловить въ сѣти.

Sidło, -а, *ср.* употребительнѣе во мн. ч. **Sidła,** -deł, силóкъ, петля; || * сѣти, кóзни.

Się, Siebie, ся. себя́. *Мѣст.* **Dozwól mi z sobą płakać,** предостáвь мнѣ плáкать одному́. **Sobą nie mierz drugich,** по себѣ не суди́ о други́хъ. **Sobie pan, pan sobie,** самъ себѣ господи́нъ. **Pozwól pan sobie powiedzieć,** позво́льте вамъ сказáть. **On sobie śpiewa,** онъ поётъ про себя́. **Siedzi sobie w ciepłéj izbie,** сидúтъ себѣ въ тёплой кóмнатѣ. **Nuże idź sobie precz ztąd, нýже, ступáй,** прочь отсюдá! **Pójdź sobie,** идú себѣ, подú же прочь! **K'sobie,** налѣво, **po лéвую рýку; od siebie,** напрáво, **по прáвую рýку. Idą po sobie** *или* **jeden po drugim,** идýтъ одúнъ за другúмъ. **Nie zawsze z sobą będziemy,** мы не всегдá бýдемъ вмѣстѣ. **Bądźcie dla siebie grzeczni,** бýдьте вѣжливы другъ для дрýга. **Donosili sobie, co o nich mówiono,** онú доноси́ли другъ дрýгу, что бы́ло говорено́ о нихъ. **Spoglądają na siebie,** посмáтриваютъ одúнъ на дрýга, другъ на дрýга. **Siedzą przy sobie,** сидя́тъ другъ пóдлѣ дрýга. **Od siebie odszedł,** онъ внѣ себя́, потеря́лъ разсýдокъ, лишился чувствъ. **Łokietek dosyć z siebie czynił zawżdy,** Локéтокъ постоя́нно дѣлалъ всё, что отъ него́ зависѣло. **Występek jest przez się ohydny,** преступлéніе самó **собóю** *или* самó по себѣ occрúтельно. *Юрид.* **Dłużnik obowiązany jest udowodnić wypadek przez siebie przytaczany,** должникъ дóлженъ доказáть событіе, на котóрое онъ ссылáется. **To przez się jasne,** óто самó собóю я́сно. **Powiem ci, ale proszę, mówże to przy sobie,** я скажý тебѣ, но прошý сохрани́ть э́то про себя́, *или* что́бы э́то оста́лось между на́ми. **Gdy Annibal miasto to obległ, mieszczanie wielki głód na się mieli,** когдá Аннибáлъ осаждáлъ э́тотъ гóродъ, то жúтели терпѣли большóй гóлодъ. **Jeżeli pan chce co jeść, to proszę z sobą,** éсли вамъ хóчется ѣсть, то пойдúте со мнóю. **Posłałem mu to od siebie,** я послáлъ емý э́то отъ себя́. **Być u siebie,** быть у себя́ (*дóма*). **Proszę do siebie,** прошý васъ къ себѣ (*въ домъ, къ себѣ въ кóмнату*). **Do siebie wszystko odnosi,** онъ всё берётъ на свой счётъ, онъ всё приписываетъ себѣ. **Brać co na siebie,** брать что́ лúбо на себя́, брáться за что́, принимáть на себя́ исполнéніе чего́ лúбо.

Czy dobrze się spało, хорошó ли спалóсь? **Bwaj zapaśnicy biją się na pięści, dwa** противника дерýтся на кулáчки. **Bije się w piersi,** бьётъ себя́ въ грудь. **Przechadzać się po mieście,** прохáживаться пó городу. **Pieniądze się wydadzą, nim się postrzeżesz,** не успѣешь оглянýться, какъ дéньги ужé вы́шли. *Посл.* **Jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz,** какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, **как** аýкнется, такъ и откли́кнется.

Siec, Siekać, сѣчь, разсѣкáть, рубúть. **Siec kapustę, mięso,** сѣчь, рубúть капýсту, мáсо. **Siekać kamienie,** тесáть кáмни. **Siec siano,** косúть сѣно. **Siec паłaszem,** рубúть сáблею. **Siec kogo rózgami,** сѣчь кого́ рóзгами. **Grad siecze w szyby,** градъ бьётъ, стучúтъ въ стёкла (*въ óкна*). **Siec powietrze,** разсѣкáть вóздухъ крúльями (*о пти́цѣ*). **Wiatr siecze,** вѣтеръ рѣжетъ (*лицó*), хлéщетъ (*въ лицó*). **Siekać** (sztychując), класть тѣни (*при грави́рованіи*). || **Siec się, Siekać się,** сѣчься (*о матéріи*), коси́ться (*о сы́пи*); || **рубúться. Siec na się,** рубúться (*на сáблях*), сражáться. **Włosy się sieką,** вóлосы сѣкýтся. **Usta się sieką,** гýбы трéскаются.

Sieć, -ci, *ж.* сѣть, нéводъ, тенетó, (употребúтельнѣе во мн. ч. тенёта).

Sieciowy, сѣточный, сѣтчатый.

Sieczba, -у, *ж.* косьбá, сѣнокоше́ніе.

Sieczony, относя́щійся къ сѣчкѣ, къ изрýбленной соломѣ; || служáщій для сѣчки.

Sieczenie, -nia, *ср.* сѣчéніе.

Sieczka, -i, *ж.* сѣчка, изрýбленная соло́ма.

Sieczkarnia, -rni, *ж.* станóкъ для сѣчéнія соло́мы.

Sieczkarz, -а, *м.* рѣзальщикъ соло́мы.

Sieczkowy, приготóбленный для сѣчки.

Sieczna, -éj, *ж. Мат.* секáнсъ, разсѣкáтельная лúнія.

Sieczny, сѣкýщій, рѣжущій. **Broń sieczna,** бѣлое *или* холóдное орýжіе. *Мат.* **Linja sieczna,** сѣкýщая лúнія.

Sieczany, сѣченный, рýбленный, кóшеный, жáтый. **Słoma sieczona,** изрýбленная соло́ма (*см.* **Sieczka**). **Sieczony rózgami,** высѣченный рóзгами.

Sieczysty, рѣжущій, óстрый, рѣзкій.

Siedlić się, Osiedlić się, селúться. поселúться, водвоpя́ться, водвоpúться.

Siedlisko, -а, *ср.* (иногдá: **Siedliszcze**), жилúще, осѣдлость, мѣстопребывáніе, обитáлище; || пепелúще; || вмѣстúлище; || * средоточіе. центръ.

Siedm, Siedm', Siedem, *род. п.* **Siedmiu,** семь, *см.* **Siedmioro, Siedmiu;** || семёрка, *см.* **Siódemka.**

Siedmdziesiąt, Siedemdziesiąt, *род. п.* **Siedmdziesięciu,** сéмьдесятъ.

Siedmdziesiąte, Po siedmdziesiąte, въ

семидеся́тый разъ, на семидеся́томъ мѣ́стѣ.

Siedmdziesiątka, -i, *ж.* **семидеся́тое число́, семидеся́тый ну́меръ; || седьмо́й деся́токъ** (*лѣтъ*).

Siedmdziesiątletni, Siedmdziesiątoletni, Siedmdziesięcioletni, семидесятилѣ́тній.

Siedmdziesiąty, Siedemdziesiąty, семидеся́тый.

Siedmdziesięcioro, -rga, (о лю́дяхъ обо́его по́ла и о живо́тныхъ), се́мьдесятъ. **Było nas siedmdziesięcioro,** насъ бы́ло се́мьдесятъ челове́къ. **Siedemdziesięcioro bydła,** се́мьдесятъ голо́въ скота́.

Siedmdziesięciu, -u, *ср.* (*употребля́ется то́лько съ именами́ лицъ муж. р.*), се́мьдесятъ. **Na siedmdziesięciu jednego wziąść,** взять одного́ изъ семи́десяти челове́къ.

Siedmiobarwny, Siedmiobarwy, *см.* **Siedmiofarbny.**

Siedmiodniowy, Siedmiodzienny, семи́дне́вный; || быва́ющій чрезъ семь дней.

Siedmiofarbny, семицвѣ́тный.

Siedmiokąt, -u, *м. Мат.* семиуго́льникъ.

Siedmiokątny, семиуго́льный.

Siedmiołbica, -y, *ж. Миѳ.* ги́дра, семиглава́я змѣя́.

Siedmiolecie, -cia, *ср.* семиле́тіе.

Siedmioletni, семиле́тній.

Siedmioraki, седмери́чный, семери́чный, **семикра́тный,** въ семь разъ бо́льшій.

Siedmiorako, семери́чно, семь разъ, въ семь разъ.

Siedmioro, -rga, (*Стар.* **Siedmiorgo**), се́меро. **Jest nas siedmioro,** насъ се́меро челове́къ.

Siedmiu, *Нескл.* (*съ именами́ мужчи́нъ, а́нгеловъ, духо́въ, боговъ*) **Siedmiu ludzi,** семь челове́къ. **Siedmiu braci śpiących,** семь бра́тьевъ спя́щихъ. **Siedmiu mędrców Grecji,** семь гре́ческихъ мудрецо́въ. *Ист.* **Rząd siedmiu** *или* **z siedmiu, семидержа́віе,** гептархія.

Siedmnasty, Siedemnasty, семна́дцатый.

Siedmniedzielny, семинедѣ́льный.

Siedmpalecznik, -a, *м. Бот.* са́бельникъ (*расте́ніе*).

Siedmset, Siedemset, *род. п.* **Siedmiuset,** семсо́тъ.

Siedmsetny, Siedemsetny, семисо́тый.

Siedzenie, -nia, *ср.* сиде́ніе, мѣ́сто для сиде́нія; || сиде́ніе на я́йцахъ, наси́живаніе; || поса́дка, сиде́ніе на лошади́.

Siedziba, -y, *ж.* обита́ніе, жили́ще, жи́тельство, мѣстопребыва́ніе. **Siedziba ojczysta, родно́е пепели́ще, отчи́зна, ро́дина.**

Siedzieć, *см.* **Siadać.**

Sięgać, Sięgnąć, посяга́ть, **посягну́ть, достига́ть, дости́гнуть, каса́ться, косну́ться, простира́ться, простере́ться. доставать,достать. *Sięgać po koronę,** стреми́ться къ получе́нію коро́ны, къ вступле́нію на тронъ. **Sięgać po sławę,** стреми́ться къ сла́вѣ. **Wysoko sięgać,** имѣ́ть бо́льшія прете́нзіи, притяза́нія (*на что́ либо*), быть тре́бовательнымъ. **Sięgać po pieniądze,** достава́ть де́ньги (*изъ кошелька́*). **Do cudzéj** kieszeni sięgać, запуска́ть ру́ку въ чужо́й карма́нъ. **Sięgać nieprzyjaciela,** нагоня́ть, настига́ть непрія́теля. **Jak daleko wzrok sięga,** какъ далеко́ простира́ется взоръ. **Strzelba ta daleko sięga,** э́то ружьё далеко́ бере́тъ. **Woda kolan sięga,** вода́ достига́етъ, до́ходитъ до колѣ́нъ. ||*Посл.* **Sam w piecu lega, a drugiego ożogiem sięga,** лопа́та кочергѣ́ смѣ́ется. || **Sięgać się,** *Стар.* поры́ваться, броса́ться на кого́, посяга́ть; || **Sięgać się do czego,** взя́ться за что́, обрати́ться къ чему́.

Sięganie, Sięgnienie, -nia, *ср.* посяга́тельство (*на что́*) **покуше́ніе,** достиже́ніе. стремле́ніе.

Siejba, -y, *ж.* сѣ́яніе, **сѣ́въ, посѣ́въ,** *см.* **Siano, Siew.**

Siek, -u, *м.* уда́ръ. махъ; || рѣзня́, ру́бка; || *Зоол.* вьюнъ (*рыба*); || *см.* **Oguzie.**

Siekać, *см.* **Siec.**

Siekacz, -a, *м.* большо́й ножъ, рѣза́къ, сѣчка; || *Анат.* пере́дній зубъ, рѣзе́цъ.

Siekaczka, -i, *ж.* сѣчка.

Siekalnica, -y, *ж.* доска́ для ру́бки мя́са.

Siekanica, -y, *ж,* употребительнѣе во мн. ч. **Siekanice,** родъ нерѣ́зной дро́би; гво́зди, кусо́чки желѣза, кото́рыми иногда́ заража́ется ружьё.

Siekanina, -y, *ж.* рѣзня́, сѣча, дра́ка; || ру́бленое мя́со, кро́шево, фаршъ, начи́нка.

Siekanka, -i, *ж. см.* **Siekanina.**

Siekarz, -a, *м.* рѣзе́цъ; || *см.* **Siekacz.**

Siekiera, -y, *ж.* сѣки́ра, топо́ръ; || *Горн.* тесло́. *Посл.* **Zła siekiera nie zginie,** худо́е спо́ро, не сживёшь ско́ро, *или* худо́е ве́лье не ско́ро пойдётъ въ зе́млю.

Siekierowaty, *Зоол,* топоровидный (*объ у́сикахъ*).

Siekierzysko, -a, *ср.* топори́ще.

Sieknąć, нанести́ уда́ръ, *см.* **Siec.**

Sięknąć, *см.* **Siąknąć.**

Sielanin, -a, *м.* селяни́нъ, сельча́нинъ, поселяни́нъ.

Sielanka, -i, *ж.* селя́нка, поселя́нка, *см.* **Wieśniaczka;** || идилія, эклога, се́льское пасту́шеское стихотворе́ніе.

Sielawa, -y, Sielawka, -i, *ж. Зоол.* укле́я, укле́йка (*рыба*).

Sieło, *см.* **Sioło.**

Sielski, се́льскій, *см.* **Wiejski.**

Siemię, -ienia, *ср.* се́мя.

Sień, -ni, *ж.* сѣни. *Посл.* **Pierwiéj trzeba przed swoją sienią umieść,** пре́жде огляни́сь на самого́ себя́, како́въ ты самъ.

Siennica, -y, *ж.* **Siennik, -a,** *м.* сѣно-ва́лъ, сѣнни́къ.

Siennik, -a, *м.* соло́менникъ, **соло́менный тюфя́къ**; || *см.* **Siennica.**

Sienny, сѣнно́й, **свойственный сѣ́ну**; || **сѣнный**, относя́щійся къ сѣня́мъ.

Siepać, Posiepać, рвать, разорва́ть, **рвать, растерза́ть, тормоши́ть, растормоши́ть**, *см.* **Szarpać, Targać.** || **Siepać się**, боро́ться, **состяза́ться.**

Siepacz, -a, *м.* **сы́щикъ**; || **живодёръ.**

Sierak, -a, -u, *м.* **серма́га, серми́жный** каста́нъ.

Sierć, -ci, **Sierść**, -ści, *ж.* во́лосъ, **шерсть.** Sierć końska, лошади́ный во́лосъ. **Wypychać siercią materace**, набива́ть ше́рстью матра́цы.

Siercisty, волоса́тый, волоси́стый, косма́тый.

Siérdzić, серди́ть, **гнѣ́вать.** || **Sierdzić się**, серди́ться, **гнѣ́ваться.**

Sierdzisko, Sierdzisto, серди́то, **гнѣ́вно.**

Sierdzistość, -ści, *ж.* вспы́льчивость, гнѣви́вость; || бѣшенство, я́рость.

Sierdzisty, Sierdziwy, серди́тый, **гнѣви́вый, гнѣ́вный**; || бѣшеный.

Siermięga, -i, *ж. см.* **Sierak.**

Sierocieć, Zsierocieć, сироте́ть, осироте́ть.

Sieroctwo, -a, *ср.* **сиротство́.**

Sierocy, си́рый, **сиро́тскій.**

Sierota, -y, *Общ.* **сирота́.**

Sierotka, -i, *Общ.* **сиро́тка.**

Sierotny, сиро́тскій.

Sierp, -a, *м.* **серпъ.**

Sierpek, -pka, *м.* **се́рпикъ**; || *Садов.* **кри́вой ножъ.**

Sierpień, -pnia, *м.* **Августъ** ме́сяцъ.

Sierpik, -a, *м. Бот.* **серпу́ха** (*трава́*); || *см.* **Sierpak.**

Sierpnica, -y, *ж. Бот.* **ибу́нка, се́рпикъ** (*расте́ніе*).

Sierpniowy, а́вгустскій.

Sierpowaty, серпови́дный.

Sierpowy, серпово́й.

Sierść, *см.* **Sierć.**

Sierszeń, *см.* **Szerszeń.**

Sierżant, -a, *м. Воен.* **у́нтеръ-офице́ръ**; || **сержа́нтъ, уря́дникъ.**

Sieść, *см.* **Siadać.**

Siestrzan, -u, *м. Архит.* **архитра́въ, перекла́дина.**

Siestrzan, Siestrzenica, Siestrzeniec, Siestrzanka, Siestrzyny, Siestrzyczka, *см.* **Siostrzan** и т. д.

Siew, -u, *м.* **сѣвъ, посѣвъ.**

Siewać, *см.* **Siać.**

Siewacz, -a, *м. см.* **Siewca.**

Siewba, -y, *ж. см.* **Siejba.**

Siewca, -y, **Siewiarz**, -a, *м.* **сѣя́тель, сѣя́льщикъ.**

Siewier, Siewierz, -a, *м. Стар.* **сѣверъ.**

Siewierny, *Стар.* **сѣ́верный.**

Siewierzanin, -a, *м.* **сѣверя́нинъ, сѣ́верный жи́тель.**

Siewierzanka, -i, *ж.* **сѣверя́нка, сѣ́верная жи́тельница.**

Siewka, -i, *ж. Стар.* **засѣвъ, сѣмена́**, *см.* **Nasienie, Zasiew**; || *Стар.* зерно, **игра́ въ ко́сти**; || *Стар.* ***счастіе. наде́жда**; || *Зоол.* **карава́йка**, зуёкъ, **ржа́нка** (*птица*).

Siewny, сѣ́ятельный.

Sigillum, печа́ть. **L. S. (Loco Sigilli), ме́сто** печа́ти.

Signa, *см.* **Sygna.**

Sikać, Siknąć, **бры́згать, бры́гнуть, пры́сать, пры́снуть, бить** ключёмъ, *см.* **Tryskać.**

Sikawka, -i, *ж.* насо́съ, по́мпа, ширинъ, ручно́й насо́сецъ: || **Sikawka do ognia**, пожа́рная труба́; || *Зоол.* **дельфи́нъ-велика́нъ** (*млекопита́ющее*); || **смерчъ, тифо́нъ**, *см.* **Trąba morska.**

Sikora, -y, *ж.* зи́нька, **сини́ца** (*птица*). *Умен.* **Sikorka, Sikoreczka**, **сини́чка**; || ***бары́шъ, при́быль, вы́игрышъ, прибы́токъ.**

Siła, -y, *ж.* **си́ла, мочь**; || **кре́пость**, про́чность; || **могу́щество. Siła poruszająca**, **дви́гатель, дви́гательная си́ла. Siła zbrojna**, **вооружённая си́ла. Siła organiczna**, **органи́ческая си́ла. Przedsięwziąść co nad siły swoje**, **предприня́ть что́ вы́ше свои́хъ силъ. Uderzyć z całéj siły**, **уда́рить изо всей си́лы, мо́чи. Opadać z sił**, **тера́ть си́лы. Siły na chorego biją**, **больно́й испы́тываетъ си́льныя страда́нія. Własnemi siłami**, **со́бственными си́лами, со́бственными сре́дствами.** || **Siła (czego)**, **мно́го, мно́жество** (*чего́*). **Kto siła pragnie temu nie dostaje**, кто мно́гаго жела́етъ, тому́ всегда́ чего́ нибу́дь не достаётъ. **Siła to na cię**, э́то тебѣ́ тяжело́, э́то сли́шкомъ мно́го для тебя́, э́то тебѣ́ не по си́ламъ. **Siła ich?** мно́го ли ихъ? ско́лько ихъ? **Siła tego masz?** мно́го ли э́того у тебя́?

Silen, *см.* **Silny.**

Silenie, -nia, *ср.* **уси́лие**, напряже́ніе, **стара́ніе**; || **Silenie się**, надса́да. надры́въ.

Silić, наси́ловать, принужда́ть, напряга́ть. **Silić swoję naturę**, наси́ловать свою́ приро́ду. **Silić głos swój**, напряга́ть голосъ. || **Silić się**, си́литься, на ря́гаться, натужи́ваться, принужда́ть себя́.

Siłka, -i, *ж. Умен.* силёнка, *см.* **Siła.**

Silnia, -ni, *ж.* снаря́дъ, подъёмъ, ма́шина, ма́хина.

Silnie, си́льно, кре́пко, насто́йчиво, вырази́тельно, *см.* **Mocno.**

Silność, -ści, *ж.* кре́пость, бо́дрость, твёрдость, си́ла, эне́ргія, *см.* **Moc, Potęga, Siła.**

Silny, си́льный, кре́пкій, дю́жій, **могу́чій. Człowiek silny w ręku**, человѣкъ **тяжёлый на́ руку. Silny człowiek**, си́льный человѣкъ, сила́чъ. **Silny oddział**, **си́льный** отря́дъ (*во́йска*).

Sinak, -a, *м.* гу́бка (*животнорасте́ніе*); || **пресново́дная гу́бка** *или* **бодя́га.**

Sinawo, синева́то.

Sinawość, -ści, *ж.* синева́тость.

Sinawy, синева́тый, *см.* **Siny.**

Sinekura, -y, *ж.* до́лжность безъ дѣла, но съ жа́лованіемъ.

Siniak, -a, Siniec, -ńca, *м.* синя́къ, си́нее пя́тно (*отъ ушиба*).

Sinić, синя́ть.

Siniec, *см.* **Siniak.**

Sinić, Zsinieć, сине́ть, посине́ть.

Siniło, -a, *ср. Бот.* ва́йда, синильщикъ, синильникъ, крути́къ (*растеніе*).

Sinizna, -y, *ж.* синева́тость, багро́вость.

Sino, синё.

Siność, -ści, *ж. см.* **Sinizna**; || *см.* **Siniak.**

Siny, си́ній.

Siodełko, -a, *ср.* сѣдёльце (*Умен.* сло́ва **Siodło, сѣдло́**); || сѣдёлка (*въ лошадиной упряжи*).

Siódemka, Siódmka, -i, *ж.* семь, седьмо́й ну́меръ; || семёрка (*въ ка́рточной игрѣ*).

Siodłać, Osiodłać, сѣдла́ть, осѣдла́ть.

Siodłak, -a, *м.* (*Стар.* **Szedłak**), *Облает.* селяни́нъ, крестья́нинъ; || верхова́я ло́шадь.

Siodlarczyk, -a, *м.* сынъ сѣдёльника; || подмастерье сѣдёльника.

Siodlarka, -i, *ж.* жена́ сѣдёльника.

Siodlarski, сѣдёльничій.

Siodlarstwo, -a, *ср.* сѣдёльное мастерство́.

Siodlarz, -a, *м.* сѣдёльникъ.

Siodłaty, сѣдлообра́зный.

Siodło, -a, *ср.* сѣдло́; || вьюкъ, вью́чное сѣдло́, *см.* **Juki**; || ярёмъ, *см.* **Jarzmo.**

Siodłowy, сѣдёльный. **Siodłowy koń**, подсѣдёльная ло́шадь.

Siódmaczek, -czka, *м. Бот.* тро́ечница, царёвъ листъ.

Siódmak, -a, *м.* моне́та состоя́щая изъ семи́ ме́ньшихъ доле́й; || учени́къ седьма́го кла́сса.

Siódmka, *см.* **Siódemka.**

Siódmy, седьмо́й. **Siódme, po siódme**, въ седьмы́хъ, въ седьмо́й разъ.

Sioło, -a, *ср.* село́, *см.* **Wieś.**

Sionka, -i, *ж* (*Умен.* сло́ва **Sień, сѣни**), сѣнцы.

Siostra, -y, *ж.* сестра́. **Siostry przyrodnie**, единоутро́бныя сёстры. **Siostry miłosierdzia**, сердобо́льныя вдо́вы; || *Бот.* весёлые гла́зки, тро́ичная трава́, *см.* **Brat.**

Siostrobójca, -y, *м.* сестроубійца.

Siostrobójstwo, -a, *ср.* сестроубійство.

Siostrunia, -ni, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Siostra, сестра́**), сестри́ца, сестри́чка.

Siostrzan, -a, *м.* сынъ сестры́, племя́нникъ.

Siostrzanka, -i, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzański, племя́нничій; || *см.* **Siostrzyński.**

Siostrzaństwo, -a, *ср.* взаимное отношеніе сестёръ ме́жду собо́ю; || отношеніе племя́нника *или* племя́нницы къ дядѣ; || ро́дственность, родственныя отноше́нія.

Siostrzenica, -y, *ж.* дочь сестры́, племя́нница.

Siostrzeniec, -ńca, *м. см.* **Siostrzan.**

Siostrzyczka, -i, *ж. см.* **Siostrunia.**

Siostrzyn, Siostrzyny, сёстринъ, сестри́цынъ.

Siostrzyński, Siostrzeński, **Siostrzański**, сёстринъ.

Siposz, -a, *м.* ду́дка, *см.* **Piszczek.**

Sit, -u, *м.* тростни́къ, камы́шъ. **Sit gładki**, си́тникъ, осо́ка (*растеніе*), *см.* **Sitowie.**

Sitarz, -a, *м.* си́точникъ, рѣшётникъ.

Sitko, -a, *ср.* си́тко. си́точко, цѣди́лка.

Sitny, си́тный. просѣянный сквозь си́то; || си́тниковый, относя́щійся къ траве́ си́тнику.

Sito, -a, *ср.* си́то, цѣди́ло; || *Горн.* **Sito blaszane** *или* **żelazne**, рѣшётка.

Sitowaty, ситовный, ситовый, си́тниковый.

Sitowie, -wia, *ср.* мѣсто поро́сшее си́тникомъ, тростнико́мъ.

Sitowiec, -wca, *м. Бот.* копьеви́дный попу́тникъ, *см.* **Koścień, Kościeniec.**

Sitowina, -y, *ж.* си́тникъ (*растеніе*).

Sitowisko, -a, *ср. см.* **Sitowie.**

Siwawy, сѣрова́тый, сѣренькій.

Siwiec, -wca, *м.* сѣдоволо́сый, сѣдого́ло́вый, стари́къ.

Siwieć, Posiwieć, Osiwieć, сѣдѣть. посѣдѣть.

Siwiosnka, -i, *ж. Бот.* поле́й, бѣлая дубро́вка (*растеніе*).

Siwiuchny, Siwiuteńki, Siwiusieńki, сѣденькій.

Siwizna, -y, *ж.* сѣдина́.

Siwobroda, -y, *м.* сѣдоборо́дый ста́рецъ.

Siwobrody, сѣдоборо́дый.

Siwogłowy, сѣдого́ло́вый.

Siwojabłkowity, сѣрый. **Koń siwojabłkowity**, ло́шадь сѣрая въ я́блокахъ.

Siwokrusz, -u, *м.* мѣдный блескъ. стекловатая мѣдная руда́.

Siwonakrapiany, сѣропѣгій (*о ло́шади*).

Siwooki, сѣроглазый.

Siwość, -sci, *ж.* сѣдова́тость, сѣдость.

Siwosz, -a, *м.* сѣдо́й; || сѣрая ло́шадь, сѣрка́.

Siwy, сѣдо́й.

Skąd, *см.* **Zkąd.**

Skakać, Skoczyć, скака́ть, скокну́ть. пры́гать, прыгну́ть. **Skoczyć dokąd**, побѣжа́ть куда́ нибу́дь. ***Skoczyć do głowy po rozum**, взя́ться за у́мъ.

Skakanie, -nia, *ср.* скака́ніе, пры́ганіе.

Skała, -i, *ж.* масшта́бъ; || скала (*термо́метра*). ***Robić co na wielką skalę**, дѣлать что́, рабо́тать на большу́ю но́гу, въ большо́мъ разме́рѣ.

Skała, -y, *ж.* скала́, утёсъ; || **Skała morska**, подво́дный ка́мень, рифъ, буру́нъ.

прибо́й; || *Горн.* **Skała lita, весьма́ твёрдая поро́да.**

Skaleczeć, Skaleczyć, Skaleczyć się, *см.* Kaleczeć, Kaleczyć, Kaleczyć się.

Skalina, Skadłubina, Skadłuba, Skała, -y, Skałka, -i, *ж. Стар.* разще́лина, разсе́дина, тре́щина, *см.* Rozpadlina, Szczelina.

Skalisko, -a. *ср.* **больша́я скала́;** || *см.* Urwisko.

Skalisty, скали́стый, утёсистый, каменистый.

Skałka, -i, *ж.* **кремéнь ружéйный;** || **бельмó** (*на глазу́*).

Skalny, утёсистый, скали́стый; || **обры́вистый. Oléj skalny, го́рное ма́сло,** нефть.

Skałuba, *см.* **Skalina.**

Skałubiasty, тре́снувший, растре́снутый, весь въ тре́щинахъ.

Skamieniać, окамена́ть, превраща́ть въ ка́мень.

Skamieniałość, -ści, *ж.* **окаменéлые;** || окаменéлость.

Skamieniały, окаменéлый.

Skamienieć, окаменéть.

Skapać, закапать.

Skąpać, вы́купать, окуну́ть, погрузи́ть въ во́ду; || **Skąpać się, вы́купаться.**

Skąpca, -y, *м., см.* **Skąpiec.**

Skąpić, скупи́ться, скря́жничать.

Skąpica, -y, *ж.* **скупа́я же́нщина.**

Skąpiec, -pca, *м.* **скупе́цъ, скря́га,** *см.* Sknera.

Skapitalizować, обрати́ть въ капита́лъ, въ де́ньги.

Skąpo, ску́по.

Skąpstwo, -a, *ср.* **ску́пость.**

Skąpy, скупо́й, ска́редный.

Skarać, наказа́ть, *см.* **Karać.**

Skaranie, -nia, *ср.* **наказа́ніе,** *см.* **Karanie.**

Skarb, -u, *м.* **сокро́вище, кладъ;** || **казна́;** || **сокрови́щница;** || **казначе́йство;** || **бога́тства, фина́нсы. Zbierać na skarb,** описывать, конфисковáть въ казну́. **Płacić do skarbu, плати́ть** въ казну́. **Minister skarbu, министръ финансо́въ.**

Skarbek, -bka, *м.* **храни́тель сокро́вищъ.**

Skarbić, Uskarbić, Zaskarbić, копи́ть, скопи́ть, собира́ть, собра́ть (*золото, богатство*), пріобрѣта́ть, пріобрѣсть, сни́скивать, сниска́ть **Zaskarbić sobie czyję łaskę, сниска́ть для себя́ чью благоскло́нность.**

Skarbiec, -bca, *м.* **казна́, казённая ка́сса;** || **сокрови́щница;** || **храни́лище, кладова́я;** || **кладъ**

Skarbnica, -y, *ж.*, *см.* **Skarbiec;** || **де́нежный сунду́къ, ка́сса,** *см.* **Kufer;** || **кру́жка** (*для собира́нія де́негъ*), **копи́лка,** *см.* **Karbona.**

Skarbniczek, -ozka, *м. Стар.* **родъ бри́чки.**

Skarbniczka, -i, *ж.* **ла́рчикъ, шкату́лка.**

Skarbnik, -a, *м. Стар.* **казначе́й;** || *Стар.* **родъ бри́чки,** *см.* Skarbniczek.

Skarbnikowstwo, -a, *ср.* **до́лжность казначе́я;** || *Собир.* **казначе́й съ жено́ю.**

Skarbnikowa, -éj, *ж.* **жена́ казначе́я.**

Skarbny, *см.* Skarbowy; || **Skarbny, -ego,** *м. Стар.* **казначе́й,** *см.* Skarbnik.

Skarbokradztwo, -a, *ср.* **казнокра́дство,** расхище́ніе госуда́рственной казны́.

Skarbowość, -ści, *ж.* **госуда́рственные дохо́ды, фина́нсы, фина́нсовая часть;** || **казначе́йство. Służy w skarbowości, онъ слу́житъ** въ **казначе́йствѣ, въ министе́рствѣ фина́нсовъ;** || **Skarbowość leśna, ле́сны́е дохо́ды.**

Skarbowy, казённый; || **фина́нсовый;** || **Skarbowy, -ego,** *м.* **казначей,** *см.* Skarbnik, Skarbny.

Skarcenie, -nia, *ср* **взыска́ніе;** || **вы́говоръ на слова́хъ;** || *Юрид.* **обжа́лованіе.**

Skarga, -i, *ж.* **жа́лоба, сѣтованіе;** || *Юрид.* **жа́лоба, проше́ніе, про́сьба, искъ;** || **извѣтъ, доно́съ;** || **Skarga wzajemna, встре́чный искъ; — renkonwencyjna, встре́чное проше́ніе;—incydentalna, ча́стная жа́лоба;—jednostronna, односторо́нняя жа́лоба;—główna, исковóе проше́ніе; —possesoryjna, искъ о влад**ѣ**ніи;—działowa, искъ о равдѣлѣ им**ѣ**нія.**

Skarłupa, -y, *ж. Зоол.* **чешуя́;** || **че́репъ** (*у́стрицы, ра́коviны, черепа́хи*), *см.* Skorupa.

Skarpa, -y, *ж. Фортиф.* **эска́рпъ, скатъ, отко́съ.**

Skarpetka, *см.* **Szkarpetka.**

Skarżący, жа́лующійся, обвини́тель, подающій жа́лобу.

Skarżyć (kogo), подава́ть жа́лобу (*на кого́*); || **Skarżyć się, жа́ловаться** (*на кого́*), **сѣтовать** (*на что́*), *см.* Żalić się.

Skarżyciel, -a, *м. Юрид.* **исте́цъ, челоби́тчикъ, жа́лобщикъ, обвини́тель;** || **доно́счикъ, извѣтчикъ.**

Skarżycielka, -i, *ж. Юрид.* **исти́ца, челоби́тчица, жа́лобщица, обвини́тельница;** || **доно́счица, извѣтчица.**

Skarżycielski, истцо́въ, принадлежа́щій истцу́.

Skąsać, искуса́ть.

Skasowanie, -nia, *ср.* **отмѣна, уничтоже́ніе.**

Skatalogować, соста́вить катало́гъ.

Skatować, изби́ть до полусме́рти.

Skaz, -u, *м. Стар.* **при́знакъ, приме́та,** *см.* Poszlaka, Poznaka; || *Юрид.* **сенте́нція, приговóръ** (*суда́*).

Skaza, -y, *ж.* **пятно́;** || * **безче́стіе, недоста́токъ;** || **по́рча, испо́рченность;** || *Астр.* **пятно́** (*на со́лнечномъ кру́гѣ*); || **я́ва, цара́пина;** || *Бот. см.* **Lwi ogon.**

Skazać, *см.* **Skazywać.**

Skazanie, -nia, *ср.* **присужде́ніе, осужде́ніе, приговóръ. Skazanie na śmierć, осужде́ніе на сме́рть,** *см.* Dekret, Wyrok.

Skazany, осуждённый, обвинённый, приговорённый.

Skaźca, -y, *м., см.* **Skaziciel.**

Skażenie, -nia, *ср.* по́рча, испо́рченность; || развра́тъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе. **Skażenie obyczajów**, испо́рченность, растлѣніе нра́вовъ. **Powszechne skażenie**, всеобщій развра́тъ.

Skazić, *см.* **Kazić.**

Skaziciel, -a, *м.* разврати́тель, соблазни́тель.

Skazicielka, -i, *ж.* разврати́тельница, соблазни́тельница.

Skazisty, бре́нный, подве́рженный тлѣнію; || испо́рченный, развращённый, поро́чный.

Skazitelność, -ści, *ж.* тлѣнность, бре́нность.

Skaźń, -źni, *ж.* сенте́нція, приговóръ (*суда́*).

Skażoność, -ści, *ж.* по́рча, поврежде́ніе, разстро́йство, испо́рченность.

Skażony, испо́рченный, поврежднный, искажённый.

Skazować, *см.* **Skazywać.**

Skazowczy, указа́тельный. **Rejestr skazowczy**, указа́тель.

Skazówka, -i, *ж.* стрѣлка (*у часóвъ*); || ука́зка (*бытская*); || указа́ніе.

Skazownik, -a, *м.* указа́тель (*у со́лнечныхъ часóвъ*), стрѣлка (*у компáса*), *см.* **Wskazówka.**

Skazywać, Skazować, Skazać, ука́зывать, указа́ть, пока́зывать, показа́ть; || назнача́ть, назна́чить; || *Юрид.* присужда́ть, произноси́ть, произнести́, объявля́ть, объяви́ть приговóръ, осужда́ть (*на сме́рть*), приговáривать (*къ смерти*).

Skiba, -y, *ж.* ломóть (*хлѣба*); || *Агр.* пластъ (*земли́ при паха́нiи*).

Skielet, Skielko, *см.* **Szk.....**

Skierka, *см.* **Skra.**

Skinąć, кивну́ть (*головóю*), **махну́ть** (*рукóю*), пода́ть кому́ знакъ (*рукóю, головóю, глазáми*), мигну́ть (*кому́*)

Skinienie, -nia, *ср.* знакъ, сигна́лъ, жестъ, кива́ніе, маха́ніе.

Sklący, Sklący się, *см.* **Szklący.**

Skład, -u, *м.* состáвъ, соединéніе; || состáвъ, устроéніе (*человѣческаго тѣла*); || **Skład twarzy**, óбликъ, окла́дъ, черты́ лица́; || расположéніе (*частей*), состáвъ словъ; || организáція, устрóйство (*политическаго тѣла*); || **Skład okoliczności**, стечéніе обстоя́тельствъ; || **Skład Apostolski**, симво́лъ вѣры; || кладова́я, анба́ръ *или* амба́ръ, магази́нъ, складъ, скла́дочное мѣсто, депó, накáузъ. **Skład wódki**, ви́нный магази́нъ; || *Горн.* штóкверкъ. **Skład nieforemny**, бýценверкъ.

Składać, Złożyć, скла́дывать, сложи́ть, составля́ть, соста́вить, собира́ть, собра́ть. **Składać do kupy, na kupę**, вали́ть, класть въ кýчу, нава́ливать. **Złożyć list, sложи́ть письмó.** **Składać** wyrazy, составля́ть словá. *Тип.* **Składać** (litery), набира́ть. **Złożyć zdanie**, составить предложéніе, составить фрáзу. **Złożyć sejm**, созва́ть, собра́ть сеймъ. **Złożyć co na stole**, положи́ть что́ на стóлъ. **Złożyć urząd**, сложи́ть съ себя́ до́лжность. **Złożyć kogo z urzędu**, отста́вить, отрѣши́ть кого́ отъ до́лжности. **Złożyć u kogo** *или* **w czyje ręce pewną summę pieniędzy**, внести́, дать на храненіе, ввѣрить, довѣрить кому́ извѣстную су́мму де́негъ. **Składać rachunki**, сдава́ть, представля́ть счётъ, отдава́ть отчётъ, *см.* **Zdawać.** **Składać dowody**, представля́ть доказа́тельства. **Składać na kogo winę**, сва́ливать, слага́ть на кого́ вину́. **Złożyć** chorego **w łóżku**, уложи́ть больна́го въ посте́ль. || **Składać się, Złożyć się**, скла́дываться, сложи́ться, накопля́ться, накопи́ться; || состоя́ть. **Mieszkanie, które się składa z dziesięciu pokojów**, кварти́ра, кото́рая состои́тъ изъ десяти́ ко́натъ.

Składacz, -a, *м. Тип.* набóрщикъ; || *Стар.* сочини́тель, слага́тель; || скла́дчикъ, уча́стникъ въ скла́дкѣ.

Składaczka, -i, *ж.* скла́дчица, уча́стница въ скла́дкѣ; || скла́дывальщица.

Składalny, складно́й.

Składanie, Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложéніе, собира́ніе, составле́ніе, состáвъ, соединéніе, скопле́ніе; || отда́ча на храненіе; || вкладъ, взносъ; || *Тип.* набóръ; || **Składanie wyrazów**, образова́ніе словъ; || **Złożenie urzędu**, сложéніе съ себя́ до́лжности; || **Złożenie korony**, отрече́ніе отъ престóла; || **Złożenie z urzędu**, отрѣше́ніе отъ до́лжности отста́вка.

Składany, сло́жный, составно́й, *см.* **Złożony**; || складно́й. **Nóż składany**, складно́й но́жикъ.

Składka, -i, *ж.* скла́дка, скла́дчина, до́ля, часть; || сборъ (*податéй*), собира́ніе пожéртвованій (*въ по́льзу бѣдныхъ*), *см.* **Kwesta**; || **Składka emerytalna**, вычетъ въ эмерита́льный капита́лъ; || **Składka ogniowa**, страхово́й отъ огня́ платёжъ.

Składnia, -ni, *ж. Грам.* словосочине́ніе, си́нтаксисъ.

Składnie, скла́дно, соразмѣрно; || прили́чно, сообра́зно.

Składnik, -a, *м.* скла́дчикъ, содержа́тель подва́ловъ.

Składność, -ści, *ж.* соразмѣрность, симме́трія, соотношéніе часте́й, сообрáзность; || прили́чіе, стрóйность; || гúбкость, поворóтливость, укло́нчивость; || **Składność rytmów**, разме́ръ стихóвъ, соотвѣтствіе ри́емъ.

Składny, скла́дный, ста́тный, соразмѣрный, прили́чный; || согла́сный, соотвѣтственный; || ло́вкій, расторóпный; **Ładny i składny**, краси́вый и ло́вкій; || *Стар.* сло́жный.

Składowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ма-

гази́на, скла́да, анба́ра; || пла́та за хране́ніе вещей.

Składowy, скла́дочный, анба́рный; || составно́й. **Rozłożyć co na składowe pierwiastki**, разложи́ть что́ на составны́я ча́сти, нача́ла. || **Składowy, -ego**, *м.* смотри́тель скла́дочнаго магази́на.

Składzisty, ги́бкій, складно́й, *см.* **Składany**.

Składać, солга́ть, совра́ть.

Skłaniać, Skłonić, склоня́ть, склони́ть, наклоня́ть, наклони́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || * склоня́ть, располага́ть, побужда́ть (*кого къ чему́*). **Co cię do tego skłoniło?** что́ тебя́ побуди́ло къ э́тому? что́ заста́вило тебя́ э́то сдѣ́лать? || **Skłaniać się, Skłonić się**, склоня́ться, склони́ться, наклоня́ться, наклони́ться, поклоня́ться, поклони́ться; || склоня́ться, убѣжда́ться, чу́вствовать расположе́ніе (*къ чему́*); || уклоня́ться, удаля́ться, устраня́ться, сворачивать съ доро́ги; *см.* **Kłaniać się, Ukłonić się**.

Skłanka, и т. д., *см.* **Szklanka**, и т. д.

Sklejny, kleёikій, lípkій; || * **соотвѣ́тственный**, схо́дственный.

Sklep, -u, *м.* сводъ, *см.* **Sklepienie**; || подземе́лье, подзе́мный **ходъ**; || **подва́лъ**, склепъ; || *область.* по́гребъ, *см.* **Piwnica**; || ла́вка, магази́нъ, кладова́я. **Magazyn galanteryjny**, магази́нъ галантере́йныхъ веще́й, магази́нъ новомо́дныхъ изде́лій. **Sklep korzenny**, бакале́йная ла́вка.

Sklepić, своди́ть, выводи́ть сводъ.

Sklepienie, -nia, *ср.* сводъ, перемы́чка, кружа́ло. **Sklepienie z głowe** *или* **łukowe**, коробо́чатый сводъ. **Sklepienie krzyżowe**, стрѣльчатый сводъ. || **Niebieskie sklepienie**, сводъ не́ба, сводъ небе́съ, небеса́.

Sklepik, -a, *м.* ла́вочка (*купеческая*), мелочна́я ла́вочка.

Sklepina, -y, *ж.* лавчо́нка (*купеческая*).

Sklepiony, вы́веденный сво́домъ. **Kościoł sklepiony**, це́рковь со сво́дами.

Sklepisty, сво́дчатый, состоя́щій изъ сво́довъ.

Sklepizna, -y, *ж.* погре́бица; || че́репъ, покрывающій черепаху.

Sklepowy, сводообра́зный; || ла́вочный, магази́нный. **Sklepowy słup**, крѣпостно́й столбъ (*поддерживающій своды*). || **Sklepowy, -ego**, *м.* сидѣлецъ (*въ лавкѣ*).

Sklęsły, опа́вшій.

Sklić, Sklisty, Skła, *см.* **Szklić** и т. д.

Skłóć, Skłuć, исколо́ть; || изжа́лить.

Skłonić, Skłonić się, *см.* **Skłaniać**.

Skłonienie, -nia, Skłonienie się, -nia się, ср. наклоне́ніе (*головы*), покло́нъ, *см.* **Ukłon**; || согла́сіе, созволе́ніе (*на что́ либо*).

Skłonność, -ści, *ж.* скло́нность, накло́нность (*къ чему́*); || расположе́ніе, настрое́ніе; || *Мед.* предрасположе́ніе (*къ болѣзни*).

Skłonny, скло́нный, накло́нный; || расположенный, настро́енный; || предрасположенный.

Skłos, *см.* **Wskłoś**.

Skłóty, иско́лотый. прико́лотый.

Sknera, -y, *м.* скупо́й, скупе́цъ, скря́га.

Sknerowato, скупо, ска́редно.

Sknerowatość, -ści, *ж.* скупость, ска́редность.

Sknerowaty, скупо́й, ска́редный.

Sknerstwo, -a, *ср.* скря́жничество, ска́редность.

Skobel, -bla, *м.* ско́бель, скоба́.

Skoczek, -czka, *м.* плясу́нъ, скаку́нъ, прыгу́нъ. **Skoczek na linie**, кана́тный плясу́нъ, акроба́тъ; || конь, конёкъ (*въ шахматной игрѣ*), *см.* **Konik**; || скачо́къ, прыжо́къ; || *Бот.* **Skoczek większy**, клещеви́на. **Skoczek mniejszy**, бальзами́нъ, не тро́нь меня́; || *Зоол.* тушка́нчикъ, земляно́й за́яцъ, табарга́нъ, щелку́нъ (*насѣко́мое*).

Skoczka, -i, *ж.* **плясу́нья, скаку́нья**, прыгу́нья.

Skocznie, Skoczno, пры́тко, ско́ро, рѣ́зво, съ припры́жкой.

Skoczny, Skokliwy, подпры́гивающій; || рѣ́звый, вертля́вый, прытки́й; || плясово́й, танцова́льный. **Muzyka skoczna**, плясова́я му́зыка.

Skoczogon, -a, *м. Зоол.* водяна́я блоха́ (*насѣко́мое*).

Skoczyć, *см.* **Skakać**.

Skok, -u, *м.* скачо́къ, прыжо́къ; || *Охот.* **Skoki zajęcze**, за́ячьи ла́пы

Skołatać, расколоти́ть, разби́ть, разру́шить, разлома́ть. **Burza skołatała nasz okręt**, бу́ря разби́ла нашъ кора́бль.

Skoma, Skomina, -y, *ж. см.* **Oskoma**.

Skomienie, -nia, *ср.* тя́вканіе; || * визгъ, визготня́ (*собаки*).

Skomlić, Skamlić, Skolić, тя́вкать, га́вкать; || * визжа́ть (*о собакахъ*).

Skomoroch, -a, *м.* скоморо́хъ; || медвѣжа́тникъ, вожа́къ медвѣдя, *см.* **Niedźwiednik**.

Skompletować, допо́лнить.

Skompletowanie, -nia, *ср.* **дополне́ніе**, составле́ніе.

Skomplikować, усложни́ть; || запу́тать.

Skomplikowanie, -nia, *ср.* сло́жность, многосло́жность; || запу́танность.

Skon, -u, *м.* кончи́на, смерть; || коне́цъ, преде́лъ; || *см.* **Szczął, Do szczętu**.

Skonać, *см.* **Konać**.

Skonanie, *см.* **Konanie**.

Skończenie, -nia, *ср.* оконча́ніе, заверше́ніе, отдѣлка.

Skończeność, Skończoność, -ści, *ж.* оконченность; || ограни́ченность, коне́чность.

Skończony, оконченный, совершенный; || ограни́ченный, коне́чный.

Skończyć, *см.* **Kończyć**.

Skonfiskować, описа́ть, сконфискова́ть.

Skonfrontować, слича́ть, повѣ́рить.

Skonfrontowanie, -nia, *ср.* слича́ніе, повѣ́рка.

Skonfundować, сконфу́зить, приступи́ть.

Skop, -a, *м.* бара́нъ; || *Астрон.* Ове́нъ (*созвѣздіе*), *см.* Baran.

Skopać, *см.* Kopać.

Skopek, -pka, Skopiec, -pca, *м. см.* Skop; || лоха́нка, ка́дочка, бадёйка, дойни́къ; || *Бот.* Skopki, fijołki białe, бѣлая фіа́лка. **Skopki zimowe**, родъ ночно́й фіа́лки.

Skopowina, -y, *ж.* бара́нина, *см.* Baranina.

Skopowy, бараній, бара́новый, *см.* Barani.

Skopywać, Skopać, ска́пывать, скопа́ть, срыва́ть, срыть, выра́внивать, равня́ть по вaтерпа́су.

Skóra, -y, *ж.* ко́жа; || шку́ра, ко́жа (*съ животныхъ*); || кожура́ (*на плода́хъ*); || ко́жица; || перепо́нка, плева́. **Drzeć** *или* **łupić kogo ze skóry**, обдира́ть, сдира́ть съ кого́ кожу. **Skóra i kości**, ко́жа да ко́сти. **Skórę komu wytrzepać**, отколоти́ть, отдра́ть кого́, отваля́ть бока́. **W skórę komu dać**, отхлеста́ть, высѣчь ро́згами. * **Nie chciałbym być w jego skórze**, я не хотѣ́лъ бы быть на его́ мѣстѣ. * **Za skórę komu nałać**, подста́вить кому́ но́гу, досади́ть кому́, надѣлать кому́ непрія́тностей. *Посл.* **Na wołowéj skórze tego by nie spisał**, э́то до́лго разска́зывать, и конца́ бы э́тому не́ было. *Посл.* **Gdzie nie staje wilczéj skóry, tam lisiéj nadstawić**, имѣть во́лчій ротъ и ли́сій хвостъ. **Słucha psiéj skóry**, онъ слу́шается бараба́на, онъ солдатъ. **Skóra jelenia**, оле́нья шку́ра, оле́нина, **Skóra kozia**, козло́вая ко́жа, козли́на. **Skóra owcza, barania**, овчи́на, овчи́нка. **Skóra biała, psia**, ла́йка, соба́чья шку́ра. **Skóra wołowa**, бычачья ко́жа. **Skóra funtowa**, пу́мпа, то́лстая, подо́швенная ко́жа. **Skóra niegarbowana**, сы́ромять. *Минер.* **Skóra górna, ziemna**, го́рная ко́жа. **Skóra na śniegu po odwilży**, настъ. **Skóra na drzewie**, древе́сная кора́. **Handel skórami**, скорня́чество, торгъ мѣха́ми. **Skóry garbować**, дубить ко́жи. **Zdejmować skórę z bydlęcia**, свѣжева́ть, снима́ть кожу съ уби́той скоти́ны.

Skóreczka, -i, *ж.* **ко́жица, плева́, перепо́нка.**

Skórek, -rka, *м. Зоол.* сороконо́жка, костя́нка, стоно́гъ, мокри́ца (*насѣко́мое*).

Skórka, -i, *ж. см.* Skóreczka; || ко́жа вы́дѣланная (*живо́тныхъ*); || *Анат.* ве́рхняя ко́жица (*на тѣлѣ*), плева́, перепо́нка, оболо́чка, *см.* Błona; || ко́рка (*хлѣ́бная*), ко́рка (*съ сы́ра*); || кожура́, кожу́рина (*на плода́хъ*), ко́жица; || ко́рка. **Skórka pomarańczowa**, помера́нцовая ко́рка.

Skórkowaty, кожури́стый.

Skórkowy, ко́жаный.

Skórnia, -rni, Skórznia, -rzni, Skórzenka, -i, *ж.* употреби́тельнѣе во мн. ч. **Skórnie, Skórznie, Skórzenki**, *Стар.* полуса́по́жки. боти́нки.

Skórnik, -a, *м.* скорня́къ, кожевникъ, сыромя́тникъ; || *Стар.* ко́жій мѣхъ (*для жи́дкостей*), бурдю́къ; || *Зоол.* кожее́дъ (*насѣко́мое*).

Skórny, ко́жаный; || *Мед.* нако́жный, сы́пный. **Wyrzut skórny**, сыпь, нако́жная болѣзнь. **Handel skórny**, торгъ мѣха́ми, пушни́мъ това́ромъ.

Skoro, *Нар.* ско́ро, ши́бко, скорѣе; || какъ то́лько, лишь то́лько, е́сли. **Skoro tylko skończy, to przyjdzie**, какъ то́лько онъ око́нчитъ, то придётъ. **Skoro tak, to i ja tak**, е́сли такъ, то и я то́же.

Skoropis, Skoropism, -u, *м.* стенографі́я, ско́рость. || **Skoropis, -a, Skoropisiec, -sca**, *м.* стенографъ, скорописецъ.

Skorość, -ści, *ж.* ско́рость.

Skorowidz, -a, *м.* указа́тель.

Skorupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хи*); || черепо́къ, оско́локъ; || гли́няный сосу́дъ; **гли́няная посу́да**; || скорлупа́ (*пти́чья, ра́ковая, орѣховая*); || ра́ковина. *Посл.* **Czego się skorupka za młodu napije, tém i na starość trąci**, како́въ въ колыбе́лку, тако́въ и въ моги́лку, **горба́таго моги́ла испра́витъ.**

Skorupi, скорлу́пный; || костеобра́зный.

Skorupiak, -a, *м.* раковѝдное живо́тное.

Skorupiany, черепно́й, гли́няный.

Skorupiasty, Skorupiany, черепоко́жный, раковѝдный.

Skorupić, Żeskorupić, Zaskorupić, покры́ть скорлупо́ю, сдѣлать твёрдымъ; || **Skorupić się**, покрыва́ться скорлупо́ю, дѣлаться твёрдымъ; || * застыва́ть, примерза́ть.

Skorupieć, покрыва́ться скорлупо́ю, твердѣ́ть.

Skorupka, -i, *ж.* скорлу́пка; || черепо́чекъ, оско́лочекъ; || ра́ковинка; *см.* **Skorupa.**

Skory, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій, поспѣ́шный; || внеза́пный; || торопли́вый. **Nie bądź tak skory**, не торопи́тесь такъ.

Skórzany, ко́жаный.

Skórzenka, *см.* **Skórnia.**

Skosisto, Skośnie, на́кось, на́искось, иско́синою, вкось, ско́са; || въ бокъ, кри́во; || отко́сомъ, ска́томъ, отло́го; || ко́свенно.

Skosisty, косо́й, иско́сный; || ко́свенный; || отло́гій, пока́тый, поло́гій.

Skosztować, *см.* **Kosztować.**

Skosztowanie, *см.* **Kosztowanie.**

Skot, -a, *м.* **скотъ**, скоти́на; || ста́до, гуртъ.

Skotarka, Skotopaska, -i, *ж.* ско́тница, пасту́шка.

Skotarz, Skotopas, -a, *м.* ско́тникъ, скотопа́съ, пасту́хъ.

Skotnica, -y, *ж.* **Skotnik, -a**, *м.* скотопрого́нная доро́га.

Skotopas, *см.* **Skotarz.**

Skotopaska, *см.* **Skotarka**; || идиллія, пасту́шеское стихотворе́ніе, *см.* **Sielanka**

Skowera, *см.* **Skowyra.**
Skowerać, *см.* **Skowyrać.**
Skówka, **-i**, *ж.* **окóвка**; || **óбручъ, обóйка**, насáдка (*на стýпицу*).
Skowronek, **-nka**, *м.* **жáворонокъ**, *Умен.* **Skowroneczek**, **-czka**, *м.* **жаворóночекъ.** **Skowronek polny, луговóй жáворонокъ.**
Skowyczéć, Skowytać, **выть**, визжáть (*о собакахъ*).
Skowyczenie, Skowytanie, -nia, *ср.* вой, завываніе.
Skowyra, **-y**, *м. Охот.* **стáрая негóдная** собáка; || брюзгá, ворчýнъ.
Skowyrać, ворчáть, брюзжáть.
Skra, **-y**, *ж.* **úскра**, *Умен.* **Skierka**, úскорка, *см.* **Iskra.**
Skrab, **-u**, *м.* шероховáтость, *см.* **Chropawość.**
Skrabowato, *см.* **Chropawo, Chropowato.**
Skracać, Skrócić, сокращáть, сократúть, укорáчивать, укоротúть. **Skrócić sobie drogę**, сократúть дорóгу, взять ближáйшую дорóгу.
Skracanie, Skrócenie, -nia, *ср.* сокращéніе, укорочéніе, убывáніе.
Skradać, *см.* **Skraść**; || **Skradać się**, подкрáдываться.
Skradziony, укрáденный, крáденый.
Skrajni, Skrajny, крáйній, конéчный.
Skrapiać, Skropić, кропúть, скропúть, окропля́ть, окропúть, орошáть, оросúть, обрызгивать, обры́знуть, смáчивать, смочúть.
Skrapiany, Skropiony, окроплённый, орошённый, обры́зганный, смóченный.
Skraść, Skraśdź, Skradać, укрáсть, обокрáсть, красть, воровáть, обкрáдывать; || похúтить, похищáть; || скрыть, скрывáть, укрывáть.
Skrawać, Skrajać, Skroić, срéзывать, срéзать; || кроúть, скроúть, *см.* **Kroić**; || срéзывать шаръ, биль (*въ биллiáрдной игрѣ*). *Посл.* **Skroić komu kurtę**, надéлать кому хлопóтъ.
Skrawek, -wka, *м.* **обрéзокъ, отрéзокъ**, *см.* **Okrawek.**
Skrążać, Skrążyć, округля́ть, округлúть; || огибáть, обогнýть, обходúть, обойдтú (*какóе лúбо мѣсто*); || * изъéздить úли исходúть вдоль и поперёкъ (*страны*); || изрéзать въ кружкú; *см.* **Okrążać.**
Skręcać, Skręcić, крутúть, скручúвать, скрутúть (*верёвку*). **сучúть, сучúть** (*нитки, шёлкъ*); || свёртывать, свернýть; || завúвать, завúть. **Kark skręcić**, сломáть шéю. **Skręcić w prawo**, повернýть, свернýть, **своротúть** направо; || **Skręcać się, Skręcić się**, скручúваться, скрутúться, **сучúваться, сучúться, свёртываться, свернýться, свивáться, свúться.**
Skreślać, Skreślić, начéртывать, **начертáть**, изображáть, **изобразúть.**
Skreślenie, -nia, *ср.* начертáніе, **изображéніе.**
Skręt, -u, *м.* **сучóкъ**; || прядь, волокнó; || **завитóкъ**, лóконъ, **пýкля**; || **изги́бъ** (*зáдовъ*); || **извúлина, излýчина** (*рýки, тропúнки*), **поворóтъ** (*ýлицы*); || **закоýлокъ**; || **объѣ́здъ, обхóдъ, крюкъ**; || *Анат.* **позвонóкъ шéйный**; **коловорóтъ на бедрѣ**; || ***увёртка, улóвка, изворóтъ**; || *Нар.* **Na skręt**, плашмя́, лёжмя, прижáвшись.
Skrętny, изворóтливый, *см.* **Zwrotny.**
Skrewnić się, *см.* **Spokrewniać się.**
Skrewnienie, *см.* **Spokrewnienie.**
Skrobać, Oskrobać, Skrobnąć, скрести́, оскребáть, скоблúть, выскáбливать, выскоблúть. **Skrobać papier, pismo**, выскáбливать, подчищáть (*пúсанное*). **Skrobać skóry**, мяздрúть, сдирáть бухтармý, сдирáть мя́со и сáло съ кóжи, скоблúть кóжи. **Skrobać ryby**, очищáть чешую съ ры́бы. || **Skrobać się**, чесáться, *см.* **Drapać się.**
Skrobacz, -a, *м.* **скоблúльщикъ.**
Skrobaczka, -i, *ж.* **скребóкъ, лопáтка**; || *Горн.* **клю́шка.**
Skrobadło, -a, *ср. см.* **Skrobaczka.**
Skrobak, -a, *м. см.* **Skrobaczka.**
Skrobanie, -nia, *ср.* **подчúстка**; || **скребáніе.**
Skrobanina, -y, *ж.* **оскрёбки, отскрёбки**; || * **выскáбливаніе, подчúстка** (*напúсаннаго*).
Skrobanka, -i, *ж.* **кóрпія.**
Skrócenie, -nia, *ср.* **сокращéніе.** **Przez skrócenie**, сокращéнно, **сокращённымъ óбразомъ.** **W skróceniu**, вкрáткѣ, **сокращéнно.**
Skrócić, *см.* **Skracać.**
Skrócony, сокращённый.
Skródlić, *Стар.* **скородúть, бороня́ть, боронóвать**, *см.* **Bronować, Włóczyć.**
Skroić, *см.* **Skrawać.**
Skrom, -u, *м. Охот.* **зáячій жиръ.**
Skromić, *см.* **Poskromić, Uskramiać.**
Skromnie, скрóмно, смирéнно, крóтко, умѣ́ренно.
Skromnis, -sia, *м.* **скрóмникъ.**
Skromniuchno, Skromniutko, скромнёхонько, скромнёшенько, сáмымъ **скрóнным**ъ óбразомъ.
Skromniuchny, Skromniuteńki, скрóненькій, скромнёхонькій, сáмый **скрóнный.**
Skromność, -ści, *ж.* **скрóмность, смирéніе**; || **воздéржность, воздержáніе, умѣ́ренность.** **Skromność w postępowaniu**, скрóмность въ обхожде́ніи (*съ людьмú*). **Skromność w wydatkach**, умѣ́ренность въ расхóдахъ. **Skromność obyczajów**, простотá нрáвовъ. **Skromność w jedzeniu i piciu**, воздéржность въ пúщѣ и питьѣ́.
Skromny, скрóмный, **смирéнный**; || **воздéржный, умѣ́ренный, трéзвый.** **Skromny fijołek**, скрóмная фíялка. **Życie skromne**, воздéржная жизнь. **Skromny obiad**, простóй, умѣ́ренный столъ, обѣ́дъ; || *Охот.* жúрный (*о зайцѣ*).

Skroń, -ni, *ж. Анат.* висо́къ (*мн.* **виски́**).
Skroniowy, *Анат.* висо́чный.
Skropawość, *см.* **Chropawość.**
Skropawy, Skropowaty, *см.* **Chropawy.**
Skropić, *см.* **Skrapiać.**
Skroś, *см.* **Wskroś.**
Skrucha, -y, *ж.* **сокруше́ніе со́рдца, раска́яніе.**
Skrupić, истоло́чь, измоло́ть; || **Skrupić się, истоло́чься.** *Посл.* **Komuści się zmiele, tobie się skrupi,** *или* **Jednemu się zmiele, tobie się skrupi,** оди́нъ вы́йдетъ изъ воды́ сухимъ, а вина́ на тебя́ надётъ.
Skrupuł, Szkrupuł, -u, *м.* безпоко́йство (*со́вѣсти*), со́вѣстливость, взря́ніе со́вѣсти; || то́чность; || рачи́тельность, разбо́рчивость; || сомнѣ́ніе, недоумѣ́ніе **Nie robić sobie z czego żadnego skrupułu,** не со́вѣститься дѣ́лать что́-либо, дѣ́йствовать безъ взря́нія со́вѣсти. **Nie dosyć pan objaśniłeś adwokata, jeszcze ma jakieś skrupuły,** вы недоста́точно объясни́ли дѣ́ло адвока́ту, у него́ есть ещё ко́е какія сомнѣ́нія; || скру́пулъ (*вѣсъ, 24 грана*); || *Астр.* весьма́ ма́лая часть мину́ты.
Skrupulacki, Szkrupulacki, *см.* **Skrupulatny.**
Skrupulat, Szkrupulat, -a, *м.* сли́шкомъ стро́гій правоучи́тель, человѣ́къ безусло́вно стро́гій въ исполне́ніи до́лга, ригори́стъ; || *мелочно́й человѣ́къ.
Skrupulatnie, Szkrupulatnie, то́чно, стро́го, рачи́тельно, стара́тельно.
Skrupulatność, Szkrupulatność, -ści, *ж.* тре́бовательность, взыска́тельность; || сли́шкомъ стро́гое нравоуче́ніе, безусло́вно стро́гое исполне́ніе до́лга, ригори́змъ; || то́чность, стро́гая исполни́тельность, аккура́тность.
Skrupulatny, Szkrupulatny, мелочно́й, сли́шкомъ тре́бовательный, взыска́тельный; || рачи́тельный, стара́тельный, то́чный, стро́гій.
Skrupulizować, Szkrupulizować, входи́ть въ ме́лочи, въ подро́бности, быть сли́шкомъ взыска́тельнымъ.
Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**
Skruszeć, *см.* **Kruszeć.**
Skruszenie, -nia, *ср.* **исправле́ніе, раска́яніе,** *см.* **Skrucha.**
Skruszony, сокрушённый.
Skruszyć, Skruszyć się, *см.* **Kruszyć.**
Skrutynjum, *Нескл.* вы́боръ биле́тами, балотиро́вка.
Skrwawiony, окрова́вленный.
Skryć, Skryć się, *см.* **Kryć.**
Skrycie, скры́тно.
Skrypt, -u, *м.* напи́санная бума́га, ру́копись; || роспи́ска, пи́сьменное обяза́тельство.
Skrytopłciowy, *Бот.* тайнобра́чный.
Skrytość, -ści, *ж.* скры́тность, *см.* **Tajemność.**
Skryty, скры́тый, *см.* **Tajemny, Ukryty;** || *см.* **Skryć.**
Skrzeczeć, Skrzekotać, стрекота́ть (*о соро́кѣ*), ква́кать (*о лягу́шкахъ*), ка́ркать (*о воро́нахъ*); || *трещать, тарантѝть, тарато́рить, стрекота́ть, болта́ть безъ у́молку.
Skrzeczek, -czka, *м. Зоол.* комя́къ, ка́рбышъ.
Skrzek, -u, *м.* стрекота́ніе (*воро́ны*), ква́каніе (*лягу́шки*); || лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икра́; || *Стар.* *ворча́ніе, ронта́ніе; || *Стар.* **кустарникъ,** *см.* **Krzak;** || *см.* **Jodła.**
Skrzele, -ów, *мн.* жа́бры (*у рыбъ*).
Skrzepić, *см.* **Krzepić;** || *заморо́зить, застуди́ть; || сгусти́ть.
Skrzepłość, -ści, *ж.* окрѣ́лость, отвердѣ́лость; || застыва́ніе, сгуще́ніе.
Skrzepły, окрѣ́лый, отвердѣ́лый; || засты́вшій, сгущённый.
Skrzepnąć, *см.* **Krzepnąć.**
Skrzepienie, *см.* **Krzepienie.**
Skrzęta, Skrzętwa, Skrzątwa, -y, *ж.* заня́тіе, дѣ́ло; || попече́ніе, стара́ніе, хлопо́ты; || изворо́тливость, ло́вкость.
Skrzętnie, стара́тельно, усе́рдно, рачи́тельно, тща́тельно; || изворо́тливо, ло́вко.
Skrzętność, -ści, *ж.* стара́тельность, рачи́тельность, усе́рдіе, забо́тливость, дѣ́ятельность; || промы́селъ, мастерство́; || бережли́вость, скопидо́мство.
Skrzętny, стара́тельный, рачи́тельный, усе́рдный, забо́тливый, дѣ́ятельный; || изворо́тливый, промы́шленный; || бережли́вый.
Skrzybać, скрести, скобли́ть, скреба́ть, оскрёбывать.
Skrzybaczka, -i, *ж.* скребни́ца.
Skrzydełko, -a, *ср.* кры́лышко, *Умен.* сло́ва **Skrzydło,** крыло́.
Skrzydlany, Skrzydlasty, употреби́тельнѣе: **Skrzydlaty,** кры́латый. **Ryby skrzydlaste,** лету́чія ры́бы.
Skrzydło, -a, *ср.* крыло́; || *Воен. и Морск.* фла́нгъ, крыло́ (*а́рміи, фло́та*); || *Архит.* фли́гель, боково́е строе́ніе, боковы́е придѣ́лы, пристро́йки хра́ма; || *Фортиф.* бока́ (*бастіо́на*); || поля́, края́ (*у шля́пы*); || створъ, полови́нка (*у две́ри, у око́нницы*); || метёлочка изъ пе́рьевъ, перо́вникъ.
Skrzydłowaty, пери́стый.
Skrzydłowy, кры́льный, относя́щійся къ крылу́. **Adjutant skrzydłowy,** адъюта́нтъ.
Skrzyneczka, -i, *ж.* я́щичекъ, сундучёкъ.
Skrzynia, -ni, *ж.* ба́улъ, сунду́къ, ларе́цъ, я́щикъ. **Skrzynia na pieniądze,** каса́, де́нежный сунду́къ; || *Горн.* **Skrzynia płóczkowa, пропускно́й я́щикъ, — nieruchoma,** отса́дочный стокъ.
Skrzynka, -i, *ж.* ла́рчикъ, ларе́цъ, шкату́лка, я́щикъ; || *Горн.* водоку́ша.
Skrzyp, -u, *м.* скрипъ, трескъ; || *Бот.* хвощь (*расте́ніе*).

Skrzypać, Skrzypieć, Skrzypnąć, скрипѣть, скрипнуть, хрустѣть, хрустнуть.

Skrzypce, -ów, *мн.* **скри́пка, скрипи́ца.**

Skrzypcowaty, *Бот.* **скрипкови́дный, бандурови́дный.**

Skrzypcowy, скрипи́чный.

Skrzypeczki, -ów, *мн.* **скрипо́чка,** *Умен. слова* **Skrzypce, скри́пка.**

Skrzypek, -pka, *м.* **скрипа́чъ; || скрипа́чъ для пля́ски, плохо́й скрипа́чъ, гудо́чникъ, гуди́льщикъ.**

Skrzypiciel, -a, *м. см.* **Skrzypek, во 2-мъ значе́ніи.**

Skrzypiec, -pca, *м.* **родъ пы́тки.**

Skrzypieć, *см.* **Skrzypać.**

Skrzypki, -pek, *мн.* **скри́пка,** *см.* **Skrzypce.**

Skrzypliwie, съ скрипѣ́ніемъ, со скри́помъ.

Skrzypliwy, скрипу́чій.

Skrzypnąć, *см.* **Skrzypać.**

Skrzywdzić, *см.* **Krzywdzić.**

Skrzywić, *см.* **Krzywić.**

Skrzyżować, *см.* **Krzyżować.**

Skubać, дёргать (*шерсть*), выдёргивать, щипа́ть, выщи́пывать, ощи́пывать пе́рья (*у птицы*); || *ощи́пывать, обира́ть кого́. || **Skubać się,** копа́ться, мѣшкать, ме́длить.

Skubacz, -a, *м.* **ощи́пывающій пе́рья; || щиплющій ко́рпію.**

Skubaczka, -i, *ж.* **ощи́пывающая пе́рья; || щи́плющая ко́рпію.**

Skubanie, -nia, *ср.* **дёрганіе, щипа́ніе; || обира́ніе.**

Skubanka, -i, *ж.* **ко́рпія; || дёрганная шерсть, щёлкъ и т. п.**

Skubnąć, *см.* **Skubać.**

Skudłać, Skudlić, *см.* **Kudłać.**

Skupiać, Skupić, соединя́ть, соедини́ть, собира́ть, собра́ть, сосредото́чивать, сосредото́чить, соедини́ть въ одну́ то́чку. **Skupiać swe siły,** сосредото́чивать свои́ си́лы. || **Skupiać się,** соединя́ться, собира́ться, сосредото́чиваться.

Skupień, -pnia, *м.* **перекупщикъ, скупщикъ, барышникъ.**

Skupienie, -nia, *ср.* **соедине́ніе, собра́ніе, скопле́ніе; || *физ.* сцѣпле́ніе.**

Skupować, скупа́ть, перекупа́ть.

Skupowanie, -nia, *ср.* **скупъ, скупка, перекупъ, перекупка.**

Skurczony, согнутый; || скорченный, смо́рщенный.

Skurczyć, Skurczyć się, *см.* **Kurczyć.**

Skusić, *см.* **Kusić. || Skusić się, искуси́ться, впасть въ искуше́ніе, соблазни́ться.**

Skuszenie, -nia, *ср.* **искуше́ніе, соблазнъ.**

Skutecznie, дѣйстви́тельно, си́льно; || успѣшно, удачно.

Skuteczność, -ści, *ж.* **дѣйстви́тельность, дѣйствіе, успѣшность, сила, вліяніе. Skuteczność lekarstwa, дѣйствіе лѣка́рства.**

Skuteczny, дѣйстви́тельный, дѣйствующій, си́льный.

Skutek, -tku, *м.* **дѣйствіе, сле́дствіе, послѣ́дствіе, исхо́дъ; || исполне́ніе; || впечатлѣ́ніе; || успѣхъ, уда́ча. Skutek to okaże,** э́то бу́детъ ви́дно въ послѣ́дствіи. **Skutek wsteczny,** обра́тное дѣйствіе. **Mieć skutek,** имѣ́ть си́лу дѣйствія. **W skutek odebranego rozkazu,** вслѣ́дствіе полученнаго приказа́нія. **Skutkiem, W skutku,** вслѣ́дствіе, въ послѣ́дствіи. **Na skutek,** во исполне́ніе.

Skutkować, дѣйствовать, производи́ть, приводи́ть въ исполне́ніе, исполня́ть; || имѣ́ть послѣ́дствіемъ. **Lekarstwo skutkuje,** лѣка́рство дѣйствуетъ. **Biegaj czém prędzéj, skutkuj to przedsięwzięcie,** бѣги́ какъ мо́жно скорѣе, испо́лни э́то предпрія́тіе.

Skwapliwie, торопли́во, стреми́тельно, спѣ́шно, поспѣ́шно, опроме́тчиво.

Skwapliwość, -ści, *ж.* торопли́вость, поспѣ́шность, жи́вость, стреми́тельность, опроме́тчивость.

Skwapliwy, торопли́вый, поспѣ́шный, ско́рый, стреми́тельный, опроме́тчивый.

Skwar, -u, *м.* (*Стар.* **Skwara, -y,** *ж.*), жаръ, зно́й.

Skwara, -y, *ж.* ока́лина, шлакъ, вы́гарки, *см.* **Żużel.**

Skwarek, -rka, *м.* поджа́ренный кусо́чекъ са́ла, са́льные вы́топки.

Skwarliwy, Skwarny, жа́ркій, зно́йный.

Skwarno, жа́рко, зно́йно.

Skwarzyć, пря́жить, жа́рить.

Skwasić, *см.* **Kwasić.**

Skwaśniały, прока́слый.

Skwaśnieć, *см.* **Kwaśnieć.**

Skweres, -u, *м.* пу́таница; || крикъ, шумъ, суматоха, содо́мъ.

Skwerować, *Стар.* отдава́ть честь, дѣлать ружьёмъ на карау́лъ.

Skwierczeć, Skwirczeć, шипѣ́ть, трещать (*на огнѣ*); || щебета́ть, чири́кать (*о птицахъ*); || горева́ть, сѣтовать, стона́ть, о́хать.

Skwierczek, -czka, *м.* пла́кса.

Skwierczenie, -nia, *ср.* шипѣ́ніе, трещаніе; || щебета́нье, чири́канье (*птицъ*); || сѣтованіе, стона́ніе, о́ханіе.

Skwierk, Skwirk, -u, *м.* пѣ́ніе, щебета́нье, чири́канье (*птицъ*); || сѣтованіе, жа́лоба, стонъ.

Skwierkliwość, -ści, *ж.* плачли́вость, плаксѝвость.

Skwierkliwy, плачли́вый, плаксѝвый.

Słabić, ослабля́ть, разслабля́ть.

Słabieć, Osłabieć, Osłabnąć (*см.* **Słabnąć**), слабѣ́ть, ослабѣ́ть.

Słabiuchno, Słabiutko, слабе́нько, слабёхонько.

Słabiuchny, Słabiutki, слабе́нькій, слабёхонькій.

Słabizna, -y, *ж. Анат.* **подвздо́шье, под-**

ребе́рье; || бокъ; || сторона́; || утро́ба, брю́хо, чре́во; || *сла́бость, сла́бая сторона́.

Słabnąć, Osłabnąć, сла́бнуть, осла́бнуть.

Słabo, сла́бо. Słabo mi, мнѣ ду́рно, я чу́вствую себя́ нездоро́вымъ, мнѣ не здоро́вится.

Słabość, -ści, *ж.* сла́бость, безси́лие, не́мощь; || щеду́шность; || сла́бая сторона́, сла́бая струна́, недоста́токъ, поро́къ; || изнеможе́ніе, о́бморокъ; || болѣзнь, (*см.* Choroba), || *Med.* ро́ды, разрѣше́ніе отъ бре́мени; || страсть, пристра́стіе, скло́нность (*къ кому́, къ чему́*), пота́чка. **Słabość charakteru,** сла́бость характера. **Słabość wzroku,** сла́бость зрѣнія. **On ma słabość do gry,** у него́ стра́сть къ игрѣ. **Słabość nie jest występkiem, ale do niego prowadzi,** поро́къ не преступле́ніе, но онъ ведётъ къ нему́. **Każdy ma swoje słabości,** у ка́ждаго есть свои́ недоста́тки. **Mieć do kogo słabość,** быть пристрастнымъ къ кому́, пита́ть сле́пую любо́вь къ кому́. **Czuję słabość,** мнѣ ду́рно, мнѣ не здоро́вится.

Słabowitość, -ści, не́мощность, сла́бость, болѣзненность, хи́лость.

Słaby, сла́бый, не́мощный, больно́й, болѣзненный, хи́лый. **Słabe zdrowie,** сла́бое здоро́вье. **Słaba strona charakteru,** сла́бая сторона́ хара́ктера. **Słaba pomoc,** сла́бая по́мощь. **Człowiek słabego rozumu,** слабоу́мный. **Jeszcze jest słaby po chorobie,** онъ ещё слабъ по́слѣ боле́зни. **Słaby (jest),** онъ бо́ленъ, нездоро́въ.

Słać, стлать, настила́ть, постила́ть, простира́ть. * **Słać komu drogę do czego,** прокла́дывать кому́ доро́гу къ чему́-либо. || **Słać się,** стла́ться, растила́ться, простира́ться. **Słać się komu do nóg,** повергáться, па́дать пе́редъ кѣмъ, броса́ться къ нога́мъ; * бить челомъ пе́редъ кѣмъ. **Już się ptaki ścielą,** пти́цы ужé вьютъ гнѣзда. **Wszystko mu się ściele,** ему́ во всёмъ уда́ча, ему́ везётъ сча́стіе.

Słać, Syłać, слать, посыла́ть, отправля́ть.

Słachcianka, *см.* **Szlachcianka.**

Słachcic, *см.* **Szlachcic.**

Słachta, *см.* **Szlachta.**

Ślad, -u, *м.* (*Стар.* **Szlad**), слѣдъ; || знакъ, при́знакъ; || стезя́; || ступня́, стопа́. *Охот.* **Ślad zwierzęcy,** слѣдъ звѣри́ный. **Ślad zajęczy,** малы́къ, за́ячій слѣдъ. **Ślad lisi,** нарыскъ, ли́сій слѣдъ. **Podwójny ślad,** сдвóйка, двойно́й слѣдъ звѣря. || **Iść śladem,** идти́ слѣдомъ, по́ слѣду, по пята́мъ. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ кому́ въ слѣдъ, ходи́ть по слѣда́мъ чьимъ нибудь, т. е. поступа́ть по чьему́-либо приме́ру, подража́ть кому́. **Żadnego śladu o tém nie ma w historji,** этому нѣтъ никаки́хъ слѣдо́въ въ исто́ріи, объ э́томъ въ исто́ріи во́все не упомина́ется.

Śladować, слѣди́ть, идти́ по слѣда́мъ.

Ślafmica, *см.* **Szlafmica.**

Ślafrok, *см.* **Szlafrok.**

Ślak, *см.* **Szlak.**

Sława, -y, *ж.* сла́ва, изве́стность; || до́брое, че́стное и́мя; || слухъ, молва́. **Za sławą się ubiegać,** гоня́ться за сла́вою. **Idzie tu o jego sławę,** здѣсь дѣло каса́ется его́ че́стнаго и́мени. **Po tym cudu rozeszła się sława po wszystkiéj ziemi onéj,** по́слѣ э́того чу́да разнесла́сь молва́ по всей той странѣ.

Sławetny, *Стар.* достосла́вный, достохва́льный.

Sławić, сла́вить, прославля́ть, восхваля́ть.

Sławnie, сла́вно, достосла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Sławność, -ści, *ж.* знамени́тость.

Sławny, сла́вный, знамени́тый.

Ślaz, -u, *м. Бот.* ма́льва, зинзивéй (*растéніе*). **Ślaz ogrodowy,** штокъ-ро́за, проскурня́къ ро́зовый. **Ślaz wianeczny,** проскурня́къ, просви́рки, просвирня́къ, кала́чики, зинзивéй. **Ślaz pospolity, polny, płonny,** ро́жа, слизь-трава́. || *Анат.* чу́гъ.

Ślazowy, ма́львовый, проскурняко́вый, *см.* **Ślaz.**

Ślęczeć (nad czém), усе́рдно труди́ться надъ чѣмъ, рабо́тать безъ о́тдыха, до́лго сидѣть за рабо́тою.

Ślęczenie, -nia, *ср.* безпрестáнная рабо́та, безпрестáнное заня́тіе, сидя́чая жизнь.

Śledczy, слѣ́дственный.

Śledź, -dzia, *м.* сельдь, селёдка.

Śledzenie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе, ро́зыскъ; || слѣ́дствіе, дозна́ніе, *см.* **Śledztwo**; || наблюде́ніе, *см.* Obserwacja

Śledziarz, -a, *м.* сельдяни́къ, промы́шленникъ *или* продавéцъ сельдéй.

Śledzić, слѣди́ть, высма́тривать, подсма́тривать, замѣча́ть; || преслѣ́довать, отыскивать.

Śledziciel, -a, *м.* слѣ́дователь; || наблюда́тель, изслѣ́дователь, испыта́тель, *см.* Badacz.

Śledzienica, -y, *ж. Бот.* златоселезённикъ (*растéніе*).

Śledziennik, -a, *м.* ипохо́ндрикъ.

Śledzik, -a, *м. Умен.* селёдочка, *см.* **Śledź.**

Śledziona, -y, *ж. Анат.* селезёнка. **Ból śledziony,** ипохо́ндрія.

Śledzionka, -i, *ж. Бот.* аспле́ній (*растéніе*).

Śledzionowy, *Анат.* селезёночный.

Śledziówka, -i, *ж.* сельдяно́й бочёнокъ.

Śledziowy, сельдяно́й.

Śledztwo, -a, *ср.* слѣ́дствіе, изслѣ́дованіе.

Ślep', -pia, Ślepak, -a, Ślepiec, -pca, Ślepień, -pnia, Ślepek, -pka, *м.* слѣпо́й, близору́кій; || *Зоол.* клещъ, слѣпéнь (*насѣкóмое*), мѣдя́ница (*родъ змѣй*).

Ślepak, -a, *м. см.* **Ślep'**; || *Охот.* назва́ніе са́йца.

Ślepić, *см.* **Ślipiać**; || **слѣпи́ть глаза́,** притупля́ть зрѣ́ніе; || лиша́ть зрѣ́нія, ослѣпля́ть; || *Охот.* **смотрѣ́ть** (*о борзы́хъ соба́кахъ*).

Ślepię, Ślepięta, Ślepki, *см.* **Ślipie, Ślipięta, Ślipki.**

Ślepnąć, слѣ́пнуть, теря́ть зрѣ́ніе.

Ślepo, слѣ́по; || * **безразсу́дно. Naślepo,** *см.* **Ośleр.**

Śleponarodzony, Śleporodny, Śleporody, слѣпорожде́нный.

Śleporodny, Śleporody, *см.* **Śleponarodzony.**

Ślepota, -y, *ж.* слѣпота́, **лише́ніе** *и́ли* поте́ря зрѣ́нія. **Dotknięty ślepotą,** лиши́вшійся *и́ли* потеря́вшій зрѣ́ніе; || *Мед.* **Jasna ślepota,** тёмная вода́, бѣльмо́, ката́ракта (*на глазу́*).

Ślepowid, Ślepowidz, -a, *м.* **бливору́кій,** подслѣповатый.

Ślepowron, -a, *м. Зоол.* **ководо́й, лиллокъ,** чурка́ (*птица*).

Ślepucha, -y, *ж.* **подслѣ́пый,** подслѣпова́тый.

Ślepy, слѣпо́й; || * **безразсу́дный,** ослѣплённый.

Ślicznie, прекра́сно, безподо́бно, восхити́тельно, преле́стно, ми́ло.

Śliczniutki, преми́лый, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельный, безподо́бный, преле́стный, плѣни́тельный.

Śliczniutko, преми́ло, въ вы́сшей сте́пени восхити́тельно, безподо́бно, преле́стно, плѣни́тельно.

Śliczność, ści, *ж.* **пре́лесть, очарова́тельность, приго́жество, плѣни́тельный** видъ.

Śliczny, прекра́сный, **приго́жій,** краси́вый, преле́стный, **восхити́тельный, безподо́бный.**

Ślimaczek, -czka, *м.* **сли́зень, слизня́къ** (*улитка*).

Ślimaczy, улитковый.

Ślimaczyć, употреби́тельнѣе **Ślimaczyć się,** слизня́ѣть.

Ślimak, -a, *м. Зоол.* **ули́тка, сли́зень,** слизня́къ; || *Анат.* **завито́къ** (*часть наружнаго уха*).

Ślina, -y, *ж.* сли́на, **слю́на, слю́ни.** *Посл.* **Plecie co mu ślina do gęby przyniesie,** ме́летъ вздоръ, несе́тъ околёсную, завира́ется.

Śliniak, -a, *м.* **слюнта́й, слинта́й.**

Śliniany, Śliny, Śliniasty, слю́нный, слюноточный. *Анат.* **Gruczołki śliniane,** слюноточныя желѣза́.

Ślinić, Oślinić, Poślinić, Uślinić, сли́нить, слю́нить, заслю́нить, наслю́нить, изслить, намусли́ть; || **Ślinić się, Uślinić się,** слюни́ться, испуска́ть слю́ну, мусли́ться.

Ślinka, -i, *ж.* **слю́нка.** * **Aż mu ślinki idą do gęby,** у него́ сли́нки теку́тъ по гу-

ба́мъ. **Ślinki połykać,** слю́нки глота́ть. **Ślinka na co,** си́льное жела́ніе чего́-**либо,** за́висть, оскома́, оскоми́на.

Ślinny, *см.* **Śliniony.**

Ślinogorz, -a, *м. Мед.* **жа́ба, жа́бная** болѣ́знь.

Ślipiać (nad czém), слѣпи́ть глаза́, притупля́ть зрѣ́ніе (*надъ изли́шнею работою*).

Ślipie, -piów, *мн. Прост.* **зѣ́нки, глаза́.** *Умен.* **Ślipki, -pków, Ślipięta, -piąt,** *мн.* глазёнки.

Śliski, ско́льзкій, **скли́зкій. Ślisko (jest),** ско́льзко, скли́зко.

Śliskość, -ści, *ж.* **скли́зкость,** ско́льзкость.

Śliwa, -y, *ж.* сли́ва.

Śliwczanka, -i, *ж.* сли́вный отва́ръ.

Śliweczka, -i, *ж.* сли́вка, сли́вочка, *см.* **Śliwa.**

Śliwina, -y, *ж.* сли́ва. сли́вное де́рево.

Śliwka, -i, *ж.* сли́вка. **Śliwka suszona,** черносли́въ.

Śliwkowy, сли́вный.

Śliwnica, -y, *ж. Бот.* **лучи́ца,** родъ расте́нія.

Śliwnik, -a, *м.* сли́вный садъ, **слизня́къ.**

Śliwny, сли́вный.

Śliwowica, -y, *ж.* сли́вная **нали́вка,** настойка, сливя́нка.

Śliwowy, сли́вяный.

Śliż, -a, *м.* голе́цъ, го́льчикъ (*рыба*).

Ślizgać, się, скользи́ть; || ката́ться **по** льду. **Ślizgać się na łyżwach,** ката́ться на конька́хъ.

Ślizgacz, -a, *м.* ката́ющійся на конька́хъ.

Ślizgawica, -y, *ж.* гололе́дица, го́лоть; || ско́льзкая доро́га.

Ślizgawka, -i, *ж.* като́къ (*для ката́нія на конька́хъ*).

Ślizki, *см.* **Śliski.**

Ślizko, *см.* **Ślisko.**

Ślizkość, *см.* **Śliskość.**

Śliznąć się, поскользну́ться.

Ślnić, *см.* **Lśknąć, Lśnić.**

Słochać, *см.* **Szłochać.**

Słód, -odu, *м.* со́лодъ (*ячме́нный*).

Słodkawo, сладкова́то, при́торно.

Słodkawość, -ści, *ж.* сладкова́тость, при́торность.

Słodkawy, сладкова́тый, при́торный.

Słodki, сла́дкій; || сла́достный. **Słodki jak miód,** сла́дкій какъ мёдъ. **Słodkie wspomnienie,** сла́достное воспомина́ніе.

Słodko, сла́дко; || сла́достно; || при́торно.

Słodkobrzmiący, благозву́чный.

Słodkogorz, -u, *м. Бот.* сла́дко-го́рько, пёсій-гроздъ, пси́нка, кра́сный паслёнъ.

Słodkokwaskowaty, Słodkokwaśny, кисло-сла́дкій.

Słodkomówny, сладкорѣчи́вый, краснорѣчи́вый.

Słodkość, -ści, *ж.* сла́дость.

Słodnąć, Słodnieć, Zsłodnieć, дѣлаться сла́дкимъ; || * становúться прiя́тнымъ, мúлымъ.

Słodny, солодяно́й.

Słodownia, -ni, *ж.* солодо́вня.

Słodownik, -a, *м.* солодо́вникъ.

Słodowy, солодяно́й.

Słodycz, -y, *ж.* сла́дость; || * прiя́тность. **Słodycze,** *мн.* сла́сти, ла́комства.

Słodyś, -sia, *м.* улещáтель, подлипáла.

Słodzenie, Osłodzenie, -nia, *ср.* подслáщиваніе, услажде́ніе.

Słodzić, подслáщивать, услаждáть, приправля́ть сáхаромъ, насáхаривать; || *Хим.* услаждáть, промывáть.

Słodziny, -dzin, *мн.* дробá, драбúна, пивна́я гýща.

Słodziuchny, Słodziuteńki, слáденькій, *см.* **Słodki.**

Słodziuszek, -szka, *м., см.* **Słodyś.**

Słodzony, Osłodzony, подслащённый, припрáвленный сáхаромъ, обсáхаренный.

Słój, -oju, *м.* бáнка, сулея́, стекля́ный и́ли гли́няный сосýдъ; || прожúлки, свиль (*на де́ревѣ*).

Słojek, -ojka, Słoik, -a, *м.* бáночка, сулéйка.

Słojowatość, -ści, *ж.* свилевáтость (*де́рева*), *см.* **Słoj.**

Słojowaty, свилевáтый. **Drzewo słojowate,** свилевáтое дéрево.

Słoma, -y, *ж.* соло́ма.

Słomianka, -i, *ж.* мать, соло́менная плетёнка; || соло́менная корзúнка; || соло́менная шля́па.

Słomiany, соло́менный.

Słomiasty, соло́мистый.

Słomka, -i, *ж.* соло́мина, соло́минка; || *Зоол.* лѣсно́й кули́къ (*птица*).

Słomkowy, соло́менный.

Słoń, -nia, *м.* слонъ; || **ладья́** (*въ шахматной игрѣ*).

Słonawy, солонова́тый.

Słońce, -a, *ср.* со́лнце.

Słońcowy, *см.* **Słoneczny.**

Słoneczko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słonecznica, -y, *ж. Мед.* свѣтобоя́знь.

Słonecznik, -a, *м. Мед., см.* **Słonecznica**; *Ветер.* родъ бѣшенства у лошадéй; || *Бот.* геліотро́пъ, солнооборо́тъ, подсо́лнечникъ; || *Минер.* геліотро́пъ, темнозелёная я́шма съ кра́сными бры́згами; || со́лнечные часы́.

Słoneczny, со́лнечный.

Słoni, *см.* **Słoniowy.**

Słoniawa, -y, *ж.* солончáкъ, мѣсто на повéрхности земли́, гдѣ соль выступáетъ.

Słonica, -y, *ж.* слони́ха, сáмка слона́.

Słonie, -nia, *ср. Прост.* со́лнце.

Słonieć, солонéть, становúться солёнымъ.

Słonina, -y, *ж.* свинóе сáло, шпикъ, шмигъ, шпекъ.

Słoniniarz, -a, *м.* продавéцъ свинóго сáла.

Słoninik, -a, *м. Минер.* жировúкъ, испáнскій мѣлъ.

Słoninka, -i, *ж.* кусóчекъ свинóго сáла; || *Зоол.* ветчúнный кожевúдъ.

Słoninowy, шпúковый, сáльный.

Słoniowy, слоно́вый.

Słonko, -a, *ср.* со́лнышко.

Słono, со́лоно.

Słoność, -ści, *ж.* солёность.

Słony, солёный.

Słósarczyk, -a, *м.* подмастéрье у слéсаря.

Słósarka, -i, *ж.* жена́ слéсаря.

Słósarnia, -ni, *ж.* слесáрная (*рабóчая кóмната слéсаря*).

Słósarski, слéсарный, слéсарскій.

Słósarstwo, -a, *ср.* слéсарное ремéсло.

Słósarz, -a, *м.* слéсарь.

Słota, -y, *ж.* сля́коть, ненáстье, непого́да.

Słotliwy, Słotny, ненáстный, дождли́вый.

Słóweczko, -a, *ср.* словéчко, словцó.

Słowianin, -a, *м.* Славяни́нъ.

Słowianka, -i, *ж.* Славя́нка.

Słowiański, Славя́нскій.

Słowiańszczyć,ославя́нить.

Słowiańszczyzna, -y, *ж.* славя́нщина, оборóты свóйственные славя́нскому языкý; || славя́нство, (обы́чаи, язы́къ и весь бытъ Славя́нъ).

Słowić, выражáть; || называ́ть.

Słowiczek, -czka, *м. Умен.* соловéйко, соловéюшко, соло́вка, соло́вушекъ, соло́вушко.

Słowiczy, соловúный.

Słowień, -wnia, *м. Бот.* чернова́тый лёнъ.

Słowik, -a, *м.* соловéй.

Słówko, -a, *ср.* словéчко, словцó.

Słowniczek, -czka, *м. Умен.* слова́рикъ, *см.* **Słownik.**

Słownie, изýстно, словéсно, на словáхъ, *см.* **Ustnie**; || слóво въ слóво, буквáльно, въ тóчности, аккура́тно, тóчно.

Słownik, -a, *м.* словáрь, лексико́нъ.

Słownikarski, лексикографúческій.

Słownikarstwo, -a, *ср.* лексикогра́фія.

Słownikarz, -a, *м.* лексикогра́фъ, составúтель словаря́.

Słowność, -ści, *ж.* содержáніе да́ннаго слóва, тóчность, аккура́тность, испра́вность, устóйчивость; || вѣрность (*въ слóвѣ*).

Słowny, словéсный, изýстный, *см.* **Ustny**; || *Грам.* отглагóльный, происходя́щій отъ глагóла; || буквáльный, *см.* **Dosłowny**; || тóчный, испрáвный, аккура́тный, вѣрный, сдéрживающій да́нное слóво, крѣпкій въ слóвѣ. **Człowiek słowny,** чéстный человѣкъ.

Słowo, -a, *ср.* слóво, рѣчь, рече́ніе; || *Грам.* глагóлъ. **Słowo Boże,** Слóво Бóжіе.

Посл. Słowo wiatr, pismo grunt, что напи́сано перо́мъ, того́ не вырубишь топоро́мъ. Dotrzymać słowa, сдержа́ть да́нное сло́во. Spuścić się na czyje słowo, положи́ться на чьё сло́во, ве́рить на́ слово. Schwycić kogo na słowo, тре́бовать исполне́нія да́ннаго сло́ва. Na słowie kogo trzymać, дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія. водить за́ носъ. Na słowie kogo zostawić, обману́ть, не сдержа́вши сло́ва. Na słowie zostać, быть обма́нутымъ. Słowo daję, słowo honoru, słowo uczciwości, даю́ сл во. честно́е сло́во. *Посл.* Mądréj głowie dość na słowie, у́мному сви́сни, а у́мный смы́слитъ.||Słowem, *Нар.* сло́вомъ, одни́мъ сло́вомъ, сло́вомъ сказа́ть. Na te słowa, съ э́тимъ сло́вомъ, сказа́вши э́то. Nauczyć się czego co do słowa, вы́учить что́ сло́во въ сло́во, отъ сло́ва до сло́ва.

Słoworód, -odu, *м. Грам.* коренно́е сло́во.

Słóz, -a, *м.* Słóza (Sluza), -y, *ж. Мед.* засоре́ніе, запо́ръ; || шлюзъ; || запру́да, попере́чная плоти́на на ре́кахъ, *см.* Sluza.||Słózem, *Нар.* на́искось, на́кось, вкось, ко́со, кри́во.

Słóza, *см.* Śluza.

Słózem, *см.* Sluz.

Ślub, -u, *м.* обѣща́ніе, обѣ́тъ. Ślub uczynić, дать обѣтъ; || приноше́ніе по обѣту, вкладъ (*въ церковь*); || Ślub zakonny, ино́ческое обѣща́ніе. мона́шескій, духо́вный обѣ́тъ; || Ślub kapłański, свяще́нство; || бракъ, бракосочета́ніе, вѣнча́ніе, женя́тьба, сва́дьба. Ślub brać, сочета́ться бра́комъ, обвѣнча́ться, жени́ться, выходи́ть за́-мужъ. Ślub dawać, вѣнча́ть, обвѣнчивать, сочетава́ть бра́комъ.

Ślubić, *см.* Ślubować.

Ślubnie, по обря́ду вѣнча́нія, посре́дствомъ бракосочета́нія; || по обѣща́нію, по обѣ́ту.

Ślubny, обѣ́тный, по обѣ́ту, обѣщанный; || бра́чный, сва́дебный, вѣне́чный. Suknia ślubna, подвѣне́чное пла́тье. Pierścionek ślubny, вѣнча́льное кольцо́.

Ślubodawca, -y, *м.* совершающій обря́дъ бракосочета́нія.

Ślubować, обѣща́ть, обѣща́ться; || посвяща́ть себя́ (*монастырской жизни*); || сочета́ться бра́комъ, жени́ться, вы́йдти за́мужъ; || присяга́ть, кля́сться. Ślubować komu wieczną miłość, кля́сться кому́ въ вѣчной любви́.

Ślubowiny, Ślubiny, -in, *мн.* обруче́ніе.

Słuch, -u, *м.* слухъ. || *Охот.* Słuchy zajęcze, за́ячьи у́ши.

Słuchać, слу́шать; || слу́шаться, повинова́ться; || внима́ть.

Słuchacz, -a, *м.* слу́шатель.

Słuchaczka, -i, *ж.* слу́шательница.

Słuchalnia, -ni, *ж.* аудито́рія.

Słuchalny, *см.* Słuchowy.

Słuchanie, -nia, *ср.* слу́шаніе, выслу́шиваніе; || внима́ніе; || послуша́ніе, повинове́ніе.

Słuchowy, слуховой.

Sługa, -i, *м.* слуга́, лаке́й, служи́тель, прислу́жникъ (*Стар. Русск.* служе́бникъ). Sługa kościelny, церко́вный сто́рожъ. Sługa sądowy, во́зный, разсы́льный. || *Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżony *или* Najniższy sługa, поко́рный, *или* поко́рне́йшій слуга́. || Sługa, -i, *ж.* слуга́, служа́нка, го́рничная. || Въ концѣ́ пи́семъ: Uniżona *или* Najniższa sługa, поко́рная, *или* поко́рне́йшая слуга́.

Sługiwać, *см.* Służyć. Sługiwał po różnych miejscach, онъ служи́лъ въ ра́зныхъ мѣста́хъ.

Słup, -a, *м.* столбъ, столпъ, коло́нна *см.* Filar. Słup drożny, доро́жный столбъ Słup graniczny, межево́й столбъ. Słup kwadratowy, wmurowany, пила́стра, ло па́тка, четыреуго́льный столбъ. Słup kręcony, витой столбъ. *Горн.* Słup z calizny, отко́сная подпо́ра. Słup barjerowy ту́мба.

Słupeczek, -czka, *м. Умен.* сто́лбикъ, коло́нка, коло́нночка, *см.* Słup.

Słupek, -pka, *м. см.* Słupeczek; || *Бот* пе́стикъ; || *Плотн.* Słupek wiszący, отко́сная подпо́ра.

Słupiasty, столбча́тый.

Słupić, *Мед.* дѣлать безчу́вственнымъ, притупля́ть боль; || *изумля́ть, пора жа́ть. || Słupić się, столбене́ть, цѣпене́ть.

Słupiec, -pca, *м. Архит.* сте́рженъ (*у столпа́*); || сто́лбикъ, подпо́рка, подста́вка, сто́йка; || *Архит.* тетива́ (*у витой ле́стницы*).

Słupik, -a, *м. см.* Słupek.

Słupisty, *см.* Słupiasty.

Słupkowa sól, го́рная, ка́менная соль.

Słupowy, Słupny, столбово́й, столпово́й.

Ślusarczyk, *см.* Ślósarczyk.

Ślusarka, *см.* Ślósarka.

Ślusarstwo, *см.* Ślósarstwo.

Ślusarz, *см.* Ślósarz.

Słusznie, прили́чно, надлежа́щимъ о́бразомъ, *см.* Przyzwoicie; || разу́мно, умно́, разсуди́тельно; || справедли́во.

Słuszność, -ści, *ж.* справедли́вость *см.* Sprawiedliwość. Według słuszności по справедли́вости. Mieć słuszność, быть пра́вымъ. Nie bez słuszności powiedział Seneka, że..., не безъ основа́нія, *или* справедли́во сказа́лъ Сене́ка, что...

Słuszny, прили́чный, поря́дочный, надлежа́щій, *см.* Przyzwoity; || большо́й, высо́кій, ро́слый, взро́слый. Słuszny młodzieniec, высо́кій, ро́слый молодо́й челове́къ; || разсуди́тельный, справедли́вый пра́вый.

Śluza, Szluza, -y, *ж.* шлюзъ; || перемы́чка, гать, плоти́на.

Służąca, -ej, *ж.* служа́нка.

Służący, -ego, *м. см.* Sługa.

Służalczo, ра́бски, раболе́пно.

Służalczy, рабскій, раболѣпный, подобострастный, низкопоклонный.

Służalec, -lca, *м.* слугá, холóпъ, рабъ.

Służalstwo, -a, *ср.* раболѣпство, рабское повиновéніе, подобострáстіе, низкопоклóнничество, пóдлость; || *Собир.* чéлядь, слýги, прислýга.

Służały, дóлго служúвшій, служúлый.

Służba, -y, *ж.* слýжба, служéніе; || услýга, прислýга. **Służba zdrowia**, врачéбное вѣдомство. **Służba ogólna**, óбщее управлéніе. **Służba kościelna**, церковный причéтъ. **Służba boża**, Божéственная слýжба, Богослуженіе; || *Собир.* прислýга.

Służbica, -y, *ж. Стар.* слугá, служáнка, прислýжница (*Стар. Рѣзк.* служéбница).

Służbista, -y, *м.* служáка.

Służbistość, -ści, *ж.* усéрдіе къ слýжбѣ.

Służbisty, *см.* **Służebny**; || усéрдный къ слýжбѣ.

Służbowy, служéбный, относящійся къ слýжбѣ.

Służebna, -éj, *ж.* служáнка, *см.* **Służąca.**

Służebnica, -y, *ж. см.* **Służbica.**

Służebnictwo, -a, *ср.* служúтельское состоя́ніе, подчинéнность; || рáбство, невóля, холóпство; || повúнность, обязáтельство, обязанность.

Służebniczo, рáбски, раболéпно.

Służebniczy, служúтельскій.

Służebnik, -a, *м. см.* **Sługa.**

Służebność, -ści, *ж.* повúнность, тя́гость, тягло́, сервитýтъ. **Służebność z dóbr**, прáво учáстія въ пóльзахъ и выгодахъ имѣнія. **Służebności gruntowe**, сервитýты *или* повúнности мéжду имѣніями.

Służebny, служáщій, состоя́щій въ слýжбѣ. **Panna służebna**, служáнка, гóрничная; || служúтельскій; || тя́глый, тя́гловый. обоброчéнный по тяглý, обязанный. платя́щій оброкъ, оброчный; || наёмный; || **Służebny żołnierz**, служúвый, служúвой (*солдáтъ*); || **Służebny, -ego**, *м. см.* **Sługa, Służący.**

Służyć, служúть, прислýживать; || годúться, соотвѣтствовать, быть прилúчнымъ; || предлагáть свой услýги, свою пóмощь. **Nie można dwom panom służyć**, одúнъ рабъ двумъ господáмъ не слýжитъ. **Służyć do stołu**, прислýживать за столóмъ. **Służyć w wojsku**, служить въ áрміи. **Służyć w marynarce**, служúть во флóтѣ. **Służyć do mszy**, прислýживать свящéннику во врéмя обѣдни. **Służyć w dyplomacji**, служúть по дипломатúческой чáсти. **Służyć komu czém**, предложúть кому чтó. *Юрид.* **Służy im władza inkwirentów**, они дѣйствуютъ на правáхъ судéбныхъ слѣдователей. **Czy mogę ci tém służyć?** не угóдно ли тебѣ этого? **Służę ci**, я къ твоúмъ услýгамъ. **Takie potrawy dzieciom nie służą**, такія кýшанья для дѣтéй не годятся. **Zdrowie mu służy**, онъ всегдá здорóвъ. **Jak ci zdrowie służy?** здорóвъ ли ты? какóво твоё здорóвье? **To mnie na nic nie służy**, это мнѣ вóвсе не годúтся, э́то для меня́ совершéнно безполéзно. *Посл.* **Śmiałym służy fortuna**, смѣлымъ Богъ владѣетъ. **Zażyć świata, póki służą lata**, пóльзоваться жúзнью покá не прошлá мóлодость.

Służyciel, -a, *м.* служúтель, *см.* **Sługa, Służebnik.**

Służycielka, -i, *ж.* служúтельница, *см.* **Służebnica.**

Słych, -u, *м. см.* **Słuch. Ani słychu o nim**, объ нёмъ ни слýху, ни дýху.

Słychać, Słychiwać, слыхáть. слы́шать. **Słychałem mowę pruską**, gdym bywał **w Gdańsku**, я слы́шалъ Прýсскую рѣчь, когдá бывáлъ въ Дáнцигѣ. || **Słychać**, *Безлич.* слыхáть, слы́шно. **Długo słychać strzały było**, дóлго бы́ли слы́шны выстрѣлы. **Co tam słychać nowego?** Nic nie słychać, что слы́шно нóваго? ничегó не слыхáть. **Słychać, że wkrótce pokój nastąpi**, слы́шно, что вскорѣ бýдетъ миръ.

Słychany, слы́ханный; || извѣстный. **Czy to słychana rzecz?** слы́ханное ли э́то дѣло?

Słynąć, слыть, прослы́ть.

Słynny, знамени́тый, извѣстный, слáвный.

Słyszący, слы́шащій.

Słyszalny (*Стар.* **Słyszny**), слы́шательный, служáщій къ слы́шанію; || слы́шный.

Słyszany, слы́шанный, слы́ханный.

Słyszeć, слы́шать, выслýшивать; || внимáть. **Dać się słyszeć**, отозвáться, подáть гóлосъ, высказаться; || **On nie dobrze słyszy**, онъ нехорошó слы́шитъ, крѣпокъ нá ухо. *Стар.* **Dobrze, źle u ludzi** *или* **od ludzi słyszeć**, имѣть хорóшую, худýю слáву, *или* **быть** въ хорóшей, худóй слáвѣ.

Słyszenie, -nia, *ср.* слы́шаніе, слýшаніе, выслýшиваніе; || слухъ.

Smacznie, Smaczno, вкýсно, со вкýсомъ, смáчно, съ наслажденіемъ, услади́тельно, прія́тно на вкусъ.

Smaczność, -ści, *ж.* вкýсность, смáчность.

Smaczny, вкýсный, прія́тный, лáкомый, смáчный. **Smacznego apetytu (życzę)**, хлѣбъ да соль, на здорóвье! **Smacznego snu**, прія́тнаго сна желáю! **Smaczne owoce**, вкýсные фрýкты, плоды́.

Smagać, хлестáть, стегáть, сѣчь, поро́ть, драть (*розгами, плетьми*); || бичевáть.

Smagacz, -a, *м.* охóтникъ сѣчь рóзгами; || бúчникъ.

Smaganie, -nia, *ср.* хлестáніе, сѣчéніе, пóротье, пóрка, хранье; || бичевáніе.

Smaganiec, -ńca, *м.* высѣченный, рóзгами.

Smaglawo, Smagławo, смýгло, смугло

вáто, чернова́то. **Smaglawo wyglądać,** имѣ́ть сму́глый цвѣ́тъ лица́.

Smaglawość, Smagławość, -ści, *ж.* сму́гость, смугловáтость, чернова́тость.

Smaglawy, Smagławy, сму́глый, чернова́тый. Był on płci smagławéj, włosów czarnych, онъ былъ смуглъ лицо́мъ, съ чёрными волоса́ми.

Smagłość, -ści, *ж.* ги́бкость, поворо́тливость, стро́йность, стро́йный, ги́бкій станъ; || *мало употр.* сму́глость.

Smagły, ги́бкій, поворо́тливый, стро́йный, то́нкій, развя́зный. **Smagły wzrost,** стро́йный станъ.

Smak, -u, *м.* вкусъ; || смакъ. (*Областн. Русск.*). Potrawa ta nie ma smaku, э́то блю́до невку́сно. Nie do smaku mi to jest, э́то мнѣ не по вку́су, э́то не по моему́ вку́су.

Smakować, вкуша́ть, отвѣ́дывать, про́бовать, находи́ть прія́тность (*въ чёмъ*). Jak ci smakuje to wino? прáвится ли тебѣ́ э́то винó? по вку́су ли тебѣ́ э́то винó? Ten obiad dobrze mi smakuje, э́тотъ обѣ́дъ о́чень вку́сенъ для меня́, соверше́нно по моему́ вку́су. Chory w niczém nie znajduje smaku, больно́й ни въ чёмъ не нахо́дитъ вку́са, бо́льному всё не вку́сно. Człowiek mający smak, челове́къ со вку́сомъ. Cebulą to smakuje, э́то отзыва́ется лу́комъ. Nie smakuje mu nauka, ему́ нау́ка не по вку́су, не понутру́, не нра́вится. Ja tylko smakowałem tego wina, я то́лько попро́бовалъ э́то винó, я то́лько отвѣ́далъ э́того вина́. Nic mi nie smakuje, мнѣ всё ка́жется не вку́снымъ, мнѣ всё наску́чило, надое́ло. Chory jeszcze smakuje, больно́й не потеря́лъ еще вку́су. Ten obiad dobrze mi smakuje, э́тотъ обѣ́дъ мнѣ по вку́су. Odpowiedź ta wcale mu nie smakowała, э́тотъ отвѣ́тъ ему́ былъ о́чень непрія́тенъ.

Smakowanie, -nia, *ср.* ощуще́ніе вку́са, распознава́ніе вку́са, вкуше́ніе; || отвѣ́дываніе, прику́шиваніе.

Smakowicie, Smakowito, вку́сно, со вку́сомъ, съ наслажде́ніемъ, въ сла́сть.

Smakowitość, -ści, *ж.* прія́тность вку́са, хоро́шій вкусъ; || ла́комство.

Smakowity, вку́сный, ла́комый; || отбо́рный, отмѣ́нный.

Smakownie, *см.* **Smakowicie.**

Smakownik, -a, Smakowniczek, -czka, *м.* ла́комка, сластёна.

Smakowny, вку́сный.

Smalcować, Osmalcować, наса́ливать, ма́зывать, намáзывать са́ломъ, полоска́ть во что́ растопленнаго са́ла, *см.* **Szmelcować.**

Smalcowany, наса́ленный, смáзанный, намáзанный са́ломъ, пропи́танный растопленнымъ са́ломъ.

Smalec, Szmalec, -lcu, *м.* свино́е са́ло; || *Анат.* жиръ, тукъ, са́ло.

Smalić, Osmalić, *Повар.* опаля́ть, обжига́ть, обже́чь, прижига́ть, прижéчь; || поджáривать, поджáрить. || ***Smalić cholewki do panny,** волочи́ться, ухáживать за дѣ́вушкою.

Smar, -u, *м.* жиръ; || ко́ломазь, каре́тная мазь, смазь.

Smaragd, -u, *м.* изумру́дъ.

Smardz, Smarż, -a, *м. Бот.* сморчо́къ (*грибъ*).

Smark, Smarkot, -u, *м.* (*мн.* **Smarki, Smarkoty, -ów, Smarkociny, -in**), возгря́, сопля́.

Smarkać, Smarknąć, сморка́ть, сморкну́ть.

Smarkacz, -a, *м.* возгри́вецъ, сопля́къ; || * молокосо́съ, мальчи́шка.

Smarkanie, -nia, *ср.* смарка́нье.

Smarkata, -éj, Smarkatka, Smarkaczka, -i, *ж.* возгри́вица, сопли́вица; || * молода́я дѣвчо́нка

Smarkatka, -i, *ж.* грошо́вая са́льная свѣ́чка.

Smarkaty, возгри́вый, сопли́вый.

Smarować, Nasmarować, Posmarować, Wysmarować, наса́ливать, наса́лить, мазать, смáзывать, смáзать, намáзать, помáзать, вымазать; || *Хир.* втира́ть, растира́ть * Podmazać komu ręce, подмáзать, дать кому́ взя́тку, подкупи́ть, задари́ть кого́. *Посл.* Kto smaruje, ten jedzie, суха́я ло́жка ротъ деретъ.

Smarowanie, Nasmarowanie, Posmarowanie, Wysmarowanie, -nia, *ср.* наса́ливаніе, намáзываніе. смáзываніе, смáзка; || *Хир.* втира́ніе растира́ніе.

Smarowidło, -a, *ср.* ко́ломазь; || мазь.

Smarownia, -ni, *ж.* мѣ́сто, гдѣ́ происхо́дитъ натира́ніе ма́зью больны́хъ.

Smarownie, легко́, какъ по ма́слу.

Smarownik, -a, *м.* мазильщикъ, натира́ющій ма́зью.

Smarowny, подмáзанный; || * лёгкій, быстрый, лёгкій на ходу́,

Smarż, *см.* **Smardz.**

Smażenie, -nia, *ср.* жáреніе, пря́женіе, *см.* **Smażyć.**

Smażony, жáренный; || варёный.

Smażyć, пря́жить, жáрить въ ма́слѣ; || вари́ть; || печь. Smażyć rybę, жáрить ры́бу. Smażyć konfitury, вари́ть варе́нье, Smażyć jaja, печь я́йцы. || * Głowę sobie smażyć, го́лову себѣ́ надъ чѣмъ лома́ть, съ трудо́мъ доискиваться чего́ нибу́дь. || Smażyć się, жáриться, вари́ться, пе́чься.

Smażywiecheć, -chcia, *м.* скря́га, ка́щей.

Smęcić się, *см.* **Smucić się.**

Smerd, -a, Smerda, -y, *м.* челове́къ ни́зкаго происхожде́нія; || молокосо́съ, мальчи́шка, простячо́къ.

Smereka, -i, *ж. см.* **Swierk.**

Smętek, *см.* **Smutek.**

Smętnie, печáльно, гру́стно, *см.* **Smutnie.**

Smętność, -ści, *ж.* печа́ль, грусть, заду́мчивость, меланхо́лія.

Smętny, печа́льный, гру́стный, заду́мчивый. *см.* **Smutny.**

Smiać się, смѣ́яться. хохота́ть; || насмѣха́ться; || улыба́ться. Głośno śmiać się, гро́мко смѣ́яться, хохота́ть. Śmiać się z całego gardła, смѣ́яться, хохота́ть во всё го́рло. Śmiać się do kogo, улыба́ться кому́, *см.* **Uśmiechać się.** * Śmiać się z kogo, z czego, смѣ́яться, насмѣха́ться, издева́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.

Śmiałek, -łka, *м.* смѣльча́къ; || де́рзкій, задо́рный. Śmiałka wszędzie biją, śmiałków psy kąsają, задо́рныхъ всегда́ бьютъ.

Śmiało, Śmiele, сме́ло, хра́бро, отва́жно, бо́дро. му́жественно.

Śmiałość, -ści, *ж.* сме́лость, отва́га, неустраши́мость, рѣши́тельность; || де́рзость, на́глость.

Śmiały, сме́лый, отва́жный, неустраши́мый, рѣши́тельный; || де́рзкій, на́глый, задо́рный.

Śmianie się, -nia się, *ср.* смѣхъ, хо́хотъ.

Śmieć, смѣть, дерза́ть, осме́ливаться, отва́живаться. рѣша́ться. Tylko chciéj, a śmiéj, смѣлость города́ беретъ. Śmiem ci prawdę powiedzieć, рѣша́юсь сказа́ть тебѣ́ пра́вду. Nie śmie przed nim słowa wyrzec, онъ не смѣетъ пе́редъ нимъ сло́ва сказа́ть, не смѣетъ ни́кнуть пе́редъ нимъ.

Śmiech, -u, *м.* смѣхъ, хо́хотъ. Parsknąć ze śmiechu *или* od śmiechu, зали́ться, разрази́ться хо́хотомъ. Pękać ze śmiechu, надрыва́ться отъ смѣ́ху, умира́ть со́ смѣху. Zanosić się od śmiechu, хохота́ть до упа́ду. Śmiech szyderski, зубоска́льство, зла́я насмѣ́шка. To śmiech powiedzieć, смѣшно́ сказа́ть э́то. To śmiech! пустя́кй! вздоръ! W śmiech obrócić, обрати́ть въ смѣхъ, подня́ть на́ смѣхъ.

Śmiechliwy, смѣшли́вый, скло́нный къ смѣ́ху.

Śmiechowy, относя́щійся къ смѣ́ху. Śmiechowe dołki na twarzy, ланѝтныя я́мочки. Śmiechowe zęby, śmieszki, пере́дніе зу́бы, зу́бы ви́димые при смѣхѣ.

Śmiecić, сори́ть.

Śmiecie, -cia, *ср.* Śmieci, Śmiecie, *род. п.* -ci, *мн.* (*Стар.* Smieć), смете́, соръ, грязь, нечистота́, дрянь, навóзъ. || * Na stare śmiecie się wracać, возвраща́ться къ пре́жнимъ заблужде́ніямъ. || *Посл.* Każdy kur na swoich śmieciach śmielszy, хозя́инъ въ дому́, что ханъ въ Крыму́, *или* что Ада́мъ въ раю́, *или* что медвѣдь въ бору́. Co w swych śmieciach jest, to nie zginie, что до́ма, то не пропадетъ.

Śmiecisko, -a, *ср.* ку́ча навóзу, со́ру. || *Na swém śmiecisku, у себя́ до́ма, на своёмъ пепели́щѣ.

Śmiecisty, со́рный.

Śmieciuch, -a, *м.* вамара́ха, замара́шка, пачку́нъ, скверна́вецъ.

Śmieciucha, -y, **Śmieciuszka**, -i, *ж.* *см.* **Dzierlatka.**

Śmiele, *см.* **Śmiało.**

Śmielec, -lca, *м.* *см.* **Śmiałek.**

Śmielić, *Стар.* ободря́ть, придава́ть сме́лости. || Śmielić się, осме́литься, отва́житься, дѣлаться сме́лѣе.

Śmierć, -ci, *ж.* смерть, конча́на. Śmierć naturalna, есте́ственная смерть. Śmierć gwałtowna, наси́льственная смерть. Kara śmierci, сме́ртная казнь. Wskazać na śmierć, приговори́ть къ сме́ртной ка́зни. Wyrok śmierci, сме́ртный приго́воръ. Śmierć z zagłodzenia, голо́дная смерть.

Śmierdnąć, смердѣть. воня́ть.

Śmierdzący, смерди́щій, смра́дный, вони́чій, злово́нный.

Śmierdziadło, -a, *ср.* вонь, смрадъ, злово́ніе.

Śmierdzieć, *см.* **Śmierdnąć.**

Śmierdziomuch, -a, *м.* *Зоол.* цвето́чникъ (*сѣтчатокрылое насѣкомое*).

Śmierdziuch, -a, *м.* вони́чка; || *Зоол.* навóзный жукъ.

Śmiertelnie, смерте́льно. Śmiertelnie chorować, быть при́ смерти.

Śmiertelnik, -a, *м.* сме́ртный (*человѣкъ*).

Śmiertelność, -ści, *ж.* сме́ртность.

Śmiertelny, смерте́льный, смертоно́сный; || сме́ртный. Śmiertelna rana, смерте́льная ра́на. Wszyscy ludzie są śmiertelni, всѣ лю́ди сме́ртны. Grzech śmiertelny, сме́ртный грѣхъ. Śmiertelny pot, сме́ртный потъ. Śmiertelna koszula, са́ванъ.

Śmierzyć, (*Стар.* Śmierzać), смира́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть.

Śmierzyciel, -a, *м.* усмири́тель, укроти́тель.

Śmieszek, -szku, *м.* усмѣ́шка улы́бка. || Śmieszki, -ów, *мн.* насмѣ́шка, шу́тка. Śmieszki sobie z kogo czynić, насмѣха́ться, издева́ться надъ кѣмъ; || пере́дніе зу́бы, *см.* **Śmiechowy**; || насмѣ́шникъ, заба́вникъ, зубоска́лъ, шутни́къ, шутъ.

Śmieszka, -i, *ж.* насмѣ́шница, заба́вница, зубоска́лка, шутни́ца, шути́ха.

Śmiesznie, смѣшно́, заба́вно, *см.* **Zabawnie.**

Śmieszność, -ści, *ж.* смѣшно́е, смѣхота́. W śmieszność obracać, обраща́ть въ смѣхъ, поднима́ть на́ смѣхъ.

Śmieszny, смѣшно́й, заба́вный, *см.* **Zabawny.**

Śmieszyć, смѣши́ть. Śmieszy mię to, э́то смѣши́тъ меня́, э́то мнѣ смѣшно́.

Śmietana, -y, *ж.* (*Стар.* Śmiotana), смета́на.

Śmietanka, -i, *ж.* сли́вки. Zbierać śmietankę, снима́ть сли́вки (*съ молока*). Garnuszek do śmietanki, сли́вочникъ.

Śmietankowy, сли́вочный. Masło śmietankowe, сли́вочное ма́сло.

Śmiga, -i, *ж.* прутикъ хлыстъ, хлыстикъ; || крыло вѣтряной мельницы; || складной наугольникъ, угломѣръ; || швырокъ (*для бросанія камней*), *см.* **Proca.**

Śmigać, Śmignąć, стегать, стегнуть; || пускать, спускать, спустить стрѣлу; || хлестать, сѣчь, *см.* **Chłostać, Smagać;** || метать, бросать, *см.* **Ciskać, Rzucać.**

Śmigownica, -y, *ж.* кулеврина, змѣевикъ (*старинная пушка*).

Śmigurst, Śmigus, Śmigust, -u, *м.* *Прост.* обычай обливанія водою на другой день Свѣтлаго Воскресенія, между парнями и дѣвицами. * **Dać komu śmigusa**, насильно кого выкупать, погрузить въ воду.

Smoczę, -ęcia, *ср.* маленькая ящерица, дѣтёнышъ ящерицы.

Smoczek, -czka, *м.*, *см.* **Smoczę;** || поршень въ насосѣ.

Smoczy, *Миө.* драконовъ.

Smoczyca, -y, **Smokinia**, -ni, *ж.* *Миө.* самка дракона.

Smok, -a, *м.* *Миө.* драконъ; || *Зоол.* летучій драконъ, ящерица.

Smokowy, драконовъ. *Бот.* **Smokowe drzewo**, драконникъ, драконка, драцена.

Smoktać, Smoknąć, чмокать, чмокнуть; || сосать, высасывать. || **Smoktać się**, *Прост.* чмокаться, цѣловаться.

Smoła, -y, *ж.* смола, смоль. **Czarny jak smoła**, чёрный какъ смоль. **Smołę ma w ręku**, не чистъ на руку, ворýетъ; || названіе собаки, въ особенности употребляемое жидами; || **Smoła ziemna**, горная смола. **Smoła żydowska**, асфальтъ. **Smoła szewska**, варъ. || **Palić smołę**, варить, гнать смолу *Посл.* **Kto smoły się tyka, ten też smołą cuchnie**, грязью играть лишь руки марать.

Smolanka, -i, *ж.* *Бот.* куколь, кокушкинъ цвѣтъ (*растеніе*).

Smolany, смоляной.

Smolarnia, -ni, *ж.* смоловарня, смольня, гдѣ гонятъ смолу.

Smolarz, -a, *м.* смоляръ, смолильщикъ.

Smolić, Nasmolić, Usmolić, смолить, насмолить; || пачкать, марать.

Smolisty, смолистый; || камедистый.

Smolnia, -ni, *ж.* *Неуп.* *см.* **Głownia.**

Smolnica, -y, *ж.*, *см.* **Maźnica.**

Smolnik, -a, *м.*, *см.* **Smolarz.**

Smolno, смолисто.

Smolność, -ści, *ж.* смоль, всякое вещество, содержащее въ себѣ смолу.

Smolny, *см.* **Smolisty.**

Smoluch, -a, *м.* неряха, замараха, замарашка.

Smród, -odu, *м.* смрадъ зловоніе.

Smrodliwie, смрадно, зловонно.

Smrodliwość, -ści, *ж.* зловонность, смрадность.

Smrodliwy, смрадный, зловонный.

Smrodność, *см.* **Smrodliwość.**

Smrodny, *см.* **Smrodliwy.**

Smrodynia, -ni, *ж.* *Бот.* чёрная смородина.

Smrodzić, вонять, смердѣть.

Smrodziciel, -a, *м.* вонючка, вонючій.

Smrodzieniec, -ńca, *м.* вонючая камедь.

Smucić, печалить, огорчать. || **Smucić się**, печалиться, огорчаться.

Smug, -u, *м.* (*Стар.* **Smuk**), употребительнѣе **Smuga**, -i, *ж.* черта, штрихъ; || полоса; || межа, борозда; || шрамъ, рубецъ (*на лицѣ*); || ушибъ, синякъ; || ущелье, тѣснина, дефилей; || струя воды, небольшой протокъ воды; || *Горн.* оторочка жилы, кайма.

Smukać, Smuknąć, *см.* **Smoktać;** || **Smukać ręką**, обдёргивать, обрывать; || **Smukać za czém**, бросаться, ринуться, кинуться. || **Smukać się**, возноситься, расти въ вышину; || (*мало употр.*) украшаться, убираться, наряжаться, разрядиться.

Smukły, стройный, гибкій, тонкій.

Smuknąć, *см.* **Smukać.**

Smukowny, гладкій, лощёный, ровный.

Smusik, -a, **Smuszek**, szka, *м.* овчинка.

Smutek, -tku, *м.* печаль, огорченіе, скорбь, прискорбіе, уныніе.

Smutliwie, *см.* **Smutnie.**

Smutliwy, *см.* **Smutny.**

Smutnie, Smutno, печально, грустно, прискорбно, уныло. **Smutnie wyglądać**, имѣть печальный видъ. **To smutno**, это грустно, это прискорбно.

Smutność, -ści, *ж.* унылость, мрачность, грустное расположеніе души.

Smutny, печальный, грустный, унылый; || скучный, невесёлый.

Smycz, -y, *ж.* смычёкъ, свора (*собакъ*).

Smyczek, -czka, *м.* смычёкъ (*для музыкальн. инструментовъ*).

Smyczkowy, смычковый, смычёчный.

Smyczowy, сворный, водимый на сворѣ.

Smyk, -a, *м.* большой смычокъ; || * воришка, мазурикъ, жуликъ.

Smyk! шмыгъ! шасть! *Межд.* выражающее быстрое движеніе.

Smyknąć, шмыгнуть, удрать, улизнуть, улепетнуть, убѣжать; || стянуть, украсть.

Snać, Snadź (*Стар.* **Sno, Snaść**), знать, думать надобно, повидимому, кажется. || *Стар.* даже. **I w ogień sna nie boi się wskoczyć**, даже и въ огонь не боится броситься. || **By snadź nie.....** сохрани Богъ, чтобы не..... **Strzeż się, abyś snadź nie upadł**, сохрани Богъ, берегись, чтобы не упасть.

Snadnie, Snadno, легко, удобно, ловко, *см.* **Łacno, Łatwo.**

Snadność, -ści, *ж.* лёгкость, ловкость, удобство. **Snadność w mówieniu**, лёгкій способъ выраженія, оборотъ рѣчи.

Snadny, лёгкій, ло́вкій, удо́бный, *см.* **Łatwy.**

Sneszka, -i, *ж. Область.* **снохá, невѣ́стка.**

Śniadać, за́втракать.

Śniadanie, -nia, *ср.* **за́втракъ.**

Śniadanny, относя́щійся къ за́втраку. Czas śniadanny, вре́мя за́втрака.

Śniadawy, смугловáтый.

Śniadek, -dku, *м. Стар.* **ѣдá, пи́ща.**

Śniadny, Śniedny, снѣ́дный, съѣдо́бный, съ́ѣдный, съѣстно́й.

Śniadość, -ści, *ж.* **смýглость.**

Śniady, смýглый.

Śniarz, -a, *м.* **мечтáтель, сновúдецъ.**

Snić, грéзить, мечтáть. || Snić się, сни́ться, грéзиться.

Śnieć, -ci, *ж. Агр.* **и** *Бот.* **ржа, изгáра (***болѣзнь хлѣба и растéній***), спóрынья, головня́, ржáвчина, червото́чина (***въ хлѣбѣ***).**

Śnieclć, повреждáться головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**

Śniecistość, -ści, *ж.* повреждéніе головнёю (*хлѣба*), *см.* **Śnieć.**

Śniecisty, поврежднный, испóрченный головнёю (*о хлѣбѣ*), *см.* **Śnieć.**

Śniedek, Śniodek, -dka, *м. Бот.* **морскóй лукъ** (*растéніе*).

Śniedny, *см* **Śniadny; ||** *Бот.* **Snido ziele,** *см.* **Siniło.**

Śniedź, -dzi, *ж., см.* **Śnieć; ||** ржáвый цвѣтъ, ржáвина, *см.* **Rdza.**

Śniedzieć, Ześniedzieć, Zaśniedzieć, ржáвѣть, заржáвѣть.

Śnieg, -u, *м.* снѣгъ. **Śnieg pada płatami,** снѣгъ идётъ охло́пьями.

Śniegowy, снѣговóй, снѣ́жный.

Śniegułа, -y, Śniegułka, -i, *ж. Зоол.* пýночка, подорóжникъ (*птица*); || бѣ́лая куропáтка.

Śnieżka, -i, *ж.* комъ снѣгу. **Grać w śnieżki,** игрáть въ снѣжки.

Śnieżnica, -y, *ж.* выю́га; || снѣжни́ца, потóкъ отъ тáющаго снѣга, снѣговáя водá; || сугрóбъ, сугрóбище, грýда снѣгу.

Śnieżno, снѣ́жно.

Śnieżny, снѣ́жный, снѣжи́стый **Czas śnieżny,** снѣжи́стая погóда. **Góra śnieżna,** снѣ́жная горá.

Śnieżyć, покрывáть снѣгомъ. *Безл.* снѣжи́ть, снѣгъ идётъ. || **Śnieżyć się,** снѣжи́ться, бѣлѣ́ться.

Śnieżyca, -y, *ж. Бот.* снѣжни́нка, подснѣ́жникъ, подснѣ́жный колоко́льчикъ.

Śnieżysty, снѣжи́стый.

Snop, -a, *м.* снопъ; || пукъ, вязáпка, свя́зка. *Умен.* **Snopek, -pka,** *м.* снопóкъ, сно́пикъ. **Snopki wiązać,** вязáть въ снопы (*рожь*). **Snopek słomy,** снопъ, пукъ, свя́зка соло́мы.

Snopowy, снопóвый.

Snów, -owu, *м.* оснóва, *см.* **Pasmo.**

Snować, *см.* **Snuć.**

Snowalnia, -ni, *ж., см.* **Snowidło.**

Snowidło, -a, *ср.* **мотови́ло, нотáльница,** *см.* **Motowidło.**

Snowidz, -a, *м.* **сновúдецъ.**

Snuć, Snować, сновáть, дѣлать основу для ткáни; || намáтывать; || прясть, сучúть; || размáтывать; || *затѣвáть, умышля́ть. || **Snuć się,** сновáться, шатáться, совáться; || намáтываться; || извивáться; || *Стар.* враждовáть. **Lud snuje się po ulicach,** народъ снуётъ, шатáется по ýлицамъ. **Snuć się przed oczami,** вертѣ́ться пéредъ глазáми. **Różne myśli snują mu się po głowie,** рáзныя мы́сли вертя́тся, бродя́тъ у негó въ головѣ.

Snycernia, Snycerstwo, Snycerz, *см.* **Sznicerstwo, и т. д.**

Sobaka, -i, *ж.* **собáка.** *Умен.* **Sobaczka, -i,** *ж.* **собáчка,** *см.* **Pies.** *Посл.* **Domowe sobaki choć się kąsają, wilka ujrzawszy nań się rzucają,** дворныя собáки хоть и грызýтся мéжду собóю, но увúдѣвъ вóлка бросáются на негó. **Sierdzista sobaka wilkom strata,** отъ сердúтой собáки бѣдá волкáмъ.

Sobek, -bka, *м.* эгоúстъ, себялю́бецъ.

Sobić się, приспособля́ться, приготовля́ться, запасáться.

Sobie, *см.* **Się, Siebie.**

Sobkowstwo, -a, *ср.* эгоúзмъ, себялю́біе.

Sobol, -a, *м.* **со́боль. Sobole,** *мн.* собóлья шýба.

Soboli, Sobolowy, собóлій, соболúный. **Futro sobolowe,** собóлья шýба.

Sobór, -oru. *м.* собóръ. **Sobór powszechny,** вселéнскій собóръ.

Sobota, -y, *ж.* суббота. **Wielka sobota,** велúкая, страстнáя суббóта.

Sobótka, -i, *ж.* народный обычай зажигáть огни́ наканýнѣ Иванова дня (*24 іюня*).

Sobotni, Sobotny, субóтній. *Посл.* **Sobotnim sztychem szyć,** шить на скóрую рýку, на живýю нúтку.

Socha, -y, *ж.* соха́; || сóшка, деревя́нная подставка.

Soczewica, -y, *ж. Бот.* **сочевúца, чечевúца.**

Soczka, *см.* **Soczewica.**

Socznica, -y, *ж.* **сочéніе,** врéмя, когдá вытекáетъ сокъ изъ дерéвьевъ; || *Антр.* **скаммóнія.** || *Бот.* **пéсья смерть** (*растéніе*).

Soczyć, сочúть. || Soczyć się, сочúться.

Soczysty, сочúстый.

Soda, -y, *ж. Хим.* натръ, сóда.

Sofa, -y, *ж.* **софá,** дивáнъ, канапé.

Sofka, -i, *ж.* **дивáнчикъ,** мáленькая софá.

Sójka, -i, *ж.* **сóя, сóйка** (*птица*).

Sojusz, -u, *м. см.* **Przymierze.**

Sojusznik, -a, *м., см.* **Sprzymierzeniec.**

Sojuszowy, *см.* **Sprzymierzony.**

Sok, -u, *м.* **сокъ.**

Sokodyniec, -ńca, *м.* **охóтникъ за кабанáми.**

Sokół, -oła, *м.* **сóколъ.**

Sokolarnia, -rni, *ж.* **соколи́ный дворъ, соко́льня, соколя́тня.**

Sokolę, -ęcia, *ср.* **соколёнокъ.**

Sokoli, соко́лій, соколи́ный.

Sokolik, -a, *м.* **соко́ликъ.**

Sokolica, -y, *ж.* **фальконе́тъ** (*родъ пу́шки*).

Sokolnictwo, -a, *ср.* **сокольничанье, соколя́тничанье, вына́шиваніе ло́вчихъ птицъ; || соколи́ная охо́та.**

Sokolnik, -a, *ж.* **соко́льникъ, соколя́тникъ.**

Sokora, -y, *ж.* **о́сокорь.**

Sokowy, соково́й.

Sól, *род. п.* **soli,** *м.* **соль. Sól warzona,** *см.* **Warzenka. Sól szybikowa, чи́стая соль. Sól rumowa, ка́менная соль. Sól morska, мора́нка. Sól jeziorna, бузу́нъ, самоса́дка. Sól winna, виннока́менная соль. To mu jak sól w oku, э́то ему́ какъ бѣльмо́ на глазу́. || *Бот.* Babia sól, сверли́льная трава́.**

Sół, -ołu, *м.* **чула́нъ, кладова́я,** *см.* **Żytnica.**

Solan, -u, *м. Хим.* **солеки́слая соль.**

Solanka, -i, *ж., см.* **Solówka; || *Бот.* соля́нка, трава́ расту́щая по солончака́мъ; || *Горн.* солёная вода́; || *Горн.* Solanka, Surowica, солянóй разсо́лъ.**

Solarka, -i, *ж.* **же́нщина продаю́щая соль.**

Solarnia, -ni, *ж.* **мѣсто, гдѣ со́лятъ мя́со.**

Solarz, -a, *м.* **солева́ръ, солова́ръ; || продавецъ со́ли.**

Sołek, -łka, *м.* **чуля́нчикъ.**

Solenie, -nia, *ср.* **соле́ніе, со́лка.**

Solenizant, -a, *м.* **именѝнникъ.**

Solenizantka, -i, *ж.* **именѝница.**

Solennie, торже́ственно.

Solenność, -ści, *ж.* **торжество́, торже́ственность,** *см.* **Uroczystość.**

Solenny, торже́ственный.

Solić, Osolić, Posolić, соли́ть, посоли́ть.

Solidarnie, совоку́пно, подъ круговóю отвѣтственностію, сообща́, всѣ за ка́ждаго и ка́ждый за всѣхъ.

Solidarność, -ści, *ж. Юрид.* **круго́вая пору́ка, взаи́мная обя́занность; || взаи́мная отвѣтственность. солида́рность.**

Solidarny, круговóй, обя́зывающій ка́ждаго. Odpowiedzialność solidarna, круго́вая отвѣтственность. Solidarne poręczenie, круго́вая пору́ка.

Soliter, -a, *м. Мед.* **солите́ръ, ле́нточная глиста́,** *см.* **Tasiemiec; || солите́ръ** (*кру́пный бриллиа́нтъ*).

Solnica, -y, Solniczka, -i, *ж.* **соло́нка, солони́ца; || *Анат.* вертлю́гъ, мѣсто, гдѣ соединя́ется голóвка бедряно́й ко́сти съ ли́нною ко́сти безъимя́нной.**

Solnik, -a, *м.* **солева́ръ, солова́ръ; || продаве́цъ со́ли; || соляно́й надсмо́тръщикъ; || *Хим. см.* Chlorek; || *Бот.* я́звенникъ** (*расте́ніе*).

Solny, соляно́й. Podatek solny, по́шлина на со́ль.

Solo, *Нескл. Муз.* **со́ло.**

Solony, солёный. Mięso solone, соло́нина.

Solowarnia, -rni, *ж.* **солева́рня, солова́рня, соля́ная ва́рница.**

Solówka, -i, *ж.* **со́лкій разсо́лъ; || соля́ная бо́чка.**

Sołtys, Szołtys, -a, *м.* **со́лтысъ, дереве́нскій ста́роста,** *см.* **Wójt.**

Sołtysowa, -ej, *ж.* **жена́ дереве́нскаго ста́росты.**

Sołtysowski, Sołtyski, Sołtysi, принадлежа́щій дереве́нскому ста́ростѣ.

Sołtystwo, Sołtysowstwo, Szołtystwo, -a, *ср.* **до́лжность дереве́нскаго ста́росты; || домъ дереве́нскаго ста́росты.**

Solucja, -ji, *ж.* **рѣше́ніе, разрѣше́ніе; || *Хим.* растворе́ніе, распуска́ніе. || *Мед.* разстро́йство желу́дка.**

Solutum, *Нескл. Хим.* **раствóръ.**

Sopel, -pla, *м.* **ледяна́я сосу́лька; || сопля́, возгря́** (*въ носу́*); || *Слес.* **замо́чный языче́къ.**

Sortarz, Sortyrz, -a, *м.* **сортиро́вщикъ** (*овецъ*).

Sortować, сортирова́ть, разде́ля́ть, распредѣля́ть по сорта́мъ.

Sortowanie, -nia, *ср.* **сортирова́ніе, сортиро́вка.**

Sos, -u, *м.* **со́усъ, подли́ва. || * Być w dobrym, w złym sosie, быть въ хоро́шемъ, въ дурно́мъ расположе́ніи ду́ха.**

Sosenka, -i, *ж. Умен.* **со́сенка,** *см.* **Sosna.**

Sosik, -u, *ж.* **подли́вочка.**

Sosna, -y, *ж.* **сосна́.**

Sośnik, -a, *м.* **сошни́къ, желѣзный рѣзе́цъ, прикрѣпленный къ сохѣ.**

Sośnina, -y, *ж.* **сосня́къ, сосно́вый лѣсъ.**

Sosnka, *см.* **Sosenka; || *Бот.* молоча́й** (*расте́ніе*).

Sosnowcowa, -czki, *ж.* **хвощъ** (*расте́ніе*).

Sosnówka, -i, *ж.* **подоро́жникъ, пу́ночка** (*птица*).

Sosnowy, сосно́вый.

Soszka, -i, *ж., см.* **Socha.**

Sowa, -y, *ж. Зоол.* **сова́, сычъ, ночна́я сова́,** *см.* **Puhacz. Sowa nigdy sokołem nie będzie, воро́нѣ со́коломъ не бывать.**

Sowi, сови́ный. *Бот.* Sowia strzała, сови́на стрѣла́.

Sowicie, Sowito, оби́льно, изоби́льно, ще́дро, съ изби́ткомъ, сугу́бо, вдво́е; || великоду́шно.

Sowieć, осовѣть, нахму́риться, насу́питься, опустить крылья.

Sowitość, -ści, *ж.* **ще́дрость; || щедро́та; || вели́кость. Sowitość nagrody, ще́драя награ́да, ще́дрое вознагражде́ніе, щедро́та.**

Sowity, ще́дрый, оби́льный, изоби́л-

ный; || великоду́шный; || двойно́й, суго́рый.

Sowizdrzał, Sowizrzał, -a, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || *Мив.* совизра́лъ.

Sówka, -i, *ж. Умен.* со́вка, *см.* Sowa.

Spać, спать, *см.* Sypiać. *Посл.* Nie budź licha kiedy śpi, не накликай на себя́ бѣды́.

Spacer, -u, *м.* гуля́нье, прогу́лка; || гульби́ще, мѣсто для гуля́нья. Spacer pieszo, прогу́лка пѣшко́мъ. Spacer konno, прогу́лка верхо́мъ, *см.* Przechadzka, Przejażdżka.

Spacerować, гуля́ть, прогу́ливаться, *см.* Przechadzać się.

Spacerowy, гульбищный, служа́щій для гуля́нья. Ogród spacerowy, садъ для гуля́нья.

Spąchać, почу́ять, проню́хать, провѣдать, *см.* Zwąchać, Zwietrzyć. || *Spąchać się (z kim), сно́хаться, сговори́ться, соедини́ться, сбли́зиться, находи́ться въ сноше́ніяхъ. съ кѣмъ.

Spaczenie, -nia, *ср.* уклоне́ніе, колеба́ніе.

Spaczny, Spaczysty, покоро́бившійся, искриви́вшійся, покоси́вшійся, согну́вшійся.

Spaczyć, покоро́бить, искриви́ть, покоси́ть, согну́ть. || Spaczyć się, покоро́биться, искриви́ться, покоси́ться, согну́ться, *см.* Paczyć się.

Spad, -u, *м.* спаде́ніе, паде́ніе; || пока́тость, отло́гость; || склонъ, накло́нъ, скатъ, спускъ, *см.* Spadek, Spadanie.

Spąd, Szpąd, -u, *м.* спудъ, стари́нная мѣра верни́стаго хлѣба и други́хъ сыпу́чихъ *и́ли* мѣлкихъ и дро́бныхъ вещей.

Spadać, Spaść, па́дать, пасть, спада́ть, спасть, упада́ть, упа́сть, сва́ливаться, свали́ться. Spaść z konia, упа́сть, свали́ться съ ло́шади. Barometr spada, баро́метръ упада́етъ. Zboże spada w cenie, хлѣбъ спада́етъ въ цѣнѣ, цѣна́ на хлѣбъ понижа́ется. Opadać z sił, теря́ть си́лы, слабѣть, худѣть. Spadł na niego wielki majątek, ему́ доста́лось большо́е насле́дство, онъ получи́лъ большо́е насле́дство. || *Посл.* Spadło mu z grzanki, наде́жда обману́ла его́, счастіе ему́ измѣни́ло.

Spadanie, -nia, Spadnięcie, -cia, *ср.* паде́ніе; || пониже́ніе (*цѣны*); || у́быль (*воды*).

Spadek, -dku, *м.* спускъ, скатъ, склонъ, паде́ніе; || пониже́ніе (*го́лоса*); || у́быль (*воды*); || упа́докъ; || *Муз.* када́нсъ, каде́нца; || *Грам.* паде́жъ; || насле́дство, насле́діе, насле́дственное имѣніе. Rzeką ma tu mocny spadek, рѣка́ въ э́томъ мѣстѣ имѣетъ си́льный спускъ, си́льно спада́етъ. Spadek po kim brać, wziąść, получи́ть по́слѣ кого́ насле́дство. Spadek po ojcu, о́тчина, во́тчина, родово́е, насле́дственное имѣніе. Spadek wakujący, bezdziedziczny, упало́е, вы́морочное имѣніе. *Юрид.* Spadki nieporządne, насле́дованія взя́тыя изъ о́бщихъ пра́вилъ, *см.* Ojcowizna.

Spadkobierca, -y, *м.* насле́дникъ. Spadkobierca beneficjalny, усло́вный насле́дникъ, принима́ющій насле́дство усло́вно, на пра́вѣ инвента́рномъ.

Spadkobierczyna, -ny, *ж.* насле́дница.

Spadkodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Spadkować, *Грам.* склоня́ть.

Spadkowanie, -nia, *ср.* пониже́ніе го́лоса; || *Грам.* склоне́ніе.

Spadkowy, насле́дственный, насле́дованный. Dobra spadkowe, насле́дственное имѣніе.

Spadlisko, -a, *ср. Горн.* обва́лъ ша́хты.

Spadły, упа́вшій, упа́вшій; || насле́дственный, полученный по насле́дству || *исхуда́лый; || Spadły z etatu, оста́вленный за шта́томъ.

Spadnięcie, Spadnienie, *см.* Spadanie.

Spadochron, -u, *м.* парашю́тъ (*у воздушнаго ша́ра*).

Spadzisto, пока́то, отло́го, накло́нно, кру́то, отко́сомъ, ска́томъ.

Spadzistość, -ści, *ж.* пока́тость, отло́гость, накло́нность, крутизна́.

Spadzisty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, накло́нный, круто́й.

Spajać, Spoić, спа́ивать, спаять, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, спло́чивать, сплоти́ть, соедини́ть, соедини́ть, сцѣпля́ть, сцѣпи́ть; || *совокупля́ть, совокупи́ть, соедини́ть, соедини́ть, сочета́ть; || спа́ивать, спои́ть, приуча́ть къ пья́нству. || Spajać się, спа́иваться, соедини́ться и т. д.

Spajanie, -nia, *ср.* па́йка, спа́йка, спай.

Spalenie, -nia, *ср.* жже́ніе, сожже́ніе.

Spaleniec, -ńca, *м.* человѣкъ заслу́живающій сожже́нія.

Spalenisko, Spalisko, -a, *ср.* пепели́ще, погоре́лое мѣсто.

Spalenizna, -y, *ж.* гарь, пригоре́лое.

Spalić, сжечь, спали́ть, опали́ть, испе́чь. Spalić papiery, сжечь бума́ги. || Spalić się, сгоре́ть, погоре́ть, обже́чься, испе́чься. *Spaliło mu się na panewce, у него́ ружьё осѣклось.

Spalność, -ści, *ж.* горю́честь, сгара́емость.

Spalny, горю́чій, сгара́емый.

Spanie, -nia, *ср.* спанье́, сонъ.

Spanoszyć. Spanoszyć się, *см.* Sanoszyć.

Spany, проведённый во снѣ, про́спанный.

Sparaliżować, порази́ть парали́чемъ; || *уничто́жить, осла́бить.

Sparaliżowany, поражённый, парали́чемъ.

Sparzelina, -y, *ж.* ожо́га, обжо́га.

Sparzony, обожжённый обва́ренный (*кипятко́мъ*).

Sparzyć, обже́чь, обвари́ть, обда́ть кипятко́мъ. || Sparzyć się, обже́чься, обвари́ться. *Посл.* Kto się na gorącém sparzył,

ten na zimne dmucha, обожжёшься на молокѣ, ста́нешь дуть и на во́ду.

Sparzysty, скажи́стый, ноздрева́тый, щелева́тый, щели́стый.

Spaś, -si, *ж.* (łspaś, łspasz), потра́ва, по́рча скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ; || па́жить, подно́жный кормъ, *см.* Karm, Pasza; || **Stap.* Zabieżeć, Zajść, Zaskoczyć komu od spasi, испо́ртить кому́ дѣло, помѣша́ть чьимъ за́мысламъ.

Spasać, Spaść, трави́ть (*луга́, поля́*); || опустоша́ть. || Spaść, откорми́ть (*скотъ*), *см.* Paść, Tuczyć. || Spaść się, растолстѣть, потучне́ть, разжире́ть.

Spasiony, поврежде́нный пастьбо́ю.

Spaść, Spaśdź, *см.* Spadać.

Spaśle, ту́чно, жи́рно.

Spasły, ту́чный, жи́рный, доро́дный, отко́рмленный.

Spaśne, -ego, *ср.* пла́та за па́стбище; || вознагражде́ніе за потра́ву, по́рчу скоти́ною травы́ *или* хлѣба на поля́хъ.

Spaśny, па́житный, оби́льный па́житями.

Spaszować, отступи́ть, отста́ть.

Spatrzyć, уви́дѣть, усмотрѣть, разгляде́ть, замѣтить. || **Spatrzyć się* (z kim), помѣря́ться (*съ кѣмъ*), распра́виться.

Spazm, -u, *м. Мед.* су́дорога, спа́зма.

Spazmatyczka, -i, *ж. Мед.* страда́ющая су́дорогами, спа́змами.

Spazmatyk, -a, *м. Мед.* страда́ющій су́дорогами, спа́мами.

Specjał, -u, pecjalik, -a, *м.* ла́комство, сла́сти, ла́комый кусо́чекъ, ла́комое, вку́сное ку́шанье.

Specjalnie, осо́бенно, специа́льно, и́менно.

Specjalja, *мн.* осо́бые, ча́стные предме́ты.

Specjalność, -ści, *ж.* осо́бенность, специа́льность.

Specjalny, осо́бенный, особли́вый, специа́льный, ча́стный.

Specjalizować, отдѣ́льно разсма́тривать.

Specyfik, -u, *м.* специфи́ческое лѣка́рство *или* сре́дство.

Specyfikacja, -ji, *ж.* подро́бное означе́ніе, описа́ніе, *см.* Wyszczególnienie.

Specyfikować, подро́бно обознача́ть, распредѣля́ть по года́мъ.

Spedytor, -a, *м. Ком.* прика́щикъ, *см.* Expedytor.

Spędzać, Spędzić, согна́ть, согна́ть, загна́ть, прогна́ть, прогна́ть, изгна́ть, изгна́ть; || провожда́ть, проводи́ть, провести́, прове́сть (*вре́мя*); || загна́ть, загна́ть (*ло́шадь*).

Spędzenie, -nia, *ср.* сго́нка, отгна́ніе; || препровожде́ніе (*вре́мени*); || *Мед.* Spędzenie płodu, изгна́ніе плода́.

Spektator, -a, *м.* зри́тель; || наблюда́тель, *см.* Widz.

Spektatorka, -i, *ж.* зри́тельница; || наблюда́тельница.

Spekulacja, -ji, *ж. Филос.* созерца́ніе, размышле́ніе; || *Ком.* спекуля́ція, расчётъ, предпрія́тіе.

Spekulacyjny, наблюда́тельный; || умозри́тельный; || предпріи́мчивый, расчётливый.

Spekulant, -a, *м.* наблюда́тель; || *Ком.* спекуля́нтъ, спекуля́торъ, расчётливый. Spekulant na papiery, торгу́ющій де́нежными бума́гами, ажіотёръ.

Spekulator, -a, *м. Филос.* наблюда́тель; || *см.* Spekulant.

Spekulować, *Филос.* созерца́ть, наблюда́ть; || *Ком.* дѣлать спекуля́ціи, разсчи́тывать

Spełna, сполна́, по́лнымъ количествомъ, вполнѣ; соверше́нно, совсѣмъ. Mieć spełna rozumu, быть въ здра́вомъ умѣ.

Spełniać, Spełnić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, совершать, соверши́ть; || опоражнивать, осуша́ть, выпива́ть. Spełniać kielichy, осуша́ть, выпива́ть рю́мки. Spełniło się, свершилось!

Spełnianie, Spełnienie, -nia, *ср.* исполне́ніе, выполне́ніе, соверше́ніе; || осуше́ніе (*рю́мки, стака́на*), возліяніе вина́.

Spełniony, совершённый, око́нченный, осуществлённый, испо́лненный, приведённый въ исполне́ніе

Spełzły, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spełznąć, *см.* Pełznąć.

Speranda, -y, *ж.* ожида́емая при́быль.

Spestak, a, *м. Горн.* подо́шва, ло́чка.

Spętać, *см.* Pętać.

Spętanie, -nia, *ср. см.* Pętanie.

Spętany, спу́танный; || * скованный, связанный, привя́занный на́ цѣпь.

Spiąć, *см.* Spinać.

Spiacy, спящій, спя́чій, со́нный; || сонли́вый.

Spiączka, -i, *ж.* спя́чка.

Spić się, напи́ться пья́нымъ, налива́ться, накулика́ться. Spił się jak bela, онъ мертвецки пьянъ, *или* пьянъ до безчу́вствія.

Spica, *см.* Szpica.

Spichlerz, Spichrz, -a, *м.* хлѣ́бный, амба́ръ, жи́тница.

Spiczak, -a, *м. Охот.* молодо́й оле́нь, неимѣющій ещё рогъ; || *молокосо́съ.

Spiczasto, остроконе́чно.

Spiczastość, -ści, *ж.* остроконе́чность.

Spiczasty, остроконе́чный, заострённый, о́стрый.

Spiec, испе́чь, запе́чь, обже́чь, спали́ть, опали́ть, насуши́ть. || Spiec się, испе́чься, запе́чься, обже́чься, опали́ться, насуши́ться, вы́сохнуть отъ жа́ра, отъ со́лнца.

Spięcie, -cia, Spinanie, -nia, *ср.* застёжка; || перехва́тъ (*въ пла́тьѣ*).

Spieczony, *см.* Spiekły.

Spieg, *см.* Szpieg.

Spiegostwo, *см.* Szpiegostwo.

Spiegować, *см.* Szpiegować.

Śpieka, -i, Śpiekota, -y, *ж.* вной, жаръ.

Śpiekły, сожжённый, опалённый, обожжённый, высохшій отъ со́лнца; || запе́кшійся (*о кро́ви*).

Śpień, -nia, *м. Умен.* **Śpionek, -nka,** *м.* шпи́лька, шпенёкъ (*у пря́жки*).

Spieniężać, Spieniężyć, продава́ть, прода́ть за де́ньги, обраща́ть, обрати́ть въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężanie, Spieniężenie, -nia, *ср.* прода́жа за де́ньги, обраще́ніе въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spieniężony, про́данный за де́ньги, обращённый въ де́ньги, въ капита́лъ.

Spierać, Zaprzeć, (*Стар.* **Sprzeć,** *Област.* **Sparc**), выпира́ть, стража́ть, отбива́ть; отта́лкивать; || опира́ть, прислоня́ть. **Spierać głowę o okno.** опира́ть го́лову объ окно́, прислоня́ть го́лову къ окну́; || **Spierać się z kim.** препира́ться, спо́рить; || спира́ться, собира́ться въ ку́чу.

Spieranie się, -nia się, *ср.* споръ, ра́спря, препира́тельство.

Spieścić, изне́жить, изба́ловать.

Spieszenie się, -nia się, *ср.* поспѣшность, торопли́вость, быстрота́, ско́рость; || стара́ніе, усе́рдіе.

Spiesznie, Spieszno, спѣшно, поспѣшно, ско́ро, бы́стро, ши́бко, торопли́во.

Spieszność, -ści, *ж.* спѣшность, поспѣшность, ско́рость, быстрота́, торопли́вость.

Spieszny, спѣшный, поспѣшный, ско́рый, бы́стрый, ши́бкій.

Spieszyć, спѣши́ть, поспѣши́ть; || **Spieszyć się,** торопи́ться, спѣши́ть.

Śpieszyć, спѣшивать, спѣшить, приказа́ть ко́ннымъ войска́мъ слѣза́ть съ лошаде́й.

Spięty, сти́нутый, зати́нутый, сти́снутый, застёгнутый.

Spiew, -u, *м.* пѣ́ніе; || пѣснь. **Prawidła śpiewu,** пра́вила пѣ́нія. **Śpiewy tryumfalne,** торже́ственныя пѣсни. **Śpiew słowika,** пѣ́ніе соловья́.

Śpiewać, пѣть, воспѣва́ть.

Śpiewaczka, -i, *ж.* пѣвица; || **pѣву́нья** (*люблящая пѣть*).

Śpiewający, пою́щій; || пѣ́вчій (*о пти́цахъ*).

Śpiewak, -a, *м.* пѣве́цъ; || пѣву́нъ (*люблящій пѣть*). **Śpiewak kościelny,** пѣ́вчій. **Boski śpiewak,** боже́ственный пѣснопѣвецъ. **Towarzystwo śpiewaków,** пѣ́вческое о́бщество.

Śpiewalnia, -ni, *ж.* пѣ́вческая за́ла, гдѣ у́чатся и спѣва́ются пѣ́вчіе.

Śpiewalny, пою́щійся; || лёгкій для пѣ́нія; || досто́йный воспѣва́нія; || пѣ́сенный, относя́щійся къ пѣ́снямъ.

Śpiewanie, -nia, *ср.* пѣ́ніе.

Śpiewka, -i, *ж.* пѣ́сенка, *см.* **Piosenka.**

Śpiewnie, благовну́чно, пла́вно.

Śpiewnik, -a, *м.* пѣ́сенникъ.

Śpiewność, Śpiewliwość, -ści, *ж.* пѣвучесть.

Śpiewny, Śpiewliwy, пѣвучій, лёгкій, удо́бный для пѣ́нія; || мелоди́ческій, музыка́льный.

Śpijać, попива́ть, пить по́лными стака́нами. **Śpić,** отпи́ть, схлебну́ть. || **Śpijać się, Śpić się,** напива́ться, напи́ться пья́нымъ, спива́ться, спи́ться съ кру́гу.

Śpik, -u, *м. Стар.* сонъ, сонли́вость, спя́чка; || со́ня, сонли́вецъ, ва́лый; || *см.* **Szpik.**

Śpikać się, Śpiknąć się, сговарива́ться, сговори́ться, злоумышля́ть; || составля́ть, соста́вить заговоръ. **Wszystko się na mnie śpiknęło,** всѣ сговори́лись про́тивъ меня́.

Śpikanard, -u, *м.* **Śpikanarda, -y,** *ж. Анат.* инде́йскій нардъ.

Śpiklerz, *см.* **Śpichlerz.**

Śpiknąć się, *см.* **Śpikać się.**

Śpiknienie (się), -nia, *ср.* сою́зъ, загово́ръ, *см.* **Śpisek, Śprzysiężenie.**

Śpikować, *см.* **Szpikować.**

Śpikowanie, *см.* **Szpikowanie.**

Śpikowy, *см.* **Szpikowy.**

Śpikulec, *см.* **Szpikulec.**

Śpila, *см.* **Szpila.**

Śpilczany, Śpilczasty, колю́чій, шипи́стый, иго́льчатый, иглообра́зный.

Śpileczka, *см.* **Szpileczka.**

Śpilić, *см.* **Szpilić.**

Śpilka, *см.* **Szpilka.**

Śpilkarz, *см.* **Szpilkarz.**

Śpilkować, *см.* **Szpilkować.**

Śpilkowaty, *см.* **Szpilkowaty.**

Śpilkowy, *см.* **Szpilkowy.**

Śpinać, Śpiąć, застёгивать, застегну́ть, пришпи́ливать, пришпи́лить, прика́лывать, приколо́ть, прикрѣпля́ть, прикрѣпи́ть. **Śpiąć szpilką,** приколо́ть була́вкою. **Śpiąć konia ostrogami,** пришпо́рить ло́шадь. **Śpiąć konia poprzęgami,** подтяну́ть ло́шадь подпру́гою, подпру́жить. **Śpiąć klamrami,** прикрѣпи́ть скобо́ю. || **Śpinać się, Śpiąć się,** застёгиваться, застегну́ться, пришпи́ливаться, пришпи́литься, прика́лываться, приколо́ться, прикрѣпля́ться, прикрѣпи́ться. **Śpinać się na palce,** поднима́ться, приподнима́ться на цы́почкахъ. **Śpinać się, Śpiąć się, сановиться, стать на дыбы́** (*о ло́шади*).

Śpinak, *см.* **Szpinak.**

Śpinanie, -nia, Śpięcie, -cia, *ср.* застёгиваніе, пришпи́ливаніе, прика́лываніе, прикрѣпле́ніе.

Śpinka, Śpinka, Szpinka, -i, *ж.* за́понка, за́панка, застёжка.

Śpioch, -a, *м. Умен.* **Śpioszek, -szka,** *м.* сонли́вецъ, со́ня.

Śpiocha, -y, *ж. Умен.* **Śpioszka, -i,** *ж.* сонли́вица.

Śpir, -u, *м. Морс.* фокъ-ма́чта.

Śpirytus, -u, *м.* спиртъ, альго́голь, ви́нь, *см.* **Wyskok.**

Spirytusowy, спи́ртный.

Spis, -u, *м.* спи́сокъ, ро́спись, о́пись, ре́естръ, пе́репись. вѣдомость; || катало́гъ; || та́бель; || свёртокъ, свито́къ (*бумаги*). Spis ludności, ревизская ска́зка, наро́дная пе́репись. Spis ruchomości, ро́спись, о́пись движимому имѣнію. Spis rzeczy, przedmiotów, оглавле́ніе (*книги*). Spis wojskowy, рекру́тскій набо́ръ, конскрипція. Spis inwentarza żywego, о́пись рога́таго скота́.

Spisa, -y, *ж.* пи́ка, копьё, дро́тикъ, *см.* Dzida, Lanca, Pika.

Spisać, Spisać, się, *см.* Spisywać.

Spisanie, -nia, *ср.* переписываніе, переписка. *Юрид.* Spisanie wywodu słownego, сня́тіе показа́нія.

Spisek, -sku, *м.* спи́сокъ, ре́естръ, о́пись; || бума́га, пи́сьменный докуме́нтъ; || заговоръ, злоумышленіе. Zrobić, uknować spisek, соста́вить заговоръ.

Spisglas, -u, *м.* сурьма́, антимо́нія (*полуметалль*).

Spiskowy, -ego, *м.* заговорщикъ.

Spisne, -ego, *ср.* пла́та за перепи́ску, за составле́ніе катало́га, о́писи и т. п.

Spiśnik, -a, *м.* копе́йщикъ, копе́йникъ, копьено́сецъ.

Spisownik, Spisywacz, -a, *м.* перепи́счикъ; || протоколи́стъ; || состави́тель о́писи.

Spisowy, принадлежа́щій къ о́писи, къ ре́естру; || очередно́й въ ре́круты, конскрипціо́нный; || копе́йный, относя́щійся къ копью́.

Spisywać, Spisać, переписывать, переписа́ть, спи́сывать, списа́ть; || описывать, описа́ть, составля́ть, дѣлать о́пись, ро́спись, пе́репись, инвента́рь (*чему́*). || Spisywać się, Spisać się (z kim na kogo или przeciw komu), состав ля́ть сою́зъ, загова́ръ (*про́тивъ кого́*), злоумышля́ть, сговáриваться, *см.* Spikać się, Sprzysiężyć się; || *Spisać się (czém), отличи́ться чѣмъ либо, *см.* Popisać się.

Spiż, Śpiż, -u, *м.* Spiża, -y, *ж.* мѣдь, бро́нза, колоко́льный мета́ллъ.

Spiża, -y, *ж. Стар.* прови́зія, съѣстны́е припа́сы; || *см.* Śpiżarnia.

Spiżany, *см.* Spiżowy.

Spiżarnia, -rni, Śpiżarka, -i, *ж.* чула́нъ для прови́зіи, кладова́я, буфе́тъ.

Spiżować, снабжа́ть съѣстны́ми припа́сами, прові́антомъ, продово́льствовать, поставля́ть, доставля́ть.

Spiżowy, бро́нзовый, мѣдный.

Spłacać, Spłacić (kogo), выпла́чивать, вы́платить, упла́чивать, уплати́ть, плати́ть, заплати́ть.

Spłacalność, -ści, *ж.* расплата, вы́плата, платёжъ.

Spłacalny, подлежа́щій вы́платѣ.

Spłacheć, -chcia, *или* -chci, *м. и ж.* лоскуто́къ, тря́пица, ветошка, лохмо́тье, ру́бище; || отло́мокъ, кусо́къ, клочо́къ; || Spłacheć ziemi, ло́скутъ, клочо́къ земли.

Spłachetek, -tka, *м. Умен.* лоскуто́чекъ, тря́почка; || кусо́чекъ, клочо́чекъ, *см.* Spłacheć.

Spłakać się, распла́катьея, проплакáться.

Splamić, *см.* Plamić.

Splamiony, запятна́нный, замара́нный, запа́чканный.

Splantować, спланирова́ть.

Spłaszczać, Spłaszczyć, сплю́щивать, сплю́щить, дѣлать пло́скимъ, *см.* Płaszczyć.

Spłaszczenie, -nia, *ср.* сплю́щиваніе; || сплю́щенность.

Spłaszczony, сплю́щенный; || приплю́снутый (*носъ*).

Spłaszczyć, *см.* Spłaszczać.

Spłata, -y, *ж.* платёжъ, пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата.

Spłatać, Spleść, сплета́ть, сплесть, переплета́ть, переплесть.

Spłątać, спу́тать, перепу́тать, запу́тать.

Spłatać, *см.* Płatać.

Splatanie, Splecenie, -nia, *ср.* сплета́ніе, сплете́ніе, переплета́ніе.

Splatanka, -i, *ж.* плетешо́къ, тесьма́, *см.* Plecionka.

Spław, -u, *м.* тече́ніе воды́; || исто́къ, у́стье (*рѣки*); || сплавъ, прово́дъ по воде́ спла́вкою, спла́вка; || *Рыб.* поплавко́къ у не́вода; || *Бот.* Spław ziele, *см.* Sitowiec.

Spławiać, Spławić, спла́вливать, сплавля́ть, спла́вить, согна́ть внизъ по тече́нію рѣки́, *см.* Spuszczać. Spławiać drzewo, сплавля́ть, гнать лѣсъ.

Spławianie, Spławienie, -nia, *ср.* сплавъ, перево́зка водо́ю. Spławienie rzeki, обращéніе рѣки́ въ спла́вную.

Spławne, -ego, *ср.* спла́вная по́шлина,

Spławność, -ści, *ж.* судохо́дность, спла́вность.

Spławny, судохо́дный, спла́вный.

Spleć, -ciu, *м.* Splecenie, Spleczenie, -nia, *ср. Ветер.* испле́чка, вы́вихъ плеча́ у ло́шади; || *см.* Splatanie.

Spleść, *см.* Splatać.

Spleśniały, заплесневѣлый, заплѣсне́лый (*хлѣбъ*).

Spleśnieć, заплѣсне́вѣть.

Spłodzić, прижи́ть, *см.* Płodzić.

Spłodzony, прижи́тый, рождённый.

Spłókać, сполоска́ть, сполоснýть.

Spłonąć, *см.* Płonąć.

Spłonić, *см* Płonić.

Spłoszenie, Płoszenie, -nia, *ср.* спу́гиваніе, разогна́ніе.

Spłoszony, испу́ганный, разо́гнанный.

Splot, -u, *м.* сплете́ніе, переплете́ніе.

Sploty, -ów, *мн.* коси́чки, сплетённые во́лосы.

Splotka, -i, *ж.* плетешо́къ, плетёнка.

Spłowiały, поблёкшій, полиня́лый, вы́цвѣлый.

Spłowieć, *см.* Płowieć.

Splugawić, *см.* **Plugawić.**

Splugawiony, оскверни́нный. **замара́нный**, **запа́чканный**, **изга́женный.**

Splunąć, *см.* **Plunąć.**

Spluskać, **смочи́ть**, **замочи́ть**, **обры́згать**, *см.* **Pluskać.**

Spluwać, **Splunąć**, **сплёвывать**, **сплю́нуть**, **выплёвывать**, **выплюнуть**, **отха́ркивать**, **отха́ркнуть.**

Spluwaczka, **-i**, *ж.* **плева́ка**, **харку́нья**; || **плева́льникъ**, **плева́льница.**

Spluwanie, **-nia**, *ср.* **плева́ніе**, **ха́рканье.**

Spłyn, **-u**, *м. Архит.* **ни́жній по́ясъ** (*колóнны*).

Spływ, **-u**, *м.* **слія́ніе**, **стече́ніе** (*двухъ рѣкъ*).

Spływać, **Spłynąć**, **сплыва́ть**, **сплыть**, **оплыва́ть**, **оплыть**, **стека́ть**, **стечь**, **вытека́ть**, **вы́течь**, **сбѣга́ть**, **сбѣжа́ть**; || **струи́ться**, **сочи́ться**; || **излива́ться**, **изли́ться**; || * **па́дать** (*на кого́*). **Krew jego spłynie na was**, **кровь** его́ **падётъ на ва́съ.**

Spocić się, **вспотѣ́ть.**

Spocząć, *см.* **Spoczywać.**

Spocznienie, **-nia**, *ср.* **отдохнове́ніе**, **о́тдыхъ**, **успокое́ніе**

Spoczynek, **-nku**, *м.* **поко́й**, **о́тдыхъ**, **отдохнове́ніе**; || **споко́йствіе**; || **сонъ. Potrzebuję spoczynku**, мнѣ **ну́жно отдохну́ть. Już późno było**, **poszedłem na spoczynek**, **бы́ло** уже́ **по́здно и я пошёлъ спать.**

Spoczynkowy, **служа́щій для о́тдыха**, **почива́льный.**

Spoczywać, **Spocząć**, **почива́ть**, **почи́ть**, **спать**, **отдыха́ть**, **отдохну́ть**, **лежа́ть**, **лечь**, **успока́иваться**, **успоко́иться**; || * **полага́ться** (*на кого́*, *на что́*); || **Spoczywać w Bogu**, **опочива́ть**, **опочи́ть**, **умере́ть**, **скончáться. Niech w Bogu spoczywa**, **миръ** пра́ху его́, **ца́рство** ему́ **небе́сное.**

Spód, **-odu**, *м.* **испо́дъ**, **низъ**, **ни́жняя часть чего́-либо**; || **дно**; || **глубина́**, **глубь**; || **изна́нка**, **подбо́й** (*пла́тья*, *матéри*); || **подо́шва**, **низъ** (*горы*); || **каре́тный станъ**, **за́днее мѣ́сто** каре́ты; || **Spód domu drewnianego**, **подклѣ́ть**, **ни́жнее жильё подъ** деревя́ннымъ до́момъ. **Na spód iść**, **spadać**, **пойдти́ ко дну́**, **тону́ть**, **погружа́ться. Położyć co na spód**, **na sam spód**, **или na spodzie**, **na samym spodzie**, **положи́ть что́ на ни́зъ**, **на са́мый низъ. Spodem**, **ze spodu**, **съ ни́зу**, **съи́зподи. Do spodu**, **внизъ. Ku spodowi**, **къ ни́зу.**

Spodek, **-dku**, *м.* **испо́докъ**, **подъ**, **ни́жняя площа́дка внутри́ печи́**; || **Spodek**, **-dka**, *м.* **блю́дечко.**

Spodleć, **опо́шлиться**, **уни́зиться**, **испо́ртиться.**

Spodlić, **опо́шлить**, **уни́зить**, **испо́ртить.** || **Spodlić się**, **опо́шлиться**, **уни́зиться**, **испо́ртиться.**

Spodni, **ни́жній**, **испо́дній.**

Spodnica, **-y**, *ж.* **исподни́ца**, **ю́бка.**

Spodniczka, **-i**, *ж. Умен.* **ю́бочка.**

Spodnie, **-dni**, *мн.* **испо́днее пла́тье**, **штаны́**, **пантало́ны.**

Spodobać się, *см.* **Podobać się.**

Spodziewać się, **Spodziać się**, **ожида́ть**, **ча́ять**, **надѣ́яться**, **упова́ть**; || **боя́ться**, **страши́ться** (*него́*). **Spodziewać się lepszego losu**, **надѣ́яться на лу́чшую у́часть. Ani się spodziejesz**, **jak śmierć przyjdzie**, не успѣ́ешь **огляну́ться**, **какъ и смерть** придётъ. **Spodziewałem się sukcessji**, **я надѣ́ялся получи́ть насле́дство. Czyliż się można było spodziewać**, **мо́жно ли бы́ло ожида́ть?**

Spodziewanie (się), **-nia**, *ср.* **ожида́ніе**, **ча́яніе**; || **упова́ніе**, **наде́жда. Nad spodziewanie**, **сверхъ ожида́нія**, **сверхъ ча́нія**, **сверхъ вся́каго ча́нія.**

Spoglądać, *см.* **Poglądać.**

Spoglądanie, *см.* **Poglądanie.**

Spoić, *см.* **Spajać.**

Spoić, **спои́ть**, **напои́ть** ны́нымъ, *см.* **Poić.**

Spoiłość, **Spójność**, **Spoistość**, **-ści**, *ж. Физ.* **сцѣпле́ніе**, **связь**, **свя́зность**, **пло́тность.**

Spoiły, **Spojny**, **Spoisty**, **свя́зный**, **пло́тный**, **сплóченный.**

Spoistość, **-ści**, *ж.* **соедини́емость**, **пло́тность.**

Spoisty, **пло́тный.**

Spój, **-oju**, *м.* **свя́зка**, **связь**; || **ободъ**, **ободо́къ**, **желѣ́зная скоба́**; || *Плотн.* **подко́съ**, **распо́рка**, **перекла́дина**; || *Анат.* **суста́въ**; || **пазъ**, **спай**, **стыкъ**, **смы́чка**; **соедине́ніе**, **спа́йка**; || *Стол. и Плотн.* **набо́рка**, **оби́вка**, **вя́зка.**

Spojenie, **-nia**, *ср. см.* **Spajanie**; || **сплоче́ніе**, **соедине́ніе**, **связь**; || *Анат.* **сочлене́ніе**, **суста́въ**, **спа́иваніе** (*до́ньяна*).

Spojnia, **-ni**, *ж. Хим.* **сродство́** (*стремле́ніе тѣлъ къ соедине́нію*); || *Физ.* **притяже́ніе.**

Spójnik, **-a**, *м. Грам.* **сою́зъ.**

Spójność, *см.* **Spoiłość.**

Spójny, *см.* **Spoiły.**

Spojony, **соедине́нный**, **свя́занный**, **сплóченный**; || **спа́янный.**

Spojrzeć, **взгляну́ть**, *см.* **Patrzeć**, **Peglądać**, **Pozierać.**

Spojrzenie, **-nia**, *ср.* **взглядъ**, **взоръ.**

Spokój, **-u**, *м.* **споко́йствіе**, **поко́й**, **миръ**, **тишина́**, **безмяте́жность. Spokój duszy**, **душе́вное споко́йствіе**, *см.* **Pokój**, **Spokojność.**

Spokojnie, **споко́йно**, **безмяте́жно**, **ми́рно**, **сми́рно**, **ти́хо.**

Spokojniuchno, **Spokojniuteńko**, **Spokojniusieńko**, **тихóхонько**, **смирнёхонько.**

Spokojniuchny, **Spokojniuteńki**, **Spokojniusieńki**, **тихóхонькій**, **смирнёхонькій**, **самый споко́йный**, **са́мый сми́рный.**

Spokojność, **-ści**, *ж.* **споко́йствіе**, **тишь**, **тишина́**, **безмяте́жность. Spokojność powietrza**, **тишина́ въ во́здухѣ. Spokojność**

morza, морска́я тишина́. Spokojność sumienia, споко́йствіе со́вѣсти.

Spokojny, споко́йный, ми́рный, безмяте́жный, тихій, кро́ткій.

Spokrewniać, Spokrewnić, ввести́ въ родство́, породни́ть. || Spokrewniać się, вступа́ть въ родство́, породни́ться (*посре́дствомъ бра́ка*).

Spokrewnienie, -nia, *ср.* бра́чный сою́зъ, свойство́, родство́.

Spół, Współ, *см.* Społem, Pospołu, We spół, *см.* Wespół, вмѣстѣ, ра́зомъ, о́бще, сообща́.

Spółbrat, -a, *м.* собра́тъ, сотова́рищъ.

Spólca, -y, *м.* соуча́стникъ.

Spółchrześcianin, -a, *м.* братъ во Христѣ.

Spółcześnie, одновре́менно, совреме́нно, въ одно́ и то же вре́мя.

Spółczesny, одновре́менный, совреме́нный.

Spółczłowiek, -a, *м.* бли́жній, всяки́й человѣкъ безъ разли́чія, *см.* Bliźni.

Spółczynnik, -a, *м. Мат.* коэфиціе́нтъ, предстоя́щее.

Spółdłużnik, -a, *м.* содолжни́къ.

Spółdziałać, содѣ́йствовать, споспѣшествова́ть (*чему́*).

Spółdziałanie, -nia, *ср.* содѣ́йствіе, споспѣшествова́ніе.

Spółdziedzic, -a, *м.* сонасле́дникъ, совладѣлецъ.

Spółdziedziczka, -i, *ж.* сонасле́дница, совладѣлица.

Spółdzierżawca, -y, *м.* уча́стникъ въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawczyni, -ni, *ж.* уча́стница въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Spółdzierżawić, уча́ствовать въ аре́ндномъ содержа́ніи.

Społeczeństwo, -a, *ср.* о́бщество, сообще́ство.

Społecznie, вмѣстѣ, сообща́, *см.* Społem, Spólnie.

Społecznik, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ, соуча́стникъ, *см.* Towarzysz.

Społeczność, -ści, *ж.* о́бщность, *см.* Spólność; || о́бщество, *см.* Społeczeństwo.

Społeczny, о́бщій, о́бщественный; || публи́чный, всенаро́дный. Porządek społeczny, о́бще́ственный поря́докъ.

Społek, -łku, *м.* о́бщество, компа́нія, това́рищество, *см.* Towarzystwo.

Społem, вмѣстѣ, ра́зомъ, сообща́.

Spółgłoska, -i, *ж. Грам.* согла́сная бу́ква.

Spółgrający, уча́ствующій въ игрѣ.

Spółhandlować, торгова́ть вмѣстѣ съ кѣмъ, принадлежа́ть къ како́му либо торго́вому о́бществу.

Spółimienny, соимѣ́нный, одноимённый, единоиме́нный.

Spółistotnie, *Богосл.* единосу́щно.

Spółistność, -ści, *ж. Богосл.* единосу́щность.

Spółka, -i, *ж. Ком.* компа́нія, това́рищество. Spółka komandytowa czyli firmowa, коммандѝтство, това́рищество на вѣрѣ. Spółka anonimna, bezimienna, о́бщество анони́мное *или* акціоне́рное. Spółka udziałowa, о́бщество на паяхъ. Ogólna spółka zysków, о́бщее това́рищество по при́былямъ. Spółka szczegółowa, ча́стное това́рищество. || *Арив.* Reguła spółki, пра́вило това́рищества.

Spółkolega, -i, *м.* сотова́рищъ.

Spółkompan, -a, *м.* това́рищъ, сотова́рищъ.

Spółkować (z kim), уча́ствовать, соуча́ствовать, имѣть сноше́нія, свя́зи съ кѣмъ.

Spółkowanie, -nia, *ср.* сноше́ніе, сообще́ніе, обще́ніе, связь; || обхожде́ніе, знако́мство.

Spółkrólować, соцарствовать, ца́рствовать вмѣстѣ съ кѣмъ либо.

Spółkrólowanie, -nia, *ср.* соцарствованіе, ца́рствованіе вмѣстѣ съ кѣмъ либо.

Spółmałżonek, -nka, *м.* супру́гъ.

Spółmieszkać, сожи́тельствовать.

Spółmieszkanie, -nia, *ср. Юрид.* бра́чное сожи́тіе, сожи́тельство.

Spółmieszkaniec, -ńca, *м.* живу́щій вмѣстѣ съ кѣмъ нибу́дь, сожи́тель.

Spółmiłośnica, -y, *ж.* сопе́рница.

Spółmiłośnik, -a, *м.* сопе́рникъ.

Spólnica, -y, *ж. Умен.* Spólniczka, -i, *ж.* соуча́стница, соумы́шленница.

Spólnictwo, -a, *ср.* о́бщность, *см.* Spólność; || уча́стіе, соуча́стіе, *см.* Uczestnictwo. || Spólność majątku, о́бщее владѣ́ніе имѣніемъ.

Spólnie, вмѣстѣ, совоку́пно. совмѣстно, о́бщими си́лами, о́бще, сообща́.

Spólniewola, -i, *ж.* совмѣстное ра́бство, нево́ля, плѣнъ.

Spólniewolnica, -y, *ж.* раздѣля́ющая съ кѣмъ либо вмѣстѣ рабство, нево́лю, плѣнъ.

Spólniewolnik, -a. *м.* раздѣля́ющій съ кѣмъ либо вмѣстѣ ра́бство, неволю, плѣнъ.

Spólnik, -a, *м.* това́рищъ. сотова́рищъ; || Spólnik (handlowy), компаньёнъ (*въ торго́вомъ о́бществѣ*); || о́бщникъ (*о́бщества*); || соуча́стникъ, соумы́шленникъ, сообщникъ, единомы́шленникъ.

Spólność, -ści, *ж.* о́бщность; || Spólność majątku, о́бщее владѣ́ніе, по́льзованіе; || согла́сіе, единомы́слie; || одина́ковость, одина́кость, схо́дство. Spólność pracy, о́бщій трудъ. Spólność strat, zysków, о́бщія потѣ́рп, о́бщіе вы́годы.

Spólny, о́бщій, всеобщій, публи́чный; || совоку́пный.

Spółobwiniony, сообвиня́емый, привлечённый къ отвѣтственности.

Spółobywatel, -a, *м.* сограждани́нъ.

Spółobywatelka, -i, *ж.* сограждáнка.

Spółobywatelstwo, -a, *ср.* принадле́жность къ граждáнству, сограждáнство; || *Собир.* граждáне.

Spółopieka, -i, *ж.* учáстіе въ опéкѣ.

Spółopiekun, -a, *м.* соопекýнъ; || одúнъ изъ опекунóвъ, другóй опекýнъ.

Spółopiekunka, -i, *ж.* соопекýнша; || однá изъ опекýншъ, другáя опекýнша.

Spółopiekuństwo, -a, *ср.* совокýпное попечúтельство, *см.* **Spółopieka.**

Spółpanowanie, -nia, *ср.* соправлéніе.

Spółpanujący, -ego, *м.* соправúтель.

Spółposiadacz, -a, *м.* совладѣтель, совладѣлецъ.

Spółpowód, -odа, *м.* соучáстникъ.

Spółpozwany, прикоснóвенный къ дѣлу, позванный къ судý вмѣстѣ съ другúмъ *или* нéсколькими лúцами.

Spółpracownica, -y, *ж.* сотрýдница.

Spółpracownictwo, -a, *ср.* сотрýдничество.

Spółpracownik, -a, *м.* сотрýдникъ.

Spółradość, -ści, *ж.* óбщая рáдость.

Spółradować się, учáствовать въ óбщей рáдости.

Spółradzca, -y, *м.* принимáющій учáстіе въ совѣщáніи, одúнъ изъ числá совѣтниковъ.

Spółradzić, принимáть учáстіе въ совѣщáніяхъ.

Spółregent, -a, *м.* соправúтель.

Spółregentka, -i, *ж.* соправúтельница.

Spółrękojmia, -mi, *ж.* круговáя порýка; || **Spółrękojmia**, -miego, *м.* поручúтель, отвѣчáющій одúнъ за другóго, сопорýка.

Spółrodaczka, -i, *ж.* соотéчественница, земля́чка.

Spółrodak, -a, *м.* соотéчественникъ, земля́къ, соóтчичъ.

Spółrównica, -y, *ж.* *см.* **Równiennica.**

Spółrówność, -ści, *ж.* *Богосл.* сорáвенство.

Spółrówny, *Богосл.* сорáвный, во всѣмъ схóдный.

Spółrządzca, -y, *м.* *см.* **Spółregent.**

Spółsędzia, -iego, *м.* товáрищъ судьú.

Spółspadkobierca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.

Spółsprawca, -y, *м.* соучáстникъ, пособúникъ.

Spółstołowniczka, -i, *ж.* застóльница, обѣдающая за óбщимъ столóмъ.

Spółstołownik, -a, *м.* застóльникъ, обѣдающій за óбщимъ столóмъ.

Spółstworzenie, -nia, *ср.* однорóдное существó, творéніе.

Spółświadczyć, свидѣтельствовать вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.

Spółświadectwo, -a, *ср.* сосвидѣтельствованіе, совмѣстное свидѣтельствованіе.

Spółświadek, -dka, *м.* сосвидѣтель, свидѣтельствующій вмѣстѣ съ кѣмъ-либо.

Spółtowarzysz, -a, *м.* сотовáрищъ.

Spółtowarzyszący, сопýтствующій, сопровождáющій.

Spółtowarzyszka, -i, *ж.* подрýга.

Spółubiegać się (z kim o co), соревновáть, **споспѣшествовáть**, подвизáться, состязáться.

Spółubiegacz, -a, *м.* *Неуч.* сопéрникъ, соискáтель, **совмѣстникъ**, сервновáтель, *см.* **Spółzawodnik.**

Spółubolewać, **соболѣзновáть** (*о кóмъ*), сострадáть.

Spółubolewanie, -nia, *ср.* соболѣзнованіе, сострадáніе.

Spółuczeń, -cznia, *м.* соученúкъ.

Spółuczenica, -y, *ж.* соученица.

Spółuczennictwo, -a, *ср.* школьное товáрищество.

Spółuczestnictwo, -a, *ср.* учáстіе, соучáстіе, *см.* **Uczestnictwo.**

Spółuczestniczka, -i, *ж.* учáстница, соучáстница.

Spółuczestnik, -a, *м.* учáстникъ, соучáстникъ, *см.* **Uczestnik.**

Spółurzędnik, -a, *м.* товáрищъ по слýжбѣ, сослужúвецъ.

Spółwieczny, **Spółwieczysty**, **Spółwiekuisty**, *Богосл.* совѣчный.

Spółwięzień, -źnia, *м.* сотовáрищъ арестáнта, заключéнника.

Spółwina, -y, *ж.* преступлéніе съ кѣмъ-либо вмѣстѣ совершённое.

Spółwinny, причáстный преступлéнію.

Spółwinowajca, -y, *м.* соучáстникъ въ преступлéніи.

Spółwłaściciel, -a, *м.* совладѣлецъ.

Spółwłaścicielka, -i, *ж.* совладѣлица.

Spółwłasność, -ści, *ж.* совмѣстное владѣніе.

Spółwychowanica, -y, **Spółwychowaniczka**, -i, *ж.* совоспúтанница.

Spółwychowaniec, -ńca, *м.* совоспúтанникъ.

Spółwydawca, -y, *м.* соиздáтель, учáстникъ въ издáніи (*книги и т. п.*).

Spółwyznawca, -y, *м.* единовѣрецъ.

Spółwyzwoleniec, -ńca, *м.* освободúвшійся въ одно врéмя съ другúмъ.

Spółzalotnica, -y, **Spółzalotniczka**, -i, *ж.* сопéрница.

Spółzalotnictwo, -a, *ср.* сопéрничество.

Spółzalotnik, -a, *м.* сопéрникъ, конкурéнтъ.

Spółzawodnictwo, -a, *ср.* совмѣстничество, сопéрничество; || *Ком.* конкурéнція.

Spółzawodnik, -a, *м.* сопéрникъ, совмѣстникъ, соискáтель, конкурéнтъ.

Spółziemianin, -a, *м.* земля́къ, соотчичъ.

Spółziemianka, -i, *ж.* земля́чка.

Spółziomek, -mka, *м.* земля́къ, соотéчественникъ.

Spółżołnierz, -a, *м.* товáрищъ по полкý, по орýжію.

Spółżycie, -cia, *ср.* сожúтіе.

Spór, -oru, *м.* споръ, páспря, прéніе, прекáніе; || *Юрид.* тя́жба, споръ; || **Spór piśmienny**, **polémika**, пúсьменный споръ, *см.* **Sprzeczka**, **Swar**, **Zwada.** || **Spory administracyjne**, спóрныя дѣлá управлéнія.

Spory allewjacyjne, дѣла́ о сложе́ніи подате́й. **Spór posesoryjny**, споръ, тя́жба о владѣніи. **Spór graniczny**, тя́жба о размежева́ніи. **Spór jurysdykcyjny**, споръ о подвѣдомственности дѣла. **Spór o atrybucje**, пререка́ніе о подсу́дности.

Spornie, сварли́во, со спо́ромъ.

Sporność, -ści, *ж.* страсть спо́рить, страсть къ спо́рамъ, сварли́вость, прекосло́вность, спо́рливость.

Sporny, спо́рный, тя́жебный; || **сварли́вый**, спо́рливый, вздо́рливый.

Sporo, спо́ро, при́быльно, **вы́годно**, успѣшно, *см.* **Dosyć, Znacznie.**

Spory, спо́рый, при́быльный, **вы́годный**, успѣшный.

Sporysz, -a, *м. Агр.* **спорынья́, рожки́** (*болѣзнь ржи*); || *Бот.* **Sporysz wielki**, спо́рышъ, горе́цъ. **Sporysz trzeci**, гры́жникъ, кальникъ, ки́льная трава́, осту́дникъ. **Sporysz mleczny**, молочай.

Sporządzać, Sporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, гото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, обдѣ́лывать, обдѣ́лать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обрабо́тывать, обрабо́тать, припра́вливать, припра́вить, исправля́ть, испра́вить, **почи́нивать, починя́ть, почини́ть.**

Sporządzanie, Sporządzenie, -nia, *ср.* приготовле́ніе, соверше́ніе, приспособле́ніе, приведе́ніе въ поря́докъ, устро́йство, обрабо́тка, **отдѣ́лка**, попра́вка, почи́нка. **Sporządzenie aktów**, соверше́ніе а́ктовъ.

Sporządzony, пригото́вленный, приспосо́бленный, приведённый въ поря́докъ, устро́енный, обрабо́танный, отдѣ́ланный, испра́вленный, почи́ненный.

Sporzéj (сравн. ст. *см.* **Sporo**), спорѣе, **вы́годнѣе**, при́быльнѣе, успѣшнѣе.

Sporzyć, умножа́ть, прибавля́ть, **увели́чивать**, *см.* **Mnożyć**; || споспѣшествова́ть, благопрія́тствовать, надѣля́ть сча́стіемъ, благословля́ть. || **Sporzyć się**, умножа́ться, прибавля́ться, **увели́чиваться**, спори́ться; || преуспѣва́ть, удава́ться, **имѣ́ть успѣхъ**, уда́чу.

Sposabiać, *см.* **Sposobić.**

Sposób, -obu, *м.* о́бразъ, **фо́рма**, мане́ра; || видъ; || поря́докъ; || родъ, сортъ; || **обы́чай**, обыкнове́ніе; || сре́дство, спо́собъ; || снаро́вка. **Sposób postępowania**, о́бразъ, спо́собъ дѣ́йствія, поведе́ніе. **Sposób działań**, поря́докъ дѣ́йствій. **Tym sposobem, w ten sposób**, такимъ о́бразомъ. **W dobry sposób rzecz ukończyć**, окончить дѣло подру́жески, миролю́бно. **W dobry sposób co przyjąć**, приня́ть что́-либо благоскло́нно. **Radzę ci to w dobry sposób**, а сове́тую тебѣ́ э́то подру́жески. **Znaleźć sposób**, найти́ сре́дство. **Na to niema sposobu**, э́тому нельзя́ пособи́ть, помо́чь, э́того нельзя́ отврати́ть. **To nie sposób**, э́то невозможно. **Nie sposób**, невозмо́жно! нельзя́! **Czy sposób?** возмо́жно ли? **Sposób mówienia**, спо́собъ выраже́нія, рече́ніе. **Sposób myślenia**, о́бразъ мы́слей. **Sposób do życia**, сре́дство къ жи́зни, къ пропита́нію себя́. ***Wziąść się na sposób**, *или* **na sposoby**, прибѣ́гнуть къ хи́тростямъ, **употреби́ть всѣ́ стара́нія.**

Sposobić, приготовля́ть, **пріуготовля́ть**, приспособля́ть, гото́вить, ула́живать, устро́ивать. **Sposobić kogo do czego**, *или* **na co**, пріуча́ть кого́ къ чему́. || **Sposobić się do czego, na co**, гото́виться, приготовля́ться къ чему́, приспособля́ться; || **Sposobić się w co**, **запаса́ться** чѣмъ, ухо́вки.

Sposobienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе**, пріуготовле́ніе, **приспособле́ніе.**

Sposobik, -a, *м.* **малѣ́йшее сре́дство.**

Sposobnie, прили́чно, сообра́зно, умѣ́стно, кста́ти.

Sposobność, -ści, *ж.* **спосо́бность, дарова́ніе**, скло́нность; || **удо́бство** (*мѣста*), **вы́годность** (*положенія*); || слу́чай, ока́зія; || причи́на, по́водъ. **Szukać sposobności**, иска́ть слу́чая, удо́бнаго слу́чая.

Sposobny, спосо́бный, **дарови́тый**; || **удо́бный**, прили́чный, надлежа́щій, **свои́ственный**, своевре́менный, **благовре́менный**, благопрія́тный.

Spospolicieć, Spospolitować, *см.* **Pospolicieć, Pospolitować.**

Spostrzegać, Spostrzedz, **замѣ́чать, замѣ́тить**, примѣ́чать, примѣ́тить, **увида́ть**, усмотре́ть, наблюда́ть. || **Spostrzegać się, Spostrzedz się**, спохва́тываться, спохвати́ться, **замѣ́тить свою́ оши́бку**, оду́маться, **догада́ться.**

Spostrzeżenie, -nia, *ср.* **наблюде́ніе, примѣ́ча́ніе**, замѣ́ча́ніе; || кра́ткое обозрѣ́ніе, бѣ́глый взглядъ.

Sposzyt, -u, *м.* **тетра́дь**; || *Тип.* **вы́пускъ, книжка.**

Sposzyty, **сши́тый**, **бро́шюро́ванный**, переплетённый въ бума́жную обёртку.

Sposzywać, Sposzyć, *Тип.* **бро́шюровать**, переплета́ть въ бума́жную обёртку.

Spotkanie, -nia, *ср.* **встрѣ́ча**; || **столкновѣ́ніе**, толчо́къ, уда́ръ; || **поеди́нокъ**, дуэ́ль; || **сши́бка**, сраже́ніе.

Spotwarzony, **оклевета́нный**, **опозо́ренный.**

Spotwarzyć, *см.* **Potwarzyć.**

Spotykać, Spotkać, встрѣ́ча́ть, **встрѣ́тить**. || **Spotykać się, Spotkać się**, встрѣ́ча́ться, встрѣ́титься, ***сража́ться, сразиться** (*съ непрія́телемъ*).

Spoufalać, Spoufalić (**kogo**), **потака́ть**, поблажа́ть. || **Spoufalać się, Spoufalić się**, фамилія́рничать, обраща́ться съ кѣмъ **за панибра́та.**

Spowiadać, Wyspowiadać, **исповѣ́довать**, исповѣ́дать. || **Spowiadać się, Wyspowiadać się**, исповѣ́доваться, **исповѣ́даться**, идти́ на и́споведь.

Spowiednia, -ni, Spowiednica, -y, *ж.* **исповѣдная,** *см.* **Konfesjonał.**

Spowiedniczy, Spowiedny, исповѣдной.

Spowiednik, -a, *м.* духовникъ.

Spowiedny, *см.* **Spowiedniczy.**

Spowiedź, -dzi, *ж.* исповѣдь, **исповѣданіе. Kartka do spowiedzi,** свидѣтельство объ исповѣди.

Spowodować, *см.* **Powodować.**

Spowodowany, вынужденный, вызванный; || причинённый.

Spowolnieć, *см.* **Powolnieć.**

Spowszechnić, Spowszechnieć, *см.* **Powszechnić и т. п.**

Spowszednieć, *см.* **Powszednieć, и т. п.**

Spozierać, взирать, смотрѣть, посматривать, глядѣть, взглядывать.

Spóźniać, Spóźnić, откладывать, отложить, отсрочивать, отсрочить, замедлять, замедлить; || **Spóźniać się, Spóźnić się,** опаздывать, опоздать, промедлить, замѣшкаться, отставать, отстать. **Zegarek spóźnia się,** часы отстаютъ. **Dla czego tak się spóźniłeś?** отъ чего ты такъ опоздалъ?

Spóźnienie, -nia, *ср.* отсрочка, задержка, остановка. *Юрид.* **Spóźnienie pozwy,** доставленіе нозыва по прошествіи срока.

Spożycie, -cia, *ср.* потребленіе.

Spożywać, Spożyć, съѣдать, снѣдать. съѣсть, потреблять, потребить, употреблять, употребить, *см.* **Pożyć, Pożywać.**

Spożywca, -y, *м.* потребитель.

Spracować, утомить, измучить, изнурить; || **Spracować się,** утомиться, измучиться, изнурить, изнемочь, устать отъ работы, отъ трудá.

Spracowanie, -nia, *ср.* утомленіе, изнуреніе, крайняя, чрезмѣрная усталость.

Spracowany, утомлённый, измученный; изнурённый, усталый.

Spragniony, томящійся жаждою, жаждущій, алчущій.

Spraszać, Sprosić, звать, позвать, созывать, приглашать, пригласить.

Sprawa, -y, *ж.* дѣло, дѣяніе, дѣйствіе, поступокъ; || сношеніе, донесеніе, сообщеніе, совокупленіе, || *Стар.* стычка, сраженіе; || *Хим.* процесъ; || *Стар.* команда, предводительство; || *Юрид.* дѣло, тяжба, тяжебное дѣло, искъ, по суду. **Sprawa gardłowa,** уголовное дѣло. **Sprawa illegalna,** безспорное дѣло. **Sprawa leśna,** дѣло о кражѣ лѣса; || **Sprawa in merito,** дѣло по существу. || **Sprawa karności,** дисциплинарный порядокъ. **Za jego sprawą,** благодаря ему, по его милости, при его посредничествѣ, при его посредствѣ, при его вмѣшательствѣ. **Odpowiadać za swoje sprawy,** отвѣчать за свой поступки. *Стар.* **Za sprawą W. Hetmana,** подъ преводительствомъ Великаго Гетмана. **Zła z nim sprawa,** съ нимъ нельзя имѣть дѣла, съ нимъ ничего не подѣлаешь, съ нимъ трудно имѣть дѣло. **Sprawa publiczna,** общественное дѣло. **Ministerjum spraw wewnętrznych, spraw zewnętrznych,** министерство внутреннихъ дѣлъ, иностранныхъ дѣлъ. **Mieć z kim sprawę,** имѣть съ кѣмъ дѣло. **Sprawa cywilna, karna, kryminalna,** гражданское дѣло, уголовное дѣло. **prawa dyferencyjna,** дѣло о размежеваніи земель. **Sprawa possessoryjna,** тяжба о правѣ владѣнія. **Sprawa petytoryjna,** дѣло о правѣ собственности. **Sprawy z rejestrów terminów stałych,** срочныя дѣла. **Sprawy summaryczne,** дѣла по сокращенному сроку, дѣла требующія сокращеннаго производства. **Zdawać sprawę,** отдавать отчётъ. **Zdanie sprawy** (o czém), отчётъ, донесеніе, докладъ. **Na dobrą sprawę, powinienby raczéj być ukarany,** по всей справедливости, онъ скорѣе заслуживаетъ наказанія, его слѣдовалобы наказать. *Посл.* **Sprawa ich jak w Osieku,** дѣло никуда не годится, изъ нихъ дѣла ничего не выйдетъ.

Sprawca, -y, *м.* творецъ, виновникъ; || *Ком.* прикащикъ; || управляющій домомъ. **Sprawca okrętu,** капитанъ корабля; || предводитель (*войска*). **Tyś sprawca mych cierpień,** ты виновникъ, ты причина моихъ страданій.

Sprawczyna, -y, Sprawczyni, -ni, *ж.* виновница, сдѣлавшаяся причиною чего либо.

Sprawdzać, Sprawdzić, повѣрять, повѣрить, свѣрять, свѣрить, сличать, сличить; || справляться; || **Sprawdzać się,** подтверждаться, сбываться.

Sprawdzanie, Sprawdzenie, -nia, *ср.* повѣрка, сличеніе; || освидѣтельствованіе.

Sprawczka, -i, *ж.* *см.* Sprawka.

Sprawiać, Sprawić, производить, произвести, учинять, учинить, причинять, причинить, возбуждать, возбудить, исполнять, исполнить, дѣлать, сдѣлать, совершать, совершить; || пріобрѣтать, пріобрѣсть, покупать, купить; || *Стар.* доносить, доводить до свѣдѣнія. **To lekarstwo poty sprawuje,** это лѣкарство производитъ потъ. **Przyjście jego sprawiło wielkie zamieszanie,** прибытіе его произвело большое замѣшательство. **Sprawić wesele,** справить, сыграть свадьбу. **Sprawić komu przykrość,** сдѣлать кому непріятность. **Sprawić komu przyjemność,** доставить кому удовольствіе. **Sprawić skutek,** произвести впечатлѣніе. **Sprawić ryby,** чистить, обряжать, свѣжевать. **Sprawić nową suknię,** сдѣлать, сшить новое платье. **Sprawić komu łaźnię,** задать кому баню, высѣчь розгами. **Sprawiać gnojem rolę,** унавоживать, удобрять землю навозомъ. **Sprawić z pola zboże,** убрать хлѣбъ съ поля. *Охот.* **Sprawiać zająca, potrochy,** потрошить зайца; || **Sprawiać się, Sprawić się (komu, przed kim),** отдавать отчётъ кому, отвѣчать

пе́редъ кѣмъ; || поступа́ть, вести́ себя́ (*хорошо́, худо*), испо́лнить поруче́ніе; || справи́ться, освѣдоми́ться, узна́ть; || *Воен.* постро́иться, стать въ боево́мъ поря́дкѣ. **Sprawianie, Sprawienie, -nia,** *ср.* произведе́ніе, учине́ніе, причине́ніе, возбужде́ніе, исполне́ніе, соверше́ніе, приготовле́ніе, зака́зываніе (*но́ваго пла́тья*). **Sprawianie się, Sprawienie się** (**komu z czego**), представле́ніе отчёта (*кому́ въ чёмъ*). **Sprawiedliwie, справедли́во** *см.* **Słusznie.**

Sprawiedliwość, -ści, *ж.* **справедли́вость**, правосу́діе, **правота́**; || судъ, расправа. **Nie należy samemu sobie czynić sprawiedliwości, не до́лжно** самому́ управля́ться, прибѣга́ть къ самоупра́вству. **Wymierzyć komu sprawiedliwość,** оказа́ть кому́ справедли́вость, пра́вильно разсуди́ть кого́. **Wpaść w ręce sprawiedliwości,** находи́ться въ рука́хъ правосу́дія. **Ministerjum sprawiedliwości,** министе́рство юсти́ціи, *см.* **Słuszność.**

Sprawiedliwy, справедли́вый, правосу́дный, пра́ведный, пра́вый. **Sprawiedliwa jest** (т. е. **rzecz**), **abyś go nagrodził,** справедли́вость тре́буетъ, что́бы ты награди́лъ его́. **Bóg jest sprawiedliwy,** Богъ справедли́въ. **Sprawiedliwy Boże,** пра́ведный Бо́же! **Sprawiedliwe nieba,** пра́ведное не́бо. **Sprawiedliwe żądanie,** справедли́вое тре́бованіе, *см.* **Słuszny.** || **Sprawiedliwa miara, waga,** вѣ́рная, то́чная мѣ́ра, вѣ́рный, то́чный вѣсъ.

Sprawiony, произведённый, сдѣ́ланный; || постро́енный къ сраже́нію (*о войскѣ*), *см.* **Uszykowany**; || обрабо́танный, вспа́ханный (*о землѣ*), *см.* **Uprawny**; || очи́щенный, обря́женный, потрошённый (*о животныхъ*), распла́станный (*о рыбѣ*).

Sprawka, -i, *ж.* (*Умен.* сло́ва **Sprawa**), бездѣ́лка, бездѣ́лица, мало́важное дѣло, пусто́къ; || шту́ка, шту́чка, хи́трый обма́нъ. **Wiem, czyja to sprawka,** зна́ю, кто вы́кинулъ э́ту шту́ку, зна́ю, кто э́то сдѣ́лалъ.

Sprawnie, испра́вно, ло́вко, прово́рно; надлежа́щимъ о́бразомъ, прили́чно; || справедли́во, по пра́вдѣ, *см.* **Sprawiedliwość.**

Sprawnik, -a, *м. см.* **Sprawca.**

Sprawność, -ści, *ж.* испра́вность, ло́вкость, прово́рство, обороти́вость, спосо́бность, дѣятельность.

Sprawny, испра́вный, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, спосо́бный; || дѣ́ятельный; || прили́чный, надлежа́щій; || плодоро́дный (*о землѣ*); || обучённый (*о войскѣ*); || *Стар.* подро́бный, заключающій въ себѣ подро́бныя извѣ́стія.

Sprawować, отправля́ть, исправля́ть, исполня́ть (*до́лжность*), пра́вить, управля́ть (*чѣмъ*), вести́ (*дѣла*). **Sprawować państwo,** управля́ть госуда́рствомъ. **Sprawować jazdę, кома́ндовать кавале́ріею. Sprawować interesa czyje,** завѣ́дывать чьи́ми дѣла́ми. **Sprawować ziemię,** обраба́тывать зе́млю. **Sprawować imieniny, wesele,** справля́ть именины, сва́дьбу. **Sprawować towary,** отправля́ть, высыла́ть това́ры. **Sprawować handel,** отправля́ть торго́влю. **Sprawować sobie szaty,** зака́зывать для себя́ пла́тье. **Sprawować mszę,** соверша́ть литургію, служи́ть обѣ́дню; || **Sprawować się,** вести́ себя́ (*хорошо́, худо*); || справля́ться, управля́ться, руково́дствоваться, приде́рживаться, сообража́ться. **We wszystkich rzeczach przystoi rozumem się sprawować,** во всѣхъ дѣла́хъ слѣ́дуетъ сообража́ться съ ра́зумомъ; || **Sprawować się o co komu** *или* **z czego,** объясня́ться пе́редъ кѣмъ въ чёмъ либо.

Sprawowanie, -nia, *ср.* отправле́ніе, исправле́ніе, исполне́ніе до́лжности. **Sprawowanie rządów,** правле́ніе, правительство, о́бразъ правле́нія, управле́ніе; || **Sprawowanie interesów,** веде́ніе дѣлъ; || **Sprawowanie się,** поведе́ніе (*хоро́шее, дурно́е*).

Sprawozdanie, -nia, *ср.* отчётъ, донесе́ніе, докла́дъ.

Sprawozdawca, -y, *м.* докла́дчикъ.

Sprawunek, -nku, Sprawuneczek, -czku, *м.* поку́пка, заку́пка; || дѣло, **Mam wiele sprawunków,** у меня́ мно́жество дѣлъ; || поруче́ніе, коммі́ссія. **Nadawać komu sprawunków,** нада́вать кому́ поруче́ній, коммі́сій.

Sprężyk, -a, *м. Зоол.* щелку́нъ (*наскомое*).

Sprężyna, -y, *ж. Умен.* **Sprężynka,** пружи́на, пружи́нка.

Sprężynność, *см.* **Sprężystość.**

Sprężynny, пружи́нный; || упру́гій.

Sprężyście, энергі́чно, энерги́чески, си́льно, упо́рно.

Sprężystość, *Стар.* **Sprężynność, -ści,** *ж.* упру́гость. **Sprężystość powietrza,** упру́гость во́здуха * **Sprężystość działania,** эне́ргія, сто́йкость, твёрдость.

Sprężysty, упру́гій; || * энерги́чный, энерги́ческій, сто́йкій, твёрдый.

Sprobować, Sprobować się, *см.* **Probować.**

Spróchniałość, -ści, *ж.* червото́чина прото́чина; || гниль.

Spróchniały, червото́чный, исто́ченный, изъѣденный черви́ми; || гнило́й, испо́рченный.

Spróchnieć, *см.* **Próchnieć.**

Spróchnienie, -nia, *ср. см.* **Próchnienie.**

Sprośnica, -y, *ж.* развра́тница, распу́тная же́нщина.

Sprośnie, распу́тно, развра́тно, безпу́тно, гря́зно.

Sprośnik, -a, *м.* развра́тникъ, распутный, развра́тный человѣкъ.

Sprośnomówny, сквернослóвный, непристóйный, похáбный.

Sprośność, **-ści**, *ж.* распýтство, развратъ; || позóръ, гнýсность; || похáбство, безстыдство, непристóйность.

Sprośny, распýтный, безпýтный, развратный; || позóрный, гнýсный; || похáбный, безстыдный, непристóйный.

Sprostać (czemu), слáдить, управиться (*съ чѣмъ*), преодолѣть (*что либо*).

Sprostowanie, **-nia**, *ср.* исправлéніе, поправка.

Sprowadzać, **Sprowadzić**, сводúть, свесть, проводúть, провестú; || * выпúсывать, закáзывать. **Sprowadzać wodę z kąd**, проводúть вóду откýда. **Sprowadzać kogo ze schodów**, помогáть комý сойтú съ лѣстницы. **Sprowadzać towary**, выпúсывать товáры. **Sprowadzić kogo z drogi**, сбить съ путú, отвестú въ сторону. **Sprowadzić kogo z drogi cnoty**, совратúть кого съ путú добродѣтели. *Мат.* **Sprowadzić do spólnego mianownika**, привестú къ одномý знаменáтелю. **Sprowadzać do jednego punktu, do jednego środka**, соединáть въ одну тóчку, сосредотóчивать; || **Sprowadzać się, Sprowadzić się (dokąd)**, переѣзжáть, переѣхать (*на нóвую квартúру*), устрóиваться, устрóиться (*въ нóвомъ помѣщéніи*).

Sprowadzenie, **-nia**, *ср.* сводéніе, привóдъ. **Awizacja na sprowadzenie do śledztwa**, повѣстка о привóдѣ на слѣдствіе.

Spryca, *см.* **Szpryca**.

Sprycować, *см.* **Szprycować**.

Sprys, **-u**, *м.* **Sprysa**, **-y**, *ж.* багóръ, гакъ; || *Архит.* и *Плотн.* подстрѣлина, отвóдъ, быкъ, подпóра, подстáвка, подкóсокъ, контрафóрсъ.

Spryskać, опрúскать, обрúзгать, забрúзгать, обдавáть грáвью, загрязнúть.

Sprysz, **-u**, *м.* нáкипь на расплáвленномъ серебрѣ.

Spryszczeć, опрыщевáтѣть.

Spryt, **-u**, *м.* способность, дарованіе; || провóрливость, проницáтельность; || понятливость, догáдливость, смѣтливость, лóвкость, извóротливость, находчивость. **Ma on wiele sprytu**, онъ человѣкъ óчень лóвкій, смѣтливый, находчивый, *см.* **Dowcip**.

Sprytnie, лóвко, провóрно.

Sprytność, **-ści**, *ж.* понятливость, проницáтельность; || лóвкость, провóрство, находчивость, смѣтливость.

Sprytny, понятливый, проницáтельный; || лóвкій, провóрный, смѣтливый.

Sprzączka, **-i**, *ж.* пряжка.

Sprzączkarz, **-a**, *м.* пряжечный мáстеръ.

Sprzączkowy, пряжечный.

Sprządz, *см.* **Sprzędz**.

Sprząg, **-ęgu**, *м.* упряжь, запрáжка; || кутъ; || * союзъ, соглашéніе.

Sprzągać, *см.* **Sprzęgać**.

Sprzątać, **Sprzątnąć**, прибирáть, прибрáть, убирáть, убрáть, очищáть, очúстить; || свозúть (*мýсоръ или зéмлю*). **Sprzątnij to wszystko**, приведú всё óто въ порáдокъ, приберú всё óто. **Sprzątać w pokoju**, убирáть, прибирáть кóмнату. **Sprzątać ze stołu**, убирáть, собирáть, снимáть со столá. **Sprzątać z pola**, снимáть хлѣбъ съ пóля, убирáть подъ рúгу, въ крытое гумнó; || * похищáть, присвóивать.

Sprzątanie, **-nia**, **Sprzątnięcie**, **-cia**, **Sprzątnienie**, **-nia**, *ср.* прибирáніе, убирáніе, собирáніе, убóрка, очúстка, очищéніе; || свóзка (*мýсора или земли*); || убóрка хлѣба, убóрка подъ рúгу.

Sprzęcik, **-u**, *м.* (*Умен.* отъ слóва **Sprzęt**), небольшáя домáшняя ýтварь.

Sprzeczać się, спóрить, препирáться, пререкáться.

Sprzeczanie (się), **-nia**, *ср.* споръ, пререкáніе, препирáтельство.

Sprzeczka, **-i**, *ж.* споръ, сóбра, рáспря, прéніе.

Sprzeczliwie, **Sprzecznie**, сварлúво, со спóромъ; || противорѣчúво, разнорѣчúво.

Sprzeczliwość, **-ści**, *ж.* противорѣчúвость, прекослóвіе, духъ противорѣчія.

Sprzeczliwy, **Sprzeczny**, противорѣчащій, прекослóвный, сварлúвый; || спóрный, подвéрженный спóру; || противополóжный, противный.

Sprzecznie, противорѣчúво, прекослóвно, вопрекú.

Sprzecznik, **-a**, *м.* спóрщикъ.

Sprzeczność, **-ści**, *ж.* противорéчіе, прекослóвіе, несоглáсіе; || несовмѣстность, противополóжность. **Być w sprzeczności**, противорѣчúть.

Sprzeczny, противорѣчúвый, прекослóвный, разнорѣчúвый; || несовмѣстный, противополóжный, противный, *см.* **Sprzeczliwy**.

Sprzedać, **и т. д.**, *см.* **Przedać**, **и т. д.**

Sprzedawca, **-y**, *м.* продавéцъ.

Sprzedaż, **-y**, *ж.* продáжа.

Sprzęg, *см.* **Sprząg**.

Sprzęgać, **Sprządz**, закладывать, заложúть, запрягáть, запрéчь (*лошадéй*); || привязывать на свóру, свúзывать свóрою (*собакъ*). || **Sprzęgać się**, запрягáться; || соединúться.

Sprzęt (*Стар.* **Sprzętr**), **-u**, *м.* домáшняя ýтварь, посýда, столóвый прибóръ, снарядъ, мéбель, двúжимость; || снарядъ, орýдіе, инструмéнтъ, снасть; || убóрка (*сѣна, хлѣба*).

Sprzęża, **-y**, *ж.* (**Sprzęż**), употребúтельное **Sprzężaj**, **-ju**, *м.* упряжь, упрáжка, запрáжка; || упряжнóй скотъ.

Sprzężajny, упряжнóй, *см.* **Robocizna**.

Sprzężny, **Sprzężysty**, употребля́емый въ упряжи; || соединúтельный.

Sprzyjać, благопріятствовать, быть снисходúтельнымъ, окáзывать благо-

склóнность, доброжелáтельствовать; || способствовать, содѣйствовать, помочь. Wszystko mu sprzyja, всѣ емý благоприятствуетъ.

Sprzyjanie, -nia, *ср.* склóнность, наклóнность (*къ чемý*), благосклóнность, расположéніе, привязанность, доброжелáтельство, сочýвствіе.

Sprzykrzyć, внушúть отвращéніе, отверзѣніе; || Sprzykrzyć się, надоѣсть, наскýчить.

Sprzymierzać, соединáть, составлáть союзъ. || Sprzymierzać się, соединáться, составлáть, заключáть союзъ, соглашáться.

Sprzymierzenie, -nia, *ср.* союзъ, коалúція; || заговóръ.

Sprzymierzeniec, -ńca, *м.* союзникъ.

Sprzymierzeństwo, -a, *ср. см.* Sprzymierzenie.

Sprzymierzony, союзный.

Sprzysięga, -i, *ж.* заговóръ.

Sprzysięgać się, Sprzysiądz się, злоумышлáть, сговáриваться во врéдъ комý либо, составúть мéжду собóю заговóръ.

Sprzysięganie się, Sprzysiężenie się, -nia się, *ср.* заговóръ.

Sprzysięgły, -ego, *м.* заговóрщикъ.

Sprzysiężenie, -nia, *ср. см.* Sprzysięganie się.

Sprzysiężony, *см.* Przysięgły.

Spuścisty, полóгій, отлóгій, покáтый; || упрýгій.

Spuściznа, -y, *ж.* попущéніе (*бóжіе*), удáръ судьбы; || наслѣдіе.

Spust, -u, *м.* стокъ, вытекáніе, истечéніе, спускъ (*воды*); || сплáвка, перевóзъ, перепóзка (*по рѣкѣ*); || склонъ, наклóнъ, скатъ; || спусковáя собáчка (*у ружья*); || взводъ (*у ружéйнаго замкá*); || *Горн.* боровдá. || *Слес.* поворóтъ. Zamek na dwa spusty, замóкъ въ два поворóта.

Spustny, опускнóй. Spustne drzwi, опускнáя дверь; || сплавнóй, судоходный. Spustna rzeka, сплавнáя рѣкá; || шлюзный. Spustny staw, прудъ со шлюзами.

Spustoszałość, -ści, *ж.* опустошéніе, разрушéніе, обветшáніе, обветшáлость, упáдокъ. разорéніе.

Spustoszały, Spustoszony, опустошённый, разрýшенный, обветшáлый, разорённый.

Spustoszeć, опустѣть.

Spustoszenie, -nia, *ср. см.* Spustoszałość.

Spustoszony, *см.* Spustoszały.

Spuszczać, Spuścić, спускáть, спустúть, опускáть, опустúть, понижáть, понизить. Spuszczać kogo po sznurze, спускáть кого по верёвкѣ. Spuścić firankę, опустúть занавѣску. Spuścić staw *или* wodу ze stawu, спустúть вóду изъ прудá. Spuszczać statek na wody спустúть сýдно на вóду. Spuszczać drzewo wodą, сплавлáть лѣсъ. Spuszczać drzewo, рубúть, валúть лѣсъ. Spuszczać włosy, стричь, обрѣзывать вóлосы. Spuszczać (o koniach), случáть. Spuścić co komu za pieniądze, уступúть комý что-либо за дéньги. Spuścić co komu tanio, уступúть комý что-либо дёшево. Spuścić co z oka, z oczu, z baczności, упустúть что изъ вúду, просмотрѣть, прозѣвать, не обратúть на что вниманія. Spuścić oczy z kogo, отвратúть взóры отъ когó. Spuszczać oczy, опускáть, потуплáть глазá. Spuścić głowę, поникнуть головóю, преклонúть гóлову. Spuścić głos, понúзить гóлосъ. Spuścić coś *или* nieco z ceny, уступúть что нибýдь, сдѣлать небольшýю уступку въ цѣнѣ. || Spuszczać się, Spuścić się, спускáться, спустúться, опускáться, опустúться, понижáться, понúзиться; || полагáться, положúться (*на когó*), довѣриться (*комý*). Spuszczaj się na mnie, w niczém nie uchybię, полагáйся на менá, ты ни въ чёмъ не ошибёшься.

Spuszczanie, Spuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, опускáніе, опущéніе, понижéніе. Spuszczanie do piwnicy, установка въ пóгребъ. Spuszczanie stawu, спускáніе воды изъ прудá. Spuszczanie rzeka, woda, сплáвка внизъ по рѣкѣ. Spuszczanie drzewa, рýбка лѣса. Spuszczanie włosów, стрúжка волóсъ. Spuszczanie komu czego, уступка, уступлéніе. Spuszczanie oczu, опускáніе глазъ. Spuszczanie głosu, понижéніе. опущéніе гóлоса. Spuszczanie z ceny, сбáвка въ цѣнѣ. Spuszczanie czego z oczu, z uwagi, упущéніе чегó-либо изъ вúду, недостáтокъ вниманія, забывчивость. Spuszczanie koni, случка, сáдка лошадéй. || Spuszczanie się, Spuszczenie się, самонадѣянность; || довѣріе, довѣренность, увѣренность (*въ кóмъ-либо*).

Spuszczony, опýщенный. спýщенный.

Spychać, Zepchnąć, спúхивать, спихнýть, стáлкивать, столкнýть, сбрáсывать, сбросúть, низвергáть, низвергнýть, свергáть, свéргнуть.

Spytać, Spytać się, *см.* Pytać.

Sreberko, -a, *ср. Умен.* (*см.* Srebro), употребúтельнѣе во мн. ч. Sreberka, серебрецó.

Srebrniczy, серéбреническій, серéбреничій, серéбренниковъ.

Srebrnik, -a, *м. Библ.* срéбреникъ, еврéйская серéбряная монéта; || серéбреникъ. дѣлающій серéбряныя вещи; || серéбряная монéта; || *Бот.* серéбреникъ, гусúная лáпка (*растéніе*).

Srebrny, серéбряный, серéбреный.

Srebro, -a, *ср.* серебрó; || серéбряная монéта. Kopalnie srebra, серéбряная рудá, серéбряный рудникъ. Srebro malarskie, листовóе серебрó. Srebro piorunujące, хлопýчее серебрó, аммiáковая серéбряная óкись. Srebro rogowe, роговóе, солянóкислое серебрó. Srebro nitkowe, серéб-

рная канитель. Żywe srebro, живое серебро, ртуть. Srebro stołowe, серебряная посуда.

Srebrogłów, -owu, *м.* серебряная парча, серебряный глазетъ.

Srebrogłowy, сдѣланный изъ серебряной парчи, изъ серебрянаго глазета.

Srebrowy, принадлежащій серебру. Srebrowa komora, кладовая съ серебряной посудою; || Srebrowy,-ego,*м. см.* Kredencerz.

Srebrzyć, Posrebrzyć, Usrebrzyć, серебрить, посеребрить.

Srebrzysto, серебристо.

Srebrzysty, серебристый.

Sredni, средній; || посредственный. Stan średni, среднее сословіе. Wieki średnie, средніе вѣка. Srednie piwo, посредственное пиво, *см.* Mierny.

Srednica,-y,*ж. Мат.* поперечникъ, діаметръ.

Średnik, -a, *м. Грам.* точка съ запятою.

Średnio, посредственно.

Sroczę, -ęcia, *ср.* сорочёнокъ, птенецъ сороки.

Sroczka, -i, *ж. Умен.* (*см.* Sroka), молодая сорока.

Sroczy, сорочій.

Śród, Śrzód, средй, средь. *Прежде употреблялось:* O śrzód nocy, средй ночи, въ полночь. Na śrzód do południa, средй дня, въ полдень, *см.* Wśród.

Sroda, -y, *ж.* средá, середá. Wstępna środa, пепельная середа (*на первой недѣль великаго поста*), *см.* Popielec.

Środek, -dka, *м.* средоточіе, центръ, средина, середина, серёдка; || средá; || *мѣра, средство, способъ (*къ чему*); || сердцевина (*въ деревь*); || внутренность (*въ плодѣ*); || Środek ziemi, средоточіе земли; || Środek miasta, центръ, средина города; || Środek lekarski, медицинское средство, лѣкарство. Środki zabezpieczenia, мѣры обезпеченія. Środki egzekucyjne, понудительныя мѣры. W samym środku, Na samym środku, въ самой средйнѣ, какъ разъ посредйнѣ. *Iść środkiem, держаться средйны, идтй средйнымъ путёмъ, не вдаваться въ крайности.

Środkowy, средній, посредственный; || сосредоточенный, центральный. Punkt środkowy, средоточіе.

Środopoście, -ścia, *ср.* средина великаго поста, средопостная недѣля.

Śródziemny, средиземный.

Srogi (*Стар.* Srog), строгій, взыскательный; || суровый, жестокій, грозный, лютый, сердитый, жестокосердый, дикій, свирѣпый, звѣрскій; || ужасный, страшный, тяжкій, мучительный. Sroga kara, жестокое, тяжкое наказаніе. Srogie postępowanie, жестокое обхожденіе. Srogi ból, страшная, мучительная боль. Sroga postawa, суровый видъ, пріемъ. Srogi męższczyzna, жестокій, свирѣпый человѣкъ. || *Посл.* Straszliwszy djabeł w farbach, niż w saméj istocie, не такъ страшенъ чортъ, какъ его малюютъ. || Srogie spojrzenie, сердитый взглядъ.

Srogo (употребительнѣе Srodze), строго, взыскательно, сурово, жестоко, грозно, сердито, дико, свирѣпо, звѣрски, ужасно, страшно, мучительно.

Srogość, -ści, *ж.* строгость. взыскательность, жестокость, суровость, грубость, свирѣпость, лютость, звѣрство. Srogość zimy, суровость, жестокость зимы. Srogość występku, гнусность поступка, гнусный поступокъ.

Sroka, -i, *ж.* сорока. Sroka krzekce, сорока стрекочетъ. *Посл.* I jam nie wypadł sroce z pod ogona, я тоже не прохвостъ, я тоже что нибудь значу, мы сами съ усами.

Srokacizna, -y, *ж.* пестрота; || рябь (*на водѣ*).

Srokacz, Srokosz, -a, *м.* пѣгая лошадь, пѣгій волъ; || *старикъ, хрычъ, сѣдовласый.

Srokatość, -ści, *ж. см.* Srokacizna.

Srokaty, пёстрый, испещрённый

Srokosz, -a, *м.* сорокопутъ (*птица*).

Srom, -u, *м.* срамъ, стыдъ, поношеніе, позоръ, *см.* Wstyd.

Sromać się, срамйться, позорйться.

Sromiężliwie, стыдливо, непорочно, цѣломудренно.

Sromiężliwość, -ści, *ж.* стыдливость, непорочность, цѣломудріе.

Sromiężliwy, стыдливый. непорочный, цѣломудренный. *см.* Wstydliwy.

Sromocenie, -nia, *ср.* посрамленіе, оскорбленіе, хула.

Sromocić, Zesromocić, срамйть, хулйть, поносйть, оскорблять, позорить, безславить.

Sromota, -y, *ж.* срамъ, стыдъ, безчестіе, безславіе, позоръ, *см.* Hańba.

Sromotnie, постыдно, срамно, безславно, безчестно, позорно, *см.* Haniebnie.

Sromotnik, -a, *м.* безчестный, опозоренный, обезчещенный человѣкъ, подлецъ.

Sromotność, -ści, *ж.* посрамленіе, безчестіе, поношеніе, позоръ.

Sromotny, безчестный, опозоренный, гнусный, постыдный.

Śrót, Szrót, -u, *м.* дробь (*на птицъ*); || непросѣянная мука; || большой кусокъ говядины *или* рыбы вдоль отрѣзанный.

Srótować, Pośrótować, дробить, раздробить, толочь, истолочь, крошить, искрошить, разбивать, разбить на мелкіе куски; || молотить, смолоть рожь; || отливать дробь.

Srótówka, -i, *ж.* охотничье ружьё, дробовикъ.

Srótowy, дробовой.

Srożeć, свирѣпѣть, яриться.

Srożyć się, пылить, горячиться, сер-

дáться, свирѣпствовать, бѣсúться, злúться, ожесточúться.

Srub, -a, *м.* болтъ; || шкворень.

Śruba, -y, *ж.* винтъ, щурýпъ.

Śrubka, -i, *ж.* вúнтикъ, шурýпикъ.

Srubować, Zaśrubować, винтúть, завинтúть, привинтúть.

Śrubownica, -y, *ж.* винтовáльня.

Śrubowy, винтовóй. Śrubowy tok, завитóкъ. **Śrubowa macica**, гáйка.

Śrubsztak, -a, *м. Умен.* **Śrubsztaczek**, -czka, *м.* тискú съ винтáми.

Srzon, *см.* **Szron.**

Ssać, сосáть, высáсывать, обсáсывать.

Ssący, сосýщій; || *Зоол.* млекопитáющій.

St, st! *Межд.* стъ! эй! гей!

Stać, стать, стоя́ть; || стóить. **Na nogach stać**, *или* **Na dobrych nogach stać**, находúться въ хорóшемъ положéніи. **Stać na kotwicach**, стоя́ть на я́корѣ. **Dom ich stoi mi otworem**, домъ ихъ открытъ для менá. **Drzwi stoją otworem**, дверь открытá. **Łzy mu w oczach stoją**, у негó на глазáхъ навёртываются слёзы. **Jak rzeczy stoją?** каковó идýтъ дѣлá? **Stać u prawa**, вестú дѣло въ судѣ. *Стар.* **Stoi w piśmie**, напúсано, въ писáніи скáзано. **Sejm czterdzieści dni stał**, сеймъ продолжáлся сóрокъ дней. **Jeszcze w rozmowie stali**, онú ещё продолжáли разговóръ. **Stać u rzemieślnika**, быть въ учéніи у ремéсленника. **Stoję w tém, com powiedział**, твёрдо держýсь того, что я скáзалъ, стою въ дáнномъ слóвѣ. **Stać przy prawdzie**, стоя́ть за прáвду. **Stać w mierze**, соблюдáть мѣру, твёрдо держáться чегó. **W swéj klubie stoją**, не нарушáютъ границъ умѣренности, не выходáтъ изъ границъ умѣренности. **Te słowa za naszę sentencją stoją**, э́ти словá подтверждáютъ нашъ приговóръ. **Kraj ten urodzajem dobrze stoi**, э́та странá поддéрживается хорóшимъ урожáемъ. **Wojska obozem stoją**, войскá стоя́тъ, *или* расположенú лáгеремъ. **Sam stał za wszystko**, самъ всѣмъ распоряжáлся. **Pruski mistrz chciał Łokietkowi pomorską ziemię zapłacić jak stoi**, прýсскій магúстръ хотѣлъ заплатúть Локéтку за Помóрскую зéмлю стóлько, скóлько онá стóитъ. *Посл.* **Jeden mądry stoi za dziesięciu głupich**, за учёнаго двухъ неучёныхъ даю́тъ, за бúтаго двухъ небúтыхъ даю́тъ. **Taki wódz stoi za armją**, такóй вождь стóитъ цѣлóй áрміи. **Więcéj mię to stoi, niż gdybym był w kramie kupił**, э́то мнѣ бóльше стóитъ, нéжели бы я купúлъ въ лáвкѣ. **Stać o co, drożyć** чѣмъ-либо. **Nie stoję o jego łaskę**, я не забóчусь о егó благосклóнности. **Stać o pannę**, свáтаться, просúть рукú невѣсты. *Стар.* **Stać na kogo**, *или* **komu na zdrowie**, наступáть кому́ на гóрло, сосягáть на чью жизнь. **Stać komu za ojca**, замѣня́ть кому́ отцá. *Безлич.* **Stać, stało, staje**, доставáть, быть достáточну, достáло, достаётъ, достáточно. **Nie staje mu pieniędzy**, емý не достаётъ дéнегъ. **Nie stało cegły na budowę**, не достáло кирпичý на строéніе. || Въ Іюлѣ мѣсяцѣ собирáть медóвую росý на лúстьяхъ растéній (*о пчёлахъ*). **Stać się**, *см.* **Stawać się.**

Staciwa, -y, *ж.* стóйка, подстáвка, подпóра (*у ткачéй*).

Stacja, -ji, *ж.* останóвка, стоя́нка; || стáнція (*почтовáя*). **Stacja przeprzęgowa**, промежýточная стáнція. **Stacje obchodzić**, остапáвливаться. *Море.* **Być na stacji**, быть на стáнціи.

Stacyjny, станціóнный.

Staczać, катúть, скáтывать, скатúть, спускáть, спустúть; || свёртывать, свернýть. **Stoczyć wino**, сцѣдúть винó. || **Stoczyć bitwę**, дать сраженіе, сразúться. || **Staczać, точúть, источúть** (*о червя́хъ*). || **Staczać się, Stoczyć się**, катúться, скáтываться, скатúться, спускáться, спустúться, свёртываться, свернýться; || сражáться, сразúться.

Stadło, -a, *ср.* пáра (*самéцъ и сáмка*); || пáра, двóица, четá (*мужъ и женá*). **Zgodne stadło**, согласная четá.

Stadniczy, завóдскій, коннозавóдскій.

Stadnik, -a, *м.* стáдникъ, смотрúтель надъ стадáми; || завóдскій жеребéцъ.

Stadny, стáдный.

Stado, -a, *ср.* стáдо, стáя. гуртъ. **Stado rządowe**, казённый, кóнскій завóдъ. **Stado wołów, owiec**, стáдо волóвъ, овéцъ. **Stado koni**, табýнъ лошадéй. **Stado ptaków**, стáя птицъ. **Stado śledzi**, стáдо сельдéй.

Stągiew, -gwi, *ж.* чанъ, кадь, ушáтъ.

Stągiewka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stągiew**), кáдочка, жбанъ, яндовá.

Stagnacja, -ji, *ж.* застóй, останóвка (*въ дѣлáхъ, въ торгóвлѣ*).

Staje, -ja, *ср.* стáдія, линéйная мéра, десятúна земли.

Stajenka, -i, *ж. Умен.* (*см.* **Stajnia**), конюшенка; || небольшóй хлѣвъ, небольшáя закýта.

Stajenne, -ego, *ср.* плáта за стóйло.

Stajenny, конюшенный; || **Stajenny**, -ego, *м.* кóнюхъ.

Stajnia, -ni, *ж.* конюшня; || **Stajnia na krowy**, коровникъ, коровúй хлѣвъ; || **Stajnia zimowa**, сiепла, мшéникъ, подклѣть, анбáръ оконопáченный мхомъ въ продохранéніе отъ стýжи.

Stal, -i, *ж.* сталь, булáтъ. **Stal cementowa**, цементная сталь; = **naturalna surowa**, сырáя сталь, укладъ. **Nie wiele tam stali, co pospólstwo chwali**, не всѣмóму слýху вѣрь.

Stale, постоя́нно, неизмѣ́нно.

Stalenie, *см.* **Stalowanie.**

Stalić, навáривать стáлью, **zakalić**, закалúть желѣзо, сталь.

Stalica, -y, *ж.* гладѝло, лощѝло, воронѝло; || полирóванная сталь.

Stalisty, навáренный стáлью, сталѝстый; || желѣзистый. **Woda stalista,** желѣзистая водá.

Stalka, -i, *ж.* огнѝво, трутнѝца; || мусáть, стальнáя полосá, на котóрой тóчать ножѝ; || сталнóе перó.

Stalmach, *см.* **Stelmach.**

Stalny, *см.* **Stalowy.**

Stalony, сталѝстый.

Stałopłyn, -u, *м. Хим.* ýгольная кислотá.

Stałość, -ści, *ж.* постоя́нство; || твёрдость, крѣпость, непоколебѝмость; || *Хим.* твёрдость, плóтность. **Stałość szczęścia,** постоя́нство счáстія. **Stałość ducha,** твёрдость, крѣпость дýха.

Stalować, Nastalować, навáривать, наварѝть стáлью, закáливать, закалѝть; || прилáживать, прилáдить, установля́ть, установѝть.

Stalowanie, -nia, *ср.* закáлка стáли, навáръ.

Stalowany, Stalowny, навáренный стáлью, закалённый; || желѣзистый. **Stalowana woda,** желѣзистая водá.

Stalowy, стальнóй; || желѣзистый. **Kąpiel stalowa,** желѣзистая вáнна. **Kolor stalowy,** стальнóй цвѣтъ.

Stalwarki, -ów, *мн. Горн.* пóдвязи для вытáскиванія воды́ изъ рудникóвъ.

Stały, прóчный, плóтный, твёрдый, крѣпкій. *Физ.* **Ciało stałe,** твёрдое тѣло. **Ląd stały,** матерѝкъ; || твёрдая, матерáя земля́; || постоя́нный, продолжѝтельный. **Wiatry stałe,** постоя́нные вѣтры. **Stałe siedlisko,** постоя́нное жилѝще; || стóйкій, твёрдый, сѝльный, основáтельный. **Stały charakter,** твёрдый, сѝльный хáрактеръ, **Umysł stały,** основáтельный умъ.

Stan, -u, *м.* состоя́ніе, положéніе; || сослóвіе; || звáніе, чинъ, дóлжность; || прóмыселъ, профéссія, óбразъ, родъ жѝзни; || станъ, тáлія, лифъ, ростъ. **Stan temperatury, powietrza,** состоя́ніе температýры, вóздуха. **Stan oblężenia,** осáдное положéніе. **Stan rzeczy się zmienił,** положéніе дѣлъ измѣнѝлось. **Stan małżeński,** бракъ, супрýжество. **Stan bezżeński,** безбрáчіе. **Stan kawalerski,** холостáя жизнь. **Stan służby,** послýжной спúсокъ; формуля́ръ. **Stan sprawy,** докладъ, докладнáя запúска. **Stan opóźnienia,** промедлéніе, врéмя просрóчки. **Stan majątkowy,** имýщественный цензъ. **Stan czynny,** актѝвъ (*наличность*). **Stan bierny,** пассѝвъ (*долгъ*). **Stan panieński,** дѣвíчество. **Stan rycerski,** рыцáрство, рыцáрское звáніе. **Stan miejski,** срéднее сослóвіе, мѣщáнство, граждáнство. **Ludzie różnego stanu,** лю́ди рáзнаго сослóвія. **Obrać sobie stan jaki,** избрáть родъ жѝзни; || **Stany, -ów,** *мн.* штáты, сеймъ; || **Radca stanu,** стáтскій совѣтникъ.

Stanąć, *см.* **Stawać.**

Stancja, -ji, *ж.* квартúра (*холостáя*); || кóмната, гóрница. **Mieć gdzie stancją,** квартировáть, помѣщáться, брать себѣ квартúру, имѣть помѣщéніе, жить на квартúрѣ. **Mieć studentów na stancji,** помѣщáть студéнтовъ у себя́ въ квартúрѣ.

Stancyjka, -i, *ж. Умен.* квартúрка; || кóмнатка.

Stangret, -a, *м.* кýчеръ.

Stangretowy, кучерскóй.

Staniałość, -ści, *ж.* пониженíе цѣнъ, удешевлéніе.

Stanie, -nia, *ср.* стóйка, стоя́ніе; || положéніе (*тѣла*), пóза; || состоя́ніе; || останóвка, стоя́нка; || *Стар.* квартúра, помѣщéніе; || *Стар.* конюшня, стóйло.

Stanięcie, *см.* **Stawanie.**

Stanik, -a, *м.* корсáжъ, лифъ, лúфчикъ.

Staniuch, -a, *м.* кóнюхъ.

Stanowca, -y, Stanowiciel, -a, *м.* основáтель, установúтель. учредúтель. **Stanowca praw,** законодáтель.

Stanowczo, рѣшúтельно, окончáтельно.

Stanowczy, рѣшúтельный, окончáтельный. *Юрид.* **Wyrok stanowczy,** рѣшéніе по существý.

Stanowić, Postanowić, (*Стар.* **Stanawiać, останáвливать, удéрживать**), основывать, основáть; || устрóивать, устрóить; || заводúть, завестú, учреждáть, учредúть, устанáвливать, установúть, постанáвливать, постановúть, вводúть (*въ дóлжность*), опредѣля́ть, опредѣлúть; || водворя́ть (*на мѣсть*); || составля́ть; || касáться, быть нýжнымъ. **Stanowić miasta,** закла́дывать, учреждáть города. **Stanowić kogo gdzie,** помѣстúть кого́ гдѣ либо, опредѣлúть къ какóму либо мѣсту. **Ustanowić rząd,** учредúть правúтельство. **Stanowić prawa,** обнарóдывать, издавáть закóны. **Stanowić prawidła,** устанáвливать прáвила. **Stanowić o czém, рѣшáть, судúть** (*о дѣлѣ*). **Lud rolniczy stanowi większą część ludności,** земледѣльческое сослóвіе составля́етъ бóльшую часть населéнія. **To u mnie nic nie stanowi,** э́то для менá ничегó не знáчитъ, э́то для менá не вáжно, э́то для меня́ не составля́етъ вáжности. **Stanowić klasz (z ogierem),** случáть, || **Stanowić się,** *Стар.* останáвливаться; || *Стар.* учреждáться, основывáться; || устанáвливаться (*о цѣнѝ*); || случáться (*о животныхъ*); || опредѣля́ться (*въ дóлжность*); || рѣшáться.

Stanowidło, -a, *ср.* препóна, прегрáда, препя́тствіе.

Stanowienie, Postanowienie, -nia, *ср.* постановлéніе, установлéніе, учрежденíе, основáніе; || заведéніе; || опредѣлéніе, назначéніе, пристроéніе къ мѣсту, || составлéніе, устроéніе, устрóйство; || Stano-

wienie o czém, рѣшéніе (*дѣла*), постановлéніе (*о дѣлѣ*).

Stanowisko, -a, *ср.* положéніе, мѣсто, мѣстоположéніе; || состоя́ніе, зва́ніе; || *Воен.* позúція, стан, ла́герь; || *Воен.* постъ; || *Охот.* шала́шъ, сторóжка. || *Морс.* **Stanowisko okrętów,** рейдъ, рéйда; || **Stanowisko w społeczeństwie,** общéственное положéніе.

Stanowniczy, -ego, *м. Воен.* квартирмéйстеръ.

Stanowny, рѣши́тельный, непоколеби́мый; || постанови́тельный; || **List stanowny,** жа́лованная грáмота.

Stąpać, Stąpić, ходи́ть, ступа́ть, ступи́ть, шéствовать, идти́ впередъ, переступа́ть, переступить, шага́ть, перешагну́ть.

Stąpanie, -nia, *ср.* похóдка, пóступь, ходъ, шéствіе; || **Stąpienie, ходъ** (*въ шáхматной игрѣ*).

Stąpór, *см.* **Stępór.**

Starać się, стара́ться, усúливаться, рва́ться. **Starać się o co,** хлопота́ть о чёмъ, иска́ть чего́, **домога́ться,** добива́ться.

Staranie, -nia, *ср.* стара́ніе, попече́ніе; || забóта, хожде́ніе (*по дѣлу*), смотрѣніе (*за дѣломъ*).

Starannie, стара́тельно, тща́тельно.

Staranność, -ści, *ж.* стара́тельность, внима́тельность, забóтливость, попечи́тельность, прилежáніе.

Staranny, стара́тельный, внима́тельный, забóтливый, попечи́тельный, приле́жный.

Starbać się, Starbotać się, *Стар.* шата́ться, колеба́ться.

Starcowski, ста́рческій.

Starczyć (czego), снабжа́ть, поставля́ть, доставля́ть. Starczyć (czemu), достава́ть.

Starczyn, Starczynny, стару́шкинъ, ба́бушкинъ.

Starek, -rka, *м. см.* **Dziadek, Staruszek.**

Stareńki, Starenny, ста́ренькій, старико́ватый, ста́рческій.

Stargać, Stargnąć, расторга́ть, растóргнуть, разрыва́ть, разорва́ть, порва́ть; || слома́ть, сломи́ть; || **разбива́ть,** разби́ть; || изнура́ть, **изнурúть;** || **разстрóивать,** разстрóить.

Starganie, -nia, *ср.* расторже́ніе, разры́въ; || разла́мываніе; || разбиваніе, разби́тіе; || изнуре́ніе, изнеможе́ніе; || разстрóйство.

Stargany, разóрванный, растóрженный; || разлóманный; || разби́тый; || изнурённый, изнеможённый; || разстрóенный.

Stargnąć, *см.* **Stargać.**

Stargować, сторгова́ть, услóвиться въ цѣнѣ.

Starka, -i, *ж.* стару́ха, стару́шка; || ста́рая пчела́; || *Охот.* ста́рая куропа́тка; || ста́рая овца́; стáршая ка́рта, **тузъ** (*въ игрѣ*); || ста́рая вóдка.

Starodawnie, въ дрéвности, **въ старину́.**

Starodawność, -ści, *ж.* дрéвность, старина́, да́вность.

Starodawny, дрéвній, стари́нный, да́вній.

Staroletni, Staroletny, многолѣтній, престарѣлый, дря́хлый, ста́рческій.

Staromiejski, принадлежа́щій ста́рому гóроду.

Staropolski, старопóльскій.

Starość, -ści, *ж.* ста́рость, ве́тхость, дря́хлость.

Starości, *см.* **Starościński.**

Starościanka, -i, *ж. Стар.* дочь старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościc, -a, *м. Стар.* сынъ старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościna, -y, *ж. Стар.* жена́ старóсты, *см.* **Starosta.**

Starościński, ста́ростинскій, старости́нскій.

Starosta, -y, *м. Стар.* старóста (*владѣтель лéннаго имѣнія въ прéжней Пóльшѣ*); || *Стар.* **Starosta główny, grodowy, sądowy,** суде́бный старóста; || ста́роста, **старши́на** надъ крестья́нами.

Starostwo, -a, *ср. Стар.* старóство (*лéнное помѣстье въ Пóльшѣ*); || *Собир.* старóста вмѣстѣ съ женóю.

Staroświecczyzna, -y, *ж.* старина́, стари́нный обы́чай, старобы́тность.

Staroświecki, старосвѣтскій, **старобы́тный.**

Staroświeckość, -ści, *ж.* **стародáвность,** старобы́тность.

Starowieczność, -ści, *ж.* **глубóкая дрéвность,** первобы́тныя временá.

Starowieczny, дрéвній, **первобы́тный.**

Starowierca, -y, *м.* старовѣръ, **старообря́децъ;** || **правовѣръ, правовѣрный.**

Starowierny, старовѣрческій, **старообря́дческій;** || **правовѣрный.**

Starowina, -y, Starowinka, -i, *м.* **старичёкъ,** стари́нушка, старина́; || = *ж.* **стару́шка.**

Starownie, стара́тельно, тща́тельно.

Starowność, -ści, *ж.* стара́тельность, тща́тельность.

Starowny, стара́тельный, **тща́тельный.**

Starozakonny, старозако́нный, ветхозавѣтный; || **Starozakonny, -ego,** *м.* еврéй, жидъ. **Starozakonna, -ej,** *ж.* еврéйка, жидóвка.

Starozapustna niedziela, *Церк.* **недѣля** о блýдномъ сынѣ.

Starożytnik, -a, *м.* **антиквáрій,** любúтель, собира́тель дрéвностей, *см.* **Antykwarjusz.**

Starożytność, -ści, *ж.* **дрéвность;** || **Starożytności,** *мн.* дрéвности, произве-

dénia dréwności; || archeológia, naúka o dréwnostjach.

Starożytny, dréwnij, iskónnyj, stárvj, starínnyj, dávnij.

Starszeński, starshínskij.

Starszeństwo, -a, *ср.* starshínstwó, pervénstwo; || pervoródstwo. **Sodług starszeństwa**, po starshínstvú (*въ слѣдъ*). **Prawo starszeństwa**, práwo pervoródstwa.

Starszy, stárshij; || **Starszy**, -ego, *м.* starshiná.

Starszyna, **Starszyzna** (иногда: **Starzyzna** -y, *ж.*), *Собир.* wýsshee natchálstwo, wýsshija dólžnosti, chiný.

Starty, stërtyj, istërtyj.

Staruch, -a, *м.* staritchíshko, staritchénko.

Starucha, **Staruszka**, -i, *ж.* starúha, staryúshka.

Staruchny, **Starusieńki**, **Starutki**, stárenkij, starëchonkij, prestarélyj

Staruszek, -szka, *м.* staritchëk, staryúshka.

Staruszka, *см.* **Starucha**.

Stary, stárvj, dryáchlyj, vëtchij, dávnij, stárcheskij; || **Stary**, -ego, *м.* stárik; || **Stara**, -éj, *ж.* staryúha. *Посл.* **W starym piecu djabeł pali**, sëdiná vъ bóroду, a bësъ vъ rebró.

Staryk, -a, *м. Зоол.* chístik, mychagátka, pingvín (*птица*).

Starzałość, -ści, *ж.* vëtchost, brénnost.

Starzec, -rca, *м.* stárets, starík.

Starzeć, **Zestarzeć**, **Starzeć się**, starëtь, ustarëtь, stáritьsja.

Starzyzna, -y, *ж.* starьë, vëtoshь.

Stateczek, -czka, *м. Умен.* (*см.* **Statek**), posúdinka, sosúdik, sosúdets; || sudënko, sudënyshko (*водоходное*).

Statecznie, postojánno, stepénno, solídno; || blagorazúmno; || vozdërzhno.

Statecznieć, stepenítьsja, ostepenítьsja, stepénnichat.

Stateczność, -ści, *ж.* postojánstvo, stepénnost, solídnost; || blagorazúmie; || skrómnost, vozdërzhnost.

Stateczny, postojánnyj, stepénnyj, solídnyj; || blagorazúmnyj; || skrómnyj, vozdërzhnyj. **Człowiek stateczny**, stepénnyj, solídnyj chelovëk.

Statek, -tku, *м. Стар.* imúshestvo, *см.* **Majątek**; || sosúd, posúda, posúdina. **Statki kuchenne**, kuhónnaja posúda; || instrumëntъ, snarád, priborъ (*у ремёсленника*); || súdno, ládja, korábl, **Statek parowy**, parohódъ. **Właściciel statku**, sudohozjáinъ; || blagorazúmie, vozdërzhnost. **Mieć statek**, byть horóshago povedénija.

Statkować, byть vozdërzhnymъ, stepénno, blagorazúmno vestí sebjá.

Statkowy, posúdnyj, otnosjáshchijsja kъ posúdë; || sudovój, otnosjáshchijsja kъ vodohódnymъ sudámъ.

Statua, -ui, *ж.* státuja, istukán, izvajánie, *см.* **Posąg**.

Statut, -u, *м.* statútъ, postanovlénie, ustávъ, *см.* **Ustawa**.

Statyka, -i, *ж.* státika, naúka o ravnovësii tvërdykh tëlъ.

Statysta, -y, *м.* gosudárstvennyj chelovëk, politik; || *Театр.* statíst, aktërъ bez rëchëj **na scenë**; || *Прост.* úmnaja golová.

Statystka, **Statystyczka**, -i, *ж.* zhénshchina mëshájushchajasja vъ politiku; || *Театр.* statístka, aktrísa bez rëchëj na scenë.

Statystyczny, statistícheskij.

Statystyk, -a, *м.* statístik.

Statystyka, -i, *ж.* statístika; || statistícheskoe opisánie (*страны*).

Statywa, -y, *ж. Стар.* obítel.

Staw, -u, *м.* sustávъ, sochlenénie. **Zestawu wyruszyć**, vyvihnuть, svihnútь; || prudъ.

Stawać, **Stanąć**, stavátь, vstavátь, statь, ostanávlivatьsja, ostanovítьsja; || státьsja, sbýtьsja, sluchítьsja. **Stawać po drodze**, ostanávlivatьsja vъ dorógë. **Stawać gdzie, u kogo**, ostanovítьsja gdë libo, u kogó. **Stanąć w kogo**, ostanovítьsja vъ gostínnicë. **Stanąć przy kim**, statь sъ këmъ ródom. **Stanąć na czele**, statь vъ chelë *или* vo glavë. **Stanąć w obronie czyjéj**, vstupítьsja za kogó, prinjátь chju libó stóronu, vzjatь kogó libo podъ svoju zashchítu. **Stanąć przed sądem**, javítьsja vъ sudъ. **Staniemy w Warszawie wieczorem**, my prijëdemъ vъ Varshávu vëcherom. **Stanąć u kresu swoich życzeń**, dostígnuть predëla svoíkh zhelánij. **Od tego aż włosy na głowie stają**, otъ étogo volosъ stanóvitsja dybomъ, óto ushásno. **Łzy mu w oczach stanęły**, glazá egó napólnilisь slezámi. **Stanął pokój**, zaklючënъ bylъ mirъ. **Stanąć na czém**, *Безл.* rëshítьsja, ostanovítьsja na chëmъ, pokónchitь; || dostavátь, stavátь, khvatátь, byть dostátochnu; || **Cud się stał**, svershílosь chúdo. **Gdzie się to stało**, gdë óto sluchílosь?

Stawanie, -nia, *ср.* ávka, *см.* **Stawiennictwo**.

Stawarz, -a, *м. Стар.* kopájushchij prudъ.

Stawczyzna, -y, *ж.* arëndnaja plátа za prudъ.

Stawiać, **Stawić**, stávitь, postávitь, statь; || stróitь, sooruzhátь, vozdvigátь; || klastь, položítь, pomëstítь. **Stawiać filiżankę na stole**, stávitь chájku na stolë. **Stawiać obóz**, statь lágerem, razbítь lágerь. **Stawiać pierwsze kroki czyje**, rukovodítь, nastavlátь kogó-libo. **Stawiać pijawki**, pripuskátь pijávki. **Stawić loterją**, vzjatь lotерéjnyj bilét. **Stawić życie na kartę**, riskovátь zhíznju. **Stawić komu czoło**, ne poddavátьsja, ne

уступа́ть кому́. **Stawić pole**, дать сраже́ніе. **Stawiać posągi, pomniki**, воздвига́ть ста́туи, па́мятники. **Stawiać pałace, kościoły, domy**, возводи́ть, сооружа́ть дворцы́, це́ркви, дома́. *Посл.* **Zamki na lodzie stawić**, стро́ить воздýшные за́мки. **Stawić świadków**, представля́ть свидѣтелей. **Na szańc stawić**, подвергáть опáсности, дѣлать наудáчу. || **Stawiać się, Stawić się**, яви́ться, яви́ться, представля́ться, предста́виться, пока́зываться, показа́ться, выка́зываться, вы́казаться. **Stawić się w sądzie**, яви́ться, предста́ть въ судъ. **Stawić się gdzie, u kogo**, придти́ куда́-либо, придти́ къ кому́-либо (*въ назна́ченное вре́мя*). **Stawić się przed kim**, яви́ться, предста́виться къ кому́ (*къ нача́льнику*). **Stawić się w słowie**, устоя́ть въ сло́вѣ, сдержа́ть сло́во. **Głuchym się na co stawiać**, притворя́ться глухи́мъ, не слу́шать, не хотѣть слу́шать, не внима́ть про́сьбамъ. **Z godnością się komu stawić**, выказать кому́ своё досто́инство.

Stawiączka, -i, *ж.* торчёкъ. **Stawiączką co kłaść**, ста́вить что́-либо сто́ймя, стойкомъ, торчмя́; || **прямы́й бу́квы** въ печа́ти *или* на письмѣ.

Stawianie, Stawienie, -nia, *ср.* поставле́ніе, помѣще́ніе, представле́ніе, предъявле́ніе, я́вка; || строе́ніе, постро́еніе, постро́йка, сооруже́ніе. || *Юрид.* **Stawienie się w sądzie**, я́вка въ судъ.

Stawianka, -i, *ж.* родъ уды́ на щукъ.

Stawiarka, -i, *ж.* копа́ніе прудо́въ; || ти́на, илъ въ прудѣ.

Stawić, Stawić się, *см.* **Stawiać.**

Stawidło, Stawidełko, -a, *ср.* затво́ръ, вешня́къ (*у шлю́за*), подъёмная дверь, шлюзъ (*въ пруди́*); || подъёмъ, коромы́сло, о́дѣвъ, перевѣсъ **у мостóвъ, у колóдцевъ**; || * прегра́да; || *Сравн. Церк. и русск. Стар.* ста́вило (*отъѣзд, уровень*); || *Горн.* ста́вень. **Stawidło pogrodkowe**, спускъ.

Stawienie się, -nia się, *ср.* я́вка (*въ судъ*).

Stawiennictwo, -a, *ср. Юрид.* я́вка въ судъ.

Stawinoga, -i, *м. Стар.* и *Прост.* назва́ніе хлѣба; || *Стар.* хлѣбода́рь.

Stawisko, -a, *ср.* ложби́на **прудá**; || **большóй** запу́щенный прудъ.

Stawka, -i, *ж.* ста́вка (*въ игрѣ*); || **установ́ка у́лья** съ пчёлами на дéревѣ.

Stawnica, -y, *ж. Зоол.* водопаучóкъ.

Stawniczy, -ego, *м.* сто́рожъ, смотри́тель пруда́.

Stawniki, -ów, *мн.* **рáзной величины́ óбручи.**

Stawnociąg, Stawnoprost, -u, *м.* **Stawnoprosta** *или* **Stawnociągła linja**, *Стар.* перпендикуля́рная ли́нія.

Stawnociągłość, Stawnoprostość, -ści, *ж.* перпендикуля́рность. отвѣсность.

Stawowaty, состоя́щій изъ суста́вовъ, сочлене́нный.

Stawowy, суста́вный; || **Stawowy, Stawu**, прудово́й.

Stebnować, Stepnować, строчи́ть.

Stebnówka, Stepnówka, -i, *ж.* стро́чка.

Stęchlina, Stęchlizna, -y, Stęchłość, -ści, *ж.* за́тхлъ, за́тхлость, за́тхлый за́пахъ, ту́холь.

Stęchły, за́тхлый, ту́хлый.

Stęchnąć, ту́хнуть, протýхнуть.

Stecka, Steczka, Stedzka, *см.* **Ścieżka.**

Stęga, *см.* **Wstęga**; || *Прост.* брусóкъ, полоса́ (*желѣза*), *см.* **Sztaba.**

Stęgnisko, Stęgno, -a, *ср.* слѣдъ, стезя́, тропа́, *см.* **Ślad.**

Stek, -u, *м. Стар.* слия́ніе, стече́ніе (*водъ*); || стокъ, спускъ воды́, *см.* **Sciek.** **Stek kuchenny**, ка́менный судомóйный столъ. **Stek okrętowy**, лья́ло; || * верте́пъ, прито́нъ, гнѣзди́лище (*разбóйниковъ, воро́въ*).

Stęk, -u, *м.* стонъ, стена́нье, о́ханье.

Stękać, Stęknąć, стена́ть, стона́ть, застона́ть, о́хать, о́хнуть, вздыха́ть, вздохну́ть; || * горева́ть (*о цѣмъ*).

Stękanie, -nia, *ср. см.* **Stęk.**

Stękliwie, жа́лобно, жа́лостно, съ о́ханьемъ, съ стена́ньемъ.

Stękliwy, стена́щій, сто́нущій, жа́лобный, жа́лостный.

Stęknąć, *см.* **Stękać.**

Stelmach, -a, *м.* каре́тникъ, колёсникъ, *см.* **Kołodziéj.**

Stelmachowa, -éj, *ж.* жена́ каре́тника, колёсника.

Stelmastwo, -a, *ср.* каре́тное мастерство́.

Stempor, -a, *м. Горн.* забóйникъ.

Stempel, -pla, *м.* по́ршень (*у насóса*); || *Артил.* прибóйникъ; || шóмполъ (*у ружья́*); || штéмпель, чекáнъ; || клеймó, гербъ, штéмпель (*на бумáгѣ, письмѣ*). **Opłata od stempla**, гéрбовая пóшлина; **Stempel w rusztowaniu**, подпóра въ подвя́зяхъ, подста́вка; || *Горн.* стóйка, костыль, подхва́тъ; || **Stempel kollateralny**, гéрбовая пóшлина съ наслѣдствъ въ боковы́хъ ли́ніяхъ. **Stempel nominacyjny**, гéрбовая пóшлина при опредѣле́ніи на слýжбу. **Stempel szacunkowy**, гéрбовая пóшлина соразмéрно цѣнности.

Stempelek, -lka, *м.* ма́ленькій по́ршень (*у ручнáго насóса*); || ма́ленькій штéмпель; || **молотóчекъ** (*въ фортепіáно*); || штéмпелька, щемло́ (*орýдіе для сжима́нія*).

Stemplarz, -a, *м.* штемпельмéйстеръ.

Stemplować, штемпелева́ть, штемпели́ть, клейми́ть штéмпелемъ; || подпира́ть, подде́рживать подста́вками.

Stemplowanie, -nia, *ср.* штемпелева́ніе, клейме́ніе. || *Архит.* закладна́я ра́ма.

Stemplowany, штéмпелевый, клеймёный.

Stemplowe, -ego, *ср.* гéрбовая пóшлина.

Stemplowy, штéмпельный; || гéрбовый. **Papier stęplowy**, гéрбовая бума́га; || набивно́й (*о тка́ни*).

Stęp, -u, *м.* **и́ноходь,**(преиму́щественно употребля́ется въ твори́тельномъ паде́жѣ: **Stępą, и́ноходью**). **Koń bieży stępą, ло́шадь бѣ́жи́тъ и́ноходью.**

Stępa, -y, *ж.* **сту́па, и́готь;** || **толчея́** (*зо́рная и́ли рудна́я*); || **толка́чъ, колоту́шка, пестъ;** || **водоёмъ подъ толчеёй** (*въ бума́жныхъ фа́брикахъ*); || **сукнова́льня.**

Stępa, -y, *ж.* **сту́пка;** || *Горн.* **толче́йная сту́па.**

Stępak, -a, *м.* **иноходе́цъ.**

Stępel, Stępelek, *см.* **Stempel.**

Stępia, -pi, *ж., см.* **Stęp.**

Stępić, *см.* **Tępić.**

Stępica, -y, *ж.* **западня́, лову́шка, капка́нъ.**

Stępieć, *см.* **Tępieć.**

Stępienie, *см.* **Tępienie.**

Stępiony, исту́пленный.

Stępka, -i, *ж.* **пе́стикъ, толка́чикъ;** || *Морс.* **киль.**

Stępkarz, Stępnik, -a, *м.* **рабо́тникъ толку́щій въ сту́пѣ.**

Stęplować, Stęplowanie i t. d., *см.* **Stemplować, Stemplowanie i t. d.**

Stępor, Stąpor, -a, *м.* **толче́йный пестъ, толка́чъ, колоту́шка;** || **ма́ленькой насо́съ, насо́сецъ.**

Stępować, Stąpić, мочи́ть, декатирова́ть (*сукно́*).

Stępowanie, Stąpienie, -nia, *ср.* **декатиро́вка су́конъ.**

Stępówka, -i, *ж.* **моло́дка, молода́я отко́рмленная ку́рица.**

Ster, Styr, -u, *м. Морс.* **руль;** || * **корми́ло;** || **правило. Ster rządu, корми́ло правле́нія. Ster u ptaków, правильныя пе́рья** (*въ крыльяхъ, кото́рыми пти́цы управля́ютъ свои́мъ поле́томъ*). **Ster wiatrakowy, ме́льничное правило.**

Sterczący, торча́щій, выдающійся, выступа́ющій, выходя́щій; || **заострённый.**

Sterczeć, Sterczyć, торча́ть, **выдава́ться, выступа́ть, приподнима́ться, поднима́ться.**

Sterkoryzacja, -ji, *ж.* **унавожи́ваніе, удобре́ніе земли́.**

Sternictwo, -a, *ср. Морс.* **ло́цманское иску́сство, веде́ніе корабля́, управле́ніе кораблёмъ;** || * **управле́ніе, завѣ́дываніе.**

Sternik, -a, *м.* (*Стар.* **Styrman**), **ло́цманъ, шту́рманъ, ко́рмчій. Sternik miejscowy, портово́й ло́цманъ.**

Sterować, управля́ть; || *Морс.* **вести́** (*корабль*).

Sterowanie, -nia, *ср.* **(okrętem), управле́ніе кораблёмъ.**

Sterówka, -i, *ж.* **правильное перо́** (*у пти́цъ*).

Sterowy, рулево́й.

Stérta, *см.* **Styrta.**

Stężałość, -ści, *ж.* **сгусте́лость.**

Stężały, тугой, **упру́гій, окрѣ́пший, отверде́лый, сѣ́вшійся, сгущённый.**

Stężeć, Stężyć, *см.* **Tężeć, Tężyć.**

Stłoczony, сжа́тый, сплю́снутый, сда́вленный.

Stłoczyć, сжа́ть, сдави́ть, **сплю́щить.**

Stłuc, *см.* **Tłuc;** || **Stłuc sobie co,** ушиби́ться, ушиби́ть себѣ́ что́. || **Stłuc się,** *см.* **Tłuc się.**

Stłuczenie, -nia, *ср. см.* **Tłuczenie;** || **ушиб**ъ, **контузія.**

Stłuczony, разби́тый, сло́манный; || *Хир.* **оконту́женный, ушибенный.**

Sto, -u *или* **-a, сто,** со́тня.

Stochmal, -u, *м.* **мучна́я пыль, пыль отъ муки́.**

Stoczek, -czka, *м.* **свёртокъ изъ воскова́го свѣчи́, вита́я воскова́я свѣча́;** || **болва́нъ, подста́вка** (*для парика́*); || **исто́къ** (*воды́*); || **Stoczki, Ztoczki,** *мн.* **ви́нная гу́ща, ви́нный отсто́й;** || **свёртокъ кори́ со́дранной съ молодо́й ли́пы.**

Stoczenie, Staczanie, -nia, *ср.* **ска́тываніе, сти́гиваніе, свёртываніе;** || **стеченіе истека́ніе, сцѣ́живаніе** (*о жидкости*) * **Stoczenie bitwy, сраже́ніе, вступле́ніе въ би́тву;** || *см.* **Toczenie.**

Stoczkarz, -a, *м.* **восколе́й, свѣчни́къ.**

Stoczki, -ów, *мн. см.* **Stoczek.**

Stoczony, исто́ченный, изъѣ́денный (*черва́ми*); || **изъязвлённый.**

Stoczyć, *см.* **Staczać;** || *см.* **Toczyć.**

Stoczyście, Stoczysto, кру́то, отве́сно, пока́то, отло́го.

Stoczysko, -a, *ср.* **водоёмъ, цисте́рна.**

Stoczystość, -ści, *ж.* **пока́тость, поло́гость, отло́гость, крутизна́.**

Stoczysty, пока́тый, поло́гій, отло́гій, круто́й.

Stodoła, -y, *ж.* **ри́га, кры́тое гумно́, хлѣ́бный сара́й, жи́тница, ови́нъ.**

Stodolny, гуме́нный, принадлежа́щій къ гумну́.

Stofuncie, -cia, *ср.* **це́нтнеръ, сто фу́нтовъ.**

Stóg, -ogu, *м.* **стогъ** (*сѣна*), **скирдъ** (*хлѣба*); || **ку́ча, гру́да.**

Stogon, -a, *м.* **родъ раковѝднаго живо́тнаго.**

Stogowy, стого́вый.

Stoicki, стойческій, твёрдый, непоколеби́мый. Po stoicku, стойчески, твёрдо.

Stoik, -a, *м.* **сто́икъ;** || **твёрдый, непоколеби́мый челове́къ.**

Stojączka, -i, *ж.* **стоя́нка. Употребля́ется то́лько въ винит. падежѣ: Na stojączkę, Na stojączki, W stojączki, сто́йма, стойко́мъ, сто́я.**

Stojący, стоя́щій, стоя́чій. *Юрид.* **Stojący w czyjém prawie, пресмы́кающійся.**

Stojak, -a, *м.* **зѣва́ка, дармое́дъ, тунея́децъ;** || **ле́жень** (*деревя́нный брусъ, полага́емый ле́жмя въ строе́ніи подъ основа́ніе стѣнъ*); || **сто́йка** (*поста́вленное сто́йма бревно́ для подкрѣпле́нія потолка́*).

Stójka, -i, *ж.* **часы́, карау́лъ;** || **стра́жа.**

Być na stójce, stoя́ть на карау́лѣ, на часа́хъ, *см.* Straż, Warta.

Stok, -u, *м.* водоёмъ, спускъ, стокъ, скопъ (*воды*); || истóкъ, истóчникъ; || скóпище; || *Фортиф.* глáсисъ.

Stokfisz, -a, *м.* треска́ (*рыба*); || солёная и вáлая треска́, штóкфишъ, сушёный лабардáнъ.

Stokłos, -u, *м.* **Stokłosa**, -y, *ж. Бот.* мáтлица. овёсецъ; || *Агр.* дúкій *или* жúвой овёсъ, *см.* Owsik.

Stokroć, стократъ, сто разъ, со сторúцею, сторúчно. || **Stokroć, -ci, Stokrotka, -i,** *ж. Бот.* маргарúтка. **Stokroć mniejsza,** мéльчúй (*растéніе*).

Stokrotka, *Бот. см.* **Stokroć.**

Stokrotnie, Stokrotno, сторúчно, со сторúцею, стократъ, сто разъ.

Stokrotny, сторúчный, стократный.

Stół, -ołu, *м.* столъ; || обéдъ *или* у́жинъ. **Stół zastawiać,** стáвить, подавáть кýшанье на стóлъ. **Nakryć do stołu,** накрыть столъ. **Zawołać kogo do stołu,** позвáть кого́ обéдать *или* у́жинать. **Siedzieć u stołu,** сидéть за столóмъ. **Wstać od stołu,** встать изъ-за стола́. **Usługiwać do stołu,** прислу́живать за столóмъ. **Naczelnik stołu,** столонача́льникъ. **Stół do grania,** ломберный столъ. **Stół pański,** бáрскій столъ. **Stół otwarty,** откры́тый столъ. || **Stół Pański,** алтáрь, престóлъ; || Причáстіе Св. Тáинъ. || *Юрид.* **Rozłączenie od stołu i łoża,** прекращéніе сожúтельства (*между супру́гами*). || *Посл.* **Uderz w stół, nożyce się odezwą,** знáетъ кóшка, чьё мáсо съ́ела, *или* на вóрѣ и шáпка горúтъ.

Stoła, -y, Stolnia, -ni, *ж. Горн.* штóльна.

Stóła, *см.* Stuła.

Stolarczyk, -a, *м.* **столáрскій** *или* **столáрскій** подмастéрье.

Stolarka, -i, *ж.* столарúха, столярúха, женá столярá.

Stolarnia, -ni, *ж.* столáрня, столáрня.

Stolarski, столáрный, столáрный, столáрскій.

Stolarstwo, -a, *ср.* столáрное *или* столáрное ремéсло.

Stolarzowa, *см.* **Stolarka.**

Stolcowy, *Стар.* стóльный, **столúчный**; || отхóжій, заднепроходный. **Stolcowa bania** *или* **donica,** судно́, стольчáкъ.

Stolec, -lca, *м. Стар.* крéсла, сéдалище, сидéнье; || престóлъ, тронъ; || столúца, престóльный гóродъ; || кáѳедра проповéдническая; || *Стар.* **Stolec sądowy,** судъ, судéбное мéсто; || *Архит.* основáніе, основа, бáза, бáзисъ, подножіе, пьедестáлъ, цóколь; || **срубъ вéтреной мéльницы**; || судно́, **стольчáкъ**; || *Плотн.* цóколь, подставка. **Iść na stolec,** идтú на нúзъ, испражня́ться. **Stolec trudny,** Trudność stolca, запóръ; || *Мед.* калъ.

Stólecie, -cia, *ср.* **столéтіе, вѣкъ.**

Stołeczek, -czka, *м.* **скамéечка, стýльчикъ.**

Stołeczny, столúчный.

Stołek, -łka, *м.* стулъ; || **скамéйка,** табурéтъ.

Stoletni, Stoletny, столéтній. **Rok stoletni,** послéдній годъ въ столéтіи.

Stolica, -y, *ж.* **столúца, столúчный** гóродъ. **Stolica apostolska,** рúмскій дворъ.

Stoliczek, -czka, Stolik, -a, *м.* стóликъ. **Stolik do pisania,** контóрка, пúсьменный столъ. **Stolik mierniczy,** мензýла (*орýдіе*).

Stolim, Stoliman, Stolin, Stwolin, -a, *м. Стар.* исполúнъ, великáнъ, *см.* Olbrzym.

Stolistny, Stulistny, столúственный, столúстый.

Stołkarz, -a, *м.* стýльникъ, дéлающій стýлья, скамéйки.

Stołkowy, стýльный, скамéечный.

Stolnica, -y, *ж.* доскá (*кухóнная*). *Умен.* Stolniczka, -i, дощéчка.

Stolnik, -a, *м. Стар.* стóльникъ. || *Горн.* штóльный рабóтникъ.

Stolnikowa, -ej, *ж. Стар.* женá, супрýга стóльника.

Stołować (kogo), давáть кому́ столъ, кормúть, держáть нахлéбниковъ. || **Stołować się** (gdzie, u kogo), быть у кого́ на хлéбáхъ, имéть столъ, обéдъ у кого́, обéдать (*за дéньги*), пóльзоваться хозя́йскимъ столóмъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* потолóкъ; || настúлка, помóстъ.

Stołowanie, -nia, *ср.* содержаніе нахлéбниковъ; || **Stołowanie się,** пóльзованіе хозя́йскимъ столóмъ (*за дéньги*).

Stołowe, -ego, *ср.* столóвыя дéньги.

Stołownik, -a, *м.* нахлéбникъ; || застóльникъ, обéдающій за óбщимъ столóмъ.

Stołowy, столóвый. **Sprzęty stołowe,** столóвый прибóръ, сервúзъ. **Naczynia stołowe,** столóвая посýда.

Stonasób, Wstonasób, сторúчно, со сторúцею.

Stonasobny, сторúчный.

Stonka, -i, *ж.* червéцъ (*насѣкóмое*), *см.* Czerwiec.

Stonóg, -oga, *м.* стонóгъ, **стонóжка,** мокрúца (*насѣкóмое*); || *Зоол.* броненóсецъ; || подкáменная мокрúца.

Stonogi, стонóжный.

Stonogowiec, -wca, *м. Бот.* **стонóжникъ** (*растéніе*).

Stopa, -y, *ж.* стопá, ступнú, слéдъ у ногú, пядь, пя́день, нога́; || подóшва (*зорú*); || футъ (*мúра*); || **Stopa mennicza,** прóба монéты; || пя́тка (*у чулкá*). || **Stopa procentowa,** колúчество процéнтовъ, укáзный процéнтъ; || **стопá** (*извѣстное числó словóвъ входящихъ въ состáвъ стихá*); || *Воен. см.* **Stopka. U stóp matki bez duszy upadła,** онá безчýвственно упáла къ стопáмъ (къ ногáмъ) мáтери. **U stóp ołtarza, u podnóżia** алтарú. **U stóp tronu, u podnóżia** трóна. **Bronić każdéj stopy ziemi,** защищáть кáждую пя́дь земли́. **Żyć na wielką stopę,** жить на большýю нóгу,

roskóšno. Być z kim na dobréj stopie, быть съ кѣмъ на коро́ткой, на дру́жеской ногѣ. Iść za kim w stopy, подража́ть кому́, идти́ по чьимъ слѣда́мъ.

Stopień, -pnia, *м.* сте́пень; || ступе́нь, ступе́нька (*лѣстницы*); || Stopień u karety, u powozu, подно́жка; || *Грам.* сте́пень (*сравне́нія*); || *Мат.* гра́дусъ (*360-я часть кру́га*), сте́пень (*уравне́нія*), гра́дусъ (*широты, долготы*), гра́дусъ или дѣле́ніе (*баро́метра, термо́метра*); || чинъ, достои́нство. Stopień pułkownika, чинъ полко́вника; || сте́пень (*учёная*); || Stopień dawany uczniom, балъ, отмѣ́тка.

Stopka, -i, *ж.* но́жка; || *Бот.* проло́мникъ (*расте́ніе*). || *Воен.* Stopka pułkowy, профо́съ.

Stopnieć, *см.* Topnieć.

Stopnik, -a, *м.* ры́ба въ оди́нъ футъ длино́ю; || ме́ра длины́ раздѣлённая на фу́ты.

Stopniować, раздѣля́ть на гра́дусы.

Stopniowanie, -nia, *ср.* постепе́нность, послѣдовательность, града́ція; || *Рит.* приращёніе; || раздѣле́ніе на гра́дусы; || *Грам.* сравне́ніе степеней.

Stopniowy, постепе́нный, послѣдовательный.

Stopny, сто́пный.

Stopowy, подо́швенный; || фу́товый.

Storaki, стократный.

Storaks, -u, *м.* стира́кса, росно́й ла́данъ.

Storo, *см.* Sztorc.

Storczyć, Storzyć, Strożyć, топо́рщить, топы́рить; || наста́ивать у́ши, поднима́ть. || Storczyć się, топо́рщиться, топы́риться; || станови́ться на дыбы́.

Storczyk, -a, *м. Бот.* я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*расте́ніе*).

Storczykowy, *Бот.* ятры́шниковый.

Storczypięta, Storzypięta, -y, *м.* хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ.

Storzyszek, -szka, *м. Бот.* ди́кій бави́нникъ (*расте́ніе*).

Stos, Stós, -osu, *м.* ку́ча, гру́да, ско́пище; || *Стар.* уда́ръ, толчо́къ; || костёръ. Spalono go na stosie, его́ сожгли́ на кострѣ́.

Stosek, -sku, Stosik, -a, *м.* ку́чка, небольша́я гру́да.

Stosił, -u, *м. Бот.* медвѣ́жья ла́па, борщъ (*расте́ніе*).

Stosować, Srzystosować (co z czém), Przystosować, Zastosować (co do czego), сра́внивать, сравни́ть, слича́ть, слича́ть, соглаша́ть, согласи́ть (*съ чѣмъ*); || **Ustosować, Przystosować, Zastosować (co do czego),** примѣня́ть, приравня́ть, сообрази́ть, приноравя́ть, прила́дить, приспосо́бить (*къ чему́*). Stosować wyrazy do myśli, сообража́ть слова́ съ мы́слями. || Stosować się, Zastosować się (do czego, do kogo), примѣня́ться, примѣни́ться, приноравля́ться, приноровя́ться (*къ чему́, къ кому́*), сообража́ться, сообрази́ться (*съ чѣмъ съ кѣмъ*), согласова́ться, согласи́ться, прила́живаться, прила́диться (*къ чему́*), относи́ться, отнести́сь (*къ чему́, къ кому́*). руково́дствоваться (*чьмъ*). To się zupełnie nie stosuje do naszych obyczajów, э́то во́все не согласу́ется съ на́шими нра́вами. Trzeba się do drugich stosować, ну́жно съ други́ми сообража́ться. To się nie do ciebie stosuje, э́то не къ тебѣ́ отно́сится. On nie umie stosować się do okoliczności, онъ не умѣетъ сообража́ться съ обстоя́тельствами. || *Стар.* вдава́ться, предава́ться (*чему́*). Stosować się do złości, предава́ться гнѣву.

Stosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе, сличе́ніе, приторовле́ніе, соображе́ніе, согласова́ніе, приспособле́ніе, прила́живаніе.

Stosowany, примѣнённый, сличённый, приторо́вленный, согласо́ванный, приспосо́бленный, прила́женный. Chemja stosowana, прикладна́я хи́мія. Matematyka stosowana, прикладна́я матема́тика. || Stosowany kapelusz, треуго́льная шля́па.

Stosownie (do czego), сообра́зно, сходственно, соотвѣтственно (*съ чьмъ*), относи́тельно (*чего́*), прили́чно, соразмѣрно (*чему́*), по мѣрѣ (*чего́*). Żyć stosownie do swego stanu, жить сообра́зно съ свои́мъ состоя́ніемъ. Nagradzać stosownie do zasług, награжда́ть по мѣрѣ заслу́гъ.

Stosowność, ści, *ж.* сообра́зность, сходственность, соотвѣтственность, относи́тельность, умѣстность, прили́чіе. Stosowność kary do przekroczenia, соотвѣтственность наказа́нія просту́пку, или соотвѣтственное просту́пку наказа́ніе. Stosowność odpowiedzi, прили́чный отвѣтъ.

Stosowny (do czego), сообра́зный, прили́чный, соотвѣтственный (*чему́*), приторо́вленный, приспосо́бленный (*къ чему́*) умѣстный. Stosowny do okoliczności, приторо́вленный къ обстоя́тельствамъ. Mowa stosowna do miejsca i czasu, рѣчь прили́чная мѣсту и вре́мени.

Stosuga, -i, *ж. Кам.* заусёнокъ, промежу́токъ ме́жду кирпича́ми въ ка́менной строе́ніи.

Stosunek, -nku, *м.* отноше́ніе, соотноше́ніе, сноше́ніе, связь; || *Мат.* проперція, содержа́ніе, отноше́ніе. Stosunki dominjalne, во́тчинныя отноше́нія. Stosunki handlowe, торго́выя сноше́нія. Stosunek jednéj rzeczy do drugiéj, отноше́ніе одного́ предме́та къ другому́. W stosunku, въ размѣрѣ, соразмѣрно. W stosunku 9 rub. sr., счита́я по 9 р. сер.

Stosunkowo, пропорціона́льно, соразмѣрно (*чему́*); || относи́тельно (*чего́*).

Stosunkowy, пропорціона́льный, относи́тельный, соразмѣрный.

Stosygiel, -gla, *м.* родъ столя́рнаго стру́га.

Stotysięczny, стотысячный.

Stowarzyszać, Stowarzyszyć, состав-

ть, соста́вить компа́нію, товари́щество; || Stowarzyszać się, Stowarzyszyć się, соединя́ться, соедини́ться въ о́бщество, соста́вить това́рищество.

Stowarzyszenie, -nia, *ср.* о́бщество, товари́щество, компа́нія.

Stowarzyszony, *Ком.* това́рищъ.

Stowrzód, -odu, Stowrzodowiec, -wca, *Бот.* вербе́йникъ (*растéніе*).

Stożek, -żka, *м. Умен.* стожо́къ (*сѣна*).

Stożkowaty, конусообра́зный.

Stożkowy, кони́ческій, кеглеобра́зный; ко́нусный. *Мат.* Przecięcie stożkowe, кони́ческое сѣче́ніе.

Strąbić, *см.* Strąbować.

Strącać, Strącić, сбра́сывать, сбро́сить, сталкивать, столкну́ть, сверга́ть, све́ргнуть, низверга́ть, низве́ргнуть, низлага́ть, низложи́ть; || руби́ть, сруби́ть, отруби́ть, вали́ть, повали́ть. Strącić kogo z góry, столкну́ть съ горы́. Strącić komu głowę, отруби́ть кому́ го́лову; || вы́честь, сде́лать ски́дку.

Strącanie, Strącenie, -nia, *ср.* сбра́сываніе, сталкиваніе, сверже́ніе, низложе́ніе, || сѣче́ніе; || вы́четъ, ски́дка.

Stracenie, -nia, *ср.* казнь (*преступника*), смертная казнь; || наказа́ніе, муче́ніе.

Straceniec, -ńca, *м.* осуждённый на смерть, приговорённый къ сме́рти; || *прк.* осуждённикъ, окая́нникъ; || голодра́нъ, сорване́цъ, пропа́щій, отча́янный человѣкъ.

Strach, -u, *м.* страхъ, у́жасъ, боя́знь, испу́гъ. *Погл.* Strach ma wielkie oczy, у страха глаза́ вели́ки. Drżeć ze strachu, пропа́сть отъ стра́ха. Brzydka aż strach, ужа́сно какъ она́ дурна́, безобра́зна. Łże aż strach, страхъ какъ онъ лжётъ; || Strach, -a, *м.* пу́гало, чу́чело, страши́лище. Postawić stracha w ogrodzie, поста́вить чу́челу въ саду́; || привиде́ніе, при́зракъ, тѣнь, домово́й. Bać się strachów, боя́ться привиде́ній.

Strachać się, страши́ться, ужаса́ться, боя́ться, пуга́ться.

Strachliwość, -ści, *ж.* боязли́вость, пугли́вость, ро́бость.

Strachliwy, боязли́вый, пугли́вый, ро́бкій.

Strachowisko, -a, *ср.* страши́лище, пу́гало.

Stracić, утра́тить, потеря́ть, лиши́ть. Straciła córkę i męża, она утра́тила дочь и му́жа въ одно́ вре́мя, она лиши́лась до́чери и му́жа вмѣстѣ. Stracić serce, odwagę, потеря́ть прису́тствіе ду́ха, лиши́ться бо́дрости, струсить, оробѣть; || промота́ть, прокути́ть. Stracił majątek na bale, онъ промота́лъ име́ніе на пирáхъ; || лиши́ть жи́зни, снять, отня́ть го́лову, умертви́ть, погуби́ть.

Strącić, *см.* Strącać.

Stracony, казнённый сме́ртью, обезглавленный; || потеря́нный, утра́ченный, уничто́женный, разорённый; || сброшенный, сто́лкнутый, све́ргнутый, па́дшій, низве́ржевный. Anioł strącony, па́дшій а́нгелъ.

Strączasty, стручи́стый, стручкова́тый, приноса́щій мно́го стручко́въ; || *Бот.* стручённый (*о растéніяхъ*).

Strączek, -czka, *м. Умен.* (*см.* Strąk), стручо́къ, стручёчекъ.

Strączkowy, стручко́вый; || бобо́вый, бобови́дный.

Strączyna, -y, *ж.* стручко́вая шелуха́.

Strączysty, стручи́стый.

Stradać (czego); теря́ть что́-либо, лиша́ться чего́-либо.

Stragan, -a, -u, *м.* бу́дка, ла́точка, балага́нъ.

Straganek, -nka, *м.* бу́дочка, неболь́шо́й балага́нъ, ла́вочка.

Stragarka, -i, *ж.* мелочна́я торго́вка, ла́вочница.

Stragarz, -a, *м.* ла́вочникъ, мелочно́й торговцѣ; || = Strangarz, *Архит.* подперемы́чный брусъ.

Strąk, -a, *м.* струкъ; || бобъ, бобо́вый стручёкъ.

Strąkowacieć, пуска́ть стручки́.

Strąkowaty, стручкова́тый.

Strąkowy, стручко́вый.

Strapienie, -nia, *ср.* скорбь, прискорбіе, огорче́ніе.

Strapiony, огорчённый, опеча́ленный.

Straszenie, -nia, *ср.* страша́ніе, устраше́ніе, запу́гиваніе, пригра́живаніе.

Straszliwie, Strasznie, ужа́сно, стра́шно; || чрезмѣрно, безмѣрно, кра́йне.

Straszliwość, Straszność, -ści, *ж.* страхова́тость, чудо́вищность.

Straszliwy, Straszny, стра́шный, ужа́сный, ужаса́ющій; || чудо́вищный, чрезвыча́йный, безмѣрный; || *Стар.* пугли́вый, боязли́вый, трусли́вый.

Strasznica, -y, *ж.* мегéра, зла́я же́нщина; || уро́дъ, уро́дливая же́нщина.

Strasznie, *см.* Straszliwie.

Strasznik, -a, *м.* страши́лище, уро́дъ.

Straszność, *см.* Straszliwość.

Straszny, *см.* Straszliwy.

Straszyć, пуга́ть, стращать, устраша́ть. *Безлич.* Straszy w tym domu, въ э́томъ до́мѣ во́дятся че́рти, домовы́е.

Straszydło, -a, *ср.* страши́лище, привиде́ніе; || пу́гало, чу́чело.

Strata, -y, *ж.* утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ, ущербъ. Strata na żelazie, уга́ръ.

Stratnie, расточи́тельно.

Stratny, расточи́тельный, неразсчётливый.

Stratować, *см.* Tratować.

Stratowanie, -nia, *Агр. ср.* истребле́ніе, потра́ва. Stratowanie zasianych gruntów, потра́ва засѣянныхъ поле́й.

Strawa, -y, *ж.* пи́ща, кормъ; || фура́жъ (*для скота́*).

Strawić, *см.* **Trawić.**

Strawienie, *см.* **Trawienie.**

Strawne, -ego, *ср.* кормово́е, пла́та вме́сто кормовы́хъ припа́совъ, столо́выя де́ньги, харчевы́я де́ньги.

Strawność, -ści, *ж.* удобовари́мость (*пи́щи*). **Strawność żołądka,** варе́ніе желу́дка, пищевре́ніе

Strawny, удобовари́мый, уде́бный для сваре́нія; || съѣ́стной, съѣ́добный, снѣ́дный, *см.* **Jadalny. Pożywienie strawne,** удобовари́мая пи́ща. **Strawny żołądek,** испра́вный желу́докъ.

Strawować, корми́ть, пита́ть, содержа́ть, *см.* **Stołować.** || **Strawować się,** корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́, *см.* **Stołować się.**

Straż, -y, *ж.* стра́жа, дозо́ръ, карау́лъ; || хране́ніе, сбереже́ніе. прі́смотръ, защи́та, охра́на. **Straż odbywać,** сторожи́ть, карау́лить, стоя́ть, быть на карау́лѣ, на часа́хъ. **Stać na straży granic,** сторожи́ть, оберега́ть грани́цы. **Srzednia straż,** аванга́рдъ. **Tylna straż,** аріерга́рдъ. **Straż ogniowa,** пожа́рная кома́нда. **Straż celno-graniczna,** погранѝчная тамо́женная стра́жа. **Przydać komu straż,** конвойровать, прикрыва́ть, провожа́ть подъ конво́емъ.

Strażak, -a, *м.* пожа́рный, служа́щій въ пожа́рной кома́ндѣ.

Strażnica, -y, *ж.* за́мковая ба́шня, ба́шенка; || каланча́, обзо́рная ба́шня; || **Strażnica morska,** маякъ; || **Strażnica na gwiazdy,** обсерваторія; || сторо́жка, карау́лка, *см.* **Buda;** || *Фортиф.* редутъ.

Strażnik, -a, *м.* стра́жникъ, сто́рожъ, карау́льщикъ; || храни́тель; || надсмо́трщикъ, | **Strażnik celny,** тамо́жникъ, тамо́женникъ, тамо́женный досмо́трщикъ, объѣ́здчикъ, тамо́женный, погранѝчный объѣ́здчикъ.

Strębować, Strąbić, созыва́ть, созва́ть тру́бнымъ зву́комъ.

Strębowanie, Strąbienie, -nia, *ср.* созыва́ніе, созва́ніе тру́бнымъ зву́комъ.

Stręczenie, -nia, *ср.* доста́вка, доставле́ніе, отпра́вка, посы́лка; || посре́дничество, предложе́ніе; || поруче́ніе, рекомендація. || **Stręczenie do nierządu,** сво́дничество.

Stręczne, -ego, *ср. Ком.* пла́та за ма́клерскій трудъ.

Stręcznik, -a, *м.* ма́клеръ.

Stręczyć, доставля́ть, отправля́ть, посыла́ть || предлага́ть; || поруча́ть, рекомендова́ть.

Stręczyciel, -a, *м.* поста́щикъ, посре́дникъ; || сво́дчикъ, коммиссіоне́ръ, фа́кторъ.

Stręczycielka, -i, *ж.* поставщи́ца, посре́дница, коммиссіоне́рша.

Strefa, -y, *ж.* полоса́; || *Геогр.* по́ясъ (*земли*); || штрихъ, черта́ (*перо́мъ*).

Strefić, *см.* **Trefić;** || * осквернѝть, опоганить (*у Евре́евъ*).

Strefisty, полоса́тый.

Streścić, изложи́ть вкра́тцѣ.

Streszczenie, -nia, *ср.* кра́ткое изложе́ніе, содержа́ніе.

Stręt, -u, *м. Стар.* употребля́ется только въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Na stręcie,** подъ руко́ю, по бли́зости, сподру́чно; || *см.* **Wstręt.**

Strętwa, -y, *ж.* электри́ческій скатъ (*рыба*).

Strętwiałość, *см.* **Zdrętwiałość.**

Strętwiały, *см.* **Zdrętwiały.**

Strętwić, Strętwieć, *см.* **Drętwić, Zdrętwić.**

Strętwienie, *см.* **Zdrętwienie.**

Strof, -u, *м.* де́нежная пе́ня, штрафъ.

Strofa, -y, *ж.* строфа́, стансъ, куплетъ.

Strofować, вы́скивать, дѣ́лать, дава́ть выговоръ, выгова́ривать (*кому́*), жури́ть.

Strofowanie, -nia, *ср.* выговоръ, нагоня́й, напряга́й.

Stroić, Strzystroić, Ustroić, (*см.* **Przystrajać, Ustrajać**), одѣва́ть, одѣ́ть, наряжа́ть, наряди́ть, убира́ть, убра́ть, украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикра́сить; || отдѣ́лывать, отдѣ́лать, обшива́ть, обши́ть; || **Stroić, Nastroić,** устра́ивать, устро́ить, стро́ить (*музык. инструме́нтъ*); настра́ивать, настро́ить; || поднима́ть, подня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть; || составля́ть, соста́вить; || приготовля́ть, пріуготовля́ть, пригото́вить, пріугото́вить, нагото́вить, приспособля́ть, приспосо́бить, приправля́ть, приправи́ть, прила́живать, прила́дить, наряжа́ть, наряди́ть. **Stroić machinę,** устра́ивать, собира́ть маши́ну. * **Stroić minę,** жема́ниться, дѣ́лать ужи́мки. **Stroić śmiechy, śmieszki,** ухмыля́ться, смѣя́ться, глумиться, насмѣ́шничать. **Stroić żarty, żarciki,** шути́ть, забавничать, издѣва́ться, насмѣха́ться; || **Stroić się, Ustroić się, Wystroić się,** наряжа́ться, наряди́ться, разряжа́ться, разряди́ться, убира́ться, убра́ться, украша́ться, украси́ться; || **Stroić się na co, do czego,** приготовля́ться, пригото́виться (*къ чему́*); || *Воен.* **Stroić się do szyku,** стро́иться (*въ ряды́*), становиться въ строй.

Stroiciel, -a, *м.* убо́рщикъ; || устро́йтель, стро́итель, производи́тель; || пожа́га, подстрека́тель; || настро́йщикъ (*муз. инструме́нтовъ*).

Stroicielka, -i, *ж.* убо́рщица; || производи́тельница; || настро́йщица (*Муз. инструме́нтовъ*).

Stroik, -a, *м.* прима́нная ду́дка, *см.* **Wabik.**

Stroisz, -a, *м. Садов.* тычи́нка (*для подпира́нія бобо́въ, горо́ха*), *см.* **Tyka;** || **Stroisze, -szów,** *мн.* и **Stroisz,** *Собир.* тычи́нникъ, загоро́дка, сдѣ́ланная изъ тычи́нокъ; || *Рыб.* жердь, шестъ.

Strój, -oju, *м.* одѣя́ніе, оде́жда, пла́тье; || нара́дъ, убо́ръ, убра́нство, украше́ніе: || Strój na konia, *см.* **Rzęd**; || *Морс.* такела́жъ, оснáстка, оснащéніе (*корабля́*); || *Муз.* ладъ, строй; || строй, поря́докъ, расположе́ніе, размѣще́ніе; || настрое́ніе; || *Анат.* мошна́; || *Арт.* бобро́вая струя́; || **Stroje, -jów**, *мн.* же́нскіе нара́ды, убо́ры.

Strojenie, Przystrojenie, Ustrojenie, Nastrojenie, -nia, *ср.* украше́ніе, убира́ніе, убра́нство, нара́дъ; || прила́живаніе, прикра́шиваніе; || строе́ніе, устрое́ніе; || = **Nastrojenie**, расположе́ніе, распоря́докъ, установка, прибо́рка; || приготовле́ніе, обо́ры: || **Strojenie czego**, притво́рство, лицемѣ́ріе, натя́нутость. **Strojenie powagi**, выка́зываніе ва́жности, принятіе на себя́ ва́жнаго ви́да. **Strojenie (sobie) żartów, śmiechów z kogo**, шу́тки, насмѣ́шки (*надъ кѣмъ*), подшу́чиваніе. || **Strojenie się**, нара́дъ, туале́тъ.

Strojnat, -a, *м.*, *см.* **Strojniś**.

Strojnie, Strojno, стро́йно, согла́сно; || краси́во, пы́шно, нара́дно. *Послов.* **Strojno a głodno, świetno a chłodno**, ѣсть не́чего, да жи́ть ве́село, *или* на брю́хѣ шёлкъ, а въ брю́хѣ щёлкъ.

Strojnik, -a, *м.* ключъ для настро́иванія (*инструме́нтовъ*).

Strojniś, -sia, *м.* франтъ, щеголь.

Strojnisia, -si, *ж.* франтиха, щеголи́ха.

Strojno, *см.* **Strojnie**.

Strojność, -ści, *ж.* стро́йность; || нара́дность, краси́вость.

Strojny, стро́йный, согла́сный; || нара́дный, краси́вый; || *Муз.* настро́енный (*инструме́нтъ*).

Stroka, Strzoka, *Умен.* **Stroczka, Strzoczka**, -i, *ж. Стар.* полоса́, *Умен.* поло́ска (*на плáтьѣ*), позуме́нтъ, галу́нъ.

Strokaty, *см.* **Pstrokaty, Srokaty**.

Strona, -y, *ж.* страна́; || сторона́, бокъ; || па́ртія; || *Юрид.* сторона́, тя́жущійся. **Strona przeciwna**, проти́вная сторона́. **Strona interesowana**, сторона́ причáстная де́лу. **Strona trzecia**, тре́тьи ли́ца. **Strona cywilna**, гражда́нскій исте́цъ. **Strony w małżeństwie**, сочетава́ющіеся. **Strona skarżąca się**, проси́тель, исте́цъ. **Strona powołana, pozwana**, отвѣ́тчикъ; || **Odkładać co na stronę**, отклáдывать что́-либо въ сто́рону. **Wziąść kogo na stronę**, отнести́ кого́ въ сто́рону. **Cztery strony świata**, четы́ре сто́роны свѣта. **Chmura się nagle stroną ukazała**, ту́ча вдругъ показа́лась съ бо́ку, на сторонѣ. **W naszych stronach**, въ на́шихъ сторона́хъ, въ на́шемъ краю. **Być na** *или* **po czyjéj stronie, trzymać czyję stronę**, быть на чьей сто́ронѣ, держа́ть чью сто́рону.

Strona, Struna, Strona, -y, *ж. Муз.* струна́. *Умен.* **Stronka, Strunka, Stronka, Strunka**.

Stronić (od kogo, od czego), избѣга́ть (*кого́*); || уклоня́ться, устраня́ться (*отъ кого́, отъ чего*).

Stronica, Stronnica, -y, *ж.* страни́ца (*кни́ги, ру́кописи*).

Stronnictwo, -a, *ср.* па́ртія; || пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronniczy, пристра́стный, предубѣжде́нный.

Stronniczka, -i, *ж.* приве́рженица.

Stronnie, пристра́стно.

Stronnik, -a, *м.* приве́рженецъ, сторо́никъ, послѣдователь.

Stronność, -ści, *ж.* пристра́стіе, предубѣжде́ніе.

Stronny, пристра́стный, предубѣжде́нный.

Strop, -u, *м.* потоло́къ, плафо́нъ; || * **Strop niebios**, небе́сный сводъ. || *Сравн. Церк. Слав.* стропъ, стропи́ло

Stropić (kogo), распуга́ть, спугну́ть, разогна́ть. || **Stropić się**, оторопѣ́ть, испуга́ться.

Stroskany, опеча́ленный, огорчённый; || изнурённый, удручённый.

Stróż, -a, *м.* сто́рожъ, смотри́тель; || блюсти́тель; || храни́тель. **Stróż domowy**, дво́рникъ. **Stróż więzienia**, тюре́мщикъ, тюре́мный сто́рожъ. || **Anioł-stróż**, Ангелъ-храни́тель.

Stróża, -y, *ж.* стра́жа (*Русск. Стар.* сторо́жа), ночно́й карау́лъ.

Stróżczyzna, -y, *ж.* карау́леніе, стереженіе (*по о́череди*).

Stróżowa, -éj, *ж.* жена́ сто́рожа.

Stróżować, (*Стар.* **Strożyć**), сторожи́ть, быть сто́рожемъ, карау́лить; || **Stróżować czemu** *или* **nad czém**, охраня́ть, оберега́ть, стере́чь (*что́*), присма́тривать (*за чѣ́мъ*), блюсти́, соблюда́ть (*что́*).

Struć, *см.* **Truć**.

Struch, *см.* **Strug**.

Struchlałość, -ści, *ж.* оторопѣ́лость, пугли́вость; || изнеможе́ніе, упа́докъ силъ.

Struchlały, оторопѣ́лый, испу́ганный, оробѣ́вшій; || изнеможённый, упа́вшій ду́хомъ.

Struchleć, *см.* **Truchleć**.

Strucie, *см.* **Trucie**.

Strucla, -i, *ж.* родъ продолгова́таго бѣ́лаго хлѣ́ба (*приготовля́емаго къ пра́зднику Рождества́ Христова*).

Strudzenie, -nia, *ср.* утомле́ніе, уста́лость.

Strudzony, утомлённый, уста́лый.

Strug, Struch, -a, *м.*, **Struga**, -i, *ж.*, стругъ, плоскодо́нное гребно́е су́дно; || стругъ, столя́рный инструме́нтъ для гла́женія де́рева; || *Охот.* **Strugi**, *мн.* перѣ́ніе зу́бы у зайца; || *см.* **Struga**.

Struga, -i, *ж.* струя́, пото́къ, *см.* **Strug**.

Strugać, Postrugać, Ostrugać, струга́ть, строга́ть, состра́гивать, состроги́ть, ост-

рога́ть; || **скобли́ть**, соскобли́ть, **сгла́живать, сгла́дить**, *см.* **Skrobać**.

Strugacz, **-a**, *м.* каменотёсъ, грани́льщикъ; || рѣщи́къ.

Strugałka, **i**, *ж.* **Strugałek**, **-łka**, *м.* рѣзна́я фигу́ра; || рѣзьба́; || стругъ (*столя́рный инструме́нтъ*).

Strukać, крича́ть (*о журавля́хъ*).

Strukanie, **-nia**, *ср.* крикъ журавле́й.

Struktura, **-y**, *ж.*, строе́ніе, устро́йство (*зда́нія*); || **соста́въ** (*человѣческаго тѣла*).

Strum, **-u**, *м.* зобъ, ше́йная о́пухоль.

Strumień, **-nia**, *м.* ручей́, пото́къ.

Strumyczek, **-czka**, *м.* ручеёкъ.

Strumyk, **-a**, *м.* ручеёкъ.

Struna, *см.* **Stróna**.

Strup, **-a**, *м. Мед.* струпъ. **Strup słodki, медо́вая**, мѣшёчная о́пухоль. || *Ветер.* разсѣ́дина, колѣнный мокре́цъ.

Strupek, **-pka**, *м. Умен.* (*см.* **Strup**), **стру́пикъ**.

Strupiasty, Strupiastny, стру́пный; || **Strupisty, Strupliwy**, струпова́тый.

Strupieć, струпѣть, покрываться стру́нами.

Struś, **-sia**, *м.* **стра́усъ**, **строфокоми́лъ** (*пти́ца*).

Strusi, **стра́усовый**.

Struż, **-y**, *ж.* рѣзьба́, рѣзна́я рабо́та.

Strużenie, **-nia**, *ср.* **струга́ніе**, **строга́ніе**, **струже́ніе**.

Struźka, **-i**, *ж. Умен.* **стру́йка**, *см.* **Struga**.

Strużyć, струи́ться, течь ручьёмъ.

Strużyna, **-y**, *ж.* **стру́жка**.

Strwonić, промота́ть, растра́тить.

Strwonienie, **-nia**, *ср.* растра́та.

Strych, **-u**, *м.* черда́къ, свѣтёлка подъ кро́влею, вышка, застрѣха, застрѣхъ; || гребло́. **Strychem**, *или* **pod strych**, *или* **w strych mierzyć**, *см.* **Strychować**; || **Strych, Sztrych**, черта́, штрихъ (*перо́мъ, ки́стью*); || **Strych na skrzypcach**, пово́дка смычко́мъ; || спо́собъ, обы́чай, обыкнове́ніе. **Dawnym strychem**, по-стари́ному; || ста́рый хрычъ; || **Strychy**, **-ów**, *мн.* ры́бы, кото́рыя въ пе́рвый разъ икря́тся.

Strycharstwo, **-a**, *ср.* кирпи́чное ремесло́.

Strycharz, **-a**, *м.* кирпи́чникъ.

Strychować, стребать гребло́мъ рожь въ четверике́ (*мѣря́я подъ гребло́*); || *Воен.* анфали́ровать, обстрѣливать вдоль; || черти́ть, штрихова́ть; || *Морс.* **Strychować żagle**, спуска́ть паруса́; || *Охот.* иска́ть (*звѣря*), идти́ по́ слѣду (*о соба́кѣ*), перелета́ть съ мѣста на мѣсто (*о хи́щной пти́цѣ*); || **Strychować się**, засѣка́ться (*о ло́шади*).

Strychulec, **-lca**, *м.* гребло́, гребо́къ; || **деревя́нный брусо́къ** *или* **пласти́нка для точе́нія косы́**.

Stryczek, **-czka**, *м.* верёвка, верёвочка; || **удавка**, пе́тля (*на висѣлицѣ*).

Stryj, **-ja**, *м.* дя́дя по отцѣ (*Русск. Стар.* стрый); || **Stryj stary**, братъ дѣда (*Русск. Стар.* стрый вели́кій); **Stryj starszy, Przestryjec**, братъ пра́дѣда; || * *Судох.* попу́тный вѣтеръ; || * лѣсъ. **Stryj brodę rozwinął**, т. е. лѣсъ одѣ́лся ли́стьями.

Stryjaszek, **-szka**, *м. Умен.* (*см.* **Stryj**), дя́дюшка, дя́денька.

Stryjaszkowy, дя́дюшкинъ.

Stryjec, **-yjca**, *м. Стар.* племя́нникъ; || **Stryjec herbowy**, имѣющій одина́ъ и тотъ же гербъ съ кѣмъ-либо другим.

Stryjeczno-rodzony, двоюродный, происходя́щій отъ родна́го бра́та по отцѣ.

Stryjeczno-stryjeczny, происходя́щій отъ пра́дѣдовскаго бра́та.

Stryjeczny (*Стар.* **Stryczny**), происходя́щій отъ дя́ди, двоюродный. (*Русск. Стар.* стрыйный, стрые́чный). **Stryjeczny brat**, двоюродный братъ.

Stryjek, **-yjka**, *м. Прост.* дя́дюшка, *см.* **Stryjaszek**. *Послов.* **Zamienił stryjek na siekierkę kijek**, промѣня́лъ ремешо́къ на ли́чко.

Stryjenka, **-i**, *ж.* тётка по отцѣ (*Русск. Стар.* стры́ня, стры́я).

Stryjowski, дя́дній, дя́динъ.

Stryjowstwo, Stryjostwo, **-a**, *ср.* родство съ дя́дею по отцѣ; || *Собир.* дя́дя съ жено́ю, дя́дя и тётка вмѣстѣ.

Strykać, *см.* **Strzykać**.

Stryszek, **-szka**, *м.* оре́шные щи́пчики, *см.* **Dziadek**; || кедро́вка (*пти́ца*); || ископа́емое де́рево; || *Умен*, *см.* **Strych**.

Strzał, **-u**, *м.* **вы́стрѣлъ**; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ.

Strzałą, **-y**, *ж.* стрѣла́; || *Мат.* **Strzała łuku**, стрѣлка дуги́, *см.* **Promień**; || *Охот.* сторона́, коне́цъ сѣти; || *Охот.* ля́сица (*хи́щный звѣро́къ*); || стрѣльча́тый сводъ; || лѣсина у дерева́, поднима́ющаяся пря́мо отъ корня́ вверхъ; || *Бот.* **Strzała sowia**, бедренецъ (*расте́ніе*).

Strzałka, **-i**, *ж.* стрѣлка, стрѣ́лочка; || *Ветер.* ра́ковина, стрѣлка надъ копы́томъ (*у ло́шади*); || *Бот.* жёлтая вахта, стрѣльная трава́; || *Минер.* громовая стрѣла́, чо́ртовъ па́лецъ (*окаменѣ́лая ра́ковина*); || **Strzałka magnesowa**, магни́тная игла́, компа́сная стрѣлка, *см.* **Igła**.

Strzalisty, Strzałowy, стрѣлови́дный, стрѣльный.

Strzałkowaty, стрѣлови́дный, стрѣльчатый.

Strzałowe, **-ego**, *ср.* де́нежное вознагражде́ніе охо́тнику за уби́таго звѣ́ря; || часть уби́таго звѣ́ря. отдава́емая охо́тнику въ вознагражде́ніе.

Strzałowy, огнестрѣльный; || стрѣльный, *см.* **Strzalisty**.

Strząsać, Strząsnąć, **Strząść**, стря́хивать, стряхну́ть, стря́сать, трясти́, стрясти́. **Strząsnąć kurz z sukni**, стряхну́ть пыль съ пла́тья. **Strząsać owoce z drzewa**, трясти́ фру́кты съ де́рева.

Strzecha, -y, *ж.* (*Русск. Стар.* стрѣха́), соло́менная кры́ша, застрѣха, застрѣхъ, навѣсъ; || избу́шка, лачу́га, хи́жина; || хлѣ́бный анба́ръ, жи́тница; || чердакъ, вы́шка.

Strzedz (czego), храни́ть, сохраня́ть, сберега́ть, бере́чь; || стере́чь, присма́тривать; || пасти́ (*скотъ*). Strzedz czego jak oka w głowie, бере́чь что какъ зѣни́цу о́ка. Czego strzeż Boże, чего́ не дай Богъ, да сохрани́тъ насъ Богъ отъ э́того. Niech Pan Bóg strzeże, сохрани́, изба́ви, поми́луй, не да́й Богъ. *Посл.* Strzeżonego Pan Bóg strzeże, бережёнаго Богъ бережётъ; на Бо́га наде́йся, а самъ не плоша́й. || Strzedz się, остерега́ться, бере́чься; || избѣга́ть, уклоня́ться, остерега́ться.

Strzelać, Strzelić, стрѣля́ть, вы́стрѣлить; || * Strzelać oczyma, броса́ть бы́стрые взгля́ды, поводи́ть глаза́ми. *Послов.* Chłop strzela, a Pan Bóg kule nosi, челове́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ. || Strzelać się, стрѣля́ться, выходи́ть на поедино́къ; || быть стрѣля́ему. Zające nie strzelają się w téj porze, за́йцы не стрѣля́ются въ э́то вре́мя.

Strzelający, стрѣля́ющій; || *Хим.* гремучій, уда́рный. Złoto strzelające, гремучее зо́лото.

Strzelanie, -nia, *ср.* стрѣльба́, пальба́, стрѣля́ніе.

Strzelba, -y, *ж.* ружьё.

Strzelczy, стрѣлко́вый, стрѣле́цкій, *см.* Strzelecki.

Strzelczyk, -a, *м.* молодо́й охо́тникъ, стрѣло́къ.

Strzelec, -lca, *м.* ло́вчій, звѣролове́ъ, охо́тникъ; || *Воен.* е́герь, стрѣло́къ. Pułk strzelców konnych gwardji, гварде́йскій ко́нно-е́герскій полкъ; || *Астрон.* стрѣле́цъ, одинъ изъ двѣна́дцати зна́ковъ зодіа́ка; || Strzelec, wąż, стрѣлоно́сная змѣя́.

Strzelecki, стрѣле́цкій, стрѣлко́вый. Towarzystwo strzeleckie, стрѣлко́вое о́бщество.

Strzelectwo, -a, *ср.* стрѣля́ніе, умѣнье стрѣля́ть; || охо́та съ ружьёмъ, стрѣльбо́вая охо́та, *см.* Myślistwo.

Strzelenie, -nia, *ср.* вы́стрѣлъ, *см.* Strzał, Wystrzał.

Strzelisty, * горя́чій, усе́рдный. Akty strzeliste, усе́рдная моли́тва; || пронзаю́щій (*се́рдце*); || то́нкій, стро́йный, высо́кій, *см.* Smagły.

Strzelne, -ego, *ср. см.* Strzałowe.

Strzelnica, -y, *ж.* мѣсто для стрѣля́нія въ цѣль, стрѣльбище; || *Фортиф.* бойни́ца, амбразу́ра; || *Морс.* пу́шечный портъ.

Strzelniczy, стрѣле́цкій. Proch strzelniczy, пу́шечный по́рохъ.

Strzemię, -enia, *ср.* стре́мя; || *Неут.* подно́жка у каре́ты, *см.* Stopień; || *Анат.* стре́мя (*одна́ изъ слуховы́хъ ко́сточекъ*). W strzemię czyje wstępować, идти́ по чьимъ-либо слѣда́мъ, слѣ́довать чьему-либо приме́ру. W cnotliwe strzemię wkroczyć, испра́виться, вы́йдти на исти́нный путь. W cudze strzemię wstępować, присво́ивать чужу́ю со́бственность.

Strzemionko, -a, *ср.* ма́ленькое стре́мя; || штри́пка (*у пантало́новъ*).

Strzępek, -pka, *м.* употреби́тельнѣе во мн. ч. Strzępki, -ów, мохры́, ни́тки бахромы́, мохорки́.

Strzępić, распуска́ть, раздёргивать (*ткань*), выдёргивать ни́тки; || кудря́вить, завива́ть во́лосы; || пестри́ть, ряби́ть. Strzępi wiatr wodę, вѣтеръ ряб. тъ во́ду; || пестри́ть, испещря́ть, употребля́ть изли́шнія прикра́сы. || Strzępić głos, пѣть съ тре́лями. || Strzępić się, мохна́тѣть. Ta materja strzępi się, э́та матерія мохна́тѣетъ; || пестри́ться; || Strzępić się na co, имѣть притяза́ніе на что́, напра́сно жела́ть, иска́ть чего́, стреми́ться къ чему́.

Strzępka, -i, *ж. Бот.* полево́й хвощъ.

Strzeż, *см.* Strzyż.

Strzeżenie, -nia, *ср.* хране́ніе, охра́на, при́смотръ, защи́та. Strzeżenie granic, защи́та грани́цъ. Strzeżenie się czego, осторо́жность, воздержность, осмотри́тельность.

Strzosować, *Морс.* закрѣпи́ть, отвартовать, принайтовить (*судно*).

Strzydz, стричь, стрига́ть, подстрига́ть (*во́лосы*); || * Strzydz uszami, шевели́ть уша́ми. Strzydz oczyma, устремля́ть взо́ры.

Strzyga, -i, Strzygonia, -ni, *ж. Зоол.* вампи́ръ, родъ лету́чей мы́ши; || *см.* Upiór.

Strzygalnia, -ni, *ж.* цырю́льня; || стрига́льня (*на суко́нныхъ фа́брикахъ*).

Strzykać, Strzyknąć, брызга́ть, бры́знуть, прыскать, прысну́ть, бить ключёмъ. Strzyka mię, я чу́вствую коло́тье. Strzyka mię w uchu, коло́ть, стрѣля́етъ въ у́хѣ.

Strzykanie, -nia, *ср.* прыска́нье, бры́зганье; || коло́тье, стрѣля́нье (*въ у́хѣ*).

Strzykawka, -i, *ж.* шприцъ, ручно́й насо́сецъ.

Strzyż, -y, *ж.* стри́жка, стриже́ніе ше́рсти (*у осе́цъ*).

Strzyż, -a, *м. Зоол.* стрижъ (*пти́чка*).

Strzyże, -ów, *мн. Охот.* дли́нные во́лосы на ве́рхней губѣ и на бородѣ у за́йца.

Strzyżenie, -nia, *ср.* стриже́ніе, стри́жка.

Strzyżeniec, -ńca, *м.* постри́женный, стри́женный, остри́женный; || Strzyżeńce, *мн.* во́лосы коротко́ остри́женные.

Strzyżyk, -a, *м., см. Зоол.* Strzyż.

Strzyżyny, -yn, *мн.* постриже́ніе, *см.* Postrzyżyny.

Studencik, -a, *м.* шко́льникъ, студе́нтикъ.

Studencki, студе́нтскій.

Student, -a, *м.* учени́къ, *см.* Uczeń. Student uniwersytetu, студе́нтъ

Studnia, -ni, *ж.* колóдезь, колóдецъ (*Перк. Слав.* **студенéцъ**).

Studniarz, -a, *м.* колóдезникъ.

Studnica, -y, *ж.* родникъ, ключъ (*водьı*).

Studzenie, Ostudzenie, -nia, *ср.* охлажденіе, прохлажденіе.

Studzić, Ostudzić, охлаждáть, охладúть, прохлаждáть, прохладúть, выстýживать, выстудить.

Studzienka, -i, *ж.* небольшóй колóдезь.

Studziennik, -a, *м., см.* **Studniarz.**

Studzienny, колóдезный.

Stuk, -u, *м.* стукъ.

Stukać, стучáть. **Stukać do drzwi,** стучáть въ дверь.

Stuła, -y, *ж. Церк.* эпитрахúль, орáрь.

Stulać, Stulić, сжимáть, сжать, стúскивать, стúснуть, смыкáть, сомкнýть. **Stulać usta,** сжимáть гýбы. *Прост.* **Stul pysk,** молчú, замолчú, не смéй пúкнуть.

Stulejka, -i, *ж. Анат.* невалýпа.

Stursać, *см.* **Szturchać.**

Stwardnąć, Stwardnieć, *см.* **Twardnąć.**

Stwardniałość, -ści, *ж.* отвердéніе, затвердéніе, затвердéлость, окрéплость; || опýхлость, опухоль, пýхлина.

Stwardniały, затвердéлый, окрéплый, жёсткій; || опýхлый.

Stwardzać, дéлать твёрдымъ *или* жёсткимъ.

Stwarzać, сотворя́ть, создава́ть, *см.* **Tworzyć, Stworzyć.**

Stwierdzać, Stwierdzić, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть, удостовéрять, удостовéрить, скрéплять, скрéпить.

Stwierdzenie, -nia, *ср.* утвержденíе, подтвержденíе, укрéпленíе, подкрéпленíе.

Stwórca, -y, *м.* творéцъ, создáтель, зиждúтель.

Stwórczy, твóрческій, зиждúтельный.

Stworzenie, -nia, *ср.* твореніе, сотворéніе, создáніе; || тварь, существó.

Stworzoność, -ści, *ж.* твореніе, сотворéніе.

Stworzyć, сотворúть, создáть.

Stworzyciel, -a, *м.* творéцъ, создáтель, *см.* **Stwórca.**

Stworzycielski, *см.* **Stwórczy.**

Styć, потолстéть, пожирéть.

Styczeń, -cznia, *м.* Генвáрь, **Янвáрь** мéсяцъ (*Русск. Стар.* Сéчень).

Styczniowy, янвáрскій.

Styczność, -ści, *ж.* прикосновéніе; || отношéніе, сношéніе, соотношéніе; || связь.

Styczny, прикосновéнный, соприкосновéнный, сопредéльный. || *Мат.* тáнгенсъ, касáтельная лúнія.

Stygnąć, Ostygnąć, стыть, стúнуть, остыть.

Styk, -u, *м. Агр.* лéмехъ, сошнúкъ (*у плýга*).

Stykać, Zetknąć, стыкáть, соткнýть, смыкáть, сомкнýть, сводúть, свести, придвигáть, придвúнуть, сближáть, сблúзить. || **Stykać się, Zetknąć się,** стáлкиваться, столкнýться, соприкасáться, соприкоснýться, примыкáть, примкнýть, граничить, прилегáть.

Stykanie, -nia, Zetknięcie, -cia, *ср.* смыкáніе, сдвигáніе; || **Stykanie się,** смéжность прикосновéніе; || *сношéніе, связь; || **Zetknięcie się,** столкновéніе, соприкосновéніе; || встрéча; || стечéніе; || *Воен.* случáйная сшúбка, схвáтка

Styl, -u, *м.* писáло (*родъ пера́ у Дре́вних*); || слогъ, стиль. **Styl poważny, wzniosły, nizki,** слогъ вáжный, высóкій, нúзкій. || *Хронол.* стиль (*ста́рый и но́вый*); || *манéра, стиль (*въ художествахъ*). **Styl gotycki,** готúческій стиль; || *Бот.* стóлбикъ: || *см.* **Stylisko, Toporzysko, Trzon.**

Stylisko, Toporzysko, -a, *ср. Горн.* берéзина, молотовúще.

Stynka, -i, *ж.* кóрюха, кóрюшка (*рыба*).

Stypa, -y, *ж.* поминáльный обéдъ (*на похоронáхъ*).

Stypendjum, *Нескл.* стипéндія.

Stypendysta, -y, *м.* стипендиáтъ.

Stypulacja, -ji, *ж. Юрид.* услóвіе, договóръ, обязáтельство, постановлéніе.

Stypulator, -a, *м. Юрид.* уговáривающій**ся**, договáривающаяся сторонá.

Stypulować, услóвливаться.

Styr, *см.* **Stér,** и проч.

Styrak, -a, *м. Бот.* стирáкса, росно́й лáданъ, стирáксовое дéрево.

Styrczeć, *см.* **Sterczeć.**

Styrta, Stérta, -y, *ж.* скирдъ (*хлúба*), копнá, стогъ (*сúна*). **Styrta drzewa,** кýча дровъ.

Stysk, -u, *м.* тоскá, скорбь, сéтованіе, жáлоба, горевáніе.

Styskać, Styskować, тосковáть, сéтовать, жáловаться, горевáть. || **Styskać sobie,** брéзговать, чýвствовать омерзéніе, отвращéніе, тошнотý.

Styskliwy, тоскли́вый, жáлобный, жáлостный, плачéвный.

Subaltern, -a, *м.* подчинённый, подначáльный, *см.* **Podwładny.**

Subalternacja, -ji, *ж.* подчинённость, подначáльность.

Subdjakon, -a, *м.* иподиáконъ, подъдúконъ.

Subdywizja, -ji, *ж.* подраздéленíе, *см.* **Poddział**; || продáжа съ публúчнаго тóрга описáннаго за долгъ имýщества.

Sub fide sacerdotali, по присягѣ дáнной на священствó, по сóвѣсти священнúческой.

Subhastacja, -ji, *ж. Юрид.* аукціóнъ, публúчная продáжа.

Subhastować, *Юрид.* продавать съ аукціóна (*описáннoe имýщество*).

Subintabulować, обезпéчить слéдуемый долгъ на сýммѣ, причитáющейся должнúку отъ другóго лица и записáнной въ ипотéчной кнúгѣ.

Subjekcja, -ji, *ж.* **безпокóйство, затрудне́ніе, стѣсне́ніе.**

Subjekt, -a, *м. Грам.* **подлежа́щее,** *см.* **Podmiot; || человѣ́къ, лицо́,** субъ́ектъ; || **помо́щникъ** (*аптека́ря*); || **прика́щикъ** (*у купца́*); || **конто́рщикъ** (*у банки́ра*).

Sublewacja, -ji, *ж. Юрид.* **отсро́чка, отлага́тельство; || остано́вка, прекраще́ніе.**

Sublimat, -u, *м.* **сулема́, хлори́стая ртуть.**

Suboneracja, -ji, *ж. Юрид.* **обремене́ніе до́лга, внесе́ніе до́лга, долгова́я ру́брика въ ипоте́чной кни́гѣ для запи́сыванія долго́въ на недви́жимомъ иму́ществѣ.**

Subordynacja, -ji, *ж.* **подчине́нность, повинове́ніе, субордина́ція.**

Subretka, -i, *ж. Театр.* **субре́тка; || го́ничная, служа́нка.**

Subrogacja, -ji, *ж.* **замѣне́ніе, замѣще́ніе** (*вступленіе тре́тьяго лица́ въ права́ кредито́ра*).

Subsidium, *ср. Нескл.* **вспоможе́ніе, субси́дія. Subsidium charitativum, сборъ на бѣдныхъ.**

Subskrypcja, -ji, *ж.* **подпи́ска.**

Substancja, -ji, *ж,* **существо́, су́щность; || *Прост.* спо́собъ содержа́нія, иму́щество,** доста́токъ.

Substytucja, -ji, *ж.* **возмѣще́ніе; ||** *Юрид.* **назначе́ніе насле́дства** (*кому́ по́слѣ друго́му*).

Substytuować, *Юрид.* **назнача́ть насле́дникомъ кого́** (*по́слѣ друго́го*); || **возмѣща́ть.**

Substytut, -a, *м.* **заступа́ющій ме́сто друго́го.**

Subtelność, -ści, *ж.* **то́нкость, мя́гкость, вѣжность; || ме́лочность; || утонче́нность, проница́тельность, хи́трость, вкра́дчивость; || прово́рство, ло́вкость.**

Subtelności, -stek, *мн.* **то́нкія хи́трости, лука́вства, ухищре́нія.**

Subtelny, то́нкій, мя́гкій, нѣжный; || ме́лкій, мелочно́й; || утонче́нный, проница́тельный, хи́трый, вкра́дчивый; || прово́рный, ло́вкій.

Subtylizacja, -ji, *ж.* **педанти́ческая ме́лочность.**

Sué, *см.* **Sypać.**

Sucha, -éj, *ж.* **су́ша, твёрдая земля́; || выигрышъ въ ка́рточной игрѣ.**

Suchar, -a, *или* **-u,** *м.* **сухарь, засушённый кусо́къ хлѣба.**

Sucharek, -rka, *м.* **сухари́къ.**

Suchawy, сухова́тый.

Suchedni, -dni, *мн. Церк.* **сухоядѣ́ніе, по́стные дни** (*въ ка́ждое годово́е вре́мя*).

Suchedniowy, сухоя́дный, по́стный, *см.* **Suchedni.**

Sucho, су́хо. ***Wyjść z czego nasucho,** удачно отдѣлаться отъ чего-либо, выйти сухи́мъ изъ воды́, избѣжать опа́сности. **Nie wyjdzie mu to nasucho,** э́то ему́ не пройдётъ да́ромъ, безнака́занно. || *Прост.* натоща́къ, не ѣвши и не пи́вши. || *Стар.* су́ша, са́суха.

Suchobolny, *Мед.* **ломо́тный.**

Suchoręż, -u, *ж. Собир.* **сухія су́чья.**

Suchorlawieć, со́хнуть, **иссыха́ть,** худѣть.

Suchorlawość, -ści, *ж.* **худоба́, худоща́вость, сухоща́вость, сухопа́рность.**

Suchorlawy, худоща́вый, сухоща́вый, сухопа́рый, тщедушный, поджа́рый.

Suchość, -ści, *ж.* **су́хость, сухота́, сушь, су́ша, за́суха.**

Suchotnica, -y, *ж.* **чахо́точная же́нщина, страда́ющая чахо́ткою.**

Suchotnik, -a, *м.* **чахо́точный, страда́ющій чахо́ткою.**

Suchotny, чахо́тный, чахо́точный.

Suchoty, -ot, *мн.* **чахо́тка; || сухо́тка** (*видъ чахо́тки*). **Suchoty płucowe,** лёгочная чахо́тка. **Suchoty galopujące,** скоротёчная чахо́тка. **Suchoty gardłowe,** гортанная чахо́тка. || **Стро́гій постъ, на хлѣбѣ и на водѣ.**

Suchowietrzyca, -y, *ж.* **бездо́ждіе, за́суха.**

Suchy, сухо́й, чёрствый. **Sucha łaźnia,** парова́я ба́ня. ***Suchą kąpiel komu sprawić,** зада́ть кому́ ба́ню, вы́пороть, вы́сѣчь ро́згами. *Церк.* **Suchy Piątek,** страстна́я Пя́тница. **Sucha Niedziela,** второ́е Воскресе́нье поста́. **Sucha msza,** обѣ́дня безъ принятія Св. Причастія. **Sucha niemoc,** болѣзнь карто́феля. **Suchy ból, ломо́та,** боль въ костя́хъ. *Хим.* **Suche rozpuszczenie,** растворе́ніе посре́дствомъ огня́. **Suche razy,** побои, уда́ры. *Анат.* **Sucha żyła,** суха́я жи́ла, чу́вственная жи́ла, нервъ. **Suchy chleb,** чёрствый, сухо́й хлѣбъ. ***Patrzeć na co suchém okiem,** смотрѣть на что-либо равноду́шно, не проли́ть ни слезинки.

Suczka, -i, *ж.* **су́чка.**

Suczy, су́чій, су́кинъ.

Sudak, Suhak, -a, *м. Зоол.* **сайга́, ди́кая коза́.**

Sudamność, Sudanność, -ści, *ж. Стар.* **изя́щество, изя́щность, краси́вость, прія́тность, щегольство́.**

Sudanny, *Стар.* **изя́щный, краси́вый, прія́тный, щегольско́й.**

Sufit, -u, *м.* **потоло́къ.**

Sufragan, -a, *м.* **вика́рный; || вика́рій,** вика́рный епи́скопъ.

Suka, -i, *ж.* **су́ка.**

Sukces, -u, *м.* **успѣхъ, уда́ча,** *см.* **Pomyślność, Powodzenie.**

Sukcessja, -ji, *ж.* **насле́дованіе; || насле́дство, насле́діе.**

Sukcessor, -a, *м.* **насле́дникъ, преёмникъ; || пото́мокъ, ро́дственникъ по нисходя́щему колѣну.**

Sukcessyjny, насле́дственный.

Sukieneczka, -i, *ж. Умен.* **пла́тьице.**

Sukienko, -a, *ср.* **полусукно́; ||** *Умен.* **суко́нце.**

Sukiennia, -ni, *ж.* **суко́нная фа́брика.**

Sukiennica, -y, *ж.* **(***мн.* **Sukiennice), суко́нная ла́вка.**

Sukiennictwo, -a, *ср.* сукнодѣ́лie; || прода́жа су́коновъ, торгъ су́кнами; || *Собир.* суко́нный това́ръ, су́кна.

Sukienniczka, -i, *ж.* же́нщина занима́ющаяся сукнодѣ́лiемъ; || жена́ суко́нщика *или* суко́нника.

Sukienniczy, **сукнодѣ́льный**; || суко́нный.

Sukiennik, -a, *м.* суко́нщикъ, сукнодѣ́лъ; || суко́нникъ, торгове́цъ су́кнами.

Sukienny, суко́нный.

Sukmana, -y, *ж.* сѣрми́га, сѣрми́жный кафта́нъ.

Sukmanka, -i, *ж.* **казаки́нъ** (*же́нское платье*).

Suknia, -ni, *ж.* пла́тье, оде́жда.

Suknisko, -a, *ср. Уничиж.* сукни́шко, дрянно́е сукно́; || пла́тьишко, дрянно́е пла́тье.

Sukno, -a, *ср.* сукно́.

Suknowiec, -wca, *м.* **моль, платяна́я моль** (*паскомо́е*).

Sukrowica, **Sukrwica**, -y, *ж. Стар.* су́кровица.

Sukurs, -u, *м.* по́мощь, пособie, вспоможе́нie, вспомоществова́нie; || вспомога́тельное во́йско, секу́рсъ, *см.* **Pomoc**, **Posiłek**.

Sukursować, помога́ть, пособля́ть кому́.

Sułtan, -a, *м.* султа́нъ.

Sułtanicz, -a, *м.* сынъ султа́на.

Sułtanka, -i, *ж.* султа́нша.

Sułtański, султа́нскiй.

Sum, -a, *м. Зоол.* сомъ (*ры́ба*).

Suma, **Summa**, -y, *ж.* су́мма, ито́гъ. **Summa szacunkowa**, су́мма предло́женная на торга́хъ. **Summa wymagalna**, де́нежное взыска́нie; || *Мат.* цѣ́лое число́, цѣ́лое; || пе́речень, вы́водъ.

Sumą, **Summa**, -y, *ж. Церк. Католич.* по́здняя обѣ́дня. **Summę odprawiać**, служи́ть обѣ́дню, отправля́ть божественную слу́жбу, священнодѣйствовать.

Sumak, -a, *м. Бот.* кожевенное де́рево, сума́хъ.

Sumarjusz, **Summarjusz**, -a, *м.* сокраще́нie, пе́речень; || *Юрид.* о́пись докуме́нтовъ.

Sumaryczne, **Summaryczne**, кра́тко, сокраще́нно, сокраще́ннымъ поря́дкомъ, вкра́тцѣ, въ ито́гѣ.

Sumaryczny, **Summaryczny**, кра́ткiй, сокраще́нный.

Sumaryjnie, **Summaryjnie**, *см.* **Sumaryczne**.

Sumaryjny, **Summaryjny**, *см.* **Sumaryczny**.

Sumienie, **Sumnienie**, -nia, *ср.* со́вѣсть; || созна́нie. **Będzie to ciężyć na twojém sumieniu**, оставля́ю э́то на твою́ со́вѣсть. **Na moje sumienie**, по со́вѣсти, по чи́стой со́вѣсти, по и́стинѣ. || Со́вѣстливость. **Sumienie sobie z czego czynić**, со́вѣститься сдѣ́лать что́.

Sumiennie, добросо́вѣстно, со́вѣстливо; || *стара́тельно, рачи́тельно.

Sumienność, -ści, *ж.* добросо́вѣстность, со́вѣстливость; || *стара́тельность, рачи́тельность.

Sumienny, добросо́вѣстный, со́вѣстливый; || стара́тельный, рачи́тельный.

Sumka, -i, *ж.* ма́ленькая су́мка.

Sumki, **-mek**, *ж. мн.* доро́жная сума́, *см.* **Sakwa**.

Summa, **Summarjusz i t. d.**, *см.* **Suma**, **Sumarjusz i t. d.**

Sumować, **Zasumować**, **Zsumować**, *Мат.* скла́дывать, слага́ть, сложи́ть; || вычисля́ть, счита́ть, выкла́дывать, подводи́ть ито́гъ.

Sumowanie, **Zesumowanie**, **Zsumowanie**, -nia, *ср. Ариѳ.* сложе́нie; || вы́кладка, вычисле́нie.

Sumownie, **кра́тко**, **сокраще́нно**, **вкра́тцѣ**.

Sumowny, кра́ткiй, сокращённый.

Sumowy, сомо́вiй, *см.* **Sum**; || относя́щiйся къ су́ммѣ, *см.* **Suma**, **Summa**.

Sumpt, -u, *м.* издержа́нie, кошть.

Suna, -y, *ж. см.* **Sundak**.

Sunąć, **Suwać**, су́нуть, сова́ть, пихну́ть, пиха́ть, дви́нуть, дви́гать. || **Sunąć się**, **Suwać się**, су́нуться, сова́ться, передви́нуться, передвига́ться, дви́нуться, дви́гаться, передви́нуться, передвига́ться.

Sundak, -a, *м.* ко́жаная бакла́га; || су́мка, небольшо́й чемода́нъ, небольша́я вали́за.

Supeł, -pła, *м.* у́зелъ.

Supełek, -łka, *м. см.* **Supełek**.

Superarbiter, -tra, *м.* посре́дникъ, тре́тейскiй судья́.

Superata, -y, *ж.* ли́шекъ, изли́шекъ, остато́къ (*су́ммы*), *см.* **Przewyżka**.

Superintendencja, -ji, *ж.* гла́вный надзо́ръ.

Superintendent, -a, *м.* су́перъ-интенде́нтъ (*въ лютера́нской це́ркви*).

Superrewizja, -ji, *ж.* переосвидѣ́тельствованie.

Suplika, -i, *ж.* проше́нie, челоби́тная.

Supplikacja, -ji, *ж.* моле́нie, моль́ба́, проше́нie, *см.* **Błaganie**, **Prośba**.

Suplikant, -a, *м.* проси́тель, челоби́тчикъ.

Suponować, полага́ть, предполага́ть, *см.* **Przypuszczać**.

Supozycja, -ji, *ж.* предположе́нie, *см.* **Przypuszczenie**.

Supozytorjum, *Нескл. Мед.* за́дни́къ, со́сулька, *см.* **Czopek**.

Supresja, -ji, *ж.* отмѣ́на, уничтоже́нie, упраздне́нie.

Supresyjny, упра́здненный, *см.* **Fundusz**.

Suprymować, отмѣни́ть, упразднить.

Surducik, -a, *м. Умен.* сертучёкъ.

Surdut, -a, *м.* серту́къ.

Surma, -y, *ж. Муз.* су́рна, ду́дка, свиста́лка.

Surmacz, -a, *м.* су́рнiкъ, игра́ющiй на су́рнѣ.

Surogat, -u, *м.* суррога́тъ; || заступа́ющій чьё либо мѣсто. **Biskup-Surogat**, замѣня́ющій епи́скопа.

Surowica, -y, *ж. Горн.* рапа́, ропа́, солёный разсо́лъ самосадочныхъ озёръ, *или* садки́ со́ли; || *Анат.* **Naczynia surowicy**, пасо́чные сосу́ды; || **Surowica, Surówka**, -i, *ж.* нежжёный кирпи́чъ, **кирпи́чъ** въ сыро́мъ, сыро́цъ.

Surowiec, -wca, *м.* чугу́нъ; || сыромя́ть, вы́моченная ко́жа живо́тныхъ; || **сыромя́тный** реме́нь.

Surowizna, -y, *ж* сырьё, сы́рость; || неудобоварймое ку́шанье; || **Surowizna w żołądku**, несварймость въ желу́дкѣ; || чугу́нъ, *см.* **Surowiec**.

Surówka, *см.* **Surowica**.

Surowo, суро́во, угрю́мо, гру́бо, **нелас́ково**; || стро́го.

Surowość, -ści, *ж.* суро́вость, гру́бость; || стро́гость; || жесто́кость.

Surowy, *Стар. и Прост.* **сыро́й**; || суро́вый, угрю́мый, гру́бый; || стро́гій; || жесто́кій. **Surowa kara**, стро́гое наказа́ніе. **Surowe życie prowadzić**, вести́ стро́гую жизнь. **Surowy zakaz**, стро́гое запреще́ніе.

Sus, -a, *м.* **скачо́къ, прыжо́къ. Dać sus**, сдѣлать скачо́къ.

Suscepta, -y, *ж.* **принима́ніе, приня́тіе.**

Susceptant, -a, *м.* пріёмщикъ.

Suseł, -sła, *м. Зоол.* су́слик (*звѣро́къ*).

Suspendować, отрѣша́ть на не́которое вре́мя отъ до́лжности (*чино́вника*).

Suspensa, -y, *ж. Юрид.* пріостановле́ніе дѣла; || **отрѣше́ніе** отъ до́лжности (*на вре́мя*).

Sustentacja, -ji, *ж.* **содержа́ніе, продоволь́ствованіе.**

Susz, -u, *м.* сушни́къ, сушня́къ, хворостни́къ, хворости́нникъ, высохшіе древе́сные су́чья; || **Susz pszczelny**, поро́жній сотъ, ячёйки безъ мёду.

Susza, -y, *ж.* за́суха, сухота́, сушь.

Suszalnia, Suszarnia, Susznia, -ni, *ж.* суши́льня, суши́ло, суши́лка.

Suszenie, -nia, *ср.* высу́шиваніе; || *Хим.* обжига́ніе, **жже́ніе**; || сухоя́дѣніе, стро́гій постъ.

Suszony, сушёный.

Suszyć, суши́ть, высу́шивать, осуша́ть. **Suszyć len**, просу́шивать ленъ; || *Хим.* обжига́ть; || ***Suszyć sobie mózg**, *или* **głowę nad czém**, ломать себѣ го́лову надъ чѣмъ; || соблюда́ть стро́гій постъ, употребля́ть то́лько сухо́ю пи́щу.

Sutana, Sutanna, -y, *ж.* ря́са; || **до́кторская ма́нтія.**

Sutanny, ря́сный; || **ряссофо́рный**; || **нося́щій** до́кторскую ма́нтію; || **Sutanny**, тро́щёный, сучёный (*о шёлкѣ*).

Suto, оби́льно, изоби́льно; || **довольно, обши́рно**; || пы́шно, **великолѣпно, бога́то.**

Suty, украшенный; || **обильный, изобильный**; || пышный, **великолѣпный, бога́тый.**

Suwać, *см.* **Sunąć.**

Suwak, -a, *м. Зоол.* бедре́цъ, песча́нка (*грызу́нъ*).

Suwalny, подвижно́й, передвижно́й.

Suwanie, -nia, *ср.* передвиже́ніе, передвига́ніе.

Swach, -a, *м. см.* **Swat.**

Swacha, -y, *ж.* сва́ха; || сво́дня.

Swachna, Swata, -y, *ж.* сва́тья.

Swactwo, -a, *ср.* сва́танье, сватовство.

Swąd, -ędu *или* -ądu. *м.* чадъ, угаръ; || вонь, дурно́й за́пахъ.

Swadźba, -y, *ж. см.* **Swactwo**; || сва́дьба.

Swak, -a, *м.* своякъ, *см.* **Szwagier.**

Swar, -u, *м.* ссо́ра, брань, разда́ръ, несогла́сіе (*Русск Стар.* сваръ).

Swarliwie, сварли́во.

Swarliwość, -ści, *ж.* сварли́вость.

Swarliwy, сварли́вый.

Swarzyć się, ссо́риться, брани́ться.

Swaszka, -i, *ж.* сва́ха, сва́тья.

Swat, -a, *м.* сватъ.

Swata, *см.* **Swachna.**

Swatać (kogo z kim *или* za kogo), сва́тать (*кого́ на ко́мъ или за кого́*). **Swatać się** (komu), сва́таться (*къ кому́, за кого*).

Swawola, -i, *ж.* своево́ліе, своево́льство, распу́щенность, безчи́ніство; || рѣзвость, ша́лость, дура́чество, прока́зы.

Swawolenie, -nia, *ср.* шаловли́вость, своево́льничанье, самово́льничанье.

Swawolić, Swywolić, самово́льничать, шали́ть, рѣзви́ться, дура́читься, повѣсничать, прока́зничать.

Swawolnica, -y, *ж.* шалу́нья, прока́зница, рѣзву́ха, рѣзву́нья. *Умен.* **Swawolniczka**, -i, рѣзву́шка.

Swawolnictwo, -a, *ср. см.* **Swawola, Swawolność.**

Swawolnie, Swywolnie, рѣзво, шаловли́во, игри́во, шутли́во.

Swawolnik, Swywolnik, -a, *м.* повѣса, шалу́нъ, рѣзву́нъ.

Swawolność, -ści, *ж.* самово́льность, бу́йство, безчи́нство, на́глость; || рѣзвость, жи́вость, шаловли́вость.

Swawolny, Swywolny, самово́льный, бу́йный, безчи́нный, на́глый; || рѣзвый, живо́й, шаловли́вый.

Swawolować, *см.* **Swawolić.**

Swawolowanie, *см.* **Swawolenie.**

Swędnieć, чади́ть; || боня́ть.

Swędra, -y, *ж.* пя́тно, грязь; || **пера́ха, замара́ха, неопря́тный** человѣкъ.

Swędzić, дыми́ть, чади́ть; || **Swędzić, Świędzić**, вуде́ть, сверби́ть.

Swiadczenie, -nia, *ср.* **показа́ніе, свидѣтельство**, *см.* **Swiadectwo**; || **Swiadczenie**, оказа́ніе, изъявле́ніе; || **Swiadczenie się**, ссы́лка на чье либо свидѣтельство.

Swiadczyć, свидѣтельствовать. **Wy-**

świadczyć komu co, оказáть кому́ либо что́. **Wyświadczyć komu łaskę**, оказáть кому́ мл.лость; || **Swiadczyć się**, брать кого́ **въ** свидѣ́тели, **свидѣтельствоваться** чѣ́мъ *или* чѣмъ, **ссылáться на кого́** *или* **на что́**.

Swiadectwo, **-a**, *ср.* свидѣ́тельство, **засвидѣ́тельствованіе**, удостовѣ́реніе. **Swiadectwo składowe**, свидѣ́тельство объ освобожде́ніи това́ровъ отъ по́шлины. **Swiadectwo ładunkowe**, бага́жное свидѣ́тельство. *Юрид.* **Swiadectwo o założenie apellacji**, апелляціо́нное свидѣ́тельство. **Swiadectwo uzdolnienia**, одобрительное свидѣ́тельство. **Świadectwo legitimacyjne**, видъ на жи́тельство. **Na świadectwo**, **въ** знакъ, въ удостовѣ́реніе чего́. **Brać kogo na swiadectwo**, брать кого́ въ свидѣ́тели, *см.* **Świadek**.

Świadecznie, *Стар.* **при свидѣтеляхъ** (**Przy świadkach**).

Świadeczny, свидѣ́тельскій, свидѣ́тельствующій, удостовѣри́тельный. **List świadeczny**, пи́сьменное **свидѣ́тельство**; || вѣ́рующее письмо́.

Świadek, **-dka**, *м.* свидѣ́тель. **Świadek naoczny**, очеви́дный свидѣтель, очевидецъ. **Brać, używać kogo za świadka**, взять кого́ во **свидѣтели**. **Stawić, postawić świadków**, предста́вить свидѣтелей. **Swiadek odwodowy**, отведённый, устранённый свидѣ́тель. **Świadek (przy pojedynku)**, секунда́нтъ.

Świadom, Świadomy, свѣ́дущій, зна́ющій, зна́ющъ, знако́мый; || о́пытный; || неку́сный. **Świadom dróg, miejsc**, хорошо́ зна́ющій доро́ги, мѣ́стность; || **Świadomy**, **-ego**, *м.* знато́къ, экспе́ртъ, свѣ́дущій человѣ́къ.

Świadomca, **-y**, *м. см.* **Świadom**.

Świadomie, съ увѣренностію, завѣ́домо.

Świadomość, **-ści**, *ж.* позна́ніе, зна́ніе, свѣ́дѣніе; || знако́мство; || о́пытность; || созна́ніе.

Świat, **-a**, *м.* свѣтъ, міръ. **Świat słoneczny**, со́лнечная систе́ма, систе́ма міра. **Świat powszechny**, вселе́нная. **Stworzenie świata**, сотворе́ніе міра. **Podróż około świata**, путеше́ствіе вокру́гъ свѣта. **Zbawiciel świata**, Спаси́тель міра. **Swiat starożytny**, дре́вній міръ. **Swiat chrześcjański**, христіа́нскій міръ. **Stary świat**, ста́рый свѣтъ (*Евро́па, Азія, Африка*). **Nowy świat**, но́вый свѣтъ (*Аме́рика*). **Wielki świat**, большо́й свѣтъ, вы́сшее о́бщество. **Jak świat światem**, отъ нача́ла вѣ́ка, искони́, съ тѣхъ поръ какъ міръ существу́етъ. * **Nigdy na świecie**, никогда́, ни во вѣ́къ. **Pójść w świat**, пусти́ться въ свѣтъ, на край свѣта. **Bywać w świecie**, быва́ть въ свѣтѣ, посѣща́ть о́бщество. * **Za nic na świecie**, ни за что́ **въ** свѣтѣ. **Na tamtym świecie**, на томъ **свѣтѣ**, въ бу́дущей жи́зни. **Przyjść na świat**, **увидѣть** свѣтъ, родиться. **Opuścić świat**, оста́вить свѣтъ, умере́ть. **Ukazać się na świat**, показа́ться въ свѣтѣ, въ о́бществѣ. **Na świat wydać dzieło**, изда́ть, вы́пустить въ свѣтъ сочине́ніе. **On winien, on dłużny całemu światu**, онъ въ долгу́ какъ шелку́, всѣмъ до́лженъ, у всѣхъ въ долгу́.

Swiąteczny, пра́здничный.

Swiątek, **-tka**, *м. Умен.* ма́лый міръ, свѣтъ въ ма́ломъ ви́дѣ.

Swiątek, **-tka**, *м. Стар.* свято́й челове́къ; || о́бразъ свята́то, ико́на; || пра́вникъ; || * свято́ша; || **Zielone świątki**, *мн.* пятидеся́тница, Тро́ицынъ день, Ду́ховъ день.

Światełko, **-a**, *ср.* сла́бый свѣтъ, чуть свѣтя́щійся **огонёкъ**, мерца́ніе, про́блескъ, о́тблескъ.

Swiątka, **-i**, *ж.* вскры́ша, вскры́шная ка́рта, ко́зырь, козы́рная ка́рта.

Świątkować, пра́здновать, наблюда́ть пра́здники; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Swiątkowy, относя́щійся къ Тро́ицыну дню, къ Ду́ху дню, *см.* **Swiątek**.

Swiatle, * разу́мно, благоразу́мно, **съ** зна́ніемъ дѣ́ла.

Swiatło, **-a**, *ср.* свѣтъ; || освѣще́ніе; || свѣча́; || *свѣ́денie, позна́ніе, просвѣще́ніе, просвѣщённый взглядъ, усмотрѣ́ніе.

Swiatłość, **-ści**, *ж.* свѣтъ, сія́ніе, блескъ; || * я́сность.

Swiatły, свѣ́тлый, сія́ющій, блестя́щій; || просвѣщённый. **Pokój światły**, свѣ́тлая ко́мната. **Człowiek światły**, просвѣщённый человѣ́къ, *см.* **Widny**.

Swiątnica, **-y**, *ж.* свята́лище, святы́ня, храмъ.

Swiątnik, **-a**, *м.* ри́зничій, ключа́рь; || *Стар.* свя́тцы, церко́вный мѣсяцесло́въ.

Swiątobliwie, *Нар.* благочести́во.

Swiątobliwość, **-ści**, *ж.* свя́тость, благоче́стіе; || святѣ́йшество (*титулъ па́пы*).

Swiątobliwy, свято́й, пра́ведный, благочести́вый.

Swiatopis, **-a**, *м.* космогра́фія, міроописа́ніе.

Swiatorządca, **-y**, *м.* властели́нъ вселе́нной, вседержи́тель.

Świątość, *см.* **Swiętość**.

Swiatowładzca, **-y**, *м. см.* **Swiatorządca**.

Swiatowość, **-ści**, *ж.* свѣ́тскость.

Swiatowy, мірско́й; || свѣ́тскій, зна́ющій свѣтъ, ло́вкій въ обхожде́ніи; || су́етный. **Marności światowe**, свѣ́тская су́етность, мірскія суеты́. **Człowiek światowy**, свѣ́тскій человѣ́къ.

Swiątynia, **-ni**, *ж.* святы́ня, **святи́лище**, **свяще́нное** мѣсто, храмъ.

Swider, **-dra**, *м.* сверло́, бура́вь. **Świder w ludwisarni**, пу́шечное сверло́. **Swider ziemny**, земляно́й буръ. **Swider dłutowy**, *Горн.* долотча́тый буръ. **Swider jedno i kilko ostrzowy**, на́личный буръ. **Swider blachowy zwijany**, сверло́. **Swider**

łyżkowy, ло́жечный буръ. Świder z korbą, коловоро́тъ. * Świdrem patrzeć, коси́ться, ко́со смотре́ть на кого́.

Świderek, -rka, *м*, *Умен.* бурави́къ.

Świdrować, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, бури́ть. *Świdrować oczyma, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Świdrowato, винтообра́зно, винто́мъ, спира́льно.

Świdrowaty, винтово́й, винтообра́зный, спира́льный; || бура́вчатый, име́ющій видъ бурава́.

Świdrownia, -ni, *ж.* сверли́льная ме́льница, сверли́льный стано́къ.

Świdryk, -a, *м.* ша́шень (*мо́ллюскъ*).

Świdrzyć (oczyma), поводи́ть глаза́ми, смотре́ть умы́льно; || вили́ять, вывёртываться, употребля́ть уло́вки.

Świdwa, Świdwina, -y, *ж.* *Бот.* бирю́чина (*деревцо́*).

Świeca, -y, *ж.* свѣча́, све́чка. Świece lać, лить све́чи; || *Артил.* пали́тельная свѣча́; || *Охот.* Świece jelenia, глаза́ у оле́ня; || *Бот.* Świeca nocna, осли́нникъ (*расте́ніе*); || * Świecę na kogo rzucać, проклина́ть, предава́ть кого́ ана́ѳемѣ публи́чно, съ амво́на.

Świecarz, -a, *м.* свѣчни́къ, дѣлающій или продающій свѣчи.

Święcenie, -nia, *ср.* (dnia, święta), пра́здноваиіе, торжествова́ніе; || свяще́ніе, посвяще́ніе, освяще́ніе. Święcenie kościoła, освяще́ніе це́ркви. Święcenie wody, водосвя́тіе, водосвяще́ніе. Święcenie wyższe, свяще́нство

Świecić, свѣти́ть; || * сія́ть, блиста́ть. Słońce świeci, со́лнце свѣтитъ, блести́тъ, сіе́тъ. Księżyc świeci, мѣсяцъ свѣтитъ. *Panie świeć nad jego duszą, упоко́й, Го́споди, его́ ду́шу. * Świecić zębami, скали́ть зу́бы, постоя́нно смѣя́ться; || Świecić się, свѣти́ться, издава́ть свѣтъ, сія́ть, блестѣ́ть. Świeca jasno, ciemno się świeci, свѣча́ я́сно, тёмно гори́тъ. Świeci się w pokoju, въ ко́мнатѣ ви́денъ свѣтъ. *Посл.* Nie wszystko złoto co się świeci, не всѣ то зо́лото, что́ блести́тъ.

Święcić, свяги́ть, освяща́ть; || пра́здновать; || благословля́ть. Święcić niedzielę, пра́здновать воскресенье. Święcić czyje imię, czyję pamięć, благословля́ть чьё либо и́мя, чью либо па́мять; || Święcić się, свяги́ться, освяща́ться, освяти́ться; || пра́здновать. Niedziela powinna się święcić, воскресе́нье должно́ быть пра́здуемо. Święć się imie Twoje, да свяги́тся и́мя Твое́; || (*въ карт. игрѣ*): Co się święci? како́й ко́зырь; || происходи́ть, твориться. Nie wiesz co się święci, ты не зна́ешь, что происхо́дитъ, что твори́тся.

Świecidełko, -a, *ср.* *Умен.* *см.* Świecidło), безде́лу́шка, балабо́лка, блёстка.

Świecidło, -a, *ср.* мишура́; || * ло́жный блескъ.

Święcie, свя́то, на́божно; || стро́го, непарушимо.

Świecioch, -a, *м.* *Стар.* фона́рщикъ.

Świecki, свѣтскій, мірско́й.

Świeckość, -ści, *ж.* свѣтскость.

Świecogaś, -sia, *м.* *Зоол.* ночна́я ба́бочка, ночно́й мотылёкъ.

Święcone, -ego, *ср.* Święconka, -i, *ж.* освящённыя я́ства во вре́мя Па́схи, въ Свѣтлое Христо́во Воскресе́ніе.

Świeconośca, -y, *м.* фона́рщикъ; || несу́щій фонарь со свѣчо́ю во вре́мя кре́стнаго хо́да.

Święcony, свято́й, освящённый. Woda święcona, свята́я вода́.

Świeczka, -i, *ж.* свѣчка; || *Бот.* оча́нка (*расте́ніе*); || *Артил.* скорострѣльная тру́бка.

Świeczkowy, свѣчно́й.

Świecznik, -a, *м.* канделя́бръ, подсвѣ́чникъ съ не́сколькими рожка́ми для свѣчей.

Świędzić, *см.* Swędzić.

Świędzik, -a, *м.* *Зоол.* родъ пауко́.

Świegot, -a, *м.* щебету́нъ, пустоме́ля, болту́нъ.

Świegotać, щебета́ть, чири́кать (*о пти́цахъ*); || болта́ть, лепета́ть

Świegotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чири́канье.

Świegotka, -i, *ж.* щебету́нья, болту́нья.

Świegotliwie, щебетли́во.

Świegotliwy, Świegotny, щебетли́вый, болтли́вый.

Świekier, -kra, *м.* свёкоръ, *см.* Teść.

Świekra, -y, *ж.* свекро́вь.

Świekry, -ów, *Собир.* свёкоръ и свекро́вь (*вмѣстѣ*).

Świercz, *см.* Świerszcz.

Świerczyna, -y, *ж.* пи́хта, ель, (*де́рево*); || е́льникъ, пи́хтовникъ.

Świergot, Świerkot, -u, *м.* щебета́нье, чири́канье (*пти́цъ*).

Świergotać, Świerkotać, щебета́ть, чири́кать, *см.* Świegotać.

Świergotanie, Świerkotanie, -nia, *ср.* щебета́нье, чрикава́нье (*пти́цъ*), *см.* Świegot, Świegotanie.

Świergotek, -tka, *м.* луговой жа́воронокъ.

Świerk, -u, *м.* пи́хта, ель, хво́йное де́рево.

Świerkać, чирика́ть (*о воробьѣ, о дроздѣ*).

Świerkowy, ело́вый, пи́хтовый.

Świernia, -ni, *ж*, Świronek, -nka, *м.* амба́ръ.

Świerszcz, -a, *м.* *Зоол.* сверчо́къ (*насѣко́мое*).

Świerszczeć, Świerszczyć, сверча́ть, свиристѣ́ть (*о сверчкѣ*).

Świerzb, -u, *м.* Świerzba, -y, *ж.* свербѣ́жъ, зудъ, щекота.

Świerzbiączka, -i, *ж.* *Мед.* мѣлкая сыпь,

зудъ чесо́тка, коро́ста, шо́луди; || *си́льное жела́ніе, стра́шная охо́та.

Swierzbieć, свербѣ́ть, зудѣ́ть; || *чеса́ться. Swierzbi go skóra, у него́ чѣ́шется ко́жа.

Swierzbowaty, чесо́точный, шелуди́вый, парши́вый.

Swierzopa, Swierzepa, -y, *ж.* **кля́ча, изнурённая и дурна́я кобы́ла.**

Swieść, -ści, *ж. Област.* **своя́чина, своя́ченица** (*Стар. Русск.* **свѣсть**).

Swietlica (*Стар.* **Swietnica**), **-y,** *ж.* **свѣтли́ца, го́рница,** *см.* **Izba, Komnata.**

Swietliczka, -i, *ж.* **свѣтли́чка, ко́мнатка, го́ренка.**

Swietlik, -a, *м.* **свѣтя́щее тѣ́ло; || исто́чникъ свѣ́та, свѣторо́дъ; || свѣтля́къ** (*насѣко́мое*); || *Бот.* **очи́нка** (*растеніе*).

Swietlnik, -a, *м. Горн.* **отвѣ́рзтіе въ копа́льняхъ, куда́ прохо́дитъ свѣ́тъ, отду́шина.**

Swiętna, y, *ж.* **козы́рная ка́рта, вскры́тка.**

Świętne, -ego, *ср. Морс.* **пода́рокъ матро́самъ въ большо́й пра́здникъ.**

Swietnie, блиста́тельно, пы́шно, великоле́пно.

Swietność, -ści, *ж.* **блескъ, сія́ніе; || лоскъ, гля́нецъ.**

Swietny, блиста́тельный, пы́шный, великоле́пный.

Swiętny, козы́рный, *см.* **Świętna.**

Święto, -a, *ср.* **пра́здникъ, пра́здничный день.**

Świętojanki, -nek, *мн.* **смороди́на** (*я́года*), *см.* **Porzeczka.**

Swiętojański, относя́щійся ко дню св. Іоа́нна. **Kościół Swiętojański,** це́рковь св. Іоа́нна. **Robaczek świętojański,** свѣтля́къ. **Chleb świętojański,** сла́дкій рожо́къ (*плодъ*).

Swiętokaźca, -y, *м.* **осквери́тель святы́ни.**

Swiętokradzca, -y, *м.* **святота́тецъ, осквери́тель святы́ни**

Swiętokradzki, святота́тственный, нечести́вый. **Po świętokradzku,** святота́тственно, нечести́во.

Swiętokradztwo, -a, *ср.* **святота́тство, осквернённая святы́ня.**

Swiętokupstwo, -a, *ср.* **святоку́пство, симо́нія** (*продажность и продажа званій и мѣстъ духове́нства*).

Swiętopietrze, -a, *ср.* **ле́пта св. Петра́.**

Swiętość, -ści, *ж.* **свя́тость; || святы́ня, святы́я ве́щи.**

Swiętoszek, -szka, *м.* **свято́ша, ханжа́, пустосвя́тъ, лицемѣ́ръ.**

Swiętoszka, -i, *ж.* **свято́ша, ханжа́, пустосвя́тка, лицемѣ́рка.**

Swiętować, пра́здновать; || пра́здно проводи́ть вре́мя, гуля́ть.

Swiętoziół, -u, *м.* **Swiętolina, -y,** *ж. Бот.* **садо́вый кипари́съ.**

Święty, свято́й, свяще́нный. **Pismo święte,** свяще́нное писа́ніе. **Swięci apostołowie,** святы́е апо́столы. **Rok święty,** *см.* **Jubileusz.** ***Swiętéj pamięci mój ojciec, moja matka,** поко́йный оте́цъ мой, поко́йная мать моя́ *или* блаже́нной па́мяти оте́цъ мой, мать моя́.

Swięty, -ego, *м.* **Swięta, -éj,** *ж.* свято́й, свята́я.

Swieżo, неда́вно, то́лько что, но́во, вновь. **Swieżo przybyły,** то́лько что, неда́вно прибы́вшій, пріѣхавшій.

Swieżość, -ści, *ж.* свѣ́жесть, прохла́да; || жи́вость (*краскомъ*); || бо́дрость.

Swieży, свѣ́жій, прохла́дный. **Świeże powietrze,** прохла́дный *или* свѣ́жій во́здухъ. **Świeże wiadomości,** новѣ́йшія извѣ́стія.

Swieżyć, свѣжѣ́ть (*о вѣтрѣ, о во́здухѣ*). **Świeży na dworze,** на дворѣ́ свѣжѣ́етъ, стано́вится хо́лодно.

Swini, свино́й, свиня́чій.

Świnia, -ni, *ж.* **свинья́, бо́ровъ. Świnia dzika,** *см.* **Dzik. Świnia morska,** морска́я сви́нка.

Świniak, -a, *м. Бот.* **шишкова́тый подсо́лнечникъ, лугово́й горо́хъ, мы́шка; || свину́ха** (*грибъ*).

Świniarz, -a, *м.* **свинопа́съ; || торгу́ющій свиньями.**

Świnina, -y, *ж.* **свини́на,** *см.* **Wieprzowina.**

Świnka, -i, *ж. Умен.* **сви́нка.**

Świnnik, -a, *м* **свина́рня, свино́й хлѣвъ.**

Świński, свиня́чій, сви́нскій; || *гря́зный, неопря́тный. **Świński targ,** продажа свине́й. || **Poświńsku,** посви́нски.

Świństwo, -a, *ср* **сви́нство, нечистота́, неопря́тность.**

Świntuch, -a, *м.* **замара́ха, неря́ха, свинья́.**

Świronek, -nka, *м., см.* **Świernia.**

Świśnięcie, -cia, Świśnienie, -nia, *ср.* **свистъ, свиста́ніе.**

Świst, -u, *м.* **свистъ.**

Świstać, Świsnąć, свиста́ть, сви́стнуть, *см.* **Gwizdać, Świszczeć.** * **Świsnąć kogo,** дать пощёчину, оплеу́ху, влѣпи́ть, отвѣсить уда́ръ, пощёчину, сви́стнуть по́уху.

Świstaczka, -i, *ж.* **вѣ́трелица, вертопра́шка; || свисто́къ.**

Świstak, -a, *м.* **вѣ́трелникъ, вертопра́хъ.**

Świstałka, -i, *ж.* **свисто́къ.**

Świstanie, -nia, *ср.* **свиста́ніе, свистъ,** *см.* **Gwizdanie, Świśnięcie.**

Świstek, -stka, *м.* **лоскуто́къ бума́ги; || него́дный печа́тный листо́къ.**

Świstuła, -y, *ж. Охот.* **ди́кая у́тка.**

Świszcz, -a, *м. Зоол.* **суро́къ** (*животное*); || **пронзи́тельный, сви́щущій вѣ́теръ.**

Świszczeć, свиста́ть, свисте́ть (*о вѣтрѣ*).

Świszczypała, -y, *м.* **вѣ́трелникъ, вертопра́хъ.**

Świt, -u, *м.* разсвѣ́тъ, свѣта́ніе. Przed świtem, до разсвѣ́та.

Świta, -y, *ж.* сви́та, *см.* Orszak.

Świtać, разсвѣта́ть.

Świtanie, -nia, *ср.*, *см.* Świt.

Świtek, -tku, *м. Стар.* Zwitek, сви́токъ. || *Бот.* кра́сное де́рево, *см.* Mahoń.

Swoboda, -y, *ж.* свобо́да, во́ля, во́льность, *см.* Wolność.

Swobodnie, свобо́дно, во́льно, непринужде́нно.

Swobodnieć, освобожда́ться; || вы́карабкаться (*изъ подъ чего́*); || вы́драться (*изъ болота*); || отдѣ́лываться (*отъ кого́*, *отъ чего́*).

Swobodność, -ści, *ж.* свобо́дность, независи́мость, непринужде́нность; || лёгкость.

Swobodny, свобо́дный, во́льный; || независи́мый, непринужде́нный.

Swobodzić, *см.* Oswobadzać, Wyswobadzać.

Swoić, *см.* Oswajać; || Oswajać sobie, *см.* Przyswajać.

Swój, Swoja, Swoje (*Сокращ.* Swa, *ж.*, Swe, *ср.*), свой, своя́, своё.

Swojak, -a, *м.* земля́къ, единове́мецъ; || свои́къ (*мужъ жены́ной сестры́*).

Swojski, *Стар.* со́бственный, *см.* Swój; || туземный, приро́дный, ме́стный; || ручно́й, приручённый, дома́шній (*о животныхъ*).

Swojszczeć, дѣ́латься ручны́мъ, приручи́ться; || вступи́ть въ сосло́віе гра́ждан чужо́го кра́я.

Swora, *см.* Sfora.

Swornie, *см.* Sfornie.

Sworność, *см.* Sfornošć.

Sworny, *см.* Sforny.

Sworować, *см.* Sforować.

Sworzeń, -rznia, *м.* шкво́рень, серде́чникъ; || *Плотн.* сте́ржень.

Swowola, *см.* Swawola.

Swowolny, *см.* Swawolny.

Swywola, *см.* Swawola.

Swywolić, *см.* Swawolić.

Swywolnie, *см.* Swawolnie.

Swywolnik, *см.* Swawolnik.

Swywolny, *см.* Swawolny.

Sycić, насыща́ть.

Syczeć, шипѣ́ть (*о змѣя́хъ, гуся́хъ*); || шепеля́вить; || ши́кать.

Sygilacja, -ji, *ж.* приложе́ніе печа́ти.

Sygilować, приложи́ть печа́ть.

Sygna, *мн.* нумера́ и зна́ки на това́рныхъ мѣста́хъ.

Sygnalizowanie, -nia, *ср.* подава́ніе сигна́ловъ.

Sygnet, -a или -u, *м.* печа́ть, печа́тка, перстень съ печа́тью.

Sykać, *см.* Syczeć.

Sylaba, Syllaba, -y, *ж. Грам.* слогъ, складъ, *см.* Zgłoska.

Sylabizować, *Грам.* скла́дывать по слога́мъ.

Sylabizowanie, -nia, *ср.* скла́дываніе буквъ, скла́дываніе по слога́мъ.

Sylabny, Sylabowy, *Грам.* состоя́щій изъ слого́въ, силлаби́ческій.

Syłka, Zsyłka, -i, *ж.* вы́сылка, ссы́лка.

Sylogizm, -u, *м.* силлоги́змъ, умозаключе́ніе.

Symboliczny, символи́ческій, знамени́тельный.

Symbolika, -i, *ж.* символи́ческое представле́ніе.

Symbolizować, изобража́ть символи́чески.

Sympatja, -ji, *ж.* симпа́тія, сочу́вствіе.

Sympatycznie, симпати́чески, сочу́вственно.

Sympatyczny, симпати́ческій, сочу́вственный.

Syn, -a, *м.* сынъ. Syn marnotrawny, блу́дный сынъ.

Synaczek, -czka, Synek, -nka, Syneczek, -czka, Synalek, -lka, *м.* сыно́чекъ, сыно́къ.

Synagoga, -i, *ж.* синаго́га.

Synal, -a, *м. Прост.* сынъ, сыно́къ.

Synalagmatyczny, *Юрид.* взаимно обязу́ющій, двусторо́нній.

Syndyctwo, -a, *ср.* до́лжность си́ндика.

Syndyk, -a, *м.* си́ндикъ, старши́на.

Synod, -u, *м.* сино́дъ, собо́ръ духо́вныхъ.

Synodalny, синода́льный, собо́рный.

Synogarlica, -y, *ж.* го́рлица (*пти́ца*).

Synowa, -éj, *ж.* неве́стка, сноха́.

Synowica, -y, *ж.* племя́нница, дочь бра́та.

Synowiec, -wca, *м.* племя́нникъ, сынъ бра́та.

Synowski, сыно́вній. Po synowsku, какъ слѣ́дуетъ, какъ прили́чно до́брому сы́ну.

Synowstwo, -a, *ср.* сыновство́, состоя́ніе сыно́внее.

Sypać, Wsypać, сы́пать, всы́пать. || Sypać się, Wysypać się, сы́паться, вы́сыпаться.

Sypanie, -nia, *ср.* насыпа́ніе, ссы́пка.

Sypanka, -i, *ж.* ме́ра для сыпа́нія, сево́къ.

Sypełek, -łka, *м.* узело́къ; || *Птицел.* сно́къ.

Sypiać, спать.

Sypialnia, -ni, *ж.* спа́льня, спочива́льня.

Sypialny, спа́льный.

Sypień, -pnia, *м.* на́сыпь (*мѣльничный*); || сово́къ, ме́ра для насыпа́нія; || цѣди́льная воро́нка.

Sypki, сыпу́чій, рассы́пчивый, рассы́пчатый; || рыхлый.

Sypkość, -ści, *ж.* сыпу́честь, рассы́пчивость; || рыхлость.

Syrop, -u, *м.* сиро́пъ, па́тока.

Syropowy, сиро́пный, па́точный.

Sysak, -a, Sysuń, -nia, Sysal, -a, *м.* грудно́й младе́нецъ; || сосу́нъ, сосу́нчикъ

(*о животныхъ*); || *Охот.* олéній телёнокъ, молодáя косýля.

Syt, -u, *м.* употребля́ется то́лько въ выраже́нiи: **Do sytu**, до́сыта, до сы́тности, *см.* **Syty**.

Sytność, -ści, *ж.* питáтельность.

Sytny, сы́тный, питáтельный.

Sytość, -ści, *ж.* сы́тость, пресыще́нiе; || довóльство, избы́токъ. ***Do sytości mieć czego**, преизобúловать чéмъ, имéть что́-либо по го́рло.

Sytuacja, -ji, *ж.* мéстность, мéстоположе́нiе; || положе́нiе, состоя́нiе; || мéсто, ситуáцiя.

Sytuacyjny, ситуацióнный, мéстный.

Sytuowany, располо́женный въ извéстной мéстности.

Syty, сы́тый.

Sza! *Межд.* тсъ! цыцъ! ти́ше! молчáть!

Szabas, -u, *м.* суббóта, шáбашъ (*у Евре́евъ*).

Szabaśnik, -a, *м.* лю́стра зажигáемая въ шáбашъ (*у Евре́евъ*); || хлéбная печь.

Szabasować, соблюдáть суббóту, шáбашъ (*у Евре́евъ*).

Szabasówka, -i, *ж.* сáльная свéчка зажигáемая въ шáбашъ (*у Евре́евъ*); || вóдка хорóшаго кáчества.

Szabelka, -i, *ж. Умен.* сáбелька.

Szabelnia, -ni, *ж.* сáбельная фáбрика.

Szabelnik, -a, *м.* сáбельный мáстеръ.

Szabelny, сáбельный.

Szabeltas, -u, *м.* шáпка (*у гусáръ и уланъ*).

Szaber, -bru, *м.* щéбень.

Szabla, -i, *ж.* сáбля, палáшъ; || *Охот.* клыкъ (*у кабана́*).

Szablica, -y, *ж.* сáблица.

Szablina, -y, *ж.* дрянна́я сáбля.

Szablisko, -a, *ср. см.* Szablica.

Szablon, -u, *м.* образéцъ; || *Плотн.* лекáло.

Szabrować, Zaszabrować, перемáзывать, перемáзать, перештукатýривать, перештукатýрить, подправля́ть, подправúть штукатýрку, слегкá замáзывать, замáзать гúпсомъ; || подновля́ть, подновúть.

Szabry, -ów, *мн.* кускú кирпичá *или* черепúцы (*для подпра́вки стѣны*).

Szach, -a, *м.* шахъ (*въ игрѣ*). **Szach i mat**, шахъ и матъ. **Szachy**, -ów, *мн.* шáхматы, шáхматная игра́. **Grać w szachy**, игрáть въ шáхматы.

Szacher, -chra, *м. см.* **Szachraj**.

Szachować, шаховáть, дать шахъ царю́, фéрзи (*въ шáхматной игрѣ*).

Szachownica, -y, *ж.* шáхматная доскá, шáшечница. **W szachownicę**, шахматúдно, въ вúдѣ перемѣнныхъ четыреугóльниковъ, квадрáтовъ; || *Агр.* черезполóсность. **W szachownicy**, черезполóсно. || *Бот.* **кудря́вка-рáбчикъ** (*растéнiе*).

Szachraj, -ja, *м.* лоскýтникъ, ветóшникъ, барышникъ; || плутъ, обмáнщикъ, бездéльникъ.

Szachrajstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéнничество, бездéльничество.

Szachrować, обмáнывать, плутовáть, мошéнничать, бездéльничать.

Szacht, -u, *м. Горн.* шáхта.

Szachulec, -lca, *м.* рѣшётчатая стѣна́, рѣшéтина, трелúжъ.

Szacować, Oszacować, оцѣнивать, цѣнúть, оцѣнúть; || *почитáть, уважáть.

Szacownik, -a, *м.* оцѣнщикъ, цѣновщúкъ; || цѣнúтель, почитáтель.

Szacowność, -ści, *ж.* цѣнность, драгоцѣнность, стóимость; || достóинство.

Szacowny, драгоцѣнный; || *почтéнный, достóйный уваженiя, достопочтéнный, *см.* **Szanowny**.

Szacunek, -nku, *м.* оцѣнка; || стóимость; || *почтéнiе, уваженiе. **Szacunek w depozyt złożony**, внесённая въ депозúтъ сýмма. **Szacunek kupna**, покупнáя сýмма. **Do sprzedania dom w szacunku r. sr. 70,000**, продаётся домъ оцѣнённый въ 70,000 р.

Szacunkarz, -a, *м. см.* **Szacownik**.

Szacunkowy, оцѣночный.

Szadź, -dzi, *ж.* úзморозь, úней.

Szafa, -y, *ж.* шкапъ. **Szafa kredensowa**, шкапъ для посýды.

Szafarka, -i, *ж.* ключúница, экономúка || раздавáтельница, расточúтельница.

Szafarnia, -ni, *ж.* чулáнъ для провúзiи, кладовáя.

Szafarski, экономúческiй, управúтельскiй, принадлежáщiй ключúнику; || расточúтельный.

Szafarstwo, -a, *ср.* экономúство, дóлжность экономá, ключúчество; || расточúтельность.

Szafarz, -a, *м.* экономъ, ключúкъ; || кóларь (*въ монастырáхъ*); || * расточúтель.

Szafarzyć, исправля́ть дóлжность экономá *или* экономúки, ключúника *или* ключúницы, ключúчать; || расточúть, раздавáть.

Szafeczka, -i, *ж. Умен.* шкáпикъ, *см.* **Szafa**.

Szafel, -fla, *м. см.* **Szaflik**.

Szafir, Safir, -u, *м.* сапфúръ, синúй úхонтъ.

Szafirkować, *Стар.* льстить (*кому́*), подольщáться (*къ кому́*).

Szafirowy, Safirowy, сапфúровый, úхонтовый.

Szafka, -i, *ж. см.* **Szafeczka**.

Szaflik, -a, *м.* лоха́нь, кáдочка, ведрá.

Szafować, снабжáть; || поставля́ть, доставля́ть. **Szafować czém**, трáтить, растрáчивать, расточúть, распоряжáться чéмъ-либо (*по своему́ усмотрѣнiю*); || завéдывать чéмъ-либо; || раздавáть, отдавáть, отпускáть, выдавáть.

Szafowanie, **-nia**, *ср.* раздáча, распредѣлéніе.

Szafowy, **шкапный**, **принадлежáщій** къ шкáфу.

Szafran, **-u**, м. *Бот.* шафрáнъ (*растéніе*).

Szafraniasty, **szafranowaty**, шафрáнный, шафрáновый.

Szafranić, крáсить *или* приправлять шафрáномъ.

Szafranny, *см.* **Szafraniasty**.

Szafranowy, шафрáновый.

Szafunek, **-nku**, *м.* завѣдываніе; || расхóдываніе.

Szal, **-u**, шаль.

Szał, **-u**, *м.* изступлéніе, ярость, неистовство, запáльчивость, горячность, пылъ, сумасбрóдство, безýмство, бѣшенство; || *Мед.* бред.

Szala, **-i**, *ж.* вѣсовáя доскá, вѣсовая чáшка. **Szale** *мн.* вѣсы **Kłaść co na szalę**, взвѣшивать дѣло, разсмáтривать сгó со всѣхъ сторóнъ **Wszystko należy nam brać na szalę rozumu**, мы должны во всѣмъ руковóдствоваться вдрáвымъ разсýдкомъ. **Na równéj szali**, наровнѣ, въ ýровень.

Szałamaja, **-ji**, *ж.* *Муз.* гобóй; || *Прост.* волы́нка.

Szałaput **-a**, **Szaławiła**, **-y**, *м.* шалапáй, повѣса, сорванéцъ.

Szałas, **-u**, **Szałasz**, **-a**, *м.* шалáшъ, хижина, лачýга; || *Горн.* навѣсъ.

Szałasik, **-a**, *м* *Умен.* шалáшикъ, хи́жинка, лачýжка.

Szaławiła, *см.* **Szałaput**.

Szałbierka, **-i**, *ж.* плутóвка, обмáнщица, бездѣльница.

Szałbierować, обмáнывать, плутовать, мошéнничать, шарлатáнить.

Szałbierowanie, **-nia**, *ср.* обмáнъ, плутовство, машéнничество, шарлатáнство, бездѣльничество.

Szałbierski, плутовскóй, мошéннический, шарлатáнскій.

Szałbierstwo, **-a** *ср.* *см.* **Szałbierowanie**.

Szałbierz, **-a**, *м.* плутъ, обманщикъ, мошéнникъ, шарлатáнъ, бездѣльникъ.

Szaleć, безýмствовать, бѣси́ться, неистовствовать; || дурить, дѣлать глýпости, предаваться излúшеству; || **Szaleć za czém** стрáстно любить что́-либо. **Szaleć za kim**, стрáстно любить кого́-либо; стрáстно быть влюблённымъ въ кого́-либо.

Szalej, **-eju**, *м.* *Бот.* бѣлена (*растéніе*).

Szalenie, безъ умá, безъ пáмяти, стрáстно, безразсýдно.

Szaleniec, **-ńca**, *м.* безýмецъ, сумасбрóдъ.

Szaleństwo, **-a**, *ср.* бѣшенство, неистовство, безýміе, безýмство, сумасбрóдство, умоизступлéніе.

Szalki, **-i**, *ж.* вéскій. || *Зоол.* коромы́ло (*рыба*).

Szalono, *см.* **Szalenie**.

Szaloność, **-ści**, *ж.* сумасбрóдство; || безразсýдность, дéрзость.

Szalony, бѣшенный, неи́стовый; || безýмный, помѣшанный, сумасшéдшій; || сумасбрóдный, шальнóй; || вздóрный, нелѣпый. **Szalona myśl**, безýмная, нелѣпая мысль. **Szpital** *или* **dom szalonych**, домъ сумашéдшихъ, умалишéнныхъ.

Szalotka, **-i**, *ж.* *Бот.* мéлкій лукъ.

Szalować, обивáть, обшивáть доскáми, опалýбливать.

Szalowanie, **-ia**, *ср.* обши́вка доскáми, опалýбливаніе.

Szalówka, **-i**, *ж.* тёсъ.

Szalupa, **-y**, *ж.* шлю́пка, большáя лóдка, баркáсъ.

Szałwja, **-ji**, *ж.* *Бот.* шалфéй (*растéніе*).

Szambelan, **-a**, *м.* камергéръ.

Szambelanowa, **-éj**, *ж.* женá камергéра.

Szambelanówna, **-y**, *ж.* дочь камергéра.

Szamerować, **Uszamerować**, **Wyszamerować**, обложить, покрыть, обшить (*галунами*); || *поднять кого́ на смѣхъ, нарядúть въ шуты́.

Szamerowanie, **-nia**, *ср.* **Szamerunek**, **-nku**, *м.* обши́вка (*галунáми*); || безýмéнтъ, галýнъ.

Szamotać, теребúть, тормошúть, таскáть, трепáть; || трево́жить, докучáть. || **Szamotać się**, вози́ться, бúться, рваться, отбиваться, метáться

Szampan, **-a**, *м.* шампáнское, шампáнское винó.

Szampański, шампáнскій.

Szampierz, **-rza**, *м.* *Стар.* боéцъ, подви́жникъ, геро́й; || состязатель, соискатель, сопéрникъ; || кóникъ, фигýра (*въ шахматной игрѣ*).

Szańc, **-u**, *или* **-a**, *см.* **Szaniec**.

Szańcować, шанцовать, укрѣпля́ть, обноси́ть окóпами. || **Szańcować cię**, шанцоваться, окапываться засѣсть; || ***Szańcować się komu**, удаваться, благопріятствовать, *см.* **Oszańcować**, **Oszańcować się**.

Szańcowanie, **-nia**, *ср.* *см.* **Oszańcowanie**.

Szańcowy, окóпный, шанцевóй.

Szaniec, **-ńca**, **Szańc**, **-u**, *м.* шанецъ, ретраншемéнтъ, окóпъ. ***Szaniec przedmostowy**, мостовая голова, укрѣплéніе прикрывающее мостъ. ***Na szańc wystawić**, подвéргнуть опасности, сдѣлать что́ либо наудачу, очертя́ гóлову, напропалýю. || **Szańc w grze**, ставка.

Szańcować, почитать, уважать. || **Szanować czego**, берéчь, жалѣть, щади́ть (*что*). **Szanować sukień**, берéчь платья, || **Szanować się**, вести́ себя́ благопристóйно, съ достóинствомъ; || уважать другъ дру́га.

Szanowanie, **-nia**, *ср.* уваженіе, почтé-

nie (*къ кому*). Szanowanie się, взаимное уваженіе другъ къ другу.

Szanowność, -ści, *ж.* почтительность, уваженіе.

Szanowny, почтённый, уважаемый, многоуважаемый, достопочтенный, *см.* Zacny.

Szanta, -y, *ж. Бот.* шандра. Szanta kocia, дикая крапива, сердечная трава.

Szar, -u, *м.* рядъ гонтовъ *или* черепицъ на кровлѣ.

Szara, *см.* Siara.

Szaraczek, -czku, *м.* платье изъ сѣраго сукна *или* полотна; || сѣрмяга.

Szaraczkowy, сѣрый; || сѣрмяжный.

Szarak, -a, *м. Охот.* сѣрый заяцъ, русакъ.

Szaran, -a, *м.* употребительнѣе въ уменьш. формѣ: Szaranek, -nka, карпъ (*рыба*).

Szarańcza, -y, *ж. Зоол.* саранча. || *Бот.* Ś. Jana szarańcza, рожковое дерево.

Szaranek, *см.* Szaran.

Szaraniec, -ńca, *м. Бот.* ноготки (*растеніе*).

Szarapatka, *см.* Szerepetka.

Szarawary, -ów, *мн.* шаравары, длинное и широкое, нижнее мужское платье; || *Охот.* задница у медвѣдя.

Szarawy, сѣроватый.

Szarek, -rka, *м.* бѣднякъ,голякъ; || сѣрко, сѣрая собака.

Szarfa, -y, *ж.* перевязь, шарфъ.

Szarga, *см.* Szaruga.

Szargać, Zaszargać, грязнить, загрязнить, марать, замарать, вымарать, пачкать, запачкать, выпачкать. || Szargać się, Zaszargać się, грязниться, загрязниться, мараться, замараться, вымараться, пачкаться, запачкаться, выпачкаться.

Szarganiec, -ńca, Szargawiec, -wca, *м.* неряха, замарашка, замараха.

Szarłat, Szkarłat, -u, *м. Зоол.* багрянка (*раковина*); || багряная краска; || багряница, червленица, яркокрасная матерія; || шарлахъ, багрецъ, червлёнъ; || *Бот.* кермесонoсный дубъ, бархатникъ.

Szarlatan, Szarletan, -a, *м.* шарлатанъ.

Szarlatanerja, Szarletanerja, -ji, *ж.* шарлатанство.

Szarłatek, -tka, *м. Бот.* бархатникъ, пѣтушій гребешокъ, амарантъ.

Szarłatnieć, багровѣть, дѣлаться багровымъ, покрываться багровою краскою.

Szarłatnik, Szkarłatnik, -a, *м.* багрянка (*раковина*); || красильщикъ, окрашивающій въ багряную, яркокрасную краску; || человѣкъ одѣтый въ красную одежду.

Szarłatny, Szkarłatny, Szkarłatowy, пурпурный, багряный, багровый, яркокрасный.

Szarletan, *см.* Szarlatan.

Szaro, *Нар.* сѣро.

Szarość, -ści, *ж.* сѣрость, сѣроватость.

Szarosiwy, *см.* Szpakowaty.

Szarota, -y, *ж.* сумерки (*утренніяили вечернія*).

Szarpać, рвать, разрывать, раздирать, драть; || *терзать; || дёргать, теребить, тормошить, *см.* Szamotać; || *помрачать, оскорблять. Szarpać czyję sławę, помрачать чью славу, чернить кого. Szarpać czyj honor, оскорблять чью честь, поносить кого. || Szarpać się, рваться, противиться, отбиваться. Szarpać się do kogo, бросаться, нападать на кого; || закусить удила (*о лошади*).

Szarpacki, свойственный палачу; || разбойничій.

Szarpacz, -a, *м.* палачъ; || *мучитель, кровопійца.

Szarpanie, -nia, *ср.* раздираніе, разрываніе; || терзаніе.

Szarpanina, -y, *ж.* добыча; || расхищеніе, грабёжъ, разграбленіе; || раздѣлъ, дѣлёжъ.

Szarpja, -ji, *ж.* корпія, *см.* Skubanka.

Szarsza, -y, *ж.* саржа (*матерія*).

Szarucha, -y, *ж.* сѣрая мазь.

Szaruga, -i, *ж.* ненастье, вьюга.

Szarwark, -u, *м.* задѣлье, барщина; || шарварокъ, дорожная повинность; || крикъ, шумъ, безпорядокъ.

Szarwarkowe, -ego, *ср.* подать на содержаніе дорогъ.

Szarwarkowy, барщинный, задѣльный, *см.* Szarwark.

Szary, сѣрый. *Хир.* Szare bielmo, бѣльмо, катаракта (*на глазу*). Szara godzina, сумерки, наступленіе ночи. Szary koniec, послѣднее мѣсто за столомъ.

Szarza, -y, *ж. Стар.* сѣрое сукно.

Szarża, -y, *ж. Воен.* атака; || зарядъ, заряжаніе. Iść do szarży, атаковать непріятеля, ударить на непріятеля. || Чинъ, должность. || *Горн.* Szarża *или* Nabój mrowizny, садокъ.

Szarzać, Zszarzać (co), таскать, истаскать, затаскать, изнашивать, износить, пачкать, запачкать, грязнить, загрязнить.

Szarzeć, Szarzyć się, смеркаться, темнѣть; || сѣрѣть, становиться сѣрымъ, принимать сѣрый цвѣтъ.

Szarzyzna, -y, *ж.* сѣрмяга, сѣрмяжный кафтанъ изъ грубаго сѣраго сукна.

Szast, шасть, *Межд.* выражающее шарканье ногъ, *см.* Szust.

Szastać, Szastnąć, шастать, шастнуть, шаркать, шаркнуть. *Szastać czém, расточать, мотать, проматывать, прожигать. Szastający się włóczęga, праздношатающійся, шатунъ, бродяга.

Szaszek, -szka, *м.* шутъ, скоморохъ, балагуръ, буфонъ, гаеръ. || Порода собакъ. *Посл.* Nie podejmuj się szaszku roli legawego, взявшись за гужъ, не говори

рй, что не дю́жъ, не берись не за своё дѣло, не въ свои сани не садись.

Szaszor, -a, *м.* шо́рохъ, ше́лестъ; || бума́жный змѣй.

Szata, -y, *ж.* оде́жда, одѣя́ніе, пла́тье; || **Szata obrazu św.** ри́за (*иконы*).

Szatan, -a, *м.* сатана́, дья́волъ, чортъ.

Szatański, сатани́нскій, дья́вольскій, чертовскій.

Szataństwo, -a, *ср.* сатани́нщина, дья́вольщина, чертовщи́на.

Szatkować, шинкова́ть, руби́ть капу́сту.

Szatkowanie, -nia, *ср.* шинкова́ніе, ру́бка.

Szatkownica, -y, *ж.* се́чка.

Szatna, -éj, *ж.* го́рничная, служа́нка.

Szatnia, -tni, **Szatnica**, -y, **Szatownia**, -wni, **Szatarnia**, -ni, *ж.* гардеро́бная, ко́мната для пла́тья; || *Бот.* чернобы́льникъ (*растѣніе*).

Szatniczy, -ego, *м. см.* **Szatny**.

Szatny, платяно́й, служа́щій для пла́тья, относя́щійся къ пла́тью; || бога́тый пла́тьями, пара́дный, разодѣ́тый; || **Szatny**, **Szatniczy**, -ego, *м.* камерди́неръ, завѣ́дывающій пла́тьемъ, имѣ́ющій подъ свои́мъ смотрѣ́ніемъ пла́тье.

Szatownia, *см.* **Szatnia**.

Szatr, -u, *м.* **Szatra**, -y, *ж.* шатёръ, наме́тъ, пала́тка, *см.* **Namiot**; || *Охот.* **родъ сѣти на тетеревей.**

Szatyn, -a, *м.* темнору́сый, имѣ́ющій темнору́сые во́лосы, каштано́ваго цвѣ́та.

Szatynka, -i, *ж.* темнору́сая, имѣ́ющая темнору́сые во́лосы, каштано́ваго цвѣта.

Szawłok, -a, *м.* ко́жаный мѣ́шокъ; || чемода́нъ.

Szczapa, -y, *ж.* поле́но, *см.* **Szczepa**.

Szczął, Szczęt, -ętu, *м.* (*Стар.* **Szczęd**), оста́токъ. **Do szczętu, ze szczętem, w szczął**, до оста́ка, до тла́, совершѣ́нно, совсѣмъ.

Szczątek, -tka, *или* -tku, *м.* оста́точекъ, облóмочекъ.

Szczaw, -wiu, *м. Бот.* **щаве́ль**.

Szczawik, -a, *м. Бот.* ки́слица (*растѣніе*); || ки́слость, кислота́, острота́.

Szczawiowy, **щаве́льный**, **щаве́линый**.

Szczebel, -bla, *м.* ступе́нь, **ступе́нька** лѣстницы; || сте́пень, разря́дъ.

Szczebiot, -u, *м.* щебета́нье, чири́каньe (*птицъ*); || * **болта́нье, лепета́нье**; || *Зоол.* **родъ воробья́, похо́жаго на дрозда́.**

Szczebiotać, щебета́ть, чири́кать (*о птицахъ*); || * **болта́ть, лепета́ть.**

Szczebiotka, -i, *ж.* болту́нья, трещо́тка, пустоме́ля.

Szczebiotliwie, **болтли́во**, говорли́во.

Szczebiotliwość, -ści, *ж.* болтли́вость, говорли́вость.

Szczebiotliwy, **Szczebiotny**, болтли́вый, говорли́вый.

Szczeblik, -a, *м. Умен.* **ступе́нька**, *см.* **Szczebel**.

Szczeblisty, **имѣ́ющій мно́го ступене́й.**

Szczebrzuch, -a, *м.* дома́шняя у́тварь.

Szczeć, -ci, *ж. см.* **Szczecina**; || *Бот.* **волоси́стая ворся́нка.**

Szczecina, -y, *ж.* щети́на.

Szczecinowaty, щети́нистый.

Szczecisty, колю́чій, щети́нистый, **покры́тый** щети́ною; || мохна́тый, волоси́стый (*о растѣніяхъ*).

Szczędzić щади́ть, бере́чь, сберега́ть.

Szczegół, -u, *м.* **подро́бность**; || обстоя́тельство.

Szczegółnie, **осо́бенно, особли́во**, въ осо́бенности; || **подро́бно.**

Szczegółność, -ści, *ж.* **осо́бенность**, стра́нность.

Szczegółny, осо́бенный, особли́вый; || ча́стный; || подро́бный, обстоя́тельный, после́довательный, ро́зничный.

Szczegółowo, подро́бно, обстоя́тельно, после́довательно, въ ро́зницу.

Szczegółowy, подро́бный, **обстоя́тельный.**

Szczegotać, стрекота́ть (*о сорокѣ*).

Szczek, -u, *м.* лай, бреха́нье (*собакъ*).

Szczęk, -u, *м.* звукъ, стукъ (*отъ оружія*), бря́канье.

Szczęka, -i, *ж.* че́люсть.

Szczekać, ла́ять, бреха́ть, та́вкать, га́вкать. || *Охот.* **Orzeł szczeka**, орёлъ крича́тъ, клекочетъ.

Szczękać, **Szczęknąć**, звене́ть, (*оружіемъ*); || **Szczękotać, Szczekotać zębami**, щёлкать зуба́ми.

Szczekacz, -a, *м.* крику́нъ, брюзга́, бреху́нъ.

Szczekanie, -nia, *ср.* лай, ла́нье, та́вканье.

Szczękanie, Szczęknięcie, -cia, *ср.* бря́канье, стукотня́, трескъ.

Szczękaty, скула́стый.

Szczekliwy, крикли́вый **шумли́вый.**

Szczekotać, *см.* **Szczękać**.

Szczelina, -y, *ж.* щель, тре́щина, разсѣ́лина; || *Тип.* шпонъ, ли́нія, линѣ́йка.

Szczelnie, **плóтно, на́глухо**, совершѣ́нно.

Szczelność, -ści, *ж.* **плóтность.**

Szczelny, **плóтный, сплошно́й, сплóченный.**

Szczeniątko, -a, *ср. см.* **Szczenię**.

Szczenić się, Oszczenić się, щени́ться, ощени́ться.

Szczenię, -ęcia, *ср.* щена́, **щенóкъ.**

Szczenna, -éj, *ж.* щéнная, нося́щая въ себѣ́ щеня́тъ (*о сукахъ, лисицахъ, волчицахъ, медвѣдицахъ*).

Szczep, -u, *м.* приви́вокъ, прище́покъ, черено́къ; || прививáніе, прививка; || прививно́е деревцо́; || * **колѣно поколѣ́ніе**, родъ. **Na szczepy, поколѣ́нно.**

Szczepa, Szczypa, -y, *м.* щепá, щéпка, лучúна, *см.* **Łuczywo, Szczapa.**

Szczepać, колóть, раскáлывить, рав щеплять, разрубáть. **Szczepać drzewo, колóть,** раскáлывать дровá.

Szczepanie, -nia, *ср.* **щепáніе; || колóтье** (*дровъ*).

Szczepek, -pka, *м. Умен.* **привúвочекъ, прищéпочекъ, черенóчекъ, прививнóе** дерéвцо, *см.* **Szczep.**

Szczepić, Zaszczepić, колировáть, прищеплять, прищепúть, прививáть, привúть. **Szczepić drzewo,** прививáть дéрево. **Szczepić łąkę,** удóбривать лугъ посрéдствомъ пересáживанія дёрна съ одного мéста на другóе. **Szczepić ospę,** прививáть óспу; || * распространя́ть, размножáть, насаждáть.

Szczepienie, -nia, *ср.* **прививáніе;** || * распространéніе, размноженіе

Szczepki, Szczepny, колкій, легкó раскáлывающійся; || *Минер.* раскóльчивый, слоúстый; || прививнóй, привúвочный.

Szczepnica, -y, *ж.* **Szczepnik, -a,** *м.* древéсный питóмникъ; || * разсáдникъ.

Szczepnik, -a, *м.* прививáльщикъ. **колировщикъ, окулировщикъ,** копулировщикъ.

Szczepność, -ści, *ж.* **кóлкость,** свóйство кóлкаго, легкó раскáлывающагося.

Szczepny, *см.* **Szczepki.**

Szczerb, -u, *м.* **Szczerba, Szczerbina, -y,** *ж.* щербúна, зазýбрина; || продóмъ; || прамъ, рубéцъ на лицѣ; || *Хир.* зáячья губá.

Szczerbak, -a, *м. Бот.* **эндúвій, садóвый цикорій** (*растеніе*).

Szczerbal, -a, *м.* потерявшій передніе зýбы; || человѣкъ съ разсѣченной губóю.

Szczerbaty, зазýбренный, выщербленный; || сломавшій себѣ зубъ.

Szczerbić, Szczerbić się, *см.* **Wyszczerbiać, Wyszczerbiać się.**

Szczerbiec, -bca, *м.* **выщерблéнная сáбля.**

Szczerk, -u, *м.* **крýпный песóкъ,** дресвá, хрящъ, грáвій.

Szczerkać, бить **ключёмъ,** брызгать, прыскать; || журчáть (*о водѣ*).

Szczerkowaty, хрящáтый. **дресвяный;** || *Мед.* смѣшанный съ пескóмъ.

Szczérny, одинъ тóлько, тóлько и есть что... **Szczerne robaki,** óто одни тóлько чéрви, бóльше ничегó какъ чéрви, мнóжество червéй.

Szczero, употребля́ется тóлько въ соединéніи съ другúми словáми: совершéнно, вполнѣ, истинно, пóдлинно, чúсто, безъ пóдмѣси.

Szczerobiały, совершéнно бѣлый.

Szczeromyślny, чистосердéчный, сáмый úскренній, чистосердéчный.

Szczerość, -ści, Szczerota, -y, *ж.* чистосердéчіе, úскренность, прямодýшіе, откровéнность. **Szczerość prosta, niewinna,** невúнная простотá, непорóчность, наúвность, простодýшіе.

Szczerosrebrny, сдѣланный изъ чúстаго серебрá, совершéнно серебрúный.

Szczerozłoty, сдѣланный изъ чúстаго вóлота, совершéнно золотóй.

Szczerożyczliwy, úскренно прія́тельный, доброжелáтельный.

Szczery, (*Стар.* **Szczerny, Szczyrny**), чúстый, безъ пóдмѣси, úстинный, неподдѣльный, совершéнный. **Pić tylko szczerą wodę,** онъ пилъ тóлько чúстую вóду, одну тóлько воду. **To szczera potwarz,** óто совершéнная клеветá. **Szczere złoto, srebro,** чúстое вóлото, серебрó; || чистосердéчный, úскренній, прямодýшный, откровéнный, непорóчный, простодýшный, наúвный.

Szczerze, чистосердéчно, úскренно, прямодýшно, откровéнно; || серióзно, не шутя́, **не на шýтку, крóмѣ** шýтокъ, безъ шýтокъ.

Szczęścić, осчастлúвливать, дѣлать счастлúвымъ, благоприя́тствовать. **Szczęść Boże!** Богъ пóмочь! || **Szczęścić się,** удавáться, имѣть удáчу, успѣхъ, успѣвать. **We wszystkiém mu się szczęści,** емý всё удаётся, емý во всёмъ удáча, емý везёт.

Szczęście, -ścia, *ср.* **счáстіе,** случáй, удáча. **Probować szczęścia,** попрóбовать, попытáть, отвѣдать счáстія. **Na los szczęścia,** наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ. **Mieć szczęście w czém,** быть счáстливымъ въ чёмъ. **Na szczęście,** по счáстію, къ счáстію. **Na nieszczęście,** къ несчáстію, къ сожалѣнію, *см.* **Nieszczęście.**

Szczęśliwie, счáстливо, благополýчно, удáчно.

Szczęśliwiec, -wca, *м.* **счастлúвецъ.**

Szczęśliwość, -ści, *ж.* счáстіе, благополýчіе, блажéнство, благодéнствіе.

Szczęśliwy, Szczęsny, счастлúвый, благополýчный, удáчный,

Szczęsny, *см.* **Szczęśliwy.**

Szczeszuja, Szczeczuja, Szczeżuja, -ji, *ж.* чешуя́; || беззýбка, родъ двучерéпной рáковины, *см.* **Łuska.**

Szczęt, *см.* **Szczął.**

Szczkać, *см.* **Czkać.**

Szczkawka, *см.* **Czkawka.**

Szczodrak, -a, *м. Стар.* хлѣбъ, раздава́вшійся бѣднымъ въ день Богоявленія; || *Бот.* черешкóвый ревéнь (*растеніе*).

Szczodro, *см.* **Szczodrze.**

Szczodrobliwie, щéдро, благотвóрно, благодѣтельно.

Szczodrobliwość, -ści, *ж.* **щéдрость, благотвореніе, благодѣяніе.**

Szczodrobliwy, щéдрый, благотвóрный, благодѣтельный.

Szczodrość, -ści, Szczodrota, -y, *ж.* **щéдрость, щедрóта.**

Szczodry, щедрый, изобильный, обильный.

Szczodrze, щедро, изобильно, обильно.

Szczodrzeniec, -ńca, *м. Бот.* ракитникъ (*cytisus*).

Szczoka, *см.* **Szczęka.**

Szczoteczka, -i, *ж. Умен.* **щёточка**, *см.* **Szczotka.**

Szczotecznik, *см.* **Szczotkarz.**

Szczotka, -i, *ж.* щётка. **Szczotka do sukień**, платяная щётка. **Szczotka do zamiatania**, половая щётка. **Szczotka u armat**, банникъ. **Szczotka do lnu**, частая чесалка. **Szczotka do wełny, кáрда**, чесáлка, ворсильня, дрáчка.

Szczotkarz, -a, *м.* щёточникъ.

Szczotkować, чистить *или* тереть щёткою.

Szczotkowaty, жёсткій какъ щётка.

Szczuć, Szczwać, уськать, наускивать, натравливать (*собáкъ*); || травить (*звѣря*); || * подстрекáть, поджигáть, подзадóривать.

Szczucie, -cia, *ср.* травлéніе, трáвля.

Szczudło, -a, *ср.* костыль; || ходýли.

Szczuka, -i, *ж.* большáя щýка (*рыба*).

Szczupak, -a, *м.* щýка (*рыба*).

Szczupla, -i, *ж.* плоскýнъ (*рыба*).

Szczupleć, тончáть, становúться тóньше.

Szczupło, тóнко; || тѣсно, сжáто, ýзко; || скýдно, бѣдно, мáло, немнóго. **Szczupło wyglądać**, похудѣть. **Szczupło mieszkać**, тѣсно жить, имѣть тѣсное помѣщéніе.

Szczupłość, -ści, *ж.* тóнкость; || тѣснота, сжáтость, ýзкость; || скýдость, бѣдность; || мáлость, недостáточность, незначúтельность; || худобá, худощáвость.

Szczupły, тóнкій; || тѣсный, сжáтый, ýзкій; || скýдный, мáлый, недостáточный, бѣдный; || худóй, худощáвый. **Szczupły dochód**, мáлый доходъ. **Szczupły człowiek**, худощáвый человѣкъ. **Szczupła talja**, тóнкая тáлія, тóнкій станъ. **Szczupła twarz**, худощáвое лицó. **Szczupły koń**, сухопáрая, поджáрая лóшадь. **Szczupła liczba**, мáлое колúчество.

Szczur, -a, *м. Зоол.* **крúса**; || **щýрка** (*птица*).

Szczurek, -rka, *м.* крысёнокъ.

Szczurzy, крúсій.

Szczutek, -ka, *ж.* щелчóкъ **по-носу.**

Szczwać, *см.* **Szczuć.**

Szczwacz, -a, *м. Охот.* **пикёръ**, охóтникъ, доѣзжáчій.

Szczwalnia, -ni, **Szczwanica, -y**, *ж. Охот.* мѣсто осочённое тенётами, осóка, облáва; || арéна, загорóженное мѣсто (*для травли звѣрей*).

Szczwanie, -nia, *ср. Охот.* трáвля.

Szczwany, преслѣдуемый. **Zając wiele razy szczwany**, зáяцъ мнóго разъ трáвленный собáками. * **Szczwany to lis**, óто пройдóха, человѣкъ хúтрый и опытный, тёртый калáчъ.

Szczycić, *Стар.* защищáть; || **Szczycić kogo**, дѣлать кому́ честь, приноси́ть кому́ честь. || **Szczycić się** (*czém, z czego*), горди́ться, хвали́ться, превозноси́ться, величáться (*чѣмъ*).

Szczygieł, -gła, *м.* щеглёнокъ.

Szczykać, рвать, срывáть (*цвѣты*).

Szczypa, *см.* **Szczepa.**

Szczypać, Uszczypnąć, щипáть, ущипнýть; || кусáть, жáлить. **Pieprz szczypie język**, пéрецъ кусáетъ, щúпетъ языкъ.

Szczypacz, -a, *м.* злослóвъ, поноси́тель, злоязы́чникъ; || щипáка.

Szczypawka, -i, *ж.* клещáкъ (*насѣкомое*).

Szczypce, -ów, *мн.* щипцы́. клещи́.

Szczypczyki, -ków, *мн.* щúпчики, тисóчки.

Szczyplór, -u, Szczypiorek, -rku, *м.* родъ порéя (*растéніе*).

Szczypka, -i, *ж.* **язви́тельная шýтка**, óстрое словцó; || *Стар.* щипóкъ.

Szczypta, -y, *ж.* щепóтка (*чего́*).

Szczyr, -u, *м. Бот.* пролёска, **пролёсная** трава́, куръ-вéлье.

Szczyt, -u, *м. Стар.* щитъ, *см.* **Puklerz, Tarcza**; || *Архит.* щипéцъ (*у стѣны*), **верши́на**, верхъ, верхýшка, макýшка; || конёкъ (*крóвли*); || высочáйшая стéпень (*чего́*); || *Анат.* óстный отрóстокъ лопáтки.

Szczytnie, возвы́шенно, вы́спренно.

Szczytnik, -a, *м. Стар.* дѣлающій *или* продающій щиты́.

Szczytność, -ści, *ж.* **высотá, возвы́шенность**, вы́спренность.

Szczytny, высóкій, **возвы́шенный, вы́спренній.**

Szczytowy, вéрхній.

Szedzić, Szędzić, Szadzić, покрывáть и́неемъ.

Szedziwość, -ści, *ж., см.* **Sędziwość, Siwizna.**

Szedziwy, *см.* **Sędziwy, Siwy.**

Szeląg, -a, *м. Стар.* шéлегъ, сáмая мéлкая пóльская монéта; || * полýшка, дéнежка, копéйка. **Nie mieć szeląga w kieszeni**, *или* **przy duszy**, не имѣть въ кармáнѣ ни копéйки, не имѣть ни копéйки за душóю. **Znają go jak zły szeląg**, онъ извѣстенъ всему́ свѣту.

Szelążek, -żka, *м., см.* **Szeląg.** || *Бот.* пѣтýшій грéбень (*растéніе*).

Szelbąg, Szelbląg, -a, *м.* поставéцъ (*для посýды*); || складнáя кровáть.

Szeleścić, шелестúть, шумѣть.

Szelest, -u, *м.* шéлесть.

Szelina, Selina, -y, *ж.* рóща, **дубрáва**, *см.* **Bór, Gaj**; || *Стар.* лѣсóкъ, пáростникъ, чáща, глубúна лѣса, *см.* **Gęstwina.**

Szelka, -i, *ж.* лúнка, пéревязь, **поясно́й** ремéнь. **Szelki, -ek**, *мн.* **подтя́жки**, пóмочи.

Szelma, -y, *м.* и *ж.* **шéльма**, плутъ, **бездѣльникъ, мошéнникъ.**

Szelmostwo, -a, *ср.* **шельмóвство**, плутовство, **бездѣльничество, мошéничество.**

Szelmować, шельмовáть, лишáть чéстнаго и́мени. **Zeszelmować, ошельмовáть**, объявúть безчéстнымъ.

Szelmowski, шельмóвскій.

Szemat, Schemat, -u, *м.* образéцъ.

Szemrać, журчáть (*о водѣ*); || **роптáть**, сѣтовать, ворчáть, *см.* **Mruczeć.**

Szemranie, -nia, *ср.* журчáніе воды́; || **рóпотъ, роптáніе**, сѣтованіе, ворчáніе.

Szepietliwie, шепетли́во, шепелевáто, шепеля́во.

Szepietliwość, -ści, *ж.*, *см.* **Szeplenienie.**

Szepietliwy, Szepleniący, шепетли́вый, шепеля́вый.

Szeplenić, шепеля́ть.

Szeplenienie, -nia, *ср.* **шепеля́ніе**, шепетли́вость.

Szepleniuch, -a, **Szepleń**, -nia, *м.* шепету́нъ, шепелю́нъ.

Szepleniucha, -y, *ж.* шепету́нья, шепелю́нья.

Szept, -u, *м.* **шёпотъ. Szepty**, -ów, *мн.* шушу́каніе.

Szeptać, шепта́ть, нашёптывать.

Szeptanie, -nia, *ср.* шепта́ніе, нашёптываніе; || шушу́каніе.

Szereg, -u, *м.* рядъ; || **разря́дъ**; || *Воен.* **шере́нга.**

Szeregować, *Воен.* ста́вить въ шере́нгу, въ рядъ; || служúть рядовы́мъ.

Szeregowiec, -wca, **Szeregowy**, -ego, *м.* рядово́й (*солда́тъ*).

Szeregowy, рядово́й (*солда́тъ*), строево́й.

Szerepetka, Szarapatka, -i, *Общ.* **голúкъ**, бѣдня́къ, бѣдня́га.

Szerm, Szyrm, -u, *м.* *Стар.* **удáръ** (*сáбли*); || махъ, взмахъ.

Szermierka, -i, *ж.* **жéнщина** хорошó владѣющая орýжіемъ; || жéнщина искýсная въ полéмикѣ, искýсно ведýщая споръ, **состязáтельница**; || фехтовáльное искýсство; || * состязáніе, полéмика.

Szermierski, фехтовáльный; || состязáтельный. **Szkoła szermierska**, фехтовáльная зáла.

Szermierstwo, -a, *ср.* фехтовáніе, фехтовáльное искýсство; || * полéмика, литературный споръ.

Szermierz, -a, *м.* **фехтовáльщикъ**, учúтель фехтовáнія; || *Стар.* гладúаторъ, борéцъ; || * **драчýнъ**, забúяка.

Szermować, фехтовáть. * **Szermować na wiatr**, сражáться съ вѣтреными мéльницами; || **бороться, состязáться** (*съ кѣмъ*).

Szeroki, широкій, простáнный.

Szeroko, широ́ко, простáнно.

Szerokoliści, Szerokolistny, широколúстный, широколúственный.

Szerokość, -ści, *ж.* ширина́, широта́. **Szerokość ulicy**, ширина́ у́лицы. **Szerokość geograficzna**, географúческая широта́. **Szerokość północna, południowa**, сѣверная, ю́жная широта́. *Горн.* **Szerokość żyły**, толщина́ жúлы, руды́.

Szerść, *см.* **Sierć.**

Szerścisty, *см.* **Siercisty.**

Szerszeń, -sznia, *м.* *Зоол.* **шéршень.**

Szerz, (*Стар.* **Szerza**), -y, *ж.* ширь, ширина́. **Na szerz, w szerz**, въ ширину́.

Szerzyć, расширя́ть, распространя́ть. || **Szerzyć się**, расширя́ться, распространя́ться.

Szerzyzna, Szerzyna, -y, *ж.* ширь, обширность; || простра́нство; || протяже́ніе. *Горн.* **Szerzyna podszybowa**, рудúчный дворъ.

Sześć, -ściu, *ср.* шесть.

Sześćdziesiąt, *род. п.* **Sześćdziesięciu**, шестьдеся́тъ.

Sześćdziesiątka, -i, *ж.* число́ шестьдеся́тъ.

Sześćdziesiątletni, шестидесятилѣ́тній.

Sześćdziesiąty, шестидеся́тый.

Sześcian, -u, *м.* *Мат.* гексаэ́дръ, шестигра́нникъ; || кубъ, кубúческое число́.

Sześcienny, шестигра́нный; || кубúческій. **Pierwiastek sześcienny**, кубúческій ко́рень.

Sześcioboczny, шестисторо́нній.

Sześciodniowy, Sześciodzienny, шестидне́вный.

Sześciogran, *см.* **Sześcian.**

Sześciograniasty, *см.* **Sześcienny.**

Sześciokąt, -a, *м.* *Мат.* шестиуго́льникъ.

Sześciokątny, шестиуго́льный.

Sześciokonny, запря́женный шестернёю, шестёркою (*въ шесть лошадéй*).

Sześciokrotnie, въ шесть разъ, въ шесто́й разъ.

Sześciokrotny, шестери́чный.

Sześcioletni, шестилѣ́тній.

Sześcionogi, *Зоол.* шестино́гій.

Sześciopręcikowy, *Бот.* имѣющій шесть тычúнокъ, шестимýжній.

Sześciorak, -a, *м.* *Бот.* родъ ячменя́.

Sześcioraki, состоя́щій изъ шести сорто́въ.

Sześciorako, на шесть различны́хъ сорто́въ, спо́собовъ.

Sześciorny, шестерно́й, шестерúчный.

Sześcioro, ше́стеро.

Sześciostopowy, шестисто́пный.

Sześćkroć, шесть разъ, *см.* **Sześć.**

Sześćset, *род. п.* **Sześćsset**, шестьсо́тъ.

Sześćsetny, шестисо́тый.

Szesnaście, шестна́дцать.

Szesnaścioro, -rga, шестна́дцать, *см.* **Szesnaście. Szesnaścioro dzieci**, шестна́дцать человѣ́къ дѣте́й.

Szesnastka, -i, *ж.* число́ шестна́дцать,

шестна́дцатый ну́меръ; || шестна́дцатая до́ля, честь.

Szesnastu, -stu, шестна́дцать.

Szesnasty, шестна́дцатый.

Szew, *род. п.* **-szwu,** *м.* шовъ. * **Nie po szwie mu się porze,** не идётъ по его́ жела́нію, не удаётся ему́. || *Хир.* и *Анат.* шовъ, вши́вка.

Szewc, -a, *м.* сапо́жникъ, **сапо́жный ма́стеръ. Szewcze, pilnuj kopyta** *или* **Kiedyś szewc, patrz kopyta,** *Посл.* знай сверчо́къ свой шесто́къ.

Szewcki, *см.* **Szewski.**

Szewcowa, -éj, *ж.* **жена́ сапо́жника,** сапо́жничиха.

Szewcówna, -y, *ж.* дочь сапо́жника.

Szewcowy, сапо́жничій, сапо́жническій.

Szewctwo, Szewstwo, -a, *ср.* сапо́жничество, сапо́жничанье, **сапо́жное ремесло́,** мастерство́.

Szewczycha, -y, *ж. Прост.* башма́шница, сапо́жница.

Szewczyk, -a, *м.* **сапо́жничій подмасте́рье.**

Szewczyna, -y, м. чеботя́рь, плохо́й сапо́жникъ.

Szewczysko, -a, *ср.* **плохо́й, бе́дный** сапо́жникъ.

Szewski, Szewcki, сапо́жный.

Szkalować, Zeszkalować, поноси́ть, руга́ть, обруга́ть, оскорбля́ть, оскорби́ть слова́ми; || **Oszkalować (kogo), оклевета́ть** (*кого́*), наговори́ть (*на кого́*).

Szkandela, -i, *ж. Стар.* гре́лка, **нагрѣва́льникъ.**

Szkapa, -y, *ж.* лошадёнка, кля́ча.

Szkapi, лошади́ный, коби́лій. **Szkapie mléko,** кобы́лье молоко́.

Szkapina, -y, *ж.* клячо́нка, **лошадёнка;** || конина. лошади́ное мя́со.

Szkapisko, -a, *ср.* дряна́я лошадёнка.

Szkaplerz, -a, *м.* нара́мникъ, напле́чникъ; || два кусо́чка освящённой мате́ріи и перевя́занной ле́нтою для ноше́нія на ше́ѣ, съ изображе́ніемъ и́мени Іису́са Хри́ста и Пр. Богоро́дицы (*у католико́въ*); || моле́бствіе ко Пр. Дѣвѣ и Бра́тство въ честь Пр. Дѣвы.

Szaplerzny, Szkaplerzowy, Szkapleny, принадлежа́щій бра́тству Пр. Дѣвы (*у католико́въ*).

Szkarada, -y, *ж.* **скаредъ, скареда;** || гну́сность. мерзость, срамота́, **гну́сный** посту́покъ, **гну́сное** дѣло; || ха́ря, безобра́зная же́нщина; || чудо́вище, **чу́дище, уро́дъ,** уро́дина, страши́лище.

Szkaradnica, -y, *ж.* **безобра́зная же́нщина;** || **мерзкая же́нщина,** потаску́ха.

Szkaradnie, скаредно, мерзко, отвратительно, гну́сно; || **безобразно.**

Szkaradnik, -a, *м.* **скаредникъ,** мерза́вецъ; || **чудо́вище, уро́дъ, безобра́зный** человѣкъ.

Szkaradność, -ści, *ж.* **скаредность, ме́рзость;** || уро́дство. **безобра́зіе.**

Szkaradny, скаредный, отвратительный, ме́рзкій; || **уро́дливый, безобра́зный.**

Szkaradzić, Zeszkaradzić, пачка́ть, испа́чкать, мара́ть, **измара́ть;** || **Zeszkaradzić, Oszkaradzić,** обезобразить, искази́ть.

Szkaradzieństwo, -a, *ср.* **ме́рзость,** гну́сность, омерзи́тельность.

Szkarłat, *см.* **Szarłat.**

Szkarłatnik, *см.* **Szarłatnik.**

Szkarłatny, *см.* **Szarłatny.**

Szkarłatówka, -i, *ж.* **бразильскій кра́сный** свиристе́ль (*птица*).

Szkarlatyna, -y, *ж. Мед.* скарлати́на, **красу́ха.**

Szkarłupa, -y, *ж.* костеобра́зная оболо́чка (*у слизней*); || че́репъ (*у черепа́хъ*) *см.* **Skorupa.**

Szkarpetka, -i, *ж.* **носо́къ,** карпе́тка. **Szkarpetki,** *мн.* **носки́.**

Szkatuła, -y, *ж.* **шкату́ла,** сунду́къ ка́сса.

Szkatułka, -i, *ж. Умен.* **шкату́лка,** шкату́лочка, сундучёкъ.

Szkielet, -a, *м.* **скеле́тъ,** о́ставъ, кости́къ, *см.* **Kościotrup.**

Szkiełko, -a, *ср.* **стёклышко, зри́тельное** стекло́, лорне́тъ

Szklący (się), *см.* **Szklisty.**

Szklaneczka, -i, *ж.* **стака́нчикъ.**

Szklanica, Szklenica, -y, *ж.* **стекля́нка,** стекля́ница.

Szklanka, -i, *ж.* **стака́нъ.**

Szklanny, Szklany, стекля́ный. **стекóльный. Naczynie szklane,** стекля́ная посу́да. **Wyroby szklane,** стеклоде́ланіе. **Drobne wyroby szklane,** ме́лкій стекля́ный това́ръ. **Huta szklana,** стекля́ный заво́дъ. *Анат.* **Błona szklana,** стекля́нистая оболо́чка гла́за.

Szklarczyk, -a, *м.* **подмасте́рье у стекóльщика.**

Szklarka, -i, *ж.* **жена́ стекóльщика, стекóльщица.**

Szklarnia, -ni, *ж.* **стекля́ный заво́дъ;** || **теплúца** (*для расте́ній*).

Szklarski, стекóльщичій.

Szklarz, -a, *м.* **стекóльщикъ** (*дѣлающій стекло́ и вставля́ющій стёкла въ о́кна*), *см.* **Szkłodziej**

Szklarzów, стекóльщиковъ, **принадлежащій** стекóльщику.

Szklarzowa, -éj, *ж., см.* **Szklarka.**

Szklenica, *см.* **Szklanica.**

Szklić, Zeszklić, стекловáть, остекловáть, стекля́нить, остекля́нить. || **Szklić się, Zeszklić się,** стекля́нѣть, остекля́нѣть; || * **блестѣть** какъ стекло́, свѣти́ться.

Szklisty, стекляни́стый; || **свѣтя́щійся,** блестя́щій.

Szkło, -a, *ср.* **стекло́;** || **окóнничное**

стекло́. Za szkłem, подъ стекло́мъ. || *Собир.* **стекло́, стекля́ная посу́да.**

Szkłodziej, -ja, *м.* **стеко́льный завóдчикъ.**

Szkoda, y, *ж.* **убы́токъ, ущербъ, поте́ря, уро́нъ, накла́дъ,** *см.* **Strata; || вина́; || вредъ, бѣда́, несча́стіе, неуда́ча,** *см.* **Krzywda; || опустоше́ніе, по́рча, поврежде́ніе, истребле́ніе** (*отъ бу́ри, гра́да, войны́ и т. п.*). **Szkody komu robić, наноси́ть кому́ вредъ. Cieszyć się z cudzéj szkody, ра́доваться чужо́му несча́стію. Korzystać z cudzéj szkody, по́льзоваться чужи́мъ несча́стіемъ. Odpowiadać za szkodę, отвѣча́ть за убы́токъ. Burza wielkie przyczyniła szkody, бу́ря причини́ла мно́го вреда́. Wyjść z czego bez szkody, не потеря́ть ничего́, вы́йти изъ воды́ сухи́мъ. Mieć szkodę, оста́ться въ наклада́ѣ.** *Посл.* **Czyja szkoda tego grzech, кто завари́лъ ка́шу, тотъ пускай самъ и расхлёбываетъ. Mądry Polak po szkodzie, громъ не гря́нетъ. мужи́къ не перекре́стится, умѣнъ Русакъ за́домъ (***см.* **Szarak, русакъ, се́рый за́яцъ). || Szkoda, wielka szkoda, жаль, о́чень жаль! Szkoda to opisywać, не сто́итъ труда́ э́то описывать. Szkoda o tém i mówić, напра́сно и говори́ть объ э́томъ, не сто́итъ тра́тить словъ объ э́томъ.**

Szkódka, -i, *ж.* **убы́точекъ, небольша́я потеря́.**

Szkodliwie, вре́дно, со вредо́мъ, съ убы́ткомъ, съ ущербомъ.

Szkodliwość, -ści, *ж.* **вре́дность.**

Szkodliwy, вре́дный убы́точный, накла́дный; || па́губный, ги́бельный.

Szkodnica, -y, *ж.* **вѣтреница, вертопра́шка, шалу́нья; || па́костница.**

Szkodnik, -a, *м.* **вѣтреникъ, вертопра́хъ, шалу́нъ; || па́костникъ.**

Szkodno (jest), *см.* **Szkodliwie.**

Szkodny, *см.* **Szkodliwy.**

Szkodować (na czém), терпѣть, претерпѣва́ть, переноси́ть, сноси́ть, выноси́ть, выде́рживать; || страда́ть.

Szkodzić, Zaszkodzić, вреди́ть, повреди́ть, наноси́ть, нанести́ вредъ; || мѣша́ть. *Cóż to szkodzi? что за де́ло? что за нужда́? что ну́жды?

Szkoła, -y, *ж.* **шко́ла, учи́лище. Szkoły,** *мн.* **уче́ніе, кла́ссы. Chodzić w szkołę do nauki, ходи́ть въ шко́лу учи́ться. Szkoła parafjalna, прихо́дское учи́лище.** *Стар.* **Szkoła rycerska, вое́нное учи́лище,** *или* **кадетскій ко́рпусъ. Szkoła w ogrodzie, древе́сный разса́дникъ. Szkoła żydowska, синагóга. || Szkoła Szekspira, шко́ла Шекспи́ра. Szkoła Flamandzka, Фланда́ндская шко́ла.**

Szkolarski, педа́нтскій.

Szkolarz, -a, *м.* **педа́нтъ, школя́ръ.**

Szkółka, -i, *ж.* **нача́льная шко́ла; || древе́сный разса́дникъ, пито́мникъ.**

Szkolniczy, шко́льный. учи́лищный.

Szkolnik, -a, *м.* **шко́льникъ ученикъ; || шко́льный учи́тель; || нача́льникъ еврейскихъ синаго́гъ, школъ.**

Szkolność, -ści, *ж.* **педа́нтство, педа́нтское зна́ніе.**

Szkolny, шко́льный, учи́лищный.

Szkopek, Szkopiec, *см.* **Skopek.**

Szkorbut, -u, *м. Мед.* **цынга́, цынго́тная боле́знь, скорбу́тъ.**

Szkrofuły, -ów, *мн.* **золоту́ха, свину́ха.**

Szkrupuł, *см.* **Skrupuł.**

Szkudła, -y, *ж.* **Szkudło, -a,** *ср.* **гонтъ, гонти́на, драни́ца,** *см.* **Gont.**

Szkudlak, -a, *м.* **гонтово́й гвоздь.**

Szkudlarz, -a, *м.* **гонтовщи́къ,** *см.* **Gonciarz.**

Szkuta, -y, *ж. Морс.* **я́ликъ, шкутъ.**

Szkutnik, -a, *м.* **ло́дочникъ, перево́зщикъ.**

Szla, Śla, -i, Szleja, Szlija, -i, *ж.* **шлея́, ко́нская сбру́я, у́пряжь; || грудно́й ре́мень, пе́ревязь.**

Szlaban, Slaban, -u, *м.* **шлагба́умъ, застава́; || на́ры, доста́тый вы́ше пола помо́стъ для спанья́.**

Szlachcianka, -i, *ж.* **шляхтя́нка, дворя́нка.**

Szlachcic, -a, *м.* **шля́хтичъ. Jakem szlachcic, увѣря́ю какъ че́стный дворя́нинъ.**

Szlachciura, -y, *м.* **деревенскій помѣщикъ, деревенщина; || дворя́нчикъ.**

Szlachecki, шляхе́тскій, дворя́нскій.

Szlachectwo, -a, *ср.* **шляхе́тство, дворя́нство, дворя́нское сосло́віе.**

Szlachta, y, *ж.* **шля́хта, сосло́віе ни́зшаго по́льскаго дворя́нства; || *Собир.* шля́хта, дворя́не вообще́.**

Szlachtawa, -y, *ж. Бот.* **комарникъ, бло́шникъ, богатинка** (*расте́ніе*).

Szlachtuz, -a, *м.* **бо́йня. скотобо́йня.**

Szlaczek, -czka, *м.* **каёмочка; || олу́шка**

Szlafmyca, Szlafmica, -y, *ж.* **ночно́й, спа́льный колпа́къ.**

Szlafroczek, -czka, *м.* **пеньюа́ръ** (*же́нская оде́жда*).

Szlafrok, -a, *м.* **шла́фрокъ, халатъ.**

Szlag, -u, *м.* **смета.** *см.* **Anszlag.**

Szlaga, -i, *ж.* **колоту́шка, долбня́, му́шкель; || ручна́я ба́ба, трамбо́вка; || коперъ, копро́вая ба́ба.**

Szlak, Ślak, -u, *м. Стар.* **пострѣлъ, апоплексія, парали́чъ; || пти́чникъ, пти́чій са́докъ; || шлакъ** (*у мета́лла*), **окали́на, вы́гарки; || Szlak, Szlach, проѣзжая доро́га; слѣдъ,** *см.* **Ślad; || опу́шка, кро́мка, кайма́, край. || Szlak graniczny, грани́чная черта́.**

Szlakować, слѣди́ть (*звѣря*).

Szlam, -u, *м.* **ти́на, илъ,** *см.* **Muł.**

Szlama, -y, *ж.* **глинистая земля́, суглинокъ. Szlamy,** *мн.* **ли́сій** *или* **ры́сій мѣхъ.**

Szlamować, вычища́ть, выгреба́ть грязь (*изъ чего́*).

Szłap, **Człap**, **-pi**, *ж.* и́ноходь. **Iść szłapią**, бежа́ть и́ноходью (*о лошади*).

Szłapak, **-a**, *м.* иноходе́цъ.

Szlarek, **-rka**, *м.* **Szlarka**, **-i**, *ж.* обши́вка, отде́лка, убо́рка.

Szlaz, **Slaz**, **-u**, *м. Бот.* ма́льва, ванзиве́й. **Szlaz ogrodowy**, ро́жа, слизь-трава́. **Szlaz mianeczny**, проскурня́къ, просви́рки, каза́чики; || руде́цъ, сычу́гъ (*животныхъ*).

Szlenię, **-ienia**, *ср.* попере́чина, слега́, попере́чный брусо́къ, перекла́дина, перево́дина; || столбъ, ви́сѣлица.

Szlichta, **-y**, *ж.* тка́ческій клей.

Szlichtada, **-y**, *ж.* ката́нье **на** сани́хъ зимо́ю.

Szlichtować, *Ткач.* проклева́ть.

Szlif, **-y**, *ж.* эполе́тъ, погонъ.

Szlifiernia, **-ni**, *ж.* (*Стар.* **Szlofarnia**, **Szlufarnia**), шлифова́льня; || точи́льня.

Szlifierz, **-a**, *м.* **шлифова́льщикъ**; || точи́льщикъ.

Szlifować, **шлифова́ть**, **полирова́ть**, **лощи́ть**; || точи́ть, ната́чивать (*ножъ и т. п.*).

Szlochać, рыда́ть, **всхли́пывать**, **пла́кать навзрыдъ**.

Szlochanie, **-nia**, *ср.* ры́данie, **всхли́пываніе**.

Szlochy, **-ów**, *мн. см.* **Szlochanie**.

Szluss, **-a**, *м.* **заключе́ніе** *или* **сведе́ніе** счётовъ.

Szlusscettel, **-tla**, *м.* **биржево́е ма́клерское свидѣтельство**.

Szluza, *см.* **Śluza**.

Szłyk, **-a**, *м.* шлыкъ, **колпа́къ**.

Szmaciany, тряпи́чный, **ветошный**.

Szmacina, **-y**, *ж.* тряпи́чка, ветошка.

Szmacisko, **-a**, *ср.* **негодное** тряпьё.

Szmalc, **Szmalec**, *см.* **Smalec**.

Szmalcuga, *см.* **Szmelcuga**.

Szmaragd, **-u**, *м.* изумру́дъ.

Szmaragdowy, **изумру́дный**.

Szmat, **-a**, *м.* **ло́скутъ**, **кусо́къ**, **обры́вокъ**, **шту́ка** (*чего́-либо*); **вста́вка заплата**.

Szmata, **-y**, *ж.* **тря́пка**, **тряпи́ца**, **ветошка**, **стира́лка**.

Szmatek, **-tka**, *м.* **лоскуто́къ**.

Szmatka, **-i**, *ж.* **лоскуто́чекъ**, **тря́почка**.

Szmelc, **-u**, *м.* **фини́фть**, **эма́ль** (*на металлахъ*), **поли́ва**, **мура́ва**, **глазу́рь** (*на фарфо́рѣ, фая́нсѣ*).

Szmelcarski, **фини́фтяный**, **эма́левый**; || **плавѝленный**, **литѐйный**,

Szmelcarstwo, **-a**, *ср.* **пла́вка**, **плавле́ніе**, **отли́вка**; || **плавѝльное** искусство.

Szmelcarz, **Szmelcerz**, **-a**, *м.* **плавѝльщикъ**; **литѐйщикъ**; || **Szmelcmistrz**, **-a**, *м.* **фини́фтщикъ**, **фини́фтяныхъ** дѣлъ **ма́стеръ**; || *см.* **Smolarz**.

Szmelcować, *Стар.* **Szmalcować**, **пла́вить**, **расплавля́ть**, **топи́ть**, **раста́пливать**; || **лить**, **отлива́ть**; || **фини́фтить**, **наводи́ть фини́фть**, **эмали́ровать**, **наводи́ть эма́ль**, **покрыва́ть эма́лью**; || **глазу́рить**, **муравить**.

Szmelcowany, **Szmelcowny**, **эмали́рованный**, **покры́тый эма́лью**, **фини́фтяный**.

Szmelcowy, **эма́левый**; || **плавѝленный**. **Piec szmelcowy**, **плавѝленная** печь.

Szmelcuga, **Szmalcuga**, **Smelcuga**, **Smalcuga**, **-i**, *ж.* родъ **краси́льной** золы.

Szmer, **-u**, *м.* шумъ, шёпотъ; || **ро́потъ**, **роптáніе**; || **журча́ніе** (*воды*). || **Szum w głowie**, **w uszach**, шумъ въ головѣ, въ ушáхъ.

Szmerać, шуме́ть; || **роптáть**; || **журча́ть**, *см.* **Szemrać**.

Szmeranie, **-nia**, *ср. см.* **Szmer**, **Szemranie**.

Szmergać, *Област.* швыря́ть; || **Szmergnąć**, **Szmernąć**, **шмыгну́ть**, **удра́ть** (*куда́ нибудь*).

Szmergiel, **-gla**, *м. Минер.* **наждáкъ**; || =**Szmermel**, **шути́ха**, **раке́та** бѣгающая по землѣ **изу́чинами**. ***Puścić szmermla**, распусти́ть **ло́жный** слухъ.

Szmermel, **-mla**, *м. см.* **Szmergiel**.

Szmigus, *см.* **Smigus**.

Szmuklerka, **-i**, *ж.* **позуме́нтщица**.

Szmuklerski, **позуме́нтщичій**.

Szmuklerstwo, **-a**, *ср.* **позуме́нтщичье ремесло́**.

Szmuklerz, **-a**, *м.* **позуме́нтщикъ**.

Sznica, **-y**, *ж.* **спи́ца** (*куда́ вкла́дывается дышло*), **ла́пы** у дрогъ; || *Стар.* **дрянь**, **него́дный человѣкъ**.

Sznicernia, **-ni**, *ж.* **мастерска́я скульпто́ра**, **ваятеля**.

Sznicerstwo, **-a**, *ср.* **ваяніе**, **ваятельное искýсство**, **скульпту́ра**; || **рѣзьба́**, **рѣзна́я рабóта**.

Sznicerz, **-a**, *м.* **ваятель**, **скульпто́ръ**, **рѣщи́къ**.

Sznupka, *см.* **Sznypka**.

Sznur, **-a**, *м.* **верёвка**, **снуръ**, **шнуръ**; || **кана́ть**. *Охот.* **верени́ца** (*гусей, уто́къ и т. д.*). *Охот.* **прямóй слѣдъ звѣря**. **Sznur pereł**, **ни́тка жéмчугу**. **Sznur wędny**, **ле́са** (*у уды*). **Sznury niewodowe**, **подбóры** (*на краяхъ нéвода*). **Sznur mularski**, **причáлъ**. **Sznur mierniczy**, **межева́я цѣпь**. **Pod sznur wyciągnąć**, **wyrównać**, **выравнить**, **привести́ въ прямýю ли́нію**. **Jeżdżenie (wozów) sznurem**, **ѣздá обóзомъ**.

Sznurek, **-rka**, *м.* **снуро́къ**, **шнуро́къ**, **верёвочка**, **бичёвка**; || **обши́вка**, **каёмка** (*у плáтья*); || **галýнъ**. **Sznurkami wyszyć**, **obszyć**, **обложи́ть галуно́мъ**; || **ожере́лье**, **ни́тка жéмчугу**.

Sznurować, **Zesznurować**, **Zasznurować**, **вязáть**, **связáть верёвкою**, **стя́гивать**, **стяну́ть**, **затяну́ть**, **шнурова́ть**, **зашнурова́ть**.

Sznurowadło, **-a**, *ср.* **шнуро́вка** (*чѣмъ шнуру́ются*), **шнуро́къ съ металли́ческими наконе́чниками**, **тесёмка**.

Sznurowanie, **-nia**, *ср.* **шнурова́ніе**; || **прошнурова́ніе**.

Sznurowany, **Zasznurowany**, **шнуро́ванный**, **зашнурóванный**.

Sznurówka, **-i**, *ж.* **шнуро́вка**, **корсе́тъ**.

Sznypka, **-i**, *ж.* **щелчóкъ по носу** *см.* **Szczutek**.

Szołdra, **-y**, *ж.* о́корокъ.
Szołtys, *см.* **Sołtys**.
Szopa, **-y**, *ж.* навѣсъ, сара́й, балага́нъ.
Szopka, **-i**, *ж.* сара́йчикъ, бу́дочка; || **вертепъ** (*ящикъ съ разными внутри изображеніями, представляющими событія Рождества Христова*).
Szopnik, **-a**, *м. Областн.* (*у Кашубовъ*) **лѣсникъ**, **кормчій**.
Szor, **-u**, *м.* ко́нская сбру́я, у́пряжь.
Szory, **-ów**, *мн.* шо́ры.
Szorc, **-u**, *м. Стар.* переду́пикъ, фа́ртукъ, за́понъ, *см.* **Fartuch**.
Szorować, **Wyszorować**, чи́стить, вы́чистить, перетира́ть, перетере́ть (*посу́ду*), мыть (*полы́*); || подкла́дывать дровъ въ печь, швыря́ть дрова́; || * ша́ркать (*ногами*); || ши́бко лете́ть, взвива́ться (*о птицахъ*).
Szorstki, жёсткій, шероховатый; || *суро́вый, стро́гій, жесто́кій, гру́бый.
Szorstko, жёстко, шероховато; || * суро́во, стро́го, жесто́ко, гру́бо.
Szorulec, **-lca**, *м.* кочерга́, *см.* **Kosior**, **Ożóg**.
Szos, **-u**, *м. Стар.* по́дать съ домо́въ.
Szostak, **-a**, *м. Стар.* сетье́ (*мѣра 12 четериковъ*); || пре́жняя по́льская моне́та, состоя́щая изъ шести́ грошей.
Szóstka, **-i**, *ж.* число́ шесть; || шестёрка (*въ карт. игрѣ*).
Szósty, шесто́й. **Po szóste**, въ шести́хъ.
Szpacer, *см.* **Spacer**.
Szpachla, **-i**, *ж. Живоп.* **шпа́тель**, ма́стихинъ, лопа́точка.
Szpaczek, **-czka**, *м. Умен.* сквору́шко, *см.* **Szpak**.
Szpaczkować, болта́ть всякій вздоръ, стрекота́ть; || **Szpaczkować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).
Szpada, **-y**, *ж.* шпа́га; || *Зоол.* мечъ ры́ба.
Szpadel, **-dla**, **Szpatel**, **-tla**, *м. Хир.* лопа́точка; || шпа́тель; || ва́ступъ, ки́рка.
Szpąga, **-i**, *ж.* (*Прост.* **Szponka**), поперёчная связь (*на потолкѣ*); поперёчный брусо́къ, переклади́на; || *Морс.* шлахто́въ, желѣзный *или* деревя́нный клинъ для соедине́нія мачтъ со сте́нгами.
Szpagat, **-u**, *м.* верёвочка, бичёвка; **шнуро́къ**.
Szpak, **-a**, *м.* скворе́цъ (*пти́ца*).
Szpakowaty, рыжева́то-сава́рый (*о ло́шади*); || сѣрова́тый; || сѣдовла́сый, съ про́сѣдью.
Szpaler, **-u**, *м.* **шпале́рникъ** (*въ саду́*); || *обои.* **шпале́ры**. *Стар. см.* **Obicie**.
Szpalta, **-y**, *ж.* столбе́цъ (*печа́тный*).
Szpanrygiel, **-gla**, *м. Архит.* связь, вя́зка.
Szpara, **-y**, *ж.* щель, тре́щина.
Szparag, **-a**, *м. Бот.* спа́ржа (*расте́ніе*).
Szpargał, **-a**, *м.* негóдная, стáрая, исписанная *или* печáтная бумáга, лоскутóкъ бумáги.
Szparka, **-i**, *ж. Умен.* щёлочка, тре́щинка.
Szparki, бы́стрый, ши́бкій.
Szparko, бы́стро, ши́бко.
Szparzysty, *см.* **Sparzysty**.
Szpatel, *см.* **Szpadel**.
Szpecenie, **Zeszpecenie**, **Oszpecenie**, **-nia**, *ср.* по́рча, уро́дство, поврежде́ніе; || оскверне́ніе, развраще́ніе, растлѣ́ніе.
Szpeciąg, **-a**, *м. см.* **Maszkara**, **Straszydło**.
Szpecić, **Zeszpecić**, **Oszpecić**, обезобра́живать, обезобра́зить, уро́довать, изуро́довать, по́ртить, испо́ртить, искажа́ть, искази́ть; || осквернять, осквернить, развраща́ть, разврати́ть, растлѣ́вать, растли́ть.
Szpełta, **-y**, *ж. см.* **Orkisz**.
Szperać, ры́ться, копа́ться, разы́скивать, изслѣ́довать.
Szperacz, **-a**, *м.* изслѣ́дователь, испыта́тель, разбира́тель, изыска́тель.
Szperanie, **-nia**, *ср.* **Szperanina**, **-y**, *ж.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе, отыски́ваніе, по́искъ, ро́зыскъ.
Szperka, **Szpyrka**, **-i**, *ж.* свино́е са́ло, шпикъ, шпекъ.
Szperownik, **-a**, *м. см.* **Szperacz**; || *Стар. Юрид.* оцѣ́нщикъ.
Szpetnica, **-y**, *ж.* некрасивая, дурна́я лицо́мъ же́нщина, дурну́шка.
Szpetnie, безобра́зно, уро́дливо, ду́рно, скве́рно.
Szpetnik, **-a**, *м.* безобра́зный, некраси́вый человѣ́къ.
Szpetność, **-ści**, *ж.* безобра́зіе, уро́дство.
Szpetny, безобра́зный, уро́дливый, га́дкій, ме́рзкій.
Szpica, **Spica**, **-y**, *ж.* передово́е во́йско, аванга́рдъ; || о́стрый коне́цъ, ко́нчикъ остроконе́чіе, остреё, верхъ, вершина, верху́шка; || шпицъ, шпиль (*у колоко́льни*); || спи́ца (*въ колесѣ*).
Szpichlerz, *см.* **Spichlerz**, и т. п.
Szpicrut, **-a**, *м.* **Szpicruta**, **-y**, *ж.* хлыстъ, хлы́стикъ, пру́тикъ.
Szpiczasto, **Szpiczastość**, и т. п. *см.* **Spiczasto**, и т. п.
Szpieg, **-a**, *м.* шпіо́нъ, лазу́тчикъ, фискалъ, соглядата́й. **Szpiegi**, **-ów**, *мн.* шпіо́нство, лазу́тчество. **W szpiegi kogo posłać**, посла́ть кого́ для шпіо́нства, подосла́ть кого́ шпіо́номъ.
Szpiegować, шпіо́нить, подсма́тривать, подслу́шивать, лазу́тничать, фискали́ть, вывѣ́дывать
Szpiegowanie, **-nia**, *ср. см.* **Szpiegowstwo**.
Szpiegowniczka, **-i**, *ж.* шпіо́нка, лазу́тчица.
Szpiegowski, шпіо́нскій, фискальный.
Szpiegowstwo, **-a**, *ср.* шпіо́нство, лазу́тчество, фискальство, подсма́триваніе, подслу́шиваніе, вывѣ́дываніе.
Szpik, **-u**, *м.* мозгъ мозжечёкъ (*въ костя́хъ*).

Szpikować, Naszpikować, шпиковáть, нашпиковáть, шпиговáть, нашпиговáть (*мясо*); || * напúчкать, начинúть (*чымъ*).

Szpikowanie, Naszpikowanie, -nia, *ср.* **шпикováніе** (*мяса*).

Szpikowaty, мозговáтый.

Szpikowy, мозговóй.

Szpikulec, -lca, м. шпиковáльная игл.

Szpila, -i, *ж.* **шпúлька.** || *Повар. см.* **Szpikulec**; || *см.* **Grot.**

Szpileczka, -i, *ж.* **булáвочка.**

Szpilić, шпúлить, прикáлывать.

Szpilka, -i, *ж.* **булáвка. Szpilka do włosów, шпúлька;** || **Szpilki,** *мн.* **úглы хвóйных дерéвьевъ;** || *Повар.* **мáленькій вéртелъ.**

Szpilkarka, -i, *ж.* **булáвочница.**

Szpilkarstwo, -a, *ср.* **булáвочная фáбрика;** || **продáжа булáвокъ.**

Szpilkarz, -a, *м.* **булáвочникъ.**

Szpilkować, накáлывать булáвками.

Szpilkowaty, булáвчатый; || *Бот.* **игóльчатый, иглообрáзный, остролúстый.**

Szpilkowy, булáвочный.

Szpinak, -u, *м. Бот.* **шпинáтъ.**

Szpital, -a, *м.* **госпитáль, больни́ца;** || **странноприи́мный домъ. богадéльня;** || **Szpital sierot, сирóтскій домъ;** || **Szpital Dzieciątka Jezus, воспитáтельный домъ**

Szpitalnik, -a, *м.* **монáхъ странноприи́мнаго óрдена, странноприи́мный монáхъ.**

Szpitalny, госпитáльный, больни́чный; || **богадéльный;** || **Szpitalny, -ego,** *м.* **смотрúтель, надзирáтель госпиталя́, больни́цы;** || **богадéльникъ, прúзрѣнный въ богадéльнѣ.**

Szpon, -u, *м.* **Szpona, -y, Szponka, -i,** *ж.* **кóготь** (*мн. кóгти*); || **желѣзная скобá, крюкъ;** || **застёжка, крючóкъ;** || **якорная лáпа;** || *Архит.* **проёмная связь, лáпа, желѣзный засóвъ** (*въ стѣнѣ*); || *Бот.* **острúца, подмаріóнникъ** (*растéніе*).

Szponder, -dru, *м.* **зáдняя часть грýди бúтаго скотá.**

Szponga, *см.* **Szpąga.**

Szponiasty, Szponisty, когтúстый.

Szpryca, -y, *ж.* **шприцъ, ручнóй насóсъ.**

Szprycha, -y, *ж.* **спúца** (*въ колесѣ*).

Szprycować, шприцевáть, набрызгивать, напры́скивать; || *Анат.* **инъектúровать** (*препарáтъ*).

Szprycowanie, -nia, *ср.* **вспры́скиваніе, впрыскъ;** || *Анат.* **инъéкція.**

Szpula, Szpulka, -i, *ж. см.* **Cewa, Cewka.**

Szpunt, -u, *м.* **втýлка, бóчечная заты́чка;** || **бóчечная дирá;** || *Плотн.* **грéбень** (*въ брúсьяхъ*).

Szpuntować, Zaszpuntować, затыкáть, заткнýть, закýпоривать, закýпорить.

Szpuntowe, -ego, *ср. см.* **Czopowe.**

Szpuntpal, -u, м. мн. шпунтóвая свáя.

Szragi, -ów, *мн.* **сóшки, козлы́** (*деревя́нныя подставки*).

Szram, -u *м.* **рубéцъ на лицѣ, шрамъ.**

Szramowaty, имѣющій рубцы́, шрáмы на лицѣ.

Szranki, -ów, *мн.* **огрáда, огорóженное прострáнство;** || **ристáлище, пóприще, аренá.**

Szron, -u, *м.* **úней, úзморозь.**

Szropa, -y, *ж. см.* **Zgrzebło.**

Szrót, и т. п. *см.* **Śrót, и другія слова начинáющіяся съ Śr...**

Szruba, и т. п. *см.* **Śruba, и другія слова начинáющіяся съ Śr...**

Sztab, -u, *м. Воен.* **штабъ.**

Sztaba, -y, *ж.* **брусóкъ. полосá;** || **слúтокъ** (*металла*); || *Архит.* **перекладúна, брусъ;** || *Морс.* **шекъ, водорѣзъ** (*у судна*), **носъ** (*у корабля́*).

Sztabikowy, полосно́й, полосовóй. Sztabikowe żelazo, полосовóе желѣзо.

Sztabnik, -a, *м.* **матрóсъ находя́щійся на корабéльномъ носý.**

Sztabny, Sztabowy, полосно́й, полосовóй, *см.* **Sztabikowy;** || **принадлежáщій корабéльному носý;** || *Воен.* **штáбскій.**

Sztachel, -chla, *м. Горн. Стар.* **длúнная желѣзная полосá.**

Sztachetować, обводúть огорáживать палисáдникомъ, рѣшёткою.

Sztachetowy, рѣшётчатый; || *Воен.* **Ogień sztachetowy, балióнный огóнь.**

Sztachety, -tów, *мн.* **палисáдникъ, палисáда, забóръ изъ кóльевъ.** || **рѣшётка; огрáда.**

Sztachować, *Морс.* **огибáть мысъ úли сýдно.**

Sztafeta, -y, *ж.* **эстафéта.**

Sztafetowy, эстафéтный, нарóчный.

Sztafirować, Wysztafirować, тачáть, сшивáть два крáя ткáни úли кóжи; || **штафúровать, тачáть бортъ у ю́бки;** || * **украшáть, убирáть съ изысканностію;** || * **Sztafirować się, разрядúться въ пухъ, съ изысканностію, безъ вкýса.**

Sztak, -u, *м. Морс.* **штагъ.**

Sztaluga, Staluga, -i, *ж.* **козлы́, подмóстки.**

Sztamować, *см.* **Sztorcować.**

Sztandar, Standar, -u, *м. Воен.* **штандáртъ;** || **знáмя;** || *Морс.* **галéрный флагъ,** *см.* **Chorągiew;** || *Архит.* **подставка, подпóра, стóйка.**

Sztokfisz, *см.* **Stokfisz.**

Sztolnia, -ni, *ж. Горн.* **штóльня;— wjazdowa, вы́ходная штóльня; — główna, wodna, водоотводная штóльня;— spadkowa, głęboka, водоотводная штóльня.**

Szton, -u, *м.* **мáрка, фúша, фúшка** (*въ карточной игрѣ*).

Sztorc, Storc, -u, *м.* **внѣшній úголъ** (*у камня, у стола́*); || *Архит.* **ребрó, край;** || **карнúзъ надъ дверями;** || *Горн.* **вóротъ для вытáскиванія руды.** || **Na sztorc, Sztorcem, торчмá, стóймя, ребрóмъ.**

Sztorcować (kraje w deskach), *Плотн.* скáшивать крóмки у досóкъ.

Sztorcowanie, -nia, *ср.* скáшиваніе крóмокъ у досóкъ.

Sztort, -u, *м. Нум.* серпéнтъ (*инструмéнтъ*).

Sztos, -a, *м.* удáръ (*на биллiáрдѣ*); || забáвная игрá; || * счáстіе, удáча; || расположéніе души, настроéніе. Być przy sztosie, w sztosie, быть въ удáрѣ, въ хорóшемъ настроéніи.

Sztrasbaum, *Плотн.* прибóйка.

Sztrof, *см.* Strof.

Sztrofować, *см.* Strofować.

Sztrosa, -y, *ж. Морск.* швáртовъ, кáбельтовъ (*канáтъ*).

Sztrycharz, -a, *м.* кирпичедѣлецъ.

Sztuciec, -éca, *м.* футлáръ, готовáльня; || штýцеръ (*ружьё*).

Sztuczka, -i, *ж.* штýчка.

Sztucznie, искýсно, худóжественно, мастерскú; || хитрó, замысловáто; || * искýственно, изысканно.

Sztuczność, -ści, *ж.* искýственность, изысканность; || искýство, провóрство, способность. лóвкость.

Sztuczny, искýственный, изысканный; || искýсный. провóрный, способный, лóвкій. Ognie sztuczne, фейерверки, потѣшные огни.

Sztufada, -y, *ж. Повар.* душёное мáсо.

Sztuka, -i, *ж.* штýка, кусóкъ, часть. Sztuka mięsa, часть говáдины. Cała ta kolumna jest z jednéj sztuki, óта колóнна изъ цѣльнаго кускá. Sztuka płótna, штýка полотнá. *Артил.* Denna sztuka armaty, казённая часть орýдія. Sztuka chleba, ломóть, кусóкъ хлѣба. Miedź w sztukach, штыковая мѣдь. Srebro w sztukach, серебрó въ слиткáхъ. Sztuka muzyczna, teatralna, музыкáльная, театрáльная пьéса. Sztukami, поштýчно. Sztuka w sztukę, сплошь, рядомъ, сряду, безъ промежýтковъ; || искýство, худóжество. Sztuka wojenna, воéнное искýство. Sztuka rymotwórcza, стихотвóрное искýство; || лóвкость, хúтрость, провóрство, ухвáтка, улóвка, увёртка. Sztuki zażyć, употребúть хúтрость, хúтрый обмáнъ. Wypłatał mi sztukę, выкинулъ мнѣ штýку, сыгрáлъ со мною штýку.

Sztukaterja, -ji, *ж.* штукатýрка, лепнáя рабóта; || барельéфъ, выпуклая рѣзьбá; || гúпсовая обмáзка.

Sztukator, -a, *м.* штукатýрщикъ, штукатýръ; || обжигáтель гúпса, мáстеръ гúпсовыхъ рабóтъ, лепщúкъ.

Sztukmistrz, -a, *м.* худóжникъ, артúстъ; || * штукáрь, фигля́ръ.

Sztukować, заплáчивать, почúнивать, штóпать, заштóпывать; || приставля́ть, подставля́ть, *см.* Łatać.

Sztukowanie, -nia, *ср.* заплáчиваніе, почúниваніе, настáвка.

Sztukowany, заплáченный, заштóпанный, почúненный; || приставленный, подставленный.

Sztukowe, -ego, *ср.* плáта съ кáждой штýки рогáтаго скотá.

Szturchać, Szturgać, Szturkać, Szturchnąć, Szturgnąć, Szurknąć, толкáть, толкнýть (*локтёмъ*), || Szturchać się, толкáться.

Szturchanie, -nia, *ср.* толчáніе, растáлкиваніе.

Szturchaniec, -ńca, *м.* толчóкъ, удáръ, тумáкъ. Dałem mu dobrego szturchańca, я задáлъ емý слáвнаго тумакá.

Szturchnięcie, -cia, *ср.* толчóкъ.

Szturm, -u, *м.* приступъ, штурмъ. Szturm przypuszczać, штурмовáть; || бýря, штормъ (*на морѣ*).

Szturmak, -a, *м.* лёгкій шишáкъ, лёгкій шлемъ; || ручнáя пищáль, мушкéтъ; || петáрда, стѣнолóмъ; || большóй крюкъ придéрживающій окóнницы отъ вы́ра.

Szturmować, штурмовáть, идти́ на приступъ.

Sztybra, -y, *ж.* косты́ль (*въ печны́хъ работáхъ*)

Sztycak, -a, *м. Стол.* подстáвка накáхъ.

Sztych, -u, *м.* óстрый конéцъ, остроконéчіе, остреé; || удáръ сáблею или чѣмъ либо óстрымъ; || укóлъ (*иглою и т. п.*); || гравю́ра, эстáмпъ; || * опáсность. Na sztych kogo wystawiać, подвéргнуть кого́ опáсности; || * противополóжность, контрáсть. Na sztych co razem stawić, сопоставля́ть одно́ съ другúмъ, противополагáть одно́ другóму. || *Охот.* На sztych, прáмо подъ вы́стрѣлъ. Lis na sztych wyszedł, лисúца вы́бѣжала прáмо подъ вы́стрѣлъ. || Sztych w ziemię, вы́емка землú въ одну́ лопáтку.

Sztychać, Sztychnąć, пырáть, пырнýть, бодáть, боднýть, колóть, кольнýть.

Sztycharka, -i, *ж* гравировáльница.

Sztycharnia, -ni, *ж.* гравировáльня, гравёрная мастерскáя.

Sztycharski, гравёрный, гравёрскій.

Sztycharstwo, -a, *ср.* гравировáльное искýство.

Sztycharz, -a. *м,* гравировáльщикъ, гравёръ (*на металлѣ*); || рѣзчúкъ (*на дéревѣ*).

Sztychować, гравировáть, *см.* Ryć Rytować; || *Горн.* выпускáть изъ пéчи растóпленный металъ; || *Стар.* срáвнивать одно́ съ другúмъ; || *Стар* превышáть, превосходúть, (*кого́ чѣмъ*); || прикрывáть || обмáнывать, мѣня́ть *см.* Frymarczyć

Sztychowanie, -nia, *ср.* гравирóвка, *см.* Rytowanie.

Szt chowy, гравировáльный; || укóлотый, прокóлотый. Rana sztychowa, рáна отъ óстраго орýжія.

Sztychulec, -lca, *м.* деревянная колóдка (*у сапóжниковъ*).

Sztyfcik, -a, *м. Умен.* **штифтикъ, шпильки**, *см.* **Sztyft.**

Sztyft, -u, *м.* **штифтъ, гвоздь деревянный** *или* **желѣзный, безъ головки, костыковый гвоздь.**

Sztygarz, -a, *м. Горн.* **штейгеръ.**

Sztylecik, -a, *м.* **небольшой кинжалъ.**

Sztylet, -u, *м.* **кинжалъ**; || **писало** (*родъ пера у древнихъ*); || **рѣзецъ, грабштихъ**; || *Техн.* **пунсонъ** (*для матрицъ*).

Sztylfa, Sztylpa, -y, *ж.* **отворотъ** (*у сапога*).

Sztymbor, Sztymbork, Sztymbort, -u, *м. Морс.* **штирбортъ, правая сторона судна.**

Sztynka, -i, *ж.* **корюха, корюшка** (*рыба*).

Sztywnie, жёстко, крѣпко, туго; || неподвижно, напряжённо, вытянувшись.

Sztywnieć, Zesztywnieć, жёсткнуть, коченѣть; || вытягиваться, напрягаться.

Sztywny, жёсткій, крѣпкій, крутой, тугой; || не одвижный, напряжённый, вытянувшійся.

Szuba, -y, *ж.* **шуба.**

Szubarga, -i, *м. Областн. см.* **Szubrawiec.**

Szubienica, -y, *ж.* **висѣлица.**

Szubienicznik, -a, *м.* **висѣльникъ**; || * **развращённый человѣкъ, достойный висѣлицы.**

Szubka, -i, *ж. Умен.* **шубка.**

Szubrawiec, -wca, *м.* **голышъ, голякъ, бѣднякъ**; || **бездѣльникъ, прощелыга, плутъ, негодяй.**

Szubrawstwo, -a, *ср. Собир.* **сволочь, сбродъ негодяевъ, бездѣльниковъ, прощелыгъ**; || **голь, голытьба.**

Szufelka, -i, *ж. Умен.* **лопаточка, совочекъ**, *см.* **Szufla.**

Szufla, -i, *ж.* **совокъ, желобоватая лопатка** (*для насыпанія*). || *Артил.* **шуфла, бѣдный совокъ для сыпанія пороха.**

Szuflować, Przeszuflować, пересыпать, пересѣивать, вѣять (*хлѣбъ*), ворочать хлѣбъ, чтобы не слежался.

Szufrygiel, -gla, *м.* **оконная задвижка.**

Szuja, -ji, *м.* **повѣса, шалунъ**; || **негодяй, бездѣльникъ, прощелыга**; || *см.* **Czuja.**

Szujak, -u, *м.* **распиленный отрубокъ** древа.

Szujka, -i, *ж., см.* **Wańczos.**

Szujowaty, омерзительный, гнусный, мерзкій.

Szukać, искать, отыскивать, добиваться (*чего*); || *Охот.* **искать, идти по слѣду** (*звѣря*).

Szukacz, -a, *м.* **искатель.** || *Стар.* **преслѣдователь, гонитель.**

Szukadło, -a, *ср. Морс.* **лотъ, грузило.**

Szukanie, -nia, *ср.* **исканіе, поискъ, осматриваніе.**

Szuler, -a, *м.* **игрокъ, картёжникъ.**

Szulerka, -i, *ж.* **игрочиха, картёжница; картёжъ, игра въ карты.**

Szulernia, -ni, *ж.* **игорный, картёжный домъ.**

Szulerować, картёжничать, имѣть пристрастіе къ карточной игрѣ.

Szulerstwo, -a, *ср.* **картёжничество, страсть къ картамъ.**

Szuło, -a, *ср. Областн.* **столбъ, косякъ.**

Szum, -u, *м.* **шумъ**; || **пѣна.**

Szumieć, шумѣть.

Szumisty, шумливый.

Szumka, -i, *ж.* **весёлая пѣсенка,** *см.* **Dumka.**

Szumnie, Szumno, шумно, шумливо, съ шумомъ.

Szumny, шумный, шумящій.

Szumować, Oszumować, Zeszumować, снимать, снять пѣну; || пѣниться, пускать пѣну.

Szumowanie, -nia, *ср.* **сниманіе пѣны. Łyżka od szumowania,** уполовникъ, чумичка.

Szumowiny, -win, *мн.* **уполъ, влажность, снимаемая уполовникомъ пѣна.**

Szumowisko, -a, *ср.* **нечистая пѣна.**

Szumówka, -i, *ж.* **хлѣбное вино, водка второй перегонки, пѣнное вино.**

Szupina, -y, *ж. Стар.* **шелуха,** *см.* **Łupina.**

Szurgać (czém), метать, швырять, бросать съ шумомъ (*что либо*); || * обращаться съ кѣмъ презрительно; || **Szurgać się**, метаться, бросаться въ разныя стороны.

Szturgot, -u, *м.* **шумъ, швыряніе съ шумомъ.**

Szurgotać, *см.* **Szurgać.**

Szurzy, -ego, *м. Стар.* **шуринъ.**

Szus, *см.* **Sus, Wybryk.**

Szust, -a, *м.* **трескъ, шорохъ, шелестъ.**

Szustać, Szustnąć, трещать, затрещать, шелестить, зашелестить; || * *Охот.* перескакивать, перескочить (*о дичи*); || **Szustać czém,** швырять, бросать съ шумомъ.

Szustfal, -a, *м.* **кожаный передникъ.**

Szustfałki, -ów, *мн.* **выдерганныя нитки изъ полотна, клочки**; || **шушера, мелочь.**

Szuty, *мн. род. п.* **Szut**, *Морс.* **шкоты, веревки у нижнихъ парусовъ.**

Szuwar, -u, *м.* **куколь, плевелы, худая, негодная трава,** *см.* **Zielsko**; || *см.* **Tatarak.**

Szwaczka, -i, *ж.* **швея, бѣлошвейка.**

Szwadron, -u, *м. Воен.* **эскадронъ.**

Szwagier, -gra, *м.* **шуринъ** (*братъ жены*), **деверь** (*братъ мужа*), **зять** (*мужъ сестры*).

Szwagrostwo, Szwagrowstwo, Szwagierstwo, -a, *ср.* **свойство, родство по женитьбѣ**; || *Собир.* **свояки съ свояченицею и т. д.**

Szwagrowa, -ej, *ж.* **свояченица, свояченица** (*сестра жены*), **золовка** (*сестра мужа*). **невѣстка** (*жена брата*).

Szwagrowski, свóйственниковъ, принадлежáщій свóйственнику, шýрину, дéверю, вáтю.

Szwagrzyć się, **Poszwagrzyć się**, породни́ться, вступи́ть въ родство́ съ кѣмъ либо.

Szwajca, -y, Szwajka, -i, *ж.* ши́ло, ши́льце, *см.* **Szydło.**

Szwank, -u, *м.* вредъ, убы́токъ, утра́та, потéря, урóнъ, ущéрбъ; || уши́бъ, удáръ; || *Стар.* колеба́ніе.

Szwankować, *Стар.* колебáться, шагáться; || спотыкáться; || * ошибáться, погрѣшáть; || терпѣть, претерпѣвáть, переноси́ть, страдáть. || **Szwankować na oczy**, страдáть глазáми. **Szwankować na sławie**, помрачáть свою́ слáву, подрывáть свою́ слáву. **Szwankuje na rozumie**, емý не достаётъ умá, онъ глуповáтъ. **Byłby zdrów zupełnie, gdyby na worku nie szwankował**, онъ былъ бы совершéнно здóровъ, éсли бы карманъ у негó не былъ пустъ. || **Szwankować o co**, подвергáть что-либо опáсности, рисковáть чѣмъ.

Szwarc, -u, *м.* вáкшеніе (*обуви*), вáкса; || фáбра.

Szwarcować, вáксить, натирáть вáксою (*обувь*); || фáбрить (*усы*), черни́ть.

Szwargot, -u, *м.* бормотáніе, невня́тныя словá.

Szwargotać, бормотáть, ковéркать языкъ.

Szwargotka, -i, *ж.* бормотýнья.

Szwargotnik, -a, *м.* бормотýнъ.

Szyb, -u, *м.* (*Стар.* **Szyp**). *Стар.* бумáжный змѣй; || *Стар.* стрѣлá; || *см.* **Szyba**; || *Морс.* кольцó для подня́тія пáруса вверхъ; || *Зоол.* хитрéцъ (*небольтóй морскóй ракъ*). || * орли́ный полётъ.

Szyba, -y, *ж.* окóнничное стекло́; || *Горн.* **Szyba, Szyb**, шáхта. **Szyb poszukiwalny**, развѣдочная шáхта;—**wjazdowy**, вы́лазная; — **wydobywalny**, рудоподъёмная; — **wodny**, водоподъ мная;—**powietrzociągowy**, воздýшная шáхта.

Szybał, -a, Szybała, -y, *м.* плутъ, обмáнщикъ, мошéнникъ.

Szybalski, плутовскóй, мошéнническій.

Szybalstwo, -a, *ср.* плутовствó, мошéничество.

Szybiasto, крýгло, кругловáто, вы́пукло.

Szybiasty, крýглый, кругловáтый, вы́пуклый; || сдѣланный на подóбіе окóннаго стекла́.

Szybik, -a, *м. Горн.* гезéнкъ, скатъ.

Szybka, -i, *ж.* небольшóе окóнничное стекло́.

Szybki, ши́бкій, бы́стрый, скóрый, провóрный.

Szybko, ши́бко, бы́стро, скóро, провóрно.

Szybkobieg, -a, *м.* скорохóдъ, гонéцъ.

Szybkość, -ści, *ж.* ши́бкость быстрота́, скóрость, провóрство.

Szybkowy, Szybikowy, S...bowy, листовáтый; || шáхтный, *см.* **Szyba.**

Szybować, плыть прóтивъ тече́нія; || грести́; || *парить, летáть по вóздуху (*о пти́цахъ*).

Szyć, Uszyć, шить, сшивáть, сши́ть. ***Szyć komu bóty**, подстáвить кому́ ногу, копáть я́му другóму. ***Szyć coś (złego)**, замышля́ть злóе, злоумышля́ть. ***Szyć z łuku, szyć strzałami**, пускáть стрéлы. ***Wiatr z północy szyje**, пронзи́тельный вѣтеръ дýетъ съ сѣвера, сѣверный вѣтеръ пронзáетъ, рѣжетъ.

Szych, -u, *м.* мишурá; || **быть** (*золотáя или серебря́ная сплóщенная прóволока*).

Szychowy, мишýрный.

Szychta, -y, *ж. Горн.* отвéрстіе плавильной пéчи; || *Горн.* тóнкій пластъ, флецъ; || рядъ, слой. **Szychta w murowaniu**, рядъ кирпичéй; || **Szycht, -u**, *м.* прокóпъ въ горѣ для добыва́нія руды́; || *Горн.* **Szycht**, ши́хта, смѣна рабóчихъ людéй; || *класс. óбщества, сослóвіе.

Szychtować, *Стар.* приводи́ть въ порядокъ, устрóивать; || укла́дывать, класть рядáми, приготáвливать, принорáвливать.

Szycie, -cia, *ср.* шитьё.

Szyd, -u, *м.* мáло употреби́тельно, *см.* **Szyderstwo.**

Szyderca, -y, *м.* насмéшникъ, зубоскáлъ, кощýнъ.

Szyderczo, Szydersko, *Нар.* насмéшливо, съ насмéшкою.

Szyderczy, Szyderski, насмéшливый, кощýнскій.

Szyderstwo, -a, *ср.* насмéшливость, зубоскáльство, кощýнство, глумлéніе.

Szydło, -a, *ср.* ши́ло. || *Бот.* ши́льникъ (*растéніе*).

Szydłowato, шилови́дно, шилообрáзно.

Szydłowaty, *Бот.* шилови́дный, шилообрáзный (*о лúстьяхъ*).

Szydnie, насмéшливо, кощýнски.

Szydność, -ści, *ж.* насмéшка, шýтка; || насмéшливость.

Szydzić, насмéхáться, издѣвáться, подсмéиваться, глуми́ться, трунúть надъ кѣмъ *или* осмѣя́ть кого́.

Szyja, -ji, *ж.* шéя; || гóрло; || глóтка; || гóрло, гóрлышко (*бутылú, бутылки*); || *Архит.* проходъ, прострáнство (*мéжду поворóтами лѣстницы*); || *Фортиф.* гóржа; || *Артил.* дýльная часть орýдія; || шéйка (*у скрúпки*); || **Szyja piwnicza**, пристрóйка при вхóдѣ въ пóгребъ; || труба́ у насóса.

Szyjka, -i, *ж.* шéйка.

Szyjny, шéйный; || шéйчатый, душистый. **Szyjna część futra**, душúстый мѣхъ, снúтый съ лúсьихъ *или* собóльихъ шéекъ.

Szyjołom, -u, *м.* **сорви́-голова́, смѣльчáкъ, сорванéцъ.**

колстоше́я, имѣющій то́лс-

м. поря́докъ, строй, располо-
имѣще́ніе; || *Воен.* Szyk bojowy, поря́докъ, строй; || *Воен.* рядъ,
га. *Pomieszać komu szyki, раз-
ро́нить чьи пла́ны, поста́вить кого́ въ затрудни́тельное положе́ніе.

Szykawa, -y, ж. приди́рка, привя́зка, ка́верза, крючки́; || я́беда, крючкотво́рство.

Szykować, Uszykować, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, убира́ть, убра́ть. Szykować wojsko do bitwy, постро́ить во́йско къ сраже́нію, въ боево́й поря́докъ. || Szykować się (do czego), гото́виться, приготовля́ться (*къ чему́*). || *Безлич.* Szykuje się, ла́дится, идётъ на ла́дъ, удаётся.

Szykownie, ло́вко, скла́дно, расторо́пно; || прили́чно, поря́дочно.

Szykowność, -ści, ж. ло́вкость, расторо́пность; || стро́йность; || прили́чіе, добропоря́дочность.

Szykowny, ло́вкій, скла́дный, расторо́пный; || стро́йный; || прили́чный, поря́дочный.

Szyld, -u, м. вы́вѣска.

Szyldwach, -a, м. часово́й; || карау́льщикъ, *см.* Straż.

Szylerhauz, -u, м. бу́дка для часово́го.

Szylkret, -u, м. *Зоол.* черепа́ха.

Szylkretowy, черепа́ховый.

Szyna, -y, ж. рельсъ, желѣ́зная полоса́; || ши́на, желѣ́зный о́бодъ вокру́гъ колеса́, *см.* Sztaba.

Szynal, -a, м. ши́нный гвоздь.

Szyndować, обдира́ть, сдира́ть ко́жу.

Szynk, -u, м. шинка́рство, продажа вина́; || шино́къ, пите́йный домъ, каба́къ, *см.* Szynkownia.

Szynka, -i, ж. о́корокъ, ветчина́.

Szynkarka, -i, ж. шинка́рка, содержа́тельница шинка́, каба́чница.

Szynkarski, шинка́рскій.

Szynkarstwo, -a, *ср.* шинка́рство.

Szynkarz, -a, м. шинка́рь, содержа́тель пите́йнаго до́ма, шинка́, каба́чникъ.

Szynkiel, -kla, м. коне́цъ пово́зочной оси. || *Zadłużony po szynkle, по́ уши въ долга́хъ.

Szynkować, занима́ться прода́жею вина́, шинка́рить, содержа́ть шино́къ. || Szynkowanie trunków, распи́вочная прода́жа.

Szynkowe, -ego, *ср.* пла́та за пра́во прода́жи вина́.

Szynkownia, -ni, ж. пите́йный домъ, кабакъ, шино́къ, прода́жа вина́.

Szynkowny, Szynkowy, шинка́рскій, каба́чный; || пите́йный. Zakład szynkowy, пите́йное заведе́ніе.

Szynwaga, -i, ж. ватерпа́съ; || отвѣ́съ, уровень съ отвѣсомъ.

Szypeł, -pła, м. у́зелъ.

Szyper, -pra, м. шки́перъ, управля́ющій купе́ческимъ корабле́мъ, кораблёщикъ.

Szyperski, шки́перскій.

Szyperstwo, -a, *ср.* шки́перство.

Szyplać, Szyplec, Szypolić, ковыря́ть, колупа́ть; || щипа́ть, ощи́пывать, обира́ть; || развя́зывать. *Szyplać koło czego, развѣ́дывать, поступа́ть осмотри́тельно, осторо́жно; || *копа́ться.

Szyplanie, -nia, *ср.* Szyplanina, -y, ж. копотли́вость, ко́потность.

Szyprować, пра́вить кораблёмъ.

Szypułka, -i, ж. *Бот.* но́жка (*у цвѣтка́, у плода́*), черешо́къ (*у листа́*), стебелёкъ, хво́стикъ.

Szyszak, -a, м. шиша́къ.

Szyszakowy, шишако́вый.

Szyszka, -i, ж. *Бот.* ши́шка (*елово́ая*). *Посл.* Szyszki do boru wozić, въ сту́пку во́ду толо́чь.

Szyszkorodny, шишконо́сный.

Szyszkowaty, шишкова́тый.

Szyszkowy, ши́шечный.

Szyta, -y, ж. поле́но, *см.* Szczapa.

Szyty, ши́тый, сши́тый.

T.

T произно́сится какъ ру́сская бу́ква Т.

Tabaczarka, -i, Tabacznica, -y, ж. таба́чница, таба́шница продающая таба́къ; || охо́тница ню́хать таба́къ.

Tabaczarz, -a, м. таба́чникъ, таба́шникъ, продающій таба́къ; || охо́тникъ ню́хать таба́къ.

Tabaczka, -i, ж. *Умен.* табачо́къ, *см.* Tabaka.

Tabaczkowy, Tabaczny, таба́чный.

Tabaczne, -ego, *ср.* по́шлина съ таба́ку.

Tabacznik, -a, м. продающій таба́къ.

Tabaczny, *см.* Tabaczkowy.

Tabaka, -i, ж. ню́хательный таба́къ.

Tabakiera, -y, ж. табаке́рка.

Tabakierka, -i, ж. табаке́рка, табаке́рочка.

Tabakierkowy, табаке́рочный.

Tabela, -i, ж. та́бель, табли́ца, ро́спись. Tabela regulująca wysokość dochodu, та́бель о количествѣ дохо́довъ. Tabela prestacyjna, та́бель пока́зывающая повинности крестья́нъ въ отноше́ніи къ владѣ́льцу, родъ уста́вной гра́моты.

Tablatura, Tabulatura, -y, ж. *Стар. Муз.* таблату́ра, но́тная табли́ца. *Ztablaturу, изы́сканно, жема́нно, вы́чурно; || *Архит.* пане́льная рабо́та; || *Живоп.* натя́нутое полотно́.

Tablica, -y, ж. доска́; || табли́ца; || *Библ.* скрижа́ль (*завѣта*); || цифербла́тъ (*на часа́хъ*).

Tablicowy, Tabliczny, въ ви́дѣ табли́цы сдѣланный, табли́чный.

Tabliczka, -i, *ж.* доще́чка; || табли́чка.

Tabor, -u, *м.* обо́зъ, рядъ возо́въ; || та́боръ, во́инскій станъ, ла́герь, военный обо́зъ; || **Tabor artyleryczny**, артиллери́йскій паркъ; || **Tabor drogowy**, подвижно́й состо́въ желѣзной доро́ги.

Taboret, -u, *м.* табуре́тъ; || скаме́йка.

Taborować, постро́ить обо́зъ, состо́вить каре́ изъ обо́зныхъ фуръ и повозокъ; || стоя́ть ла́геремъ.

Taborowy, *Воен.* обо́зный, та́боровый.

Taborzanin, -a, *м.* стоя́щій ла́геремъ.

Tabula, -i, *ж.* внесе́ніе, запи́сываніе.

Tabularjusz, -a, *м.* протоколи́стъ.

Tabulatura (kolumny) -y, *ж. Архит.* антаблеме́нтъ; || карни́зъ, ве́рхняя часть сте́ны.

Tabun, -u, *м.* табу́нъ, ста́до лошаде́й.

Tabunczyk, -a, *м.* табу́нщикъ, сто́рожъ при табунѣ.

Taca, -y, *ж.* подно́съ; || *Стар.* ча́ша, ча́ра; || *Облает. см.* Dziesięcina.

Tacher, -chru, *м.* дю́жина, *см.* Tuzin.

Tachlować, мѣня́ть, перепродава́ть, перекупа́ть.

Tacka, -i, *ж. Умен.* подно́сикъ.

Taczać, ката́ть; || воро́чать; || свёртывать, *см.* Toczyć. || **Taczać się**, ката́ться, воро́чаться, свёртываться; || вала́ться. **Taczać się po błocie**, вала́ться въ грязи́. **Tacza się jak pijany**, шата́ется какъ пья́ный.

Taczanie, -nia, *ср.* ката́ніе, перека́тываніе; || ка́чка, колеба́ніе; || **Taczanie się**, шата́ніе, таска́ніе.

Taczka, -i, *ж.* та́чка, теле́жка съ ру́чками и объ одно́мъ колесѣ, ручна́я теле́жка.

Taczkować, вози́ть та́чками, теле́жками.

Taczkowanie, -nia, *ср.* перево́зка та́чками, теле́жками.

Tafelka, -i, *ж.* доще́чка, пли́тка, пласти́нка (*металли́ческая*).

Tafla, -i, *ж.* доска́, плита́, пло́щадь, пласти́на; || кусо́къ, шту́ка (*полотна́*); || шту́ка (*парке́та*); || листъ (*стекла́*); || табли́ца; || де́ка.

Taflować, настила́ть набо́рнымъ поло́мъ, дѣлать парке́тъ; || выкла́дывать плита́ми.

Taflowanie, -nia, *ср.* насти́лка парке́томъ, шту́чная рабо́та; || обдѣлка, обши́вка пане́лями; || парке́тъ, шту́чный полъ.

Taflowany, на́стланный набо́рнымъ поло́мъ; || обитый, обши́тый пане́лями.

Tafta, -y, *ж.* тафта́, *см.* Kitaj.

Taic, Utaić, Zataić, тайть, утайть, затайть, укрыва́ть, скрыва́ть, скрыть, укры́ть, содержа́ть въ та́йнѣ. || **Taić się (z czém)**, тайться, скрыва́ться.

Tajeć, Stajeć, та́ять, раста́ять, распуска́ться, распусти́ться.

Tajemnica, -y, *ж.* та́йна, секре́тъ.

Tajemniczość, -ści, *ж.* тайность.

Tajemniczy, тайственный.

Tajemnie, tajno, вта́йнѣ, секре́тъ сокрове́нно.

Tajemność, -ści, *ж.* потае́нность, скрытность.

Tajemny, сокрове́нный, та́йный; || секре́тный.

Tajenie, Utajenie, Zatajenie, -nia (się), *ср.* ута́йка, укрыва́тельство.

Tajnia, -ni, *ж.* та́йна, та́йность; || сокровенность.

Tajnie, *см.* **Tajemnie.**

Tajnik, -a, *м.* тайни́къ, потае́нное ме́сто; || * **Tajniki serca ludzkiego**, та́йные изги́бы челове́ческаго се́рдца.

Tajność, -ści, *ж., см.* **Tajemność.**

Tajny, *см.* **Tajemny.**

Tajstra, -y, *ж.* доро́жная сума́, котомка, коше́ль; || ра́нецъ (*солда́тскій*).

Tak, такъ; || подо́бно, ра́вно. **Tak jest**, да. **Jedni mówią że nie, drudzy że tak**, одни́ говоря́тъ нѣтъ, другіе да. **Iż tak rzekę**, такъ сказа́ть. **Czy tak?** въ са́момъ дѣлѣ? такъ ли э́то?

Taki, такой, таковой, таковъ; || **Takiż, Takaż, Takież**, тако́й же, така́я же, тако́е же. **Jaki-taki**, кой-како́й, како́й-нибудь, такъ себѣ, посре́дственный. **Taki, owaki**, тако́й сяко́й. **A ty taki owaki!** ахъ, ты негоди́й. || *Стар.* **Tak rok, tak miesiąc**, годъ назадъ, мѣсяцъ назадъ. **Tak roczny**, прошлого́дній. **Tak dwuletni**, два го́да тому́ случи́вшійся.

Tako, такъ. Употребля́ется то́лько въ выраженіи: **Jako-tako**, ко́е-какъ, какъ-нибу́дь.

Takowy, wa, we, тако́й, таковой.

Takoż, та́кже, *см.* **Także.**

Takroczny, *Стар.* прошлого́дній.

Taksa, -y, *ж.* та́кса, оцѣнка. **Taksa kurjerska**, курье́рскіе прогоны.

Taksacja, -ji, *ж.* оцѣнка.

Taksator, -a, *м.* оцѣнщикъ, таксаторъ.

Taksatorski, цѣновщи́чій.

Taksować, Otaksować, цѣни́ть, оцѣнивать, оцѣни́ть, опредѣля́ть, опредѣли́ть цѣну.

Taksowy, обозна́ченный въ та́ксѣ.

Takt, -u, *м. Муз.* тактъ; || мѣра, размѣръ.

Taktyka, -i, *ж. Воен.* та́ктика.

Takuchny, Takutki, Takuteńki, Takuczki, такой са́мый, точь въ точь тако́й, ни дать, ни взять тако́й то́чно.

Także, також, та́кже. **Także to się uczysz!** такъ-то ты у́чишься!

Talar, -a, *м.* та́леръ. **Talar bity**, рейхста́леръ, ефи́мокъ.

Talarek, -rka, *м., см.* **Talar**; || кружо́къ, ломтикъ.

Tałatajstwo, Tałałajstwo, -a, *ср.* сво́лочь, сбродъ, *см.* Chałastra, Motłoch.

Talencik, -a, *м. Умен.* дарова́ньеце, *см.* Talen.

Talent, -u, *м.* **тала́нтъ.** дарова́ніе, спосо́бность; || *Стар.* тала́нтъ (*вѣсъ золота и серебра*).

Talentowy, вѣсомъ въ одинъ тала́нтъ, *см.* Talent, *Стар.*

Talerz, -a, *м.* **таре́лка. Talerz głęboki,** глубо́кая таре́лка. **Talerz płytki,** ме́лкая таре́лка.

Talerzyk, -a, *м. Умен.* таре́лочка; || кружо́къ, ло́мтикъ, *см.* Talerz.

Talerzykowy, *Анат.* круговой, кругообра́зный; || *Бот.* подно́счатый (*цвѣтокъ*).

Talesman, -u, *м.* талисма́нъ.

Tal[illegible], -ji, *ж.* та́лія, ростъ, станъ, *см.* Stan; || Taja kart, колода картъ.

Talk, -u, *м. Минер.* талькъ (*родъ ка́мня*).

Talka, -i, *ж.* мото́къ, та́лька (*нитокъ*).

Talon, -u, *м.* тало́нъ. *Ком.* тало́нъ процента́льныхъ купо́новъ.

Tam, *Нар.* тамъ. **Tam i sam,** и тамъ и здѣсь. **Jeden tam, drugi sam,** одинъ туда́, другой сюда́. **Zdzie tam!** нисколько! сохрани́ Богъ! **Co mi tam!** какое мнѣ дѣло до этого! что мнѣ въ этомъ!

Tama, -y, *ж.* плоти́на (*на рѣкѣ*), гать, на́сыпь. гре́бля. запру́да, *см.* Grobla; || мо́ла, му́ла, стѣна́, на́сыпь (*земляная*); || помо́ст, прегра́да, препо́на, препя́тствіе.

Tamarynda, -y, *ж. Бот.* тамари́ндовый плодъ.

Tamarynd[illegible]wiec, -wca, *м.* Tamarynd[illegible]we drzewo, тамари́ндъ (*дерево*).

Tamarysze[illegible], -szka, *м. Бот.* гребенщикъ (*растеніе*).

Tambor, -a, *м. см.* Bebesz. **Tambor major,** талбу́ръ-маіоръ.

Tam[illegible]lek, -lka, *м.* шве́йный тамбу́ръ.

Tameczny, та́моженный.

Tamować, Zatamować, останавливать тече́ніе воды, запру́живать, запруди́ть, дѣлать запру́ду, гать, плотину; || заглуша́ть, заглуши́ть, унима́ть, уня́ть, обу́здывать, обуздать, воздержать.

Tamowanie, Otamowanie, -nia, *ср.* устро́йство плоти́ны, га́тей; || остано́вка тече́нія уня́тіе; || Tamowanie, помѣха, препя́тствіе; || **Tamowanie związku** *и т. д.* żeńskiego, препя́тствіе къ заключе́нію бра́ка.

Tamowy, плоти́нный, запру́дный.

Tamtędy, туда́, въ то мѣсто, въ ту сто́рону.

Tamten, тотъ. **Ani ten, ani tamten,** ни э́тотъ, ни то́тъ: ни тотъ, ни другой. **Tamci panowie,** вотъ тѣ господа́!

Tamtejszy, *см.* Tameczny.

Tamże, тамъ же, въ томъ же мѣстѣ.

Tan, -u, *м.* толчёная дубо́вая кора́, *см.* Garbnik.

Tancerka, -i, *ж.* танцо́рка. танцо́вщица, пляса́вья.

Tancerz, -a, *м.* танцо́ръ, танцо́вщикъ, пляса́вецъ.

Tancmeister, -a, *м.* танцме́йстеръ.

Tancować, танцова́ть, плясать.

Tańcować, *см.* Tańcować.

Tandeciarka, -i, *ж.* лоскутница, тряпи́чница, ветошница, продавщица старья́.

Tandeciarz, -a, *м.* лоскутникъ, тряпи́чникъ, ветошникъ, продавецъ старья́.

Tandeta, -y, *ж.* торго́вля старьёмъ, лоскутный рядъ, толкучка, толкучій рынокъ.

Tandeciarz, -a, *м. см.* Tandeciarz.

Tandetny, лоскутный, ветошный; || * плохо́й, дрянно́й, ку́пленный на толкучкѣ.

Tanecznica, -y, *ж. см.* Tancerka.

Taneczn[illegible], -a, *м. см.* Tancerz.

Taneczny, танцова́льный; || плясовой.

Tani, дешёвый.

Taniec, -ńca, *м.* та́нецъ, танцованіе, пля́ска.

Tanieć, Stanieć, дешеве́ть, подешеве́ть, понижа́ться, понизиться въ цѣнѣ.

Tanieczka, -y, *ж. см.* Tanecznica.

Tanio, дешево.

Taniość, Taniość, -ści, *ж.* дешевизна.

Tanijeka, -y, *ж.* условная доля изъ дохода, доли въ барышкахъ, въ заработкѣ.

Tany, *мн.* та́нцы, пля́ска, пляс. **Pójść w tany,** пуститься въ пляс. **Pójść na tany,** пойти на та́нцы.

Tapc[illegible], -u, *м.* Tapc[illegible].

Tapczan, -u, *м.* Tapczan.

Tapczan, -a, *м.* досча́тый помостъ для спанья, на́ры, *см.* Łóżko.

Tapicer, -a, *м.* обойщикъ; || шпале́рный мастеръ.

Tapir, -a, *м. Зоол.* тапи́ръ, а́нта (*экзотическое животное*).

Tapisan, -u, *м. Мус.* литавра; *фам.* Będzie.

Tarać się, *см.* Tarzać się.

Taracanka, -i, *ж.* тарага́йка, телѣжка на двухъ колёсахъ.

Taran, -a, *м. см.* Harpezan.

Taran, -u, *м.* тара́нъ, дре́вное во́енное оруді́е для разбиванія стѣнъ; || трамбо́вка, ба́ба.

Taranić, -a, *м.* чуба́рая, пёстрая ло́шадь *или* собака.

Taranicowina, -y, *ж.* пёстрая матерія, му́шки на матеріи.

Taraniczowaty, Taraniczowy, перепелёсый, пёстрый. чуба́рый (*о лошадяхъ*).

Tarantula, -i, *ж.* тара́нтула, мизги́рь (*большой ядовитый паукъ*).

Tarapata, -y, *ж* употребительнѣе во мн. ч. **Tarapaty, -ów,** забо́ты, хло́поты; || стѣснённое положе́ніе. || замѣша́тельство; || сумя́тица, суматоха.

Tararuszki, -szek, *мн. Неуп.* пустя́ки, бездѣлки.

Taras, Taraz, -u, *м. Минер.* трасъ (*рода камня*); || загоро́да, завалъ, земляна́я на́сыпь; || тера́са, площа́дка; || темни́ца, тюрьма́.

Tarasować, Zatarasować, запира́ть, запере́ть засо́вомъ, загора́живать, загороди́ть, завали́вать, завали́ть, закла́дывать, заложи́ть. **Zatarasować drzwi,** заложи́ть дверь. **Zatarasować ulicę,** загороди́ть у́лицу.

Tarasowe, -ego, *ср. Стар.* пла́та тюре́мщику.

Tarasowy, завале́нный, загоро́женный; || тюре́мный.

Tarchać, *Прост. см.* **Targać.**

Tarcica, -y, *ж.* дрань, драни́ца; || *Горн.* забе́йный шестъ.

Tarcie, -cia, *ср.* тре́ніе; || **Tarcie się** (ryb), мета́ніе икры́.

Tarcza, (*Стар.* **Tarcz**), **-y,** *ж.* тарчъ, дли́нный щитъ, щитъ; || * защи́та, огра́да, опо́ра; || *Артил.* мише́нь, цѣль; || ге́рбовый щитъ.

Tarczan, *см.* **Tarczan.**

Tarczowaty, щитообра́зный.

Tarczownik, -a, *м.* щитоно́сецъ, щи́тникъ.

Tarczowy, щитово́й, щи́тный, принадлежа́щій къ щиту́; || мише́нный, прицѣльный.

Tarczyca, -y, *ж. Бот.* шлемо́вникъ (*расте́ніе*).

Tarczyk, -a, *м. Бот.* шишáкъ (*расте́ніе.*)

Targ, -u, *м.* торгъ, прода́жа; || ры́нокъ, база́ръ, пло́щадь, || **Targ na bydło,** скотопригóнный дворъ. * **Puścić uszy na targ,** развѣсить у́ши, прислу́шиваться. * **Wyjeżdżać z czém na targ,** хва́статься, хвали́ться. **Dobijać, docierać targu,** заключи́ть торгъ. уда́рить по рука́мъ.

Targać, Targnąć, дёргать, дёрнуть, рвать, рвану́ть, тяну́ть, потяну́ть, таска́ть, потащи́ть. **Targać kogo za rękaw,** дёргать кого́ за рука́въ. **Targać kogo za włosy,** таска́ть кого́ за́ волосы. **Targnąć ręką na kogo,** подня́ть на кого́ ру́ку, замахну́ться. **Targnąć konia uzdeczką,** дёрнуть ло́шадь за узду́. || **Roztargać kogo,** растерза́ть, разорва́ть. **Potargać,** скомкать, смять, разорва́ть. || **Targnąć się (na kogo),** напа́сть (*на кого́*), атакова́ть (*кого́*), бро́ситься, ри́нуться (*на кого́*), возста́ть (*про́тивъ кого́*).

Targan, -u, Targaniec, -ńca, *м.* ко́нопать, па́кля, очёски, охло́пье, вы́чески.

Targanie, -nia, *ср.* дёрганіе, тра́ска, таска́ніе, рва́ніе. **Targanie się,** порыва́ніе, покуше́ніе, нападе́ніе (*на кого́, на что́*).

Targaniec, -ńca, *м. см.* **Targan**; || пасъ, подвязно́й реме́нь (*у каре́ты*); || **Targańce, -ów,** *мн.* дра́ка, схва́тка, сва́лка. || **Targaniec, pakuły,** пенька́ (*для законопа́чиванія*).

Targanina, -y, *ж.* потасо́вка, таска́ніе за́ волосы.

Targanka, -i, *ж.* мя́тая соло́ма.

Targnięcie się, -cia się, *ср.* покуше́ніе, порыва́ніе. *см.* **Targać.**

Targować, Stargować, торгова́ть, сторгова́ть; || **Targować, się Stargować się,** торгова́ться, сторгова́ться, *см.* **Handlować.**

Targowe, -ego, *ср.* пла́та за наёмъ ла́вки, за ме́сто на ры́нкѣ.

Targowisko, -a, *ср.* то́ржище, ры́ночная пло́щадь, ры́нокъ; || торго́вое село́ *или* ме́стечко, гдѣ быва́ютъ я́рмарки.

Targownik, -a, *м. Стар.* торгове́цъ, продаве́цъ, купе́цъ.

Targowy, торго́вый, ры́ночный. **Cena targowa,** спра́вочная, ры́ночная цѣна́. **Dzień targowy,** торго́вый день; || **Targowy, -ego,** *м.* торговый при́ставъ.

Tarka, -i, *ж.* тёрка; || *см.* **Tarnka.**

Tarkać, Tarchać, Tarkotać, трещáть, скрипѣть, дребезжáть, *см.* **Turkotać**; || бормота́ть.

Tarkot, -u, *м.* трескъ, скрипъ, дребезжа́ніе; || *см.* **Turkot.**

Tarlica, -y, *ж.* трепа́лка, трепа́ло, мя́лица, мя́ло, мя́лка.

Tarlisko, Tarło, -a, *ср.* мета́ніе икры́ (*у рыбъ*); || вре́мя мета́нія икры́; || лу́жа.

Tarło, -a, *ср. см.* **Tarka.**

Tarmosić, тормоши́ть. тереби́ть || **Tarmosić się,** бара́хтаться, боро́ться, сопротивля́ться (*коней*), *см.* **Szamotać się.**

Tarń, -rni, *ж.* **Tarń, -rnia,** *м.* **Tarn, -u,** *м. Бот.* колю́чка шипъ, ость (*у расте́ній*); || тёрнъ, терно́вникъ (*куста́рникъ*); || **Tarń, -rni, Tarnina, -y,** *ж. Бот.* боя́рышникъ, глодъ (*деревцо́*); || **Tarnie, -rnia,** *Собир. ср.* ди́кое сли́вное де́рево.

Tarniowy, терновый; || *Анат.* **Nerwy tarniowe,** спи́нныя, хребе́тныя, чувствительныя жи́лы.

Tarnisko, -a, *ср.* терновúще, ме́сто поро́сшее тёрномъ.

Tarnka, Tarka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, ка́менная, сиби́рская.

Tarnośliwa, -y, Tarnośliwka, -i, *ж.* ди́кая сли́ва, *см.* **Tarnka.**

Tartak, -u, *м.* пи́льная ме́льница, лѣсопи́льня.

Tartana, -y, *ж. Морс.* тарта́на (*одномачто́вое су́дно*).

Tartar, -u, Tartarog, -ogu, *м.* черепа́ха (*че́репъ у черепа́хи*), *см.* **Szylkret.**

Tartas, Tertes, -u, *м.* суматóха сумя́тица, крикъ, шумъ, возня́.

Tartofle. *см.* **Trufle.**

Tarty, тёртый, растёртый, толчёный, истолчёный.

Taryfa, -y, *ж.* тари́фъ.

Taryfowanie, -nia, *ср.* тарифика́ція.

Tarzać (kogo, co w czém), валя́ть, таска́ть, ворóчать, волочи́ть; || **Tarzać się,** валя́ться, ворóчаться; || * **Tarzać się w błocie,** валя́ться въ грязи́, вести́ распу́тную жизнь.

Tasak, Tesak, -a, *м.* **тесáкъ;** || *Повар.* **большóй ножъ, рѣзáкъ.**

Tasiemeczka, -i, *ж. Умен.* **тесёмочка.**

Tasiemiec, -mca, *м. Мед.* **цѣпень, солитёръ.**

Tasiemka, -i, *ж.* **тесьмá, тесёмка.**

Tasiemkarz, -a, *м.* **тесёмщикъ;** || **позумéнтщикъ.**

Tasiemkowy, тесёмочный.

Taśma, -y, *ж.* **тесьмá;** || **позумéнтъ, галýнъ;** || **поясóкъ;** || **повúвка.**

Taśmiany, *см.* **Tasiemkowy.**

Taśmiarz, -a, *м. см.* **Tasiemkarz.**

Tasować, тасовáть (*карты*).

Tasz, Tas, -u, *м.* **Tasza, -y,** *ж.* **балагáнъ,** ларь, лáвочка.

Tasza, -y, *ж.* **пиногóрь (*морскáя рыба*).**

Taszka, -i, *ж.* **кармáшекъ, мѣшóчекъ;** || **конéль;** || **тáшка (*гусáрская*).**

Tasznik, -a, *м. Бот.* **ярýтка (*растéніе*).**

Tata, -y, Tatulo, -a, Tatunio, -a, Tatuś, dla, *м. Умен.* **тя́тя, тя́тинька, тúтичка.**

Tatar, Tatarzyn, -a, *м.* **татáринъ.**

Tatarak, -u, *м. Бот.* **иръ, áиръ, косáтикъ.**

Tatarczak, Tatarczuch, -u, *м.* **грéчневая лепёшка;** || **хлѣбъ изъ грéчневой мукú, грéчневикъ.**

Tatarczanka, -i, *ж.* **грéчневая солóма.**

Tatarczany, грéчневый.

Tatarczuch, *см.* **Tatarczak.**

Tatarczysko, -a, *ср.* **пóле засѣянное грешихою.**

Tatarczyzna, *см.* **Tatarszczyzna.**

Tatareczka, -i, *ж. Бот.* **родъ чеснокýа.**

Tatarka, -i, *ж.* **грéча, гречúха;** || **татáрка, татáрская жéнщина.**

Tatarski, татáрскій. *Бот.* **Tatarskie ziele,** иръ, áиръ, косáтикъ.

Tatarszczyzna, -y, *ж.* **татáрщина.**

Tatarzyn, *см.* **Tatar.**

Tatek, Tatka, Tatko, *см.* **Tata.**

Tążyć, Tużyć (do kogo, do czego, za kim, za czém), **тосковáть, тужúть (*о комъ, о чемъ*), скучáть (*по кóмъ, по чёмъ*).** || **Tążyć** za, **скучáть;** || **Tążyć się komu,** надоѣдáть, **наскучáть кому́.**

Tchawica, -y, *ж. Анат.* **дыхáтельное горло.**

Tchem, *Нар.* **дýхомъ,** *см.* **Dech.**

Tchnąć, дышáть, вдыхáть; || **дохнýть.**

Tchnienie, -nia, *ср.* **дуновéніе;** || **дыхáніе;** || **надыхáніе.**

Tchórstwo, *см.* **Tchórzostwo.**

Tchórz, -a, *м. Зоол.* **хорёкъ;** || * **трусъ,** боязлúвый, **робкій.**

Tchórzostwo, -a, *ср.* **трýсость, боязлúвость, робость.**

Tchórzowaty, трусовáтый.

Tchórzowski, трусли́вый, боязливый, робкій.

Tchórzowy, харькóвый.

Tchórzyć, Stchórzyć, трýсить, струсить, робéть, оробéть.

Teatr, -u, *м.* теáтръ.

Teatralnie, театрáльно.

Teatralny, театрáльный.

Tebel, Tybel, -bla, *м.* **деревя́нный гвоздь, шипъ, колóкъ.**

Tebelek, Tubelek, -lka, *м.* **буравóкъ,** сверлó.

Tęchlina, *см.* **Stęchlina.**

Tęchły, *см.* **Stęchły.**

Tęchnąć, Stęchnąć, тýхнуть, протýхнуть, получáть противный зáпахъ, лишáясь свѣжести.

Technik, -a, *м.* **промы́шленникъ, ремéсленникъ, мастерóвой.**

Technika, -i, *ж.* **тéхника;** || **промы́селъ.**

Technologja, -ji, *ж.* **технолóгія, промысловѣдѣніе.**

Technologiczny, технологúческій.

Tęcza, -y, *ж.* **рáдуга (*на нéбѣ*).** *Анат.* **рáдужница, рáдужная плевá, раёкъ (*въ глазý*).**

Tęczowy, рáдужный.

Tedy (*Стар.* **Tegdy**), **такъ, итáкъ, такúмъ óбразомъ,** то, въ такóмъ слýчаѣ. **Jeżeliś moim przyjacielem, tedy to uczynisz,** éсли ты мнѣ другъ, то ты э́то сдѣлаешь. **Widzisz tedy, że miałem słuszność,** итáкъ, ты ви́дишь, что я былъ правъ. **Kiedy tedy,** когдá нибýдь. *Стар.* **Tedy owedy,** по временáмъ, иногдá. какъ случúтся.

Tędy, тутъ, здѣсь, сюдá. **Tędy owędy,** и тамъ, и самъ.

Tęga, -i, *ж. Неупот. см.* **Tęsknota.**

Tęgi, тугóй; || **плóтный, сжáтый;** || **мýжественный, твёрдый;** || **крѣпкій, сúльный, дю́жій;** || **прóчный;** || **густóй (*о звýкѣ*);** || **тяжёлый;** || **тóлстый;** || **знáющій, искýсный;** || **бýйный, неистовый, жестóкій, свирѣпый, порúвистый, стремúтельный (*о вѣтрѣ, о бýрѣ*). Tęga materja, крѣпкая матéрія. Tęgi powróz,** прóчная верёвка. **Tęgi mróz,** сúльный. жестóкій морóзъ. **Tęgie napoje,** крѣпкіе напúтки. **Głos tęgi,** сúльный, грóмкій гóлосъ. **Tęgi sen,** крѣпкій, глубóкій сонъ. **Tęgi mężczyzna,** сúльный, дю́жій мужчúна. **Tęga głowa,** ýмница, ýмная головá.

Tęgo, тýго; || **плóтно, сжáто;** || **твёрдо;** || **крѣпко, сúльно;** || **прóчно;** || **искýсно, хорошó, лóвко, лáдно;** || **строго, суровó, жестóко. Tęgo zbudowany,** крѣпкаго сложéнія. **Tęgo je, tęgo pije,** мнóго ѣстъ, мнóго пьётъ. **Tęgo jeździ na koniu,** онъ хорошó ѣздúтъ верхóмъ на лóшади. **Tęgo gra na skrzypcach,** хорошó, искýсно игрáетъ на скрúпкѣ. **Tęgo się znalazł,** лóвко нашёлся, умѣлъ вы́путаться изъ затрудненія.

Tęgoczesny, современный.

Tęgodniowy, сегóднишній.

Tęgokrusz, -u, *м.* **сурьмянáя рудá.**

Tęgomiesięczny, нынѣшняго мѣсяца.

Tęgoroczny, нынѣшняго гóда.

Tęgość, -ści, *ж.* **плóтность, сжáтость,**

|| твёрдость, крѣпость, прóчность; || густотá; || стóйкость, сúла; || жёсткость, суровóсть. Tęgość umysłu, сúла умá. Tęgość zimy, суровóсть зимы.

Teka, -i, *ж.* портфéль.

Teksi, -u, *м.* текстъ, пóдлинникъ.

Tekstownie, слóво въ слóво, буквáльно. согласно съ тéкстомъ.

Tekstualny, схóдный съ тéкстомъ, буквáльный.

Tektura, -y, *ж.* пáпка, картóнъ, полигрáфа.

Telegraf, -u, *м.* телегрáфъ.

Telegraf ika, -i, *ж.* телеграфúческое искýство.

Telepać się, тащúться съ трудóмъ, нaсúлу брестú.

Teleskop, -u, *м.* телескóпъ, подзóрная труба.

Temblak, Tymblak, Temiak, -u, *м.* темлáкъ (*на сáбль*); || *Хир.* новáзка, пéревязь (*для рýки и руки*).

Temperament, -u, *м.* тѣлосложéніе, темпераментъ; || нравъ. характеръ; || воздержáніе. умѣренность.

Temperatura, -y, *ж.* температýра. состоя́ніе вóздуха.

Temperować, Zatemperować, чинúть, очинúть (*перó, карандáшъ*).

Tempi pisz, Templarz, -a, храмóвникъ, храмовóй рыцáрь.

Temporalik, -u, *м. Стар.* см. **Scyzoryk**.

Temruki, -ów, *мн. Стар.* окóвы, цѣпи.

Ten, ta, to, сей, сiя, сiе, этотъ, эта, это, тотъ, та, то. Nie wiem co z tem zrobić, не знáю, что съ этимъ сдѣлать? Co mi po tem? что мнѣ въ этомъ? Nie mi po tem, это мнѣ вовсе не годúтся. мнѣ до этого нѣтъ никакóго дѣла. Tem więcéj, tem bardziéj, тѣмъ бóлѣе. || Tenci, tenć, тотъ самый, именно этотъ самый, эта самая, это самое. Ten ci to człowiek, именно это тотъ самый человѣкъ. Toć to prawie ona, вотъ настоящая причúна. To jest, то то и есть. To prawda, вотъ то то и онó! || Toli, Toli, Toli, этотъ ли, эта ли, это ли? Totż li, ta li, to li? Ten li to czy wiek, czy?... тотъ ли это человѣкъ, что?.. || Tenże, tożż, тотъ же, эта же, это же, тотъ же, та же, то же. Tenże to, co...? тотъ ли это, что...? Jak na to (вм. jak na zło), какъ назлó, какъ бýдто наперекóръ. Na tożż (вм. na zło), назлó, наперекóръ. Wciąż robi na tożż, постоя́нно дѣлаетъ назлó.

Tenor, -u, *м. Муз.* тенóръ; || тенорúстъ, см. **Tenorysta**; || содержáніе (*сочинéнія, докумéнта*).

Tenorowy, *Муз.* тенóрный.

Tenorysta, -y, *м.* тенорúстъ (*поющій тенóрнымъ гóлосомъ*).

Tentent, -u, *м.* тóпотъ (*лошадéй*).

Tenuta, -y, *ж. Стар.* аренда, аренднóе содержáніе; || *Стар.* старóство безъ судéбной влáсти.

Tenutarjusz, -a, *м. Стар.* арендáторъ; || *Стар.* старóста безъ судéбной влáсти.

Teokracja, -ji, *ж.* теократія.

Teolog, -a, *м.* богослóвъ, теолóгъ.

Teologiczny, богослóвскій, теологúческій.

Teologja, -ji, *ж.* богослóвіе, теолóгія.

Teorban, -a, *или* -u, *м. Муз.* теóрба (*родъ лю́тни*).

Teorja, -ji, *ж.* теóрія, умозрѣніе.

Teoryczny, теоретúческій, умозрúтельный.

Tępać, *см.* **Tupać**.

Tępić, Stępić, тупúть, притупúть, притупля́ть; || угнетáть, преслѣдовать, притѣснять; || ослабля́ть.

Tępiciel, -a, *м.* угнетáтель, притѣснúтель.

Tępieć, Stępieć, тупѣть, тупúться, притупúться, притупля́ться; || слабѣвать, ослабѣть.

Tępienie, -nia, *ср.* притупле́ніе.

Tępo, *Нар.* тýпо

Tępokątny тупоугóльный.

Tępokończysty, тупоконéчный.

Tępość, -ści, *ж.* тýпость; || слáбость. **Tępość umysłu**, тупоýміе. **Tępość wzroku**, слáбость зрѣнія.

Tępy, тупóй, истýпленный, притýпленный; || непонятли́вый, глýпый, безтолкóвый. **Kąt tępy**, тупóйýголъ. **Wzrok tępy**, тупóе, слáбое зрѣніе. **Tępa głowa**, тупáя головá, тупúца. **Tępy umysł, tępe rozjęcie**, туповатость, тупоýміе, непонятливость.

Terać, *см.* **Tyrać**.

Teraz, теперь, нынѣ. **Teraz zaraz**, тóтчасъ, сей-часъ, немедля, немéдленно.

Teraźniejszość, -ści, *ж.* настоя́щее (*врéмя*).

Teraźniejszy, настоя́щій, нынѣшній. *Грам.* **Czas teraźniejszy**, настоя́щее врéмя.

Tercja, -ji, *ж. Муз. и Мат.* терція: терцúя (*пятóй ноты*); || *Тип.* особый родъ шрúфта (*равня́ется ¼ петúта*); || третій классъ (*въ шкóлахъ*); || *Мат.* тéрція (*60-я часть секýнды*); || трéтій часъ въ церковномъ раздѣлéніи дня.

Tercjal, -u, *м.* треть.

Tercjowy, третнóй.

Tercjon, -a, *м.* церковный стóрожъ, пéдель; || университéтскій пéдель.

Tercjana, -y, *ж. Мед.* тридневная лихорáдка, *см.* **Trzeciaczka**.

Tercjarz, -a, *м.* послýшникъ, прислýжникъ Францискáнскаго óрдена. **Tercjarka**, -i, *ж.* послýшница, прислýжница. **Терціáрій**, почётное свѣтское лицо, причúсленное къ одному изъ католúческихъ монáшескихъ óрденовъ въ кáчествѣ свѣтскаго брáта.

Terebzdere, Terefere! *Мешок.* какъ бы не такъ! вздоръ! шалúшь! || **Terebzdury, Terefery**, *мн.* пýстошь, вздоръ, врáки.

Tereśnia, *см.* Trześnia.

Terlica, -ów, *мн. Нар.* тáчка, телѣжка.

Terlicować, -y, *ж.* арчáгъ, сѣдѣльная лукá.

Terlikować, напѣвáть, пайгрывать; || выводúть трéли; || заливáться (*о жáворонкѣ*); || стрекотáть (*о сорóкѣ, сóйкѣ и т. п.*).

Terlikowanie, -nia, *ср.* напѣвáніе, пѣніе въполгóлоса; || найгрываніе; || стрекотáніе *см.* Terlikać.

Termin, -u, *м. Стар.* предѣлъ, граница; || срокъ; || óчередь; || рéченіе, тéрминъ. Termin przepowiedzenia, откáзъ. Termin prekluzyjny, *Юрид.* рѣшúтельный срокъ. Termin (nauczenia), вы́учка, учéніе, врéмя учéнія (*ремеслу*). *Юрид.* Termin sądowy, дѣло не въ óчередь. безочередноé дѣло. Termin skrócony, сокращéнный срокъ. Termin wypłaty, срокъ платежá. Termin wyrzeczony, *Ком.* срокъ платежá по вéксели. Na terminie stanąć, явúться въ срокъ. W terminie zapłacić, заплатúть въ срокъ. || *Стар.* состоя́ніе. положéніе. Znajdować się w niebezpiecznym terminie, находúться въ опáсномъ положéніи. | *Хим.* эквивалéнтъ, пропорціональное числó.

Terminowie. формáльно, на закóномъ основáніи, закóннымъ порядкомъ.

Terminalność, -ści, *ж.* закóнная фóрма, закóнное основáніе; || соблюдéніе терминолóгіи.

Terminalny, формáльный, учинённый на закóномъ основáніи; || технúческій.

Terminarz, -y, Terminata, -i, *ж.* крáткій спúсокъ, рéестръ, крáткая рóспись; || Terminarz przysięgi, присяжный листъ.

Terminator, -a, *м.* подмастéрье.

Terminka, -i, *ж.* черновáя бумáга, черновóе письмó, черновáя запúска.

Terminologiczny, терминологúческій.

Terminologja, -ji, *ж.* терминолóгія.

Terminować, находúться въ учéніи (*у ремéсленника*), учúться ремеслý.

Terminowanie, -nia, *ср.* вы́учка, учéніе, врéмя учéнія (*ремеслу*).

Terminowy, срóчный. урóчный.

Termometr, -u, *м.* термомéтръ.

Terpentyna, -y, *ж.* терпентúнъ, скипидáръ.

Terpentynowy, терпентúнный, скипидáрный.

Terra-merda, -y, *ж.* зеленая крáска.

Terrytorjalny, поземéльный. земéльный, областнóй.

Terrytorjum, *Нескл.* территóрія, владѣніе, óбласть, земля́.

Tesak, -a, *м.* тесáкъ, *см.* Tasak.

Teść, -ścia, *м.* тесть.

Teścia, -ści, Teściowa, -éj, *ж.* тёща.

Teściów, Teściowski, тéстевъ. принадлежáщій тéстю.

Tęskliwie, Tęsknie, тоскли́во, грýстно, трево́жно.

Tęskliwość, -ści, *ж.* тоскá, грýсть, кручи́на. трево́га.

Tęskliwy, Tęskny, тоскли́вый, грýстный. трево́жный.

Tęsknić (do czego, do kogo, za czém), вздыхáть (*по кóмъ*), томúться (*любóвью*), скучáть, тосковáть, горевать, грустúть (*по кóмъ, по чёмъ*).

Tęsknica, -y, *ж.* скýка; || грусть, печáль, *см.* Tęskliwość.

Tęskno (*Стар.* Teszno), скýчно, грýстно. Tęskno mi do niego, я скучáю по нёмъ, мнѣ скýчно безъ негó.

Tęskność, Tęsknota, *см.* Tęskliwość.

Testament, -u, *м.* завѣщáніе, духóвная; | Stary, Nowy Testament, Вéтхій, Нóвый Завѣтъ; | *Юрид.* Testament urzędowy, крѣпостнóе духóвное завѣщáніе. Testament factio activa, распоряжéніе на слýчай смéрти.

Testamentarjusz, -a, *м.* исполни́тель завѣщáнія.

Testamentarz, Testamentnik, -a, *м.* завѣщáтель.

Testamentowy, завѣщáтельный.

Testator, -a, *м.* завѣщáтель.

Testatorka, -i, *ж.* завѣщáтельница.

Testymonjalny, свидѣтельственный, свидѣтельствующій, подтвердúтельный.

Testymonjum, *ср. Нескл.* свидѣтельство. подтвержденіе.

Tętent, *см.* Tentent.

Tętnica, -y, *ж.* tętna żyła, *Анат.* артéрія, бьющаяся жúла.

Tętnienie, -nia, *ср.* біéніе пýльса, *см.* Tętno.

Tętno, -a, *ср. см.* Tętnica; || *Мед.* пульсъ; біéніе пýльса.

Tetryczność, -ści, *ж.* прихотли́вость, причýдливость, своенрáвіе; || угрю́мость.

Tetryczny, тяжёлый, прихотли́вый, причýдливый, своенрáвный; || угрю́мый. суро́вый.

Tetryk, -a, *м.* тяжёлый, причýдливый человѣкъ; || угрю́мый, нелюдúмъ.

Też, тóже, тáкже. Ani ja też, и я тáкже. Chociażby też, хотя́бы, éсли бы дáже.

Tężeć, Stężeć, твердѣть, отвердѣть, крѣпнуть, окрѣпнуть, укрѣпúться; || жёсткнуть, ожёсткнуть, коченѣть, окоченѣть.

Tężyć, Ttężyć, крѣпúть, укрѣплáть, укрѣпúть; || напрягáть, напря́чь, стя́гивать, стянýть, натя́гивать. натянýть.

Tjara, -y, *ж.* тіáра, пáпская корóна.

Tkać, тыкать, втыкáть, совáть, всóвывать, засóвывать, впúхивать, вкладывать. Tkać co w beczkę, набивáть чѣмъ бóчку. Tkać ręce do kieszeni, всýнуть, засýнуть рýку въ кармáнъ. Tkać komu pieniądze do ręki, совáть комý дéньги въ рýки. Tkać w siebie, напúхиваться, мнóго ѣсть. || Tkać się (dokąd), протúскиваться, продирáться (*куда́*). || Tkać, Utkać, ткать, соткáть (*полотнó, сукнó*); || Tkać czém, вышивáть (*зóлотомъ, шелкáми*). Tkać koronki, плестú, плесть кружевá.

Tkacki, ткáцкій, ткáльный.
Tkactwo, -a, *ср.* ткáчество, **ткáческое ремесло́.**
Tkacz, -a, *м.* ткачь.
Tkaczka, -i, *ж.* ткачи́ха.
Tkaczy, ткáческій.
Tkanica, -y, *ж., см.* **Tkanka.**
kanie, -nia, *ср.* втыка́ніе, **вши́ваніе, всо́вываніе**; || **тка́ніе, тканьё.**
Tkanina, -y, *ж.* **ткани́на, тка́ное изде́лie, тканьё, ткань.**
Tkanka, -i, *ж.* тканьё; || **сплете́ніе, спле́тенie, связь**; || **тка́ная мате́рія, тка́ное изде́лие**; || **кру́жево**; || *Анат.* **плева́, оболо́чка**; || *Бот.* **сѣтчатая ткань.**
Tkankowaty, тканьёвый, **клѣ́тчатый.** || *Анат.* **Błona tkankowata, клѣ́тчатая плева́.**
Tkany, **тка́ный.**
Tkliwie, **чувстви́тельно, нѣ́жно, умѣ́льно**; || **тро́гательно.**
Tkliwość, -ści, *ж.* **чувстви́тельность, нѣ́жность**, *см.* **Czułość.**
Tkliwy, чувстви́тельный, **нѣ́жный**; || **умили́тельный, тро́гательный.**
Tknąć, *см.* **Tykać.**
Tknięty, тро́нутый, **затро́нутый, заде́тый**; || **разби́тый, поражённый. Tknięty do żywego, заде́тый за живо́е. Tknięty apopleksją, разби́тый апоплексіею, парали́чемъ.**
Tkwić (w czém), вонза́ться, быть **вонза́ему**, **втыка́ться** остреёмъ, быть **во́ткнутымъ**; || * **впечатлѣва́ться**, быть **впечатлѣва́ему**; || * **остава́ться, сохрани́ться. Tkwić w pamięci, впечатлѣ́ваться** въ **па́мяти.**
Tleć, тлѣть; || **Tlić się, тлѣ́ться.**
Tło, -a, *ср.* **основа́ніе, осно́ва**; || **дно**; || **грунтъ, по́ле, фонъ**; || **за́дняя часть, за́дній планъ**; || *Стар.* **полъ, помо́стъ. Tło malowidła, по́ле, грунтъ карти́ны. Aksamit na tle złotém, ба́рхатъ на золото́мъ фо́нѣ.**
Tłoczek, -czka, *м.* **толка́чъ, пестъ, пе́стикъ.**
Tłoczenie, -nia, *ср.* **сжима́ніе, сдавле́ніе, давле́ніе, тисне́ніе.**
Tłoczliwy, сжима́емый, **сгнета́емый.**
Tłocznia, -ni, *ж.* **книгопеча́тня, типогра́фія**; || **печа́тный стано́къ**; || **тискй** (*виногра́дные*), **прессъ**; || **валя́льня, сукновальня.**
Tłocznie, *Нар.* **толпо́ю, гурьбо́ю, ку́чею, во мно́жествѣ.**
Tłoczny, утóптанный, **сто́птанный, уби́тый. Tłoczna ziemia**, уби́тая, утóптанная земля́; || **тѣсный. Tłoczny nacisk, да́вка, толкотня́. си́льный напо́ръ**; || **валя́льный**, *см.* **Tłocznia**; || **давильный.**
Tłoczony, сжа́тый, **сда́вленный, сти́снутый**; || **прессо́ванный.**
Tłoczyć (co w co), **вши́хивать, всо́вывать**; || **Tłoczyć (co, kogo)**, **дави́ть, сда́вливать, сжима́ть, нажима́ть**; || * **угнета́ть, пресле́довать.** || **Tłoczyć się, толпи́ться, тѣсни́ться, продира́ться, пробира́ться.**
Tłok, -u, *м.* **вали́льный** пестъ, **валу́шка**; || **по́ршень** (*у насо́са*); || **токъ, гумно́** (*для молотьбы́*); || **па́шня, оста́вленная** въ **пару́**; || **прядь** (*верёвки*); || **толпа́, да́вка, тѣснота́.**
Tłoka, -i, *ж.* **толо́ка, смя́тіе растýщаго хлѣ́ба, родъ ба́рщины, заде́лья, во вре́мя посѣва и жа́твы.**
Tłokarnia, -ni, *ж.* **вали́льня, суконва́льня**; || **точи́ло** (*для выдава́ливанія виногра́да*).
Tłokarz, -a, *м.* **прессовщи́къ.**
Tłómacz, **и т. д.**, *см.* **Tłumacz**, **и т. д.**
Tłomoczek, Tłómoczek, -czka, *м.* **су́мка, кото́мка.**
Tłomok, Tłómok, -a, *м.* **чемода́нъ. Tłómoki**, *мн.* **бага́жъ, покла́жа.**
Tłomokowaty, Tłómokowaty, **бага́жный**; || **вью́чный, принадлежа́щій къ покла́жѣ.**
Tłuc, Stłuc, **разбива́ть, разби́ть, лома́ть, слома́ть, колоти́ть, расколоти́ть, ушиба́ть, ушиби́ть. Stłuc szklankę, разби́ть стака́нъ Stłuc sobie rękę, ушиби́ть ру́ку. Tłuc cukier, колоти́ сáхаръ. Utłuc cukier, наколоти́ сáхару.** || **Tłuc się, разбива́ться, лома́ться**; || **добива́ться, стуча́ться. Tłuc się do drzwi, стуча́ться въ дверь.**
Tłucz, Tłucza, -y, Tłuka, -i, *ж.* **замѣсь, кормъ для соба́къ изъ муки́, обли́тый навáрою.**
Tłuczek, -czka, *м.* **пе́стикъ, толку́шка.**
Tłuczenie, Stłuczenie, -nia *ср.* **разбива́ніе, разби́тіе, разби́вка. расколачиваніе.** || **Tłuczenie się, таска́ніе, шата́ніе, бродя́жничество.**
Tłuczeniec, -ńca, *м.* **минда́льное пиро́жное.**
Tłuczka, -i, *ж.* **толчея́, по́хверкъ**; || **маслобо́йня**; || * **потаску́ха, потаску́шка.**
Tłuk, -a, *м.* **толче́йный пестъ, толка́чъ**; || **колоту́шка**; || **ручна́я ба́ба, чекма́рь, трамбо́вка**; || **копёръ, копро́вая ба́ба**; || * **потаску́ша, непотре́бница.**
Tłuka, -i, *ж.* **жа́тва, жни́во**; || **убо́рка** (*хлѣба, плодо́въ*); || **пра́здникъ жа́твы.**
Tłum, -u, *м.* **толпа́**; || **ку́ча, гурьба́, мно́жество, ско́пище.**
Tłumactwo, Tłumaczowstwo, -a, *ср.* **зва́ніе перево́дчика, драгома́на, толмача́, драгома́нское зва́ніе** (*въ Тýрціи*).
Tłumacz, Tłómacz, -a, *м.* **драгома́нъ, толма́чъ, перево́дчикъ** (*въ Тýрціи*); || **перево́дчикъ, перелага́тель**; || **истолкова́тель, толкова́тель. Tłómacze Biblji, перево́дчики Би́бліи, толко́вники Св. Писа́нія. * Te łzy niech będą tłumaczami moich uczuć, э́ти слёзы пусть слу́жатъ выраже́ніемъ мои́хъ чувствъ.**
Tłumaczenie, Tłómaczenie, -nia, *ср.* **объясне́ніе, толкова́ніе**, *см.* **Wykład**; || **перево́дъ**, *см.* **Przekład.** || **Tłumaczenie się**,

спо́собъ выраже́нія, изложе́ніе; || оправда́ніе, отговóрка, извине́ніе.

Tłumaczka, Tłómaczka, -i, *ж.* перево́дчица.

Tłumaczony, Tłómaczony, переведённый.

Tłumaczyć, Tłómaczyć, объясня́ть. **толкова́ть;** || переводи́ть. **Tłumaczyć sny,** толкова́ть сны. **Tłumaczyć z francuzkiego na ruskie,** переводи́ть съ францу́зскаго на ру́сскій язы́къ. || **Tłumaczyć się,** объясня́ться; || опра́вдываться, **отгова́риваться.** извиня́ться.

Tłumić, Stłumić, заглуша́ть, заглуши́ть; || задуша́ть, задуши́ть; || туши́ть, потуши́ть, гаси́ть, погаси́ть; || унима́ть, уня́ть; || смира́ть, смири́ть, укроща́ть, укроти́ть; || ослабля́ть, осла́бить, смягча́ть, смягчи́ть.

Tłumienie, Stłumienie, -nia, *ср.* уня́тіе (*боли*), укроще́ніе (*страстей*), пресѣче́ніе, заглуше́ніе, ослабле́ніе, смягче́ніе, смиреніе, утоле́ніе.

Tłumnie, Tłumno, *Нар.* **толпо́ю, гурьбо́ю,** во мно́жествѣ, скопо́мъ.

Tłumny, многочи́сленный, **многолю́дный.**

Tłumoczek, Tłumok, *см.* **Tłóm.....**

Tłuścić, Potłuścić, са́лить, наса́ливать, наса́лить, сма́зать, подма́зать са́ломъ.

Tłuścieć, Potłuścieć, толстѣ́ть, потолстѣ́ть, жирѣ́ть, пожирѣ́ть, тучнѣ́ть, потучнѣ́ть.

Tłustawy, толстова́тый, **жирнова́тый,** тучнова́тый.

Tłustny, *Анат.* **са́льный, салови́дный;** || *Хим.* жи́рный.

Tłusto, жи́рно, са́льно, ту́чно, то́лсто. **Tłusto jadać,** жи́рно ѣсть, ѣсть жи́рное. **Tłusto wyglądać,** сдѣлаться то́лстымъ, ту́чнымъ, доро́днымъ, потолстѣ́ть, **пополнѣ́ть.**

Tłustość, -ści, *ж.* са́ло, жиръ; || доро́дство, доро́дность, полнота́, ту́чность.

Tłustosz, -u, *м. Бот.* **живоли́стка, жи́рная** трава́.

Tłusty, жи́рный, са́льный; || доро́дный, ту́чный, толстый, по́лный. *Анат.* **Błona tłusta,** са́льная плева́. **Tłusta ziemia,** жи́рная земля́. **Tłusty człowiek,** то́лстый, доро́дный человѣ́къ * **Tłuste żarty, tłusta mowa,** сквернослóвіе, неблагопристо́йныя шу́тки, рѣчи.

Tłuszcz, -u, *м.* жиръ; || тукъ (*удобре́ніе, навóзъ, назёмъ*). **Tłuszcz woskowy,** мыложи́ръ. **Tłuszcz wielorybi,** во́рвань.

Tłuszcza, -y, *ж.* толпа́, чернь, **просто́й наро́дъ.**

Toaleta, -y, *ж.* туале́тъ, **убо́рный сто́ликъ.**

Toboła, -y, *ж.* **кото́мка** (*пасту́шеская*), то́рба.

Tobołka, -i, *ж. Умен.* **кото́мочка,** то́рбочка. || **Tobołki,** *мн. Бот.* **ару́шка** (*расте́ніе*).

Toczarnia, -ni, *ж.* **точи́льня, точи́льница.**

Toczek, czka, *м.* **кружо́къ,** *см.* **Krąg, Krążek;** || румя́нце, **кра́сный кружо́къ** о́коло сосцо́въ; || кру́глая пло́ская шля́пка (*же́нская*). || **Toczkiem,** въ кружо́къ.

Toczenie, -nia, *ср.* верче́ніе; || тока́рная рабо́та. || * **Toczenie koniem,** гарцова́ніе; || точе́ніе (*ножей, но́жницъ и т. п.*). || **Toczenie się,** передвиже́ніе, перехожде́ніе; || тече́ніе; || коловра́тное движе́ніе.

Toczność, -ści, *ж.* ка́ткость, хо́дкость; || * **лёгкость, поворо́тливость,** ги́бкость, бѣ́глость.

Toczny, хо́дкій, ка́ткій; || лёгкій на ходу́, поворо́тливый, ги́бкій, бѣ́глый.

Toczony, точёный, **вы́точенный;** || **нато́ченный, отто́ченный, нао́стренный.**

Toczyć, кати́ть, **чоро́чать,** перевора́чивать, поворáчивать, повёртывать, перевёртывать. **Toczyć beczkę,** кати́ть бо́чку; || точи́ть, обта́чивать; || остри́ть, точи́ть (*на точи́лѣ, брускѣ*). || **Toczyć, Utoczyć,** цеди́ть, нацеди́ть (*вино́, пи́во и т. д.*). || **Toczyć pajęczynę,** прясть паути́ну. || * **Toczyć z kim wojnę,** вести́ съ кѣмъ войну́. || **Toczyć, Stoczyć,** точи́ть, глода́ть, грызть (*о червя́хъ и т. п.*). || **Toczyć się,** кати́ться, верти́ться, повёртываться, перевора́чиваться. || * дли́ться, продолжа́ться, тяну́ться. **Sprawa jego toczy się od pół roku,** дѣ́ло его́ тя́нется съ по́лгода.

Toczydło, -a, *ср.* точи́ло, точи́льный ка́менъ.

Toczysty, вы́точенный (*вы́дѣланный токарёмъ*).

Todlenie, -nia, *ср. Агр.* **троéніе по́ля.**

Todlić, *Агр.* **трои́ть по́ле.**

Tof, -u, *м. Минер.* **туфъ.**

Toina, -y, *ж. Бот.* **лю́тикъ, боре́цъ** (*расте́ніе*).

Tojad, -u, *м. Бот.* **боре́цъ, во́лчій ко́рень, акони́тъ, прикры́тъ,** волкозу́бъ, царь-зе́лье.

Tojeść, -i, *ж. Бот.* **ла́стовень,** вонючка (*расте́ніе*). **Tojeść wielka,** вербе́йникъ.

Tok, -u, *м.* токъ, струя́, тече́ніе; || **продолже́ніе,** ходъ, обраще́ніе, обороты; || **Tok ciała,** оса́нка, стро́йность во всѣхъ движе́ніяхъ; || **побѣ́жка,** ходá (*у лошадей*); || токъ, же́нскій **головно́й убо́ръ;** || **тече́ніе,** грызѣ́ніе (*червей*); || *Анат.* **Tok barkowy,** вéрхній отро́стокъ лопа́тки. || **Tok sprawy,** ходъ дѣ́ла. **Tok mowy,** тече́ніе, продолже́ніе рѣ́чи; || токъ, полъ въ ови́нахъ, гумно́ (*для молотьбы*); || *Стар.* **Tok do karabina,** крюкъ, на кото́рый вѣ́шался карабúнъ.

Tokarczyk, -a, *м.* **подмасте́рье у токаря́.**

Tokarka, -i, *ж.* жена́ **токаря́.**

Tokarnia, -ni, *ж.* **тока́рня;** || **тока́рный** стано́къ.

Tokarski, тока́рный.

Tokarstwo, -a, *ср.* **тока́рство.**

Tokarz, -a, *м.* токáрь.

Tokować, токовáть (говорúтся для означéнія гóлоса тетеревéй и врéмени, кóгда они понимáются); || понимáться, гнѣздúться (*о птúцахъ*); || * болтáть, молóть вздоръ.

Tokowisko, -a, *ср.* мѣ́сто, гдѣ́ гнѣздúтся тетеревá.

Tolerancja, -ji, *ж.* передѣ́льная прúбыль *или* у́быль (*въ монéтѣ*).

Tolerowanie, -nia, *ср.* допущéніе, терпúмость.

Tołokno, Tłokno, -a, *ср.* толокнó.

Tołombas, Tołumbas, -a, *м. Муз. Воен.* тулумбáсъ (*турéцкій барабáнъ съ бубéнчиками*); || барабáнъ.

Tołub, Tołów, *см.* **Tułów.**

Tołub, -a, *м.* тулýпъ.

Tom, мѣстоимéніе to (э́то, то) съ приставкою m, окончáнія пéрваго лица настоя́щаго *или* прошéдшаго врéмени глагóловъ. **Tom zrobił**, *см.* **To zrobiłem**, э́то я сдѣ́лалъ. **Tom ja**, *см.* **To ja jestem**, э́то я.

Tom, -u, *м.* томъ, часть (*книги*).

Tombak, -u, *м.* томпáкъ (*сплавъ изъ серебрá, мѣ́дки и жёлтой мѣ́ди*).

Tomik, -u, *м.* тóмикъ, небольша́я часть (*книги*).

Tomka, -i, *ж. Бот.* желтоцвѣ́тникъ (*родъ растéній*).

Ton, -u, *м.* звукъ, тонъ; || тóнъ слóга, слогъ; || тонъ. поступки пріёмы въ обращéніи; || тонъ, кáчество звýка, звýчность. **Mówić** [illegible], говорúть повели́тельнымъ тóномъ. **Przestać z tonu**, измѣни́ть свой поступки, свою манéру, убáвить спѣси.

Toń, **Tonia**, -ni, *ж.* тóня. мѣ́сто, гдѣ́ лóвятъ ры́бу нéводами; || закúдываніе нéвода для лóва ры́бы; || пропасть, бéздна, пучúна (*морская*); || * опасность, отчáянное положéніе.

Tonąć, Utonąć, тонýть, утонýть, утопáть, утóпнуть.

Tonienie, Utonienie, Zatonienie, -nia, *ср.* утопáніе, утоплéніе, затоплéніе.

Topaz, -u, *ж. Минер.* топáзъ, жёлтый я́хонтъ.

Topić, Utopić, топúть, утопúть, затопля́ть. затопúть, потопля́ть, потопúть. || **Topić się**, тонýть, утопáть. || **Topić, Stopić**, плáвить, расплавля́ть, распла́вить, топúть, растáпливать, растопúть; || лить, отлúвать. || **Topić się, Stopić się**, таять, топúться, растопля́ться, распускáться, плáвиться, распла́вливаться.

Topiciel, -a, *м.* плавúльщикъ, литéйщикъ.

Topiel, -i, *ж.* топь, тóпкое, вя́зкое мѣ́сто; || водоворóтъ, пучúна; || погоплéніе.

Topielec, -lca, *м.* (*Стар.* **Topiel**, -pnia), утóпленникъ; || потерпѣ́вшій кораблекрушéніе, погúбшій, разбúтый. потонýвшій. || **Topielec, Topnik**, водяни́къ, нечúстый духъ, живýщій въ водáхъ.

Topielica, -y, *ж.* утóпленница.

Topielisko, -a, *ср.* трясúна, топь; || пучúна, óмутъ.

Topieliśty, трясúнный, тóпкій, вя́зкій, тúнистый.

Topienie, Stopienie, -nia, *ср.* плáвка, плáвленіе, распла́вка; || литьё, отлúвка; || тáяніе (*снѣга*).

Topnieć, Stopnieć, тáять, растáять, топúться, растопúться, распускáться. распустúться, распла́вляться, распла́виться.

Topnistość, Topność, -ści, *ж.* плáкость.

Topol, Topola, -i, *ж. Бот.* тóполь.

Topolina, -y, *ж.* тóполевое дерéво; || *Собир.* тóпольникъ, лѣсъ, состоя́щій изъ тóполевыхъ дерéвьевъ.

Topolówka, -i, *ж. Бот.* рóжа, слизь-трава́.

Topolowy, тóполевый.

Topór, -ora, *м.* топóръ, сѣкúра; || *Стар.* бóрдышъ. оскóрдъ.

Toporek, -rka, *м.* топóрикъ; || *Зоол., см.* **Barwena.**

Toprnik, -a, *м.* солдáтъ пожáрной комáнды съ топорóмъ.

Toporowy, топóрный.

Toporzysko, -a, *ср.* топорúще; || *Умнч.* топорúшко.

Tór, -oru, *м.* путь, дорóга. **Tór bity**, пробúтая, проло́женная дорóга. **Iść torem przodków**, идти по слѣдáмъ предковъ. **tór życia**, óбразъ жúзни

Tora, -y, *ж. Юрид.* (*законъ*), пятина́ніе Моисéево, на котóромъ присягáютъ Евреи.

Torba, -y, *ж.* сумá, тóрба. **Iść [illegible] pójść**, пойтú по мíру, просúть милосты́ню.

Torbeczka, -i, *ж.* мѣшóчекъ, сýмочка; || ридикю́ль.

Torbiarz, -a, *м.* нúщій, побирýха.

Torcik, -a, *м.* мáленькій тортъ.

Torebka, -i, *ж., см.* **Torbeczka**; || *Бот.* коробóчка; || *Анат.* сýмка.

Torebny, тóрбовый, тóрбенный, сýмочный.

Torf, -u, *м.* торфъ.

Torfiarnia, -ni, *ж.* торфяни́къ, земля́ заключáющая въ себѣ́ торфъ.

Torfowiec, -wca, *м. Бот.* родъ мóха.

Torfowy, торфянóй.

Torować, Utorować, торúть, проторúть, прокла́дывать, проложúть (*дорóгу*).

Torowanie, Utorowanie, -nia, *ср.* прокла́дываніе, проложéніе, проведéніе (*дорóги*).

Torowany, Utorowany, протóренный, проло́женный, проведённый.

Tort, -u, *м.* тортъ. слáдкій пирóгъ.

Tortiarz, -a, *м.* пирóжникъ.

Torturowy, пы́точный, относя́щійся къ пы́ткѣ, употребля́емый при пы́ткѣ.

Tortury, -ur, *мн.* пы́тка; || мученіе, терзáніе.

Toś, мѣст. to (*mo*) съ сокращённою приставкою окончáнія втораго лица ед.

числá глагóла (eś). O co prosiłem. toś zrobił, o чёмъ я проси́лъ ты э́то сдѣлалъ.

Tosamość, -ści, *ж.* тóждество, схóдство; || *Юрид.* тóжество, пóдлинность (*преступника, мёртваго тѣла*).

Tosamy, тóждественный, одинáковый.

Totumfacki, -iego, *м.* всѣмъ завѣдывающій.

Towar, -u, *м.* товáръ.

Towarny, товáрный.

Towarzystwo, -a, *ср.* товарищéство, компáнія; || сообщество, знакóмство, связь, сношенія. Towarzystwo naukowe, учёное óбщество. Unikać towarzystwa jego, избѣгáть знакóмства съ нѣмъ. Złe towarzystwo, дурнóе óбщество. Towarzystwo dobroczynności, благотворúтельное óбщество. Towarzystwo ogniowe, страховóе отъ огня́ общество.

Towarzysz, -a, *м.* товáрищъ, сотовáрищъ. Towarzysze podróży, спýтники. Towarzysze klubowi, товáрищи въ торгóмъ óбществѣ. óбщникъ (*общества*). Towarzysz sztuki drukarskiej, подмастéрье въ типографíи.

Towarzyszka, -i, *ж.* подрýга, спýтница, сожúтельница.

Towarzyszyć, сопýтствовать, сопровождáть. || Stowarzyszyć się, вступúть въ товáрищество, составúть товáрищество.

Toż, см. Tenże.

Tożsamość, -ści, *ж.* **Tożstwo**, -a, *ср.* тождество. схóдство; || *Юрид.* **Tożsamość osoby**, самолúчность.

Trąba, -y, *ж. Муз.* трубá; || рожóкъ, охóтничій рогъ, пастýшій рожóкъ; || Trąba (u słonia), хóботъ; || *Простон.* мóрда, рыло, рожа. W trąbę komu dać, дать кому́ въ мóрду; || Trąba powietrzna, смерчъ, тифóнъ; || Trąba słuchowa, слуховáя трубá; || Trąba leśna, слуховáя трубá; || *Хим.* Trąba średkowa, змѣевúкъ, змѣеобрáзная трýбка; || *Горн.* Trąba wodna, водянóй барабáнъ. || *Горн.* Trąba wiatrowa, гáрновскій воздýшный ставъ.

Trąbić, трубúть. Trąbić na rogu, трубúть въ рогъ; || *Простон.* * пьянствовать, куликáть; || * трубúть, громко разглагóлать что-нибýдь.

Trąbienie, -nia, *ср.* трублéніе; || звукъ трубы́, трýбный звукъ.

Trąbka, -i, *ж. Умен.* трýбочка. небольшáя трубá, рожóкъ, почтовóй рожóкъ; || бумáжный свúтокъ. бумáжная трýбочка. W trąbkę zwinąć, свернýть въ трýбку (*бумагу и т. п.*).

Trąbnik, -a, *м.* ремéсленникъ дѣлающій трýбы, духовые рожки́; || *Хим.* змѣеобрáзная трубá.

Trąbny, трýбный.

Tracić, Stracić, терять, потерúть. лишáться, лишúться: || отсѣкáть гóлову, убúвать. Tracić kurę, зарѣзать кýрицу. Kury tracone, бúтыя кýры.

Tracać, Tracić, толкáть, толкнýть, ударúть, удáрить; || задѣвáть, задѣть, затрóгивать, затрóнуть. || Tracić się, ударáться (*обо что*), столкнýться, наткнýться; || Tracić czém, падавáть дурнóй запáхъ, пáхнуть. отзывáться чем-л., имѣть вкусъ (*чего*).

Trzeć, -a, *м.* пúльщикъ; || пúльная мéльница, см. Tartak; || *Зоол.* пилá (*рыба*).

Trzmiel, -a, *м.* шмель; || трýтень.

Trąd, *род. п.* trędu, *м. Мед.* прокáза (*болѣзнь*).

Trafować, *Юрид.* налагáть арéстъ или запрещéніе, о. ыскивать имýщество.

Trafowanie, -nia, *ср. Юрид.* наложéніе арéста и запрещéніе.óпись имýщества.

Trafowany, *Юрид.* кочфискóванный, описанный въ чью-лúбо пóльзу.

Trafunek, -nku, *ж.* продáніе. традúція; || *Юрид.* наложéніе арéста или запрещéнія.

Traf, -u, *м.* слýчай. случáйность; || удáча. Trafem, случáйно. нечáянно. ненарóкомъ. Na traf, наудáчу, наугáдъ, наавóсь, наобýмъ.

Trafiać, Trafić, попадáть, попáсть; || встрѣчáть, встрѣтить; || находúть, найтú. *Посл.* Trafił jak kulą w płot, далъ маху, сдѣлалъ промáхъ. Trafiła kosa na kamień, нашлá косá на кáмень. Trafił z deszczu pod rynnę, попáлъ изъ огня́ да въ пóлымя. Nie trafię się z nim, я не могý съ нимъ слáдить. Portret ten doskonale trafiony, э́тотъ портрéтъ совершéнно похóжъ (*на подлинникъ*). Trafiać się, попадáться, случáться, встрѣчáться, см. Zdarzać się.

Trafiony, пораженный пýлею, || *Живоп.* похóжій (*на подлинникъ*).

Trafna, -ej, *ж.* выигрышный билéтъ, нýмеръ.

Trafnie, въ сáмую пóру, весьмá кстáти, удáчно, вполнáдъ.

Trafność, -ści, *ж.* умѣстность, своевремéнность, сообрáзность; || схóдство (*съ оригиналомъ*); || прилúчіе; || вѣрность, прáвильность (*взгляда*); || тóчность (*выраженія*); || случáйность.

Trafny, умѣстный; || своевремéнный, сообрáзный; || схóдный, похóжій; || прилúчный: || вѣрный, прáвильный; || тóчный; || случáйный.

Trafowy, случáйный, нечáянный, неожúданный.

Trafunek, -nku, *м.* слу́чай, приключе́ніе; || неуда́ча, бѣда́.
Trafunkowo, случа́йно, нечаянно, неожи́данно.
Trafunkowy, случа́йный.
Tragarz, -a, *м.* дря́гиль, носи́льщикъ, *см.* **Drążnik**; || *см.* **Tram**; || *Анат.* атла́нтъ, пе́рвый позвоно́къ ше́и.
Tragedja, -ji, *ж.* траге́дія.
Tragedjopis, Tragedjopisarz, -a, *м.* траги́ческій писа́тель, сочини́тель траге́діи.
Tragi, *мн. род. п.* **trag**, *Собир.* носи́лки.
Tragicznie, траги́чески.
Tragiczny, траги́ческій
Tragik, -a, *м.* тра́гикъ, сочини́тель траге́діи; || актёръ играющій въ траге́діи.
Tragi-komedja, -ji, *ж.* трагикомедія.
Tragi-komiczny, трагикоми́ческій.
Trakt, -u, *м.* трактъ, больша́я проѣзжая доро́га; || *Неупотр.* продолже́ніе. **W trakcie rozmowy**, въ продолже́ніи разгово́ра; || *Стар.* спо́собъ, о́бразъ; || *Стар.* уѣздъ, пове́тъ, || **Trakt bity**, шосе́йная доро́га. **Traktem, по усло́вію**, по уго́вору.
Traktament, -u, *м.* пиръ, пи́ршество, угоще́ніе; || пріёмъ, обхожде́ніе, обращеніе; || *Прост.* жа́лованье, окла́дъ, содержа́ніе.
Traktat, -u, *м.* **трактáтъ**; || **усло́віе**, договóръ.
Traktjer, -u, *м.* **Traktjernia**, -ni, *ж.* **трактиръ**, ресторáнъ.
Traktjerka, -i, *ж.* **трактирщица**.
Traktjernia, *см.* **Traktjer**.
Traktjerniczy, трактирный.
Traktjernik, -a, *м.* **трактирщикъ**.
Traktować, Utraktować, Potraktować, угоща́ть, угости́ть, по́дчивать, упо́дчивать, попо́дчивать; || **разсуждáть, обсуждáться**, трактова́ть.
Traktowanie, -nia, *ср.* **угоще́ніе, по́дчиваніе**; || переговóры.
Tram, -u, *м.* бревно́, ба́лка, перекла́дина, перево́дина, *см.* **Balka**, || *Архит.* **подперемы́чный брусъ** *или* **ка́мень, попере́чный брусъ** (*на сва́яхъ*); || *Морс.* **кильсъ**.
Tran, -u, *м.* ры́бій жиръ.
Trank, -u, *м. Бот.* **блоши́стый ко́рень**; || **бара́нья трава́, бара́нникъ**.
Transfert, -u, *м. Ком.* **тра́нсфертъ, переда́ча**, перека́зъ перево́дъ суммъ.
Transfiguracja, -ji, *ж.* **преображе́ніе**.
Transfigurować, преобража́ть.
Transfuzja, -ji, *ж.* **переда́ча**, перено́съ (*своего́ пра́ва другóму*); || *Мед.* **перелива́ніе** (*кро́ви*).
Translaps, -u, *м. Юрид.* **пропу́щенный срокъ**, *см.* **Rok przepadły**.
Translokacja, -ji, *ж.* **перемѣще́ніе, перенесе́ніе**.
Translokować, перемѣща́ть, переноси́ть.
Transport, -u, *м.* перено́съ, перено́ска, перево́зъ, перево́зка, прово́зъ, тра́нспортъ.
Transportować, Przetransportować, переноси́ть, перевози́ть, *см.* **Przewozić**.
Transportowy, транспо́ртный, перево́зный, прово́зный.
Transumpt, -u, *м.* вы́писка, экстра́ктъ.
Tranzakcja, -ji, *ж.* мирова́я сдѣлка, полюбо́вная; *Стар.* вое́нный похо́дъ; || **Księga tranzakcji wieczystéj**, договóрная книга (*по ипоте́чному уставу*).
Tranzet, -u, *м.* отхо́жее мѣсто.
Tranzyt, -u, *м. Ком.* транзи́тъ, прово́зъ.
Trapić, терва́ть, му́чить, **досажда́ть**, докуча́ть, безпоко́ить.
Trapiciel, -a, *м.* мучи́тель.
Trapicielka, -i, *ж.* мучи́тельница.
Trapienie, -nia, *ср.* терза́ніе, **муче́ніе**, доса́да, безпоко́йство.
Trasat, -a, *м. см.* **Akceptant**.
Trassować, *см.* **Akceptować**.
Trata, -y, *ж.* перево́дный ве́ксель.
Tratować, Stratować, попира́ть (*ноги́ми*), топта́ть; || *Повар.* жа́рить въ ма́слѣ, ||*Повар.* **полоска́ть въ чи́стой водѣ**; ||*Повар.* растира́ть; || **Tratować do brzegu**, плыть къ бе́регу, направля́ться къ бе́регу
Tratwa, -y, *ж.* плотъ; || перево́зный плотъ, паро́мъ. **Tratwa szczapowa**, дровяно́й обру́бъ.
Tratwiarz, -a, *м.* **плотово́й сто́рожъ**.
Trawa, -y, *ж.* трава́; || *Бот.* злакъ, бы́лie. **Trawa miodowa**, го́лка, бухáрское про́со. **Trawa perłowa**, перло́вникъ, родъ кормово́й травы́. **Trawa wiechowa**, мя́тлика. **Boża trawa**, гре́ческое сѣно. **Turecka trawa, Ostrzyca**, осо́ка. **Trawa rogata, jeża, rogalica**, водяно́й ныре́й.
Trawca, -y, **Trawiciel**, -a, *м.* обжо́ра, прожо́ра, объѣда́ло; || мотъ, расточа́тель, истреби́тель, разори́тель.
Trawiasty, *Бот.* зла́ковый.
Trawić, Strawić, вари́ть, перева́ривать, **перевари́ть** (*пи́щу*); || глода́ть, съѣда́ть, **поѣда́ть**; || * **тра́тить**, расточа́ть, промáтывать. **Dobrze trawić**, имѣть хоро́шее пищевареніе. ***Tracić czas**, тра́тить вре́мя. **Strawić cały majątek**, промота́ть всѣ имѣніе.
Trawiciel, -a, *м. см.* **Trawca**.
Trawienie, -nia, *ср.* варе́ніе желу́дка; || пищевареніе; || **поте́ря**, тра́та. **Trawienie czasu darmo, na niczém**, напра́сная тра́та вре́мени.
Trawisty, травни́стый, *см.* **Trawny**.
Trawka, -i, *ж. Умен.* **тра́вка**, *см.* **Trawa**.
Trawnica, -y, *ж. Бот.* боло́тная трава́.
Trawniczek, -czka, *м. Зоол.* **мали́новка, садова́я сла́вка** (*пти́чка*); || *см.* **Trawnik**.
Trawnik, -a, *м.* дёрнъ, мура́вá; || **лужо́къ, мѣсто у́стланное** дёрномъ; || **щу́чка**, маленькая щука (*рыба*).

Trawny, **травѝстый**, **травни́стый**, **тра́вный**; || **пу́щенный на траву́** (*волъ*).

Trciałka, **Trzciałka**, **Trcionka**, **-i**, *ж.* **тру́бочка**, **ду́дка**; || *Бот.* **травяно́й стволъ**.

Trcianka, **-i**, *ж. Бот.* **стволъ са́харнаго тростника́**.

Trębacz, **-a**, *м.* **трубачъ**.

Trębaczów, **Trębaczowy**, **Trębaczy**, **трубаче́вскій**.

Trębnik, **-a**, *м. Церк.* **тре́бникъ**, **служе́бникъ**.

Trędowacieć, **Otrędowacieć**, *Мед.* **зараже́ться**, **заразѝться прока́зою**; || **угрева́тѣть**.

Trędowaciny, **-cin**, *мн.* **Trędowacizna**, **-y**, **Trędowatość**, **-ści**, *ж. Мед.* **прока́за**; || **угрева́тость**, **кра́сныя пя́тна на лицѣ**.

Trędowaty, **прокаже́нный**, **парши́вый**; || **кра́сный**, **угрева́тый**.

Trędownik, **-a**, *м. Бот.* **нори́чникъ**, **пе́сья голова́**, **зо́бная трава́**.

Trefić, **Utrefić**, **завива́ть** (*во́лосы*). || **Trefić się**, **завива́ться** (*о волоса́хъ*); || *(у Евре́евъ) дѣ́латься нечѝстымъ.

Trefnie, **шутли́во**, **заба́вно**; || (*у Евре́евъ*) *нечѝсто, пога́но.

Trefnik, **Trefniarz**, **-a**, **Trefniś**, **-sia**, *м.* **шутъ**.

Trefniś, **-sia**, *м.* **шутъ**; || **заба́вникъ**, **шутни́къ**.

Trefność, **-ści**, *ж. Стар.* **шутли́вость**, **остроу́мие**; || **шутовство́**

Trefny, **шу́точный**, **шутли́вый**, **заба́вный**; || **шутовско́й**; || *Стар.* **прили́чный**, **соотвѣ́тственный**, **уда́чный**; || *(у Евре́евъ)* **нечѝстый**, **пога́ный**.

Trel, **-u**, *м. Муз.* **трель**; || **бечева́я**, **бечёвникъ**, *см.* **Tryl**.

Trelisty, **тре́льный**.

Trelować, **тре́лить**, **пѣть съ тре́лями**, **дѣ́лать тре́ли**.

Tren, **-u**, *м.* **жа́лобное стихотворе́ние**, **жа́лобная пѣснь**, **элегія**. **Treny Jeremiasza**, **плачъ Іереми́инъ** (*кни́га Би́бліи*).

Trepka, **-i**, *ж.* **Trepki**, **Trepcie**, *мн.* **о́бувь подо́бная ту́флѣ**, **прикрѣплённая къ плюснѣ ремня́ми**; || **сандалія**; || **о́бувь съ деревя́нными подо́швами**.

Treść, **-ści**, *ж.* **су́щность**, **существо́** (*дѣла*), **предме́тъ**, **матерія**, **содержа́ніе** (*сочине́нія*, *письма́*); || **пе́рстень**, **сокраще́ніе**, **вы́писка**, **извлече́ніе**; || *Хим.* **экстра́ктъ**, **вытяжка**; || *Ант.* **эссе́нція**; || ***са́мое лу́чшее**, **ядро́**, **си́ла**. **Treść winna**, **са́мое чѝстое виногра́дное вино́**. **Cnota treścią człowieka, a reszta przypadkiem**, **добродѣтель составля́етъ гла́вное достоѝнство человѣ́ка**, **а всё про́чее случа́йность**. **Wycisnąć samę treść dzieła**, **извле́чь содержа́ніе сочине́нія**, **кни́ги**.

Treściowy, **содержа́тельный**, **относя́щійся къ содержа́нію**

Treściwie, **выразѝтельно**, **сѝльно**, **кра́тко**, **свя́зно**, **сжа́то**.

Treściwość, **-ści**, *ж.* **си́ла**, **энергія**, **выразѝтельность**, **существе́нность**, **кра́ткость**, **свя́зность**, **сжа́тость**.

Treściwy, **существе́нный**, **выразѝтельный**, **сѝльный**, **кра́ткій**, **свя́зный**, **сжа́тый**; || **со́чный**, **пита́тельный**.

Tresować, **Utresować**, **Wytresować**, **дрессирова́ть** (*соба́ку*), **выѣ́зживать**, **объѣ́зжа́ть** (*ло́шадь*).

Tresowanie, **Utresowanie**, **Wytresowanie**, **-nia**, *ср.* **дрессиро́вка** (*соба́къ*), **выѣ́зживаніе** (*лошаде́й*).

Trestka, **Treska**, **-i**, *ж.* **тру́бочка**.

Tret, **Tryt**, **-u**, *м.* **торго́вля старьёмъ**; || **толку́чій ры́нокъ**, *см.* **Tandeta**; || *Морс.* **балко́нъ**, **вы́ступъ съ перилами на продолже́ніи ве́рхней па́лубы корабля́**.

Tretowy, **площадно́й**, **ры́ночный**.

Trętwa, **-y**, *ж. см.* **Drętwik**.

Trętwieć, *см.* **Drętwiać**.

Trężla, **-i**, *ж. Умен.* **Trężelka**, **узде́чка**, **тре́нзель**.

Trjangulacja, **-ji**, *ж.* **тригонометри́ческая съёмка**, **тріангуля́ція**.

Trocha, **-y**, **Troszka**, **Troszeńka**, **Troszeczka**, **-i**, *ж.* **ма́лость**, **немно́жко**, **го́рстка**, **го́рсточка**, **нѣсколько**. **Po trosze**, **понемно́гу**. **Przyjdź troche późniéj**, **придѝ нѣсколько по́зже**. **Poczekaj trochę**, **подожди́ немно́го**. || **O trochę**, **чуть-чуть**, **едва́ не**.

Trociczka, **-i**, *ж.* **куре́тельная свѣ́чка**.

Trociny, **-cin**, *мн. Собир.* **опи́лки**.

Troczek, **-czka**, *м.* **дли́нный и у́зкій ремёнь**, *см.* **Troki**.

Troczyć, **Przytroczyć**, **торочѝть**, **оторочѝть**, **привя́зывать къ торока́мъ**, *см.* **Troki**; || *Прост.* **вѣ́шать**. || **Troczyć się (do czego, na co)**, **приготовля́ться**, **собира́ться**.

Troić, *см.* **Todlić**.

Troisto, **втро́йнѣ**, **втрое**.

Troistość, *см.* **Trojakość**.

Troisty, **тройно́й**, **тро́йственный**.

Trojaczek, **-czka**, *м. см.* **Trojak**.

Trojak, **-a**, *м.* **трёхгрошёвая** (**трёхкопе́ечная**) **моне́та**; || **Trojacy**, **-ków**, *мн.* **тройни́** (*три младе́нца родѝвшіеся вмѣстѣ*). || **Trojaczek**, *Умен.* **тройча́тка** (*три о́рѣха сро́сшіеся вмѣстѣ*); || *Бот.* **тро́ичная трава́**.

Trojaki, **трояки́й**.

Trojako, **трояко́**, **трояки́мъ о́бразомъ**.

Trojakość, **-ści**, *ж.* **тро́йственность**, **тро́ичность**.

Trojanek, **-nka**, *м. Бот.* **вѣ́треница печёнковая**, *или* **трилѝстникъ чѝстый**.

Trojanka, *ж. ж.* **насто́йка съ мёдомъ и пе́рцемъ**; || **смѣсь ра́зныхъ хлѣ́бныхъ вѣ́ренъ**, **дава́емая коро́вамъ**.

Trójbarwisty, **Trójbarwny**, **Trójbarwy**, **трёхцвѣ́тный**.

Trójca, **-y**, *ж.* **Тро́ица**, **Тріипоста́сное Божество́**; || **тро́е** (*лицъ*); || **тро́йка**.

Trójdrożny, **перекрёстный**, **расходя́щійся тремя́ путя́ми**.

Troje, *род. п.* **Trojga** (*ставится съ именами сре́дн. р.*, *ра́знаго по́ла*, *употребля́е-*

ными только во мн. ч.), трóе; || трóи (*въ русск. яз. ставится передъ именами неизмѣняющимися единст. ч.*). || **Troje dzieci**, трóе дѣтéй. **Troje sań, trzy sáni.** || **We troje**, втрóе, въ три рáза.

Trojenie, -nia, *ср. см.* **Todlenie.**

Trojeść, -ści, *ж. Бот.* ластовень, волóчка (*растéніе*).

Trójgłowy, трехголóвый, трехглáвый.

Trójgran, -u, *м. Хир.* трокáръ (*инструмéнтъ для прижáлыванія*); || **Trojgranie**, -nia, *ср.* **Trójgraniec**, -ńca, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójgraniasty, треугóльный, трехсторóнный, *см.* **Trójkątny.**

Trójjedyny, тріединый (*Богъ*).

Trójka, -i, *ж.* трóйка.

Trójkąt, -a, *м.* треугóльникъ.

Trójkątnie, въ вúдѣ треугóльника.

Trójkątny, треугóльный, трехсторóнный.

Trójkolorowy, трехцвѣтный.

Trójkończysty, *Бот.* тріостріёвый.

Trójkorenny, трехкорóнный.

Trójlistny, трехлúстный.

Trójniak, -a, *м.* трехгодúчный питéйный мёдъ, крѣпкій мёдъ.

Trójniaki, -ów, *мн.* трóйни (*три младéнца рождáющіеся вмѣстѣ*).

Trójnik, -a, *м.* тройнúкъ (*предмéтъ состоящій изъ трéхъ частéй*; || *см.* **Trojniak.**

Trójnitny, втрóе сучéнный.

Trójnóg, -oga, *м.* **Trójnoże**, -a, *ср.* тренóжникъ.

Trójnogi, тренóжный.

Trójnożek, -żka, *м. см.* **Trójnóg, Trzynożek.**

Trójny, *см.* **Troisty.**

Trójścienny, трехсторóнный.

Trójsetny, трéхсóтый, трéхсóтенный.

Trójsprzężny, запрáженный въ три лóшади.

Trójświęty, трисвятóй. *Церк.* **Trójświęta pieśń**, Трисвятóе (*церковный гимнъ*).

Trójsylabny, трéхслóжный.

Trójwęgieł, -gła, *м. см.* **Trójkąt.**

Trójwęgielny, *см.* **Trójkątny.**

Trójwładzca, -y, *м.* тріумвúръ, троевлáстникъ (*у Рúмлянъ*).

Trójwrąb, -ębu, *м. Архит.* тригли́фъ, трéзубецъ.

Trójząb, -ębu, *м.* трезýбецъ; || острогá (*рыбáчья*).

Troki, -ów, *мн.* торокá, ремнú у зáдней сѣдéльной лукú; || рýхлядь.

Trokować, тянýть бечевý на водохóдныхъ судáхъ протúвъ течéнія.

Tron, -u, *м.* тронъ, престóлъ (*цáрскій*). **Wstąpienie na tron**, возшéствіе на престóлъ.

Trop, -u, *м.* слѣдъ (*звéриный, человѣческій*). *Охот.* **Trop śnieżny**, слѣды звéря на снѣгý. **Trop dżdżowy**, слѣды звéря на мóкрой землѣ. || ***Iść za kim w tropy**, *или* **trop w trop**, идтú вслѣдъ за кѣмъ, шагъ за шáгомъ. **Iść czyjemi tropy**, идтú по чьúмъ слѣдáмъ.

Tropić, искáть (*звѣря*), идти по слѣду, *см.* **Wytropić.** || **Tropić się**, мѣшáться, пýтаться, сбúваться съ тóлку.

Troska, -i, *ж.* забóта, хлóпоты, трéвóга, безпокóйство, мýка, скорбь.

Troskać, *см.* **Troszczyć.**

Troskliwie, тщáтельно, рачúтельно, забóтливо, неусы́пно, старáтельно.

Troskliwość, -ści, *ж* забóтливость, попечúтельность, старáтéльность, рачúтельность, бдúтельность, неусы́пность.

Troskliwy, тщáтельный, рачúтельный, старáтельный, попечúтельный, забóтливый, бдúтельный, неусы́пный.

Troszczyć, озабочúвать, безпокóить, трéвóжить. || **Troszczyć się**, безпокóиться, трéвóжиться, смущáться, тужúть.

Troszka, *см.* **Trocha.**

Truć, Otruć, отравля́ть, отрави́ть, окорми́ть я́домъ. || **Truć się, Otruć się**, отравля́ться, отрави́ться.

Truchleć, Struchleć, слабѣть, ослабѣть, дряхлѣть, одряхлѣть, тупѣть, отупѣть; || цѣпенѣть, оцѣпенѣть, коченѣть, окоченѣть, нѣмѣть, онѣмѣть. **Noga mi struchlała**, нога у меня́ онѣмѣла; || *струсúть, струхнýть, оробѣть, остолбенѣть отъ страха.

Truchliwy, трусли́вый, боязли́вый, робкій.

Trucht, -u, *м.* рысь (*лошади́ная*), прýнь. **Truchtem jechać**, ѣхать рúсью.

Truciciel, Truciźnik, -a, *м.* травúтель.

Truciciełka, -i, *ж.* отравúтельница.

Trucie, Otrucie, -a, *ср.* отравлéніе, отрáва.

Trucizna, -y, *ж.* отрáва, ядъ.

Truciźnik, *см.* **Truciciel.**

Truciznowy, отрáвный, ядовúтый.

Trud, -u, *м.* трудъ, рабóта. безпокóйство, утомлéніе, устáлость.

Trudliwie, трýдно, съ трудóмъ, съ велúкимъ трудóмъ.

Trudliwy, трýдный, многотрýдный; || тя́жкій, тягостный, тяжёлый, утомúтельный.

Trudnić, затруднúть, стѣснúть. || **Trudnić się**, занимáться, рабóтать, трудúться.

Trudno, трýдно, съ трудóмъ.

Trudność, -ści, *ж.* трýдность; || затрудненіе; || препáтствіе; || помѣха; || споръ, рáспря, размóлвка. **Z trudnością**, съ трудóмъ. **Usunąć, ułatwić trudności**, устранúть препáтствія. **Mieć z kim trudność o co**, имѣть споръ. не согланáться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, имѣть съ кѣмъ состязáніе о чёмъ-либо. **Zadawać, czynić komu trudność**, дѣлать, причинúть комý-либо затрудненія.

Trudny, трýдный, тягостный, стѣснённый.

Trudzić, Strudzić. Utrudzić. утруждáть,

утружáть. утомлять, утомúть; || безпокóить, обезпокóить, тревóжить, встревóжить докучáть.

Truna, -i, *ж. Бот.* трюфель.

Trunkowy, трюфельный.

Trunkować, ворковáть.

Trunkawka, Trukaweczka, -i, *ж.* гóрлица (*птица*).

Trunnasszy, -ego, *м.. см.* Stolnik.

Trunienka, Trunienka, -i, *ж. Умен.* гробúкъ.

Trunienny, Trunny, гробовóй, гробный. Trumienny stolarz, гробовóй мáстеръ, гробовщúкъ.

Trunna, Trunno, Truna, -y, *ж.* гробъ.

Trunąć, пúкнуть, пúскнуть.

Trunek, -nku, *м.* напúтокъ, *см.* Napój

Trunkowy, питéйный.

Trunny, *см.* Trumienny.

Trup, -a, *м.* трупъ, мертвéцъ, мёртвое тéло. Paść trupem, быть убúтымъ на мéстѣ. Położyć kogo trupem, убúть кого, положúть на мéстѣ.

Trupa, -y, *ж.* трýпна (*актёровъ*).

Trupek, -pka, *м. Умен.* трупъ младéнца.

Trupi, трýпный. Trupia głowa, мёртвая головá, чéрепъ мертвецá; || * Адáмова головá.

Trupiasty, мёртвенный, похóжій на мертвецá.

Trupieć, Strupieć, коченéть, окоченéть, пнúнеть, опнúнеть, колéть, околéть.

Trupowy, *см.* Trupi.

Truś, -sia, *м.* Truśla, Truśka, -i, *ж.* трусъ, трусúшка. *м.*, трусúха, *ж.*; || * рóбкое, невúнное твореніе, невúнный ягнёночекъ.

Trusk, -u, *м.* трескъ, *см.* Trzask.

Truskawka, -i, *ж. Бот.* клубúника.

Trut, -a, *м.* авранъ, благодáть, лихорáдочная трава.

Truteń, -tnia, *м. Зоол.* трýтень.

Trutka, -i, *ж.* отрáва, прикóрмъ, пропúтанный ядомъ. || *Бот.* Trutka rybia, кукольранъ, рыболóвныя ягоды.

Trutnia, -y, *ж.* гнюсъ (*рыба*).

Trutynować, *Стар.* разсмáтривать, разсуждáть, обсуждáть.

Trwać, длúться, продолжáться, тянýться; || существовáть; || Trwać w czém, упóрствовать. не отступáть, стоять твёрдо, быть настóйчивымъ (*въ чёмъ*), остаúться (*при чёмъ*). Trwać w przedsięwzięciu, быть настóйчивымъ въ своéмъ предпрiáтiи, не отступáть отъ своего предпрiáтiя.

Trwale, прóчно, крéпко; || твёрдо, непоколебúмо, постоúнно, продолжúтельно.

Trwałość, -ści, *ж.* прóчность, крéпость; || твёрдость, непоколебúмость, постоúнство, продолжúтельность.

Trwały, прóчный, крéпкій; || твёрдый, непоколебúмый, постоúнный. продолжúтельный. Pokój trwały, постоúнный мúръ. Nic niema trwałego, нéтъ ничегó постоúннаго. Trwała budowa, прóчное строéніе. Krótko-trwały, кратковрéменный. Wiecznie-trwały, безконéчный, вéчный.

Trwanie, -nia, *ср.* продолженіе; || упóрство, настóйчивость, стóйкость.

Trwoga, -i, *ж.* страхъ, боúзнь, тревóга, безпокóйство, смятéніе. *Воен.* тревóга. Uderzyć na trwogę, бúть тревóгу. Na trwogę dzwonić, удáрить въ набáтъ. Dzieło na trwogę, мéстовáя пýшка.

Trwonić, Strwonić, расточáть, расточúть. мотáть, промотáть.

Trwoniciel, -a, *м.* расточúтель, мотъ.

Trwożenie się, -nia się, *ср.* тревóга смущéніе.

Trwożliwie, тревóжно, безпокóйно, боязлúво, рóбко.

Trwożliwość, -ści, *ж.* безпокóйство, боязлúвость. рóбость.

Trwożliwy, тревóжный, безпокóйный, боязлúвый рóбкій.

Trwożny, тревóжный.

Trwożyć, Natrwożyć, тревóжить. встревóжить, потревóжить, безпокóить. обезпокóить, пугáть, испугáть. || Trwożyć się, Natrwożyć się, тревóжиться, встревóжиться. безпокóиться. обезпокóиться, пугáться, испугáться.

Tryangulacja, *см.* Trjangulacja.

Tryb, -u, *м.* обычáй, обыкновéніе. порáдокъ; || óбразъ, манéра; || родъ, видъ; || *Грам.* наклоненіе; || теченіе, продолженіе. ходъ, шéствіе. Tryb życia, óбразъ жúзни. Tryb postępowania, поведéніе, обхожденіе. || *Мех.* два крýга, приводящіе въ движéніе колесó, шестернú. || *Горн.* отдѣленіе пéны съ расплáвленнаго свúнца; || *Плотн.* пáлецъ.

Tryba, -y, *ж.* просёкъ, просёка, прóсѣка (*прямáя лúнія прорýбленная сквозь лѣсъ*).

Trybik, -a, *м.* пружúнка; || горнъ для очúстки свúнца.

Trybować, плыть по вóлѣ вéтра и теченія; || переплáвливать, очищáть (*о металлахъ*); || дистиллúровать, перегонúть, двоúть; || * Trybować czém, занимáться какúмъ нибудь ремеслóмъ, промышлúть чѣмъ-нибо; || * мýчить. Trybować kogo głodem, мýчить кого гóлодомъ. || *Садов.* помогáть рóсту дéрева, обрѣзывая вéтви; || терéться. Ząb o ząb trybuje, зубъ о зубъ трётся. || Trybować się, бродúть, записáть; || очищáться.

Trybowy, прáвильный, неправúльный, обычный. *Мех.* Koło trybowe, деревúнная шестернú.

Trybula, Trzebuła, Trybulka, -i, *ж. Бот.* червéль, Венéринъ грéбень (*растéніе*).

Trybularz, -a, *м.* курúльница.

Trybunał, -u, *м.* судúлище; || судъ, судéбная палáта, судéбное мéсто, окружнóй судъ.

Trybunalski, судéбный; || судéйскій.

Trybuszon, -a, *м.* прóбочникъ, штóпоръ, *см.* **Grajcar.**

Tryca, -y, *ж.* желобóкъ въ блóкѣ.

Tryk, **Trykacz**, **Tryksacz**, -a, *м.* барáнъ.

Trykać, **Tryknąć**, **Tryksać**, **Tryksnąć**, бодáть, боднýть. || **Trykać się**, бодáться, бúться рогáми.

Trykliwy, бодлúвый.

Tryks, -u, *м.* боданíе.

Tryl, -u, *м. Муз.* трель.

Tryna, -y, *ж.* опúлки, *см.* **Opiłki.**

Tryngielt, -u, *м.* дéньги на вóдку, осóбая плáта почтарю.

Trynkał, -u, *м.*, *см.* **Tryngielt.**

Trypel, -pla, *м. Минер.* трéпелъ.

Tryper, -pra, *м. Мед.* перелóй, горнорéя.

Tryska, -i, *ж.* верёвка для подобráнія пáруса.

Tryskać, **Trysnąć**, бры́згать, бры́знуть, прúскать, прúснуть, бить ключёмъ. политься ключёмъ, *см.* **Wytryskać.**

Trysła, -y, *ж.* корá выбрáсываемая изъ кожéвенныхъ завóдовъ, гóдная для тóплива.

Tryszak, -a, *м.* брелáнъ (*игрá*).

Tryumf, -u, *м.* трiýмфъ; || торжествó; || побѣда.

Tryumfalnie, торжéственно, въ трiýмфѣ.

Tryumfalny, торжéственный, трiумфáльный.

Tryumfować, торжествовáть; || имéть торжéственный въѣздъ.

Trząść, **Trząsnąć** (инóгда: **Trząsać**), трясти́, тряхнýть, потрясáть, потрясти́, стря́хивать, стряхнýть, отря́хивать, отряхнýть; || качáть, качнýть, шатáть, шатнýть. || **Trząść się**, **Zatrząść się**, трясти́сь, затрясти́сь; || дрожáть, шатáться, вздрáгивать, вздрóгнуть, содрогáться, содрогнýться, трепетáть, затрепетáть.

Trzask, -u, *м.* трескъ, трескотня́.

Trzaska, **Drzazga**, -i, *ж.* щéпка; || хвóрость; || занóза.

Trzaskać, **Trzasnąć**, трещáть, затрещáть; || хлóпать, хлóпнуть (*дверя́ми*). || **Trzasnąć kogo**, дать кому́ пощёчину, трéснуть; || убúть, поразúть. **Bogdaj go piorun trzasł**, убéй его́ громъ, пострѣлъ его́ возьмú. || **Trzaskać**, **Strzaskać co**, разбивáть, разбúть, разлáмывать, разломáть, раздробля́ть, раздробúть, сокрушáть, сокрушúть.

Trzaskający, трескýчій.

Trzaskanie, -nia, *ср.* **Trzaśnięcie**, -cia, *ср.* трескъ, трещáніе, лóпаніе; || раскáтъ (*грóма*).

Trzaskawica, -y, *ж.* грозá, громъ съ мóлніею.

Trzaskliwy, **gremiący**, **oglusitelny**, **gromki**. Трзаśnienie, -nia, *ср.* трясéніе, качáніе.

Trzcina, -y, *ж. Бот.* тростникъ, камúшъ; || трость, трóсточка, камышёвка; || пáлка. **Trzcina cukrowa**, сáхарный тростникъ. **Trzcina bambusowa**, бамбýковая трость.

Trzcinіany, тростникóвый, камúшевый.

Trzcinisko, -a, *ср.* тростникъ.

Trzcinisty, порóсшій тростникóмъ.

Trzcinka, **Trzcineczka**, -i, *ж. Умен.* тростúнка.

Trzcinnik, -a, *м. Зоол.* тростúнка, воробéй камúшенный.

Trzcinny, тростникóвый, камúшевый.

Trzcinować, обшивáть, обивáть тростникóмъ (*стѣну́ и́ли потолóкъ*).

Trzcinowanie, -nia, *ср.* обшивáніе, обивáніе тростникóмъ (*стѣны́ и́ли потолка́*).

Trzcinowy, *см.* **Trzcinny.**

Trzeba, нáдобно, нáдо, нýжно, потрéбно, надлежúть, дóлжно.

Trzebić, **Wytrzebić**, чúстить, очúстить, вы́чистить; || карчевáть, разчищáть подъ пáшню лѣсъ; || теребúть, выдёргивать, выдирáть, вы́дернуть, рвать, вырывáть, вы́рвать (*съ корнёмъ*), полóть, выпáлывать, вы́полоть (*траву́*); || уничтожáть, истребля́ть (*вре́дныхъ живóтныхъ*), *см.* **Wypleniać**; || потрошúть, вынимáть потрохá, кишкú; || класть, холостúть, валóшить, оскопля́ть.

Trzebieniec, -ńca, *м.* кастрáтъ, скопéцъ

Trzebież, -y, *ж. Агр.* распáханная и́ли расчúщенная земля́, распáшка, расчúстка (*нови*); || новúна (*нóвая распáханная пáшня*).

Trzebula, *см.* **Trybula.**

Trzeć, **Utrzeć**, терéть, натирáть, растирáть, растерéть; || толóчь, истолóчь; || мять, трепáть (*лёнъ*); || пилúть (*доски*). || **Trzeć się**, терéться, натирáться; || толóчься; || терéться, рóститься, икрúться (*о ры́бахъ*).

Trzechsetny, трехсóтный, трехсóтенный.

Trzechtysięczny, **Trzechtysiączny**, трéхтысячный.

Trzeci, трéтій. **Stan trzeci**, срéднее сослóвіе.

Trzeciaczka, -i, *ж.* тридневная лихорáдка.

Trzeciak, -a, *м. Горн.* подхвáтъ, косáкъ.

Trzéj, *род. п.* **trzech**, (*употребля́ется съ именáми лицъ мужеск. р.*) трóе, три. **Trzéj ludzie**, трóе людéй. **Trzéj królowie**, **Trzy króle**, три короля́. **Trzech królów**, Крещéніе, прáздникъ Богоявлéнія (*6 Января́*)

Trzemcha, *см.* **Czeremcha.**

Trzepać, **Wytrzepać**, выколáчивать, вы́колотить, выбивáть вы́бить (*пыль*), стря́хивать, отряхáть, стряхнýть; || трепáть, теребúть, дёргать; || * тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть, дубáсить, отдубáсить.

Trzepaczka, -i, *ж.* прутъ, прýтикъ, хлы́стикъ; || вéничекъ, метёлка; || колотýшка, лопáточка.

Trzepanka, **-i**, *ж.* встрёпка, дёрка; || дра́ка.

Trzepiotać, маха́ть *или* бить кры́льями; || **Trzepiotać się**, би́ться кры́льями; || трепета́ть отъ стра́ха

Trzepnąć (kogo), уда́рить (*кого́*); || вспахну́ть (*крыльями*)

Trzęsawa, **Trzęsawica**, **-y**, *ж.* **Trzęsawisko**, **-a**, *ср.* топь, трясина́; || **Trzęsawica**, дрожь, содрога́ніе.

Trzęsawiec, **-wca**, *м.* электри́ческій гори́ъ, гимно́тъ.

Trzęsawisko, *см.* **Trzęsawa.**

Trzęsawisty, зыбу́чій, то́пкій (*о земли́*), боло́тистый, боло́тный.

Trzęsawka, **-i**, *ж.* пе́рья на голове́, головно́е украше́ніе.

Trzęsiączka, **-i**, *ж.* дрожь, дрожа́ніе.

Trzęsianka, **-i**, *ж.* сѣчка, изрубленная зелёная *или* ржаная соло́ма, пересы́панная мукою, употребля́емая въ кормъ лошадя́мъ и коро́вамъ

Trzęsidło, **-a**, *ср. Бот.* дрожа́лка (*родъ гриба́ и растѣ́нія*).

Trzęsienie, **nia**, *ср.* трясе́ніе, кача́ніе, шата́ніе; || ка́чка, тра́ска **Trzęsienie głowy** *или* głowy, кача́ніе, трясе́ніе головы́. **Trzęsienie powozu**, тра́ска (*экипа́жа*). **Trzęsienie ziemi**, землетрясе́ніе.

Trzęsiogon, **-a**, **Trzęsiogonek**, **-nka**, *м.* = Pliszka.

Trzęsiony, трясёный.

Trześnia, **-śni**, *ж. Садов.* сла́дкая *или* сла́нская ви́шня, чере́шня.

Trześniowy, вишнёвый, чере́шневый.

Trzeszcze, **-ów**, *мн.* глаза́ (*у зайца*).

Trzeszczeć, трещать, скрипѣ́ть, хрустѣ́ть.

Trzewiczek, **-czka**, *м.* башмачёкъ.

Trzewik, **-a**, *м.* башма́къ.

Trzewny, **Trzewowy**, брюшно́й, кишёчный; || требуши́нный.

Trzewo, **-a**, *ср* чре́во (*Прост. Русск.* чёрево, утро́ба, бро́хо). **Trzewa**, *мн.* вну́тренности, кишки́; || требуха́, требуши́на (*животныхъ*).

Trzeźwić, **Wytrzeźwić**, **Otrzeźwić**, отрезвля́ть, протрезвля́ть, отрезви́ть; || приводи́ть въ чу́вство по́слѣ обморока.

Trzeźwić się, **Wytrzeźwić się**, протрезви́ться, отрезвля́ться; || очну́ться, прийти въ себя́.

Trzeźwieć, протрезвля́ться; || очну́ться.

Trzeźwo, тре́звo, воздержно, умѣ́ренно.

Trzeźwość, **-ści**, *ж.* тре́звость || умѣ́ренность, воздержность, воздержа́ніе.

Trzmiel, **-a**, *м. Зоол.* шмель

Trzmiel, **-u**, *м.* **Trzmielina**, **-y**, *ж. Бот.* бересклѣ́тъ, бересклѣ́дъ, бру́жмель (*кустарникъ*).

Trznadel, **-dla**, *м.* подоро́жникъ (*птица*).

Trzoda, **-y**, *ж.* ста́до. **Trzodami**, *Нар.* толпа́ми, посто́дно.

Trzódka, **-i**, *ж.* небольшо́е ста́до.

Trzodny, ста́дный.

Trzon, **-u**, *м.* очаго́къ; || сте́бель, на кото́ромъ растётъ грибъ; || **Trzon, trzonowy ząb**, коренно́й зубъ.

Trzonek, **-nka**, *м.* черено́къ; || стебелёкъ.

Trzonowy, *см.* **Trzon, trzonowy ząb.**

Trzos, **-a**, *м.* кошёль; || че́резъ, у́зкій и дли́нный де́нежный кошелёкъ въ ви́дѣ по́яса (*Стар. Русск.*).

Trzosek, **Trzosik**, **-ska**, *м. Умен.* ма́ленькій кошелёкъ, *см.* **Trzos.**

Trzpień, **-nia**, *м.* шпенёкъ, шпи́лька (*у пряжки*).

Trzpiot, **-a**, *м.* вѣ́тренникъ, вертопра́хъ.

Trzpiotowaty, вѣ́тренный, безразсу́дный, опроме́тчивый, легкомы́сленный.

Trzpiotowstwo, **Trzpiotalstwo**, **-a**, *ср.* **Trzpiotowatość**, **-ści**, *ж.* вѣ́тренность, опроме́тчивость, безразсу́дство, вертопра́шество, легкомы́слie.

Trztać, ходи́ть нанизъ, имѣ́ть поно́съ.

Trztaczka, **-i**, *ж.* поно́съ.

Trzy, *род. п.* **Trzech**, три. (*Ста́вится предъ имена́ми вещей и живо́тныхъ, та́кже предъ имена́ми лицъ же́нскаго ро́да*). || *Ариѳ.* **Reguła trzech**, тройно́е пра́вило.

Trzyćwierciowy, трёхчетвертно́й.

Trzyczęściowy, **Trzyczęsny**, раздѣлённый на́ три ча́сти; || *Бот.* триразде́льный.

Trzydniówka, **-i**, *ж.* тридне́вное вре́мя

Trzydniowy, тридне́вный.

Trzydzieści, **-estu**, три́дцать.

Trzydzieścioro, **-orga**, три́дцать, три деся́тка (*употребля́ется съ именами средн. р. ра́знаго по́ла, во мн. ч.*).

Trzydziestka, **-i**, *ж.* число́ три́дцать; || тре́тій деся́токъ (*тридца́тый годъ жизни*; || одна́ тридца́тая часть чего́-либо.

Trzydziestodzienny, тридцатидне́вный.

Trzydziestoletni, **Trzydziestoletny**, тридцатилѣ́тній.

Trzydziesty, тридца́тый.

Trzyfuntowy, трёхфунто́вый.

Trzygodzinny, трёхчасово́й.

Trzygroszówka, **-i**, *ж.* моне́та трехгрошёвая.

Trzyjęzyczny, трёхъязы́чный.

Trzykroć, **Trzykrotnie**, три ра́за, три́жды, троекра́тно; || втройнѣ, втро́е.

Trzykrotny, троекра́тный.

Trzylecie, **-cia**, *ср.* трехлѣ́тіе.

Trzyletni, трёхлѣ́тній.

Trzylistnik, **-a**, *м. Бот.* я́трышникъ, куку́шкины слёзы (*растѣ́ніе*).

Trzylistny, *Бот.* трили́стный, **трехпестко́вый.**

Trzyłokciowy, мѣ́рою въ три локтя́.

Trzymać, держа́ть; || содержа́ть; || владѣ́ть; || вести́; || имѣ́ть. **Trzymać dziecko do chrztu**, быть воспріе́мникомъ, отцо́мъ крёстнымъ. **Trzymać wioskę w dzierżawie**, арендова́ть дере́вню. **Trzymać**

oberżę, содержáть постоя́лый дворъ. Trzymać za kim, z kim, держáть чью сторону, стоя́ть за кого́. Trzymać powóz, konie, держáть экипáжъ, лошадéй, Trzymać dziennik, pismo czasowe, подписываться на журна́лъ, получáть журна́лъ, періодúческое издáніе. Trzymać takt, наблюдáть тактъ (*въ чёмъ*) Krótko trzymać kogo строго держáть кого́, держáть въ стрáхѣ, въ рукáхъ, не давáть кому́ мно́го во́ли. * Trzymać wilka za uszy, находúться въ затрудне́ніи, не знать что́ дѣлать. Trzymać na karię, ста́вить на ка́рту (*въ игрѣ*) Trzymać kogo na słowie, водúть кого́ за носъ, обма́нывать. проводúть. Trzymać o kim, o czém, ду́мать, судúть о комъ, о чёмъ, признавáть кого́. что́ за... Jak o nim trzymasz? что́ ты о нёмъ ду́маешь? како́го ты мнѣ́нія о нёмъ? Zbyt wiele o sobie trzyma, онъ слúшкомъ мно́го ду́маетъ о себѣ. Trzymać pióro w jakiém zgromadzeniu, занимáть до́лжность секретаря́ въ како́мъ-либо собра́ніи. Trzymać miasto w oblężeniu, держáть го́родъ въ осáдѣ. || Trzymać się, держáться, ухвати́ться; || оставáться, жить. пребывáть. Trzymać się czyjéj rady, придéрживаться чьего́-либо совѣта Mocno trzymać się za tęcze, держáться крѣпко рукáми. Trzymać się porządku, придéрживаться поря́дка. Mróz trzyma, моро́зъ не уменьша́ется. Dobrze się trzymać na koniu, хорошо́ держáться, сидѣть на ло́шади. Jedno drugiego się nie trzyma, одно́ съ други́мъ не вя́жется, не клúтся. Trzymać się do upadłego, держáться, не уступáя до послѣднихъ силъ. Trzyma się starzec, старúкъ ещё бодръ, ещё не утра́тилъ силъ. Bieda go się trzyma, бѣда́ не оставля́етъ его́

Trzymadło, -a, *ср. Тип.* штéмпель, плáночка, держáльцы.

Trzymanie, -nia, *ср.* держáніе, содержáніе; || Trzymanie się, сохране́ніе, поддержáніе; || сопротивле́ніе; || Trzymanie się czego, слѣдованіе чему́, приве́рженность къ чему́.

Trzymany, **содержúмый**, **содержáвшійся**.

Trzymiesięczny, **трехмѣсячный**.

Trzymsnaw, -a, *м.* прилипáло, держилáдья (*рыба*).

Trzynaście, **тринáдцать**.

Trzynaścioraki, **Trzynaściory**, **тринáдцати рáзныхъ родóвъ**, **спóсобовъ**.

Trzynaściorako, **на тринáдцать рáзныхъ родóвъ**, **спóсобовъ**.

Trzyn ścioro, -rga; **тринáдцать штукъ**.

Trzynastoletni, **тринáдцатилѣтній**.

Trzynastu, *род. п.* **trzynastu**, **тринáдцать** (*въ польск. яз. ста́вится пе́редъ имена́ми лицъ муж. р.*). **Trzynastu ludzi**, **тринáдцать человѣкъ**.

Trzynasty, **тринáдцатый**.

Trzynóg, *см.* **Trójnóg**.

Trzynożek, -żka, *м. Новар.* **тагáнъ**, **трено́жникъ**

Trzypalcowy, **Trzypalczasty**, *Зоол.* **трёпáлый**.

Trzypiędzisty, **трёхпáденный**.

Trzypięćry, **трёхъэтáжный**, **трёхъя́русный**.

Trzyrolowy, **трёхпóльный**.

Trzyrurka, -i, *ж.* **трёхство́льное ружьё**.

Trzysta, **трúста**.

Trzystopny, **трёхстóпный**.

Trzystronny, **трёхсторóнный**.

Trzystu, (*стáвится передъ именáми лицъ муж. рóда*), **трúста**.

Trzyziarnisty, *Бот.* **трисѣ́мянный**.

Tu, **тутъ**, **здѣсь**.

Tuba, -y, *ж.* **рупóръ**, **говорúльная трубá**.

Tubalna, -y, *ж.* **...ная трубá**.

Tubylec, -lca, *м.* **тузéмецъ**, **урожéнецъ**, **природный жúтель**.

Tuleja, -ei, *ж. Хим.* **тýлья**, **завóдская кóноть**.

Tucz, **Tucza**, -y, *ж.* **сáло**, **жúръ** (*въ животномъ*); || **тукъ** (*земли*), **вещéства утучняющія сéмлю**.

Tucza, -y, *ж.* **тýча**, **грозá**. **бýря**.

Tuczeć, **Utuczeć**, **тучнéть**, **потучнéть**. **жирѣ́ть разжирѣ́ть**, **толстѣ́ть**. **потолстѣ́ть**. **добрѣ́ть**, **...ѣ́ть**.

Tuczność, -ści, *ж.* **тýчность**, **дороднóсть**, **дородность**. **полнотá**.

Tuczny, **тýчный**, **жúрный**. **дороднúй**, **по́лный**.

Tuczony, **откóрмленный**.

Tuczyć (**się**), -ucz, *м.* **обжóра**, **прожóра**.

Tuczyć, **Utuczyć**, **откáрмливать**, **откорми́ть** (*скотъ*); || **утучня́ть**, **удобри́ть**, **унавóживать** (*зéмлю*). *Погл.* **...ackie konie tuczy**, **свой глазъ всего́ вѣрнѣе**, **...ковáцкій глазъ смотрóкъ** || **...czyć się**, **толстѣ́ть**, **жирѣ́ть**; || * **богатѣ́ть**, **нажúвáться**.

Tudzież, *Стар.* **блúзко**; || **сей-часъ** же, **вскорѣ́**; || **притóмъ**, **такóже**, **рáвнымъ óбразомъ**, **вмѣстѣ съ ѣ́тимъ**, *см.* **Też**.

Tuf, **Tof**, -u, *м. Минер.* **туфъ**. **тофъ**.

Tuk, -u, *м.* **жúръ**; || **тукъ** (*земли*); || **мозгъ** (*въ костяхъ*).

Tukan, -a, *м. Зоол.* **перцеéдецъ** (*птица*).

Tułać się, **скитáться**. **стрáнствовать**, **бродúть**.

Tułacki, **бродя́щій**, **бродя́чій**, **скитáющійся**, **блуждáющій**, **стрáнствующій**. **Tułackie życie**, **бродя́чая**; **кочевáя жизнь**.

Tułactwo, -a, *ср.* **скитáніе**, **стрáнствованіе**; || **бродя́чая жизнь**.

Tułacz, -a, *м.* **скитáлецъ**, **стрáнникъ**, **изгнáнникъ**, **выходецъ**; || **бродя́га**.

Tułaczka, -i, *ж.* **скитáлица**, **стрáнница**, **изгнáнница**.

Tuleja, -ei, **Tulja**, -ji, *ж.* **наконéчникъ у копья́**; || *Стар.* **колчáнъ**.

Tulić, успокóивать, унимáть, *см.* **Utulić**; || **Tulić, Przytulić**, прижимáть, прижáть (*къ груди*), **Stulić**, поджáть, прижáть. || **Tulić się, Przytulić się**, прижимáться, прижáться, прикорнýть.

Tulipan, -a, *м. Бот.* тюльпáнъ.

Tulipanowy, тюльпáнный.

Tułów, -owia, (*или* **-owu**), **Tułub', Tołub', Tołob', Tułob', Tułup, Tołw, -ia**, (*или* **-owu**), *м.* тýловище, тéло; || кóрпусъ; || *Стар.* мёртвое тéло, смéртные остáнки.

Tułowity, Tyłowity, Tałowity, Tałwisty, тýчный, жúрный, тóлстый, дородный.

Tułub, *см.* **Tułów.**

Tum, -u, *м.* кýполъ, глава́; || соборъ, соборная цéрковь.

Tuman, -u, *м.* **тумáнъ. Tuman kurzu**, пыль столбóмъ.

Tumanić, обмáнывать, бросáть пыль въглазá. || **Tumanić się**, кружúться, вúться, вертéться.

Tumult, -u, *м.* шумъ, бýйство.

Tuńczyk, -a, *м. Зоол.* тунéцъ, тумáнъ, скýмбра (*рыба*).

Tupać, Tupnąć, тóпать, тóпнуть (*ногáми*).

Tupanie, -nia, *ср.* **тóпание** (*ногáми*).

Tupet, -u, *м.* пучóкъ (*волóсъ*); || **тупéй.**

Tur, -a, *м.* **дúкій волъ, бýйволъ** (*Стар. Русск.* туръ), *см.* **Żubr.**

Turbacja, -ji, *ж.* разстрóйство, помéха, безпокóйство, пýтаница, запýтанность, замѣшáтельство. || *Юрид.* нарушéніе владѣнія.

Turban, -u, *м*, чалмá, **тюрбáнъ**, *см.* **Zawój.**

Turbować, безпокóить, тревóжить, разстрóивать, досаждáть. || **Turbować się**, безпокóиться, тревóжиться, забóтиться.

Turczyć, Sturczyć, Poturczyć, турéчить, отурéчить.

Turkawka, Trukawka, Turtawka, -i, *ж. Зоол.* гóрлица (*птица*).

Turkot, -u, *м.* **стукъ, шумъ, стукотнá**, трескъ.

Turkotać, **стучáть**, гремéть, **шумéть.**

Turkus, -a, *м. Минер.* бирюзá.

Turma, -y, *ж.* тюрьмá, темни́ца.

Turmalin, -u, *м. Минер.* **электри́ческій** шерлъ (*кáмень*).

Turnia, -ni, *ж.* **подвáлъ.**

Turniej, -ju, *м.* **Turnieja, -ji**, *ж.* употребúтельнѣе во мн. ч. **Turnieje, -jów**, турни́ръ, каруселъ; || состязáніе; || возмущéніе.

Turnować, балотировáть, голосовáть, подавáть гóлосъ.

Turnus, *ср. Нескл.* **выборъ билéтами**, балотирóвка.

Turzyca, -y, *ж.* **зáячья шерсть.** || *Бот.* осóка (*растéніе*).

Tusz, -u, *м.* (**Tusza, -y**, *ж.*), тушь.

Tusza, -y, *ж.* тýша, толщинá, **толстотá.**

Tuszować, тушевáть.

Tuszyć, надéяться, уповáть, чáять, ожидáть.

Tutaj, *см.* **Tu.**

Tutejszy, Tuteczny, здéшній. (*Прост.* тýтошній).

Tutuń, *см.* **Tytuń.**

Tuwalnia, -lni, Tuwalja, -ji, *ж.* **полотéнцо**, утирáльникъ; || вóздухъ, покрóвъ, котóрымъ покрываются сосýды со Святы́ми Дарáми; || *Стар.* скáтерть. *см.* **Obrus.**

Tuz, -a, тузъ (*игрáльная кáрта*); || **Tuzy, -ów**, *мн.* дрáка, толчкú, удáры.

Tuż, тутъ же, вслѣдъ за.....

Tuzin, -a, *м.* дю́жина.

Tuzinek, -nka, *м. Стар.* **родъ сукнá** срéдней доброты́.

Tuzinkowy, дю́жинный; || * **обыкновéнный, неотли́чный, незначúтельный.**

Tuzować, Wytuzować, тузúть, оттузúть, колотúть, отколотúть.

Twardnąć, Twardnieć, Twardzieć, Stwardnieć, Stwardzieć, твердéть, затвердéть, отвердéть, крéпнуть, окрéпнуть, жёсткнуть.

Twardo, твёрдо, крéпко, жёстко. **Zasnął twardo**, крéпко заснýлъ. **Twardo z nim postąpił**, стрóго, суро́во обошёлся съ нимъ. **Twardo co idzie**, дéло не споря́тся, тýго подвигáется впередъ. **Jaja na twardo**, я́ица сваре́ныя въ крутýю.

Twardogłowy, тупоголóвый, непонятливый; || упóрный, упря́мый.

Twardość, -ści, *ж.* твёрдость, крéпость; ||жёсткость;||грýбость; || суро́вость, стрóгость.

Twardosercy, жестокосéрдый.

Twardoskorupy, *Зоол.* черепокóжный.

Twardoskóry, *Зоол.* твердокóжій.

Twardousty, крéпкоýздый, тугоýздый, крéпкоголóвый (*о лóшади*); || * **неукроти́мый.**

Twardowłosy, жестковолóсый.

Twardy, твёрдый, крéпкій; || **жёсткій**, чёрствый; || грýбый, рéзкій, крутóй. **Chleb twardy**, чёрствый хлѣбъ. **Mięso twarde**, жёсткое мя́со. **Twarde włosy**, жёсткіе вóлосы. **Koń twardy w pysku**, тугоýздая лóшадь. **Woda twarda**, жёсткая, колóдезная водá. **Jaja twarde**, круты́я я́ицы. **Twarda głowa**, тупáя, непонятливая головá. **Twarde serce**, чёрствое, жестóкое сéрдце

Twardzić, дéлать твёрдымъ *или* жёсткимъ.

Twardzieć, *см.* **Twardnąć.**

Twardzizna, -y, *ж.* крéпкая, твёрдая земля́; || *Мед.* затвердéлость, **затвердéніе**, твёрдая о́пухоль; || мозóль; || твёрдость, крéпость; || * **жёсткость**, суро́вость.

Twaróg, -ogu, *м.* **творóгъ.**

Twarz, -y, *ж.* **лицо́**, ликъ; || поверхность, нарýжность: || видъ. **Nie znam go z twarzy**, я не знáю его́ въ лицо́. **Dać**

komu w twarz, дать кому́ пощёчину. **Do twarzy ci to**, э́то тебѣ́ къ лицу́.

Twarzyczka, -i, *ж. Умен.* ли́чико.

Twarzysko, -a, *ср.* ха́ря, ро́жа, дурно́е, отврати́тельное лицо́.

Twierdza, -y, *ж.* кр̀ѣпость, фортъ, *см.* **Warownia.**

Twierdzący, утверди́тельный.

Twierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, увѣ́реніе; || *Мат.* теоре́ма, предложе́ніе; || *Стар.* твердь небе́сная.

Twierdzić, утвержда́ть, увѣря́ть; || *Стар.* укрѣпля́ть (*за́мокъ*).

Twierdziciel, -a, *м.* подтвержда́ющій что́-либо.

Twierdzowy, кр̀ѣпостно́й, относя́щійся къ кр̀ѣпостно́му мѣ́сту, къ кр̀ѣпости.

Twój, Twoja, Twoje, твой, твоя́, твое́.

Twór, -oru, *м.* тварь, твореніе, созда́ніе; || произведе́ніе; || **Twory**, *мн.* дѣторо́дныя ча́сти.

Twórca, -y, *м.* творе́цъ, созда́тель; || строи́тель, основа́тель.

Twórczy, твор̀ческій.

Twórczyni, -ni, *ж.* созда́тельница; || строи́тельница, основа́тельница.

Tworzyć, сотворя́ть, создава́ть, твори́ть, изобрѣта́ть, *см.* **Stwarzać**; || **Utworzyć**, учреди́ть, ввести́, образова́ть, соста́вить, основа́ть, заложи́ть. **Utworzyć zakład**, учреди́ть, основа́ть заведе́ніе. **Utworzyć stowarzyszenie**, соста́вить компа́нію, основа́ть о́бщество.

Tworzydło, -a, *ср.* сы́рная фо́рма.

Ty, мѣст. ты. **Tyżeś to?** ты ли э́то? **Gdybym był tobą**, е́сли бы я былъ на твоёмъ мѣ́стѣ.

Tybel, *Плотн.* шипъ, на́гель, *см.* **Tebel.**

Tyć, Utyć, тучнѣ́ть, жирѣ́ть, толстѣ́ть.

Tycie, Utycie, -cia, *ср.* тучнѣ́ніе, ту́чность, разжире́ніе, ожире́ніе.

Tycz, -y, *ж.*, *см.* **Tyka, Tyczka.**

Tyczka, -i, *ж.* жердь.

Tyczkowy, подпёртый тычи́нками.

Tyczyć, подпира́ть тычи́нками.

Tyczyć się, каса́ться, затро́гивать. **Co się mnie tyczy**, что́ каса́ется меня́.

Tydzień, *род. п.* **tygodnia**, *м.* неде́ля. **Za tydzień**, че́резъ неде́лю. **Wielki tydzień**, страстна́я неде́ля.

Tygiel, -gla, *м.* ти́гель, плави́льникъ, плави́льный горшо́къ; || сковорода́, про́тивень; || *Тип.* пія́нъ, пія́мъ, пласти́на, прижима́ющая бума́гу къ фо́рмѣ для отпеча́танія.

Tygielek, -lka, *м. Умен.* небольшо́й плави́льный горшо́къ; || сковоро́дка, небольшо́й про́тивень (*для жаренія*), *см.* **Tygiel.**

Tyglany, Tyglowy, плави́льный, плави́ленный.

Tygodniowie, Tygodniowo, еженедѣ́льно.

Tygodniowy, еженедѣ́льный.

Tygrys, -a, *м. Зоол.* тигръ.

Tygrzyca, -y, *ж.* тигри́ца.

Tyk, -u, *м.* чу́вство осяза́нія.

Tyka, -i, *ж.* тычи́нка; || шестъ жердь.

Tykać, Tknąć, Tykać się, Tknąć się, каса́ться, коснуться, тро́гать, тро́нуть, дотро́гиваться, дотро́нуться. **Nie tykaj tego**, не тронь э́того, не каса́йся э́того; || затро́нуть, порази́ть, сдѣ́лать на кого́ си́льное впечатлѣ́ніе, *см.* **Ruszać**; || ты́кать, говори́ть *ты* (*кому́*). ты́каться (*съ кѣмъ*), говори́ть другъ дру́гу *ты*.

Tykalny, наруши́мый, прикоснове́нный.

Tykanie, -nia, *ср.* (**się**) **czego**, прикоснове́ніе, дотро́гиваніе; || ты́каніе.

Tykiel, -kla, *м.* колóкъ, жёрдочка.

Tykwa, -y, *ж.* ты́ква.

Tykwiany, Tykwowy, ты́квенный, ты́ковный.

Tył, -u, *м.* задъ, за́дняя часть; || *Воен.* тылъ (*а́рміи*); || за́дница. **Tył głowy**, затылокъ. **Tył okrętu**, корма́, задъ су́дна. *Воен.* **Prawo w tył**, напра́во круго́мъ. **Lewo w tył**, на лѣ́во круго́мъ. **Tył podawać**, оберну́ться къ кому́ спино́ю. **Tył wziąść nieprzyjacielowi**, удари́ть въ тылъ непрія́телю. **Tyłem**, за́домъ, спино́ю.

Tylczak, -a, *м. Ветер.* сапъ (*у ло́шади*).

Tyle, *род. п.* **Tyla**, сто́лько.

Tylec, -lca, *м.* ты́лье, обу́хъ.

Tyledwojny, двойно́й, вдво́е бо́льшій, суту́бый.

Tyłek, -łka, *м.* за́дняя часть пла́тья; || за́дница.

Tylekroć, сто́лько разъ.

Tyletrojny, тройно́й, втро́е бо́льшій.

Tyli, Tylki, столь мно́гій, столь вели́кій. *Умен.* **Tyleczki, Tyluczki, Tylusieńki.**

Tylko (*Стар.* **Tylo**), то́лько; || единственно.

Tylny, за́дній. **Tylna straż**, арріергáрдъ, за́днее во́йско.

Tylokrotnie, сто́лько разъ.

Tylokrotny, бы́вшій сто́лько разъ.

Tyloliczny, столь многочи́сленный.

Tyloraki, сто́ль разли́чный, столь разнообра́зный.

Tyłowitość, Tułowitość, -ści, *ж.* дороднóсть, излишняя ту́чность.

Tyłowity, Tułowity, доро́дный, ту́чный, то́лстый.

Tyluczki, *см.* **Tyli.**

Tymblak, *см.* **Temblak.**

Tymczasem, тѣмъ вре́менемъ, ме́жду тѣмъ.

Tymczasowie, Tymczasowo, вре́менно; || предвари́тельно; || зауря́дъ. **Tymczasowo wykonalny**, подлежа́щій предвари́тельному исполне́нію.

Tymczasowy, вре́менный; || предвари́тельный.

Tymian, -u, Tymianek, -nka, *м. Бот.* тимья́нъ (*расте́ніе*).

Tynk, -u, *м.* штукату́рка, подма́зка.

Tynkarz, -a, *м.* штукату́ръ, штукату́рщикъ.

Tynkować, штукату́рить.

Tynkowanie, **-nia**, *ср.* штукатýреніе, штукатýрная рабóта, *см.* Tynk.

Tynktura, **-y**, *ж. Аптек.* тинктýра.

Tyr, **Tĕr**, **-u**, *м. Стар.* ругáтельство, брань, язвúтельное слóво.

Tyrać, **Tĕrać**, **Styrać**, **Stĕrać**, истáскивать, истаскáть, изнáшивать, износúть (*платье*); || трáтить, терять (*врéмя*); || расточáть, расточúть, мотáть, промотáть (*имѣніе*). || **Tyrać się**, **Tĕrać się**, трáтить сúлы, изнурять себя́; || *скитáться, таскáться, шатáться.

Tyran, **-a**, *м.* тирáнъ, мучúтель.

Tyranizować, **tyranić**, **tyrańczyć**, тирáнить, мýчить, терзáть.

Tyranja, **-ji**, *ж.* тирáнство, мучúтельство.

Tyranka, **-i**, *ж.* тирáнка, мучúтельница.

Tyranny, *см.* **Tyrański**.

Tyranobójca, **-y**, *м.* тираноубíйца.

Tyranobójstwo, **-a**, *ср.* тираноубíйство.

Tyrański, тирáнскій, тиранúческій, мучúтельскій. **Po tyrańsku**, тирáнски, тиранúчески, мучúтельски.

Tyrańskie, *см.* **Tyranja**.

Tyrjaka, **-i**, *ж. см.* **Drjakiew**.

Tyrlicz, **-a**, *м. Бот.* горчáнка, **золототы́сячникъ** (*растéніе*).

Tysiąc, **-a**, *м.* ты́сяча.

Tysiącletni, тысячелѣ́тній.

Tysiącnóg, **-a**, *м.* тысяченóгъ, **кавсúкъ** (*насѣкомое*).

Tysiącznictwo, **-a**, *ср.* звáніе ты́сящаго.

Tysiącznik, **-a**, *м.* ты́сящкій, ты́сящной.

Tysiączny, ты́сячный.

Tytel, **-tla**, *м.* тúтло, знакъ сокращéнія.

Tytuł, **-u**, *м.* загláвіе (*книги*); || **отдѣлéніе**, глава́ (*собрáнія закóновъ*); || тúтулъ, наименовáніе, назвáніе означáющее достóинство, санъ; || прáво; || прóба (*монéты*); || докумéнтъ, доказáтельство; || видъ, предлóгъ. **Tytułem darmym**, по дáрственной зáписи. **Tytułem płacy**, въ вúдѣ плáты. **Tytuł własności**, прáво сóбственности. **Tytuł urzędowy**, оффиціáльный актъ. **Tytuł nadawczy**, актъ установлéнія. **Tytułem deficytu**, въ вúдѣ недочёта. **Tytułem darowizny**, по пожáлованію. **Tytułem starszeństwa**, по прáву старшинствá, по старшинствý. **Tytuł prawny**, правоосновáнное основáніе. **Tytułem spadkobiercy**, по прáву насл**ѣ**дника. **Tytułem krewnego**, въ кáчествѣ рóдственника. **Tytuł egzekucyjny**, исполнúтельный докумéнтъ. **Na mocy tytułu do egzekwowania**, въ сúлу докумéнта подлежáщаго исполнéнію. **Papiery domowe nie stanowią tytułu dla tego kto je pisał**, домáшнія бумáги не составля́ютъ доказáтельства въ пóльзу того, кто ихъ писáлъ.

Tytularny, титулáрный, почётный.

Tytularz, **-a**, *м.* адресъ-календáрь, кни́га съ показáніемъ чинóвъ, должностéй и имéнъ чинóвниковъ.

Tytułat, **-a**, *м.* титулóванная осóба.

Tytułować, **tytułować**, титулováть, величáть, называ́ть по чúну *или* достóинству.

Tytułowanie, **-nia**, *ср.* титулováніе.

Tytułowy, загláвный, титýльный. **Kartka tytułowa**, загláвный листъ. **Litery tytułowe**, титýльныя бýквы.

Tytuń (**Tytoń**, **Tutuń**), **-niu**, *м.* курúтельный табáкъ.

Tytuniarz, **-a**, *м.* курúльщикъ, курúтель табакý.

Tytuniowy, табáчный.

Tyzana, **-y**, *ж.* тизáна, охладúтельный отвáръ.

U.

U произнóсится какъ рýсская бýква *У*.

U, *предл.* у. **U góry**, вверхý, наверхý. **U dołu**, внизý. **Siedzieć u stołu**, сидѣ́ть за столóмъ. **U ciebie**, **u niego**, **u mnie**, у тебя́, у негó, у менá.

U! *Межд. изумлéнія*, у!

Ubać się, убоя́ться, устрашúться.

Ubarwiać, **Ubarwić**, окрáшивать, окрáсить, раскрáшивать, раскрáсить, разцвѣчáть, разцвѣтúть; || *украшáть, украсúть, прикрáшивать, прикрáсить.

Ubarwianie, **-nia**, *ср.* раскрáшиваніе, прикрáшиваніе.

Ubawić (**czego**), *Стар.* убáвить, уменьшúть, укоротúть; || **Ubawić** (**kogo**), утѣшить, забáвить. || **Ubawić się**, повеселúться, забáвиться, вéсело провестú врéмя.

Ubezpieczać, **Ubezpieczyć**, укрѣпля́ть, укрѣпúть; || обезпéчивать, обезпéчить, упрóчивать, упрóчить; застрахóвывать, застраховáть. || **Ubezpieczyć przeciw komu**, предостерéчь отъ кого́, предохранúть. || **Ubezpieczyć się**, упрóчить за собóю, обезпéчить себя́; || предохранúть себя́ (*отъ кого́, отъ чего́*); || **Ubezpieczać się na kogo**, **na co**, полагáться на кого́, на что́, довѣря́ться кому́, чему́, застрахóвывать себя́.

Ubezpieczanie, **Ubezpieczenie**, **-nia**, *ср.* увѣрéніе, ручáтельство, удостовѣрéніе; || обезпéченіе; || *Ком.* страхováніе, застрахováніе. || **Ubezpieczenie cie**, предохранéніе себя́, самосохранéніе. **Ubezpieczenie się na kogo**, довѣріе къ кому́.

Ubezpieczony, вѣрный, надёжный, обезпéченный; || застрахóванный.

Ubezwłasnowolnienie, **-nia**, *ср. Юрид.* объявлéніе о неспособности совершáть гражда́нскія дѣйствія.

Ubicie, **-cia**, **Ubijanie**, **-nia**, *ср.* убúеніе; || **Ubicie**, **Ubijanie ziemi**, утрамбóвка.

Ubiegać, Ubiedz, Ubieżeć, пробѣга́ть, пробѣжа́ть, проходи́ть, пройти́, проѣзжа́ть, проѣхать. Ubiedz dwie mile, проѣхать двѣ ми́ли. || Ubiegać kogo, упрежда́ть, предупрежда́ть. Ubiedz nieprzyjaciela, предупредя́ть непріятеля, пресѣчь ему́ путь; || истека́ть, проходи́ть (*о вре́мени, о сро́кѣ*). || Ubiegać się, набѣга́ться, побѣгать вдово́ль; || Ubiegać się o co, домога́ться, добива́ться (*чего́*), иска́ть. Ubiegać się z kim, соперничать съ кѣмъ, соревнова́ть. Ubiegać się o pierwszeństwo, спо́рить о первѣнствѣ, о преиму́ществѣ.

Ubieganie, -nia, *ср.* бѣ́гство, бѣгъ; || прохожде́ніе, соверше́ніе пути́; || упрежде́ніе, предупрежде́ніе; || истеченіе. || Ubieganie się, домога́тельство, соиска́ніе, соревнова́ніе.

Ubiegły, минувшій, проше́дшій, исте́кшій.

Ubielać, Ubielić, бѣли́ть, побѣли́ть, вы́бѣлить.

Ubielony, вы́бѣленный; || *посѣдѣлый.

Ubierać, Ubrać (czego), убавля́ть, убави́ть, уменьша́ть, уменьши́ть, отнима́ть, отня́ть; || Ubierać (kogo), убира́ть, убра́ть, одѣва́ть, одѣть. || Ubierać się, убира́ться, одѣва́ться.

Ubieranie, -nia, *ср.* убавка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || надѣва́ніе (*платья*).

Ubieżeć, *см.* Ubiegać.

Ubieżenie, *см.* Ubieganie.

Ubieżysty, Ubieżny, ходкій, лёгкій на ходу́,

Ubijać, Ubić, убива́ть, уби́ть; || сгла́живать, сгла́дить, выра́внивать, вы́ровнять (*доро́гу*), убива́ть, уби́ть (*зе́млю*); || взбива́ть, взбить (*желто́къ, сли́вки*); || обрабо́тать, поко́нчить (*де́ло*). || Ubijać się (o co), домога́ться, добива́ться (*чего́*).

Ubiór, -oru, *м.* убра́нство, оде́жда, пла́тье. Ubiór na konia, ко́нская сбру́я, у́пряжь.

Ubiorek, -rku, *м. Бот.* ежо́вь глазъ (*расте́ніе*).

Ubity, уби́тый; || сгла́женный, вы́равненный (*о доро́гѣ*).

Ubłagać, упроси́ть, умоли́ть, уми́лостивить.

Ubłagalnia, -ni, Ubłagalnica, -y, *ж. Библ.* же́ртва умилостивле́нія, очище́нія, очисти́лище.

Ubłaganie, -nia, *ср.* искупле́ніе, очище́ніе грѣха́; || умилостивле́ніе.

Ubłaganność, -ści, *ж.* снисходительность, кро́тость.

Ubliżać, Ubliżyć (komu, czego), *Стар.* отка́зывать, отказа́ть (*кому́ въ чёмъ*), отверга́ть, отве́ргнуть (*что́*); || Ubliżać, Ubliżyć (komu), оскорбля́ть, оскорби́ть, обижа́ть, оби́дѣть (*кого́*). Ubliżać komu uszanowania, не отдава́ть кому́ почте́нія, не уважа́ть кого́. Ubliżać prawom, нарушать права́, зако́ны.

Ubliżanie, Ubliżenie, -nia, *ср.* оскорбле́ніе, оби́да; || *Стар.* отка́зъ, отверже́ніе; || Ubliżenie prawa, правонаруше́ніе.

Ubłocić, загрязни́ть.

Ubocz, -y, *ж.* бокъ, сторона́; || поворо́тъ, закоу́локъ. Z uboczy, бо́комъ, кри́во, въ сто́рону, ко́со. Wziąść kogo na ubocz, отвести́ кого́ въ сто́рону. Na ubocz zejść, уклони́ться, сби́ться съ доро́ги, въ сто́рону.

Ubocznie, съ бо́ку, со стороны, сторо́ною, ко́свенно; || случа́йно.

Uboczność, -ści, *ж.* случа́йность; || ко́свенность; || посторо́ннее, побо́чное обстоя́тельство.

Uboczny, случа́йный, ко́свенный; || посторо́нній, побо́чный. Uboczna droga, просёлочная доро́га.

Ubogacać, Ubogacić, обогаща́ть, обогати́ть.

Ubogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ніе.

Ubogacony, обогащённый.

Ubogi, убо́гій, бѣ́дный, неиму́щій, скудный; || бѣдня́къ, ни́щій, убо́гій. Ubogi w duchu, ни́щій ду́хомъ. Dom ubogich, богодѣльня.

Ubogo, бѣдно, ску́дно.

Ubolewać (nad kim), соболѣзновать, сожале́ть, скорбѣть (*о ко́мъ*).

Ubość, Uboścz, бода́ть, бодну́ть; || *кольну́ть, оби́дѣть, оскорби́ть, задѣть, тро́нуть. Niezmiernie go to ubodło, что его́ чрезвыча́йно тро́нуло.

Ubóstwiać, Ubóstwić, обожа́ть, обоготворя́ть, боготвори́ть.

Ubóstwo, -a, *ср.* убо́жество, бѣ́дность, нищета́, ску́дость, ску́дность. Ubóstwo nie hańbi człowieka, бѣ́дность не поро́къ.

Ubożeć, Zubożeć, бѣднѣ́ть, обѣднѣ́ть, скудѣ́ть.

Ubrać, *см.* Ubierać.

Ubranie, -nia, *ср.* пла́тье, оде́жда, убра́нство, убо́ръ.

Ubrany, одѣтый; || у́бранный, украше́нный.

Ubrdać, Ubardać (sobie co), взять себѣ что въ го́лову, вообрази́ть, выдумать несбы́точное, что на умъ взбредётъ.

Ubrdanie, -nia, *ср.* при́хоть, причу́да, съумасбро́дство, дурь, вздо́рная мысль.

Ubrudzić, *см.* Zbrudzić.

Ubrukać, *см.* Brukać.

Ubryzgać, *см.* Bryzgać.

Uburdać, *см.* Ubrdać.

Ubyć, *см.* Ubywać.

Ubycie, *см.* Ubywanie.

Ubyły, вы́бывшій, вы́былой; || уменьши́вшійся, убы́лой.

Ubyt, -u, Ubytek, -tku, *м.* у́быль, убава́ніе, уменьше́ніе. *Ком.* Ubytek na wadze, недовѣсъ, недомѣръ, усышка, уѣдка, у́быль въ вѣсу́, тара. || *Кузнец.* Ubytek na opaleniu, угаръ.

Ubywać, Ubyć, убыва́ть, у́быть, уменьша́ться, уменьши́ться.

Ubywanie, -nia, Ubycie, -cia, *ср.* убыва́ніе, уменьше́ніе.

Ucałować, поцѣловáть, разцѣловáть.

Ucałowanie, -nia, *ср.* **цѣлованíе, поцѣлованíе.**

Ucho, -a, *ср.* **ýхо. Nadstawiać ucha, дать ucho, слýшать со вниманíемъ, благосклóнно, приклонúть ýхо. Koń uszyma strzyże, лóшадь повóдить ушáми. Ucho w naczyniu,** ушко, **ручка у сосýда, у посýды. Ucho igielne, игóльное ушкó. Ucho u klucza, скважúна у ключá. Ucho u wagi, ручка** у вѣсóвъ. **Ucha** *или* **uszy u butów,** ушки у сапóгъ.

Uchód, -u, *м.* **истечéніе, отлúвъ; || убѣжúще, прибѣжúще, притóнъ.**

Uchodzenie, -nia, *ср.* **убѣгáніе, удалéніе; || бѣгство, побѣгъ.**

Uchodzić, Ujść, избѣгáть, избѣжáть; || пробѣгáть, пробѣжáть; || проходúть, пройтú; || убѣгáть, убѣжáть; || Uchodzić czego, избѣгáть, избѣжáть чего́; || уменьшáться, убывáть, вытекáть (*о жúдкостяхъ*); **|| проходúть, истекáть** (*о врéмени, о срóкѣ*); **| впадáть. Rzeka ta uchodzi do morza, э́та рѣкá впадáетъ въ мóре; || *Стар.* Uchodzić na kogo, быть похóжимъ на кого́, имѣть съ кѣмъ схóдство; || *Стар.* Uchodzić od kogo, не имѣть схóдства съ кѣмъ; || *Uchodzić kogo, уходúть, изнурúть, укротúть, умирúть кого́; || Uchodzić za co, считáться чѣмъ, слыть, быть признаáему. Uchodzić za uczciwego człowieka, считáться, слыть чéстнымъ человѣкомъ. Uchodzić, Ujść cało, zdrowo, избѣжáть опáсности, счáстливо отдѣлаться, ускользнýть отъ опáсности. Nie ujdzie ci to w drugi raz, въ другóй разъ э́то не пройдётъ тебѣ дáромъ, спýску тебѣ не бýдетъ. Wszystko mu uchodzi, емý всё сходúть съ рукъ. To nie uchodzi, э́то не годúтся, не идётъ. Ujdzie to, годúтся, живётъ кóе-какъ, э́то ещё и тудá и сюдá; || Uchodzić się, уходúться, устáть, утомúться.**

Uchodzień, -dnia, *м.* **выходецъ, бѣглецъ.**

Uchodzisty, покáтый, отлóгій, полóгій; || крутóй, крутоя́рый; || сбúвчивый, имѣющій мнóго ущéльевъ, просёлочныхъ дорóгъ и т. п.

Uchować, вскормúть, воспитáть; || сохранúть, уберéчь, сберéчь. Uchowaj Boże! сохрани́, избáви Богъ! || Uchować się, сохранúться, остáться въ живы́хъ. Nie uchowa się to dziecko, э́то дитя́ не бýдетъ жить.

Uchron, -u, *м.* **Uchrona, -y,** *ж.* **убѣжúще, пристáнище, прiю́тъ; || *Юрид.* возражéніе.**

Uchronić (kogo od czego, *или* **czego), отратúть, отдалúть, отклонúть,** отстранúть, **предохранúть, предостерéчь.**

Uchronienie (się), -nia, *ср.* **избѣжáніе (чего́), уклонéніе** (*отъ чего́*) **предохранéніе себя́** (*отъ чего́-либо*).

Uchronny, избѣжúмый, минуéмый.

Uchwała, -y, *ж.* **положéніе, постановлéніе, опредѣлéніе; || рѣшéніе; || повелѣніе, укáзъ, прикáзъ; || устáвъ, уложéніе.**

Uchwalać, Uchwalić, полагáть, постановлáть, постановúть, опредѣлúть, опредѣлáть, рѣшúть, рѣшáть; || повелѣвáть, повелѣть, прикáзывать, приказáть; || принимáть, принять (*законъ*). **Rada państwa uchwaliła,** государственный совѣтъ мнѣніемъ положúлъ.

Uchwalony, постановленный, опредѣлённый, рѣшённый; || приказанный; || принятый.

Uchwycić, ухватúть, схватúть, поймáть. *Uchwycić kogo za słowo, поймáть кого́ на словáхъ; || **Uchwycić się** (*kogo, czego*), **ухватúться** (*закого́, за что́*). **Uchwycić się (z kim), схватúться, сцѣпúться,** дра́ться (*съ кѣмъ*).

Uchwyt, -u, *м.* **хватáніе, схвáтываніе.**

Uchwytny, легкó схвáтываемый.

Uchybiać, Uchybić (wczém), погрѣшáть, погрѣшúть, проступáться, проступúться, провинúться; || ошибáться, ошибúться; || **Uchybiać (czego),** пропустúть, упустúть (*что́*), просрóчить. **Uchybić celu,** не попáсть въ цѣль, промахнýться.

Uchybienie, -nia, *ср.* несоблюдéніе, **упущéніе; || простýпокъ, винá, погрѣшность, ошúбка; || * неуважéніе, недостáтокъ уваженія, обúда, оскорблéніе.**

Uchybny, ошúбочный.

Uchylać, Uchylić (czego), поднимáть, поднять, приподнимáть, приподнять (*что́*); **|| раздвигáть, раздвúнуть, отстранáть, отстранúть, отклонáть, отклонúть; || наклонáть, наклонúть, склонáть, склонúть; || Uchylać (co), уничтожáть, отмѣнáть, расторгáть. Uchylić testament, уничтóжить завѣщáніе; || Uchylać co (od kogo), отвращáть, отдаля́ть, отводúть. Uchylać kogo (od czego), оставля́ть, отрѣшáть** (*отъ должности*); **|| Uchylać się, наклоня́ться, поклоня́ться, преклоня́ться, сгибáться, гнýться; || отстраня́ться, отклоня́ться.**

Uchyłek, -łku, *м.* **убѣжúще, пристáнище.**

Uchylenie, -nia, *ср.* **приподня́тие; || устранéніе, отклонéніе,** уклонéніе; **|| наклонéніе; || уничтоженіе, отмѣна, отмѣнéніе. Uchylenie prawa, отмѣнéніе** закóна. **Uchylenie wyroku, отмѣна рѣшéнія.**

Uciąć, *см.* **Ucinać.**

Uciągnąć, вытащить, вывезти.

Uciążać, Uciążyć, обременáть, обременúть, отягчáть, отягчúть; || притѣснúть, притѣсня́ть.

Uciążliwie, обременúтельно, отяготи́тельно, тя́гостно, тя́жко, накла́дно.

Uciążliwość, -ści, *ж.* **отягощéніе, обремененіе; || стѣсненіе; || *Юрид.* жалоба, неудовóльствіе.**

Uciążliwy, обременúтельный, отягоща́

тольный, тя́жкій, тя́гостный, утоми́тельный, стѣсни́тельный, затрудни́тельный.

Uchać, Uchnąć, утиха́ть, ути́хнуть, **успока́иваться, успоко́иться;** || переста́ть, прекраща́ться. **Uchła burza,** ути́хла бу́ря. **Rozmowa uchła,** разгово́ръ прекрати́лся.

Uciec, *см.* **Uciekać.**

Uciecha, -y, *ж.* утѣше́ніе, утѣ́ха, ра́дость, удово́льствіе.

Ucięcie, *см.* **Ucinanie.**

Ucieczka, -i, *ж.* бѣ́гство, побѣ́гъ; || убѣ́жище, прист**а́**нище; || *прибѣ́жище, подпо́ра, покрови́тельство. **Bóg jest ucieczką naszą,** Богъ есть на́ше прибѣ́жище.

Uciekać, Uciec, убѣга́ть, убѣжа́ть, **уходи́ть, уйти́;** || скрыва́ться, **скры́ться;** || **ускользать, ускользну́ть;** || **Uciekać się, Uciec się (do kogo, do czego),** прибѣга́ть, прибѣ́гнуть, употребля́ть, употреби́ть. **Uciekać się do kogo o pomoc,** прибѣга́ть къ чьей по́мощи.

Uciekanie, -nia, Ucieknięcie, -cia, *ср.* бѣ́гство, побѣ́гъ. **Uciekanie się,** иска́ніе прибѣ́жища, про́сьба о покрови́тельствѣ, о защи́тѣ.

Uciekły, убѣжа́вшій, сбѣжа́вшій, бѣ́глый.

Uciemiężać, угнета́ть, притѣсня́ть, дави́ть.

Uciemiężenie, -nia, *ср.* **угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.**

Uciemiężliwość, *см.* **Uciążliwość.**

Uciemiężliwy, *см.* **Uciążliwy.**

Uciemiężyciel, -a, *м.* притѣсни́тель.

Ucierać, Utrzeć, растира́ть, растере́ть (*въ порошо́къ*); || тере́ть (*на тёркѣ*); || **толо́чь, истоло́чь** (*са́харъ*); || **утира́ть, утере́ть** (*слёзы*). **Utrzeć świecę,** снять со свѣчи́.

Ucieranie, -nia, Utarcie, -cia, *ср.* **утира́ніе;** || **толче́ніе.**

Ucieracz, -a, *м.* **снима́ющій со свѣчи́.**

Ucieradło, -a, *ср. см.* **Szczypce;** || **тря́пка,** стира́лка, *см.* **Ścierka.**

Ucierpieć, потерпѣ́ть, пострада́ть, испыта́ть бѣ́дствія, поне́сти поте́ри, утра́ты.

Ucieszenie, -nia, *ср.* утѣше́ніе, ра́дость.

Ucieszne, Ucieszno, заба́вно, смѣ́шно, потѣ́шно.

Ucieszność, -ści, *ж.* потѣ́ха, утѣ́ха, заба́ва, удово́льствіе, отра́да.

Ucieszny, забавный, смѣшно́й, потѣ́шный.

Ucieszyć, утѣ́шить, обра́довать, развесели́ть; || **Ucieszyć się,** утѣ́шиться, обра́доваться, развесели́ться.

Ucięty, отрѣзанный, усѣчённый, отсѣ́ченный, отру́бленный.

Ucinać, Uciąć, отрѣ́зывать; отрѣ́зать, **отсѣка́ть, отсѣ́чь,** отрубать, отрубить.

Ucinanie, -nia, Ucięcie, -cia, *ср.* отрѣ́зываніе, отсѣче́ніе, отрубле́ніе; || уба́вка, уменьше́ніе, сокраще́ніе; || *Хир.* ампута́ція, отня́тіе.

Ucinek, -nku, *м.* обрѣ́зокъ, отрѣ́зокъ; || *ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Ucinkowy, отры́вочный, отрѣ́зистый.

Ucisk, -u, *м.* угнете́ніе, притѣсне́ніе, давле́ніе.

Uciskać, Ucisnąć, угнета́ть, притѣсня́ть; || дави́ть, жать.

Uciśnienie, -nia, *ср.* **притѣсне́ніе, угнете́ніе.**

Uciśniony, притѣснённый, угнетённый.

Uciszać, Uciszyć, утиша́ть, ути́шить, усмиря́ть, усмири́ть, успока́ивать, успоко́ить, унима́ть, уня́ть, смягча́ть, смягчи́ть, укроща́ть, укроти́ть; || **Uciszać się,** утиха́ть, стиха́ть, успока́иваться, унима́ться, смягча́ться.

Uciszenie, -nia, *ср.* тишина́, споко́йствіе; || усмире́ніе, успокое́ніе, укроще́ніе, смягче́ніе. **Uciszenie powietrza,** безвѣ́трie. **Uciszenie morskie,** штиль, безвѣ́трie.

Uciułać, собра́ть, скопи́ть, *см.* **Ciułać.**

Ucknienie, -nia, *ср.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе, поте́ря вку́са; || утомле́ніе, уста́лость.

Ucumować, *см.* **Cumować.**

Ucywilizować, *см.* **Cywilizować.**

Ucywilizowany, просвѣщённый, образо́ванный, *см.* **Cywilizowany.**

Uczący, поучи́тельный, настави́тельный.

Ucząstek, -stku, *м.* уча́стокъ, часть, до́ля.

Uczatować, подстере́чь, подкарау́лить.

Uczcić, удосто́ить, почти́ть, уважи́ть, изъяви́ть почте́ніе, уваже́ніе. **Uczcić pamięć czyję,** че́ствовать чью па́мять.

Uczciwie, че́стно, добросо́вѣстно, прямоду́шно; || прили́чно, поря́дочно; || почётно, почти́тельно, съ почётомъ, съ почте́ніемъ; || учти́во, вѣ́жливо. **Przyjąć kogo uczciwie,** приня́ть кого́ съ почте́ніемъ.

Uczciwość, -ści, *ж.* че́стность, праводу́шіе, прямоду́шіе; || прили́чность, благопристо́йность, поря́дочность; || учти́вость, вѣ́жливость. **Znana mi jego uczciwość,** мнѣ извѣ́стна его́ че́стность. **Na uczciwość,** по че́сти, по пра́вдѣ, какъ че́стный челове́къ, **кляну́сь** че́стью. **Uczciwość obyczajów,** благопристо́йность, благонра́віе, цѣлому́дріе, скро́мность.

Uczciwy, че́стный, прямоду́шный, досто́йный уваже́нія; || прили́чный, поря́дочный; || учти́вый, вѣ́жливый; || благопристо́йный, поря́дочный; || цѣлому́дренный, скро́мный.

Uczeń, -cznia, *м.* **учени́къ.**

Uczenie (się), -nia, *ср.* **уче́ніе, прилеже́ніе къ нау́камъ.**

Uczenica, -y, *ж.* **учени́ца.**

Uczepić, повѣсить, привѣсить; || **защ-**

пя́ть, задѣ́ть ; || привя́зать. || Uczepić się, повѣ́ситься, вацѣпя́ться, привя́заться, навя́заться. Uczepić się kogo za szyję и́ли komu na szyję, навя́заться кому́ на ше́ю, бро́ситься къ кому́ на ше́ю.

Uczernić, начерни́ть, *см.* Czernić.

Uczerpnąć, зачерпну́ть, почерпну́ть.

Uczesać, разчеса́ть. вы́чесать.

Uczestnica, Uczęstnica, -y, *ж.* уча́стница, соуча́стница ; || соумы́шленница (*въ преступле́нiи*).

Uczestnictwo, Uczęstnictwo, -a, *ср.* уча́стie, соуча́стie.

Uczestniczyć, Uczęstniczyć, уча́ствовать, принима́ть уча́стie (*въ чёмъ*).

Uczestnik, Uczęstnik, -a, *м.* уча́стникъ, соуча́стникъ; || соумы́шленникъ (*въ преступле́нiи*), посо́бникъ.

Uczęstować, угости́ть, попо́дчивать. Uczęstować się, угоща́ть другъ дру́га; || * напи́ться, нализа́ться, накулика́ться.

Uczęszczać, посѣща́ть (*кого́*), ча́сто ходи́ть (*къ кому́*). быва́ть (*у кого́*). Uczęszczać na prelekcje, посѣща́ть ле́кцiи.

Uczłonkowany, многочле́нный, составно́й, организо́ванный.

Uczoność, -ści, *ж.* учёность.

Uczony, учёный.

Uczosnąć, отлома́ть, оторва́ть ве́тку.

Uczta, -y, *ж.* пиръ, пи́ршество, угоще́нie.

Uczuć, почу́вствовать, ощути́ть.

Uczucie, -cia, *ср.* чу́вство, ощуще́нie.

Uczuciowy, чувстви́тельный, чу́вственный.

Uczyć, учи́ть, обуча́ть, научи́ть, поучи́ть, наставля́ть. || Uczyć się, учи́ться, обуча́ться, научи́ться, поучи́ться

Uczyciel, -a, *м.*, *см.* Nauczyciel.

Uczynek, -nku, *м.* дѣ́йствiе. дѣ́ло; || посту́покъ. по́двигъ. Na gorącym uczynku kogo złapać, пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́нiи, на мѣ́стѣ преступле́нiя.

Uczynić, *см.* Czynić.

Uczyniciel, -a, Uczyńca, -y, *м.* винов-никъ; || зачи́нщикъ.

Uczynienie, -nia, *ср.* учине́нie, соверше́нie, содѣ́ланie, произведе́нie.

Uczynkowy, умы́шленный, заду́манный. Grzech uczynkowy, умы́шленный грѣхъ.

Uczynnie, обяза́тельно, услу́жливо, благодѣ́тельно.

Uczynny, обяза́тельный, услу́жливый, гото́вый къ услу́гамъ; || благотвори́тельный, благодѣ́тельный.

Ud, -a, *м.*, *см.* Udo.

Udać, Udać się, *см.* Udawać.

Udanie, -nia, *ср.* притво́рство, лицеме́рie; || Udanie się, уда́ча, успѣхъ.

Udany, притво́рный, лицеме́рный; || удавшiйся, успѣшный.

Udaremniać, уничтожа́ть, дѣ́лать напра́сным, тщѣ́тным, оставля́ть безъ послѣ́дствiя.

Udaremniający, недѣйстви́тельный, подлежа́щiй уничтоже́нiю.

Udaremniony, уничто́женный, напра́сный, тщѣ́тный, оста́вленный безъ послѣ́дствiя. Udaremniony koszt, напра́сная изде́ржка.

Udarować, Udarzyć, одари́ть, награди́ть, надѣли́ть, *см.* Darować.

Udatnie, уда́чно, ло́вко; || краси́во, прия́тно.

Udatny, уда́чный, ло́вкiй ; || краси́вый, ста́тный.

Udawać, представля́ть, изобража́ть, пока́зывать видъ, притворя́тся, прики́дываться, ко́рчить (*кого́*), подража́ть (*кому́*); || доноси́ть на кого́, ло́жно обвиня́ть. Udawać pana, ко́рчить изъ себя́ ба́рина. Udawać smutek, притворя́ться печа́льнымъ. Udawać ubogiego, прики́дываться бѣ́днымъ, ни́щимъ. Udaje że śpi, притворя́ется спя́щимъ. || Udawać się, Udać się, удава́ться, уда́ться, успѣ́вать, успѣ́ть, имѣ́ть успѣхъ, удачу. || Udawać się w kogo, удава́ться, быть похо́жимъ на кого́. || Udawać się za kogo, выдава́ть себя́ за друга́го. || Udawać się dokąd, отправля́ться, отпра́виться, идти́, ѣхать. || * прибѣга́ть,прибѣ́гнуть,обраща́ться,обрати́ться (*къ кому́*). Udać się pod czyję opiekę, прибѣгнуть къ чьему́ покрови́тельству. || Udawać się na co,предава́ться (*чему́*),пуска́ться (*во что́, куда́*), погря́знуть (*въ чёмъ*). Udać się na wszelkie rozpusty, вполнѣ́ предаться разврáту, погря́знуть въ развра́тѣ

Udawacz, -a, *м.* лицемѣ́ръ, притво́рщикъ ; || хвасту́нъ, бахва́лъ, самохва́лъ; || *Heyn.* актёръ.

Udawanie, Udanie, -nia, *ср.* подража́нie (*кому́ или чему́*); || вы́мыселъ, вы́думка; || притво́рство, скры́тность.

Udeptać (kogo), наступи́ть кому́ на́ ногу; || Udeptać (co), утопта́ть, вы́равнить (*дорóгу*); || намя́ть, смять.

Uderzać, Uderzyć, ударя́ть, уда́рить, бить ; || поража́ть, порази́ть ; || броса́ть, швыря́ть ; || задѣ́вать, задѣ́ть, толка́ть, толкну́ть; || стуча́ть, сту́кнуть. || Uderzyć kogo kijem, уда́рить кого́ па́лкою. Uderzyć kogo przechodząc,мимохо́домъ толкну́ть кого́. * Uderzyć zmysły, произвести́ си́льное впечатлѣ́нie на чу́вства. Uderzyć kogo o ziemię, бро́сить, швырну́ть на зе́млю. Godzina uderzyła, уда́рилъ часъ, про́билъ часъ. Uderzyć we dzwony, уда́рить въ колоко́ла. трезво́нить. Uderzyć na trwogę, уда́рить въ наба́тъ. Piorun uderzył, громъ уда́рилъ. * Poty uderzają na mnie, потъ выступа́етъ у меня́. Trwoga na nich uderzyła, страхъ овладѣ́лъ и́ми, обу́лъ и́ми. * Uderzyć do kogo, обрати́ться, су́нуться. относи́ться къ кому́-либо. Gdzie tylko uderzę, wszędzie mi dają odprawę, куда́ ни су́нусь, вездѣ́

знѣ отка́зываютъ, куда́ ни су́нься, вездѣ́ неуда́чи. || **Uderzać się, Uderzyć się,** ударя́ться, уда́риться, сту́каться, сту́кнуться; || ста́лкиваться, столкну́ться.

Uderzający, ударя́ющій; || разя́тельный, поразительный, броса́ющійся въ глаза́. **Uderzające podobieństwo,** разя́тельное схо́дство.

Uderzanie, Uderzenie, -nia, *ср.* **ударе́ніе, пораже́ніе,** уда́ръ; || біе́ніе, бо́й; || *Воен.* ата́ка, на́тискъ. **Uderzenie piorunu,** уда́ръ гро́ма. **Uderzenie pulsu,** біе́ніе пу́льса. **Uderzenie jazdy,** ата́ка кавале́ріи. **Uderzenie w bębny,** бараба́нный бо́й. **Uderzenie dzwonu,** уда́ръ ко́локола, звонъ.

Udeterminowany, постано́вленный, **оконча́тельно опредѣлённый,** обозна́ченный; || сро́чный.

Udławić, задуши́ть, удуши́ть; || **задави́ть, удави́ть.** || **Udławić się, удави́ться, задо́хнуться.**

Udo, -a, *ср.* **Ud, -a,** *м.* **бе́дро, бе́дренная кость, ля́двея, ля́шка** (*у человѣка, у ло́шади*). **Udko, -a,** *ср.* **Udziec, -dźca,** *м.* **Udzik, -a,** *м.* **jeleni, sarni, wieprzowy, ля́шка оле́ня, ди́кой козы́, кабана́;** || **полото́къ, полови́на пти́цы вдоль разрѣ́занной.** || **Udko, -a,** *ср.* пти́чья но́жка.

Udobruchać, смягчи́ть, утиши́ть, успоко́ить, усмири́ть, укроти́ть. || **Udobruchać się, смягчи́ться, ути́хнуть, успоко́иться, усмири́ться, укроти́ться.**

Udobrzenie, *см.* **Ulepszenie.**

Udobrzyć, *см.* **Ulepszyć.**

Udogodnienie, -nia, *ср.* **удо́бство, угодье, угода;** || льго́та.

Udoić, надои́ть (*молока́*), *см.* **Doić.** || * **Udoić się,** напи́ться пья́ным, **нализа́ться.**

Udoj, -ju, *м.* удо́й (*молока́*).

Udokładniać, Udokładnić, дополня́ть, допо́лнить, прибавля́ть, приба́вить.

Udolność, -ści, *ж.* *Неупр.* **спосо́бность** (*къ чему́*).

Udoskonalenie, -nia, *ср.* **усовершéнствованіе,** *см.* **Doskonalenie.**

Udoskonalić, усовершéнствовать, *см.* **Doskonalić.**

Udoskonalony, усовершéнствованный.

Udowodniać, Udowodnić, дока́зывать, доказа́ть.

Udowodnienie, -nia, *ср.* **дока́зываніе.**

Udowy, бе́дряный, ляде́йный.

Udręczać, Udręczyć, удруча́ть, удручи́ть, утѣсня́ть, угнета́ть, изнуря́ть, изнури́ть, *см.* **Dręczyć.**

Udręczenie, -nia, *ср.* **удруче́ніе, угнете́ніе, утѣсне́ніе, муче́ніе, изнуре́ніе;** || **скорбь, печа́ль;** || **безпоко́йство.**

Udrobić, отломи́ть кусо́чекъ (*хлѣба*).

Udry, *Нескл.* употребля́ется только въ **слѣдующемъ выраже́ніи: Na udry z kim iść, дра́ться съ кѣмъ, лѣзть въ дра́ку.**

Udusić, *см.* **Dusić.**

Udyszeć się, *см.* **Zadyszeć się.**

Udział, -u, *м.* **уча́стіе,** соуча́стіе; || **сообще́ніе;** || **удѣлъ, до́ля, часть, пай;** || * **у́часть, до́ля, предназначе́ніе, жре́бій, судьба́. Mieć udział w czém,** принима́ть въ чёмъ уча́стіе. **Mieć co w udziale,** получи́ть какую́-нибудь **часть,** до́ло. **Udział w spółce finansowéj,** пай въ **финансовомъ това́ществѣ. Udział majątku zadatkowy na przyszły spadek,** часть иму́щества въ зачётъ бу́дущаго насле́дства. **Ilość zadatkowa na przyszły udział spadkowy,** часть иму́щества отдава́емая въ зачётъ бу́дущей насле́дственной ча́сти.

Udziałać, учини́ть, соверши́ть, сде́лать, произвести́.

Udziałowy, ча́стный, отдѣ́льный; || **паево́й,** относя́щійся къ паю́, къ уча́стку, къ до́лѣ.

Udziec, -dźca, *м.*, *см.* **Ud, Udo.**

Udzielać, Udzielić (*komu czego*), **сообща́ть, сообщи́ть** (*что́*); || **жа́ловать, пожа́ловать, переда́вать, переда́ть, дарова́ть** (*что́*); || **надѣля́ть, надѣли́ть, снабжа́ть, снабди́ть;** || **помога́ть, помо́чь, пособля́ть, пособи́ть. Udzielić komu jakiéj wiadomości,** сообщи́ть кому́ како́е-либо **извѣстіе. Udzielić komu prawa do czego,** переда́ть кому́ пра́во на что́.

Udzielanie, Udzielenie, -nia, *ср.* **сообще́ніе;** || **пожа́лованіе;** || **переда́ча, усту́пка.**

Udzielnie, отдѣ́льно, осо́бенно; || **незави́симо.**

Udzielność, -ści, *ж.* **сообщи́тельность;** || **незави́симость.**

Udzielny, незави́симый, самостоя́тельный; || **удѣльный.**

Udzierać, Udrzeć, отдира́ть, отодра́ть, отрыва́ть, оторва́ть, отнима́ть, отня́ть.

Udzierżeć, удержа́ть.

Udzik, -a, *м.*, *см.* **Ud, Udo.**

Udźwignąć, подня́ть, приподня́ть, поднести́, снести́.

Uf, Ufiec, *см.* **Huf.**

Ufać, Zaufać, (*Стар.* **Dufać**), **надѣ́яться, упова́ть,** (*на кого́*); || **полага́ться** (*на кого́*). **Ufać czyjéj łasce,** надѣ́яться на чью-ли́бо **ми́лость. Ufać komu,** довѣря́ть кому́, **полага́ться на кого́. Ufać w Bogu,** упова́ть на Бо́га. **Nie ufaj tylko sobie,** не до**вѣря́й то́лько самому́ себѣ́,** не полага́йся на самого́ себя́.

Ufanie, -nia, (*Стар.* **Dufanie**), *ср.* **упова́ніе, довѣ́ріе.**

Ufnal, -a, *м.* **подко́вный гвоздь.**

Ufnie, (*Стар.* **Ufale, Dufale, Ufliwie**), **довѣ́рчиво, съ по́лною довѣренностію, безнадежно;** || **безпе́чно, беззабо́тно.**

Ufność, -ści, *ж.* **довѣренность, увѣ́ренность, довѣ́ріе;** || **самонадѣ́янность.**

Ufny, довѣ́рчивый; || **самонадѣ́янный.**

Uformalizować, соста́вить по фо́рмѣ.

Uformować, *см.* **Formować.**

Uformowany, образо́ванный, соста́вленный

ный; || сѣ́данный, сотворённый; || сформи́рованный.

Ugadzać, Ugodzić, попада́ть, попа́сть; || ударя́ть, уда́рить, поража́ть, порази́ть. Ugodzić kogo w samo serce, порази́ть кого́ въ са́мое се́рдце. || Ugadzać, Ugodzić kogo, договáривать, договори́ть, подряжáть, подряди́ть, нанима́ть, наня́ть (*кого́*). Ugadzać, Ugodzić co, сторгова́ть что́-либо, усло́виться въ цѣнѣ́, *см.* Zgadzać. || Соглаша́ть, согласи́ть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть, *см.* Pogodzić. || Ugadzać, Ugodzić komu, угожда́ть, угоди́ть. || Ugodzić się (z kim o co), усло́виться, сговори́ться; *см.* Zgadzać się.

Ugaj, -u, *м.* **сбо́рка хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.**

Ugajne, -ego, *ср.* **пла́та за сбо́рку хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.**

Ugajnik, -a, *м.* **собира́ющій хво́ростъ и сухіе су́чья въ лѣсу́.**

Ugajny, относя́щійся къ собира́нію хво́роста и сухи́хъ су́чьевъ въ лѣсу́.

Uganiać, Ugonić, Ugnać, угоня́ть, угна́ть (*скотъ*); || догоня́ть, догна́ть, настига́ть, насти́чь, нагоня́ть, нагна́ть кого́-либо; || убѣга́ть, убѣжа́ть, удира́ть, удра́ть. || Uganiać się, гна́ться, бѣ́гать въ запуски. *Uganiać się z kim o co, соперни́чать, состяза́ться. || Uganiać się za kim, za czém, гоня́ться за кѣ́мъ, за чѣ́мъ, стреми́ться къ кому́, къ чему́, преслѣ́довать что́-либо.

Ugarać, Ugorzyć, обжига́ть, обже́чь, опали́ть; || *воспламеня́ть, воспламени́ть. Ugarać komu, допека́ть, досажда́ть кому́. || *Агр.* Ugorzyć rolę, оста́вить па́шню подъ па́ръ. || *Безлич.* Ugara mię, мнѣ жа́рко, ду́шно, несно́сно, нестерпи́мо.

Ugasiciel, -a, *м.* **гаси́тель.**

Ugasicielka, -i, *ж.* **гаси́тельница.**

Ugaszać, Ugasić, туши́ть, потуши́ть, погаша́ть, погаси́ть; || *утоля́ть, утоли́ть, укроща́ть, укроти́ть. Ugaszać pragnienie, утоля́ть жа́жду, *см.* **Gasić.**

Ugaszanie, Ugaszenie, -nia, *ср.* **погаше́ніе, потуше́ніе; || погаше́ніе (*долго́въ*); || утоле́ніе (*жа́жды*); || укроще́ніе (*страсте́й*).**

Ugaszony, погашённый, потушённый; || утолённый (*о жа́ждѣ*).

Ugięcie, -cia, *ср.* **кривизна́, изги́бина, изги́бъ; || осѣда́ніе, опуска́ніе.**

Ugier, -gru, *м. Минер.* **во́хра (*краска*).**

Uginać, Ugiąć, склоня́ть, склони́ть, преклоня́ть, преклони́ть, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть. Ugiąć przed kim kolana, преклони́ть, склони́ть колѣна предъ кѣмъ.

Ugładzić, пригла́дить, разгла́дить.

Ugłaskać, приручня́ть, дѣ́лать ручны́мъ; || пріуча́ть.

Ugłaskanie, -nia, *ср.* **укроще́ніе, освое́ніе.**

Ugłaskany, приручённый; || пріучённый; || укрощённый, усмирённый.

Ugnać, перегна́ть.

Ugniatać, Ugnieść, умина́ть, умя́ть (*глину*); || ска́тывать (*ша́рикъ, комо́къ сна́га*).

Ugnić, сгнить.

Ugnicie, -cia, *ср.* **гніе́ніе.**

Ugniły, сгни́вшій.

Ugnoić, унаво́зить (*зе́млю*).

Ugoda, -y, *ж.* **мирова́я сдѣ́лка; || миръ, примире́ніе; || догово́ръ, усло́віе, уго́воръ.**

Ugodnie, усло́вно, съ усло́віемъ, по догово́ру, по усло́вію.

Ugodny, усло́вный, договóрный; || мировóй.

Ugodzenie, -nia, *ср.* **примире́ніе, согла́шеніе.**

Ugodzić, Ugodzić się, *см.* **Ugadzać.**

Ugoić, вы́лѣчить, изцѣли́ть.

Ugonić, нагна́ть, наста́ть.

Ugonny, легко́ настига́емый, уловимый.

Ugor, Ugór, -gru, *м.* **перело́гъ, парени́на, паровóе по́ле, па́шня оста́вленная подъ па́ромъ.**

Ugorny, паровóй, *см.* **Ugor.**

Ugorować, *Агр.* **оставля́ть па́шню подъ па́ръ, въ за́лежь.**

Ugorowy, *Агр.* **паровóй.**

Ugorzyć, *см.* **Ugarać.**

Ugościć, угости́ть.

Ugoszczenie, -nia, *ср.* **угоще́ніе.**

Ugotować, *см.* **Gotować.**

Ugruntować, основа́ть; || устро́ить; || учреди́ть; || заложи́ть; || *упро́чить; *см.* **Gruntować.**

Ugruntowany, основа́тельный, упро́ченный.

Ugryźć, угры́зть, укуси́ть, откуси́ть; || *уязви́ть.

Ugryzek, -zka, *м.* **огры́зокъ.**

Ugryzienie, -nia, *ср.* **угрызе́ніе, укуше́ніе, уязвле́ніе.**

Ugryziony, уку́шенный, уязвлённый.

Ugryźliwie, язви́тельно, ко́лко.

Ugryźliwy, язви́тельный, ко́лкій.

Ugrzać, согрѣ́ть, разогрѣ́ть.

Ugrzązнąć, Ugrzęznąć, погря́знуть, погрузи́ться, завя́знуть, увя́знуть, застря́ть (*въ грязи́*).

Uhamować, *см.* **Hamować.**

Uistotnienie, -nia, *ср.* **осуществле́ніе.**

Uiszczać, Uiścić, исполня́ть, испо́лнить, выполня́ть, вы́полнить, совершáть, соверши́ть; || осуществля́ть, осуществи́ть; || *Стар.* поруча́ться; || *Юрид. Стар.* обезпе́чить, укрѣпи́ть; || удовлетвори́ть, вы́платить. || Uiszczać się, Uiścić się, исполня́ться, испо́лниться, выполня́ться, выполниться, совершáться, совершúться; || осуществля́ться, осуществи́ться. || Uiszczać się w długu, уплати́ть, запла́тить долгъ, расквита́ться. Uiścić się w słowie, сдержáть да́нное сло́во, устоя́ть въ сло́вѣ.

Uiszczenie, -nia, *ср.* **исполне́ніе, выпо́лненіе**, совершéніе, **осуществле́ніе**. || **Uiszczenie się, упла́та, плате́жъ, вы́носъ, удовлетворе́ніе**; || **Uiszczenie się w słowie, сдержа́ніе да́нного сло́ва.**

Ująć, *см.* **Ujmować.**

Ujadać, ла́ять, брева́ть, га́вкать; || **обрани́ть, драть го́рло.** || **Ujeść, укуси́ть, ужа́лить.**

Ujarzmiać, Ujarzmić, порабоща́ть, поработи́ть; || **подчиня́ть, подчини́ть, покоря́ть, покори́ть, угнета́ть.**

Ujarzmianie, Ujarzmienie, -nia, *ср.* **порабоще́ніе**; || **подчине́ніе, покоре́ніе, угнете́ніе.**

Ujarzmiciel, -a, *м.* **поработи́тель, покори́тель.**

Ujarzmiony, порабощённый, угнетённый.

Ujaśniać, Ujaśnić, объясня́ть, объясни́ть.

Ujątek, -tku, *м.* **уба́вка, у́быль, уменьше́ніе.**

Ujawniać, обнару́живать, заявля́ть, приводи́ть въ изве́стность.

Ujawnienie, -nia, *ср.* обнару́женіе, приведе́ніе въ изве́стность, заявле́ніе; || *Юрид.* допуще́ніе къ разсмотре́нію.

Ujazd, -u, *м.* **вы́ѣздъ, отъѣздъ, отправле́ніе, отбы́тіе**; || **побѣгъ, бѣ́гство.**

Ujechać, *см.* **Ujeżdżać.**

Ujechanie, *см.* **Ujeżdżanie.**

Ujęcie, -cia, *ср.* **вы́емка, взя́тіе, поймка, захва́тъ, задержа́ніе, арестова́ніе**; || **пріёмъ, ухва́тка**; || **рукоя́тка, ру́чка** (*у посу́ды*); || **про́пускъ, уба́вка, уменьше́ніе**; || **добы́ча. Ujęcie złoczyńcy, поймка престу́пника. Ujęcie kogo za rękę, пожа́тіе руки́ кому.**

Ujednostajnienie, -nia, *ср.* **введе́ніе однообра́зія.**

Ujedwabiać, Ujedwabić, обтя́гивать, обтяну́ть шёлкомъ;||***украша́ть, украси́ть, прикра́шивать, прикра́сить.**

Ujemnie, Odjemnie, отрица́тельно.

Ujemność, Odjemność, -ści, *ж.* **у́ѣмъ, отба́вка, уба́вка, убавле́ніе, вы́четъ, вычита́ніе.** *Мат.* **Znak ujemności (—), ми́нусъ, знакъ вычита́нія.**

Ujemny, у́ѣмный, подлежа́щій вычита́нію, отба́вкѣ, уба́вкѣ; || *Мат. Хим. Физ.* **отрица́тельный**; || **обра́тный, противополо́жный. Ujemna droga, обра́тный путь.**

Ujeść, *см.* **Ujadać.**

Ujętny, осяза́тельный, легко́ схва́тываемый; || *Юрид.* **подлежа́щій наложе́нію аре́ста** *или* **запрещенія.**

Ujeżdżać, Ujechać, уѣзжа́ть, уѣ́хать; || **ускака́ть, обрати́ться въ бѣ́гство**; || **Ujeżdżać, Ujeździć, объѣзжа́ть, объѣздить** (*ло́шадь*).

Ujeżdżacz, -a, м. бере́йторъ.

Ujeżdżalnia, -ni, *ж.* **мане́жъ.**

Ujeżdżanie, -nia, *ср.* **объѣздъ, объѣзжа́ніе**; || **побѣгъ, бѣ́гство**; || **объѣзжа́ніе** (*ло́шади*).

Ujeżdżony, объѣзженный.

Ujma, -y, *ж.* **уёмъ. отба́вка, уба́вка**; || **вредъ, ущербъ**; || **оби́да, оскорбле́ніе**; || *Море.* **Ujmy,** *мн.* **верёвки для прикрѣпле́нія мачтъ.**

Ujmować, Ująć, схва́тывать, схвати́ть, взять, лови́ть, слови́ть, поймать; || **отнима́ть, отня́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть**; || **привлека́ть, привле́чь, тро́гать, тро́нуть**; || **воздер́живать, воздержа́ть, обу́здывать, обуздать, унима́ть, отня́ть. Ujmować komu dochodu, отнима́ть, убавля́ть дохо́дъ кому́. Ująć za serce, привле́чь къ себѣ́, тро́нуть чьё-либо се́рдце. Ująć kogo, привле́чь кого́ къ себѣ́, привле́чь на свою́ сто́рону, снискáть чьё-либо расположе́ніе, любо́вь, благоскло́нность.** || *Безлич.* **Tak mię to ujęło, э́то меня́ такъ тро́нуло, растро́гало. Ująć ręką, схвати́ть руко́ю. Ująć kogo w pół, обхвати́ть, обня́ть кого́ въ поперёгъ. Ująć co w należyte karby, удержа́ть что́-либо въ надлежа́щихъ грани́цахъ, обуздáть, умѣ́рить. Ujmować sobie sławy, помрача́ть свою́ сла́ву. Nie ujmuję ci talentu, не отнима́ю у тебя́ тала́нта, не отка́зываю тебѣ́ въ тала́нтѣ, признаю́ твой тала́нтъ.** || **Ujmować się, Ująć się, схва́тываться, схвати́ться, взя́ться, принима́ться, прия́ться. Ująć się za kim, za kogo, заступа́ться, заступи́ться за кого́, взять кого́ подъ свою́ защи́ту. Ująć się o czyję krzywdę, вступи́ться за оби́женнаго, брать чью́-либо сто́рону.**

Ujmowanie, -nia, *ср.* **схва́тываніе, захва́тываніе**; || **убавле́ніе, уменьше́ніе**; || **Ujmowanie sobie kogo, czyjego serca, снискáніе чьей-либо благоскло́нности, дру́жбы, любви́, привлече́ніе къ себѣ́**; || **Ujmowanie się za kim, засту́пничество, заступле́ніе.**

Ujmujący, привлека́тельный, увлека́тельный, плѣни́тельный, восхити́тельный.

Ujrzeć, узрѣ́ть, уви́дѣть, усмотрѣ́ть.

Ujście, -ścia, *ср.* **стокъ**, истече́ніе; || **у́стье** (*рѣки*); || **дуло́** (*пу́шки*); || **го́рлышко** (*кувши́на и т. п.*); || *Анат.* **Ujście serca, предсе́рдіе, преддве́рie серде́чное**; || *Горн.* **Ujście sztolni, му́ндлохъ, у́стье.**

Uk, -a, *м. Неуп.* **учёный.**

Ukajać, Ukoić, успока́ивать, усмира́ть; || **Ukajać się**, успока́иваться, усмира́ться; || *Неуп.* **Ukajać się czego**, остерега́ться, избѣга́ть; || *Неуп.* **Ukajać się nad kim, nad czém**, сожалѣ́ть о ко́мъ, о чёмъ.

Ukamienować, *см.* **Kamienować.**

Ukamienowanie, *см.* **Kamienowanie.**

Ukapki, -ów, *мн.* **капе́ль, со́рное вино́, прока́павшее изъ бо́чки въ подста́вленную подъ неё ша́йку.**

Ukarać, Ukarać się, *см.* **Karać.**

Ukaranie, *см.* **Karanie.**

Ukarany, *см.* **Karany.**

Ukarmić, *см.* **Karmić.**

Ukartować, *см.* **Kartować.**

Ukartowany, *см.* **Kartowany.**

Ukąsić, укуси́ть, откуси́ть; || **ужа́лить** (*о змѣѣ, пчелѣ и т. п.*). **Ukąsić się w język**, прикуси́ть себѣ́ языкъ.

Ukąszenie, -nia, *ср.* **укушéніе**; || **ужа́леніе** (*змѣѣ, пчелы и т. п.*).

Ukaz, -u, *м.* **Ukazka, -i**, *ж.* **предъявле́ніе**, представле́ніе; || **вы́ставка**, **показываніе**. *см.* **Ukazanie**; || появле́ніе, явле́ніе; || **ука́зъ**, повелѣ́ніе. **Najwyższy ukaz**, высочáйшій ука́зъ.

Ukazanie, -nia, *ср.* **указа́ніе**, представле́ніе, предъявле́ніе.

Ukaziciel, -a, *м.* **объяви́тель**, **предъяви́тель.**

Ukaźny, я́вственный, вразуми́тельный, я́сный, положи́тельный, то́чный; || по́длинный, формáльный; || достовѣ́рный, утверди́тельный; || ука́зный, предписанный ука́зомъ.

Ukazywać, Ukazać, **ука́зывать**, указа́ть, пока́зывать, показа́ть; || объявля́ть, объяви́ть, предъявля́ть, предъяви́ть. || **Ukazywać się, Ukazać się**, ука́зываться, указа́ться, пока́зываться, показа́ться.

Układ, -u, *м.* соста́въ, поря́докъ, расположе́ніе, систе́ма; || прое́ктъ, планъ, начерта́ніе. || **Układ poematu**, расположе́ніе поэ́мы; || **Układ roślin**, систе́ма расте́ній; || **Układ z kim**, сдѣ́лка, уговóръ; || **Układ pojednawczy**, полюбóвная, мирова́я сдѣ́лка; || **Układy**, *мн.* переговóры; || **Układ powierzchowny**, нарýжный видъ, осáнка, по́ступь.

Układać, Ułożyć, **укла́дывать**, **уложи́ть**; || приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, располага́ть, размѣща́ть, устана́вливать, установи́ть; || составля́ть, соста́вить, сочини́ть, сочини́ть; || ура́внивать, уровня́ть. **Układać do poziomu**, выра́внивать по ватерпáсу. **Układać co z kim**, предпринима́ть, затѣва́ть. **Układać sobie co**, предполага́ть, дѣ́лать прое́кты, замышля́ть, заду́мывать, заду́мать. **Układać kogo do czego**, приуча́ть кого́ къ чему́, приготáвливать. **Ułożyć testament**, соста́вить *или* сдѣ́лать завѣща́ніе. **Układać włosy**, причёсывать во́лосы. **Ułożyć interesa**, поко́нчить дѣла́. **Układać psa**, дрессирова́ть соба́ку. **Układać wyżła**, выва́живать лягáвую соба́ку. || **Układać się, Ułożyć się**, укла́дываться, располага́ться, размѣща́ться, устро́иваться. **Układać się do równowagi**, ура́вниваться. **Układać się z kim**, входи́ть въ сдѣ́лку, вести́ перегово́ры, услóвливаться, догова́риваться. **Притвори́ться**, **прики́дываться**, **лицемѣ́рить**. **Układać się komu**, **приноравливаться**, **подда́ваться** къ кому́, **угожда́ть** кому́.

Układanie, -nia, *ср.* **расположе́ніе**, **устано́вка**, **размѣще́ніе**, **укла́дка**, **укла́дываніе**; || **составле́ніе**, **соста́въ**; || **сочине́ніе**, **твореніе**; || **притво́рство**, **лицемѣ́рie**; || *Плотн.* **Układanie podłóg**, **наста́лка** полóвъ; || **Układanie się z kim**, **уговóръ**, **услóвіе**, **взаи́мное** съ кѣ́мъ-либо **соглаше́ніе**; || **пріуче́ніе**, **дрессирóвка**; || **ура́вниваніе**, **уравне́ніе**.

Układnie, вѣ́жливо, учти́во, привѣ́тливо, обходи́тельно; || лóвко, расторóпно; || притво́рно, лицемѣ́рно.

Układność, -ści, *ж.* вѣ́жливость, **учти́вость**, **привѣ́тливость**, **обходи́тельность**; || лóвкость, **оборóтливость**, **расторóпность**; || **притво́рство**, **лицемѣ́рство**, **прикíдчивость**.

Układny, вѣ́жливый, **учти́вый**, **привѣ́тливый**, **обходи́тельный**; || лóвкій, **расторóпный**; || **притво́рный**, **лицемѣ́рный**.

Układać się, ułéczься, растяну́ться (*на землѣ*).

Uklej, -eji, Uklejka, -i, *ж.* **уклéя**, **уклéйка** (*рыба*).

Uklękać, Uklęknąć, **стать** *или* **пасть на колѣни**.

Ukłóć, *см.* **Kłóć.**

Ukłon, -u, *м.* **поклóнъ**.

Ukłonić się, *см.* **Kłaniać się.**

Ukłonny, **учти́вый**, вѣ́жливый, **обходи́тельный**, **почти́тельный**.

Uknować, *см.* **Knować.**

Uknucie, *см.* **Knowanie.**

Ukochać, полюби́ть.

Ukochany, **возлю́бленный**.

Ukoić, *см.* **Koić, Ukajać.**

Ukojenie, -nia, *ср.* **успокоéніе**, **умиréніе**, **смягче́ніе**, **облегче́ніе**.

Ukołysać, убаю́кать, укача́ть, **усыпи́ть** (*дитя́*); || **успоко́ить**, **умири́ть**, **ути́шить**.

Ukończenie, -nia, *ср.* **оконча́ніе**.

Ukończony, **око́нченный**.

Ukończyć, **око́нчить**.

Ukontentować, *см.* **Kontentować.**

Ukontentowany, **дово́льный**, **удовлетворённый**.

Ukor, -u, *м.* *см.* **Ukorzenie, Upokorzenie.**

Ukoralić, *см.* **Koralić.**

Ukoronować, *см.* **Koronować.**

Ukoronowanie, *см.* **Koronowanie.**

Ukoronowany, **коронóванный**.

Ukorzenie, -nia, *ср.* **смиréніе**; || **униже́ніе**.

Ukorzony, *см.* **Upokorzony.**

Ukorzyć, *см.* **Upokorzyć.**

Ukos, -a, *или* **-u**, *м.* **кось**, **коси́на**, **ко́сость**, **кривизна́**. **Ukosem, Z ukosa, Na ukos, на́кось, на́искось**, **вкось**, **кóсо**, **вбокъ**, **поперёгъ**; || **скóшенное сѣ́но**, **сѣнокóсъ**, **покóсъ**.

Ukośnie, *Нар.* **діагона́льно**, **искóсинок**, **на́искось**, **кóсвенно**.

Ukośność, -ści, *ж.* **кóсвенность**.

Ukośny, **діагона́льный**, **искóсный**, **поперёчный**, **косóй**, **кóсвенный**, **наклонённый**.

Ukować, Ukuć, *см.* **Kować.**

Ukracać, Ukrócić, **укора́чивать**, **укороти́ть**, **сокраща́ть**, **сократи́ть**.

Ukradkiem, Ukradką, W ukradki, укра́дкою, тайко́мъ, тихо́нько.

Ukradkowo, потае́нно, скры́тно, та́йно.

Ukradkowy, потае́нный, скры́тный, та́йный, потайно́й, сокрове́нный, секре́тный.

Ukradziony, укра́денный.

Ukrajać, Ukroić, отрѣ́зать, отпоро́ть.

Ukraść, *см.* Kraść.

Ukrasić, *см.* Krasić.

Ukręcać, Ukręcić, свива́ть, сви́ть; || **свёртывать, свернуть, испо́ртить ключъ. Ukręcić klucz, сверну́ть, испо́ртить ключъ. Ukręcić łeb, сверну́ть го́лову. Ukręcić powróz, свить верёвку.**

Ukrócenie, -nia, *ср.* **укороче́ніе, урѣ́зываніе, сокраще́ніе, убавле́ніе.**

Ukrócić, *см.* Ukracać.

Ukrócony, укоро́ченный, урѣ́занный, сокращённый, уба́вленный.

Ukroić, *см.* Ukrajać.

Ukrop, -u, *м.* кипято́къ.

Ukrótny, укроти́мый; || *Охот.* **приручённый, осво́енный.**

Ukruch, -a, *м.* кроха́, **отло́мокъ,** обло́мокъ, оско́локъ.

Ukruszyć (czego), отлома́ть, отломи́ть, слома́ть, сломи́ть. Ukruszyć sobie zęba, слома́ть себѣ зубъ. Ukruszyć chleba, отлома́ть хлѣ́ба, отломи́ть кусо́чекъ хлѣ́ба. || **Ukruszyć się, отлома́ться, отломи́ться, слома́ться, сломи́ться.**

Ukrwawić, окрова́вить.

Ukryć, Ukryć się, *см.* Ukrywać.

Ukrycie, -cia, *ср.* прикры́тіе; || **пристани́ще, убѣ́жище, притонъ.**

Ukryty, прикры́тый, скры́тый, спря́танный; || **скры́тный,** секре́тный.

Ukrywać, Ukryć, укрыва́ть, укры́ть, скрыва́ть, скрыть, прикрыва́ть, прикры́ть.

Ukrywający, укрыва́ющій, укрыва́тель.

Ukrywka, -i, *ж.* **ута́йка, ута́иваніе,** скрыва́ніе, **прикры́тіе;** || **потае́нное мѣ́сто, тайни́къ.**

Ukrzepiać, Ukrzepić, *см.* Krzepić.

Ukrzywdzenie, -nia, *ср.* **вредъ, убы́токъ, ущербъ;** || **несправедли́вость, нанесе́ніе оби́ды,** *см.* Krzywda. || **Ukrzywdzenie na wadze, обвѣсъ. Ukrzywdzenie na miarze, обмѣръ.**

Ukrzywdzić, *см.* **Krzywdzić.**

Ukrzywdziciel, *см.* Krzywdziciel.

Ukrzywdzony, потерпѣ́вшій убы́токъ, ущербъ, понёсшій вредъ; || **оби́женный, оскорблённый.**

Ukrzyżować, распя́ть на крестѣ́, *см.* **Krzyżować.**

Ukrzyżowanie, -nia, *ср.* **кре́стное распя́тіе,** распина́ніе **на крестѣ́,** *см.* **Krzyżowanie.**

Ukrzyżowany, распя́тый на крестѣ́.

Ukształcenie, -nia, *ср.* образова́ніе.

Ukształcić, образова́ть, *см.* Kształcić.

Ukształtować, образова́ть. **придать лоскъ, придать лу́чшій видъ,** укра́сить, **обдѣлать, отдѣлать,** обрабо́тать, **выработать.** || **Ukształtować się,** образова́ться, **соста́виться, улу́чшиться, приня́ть лу́чшій видъ, лу́чшую фо́рму,**

Ukuć, *см.* Kuć.

Ukurzony, запылённый, покры́тый **пы́лью.**

Ukuszać, Ukusić, *Стар.* вкуша́ть, **вкуси́ть, отвѣ́дывать, отвѣ́дать.**

Ukwalifikować, *см.* Kwalifikować.

Ukwalifikowanie, -nia, *ср. см.* **Kwalifikowanie.**

Ukwalifikowany, имѣ́ющій пра́во; || **приспособленный.**

Ukwap, -u, *м. Неуп.* **торопли́вость,** опроме́тчивость. **излишняя поспѣ́шность;** || *Бот.* **ко́шечья ла́пка** (*расте́ніе*).

Ukwapić (co), поторопи́ть, ускори́ть. || **Ukwapić się, поторопи́ться, поспѣши́ть.**

Ukwapliwie, *Нар.* **торопли́во,** поспѣ́шно, опроме́тчиво, **стреми́тельно, очерти́ го́лову.**

Ukwapliwość, ści, *ж.* **торопли́вость,** поспѣ́шность, опроме́тчивость, **стреми́тельность,** *см.* Skwapliwość.

Ukwapliwy, торопли́вый, поспѣ́шный, опроме́тчивый, **стреми́тельный,**

Ul, -a, *м.* **у́лей.** || *Стар.* ве́редъ, **чи́рей.**

Ulać, *см.* **Ulewać.**

Ułacniać, Ułacnić, облегча́ть, облегчи́ть.

Ułacniany, облегчённый.

Ułakomić się, *см.* **Łakomić się.**

Ułam, -u, *м.* отло́мокъ, обло́мокъ.

Ułamać, отлома́ть, облома́ть.

Ułamek, Ułomek, -mku, отры́вокъ; || *Мат.* **дробь. Ułamki dziesiętne, десяти́чныя дро́би.**

Ułamkowy, дро́бный.

Ułamywać, Ułamać, отла́мывать, **отломи́ть.**

Ułan, -a, *м. Воен.* **улáнъ.**

Ulany, вы́литый.

Ułapić, схвати́ть, пойма́ть.

Ułasić się, подольсти́ться, подла́диться.

Ułaskawiać, Ułaskawić, миловать, поми́ловать, проща́ть, прости́ть.

Ułaskawienie, -nia, *ср.* поми́лованіе, **проще́ніе.**

Ułaskawiony, поми́лованный, прощённый, получи́вшій проще́ніе.

Ułatać, *см.* Ulatywać.

Ulatniać, Ulotnić, *Хим.* **выпа́ривать,** испаря́ть; || **Ulatniać się, Ulotnić się,** улету́чиваться, улету́читься. **испаря́ться,** испа́риться, выдыха́ть, **вы́дохнуться.**

Ulatnianie, Ulotnienie, -nia, *ср.* испаре́ніе, **превраще́ніе въ пары́,** улету́чиваніе, **возго́нка;** || *Хим.* **выпа́риваніе.**

Ułatwiać, Ułatwić, облегча́ть, облегчи́ть (*что́*), спосо́бствовать, помога́ть **(*чему́*).**

Ułatwianie, Ułatwienie, -nia, *ср.* облегче́ніе, содѣйствіе, помога́ніе, по́мощь.

Ułatywać, Ułatać, Ulecieć, улета́ть, улете́ть.

Uławicenie, -nia, *ср. Горн.* слоева́тость.

Ułazić, Uleźć, тащи́ться, ползти́.

Ulecieć, *см.* Ułatywać.

Uleczenie, -nia, *ср.* излѣче́ніе, изцѣле́ніе. Do uleczenia, э́то излѣчи́мо, мо́жно излѣчи́ть.

Uleczony, излѣчённый, вы́лѣченный, изцѣлённый, вы́здоровѣвшій.

Uleczyć, излѣчи́ть, вы́лѣчить, изцѣли́ть; || **Uleczyć się,** вы́лѣчиться, излѣчи́ться, вы́здоровѣть.

Ulegać, Uledz (pod czém, czemu), изнемога́ть, изнемо́чь, па́дать, пасть, подда-ва́ться, подда́ться, не устоя́ть; || уступа́ть, уступи́ть, снисходи́ть, снизойти́; || подчиня́ться, подчини́ться, покоря́ть-ся, покори́ться, подлежа́ть, подверга́ться; || **Ulegać się, Uleżeć się,** улёживаться, улёчься; || отлёживаться, отлежа́ться (*о плодáхъ*); || улежа́ться, уби́ться (*о землѣ*); || слежа́ться (*о хлѣбѣ*).

Ulegający, снисходи́тельный, усту́пчивый, пода́тливый; || подвѣдомый.

Ulegalizowany, узаконённый.

Uleganie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе; || пода́тливость, усту́пчивость; || подчине́ніе.

Uległość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, усту́пчивость, угóдливость, угожде́ніе; || покóрность, подчине́нность, зави́симость, послуша́ніе, повинове́ніе. **Uległość prawu,** повинове́ніе зако́ну.

Uległy, покóрный, усту́пчивый; || подчине́нный, зави́симый; || *см.* Uleżały.

Ulęknąć się, Uląc się, испуга́ться.

Ulęknienie, -nia, *ср.* испу́гъ.

Ulep, Julep, -u, *м. Мед.* прохлади́тельное питьё; || *см.* Żlep, Zlepek.

Ulepiać, Ulepić, *см.* Lepić.

Ulepszać, Ulepszyć, улучша́ть, улу́чшить.

Ulepszanie, Ulepszenie, -nia, *ср.* улучше́ніе.

Ulewa, -y, *ж.* ли́вень, проливно́й дождь.

Ulewać, Ulać, отлива́ть, отли́ть, сливáть, слить; || формова́ть, вылива́ть въ фóрму, распла́вливать, распла́вить, отлива́ть.

Ulewny, проливно́й.

Uleżałka, Ulężałka, -i, *ж.* толоки́нская, вя́зкая гру́ша.

Uleżały, Uległy, твёрдый, пло́тный, улежáвшійся, слежáвшійся.

Uleźć, *см.* Ułazić.

Uleżec się, *см.* Ulegać się.

Ulga, -i, *ж.* облегче́ніе, утѣше́ніе; || льго́та, облегче́ніе отъ нало́говъ, отъ рабóты *или* взыска́нія.

Ulgnąć, *см.* Lgnąć.

Ulica, -y, *ж.* у́лица. **Ulica poprzeczna,** переу́локъ. **Ulica bez wyjścia,** глухóй переу́локъ, зау́локъ; || алле́я, прóсадь.

Uliczka, -i, *ж.* переу́локъ, у́личка.

Ulicznik, -a, *м.* у́личный мальчи́шка, шалу́нъ.

Uliczny, у́личный.

Ulik, -a, *м.* небольшóй у́лей.

Ulitować się, сжáлиться.

Ulizać, вы́лизать.

Ułoić, *см.* Łoić.

Ulokować, *см.* Lokować.

Ułomać, *см.* Ułamać.

Ułomek, *см.* Ułamek.

Ułomność, -ści, *ж.* сла́бость, несовершéнство, недостáтокъ, погрéшность, порóкъ; || увѣчье, безобрáзіе, урóдливость. **Ułomność ciała,** тѣлéсные недостáтки. **Każdy ma swoje ułomności,** у кáждаго есть свой слáбости, нѣтъ человѣка безъ недостáтковъ (*нравственныхъ*).

Ułomny, слáбый, несовершéнный, порóчный; || увѣчный, безобрáзный, урóдливый; || *Грам.* непóлный (*глаголъ*).

Ułot, -u, *м.* улетáніе, отлётъ, полётъ.

Ulotny, летýчій; || бѣглый; || скоротéчный, преходя́щій, кратковрéменный. **Pismo ulotne,** журна́лъ для лёгкаго чтéнія; || *Хим.* летýчій.

Ułów, -owu, *м.* улóвъ, хóвля, ловъ.

Ułowić, уловúть, наловúть, поймáть, *см.* Łowić. **Ułowić kogo,** схватúть кого́, *поддѣть кого́; || **Ułowić się,** попáсться, въ просáкъ, въ сѣти.

Ułownica, -y, *ж.* пчёльникъ, *см.* Pasieka, Pszczelnik.

Ułowy, у́лейный.

Ułożenie, -nia, *ср.* нравъ, хара́ктеръ; || обращéніе; обхожде́ніе, манéры; || нару́жность, оса́нка; || **Ułożenie darniny warstwami,** кла́дка дёрну рядáми, въ стѣну.

Ułożyć, *см.* Układać.

Ulubić, полюбúть, возлюбúть.

Ulubienica, -y, *ж.* любúмица, фаворúтка.

Ulubieniec, -ńca, *м.* любúмецъ, фавори́тъ.

Ulubiony, возлю́бленный.

Ułuda, -y, *ж.* привлека́тельность, обольще́ніе, прельще́ніе, приманка, собла́знъ; || обаáніе, очарованіе; || * ослѣпленіе, помраченіе; || обмáнъ, заблужденіе, при́зракъ.

Ułudzenie, -nia, *ср.* обольще́ніе, прельще́ніе, собла́знъ.

Ułudzić, обольстúть, прельстúть.

Ułupać, отколóть, отщепúть, отломúть.

Ułupek, -pka, *м.* оскóлокъ, облóмокъ, щепá, лучúна.

Ulżenie, -nia, *ср.* облегче́ніе, утѣше́ніе.

Ulżywać, Ulżyć, облегча́ть, облегчúть, ускокóивать, успокóить, утишáть, утишúть, утѣшáть, утѣшить. **Ulżyć komu ciężaru,** снимать лúшнюю тя́жесть, уменьшúть тя́жесть, облегчúть. **Ulżyć**

komu bolesół, облегчи́ть кому́ боль. **Ulżyło mi**, мнѣ сдѣлалось лёгче.

Um, -u, *м.* умъ, *см.* **Rozum.**

Umacniać, Umocnić, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, подкрѣпля́ть, подкрѣпи́ть. || **Umacniać się, Umocnić się**, укрѣпля́ться, укрѣпи́ться.

Umaczać, Umoczyć, мочи́ть, намочи́ть, мака́ть, макну́ть.

Umączyć, замучни́ть, запа́чкать, осы́пать мукою.

Umalić, умали́ть, уба́вить, уменьши́ть.

Umalować, *см.* **Malować.**

Umarcie, -cia, *ср. Стар.* кончи́на, смерть, *см.* **Śmierć.**

Umarły, поко́йникъ, мертвецъ, усо́пшій, умёршій, мёртвый.

Umartwienie, -nia, *ср.* изнеможе́ніе, умерщвле́ніе; || огорче́ніе, скорбь, приско́рбіе.

Umarzać, Umorzyć, умерщвля́ть, умертви́ть, причиня́ть, причини́ть смерть; || мори́ть, заморі́ть (*го́лодомъ*); || погаша́ть, погаси́ть (*долги́*), уплати́ть; || обу́здывать, укроща́ть (*стра́сти*); || **Umorzyć sprawę**, прекрати́ть дѣло.

Umarzanie, Umorzenie, -nia, *ср.* умерщвле́ніе; || **обузда́ніе**, укроще́ніе, *см.* **Umorzenie.**

Umarzły, замёрзшій.

Umarznąć, замёрзнуть.

Umarznienie, -nia, *ср.* **замерза́ніе.**

Umawiać, Umówić (co z kim), догова́ривать, договори́ть, нанима́ть, наня́ть. **Umówić sobie sługę**, договори́ть себѣ слугу́, наня́ть слугу́. **Umówić mieszkanie**, наня́ть кварти́ру. || **Umawiać się, Umówić się**, догова́риваться, договори́ться, усло́вливаться, усло́виться, сгова́риваться, сговори́ться; || спо́рить, состя́заться на слова́хъ, входи́ть въ пре́нія.

Umazywać, Umazać, вымазывать, вы́мазать; || па́чкать, запа́чкать, мара́ть, замара́ть.

Umbra, -y, *ж.* у́мбра, земляна́я поро́да. || *Стар.* тѣнь, сѣнь, *см.* **Cień.**

Umbrela, Umbrelka, -i, *ж.* глазно́й зо́нтикъ; || ла́мповый зо́нтикъ. || *Стар.* **Umbrelka, -i**, *ж.* да́мскій зо́нтикъ.

Umęczenie, -nia, *ср.* му́ченичество; || му́ка, муче́ніе; || страда́нія.

Umęczyć, замучить.

Umerlak, -a, *м.* живо́й мертве́цъ; || *Прост.* поко́йникъ.

Umiąć, смять.

Umiar, -u, *м.* симе́трія, соразме́рность. *Стар.* умѣренность, воздержа́ніе.

Umiarkować, сообрази́ть, приноров и́ть, *см.* **Miarkować**; || соразме́рить. || **Umiarkować się**, воздержа́ться, удержа́ть себя́. но.

Umiarkowanie, *Нар.* умѣренно, воздер ж-

Umiarkowanie, -nia, *ср.* умѣренность, воздержность, воздержа́ніе.

Umiarkowany, умѣренный, воздержный.

Umiatać, Umieść, замета́ть, мести́, вымета́ть, подмета́ть, замести́, замёсть, вы́мести, подмёсть.

Umieć, умѣть, знать, вѣдать. **Umieć po łacinie**, знать по-латы́ни. **Umieć matematykę**, знать матема́тику. **Umieć wiele języków**, умѣть говори́ть на мно́гихъ языка́хъ, знать мно́го языко́въ. **Nie umiem sobie poradzić**, не зна́ю, что́ дѣлать, куда́ го́лову приклони́ть. **Umie żyć na świecie**, умѣетъ жить въ свѣтѣ. **Umiejący czytać i pisać**, гра́мотный.

Umiecenie, -nia, *ср.* **сметáніе**, подмета́ніе.

Umieciony, вы́метенный, подметённый, заметённый.

Umiejętnie, *Нар.* учёно, по учёному, учёнымъ о́бразомъ, съ зна́ніемъ дѣла.

Umiejętność, -ści, *ж.* зна́ніе. нау́ка; || умѣ́ніе. **Umiejętność życia**, умѣ́ніе жить. **Umiejętności ścisłe**, то́чныя нау́ки.

Umiejętny, учёный, зна́ющій. свѣду́щій, о́пытный; || иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Umiękczyć, смягчи́ть.

Umierać, Umrzeć, умира́ть, умере́ть.

Umierzyć, измѣ́рить; || **Umierzyć co z czém**, соразмѣ́рить; || ошиби́ться въ мѣрѣ, измѣ́рить ли́шнее; || **Umierzyć gdzie, w co**, попа́сть куда́, во что́, мѣтко уда́рить.

Umieszczać, Umieścić, умѣща́ть, умѣсти́ть, помѣща́ть, помѣсти́ть.

Umilać, Umilić, украша́ть, укра́сить, придава́ть, прида́ть красоту́ *или* прія́тность.

Umilknąć, замолча́ть, замо́лкнуть.

Umilknienie, -nia, *ср.* молча́ніе, безмо́лвіе.

Umiłować, полюби́ть (*что́*), пристраста́ться (*къ чему́*).

Umizg, -u, *м.* ла́ска, ласка́тельство, привѣтливость; || уха́живаніе (*за же́нщиною*); угóдливость.

Umizgać się, Umizgnąć się, ласка́ться, приласка́ться, стара́ться приобрѣсть любо́вь ла́ской, привѣтливостью, нѣ́жнымъ обраще́ніемъ; || стара́ться нра́виться, любе́зничать. **Umizgać się do panny**, уха́живать за дѣвушкою.

Umizgalska, -skiéj, *ж.* кокéтка, прелéстница, любе́зница.

Umizgalski, -ego, *м.* кокéтливый, любе́зникъ, волокíта.

Umizgalstwo, -a, *ср.* кокéтство, кокéтничаніе, любе́зничаніе, волокíтство.

Umkliwy, ши́бкій, бы́стрый, ско́рый, пры́ткій, прово́рный, увёртливый.

Umleć, смоло́ть.

Umłot, -u, *м.* у́молотъ.

Umnictwo, -a, *ср.* иску́сство; || нау́ка объ и ны́йщномъ.

Umniejszać, Umniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, **убавля́ть, убави́ть.**

Umniejszenie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, **убавка.**

Umocniony, укрѣплённый, утверждённый.

Umocować, укрѣпи́ть, утверди́ть. || **Umocować kogo do czego,** уполномо́чить.

Umocowanie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, утвержде́ніе; || **упочномо́ченіе**; || **соизволе́ніе, дозволе́ніе.**

Umocowany, полновла́стный; || **уполномо́ченный, повѣренный.**

Umodlić, умоли́ть, **упроси́ть.**

Umoknąć, смо́кнуть, промо́кнуть.

Umolestować, надоѣсть, **наску́чить.**

Umor, -u, *м.* умо́ра, **нату́га. Do umoru,** На umor, до-упа́ду.

Umordować, *см.* **Zmordować.**

Umorzenie, -nia, *ср.* **погаше́ніе, упла́та** (*долгов*). **Umorzenie niedoborów, сложе́ніе недои́мок со счётовъ. Umorzenie** postępowania **sądowego,** *см.* **Perempcja. Umorzenie kary, отмѣна наказа́нія.**

Umotać, запу́тать, **затрудни́ть, привести́** въ замѣша́тельство.

Umowa, -y, *ж.* **соглаше́ніе**; || **усло́віе,** догово́ръ, **контра́ктъ. Umowa na gotówkę,** усло́віе на нали́чныя де́ньги. **Umowa towarowa** (Schlusszettel), това́рное усло́віе. **Umowa nadawcza, договоръ на усту́пку.**

Umówiny, -owin, *мн.* **заключе́ніе усло́вія,** договора.

Umowny, усло́вленный, **договорный.**

Umundurować, обмундирова́ть.

Umundurowanie, -nia, *ср.* обмундиро́вка.

Umykać, Umknąć, убѣга́ть, **убѣжа́ть,** набѣга́ть, избѣжа́ть, уходи́ть; || отступа́ть, отступи́ть, уступа́ть, уступи́ть. **Umykaj!** прочь съ доро́ги! **Umknął,** далъ та́ку, убѣжа́лъ.

Umysł, -u, *м.* **духъ**; || **умъ, ра́зумъ**; || смыслъ; || умыселъ, замыселъ, намѣре́ніе. **Przytomność umysłu,** прису́тствіе ду́ха. **Osłabiony na umyśle,** слабоу́мный. **Z umysłu,** съ у́мысломъ, умы́шленно.

Umyślić, заду́мать, **предприня́ть, предположи́ть** что́-либо.

Umyślnie, *Нар.* **наро́чно, умы́шленно,** съ у́мысломъ, съ намѣре́ніемъ.

Umyślność, -ści, *ж.* **умы́шленность.**

Umyślny, умы́шленный, наро́чный; || **наро́чный** гоне́цъ.

Umysłowy, у́мственный, разу́мный; || **духо́вный. Władze umysłowe, у́мственныя спосо́бности. Praca umysłowa, у́мственный трудъ.**

Umyty, умытый.

Umywać, Umyć, умыва́ть, умы́ть. || **Umywać się, Umyć się, умыва́ться, умы́ться.**

Umywadlnik, Umywalnik, -a, *м.* **Umywalka, -i, Umywalnica, -y,** *ж.* **умыва́льникъ, умыва́льница,** лоха́нка, *см.* **Miednica.**

Umywanie, -nia, Umycie, -cia, *ср.* **умыва́ніе,** омове́ніе.

Unaszać, Unaszać się, *см.* **Unosić.**

Uncja, -ji, *ж.* у́нція, два ло́та.

Unędzić, довести́ до нищеты́.

Unieść, Unieść się, *см.* **Unosić.**

Uniesienie, -nia, *ср. см.* **Unoszenie**; || **восто́ргъ,** восхище́ніе.

Unieśmiertelniać, Unieśmiertelnić, обезсме́ртить. || **Unieśmiertelnić się,** обезсме́ртиться, сдѣлаться безсме́ртнымъ.

Unieszczęśliwić сдѣлать несча́стнымъ.

Unieważnić, уничто́жить, отмѣни́ть, отклони́ть.

Unieważnienie, -nia, *ср.* **отмѣне́ніе, отклоне́ніе.**

Unieważniony, уничто́женный, **отмѣнённый, отклонённый, при́знанный** недѣйстви́тельнымъ.

Uniewinniać, Uniewinnić, опра́вдывать, **оправда́ть.** || **Uniewinniać się, Uniewinnić się,** опра́вдываться, оправда́ться.

Uniewolić, прину́дить, **принево́лить.**

Uniform, -u, *м.* мундиръ.

Unikać, Uniknąć, избѣга́ть, **избѣгнуть,** укрыва́ться, укры́ться.

Unikanie, Uniknienie, -nia, *ср.* **избѣжа́ніе.**

Unikat, -u, *м.* оригина́лъ, по́длинникъ; || еди́нственный экземпля́ръ рѣдкой кни́ги, моне́ты и т. д.

Unikczemnić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить, приводи́ть въ презрѣ́ніе.

Uniwersał, -u, *м.* универса́лъ, **гра́мота,** окру́жное обвѣще́ніе.

Uniwersytet, -u, *м.* университе́тъ.

Uniżać, Uniżyć, унижа́ть, уни́зить, **уничижа́ть,** уничижи́ть. || **Uniżyć się, Uniżać się,** унижа́ться, уни́зиться, **уничижа́ться,** уничижи́ться

Uniżenie, *Нар.* **униже́нно, покорно, смире́нно, нижа́йше.**

Uniżenie, -nia, *ср.* униже́ніе, **уничиже́ніе,** поко́рность, смире́ніе.

Uniżoność, -ści, *ж.* униже́нность. **рабо́лѣпіе**; || почте́ніе, почти́тельность. **Uniżoność komu swoję złożyć,** изъяви́ть кому́ своё почте́ніе, нижа́йшее почте́ніе.

Uniżony, униже́нный, нижа́йшій, поко́рный, поко́рнѣйшій. **Uniżony sługa, поко́рнѣйшій слуга́.**

Unja, -ji, *ж.* у́нія.

Unosić, Unieść, подни́мать, подня́ть. Nie uniesiesz tego, не поднимешь э́того. || **Увлека́ть, увле́чь. Namiętność go uniosła,** страсть увлекла́ его. || Уноса́ть, унести́, **похища́ть,** похити́ть. || *Охот.* **вына́шивать, обуча́ть** (*со́кола, я́стреба*). || **Unosi koń,** ло́шадь закуси́ла удила́. || **Unosić życie, спаса́ть жизнь.** || **Unosić się, Unieść się,** носи́ться по во́здуху, лета́ть, пара́ть. || **Вспыля́ть, разсерди́ться.** || **Уно-**

sić się (za czém), увлека́ться (*чѣмъ*), гоня́ться (*за чѣмъ*), съ жа́ромъ стреми́ться (*къ чему́*); || Unosić się (nad kim, nad czém), восторга́ться (*чѣмъ*), приходи́ть въ восто́ргъ (*отъ чего́*), восхища́ться (*чѣмъ*).

Unoszenie, -nia, *ср.* **унесе́ніе, похище́ніе; || Unoszenie się, увлече́ніе, восхище́ніе.**

Unurzać, Unurzyć, погружа́ть, погрузи́ть.

Uobecniać, Uobecnić, воспроизводи́ть, воспроизвести́; || жи́во представля́ть, передава́ть, изобража́ть.

Uobojętnić, отчужди́ть, сде́лать чу́ждымъ, отстрани́ть; || *Хим.* нейтрализова́ть.

Uobojętnienie, -nia, *ср. Хим.* **нейтрализа́ція, осредосоле́ніе, ура́вниваніе.**

Uobyczajać, Uobyczaić, образо́вывать, образова́ть, распространя́ть цивилизо́ванное общежи́тие, смягча́ть нра́вы. || Uobyczajać się, образо́вываться, свыка́ться съ цивилизо́ваннымъ общежи́тіемъ, смягча́ть свои́ нра́вы.

Uobyczajenie, -nia, *ср.* **образо́ванность, смягче́ніе нра́вовъ, цивилизо́ванное общежи́тіе.**

Uogólniać, Uogólnić, обобща́ть, обобщи́ть.

Uogólnienie, -nia, *ср.* **обобще́ніе.**

Upad, -u, *м.* употреби́тельнѣе **Upadek, -dku,** *м.* **упа́докъ, паде́ніе; || разоре́ніе, нище́ніе, поте́ря; || * пониже́ніе (*кýрсовъ*). Upadek kredytu, поте́ря креди́та. Upadek na majątku, разоре́ніе имѣ́нія. Upadek na umyśle, малоду́шіе. Upadek na siłach, поте́ря силъ,** *см.* **Perempcja.**

Upadać, Upaść, па́дать, пасть, упада́ть, упа́сть; || изнемога́ть, изнемо́чь, поддава́ться; || разора́ться; || Upadać na nogę, хрома́ть. || *Юрид.* Odmawiający wykonania przysięgi, powinien upaść ze skargą, е́сли кто отка́зывается приня́ть прися́гу, въ тако́мъ слу́чаѣ его́ искъ признаётся непра́вильнымъ.

Upadanie, -nia, *ср.* **па́даніе, разруше́ніе, ве́тхость; || изнеможе́ніе.**

Upadek, -dku, (*см.* **Upad**), **паде́ніе, упа́докъ; || прекраще́ніе. Upadek terminu, пропуще́ніе сро́ка. Upadek procesu, прекраще́ніе де́ла. Upadek testamentu, отпаде́ніе, недѣйстви́тельность завѣща́нія. Upadek instancji, уничтоже́ніе произво́дства де́ла.**

Upadłość, -ści, *ж.* **упа́докъ; || *Ком.* банкро́тство, несостоя́тельность. Upadłość handlowa, гла́сная несостоя́тельность. Upadłość cywilna, несостоя́тельность во вре́мя соверше́нія перево́да до́лга.**

Upadły, па́дшій, упа́вшій. Anioł upadły, па́дшій а́нгелъ; || *Ком.* несостоя́тельный, обанкру́тившійся.

Upadnięcie, -cia, *ср.* **паде́ніе, спаде́ніе.**

Upajać, Upoić, пои́ть, напои́ть; || спа́ивать, спои́ть (*до́пьяна*).

Upajający, упои́тельный.

Upajanie, Upojenia, -nia, *ср.* **упое́ніе; || опьяне́ніе, хмель.**

Upakować, упако́вывать, увя́зывать, укла́дывать, уку́поривать, тюкова́ть.

Upał, -u, *м.* **зной, жара́, жаръ.**

Upalać, Upalić, сжига́ть, сжечь. || Upalać się, Upalić się, сгора́ть, сгоре́ть, сжига́ться, сже́чься; || загора́ть, загоре́ть (*отъ со́лнца*).

Upalikować, вбить сва́и.

Upamiętały, оду́мавшійся, раска́явшійся.

Upamiętanie, -nia, *ср.* раска́яніе, созна́ніе въ свои́хъ погрѣ́шностяхъ.

Upamiętniać, Upamiętnić, увѣкове́чивать, увѣкове́чить па́мять о ко́мъ-либо, о чёмъ-либо. || Upamiętniać się, Upamiętnić się, оставля́ть, оста́вить па́мять по себѣ́, напомина́ть, напо́мнить о себѣ́.

Upamiętywać, Upamiętać, усо́вѣщевать, усо́вѣстить, убѣжда́ть, убѣди́ть, образу́мливать, образу́мить. || Upamiętać się, придти́ въ себя́, образу́миться, оду́маться, спохвати́ться.

Uparcie, Uparto, *Нар.* **упо́рно, упря́мо.**

Upartość, -ści, упо́рство, упря́мство, *см.* **Upor.**

Uparty, упо́рный, упря́мый, своенра́вный.

Upaść, Upasdż, *см.* **Upadać.**

Upatentować, дать патéнтъ, дипло́мъ.

Upatentowany, патенто́ванный.

Upatrek, -trka, *м. Бот.* **конопе́льникъ** (*расте́ніе*).

Upatrywać, Upatrzyć, ви́дѣть, уви́дѣть, усма́тривать, усмотрѣ́ть, предусма́тривать, предусмотрѣ́ть, предугада́ть, предугада́ть; || избира́ть, избра́ть, выбира́ть, вы́брать. Upatrywać koniec sprawy, предусма́тривать оконча́ніе де́ла. Upatrywać czas do czego, избра́ть удо́бное вре́мя, воспо́льзоваться удо́бнымъ вре́менемъ, найти́ удо́бное вре́мя.

Upatrzony, подстережённый, замѣ́ченный, усмо́трѣнный. Grać na upatrzoną, игра́ть на вѣрняка́. Polowanie na upatrzonego, охо́та за подстережённымъ звѣ́remъ.

Upędzać, Upędzić, загоня́ть, загна́ть; || преслѣ́довать; || * торопить, понужда́ть къ поспѣ́шности, къ скорѣ́йшему исполне́нію. || Upędzać się, гна́ться. гоня́ться (*за чѣмъ*). || * Wiatry upędzają, пра́здно ша́таться, шля́ться.

Upełnomocnić, уполномо́чить.

Upętać, опу́тать, спу́тать.

Upewniać, Upewnić, увѣря́ть, увѣ́рить, удостовѣря́ть, удостовѣ́рить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждать, утвердить; || обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить. Upewniać się, Upewnić się (о czém), удостовѣря́ться, удостовѣ́риться, увѣря́ться, увѣ́риться (*въ чёмъ*); || **укрѣпля́ться, укрѣпи́ться, утверждаться,**

утверди́ться ; || обезпе́чиваться, обезпе́читься, упро́чиваться, упро́читься.

Upewnienie, -nia, *ср.* увѣре́ніе, удостовѣре́ніе; || обезпе́ченіе, упро́ченіе.

Upiąć, *см.* **Upinać.**

Upić, Upić się, *см.* **Upijać, Upijać się.**

Upicie się, *см.* **Upijanie się.**

Upiec, Upiec się, *см.* **Piec.**

Upieczenie, -nia, *ср. см.* **Pieczenie.**

Upieczony, испечённый, изжа́ренный.

Upiękniać, Upięknić, Upiększać, Upiększyć, украша́ть, укра́сить.

Upiększać, *см.* **Upiękniać.**

Upiększanie, Upiększenie, -nia, *ср.* украше́ніе, прикра́са.

Upienić, вспѣнить.

Upierać się, Uprzeć się, упо́рствовать, сопротивля́ться, проти́виться, упря́миться.

Upieranie się, -nia się, Uparcie się, -cia się, *ср.* упо́рство, сопротивле́ніе, упря́мство.

Upierzyć, опери́ть, покры́ть пе́рьями.

Upijać, Upić (czego), отпива́ть, отпи́ть. || **Upijać się, Upić się,** напива́ться, напи́ться, быть пья́нымъ.

Upijanie się, -nia się, Upicie się, -cia się, *ср.* опьяне́ніе, пья́нство.

Upilnować, недстере́чь, подкарау́лить.

Upiłować, отпили́ть, распили́ть.

Upinać, Upiąć, прикáлывать, приколо́ть, припи́ливать, припи́лить.

Upiór, -ora, *м.* упы́рь, вампи́ръ; || ***кровопійца.**

Upłacać, Upłacić, упла́чивать, уплати́ть, выпла́чивать, вы́платить.

Upłacanie, Upłacenie, -nia, *ср.* упла́та, вы́плата.

Upładniać, Upładzać, Upłodnić, оплодотвори́ть, оплодотворя́ть ; || расположи́ть, расплоди́ть; || утучни́ть, удо́бривать.

Upładnianie, Upłodnienie, -nia, *ср.* оплодотворе́ніе; || расположе́ніе; || утученіе, удобре́ніе.

Upłakać się, напла́каться.

Uplantować, вы́ровнять, сравня́ть, нивелирова́ть; || *начерта́ть планъ, проéктъ, предположи́ть себѣ́ что-либо.

Upłaszczyć, сплю́щить, сдѣлать плóскимъ, сжать.

Uplatać, Upleść, сплета́ть, сплесть, свива́ть, свить; || **Uplatać co czém,** переплета́ть, вплета́ть.

Upląłać, спу́тать, запу́тать.

Upław, -u, *м.* употребительнѣе во мн. ч. **Upławy, -ów,** *Med.* бѣли (*женская болѣзнь*); || сѣменотеченіе (*у мужчинъ*).

Upławić, спусти́ть, вы́пустить во́ду.

Upławny, сто́чный, спла́вный.

Upleniać, Upienić (czego), уменьша́ть, уменьши́ть, умаля́ть, умали́ть.

Upleść, *см.* **Uplatać.**

Upłoszyć, *см.* **Płoszyć.**

Uplot, -u, *м.* плетéніе.

Uplotka, -i, *ж.* плетешóкъ (*изъ волóсъ*), косичка ; || плóскій витóкъ, снурóкъ (*у плáтья*); || гирля́нда, **цвѣто́чная вязь, цвѣто́чный вѣно́къ.**

Upluskać, забрызга́ть, зашлёпать; || Upluskać się, забры́згаться, зашлёпаться.

Uplwać, оплева́ть.

Upłynność, -ści, *ж.* **скоротéчность.**

Upłynny, скоротéчный.

Upływ, -u, *м.* отплы́тіе, **стокъ;** || прошéствіе, минова́ніе, истеченіе. **Upływ czasu,** истеченіе, минова́ніе врéмени. || **Upływ morza,** *см.* **Odpływ.**

Upływać, Upłynąć, уплыва́ть, упло́ть; || протека́ть, проте́чь; || проходи́ть, пройти́, минова́ть, мину́ть. **Czas upływa,** врéмя проходи́ть. **Termin upłynął,** прошёлъ, мину́лъ срокъ.

Upodlać, Upodlić, уничижа́ть, уничижи́ть, унижа́ть, уни́зить.

Upodlenie, -nia, *ср.* уничиженіе, униженіе, ни́зость.

Upodobać sobie (kogo, co), полюби́ть кого́, находи́ть удово́льствіе въ чёмъ-либо, пристрасти́ться къ чему́-либо. **Upodobał sobie na wsi,** онъ полюби́лъ деревéнскую жизнь. || **Upodobać się** (komu), понра́виться. *Безл.* **Upodobało mi się to a to zrobić,** такъ мнѣ угóдно бы́ло сдѣлать то и то, мнѣ хотѣлось, такъ мнѣ нра́вилось.

Upodobanie, -nia, *ср.* удово́льствіе, прія́тность; || жела́ніе, скло́нность; || вкусъ; || во́ля, при́хоть; || угóда; || усмотрѣніе, благоусмотрѣніе. **Mieć** *или* **znajdować w czém upodobanie,** находи́ть въ чёмъ-либо удово́льствіе. **Czynić, postępować według upodobania,** дѣйствовать по своéму́ усмотрѣнію, по своéй во́лѣ, по своéму́ жела́нію. **Postąpić według czyjego upodobania,** испóлнить чьё-либо жела́ніе, сдѣлать что́-либо въ угóду кому́. **Ożenić się podług upodobania,** *или* **z upodobania,** жени́ться по скло́нности, по стра́сти.

Upodobany, люби́мый, прія́тный, угóдный.

Upoić, *см.* **Upajać.**

Upojenie, *см.* **Upajanie.**

Upojny, хмельно́й, охмеля́ющій, опьня́ющій; || ***у́пойтельный.**

Upojony, упоённый; || пья́ный, опьянѣвшій.

Upokarzać, Upokorzyć, усмиря́ть, усмири́ть; || уничижа́ть, уничижи́ть; || покоря́ть, покори́ть, преодолѣва́ть, преодоле́ть; || **Upokarzać się, Upokorzyć się,** смиря́ться, смири́ться, покоря́ться, покори́ться, преодолѣвать, преодоле́ть себя́.

Upokorzenie, -nia, *ср.* смиреніе, униженіе, уничиженіе; || покоре́ніе.

Upokorzony, уни́женный, **оскорблённый;** || покорённый.

Upoliczkować, надава́ть **пощёчинъ,** отхлеста́ть по щека́мъ.

Upolować, настрѣля́ть (*птицъ*) на охóтѣ.

Upominać, Upomnieć, напоминáть, на-

поминáть; || увѣщавáть, увѣщáть, убѣждáть, убѣдúть, уговóривать, уговорúть. || Upominać się (czego или o co), проси́ть, упра́шивать (*о чёмъ*); || трéбовать вы́дачи, трéбовать назáдъ.

Upominacz, -a, *м.* увѣщáтель, увѣщевáющій, уговáривающій кого́-либо.

Upominalny, увѣщáтельный. **List upominalny**, увѣщáтельное письмó.

Upominanie, Upomnienie, -nia, *ср.* напоминáніе, увѣщáніе, наставлéніе; || **Upominanie się, Upomnienie się**, упра́шиваніе, трéбованіе.

Upominek, -nku, *м. Стар.* предостережéніе, предувѣдомлéніе; || подáрокъ на пáмять.

Upominkowy, подарённый на пáмять.

Upomnieć, *см.* Upominać.

Upomnienie, *см.* Upominanie.

Upór, -oru, *м.* (*Стар.* Uporа), упóрство, упря́мство, настóйчивость, несговóрчивость; || запирáтельство.

Uporczywie, упóрно, упря́мо, настóйчиво.

Uporczywość, -ści, *ж. см.* Upór.

Uporczywy, Uporny, упóрный, упря́мый; || настóйчивый, несговóрчивый.

Upornica, -y, *ж.* упря́мица, упря́мая жéнщина.

Upornie, *Нар.* упóрно, упря́мо.

Upornik, -a, *м.* упря́мецъ, нéслухъ.

Uporny, *см.* Uporczywy.

Uporządkować, привести́ въ поря́докъ, убра́ть, устро́ить, установи́ть, размѣсти́ть.

Uporządkowanie, -nia, *ср.* расположéніе, распредѣлéніе, приведéніе въ поря́докъ, установка, размѣщéніе; || *Юрид.* распредѣлéніе въ поря́дкѣ óчереди.

Uposażać, Uposażyć, дава́ть, дать прида́ное (*за дочерью*); || *одари́ть, жáловать, надѣли́ть; || жéртвовать, назнача́ть вкладъ (*на церковь и т. п.*).

Uposażenie, -nia, *ср.* надѣлéніе придáнымъ; || вкладъ, пожéртвованіе (*въ церковь и т. п.*); || основнóй капитáлъ, надѣлъ.

Upośledzać, Upośledzić, пренебрега́ть, пренебрéчь. презира́ть, презрéть.

Upoważniać, Upoważnić, уполномóчивать, уполномóчить; || дава́ть. дать поручéніе, довѣренность; || передава́ть, передáть прáво; || соизволя́ть, соизво́лить, разрѣша́ть, разрѣши́ть, дозволя́ть, дозво́лить.

Upoważnienie, -nia, *ср.* разрѣшéніе, уполномóченіе; || соизволéніе, дозволéніе; || довѣренность, поручéніе. **Na mocy upoważnienia**, по довѣренности.

Upowodować, побудúть, склони́ть (*къ чему*), дать пóводъ; || мотиви́ровать.

Upowodowany, побуждённый, вы́нужденный; || мотиви́рованный.

Upowszechniać, Upowszechnić, распространя́ть, распространи́ть, обобща́ть, обобщи́ть.

Upowszechnianie, Upowszechnienie, -nia, *ср.* распространéніе, обобщéніе.

Upowszechniony, распространённый, обобщённый.

Upowszedniać, Upowszednić, вводи́ть, ввести́ во всеобщее употребле́ніе; || *опошлить.

Upowszednianie, Upowszednienie, -nia, *ср.* всеобщее употребле́ніе; *опóшленіе.

Upozornić, придáть лу́чшій видъ чему́-либо, прикрáсить, разцвѣти́ть.

Upozorować, поста́вить на ви́дъ, обрати́ть вниманіе.

Uprać, *см.* Prać.

Upracować się, утоми́ться, уста́ть отъ рабóты.

Upragnąć, жáждать, почу́вствовать жáжду.

Upragnienie, -nia, *ср.* жáжда; || сúльное желáніе, алчбá. вожделéніе; || нетерпѣніе.

Upragniony, жáждущій; || желáнный, вожделѣнный; || жáдный. **Upragniony sławy**, жáждущій слáвы, славолюби́вый. **Upragniony bogactwa**, жáденъ къ богáтству. **Jestem wielce upragniony widzieć koniec téj sprawy**, мнѣ чрезвычáйно желáтельно увúдѣть конéцъ э́того дѣла. **Gość upragniony**, желáнный гость.

Upraszać, Uprosić (kogo o co), упра́шивать, упроси́ть. **Uprosić u kogo co, na kim**, выпросить что́-нибудь у кого́.

Upraszanie, -nia, *ср.* упра́шиваніе, ходáтайство, домогáтельство.

Uprawa, -y, *ж.* (roli), пахáніе, пахотá, вспáшка, обрабóтываніе, обрабóтка землú. **Uprawa lasów**, лѣсовóдство. **Uprawa tytuniu**, разведéніе табакý. **Uprawa ogrodów**, садовóдство. **Uprawa roślin**, разведéніе растéній. **Uprawa umysłu**, образова́ніе умá.

Uprawca, -y, *м.* земледѣлецъ, хлѣбопáшецъ.

Uprawiać, Uprawić, приготовля́ть, приготóвить, воздѣлывать, воздѣлать; || вспáхивать, вспахáть, обрабóтывать, обрабóтать землю.

Uprawianie, Uprawienie, -nia, *ср.* приготовлéніе, воздѣлываніе, обрабóтываніе землú.

Uprawiony, приготóвленный, воздѣланный, обрабóтанный.

Uprawniać, Uprawnić, узаконя́ть, узакони́ть, признава́ть, призна́ть закóнным; || скрѣпля́ть, засвидѣтельствовать закóнною фóрмою.

Uprawnienie, -nia, *ср.* узаконéніе, призна́ніе закóнным; || скрѣплéніе, засвидѣтельствованіе закóнною фóрмою. *Юрид.* **Uprawnienie dzieci naturalnych**, узаконéніе дѣтéй рождённыхъ внѣ брáка.

Uprawniony, узаконённый; || скрѣплённый, засвидѣтельствованный закóнною фóрмою.

Uprawny, обрабóтанный, воздѣланный;

|| приготóвленный; || * образóванный. Umysł uprawny, образóванный, развúтый умъ.

Uprawomocnić, ввести́ въ зако́нную си́лу, утверди́ть зако́нным поря́дкомъ.

Uprawomocnienie, -nia, *ср.* вступле́ніе въ зако́нную си́лу, призна́ніе зако́нным.

Uprażyć, *см.* Prażyć.

Uprojektować, вознамéриться, предположи́ть себé, состáвить планъ.

Uprojektowanie, -nia, *ср.* намéреніе, предположе́ніе, планъ.

Uproporcjonować, сораямéрить.

Uprościć, упрости́ть.

Uprosić, *см.* Upraszać. Uprosić się u kogo, отроси́ться у кого. испра́шивать себé дозволе́ніе на отлýчку.

Uproszony, вы́прошенный, вы́моленный.

Uprowadzać, Uprowadzić, уводи́ть, увéсть, выводи́ть, вы́вéсть; || похища́ть, похити́ть; || освобожда́ть. освободи́ть.

Uprowadzenie, -nia, *ср.* увóдъ, похище́ніе.

Uprowjantować, Uprowidować, снабди́ть жúзненными припáсами, *см.* Prowjantować.

Uprózniać, Upróznić (czego), убавля́ть, убáвить. уменьша́ть, уменьши́ть, умаля́ть, умáлить. || Uprózniać się, лиша́ться.

Uprząść, спрясть. *Uprząść sobie co w głowie, вбить себé что-либо въ гóлову.

Uprzątać, Uprzątnąć, убира́ть, убра́ть, прибира́ть, прибра́ть. Uprzątnąć kogo, упрова́дить кого́ на тотъ свéтъ, изба́виться отъ кого́, уби́ть. Uprzątnąć wszystkie zawady, устрани́ть всé препя́тствія. Uprzątnąć miejsce, очúстить мéсто.

Uprzątniony, у́бранный, прúбранный; || очúщенный: || устранённый (*отъ препятствій, затрудненій*).

Uprząż, -ęży, *ж.* у́пряжь.

Uprzeć się, *см.* Upierać się.

Uprzedni, предвари́тельный.

Uprzedzać, Uprzedzić, опереживать, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть, упреди́ть, предупрежда́ть, предупреди́ть. предваря́ть, предварúть, предувéдомля́ть. предувéдоми́ть; || предубéжда́ть, предубéди́ть. Uprzedzać czyje życzenia, предупрежда́ть чьи желáнія. Uprzedzić przyjaciela o grożącém mu niebezpieczeństwie, предупреди́ть прія́теля объ угрожа́ющей ему́ опáсности. || Uprzedzać się (o kim, o czém), быть предубéжденнымъ (*противъ кого, противъ чего*).

Uprzedzający, извéстительный, увéдомительный.

Uprzedzanie, Uprzedzenie, -nia, *ср.* упрежде́ніе, предупрежде́ніе, предварéніе, увéдомле́ніе, предувéдомле́ніе; || Uprzedzenie, предубéжде́ніе, предразсýдокъ.

Uprzedzony, предупреждённый, предварённый, предувéдомленный; || предубéждённый.

Uprzejmie, *Нар.* благосклóнно, радýшно, привéтливо, ла́сково, и́скренно.

Uprzejmość, -ści, *ж.* благосклóнность, радýшие, привéтливость, ла́сковость, и́скренность.

Uprzejmy, благосклóнный, радýшный, привéтливый, ла́сковый, и́скренній.

Uprzyjemniać, Uprzyjemnić, услаждáть, усладúть, дéлать прія́тнымъ, доставля́ть удовóльствіе.

Uprzykrzać się, наскучáть, наскýчить, докучáть, докýчить. надоéдать, надоéсть, досаждáть, досадúть.

Uprzykrzanie się, Uprzykrzenie się, -nia się, *ср.* докýчливость, надоéдливость, назóйливость. докýка; || отвращéніе.

Uprzykrzenie, *Нар.* докýчливо, надоéдливо, несно́сно.

Uprzykrzony, докýчливый, скýчный, надоéдливый, несно́сный, назóйливый.

Uprzytomniać, Uprzytomnić, припомина́ть, припóмнить, жúво представля́ть, предстáвить себé.

Uprzywilejować, дать, пожáловать привилéгію (*кому*).

Uprzywilejowanie, -nia, *ср.* вы́дача, пожáлованіе привилéгіи.

Uprzywilejowany, привилегúрованный; || преимýщественный, пóльзующійся исключúтельнымъ прáвомъ.

Upsnąć się, спотыкнýться, спотыкнýться, оступúться; || * ошибúться, сдéлать промáхъ, срéзаться.

Upstrzyć, Upstrzyć się, *см.* Pstrzyć.

Upulchnić, *см.* Pulchnieć.

Upust, -u, *м.* стокъ вытеканíе, истечéніе; || шлюзъ: || перемы́чка, гать, плотúна; || *Хир.* фонтанéль, зáволока; || *Архит.* нáдолбня, щитъ.

Upuszczać, Upuścić, упускáть, упустúть, ронáть, уронúть, выпускáть, вы́пустить. спускáть, спустúть. Upuścić szklankę, вы́пустить изъ рукъ, уронúть стакáнъ. Upuścić cugle z rąk, выпустить вóжжи изъ рукъ. Upuścić okazją, упустúть, пропустúть слýчай. Upuścić sprawę, проигрáть тя́жбу, дéло. Upuścić co w targu, сдéлать устýпку, сбáвить цéну. Upuścić wody ze stawu, спустúть вóду изъ прудá. Upuścić komu krew, пустúть, бросúть кому́ кровь.

Upuszczanie, Upuszczenie, -nia, *ср.* спускáніе, спускъ; || истечéніе, отливáніе, выпускáніе; || сбáвка, устýпка (*въ цѣнѣ*); || Upuszczenie okazji, упущéніе, пропущéніе слýчая; || Upuszczenie krwi, пускáніе, бросáніе крóви.

Upysznić, придáть велнколéпіе, возвели́чить.

Urąbać, отрубúть, отколóть.

Urabiać, Urobić, сдéлать, составля́ть, состáвить, приготовля́ть, приготóвить, приспособля́ть, приспособúть, выработáть

тывать, вы́работать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать.

Uraczać, Uraczyć, по́дчивать, упо́дчивать. **Uraczyć się**, подгули́ть, напи́ться пья́нымъ.

Urada, -y, *ж. Стар.* постановле́ніе, опредѣле́ніе.

Uradować, Uradować się, *см.* Radować.

Uradzić, постанови́ть, опредѣли́ть, рѣши́ть.

Urągać, Urągać się (z kogo), руга́ться, язви́тельно насмѣха́ться, издѣва́ться, глуми́ться; || дразни́ть; || отзыва́ться съ презрѣніемъ о ко́мъ, злосло́вить (*кого*).

Urągacz, -a, *м.* руга́тель, поноси́тель, злосло́въ.

Urąganie, -nia, *ср.* (komu), **Urąganie się (z kogo)**, поруга́ніе, руга́тельство, злосло́віе, зла́я, го́рькая насмѣшка, пересмѣ́иваніе.

Urągliwie, *Нар.* руга́тельно, язви́тельно, насмѣ́шливо.

Urągliwy руга́тельный, язви́тельный, насмѣ́шливый.

Uraniać, *см.* Ronić.

Uranić, *см.* Ranić, Zranić.

Urastać, вырастать, возраста́ть, подраста́ть.

Uratować, спасти́, изба́вить.

Uratowanie, -nia, *ср.* спасе́ніе, изба́вле́ніе.

Uraz, -u, *м. Стар.* уши́бъ, поврежде́ніе, ра́на; || оби́да, оскорбле́ніе, *см.* Uraza; || преткнове́ніе, препя́тствіе, препо́на; || *см.* Ruptura.

Uraza, -y, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе. **Mieć urazę do kogo**, быть кѣмъ недово́льнымъ, пита́ть неудово́льствіе про́тивъ кого́, серди́ться на кого́.

Urażać, Urazić, ушиба́ть, ушиби́ть, повреждать, повреди́ть, ра́нить, пора́нить, развере́живать, развереди́ть; || оскорбля́ть, оскорби́ть, разсерди́ть, обижа́ть, оби́дѣть. || **Urażać się, Urazić się**, ушиба́ться, ушибиться; || оскорбля́ться, оскорби́ться, обижа́ться, оби́дѣться, разсерди́ться, раздража́ться, раздражи́ться.

Urazitelność, *см.* Urażliwość.

Urazitelny, *см.* Urażliwy.

Urażliwie. *Нар.* оскорби́тельно.

Urażliwość, -ści, *ж.* оби́дчивость, щекотли́вость; || раздражи́тельность, чувствительность; || *Мед.* неиалечи́мость ра́ны.

Urażliwy, оби́дчивый, щекотли́вый; || раздражи́тельный, чувстви́тельный.

Urażony, оби́женный, оскорблённый.

Uregestrować, Urejestrować, внести́ въ спи́сокъ.

Uregulować, *см.* Regulować.

Uret, *см.* Urzet.

Urlop, -u, *м.* о́тпускъ, **увольне́ніе. Na urlopie**, въ отпуску́.

Urlopnik, -a, Urlopowany, -ego, *м.* находя́щійся въ отпуску́, отпускно́й.

Urlopowanie, -nia, *ср.* вы́дача о́тпуска.

Urlopowany, находя́щійся въ отпуску́.

Urna, -y, *ж.*, *см.* Popielnica.

Urobić, *см.* Urabiać.

Urobiony, сдѣ́ланный, вы́работанный, состáвленный, пригото́вленный, приспособленный.

Drobny, удо́бный для обрабо́тки, для отдѣ́лки; || ко́вкій, тягу́чій (*о металлахъ*).

Uroczo, *Нар.* очарова́тельно, восхити́тельно, плѣни́тельно.

Uroczy, очарова́тельный, восхити́тельный, плѣни́тельный.

Uroczyć, загова́ривать, заколдо́вывать, обвора́живать, очаро́вывать.

Uroczyście, торже́ственно.

Uroczysko, -a, Uroczyczoze, -a, *ср.* уро́чище, межево́й знакъ, приро́дная межа.

Uroczystość, -ści, *ж.* торжество́, пра́зднество, пра́здноваше. **Uroczystość małżeńska**, бра́чный обря́дъ.

Uroczysty, торже́ственный, пра́здничный.

Uroda, -y, *ж.* ростъ, станъ, оса́нка; || ста́тность, стро́йность, благообра́зіе, красота́, краси́вость.

Urodliwy, Urodny, *см.* Urodziwy.

Urodzaj, -ju, *м.* урожа́й.

Urodzajność, -ści, *ж.* плодоро́діе, плодоро́дность.

Urodzajny, плодоро́дный, плодоно́сный.

Urodzenie, nia, *ср.* роды, рожде́ніе; || произведе́ніе; || родъ, происхожде́ніе. **Człowiek dobrego urodzenia**, человѣкъ зна́тнаго ро́да, происхожде́нія.

Urodzić, Urodzić się, *см.* Rodzić, Rodzić się.

Urodzinny, относя́щійся ко дню рожде́нія.

Urodziny, -dzin, *мн.* день рожде́нія.

Urodziwość, -ści, *ж.* благообра́зіе, краси́вость, стро́йность.

Urodziwy, благообра́зный, краси́вый, стро́йный.

Urodzony, рождённый, урождённый. **Dobrze urodzony**, зна́тнаго ро́да, происхожде́нія.

Uroić, Uroić się, *см.* Roić.

Urojenie, -nia, *ср.* при́зракъ, мечта́, и́мѣра, обма́нъ, заблужде́ніе.

Urojony, мечта́тельный, при́зрачный, вообража́емый, ини́мый, вы́думанный.

Urok, -u, *м.* очарова́ніе, очарова́тельность, пре́лесть; || за́говоръ, загова́риваніе, нашёптываніе, колдовство́; || по́рча, сглазъ, изуро́чиваніе.

Urokliwy, уро́чливый.

Uron, -u, *м.* уро́нъ, ущербъ, убы́ль, убы́токъ.

Uronić, уроня́ть, растра́тить.

Uonienie, -nia, *ср.* растра́та.

Urość, *см.* Rosnąć.

Urościć, вы́ростить; || **Urościć co sobie**, вбить себѣ́ что́ въ го́лову, вообража́ть.

Urościć pretensją do czego, имѣть большія претéнзіи *или* притязáнія на что́-нибудь, много о себѣ дýмать

Urosić, *см.* **Rosić, Zrosić.**

Urost, -u, *м.* ростъ, величинá, высотá.

Uroszczenie, -nia, *ср.* притязáніе, трéбовательность.

Urównać, *см.* **Równać.**

Urównanie, *см.* **Równanie.**

Urt, *см.* **Hurt.**

Uruchomić, привести́ въ движéніе.

Uruchomienie, -nia, *ср.* приведéніе въ движéніе.

Urwa, -y, *ж.* обры́въ, обвáлъ, *см.* **Urwisko**; || глы́ба; || **Urwy, Urw**, *мн.* дрáка, схвáтка, потасóвка. **Na urwę z kim iść**, на urwisz, схвати́ть, сорвáть, какъ-нибудь обману́ть. **Robić na urwę**, дѣлать какъ ни попáло.

Urwaniec, -ńca, *м.* ви́сѣльникъ, бездѣльникъ, воръ. мошéнникъ.

Urwipołeć, -cia, Urwis, Urwisz, -a, *м.* ворúшка, мазýрикъ, мошéнникъ.

Urwisko, -a, *ср.* обвáлъ, обры́въ; || провáлъ, прóпасть; || утёсъ.

Urwisto, обры́висто, крýто.

Urwisty, обры́вистый, крутóй, утёсистый.

Urwisz, Urwis, -a, *м.* плутъ, ворúшка, мазýрикъ; || негодáй, сорванéцъ.

Urychlić, ускорúть; || поторопúть.

Urына, -y, *ж.* мочá, урúна.

Urynny, Urynowy. мочевóй.

Urywać, Urwać, прерывáть, прервáть, отрывáть, оторвáть; || * утаúть, удержáть что́-нибудь, поживúться чѣмъ-нибудь, сорвáть. * **Urwało mu się w mowie**, занялся въ разговóрѣ, сталъ, пришёлъ въ тупúкъ. || **Urywać się, Urwać się**, срывáться, сорвáться, отрывáться, оторвáться.

Urywczo, отры́вочно, урывками, укрáдкою.

Urywczy, отры́вочный.

Urywek, -wka, *м.* отры́вокъ.

Urywkowo, отры́вочно, безсвя́зно, безпорядочно.

Urywkowy, отры́вочный, безсвя́зный, безпоря́дочный.

Urząd, -ędu, *м.* чинъ, дóлжность, звáніе, служéбная обя́занность; || присýтственное мѣсто. управлéніе. **Piastować urząd**, отправлять дóлжность. **Złożyć urząd**, отказáться отъ дóлжности. **Urząd sądowy**, судéбное мѣсто. **Urząd publiczny**, прокурóрскій надзóръ. **Urząd pocztowy**, почтовóе управлéніе. **Urząd lekarski**, врачéбная упрáва. **Urząd doradczy**, совѣщáтельное присýтствіе. **Urząd leśny**, лѣсно́е управлéніе. **Z urzędu**, по дóлжности, по слýжбѣ, по усмотрѣнію, по трéбованію (*суда*). **Sąd nakazał to z urzędu**, судъ предписáлъ э́то по собственному усмотрѣнію. || * **Na urząd, позакáзу, наказáъ, нарóчно.**

Urządzać, Urządzić, устрóивать, устрóить, приводúть, привестú въ порядóкъ, располагáть, расположúть, учреждáть, учредúть, основывать, основáть, устанáвливать, установúть. || **Urządzać się, Urządzić się**, устрóиваться, устрóиться, располагáться, расположúться, основываться, основáться, устанáвливаться, установúться, учреждáться, учредúться, обзаводúться, обзавестúсь, заводúться, завестúсь дóмомъ.

Urządzający, учредúтельный, устроúтельный, распорядúтельный.

Urządzanie, Urządzenie, -nia, *ср.* устрóйство, учрежденіе, заведéніе, назначéніе, распоря́женіе, управлéніе, постановлéніе, приведéніе въ порядóкъ размѣщéніе. **Urządzenie lasów**, лѣсоустрóйство.

Urządziciel, -a, *м.* распорядúтель.

Urządzony, устрóенный. учреждённый, расположенный, заведённый, приведённый въ порядóкъ.

Urzec, *см.* **Urzekać.**

Urzeczywistniać, Urzeczywistnić, осуществля́ть. осуществúть, исполня́ть, испóлнить. || **Urzeczywistniać się, Urzeczywistnić się**, осуществля́ться, осуществúться, исполня́ться, испóлниться, сбывáться. сбы́ться.

Urzędniczka, -i, *ж.* чинóвница, жена́ чинóвника.

Urzędniczy, чинóвничій.

Urzędnik, -a, *м.* чинóвникъ, должностно́е лицó. **Urzędnik aktowy**, нотáріусъ. **Urzędnik do pisma**, канцелáрскій чинóвникъ.

Urzędować, занимáть, отправля́ть дóлжность, состоя́ть на слýжбѣ.

Urzędowanie, -nia, *ср.* правлéніе, управлéніе; || дóлжность, служéбная обя́занность, отправлéніе дóлжности.

Urzędownie, Urzędowo, оффиціáльно, по слýжбѣ.

Urzędowy, Urzędowny, оффиціáльный, служéбный.

Urzędujący, состоя́щій на слýжбѣ.

Urzekać, Urzec, урóчить, пріурóчить, приворáживать, приворожúть; || заговáривать, заговорúть, нашёптывать, нашептáть, заколдóвывать, заколдовáть.

Urzet, -u, *м. Бот.* вáйда, синúльщикъ (*растéніе*).

Urzetelniać, Urzetelnić, исполня́ть, испóлнить, совершáть, совершúть, доказывать, доказáть на дѣлѣ, сдéрживать. сдержáть дáнное слóво *или* обѣщáніе; || пересмáтривать, пересмотрѣть, повѣря́ть, повѣрить (*счётъ*). || **Urzetelniać się**, **Urzetelnić się**, выплáчивать, выплатить долгъ, расквитáться, разсчитáться.

Urzetelnienie, -nia, *ср.* исполненіе, осуществлéніе; || повѣрка, свѣрка.

Urzezać, отрѣзать.

Urznięcie, -cia, *ср.* обрѣзъ, отрѣзъ.

Urzucać, Urzucić, попада́ть, попа́сть, **обнива́ть**, **сбить**. **Urzucić dziewięć kręgłów, сбить**, **свали́ть**, де́вять ке́глей.

Urzynać, Urznąć (*Стар.* **Urzezać**), урѣ́зывать, урѣ́зать, отрѣ́зывать, отрѣ́зать; || *Хир.* отнима́ть, отня́ть, отрѣ́зывать, **отрѣ́зать**; || ***Urznąć kogo**, уда́рить кого́, нанести́ кому́ си́льный уда́ръ. || **Urzynać się, Urznać się**, **обрѣ́зываться**, обрѣ́заться; || зарѣ́заться.

Urzynanie, -nia, *ср.* **отрѣ́зываніе**; || *Хир.* отнима́ніе (*руки́ и т. п.*).

Usadka, Usadzka, -i, *ж.* **заса́да**.

Usadowić, Usadowić się, *см.* **Sadowić**.

Usadowiony, водворённый, **упро́ченный**, **возведённый**, утверждённый.

Usadzać, Usadzić, **сажа́ть**, **поса́дить**, **уса́живать**, **усади́ть**, **насажда́ть**, **насади́ть**, **засади́ть**. || **Usadzać się, Usadzić się**, **наса́живать**, **наса́сть** (*на кого́*), **напада́ть**, **напа́сть**, напуска́ться, напусти́ться, **нава́ливаться**, **навали́ться**, **притѣсня́ть**, **притѣсни́ть**, **придира́ться**, **придра́ться**.

Usamowolnić, **освободи́ть**. **отпусти́ть на во́лю**. **Usamowolnić włościan**, **освободи́ть** отъ крѣпостно́й зави́симости.

Usamowolnienie, -nia, *ср.* **освобожде́ніе**; || **отпускъ на во́лю** (*рабо́въ*), **освобожде́ніе отъ крѣпостно́й зави́симости**; || **эмансипа́ція**; || *Юрид.* **призна́ніе самостоя́тельности**.

Uschłość, -ści, *ж.* **сухость**, **за́суха**, **сушь**.

Uschły, **засо́хшій**, **сухо́й**.

Uścielać, Uścielać, Usłać, **стлать**, **постила́ть**, **постла́ть**, **укла́дывать**, **уложи́ть**, **разкла́дывать**, **разложи́ть**. || ***Пролага́ть**, **пробива́ть** (*доро́гу*).

Uścisk, -u, *м.* **объя́тіе**.

Uściskać, Uścisnąć, **обнима́ть**, **обня́ть**.

Uściskanie, Uściśnienie, -nia, *ср.* **обнима́ніе**, **объя́тіе**.

Usiadać, Usiąść, Usieść, сади́ться, **сѣсть**. **Na gardle komu usieść**, **насѣсть**, **напусти́ться** на кого́, **одолѣ́ть** кого́.

Usiadka, -i, *ж.* **посидѣ́лки**, *мн.*; || **присѣ́сть**.

Usiarkować, Usiarczyć, **насы́ривать**, **сѣ́рить**.

Usidlać, Usidlić, **лови́ть силка́ли**, **пойма́ть** въ сѣ́ти, || **Usidlać się, Usidlić się**, **попа́сть** въ сѣ́ти, въ ловýшку, въ силки́.

Usiedzieć, **усиде́ть** (*на одно́мъ мѣст. п.*), **посиде́ть**. || **Usiedzieć się**, **насиде́ться**.

Usiekać, Usiec, **отсѣка́ть**, **отсѣ́чь**, **отрубáть**, **отрубúть**.

Usiłek, -łku, *м.* **уси́лie**, напряже́ніе **силъ**.

Usilnie, уси́льно, неосла́бно, неотступно, **настóйчиво**.

Usilny, уси́льный, неотступный, **настóйчивый**, **неосла́бный**.

Usiłować, уси́ливаться, напряга́ть **си́лы свои́ къ достиже́нію** чего́-либо, **стара́ться**, **пе́чься**, **забóтиться**.

Usiłowanie, -nia, *ср.* **уси́лie**, **ре́ніе**, **стара́ніе**; || **покуше́ніе**. **Usiłowanie przestępstwa**, **покуше́ніе на преступле́ніе**.

Uskakiwać, *см.* **Uskoczyć**.

Uskąpiać, Uskąpić, **уменьша́ть**, **уменьши́ть**, **убавля́ть**, **уба́вить**, **отка́зывать**, **отказа́ть себѣ́ въ чёмъ**.

Uskarbić, *см.* **Skarbić**.

Uskarżać się na kogo, na co, **жа́ловаться на кого́**, **на что́**. **Uskarżać się komu, przed kim**, **сѣтовать**, **выража́ть свои́ жа́лобы** пе́редъ кѣ́мъ, **ропта́ть**.

Usklepiać, Usklepić, **выводи́ть**, **вы́вести сво́ды**.

Usklnić, **вы́полировать**, **вы́шлифовать**, **вы́лощить**.

Uskoczyć, отскочи́ть, **избѣ́гнуть**. **Uskoczyć na bok, na stronę**, **отскочи́ть въ бокъ**, **въ сто́рону**. **Uskoczyć kary**, **избѣ́гнуть наказа́нія**.

Uskok, -u, *м.* **скачо́къ**, **прыжо́къ**.

Uskramiać, Uskromić, **укроща́ть**, **укроти́ть**, **усмиря́ть**, **усмири́ть**, **воздержáть**, **воздержáть**, **обу́здывать**, **обузда́ть**, || **Uskramiać się, Uskromić się**, **укроща́ться**, **укроти́ться**, **смиря́ться**, **смири́ться**, **воздéрживаться**, **воздержáться**.

Uskrobać, соскобли́ть; || ***убѣжáть**, **улизну́ть**, **удра́ть**.

Uskrzydlić, **окрыли́ть**.

Uskrzydlony, **окрылённый**.

Uskrzynąć, Uskrzypnąć, **ущеми́ть**, **прищеми́ть**. || **Uskrzynąć się, Uskrzypnąć się**, **ущеми́ться**, **ущеми́ть** па́лецъ въ две́ряхъ.

Uskubać, Uskubnąć, **ущипну́ть**; || **ощипа́ть** (*пе́рья*), *см.* **Skubać**.

Uskuteczniać, Uskutecznić, **исполня́ть**, **испо́лнить**, **совершáть**, **соверши́ть**, **оканчивать**, **око́нчить**, **приводи́ть**, **привести́ къ концу́**, **доводи́ть**, **довести́ до конца́**; || **осуществи́ть**.

Uskutecznienie, -nia, *ср.* **исполне́ніе**, **выполне́ніе**, **соверше́ніе**, **оконча́ніе**, **приведе́ніе къ концу́**, **доведе́ніе до конца́**; || **осуществле́ніе**; || **Uskutecznienie wypłaty**, **упла́та**, **вы́дача де́негъ**. **Uskutecznienie wpisu na dobrach nieruchomych**, **запи́ска статéй на недви́жимыхъ имýществахъ**.

Uskwarzyć, изжáрить.

Usłać, *см.* **Uścielać**.

Usłachcać, Usłachetniać, *см.* **Uszlachcać, Uszlachetniać**.

Usławić, *см.* **Sławić**.

Usłonić, предохрани́ть, **укры́ть**, **заслони́ть**. || **Usłonić się**, **укры́ться** (*отъ кого́*), **избѣжáть** (*кого́*), **заслони́ться** (*отъ кого́*).

Usłuchać, послýшаться, послѣдовать **чьемý-либо совѣ́ту**.

Usługa, -i, *ж.* **услýга**.

Usługacz, -a, *м.* **служи́тель**, **прислýжникъ**, **слугá**.

Usługiwać, услýживать, прислýживать.

Usługiwanie, **-nia**, *ср.* услу́живание, уго-жде́ние.

Usłużnie, услу́жливо, обяза́тельно.

Usłużność, **-ści**, *ж.* услу́жливость.

Usłużny, услу́жливый, уго́дливый, гото́вый къ услу́гамъ.

Usłużony, воспо́льзовавшійся услу́гою.

Usłużyć, услужи́ть.

Usłyszeć, услы́шать.

Usmarkać się, засморка́ться, запа́чкаться сопля́ми.

Uśmiać się, нахохота́ться, насмѣ́яться вдо́воль.

Uśmiech, **-u**, *м.* улы́бка.

Uśmiechać się, **Uśmiechnąć się**, улыба́ться, улыбну́ться.

Uśmiechliwy, улыба́ющійся, весёлый.

Uśmierzać, **Uśmierzyć**, укроща́ть, укроти́ть, усмири́ть, усмиря́ть, обу́здывать, обуздать, унима́ть, уня́ть, успока́ивать, успоко́ить, утоли́ть, утоля́ть. **Uśmierzyć gniew czyj**, **udержа́ть**, **смягчи́ть чей гнѣвъ**. **Uśmierzyć ból**, уня́ть боль. **Uśmierzyć głód**, **pragnienie**, **утоли́ть го́лодъ**, **жа́жду**. **Uśmierzyć bunt**, **подави́ть**, **усмири́ть** бунтъ.

Uśmierzający, **успокои́тельный**, утоля́ющій, **смягча́ющій**, мягчи́тельный.

Uśmierzanie, **Uśmierzenie**, **-nia**, *ср.* усмире́ние, **обузда́ние**, укроще́ние, унима́ние, утоле́ние, смягче́ние, успоко́ение.

Usmolić, **Usmolić się**, *см.* **Smolić**.

Usnąć, *см.* **Usypiać**.

Usnadnić, облегчи́ть, **спосо́бствовать**.

Uśniedzić, **покры́ть ржа́вчиною**. || **Uśniedzić się**, ржа́вѣть, заржа́вѣть.

Usnować, **Usnuć**, ссучи́ть; || **сде́лать осно́ву** (*для ткани*); || ***спу́тать**, **запу́тать**, связа́ть; || ***вы́думать**, **вы́мыслить**, **заду́мать**, **изобрѣсти́**.

Uspakajać, **Uspokajać**, **Uspokoić**, успока́ивать, успоко́ить, утиша́ть, ути́шить, укроща́ть, укроти́ть, унима́ть, уня́ть, утоля́ть, **утоли́ть**. || **Uspakajać się**, **Uspokoić się**, **успока́иваться**, **успоко́иться**, утиха́ть, ути́хнуть, стиха́ть, сти́хнуть.

Uspakajanie, **Uspokojenie**, **-nia**, *ср.* успока́ивание, успоко́ение.

Uśpić, *см.* **Usypiać**.

Uśpienie, **-nia**, *ср.* усыпле́ние.

Usprawnić (**rzekę**), **сде́лать ре́ку судохо́дною**.

Usprawnienie, **-nia**, *ср.* **приведе́ние ре́ки въ судохо́дное состоя́ние**.

Uspokoić, *см.* **Uspakajać**.

Uspokoiciel, **-a**, *м.* **успокои́тель**, **успоко́итель**.

Uspokojenie, *см.* **Uspakajanie**.

Usposabiać, **Usposobić**, обуча́ть, обучи́ть, **наставля́ть**, **наста́вить**, **приспособля́ть**, **приспосо́бить**, **приготовля́ть**, **пригото́вить**, **подготовля́ть**, **подгото́вить**. **Usposabiać kogo na śmierć**, **приготовля́ть кого́ къ сме́рти**.

Usposabianie, **-nia**, *ср.* **приготовле́ние**, подготовле́ние, **приспособле́ние**.

Usposobienie, **-nia**, *ср.* **спосо́бность**, скло́нность, расположе́ние; || **приготовленность**, настрое́ние.

Usprawiedliwiać, **Usprawiedliwić**, опра́вдывать, оправда́ть, извиня́ть, извини́ть. || **Usprawiedliwiać się**, **Usprawiedliwić się**, опра́вдываться, оправда́ться, извиня́ться, извини́ться.

Usprawiedliwiający, **уважи́тельный**, заслу́живающій внима́нія.

Usprawiedliwianie, **Usprawiedliwienie**, **-nia**, *ср.* оправда́ние, извине́ние. **Usprawiedliwienie powodów**, объясне́ніе причи́нъ.

Ussać, высосать.

Usta, **-ust**, *мн.* ротъ, уста́; || гу́бы. **Co w ustach**, *или* **w uściech**, **to i w sercu**, что на душѣ, то и на языкѣ. **Nie śmieć ust otworzyć**, не смѣть откры́ть рта. **Zatkać komu usta**, **зажа́ть кому́ ротъ**, **заста́вить** его́ замолча́ть. **Nowina ta z ust do ust przechodzi**, э́та но́вость повторя́ется всѣ́ми, облета́етъ всѣхъ.

Ustać, *см.* **Ustawać**.

Ustalać, **Ustalić**, утвержда́ть, утверди́ть, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, упро́чивать, упро́чить.

Ustalenie, **-nia**, *ср.* утвержде́ніе укрѣпле́ніе, упроче́ніе. *Юрид.* **Ustalenie własności**, укрѣпле́ніе пра́ва со́бственности.

Ustanawiać, **Ustanowić**, устана́вливать, установи́ть, постана́вливать, постанови́ть, учрежда́ть, учреди́ть, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Ustanek, **-nku**, *м.* остано́вка, переры́въ. **Bez ustanku**, безпреры́вно, безпреста́нно.

Ustanie, **-nia**, *ср.* прекраще́ние, *см.* **Ustawanie**.

Ustanowiciel, **-a**, *м.* учреди́тель, осно-ва́тель.

Ustanowienie, **-nia**, *ср.* установле́ніе, постановле́ніе, учрежде́ніе. *Юрид.* **Ustanowienie przedmiotu czynu**, обнару́женіе происше́ствія.

Ustąpić, *см.* **Ustępować**.

Ustąpienie, *см.* **Ustępowanie**.

Ustatecznić, *см.* **Ustatkować**.

Ustatkować, **Ustatecznić co**, **укрѣпи́ть**, утверди́ть, упро́чить; || повѣ́рить, **поста́вить** (*часы*); || **Ustatkować kogo**, **остепени́ть**, **сдѣлать степе́ннымъ**, **образу́мить** кого́. || **Ustatkować się**, **остепени́ться**; || **ути́хнуть**, **успоко́иться**.

Ustawa, **-y**, *ж.* положе́ніе; || **учрежде́ніе**, **постановле́ніе**, **установле́ніе**, **уложе́ніе**, **уста́въ**, **стату́тъ**, **регла́ментъ**; || **зако́нъ**. **Ustawa zasadnicza**, основно́й зако́нъ. **Ustawa karna**, уложе́ніе о наказа́ніяхъ уголо́вныхъ и **исправи́тельныхъ** (*см.* **Prawo**). **Ustawa towarzystwa**, **akademji**, **уста́въ** о́бщества, акаде́міи. **Ustawa stęplowa**, **уста́въ о ге́рбовой по́шлинѣ**. **Ustawa miejska**, **городско́е положе́-**

Ustawa włościańska, положе́ніе о крестья́нахъ.

Ustawać, Ustać, переста́ть, переста́ть, прерыва́ться, прерва́ться, ока́нчиваться, око́нчиться, прекраща́ться, прекрати́ться; || **ustawáć**, уста́ть, отставáть, отста́ть, утомля́ться, утоми́ться; || **ustoя́ć** (*на ногáхъ, на мѣстѣ*); || *Юрид.* **Ustawać roku**, яви́ться въ судъ въ назна́ченный срокъ. || **Ustawać się, Ustać się**, уста́иваться, **устоя́ться**, отста́иваться, отстоя́ться (*о жи́дкостяхъ*).

Ustawanie, Ustanie, -nia, *ср.* **остано́вка**, прекраще́ніе, **прерва́ніе, переры́въ, переме́жка.**

Ustawca, -y, *м.* **учреди́тель**, основа́тель, законода́тель. *см.* Ustanowiciel.

Ustawiać, Ustawić, устáвлять, устáвить, разставля́ть, разста́вить, устана́вливать, установи́ть, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ. **Ustawiać wojsko**, постро́ить во́йско.

Ustawicznie, безпреста́нно, безпреры́вно, безъ переме́жки.

Ustawiczność, -ści, *ж.* безпрерывность; || сто́йкость, твёрдость, усто́йчивость.

Ustawiczny, Ustawny, безпреста́нный, безпрерывный; || сто́йкій, твёрдый, усто́йчивый.

Ustawienie, -nia, *ср.* **устано́вка**, размѣще́ніе; || *Плотн.* **Ustawienie do pionu**, вы́вѣска.

Ustawodawca, -y, *м.* **законода́тель**, *см.* Prawodawca.

Ustawodawczy, законода́тельный.

Usteczka, -czek, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ротóкъ, гу́бки.

Ustęp, -u, Ustępek, -pku, *м.* **отступле́ніе**; || **Ustępek**, уклоне́ніе, удале́ніе. **Ustępek słońca od równika**, уклоне́ніе, удале́ніе со́лнца отъ экватора; || **Ustęp** (**w dziele literackiém**), эпизо́дъ, вво́дный разска́зъ; || отдѣльная статья́, парагра́фъ; || *Архит.* усту́пъ, усту́покъ; || *Грам.* кра́сная строка́. **Od ustępu**, отъ строки́; || **Ustęp morza**, отли́въ морско́й. **Prosić kogo na ustęp**, отвести́, попроси́ть кого́ въ сто́рону. **Na ustęp!** въ сто́рону! на́ бокъ! *Юрид.* **Na ustępie**, въ закры́томъ засѣда́ніи, при закры́тыхъ дверя́хъ.

Ustępny, усту́пчивый, снисходи́тельный; || избѣга́ющій, скрыва́ющійся, **не** жела́ющійся пока́зываться на глаза́ кому́.

Ustępować, Ustąpić, отступа́ть, отступи́ть, ретирова́ться; || оставля́ть. || **Odstępować komu**, уступа́ть, уступи́ть. || **Ustępować komu czego**, отдава́ть, предава́ть, **предоставля́ть** (*что-либо кому*). || **Ustąpić со z ceny**, уступи́ть, сдѣлать усту́пку въ цѣнѣ, сба́вить цѣну.

Ustępowanie, Ustąpienie, -nia, *ср.* **отступле́ніе**, усту́пка. **Ustępowanie morza**, **отли́въ мо́ря. Ustąpienie ceny**, усту́пка **въ цѣнѣ**, сба́вка, пониже́ніе цѣны.

Ustępstwo, -a, *ср.* **усту́пка, сба́вка.**

Usterk, -u, (Ustyrk), *м.* **спотыка́ніе**; || **преткнове́ніе, препо́на**; || * **погрѣ́шность, недоста́токъ, оши́бка, про́махъ**, оплóшность.

Usterkać się, Usterknąć się, спотыка́ться, споткну́ться; || **ошиба́ться, ошиби́ться**, промахну́ться, сплоховáть.

Usterkliwy, спотыкли́вый, спотыка́ющійся.

Ustka, *род. п.* **Ustek**, *мн. Умен.* (*см.* **Usta**), ро́тикъ, гу́бки.

Ustnie, *Нар.* **изу́стно, слове́сно, на слова́хъ.**

Ustny, **изу́стный, слове́сный, на слова́хъ.**

Ustoiny, -in, *мн.* **подо́нки, отсто́й, оса́докъ.**

Ustosować, *см.* **Stosować.**

Ustrajać, Ustroić, украша́ть, **укра́сить**, убира́ть, убра́ть, наряжа́ть, **наряди́ть.**

Ustraszyć, устра́шить, ужасну́ть, испуга́ть; || **Ustraszyć się, устраши́ться**, ужасну́ться, испуга́ться.

Ustrojenie, *см.* **Strojenie.**

Ustrojony, укра́шенный, у́бранный, разря́женный.

Ustroń, -ni, *ж.* **Ustronie, -nia**, *ср.* (*Стар.* **Ustronek, -nku**, *м.*), уедине́ніе, уедине́нное мѣсто, убѣ́жище.

Ustronny, уедине́нный, пусты́нный.

Ustrzał, -u, *м.* **простре́лина**; || **о́пухоль на кости́.**

Ustrzedz, убере́чь, устере́чь; || **Ustrzedz się, убере́чься, остере́чься.**

Ustrzelenie, -nia, *ср.* **вы́стрѣлъ.**

Ustrzelić, застрѣли́ть.

Ustrzelony, застрѣленный.

Ustrzeżenie się (**czego**, *или* **od czego**), **-nia się**, *ср.* **сбереже́ніе**, предохране́ніе себя́ (*отъ чего́*).

Ustrzygać, Ustrzydz, остри́гать, **стри́чь**, подстри́гать, подстри́чь.

Ustrzyżki, -żek, Ustrzyżyny, -żyn, *мн.* **обрѣ́зки, отрѣ́зки**; || **нага́ръ** (*на свѣчѣ*).

Ustyrk, *см.* **Usterk.**

Ustyrkać się, *см.* **Usterkać się.**

Ustyrkliwy, *см.* **Usterkliwy.**

Usubstancjonować, изложи́ть, **предста́вить** подро́бно су́щность предме́та.

Usu capio, *зе́мская да́вность*, *см.* **Preskrypcja.**

Usunięcie, -cia, *ср.* **отклоне́ніе**; || **переме́щеніе.**

Ususzyć, вы́сушить.

Usuwać, Usunąć, отсо́вывать, отсу́нуть, отодвига́ть, отодви́нуть; || * **удаля́ть, удали́ть, устраня́ть, устрани́ть. Usunąć od urzędu**, удали́ть отъ до́лжности, отста́вить отъ слу́жбы, дать отста́вку. **Usuwać się, Usunąć się**, отсо́вываться, отсу́нуться, отодвига́ться, отодви́нуться; || удаля́ться, **удали́ться, устраня́ться, устрани́ться.**

Usuwanie, -nia, **Usunięcie**, -cia, *ср.* удале́ніе, отстраненіе. **Usunięcie od urzędu**, отста́вка, удале́ніе, отрѣше́ніе отъ до́лжности.

Uświęcać, **Uświęcić**, освящать, освяти́ть; || * утверждать, утверди́ть; || укорени́ть, укорени́ть, упро́чивать, упро́чить; || * опра́вдывать, оправда́ть. **Czas uświęcił ten zwyczaj**, вре́мя освяти́ло э́тотъ обы́чай. **Cel uświęca środki**, цѣль опра́вдываетъ сре́дства.

Uświetniać, **Uświetnić**, прославля́ть, просла́вить, отлича́ть, отли́чить.

Usychać, **Uschnąć**, со́хнуть, засо́хнуть, вя́нуть, уви́нуть, высыха́ть, вы́сохнуть.

Usymplifikować, упрости́ть.

Usypiać, **Uśpić**, усыпля́ть, усыпи́ть; || убаю́кать (*дитя*); || * **Uśpić ból**, уня́ть боль. || **Usypiać**, **Usnąć**, засыпа́ть, засну́ть.

Usypnia, -ni, *ж. Горн.* нано́сная поро́да.

Usypywać, **Usypać**, усыпа́ть, усы́пать, отсыпа́ть, отсы́пать, убавля́ть, уба́вить; || усыпа́ть, усы́пать, покрыва́ть чѣмъ либо сыпу́чимъ.

Uszak, -a, *м.* нали́чникъ (*у о́кон и дверей*).

Uszanować, почти́ть, уважить.

Uszanowanie, -nia, *ср.* почте́ніе, уваже́ніе.

Uszargać, загрязни́ть, замара́ть гря́зью. || **Uszargać się**, загрязни́ться, замара́ться гря́вью.

Uszarpnąć, вы́дернуть, вы́рвать, оторва́ть, отодра́ть.

Uszatek, -tku, *м. Неуп.* ушо́къ.

Uszaty, ушастый.

Uszczerać, отколо́ть, нащепа́ть, наруби́ть.

Uszczerbek, -bku, *м.* щерби́на, зазу́брина; || ущербъ, уро́нъ, убы́токъ.

Uszczerbiać, **Uszczerbić**, зазу́бривать, зазу́брить; || причини́ть, причиня́ть убы́токъ, наноси́ть, нанести́ вредъ, уменьша́ть, уменьши́ть; || нарушать, наруши́ть.

Uszczęśliwiać, **Uszczęściać**, **Uszczęśliwić**, осчастли́вливать, осчастли́вить.

Uszczęśliwiony, осчастли́вленный, облагодѣтельствованный.

Uszczknąć, сорва́ть, защипну́ть, сломи́ть; || ужа́лить, укуси́ть; || * ущипну́ть.

Uszczuć, **Uszczwać**, затравить (*зайца*).

Uszczuplać, **Uszczuplić**, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить.

Uszczypek, -pku, *м. Стар.* щепо́тка, *см.* **Odrobina**; || ущербъ, у́быль, вредъ; || **Uszczypek**, -pku, *м.* **Uszczypka**, -i, *ж.* ко́лкое, язви́тельное сло́во.

Uszczypliwość, -ści, *ж.* ко́лкость, язви́тельность, злорѣчіе, злоязы́чіе.

Uszczypliwy, ко́лкій, язви́тельный, злоязы́чный, злорѣчи́вый.

Uszczypnąć, ущипну́ть; || уколо́ть, кольну́ть, уязви́ть; || раздражи́ть, разсерди́ть.

Uszka, -i, *ж.* уховёртка.

Uszkadzać, **Uszkodzić**, повреждать, повреди́ть.

Uszko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Ucho**), ушко́; || мо́чка, испо́дняя, мя́гкая часть у́ха, въ кото́рую же́нщины вдѣва́ютъ се́рьги; || **Uszko u trzewików**, клю́ша; || **Uszko igłane**, игольное ушко́; || ушко́ (*у сосу́да, у ча́шки*); || *Бот.* мы́шій уто́къ (*расте́ніе*). || *Бот.* крыло́ покрыва́ющее цвѣто́къ.

Uszkodzenie, -nia, *ср.* поврежде́ніе.

Uszlachcać, **Uszlachcić**, жа́ловать, пожа́ловать дворя́нствомъ. || **Uszlachcić się**, получи́ть дворя́нство.

Uszlachcenie, -nia, *ср.* пожа́лованіе дворя́нскаго досто́инства.

Uszlachcony, облагоро́женный; || возведённый въ дворя́нство.

Uszlachetniać, **Uszlachetnić**, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвы́сить; || возвести́ въ дворя́нство.

Usznica, -y, *ж. Бот.* волды́рникъ (*расте́ніе*).

Uszny, у́шный. **Spowiedź uszna**, и́споведь на́ ухо свяще́ннику. **Paleo uszny**, низи́нецъ.

Uszyć, *см.* **Szyć**.

Uszyca, -y, *ж. Бот.* стре́льная трава́.

Uszychtować, *см.* **Szychtować**.

Uszykować, *см.* **Szykować**.

Utaczać, **Utoczyć**, цѣди́ть, нацѣди́ть; || выта́чивать, вы́точить, обта́чивать, обточи́ть.

Utaić, **Utaić się**, *см.* **Taić**.

Utajenie, *см.* **Tajenie**.

Utalentowanie, -nia, *ср.* дарова́ніе, дарови́тость.

Utalentowany, дарови́тый, тала́нтливый.

Utapiać, **Utopić**, топи́ть, утопи́ть; || растапливать, растопи́ть (*ма́сло*); || погружа́ть, погрузи́ть; || устремля́ть, устреми́ть (*глаза́*); || вонза́ть, вонзи́ть; || углубля́ть, углуби́ть.

Utarcie, *см.* **Ucieranie**.

Utarczka, -i, *ж.* сты́чка, сши́бка, схва́тка, би́тва.

Utargnąć, оторва́ть, вы́рвать.

Utargować, вы́торговать; || продать, наторгова́ть.

Utarty, проло́женный, проби́тый, прото́ренный; || сте́ртый; || утёртый. **Droga utarta**, проби́тая доро́га. **Wyraz utarty**, общепри́нятое, общеупотреби́тельное сло́во. **Sprawa utarta**, обрабо́танное, око́нченное де́ло.

Utensylja, -ij, *мн.* дома́шній скарбъ, у́тварь, ме́бель и про́чія принадле́жности.

Utęskniać, **Utęsknić**, наскуча́ть, наску́чить. || **Utęskniać się**, **Utęsknić się**, скуча́ть, соску́читься.

Utęsknienie, -nia, *ср.* тоска́, ску́ка; || нетерпѣ́ніе. **Z utęsknieniem oczekiwać czego**, съ нетерпѣніемъ ожида́ть чего́.

Utkać, *см.* **Tkać**.

Utknąć, *см.* **Utykać**.

Utknięcie, -cia, *ср.* **спотыка́ніе;** || **вонза́ніе, втыка́ніе, вкола́чиваніе.**

Utkwić, *см.* **Utykać.**

Utłaczać, Utłoczyć, нажима́ть, нажа́ть, придава́ливать, придави́ть; || **души́ть, задуши́ть.** || **Utłoczyć się, задо́хнуться.**

Utłuc, истоло́чь, натоло́чь.

Utłuczony, истолчённый.

Utłumić, заглуши́ть; || **подави́ть, сдержа́ть, затаи́ть;** || **потуши́ть,** *см.* **Tłumić.**

Utłuścić, засáлить, замáслить.

Utoczyć, *см.* **Utaczać.**

Utok, -u, *м.* **утóкъ.**

Utonać, *см.* **Tonąć.**

Utonięcie, -cia, Utonienie, -nia, *ср.* **утопáніе.**

Utoniony, утопýвшій.

Utopić, Utopić się, *см.* **Uopić.**

Utopiony, утóпленный.*__Utopiony w czém,__ погружённый во что́.

Utorować, *см.* **Torować.**

Utracać, Utracić, теря́ть, потеря́ть, тра́тить, утра́тить, лишáться, лиши́ться.

Utrącać, Utrącić, отшиба́ть, отши́бить, отбива́ть, отби́ть.

Utracenie, -nia, *ср.* **утра́та, лише́ніе, поте́ря.**

Utrącony, отши́бенный, отби́тый.

Utrapienie, -nia, *ср.* **му́ка, муче́ніе, безпоко́йство, доса́да, огорче́ніе, прискóрбіе, терáніе, наказáніе. Na moje utrapienie,** къ моемý прискóрбію.

Utrapieniec, -ńca, *м.* **мучи́тель, тира́нъ;** || **поте́рянный, несчáстный человѣкъ.**

Utrata, -y, *ж.* **утра́та, поте́ря, лише́ніе, уро́нъ.** *Юрид.* **Pod utratą prawa,** подъ опасéніемъ **лиши́ться** *или* **утра́тить** прáво (*на что́-либо*).

Utratnica, -y, *ж.* **мото́вка, расточи́тельница.**

Utratnie, расточи́тельно.

Utratnik, -a, *м.* **мотъ, расточи́тель,** *см.* **Marnotrawca.**

Utratność, -ści, *ж.* **мотовствó, расточи́тельность,** *см.* **Marnotrawstwo.**

Utratny, расточи́тельный; || * **су́етный, скоропреходя́щій, бре́нный,** *см.* **Marnotrawny.**

Utrefić, завúть (*во́лосы*).

Utrudniać, Utrudnić, затрудня́ть, затрудни́ть, препя́тствовать, возпрепя́тствовать, причиня́ть затрудне́нія.

Utrudnianie, Utrudnienie, -nia, *ср.* **затрудне́ніе,** препя́тствіе, помѣха.

Utrudniony, тру́дный, затрудни́тельный, причиня́ющій препя́тствіе.

Utrudzenie, -nia, *ср.* **утомле́ніе, изнуре́ніе,** уста́лость.

Utrudzić, утоми́ть, изнури́ть, умýчить.

Utrząsać, Utrząść, Utrząsnąć, стря́хивать, стряхнýть, трясти́, тряхнýть; || **Utrząść się,** растрястúсь.

Utrząśnienie, -nia, *ср.* **тря́ска, потрясе́ніе.**

Utrzeć, *см.* **Ucierać.**

Utrzymać, удержáть.

Utrzymałość, -ści, *ж.* **воздéржность, умѣренность.**

Utrzymanie, -nia, *ср.* **содержáніе, прокормлéніе;** || **соблюдéніе, храненіе. Utrzymanie rachunkowości,** счетовóдство.

Utrzymujący, содержáщій. **Utrzymujący lub Utrzymująca pensją,** содержáтель *или* **содержáтельница пáнсіона. Utrzymujący się przy licytacji,** заторговáвшій.

Utrzymywać, Utrzymać, держáть, содержáть; || **поддéрживать, поддержáть;** || **соблюдáть, соблюстú, хранúть, сохранúть, сохранúть;** || **доказывать, доказáть, утверждáть, утвердúть, подтверждáть, подтвердúть,** *см.* **Twierdzić. Jeden słup utrzymuje całe sklepienie,** одúн столбъ поддéрживаетъ весь сводъ. **Utrzymywać ogień,** поддéрживать огóнь. **Utrzymywać wojsko,** содержáть вóйско. **Utrzymywać gospodarstwo,** содержáть хозя́йство, **занимáться** хозя́йствомъ. **Utrzymywać co w porządku, w dobrym stanie,** сохранúть что́-либо въ порáдкѣ, въ хорóшемъ состоя́ніи. **Utrzymać kogo przy miejscu,** сохранúть за кѣмъ мѣсто. **Utrzymać kogo przy majątku,** помóчь кому́ сохранúть своё имѣніе. **Utrzymuje, że potrafi tego dokazać,** онъ утверждáетъ, что съумѣетъ вы́полнить éто. **Utrzymywać stronę czyję,** поддéрживать чью́-либо сторóну, стоя́ть за кого́. **Utrzymywać czyjeś interesa,** занимáться чьи́ми дѣлáми, вести́ чьи дѣла́. || **Utrzymywać się, Utrzymać się,** держáться, удéрживаться, удержáться; || содержáть себя́, кормúться, прокáрмливаться; || **Utrzymywać się przy czém, nie ustawać** отъ чего́, оставáться при чёмъ; || сохраня́ться, поддéрживаться. **Nie może utrzymać się na nogach,** не мóжетъ удержáться на ногáхъ. **Nie ma z czego utrzymać się,** емý нéчѣмъ содержáть себя́. **Utrzymuje się z pracy rąk swoich,** содéржитъ себя́ трудáми рукъ своúхъ, сóбственными трудáми.

Utrzymywanie, Utrzymanie, -nia, *ср.* содержáніе, **соблюдéніе,** храненіе, сохранéніе, поддéрживаніе; || содержáніе, прокормлéніе, **пропитáніе.**

Utułek, -łku, *м.* **убѣжище,** пристáнище.

Utulenie, -nia, *ср.* **успокоéніе,** унимáніе, унятіе.

Utulić, успокóить, **унять.** || **Utulić się,** успокóиться, утúхнуть.

Utwardzać, Utwardzić, дѣлать, сдѣлать твёрдымъ. || **Utwardzać się, Utwardzić się,** твердѣть, затвердѣть, отвердѣть.

Utwierdzać, Utwierdzić, укрѣплять, укрѣпúть, утверждáть, утвердúть. || **Utwierdzać się, Utwierdzić się,** укрѣплúться, укрѣпúться, утверждáться, утвердúться.

Utwierdzenie, -nia, *ср.* укрѣплéніе, утверждéніе: || *Стат.* твердь небесная

Utwierdziciel, -a, *м.* **укрѣпи́тель, утвердѝтель.**

Utwór, -oru, *м.* **твореніе, созда́ніе, произведе́ніе.**

Utworzenie, -nia, *ср.* **сотворе́ніе, созда́ніе; || образова́ніе; || составле́ніе, установле́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.**

Utworzyć, сотвори́ть, создать; || образова́ть; || соста́вить, установи́ть, учреди́ть, основа́ть, устро́ить.

Utyć, *см.* **Tyć.**

Utykać, Utknąć, Utykać się, спотыка́ться; || Utykać, Utkać, затыка́ть, заткну́ть; || заткáть, * усѣя́ть. Niebo utkane gwiazdami, не́бо, усѣя́нное звѣздами. || Utkwić, Utknąć, втыка́ть, воткну́ть. || Utkwić, Utkwić się, вонзи́ться; || * впечатлѣ́ться, напечатлѣ́ться, врѣзаться. Utkwiło to w mojéj pamięci, э́то врѣзалось въ мою́ па́мять. || Utykać się, Utknąć się, спотыка́ться, споткну́ться.

Utykacz, -a, *м.* **конопа́тчикъ; || * прихра́мывающій.**

Utykanie, -nia, *ср.* **прихра́мываніе, хроми́ніе.**

Utysk, -u, *м.* **Utyskiwanie, -nia,** *ср.* **жа́лоба, сѣтованіе, горева́ніе.**

Utyskiwać, жа́ловаться, сѣтовать, горева́ть, скорбѣ́ть, тужи́ть, печа́литься.

Utyskiwanie, -nia, *ср*, *см.* **Utysk.**

Utyskliwie, жа́лобно, жа́лостно, плачѐвно.

Utyskliwy, жа́лобный, жа́лостный, плачѐвный.

Uwad, -u, *м. Стар.* я́корь.

Uwaga, -i, *ж.* вниманіе; || замѣча́ніе; || разсмотрѣ́ніе; || уваже́ніе; || примѣча́ніе, замѣча́ніе. Ściągnąć na siebie uwagę, обрати́ть на себя́ вниманіе. Godny uwagi, заслу́живающій вниманія, примѣча́тельный, замѣча́тельный. Wziąść co na uwagę, приня́ть во вниманіе, разсмотрѣ́ть. Z uwagi, że....., во уваже́ніе, что....., принима́я въ расчётъ, въ соображе́ніе, во вниманіе къ.....

Uwalać, зава́ля́ть въ грязи́, загрязни́ть, запа́чкать, вы́пачкать, замара́ть. || Uwalać się, запа́чкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Uwalcowanie, -nia, *ср.* **ука́тываніе.**

Uwalić, свали́ть (*сукно́*). || **Uwalić się,** развали́ться, растяну́ться.

Uwałkować, *см.* **Wałkować.**

Uwalniać, Uwolnić, увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю, освобожда́ть, освободи́ть.

Uwarować się, избѣ́гнуть, укло́ни́ться, остерѐчься, предохрани́ть себя́.

Uwarunkowywać, обусло́вливать.

Uwarzyć, *см.* **Warzyć.**

Uważać, Uważyć, замѣча́ть, замѣ́тить, наблюда́ть, наблюсти́; || разсужда́ть, разсуди́ть, смотрѣ́ть, разсма́тривать, разсмотрѣ́ть; || уважа́ть, почита́ть. **Uważ tylko, co czynisz,** разсуди́ то́лько, что ты дѣ́лаешь. **Uważaj na mnie,** смотри́ на меня́, замѣча́й, что я говорю́. **Uważać rzecz z innego stanowiska,** разсма́тривать дѣ́ло съ ино́й то́чки зрѣ́нія. **Uważałem ja to, я э́то** замѣча́лъ. **Uważać ruchy nieprzyjacielskie,** наблюда́ть движе́нія непріятелей. **Uważać kogo za co,** счита́ть кого́ чѣ́мъ. **Uważać kogo za uczciwego człowieka,** счита́ть, признава́ть кого́ че́стнымъ челове́комъ, принима́ть кого́ за че́стнаго челове́ка. || **Uważać się za co, почита́ться, быть почита́ему, уважа́ему, признава́ему.**

Uważanie, Uważenie, -nia, *ср.* замѣча́ніе, наблюде́ніе, вниманіе, разсма́триваніе, || признава́ніе, почита́ніе; || **Uważanie się,** мнѣ́ніе о са́момъ себѣ́, самомнѣ́ніе.

Uważnie, внима́тельно, осмотри́тельно, осторо́жно, разсуди́тельно.

Uważność, -ści, *ж.* внима́тельность, наблюда́тельность; || осмотри́тельность, осторо́жность.

Uważny, внима́тельный, наблюда́тельный; || осмотри́тельный, осторо́жный.

Uwdzięczać, Uwdzięczyć, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Uwdzięczenie, -nia, *ср.* **украше́ніе.**

Uwdzięk, -u, *м.* прикра́са.

Uwędzić, *см.* Wędzić.

Uweselać, Uweselić, увеселя́ть, увесели́ть, развеселя́ть, развесели́ть. || **Uweselać się, Uweselić się,** развеселя́ться, развесели́ться, пріа́тно проводи́ть, провести́ вре́мя.

Uweselenie, -nia, *ср.* **увесе́леніе; || ра́дость, весе́лость.**

Uwiadamiać, Uwiadomić, увѣдомля́ть, увѣдомить, извѣща́ть, извѣсти́ть, донести́, донести́, дава́ть, дать знать, доставля́ть, доста́вить свѣ́дѣніе.

Uwiadomienie, -nia, *ср.* увѣдомле́ніе, извѣще́ніе, донесе́ніе, вѣдомость, доставле́ніе свѣ́дѣнія; || сообще́ніе; || объявле́ніе, продувѣдомле́ніе; || освѣдомле́ніе; || но́вость, вѣсть.

Uwiązanie, -nia, *ср.* **увя́зываніе; || связь, свя́зка, при́вязь.**

Uwiązнąć, *см.* **Uwięznąć.**

Uwiązywać, Uwiązać, увя́зывать, увяза́ть, привя́зывать, привязать, свя́зывать, связа́ть.

Uwidzieć, увѝдѣть, замѣ́тить, усмотрѣ́ть

Uwidzenie, -nia, *ср.* усмотрѣ́ніе. || **Uwidzenie się z kim,** свида́ніе съ кѣ́мъ.

Uwidzialność, -ści, *ж.* произво́льность, произво́лъ, произво́льная власть.

Uwieczniać, Uwiecznić, увѣковѣ́чивать, увѣковѣ́чить, обезсмѐртить.

Uwiędły, *см.* **Zwiędły.**

Uwiędnąć, *см.* **Więdnąć.**

Uwiedziony, обма́нутый, обольще́нный, соблазнѐнный.

Uwielbiać, Uwielbić, обожа́ть, обоготвори́ть; || *Богосл.* **славосло́вить, прославля́ть, велича́ть; || благогове́ть.**

Uwielbiacz, -a, *м.* **обожа́тель, покло́нникъ.**

Uwielbianie, Uwielbienie, -nia, *ср.* **обожа́ніе, обоготворе́ніе; || *Богосл.* восхвале́ніе, прославле́ніе, велича́ніе.**

Uwielbiony, обожа́емый, обоготворе́мый; || **прославля́емый, велича́емый, восхваля́емый.**

Uwieńczenie, -nia, *ср.* **вѣнча́ніе, увѣнча́ніе, коронова́ніе.**

Uwieńczony, увѣнчанный, **корона́нный.**

Uwieńczyć, *см.* **Wieńczyć.**

Uwierać, Uwrzeć, притворя́ть, **притвори́ть.**

Uwiercić, истере́ть, **истоло́чь; || перевертѣть** (*бура́въ*).

Uwierzliwie, довѣ́рчиво, легковѣ́рно.

Uwierzliwość, -ści, *ж.* довѣ́рчивость, легковѣ́рие, легковѣ́рность.

Uwierzliwy, довѣ́рчивый, легковѣ́рный.

Uwierzyć, повѣ́рить, увѣ́ровать.

Uwierzytelnić, уполномо́чить, довѣ́рить.

Uwieść, *см.* **Uwodzić.**

Uwiesić, повѣ́сить. **|| Uwiesić się,** повѣ́снуть, повѣ́ситься.

Uwięź, -zi, *ж.* **привя́зь.**

Uwieźć, *см.* **Uwozić.**

Uwięzić, посади́ть, **заключи́ть,** заточи́ть въ тюрьму́.

Uwięzienie, -nia, *ср.* заключе́ніе, заточе́ніе въ тюрьму́, **тюре́мное** заключе́ніе.

Uwięziony, поса́женный, **заключённый** въ тюрьму́.

Uwięznąć, *см.* **Więznąć.**

Uwijać, Uwić, свива́ть, **свить; || Uwijać kogo w co,** обвива́ть, **обви́ть, обвёртывать,** обверте́ть, **обверну́ть; || Uwijać się, Uwinąć się (w co),** обвёртываться, **обверте́ться,** обверну́ться; || **торопи́ться, спѣши́ть.**

Uwijanie, -nia, Uwicie, Uwinięcie, -cia, *ср.* обвива́ніе, обви́вка, обвёртываніе, **обверте́ніе,** обвёртка.

Uwikłać, Uwikłać się, *см.* **Wikłać.**

Uwikłanie, -nia, *ср.* запу́танность, **замѣша́тельство; || усложне́ніе.**

Uwikłany, запу́танный, **замѣша́нный; || усложнённый.**

Uwilgotnić, *см.* **Wilżyć.**

Uwinięcie, *см.* **Uwijanie.**

Uwinięty, Uwiniony, обвёрнутый, **обви́тый.**

Uwisły, *см.* **Obwisły.**

Uwisnąć, повиснуть.

Uwity, сплетённый **ви́тый.**

Uwłaczać, Uwłóczyć (komu), унижа́ть, **уни́зить,** поноси́ть, порица́ть злосло́вить, **клевета́ть, не** отдава́ть до́лжнаго почте́нія, **поступа́ть съ кѣмъ неуважи́тельно. Uwłaczać czyjéj sławie,** посяга́ть на чью **сла́ву, безсла́вить кого.**

Uwłaczanie, -nia, *ср.* **униже́ніе,** порица́ніе, **злосло́віе, поноше́ніе, клевета́, хуле́ніе, хула́.**

Uwlec, утащи́ть, **увле́чь.**

Uwłoctwo, -a, *ср.* **поноше́ніе, клевета́,** злосло́віе.

Uwłóczenie, -nia, *ср.* таска́ніе взадъ и впередъ; || **Uwłóczenie roli,** борonéніе, бороньба́.

Uwłóczyć, *см.* **Uwłaczać; ||** таска́ть, влачи́ть; || *Агр.* борони́ть, боронова́ть.

Uwłóczyciel, -a, *м.* **хули́тель, клевети́къ.**

Uwodzić, Uwieść, уводи́ть, **увѣсть; ||** проводи́ть, провести́, обма́нывать, **обману́ть,** обольща́ть, **обольсти́ть.**

Uwodziciel, -a, Uwódca, -y, *м.* **обольсти́тель,** соблазни́тель.

Uwolnić, *см.* **Uwalniać.**

Uwolniciel, -a, *м.* **освободи́тель,** избави́тель.

Uwolnicielka, -i, *ж.* **освободи́тельница,** избави́тельница.

Uwolnienie, -nia, *ср.* **увольне́ніе, освобожде́ніе,** избавле́ніе; || изъя́тіе (*изъ чего́*); || разрѣше́ніе, позволе́ніе. **Uwolnienie tymczasowe od kary, od sądu** (ab instantia), вре́менное освобожде́ніе отъ суда́, оставле́ніе въ подозрѣніи. *Юрид.* **Uwolnienie dobrowolne,** сложе́ніе до́лга.

Uwonnić, надушить, опры́скать **духа́ми.**

Uwoskować, *см.* **Woskować.**

Uwozić, Uwieźć, увози́ть, **увезти́, увѣ́зть.**

Uwróć, -i, *ж.* **Uwrocie, -cia,** *ср.* **Uwrot, Uwrót, -u,** *м.* поворо́тъ, **обора́чиваніе** плу́га.

Uwrzeć, вскипяти́ть, *см.* **Uwierać.**

Uwspaniałić, возвели́чить, просла́вить, превознести́.

Uwzajemniać się, *см.* **Wywzajemniać się.**

Uwzględniać, Uwzględnić, принима́ть, **приня́ть въ соображе́ніе,** сообража́ться.

Uwzględnienie, -nia, *ср.* **уважи́тельная** причи́на, **уважи́тельность. Uwzględnienie powodów,** уважи́тельныя причи́ны. **Zasługujący na uwzględnienie,** уважи́тельный.

Uwzględniony, ува́женный, удовлетворе́нный.

Uwziąść się, упо́рствовать (*въ чёмъ*), стоя́ть на своёмъ, привя́зываться (*къ кому́ или къ чему́*). **Uwziąść się na kogo,** ожесточи́ться, взъе́ться на кого́, насѣсть на кого́, напа́сть.

Uwzięcie, упра́мо, упо́рно.

Uwzięcie, -cia, *ср.* **Uwzięłość, -ści,** *ж.* упра́мство, упо́рство; || ожесточе́ніе (*противъ кого́*).

Uzacniać, Uzacnić, облагора́живать, облагоро́дить, возвыша́ть, возвысить, **отлича́ть, отличи́ть, почти́ть.**

Użalać się (na kogo, na co), **жа́ловаться**, **сѣтовать**.

Użalenie się, -nia się, *ср.* **жа́лоба**, **сѣтованіе**.

Użalenie, -nia, *ср.* **сожале́ніе**, **соболѣ́нованіе**, **сострада́ніе**.

Użalić się (nad kim), **сжа́литься** (*надъ кѣмъ*).

Uzasadniać, Uzasadnić, **положи́ть основа́ніе** (*чему́*); || **приводи́ть, привести́ причи́ны** (*чему́*), **излага́ть, изложи́ть побужде́нія** (*къ чему́*).

Uzasadniony, основа́тельный, уважи́тельный.

Użątek, -tku, *м.* **ужи́нъ**, **количество сжа́таго хлѣба.**

Uzbierać, собра́ть, **собира́ть.**

Uzbieranie, -nia, *ср.* **собира́ніе, собра́ніе**, сборъ.

Uzbrajać, Uzbroić, **вооружа́ть, вооружи́ть**; || **снаряжа́ть, снарядѝть.**

Uzbrajanie, Uzbrojenie, -nia, *ср.* **вооруже́ніе**; || **снаряже́ніе.**

Uzbrojony, вооружённый; || **снаряжённый.**

Uzda, -y, *ж.* **увда́.**

Uzdać, Uuzdać, **взнуздывать, взнузда́ть**; || ***поработи́ть, поработи́ть**; || ***обу́здывать, обуздать.**

Uzdatniać, Uzdatnić, Uzdalniać, Uzdolnić (**kogo do czego**), **приготовля́ть, пригото́вить, обуча́ть, обучи́ть, приспоса́бливать, приспосо́бить, дѣлать спосо́бнымъ** (*къ чему́-либо*).

Uzdatnienie, Uzdolnienie, -nia, *ср.* **приготовле́ніе, приспособле́ніе, обуче́ніе.**

Uzdatniony, пригото́вленный, приспосо́бленный, спосо́бный, обучённый.

Uzdeczka, -i, *ж. Умен.* **увдечка**, *см.* **Uzda.**

Uzdrawiać, Uzdrowić, вылѣчивать, вы́лѣчить, излѣчивать, излѣчи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть, врачева́ть.

Uzdrawianie, Uzdrowienie, -nia, *ср.* **врачева́ніе, излѣчиваніе, излѣче́ніе, изцѣле́ніе.**

Uzdrowiciel, -a, *м.* **изцѣли́тель, врачева́тель.**

Uzdrowiony, вы́здоровѣвшій, излѣчи́вшійся, изцѣлённый.

Uzdrowitelny, цѣли́тельный, врачебный.

Uzdziennica, -y, *ж.* **недоу́вдокъ, о́бротъ.**

Użebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, ни́щенскимъ о́бразомъ.

Użeg, -u, *м. Неупот. см.* **Skwar, Spleka, Upał.**

Użegać, жечь, припека́ть, жа́рить.

Użerać, Użreć, пожира́ть, пожра́ть; || **Użerać się, обжира́ться**; || ***гры́зться, куса́ться** (*о соба́кахъ*).

Uziajać się, запыха́ться (*отъ уста́лости, отъ бѣготни́*).

Uziębnąć, озя́бнуть.

Uzieleniać, Uzielenić, покрыва́ть, покры́ть зелёною кра́скою; || **убира́ть, убра́ть зе́ленью.**

Użłacać, Użłocić, золоти́ть, позолоти́ть.

Użłopać się, напо́ться, напи́ться до́пьяна.

Uznać, Uznać się, *см.* **Uznawać.**

Uznanie, -nia, *ср.* **призна́ніе, созна́ніе, усмотре́ніе. Uznanie swego błędu, созна́ніе** въ своёмъ **заблужде́ніи, въ своёй вине́. Uznanie rządu, утвержде́ніе со стороны́ прави́тельства.**

Uznawać, Uznać, признава́ть, призна́ть, сознава́ть, созна́ть, усма́тривать, усмотре́ть.

Uznawacz, -a, Uznawca, -y, *м.* **знато́къ**; || **посре́дникъ, третейскій судья́.**

Uznawanie, -nia, *ср.* **разузнава́ніе, признава́ніе, узнава́ніе.**

Uzupełniać, Uzupełnić, дополня́ть, допо́лнить, довершать, довершить, усовершать, усовершить.

Uzupełnienie, -nia, *ср.* **дополне́ніе, усовершенствованіе.**

Uzurpacja, -ji, *ж.* **завладѣ́ніе** (*чѣмъ*), **захва́тъ, похище́ніе, присвое́ніе.**

Uzurpator, -a, *м.* **похити́тель, присвои́тель.**

Uzurpować, захва́тывать, похища́ть, завладѣ́ть.

Użyć, *см.* **Używać.**

Użycie, *см.* **Używanie.**

Użyczać, Użyczyć (**komu czego**), **удѣля́ть, удѣли́ть, сообща́ть, сообщи́ть, дава́ть. дать взаймы́, одолжа́ть, одолжи́ть, ссужа́ть, ссуди́ть.**

Użyczenie, -nia, *ср.* (**pożyczka do używania**). *Юрид.* **ссу́да.**

Użynać, Użąć, пожина́ть, пожа́ть.

Uzyskanie, -nia, *ср.* **получе́ніе, пріобрѣте́ніе, снисканіе.**

Uzyskiwać, Uzyskać, извлека́ть, извле́чь по́льзу, добыва́ть, добы́ть, получа́ть, получи́ть, пріобрѣта́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, снискивать, снискать; || **зараба́тывать, заработать, промышля́ть, промы́слить**; || **вы́игрывать, вы́играть.**

Użytecznie, поле́зно, вы́годно, при́быльно.

Użyteczność, -ści, *ж.* **по́льза, вы́года, при́быль.**

Użyteczny, поле́зный, вы́годный, при́быльный.

Użytek, -tku, *м.* **по́льза, вы́года, угодье**; || **по́льзованіе, употребле́ніе**; || *Юрид.* **владѣ́ніе, по́льзованіе**; || **плодъ, произведе́ніе. || Użytek publiczny, обще́ственная надобность. Bez użytku, безъ по́льзы, безполе́зно. Zrobić z czego użytek, сдѣлать изъ чего́ какое́-либо употребле́ніе. Użytki ziemne, произведе́нія земли́. Użytki i realności, угодья и оброчныя статьи́.**

Użytkować, по́льзоваться, извлека́ть по́льзу, употребля́ть; || владѣ́ть.

Użytkowanie, -nia, *ср.* по́льзованіе; || *Юрид.* приращє́ніе.

Użytkownik, -a, *м.* потреби́тель; || *Юрид.* пользовладѣлецъ, имѣющій пра́во по́льзованія (*чьимъ-либо*).

Użytkowy, дохо́дный.

Użytość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, уго́дливость, угожде́ніе, услу́жливость.

Użyty, снисходи́тельный, уго́дливый, услу́жливый.

Używać, Użyć, по́льзоваться, воспо́льзоваться, наслажда́ться, наслади́ться, употребля́ть, употреби́ть. **Umieć używać majątku**, умѣть по́льзоваться бога́тствомъ. **Użyć sposobu**, употребить спо́собъ, сре́дство. **Użyć czyjéj rady**, воспо́льзоваться чьи́мъ-либо сове́томъ, прибѣ́гнуть къ чьему́-либо сове́ту.

Używalność, -ści, *ж.* потребле́ніе.

Używalny, употреби́тельный.

Używanie, -nia, Użycie, -cia, *ср.* по́льзованіе, употребле́ніе. **Być w użyciu**, *или* **w używaniu**, быть въ употребле́ніи. ***Człowiek do użycia**, дѣльный, спосо́бный челове́къ. **Używanie przychodów**, пользовладѣ́ніе; || *Юрид.* ли́чное по́льзованіе; || *Юрид.* пра́во ограни́ченнаго по́льзованія; || *Юрид.* **Używanie nieprzerwane**, непреры́вное по́льзованіе.

Używić, *Неупт.* прокорми́ть, пропита́ть.

Użyźniać, Użyźnić, удо́бривать, удобри́ть, утучня́ть, утучни́ть, оплодотвори́ть, оплодотвори́ть.

Użyźnienie, -nia, *ср.* удобре́ніе, оплодотворе́ніе.

W.

W произно́сится какъ ру́сская бу́ква *В*.

W *или* **We**, въ, во. **W dzień** *или* **We dnie**, днёмъ, въ тече́ніе дня. **W zimie, W lecie**, зимо́ю, лѣ́томъ. **W rok**, че́резъ годъ. **Wszyscy w płacz**, всѣ въ плачъ, въ слёзы, всѣ принялись пла́кать. **Ubić ptaka w lot**, убить пти́цу налету́. ***Ja w nogi**, я дава́й Богъ но́ги! я побѣжа́лъ со всѣхъ ногъ! **Jeden w drugiego głupcy**, и тотъ и другой, оба дураки. **Chłop w chłopa**, всѣ какъ на подборъ. ***Kubek w kubek**, точь въ точь. **Twarz w twarz**, лицо́мъ къ лицу́, носъ съ но́сомъ. **Raz w raz**, безпрестанно. **W raz**, въ по́ру. **W miarę**, въ мѣру. **Ni w pięć, ni w dziewięć**, ни къ селу́, ни къ го́роду, безъ всякаго смысла. **Posłał podarunki w szatach i złocie**, посла́лъ пода́рки состоя́щіе изъ платьевъ и зо́лота. **Płacić w srebrze**, плати́ть серебро́мъ. **Jam w mojéj summie tę majętność objął**, я пріобрѣ́лъ э́то имѣ́ніе за предло́женную мно́ю су́мму, по моей цѣнѣ.

Wab', -bia, -bia, *м.* ва́било, прима́нная ду́дка; || прима́нная пти́ца; || пти́чья ло́вля на прима́нную ду́дку; || *приманка.

Wabić, прельща́ть, привлека́ть, мани́ть, прима́нивать, зама́нивать; || *Охот.* ва́бить.

Wabidło, -a, *ср.* прима́нка; || *Охот.* ва́било; || *Рыб.* прико́рмъ, нажи́ва.

Wabienie, -nia, *ср.* привлече́ніе, зама́ниваніе; || прельще́ніе; || *Охот.* ва́бленіе.

Wabik, -a, Wab', -biu, *или* **-bia**, *м. Охот.* ва́бикъ, прима́нная ду́дка, прима́нная пти́ца; || **птичья ло́вля на прима́нную ду́дку.**

Wabnie, привлека́тельно, обольсти́тельно, зама́нчиво.

Wabnik, -a, *м. см.* **Wabik.**

Wacan, *см.* **Acan.**

Wacek, -cka, *м. Стар.* кошелёкъ.

Wąchać, нюха́ть, обоня́ть, ню́хать.

Wąchawiec, -wca, *м.* челове́къ съ то́нкимъ обоня́ніемъ.

Wąchawy, равнюхивающій.

Wachel, -chla, *м.* опаха́ло, ве́еръ.

Wachla, -i, *ж. см.* **Pochodnia.**

Wachlarz, -a, *м. см.* **Wachel.**

Wachlować, опа́хиваться, обма́хиваться ве́еромъ.

Wachmistrz, -a, *м.* ва́хмистръ.

Wachtparada, -y, *ж. Воен.* пара́дъ, разво́дъ, *см.* **Parada.**

Waciarka, -i, *ж.* продавщи́ца ва́ты.

Waćpan, -a, *м.* **Waćpani, -ni, Waćpanna, -y**, *ж. см.* **Waszmość.**

Wada, -y, *ж.* поро́къ, недоста́токъ, погре́шность.

Wadera, -y, *ж. Охот.* волчи́ца, во́лчья са́мка.

Wadjum, *Нескл.* во мн. ч. **Wadja**, де́нежный зало́гъ по торга́мъ, зада́токъ.

Wądół, -ołu, *м.* овра́гъ, ры́твина.

Wądolisty, овра́жистый.

Wądyra, -y, *ж. Прост.* спо́рщикъ.

Wadzić, Powadzić, ссо́рить, поссо́рить. || **Wadzić się, Powadzić się**, ссо́риться, поссо́риться. || **Wadzić komu**, мѣша́ть, препя́тствовать; || безпоко́ить; || стѣня́ть, затрудня́ть. **Cóż ci to wadzi?** что́ э́то тебѣ́ мѣша́етъ? **Wadzi mi chłód**, мнѣ препя́тствуетъ хо́лодъ, меня́ безпоко́итъ хо́лодъ. *Безлич.* **Nie wadzi**, не мѣша́етъ.

Waga, -i, *ж.* вѣсы; || вѣсъ. **Waga brutto i netto**, вѣсъ въ лигату́рномъ и чи́стомъ мета́ллѣ. **Wagi**, *мн.* ва́га, вѣсы (*снаря́дъ для показа́нія вѣса*); || ги́ря (*для вѣсо́въ*); || тя́жесть, вѣсъ; || ***ва́жность, значе́ніе. **Rzecz wielkiéj wagi**, дѣло особенной ва́жности, о́чень ва́жное дѣло; || ва́га (*у каре́тныхъ дрогъ*); || *Астрон.* Вѣсы (*созвѣздіе*).

Wągiel, Wągl, *Стар. см.* **Węgiel.**

Wagmistrz, -a, *м.* вѣсовщи́къ. ва́жничать; || вагенмейстеръ.

Wagomiar, -u, *м. Артил.* **кали́бръ**, **внутренній** **діа́метръ** **оруді́я** *или* **руже́йнаго** **ствола́**.

Wagomierzyć, *Артил.* **измѣра́ть** *или* **опредѣля́ть** **кали́бръ**.

Wagowe, **Ważne**, -ego, *ср. см.* **Ważne**.

Wagus, -a, *м.* **броді́га**, **потаску́нъ**.

Wagusować, **броді́жничить**, **таска́ться**. **шата́ться**.

Wahać, **шата́ть**, **колеба́ть**, **кача́ть**. || **Wahać się**, (*Стар.* **Wahować się**), **колеба́ться**, **быть** **неувѣ́реннымъ** **въ** **себѣ́**, **сомнѣва́ться**; || **колеба́ться**, **шата́ться**; || *физ.* **дрожа́ть**, **мига́ть**.

Wahadło, -a, **ма́ятникъ**.

Wajdaż, -u, *м.* **пота́шъ** **изъ** **ва́йды**, **смольчу́гъ**, **вѣ́йдашъ**.

Wajnsztyn, **Wejnsztyn**, -u, *м. Хим.* **ви́нный** **ка́мень**.

Wakacja, **cji**, *ж.* (**Wakacje**, *мн.*), **вака́ціи**, **каникулы**.

Wakans, -u, *м.* **Wakancja**, **cji**, *ж.* **вака́нція**, **пра́здное**, **незаня́тое**, **вака́нтное** **мѣсто**.

Wakować, **остава́ться**, **быть** **незаня́тымъ**, **вака́нтнымъ**, **пра́здным**.

Wakujący, *Юрид.* **упало́й**, **вы́морочный**; || **вака́нтный**, **откры́вшійся**.

Wał, u, *м.* **валъ**, **земляна́я** **на́сыпь**, **вало́къ**; || **валъ**, **больша́я** **волна́** **на** **водѣ́**, *см.* **Bałwan**; || **валъ**, **цили́ндръ**, **пра́вильно** **округле́нное** **бревно́**, **верті́вшееся** **на** **осяхъ**; || *Ткач.* **набо́й** (*у станка́*); || *Анат.* **позвоно́къ** **раме́нный**; || **валови́къ**, **воротило́** (*въ мѣльничныхъ колёсахъ*); || *Ком.* **пипа́**, **тюкъ**; || **ку́ча**, **толпа́**; || *Горн.* **ва́лка**; || **Wał żelazny**, **чугу́нный** **като́къ**. || **Wałem**, *Нар.* **ва́ломъ**, **ку́чею**, **толпо́ю**. **Wałem kłaść**, **вали́ть**, **класть** **въ** **ку́чу**, **наваливать**.

Walać, **Zwalić**, **на́чкать**, **запа́чкать**, **вали́ть**, **завали́ть**. || **Walać się**, **Zwalić się**, **па́чкаться**, **вали́ться**.

Walanie, **Zwalanie**, -nia, *ср.* **па́чканіе**.

Wałaszenie, -nia, *ср.* **холощёніе**, **оскопле́ніе**.

Wałaszony, **холощёный**, **кла́деный**, **оскопле́нный**.

Wałaszyć, **Uwałaszyć**, **класть**, **оскопи́ть**, **оскопи́ть**, **холости́ть**, **охолости́ть**.

Walcować, **сгла́живать**, **выра́внивать**; **вальсирова́ть**, **танцова́ть** **вальсъ**.

Walcowaty, **цилиндри́ческій**.

Walcownia, -ni, *ж.* **плющи́льня**.

Walcówka, -i, *ж. Агр.* **като́къ**.

Walcowy, **округле́нный**, **цилиндри́ческій**; || **свойственный** **ва́льсу** (*та́нцу*).

Walczenie, -nia, *ср.* **борьба́**; || **состяза́ніе**.

Walczyć, **боро́ться**; || **сража́ться**, **воева́ть**. **Walczyć z nieprzyjacielem**, **сража́ться** **съ** **непрія́телемъ**. **Walczyć z nędzą**, **боро́ться** **съ** **нуждо́ю**.

Walczyk, -a, *м. Умен.* **вальсъ**; || **ва́ликъ**, **небольшо́й** **цили́ндръ**.

Walec, -lca, *м.* **вальсъ** (*та́нецъ*); || **валъ**, **цили́ндръ**, **като́къ**.

Wałeczek, -czka, *м.* **ва́ликъ**, **небольшо́й** **цили́ндръ**.

Wałeczkowaty, **цилиндри́ческій**; || **трубчатый**.

Walecznie, **хра́бро**, **отва́жно**, **му́жественно**.

Waleczny, **храбрый**, **отва́жный**, **му́жественный**, **войнственный**.

Waledykcja, -ji, *ж. Стар.* **проща́ніе**.

Wałek, -łka, *м.* **цили́ндръ**; || **свёртокъ**, **тру́бка**, **свито́къ**; **скалка**, **като́къ**.

Wałęsać się, **таска́ться**, **шата́ться**, **скита́ться**.

Walet, -a, *м. см.* **Niżnik**.

Walić, **Walnąć**, **вали́ть**, **лома́ть**; || **вали́ть**, **вали́ть**, **броса́ть**, **бро́сить**, **хвати́ть**; || **уда́рить**, **бить**; **сва́ливать**, **свали́ть** **въ** **ку́чу**; || * **Zwalać z siebie winę na kogo**, **сва́ливать** **свою́** **вину́** **на** **друго́го**; || **развали́вать**, **развали́ть**, **разруша́ть**, **разру́шить**, **опроки́дывать**, **опрокинуть**; || **вали́ть**, **свали́ть** (*сѣно*). || **Walić się**, **вали́ться**, **развали́ваться**, **опроки́дываться**, **разруша́ться**; || **нава́ливаться**, **набра́сываться**, **наки́дываться**; || **дра́ться**, **вали́ть** **другъ** **друга́** **па́лками**. **Lud wali się do miasta**, **наро́дъ** **ва́ломъ** **вали́ть** **въ** **го́родъ**, **народъ** **толпо́ю** **вали́тъ** **въ** **го́родъ**.

Waliza, -y, *ж.* **сунду́къ**, **чемода́нъ**.

Walka, -i. *ж.* **война́**, **сраже́ніе**, **би́тва**.

Wałkarz, **Wałkierz**, -a, *м.* **вали́льщикъ**, **сукнова́лъ**.

Wałkoń, -nia, *м.* **броді́га**.

Wałkonić, **Uwałkonić**, **ма́ть**, **измя́ть**, **по́ртить**, **испо́ртить**, **вреди́ть**, **повреди́ть**. **Wałkonić się**, **шата́лься**, **таска́ться**, **скита́ться**.

Wałkować, **ката́ть**, **сгла́живать**, **выра́внивать**; || **вали́ть** (*сѣно*). **Ciasto wałkować**, **учи́ть**, **раска́тывать** **тѣсто**. **Wałkować ziemię**, **выра́внивать**, **сгла́живать** **зе́млю**.

Wałkowaty, **цилиндри́ческій**.

Wałkownica, -y, *ж.* **вали́льня**; || **вали́льный** **столъ**; || **вали́льная** **ступа**.

Wałkownictwo, -a, *ср.* **вали́льное** **ремесло́**.

Walnąć, *см.* **Walić**.

Walnie, **совершённо**, **вполнѣ́**.

Walny, **всеобщій**, **сплошно́й**; || **генера́льный**, **гла́вный**; || **превосхо́дный**, **отли́чный**; || **сме́лый**, **отва́жный**, **удало́й**. **Walny trakt**, **больша́я** **доро́га**. **Walna bitwa**, **генера́льное** **сраже́ніе**. **Walny chłopiec**, **молоде́цъ** **молодчи́на**, **удале́цъ**. **Post walny**, **вели́кій** **постъ**. **Sejm walny**, **гла́вный** **сеймъ**. **Umiejętność walna**, **всеобщая** **энциклопе́дія**. **Walny obiad**, **пи́ршественный**, **роско́шный** **обѣдъ**.

Walor, -u, *м.* **сто́имость**, **це́нность**.

Wałowitość, -ści, *ж.* дебе́лость, толстота́.

Wałowity, отяжеле́вшій, неповоро́тливый.

Wałowy, огра́дный, стѣно́й.

Waltornia, -ni, *ж. Муз.* валто́рна, лѣсно́й (*охо́тничій*) рогъ.

Waltornista, -y, *м.* валторни́стъ.

Waluta, -y, *ж.* цѣнность, сто́имость; || *Ком.* су́мма, валю́та.

Wańczos, -u, *м.* кле́пка, ладъ, бочарная доска́, *см.* Klepka.

Wandruty, -ów, *мн. Горн.* вандру́ты, *см.* Kątownice, Podpory.

Wangi, *мн. Плотн.* на́искось лежа́щія бру́сья, тетивы́.

Wanienka, -i, *ж.* ва́нночка, ка́дочка, лоха́нка. **Wanienka chemiczna,** ртутновоздýшная ка́дочка для собира́нія га́зовъ.

Wanienny, ва́нный.

Wanilja, -ji, *ж. Бот.* вани́ль (*расте́ніе*).

Wanna, -y, *ж.* ва́нна.

Wańtuch, -a, *м.* хрящъ; || то́лстый, гру́бый хо́лстъ; || хрящево́й мѣшо́къ, хмелево́й куль и т. д.; || * пу́во, пузи́ще, брю́хо.

Wap, -u, *м. Хим. см.* Wapń.

Wap'-pia, *м.* желу́докъ (*у млекопита́ющихся живо́тныхъ*).

Wapiennia, -nni, Wapiennica, -y, Wapiarnia, -ni, *ж.* печь для обжига́нія и́звести.

Wapiennik, -a, *м.* обжига́льщикъ и́звести.

Wapienny, известко́вый.

Wapń, -pnia, Wapniak, -u, *м.* ка́льцій (*метáлл*).

Wapnić, Powapnić, бѣли́ть, побѣли́ть и́звестью. **Zwapnić,** пережéчь, обжéчь, прокали́ть, кальцинирова́ть.

Wapnieć, превраща́ться въ и́звесть.

Wapnienie, -nia, *ср.* пережига́ніе, обжига́ніе, кальцина́ція, превраще́ніе въ и́звесть.

Wapnisty, известко́вый.

Wapno, -a, *ср.* и́звесть. **Wapno rozczynić,** раствори́ть и́звесть. **Wapno gasić,** гаси́ть и́звесть. **Wapno gaszone,** га́шеная и́звесть. **Wapno niegaszone,** кипѣлка, негáшеная и́звесть. *Горн.* **Wapno wodotrwałe,** цемéнтъ.

Wapor, -u, *м. см.* Wyziew.

Wapowiec, -wca, *м.* скали́стая, затрудни́тельная доро́га.

War, -u, *м.* ва́рка, варе́ніе; || варъ, кипято́къ.

Wara! чуръ! смотри́! берегúсь!

Warcab, -a, *м.* ша́шка. **Warcaby,** *мн.* ша́шки, игра́ въ ша́шки.

Warcabnica, -y, *ж.* ша́шешница, ша́шечная доска́.

Warcabnik, -a, *м.* ша́шечный игро́къ.

Warcabny, Warcabowy, ша́шечный.

Warch, -u, *м. Стар.* скала́.

Warch, *см.* Wark.

Warchlak, -a, *м.* вепрёнокъ, поросёнокъ ди́кой свиньи́.

Warchoł, -u, *м.* ссóра, брань, разбóръ, споръ; || буя́нъ, забія́ка.

Warcholić się, ссóриться, буя́нить.

Warczeć, ворча́ть.

Warczenie, -nia, *ср.* ворча́ніе.

Warda, -y, *м. Област.* лѣвша́, лѣвша́къ, *см.* Mańkut.

Wardowy, употребля́ющій вме́сто пра́вой руки́ лѣвую.

Wardęga, -i, *м.* броди́га, праздношата́ющійся.

Warga, -i, *ж.* губа́.

Wargaty, губа́стый, губа́нъ, губа́чъ.

Wargowy, губно́й.

Warjacja, -ji, *ж.* разноглáсіе, розни́, ра́вность, ра́зница, *см.* Zmiana; || *Муз.* и *Мат.* варія́ція; || умопомѣша́тельство, сумаше́ствіе, безу́міе.

Warjacki, сумасше́дшій, умалишённый, безу́мный, безразсу́дный, сумасбро́дный.

Warjat, -a, *м.* сумасше́дшій, безу́мецъ; || сумасбро́дъ. **Dom warjatów,** домъ умалишённыхъ.

Warjatka, -i, *ж.* сумасше́дшая, безу́мная; || сумасбро́дка.

Warjować, Zwarjować, сходи́ть, сойти́ съ ума́, лиша́ться, лиши́ться, ума́, потеря́ть умъ; || дѣлать глýпости, сумасбро́дничать.

Wark, -u, *м.* всрча́ніе.

Warkliwość, -ści, *ж.* ворчли́вость, брюзгли́вость, сварли́вость.

Warkliwy, ворчли́вый, брюзгли́вый, сварли́вый.

Warkocz, -a, *м.* коса́, во́лосы вмѣстѣ сплетённые.

Warkoczyk, -a, *м.* коси́чка.

Warować, Obwarować, укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, приводи́ть въ оборони́тельное положе́ніе; || *Юрид.* обезпе́чить; || **Warować się,** *Стар.* остерега́ться; || укрѣпля́ться.

Warownia, -ni, *ж.* кре́пость, укрѣпле́ніе; || * оплóтъ, защи́та, оборóна.

Warownie, подъ оборóною, подъ защи́тою, безпе́чно, безопа́сно.

Warownik, -a, *м.* пору́ка, поручи́тель, отвѣ́тчикъ.

Warowny, укрѣплённый, приведённый въ оборони́тельное положе́ніе; || охрани́тельный; || усло́вный; || * осторóжный, предусмотри́тельный.

Warrant, -u, *м.* ва́ррантъ, това́ро-скла́дочное свидѣ́тельство.

Warstwa, Warsta, Warszta, Warsztwa, -y, *ж.* слой, за́лежь, пластъ; || рядъ; || грядá. **Warstwami ułożyć,** положи́ть слоя́ми, рядáми. **Układanie warstwami,** наслоéніе.

Warsztat, Warstat, -u, *м.* мастерска́я; || рабóчая; || станóкъ, верста́къ; || ремесло́, мастерство́, ремéсленное заведéніе.

Warsztat bednarski, бочáрня. **Warsztat stolarski,** верстáкъ. **Warsztat garbarski,** сыромáтня. **Warsztat ślusarski,** слéсарная. **Warsztat tkacki,** ткáцкій станóкъ. **Warsztat okrętowy,** корабéльная верфь.

Warsztatnik, -a, *м.* ремéсленникъ.

Warsztatny, Warsztatowy, мастерскóй, ремéсленный; || верстáчный, станкóвый.

Wart, -u, *м.* стрéмя (*въ рыкѣ*), напóръ водѣ стремлéніе.

Wart (Warty), *м.* **Warta,** *ж.* **Warte, Warto,** *ср.*, стóющій, имѣющій цѣнность; || достóйный, достóинъ. Rzecz mało warta, маловáжная, нецѣнная вещь. To nic nie warto, óто ничегó не стóитъ. Nie warto mu odpowiadać, не стóитъ трудá отрѣчáть емý. Koń ten wart (jest) 1000 rubli, óта лóшадь стóитъ 1000 рублéй. Wart pochwały, достóинъ похвалы. Zamysł djabła warty, къ чóрту съ óтимъ намѣреніемъ. Warto (jest) o tém pomyśleć, стóитъ подýмать объ óтомъ.

Warta, -y, *ж.* стрáжа, караýлъ.

Wartać, оборáчивать, поворáчивать, вертѣть. || **Wartać się,** вертѣться, кружúться, оборáчиваться.

Wartać, Wartować, стóить, имѣть, цѣнý; || годúться, заслýживать (*чего*); || **Wartać, Wertować,** перелúстывать, переворáчивать листы.

Wartaczka, Wartołka, Wartałka, -i, *ж.* кружóкъ *или* шáрикъ на концѣ веретенá; || кубáрь, волчóкъ, юлá.

Wartki, провóрный, быстрый, поспѣшный.

Wartko, провóрно, быстро, поспѣшно.

Wartkość, -ści, *ж.* провóрство, быстротá, поспѣшность.

Wartny, стремúтельный, быстрый.

Wartogłów, -owa, *м.* сумасбрóдъ, безýмецъ.

Wartogłowy, Wartogłówny, сумасбрóдный, безýмный.

Wartołka, *см.* **Wartaczka.**

Wartość, -ści, *ж.* цѣнá, цѣнность, стóимость; || достóинство, вáжность, заслýга. || **Wartości,** *мн. Ком.* сýмма, валютá. **Wartość w obrachunku,** *Ком.* отнесéніе сýммы въ счётъ. **Długi przewyższają wartość majątku,** долгú превышáютъ цѣнность имѣнія. **Wartość wewnętrzna,** дѣйствúтельная, úстинная, сущéственная цѣнность (*монéты, зóлота, издѣлія*). **Wartość imienna monety,** нарицáтельная цѣна монéты. **Wartość maksymalna,** стóимость по сáмой высóкой цѣнѣ. **Niemający istotnéj wartości,** несущéственный.

Wartościowy, цѣнный.

Wartować, караýлить, стерéчь, быть на сторóжѣ, подстерегáть кого.

Wartować, Wertować, перелúстывать, переворáчивать листы (*книги*), *см.* **Wartać.**

Wartownik, -a, *м.* караýльщикъ, сторóжъ, часовóй,

Waruga, -i, *ж. Морс.* вáхта.

Warunek, -nku, *м.* услóвіе, уговóръ, договóръ, кондúція; || *Стар.* гарнизóнъ; || *Стар.* стрáжа, охрáна, защúта. || *Юрид.* **Warunek możności,** услóвіе произвóльное, зависящее отъ лицъ его заключáющихъ. **Warunek zawieszający,** услóвіе отлагáющее обязáтельство.

Warunkowo, услóвно.

Warunkowy, услóвный, договóрный, уговóрный.

Warza, -y, *ж.* вáриво, всúкая сварёная жúдкая пúща.

Warząchew, -chwi, **Warzęcha,** -y, *ж.* уполóвникъ, чумúчка.

Warzelnia, -ni, *ж.* солевáрня, вáрня, соляная вáрница.

Warzenie, -nia, *ср.* варéніе, вáрка, приготовлéніе пúщи на огнѣ.

Warzonka, -i, *ж.* повáренная соль.

Warzony, варёный.

Warzyć, Uwarzyć, варúть, сварúть.

Warzywny, огорóдный. **Ogród warzywny,** огорóдъ.

Warzywo, -a, *ср.* огорóдные óвощи, зéлень.

Wąs,-a, *м.* усъ; || *Бот.* усъ,ýсикъ, прицѣпка, ость (*у колóсьевъ*); || лáпа (*у якоря*). *Посл.* **Nie każdy kąsa co wąsami trząsa,** не всѣ собáки кусáютъ, котóрыя лáютъ.

Wąsacz, -a, *м.* усáчъ.

Wąsąg, -a, *м.* úвовая корзúна; || кýзовъ (*каретный*).

Wąsal, -a, *м.* усáчъ.

Wąsatek, -tka, *м.* остúстый овёсъ.

Wąsatka, -i, *ж.* родъ остúстой пшенúцы.

Wąsaty, усáтый.

Wasążek, -żka, *м.* корзúночка.

Waść, Waścin, *см.* **Waszmość.**

Wąsienica, *см.* **Gąsienica.**

Wąsik, -a, *м. Умен.*ýсикъ.

Wasilka, -i, *ж.* **Wasilek,**- **lka,** *м. Бот.* василёкъ (*растéніе*).

Wasiłka, Wasiłek, *см.* **Wanczos.**

Wąsiska, -ów, *мн. Увел.* усúщи.

Wąski, *см.* **Wązki.**

Wąsko, *см.* **Wązko.**

Waskułka, *см.* **Ampułka.**

Waśń, -śni, *ж.* ссóра, раздóръ, враждá.

Waśnić, Zwaśnić, Powaśnić, ссóрить, поссóрить.

Wasza, -y, *ж.* важъ, сундýкъ на каретномъ имперiáлѣ.

Waszmość, -ści, (сокращéніе старúннаго выраженія: Wasza miłość, вáша мúлость). Употребля́ются тáкже слѣдующія сокращéнія того же слóва: **Waszeć, Waść, Aść, Wać,** *м.*, **Waśćka, Aśćka,** *ж.*, въ соединéніи съ словáми: pan (господúнъ), pani (госпожá), panna (дѣвúца). **Waćpan, Waspan, Wacan, Aspan, Acan, Asan,** *м.*, **Waćpani, Wacani, Waspani, Aspani, Acani Asani,** *ж.*, **Waćpanna, Waspan-**

na, Wacanna, Acanna, Aspanna, *ж.* Въ соединéніи съ словáми: Dobrodziej (благодѣ́тель, мúлостивецъ), Dobrodziejka, (благодѣ́тельница, мúлостивица): Wasindziéj, Asindziéj, Wasędziéj, Asędziéj, *м.* Wasindziejka, Asindziejka, Wasędziejka, Asędziejka, *ж.* Всѣ́ э́ти выраже́нія óчень рѣ́дко употребля́ются въ разговóрѣ съ ни́зшими ли́цами, кото́рымъ вѣ́жливость не позволя́етъ говóрить *ты*. Тепéрь э́ти выраже́нія замѣня́ются сло́вомъ Pan. Do Waszmości Pana, пью за ва́ше здоро́вье. Naléj sobie wasze, налéйте себѣ́. Kto waść jesteś? кто вы такóй, ми́лостивый государь? A waści djabli do tego, а вамъ какóе до э́того дѣ́ло, чортъ возьми! Z waszecia, побáрски. Z waszecia ubrana, побáрски, прили́чно одѣ́та.

Waszmościny, Waszecin, Waścin, Waćpaniny, и т. д. Это выраже́ніе мóжетъ образовáться отъ кáждаго сло́ва, объясня́емаго подъ **Waszmość** (*см. э́то сло́во въ своёмъ мѣстѣ*).

Waszynieo, -ńca, *м.* одúнъ изъ ва́шихъ.

Wata, -y, *ж.* ва́та; || нéводъ (*на рыбу*).

Wątek, -tku, *м. Ткач.* основá, утóкъ; || матеріáлъ, предмѣ́тъ, содержáніе. || связь, смыслъ, толкъ; || теченіе, продолженіе, нить (*жúзни*); || *Стар.* запáсъ. **Stracić wątek**, сбúться съ тóлку, сбúться въ рѣчáхъ, перепýтать. **Wiele słów a wątku mało**, мнóго словъ да мáло смы́сла. **Cały wątek téj sprawy**, всѣ́ содержáніе, основá э́того дѣ́ла. **Wątek budowniczy**, строúтельный матеріáлъ.

Wątleć, слабѣ́ть, ослабѣ́вать, терáть си́лы, изнуря́ться.

Wątlenie, Zwątlenie, -nia, *ср.* ослабле́ніе, слáбость, безси́ліе, изнуре́ніе, изнеможе́ніе.

Wątlić, ослабля́ть, изнуря́ть.

Wątłość, -ści, *ж.* слáбость, безси́ліе.

Wątły, слáбый, безси́льный.

Wątnik, -a, *м.* дощéчка, на кото́рой позумéнтщикъ навúваетъ утóкъ.

Wątor, -u, *м.* **Wątory, -ów**, *мн. Боч. ед.* утóръ, *мн.* утóры.

Watować, Wywatować, подбúвать, подбúть вáтою.

Wątpić (o czém), сомнѣ́ваться (*въ чёмъ*).

Wątpiciel, -a, *м.* **сомнѣ́вающійся, скéптикъ.**

Wątpienie, -nia, *ср.* **сомнѣ́ніе.**

Wątpliwie, сомни́тельно.

Wątpliwość, -ści, *ж.* **сомнѣ́ніе, сомни́тельность, неизвѣ́стность, нерѣши́мость;** || **затрудне́ніе, препя́тствіе.**

Wątpliwy, сомни́тельный, неизвѣ́стный.

Wątroba, -y, *ж.* пéчень, печёнка; || *Хим.* **Wątroba siarczana**, сéрная пéчень.

Wątrobiany, похóжій цвѣ́томъ на пéчень.

Wątróbka, -i, *ж. Умен.* печёнка.

Wątrobnik, -a, *м. Бот.* печёночница, печёнковая трава́.

Wątrobny, печёночный, печёнковый.

Wąwor, -u, *м.* пожáрная бóчка.

Wąwoz, -u, *м.* овráгъ. ущéлье.

Wąwozisty, овráжистый.

Wawrzyn, -u, *м. Бот.* **лавръ**, лавро́вое дéрево.

Wawrzynowy, лавро́вый.

Wąż, -ęża, *м. Зоол.* змѣ́й, змѣ́й; || ужъ (*пресмыкáющееся*). **Wąż ślepy**, мѣдя́ница (*небольша́я змѣя́*).

Waza, -y, *ж.* сосýдъ, вáза, чáша; || супова́я чáша, мúска.

Wazal, -a, *м.* вассáлъ, **голдóвникъ, пóданный.**

Ważenie, -nia, *ср.* вѣ́шаніе; || ура́вниваніе, нивели́рованіе; || взвѣ́шиваніе, обдýмываніе; || почита́ніе, уваже́ніе; || рискъ, отвáжность, рѣши́тельность. || **Ważenie się**, колеба́ніе. || **Ważenie się na co**, посяга́тельство, покуше́ніе.

Wąziuchny, Wąziutki, Wąziuteńki, *Умен.* (*см.* **Wązki**), у́зенькій, узёнюнькій, узёшенькій.

Wazka, -i, *ж.* сосýдецъ, вáзочка, чáшечка.

Ważka, -i, *ж.* вѣ́скй. **Ważki do złota**, моне́тные вѣ́скй.

Wązki, у́зкій, у́зокъ, тѣ́сный.

Wązko, у́зко. тѣ́сно.

Wązkość, -ści, *ж.* у́зкость, тѣ́снота́.

Ważne, -ego, *ср.* вѣ́совыя дéньги, плáта вѣ́совы́хъ.

Ważnica, -y, *ж.* вáжня.

Ważniczy, вѣ́совщúчій. **Ważnicza nauka**, ста́тика, наýка о равновѣ́сіи твёрдыхъ тѣ́лъ.

Ważnie, *Юрид.* зако́нными óбразомъ.

Ważnik, -a, *м.* вáжникъ, вѣ́совщúкъ.

Ważność, -ści, *ж.* вѣ́съ, тя́жесть; || вáжность, значéніе, досто́инство; || дѣ́йствительность, си́ла. **Ważność prawa**, дѣ́йствúтельность, си́ла зако́на, зако́нность.

Ważny, вѣ́совóй; || вѣ́скій, тяжёлый, полновѣ́сный, увѣ́систый; || вáжный, значúтельный; || дѣ́йствúтельный.

Ważyć, Zważyć, вѣ́сить, тянýть; || вѣ́сить, **взвѣ́сить;** || взвѣ́шивать, разбúрать. **обдýмывать;** || ***рисковáть, отвáживать;** || **цѣни́ть, почитáть. Lekce ważyć**, не уважáть, пренебрегáть; || колебáть, шатáть, **качáть;** || стóить, знáчить, посягáть; || ура́внивать, нивели́ровать. **Ważyć cukier**, вѣ́сить сáхаръ. ***Ważyć każde słowo**, взвѣ́шивать, обдýмывать кáждое сло́во. **Więcéj waży honor niż życie**, честь доро́же жúзни. **Ważyć na czyje życie**, посягáть на чью жизнь. **Głowa cukru waży 20 funtów**, голова́ сáхару вѣ́сить 20 фýнтовъ. || **Ważyć się**, вѣ́ситься, взвѣ́шиваться; || колебáться, качáться, шатáться; ||

отва́живаться, дерза́ть, посяга́ть, сме́ть, осме́ливаться.

Wbić, *см.* Wbijać.

Wbicie, *см.* Wbijanie.

Wbijać, Wbić, вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть. Wbijać gwóźdź, вбива́ть, вкола́чивать гвоздь. Wbijać pale, бить, вбива́ть сва́и. Wbijać na pal, сади́ть на́ кол. Wbić na krzyż, распя́ть на крестѣ. *Wbić w głowę, вбить въ го́лову, вразуми́ть, растолкова́ть. Wbić sobie co w głowę, вбить себѣ что-либо въ го́лову, взять въ толкъ. || Wbijać się, Wbić się (w pamięć), вре́зываться, вре́заться въ па́мять. Wbijać się, Wbić się w dumę, w pychę, горди́ться, возгорди́ться, сдѣлаться надме́нным.

Wbijanie, -nia, Wbicie, -cia, *ср.* вбива́ние, вкола́чиваніе. Wbijanie na pal, сажа́ніе на́ кол. Wbijanie palów, битьё свай.

Wbity, вби́тый, вколо́ченный.

Wbrew, вопреки́, напро́тивъ.

Wbrzeże, -a, *ср. см.* Zatoka.

Wcale, соверше́нно, во́все, совсѣ́мъ; || ниско́лько, нимно́го, никакъ, ниско́лько. Wcale nowy, соверше́нно но́вый. Wcale pojąć nie mogę co się tu dzieje, никакъ не могу́ поня́ть что́ тутъ дѣлается. Wcale nie jest taki, jaki się zdaje, онъ во́все не тако́въ, каки́мъ ка́жется Wcale nie, ниско́лько, отню́дь не, совсѣ́мъ не, во́все не.

Wchód, -odu, *м.* входъ. Wchód towarów, привозъ това́ровъ.

Wchodowy, Wchodny, вхо́дный, служа́щій для вхо́да; || прива́зный.

Wchodzenie, -nia, Wejście, Wnijście, -cia, *ср.* вхожде́ніе, вступле́ніе, входъ.

Wchodzić, Wejść, Wnijść, входи́ть, войти́, взойти́, вступа́ть, вступи́ть.

Wchodzisty, вхо́жій.

Wciąć, *см.* Wcinać.

Wciągać, Wciągnąć, втя́гивать, втяну́ть, втя́скивать, втащи́ть; || всса́сывать, всосать, поглоща́ть, вбира́ть въ себя́; || вовлека́ть, вовле́чь; || вноси́ть, внести́, вписывать, записа́ть (*въ кни́гу, въ ре́естръ*). || Wciągać się, Wciągnąć się, втя́гиваться, втяну́ться, привыка́ть, привы́кнуть къ чему́-либо, пристраща́ться, пристраститься.

Wciąganie, -nia, Wciągnięcie, -cia, *ср.* втя́гиваніе, всса́сываніе, поглоще́ніе. Wciąganie kogo do czego, вовлече́ніе кого́ во что́.

Wciągnięty, вта́нутый, вовлечённый, вкова́нный (*въ что́*); || привы́кшій, пристраста́вшійся.

Wciąż, безпреры́вно, безпреста́нно, постоя́нно.

Wcięcie, -cia, *ср.* зару́бка, вру́бка, вруба́ніе.

Wciekać, Wciec, втека́ть, втечь, впада́ть во что́.

Wcielać, Wcielić, воплоща́ть, воплоти́ть; || присоединя́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть. || Wcielać się, Wcielić się, воплоща́ться, воплоти́ться.

Wcielanie, Wcielenie, -nia, *ср. Богосл.* воплоще́ніе, вочеловѣче́ніе; || присоедине́ніе, включе́ніе; || слія́ніе. *Юрид.* Nabywanie własności przez wcielenie, пріобрѣте́ніе со́бственности по слія́нію въ одно́ нераздѣ́льное цѣ́лое, *см.* Przybycie.

Wcielony, воплощённый; || присоединённый, включённый.

Wcierać, Wetrzeć, втира́ть, втере́ть.

Wcięty, перетя́нутый, то́нкій. Suknia wcięta, пла́тье съ перехва́томъ.

Wcinać, Wciąć, вре́зывать, вре́зать, врубать, врубить, вырубать, вырубить, па́вить, нарѣ́зывать, нарѣ́зать.

Wciskać, Wcisnąć, вти́скивать, вти́скать, вти́снуть, вда́вливать, вдави́ть. || Wciskać się, Wcisnąć się, вти́скиваться, вти́скаться, вти́снуться, вда́вливаться, вдави́ться; || Wciskać się dokąd, втира́ться, продира́ться куда́-либо, входи́ть съ усиліемъ въ тѣсноту́, проника́ть. Powietrze wszędzie się wciska, во́здухъ всю́ду прохо́дитъ, проника́етъ.

Wczas, -u, *м.* удо́бство, отдохновѐніе, о́тдыхъ, споко́йствіе, успокое́ніе; || досу́гъ, свобо́дное, удо́бное вре́мя, удо́бная пора́, свобо́дные часы́; || *Стар.* удо́бный слу́чай. Wczasu używać, отдыха́ть, по́льзоваться споко́йствіемъ, успоко́иваться. Miasta dla wczasów ludzkich założono, города́ осно́ваны для удо́бства люде́й. Nie zawsze z wczasem sypia, онъ не всегда́ спитъ въ свобо́дное вре́мя. || Wczas, *Нар.* во́ время, въ по́ру, въ мѣ́ру, благовре́менно, въ надлежа́щее вре́мя. Za wczasu, заблаговре́менно. Wczas mi trzewiki, башмаки́ мнѣ въ по́ру.

Wczasik, -u, *м. Умен.* свобо́дная, удо́бная мину́тка, ма́ленькій о́тдыхъ.

Wczasować, споко́ить, доставля́ть споко́йствіе, удо́бство (*кому́*). || Wczasować się, споко́иться, отдыха́ть, наслажда́ться споко́йствіемъ.

Wcześnie, Wczesno, во́ время, въ надлежа́щее вре́мя; || ра́но; || въ по́ру, въ мѣ́ру, кста́ти. Wczesno ciepły, умѣ́ренно тёплый, негоря́чій. || Удо́бно, споко́йно.

Wczesność, -ści, *ж.* удо́бство, удо́бность; || удо́бный слу́чай; || досу́гъ, свобо́дное вре́мя.

Wczesny, своевре́менный, сдѣ́ланный въ своё вре́мя, кста́ти; || скороспѣ́лый, преждевре́менный, рановре́менный, ра́нній; || удо́бный, споко́йный, вы́годный; || ую́тный, сдѣ́ланный въ по́ру, въ мѣ́ру. Wczesne owoce, скороспѣ́лые плоды́. Żart nie wczesny, шу́тка не кста́ти, не у мѣ́ста. Suknia wczesna, удо́бное пла́тье. Wczesny ptaszek, ра́нняя пти́чка. Wczesne zapobieżenie choroby, своевре́менное

чредупрежде́ніе болѣзни. **Wczesny pokój**, ую́тная ко́мната.

Wczopować, *Плотн.* сплоти́ть шипа́ми, посади́ть на шипы́, вбить кли́номъ.

Wczora, Wczoraj, вчера́.

Wczorajszy, вчера́шній.

Wdać, Wdać się, *см.* **Wdawać.**

Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, вступле́ніе въ посторо́ннее дѣло.

Wdarcie się, *см.* **Wdzieranie się.**

Wdawać, Wdać, вводи́ть, ввести́, вовлека́ть, вовле́чь. впу́тывать, впу́тать, вмѣшивать, вмѣша́ть кого́ во что́-либо; || *Стар.* преобрази́ть придать ино́й видъ; || **Wdawać się, Wdać się**, *Стар.* обраща́ться, прибѣга́ть къ кому́ въ нужда́; || броса́ться. бро́ситься, кида́ться, ки́нуться; || вмѣшиваться, вмѣша́ться, впу́тываться, впу́таться; || предава́ться чему́-либо, пристраща́ться къ чему́-либо; || быть похо́жимъ на кого́, имѣть схо́дство съ кѣмъ, уподоби́ться; || *Стар.* преобража́ться, принима́ть на себя́ ино́й видъ; || заводи́ть знако́мство, зна́ться, сближа́ться съ кѣмъ **On wdaje się nie w swoje rzeczy**, онъ вмѣшивается не въ своё дѣло. **Wdawać się w sprawę sądową**, заводи́ть тя́жбу, проце́съ. **Wdawać się w niebezpieczeństwo**, подвергаться опа́сности. **Wdawać się w kogo**, быть на кого́ похо́жимъ, имѣть схо́дство съ кѣмъ, роди́ться. **Wdać się w ojca**, роди́ться въ отца́. **Ogień wdał się w ranę**, въ ра́нѣ сдѣлалось воспале́ніе, ра́на загнои́лась. **Nie wdaję się w to**, я въ э́то не вмѣшиваюсь. **Wdający się do sprawy**, *Юрид.* вступщикъ; вступа́ющійся во что́ *или* за кого́-либо.

Wdawanie się, Wdanie się, -nia się, *ср.* вмѣша́тельство, впу́тываніе. **Wdanie się**, посре́дничество, заступле́ніе; || *Юрид.* вступле́ніе, вступа́тельство, уча́стіе.

Wdeptywać, Wdeptać, вта́птывать, вто́птать, вда́вливать, вдави́ть, вмина́ть, вмять.

Wdłuż, Wzdłuż, вдоль.

Wdmuchać, Wdmuchnąć, вдува́ть, вдуть, вдыха́ть, вдохну́ть.

Wdowa, -y, *ж.* вдова́.

Wdowczy, вдо́вый, живу́щій во вдовствѣ.

Wdowi, вдо́вій. **Grosz wdowi**, ле́пта вдовы.

Wdowiec, -wca, *м.* вдове́цъ.

Wdowieński, вдо́вичій, вдо́вій, принадлежа́щій вдовѣ; || вдо́вствующій.

Wdowieństwo, Wdowstwo, -a, *ср.* вдовство́.

Wdówka, Wdóweczka, -i, *ж.* вдо́вушка.

Wdrapać się, *см.* **Drapać się.**

Wdrażać, Wdrożyć (w kogo co), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, вперя́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || выводи́ть на доро́гу, на путь; || пова́живать. пова́дить; || **Wdrażać się, Wdrożyć się (do czego)**, пова́живаться, пова́диться, пріуча́ться, пріучи́ться, привыка́ть привы́кнуть (*къ чему́*).

Wdrobić, раскроши́ть, растере́ть.

Wdzięczenie się, -nia się, *ср.* стара́ніе, нра́виться, быть прія́тнымъ, ми́лымъ, ласка́тельство, ока́зываніе ла́ски.

Wdzięcznie, благода́рно, призна́тельно: || плѣни́тельно, умѣ́льно, привѣ́тливо, привлека́тельно, преле́стно, нѣ́жно.

Wdzięczność, -ści, *ж.* благода́рность, призна́тельность; || плѣни́тельность, пре́лесть, приго́жество, привлека́тельность, прія́тность; || нѣ́жность. мя́гкость; || сла́дость. **Wdzięczność głosu**, нѣ́жность го́лоса. **Wdzięczność oblicza**, прія́тность въ лицѣ, прія́тныя черты́ лица́. **Wdzięczność obyczajów**, мя́гкость нра́вовъ. **Wdzięczność woni**, благоуха́ніе, благово́ніе. **Wdzięczność barwy**, прія́тный цвѣтъ.

Wdzięczny, Wdzięczen, благода́рный, благода́ренъ, призна́тельный, призна́теленъ; || плѣни́тельный, преле́стный, приго́жій, привлека́тельный, прія́тный; || нѣ́жный, мя́гкій; || сла́достный.

Wdzięczyć, убира́ть, украша́ть, придава́ть красоту́ *или* прія́тность. || **Wdzięczyć się**, стара́ться нра́виться, любе́зничать, ласка́ться; || красова́ться.

Wdzięk, -u, *м.* (*Стар.* **Wdzięka, -i**, *ж.*) благода́рность. призна́тельность; || пре́лесть, привлека́тельность, очарова́тельность, прима́нка, прія́тность, гра́ція.

Wdzierać się, Wedrzeć się, врыва́ться, ворва́ться, продира́ться, продра́ться, проти́скиваться, проти́снуться; || вступа́ться; || кара́бкаться, вскара́бкаться, взлѣза́ть, взлѣ́сть, взбира́ться, взобра́ться. **Buntownicy wdarli się do Węgier**, мяте́жники ворвали́сь въ Ве́нгрію. **Wedrzeć się na mur**, взобра́ться на сте́ну. **Wedrzeć się na drzewo**, взлѣзть на де́рево. **Wdzierać się do majątku**, вступа́ться въ имѣ́ніе. **Wdzierający się**, вступщикъ (*въ имѣніе*).

Wdzieranie się, -nia się, Wdarcie się, -cia się, *ср.* вторже́ніе, проника́ніе; || наше́ствіе, наступле́ніе; || покуше́ніе. уси́ліе; || захва́тъ, завладѣ́ніе, присвое́ніе.

Wdzierca, -y, *м.* хи́щникъ, похити́тель; || втёршійся, хи́тростью вступи́вшій.

Wdzierczy, хи́щническій, наси́льственный.

Wdzierstwo, -a, *ср.* завладѣ́ніе (*имѣнія*), похище́ніе, присвое́ніе, захва́тъ (*чего́*).

Wdziewać, Wdziać, вдѣва́ть, вдѣть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Węborek, -rka, *м.* (*Стар.* **Wamborek, Wąworek**), ушатъ, бадья́, *см.* **Wąwor.**

Webrnąć, zabrести́, zabrе́сть; || * впу́таться, ввяза́ться (*во что́*).

Węch, -u, *м.* обоня́ніе.

Węchowy, обоня́тельный.

Wecować, Wywecować, точи́ть, вы́то-

ить, остри́ть, наостри́ть, навостри́ть. *Wecować kogo, язвить, злосло́вить.

Węda, -y, Wędka, -i, *ж.* у́да, у́дка, у́дочка.

Wędkarz, -a, *м.* у́дильщикъ, ловя́щій ры́бу у́дкою; || дѣлающій у́дки.

Wedle, во́злѣ, по́длѣ, близъ; || Wedle, Według, по, смотря́ по тому́, по мѣрѣ, согла́сно (*чему́*). Według mego zdania, по моему́ мнѣнію. Według prawa, по зако́ну. Według okoliczności, смотря́ по обстоя́тельствамъ. *Посл.* Według stawu grobla, по Се́нькѣ ша́пка.

Wędlina, -y, *ж.* ветчина́.

Wędlisko, Wędzisko, -a, *ср.* у́дилище, у́довище.

Wędrować, путеше́ствовать, ѣздить, стра́нствовать, || перелета́ть (*о птицахъ*).

Wędrowanie, -nia, *ср.* путеше́ствіе, стра́нствованіе; || отлётъ, перелётъ (*птицъ*).

Wędrowczy, стра́нническій; || отлётный, перелётный (*о птицахъ*).

Wędrowiec, -wca, *м.* прое́зжій, путеше́ственникъ; || стра́нникъ, стра́нствователь.

Wędrówka, -i, *ж.* стра́нствованіе, путеше́ствіе, пое́здка; || переселе́ніе. Wędrówka narodów, переселе́ніе наро́довъ.

Wędrownik, *см.* Wędrowiec.

Wędrowny, стра́нническій, стра́нствующій; || отлётный, перелётный (*о птицахъ*).

Wedrzeć się, *см.* Wdzierać się.

Wędzarnia, -rni, *ж.* коптильня.

Wędzić, Uwędzić, коптить, накопти́ть.

Wędzidełko, -a, *ср. Умен.* узде́чка; || *Анат.* у́здочка.

Wędzidło, -a, *ср.* у́дило, удила́, мундшту́къ, мушту́къ; || *узда́, обузда́ніе.

Wędzisko, *см.* Wędlisko.

Wędzonka, -i, *ж.* ветчи́нка, копчёное свино́е мя́со.

Węgiel, -gla, *м.* (*Стар.* Wągl, Wągiel), у́голь. Węgiel kamienny, у́голь земляно́й, ка́менный. Węgiel brunatny, бу́рый у́голь.

Węgieł, -gła, *м.* у́голъ; || *Архит.* уго́льникъ.

Węgielek, -lka, *м. Хим.* угля́къ, углеро́дистое соедине́ніе.

Węgielnia, -ni, *ж.* у́гольня, гдѣ перепа́ютъ дрова́ въ у́голь; || у́гольный сара́й, складъ у́гля, угольная я́ма.

Węgielnica, -y, *ж. Мат.* наугóльникъ, угломѣръ.

Węgielnik, -a, *м. см.* Węgielny.

Węgielny, уго́льный. Węgielny kamień, Węgielnik, краеуго́льный ка́мень.

Węglan, -u, *м. Хим.* углеки́слая соль.

Węglarka, -i, *ж.* у́гольщица.

Węglarnia, -ni, *ж.* у́гольный сара́й, складъ у́гля.

Węglarski, у́гольщичій, принадлежа́щій у́гольщику.

Węglarstwo, -a, *ср.* про́мыселъ, заня́тіе у́гольщика.

Węglarz, -a, *м.* у́гольщикъ, у́гольникъ.

Węglik, -a, *м.* углеро́дъ, ча́стый у́голь.

Węglowy, у́гольный.

Węgnać, *см.* Wganiać.

Węgorz, -a, *м.* у́горь (*ры́ба*). *Śliski jak węgorz, онъ увёртливъ, умѣетъ ускользну́ть.

Węgrowaty, угрева́тый, прыщева́тый

Węgry, -ów, *мн.* угри́, прыщи́ на лицѣ; || Swinie węgry, шелуди, коро́ста у свине́й.

Węgrzyn, -a, *м.* венге́рское вино́.

Wej! *Межд.* вотъ! смотри́!

Wejrzeć, *см.* Wglądać.

Wejrzenie, -nia, *ср. см.* Wglądanie; || взглядъ, взоръ, воззрѣ́ніе.

Wejść, *см.* Wchodzić.

Wejście, -ścia, *ср.* входъ, вступле́ніе, *см.* Wchód; || *Ком.* поступле́ніе, приня́тіе (*вексе́ля*).

Weksel, -slu, *м.* ве́ксель, заёмное письмо́. Weksel ciągniony, перево́дный ве́ксель. Weksel suchy, просто́й ве́ксель. Weksel zwrotny, возвра́тный ве́ксель. || Weksel belkowy, *Камен.* ба́лочный ри́гель

Wekslarnia, -ni, *ж.* мѣня́льная ла́вка.

Wekslarz, -a, *м.* мѣня́ло, мѣновщи́къ.

Wekslować, мѣня́ть (*де́ньги*).

Wekslowy, ве́ксельный, промѣ́нный.

Welgnąć, увя́знуть въ грязи́.

Wełna, -y, *ж.* волна́, шерсть, руно́. Biała wełna, пойро́къ.

Wełnianka, -i, *ж.* шерстяно́е пла́тье; || *Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плода́хъ и расте́ніяхъ*); || волня́нка, волну́ха (*гриб*).

Wełniany, шерстяно́й.

Wełniarz, -a, *м.* шерстобо́й, шерстоби́тъ; || продаве́цъ ше́рсти.

Wełniasty, пуши́стый.

Wełnica, -y, *ж. Бот.* я́звенникъ (трава́).

Wełnisty, шерсти́стый, ворси́стый; || пуши́стый.

Welon, -u, *м.* покрыва́ло, вуа́ль, фата́.

Wemknąć, *см.* Wmykać.

Weń, вмѣсто, w niego, въ него́, *см.* On.

Wendeta, -y, *ж. см.* Tandeta.

Weneryczny, *Мед.* венери́ческій, сифили́стическій.

Wenty, -ów, *мн. Горн.* проду́шины съ кла́паномъ.

Wepchnąć, *см.* Wpychać.

Weprzeć, *см.* Wpierać.

Werbel, -blu, *м. Воен.* дробь бараба́нная.

Werbować, набира́ть, вербова́ть ре́крутъ.

Werbowanie, -nia, *ср.* Werbunek, -nku, *м.* набо́ръ, рекру́тчина, вербо́вка; || поступле́ніе въ солда́ты.

Werbownik, -a, *м.* вербовщи́къ, набо́рщикъ ре́крутъ.

Werek, -rka, *м.* на́ры, доса́тый помо́стъ для спанья́.

Wereszczaka, -i, *ж.* ку́шанье изъ свино́го са́ла, колба́съ, потрохо́въ.

Weronika, -i, *ж. Бот.* вероника (*расте́ніе*).

Wersał, -u, Wersalik, -u, *м.* прописна́я, больша́я загла́вная бу́ква.

Wersja, -ji, *ж.* перево́дъ, переложе́ніе, толкова́ніе.

Werteba, Wertepa, -y, *ж.* объѣ́здъ, просёлочная доро́га, дурна́я доро́га.

Wertować, перелистывать (*книгу*), *см.* **Wartować.**

Werwać się, *см.* **Wyrywać się.**

Weryfikacja, -ji, *ж.* повѣ́рка, свѣ́рка, сличе́ніе.

Weryfikacyjny, повѣ́рочный.

Weryfikator, -a, *м.* повѣ́рщикъ.

Weryfikować, повѣ́рять, свѣ́рять, слича́ть, справля́ться.

Werznąć, *см.* **Wrzynać.**

Wesele, -a, *ср.* сва́дьба, сва́дебный пиръ; || весе́лие, ра́дость, удово́льствіе. **Wesele wyprawić,** сыгра́ть, отпра́здновать сва́дьбу. * **Wielkie komu sprawić wesele,** доста́вить кому́ большо́е удово́льствіе.

Weselić, весели́ть, ра́довать. **Weselić się,** весели́ться, ра́доваться, забавля́ться.

Weselisko, -a, *ср. Прост.* сва́дьба.

Weselnik, -a, *м.* уча́ствующій въ сва́дьбѣ, прису́тствующій на сва́дьбѣ; || *Стар.* молоды́е, жени́хъ и неве́ста.

Weselny, сва́дебный.

Weseluchny, Weselutki, весели́некъ, веселёхонекъ, веселёшенекъ.

Wesołek, -łka, *м.* весельча́къ. || *Бот.* кипре́й (*расте́ніе*).

Wesoło, ве́село.

Wesołość, -ści, *ж.* **весёлость.**

Wesoły, весёлый.

Wespół, вмѣстѣ, совокупно.

Wesprzeć, *см.* **Wspierać.**

Westchnąć, *см.* **Wzdychać.**

Westchnienie, -nia, *ср.* вздохъ.

Wesz, *род. п.* **Wszy,** *ж.* вошь; || **Wesz roślinna,** травяна́я вошь, тля; || *Бот.* **Świnia wesz,** болиголо́въ, оме́гъ; || **Wodna wesz, ziele,** змѣй-трава́.

Weszka, -i, *ж. Умен.* во́шка; || коро́ста, щёлуди, парши́.

Wet (*см.* **Odwet**), употребля́ется то́лько въ слѣ́дующемъ выраже́ніи: **Wet za wet oddawać,** отплати́ть тѣмъ же, воздава́ть ра́внымъ за ра́вное, дѣ́лать возме́здіе, *см.* **Wetować.**

Weterynarja, -ji, *ж.* **Konowalstwo, -a,** *ср.* ветерина́рная нау́ка, **ветерина́рія, скотоврачебная** нау́ка.

Weterynarz, Konował, -a, *м.* ветерина́ръ, конова́лъ.

Wetknąć, *см.* **Wtykać.**

Wetknięcie, -cia, *ср. см.* **Wtykanie.**

Wetować, воздава́ть ра́внымъ за ра́вное, вознагражда́ть, отпла́чивать; || игра́ть для возвраще́нія про́игрыша.

Wetowny, вознагради́мый.

Wetrzeć, *см.* **Wcierać.**

Wety, -ów, *мн.* десе́ртъ, заку́ски, сла́сти.

Wewnątrz (*Стар.* **Wnątrz**), внутрь, внутрь, во вну́тренности. **Honorów błysząca bańka wewnątrz pusta,** блестя́щій мы́льный пузы́рь по́честей пустъ внутри́. **Wchodzić wewnątrz domu,** входи́ть внутрь до́ма.

Wewnętrze, -a, *ср. см.* **Wnętrze.**

Wewnętrznie, вну́тренно; || * душе́вно, серде́чно.

Wewnętrzność, -ści, *ж.* вну́тренность.

Wewnętrzny, вну́тренній.

Wężaty, наполненный змѣями.

Wezbrać, *см.* **Wzbierać.**

Wezbranie, -nia, *ср.* (*wód*), наводне́ніе, разли́тіе водъ, полово́дье, возвыше́ніе воды́, рѣки́, выступле́ніе рѣкъ изъ бе́регово́въ. **Wezbranie morza,** прили́въ морско́й.

Wezdrgnąć się, *см.* **Wzdrygać się.**

Węzeł, -zła, *м.* у́зелъ; || свя́зка (*ключе́й*); || пукъ (*верёвокъ*); || **Węzeł zadzierzgniony,** петля́, затя́нутый у́зель; || сою́зъ, связь. **Węzeł przyjaźni,** у́зы дру́жбы, дру́жескій сою́зъ. **Węzły małżeńskie,** бра́чный сою́зъ. **Węzły pokrewieństwa,** у́зы родства́. || *Астрон.* и *Анат.* узлы́.

Węzełek, -łka, *м.* узело́къ.

Węzgłówek, -wka, *м.* поду́шечка.

Węzgłowie, -wia, *ср.* изголо́вье.

Węzina, -y, *ж.* тѣсни́на, ущелье, *см.* **Ciasnina.**

Węzłowato, узлова́то. узла́ми; || * кра́тко, отры́висто. сжа́то. **Krótko a węzłowato odpowiedzieć,** отвѣ́тить лаконически.

Węzłowaty, узлова́тый; || * кра́ткій, отры́вистый; || сжа́тый.

Wężowaty, зміевидный; || изду́чистый, изви́листый.

Wężownica, -y, *Артил.* кулеври́на (*стари́нная пу́шка*).

Wężownik, -a, *м. Астрон.* Зміено́сецъ (*созвѣздіе*); || *Минер.* змѣевикъ; || *Бот.* змѣеви́къ ко́рень, серде́чный ко́рень.

Wężowy, Węży, змѣ́иный.

Weźrzeć, *см.* **Wglądać.**

Wezwać, *см.* **Wzywać.**

Wezwanie, -a, *ср. см.* **Wzywanie;** || приглаше́ніе, вы́зовъ, тре́бованіе; || повѣ́стка, объявле́ніе; || воззва́ніе (*къ наро́ду*). **Wezwanie przed sąd,** приво́дъ обвиня́емаго или свидѣ́теля въ судъ. **Przybyć na czyje wezwanie,** яви́ться по чьему́-либо вызову, приглаше́нію.

Wezwany, приглашённый, вы́званный, вы́требованный, зва́ный.

Wezwawczy, пригласи́тельный, призы́вный.

Wężyk, -a, *м. Умен.* змѣёнокъ, змѣйка; || *Артил. Стар.* родъ мáлыхъ пýшекъ полуфунтóваго калúбра; || излýчина, извúлина. **Rzeka ubiega wężykiem,** рѣкá течётъ излýчинами.

Wezykatorja, -ji, *ж. Мед.* нарывный плáстырь.

Wężykować, извивáться, изгибáться.

Wężykowato, излýчисто, извúлисто, крúво; || спирáльно, винтóмъ.

Wężykowatość, -ści, *ж.* излýчина, извúрина, извúлина, кривизнá; || спирáльная лúнія.

Wężykowaty, излýчистый, извúлистый, искрúвленный; || спирáльный, винтовóй.

Wężymord, -u, *м. Бот.* чёрный кóрень.

Wężysko, -a, *ср. Уничт.* отвратúтельная змѣя́.

Wganiać, Wgonić, Wegnać, загонúть, загнáть. **Wganiać bydło do obory,** загонúть скотúну въ хлѣвъ.

Wgięcie, -cia, *ср.* вóгнутость; || впáдина.

Wgięty, вóгнутый.

Wginać, Wgiąć, вгибáть, вогнýть; || корóбить, покорóбить.

Wglądać, Wejrzeć, Weźrzeć (w co), загля́дывать, загляну́ть, взля́дывать, взгляну́ть, разсмáтривать разсмотрéть, вникáть, вни́кнуть, разбирáть, разобрáть. **Wejrzeć na kogo, na co,** взгляну́ть, брóсить взглядъ на кого́, на что́. **Wejrzyj w siebie,** войди́ въ себя́, загляни́ въ свою́ дýшу. **Wejrzeć na kogo łaskawie,** помúловать кого́, сжáлиться надъ кéмъ. || **Wglądać się,** вгля́дываться, всмáтриваться.

Wglądanie, Wejrzenie, -nia, *ср.* **(w co),** разсмáтриваніе (*чего́*), всмáтриваніе (*во что́*); || взглядъ (*на что́*); || взоръ.

Wgniatać, Wgnieść, вдáвливать, вдави́ть, вгнетáть, вгнестú.

Wgnieżdżać się, Wgnieździć się, гнѣздúться, загнѣздúться; || * располагáться, расположúться поселя́ться, поселúться, укорени́ться, укорени́ться.

Wgramolić się (na co), вскарáбкаться.

Wgrążyć się, погрузúться, погрáзнуть.

Wgrodzić, загородúть забóромъ, обнестú плетнёмъ. || **Wgrodzić się w co,** ворвáться, вломúться, втóргнуться; || *Стар.* вонзúться.

Wgryzać się, Wgryźć się, вгрызáться, вгрúзться, впивáться, впúться зубáми.

Wgryzek, -zka, *м. Зоол.* долгоно́сикъ (*насѣкомое*).

Wiać, Wionąć, вѣять, повѣ́ять, дуть, подýть; || махáть, помáхивать; || вѣять (*хлѣбъ*).

Wiaderko, -a, *ср. Умен.* ведёрко, ведёрце, ведёрочко, *см.* **Wiadro.**

Wiadomca, -y, Wiadomiec, -mca, *м.* (*Стар.* **Wiaduk**), знатóкъ, свѣдущій человѣкъ.

Wiadomo, извѣстно; || **Wiadomo czynić,** объявля́ть, извѣща́ть. **Ja niżej podpisany wiadomo czynię niniejszém,** я ни́же подписáвшійся симъ объявля́ю, *или* симъ извѣща́ю. **Wiadomo czynimy niniejszém,** симъ объявля́емъ, *или* извѣща́емъ.

Wiadomość, -ści, *ж.* знáніе, познáніе, свѣдѣніе; || нóвость, извѣстіе; || увѣдомлéніе; || вѣдомость.

Wiadomy, извѣстный.

Wiadro, -a, *ср.* ведрó; || **бадья́**; || **укáзная мѣра жúдкостей и напúтковъ.**

Wiadrowy, ведёрный.

Wiaduk, *см.* **Wiadomca.**

Wiadukt, -u, *м.* путепровóдъ, мостъ на áркахъ (*для желѣзной дорóги*).

Wianeczek, -czka, *м.* вѣнóчекъ.

Wianek, -nka, *м.* вѣнóкъ, вѣнéцъ, вѣнчикъ, *см.* **Wieniec.**

Wianie, -nia, *ср.* вѣяніе, дуновéніе. **Wianie zboża,** вѣяніе ржи, пшеницы и т. д.

Wiano, -a, *ср.* придáное, *см.* **Posag**; || **Wiano, Przywianek,** даръ, подáрокъ отъ мýжа женѣ пóслѣ свáдьбы, зáпись имѣнія въ пóльзу жены (*Стар. Русск.* вѣновáя зáпись); || вдóвья часть изъ имѣнія покóйнаго мýжа. || *Церк. Слав.* вѣно, плáта отъ женихá за невѣсту, вы́водное; || даръ за невѣстою отъ отцá и́ли рóдственниковъ въ пóльзу женихá и́ли бýдущаго ея мýжа, придáное.

Wianować, дари́ть невѣсту, записáть часть имѣнія въ пóльзу жены; || давáть придáное (*за дóчерью*), *см.* **Wyposażać.**

Wianowanie, -nia, *ср.* зáпись чáсти имѣнія въ пóльзу жены; || назначéніе придáнаго.

Wianowany, назначенный въ придáное; || получúвшій въ придáное.

Wianowy, Wianowny, Wianny, Wienny, придáнный, относя́щійся къ придáному, *см.* **Wiano, Wianować, Wianowany.**

Wianuszek, -szka, *м. Умен.* вѣнóчекъ.

Wiara, -y, *ж.* вѣра, закóнъ, религія; || вѣровáніе, убѣждéніе; || увѣрéніе; || довѣріе, довѣренность. **Wyznanie wiary,** вѣроисповѣданіе. **Artykuł wiary,** симвóлъ вѣры. **Wiara chrześcjańska,** христіáнская вѣра. **Dawać czemu wiarę,** давáть вѣру, повѣрить (*чему́*). **Oddać na wiarę,** отдáть на вѣру, на присяту, на сóвѣсть другóго. **Dochować wiary,** сохранúть вѣрность, сдержáть дáнное слóво. **Złamać wiarę,** сдѣлаться вѣролóмнымъ, потеря́ть довѣріе. **Stracić wiarę,** потеря́ть довѣріе. **Dla większéj wiary,** въ удостовѣрéніе, во увѣрéніе. **Wiara małżeńska,** супрýжеская вѣрность. **Wiary godzien,** заслýживающій довѣрія. **Wiara publiczna,** общéственное довѣріе. **Posesor dobréj wiary,** закóнный владѣлецъ. **Zła wiara,** недобросóвѣстность. **Dobra wiara,** добросóвѣстность. **Dziedzic złéj wiary,** незакóнный владѣлецъ. **W dobréj wierze to zrobił,** онъ э́то сдѣлалъ безъ злáго

naiéренія, въ простотѣ души. **Artykułem jego wiary było**: wiele brać a mało dawać, его убѣжденіе состояло въ томъ, чтобъ много брать и мало давать; || *см.* **Wiarus.**

Wiardunek, Wiardung, Wierdunk, -nku, *м.* древняя монета, вердень; || дюжина.

Wiarliwość, -ści, *ж. см.* **Łatwowierność.**

Wiarliwy, *см.* **Łatwowierny.**

Wiarobrońca, -y, *м.* защитникъ, поборникъ вѣры.

Wiarogodnie, достовѣрно, подлинно, точно.

Wiarogodność, -ści, *ж.* достовѣрность, подлинность, точность.

Wiarogodny, достовѣрный, подлинный, точный.

Wiarołomca, -y, *м.* вѣроломный, вѣроломецъ, клятвопреступникъ.

Wiarołomny, вѣроломный, клятвопреступный.

Wiarołomstwo, -a, *ср.* **Wiarołomność, -ści,** *ж.* вѣроломство, клятвопреступленіе.

Wiaropodobny, правдоподобный, вѣроятный.

Wiarus, -a, *м. Воен.* служака, храбрецъ, удалецъ.

Wiatr, -tru, *м.* вѣтеръ, вѣтръ. **Wiatr morski,** моряна, вѣтеръ дующій съ моря. **Wiatr pomyślny,** попутный вѣтеръ. *Морс.* **Pochwycić wiatr,** выиграть вѣтеръ у другаго корабля.

Wiatrak, -u и -a, Wiatraczek, -czka, *м.* вѣтряная мельница. **Wiatraczek w oknie,** отдушина.

Wiatrakowy, принадлежащій вѣтряной мельницѣ.

Wiatrek, *см.* **Wietrzyk.**

Wiatrociąg, -u, *м.* воздушный насосъ.

Wiatromierz, -a, *м.* анемометръ, вѣтромѣръ. вѣтроуказатель.

Wiatronogi, быстроногій.

Wiatropęd, -u, *м.* вентиляторъ, душникъ; || * вертопрахъ, *см.* **Pędziwiatr, Wietrznik.**

Wiatrowisko, -a, *ср.* юръ, возвышенное и открытое мѣсто, подверженное дѣйствію вѣтровъ.

Wiatrówka, -i, *ж.* духовое ружьё.

Wiatrowy, вѣтряный. *Морс.* **Wieniec wiatrowy,** картушка компасная.

Wiatrozmian, -u, *м. Горн.* вѣтреное, воздушное колесо.

Wiatyk, Wijatyk, -u, *м.* напутствіе, Святые Дары, которыми причащаютъ больныхъ и умирающихъ христіанъ; || книга, заключающая въ себѣ молитвы, читаемыя священникомъ при исходѣ души. отходная.

Wiąz, *род. п.* **Wiązu,** *м.* вязъ (*дерево*). || **Wiąz,** *род. п.* **Więzu,** *м.* **Więza, -y,** *ж.*, вязь, связь, перевязь. **Więzy,** *мн.* узы, оковы, путы. **Więzy od winorośli,** виноградныя прищепки. **Wiąz woskowy,** сотовая ячея.

Wiązać, Związać, Zawiązać, связывать, вязать, связать, завязать. **Zawiązać z kim przyjaźń,** свести съ кѣмъ дружбу.

Wiązaneczka, -i, *ж.* вязанка, узелокъ.

Wiązanie, Związanie, -nia, *ср.* вязаніе, вязка, связываніе, связь, завязка; || соединеніе, спайка, шовъ; || подарокъ (*на именины*). || *Анат.* **Wiązania,** *мн.* связки. || **Wiązanie dachowe,** стропильный переводъ, стропильныя ноги. **Wiązanie oprawy stropowéj, zwenó.** *Горн.* **Wiązanie całkowite, szrot,** срубъ. || **Wiązanie owocu,** завязь.

Wiązadło, -a, *ср.* соединеніе, сплоченіе, связь, спайка.

Wiązanka, -i, *ж.* вязанка.

Wiązany, вязанный, связанный. *Муз.* **Nuta wiązana,** вязаная нота.

Wiązarka, -i, *ж. Плотн.* анкеръ.

Wiązeczka, -i, *ж.* вязаночка, *см.* **Wiązka.**

Wiązka, -i, *ж.* вязка, вязанка, связка, пукъ, пучёкъ. **Wiązka siana,** вязанка сѣна; || охапка; || пучёкъ растеній; || *Бот.* цвѣточный щитокъ.

Wiązkowy, *Бот.* пучковатый, почковатый.

Wić, Uwić, Wijać, вить, свить, свивать, сплетать, сплесть, сучить, ссучить. **Wić wianki,** вить, плесть вѣнки. **Wić nici,** мотать, смотывать нити. || **Wić się, Wijać się,** виться, свиваться, обвиваться, свертываться, сплетаться, заплетаться; || увиваться, вертѣться (*около кого*), извиваться, выситься, возвышаться, возноситься, подниматься (*вверхъ*).

Wić, -ci, *ж.* витвина, гибкая лоза, вѣтвь; || прутъ, хлыстъ; || вица, прутъ для сшиванія досокъ у водоходныхъ судовъ и для связыванія плотовъ или чего-либо другаго; || мочальная веревка, лычко; || ивовый побѣгъ; || **Wici,** *мн.* призывъ дворянства въ ополченіе.

Wicher, -chru, *м.* вихорь, вихрь.

Wichrować, *см.* **Wichrzyć.**

Wichrowatość, -ści, *ж.* буйство, безчинство; || бурность, бурливость.

Wichrowaty, Wichrzasty, Wichrzysty, вѣтряный, бурный, бурливый.

Wichrzyć, бушевать, свирѣпствовать, бурлить; || мутить, ссорить, возбуждать, раздоръ.

Wichrzyciel, -a, *м.* возмутитель, нарушитель спокойствія.

Wicina, -y, *ж.* разшива, самое большое рѣчное судно.

Wiciowy, лыковый, мочальный, ивовый.

Wid, -u, *м.* видъ,—употребляется только въ слѣдующемъ выраженіи: **Ani słu-**

chu, ani widu, не слы́шно и не ви́дно (ни слу́ху, ни ду́ху).

Widać, вида́ть, ви́дно, (употребля́ется то́лько въ неопредѣлённомъ наклоне́нiи); *Стар.* Widywać, Widzieć. Zdaleka widać było zamek, издалека́ ви́денъ былъ за́мокъ. Widać bywał na sejmiku, ви́дно, онъ былъ на се́ймикѣ. Z tego wszystkiego widać, że nasze zamiary w łeb wezmą, изъ всего́ э́того ви́дно, что на́ши намѣренiя ло́пнутъ.

Widelcowy, ви́лочный.

Widelec, -lca, *м.* Widelce, *мн.* ви́лка, ви́лки.

Widełki, -łek, *мн.* небольшiя ви́лы; || *Анат.* пищепрово́дное го́рло, пищепрово́дникъ; || *Охот.* рога́тина; || *Муз.* камерто́нъ.

Widenda, -y, *ж.* Widymus, -a, *м. Юрид.* помѣ́та, скрѣпа (*кóпiи*); || свидѣ́тельство въ вѣрности спи́сковъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ. Widendę kłaść, Widymować, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать вѣрность спи́сковъ *или* вы́писокъ изъ дѣловы́хъ бума́гъ.

Widłaczek, -czka, Widłak, -a, *м. Бот.* плаву́нъ, плаву́нъ, вѣтви́стый мохъ. || Widłak, -a, *м. фортиф.* тенальо́нъ.

Widlasty, Widłowaty, развили́стый, вилообра́зный. Łodyga widlasta, вилообра́зный сте́бель. Ogon widłowaty, развили́стый хвостъ (*у птицъ*).

Widłatość, Widłowatość, -ści, *ж.* вилообра́зность, развили́стость, *см.* Widlasty.

Widlica, -y, *ж.* шпи́лька.

Widły, -deł, *мн.* ви́лы; || **оглоблi**, *см.* Hołoble.

Widma, *см.* Wiedma.

Widmo, -a, *ср.* привиде́нiе, при́зракъ.

Widno, ви́дно, я́сно, свѣтло́; || ви́дно, видне́ется. Widno tu, здѣсь ви́дно, свѣтло́. Widno, że....., ви́дно, что.....

Widnokrąg, -ęgu, *или* -ęga, *м.* горизо́нтъ, небоскло́нъ, кругозо́ръ.

Widność, -ści, *ж.* я́сность, свѣ́тлость.

Widny, ви́дный, ви́денъ, я́сный, свѣ́тлый; || ви́димый; || я́вный, очеви́дный.

Widocznie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widoczny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widok, -u, *м.* видъ; || зрѣ́лище. Piękny widok, прекра́сный видъ. Widoki Szwajcarji, ви́ды Швейца́рiи. Co za widok okropny, како́й ужа́сный видъ! || Widok publiczny, публи́чность, обнаро́дованiе. Dzieło to już wyszło na widok publiczny, э́то сочине́нiе уже́ обнаро́довано, вы́шло въ свѣтъ. || Na widok, при ви́дѣ. Na widok hetmana, при ви́дѣ ге́тмана. || Mieć co na widoku, имѣ́ть что́-либо въ виду́. || Na sam widok, съ пе́рваго взгля́да. Na sam widok podpisu tego, serce mi biło, при пе́рвомъ взгля́дѣ на э́ту по́дпись у меня́ забило́сь се́рдце.

Widokowy, зрѣлищный, относя́щiйся къ зрѣ́лищу. Plac widokowy, цирк (*для различныхъ зрѣлищъ*).

Widokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругозо́ръ, горизо́нтъ.

Widomie, ви́димо, очеви́дно, я́вно.

Widomość, -ści, *ж.* зрѣ́нiе; || ви́димость, очеви́дность, я́вность.

Widomy, зря́чiй; || ви́димый, очеви́дный, я́вный.

Widosen, -sna, *м. Библ.* сновиде́цъ.

Widowisko, -a, *ср.* зрѣлище, спекта́кль.

Widownia, -ni, *ж.* сце́на; || дѣ́йствiе, мѣ́сто дѣ́йствiя.

Widymata, -y, *ж.* помѣ́та, скрѣ́па, скрѣпле́нiе (*кóпiи*).

Widymować, скрѣпля́ть, свидѣ́тельствовать.

Widywać, вида́ть, *см.* Widzieć.

Widz, -a, *м.* зри́тель.

Widzenie, -nia, *ср.* видѣ́нiе, явле́нiе; || мечта́, при́зракъ.

Widziadło, -a, *ср.* привидѣ́нiе, при́зракъ; || * тѣнь.

Widzialnie, ви́димо; || очеви́дно, я́вно.

Widzialność, -ści, *ж.* ви́димость, очеви́дность; || я́вность.

Widzialny, ви́димый; || очеви́дный, я́вный.

Widzieć, ви́дѣть, вида́ть, смотрѣ́ть; || зрѣ́ть; || Widzieć się, ви́дѣться, вида́ться, зна́ться, быва́ть другъ у дру́га; || каза́ться; || смотрѣ́ться. ви́дѣть себя́. Widzieć się w zwierciedle, смотрѣ́ться въ зе́ркало. Widzieć się zmuszonym do czego, быть вы́нужденнымъ къ чему́. Rad się widzę u ciebie, мój przyjacielu, я радъ, что нахожу́сь у тебя́, мой другъ. Czyż nie widzisz się w tym opisie? ра́звѣ ты не узнаёшь себя́ въ э́томъ описа́нiи? Widziało mi się we śnie, я ви́дѣлъ во снѣ, мнѣ сни́лось. Mnie się widzi, że ten pan jest oszustem, мнѣ ка́жется, что э́тотъ господи́нъ обма́нщикъ.

Widzi-mi-się, *Нескл.* самомнѣ́нiе.

Wiec, -a, *или* -u, *м.* (иногда: Wieca, Wiece, -ów, *мн.*), *Стар. Русск.* вѣ́че, вѣ́че, наро́дное совѣща́нiе, собра́нiе; || верхо́вный королѣвскiй судъ; || Sądy wiecowe, Wielkie rolki, стари́нные апелляцiо́нные суды́.

Więc, итакъ, слѣ́довательно, слѣ́дственно, посему́, поэ́тому, таки́мъ о́бразомъ, ста́ло-быть, такъ, же. Jesteś człowiek, a więc i śmiertelnym być musisz, ты человѣ́къ, слѣ́довательно и смертенъ. Więc powiedz nam, ска́жи же намъ Cóż więc? что́-же да́лѣе? что́-же? Widz: —kręto, a więc w nogi, ви́жу—ху́до, такъ давай Богъ но́ги! Kiedy pląsać, więc pląsać, когда́ ужъ плясáть, такъ плясáть!

Więcéj, бóлѣе, бóльше, *см.* Wiele.

Wiecha, -y, *ж.* вѣха́; || вѣно́къ *или* ёлка, каба́чная вы́вѣска; || пти́чiй садо́къ; || *Бот.* Mysza wiecha, мышáчiй тёрнъ.

Wiechać, -chcia, *м.* соло́менная вѣха

соло́менная затычка, клокъ соло́мы *или* сѣна; || **моча́лка, метла́, помело́**; || **тра́нка, стира́лка.**

Więcierz (*Стар.* **Wieńcerz**), **-a**, *м.* **Więciorka**, **-i**, *ж. Рыб.* **вёрша.**

Wieczernica, Wieczornica, -y, *ж.* **вечёрница, вечёрния звѣзда́**; || *Прост.* **Wieczernice**, *мн.* **посидѣлки.**

Wieczernik, Wieczornik, -a, *м. Бот.* **вечёрница** (*расте́ніе*); || *Библ.* **трапе́зная, вечеря.**

Wieczerza, -y, *ж.* **у́жинъ, вечёрній столъ. Wieczerza Pańska**, **Та́йная Вечеря**; || **причаще́ніе, причастіе.**

Wieczerzać, у́жинать.

Wieczko, -a, *ср. Умен.* (*см.* **Wieko**), **кры́шечка**; || *Анат.* **надгорта́нный хрящъ, глотни́къ.**

Wiecznie, вѣчно, вовѣкъ; || * **постоя́нно, безпресга́нно, безпрерывно.**

Wieczność, ści, *ж.* **вѣчность.**

Wieczny, вѣчный, безконе́чный, превѣчный; || * **постоя́нный, безпресга́нный, безпрерывный. Żywot wieczny, вѣчная жизнь. Na wieczne czasy, на вѣчныя времена́, во вѣки вѣко́въ.**

Wieczór, -oru, *или* **ora**, *м.* **вечеръ. Pod wieczór, по́дъ вечеръ. Z wieczora, съ вечера.**

Wieczorny, вечёрній.

Wieczyście, *см.* **Wiecznie.**

Wieczysty, долговре́менный, безсро́чный, долгосро́чный; || **крѣпостно́й**; || **кнпоте́чный**; || *см.* **Wiekuisty.**

Więdły, Zwiędły, завя́лый, ува́лый, поблёклый; || **вя́леный, вывѣтреный, провѣсный, копчёный** (*о мясѣ*).

Wiedma, Wiedźma, -y, *ж.* **вѣдьма.**

Więdnąć (*Стар.* **Wiądnąć, Wietnąć**), **Więdnieć, Zwiędnąć, Uwiędnąć, вя́нуть, увя́дать, завя́нуть, увя́нуть, засыха́ть, засо́хнуть, поблёкнуть.**

Wiedza, -y, *ж.* **зна́ніе, вѣдѣніе**; || **нау́ка, позна́ніе, зна́ніе**; || **созна́ніе. Rozprzestrzeniać granice wiedzy ludzkiéj, расширя́ть предѣлы человѣческихъ позна́ній. Wiedza swego bytu, созна́ніе своего́ бытія́, самосозна́ніе. On się ożenił bez wiedzy rodziców, онъ жени́лся безъ вѣдома роди́телей.**

Wiedzieć, знать, вѣдать, умѣть; || **сознава́ть. Nie wiedzieć co tu począć, неизвѣстно, что́ тутъ дѣлать? Bóg wie, jak się to wszystko skończy, Богъ вѣсть, какъ э́то все ко́нчится. Albo ja wiem, а я почему́ зна́ю? почему́ мнѣ знать? Trzeba ci wiedzieć** *или* **Masz wiedzieć, że....., ну́жно тебѣ знать** *или* **ты до́лженъ знать, что.....** || *Безл.* **Wie się to, э́то извѣстно, мы э́то зна́емъ, дѣло извѣстное.**

Wiedziony, ведённый.

Wieja, -ji, *ж.* **мете́лица.**

Wiejacz, -a, *м.* **вѣятель, вѣялыцикъ.**

Wiejaczka, Wiejatka, -i, *ж.* **Wiejadło, Wiewidło, -a**, *ср.* **вѣялка, вѣяло.**

Wiejski, се́льскій, деревенскій; || **полево́й**; || * **мужи́цкій, гру́бый.**

Wiejskość, -ści, *ж.* **се́льская, деревенская жизнь, деревенскіе обычаи.**

Wiek, -u, *м.* **вѣкъ, столѣтіе**; || **во́зрастъ, лѣта́, го́ды**; || **время. Wiek dziecinny, дѣтскій во́зрастъ, дѣтство. Wiek młodzieńczy, ю́ношескій во́зрастъ, ю́ность. Wiek męzki, му́жескій во́зрастъ, возмужа́лость, совершеннолѣтіе. Wiek dojrzały, зрѣлыя лѣта́. Wiek zgrzybiały, ста́рческій во́зрастъ, дря́хлость, ста́рость. Być ozdobą swojego wieku, быть украше́ніемъ своего́ вѣка, своего́ вре́мени. Wiek dzisiejszy, ны́нѣшній вѣкъ, ны́нѣшнее вре́мя. Wiek dziewiętnasty, девятна́дцатый вѣкъ, девятна́дцатое столѣтіе. Po wszystkie wieki, во всѣ вѣка. Na wieki wieków, во вѣки вѣко́въ. Od wieków, и́здревле, и́застари, съ древнѣйшихъ време́нъ.**

Wieko, -a, *ср.* **кры́шка. Wieko trumny, кры́шка гро́ба.**

Wiekopomny, достопа́мятный; || **вѣковѣчный.**

Wiekowy, вѣковой.

Większość, -ści, *ж.* **большинство́.**

Większy, бо́льшій, *см.* **Wielki.**

Wiekuiście, вѣчно.

Wiekuistość, -ści, *ж.* **вѣчность, безконе́чность.**

Wiekuisty, вѣчный, вѣковѣчный, вѣковой.

Wielbić, величать, сла́вить, прославля́ть, славосло́вить, восхваля́ть, превозноси́ть похвала́ми; || **удивля́ться, любова́ться**; || **благоговѣть**; || **восторга́ться, восхища́ться, воспламеня́ться**; || **обожа́ть.**

Wielbiciel, -a, *м.* **обожа́тель, покло́нникъ, почита́тель.**

Wielbicielka, -i, *ж.* **обожа́тельница, покло́нница, почита́тельница.**

Wielbienie, -nia, *ср.* **восхвале́ніе, велича́ніе, прославле́ніе**; || **обожа́ніе, поклоне́ніе, благоговѣніе.**

Wielbląd, Wielbłąd, -a, *м.* **верблю́дъ, велблю́дъ.**

Wielbłądnik, Wielbłądziarz, -a, *м.* **верблю́дникъ, вожа́той верблю́довъ.**

Wielbłądokoza, -y, *ж.* **ангорская коза́.**

Wielbłądoowca, -y, *ж.* **Перувіанскій верблю́дъ.**

Wielbłądoryś, -sia, *м.* **жира́фъ, камелеопа́рдъ.**

Wielbłądowy, Wielbłądzi, Wielbłądzy, верблю́жій.

Wielbłądzica, -y, *ж.* **верблю́дица, са́мка верблю́да.**

Wielce, о́чень, весьма́, си́льно, кра́йне, мно́го. горазло.

Wiele, мно́го. Więcéj, бо́лѣе, бо́льше. Wielu ludzi, мно́го, мно́жество люде́й. Tak wiele, тако́е мно́жество. Jak wiele? мно́го ли? Wiele to kosztuje? ско́лько э́то сто́итъ? Wiele razy? ско́лько разъ? Im

więcéj mu o tém mówią, tém się więcéj gniewa, чѣмъ бóлѣе емý говорáть объ этомъ, тѣмъ бóлѣе онъ сéрдится. Jeden zły wielu dobrych zepsuje, одúнъ дурнóй человѣкъ испóртитъ мнóгихъ хорóшихъ людéй. Zawiele, слúшкомъ мнóго.

Wielebność, **-ści**, *ж.* преподóбіе (*титулъ священника*).

Wielebny, **преподóбный** (*тúтулъ свящ.*).

Wielekroć, *см.* **Wielokroć**.

Wielkanoc, *род. п.* **Wielkanocy**, **Wielkiéjnocy**, *ж.* Пáсха, Свѣтлое Воскресéнье, Святáя Недѣля.

Wielkanocny, пасхáльный. **Święto Wielkanocne**, Свѣтлый прáздникъ, прáздникъ Свѣтлаго Воскресéнья.

Wielki, велúкій, большóй. **Wielki stół**, большóй столъ. **Wielki kamień**, большóй кáмень. **Człowiek wielki**, велúкій человѣкъ. **Wielki, dorosły człowiek**, высóкій, рóслый человѣкъ. **Wielki palec**, большóй пáлецъ. *Мед.* **Wielka choroba**, падýчая болѣзнь. **Wielkie zimno**, большóй, чрезвычáйный хóлодъ. **Wielkie mrozy**, большіе *или* чрезвычáйные морóзы. **Wielka cnota**, велúкая добродѣтель. **Wielki pan**, вельмóжа, знáтный, вáжный бáринъ. **Wielki świat**, большóй свѣтъ, знать. **Wielki kanclerz**, велúкій кáнцлеръ. **Wielki książe**, велúкій князь. **Wielki mistrz krzyżacki**, велúкій магúстръ Тевтонúческаго óрдена. **Wielki koniuszy**, óберъ-шталмéйстеръ. **Wielki post**, велúкій постъ. **Wielki tydzień**, страстнáя недѣля. **Wielki czwartek**, велúкій четвертóкъ, четвéркъ. **Wielki piątek**, велúкая, страстнáя пáтница. **Wielka sobota**, велúкая, страстнáя суббóта.

Wielkierz, **Wilkierz**, **-a**, *м.* плебисцúтъ (*у дрéвнихъ Рúмлянъ*), опредѣлéніе нарóда; || * постановлéніе городскáго совѣта.

Wielkomyślnie, **великодýшно**; || отвáжно, смѣло.

Wielkomyślność, **-ści**, *ж.* великодýшіе; || отвáжность, смѣлость.

Wielkomyślny, **великодýшный**; || **отвáжный**, смѣлый.

Wielkonocny, *см.* **Wielkanocny**.

Wielkopostny, **великопóстный**.

Wielkoróg, **-oga**, *м. Зоол.* кáменный барáнъ (*животное*).

Wielkorządca, **Wielkorządzca**, **-y**, *м.* намѣстникъ, областнóй начáльникъ.

Wielkorządczyni, **-ni**, *ж.* жена намѣстника, областнáго начáльника.

Wielkorządztwo, **-a**, *ср.* намѣстничество, óбласть управлúемая намѣстникомъ; || **вáніе намѣстника**.

Wielkość, **-ści**, *ж.* велúкость, велúчіе; || величинá; || мнóжество; || огрóмность. **Wielkość duszy**, великодýшіе. **Wielkość występku**, велúкость преступлéнія. **Bóg serca patrzy, nie wielkości słów**, **Бóгу угóдно сéрдце, а не мнóжество словъ**. **Wielkość Boska**, велúчіе Бóжіе. *Астр.* **Gwiazdy pierwszéj wielkości**, звѣзды пéрвой величúны. **Wielkość czyli rozległość kraju**, обшúрность страны. *Мат.* величúна, протяжéніе.

Wielkouchy, ушáстый, долгоýхій.

Wielkousty, широкорóтый.

Wielmożnie, возвы́шенно, **благорóдно**; || пы́шно, великолѣпно.

Wielmożność, **-ści**, *ж.* велúчіе, **возвы́шенность**, благорóдство; || вельмóжность, пы́шность, великолѣпіе; || вельмóжество, старúнный тúтулъ знáтныхъ óсóбъ, *см.* **Wielmożny**.

Wielmożny, могýщественный, сúльный, могýчій; || вельмóжный; || пы́шный, великолѣпный; || щéдрый, мúлостивый. || **Wielmożny** (*въ тúтулѣ*), высокорóдіе, высокоблагорóдіе. **Jaśnie Wielmożny**, высокорóдный, высокоблагорóдный, превосходúтельный. **Wielmożny Panie Mości Dobrodzieju**, *или* **Wielmożny Panie**, Мúлостивый Государь (*въ началѣ письма*). **Jaśnie Wielmożny Panie**, Вáше Превосходúтельство.

Wielomoczny, многосторóнній, многогрáнный.

Wielobok, **-u**, *м. Мат.* многоугóльникъ, многогрáнникъ, полúэдръ.

Wielobożca, **-y**, *м.* многобóжникъ.

Wielobóztwo, **-a**, *ср.* многобóжіе.

Wieloczyn, **-u**, *м. Ариѳ.* произведéніе (*отъ умножéнія одного числá на другóе*).

Wielofarbny, **многоцвѣтный**, разноцвѣтный.

Wielogłosy, многогла́сный.

Wielogłowy, многоголóвый.

Wielokąt, **-a**, *м. Мат.* многоугóльникъ.

Wielokroć, **Wielekroć**, **Wielokrotnie**, **Wielekrotnie**, многокрáтно, мнóго разъ, чáсто.

Wielokrotny, многокрáтный, чáстый; || многослóжный; || повторённый, повторúтельный.

Wielokształtny, **разнообрáзный**, многообрáзный.

Wieloletni, многолѣтній.

Wielolistny, *Бот.* многолúстный, многолепестковый.

Wielomężeństwo, **-a**, *ср.* многомýжество.

Wielomówca, **-y**, *м.* говорýнъ, болтýнъ.

Wielomówność, **-ści**, **Wielomówstwo**, **-a**, *ср.* говорлúвость, болтлúвость, многорѣчúвость, многослóвіе.

Wielomowny, говорлúвый, **болтлúвый**, многорѣчúвый, многослóвный.

Wielomożny, *Неупот.* могýчій, могýщественный.

Wielonóg, **-oga**, *м. Зоол.* многонóгое жúвóтное, кавсúкъ, многонóгъ, многонóжка. || *Бот.* серёжка; || многонóжка, верúкъ (*растéніе*).

Wielonoga, -i, *ж. Зоол.* **мокри́ца** (*насѣко́мое*).

Wielooki, многоо́кій.

Wieloplemienny, многоплеме́нный, имѣ́ющій многочи́сленное племе́я.

Wieloraki, многосоразли́чный, многообра́зный, разнови́дный.

Wielorako, многоразли́чно, разли́чнымъ о́бразомъ, мно́гими спо́собами.

Wielorakość, -ści, *ж.* разнообра́зіе, разнообра́зность, ра́зность, разли́чіе, разли́чность, разноро́дность.

Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* **ча́стное число́.**

Wieloryb, -a, *м. Зоол.* **китъ.**

Wielorybi, кито́вый. Róg wielorybi, кито́вый усъ.

Wielość, -ści, *ж.* **мно́жество, многочи́сленность;** || **большинство́.**

Wielościan, -u, *м. Мат.* **поліэ́дръ, многосторо́нникъ.**

Wielościenny, многосторо́нній.

Wielowładność, -ści, *ж.* **могу́ществен-ность, власти́тельство.**

Wielowładny, могу́щественный, власти́тельный.

Wielożeniec, -ńca, *м.* **многоже́нецъ.**

Wielożenny, многоже́нецъ. Wielożenna, многому́жняя. || *Бот.* **многобра́чный.**

Wielożeństwo, -a, *ср.* **многобра́чіе, многоже́нство,** *см.* **Wielomężeństwo;** || *Бот.* **многобра́чіе.**

Wieloznaczny, многозначи́тельный, многознамена́тельный.

Wielu, (*вини́т. падежъ, см.* **Wiele**).

Wieńcowy, вѣно́чный; || **вѣне́чный.**

Wieńczyć, Uwieńczyć, вѣнча́ть, увѣнча́ть.

Wieniec, -ńca, *м.* **вѣне́цъ, вѣно́къ, кругъ.** ***Wieniec grochowy,** отка́зъ жениху́. *Охот.* **Wieniec jeleni,** оле́ньи рога́. **Wieniec wawrzynowy,** лавро́вый вѣно́къ. **Wieńcem kogo otoczyć,** окружи́ть кого́ со всѣхъ сторо́нъ. **Wieniec słomiany,** знакъ поте́ри цѣлому́дрія, дѣви́чества. **Wieniec dziewiczy, panieński,** знакъ дѣви́чества, цѣлому́дрія. *Воен.* **Szturmowy wieniec,** осмолённые свёртки ката́та (*употребля́емые при штурмѣ*). **Wieniec na wino, вѣно́къ,** *или* **ёлка, каба́чная вы́вѣска,** *см.* **Wiecha.**

Wieprz, -a, *м.* **бо́ровъ, свино́й кла́деный само́ецъ. Wieprz dziki, вепрь, ка-ба́нъ.**

Wieprzaczek, -czka, Wieprzak, -a, Wieprzek, -przka, *м. Умен.* **боровко́къ,** *см.* **Wieprz.**

Wieprzowina, -y, *ж.* **свини́на, свино́е мя́со.**

Wieprzowy, свино́й.

Wieprzyniec, -ńca, *м.* **свина́рня, свино́й хлѣвъ.** || *Бот.* **хвосто́вая трава́.**

Wiera, Wierę, да! такъ то! вотъ какъ!

Wiercić, Wiercieć, Uwiercić, Zwiercić, вертѣ́ть, свертѣ́ть, провертѣ́ть, сверли́ть, просверли́ть, бура́вить, пробура́вить, продыря́вить. || **Wiercić się, вертѣ́ться, кружи́ться, обора́чиваться;** || **суети́ться.**

Wiercenie, -nia, *ср.* **верче́ніе, бура́вленіе, сверле́ніе.**

Wiercimak, Wiercioch, -a, *м.* **толка́чъ, пестъ.**

Wiercipięta, -y, *м.* **вертопра́хъ, вѣ́трени-никъ.**

Wierdunek, *см.* **Wiardunek.**

Wiernie, вѣ́рно, то́чно. по́длинно.

Wiernik, -a, Wierniś, -sia, *м.* **люби́мецъ, напе́рсникъ, повѣ́ренный.**

Wierność, -ści, *ж.* **вѣ́рность;** || **то́чность, по́длинность.**

Wierny, вѣ́рный; || **то́чный, по́длинный.**

Wiersz, -a, *м.* **черта́, ли́нія;** || **строка́, стро́чка;** || **стихъ. стихотворе́ніе. Poema ze stu wierszy,** поэ́ма въ сто стихо́въ. **Różne wiersze, ра́зныя стихотворе́нія.**

Wiersza, Wirsza, -y, *ж. Рыб.* **вѣ́рша.**

Wierszoklet, -a, Wierszokleta, -y, *м.* **ри́емачъ, риемоплётъ, стихоплётъ.**

Wierszopis, -a, *м.* **стихотво́рецъ.**

Wierszopisarstwo, Wierszopistwo, -a, *ср.* **стихотво́рство.**

Wierszowy, стихотво́рный, напи́санный стиха́ми.

Wierszyk, -a, *м. Умен.* **стишо́къ,** *см.* **Wiersz.**

Wierutny, настоя́щій, и́стинный, су́-щій.

Wierzać, *см.* **Wierzyć.**

Wierzba, -y, *ж.* **и́ва, ве́рба** (*де́рево*). **Wierzba płacząca,** плаку́чая и́ва. **Wierz-ba włoska,** цѣлому́дренникъ (*расте́ніе*).

Wierzbina, -y, *ж.* **и́вовое де́рево;** || **ивня́къ, лѣсъ и́вовый.**

Wierzbówka, -i, *ж. Бот* **кипре́й трава́.**

Wierzbowy, и́вовый, ве́рбовый.

Wierzch, -u, *м.* **верхъ, ве́рхняя часть;** || **верши́на, верху́шка;** || **покры́шка;** || **вышина́;** || **нару́жность, пове́рхность. Wierzch głowy, ве́рхняя часть головы́, те́мя, гуме́нце. Wierzch góry, верши́на горы́. Wierzch domu, кры́ша, черда́къ. Wierzch okrętu, декъ, па́луба. Wypłynąć na wierzch,** всплыть на пове́рхность, на ве́рхъ. *Нар.* **Wierzchem,** ве́рхомъ, сверхъ краёвъ, сверхъ ме́ры;|| **верхо́мъ,** *см.* **Konno. Wierzchem jechać, ѣхать** верхо́мъ.

Wierzchni, ве́рхній.

Wierzchnica, -y, *ж.* **верхъ, верху́шка, вы́шка;** || *Горн.* **металли́ческая жи́ла;** || *Плотн.* **ве́рхній брусъ.**

Wierzchołek, -łka, *или* **-łku,** *м.* **верши́-на, высь.**

Wierzchołkowa, -éj, *ж.* **вертика́льная, перпендикуля́рная ли́нія.**

Wierzchołkowy, верши́нный.

Wierzchowaty, перепо́лненный, насы-панный ве́рхомъ.

Wierzchowy, *см.* **Wierzchni;** || **верхова́я** (*о ло́шади*).

Wierzeja, -ji, *ж.* **вереѣ.**

Wierzenie, -nia, *ср.* **вѣрованіе.**

Wierzgać, Wierzgnąć, лягáть, лягнýть, брыкáть, брыкнýть, бить зáдними ногáми; || *противиться, возставáть. || **Wierzgać się,** брыкáться.

Wierzgliwy, брыклúвый.

Wierzgliwość, -ści, *ж.* **брыкáніе, лягáніе.**

Wierzyć, вѣрить.

Wierzyciel, -a, *м.* **заимодáвецъ, заёмщикъ.** кредитóръ.

Wierzytelność, -ści, *ж.* **пóдлинность,** достовѣрность, тóчность, вѣрность. **Wierzytelność podpisu,** пóдлинность пóдписи; || долговáя претéнзія, долговóе трéбованіе, **долгъ** (*на кóмъ*), долговóе обязáтельство; || **Posiadający wierzytelność,** *Юрид.* владѣющій правáми кредитóра.

Wierzytelny, пóдлинный, достовѣрный; || вѣрющій; || засвидѣтельствованный. **List wierzytelny,** вѣрющее письмó, кредитúвъ.

Wieś, *род. п.* **wsi,** *ж.* **дерéвня, селéніе,** селó.

Wieść, -ści, *ж.* **вѣсть,** молвá, слухъ.

Wieśdź, Wodzić (*Стар.* **Wadzać**), вести, весть, водúть. ***Wszystko mu się wiedzie,** емý всё удаётся.

Wieśniacki, деревéнскій, сéльскій; || крестьянскій.

Wieśniactwo, -a, *ср.* сéльскій óбразъ жúзни, сéльскіе нрáвы; || *Собир.* крестьянство, поселя́не, крестья́не, **деревéнскіе** жúтели; || *деревéнщина.

Wieśniaczka, -i, *ж.* крестья́нка, **поселя́нка.**

Wieśniaczy, сéльскій, деревéнскій; || **крестья́нскій.**

Wieśniak, -a, *м.* деревéнскій жúтель; || крестья́нинъ, **поселя́нинъ,** селя́нинъ, сельчáнинъ.

Wieszać, Powiesić, Zawiesić, вѣшать, повѣсить. || **Wieszać się, Powiesić się,** вѣшаться, повѣситься.

Wieszcz, -a, *м.* **проро́къ;** || **вѣщій;** || **поэ́тъ;** || вѣщýнъ, предсказáтель, прорицáтель.

Wieszczba, -y, *ж.* **гадáніе,** ворожбá, волшебствó, **колдовствó;** || **предсказáніе,** прорицáніе, предвѣщáніе.

Wieszczbiarka, Wieszczka, -i, Wieszczyca, -y, *ж.* **гадáльщица,** ворожéя; || **колдýнья;** || вѣщýнья, **предсказáтельница,** прорицáтельница.

Wieszczbiarstwo, -a, *ср.* **гаданіе,** ворожбá; || волшебствó, **колдовствó;** || **предсказáніе,** прорицáніе.

Wieszczbiarz, -a, *м.* **гадáльщикъ,** ворожéй, колдýнъ; || вѣщýнъ, предсказáтель, прорицáтель.

Wieszczy, вѣщій, **пророческій.**

Wieszczyć, Wieszczować, гадáть, **ворожúть;** || прорицáть, предскáзывать.

Wieszczyca, *см.* **Wieszczbiarka;** || *Стар. Мед.* колтýнъ (*болѣзнь*); || злóй духъ подъ вúдомъ жéнщины.

Wietki, *см.* **Wiotchy.**

Wietrzeć выдыхáться, *см.* **Wietrzyć.**

Wietrznica, -y, *ж.* вѣтреница, вертопрáшка; || *Мед.* **Wietrznice,** *мн.* вѣтреная óспа, лопухá.

Wietrznik, -a, *м.* вѣтренúкъ, вѣтрогóнъ, вертопрáхъ; || флю́геръ; || **душни́къ,** отдýшина, вентиля́торъ.

Wietrzno, вѣтрено.

Wietrzny, вѣтреный.

Wietrzyć, Wywietrzyć, Przewietrzyć, провѣтривать, провѣтрить, вывѣтривать, вы́вѣтрить; || чýять, нюхать, обоня́ть; || чýять, **почýять дичь** (*о собакахъ*). || **Wietrzyć się, Wywietrzyć się, Przewietrzyć się,** провѣтриваться, провѣтриться, вывѣтриваться, вывѣтриться.

Wietrzyk, -a, *м.* вѣтерóкъ.

Wietrzysty, вѣтряный; || **производя́щій вѣтры.**

Wiew, -u, *м.* **вѣяніе,** дуновéніе.

Wiewać, Wiać, повѣвáть, вѣять, **дуть;** || махáть, помáхивать (*цвѣты*).

Wiewiórka, -i, *ж.* *Зоол.* бѣлка, **векша.**

Więź, -i, Więza, -y, *ж.* **свя́зка, вя́зка,** вязáнка.

Więz, *см.* **Wiąz.**

Wieża, -y, *ж.* **бáшня. Wieża kościelna,** колокóльня. **Wieża strażnicza,** сторожевáя вы́шка (*въ укрѣпле́нии*), **каланчá,** об зóрная бáшня; || **острóгъ, тюрьмá.**

Wieżaty, *см.* **Wieżysty.**

Wieżć, *см.* **Wozić.**

Więzić, Uwięzić, сажáть, **посади́ть, заключáть,** заключúть, заточáть, заточúть въ тюрьмý. || **Uwięzić,** завязúть. **Uwięzić trzewik w błocie,** завязúть башмáкъ въ грязи́.

Więzień, -źnia, *м.* ýзникъ, арестáнтъ, заключéнникъ, колóдникъ. **Więzień wojenny,** плѣнникъ. **Więzień stanu,** государственный преступникъ.

Więzienie, -nia, *ср.* тюрьмá, тюрéмное заключéніе; || темни́ца. **Więzienie warowne,** заключéніе въ крѣпости.

Więzienny, тюрéмный. **Więzienny dozorca,** тюрéмщикъ.

Więzina, -y, *ж.* **вязóвый, и́льмовый лѣсъ;** || вязъ, и́льма, и́лемъ (*дéрево*).

Więznąć, Uwięznąć, вя́знуть, увя́знуть; || запýтаться, зацѣпúться. **Uwięznąć w błocie,** увя́знуть въ грязи́. **Кость uwięzła w gardle,** кость останови́лась въ гóрлѣ. **W strzemieniu noga uwięzła,** нога́ запýталась въ стрéмя. *Посл.* **Bąk się przebije, a mucha uwięźnie,** вúсѣлица тóлько для мáленькихъ воро́въ.

Więźniowy, арестáнтскій

Wieżowy, бáшенный.

Więzowy, вязóвый, и́льмовый.

Więzożół, -żołdu, *м.* *Бот.* **вязожéлудь,** острокрóвъ, дúкій терновúкъ.

Więzy, -ów, *мн.* *см.* **Wiąz.**

Wieżyczka, -i, *ж.* бáшенка; || *Бот.* **Wieżyczki,** *мн.* бáшенница (*растéніе*).

Wieżysty, имѣющій видъ ба́шни; || имѣющій мно́го ба́шенъ. **Miasto wieżyste**, го́родъ со мно́гими ба́шнями, колоко́льнями.

Wigilja, Wilja, -ji, *ж.* кану́нъ, навечéріе (*пра́здника*), сочéльникъ. **Wigilja Bożego Narodzenia**, кану́нъ Рождествá Христóва, сочéльникъ. **Wigilje za umarłych**, вечéрнія церко́вныя слу́жбы за усо́пшихъ, панихи́ды. || **W wigilją**, наканý нѣ. **W wigilją odjazdu**, наканý нѣ отъѣзда.

Wigoń, -niu, *м. Зоол.* вигóнь (*живóтное*).

Wigoniowy, вигóневый, *см.* **Wigoń**.

Wijadło, -a, *ср.* **Wijak, -a**, *м.* мотови́ло, мотáльница.

Wikarja, -ji, *ж.* домъ, жили́ще вика́рія.

Wikarjat, -u, *м.* вика́рство, до́лжность и зва́ніе вика́рія.

Wikary, -ego, Wikarjusz, -a, *м.* намѣ́стникъ, вика́рій (*по духовéнству*).

Wikłać, Uwikłać, Zawikłać, пу́тать, спу́тать, запу́тать, затя́гивать, затянýть концы́, приводи́ть, привести́ въ безпоря́докъ; || впу́тывать, впу́тать; || смущáть, смути́ть; || мѣша́ть, смѣша́ть; || **Wikłać pojęcia**, смѣ́шивать поня́тія. **Wikłać interesa**, запу́тывать дѣлá **Uwikłać kogo w sprawę jaką**, замѣша́ть, впу́тать кого́ въ како́е-либо дѣ́ло; || **Wikłać się**, пу́таться, сбива́ться, мѣша́ться; || вмѣ́шиваться, впу́тываться. **Wikłać się w odpowiedziach**, пу́таться въ отвѣтахъ **Wikłać się w swojéj mowie**, сбива́ться въ рѣчáхъ. **Uwikłać się w zastawione sieci**, запу́таться въ растáвленныхъ сѣтáхъ, попáсться въ растáвленныя сѣти.

Wikle, -a, *ср.* **Wiklina, -y**, *ж.* хво́ростъ, хворостни́къ, хворости́нникъ.

Wikt, -u, *м.* продово́льствіе, харчи́, содержáніе, пропитáніе; || пи́ща, столъ.

Wiktuały, -ów, *мн.* съѣ́стные припáсы.

Wiła, -y, *м.* глупе́цъ, дурáкъ, болвáнъ.

Wilczątko, -a, *ср.* волчóнокъ.

Wilczaty, саврáсый, чáлый. **Koń wilczaty**, чáлая лóшадь.

Wilczę, -ęcia, *ср. см.* **Wilczątko**.

Wilczek, -czka, *м. см.* **Wilczątko**.

Wilczomlekowiec, -wca, Wilczomleczek, -czka, *м. Зоол.* сумеречная бáбочка.

Wilczook, -a, *м. Минер.* халцедóнъ.

Wilczooki, имѣющій глазá подóбные волчьимъ.

Wilczura, -y, *ж.* волчья шýба.

Wilczy, волчій. **Wilcza skóra**, волчья шкýра. *Мед.* **Wilczy głód**, болѣзненная прожóрливость; || *волчій апетúть. **Wilcze prawo**, прáво сúльнаго, кулáчное прáво. **Wilczy dół, Wilcza jama**, волкóвня, я́ма для лóвли волкóвъ. **Wilcze doły w fortyfikacji**, волчьи я́мы; || *Бот.* **Wilczy mlecz, Wilcze mleko**, молочáй травá. **Wilczy ząb**, молочáй *или* одувáнчикъ **Wilczy bób**, ежá, водянóй пырéй. **Wilczy groch**, солодколи́стный сплю́снутый горóхъ. **Wilcze jagody**, волчьи ви́шни, сóнная дурь, красáвица. **Wilcze łyko**, волчьи я́годы, волчій пéрецъ. **Wilcza stopa**, водянáя шáндра. **Wilczy korzeń**, волчій кóрень, пригрáдъ. **Wilczy mak**, крáсный макъ. **Wilczy ogon**, *или* **Wilcza ogań**, крáсный вербéйникъ

Wilczyca, -y, *ж.* волчúца.

Wilczysko, -a, *ср.* волчúще.

Wilec, -lca, *м. Бот.* колокóльчикъ (*растéніе*).

Wilga, -i, *ж.* и́волга (*пти́ца*).

Wilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilgoć, -ci, *ж.* влáга, влáжность, сырость, мокротá.

Wilgocenie, -nia, *ср.* увлáживаніе, смáчиваніе.

Wilgocić, *см.* **Wilżyć**.

Wilgociomiar, -u, Wilgociomierz, -a, *м.* гигрометръ, влагомéръ.

Wilgotnie, влáжно, сы́ро, мóкро.

Wilgotnieć, увлажáться, напúтываться влáгою.

Wilgotnienie, -nia, *ср. см.* **Wilgocenie**.

Wilgotny, влáжный. сырóй, мóкрый.

Wilja, -lji, *ж. см.* **Wigilja**.

Wilk, -a, *м.* волкъ. *Минер.* **Wilk kruszcowy, кобáльтъ**; || **Wilk w wodzie**, гнилóе дéрево въ рѣкѣ; || **Wilk u świecy**, нагáръ на свѣчѣ; || **Wilk drzewny**, тунеядная вѣтвь; || **Wilk wodny**, щýка (*рыба*); || **Wilk morski, штокфишъ**, родъ трески (*рыба*); || **Wilk murzyński, mieszaniec**, гіéна (*живóтное*); || óпухоль, шúшка (*на тѣлѣ*); || **Wilki**, *мн.* волчій мѣхъ; || *Бот.* чешýйникъ. Петрóвъ крестъ (*растéніе*); || заразúха, сóлнечный кóрень. *Посл.* **Przez posły wilk nie tyje**, глазá да мѣра, то прямáя вѣра. **Jakby mu o żelaznym wilku bajał**, э́го для негó тарабáрская грáмота, тарабáрщина, не при нёмъ пúсано, онъ э́того не понимáетъ.

Wilkołak, -a, Wilkołek, -łka, *м.* óборотень.

Wilż, Wilża, -y, *ж. см.* **Wilgoć**.

Wilżeć, Zwilżeć, мóкнуть, намóкнуть, напитáться влáгою, сырéть, отсырéть, *см.* **Wilgotnieć**.

Wilżyć, Zwilżyć, увлажáть, увлáжить, смáчивать, смочúть, орошáть, оросúть.

Wina, -y, *ж.* винá, простýпокъ, погрéшность, винóвность; || *Юрид.* **Wina pieniężna**, дéнежный штрафъ; || *Стар.* **Wina niestanna**, штрафъ за неявку въ судъ; || **Składać na kogo winę**, склáдывать свáливать винý на другóго. **Odpuść mi moję winę**, прости́ мнѣ моё прегрѣшéніе. **Przed przekonaniem o winę**, wskazywać karę **nie przystoi**, не убѣдúвшись въ простýпкѣ, не слѣдуетъ назначáть наказáнія. *Стар.* **Dać winę komu**, обвинúть кого́. **Z twojéj winy to się stało**, э́то случúлось по твоéй винѣ.

Winda, -y, *ж.* **блокъ**; || **домкра́тъ, подъёмъ, во́ротъ** (*для поднятія тя́жестей*); || *Горн.* **подъёмный во́ротъ, ве́кша**; || **Winda do bicia palów w wodzie**, копёръ; || *Мех.* **кранъ, глаго́ль, жура́вль, журавёцъ.**

Windować, вта́скивать, поднима́ть(*тя́жести*) **по́мощію во́рота, тяну́ть по́мощію бло́ка.**

Windowanie, -nia, *ср.* **подъёмъ, поднима́ніе, вта́скиваніе** (*тя́жести*).

Windówka, -i, *ж.* **бло́чная верёвка, бло́чный кана́тъ.**

Windowy, бло́чный.

Winduga, -i, *ж. см* **Windowanie**; || **на́бережная, гдѣ нагружа́ютъ и выгружа́ютъ това́ры и вса́кія тя́жести посре́дствомъ во́рота** *или* **бло́ка.**

Windykacja, -ji, *ж. Юрид.* **искъ о пра́вѣ со́бственности, обра́тное тре́бованіе, взыска́ніе. Windykacja aktywów, взыска́ніе долго́въ.**

Windykować, *Юрид.* вести́ тя́жбу о пра́вѣ со́бственности, тре́бовать обра́тно, наза́дъ, взы́скивать долгъ.

Winiarka, -i, *ж.* **погребщи́ца, торгу́ющая въ по́гребѣ виногра́дными ви́нами**; || **жена́ погребщика́**; || **разводи́тельница виногра́да.**

Winiarnia, -ni, *ж.* **ви́нный по́гребъ, ла́вка подъ до́момъ, гдѣ продаю́тся виногра́дныя ви́на и проч.**; || **распи́вочная прода́жа вина́.**

Winiarski, принадлежа́щій винопро-да́вцу. погребщику́.

Winiarstwo, -a, *ср.* **виноторго́вля**; || **виноде́лie, разведе́ніе виногра́да.**

Winiarz, -a, *м.* **винопрода́вецъ, погребщи́къ, торгу́ющій виногра́дными винами**; || **Winiarz, Winarz, разводи́тель виногра́да, виногра́дарь.**

Winić, Winować, вини́ть, обвини́ть въ преступле́ніи (*кого́*); || **вмѣня́ть въ преступле́ніе** (*что́*).

Winien, до́лженъ; || **обя́занъ. Winien co komu, до́лженъ кому́, въ долгу́ у кого́. Co ci winienem? ско́лько я тебѣ́ до́лженъ? Tobie to winienem, э́тимъ я тебѣ́ обя́занъ. Winienem dodać, że..., я до́лженъ приба́вить, что..., *или* счита́ю до́лгомъ приба́вить. присовокупи́ть, что...,** *см.* **Dłużny**; || **Winien, Winny, вино́венъ, вино́вный, винова́тъ, винова́тый, преступный. Winien zbrodni, вино́венъ въ преступле́ніи. W niczém nie był winien, онъ ни въ чёмъ не былъ винова́тъ. Kto temu winien żeś czuły, кто винова́тъ, что ты чувстви́тельнъ? Tyś winien, że..., ты винова́тъ *или* твоя́ вина́, что...**

Winiówka,, -i, *ж.* **ви́нная бо́чка**; || **родъ кваскова́той гру́ши.**

Winko, -a, *ср. Умён.* **винцо́.**

Winnica, -y, *ж.* **виногра́дникъ.**

Winniczka, -i, *ж.* **небольшо́й виногра́дникъ**; || **Winniczka, Windyczka, кваскова́-тое я́блоко.**

Winniczny, виногра́дный, относя́щійся къ виногра́днику.

Winnik, -a, *м. Хим.* **ви́нный ка́мень**; || **виногра́дникъ**; || *Стар.* **Октя́брь мѣсяцъ.**

Winnikowy, винока́менный. Sól winnikowa, винока́менная, винокиślая соль

Winność, -ści, *ж.* **вино́вность**; || **обя́занность, долгъ.**

Winny, *см.* **Winien**; || **Winny, -ego**, *м.* **вино́вникъ, престу́пникъ. Winna, -éj**, *ж.* **вино́вница, престу́пница.**

Winny, ви́нный. Winny ocet, ви́нный у́ксусъ; || *Карт.* **винно́вый, пи́ковый. Tuz winny, винно́вый, пи́ковый тузъ.**

Wino, -a, *ср.* **виногра́дное вино́**; || *Карт.* **пи́ки, ви́ны.**

Winobranie, -nia, *ср.* **убо́рка** *или* **собира́ніе виногра́да.**

Winobraniec, -ńca, *м.* **собира́тель виногра́да.**

Winobranka, -i, *ж.* **собира́тельница виногра́да.**

Winograd, Winogród, -u, *м.* **виногра́дный кустъ, виногра́дная лоза́**; || **виногра́дникъ, виногра́дный садъ.**

Winogrodnictwo, -a, *ср.* **разведе́ніе виногра́да.**

Winogrodniczy, принадлежа́щій разводи́телю *или* **разводи́тельницѣ виногра́да.**

Winogrodnik, -a, *м.* **разводи́тель виногра́да.**

Winogrodny, виногра́дный.

Winogron, -u, *м.* **Winogrono, -a**, *ср.* **виногра́дный гроздъ, виногра́дная кисть, виногра́дъ.**

Winogronowy, виногра́дный.

Winorodny, оби́льный виногра́дниками.

Winorośl, -i, *ж.* **виногра́дная лоза́, виногра́дная вѣтвь.**

Winować, *см.* **Winić.**

Winowajca, -y, *м.* **престу́пникъ.**

Wińsko, -a, *ср.* **вини́ще**; || **плохо́е вино́.**

Winszować, Powinszować (komu czego), привѣтствовать, поздравля́ть, поздра́вить (*кого́ съ чѣмъ*); || *Стар.* **жела́ть.**

Winszowanie, -nia, *ср.* **поздравле́ніе; привѣтствіе.**

Wio! ну ну́! (*извощичій крикъ*).

Wiochna, -y, *ж.* **крестья́нка, посели́нка, преиму́щественно дѣвушка.**

Wiola, -i, *ж. Муз.* **віо́ла**; || **альтъ.**

Wiolista, -y, *м. Муз.* **альтистъ, игра́ющій на а́льтѣ.**

Wiolonczela, -i, *ж.* **віолончель.**

Wiolonczelista, -y, *м.* **віолончели́стъ.**

Wiolonista, -y, *м. см.* **Skrzypek.**

Wionąć, повѣять, поду́ть, *см.* **Wiać.**

Wionienie, -nia, *ср.* **вѣяніе, дунове́ніе.**

Wiór, -a, *м.* **Wióro, -a**, *ср.* **щепка, стру́жка.**

Wiorsta, -y, *ж.* **верста́.**

Wioszczyna, -y, *ж.* **дереву́шка, дереве́нька**, *см.* **Wioszczyna.**

Wioseczka, *см.* **Wioszczyna.**

Wioseńko, -a, *ср. Умен.* **веселе́нь**, *см.* **Wieś**

Wiosenny, весе́нній, ве́шній.

Wioska, -i, *ж.* **дере́вня.**

Wioślarz, -a, *м* **весе́льникъ, гребе́цъ.**

Wiosłaty, похо́жій на весло́; || * ла́пчатый (*о птичьихъ ногахъ*).

Wiosło, -a, *ср.* **весло́.**

Wiosłować, грести́ вёслами, грести́.

Wiosna, -y, *ж.* **весна́.**

Wiosnować, Przewiosnować, веснова́ть, провесновáть.

Wioszczyna, -y, *ж.* **дереву́шка, деревни́шка.**

Wiotchość, Wiotkość, -ści, *ж.* **ве́тхость, обветша́лость.**

Wiotchy, Wiotki, ве́тхій, обветша́лый.

Wiotesz, -tszy, *ж.* **ве́тошь,** *см.* **Starzyzna.**

Wioteszka, -i, *ж.* **ветóшка**

Wiotesznik, -a, *м.* **ветóшникъ; || што́пальщикъ.**

Wiotszeć, Zwiotszeć, ветша́ть, ветша́ть.

Wir, -u, *м.* **водоворо́тъ, водове́рть, водокру́ть, кру́тень, за́верть; ||** *Морс.* **пучи́на; || вихрь, ви́хорь; || вихо́рь ((***клочо́къ, воло́съ***).**

Wiraszka, -i, *ж.* *см.* **Wiersza.**

Wirować, верте́ться, кружи́ться.

Wirowały, верта́щійся, кружа́щійся.

Wirowy, коловра́тный. Bieg wirowy ziemi, коловра́тное обраще́ніе земли́.

Wirydarz, -a, *м.* **садъ, палиса́дникъ.**

Wirydarzyk, -a, *м. Умен.* **са́дикъ.**

Wirzyć, крути́ть, верте́ть, верте́ть кру́бомъ, кружи́ть; || Wirzyć się, крути́ться, верте́ться, кружи́ться; || клокота́ть. Morze wirzy się bez miary, мо́ре ужа́сно клоко́четъ.

Wisieć, висе́ть.

Wisielec, -lca, *м.* **ви́сѣльникъ.**

Wisienka, -i, *ж. Умен.* **ви́шенка,** *см.* **Wiśnia; ||** *Бот.* **жи́молость.**

Wisiennik, -a, *м.* **вишня́къ, ви́шенникъ.**

Wisienny, *см.* **Wiśniowy.**

Wisior, -a, *м.* **Owocnica, -y,** *ж. Архит.* **вѣно́къ. Wisiory,** *мн.* **фесто́ны, городки́; || подвѣски къ серьга́мъ.**

Wisk, *см.* **Wist.**

Wiślisko, -a, *ср.* **пре́жнее русло́ рѣки́ Ви́слы.**

Wiśnia, -ni, *ж.* **ви́шня, ви́шенное де́рево. Psie wiśnie, жидо́вскія ви́шни.**

Wiśniak, -a, *м.* **вишнёвка, вишнёвая нали́вка.**

Wiśniówka, -i, *ж.* **вишнёвка, вишнёвая нали́вка; ||** *Кам.* **кра́сный кирпи́чъ.**

Wiśniowy, ви́шенный; || ви́шневый (*о цвѣтѣ*).

Wist, -a, *м.* **вистъ** (*карточная игра*).

Wisz, -u, Wiszar, -u, *м. Бот.* **осо́ка. Wisze, Wiszary,** *мн.* **болóтная трава́; || отвѣсы ка́мней, скалъ, уѣсовъ.**

Wiszący, висячій.

Wiszor, -u, *м. Артил.* **ба́нникъ.**

Witać, Powitać, Przywitać, привѣтствовать, кла́няться. поклони́ться, засвидѣтельствовать кому́ почтéніе. Witam pana *или* **Witam, моё почтéніе,** моё вамъ почтéніе (*при свида́ніи*). **Witać się, Przywitać z kim, привѣтствовать** (*кого*), **кла́няться поклони́ться** (*кому́*). **Witać się, кла́няться** другъ дру́гу.

Witka, -i, *ж.* **ви́ца, ви́твина.**

Witrjol, -u, *м.* **купоро́съ.**

Witrjoliczny, купоро́сный.

Witrykusz, *см.* **Zakrystjan.**

Witwa, Witwin, -y, *ж.* **лоза́, и́ва.**

Wiu, *см.* **Wio.**

Wiza, -y, *ж.* **прописка** (*паспо́рта*), **засвидѣтельствованіе** (*докуме́нта*).

Wizerunek, -nku, *м.* **изображе́ніе, о́бразъ, карти́на, о́черкъ, начерта́ніе; || портре́тъ; || моде́ль.**

Wizja, -ji, *ж.* **виде́ніе, явле́ніе, при́зракъ; ||** *Стар. Юрид.* **освидѣтельствованіе, осма́триваніе, осмо́тръ.**

Wizować, визи́ровать, прописывать (*паспо́рть*), **свидѣтельствовать** (*докуме́нтъ*).

Wizyta, -y, *ж.* **визи́тъ, посѣще́ніе; || осмо́тръ, освидѣтельствованіе.**

Wizytacja, -ji, *ж.* **визита́ція, посѣще́ніе, осмо́тръ** (*школъ*); **|| освидѣтельствованіе; || объѣздъ, обхóдъ.**

Wizytator, -a, *м.* **визита́торъ; || досмо́трщикъ.**

Wizytka, -i, *ж.* **мона́хиня о́рдена Визита́ціи** (*посѣще́ніе Богоро́дицы Св. Елисаве́тѣ*).

Wizytować, посѣща́ть, навѣща́ть; || осма́тривать, обозрѣва́ть, свидѣтельствовать, дѣлать о́быскъ.

Wizytowy, визи́тный.

Wjadać się, Wjeść się, въѣда́ться, въѣсться.

Wjazd, -u, *м.* **въѣздъ.**

Wjechać, *см.* **Wjeżdżać.**

Wjezdny, въѣздный. Brama wjezdna, въѣздныя воротá; || Karczma wjezdna, постоя́лый дворъ.

Wjeżdżać, Wjechać, въѣзжáть, въѣхать; || Wjeżdżać na co, наѣхать, задѣва́ть (*за что*); **|| *Wjeżdżać w co, захва́тывать, завладѣва́ть, присво́ивать, наси́льно вла́мываться.**

Wjun, -a, *м* **вьюнъ** (*рыба*).

Wkamować, *Плот.* **врубáть.**

Wkapywać, Wkapać, Wkarpać, нака́пывать, нака́пать, впускáть, впусти́ть по ка́плѣ.

Wkładać, Włożyć, класть, вкла́дывать, вложи́ть, положи́ть; || возлагáть, возложи́ть; || вмѣня́ть, вмѣни́ть; || надѣвáть, надѣть. Włożyć cukru do filiżanki, положи́ть са́хару въ ча́шку. Włożyć kapelusz na głowę, надѣть шля́пу на́ голову. Włożyć buty, надѣть сапоги́. Wkładać suknie w kufer, do kufra, класть, укла́дывать пла́тье въ сундýкъ. Włożył rękę do kieszeni, засýнулъ рýку въ карма́нъ. Włożyć w pamięć, вбить въ па́мять. Wkładać pierścień na rękę, надѣвáть пéрстень на́ руку. Włożono na mnie obowiązek, на ме-

на́ возложи́ли обя́занность. **Wkładać** kogo do śpiewu, упражня́ть кого́ въ пѣ́нiи; || **Wkładać się**, вкла́дываться; || прiуча́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*).

Wklęsać, Wklęsnąć, осѣда́ть, опуска́ться, подава́ться, углубля́ться, дѣ́латься вогнутымъ, впа́дистымъ.

Wklęsłość, -ści, *ж.* во́гнутость; || впа́дина, углубле́нie.

Wklęsło-wypukły, во́гнуто-вы́пуклый.

Wklęsły, во́гнутый, впа́дистый, впа́лый; || осѣвшiй, опусти́вшiйся, подавшiйся.

Wkleszczać, Wkleszczyć, вонза́ть, вонзи́ть (*кóтму*), вцѣпля́ться, вцѣпи́ться (*кóтмъ*).

Wkopany, вко́панный.

Wkopywać, Wkopać, вка́пывать, вкопа́ть; || **Wkopywać się, Wkopać się**, прока́пываться, прокопа́ться, зака́пываться, закопа́ться.

Wkorzeniać, Wkorzenić, укорени́ть, укорени́ть, вкорени́ть, вкорени́ть; || * вби́вать, вби́ть, вдо́лбливать въ го́лову; || * запечатлѣ́вать: || **Wkorzeniać się, Wkorzenić się**, вкорени́ться, вкорени́ться, укорени́ться, укорени́ться.

Wkorzeniony, вкоренённый, укоренённый.

Wkraczać, Wkroczyć, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wkraczanie, Wkroczenie, -nia, *ср.* вступле́нie, вторже́нie, нашествie.

Wkradać się, Wkraść się, вкра́дываться, вкра́сться, прокра́дываться, прокра́сться, пробира́ться, проходи́ть тайко́мъ *или* укра́дкою.

Wkrapiać, Wkropić, нака́пывать, нака́пать, впуска́ть, вли́вать по ка́плѣ.

Wkręcać, Wkręcić, ввёртывать, ввертѣ́ть, ввернуть. || * **Wkręcać się, Wkręcić się**, вкра́дываться, вкра́сться, втира́ться, втере́ться про́исками, прола́зить. Wszędzie się zręcznie umie wkręcić, онъ всю́ду ло́вко вотрётся.

Wkrótce, вскоре́, въ ско́ромъ вре́менн.

Wkruszać, Wkruszyć, кроши́ть, накроши́ть.

Wkupować, Wkupić (kogo), вкупа́ть, вкупи́ть, присоедини́ть къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ; || **Wkupować się, Wkupić się**, вкупа́ться, вкупи́ться, присоедини́ться къ како́му-либо о́бществу съ пла́тою догово́рныхъ де́негъ.

Wkupne, -ego, Wkupno, -a, *ср.* вкупъ, вкупны́я де́ньги.

Wkupny, вкупно́й.

Wkuwać, Wkuć, вковы́вать, вкова́ть.

Wkwaterować, разстарить, размѣсти́ть по квартира́мъ; || * **Wkwaterować się**, насильно расположи́ться гдѣ́, ворва́ться, вскласти́ся куда́.

Wlać, *см.* **Wlewać**.

Włączać, Włączyć, присоедини́ть, присоедини́ть, включа́ть, включи́ть.

Włącznie, включи́тельно, со включе́нiемъ.

Władać, Władnąć, владѣ́ть; || облада́ть; || влады́чествовать, ца́рствовать, госпо́дствовать; || управля́ть. **Władać całym majątkiem**, владѣ́ть всѣ́мъ имѣ́нiемъ. **Władać sobą**, владѣ́ть собо́ю. **Władać okrętem**, пра́вить кораблёмъ. **Ani ręką, ani nogą władać nie mógł**, онъ не мо́гъ владѣ́ть ни руко́ю, ни ного́ю.

Władanie, -nia, Władnięcie, -cia, *ср.* владѣ́нie, облада́нie; || влады́чество, госпо́дство, ца́рствованie; || управле́нie.

Władca, -y, *м.* влады́ка, власти́тель, властели́нъ, облада́тель; || прави́тель, повели́тель.

Władnictwo, Władztwo, -a, *ср.* влады́чество, госпо́дство, верхо́вная власть.

Władniczy, власти́тельный, повели́тельный, верхо́вный, самодержа́вный.

Władność, -ści, *ж.* *см.* **Władza**.

Władny, могу́щественный, **могу́чiй**, си́льный, держа́вный.

Władza, -y, *ж.* спосо́бность, сво́йство, си́ла; || пра́во, власть, могу́щество; || * влія́нie, си́ла, кре́пость; || прави́тельство, правле́нie; || вѣ́домство, нача́льство. **Władza wojskowa**, вое́нное нача́льство. **Trzeba udać się ze skargą do właściwéj władzy**, ну́жно обрати́ться съ жа́лобою въ надлежа́щее вѣ́домство. **Władza skarbowa**, казённое вѣ́домство. **Władze ciała i duszy**, тѣ́лесныя и душе́вныя си́лы. **Władza najwyższa**, высоча́йшая, верхо́вная власть. **Władza wykonawcza**, исполни́тельная власть. **Władza prawodawcza**, законода́тельная власть. **Władza sądownicza**, суде́бная власть.

Włamywać się, Włamać się, вла́мываться, вломи́ться, врываться, ворва́ться, вторга́ться, вто́ргнуться

Właściciel, -a, *м.* (*Стар.* **Właśnik**), владѣ́лецъ, со́бственникъ, хозя́инъ. **Właściciel domu**, домовладѣ́лецъ, хозя́инъ до́му. **Właściciel majątku**, помѣ́щикъ. **Właściciel gruntu**, землевладѣ́лецъ. *Юрид.* **Właściciel pierwotny**, гла́вный со́бственникъ. **Właściciel użytkowy**, ограни́ченный со́бственникъ.

Właścicielka, -i, *ж.* владѣ́лица, со́бственница, хозя́йка. **Właścicielka domu**, домовладѣ́лица, хозя́йка до́му. **Właścicielka majątku**, помѣ́щица.

Właścicielski, владѣ́льческій; || помѣ́щичій.

Właściwie, со́бственно, въ со́бственномъ смы́слѣ, со́бственно говоря́, и́менно, то́чно такъ.

Właściwość, -ści, *ж.* сво́йство, ка́чество; || *Юрид.* **Właściwość sądu**, подсу́дность; || соотвѣ́тственность, сообра́зность, уда́чность. **Właściwość w wyrażeniu**, удач-

ность выраже́нія *или* уда́чное выраже́ніе.

Właściwy, со́бственный, свóйственный; || по́длинный, то́чный; || соотвѣ́тственный, надлежа́щій. **Właściwy sąd**, надлежа́щій судъ.

Właściwa, -y, *ж.* со́бственность.

Właścić się (do kogo), вкра́сться, **podolьсти́ться.**

Właśnie, и́менно, вѣ́рно, то́чно, и́менно такъ; || кста́ти.

Własnoręcznie, собственнору́чно.

Własnoręczność, -ści, *ж.* собственнору́чность. **Własnoręczność podpisu**, по́длинность по́дписи.

Własnoręczny, собственнору́чный.

Własność, -ści, *ж.* со́бственность, иму́щество, име́ніе; || свóйство, свóйственность, существенное свóйство.

Własny, со́бственный; || по́длинный, то́чный, надлежа́щій. **Widziałem to na własne oczy** *или* **własnemi oczyma**, я ви́дѣлъ э́то со́бственными глаза́ми. **Z własnego natchnienia**, по со́бственному побужде́нію. **Miłość własna**, самолю́біе. **Własnéj ręki zapis**, своеру́чная роспи́ска. **Własny język**, приро́дный язы́къ. **Własny kraj**, родно́й край. **Sąd własny**, надлежа́щій судъ.

Wlatywać, Wlatać, Wlecieć, влета́ть, влете́ть.

Właz, -a, *м.* прола́зъ, пройдóха, прохы́ра.

Włazić, Wleźć, влѣза́ть, влѣзть, взлѣза́ть, взлѣзть.

Wlec, таща́ть, волочи́ть; || **Wlec się**, таща́ться, волочи́ться.

Wlecieć, *см.* **Wlatać.**

Wlepiać, Wlepić, вклѣпливать, вклепля́ть, вклепи́ть; || * устремля́ть, устреми́ть. **Wlepić oczy w kogo**, устреми́ть взоръ, глаза́ на кого́, не спуска́ть съ кого́ глазъ.

Wlewać, Wlać, вли́вать, влить.

Wleźć, *см.* **Włazić.**

Wliczać, Wliczyć, зачисля́ть, зачи́слить, включа́ть, включи́ть (*въ число*).

Włochaciny, -cin, Włochacinki, -nek, *ж. мн. Бот.* пухъ (*на нѣкоторыхъ плодахъ и растéніяхъ*); || волóкна.

Włochaty, пуши́стый; || волокни́стый; || косма́тый, мохна́тый, волоси́стый.

Włóczęga, -i, *м. и ж.* броди́жничество; || броди́га, праздношата́ющійся; || *Бот.* плау́нъ, родъ мóху.

Włóczęgostwo, -a, *ср.* броди́жничество.

Włóczek, -czka, *м.* борони́льщикъ боронова́льщикъ.

Włóczenie, -nia, *ср.* боронéнье, бороньба́, *см.* **Włóczk**; || **Włóczenie się**, таска́ніе, шата́ніе взадъ и впередъ.

Włóczenka, -i, *ж.* дрóтикъ.

Włóczka, -i, *ж.* бороньба́, боронéніе, боронова́ніе; || га́русъ, пря́жа изъшéрсти.

Włóczkowy, га́русный.

Włócznia, -czni, *ж.* копьё, ни́ка. || *Бот.* **Włócznia, grot ziele**, па́поротникъ лунобра́зный.

Włócznik, -a, *м.* копе́йщикъ, копьено́сецъ, копе́йникъ.

Włóczniowy, копе́йный, относа́щійся къ копью.

Włóczyć, влечь, влачи́ть, волочи́ть; || тащи́ть, таска́ть; || тяну́ть, проволáкивать. || *Агр.* борони́ть, *см.* **Bronować.** || **Włóczyć się**, тяну́ться, тащи́ться; || таска́ться, шата́ться, броди́ть съ мѣста на мѣсто.

Włodarka, -i, *ж., см.* **Włodarzowa.**

Włodarz, -a, *м.* управи́тель, прика́щикъ. экономъ.

Włodarzowa, -éj, *ж.* (*Стар.* **Włodkowa**), управи́тельша, жена́ управи́теля, прика́щица, жена́ эконóма.

Włogacizna, -y, *ж. Ветер.* наколéнница, наколéнный грибъ (*у лóшади*).

Włogawy, Włogaty, имéющій наколéнницу (*о лошади*), *см.* **Włogacizna.**

Włok, Włók, -u, *м. Рыб.* волокýша, нéводъ.

Włoka, Włóka, -i, *ж.* пóльская мѣ́ра, заключа́ющая въ себѣ́ 30 мóрговъ *или* 15 десяти́нъ. (*Сравн. уволóка, сoха*), *см.* **Łan**; || **Włoka, -i**, *м.* и *ж.* броди́га.

Włokienko, -a, *ср. Анат.* волокóнце.

Włoknisty, волокни́стый.

Włókno, -a, *ср.* волокно́, вóлоть, мóчка; || *Анат.* волокно́, фи́бра; || *Бот.* мóчка, жи́лка; || ни́тка (*въ сукнѣ*).

Włos, -a, *м.* вóлосъ. **Ani na włos**, ни на волосъ, ни чуть, нисколько. **O włos, o mały włos**, чуть-чуть, едва́. **O włos ziemnie upadł**, я чуть-было не упа́лъ; || вóлосъ, шерсть (*говоря́ о животныхъ*). **Pod włos**, прóтивъ ше́рсти. || *Бот.* **Włosy złote**, амара́нтъ.

Włosaty, *см.* **Włosisty.**

Włość, -ści, *ж.* вóлость; || помѣ́стье, вóтчина.

Włościanin, -a, *м.* поселя́нинъ, крестья́нинъ, селя́нинъ.

Włościanka, -i, *ж.* поселя́нка, крестья́нка.

Włościański, крестья́нскій.

Włościowy, волостнóй.

Włosek, -ska, *м. Умен.* волосóкъ.

Włosiany, волосянóй.

Włosiasty, волосови́дный, волосообра́зный.

Włosie, -sia, *ср.* вóлосъ, кóнскій вóлосъ; || *см.* **Włosień.**

Włosień, -enia, *м.* кóнскій вóлосъ; || власяни́ца, волосяни́ца; || лéса (*у уды*).

Włosienica, Włosiennica, -y, *ж.* власяни́ца, волосяни́ца.

Włosisty, волоси́стый, **волоса́тый**; || **мохна́тый.**

Włoskowaty, *Анат.* **волосно́й**, то́нкій какъ вóлосъ.

Włosny, Włosowy, волосянóй.

Włoszczyzna, -y, *ж.* италья́нскіе **обы́-**

чай, языкъ и проч., всё италіянское; || огоро́дная зе́лень.

Wlot, *см.* **Lot.**

Włożyć, Włożyć się, *см.* **Wkładać.**

Włudzać, Włudzić (kogo dokąd), зама́нивать, заманить, завлека́ть, завле́чь, вовлека́ть, вовле́чь, втя́гивать, втяну́ть,

Wmarznąć, перемёрзнуть, замёрзнуть, обмёрзнуть.

Wmawiać, Wmówić (co w kogo), увёртывать, увёрнуть (*въ чёмъ*), склоня́ть, склони́ть (*на что́, къ чему́*), убѣжда́ть, убѣди́ть (*въ чёмъ*), угова́ривать, уговори́ть.

Wmieścić, вмёстить.

Wmieszać, вмѣша́ть.

Wmotać (kogo w co), запу́тать (*кого́ во что́*).

Wmurować, заложи́ть въ стѣну.

Wmuszać, Wmusić, принужда́ть, принуди́ть, принево́ливать, принево́лить.

Wmykać, Wemknąć, всовыва́ть, всу́нуть, ввёртывать, ввернуть, запуска́ть, запусти́ть. **Wmykać się, Wemknąć się**, просо́вываться, просу́нуться, проскольза́ть, проскользну́ть, прокра́дываться, прокра́сться, пря́таться спря́таться.

Wnaszać, *см.* **Wnosić.**

Wnątrz, *см.* **Wewnątrz, Wnętrze.**

Wnęcać, Wnęcić, прима́нивать, приманить, прива́живать, прива́дить, пова́дить; || **Wnęcać się, Wnęcić się**, пова́живаться, пова́диться, пріуча́ться, пріучи́ться.

Wnęka, -i, *ж.* **Wnęk, -a**, *м. Архит.* ни́ша, впа́дина въ стѣнѣ.

Wnet, вдругъ, ско́ро, **вскоре́**, **тотчасъ**, сейча́съ, неме́дленно.

Wnęt, -u, *м.* **Wnęta, -y**, *ж. Охот.* прикормъ, нажи́ва; || *Охот.* ба́било; || * приманка, пре́лесть.

Wnętr, -a, *м.* нутре́цъ, болѣзнь у лошаде́й; || человѣкъ имѣющій я́тра внутри́; || жеребе́цъ имѣющій я́тра внутри́.

Wnętrze, -a, *ср.* вну́тренность; || кишки́; || утро́ба, чре́во; || не́дра (*земли*). **Wnętrze domu**, вну́тренность до́ма. **Wnętrze butelki**, вну́тренность буты́лки. **Wnętrze bydlęce**, вну́тренности живо́тныхъ, *см.* **Wnętrzności.**

Wnętrznie, вну́тренно; || * сокрове́нно.

Wnętrzność, Wewnętrzność, -ści, *ж.* вну́тренность; || **Wnętrzności**, *мн.* вну́тренности, кишки́; || утро́ба, чре́во.

Wnętrzny, Wewnętrzny, вну́тренній; || * та́йный, сокрове́нный.

Wniebowstąpienie, -nia, *ср.* вознесе́ніе Госпо́дне.

Wniebowzięcie N. M. Panny, успе́ніе Пресвято́й Богоро́дицы.

Wnieść, *см.* **Wnosić.**

Wniesienie. -nia. *ср. Юрид.* предъявле́ніе, представленіе.

Wnijść, *см.* **Wchodzić.**

Wnijście, *см.* **Wejście.**

Wniosek, -sku, *м.* прида́ное, *см.* **Posag**; ||*Юрид.* предложе́ніе, представле́ніе; || заключе́ніе. сле́дствіе, вы́водъ. **Wniosek do prawa**, законопроéктъ. **Wniosek przedwstępny**, предвари́тельное тре́бованіе сторо́нъ въ дѣлѣ. **Wniosek incydentalny**, ча́стное, встрѣчное тре́бованіе, ча́стный, встрѣ́чный искъ.

Wnioskować, заключа́ть, выводи́ть заключе́ніе; || присужда́ть.

Wniwecz, *см.* **Niwecz.**

Wnosić, Wnieść, носи́ть, внести, внесть; || предлага́ть, предложи́ть, представля́ть, представи́ть; || **Wnosić z czego**, заключа́ть, выводи́ть заключе́ніе, дѣлать вы́водъ, суди́ть, рѣша́ть, полага́ть.

Wnoszenie, Wniesienie, -nia, *ср.* внесе́ніе; || предложе́ніе, представле́ніе.

Wnuczek, -czka, *м. Умен.* вну́чекъ, *см.* **Wnuk. Wnuczęta**, *мн.* вну́чата.

Wnuczka, -i, *ж.* вну́чка.

Wnuk, -a, *м.* внукъ. **Wnuk brata, siostry**, двоюро́дный внукъ, сынъ племя́нника *или* племя́нницы. **Wnuk braterski**, троюро́дный братъ.

Wnukowy, вну́чій.

Woda, -y, *ж.* вода́.

Wódczany, во́дочный.

Wódeczka, -i, *ж. Умен.* во́дочка, *см.* **Wódka.**

Wódka, -i, *ж.* во́дка, хлѣ́бное вино́; || **Wódka kolońska**, одеколо́нь, кёльнская вода́.

Wodnica, -y, *ж. Мед.* водя́нка, водяна́я болѣзнь; || *Хир.* отёкъ, водяна́я о́пухоль.

Wodnieć, Zwodnieć, водянѣть, отводянѣть.

Wodnik, -a, *м. Зоол.* водяно́й жукъ; || *Астрон.* Водоле́й (*созвѣздіе*); || водово́зъ.

Wodnisto, водяни́сто.

Wodnistość, -ści, *ж.* водя́нность, вла́жность.

Wodnisty, водяни́стый, вла́жный.

Wodność, -ści, *ж.* водяни́стая часть (*кро́ви, молока́*).

Wodnowzorzysty, струи́стый, волни́стый.

Wodnoziemny, земново́дный.

Wodny, во́дный. водяно́й. **Młyn wodny**, водяна́я ме́льница. **Wodna farba**, водяна́я кра́ска, соковая *или* клеевая кра́ска. **Wodna puchlina**, водяна́я болѣзнь.

Wodochwyt, -u, *м. Горн.* че́рпакъ съ кла́панами.

Wodociąg, -u, *м.* водопрово́дъ; || *Анат.* прото́къ; || отво́дный кана́лъ (*для спу́ска воды́*), жо́лобъ.

Wodonosiciel, Wodonosz, -a, *м.* водоно́съ.

Wodoród, -odu, *м. Хим.* водоро́дъ.

Wodospad, -u, *м.* водопа́дъ.

Wodostan, -u, *м.* ма́сса воды́.

Wodotrysk, -u, *м.* фонта́нъ, водомётъ.

Wodowstręt, -u, *м. Мед.* водобоя́знь, гидрофо́бія, бѣшенство.

Wódz, *род. п.* **Wodza**, *м.* вождь, военона-

чáльникъ. **Naczelny wódz**, главнокомáндующій.

Wodza, **-y**, *ж.* возжá, пóводъ,* узда́; || **предводи́тельство**; || **нача́льство, кома́нда, кома́ндованіе**; || **управле́ніе**. || **Wodze**, *мн.* * **бразды́** (*правле́нія*). **Opuścić wodze koniowi**, **опусти́ть**, **осла́бить** вóзжи, **опусти́ть** повóдья. **Pod wodzą jenerała N.** подъ **предводи́тельствомъ** генера́ла N.* **Trzymać kogo na wodzy**, обуздывать кого́, держáть въ рукáхъ, не давáть кому́ вóли. **Popuścić wodze namiętnościom swoim**, дать вóлю своимъ страстя́мъ. **Puścić komu wodze**, дать кому́ вóлю, предостáвить кому́ пóлную свобóду дéйствій.

Wodzić, **вести́**, **води́ть**, **проводи́ть**. **Wodzić kogo od Anasza do Kaifasza**, таскáть изъ судá въ судъ, таскáть по всéмъ мытáрствамъ. **Wodzić kogo za nos**, **води́ть** кого́ за́ носъ, **обмáнывать**. **Wodzić kim**, **управля́ть**, **распоряжáться** кéмъ.

Wojaczka, **-i**, *ж.* **воéнная слýжба**, **воéнное дéло**.

Wojak, **-a**, *м.* **вóинъ**, **рáтникъ**, **воéнный человéкъ**.

Wojaż, **-u**, *м.* *см.* **Podróż**.

Wojażować, *см.* **Podróżować**.

Wojennie, по **воéнному**, съ **орýжіемъ** въ рукáхъ; || **войнственно**.

Wojenność, **-ści**, *ж.* **войнственность**.

Wojenny, **воéнный**.

Wojewoda, **-y**, *м.* **воевóда**, **предводи́тель войскъ**, **военача́льникъ**.

Wojewodzianka, **-i**, *ж.* **дочь воевóды**.

Wojewódzic, **-a**, *м.* **сынъ воевóды**.

Wojewodzina, **-y**, *ж.* **жена́ воевóды**.

Wojewódzki, **воевóдскій**.

Województwo, **-a**. *ср.* **воевóдство**, **зва́ніе воевóды**; || **óбласть**, **поручённая управле́нію воевóды**.

Wojłek (*Стар.* **Wojłak**, **Wojłuk**, **Wojdłok**), **-a**, *м.* **вóйлокъ**.

Wojna, **-y**, *ж.* **война́**. **Wojna domowa**, **междоусóбная война́**.

Wojować, **воева́ть**, **сража́ться**, **вести́ войну́**.

Wojowniczy, **войственный**.

Wojownik, **-a**, *м.* **вóинъ**, **войтель**.

Wojski, **-iego**, *м.* **вóйскій** (*чиновникъ въ бывшей Польшѣ, имѣвшій обязанность наблюда́ть за споко́йствіемъ кра́я во вре́мя всеобща́го ополче́нія*).

Wojsko, **-a**, *ср.* **вóйско**, **а́рмія**, **рать**, **воéнныя си́лы**; || **воéнная слýжба**. **Służyć w wojsku**, **служи́ть** въ а́рміи, **находи́ться** въ **воéнной слýжбѣ**.

Wojskowo, **по воéнному**, **воéннымъ óбразомъ**.

Wojskowość, **-ści**, *ж.* **воéнная слýжба**. **воéнное искýство**.

Wojskowy, **воéнный**, **войнскій**, **рáтный**. **Po wojskowemu**, **новоéнному**. **Wojskowi niższych stopni**, **воéнные нижнихъ чинóвъ**.

Wójskowy, **-ego**, *м.* **воéнный человéкъ**, **состоя́щій** въ **воéнной слýжбѣ**.

Wójt, **-a**, *м.* **войтъ**, **волостнóй старши́на**.

Wójtowa, **-éj**, *ж.* **жена́ вóйта**.

Wójtowstwo, **-a**, *ср.* **дóлжность вóйта**.

Wokabularz, **-a**, *м.* **словáрь** (*кра́ткій*), **сбóрникъ словъ**.

Wokacja, **-ji**, *ж.* **призва́ніе**.

Wokalny, **голосовóй**, **вокáльный**. **Muzyka wokalna**, **вокáльная мýзыка**.

Wokanda, **-y**, *ж.* **реéстръ слéдующихъ къ докла́ду дѣлъ**, **очередно́й спúсокъ**, **óчередь**. **Wokanda kontrolująca**, **настóльный**, **контрóльный реéстръ**. **Wokanda audjencjonalna**, **присýдственный реéстръ**. **Wokanda w trybunale**, **слýшаніе дѣла** въ **судѣ**.

Wół, *род. п.* **Wołu**, *м.* **волъ**, **быкъ**.

Wola, **-i**, *ж.* **вóля**, **свобóда**, **независи́мость**; || **жела́ніе**, **хотѣ́ніе**; || **расположе́ніе**, **усéрдіе**, **охóта**. **Wolna wola**, **свобóдная вóля**, **произвóлъ**. *Юрид.* **Własna wola**, **дѣеспособность**. *см.* **Pozbawienie**. **Pozbawiony własnéj woli**, **прúзнанный неспособнымъ** къ **совершéнію** граждáнскихъ **дѣйствій**. **Ostatnia wola**, **послѣдняя вóля умирáющаго**, **завѣща́ніе**, **духóвная**. **Z dobréj woli co zrobić**, **сдѣлать что́-либо** по **дóброй вóлѣ**, **добровóльно**. **Być w dobréj woli**, **быть довóльнымъ**, **весёлымъ**. **Pokój ludziom dobréj woli**, **миръ** доброжела́тельнымъ **лю́дямъ**. **Okazać komu dobrą wolę**, **оказáть** кому́ **благорасположе́ніе**. **Podług swéj woli**, по **своéй вóлѣ**. **Niech się dzieje wola Boża**, да **бýдетъ вóля бóжія**. **Miał wolę wstąpić do wojska**, онъ **вступúлъ** въ **воéнную слýжбу** по **своéй охóтѣ**. **Zła wola**, **ненависть**, **нерасположе́ніе**, **принужде́ніе**. **Mimo woli**, *см.* **Mimowolnie**. **Jużeś się do woli najadł**, **ты** ужé въ **вóлю наéлся**. **Mieć do woli czego**, **имѣть** въ **вóлю чего́-либо**, **скóлько угóдно**. **Książek znajdziesz tu co wola**, **найдёшь** тутъ **книгъ** скóлько **тебѣ́ бýдетъ угóдно**, **скóлько хóчешь**. **Dać wolę językowi**, **дать вóлю языкý**. || *Юрид.* **льгóта пользовáться землéю безъ платежá**, **податéй на извéстное врéмя**; || **Wola**, *ед.* **Wola**, *мн.* **льготная земля́**, *см.* **Wolnica**.

Wołać, **Zawołać**, **звáть**, **позвáть**, **призывáть**, **призвáть**, **взывáть**, **клúкать**, **клúкнуть**; || **приглашáть**, **пригласúть**. **Wołać o pomoc**, **звать на пóмощь**. **Zawoływać kogo do siebie**, **позвáть** кого́ къ **себѣ́**.

Wołanie, **-nia**, *ср.* **зовъ**, **призывъ**, **вызовъ**; || **кликъ**.

Wolant, **-a**, *м.* **волáнъ**, **легóкъ** (*игрá*).

Wolarnia, **-ni**, *ж.* **бычáчій хлѣвъ**, **волóвня**.

Wolarz, **-a**, *м.* **прáсолъ**, **торгýющій волáми**; || **пастýхъ быкóвъ**, **волопáсъ**; || **вобастый гóлубь**.

Wolaty, **зобянóй**, **зобонодóбный**; || **зобáстый**.

Wolawy, **Wolowy**, **шéйный**, **ярéмный**

Анат. **Żyła wolawa, крововозвра́тная, ше́йная, яре́мная жи́ла.**

Wole, -a, *ср.* (*Стар.* **Wól**), вобъ.

Woleć, люби́ть бо́льше, предпочита́ть, дава́ть преиму́щество, ока́зывать предпочте́ніе, жела́ть, хотѣ́ть. Wolałbym umrzeć, niż tak szkaradny uczynić postępek, я предпочёлъ бы смерть тако́му гну́сному посту́пку, *или:* **я предпочёлъ бы умере́ть, не́жели рѣши́ться на тако́й гну́сный посту́покъ. Wolałbym żeby nie przyszedł, мнѣ бы хотѣ́лось, чтобы онъ не пришёлъ.**

Wołek, -łka, *м.* **бычо́къ;** || *Зоол.* **хлѣ́бный долгоно́сикъ** (*насѣко́мое*).

Wolen, *см.* **Wolny.**

Wolnić, Zwolnić, облегча́ть, облегчи́ть, убавля́ть, уба́вить, умѣря́ть, умѣ́рить, ослабля́ть, осла́бить, уменьша́ть, уменьши́ть, простужа́ть, простуди́ть.прохола́живать, прохлади́ть. Wolnić rozegrzany płyn jaki, dolewając doń zimnéj wody, умѣря́ть горя́чую жи́дкость, разбавля́я её холо́дною водо́ю.

Wolnica, -y, *ж.* **во́льная прода́жа** (*во вре́мя я́рмарки*); || **льго́тная земля́** (*свобо́дная отъ податёй на извѣ́стное вре́мя*), *см.* **Wola.**

Wolnie, во́льно, свобо́дно, *см.* **Wolno.**

Wolnieć, Zwolnieć, убавля́ться, уба́виться, умѣря́ться, умѣ́риться, слабѣ́ть, ослабѣ́ть, уменьша́ться, уменьши́ться; || **стыть, стынуть, остыть.**

Wolniuchno, Wolniusieńko, Wolniuteńko, легоньку, легохонько, легохонько, тихонько, тихохонько, полегоньку, потихоньку.

Wolniuchny, лёгонькій, легохонекъ, ти́хонькій, тихохонекъ.

Wolno, во́льно, вольно́, свобо́дно, безпрепя́тственно; || **позволи́тельно;** || **смѣ́ло, легко́, непринужде́нно;** || **Wolno, Zwolna, ти́хо, ти́ше, ме́дленно, слегка́. Wolno mu jest, дозволя́ется ему́, онъ въ пра́вѣ, отъ него́ зави́ситъ. Nie wolno jest, запреща́ется. Wolno mu wszędzie chodzić, ему́ дозволя́ется, ему́ позволи́тельно вездѣ́ ходи́ть. Wolno tobie mówić, a mnie czynić, вольно́ тебѣ́ говори́ть, а мнѣ дѣ́лать. Dla mnie wolno wierzyć, wolno nie wierzyć, хочу́—вѣ́рю, хочу́—не вѣ́рю. Wolno puścić, отпусти́ть на во́лю, увѣ́лить, освободи́ть. Wolno oddychać, свобо́дно дыша́ть. Wolno chodzić, свобо́дно, смѣ́ло ходи́ть. Wolno wchodzić, позволя́ется входи́ть, входъ свобо́денъ. Wolno mówić, во́льно, свобо́дно говори́ть. Wolno co związać, слегка́ связа́ть что́-нибудь. Jechałem wolno do dworu, ти́хо подъѣзжа́лъ я ко двору́. Zwolna! Zwolna! ти́ше! потиху́! не спѣши́!**

Wolnomówność, -ści, *ж.* **во́льная рѣчь, свобо́да, во́льность говори́ть, изъясня́ться;** || **либера́льное пустосло́віе, во́лность на слова́хъ.**

Wolnomówny, вольнорѣчивый.

Wolnomularstwo, -a, *ср.* **масо́нство, масо́нское о́бщество.**

Wolnomyślność, -ści, *ж.* **свобо́да мышленія;** || **вольнодумство.**

Wolnomyślny, свобо́дно мы́слящій.

Wolność, -ści, *ж.* **свобо́да, во́ля, во́льность;** || **освобожде́ніе, увольне́ніе.** || **Wolności lata, льго́тные го́ды. Wolność sumienia, свобо́да со́вѣсти. Wypuścić kogo na wolność, дать кому́ свобо́ду, выпусти́ть кого́ на свобо́ду, на во́лю. Wolność od podatków, освобожде́ніе отъ податёй, льго́та. Wolność żołądka, свобо́дное испраженіе. Wolność od wojska, увольне́ніе отъ вое́нной слу́жбы. Wolność poetycka, поэти́ческая во́льность. Na wolność zdać, предоста́вить чьей во́лѣ, отда́ть на произво́лъ, отда́ть на во́лю**

Wolnostka, -i, *ж.* **своево́льство, самово́льство.**

Wolnowierca, -y, *м.* **вольнодумецъ.**

Wolnowierny, вольнодумный.

Wolnowierstwo, -a, *ср.* **вольнодумство.**

Wolny, свобо́дный, во́льный; || **ме́дленный, нескорый, неповоро́тливый.** || **холосто́й, неже́натый. Wolne miasto, во́льный го́родъ. Port wolny, портофра́нко. Wolna zima, лёгкая зима. Wolne powietrze, во́льный, откры́тый, свободный во́здухъ. Wolne są myśli ludzkie, всѣ́кому мо́жно мы́слить, ду́мать, что́ ему́ угодно. Nie mam ani jednéj wolnéj godziny. у меня́ нѣ́тъ ни одного́ свобо́днаго часа́. Mieć do kogo wolny przystęp, имѣ́ть къ кому́ свобо́дный до́ступъ. Wolna wola, свобо́дная во́ля. Wolna głowa, свобо́дная, незаня́тая голова́. Wolny list, про́пускъ, пропускно́й видъ. Wolne tłómaczenie, во́льный перево́дъ. Wolny od cła, безпо́шленный, освобождённый отъ по́шлины. Wolny stan, безбра́чіе. холоста́я жизнь. Człowiek wolnego stanu, холосто́й, холостя́къ. Wolny od niebezpieczeństwa, обезопа́сенный. Wolny od kłopotów, беззабо́тный, чу́ждый забо́тъ. Wolna, bez długów majętność, свобо́дное, необремененное долга́ми и́мѣніе. Wolne ciepło, умѣ́ренная теплота́. Gotować co na wolnym ogniu, вари́ть что́-нибудь на во́льномъ, лёгкомъ огнѣ́. Z wolnéj ręki sprzedać, продать ча́стнымъ о́бразомъ, не съ торго́въ. Przynieść wolnéj wody, принести́ тепловато́й, немно́го остывшей воды. Iść wolnym krokiem, идти́ ме́дленнымъ ша́гомъ.** *См.* **Wolno.**

Wołowaciec, Wołowacieć, тяжелѣ́ть, отяжелѣ́ть, грузне́ть, огрубѣ́ть, дѣлаться неповоро́тливымъ, тяжёлымъ какъ волъ.

Wołowina, -y, *ж.* **говя́дина, говя́жье мя́со.**

Wołowy, Woli, воло́вій; || **говя́жій** (*о мя́сѣ*). **Wołowa,** *или* **Wola skóra, воло́вья, или быча́чья ко́жа. Wołowa pieczeń, жа́реная говя́дина. Wołowy język,** *см.* **Ozor.**

|| *Бот.* **Wołowe oko**, краси́льная пупа́вка; || *Бот.* **Wołowy język**, воловúкъ, воло́вій я́зыкъ, волого́дка (*растéніе*).

Woltyżer, **-a**, *м.* вольтижёръ.

Woluntarjusz, **-a**, *м. Воен.* доброво́лецъ, волонтёръ, охо́тникъ; || вольноопредѣля́ющійся.

Woluta, **-y**, *ж. Архит.* завито́къ.

Womit, **-u**, *м.*, употреби́тельнѣе во мн. ч. **Womity**, **-ów**, рво́та, рво́ты, блева́ніе. **Lekarstwo na womity**, рво́тное (*лькáрство*).

Womitować, **Zwomitować**, блева́ть, вы́блевать, рвать, вы́рвать.

Womitowanie, **-nia**, *ср.* рво́ты, блева́ніе.

Womitywa, **-y**, *ж.* рво́тное (*лькáрство*).

Won (*Стар.* **Wen**, **Wan**, **Wender**), вонъ, прочь, доло́й. **Won ztąd**, вонъ, прочь отсю́да! || **Won**, **Wen**, да́льше! **Uciekł i bieżał wen**, вы́рвался и бѣжа́лъ да́льше.

Woń, **Wonia**, **-ni**, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе, прія́тный а́пахъ. **Wonią co napuścić**, надуши́ть благово́нным ъ а́пахомъ; || *Стар.* вонь, смрадъ; || *Стар.* чу́вство обоня́нія, чутьё.

Wonianka, **-i**, *ж.* флако́нъ съ чѣмъ-нибу́дь души́стымъ; || благово́нная поду́шечка; || пучёкъ изъ благово́нныхъ травъ.

Wonić, **чу́ять**, **ню́хать**, **обоня́ть**; || надуши́ть благово́ніями.

Wonidło, **-a**, *ср.* паху́чее вещество́.

Wonieć, **па́хнуть**, благоуха́ть, издава́ть прія́тный а́пахъ; || **Wonieć co**, ню́хать, обоня́ть.

Wonność, **-ści**, *ж.* благово́ніе, благоуха́ніе; || паху́честь, души́стость.

Wonny, благово́нный, благоуха́нный; || паху́чій, души́стый.

Wór, *род. п.* **Woru**, *м.* мѣшо́къ. **Kota w worze kupić**, купи́ть что́ заглаза́.

Woreczek, **-czka**, *м.* мѣшёчекъ, кошелёкъ.

Worek, **-rka**, *м.* кошелёкъ, мошна́. *Анат.* **Worek jądra**, су́мка, мошо́нка. **Worek sercowy**, околосе́рдіе, околосердéчная оболо́чка.

Workowaty, мѣшкова́тый,

Workowy, мѣшёчный.

Worowato, мѣшкова́то.

Worowaty, мѣшкова́тый.

Worywać, **Worać**, припа́хивать, припаха́ть. || **Worywać się**, **Worać się**, припа́хивать, припаха́ть часть чужо́й земли́.

Wosk, **-u**, *м.* воскъ.

Woskować, **Wywoskować**, вощи́ть, нава́щивать, навощи́ть, натира́ть, натере́ть во́скомъ.

Woskowanie, **Wywoskowanie**, **-nia**, *ср.* вощéніе, натира́ніе во́скомъ.

Woskowany, навощённый, натёртый во́скомъ.

Woskowaty, восковáтый.

Woskownia, **-ni**, *ж.* воскобо́йня, бѣли́льня во́ска.

Woskownica, **-y**, *ж. Бот.* восковóе дéрево.

Woskownik, **-a**, *м.* восколе́й, свѣчни́къ, торгу́ющій во́скомъ.

Woskowy, восково́й.

Woszczanka, **-i**, *ж.* вощáнка, ткань пропи́танная во́скомъ.

Woszczenie, *см.* **Woskowanie**.

Woszczyć, *см.* **Woskować**.

Woszczyny, **-yn**, *мн.* сото́выя ячéйки; || оса́докъ во́ска.

Woszczysty, вощёный; || восковáтый.

Wotować, подава́ть го́лосъ, голосова́ть, подава́ть мнѣніе.

Wotowanie, **-nia**, *ср.* балотиро́вка, пода́ча голосо́въ, голосова́ніе.

Wotowany, балотиро́ванный.

Wotum, *Нескл. ср.* (*мн.* **Wota**, **-ów**), го́лосъ (*избира́тельный*), пода́ча го́лоса; || мнѣніе; || обѣтъ, обѣща́ніе (*Богу*), приноше́ніе по обѣту, вкладъ.

Wotywa, **-y**, *ж.* приноше́ніе по обѣту, вкладъ (*въ цéрковь*); || заказна́я обѣдня (*за здравіе, за путешествующихъ и т. п.*).

Wóz, *род. п.* **Wozu** (*Прост.* **Woza**), *м.* возъ, пово́зка, теле́га; || коли́ска. **Wóz tryumfalny**, торже́ственная колесни́ца. **Wóz drabiniasty**, рѣшо́тчатая пово́зка. **Wóz o dwóch kołach**, однокóлка. *Астрон.* ма́ленькая медвѣ́дица (*созвѣ́здіе*). || *Посл.* **Przyjdzie koza do woza**, пригожу́сь и я тебѣ́ когда́-нибудь.

Wozak, **-a**, *м. Горн.* ката́льщикъ.

Woźba, **-y**, *ж.* во́зка, извóзъ.

Wózeczek, **-czka**, *м.* пово́зочка, теле́жка, коля́сочка.

Wózek, **-zka**, *м.* небольшо́й возъ, во́зикъ.

Wozgrza, **-y**, *ж.* возгря́, сопли́.

Wozgrzywość, **-ści**, *ж.* слизь, сли́зистая жи́дкость; || *Ветер.* сапъ (*у лóшади*)

Wozgrzywy, сопли́вый, возгри́вый; || съ са́помъ, сопа́тая (*лóшадь*).

Wozić, **Wieźć**, вози́ть, везти́. везть.

Woziciel, **-a**, *м.* во́зчикъ, во́щикъ, занима́ющійся извóзомъ.

Woziebny, вози́льный, служа́щій для перевóзки.

Wozisko, **-a**, *ср. Увел.* вози́ще.

Woziwoda, **-y**, *м.* водовóзъ.

Woźnica, **-y**, *м.* возни́ца, ку́черъ, во́зчикъ, извóщикъ. || *Астрон.* Возни́чій (*созвѣ́здіе*).

Woźnictwo, **-a**, *ср.* извóзъ, извóзничанье.

Woźniczy, извóщичій.

Woźnik, **-a**, *м.* возни́къ, ломова́я, тигла́я ло́шадь, возови́къ.

Woźny, **-ego**, *м.* суде́бный, разсы́льный; || во́зный; || курье́ръ; || *Стар.* **Woźny wojenny**, геро́льдъ.

Wozownia, **-ni**, *ж.* каре́тный сара́й.

Wozownik, **-a**, *м.* каре́тникъ, теле́жникъ, *см.* **Kołodziej**, **Stelmach**.

Wozowny, сарáйный.

Wozowy, возовóй, пово́зочный. **Poczta konna i wozowa**, по́чта лёгкая и тяжёлая. || **Wozowy**, **-ego**, *м.* вагенме́йстеръ, обо́зный при полку́.

Wpad, -u, *м.* вторже́ніе, нашествіе, набѣгъ.

Wpadać, Wpaść, па́дать, упа́сть, впада́ть, впасть, попада́ть, попа́сть; || броса́ться, бро́ситься; || врыва́ться, ворва́ться. **Wpaść w jamę,** упа́сть въ я́му. **Wpadł mu w ręce,** попа́лся ему́ въ ру́ки. **Oczy w dołki wpadają,** впа́ли, ввали́лись глаза́. **Wpadł ze świecą do pokoju,** влете́лъ, вбѣжа́лъ въ ко́мнату со свѣчёю. **Na chwilę wpadłem do domu,** я забѣжа́лъ на мину́тку домо́й. **Wpaść w niełaskę,** попа́сть въ неми́лость. **Wpaść do ziemi nieprzyjacielskiéj,** ворва́ться въ непрія́тельскую зе́млю. **Wilk wpada na owcę,** волкъ броса́ется на овцу́. **Wpaść w chorobę,** заболѣ́ть, занемо́чь, захвора́ть. **Wpaść w gniew,** разсерди́ться. **Wpaść w oczy,** приглянýться, показа́ться, понра́виться. **Zaraz mi to w uwagę wpadło,** э́то то́тчасъ обрати́ло на себя́ моё вниманіе. **Mnie to wpaść w głowę nie może,** мнѣ э́то и на у́мъ не прихо́дитъ, э́то въ головѣ́ мое́й не мо́жетъ помѣсти́ться, никако́ъ не могу́ сообрази́ть э́того. **Wpaść na czyję myśl,** угада́ть чью-либо мысль. **Rzeka ta wpada do Czarnego morza,** э́та рѣка́ впада́етъ въ Чёрное мо́ре.

Wpadanie, Wpadnienie, -nia, Wpadnięcie, -cia, *ср.* впада́ніе, впаде́ніе, вторже́ніе.

Wpadłość, -ści, *ж.* впа́лость. **Wpadłość oczu,** впа́лость глазъ.

Wpadły, впа́лый, вда́вшійся, ввали́вшійся.

Wpajać, Wpoić (co w kogo), внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, впери́ть, вселя́ть, всели́ть, вкоренять, вкорени́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть.

Wpakowywać, Wpakować, вса́живать, всади́ть, укла́дывать, уложи́ть, положи́ть, увя́зывать, увязать. **Wpakować do kozy,** засади́ть въ тюрьму́. **Wpakował pieniądze do kieszeni,** положи́лъ, всу́нулъ де́ньги въ карма́нъ.

Wparować, вогна́ть, загна́ть, втѣсни́ть, втиснуть.

Wpaść, *см.* **Wpadać.**

Wpatrywać się, Wpatrzyć się, Wpatrzeć ся, всма́триваться, всмотре́ться, вгля́даться, вглядѣ́ться.

Wpędzać, Wpędzić, вогна́ть, вогна́ть, гна́ть, загна́ть.

Wpierać, втиска́ть, вда́вливать; || * лвать насильно (*что́ либо кому́*), кда́ть; || **Wpierać się,** продира́ться, да́ть; || * навя́зываться насильно (*либо съ чѣмъ*).

ć się, Wpić się, впива́ться, впи́ть-

, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ко́лъ, въ ро́спись, въ рее́стръ; || ія по́шлина.

sanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, внесе́. **pisanie sprawy na wokandę,** внесе́ла въ рее́стръ къ слу́шанію.

Wpisowe, Wpisne, -ego, *ср.* де́ньги за внесе́ніе въ спи́сокъ, по́шлина за внесе́ніе де́ла въ суде́бную кни́гу.

Wpisywać, Wpisać, впи́сывать, вписа́ть, запи́сывать, записа́ть, вноси́ть въ спи́сокъ, въ кни́гу и т. д. || **Wpisywać się, Wpisać się,** запи́сываться, записа́ться.

Wpisywanie, Wpisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе, внесе́ніе въ спи́сокъ и т. д.

Wplatać, Wpleść, заплета́ть, заплесть, вплета́ть, вплести́, вплесть. **Wplatać w koło złoczyńcę,** колесова́ть престу́пника. || **Wplatać się, Wpleść się,** заплета́ться, заплести́сь, вплета́ться, вплести́сь.

Wplątywać, Wplątać, впу́тывать, впу́тать, запу́тывать, запу́тать, вовлека́ть, вовле́чь, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. || **Wplątywać się, Wplątać się,** впу́тываться, впу́таться, запу́тываться, запу́таться, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вовлека́ться, вовле́чься.

Wpłynąć, *см.* **Wływać.**

Wpływ, -u, *м.* напли́въ, прили́въ, прито́къ; || *Мед.* скопле́ніе (*мокроты*). прили́въ (*кро́ви*); || прили́въ, поступле́ніе, дохо́дъ де́негъ (*въ кассу*); || **Wpływ celny,** тамо́женный дохо́дъ; || * влія́ніе, дѣйствіе (*на кого́, на что́*).

Wpływać, Wpłynąć, вплыва́ть, вплыть, втека́ть, втечь, впада́ть, прилива́ть, прили́ть; || * влія́ть, имѣть *или* ока́зывать влія́ніе (*на кого́, на что́*), принима́ть уча́стіе (*въ чёмъ*).

Wpoić, *см.* **Wpajać.**

Wpół, *см.* **Pół.**

Wpółpijany, полупья́ный.

Wprasz ć się, Wprosić się, напра́шиваться, напроси́ться, навя́зываться, навяза́ться, набива́ться, набить́ся.

Wprawa, -y, *ж.* привы́чка, на́выкъ; || пра́ктика, о́пытъ; || упражне́ніе, употребле́ніе; || снорóвка.

Wprawdzie, въ са́момъ дѣ́лѣ, пра́вда, дѣйствительно, по́длинно.

Wprawiać, Wprawić, вставля́ть, вста́вить, вдѣ́лывать, вдѣ́лать, оправля́ть, опра́вить; || обра́мливать, обра́мить, вставля́ть, вста́вить въ ра́мку; || помѣща́ть, включа́ть, вводи́ть; || вгоня́ть, вогна́ть. **Wprawiać szyby w okno,** вставля́ть стёкла въ о́кно. **Wstawiać zęby,** вставля́ть зу́бы. **Wprawiać kamienie w pierścień,** вдѣ́лывать ка́мни въ пе́рстень. **Wprawić kogo w ubóstwo,** довести́ кого́ до нищеты́. **Wprawić w zdumienie,** привести́ въ изумле́ніе. **Ruch jednostajny wprawił go w przyjemne marzenie,** однообра́зное движе́ніе погрузи́ло его́ въ прія́тныя мечты́. **Wprawiać kogo w co,** прiуча́ть кого́ къ чему́-либо, упражня́ть кого́ въ чёмъ. || **Wprawiać się, Wprawić się,** привыка́ть, привы́кнуть, прiуча́ть-

ся, пріучи́ться (*къ чему́*), упражня́ться (*въ чёмъ*), наторѣть.

Wprawianie, Wprawienie, -nia, *ср.* вставле́ніе, вста́вка, оправле́ніе, опра́ва, обдѣ́лка; || приведе́ніе, впу́таніе (*во что́*), доведе́ніе (*до чего́*); || пріуче́ніе (*къ чему́*); || **Wprawianie się** (w co), пріуче́ніе себя́ къ чему́, упражне́ніе въ чёмъ.

Wprawiony, вста́вленный, опра́вленный, обдѣ́ланный, вдѣ́ланный; || подста́вной, поддѣ́льный; || пріучённый, привы́кший, привы́чный.

Wprawność, -ści, *ж.* на́выкъ, ло́вкость, прово́рство, быстрота́, иску́сство.

Wprawny, пріучённый, изощрённый, ис ы́танный, о́пытный, иску́сный, спосо́бный, смышлёный.

Wprosić się, *см.* **Wpraszać się.**

Wprost (*см.* **Wprost**), пря́мо, напро́тивъ.

Wprowadzać, Wprowadzić, вводи́ть, ввести́, ввесть; || ввози́ть, привози́ть (*товары*). || *Юрид.* **Wprowadzić sprawę,** нача́ть дѣ́ло, доложи́ть дѣ́ло. **Wprowadzać się, Wprowadzić się,** переправля́ться, переправи́ться, переѣзжа́ть, переѣхать, (*на но́вую кварти́ру*), помѣща́ться, помѣсти́ться.

Wprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || вступле́ніе; || ввезе́ніе (*товаровъ*); || *Юрид.* **Wprowadzenie sprawy,** нача́тіе дѣ́ла, докла́дъ дѣ́ла. **Wprowadzenie w posiadanie,** вводъ во владѣ́ніе.

Wprowadziciel, -a, *м.* вводи́тель.

Wprowadzicielka, -i, *ж.* вводи́тельница.

Wprowadzony, введённый, установлённый, учреждённый; || водворённый, упро́ченный.

Wprzód, Wprzódy, пре́жде, пе́редъ э́тимъ, пре́жде-всего́, сперва́, снача́ла.

Wpuścić, *см.* **Wpuszczać.**

Wpust, -u, *м.* до́ступъ; || входъ, впуще́ніе, впускъ; || суста́въ, смы́чка, связь, соедине́ніе, сочлене́ніе; || *Техн* вы́рѣзъ, вы́долбъ, гнѣздо́ долбёжъ; || *Стол.* фальцъ, вы́емка, желобо́къ, вы́рубка.

Wpustne, -ego, *ср.* пла́та за входъ.

Wpustny, впускно́й.

Wpuszczać, Wpuścić, впуска́ть, впусти́ть, пуска́ть, пусти́ть.

Wpuszczanie, Wpuszczenie, -nia, *ср.* впуска́ніе, допуще́ніе, впущеніе; || приня́тіе, пріёмъ.

Wpychać, Wepchnąć, впи́хивать, впихну́ть, вса́бывать, всу́нуть, засо́вывать, засу́нуть; || пи́чкать, уплета́ть, ѣсть съ жа́дностью.

Wrąb, -ębu, *м.* вы́рубка, зару́бка, вы́емка; || руба́нецъ, рѣзъ, насѣчка; || ру́бка де́рева, ва́лка, срубъ.

Wrąbywać, Wrębywać, Wrębować, Wrąbić, Wrąbić się, врубя́ть, врубить. || **Wrąbywać się, Wrąbić się,** врубя́ться, врубиться, врываться, ворва́ться (*въ средину непріятелей*).

Wracać, Wrócić, возвраща́ть, возврати́ть, воро́чать, воротить; || возмѣща́ть, возмѣсти́ть. **Wrócić koszta,** возмѣстить убытки; || **Wracać się, Wrócić się,** возвраща́ться, возврати́ться, воро́чаться, воротиться.

Wracanie, Wrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе.

Wrachowywać, Wrachować, сопричисля́ть, сопричи́слить.

Wradzać, Wrodzić, запечатлѣва́ть, запечатлѣть, напечатлѣва́ть, напечатлѣть; || внуша́ть, внуши́ть, вперя́ть, впери́ть; || **Wradzać się, Wrodzić się,** рожда́ться, роди́ться, получи́ть отъ приро́ды рожде́нныя ка́чества. **Czucie wradza się człowiekowi,** чу́вство рожде́нно человѣ́ку. **Wrodził się w ojca,** роди́лся въ отца́, похо́жъ на отца́.

Wrastać, Wrosnąć, врастать, врости́, врости́.

Wraz, то́тчасъ, сейча́съ, внеза́пно, вдругъ. **Wraz z kim,** вмѣстѣ съ кѣмъ, *см.* **Razem.**

Wrażać, Wrazić, вонза́ть, вонзи́ть; || вбива́ть, вбить, вкола́чивать, вколоти́ть, втыка́ть, воткну́ть; || погружа́ть, погрузи́ть; || напечатлѣва́ть, напечатлѣть; || вселя́ть, всели́ть, внѣдря́ть, внѣдри́ть; || водружа́ть, водрузить.

Wrażenie, -nia, *ср.* впечатлѣ́ніе, ощуще́ніе.

Wrębne, -ego, *ср.* пла́та за дозволе́ніе производи́ть срубъ въ лѣсу́.

Wrębywać się, врубя́ться.

Wręcz, въ рукопа́шную, оди́нъ на одного́. **Walczyć wręcz,** идти́ въ рукопа́шную; || напрями́къ, пря́мо, я́сно, откровѐнно, безъ обиняко́въ.

Wręczać, Wręczyć, вруча́ть, вручи́ть, отдава́ть, отда́ть, сообща́ть, сообщи́ть.

Wręczenie, -nia, *ср.* вруче́ніе, отда́ча, сообще́ніе.

Wręczny, рукопа́шный. **Wręczna bitwa,** рукопа́шный бой.

Wręga, -i, *ж.* **Wręgi,** *мн.* чле́ны, ча́с корабля́; || бокъ корабе́льный.

Wregestrować, зарегистрова́ть, в ти́ въ реѐстръ.

Wregestrowanie, -nia, *ср.* зарегистра́ніе, внесе́ніе въ реѐстръ.

Wróbel, -bla, *м. Зоол.* воробе́й. **morski,** водяно́й воробе́й. **Wróbel t** камы́шенный воробе́й.

Wróblątko, -a, *ср. см.* **Wróblę.**

Wróblę, -ęcia, *ср.* воробьёнок гобы́йный дѣтёныш.

Wróbli, воробы́йный.

Wróblica, -y, *ж.* воро́бка, са́мка бья.

Wroblik, -a, *м.* **Wróblątko, -a,** *ср.* ды́шекъ; || *Бот.* воробѝнка *paeoni*

Wrócenie się, -nia się, возвра́т

вращéніе. **Wrócenie się do procesu,** возобновлéніе тя́жбы.

Wrócić, *см.* **Wracać.**

Wrodzić, *см.* **Wradzać.**

Wrodzony, врождённый, прирождённый, приро́дный.

Wróg, -oga, *м.* врагъ, непрія́тель, не́другъ, во́рогъ, супоста́тъ; || рокъ, судьба́, судьби́на; || печа́льная у́часть, несча́стный жре́бій; || предзнаменова́ніе несча́стія.

Wrona, -y (*Стар. Прост.* **Wron, -a,** *м.*), воро́на; || бо́чечная дира́, отве́рстіе бо́чечной вту́лки.

Wroni, вороній.

Wroniec, Woroniec, -ńca, *м. Бот.* плаўнъ (*расте́ніе*).

Wrony, воро́ній, чёрный съ ло́скомъ.

Wrość, Wrosnąć, *см.* **Wrastać.**

Wrot, -u, *м. Стар.* возвра́тъ.

Wrota, *род. п.* **Wrót,** *ср. мн.* воротá и воро́та, *см.* **Brama.**

Wrotka, Wrótka, -i, *ж.* строфá.

Wrotna, -éj, *ж., см.* **Wrotny.**

Wrotnica, -y, *ж.* створъ, полови́нка воро́тъ, воро́тное полотно́.

Wrotniczy, принадлежа́щій и́ли относя́щійся къ приврáтнику.

Wrotny, Wrotowy. воро́тный, относя́щійся къ воро́тамъ; || **Wrotny, -ego,** *м.* приврáтникъ. **Wrotna, -éj,** *ж.* приврáтница. || **Wrotny, Wrótny, Wrotliwy,** вертля́вый; || возвратúмый, вознаградúмый.

Wrotycz, -y, *ж. Бот.* пи́жма, рябúнка (*расте́ніе*).

Wróżba, -y, *ж.* гада́ніе, ворожбá; || предсказáніе, предзнаменова́ніе, предвѣща́ніе, предвѣ́стіе.

Wróżbiarstwo, -a, *ср.* гада́ніе, ворожбá; || волхова́ніе, колдовствó.

Wróżbiarz, Wróżbit, -a, Wróżbita, -y, Wróżek, -żka, *м.* гадáльщикъ, гадáтель, колду́нъ, ворожéй; || предсказáтель, прорицáтель, вѣщу́нъ.

Wróżka, -i, *ж.* вѣщу́нья; || гадáльщица, колду́нья, ворожéя; || предсказáтельница, прорицáтельница, вѣщу́нья.

Wróżyć, ворожúть, гадáть; || **Wróżyć, Wywróżyć,** предсказывать, предсказáть, предвѣщáть, угáдывать, угадáть. **Wróżyć pogodę,** предвѣщáть погóду.

Wrunąć, ворвáться.

Wrychle, вскорѣ.

Wryty, врытый, вкóпанный. **Stanął jak wryty,** всталъ какъ вкóпанный, остолбенéлый, неподвúжный. **Oczy w co wryte,** устремлённые на что́-либо глазá, пристáльный взглядъ.

Wrywać, Wryć, вкáпывать, вкопáть, закáпывать, закопáть, врывáть, врыть. || **Wrywać się, Wryć się,** врывáться, ворвáться; || углубля́ться, углуби́ться въ зéмлю, закáпываться, закопáться.

Wrzącość, -ści, *ж.* жáръ, пылъ; || кипѣ́ніе; || горя́чность.

Wrzący, жáркій, пы́лкій, кипя́щій, горя́чій; || * усéрдный.

Wrzask, -u, *м.* крикъ, шумъ, суматóха, содóмъ.

Wrzaskliwie, крикли́во, шумли́во, шу́мно.

Wrzaskliwy, крикли́вый, шумли́вый, шу́мный.

Wrzasnąć, закричáть, зашумѣ́ть.

Wrzawa, -y, *ж.* крикъ, шумъ, сумя́тица, суматóха, тревóга; || волненіе, смятéніе.

Wrzeć, кипѣ́ть, кипяти́ться.

Wrzeciądz, Wrzeciąż, -a, *м.* цѣпь; || запóръ, засóвъ (*у воротъ, у дверéй*).

Wrzecienica, -y, *ж. Зоол.* макрéль (*рыба*); || веретени́ца, я́щерица.

Wrzeciennik, -a, *м. Бот.* хвощъ (*расте́ніе*).

Wrzeciono, -a, *ср.* веретенó; || **Wrzeciono tokarskie,** токáрная бáбка; || **Wrzeciono osi,** конéцъ óси; || **Wrzeciono w ludwisarni,** болвáнъ, образéцъ изъ глúны, металла и́ли дéрева, для литья́ колоколóвъ, пу́шекъ и другúхъ вещéй; || стéржень (*у столпá*); || *Морс.* прутъ, шестъ, штáнга || *Бот., см.* **Przęślica.**

Wrzecionowaty, похóжій на веретенó.

Wrzecionowy, веретённый.

Wrzeczy (*см.* **w rzeczy**), *см.* **Wrzkomo.**

Wrzedzienica, -y, *ж.* вéредъ, нарывъ.

Wrzedzienica oczna, ячмéнь на глазу́.

Wrzedzionka, -i, *ж.* чúрей, вéредъ.

Wrzekomo, *см.* **Wrzkomo.**

Wrzesień, -śnia, *м.* Сентя́брь мѣсяцъ.

Wrzeszcz, -a, *м.* крикýнъ, брюзгá.

Wrzeszczeć, кричáть, шумѣ́ть, брюзжáть, горлáнить.

Wrzkomo, повúдимому, бу́дто бы, какъ кáжется, такъ сказáть, скóлько вúдно изъ обстоя́тельствъ, тóлько на словáхъ, а не на дѣлѣ, нарýжно тóлько.

Wrzód, -odu, *м.* вéредъ, чúрей, нарывъ, я́вва, я́звина. || **Wrzody,** *мн.* пузырки́ на повéрхности распла́вленнаго стекла́.

Wrzodek, -dku, *м.* я́звинка, не большóй нарывъ.

Wrzodliwy, Wrzodowaty, Wrzodzisty, вередли́вый, чирьева́тый; || покры́тый я́звами, изъязвлённый.

Wrzodowacieć, покрыва́ться я́звинами.

Wrzodowy, я́звенный, принадлежа́щій къ вéредамъ.

Wrzos, -u, *м. Бот.* вéрескъ.

Wrzosowiec, -wca, *м.* **Wrzosówka, -i,** *ж. Бот.* родъ вербéйника. (*трáва*).

Wrzucić, Wrzucić, вбрасывать, вбро́сить, ввергáть, ввéргнуть, вкúдывать, вкúнуть, швырáть, швырну́ть; || * заключáть, заключúть, сажáть, посадúть, заточúть (*въ тюрьмý*).

Wrzynać, Werznąć (произно́сится: **Wrzynać, Wer-znąć**), врѣзывать, вѣзать, надрѣзывать, надрѣзать, насѣка́ть, насѣчь, вырубать. вы́рубить; *Плотн* па́зить. || **Wrzynać się, Werznąć się,** врѣзыва.ься, врѣзаться, углубля́ться, углуби́ться.

Wsadzać, Wsadzić, сажа́ть, посади́ть, вса́живать, всади́ть; || вкла́дывать, вложи́ть; || вса́бывать, всу́нуть; || надѣва́ть, наде́ть. **Wsadzić na konia,** посади́ть на ло́шадь. **Wsadzić do więzienia,** посади́ть, заточи́ть въ тюрьму́. **Wsadzić chleb do pieca,** посади́ть хлѣбы въ печь. **Wsadzić szpadę do pochwy,** вложи́ть шпа́гу въ ножны. **Wsadzić czapkę na głowę,** наде́ть, насу́нуть ша́пку на́ голову. **Wsadzić kogo na tron,** посади́ть, возвести́ кого́ на тро́нъ, на престо́лъ. **Wsadzić na urząd,** назна́чить въ до́лжность. || **Wsadzać się, Wsadzić się,** сажа́ться, сади́ться, вса́живаться, всади́ться; || уса́живаться, усѣсться. **Który z was na tron się chce wsadzić?** Кто изъ васъ хо́четъ усѣсться на тро́нѣ?

Wsarkać, Wsarknąć, вта́гивать, втяну́ть, вса́сывать, всоса́ть въ себя́, вдыха́ть, вбира́ть въ себя́, вта́гивать, втяну́ть въ себя́ но́сомъ.

Wschód, -odu, *м.* всходъ (*на́ гору*); || ступе́нь; || **Wschody,** *мн.* лѣстница; || восто́къ (*восто́чная сторона́*), восхожде́ніе, восхо́дъ (*со́лнца*). **Podróż po wschodzie,** путеше́ствіе по востоку.

Wschodni, восто́чный, лежа́щій къ восто́ку.

Wschodowaty, наподо́біе лѣстницы, имѣющій ступе́ни.

Wschodowy, лѣстничный; || *Стар.* восто́чный.

Wschodzący, восходя́щій.

Wschodzić, восходи́ть, всходи́ть.

Wschodzisty, круто́й; || утёсистый

Wściąg, -u, *м.* воздержа́ніе, обузда́ніе, укроще́ніе.

Wściągać, Wściągnąć, *см.* **Powściągnąć.**

Wścibiać, Wściebiać, Wściubać, Wścibić, Wściebić, Wściubić, втыка́ть, воткну́ть, всо́вывать. всу́нуть, вти́хивать, впихну́ть. **Wścibiać nos w co,** сова́ть во что́ носъ, сова́ться съ но́сомъ. || **Wścibiać się,** вмѣшиваться, вступа́ться не въ своё де́ло, впу́тываться во что́, втира́ться, сова́ться.

Wścibski, Wściubski, -ego, *м.* проны́ра, прола́за, прошле́нъ, пройдоха.

Wściekać się, Wściec się, бѣси́ться, взбѣси́ться; || неистовствовать, зли́ться, выходи́ть изъ себя́.

Wściekle, бѣшено, я́ростно, неистово.

Wścieklizna, -y, *ж.* бѣшенство; || *Мед.* **водобоя́знь, гидрофо́бія,** бѣшенство.

Wściekłość, -ści, *ж.* бѣшенство, безу́мство, я́рость, неистовство; || * свирѣпость, жесто́кость; || горя́чность.

Wściekły, бѣшеный, я́ростный, разъярённый, неистовый; || водобоя́знен ный; ||* свирѣпый, жесто́кій, серди́тый, гнѣвный.

Wsiadać, Wsiąść, Wsieść, сади́ться, сѣсть.

Wsiadane, -ego, *ср.* вре́мя отъѣзда, отправле́нія въ путь.

Wsiadanie, -nia, *ср.* вса́живаніе.

Wsiąkać, Wsiąknąć, вбира́ть, вобра́ть, вса́сывать, всоса́ть, вти́гивать, втяну́ть въ себя́; || вса́сываться, всоса́ться, вти́гиваться, втяну́ться, напитываться, напита́ться, впи́тываться, впита́ться, проника́ть, прони́кнуть, промока́ть.

Wsiew, -u, *м.* сѣя́ніе; || сѣвъ, посѣвъ.

Wsiewać, Wsiać, сѣять, посѣять, засѣва́ть, засѣять.

Wsikać, Wsiknąć, *Мед.* впры́скивать; || *Анат.* инъекти́ровать (*препара́ты*).

Wsina, -y, *ж.* деревя́шка, деревя́нка.

Wskakiwać, Wskoczyć w co, вска́кивать, вскочи́ть, вспрыгива́ть, вспрыгну́ть. **Wskakiwać, Wskoczyć na co,** броса́ться, бро́ситься (*куда́, на что́, во что́*). **Wskoczyć w ogień,** бро́ситься въ огонь.

Wskaz, -u, *м.* приказа́ніе, прика́зъ, повеле́ніе; || *Юрид.* присужде́ніе, приго́воръ; || пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигно́вка.

Wskaźnik, -a, *м.* указа́тель.

Wskazówka, -i, *ж.* руково́дство.

Wskazywać, Wskazać, пока́зывать, показа́ть, ука́зывать, указа́ть; || прика́зывать, приказа́ть; || *Юрид.* осужда́ть, присужда́ть, приго́варивать; || да́ть пи́сьменный видъ для получе́нія де́негъ, ассигнова́ть, вы́дать ассигно́вку.

Wskazywanie, Wskazanie, -nia, *ср.* ука́зываніе, пока́зываніе; || прика́зываніе; || *Юрид.* присужде́ніе, осужде́ніе, приговоръ.

Wskłoś, *см.* **Wskroś.**

Wskoczyć, *см.* **Wskakiwać.**

Wskok, *см.* **Skok.**

Wskórać, добы́ть, пріобрѣсти́, пріобрѣсть, успѣть, воспо́льзоваться, выгадать.

Wskoś, и́скоса, на́искось.

Wskroś, Skroś, на сквозь, напролётъ, скрозь.

Wskrzesiciel, -a, *м.* воскреси́тель; || * возстанови́тель.

Wskrzeszać, Wskrzesić, воскреша́ть, воскреси́ть; || * возстановля́ть, возстанови́ть, возобновля́ть, возобнови́ть.

Wskrzeszanie, Wskrzeszenie, -nia, *ср.* воскреше́ніе, оживотворе́ніе; || * возстановле́ніе, возобновле́ніе; || *Юрид.* **Wskrzeszenie prawa,** возстановле́ніе пра́ва.

Wsławiać, Wsławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть.|| **Wsławiać się, Wsławić się,** прославля́ться, просла́виться.

Wślizgać się, Wśliznąć się, проскольз-

знýться, вкрáдываться, вкрáсться, втирáться, втерéться.

Wspacznie, **вавы́воротъ**, **наоборóтъ**, **наизнáнку.**

Wspaczność, -ści, *ж.* извращéніе, нарушéніе порáдка; || обрáтное движéніе.

Wspaczny, извращённый, превратный, ошúбочный, лжúвый; || протúвный, сдéланный навы́воротъ; || перевёрнутый вверхъ днóмъ, приведённый въ безпорáдокъ; || вы́вороченный на изнáнку.

Wspak, Na wspak, *см.* **Wspacznie.**

Wspamiętywać, Wspamiętać, воспоминáть, вспóмнить, припоминáть, припóмнить.

Wspaniale, пы́шно, великолéпно, велúчественно; || возвы́шенно, благорóдно, великодýшно; || превосхóдно, изя́щно.

Wspaniałomyślnie, великодýшно.

Wspaniałomyślny, великодýшный.

Wspaniałość, -ści, *ж.* пы́шность, великолéпіе; || велúкость, велúчіе; || возвы́шенность, благорóдство, великодýшіе; || превосхóдство, изя́щество.

Wspaniały, пы́шный, великолéпный; || велúчественный; || возвы́шенный, благорóдный, великодýшный; || превосхóдный, изя́щный.

Wspar, -u, *м.* лучóкъ, кольцевáя сéть, силóкъ, пéтля (*для лóвли птицъ*); || *Стар.* **Wspar, -a,** *м.* птицелóвъ.

Wsparcie, -cia, *ср.* вспомоществовáніе, вспоможéніе, пособіе, пóмощь. **Dać komu wsparcie,** сдéлать, оказáть кому́ пособіе, подáть пóмощь.

Wspierać, Wesprzeć, поддéрживать, поддержáть, удéрживать, удержáть; || помогáть, помóчь, пособля́ть, пособúть; || **Wspierać się, Wesprzeć się,** опирáться, опереться (*на что*), прислонúться (*къ чему*); || облокáчиваться, облокотúться, опирáться локтёмъ.

Wspięty, стáвшій на дыбы́, приподня́вшійся.

Wspinać się, Wspiąć się, приподнимáться, приподня́ться; || поднимáться, подня́ться на цы́почкахъ; || становúться на дыбы́ (о *лóшади*); || вúться, вползáть (*о вьющихся растéніяхъ*).

Wspłonąć, вспы́хнуть, загорéться.

Wspływać, Wspłynąć, вплывáть, всплыть.

Współ, *см.* **Spół и прóчія словá начинáющіяся съ э́того слóга.**

Wspomagać, Wspomódz, помогáть, помóчь, пособля́ть, пособúть.

Wspominać, Wspomnieć, вспоминáть, вспóмнить (*кого́, что́*); || **упоминáть** (*о кóмъ, о чёмъ*).

Wspominanie, Wspomnienie, -nia, *ср.* воспоминáніе; || упоминáніе.

Wspomniany, упомя́нутый.

Wspomódz, *см.* **Wspomagać.**

Wspór, -oru, *м.* **Wspora, -y,** *ж.* опóра, подпóра; || подпóрка, подстáвка, стóйка; || перúла (*на мосту*); || *Фортиф.* **парапéтъ,** брýствeръ; || *Стар.* споръ.

Wśród, *м.* средúна, посредúна, посредúнѣ, въ средúнѣ, мéжду; || **Wśród największych boleści,** средú величáйшихъ страдáній. **Wśród nocy,** средú нóчи, во врéмя сáмой нóчи. **Wśród zabaw,** посредú увеселéній, во врéмя сáмыхъ увеселéній. **Wśród nas widzimy książęcia Litwinów,** средú насъ úли мéжду нáми мы вúдимъ Литóвскаго кня́зя.

Wśrubować, ввинтúть. *см.* **Wszrubowywać.**

Wstąpić, *см.* **Wstępować.**

Wstąpienie, -nia, *ср.* вступлéніе, вхождéніе; || возшéствіе. **Wstąpienie Pańskie. Wniebowstąpienie,** вознесéніе Господне. **Wstąpienie na tron,** возшéствіе на прéстолъ, воцарéніе. *Юрид.* **Wstąpienie trzeciego w prawa wierzyciela,** вступлéніе въ права́ кредúтора.

Wstawa, -y, *ж. Мат.* сúнусъ.

Wstawać, Wstać, вставáть, встать, возставáть, возстáть, становúться, подниматься, подня́ться съ мéста. **Wstawać z łóżka,** встать съ постéли. **Włosy wstają na głowie,** вóлосы станóвяться дыбомъ на головé. **Wstawać od stołu,** вставáть изъ-за столá. **Wstawać z martwych, Zmartwych wstawać,** воскресáть, возставáть изъ мёртвыхъ.

Wtawanie, Wstanie, -nia, *ср.* вставáніе; || возстáніе; || пробужденіе (*отъ сна*).

Wstawiać, Wstawić, вставля́ть, вставúть, вправля́ть, вправúть (*вывихнутый члéнъ*), *см.* **Wprawiać;** || вкладывать, вложúть, вдéлывать, вдéлать; || * **Wstawić kogo na tron,** возвестú, посадúть когó на прéстолъ; || **Wstawiać się, Wstawić się (za kim),** предстáтельствовать, ходáтайствовать, вступáться, хлопотáть (*за когó*).

Wstawianie, Wstawienie, -nia, *ср.* вставлéніе, встáвка; || **Wstawienie się,** предстáтельство, ходáтайство, застýпничество.

Wstążeczka, -i, *ж. Умен.* лéнточка.

Wstążka, -i, *ж.* лéнта.

Wstecz, Na wstecz, вспять, зáдомъ, назáдъ, въ протúвную стóрону.

Wstecznie, *см.* **Wstecz.**

Wsteczność, -ści, *ж.* возвратное движéніе, * попя́тное движéніе.

Wsteczny, возврáтно идýщій, возврáтный, обрáтный, попя́тный.

Wstęga, -i, *ж.* лéнта. **Wstęga orderowa,** órденская лéнта.

Wstęgarka, -i, *ж.* лéнточница, тесёмщица.

Wstęgarz, -a, *м.* лéнточникъ, тесёмщикъ.

Wstęgowiec, -wca, *м.* плóская глúста.

Wstęp, -u, *м.* входъ, вступлéніе, вшéствіе, возшéствіе; || дóступъ; || *Театр.* дебю́тъ.

вы́ступъ, пе́рвый вы́ходъ; || **введе́ніе, вступле́ніе, прі́ступъ** (*въ сочиненіи*). предисло́віе (*въ сочиненіи*); || *Муз.* **интроду́кція**; || **нача́ло, пе́рвый шагъ. Wstęp do złego,** пе́рвый шагъ ко злу. **Zaczął grać i na samym wstępie przegrał połowę swoich pieniędzy,** сталъ игра́ть и въ са́момъ нача́лѣ проигра́лъ полови́ну свои́хъ де́негъ. **Ma wstęp u ministra,** онъ и́мѣетъ до́ступъ къ мини́стру, онъ вхожъ къ мини́стру. **Ma wstęp do obrad,** онъ и́мѣетъ до́ступъ къ совѣща́ніямъ. **Za wstępem na tron nowego sułtana,** при вошествіи на тро́нъ но́ваго султа́на: || *Юрид. Стар.* **Wstępy szlacheckie do lasów w królewszczyźnie,** шляхе́тское пра́во по́льзоваться королевскими лѣса́ми.

Wstępne, -ego, *ср.* **вкупъ,** де́ньги, плати́мыя вкупа́ющимся; || вступно́й сборъ.

Wstępny, вступи́тельный, предвари́тельный, приготови́тельный; || досту́пный, удо́бный для восхожде́нія; || восходя́щій. **Spokrewnieni w linji wstępnéj i zstępnéj,** ро́дственники въ восходя́щей и нисходя́щей ли́ніи. **Wstępna mowa,** вступи́тельная рѣчь. **Wstępna środa,** пе́рвая среда́ на пе́рвой недѣлѣ вели́каго поста́. **Wstępna niedziela,** со́борное воскресе́нье, воскре́сный день пе́рвой недѣли вели́каго поста́. **Dzień wstępny,** прибава́чный день къ Февра́лю мѣсяцу въ високо́сномъ го́дѣ. **Miesiąc wstępny, trzydziesta luna** чере́зъ ка́ждые три го́да. **Wstępna wojna,** наступа́тельная война́.

Wstępować, Wstąpić, вступа́ть, вступи́ть, входи́ть, войти́, заходи́ть, зайти́. **Wstąpić do klasztoru, do zakonu,** вступи́ть въ мона́шество, постри́чься въ мона́хи. **Wstąpić na tron,** вступи́ть на престо́лъ. *Церк.* **Wstąpić w niebiosa,** вознести́сь на не́бо. **Wstępować w czyje ślady,** идти́ по чьимъ слѣда́мъ. **Na wiosnę słońce wstępuje w znak barana,** весно́ю со́лнце вступа́етъ въ созвѣздіе овна́. **Wstępować w majętność,** вступа́ть во владѣ́ніе. **Wstąpić w małżeństwo,** вступи́ть въ бракъ, сочета́ться бра́комъ. **Wstępować w szranki,** вступа́ть въ состяза́ніе, въ спо́ръ. **Wstępować do kogo po drodze,** заѣзжа́ть къ кому́ по доро́гѣ. **Wstąpić do kogo na chwilkę,** зайти́ къ кому́ на мину́тку. **Wstępować na górę,** всходи́ть, подыма́ться на́ гору. **Wstąpić na urząd,** вступи́ть въ до́лжность, приня́ть до́лжность.

Wstępujący, вступа́ющій. **Wstępujący w prawo,** зако́нный пре́емникъ, насле́дникъ, пре́емникъ по пра́ву.

Wstręt, -u, *м.* отвраще́ніе, омерзѣ́ніе. **Wstręt mieć od czego** *или* **do czego,** имѣть къ чему́-либо отвраще́ніе; || поме́ха, пре́пона, препя́тствіе; || противодѣ́йствіе, сопротивле́ніе. **Być na wstręcie komu,** служи́ть кому́ либо поме́хою, препя́тствовать кому́-либо, мѣша́ть.

Wstrętny, отврати́тельный, гну́сный, проти́вный.

Wstrząsać, Wstrząsnąć, Wstrząść, потряса́ть, потрясти́, встря́хивать, встряхну́ть, тряхну́ть, стря́хивать, стряхну́ть; || **Wstrząsać się,** содраго́аться, потряса́ться, трясти́сь.

Wstrzemięźliwie, воздо́ржно, умѣ́ренно, тре́звo.

Wstrzemięźliwość, -ści, *ж.* воздо́ржность, воздержа́ніе, умѣ́ренность, тре́звость.

Wstrzemięźliwy, воздо́ржный, умѣ́ренный, тре́звый.

Wstrzymanie, -nia, *ср.* пріостановле́ніе, задержа́ніе.

Wstrzymywać, Wstrzymać, воздо́рживать, воздержа́ть, заде́рживать, задержа́ть, уде́рживать, удержа́ть; || остана́вливать, останови́ть, пріостана́вливать, пріостанови́ть; || препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Wstrzymywać się, Wstrzymać się,** воздо́рживаться, воздержа́ться, уде́рживаться, удержа́ться; || остана́вливаться, останови́ться, пріостана́вливаться, пріостанови́ться.

Wstyd, -u, *м.* стыдъ, стыдли́вость; || посрамле́ніе. **Zaczerwienić się, zapłonić się od wstydu,** покрасне́ть отъ стыда́; || **Wstyd dziewiczy, niewieści,** цѣлому́дріе, непоро́чность.

Wstydliwie, стыдли́во, засте́нчиво; || ро́бко, несме́ло, боязли́во; || *Стар.* посты́дно.

Wstydliwość, -ści, *ж.* стыдъ, стыдли́вость, засте́нчивость; || цѣлому́дріе, непоро́чность.

Wstydliwy, Wstydny (*Стар.* **Wstydawy**), стыдли́вый, засте́нчивый; || цѣлому́дренный, непоро́чный.

Wstydzić się, стыди́ться.

Wsuwać, Wsunąć, всо́вывать, всу́нуть, впи́хивать, впихну́ть, вдви́гивать, вдви́нуть.

Wsypywać, Wsypać, всыпа́ть, всы́пать.

Wszak, Wszakże, Wszakci (*Стар.* **Wszako, Wszakoż**), вѣдь, ра́звѣ, вѣ́рно, коне́чно, одна́ко, однако́-жъ. **Wszak wiesz, gdzie on mieszka,** вѣдь ты зна́ешь гдѣ онъ живётъ *или* коне́чно ты зна́ешь, гдѣ онъ живётъ. **Wszakem ci dał,** ра́звѣ я тебѣ не́ далъ? **Wszystko to nie źle, wszakże mogłoby być lepiéj,** всѣ э́то не ху́до, однако́-жъ могло́ бы быть лу́чше.

Wszarka, -i, *ж.* вши́вица.

Wszarz, -a, *м.* вши́вецъ.

Wszawieć, вши́вѣть.

Wszawość, -ści, *ж.* вши́вая боле́знь.

Wszawy, вши́вый.

Wszczął, -u, *м. Стар.* соверше́нно, до основа́нія. *см.* **Szczął.**

Wszczątek, -tku, *м.* зароды́шъ, зача́токъ; || нача́ло (*рѣдк.*).

Wszczepiać, Wszczepić, прививать,

привить; || * вкорени́ть, вкорени́ть, полага́ть. положи́ть основа́ніе (*чему́*); || запечатлѣва́ть, запечатлѣть, внуша́ть, внуши́ть. **Wtenczas już był w Rzymie S. Kościół wszczepiony**, въ то врéмя въ Рим уже́ была́ основа́на Св. Цéрковь. **Wszczepić duszę**, одушеви́ть. **Wszczepić życie**, дать жизнь. оживотвори́ть.

Wszczepianie, Wszczepienie, -nia, *ср.* прививáніе, прививка; || * запечатлѣніе, внушéніе; || размноженіе, распространéніе; || положéніе начáла (*чему́-либо*), *см.* **Szczepienie.**

Wszczynać, Wszcząć, начина́ть, нача́ть; || возбужда́ть. возбуди́ть, взыва́ть; вы́звать; || порождáть, породи́ть, производи́ть, произвести́, причини́ть, причини́ть. **Wszczynać rozmowę**, заводи́ть разговóръ, рѣчь. **Wszczynać rozruchy**, возбужда́ть безпоря́дки; || **Wszczynać się, Wszcząć się**, начинáться. нача́ться, возника́ть, возни́кнуть, возбужда́ться, возбуди́ться; || **Wszczynać się za kim, za czém**, заступáться (*за кого́, за что́*), ходáйствовать (*за кого́*).

Wsze, *pod. n.* **Wszech**, сокращ. **Wszystkie, Wszystkich**, *см.* **Wszy.**

Wszechmoc, -y, **Wszechmocność**, -ści, *ж.* всемогýщество.

Wszechmocny, Wszechmogący, всемогýщій.

Wszechnica, -y, *ж. Неуп.* университéтъ.

Wszechwładca, -y, *м.* вседержи́тель.

Wszechwładny, всемогýщій.

Wszechwładztwo, -a, *ср.* всемогýщество, неограни́ченная власть.

Wszędy, Wszędzie (*Стар.* **Wszegdy**), всю́ду, повсю́ду, вездѣ.

Wszędybytność, Wszędyobecność, -ści, *ж.* вездѣсýщность.

Wszędybytny, Wszębyobecny, вездѣсýщій.

Wszelaki, всяки́й, всяческій, различный. **Wszelakie rzeczy, rozmaite**, всякая всячина.

Wszelako, однáко, однáко-жъ, **со всѣмъ тѣмъ**, не смотря́ на то́.

Wszelki (*Стар.* **Wszelkny**), всяки́й, ка́ждый; || всяческій, различный. **Wszelkim sposobem**, всякимъ óбразомъ, всячески. **Na wszelki przypadek**, на всякій слýчай. **Wszelki człowiek**, всякій человѣкъ.

Wszerz, *см.* **Szerz.**

Wszeteczeństwo, -a, *ср.* любострáстіе, распýтство, любодѣйство, похотли́вость.

Wszetecznica, -y, *ж.* любодѣйка, развратница, непотрéбница, блудни́ца

Wszetecznie, любострáстно, сладострáстно, распýтно, похотли́во.

Wszetecznik, -a, *м.* любодѣй, блудни́къ, развратникъ.

Wszeteczność, -ści, *ж. см.* **Wszeteczeństwo.**

Wszeteczny, любострáстный, распýтный, любодѣйный, похотли́вый, непотрéбный, блýдный.

Wszoł, -a, *м.* вошь (*у живóтныхъ*).

Wszowy, Wszy, *Прост.* вши́вый.

Wszpuntować, *Стол.* запускáть въ пазъ; || заткнýть втýлкою.

Wszrubować, ввинти́ть, *см.* **Wśrubować.**

Wsztukować, втачáть, сдѣлать встáвку.

Wszy, Wsza, Wsze (*теперь употребля́ется то́лько въ нѣкоторыхъ выраже́ніяхъ*), весь, вся, всё, цѣлый, цѣлая, цѣлое. **Samowładca wszech Rosji**, самодéржецъ всероссíйскій. **Oznajmujemy wszem w obec i każdemu z osobna**, объявля́емъ всѣмъ и ка́ждому особенно. **Twórca wszech rzeczy**, Творéцъ всего ви́димаго. **Niewszego rozumu**, не въ по́лномъ рáзумѣ. **Ze wszech miar zacny człowiek**, во всѣхъ отношéніяхъ человѣкъ достóйный. **Oznajmować ze wszech miar pilno napisać**, обѣща́лъ писáть всенепремѣнно; || *см.* **Wszowy.**

Wszystek (*Стар.* **Wszystki, Wszyste'k**), весь, цѣлый. **Wszystek świat**, весь міръ, вселéнная. **Ze wszystkich sił swoich**, всѣми свои́ми си́лами, изо всѣхъ силъ.

Wszystko (*Стар.* **Wszytko**), **-iego**, *ср.* всё, сполна́, безъ остáтка. **Po wszystkiém**, конéцъ всему́.

Wszystkopłodny, Wszystkorodny, всё рождáющій, всё производя́щій.

Wszystkość, -ści, *ж.* цѣлость, всё.

Wszystkowiedz, -a, *м.* всевѣдецъ.

Wszywać, Wszyć, вшива́ть, вшить.

Wszywanka, -i, *ж.* пришúвка подóшвы у жéнскаго башмака́.

Wtaczać, Wtoczyć, вка́чивать, вка́тывать, вкати́ть.

Wtargnąć (*dokąd*), ворва́ться, вто́ргнуться (*куда́*).

Wtargnięcie, -cia, Wtargnienie, -nia, *ср.* вторже́ніе, набѣгъ, нашéствіе.

Wtedy, тогда́. **Wtedy gdy**, тогда́ какъ.

Wtłaczać, Wtłoczyć, вдáвливать, вдави́ть, вжима́ть, вжать.

Wtór, *pod. n.* **Wtóru**, вто́реніе, подъигрываніе, подла́живаніе, припѣвъ; || акомпанемéнтъ, сопровожде́ніе.

Wtorek, -rku, *м.* вто́рникъ.

Wtorkowy, вто́рничный.

Wtórować, вторúть, подъигрывать, акомпани́ровать; || *Муз.* держáть вторую скрúпку.

Wtorować, навести́ на путь, повáдить; || **Wtorować się**, повáдиться, привы́кнуть къ чему́-либо, идти́ по извѣстному направлéнію.

Wtóry, второ́й. **Wtóre, powtóre**, вовторы́хъ.

Wtórzyć, повторя́ть, *см.* **Powtarzać.**

Wtrącać, Wtrącić, вта́лкивать, вто́лкнуть, ввергáть, ввéргнуть, повéргать, повéрг-

нуть; || включа́ть, включи́ть, вмѣ́шивать, вмѣша́ть. **Wtrącić kogo do więzienia**, ввéргнуть, заключи́ть кого́ въ тюрьму́. **Wtrącić co w rozmowę**, намекну́ть о чёмъ въ разгово́рѣ, примо́лвить что́-либо. || **Wtrącić się, Wtrącic się**, вмѣ́шиваться, вмѣша́ться, вну́тываться, впу́таться, вступа́ться, вступи́ться въ посторо́ннее дѣ́ло; || вторга́ться, вто́ргнуться.

Wtrącanie, Wtrącenie, -nia, *ср.* вта́лкиваніе, вмѣ́шиваніе, вторже́ніе. || **Wtrącanie się, Wtrącenie się**, вмѣша́тельство, вступа́тельство, вступле́ніе.

Wtraczać, Wtroczyć, втора́чивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣ́длу торо́ки.

Wtręc eń, -tnia, Wtręt, -a, Wtrętnik, -a, *м.* втёршійся, хи́тростью вступи́вшій; || вмѣ́шивающійся не въ своё дѣ́ло.

Wtryskać, Wtrysnąć, Wtrysknąć, вбры́згивать, вбры́нуть.

Wtrząsać, Wtrząsnąć, Wtrząść, стря́хать, стряхну́ть во что́.

Wtykać, Wetknąć, втыка́ть, воткну́ть, вонза́ть, вонзи́ть; || вса́живать, всади́ть. ***Wtykać pieniądze w co**, вса́живать, тра́тить на что́ деньги.

Wtykanie, -nia, Wetknięcie, -cia, *ср.* втыка́ніе; || вса́живаніе.

Wuj, -ja, *м.* дя́дя (*по ма́тери*).

Wujać (komu), называ́ть кого́ дя́дею.

Wujaszek, -szka, *м.* дя́дюшка, дя́денька.

Wujeczny, дя́дюшкинъ, дя́динъ.

Wujek, -jka, *м. см.* **uja Wszek**; || толкýнчикъ (*наскóмое*).

Wujenka, -i, Wujna, -y, *ж.* тётка, тётушка (*по ма́тери*); || жена́ дя́ди (*по ма́тери*).

Wujostwo, Wujowstwo, -a, *ср.* ро́дственное отноше́ніе дя́ди (*по ма́тери*) къ его́ племя́нникамъ; || *Собир.* дя́дя вмѣстѣ съ тётокю (*по ма́тери*).

Wujowski, дя́динъ.

Wulkan, -u, *м.* волка́нъ, огнеды́шущая гора́, со́пка.

Wwalić, вали́ть, верга́ть.

Wwiązanie, -nia, *ср.* ува́зываніе; || переплета́ніе (*книги*); || **Wwiązanie w majętność**, вводъ во владѣ́ніе.

Wwiązywać, Wwiązać, вва́зывать, вязáть, ува́зывать, увязáть; || переплета́ть, переплесть (*книгу*); || **Wwiązać kogo w majętność**, утверди́ть кого́ во владѣ́ніи. || **Wwiązać się**, вва́зываться, вмѣ́шиваться, вну́тываться. || **Wwiązać się w majętność**, вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ.

Wwiercić, ввертѣ́ть.

Wwodzić, Wwieść, Wieźdź, вводи́ть, ввести́, ввесть.

Wwozić, Wwieźć, ввози́ть, ввезти́, ввезть.

Wy, вы, *Мѣст.* ли́чное множ. числа́.

Wy, вы, предло́гъ употребля́емый нераздѣльно съ други́ми слова́ми, и означа́ющій: 1) движе́ніе изнутри́ или изъ среды́ чего́-либо, напр. **Wyjść**, вы́йти, **Wypędzić**, вы́гнать; и 2) приведе́ніе въ совершéнный видъ, напр. **Wybudować**, вы́строить, **Wymalować**, вы́красить.

Wyanszlagować, соста́вить смѣ́ту, приме́рный расчётъ.

Wyassygnowanie, -nia, *ср.* ассигно́вка.

Wybaczać, Wybaczyć, извиня́ть, извини́ть, прощáть, простúть; || *см.* **Wyboczyć**.

Wybadać, изслѣ́довать, разыска́ть, допроси́ть, распроси́ть, вы́вѣдать.

Wybadanie, Wybadywanie, -nia, *ср.* изслѣ́дованіе, изыска́ніе; || ро́зыскъ, дозна́ніе, допро́съ.

Wybajać, вы́болтать, проболта́ться, разгласи́ть.

Wybawca, -y, Wybawiciel, -a, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Wybawiać, Wybawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, выруча́ть, вы́ручить, освобожда́ть, освободи́ть.

Wybawicielka, -i, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Wybawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе, избавле́ніе, освобожде́ніе.

Wybić, *см.* **Wybijać**.

Wybicie, -cia, *ср.* побóи, удáры; || выра́сываніе, вытѣсне́ніе; || выбиваніе, выкола́чиваніе; || выла́мываніе.

Wybiczować, отхлеста́ть плéтью, бичёмъ.

Wybiedować, натерпѣ́ться го́ря.

Wybieg, -u, *м.* стокъ, спускъ воды́, пото́къ, изви́лина; || направле́ніе, поворо́тъ (*доро́ги*); || *улóвка, изворо́тъ; || *отговóрка, увёртка, хи́трость, лука́вство, изворо́тливость.

Wybiegać, Wybiedz, Wybieżeć, Wybiegnąć, выбѣга́ть, вы́бѣжать, вы́бѣгать, избѣгать, обѣжа́ть; || выступа́ть, выступи́ть; || опережа́ть, опереди́ть, выпереживать, вы́передить. **Wybiedz na spotkanie kogo**, вы́бѣжать къ кому́ на встрѣ́чу. **Wybiega dach**, выдаётся, выступаетъ впередъ кры́ша. **Wybiega roślina**, расте́ніе вы́бѣгаетъ, ско́ро растётъ. **Wybiegać kogo**, выпереживать, опережа́ть, предупрежда́ть кого́. || **Wybiegać się**, набѣ́гаться, вы́бѣгаться; || уклоня́ться, увёртываться; || перегоня́ть, обгоня́ть другъ дру́га, бѣ́гать въ за́пуски.

Wybieg, -ość, -ści, *ж. Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, выступъ (зда́нія); || вы́пуклость; || * прово́рство, ло́вкость, изворо́тливость, хи́трость, прони́рство.

Wybiegły, выдающійся, выступа́ющій, вы́бѣга́ющій; || высо́кій, стро́йный (*о дéреве*); || прово́рный, ло́вкій, изворо́тливый, хи́трый, прони́рливый.

Wybielać, Wybielić, бѣли́ть, вы́бѣлить; || лудúть, вы́лудить (*посýду*).

Wybieleć, побѣле́ть.

Wybielenie, -nia, *ср.* бѣле́ніе; || луже́ніе (*посýды*), полу́да.

Wybierać, Wybrać, выбира́ть, вы́брать,

изби́рать, изобра́ть; || вынима́ть, вы́нуть. **Wybierać sobie najlepsze kawałki**, выбира́ть для себя́ лу́чшіе куски́. **Wybrać sędziego**, вы́брать, изобра́ть судью́. **Wybierać podatki**, собира́ть по́дати. **Wybierać rekrutów**, набира́ть ре́крутъ. **Wybrać jedno z dwojga**, вы́брать одно́ изъ двухъ. **Wybierać ptaki z gniazda**, вынима́ть птицъ изъ гнѣзда́. **Wybierać co z beczki**, вынима́ть что изъ бо́чки, опора́живать. || **Wybierać się, Wybrać się**, собира́ться, собра́ться (*въ путь*).

Wybieralność, -ści, *ж.* избира́емость.

Wybieralny, избира́емый.

Wybieranie, Wybranie, -nia, *ср.* избира́ніе. вы́боръ; || вынима́ніе. достава́ніе: || собира́ніе; || **Wybieranie opłat**, выручка. || **Wybieranie się**, приготовле́ніе къ чему́-нибудь, сборы въ доро́гу.

Wybierki, Wybiorki, -ów, *мн.* обо́рыши, оста́тки.

Wybijać, Wybić, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, вы́колотить, вышиба́ть, вы́шибить; || выбра́сывать, вы́бросить, выкидывать, вы́кинуть. **Szyby wybić**, вы́бить стёкла въ око́нчинѣ. **Wybić drzwi**, вы́ломить две́ри. **Klin klinem wybijać**, клинъ кли́номъ выбива́ть. **Wybić komu oko**, подби́ть кому́ глазъ. **Wybić kogo z czego, zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить кого́ отку́да. **Wybić sobie co z głowy**, вы́кинуть что́ изъ свое́й головы́. **Wybić medal**, вы́бить меда́ль. **Wybić kufer płótnem**, обить сундукъ полотно́мъ. **Wybijać pokłony**, ни́зко кла́няться, отвѣшивать, класть покло́ны. **Wybija zegar**, бьютъ часы́. **Nim dziewiąta wybije**, пре́жде не́жели пробьётъ де́вять часо́въ. **Wybić wilki**, переби́ть, истреби́ть волко́въ. **Wybić dno z beczki**, вы́шибить дно у бо́чки. **Wybijać wełnę**, разбива́ть шерсть. **Wybić kogo**, поколоти́ть, поби́ть, отвеля́ть. || **Wybijać się, Wybić się**, выбива́ться, вы́биться; || вырыва́ться, вы́рваться, освобожда́ться, освободи́ться; || дра́ться (*съ кѣмъ*), поколоти́ть другъ дру́га. **Wybić się z pod jarzma**, сверну́ть, сбро́сить съ себя́ иго. **Wybić się z pod władzy ojcowskiéj**, освободи́ться, вы́рваться изъ-подъ отéческой вла́сти. **Wybić się ze snu**, вы́биться изъ сна.

Wybijanie, -nia, *ср.* выбива́ніе, обива́ніе, вышиба́ніе; || выкола́чиваніе; || оби́вка (*мѣбели*); || побо́и, уда́ры; || выбра́сываніе, выки́дываніе; || вы́ихъ (*кóсти*); || **Wybijanie się**, освобожде́ніе себя́, стара́ніе вы́рваться изъ чего́.

Wybiorki, *см.* **Wybierki.**

Wybitnie, вырази́тельно, си́льно, я́вственно, вня́тно.

Wybitność, -ści, *ж.* вырази́тельность, си́ла, я́вственность, вня́тность.

Wybitny, вырази́тельный, си́льный, я́вственный, вня́тный, *см.* **Dobitny.**

Wybladło, бле́дно.

Wybladłość, -ści, *ж.* бле́дность.

Wybladły, бле́дный.

Wybladnąć, поблѣдне́ть.

Wybłądzić, Wybłędzić, образу́мить. вы́вести изъ заблужде́нія. || **Wybłądzić się**, образу́миться, вы́дти изъ заблужде́нія.

Wybłąkać się, вы́дти. вы́браться на прямо́ю доро́гу; || *выпу́тываться, выходи́ть изъ затрудни́тельныхъ обстоя́тельствъ.

Wybluwać, Wybluć, блева́ть, вы́блевать.

Wybłyskać, Wybłysnąć, сверка́ть, сверкну́ть, блесте́ть, блесну́ть.

Wybocz, -a, *м.* **Wybocze, -a**, *ср.* **Wybok, -u**, *м.* поворо́тъ, зако́улокъ; || крюкъ, кругъ, объѣздъ, обхо́дъ.

Wyboczenie, -nia, *ср.* отступле́ніе, уклоне́ніе; || отступле́ніе (*отъ предме́та ри́ши*).

Wyboczyć. Wybaczać, совраті́ться, совраща́ться, сби́ться съ доро́ги. сдѣлать крюкъ, свернуть съ доро́ги; || сдѣлать проступокъ, уклони́ться. сби́ться съ надлежа́щаго пути́, безнра́вствовать.

Wyboisty, уха́бистый.

Wybój, -oju, *м.* выбо́ина, уха́бъ, ложби́на.

Wybor, Wybór, -oru, *м.* вы́боръ; || избра́ніе; || сборъ; || **Wybory**, *мн.* вы́боры **Do wyboru, Na wybór**, на вы́боръ. **Kupować na wybór**, покупа́ть на выборъ, т. е. лу́чшіе това́ры. **Pochwalam twój wybór**, хвалю́ твой вы́боръ. **Wyborem**, *з* **wyborem**, по вы́бору, съ вы́боромъ, разбо́рчиво **Sam wybór wojska**, отбо́рное, лу́чшее во́йско. **Wybór**, *или* **Wybiór dochodów, podatków i t. p.**, сборъ доходо́въ, подате́й и т. п. **Wybór nowozaciężnych**, набо́ръ ре́крутъ.

Wyborca, -y, *м.* избира́тель.

Wyborczy, избира́тельный.

Wyborgować, получи́ть това́ръ въ долгъ (**pożyczyć**); || дать това́ръ въ долгъ (**dać na borg**).

Wybornie, превосхо́дно, отли́чно, прекра́сно. изя́щно.

Wyborność, -ści, *ж.* превосхо́дство. изя́щество, совершéнство.

Wyborny, превосхо́дный, прекра́сный, изя́щный.

Wyborowy, отбо́рный, и́збранный; || избира́тельный.

Wybrać, *см.* **Wybierać.**

Wybranie, -nia, *ср.* забира́ніе, выбира́ніе. **Wybranie łosem**, избра́ніе по жре́бію.

Wybrany, и́збранный.

Wybrnąć, вы́бресть, вы́карабкаться, вы́вернуться, вы́путаться (*изъ чего́*), сча́стливо отдѣлаться, освободи́ться, изба́виться (*отъ чего́*). **Wybrnąć z błota**, вы́карабкаться, вы́лѣзть изъ гря́зи. **Wybrnąć z długów**, вы́путаться изъ долго́въ.

Wybrodzić, вы́дти изъ бро́да, вы́нырнуть; || вы́вести изъ бро́да.

Wybryd, -u, *м.* разбо́рчивость, при́хоть, прихотли́вость, причу́дливость, брюзгли́вость.

Wybrydnie, брюзгли́во, прихотли́во, разбо́рчиво, причу́дливо.

Wybrydnik, -a, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ, приверед́никъ, брюзга́.

Wybrydność, -ści, *ж. см.* **Wybryd.**

Wybrydny, причу́дливый, прихотли́вый, приверед́ливый, брюзгли́вый.

Wybrydzać, прихотни́чать, приверед́ничать, брюзжа́ть.

Wybryk, -u, *м.* скачёкъ въ сто́рону, прыжо́къ; || * заблужде́ніе, отступле́ніе, уклоне́ніе.

Wybrykiwać, брыка́ть, лага́ть; || подска́кивать, подпры́гивать.

Wybryzgiwać, Wybryzgać, Wybryznąć, выбры́згивать, вы́брызгать.

Wybrzeże, -a, *ср.* бе́регъ ре́ки, на́бережная, на́бережня; || морско́й бе́регъ; || вали́въ, лима́нъ, бу́хта.

Wybuch, -u, *м.* изверже́ніе; || взрывъ, вспышка. **Wybuch wulkanu**, изверже́ніе волка́на.

Wybuchać, Wybuchnąć, вспы́хивать, вспыхнуть, воспламеня́ться, воспламени́ться; || взрыва́ться, взорва́ться; || изверга́ть, изве́ргнуть, выбра́сывать, вы́бросить пла́мя; || изрыга́ть, изры́гнуть.

Wybudować, вы́строить, постро́ить, воздви́гнуть, сооруди́ть.

Wybujać, возвыша́ться, возноси́ться, вы́ситься; || дава́ть побе́ги, вы́бе́жать, ско́ро увели́чиваться въ ро́стѣ (*о растѣніяхъ*).

Wybujałość, -ści, *ж.* бы́стрый ростъ, бы́строе выраста́ніе, ско́рый вы́бе́гъ (*расте́ній*); || * возвы́шенность, вы́спренность. **Wybujałość myśli**, возвы́шенность мы́сли.

Wybujały, ско́ро подня́вшійся, выро́сшій, сдѣлавшій большіе побе́ги (*о дере́вѣ*); || * вы́спренній, возвы́шенный, высоко́ лета́ющій, пара́щій.

Wyburczeć, разбрани́ть, разруга́ть, распе́чь, пожури́ть.

Wyburdać się, мѣшкотно, медле́нно собра́ться куда́-либо, насилу вы́хѣхать.

Wyburzyć się, перебро́лить.

Wybycie, -cia, *ср.* пребыва́ніе, прожива́ніе.

Wybywać, Wybyć, пребыва́ть, пробы́ть, прожива́ть, прожи́ть.

Wyć, выть.

Wycechowanie, -nia, *ср.* отмѣ́тка, обозначе́ніе.

Wycelować, Wycelić, *см.* **Celować.**

Wycembrować, *см.* **Cembrować.**

Wycenić (na co), оцѣни́ть во что́.

Wycharchać, Wycharchnąć, отха́ркивать, отха́ркнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wychędożyć, *см.* **Chędożyć.**

Wychładzać, Wychłodzić, выхоло́живать, вы́холодить, выстужи́вать, вы́студить.

Wychlastać, вы́хлестать, вы́плеснуть.

Wychłodnąć, Wychłodnieć, прохола́живаться, прохолоди́ться, простыва́ть, просты́ть.

Wychód, -odu, *м.* **Wyjście, -ścia**, *ср.* вы́ходъ; || вы́ѣздъ; || отправле́ніе, отбы́тіе; || отплы́тіе (*корабля́*). **Dom mający dwa wychody**, домъ съ двумя́ вы́ходами. **Ulica bez wyjścia**, глухо́й переу́локъ. *Ком.* **Wychód towarów**, о́тпускъ това́ровъ.

Wychodek, -dka, *м.* отхо́дъ, ну́жникъ, ну́жное мѣ́сто.

Wychodny, вы́ходный, служа́щій къ вы́ходу.

Wychodowy, вы́возный. **Cło wychodowe**, по́шлина съ вы́воза, съ вы́возныхъ това́ровъ.

Wychodzenie, -nia, **Wyjście, -ścia**, *ср.* вы́ходъ, исхо́дъ, отбы́тіе, отъѣ́здъ, отше́ствіе, отхо́дъ, отплы́тіе.

Wychodzić, Wyjść, Wynijść, Wyniść, выбыва́ть, вы́быть, выходи́ть вы́йти, выха́живать; || всходи́ть, взойти́; || износи́ть, износи́ть (*плáтье, обувь*). **Wyjść na przechadzkę**, вы́йти на прогу́лку. **Wyc odzić na plac**, вы́йти на дуэ́ль, на поединокъ. **Wychodzić na wierzch**, выходи́ть нару́жу, обнару́живаться, сдѣ́латься я́внымъ, изве́стнымъ. **Wychodzić przeciw komu**, выходи́ть кому́ на встрѣ́чу. **Wyjść na swoje**, не потеря́ть ничего́, не потерпѣ́ть никако́го убы́тка. **Na jedno wychodzi**, выхо́дитъ одно́ и то́ же, выхо́дитъ на то́же. **Wyjść na człowieka**, вы́йти въ лю́ди. **Wyjść ze zwyczaju**, вы́йти изъ употребле́нія. **Wyjść na czém dobrze**, воспо́льзоваться чѣ́мъ-либо, найти́ вы́году, вы́гадать что́-либо, получи́ть барыш, вы́йти съ барыше́мъ. **Wyjść na czém źle**, понести́ убы́токъ, быть въ наклаѣ́. **Wychodzi to na moje**, выхо́дитъ по-мо́ему, ка́къ я говори́лъ, выходи́тъ моя́ пра́вда. **Książka wyszła na widok publiczny**, кни́га вы́шла въ свѣ́тъ, кни́га и́здана. * **Wychodzić odzież**, износи́ть, истаска́ть пла́тье. || **Wychodzić się**, вдо́воль находи́ться; || * износи́ться, истаска́ться (*о пла́тьѣ, объ обуви*).

Wychodzień, -dnia, **Wychodziec, -dźca**, **Wychodźca, -y**, *м.* выходецъ, эмигра́нтъ, переселе́нецъ (*на чужбину*).

Wychodzony, изно́шенный, истаска́нный, потёртый.

Wychodztwo, -a, *ср.* переселе́ніе (*на чужбину*); || *Собир.* эмигра́ція, вы́ходцы, эмигра́нты.

Wychorować się, вы́здоровѣть, вы́йти изъ продолжи́тельной боле́зни.

Wychów, -owu, Wychowek, -wku, *м.* воспита́ніе, вскормле́ніе.

Wychować, *см.* **Wychowywać.**

Wychowanica, -y, *ж.* **воспи́танница, пито́мица,** учени́ца.

Wychowanie, -nia, *ср.* **воспита́ніе,** образова́ніе, обуче́ніе; || прокормле́ніе, пропита́ніе; || разведе́ніе (*напр.* дома́шнихъ птицъ).

Wychowaniec, -ńca, *м.* **воспи́танникъ,** пито́мецъ, учени́къ.

Wychowanka, -i, *ж.*, *см.* **Wychowanica.**

Wychowany, воспи́танный, образо́ванный; || вскорми́ленный, вы́кормленный.

Wychowywać, Wychować, воспи́тывать, воспита́ть, вска́рмливать, вскорми́ть; || *пр.* выка́рмливать, разводи́ть, плоди́ть (*домашній скотъ*); || **корми́ть,** пита́ть, содержа́ть, **подде́рживать. Wychowywać dzieci,** воспи́тывать де́тей. **Wychowywać bydło,** разводи́ть, выка́рмливать скотъ. * **Złóż na Pana staranie twoje, a On ciebie wychowa,** возложи́ на Го́спода упова́ніе твоё и Онъ тебя́ подде́ржитъ. || **Wychowywać się,** корми́ться, пита́ться, содержа́ть себя́; || **воспи́тываться,** образо́вываться.

Wychowywacz, -a, *м.* **воспита́тель.**

Wychrzcić się, *см.* **Przekrzcić się.**

Wychrzta, -y, *м. см.* **Przechrzta.**

Wychudnąć, изху́дать, похуде́ть.

Wychudzić, изсуши́ть, изнури́ть.

Wychwalać, Wychwalić, восхваля́ть, восхвали́ть, расхва́ливать, расхвали́ть, прославля́ть, просла́вить. || **Wychwalać się,** хвали́ться, велича́ться, превозноси́ться, хва́статься, тщесла́виться.

Wychwalanie, -nia, *ср.* восхвале́ніе, прославле́ніе; || **Wychwalanie się,** самовосхвале́ніе, хвастовство́, тщесла́віе.

Wychylać, Wychylić, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || * выпива́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ, осуша́ть, осуши́ть, опора́жнивать, опорожни́ть. **Wychylić głowę z karety,** вы́сунуть го́лову изъ каре́ты. **Wychylić kielich,** осуши́ть, вы́пить одни́мъ ра́зомъ бока́лъ.

Wyciąć, *см.* **Wycinać.**

Wyciąg, -u, *м.* извлече́ніе; || **вы́писка;** || *Хим.* экстра́ктъ, вы́тяжка.

Wyciągać, Wyciągnąć, протя́гивать, протяну́ть, вытя́гивать, вы́тянуть, вытаскивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь, вынима́ть, вы́нуть, достава́ть, доста́ть; || * выпи́сывать, дѣлать вы́писки (*изъ книги, изъ сочиненія*); || че́рпать, почерпну́ть, зачерпну́ть, черпну́ть; * заи́мствовать, позаи́мствовать. || *Мат.* извлека́ть, извле́чь ко́рень. **Wyciągnąć szablę z pochwy,** вы́нуть са́блю изъ ножо́нъ. **Wyciągnąć korek,** вытащить про́бку. **Wyciągnąć rachunek z ksiąg,** вы́писать счётъ изъ книгъ. **Wyciągać wodę z rzeki,** че́рпать во́ду изъ рѣки. **Wyciągać wodę ze studni,** кача́ть во́ду изъ коло́дца. **Wyciągać ręce,** протя́гивать ру́ки. **Wyciągać u kogo pieniądze,** вымани́вать **у кого** де́ньги. **Wyciągnąć kogo na słówko,** принуди́ть кого́ дать сло́во, обѣща́ніе. **Wyciągać łuk,** натя́гивать лукъ (*для стрѣлянія*). **Wyciągać z wojskiem,** вы́ступить въ похо́дъ. **Wyciągać co od kogo,** взы́скивать, тре́бовать. || **Wyciągać się, Wyciągnąć się,** вытя́гиваться, вытянуться, протя́гиваться, протянуться, растя́гиваться, растянуться; || тянуться, простира́ться на большо́е разстоя́ніе; || * тяну́ться (*за кѣмъ, за чѣмъ*), иска́ть, домога́ться (*чего́*), стара́ться сравня́ться съ кѣмъ въ чёмъ-либо, тра́титься на что́.

Wyciąganie, Wyciągnienie, -nia, Wyciągnięcie, -cia, *ср.* вытя́гиваніе, вытаскиваніе, вынима́ніе; || выпи́сываніе; || извлече́ніе; || заи́мствованіе, че́рпаніе, изче́рпываніе; || * вымани́ваніе; || протя́гиваніе; || натя́гиваніе; || простира́ніе.

Wyciągnięty, вы́тянутый, вы́нутый; || вы́писанный; || извлечённый, заи́мствованный, изче́рпанный; || протя́нутый; || натя́нутый; || распростёртый, растяну́вшійся.

Wycie, -cia, *ср.* вой, вытьё, завыва́ніе.

Wycięcie, -cia, *ср.* вы́рубка (*лѣса*); || *Горн.* загонъ, вы́рубка.

Wycieczka, -i, *ж.* вы́лазка; || **прогу́лка,** пое́здка; || набѣгъ, наше́ствіе.

Wyciek, -u, *м.* стокъ, истече́ніе, **вытека́ніе,** излія́ніе; || течь, те́ча, утёчка.

Wyciekać, Wyciec, вытека́ть, вы́течь, стека́ть, стечь, истека́ть, исте́чь; || **Wyciekać na nieprzyjaciela,** дѣлать вы́лазку, напада́ть; || выбѣга́ть; || **Wybiegać kogo,** обгоня́ть кого́; || гл хнуть (*о деревьяхъ*).

Wycieńczać, Wycieńczyć, истоща́ть, истощи́ть, изнура́ть, изнури́ть, ослабля́ть, осла́бить.

Wycieniować, оттѣни́ть, навести́ тѣнь.

Wycierać, Wytrzeć, вытира́ть, вы́тереть, натира́ть, натере́ть, утира́ть, утере́ть, растира́ть, растере́ть; || чи́стить, вычища́ть, вы́чистить. **Wycierać nos,** сморка́ться, утира́ться. **Wytrzeć nos,** вы́сморкать носъ. **Wytrzeć nos dziecku,** утере́ть носъ ребёнку. **Wycierać komin,** чи́стить печну́ю трубу́. **Wycierać chusty,** стира́ть платки́ (*у прачекъ*). * **Wytrzeć komu kapitułę,** намы́лить кому́-либо го́лову, дать напряга́й, т. е. сдѣлать вы́говоръ. **Wytrzeć suknię,** истоска́ть, износи́ть пла́тье. **Wycierać len, konopie,** мять лёнъ, коноплю́. *Охот.* **Wycierać zwierzynę,** иска́ть, слѣди́ть дичи́ну. || **Wycierać się, Wytrzeć się,** вытира́ться, вы́тереться, натира́ться, натере́ться, утира́ться, утере́ться; || полирова́ться, * образо́вываться; || мета́ть икру́ (*о рыбахъ*).

Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, натира́ніе, утира́ніе, растира́ніе; || чи́щеніе чи́стка. || **Wycieranie się,** мета́ніе икр (*у рыбъ*); || * полиро́вка, образова́ніе.

Wycierek, -u, *м.* вы́терка.

Wycierlica, -y, *ж.* мя́ло, ма́лка (*для мя́тія льна, пеньки*); || телѣ́жка (*употребляемая для молотьбы*).

Wycierpieć, вы́терпѣть, выстрадать.

Wycinać, Wyciąć, вырубáть, вы́рубить, срубáть, сруби́ть, высѣкáть, высѣчь. **Wycinać drzewa**, вырубáть, рубúть, валúть дерéвья. **W pień wyciąć**, перерубúть, переколóть. || * **Wyciąć komu w twarz, Wyciąć komu policzek**, дать пощёчину, оплеýху. **Wyciąć do kogo z broni**, выстрѣлить въ когó изъ ружья́. **Wyciąć komu prawdę**, сказáть кому́ всю прáвду-мáтку *или* сýщую прáвду. **Biczem w oczy mu wyciął**, вы́стегнулъ емý кнутóмъ глазá.

Wycinanie, -nia, Wycięcie, -cia, *ср.* вырубáніе, рýбка лѣсу; || вырѣзываніе, высѣкáніе.

Wycinek, -nka, *м.* вы́рѣзка, крóйка; || вы́кройка; || *Мат.* вы́рѣзокъ; || *Астрон.* сéкторъ (*орýдіе*); || *Охот.* клыкъ у молодóго кабанá; || молодóй кабáнъ, у котóраго прорѣзываются клыки́; || **Wycinek leśny**, лѣснóй учáстокъ.

Wyciosywać, Wyciesywać, Wyciosać, Wyciesać, вытёсывать, вы́тесать, обтёсывать, обтесáть; || выра́внивать, вы́равнить, выглáживать, вы́гладить; || высѣкáть, вы́сѣчь (*изъ дéрева, изъ кáмня*); || * отёсывать, отесáть, давáть нѣкоторое образовáніе.

Wycisk, -u, *м.* выжимáніе, вы́жимки; || тиснéніе, óттискъ, отпечáтаніе, отпечáтокъ; || слѣпокъ. || **Wycisk pieczęci**, слѣпóкъ печáти.

Wyciskać, Wycisnąć, выжимáть, вы́жать, выдáвливать, вы́давить; || отпечáтывать, отпечáтать, оттúснуть; || прикла́дывать, приложúть (печáть); || * **Wycisnąć co na kim** (*od kogo*), истóргнуть, вы́мучить, вы́нудить насúльно что-либо (*у когó*).

Wyciskanie, -nia, Wyciśnięcie, -cia, Wyciśnienie, -nia, *ср.* выжимáніе, давлéніе; || отпечáтываніе, тиснéніе; || вымогáтельство, вынужде́ніе; || **Wyciśnięcie pieczęci**, приложéніе печáти.

Wycofać, Wycofnąć, извлекáть, извлéчь; || вытáскивать, вытащить, вынимáть, вы́нуть; || выбирáть, вы́брать; || вытя́гивать, вытянуть; || * брать, взять назáдъ. || **Wycofać z obiegu**, изъя́ть изъ обращéнія (*ассигна́ціи*). || **Wycofać się, Wycofnąć się**, отступáть, отступúть, отставáть, отстáть, отступáться, отступúться, отка́зываться, отказáться (*отъ чего́*); || * отдѣлаться, освободúться, избѣжáть, избѣгнуть. **Wycofałem się z przykrego położenia**, я избѣгнýть непрія́тнаго положéнія.

Wycofanie, -nia, *ср.* извлечéніе; || освобождéніе. **Wycofanie z obiegu**, извлечéніе изъ обращéнія (*бумáжныхъ дéнегъ*).

Wycuchnąć, выдохнуться, потеря́ть свóй зáпахъ.

Wycwerk, Wyćwierk, Wyczwerk, Wyćwier, -u, *м.* **Wyćwierka, -i**, *ж.* *Муз.* трель (*въ пѣ́ніи*); || * искýственная прикрáса.

Wycwerkować, Wyćwierkować, выводúть трéли; || напѣвáть.

Wyćwiczyć, вы́учить, обучúть, пріучúть, изощрúть; || * **Wyćwiczyć** (*rózgami*), отодрáть, высѣчь (*розгами*).

Wyczerpywać, Wyczerpać, Wyczerpnąć, вычерпывать, вы́черпать, вычерпнуть, изчéрпывать, изчéрпать, изчерпнýть, почерпáть, почерпнýть; || истощáть, истощúть; || выбирáть, вы́брать всѣ, разбирáть, разобрáть, распродавáть, распродáть. **Wyczerpać przedmiot**, изчéрпать предмéтъ. **Edycja téj książki jest wyczerpaną**, изда́ніе э́той кни́ги разобрано, распрóдано. **Wyczerpnąć co z kogo**, вы́вѣдать, вы́спросить что́-либо отъ когó. || **Wyczerpać się**, изчéрпаться. **Największe bogactwa snadno się wyczerpną**, величáйшія богáтства легкó изчéрпаются.

Wyczesywać, Wyczesać, вычёсывать, вы́чесать, развчёсывать, развчесáть.

Wyczosek, Wyczesek, -sku, *м.* чёсаный лёнъ, чёсаная пенькá. **Wyczoski**, *мн.* льняны́я вы́чески.

Wyczubić, оттаскáть за́ волосы, задáть потасóвку; || побúть, поколотúть.

Wyczyniec, -ńca, *м.* *Бот.* пшóнецъ (*растéніе*).

Wyczyszczać, Wyczyścić, вычищáть, вы́чистить, очищáть, очúстить.

Wyczytywać, Wyczytać, вычúтывать, вы́честь, вы́читать, прочúтывать, прочéсть, прочитáть; || узнавáть, узнать что́-либо изъ чтéнія.

Wydać, *см.* **Wydawać**.

Wydajać, Wydoić, выдáивать, вы́доить.

Wydanie, -nia, *ср.* изданіе, **Wydawanie**; || передáча. **Wydanie wyroku**, постановлéніе приговóра.

Wydarć, *см.* **Wydzierać**.

Wydarcie, -cia, *ср.* выдёргиваніе, вырывáніе, отрывáніе; || отня́тіе, похищéніе.

Wydartek, -tku, *м.* грабёжъ, грабúтельство, хищéніе.

Wydarzać się, Wydarzyć się, случáться, случúться, приключáться, приключúться.

Wydatek, -tku, *м.* вы́дача дéнегъ, издéржка, расхóдъ трáта, затрáта, ижди́віе.

Wydatkować, расхóдовать.

Wydatkowanie, -nia, *ср.* расхóдованіе.

Wydatkowy, расхóдный.

Wydatnie, вы́пукло; || выразúтельно, ваи́тно, ощутúтельно.

Wydatność, -ści, *ж.* вы́пуклость, выступъ; || рѣзкость, я́ркость, выразúтельность.

Wydatny, вы́пуклый, выдающійся; || *

бросающійся въ глаза, выразительный, замѣтный, ощутительный.

Wydawać, Wydać, издерживать, расходовать, тратить; || выдавать, выдать, издавать, издать; || представлять, выставлять, предъявлять. Obiad wydawać, подавать на столъ. Wydaćw szystkie pieniądze, издержать всѣ деньги. Wydać za mąż, выдать за мужъ. Wydawać książki, издавать книги. Wydać świadectwo, дать свидѣтельство, засвидѣтельствовать. Wydać komu wojnę, объявить кому войну. Wydać bitwę, дать сраженіе. Wydać wyrok, объявить приговоръ. рѣшеніе. Wydać sekret, открыть тайну. Wydać kogo, измѣнить кому, предать кого. Wydać weksel na kogo, трассировать вексель, переводить вексель на кого-либо. Wydać kogo w ręce sprawiedliwości, отдать кого въ руки справедливости, предать суду, отдать подъ судъ. Wydawać owoce, приносить плоды. || Wydawać się, Wydać się, передаваться, передаться, выражаться, выразиться, представляться, представиться; || выдаваться, выказаться; || Wydawać się na kogo, na co, тратиться; || отдаваться на чью волю, жертвовать собою; || обнаруживаться, обнаружиться; || казаться, Myśl ta dobrze się wydaje po rusku, эта мысль хорошо выражается по-русски, хорошо можетъ быть выражена, передана по-русски. Ojciec wydaje się na syna, отецъ тратится на сына. Prawda wydać się musi, правда должна обнаружиться. Zdaleka pałac wydaje się szumny, издали дворецъ представляется пышнымъ. Mnie się wydaje, мнѣ кажется. Nie jestem, czém się być wydaję, я не тотъ, какимъ кажусь. Muzyka dęta dobrze się na wolném powietrzu wydaje, духовая музыка хорошо раздаётся на открытомъ воздухѣ. Droga na pole się wydaje, дорога выходитъ въ поле.

Wydawanie, Wydanie, -nia, *ср.* расходованіе, издерживаніе, трата, выдача (*денегъ*); || изданіе (*книги*), публикація; || Wydanie wojny, объявленіе войны; || Wydanie zbrodniarza, выдача преступника; || навѣтъ, доносъ, оговоръ; || Wydanie tajemnicy, открытіе тайны; || Wydanie córki za mąż, выдача дочери за мужъ.

Wydawca, -y, *м.* издатель (*книги*); || предатель, измѣнникъ.

Wydawnictwo, -a, *ср.* изданіе, печатаніе книгъ; || редакція (*журнала и т. п.*).

Wydech, *род. п* Wydechu и Wytchu, *м.* выдыханіе (*воздуха*); || испареніе, запахъ; || отдохновеніе.

Wydęcie, -cia, *ср. см.* Wydymanie.

Wydelegować, откомандировать кого куда-либо, послать по особому порученію.

Wydelegowanie, -nia, *ср.* командированіе, назначеніе.

Wydeptywać, Wydeptać, вытаптывать, вытоптать, протаптывать, протоптать; || истаптывать, истоптать (*сапоги, башмаки*).

Wyderek, -rku, Wyderkaf, -u, *м.* залогъ, закладъ; || купля съ уговоромъ, выкупная запись, родъ закладной сдѣлки; || выкупъ проданной вещи, выручка. || *Стар.* вымогательство, незаконные поборы.

Wyderkarz, Wyderkownik, -a, *м.* владѣющій имѣніемъ *или* чѣмъ либо другимъ по закладной сдѣлкѣ.

Wyderkować, выкупать, освобождать (*имѣніе*) изъ-подъ залога, заплатою долга.

Wyderkowy, Wyderkafowy, выкупной. Prawo wyderkowe, выкупное право; || закладной.

Wydętość, -ści, *ж.* вздутіе, вспучиваніе, раздутость.

Wydęty, вздутый, вспученный, раздутый; || распухлый, распухшій.

Wydłabiać, Wydławiać, Wydłabić, Wydławić, выдавливать, выдавить, передавливать, передавить; || выжимать, выжать.

Wydłubywać, Wydłubać, выдалбливать выдолбить, выковыривать, выковырять, выковырнуть.

Wydłutować, выдолбить.

Wydłutowanie, -nia, *ср.* долбленіе.

Wydma, -y, *ж.* сильный вихрь, порывистый вѣтеръ, порывъ вѣтра; || *Морс.* шквалъ; || Wydma piaskowa, песчаная засыпь, песчаный нанось, наносный песокъ.

Wydmuch, -u, *м.* порывъ вѣтра; || юръ, мѣсто возвышенное и открытое. подверженное дѣйствію вѣтровъ и непогоды.

Wydmuchywać, Wydmuchać, Wydmuchnąć, выдувать, выдуть.

Wydobywać, Wydobyć, добывать, добыть, доставать, достать; || вынимать, вынуть, вытаскивать, вытащить; || Wydobywać się, Wydobyć się, освобождаться, освободиться, выпутываться, выпутаться, выходить, выйдти изъ затруднительныхъ обстоятельствъ.

Wydobywalnia, -ni, *ж. Горн.* рудотка́точная штольня, штрекъ.

Wydoić, *см.* Wydajać.

Wydój, -oju, *м.* удой.

Wydoływać, Wydołać (czemu), управляться, управиться (*съ чѣмъ*), справляться, справиться, слаживать, сладить, осиливать, осилить, превозмогать, превозмочь, преодолѣвать, преодолѣть (*что*); || сравниваться, сравняться, сравнять, догонять кого въ чемъ-либо. Nie możemy sami wszystkim sprawom wydołać, мы не можемъ одни управиться со всѣми дѣлами. Nie wydołasz mi w téj mierze, въ этомъ отношеніи ты не сравнишься со мною, далеко тебѣ до меня.

Wydoskonalenie, *см.* **Doskonalenie.**

Wydoskonalić, *см.* **Doskonalić.**

Wydostawać, Wydostać, добыва́ть, добы́ть, доставать, доста́ть, снискивать, снискать, пріобрѣта́ть, пріобрѣсть; || вытаскивать, вытащить, вынима́ть. вынуть; || **Wydostawać się, Wydostać się,** вы́карабкаться, освободи́ться (*откуда*) съ трудо́мъ.

Wydra, -y, *ж.* **вы́дра, норѣшня** (*животное*).

Wydrapywać, Wydrapać, выцара́пывать, вы́царапать, вы́царапнуть; || **Wydrapać się,** вы́карабкаться съ трудо́мъ, освободи́ться отъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wydrażać, Wydrożać, Wydrążać, Wydrożyć, Wydrążyć, *Стол.* выдалбливать выдолбить (*пазникомъ*), выпа́живать, вы́пазить, ложжи́ть, вы́ложжить; || прорыва́ть, проры́ть, прока́пывать, прокопа́ть, желоби́ть; || прота́чивать, проточи́ть, подмывать, пробива́ть; || доро́жить, продоро́жить, проводи́ть доро́жки на чёмъ-либо; || вырѣзывать вырѣзать (*на чёмъ*); || **Wydrażać się, Wydrożyć się, Wydrążać się, Wydrążyć się,** дупли́ть, дѣлаться пусты́мъ внутри. || вырѣзываться, врѣзываться (*на чёмъ*).

Wydrażanie, Wydrążanie, -nia, *ср.* рытьё, копа́ние, выка́пываніе; || выдалбливаніе; || вырѣзываніе; || продоро́женіе; || **Wydrążenie, Wydrożenie, -nia,** *ср.* ложби́на, впа́дина, и́мина, прокоп, ры́твина, ко́пань; || пустота́.

Wydrążony, вы́желобленный, проры́тый, прокопанный; || вы́долбленный; || вы́рѣзанный; || продоро́женный.

Wydręczyć, вы́лучить, вы́нудить.

Wydrukować, напеча́тать, отпеча́тать (*книгу*).

Wydrwiwać, Wydrwić, выма́нивать, вы́манить (*хи́тростію, обма́номъ или лестію*); || **Wydrwić kogo,** подня́ть кого́ на смѣхъ, осмѣя́ть, оста́вить въ дурака́хъ; || **Wydrwiwać się, Wydrwić się,** вывёртываться, вы́вернуться, выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ хи́тростію *или* обма́номъ, вы́йти сухи́мъ изъ воды́.

Wydrzeć, *см.* **Wydzierać;** || **Wydrzeć, Zwydrzeć,** по́ртиться, испо́ртиться, развраща́ться, разврати́ться; || остервени́ться, остервени́ться, сдѣлаться свирѣпымъ, разсвирѣпѣть.

Wydrzeźniać (kogo), Wydrzeźniać się (komu), передра́знивать, пересмѣ́ивать (*кого́*).

Wydrzymać się, вы́спаться.

Wydumać, вы́думать, вы́мыслить.

Wydupnieć, Wydubnieć, выдуплиться, сдѣлаться дупловатымъ (*о дереве*).

Wydurzyć (co od kogo), выма́нивать, вы́манить про́ськами.

Wydusić, передуши́ть; || ***ydusić co na kim,** вы́нудить, вы́рвать что́-либо у кого́ си́лою, **Wydusić na kim tajemnicę,** вы́нудить та́йну; || *** Wydusić butelkę wina,** осуши́ть, вы́пить бутылку вина́.

Wydychać, Wytchnąć, выдыха́ть (*воздухъ*); || испуска́ть, испусти́ть духъ, скончаться. умере́ть; || издава́ть, испуска́ть вре́дныя испаре́нія *или* благоуха́нія; || **Wydychać, Wytchnąć,** вы́дохнуться; || отдыха́ть, отдохну́ть, переводи́ть, перевести́ духъ. **Zwilżone pola wydychały wonie,** орошённыя поля́ испускали благоуха́ніе. **Nie wydychając wołałem,** я крича́лъ безъ о́тдыха, не переводя́ духа. **Dać wytchnąć koniom,** дать отдохну́ть, вздохну́ть лошадя́мъ.

Wydychanie, -nia, *ср.* *см.* **Wydech, Wytchnienie.**

Wydymać, Wydąć, вдува́ть, вдуть; || надува́ть, наду́ть, раздува́ть, разду́ть, пу́чить, распучить; || **Wydymać się,** нату́живаться; || **Wydymać się, Wydąć się,** надува́ться, наду́ться, вздува́ться, вздуться, разбухать, разбу́хнуть. пу́хнуть, распу́хнуть.

Wydymanie, -nia, Wydęcie, -cia, *ср.* вздутіе, вспу́чиваніе, разду́тость; || *Мед.* нату́га, жи́ленье.

Wydział, -u, *м.* отдѣле́ніе, отдѣлъ, вѣ́домство, часть; || факульте́тъ, отдѣле́ніе университе́та; || уча́стокъ, отдѣлъ, часть имѣнія; || о́кругъ; || *Стар.* удѣлъ. **Wydział stad,** ко́нно-завод́ское вѣ́домство. **Wydział skarbowy,** вѣ́домство финансоваго управле́нія.

Wydziałowy, каса́ющійся отдѣле́нія, отдѣльный, осо́бый; || окружно́й; || уѣ́здный. *Стар.* **Szkoła wydziałowa,** уѣ́здное учи́лище.

Wydziedziczać, Wydziedziczyć, лиша́ть, лиши́ть насле́дства.

Wydziedziczenie, -nia, *ср.* лише́ніе насле́дства.

Wydzielać, Wydzielić, отдѣля́ть, отдѣли́ть, выдѣля́ть, выдѣлить; || отлуча́ть, отлучи́ть. **Wydzielać komu co,** удѣля́ть, удѣли́ть что́-либо кому́. **Wydzielić synowi część nań przypadającą,** отдѣли́ть сы́ну слѣдуемую ему́ часть (*имѣнія*). **Wydzielić syna,** объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ, отдѣли́ть его. **Wydzielać z kościoła,** отлуча́ть отъ це́ркви; || **Wydzielać się, Wydzielić się,** отдѣля́ться, отдѣли́ться; || устраня́ться, устрани́ться, || отстава́ть, отста́ть.

Wydzielanie, Wydzielenie, -nia, *ср.* отдѣле́ніе; || отлуче́ніе, отстране́ніе; || **Wydzielenie syna,** объявле́ніе сы́на совершённо-лѣ́тнимъ и отдѣле́ніе ему́ части имѣнія.

Wydzieliciel, Wydzielacz, Wydzielnik, -a, *м.* раздава́тель, дѣли́тель, отдѣля́ющій что́-либо.

Wydzielina, -y, *ж.* *Мед.* отдѣле́ніе (*сокова*).

Wydzielnie, отдѣльно, осо́бо, осо́бенно, исключи́тельно.

Wydzielność, -ści, *ж.* отдѣльность, особенность, исключительность.

Wydzielny, отдѣльный, особый, особенный, исключительный.

Wydzierać, Wydrzeć, выдёргивать, вы́дернуть, выдира́ть, вы́драть, отрыва́ть, оторва́ть, вырыва́ть, вы́рвать; || исторга́ть, исто́ргнуть; || лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть; || похища́ть, похити́ть. **Wydrzeć komu życie,** лиши́ть кого́ жи́зни. **Wydrzeć broń z rąk nieprzyjaciela,** исто́ргнуть ору́жие изъ рукъ непрія́теля. **Śmierć mu wydarła syna jedynaka,** смерть у охи́тила у него́ еди́нственнаго сына; || **Wydzierać się, Wydrzeć się,** вырыва́ться, вы́рваться; || отдѣля́ться, отдѣли́ться; || отлуча́ться, отлучи́ться; || **Wydzierać się z prawa,** не повинова́ться зако́намъ, ослу́шиваться. **Wydzierać się dokąd,** стреми́ться, устремля́ться, устреми́ться. порыва́ться, сова́ться (*куда́*).

Wydzieracz, -a, Wydzierca, -y, *м.* граби́тель, хи́щникъ; || вымога́тель, лихоимецъ, мздоимецъ.

Wydzierstwo, -a, *ср.* граби́тельство, хи́щничество; || вымога́тельство, лихоимство, мздоимство, назако́нные побо́ры.

Wydzierżawiać, Wydzierżawić, отдава́ть, отда́ть въ аре́нду.

Wydzierżawianie, Wydzierżawienie, -nia, *ср.* отда́ча въ аре́нду, въ аре́ндное содержа́ніе. **Wydzierżawienie, wyszynk napojów,** ви́нный о́ткупъ.

Wydziwiać, куролёсить, прока́зничать; || бѣси́ться, бѣсновáться.

Wydziwować się, Wydziwić się, надива́ться.

Wydźwigać, Wydźwignąć, вытáскивать, вытащить, выводи́ть, вы́вести, вы́весть, навлека́ть, навле́чь, освобожда́ть, освободи́ть; || приподнима́ть, приподня́ть; || воздвига́ть, воздви́гнуть. **Wydźwignęli go z prochu,** его́ вытащили изъ гря́зи. **Wydźwignąć przyjaciela z niebezpieczeństwa,** вы́вести прія́теля изъ опáсности. **Wydźwigać co do góry,** поднима́ть что́-либо вверхъ.

Wydźwignięcie, -cia, Wydźwignienie -nia, *ср.* вытáскиваніе; || избавле́ніе, освобожде́ніе; || поднима́ніе, подня́тіе.

Wydzwonić, прозвони́ть, отзвони́ть. * **Wydzwonić kogo,** прокля́сть, отлучи́ть отъ общенія съ це́рковью. **Wydzwonić co,** дать знакъ звонко́мъ, начáтіе *или* оконча́ніе чего́-либо.

Wyegzaminować, проэкзаменова́ть, испыта́ть.

Wyegzekwować, взыска́ть (*долги*), истре́бовать; || испо́лнить, вы́полнить.

Wyegzekwowanie, -nia, *ср.* взыска́ніе, истре́бованіе; || исполне́ніе.

Wyekskuzować się, извини́ться; || уклони́ться, отговори́ться.

Wyekstabulować, исключи́ть изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyekstabulowanie, -nia, *ср.* исключе́ніе изъ ипоте́чной кни́ги, изъ ро́списи.

Wyfiglować, вы́манить хи́тростію, поддѣ́ть, подцѣпи́ть; || **Wyfiglować się,** вы́вернуться, вы́путаться, иску́сно, ло́вко отдѣ́латься отъ чего́-либо.

Wyfilować kartę, *Карт.* передёрнуть ка́рту.

Wyfolgować (komu), потака́ть, потво́рствовать, поблажáть (*кому́*).

Wyformować, образова́ть, обдѣ́лать, вы́работать, придáть лу́чшій видъ чему́-либо.

Wyforować, вы́толкать, прогна́ть.

Wyfortelować, ло́вко вы́манить, поддѣ́ть, подцѣпи́ть.

Wyforytować, вы́вести кого́-либо въ лю́ди, взять кого́-либо подъ своё покрови́тельство.

Wyfryszować, перепла́вить желѣ́зо.

Wyfryzować, *см.* Fryzować.

Wyfryzowany, *см.* Fryzowany.

Wyfugować, *Плот.* сфугова́ть, склеи́ть двѣ до́ски въ закро́й.

Wyfugowanie desek, *Плотн.* сфугóвка досóкъ, сфугова́ніе.

Wyfukać, *см.* Fukać.

Wyfutrować, *см.* Futrować.

Wyga, Wega, -i, *м.* и *ж.* стáрая собáка; || стáрый хрычъ, *или* стáрая хрычóвка, стáрая.

Wygachować, щегольски́ наряди́ть, разфранти́ть. || **Wygachować się,** щегольски́ наряди́ться, разфранти́ться.

Wygacić, вы́стлать фаши́нникомъ.

Wygadany, болтли́вый, говорли́вый.

Wygadywać, Wygadać, выбáлтывать, вы́болтать; || **Wygadywać na kogo,** огова́ривать, опоро́чивать. **Wygadać się,** проболта́ться, проговори́ться; || наговори́ться.

Wygadzać, Wygodzić, угожда́ть, угоди́ть, удовлетворя́ть, удовлетвори́ть; || **Wygodzić komu,** ссуди́ть, дать взаймы, заимообра́зно.

Wygaić, назна́чить ме́сто для вы́рубки лѣса; || *Стар.* исключа́ть изъ óбщества.

Wygajać, Wygoić, заживля́ть, заживи́ть, зале́чивать, залечи́ть, изцѣля́ть, изцѣли́ть.

Wygalać, Wygolić, выбрива́ть, вы́брить, сбрива́ть, сбрить.

Wyganiać, Wygnać, выгоня́ть, вы́гнать, изгоня́ть, изгна́ть.

Wyganiacz, -a, *м.* вы́гонщикъ.

Wygarbiać, Wygarbić, выгиба́ть, вы́гнуть, выпу́чивать, вы́пучить, го́рбить, сго́рбить.

Wygarbować, выдѣ́лать ко́жу посре́дствомъ дубóвой *или* и́вовой коры, *см.* Garbować. * **Wygarbować komu skórę,** отвáлять кому́ бока́, отколоти́ть.

Wygarniać, Wygarnywać, Wygartywać, (*Стар.* **Wygartować**), **Wygarnąć,** выгре-

бать, вы́грести. * Wygarnąć się, вы́дти нару́жу, вы́лѣзть, вы́карабкаться.

Wygarować, вы́долбить

Wygartywać, *см.* Wygarniać.

Wygasać, Wygasnąć, га́снуть, погаса́ть, пога́снуть, угаса́ть, уга́снуть.

Wygaszać, Wygasić, гаси́ть, погаша́ть, погаси́ть.

Wygatunkować, разобра́ть, отдѣли́ть по сорта́мъ, разсортирова́ть.

Wygawędzić, вы́болтать, проговори́ться.

Wygdakać, *см.* Wygawędzić, **Wygdakać się**, наговори́ться, наболта́ться, наказа́каться.

Wygderać, вы́канючить, вы́просить гнуси́вымъ го́лосомъ.

Wygięcie, -cia, *ср.* вы́гибъ. изги́бъ.

Wyginać, Wygiąć, выгиба́ть, вы́гнуть.

Wyginąć, поги́бнуть, пропа́сть, истреби́ться.

Wyginanie, -nia, *ср.* выгиба́ніе.

Wyglądać (*Стар.* **Wyględać**), **Wyględywać**, выгля́дывать, вы́глянуть; || **Wyglądać kogo, czego**, высма́тривать, выжида́ть; || **Wyglądać z czego, z pod czego, przez co**, проглядывать, пока́зываться, просвѣ́чивать; || торча́ть, выступа́ть. **Wyglądać oknem, z okna**, выгля́дывать изъ окна́. **Wyglądać śmierci spokojnym umysłem**, ожида́ть сме́рти съ споко́йнымъ ду́хомъ. **Skały wyglądają z wody**, ска́лы торча́тъ надъ водо́ю. выступа́ютъ изъ воды́. **Jak on wygląda?** како́въ онъ съ ви́ду, по нару́жности, како́въ онъ собо́ю? како́въ онъ на взгля́дъ? **Wyglądać dobrze, zdrowo**, имѣть здоро́вый, бо́дрый видъ. **Wyglądać źle**, имѣть нездоро́вый видъ. **Człowiek ten dobrze wygląda**, э́тотъ человѣ́къ имѣетъ прія́тную нару́жность. **Jakby to brzydko wyglądało, gdyby.....** какъ бы э́то скве́рно каза́лось, *или* како́й бы дурно́й видъ э́то имѣло, если бы..... **Wygląda na szlachcica**, похо́жъ на дворяни́на. **Wygląda jak gdyby rydz**, у него́ свѣ́жій, бо́дрый видъ, онъ какъ свѣ́жій огу́рчикъ.

Wyglądacz, Wyględacz, -a, *м.* высма́тривающій, выжида́ющій.

Wygładzać, Wygładzić, сгла́живать, сгла́дить, выгла́живать, вы́гладить, выравнивать, вы́равнить; || лощи́ть, вы́лощить, полирова́ть, вы́полировать; || истребля́ть, истреби́ть, искорена́ть, искорени́ть, выгла́живать, выгла́дить.

Wygładziciel, -a, *м.* истреби́тель.

Wygładzicielka, -i, *ж.* истреби́тельница.

Wygładzieć, Wygładnieć, похорошѣ́ть, раздобре́ть, стать лу́чше, приго́жѣе.

Wygłas iwać, Wygłaskać, разгла́живать, разгла́дить, **выглаживать**, вы́гладить; || * гладить, погла́дить, ласка́ть, приласка́ть. * **Wygłaskać co**, вы́манить что́-либо ла́скою.

Wygłębiać, Wygłębić, углубля́ть, углуби́ть; || * испытывать, испыта́ть.

Wygłębiacz, Wygłębiciel, -a, *м.* иска́тель, изслѣдователь, испыта́тель.

Wygłębienie, -nia, *ср.* углубле́ніе.

Wygłodnieć, проголода́ться.

Wygłodzać, Wygłodzić, мори́ть, умори́ть го́лодомъ. || **Wygłodzać się**, мори́ть себя́ го́лодомъ.

Wygłodywać, Wygłodać, обгла́дывать, обглода́ть.

Wygluzować, Wyglózować, изгла́дить, стере́ть, вы́черкнуть, вы́марать. исключи́ть, вы́бросить, вы́кинуть; || заглуши́ть, подави́ть. **Wygluzować z pamięci**, изгла́дить изъ па́мяти. **Jeszcze nie wygluzowana z serc naszych** wdzięczność, въ сердца́хъ на́шихъ ещё не изгла́жена благода́рность.

Wygmatwać, распу́тать, разобра́ть; || разъясни́ть; || разви́ть. || **Wygmatwać się**, вы́путаться, вы́дти изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wygmerać, вы́ковырять; || * вы́шарить, вы́искать.

Wygnać, *см.* Wyganiać.

Wygnanie, -nia, *ср.* изгна́ніе.

Wygnaniec, -ńca, *м.* изгна́нникъ.

Wygnanka, -i, *ж.* изгна́нница.

Wygniatać, Wygnieść, выда́вливать, вы́давить, вы́жимать, вы́жать.

Wygnicie, -cia, *ср.* выгнива́ніе, гніе́ніе, изтлѣніе.

Wygnieździć się, вы́лупиться изъ гнѣзда́.

Wygniotki, -ków, *мн.* вы́жимки.

Wygniwać, Wygnić, выгнива́ть, вы́гнить.

Wygnoić, сгнои́ть, изгнои́ть; || *Агр.* упавози́ть (*зе́млю*).

Wygoda, -y, Wygódka, -i, *ж.* удо́бство, поко́й, споко́йствіе; || вы́года.

Wygodliwy, снисходи́тельный, благоскло́нный.

Wygodnie, удо́бно, поко́йно.

Wygodny, поко́йный, споко́йный удо́бный, ую́тный; || вы́годный; || просто́рный, разду́бльный; || услу́ждливый, услу́жливый, аккура́тный. **Wygodne mieszkanie**, удо́бная кварти́ра. **Wygodna suknia**, удо́бное пла́тье. **Wygodne życie**, разду́бльная жизнь. **Wygodny swéj ojczyźnie** ока́зывающій услу́ги своему́ оте́честву **Rzemieślnicy mają być na czas wygodni** ремёсленники должны́ быть аккура́тны **Mąż wygodny**, угодливый мужъ.

Wygodzić, *см.* Wygadzać.

Wygolić, *см.* Wygalać.

Wygon, -u, *м.* вы́гонъ.

Wygórować, Wygórować się, возвы́сить ся, возвели́читься, вознести́сь.

Wygorsować się, обнажи́ть у себя́ грудь и пле́чи.

Wygorzeć, вы́горѣть.

Wygorzelina, -ny, *ж.* земля́ вы́горѣлая отъ со́лнечнаго зно́я, безплодная земля́.

Wygospodarować, Wygospodarzyć, наколи́ть, нажи́ть (*трудо́мъ, хозя́йствомъ*). **Wygospodarować sobie majątek**, нажи́ть себѣ́ имѣ́ніе; || истра́титься на хозя́йство.

Wygotowywać, Wygotować, выва́ривать. вы́варить; || приготовля́ть, приготовить, изготовля́ть, изгото́вить. **Wygotować garnczek**, вы́варить горшо́къ. **Czy wygotowałeś listy?** приготовилъ ли ты пи́сьма?

Wygrabać się, Wygrabolić się, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться.

Wygrabiać, Wygrabić, выгреба́ть, вы́грести.

Wygrabki, -ów, *мн.* вы́гребки.

Wygrać, *см.* **Wygrywać.**

Wygramolić się, вы́карабкаться.

Wygrana, -éj, *ж.* вы́игрышъ; || успѣ́хъ, уда́ча; || вы́игранное сраже́ніе.

Wygrany, вы́игранный, вы́игрышный. **Wygrane pieniądze**, вы́игрышныя де́ньги.

Wygradzać, Wygrodzić, огора́живать, огородя́ть, загора́живать, загородя́ть.

Wygrawca, -y, *м.* вы́игрывающій.

Wygrażać, Wygrozić, принужда́ть, принуди́ть угро́зами, стращать, пугать, угрожа́ть.

Wygrywać, Wygrać, вы́игрывать, вы́играть; || обы́грывать, обыгра́ть (*музык. инструме́нтъ*); || сыгра́ть, разыгра́ть, (*какую-нибу́дь пье́су на музык. инструме́нтъ*).

Wygryz, -u, *м.* мы́шья но́рка.

Wygryzać, Wygryźć, выгрыза́ть, вы́грызть; || выѣда́ть, вы́ѣсть. || **Wygryzać się, Wygryźć się**, прогрыза́ться, прогры́зться.

Wygrzebywać, Wygrzebać, Wygrześć, выгреба́ть, вы́грести; || выка́пывать, вы́копать. || **Wygrzebać się**, вы́карабкаться, вы́лѣзть съ трудо́мъ, вы́биться

Wygrzewać, Wygrzać, обогрѣ́вать, обогре́ть, согрѣ́вать, согре́ть. || **Wygrzewać się**, согрѣ́ваться, разогрѣ́ваться, разгора́ться, разгорячи́ться, распаля́ться, распали́ться.

Wygubiać, Wygubić, истребля́ть, истреби́ть. уничтожа́ть, уничто́жить, искорежи́ть. искорени́ть

Wygubianie, Wygubienie, -nia, *ср.* истребле́ніе, уничтоже́ніе, искорене́ніе.

Wygumować, вы́мазать каме́дью.

Wyguzdrać się, не ско́ро, мѣ́шкотно вы́лѣзть, вы́ползть, *см.* **Guzdrać się.**

Wygwizdać, освиста́ть.

Wyhaftować, вы́шить, *см.* **Haftować.**

Wyhandlować, вы́торговать.

Wyharować, Wyhorować (kogo), обезси́лить, истощи́ть, изнури́ть; || **Wyharować** со, зарабо́тать, вы́работать.

Wyhasać się, наскака́ться, напры́гаться, напляса́ться.

Wyikrzać, Wyikrzyć, вынима́ть, вынуть и́кру́ (*изъ ры́бы*); || ***Wyikrzyć kogo**, ощипа́ть, обобра́ть кого́.

Wyimek, -mku, *м.* вы́писка, извлече́ніе.

Wyinstruowanie, -nia, *ср.* **(sprawy)**, *Юрид.* рѣше́ніе дѣла по существу́.

Wyiskrzać, Wyiskrzyć, испуска́ть, испусти́ть и́скры, сверка́ть, сверкну́ть, озари́ть, озари́ть; || *истоща́ть, истощи́ть, лиша́ть, лиши́ть, обобра́ть. **Wyiskrzać się**, и́скриться, покрыва́ться и́скрами, мерца́ть, блестѣ́ть. **Wyiskrzone niebo**, не́бо усѣ́янное звѣ́здами; || *истоща́ться, лиша́ться.

Wyjąć, *см.* **Wyjmować.**

Wyjadać, Wyjeść, выѣда́ть, вы́ѣсть, съѣда́ть, съѣ́сть.

Wyjadacz, -a, *м.* блюдоли́зъ, прихлеба́тель, объѣда́ло; || тунея́децъ; || *пройдо́ха, тёртый кала́чъ, то́нкая шту́ка.

Wyjądrzać, Wyjądrzyć, вынима́ть, вы́нуть ко́сточки изъ плодо́въ; || * развива́ть, разви́ть, взлага́ть, изложи́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть; || распу́тывать, распу́тать, раскрыва́ть, раскры́ть, развёртывать, развернуть. || **Wyjądrzać się, Wyjądrzyć się**, развива́ться, разви́ться, обнару́живаться; обнару́житься, раскрываться, раскры́ться.

Wyjąkać, пробормота́ть, пролепета́ть, проговори́ть невня́тно.

Wyjarzmiać, Wyjarzmić, снять ярмо́.

Wyjaśniać, Wyjaśnić, выясня́ть, вы́яснить, разъясня́ть, разъясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; истолко́вывать, истолкова́ть; || наводи́ть, навести́ спра́вку; || проясня́ть, прояснить, очища́ть, очи́стить. **Wyjaśnić czoło**, развесели́ться. **To wzrok wyjaśnia**, э́то очища́етъ зре́ніе. **Wyjaśnić sprawę**, объясни́ть дѣло. || **Wyjaśniać się, Wyjaśnić się** проясня́ться, проясниваться, проясня́ться, свѣтлѣ́ть; || объясня́ться, объясни́ться. *Бѣлин.* **Wyjaśnia się**, проясня́ется *о нёбѣ*). **Sprawa poczęła się wyjaśniać**, дѣло на́чало объясня́ться.

Wyjaśniacz, Wyjaśniciel, -a, *м.* изъясни́тель, объясни́тель, истолкова́тель.

Wyjaśnianie, Wyjaśnienie, -nia, *ср.* изъясне́ніе, объясне́ніе, спра́вка, истолкова́ніе, поясне́ніе, приведе́ніе въ изъ́вѣстность; || *Хим.* сцѣ́живаніе.

Wyjaśnicielka, -i, *ж.* объясни́тельница, истолкова́тельница.

Wyjątek, -tku, *м.* извлече́ніе, вы́писка, отры́вокъ (*изъ сочине́нія*); || исключе́ніе, изъя́тіе.

Wyjątkowo, въ ви́дѣ исключе́нія.

Wyjątkowy, исключи́тельный, осо́бенный.

Wyjątrzyć się, *Мед.* вы́гноиться.

Wyjawiać, Wyjawić, заявля́ть, заяви́ть, объявля́ть, объяви́ть; || открыва́ть, откры́ть. || **Wyjawiać się, Wyjawić się**, объявля́ться, объяви́ться, || открыва́ться,

откры́ться;|| сбыва́ться (*о сн*ѣ). **Nie wszystko się wyjawi, co sen przed oczy stawi,** не всё сбыва́ется, что сни́тся.

Wyjąwszy, отъ глаго́ла **Wyjmować, употребля́ется** въ ви́дѣ нарѣ́чія, вм. *кро́мѣ, за исключе́ніемъ.*

Wyjazd, -u, *м.* вы́ѣздъ, отъѣ́здъ, отбы́тіе, отхо́дъ.

Wyjęcie, *см.* **Wyjmowanie.**

Wyjęczeć, Wyjękać, Wyjęknąć, выканю́чивать,вы́каючить, выпра́шивать,вы́просить, вымаливать, вымолить.

Wyjednanie, -nia, *ср.* исходатайствованіе, испроше́ніе; || доставле́ніе.

Wyjednywać, Wyjednać, ходатайствовать, исходатайствовать, испра́шивать, испроси́ть; || доста́вить что́-либо кому́.

Wyjednywacz, Wyjednacz, -a, *м.* ходата́й.

Wyjezdne, -ego, *ср.* вре́мя отъѣзда, вы́ѣзда. **Na wyjezdném, przy wyjezdném,** при вы́ѣздѣ, на отъѣздѣ.

Wyjezdny, отъѣздный.

Wyjeżdżać, Wyjechać, выѣзжа́ть, вы́ѣхать, уѣзжа́ть, уѣхать. || **Wyjeżdżać, Wyjeździć,** выѣживать, вы́ѣздить (*о ло́шади*), пріуча́ть къ ѣздѣ и́ли упря́жкѣ; || объѣзжа́ть, объѣздить (*экипажъ*).

Wyjeżdżony, вы́ѣзженный.

Wyjmować, Wyjąć, вынима́ть, вы́нуть; || вытаскивать, вы́тащить; || извлека́ть, извле́чь, выпи́сывать, вы́писать; || исключа́ть, исключи́ть. **Wyjąć z kieszeni,** вы́нуть изъ карма́на. **Wyjąć kulę ze strzelby,** вы́тащить пу́лю изъ ружья́. **Wyjąć co z dzieła jakiego,** извле́чь, сдѣлать извлече́ніе, вы́писку изъ како́го-нибудь сочине́нія. **Nikogo nie wyjmując,** никого́ не исключа́я. ***Wyjąłeś mi z gęby,** я только-что́ хотѣлъ э́то сказа́ть. *Посл.* **Wyjmij oczy z puzdra,** возьми́ глаза́ въ зу́бы, т. е. посмотри́ при́стальнѣе, откро́й глаза́.

Wyjmowanie, -nia, Wyjęcie, -cia, *ср.* вынима́ніе, вытаскиваніе, извлече́ніе; || исключе́ніе.

Wyjrzeć, *см.* **Wyglądać.**

Wyjść, *см.* **Wychodzić.**

Wyjście, *см.* **Wychód.**

Wyka, -i, *ж. Бот.* вы́ка, журавли́ный горо́хъ. **Wyka tyczna,** вонючее де́рево. **Wyka ptasza,** весе́нній составно́й горо́хъ. **Wyka wonna,** испа́нскія пѣту́шьи голо́вки.

Wykadzać, Wykadzić, окуривать, окура́ть (*ко́мнату*).

Wykałać, Wykłować, Wykłóć, выка́лывать, вы́колоть, прока́лывать, проколо́ть. || * **Wykłóć kogo zkąd,** вы́тѣснить кого́-либо отку́да. || **Wykałać się, Wykłować się,** выка́лываться, прока́лываться; || *высо́вываться, обнару́живаться; || вылупа́ться изъ яйца́ (*о птенца́х*), лу́чше: **Wykluwać się,** *см.* э́то сло́во.

**Wykapać, Wykapnąć, Wykapać, ка́пать, ка́пнуть, нака́пать, сочи́ться, па́дать ка́пля по ка́плѣ; || переста́ть ка́пать.

Wykąpać, вы́купать, искупа́ть. || Wykąpać się, вы́купаться.

Wykapany, похо́жій какъ дѣ ка́пли воды.

Wykapłonić, каплу́нить, класть (*пятухá*).

Wykapturzać, Wykapturzyć, разстрига́ть, разстри́чь, лиша́ть, лиши́ть мона́шества. || **Wykapturzać się, Wykapturzyć się,** разстрига́ться, разстри́чься, вы́дти изъ мона́шества.

Wykarbować, зазубри́ть, нарѣзать, насѣчь зубцы.

Wykarmiać, Wykarmić, выка́рмливать, вы́кормить, отка́рмливать, откорми́ть. **Wykarmić piersią (dziecko),** вы́кормить гру́дью (*младе́нца*). **Wykarmić wieprza,** откорми́ть бо́рова.

Wykaszlać, Wykaszleć, выха́ркивать, вы́харкать, вы́харкнуть, отка́шливать, отка́шлянуть.

Wykaz, -u, *м.* перечисле́ніе, исчисле́ніе, пе́речисъ; || спи́сокъ; || табли́ца; || изложе́ніе; || указа́тель. || вѣдомость; || ро́спись, росписа́ніе; || та́бель. || **Wykaz poręczny,** настольный реестръ. **Wykazy odbywanych spowiedzi,** исповѣдные спи́ски.

Wykazywać, Wykazać, дока́зывать, доказа́ть, обнару́живать, обнару́жить, выводи́ть, вывести нару́жу, ока́зывать, оказа́ть, пока́зывать, показа́ть, выставля́ть, вы́ставить, представля́ть, представи́ть; || излага́ть, изложи́ть; || исчисля́ть, исчи́слить.

Wykichywać, Wykichać, Wykichnąć, вычи́хивать, вы́чихать, вы́чихнуть. || **Wykichać się,** начиха́ться; || *высвободиться, избавиться (*отъ чего́-либо*).

Wykiełzać, Wykiełznać, Wykiełznąć, Wychełzać, Wychełznąć, разнузда́ть, разнузда́ть. || **Wykiełzać się, Wykiełznąć się,** разнузда́ться,разнузда́ться; || *распу́тствовать, вести́ распу́тную жизнь; || *напуска́ться, напусти́ться, броса́ться, бро́ситься, напада́ть. напа́сть.

Wykierować, Wykierować się, *см.* **Kierować.**

Wykipiać, Wykipieć, выкипа́ть, вы́кипѣть.

Wykład, -u, *м.* выкла́дываніе, выставле́ніе; || изложе́ніе, разска́зъ; || толкованіе, истолкова́ніе, изъясне́ніе, объясне́ніе; || *Юрид.* показа́ніе; || спо́собъ, о́бразъ выраже́нія; || преподава́ніе(*нау́ки*); || докла́дъ. представле́ніе. **Wykład nauki chrześciańskiéj,** изложе́ніе христіа́нскаго уче́нія. **Wykład słów,** словопроизведе́ніе **Wykład snów,** истолкова́ніе сно́въ.

Wykładać, Wyłożyć, выкла́дывать, выложить. выставля́ть, вы́ставить; || толкова́ть. истолкова́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть. объясни́ть; || преподава́ть, излага́ть (*нау́ку*); || **Wykładać konie,** откла́дывать, выпряга́ть ло́шаде́й; || **Wy-**

kładać pieniądze, дава́ть, издéрживать дéньги: || Wykładać wszystkie staranie, употребля́ть всѣ усíлія, всѣ старáнія.

Wykładacz, -a, *м.* истолкова́тель, объясни́тель, толкова́тель, комментаторъ; || *Стар.* толкóвникъ, перевóдчикъ.

Wykładanie, Wyłożenie, -nia, *ср.* выставлéніе, вы́ставка; || расположéніе; || изложéніе, истолкованíе; || вы́кладка; || устíлка (*полóвъ и проч.*), обложéніе.

Wykładany, накладнóй, набóрный.

Wykładnik, -a, *м. Мат.* показáтель, экспонéнтъ.

Wykładny, я́сный, вня́тный, вразуми́тельный, удобопоня́тный.

Wyklajstrować, намáзать клéемъ.

Wykłamać, добúться чего́-либо посрéдствомъ лжи; || Wykłamać się, отолгáться, отговори́ться лóжью, вы́дти изъ затрудне́нія.

Wyklarować, очúстить, клерова́ть.

Wyklecić, спáкостить, испóртить, изга́дить.

Wyklęcie, -cia, *ср.* проклинáніе, прокля́тіе.

Wyklęczeć, вы́стоять на колéнахъ; || Wyklękać, Wyklęknąć, вы́просить, вы́молить, стоя́ на колéнахъ.

Wyklejać, Wykleić, выклéивать, вы́клеить, оклéивать, оклеúть.

Wyklektać, Wyklekotać, выболтать, проболта́ться.

Wyklepać, уколáчивать, убивáть; || клепáть, заклепáть; || * вы́болтать, проболта́ться, проговори́ться.

Wyklęsło, *см.* Wypukło.

Wyklęsłość, *см.* Wypukłość.

Wyklęsły, *см.* Wypukły.

Wyklęty, про́клятый; || отлучённый отъ цéркви.

Wyklinać, Wykląć, проклинáть, прокля́сть; || отлучáть, отлучúть отъ цéркви.

Wykłóć, *см.* Wykałać.

Wykłosić się, вы́колоситься, покры́ться колóсьями.

Wykluć się, *см.* Wykluwać się.

Wykluczać, Wykluczyć, *Стар.* исключáть, исключúть.

Wykluwać się, Wykluć się, выклёвываться, вы́клеваться, вы́клюнуться, вылупля́ться, вылупиться (*изъ яйца*).

Wyknąć, привы́кать, свыка́ться, прiучáться.

Wykołatać, Wykołatywać, вы́колотить, выколáчивать, вы́бить, выбивáть; || Wykołatać kogo zkąd, вы́тѣснить, вы́гнать кого́-либо отку́да; || * Wykołatać co na kim, наси́льно вы́молить, вы́просить, вы́нудить; || Wykołatać się, выбива́ться, вы́биться, освобожда́ться, освободúться съ трудóмъ, вывёртываться, вывернýться.

Wykoleić się, сойдти съ рéльсовъ, вы́дти изъ колеи.

Wykonać, *см.* Wykonywać

Wykonalność, -ści, *ж.* исполни́тельность, приведéніе въ дѣйствіе.

Wykonalny, удóбо-исполни́мый, исполни́тельный.

Wykonanie, *см.* Wykonywanie.

Wykonawca, -y, Wykonywacz, -a, *м.* исполни́тель. Wykonawca testamentu, душеприка́щикъ.

Wykonawczy, исполни́тельный.

Wykonawstwo, -a, *ср.* исполни́тельность.

Wykoncypować, вы́думать, приду́мать, вы́мыслить, изобрѣсть.

Wykończać, Wykończyć, оканчивать, око́нчить, докáнчивать, докóнчить, довершáть, довершúть, отдѣлывать, отдѣлать.

Wykończenie, -nia, *ср.* оконча́тельная отдѣлка, обрабóтка; || довершéніе, доведéніе до концá.

Wykończony, окóнченный, довершённый, отдѣланный.

Wykonterfetować, Wykonterfektować, изобрази́ть, предстáвить, описáть.

Wykonywać, Wykonać, исполня́ть, испóлнить, выполня́ть, вы́полнить, совершáть, совершúть; || *Стар.* пребывáть, находúться гдѣ-либо.

Wykonywanie, Wykonanie, -nia, *ср.* неполнéніе, выполнéніе, отбывáніе, совершéніе, окончáніе. Wykonanie przysięgi, приводъ къ присúгѣ.

Wykopywać, Wykopać, выка́пывать, вы́копать, вырывáть, вы́рыть.

Wykorzeniać, Wykorzenić, искоренáть, искорени́ть, истребля́ть, истреби́ть.

Wykosić, вы́косить, скоси́ть.

Wykoślawić, *см.* Koślawić.

Wykować, *см.* Wykuć.

Wykpać, *см.* Kpać.

Wykpić co od kogo, вы́манить что́-либо отъ кого́ обмáномъ, надýть, обмануть; || Wykpić się, отбоя́риться, уклони́ться отъ чего́-либо ло́вкими увёртками и́ли шу́тками.

Wykraczać, Wykroczyć, преступáть, преступúть, нарушáть, нару́шить, не исполня́ть, не испóлнить; || переступáть, переступúть; || погрѣшáть, погрѣшúть, провиня́ться, провини́ться, проступáться, проступúться, ошибáться, ошибúться; || Wykraczyć, Wykroczyć, раскоря́чить, раздви́нуть но́ги врозь. Wykroczyć nogi cyrkla, раздви́нуть ци́ркуль. Wykroczyć z granic powinności, измѣни́ть своему́ до́лгу, нару́шить свой долгъ. Ciężko wykroczyć, совершúть, учини́ть тя́жкое преступлéніе.

Wykraczający, преступáющій, нарушáющій.

Wykradać, Wykraść, выкрáдывать, вы́красть; || похищáть, похúтить; || уноси́ть, унести́, увози́ть, увезть; || отни́мать, отня́ть, захватывать, захвати́ть; ||

Wykradać się, Wykraść się, выкра́дываться, вы́красться, **уходи́ть, уйти́** тайко́мъ.

Wykradanie, -nia, *ср.* **выкра́дываніе,** похище́ніе, угнете́ніе.

Wykrawać, Wykrajać, Wykroić, выкра́ивать, **вы́кроить,** вырѣзывать, вырѣзать,

Wykrawek, -wka, *м.* вы́рѣзка, кро́йка; || вы́кройка; || обрѣзокъ, отрѣзокъ.

Wykręcać, Wykręcić, вывёртывать, **вы́вернуть,** вывинчивать, вы́винтить, выворачивать, вы́воротить; || **Wykręcić nabój ze strzelby,** разряди́ть ружьё. **Wykręcać bieliznę,** выжима́ть бѣлье. **Wykręcać czém,** размахивать чѣмъ-либо. **Wykręcić, przekręcić wyraz,** извратить, исказить смыслъ сло́ва, перевинтить сло́во. **Wykręcić sprawę,** перевернуть, испо́ртить дѣло; || **Wykręcać się, Wykręcić się,** вывёртываться, вы́вернуться, вертѣться, изворачиваться, изворо́титься; || развёртываться, развернуться. **Koń skacze a wykręca się,** ло́шадь скачетъ и вертится. **Wykręcił się jak ptaszek z rąk,** вы́скользнулъ какъ пти́чка изъ рукъ. **Wykręcił się z kłopotu,** вы́вернулся изъ затрудне́ній.

Wykreślać, Wykreślić, вычёркивать, вы́черкивать, дѣлать черты; || вычёркивать, вычеркнуть, зачёркивать, зачеркну́ть (*страни́цу*).

Wykreślenie, -nia, *ср.* **вычёркиваніе,** пома́зка, исключе́ніе.

Wykręt, -u, *м.* увёртка, отгово́рка, ула́вка; || *Хир.* пу́левые щипцы́; || пыжо́вникъ, разря́дникъ (*для разряже́нія ружья́*).

Wykrętacz, Wykrętarz, -a, *м.* суты́га, крючкотво́рецъ, крючо́къ; || лука́вецъ, хитре́цъ.

Wykrętarski, Wykrętny, увёртливый, изворо́тливый, крючкова́тый; || лука́вый, хи́трый.

Wykrętarstwo, -a, *ср.* увёртливость, изворо́тливость, крючкотво́рство.

Wykroczenie, -nia, *ср.* просту́покъ, погрѣшность; || наруше́ніе (*до́лга*).

Wykroczyć, провини́ться.

Wykroić, *см.* **Wykrawać.**

Wykrój, -oju, *м.* вы́емка, вы́рѣзка и кройка.

Wykrok, -u, *м.* просту́покъ, погрѣшность.

Wykrot, -u, *м.* поворо́тъ въ сто́рону; || де́рево пова́ленное бу́рею.

Wykruszać, Wykruszyć, выкро́шивать, **вы́крошить;** || выбива́ть, вы́бить, сла́мывать, слома́ть; || *Агр.* **Wykruszać kłosy,** вы́бивать зёрна; || **Wykruszyć ząb,** слома́ть зубъ; || **Wykruszać się,** ломаться, слома́ться, **кроши́ться, вы́крошиться;** || осыпа́ться, **осы́паться.**

Wykrycie, -cia, *ср.* **раскры́тіе, откры́тіе, обнару́женіе.**

Wykrywać, Wykryć, раскрыва́ть, **раскры́ть.**

Wykrzesać, высѣка́ть, вы́сѣчь (*огонь изъ кремня́*); || *отёсывать, отеса́ть, вышколить, образова́ть; || * **Wykrzesać się,** отеса́ться, вы́школиться, образова́ться.

Wykrztusić, выхаркать, отка́шлянуть.

Wykrzyczéć, провозгласи́ть, объяви́ть, возвѣсти́ть во всеуслы́шаніе; || **Wykrzyczeć kogo,** накрича́ть на кого́, распуши́ть, разбрани́ть кого́; || **Wykrzyczeć kogo zkąd,** прогна́ть кого́ крико́мъ; || **Wykrzyczeć co,** доби́ться чего́-либо кри́комъ; || **Wykrzyczeć się,** накрича́ться.

Wykrzyk, -u, *м.* восклица́ніе, во́згласъ.

Wykrzykiwać, Wykrzykać, Wykrzyknąć, восклица́ть, **взыва́ть громогла́сно, кричать гро́мко, вопи́ть.**

Wykrzyknik, -a, *м. Грам.* **междоме́тіе;** || восклица́ніе, знакъ восклица́нія.

Wykrzywiać, Wykrzywić, искрива́ть, **искриви́ть;** || **сгиба́ть, согну́ть, коро́бить, скоро́бить, покоро́бить. Wykrzywić trzewik,** стопта́ть башма́къ. **Wykrzywić gębę,** ско́рчить грима́су. || **Wykrzywiać się,** крива́ться, искри́вляться, **крипи́тся;** || сгиба́ться, изгиба́ться, **коро́биться,** скрючиваться, **сго́рбливаться.**

Wyksiężyć, *см.* **Wyświęcić;** || разстричь, **лиши́ть** священства; || **Wyksiężyć się,** поступи́ть во священники.

Wyksykać, Wyksyknąć, освистывать, **освиста́ть,** ошика́ть.

Wykształcenie, *см.* **Kształcenie.**

Wykształcić, Wykształcić się, *см.* **Kształcić.**

Wykuwać, Wykuć, Wykować, выко́вывать, **вы́ковать;** || вырубать, **вы́рубить,** высѣка́ть, **вы́сѣчь,** выдалбливать, **вы́долбить, вырѣзывать, вы́рѣзать.**

Wykup, -u, *м.* **Wykupno, -a,** *ср.* **вы́купъ.**

Wykupiciel, -a, *м.* **вы́купщикъ, вы́купатель;** || *искупи́тель, **избави́тель,** спаси́тель.

Wykupne, -ego, *ср.* **вы́купныя де́ньги, вы́купъ.**

Wykupny, Wykupowy, выкупно́й, **вы́купаемый,** искупа́емый.

Wykupywać, Wykupować, Wykupić, вы́купать, **вы́купить,** искупа́ть, **искупи́ть;** || **выручать, вы́ручить;** || **избавля́ть, изба́вить.**

Wykurować, вы́лѣчить, излѣчить, **вы́цѣлить.**

Wykurzać, Wykurzyć, вы́куривать, **вы́курить;** || оку́ривать, **окури́ть,** наку́ривать, **накури́ть. Wykurzyć pszczoły z ula,** **вы́курить** пчёлъ изъ у́лья. **Wykurzyć lisa z nory,** **вы́курить** **лису́** изъ ея **логови́ща;** || * **Wykurzyć kogo,** **вы́жить, вы́турить,** вытѣсни́ть, **вы́гнать.**

Wykusz, -u, *м. Стар.* **крыльцо́** (*до́ма*).

Wykwalifikowany, приготовленный, **обу́ченный,** аттестованный.

Wykwint, -u, *м.* **изы́**

дѣнность, жема́нство; || причу́дливость, прихотли́вость.

Wykwintnie, изы́сканно, утончённо; || причу́дливо, прихотли́во.

Wykwintniś, -sia, *м.* причу́дникъ, прихотни́къ.

Wykwintność, -sci, *ж. см.* Wykwint.

Wykwintny, изы́сканный, принуждённый, жема́нный; || причу́дливый, прихотли́вый.

Wykwintować (w czém), быть изы́сканнымъ, преувели́чивать.

Wykwitować, дать роспи́ску, квита́нцию; || * Wykwitować kogo z czego, обобра́ть, огра́бить, отня́ть у кого́ что́-либо, лиши́ть чего́-либо. || Wykwitować się, расквита́ться, разочита́ться, расплатиться.

Wylać, *см.* Wylewać.

Wyląc się, Wyleknąć się, испуга́ться.

Wyłączać, Wyłączyć, исключа́ть, исключи́ть, выключа́ть, вы́ключить; || отлуча́ть, отлучи́ть (*отъ це́ркви*); || Wyłączać się, устрани́ться, устраня́ть себя́.

Wyłączanie, Wyłączenie, -nia, *ср.* исключе́ніе, изъя́тіе; || устране́ніе; || Wyłączenie sądu, отво́дъ суда́. Wyłaczenie sędziów, отво́дъ, устране́ніе суде́й.

Wyłącznie, исключи́тельно.

Wyłączność, -ści, *ж.* исключи́тельность, осо́бенность.

Wyłączny, исключи́тельный, осо́бенный.

Wyładować, *см.* Ładować.

Wylądować, *см.* Lądować.

Wylądz, *см.* Wylęgać.

Wyląg, -u, *м.* высѣдъ (*птенцовъ*).

Wyłajać, *см.* Łajać.

Wyłam, *см.* Wyłom.

Wyłamywać, Wyłamać (*Стар.* Wyłamowac, Wyłomić), выла́мывать, вы́ломать, сла́мывать, слома́ть, разбива́ть, разби́ть, выбива́ть, вы́бить, разрыва́ть, разорва́ть, расторга́ть, расто́ргнуть. Wyłamać zab, слома́ть зубъ. Wyłamać cegłę z muru, вы́ломать кирпи́чъ изъ стѣны. Wyłamać dom, разлома́ть домъ. Choroba go wyłamała, боле́знь разлома́ла его́. || Wyłamywać się, лома́ться, вы́ламываться, вы́ломаться, сла́мываться, слома́ться; || ослу́шиваться, ослуша́ться, не повинова́ться; || * освобожда́ться, освободи́ться, отторга́ться, отто́ргнуться, отклоня́ться, отклони́ться, отдаля́ться, отдали́ться, отрыва́ться, оторва́ться, разрыва́ться, разорва́ться, расторга́ться, расто́ргнуться. Wyłamać się z więzienia, уйти́, убѣжа́ть изъ тюрьмы. Wyłamać się z posłuszeństwa, ослу́шаться, не повинова́ться.

Wyłamywanie, Wyłamanie, -nia, *ср.* ла́мываніе, взла́мываніе, разбива́ніе; || Wyłamanie, взломъ.

Wylany, вы́литый; || * Wylany dla kogo, пре́данный кому́-либо. Wylany na co, пристра́стный къ чему́-либо.

Wyłatać, зачини́ть запла́тами, запла-

ти́ть; || *Wyłatać komu skórę, grzbiet, boki, отвали́ть кому́ бока́, отколоти́ть, отдра́ть.

Wylatywać, Wylatać, Wylecieć, вылета́ть, вылете́ть, улета́ть, улете́ть; || вырыва́ться, вы́рваться, выскальзывать, вы́скользнуть. Wylecieć przez okno, вы́лететь въ окно́.* Wylecieć z domu na ulicę, вы́бѣжать и́зъ дому на у́лицу. Wylatać w górę, взлета́ть на высоту́.

Wyławiać, Wyłowić, выла́вливать, вы́ловить.

Wyłazić, Wyleźć, вылѣза́ть, вы́лѣзть; || па́дать, выпада́ть, вы́пасть (*о волосахъ*), линя́ть, вы́линять (*о шерсти*); || * выходи́ть съ трудо́мъ, выпу́тываться вывёртываться (*изъ бѣды*), вы́карабкаться (*изъ грязи*).

Wylecić, *см.* Wyletniać.

Wylecieć, *см.* Wylatać.

Wyleczyć, вы́лѣчить, излѣчи́ть, изцѣли́ть.

Wylegać, Wyleżeć, вали́ться, повали́ться, наклоня́ться, наклони́ться, ложи́ться, лечь; || Wyleżeć, слежа́ться, слега́ться, сбива́ться (*о мукѣ, о сѣнѣ и т. п.*); || вылежать, пролежа́ть не́которое вре́мя (*въ болѣзни*); || вы́лежать, пріобрѣсть, ничего́ не дѣлая. || Wylegać się, Wyleżeć się, вы́леживаться, вы́лежаться, отдыха́ть, лежа́ть послѣ уста́лости, и́ли во вре́мя боле́зни; || вы́леживаться, вы́лежаться, поспѣвать вылежавшись (*о плодахъ*).

Wylęgać, Wylądz, высиживать, высидѣть на я́йцахъ (*о птицахъ*). || Wylęgać się, Wylądz się, вылупля́ться, вылупа́ться, вы́лупиться, выходи́ть изъ яйца́.

Wylęganie, -nia, *ср.* сидѣніе на я́йцахъ, насижи́ваніе, вы́сѣдъ (*о птицахъ*).

Wylęganiec, -ńca, *м. Неуп.* незаконнорождённый.

Wylegitymować się, предста́вить зако́ныя доказа́тельства.

Wylegitymowany, признанный зако́нымъ утверждённый въ свои́хъ права́хъ.

Wylęknąć się, *см.* Wyląc się.

Wylepiać, Wylepić, облѣпи́ть, обма́зать; || * Wylepić oczy, вы́пучить, вы́пялить, вы́таращить глаза́.

Wyletniać, Wylecać, (*Стар.* Wylicać), Wyletnić, Wylecić (*Стар.* Wylicić), не мно́го подогрѣ́ть, сдѣлать тепловатымъ. || Wyletniać się, Wyletnić się, подогрѣ́ться, сдѣлаться тепловатымъ, потеплѣть.

Wylew, -u, *м.* разли́тіе; || разли́въ, (*рѣки*), наводне́ніе, полово́дье, поёмъ. Wylew i odlew morza, морско́й прили́въ и отли́въ; || * вторже́ніе, напли́въ, нашествіе, нападе́ніе.

Wylewać, Wylać, проли́вать, разлива́ть, вылива́ть, вы́лить; || наводня́ть, затопля́ть; || * Wylewać duszę, испуска́ть духъ, конча́ться, умира́ть; || * Wylewać serce, открыва́ть се́рдце. Wylewać

uczucie, изливáть выражáть чýвство. **Wylewać gniew**, изливáть гнѣвъ. || **Wylewać się, Wylać się**, выливáться; || **разливáться**, наводня́ть, затопля́ть; || * **изливáться, открывáться**; || * **вторга́ться**, врывáться.

Wylewny, поёмный, водопóльный, разливáющійся.

Wyleżały, вы́лежалый, **лежáлый**; || **устоя́лый**, устоя́вшійся. **Wyleżałe wino, устоя́вшееся**, стáрое вино.

Wyleźć, *см.* Wyłazić.

Wyleżeć, *см.* Wylegać.

Wyłgać, вы́лгать, пріобрѣ́сть лóжью. || **Wyłgać się, отолга́ться, отговори́ться** лóжью.

Wylichwić, нажи́ть лихои́мствомъ.

Wyliczać, Wyliczyć, вычисля́ть, вы́числить, исчисля́ть, исчи́слить; || **отсчи́тывать, отсчита́ть** (*де́ньги*); || подро́бно разска́зывать; || **Wyliczyć się, да́ть отчётъ.**

Wyliczanie, Wyliczenie, -nia, *ср.* вычисле́ніе, изчисле́ніе, сочте́ніе; || перечисле́ніе, пе́репись; || смѣ́та, примѣ́рный расчётъ.

Wylina, -y, *ж.* линови́ще, змѣ́иный спускъ, шку́ра. кóжа (*съ живóтныхъ*).

Wylinić się, Wylinieć, вы́линять, сбро́сить, ски́нуть съ себя́ кóжу (*о змі́ѣ*).

Wylizywać, Wylizać, вылиза́ть, вы́лизать. || **Wylizać się**, вылиза́ться.

Wyłknąć, *см.* **Wyłykać.**

Wyłoga, -i, *ж.* отворóть, **ла́цканъ** (*у пла́тья*).

Wyłoić, смáзать са́ломъ.

Wyłom, Wyłam, -u, *м.* проло́мъ, брешъ; || *Горн.* взорва́ніе по́рохомъ скалы́.

Wyłosować, вы́балотировать, вы́нуть въ тира́жъ; || и́збранный по жре́бію.

Wyłosowany, вы́балотиро́ванный, **вы́шедшій въ тира́жъ.**

Wyłot, -u, *м.* вы́летъ (*птицъ*); || **свобо́дный** выхо́дъ, **у́стье, отвéрзтіе**; || жерло́, ду́ло (*пу́шки*); || откидно́й рукáвъ (*въ стари́нной по́льской одéждѣ*). || **Na wyłot, на**вы́летъ, насквóзь; || *Горн.* **Wyłot pieca, коло́шникъ, коло́ша**, верхъ, засы́пъ.

Wyłowić, *см.* Wyławiać.

Wyłożenie, -nia, *ср. см.* **Wykładanie.**

Wyłożyć, *см.* Wykładać.

Wyludniać, Wyludnić, опустоша́ть, опустоши́ть, обезлю́дить, обезнаро́дить.

Wyłudzać, Wyłudzić, выма́нивать, вы́манить, добива́ться, доби́ться про́сками. **Wyłudzić sekret**, вы́вѣдать та́йну. || **Wyłudzać się**, ло́вко вывёртываться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, отдѣ́лываться, отбоя́риваться, уклоня́ться ло́вкими увёртками.

Wyłup, -u, *м.* **вылупле́ніе**; || *Бот.* **повили́ка, повили́ца** (*расте́ніе*).

Wyłupek, -pka, *м.* спѣ́лый оре́хъ самъ **собóю вы́лущившійся.**

Wyłupiać, Wyłupić, Wyłupywać, лущи́ть, **вы́лущить** (*оре́хъ, ора́нсы*); || вырыва́ть, **вырвать. видира́ть, вы́драть**; || * **Wyłupiać co z kogo, na kim, od kogo**, сдира́ть, обдира́ть. обира́ть; || **выла́мывать, вы́ломить, выбива́ть, вы́бить**; || **вы́тарщить, вы́лупить** (*глаза́*); || ***Wyłupić kogo**, отвали́ть, отколоти́ть.

Wyłuszczać, Wyłuszczyć, вы́лущать. вы́лущить, снима́ть шелуху́, лу́ску; || ***Wyłuszczać oczy**, выпу́чивать, пя́лить, тара́щить глаза́; || ***излага́ть**, объясня́ть, **изъясня́ть**, разъясня́ть, истолко́вывать.

Wyłuszczenie, -nia, *ср.* **шелуше́ніе**; || ***изложе́ніе, истолкова́ніе.**

Wylutrować, *см.* **Lutrować.**

Wyłykać, Wyłyknąć, Wyłknąć, выхлёбывать, **выхлебать**; || **выпива́ть, вы́пить** всё до дна́, осуши́ть (*бутылку*).

Wyłysić, оголи́ть, обри́ть го́лову, сдѣ́лать лы́сымъ, **лиши́ть** воло́съ.

Wyłysieć, облысѣ́ть, оплешиве́ть.

Wymacać, Wymacywać, ощу́пать, **ощу́пывать, обша́рить, обша́ривать**; || доиска́ться, доиска́ваться, разню́хать, разню́хивать; || испыта́ть, **испы́тывать**, вы́вѣдать, **вывѣ́дывать.**

Wymacerować, вы́мочить, размягчи́ть; ||*отдуба́сить, отколоти́ть, отвали́ть бока́.

Wymachać, вы́швырнуть, вы́бросить. || **Wymachać się, уста́ть, утомиться**, вы́биться изъ силъ

Wymachlować, вы́манить, обману́ть, смоше́нничать, сплутова́ть.

Wymącić, смѣша́ть, взболта́ть (*жи́дкость*); || *распу́тать, разъясни́ть.

Wymaczać, вымáкивать, мака́я въ жи́дкость всю её истра́чивать; || **Wymoczyć, вы́мочить, намочи́ть, замочи́ть.**

Wymądrzeć, поумнѣ́ть.

Wymagać, Wymódz, Wymóc, тре́бовать, потре́бовать, вымога́ть, исторга́ть, исто́ргнуть; || вынужда́ть, **вы́нудить.**

Wymagalny, тре́буемый, подлежа́щій уплáть.

Wymaganie, -nia, *ср.* **тре́бованіе.**

Wymakać, Wymoknąć, Wymoc, вымока́ть, **вы́мокнуть, вымáчиваться, вы́мочиться**

Wymalować, написáть (*крáсками*); || **вы́красить**, намалева́ть, расписáть **Wymalować portret**, написáть портрéтъ. **Wymalować pokój, вы́красить** ко́мнату.

Wymamić, *см.* **Wyłudzić.**

Wymarcie, -cia, *ср.* **вымира́ніе**; || **пресѣче́ніе, вы́моръ** (*ро́да*).

Wymarły, вы́мерлый (*родъ*).

Wymarmurować, Wymarmurzyć, вы́ложить мра́моромъ; || **вы́красить подъ** мра́моръ.

Wymarsz, -u, *м. Воен.* **похóдъ.**

Wymarszczać, расправля́ть, расправля́ть морщи́ны; || мóрщить.

Wymarzać (произно́сится **Wymar-zać**), **Wymarznąć (Wymar-znąć)**, **вымерза́ть**. вы́мерзнуть.

Wymarzyć, вы́думать, вообрази́ть себѣ́, **создáть въ мечтáхъ.**

Wymaszerować, вы́ступить въ похóд.

Wymatać (co na kim), вы́манить, вы́выдить.

Wymawiać, Wymówić, произноси́ть, выгова́ривать; || высказывать; || **Wymawiać** kogo, извини́ть, опра́вдывать; || **Wymawiać** komu co, упрека́ть, укори́ть, кори́ть, попрека́ть (*кого́ въ чёмъ*); || **Wymówić komu** służbę, отказа́ться служи́ть у кого́; || **Wymówić sobie co,** выгова́ривать для себя́ что́-либо, усло́виться, договори́ться. || **Wymawiać się, Wymówić się,** произноси́ться. **Ten wyraz tak się wymawia,** э́то сло́во произно́сится. || Проговаривать, проговори́ться, вы́болтать, проболта́ться; || наговори́ться вдово́ль; || отгова́риваться; || отрека́ться, отка́зываться отъ свои́хъ словъ; || извини́ться, опра́вдываться.

Wymazać, Wymazywać, вы́марать, вымара́ывать, вы́черкнуть, **вычёркивать;** || **исключи́ть, исключа́ть.**

Wymazanie, -nia, *ср.* **исключе́ніе, уничтоже́ніе,** вымара́ываніе, вычёркиваніе.

Wymęczyć, измучить; || вы́мучить, вы́тудить, исто́ргнуть.

Wymiana, -y, *ж.* **означе́ніе,** указа́ніе; || мѣна, обмѣнъ, **размѣнъ,** промѣнъ; || замѣна (*одного предмета другимъ*); || **Wymiana zwrotna,** рекамбіо. **Kassa wymiany,** размѣнная ка́сса.

Wymiar, -u, *м.* размѣръ, мѣряніе, измѣре́ніе, вымѣриваніе; || межева́ніе, землемѣріе; || мѣра, предѣлъ, грани́ца въ чёмъ-нибудь; || **Wymiar młyński,** помо́лъ, пла́та за помо́лъ; || раздѣлъ, распредѣле́ніе, раскла́дка; || **Wymiar sprawiedliwości,** отправле́ніе правосу́дія, судъ и расправа. **Wymiar kary,** опредѣле́ніе наказанія. || *Mat.* **Wymiar** *или* **Stopień zrównania,** сте́пень уравне́нія.

Wymiarkować, разсчита́ть, взвѣсить, обду́мать, сообрази́ть.

Wymiatać, Wymieść, вымета́ть, вы́мести.

Wymię, -mienia, *ср.* **вы́мя.**

Wymieciny, -cin, *мн.* **соръ, сметьё,** *см.* **Śmiecie.**

Wymiełek, -łku, *м.* **пла́та за помо́лъ** (*хлѣба*).

Wymieniać, Wymienić, называ́ть, назва́ть, именова́ть, наименова́ть; || вымѣнивать, **вымѣнить,** промѣнивать, промѣня́ть.

Wymienienie, -nia, *ср.* **наименова́ніе;** || обозначе́ніе, означе́ніе.

Wymienne, -ego, *ср.* **промѣнное, пла́та** за промѣнъ де́негъ.

Wymienny, мѣново́й, **вымѣниваемый,** промѣнный.

Wymierać, Wymrzeć, вымира́ть, вы́мереть; || **Wymrzeć głód,** проголода́ться, **вы́терпѣть го́лодъ.**

Wymierny, измѣря́емый.

Wymierzać, Wymierzyć, измѣря́ть, изме́рить, вымѣря́ть, вымѣ́ривать, вымѣрить; || **Wymierzyć, na cel wziąść,** прицѣ́литься, мѣ́тить во что́; || опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || ***Wymierzyć kogo zkąd,** вы́тѣснить, **вы́жить;** || **Wymierzać sprawiedliwość,** отправля́ть правосу́діе. || **Wymierzać się, Wymierzyć się (z czego),** отдава́ть, отда́ть отчёть; || извиня́ться, опра́вдываться, **стара́ться** доказа́ть свою́ правоту́.

Wymierzanie, Wymierzenie, -nia, *ср.* **измѣре́ніе;** || прицѣ́ливаніе; || опредѣле́ніе, назначе́ніе; || **Wymierzanie kar,** наложе́ніе наказа́ній.

Wymieszać, вы́мѣшать, размѣша́ть.

Wymieszkać, прожи́ть, пробы́ть, **находи́ться** гдѣ́-либо нѣ́которое вре́мя.

Wymijać, Wyminąć, минова́ть, мину́ть, проходи́ть ми́мо, оставля́ть что́-либо въ сторонѣ́, обходи́ть; || проходи́ть, протека́ть, минова́ть (*о времени*). || **Wymijać** kogo, co, избѣга́ть кого́, чего́, уклоня́ться, сторони́ться, отъ кого́, отъ чего́.

Wymilczeć, отмолча́ться, **молча́ніемъ** дости́чь чего́-либо.

Wymiot, -u, *м.* **изверже́ніе** (*волка́на*); || харкотина; || испражне́ніе, калъ, помёт; || ***обо́ръ, обо́рышъ, бракъ, дрянь;** || **вы́кидышъ, недоно́сокъ, вы́родокъ;** || **Wymioty, -ów,** *мн.* рво́та, блева́ніе.

Wymisić, *см.* **Wymniszać.**

Wymknąć, *см.* **Wymykać.**

Wymłacać, Wymłócić, вымола́чивать, вымолотить; || ***Wymłócić** kogo, отвали́ть кому́ бока́, поколоти́ть, отду́ть.

Wymłocek, -cku, *м.* **молоче́ніе, молотьба́** (*хлѣба*).

Wymłot, -u, *м.* **у́молотъ.**

Wymniszyć, вы́холостить, оскопи́ть; || разстри́чь моха́ха, лиши́ть монашескаго зва́нія.

Wymoczek, -czka, *м.* **нали́вочное живо́тное,** наливня́къ, инфузо́рія.

Wymoczyć, *см.* **Wymaczać.**

Wymodlić, вы́молить. || **Wymodlić się,** до́лго моли́ться, намоли́ться.

Wymódz, Wymóc, *см.* **Wymagać.**

Wymordować, изби́ть, переби́ть, перере́зать, передуши́ть.

Wymorzyć (głodem), **заморі́ть,** вы́морить го́лодомъ.

Wymotać, Wymotywać, распу́тать, распу́тывать; || * разъясни́ть, объясни́ть, растолкова́ть.

Wymowa, -y, *ж.* **вы́говоръ, произноше́ніе;** || краснорѣ́чіе, витійство.

Wymówca, -y, *м.* **витія, ора́торъ.**

Wymówić, *см.* **Wymawiać.**

Wymówienie się, -nia się, *ср.* **извине́ніе,** оправда́ніе себя́, отгово́рка; || отрече́ніе **отъ чего́-либо,** непріня́тіе чего́-либо.

Wymówka, -i, *ж.* **отгово́рка увёртка,** улóвка; || упрёкъ, укóръ, выговоръ.

Wymownie, краснорѣ́чиво.

Wymowność, -ści, *ж.* **краснорѣ́чіе, ри-**

тійство; || говорли́вость, словоохо́тность, разгово́рчивость.

Wymowny, красноре́чи́вый, витіева́тый; || *вырази́тельный.

Wymrozić, переморо́зить, заморо́зить.

Wymruczeć, пробормота́ть.

Wymulać, Wymulić, подмы́ва́ть, подмы́ть, подка́пывать, подкопа́ть, подры́ва́ть. подорва́ть, прорыва́ть, прорыть.

Wymurować, вы́строить изъ ка́мня, изъ кирпича́, вы́весть сте́ну. **Wymurować dom**, постро́ить ка́менный домъ.

Wymus, -u, *м.* принужде́ніе, вынужде́ніе, принево́ливаніе, вымога́тельство.

Wymuszać, Wymusić, принужда́ть, принуди́ть, вынужда́ть, вы́нудить, принево́ливать, принево́лить.

Wymuszenie, -nia, *ср.* принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, напы́щенность; || вынужде́ніе, понужде́ніе.

Wymuszony, принужде́нный, натя́нутый, жема́нный, неесте́ственный, напы́щенный.

Wymyć, *см.* **Wymywać**.

Wymydlić, намы́лить.

Wymykać, Wymknąć, вытаскивать, вы́тащить, высо́вывать, вы́сунуть, вырыва́ть, вы́рвать, похища́ть, похити́ть. || **Wymykać się, Wymknąć się**, избе́га́ть, избе́гнуть, увёртываться, увернуться, ускользать, ускользну́ть, улизну́ть, уйти́ укра́дкою, тайко́мъ, скрываться, скры́ться, исчеза́ть, исче́знуть. **Nie wymkniesz mi się**, ты не уйдёшь отъ меня́. **Słowo wymknęło mi się**, сло́во сорвало́сь у меня́ съ языка́. **Wymykać się naprzód**, высо́вываться, выдвига́ться впередъ, подава́ться впередъ.

Wymysł, -u, *м.* вы́мыселъ, вы́думка; || изобрѣта́тельность; || при́хоть, причу́да, фантазія.

Wymyślać, Wymyślić, Wymyśleć, вымышля́ть, вы́мыслить, изобрѣта́ть, изобрѣсть, выду́мывать, вы́думать. || **Wymyślać nad czém**, порица́ть, осужда́ть. охужда́ть, хули́ть. || **Wymyślać na kogo**, несправедли́во упрека́ть, кори́ть кого́, клевета́ть, сплета́ничать на кого́, брани́ть, порица́ть. охужда́ть.

Wymyślacz, Wymyślnik, -a, *м.* вы́думщикъ, прихотни́къ, причу́дникъ, капри́зникъ, брюзга́.

Wymyślanie, -nia, *ср.* при́хоти, капри́зы, причу́ды; || ворча́ніе, бранчи́вость, упрека́ніе, хуле́ніе, порица́ніе, охужде́ніе.

Wymyślnica, -y, *ж.* причу́дница, прихотни́ца, капри́зница, вы́думщица.

Wymyślnie, замысловато. искусно. мастерски; || изысканно, напы́щенно; || ме́лочно, мелочнымъ о́бразомъ, кропотли́во.

Wymyślnik, *см.* **Wymyślacz**.

Wymyślność, -ści, *ж.* изобрѣта́тельность, си́ла изобрѣте́нія; || утончённость, изы́сканность, разбо́рчивость, чу́ткость; || ме́лочность, приди́рчивость, ворчли́вость, бранчи́вость.

Wymyślny, изобрѣта́тельный, искусный; || выдуманный, вымышленный, ло́жный; || прихотли́вый, причу́дливый, капри́зный, мелочно́й, брюзгли́вый ворчли́вый; || утончённый, изысканный, искусный, затѣйливый.

Wymywać, Wymyć, вымыва́ть, вы́мыть.

Wynagradzać, Wynagrodzić, вознагражда́ть, вознагради́ть.

Wynagradzanie, Wynagrodzenie, -nia, *ср.* вознагражде́ніе.

Wynajdować, Wynajdywać, Wynaleźć, изобрѣта́ть, изобрѣсти́, изобрѣсть. изы́скивать, изыска́ть, находи́ть найти́, приду́мывать. придума́ть, выду́мывать, вы́думать, вымышля́ть, вы́мыслить.

Wynajęcie, -cia, *ср.* отда́ча въ наймы́, наня́тіе. наёмъ.

Wynajmować, Wynająć, отдава́ть, отда́ть въ наймы́, въ аре́ндное содержа́ніе, нанима́ть, наня́ть.

Wynajmujący, нанима́ющій, наёмщикъ, съёмщикъ.

Wynalazca, -y, *м.* изобрѣта́тель.

Wynalazek, -zku, *м.* изобрѣте́ніе.

Wynaszać, *см.* **Wynosić**.

Wynęcać, Wynęcić, выма́нивать, вы́манить.

Wynędzać, Wynędzniać, Wynędzić, Wynędznić, довести́ до нищеты́, истощи́ть, изнури́ть. || **Wynędzać się**, истоща́ться, изнуря́ться, худе́ть.

Wynędzić, Wynędzniać, Wynędznić, *см.* **Wynędzać**.

Wynędziciel, -a, *м.* изнури́тель, притѣсни́тель.

Wynędznieć, обнища́ть, придти́ въ упа́докъ. обѣдне́ть, похудѣть.

Wynędznienie, Wynędzenie, -nia, *ср.* обѣдне́ніе, истоще́ніе, изнуре́ніе, исхуда́ніе.

Wynieść, *см.* **Wynosić**.

Wyniesienie, *см.* **Wynoszenie**.

Wynikać, Wyniknąć, проистека́ть, произте́чь. возника́ть. возни́кнуть. происходи́ть, произойдти.

Wynikłość, -ści, *ж.* после́дствіе, вы́водъ, заключе́ніе; || после́довательность.

Wyniosłość, -ści, *ж.* возвы́шенность, возвыше́ніе. высота́, вышина́; || *возвы́шенность, благоро́дство (мыслей, чувствъ), вы́спренность, высо́кость; || высокомѣ́ріе, надме́нность.

Wyniosły, возвы́шенный, высо́кій; || *возвы́шенный, высо́кій, благоро́дный, вы́спренній; || высокомѣ́рный, надме́нный.

Wyniść, *см.* **Wychodzić**.

Wyniszczać, Wyniszczyć, истребля́ть, истреби́ть, уничтожа́ть, уничто́жить. искореня́ть, искорени́ть; || изнуря́ть, изну-

ра́ть, истоща́ть. истощи́ть. || **Wyniszczać się**, *см.* **Wyniszczeć.**

Wyniszczeć, истреби́ться. уничто́житься, искорени́ться; || истоща́ться, истощи́ться, изнуря́ться, изнури́ться.

Wynosić, Wynieść, Wynaszać, выноси́ть, вы́нести, вы́несть, вына́шивать; || **wzwyszáć, wzwyśić, prewoznosić, prewoznestí, wosxwaljáť, wosxwalíť**; || **powyszáć, powyśić** (*въ должности, въ чинѣ*); || **predъjawljáť**; || **sostawljáť, sostáwić** (*сумму, итогъ*). **Ile to wynosi?** ско́лько э́то составля́етъ? || **Wynosić się, Wynieść się**, превозноси́ться, горди́ться возноси́ться, величáться, тщеслáвиться; || **Wynosić się zkąd**, выбира́ться отку́да, скрыва́ться, удаля́ться, исчеза́ть, пропада́ть, удра́ть, уйти́, убѣжа́ть.

Wynoszenie, Wyniesienie, -nia, *ср.* вына́шиваніе, вы́несеніе, унóсъ, убóрка; || возвышéніе, приподня́тіе, повышéніе, подъёмъ; || *Юрид.* **Wynoszenie sporu**, предъявле́ніе спóра.

Wynudzać, Wynudzić, наводи́ть, навести́ ску́ку (*на кого*); || **Wynudzić co z kogo**, выканючить, неотступно вы́просить что-либо, || **Wynudzić się, соскучиться.**

Wynukać (co z kogo), вы́нудить что́-либо у кого́.

Wynurzać, Wynurzyć, обнару́живать, обнару́жить, обнажáть, обнажи́ть, выводи́ть, вывести нару́жу; || поднимáть, поднять, вытáскивать, вытащить изъ воды. **Wynurzyć głowę z wody**, вы́сунуть, поднять го́лову изъ воды. || * выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть. || **Wynurzać się**, выныривать, вы́нырнуть, всплывáть на поверхность воды́; || обнару́живаться; || * **Wynurzać się przed kim**, выска́зываться передъ кѣмъ, быть откровéнну съ кѣмъ.

Wynurzanie, Wynurzenie, -nia, *ср.* вы́риваніе, вынырáніе, всплываніе, всплы́тіе на повéрхность воды́; || * обнару́живаніе, изъявлéніе, выраженіе (*чувствъ*).

Wyobrażać, Wyobrazić, изображáть, изобрази́ть, воображáть, вообрази́ть, представля́ть, представить, начéртывать, начерта́ть.

Wyobrażanie, Wyobrażenie, -nia, *ср.* представлéніе, изображéніе || **Wyobrażenie**, óбразъ, понáтіе. идéя, умопредставлéніе; || óчеркъ, набрóсокъ. начертáніе.

Wyobraźnia, -ni, *ж.* воображéніе.

Wyorywać, Wyorać, вспáхивать, напáхать, вспахáть, обработывать, обрабóтать (*зéмлю*); || ирывáть. ирыть, взрыть.

Wypad, -u, *м.* нападéніе; || вылазка (*изъ крѣпости*)

Wypadać, Wypaść, выпадáть, вы́пасть; || вылѣзáть, вы́лѣзть (*о волосáхъ*), спадáть, спасть; || **Wypadać, Wypaść zkąd**, выскáкивать, вы́скочить, вырывáться, вы́рваться, бросáться, бро́ситься; || приходи́ть, придти́, наступáть, наступи́ть, наставáть, настáть; || случи́ться, произойдти́; || обходи́ться, стои́ть; || *Безл.* **Wypada**, до́лжно, слéдуетъ. надлежи́ть, на́добно, ну́жно, прили́чествуетъ. **Wypadało**, слéдовало. **Wypadło**, случи́лось, приключ́ось. **Nie wypada**, не слéдуетъ, не прили́чно, не годи́ться. || **Włosy wypadają z choroby**, во́лосы выпадáютъ отъ болѣзни. **Książka wypadła z ręki**, кни́га вы́пала изъ рукъ. **Kolej wypada na mnie**, прихóдитъ моя́ óчередь, э́то мои́ óчередь. **Co z tego wypadnie?** что́ изъ э́того произойдётъ? **Funt kawy wypada po 50 kopiejek**, фунтъ кóфе обхóдится по 50 копѣекъ.

Wypadek, -dku, *м.* слу́чай, происше́ствіе, собы́тіе, приключéніе. **Na wszelki wypadek**, на всáкій слу́чай, во всáкомъ слу́чаѣ. || *Хим.* и *Мат.* произведéніе.

Wypadkowy, случáйный.

Wypał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Wystrzał**; || **Wypał słoneczny**, сóлнце, пёкъ, сóлнечный жаръ, зной; || загáръ; || вáсуха.

Wypalać, Wypalić, выжигáть, вы́жечь (*кирпичъ*), сожигáть, сжигáть, сжечь (*свѣчи*); || топи́ть, вы́топить (*печь*); || кури́ть, вы́курить (*трýбку табáку*); || перегоня́ть, выгоня́ть, гнать, кури́ть (*вóдку*); || **Wypalać kruszce**, расплáвливать метáллы; || **Wypalić (z broni ognistéj)**, вы́стрѣлить. **Wypalić komu w łeb**, вы́стрѣлить кому́ въ лóбъ, застрѣли́ть кого́; || * **Wypalić komu kompliment**, обрати́ться къ кому́ съ компли́ментомъ.

Wypaplać, вы́болтать, проговори́ться.

Wyparać, Wyprówać, Wypróć, выпáривать, вы́пороть (*изъ сшитаго*); || отпáривать. отпорóть. || * изгоня́ть, изгна́ть, вытѣсня́ть, вытѣснить, изгла́живать, изгла́дить. || **Wyparać się**, прорѣзываться, вырыва́ться.

Wyparcie, -cia, *ср.* выпира́ніе, вытѣсне́ніе, прогна́ніе.

Wyparować, вытѣснить, прогна́ть, вы́переть; || испари́ться.

Wyparowanie, -nia, *ср.* испаре́ніе.

Wyparskać, Wyparsnąć, Фы́ркать, Фы́ркнуть (*о лóшади*).

Wyparty, вытѣсненный, и́згнанный, вы́пертый.

Wyparzać, Wyparzyć, выпáривать, вы́парить. || * **Wyparzyć zkąd nieprzyjaciela**, вытѣснить, вы́гнать отку́да непрія́теля.

Wyparzony, вы́паренный. * **Gęba wyparzona**, болту́нъ, сквернослóвъ.

Wypasać, Wypaść, вытрáвливать, вы́травить, истребля́ть траву́ и́ли хлѣбъ, пуская скотъ на лу́гъ и́ли на пáшню; || откáрмливать (*скотъ*). || * **Wypasać się, Wypaść się**, растолстѣть, разжире́ть, разъѣдáться, разъѣсться.

Wypaśdź, *см.* **Wypadać.**

Wypasły, откóрмленный, тýчный, растолстéвшій, разжирéвшій.

Wypaszenie, -nia, *ср.* потрáва. **Wypaszenie cudzego zboża**, потрáва чужáго хлéба.

Wypatroszyć, вы́потрошить.

Wypatrywać, Wypatrzyć, Wypatrzeć, высмáтривать, высмотрéть. подсмáтривать, **подсмотрéть**, подстерегáть, подстерéчь, выжидáть, выждать, **подмéчáть, подмéтить. Wypatrywać czas, okazją do czego**, выжидáть врéмя, слýчай для чего-либо. **Złodzieje wypatrują przechodzących**, вóры подстерегáютъ прохóжихъ. **Dobrą dla córki wypatrzył partją**, выбралъ для дóчери хорóшую пáртію. || **Wypatrzyć oczy**, притупúть глазá, зрéніе.

Wypchać, Wypchnąć, *см.* **Wypychać.**

Wypędzać, Wypędzić, выгонúть, вы́гнать.

Wypełniać, Wypełnić, выполнúть, вы́полнить, исполнять, испóлнить, исправлúть, исправúть; || наполнúть, напóлнить, набивáть. набúть. || **Wypełniać się, Wypełnić się**, выполняться, вы́полниться, исполняться, испóлниться; || наполняться, напóлниться.

Wypełnianie, Wypełnienie, -nia, *ср.* выполнéніе, исполнéніе, исправлéніе; || наполнéніе, доливáніе (*бочки*).

Wypełty, вы́полотый, *см.* **Wypielać.**

Wypełzać, Wypełznąć, выпáзывать, **выползáть**, вы́ползти, **вы́ползть**; || **линúть, полинúть** (*о краскахъ*).

Wyperswadować, отсовéтовать, уговорúть, преклонúть, убéдúть, увéрить. **Nikt mi tego nie wyperswaduje**, менá никтó не убéдúтъ въ этомъ. **Wyperswadować sobie co**, разувéриться, разубéдúться въ чёмъ либо, **раздумáть, перемéнúть мысль.**

Wypiastować, вы́няньчить.

Wypieczony, вы́печенный.

Wypiekać, Wypiec, выпекáть, **вы́печь.**

Wypielać, Wypiełać, Wyplewać, Wypleć, Wyplewić, Wyplewywać, Wypieliwać, выпáлывать, вы́полоть; || * **Wyplecć**, **изкоренúть**, истребúть, изгладúть.

Wypielęgnować, возростúть, **воспитáть**, **вы́няньчить.**

Wypiełki, -ów, *мн.* вы́полотыя трáвы.

Wypieni ć, добúться чего-либо чрезъ сутя́жничество.

Wypienić, Wypieniać, снимáть, снять пéну; || выбросить нá берегъ (*о морѣ*). || **Wypienić się**, перестáть пéниться.

Wyperać, Wyprać, выстúрывать, **вы́стирать** (*бельё*).

Wypierać, Wyprzeć, выпирáть, вы́переть, вытéснять, вытéснить, выталкивать, вытолкать; || выжимать, вы́жать. || **Wypierać się, Wyprzeć się (czego)**, отпирáть, отрекáться, отрéчься, отпирáть-ся, **отперéться**; || отвергáть, отвéргнуть; || **отступáться, отступúться**, **отказывáться, отказáться.**

Wypieranie, -nia, *ср.* **вытáскиваніе**, вытéснéніе; || **вы́жимáніе.** *Горн.* **Wypieranie szerzyzn, kasztowanie**, облепóвое крéплéніе, облепóвыя полáти, *см.* **Szerzyzna**, *Горн.* || **Wypieranie się**, отрицáніе, отречéніе, запирáтельство.

Wypierzać, Wypierzyć, ощúпывать, ощипáть, выдёргивать пéрья (*у птицы*); || * ощúпывать, обирáть кого. || **Wypierzać się, Wypierzyć się**, линя́ть, вылинять, потерять пéрья.

Wypieścić, вы́холить, воспитáть въ нéгѣ, разнéжить; || привáдить, приручúть (*о птицахъ*).

Wypieszczony, **разнéженный**, избалованный.

Wypiętnować, заклеймúть, затаврúть, вы́жечь, намéтить тавро́ (*у воло́в*); || напечатлéть, оттúснуть.

Wypiętnowanie, -nia, *ср.* **заклеймéніе**; || проéкція, начертáніе (*въ перспективной живописи*).

Wypięty, вы́пяченный, *см.* **Wypinać.**

Wypijać, Wypić, выпивáть, вы́пить.

Wypiłować, вы́пилить, спилúть.

Wypinać, Wypiąć, выпячивать, **вы́пятить**, выставлять, вы́ставить.

Wypis, -u, *м.* вы́писка, извлечéніе; || *Юрид.* **вы́пись**, кóпія. **Wypis z dziennika meklera**, мáклерская запúска. || **Wypisy (szkolne)**, *мн.* хрестомáтія, отбóрныя сочúненія.

Wypisne, -ego, *ср.* **плáта за вы́пись, вы́писку, кóпію.**

Wypisny, Wypisowy, **вы́писнóй.**

Wypisywać, Wypisać, выпúсывать, **вы́писать**, опúсывать, **описáть**; || спúсывать (*мѣсто изъ книги или статьи*); || составлять вы́писки **изъ дѣлъ**; || выпúсывать, дѣлать извлечéнія изъ сочинéній, вы́писать содержáніе (*книги или дѣла*); || * исключáть, **исключúть**; || излагáть, **изложúть на письмѣ**, **написáть**; || **Wypisać z dziedzictwa**, лишúть наслѣдства. **Wypisać wszystkiemi literami**, выставить прóписью. || **Wypisać atrament, papier**, испúсать чернúла, бумáгу. || **Wypisywać się, Wypisać się**, выпúсываться, вы́писаться, **исключáться изъ какóго-либо состоя́нія по собственному желáнію**; || **Wypisać się**, подрóбно, обстоя́тельно расписáть, описáть, расписáться.

Wypisywanie, -nia, *ср.* **вы́писка, выпúсываніе**, написáніе, извлечéніе.

Wypłacać, Wypłacić, платúть, выплáчивать, вы́платить, заплатúть, уплáчивать, уплатúть, очищáть отъ долгóвъ, выкупáть. **Wypłacić dług**, уплатúть долгъ. **Wypłacać fundusz**, отпускáть сýму, дéньги.

Wypłacalność, -ści, *ж.* **состоятельность.**

Wypłakać, выплакать.

Wyplantowanie, -nia, *ср.* выплани́рованіе.

Wypłaszać, Wypłoszyć, выпу́гивать, вы́пугнуть, спу́гивать, спугну́ть.

Wypłata, -y, *ж.* пла́та, упла́та, распла́та, вы́плата, платёж; || **Wypłata z podstawieniem,** подло́гъ, *Юрид.* платёжъ соединённый со вступле́ніемъ въ права кредито́ра, *см.* **Subrogacja. Wypłata dożywotnia,** пожи́зненная ре́нта.

Wyplatać, Wypleść (czém), переплетать, переплести́, вплетать, вплесть; || плести́, сплетать, сплесть; || *W. pleść, Wygadać co,** напле́сть мно́го пустяко́въ, вы́болтать. || **Wyplatać się, Wypleść się,** вы́путываться, вы́путаться (*изъ трудныхъ обстоятельствъ*).

Wypłatać, (распластать (*рыбу*); || ***Wypłatać komu grzbiet,*** отвали́ть кого́ по спинѣ; || ***Wypłatać komu figla,** подшути́ть надъ кѣмъ-либо, съ играть съ кѣмъ-либо шу́тку, сдѣлать кому́ что́-либо непрія́тное.

Wyplątywać. Wyplątać, распу́тывать, распу́тать, выпу́тывать, вы́путать. || **Wyplątać się** (z czego), развязаться, раздѣля́ться (*съ чѣмъ*), отдѣля́ться, избавиться (*отъ чего*), выкарабкаться (*изъ подъ чего*), освободи́ться (*отъ чего*).

Wypławiać, Wypławić, выплавливать, выплавля́ть, вы́плавить, очища́ть, очи́стить (*металлы*); || мыть, вымывать, вы́мыть; || купать, вы́купать (*лошадь*); || полоскать (*въ рѣкѣ*). || **Wypławiać się,** выплавля́ться (*о металлахъ*); || *выходи́ть изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ, вы́дти сухимъ изъ воды́.

Wypławny, плави́льный.

Wypleć *см.* **Wypielać.**

Wypleniać, Wyplenić, истребля́ть, истреби́ть, искореня́ть, искорени́ть, уничтожать, уничто́жить.

Wypleść, *см* **Wyplatać.**

Wyplewić, *см.* **Wypielać.**

Wyplewienie, -nia, *ср.* выпалываніе, вырываніе травы́; || истребле́ніе, искорене́ніе.

Wypłókać, *см.* **Płókać.**

Wypłomieniać (*Стар.* **Wypłoniać**), **Wypłomienić, Wypłonąć,** выбрасывать, вы́бросить пламя; || **Wypłómienić** (*Стар.* **Wypłonić**), вы́жечь.

Wypłoniać, Wypłaniać, Wypłonić, опустошать, опустоши́ть; || истощать, истощи́ть пашню, выпахивать, вы́пахать зе́млю.

Wypłonieć, истощи́ться, обезпло́дѣть сдѣлаться безпло́днымъ.

Wypłoszyć, *см.* **Wypłaszać.**

Wypłowieć, *см.* **Płowiec.**

Wypluwać, Wypluć, Wyplunąć, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wypływ, -u, *м.* истеченіе, излія́ніе, вытеканіе, стокъ.

Wypływać, Wypłynąć, выплывать, вы́плынуть, всплывать, всплыть; || вытекать, вы́течь; || *я́вствовать, слѣ́довать. **Rzeka wypływa z jeziora,** рѣка вытекаетъ изъ о́зера. **Z tego wszystkiego wypływa,** изъ всего́ э́того слѣ́дуетъ, я́вствуетъ. || **Wypływać się,** наплаваться, мно́го плавать.

Wypocić, испарить, вы́парить; вы́гнать влажность парами; || вы́гнать потомъ, пропотѣть. || **Wypocić się, Wypotnieć,** выпотѣть, пропотѣть; || испариться, вы́париться.

Wypocina, -y, *ж. Мед.* потѣ́ніе, пропотѣ́ніе.

Wypoczęty, отдохну́вшій, опочи́вшій.

Wypoczynek, -nku, *м.* поко́й, о́тдыхъ, отдохнове́ніе.

Wypoczywać, Wypocząć, отдыхать, отдохну́ть, поко́иться, успоко́иться, опочивать, почивать, опочить

Wypoczywanie, Wypocznienie, -nia, Wypocznięcie, -cia, *ср.* отдохнове́ніе, успоко́еніе.

Wypogadzać, Wypogodzić, проясня́ть, проясни́ть, прочищать, прочи́стить; || * развеселя́ть, развесели́ть. **Wypogodzony i wspaniały umysł,** свѣ́тлый и возвы́шенный умъ. **Wypogodzić twarz, czoło,** разъясни́ть лицо́ чело́, повеселѣ́ть. || **Wypogadzać się, Wypogodzić się,** вывѣ́дриваться, вы́ведриться, проясня́ться, проясни́ться, прочищаться, прочи́ститься (*о небѣ*). *Безл.* **Wypogodziło się,** не́бо проясни́лось, *Безл.* разгуля́лось.

Wypokutować (za co), искупи́ть, загладить, очи́стить (*грѣхи*), принести́ покая́ніе (*въ своихъ грѣхахъ*).

Wypolerować, отполировать, отшлифовать, вы́лощить, навести́ лоскъ.

Wypomnienie, -nia, *ср.* напоминаніе, замѣ́чаніе.

Wyporek, -rku, *м.* отпо́рокъ, вы́поротіе; || *Хир.* це́сарское сѣ́ченіе; || *Хир.* **Wyporek, Wyprótek,** младе́нецъ, извлечённый посре́дствомъ це́сарскаго сѣче́нія; || *Срав.* вы́поротокъ, живо́тное, вы́поротое изъ бры́ха самки. || **Wyporki,** *мн.* распу́щенныя ни́тки (*чулка*); || *см.* **Trysła.**

Wyporządzać Wyporządzić, приготовля́ть, пригото́вить, приводи́ть, привести́ въ поря́докъ, устро́ивать, устро́ить, прибирать, прибрать

Wyposażać, Wyposażyć, давать, дать, приданое (*за дочерью*); || одаря́ть, надѣля́ть.

Wyposażenie, -nia, *ср.* назначе́ніе приданнаго, части имѣ́нія, надѣле́ніе; || одаре́ніе.

Wyposcić się, испоститься, исхудать отъ пощенія.

Wypotnieć *см.* **Wypocić.**

Wypotrzebować, издержать, израсхо́довать, истратить.

Wypowiadać Wypowiedzieć, разсказывать, разсказать, повѣствовать, повѣ-

дать; || выска́зывать, вы́сказать; || провозглаша́ть, провозгласи́ть, провозвѣща́ть, провозвѣсти́ть; || Wypowiedzieć komu mieszkanie, отказа́ть кому́ въ наймѣ кварти́ры; || Wypowiedzieć przyjaźń komu, разорва́ть дру́жбу съ кѣмъ. Wypowiedzieć komu służbę, отойти́ отъ кого́, отказа́ться отъ слу́жбы; || Wypowiedzieć wojnę, объяви́ть войну́. || Wypowiedzieć się, исповѣ́даться, вы́сказаться.

Wypowiadanie, Wypowiedzenie, -nia, *ср.* разска́зъ, повѣствова́ніе; || провозгла́шеніе, объявле́ніе; || Wypowiedzenie mieszkania, отка́зъ въ наймѣ кварти́ры; || Wypowiedzenie wojny, объявле́ніе войны́.

Wypowiedź, *см.* Wypowiadanie.

Wypowiedzenie, -nia, *ср.*, *см.* Wypowiadanie.

Wypożyczać, Wypożyczyć, дава́ть, дать въ долгъ, взаймы́, ссужа́ть, ссуди́ть, одолжи́ть.

Wypożyczający, -ego, *м.* заимода́вецъ, ссу́дчикъ, ссужа́ющій.

Wypożyczenie, -nia, *ср.* заёмъ, займствованіе.

Wypożyczka, -i, *ж.* ссу́да, ссуже́ніе; || заёмъ; || впередъ да́нныя де́ньги.

Wypożyczony, заимообра́зный, взя́тый и́ли да́нный въ ви́дѣ займа́.

Wyprać, *см.* Wypierać.

Wypracowanie, -nia, *ср.* вы́работка, обрабо́тка, отдѣ́лка; || трудъ, упражне́ніе.

Wypracowywać, Wypracować, вырабо́тывать, вы́работать, зарабо́тывать, зарабо́тать; || обрабо́тывать, обрабо́тать, отдѣ́лывать, отдѣ́лать, усовершать, усовершенствовать, ока́нчивать, око́нчить соверше́нно. Wypracować dzieło jakie, написа́ть, соверше́нно око́нчить како́е-либо сочине́ніе.

Wypraktykować, пріобрѣсть что́-либо про́исками, проны́рствомъ, вы́манить.

Wyprasować, *см.* Prasować.

Wypraszać, Wyprosić, выпра́шивать, вы́просить, испра́шивать, испроси́ть; || Wyprosić kogo zkąd, вы́гнать, вы́проводить кого́ указа́ть кому́ две́ри. || Wyprosić się, вы́проситься, отпроси́ться, испроси́ть себѣ́ дозволе́ніе на отлу́чку; || изба́виться отъ чего́ либо про́сьбою.

Wyprawa, -y, *ж.* истолкова́ніе, объясне́ніе, оправда́ніе; || Wyprawa ściany wapnem, штукату́рка, обма́зка; || Wyprawa skóry, вы́дѣлка ко́жи; || Wyprawa dokąd, отпра́вка, отпускъ, высылка, посы́лка; || Wyprawa posła, отправле́ніе посла́нника; || Wyprawa wojenna, похо́дъ, экспедиція, кампа́нія; || Wyprawa córki, przywianek, прида́токъ къ прида́ному, иму́щество дава́емое дочеря́мъ сверхъ прида́наго, состоя́щее изъ бѣлья́, пла́тья, дома́шней у́твари, посу́ды.

Wyprawiać, Wyprawić, разска́зывать, разсказа́ть; || объясня́ть, объясни́ть, истолко́вывать, истолкова́ть; || Wyprawić ścianę, оштукату́рить сте́ну; || Wyprawić płamę, вы́вести пятно́; || Wyprawić kruszec, очи́стить мета́ллъ посре́дствомъ пла́вки; || Wyprawić skórę, вы́дѣлать ко́жу; || Wyprawować konia, вы́ѣзжать ло́шадь; || Wyprawić sztukę, подшути́ть, вы́кинуть кому́ шту́ку; || Wyprawić wesele, сыгра́ть сва́дьбу, отпра́вить сва́дебный обря́дъ и пи́ршество; || Wyprawić ucztę, устро́ить пиръ; || Wyprawić poselstwo, отпра́вить посо́льство; || Wyprawić córkę, снабди́ть дочь всѣмъ ну́жнымъ сверхъ прида́наго, *см.* Wyprawa; || Wyprawić rybę, вы́потрошить рыбу; || Wyprawić z więzienia, освободи́ть изъ тюрьмы́. || Wyprawiać się, объясня́ться; || опра́вдываться; || освобожда́ться, вывёртываться; || избѣга́ть; || отправля́ться.

Wyprawność, -ści, *ж.* бѣ́глость, прово́рство, ло́вкость, ги́бкость. Wyprawność języka, ги́бкость языка́, бѣ́глость въ рѣчи́хъ.

Wyprawny, пригото́вленный, вы́дѣланный, вы́работанный; || оштукату́ренный; || вы́потрошенный (*о животномъ*); || прово́рный, ло́вкій, иску́сный; || бѣ́глый, ги́бкій; || говорли́вый; || доро́жный употребля́емый въ доро́гѣ; || похо́дный, находя́щійся въ похо́дѣ.

Wyprawować, отта́гать, отня́ть у друга́го что́-либо посредствомъ тя́жбы.

Wyprażać, Wyprażyć, выжа́ривать, вы́жарить.

Wyprężać, Wyprężyć, напру́живать, напру́жить, напряга́ть, напря́чь, нати́гивать, натяну́ть.

Wyprężenie, -nia, *ср.* напряже́ніе.

Wyprężony, напряжённый.

Wypróbować, испро́бовать, испыта́ть; || отвѣ́дать.

Wyprobowanie, -nia, *ср.* испыта́ніе, про́ба.

Wyprobowany, испы́танный, искушённый, извѣ́данный.

Wypróć, *см.* Wyparać.

Wypróchlizna, -y, *ж.* дупло́.

Wypróchnieć, сгнить, истлѣ́ть.

Wypromowować, покрови́тельствовать, вы́вести кого́ въ лю́ди, доста́вить кому́ вы́сшее мѣ́сто. || Wypromowować się, возвы́ситься, вы́дти въ лю́ди.

Wyprorokować, предсказа́ть.

Wyprosić, *см.* Wypraszać.

Wyprostować, Wyprostować się, *см.* Prostować.

Wyprótek, *см.* Wyporek

Wyprowadzać, Wyprowadzić, выводи́ть, вы́вести, выпрова́живать, выпроводи́ть; || провожа́ть, проводи́ть; || Wyprowadzać kogo, переноси́ть, перевози́ть чьи́-либо пожи́тки; || Wyprowadzić z rozumu, z głowy, свести́ съ ума́, вскружи́ть кому́ го́лову; || Wyprowadzić mur, вы́вести ка́менную сте́ну; || Wyprowadzić kogo z błę-

ду, вы́вести кого́ изъ заблужде́нія; || **Wyprowadzić kogo z pokoju**, проводи́ть, провести́ кого́ изъ ко́мнаты; || * **Wyprowadzić kogo w pole**, надува́ть, одура́чить, провести́ за носъ. || **Wyprowadzać się, Wyprowadzić się**, переѣзжа́ть, переѣхать, перебра́ться (*въ другой домъ, на другую квартиру*); || провожа́ться, быть провожа́ему.

Wyprowadzenie, -nia, Wyprowadzenie się, -nia się, *ср.* перехо́дъ изъ одного́ ме́ста въ другое́, перебо́рка, переѣзда, перено́ска, перенесе́ніе; || провожа́ніе, про́воды.

Wypróżniać, Wypróżnić, опора́жнивать, опорожни́ть, опра́стывать, опрости́ть; || выбира́ться, вы́браться, очища́ть, очи́стить. || **Wypróżniać się**, опора́жниваться, опрастываться; || испражня́ться; || осуша́ться, очища́ться, осуша́ть, осуши́ть, выпива́ть, вы́пить, распива́ть, распи́ть. **Wypróżnić beczkę**, опорожни́ть, опрости́ть бо́чку. **Wypróżnić kielich**, осуши́ть, вы́пить ро́мку. **Wypróżnić butelkę wina**, распи́ть буты́лку вина́.

Wypróżnianie, Wypróżnienie, -nia, *ср.* опора́жниваніе, опра́стываніе; || осуше́ніе, очище́ніе; || испражне́ніе; || *Горн.* **Wypróżnianie kibli**, вы́грузка.

Wypryskać, Wyprysnąć, выпры́скивать, выпрыснуть, выбры́згивать, вы́брызнуть.

Wyprządz, *см.* **Wyprzęgać.**

Wyprząść, вы́прясть.

Wyprzątać, Wyprzątnąć, убира́ть, убра́ть, очища́ть, очи́стить, опроста́ть, выноси́ть, вы́нести.

Wyprzątanie, Wyprzątnienie, -nia, *ср.* убира́ніе, очище́ніе, опроста́ніе.

Wyprzeć, Wyprzeć się, *см.* **Wypierać.**

Wyprzedawać, Wyprzedać, распрода́вать, распрода́ть. || **Wyprzedawać się, Wyprzedać się**, распрода́ваться, распрода́ться.

Wyprzedaż, -y, *ж.* распрода́жа.

Wyprzedzać, Wyprzedzić, опере́живать, опереди́ть, обгоня́ть, обогна́ть; || упрежда́ть, упреди́ть; || предупрежда́ть, предупреди́ть; || предше́ствовать; || превыша́ть, превосходи́ть (*кого́-либо въ чёмъ*).

Wyprzęgać, Wyprządz, выпряга́ть, вы́прячь, откла́дывать, отложи́ть (*запря́женную лошадь*).

Wyprzysięgać, Wyprzysiądz, Wyprzysięgnąć, кля́сться, покля́сться, подтвержда́ть, подтверди́ть прися́гою своё домога́тельство, доби́ться чего́ подъ прися́гою. || **Wyprzysięgać się, Wyprzysiądz się**, отрека́ться, отре́чься подъ прися́гою; || очи́стить себя́ прися́гою, отклони́ть отъ себя́ отвѣтственность и́ли подозрѣніе въ винѣ; || **Wyprzysiądz się z długu**, отпереться отъ до́лга; || отка́зываться, отказа́ться, отступа́ться, отступи́ться. **Wyprzysięgać się religji**, отступа́ться отъ вѣры.

Wypsnąć się, вы́рваться, вы́скользнуть, ускользну́ть. **Jakoś mi się wypsnęło, że masz zamiar dom sprzedać**, у меня́ какъ-то вы́рвалось сло́во *и́ли* сорвало́сь съ языка́, что ты намѣренъ прода́ть домъ.

Wypsować, Wypsuć, перепо́ртить. || **Wypsować się**, перепо́ртиться.

Wypucować, вы́чистить, гла́дко вытере́ть; || вы́холить, содержа́ть въ чистотѣ; || *Прост.* разбрани́ть, нами́лить кому́ го́лову; || *Прост.* набить, напи́чкать бро́хо.

Wypuczeć, Wypuczyć, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wypuczniecć, вздуться, вспу́хнуть.

Wypuczyć, *см.* **Wypuczać.**

Wypudrować, напу́дрить.

Wypukać, Wypuknąć, Wypukać się, Wypuknąć się, надрыва́ться, надорва́ться, надса́живаться, надсади́ться (*о ло́шади*), *см.* **Wypuklina**; || вылу́пливаться, вы́лупиться, выпя́ливаться, вы́пялиться, выпу́чиваться, вы́пучиться; || распуска́ться, распусти́ться, пуска́ть, пусти́ть по́чки, распу́киваться, развёртываться (*о по́чкахъ, о ли́стьяхъ*), || *см.* **Wypukiwać.**

Wypukanie, -nia, *ср.* вздутіе, раздутіе, распуха́ніе; || распу́киваніе, распуска́ніе (*по́чекъ, ли́стьевъ*); || стуча́ніе (*въ дверь*), вызыва́ніе посре́дствомъ стуча́нія.

Wypukiwać, Wypukać, вызыва́ть кого́ стуча́ніемъ, стуча́ться въ дверь. || *Мед* посту́кивать.

Wypuklina, -y, *ж.* *Хир.* гры́жа, кила́; || *см.* **Wypukłość.**

Wypukło, Wypukle, вы́пукло, съ вы́пуклостію.

Wypukłość, -ści, *ж.* вы́пуклость, вы́пуклина.

Wypukły, вы́пуклый. **Wypukła robota**, rznięcie wypukłe, вы́пуклая рѣзьба. **Zwierciadło wypukłe**, вы́пуклое зе́ркало. *Мат.* **Kąt wypukły**, внѣшній у́голъ. *Мед.* **Wypukły, -ego**, *м.* кили́къ, имѣющій килу́.

Wypuścić, *см.* **Wypuszczać.**

Wypust, -u, *м.* про́пускъ, опуще́ніе, выпуще́ніе; || исхо́дъ, выходъ, вы́ступъ; || вы́гонъ, па́стбище, па́жить.

Wypustek, -stku, *м.* *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ, усту́пъ; || *Стар.* отро́стокъ, побѣгъ на стволѣ де́рева; || кантъ, вы́пушка (*у пла́тья*).

Wypustka, -i, *ж.* кантъ, вы́пушка, *см.* **Wypustek.**

Wypustoszyć, опустоши́ть, истреби́ть.

Wypuszczać, Wypuścić, выпуска́ть, выпустить; || пуска́ть, пусти́ть на во́лю, дать волю, свобо́ду; || **Wypuścić żołnierzy ze służby**, распусти́ть солда́тъ, уво́лить изъ слу́жбы; || **Wypuścić syna z ojcowskiéj władzy**, освободи́ть сы́на изъ-подъ оте́ческой вла́сти, объяви́ть совершенноле́тнимъ; || **Wypuścić ducha**, испусти́ть духъ, скончаться, умере́ть; || **Wypuścić koniowi**, опусти́ть пово́дья у ло́шади.

дать ей во́лю; || **Wypuścić strzałę**, спусти́ть стрѣлу́ изъ лу́ка; || **Wypuścić komu co w dzierżawę**, отда́ть что́ на о́ткупъ, въ содержа́ніе; || **Wypuszczać w najem, отдава́ть въ наймы́**, въ наёмъ; || **Wypuszczać co w pisaniu**, пропусти́ть что́-либо на письмѣ, вы́пустить что́-либо.

Wypuszczanie, Wypuszczenie, -nia, *ср.* выпуска́ніе, выпуще́ніе, вы́пускъ, освобожде́ніе; || **Wypuszczenie ze służby**, отста́вка, увольне́ніе, о́тпускъ изъ слу́жбы; || **Wypuszczenie z prawa**, оправда́ніе обвиня́емаго.

Wypychać, Wypchać, набива́ть, наби́ть (*шерстью, во́лосомъ, соло́мою и т. п.*).

Wypychać, Wypchnąć, выпи́хивать, вы́пихнуть, выта́лкивать, вы́толкнуть.

Wypytlować, просѣять сквозь решето́ (*муку́*).

Wypytywać, Wypytać, Wypytywać się, Wypytać się, распра́шивать, распроси́ть, выспра́шивать, вы́спросить, допра́шивать, допроси́ть.

Wypytywacz, Wypytaoz, -a, *м.* допро́счикъ; || лазу́тчикъ.

Wypytywanie, -nia, *ср.* распра́шиваніе, выспра́шиваніе, допра́шиваніе, допро́съ, вывѣдываніе.

Wyrąb, -ębu, *м.* ру́бка (*лѣсо́въ*); || просѣка (*въ лѣсу́*); || вы́рубъ, вы́рубка, ару́бка, вы́емка.

Wyrabiać, Wyrobić, выдѣ́лывать, вы́дѣлать, выраба́тывать, вы́работать, обраба́тывать, обраба́тать, производи́ть, произвѣ́сть. **Wyrabiać rylcem**, дло́тем, рѣзать на мѣди́, гравирова́ть, чека́нить. высѣка́ть, вая́ть. **Wyrabiać płótno**, выдѣ́лывать полотно́. **Wyrobić dół**, вы́копать, проры́ть я́му. **Wyrobić drogę**, проложи́ть доро́гу. **Wyrobić skórę**, выдѣ́лать ко́жу. * **Wyrabiać figle**, прока́зничать, шали́ть. **Pracą sobie wyrabiać**, зараба́тывать трудо́ми. **Wyrobić komu miejsce**, доста́вить кому́ мѣсто, исходата́йствовать; || **Wyrabiać, Wyrobić**, броди́ть, переброди́ть (*о напи́ткахъ*).

Wyrąbywać, Wyrębywać, Wyrębować, Wyrąbać, Wyrębić, Wyrąbnąć, вырубать, вырубить; || рубить са́блею, изрубить; || **Wyrąbać siekierę**, вы́щербить, вы́зубрить топо́ръ; || **Wyrąbać się**, прорубаться, проби́ваться.

Wyrachować, разсчита́ть, вы́числить.

Wyradlić, вы́пахать.

Wyradzać, Wyrodzić, порожда́ть, ,ородить, производи́ть, произвести́ на свѣтъ, || **Wyradzać się, Wyrodzić się**, истоща́ться, истощи́ться (*о землѣ*); || вырожда́ться, вы́родиться, по́ртиться, испо́ртиться; || * мельча́ть, измельча́ть.

Wyrajać, Wyraić, высва́тывать, вы́сватать; || **Wyrajać się**, выходи́ть за́мужъ.

Wyrastać, Wyrosnąć, Wyrość, выраста́ть, вы́расти; || произраста́ть, произра́сти (*о расте́ніяхъ*), *см.* **Rość**.

Wyraszczać, Wyrościć, выра́щивать, выраща́ть, вы́растить.

Wyratować, спасти́, изба́вить отъ опа́сности и́ли бѣ́ды.

Wyraz, -u, *м.* сло́во, рече́ніе, те́рминъ; || выраже́ніе, излія́ніе, проявле́ніе, изъявле́ніе. **Wyraz wdzięczności**, изъявле́ніе благода́рности. **Smutny wyraz twarzy**, печа́льное выраже́ніе лица́ **Wyraz wzniosłych uczuć**, проявле́ніе, излія́ніе возвы́шенныхъ чувствъ. **Wyrazami napisać**, про́писью.

Wyrażać, Wyrazić, выража́ть, вы́разить, выска́зывать, вы́сказать, изъявля́ть, изъяви́ть, изобража́ть, изобрази́ть, объясня́ть, объясни́ть, обнару́живать, обнару́жить; || назнача́ть, назна́чить, означа́ть, озна́чить; || произноси́ть, произнести́. **Wyrazić swoje obawy**, вы́разить, вы́сказать свои́ опасе́нія. **Trzeba wyrazić dzień**, ну́жно озна́чить день. **Potrzeba to w kontrakcie wyrazić**, э́то на́добно вы́разить, объясни́ть въ контра́ктѣ. **Wyrażać słowa dobrze**, хорошо́ произноси́ть, выгова́ривать слова́; || **Wyrażać się, Wyrazić się**, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться, выска́зываться, вы́сказаться.

Wyrażanie, Wyrażenie, -nia, *ср.* выраже́ніе, изъявле́ніе, проявле́ніе; || рече́ніе; || означе́ніе, указа́ніе. **Bez wyrażenia dnia, roku, безъ означе́нія** дня и́ли числа́, го́да.

Wyraziście, вырази́тельно, си́льно, вразуми́тельно, вня́тно, я́вственно.

Wyrazistość, -ści, *ж.* вырази́тельность, вразуми́тельность, вня́тность, я́сность, то́чность, **опредѣле́нность**, опредѣли́тельность.

Wyrazisty, выразительный, вразуми́тельный, вня́тный, я́сный, я́вственный, то́чный, опредѣлённый.

Wyraźnie, выразительно, вразуми́тельно, вня́тно, я́сно, то́чно, опредѣле́нно; || очеви́дно, я́вно; || про́писью, т. е. сло́вомъ, а не ци́фрами. **Odebrano rub. sr. 100 (wyraźnie: sto)**, получено́ 100 р. с. (про́писью: сто).

Wyraźny, *см.* **Wyrazisty**.

Wyrąb, -u, *м.* пору́бка.

Wyrębywać, *см.* **Wyrąbywać**.

Wyrębne, -ego, *ср.* пла́та за пору́бку (*лѣса*).

Wyrębnie, вня́тно, выразительно.

Wyręczać, Wyręczyć, выручать, вы́ручить; * изба́вля́ть, изба́вить; || замѣня́ть, замѣни́ть, замѣща́ть, замѣсти́ть, принима́ть, приня́ть на себя́, заступа́ть, заступи́ть (*мѣсто, до́лжность*); || **Wyręczać się, Wyręczyć się**, замѣня́ть другъ дру́га. **Wyręczać się kim**, назнача́ть вмѣсто себя́ и́ли посыла́ть вмѣсто себя́ кого́-либо.

Wyręczenie, **-nia**, *ср.* выручáніе, вы́ручка; || замѣщéніе, замѣнéніе, замѣна, заступлéніе, занятіе чьего-либо мѣста.

Wyręczyciel, **-a**, *м.* заступáющій, замѣня́ющій чьё-либо мѣсто.

Wyręczycielka, **-i**, *ж.* заступáющая, замѣня́ющая чьё-либо мѣсто.

Wyrgnąć, *см.* **Wyrynać**.

Wyrko, **-a**, *ср.* *Прост.* простáя крестья́нская крова́ть изъ досóкъ, нáры.

Wyrob, **Wyrób**, **-obu**, *м.* произведéніе, продýктъ; || выработка. вы́дѣлка, фабрикáція; || творéніе, произведéніе (*искýсства*); || **Wyrób wódki**, винокурéніе. **Wyrób napojów**, вы́дѣлка питéй

Wyrobek, **-bku**, *м.* пріобрѣтéніе, барышъ, прúбыль, вы́года; || сóбина, накóпленное, сбережённое имýщество, благопріобрѣтенная сóбственность.

Wyrobić, *см.* **Wyrabiać**.

Wyrobienie, **-nia**, *ср.* отдѣлка, обработка, вы́работка; || *Горн.* **Wyrobienie pokładu**, разрабóтка мѣсторожденій. **Wyrobienie warstw**, разрабóтка пластóвъ. **Wyrobienie składów piętrowych**, разрабóтка штóковъ, штоквéрковъ.

Wyrobiony, отдѣланный, **обрабóтанный**; || вы́работанный.

Wyrobisko, **-a**, *ср.* вы́дѣлка; || *Горн.* раскóпка. **Wyrobisko, pole wyrobione**, закладка, туполежáщій рудникъ.

Wyrobkowy, рабóчій.

Wyrobnica, **-y**, **Wyrobniczka**, **-i**, *ж.* подёнщица, рабóтница.

Wyrobnictwo, **-a**, *ср.* **подёнщина**, подённая работа **изъ** плáты.

Wyrobniczy, **издѣльный**.

Wyrobnik, **-a**, *м.* **подёнщикъ**, рабóтникъ.

Wyrocznia, **-ni**, *ж.* орáкулъ; || прорицáніе, пророчество; || изреченіе, приговóръ. **Głos powszechny ludu najczęściéj jest wyrocznią prawdy**, гласъ нарóда гласъ Бóжій.

Wyrocznica, **-y**, *ж.* прорицáлище, нáпище, гдѣ языческіе жрецы давáли отвѣты и дѣлали предсказáнія.

Wyroczny, роковóй, предопредѣлённый, злополýчный, гúбельный.

Wyroczyć, рѣшáть, приговáривать; || прорицáть, прорекáть.

Wyrodek, **-dka**, *м.* вы́родокъ, родúвшійся не похóжимъ на винóвниковъ своегó рождéнія.

Wyrodnie, безъ схóдства съ винóвниками своегó рождéнія; || * извращéнно.

Wyrodny, вы́родочный, относя́щійся къ вы́родкамъ; || * извращённый.

Wyrodzić, **Wyrodzić się**, *см.* **Wyradzać**.

Wyrodzony, вы́родившійся; || истощённый.

Wyroić, **вообрази́ть**, **предста́вить** себѣ, вы́думать, вы́мыслить; || **Wyroić**, **Wyroić się**, отроúться (*о пчёлахъ*); || вы́бродить (*о напúткахъ*).

Wyrok, **-u**, *м.* сентенція, приговóръ (*судá*), рѣшéніе, опредѣлéніе, постановлéніе; ||**Wyrok, śmierci**, смéртный приговóръ; || **Wyrok stanowczy**, *Юрид.* рѣшéніе по существý дѣла, **окончáтельное**; **— niestanowczy**, опредѣленіе чáстное; **— przygotowawczy**, рѣшéніе предварúтельное;— **przedstanowczy**, опредѣлéніе предрѣшúтельное; **— naoczny**, приговóръ состоя́вшійся въ присýтствіи сторóнъ;— **zaoczny**, рѣшéніе неявочное, заóчное; **— prawomocny**, рѣшéніе вошéдшее въ закóнную сúлу;—**adjudykacyjny**, рѣшéніе присуждáющее имýщество лицý, купúвшему егó съ публúчнаго тóрга;—**połączeniu**, опредѣлéніе о совокýпномъ разсмотрѣніи дѣлъ; **— z rygorem tymczasowéj wykonalności wydany**, рѣшéніе обращённое къ предварúтельному исполнéнію;— **polubowny**, рѣшéніе посрéдниковъ. **Zapadnięcie wyroku**, рѣшéніе постановленное вслѣдствіе состязáнія сторóнъ. || Суждéніе, мнѣніе; || рокъ, жрéбій, участь, предопредѣлéніе судьбы́; || предсказáніе, прорицáніе, пророчество; || зарóкъ, зарекáніе, обѣщáніе не дѣлать чегó-либо; || ***Wyroki boskie**, судъ Бóжій, опредѣлéніе Всевы́шняго. || * **Wisi to na wyroku**, э́то ещё не рѣшенó.

Wyrokować (*о сём*), рѣша́ть, **дѣлать** приговóръ, суди́ть, присуждáть.

Wyrokowanie, **-nia**, *ср.* постановлéніе рѣшéнія.

Wyrokowy, рѣшúтельный, приговóрный, содержáщій въ себѣ́ рѣшéніе, приговóръ (*судá*); || роковóй; || предсказáтельный, прорицáтельный.

Wyroń, **-nia**, *м.* стáрая лóшадь, котóрая потеря́ла зýбы, и потомý нельзя́ узнáть ея́ лѣтъ.

Wyroniać, **Wyronić**, роня́ть, вы́ронить, теря́ть, потеря́ть. * **Wyronić z pamięci**, вы́пустить, изглáдить изъ пáмяти.

Wyrość, **Wyrosnąć**, *см.* **Wyrastać**.

Wyrośl, **-i**, **Wyroślina**, **-y**, **Wyrość**, **-ści**, *ж.* нарóстъ, шúшка.

Wyrost, **-u**, *м.* выростáніе, нарастáніе, || нарóстъ. **Suknia na wyrost**, простóрное пóлное плáтье. **Wyrost na piwie**, пѣна на пúвѣ во врéмя броженія.

Wyrostek, **-stku**, *м.* **Wyroślina**, **-y**, *ж.* нарóстъ, шúшка; || отрóстокъ, побѣгъ, отпрыскъ, отвóдокъ, отрасль; || **Wyrostek**, **-stka**, **Wyrosłek**, **-łka**, *м.* подрóстокъ приближáющійся къ надлежáщему вóзрасту.

Wyrównywać (*Стар.* **Wyrównawać**), **Wyrównać** (*Стар.* **Wyrównić**), выравнивать, вы́равнить, вы́ровнять; || *Стар.* дополня́ть, комплектовáть; || **Wyrównywać, Wyrównać komu, czemu, равня́ться, сравня́ться**, сравниваться, сравня́ться, ста́вить себя́ ра́вным (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*), **уподобля́ться**, уподóбиться (*кому́, чему́*); || **Wyrównywać się**, выра́вниваться, **уравня́ться**, уравниваться.

Wyrozą̨b, -ębа, *м.* выре́зубъ (*рыба*).

Wyrozumiale, снисходи́тельно, внима́тельно, ми́лостиво, кро́тко, правди́во, разсуди́тельно.

Wyrozumiałość, -ści, *ж.* снисходи́тельность, снисхожде́ніе, правди́вость, кро́тость, доброта́, внима́тельность, разсуди́тельность.

Wyrozumiały, снисходи́тельный, кро́тній, ми́лостивый, внима́тельный, правди́вый, разсуди́тельный.

Wyrozumiany, поня́тный, вразуми́тельный.

Wyrozumienie, -nia, *ср.* разуме́ніе, поня́тіе, мы́слящая спосо́бность; || смыслъ, значе́ніе, содержа́ніе; || снисходи́тельность, снисхожде́ніе.

Wyrozumiewać, Wyrozumieć, понима́ть, поня́ть, разумѣ́ть, уразумѣ́ть, постига́ть, посты́гнуть; || Wyrozumiewać kogo, вы́вѣдывать, вы́вѣдать, испы́тывать, испыта́ть. Wyrozumieć kogo, разгада́ть. Wyrozumieć komu, снизойти́ къ кому́, снизойти къ чьи́мъ-либо ну́ждамъ, войти́ къ чьё-либо положе́ніе. Wyrozumieć sprawę, вни́кнуть въ дѣло, внима́тельно разсмотрѣ́ть дѣло.

Wyrozumować, разсуди́ть, обсуди́ть, обду́мать, подтверди́ть что́-либо доказа́тельно, истолкова́ть.

Wyrozumowany, разсуди́тельный, толко́вый, доказа́тельный.

Wyrugować, вы́тѣснить, вы́жить.

Wyruszać, Wyruchać, Wyruszyć, выдёргивать, вы́дернуть, вытаскивать, вы́тащить, вынима́ть, вы́нуть, извлека́ть, извле́чь, вытѣсня́ть, вытѣснить. Wyruszyć kość z miejsca, вы́вихнуть кость. Wyruchać słup, разшата́ть столбъ. Wyruchać ząb, высадить, вы́шибить зубъ. Wyruszyć kogo zkąd, вытѣснить, вытурить, вы́жить, вы́проводить, вы́гнать. Wyruszyć zkąd, дви́нуться, выступить, отпра́виться. Wojsko o świcie wyruszyło, во́йско на разсвѣтѣ вы́ступило въ похо́дъ. Wyruszyć w drogę, отпра́виться въ доро́гу, въ путь. || Wyruszać się, поднима́ться, пу́читься отъ броже́нія. Wyrusza się ciasto, тѣсто подни́мается (*на опарѣ*).

Wyrwa, -y, *ж.* вырванный клочёкъ; || впа́дина, пустота́; || * сорване́цъ, нагле́цъ.

Wyrwant, -a, *м.* рвань, желѣзная скоба́ съ ушка́ми, *см.* Cybant.

Wyrwisko, -a, *ср.* ровъ, я́ма, впа́дина, обры́въ.

Wyrybiać, Wyrybić, выла́вливать, вы́ловить ры́бу.

Wyryć, вырѣзать на мѣдѝ, награви́рова́ть; || высѣчь (*на мраморѣ*); || изваѝть (*статую*); || * напечатлѣ́ть, запечатлѣ́ть; || вы́копать, вы́рыть.

Wyrychlować, напра́вить нарезно́й, наре́зить.

Wyrynać, Wyrnąć, Wyrgnąć, *Стар.* нырну́ть, вы́нырнуть.

Wyrysować, нарисова́ть, обрисова́ть, начерти́ть.

Wyrywać, Wyrwać, вырыва́ть вырвать, выдёргивать, вы́дернуть, исторга́ть, исто́ргнуть. || Wyrywać się, Wyrwać się, вырыва́ться, вы́рваться; || вы́бѣжать, вы́скочить; || Wyrywać się na kogo, na co, порыва́ться, броса́ться на кого́; || Wyrywać się z czém, говори́ть, и́ли дѣ́йствовать необду́манно, опроме́тчиво, не вполна́дъ, некста́ти, не го́время, не у мѣ́ста. *Посл.* Wyrwał się jak Filip z konopi, су́нулся не въ своё дѣло, опростоволо́сился, оплошалъ.

Wyrywanie, Wyrwanie, -nia, *ср.* выры-ва́ніе, отрыва́ніе, отдира́ніе, выдёргиваніе.

Wyrywczo, уры́вками, уры́вчиво, мѣ́стами, кой-гдѣ́, и́зрѣдка, по временамъ, вре́мя отъ вре́мени.

Wyrywek, -wka, *м.* **Wyrywka, -i,** *ж.* употребля́ется то́лько въ сле́дующихъ выраже́ніяхъ: Wyrywkami, Nawyrywki, уры́вками, уры́вчиво, въ разби́вку, по́розно, по часта́мъ.

Wyrządzać, Wyrządzić, изготовля́ть, изгото́вить; || изъявля́ть, изъяви́ть, оказывать, оказа́ть; || воздава́ть, возда́ть, отдава́ть, отда́ть; || наноси́ть, нанести́; || дѣ́лать, сдѣ́лать, причиня́ть, причини́ть. Wyrządzić cześć komu, отда́ть кому́ честь, изъяви́ть почте́ніе. Wyrządzić komu szkodę, нанести́, причини́ть кому́ вредъ. Wyrządzić krzywdę, нанести́ обиду.

Wyrzeczenie, -nia, *ср.* произнесе́ніе приговора, опредѣле́ніе, рѣше́ніе; || суждѐніе, мнѣ́ніе; || Wyrzeczenie się czego, отрече́ніе, отступле́ніе отъ чего́; || самоотверже́ніе. || *Юрид.* Wyrzeczenie nieważności małżeństwa, уничтоже́ніе бра́ка.

Wyrzeczony, произнесённый; || ска́занный, вы́сказанный; || объя́вленный. Dłużnik, którego upadłość wyrzeczoną została, должни́къ объя́вленный несостоя́тельнымъ.

Wyrzekać, Wyrzec, Wyrzeknąć, изрека́ть, изре́чь, произноси́ть, произнести́; || говори́ть, сказа́ть, выска́зывать, вы́сказать. Wyrzec wyrok, произнести́ приговоръ. Trudno to wyrzec słowy, тру́дно вы́разить э́то слова́ми. || Wyrzekać na co, жа́ловаться, ропта́ть на что́. || Wyrzekać się, Wyrzec się (kogo, czego), отрека́ться, отре́чься, отступа́ться, отступи́ться, отка́зываться, отказа́ться, отпира́ться, отпере́ться (*отъ кого́, отъ чего́*). Wyrzec się świata, отре́чься, отказа́ться отъ свѣта. Wyrzec się religji, отступи́ться отъ рели́гіи. Wyrzec się dziedzictwa, отказа́ться отъ насльдства.

Wyrzekanie, -nia, *ср.* жа́лоба, ро́потъ,

рентáніе; || **Wyrzekanie się**, отреченіе (*отъ чего*), отверженіе.

Wyrzezać, *см.* **Wyrzynać.**

Wyrzezek, -zku, *м.* отрѣзокъ, вырѣзокъ; || **Wyrzezek, -zka**, *см.* **Wyporek**; || *см.* **Rzezaniec, Trzebieniec.**

Wyrznąć, *см.* **Wyrzynać.**

Wyrznięcie, *см.* **Wyrzynanie.**

Wyrzucać, Wyrzucić, выбрáсывать, выбросить, выкидывать, выкинуть, извергáть, извéргнуть. **Wyrzucać w górę**, подбрáсывать вверхъ. **Wyrzucać komu co (na oczy)**, упрекáть кого чѣмъ, укорáть; || *Мед.* **Wyrzucać się**, высыпáть, выходúть нарýжно (*о сыпи*).

Wyrzut, -u, *м.* броса́ніе, швыря́ніе, мета́ніе, изверже́ніе; || обóрышъ, бракъ, дрянь; || *Мед.* сыпь, накóжная болѣзнь; || **Wyrzuty**, *мн.* прыщи́, угри́; || упрёкъ, укоря́зна, угрызéніе. **Wyrzuty sumienia**, угрызéнія сóвѣсти.

Wyrzutek, -tka, *м.* вы́кидышъ, недонóсокъ, вы́родокъ; || *см.* **Podrzutek.**

Wyrzutnia, -ni, *ж. Грам.* выпущéніе бýквы и́ли слóга изъ середúны слóва, опущéніе, выпущéніе (*глáсной бýквы*), ѣ́ллипсъ, опущéніе одного́ и́ли нѣ́сколькихъ словъ.

Wyrzygać, Wyrzygnąć, выблёвывать, вы́блевать, рвать, вы́рвать; || изрыга́ть, изры́гнуть, изверга́ть, извéргнуть.

Wyrzynać, Wyrzezywać, Wyrznąć, Wyrzezać (*Стар.* **Wyrzazać**), вырѣзывать, вы́рѣзать, отрѣзывать, отрѣзать, отрубáть, отрубúть; || гравировáть (*на мѣди, на стáли*), вырѣзывать, высѣкáть (*на кáмнѣ*), вая́ть, извая́ть (*статую*); || вырѣзывать, убúвать, избúвать, умерщвля́ть, колóть. || **Wyrzynać ule**, вынимáть мёдъ, вырѣзывать сóты изъ у́лья. **Wyrzynać kogo**, скопúть, оскопúть, класть, холостúть, залóшить. || **Wyrzynać się, Wyrznąć się**, вырѣзываться, вы́рѣзаться, прорѣзываться, прорѣзаться. **Zęby się wyrzynają**, прорѣзываются зýбы; || тупúться, иступúться. **Wyrznął się nóż**, ножъ иступúлся.

Wyrzynalny, вырѣзно́й.

Wyrzynanie, -nia, Wyrznięcie, -cia, *ср.* вырѣзываніе, отрубáніе; || гравировáніе, вырѣзываніе (*на мѣди, на кáмнѣ*), рѣзьбá; || рѣзня́, избіéніе, умерщвлéніе.

Wyrzynki, Wyżynki, -nków, *мн. см.* **Wyżynki.**

Wysączać, Wysączyć, выцѣ́живать, выцѣдить, сцѣ́живать, сцѣдúть, слúвать, слить.

Wysada, -y, *ж. Архит.* фасáдъ, передня́, лицева́я сторона́ (*зда́нія*); || * принужде́нность, жема́нство, натя́нутость, притво́рство.

Wysadka, -i, *ж.* разса́да. **Wysadki, -ów**, *мн.* огоро́дная зе́лень оста́вленная на сѣмена́.

Wysadny, выдающійся, выступающій, выходя́щій, выдвига́ющійся впередъ; || * принуждённый, жема́нный, натя́нутый, притво́рный.

Wysadzać, Wysadzić, высáживать, высадить. **Wysadzać kogo z powozu**, высáживать кого́ изъ экипáжа. **Wysadzać wojsko na ląd**, высáживать вóйско на́ берегъ. **Wysadzać chléb z pieca**, вынимать хлѣбъ изъ пéчи. **Wysadzić przez okno**, вы́бросить изъ окна́. * **Wysadzać, Wysadzić co naprzód**, выставля́ть, вы́ставить, выдвига́ть, вы́двинуть. **Wysadzić drzwi**, вы́ломать дверь. **Wysadzić w powietrze**, взорва́ть на во́здухъ. **Wysadzić kogo zkąd**, вы́тѣснить, вы́жить. **Wysadzić kogo z siodła**, вы́бить, вы́шибить изъ сѣдла́. **Wysadzić brylantami**, осы́пать, укра́сить брилліáнтами. **Wysadzić drzewami**, обсади́ть дере́вьями. **Wysadzić komu oko**, вы́шибить глазъ. **Wysadzić kogo na jaką godność**, возвести́, поста́вить кого́ на вы́сшую сте́пень, возвести́ въ вы́сшій санъ. || **Wysadzać się, Wysadzić się (naprzód, przed drugich)**, выступáть, выступить впередъ, рва́ться, порывáться, стремúться къ чему́ и́ли на что́-либо; || превозноси́ться, превознести́сь, величáться, надмева́ться, чва́ниться, тщесла́виться.

Wysadzenie, -nia, *ср.* вы́саживаніе, вы́садка.

Wysapać się, перевести́ духъ, собра́ться съ ду́хомъ.

Wysarkać, Wysarknąć, высосать, вы́хлебнуть; || **Wysarkać kogo**, разруга́ть, распушúть.

Wyschłość, -ści, *ж.* сухота́, сушь, су́хость; || худоба́, худощáвость, сухощáвость, сухопáрость; || *Мед.* худѣ́ніе, чáхлость.

Wyschły, сухóй; || худóй, худощáвый, сухощáвый, сухопáрный; || чáхлый.

Wyschnięcie, -cia, *ср.* усúшка (*въ вѣсѣ табаку́ и т. п.*).

Wyścibiać, Wyściubiać, Wyścibić, Wyściubić, высóвывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить нарýжу.

Wy-ście, *см.* **Wy. Wyście to widzieli**, вы́ это ви́дѣли.

Wyściełać, Wyścielać, Wysłać, набивáть, набúть (*шéрстью, вóлосомъ*); || выстилáть, вы́стлать.

Wyściełka, -i, *ж.* набúвка (*шéрстью, вóлосомъ*); || подстúлка, постúлка (*для скотá*); || стéлька (*башмáчная или сапóжная*).

Wyścig, -u, *м.* ристáлище, бѣгъ, перебѣ́жка; || **Plac do wyścigów**, ристáлище, бѣгъ, гипподрóмъ. **Wyścigi**, *мн.* скáчка (*кóнская*). **Na wyścigi**, взáпуски, наперерывъ, другъ пéредъ дрýгомъ.

Wyścigać, Wyścignąć (kogo), перегоня́ть, перегна́ть, обгоня́ть, обогна́ть, опереживать. опередúть. || **Wyścigać się (z kim)**, бѣгать взáпуски, стара́ться въ бѣгѣ и́ли въ ѣздѣ вы́передить друга́го; ||

*соревнова́ть, подвиза́ться въ чёмъ-либо вмѣстѣ съ други́ми, не отстава́ть отъ други́хъ.

Wysełać, высыла́ть.

Wysełanie, Wysyłanie, Wysłanie, -nia, *ср.* посыла́ніе, отсы́лка, посы́лка, отпра́вка; || ссы́лка (*преступниковъ*).

Wysep, -spu, *м. см.* **Wyspa**; || песча́ный холмъ, песча́ная на́сыпь; || мель.

Wysepka, -i, *ж.* островóкъ.

Wysepny, острóвскій, островно́й.

Wysiadać, Wysiadywać, Wysiąść, Wysleść, высáживаться, вы́садиться, выходи́ть нару́жу. **Wysiadać z powozu**, выходи́ть изъ экипáжа. **Wysiadać na brzeg**, высáживаться на́ берегъ; || высúживать, вы́сидѣть (*о птúцахъ*), выводи́ть птенцóвъ. || **Wysiedzieć**, вы́сидѣть, оставáться гдѣ-либо дóлгое врéмя. || **Wysiedzieć się**, насидѣться, дóлго сидѣть.

Wysiąkać, Wysiąknąć, просáчиваться, просочи́ться; || сморкáться, сморкну́ться.

Wysiec, *см.* **Wysiekać**.

Wysiedzieć, Wysiedzieć się, *см.* **Wysiadać**.

Wysiekać, Wysiec (иногдá: **Wysieknąć, Wysiekiwać**), вырубáть, вы́рубить (*топорóмъ*); || срѣзывать, срѣзать, скáшивать, скоси́ть (*траву*); || **Wysiec**, вы́рубить, разби́ть (*непрія́теля*); || вы́сѣчь (*рóзгами*). || **Wysiekać się**, прорубáться, пробивáться насквозь; || убивáть другъ дру́га; || руби́ться (*сáблями*), сражáться; || ***Wysiec się piętami, nogami**, улизну́ть, улепетну́ть, удрáть во всѣ лопáтки.

Wysiekactwo, -a, *ср.* фехтовáніе, искýство дрáться на рапúрахъ; || искýство гладіáторовъ.

Wysiekacz, -a, *м.* фехтовáльщикъ; || гладіáторъ.

Wysieść, *см.* **Wysiadać**.

Wysiew, -u, *м.* сѣвъ, посѣвъ; || посѣянныя сѣмена́.

Wysiewać, Wysiać, сѣять, засѣвáть, посѣять.

Wysiewacz, -a, *м.* сѣятель.

Wysiewki, -ów, *мн.* вы́сѣвки, о́труби.

Wysiewny, сѣятельный.

Wysilać, Wysilić, обезси́ливать, обезси́лить, ослабля́ть, ослáбить, изнура́ть, изнури́ть, истомля́ть, истоми́ть; || истощáть, истощи́ть; || **Wysilić co**, вы́мучить, вы́нудить. || **Wysilać się, Wysilić się**, си́литься, уси́ливаться, уси́литься, стара́ться; || натýживаться, надрывáться, истощáться, истощи́ться, изнура́ться, изнури́ться, изнемогáть, изнемóчь. **Wysila się drzewo**, дéрево идётъ въ ростъ.

Wysilenie, -nia, *ср.* натýга, надсáда, истощéніе, изнурéніе, изнеможéніе, ослаблéніе; || уси́лie, напряжéніе, стараніе.

Wysilony, истощённый, изнурённый, изнеможённый, ослáбленный; || напряжённый.

Wysiodłać, разсѣдлáть, *см.* **Rozsiodłać**.

Wyskakać się, наскакáться, напры́гаться.

Wyskakiwać, Wyskoczyć, выскáкивать, вы́скочить; || подскáкивать, подскочи́ть.

Wyskok, -u, *м.* скачóкъ, прыжóкъ; || **Wyskok wody, zdroju**, водомётъ, фонтáнъ; || ***порывъ, востóргъ, стремлéніе; || заблуждéніе, отступлéніе, уклонéніе, *см.* **Wybryk**; || **Wyskok dowcipu**, остроýмная мысль, óстрое слóво, острота́; || *Архит.* вы́ставка, вы́пускъ, вы́ступъ; || алкогóль, спиртъ, úзвинь; || *Камен.* **Wyskok, Okap**, спускъ изъ-за стѣны́; || *Плотн.* **Wyskok pod dachem**, свѣсъ.

Wyskokowy, спúртовый, спиртóвый, спúртный.

Wyskrobać, *см.* **Wyskrobywać**. ***Wyskrobać się**, вы́путаться, вы́вернуться изъ тру́дныхъ обстоя́тельствъ.

Wyskrobanie, -nia, *ср.* выскáбливаніе, подчúстка.

Wyskrobek, -bka, *м.* **Wyskrobki**, *мн.* оскрёбки, поскрёбки; || **Wyskrobek**, мла́дшее живóтное, *или* дитя́, поскрёбышъ.

Wyskrobywać, Wyskrobać, Wyskrobnąć, скобли́ть, выскáбливать, вы́скоблить, вычищáть, вы́чистить (*писанное*).

Wyskrzybać, выскребать, вы́скоблить.

Wyskubać, *см.* **Wyskubywać**.

Wyskubany, вы́щипанный, вы́дерганный.

Wyskubywać, Wyskubać, выщúпывать, вы́щипать.

Wyskwarzyć, прожáрить, вы́жарить, вы́жечь.

Wysłać, *см.* **Wyścielać**; || *см.* **Wysełać**.

Wysłanie, -nia, *ср.* подстúлка, выстúлка, **Wysłanie posadzki**, выстúлка полóвъ.

Wysłaniec, -ńca, *м.* послáнецъ; || лазýтчикъ, соглядáтай, развѣдчикъ; || *см.* **Wygnaniec**.

Wysłany, пóсланный; || пóстланный.

Wysławiać, Wysławić, прославля́ть, просла́вить, восхваля́ть, восхвали́ть, величáть, возвели́чивать, возвели́чить, превозноси́ть, превознести́. || **Wysławiać się**, слáвиться, прославля́ться; || хвали́ться, чвáниться.

Wysławiacz, -a, *м.* хвали́тель.

Wysławianie, -nia, *ср.* преславлéніе, восхвалéніе.

Wyśledzać, Wyśledzić, изслѣдывать, изслѣдовать, обнарýживать, обнарýжить, изы́скивать, изыскáть, испы́тывать, испытáть, разбирáть, разобрáть, *см.* **Śledzić**.

Wyślepiać, Wyślepić, притупля́ть, притупи́ть зрѣніе, испóртить глазá (*отъ напряженія*).

Wyśliniać, Wyślinić, выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть.

Wyśliznąć się (komu z rąk), вы́скользнуть, ускользнýть, избѣжáть увернýться.

Wysłowiać, Wysłowić, выражáть, вы́разить, изъясня́ть, изъясни́ть (*словáми*).

|| выгова́ривать, вы́говорить, произноси́ть, произнести́. || Wysłowiać się, Wysłowić się, выража́ться, вы́разиться, изъясня́ться, изъясни́ться.

Wysłowienie, -nia, *ср.* выраже́ніе, рече́ніе; || вы́говоръ; || спо́собъ выраже́нія, оборо́тъ ре́чи; || Wysłowienie się, изложе́ніе, объясне́ніе на слова́хъ. Niezdolny do wysłowienia, неспосо́бный объясня́ться.

Wysłowiony, выража́емый слова́ми.

Wysłuchanie, -nia, *ср.* выслу́шиваніе. *Юрид.* Wysłuchanie świadków, допро́съ свиде́телей. Wysłuchanie powtórne, передопро́съ.

Wysłuchany, вы́слушанный.

Wysłuchywać, Wysłuchać, выслу́шивать, вы́слушать. Wysłuchać czyję prośbę, вы́слушать чью-либо про́сьбу. Wysłuchać mszy, отслу́шать (отстоя́ть) всю обе́дню.

Wysługa, -i, *ж.* жа́лованье, пла́та; || *награжде́ніе, возмездіе; || услу́га, услуже́ніе, служе́ніе.

Wysługiwać, Wysłużyć, выслу́живать, вы́служить, прослужи́ть, находи́ться изве́стное вре́мя въ слу́жбѣ; || Wysłużyć sobie co, заслужи́ть, зарабо́тать, снискать. || Wysługiwać się, выслу́живаться, достига́ть чего́-либо слу́жбою; || Wysługiwać się komu, отслу́живаться, возда́ть кому́ за услу́ги, прислу́живаться; || Wysłużyć się, отслужи́ть, доко́нчить слу́жбу.

Wysłużony, заслу́жёный.

Wysmagać, вы́сѣчь, вы́драть, вы́пороть (*плетьми́, ро́згами*).

Wysmarkać, вы́сморкать.

Wysmarować, вы́мазать, сма́зать, намазать, *см.* Smarować. || Wysmarować się, намазаться, вы́тереться ма́зью, обма́заться.

Wysmażać, Wysmażyć, выжа́ривать, вы́жарить; || выпа́ривать, вы́варить, извле́чь, вы́тянуть посре́дствомъ жа́ра, огня́. || Wysmażać się, Wysmażyć się, выжа́риваться, вы́жариться, выва́риваться, вы́вариться; || *надрыва́ться, надса́живаться.

Wyśmiech, -u, *м.* насме́шка.

Wyśmienicie, превосхо́дно, прекра́сно, отли́чно, изря́дно.

Wyśmienitość, -ści, *ж.* превосхо́дство, изря́дство.

Wyśmienity, превосхо́дный, прекра́сный, отли́чный, изря́дный.

Wyśmiewać, Wyśmiać, осме́ивать, осме́ять, поднима́ть, подня́ть на смѣхъ. || Wyśmiewać się (z kogo, z czego), издева́ться, насмѣха́ться (*надъ кѣмъ, надъ чѣмъ*), пересме́ивать (*кого́*), глуми́ться, труни́ть (*надъ кѣмъ*).

Wyśmiewanie, Wyśmianie, -nia, *ср.* осме́ивание, осме́яніе. Wyśmiewanie się, насме́шка, зубоска́льство.

Wysmoktać, высосать. * Wysmoktać (kogo), начмо́каться вдо́воль (*съ кѣмъ*) выцѣловать (*кого́*). || *Высаса́ывать, обира́ть, выма́нивать хи́тростію.

Wysmrodzić, провоня́ть.

Wysmukać, Wysmuknąć, высо́вывать, вы́сунуть, выставля́ть, вы́ставить; || простира́ть, простере́ть, протя́гивать, протяну́ть; || отдѣля́ть, отдѣли́ть; || разгла́живать, разгла́дить. Wysmuknąć ręce, протяну́ть ру́ки. || Wysmuknąć się, наряди́ться, укра́ситься

Wysmukłość, -ści, *ж.* ги́бкость, стро́йность, ста́тность.

Wysmukły, ги́бкій, то́нкій, стро́йный, ста́тный.

Wyśniwać, Wyśnić co, ви́дѣть, уви́дѣть во снѣ что-либо правдоподо́бное; || гре́зить, мечта́ть. || Wyśniwac, Wyśnić komu, предвѣща́ть, предска́зывать во снѣ. || Wyśniwać się, Wyśnić się, сни́ться, присни́ться; || гре́зиться, пригре́зиться.

Wysnowywać, Wysnuwać, Wysnować, Wysnuć, распуска́ть, распусти́ть, раздёргивать, раздёрнуть (*ткань*); || *развива́ть, разви́ть, излага́ть, изложи́ть, изъясня́ть, изъясни́ть; || распу́тывать, распу́тать; || развёртывать, развернуть. || Wysnowywać się, Wysnuwać się, Wysnować się, Wysnuć się, выпу́тываться, вы́путаться, выдёргиваться, вы́дернуться.

Wysoce, высо́ко, возвы́шенно.

Wysoki, высо́кій, возвы́шенный.

Wysoko, высо́ко. Za wysoko, слишкомъ высо́ко. Z wysoka, свысока́.

Wysokomyślność, -ści, *ж.* великоду́шіе; || высокоме́ріе, надме́нность, го́рдость.

Wysokomyślny, великоду́шный; || высокоме́рный, надме́нный, го́рдый.

Wysokopienny, *см.* Las.

Wysokość, -ści, *ж.* высота́, вышина́; || верхъ, верши́на; || возвы́шенность; || *вы́спренность. Wysokość góry, высота́ горы́. Z wysokości góry, съ верши́ны горы́. Na wysokości, въ вышинѣ, въ небеса́хъ. || Jego Wysokość, его́ высо́чество (*титулъ*); || разма́ръ, коли́чество, разме́ръ. Wysokość opłaty, разме́ръ вно́са, сте́пень пла́ты. *Нар.* Do wysokości, соразме́рно. Do wysokości summy, на су́мму.

Wyspa, -y, *ж.* о́стровъ.

Wyspać, Wyspać się, *см.* Wysypiać.

Wyspiarka, -i, *ж.* островита́нка.

Wyspiarz, -a, *м.* островита́нинъ.

Wyspiasty, острови́стый.

Wyśpiegować, *см.* Wyszpiegować.

Wyśpieszyć (co), ускори́ть, съ поспѣшностію изгото́вить, поторопи́ться.

Wyśpiew, -u, *м.* весёлая пѣсня.

Wyśpiewywać, Wyśpiewać, напѣва́ть, пѣть въ полго́лоса. Wyśpiewać, спѣть, пропѣть.

Wyspowiadać, *см.* Spowiadać.

Wysrebrzać, Wysrebrzyć, серебри́ть, вы́серебрить.

Wyssać, *см.* Wysysać.

Wystać, *см.* **Wystawać.**

Wystałość, -ści, *ж.* спѣлость, врѣлость; || отстóй, чистотá отстóенной жúдкости.

Wystały, спѣлый, врѣлый; || отстóенный, очúщенный.

Wystąpienie, -nia, *ср.* пéрвый óпыт, пéрвый шагъ; || *Театр.* дебю́тъ, пéрвый вы́ходъ, вы́ступъ.

Wystarać się, достáть что-либо для себя́, вы́хлопотать, исходáтайствовать.

Wystarczać, Wystarczyć (*Стар.* **Wystatczyć**), доставáть, станáть, хватать, быть достáточну; || **Wystarczyć komu, czém**, сравня́ться (*съ кѣмъ въ чёмъ*), слáдить (*съ кѣмъ, съ чѣмъ*); || **Wystarczać z czego, czém na co**, расхóдовать, выдавáть стóлько, чтóбы доставáло на всё; || **Wystarczać komu czego**, доставля́ть кому́ что́-либо въ достáточномъ колúчествѣ; || *Безл.* **Wystarcza**, достаётъ, достáточно, довóльно. **Nie wystarcza pieniędzy**, не достаётъ, не хватáетъ дéнегъ. **Dano mi na ekspens dwieście rubli, a z tego trzeba było wystarczać na stół, cukier i t. d.** мнѣ дано́ двѣсти рублéй, кото́рыхъ должно́ бы́ло доставáть на столъ, сáхаръ и т. п. **Jeden służący nie wystarczy na tyle osób**, одúнъ слугá не успѣетъ служúть такóму мно́жеству людéй.

Wystawa, -y, *ж.* вы́ставка (*произведéній, искýсствъ, промы́шленности и т. п.*); || пы́шность, блескъ, рóскошь; || *Театр.* обстанóвка на сцéнѣ, постанóвка на сцéну (*пьéсы*); || *Архит.* вы́ступъ, пристрóйка, навѣсъ; || строéніе, пострóйка, возведéніе.

Wystawać, Wystać (*Стар.* **Wystojeć**), выстáивать, выстоять, стоя́ть извѣстное врéмя на назначенномъ мѣстѣ, добывáть дóлгимъ стоя́ніемъ, удéрживаться на своёмъ мѣстѣ; || устоя́ть, вы́держать нападéніе, твёрдо противúться. **Nie wiém, czy przy nim wystać można**, не знáю, мóжно ли удержáться при нёмъ. **Dom ten już i roku nie wystoi**, э́тотъ домъ не простоúтъ и гóду. **Insza wysłużyć, insza wystać**, одно́ дѣло заслужúть, друго́е вы́стоять, т. е. добыть дóлгимъ стоя́ніемъ. **Nie wystoisz nic**, не стой напрáсно, ничегó не полу́чишь; || **Wystawać się, Wystać się**, настáиваться, настоя́ться; || выстáиваться, вы́стояться (*о лóшади*); || созрѣвáть, созрѣть, поспѣвáть, поспѣть (*о плодáхъ*); || *Мед.* назрѣвáть, назрѣть (*о нарывáхъ*); || отстáиваться, отстоя́ться, устáиваться, устоя́ться (*о жúдкостяхъ*); || дѣлаться постоя́ннымъ, остепеня́ться, остепени́ться (*въ нравственномъ смы́слѣ*); *см.* **Wystały**; || **Wystawać się, Wystać, Wystanąć**, возстáть, встать, привстáть, приподня́ться, вы́дти; || развúваться, развѣтвля́ться (*о рѣкѣ*); || выдавáться впередъ, обращáться къ чему́-либо; || отступáться, отступúться, удаля́ться, удали́ться, откáзываться, отказáться. **Wystoisz się pode drzwiami, nim cię wpuszczą**, настоúшься пéредъ дверьмú, пока́ тебя́ впýстятъ. **Koń niech się wystoi po podróży**, лóшадь пусть вы́стоится, отдохнётъ отъ ѣзды. **Owoce ku słońcu wystały**, плоды́ оборотúлись, повернýлись къ сóлнцу. **Ci, którzy wystali z kościoła**, тѣ, кото́рые отступúлись отъ цéркви. **Z urzędu wystał**, оставúлъ слýжбу, отказáлся отъ дóлжности.

Wystawca, -y, *м.* экспонéнтъ; || предъявúтель. **Wystawca wekslu**, векселедáтель, предъявúтель заéмнаго письмá; || строúтель (*здáнія*).

Wystawiać, Wystawić, выставля́ть, вы́ставить; || * подвергáть, подвéргнуть; || представля́ть, предстáвить, воображáть, вообрази́ть, изображáть, изобрази́ть; || *Ком.* выдавáть, вручáть; || предъявля́ть; || строúть, вы́строить, *см.* **Stawiać**; || набирáть (*войскá*). **Wystawić obrazy na widok publiczny**, вы́ставить картúны для пýблики. **Wystawiać na słońce kwiaty**, выставля́ть, выноси́ть на сóлнце цвéты. **Wystawiać na słońce bieliznę**, развéшивать, просýшивать бѣлье́ на сóлнцѣ. **Wystawiać życie na szwank**, подвергáть жúзнь опáсности. **Wystawić komu pożytki z czego**, представля́ть кому́ вы́годы отъ чего́-либо. **Wystawmy sobie, że...**, предстáвимъ *или* вообрази́мъ себѣ́, что... **Wystaw sobie**, предстáвь *или* вообрази́ себѣ́. **Wystawić kwit**, вы́дать квитáнцію. **Wystawić weksel na siebie**, вы́дать вéксель на себя́, на своё úмя. **Wystawić gmach**, пострóить, сооруди́ть здáніе. **Wystawić pomnik**, постáвить, воздви́гнуть пáмятникъ. || **Wystawiać się, Wystawić się**, выставля́ться, вы́ставиться, выдавáться, вы́даться (*впередъ*); || подвергáться, подвéргнуться; || выставля́ть себя́ пéредъ други́ми, выкáзываться; || высóвываться, вы́сунуться. **Wystawić się na śmiech**, подвéргнулся насмéшкѣ. **Nie chlub' się, ani się wystawiaj temi nędznemi mądrostkami twemi**, не чва́нься и не выка́зывай своего́ жáлкаго úмствованія.

Wystawiający, представля́ющій, выставля́ющій. **Wystawiający kaucją**, залогодáтель.

Wystawiciel, -a, *м.* векселедáтель, письмодáтель, даю́щій вéксель.

Wystawienie, -nia, *ср.* выставлéніе, вы́ставка; || построéніе, сооруженіе (*здáнія*). **Wystawienie na przedaż**, вы́ставка товáровъ для продáжи. **Wystawienie na nierząd**, распýтная жúзнь, непотрéбство.

Wystawnie, роскóшно, пы́шно, великолѣ́пно; || наря́дно, изы́сканно.

Wystawność, -ści, *ж.* пы́шность, великолѣ́піе, рóскошь; || наря́дность, изы́сканность; || тщеслáвіе, чвáнство.

Wystawny, пы́шный, великолѣ́пный,

roskóšny; || **narýdny**, **izýskanny**; || **tkaczláwny**, **chwа́nny**; || **wysokó postróony**; || **przygotówany na pokа́z**, **wystа́wowy**.

Wystękać, **wýpłakać**, **wyprósić co** slezа́mi, **wýkanючить**; || **Wystękać się**, **napłа́kаться**, **nakа́хаться**, **nastonа́ться**.

Występ, **-u**, *м.* выступле́ніе, **wýchód**

Występca, **-y**, **Występnik**, **-a**, *м.* **prestу́пникъ**, **vinо́вникъ**.

Występczyna, **Występnica**, **-y**, *ж.* **prestу́пница**, **vinо́вница**.

Występek, **-pku**, *м.* преступле́ніе. **vlodзе́ystwo**; || **prawonaruszénie**, **prostу́pok**; || **porók**.

Występiować, **nałożы́ć** **sztе́mpel**, **kleymо́**.

Występnie, **prestу́pno**, **protywozakónno**; || **porócznie**.

Występność, **-ści**, *ж.* **vinо́wność**, **prestу́pność**.

Występny, **prestу́pny**, **vinо́wny**; || **protywozakónny**; || **poróczny**.

Występować, **Wystąpić**, выступа́ть. **wýstupить**, **wychodы́ть**, **wýdti**; || **pokázywаться**, **pokazа́ться**, **pojawля́ться**, **pojawы́ться**. **Wystąpić z wojska**, **ostа́wить woénnую slу́zbu**. **Woda z brzegów wystąpiła**, **wodа́ wýstupила**, **wýshla** изъ **bereго́w**, **wodа́ przybыва́etъ**, **wozwýshaetsя**. **Wystąpić z kluby**, **z porządku**, **wýdti** изъ **predе́lowъ przilýczia**, **narúшить** **porя́dokъ**. **Wystąpić po raz pierwszy na scenie**, **debytírovать**, въ **pе́rvый** разъ **pojawля́tьsя** на **scénѣ**. **Wystąpić na kazalnicę**, **wzoydtи́ на káedru**.

Występstwo, **-a**, *ср.* преступле́ніе.

Wystosować, **prigotówить**, **sostа́вить**, **prinorowы́ть**; || **skopы́ть**, **sobráть**.

Wystrajać, **Wystroić**, **naryжа́ть**, **naryдíть**, **ukrashа́ть**, **ukра́сить**, **ubира́ть**, **ubра́ть**; || **Wystroić narzędzie muzyczne**, **nastróить** **muzыка́льный instrumе́нтъ**; || **Wystrajać się**, **Wystroić się**, **razryжа́ться**, **razryди́ться**.

Wystraszać, **Wystraszyć**, **raspúгивать**, **raspugа́ть**, **raspugnу́ть**, **razgonя́ть**, **razognа́ть**; || **Wystraszyć co na kim**, **wы́нудить что́-либо** **ugróвами**, **strа́хомъ**.

Wystrugiwać, **Wystrugać**, **wystrúживать**, **wystrа́гивать**, **wы́стружить**, **wы́строгать**; || * **oчища́ть**. **oчи́стить**

Wystrychać, **Wystrychnąć**, **wyrа́внивать**, **wы́ровнять**; || **wыгла́живать**, **wы́гладить**, **лощи́ть**, **налощи́ть**, **полирова́ть**, **wы́полировать**; || **naryжа́ть**, **naryди́ть**, **ubира́ть**, **ubра́ть**; || *Ирон.* **Wystrychnąć kogo na co**, **довести́ кого́ до чего́-либо**, **провести́ кого́**, **удружи́ть кому́**. **Wystrychnąć kogo na dudka**, **одура́чить**, **оста́вить въ дурака́хъ**. ***Wystrychnąć kogo na rogala**, **приста́вить кому́ рога́**; || **Wystrychnąć kogo zkad**, **вы́тѣснить**, **вы́жить**, **прогна́ть**, **спихну́ть**; || **Wystrychnąć**, **ско́ро вы́рости**; || **Wystrychać się**, **Wystrychnąć się**, **разряжа́ться**, **разряди́ться**; || **подверга́ться насме́шкамъ**, **выставля́ть себя́ на смѣхъ**. **Wystrychnąć się na dudka**, **оста́ться въ дурака́хъ**, **съ но́сомъ**; || **вырыва́ться**, **вы́рваться**, **выверга́ться**, **вы́вернуться**.

Wystrzał, **-u**, *м.* **вы́стрѣлъ**; || **залпъ**, **пальба**; || *Хим.* **взрывъ**.

Wystrzałowy, **огнестрѣ́льный**.

Wystrzegać się, **Wystrzedz się**, **остерега́ться**, **остере́чься** (*кого́*, *чего́*) (*Стар.* **Wystrzegać**, **Wystrzedz**, **предостерега́ть**).

Wystrzelać, **Wystrzelić**, **выстрѣ́ливать**, **вы́стрѣлить**; || **выдава́ться**, **выступа́ть**, **торча́ть**, **брызга́ть**, **бить ключёмъ**; || **бы́стро расти́** въ **вышину́** (*о дерёвьяхъ*), **произраста́ть**.

Wystrzępiać, **Wystrzępić**, **распуска́ть**, **раздёргивать** (*ткань*); || **Wystrzępiać się**, **распуска́ться**, **осыпа́ться** (*о ткани*).

Wystrzygać, **Wystrzydz**, **выстрига́ть**, **вы́стричь**, **вырѣ́зывать**, **вы́рѣзать**.

Wystrzykać, **Wystrzyknąć**, **брызга́ть**, **брызну́ть**, **бить ключёмъ**; || **изверга́ть**, **изве́ргнуть**, **выбра́сывать**, **вы́бросить**, **мета́ть**.

Wystudzić, **вы́студить**.

Wystygać, **Wystygnąć**, **сты́нуть**, **остыну́ть**, **простыва́ть**, **простыть**, **холоде́ть**, **охолоде́ть**.

Wysuszać, **Wysuszyć**, **высу́шивать**, **высушить**, **осу́шивать**, **осушить**.

Wysuszanie, **Wysuszenie**, **-nia**, *ср.* **высу́шиваніе**, **проссу́шка**; || **осуше́ніе**, **осу́шка** (*боло́тъ*).

Wysuwać, **Wysunąć**, **высо́вывать**, **вы́сунуть**, **выдвига́ть**, **вы́двинуть**, **выставля́ть**, **вы́ставить нару́жу**; || **Wysuwać się**, **Wysunąć się**, **вырыва́ться**, **вы́рваться**, **выскольза́ть**, **вы́скользнуть** (*изъ ру́къ*); || **вы́бѣга́ть**, **вы́бѣжать**, **дви́нуться** (*толпо́ю*).

Wysuwanie, **-nia**, *ср.* **высо́вываніе**, **вы́двиганіе**.

Wysuwka, **-i**, *ж.* **вадви́жка** (*у дверёй*, *у окно́нницы*); || *Артил.* **прице́лъ** (*на казённикѣ пу́шки*); || **Wysuwki**, *мн.* **подста́вки**, **по́двязи**, **лѣса́** (*при постро́йкѣ высокихъ зда́ній*).

Wyswarzyć, **добы́ть**, **вы́нудить** съ **бра́нью**. || **Wyswarzyć się**, **переста́ть** **bráниться**. **ссо́риться**.

Wyświadczać, **Wyświadczyć**, **свидѣ́тельствовать**, **засвидѣ́тельствовать**, **дока́зывать**, **доказа́ть**; || **ока́зывать**, **оказа́ть**, **изъявля́ть**, **изъяви́ть**; || *Стар.* **присужда́ть**, **присуди́ть къ изгна́нію**, **изгна́ть**, **высыла́ть**; || **Wyświadczać kogo**, **призыва́ть кого́ въ свидѣ́теля**. **Wyświadczyć komu przysługę**, **оказа́ть кому́ услу́гу**.

Wyświadczenie, **-nia**, *ср.* **засвидѣ́тельствованіе**, **заявле́ніе**; || **оказа́ніе**.

Wyświadczony, **оказа́нный**, **заявленный**.

Wyświdrować, **просверли́ть**, **пробура́вить**.

Wyświecać, Wyświecić, поясня́ть, поясни́ть, изъясня́ть, изъясни́ть, объясня́ть, объясни́ть; || обнару́живать, обнару́жить, открыва́ть, откры́ть; || *Стар.* **Wyświecić kogo z miasta,** изгна́ть кого́ изъ го́рода, *см.* **Wyświadczać.**

Wyświęcać, Wyświęcić, посвяща́ть, посвяти́ть, поставля́ть, поста́вить. **Wyswięcić kogo na księdza,** посвяти́ть, поста́вить кого́ въ свяще́нники; || *Стар.* разстрига́ть, лиша́ть свяще́нства. || **Wyświęcić kartę, kolor,** вскрыть ко́зыря (*въ ка́рточной игрѣ*). || **Wyświęcać się, Wyświęcić się,** посвящаться, посвятиться, быть посвящаему.

Wyświęcenie, -nia, *ср.* **посвяще́ніе, ста́вленіе** (*въ свяще́нники*).

Wyświstać, освиста́ть.

Wyswobadzać, Wyswobodzić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить. **Wyswobadzać się, Wyswobodzić się,** освобожда́ться, **освободи́ться, избавля́ться, изба́виться.**

Wyswobodzanie, Wyswobodzenie, -nia, *ср.* освобожде́ніе, **избавле́ніе, отпуще́ніе на во́лю.**

Wyswobodziciel, -a, Wyswobodzca, -y, *м.* **освободи́тель, избави́тель.**

Wyswobodzicielka, -i, *ж.* **освободи́тельница, избави́тельница.**

Wysworować, Wysforować, Wyzworować (psy), *Охот.* развора́ивать, развори́ть, спуска́ть, спусти́ть со сво́ры (*соба́къ*); || * **Wysworować kogo,** вы́тѣснить, вы́жить, прогна́ть. || **Wysworować się na kogo, na co,** напусти́ться, бро́ситься. набро́ситься, напа́сть на кого, на что́.

Wysychać, Wyschnąć, высыха́ть, вы́сохнуть, засыха́ть, засо́хнуть, изсыха́ть, изсо́хнуть; || ча́хнуть, исча́хнуть, худѣ́ть, похудѣ́ть; || изсыка́ть, изсы́кнуть, истоща́ться, истощи́ться.

Wysychanie, -nia, Wyschnięcie, -cia, *ср.* высыха́ніе; || изсыха́ніе, сухо́тка (*о́ргана, чле́на*); || изнуре́ніе, истоще́ніе; || изсыка́ніе (*исто́чника*); || *Хим.* **вывѣ́триваніе, вы́вѣтрелость.**

Wysyłać, *см.* **Wysełać.**

Wysyłacz, -a, *м.* **посы́льщикъ, отправи́тель.**

Wysyłanie, Wysłanie, *см.* **Wysełanie.**

Wysyp, -u, *м.* (ziemi), **Wysypisko, -a,** *ср.* на́сыпь, насыпна́я земля́; || *Горн.* **бутъ.**

Wysypiać, Wyspać, проспа́ть, проспа́ть. **Wyspał wino wczorajsze,** проспа́лъ вчера́шній хмель. || **Wysypiać się, Wyspać się,** высыпа́ться, вы́спаться, проспа́ться.

Wysypisko, -a, *ср.* **дю́на, песча́ный холмъ** (*по берегу мо́ря*); || *см.* **Wysyp.**

Wysypka, -i, *ж. Мед.* **сыпь, высыпа́ніе;** || на́сыпь (*земли́*).

Wysypywać, Wysypać, высыпа́ть, вы́сыпать, посыпа́ть, посы́пать; || **Wysypywać (dół),** засыпа́ть (*я́му*). **Wysypać groblę, устро́ить плоти́ну. Wysypać szaniec,** насыпать валъ; || * разсыпа́ть, разбра́сывать. || **Wysypywać się, Wysypać się,** разсыпа́ться, разсы́паться; || высыпа́ть, выступа́ть нару́жу (*о сыпи*); || * проба́ться, всходи́ть, пока́зываться изъ земли́.

Wysysać, Wyssać, высо́сывать, вы́сосать.

Wyszachrować, вы́барышничать.

Wyszacować, * опоро́чить, осуди́ть, оклевета́ть, осла́вить.

Wyszafować, израсхо́довать, издержа́ть, расточи́ть, промота́ть, истра́тить.

Wyszalbierować, Wyszalbierzyć, вы́мануть, оплесть, оплести́, обману́ть. *Сравн. Русск. Прост.* шалбе́рничать, шалбе́рить проводи́ть вре́мя безъ дѣла, говори́ть пусто́е, болта́ть пустя́ки.

Wyszaleć, перебѣ́ситься, **остепени́ться,** * утихнуть, присмире́ть.

Wyszamotać, расшата́ть; || растормоши́ть, растрепа́ть, растаска́ть; || вы́рвать наси́льно; || вы́воротить.

Wyszarpać, Wyszarpnąć, вы́дергать, вы́дернуть, вы́теребить, растормоши́ть, *см.* **Szarpać.**

Wyszarzać, *см.* **Szarzać.**

Wyszastać, отхлеста́ть (*ро́згою*), вы́толкать, прогна́ть; || вы́мыть, вы́полоскать. || **Wyszastać się,** истощи́ться, изнури́ться; || промота́ться, прокути́ть, разори́ться. *Сравн. Русск. Прост.* ша́стать, ходи́ть съ ше́рохомъ, бѣ́гать съ шу́момъ; || **обива́ть ость у овся́ныхъ зёренъ.**

Wyszczekiotać, вы́болтать, вы́сказать неосторо́жно.

Wyszczegółniać, Wyszczegółnić, подро́бно опи́сывать, излага́ть *или* разска́зывать, входи́ть въ подро́бности.

Wyszczegółnianie, Wyszczegółnienie, -nia, *ср.* подро́бное опи́саніе, исчисле́ніе; || именова́ніе.

Wyszczegółniony, подро́бно опи́санный, подро́бный, обстоя́тельный.

Wyszczekać, ла́ять; || прогна́ть ла́емъ, ла́яніемъ; || **Wyszczekać co na kim,** получи́ть, вы́нудить бра́нью что́-либо у кого́. || **Wyszczekać się,** нала́яться вдо́воль, пола́ять.

Wyszczerbiać, Wyszczerbić, зазу́бривать, зазубри́ть, вы́щербить.

Wyszczerzać, Wyszczerzyć, ска́лить, оска́лить (*зу́бы*), тара́щить, вы́таращить, пу́чить, вы́пучить (*глаза́*), высо́вывать, вы́сунуть (*языкъ*).

Wyszczuć, Wyszczwać, *Охот.* у́ськать, нау́ськивать, натра́вливать, натрави́ть (*соба́къ*).

Wyszczuplić, уменьши́ть, уба́вить; || истощи́ть.

Wyszczykać, Wyszczkać, Wyszczyknąć, Wyszczknąć, обира́ть, шелуши́ть, вы́шелушить, лущи́ть, вы́лущить (*зубы, дерево*); || рвать, срыва́ть собира́ть (*цвѣ-*

mы); || * вылупля́ть, вылупа́ть, вы́лупить, вынима́ть изъ скорлупы́ *или* ко́жи.

Wyszczykanie, Wyszczkanie, -nia, *ср.* обира́ние (*плодо́въ*); || шелуше́ние, лущéние (*бобо́въ, горо́ха*); || срыва́ние, собира́ние (*цвѣто́въ*); || вылупле́ние, выдобыва́ние.

Wyszczyniać, Wyszczynić, высо́вывать, вы́сунуть, выка́зывать, вы́казать.

Wyszczypywać, Wyszczypać, Wyszczypnąć, выщи́пывать, вы́щипать, вы́щипнуть; || * выбира́ть, вы́брать; || вырыва́ть, вы́рвать.

Wyszeptać, вы́болтать, проговори́ться; || прошепта́ть, сказа́ть на́ ухо; || *Прост.* нашепта́ть, наворожи́ть, наколдова́ть. || **Wyszeptać się,** нашепта́ться; || * исхуда́ть, похуде́ть. **Raki bez wody wyszepcą się,** ра́ки безъ воды́ худе́ютъ.

Wyszlakować, Wyślakować, вы́слѣдить, отыска́ть, вы́вѣдать; || *Охот.* напа́сть на слѣды́ (*дичи*).

Wyszlamować, вы́чистить, вы́брать грязь, илъ; || * **Wyszlamować kieszeń,** обобра́ть, очи́стить карма́нъ, *см.* **Szlamować.**

Wyszłapać, вы́топтать; || **Wyszłapić konia,** вы́путать ло́шадь, кото́рая переступи́ла покро́мку.

Wyszlifować, наточи́ть, наостри́ть; || отполирова́ть, вы́шлифовать, *см.* **Szlifować.**

Wysznurować, зашнурова́ть; || разшнурова́ть. || **Wysznurować się,** зашнурова́ться.

Wyszorować, *см.* **Szorować.**

Wyszperać, разыска́ть, развѣдать, провѣдать, разню́хать.

Wyszperacz, -a, *м.* изыска́тель, изслѣдователь.

Wyszperanie, -nia, *ср.* разыска́ние, изслѣдованіе, развѣдка.

Wyszpiegować, вы́вѣдать та́йнымъ о́бразомъ, пронюхать.

Wysztafirować, *см.* **Sztafirować.**

Wysztukować, вы́чинить, зачини́ть запла́тами; || сшить изъ кусо́чковъ.

Wyszturchać, *см.* **Szturchać.**

Wysztychować, *см.* **Sztychować.**

Wyszukany, оты́сканный, на́йденный; || * изы́сканный, утончённый.

Wyszukiwać, Wyszukać, выи́скивать, вы́искать, отыскивать, отыска́ть.

Wyszukiwanie, Wyszukanie, -nia, *ср.* выи́скиваніе, отыскиваніе, по́искъ.

Wyszumieć, перебро́дить; || утиха́ть, присмире́ть; || остепени́ться; || протрезви́ться, вы́трезвиться.

Wyszumować, снять пѣну.

Wyszwarcować, начернить, нафа́бить.

Wyszydzać, Wyszydzić, осмѣ́ивать, осмѣя́ть, поднима́ть, подня́ть на смѣхъ.

Wyszydzenie, -nia, *ср.* осмѣя́ніе.

Wyszynk, -nku, *м.* ро́зничная прода́жа вина́, пите́йная прода́жа, распи́вочная прода́жа пите́й.

Wyszynkować, продава́ть въ ро́зницу (*вино́*), по мелоча́мъ, враздро́бь, вести́ ро́зничную, мелочну́ю прода́жу (*вина́мъ*).

Wyszywać, Wyszyć, вышива́ть, вы́шить.

Wytaczać, Wytoczyć, выка́тывать, вы́катить; || высо́вывать, вы́сунуть; || выводи́ть, вы́вести (*войско*); || выщѣ́живать, вы́щѣдить, сщѣ́живать, сщѣ́дить, выпуска́ть, вы́пустить, слива́ть, слить, прилива́ть, проли́ть (*о жидкостяхъ*); || представля́ть, предста́вить, излага́ть, изложи́ть, развива́ть, разви́ть; || вчина́ть, затѣва́ть, начина́ть; || вытачивать, вы́точить (*на токарномъ станкѣ*); || выва́стривать, вы́вострить, вы́острить, наточи́ть (*на брускѣ*); || проѣда́ть, прота́чивать, проточи́ть (*о червяхъ*). **Wytoczyć działo,** выкатить пу́шку. **Wytoczyć proces,** вчина́ть, начина́ть, заводи́ть тя́жбу. **Wytoczyć rzecz,** изложи́ть дѣло. **Wytoczyć rozmowę o czém,** завести́ о чёмъ рѣчь, разгово́ръ. || **Wytaczać się, Wytoczyć się,** выка́тываться, вы́катиться, выдвига́ться, вы́двинуться; || выщѣ́живаться, вы́щѣдиться, выли́ваться, вы́литься; || завя́зываться, завяза́ться, начина́ться, нача́ться; || вытачиваться, вы́точиться, обта́чиваться, обточи́ться.

Wytarcie, -cia, Wycieranie, -nia, *ср.* вытира́ніе, перетира́ніе, чи́щеніе, очище́ніе.

Wytarczka, -i, *ж.* набѣ́гъ, наше́ствіе, нападе́ніе, вы́лазка, *см.* **Wycieczka.**

Wytargać, Wytargnąć, выдёргивать, вы́дернуть, вырыва́ть, вы́рвать; || вытя́гивать, вы́тянуть, выта́скивать, вы́тащить, извлека́ть, извле́чь. **Wytargać kogo za łeb, za włosy,** оттаска́ть кого́ за́ волосы *или* за волоса́, зада́ть кому́ потасо́вку.

Wytargować, вы́торговать. * **Wytargować co na kim,** съ трудо́мъ что́-либо получи́ть отъ кого́ *или* вы́просить у кого.

Wytarty, истёртый, изно́шенный.

Wytarzać (*Стар.* **Wytarać**), вы́тереть, вы́валять, вы́пачкать, вы́марать. || **Wytarzać się,** вы́тереться, вы́валяться, вы́пачкаться, вы́мараться; * **перева́ливаться** съ бо́ку на́ бокъ.

Wytchnąć, *см.* **Wydychać.**

Wytchnienie, -nia, Wytchnięcie, -cia, *ср.* о́тдыхъ, отдохновéніе, успокоéніе; || *Воен.* стоя́нка, ро́здыхъ.

Wytępiać, Wytępić, притупля́ть, притупи́ть (*острїе*); || истребля́ть, истреби́ть, искорени́ть, искоренять, уничтожа́ть, уничто́жить. || **Wytępiać się, Wytępić się,** притупля́ться, притупи́ться; || истребля́ть, избива́ть другъ дру́га; || уничтожа́ться.

Wyterminować, око́нчить учéнье ремеслу́ у ма́стера, прослужи́ть у ма́стера поло́женный срокъ.

Wytężać, Wytężyć, напряга́ть, напря́чь, натя́гивать, натяну́ть.

Wytężony, напряжённый, натя́нутый.

Wytkać, *см.* Tkać.

Wytknąć, *см.* Wytykać.

Wytknięcie, -cia, *ср.* начерта́ніе, обозначе́ніе; || указа́ніе.

Wytłaczać, Wytłoczyć, дави́ть, выдавливать, вы́давить, выжима́ть, вы́жать; || дави́ть въ тиска́хъ (*виногра́дъ*); || отти́скивать, отти́снуть, отпеча́тывать, отпеча́тать (*кни́гу*).

Wytleć, Wytlić się, истле́ть, погаснуть; || *истреби́ться.

Wytlić, потуши́ть, погаси́ть, заглуши́ть; || *см.* Wytleć.

Wytłoczenie, -nia, *ср.* давле́ніе, тисне́ніе.

Wytłoczyny, -czyn, *мн.* виногра́дный мусту; || вы́жимки, кожура́, изво́дина.

Wytłukać, Wytłuc, выбива́ть, пробива́ть, вы́бить, пробить (*дыру́ въ стѣнѣ*); || толо́чь, истолочь, разбива́ть пестомъ въ ступѣ; || колоти́ть, разбива́ть, разби́ть (*стекла*); || Wytłuc kogo, поколоти́ть, поби́ть, отвала́ть. || *Wytłuc się, съ трудо́мъ вы́дти изъ бѣды́, вы́карабкаться, вы́биться.

Wytłumaczyć, *см.* Tłumaczyć.

Wytoczenie (się), -nia, *ср.* выка́тываніе; || высо́вываніе; || выдвиганіе; || выщёживаніе; || изложе́ніе, разви́тіе; || точе́ніе (*на токарномъ станкѣ*), точе́ніе (*на брускѣ или точи́лѣ*); || вчинáніе, нача́тіе (*тяжбы*). Wytoczenie sprawy, заявле́ніе и́ска, возбужде́ніе дѣла.

Wytoczyć, *см.* Wytaczać.

Wytopnieć, раста́ять, распусти́ться, распла́виться, растопи́ться.

Wytorować (drogę), проложи́ть доро́гу, проторить.

Wytrąbiać, Wytrąbić, *см.* Wytrębować.

Wytracać, Wytracić, истребля́ть, истреби́ть; || избива́ть, изби́ть, *см.* Wytępiać.

Wytransportować, вы́слать, отпра́вить; || препроводи́ть, выпроводить.

Wytransportowanie, -nia, *ср.* вы́сылка, отпра́вка.

Wytrącać, Wytrącić, вышиба́ть, вы́шибить; || вытáлкивать, вы́толкать, вы́толкнуть, выбра́сывать, вы́бросить, вы́кидывать, вы́кинуть. || Wytrącić palec ze stawu, вы́вихнуть па́лецъ; || Wytrącać, Wytrącić co komu, вычита́ть, вы́честь, удéрживать, удержа́ть (*де́ньги при вы́дачѣ*).

Wytrącenie, -nia, *ср.* вы́четъ.

Wytracenie, -nia, *ср.* истребле́ніе, погубле́ніе, искорене́ніе.

Wytraciciel, -a, *м.* истреби́тель, губи́тель.

Wytratować, вы́топтать, смять.

Wytrawiać, Wytrawić, перева́ривать, перевари́ть (*пи́щу*); || *Мед.* вытра́вливать, вы́травить (*ѣдкими веществами*); || стра́вливать, стравúть, дава́ть скоти́нѣ съѣда́ть траву́ на лугу́ *или* хлѣбъ въ по́лѣ; || Wytrawić kogo, истощи́ть, изнури́ть, истреби́ть, искорени́ть. || Wytrawiać się, Wytrawić się, отста́иваться, отстоя́ться, очища́ться, очи́ститься (*о винѣ*); || истоща́ться, истощи́ться, изнури́ться, изнури́ться.

Wytrawiony, Wytrawny, о́пытный, искушённый. || Wytrawne wino, отсто́янное, ста́рое винó.

Wytrębować, Wytrąbić, оглаша́ть, огласи́ть при звукѣ трубъ; || игра́ть на трубѣ, трубúть; || *Wytrąbić kogo zkąd, изгна́ть съ безчéстіемъ, съ позóромъ; || совыва́ть соба́къ охо́тничьимъ рогомъ.

Wytropić, *Охот.* напа́сть на слѣды́ (*звѣря*).

Wytruć, перетрави́ть, отрави́ть мно́гихъ.

Wytrwać, упóрствовать, быть настóйчивымъ, стоя́ть твёрдо, пребыва́ть, остава́ться; || вы́терпѣть, вы́держать, устоя́ть.

Wytrwale, твёрдо, непоколебúмо, постоя́нно; || настóйчиво, упóрно.

Wytrwałość, -ści, *ж.* стóйкость, твёрдость, увéренность, постоя́нство, настóйчивость.

Wytrwały, стóйкій, твердый, увéренный, постоя́нный, настóйчивый.

Wytrych, -a, *м.* отмы́чка; || *Бот.* испáнскія пѣту́шьи голóвки.

Wytrykus, -a, *м.* церкóвный ста́роста, кти́торъ.

Wytrykustwo, -a, *ср.* зва́ніе церкóвнаго ста́росты, кти́торство.

Wytrysk, -u, *м.* брызганіе; || исто́чникъ, родни́къ, ключъ; || водомётъ.

Wytryskiwać, Wytryskać, бить ключéмъ, выска́кивать, стреми́ться, выбрызгивать, струи́ться; || Wytryskać z czego, проистека́ть; || Wytryskać co, проливáть, изливáть.

Wytrząsać, Wytrząsnąć, Wytrząść, вытря́хивать, вытряха́ть, вытря́сывать, вытрясáть, вы́трясти, вы́трясть. *Wytrząść z rękawa, сдѣлать что-либо безъ малѣйшаго труда́; || *Wytrząsać kieliszki, опора́живать рю́мки, выпива́ть до послѣдней ка́пли.

Wytrząski, -ków, *мн.* вы́сѣвки. Wytrząski ze snopów, зёрна вы́валившіяся изъ снопóвъ.

Wytrzebić, расчища́ть, расчи́стить; || охолости́ть, оскопи́ть.

Wytrzebienie, -nia, *ср.* оскопле́ніе.

Wytrzeć, *см.* Wycierać.

Wytrzepać, выбива́ть, вы́бить, выкола́чивать, выколотить (*пыль изъ плáтья*); || *Wytrzepać kogo, отвали́ть, отколоти́ть, отдýть, вы́сѣчь. Wytrzepać pyski, надава́ть пощёчинъ.

Wytrzeszcz, Wytrzyszcz, Wytrzyszczak, -a, *м.* пучеглáзый, имéющій глаза́ на

вы́катъ; || *Охот.* за́яцъ; || *Бот.* родъ ма́ка.

Wytrzeszczać, Wytrzeszczyć, тара́щить, вы́таращить, выпу́чивать, вы́пучить, выпя́ливать, вы́пялить.

Wytrzeźwiać, Wytrzeźwić, отрезвля́ть, отрезви́ть, вытре́звливать, вы́трезвить. || **Wytrzeźwiać się, Wytrzeźwić się,** вытре́звливаться, вы́трезвиться, протрезвиться.

Wytrzymałość, -ści, *ж.* постоя́нство, твёрдость, воздержность, терпѣли́вость.

Wytrzymały, терпѣли́вый, твёрдый, постоя́нный, воздержный.

Wytrzymywać, Wytrzymać, выде́рживать, вы́держать, переноси́ть, перенести́, вытерпли́вать, вытерпѣть. **Wytrzymywać majętność,** содержа́ть имѣ́ніе. **Długo wytrzymać na jednem miejscu,** до́лго оста́ться на одно́мъ мѣ́стѣ. **Z nim niepodobna wytrzymać,** съ нимъ нельзя́ уживаться. **Wytrzymać wiele nieszczęść,** перенести́ мно́го бѣ́дствій.

Wytuczyć, откорми́ть, раскорми́ть, утучни́ть.

Wytupić, протопта́ть, вы́топтать.

Wytwarzać, Wytworzyć, хитри́ть, мудри́ть, выду́мывать, вы́думать, приведе́нчать.

Wytwór, -oru, *м.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || тщесла́віе, чва́нство; || образе́цъ иску́сства, образцо́вое произведеніе, чу́до, верхъ иску́сства, изя́щество.

Wytwornie, изы́сканно, пы́шно, роскошно; || изя́щно, образцо́во.

Wytworniś, -sia, *м.* щеголь.

Wytworność, -ści, *ж.* изы́сканность, пы́шность, ро́скошь; || утончённость, изя́щество, изя́щность, превосхо́дство.

Wytworny, изы́сканный, пы́шный, роскошный; || утончённый, изя́щный.

Wytychać, Wytchnąć, *см.* **Wydychać;** || **Wytychać się,** выдыха́ться, теря́ть кре́пость, за́пахъ, *см.* **Wywietrzeć.**

Wytycz, -y, *ж.* десяти́на, деся́тая часть (*налога съ дохода*), хлѣ́бный обро́къ, хлѣ́бная по́дать.

Wytyczna, -ej, *ж.* **Wytyczne, -ego,** *ср* десяти́на, деся́тая до́ля дава́емая съ коне́ць.

Wytycznik, Wytykacz, Wytykowaik, -a, *м.* десяти́нникъ, со́бщикъ десяти́ны, хлѣ́бной по́дати.

Wytyczny, Wyteczny назна́ченный вѣ́хами; || разграни́ченный.

Wytyk, Wytycz, Wytecz, -u, *м. Бот.* наколѣ́нный грибъ, наколѣ́нница (*у ло́шади*).

Wytykać, Wytknąć, высо́вывать, вы́сунуть, проти́гивать, протяну́ть, выставля́ть, вы́ставить; || втыка́ть, воткну́ть, вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить, || разставля́ть вѣ́хи; || ука́зывать, проказа́ть путь; || ука́зывать, указа́ть; || *упрека́ть, упрекну́ть.* **Wytykać dziesięcinę,** собира́ть десяти́ну, облага́ть десяти́ною. **Palcami kogo wytykać,** ука́зывать на кого́ па́льцами. **Wytykać błędy,** ука́зывать на заблужде́нія, облича́ть заблужде́нія. **Wytykać komu błędy,** упрека́ть кого́ въ погрѣ́шностяхъ.

Wytynkować, *см.* **Tynkować.**

Wyuczać, Wyuczyć, вы́учивать, вы́учить, обуча́ть, обучи́ть, изуча́ть, изучи́ть.

Wyuczony, вы́ученный, изучённый, наученный.

Wyuzdać, разнузда́ть. = **Wyuzdać się,** разнузда́ться; || * своево́льничать, самово́льничать, распу́тствовать.

Wyuzdanie, -nia, *ср.* **Wyuzdaność, -ści,** *ж.* разну́зданность, необу́зданность, распу́тство, невоздержность, своево́льство.

Wyuzdany, необу́зданный, распу́тный, невоздержный, своевольный.

Wywabiać, Wywabić (kogo), выма́нивать, вы́манить; || выводи́ть, вы́вести (*пя́тна*).

Wywabianie, Wywabienie, -nia, *ср.* выма́нываніе, подма́нываніе; || вы́водка пя́тенъ.

Wywąchać, пронюхать, развѣ́дать та́йнымъ о́бразомъ.

Wywalać, Wywalić, выва́ливать, вы́валить; || выпя́чивать, вы́пятить, выпя́ливать, вы́пялить; || **Wywalić kogo,** отвала́ть, отколоти́ть; || опроки́дывать, опроки́нуть. || **Wywalać się. Wywalić się,** обруша́ться, обру́шиться, опроки́дываться, опроки́нуться, развали́ваться, развали́ться; || ри́нуться, нахли́нуть (*толпо́ю*).

Wywaporować, вы́дохнуться, испа́риться.

Wywar, -u, *м.* выва́риваніе, вы́варка, отва́ръ; || гу́ща.

Wywarcie, -cia, *ср.* выпуще́ніе (*на свобо́ду*); || изліяніе, изверже́ніе; || *вліяніе.

Wywarzać, Wywarzyć, выва́ривать, вы́варить.

Wywarzyny, -rzyn, *мн.* отва́ръ, взваръ.

Wyważać, Wyważyć, выворачивать, вы́воротить, вытаскивать, вы́тащить, выдвига́ть, вы́двинуть, поднима́ть, подня́ть; || вырыва́ть, вы́рвать, исторга́ть, исто́ргнуть; || * заключа́ть, заключи́ть, де́лать вы́водъ; || взвѣ́шивать, взвѣ́сить. **Drągiem co wyważyć,** подня́ть что́-либо рычага́мъ. **Wyważyć kamień z ziemi,** вы́воротить ка́мень изъ земли́. **Wyważyć kotwicę,** подня́ть я́корь.

Wywczas, -u, *м.* о́тдыхъ, отдохновѣ́ніе; || сонъ.

Wywczasować się, отдохну́ть, успоко́иться.

Wywdzięczać, Wywdzięczyć, Wywdzięczać się, Wywdzięczyć się, благодѣ́рствовать, благодари́ть, отблагодари́ть, быть благода́рну, признательну.

Wywecować, вы́точить, вы́вострить.

Wywędrować, выселиться, переселиться, выдти (*на чужбину*).

Wywiać *см.* Wywiewać.

Wywiad, -u, *м.* **Wywiady, -ów,** *мн. Воен.* развѣдка, рекогносцировка, пóискъ; || разузнаваніе, разслѣдованіе, выспрашиваніе, подсматриваніе.

Wywiadywać się, Wywiadować się(*Стар.* **Wywiedować się**), **Wywiadać się** (*Стар.* **Wywiedać się**), **Wywiedzieć się**, освѣдомляться, освѣдомиться, допытываться, допытáться, доискиваться, доискаться, допрáшиваться, допросúться, развѣдывать, развѣдать, вывѣдывать, вывѣдать.

Wywiadywanie się, -nia się, *ср.* развѣдываніе, распрóсъ, дознàніе.

Wywiązać, Wywiązywać, *см.* **Wywięzywać.**

Wywić, *см.* Wywijać.

Wywichnąć, вывихнуть.

Wywiedzieć się, *см.* Wywiadywać się.

Wywiedziny, -in, *мн. см.* Wywiad.

Wywielga, Wywilga, Wilga, -i, *ж. Зоол.* иволга (*птица*).

Wywierać Wywrzeć, выкипáть выкипѣть; || изливáть, излúть, извергáть, извéргнуть; || выкидывать, выкинуть, выбрáсывать, выбросить; || *производúть, оказáть влíяніе (*на кого*), влíять, подѣйствовать (*на что*). **Wywierać płomień** извергáть плáмя. **Wywrzeć na kogo całą swą siłę**, употребúть прóтивъ кого всю свою сúлу. **Wywierać wpływ na kogo**, производить, имѣть на когó влíяніе; || **Wywierać się**, изливáться, извергáться, выбрáсываться, вырывáться.

Wywiercać, Wywiercić, Wywiercieć, Wywiertywać, вывёртывать, вывертѣть, провёртывать, провертѣть, сверлить, просверлить; || ***Wywiercieć się**, вывернуться, выпутаться, отдѣлаться, ускользнуть.

Wywiercenie, -nia, *ср.* вывéрчиваніе, сверлéніе; || сверлина, сквáжина сдѣланная сверлóмъ. *Горн.* **Wywiercenie dziury** буровáя сквáжина.

Wywieść, *см.* Wywodzić.

Wywieszać, Wywiesić, вывѣшивать, вывѣсясь.

Wywietrzeć, выдохнуться, вывѣтриться *см.* Wietrzeć.

Wywiew, -u, *м.* **Wywiewa, -y,** *ж.* вѣяніе, движéніе вóздуха; || снѣжная глыба, сугрóбъ нанесéнный вѣтромъ *или* кучка нанóснаго песку; || **Wywiewki, -ek,** *мн.* вывѣвки, всхá, мякина, *или* соръ, вывѣянный изъ зéренъ.

Wywiewać, **Wywiać**, вывѣвáть, вывѣять, вывѣвать молочёный хлѣбъ и другія зерна отъ полвы, сóра и пыли, посрéдствомъ вѣянія или пересыпки; || вывѣтривать, вывѣтрить, провѣтрить.

Wywieźć, *см.* Wywozić.

Wywięzić, освободúть, выпустить изъ тюрьмы, изъ заточéнія; || **Wywięzić się** освободúться, выдти изъ тюрьмы; || *выпутаться, вывернуться.

Wywięznąć, Wywiąznąć, освободúться, выпутаться ; || выкарабкаться, отдѣлаться. **Wywięznąć z błota**, выкарабкаться изъ грязú. **Wywięznąć z czego**, вывѣрнуться (*изъ бѣды*), избáвиться (*отъ бѣды*).

Wywięzywać, Wywiązywać, Wywiązać, развязывать, развязáть, распускáть, распустúть, распýтывать, распýтать; || *разрѣшáть, разрѣшúть; || выводúть, вывесть изъ трýднаго положéнія; || *толковáть, растолковáть (*сонъ*); || освобождáть, освободúть, увольнять, увóлить; || вязàть, связàть(*сѣть*); || **Wywięzywać się, Wywiązywać się, Wywiązać się** развязываться, развязáться, распýтываться, распýтаться; || распускаться, распустúться (*о цвѣткѣ*); || * освобождáться, освободúться (*отъ чего*), развязываться, развязáться(*съ кѣмъ съ чѣмъ*), отвязываться, отвязàться (*отъ кого отъ чего*), выпýтываться, выпутаться (*изъ чего*); || *происходúть, произойдти, возникàть, возникнуть, явствовать, обнарýживаться, обнарýжиться, открывáться, открыться; || * исполнять, испóлнить обязанность. **Kwiatek dopiero się wywiązał**, цвѣтóкъ тóлько что распустился. **Co się z tego wywiąże?** чтó-изъ ѣтого произойдѣтъ, послѣдуетъ? **Obaczymy, jak się z tego wywiąże**, посмóтримъ, какъ онъ выпутается изъ ѣтого? **Wywiązał się z wdzięczności**, онъ доказалъ свою благодáрность признáтельность. **Teraz się rzecz wywiązuje**, тепéрь дѣло обнарýживается. **Z tego się wywiązuje że...** изъ ѣтого слѣдуетъ, окàзывается, что...

Wywijać, Wywinąć, Wywić, развивáть, развить. разворáчивать, развёртывать, развернýть. ***Wywinąć co z czego**, выводить однó изъ другáго.* **Wywinąć tańca**, протанцовáть, пуститься въ плясъ. **Wywijać rękami**, размáхивать рукáми. **Wywinąć rękę z stawu**, вывихнуть рýку. ***Wywinąć kominka**, улепетнýть, дать тягу. **Wywijać na koniu**, разъѣзжàть, гарцовать на конѣ; || **Wywijać się Wywinąć się, Wywić się**, развёртываться, развернýться, развиваться, развиться, выпýтываться, выпутаться; || распускаться, распуститься; || развязываться, развязаться; || выходить, выдти изъ трýднаго положéнія, вывёртываться, вывернуться; || извиваться; || вертѣться, плясать, кружиться; || **Choroba się wywinęła**, болѣзнь обнарýжилась, развилась. **Rzeka przez pole wywija się**, рѣка извивается вдоль пóля.

Wywikłać, развить. разсучить, расплéсть, распýтать; || ***Wywikłać się** (z czego), выпýтываться, выпутаться, вывёртываться, вывернуться, выкарабкаться.

Wywilga, -i, *ж. см.* **Wilga.**

Wywindować, *см.* **Windować.**

Wywłaszczać, отчуждáть, лишáть собственности; || **Wywłaszczać się,** лишáться собственности.

Wywłaszczenie, -nia, *ср.* отчуждéние, лишéние, отнáтие собственности.

Wywłaszczony, лишённый собственности; || *Юрид.* **отходящий** изъ частнаго владéния.

Wywlekać, Wywłóczyć, Wywlec, Wywłaczać, вытáскивать, вытащить, перетáскивать, перетащить, выноси́ть, вы́нести. вывлекáть, вы́влечь, извлекáть, извлéчь; || похищáть, похи́тить, расхищáть, расхи́тить.

Wywnętrzać, Wywnętrzyć, потроши́ть, вы́потрошить (*рыбу*); || опоражнивать, опорожни́ть; * опустошáть, опустоши́ть; || **Wywnętrzać z siebie,** изверга́ть, производи́ть; || * изливáть, открывáть (*сéрдце, дýшу*); || **Wywnętrzać się, Wywnętrzyć się,** выходи́ть нарýжу; || * открывáться, откры́ться, изливаться. изли́ться (*о чувствахъ*), облегчи́ть свою́ дýшу, своё сéрдце; || **натýживаться, си́литься,** истощáться.

Wywód, -odu, *м.* исхóдъ, вы́водъ; || **Księgi wywodu,** Исхóдъ (*Моисéева книга*); || происхождéние, произведéние; || *Юрид.* **Wywód rodu,** доказáтельство закóнности рождéния, *см.* **Rodowód;** || подрóбное исчислéние, изложéние, развúтие, доказáтельство, дóводъ: || *Юрид.* показáние, || **Wywód spraw,** порядокъ дѣлъ; || **Wywód szlachectwa,** доказáтельство на дворя́нство, шляхéтство; || *Юрид.* **Wywód słowny,** протоко́лъ, допро́съ, допро́сный протоко́лъ. **Wywód indagacyjny,** выслýшиваніе свидѣтелей; || *Церк.* **Wywód, Wywódziny, -dzin,** *мн.* взя́тие молúтвы (*послѣ родóвъ*).

Wywodnie, доказáтельно, убѣди́тельно. нагля́дно.

Wywodny, доказáтельный, убѣди́тельный, нагля́дный.

Wywodzić, Wywieść, *см.* **Wyprowadzać;** || *Грам.* производи́ть (*о словáхъ*); || выводи́ть (*слѣдствіе*); || изъясня́ть, излагáть подрóбно, развивáть, докáзывать; || **Wywodzić położnicę,** сопровождáть жéнщину въ цéрковь для взя́тія молúтвы пóслѣ родóвъ. || * **Wywieść kogo w pole,** обману́ть, провести́ кого́; || **Wywodzić świadki,** представля́ть свидѣтелей; || **Wywodzić się, Wywieść się (z czego),** доказывать (*что́*), представля́ть доказáтельства, дóводы, утверждáть; || оправдываться, оправдáться, объясня́ться, объясни́ться.

Wywodziny, *см.* **Wywód;** || **перенесéние,** перемѣщéние.

Wywojować, завоева́ть.

Wywołanie, -nia, *ср.* вы́возъ, вызывáние. **Wywołanie z kraju,** изгнáние, ссы́лка.

Wywoływać, Wywołać, вызывáть, вы́звать, призывáть, призвáть; || **Wywołać do wyższego sądu,** взять, подáть апелля́цію; || * **причини́ть, причини́ть, производи́ть, произвести́, произвéсть;** || **осуждáть на изгнáние, въ ссы́лку.**

Wywoływacz, -a, *м.* **глашáтай, провозвѣ́стникъ.**

Wywoływanie, -nia, *ср.* **вызывáние, вы́зовъ. призывъ.**

Wywóz, -ozu, *м.* **вы́возъ.**

Wywożenie, Wywiezienie, -nia, *ср.* **вы́везéние, перевезéние, перевóзка. вы́возка.**

Wywozić, Wywieźć, вывозúть, вы́везти, вы́везть.

Wywozowy, вы́возный, транспóртный. **Opłata wywozowa,** вы́возная пóшлина.

Wywracać, Wywrócić, опроки́дывать, опроки́нуть, ниспровéргать, ниспровéргнуть, повали́ть, разстрóивать, разстро́ить; || перепýтывать, перепýтать, перевёртывать, перевернýть вверхъ днóмъ, приводи́ть, привести́ въ безпоря́докъ; || вывáливить, вы́валить; || выворáчивать, вы́воротить. **Wywrócić stół,** опроки́нуть, повали́ть столъ. **Furman dwa razy nas wywrócił,** извóщикъ два рáза вы́валилъ, опроки́нулъ насъ. **Wiatr największe drzewa wywraca,** вѣтеръ опроки́дываетъ сáмыя большíя дерéвья. **Wywracać oczy,** поворáчивать глазáми. **Wywracać czyje słowa,** толковáть преврáтно, искажáть чьй-либо словá, придавáть преврáтный смыслъ чьúмъ-либо словáмъ; ***Wywracać koziełki,** кувы́ркаться.

Wywracanie, Wywrócenie, -nia, *ср.* опроки́дываніе, ниспровéржéніе, разрушéніе, потрясéніе; || опровéржéніе.

Wywrócicіel, -a, *м.* разрушúтель, нарушúтель.

Wywrot, Wywrót, -u, *м.* переворóтъ, поворóтъ; || оборóтъ (*листá бумáги*); || изнáнка (*матéріи*); || * увёртка, улóвка, изворóтъ. **Na wywrót,** наизнáнку, навы́воротъ.

Wywrotny, преврáтный, **вертлúвый,** увёртливый.

Wywróżyć, предсказáть.

Wywrzeć, *см.* **Wywierać.**

Wywrzeszczeć, прокричáть. **Wywrzeszczeć co na kim,** крúкомъ достáть что́-либо у кого́; || **Wywrzeczczeć się,** накричáться.

Wywyższać, Wywyższyć, возвышáть, возвы́сить, возвели́чивать, восвели́чить; || повышáть, повы́сить.

Wywyższanie, Wywyższenie, -nia, *ср.* возвышéніе, повышéніе, возношéніе, возвели́ченie, превознесéніе.

Wywzajemniać się, Wywzajemnić się, отплáчивать, воздавáть рáвнымъ за рáвное, услýгою за услýгу, быть признáтельнымъ, благодáрнымъ.

Wywzajemnienie się, -nia się. *ср.* **взаúмная** услýга.

Wyz, -a, *м.* бѣлу́га (*рыба*).

Wyż, сокращ. вм. **Wyżéj, вы́ше** (*см.* **Wysoko**). **Wyż wymieniony, wyrażony, вы́ше упомя́нутый.**

Wyżąć, *см.* **Wyżynać.**

Wyżądlić, вы́нуть жа́ло, лиши́ть жа́ла, притупи́ть жа́ло.

Wyżałować, Wyżałować się, жалѣ́ть, сожалѣ́ть, скорбѣ́ть.

Wyzdrowić (kogo), вы́лѣчить, изцѣли́ть.

Wyzdrowieć, вы́здоровѣть, излѣ́читься, вы́лѣчиться.

Wyzdrowienie, -nia, *ср.* **выздоровле́ніе.**

Wyzdychać, передо́хнуть, вы́мереть.

Wyżdżąć, Wyżdżymać, *см.* **Wyżymać.**

Wyżebrać, вы́просить Христа́ ра́ди, вы́молить.

Wyżebrany, вы́прошенный ни́щинскимъ о́бразомъ, Христа́ ра́ди.

Wyżegać, Wyżedz, вы́жигать, вы́жечь.

Wyżéj, вы́ше. Co raz wyżéj, вы́ше и вы́ше, ка́ждый разъ вы́ше.

Wyżeł, -żła, *м.* **лега́вая соба́ка; || *прола́зъ, хитре́цъ, шпіо́нъ.**

Wyżerać, Wyżreć, пожира́ть, пожра́ть, сожира́ть, сожра́ть.

Wyziębić, вы́студить, вы́холодить, простуди́ть, прохоло́дить.

Wyziębnąć, похолоде́ть, осты́нуть, просты́ть.

Wyzierać, Wyjrzeć, выгля́дывать, вы́глянуть, высма́тривать, вы́смотрѣть, подсма́тривать, подсмотрѣть.

Wyziew, -u, *м.* **испаре́ніе, испуска́ніе паровъ; || выдыха́ніе** (*воздуха*); || *Мед.* **выдѣле́ніе; || паръ.**

Wyziewać, Wyzionąć, испуска́ть, испусти́ть, извергать, извергнуть; || испаря́ть, издава́ть. Wyzionąć ducha, испусти́ть духъ, умере́ть. Kwiaty te przyjemną woń wyziewają, э́ти цвѣты́ испуска́ютъ прія́тный за́пахъ.

Wyzimować, провимова́ть.

Wyzina, -y, *ж.* **бѣлу́жина, часть и́ли звѣно́ бѣлу́ги** (*рыбы*). **Wyzina słona, на́сланка.**

Wyzłacać, Wyzłocić, вызола́чивать, вы́золотить.

Wyzłacany, вы́золоченный.

Wyżlica, -y, *ж.* **лега́вая соба́ка (су́ка).**

Wyżlin, -a, *м.* **Wyżlina, -y,** *ж.* **голова́ како́го-либо зве́ря безъ ко́жи и безъ мя́са; || *Бот.* жабре́й** (*родъ кустарника*).

Wyżłobiać, Wyżłobić, выдо́лбливать, вы́долбить, выпа́живать, вы́пазить.

Wyżłorać, вылока́ть.

Wyznać, *см.* **Wyznawać.**

Wyznaczać, Wyznaczyć, назнача́ть, назна́чить, опредѣля́ть, опредѣли́ть.

Wyznanie, -nia, *ср.* **призна́ніе, созна́ніе; || исповѣда́ніе, вѣроисповѣда́ніе, рели́гія; || объявле́ніе; || *Юрид.* показа́ніе.**

Wyznawać, Wyznać, признава́ться, призна́ться, сознава́ться, созна́ться; || исповѣ́довать, исповѣда́ть, признава́ть гла́сно, вѣровать. || Wyznawać się, призна́ться, сознава́ться.

Wyznawanie, *см.* **Wyznanie.**

Wyznawca, -y, *м.* **исповѣ́дникъ. и́стинный христіани́нъ, исповѣ́дывающій Бо́га.**

Wyżnik, -a, *м.* **кра́ля, да́ма** (*въ картахъ*).

Wyzobać, вы́клевать, склева́ть.

Wyżonąć, вы́гнать, *см.* **Wygnać.**

Wyżrzeć, *см.* **Wyglądać, Wyzierać; || *см.* Wyżerać.**

Wyższość, -ści, *ж.* **возвы́шенность, высо́кость; || превосхо́дство, преиму́щество.**

Wyższy, вы́сшій, *сравн. степ. см.* **Wysoki.**

Wyzuć, *см.* **Wyzuwać.**

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, *ср.* **совлека́ніе, снима́ніе; || сдира́ніе, обдира́ніе; || лише́ніе, обнаже́ніе; || Wyzuwanie się, лише́ніе себя́ чего́-либо, высвобожде́ніе.**

Wyzucie, -cia, Wyzuwanie, -nia, Wyzucie się, -cia się, *ср* **лише́ніе, недоста́токъ Wyzucie (się) ze wszystkiego, соверше́нное отрече́ніе отъ всего́.**

Wyzuty, лишённый, лиши́вшійся чего́-либо. Wyzuty z majątku, лиши́вшійся и́мѣнія.

Wyzuwać, Wyzuć, разува́ть, разу́ть, снимать, снять. скида́ть, ски́нуть (*обувь съ ногъ*); || **лиша́ть, лиши́ть, отнима́ть, отня́ть. Wyzuć kogo z majątku, лиши́ть кого́ и́мѣнія. отня́ть у кого́ и́мѣніе. || Wyzuwać się, Wyzuć się (z czego), ски́дывать, сбра́сывать съ себя́, раздѣва́ться; || освобожда́ться, освободи́ться** (*отъ предразсу́дковъ*), **отка́зываться, отказа́ться** (*отъ чего́*). **слага́ть съ себя́** (*что́*); || **лиша́ть, лиши́ть себя́** (*чего́*), **уступа́ть, уступи́ть** (*имѣ́ніе*).

Wyzwać, *см.* **Wyzywać.**

Wyzwalać, Wyzwolić, освобожда́ть, освободи́ть, избавля́ть, изба́вить, увольня́ть, уво́лить. Wyzwolić syna, объяви́ть сы́на совершеннолѣ́тнимъ. Wyzwolić chłopca, объяви́ть ма́льчика око́нчившимъ учёніе (*ремеслу́*).

Wyzwalanie, Wyzwolenie, -nia, *ср.* **освобожде́ніе, избавле́ніе.**

Wyzwanie, -nia, *ср.* **воззва́ніе, провозглаше́ніе; || вы́зовъ, приглаше́ніе.**

Wyzwolony, освобождённый, изба́вленный, уво́ленный; || Wyzwolony z niewoli, освобождённый отъ ра́бства, изъ пле́на; || *Юрид.* освобождённый изъ подъ вла́сти (*отца, опекуна*), **объя́вленный совершеннолѣ́тнимъ; || отпу́щенный на во́лю; || Wyzwolony czeladnik, towarzysz rzemieślniczy, подмасте́рье сдѣлавшійся ма́стеромъ; || Sztuki wyzwolone, свобо́дныя и́скусства.**

Wyżyć, *см.* **Wyżywać.**

Wyżyłować, очи́стить отъ жилъ (*мя́со*).

Wyżymać, Wyżąć, выжима́ть, вы́жать.

Wyżymki, -ów, *мн.* **вы́жимки.**

Wyżyna, -y, *ж.* **вышина́, высота́, возвы́шенность, верху́шка, холмъ.**

Wyżynać, Wyżąć, жать, сжать, пожинáть, рожáть.

Wyżynki, -ek, *мн.* прижúнъ, снáтіе съ корня хлѣба, сжáтіе.

Wyzywać, Wyzwać, вызывáть, вы́звать, призывáть, призвáть, клúкать, клúкнуть. **Wyzwać kogo do siebie,** призвáть, пригласúть кого къ себѣ. **Wyzywać na rękę, na pojedynek, w szranki,** вызывáть на поединóкъ, на дуэль. **Wyzywać nieprzyjaciela do bitwy,** вызывáть врагá на бой.

Wyżywać, Wyżyć, изживáть, изжúть, проживáть, прожúть. * **Wyżył tabakę,** вы́нюхалъ весь табакъ.

Wyzywacz, -a, Wyzywający, -ego, *м.* зачúнщикъ.

Wyzywanie, Wyzwanie, -nia, *ср.* вызывáніе, вы́зовъ.

Wyżywiać, Wyżywić, кормúть, прокормúть, прокáрмливать, прокормúть, питáть, пропúтывать; || содержáть, поддéрживать.

Wyżywienie, -nia, *ср.* прокормлéніе, пропитáніе, содержáніе.

Wzad, назáдъ.

Wzajem, Nawzajem, Wzajemnie, взаúмно. **Kochać się nawzajem,** взаúмно любúть другъ дрýга. **Szukać się nawzajem,** искáть другъ дрýга.

Wzajemność, -ści, *ж.* взаúмность.

Wzajemny, взаимный, обоюдный; || *Юрид.* взаúмно обязýющій.

Wzamian, въ обмѣнъ, наобмѣнъ; || вмѣсто (*чего́*).

Wzbiegać, Wzbiedz, Wzbieżeć, Wzbiegnąć, взбѣгáть, взбѣжáть (*наве́рхъ, на го́ру*); || *выростáть. **Ziarno wzbiegło ku górze,** зернó пустúло ростóк, взошлó.

Wzbierać, Wezbrać (*Стар.* **Wzbrać**), вздувáть, вздуть, отдувáть, отдýть, отколотúть, отвалúть, сѣчь, высѣчь; || прибывáть, прибавлúться, увеличúваться, разливáться, разлúться (*о водѣ*). || *Стар.* **Wzbierać się,** собирáться (*въ дорóгу*).

Wzbieranie, Wezbranie, -nia, *ср.* вздувáніе, побóи; || прúбыль, разлúвъ (*воды́*). **Wzbieranie morza,** *см.* **Przypływ;** || *Стар.* **Wzbieranie się,** сбóры (*въ дорóгу*).

Wzbijać, Wzbić, взбивáть, взбúть; || возвышáть, возвы́сить, возноси́ть, вознести́, приподнимáть, приподня́ть, расправля́ть, распрáвить; || стонáть, собирáть въ кýчу. **Wzbić w bogactwa,** сдѣлать богáтымъ, обогатúть. **Wzbić w dumę,** внушúть гóрдость. **Wzbić lud,** подбúть, возмутúть народъ. **Myśli tylko, jakby wzbić swą władzę do góry,** онъ дýмаетъ тóлько о томъ, какъ бы усúлить свою́ власть. || **Wzbijać się, Wzbić się,** взбúваться, взбúться, взлетáть, взлетѣть, парúть, подниматься, подня́ться; || возвышáться, возвы́ситься, возноси́ться, вознести́сь; || собирáться, собрáться поспѣшно. **Orzeł wzbił się pod chmury,** орёлъ взбúлся подъ облокá. **Zboże do góry się wzbiło,** рожь поднялáсь, высокó вы́росла. ***Wzbija się na pana,** онъ дѣлается большúмъ бáриномъ. **Wzbić się w dumę,** сдѣлаться гóрдымъ, возгордúться.

Wzbiór, -oru, *м.* **(wód),** прибывáніе (*воды́*), половóдье.

Wzbraniać, Wzbronić, запрещáть, запретúть.

Wzbudzać, Wzbudzić, возбуждáть, возбудúть.

Wzburzać, Wzburzyć, волновáть, взволновáть; || возмущáть, возмутúть, смущáть, смутúть; || приводúть въ броженіе, вызывáть броженіе, взбáлтывать, взболтáть. ***Wzburzyć lud,** взбунтовáть народъ. **Wzburzyć krew komu,** взволновáть кому́ кровь, разсердúть. || **Wzburzać się, Wzburzyć się,** волновáться, взволновáться; || бродúть, приходúть въ броженіе; || возмущáться, возмутúться, бунтовáться, взбунтовáться, возставáть, возстáть. **Morze się wzburzyło,** мóре взволновáлось. **Nie słusznie się na mnie wzburzył,** онъ несправедлúво разсердúлся, разозлúлся на менá. *Посл.* **Kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy, что́ у пья́наго на умѣ́, то и на языкѣ́.**

Wzdąć, *см.* **Wzdymać.**

Wzdawać, Wzdać (komu co), передавáть, передáть, уступáть, уступúть, переуступáть, переуступúть, переводúть, перевестú, переносúть, перенести́; || воздавáть, воздáть (*благодáрность, похвалу́, хвалу́*); || *Юрид.* **Wzdawać (kogo),** осуждáть за неявку въ судъ, обвинáть заóчно. || **Wzdawać się, Wzdać się (na kogo),** полагáться, положúться (*на кого́, на что́*), имѣ́ть пóлную довѣ́ренность (*къ кому́*).

Wzdęcie, -cia, *ср.* вздýтіе, раздýтость, вспýчиваніе.

Wzdejmować (*Стар.* **Wzejmować**), **Wzdjąć,** вздымáть, надымáть, поднимáть, поднять; || постигáть, постúгнуть, овладéвать, овладéть, увлекáть, увлéчь, обуя́ть; || поражáть, поразúть, застигáть, застúгнуть, захвáтывать, захватúть, докучáть, понимáть, давáть себя́ чýвствовать. **Wzdjęli kamień, gdzie umarły był położony,** подняли кáмень, гдѣ былъ похорóненъ покóйникъ. **Był wzdjęty ciekawością,** любопы́тство увлекло́ его́. **Ciężka boleść go wzdejmowała,** тя́жкое гóре постúгло его́. **Wzdejmować się, Wzdjąć się (za kim, o co),** заступáться (*за кого́, за что́*).

Wzdłuż, вдоль, въ длúну́.

Wzdragać się, противúться, сопротивля́ться.

Wzdrapać, оцарáпать, ссадúть, содрáть кóжу, изцарáпать. || **Wzdrapać się,** вскарáбкаться.

Wzdręg, -a, *м.* **Wzdręka, -i,** *ж.* *Зоол.* плотвá, плотúца (*рыба*).

Wzdrygać się, Wzdrygnąć się, содрогáться, содрогнýться, дрожáть, задрожáть, трепетáть, затрепетáть.

Wzdryganie się, Wzdrygnięcie się, *ср.* **дрожь, содроганіе, трепетъ; || * отвращеніе.**

Wzdychać, Westchnąć, вздыхáть, вздохнýть.

Wzdychanie, -nia, *ср.* **вздыханіе, вздохъ.**

Wzdymać, Wzdąć, вздувáть, вздуть, нýчить, распýчить; || надувáть, надýть, раздувáть, раздýть (*о вѣтрѣ*); **|| Wzdymać się, Wzdąć się, вздувáться, вздýться, раздувáться, раздýться, вспýчиваться, вспýчиться; || воздымáться, поднимáться** (*о волнáхъ*); **|| * дѣлаться надýтымъ, гóрдымъ, надмéннымъ.**

Wzdymanie, -nia, *ср. см.* **Wzdęcie.**

Wzdziać, вздѣть, *см.* **Wdziewać.**

Wżerać się, Weżreć się, вгрызáться, вгрызться.

Wzgarda, -y, *ж.* **презрѣніе, пренебреженіе.**

Wzgardliwie, презрúтельно, пренебрежúтельно, съ пренебреженіемъ.

Wzgardliwość, -ści, *ж.* **презрѣніе, пренебреженіе, презрúтельное обхождéніе.**

Wzgardliwy, презрúтельный, пренебрежúтельный; || презрѣнный, гнýсный.

Wzgardzać, Wzgardzić (kim, czém), презирáть, презрѣть, пренебрегáть, пренебрéчь (*кого, что*).

Wzgardzony, презрѣнный, пренебреженный.

Wzgląd, -ędu, *м.* **взглядъ** (*на что-либо*); **|| вниманіе, разсмотрѣніе; || соображéніе; || снисходúтельность, снисхождéніе, уважéніе, соображéніе; || Względy, -ów,** *мн.* **благосклóнность, доброжелáтельность; || отношéніе. Mieć co na względzie, имѣть что-либо въ видý, принять что-либо во вниманіе, обратúть вниманіе. Należy mieć wzgląd na zasługi poczciwych ludzi, нýжно уважáть заслýги чéстныхъ людéй. Przez wzgląd na jego młodość, во вниманіе** *или* **изъ снисхождéнія къ его мóлодости. Rzecz ta w pewnym względzie pokaże się być nową, эта вещь въ нéкоторомъ отношéніи мóжетъ казáться нóвою. Nie miałeś żadnego względu na to, com ci przekładał, ты не обратúлъ ни малѣйшаго вниманія на то, что я представлялъ тебѣ. Pozyskać czyje względy, снискáть чью-либо благосклóнность. Mieć względy, быть снисходúтельнымъ, снизойдти на прóсьбу. Bez względu na..., невзирáя на...**

Względem, относúтельно, въ отношéніи, въ сравнéніи, касáтельно, что касáется до, для, рáди, къ, о, объ. Miłość względem rodziców, любóвь къ родúтелямъ. Rozmówię się z nim względem tego, я переговорю́ съ нимъ объ этомъ. Ziemia jest małą względem słońca, земля́ малá въ сравнéніи съ сóлнцемъ. Względem fortuny swojéj został bisurmanem, рáди своегó богáтства остáлся бусурмáномъ.

Względnie, относúтельно; || благосклóнно, мúлостиво, снисходúтельно.

Względność, -ści, *ж.* **относúтельность; || сообрáзность, схóдство; || благосклóнность, внимáтельность, снисходúтельность. Względność na osobę, пристрáстіе. Względność tonów w muzyce, гармóнія, созвýчіе, соразмѣрность, соотвѣтственность тóновъ въ мýзыкѣ.**

Względny, относящійся, относúтельный; || *Грам.* Zaimki względne, относúтельныя мѣстоимéнія, || благосклóнный, снисходúтельный, внимáтельный.

Wzgórę, нав ерхъ, вверхъ, наверхý.

Wzgórek, -rka, *м.* **пригóрокъ.**

Wzgórowaty, горúстый, бугрúстый, холмúстый.

Wzgórze, -a, *ср.* **холмъ, бугóръ, косогóръ, покáтость, скатъ.**

Wziąć, Wziąść, *см.* **Brać.**

Wziątek, -tku, *м.* **доходъ; || * взáтка; прúбыль.**

Wzięcie, -cia, *ср.* **взáтіе, завладѣніе, захвáтъ; || добы́ча; || получéніе; || * мнѣніе, соображéніе; || *Юрид.* Wzięcie poręczenia, отдáча на порýки;** *см.* **Wziętość.**

Wzierać, Wejrzeć, смотрѣть, присмáтривать, присмотрѣть, *см.* **Wglądać.**

Wziętość, -ści, *ж.* **сúла, вѣсъ, уважéніе, влúяніе; || извѣстность, репутáція, уважéніе, почтéніе; || Wziętość wyrazu, смыслъ, значéніе слóва. Mieć wziętość, быть въ слáвѣ, въ чести, въ мóдѣ, пóльзоваться извѣстностію, уважéніемъ.**

Wzięty, взáтый, *см.* **Brać; || почитáемый, уважáемый, пóльзующійся всеобщимъ уважéніемъ, почётомъ, находя́щійся въ сúлѣ, имѣющій вѣсъ, знáтный.**

Wzlatywać, Wzlatać, Wzlecieć, взлетáть, взлетѣть.

Wzławiać, Wzłowić, *Охот.* **подымáть, поднáть звѣря.**

Wzlot, -u, *м.* **полётъ.**

Wzmącić, возмутúть; || взболтáть, привестú жúдкость въ движéніе.

Wzmącenie, -nia, *ср.* **возмущéніе; || взбáлтываніе.**

Wzmacniać, Wzmocnić, укрѣпля́ть, укрѣпúть, подкрѣпля́ть, подкрѣпúть, усúливать, усúлить.

Wzmagać, Wzmódz (kogo), укрѣпúть, поправúть (*здорóвье*), **поставúть на ноги** (*послѣ болѣзни*); **|| усúливать, усúлить, увели́чивать, увели́чить; || Wzmagać się, стара́ться всѣми сúлами, прилежáть; || укрѣпля́ться, усúливаться; || оправля́ться** (*послѣ болѣзни*), **подкрѣпля́ться.**

Wzmianka, -i, *ж.* **упоминáніе; || означéніе.**

Wzmiankować, упоминáть.

Wzmocnienie, -nia, *ср.* укрѣпле́ніе, уси́леніе, поддержа́ніе.

Wznaczać, Wznaczyć, намѣча́ть, обозначи́ть, вырѣзывать знакъ (*на де́ревѣ, на доскѣ и т. п.*).

Wznak, Nawznak, навзничь.

Wznawiać, Wznowić, возобновля́ть, возобновить.

Wzniecać, Wzniecić, возжига́ть, возже́чь, воспали́ть, воспали́ть, воспламеня́ть, воспламени́ть; || возбужда́ть, возбуди́ть.

Wzniść, *см.* **Wznosić.**

Wzniesienie, -nia, *ср.* возвы́шеніе, вы́сокое мѣсто; || возвы́шенность, пригоро́къ, холмъ; || приподня́тіе, повыше́ніе; || постро́еніе, сооруже́ніе, возведе́ніе (*зда́нія*).

Wzniośle, возвы́шенно, благоро́дно.

Wzniosły, возвы́шенный, вы́спренній, благоро́дный.

Wznosić, Wznieść, воздвига́ть, воздви́гнуть, сооружа́ть, сооруди́ть; || возвыша́ть, возвы́сить, поднима́ть, подня́ть, возноси́ть, вознести́; || превозноси́ть, превознести́. Wznieść komu pomnik, воздви́гнуть памя́тникъ кому́. * Wznieść myśli do boga, вознести́ свои́ мы́сли къ Бо́гу; || Wznosić się, Wznieść się, возноси́ться, вознести́сь, возвыша́ться, возвы́ситься; || поднима́ться, повыша́ться, всходи́ть; || вы́ситься; || возника́ть.

Wznowić, *см.* **Wznawiać.**

Wzór, -oru, *м.* образе́цъ, фо́рма, приме́ръ; || моде́ль; || первообразъ, типъ; || узо́ръ, ско́локъ; || **Wzór pisania,** про́пись, образе́цъ для чистописа́нія.

Wzorek, -rku, *м.* обра́зчикъ; || узо́ръ (*ткани*). * **Wzorki wybierać, охужда́ть,** хули́ть, пересужда́ть.

Wzorowy, образцо́вый, приме́рный; || классическій.

Wzrastać, Wzrość, Wzrosnąć, возраста́ть, возрасти́; || * **увели́чиваться, увели́читься, уси́ливаться, уси́литься.**

Wzrok, -u, *м.* зре́ніе. **Ma krótki wzrok,** онъ близору́къ.

Wzrokowy, зри́тельный.

Wzrost, -u, *м.* возраста́ніе, прираще́ніе; || произраще́ніе (*растѣній*); || разви́тіе; || увели́ченіе; || возвыше́ніе; || успѣхъ, прогре́съ; || **ростъ** (*человѣческій*), станъ, та́лія.

Wzruszać, Wzruszyć, колеба́ть, поколеба́ть, потряса́ть, потрясти́, шата́ть, разшата́ть, вска́пывать, вскопа́ть (*зе́млю*); || возмуща́ть, возмути́ть (*наро́дъ*); || трога́ть, растро́гать, смягча́ть, смягчи́ть (*чье-либо се́рдце*); || **Wzruszać się, Wzruszyć się,** колеба́ться, поколеба́ться, волнова́ться, взволнова́ться; || возмуща́ться, возмути́ться; || тро́гаться, растро́гаться, смягча́ться, смягчи́ться; || содрога́ться, содрогну́ться, смуща́ться, смути́ться

Wzruszający, тро́гательный, умили́тельный.

Wzruszanie, -nia, *ср.* колеба́ніе, потряса́ніе, разша́тываніе; || вска́пываніе (*земли́*).

Wzruszenie, -nia, *ср.* волне́ніе, душе́вное движе́ніе; || смуще́ніе, потряса́ніе, тре́петъ; || трево́га; || движе́ніе, возмуще́ніе; || наруше́ніе. *Юрид.* **Wzruszenie wyroków sądowych,** обжа́лованіе суде́бныхъ рѣше́ній.

Wzuwać, Wzuć, обува́ть, обу́ть, надѣва́ть, надѣ́ть.

Wzwiady, -ów, *мн. Воен.* **рекогносцирóвка, развѣдка.**

Wzwód, -odu, *м.* подъёмъ, поднима́ніе вверхъ, натя́гиваніе вверхъ. **Most wzwodni, wzwodzony, spostny,** подъёмный мостъ.

Wzwodę, про́тивъ тече́нія воды́.

Wzwyż, Wzwysz, вышино́ю, въ вышину́; || вы́ше; || **Wzwyszą,** вверхъ.

Wżymać, Wżąć, Wzmiąć, вжима́ть, вжать, вдавливать, вдави́ть, вгнета́ть, вгнесть.

Wzywać, Wezwać, звать, позва́ть, вызыва́ть, вы́звать, призывать, призва́ть (*кого́*), взывать, воззва́ть (*къ кому́ о чёмъ*); || восклица́ть, воскли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть. **Wzywam Boga na świadectwo,** привыва́ю Бо́га во свиде́тельство. **Wzywać pomocy,** проси́ть, умоля́ть о по́мощи. * **Interesa wzywają mię do domu,** дѣла́ зову́тъ меня́ домо́й.

Wzywanie, Wezwanie, -nia, *ср.* призыва́ніе, зовъ, вы́зовъ, призы́въ, приглаше́ніе; || воззва́ніе; || проше́ніе, моле́ніе; || тре́бованіе; || *Юрид.* **повѣстка, вы́зовъ въ судъ.**

X.

Въ пре́жнее вре́мя, въ слова́хъ чистопо́льскихъ, бу́ква X никогда́ не употребля́лась Поля́ками, кото́рые вмѣсто ней пи́сали ks, (*кс*), исключая чужестра́нныя слова́ и изрѣдка нѣкоторыя по́льскія: Xiądz, *см.* Ksiądz (*свяще́нникъ*), Xiężyc, *см.* Księżyc (*мѣсяцъ*). Въ послѣдствіи вре́мени, съ приня́тіемъ постоя́нныхъ правиль правописа́нія, на́чали употребля́ть ks и gz, *см.* X. во всѣхъ по́льскихъ слова́хъ, сохраня́я э́ту бу́кву то́лько въ со́бственныхъ чужестра́нныхъ имена́хъ. Она́ употребля́ется еще́ въ нѣкоторыхъ сокраще́ніяхъ: **X. т. е.** Xiądz = Ksiądz (*свяще́нникъ*), **W. X. Mość, т. е.** Wasza Xiążęca (=Książęca) **Mość,** ва́ше высо́чество, *или* ва́ше сіятельство, **W. X. Lit., т. е.** Wielkie Xięstwo (= księs.wo) **Litewskie,** вели́кое кня́жество Литóвское.

Y.

Y произно́сится какъ ру́сская бу́ква **И.**

Z. Ź. Ż.

Z произно́сится какъ ру́сская бу́ква **З**, **Ź** какъ *зь*, **Ż** какъ *Ж*.

Z, Ze, со, съ, изъ, по,— *предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ, вини́тельнымъ и твори́тельнымъ. **Kapelusz ze słomy, шля́па** изъ соло́мы, соло́менная шля́па. **Strzelać z armaty**, стрѣля́ть изъ пу́шки. **Wielki z niego dudek**, онъ большо́й глупе́цъ. **Jaki z ciebie gorączka**, какъ ты вспы́льчивъ! **Dobra z niéj dziewczyna**, она́ до́брая дѣ́вушка. **Mieć z czego żyć**, имѣ́ть сре́дства къ жи́зни. **Co to z ciebie będzie**, что́ изъ тебя́ вы́йдетъ? **Z własnego natchnienia, по** со́бственному побужде́нію. **Z własnéj woli**, по со́бственной во́лѣ. **Z powinności**, по обя́занности. **Z przypadku**, по слу́чаю. **Odejść z jakiego miejsca**, уйти́ изъ како́го-либо мѣ́ста. **Wyjść z mody**, вы́дти изъ мо́ды. **Rodem z Warszawy**, ро́домъ изъ Варша́вы. **Z téj, z tamtéj strony**, съ э́той, съ той стороны. **Z blizka, Z daleka**, вблизи́, и́здали. **Obedrzeć ze skóry**, сдира́ть, обдира́ть ко́жу (*съ живо́тнаго*). **Z rana**, съ утра́. **Z wieczora**, съ ве́чера. **Z razu**, ра́зомъ, въ оди́нъ ра́зъ, съ ра́зу, съ одного́ пріёма. **Jeden z was**, оди́нъ изъ васъ. **Było ich ze sto ludzi**, ихъ бы́ло челове́къ сто. **Niema z nim nic do roboty**, съ нимъ не́чего дѣ́лать. **Z wolna**, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо. **Z nagła**, внеза́пно, вдругъ. **Z nienacka**, нечая́нно, врасплохъ. || Предло́гъ **Z**, изъ, соединя́ется та́кже съ предло́гами: **Nad** (*надъ*), **Pod** (*подъ*), **Za** (*за*), **Przed** (*предъ, пе́редъ*), **Między, Pomiędzy** (*ме́жду*), **Pośród** (*средй*), *см.* въ словарѣ э́ти предло́ги. **Wyleźć z pod stołu**, вы́лѣзть изъ подъ стола́. **Z za Renu**, изъ-за Ре́йна, съ той стороны́ Ре́йна.

Za, за, при, въ, чрезъ, со, изъ, вмѣсто, сли́шкомъ, — *Предло́гъ управля́ющій падежа́ми:* роди́тельнымъ и вини́тельнымъ. **Schować się za drzwi**, спря́таться за две́рь. **Iść, pójść za kogo (za mąż)**, идти́, вы́дти за кого́ (*за́мужъ*). **Mieć kogo za sobą**, по́льзоваться чье́ю-либо защи́тою, покрови́тельствомъ. **Kupić, sprzedać co za dziesięć rubli**, купи́ть, продать что-нибу́дь за де́сять рубле́й. **Zapłacić za kogo**, заплати́ть за кого́. **Brać kogo za swego obrońcę**, прибѣга́ть къ чьей-либо защи́тѣ. **Mieć kogo za błazna**, счита́ть кого́ дурако́мъ. **Za nic sobie ważyć**, ни во что́ ста́вить, пренебрега́ть, не уважа́ть. **Napisać za kogo**, написа́ть вмѣсто кого́. **Za morzem, za rzeką**, за́ моремъ, за рѣко́ю. **Wyjść za miasto**, вы́дти за́ городъ. **Wziąść za uszy**, взять за́ уши. **Za boską pomocą**, съ Бо́жіею по́мощію. **Za pomocą drabiny**, при по́мощи лѣ́стницы. **Za naszych czasów**, въ на́ши времена́. **Za jego panowania**, во вре́мя его́ ца́рствованія. **Za rok powrócę**, возвращу́сь че́резъ годъ. **Za wielki, za gruby**, сли́шкомъ вели́къ, сли́шкомъ толстъ. **Co to za jeden, kto ото такой?** **Co to za nieoszacowany człowiek**, что́ э́то за неоцѣне́нный челове́къ! **Za czasem**, со вре́менемъ, въ послѣ́дствіи вре́мени. **Iść za radą czyją**, послѣ́довать чьему́ сове́ту. **Jestem za tém**, я согла́сенъ на э́то, я жела́лъ бы. *Посл.* **Za kim ludzie, za tym Bóg**, гласъ наро́да, гласъ Бо́жій.

Zaablatowany, я́вленный, засвидѣтельствованный установленнымъ поря́дкомъ.

Zaaktykowany, *см.* **Zaablatowany.**

Zaalarmować, удари́ть въ набатъ, причини́ть трево́гу.

Zaalarmowanie, -nia, *ср.* причине́ніе о́бщей трево́ги уда́ромъ въ набатъ.

Zaalpejski, заальпійскій.

Zaanszlagować, соста́вить смѣ́ту.

Zaaresztować, арестова́ть, задержа́ть; || наложи́ть аре́стъ, запреще́ніе (*на иму́щество*).

Zaawansować, заплати́ть впередъ.

Ząb, *род. п.* **Zęba**, *м.* зубъ. **Zęby przednie**, пере́дніе зу́бы. **Zęby trzonowe**, коренны́е зу́бы. **Zęby mleczne**, пе́рвые моло́чные зу́бы. **Zęby się dziecku kłują, wyrzynają, dziecko zębów dostaje**, у малю́тки зу́бы рѣ́жутся, прорѣзываются, начина́ютъ выходи́ть зу́бы. **Wyrzynanie się zębów**, прорѣзываніе зубо́въ, зуборѣ́жа, зуборѣ́зка. **Mówić co przez zęby**, говори́ть сквозь зу́бы, невнятно, не́хотя. **Wyszczerzać, wytrzeszczać zęby**, ска́лить зу́бы. **Zgrzytać zębami**, скрежета́ть зуба́ми. **Dzwonić zębami**, стуча́ть зуба́ми, терпѣ́ть го́лодъ. **Ściąć zęby**, стиснуть зу́бы. **Ostrzyć zęby na co**, си́льно жела́ть чего́, глота́ть слю́нки, ожида́я чего́. ***Nie na twoje zęby**, э́тотъ кусъ не для твои́хъ усте́й. ***Ukazać komu zęby**, оска́лить зу́бы, окры́ситься на кого́. **Wziąść kogo na zęby**, подня́ть кого́ на зубки́, насмѣ́хаться надъ кѣ́мъ. || **Zęby u piły**, зубцы́, зу́бчики пилы́. **Zęby u koła**, зубцы́ колеса́ **Zęby u grzebienia**, зу́бья гре́бня. **Ząb u klucza**, боро́дка ключа́. || *Бот.* **Zęby babie**, зубна́я трава́.

Żaba, -y, *ж.* лягу́шка. **Żaba drzewna.**

zielona, зелёная, древе́сная лягу́шка. Żaba ziemna, parszywa, niema, жа́ба. || *Ветер.* насо́съ, подъязы́чная ши́шка (*у ло́шади*). || *Мед.* жа́ба (*болѣзнь*). || *Посл.* Kosiowi nogę kują, а żaba swojéj nadstawia, куда́ конь съ копы́томъ, тудá и ракъ съ клешнёй.

Zabaczać, Zabaczyć, забыва́ть, забы́ть, *см.* Zapominać.

Zabadać się (w czém), углуби́ться въ изслѣдованіе чего́-либо.

Zabawa, -y, *ж.* затрудне́ніе, препя́тствіе, поме́ха, препо́на; || забава́, весе́лье, увеселе́ніе, удово́льствіе, развлече́ніе, препровожде́ніе вре́мени, прія́тное заня́тіе. Zabawy dziecinne, дѣтскія и́гры. Zabawki, *мн.* игру́шки.

Zabawca, -y, *м.* забавникъ, шутни́къ; || ме́шкотный, неповоро́тливый челове́къ.

Zabawiać, Zabawić, заде́рживать, задержа́ть, проде́рживать, продержа́ть; || Zabawić gdzie, пробы́ть гдѣ не́которое вре́мя; || забавля́ть, забавить, увеселя́ть, развеселя́ть, занима́ть, заня́ть (*чьмъ*). || Zabawiać się, Zabawić się, ме́длить, проме́длить; || забавля́ться, весели́ться, развлека́ться.

Zabawienie, -nia, *ср.* заде́ржка, замедле́ніе, останóвка; || развлече́ніе.

Zabawka, *см.* Zabawa.

Zabawkowy, игру́шечный.

Zabawnie, забáвно, смѣшно.

Zabawniś, -sia, *м.* шутни́къ.

Zabawność, -ści, *ж.* забáвность.

Zabawny, за́нятый, озабо́ченный; || забáвный, смѣшно́й, шутли́вый, занима́тельный.

Zabazgrać, замара́ть, запáчкать.

Ząbczasty, зубча́тый.

Ząbębnić, забарабáнить.

Zabeczeć, заблея́ть, замыча́ть, заре́вѣть.

Ząbek, -bka, *м.* зубóкъ, зубóчекъ; || зу́бчикъ (*архитект. украше́ніе*), зубча́тая рѣзьбá; || зазу́брина.

Zabezpieczać, Zabezpieczyć, обезпе́чивать, обезпе́чить, упро́чивать, упро́чить; || укрѣпля́ть, укрѣпи́ть, утверждáть, утвердúть; || увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣрить; || *Ком.* застрахова́ть. || Zabezpieczać się, охраня́ть себя́, предостерега́ться (*отъ чего́*), принима́ть мѣры (*про́тивъ чего́*); || защища́ться, прикрыва́ться.

Zabezpieczanie, Zabezpieczenie, -nia, *ср.* обезпе́чиваніе, обезпе́ченіе, зало́гъ, руча́тельство; || вѣрность, удостовѣре́ніе; || *Ком.* застрахова́ніе; || защи́та охра́на; || *Юрид.* Zabezpieczenie poszukiwanego przedmiotu, обезпе́ченіе и́ска.

Żabi, жáбій, свóйственный жáбѣ; || жáбный, относя́щійся къ болѣзни жáбѣ; || лягу́шечій. лягу́шкинъ. Żabi skrzek, лягу́шечій клекъ, лягу́шечья икрá. || *Минер.* Żabi kamień, жáбный ка́мень. || *Анат.* Żyła żabia, podjęzykowa, жáбья, подъязы́чная, крововозвра́тная жи́ла. || *Бот.* Żabie gronka, гры́жевникъ (*расте́ніе*). Żabi kwiat, *см.* Papawa. Żabie kosmy, *см.* Żórawie noski.

Żabicie, -cia, *ср.* убива́ніе, убіе́ніе, уби́йство, *см.* Zabójstwo.

Żabię, -ęcia, Żabiątko, -a, *ср.* лягушёнокъ.

Zabieg, -u, *м.* набѣгъ, наше́ствіе, вторже́ніе; || *Стар.* убѣжище, приста́нище; || Zabieg czemu, предупрежденіе. Zabiegi, -ów, *мн.* стара́нія, уси́лія.

Zabiegać, Zabiegnąć, Zabiedz, Zabieżeć, забѣга́ть, забѣжа́ть (*куда́*); || Zabiegać czego, добива́ться, иска́ть чего́; || Zabiegać komu, стара́ться угоди́ть кому́, быть предупреди́тельнымъ, выходи́ть къ кому́ на встрѣчу; || Zabiegać komu drogę, загороди́ть, пересѣчь, перерѣзать кому́ доро́гу.

Zabieglec, -gleca, *м.* вы́ходецъ, бѣгле́цъ.

Zabiegłość, -ści, *ж.* нахóдчивость, ло́вкость, расторóпность.

Zabiegły, далёкій, да́льній; || стара́тельный, предупреди́тельный, нахóдчивый, ло́вкій, расторóпный.

Zabielać, Zabielić, забѣливать, забѣли́ть; || *Повар.* подбѣливать, подбѣли́ть, припра́вить молокóмъ и́ли смета́ною какóе-либо жи́дкое ку́шанье.

Żabieniec, *см.* Żabiniec.

Zabierać, Zabrać, забира́ть, забра́ть, взя́ть; || уноси́ть, унести́, носи́ть, нести́; || захва́тывать, захвати́ть; || опи́сывать, описа́ть, конфискова́ть. Zabierać kogo z sobą, брать, взять кого́ съ собóю. Zabierać majątek u kogo, конфискова́ть иму́щество, имѣніе. Zabrać kogo w niewolę, взять кого́ въ плѣнъ. Zabiera rzeka pole, рѣка́ наводня́етъ по́ле. Nie przystoi zabierać sobie drogi czas takiemi drobnostkami, не слѣдуетъ тра́тить вре́мя на такіе пустяки́. Zabrać głos, нача́ть говори́ть, нача́ть рѣчь, пода́ть го́лосъ. Zabrać chęć do czego, получи́ть къ чему́-либо охóту. Zabrać z kim znajomość, познако́миться, свести́ знако́мство съ кѣмъ. Zabrać z kim przyjaźń, подружи́ться. || Zabierać się, Zabrać się do czego, гото́виться, пригото́виться, приступа́ть, приступи́ть къ чему́, принима́ться, приня́ться за что́; || Zabierać się zkąd dokąd, собира́ться, собра́ться, снаряжа́ться, снаряди́ться; || Zabierać się do kogo, na kogo, приступа́ть, приступи́ть къ кому́, напира́ть на кого́; || Zabierać się z kim w drogę, приготовля́ться вмѣстѣ съ кѣмъ-либо въ доро́гу; || *Безлич.* Zabiera się na co, бу́детъ что́-то, собира́ется, гото́вится. Zabiera się na deszcz, собира́ется дождь идти́.

Zabieżeć, *см.* Zabiegać.

Zabijać, Zabić, убива́ть, уби́ть, умер-

щля́ть, умертви́ть; || **забива́ть, заби́ть, вбива́ть, вбить, заколачивать, заколоти́ть** (*гвоздями*); || *Карточ.* **Zabić kozerą, atutem, покры́ть ко́зыремъ. Zabijać się, Zabić się, убива́ть, уби́ть себя́, лиша́ть, лиши́ть себя́ жи́зни. убива́ться, уби́ться;** || **убива́ть другъ дру́га;** || * **заби́ться, запра́таться** (*въ уголъ*).

Zabijacz, -a, *м. см.* **Zabójca, Zbójca.**

Zabijanie, -nia, *ср.* **убіе́ніе,** *см.* **Zabicie, Zabójstwo.**

Żabiniec, Żabieniec, -ńca, *м.* **лягу́шечья лу́жа, боло́то;** || *Минер.* **жа́бный ка́мень, жа́бикъ;** || *Бот.* **жаби́нецъ** (*расте́ніе*)).

Zabity, уби́тый, *см.* **Zabijać;** || * **и́стинный, настоя́щій, су́щій;** || **упря́мый, упо́рный, отча́янный, отпѣтый. Zabity Niemiec, упо́рный, отча́янный Не́мецъ.**

Żabka, -i, *ж. Умен.* **жа́бка, лягу́шечка.**

Ząbkować, Wyząbkować, зубри́ть, зазубри́ть, вы́зубрить.

Ząbkowanie, -nia, *ср.* **зубре́ніе.**

Ząbkowato, въ ви́дѣ зазу́бринъ.

Ząbkowatość, -ści, *ж.* **зазу́брина, зубча́тая вырѣзка, зубча́тая рѣзьба́.**

Ząbkowaty, зубча́тый.

Zabłądzenie, -nia, *ср.* **заблужде́ніе, совраще́ніе съ пути́, развраще́ніе, уклоне́ніе.**

Zabłądzić, Zabłąkać, сби́ться съ доро́ги, заплута́ться, заблуди́ть, заблуди́ться; || **блужда́ть;** || * **ошиби́ться, погрѣши́ть, соврати́ться съ пути́.**

Zabłąkać się, сби́ться съ пути́, заплута́ться, заблуди́ться.

Zabłąkanie, -nia, *ср. Анат.* **уклоне́ніе, искривле́ніе;** || **Zabłąkanie się,** *см.* **Zabłądzenie.**

Zabłąkany, заблуди́вшійся, заблу́дший.

Zabłysnąć, блеснуть, заблесте́ть, сверкну́ть, засверка́ть.

Zabobon, -u, *м.* **суевѣ́рie, вѣ́рованіе въ приме́ты.**

Zabobonnica, -y, *ж.* **суевѣ́рка.**

Zabobonnie, суевѣ́рно.

Zabobonnik, -a, *м.* **суевѣ́ръ.**

Zabobonność, -ści, *ж.* **суевѣ́рность.**

Zabobonny, суевѣ́рный.

Zabój, -oju, *м. см.* **Zabójstwo.**

Zabójca, -y, *м.* **убійца, смертоуби́йца, человѣкоуби́йца, душегу́бецъ.**

Zabójczy, убійственный, смертоно́сный, душегу́бный.

Zabójczyni, -ni, *ж.* **убійца, душегу́бица, же́нщина совершившая убійство, умертви́тельница.**

Zabójstwo, -a, *ср.* **убійство, смертоубійство, душегу́бство.**

Zabolały, измо́ченный, истерзанный, болѣзненный.

Zaboleć (kogo), заболе́ть, почу́вствовать боль; || **Zaboleć nad kim, nad czém, соболѣзновать, сожале́ть, пожале́ть, скорбѣ́ть, о комъ, о чёмъ. Głowa go zabolała, у него́ заболе́ла голова́. Zabolał nad nim, nad jego niedolą, пожале́лъ о нёмъ, о его́ несча́стіи.**

Zabór, Zabor, -oru, *м.* **похище́ніе, расхище́ніе, граби́тельство:** || **заня́тіе, вня́тіе, завоева́ніе, покоре́ніе;** || **незако́нное завлад'ѣніе** (*чьимъ*). **присвое́ніе, захва́тъ** (*чего́*); || *Юрид.* **вы́емка. Rewizja i zabory z mieszkań, о́быскъ и вы́емка въ дома́хъ.**

Zaborca, -y, *м.* **хи́щникъ, похити́тель, граби́тель;** || **завоева́тель, покори́тель;** || **присвои́тель.**

Zabość (kogo), заколо́ть; || **забода́ть;** || **занози́ть;** || **Zabość konia, пришпо́рить ло́шадь, дать шпо́ры лошади.**

Zabraknąć, не достава́ть. Zabrakło mu pieniędzy, у него́ не доста́ло де́негъ.

Zabrakować, забракова́ть.

Zabraniać, Zabronić, воспреща́ть, воспрети́ть. запреща́ть, запрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть, препя́тствовать, воспрепя́тствовать; || **Zabraniać czego sobie, отка́зывать себѣ́ въ чёмъ-либо.**

Zabranianie, Zabronienie, -nia, *ср.* **запреще́ніе, воспреще́ніе, запрѣтъ, недопуще́ніе.**

Zabrnąć, забрести́, забре́сть; || **забра́ться, углуби́ться, погрузи́ться;** || **вда́ться** (*во что́*), **впасть, попа́сть** (*куда́*), **погря́знуть, завя́знуть** (*въ чёмъ*). **Zabrnąć w długi po uszy, быть по́ уши въ долга́хъ, запу́таться въ долга́хъ. Zabrnąć w błoto, увя́знуть въ боло́тѣ. Zabrnąć w wodę, попа́сть въ во́ду. * Nie zabrnie on daleko, онъ далеко́ не уйдётъ, ничего́ но́ваго не вы́думаетъ.**

Zabrona, -y, *ж.* **препя́тствіе;** || *Стар. см.* **Zabranianie,**

Zabronić, *см.* **Zabraniać.**

Zabronienie, *см.* **Zabranianie.**

Zabronować, *Агр.* **заборони́ть, заборонова́ть.**

Zabrudzić, Zabrukać, загрязни́ть, запа́чкать, замара́ть.

Zabrząkać, Zabrzdąkać, Zabrząknąć, забренча́ть.

Zabrzmieć, загреме́ть, прогреме́ть, разда́ться, зазвуча́ть; || * **заигра́ть гро́мко. Zabrzmiała muzyka, загреме́ла му́зыка. Głos jego zabrzmiał, разда́лся его́ го́лосъ.**

Zabudować, застро́ить.

Zabudowanie, -nia, *ср.* **строе́ніе, постро́йка.**

Zaburzenie, -nia, *ср.* **смяте́ніе, безпоря́докъ;** || **мяте́жъ, бунтъ, возмуще́ніе, волне́ніе, возста́ніе.**

Zaburzyć, взволнова́ть, возмути́ть, встрясти́

Zabytek, -tku, *м.* **оста́токъ, па́мятникъ**

Zabytki starożytności, пáмятники дрéвности, дрéвніе пáмятники.

Zabywać, Zabyć, *Стар.* забывáть, забы́ть.

Żąć, Zżąć, żать, сжать. Żąć żyto, жать рожь.

Zacapić (*Стар.* **Zaczapić**), захáпать, захвати́ть.

Zacenić, объявúть цѣну, оцѣни́ть.

Zachciewać, Zachcieć (**czego**), желáть, пожелáть, хотѣ́ть, захотѣ́ть; || **Zachciewać się, Zachcieć się**, хотѣ́ться, захоте́ться. **Zachciało mu się nie wiedzieć czego**, смý захотѣ́лось невѣ́сть чего́.

Zachęcać, Zachęcić, заохóчивать, заохóтить, пріохóчивать, пріохóтить; || поощря́ть, поощри́ть, ободря́ть, ободри́ть.

Zachełzać, Zakiełzać, Zachełznać, Zakiełznać, взнýздывать, взнуздáть; || * обýздывать, обуздáть, укрощáть, укроти́ть.

Zachęta, -y, *ж.* поощре́ніе, ободре́ніе.

Zachlastać się, забры́згаться (*грязью*).

Zachłysnąć się, захлебну́ться.

Zachmurzać, Zachmurzyć, помрачáть, помрачúть, затмѣвáть, затмúть, затемня́ть, затемни́ть; || * опечáливать, опечáлить, омрачáть, омрачúть, хмýрить, нахмýрить. **Zachmurzyć czoło**, нахмýрить лобъ, нахмýриться; || **Zachmurzać się, Zachmurzyć się**, помрачáться, помрачúться, темнѣ́ть, потемнѣ́ть; || опечáливаться, опечáлиться, хмýриться, нахмýриться.

Zachmurze, -a, *ср.* прострáнство за тýчею.

Zachmurzenie, -nia, *ср.* помраче́ніе, потемне́ніе.

Zachmurzony, помрачённый, затемнённый, пáсмурный; || нахмýренный, мрáчный.

Zachmurzyć, *см.* **Zachmurzać**.

Zachód, -odu, *м.* захожде́ніе, закáтъ (*со́лнца*); || зáпадъ, однá изъ четырёхъ часте́й свѣта; || стараніе, трудъ, забóта, хлопоты.

Zachodni, зáпадный.

Zachodowy, заходя́щій. **Piękne jest zachodowe słońce na niebie**, прекрáсно заходя́щее сóлнце на нéбѣ.

Zachodzić, Zajść, заходúть, зайдти́; || приходúть, придти́; || **Zachodzić w co**, входúть, войдти́, вступáть, вступúть; || * выступáть, выступить, возникáть, возни́кнуть, || * **Zachodzić czém**, покрывáться, наполня́ться; || * нечáянно, внезáпно приходúть, вдругъ наступáть, произойдти́, случúться; || ниспадáть, ниспáсть. **Zajść kogo czém**, поддѣ́ть кого́ чѣмъ, обмануть, надýть. **Słońce zaszło za chmury**, сóлнце зашлó за тýчи. **Na wieczór zajdziemy do wsi**, къ вéчеру прiдéмъ въ дерéвню. **Zajdźmy w las**, зайдéмъ въ лѣсъ. **Suknia zachodzi aż za kolana**, плáтье ниспадáетъ ни́же колѣ́нъ. **Zachodzi wątpliwość**, возника́етъ сомнѣ́ніе. **Oczy mu zaszły łzami**, глазá у негó напóлнились слезáми. **Noc go zaszła**, ночь вдругъ захватúла егó.

Zachorować (*Стар.* **Zachorzeć**), занемóчь, заболѣ́ть, захирѣ́ть.

Zachować, *см.* **Zachowywać**.

Zachowanie, -nia, *ср.* сохране́ніе, сбереже́ніе, соблюде́ніе; || уваженіе, почте́ніе, вѣсъ, вліяніе, *см.* **Zachowywanie**.

Zachowawca, -y, *м.* храни́тель, блюсти́тель.

Zachowawczy, охрани́тельный, блюсти́тельный.

Zachowawczyni, -ni, *ж.* охрани́тельница, блюсти́тельница.

Zachowywać, Zachować, сохраня́ть сохрани́ть, сберега́ть, сбере́чь, соблюда́ть, соблюсти́; || поддéрживать, поддержáть; || исполня́ть, испóлнить. **Zachowaj Boże**, сохрани́ Бóже. **Zachować co w tajemnicy**, сохрани́ть что-либо втáйнѣ. **Zachowywać posty**, соблюда́ть посты́. **Zachowywać prawa**, исполня́ть закóны. **Zachować sobie co na inny raz**, приберé́чь, оста́вить для себя́ что-либо на другóй разъ. **Zachować kogo od czego**, предохраня́ть, оберега́ть кого́-либо отъ чего́; || **Zachowywać się, Zachować się**, сохраня́ться, сохрани́ться, удéрживаться, удержáться, поддéрживаться, поддержáться; || существовáть, просуществовáть; || вести́ себя́, поступáть. **Zachowuje się dobrze**, онъ ведётъ себя́ хорошó, онъ хорóшаго поведéнія.

Zachowywanie, Zachowanie, -nia, *ср.* храненіе, сохране́ніе, сбереже́ніе; || соблюде́ніе, поддержáніе, исполне́ніе; || **Zachowywanie się, Zachowanie się**, поведéніе, обхожде́ніе.

Zachwalać, Zachwalić, разхвáливать, разхвали́ть, захвáливать, захвали́ть, превознóсить, превознести́ похвалáми.

Zachwastać, *Стар.* забры́згать, запáчкать, загрязни́ть.

Zachwaszczać, Zachwaścić (**pole**), запускáть, запусти́ть пóле, пáшню, огорóдъ и т. п., оста́вить въ небреженіи.

Zachwianie (**się**), **-nia**, *ср.* колéбаніе, потрясéніе, шатáніе.

Zachwiany, поколéбленный, потрясённый; || шáткій, зы́бкій.

Zachwiewać, Zachwiać, колебáть, поколебáть, шатáть, разшатáть, потрясáть, потрясти́; || **Zachwiewać się, Zachwiać się**, колебáться, поколебáться, шатáться, разшатáться, потрясáться, потрясти́сь.

Zachwycać, Zachwycić, захвáтывать, захвати́ть, застигáть, засти́гнуть; || * зачéрпывать, зачерпну́ть (*захватывать что́-либо жи́дкое сосу́домъ*); || **Zachwycać, Zachwycić kogo czém**, восторгáть, восхищáть, восхи́тить, приводи́ть, привести́ въ востóргъ. плѣня́ть, плѣни́ть; || **Za-**

chwycać się, Zachwycić się, восхища́ться, **восхи́титься,** восторга́ться, приходи́ть, **придти́ въ восто́ргъ, плѣни́ться, плѣни́ться,** любова́ться.

Zachwycanie, -nia, *ср.* **возбужде́ніе восто́рга, приведе́ніе въ восто́ргъ,** въ **восхище́ніе.**

Zachwycenie, -nia, *ср.* **восто́ргъ,** восхище́ніе; || изступле́ніе, порывъ. || *Med.* **каталéпсія, столбня́къ.** || **Zachwycenie się nad czém, восто́рженность,** удивле́ніе **чему́-либо.**

Zachwycony, схва́ченный; || ***восто́рженный, восхищённый;** || изступлённый, поражённый.

Zachwyt, -u, *м.* захва́тъ, наси́льное присвое́ніе чужа́го; || **восто́ргъ,** изступле́ніе; || **Zachwyt, Zachwat,** *Стар. Med.* **каталéпсія, столбня́къ.**

Zaciąć, *см.* **Zacinać.**

Zaciąg, -u, *м.* **затя́гиваніе, вта́скиваніе;** || **Zaciąg warty,** смѣна карау́ла; || **Zaciąg do wojska,** рекру́тскій набо́ръ. **Zaciągi czynić,** набира́ть войска́; || ба́рщина, задѣлье; || **Zaciąg czém,** оборо́тъ, поворо́тъ; || **Zaciąg dokąd,** похо́дъ; || **Zaciąg o co,** попы́тка, домога́тельство, иска́тельство; || ра́спря, разго́ръ; || *Вет.* бѣльмо́, катара́кта; || **Na zaciąg,** на буксѝръ, **на бичеву́,** про́тивъ тече́нія воды́.

Zaciągać, Zaciągnąć, затя́гивать, затяну́ть, втя́гивать, втяну́ть, вта́скивать, втащи́ть; || вноси́ть, вписывать, запи́сывать; || опуска́ть, опусти́ть, обтя́гивать, обтяну́ть, закрыва́ть, закры́ть; || натя́гивать, натяну́ть; || **Zaciągnąć kogo w co,** вовле́чь кого́ во что́, запу́тать, завле́чь кого́ куда́ нибу́дь; || **Zaciągnąć wartę,** идти́ въ карау́лъ, смѣни́ть карау́лъ; || **Zaciągać wojsko,** набира́ть солда́тъ; || **Zaciągać długi,** дѣлать долги́, входи́ть въ долги́, задолжа́ть; || **Zaciągnąć struny,** натяну́ть стру́ны на инструме́нтъ. **Zaciągnąć firankę,** опусти́ть занавѣску. **Zaciągnąć węzeł,** затяну́ть у́зелъ. || **Zaciągać się, Zaciągnąć się,** затя́гиваться, затяну́ться, покрыва́ться, покры́ться; || **Zaciągać się dokąd,** тащи́ться; || **Zaciągać się do wojska,** идти́, вступа́ть въ вое́нную слу́жбу; || **Zaciągać się w biegu, w co,** втя́гиваться во что́-либо, привыка́ть къ чему́-либо; || затя́гиваться, проволáкиваться, идти́ ме́дленно; || затя́гиваться, подверга́ться затя́жкѣ (*о лошади*); || собира́ться, гото́виться, приготовля́ться, располага́ться. **Zaciągnęło się na deszcz,** собира́ется предложи́тельный дождь. **Zaciąga się na wojnę,** гото́вится война́.

Zaciąganie, -nia, *ср.* затя́гиваніе, вовлече́ніе; || **Zaciąganie pożyczki,** заключе́ніе займа́.

Zaciągowy, ба́рщинный, задѣльный; || **Zaciągowy, -ego,** *м.* ре́крутъ; || **Zaciągowy czas,** вре́мя рекру́тскаго набо́ра, рекру́тская о́чередь.

Zaciążnik, Zaciężnik, -a, *м.* ре́крутъ, новобра́нецъ.

Zacięcie, -cia, *ср.* зару́бка; || *см.* **Zaciętość.**

Zacięcie, упря́мо, упо́рно; || съ ожесточе́ніемъ, съ остервене́ніемъ.

Zacieczca, -y, *м. Охот.* ищéйная соба́ка далеко́ преслѣдующая звѣря.

Zaciek, -u, *м. Стар.* порывъ, рвéніе, стремле́ніе; || по́искъ, ро́зыскъ, отыска́ніе; || изыска́ніе, изслѣдованіе.

Zaciekać, Zaciec, затека́ть, зате́чь, протека́ть, проте́чь; || проника́ть, проникну́ть. **Zacieka woda,** вода́ протека́етъ, проника́етъ сквозь что́-либо. **Zaciekły oczy,** затекли́ глаза́. || **Zaciekać się, Zaciec się,** погружа́ться, погрузи́ться, углубля́ться, углуби́ться, забира́ться, забра́ться, вдава́ться, вда́ться, предава́ться, преда́ться, устремля́ться, устреми́ться. **Zaciekać się w las,** углубля́ться въ лѣсъ. **Zaciekać się z namiętności,** выходи́ть изъ себя́, быть внѣ себя́. **Zaciekać się w gniewie,** не по́мнить себя́ отъ гнѣва, увлечься гнѣвомъ. **Zaciekać się w naukach,** углубля́ться въ нау́ки. **Zaciekać się na czyję zgubę,** стреми́ться къ чьей-либо поги́бели.

Zaciekanie, -nia, *ср.* разбѣгъ, углубле́ніе, устремле́ніе, напряженіе; || **Zaciekanie się,** я́рость, свире́пость, бѣшенство.

Zaciekle, я́ростно, свире́по, бѣшено, съ остервенѣніемъ.

Zaciekły, я́ростный, свире́пый, бѣшеный, остервенѣлый.

Zaciemiać, Zaćmiewać, Zaciemić, Zaćmić, затемня́ть, затемни́ть, затмѣва́ть, затми́ть, отѣня́ть, отѣни́ть; || заслоня́ть, заслони́ть; || ослѣпля́ть, ослѣпи́ть. || **Zaciemniać się,** темнѣть, затмѣва́ться; || заслоня́ться; || слѣпнуть.

Zaciemniać, затмѣва́ть, помрача́ть.

Zacieniać, Zacienić, покрыва́ть, покры́ть тѣнью, броса́ть, бро́сить тѣнь, осѣня́ть, осѣни́ть.

Zacier, Zacior, Zator, -u, *м.* зато́ръ, за́мѣсь со́лода на гора́чей водѣ для пи́ва, колúчество затира́емаго хлѣба на вино́.

Zacierać, Zatrzeć, стира́ть, стере́ть, изгла́живать, изгла́дить, загла́живать, загла́дить; || затмѣва́ть, затми́ть; || затира́ть, затере́ть, растворя́ть, раствори́ть (*солодъ на пиво или вино*).

Zacieranie, -nia, Zatarcie, -cia, *ср.* стира́ніе, изгла́живаніе; || *см.* **Zacier.**

Zacierka, -i, *ж. Каменщ.* **зопа́точка;** || **затирка** (*родъ супа*).

Zacieśniać, Zacieśnić, стѣсня́ть, стѣсни́ть; || стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть, сжать, съу́живать, съу́зить.

Zaciesywać, Zaciosywać, Zaciesać, Zaciosać, обтёсывать, обтеса́ть, обстра́гивать, обстрога́ть, обва́стривать, обвострúть; || *Лѣсов.* дѣлать зару́бки на дере́вѣ.

Zaciętość, -ści, *ж.* **упря́мство, упо́рство.**

Zacięty, упря́мый, упо́рный.

Zacinać, Zaciąć, Zaciężyć, Zaciążyć, обременя́ть, обремени́ть, отягоща́ть, отяготи́ть.

Zaciężeć, Zaciążeć, быть кому́ въ тя́гость, тяготи́ть кого́.

Zacinać, Zaciąć, насѣка́ть, насѣчь, надрѣзывать, надрѣзать, зарубать, зарубить; || стегать, стегнуть, хлестать, хлестнуть; || жалить, ужалить, уязвля́ть, уязви́ть, коло́ть, уколо́ть; || Zacinać żyłę, пуска́ть кровь. || Zacinać się, Zaciąć się, запина́ться, запну́ться (*на словѣ*); || упря́миться, заупря́миться, упо́рствовать, упира́ться, упере́ться; || защепля́ться, защепи́ться.

Zaciskać, Zacisnąć, зажима́ть, зажа́ть; || забра́сывать, забро́сить, зака́дывать, зака́нуть.

Zacisz, -a, *м.* **Zacisza, -y,** *ж.* **Zacisze, -a,** *ср.* **за́тишь, зати́шье, уедине́ніе, пристани́ще.**

Zaćmić, *см.* **Zaciemniać.**

Zaćmienie, -nia, *ср.* **затме́ніе.**

Zacnie, почётно, досто́йно; || учти́во, вѣ́жливо, прили́чно; || че́стно; || почти́тельно, съ почте́ніемъ; || благоро́дно.

Zacność, -ści, *ж.* **че́стность; || благоро́дство, возвы́шенность; || учти́вость, вѣ́жливость; || зна́тность; || вели́кость, вели́чіе.**

Zacny, почте́нный, уважа́емый, многоуважа́емый, достопочте́нный; || досто́йный, че́стный, благоро́дный; || досто́йный уваже́нія; || учти́вый, вѣ́жливый; || почётный, знамени́тый, зна́тный, сла́вный.

Zacuchnąć, Zacuchnąć się, провоня́ть, протухнуть.

Zaćwierkować, защебени́ть, засы́пать щебнемъ.

Zaćwierkowanie, -nia, *ср.* *Каменщ.* **защебёнка.**

Zacyfrować, помѣтить, скрѣпи́ть. Zacyfrować foljami, скрѣпи́ть по листа́мъ.

Zacyrować, заштопать, *см.* **Cyrować.**

Zacz, Zac, *Стар.* **сокращ. Za (*за*) и Co (*что́*), *или* Coś (*что́-то*). Ni zacz, ни за что́. Mieć kogo zacz, цѣни́ть, уважа́ть кого́, счита́ть за что́-либо. Padli w owéj bitwie ni przecz, ni zacz, погибли въ э́той ба́твѣ ни за́ что, ни про́ что (неизвѣстно за что́). Co zacz? кто э́то такой? Co zacz ta góra? что́ э́то за гора́?**

Zacząć, *см.* **Zaczynać.**

Zaczajać się, Zaczaić się, подкра́дываться, подкра́сться, закра́дываться, закра́сться, притаи́ться.

Zaczarować, очарова́ть, околдова́ть.

Zaczarowanie, -nia, *ср.* **очарова́ніе, околдова́ніе.**

Zaczarowany, очаро́ванный, обворо́жённый, околдо́ванный.

Zaczęcie, -cia, *ср.* **нача́ло, нача́тіе, зача́тіе.**

Zaczek, -czka, *м.* *Умен.* **ученичо́къ, шко́льничекъ,** *см.* **Żak.**

Zaczekać, обожда́ть, подожда́ть.

Zaczém, итáкъ, слѣдовательно, посе́му́, затѣ́мъ.

Zaczepiać, Zaczepić (co), защепля́ть, защепи́ть, задѣва́ть, задѣть, затро́гивать, затро́нуть; || задира́ть, привя́зываться къ кому́, подава́ть, пода́ть по́водъ къ ссо́рѣ; || нападать, напа́сть. Dopóki mię nie zaczepiają, zachowuję się spokojnie, пока́ меня́ не затро́гиваютъ, я остаюсь споко́йнымъ. Kto kogo zaczepił? кто кого́ задѣлъ? Nie zaczepiaj nieznajomych osób, не остана́вливай, не затро́гивай незнако́мыхъ люде́й. Zaczepić kogo mową, заговори́ть съ кѣ́мъ-либо. Zaczepić o czém, намекну́ть о чѣ́мъ-либо въ разгово́рѣ, завести́ рѣчь о посторо́ннемъ предме́тѣ. Jedno koło zębami zaczepia drugie, одно́ колесо́ задѣва́етъ зубца́ми друго́е. Zaczepić co hakiem, защепи́ть крючко́мъ за что́-либо. || Zaczepiać się, Zaczepić się, защепля́ться, защепи́ться, задѣва́ться, задѣ́ться, задѣва́ть, задѣ́ть (*за что́*).

Zaczepka, -i, *ж.* **вы́зовъ, зачи́нъ (*ссо́ры*), наступле́ніе, нападе́ніе; || придира́ка, оби́да, оскорбле́ніе.**

Zaczepnie, наступа́тельно.

Zaczepny, наступа́тельный.

Zaczerniać, Zaczernić, черни́ть, вы́чернить, зачерни́ть, мара́ть, замара́ть.

Zaczerpać, Zaczerpnąć, зачёрпывать, зачерпну́ть, почерпа́ть, почерпну́ть

Zaczerwiać, Zaczerwić, разводи́ть, развести́ червей; || Zaczerwiać się, Zaczerwić się, черви́вѣть, очерви́вѣть.

Zaczerwieniać, Zaczerwienić, покрыва́ть, покры́ть кра́сною кра́ской, обагря́ть, обагри́ть. || Zaczerwieniać się, Zaczerwienić się, красне́ть, покрасне́ть, рдѣть, рдѣться, зардѣться.

Zaczerwieniałość, -ści, *ж.* **красновáтость, краснота́, зардѣ́лость.**

Zaczerwieniały, красновáтый, кра́сный, а́лый, чёрный, румя́ный.

Zaczerwieniony, покрасне́вшій, зардѣ́вшійся.

Zaczesywać, Zaczesać, зачёсывать, зачеса́ть.

Zaczesywanie, Zaczesanie, -nia, *ср.* **зачёсываніе, зачёска.**

Zaczęty, на́чатый.

Zaczołgać się, Zaczołgnąć się (dokąd), заползáть, заползти́.

Zaczym, *см.* **Zaczém.**

Zaczynać, Zacząć, начина́ть, нача́ть; || *Zaczynać, Zacząć z kim, задѣва́ть, задѣ́ть, затро́гивать, затро́нуть кого́, иска́ть съ кѣ́мъ ссо́ры, придира́ться, придра́ться къ кому́.

Zaczynanie, -nia, *ср.* начина́ніе; || задѣва́ніе, придѝрка, *см.* **Zaczęcie.**

Zaczyniać, Zaczynić, мѣси́ть, размѣси́ть, вымѣсить (*тѣсто*), растворя́ть, растворѝть (*хлѣбы*); || **Zaczyniać co czém,** закрыва́ть, **zastawля́ть;** || *Стар.* **учиня́ть, учинѝть.**

Zaczynianie, Zaczynienie, -nia, *ср.* **замѣска, растворъ.**

Zaczynszować, отда́ть на обро́къ.

Zaczytać się, углуби́ться въ чте́ніе, **зачита́ться.**

Zad, -u, *м.* **задъ. Nazad,** наза́дъ. **Z zadu,** сза́ди, **позади́. Na zadzie,** въ тылу́, **назади́.**

Zadać, *см.* **Zadawać.**

Żądać, желя́ть, хотѣть; || **Żądać czego od kogo,** тре́бовать, проси́ть.

Żądający, тре́бующій. **Żądający egzekucji,** взыска́тель.

Zadanie, -nia. *ср. см.* **Zadawanie;** || **те́ма, предложе́ніе;** || *Мат.* зада́ча. теоре́ма; || **вопро́съ;** || **уро́къ;** || **уро́чная рабо́та, зада́нная рабо́та. Zadanie (w kartach),** ходъ (*съ ка́рты*). *Карточ.* **na zadaniu,** въ руке́, пе́редъ руко́й.

Żądanie, -nia, *ср.* **желя́ніе, хотѣ́ніе,** охо́та; || **тре́бованіе, протє́стъ. запро́съ;** || **проше́ніе. Na jego własne żądanie,** по его́ со́бственному желя́нію, по его́ со́бственному тре́бованію.

Zadany (weksel), *Ком.* **трассѝрованный** (*ве́кселъ*).

Żądany, желя́тельный, желя́нный; || **тре́буемый.**

Zadarty, вздёрнутый.

Zadatek, -tku, *м.* зада́токъ; || **зало́гъ.**

Zadawać, Zadać, дава́ть, дать; || **задава́ть, зада́ть;** || **наноси́ть, нанести́;** || *Ком.* **трассѝровать** (*ве́кселъ*). * **Zadawać, Zadać komu co,** вмѣня́ть, вмѣни́ть кому́ что́-либо въ преступле́ніе, въ оши́бку, упрека́ть кого́ въ чёмъ-либо; || *Карт.* **ходи́ть** (*съ ка́рты*). **Zadać komu ciężar,** возложи́ть на кого́ бре́мя. **Zadać komu robotę,** зада́ть кому́ рабо́ту. **Zadawać sobie pracy wiele,** *или* **niemało pracy z czém,** брать на себя́ мно́го труда́. **Zadać komu ranę,** нанести́ кому́ ра́ну, ра́нить кого́. **Zadać komu truciznę,** дать кому́ я́ду. **Zadać sobie śmierć,** лиши́ть себя́ жи́зни. **Zadać piwu,** замолоди́ть пи́во. **Zadać fałsz komu,** изобличи́ть кого́ во лжи́.

Zadawanie, Zadanie, -nia, *ср.* **отдава́ніе, вруче́ніе** (*зада́тка*); || *Ком.* **трассиро́вка** (*ве́кселя*); || **налега́ніе, возлага́ніе;** || **Zadawanie, Zadanie kłamstwa,** изобличе́ніе во лжи́.

Zadawca, -y, *м. Ком.* **трассиро́вщикъ, трассе́нтъ.**

Zadawić, *см.* **Zadławiać.**

Zadawniały, Zadawniony, застарѣлый, устарѣлый, закоренѣлый.

Zadawnić, пропусти́ть вре́мя, **срокъ, о́чередь, просро́чить.**

Zadawnieć, устарѣ́ть, застарѣ́ть.

Zadawniony, просро́ченный.

Zadecydowanie, -nia, *ср.* **постановле́ніе, опредѣле́ніе. Szybkie zadecydowanie,** спѣшное произво́дство (*дѣла*).

Zadek, -dka, *м.* **за́дница.**

Zadeklarować, заяви́ть, объяви́ть.

Żaden (*Стар.* **Żadny**), **-dna, -dne,** ни оди́нъ, ни одна́, ни одно́, ни како́й, ая, ое, никто́. **Żaden człowiek tam nie był,** никто́ тамъ не́ былъ. **Żaden ze dwu,** ни тотъ, ни друго́й. **Żadnym sposobem, Żadną miarą,** никаки́мъ о́бразомъ. *Te akta uważane będą za żadne i niebyłe, э́ти а́кты бу́дутъ счита́ться недѣйствѝтельными и несуществу́ющими.

Zadeptywać, Zadeptać, затапты́вать, затопта́ть; || **заглуша́ть, заглуши́ть;** || **туши́ть, затуши́ть.**

Zadławić, *см.* **Zadławić.**

Ządlasty, Żądlisty, Żądłowaty, жа́листый; || имѣющій видъ жа́ла.

Zadławiać, Zadawiać, Zadłabiać, Zadławić, Zadawić, Zadłabić (*Стар.* **Zadłabać**), удавливать, **удави́ть, удуши́ть;** || **подавля́ть, подави́ть;** || **Zadławić się,** удави́ться.

Żądliwość, *см.* **Pożądliwość.**

Żądliwy, *см.* **Pożądliwy.**

Żądło, -a, *ср.* **жа́ло.**

Żądłowaty, *см.* **Żądlasty.**

Zadłużać, Zadłużyć, обремена́ть, обремени́ть долга́ми; || **Zadłużać się, Zadłużyć się,** входи́ть, войдти́ въ долги́, должа́ть, задолжа́ть.

Zadmuchnąć, заду́ть.

Żadni, жа́дній.

Żądnie, жа́дно, а́лчно.

Żądność, -ści, *ж.* **жа́дность, а́лчность,** вожделѣ́ніе, си́льное желя́ніе.

Żądny, жа́дный, а́лчный, ненасы́тный. **Żądny bogactwa,** жа́дный къ бога́тству

Zadość, Zadosyć, дово́льно, доста́точно, по́лно. **Zadosyć czynić, uczynić czemu,** удовлетворя́ть, удовлетвори́ть.

Zadośćczynienie, Zadoscuczynienie, Zadosyćuczynienie, -nia, *ср.* удовлетворе́ніе

Zadowolenie, Zadowolnienie, -nia, *ср.* удово́льствіе; || удовлетворе́ніе; || **благоволе́ніе. Najwyższe zadowolenie,** Высочайшее благоволе́ніе.

Zadra, -y, *ж.* **Zadzior, -u,** *м. Бот.* **чешу́йка, плёнка, плёночка, ко́жица, шелуха́;** || **окали́на, ога́рина, треска́** (*на расплавленномъ желѣзѣ*).

Zadrapać, Zadrapnąć, оцара́пать, оцара́пнуть, зацара́пать, зацара́пнуть, задира́ть когтя́ми; || **Zadrapać się, Zadrapnąć się,** оцара́паться, оцара́пнуться.

Zadrasnąć, ссади́ть, ссади́нить, ободра́ть, порѣзать, оцара́пать ко́жу.

Zadrewnić, Zadrzewić, обсади́ть дере́вьями.

Zadrgnąć, вздро́гнуть, задрожа́ть, затрепета́ть.

Zadrobić, мéлко искропи́ть.
Zadrobnieć, уменьши́ться.
Zadrożeć, подорожа́ть.
Zadrożyć, запроси́ть высо́кую цѣ́ну.
Zadruzgotać, раздроби́ть, разби́ть, разшиби́ть.
Zadrwić (z kogo), поди́ять кого́ на смѣхъ, одура́чить кого́.
Zadrzeć, *см.* Zadzierać.
Zadrzewieć, зарости́ дерéвьями.
Zaduch, -u, *м.* спертóй, испóрченный вóздухъ; || духотá; || испáрина, испарéніе.
Zadumać się, задýматься.
Zadumiały, *см.* Zdumiały.
Zadumieć, *см.* Zdumiewać.
Zadumienie, -nia, *ср.* изумлéніе.
Zadusić, задуши́ть, задави́ть.
Zaduszenie, -nia, *ср.* задушéніе, удýшье.
Zaduszny, поминáльный, заупокóйный. Dzień zaduszny, день всѣхъ усóпшихъ, день всеóбщаго поминовéнія, роди́тельская суббóта. Zaduszna msz, заупокóйная обѣ́дня; || *Стар.* дýшный, удýшливый.
Zadworny, надвóрный.
Zadyktować, предписáть (*закóны*), установи́ть, постановúть; || оговори́ть; || Zadyktować do protokółu, заяви́ть съ запúскою въ протоко́лъ.
Zadyktowanie, -nia, *ср.* предписáніе, постановлéніе.
Zadymić, задыми́ть, закопти́ть.
Zadymka, Zadémka, -i, *ж.* Zadymek, Zadémek, -mku, *м.* метéль, метéлица, вьюга.
Zadysponować, приказáть, распоряди́ться.
Zadyszyć się, Zadyszéć się, запы́хаться.
Ządza, -y, *ж.* вожделéніе, сúльное желáніе, пóхоть, страсть.
Zadziać, *см.* Zadziewać.
Zadziaływać, Zadziałać, дава́ть, дать пóводъ, причúну къ чему́; || заслýживать, заслужúть (*что́*) своúмъ поведéніемъ, постýпками; || Zadziałać komu, учúнить кому́ что́-либо; || вознаграждáть, вознагради́ть; || *см.* Zaczyniać (ciasto).
Zadziczeć, одичáть; || заглóхнуть.
Zadziedziczyć, получúть въ наслéдство.
Zadzier, Zadzior, -u, *м.* Zadzierek, -rku, *м.* царáпина, ссáдина; || заусéница (*на пáльцѣ*); || задóрина, защéпина, мѣсто на дéревѣ задрáвшееся при струга́нiи.
Zadzierać, Zadrzeć, раздира́ть, разодра́ть, задира́ть, задра́ть; || задѣва́ть, задѣть, затрóгивать, затрóнуть; || Zadzierać z kim, придира́ться къ кому́; || Zadzierać się, раздира́ться, разодра́ться, задира́ться, задра́ться.
Zadzieracz, -a, *м.* зачúнщикъ.
Zadzierg, Zadzierzg, -u, *м.* захлёстка глухáя пéтля, удáва, удáвка. Zadziergiem, неразрúвно, тýго.
Zadziergać, Zadzierzgać, Zadziergnąć, Zadzierzgnąć, захлёстывать, захлестнýть, затя́гивать, затянýть пéтлею, удави́ть, повѣсить; || Zadzierzgnąć się, удави́ться, повѣситься, затянýться пéтлею.
Zadzierżawić, заарендовáть, отдáть на óткупъ, въ арéдное содержáніе *или* взять на óткупъ, въ арéндное содержáніе.
Zadzierżawienie, -nia, *ср.* отдáча *или* взя́тіе въ арéнду.
Zadzierżeć, *см.* Zatrzymywać.
Zadziewać, Zadziać, дѣва́ть, дѣть, задѣ́ть, пря́тать, спря́тать, прибира́ть прибра́ть, васóвывать, васýнуть. Zadziać dziurę, задѣ́лать, заткнýть дырý, заштóпать прорѣ́ху.
Zadziobać, заклева́ть.
Zadzior, *см.* Zadzier.
Zadziw, -u, *м.* изумлéніе, удивлéніе.
Zadziwiać, Zadziwić, удивля́ть, удиви́ть, изумля́ть, изуми́ть.
Zadziwienie, -nia, *ср.* удивлéніе, изумлéніе.
Zadzwonić, завзвони́ть.
Zafantować, заложúть, отдáть въ залóгъ.
Zafarbować, закрáсить.
Zafasować, подтянýть корóче повóдья.
Zafastrygować, приметáть, сметáть, пришúть на жúвую нúтку, *см.* Fastrygować.
Zaflansować, разсади́ть (*молоды́я дерéвья*).
Zaflansowanie, -nia, *ср.* разсáдка (*молоды́хъ дерéвьевъ*).
Zafolować, задѣ́лать; || замáзать.
Zaforsztować, перегородúть, разгороди́ть доскáми.
Zaforszusować, вы́дать дéньги впередъ.
Zafrachtować, заплати́ть за привóзъ, отпрáвить товáры.
Zafrasować, огорчúть, опечáлить, встревóжить, озабóтить.
Zafrędzlować, закры́ть бахрамóю.
Zafrymarczyć, промѣня́ть.
Zafryzować, зачесáть, причесáть.
Zafugować, укрѣпи́ть пáзами, связáть, соедини́ть.
Zafukać, накричáть, нашумéть, заглуши́ть крúкомъ, бранью.
Zagadka, -i, *ж.* загáдка.
Zagadywać, Zagadać, Zagadnąć, заговáривать, заговорúть, заводúть, завести́ рѣчь (*съ кѣмъ*); || заговáривать, заговорúть, утомúть продолжúтельнымъ разговóромъ; || загáдывать, загадáть (*загáдку*); || Zagadać się, заговори́ться, дóлго разговáривать.
Zagadzać, Zagodzić, мири́ть, помири́ть, соглашáть, согласúть; || улáживать, улáдить.

Zagaisko, **-a**, *ср. см.* **Zarośl.**

Zagajać, Zagaić, засáживать, засадúть деревьями, разводúть деревья; || открывáть, открыть собранíе, сеймъ и т. п., начáть рѣчь, **открыть** рѣчью собранíе; || *см.* **Zagoić.**

Zagajanie, Zagajenie, **-nia**, *ср.* разведéнie, насажденíе лѣса; || открытíе собранія, сéйма и т. п., начáтie рѣчи.

Zaganiać, Zagonić, Zagnać, загонúть, загнáть, понуждáть, понýдить, принуждáть, принýдить, заставлять, застáвить. *Pijany kaczki zagania, пьáный шатáется на ногáхъ. || **Zaganiać się, Zagonić się**, мчáться, скóро бѣжáть, гнáться, преслѣдовать, стараться настúчь.

Zagardlić, Zagarlić, Zagardłować, удавúть, удушúть, задушúть; || съýзить вверхý на подóбie шéи: || ***Zagardłować co**, заслужúть, заработáть что-либо, подвергáя жизнь свою опáсности.

Zagarniać, Zagartać, Zagarnąć, Zagarnywać, Zagartywać, захвáтывать, захватúть, похищáть, похúтить, загребáть, загрéсть, присвоúть, прибирáть, прибрáть въ свой рýки чужóе.

Zagarnięcie, **-cia**, *ср.* захвáтъ.

Zagasać, Zagasnąć, погасáть, погáснуть.

Zagaszać, Zagasić, гасúть, погасúть.

Zagęścieć, Zagęstnieć, загустѣть.

Zagęszczać, Zagęścić, сгущáть, сгустúть; || *навáливать, навалúть, наполнúть, напóлнить, распространúть, распространúть, умножáть, умнóжить. || **Zagęszczać się, Zagęścić się**, сгущáться, сгустúться; || *наполня́ться, напóлниться, распространя́ться, распространúться, размножáться, размнóжиться. **Zagęściły się choroby**, болѣзни размнóжились. **Już się to zagęściło**, э́то ужé вошлó въ обыкновéнie. **Niebo zagęszcza się chmurami**, нéбо наполня́ется тýчами.

Zagęszczenie, **-nia**, *ср.* сгущéнie; || *размноженíе, многочúсленность, мнóжество.

Zagęszczony, сгущённый; || *размнóженный, распространённый.

Zagiąć, *см.* **Zaginać.**

Zagięcie, **-cia**, *ср.* сгибъ, изги́бъ, изги́бина, кривизна́, вы́гибъ, поворóтъ, извúлина.

Zagiel, **-gla**, *м.* пáрусъ.

Zagięty, изóгнутый, зáгнутый, искривлённый.

Zagiew', **-gwi**, *ж. Бот.* боровúкъ, мáсленикъ (*гриб*ъ); || трутъ, гýбка (*для зажиганія*); || *прéлесть, приманка

Zaginać, Zagiąć, загибáть, загнýть.

Zaginąć, затерáться, утрáтиться, пропáсть.

Zaginienie, **-nia**, *ср.* пропáжа; || *Юрид.* безвéстное отсýтствie.

Zaginiony, *Юрид.* безвéстно-отсýтствующій.

Zagłada, **-y**, *ж.* истребléнie, уничтожéнie, искорененíе, погúбель. **Zagłada mnie grozi**, предáнie забвéнію обúдъ.

Zaglądać, Zajrzeć, загля́дывать, загляну́ть.

Zagładzać, Zagładzić, загла́живать, загла́дить; || истребля́ть, истребúть, уничтожáть, уничтóжить, изкорени́ть, изкорени́ть. **Zagładzić z pamięci**, изгла́дить изъ пáмяти, предáть забвéнію.

Zagłaskać (sobie włosy), пригла́дить себѣ волосá.

Zagłębiać, Zagłębić, углубля́ть, углубúть, погружáть, погрузúть. || **Zagłębiać się, Zagłębić się (w czém, nad czém)**, углубля́ться, углубúться, погружáться, погрузúться (*во что*).

Żaglik, **-a**, *м. Умен.* парусóкъ; || кора́блик (*ра́ковина*).

Żaglisty, оснащённый парусáми.

Zagłodzić, умори́ть гóлодомъ.

Żaglowy, пáрусный. **Żaglowe płótno**, парусúна.

Zagłuchnąć, *см.* **Ogłuchnąć.**

Zagłuszać, Zagłuszyć, заглушáть, заглушúть.

Zagmatwać, Zamatwać, перемѣшáть, перепýтать, запýтать, привестú въ безпоря́докъ. || **Zagmatwać się**, перемѣшáться, перепýтаться, запýтаться.

Zagnać, *см.* **Zaganiać.**

Zagnajać, Zagnoić, гноúть, сгноúть; || удобря́ть, унавóзить вéмлю; || **Zagnoić się**, загноúться.

Zagniatać, Zagnieść, угнетáть, давúть, жать; || замѣшивать, замѣсить.

Zagniewać, разгнѣвать, разсердúть.

Zagnieżdżać się, Zagnieździć się, гнѣздúться, угнѣздúться, вить, свить гнѣздó; || *вселúться (*во что*), забрáться (*куда́*).

Zagniły, гнилóй, сгнúвшій.

Zagnoić, *см.* **Zagnajać.**

Zagodzenie, **-nia**, *ср.* примирéнie, согласúе, улáженie.

Zagodzić, *см.* **Zagadzać.**

Zagoić, залѣчúть, заживúть (*рáну*).

Zagon, **-u**, *м.* широ́кая грядá (*въ огорóдѣ*); || загóнъ, пáшенная полосá; || погóня (*за непріятелемъ*); || набѣгъ, нашéствie. **Zagony tatarskie**, татáрскie набѣги.

Zagórny, загóрный, находя́щійся за горóю.

Zagorywać, *см.* **Zagorzeć.**

Zagorzale, пы́лко, горячó, съ жáромъ, вспы́льчиво, запáльчиво; || фанати́чески.

Zagorzalec, **-lca**, *м.* пы́лкій, горя́чій, вспы́льчивый, запáльчивый человѣкъ, безразсýдный человѣкъ; || изувѣръ, фанáтикъ.

Zagorzałość, **-ści**, *ж.* горя́чность, пы́лкость, вспы́льчивость, запáльчивость, изступлéнie, изступлéнность; || изувéрство, фанати́змъ.

Zagorzały, горя́чій, пы́лкій, вспы́ль-

чивый, запáльчивый: || ивувéрный, фанатическій; || загорéвшійся; || угорéлый (*отъ чáда*); || загорéлый (*отъ сóлнечнаго жáра*).

Zagórze, **-a**, *ср.* загóрье.

Zagorzeć, **Zagorywać**, загорéться, загорáться, зажéчься, зажигáться, воспламенúться, воспламенúться: || загорéть (*отъ сóлнечнаго жáра*); || угорéть (*отъ чáду*). || **Zagorzeć się**, **Zagorywać się**, загорéться, загорáться.

Zagorzel, **-i**, **Zagorzelina**, **Zagorzelizna**, **-y**, *ж.* угáръ, удушéніе, задушéніе.

Zagościć, **Zagościć się**, загостúть, дóлго оставáть въ гостúхъ.

Zagospodarowanie, **-nia**, *ср.* домáшнее обзаведéніе.

Zagotować, **заготóвить**, **приготóвить**; || *Повар.* скипятúть.

Zagrabiać, **Zagrabić**, сгребáть, сгресть, собирáть грáблями; || загребáть, загрéсть, присвоúть, присвóить, прибирáть, прибрáть въ свóй рýки чужóе; || угонúть, угнáть, уводúть, увéсть (*скотъ*) украдкою или насúліемъ.

Zagrabywanie, **-nia**, *ср.* сгребáніе.

Zagrać, заигрáть. **Zagraj nam co na skrzypcach**, сыгрáй намъ что-нибудь на скрúпкѣ. **Zagrajmy w wista**, сыгрáемъ въ вистъ. **Zagrać dzwonkę, wino**, игрáть въ бубнáхъ, въ пúкахъ. || **Zagrać się**, заигрáться.

Zagradzać, **Zagrodzić**, заграждáть, заградúть, загорáживать, загородúть; || заслонúть, заслонúть; || запирáть, запéрть. ***Zagrodzić komu drogę**, загородúть кому дорóгу. **Zagrodzić prawem**, обезпéчить законнымъ óбразомъ.

Zagranicze, **-a**, *ср.* чужóй, загранúчный край, чужбúна; || зарубéжье.

Zagraniczny, загранúчный, инострáнный, чужестрáнный, чужезéмный, инозéмный, чужóй.

Zagrażać, **Zagrozić**, грозúть, угрожáть, стращáть.

Zagrązнąć, **Zagręznąć**, увязнуть, завязнуть, погрязнуть.

Zagroda, **-y**, *ж.* огрáда, забóръ, загорóда; || мыза, хýторъ, загорóженное пóле, огорóдъ. **Wiejska zagroda**, сéльскій дворъ, сéльская избá со всéми принадлéжностями. || *Охот.* западня́ (*для хúщныхъ звéрей*). || *Посл.* **Szlachcic na zagrodzie równa się wojewodzie**, сéльскій шляхтúчъ рáвенъ воевóдѣ, т. е. дворя́не рáвны мéжду собóю, не смотря́ на разли́чіе въ общéственномъ положéніи.

Zagrodnik, **-a**, *м.* *Стар.* крестья́нинъ нанимáющій чужýю úзбу и т. д., безпáшенный крестья́нинъ, неимéющій пáшни.

Zagrodzenie, **-nia**, *ср.* огрáда, загорóда, загорóдка; || перегорóдка; || прегрáда.

Zagrodzić, *см.* **Zagradzać**.

Zagrożenie, **-nia**, *ср.* угрóза, страхъ. **Pod zagrożeniem kary**, подъ стрáхомъ, подъ опасéніемъ наказáнія.

Zagruntowanie, **-nia**, *ср.* загрунтóвка.

Zagryzać, **Zagryźć**, загрызáть, загрызть.

Zagrzebanie, **Zagrzebywanie**, **-nia**, *ср.* зарывáніе въ зéмлю; || погребéніе, пóхороны. || ***Zagrzebanie się w domu**, удалéніе отъ óбщества. **Zagrzebanie się w książkach**, безпрестáнное занáтіе книгáми, сидѣ́ніе надъ книгáми.

Zagrzebywać, **Zagrzebać**, **Zagrześć**, **Zagrzebnąć**, погребáть, погрести́ (*умéршихъ*); || закáпывать закопáть, зарывáть, зарúть; || загребáть, загрéсть. || **Zagrzebywać się**, **Zagrzebać się**, закáпываться, закопáться, зарывáться, зарúться; || погребáться, погрести́ся, быть погребáему. ***Zagrzebać się w domu**, запéрться дóма, никудá не выходúть, удалúться отъ óбщества. **W nauce zagrzebał się cały**, онъ совершéнно предáлся наýкѣ, зарúлся въ книгáхъ.

Zagrzewać, **Zagrzać**, согрѣ́вать, согрéть. || **Zagrzewać się**, **Zagrzać się**, согрѣ́ваться, согрéться.

Zagrzęzły, погрáзлый, увáзшій.

Zagrzęznąć, погрáзнуть, увáзнуть.

Zaguba, **-y**, *ж.* пáгуба, гúбель, бéдствіе; || опустошéніе, разорéніе; || утрáта, потéря.

Zagubca, **-y**, **Zagubiciel**, **-a**, *м.* губúтель, разрушúтель, истребúтель.

Zagubić, погубúть, уничтóжить, разрýшить, истребúть; || утрáтить, потеря́ть.

Zagwazdać, замарáть, запáчкать, загрязнúть.

Zagwoździć, **Zagwożdżać**, загвоздúть, загвóздживать, забúть, забивáть, заколотúть, заколáчивать гвоздя́ми. **Zagwoździć armatę**, заклепáть пýшку. **Zagwoździć konia**, заковáть лóшадь.

Zagzić, подстрекнýть.

Zahaczać, **Zahaczyć**, задѣ́вать, задéть, зацѣпля́ть, зацѣпúть; || останáвливать, остановúть, удéрживать, удержáть, задéрживать, задержáть. || **Zahaczać się**, **Zahaczyć się**, зацѣпля́ться, зацѣпúться; || останáвливаться, остановúться, задéрживаться, задержáться. ***Zahaczył się interes**, дéло пріостановúлось.

Zahaczanie, **Zahaczenie**, **-nia**, *ср.* зацѣплéніе, задѣ́ваніе.

Zahałasować (**kogo**), крúкомъ оглушúть.

Zahalzować, привязáть канáтъ, натянýть галсъ.

Zahamować, затормозúть; || ***обуздáть**, укротúть.

Zahartować, закалúть; || ***пріучúть къ** суровóй жúзни. || **Zahartować się**, закалúться. ***Zahartować się do pracy**, привы́кнуть къ трудý.

Zahartowany, закалённый; || пріучён-

рый къ суро́вой жи́зни, окрѣпшій; || жесточённый, нечувстви́тельный.

Zahasać, запры́гать.

Zahuczeć, зажужжа́ть, забучи́ть; || загрохота́ть, загреме́ть.

Zahuknąć, заглуши́ть; || * ошеломи́ть, привести́ въ тупи́къ.

Zaimek, -mka, *м. Грам.* мѣстоиме́ніе.

Zainteresować, заня́ть, завле́чь, внуши́ть уча́стіе; || **Zainteresować się**, приня́ть уча́стіе, заинтересова́ться.

Zaiskrzyć się, засверка́ть.

Zaiste, по́длинно, и́стинно, то́чно, вѣ́рно, пои́стинѣ, коне́чно.

Zając, -jąca, *м.* за́яцъ. **Siwy zając**, руса́къ.

Zająć, *см.* **Zajmować.**

Zajączek, -czka, *м. Умен.* за́йчикъ.

Zajadać, **Zajeść**, ѣда́ть, ѣсть, заѣда́ть, заѣсть. **Zajadać smaczno**, вку́сно ѣсть; || **Zajadać się**, **Zajeść się**, взъѣда́ться, въѣсться, напуска́ться на кого́ съ запа́льчивостію.

Zajadle, ожесточе́нно, неи́стово, я́ростно, бѣшено, съ остервене́нѣніемъ.

Zajadłość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, остервене́нѣніе, неи́стовость, я́рость, бѣше́нство.

Zajadły, ожесточе́нный, неи́стовый, я́ростный, бѣшеный.

Zajady, -ów, *мн.* (*Умен.* **Zajadki**), за́ѣды, я́звинки по угла́мъ рта.

Zająkać się, **Zająknąć się**, заика́ться, заикну́ться.

Zająkała, -y, *м.* заи́ка.

Zająkliwość, ści, *ж.* заика́ніе.

Zająkliwy, заи́кливый, косноязы́чный, *см.* **Zająkała.**

Zajaśnieć, проясни́ться, заясне́ть, засія́ть.

Zajątrzać, **Zajątrzyć**, развере́живать, развереди́ть, растравля́ть, растрави́ть; || * раздража́ть, раздражи́ть, серди́ть, разсерди́ть; || **Zajątrzać się**, **Zajątrzyć się**, гнои́ться, загнои́ться; || раздража́ться, раздражи́ться, проходи́ть въ я́рость.

Zajazd, -u, *м.* въѣздъ, вступле́ніе; || подъѣ́здъ, крыльцо́ (*у до́ма*); || постоя́лый дворъ; || *Стар. Юрид.* наѣздъ, захва́тъ.

Zajdy, *род. п.* **Zajd**, *мн.* кусо́къ гру́баго полотна́, дерю́ги, для ноше́нія сѣна, огоро́дной зе́лени, и т. п.; || свя́зка, вяза́нка; || сала́вки, ма́ленькія са́нки.

Zajechać, *см.* **Zajeżdżać.**

Zajęcie, -cia, *ср.* завладѣ́ніе, захва́тъ; || *Юрид.* наложе́ніе запреще́нія, взыска́ніе; || конфиска́ція, о́пись имѣ́нія (*по суду*), вы́емъ, вы́емка.

Zajęczy, за́ячій. **Zajęcza skórka**, за́ячья шку́рка. *Хир.* **Zajęcza warga**, за́ячья губа́; || трегу́бый, имѣющій раздвое́нную *или* разсѣченную губу́; || *Zajęcze serce, трусли́вость, боязли́вость, ро́бость. **Zajęczego serca człowiek**, трусъ; || *Бот.* **Kapusta zajęcza**, **Szczawik**, за́ячій щавель, ки́слица. **Zajęcza nóżka**, за́ячья ла́пка, но́жка. **Zajęcze uszko**, за́ячье ушко́. **Zajęczy chrobe**, хрящ, жёлтый, ди́кій цикорій. **Zajęcza kapusta**, за́ячья капу́ста, за́ячій молоди́лъ.

Zajęczyca, -y, *ж.* зайчи́ха, са́мка за́яцъя.

Zajęczyna, -y, *ж.* за́ячина, за́ячье мя́со.

Zajęczysko, -a, *ср. Увел.* зайчи́ще, *см.* **Zając.**

Zajem, *род. п.* **Zajmu**, *м.* заня́тіе, захва́тъ, завладѣ́ніе; || заёмъ; || * восхище́ніе.

Zajeść, *см.* **Zajadać.**

Zajęty, за́нятый, озабо́ченный; || *Юрид.* захва́ченный, находя́щійся подъ запреще́ніемъ.

Zajezdny, постоя́лый, назна́ченный для посто́я. **Dom zajezdny**, постоя́лый дворъ, *см.* **Zajazd.**

Zajeżdżać, **Zajechać**, заѣзжа́ть, заѣ́хать, уѣзжа́ть, уѣ́хать далёко; || **Zajeżdżać przed bramę**, подъѣзжа́ть къ воротя́мъ; || **Zajeździć**, изъѣздить, изли́шнею ѣздо́ю, сдѣлать что́-нибудь негóднымъ къ употребле́нію; || наѣзжа́ть, наѣ́хать, напада́ть, захва́тывать; || **Zajeżdżać komu**, выѣзжа́ть на встрѣ́чу къ кому́; || **Zajeździć konia**, заѣздить ло́шадь.

Zajmować, **Zająć**, занима́ть, заня́ть; || забира́ть, забра́ть, захва́тывать, захвати́ть, присво́ивать, присво́ить, завладѣ́ть чужо́е. **Zajmować dużo miejsca**, занима́ть мно́го мѣ́ста. **Zajmować kogo czém**, упражня́ть, занима́ть кого́ чѣ́мъ-либо, дать кому́ заня́тіе. **Zająć majętność opuszczoną**, завладѣть бро́шеннымъ имѣ́ніемъ. **Zająć bydło**, захвати́ть, пойма́ть скотъ (*зашедшій на чужую землю*); || **Zajmować się**, **Zająć się**, занима́ться, заня́ться, упражня́ться; || **Zajmować się**, **Zająć się** (**ogniem**), занима́ться, заня́ться, начина́ть горѣть, загора́ться; || прива́ться, приви́ться, пуска́ть ко́рни въ зе́млю (*о растѣніяхъ*); || * начина́ться, нача́ться.

Zajmowanie, -nia, **Zajęcie**, -cia, *ср.* заня́тіе, исполне́ніе; || завладѣ́ніе, захва́тъ; || **Zajmowanie się** (**czém**), заня́тіе, упражне́ніе.

Zajrzeć, *см.* **Zaglądać.**

Zajść, *см.* **Zachodzić.**

Zajście, -cia, *ср.* происше́ствіе, собы́тіе, дѣ́яніе; || столкновéніе.

Zajuszać, **Zajuszyć**, обагря́ть, обагри́ть кро́вью, окрова́вить; || возбужда́ть, возбуди́ть жа́жду кро́ви, остервени́ть; || **Zajuszyć się**, обагри́ться кро́вью, окрова́виться, остервени́ться, сдѣлаться кровожа́днымъ.

Zajuszony, кровожа́дный, остервени́лый.

Zajutro, Zajutrze, -a, *ср.* **за́втрешній день, слѣ́дующій день.**

Zak, -a, *м.* **шко́льникъ, учени́къ; || * педа́нтъ, шко́льный враль, учёный дура́къ.**

Zakachlować, заложи́ть, задѣ́лать изразца́ми.

Zakadzić, *см.* **Kadzić.**

Zakał, -u, *м.* **Zakała, -y,** *ж.* **зака́лъ, зака́лина, недоста́токъ ры́хлости** (*въ хлѣ́бѣ*); || **подо́нки, отсто́й, гу́ща; || скло́нность къ зло́му, къ поро́камъ; || * пятно́, грязь, нечистота́, || поноше́ніе, безче́стіе, позо́ръ.**

Zakalać, зама́рывать, па́чкать, грязни́ть.

Zakalec, -lca, *м. см.* **Zakał.**

Zakalić, закали́ть (*желѣ́зо*).

Zakalisty, зака́листый.

Zakamiałość, Zakamieniałość, -ści, *ж.* **окамене́ніе; || * ожесточе́ніе, жестокосе́рдіе, косне́ніе, упра́мство, упо́рство.**

Zakamiały, окамене́лый; || * ожесточённый, жестокосе́рдный, упра́мый, упо́рный.

Zakamieć, Zakamienieć, окамене́ть; || * ожесточи́ться, станови́ться безжа́лостнымъ, нечувстви́тельнымъ, непреклóннымъ.

Zakamienować, поби́ть ка́мнями, *см.* **Kamienować, Ukamienować.**

Zakapturzać, *Охот.* **надѣва́ть капишо́нъ; || *Охот.* каблучёчить** (*сокола*); || * **заста́вить постри́чься въ мона́хи; || напо́лнить страну́ мона́хами; || Zakapturzyć się, наде́ть на себя́ капишо́нъ; || * постри́чься въ мона́хи.**

Zakarbować, наруби́ть, сде́лать зару́бки, ме́тки.

Zakarczować, *Агр.* **вспаха́ть новину́.**

Zakarować (działo), поста́вить, подня́ть пу́шку на станóкъ.

Z kąsić (czego), откуси́ть, раскуси́ть; || Zakąsić po czém, закуси́ть

Zakąska, -i, *ж.* **заку́ска.**

Zakasować (kogo), превзойти́ (*кого́ въ чёмъ-либо*), **затми́ть; || зачеркну́ть, исключи́ть, уничто́жить, замара́ть, зачерни́ть.**

Zakasywać, Zakasać, засу́чивать, засучи́ть (*пла́тье, рукава́*), **заворáчивать, завороти́ть; || Zakasywać się, Zakasać się, подбира́ть, подобра́ть, поддёргивать, поддёрнуть, поднима́ть, подня́ть своё пла́тье.**

Zakaszlać, зака́шлять.

Zakaszubić się, заби́ться въ у́голъ, посели́ться въ глуши́, въ дере́внѣ, въ захолу́стьѣ.

Zakąt, -a, *м.* **Zakącie, -cia,** *ср.* (*Умен.* **Zakątek, -tka, Zakącik, -a,** *м.*) **у́голъ, захолу́стье, закоу́локъ; || убѣ́жище, уедине́ніе.**

Zakątny, скры́тый, уединённый.

Zakaz, -u, *м.* **запрётъ, запреще́ніе, воспреще́ніе, возбране́ніе.**

Zakażenie, -nia, *ср.* **зараже́ніе, испóрченность.**

Zakazywać, Zakazać, запреща́ть, запрети́ть, воспреща́ть, воспрети́ть, возбраня́ть, возбрани́ть.

Zakis, -u, *м* **закиса́ніе; || заква́ска.**

Zakisać, Zakisić, ква́сить, заква́шивать, заква́сить.

Zakisnąć, прокúснуть.

Zakitować, замáзать, залепи́ть.

Zakitowanie, -nia, *ср.* **замáзка.**

Zakląć, *см.* **Zaklinać.**

Zakład, -u, *м.* **основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || заво́дъ, фáбрика; || заклáдъ, закладна́я вещь, зало́гъ; || заклáдъ, пари́; || зало́гъ, доказáтельство, увѣре́ніе;** || *Фортиф.* **Zakład wału, привáлъ; || Zakład starców i kalek, богаде́льня. Zakład sierot, сиро́тскій домъ. Dać komu co w zakład, дать что́-либо въ зало́гъ. Iść, pójść z kim o zakład, би́ться объ заклáдъ, ста́вить въ заклáдъ, держáть заклáдъ, пари́. Zakład miłości, зало́гъ любви́.**

Zakładać, Założyć, заклáдывать, заложи́ть, класть, положи́ть, наклáдывать, наложи́ть, подклáдывать, подложи́ть, полага́ть, положи́ть, возлага́ть, возложи́ть; || осно́вывать, основа́ть, полага́ть, положи́ть въ основáніе. Zakładać konia do karety, закладывать лошадей въ каре́ту. Założywszy ręce siedzieć, сидѣть сложá ру́ки. Założyć nogi na krzyż, положи́ть но́гу на́ ногу. Ptaki gniazda zakładają, пти́цы вьютъ гнѣзда. Założyć sidła na kogo, разста́вить кому́ сѣти. Zakładać za cel sobie, имѣть что́-либо въ предме́тѣ, въ виду́, избра́ть цѣлью. Zakładam moje nadzieje na Boga, возлагáю мои́ надéжды на Бóга. *Охот.* **Zakładać psami, осáчивать, осочи́ть, отыскивать звѣ́ря и окружáть его́ собáками. Zakładać ogień, разкла́дывать, разводи́ть огóнь. Zakładać co w czém, полагáться, опира́ться на что́. Zakładać obóz, располага́ть ла́герь, стать ла́герем.** *Юрид.* **Założyć oppozycją, пода́ть о́тзывъ про́тивъ заóчнаго рѣше́нія, протестовáть. Założyć miasto, основáть гóродъ. Zakładać fundamenta gmachu, класть фундáментъ подъ здáніе. Założyć jakie twierdzenie, сдѣлать какóе-либо предложе́ніе; || Zakładać się, Założyć się, би́ться объ заклáдъ, держáть заклáдъ, пари́; || загора́живаться,загороди́ться, заставля́ться, заста́виться, закрывáться, закры́ться.**

Zakładacz, -a, *м. см.* **Założyciel.**

Zakładanie, Założenie, -nia, *ср.* **заклáдка, заклáдываніе, основáніе, фундáментъ; || учрежде́ніе, заведе́ніе; || установле́ніе; || разведе́ніе, насажде́ніе.**

Zakładka, -i, *ж.* **склáдка, сбóрка, сгибъ, морщи́на.**

Zakładnik, -a, *м.* залóжникъ, аманáтъ; || **zakładodержáтель.**

Zakładowy, основнóй.

Zaklęcie, *см.* **Zaklinanie.**

Zaklejać, Zakleić, заклéивать, заклéить.

Zaklepać, zaklepáть, сплющúть, заговоздúть, забúть.

Zaklęsać, Zakląsać, Zaklęsnąć, осéдать, осéсть, опускáться, опустúться; || провáливаться, провалúться; || углублáться, углубúться; || разорáться, разорúться.

Zaklęsłość, -ści, *ж.* осéданіе, обвáлъ, опускáніе, пролóмъ; || впáдина, углублéніе.

Zaklęty, околдóванный, очарóванный, обворожённый; || проклáтый, *нестерпúмый, несноснéный.

Zaklinać, Zakląć, заклинáть, заклáсть; || заговáривать, заговорúть, заколдóвывать, заколдовáть. **Zaklinać duchy**, заклинáть духóвъ. **Zaklinam cię, abyś tego nie robił**, заклинáю тебя́ не дéлать этого. || **Zaklinać się, Zakląć się**, клáсться, поклáсться, божúться, побожúться, даváть, дать клáтву, утверждáть что-либо клáтвою.

Zaklinacz, -a, *м.* заклинáтель (*бѣсовъ*).

Zaklinanie, -nia, **Zaklęcie**, -cia, *ср.* заклинáніе, заклáтіе; || заговóръ, заговáриваніе, нашёптываніе, колдовствó; || божбá, клáтва.

Zaklinić, zaklinúть, zakrępúть клúномъ.

Zaklinowanie, -nia, *ср. Каменщ.* разклúнка.

Zakłócać, Zakłócić, взбáлтывать, взболтáть; || *тревóжить, встревóжить, обезлокóить, смущáть, смутúть; || нарушáть, нарýшить.

Zakłócenie, -nia, *ср. Юрид.* нарушéніе; || смущéніе, смýта, нарушéніе (*спокóйствія*).

Zakłówać, Zakłóć, вакáлывать, заколóть.

Zakochać się (w kim), влюбúться (*въ кого́*).

Zakochanie (się), -nia, *ср.* любóвь.

Zakochany, влюблённый.

Zakoczować, закочевать.

Zakoł, -u, *м.* круговое движéніе, поворотъ, извúлина, излучина; || забóйка, закóлъ въ рѣкѣ, составленный изъ свай.

Zakołatać, застучать; || ***Zakołatać do kogo**, испытáть кого́, вы́вѣдать, узнáть чей-либо óбразъ мы́слей, расположéніе и. т. п.

Zakolić, окружáть, обхватúть со всѣхъ сторóнъ.

Zakołowrocenie, -nia, *ср. Ветер.* вертѣ́ніе головы́, óбморокъ (*у лошадéй*).

Zakołowrocić się, одурѣть, подвéргнуться вертѣнію головы́, óбморку (*о лошадя́хъ*).

Zakomorek, -rka, *м.* **Zakomorka**, -i, *ж.* скры́тое мѣ́сто, тайни́къ. **Zakomorek oczu**, глазнóй кутóкъ, лузгъ глáза.

Zakomunikować, сообщúть, передáть.

Zakomunikowanie, -nia, *ср.* сообщéніе переда́ча.

Zakon, -u, *м. Стар.* закóнъ, прáво, *см.* **Prawo**; || завѣ́тъ. **Stary zakon**, вéтхій завѣтъ. || **Zakon Boży**, закóнъ Бóжій; || монáшескій óрденъ, сослóвіе рúмско-католúческихъ монáховъ.

Zakończać, Zakończyć, окáнчивать окóнчить, заканчивать, закóнчить; || *завáстривать, завострúть.

Zakończanie, -nia, *ср.* окáнчиваніе; || *завáстриваніе, заóстриваніе.

Zakończenie, -nia, *ср.* окончáніе; || *завострéніе, заострéніе.

Zakończony, окóнченный; || заострённый, остроконéчный.

Zakonnica, -y, *ж.* монáхиня, úнокиня, черни́ца; || стáрица.

Zakonnictwo, -a, *ср.* монáшество, úночество.

Zakonniczy, монáшескій, úноческій.

Zakonnik, -a, *м.* монáхъ, úнокъ, черне́цъ.

Zakonność, -ści, *ж.* наблюдéніе óрденскаго *или* монáшескаго устáва; || благочéстіе, нáбожность; || монáшество.

Zakonny, монáшескій, úноческій; || благочестúвый, нáбожный; || ветхозавѣ́тный. || **Zakonny**, -ego, *м.* монáхъ, úнокъ; || дóкторъ правъ.

Zakonodawca, -y, *м.* законодáтель; || основáтель монáшескаго óрдена.

Zakontraktować, прúнять по контрáкту.

Zakontraktowany, прúнятый по контрáкту.

Zakop, -u, *м.* **Zakopy**, -ów, *мн. Воен.* прикóпы, пóдступы, апрóши.

Zakopcić, закоптúть. || **Zakopcieć**, закоптúться; || почернéть.

Zakopertować, вложúть въ конвéртъ, въ пакéтъ.

Zakopywać, Zakopać, закáпывать, закопáть, зарывáть, зарыть. || **Zakopywać się, Zakopać się**, закáпываться, закопáться, зарываться, зарыться.

Zakordonować (kraj), *Воен.* занять страну́, óбласть, присоединúть къ своúмъ владéніямъ.

Zakorzeniać, Zakorzenić, вкоренáть, вкоренúть, укоренáть, укоренúть. || **Zakorzeniać się, Zakorzenić się**, вкоренáться, вкоренúться, укорени́ться, укоренúться, пускáть, пустúть кóрни.

Zakostwo, -a, *ср.* шкóльничество; || педáнтство.

Zakowski, шкóльническій.

Zakpić (sobie) z kogo, подшутúть надъ кéмъ, поднять на смéхъ, одурáчить кого́.

Zakraczać, Zakroczyć dokąd, вступáть, вступúть; || **Zakraczać czemu**, препят-

отновать, мѣша́ть; || **Zakraczać komu**, заступа́ть кому́ доро́гу; || **застига́ть, засти́гнуть, заставля́ть, заста́ть, захва́тывать, захвати́ть кого́-либо нечая́нно**; || **Zakraczać co**, заступа́ть, занима́ть; || **слѣдовать, воспослѣдовать, случа́ться, случи́ться**, происходи́ть, произойти́.

Zakradać się, Zakraść się, прокра́дываться, прокра́сться, вкра́дываться, вкра́сться, закра́дываться, закра́сться.

Zakrapiać, Zakropić, окропля́ть, окропи́ть, орошать, оросить, опры́скивать, опры́скать, смачивать, смочи́ть. || **Zakrapiać się, Zakropić się**, намока́ть, намо́кнуть, напита́ться вла́гою. ***Zakropić gardło**, промочи́ть себѣ го́рло.

Zakrasić, закра́сить, прикра́сить.

Zakrawać, Zakrajać, Zakroić, откра́ивать, откро́ить, выкра́ивать, вы́кроить; || **Zakrawać na kogo, na co**, сбива́ться, походи́ть на кого́ рѣчью и́ли пріёмами, каза́ться, схо́дствовать, быть похо́жимъ; || **Zakrawać na co**, мѣтить, добива́ться, домога́ться чего́, имѣть что́-либо въ виду́. || ***Zakrawać się na co**, гото́виться, сбира́ться.

Zakręcać, Zakręcić, завёртывать, завернуть, завёртывать, завёртѣть, завива́ть, завинти́ть; || закру́чивать, закрути́ть, завива́ть, зави́ть. **Zakręcić kurek**, завернуть кранъ. **Zakręcić włosy**, завить во́лосы. || **Zakręcać się, Zakręcić się**, завёртываться, завернуться, завёртываться, завёртѣться, завива́ться, завинти́ться; || закру́чиваться, закрути́ться, завива́ться, зави́ться; || ***кружи́ться, закружи́ться**; || навёртываться, навернуться, выступа́ть, вы́ступить, показываться, показа́ться. **Zakręciło mi się w głowie**, у меня́ закружи́лась голова́. **W oczach łzy mu się zakręciły, у него́ на глава́хъ навернулись слёзы.**

Zakres, -u, *м.* протяже́ніе, продолже́ніе; || простра́нство, объёмъ; || по́прище, кругъ дѣйствія, кругъ дѣятельности; || предѣлъ, грани́ца; || вѣдомство; || мѣра; || срокъ. **Zakres służby**, срокъ, продолжительность слу́жбы. **Zakres działań**, кругъ дѣйствія. **Zakres kary**, мѣра наказа́нія. **Zakres władzy**, предме́ты вѣдомства, сте́пень вла́сти.

Zakreślać, Zakreślić, оче́ртывать, очертить, нача́ртывать, начерти́ть; || описывать, описа́ть; || зачёркивать, зачеркнуть, вымарывать, вы́марать; || ***отмѣчать, отмѣтить**; || ***опредѣля́ть, опредѣлить**; || ***предначе́ртывать, предначертать, предназнача́ть, предназна́чить**; || **предполага́ть, предположи́ть.**

Zakręt, -u, *м.* вертѣніе, круже́ніе; || **оборо́тъ, поворо́тъ, обраще́ніе**; || **изви́лина, излу́чина**; || **скла́дка, сгибъ**; || **крюкъ, объѣздъ, обхо́дъ.**

Zakrętka, -i, *ж.* **завёртка** (*у окна́*).

Zakrętny, извилистый, излучистый, извивистый; || ***крючкова́тый, запу́танный, проны́рливый.**

Zakroczenie, -nia, *ср.* **прі́ступъ къ дѣлу, нача́тіе дѣла, прія́тіе мѣръ.**

Zakroczyć, *см.* **Zakraczać.**

Zakrój, -oju, *м.* **надрѣзъ**; || **пе́рвая борозда́** (*на па́шнѣ*); || ***намѣре́ніе, у́мыселъ, за́мыселъ**; || **предположе́ніе**; || **начерта́ніе, планъ**; || **кругъ, объёмъ.**

Zakropić, *см.* **Zakrapiać.**

Zakruszać, Zakruszyć, крошить, накрошить.

Zakrwawiać, Zakrwawić, окрова́вливать, окрова́вить, обагря́ть, обагри́ть кро́вью. || **Zakrwawiać się, Zakrwawić się**, обагря́ться, обагри́ться кро́вью, окровавля́ться, окрова́виться. **Serce mi się zakrwawia**, се́рдце у меня́ облива́ется кро́вью.

Zakrycie, -cia, *ср.* **прикры́тіе**; || **покрыва́ло, покро́въ**; || **одѣя́ніе, оде́жда**; || ***предло́гъ, видъ, по́водъ.**

Zakrystja, -ji, *ж.* ри́зница.

Zakrystjan, -a, *м.* **ри́зничій, ключа́рь.**

Zakrystjanka, -i, *ж.* **завѣдывающая ри́зницею въ же́нскихъ монастыря́хъ.**

Zakrytość, -ści, *ж.* **скры́тность, притво́рство**; || *Стар.* **аллего́рія, иносказа́ніе, при́тча.**

Zakryty, скры́тый, прикры́тый; || **та́йный.**

Zakrywać, Zakryć, закрыва́ть, закры́ть, укрыва́ть, укры́ть, скрыва́ть, скрыть, заслоня́ть, заслони́ть.

Zakrywanie, -nia, *ср.* **закрыва́ніе, прикрыва́ніе.**

Zakrząknąć, *см.* **Krząknąć.**

Zakrzątać, Zakrzątnąć (kogo czém), поручи́ть кому́ спѣшную рабо́ту. || **Zakrzątać się, Zakrzątnąć się**, захлопота́ться, засуети́ться о́коло чего́, съ жа́ромъ, усе́рдно приня́ться за что́.

Zakrzesać, Zakrzosać, вы́сѣчь, доста́ть огня́; || затеса́ть (*де́рево*).

Zakrzęt, -u, *м.* **попече́ніе, стара́ніе**; || **хожде́ніе, смотрѣ́ніе.**

Zakrzew, -u, *м.* **Zakrzewie, -wia**, *ср.* **ча́ща, куста́рники**; || ля́да, ляди́на, поля́на, *или* запу́щенная па́шня, поро́сшая молоды́мъ лѣсомъ; || за́росль.

Zakrzewiać, Zakrzewić, разводи́ть, развести́ (*деревья, растенія*). сажа́ть, сади́ть, посади́ть, насажда́ть, насади́ть, засажда́ть, засади́ть; || **размножа́ть, размно́жить.**

Zakrztusić, задави́ть, задуши́ть. || **Zakrztusić się, подави́ться, поперхну́ться, захлебну́ться, зака́шляться.**

Zakrzyczeć, Zakrzyknąć, закрича́ть, вскрича́ть, вскри́кнуть; || **Zakrzyczeć kogo, заглуши́ть кри́комъ.**

Zakrzywiać, Zakrzywić, закривля́ть, закриви́ть, загиба́ть, загну́ть.

Zakrzywiony, искривле́нный, за́гнутый.

Zakuć, *см.* **Zakuwać.**

Zakuła, -y, *м.* шко́льный учи́тель; || * **пода́нтъ**, учёный дура́къ; || **Zakuła, -y,** *ж.* **схо́лія**, толкова́ніе дре́вняго а́втора, **примѣча́ніе**, изъясне́ніе.

Zakulbaczyć, увяза́ть за сѣдло́мъ.

Zakumać, покуми́ться.

Zakup, -u, *м.* **скупъ, перекупъ, закупна, поку́пка.**

Zakupień, -pnia, *м.* **скупщикъ, барышникъ;** || **откупщи́къ.**

Zakupne, -ego, *ср.* **зада́токъ.**

Zakupny, покупно́й. * **Dobra zakupne**, имѣніе о́тданное въ аре́нду на до́лгій срокъ; || **подкупно́й, прода́жный.**

Zakupować, Zakupić, закупа́ть, **закупи́ть, скупа́ть, скупи́ть;** || **Zakupić kogo, подкупи́ть.**

Zakurzać, Zakurzyć, пыли́ть, **запыли́ть**, запороши́ть; || дыми́ть, задыми́ть, **кури́ть**, закури́ть (*тру́бку*); || **закопти́ть;** || **Zakurzać się, Zakurzyć się**, пыли́ться, **запыли́ться**; || дыми́ться, задыми́ться, **заку́риваться**, закури́ться; || **закопте́ться;** || **загора́ться, загоре́ться.**

Zakus, -u, *м.* о́пытъ, **про́ба**; || **про́бованіе**, отвѣдываніе.

Zakuszać, Zakusić, отвѣ́дывать, **отвѣда́ть**, про́бовать, **испро́бовать, испытывать, испыта́ть.**

Zakutnerować, **завóрить** (*сукно́*), *см.* **Kutnerować.**

Zakuwać, Zakuć, Zakować, **зако́вывать, кова́ть, ско́вывать, кова́ть. Zakować co czém**, ско́вывать, кова́ть.

Zakwalifikować, признать **способны́мъ**, го́днымъ. приготовленнымъ.

Zakwalifikowanie (pod sąd), преда́ніе суду́.

Zakwas, -u, *м.* **заква́ска.**

Zakwaśniały, **прики́слый.**

Zakwaszać, Zakwasić, **заква́шивать, заква́сить, прокваши́вать, прокваси́ть, окисля́ть, окисли́ть;** || **Zakwaszać żelazo, зака́ливать** желѣзо; || * **Zakwaszać kogo, огорча́ть, разстра́ивать, причиня́ть неудово́льствіе;** || **Zakwaszać się, Zakwasić się**, прокиса́ть, **прики́снуть, скиса́ться, ски́снуться;** || * **разстра́иваться, огорча́ться, ухудша́ться.**

Zakwefić, **завѣсить, закры́ть покрыва́ломъ.**

Zakwestjonować, **сдѣлать запро́съ, подве́ргнуть** сомнѣнію.

Zakwestjonowany, **подве́ргнутый сомнѣнію, оспа́риваемый;** || **состоя́щій въ спо́рѣ. Majątek zakwestjonowany, имѣніе состоя́щее въ спо́рѣ.**

Zakwitać, Zakwitnąć, цвѣсти́, зацвѣта́ть, зацвѣсть, разцвѣта́ть, разцвѣсть; || * **процвѣта́ть.**

Zakwitować, вы́дать роспи́ску, квита́нцію, уплати́ть, заплати́ть; || * **поко́нчить, прерва́ть. Zakwitował go z przyjaźni**, прерва́лъ съ нимъ дру́жбу.

Zakwitowanie, -nia, *ср.* **роспи́ска, квита́нція.**

Żal, -u, *м.* **жаль, жа́лко, жа́лость;** || **скорбь, грусть, го́ресть, печа́ль, боль;** || **сожалѣ́ніе, раска́яніе, соболѣзнованіе;** || **пока́яніе;** || **чу́вство доса́ды, негодова́ніе;** || **жа́лоба, сѣтованіе;** || **Żale, -ów,** *мн.* **вопль, стена́нія;** || * **элегія**, гру́стное, жа́лобное стихотворе́ніе. **Żal mi tego**, жаль мнѣ э́того. **Żal za grzechy**, раска́яніе въ грѣха́хъ. **Mieć żal do kogo**, доса́довать, серди́ться, негодова́ть, жа́ловаться, сѣтовать (*на кого́*). **Niesłusznie ma żal do mnie**, несправедли́во доса́дуетъ на меня́. **Z żalem porzuciłem dom, w którym tak mile bawiłem się**, съ сожалѣніемъ, съ гру́стью я оста́вилъ домъ, въ кото́ромъ такъ прія́тно проводи́лъ вре́мя. **Człowiek żalu godny**, человѣкъ досто́йный сожалѣ́нія.

Zalać, *см.* **Zalewać.**

Załączać, Załączyć, **присоедини́ть, присоедини́ть, присовокупля́ть, присовокупи́ть, прибавля́ть, приба́вить, прилага́ть, приложи́ть** (*что къ чему́*). **Załączać co komu**, сообща́ть что-либо кому́, увѣдомля́ть, доноси́ть о чёмъ.

Załączanie, Załączenie, -nia, *ср.* **присоедине́ніе, присовокупле́ніе;** || **прибавле́ніе, приложе́ніе;** || **сообще́ніе, донесе́ніе, увѣдомле́ніе** (*о чёмъ*).

Załącznik, -a, *м.* **приложе́ніе.**

Załądz, *см.* **Zalęgać.**

Zalęg, -ęgu, *м.* **зарóдышъ, зача́токъ.**

Załagodzić (rzecz, sprawę), ула́дить, обдѣлать (*дѣло*).

Zalakierować, **налакирова́ть.**

Załaknąć, си́льно жела́ть, **пожела́ть, жа́ждать, алка́ть.**

Załam, *см.* **Załom.**

Załamowanie, -nia, *ср.* **(gliny), перемы́чка гли́ны.**

Zalamowywać, вышива́ть кани́телью.

Załamywać, Załamać, лома́ть, **перела́мывать;** || **переломи́ть, загиба́ть, загну́ть, закрю́чивать, закрю́чить, засу́чивать, засучи́ть. * Załamywać ręce**, лома́ть себѣ́ ру́ки; || **Załamywać się, Załamać się**, **прола́мываться, проломи́ться, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться.**

Załapić, захвати́ть, зацапа́ть.

Załatać, **почини́ть, зачини́ть запла́тами, заплати́ть, положи́ть запла́ту.**

Załatwiać, Załatwić, **облегча́ть, облегчи́ть;** || **Załatwić sprawę**, **око́нчить, ула́дить** дѣло. **Załatwiać rachunek**, *ком.* **доплачивать по счёту, разсчи́тываться** (*съ кѣмъ*).

Załatwianie, Załatwienie, -nia, *ср.* **облегче́ніе;** || **Załatwienie sprawy, оконча́ніе** дѣла. **сдѣлка.** *Юрид.* **разборъ дѣла. Załatwienie spraw, дѣлопроизво́дство.**

Zalatywać, Zalatać, Zaleciec, залета́ть, залете́ть, влета́ть, влете́ть, прилета́ть,

прилетѣть; || * заноси́ться вѣ́тромъ; || * доходи́ть по слу́ху, доходи́ть до чьего́ слу́ха.

Załawiać, Załowić, броса́ть, забро́сить, кида́ть, заки́нуть не́водъ; || * Załowić na kogo, разста́вить кому́ сѣти. Załawiać na zwadę, иска́ть ссо́ры, придира́ться къ кому́.

Załazić, Zaleźć (dokąd), залѣза́ть, зале́зть; || Załazić czém, наполня́ться (*гра́зью*), зараста́ть (*трава́ю*), засыпа́ться (*пескомъ*).

Załebek, -bku, *м.* дра́ка, потасо́вка.

Zalecać, Zalecić, рекомендова́ть, поруча́ть кого́ чьему́-либо вниманію, благорасположе́нію; || сове́товать, одобра́ть для како́й-либо цѣли; || предлага́ть къ исполне́нію, прика́зывать, предписывать; || отлича́ть, ознаменовывать; || Zalecać się, Zalecić się, рекомендова́ться, препоруча́ть себя́ въ чьё-либо расположе́ніе; || стара́ться понра́виться, обрати́ть на себя́ вниманіе, уха́живать за кѣмъ; || хвали́ться, превозноси́ться.

Zalecalny, Zalecający, рекомендательный; || одобри́тельный. List zalecalny, рекомендательное письмо́.

Zalecanie, Zalecenie, -nia, *ср.* рекоменда́ція, одобре́ніе, уваже́ніе; || Zalecanie się, Zalecenie się, стара́ніе нра́виться, уха́живаніе за кѣмъ.

Zalecanki, -nek, *мн.* волоки́тство, уха́живаніе за кѣмъ-нибу́дь, увива́ніе о́коло кого́-нибудь.

Zalecić, *м.* Zalatywać.

Zaleczyć, залѣчи́ть.

Zaledwie, едва́, наси́лу, съ трудо́мъ, чуть.

Zalegać, Zalegnąć, Zaledz, занима́ть, заня́ть, наполня́ть, напо́лнить, покрыва́ть покры́ть. завали́вать, завали́ть; || залега́ть, зале́чь, остава́ться, оста́ться, застава́ться, остана́вливаться. Zaległo w nosie, носъ залёгъ. Zaległo gardło, завали́ло го́рло. Zalegać, Zależeć pole, бездѣйствовать, напра́сно тра́тить вре́мя. Podatki zalegają, по́дати не выпла́чиваются въ срокъ. Zalega u niego sto rubli, онъ остаётся до́лжнымъ сто рублей. Zależeć mary, *или* w grobie, умере́ть. Zależeć się, залежа́ться, испо́ртиться, погря́знуть въ бездѣйствіи, въ лѣности.

Zalęgać, Zalądz, выводи́ть, вы́вести, высиживать, высидѣть, плоди́ть; || Zalęgać się, Zalądz się, зарожда́ться, зарождаться, заводи́ться, завести́сь.

Zalegający, *см.* Zaległy, Zalegający właściciel, неисправный владѣлецъ.

Zalegalizować, засвидѣтельствовать зако́нными поря́дкомъ.

Zalegalizowanie, -nia, *ср.* засвидѣтельствованіе зако́нными поря́дкомъ, удостовѣре́ніе

Zaleganie, -nia, *ср.* выси́живаніе; || Zaleganie się, расположе́ніе, размноже́ніе.

Zaleganie, -nia, *ср.* наполне́ніе, зава́ливаніе; || залега́ніе, заста́иваніе, *см.* Zaległość.

Zaległość, -ści, *ж. см.* Zapchanie, Zatkanie, Wozgrza, Wozgrzywość; || недои́мка, недобо́ръ, неотданный въ срокъ, просро́ченный платёжъ. Zaległości, *мн.* недои́мки, недоимочныя де́ньги: || Zaległość procentowa, недоимочные проце́нты; || залежа́лость (*това́ра*); || оста́токъ, оста́льное.

Zaległy, недоимочный; || оста́точный, остально́й; || залежа́лый, испо́ртившійся (*това́ръ*); || отсро́ченный; || незапла́ченный въ срокъ.

Zaległy, наси́женный. Jaje zaległe, наси́женное яйцо́, гнило́е *и́ли* испо́рченное яйцо́.

Zaląknąć się, Zaląc się, испуга́ться.

Zalepa, -y, *ж.* залѣпка, вещество́, употребля́емое для замазыванія (*смола́, глина, гипсъ и т. п.*); || Zalepa w piecu hucianym, заслонка плави́льной пе́чи.

Zalepiać, Zalepić, залѣпля́ть, залѣпи́ть.

Zalepianie, Zalepienie, -nia, *ср.* залепле́ніе, залѣпка.

Zalesić, Zaleśnić, развести́ лѣсъ.

Zalesie, -sia, *ср.* земля́ за лѣсомъ находя́щаяся.

Zaleśny, за лѣсомъ находя́щійся.

Zaleta, -y, *ж.* досто́инство, добро́та; превосхо́дство; || сво́йство, ка́чество, цѣнность; || заслу́га; || отли́чіе; || почте́ніе, уваже́ніе, похвала́; || *см.* Zalota. Zasługiwać na zaletę, заслу́живать похвалу́, уваже́ніе. Znam twoje zalety, я зна́ю твои́ досто́инства, хоро́шія ка́чества. To pismo nie jest bez zalety, э́то сочине́ніе не безъ досто́инствъ.

Zalew, -u, *м.* наводне́ніе; || потопле́ніе.

Zalewać, Zalać, залива́ть, зали́ть; || наводня́ть, наводни́ть, затопля́ть, затопи́ть. Zalać smołą, зали́ть смоло́ю, засмоли́ть, Rzeka zalała pola i łąki, рѣка́ затопи́ла поля́ и луга́. * Zalać komu za skórę, надоѣсть кому́-либо, вы́вести изъ терпѣнія, досади́ть. * Zalać głowę, łeb, gardziel, rozum, зали́ть глотку, пропи́ть умъ, спи́ться съ кру́га; || Zalewać się, Zalać się, залива́ться, зали́ться; || наводня́ться, наводни́ться, затопля́ться, затопи́ться; || протека́ть, промока́ть. Zalewać się łzami, залива́ться слезами, го́рько пла́кать. * Zalewa się papier, протека́етъ бума́га.

Zalewny, заливно́й, залива́льный.

Zależałka, -i, *ж.* зава́лъ, за́лежь.

Zależały, залежа́лый, залежа́вшійся, испо́рченный, завали́вшійся.

Zaleźć, *см.* Załazić.

Zależe, -a, *ср.* топь, боло́тистое мѣсто.

Zależeć, *см.* Zalegać; || Zależeć (od kogo, od czego), зави́сѣть (*отъ кого́, отъ чего́*); || Zależeć na czém, состоя́ть, содержа́ться, заключа́ться въ чёмъ-либо; ||

Zależeć komu na czém, каса́ться, быть ну́жнымъ. **Dzieci zależą od rodziców**, дѣ́ти завися́тъ отъ роди́телей. **Co ci na tém zależy?** како́е тебѣ́ дѣ́ло до э́того? **Mnie zależało wiele na tém**, э́то для меня́ бы́ло о́чень ва́жно.

Zależny, зави́симый, подчинённый, подвла́стный.

Żali, *см.* **Azali, Czy.**

Żalić, печа́лить, огорча́ть. || **Żalić się kogo, czego**, сострада́ть, соболѣ́зновать (*кому́*), сжа́литься (*надъ кѣмъ*); || **Żalić się na kogo, na co**, жа́ловаться, сѣ́товать, ропта́ть, негодова́ть (*на кого́, на что́*). *Юрид.* **Żalić się na wyrok**, обжа́ловать рѣше́ніе. **Żal się, Boże**, сохрани́ Бо́же, поми́луй Богъ. **Żal się Boże pracy**, жаль труда́, напра́сный, тщётный трудъ. **Każdy się żali na to biedne życie**, ка́ждый жа́луется на э́ту бѣ́дственную жизнь.

Zaliczać, Zaliczyć, отсчи́тывать, выдава́ть, плати́ть де́ньги впередъ, въ счётъ; || **Zaliczać się, Zaliczyć się**, обсчи́тываться, обсчита́ться, обчёсться, ошиба́ться, ошиби́ться въ счётѣ.

Zaliczbować, перенумерова́ть.

Zaliczenie, -nia, *ср.* упла́та впередъ, въ счётъ.

Zaliczka, -i, *ж.* зада́токъ.

Zaliścić, покры́ть ли́стьями.

Zaliścieć, покры́ться ли́стьями.

Żałoba, -y, *ж.* печа́ль, го́ре; || тра́уръ. **Ciężka żałoba**, глубо́кій тра́уръ; || жа́лоба, изъявле́ніе неудово́льствія за оби́ду, проше́ніе въ судъ.

Żałobny, жа́лобный, печа́льный; || тра́урный, погреба́льный, похоро́нный; || проси́тельный, исково́й, жа́лующійся, принёсшій жа́лобу. **Żałobne nabożeństwo**, панихи́да.

Załoga, -i, *ж.* гарнизо́нъ; || зало́га, охрани́тельная стра́жа; || *Стар.* препя́тствіе, препо́на; || заса́да, *см.* **Zasadzka**; || западня́, лову́шка, *см.* **Łapka, Sidło**; || скла́дочное мѣсто; || изде́ржки, *мн. см.* **Nakład, Wydatek, Koszt**; || пособіе, *см.* **Zapomoga**; || **Założka**, *Умен.* опу́шка, обши́вка, отворо́тъ, ла́цканъ.

Załom, Załam, -u, *м.* изги́бъ, кривизна́; || поворо́тъ (*рѣки́*); || *Архит.* завито́къ; || *Архит.* перело́мъ, крышка, мансарда; || *Мед.* кила́, гры́жа, поры́въ; || бу́хта, небольшо́й зали́въ; || разби́тіе, перело́мъ; || *Горн.* прова́лы, обва́лы.

Załomisko, -a, *ср.* обва́лъ, обры́въ; || обло́мокъ, отло́мокъ; || валёжникъ, упа́вшіе дере́вья и су́чья.

Załomisty, изги́бистый, излу́чистый, извили́стый; || искри́вленный.

Załomny, разша́танный, грозя́щій паде́ніемъ.

Żałość, -ści, *ж.* приско́рбіе, скорбь, го́ресть, печа́ль; || сокруше́ніе, сѣтованіе, раска́яніе, соболѣзнованіе.

Żałośnie, жа́лобно, жа́лостно, плаче́вно, печа́льно, уны́ло, го́рестно.

Żałośny, жа́лобный, жа́лостный, плаче́вный, печа́льный, уны́лый, го́рестный.

Zalot, -u, *м.* полётъ, паре́ніе; || * околи́чность, побо́чное обстоя́тельство.

Zalota, -y, *ж.* **Zaloty**, *мн.* ухаживаніе, волоки́тство.

Zalotnica, -y, *ж.* кокетка, прелестница, любе́зница.

Zalotnie, кокетливо, любе́зно, увлека́тельно.

Zalotnik, -a, *м.* да́мскій угодникъ, волоки́та, любе́зникъ.

Zalotność, -ści, *ж.* кокетство, кокетливость; || ухаживаніе, волоки́тство, любе́зничанье.

Zalotny, кокетливый; || любе́зный; || изя́щный, щегольско́й, наря́дный.

Żałować (kogo, czego), жале́ть, сожале́ть, скорбѣ́ть, печа́литься (*о комъ, о чёмъ*); || щади́ть (*кого́*), бере́чь (*что́*), скупи́ться. **Żałować straconego czasu**, жале́ть о потерянномъ времени. **Żałować za grzechy**, ка́яться въ грѣхахъ свои́хъ. **Żałując bagateli, stracił wiele**, пожале́въ бездѣлицы, потеря́лъ мно́го. **Żałować pieniędzy**, жале́ть де́негъ. **Żałować czego sobie**, отка́зывать себѣ́ въ необходи́момъ, скупи́ться. || **Żałować się**, щади́ть, берёчь себя́; || **Żałować się na kogo, na co**, жа́ловаться, сѣ́товать, ропта́ть на кого́, на что́; || **Żałować się na kogo u sądu, u prawa**, жа́ловаться на кого́ въ судъ, подать на кого́ исковую жа́лобу.

Założenie, -nia, *ср.* закла́дка (*до́ма*); || *Мат.* задача, пробле́ма; || **Założenie drzewa na kozły**, нака́тываніе бревенъ на ко́злы. || **Założenie fundamentu**, забутка фунда́мента. *Юрид.* **Założenie apellacji**, пода́ча апелля́ціи.

Założka, *см.* **Zaloga**

Założyć, Założyć się, *см.* **Zakładać.**

Założyciel, -a, *м.* основа́тель, учреди́тель.

Założycielka, -i, *ж.* основа́тельница, учреди́тельница.

Zalsknąć, Zalśnąć, Zaśknąć, Zaszknąć, Zaszknąć, блесну́ть, сверкну́ть, засія́ть; || **Zalśnąć**, ослѣпнуть; || *быть ослѣпленну, обольща́ться. || **Zalsknąć się, Zalsnąć się**, свѣти́ться, сія́ть.

Zalsknienie, Zalśnienie, Zaśknienie, Zaszknienie, -nia, *ср.* блиста́ніе, сверка́ніе, || *ослѣпле́ніе, обольще́ніе, помраче́ніе.

Zaludniać, Zaludnić, заселя́ть, засели́ть, населя́ть, насели́ть.

Załugować, Załużyć, обда́ть щёлокомъ.

Załunąć, залить, затопи́ть.

Załupać, Załupnąć, раска́лывать, расколо́ть.

Zalutować, запаять.

Zamach, -u, *м.* замахъ, взмахъ. по́змахъ, размахъ, махъ, разъ; || уда́ръ, толчёкъ; || напо́ръ, уси́ліе напряженіе; || покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*) **Za jednym zamachem**, съ одного́ ра́за. **Uderzyć w zamach**, уда́рить со всею си́лою

замахну́ться вдругъ. **Zamach na życie ludzkie, посяга́тельство на человѣ́ческую жизнь. Zamach uczynić na porządek społeczny, посягну́ть на наруше́ніе общественнаго поря́дка.**

Zamącać, *см.* **Mącić.**

Zamąciciel, -a, *м.* возмути́тель.

Zamąciciełka, -i, *ж.* возмути́тельница.

Zamącony, му́тный.

Zamachnąć się, замахну́ться.

Zamaczać, *см.* Zamoczyć.

Zamakać, Zamoknąć, намока́ть, намо́кнуть, станови́ться мо́крымъ, вла́жнымъ.

Zamalować, закра́сить; || *замазать, запа́чкать.

Zamarzać, Zamarznąć (произно́сится: Zamar-zać, Zamar-znąć), замерза́ть, замёрзнуть.

Zamarzyć, возмечта́ть, вду́мать. || **Zamarzyć się**, замечта́ться, забра́ть себѣ́ что́ въ го́лову.

Zamaszyście, Zamaszysto, размашисто, съ разма́хомъ. широко́; || си́льно, вырази́тельно; || зано́счиво.

Zamaszystość, -ści, *ж.* разма́шистость; || си́ла, вырази́тельность; || на́глость, зано́счивость; || быстрота́, ско́рость.

Zamaszysty, Zamaszny, размашистый; || си́льный, вырази́тельный; || на́глый, зано́счивый; || бы́стрый, ско́рый; || широ́кій, просто́рный. **Pocisk zamaszysty**, си́льный уда́ръ. **Chodzić zamaszystym krokiem**, ходи́ть ско́рыми, бы́стрыми шага́ми. **Księga zamaszysta**, то́лстая, тяжёлая кни́га. ***Drwinki zamaszyste**, гру́быя шу́тки. ***Styl zamaszysty**, си́льный, вырази́тельный слогъ. ***Płaszcz zamaszysty**, широ́кій, просто́рный плащъ.

Zamatować, дать матъ (*въ шахматной игрѣ*).

Zamawiać, Zamówić, нанима́ть, наня́ть, заподряжа́ть, заподряди́ть; || приглаша́ть, пригласи́ть; || зака́зывать, заказа́ть; || взять, наня́ть; || оставля́ть, оста́вить; || заговаривать. заговори́ть, утомля́ть кого́ продолжи́тельнымъ разгово́ромъ, не дать кому́ вы́говорить сло́ва; || заговаривать, заколдо́вывать нашёптываніемъ не́которыхъ словъ. **Zamówić damę do tańca**, пригласи́ть да́му на та́нецъ. **Zamówić śniadanie na trzy osoby**, заказа́ть за́втракъ на́ три челове́ка. **Zamówić miejsce w wozie pocztowym**, взять мѣсто въ почтово́й каре́тѣ. || **Zamawiac się, Zamówić się**, заговариваться, заговори́ться, завира́ться, забыва́ться въ разгово́рѣ, теря́ть связь, до́лго разгова́ривая.

Zamawianie, Zamówienie, -nia, *ср.* **зака́зываніе, зака́зъ, подря́дъ, подряже́ніе. нанима́ніе, наня́тіе; || заговаривание; || Zamawianie się**, споръ, состяза́ніе.

Zamazanie, -nia, *ср.* зама́зываніе.

Zamazywać, Zamazać, зама́зывать, замазать.

Zamczysko, -a, *ср.* замчи́ще, большо́й неуклю́жій замо́къ; || ста́рый, огро́мный за́мокъ, старая кре́пость; || развали́ны за́мка, кре́пости, мѣсто гдѣ находи́лся за́мокъ или кре́пость.

Zamczysty, замыка́ющійся, запира́ющійся на замо́къ;|| имѣ́ющій много кре́постей, хорошо́ укрѣплённый.

Zameczek, -czka, *м. Умен.* замо́чекъ; || **небольша́я кре́постца.**

Zamęczyć, замучить. || Zamęczyć się, заму́читься, измучиться, изнури́ться.

Zamek, -mka, *м.* замо́къ. **Zamek wiszący**, висячій замо́къ. **Zamek wnętrzny**, нутряно́й замо́къ; || замо́къ (*у ружья́*); || **-mku**, за́мокъ, кре́пость, укрѣпле́ніе, фортъ; || захло́пка, заслоночка (*въ насосѣ*); || ***Zamki na lodzie stawiać**, стро́ить воздушные за́мки.

Zameldować, *см.* **Meldować.**

Zamęście, Zamęzcie, -cia, *ср.* **заму́жество.**

Zamesz, *см.* **Zamsz.**

Zameszne, -ego, *ср.* **пла́та за зака́занную обѣ́дню.**

Zamesznictwo, *см.* **Zamszownictwo.**

Zamesznik, *см.* **Zamszownik.**

Zameszny, *см.* **Zamszowy.**

Zamęt, -u, *м.* о́мутъ; || му́тная вода́; || безпоря́докъ, разстро́йство, замѣша́тельство, смяте́ніе, неуря́дица; || сби́вчивость, неясность; || смѣше́ніе; || хаосъ

Zamężny, заму́жній. **Stan zamężny**, супру́жество, бра́чное состоя́ніе. **Kobieta zamężna**, заму́жняя же́нщина.

Zamglić, затми́ть, помрачи́ть.

Zamiana, -y, *ж.* мѣна, обмѣ́нъ, размѣ́нъ, промѣ́нъ; || *Грам.* замѣна (*буквъ*); || мѣновая торго́вля; || *Мат.* перестано́вка.

Zamianować, назна́чить (въ до́лжность), опредѣли́ть (къ до́лжности).

Zamianowanie, -nia, *ср.* **назначе́ніе**, *см.* **Zamianować.**

Zamiar, -u, *м.* намѣ́реніе, видъ, у́мыселъ, за́мыселъ; || цѣль; || начерта́ніе, планъ; || предположе́ніе. **Nad zamiar**, чрезмѣ́ру, чрезмѣ́рно, чрезвычайно.

Zamiast, вмѣсто, въ замѣ́ну. **Zamiast pracować, myśli tylko o zabawach**, вмѣсто того́, что́бы рабо́тать. онъ ду́маетъ то́лько объ удово́льствіяхъ.

Zamiatać, Zamieść, замета́ть, замѣ́сть, подмета́ть, подмѣ́сть.

Zamiatacz, -a, *м.* подмета́льщикъ.

Zamiatalny, ме́тельный.

Zamiauknąć, замяу́кать.

Zamieć, -ci, *ж.* си́льный вихрь, бу́ря, мете́ль, мете́лица, вью́га, вьюга; || замётъ, гру́да снѣгу нанесённая мете́лью, сугро́бъ, суббо́й, ку́ча песку́ нанесённая вѣ́тромъ.

Zamieciny, -in, *мн.* соръ, сметьё.

Zamiędlić, *см.* **Międlić.**

Zamiejski, находя́щійся внѣ городско́й черты́, за́городный.

Zamiękczyć, смягчи́ть.

Zamięknąć, смягчи́ться.

Zamieniać Zamienić, мѣня́ть, обмѣ́нивать, обмѣня́ть, промѣ́нивать, промѣня́ть.

Zamieniacz, -a, *м.* мѣновщи́къ.

Zamiennia, -ni, *ж. Грам.* перемѣ́на наклоне́ній и временъ (*глаго́ловъ*); || метони́мія (*въ ритори́кѣ*).

Zamienny, мѣновно́й, мѣновно́й, назна́ченный для мѣны, обмѣ́нный, промѣ́нный.

Zamierać, Zamrzeć, вымира́ть, вы́мереть. угаса́ть, угасну́ть.

Zamierzać, Zamierzyć, опредѣля́ть, опредѣли́ть, назнача́ть, назна́чить; || обмѣ́риться, ошиби́ться въ мѣ́рѣ. **Zamierzyć sobie co**, вознамѣ́риться, постанови́ть, предположи́ть. **Zamierzyć czas**, назна́чить вре́мя. **Zamierzyć sobie wybudować dom**, вознамѣ́риться постро́ить себѣ́ домъ; || ***Zamierzyć się (na kogo)**, замахну́ться (*на кого́*).

Zamierzch, -u, *м.* су́мерки; || *Мед.* **Zamierzch w oczach**, головокруже́ніе съ помуче́ніемъ глазъ.

Zamierzchnąć, смерка́ться, сме́ркнуться, стемнѣ́ть, потемнѣ́ть; || помрачи́ться, затми́ться; || **Zamierzchnąć gdzie**, быть засти́гнутымъ гдѣ но́чью, оста́ться на́ ночь.

Zamierzchnienie, -nia, *ср.* смерка́ніе, потемнѣ́ніе, помраче́ніе

Zamierzenie, -nia, *ср.* предѣ́лъ, грани́ца, опредѣле́ніе, ограниче́ніе, назначе́ніе; || намѣ́реніе, у́мыселъ, предположе́ніе, предначерта́ніе; || обмѣ́реніе, оши́бка въ мѣ́рѣ; || **Zamierzenie się**, замахъ, взмахъ.

Zamierzony, опредѣлённый, назна́ченный, ограни́ченный; || предположенный, преднамѣ́ренный, предначе́ртанный.

Zamierzyć, *см.* **Zamierzać**.

Zamieść, *см.* **Zamiatać**.

Zamieszać, Zamięszać, замѣ́шивать, замѣша́ть, замѣси́ть, размѣ́шивать, размѣша́ть, размѣси́ть; || * запу́тать, смути́ть, взмути́ть, растро́ить, нару́шить тишину́, споко́йствіе, произвѣ́сть замѣша́тельство, безпоря́докъ.

Zamieszanie, -nia, *ср.* мѣ́шаніе, размѣ́шиваніе; || замѣша́тельство. безпоря́докъ, неустро́йство; || движе́ніе, волне́ніе, сму́та, возмуще́ніе.

Zamieszczać, Zamieścić, помѣща́ть, помѣсти́ть, включа́ть, включи́ть.

Zamieszka, Zamięszka, -i, *ж.* сумя́тица, суматоха, трево́га; || волне́ніе; смяте́ніе, движе́ніе, возмуще́ніе, мяте́жъ; || *Стар.* помѣ́ха, препя́тствіе.

Zamieszkać, Zamieszkiwać, жи́тельствовать, обита́ть; || имѣ́ть пребыва́ніе, пребыва́ть. проживать, имѣ́ть постоя́нную осѣ́длость; || останавливаться (*на кварти́рѣ*), жить, поселя́ться.

Zamieszkały, жило́й, обита́емый; || *Юрид.* поселя́вшійся, водворе́нный, набра́вшій жи́тельство, имѣ́ющій пребыва́ніе гдѣ-либо.

Zamieszkanie, -nia, *ср.* мѣ́сто жи́тельства, постоя́нная осѣ́длость, постоя́нное мѣстопребыва́ніе.

Zamieszkaniec, -ńca, *м.* жи́тель, обита́тель.

Zamiętlić, перемѣша́ть, смути́ть, перепу́тать.

Zamigotać, Zamigać, Zamigotać się, мерца́ть, замерца́ть, сверка́ть, сверкну́ть, мелька́ть, мелькну́ть.

Zamilczać, Zamilczeć, сма́лчивать, смолча́ть, не отвѣча́ть; || ума́лчивать, умолча́ть, не упомина́ть о комъ *или* о чёмъ-либо, скрыва́ть, не ска́зывать; || **Zamilknąć**, умо́лкнуть, переста́ть говори́ть.

Zamiłować, полюби́ть, почу́вствовать къ кому́-либо осо́бую любовь. привя́занность; || **Zamiłować się** (*kogo, czego, w kim, w czém*), привяза́ться, пристраститься къ кому́-либо *или* къ чему́-либо.

Zamiłowanie, -nia, *ср.* любо́вь, страсть, пристра́стіе, привя́занность.

Zamitrężenie, -nia, *ср.* остано́вка, проволо́чка.

Zamitrężyć, проволочи́ть, потра́тить вре́мя. сдѣлать проволо́чку.

Zamknąć, *см.* **Zamykać**.

Zamknięcie, -cia, *ср. см.* **Zamykanie**; || заключе́ніе, оконча́ніе.

Zamknięty, за́мкнутый, за́пертый; || заключённый, заточённый.

Zamkowy, замо́чный; || за́мковый. принадлежа́щій за́мку; || **Zamkowy, -ego**, *м.* кастеля́нъ.

Zamoczyć, замочи́ть.

Zamodlić się, усе́рдно углуби́ться въ моли́тву.

Zamoknąć, *см.* **Zamakać**.

Zamordować, уби́ть, умертви́ть, соверши́ть убійство.

Zamordowanie, -nia, *ср.* убійство, смертоубійство.

Zamorski, замо́рскій.

Zamorszczyk, Zamorzanin, -a, *м.* жи́тель замо́рья.

Zamorze, -a, *ср.* замо́рье.

Zamorzyć, заморя́ть, умори́ть.

Zamoście, -ścia, *ср.* замо́стье.

Zamotać, запу́тать, спу́тать, смѣша́ть; || **Zamotać się**, запу́таться, спу́таться, смѣша́ться.

Zamowa, -y, *ж.* зака́зъ, подря́дъ; || споръ. ра́спря; || предло́гъ, отгово́рка.

Zamówić, *см.* **Zamawiać**.

Zamówienie, *см.* **Zamawianie**.

Zamówiony, зака́занный, заказно́й.

Zamożnie, бога́то, въ избы́ткѣ, достаточно, изоби́льно. **Zamożnie się mieć**, жить въ избы́ткѣ, бога́то.

Zamożność, -ści, *ж.* бога́тство, изби-

токъ, достáтокъ, важúточность, изобúлie; || могýщество.

Zamożny (*Стар.* **Zamożysty**), богáтый, достáточный, важúсточный, изобúльный; || могýщественный, сúльный.

Zamraczać, Zamroczyć, помрачáть, помрачúть, затемнúть, затемнúть, затмевáть, затмúть.

Zamrażać, Zamrozić, замора́живать, замороз́ить.

Zamrocze, -a, *ср.* **Zamrok, -u**, *м.* **Zamroka, -i**, *ж.* сýмракъ, сýмерки; || мрáчность, темнотá.

Zamroczenie, -nia, *ср.* помрачéніе, затмéніе, потемнéніе; || ослéплéніе; || сýмрачность, сýмерки.

Zamroczony, помрачённый, затемнённый; || ослéплённый.

Zamróz, -ozu, *м.* зáморозъ, пéрвый осéнній морóзъ; || онобленіе, отморóженіе.

Zamruczeć, Zamruknąć, заворчáть, забрюзжáть, зажужжáть, *см.* **Mruczeć**.

Zamrużać, Zamrużyć, зажмýривать, зажмýрить, прищýривать, прищýрить, закрывáть, закрыть (*глазá*).

Zamrużony, зажмýренный, прищýренный, закрытый.

Zamrzeć, *см.* **Zamierać**.

Zamsz, Zamsza, -y, *ж.* зáмша.

Zamszownictwo, -a, *ср.* зáмшевая фáбрика.

Zamszownik, -a, *м.* зáмшеникъ.

Zamszowy, зáмшевый.

Zamszyć, замшúть, обомшúть, законопáтить мóхомъ.

Zamszysty, мшúстый.

Zamudzić, замéдлить.

Zamuł, -u, *м.* засорéніе, илъ, тúна.

Zamulać, Zamulić, заносúть занести́, заволáкивать, заволóчь úломъ, тúною, засорáть, засорúть.

Zamurować, заложúть, заклáсть кирпичёмъ, задéлать.

Zamydlać, Zamydlić, намы́ливать, намы́лить. * **Zamydlić komu oczy**, пустúть пыль въ глазá, обольстúть словáми, отвести́ глазá, заморóчить.

Zamykać, Zamknąć, замыкáть, замкнýть, запирáть, запереть, затворáть, затворúть, закрывáть, закрыть; || загражда́ть, загради́ть, преграждáть, преградúть; || оканчивать, окóнчить, заканчивать, закóнчить, заключáть, заключúть. **Zamknąć okno**, запереть, закрыть окнó. **Zamknąć rachunek**, свести́, кóнчить счётъ. **Zamknąć na klucz, запереть, замкнýть на ключъ. Zamknąć oczy**, сомкнýть, закрыть глазá. **Zamknąć oczy na wszystko**, смотрéть на всё сквозь пáльцы. **Zamknąć powieki**, закрыть глазá, умереть. * **Zamknąć komu gębę**, зажáть кому́ ротъ, застáвить кого замолчáть. **Zamknąć posiedzenie**, окóнчить, закрыть засéданіе. * **Zamknąć list, mowę temi słowy**, окóнчить, заключúть письмó, рéчь слéдующими словáми. * **Zamknąć kogo w więzieniu**, посадúть, заключúть кого въ тюрьмý. **Wiek sto lat w sobie zamyka**, вéкъ заключáетъ въ себé сто лéтъ, вéкъ состóитъ изъ ста лéтъ, сто лéтъ составля́ютъ вéкъ; || **Zamykać się, Zamknąć się**, замыкáться, замкнýться, запирáться, запереться, затворáться, затворúться; || заключáться, заключиться. **Te drzwi nie zamykają się**, э́ти двéри не запирáются. * **Zamykać się w sobie**, жить въ совершéнномъ уединéніи, быть несообщúтельнымъ.

Zamykanie, -nia, Zamknięcie, -cia, *ср.* запирáніе (*воротъ, дверéй*); || закры́тіе, окончáніе (*засѣдáнія дѣла*).

Zamysł, -u, *м.* намéреніе, ýмыселъ, зáмыселъ; || начертáніе, планъ.

Zamyślać, Zamyślić, замышля́ть, замы́слить, задýмывать, задýмать, предполагáть, предположúть; || **Zamyślać się, Zamyślić się**, задýмываться, задýматься. **Zamyślić się nieco**, призадýматься.

Zamyślanie, Zamyślenie, -nia, *ср.* (**czego**), зáмыселъ, предположéніе; || **Zamyślanie się, Zamyślenie się**, задýмчивость, размышлéніе.

Zań, сокращ. **Za niego**, **за негó**, *см.* **On**.

Zanadrze, -a, *ср.* нáзуха.

Zanichelja, -ji, *ж. Бот. см.* **Trawnica**.

Zaniechać (**czego**), откла́дывать, отложúть, оставля́ть, остáвить (*что́*), не радéть (*о чёмъ*), перестáть, прекратúть, переставáть, перестáть. **Zaniechać do pewnego czasu**, отложúть до нéкотораго врéмени.

Zaniechanie, -nia, *ср.* оставлéніе, прекращéніе. **Zaniechanie użycia władzy**, бездéйствіе влáсти.

Zanieczyszczać, Zanieczyścić, мáрывать, замарáть, загáживать, загáдить; || осквернúть, осквернúть.

Zaniedbać, *см.* **Zaniedbywać**.

Zaniedbanie, Zaniedbywanie, -nia, *ср.* нерадéніе, небрежéніе, недосмотрéніе, упущéніе, неисполнéніе, оплóшность.

Zaniedbany, небрéжный, нерадúвый. **Wychowanie zaniedbane**, небрéжное воспитáніе.

Zaniedbywać, Zaniedbać, пренебрегáть, пренебрéчь, не радéть, не заботúться, пропустúть, упустúть слýчай. **Zaniedbywać interesa**, не радéть о своúхъ дѣлáхъ. **Zaniedbać czego**, пропустúть, прозѣвáть что́-либо, не воспóльзоваться чéмъ-либо. **Zaniedbać kogo**, отстáть отъ кого́, отвыкáть; || **Zaniedbywać się, Zaniedbać się**, не радéть о себé *или* о своéй дóлжности; || **разлéниться, опустúться**.

Zaniemić, *см.* **Oniemić**.

Zaniemieć, онѣмéть.

Zanieść, *см.* **Zanosić**.

Zaniesienie, *см.* **Zanoszenie.**

Zanim, пока́, пре́жде не́жели, пре́жде чѣмъ, до. **Zanim wyrok stanie się prawomocnym,** до вступле́нія рѣше́нія въ зако́нную си́лу.

Zankiel, Zenkiel, -kla, *м. Стар.* застёжка; || шнуро́къ, тесьма́; || *Бот.* лѣчу́ха, цѣли́тельная трава́; || *Морс.* лотъ; || *Кам.* отвѣсъ.

Zanócić, запѣть.

Zanocnica, -y, *ж. Зоол.* ночна́я ба́бочка, свиноголо́вка.

Zanocować, переночева́ть.

Zanokcica, -y, *ж.* ногтое́да, ногтое́дица; || *Бот. см.* **Sledzionka, Stonogowiec.**

Zanosić, Zanieść, заноси́ть, занести́, занесть, наноси́ть, нанести́, нанесть, относи́ть, отнести́, отнесть; || подава́ть, пода́ть; || *представля́ть, представить. **Zanieść do kogo prośbę,** пода́ть проше́ніе. || **Zanosić się,** относи́ться, имѣть отноше́ніе къ кому́- *или* къ чему́-либо, каса́ться кого́- *или* чего́-либо. **Zanosić się od śmiechu,** задыха́ться отъ смѣха, хохота́ть до упа́ду. **Zanosić się od płaczu,** заливаться слезами. **Zanosić się na co,** увлека́ться чѣмъ, броса́ться, устремля́ться на что́. **Zanosić się na kogo ręką,** заноси́ть ру́ку, замахну́ться на кого́. **Zanosi się na straszną wojnę,** всѣ предвѣща́етъ ужа́сную войну́. **Zanosi się na deszcz,** собира́ется дождь.

Zanoszenie, Zaniesienie, -nia, *ср.* принесе́ніе, отнесе́ніе; || пода́ча, представле́ніе (*про́сьбы*). *Юрид.* **Zanoszenie skargi,** принесе́ніе жа́лобы.

Zanotka, -i, *ж. Ком.* па́мятная кни́жка, дѣлова́я кни́жка.

Zanotować, *см.* **Notować.**

Zanurzać, Zanurzyć, погружа́ть, погрузи́ть, оку́нывать, окуну́ть, опуска́ть, опусти́ть въ во́ду. || **Zanurzać się, Z nurzyć się,** погружа́ться, погрузи́ться, оку́ниваться, окуну́ться, опуска́ться, опусти́ться въ во́ду; || тону́ть, потону́ть; || *предава́ться чему́-либо.

Zanurzenie, -nia, *ср.* погруже́ніе, опуска́ніе въ во́ду.

Zaobiatować, заяви́ть, внести́ актъ въ суде́бную кни́гу.

Zaoczenie, заочно. **заглаза́,** въ небы́тность, въ отсу́тствіе.

Zaoczność, -ści, *ж.* заочность, отсу́тствіе, небытность; || неявка въ судъ; || *Юрид.* заочное произво́дство дѣла.

Zaoczny, заочный, отсу́тствующій.

Zaofiarowanie, -nia, *ср.* предложе́ніе.

Zaognіać, Zaognić, зажига́ть, зажечь, разжига́ть, разже́чь, воспламеня́ть, воспламени́ть, воспаля́ть, воспали́ть. || **Zaognіać się, Zaognić się,** воспаля́ться, воспали́ться.

Zaognienie, -nia, *ср.* воспале́ніе.

Zaogniony, воспалённый.

Zaokrąglać, Zaokrąglić, округля́ть, округли́ть.

Zaokrąglenie, -nia, *ср.* округле́ніе. **W zaokrągleniu,** кру́глымъ число́мъ.

Zaonegdaj, три дня тому́ наза́дъ.

Zaonegdajszy, бы́вшій три дня тому́ наза́дъ.

Zaopatrywać, Zaopatrzyć, запаса́ть, запасти́, заготовля́ть, загото́вить, снабжа́ть, снабди́ть. || **Zaopatrywać się, Zaopatrzyć się,** запаса́ться, запасти́сь.

Zaopatrzenie, -nia, *ср.* обзаведе́ніе, снабже́ніе, доставле́ніе.

Zaopinjować, пола́ть мнѣніе.

Zaopinjowanie, -nia, *ср.* пода́ча мнѣнія.

Zaoranie, -nia, *ср.* запа́шка.

Zaorany, запа́ханный, вспа́ханный.

Zaorywać, Zaorać, запа́хивать, запаха́ть, вспа́хивать, вспахать.

Zaostrzać, Zaostrzyć, нава́стривать, навостри́ть, ната́чивать, нато́чить, отта́чивать, отточи́ть (*ножа*); || очини́ть (*каранда́ш*). *Zaostrzyć apetyt, возбуди́ть аппети́тъ. *Zaostrzyć karę (prawo), усили́ть, увели́чить наказа́ніе. **Zaostrzyć ciekawość,** си́льно возбуди́ть любопы́тство.

Zaostrze, -a, *ср.* зао́стренный коне́цъ.

Zaostrzenie, -nia, *ср.* нава́стриваніе, ната́чиваніе; || возбужде́ніе, уси́леніе, увели́ченіе.

Zapach, -u, *м.* за́пахъ, духъ.

Zapachnąć, запа́хнуть.

Zapachtować, отда́ть въ наёмъ до́йныхъ коро́въ.

Zapad, -u, *м.* паде́ніе, обруше́ніе, обва́лъ.

Zapadać, Zapaść, прова́ливаться, провали́ться, обруша́ться, обру́шиться, распада́ться, распа́сться, обва́ливаться, обвали́ться, упада́ть, упа́сть; || послѣдовать. **Oczy mu zapadły,** у него́ впа́ли, ввали́лись глаза́. **Zapadł gdzieś,** онъ гдѣ-то пропа́лъ, неизвѣстно куда́ дѣвался. **Zapadać w chorobę, Zapaść na zdrowiu,** занемо́чь, заболѣть. *Już kłamka zapadła, уже́ по́здно, уже́ ко́нчено. *W sądzie zapadł wyrok, въ судѣ послѣдовало, состоя́лось рѣше́ніе. **Zapada słońce,** со́лнце захо́дитъ. **Noc zapada,** настаётъ ночь. **Noc nas zapadła,** насъ засти́гла ночь. **Zapaść w ziemię,** провали́ться. || *Wyrok który zapadł w sądzie, приговоръ послѣдовавшій въ судѣ.

Zapadanie, Zapadnienie, -nia, Zapadnięcie, -cia, *ср.* прова́лъ, обруше́ніе, паде́ніе, распаде́ніе. **Zapadnięcie na zdrowiu,** нача́ло тя́жкой болѣзни. **Zapadnienie nocy,** наступле́ніе но́чи. **Zapadnięcie wyroku,** постановле́ніе приго́вора.

Zapadka, -i, *ж.* сторожёкъ, стрѣлка (*въ замкѣ*); || опускна́я дверь *или* око́нчина; || ма́ленькая щеко́лда, защёлка задви́жка; || засло́нка.

Zapadlina, -y, *ж.* **Zapadlisko, -a,** *ср.* пров.

ва́лъ, тре́щина; || ри́твина, водоро́ина, водомо́ина.

Zapadłość,-ści, *ж.* **впа́лость. Zapadłość oczu, впа́лость глазъ.**

Zapadły, впа́лый, ввали́вшійся, вда́вшійся, опа́вшій, опусти́вшійся, обру́шенный, провали́вшійся; || *после́довавшій, состоя́вшійся, рѣшённый. Wyrok zapadły, состоя́вшееся рѣше́ніе.

Zapadnięcie, *см.* **Zapadanie.**

Zapadzisty, угрожа́ющій паде́ніемъ, непро́чный.

Zapakować, уложи́ть, увяза́ть, упако́вать; || завали́ть, заложи́ть; || посади́ть, заключи́ть, запере́ть (*въ тюрьму́*); || напиха́ть. Zapakowałem rzeczy do drogi, я уложи́лъ ве́щи въ доро́гу. Zapakować skład towarami, завали́ть магази́нъ това́рами. Zapakować do więzienia, посади́ть, заключи́ть въ тюрьму́.

Zapał, -u, *м.* **воспламене́ніе, сожже́ніе, зажига́ніе,** *см.* **Ogień, Pożar, Zapalenie; || жаръ, горя́чность, пы́лкость, страсть, восто́ргъ; || запа́лъ (*у пу́шки*), затра́вка (*у ружья́*); || зажига́тельный матеріа́лъ.**

Zapalać, Zapalić, зажига́ть, заже́чь, возжига́ть, возже́чь, воспламеня́ть, воспламени́ть; || засвѣча́ть, засвѣти́ть; || затопля́ть, затопи́ть. Gumno zapalił ogień, мо́лнія зажгла́ гумно́. Niech mię piorun jasny zapali, убе́й меня́ громъ! Zapalić świecę, засвѣти́ть свѣчу́. Zapalić ogień, развести́ ого́нь. W piecu zapalić, затопи́ть пе́чку. *Zapalać kogo do czego, ободря́ть, поощря́ть, [illegible]стрека́ть, возбужда́ть, побужда́ть (*къ чему́*). Zapalić fajkę, закури́ть тру́бку. || Zapa[illegible] się, Zapalić się, загора́ться, загорѣ́ться, зажига́ться, важе́чься, воспламеня́ться, воспламени́ться, воспаля́ться, воспали́ться, разгоря́читься, разгоря́чиваться, вспы́хивать, вспы́хнуть. *Zapaliła się domowa wojna, возгорѣ́лось междоусо́біе. *Безлич.* **Zapaliło się u niego, у него́ сдѣ́лался пожа́ръ. *Zbyteczne się zapala gniewem, онъ сли́шкомъ горячи́тся, се́рдится, раздража́ется. On się zapalił do tego malowidła, онъ не мо́жетъ огойти́, оторва́тся отъ э́той карти́ны, онъ пристрасти́лся къ э́той карти́нѣ.**

Zapalacz, -a, *м.* **зажига́тель, зажига́льщикъ (*свѣчъ, фонаре́й*); || *см.* Podpalacz.**

Zapalanie, Zapalenie, -nia, *ср.* **зажига́ніе, зажже́ніе, воспламене́ніе; || *Мед. см.* Zapalenie.**

Zapalczywie, запа́льчиво, вспы́льчиво, пы́лко, горячо́, стра́стно.

Zapalczywość, -ści, *ж.* **запа́льчивость, вспыльчивость, горя́чность; || злость, бѣ́шенство, неи́стовость, я́рость.**

Zapalczywy, запа́льчивый, вспы́льчивый, горя́чій; || бѣ́шеный, неи́стовый, я́ростный.

Zapalenie, -nia, *ср.* **воспламене́ніе, возго́ра́ніе; || *Мед.* воспале́ніе.**

Zapaleniec, -ńca, *м.* **восто́рженный человѣ́къ, мечта́тель, энтузіа́стъ.**

Zapaliczka, -i, *ж. Бот.* **дурнопаху́чникъ (*расте́ніе*).**

Zapalisty, *см.* **Zapalny.**

Zapałka, -i, *ж.* **зажига́тельная спи́чка.**

Zapałniczek, -czka, *м. Артил.* **скорострѣ́льная тру́бка.**

Zapalniczy, зажига́тельный.

Zapalnik, -a, *м. Артил.* **зажига́тельная тру́бка.**

Zapalny, зажига́тельный, воспламеня́ющій, горю́чій, возго́ра́ющійся.

Zapalony, зажжённый, воспалённый; || *воспламенённый, восто́рженный, пы́лкій.

Zapałowy, затра́вочный. Pole zapałowe w armacie, казённая часть ору́дія.

Zapamiętać, Zapamiętywać (czego), забы́ть, забыва́ть (*что́*); || Zapamiętać co, вспо́мнить, припо́мнить, приводи́ть себѣ́ на па́мять. || Zapamiętać się, забы́ться, потеря́ть прису́тствіе ду́ха, быть внѣ себя́.

Zapamiętale, неи́стово, я́ростно, бѣ́шено, безу́мно, безразсу́дно, безтолко́во.

Zapamiętalec, -lca, *м.* **бѣ́шеный, неи́стовый, безу́мецъ, съумасбро́дъ.**

Zapamiętałość, -ści, *ж.* **бѣ́шенство, неи́стовство, умоизступле́ніе, безразсу́дство, съумасбро́дство.**

Zapamiętały, бѣ́шеный, неи́стовый, безразсу́дный, съумасбро́дный, безу́мный, безтолко́вый.

Zapamiętanie, -nia (czego), *ср.* **забве́ніе; || забы́вчивость; || съумасбро́дство, безу́мство, безпа́мятство,** *см.* **Zapomnienie.**

Zapamiętliwy, забы́вчивый, безпа́мятный.

Zaparafować, скрѣпи́ть.

Zaparafowanie, -nia, *ср.* **скрѣ́пка, помѣ́та.**

Zaparcie, Zaparcie się, *см.* **Zapieranie.**

Zaparskać, забры́згать, зафы́ркать.

Zaparstek, -stka, Zaparłek, -tka, *м.* **гнило́е *или* испо́рченное яйцо́, насѣ́дъ, жирово́е яйцо́, болту́нъ.**

Zaparty, за́пертый, за́мкнутый; || *отвѣ́рженный, непри́знанный.

Zaparzać, Zaparzyć, за́ривать, запа́рить, мочи́ть, намочи́ть въ горя́чей водѣ́.

Zapas, -u, *м.* **запа́съ, провія́зія.**

Zapaść, раскорми́ть, *см.* **Paść, Spasać.**

Zapaść, *см.* **Zapadać.**

Zapaska, -i, *ж.* **пере́дникъ, фа́ртукъ, за́понъ.**

Zapaskudzić, запа́костить, загади́ть, запачкать, замара́ть.

Zapaskudzony, запа́кощенный, загаже́нный, запа́чканный.

Zapaśnica, **-y**, *ж.* состяза́тельница, подвя́жница, вои́тельница; || *см.* Zapaska.

Zapaśnictwo, **-a**, *ср.* гимна́стика; || борьба́, единоборство, поеди́нокъ; || * состяза́ніе, споръ, пре́ніе (*учёныхъ, литера́торовъ*).

Zapaśniczy, гимнастическій; || состяза́тельный.

Zapaśnik, **-a**, *м.* боре́цъ, боецъ; || * состяза́тель, спо́рщикъ, проти́вникъ.

Zapaśny, запа́сный; || Zapaśny w co, снабже́нный (*провіа́нтомъ, продово́льствіемъ*), *см.* Zapasowy.

Zapasować, пасова́ть, спасова́ть, сказа́ть пасъ (*въ ка́рточной игрѣ*).

Zapasowy, продово́льственный, запа́сный, запасно́й.

Zapasy, **-ów**, *мн.* борьба́, состяза́ніе, споръ.

Zapatrywać się, **Zapatrzyć się** (na kogo, na co), засма́триваться, засмотре́ться, загля́дываться, загляде́ться; || разсма́тривать, име́ть въ виду́, принима́ть во вниманіе, во уваже́ніе, обраща́ть вниманіе. Zapatrzywszy się na ustawy, согла́сно устава́мъ.

Zapatrywanie się, **Zapatrzenie się**, **-nia się**, *ср.* разсма́триваніе, разсмотре́ніе, обраще́ніе вниманія, то́чка зрѣнія; || соображе́ніе.

Zapchać, *см.* Zapychać.

Zapchanie, **-nia**, *ср.* загроможде́ніе, засоре́ніе; || *Мед.* завалъ.

Zapęd, **-u**, *м.* поры́въ, рвéніе, увлеченіе, стремле́ніе; || жаръ, горя́чность, пылкость, запа́льчивость.

Zapędzać, **Zapędzić**, загоня́ть, загна́ть, прогоня́ть, прогна́ть; || Zapędzać się, Zapędzić się, горячо́ принима́ться за что́-либо, торопи́ться, спѣши́ть, устремля́ться, броса́ться. Zapędzać się do biegu, разбѣга́ться.

Zapędzony, загнанный.

Zapełniać, **Zapełnić**, наполня́ть, напо́лнить, занима́ть, заня́ть.

Zapełzać, **Zapełznąć**, запа́лзывать, заползать, залѣза́ть, залѣзть.

Zaperceptować, внести́ въ прихо́дную кни́гу, вписа́ть въ прихо́дъ. Zaperceptować na rzecz skarbu, обрати́ть въ казну́.

Zaperceptowanie, **-nia**, *ср.* внесе́ніе въ прихо́дную кни́гу, записка на прихо́дъ; || обраще́ніе въ казну́.

Zaperzony, запу́щенный; || раздражённый; || насу́пившійся, нахму́ренный, смо́рщенный.

Zapérzyć (*Опар.* **Zapyrzyć**), запусти́ть по́ле, садъ, оставить въ небреженіи; || разсердить, раздражи́ть; || Zapérzyć się, зарости́ негодною травою, загло́хнуть; || насу́питься, нахму́риться, намо́рщить лобъ; || разсерди́ться, раздражи́ться.

Zapewne, **Zapewnie**, коне́чно, поистинѣ, по́длинно, то́чно; || вѣроя́тно, правдоподо́бно.

Zapewniać, **Zapewnić**, увѣря́ть, увѣрить, удостовѣря́ть, удостовѣрить, утверждать, подтвержда́ть, подтверди́ть || укрѣпи́ть, упро́чить что́-либо за кѣмъ, обезпе́чить; || Zapewniać się, Zapewnić się (o czém), удостовѣря́ться, удостовѣриться, убѣжда́ться, убѣди́ться (*въ чёмъ*), || упро́чить за собо́ю, обезпе́чить себѣ.

Zapewnianie, **Zapewnienie**, **-nia**, *ср.* увѣре́ніе, удостовѣре́ніе, подтвержде́ніе; || засвидѣтельствованіе; || обезпе́ченіе, руча́тельство, поручи́тельство; || Zapewnienie przez zastaw, зало́гъ.

Zapęzlować, замазать кистью, закрасить.

Zapiać, запѣть (*о пѣтухѣ*).

Zapiąć, *см.* Zapinać.

Zapiaskować, **Zapiaszczyć**, занести́, покры́ть песко́мъ; || Zapiaskować się, сдѣлаться песча́нымъ.

Zapić, *см.* Zapijać.

Zapiec, *см.* Zapiekać.

Zapiecek, **-cka**, *м.* запе́чекъ.

Zapięcie, **-cia**, *ср.* застёжка, пря́жка.

Zapiecnik, **-a**, *м.* лежебо́къ, лѣни́вецъ.

Zapiecny, запе́чный.

Zapieczenie, **-nia**, *ср.* прижига́ніе; || Zapieczenie krwi, сгуще́ніе кро́ви; || Zapieczenie w żołądku, запо́ръ, завалъ, засоре́ніе, обстру́кція.

Zapieczętować, запеча́тать.

Zapieczętowanie, **-nia**, *ср.* запеча́таніе.

Zapieczętowany, запеча́танный.

Zapiekać, **Zapiec**, припека́ть, припе́чь, завива́ть (*волоса́*); || Zapiekać żołądek, производи́ть запо́ръ; || Zapiekać się, страда́ть запо́ромъ; || сгуща́ться, запека́ться, запе́чься (*о кро́ви*).

Zapiekły, запе́клый, запе́кшійся, сгущённый.

Zapieniać, **Zapienić**, вспѣнивать, вспѣнить.

Zapierać, **Zaprzeć**, запира́ть, запере́ть, замыка́ть, замкну́ть; || Zapierać się, Zaprzeć się, запира́ться, запере́ться, отпира́ться, отпере́ться, не признава́ться, не признаться, отрека́ться, отре́чься.

Zapieracz, **-a**, *м.* отрица́тель.

Zapieradło, **-a**, *ср.* запо́рка, запи́рка, засо́вка, задви́жка.

Zapieranie, **-nia**, **Zaparcie**, **-cia**, *ср.* запира́ніе, замыка́ніе, запо́ръ, засовъ; || Zapieranie się, Zaparcie się, отрица́ніе, отреченіе, самоотреченіе, отпира́тельство, запира́тельство; || опроверже́ніе; || *Юрид.* непризна́ніе, непризнава́ніе; || Zaparcie się samego siebie, самоотверже́ніе.

Zapierzenie, **-nia**, *ср.* перегоро́дка разгоро́дка, перебо́рка.

Zapierzyć, покрыть пе́рьями, пу́хомъ, опери́ть; || Zapierzyć ścianę, сдѣлать

перегоро́дку, перебо́рку внутри́ строе́нія.

Zapięty, застёгнутый.

Zapijać, Zapić (sobie), попива́ть, упива́ться, ча́сто пья́нствовать; || **Zapić (co)**, запи́ть. * **Zapić troski, zmartwienie**, утопи́ть го́ре въ вине́; || **Zapijać się**, до́лго пья́нствовать, напива́ться.

Zapinać, Zapiąć, застёгивать, застегну́ть. **Zapiąć szpilką**, приколо́ть була́вкою; || **Zapinać się, Zapiąć się**, застёгиваться, застегну́ться.

Zapinanie, -nia, *ср.* застёгиваніе (*на пу́говицы*); || прика́лываніе (*була́вками*).

Zapis, -u, *м.* внесе́ніе въ спи́сокъ, въ ро́спись, за́пись. **Zapis do akt**, внесе́ніе въ протоко́лъ, зарегистрова́ніе, регистрату́ра; || **Zapis na dług**, долгова́я роспи́ска, обяза́тельство, облига́ція; || **Zapis testamentowy**, завѣща́ніе, отка́зъ; || **Zapis pod tytułem ogólnym**, долево́й отка́зъ, передача; || **Zapis wieczysty**, да́рственная за́пись. **Zapis dożywocia**, пожи́зненная за́пись. **Zapis posagowy**, ря́дная. **Zapis o wydzieleniu majątkowém dzieci**, отдѣльная за́пись; || **Zapis komu uczynić**, завѣща́ть, отказа́ть (*кому́ своё имѣ́ніе*), переда́ть; || *Стар.* а́дресъ (*письма́*).

Zapisać, *см.* **Zapisywać**.

Zapisanie, -nia, *ср.* впи́сываніе, запи́сываніе. **Zapisanie się na sąd polubowny**, третейская за́пись.

Zapisany, запи́санный, впи́санный.

Zapisne, Zapisowe, -ego, *ср.* пла́та, сборъ за впи́сываніе, за внесе́ніе въ р спись, въ рее́стръ, вписны́я де́ньги.

Zapisny, Zapisowy, записно́й. **List zapisowy**, обяза́тельство, облига́ція. **Dobra zapisowe**, имѣ́ніе о́тданное въ зало́гъ, зало́женное недви́жимое имѣ́ніе, обезпе́ченное ипоте́кою. **Dziedzic zapisowy**, одни́ъ изъ насле́дниковъ по завѣща́нію, уча́стникъ въ получе́ніи завѣща́ннаго иму́щества.

Zapisobierca, -y, *м.* **Dziedzic zapisowy**, легата́рій, *см.* **Legatarjusz**.

Zapisodawca, -y, *м.* завѣща́тель.

Zapisywać, Zapisać, запи́сывать, записа́ть. **Zapisać co komu**, завѣща́ть, отказа́ть, переда́ть. **Zapisać lekarstwo**, прописа́ть реце́нтъ. лѣка́рство. **Zapisywać co zkąd**, выпи́сывать, писа́ть о доставле́ніи чего́-либо изъ друго́го мѣ́ста. **Zapisać arkusz**, испи́сать листъ бума́ги. **Z pisać w księgi prawne**, внести́ объявле́ніе въ суде́бные а́кты, протестова́ть; || **Zapisywać się, Zapisać się**, запи́сываться, записа́ться; || подпи́сываться, подписа́ться (*на получе́ніе кни́ги*); || *Юрид.* **Zapisywać się przeciw komu, czemu**, протестова́ть про́тивъ рѣше́нія, пода́ть объявѝть неудово́льствіе на рѣше́ніе; || * **Zapisywać się na medycynę, na prawo, i t. d.**, избира́ть отдѣле́ніе медици́нское, **юриди́ческое, и т. п.** (*для слу́шанія лѣ́кцій въ университе́тѣ*). **Zapisywać się na przychód**, запи́сываться прихо́домъ; || **Zapisywać się komu**, дава́ть пи́сьменное обяза́тельство; || **запи́сываться, до́лго писа́ть**.

Zapłacenie, -nia, *ср.* платёжъ, пла́та, уплата, распла́та, вы́плата.

Zapłacić, zapłatи́ть, уплати́ть, вы́платить. **Bóg zapłać!** спасибо! благодарю́!

Zapładniać, Zapładzać, Zapłodnić, Zapłodzić, оплодотвори́ть, оплодотвори́ть.

Zapłakać, запла́кать.

Zapłaniać, *см.* **Zapłonąć**.

Zapłata, -y, *ж.* пла́та, жа́лованье, вознагражде́ніе. **Zapłata za młóćbę**, замоло́тъ.

Zaplatać, Zapleść, заплета́ть, заплесть. **Zapleść chrustem**, загороди́ть плетнёмъ; || * запу́тывать, запу́тать, вмѣ́шивать, вмѣша́ть; || **Zaplatać się, Zapleść się, заплета́ться, заплесться**, вплета́ться, вплесться; || * впу́тываться, впу́таться, вмѣшиваться, вмѣша́ться (*во что́*).

Zaplątać, запу́тать, впу́тать (*кого́ во что́*); || спу́тать (*во́лосы*); || **Zaplątać się**, запу́таться, спу́таться; || впу́таться, вмѣша́ться (*не въ своё де́ло*). * **Zaplątał mu się język**, у него́ пу́тается язы́къ.

Zapław, -u, *м.* сплавъ, сплавливаніе, го́нка (*дре́вень*).

Zaplecze, -a, *ср.* запле́чье.

Zaplecznik, -a, *м. Воен.* замыка́ющій офице́ръ *или* у́нтеръ-офице́ръ, послѣ́дній въ шере́нгѣ.

Zapleniać, Zaplenić, распложа́ть, расплоди́ть, размножа́ть, размно́жить; || **Zapleniać się**, размножа́ться, расплоди́ться.

Zaplenić, *Стар.* полони́ть, взять въ поло́нъ, захвати́ть въ плѣнъ; || похи́тить, расхи́тить.

Zapleśniały, заплѣснѣлый, заплѣснѣвѣлый.

Zapleśnieć, заплѣснѣвѣть.

Zaplewić, засори́ть, запусти́ть.

Zapłocić, отыни́ть, обнести́ ты́номъ, огороди́ть.

Zapłocie, -cia, *ср.* затынье, мѣ́сто позади́ ты́на.

Zapłód, -odu, *м.* оплодотворе́ніе; || *см.* **Zaród**.

Zapłodnić, *см.* **Zapładniać**.

Zapłókać, вы́полоскать, сполоска́ть.

Zapłonąć się, Zapłonić się, Zapłaniać się, рдѣть, зардѣть, краснѣть, покрасне́ть (*отъ стыда́*) вспы́хнуть.

Zapłonić, *см.* **Płonić**.

Zapłoszyć, загна́ть, прогна́ть, спугну́ть.

Zaplot, -u, *м.* заплете́ніе, свива́ніе.

Zaplotka, -i, *ж.* плетешо́къ (*изъ волосъ*).

Zaplotki, -ów, *мн.* и́згородь, плетень.

Zaplugawić, замара́ть, запа́чкать, испа́костить, загади́ть.

Zapluskać, Zapluskać, забры́згать; ||

***Zaplusnąć komu oczy**, провести, обмануть кого.

Zapluwać, Zapluć, Zaplwać, Zaplunąć, заплёвывать, заплевать.

Zapływać, Zapłynąć, заплывать, заплыть, доплывать, доплыть.

Zapobiegać, Zapobiedz (czemu), предупреждать, предупредить, отвращать, отвратить (*что*), предварять, предварить (*о чёмъ*).

Zapobieżenie, -nia, *ср.* предупреждёніе, отклоненіе, предотвращёніе, пресѣченіе, предваренie.

Zapocić, покрыть потомъ. || **Zapocić się**, вспотѣть, употѣть; || *трудиться съ усиліемъ.

Zapoczątać, Zapoczynać, *см.* **Zaczynać.**

Zapodziać (co gdzie), дѣть, дѣвать, запрятать. || **Zapodziać się**, дѣваться, запрятаться, засунуться, пропасть.

Zapole, -a, *ср.* запо́лье.

Zapolnica, -y, *ж.* сусѣкъ, засѣкъ, закромъ.

Zapolny, запо́льный.

Zapomagać, Zapomódz (kogo), помогáть, помóчь, пособлять, пособить (*кому*), поддéрживать, поддержáть (*кого*), вспомоществовáть, давáть пособіе.

Zapominać, Zapomnieć, забывáть, забы́ть; || **Zapominać się, Zapomnieć, забываться**, забы́ться.

Zapominanie, Zapomnienie, -nia, *ср.* забывáніе, забы́тіе, забвéніе.

Zapomódz, *см.* **Zapomagać.**

Zapomoga, -i, *ж.* вспомоществовáніе, вспоможéніе, пособіе, пóмощь.

Zapór, -oru, *м.* **Zapora, -y, Zaporka, -i**, *ж.* запóръ, запóрка, задвижка, засóвка, завёртка; || **Zaporka w wodociągu**, клáпанъ въ насóсѣ, замычка; || *Фортиф.* палисáдъ; || *узда́, обузда́ніе; || **Zaporek, -rka**, *м.* **Zaporka, -i**, *ж.* распóрка (*у мясникóвъ*).

Zapotnieć, запотéть.

Zapotrzebować (czego), нуждáться, имéть въ чёмъ-либо нýжду; || трéбовать.

Zapotrzebowanie, -nia, *ср.* трéбованіе.

Zapowiadać, Zapowiedzieć, возвѣщáть, возвѣстúть, заявлять, заявúть, предувѣдомлять, предувѣдомить; || предостерегáть, предостерéчь, остерегáть, остерéчь; || **Zapowiadać małżeństwo**, оглашáть желáющихъ вступúть въ бракъ; || **Zapowiedzieć komu pojedynek**, вызвать кого́ на поединóкъ, на дуэль; || **Zapowiedzieć komu wojnę**, объявúть войнý; || **Zapowiedzieć co komu**, повелѣть, приказáть, предписáть.

Zapowiadanie, Zapowiedzenie, -nia, *ср.* объявлéніе, извѣщéніе, возвѣщéніе, оглашéніе, увѣдомлéніе; || запрётъ, запрещéніе, возбранéніе.

Zapowiedni, Zapowiedny, огласúтельный, объявúтельный, извѣстúтельный, увѣдомúтельный; || запрещённый, непозволéнный, заповѣднóй. *Юрид.* **List zapowiedny**, запрещéніе, воспрещéніе. *Стар.* заповѣдная грáмота.

Zapowiedź, -dzi, *ж.* объявлéніе, возвѣщéніе, увѣдомлéніе, новѣстка; || *Юрид.* **наложéніе арéста**; || **Zapowiedź małżeństwa**, оглашéніе желáющихъ вступúть въ брáкъ; || повелѣ́ніе, приказáніе, предписáніе; || заповѣдное мѣсто въ лѣсу́, гдѣ запрещена́ рýбка.

Zapowiedzenie, -nia, *ср.* предувѣдомлéніе, предостереженіе. **Zapowiedzenie funduszu**, наложéніе арéста на дéнежныя сýммы.

Zapowiedziany, возвѣщённый, заявленный, объявленный.

Zapowietrzać, Zapowietrzyć, зачумлять, зачумúть, заражáть чумóю, моровымъ повѣтріемъ, язвою.

Zapowietrzony, зачумлённый, чýмный.

Zapozew, *см.* **Pozew.**

Zapoznawać, Zapoznać, знакóмить, познакóмить (*кого́ съ кѣмъ*).

Zapożyczać, Zapożyczyć, занимáть, брать, взять въ долгъ, взаймы; || займствовать; || **Zapożyczyć się**, задолжáть, войтú въ долги.

Zapożyczający, заёмщикъ.

Zapożyczka, -i, *ж.* заёмъ.

Zapozywać, Zapozwać, *см.* **Pozywać.**

Zapracować, заработáть. || **Zapracować się**, заработáться, занимáться работою дóлѣе надлежáщаго врéмени.

Zapragnąć, пожелáть, захотѣ́ть.

Zapraszać, Zaprosić, приглашáть, пригласúть, зазывáть, завáть.

Zaprawa, -y, *ж.* припрáва, снáдобье (*кýшанья*); || лѣкáрственный состáвъ; || сóусъ, подлúва; || *Хим.* квасцовáніе; || *Каменщ.* **Zaprawa wapienna**, известкóвая валúвка.

Zaprawdę, пóистинѣ, úстинно, въ сáмомъ дѣлѣ, по прáвдѣ.

Zaprawiać, Zaprawić, припрáвливать, приправлять, припрáвить; || **Zaprawić dziurę**, задѣлать, заложúть дырý; || **Zaprawiać kogo w co, do czego**, пріучáть (*къ чему́*), упражнúть (*въ чёмъ*); || *Стар.* **Zaprawiać kogo na kogo**, вооружáть, поджигáть, подстрекáть. || *Стар.* **Zaprawić pole, rolę**, пахáть; || *Охот.* дрессировáть (*соба́ку*). **Zaprawić się**, испытáть себя́, испрóбовать (*въ чёмъ-либо*), искусúться, узнáть по óпыту.

Zaprawiony, Zaprawny, припрáвленный, приготóвленный; || испытанный, пріучённый; || привáженный; || дрессирóванный; || вáткнутый, задѣланный.

Zaprenumerować, подписáться (*на кни́гу, на газе́ту*).

Zaprodukować, предъявúть. *Юрид.* **Zaprodukować dokumenta**, предъявúть докумéнты.

Zaprojektować, составúть, предположúть; || проектировать.

Zaproponować, предложи́ть.
Zaprosić, *см.* **Zapraszać**.
Zaprosiny, -in, *мн.* приглаше́ніе, зовъ.
Zaprószać, Zaprószyć, запора́шивать, запорошить, заноси́ть пы́лью, песко́мъ, запыли́ть сне́гомъ, заса́ривать, засори́ть.
Zaproszenie, -nia, *ср.* зазыва́ніе, приглаше́ніе.
Zaprószony, запылённый, засо́ренный, занесённый (*песко́мъ, сне́гомъ*).
Zaprowadzać, Zaprowadzić, заводи́ть, завести́ (*куда́-либо*); || вводи́ть, заводи́ть, учрежда́ть, осно́вывать.
Zaprowadzanie, Zaprowadzenie, -nia, *ср.* введе́ніе, вводъ; || заведе́ніе, учрежде́ніе, основа́ніе.
Zaprowjantować, *см.* **Prowjantować**.
Zaprózniać, Zapróżnić, переполня́ть, перепо́лнить; || загромаживать, загромозди́ть, зава́ливать, завали́ть, заса́ривать, засори́ть, запру́живать, запруди́ть; || ***Zaprózniać głowę**, набива́ть пустяка́ми го́лову.
Zapryskać, Zaprysnąć, запры́скать, запры́снуть.
Zaprzać, *см.* **Zapierać**.
Zaprządz, *см.* **Zaprzęgać**.
Zaprząg, -ągu, *или* **-ęgu**, *м.* у́пряжь, ко́нская сбру́я, шо́ры; || упря́жка, запря́жка. **Koń do zaprzęgu**, упряжна́я ло́шадь.
Zaprzągać, *см.* **Zaprzęgać**.
Zaprzał, -u, *м.* замертве́лый зародышъ пчёлъ.
Zaprzałość, -ści, *ж.* пре́лость.
Zaprzały, пре́лый, сопре́лый.
Zaprzaniec, -ńca, *м.* отсту́пникъ, вёрзотсту́пникъ.
Zaprzątać, Zaprzątnąć, зава́ливать, завали́ть, загромаживать, загромозди́ть, загора́живать, загородить, устава́ливать, устави́ть; || **Zaprzątać co gdzie**, запря́тывать, запря́тать, засо́вывать, засу́нуть; || **Zaprzątać kogo**, ста́вить въ тупи́къ, пу́тать, мёшать, приводи́ть въ замеша́тельство, озабо́чивать; || занима́ть, заня́ть, упражня́ть, заставля́ть дѣлать. || **Zaprzątać się, Zaprzątnąć się**, заниматься, заня́ться, озабо́чиваться, озаботиться, затрудня́ться, затрудни́ться, безпоко́иться, обезпоко́иться; || пу́таться, запу́тываться, сбива́ться, перемѣша́ться.
Zaprzątniony, за́нятый, озабо́ченный; || завале́нный, загромождённый, устав́ленный, загоро́женный; || запря́танный, засу́нутый.
Zaprzeć, Zaprzeć się, *см.* **Zapierać**.
Zaprzeczać, Zaprzeczyć (czego *или* **czemu)**, оспо́ривать, оспо́рить, опровергать, опроверѓнуть, отвергать, отве́ргнуть, не призна́ться, не согласи́ться, прекосло́вить.
Zaprzeczenie, -nia, *ср.* отрица́ніе, пререка́ніе.
Zaprzeczny, отрица́емый, оспо́риваемый.
Zaprzedaniec, -ńca, *м.* про́данный, нево́льникъ.
Zaprzedawać, Zaprzedać, продава́ть, прода́ть съ пра́вомъ вы́купа, *или* съ пра́вомъ пожи́зненнаго влад́нія; || закла́дывать, заложи́ть; || отдава́ть, отда́ть въ зало́гъ; || запродава́ть, запрода́ть, прода́ть оконча́тельно, навсегда́. **Zaprzedał duszę djabłu**, про́далъ чо́рту ду́шу. ***Psu oczy zaprzedał**, потеря́лъ весь стыдъ. || **Zaprzedawać się, Zaprzedać się**, принима́ть, приня́ть на чью-либо сто́рону съ корыстною цѣлью.
Zaprzęg, *см.* **Zaprząg**.
Zaprzęgać, Zaprząd̨z, запряга́ть, запря́чь, запре́чь, закла́дывать ло́шадь (*въ дро́жки и т. д.*). || **Zaprzęgać się**, запряга́ться.
Zaprzęgowy, упряжно́й.
Zaprzenie, Zeprzenie, -nia, *ср.* перепре́ніе; || *см.* **Zaparcie, Zapieranie**.
Zaprzestanie, -nia, *ср.* остано́вка, прекраще́ніе.
Zaprzestawać, Zaprzestać (czego), переставать, переста́ть (*что́ дѣлать*); || прекраща́ть, прекрати́ть, прерыва́ть, прерва́ть (*что́*).
Zaprzeszły, давнопрошедшій. *Грам.* **Czas zaprzeszły**, давнопрошедшее вре́мя.
Zaprzęź, Zaprzęża, -y, *ж.* *см.* **Zaprząg**.
Zaprzężony, запря́женный.
Zaprzyjaźniać, Zaprzyjaźnić, сдружа́ть, сдружи́ть. || **Zaprzyjaźniać się, Zaprzyjaźnić się**, дружи́ться, подружи́ться.
Zaprzysięgać, Zaprzysiędz̨nąć, Zaprzysiądz (co), присяга́ть, присягну́ть, подтверди́ть подъ присягою, кля́сться, покля́сться. **Zaprzysiądz komu wierność, przyjaźń**, покля́сться кому́ въ вѣрности, въ дру́жбѣ.
Zapstrzyć, испестри́ть.
Zapuchać, Zapuchnąć, опуха́ть, опу́хнуть.
Zapukać, застуча́ть, постуча́ть.
Zapust, -u, *м.* запу́щенный, нерубленный лѣсъ.
Zapustny, ма́сленичный, ма́сляничный, карнава́льный; || сыропу́стный.
Zapustować, весели́ться на ма́сляницѣ, во вре́мя карнава́ла.
Zapusty, -ust, *мн.* ма́сленица, сы́рная недѣля, карнава́лъ.
Zapuszczać, Zapuścić, запуска́ть, запусти́ть; || отпуска́ть, отпусти́ть; || погружа́ть, погрузи́ть (*въ воду*); || вкола́чивать, вколоти́ть, вбива́ть, вбить; || вонза́ть, вонзи́ть (*въ тѣло*); || вка́пывать, вкопа́ть; || заки́дывать, заки́нуть, броса́ть, бро́сить. **Zapuścić słup w ziemię**, вкопа́ть, вбить столбъ въ зе́млю. **Zapuścić kotwicę**, бро́сить я́корь. *Плотн.* **Zapuścić belkę**, брусъ запусти́ть въ пазъ, въ долбёжъ. ***Zapuszczać myśl w co**, углубля́ть

мысль во что-либо. Zapuścić zasłonę, опустить занавѣсъ. Zapuścić ogień gdzie, неосторожно заронить куда-либо огонь. Zapuszczać las, запустить лѣсъ. Zapuścić brodę, отпустить, отростить бороду. Zapuścić sieć, закинуть неводъ; || Zapuszczać się, Zapuścić się, пускаться, пуститься, устремляться, устремиться, кидаться, кинуться, бросаться, броситься; || Zapuszczać się, Zapuścić się dokąd, w co, забираться забраться, пробираться, пробраться, углубляться, углубиться; || *вдаваться, вдаться, предаваться, предаться, погружаться, погрузиться. Zapuścić się do skoku, пуститься вскачь. Zapuszczać się w las, углубляться въ лѣсъ.

Zapychać, Zapchać, Zapchnąć, запихивать, запихать, запихнуть, засовывать, засунуть; || засорять, засорить; || затыкать, заткнуть, законопачивать, законопатить; || Zapychać się, Zapchać się, заваливаться, завалиться, засоряться, засориться; || засовываться, засунуться, затыкаться, заткнуться; || *напихиваться, напихаться, наѣдаться до сыта, до отвалу, по горло.

Zapytać, Zapytać się, *см.* Zapytywać się.

Zapytanie, -nia, *ср.* вопросъ, запросъ, *Грам.* Znak zapytania, вопросительная, *или* вопросительный знакъ (?), *см.* Zapytywanie.

Zapytany, спрошенный.

Zapytywać, Zapytać, Zapytywać się, Zapytać się, спрашивать, спросить, вопрошать, вопросить; || быть спрашиваему. Przywiedziony przed sąd więzień, zapytany naprzód bywa o imię, приведённаго въ судъ арестанта сначала спрашивають о его имени.

Zapytywacz, -a, *м.* спрашивающій, вопрошающій, вопрошатель.

Zapytywanie, Zapytywanie się, Zapytanie, Zapytanie się, распросъ, допрашиваніе, распрашиваніе, выспрашиваніе.

Żar, -u, *м.* жаръ.

Zarąb, -ębu, *м.* Zarąbа, -y, *ж.* зарубъ, зарубень, зарубина, зарубка.

Zarabiać, Zarobić, зарабатывать, заработать, добывать, добыть, промышлять, промыслить; || заслуживать, заслужить; || Zarabiać (ciasto), мѣсить, валять (*тѣсто*); || задѣлывать, заработывать плату; || задѣлывать, задѣлать, загородить, закрыть; || выручать, выручить, получать деньги отъ продажи, получать прибыль, барышъ. Zarabiać grunta, воздѣлывать землю. Zarobić wapno, растворить известь. Zarobić dziurę, задѣлать дыру. Zarobić (sobie) na szacunek u kogo, заслужить (*себѣ*) чьё-либо уваженіе. Zarobić na niełaskę, навлечь на себя чью-либо немилость, неудовольствіе; || Zarabiać się, Zarobić się, заработываться, заработаться, заниматься работою продолжительное время; || бродить, начинать кисnуть (*о пивѣ*).

Zarąbywać, Zarębywać, Zarębować, Zarąbać (*Стар.* Zarąbić), зарубать, зарубить, засѣкать, засѣчь; || дѣлать на чёмъ замѣтку, зарубину; || Zarąbać drogę, сдѣлать засѣку, завалить дорогу *или* проходъ срубленнымъ лѣсомъ; || Zarąbać kogo, зарубить саблею, изрубить.

Zarachować (co), просчитать; || зачесть; || Zarachować się, просчитаться, прочесться, общитаться, обчесться, ошибиться въ счётѣ, сдѣлать прочётъ; || углубиться въ счёты.

Zarachowanie, -nia, *ср.* зачётъ, зачисленіе.

Zarada, -y, *ж.* средство (*къ чему*), способъ (*на что*), пособіе.

Zaradczy, вспомогательный, спасительный. Środek zaradczy, спасительное средство.

Zaradność, -ści, *ж.* расторопность, находчивость, изворотливость, ловкость, способность.

Zaradny, расторопный, находчивый, изворотливый, ловкій, способный.

Zaradzać, Zaradzić (komu), помогать, помочь, пособлять, пособить, способствовать; || слаживать, сладить.

Zaradzenie, -nia, *ср.* пособіе, помощь.

Zarajać, Zaroić, отраивать, отроить, отдѣлять отъ себя новый рой пчёлъ; || производить, произвести броженіе (*въ пивѣ*); || Zarajać się, Zaroić się, отраиваться, отроиться (*о пчёлахъ*); || бродить, перебродить (*о пивѣ*). || * Zaroić się, помутиться, помрачиться. Zaroiło się w głowie, помутилось въ головѣ, помутился разсудокъ.

Zaranek, -nku, *м.* Zaranie, -nia, *ср.* утро, утреннее время.

Zarastać, Zarość, Zarosnąć, зарастать, зарости, порастать, порости, обрастать, обрости; || заживать (*о ранѣ*).

Zaratować, пособить, поддержать.

Zaraz, тотчасъ, сейчасъ, немедля, немедленно. Zaraz potem, тотчасъ за *или* тотчасъ послѣ.

Zaraza, -y, *ж.* зараза, язва. Zaraza morowa, powietrzna, чума, моровая язва. Zaraza na bydło, скотскій падёжъ. Zaraza na zboże, na rośliny, ржа; || *Бот.* Петровъ крестъ (*растеніе*).

Zarażać, Zarazić, заражать, заразить; || Zarażać się, Zarazić się, заражаться, заразиться.

Zarazem, вмѣстѣ съ этимъ.

Zarażenie, -nia, *ср.* зараженіе.

Zaraziciel, -a, *м.* заразитель.

Zaraźliwość, -ści, *ж.* заразительность, прилипчивость.

Zaraźliwy, заразительный, прилипчивый.

Żarcie, -cia, *ср.* [illegible]

Żarcik, -a, *м. Умен.* шу́точка.

Zardzewiałość, **-ści**, *ж.* ржа́вость, заржа́вина, ржа́вчина.

Zardzewić, заржа́вить, произвести́ ржа́вчину; || **Zardzewić się**, заржа́вѣть, *см.* **Zardzewieć**.

Zardzewieć, заржа́вѣть.

Zaręczać, **Zaręczyć** (**komu za co**), руча́ться, поручи́ться (*въ чёмъ*); || **Zaręczyć za kogo**, поручи́ться за кого́; || **Zaręczyć komu**, *или* **z kim córkę**, обручи́ть, помо́лвить, сговори́ть дочь.

Zaręczanie, **Zaręczenie**, **-nia**, *ср.* поручи́тельство, руча́тельство, обезпе́ченіе, пору́ка.

Zaręcznik, **-a**, *м.* поручи́тель.

Zaręczny, **закладно́й**, поло́женный, да́нный въ зало́гъ; || рекоменда́тельный, поручи́тельный; || оберега́тельный, охрани́тельный, запрети́тельный.

Zaręczyny, **-czyn**, *мн.* обруче́ніе, помо́лвка, сгово́ръ (взаи́мное обѣща́ніе сочета́ться бра́комъ).

Zaregestrować, внести́ въ протоко́лъ.

Zaregestrowanie, **-nia**, *ср* регистрова́ніе; || занесе́ніе въ протоко́лъ.

Zaregulować, опредѣли́ть, назна́чить; || обрати́ть, напра́вить.

Zaregulowanie, **-nia**, *ср.* опредѣле́ніе, назначе́ніе; || обраще́ніе, направле́ніе. *Юрид.* **Zaregulowanie egzekucji**, обраще́ніе взыска́нія. **Zaregulowanie egzekucji do papierów likwidacyjnych**, обраще́ніе взыска́нія на выкупны́я проце́нтныя бума́ги.

Zaręka, **-i**, *ж.* пору́ка, поручи́тельство; || обезпе́ченіе, зало́гъ, || *рекоменда́ція, одобре́ніе.

Zarękawek, **-wka**, *м.* нарука́вникъ.

Zarekrutować, завербова́ть; || **Zarekrutować się**, завербова́ться, вступи́ть въ вое́нную слу́жбу по вербова́нію.

Żarliwie, ре́вностно, усе́рдно, дѣ́ятельно.

Żarliwiec, **wca**, *м.* ревни́тель.

Żarliwość, **-ści**, *ж.* ре́вность, ре́вніе, усе́рдіе.

Żarliwy, ре́вностный, усе́рдный.

Żarłoctwo, **-a**, *ср.* обжо́рство, прожо́рство, прожо́рливость; || ла́комство, чревоуго́діе.

Żarłoczka, **-i**, *ж.* обжо́рливая же́нщина, ла́комка, сластёна.

Żarłocznie, прожо́рливо, жа́дно.

Żarłoczny, обжо́рливый, прожо́рливый, жа́дный.

Żarłok, **-a**, *м.* обжо́ра, прожо́ра; || *Зоол.* аму́ла (*рыба*).

Żarna, *род.* **п. Żarn**, *мн.* ме́льничный жёрновъ.

Żarnowiec, **-wca**, *м. Бот.* дрокъ, шильная трава́; || *Минер.* жерново́й ка́мень.

Żarnowy, жерново́й.

Żarobek, **-bku**, *м.* **заработка**; || бары́шъ, при́быль. **Żarobek dzienny**, задѣльная пла́та.

Żarobkowanie, **-nia**, *ср.* **заработывані**е, задѣлываніе; || **подённая рабо́та**, подёнщина.

Żarobkowy, **заработный**, **задѣльный**, рабо́чій.

Żarobnik, **-a**, *м.* **подёнщикъ**, **рабо́тникъ**.

Żarobny, **пріобрѣтённый рабо́тою**, **обрабо́танный** (*о по́ль, о земли́*)

Żaród, **-odu**, *м.* (*Умен.* **Żarodek**), *Анат.* яи́чко, **заро́дышъ**, **зача́токъ**, су́мка; || *Бот.* **за́вязь**, яи́чникъ, **заро́дышъ**, **ростокъ**, пёрышко, **коро́бочка**, **зерновикъ**, **околоплодіе**; || * **заро́дышъ**, **нача́ло**, **исто́чникъ**.

Żarodzić, **зароди́ть**, произве́сть.

Żarogatkowy, находя́щійся **за засто́вою**, **за́городный**.

Żaroić, *см.* **Żarajać**.

Żarojenie, **-nia**, *ср.* броже́ніе.

Żaroń, **-ni**, *ж.* **Żaronie**, **-nia**, *ср. Агр.* **за́лежь**, **перело́гъ**, **паръ**, **новина́**, **парени́на**. **паровое́ по́ле**.

Żaronić, **зарони́ть**.

Żaropić, загнои́ть, **растрави́ть**; || **Żaropić się**, **Żaropić**, загнои́ться.

Żaropienie, **-nia**, *ср.* загное́ніе.

Żarość, *см.* **Żarastać**.

Żarościć, **Żaraszczać**, **Żaroszczać**, **зара́щивать**, **зарости́ть**, допуска́ть **рости́** что́-либо; || **зарости́ть**, **зажи́ть** (*ра́ну*); || **замѣси́ть** (*тѣсто*); || * **Żaraszczać nadzieje**, **пита́ть** больши́я **наде́жды**.

Żarosić, **оросить**, **увлажить**.

Żarośl, **-i**, *ж.* **Żarośle**, **-a**, *ср.* **Żaroślina**, **-y**, *ж.* **за́росль**, **хворости́нникъ**. **хворости́нникъ**, **ни́зкій куста́рникъ**; || **ча́ща**

Żarosły, **обро́сшій**, **поро́сшій**, **заро́сшій**; || **Żarosły włosem**, **sierścią**, **мохна́тый**.

Żarówno, **равно́**, **одина́ково**, **равноме́рно**.

Żarównywać, **Żarównać**, **выра́внивать**, **вы́ровнять**, **ура́внивать**. **уровня́ть**, **угла́живать** **угла́дить** (*зе́млю*).

Żarozumiale, **надме́нно**, **высокоме́рно**, самонадѣянно

Żarozumiałość, **-ści**, *ж.* **надме́нность**, **высокоме́ріе**, **самонадѣянность**, **самодово́льство**. **самомне́ніе**.

Żarozumiały, **надме́нный**, **высокоме́рный**, **самонадѣянный**, **самодово́льный**, **нахальный**.

Żart, **-u**, *м.* шу́тка; || **насме́шка**; || **баля́сы**, **балагу́рство**. **Bez żartu**, **żart na stronę**, безъ шу́токъ, **шу́тки** въ сто́рону. **Wziął to za żart**, онъ **при́нялъ** э́то за **шу́тку**. **Żartem**, **w żarcie**, **przez żart**, **na żart**, въ шу́тку.

Żartki, **бы́стрый**, **пры́ткій**, **ре́звый**.

Żartko, бы́стро, ско́ро, ши́бко.

Żartkość, -ści, *ж.* быстрота́, ско́рость, прово́рство, ло́вкость, пры́ткость, поспе́шность.

Żartobliwie, забавно, смѣшно́, шутли́во.

Żartobliwość, -ści, *ж.* шутли́вость, насмѣшливость.

Żartobliwy, заба́вный, шутли́вый, шу́точный, весёлый; || смѣшно́й; || насмѣшливый.

Żartować, шути́ть, заба́вничать, балагу́рить. **Żartować z kogo**, насмѣха́ться, издѣва́ться (*надъ кѣмъ*).

Żartownik, Żartowniś, -a, *м.* заба́вникъ, шутни́къ, балагу́ръ, насмѣшникъ.

Żarumienić, *Повар.* поджа́рить; || **Żarumienić kogo**, заста́вить кого́ покрасне́ть, пристыди́ть. || **Żarumienić się**, поджа́риться; || покрасне́ть (*отъ стыда*).

Żarwa, -y, *ж.* обры́въ, гли́ба земли́.

Żarwan, Żarwon (na, ne), *прил. Нескл. Прост.* **чортъ возьми́! чортъ побери́! Żarwan djabłu**, чортъ его́ побери́! чортъ съ нимъ!

Żarybek, Żarybłać, Żarybić, *см.* **Narybek**, и т. д.

Żaryć, зары́ть, закопа́ть.

Żarychło, сли́шкомъ ско́ро, *см.* **Rychło.**

Żaryczeć, Żarykpąć, зарыча́ть, зареве́ть, замыча́ть.

Żaryglować, запере́ть засо́вомъ *или* на запо́ръ. || **Żaryglować się**, запере́ться засо́вомъ *или* на запо́ръ.

Żarys, -u, *м.* о́черкъ, начерта́ніе, набро́сокъ; || рису́нокъ, чертёжъ, планъ. || *Живоп.* конту́ръ.

Żarysowywać, Żarysować, обрисо́вывать, обрисова́ть, оче́рчивать, очерти́ть, набра́сывать, набро́сить, наче́ртывать, начерти́ть.

Żarywać, Żarwać, *Стар.* срыва́ть, сорва́ть; || **Żarywać czego**, захва́тывать, захвати́ть, схва́тывать, схвати́ть (*зольтнь*); || * **Żarywać na co**, походи́ть на что́, схо́дствовать съ чѣмъ, сбиваться на что́; || * **Żarywać komu o**, *или* **Żarywać kogo na co**, наду́ть, обсчита́ть.

Żarzący, горя́щій, раскалённый. **Węgle żarzące**, жаръ, горя́щіе у́гли.

Żarząd, -u, *м.* правле́ніе, управле́ніе, дире́кція; || веде́ніе; || надзо́ръ. **Żarząd kommunikacij lądowych i wodnych**, управле́ніе путевыхъ сообще́ній. **Żarząd massy**, конку́рсъ, конку́рсное управле́ніе. **Żarząd lekarski**, медици́нская контора́.

Żarządca, Żarządzca, -y, *м.* прави́тель, администра́торъ, управи́тель, управля́ющій, завѣ́дывающій.

Żarządzać, пра́вить, управля́ть, завѣ́дывать; || руководствовать; || возбужда́ть, приводи́ть въ дѣйствіе; || располага́ть. **Żarządzać swemi prawami**, располага́ть свои́ми права́ми.

Żarzeć, заржа́ть (*о лошади*).

Żarzeczanin, -a, *м* зарѣ́чный жи́тель.

Żarzecze, -a, *ср* зарѣ́чье.

Żarzeczenie, -nia, *ср.* зарóкъ, зарека́ніе.

Żarzeczny, зарѣ́чный.

Żarzekać, Żarzec, очаро́вывать, очарова́ть, околдо́вывать, околдова́ть, обворожа́ть, обворожи́ть. || **Żarzekać się, Żarzec się**, зарека́ться, зарѣ́чься.

Żarzępolić, zapilи́kать (*на скри́пкѣ*), *см.* Rzępolić.

Żarzew', -wi, *ж.* **Żarzewie, -wia**, *ср.* жаръ, раскалённые у́гли съ золо́ю.

Żarznąć, *см.* **Żarzynać.**

Żarzucać, Żarzucić, забра́сывать, забро́сить, заки́дывать, заки́нуть; || завáливать, завали́ть; || броса́ть, бро́сить, оставля́ть, оста́вить; || теря́ть, затеря́ть; || **Żarzucać komu co**, возража́ть, возрази́ть, упрека́ть, упрекну́ть, укоря́ть, укори́ть. **Żarzucić płaszcz na kogo**, наки́нуть на кого́ плащъ. **Nigdy nie miał szczerego przedsięwzięcia zarzucenia kart**, онъ никогда́ не имѣлъ и́скренняго намѣренія оста́вить ка́рты (*т. е. перестать играть*). **Zarzucić sieć**, заки́нуть сѣть, не́водъ. **Człowiek, któremu nic zarzucić nie można**, человѣкъ, кото́раго ни въ чёмъ нельзя́ упрекну́ть. * **Zarzucić za kogo słówko**, замо́лвить за кого́ слове́чко, сказа́ть что́ нибу́дь въ по́льзу друга́го. || **Zarzucić się, Zarzucić się** (czém), набра́сывать, наки́дывать на себя́, накрыва́ться. || забра́сываться, засо́вываться, затеря́ться.

Zarzucenie, -nia, *ср.* забра́сываніе, заки́дываніе; || возраже́ніе; || упрёкъ, уко́ръ.

Zarzut, -u, *м.* упрёкъ, попрёкъ, укоря́зна, подозрѣ́ніе, *см.* **Wyrzut**; || взысканіе, обвине́ніе, осужде́ніе, извѣтъ; || возраже́ніе; || *Юрид.* споръ, прекосло́віе. **Zarzut przeciwko wiarogodności aktu**, сомнѣ́ніе въ по́длинности а́кта.

Żarzyć, разжига́ть (*дрова*), поджига́ть, разводи́ть ого́нь; || * воспламеня́ть. || **Żarzyć się**, горѣ́ть, тлѣть, разгора́ться; || * воспламеня́ться, пламенѣ́ть; || * раздража́ться.

Żarzynać, Żarznąć, насѣка́ть, насѣ́чь, надрѣ́зывать, надрѣзать; || очи́нивать, очини́ть (*перо́*); || **Żarzynić, Żarznąć**, зарѣ́зывать, зарѣзать, перерѣзать (*го́рло*); || убива́ть, уби́ть (*волка*).

Żarzysty, раскалённый, горя́щій, горя́чій, пы́лкій.

Żaś (*Стар.* **Zasię**), наза́дъ. **Szczygieł wyleciawszy z klatki, żaś do niéj nie chciał**, щеглёнокъ вылетѣвши изъ клѣтки, не хотѣлъ возврати́ться въ неё. || *Стар.* сно́ва, опя́ть; || *Стар.* наоборо́тъ. || *Стар.* потóмъ; || же, но, а. **Tyś bogaty, ja żaś ubogi**, ты бога́тъ, я́ же бѣденъ, *или* ты бога́тъ, а я бѣденъ; || возмóжно-ли? неуже́-ли? **On to przyczyną całego nieszczęścia**, онъ причи́ною всего́ несча́-

ótiя. On zaś? неужé-ли онъ? || вонъ! прочь! долóй! Z gniewem rzecze psu: a zasię! онъ сердúто закричáлъ на собáку: прочь! || *Прост.* Zaś by nie? отчегó бы и не тáкъ?

Zasada, -y, *ж.* основáніе, основа; || начáло, прáвило, положéніе, принцúпъ, начáльное основáніе. Bojaźń Boża jest zasadą mądrości, страхъ Бóжій начáло премýдрости. Pierwsze zasady jakiéj umiejętności, начáльныя основáнія какóй либо наýки. Zasady techniczne, урóчныя положéнія (*въ смыслѣ*).

Zasadniczy, основ́ный, основáтельный, фундаментáльный, глáвный.

Zasadnie, основáтельно, фундаментáльно; || твёрдо, крѣпко, прóчно.

Zasadny, основнóй; || твёрдый, крѣпкій, прóчный.

Zasądowy, внѣсудéбный. Zasądowe przyznanie, призна́ніе, учинённое внѣ судá. Koszta zasądowe, издéржки по дѣлу сверхъ издéржекъ собственно судéбныхъ.

Zasadzać, Zasadzić, сажáть, садúть, засáживать, засадúть, насаждáть, насадúть; || Zasadzać, Zasadzić co w co, na czém, na co, вколáчивать, вколотúть, вбивáть, вбить, втыкáть, воткнýть; || Zasadzać, Zasadzić co na czém, основывать, основáть, утверждáть, утвердúть. Zasadzić las, насадúть, развестú лѣсъ. Zasadzić żołnierzy w lesie, постáвить, помѣстúть засáду въ лѣсý. Zasadzić na czém swoje szczęście, основáть на чёмъ-либо своё счáстіе. * Zasadzić komu łapki, sidła, постáвить западню́, ловýшку, разстáвить сѣти. || Zasadzać się, Zasadzić się, васѣсть въ засáдѣ. || Zasadzać się na czém, основываться, основáться, опирáться, опереться.

Zasądzać, Zasądzić, присуждáть, присудúть, опредѣлúть. дать рѣшéніе

Zasądzanie, Zasądzenie, -nia, *ср* присужденіе.

Zasadzka, -i, *ж.* засáда; || * ковъ, кóзни, сѣти. Zasadzki na kogo knować, строúть кóвы, кóзни, разставлúть сѣти.

Zasalać, Zasolić, солúть, посолúть.

Zasapać, насопѣть, напыхтѣть. || Zasapać się, запыхаться, задóхнуться, съ грудóмъ переводúть дыхáніе.

Zasapany, запыхавшійся.

Zaschnąć, *см.* Zasychać.

Zaścianek, -nku, *м.* Zaścienie, -nia, *ср.* застѣнокъ, мѣсто за стѣнóю; || *Стар.* селéніе мéлкой шляхты, котóрая самá пáщетъ зéмлю.

Zaścielać, Zasłać, застилáть, застлáть, устилáть, устлáть, постилáть, постлáть.

Zasep, -spu, *м.* Zaspa, -y, *ж.* сугрóбъ (*снѣгу*), грýда снѣгу нанесённая вьюгою; || нанóсъ песку, песчáный нанóсъ.

Zasępiać, Zasępić, хмýрить, нахмýрать. насýпить; || помрачáть. помрачúть.

Zasiadać, Zasiąść, Zązięść, садúться, сѣсть; || засѣдáть, присýтствовать, имѣть пребывáніе. Zasiąść przy stole, сѣсть за стóлъ. Zasiadać na tronie, сидѣть, занимáть престóлъ (*папскій, королéвскій и т. д.*). Zasiadać w radzie, присýтствовать въ совѣтѣ. Zasiadać komu miejsce, занять чьё-либо мѣсто, отбúть у когó мѣсто, *см.* Zasiedzieć.

Zasiec, *см.* Zasiekać.

Zasieczny, засѣчный, загорóженный срýбленнымъ лѣсомъ.

Zasiedzieć, отсидѣть; || высидѣть. Kura zasiedziała jaje, кýрица высидѣла цыплятъ. || Zasiedzieć się (gdzie), засидѣться.

Zasięgać, Zasięgnąć, Zasiądz, протя́гивать, протянýть (*руку*), достава́ть, достáть; || обхва́тывать, обхватúть, обнимáть, обня́ть взглядомъ; || проникáть, проникнуть; || почерпáть, почерпнýть, займствовать, позаймствовать; || освѣдомля́ться, справля́ться. Jak daleko okiem zasięgniesz, на скóлько мóжешь обня́ть взглядомъ, на скóлько мóжешь вúдѣть. Jak oko zasięga, на разстоя́ніи взгля́да. || Zasięgać się пріобрѣтáться. Poznanie jakiego kraju zasięga się w podróżach po nim, знакóмство съ какóй-либо странóю пріобрѣтáется во врéмя путешéствій по нéй.

Zasiek, -u, *м.* Zasieka, -i, *ж.* зáсѣка, завалéніе дорóги срýбленнымъ лѣсомъ; || зарýбка, вырубленная замѣтка на дéревѣ.

Zasiekać, Zasiec, Zasieknąć, засѣкáть, засѣчь, нарубáть, нарубить, сдѣлать зарýбку. насѣчку; || Zasiekać las, дѣлать засѣчку; || засѣкáть рóзгами (*до смерти*).

Zasiew, -u, Zasiewek, -wku, *м.* засѣвъ, посѣвъ.

Zasiewać, Zasiać, засѣвáть, засѣять, обсѣменя́ть, обсѣменúть (*поля*).

Zasiewacz, -a, Zasiewca, -y, *м.* сѣятель, сѣяльщикъ.

Zasiewanie, -nia, *ср.* сѣяніе, обсѣменéніе.

Zasiewny, сѣятельный: || засѣянный.

Zasilać, Zasilić, подкрѣпля́ть, подкрѣпúть, пособля́ть, пособúть, поддéрживать, поддержáть; || ободря́ть, ободрúть. || Zasilać się, Zasilić się, подкрѣпля́ться, подкрѣпúться, запасáться, запастúсь.

Zasiłek, -łku, *м.* крѣпúтельное срéдство, пúща, кормъ; || пóмощь, пособіе, поддéржка.

Zasilny, крѣпúтельный, питáтельный; || слúшкомъ сúльный, *см.* Silny.

Zasiniałość, -ści, *ж.* синевáтость, багрóвость; || сúнее пятнó.

Zasiniały, синевáтый, багрóвый.

Zasinić, засинúть.

Zasiniеć, посинѣть.

Zasipłość, -ści, *ж. Мед.* одúшка, корóткое дыхáніе.

Zasiwieć, посѣдѣть.

Zaskakiwać, Zaskoczyć, перескáкивать, перескочúть; || заскáкивать, заскочúть; || **Zaskakiwać około kogo,** зайскивать, забѣгáть кому́ впередъ, стараться расположúть въ свою́ по́льзу; || **Zaskoczyć czemu,** предупредúть что-либо, отвратúть; || **Zaskoczyć kogo,** встрѣтить, удержáть, воспрепя́тствовать. **Pilny zaskoczył mię interes,** меня́ удержáло вáжное дѣло.

Zaskakiwanie, -nia *ср.* зайскиваніе, подслýживаніе.

Zaskalić, превратúть въ кáмень, окаменúть.

Zaskarbić (sobie co), пріобрѣсть, снискáть, заслужúть, удостóиться.

Zaskarżać, Zaskarżyć, жáловаться, пожáловаться, приноси́ть, принести́ жáлобу на кого́; || обвини́ть, обвиня́ть кого́, доноси́ть, донести́ на кого́. **Zaskarżyć kogo do sądu,** принести́ на кого́ жáлобу въ судъ.

Zaskarżenie, -nia, *ср.* жáлоба, обжáлованіе. **Zaskarżenie incydentalne trybunału,** part. жáлоба на судъ, обжáлованіе суда́.

Zaskarżony, обжáлованный.

Zasklep, -u, *м.* сводъ; || кýколка, оболóчка гýсеницы, червя́; || узá, пчели́ная снáзка.

Zasklepiać, Zasklepić, выводúть, вы́весть сводъ; || запирáть, запере́ть, замыкáть, замкнýть, заключáть, заключúть, затыкáть, заткнýть; || **Zasklepić cukrem,** обсáхарить, глазировáть; || **Zasklepić ranę,** затянýть, заживúть рáну; || ожесточúть, окамени́ть. || **Zasklepiać się, Zasklepić się,** запирáться, запере́ться, замыкáться, замкнýться; || затя́гиваться, зажива́ть (*о ра́ни*); || прикрывáться, прикры́ться (*наподо́біе свóда*).

Zaskli ć, залѣпúть, закры́ть стеклóмъ.

Zaskoczyć, *см.* Zaskakiwać.

Zaskok, -u, *м.* заскáкиваніе, опере́живаніе.

Zaskolić, Zaskomlić, завизжáть, завы́ть.

Zaskórni, Zaskórny, закóжный, подкóжный.

Zaskórnica, -y, *ж.* подкóжный нарывъ, прыщикъ.

Zaskórnik, -a, *м.* подкóжникъ (*червь*).

Zaskorupiać, Zaskorupić, покрывáть, покры́ть струпáми, скорлупóю. || **Zaskorupiać się, Zaskorupić się,** покрывáться, покры́ться струпáми, скорлупóю, затвердѣть, струпе́ть, струпе́ть; || прикрывáться, прикры́ться.

Zaskorupiały, затвердѣлый; || струпе́лый, покры́тый струпáми; || запёкшійся, запёклый, сгущённый. **Krew zaskorupiała,** запёкшая кровь.

Zaskórze, -a, *ср.* мѣсто мéжду кóжею и мя́сомъ.

Zaskórzyć, Zaskurzyć, провини́ться, проступúться.

Zaskowyczeć, завизжáть, завы́ть.

Zaskowyrać, zaworczáć, zabormotáć, zabrzuszáć.

Zaskrobać, zaskrześć, подскобли́ть, подчúстить, загляда́ть. || **Zaskrobać się w głowę,** почеса́ть себѣ́ го́лову.

Zaskrzeczeć, застрекота́ть, заква́кать.

Zaskrzynąć, zaszemi ć, przyszemi ć (*ndlewć*).

Zaskrzypieć, Zaskrzypnąć, заскрипѣ́ть, скрúпнуть.

Zaskubnąć, *см.* Skubać.

Zaskutkować, подѣйствовать.

Zaskwarzyć, залúть растóпленнымъ жúромъ; || **Zaskwarzyć rozpalonem żelazem,** прижéчь раскалённымъ желѣзомъ.

Zaskwierać (komu), докучáть, досажда́ть.

Zaskwierczeć, зачирúкать.

Zasłabnąć, заболѣ́ть, занемóчь.

Zasłać, *см.* Zaścielać, Zasyłać.

Zasłaniać, Zasłonić, заслоня́ть, заслони́ть, закрывáть, закры́ть, защищáть, защити́ть. || **Zasłaniać się, Zasłonić się,** заслоня́ться, заслони́ться, закрывáться, закры́ться, защищáться, защити́ться.

Zaślepiać, Zaślepić, ослѣпля́ть, ослѣпи́ть.

Zaślepienie, -nia, *ср.* ослѣпле́ніе.

Zaślepnąć, ослѣпнуть.

Zaślinić, заслю́нить.

Zaśliwić, засадúть слúвами.

Zasłodzić, *см.* Słodzić.

Zasłona, -y, *ж.* зáнавѣсъ, зáнавѣсь, занавѣ́ска, гардúна, пóлогъ; || покрывáло, покро́въ; || зáнавѣсъ (*въ теáтрѣ*). **Zasłona w drzwiach, do drzwi,** дверна́я занавѣ́ска, дверница, портьéра. **Zasłona w oknie, do okna,** штóра, занавѣ́ска. **Zasłona przed komin,** экрáнъ, заслóнъ, ши́рмы, щитъ. **Zasłoną na oczy,** глазна́я вóлтúкъ. || *Фортиф.* куртúна, блúнда, щитъ.

Zasłoneczny, за сóлнцемъ находя́щійся.

Zaślubiać, Zaślubić (komu co), обѣщáть, обѣщáться, дать обѣтъ; || Zaślubiać (*kogo*), жени́ться, выходúть зáмужъ, сочетáться брáкомъ, вступáть въ бракъ.

Zaślubienie, -nia, *ср.* *см.* Zaślubiny.

Zaślubiny, -bin, *мн.* свáдьба, вѣнчáніе, бракосочетáніе, *см.* Ślub.

Zasługa, -i, *ж.* заслýга, услýга; || достóинство. **Zasługi,** *мн.* жáлованье, плáта.

Zasługiwać, Zasługować, Zasłużyć, заслýживать, заслужúть, удостóиваться, удостóиться. **Zasłużyć na nagrodę,** заслужúть награ́ду, удостóиться награ́ды. **Zasługiwać na karę,** заслýживать наказа́нія. || **Zasługiwać się, Zasłużyć się,** прислýживаться, прислужúться; || оказывать, оказáть услýги, пріобрѣтáть прáво на признáтельность.

Zasłużenie, -nia, *ср.* заслýживаніе.

Zasłużny, заслýженный, достóйный вознагражде́нія за заслýгу.

Zasłużone, **-ego**, *ср.* **плáта за заслýгу**, **вознагражде́ние.**

Zasłużony, **заслужённый**, **пріобрѣ́тшій за заслýги прáво на уваже́ние**, **досто́йный.**

Zasłychnąć, **Zasłyszeć**, **слы́шать**, **заслы́шать**, **услы́шать**; || **почу́ять**; || **Zasłuchiwać kogo**, **слу́шаться кого́**; || **Zasłyszeć co**, **услы́шаться.**

Zasłynąć, **прослы́ть.**

Zasmakować, **отве́дать**, **найдти́ что́-либо вку́сным**, **прія́тным**, **найдти́ въ чёмъ-либо удово́льствие**; || **нра́виться**, **полюби́ться. Zasmakowało mu życie wiejskie**, **ему́ понра́вилась се́льская жизнь.**

Zasmarkać, **засморка́ть.**

Zasmarować, **замáзать**; || **запáчкать.**

Zasmęcić, **Zasmęcić się**, *см.* **Zasmucać.**

Zaśmiać się, **засмѣ́яться.**

Zaśmiardnąć, **Zaśmierdnąć**, **провоня́ть**, **засмерде́ть.**

Zaśmierdzać (*Стар.* **Zaśmierdać**), **производи́ть вонь**, **смрадъ**. || **Zaśmierdzać się**, **протуха́ть**, **дѣ́латься вонючимъ.**

Zaśmierdzieć, **провоня́ть**, **протýхнуть**, **засмерде́ть.**

Zasmolić, **засмоли́ть**, **насмоли́ть**; || ***запáчкать.** || **Zasmolić się**, **запáчкаться.**

Zasmradzać, **Zasmrodzić**, *см.* **Zaśmierdzać.**

Zasmucać, **Zasmucić**, **опеча́ливать**, **опеча́лить**, **огорча́ть**, **огорчи́ть**. || **Zasmucać się**, **Zasmucić się**, **опеча́ливаться**, **опеча́литься**, **огорча́ться**, **огорчи́ться**, *см.* **Smucić.**

Zasnąć, *см.* **Zasypiać.**

Zaśniad, **Zaśniat**, **Ześniad**, **-u**, *м. Мед.* **запóсъ**, **ма́точный клубъ**, **мясно́й напóстъ.**

Zaśniecić, *Агр.* **повреди́ть головнёю** (*хлѣбъ*); || **Zaśniecić się**, **повреди́ться головнёю** (*о хлѣбѣ*), **испóртиться**; || ***оста́ться безъ припло́да.**

Zaśniedzieć, *см.* **Śniedzieć.**

Zasób, **-obu**, *м.* **запáсъ.**

Zasobnik, **-a**, *м.* **человѣ́къ стоя́щій позади́ кого́-либо.**

Zasobność, **-ści**, *ж.* **доста́токъ**, **оби́лие**, **довольство**, **избы́токъ.**

Zasobny, **запáсливый**, **запáсный**, **оби́льный**, **избы́точный**, **доста́точный.**

Zasolić, *см.* **Zasalać.**

Zasolonka, **-i**, *ж.* **соло́нина**, **солёное мя́со.**

Zaspa, *см.* **Zasep.**

Zaspać, **проспа́ть.**

Zaspakajać, *см.* **Zaspokoić.**

Zaśpiewać, **спѣ́ть**, **пропѣ́ть.**

Zaspokoić, **успоко́ить**; || **удовлетвори́ть.**

Zasrebrzyć, **посеребри́ть.**

Zasrożyć się, **разсвирѣпѣ́ть.**

Zastalać, **Zastalić**, **закаля́ть**, **закали́ть ста́лью**; || ***ожесточи́ть.**

Zastanawiać, **Zastanowić**, **останáвливать**, **останови́ть**, **удéрживать**, **удержáть**, **воздéрживать**, **воздержáть**, **прерывáть**, **прервáть**; || **удивля́ть**, **удиви́ть**, **изумля́ть**, **изуми́ть**. || **Zastanawiać się**, **Zastanowić się**, **останáвливаться**, **остановúться**, **удéрживаться**, **удержáться**, **воздéрживаться**, **воздержáться**, **прерывáться**, **прервáться**. || **Zastanawiac się nad czém**, **обращáть на что́-либо внимáние**, **внимáтельно разсмáтривать**, **размышля́ть о чёмъ.**

Zastanawianie, **Zastanowienie**, **-nia**, *ср.* **останóвка**, **задéржка**; || **Zastanawianie się**, **Zastanowienie się**, **-nia się**, **разсмотрéние**, **соображéние**, **уважéние**, **внимáние внимáтельность**, **размышлéние.**

Zastarzałość, **-ści**, *ж.* **застарéлость**, **застарéние.**

Zastarzały, **застарéлый**, **устарéлый**, **давни́шній**, **закоренéлый.**

Zastarzeć się, **состарéться**, **устарéть.**

Zastaw, **-u**, *м.* **Zastawa**, **-y**, *ж.* **закла́дъ**, **залóгъ. Dostać pieniądze na zastaw**, **получи́ть подъ залóгъ де́ньги. Oddać na zastaw majątek**, **отда́ть въ залóгъ имéние**; || **вешня́къ**, **отвéрстие для спýска прибылóй воды въ плотúнахъ и запрýдахъ**; || **заслóнка**, **застáвка**; || *Фортиф.* **Zastawa wału**, **брýствер**, **парапéтъ**; || *Анат.* **Zastawki w cielе ludzkiém**, **заслóночки**, **затвóрки**; || **Zastawa wiatrakowa**, **вóротъ**; || *Юрид.* **Zastaw nieruchomy**, **антихрети́ческій договóръ** (*между должником и заимодавцем*), *см.* **Zapewnianie.**

Zastawca, **-y**, **Zastawnik**, **-a**, *м.* **заимодáвецъ**, **сýдчикъ**, **заимодáвецъ по закла́ду**; || **закла́дчикъ**, **залогодатель**, **дающій залóгъ**, *см.* **Zakładnik**

Zastawczyni, **-ni**, *ж.* **заимодáвица**, **заимодáтельница**; || **закла́дчица**, **дáвшая**, **положи́вшая что́-либо въ закла́дъ.**

Zastawiać, **Zastawić**, **заставля́ть**, **заста́вить**, **загора́живать**, **загородúть**, **останáвливать**, **останови́ть. Zastawiać garnki**, **obiad**, **ста́вить горшки́ въ печь**, **гото́вить обéдъ**. || **Zastawić stół (potrawami)**, **подáть обéдъ**, **подáть кýшанье на сто́лъ**; || **Zastawiać sieci** расставля́ть сéти; || **Zastawiać kogo tarczą**, **прикрывáть щито́мъ**; || **закла́дывать**, **заложúть**, **отдавáть въ залóгъ**. || **Zastawiać się**, **Zastawić się czém**, **закрывáться**, **закры́ться**, **прикрывáться**, **прикры́ться**, **заслоня́ться**, **заслони́ться**; || **защищáться**, **защити́ться**; || **отговáриваться чёмъ-либо**, **ссылáться на что́-либо**, **представля́ть что́-либо въ свою́ защúту**; || **Zastawiać się komu**, **czemu**, **przeciw komu**, **czemu**, **сопротивля́ться**; || **Zastawiać się za kogo**, **za kim**, **o kogo**, **заступáться за кого́**, **отстáивать**, **защищáть кого́**; || **останáвливаться**, **задéрживаться.**

Zastawidło, **-a**, *ср.* **затвóръ**, **вешнякъ** (*у шлюза*), *см.* **Stawidło**, **Zastawa.**

Zastawnik, **-a**, *м.* **закладодержáтель**, **владéлецъ имéніемъ по закладно́й**, *см.* **Zastawca**; || *см.* **Zakładnik.**

Zastawny, закладно́й, поло́женный, да́нный въ заклад̀ъ, зало́женный; || остана́вливающій, уде́рживающій.

Zastawowy, *Юрид.* ипоте́чный, по закладно́й.

Zastękać, zaóxać, застона́ть.

Zastęp, -u, *м.* толпа́, грома́да; || во́йско, во́инство.

Zastępca, -y, *м.* замѣсти́тель, заступа́ющій мѣсто друго́го, исправля́ющій до́лжность, преёмникъ; || *Воен.* подставно́й ре́крутъ.

Zastępczy, временный; || предвари́тельный.

Zastępczyni, -ni, Zastępczyna, -y, *ж.* замѣсти́тельница, заступа́ющая чьё-либо мѣсто, преёмница.

Zastępny, замѣсти́мый, замѣни́мый, могу́щій *или* долженству́ющій быть замѣщённымъ.

Zastępować, Zastąpić, переступа́ть, переступи́ть, переходи́ть, перейдти́; || **Zastępować kogo**, замѣня́ть, замѣни́ть, замеща́ть, замѣсти́ть, заступа́ть мѣсто; || **Zastąpić komu (na drodze)**, перерѣзать, пересѣчь кому́ доро́гу, преградить путь, останови́ть на доро́гѣ; || **Zastąpić wydatki**, заплати́ть за кого́-либо, доста́ть кому́-либо де́негъ на изде́ржки; || заступа́ть, заступи́ться, защища́ть, защити́ть; || **Zastąpił koń**, ло́шадь переступи́ла постро́мку.

Zastępowanie, Zastąpienie, -nia, *ср.* замѣще́ніе, замѣне́ніе, замѣна.

Zastępstwo, -a, *ср.* замѣще́ніе; || *Юрид.* пра́во представле́нія; || вре́менное исправле́ніе до́лжности за кого́-либо. **W zastępstwie prezesa**, за предсѣда́теля.

Zastole, -a, *ср.* мѣсто за столо́мъ.

Zastolny, засто́льный.

Zastosować, примѣни́ть, пріуро́чить, *см.* **Stosować**, **Zastosować artykuł prawa**, подвести́ подъ статью́ зако́на.

Zastosowanie, -nia, *ср.* примѣне́ніе. **Zastosowanie się**, соображе́ніе. **W zastosowaniu się do woli Najwyższéj**, согла́сно съ Высоча́йшимъ повеле́ніемъ.

Zastraszyć, напуга́ть, застраща́ть, || спугну́ть, согна́ть.

Zastrugać, завостри́ть, застрога́ть.

Zastrupić się, покры́ться струпьями.

Zastrychować, заровня́ть гребло́мъ.

Zastrzał, -u, *м.* вы́стрѣлъ, *см.* **Strzał**; || прострѣлъ, простре́ленное мѣсто; || разстоя́ніе на вы́стрѣлъ; || *Архит.* сводъ въ полови́ну дуги́, подстрѣлина, опо́ра, подпо́ра; || *Фортиф.* **Zastrza-ła, -y**, *ж.* попере́чный брусъ ме́жду столба́ми въ подко́лахъ; || **Zastrzała -y**, *ж. Архит.* контрафо́рсъ, отво́дъ. быкъ, подпо́ра.

Zastrzegać, Zastrzedz (sobie co), предоставля́ть себѣ́, предоста́вить себѣ́ пра́во, оставля́ть за собо́ю пра́во на что́-либо; || выгова́ривать себѣ́ пра́во (*въ усло́віи*), усло́вливаться о чёмъ-либо, постановля́ть. **Zastrzegać sobie apellacją**, предоставля́ть себѣ́ пра́во апелля́ціи.

Zastrzelić, застрѣли́ть.

Zastrzeżenie, -nia, *ср.* усло́віе, огово́рка, изъя́тіе, ограни́ченіе; || *Юрид.* отеро́чка. **Z zastrzeżeniem**, съ усло́віемъ, съ тѣмъ что́бы..., съ соблюде́ніемъ, подъ опасе́ніемъ. *Юрид.* **Zastrzeżenie wspólności**, усло́віе объ о́бщности иму́щества. **Zastrzeżenie kary**, *Ком.* неусто́йка. **Z zastrzeżeniem kary**, подъ опасе́ніемъ взыска́нія. **Zastrzeżenie miejsca**, усло́віе о сохране́ніи мѣста.

Zastrzykiwać, Zastrzykać, Zastrzyknąć, шприцева́ть, нашприцева́ть, впрыскивать шприцемъ каку́ю-либо жи́дкость.

Zastudzać, Zastudzić, застужа́ть, застуди́ть, простужа́ть, простудить, *см.* **Studzić**.

Zastukać, застуча́ть, постуча́ть.

Zastygać, Zastygnąć, застыва́ть, засты́нуть.

Zasuć, *см.* **Zasypywać**.

Zasumować, подвести́ ито́гъ, свести́ счётъ.

Zasumowanie, -nia, *ср.* подведе́ніе ито́га, сведе́ніе счёта.

Zasuspendowanie, -nia, *ср.* устране́ніе.

Zasuszać, Zasuszyć, засу́шивать, засуши́ть.

Zasuwa, -y, Zasuwka, -i, *ж.* засо́въ, засо́вка, задви́жка; || ста́вень, дви́гающійся въ пазáхъ; || засло́нка.

Zaswędzić (czémś), засверби́ть, зазуди́ть; || заболѣ́ть.

Zaświadczać, Zaświadczyć, свиде́тельствовать, засвиде́тельствовать.

Zaświadczanie, Zaświadczenie, -nia, *ср.* засвиде́тельствованіе, свиде́тельство; || пи́сьменное свиде́тельство, аттеста́тъ.

Zaświatny, Zaświatowy, неде́шній, непринадлежа́щій сему́ міру.

Zaświecać, Zaświecić, зажига́ть, зажечь, засвѣча́ть, засвѣти́ть (*свѣчу*); || **Zaświecić komu**, посвѣти́ть кому́; || *Карт.* вскрыва́ться, вскры́ться, ложи́ться ма́стью вверхъ. **Dzwonka zaświeciła**, вскрылась бубно́вая ка́рта; || **Zaświecić**, заблесте́ть, засія́ть; || **Zaświecać się, Zaświecić się**, заясне́ться; || освѣ́титься; || блиста́ть, заблиста́ть.

Zaświegotać, защебета́ть, зачири́кать.

Zaświerzbieć, засверби́ть, засверби́ться.

Zaświstać, Zaświszczeć, Zaświsnąć, засвиста́ть, засвисте́ть.

Zaświt, -u, *м.* разсвѣтъ.

Zaświtać, разсвѣта́ть.

Zasychać, Zaschnąć, засыха́ть, засо́хнуть.

Zasyczeć, зашипѣть, *см.* **Syczeć**.

Zasyłać, Zasłać, засыла́ть, засла́ть, посыла́ть, посла́ть, отсыла́ть, отосла́ть, высыла́ть, выслать.

Zasyłanie, Zasłanie, -nia, *ср.* засыла́ніе, посыла́ніе, отсыла́ніе, **отсы́лка**, высыла́ніе, высылка.

Zasypiać, Zasnąć, засыпа́ть, засну́ть.

Zasypywać, Zasypać, засыпа́ть, засы́пать; || защебени́ть, засы́пать щёбнемъ.

Zaszachrować, зажи́лить, смошенничать, выманить, сплутова́ть.

Zaszargać, Zaszargać się, *см.* **Szargać,**

Zaszczebiotać, защебета́ть.

Zaszczekać, зала́ять.

Zaszczęknąć, *см.* **Szczękać.**

Zaszczep, -u, *м. Садов.* приви́вокъ, черено́къ, ращепъ, прищепъ; || прививáніе, приви́вка; || *Мед.* оспопрививáніе.

Zaszczepać, Zaszczepnąć, разщепывать, разщепа́ть, разщепи́ть.

Zaszczepanie, -nia, *ср.* разщепы́ваніе.

Zaszczepiać, Zaszczepić, *см.* **Szczepić.**

Zaszczepianie, -nia, *ср.* прививáніе; || ерáщиваніе.

Zaszczuć, затрави́ть (*звѣря*).

Zaszczycać, Zaszczycić, удостóивать, удосто́ить (*кого́ чѣмъ*), дѣлать *или* приноси́ть честь (*кому́*), отлича́ть (*кого*); || **Zaszczycać się (czém),** *см.* **Szczycić się.**

Zaszczypnąć, ущипну́ть.

Zaszczyt, -u, *м.* честь; || по́честь; || почёть; || отли́чіе; || сла́ва; || украше́ніе; || **Zaszczyty,** *мн.* отли́чія, высшіе чины, ва́жныя до́лжности.

Zaszczytnie, почётно, почти́тельно, съ почтéніемъ; || сла́вно, со сла́вою, достохва́льно.

Zaszczytny, почётный, почтéнный, уважáемый; || сла́вный, знамени́тый, достосла́вный.

Zaszeleścieć, зашелести́ть.

Zaszemrzeć, Zaszemrać, зажурча́ть; || * **Zaszemrzeć kogo,** заглуши́ть шу́момъ.

Zaszeptać, зашепта́ть, нача́ть шепта́ть.

Zaszkodzić, *см.* **Szkodzić.**

Zaszlamować, занести́ и́ломъ, засори́ть.

Zaszlochać, зарыда́ть.

Zaszły, прошéдшій, случи́вшійся, наступи́вшій; || зашéдшій (*о со́лнцѣ, о лунѣ*).

Zaszmerać, зажурча́ть.

Zasznurować, *см.* **Sznurować.**

Zaszorować, затере́ть, вы́тереть; || засы́пать (*песко́мъ*); || надѣть сбру́ю, у́пряжь (*на́ лошадь*); || **Zaszorować się,** засы́паться (*песко́мъ*).

Zaszpuntować, *см.* **Szpuntować.**

Zaszrubować, *см.* **Szrubować.**

Zasztukować, зачини́ть, почини́ть, вы́чинить, положи́ть запла́ту, запла́тку.

Zaszumieć, зашумѣ́ть.

Zaszypłać, Zaszyplać, завяза́ть узло́мъ.

Zaszywać, Zaszyć, зашива́ть, заши́ть.

Zatabaczyć, засы́пать табако́мъ, надуши́ть, пропита́ть табако́мъ.

Zataczać, Zatoczyć, зака́чивать, зака́тить, задвига́ть, задви́нуть, вдвига́ть, вдви́нуть, выдвига́ть, вы́двинуть. **Zatoczyć działa,** вы́двинуть ору́дія. **Zatoczyć obóz,** стать ла́геромъ; || **Zataczać się, Zatoczyć się,** шата́ться, перева́ливаться, кача́ться.

Zataić, Zataić się, *см.* **Taić.**

Zatajenie, -nia, *ср.* утáйка.

Zatamować, *см.* **Tamować.**

Zatamowanie, -nia, *ср.* пресѣче́ніе.

Zatapiać, Zatopić, затопля́ть, затопи́ть, потопля́ть, потопи́ть, погружа́ть, погрузи́ть (*въ во́ду*); || **Zatapiać się, Zatopić się,** затопля́ться, затопи́ться, погружа́ться, погрузи́ться; || * **Zatapiać się w czém,** предава́ться (*чему́*), вдава́ться (*во что́*), пристрасти́ться (*къ чему́*), углуби́ться, погрузи́ться (*во что́*).

Zatarasować, Zatarasować się, *см.* **Tarasować.**

Zatarcie, *см.* **Zacieranie.**

Zatarg, -u, *м.* (*Стар.* **Zatarga**), **Zatargi, -ów,** *мн.* споръ, разду́ръ. ра́спря, состяза́ніе.

Zatargać, Zatargnąć, задёргивать, задёрнуть.

Zatargować, заторгова́ть, сторгова́ть.

Zatarty, затёртый, уничто́женный, изгла́женный; || * забы́тый

Zatasować, стасова́ть (*ка́рты*).

Zatchnąć się, задо́хнуться, запы́хаться.

Zatchnienie, -nia, *ср.* запыха́ніе, одышка.

Zatęchnąć, проту́хнуть, сдѣлаться ту́хлымъ, воню́чимъ.

Zatém, A zatém, слѣ́дственно, слѣ́довательно, ста́ло быть, ита́къ, такъ, таки́мъ о́бразомъ.

Zatemperować, *см.* **Temperować.**

Zatępić, затупи́ть, иступи́ть, *см.* **Tępić.**

Zatérać, *см.* **Zatyrać.**

Zatętnić, Zatętnieć, застуча́ть, загреме́ть, раздáться.

Zatkać, *см.* **Zatykać.**

Zatkanie, *см.* **Zatykanie;** || *Мед.* засоре́ніе, завáлъ; || *Мед.* закры́тіе (*поръ*).

Zatknąć, *см.* **Zatykać.**

Zatłaczać, Zatłoczyć, завáливать, завали́ть, загромождáть, загромозди́ть, ватыка́ть, заткну́ть, запи́хивать, запиха́ть, запихну́ть. **Zatłoczyć kogo,** задави́ть, задуши́ть.

Zatlić, зажéчь; || **Zatlić się, Zatleć,** затлѣ́ть, затлѣ́ться, затли́ться; || зажéчься, загорéться.

Zatłukać, Zatłuc, уби́ть до́ смерти, пришиби́ть. **Zatłuc kogo dokąd,** затащи́ть кого́ куда́-либо. || **Zatłuc się,** затащи́ться, залѣзть, забиться куда́-либо.

Zatłumiać, Zatłumić, *см.* **Tłumić.**

Zatłuścić, васа́лить; || припра́вить жи́ромъ.

Zatoczyć, *см.* **Zataczać.**

Zatoczysty, Zatoczny, извѝлистый, изги́бистый, извѝвистый, извивно́й, изги́бистый, вы́гнутый въ дугу́.

Zatoka, -i, *ж.* (*Стар.* **Zatok**), извѝлина, изги́бина, кривизна́; || изги́бъ, извѝтіе; || **повя́зка** (*о́коло чалмы́*); || **зали́въ** (*морско́й*).

Zatonąć, *см.* **Topać.**

Zatop, -u, *м.* **Zatop', -i**, *ж.* потопле́ніе, утопле́ніе; || разли́въ, наводне́ніе, водопо́ль, водопо́лье; || пучи́на, бе́здна.

Zatopny, то́пкій, вя́зкій; || поёмистый, водопо́льный.

Zator, -u, *м.* запру́да, зава́лъ, прегра́да.

Zatrąbić, затруби́ть.

Zatrącać, Zatrącić, забра́сывать, забро́сить, зака́дывать, зако́нуть; || затро́гивать, затро́нуть, толка́ть толкну́ть; || **Zatrącać czém**, па́хнуть.

Zatracenie, -nia, *ср.* истребле́ніе, ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе.

Zatracić, Zatracać, истреби́ть, истребля́ть, искорени́ть, искоренять, уничтожить, уничтожа́ть, погуби́ть, погубля́ть.

Zatraciciel, -a, *м.* истреби́тель.

Zatradować (czyj majątek, kogo), *Юрид.* наложи́ть аре́стъ (*на чьё имущество*)

Zatrata, -y, *ж.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ; || убы́токъ. накла́дъ; || ги́бель, поги́бель; || уничтоже́ніе. разоре́ніе, разруше́ніе, истребле́ніе. искорене́ніе.

Zatratny, преходя́щій, тлѣнный, бре́нный; || па́губный, ги́бельный, разори́тельный, истреби́тельный.

Zatratować, вывалить, опроки́нуть (*карету*), сброси́ть (*съ ло́шади*), сби́ть съ ногъ, смять, задави́ть; || **Zatratować się**, засѣчь но́гу (*о ло́шади*).

Zatroczyć, Zatrokować, вторачивать, второчи́ть, прикрѣпля́ть къ сѣдлу́ торо́ки.

Zatroskać, Zatroszczyć, встрево́жить, обезпоко́ить, смути́ть, опеча́лить. огорчи́ть; || озабо́тить; || **Zatroskać się, Zatroszczyć się**, встрево́житься, обезпоко́иться, опеча́литься, огорчи́ться, смути́ться.

Zatrudniać, Zatrudnić, затрудня́ть, причиня́ть затрудне́ніе; || пу́тать, запу́тать, мѣша́ть, помѣша́ть; || занима́ть, заня́ть (*умъ*); || **утруждать**, безпоко́ить; || **Zatrudniać się, Zatrudnić się**, занима́ться, заня́ться (*умъ*); || затрудня́ться, встрѣча́ть затрудне́ніе, находи́ть препя́тствіе, || устава́ть, выбива́ться изъ силъ.

Zatrudnienie, -nia, *ср.* заня́тіе, дѣло; || рабо́та, трудъ; || препя́тствіе, помѣха, прегра́да, затрудне́ніе.

Zatrudniony, за́нятый (*умъ*), обремене́нный дѣла́ми, озабо́ченный; || обременительный, затрудни́тельный; || запу́танный.

Zatruwać, Zatruć, отравля́ть, отрави́ть.

Zatrważać, Zatrwożyć, встрево́живать, встрево́жить, безпоко́ить, обезпоко́ить, пуга́ть, испуга́ть, устраша́ть, устраши́ть, ужаса́ть, привести́ въ у́жасъ; || **Zatrważać się, Zatrwożyć się**, трево́житься, встрево́житься, безпоко́иться, обезпоко́иться, пуга́ться, испуга́ться, устраша́ться, устраши́ться, ужасну́ться, придти́ въ у́жасъ.

Zatrząsać, Zatrząść, Zatrząsnąć, трясти́, потрясти́, потрясти́, колеба́ть, поколеба́ть, шата́ть, разшата́ть, кача́ть, закача́ть, качну́ть; || **Zatrząsać się**, *см.* **Trząść się.**

Zatrzaskać, Zatrzasnąć, захло́пывать, захло́пнуть (*дверь*).

Zatrzebić, *см.* **Trzebić.**

Zatrzeć, *см.* **Zacierać.**

Zatrzepiotać, Zatrzepotać, встряхну́ть, замаха́ть (*крыльями*).

Zatrzeszczeć, затрещать.

Zatrzymanie, -a, *ср.см.* **Zatrzymywanie**; || *Мед.* запо́ръ, задержа́ніе. **Zatrzymanie uryny**, мочерѣзъ, задержа́ніе мочи́; || *Юрид.* аре́стъ, взя́тіе подъ стра́жу; || **Zatrzymanie urzędowe**, секве́стръ; || *Горн.* **Zatrzymanie biegu pieca**, засто́й.

Zatrzymywać, Zatrzymać, задéрживать, задержа́ть, удéрживать, удержа́ть, остана́вливать, останови́ть; || **Zatrzymywać się, Zatrzymać się**, воздéрживаться, воздержа́ться, удéрживаться, удержа́ться. останáвливаться, остановúться, остава́ться. оста́ться; || **поджидать, подожда́ть, обожда́ть.**

Zatrzymywanie, Zatrzymanie, -nia, *ср.* задéрживаніе, воздéрживаніе, воздержа́ніе, останáвливаніе.

Zatulać, Zatulić, закýтывать, закýтать, завёртывать, завернýть, закрывáть, закры́ть, затыкáть, заткнýть, зажимáть, зажáть. **Zatulić sobie uszy**, заткнýть ýши. **Zatulić usta**, зажáть ротъ.

Zatułać się (*dokąd*), заблудúться, сбúться съ дорóги, свернýть въ сторóну.

Zatwardnieć, Zatwardzieć, затвердéть, окрéпнуть; || * ожесточúться, очерствéть, загрубéть.

Zatwardzać, Zatwardzić, дéлать твёрдымъ, жёсткимъ; || укрéплять (*тѣло*); || * ожесточáть, ожесточúть, очерствлять, очерствúть (*сéрдце*); || **Zatwardzać się, Zatwardzić się**, твердéть. отвердéть, затвердéть, крéпнуть, окрéпнуть; || * ожесточáться, ожесточúться; || * коснéть, закоснéть (*въ порóкахъ*), грубéть, загрубéть.

Zatwardzenie, -nia, *ср.* отвердéніе; || *Мед.* запóръ, завáлъ, засорéніе, обструкція.

Zatwardziałość, -ści, *ж.* затвердéлость, отвердéлость, затвердéніе; ||

* ожесточе́ніе, косне́ніе, загрубе́лость, закорене́лость.

Zatwardziały, затверде́лый, отверде́лый; || * ожесточённый, закосне́лый, загрубе́лый, закорене́лый.

Zatwardzieć, *см.* Zatwardnieć.

Zatwarzać, Zatworzyć, затворя́ть, затвори́ть, закрыва́ть, закры́ть, запира́ть, запере́ть. Zatworzyć oczy, зажму́рить глаза́.

Zatwierdzać, Zatwierdzić, утвержда́ть, утверди́ть, подтвержда́ть, подтверди́ть; || удостовѣря́ть, удостовѣри́ть; || соизволя́ть, соизво́лить; || ратификова́ть.

Zatwierdzenie, -nia, *ср.* утвержде́ніе, подтвержде́ніе; || удостовѣре́ніе; || соизволе́ніе; || ратифика́ція.

Zatwor, -u, *м.* Zatwora, -y, *ж.* засо́въ, задви́жка; || Zatwora, отвѣ́рстіе.

Zatworzyć, *см.* Zatwarzać.

Zatworzysty, ствóрчатый; || затворя́ющійся, запира́ющійся.

Zatyć, зажире́ть, потолсте́ть.

Zatycie, -cia, *ср.* доро́дство, ту́чность, полнота́ въ тѣлѣ.

Zatyczka, -i, *ж.* Zatykadło, -a, *ср.* заты́чка, про́бка; || вту́лка, бо́чечная вту́лка. деревя́нная затычка.

Zatyczyć, подпере́ть тычи́нками.

Zatykać, Zatknąć, Zatkać, (*Стар.* Zatychać, Zatchniewać, Zatchnąć), затыка́ть, заткну́ть; || заку́поривать, заку́порить (*бо́чку*); || втыка́ть, воткну́ть, водружа́ть, водрузи́ть (*зна́мя*); || прика́лывать, приколо́ть (*бантъ*); || *Мед.* причини́ть запо́ръ, завáлъ, засоре́ніе (*желу́дка*); || зажима́ть, зажа́ть (*ротъ*). || Zatykać się, Zatkać się, затыка́ться, заткну́ться; || заку́риваться, заку́ориться; || втыка́ться, воткну́ться, водружа́ться, водрузи́ться.

Zatykadło, *см.* Zatyczka.

Zatykanie, -nia, *ср.* затыка́ніе, втыка́ніе. || заку́риваніе; || водруже́ніе; || прика́лываніе; || *Мед.* завáлъ, засоре́ніе (*желу́дка*).

Zatył, -u, *Умен.* Zatyłek, -łku, *м.* тылъ, задъ; || заты́локъ, за́дняя часть головы́.

Z tyle, -a, *ср.* за́дняя, нелицева́я сторона́ (*Стар. Русск. затылъ*).

Zatylnik, -a, *м. Воен.* стоя́щій въ за́днемъ ряду́.

Zatylny, за́дній, ты́льный, заты́льный, заты́лочный.

Zatyły, доро́дный, жи́рный, ту́чный.

Zatym, *см.* Zatém.

Zatyrać, Zatérać, износи́ть, истаска́ть, притупи́ть; || истра́тить, утра́тить, потера́ть. Zatyrać majątek, промота́ть, расточи́ть иму́щество. Zatyrać czas, напра́сно потеря́ть вре́мя, *см.* Tyrać, Tárać.

Zaufać (komu), довѣря́ть, довѣ́риться, вѣ́риться (*кому́*), имѣ́ть къ кому́ дове́ріе.

Zaufanie, -nia, *ср.* дове́ріе, дове́ренность, упова́ніе. Pokładać zaufanie w Bogu, возлага́ть упова́ніе на Бо́га. Zaufanie w sobie, w swych siłach, самоувѣ́ренность, самонадѣя́нность.

Zaufany (w czém), увѣ́ренный (*въ чёмъ*); || довѣ́ренный, вѣ́рный.

Zaułek, -łka, *м.* переу́локъ.

Zausznica, -y, *ж.* серьга́, серёжка; || нау́шница, та́йная кл вѣтни́ца, наговóрщица; || зау́шица, зау́шница, о́пухоль позади́ у́ха.

Zausznictwo, -a, *ср.* нау́шничество, нау́шничанье, лесть, ласка́тельство, угóдливость; || клевета́, злосло́віе.

Zauszniczy, льсти́вый, ласка́тельный, угóдливый; || клеветни́ческій, злорѣчи́вый, злосло́вный.

Zausznik, -a, *м.* льстецъ, льсти́вецъ; || нау́шникъ, наговóрщикъ.

Zauszny, зау́шный.

Zawada, -y, *ж.* препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха, препóна.

Zawadjа, -dji, Zawadjak, -a, Zawadjaka, -i, *м.* забія́ка, озорни́къ, драчу́нъ, задóрный человѣ́къ.

Zawadjactwo, -a, *ср.* озорни́чество, забія́чество, на́глость.

Zawadjaczka, -i, *ж.* озорни́ца, задóрная же́нщина.

Zawadzać, Zawadzić (o co), зацѣпля́ть, зацѣпи́ть, задѣва́ть, задѣ́ть; || Zawadzać komu, препя́тствовать, мѣша́ть.

Zawadzisty, затрудни́тельный, сопряжённый съ затрудне́ніями, съ препя́тствіями.

Zawakować, упразднúться.

Zawakowanie, -nia, *ср.* откры́тіе вака́нсіи, вака́нтное мѣ́сто.

Zawał, -u, *м.* Zawalina, -y, *ж.* Zawalisko, -a, *ср.* загоро́да, завáлъ; || * препя́тствіе, затрудне́ніе, поме́ха; || вале́жникъ, засѣ́ка; || щéбень, му́соръ; || развáлина, облóмки, обвáлъ.

Zawalać, Zawalić, завáливать, завали́ть, забра́сывать, забро́сить, засыпа́ть, засы́пать; || загромáживать, загромозди́ть; || развáливать, развали́ть, разруша́ть, разру́шить; || * завали́ть, затаска́ть, запáчкать, замара́ть, загрязни́ть. Zawalać się, Zawalić się, завáливаться, завали́ться, забра́сываться, забро́ситься, засыпáться, засы́паться; || развáливаться, развали́ться, разрушáться, разру́шиться; || * завали́ться, затаска́ться, запáчкаться, замара́ться, загрязни́ться.

Zawałek, -u, *м. Фортиф.* нару́жное укрѣпле́ніе; || *Мед.* желѣзá, затвердѣ́лая о́пухоль.

Zawalenie, -nia, *ср. Горн.* обвáлъ.

Zawalidroga, -i, *ж.* и *м.* препя́тствіе, препóна, прегрáда; || * тунея́децъ, дармоѣ́дъ. чурбáнъ.

Zawarcie, *см.* Zawieranie.

Zawarczeć, заворчáть.

Zawarować (komu co), обезпе́чить что́-либо кому́, упро́чить, укрѣпи́ть что́-либо за кѣмъ; || **Zawarować sobie co**, предоста́вить себѣ́ пра́во на что́-либо, вы́говорить себѣ́ (*въ усло́віи*), усло́вить ся, включи́ть что́-либо въ усло́віе.

Zawarty, заключе́нный, за́пертый, замкну́тый; || **Zawarty w czém**, содержа́щійся, заключа́ющійся въ чёмъ.

Zawaśnić, Zwaśnić, Powaśnić, *см.* **Waśnić.**

Zawczasu, *см.* **Wczas.**

Zawcześnie, преждевре́менно, рановре́менно, ра́но, сли́шкомъ ра́но.

Zawczesność, -ści, *ж.* преждевре́менность; || скороспѣ́лость.

Zawczesny, преждевре́менный, ра́нній; || скороспѣ́лый.

Zawczoraj, тре́тьягодня.

Zawczorajszy, бы́вшій тре́тьягодня.

Zawdy, *вм.* **Zawżdy**, *см.* **Zawsze.**

Zawdzięczać, Zawdzięczyć (komu co), приноси́ть, принести́ кому́ благода́рность за что́-либо, быть кому́ благода́рнымъ. призна́тельнымъ, изъявля́ть, изъяви́ть благода́рность.

Zawędrować (dokąd), завернуть, заѣ́хать куда́ по пути́.

Zawerbować, завербова́ть, приня́ть въ ре́круты.

Zawiać, завѣ́ять, вадуть, *см.* **Zawiewać.**

Zawiadamiać, Zawiadomiać, Zawiadomić, увѣдомля́ть, увѣдомить. извѣща́ть, извѣсти́ть, доноси́ть, донести́, доводи́ть, довести́ до свѣдѣ́нія.

Zawiadomienie, -nia, *ср.* **увѣдомле́ніе**, извѣще́ніе, донесе́ніе.

Zawiadować, Zawiadywać, завѣ́дывать, управля́ть, пра́вить, имѣ́ть въ своёмъ распоряже́ніи, въ своёмъ вѣ́дѣніи.

Zawiadowanie, Zawiadywanie, -nia, *ср.* завѣ́дываніе, управле́ніе, наблюде́ніе, вѣ́домство.

Zawiadowca, -y, *м.* прави́тель, управи́тель, распоряди́тель, завѣ́дывающій, нача́льникъ.

Zawiadowczyni, -ni, *ж.* прави́тельница, управи́тельница, распоряди́тельница, нача́льница, воспита́тельница.

Zawiadywać, *см.* **Zawiadować.**

Zawiadywanie, *см.* **Zawiadowanie.**

Zawiasa, -y, *ж.* (*Умен* **Zawiaska**), пе́тля (*у дверей́, у о́конъ*), *Умен.* пе́телька; || **Zawiasy z szrubami**, шолне́рныя пе́тли съ винта́ми (*у о́конъ*), крюкъ, пе́тельный крюкъ (*у две́ри*); || * **Zawiasy ziemi**, по́люсы, концы́ о́си.

Zawiasowy, пе́тельный.

Zawiązać, Zawiązywać, завя́зывать, завязать, свя́зывать, связа́ть, обвя́зывать, обвязать, перевя́зывать, перевязать; || * заключа́ть, заключи́ть, выводи́ть слѣ́дствіе; || входи́ть, войти́ въ свя́зи, въ сноше́нія; || заключа́ть, заключи́ть, ока́нчивать, око́нчить. || **Zawiązywać się, Zawiązać się, завя́зываться, завяза́ться** (*о плода́хъ*); || кочаниться, завива́ться (*о капу́стѣ*); || вытека́ть, происходи́ть, слѣ́довать (*изъ чего́*); || развива́ться, разви́ться.

Zawiązek, -zku, *м.* **Zawiązka, -i**, *ж.* завя́зка; || са́вязь (*на фрукто́выхъ дере́вьяхъ*); || **Zawiązek**, заро́дъ, заро́дышъ, поно́сокъ; || * зача́токъ, нача́ло, причи́на, исто́чникъ. **To było zawiązkiem ich niezgody, э́то бы́ло причи́ною ихъ несогла́сія.**

Zawiązka, -i, *ж.* *см.* **Zawiązek.**

Zawichrzać, Zawichrzyć, волнова́ть, взволнова́ть, возмуща́ть, возмути́ть, трево́жить, встрево́жить, наруша́ть, нару́шить споко́йствіе.

Zawicie, -a, *ср.* *см.* **Zawijanie**; || обёртка; || оболо́чка; || покрыва́ло, вуа́ль.

Zawidymować, скрѣпи́ть, *см.* **Widymować.**

Zawiędły, завя́лый.

Zawiędnąć, завя́нуть, свя́нуть.

Zawiedzenie, Zawiedzienie, -nia, *ср.* *см.* **Zawodzenie.**

Zawiedziony, обма́нутый.

Zawierać, Zawrzeć, запира́ть, запере́ть (*две́ри, о́кна*); || * заключа́ть, заключи́ть (*усло́віе*); || заключа́ть что́-либо въ себѣ́, содержа́ть. **Ta książka zawiera wiele prawd pożytecznych**, э́та кни́га заключа́етъ въ себѣ́ мно́го поле́зныхъ и́стинъ. || **Zawierać się, Zawrzeć się**, * закрыва́ться, закры́ться, запира́ться, запере́ться, смыка́ться, сомкну́ться. || **Zawierać, Zawrzeć, Zawrzeć**, вакипа́ть, вакипѣ́ть, вскипа́ть, вскипѣ́ть.

Zawieradło, -a, *ср.* засо́въ, задви́жка, запо́ръ.

Zawieranie, -nia, Zawarcie, -cia, *ср.* запира́ніе (*воро́тъ, две́рей*), вакры́тіе; || заключе́ніе, оконча́ніе. **Zawarcie pokoju**, заключе́ніе ми́рнаго догово́ра. **Zawarcie małżeństwa**, вступле́ніе въ бракъ, совершёніе бра́ка.

Zawiercić, Zawiercieć, завертѣ́ть, закружи́ть. || **Zawiercić się, завертѣ́ться, закружи́ться. Zawierci się we łbie**, вскружи́тся голова́.

Zawierucha, -y, *ж.* вью́га, мете́лица; || * кутерьма́, смяте́ніе, замѣша́тельство.

Zawieruszyć, возмути́ть, взволнова́ть, взбудора́жить; || затеря́ть, засу́нуть. || **Zawieruszyć się, возмути́ться, взволнова́ться, взбудора́житься**; || затеря́ться, засу́нуться, утра́титься; || завернуть, зайти́, заѣ́хать куда́ на коро́ткое вре́мя.

Zawierzać, Zawierzyć, вѣ́рить, довѣря́ться, довѣриться кому́, полага́ться на кого́.

Zawieść, *см.* **Zawodzić.**

Zawiesisty, отви́слый, отви́снувшій, опусти́вшійся, виса́чій, дли́нный; || густо́й.

Zawieszać, Zawiesić, ве́шать, повѣ́сить, привѣ́сить, прицѣпа́ть; || **Zawieszać co czém, co przed czém**, завѣ́шивать, закрыва́ть занаве́ской (*окно́*); || **Zawieszać co na czém**, осно́вывать что́-либо на чёмъ; || устраня́ть, отлага́ть, откла́дывать, отсро́чивать, остана́вливать; || **Zawiesić broń**, заключи́ть переми́рие; || **Zawieszać kogo (urzędnika)**, устраня́ть, отрѣша́ть отъ до́лжности на вре́мя; || **Zawieszać się, Zawiesić się**, ве́шаться, повѣ́ситься, привѣ́шиваться, привѣ́ситься, прицѣпля́ться, прицѣпи́ться; || удержа́ться, удержа́ться, остана́вливаться, остановиться; || осно́вываться, основа́ться.

Zawieszający, отлага́тельный.

Zawieszanie, -nia, *ср.* завѣ́шиваніе, привѣ́шиваніе.

Zawieszczać, Zawieszczyć, Zawieścić, предвѣща́ть, предсказывать, предсказа́ть.

Zawieszenie, -nia, *ср.* отсро́чка, отлага́тельство, устране́ніе; || остано́вка, прекращеніе; || **Zawieszenie w urzędzie**, вре́менное устране́ніе отъ до́лжности; || **Zawieszenie broni**, переми́рие, прекращеніе вое́нныхъ дѣйствій; || **Zawieszenie sprawy sądowéj**, отсро́чка дѣла; || *Юрид.* **Zawieszenie terminów**, остано́вка сро́ковъ; || **Zawieszenie obrządków kościelnych**, интердикт, духо́вное запрещеніе отправля́ть богослуженіе.

Zawieszony, повѣ́шенный, привѣ́шенный; || отсро́ченный, отло́женный; || вре́менно устраненный, отрѣшённый отъ мѣста, отъ до́лжности.

Zawietrzyć, *см.* **Wietrzyć**.

Zawiewać, Zawiać, завѣва́ть, **завѣ́ять**, заноси́ть, занести́ снѣгомъ и́ли песко́мъ, задува́ть, заду́ть.

Zawięznąć, *см.* **Więznąć**.

Zawijać, Zawinąć, завива́ть, **завить**, завёртывать, завернуть, обвёртывать, обверну́ть; || приставать, приста́ть, прича́ливать, прича́лить къ бе́регу; || **Zawijać się koło czego**, спѣша́ть, торопи́ться, принима́ться за что́ съ усе́рдіемъ, хлопота́ть о́коло чего́. || **Zawijać się, Zawinąć się (w co)**, завёртываться, завернуться, обвёртываться, обвернуться, закутываться, закутаться; || **Zawinąć się koło czego**, приня́ться за что́-либо съ усе́рдіемъ.

Zawijanie, -nia, *ср.* завёртываніе, обвёртываніе, закутываніе; || прича́ливаніе, приставáніе (*къ бе́регу*), *см.* **Zawinięcie**.

Zawikłać, **запу́тать**, спу́тать, смѣша́ть.

Zawikłanie, -nia, *ср.* **запу́танность, замѣша́тельство**, сби́вчивость.

Zawikłany, запу́танный, сби́вчивый; || многосло́жный; || прикосновéнный къ дѣлу.

Zawile, Zawiło, запу́танно, сби́вчиво, невразуми́тельно, невня́тно.

Zawilec, -lca, Zawiłek, -łka, *м. Бот.* вѣ́тряница, анемо́нъ (*расте́ніе*).

Zawilgnąć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawilgnięcie, -cia, *ср.* отсыре́ніе.

Zawiłość, -ści, *ж.* запу́танность, сби́вчивость, невразуми́тельность. **Zawiłość drzewa**, переплете́ніе, сплете́ніе вѣтвéй на де́ревѣ.

Zawiły, запу́танный, сби́вчивый, невразуми́тельный, невня́тный, многосло́жный; || завёрнутый, закру́ченный; || свилева́тый (*пень*); || *Юрид.* **Zawiły rok**, кра́йній срокъ разсмотрѣнія дѣла.

Zawilżyć, *см.* **Wilgotnieć**.

Zawinąć, *см.* **Zawijać**.

Zawiniątko, -a, Zawinięcie, -cia, *ср.* узело́къ, свя́зка, свёртокъ, свитокъ.

Zawinić, провини́ться, проступи́ться; || задолжа́ть, войдти́ въ долгъ.

Zawinięcie, -cia, *ср. см.* **Zawiniątko**.

Zawinienie, -nia, *ср.* вина́, погрѣшность, оши́бка, проступокъ.

Zawisać, Zawisnąć, ве́шаться, повѣ́ситься; || **Zawisnąć od kogo, od czego**, зави́сѣть отъ кого́, отъ чего́; || **Zawisać nad czém**, состоя́ть въ чёмъ.

Zawiść, ści, *ж.* за́висть.

Zawisłość, -ści, *ж.* зави́симость, подчине́нность, подвла́стность.

Zawisły, зави́симый, подчине́нный, подвла́стный.

Zawisnąć, *см.* **Zawisać**.

Zawistnica, Zawiśnica, -y, *ж.* зави́стница.

Zawistnie, зави́стливо.

Zawistnik, Zawiśnik, -a, *м.* зави́стникъ.

Zawistny, зави́стливый.

Zawitać (gdzie, do kogo), пожа́ловать, посѣти́ть, придти́, навѣсти́ть, наступи́ть, настáть, прибы́ть. **Kiedyż zawita ten dzień szczęśliwy?** когда́ же наста́нетъ э́тотъ счастли́вый день?

Zawitrzny, *Стар.* у́тренній, *см.* **Poranny**.

Zawładać, Zawładnąć, завладѣть.

Zawleczenie, Zawłóczenie, -nia, *ср.* боронéніе, бороньба́; || зата́скиваніе, завлеченіе.

Zawlekać, Zawłóczyć, Zawlec, заволáкивать, заволо́чь, зата́скивать, затащи́ть, завлека́ть, завле́чь, залучáть, залучи́ть; || **Zawłóczyć igłę, nitkę**, продѣть нитку въ иглу́; || **Zawłóczyć na nitkę**, на низáть на ни́тку; || **Zawłóczyć rolą**, забороновáть, заборони́ть. || **Zawlekać się, Zawlec się (gdzie)**, притащи́ться (*куда́*)

Zawłóczyć, *см.* **Zawlekać**.

Zawłoka, -i, *ж. Хир.* за́волока.

Zawłoski, -ów, *мн.* таска́ніе за́ волосы, потасо́вка, поволо́чка.

Zawód, -odu, *м.* напряже́ніе, уси́ліе, рве́ніе, стремле́ніе; || разбѣгъ, размáхъ; || разъ; || покуше́ніе, попы́тка; || риста́лище, бѣгъ; || по́прище; || *тече́ніе жи́зни; || сопе́рничество, соревнова́ніе; || обма́нъ, обольще́ніе, увлече́ніе, оши́бка, заблужде́ніе, разочарова́ніе, тщéтная наде́жда; || оши́бка въ счётѣ; || **Zawody,** *мн.* скáчка (*ко́нская*). **Za jednym zawodem kilka odnieść korzyści,** сдѣлать два дѣла въ оди́нъ разъ. **Zkończyć swój zawód,** око́нчить своё по́прище. **Pójść z kim w zawody,** сопе́рничать съ кѣмъ-либо, соревнова́ть кому́, боро́ться, состяза́ться съ кѣмъ. **Zawód komu zrobić,** обману́ть чьи ожида́нія.

Zawodniczy, состяза́тельный; || риста́тельной; || бѣговóй, скаковóй.

Zawodnie, обмáнчиво, тщéтно.

Zawodnik, -a, *м.* риста́тель; || скаковáя ло́шадь; || *сопе́рникъ, соиска́тель.

Zawodność, -ści, *ж.* обмáнчивость, неизвѣ́стность; || ло́жность, оши́бочность, неимовѣ́рность, неправдоподо́бie.

Zawodny, обмáнчивый, неизвѣ́стный, сомни́тельный; || ло́жный, оши́бочный, неимовѣ́рный, неправдоподо́бный; || находя́щійся за водо́ю, зарѣ́чный, замо́рскій.

Zawodować, *см.* **Wyścigać się.**

Zawodowy, состяза́тельный; || бѣговóй. **Plac zawodowy,** риста́лище.

Zawodzenie, Zawiedzenie, -nia, *ср.* заведéніе, завлечéніе; || обмáнъ, неусто́йка въ сло́вѣ. || **Zawodzenie się,** уси́лие, стара́ніе, покуше́ніе, посяга́тельство (*на что́*).

Zawodzić, Zawieźdź, Zawieść kogo dokąd, заводи́ть, завéсть; || **Zawodzić kogo,** завлека́ть, завлéчь, обмáнывать, обману́ть; || **Zawodzić co czém,** закрыва́ть, аслоня́ть, облека́ть. || **Zawodzić się, Zawieść się,** обмáнываться, обману́ться, ошиба́ться, ошиби́ться.

Zawój, -oju, *м.* повя́зка; || **чалмá** (*турéцкая*); || *Хир.* перевя́зка, бинтъ; || *Анат.* плевá, оболóчка.

Zawojek, -ojku, *м.* повя́зочка; || *Бот.* сарáна, цáрскіе ку́дри, крáсная ли́лія (*растéніе*).

Zawojować, завоева́ть, покори́ть.

Zawołać, позва́ть, пригласи́ть, кли́кнуть; || воскли́кнуть, вскри́кнуть, возопи́ть. **O ja nieszczęśliwy! zawołał,** о я несча́стный! воскли́кнулъ онъ.

Zawołanie, -nia, *ср.* призы́въ, призва́ніе, зовъ, кликъ, приглашéніе.

Zawołany, сла́вный, знамени́тый; || при́званный, приглашённый.

Zawonieć, обоня́ть, почу́ять; || Zawonieć czém, запáхнуть.

Zawora, -y, *ж.* засóвъ, задви́жка, запóръ, замóкъ.

Zawornik, -a, *м.* *Архит.* замóкъ, замóчный кáмень свóда.

Zawóz, -u, *м.* **Zawózka, -i,** *ж.* завóзъ, завезéніе, отвóзъ.

Zawozić, Zawieźć, завози́ть, завéзть, отвози́ть, отвéзть.

Zawracać, Zawrócić, заворáчивать, заверóтить, поворáчивать, поверóтить, своráчивать, сверóтить; || уклоня́ться, уклони́ться (*въ сто́рону*), своráчивать съ пряма́го пути́. **Zawracać oczy,** поводи́ть, поворáчивать глазáми. **Zawrócić komu głowę,** вскружи́ть кому́ го́лову. || **Zawracać się, Zawrócić się,** воро́чаться, поворóтиться, поворáчиваться, поверóтиться; || *кружи́ться. **Zawróciło mi się w głowie,** у меня́ голова́ закружи́лась.

Zawracanie, Zawrócenie, -nia, *ср.* заворáчиваніе, поворáчиваніе, поверóтъ; || круженіе, вертѣніе.

Zawrót, -otu, *м.* поверóтъ. **Na zawrocie,** при поверóтѣ (*дороги*); || **Zawrót (głowy),** головокруженіе; || сумасше́ствіе, сумасбро́дство; || *превратность; || *склонъ, прекло́нность (*лыж*), коне́цъ; || водовоpóтъ, водовéрть, водокру́тъ, кру́тень; || *Ветер.* **Zawrót koński,** бѣшенство.

Zawrotny, поверóтный; || превра́тный; || заверóтный, находя́щійся за воротáми.

Zawrzaskać, Zawrzasnąć, Zawrzeszczeć, закрича́ть.

Zawrzeć, *см.* **Zawierać.**

Zawstydzać, Zawstydzić, пристыжáть, пристыди́ть. || **Zawstydzić się,** устыди́ться, застыди́ться.

Zawstydzenie, -nia, *ср.* пристыженіе; || стыдъ, срамъ.

Zawsze, Zawdy, Zawżdy, Zawzdy (*Стар.* **Zawszdy**), всегда, во всякое врéмя, при всякомъ слу́чаѣ. **Nazawsze,** навсегда.

Zawyć, завы́ть; || *запла́кать, зарыдáть.

Zawyrokować, постанови́ть приговóръ, рѣше́ніе, опредѣле́ніе, рѣши́ть.

Zawyrokowanie, -nia, *ср.* приговóръ.

Zawziąść się na co, упóрствовать, упрáмиться, стоя́ть на своёмъ, стара́ться поста́вить на своёмъ; || **Zawziąść się na kogo,** ожесточи́ться, взъéсться, напáсть на кого́.

Zawziątek, -tku, *м.* нача́ло, зача́токъ, зарóдышъ, исто́чникъ.

Zawziętość, -ści, *ж.* зло́ба, злость, вражда́, ожесточéніе.

Zawzięty, упóрный, ожесточённый, злóбный, неукроти́мый, враждéбный. **Bój zawzięty,** упóрное сраженіе.

Zażądać, пожела́ть; || потрéбовать, истрéбовать.

Zażądanie, -nia, *ср.* истрéбованіе.

Zażalenie, -nia, *ср.* жáлоба, *см.* **Skarga.**

Zażalić, опеча́лить, огорчи́ть; || **Zażalić kogo na kogo,** озлóбить кого́-либо прóтивъ другóго; || **Zażalić się,** огорчи́ться, опеча́литься.

Zażalony, горестный, прискорбный; || обиженный, оскорблённый, раздражённый.

Zażartość, -ści, *ж.* ожесточе́ніе, злоба, злость, вражда́.

Zażartować (z kogo), подшути́ть (*надъ кѣмъ*).

Zażarty, ожесточённый, озло́бленный; || остервене́лый.

Zazdrość, ści, *ж.* за́висть; || ре́вность (*въ любви́*).

Zazdrościć (komu czego), зави́довать (*въ чёмъ*); || ревнова́ть (*въ любви́*).

Zazdrośnica, -y, *ж.* зави́стница; || ревни́вица (*въ любви́*).

Zazdrośnie, зави́стливо; || ревни́во.

Zazdrośnik, -a, *м.* зави́стникъ; || ревни́вецъ (*въ любви́*).

Zazdrośny, зави́стливый; || ревни́вый (*въ любви́*).

Zażegać, Zażedz, зажига́ть, зажёчь; || **Zażegać się, Zażedz się**, зажига́ться, зажёчься, загора́ться, загоре́ться.

Zażeglować (dokąd), приплы́ть, приста́ть.

Zażegnywać, Zażegnać, изгна́ть, отвраща́ть отъ зла́го кре́стнымъ знаме́ніемъ.

Zażerać, Zażreć, пожира́ть, пожра́ть; || разъ ѣда́ть, разъѣ́сть; || **Zażreć się**, разсвирѣпѣ́ть, раздража́ться, взбѣ́ситься отъ гнѣ́ва.

Zażewie, *см.* Zarzewie.

Zażgać, Zażgnąć, жигну́ть, нанести́ нѣсколько уда́ровъ (*шпагою, кинжа́ломъ*).

Zazgrzytać, заскрежета́ть (*зуба́ми*).

Zaziajać się, *см.* Zziajać się.

Zaziębiać, Zaziębić, простужа́ть, простуди́ть; || **Zaziębiać się, Zaziębić się**, простужа́ться, простуди́ться.

Zaziębienie, -nia, *ср.* просту́да.

Zazieleniać, Zazielenić, зелени́ть, заселени́ть, окра́шивать, окра́сить зелёною кра́ской; || **Zazieleniać się, Zazielenić się**, зелене́ть, заселене́ть.

Zazierać, загля́дывать, *см.* **Zaglądać, Zajrzeć.**

Zazimować, зазимова́ть.

Zaznaczać, Zaznaczyć, означа́ть, озна́чить, обозна́чать, обозна́чить, отмеча́ть, отме́тить; || скрѣпля́ться, *см.* Parafować.

Zaznaczenie, -nia, *ср.* обозначе́ніе, отме́тка; || *Юрид.* отда́ча на сохране́ніе.

Zaznaczyć, *см.* Zaznaczać.

Zaznajamiać, Zaznajomić, *см.* Zapoznawać.

Zaznawać, Zaznać co, kogo, узнава́ть, узна́ть, прове́дывать, прове́дать, освѣдомля́ться, освѣ́домиться; || **Zaznawać, Zaznać kogo z kim**, знако́мить, познако́мить; || знава́ть (*съ давнихъ поръ*); || испы́тывать, испыта́ть. **Zaznawać się, Zaznać się**, знако́миться, познако́миться.

Zażoga, Zażega, -i, *ж.* поджо́га, поджига́тельство; || пожа́ръ; || * подстрека́тельство, побужде́ніе.

Zażółcić, зажелти́ть, окра́сить жёлтою кра́скою.

Zażrzeć, Zażreć, *см.* Zażerać.

Zazuć, Zazuwać, *см.* Wzuwać.

Zazwyczaj, обыкнове́нно, почти́ всегда́.

Zażyć, *см.* Zażywać.

Zażyłość, -ści, *ж.* ста́рое знако́мство, тѣсная связь, дру́жба, прія́знь, коро́ткость, дру́жеское, коро́ткое обраще́ніе. Być z kim w zażyłości, жить съ кѣмъ въ тѣсной дру́жбѣ.

Zażyły, дру́жескій, дружелю́бный, прія́тельскій, откровѐнный, и́скренній.

Zażywać, Zażyć, употребля́ть, употреби́ть, по́льзоваться, воспо́льзоваться, испы́тывать, испыта́ть. Na złe zażywać, употребля́ть во зло́, злоупотребля́ть. Zażyłeś dobrego, skosztuj też złego, ты наслажда́лся хоро́шимъ, испыта́й же и худо́е. Zażyć konia, пра́вить ло́шадью. * Zażyć kogo z mańki, подшути́ть надъ кѣмъ, провести́, обману́ть, одура́чить, поддѣ́ть кого́. Zażywać lekarstwo, принима́ть лѣка́рство. Zażywać tabakę, нюха́ть таба́къ; || Zażyć się z kim, войти́ съ кѣмъ въ тѣсныя свя́зи, свести́ бли́зкое знако́мство, бли́зкую дру́жбу.

Zażywanie, -nia, Zażycie, -cia, *ср.* употребле́ніе, по́льзованіе, испыта́ніе. Zażywanie lekarstwa, приня́тіе лѣка́рства. Zażywanie tabaki, нюха́ніе табаку́.

Zażywiać, Zażywić, прока́рмливать, прокорми́ть, содержа́ть, подде́рживать, поддержать (*кого́*); || **Zażywiać się**, доста́вать пи́щу, пита́ться, подкрѣпля́ться.

Zażywny, пита́тельный, снѣ́дный; || ту́чный, жи́рный.

Zażyźniać, Zażyźnić, оплодотворя́ть, оплодотвори́ть, удобря́ть, удобри́ть.

Zbabieć, обаби́ться, сдѣ́латься, слабоду́шнымъ, сла́бымъ какъ ба́ба.

Zbaczać, Zboczyć, сворачивать, своро́тить съ доро́ги; || дѣлать, сдѣ́лать крюкъ; || сбива́ться, сби́ться съ пути́; || отвраща́ться, отклоня́ться, отвлека́ться, удаля́ться (*отъ чего́*); || совраща́ться съ пути́ (*напр. истины*).

Zbaczanie, Zboczenie, -nia, *ср.* поворо́тъ, объѣ́здъ, обхо́дъ (*окольною дорогою*); || отклоне́ніе, уклоне́ніе, удале́ніе, отступле́ніе, совраще́ніе (*съ пути́*); || *Астрон.* колеба́ніе; || *Анат.* искривле́ніе.

Zbadać, изсле́довать, вни́кнуть, изучи́ть.

Zbałamucić, *см.* Bałamucić.

Zbankrutować, *см.* Bankrutować.

Zbawca, -y, *м.* спаси́тель, избави́тель, освободи́тель.

Zbawczy, спаси́тельный, благотво́рный; || цѣли́тельный.

Zbawczyna, -y, **Zbawczyni**, -ni, *ж.* спаси́тельница, избави́тельница, освободи́тельница.

Zbawiać, Zbawić, спаса́ть, спасти́, избавля́ть, изба́вить, освобожда́ть, освободи́ть.

Zbawiciel, -a, *м.* спаси́тель, искупи́тель.

Zbawicielka, -i, *ж. см.* **Zbawczyna.**

Zbawicielski, спаси́телевъ.

Zbawienie, -nia, *ср.* спасе́ніе.

Zbawiennie, спаси́тельно, благотво́рно.

Zbawienność, -ści, *ж.* спаси́тельность; || поле́зность.

Zbawienny, спаси́тельный, благотво́рный, || цѣли́тельный.

Zbawion, Zbawiony, спасёнъ, спасённый.

Zbestwić, Zbestwić się, *см.* **Bestwić.**

Zbesztać, *см.* **Besztać.**

Zbicie, -cia, *ср. см.* **Zbijanie.**

Zbieg, -u, *м.* стокъ, спускъ (*воды*); || стече́ніе, сопле́ніе. **Zbieg ludzi**, стеченіе наро́да. **Zbieg okoliczności**, стеченіе обстоя́тельствъ. **Zbieg przestępstw**, рядъ преступле́ній. **Zbieg wierzycielów**, конку́рсъ, собра́ніе заимода́вцевъ; || **Zbieg**, -a, *м.* бѣглый, бѣгле́цъ, перебѣжчикъ, девертиръ.

Zbiegać (иногда́: **Zbieżeć**), **Zbiedz**, сбѣга́ть, сбѣжа́ть, убѣга́ть, убѣжа́ть; || скрыва́ться, скры́ться; || протека́ть, проте́чь, проходи́ть, пройти́, минова́ть, мину́ть (*о врéмени*); || обѣгать, обѣжать, перебыва́ть въ разныхъ мѣста́хъ; || **Zbiegać się, Zbiedz się**, сбѣга́ться, сбѣжа́ться, собира́ться, собра́ться, сходи́ться, сойти́сь; || ссѣда́ться, ссѣсться, съу́живаться, съу́зиться; || уста́ть, запыха́ться.

Zbieganie, Zbiegnienie, Zbieżenie, -nia, Zbiegnięcie się, -cia się, *ср.* стеченіе, сопле́ніе; || побѣгъ; || сбѣга́ніе; || **Zbieganie się**, утомле́ніе, кра́йняя уста́лость; || **Zbieganie się rzek**, стеченіе въ одно́ мѣсто двухъ рѣкъ, у́стье. **Zbieganie się dróg**, распу́тіе, перекрёстокъ. **Zbieżenie do nieprzyjaciela**, побѣгъ, дезертирова́ніе. **Zbieżenie z góry**, сбѣжа́ніе съ горы́.

Zbiegły, бѣглый, сбѣжа́вшій; || сгущённый, запёкшійся (*о крови*).

Zbiegowisko, -a, *ср.* сбо́рище, ско́пище, толпа́; || бѣгство, побѣгъ.

Zbiegowstwo, -a, *ср.* побѣгъ.

Zbieleć, Zbielić, *см.* **Bieleć, Bielić.**

Zbierać, Zebrać, собира́ть, собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть, соединя́ть, соедини́ть. **Zbierać pieniądze**, копи́ть де́ньги. **Zbierać owoce**, собира́ть плоды́. **Zbierać z pola**, жать, убира́ть хлѣбъ съ по́ля. **Zbierać wino**, собира́ть виногра́дъ. **Zebrać ze stołu**, собра́ть, убра́ть со стола́. **Obóz zebrać**, снять ла́герь. **Zbierać śmietankę**, снима́ть сли́вки съ молока́. **Zebrać karty**, снять ка́рты; || **Zbierać się, Zebrać się**, собира́ться, собра́ться; || приготовля́ться. пригото́виться. **Zbierać się na co, предвѣща́ть.** *Безл.* **Zbiera się**, ка́жется, что бу́детъ, ну́жно ожида́ть. **Zbiera mi się na sen**, мнѣ хо́чется спать, меня́ кло́нитъ ко сну́.

Zbieracz, -a, *м.* собира́тель.

Zbieranie, Zebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собра́ніе, сборъ; || убо́рка (*хлѣба, плодо́въ*).

Zbieranina, -y, *ж.* ку́ча, гру́да, сброда; || набо́ръ, компиля́ція; || смѣсь.

Zbijać, Zbić, сбива́ть, сбить, скола́чивать, сколоти́ть; || собира́ть, собра́ть, копи́ть, копи́ть; || спиба́ть, спиби́ть; || сла́мывать, слома́ть (*стѣну*); || колоти́ть, поколоти́ть, избива́ть, изби́ть, разбива́ть, разби́ть (*непріятеля*). **Zbić kogo z kolei**, сбить кого́ съ пути́, съ то́лку. **Zbijać czyje dowody**, возража́ть кому́, опроверга́ть чьи́-либо доказа́тельства. **Zbijać beczkę obręczami**, набива́ть о́бручи на бо́чку. **Zbić co w kupę**, свали́ть что́-нибудь въ ку́чу. **Zbijać w stępie**, толо́чь въ сту́пкѣ. **Zbić na miazgę**, размозжи́ть, разби́ть на́ голову, совершённо. **Zbijać grosz**, копи́ть де́ньги. **Zbić sobie nogę**, ушиби́ть но́гу; || **Zbijać się, Zbić się**, сбива́ться, сби́ться; || ушиба́ться, ушиби́ться, разшиба́ться, разшиби́ться; || убива́ть одинъ друго́го; || **Zbijać się, być z kim w sprzeczności**, пререка́ться.

Zbijanie, -nia, **Zbicie**, -cia, *ср.* сбива́ніе; || сборъ, совокупле́ніе, соедине́ніе; || **Zbijanie pieniędzy**, копле́ніе де́негъ, собира́ніе сокро́вищъ; || **Zbijanie dowodów**, опроверже́ніе.

Zbik, Żbik, Żbik, -a, *м.* ди́кая ко́шка.

Zbiór, -oru, *м.* собра́ніе, сбо́рникъ, колле́кція; || **Zbiór praw**, уложе́ніе, сводъ зако́новъ, суде́бникъ; || ку́ча, гру́да, скопле́ніе; || сборъ, соедине́ніе, накопле́ніе, скопле́ніе, умноже́ніе; || убо́рка (*хлѣба*).

Zbiorek, -rku, *м.* небольшо́е собра́ніе, небольшо́й сбо́рникъ.

Zbiórka, -i, *ж.* вы́борка, вы́емка. **Zbiórka ziemi**, вы́емка земли́.

Zbiorowo, совоку́пно, соедине́нно.

Zbiorowy, собира́тельный; || синтети́ческій. *Грам.* **Imię zbiorowe**, собира́тельное и́мя.

Zbir, -a, *м.* полице́йскій при́ставъ, стражъ, сы́щикъ (*въ Ита́ліи*).

Zbladły, блѣдный, поблѣдне́лый.

Zbladnąć, *см.* **Bladnąć.**

Zbłądzić, *см.* **Błądzić.**

Zbłąkać się, заблуди́ться, сби́ться съ доро́ги.

Zblednieć, *см.* **Blednieć.**

Zbliżać, Zbliżyć, сближа́ть, сбли́зить; || **Zbliżać się, Zbliżyć się**, сближа́ться, сбли́зиться, приближа́ться, прибли́зиться.

Zbliżanie, Zbliżenie, -nia, *ср.* приближе́ние, сближе́ние; || согласова́ние.

Zblizka, Zbliska, вблизи́.

Zboczenie, *см.* **Zbaczanie.**

Zboczyć, *см.* **Zbaczać.**

Zbogacać, обогаща́ть. *см.* **Bogacić.**

Zbogacenie, -nia, *ср.* обогаще́ние.

Zbogacić, Zbogacić się, Zbogacieć, *см.* **Bogacić, Bogacić się.**

Zbój, -ja, Zbójca, -y, *м.* разбо́йникъ, банди́тъ.

Zbójecki, разбо́йничій.

Zbójectwo, -a, *ср.* разбо́йничество, разбо́йничанье.

Zbolałość, -ści, *ж.* боле́ние, ощуще́ние бо́ли, боле́зненное состоя́ние.

Zbolały, боле́зненный, не́мощный; || истощённый, изнурённый; || ско́рбный.

Zboleć, боле́ть, хире́ть, страда́ть; || тужи́ть, скорбе́ть.

Zbór, -oru, *м.* собо́ръ, сборъ, собра́ние; || схо́дка.

Zborowy, собо́рный; || **сбо́рный.**

Zbość, забода́ть.

Zbótwiały, *см.* **Zbutwiały.**

Zboże, -a, *ср.* хлѣ́бъ, зерново́й хлѣ́бъ, рожь, пшени́ца и пр.; || хлѣ́бное расте́ние. **Zboże na pniu**, хлѣ́бъ стоя́щій на корню́; || хлѣба́, *мн.* зе́рновые хлѣба́; || *Област.* добро́, иму́щество, бла́го. **Zboże bliźniego**, бла́го на́шего бли́жняго.

Zbożnie, *см.* **Pobożnie.**

Zbożność, *см.* **Pobożność.**

Zbożny, *см.* **Pobożny.**

Zbożowy, хлѣ́бный, жи́тный. **Skład zbożowy**, жи́тный дворъ. **Zbożowy kupiec**, торгу́ющій хлѣ́бомъ. **Handel zbożowy**, хлѣ́бная торго́вля.

Zbożysty, хлѣборо́дный.

Zbracić, Zbracić się, Zbratać, Zbratać się, *см.* **Bracić, Bratać.**

Zbrakować, обракова́ть, *см.* **Brakować.**

Zbrakowany, при́знанный негодным.

Zbroczony krwią, обагрённый, окрова́вленный.

Zbroczyć, *см.* **Broczyć.**

Zbrodnia, -ni, *ж.* преступле́ние, злодѣ́йство. **Zbrodnia stanu**, госуда́рственное преступле́ние. **Zbrodnia podpalenia**, поджо́гъ.

Zbrodniarka, -i, *ж.* престу́пница; || злодѣ́йка.

Zbrodniarz, -a, *м.* престу́пникъ; || злодѣ́й.

Zbrodniczy, престу́пный, злодѣ́йскій.

Zbrodzić, перейдти́ въ бродъ; || * вни́кнуть (*во что́*), изсле́довать (*что*).

Zbroić, *см.* **Uzbrajać.** || **Zbroić (co złego)**, напрока́зить, наку́ролесить, *см.* **Broić.**

Zbroja, -oi, *ж.* **oruż**ie; || **во́инская сбру́я**, доспѣхи.

Zbrojnie, Zbrojno, вооружённо, съ ору́жіемъ въ рукáхъ.

Zbrojny, вооружённый. **Siła zbrojna**, вое́нныя си́лы, во́йско. а́рмія, рать.

Zbrojownia, -ni, *ж.* арсена́лъ, оруже́йный дворъ.

Zbrojownik, -a, *м.* оруже́йникъ, оруже́йный ма́стеръ; || *Стар.* ра́тникъ, во оружённый во́инъ, оруженосецъ.

Zbrojowy, оруже́йный.

Zbrudzić, *см.* **Brudzić.**

Zbrukać, *см.* **Brukać.**

Zbrykać, снарови́ть (*о лошади́хъ*); || испо́ртить. || **Zbrykać się**, испо́ртиться; || снарови́ться; || испуга́ться понести́сь, закуси́ть удила́; || разгорячи́ться (*о лошади́хъ*).

Zbrykany, сноровлённый, пугли́вый (*о ло́шади*); || * испо́рченный, одича́лый, развращённый, распу́тный.

Zbryzgać, обры́згать.

Zbrzydnąć, Zbrzydzić, *см.* **Brzydnąć, Brzydzić.**

Zbudować, постро́ить, сооруди́ть; || **Zbudować na czém**, основа́ть; || * **Zbudować kogo**, наста́вить, научи́ть, показа́ть путь *или* сре́дство къ достиже́нію чего́-либо, пода́ть хоро́шій приме́ръ; || **Zbudować się**, наста́виться, научи́ться, вразуми́ться, получи́ть я́сное о чёмъ поня́тіе, послѣ́довать хоро́шему приме́ру, *см.* **Budować.**

Zbudowanie, -nia, *ср.* строе́ние, созида́ние; || * назида́ние, наставле́ние.

Zbudzić, Zbudzić się, *см.* **Budzić.**

Zbujać się, *см.* **Rozbujać się**; || *см.* **Wybujać.**

Zbuntować, Zbuntować się, *см.* **Buntować.**

Zbuntowanie, *см.* **Buntowanie.**

Zburczeć, разруга́ть, разбрани́ть.

Zburzenie, -nia, *ср.* разруше́ние, истребле́ние, низпроверже́ние; || **Zburzenie się**, возмуще́ние, мяте́жъ, бунтъ, возста́ніе.

Zburzony, разру́шенный, истреблённый, низпове́ргнутый.

Zburzyć, *см.* **Burzyć**; || **Zburzyć się** взбунтова́ться, возмути́ться, возста́ть.

Zbutwiały, гнило́й, испо́рченный, него́дный; || развра́тный.

Zbutwieć, *см.* **Butwieć.**

Zbuzować, *см.* **Buzować.**

Zbyć, *см.* **Zbywać.**

Zbycie, *см.* **Zbywanie.**

Zbyt, сли́шкомъ, черезчу́ръ, чрезмѣ́рно.

Zbytecznie, Zbytnie, избы́точно, чрезмѣ́рно, непомѣ́рно, черезчу́ръ, изли́шне.

Zbyteczność, Zbytność, -ści, *ж.* преизбы́токъ, изли́шекъ, изли́шнее, изли́шество, преувели́ченіе.

Zbyteczny, Zbytni, ли́шній, изли́шній, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный, непомѣ́рный, преувели́ченный.

Zbytek, -tku, *м.* оста́токъ, остально́е, изли́шекъ; || **изоби́лie, дово́льство, изли́шество;** || **неумѣ́ренность, невоздер́жность** *(въ пи́щи)*; || **ро́скошь, пы́шность.**

Zbytkować (w czém), роскóшествовать, предава́ться ро́скоши, жить роскóшно; || **Zbytkować czém, w czém, z czém,** преувели́чивать, злоупотребля́ть; || изоби́ловать, избы́точествовать; || * дура́читься, дѣ́лать глу́пости, во́льничать, повѣ́сничать. || **Zbytkować się (z kim, nad kim),** жесто́ко съ кѣ́мъ обходи́ться, находи́ть удово́льствіе му́чить кого́-либо, поступа́ть съ кѣ́мъ-либо безчеловѣ́чно.

Zbytkowny, роскóшный, пы́шный; || расточи́тельный.

Zbytkowy, невоздер́жный, расточи́тельный, неумѣ́ренный.

Zbytni, изли́шній, чрезмѣ́рный, чрезвыча́йный.

Zbytnica, -y, *ж.* расточи́тельница; || распу́тница, сластолюби́вая же́нщина.

Zbytnie, *см.* **Zbyt.**

Zbytnik, -a, *м.* **сластолю́бецъ, челове́къ лю́бящій ро́скошь.**

Zbywać, Zbyć, сбыва́ть, сбыть, сжива́ть, сжить, вытѣсня́ть, вытѣснить, высыла́ть, вы́слать; || спуска́ть съ рукъ, стара́ться прода́ть, сдать, переда́ть отъ себя́ что́-нибудь; || уменьша́ться, уменьши́ться, умаля́ться, ума́литься. **Zbywać kogo obietnicami,** дава́ть кому́ пусты́я обѣща́нія, води́ть за́-носъ. **Zbyć się kłopotu,** изба́виться отъ хлопо́тъ. **Zbyć kogo żarcikiem,** отдѣ́латься отъ кого́ шу́тко́ю. **Zrobić co byle zbyć,** сдѣлать что́-либо лишь бы съ рукъ спусти́ть, какъ-нибу́дь, на ско́рую ру́ку, какъ ни попа́ло. **Zbywa mu na pieniądzach,** онъ нужда́ется въ де́ньгахъ, ему не достаётъ де́негъ. **Nie zbywa mu na odwadze,** у него́ нѣтъ недоста́тка въ хра́брости, онъ дово́льно храбръ. **Na niczém zbywać ci nie będzie,** ты ни въ чёмъ не бу́дешь имѣ́ть недоста́тка. || **Zbyć się kogo, czego, избавиться,** отдѣ́латься *(отъ кого́, отъ чего́)*, развяза́ться. раздѣ́латься *(съ кѣ́мъ, съ чѣ́мъ)*; || *Стар.* удаля́ться.

Zbywający, ли́шній, нену́жный.

Zbywanie, -nia, Zbycie, -cia, *ср.* **отправле́ніе.** отда́ча. усту́пка; || * **Zbywanie kogo,** увёртка, улóвка, отговóрка; || продажа, сбытъ съ рукъ това́ровъ, переда́ча.

Zcentralizowanie, -nia, *ср.* **объедине́ніе.**

Zdać, *см.* **Zdawać.**

Zdała, и́здали, издалёка, издалека́, *см.* **Dal.**

Zdanie, -nia, *ср.* мнѣ́ніе; || *Логич.* и *Грам.* предложе́ніе; || сужде́ніе; || усмотрѣ́ніе; || извѣче́ніе. || **Zdanie sprawy,** отчётъ, изложе́ніе дѣла.

Zdany, доста́вленный, пе́реданный, отпра́вленный.

Zdarcie, *см.* **Zdzieranie.**

Zdarty, со́дранный, со́рванный, сня́тый.

Zdarzać, Zdarzyć, благопрія́тствовать, надѣля́ть, надѣли́ть сча́стіемъ, благословля́ть, благослови́ть; || **Zdarzyć co,** одари́ть, надѣли́ть кого́ чѣмъ-либо, ниспосла́ть кому́ что́-либо. **Zdarz ci Pan Bóg,** Богъ да благослови́тъ тебя́. **Co Pan Bóg zdarza, wszystko to dobrze,** всё то хорошо́, что Госпо́дь Богъ посыла́етъ. || **Zdarzać się, Zdarzyć się,** успѣва́ть, удава́ться, имѣ́ть успѣхъ, уда́чу, преуспѣва́ть; || случа́ться, приключа́ться, быва́ть. **Wszystko mu się zdarza,** ему́ всё удаётся. **Nie wiadomo, co się może zdarzyć,** неизвѣ́стно, что́ мо́жетъ случи́ться. **Rzadko się zdarza podobna zręczność,** рѣ́дко быва́етъ тако́й удо́бный слу́чай.

Zdarzenie, -nia, *ср.* слу́чай, приключе́ніе, происше́ствіе, событіе.

Zdatność, -ści, *ж.* спосо́бность, даро-ва́ніе, тала́нтъ; || го́дность, приго́дность, поле́зность; || **Zdatność do zawierania jakiego aktu,** правоспосо́бность, зако́нное пра́во *(дѣ́лать что́-либо)*.

Zdatny, спосо́бный, даровитый; || го́дный, приго́дный, удо́бный.

Zdawać, Zdać, сдава́ть, сдать, переда-ва́ть, переда́ть, предава́ть, преда́ть, предоставля́ть, предоста́вить, ввѣря́ть. ввѣ-рить. **Zdać reszty dwadzieścia kopiejek,** дать двадца́ть копѣ́екъ сда́чи. **Panu Bogu należy zdać sprawę ze wszystkich czynności,** надлежи́тъ дать отчётъ Бо́гу во всѣ́хъ свои́хъ дѣла́хъ. **Zdać kogo wyrokiem o co,** осуди́ть, приговори́ть кого́-либо за что́. **Zdać na kogo rządy państwa,** вручи́ть, предоста́вить кому́ управле́ніе государствомъ. || **Zdawać się, Zdać się, na kogo,** полага́ться, положи́ться, надѣ́яться, понадѣ́яться на кого́; || пригоди́ться; || каза́ться, показа́ться. **Te pieniądze namby się zdały,** э́ти де́ньги пригоди́лись бы намъ. **Schowaj to, zda się na potém,** побереги́ э́то, по́слѣ пригоди́тся. **Z dać się na Boga,** предать себя́ во́лѣ Бо́жіей. **Zdaje się, że nie przyjdą,** ка́жется что они́ не придутъ. **Na co się to zda? къ чему́ э́то? къ чему́ э́то послу́житъ?**

Zdawanie, -nia, *ср.* сда́ча. отда́ча, вруче́ніе, переда́ча, уступле́ніе.

Zdawka, -i, *ж.* сда́ча (*де́негъ*).

Zdawkowy, употребля́емый на сда́чу. **Zdawkowa moneta,** ме́лкая моне́та, ме́лкія де́ньги.

Zdawna, издавна, съ да́вняго вре́мени, и́зстари, ивдре́вле.

Zdążać, Zdążyć, достига́ть. достичь настига́ть, настигнуть, настичь, дого-ня́ть, догна́ть, сравня́ться, сравниться съ кѣ́мъ въ чёмъ-либо, успѣ́ть придти́ во́ время, въ по́ру, поспѣва́ть, поспѣ́ть вслѣдъ за кѣ́мъ, не опоздать.

Zdechlina, -y, *ж.* мертвечи́на, па́даль, отёрво.

Zdechły, издо́хлый, околёлый.

Zdechnąć, *см.* **Zdychać.**

Zdejmować, Zdjąć, снима́ть, **снять. Zdjąć obraz ze ściany,** снять карти́ну со стѣны́. **Zdejmować karty,** снима́ть ка́рты. **Zdjąć kapelusz,** снять шля́пу. **Zdjąć plan jakiéj fortecy,** снять планъ како́й либо крѣпости. || **Zdejmować kogo,** тро́гать, поража́ть, охва́тывать, проница́ть. **Serce moje strach zdejmuje,** у́жасъ поража́етъ моё се́рдце. || **Zdejmować się za, o co,** заступа́ться.

Zdejmowanie, -nia, Zdjęcie. -cia, *ср.* сниманіе, сня́тіе. **Zdjęcie z krzyża,** сня́тіе со креста́. **Zdjęcie zajęcia sądowego,** сня́тіе запрещенія.

Zdeklarować (co), объяви́ть, извѣсти́ть; || **Zdeklarować (komu co), Zadeklarować,** обѣща́ть. || **Zdeklarować się,** согласи́ться, изъяви́ть согла́сіе.

Zdemoljować, слома́ть, разру́шить, разобра́ть (*строеніе*).

Zdeptać, растопта́ть. **раздави́ть.**

Zdjąć, *см.* **Zdejmować.**

Zdjęcie, *см.* **Zdejmowanie.**

Zdjęty, сня́тый; || ***Zdjęty czém,** тро́нутый, побуждённый, поражённый, проникнутый, объя́тый. **Strachem zdjęty,** объя́тый стра́хомъ. **Zdjęty ciekawością,** побуждённый любопы́тствомъ.

Zdławić, Zdławić, удави́ть, **задави́ть,** задуши́ть, удуши́ть; || ***подави́ть.**

Zdmuchać, Zdymać, Zdmuchnąć, сдува́ть, сдуть.

Zdobić, Ozdobić, украша́ть, укра́сить, убира́ть, убра́ть.

Zdobienie, -nia, *ср.* **украше́ніе, убра́нство.**

Zdobny, укра́шенный.

Zdobrzeć, *см.* **Dobrzeć.**

Zdobycie, -cia, Zdobywanie, -nia, *ср.* **завладѣніе, завоева́ніе, покоре́ніе;** || ***пріобрѣте́ніе;** || **присту́пъ, штурмъ.** || **Zdobycie się na co,** рѣши́мость, гото́вность рѣши́ться на что-нибу́дь. **Zdobycie miasta,** взя́тіе го́рода, завладѣніе, овладѣніе го́родомъ.

Zdobycz, -y, *ж.* **добы́ча, корысть;** || **призъ;** || **захва́тъ.**

Zdobywać, Zdobyć, овладѣ́вать, **овладѣ́ть** (*городомъ*), взять (*городъ*), завоёвывать, завоева́ть, покоря́ть, покори́ть; || ***пріобрѣта́ть, пріобрѣсть.** || **Zdobywać się, Zdobyć się,** усе́рдно стара́ться, постара́ться, усиливаться, усили́ться, напряга́ть си́лы свои́ къ достиже́нію чего́-либо, ободри́ться, собра́ться съ ду́хомъ. **Zdobywać się na słowa,** выи́скивать слова́. **Wojsko na serce się zdobywszy, odparło nieprzyjaciela,** во́йско ободри́вшись, отрази́ло непрія́теля.

Zdobywanie, *см.* **Zdobycie.**

Zdobywca, -y, *м.* **завоева́тель, побѣди́тель, покори́тель.**

Zdołać, мочь, имѣ́ть возмо́жность, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ. **O ile zdołam,** наско́лько я могу́, наско́лько зави́сѣть отъ меня́.

Zdolność, -ści, *ж.* **спосо́бность, дарова́ніе, дарови́тость, тала́нтъ.** *Юрид.* **Zdolność prawna,** правоспосо́бность. **Zdolność do działań prawnych,** дѣеспосо́бность.

Zdolny, спосо́бный, **дарови́тый, тала́нтливый.** *Юрид.* **Zdolny do używania praw,** правоспосо́бный.

Zdrada, -y, *ж.* **изме́на, преда́тельство,** вѣроло́мство.

Zdradliwie, Zdradnie, измѣ́нически, преда́тельски, вѣроло́мно.

Zdradliwy, Zdradny, измѣ́нническій, преда́тельскій, вѣроло́мный.

Zdradzać, Zdradzić, измѣня́ть, **измѣни́ть,** нарушать, наруши́ть (*вѣрность*), предава́ть, преда́ть; || выдава́ть, вы́дать, обнару́живать, обнару́жить (*тайну*). **Łzy go zdradziły,** слёзы измѣни́ли ему́. || **Zdradzać się,** измѣня́ть себѣ́, обнаружи́вать себя́, не умѣ́ть скрыть чего́-либо; || **измѣня́ть одинъ другому.**

Zdradziecki, *см.* **Zdradliwy.**

Zdradziecko, Pozdradziecku, *см.* **Zdradliwie.**

Zdradzieckwo, -a, *ср.* **измѣ́нничество, преда́тельство,** вѣроло́мство.

Zdradzony, испыта́вшій измѣ́ну; || **обнаружѣнный.**

Zdrajca, -y, *м.* **измѣ́нникъ, преда́тель.**

Zdrajczyna, -ny, Zdrajczyni, -ni, *ж.* **измѣ́нница, преда́тельница.**

Zdrętwiałość, -ści, *ж.* **онѣмѣ́ніе, оцѣпенѣ́ніе.**

Zdrętwiały, онѣмѣ́вшій, оцѣпенѣ́вшій, окоченѣ́вшій.

Zdrętwieć, *см.* **Drętwieć.**

Zdrętwienie, -nia, *ср. см.* **Zdrętwiałość;** || **Zdrętwienie zębów,** оско́мина.

Zdrewniały, окоченѣ́лый, *см.* **Zdrętwiały.**

Zdrewnieć, *см.* **Drewnieć.**

Zdrobniały, измельча́вшій, вы́родившійся; || *Грам.* уменьши́тельный. **Wyraz zdrobniały,** уменьши́тельное сло́во.

Zdrobnić, раздроби́ть, искроши́ть.

Zdrobnieć, раздроби́ться. искроши́ться, измельча́ть, *см.* **Drobnieć.**

Zdroisty, изоби́льный родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.

Zdrój, -oju, *м.* **родни́къ, ключъ, исто́чникъ.**

Zdrojek, -ojka, *м. Умен.* **небольшо́й исто́чникъ,** *см.* **Zdrój;** || *Бот.* **ручёйникъ, ручёйница** (*родъ мховъ*).

Zdrojewisko, Zdrojowisko, Zdroisko, -a, *ср.* **по́чва земли́ изоби́льная родника́ми, ключа́ми, исто́чниками.**

Zdrojowy, ключево́й.

Zdrów, *см.* **Zdrowy.**

Zdrowie, -wia, *ср.* здоро́вье, здра́віе. **Być przy zdrowiu,** быть здоро́ву. **Zapaść**

na zdrowiu, занемо́чь, захвора́ть. разстро́ить здоро́вье. Zapadać na zdrowiu, ча́сто хвора́ть. боле́ть. Na zdrowie! на здоро́вье! Sto lat zdrowia! сто лѣтъ здра́вствовать! Pić za czyje zdrowie, пить чьё, и́ли за чьё здоро́вье. Zdrowie twoje! за твоё здоро́вье! Wnieść zdrowie czyje, предложи́ть вы́пить за чьё здоро́вье, предложи́ть тостъ, заздра́вный тостъ, здра́вицу.

Zdrowiec, -wca, *м. Бот.* **таба́къ,** *см.* **Tytuń.**

Zdrowiuchny, Zdrowiuteńki, Zdrowiusieńki, здоро́венькій, здоровёхонекъ, здоровёшенекъ.

Zdrowo, здоро́во; || *здра́во. умно́, основа́тельно, благоразу́мно. **Zdrowo rozumować, здра́во,** основа́тельно, разсужда́ть.

Zdrowość, -ści, *ж.* здоро́вость, цѣле́бность.

Zdrowy, Zdrów, здоро́вый, здоро́въ; || *здра́вый, у́мный, основа́тельный, благоразу́мный. Bądź zdrów! Bywaj zdrów! прощай! прости́! (*привѣтъ разстающимся*). **Zdrowy rozum,** здра́вый умъ. **Zdrowe powietrze,** здоро́вый во́здухъ. **Zdrowa rada,** благоразу́мный совѣтъ. **Zdrowa nauka,** спаси́тельное наставле́ніе, нравоуче́ніе. **Zdrowaś Marja,** Богоро́дице Дѣво, ра́дуйся (*начало молитвы*).

Zdrożałość, -sci, *ж.* дороговизна.

Zdrożały, подорожа́вшій.

Zdroże, -a, *ср.* око́лица, **окольная, непряма́я доро́га.**

Zdrożeć, *см.* **Drożeć.**

Zdrożenie, -nia, *ср.* **вздорожа́ніе, увели́ченіе цѣны.**

Zdrożnie, неумѣстно, неприли́чно, непристо́йно.

Zdrożność, -ści, *ж.* заблужде́ніе, погрѣшность, оши́бка; || уклоне́ніе отъ пряма́го пути́, соверше́ніе съ пряма́го пути́.

Zdrożny, неумѣстный, неприли́чный, непристо́йный; || соврати́вшійся съ пути́.

Zdrożyć (co), возвы́сить цѣну; || окола́сить, объѣхать, сби́ться съ доро́ги.

Zdruzgotać, Zdruzgotać się, *см.* **Druzgotać.**

Zdrygać się, *см.* **Wzdrygać się.**

Zdrzeń, Drzeń, *см.* **Rdzeń.**

Zdrzymać, Zdrzemać, Zdrzymnąć, Zdrzemnąć (się), вздрема́ть. вздремну́ть.

Zdumiały, Zdumiany, удивлённый, изумлённый, остолбене́лый (*отъ удивле́нія*).

Zdumienie, -nia, *ср.* удивле́ніе, изумле́ніе, остолбене́ніе (*отъ удивле́нія*).

Zdumiewać (*Стар.* **Zumiewać**), **Zdumieć** (*Стар.* **Zumieć**), изумля́ть, изуми́ть, удивля́ть. удиви́ть. || **Zdumiewać się, Zdumieć się** (nad czém), изумля́ться, изуми́ться, удивля́ться, удиви́ться (*чемъ*).

Zdumnieć, возгорди́ться, сдѣ́латься го́рдымъ, надме́ннымъ. спѣсивымъ.

Zdun, -a, *м.* горше́чникъ, *см.* **Garncarz**; || печни́къ.

Zduńczyk, -a, *м.* подмастерье у горше́чника, печника́; || сынъ горше́чника, печника́.

Zduński, гончарный, печнико́въ, принадлежа́щій печнику́.

Zdurniać, Zdurnieć, *см.* **Durniać, Durnieć.**

Zdurzeć, *см.* **Durzeć.**

Zdurzony (czém), ослѣплённый, обожжённый, одурѣлый.

Zdurzać, смога́ть, превозмога́ть, сма́живать, одолѣва́ть, преодолѣва́ть, пересили́вать, оси́ливать, *см.* **Pokonać, Zdołać.**

Zdwoić, удво́ить.

Zdwojenie, -nia, *ср.* удвое́ніе.

Zdybać, Zdybnąć, ваставать, застать, улуча́ть, улучи́ть, застига́ть, засти́гнуть, пойма́ть, захвати́ть кого́-либо нечая́нно; || встрѣча́ть, встрѣтить. **Zdybać kogo na gorącym uczynku,** пойма́ть, захвати́ть на са́момъ преступле́ніи, на мѣстѣ преступле́нія. || **Zdybać się (z kim),** встрѣ́титься, столкну́ться съ кѣмъ.

Zdybany, по́йманный, схва́ченный, захва́ченный.

Zdychać, Zdechnąć, издыха́ть, издо́хнуть.

Zdyszany, запы́хавшійся.

Zdyszeć się, запыха́ться, пыхтѣть.

Zdźbło, Zdziebło, -a, *ср.* (*Стар.* **Ździobło, Dźbło, Zbło**), *Бот.* стебель, соло́минка; || трави́нка, были́нка; || *кро́шечка, са́мая ма́лость (*чего́-либо*).

Zdziałać, учини́ть, произвѣсть, сде́лать.

Zdziczały, одича́лый.

Zdziczeć, *см.* **Dziczeć.**

Zdziecinniały, ореба́чившійся.

Zdziecinnieć, *см.* **Dziecinnieć.**

Zdzierać, Zedrzeć, сдира́ть, содра́ть, срыва́ть, сорва́ть, сдёргивать, сдёрнуть; || обдира́ть, ободра́ть (*кого́*); || драть, брать сли́шкомъ до́рого. || **Zdzierać się, Zedrzeć się,** издира́ться, изодра́ться. рва́ться, изорва́ться, изна́шиваться, износи́ться, по́ртиться, испорти́ться

Zdzieranie, -nia, Zdarcie, -cia, *ср.* сдира́ніе, содра́ніе, срыва́ніе; || *изна́шиваніе.

Zdzierca, -y, *м.* вздоймецъ, взя́точникъ.

Zdzierstwo, -a, *ср.* вымога́тельство, взя́точное тре́бованіе.

Zdziobać, поклева́ть, исклева́ть.

Zdziwaczeć, *см.* **Dziwaczeć.**

Zdziwić, удиви́ть, изуми́ть, *см.* **Dziwić, Zadziwiać.** || **Zdziwić się,** удиви́ться, изуми́ться.

Zdziwienie, -nia, *ср.* удивле́ніе. изумле́ніе.

Zdziwiony, удивлённый, изумлённый.

Ze, *Предл. см.* **Z.**

Że, что́; || же. Mówiłem ci, że to niegrawda, я говори́лъ тебѣ́, что э́то непра́вда. Że się to zdarza, temu nikt nie przeczy, никто́ не отрица́етъ, что э́то случа́ется. Chyba że tak, inaczéj nie dostanie, ра́звѣ что такъ, и́наче не полу́читъ. Idźże, иди́ же. Tenże to? тотъ ли э́то? Miej że! вотъ же тебѣ́!

Zębal, -a, *м.* зуба́стый, зуба́чъ.

Zębatka, -i, *ж. Зоол.* зуба́тка (*хи́щная ры́ба*), морско́й волкъ.

Zębaty, зуба́тый, зуба́стый; || зубча́тый; || * сварли́вый, неустýпчивый, огрызáющійся. Koło zębate, зубча́тое колесо́. Człowiek zębaty, зуба́стый, неусту́пчивый человѣ́къ.

Żeberko, -a, *ср. Умен.* рёбрышко, *см.* Żebro.

Zębny, Zębowy, зубно́й.

Zębowaniec, -ńca, *м.* зубча́тка, ракови́дное живо́тное.

Zębówka, -i, *ж.* лещъ (*ры́ба*).

Zębownik, -a, *м. Бот.* благово́нная гуля́ница, ди́кая ряби́на.

Zebra, -bry, *ж.* вебръ (*живо́тное*).

Zebrać, Zebrać się, *см.* Zbierać.

Żebrać, ни́щенствовать, проси́ть ми́лостыню, ходи́ть по́ міру, христара́дничать, выпра́шивать Христа́ ра́ди; || попроша́йничать, христара́дничать; || вымáливать, выпра́шивать, проси́ть унижéнно.

Żebracki, Żebraczy, ни́щенскій.

Żebractwo, -a, *ср.* ни́щенство, ни́щенское состоя́ніе; || ни́щіе, *мн.*

Żebraczek, -czka, *м. Умен.* жáлкій, ни́щій, *см.* Żebrak.

Żebraczka, -i, *ж.* ни́щая, ни́щенка.

Żebrak, -a, *м.* ни́щій.

Żebranie, -nia, *ср.* проше́ніе ми́лостыни, хожде́ніе по́ міру.

Żebranie, -nia, *ср.* собра́ніе, собира́ніе, сбира́ніе.

Żebranina, -y, *ж.* ни́щенство; || проше́ніе ми́лостыни; || ми́лостыня, мірско́е подая́ніе.

Żebrany, со́бранный.

Żebrany, ни́щенскій. Chodzić po żebranym chlebie, жить żebranym chlebem, питáться подая́ніемъ, ми́лостынею.

Żebro, -a, *ср.* ребро́. Żebro powrozowe, прядь, sznur ze trzech żeber, трехпря́дная верёвка; || *Бот.* Żebro czartowe, дья́вольское укуше́ніе (*расте́ніе*).

Żebrowy, *Анат.* ребёрный.

Żebrzyca, -y, *ж. Бот.* серде́чникъ, сходъ, черногла́въ, оле́ній хвостъ.

Żeby, чтобы, чтобъ, дабы, *см.* Ażeby, Aby.

Żęćba, -y, *ж.* жнитво́, *см.* Żniwo.

Żecer, Życer, -a, *м. Тип.* набо́рщикъ.

Żechcieć, захоте́ть, *см.* Chcieć.

Żęcie, -cia, *ср.* жа́тва.

Żedel, -dla, *м.* скамьй, скаме́йка. Żedel tokarski, ба́бка, подвижна́я сто́йка (*тока́рнаго станка́*).

Zedelek, -lka, *м. Хим.* скаме́ечка, *см.* Żedel.

Zędra, Zendra, Zyndra, -y, *ж.* ока́лина, шлакъ, вы́гарки, на́кипь (*на мета́ллахъ*) металли́ческая пѣна; || опи́лки желѣ́зныя.

Zedrzeć, *см.* Zdzierać.

Żefir, -u, *Умен.* Żefirek, -rka, *м.* зефи́ръ, лёгкій и прія́тный вѣтеро́къ.

Żegać, Żgać, Żedz, Żgnąć, Żegnąć, жечь, сжечь, сожéчь; || * жигнýть, си́льно хлестнýть, хвати́ть, си́льно уда́рить; || * докуча́ть, надоѣда́ть, досажда́ть.

Żegadło, -a, *ср.* жега́ло, жегло́, ору́діе для прожига́нія дыръ на де́ревѣ; || *Мед.* фонтане́ль, *см.* Apertura; || прижига́тельный инструме́нтъ, прижига́льникъ.

Żegar, -a, -u, *м.* часы́. Żegar słoneczny, со́лнечные часы́. Żegar wieżowy, ба́шенные часы́. Żegar stołowy, столо́вые часы́. Żegar kuchenny, ве́ртель.

Żegareczek, -czka, *м.* ма́ленькіе часы́.

Żegarek, -rka, *м.* часы́, карма́нные часы́.

Żegarkowy, часово́й, принадлежа́щій къ сдѣ́ланнымъ искýственно часа́мъ.

Żegarmistrz, -a, *м.* часовщи́къ, часово́й ма́стеръ.

Żegarmistrzowa, -éj, *ж.* часовщи́ца, жена́ часовщика́.

Żegarmistrzowski, часовщи́чій, часовщико́въ.

Żegarmistrzowstwo, -a, *ср.* часово́е мастерство́.

Żegarmistrzyk, -a, *м.* учени́къ часова́го ма́стера.

Żegarowy, *см.* Żegarkowy.

Żegawka, -i, *ж. Бот.* крапи́ва.

Żeglarski, морехо́дный, мореплава́тельный. Gwiazda żeglarska, поля́рная звѣзда́.

Żeglarstwo, -a, *ср.* мореплава́ніе, мореха́дство; || навига́ція.

Żeglarczyk, -a, *м. Ест. Ист.* бо́тикъ, кора́бликъ (*мо́ллюскъ*).

Żeglarz, -a, *м.* мореплава́тель, морехо́децъ, моря́къ.

Żeglować, пла́вать (*по мора́мъ или по рѣка́мъ*); || пра́вить су́дномъ.

Żeglówka, -i, *ж. см.* Żegluga.

Żegluga, -i, *ж.* мореплава́ніе, мореха́дство; || навига́ція.

Żegnać, *см.* Żegniać.

Żegnać, благословля́ть; || крести́ть, осѣня́ть кого́-либо кре́стнымъ зна́меніемъ; || прощáться, разстава́ться съ кѣмъ; || Żegnam cię, прощáй, прости́; || * Żegnać kogo kijem, дубáсить, бить кого дуби́ною, па́лкою; || * Świat żegnać nogami, висѣ́ть на ви́силицѣ; || Żegnać się, крести́ться, осѣня́ть себя́ зна́меніемъ креста́, знамена́ться крестóмъ; || прощáться, разстава́ться съ кѣмъ.

Żegnanie, -nia, *ср.* благослове́ніе, знамена́ніе кого́ крестóмъ; || Żegnanie się

знаменáніе себя́ крестóмъ; || прощáніе разставáніе съ кѣмъ.

Zejmować, *см.* Zjąć.

Zejrzeć, взглянýть, усмотрѣть; || **Zejrzeć się**, огля́дываться, осма́триваться.

Zejść, Zejść się, *см.* Schodzić.

Zejście, -ścia, *ср.* сошéствіе, нисхождéніе, спускъ, сходъ; || конча́на, смерть. **Akt zejścia**, актъ о смéрти; || **Zejście się**, схóдка, собра́ніе, встрѣча.

Zekrwawić, окровáвить.

Żelastwo, -a, *ср. см.* Żelaztwo.

Żelazko, -a, *ср.* прижига́льникъ, прижига́тельный инструмéнтъ; || припека́льные щипцы́; || **Żelazko do prasowania**, утю́гъ.

Żelaźnica, -y, *ж. Бот.* **лескýтный** чертополóхъ (*растéніе*).

Żelaźnik, -a, *м. см.* Żeleźnik.

Żelazny, желѣзный. **Żelazna koléj**, желѣзная дорóга. **Żelazna huta**, желѣзный завóдъ. **Żelazny list**, опáсная грáмота, *см.* **Glejt**; || * **Jakby o żelaznym wilku bajał, ýто** для негó тарабáрская грáмота, **ýто** не при нёмъ пи́сано, слúшкомъ для негó высокó, непонáтно.

Żelazo, -a, *ср.* желѣзо. **Żelazo lite, lane**, чугýнъ. **Żelazo kute**, ковáльное желѣзо. **Żelazo w sztabach**, полосно́е, полосовáтое желѣзо. **Żelazo walcowane**, плющúльное желѣзо. **Żelazo gorącokruche, rozprach**, краснолóмное желѣзо. **Żelazo zimnokruche**, холоднолóмное желѣзо. **Żelazo rozszwejcowane**, свáрочное желѣзо. **Żelazo dwa razy szwejcowane**, двусвáрочное желѣзо. **Żelazo płaskie sztabowe**, шúнное полóсное желѣзо. **Żelazo kwadratowe**, четырехгрáнное желѣзо. **Żelazo modelowe**, опредѣлéнныхъ размѣровъ желѣзо. **Żelazo przecinane**, рѣзно́е желѣзо. **Żelazo fryzowe cajnarskie**, брусково́е желѣзо. **Żelazo do łapania szkodliwych zwierząt**, капка́нъ. **Żelaza**, *мн.* цѣпи, окóвы.

Żelazowaty, желѣзистый.

Żelaztwo, -a, *ср.* желѣзные товáры и желѣзные вéщи вообщé; || ломъ, стáрое желѣзо.

Żeleźce, -a, *ср.* желѣзко, копьецó у стрѣлы.

Żeleźniak, -a, *м.* чугýнный *или* желѣзный котёлъ, *см.* Żeleźnik.

Żeleźnica, -y, *ж.* торгóвка желѣзными издѣліями.

Żeleźnictwo, -a, *ср.* желѣзный завóдъ; || желѣзный рядъ, желѣзная лáвка; || мéлкія желѣзныя издѣлія.

Żeleźnik, Żelaźnik, -a, *м.* торговéцъ желѣзными издѣліями; || чугýнный *или* желѣзный котёлъ; || *Минер.* железнáкъ (*камень*).

Żełgać, Łgać, солгáть, лгать.

Żełknąć, проглотúть.

Żelża, -y, *ж.* обúда, поношéніе, безчéстіе, посрамлéніе.

Żelżenie, -nia, *см.* Żelża.

Żelżony, облегчённый; || обúженный, обезчещённый, посрамлённый.

Żelżyć, облегчúть; || **Żelżyć, Łżyć**, обúдѣть, обезчéстить, осрамúть.

Żelżywie, Żelżywo, оскорби́тельно, безчéстно, позóрно, обúдно.

Żelżywość, ści, *ж.* безчéстіе, позóръ, поруга́ніе, посрамлéніе, руга́тельство, брань.

Żelżywy, позóрный, посты́дный, оскорби́тельный, руга́тельный, бра́нный.

Żemdlenie, -nia, *ср.* óбморокъ, безпáмятство, ослаблéніе.

Żemdlewać, Żemdleć, обмира́ть, обмерéть, пáдать, упáсть въ óбморокъ, ослабѣва́ть, ослáбнуть, изнемога́ть, изнемóчь.

Żemdlić, причини́ть óбморокъ, ослáбить, обезсúлить.

Żemdlony, Żemdlały, упáвшій въ óбморокъ, ослабѣвшій.

Żemknąć, *см.* Zmykać.

Żemknienie, -nia, *ср.* бѣ́гство, побѣгъ, исчезновéніе; || удалéніе.

Żemleć, *см.* Zmielać.

Żemrzeć, умерéть.

Żemścić się, отомстúть, *см.* **Mścić**.

Żemsta, мщéніе.

Żemszczenie się, -nia się, *ср.* отомщéніе.

Żemszczony, отомщённый.

Żeń, сокращ. **Z niego**, изъ негó.

Żeniaczka, -i, *ж.* женúтьба.

Żeńcica, Żencyca, Żentyca, -y, *ж.* овéчья сыворотка.

Żendrówka, Żędrówka, -i, *ж.* желѣзнáкъ (*кáмень*).

Żenić, женúть; || **Żenić się**, женúться.

Żeniec, -ńca, *м. Стар.* жнецъ.

Żeniszek, -szka, *м. Бот.* благовóнный деветúльникъ, калýферъ, печёночный бальзáмъ, деревáй, тысячелúстъ.

Żenować, стѣсня́ть, затрудня́ть, безпокóить; || **Żenować się**, стѣсня́ться, затрудня́ться.

Żeński, жéнскій.

Żeńskość, -ści, *ж.* **жéнственность**, свóйство жéнщины.

Żepchnąć, *см.* **Spychać**.

Żeprzeć, *см.* Spierać.

Żepsować, Żepsuć, испóртить (*дорóгу*); || развратúть (*нрáвы*); || разстрóить (*желýдокъ*); || **Żepsuć się**, испóртиться; || разстрóиться; || развратúться.

Żepsucie, -cia, *ср.* пóрча, испóрченность; || развратъ, развращéніе, развращённость, растлѣніе.

Żepsutość, -ści, *ж. см.* **Żepsucie**.

Żepsuty, испóрченный; || развратный, развращённый, растлѣнный.

Żer, -u, *м.* кормъ, пúща.

Żerdka, -i, *м. Умен.* жёрдочка.

Żerdź, -dzi, *ж.* жердь.

Żeremię, -mienia, *ср. Стар.* **бобрóвое** гнѣздó.

Żerność, -ści, *ж.* жи́рность, изли́шняя ту́чность; || сы́тность, изоби́лие ко́рма.

Żerny, жи́рный, ту́чный; || **изоби́лующій** ко́рмомъ, ко́рмный.

Żero, -a, *ср. Арив.* нуль.

Żerować, пастись, корми́ться, ѣсть.

Żerowisko, Żyrowisko, -a, *ср.* па́ства, па́стбище, па́жить; || мѣсто пребыва́нія ди́кихъ птицъ.

Żerunek, -nku, *м.* **кормъ, пи́ща;** || прикормъ.

Żerwać, Żerwać się, *см.* **Zrywać, Zrywać się.**

Żerwan, со́рванъ, отóрванъ.

Żerwanie, -nia, *ср.* разры́въ, перерывъ, уничтоженіе, расторженіе. **Żerwanie umowy,** уничтоженіе усло́вія, контра́кта.

Żerznąć, *см.* Zrzynać.

Żeschły, изсо́хшій, сухо́й.

Żeschnąć, изсо́хнуть, засо́хнуть.

Żeskakiwać, eskoczyć, соска́кивать, соскочи́ть, спры́гивать, спрыгну́ть. **Żeskoczyć z konia,** соскочить съ ло́шади.

Żesłać, *см.* Ssyłać, Zsyłać.

Żesłanie, -nia, *ср.* низпосла́ніе, низпосыла́ніе. **Żesłanie Ducha Św.,** сошéствіе Св. Ду́ха.

Żesłany, низпо́сланный, по́сланный.

Żesromocić, осрами́ть, опозо́рить, обезче́стить, обезсла́вить.

Żesromocony, посрамлённый, опозо́ренный, обезче́щенный, обезсла́вленный.

Żestarzeć się, состáрѣться, *см.* **Starzeć się.**

Żeszłoroczny, прошлого́дній.

Żeszłość, -ści, *ж.* прекло́нный вѣкъ, ослабле́ніе (*тѣла, ума́*), безси́лие, нéмощность, ста́рость, вéтхость, дря́хлость, хи́лость.

Żeszły, прекло́нный, безси́льный, нéмощный, ста́рческій, вéтхій, дря́хлый, хи́лый; || проше́дшій, про́шлый.

Żesznurować, зашнурова́ть, прошнурова́ть, *см.* **Sznurować.**

Żeszpecić, изуро́довать, обезобрáзить, *см.* **Szpecić.**

Żeszyt, -u, *м.* тетрáдь; || вы́пускъ. **Dzieło to wychodzi żeszytami,** э́та кни́га выхо́дитъ отдѣльными вы́пусками.

Żetkać, натыкать, насова́ть; || спáчкать, свахля́ть; || *Стар.* соткáть. || **Żetkać się,** *см.* **Żetknąć się.**

Żetknąć, столкну́ть, натолкну́ть, *см.* **Stykać;** || **Żetknąć się,** столкну́ться, соприкосну́ться; || встрѣ́титься; || сразúться.

Żetknięcie, -cia, Żetknięcie się, -cia się, *ср.* столкновéніе, соприкосновéніе, встрѣ́ча.

Żetleć, истлѣть.

Żetrzeć, *см.* **Ścierać.**

Żęty, сжáтый, срѣзанный, снятый съ корня́ (*о хлѣбѣ*).

Żewlec, сорвáть, стащúть, содрáть, снять, *см.* **Zwlekać.**

Żewnątrz, внѣ, снару́жи.

Żewnętrznie, нару́жно, по нару́жности, извнѣ́.

Żewnętrzność, -ści, *ж.* **внѣ́шность,** нару́жность, пове́рхность.

Żewnętrzny, нару́жный, внѣ́шній.

Żewrzeć, *см.* Zwierać.

Żewsząd, отвсю́ду, со всѣ́хъ сторонъ.

Żewszystkiém, сполна́, вполнѣ́, соверше́нно, всецѣ́ло.

Żez, Żyz, Żés, Żys, -u, *м.* шесть то́чекъ на игра́льной ко́сти, шестёрка; || Żés, Żézek, -zku, косо́й, косогла́зый. **Żezem patrzeć,** коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żéza, Żęza, Żyza, *ж. Морс.* лья́ло, самая ни́жняя часть въ кораблѣ́, ку́брикъ, орло́пъ.

Żezek, *см.* **Żéz.**

Żeznający, свидѣ́тельствующій, свидѣ́тель; || предъявúтель.

Żeznanie, -nia, *ср.* призна́ніе, созна́ніе; || показа́ніе, свидѣ́тельство.

Żeznawać, Żeznać, сознава́ться, созна́ться, признава́ться, призна́ться; || свидѣ́тельствовать, засвидѣ́тельствовать, дѣ́лать показа́нія.

Żézować, коси́ть глаза́ми, коси́ться, быть косы́мъ.

Żézooki, Żézowaty, косо́й, косогла́зый, раско́сый.

Żezowatość, -ści, *ж.* ко́сость, раско́сость, косогла́зіе.

Żezrzeć, сожрáть.

Żeźwać, *см.* **Zźuwać.**

Żezwalać, Żezwolić, соизволя́ть, соизво́лить, соглаша́ться, согласúться.

Żezwolenie, -nia, *ср.* соизволéніе, согла́сіе.

Żezwolony, дозво́ленный, позво́ленный, разрѣшённый.

Żfałszować, *см.* **Fałszować.**

Żfałszowanie, -nia, *ср.* **поддѣ́лка.**

Żfolgować, *см.* **Folgować.**

Żfukać, *см.* **Fukać.**

Żgać, *см.* **Zegać.**

Żgadać się (z kim), обмѣня́ться слова́ми, завести́ рѣ́чь, разгово́ръ о чёмъ-либо, договори́ться, косну́ться чего́-либо въ разгово́рѣ.

Żgadywać, Żgadnąć, уга́дывать, угада́ть, отга́дывать, отгада́ть.

Żgadnienie, -nia, *ср.* уга́дка, разга́дка.

Żgadywacz, -a, *м.* уга́дчикъ.

Żgadywaczka, -i, *ж.* уга́дчица; || **гада́льщица.**

Żgadywanie, -nia, *ср.* **уга́дываніе, разга́дываніе.**

Żgadzać, Żgodzić, соглаша́ть, согласúть, примиря́ть, примири́ть, помири́ть. **Żgadzać co z czém,** соглаша́ть, слича́ть, сра́внивать (*одно́ съ другимъ*). || **Żgadzać się, Żgodzić się,** соглаша́ться, согласúться, примиря́ться, примири́ться, помири́ться; || уговáриваться, уговори́ться,

усло́вливаться, усло́виться; || **согласова́ться, схо́дствовать**; || **Zgodzić się do czego, пригоди́ться** (*на что́*), **сде́латься го́дным** *или* **поле́зным**ъ.

Zgaga, -i, *ж.* изга́га, изжо́га.

Zgałganieć, сде́латься бездѣ́льным**ъ, прощелы́гою, распу́тным**ъ, **развра́тным**ъ.

Zganiać, Zgonić, Zegnać, Zżonąć, сгоня́ть, согна́ть, загоня́ть, загна́ть; || * **Zganiać plamy, выводи́ть пя́тна**; || **Zganiać co na kogo, сва́ливать, слага́ть свою́ вину́ на кого́-либо, всклёпывать, всклепа́ть, ло́жно доноси́ть**; || **Zganiać złoto ze srebra, отдѣля́ть зо́лото отъ серебра́.** || **Zgonić się, изнури́ться** гоньбо́ю.

Zganianie, Zgonienie, -nia, *ср.* **согна́ние, сгонъ**; || **хула́, порица́ние, осужде́ние**; || **вы́говоръ, упрёкъ.**

Zganić, *см.* **Ganić.**

Zganiony, осуждённый, опоро́ченный, охуждённый; || **забракова́нный, при́знанный неимѣющимъ надлежа́щей доброты́.**

Zgapieć, *см.* **Gapieć.**

Zgarbić, *см.* **Garbić.**

Zgarbiony, сго́рбившійся, сго́рбленный, суту́лый, суту́ловатый.

Zgarniać, Zgartać, Zgarnąć, Zgarnywać, Zgartywać, сгреба́ть, сгресть, собира́ть, собра́ть въ ку́чу, подбира́ть, подобра́ть.

Zgasić, *см.* **Gasić.**

Zgasiewka, -i, *ж. Бот.* **орля́къ, водяно́й па́пароть.**

Zgasnąć, пога́снуть, поту́хнуть; || * **уничто́жить, пресѣчь, прекрати́ть**; || * **помрачи́ть, затми́ть.**

Zgaśnięcie, Zgaśnienie, Zgaszenie, -nia, *ср.* **гаше́ние, погаше́ние, потуха́ние**; || **пресѣче́ние, прекраще́ние**; || **помраче́ние.**

Zgaśnienie, -nia, *ср.* **погаше́ние, потуше́ние.**

Zgatunkować, разсортирова́ть.

Zgęścić, *см.* **Zgęszczać.**

Zgęsły, *см.* **Zgęszczony.**

Zgęstnienie, Zgęszczenie, -nia, *ср.* **сгуще́ние.**

Zgęszczać, Zgęścić, Zgęstwiać, Zgęstwić, сгуща́ть, сгусти́ть. || **Zgęszczać się, сгуща́ться.**

Zgęszczony, сгущённый.

Zgiąć, Zgiąć się, *см.* **Zginać.**

Zgięcie, -cia, *ср.* **сгибъ.**

Zgiełk, -u, *м.* **сумя́тица, шумъ, суматоха, трево́га, содо́мъ, смяте́ние.**

Zgiełkliwość, -ści, *ж.* **шумли́вость, бурли́вость, крикли́вость, суматошливость.**

Zgięty, согнутый, согбённый.

Zginać, Zgiąć, сгиба́ть, согну́ть, нагиба́ть, нагну́ть; || **наклоня́ть, наклони́ть, преклоня́ть, преклони́ть. Zginać kolana przed kim, сгиба́ть, преклоня́ть колѣна.** || **Zginać się, Zgiąć się, сгиба́ться, согну́ться, нагиба́ться, нагну́ться**: || **наклоня́ться, наклони́ться, преклоня́ться, преклони́ться**; || **скрю́чиваться, скрю́читься, сго́рбливаться, сго́рбиться** (*отъ ста́рости*).

Zginąć, *см.* **Ginąć.**

Zginanie, -nia, *ср.* **сгиба́ние, согбе́ние, наклоне́ние.**

Zginiony, поги́бшій, пропа́дшій, поко́рянный, утра́ченный.

Zgładzić, *см.* **Gładzić.**

Zgłaszać, Zgłosić, оглаша́ть, огласи́ть, объявля́ть, объяви́ть во всеуслы́шаніе. || **Zgłaszać się, Zgłosić się, обраща́ться, обрати́ться, относи́ться, отнести́сь, адресова́ться** (*къ кому́*); || **Zgłaszać się o co, трѣбовать вы́дачи, трѣбовать назадъ** (*чего́*); || **ссыла́ться, сосла́ться** (*на кого́*); || **обраща́ться** (*къ кому́ за чѣмъ-либо*).

Zgłębiać, Zgłębić, вника́ть, вни́кнуть (*во что́*), **изсл'ѣдовать** (*что*), **углуби́ться** (*во что́*).

Zglisko, Zgliszcze, Zgliszczko, -a, *ср.* **пепели́ще**; || **пожа́рище, погоре́лое мѣсто.**

Zgłodniałość, -ści, *ж.* **голоду́ха, си́льное чу́вствованіе го́лода.**

Zgłodniały, проголода́вшійся, измо́рённый го́лодомъ.

Zgłosić się, *см.* **Zgłaszać.**

Zgłoska, -i, *ж. Грам.* **слогъ, складъ.**

Zgłoskować, говори́ть, чита́ть по слога́мъ, скла́дывать бу́квы, *см.* **Syllabizować.**

Zgłoskowanie, -nia, *ср.* **скла́дываніе буквъ.**

Zgłoskowy, *Грам.* **состоя́щій изъ слого́въ, силлаби́ческій.**

Zgłupieć, оглупѣ́ть, обезу́мѣть.

Zgłuszyć, *см.* **Zagłuszyć.**

Zgmatwać, *см.* **Gmatwać.**

Zgnębić, *см.* **Gnębić.**

Zgniatać, *см.* **Gnieść.**

Zgnić, сгнить.

Zgniecenie, -nia, *ср.* **сда́вливаніе, сжима́ніе, сжа́тіе.**

Zgniłek, -łka, *м.* **лѣни́вецъ, лѣнтя́й, лежебо́къ.**

Zgnilizna, -y, *ж.* **гни́лость, гниль.**

Zgniłka, -i, *ж.* **мяку́шка, сма́кшая, сопрѣ́вшая гру́ша.**

Zgniłość, -ści, *ж. см.* **Zgnilizna.**

Zgniły, сгни́вшій, гнило́й.

Zgnoić, *см.* **Gnoić.**

Zgnuśnieć, *см.* **Gnuśnieć.**

Zgoda, -y, *ж.* **согла́сіе, единоду́шіе**; || **соглашеніе, примире́ніе**; || *Грам.* **согласова́ніе** (*словъ*); || **Zgoda po sporze, po sprzeczce, примире́ніе, мирова́я**; || **Zgoda na co, соизволе́ніе. Zgoda! nie kłóćcie się! помири́тесь! не спо́рьте! Zgoda na to, согла́шаюсь съ э́тимъ, я согла́сенъ на э́то.**

Zgodnie, согла́сно, дру́жно. Zgodnie z ogółem praw cywilnych, согла́сно съ духомъ граждански́хъ зако́новъ

Zgodno, схо́дно, сообра́зно, соотвѣ́тственно, вѣрно.

Zgodność, -ści, *ж.* согла́сіе, соразмѣ́рность, стро́йность, соотноше́ніе, соотвѣ́тствіе; || схо́дство, вѣ́рность. **Za zgodność z oryginałem świadczy N. N.,** за вѣ́рность съ по́длинникомъ свидѣ́тельствуетъ **N. N.,** *или* съ по́длиннымъ вѣ́рно **N. N.**

Zgodny, согла́сный, схо́дный, соотвѣ́тственный; || ти́хій, миролюби́вый; || го́дный, прили́чный, спосо́бный; || *Мат.* паралле́льный.

Zgodzić, *см.* **Zgadzać.**

Zgodzony, соглашённый, примирённый; || договоре́нный, на́нятый, вы́говоренный. **Zgodzony na czas, na termin,** уро́чный.

Zgoić, *см.* **Goić.**

Zgojenie, -nia, *ср.* **заживле́ніе, залѣ́чиваніе.**

Zgoła, совершённо, совсѣ́мъ, вовсѣ, вполнѣ́, всѣ́цѣло; || говоря́ вообще́, одни́мъ сло́вомъ, коротко́ сказа́ть.

Zgolić, *см.* **Golić.**

Zgon, -u, *м.* конча́на, смерть.

Zgonić, *см.* **Zganiać.**

Zgonienie, *см.* **Zganianie.**

Zgoniny, nin, *мн. Бот.* мяки́на, плева́, плѣ́велы.

Zgorszenie, -nia, *ср.* собла́знъ, искуше́ніе; || неприли́чный посту́покъ.

Zgorszliwy, соблазни́тельный.

Zgorszyć, Zgorszyć się, *см.* **Gorszyć.**

Zgorszyciel, -a, *м.* соблазни́тель, искуси́тель.

Zgorszycielka, -i, *ж.* соблазни́тельница, искуси́тельница.

Zgorzeć, *см.* **Gorzeć.**

Zgorzelica, -y, *Минер.* ртутная руда́ горю́чая, у́гольный ши́феръ.

Zgorzelina, Zgorzelizna, -y, *ж.* гарь, за́пахъ отъ горѣ́лаго веществ.

Zgorzelisko, *см.* **Zglisko, Zgliszcze.**

Zgorzenie, -nia, *ср.* сгорѣ́ніе, сожже́ніе.

Zgotować, *см.* **Gotować.**

Zgrabić, *см.* **Grabić.**

Zgrabieć, *см.* **Grabieć.**

Zgrabki, bek, -bków, *мн.* сгрѣ́бки.

Zgrabność, -ści, *ж.* ло́вкость, лёгкость, прово́рство, оборо́тливость, ги́бкость, расторо́пность; || стро́йность, благообра́зіе.

Zgrabny, ло́вкій, прово́рный, оборо́тливый, ги́бкій, расторо́пный; || стройный, благообра́зный.

Zgrać, Zgrać się, *см.* **Zgrywać, Zgrywać się.**

Zgraja, -ji, *ж.* толпа́, ско́пище, сбродъ, сво́лочь; || * *Охот.* ста́я (*гончихъ собакъ*).

Zgramolić, *см.* **Gramolić.**

Zgromadzać, Zgromadzić, собира́ть собра́ть, совокупля́ть, совокупи́ть; || соединя́ть, соедини́ть; || пріобрѣта́ть, пріобрѣ́сть, снискивать, снискать, стяжа́ть. || **Zgromadzać się, Zgromadzić się,** собира́ться, собра́ться; || съѣзжа́ться, съѣ́хаться.

Zgromadzenie, -nia, *ср.* собра́ніе, съѣздъ; || соедине́ніе; || сонмъ, со́нмище; || *Воен.* сборъ; || стече́ніе (*многихъ лицъ*). **Zgromadzenie sędziów pokoju,** съѣздъ мировы́хъ суде́й. **Zgromadzenie księży,** мона́шескій о́рденъ. **Zgromadzenie rzemieślnicze,** ремѣ́сленный цехъ.

Zgromadzony, со́бранный, собра́вшійся.

Zgromić, *см.* **Gromić.**

Zgroza, -y, *ж.* у́жасъ, страхъ, тре́петъ; || отвраще́ніе, омерзѣ́ніе.

Zgrubiały, огрубѣ́лый; || растолстѣ́вшій; || опу́хшій; || *Грам.* увеличи́тельный. **Wyrazy zgrubiałe,** слова́ увеличи́тельныя.

Zgrubieć, потолстѣ́ть, растолстѣ́ть.

Zgruntować, измѣ́рить глубину́, доста́ть до дна́; || * разсмотрѣ́ть основа́тельно, вни́кнуть во что́-либо, изслѣ́довать.

Zgrywać, Zgrać, обы́грывать, обыгра́ть. || **Zgrywać się, Zgrać się,** прои́грываться, проигра́ться.

Zgryzać, Zgryźć, Zgryznąć, огрыза́ть, огры́зть, обгрыза́ть, обгры́зть. обку́сывать, обкуси́ть. обгла́дывать, обглода́ть; || разгрыза́ть, разгры́зть. раскусывать, раскуси́ть; || * огорча́ть, огорчи́ть, опеча́ливать, опеча́лить; || * **Zgryźć co,** проглоти́ть пилю́лю, испыта́ть непрія́тность. || **Zgryźć się,** огорчи́ться, опеча́литься. бли́зко приня́ть къ се́рдцу. **Zgryźć orzech,** разгры́зть, раскуси́ть оре́хъ. **Mocno go to zgryzło, że** о́чень огорчи́ло его́.

Zgryźliwość, -ści, *ж.* раздражи́тельность, скло́нность къ огорче́нію. душе́вная трево́га, душе́вное безпоко́йство.

Zgryźliwy, раздражи́тельный, скло́нный къ огорче́нію, всѣ́ бли́зко принима́ющій къ се́рдцу.

Zgryzota, -y, *ж.* огорче́ніе, прискорбіе, печа́ль, скорбь. **Zgryzoty sumienia,** угрызе́нія, терза́нія со́вѣсти.

Zgrzać, *см.* **Grzać.**

Zgrzany, разгорячённый, согре́тый; || вспотѣ́вшій.

Zgrzebiany, *см.* **Zgrzebny.**

Zgrzebie, -ia, *ср.* на́кля. очёски, охло́пье. изгрѣбье, вы́чески, ко́нопать.

Zgrzebło, -a, *ср.* скребни́ца.

Zgrzebny, Zgrzebiany, дерю́жный. **Zgrzebne płótno,** дерю́га.

Zgrzeszyć, *см.* **Grzeszyć.**

Zgrzybiałość, -ści, *ж.* дря́хлость, глубо́кая ста́рость.

Zgrzybieć, *см.* **Grzybieć.**

Zgrzyt, -u, *м.* скрежета́ніе, скре́жетъ (*зубовъ*).

Zgrzytać, Zgrzytnąć, скрежета́ть, заскрежета́ть (*зубами*).

Zgrzytanie, -nia, *ср. см.* **Zgrzyt.**

Zguba, **-y**, *ж.* поте́ря, утра́та, тра́та, уро́нъ; || ги́бель, поги́бель, па́губа.

Zgubić, *см.* Gubić.

Zgubiony, поте́рянный, утра́ченный; || поги́бшій, разорённый.

Zgubność, **-ści**, *ж.* па́губность, ги́бельность.

Zgubny, па́губный, ги́бельный, бѣ́дственный, вре́дный. * Na zgubne imię, на вѣ́рную поги́бель, на вѣ́чное разоре́ніе.

Zgwałcenie, **-nia**, *ср.* изнаси́лованіе; || наруше́ніе (*зако́на*).

Zgwałcić, *см.* Gwałcić.

Zgwałciciel, **-a**, *м.* наруши́тель, наси́льникъ, *см.* Gwałciciel.

Zgwałcicielka, **-i**, *ж.* наруши́тельница.

Zhańbić, *см.* Hańbić.

Zhardzieć, *см.* Hardzieć.

Zheblować, *см* Heblować.

Zhojnieć, разщѣ́дриться.

Zhołdować, *см.* Hołdować.

Zhukać, ошеломи́ть, приве́стъ въ тупи́къ, **разбрани́ть**, распуши́ть, накрича́ть.

Ziać (*Стар.* **Ziająć**), **Zionąć**, **зѣва́ть**, **зѣвну́ть**.

Zjać. **Zejmować**, **сжа́ть**, сжима́ть, сбить, сбива́ть, сколоти́ть, скола́чивать; || собра́ть, собира́ть; || соедини́ть, соединя́ть; || охвати́ть, охва́тывать, окружи́ть, окружа́ть; || поймать, схвати́ть, схва́тывать; || проники́уть, проника́ть, проница́ть; || снять, снима́ть; || овладѣ́ть, овладѣва́ть. **Zejmować deski gwoździmi**, скола́чивать до́ски гвозди́ми. **Noc nas ćmami zjęła**, ночь окружи́ла насъ мра́комъ. **Zejmuje mię żal**, печа́ль овладѣва́етъ мною. **Zjął pierścień z ręki**, снялъ пе́рстень съ руки́.

Zjadać, **Zjeść**, съѣда́ть, съѣсть, проѣда́ть, проѣсть. **Zjeść jabłko**, съѣсть я́блоко. **Rdza zjada żelazo**, ржа́вчина проѣда́етъ желѣзо.

Zjadki, **-ów**, *мн.* объѣ́дки.

Zjadliwie, ядови́то, язви́тельно, зло́бно.

Zjadliwość, **Zjadłość**, **-ści**, *ж.* ядови́тость, язви́тельность, зло́ба, злость.

Zjadliwy, **Zjadły**, ядови́тый, язви́тельный, зло́бный.

Ziarko, **Ziarnko**, **Ziarenko**, **Ziarneczko**, **-a**, *ср. Умен.* зёрнышко, крупи́нка; || * кро́шка, кро́шечка, *см.* Ziarno.

Ziarnina, **-y**, *ж.* крупи́чатый мёдъ.

Ziarnisty, **Ziarniasty**, зерни́стый.

Ziarnko, *см.* Ziarko.

Ziarnkowaty, **зернова́тый**, **зерноподо́бный**.

Ziarnkowy, *Бот.* **зерновидный**.

Ziarno, **-a**, *ср.* зерно́; || **Ziarno piaskowe**, **ро́асыпь**; || гранъ (*вѣсъ*).

Zjarnojad, **-a**, *м.* дубоно́съ, щуръ (*пти́ца*).

Ziarnować, **Ziarnić**, зерни́ть, дроби́ть.

Ziarnowy, **зерново́й**.

Zjątrzyć się, *см.* Jątrzyć się.

Zjawiać, **Zjawić**, **заявля́ть**, **заяви́ть**, **изъявля́ть**, **изъяви́ть**. || **Zjawiać się**, **Zjawić się**, появля́ться, появи́ться, пока́зываться, показа́ться, ока́зываться, оказа́ться, обнару́живаться, обнару́житься, открыва́ться, откры́ться.

Zjawienie, **-nia**, *ср.* явле́ніе, **появле́ніе**. **Zjawienie Pańskie**, Богоявле́ніе, пра́здникъ въ воспомина́ніе крще́нія Іису́са Христа́, Крще́ніе.

Zjawiennik, **-a**, *м.* духови́децъ; || мечта́тель.

Zjawisko, **-a**, *ср.* явле́ніе, виде́ніе, привиде́ніе, при́зракъ, тѣнь; || феноме́нъ; || возду́шное явле́ніе, зна́меніе, метеоръ.

Zjazd, **-u**, *м.* съѣздъ.

Zięba, **-y**, *ж.* зя́бликъ (*пти́ца*). **Zięba górna**, вьюро́къ. **Zięba zielona**, **жога́рка**, дубоно́ска.

Ziębiączka, **-i**, *ж.* **озно́бъ**.

Ziębić, зноби́ть.

Ziębnąć, зя́бнуть.

Zięć, **-cia**, *м.* зять.

Zięcin, **Zięciowy**, зя́тинъ, зя́тній.

Zjechać, *см.* Zjeżdżać.

Zjednać kogo z kim, примири́ть, помири́ть; || **Zjednać sobie kogo**, привле́чь, преклони́ть кого́ на свою́ сто́рону; || пріобрѣсть, снискать; || соедини́ть, совокупи́ть. **Zjednać pokój**, заключи́ть миръ. **Zjednać sobie u kogo zaufanie**, снискать себѣ́ чью-либо довѣренность.

Zjednoczenie, **-nia**, *ср.* соедине́ніе, совокупле́ніе, сою́зъ; || сочета́ніе; || това́рищество.

Zjednoczyć, *см.* Jednoczyć.

Ziele, **-a**, *ср.* (*Стар.* **Zioło**), трава́, бы́лье, злакъ, зѣлье. **Zioła**, *мн.* лѣка́рственныя тра́вы; || **Ziele jaskółcze**, чистоте́лъ, желтомоло́чникъ, ла́стовичная трава́. **Kurze ziele**, завя́зный ко́рень, у́зникъ.

Zieleń, **-i**, *ж.* зе́лень, зелёная трава, мурава́; || зе́лень, видъ зелёной кра́ски; || зелёность.

Zieleniarka, **-i**, *ж.* зеленщи́ца, продающая зе́лень и коре́нья.

Zielenić, зелени́ть, покрыва́ть, окра́шивать зелёною кра́ской, наводи́ть зелёную кра́ску. || **Zielenić się**, **Zielenieć**, зеленѣ́ться, зеленѣ́ть.

Zielenina, **-y**, *ж.* зе́лень, о́вощи.

Zielina, **-y**, **Zielinka**, **-i**, *ж.* тра́вка, бы́лина, были́нка.

Zielisty, травяни́стый, зла́чный.

Zielnictwo, **-a**, *ср.* бота́ника, травовѣ́дѣніе.

Zielniczka, **-i**, *ж.* зеленщи́ца, продающая зе́лень.

Zielnik, **-a**, *м.* **травовѣ́децъ**, бота́никъ, ботани́стъ; || зелёйникъ, тотъ кто лѣчитъ болѣзни тра́вами, *или* нашёптываніемъ на тра́вы и коре́нья; || травни́къ, кни́га содержа́щая описа́ніе травъ, та́к-

же собра́ніе вы́сушенныхъ травъ съ цвѣта́ми, гербарій; || огоро́дъ содержа́щій въ себѣ́ зе́лень.

Zielny, зеленно́й; || зелёйный, травяни́стый. **Najświętsza Panna Zielna**, Успе́ніе Пресвя́той Богоро́дицы (*праздникъ 15 Августа*).

Zielonawość, -ści, *ж.* зеленова́тость.

Zielonawy, зеленова́тый.

Zielonek, -nka, *м.* зелени́чка (*пти́ца*).

Zielonka, -i, *ж.* родъ грибо́.

Zielonkowaty, *см.* **Zielonawy**.

Zielono, зе́лено.

Zieloność, -ści, *ж.* зелёность, зелёный цвѣтъ; || зе́лень, мурава́; || *незрѣлость, неопытность.

Zielony, зелёный. **Zielone Świątki**, Пятидеся́тница, Тро́ицынъ День, Ду́ховъ День.

Zielsko, -a, *ср. Бот.* плевелъ, пшене́цъ (*со́рный злакъ*); || худа́я со́рная трава́.

Ziemia, -mi, *ж.* земля́; || шаръ земно́й; || страна́, государство; || су́ша, противополо́жная водѣ́ или мо́рю; || угодья: лѣса́, па́шни, сѣнокосы; || по́чва, верхній слой земли́; || *Горн.* **Ziemia płonna, pusta**, закла́дка изъ пусто́й поро́ды. **Rzucić co na ziemię**, бро́сить на́ полъ, на зе́млю. **Rzucić o ziemię**, уда́рить о́земь.

Ziemianin, -a, *м.* земно́й человѣ́къ, обита́тель земли́; || земледѣлецъ, земледѣлъ; || зе́мецъ, землевладѣлецъ; || однодво́рецъ; || туземецъ.

Ziemianka, -i, *ж.* обита́тельница земли́, земна́го ша́ра, же́нщина; || деревенская дворя́нка, землевладѣлица; || по́гребъ, ле́дникъ, ледни́къ, я́ма набита́я льдомъ.

Ziemiański, земно́й; || земледѣльческій; || зе́мскій; || помѣщичій, дворя́нскій.

Ziemiaństwo, -a, *ср.* земледѣліе, хлѣбопа́шество, земледѣліе; || зе́мщина, зе́мство; || *Собир.* се́льское дворя́нство, землевладѣльцы.

Ziemica, -y, *ж.* земли́ца, земе́лька.

Ziemiokrąg, -ęgu, *м.* земно́й шаръ.

Ziemiokres, -u, *м.* небоскло́нъ, кругово́ръ, горизо́нтъ.

Ziemiokresny, горизонта́льный, у́ровенный.

Ziemiomiar, -u, *м.* геоме́трія, землемѣ́ріе.

Ziemiomiernictwo, *см.* **Ziemiomiar**.

Ziemiomierniczy, геометри́ческій, землемѣ́рный.

Ziemiomierstwo, -a, *ср. см.* **Ziemiomiar**.

Ziemiopis, -a, *м.* геогра́фъ, землеописа́тель; || **-u**, *Стар.* географи́ческая ка́рта.

Ziemiopismo, Ziemiopistwo, -a, *ср.* геогра́фія, землеописа́ніе.

Ziemiopłaz, -u, *м.* пресмыка́ющееся живо́тное, гадъ, га́дина.

Ziemiopłód, -odu, *м.* произраще́ніе, произведе́ніе земли́.

Ziemiorodny, земноро́дный.

Ziemiowód, -odu, *м.* земново́дное живо́тное.

Ziemiowody, Ziemiowodny, земново́дный.

Ziemniak, -a, *м.* карто́фель.

Ziemnowodny, *см.* **Ziemiowody**.

Ziemny, земно́й, земляно́й; || земли́стый, земляни́стый, землева́тый; || позе́мельный **Ziemne robaki**, земляны́е че́рви. **Wyziewy ziemne**, земны́я испаре́нія. **Żaba ziemna**, жа́ба. **Smak ziemny**, земли́стый вкусъ. **Czynsz ziemny**, позе́мельное, по́дать съ земли́.

Ziemski, зе́мскій; || земно́й. **Sąd ziemski, trybunał ziemski**, зе́мскій судъ. **Żywot ziemski Jezusa Chrystusa**, земна́я жизнь Іису́са Христа́.

Ziemskość, -ści, *ж.* зе́мность, сво́йство земна́го; || зе́мство.

Ziemstwo, -a, *ср.* зе́мство; || зе́мщина сосло́віе зе́мцевъ.

Ziewać, Ziewnąć, зѣва́ть, зѣвну́ть.

Ziewacz, -a, *Общ.* зѣва́ка.

Ziewaczka, -i, *ж.* зѣву́нья.

Ziewnąć, *см.* **Ziewać**.

Zima, -y, *ж.* зима́.

Zimno, -a, *ср.* хо́лодъ, сту́жа.

Zimno, хо́лодно; || *су́хо, съ холо́дностію.

Zimność, -ści, *ж.* холо́дность; || студёность; || *холо́дность, су́хость, равнодушіе, хладнокро́віе.

Zimny, холо́дный; || студёный. ***Zimna krew**, хладнокро́віе.

Zimochówka, -i, *ж.* расте́ніе сохраня́ющееся зимо́ю въ тепли́цѣ.

Zimokwit, -u, *м. Бот.* зимови́къ, безвре́менный цвѣтъ (*расте́ніе*).

Zimoląg, -a, *м.* мерзля́къ, зя́бкій человѣ́къ.

Zimolężny, проводя́щій зи́му во снѣ́.

Zimorodek, -dka, *м.* зимородокъ, алкіо́нъ, ивано́къ, мартыно́къ (*птица*).

Zimotrwały, зимова́лый.

Zimować, зимова́ть; || **Zimować bydło**, корми́ть дома́шній скотъ зимо́ю.

Zimowanie, -nia, *ср.* зимова́ніе, зимо́вка.

Zimowisko, -a, *ср.* зимо́вище, зимовьё.

Zimowit, *см.* **Zimokwit**.

Zimowy, зи́мній. **Zimowe leże**, зи́мнія кварти́ры. **Zimowa droga**, зи́мній путь, зи́мняя доро́га.

Zinaczyć, переина́чить, передѣ́лать, перемѣни́ть, *см.* **Inaczyć**.

Zinąd, съ друго́й стороны́.

Ziobro, -a, *ср.* ребро́, *см.* **Żebro**.

Ziółko, -a, *ср. Умен.* тра́вка, *см.* **Ziele**.

Ziomek, -mka, *м.* сооте́чественникъ, соо́тчичъ, земля́къ.

Ziomka, -i, *ж.* сооте́чественница, земля́чка.

Zionąć, *см.* **Ziać**.

Ziścić, испо́лнить, осуществи́ть, *см* **Iścić**.

Zistoczyć, отожествля́ть, сли́вать въ

одно́, *см.* Istoczyć. || Zistoczyć się, отождествля́ться, дѣлаться то́ждественнымъ, слива́ться въ одно́.

Zjeść, *см.* Jeść.

Zjęty, сби́тый, сколо́ченный. сплочённый; || объя́тый (*страхомъ*), одержи́мый (*страстію*).

Zjeżdżać, Zjechać, съѣзжа́ть, съѣхать. Z góry zjeżdżać, съѣзжа́ть съ горы́. Zjechać z drogi, сбиться съ доро́ги, сдѣлать крюкъ. Zjechać z pola, возврати́ться съ по́ля. Zjechać kogo, нечая́нно напа́сть на кого́. || Zjeżdzić, изъѣздить, объѣздить мно́гія мѣста́; || отъ мно́гой ѣзды́ сдѣлать что́-либо него́днымъ къ употребле́нію. || Zjeżdżać się, Zjechać się, съѣзжа́ться, съѣхаться, собира́ться, собра́ться. || Zjeżdzić się, изъѣздиться, по́ртиться отъ мно́гой ѣзды́.

Zjeżdżanie, -nia, *ср.* съѣздъ.

Zjeżyć, *см.* Jeżyć.

Zjuszyć, окрова́вить, обагри́ть кро́вью, *см.* Juszyć.

Zkąd, отку́да. Zkąd inąd, въ ино́мъ слу́чаѣ, въ другомъ отноше́ніи.

Zlać, *см.* Zlewać.

Zlacinnić, склони́ть къ приня́тію ри́мско-като́лической (лати́нской) вѣры, окатоли́чить, *см.* Łacinić.

Złączenie, -nia, *ср.* соедине́ніе, присоедине́ніе; || Złączenie się, сою́зъ, сочета́ніе, совокупле́ніе.

Złącznie, *см.* Łącznie.

Złączny, соедини́тельный.

Złączyć, соедини́ть, *см.* Łączyć.

Zładować, *см.* Ładować.

Zładowywanie, -nia, *ср.* разгру́зка; || нагру́зка.

Zląd, *см.* Zlegać.

Złagodnieć, смягчи́ться, укроти́ться; || ути́хнуть; || потепле́ть.

Złaja, -i, *ж.* ста́я ла́ющихъ соба́къ.

Złajać, разбрани́ть кого́, дать кому́ нагоня́й, *см.* Łajać.

Złajnik, Złannik, -a, *м.* ублю́докъ (*о соба́кахъ*).

Złamać, *см.* Łamać.

Złamanie, -nia, *ср.* сло́мка, слома́ніе, перело́мъ, перела́мливаніе; || раздробле́ніе; || наруше́ніе. Złamanie kości, перело́мъ, раздробле́ніе ко́сти. Złamanie wiary, наруше́ніе вѣры, вѣролóмство. Na złamanie szyi, стремгла́въ, сломя́ го́лову. Lecieć na złamanie szyi, бѣжа́ть сломя́ го́лову.

Złamany, сло́манный, перело́мленный; || раздроблённый; || нару́шенный. Nie mieć i złamanego szeląga, не имѣть ни гроша́ за душо́ю.

Złamek, -mku, *м.* отло́мокъ.

Złapać, *см.* Łapać.

Zlatać, обѣгать Zlatał całe miasto, обѣгалъ весь го́родъ, *см.* Latać.

Złatać, почини́ть, положи́ть запла́ты, *см.* Łatać.

Zlatywać, Zlecieć, слета́ть, слете́ть; || сва́ливаться, сва́литься, спада́ть, спасть. Zleciał ze schodów, упа́лъ съ лѣстницы. Ptak zleciał z drzewa, пти́ца слетѣла съ де́рева. || Zlatywać się, Zlecieć się, слета́ться, слете́ться; || уста́ть, утоми́ться отъ ско́раго и ча́стаго бѣганья, набѣга́ться.

Złazić, Złeźć, слѣза́ть, слѣзть; || слѣза́ть, сходи́ть, спада́ть, сва́ливаться, *см.* Łazić.

Źle, ху́до, ду́рно, не хорошо́, пло́хо.

Złe, -ego, *ср.* зло, ху́до, бѣда́, бѣдствіе; || вредъ.

Zlecać, Zlecić, поруча́ть, поручи́ть.

Zlecenie, -nia, *ср.* поруче́ніе; || *Ком.* о́рдеръ. Towary sprowadzone na zlecenie, това́ры привози́мые по о́рдеру.

Zlecieć, *см.* Zlatywać.

Zlecony, поручённый, ввѣренный (*кому́*). возло́женный на кого́.

Zleczyć, *см.* Wyleczyć.

Zlegać, Zledz, осѣда́ть, осѣсть, опуска́ться, опусти́ться; || слега́ться, сле́чься; || свёртываться, свернýться. || Zlegać, Zląd, Zlegnąć, слега́ть, слечь, роди́ть, разрѣши́ться отъ бре́мени (*о женщинахъ*).

Zlekczec, облегчи́ться, легча́ть, станови́ться ле́гче, *см.* Lekczeć.

Zlęknąć, испуга́ть. || Zlęknąć się, испуга́ться.

Zlep, -u, *м. Мед.* прилипа́ніе, приращéніе.

Zlepek, -pka, *м.* Zlepka, -i, *ж.* слѣпокъ.

Zlepiać, Zlepić, слѣпля́ть, слѣпи́ть. || Zlepiać się, Zlepić się, слѣпля́ться, слѣпи́ться.

Zlewać, Zlać, слива́ть, слить, облива́ть, облúть; || пла́вить, спла́вить, расплавля́ть, распла́вить, раста́пливать, растопи́ть; || отлива́ть, отли́ть; || *передава́ть, переда́ть, уступа́ть, уступи́ть; || переводи́ть, перевéсть, переноси́ть, перенести. Zlewać kruszce, расплавля́ть мета́ллы. Zlał go do szczętu wodą, онъ о́блилъ его́ всего́ водо́ю. Zlał na niego władzę najwyższą, переда́лъ ему́ верхо́вную власть.

Zlewacz, -a, *м.* плави́льщикъ.

Zlewarnia, -ni, *ж.* плави́льня.

Zlewca, -y, *м. Ком.* уступа́ющій, переда́ющій (*вексель*).

Zlewek, -wku, *м.* скопле́ніе, смѣше́ніе; || слúтокъ, полоса́ (*мета́лла*); || *Ком.* переда́ча, уступка, трáнсфертъ. || Zlewki, -wek, *мн.* оста́тки вина́ или друга́го како́го-либо напи́тка.

Zlewka, -i, *ж. Ком.* переуступка.

Zlewny, пла́вкій, удóбно расплавля́ющійся.

Zleżały, лежа́лый, залежа́лый.

Zleźć, *см.* Złazić.

Zleżeć się, залежа́ться, испо́ртиться отъ до́лгаго лежанія.

Zliczyć, *см.* Liczyć.

Zlikwidować, свести́ счёты.

Zlimitować, ограни́чить.

Zlitować się, сжа́литься.

Zlitowanie, -nia, Zlitowanie się, -nia się, *ср.* сожале́ніе. сострада́ніе.

Zlizywać, Zlizać, Zliznąć, слиза́ть, слизывать, слизну́ть.

Złób, -obu, *м.* **жо́лобъ; || я́сли** (*для кла́жи ко́рма скоті*).

Złobczasty, Złobiasty, Złobkowaty, желобова́тый, желоби́стый.

Złobek, -bka, *м. Умен.* **желобо́къ; || я́сли**цы, *см.* **Złób.**

Złobić, Wyżłobić, желоби́ть, выбира́ть вы́емки, доро́жить.

Złobkowatość, -ści, *ж.* **вы́емка, ложби́нка**, боро́здка, желобо́къ.

Złobowacina, Złobowina, -y, *ж.* **желобови́на**, желоби́на; || впа́дина, пустота́.

Złobowy, Złobny, я́сельный.

Złocenie, -nia, *ср.* золоче́ніе, позоло́та.

Złocić, Pozłocić, золоти́ть, позолотить; || *позлащать.

Złocień, -nia, *м. Бот.* **гулявица, тысячели́стникъ** (*трава*).

Złocik, -a, *м.* золота́я **моне́та.**

Złocisty, золоти́стый.

Złocony, золочёный, золочённый, позоло́ченный.

Złoczyńca, -y, *м.* **престу́пникъ, злоде́й.**

Złoczyńczy, Złoczyński, престу́пный; || уголо́вный; || злоде́йскій.

Złoczynnica, -y, *ж.* престу́пница, злоде́йка.

Złoczynność, -ści, *ж.* **злоде́яніе, злоде́йство, нече́стіе.**

Złoczynny, злоде́йскій; || вра́жескій; || нечести́вый.

Złoczyństwo, -a, *ср.* **злоде́йство, нече́стіе, зло; || *Юрид.*** преступле́ніе, злоде́я**ніе.**

Złód, Złód, -odu, *м.* **Złódź, -odzi,** *ж.* **и́зморозь**, пары́ смёрзшіеся въ во́здухѣ.

Złodowacieć, оледенѣть.

Złodziej, -ja, *м.* **воръ. Kobieta złodziéj,** воро́вка.

Złodziejek, -jka, *м.* **вори́шка, мазу́рикъ, жу́ликъ.**

Złodziejka, -i, *ж.* **воро́вка.**

Złodziejski, воровско́й.

Złodziejsko, Pozłodziejsku, воровски́, **мошенни́чески, плутовски́, бездѣльни́чески.**

Złodziejstwo, -a, *ср.* **воровство́, кра́жа, моше́нничество; || *Собир.*** во́ры, сво́лочь, **него́дный наро́дъ.**

Złomek, *см.* **Złamek.**

Złomignat, -u, *м. Бот.* **золоту́шникъ, зо́лотень, золота́я трава́.**

Złomny, ло́мкій, хру́пкій; || *ненадёжный, нетвёрдый, хи́лый, непро́чный.

Złomówca, -y, *ж.* **злонаы́чникъ, клеветни́къ.**

Złopać, Złopnąć, лока́ть, локну́ть. || *Прост. Русск.* **желыба́ть, пить неумѣ́ренно.**

Złorzeczeństwo, -a, *ср.* **прокля́тіе, проклина́ніе; || злосло́віе, злорѣ́чіе.**

Złorzeczliwie, зло́бно, со зло́стію, злосло́вно, злорѣчи́во.

Złorzeczliwość, -ści, *ж. см.* **Złorzeczeństwo.**

Złorzeczliwy, Złorzeczny, злорѣчи́вый, злосло́вный.

Złorzeczyć, клясть, проклина́ть; || злосло́вить, порица́ть.

Złość, -ści, *ж.* **злость**, зло́ба; || доса́да, гнѣвъ. **Na złość mu to uczynili,** э́то ему́ сдѣ́лали назло́. **Uczynił to ze złości,** онъ э́то сдѣ́лалъ со зло́сти, съ доса́ды.

Złościć, злить, серди́ть, гнѣви́ть, досажда́ть, раздража́ть. || **Złościć się,** зли́ться, серди́ться, гнѣваться, зло́бствовать.

Złośliwość, -ści, *ж.* злость, зло́ба, зло**ра́дство.**

Złośliwy, злой, зло́бный, зло́стный, злонаме́ренный; || кова́рный; || злока́чественный. Gorączka złośliwa, злока́чественная горя́чка.

Złośnica, -y, *ж.* зла́я, сварли́вая же́нщина, фу́рія, вѣдьма, ворчу́нья.

Złośnik, -a, Złośliwiec, -wca, *м.* злой, сварли́вый человѣкъ, ворчу́нъ.

Złośny, злой, зло́бный, зло́стный, серди́тый.

Złotarnia, -ni, *ж.* золота́рня.

Złotarz, -a, *м. см.* **Złotnik.**

Złotawiec, -wca, *м. Зоол.* золото́й жукъ.

Złotawy, золоти́стый.

Złotek, -tka, *м.* золота́я ры́бка.

Złotko, -a, *ср. Умен.* золотцо́, *см.* **Złoto.**

Złotnicki, Złotniczy, золоти́льный; || золота́рный. **Złotniczy kamień,** проби́рный ка́мень. **Klej złotniczy,** бура́, буроки́слая со́да, шинка́ла, хрисоко́лъ.

Złotnictwo, -a, *ср.* золоты́хъ дѣлъ мастерство́.

Złotniczka, -i, *ж.* жена́ золоти́льщика, позоло́тчика, золоты́хъ дѣлъ ма́стера.

Złotnik, -a, *м.* золота́рь; || золоти́льщикъ, позоло́тчикъ, золоты́хъ дѣлъ ма́стеръ; || *Зоол.* свѣтля́къ, Ива́новъ червячо́къ; || Бо́жья коро́вка (*насѣкомое*); || *Бот.* золотни́къ полево́й, золотнико́ва трава́.

Złoto, -a, *ср.* зо́лото. **Złoto dukatowe,** черво́нное зо́лото. **Złoto wsztabach,** слитко́вое зо́лото. **Złoto szczere,** саморо́дное зо́лото. **Płatkowe złoto,** сусаль. сусальное, лоску́тное зо́лото. **Złoto strzelające, pukające, piorunujące,** грему́чее зо́лото. аммиа́ковая о́кись зо́лота. **Złoto obrączkowe,** полновѣсные, необрѣзанные черво́нцы, и́ли друга́я кака́я-либо золота́я моне́та. **Kocie złoto,** ко́шачье зо́лото, жёлтая и́ли золоти́стаго цвѣта слюда́.

Złotobrew, -brwi, *ж.* златобро́вь (*ры́ба*).

Złotogłów, -owu, *м.* парча́. глазе́тъ. || *Бот.* золотоо́къ, златоцвѣтникъ (*растеніе*).

Złotogłówek, -wka, *м.* золото́й жукъ.

Złotogłownik, -a, *м.* парчево́й, глазе́товый фабрика́нтъ.

Złotogłowny, Złotogłowowy, парчево́й, глазе́товый.

Złotokamień, -nia, *м. Минер.* хризоли́тъ.

Złotokléj, -oju, *м.* бура́; || го́рная ве́ксель.

Złotokost, -u, *м. Минер.* аврипигме́нтъ, оперме́нтъ, жёлтый мышья́къ.

Złotokwiat, -u, *м. Бот.* золотоцве́тъ (*расте́ніе*).

Złotolity, изъ зо́лота вы́литый, золото́й; || парчево́й, глазе́товый.

Złotołusk, -u, *м. см.* Złotokost.

Złotook, -a, *м.* цвето́чникъ (*насько́мое*).

Złotopiasek, -sku, *м.* золота́я слюда́.

Złotopiaszczysty, изоби́льный золоты́мъ пескомъ.

Złotopiór, -óra, *м.* родъ трясогу́зки (*пти́ца*).

Złotopłodny, *см.* Złotorodny.

Złotopstrąg- -ąga, *м.* форе́ль, пестру́шка (*ры́ба*).

Złotorodny, златоро́дный.

Złotoryb, -a, *м.* золото́й спаръ (*ры́ба*).

Złotoryty, златотка́нный.

Złotousty, златоу́стый, весьма́ краснорѣчи́вый.

Złotowierzba, -y, *ж.* родъ и́вы (*кустарникъ*).

Złotówka, -i, *ж.* Złoty -ego, *м.* пре́жняя серебряная по́льская моне́та въ 30 по́льскихъ грошей, и́ли въ 15 серебряныхъ ру́сскихъ копѣекъ.

Złotowłos, -a, *м. Бот.* золотоволо́сникъ, золотоголо́вка, волоса́тикъ (*расте́ніе*).

Złoty, золото́й. Złota piana, свинцо́вая слю́дка, глетъ. *Стар.* Złoty rycerz, кавале́ръ о́рдена бѣлаго орла́. *Ариѳ.* Złota reguła, золото́е пра́вило, тройно́е пра́вило; || *Бот.* Złota czupryna, золотоволо́сникъ, золотоголо́вка (*расте́ніе*); || *см* Złotówka. || Czerwony złoty, черво́нецъ.

Złowić, излови́ть, пойма́ть.

Złowienie, -nia, *ср.* пойма́.

Złowrogi, зловѣщій.

Złoże, -a, *ср. Горн.* рудна́я ма́тка.

Złożenie, -nia, *ср.* скла́дываніе, сложе́ніе, соста́въ; || Złożenie drukarskie, набо́ръ; || Złożenie urzędu, сложе́ніе съ себя́ до́лжности; || Złożenie kogo z urzędu, отрѣше́ніе кого́ отъ до́лжности; || Złożenie do aktów, пріобще́ніе къ дѣлу; || Złożenie na kogo winy, слага́ніе на кого́ вины́, припи́сываніе чьей вины́ другому; || Złożenie się na co, скла́дка; || Złożenie się czém, извине́ніе себя́, оправда́ніе.

Złożony, сло́жный, составно́й. Złożony z urzędu, отрѣшённый отъ до́лжности. Złożony chorobą, одержи́мый боле́знью, слѣгшій.

Złożyć, *см.* Składać.

Złudzenie, -nia, *ср.* обма́нъ, заблужде́ніе, мечта́, при́зракъ. Złudzenie optyczne, опти́ческій обма́нъ.

Złudzić, *см.* Łudzić.

Złupić, *см.* Łupić.

Złupienie, -nia, *ср.* грабёжъ, разграбле́ніе, расхище́ніе.

Zlustrować, осмотрѣть.

Zlutować, *см.* Lutować.

Zlutowanie, -nia, *ср.* запа́йка.

Zły, худо́й, дурно́й, плохо́й, нехоро́шій, него́дный, сквѣрный; || злой, злобный, серди́тый. ковáрный. Zły humor, худо́е, угрю́мое расположе́ніе ду́ха. Zła wróżba, худо́е, нехоро́шее предзнаменова́ніе. Złe słowo, бра́нное, руга́тельное сло́во. Zły na niego, онъ золъ, серди́тъ на него́. Zły duch, злой духъ. бѣсъ. Złe nabycie, безче́стное пріобрѣте́ніе. Zła wiara, зло́стность, злонамѣренность. W zły czas, не во́ вре́мя. Brać za złe, mieć za złe, принима́ть что́-либо въ дурну́ю сто́рону, охужда́ть, вмѣня́ть во зло́. Na złe używać, злоупотребля́ть, во зло́ употребля́ть. *Посл.* Siła złego dwóch na jednego, про́тивъ рожна́ не полѣзешь. Nie ma złego co by na dobre nie wyszło, нѣтъ ху́да безъ добра́.

Złykać, *см.* Zełknąć.

Złykowacieć, сдѣлаться жёсткимъ, жиловáтымъ.

Zmacniać, *см.* Wzmacniać.

Zmaczać, *см.* Maczać.

Zmądrzeć, *см.* Mądrzeć, Zmędrzeć.

Zmagać, *см.* Zmódz; || Zmagać się, *см.* Wzmagać się.

Zmajętnić, пожéртвовать, назна́чить вкладъ (*на богоуго́дное дѣло, на це́рковь*); || одари́ть, надѣли́ть, обогати́ть; || Zmajętnić się, обогати́ться.

Zmaleć, *см.* Maleć.

Zmarły, умéршій, поко́йный, усо́пшій, скончáвшійся, престáвившійся.

Zmarnieć, *см.* Marnieć.

Zmarnować, *см.* Marnować.

Zmarszczek, -szczka, *м.* Zmarszczka, -i, *ж.* морщи́на, морщи́нка.

Zmarszczony, морщинова́тый, смо́рщенный, покры́тый морщи́нами.

Zmarszczyć, *см.* Marszczyć.

Zmartwiały, онѣмѣлый, оцѣпенѣлый, окоченѣлый, окостенѣлый помертвѣлый.

Zmartwić, *см.* Martwić.

Zmartwieć, онѣмѣть, оцѣпенѣть, окоченѣть, помертвѣть, обмере́ть.

Zmartwienie, -nia, *ср.* огорче́ніе, приско́рбіе,

Zmartwychwstać, воскре́снуть, воста́ть изъ мёртвыхъ; || * ожить, возроди́ться.

Zmartwychwstały, воскре́сшій, возста́вшій изъ мёртвыхъ; || * возродившійся, оживлённый.

Zmartwychwstanie, -nia, *ср.* воскресе́-

nie. воскрѣніе изъ мёртвыхъ; || **возрожде́ніе, оживотворе́ніе, оживле́ніе;** || **возстановле́ніе.**

Zmarzlak, -a, *м.* **мерзля́къ.**

Zmarzłość, -ści, *ж.* мёрзлость.

Zmarzły, смёрзлый; || **озя́бшій.**

Zmarznąć, *см.* **Marznąć.**

Zmawiać, Zmówić, произноси́ть, произне́сть, сказа́ть наизу́сть; || **Zmówić** (pannę), сговори́ть (*невѣсту*); || **Zmawiać** co na kogo, сва́ливать, слага́ть на кого́ вину́; || **Zmawiać się,** сгова́риваться, согла́шаться, **усло́вливаться, замышля́ть** что́-либо.

Zmaza, -y, *ж.* пятно́; || **поноше́ніе, безче́стіе, безсла́віе;** || *скве́рна, гну́сность. **Zmaza grzechów,** скве́рна (*грѣхо́вная*). *Мед.* **Zmaza nocna,** истече́ніе сѣмени.

Zmazywać, Zmazać, стира́ть, стере́ть, **сма́рывать,** смара́ть; || * **загла́живать, загла́дить;** || **замара́ть, запа́чкать,** запятна́ть, осквернить.

Zmęczyć, измуча́ть, изнури́ть, **истощи́ть.**

Zmędrzeć, *см.* **Mądrzeć, Mędrzeć.**

Zmełty, *см.* Zmielony.

Zmęt, -u, *м.* замѣша́тельство, смѣше́ніе, смяте́ніе, неустро́йство, неуря́дица; || хаосъ.

Zmężnieć, *см.* **Mężnieć.**

Zmiąć, *см.* **Miąć.**

Zmiana, -y, *ж.* переме́на, измѣне́ніе; || смѣна. **Zmiana czasu, powietrza,** переме́на температу́ры, во́здуха. **Zmiana wiary,** вѣроло́мство. **Zmiana warty,** смѣна карау́ла.

Zmianka, *см.* **Wzmianka.**

Zmiarkować, умѣ́рить, уня́ть, укроти́ть; || **Zmiarkować co,** смекну́ть, сообрази́ть, разсчита́ть въ умѣ; || **Zmiarkować się, воздержа́ться, уня́ться;** || **сообрази́ться.**

Zmiatać, Zmiotać, Zmieść, смета́ть, **сместь;** || **ски́дывать, ски́нуть,** сбра́сывать, сбро́сить, сгреба́ть, сгресть; || *нарушать, наруша́ть, нару́шить, не соблюда́ть. **Zmiatać pył,** смета́ть пыль. **Zęby zmiatać,** роня́ть зу́бы. **Zmiatać dane słowo,** нарушать да́нное сло́во, обѣща́ніе. **Strzały zmiatać,** мета́ть стрѣлы.

Zmiękczyć, *см.* **Miękczyć.**

Zmiękнąć, *см* **Miękнąć.**

Zmielać, Zemleć, моло́ть, смоло́ть.

Zmielony, смо́лотый, смоло́ченный.

Zmieniać, Zmienić, измѣня́ть, **измѣни́ть, перемѣня́ть,** переме́нить; || **смѣня́ть, смѣни́ть,** промѣнивать, промѣня́ть, **размѣнивать,** размѣня́ть. **Wszystko się z czasem zmieni,** всё со вре́менемъ перемѣнится. **Zmienić miedź na srebro,** промѣня́ть мѣдныя де́ньги на серебряныя; || **Zmieniać się, Zmienić się,** измѣня́ться, **измѣни́ться, перемѣня́ться, перемѣни́ться.**

Zmienienie, -nia, *ср.* **мѣна,** промѣнъ.

Zmieniony, измѣнённый, **перемѣнённый;** || размѣненный (*о де́ньгахъ*).

Zmiennik, -a, *м.* **измѣнникъ.**

Zmienność, -ści, *ж.* измѣнчивость, **перемѣнчивость,** превра́тность, **непостоя́нство.**

Zmienny, измѣнчивый, **перемѣнчивый,** превра́тный, непостоя́нный.

Zmierać, умира́ть, *см.* **Zemrzeć.**

Zmierzać, Zmierzyć, вымѣ́ривать, **вы́мѣрять,** перемѣ́ривать, перемѣ́рить; || **Zmierzać, co z czém, do czego, na co,** примѣря́ть, примѣня́ть; || **Zmierzać do celu, do kogo, na co,** цѣлить, прицѣливаться; || * **Zmierzać myślą na co,** предположи́ть себѣ́ что́-либо, мы́сленно стреми́ться къ чему́, имѣ́ть что́-либо въ виду́; || **Zmierzać kogo,** всма́триваться, вгля́дываться въ кого́, стара́ться поня́ть кого́; || **Zmierzać do czego, ku czemu,** спѣши́ть, стреми́ться, клони́ться, направля́ться къ чему́, пусти́ться (*въ путь*); || **Zmierzać się, Zmierzyć się,** прицѣливаться, **прицѣли́ться;** || боро́ться, состяза́ться; || **мѣ́ряться,** равня́ться съ кѣмъ.

Zmierzch, -u, *м.* су́мерки. **O zmierzchu,** въ су́мерки, по́дъ вечеръ.

Zmierzchać, Zmierzchnąć, Zmierzchać się, Zmierzchnąć się, смерка́ться, **смо́ркнуться.**

Zmierzieć, (Zmier-zieć), омерзѣть.

Zmierzyć, *см.* **Zmierzać.**

Zmieść, *см.* **Zmiatać.**

Zmieszać, *см.* **Mieszać.**

Zmieszanie, -nia, *ср.* **смѣше́ніе, смѣсь. Zmieszanie się,** замѣша́тельство, **смуще́ніе** (*духа*), **безпоко́йство.**

Żmij, Żmij, Zmij, -ja, *м.* **Żmija, Żmija, Zmija, -ji,** *ж.* **ехи́дна, ядови́тая змѣ́я,** змѣй; || *Стар.* **змѣеви́къ, кулеври́на** (*пу́шка*).

Żmijogad, -u, *м.* **а́спидъ** (*змѣя́*).

Żmijowiec, -wca, *м. Бот.* змѣй-трава́; || **Żmijowiec kamień, серпенти́нъ,** змѣеви́къ ка́мень.

Żmijówka, -i, *ж. Бот.* **золототы́сячникъ** (*расте́ніе*).

Żmijowy, змѣи́ный, ехи́дный; || *Бот.* **Żmijowa główka, румя́нка, воло́вій язы́къ** (*расте́ніе*).

Zmilczeć, смолча́ть.

Zmilknąć, умо́лкнуть.

Zmiłować się (nad kim), сжа́литься (*надъ кѣмъ*), умилосе́рдиться.

Zmiłowanie, -nia, *ср.* **Zmiłowanie się, -nia się** умилосе́рдіе; || сострада́ніе; || **жа́лость,** сожале́ніе; || поми́лованіе.

Żmindza, -y, *ж.* **Żmindactwo, -a,** *ср.* скря́жничество, **ску́пость;** || **Żminda, -y, Żmindak, -a,** *м.* **скря́га, скупо́й;** || *Бот.* **кра́сный амара́нтъ.**

Żmindacki, скупо́й.

Żmindzić, скря́жничать.

Zmiot, -u, *м.* соръ, навозная ку́ча.

Zmitrężyć (czas), погуби́ть, потера́ть вре́мя, провести́ вре́мя безполе́зно.

Zmizernieć, *см.* **Mizernieć.**

Zmniejszać, Zmniejszyć, уменьша́ть, уменьши́ть, убавля́ть, уба́вить, умаля́ть, умали́ть.

Zmocnić, *см.* **Wzmacniać.**

Zmocnieć, укрѣпи́ться, уси́литься.

Zmocować, преодоле́ть, оси́лить, превозмо́чь. || **Zmocować się**, надорва́ться, вы́биться изъ силъ, надса́живаться отъ напряже́нія силъ.

Zmoczyć, смочи́ть, перемочи́ть, намочи́ть, размочи́ть. **Deszcz go zmoczył**, дождь смочи́лъ его́. || **Zmoczyć się**, смочи́ться, перемо́кнуть.

Zmoderować, уменьши́ть, уба́вить, умѣ́рить, смягчи́ть.

Zmodyfikować, измѣни́ть, перемѣни́ть, перепра́вить.

Zmódz, Zmagać, смочь, смога́ть, равня́ться съ кѣмъ-либо, не уступа́ть кому́-либо въ си́лѣ, быть въ состоя́ніи, въ си́лахъ сдѣлать что́-либо, сла́дить, сла́живать; || **Zmódz, Zmagać kogo**, одоле́ть, одолѣва́ть, оси́лить, оси́ливать, превозмо́чь, превозмога́ть. || **Zmódz się, Zmagać się**, устать, устава́ть, устава́ть, вы́биться, выбива́ться изъ силъ; || *Стар.* **изнури́ться**, истощи́ться, утоми́ться.

Zmoknąć, смо́кнуть.

Zmora, -y, *ж.* давле́ніе во снѣ.

Zmordować, *см.* **Mordować.**

Zmordowany, уста́лый, измо́ченный, утомлённый.

Zmorzyć, *см.* **Morzyć.**

Zmotać, смота́ть.

Zmowa, -y, *ж.* соумышле́ніе, ста́чка, та́йный сгово́ръ; || **согла́сіе**; || **договóръ**, усло́віе.

Zmówić, *см.* **Zmawiać.**

Zmówiny, -win, *мн.* **помо́лвка**, сгово́ръ (*до свадьбы*).

Zmówiony, ска́занный, произнесённый; || усло́вленный.

Zmównie, по угово́ру, усло́вно.

Zmówny, усло́вный, договóрный; || сла́женный, око́нченный; || находя́щійся съ кѣмъ въ та́йныхъ связя́хъ.

Zmrok, су́мерки, су́мракъ.

Zmrozić, *см.* **Mrozić.**

Zmrużek, -żka, *м.* жму́рки (*игра́*).

Zmrużyć, *см.* **Mrużyć.**

Zmuda, -y, *ж.* потéря вре́мени, мѣшкóтность, медле́нность, медли́тельность, напра́сный трудъ; || **Zmuda człowiek**, кону́нъ, копоту́нъ, мѣшо́къ, неповоро́тливый, тупоу́мный человѣкъ.

Zmudny, мѣшкотный, ме́дленный, медли́тельный, копотли́вый.

Zmudzić, промѣшкать, проме́длить, прокопа́ться, напра́сно потеря́ть вре́мя.

Zmulić, напóлнить и́ломъ, ти́ною.

Zmurek, -rka, *м.* *см.* **Ciuciubabka, Zmrużek.**

Zmuszać, Zmusić, принужда́ть, принуди́ть, невóлить, приневóливать, приневóлить, заставля́ть, заста́вить дѣ́лать кого́ проти́въ во́ли.

Zmuszenie, -nia, *ср.* **принужде́ніе, приневóливаніе.**

Zmyć, *см.* **Zmywać.**

Zmykać, Zemknąć (co z czego), сти́гивать, стяну́ть, ста́скивать, стащи́ть, снима́ть, сня́ть, спуска́ть, спусти́ть; || **таска́ть, утащи́ть** тихóнько, укра́сть; || **Zmykać, Zemknąć dokąd**, уходи́ть, уйти́, убѣга́ть. убѣжа́ть. || **Zmykać się, Zemknąć się**, скользи́ть, поскользну́ться, выскользнуть; || перемѣща́ться, перемѣсти́ться, передвига́ться, передви́нуться; || **располза́ться**, расползти́сь.

Zmylać, Zmylić, вводи́ть, ввести́ кого́ въ оши́бку, перепу́тывать, перепу́тать, сбива́ть, сбить съ то́лку, съ пути́; || **Zmylać komu co**, мѣша́ть, растро́ивать; || **Zmylać drogę**, сби́ться съ доро́ги, съ пути́, блужда́ть; || **Zmylać w książce**, теря́ть како́е-либо мѣсто въ кни́гѣ, перевёртывая, перебира́я листы́. **Zmylać komu modlitwę**, помѣша́ть кому́ продолжа́ть моли́тву; || **Zmylać od prawdy**, удаля́ться отъ и́стины; || *Охот.* **терять** слѣдъ; || ошиба́ться, ошиби́ться, не попада́ть, не попа́сть (*въ цѣль*), **промахну́ться.**

Zmylny, *см.* **Mylny.**

Zmysł, -u, *м.* чу́вство, ощуще́ніе; || **ра́зумъ**, смыслъ, спосóбность понима́ть. **Zmysłów jest pięć: widzenie, słyszenie, powonienie, dotykanie i smakowanie**, чувствъ счита́ется пять: зре́ніе, слухъ, обоня́ніе, осяза́ніе и вкусъ. **Stracić zmysły**, лиши́ться чувствъ. **Paść bez zmysłów**, упа́сть безъ чувствъ. **Odzyskać zmysły**, придти́ въ чу́вство, очну́ться. **Od zmysłów odchodzić**, лиши́ться разсу́дка. созна́нія. **Bóg dał nam zmysł, abyśmy Go poznali**, Богъ далъ намъ ра́зумъ, чтобы позна́ть Его́.

Zmyślać, Zmyślić, выду́мывать, вы́думать, вымышля́ть, вы́мыслить, приду́мывать, приду́мать, изобрѣта́ть, изобрѣсть; || лгать, солга́ть; || искажа́ть, искази́ть.

Zmyślacz, Zmyślnik, -a, *м.* притво́рщикъ, лицемѣръ, вы́думщикъ, враль.

Zmyślenie, -nia, *ср.* вы́думка, вы́мыселъ, ложь, непра́вда; || **фи́кція**; || **притво́рство, лицемѣ́рie.**

Zmyślnie, замысловáто, искýсно, хитрó; || лжи́во, обма́нчиво, притво́рно, лицемѣрно.

Zmyślność, -ści, *ж.* умъ, смыслъ, смышлёность, поня́тливость, смѣ́тливость, проница́тельность; чу́вственность. сластолю́бie; || **притво́рство, лицемѣ́рство, лжи́вость.**

Zmyślny, разу́мный, поня́тливый, смышлёный, смѣ́тливый; || чу́вственный, слас-

толюба́вый; || лжи́вый, обма́нчивый, притво́рный, лицеме́рный.

Zmyślony, вы́думанный, вы́мышленный, вообража́емый, мни́мый; || притво́рный, ло́жный.

Zmysłowość, -ści, *ж.* чу́вственность; || плотоугодіе, сластолю́біе.

Zmysłowy, веще́ственный, матеріа́льный; || гру́бый, чу́вственный; || осяза́емый, ощути́тельный.

Zmywać, Zmyć, смыва́ть, смыть; || * загла́живать, загла́дить; || * **Zmyć komu głowę**, намы́лить кому́ го́лову, дать нагоня́й.

Znać, знать, ве́дать. **Znać kogo z powieści**, знать кого́ по расска́замъ. по слу́ху. **Dać znać**, дать знать, увѣдомить, извѣсти́ть. || **Znać** (*въ видѣ нарѣчія*). знать, ви́дно, приме́тно; || **Znać co do siebie**, чу́вствовать что́-либо за собо́ю, чу́вствовать свои́ сла́бости, погрѣшности и пр. **Znać się**, быть знако́мымъ, знать оди́нъ друго́го; || быть знатоко́мъ. **Znać się na ludziach**, хорошо́ знать лю́дей, умѣть отлича́ть люде́й. **Zna się na malowidle**, онъ знатокъ въ карти́нахъ, онъ умѣетъ суди́ть о жи́вописи. **Oddawna już znają się z sobą**, они́ давно́ уже́ знако́мы другъ съ дру́гомъ.

Znachodzić się, находи́ться.

Znaczek, -czka, *м. Умен.* значо́къ, *см.* **Znak.**

Znaczenie, -nia, *ср.* значе́ніе, смыслъ; || знаменова́ніе; || мѣтка (*на бѣльѣ*), значе́ніе, ва́жность.

Znacznie, значи́тельно, мно́го, приме́тно, замѣтно, выразительно.

Znaczny, значи́тельный, приме́тный, замѣтный, выразительный, выдающійся впередъ; || значи́тельный, ва́жный.

Znaczyć, зна́чить, имѣть значе́ніе, вѣсъ, досто́инство, уваже́ніе отъ други́хъ; || мѣтить, отмѣча́ть, обозначать, назнача́ть.

Znaczyciel, -a, *м.* отмѣча́ющій что́-либо.

Znadworny, надво́рный, находя́щійся на дворѣ, внѣшній, нару́жный.

Znadworza (ze dworu), со двора́, извнѣ.

Znagła, вдругъ, внеза́пно, скоропости́жно, неожи́данно.

Znaglać, Znaglić, принужда́ть, принуди́ть; || торопи́ть, поторопи́ть.

Znaglenie, -nia, *ср.* понужде́ніе; || тре́бованіе, истре́бованіе

Znajda, -y, Znajdek, -dka, *м.* найдёнышъ, подки́дышъ.

Znajdywać, Znajdować (*Стар.* **Znachodzić**), **Znaleźć**, находи́ть, найти́, сыска́ть, обрѣта́ть, обрѣсти́; || открывать, откры́ть, изобрѣта́ть, изобрѣсть. **Nie znalazłem go w domu**, я не нашёлъ его́ до́ма. || **Znajdować się, Znaleźć się**, находи́ться, найти́сь; || выка́зываться, вы́казаться; || обходи́ться, обраща́ться (*съ кѣмъ*). **Umie się znaleźć w towarzystwie**, онъ умѣетъ обраща́ться въ о́бществѣ, съ людьми́, онъ умѣетъ найти́сь въ о́бществѣ.

Znajomo, Poznajomemu, *Нар.* познако́мству.

Znajomość, -ści, *ж.* зна́ніе, позна́ніе, свѣдѣніе; || знако́мство, знако́мый, знако́мецъ.

Znajomy, знако́мый.

Znak, -u, *м.* знакъ, при́знакъ, приме́та; || мѣтка; || вы́вѣска; || зна́мя; || предзнаменова́ніе; || зна́меніе; || сигна́лъ. **Znak krzyża świętego**, кре́стное зна́меніе. **Zwycięskie znaki**, трофе́и. **Dom zajezdny pod znakiem słońca** (**pod słońcem**), гости́ница подъ вы́вѣскою со́лнца. **Na znak przyjaźni**, въ знакъ дру́жбы. **Znak na niebie**, знакъ, созвѣздіе. **Znak honorowy**, знакъ отли́чія, знакъ безпоро́чной слу́жбы. **Znaki graniczne**, межевые столбы́. **Dać się komu we znaki**, надѣлать кому́ хлопо́тъ, причини́ть кому́ мно́го безпоко́йства, дать кому́ почу́вствовать свою́ си́лу, свою́ власть.

Znakomicie, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно; || зна́тно, отмѣнно, отли́чно, знамени́то.

Znakomity, замѣча́тельный, достопримѣча́тельный, зна́тный, знамени́тый, отли́чный, отмѣнный.

Znakować, обозначать; || мѣтить, клейми́ть, штемпелева́ть.

Znaleźć, *см.* **Znajdywać.**

Znaleźca, -y, *м.* нахо́дчикъ.

Znalezicielka, -i, *ж.* нахо́дчица.

Znalezienie, -nia, *ср.* нахо́дка; || **Znalezienie się**, нахо́дчивость.

Znaleźne, -ego, *ср.* вознагражде́ніе нахо́дчику за возвра́тъ на́йденной имъ ве́щи.

Znamię, -ienia, *ср.* знакъ, зна́меніе; || зна́мя; || клеймо́, пятно́. **Znamię przyrodzone, macierzyńskie**, роди́мое пятно́. **Znamię niebieskie**, знакъ, ка́ждое изъ двѣна́дцати созвѣздій въ зодіа́кѣ. *Грам.* **Znamiona pisarskie**, зна́ки препина́нія. || *Бот.* голо́вка, внѣшняя оболо́чка плодотворе́нія.

Znamienicie, znamieníto, отли́чно, превосхо́дно, замѣча́тельно, достопримѣча́тельно.

Znamienitość, -ści, *ж.* знамени́тость, зна́тность, превосхо́дство.

Znamienity, знамени́тый, зна́тный, сла́вный, превосхо́дный, отли́чный.

Znamionować, знаменова́ть; || отлича́ть, отмѣча́ть, обозначать; || предвѣща́ть, предска́зывать.

Znany, извѣстный.

Znarowić, *см.* **Narowić.**

Znawca, -y, *м.* знато́къ; || *Юрид.* свѣду́щій, понято́й, *см.* **Biegły.**

Znęcać, Znęcić, прима́нивать, прима́нить зама́нивать, заманить, завлека́ть,

завле́чь, привлека́ть, привле́чь, *см.* Nęcić.

Znęcić się, увле́чься, прельсти́ться; || **Znęcić się nad kim**, издева́ться надъ кѣмъ.

Znędzać, Znędzić, истоща́ть, истощи́ть, изнура́ть, изнури́ть; || доводи́ть, довести́ до нищеты́.

Znędzieć, Znędznieć, *см.* Nędznieć.

Zniechęcać, Zniechęcić, причиня́ть, причини́ть неудово́льствіе, досажда́ть, досади́ть (*кому*), обезкура́живать, обезкура́жить, отбива́ть, отби́ть охо́ту, разохо́чивать, отвраща́ть, отврати́ть (*отъ чего́*), отчужда́ть отъ себя́.

Zniecierpliwić, *см.* Niecierpliwić.

Zniemczać, Zniemczyć, *см.* Niemczyć.

Znienacka, внеза́пно, неожи́данно, нева́янно, врасплохъ.

Znienawidzieć, *см.* Nienawidzieć.

Znieruchomieć, сдѣлаться неподви́жнымъ, остолбенѣть.

Znieść, *см.* Znosić.

Zniesienie, -nia, *ср.* снесе́ніе, перенесе́ніе; || отмѣне́ніе, отмѣна, уничтоже́ніе, запрещеніе, пріостановле́ніе, упраздне́ніе. **Zniesienie klasztorów**, упраздне́ніе монастыре́й. **Zniesienie kary śmierci**, отмѣне́ніе сме́ртной ка́зни. || **Zniesienie się**, соглаше́ніе, сноше́ніе.

Zniewaga, -i, *ж.* оби́да, оскорбле́ніе, поноше́ніе, стыдъ, безче́стіе, посрамле́ніе.

Zniewalać, Zniewolić, принужда́ть, принуди́ть, принево́ливать, принево́лить, вынужда́ть, вынудить, насиловать. **Zniewolić sobie kogo**, обяза́ть кого́ чѣмъ, преклони́ть на свою́ сто́рону, привяза́ть къ себѣ́, *см.* Zmusić.

Znieważać, Znieważyć, безсла́вить, обезсла́вить, безче́стить, обезче́стить, срами́ть, осрами́ть, посрами́ть; || презира́ть, презре́ть, пренебрега́ть, пренебре́чь; || наруша́ть, нару́шить.

Znieważenie, -nia, *ср.* посрамле́ніе, оскорбле́ніе; || пренебреже́ніе; || наруше́ніе. **Znieważenie świątyni**, оскорбле́ніе свято́ни.

Zniewieściałość, -ści, *ж.* изнѣ́женность, разсла́бленность.

Zniewieściały, изнѣ́женный, же́нственный, сла́бый.

Zniewieścić, Zniewieścieć, *см.* Niewieścić.

Zniezbożnieć, сдѣлаться безбо́жнымъ, нечестивымъ, безбо́жничать.

Znikać, Zniknąć, исчеза́ть, исче́знуть, пропада́ть, пропа́сть.

Znikąd, Zniskąd, ни отку́да.

Znikczemniać, Znikczemnić, обраща́ть, обрати́ть въ ничто́, уничтожа́ть, уничто́жить, уничижа́ть, уни́зить.

Znikczemnieć, обрати́ться въ ничто́, уничто́житься, уничижа́ться, уни́зиться, *см.* Nikczemnieć.

Znikły, исче́знувшій, пропа́вшій безъ вѣсти, скры́вшійся, удали́вшійся.

Zniknienie, -nia, *ср.* исчезнове́ніе; || *Юрид.* безвѣ́стное отсу́тствіе.

Znikomy, преходя́щій, мимолётный, бре́нный, тлѣнный.

Znikomość, -ści, *ж.* ничто́жество, тщета́, тщётность, су́етность, бре́нность, тлѣнность.

Zniskąd, ниоткуда, ни изъ како́го ме́ста.

Zniszczeć, *см.* Niszczeć.

Zniszczenie, -nia, *ср.* уничтоже́ніе, разруше́ніе, истребле́ніе, упа́докъ, распаде́ніе; || истоще́ніе (*силъ*).

Zniszczyć, *см.* Niszczyć.

Znitować, *см.* Nitować.

Zniweczyć, *см.* Niweczyć.

Żniwiarka, Żniwiaczka, Żniwka, -i, *ж.* жне́я; || жа́твенная маши́на; || *Зоол.* жи́тникъ, мышь водя́щаяся въ скирда́хъ и жи́тницахъ.

Żniwiarz, Żniwacz, Żniwak, -a, Żniwiec, -wca, *м.* жнецъ.

Żniwny, Żniwowy, жа́твенный.

Żniwo, -a, *ср.* жа́тва, жнитво́; || поро́ жа́твы; || жа́тіе, пожа́тіе.

Zniżać, Zniżyć, понижа́ть, пони́зить, унижа́ть, уни́зить; || сбавля́ть, сба́вить (*цѣны*); || **Zniżać się, Zniżyć się**, понижа́ться, пони́зиться, унижа́ться, уни́зиться, убыва́ть, у́быть, опуска́ться, опусти́ться.

Zniżenie, -nia, *ср.* пониженіе, уничиже́ніе; || пониже́ніе, у́быль (*воды*); || пониже́ніе, сба́вка (*цѣны*), пониже́ніе (*го́лоса*).

Zniżony, уни́женный, пони́женный, сба́вленный.

Znosić, Znieść, переноси́ть, перенести́, носи́ть, снести́, сна́шивать; || разбива́ть, разби́ть, поража́ть, порази́ть; || уничтожа́ть, уничто́жить, отмѣня́ть, отмѣни́ть, запреща́ть, запрети́ть; || изна́шивать, износи́ть (*пла́тье*). **Znieść wojsko nieprzyjacielskie**, разби́ть непрія́теля, уничто́жить непрія́тельскую а́рмію. **Nie zniesiesz tego ciężaru**, не снесёшь э́той тя́жести. **Krzywdy cierpliwie znosić**, терпѣли́во переноси́ть оби́ды, терпѣть оби́ды. **Kokosz jaje zniosła**, ку́рица несла́ яйцо́.

Znośnie, сно́сно, посре́дственно, поря́дочно.

Znośny, сно́сный, посре́дственный, поря́дочный, изря́дный.

Znów, Znowu, опя́ть, сно́ва, вновь, вторично.

Znudzenie, Znużenie, -nia, *ср.* отвращёніе, омерзѣніе.

Znudzić, *см.* Nudzić.

Znużyć, *см.* Nużyć.

Zób' -i, Zobla, -i, *ж.* птичій кормъ, зерно́; || *Бот.* **Ptasia Zób',** бирючи́на (*растéніе*).

Zobać, клевáть, зобáть.

Zobaczenie, -nia, *ср.* свида́ніе.

Zobaczyć, уви́дѣть, усмотрѣть. || **Zobaczyć się,** уви́дѣться, сви́дѣться.

Zobaczysko, *Прост.* употребля́ется то́лько въ выраже́нiи: **Do zobaczyska,** до свида́нія.

Zobopólny, взаи́мный, обою́дный; || *Юрид.* взаимно обязу́ющій.

Zobopólnie, взаи́мно, обою́дно.

Zobopólność, -ści, *ж.* взаимность, обою́дность.

Zobowiązać, Zobowiązywać, обя́зывать, обяза́ть (*кого́ чѣмъ*); || одолжа́ть, оказывать, оказа́ть услу́гу (*кому́*); || понуждáть, заставля́ть; || **Zobowiązywać sobie kogo czém,** привязáть къ себѣ, снискáть привя́занность, расположи́ть кого́ въ свою́ по́льзу, привле́чь къ себѣ. || **Zobowiązywać się, Zobowiązać się,** обя́зываться, обязáться, принимáть на себя́ обя́занность.

Zobowiązanie, -nia, *ср.* обя́занность, долгъ; || обязáтельство. **Zobowiązanie z zastrzeżeniem kary,** договóръ съ неустóйкою. **Zobowiązanie umowne,** услóвное обязáтельство. **Zobowiązanie z terminem,** обязáтельство срóчное. **Zobowiązanie z możnością wyboru zawarte,** обязáтельство съ прáвомъ вы́бора. **Zobowiązanie dania,** обязáтельство дать что́-либо. **Zobowiązanie wydania,** обязáтельство переда́ть вещь.

Zobowiązujący, обязáтельный.

Zobowiązywać, *см.* Zobowiązać.

Zoczny, ви́димый, замѣ́тный; || быстроглáзый.

Zoczyć, уви́дѣть, замѣ́тить. || **Zoczyć się (komu),** скры́ться съ глазъ (*передъ кѣмъ*).

Zodjak, -u, *м. Астрон.* зодіáкъ, со́лнечный путь.

Zoła, -y, *ж.* **Zół, -ołu,** *м.* щёлочная зола́, пазóлки, *мн.*

Zołądek, -dka, *м.* желу́докъ.

Zołądkowy, желу́дочный.

Zołądź, -ędzi, *ж.* жóлудь; || *Карточ.* кресты, трéфы. жлуди, *мн.*

Zółć, -ci, *ж.* жёлчь; || го́речь; || * злóба, злость. *Посл.* Kąsek żółci beczkę miodu popsuje, бóчка мёду да лóжка дёгтю.

Zółcić, крáсить въ жёлтую крáску, дѣлать что́ жёлтымъ.

Zółcieć, желтѣть.

Zółcień, -a, *м. Бот.* жёлтый нибúрь (*растéніе*).

Zółciowy, Żółciany, жёлчный.

Zółcistość, -ści, *ж.* многожёлчность, многожёлчіе; || * жёлчность, гнѣвли́вость.

Zółcisty, жёлчный, многожёлчный; || * гнѣвливый.

Zółciuchny, желтёхонекъ.

Zołd, -u, *м.* жáлованье, окладъ. **Zołdem się bawić,** служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ.

Zołdacki, Zołdaczy, *Стар.* солдáтскій.

Zołdactwo, -a, *ср. Стар.* солдáтство солдáты.

Zołdak, Zołdat, -a, *м. Стар.* солдáтъ.

Zołdować, служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ, быть солдáтомъ.

Zołdownik, -a, *м.* наёмный солдáтъ.

Zołdowy, Zołdowny, состоя́щій на жáлованьи, наёмный.

Zołędniak, -a, *м.* свинья́ откóрмленная желудя́ми.

Zołędny, *Карточ.* жлудóвый, трéфовый.

Zółknąć, Zżółknąć, Żółknieć, желтéть.

Zółna, -y, *ж.* желна́ (*птица*).

Zołnierka, -i, *ж.* солдáтчина; || солдáтство, вое́нная слу́жба; || солдáтка, жена́ солдáта.

Zołnierski, солдáтскій. **Zołnierski rynsztunek, porządek,** солдáтская аммуни́ція.

Zołnierstwo, -a, *ср. Собир.* солдáты, солдáтство.

Zołnierz, -a, *м.* солдáтъ, служи́вой; || воинъ, ра́тникъ. **Prosty żołnierz,** рядово́й.

Zołnierzyk, -a, Żołnierzyna, -y, *Умен. м.* солдáтикъ.

Zołnierzysko, -a, *ср. Увел.* солдати́на, *см.* Zołnierz.

Zółtaczka, -i, *ж. Мед.* желту́ха.

Zołtak, -a, *м.* родъ гу́бки.

Zołtarz, -a, *м. Стар.* псалти́рь.

Zółtawy, желтова́тый.

Zółtek, -tka, *м.* **Zółtko, -a,** *ср.* желто́къ (*яичный*).

Zółtkowy, состоя́щій изъ желтко́въ.

Zółto, *Нар.* жёлто.

Zółtobrzuch, -a, *м. Прост.* чревоугóдникъ, прожóра, обжóра; || желтобрю́хій.

Zółtość, -ści, *ж.* желтизна́, жёлтый цвѣтъ.

Zółty, жёлтый.

Zółw', -wia, *м.* черепáха; || *Стар. Русск.* желвь.

Zółwi, Zółwiowy, черепáховый, черепáмій. **Zółwia skorupa,** черепáха (*роговыя пластинки покрывающія туловище черепахи*).

Zółwiec, -wca, *м. Зоол.* броненóсецъ, плащáтикъ (*животное*).

Zołza, -y, *ж.* употребительнѣе во мн. ч. **Zołzy, -ów,** *Ветер.* сапъ. желѣзница.

Zołzować, страда́ть са́помъ, желѣзницею (*о лошадяхъ*).

Zołzowaty, *Ветер.* са́повый, *см.* **Zołza.**

Żona, -y, *ж.* жена́, супру́га, замужняя же́нщина.

Zonąć, *Стар.* гнать, понуждáть.

Zonąd, *см.* **Onąd.**

Zonaty, женáтый.

Żonka, Żoneczka, -i, *ж. Умен.* **жёнушка, жёночка;** || *Прост. Русск.* **жёнка.**

Zoologja, -ji, *ж.* **зоологія.**

Żóraw', Żuraw', -wia, *м.* **журáвль** (*птица*); || **коромы́сло, подъёмъ, вóротъ, журавéцъ, журáвль,** журáвъ (*для вытаскиванія воды изъ колóдца*); || **тлагóль, машúна для поднимáнія тя́жести, имéющая видъ бýквы Т;** || **машúна для сверлéнія пушéчнаго запáла;** || **катапýльтъ, стрéломётъ.**

Żórawi, журавлúный. *Бот.* **Żórawie noski, геранúй** (*растéніе*).

Żórawiątko, -a, *ср. Умен.* **журавлёнокъ.**

Żórawik, -a, Żórawek, -wka, *м.* **журáвликъ.**

Żórawina, -y, *ж. Бот.* **клю́ква, жеревúка** (*ягода*); || **Żórawiny, -in,** *мн.* **можжýха, жидóвская вúшня, мяхýнка.**

Zorza, -y, *ж.* **заря́;** || **Zorza północna, сéверное сiя́ніе.**

Zostający, остающійся, находя́щійся, состоя́щій. Zostający w służbie, состоя́щій на слýжбѣ. Zostający pod kwestją, остающійся нерѣшённымъ, подъ сомнѣніемъ, сомни́тельнымъ.

Zostawać, Zostać, остава́ться, оста́ться, состоя́ть; || находи́ться, имѣть пребыва́ніе; || стать, ста́ться, сдѣлаться. **Zostanie tam jeszcze trzy miesiące,** онъ тамъ пробýдетъ, оста́нется ещё три мѣсяца. **Zostawać przy kim ciągle,** находи́ться при ко́мъ безотлýчно. **Został na placu,** онъ убúтъ въ сраже́ніи. **Z całego majątku zostałe u niego dwa ruble, y него оста́лось два рубля́** изъ всего́ имýщества. **Z bogacza został żebrakiem,** изъ богача́ онъ сдѣлался ни́щимъ. **Zostać na koszu,** получúть отка́зъ. || **Zostawać się, Zostać się,** остава́ться, оста́ться; || **останáвливаться, останови́ться.**

Zostawiać, Zostawić, оставля́ть, оста́вить, покида́ть, поки́нуть; || предоставля́ть, предоста́вить, уступа́ть, уступи́ть.

Zostrzeć, *см.* **Ostrzeć.**

Zowąd, *см.* **Owąd.**

Z pod, Z pomiędzy, *см.* **Pod, Pomiędzy.**

Zrąb, -ębu, *м.* **рýбка лѣсу;** || **срубъ** (*нѣсколько вѣнцóвъ изъ брёвенъ, положенныхъ другъ на друга и сплóченныхъ, въ какóмъ-либо деревя́ннomъ сооруже́ніи*); || **Zrąb u dachu, стропи́ло;** || **Zrąb okrętowy, о́ставъ корабля́;** || *Фортиф.* **деревя́нная крѣпостца́.**

Zrąbać, *см.* **Rąbać.**

Zrąbisko, -a, *ср.* **прогáлина, просéка.**

Zrabować, ограбúть, разграбúть.

Zrachować, *см.* **Rachować.**

Zrący, ѣдкій, разъѣдающій, *см.* **Żrec.**

Zradzać, Zrodzić, рожда́ть, роди́ть, порожда́ть, породи́ть, производи́ть, произвéсть.

Zrana, поутрý, *см.* **Rano.**

Zranić, *см.* **Ranić.**

Zrastać, Zrość, Zrosnąć, Zrastać się, Zrość się, Zrosnąć się, срастáться, срости́сь.

Zraszać, Zrosić, орошáть, оросúть.

Zraz, -u, *м.* **срѣзъ, срѣзокъ. Zraz pieczeni, кусóкъ жаркóго;** || **Zrazy, -ów,** *мн.* **бúтое мя́со, битки́;** || *Анат.* **дóля. лóпасть** (*лёгкихъ, пéчени*); || *Садов.* **привúвокъ, черенóкъ.**

Zrażać, Zrazić, сшибáть, сшибúть, свáливать, свалúть, стáлкивать, столкнýть, спúхивать, спихнýть. **Zrazić sobie skórę,** сади́ть, содра́ть себѣ кóжу. **Zrazić rękę, nogę,** ушибúть рýку, нóгу. **Zrazić kogo z urzędu,** лишúть кого́ мѣста, дóлжности, сади́ть кого́ съ мѣста. **Zrazić kogo z czego, отклони́ть, отвéсть, отвлéчь** отъ чего́-либо. **Zrazić serce,** привести́ въ унúніе, лишúть бóдрости дýха. || **Zrażać się, Zrazić się,** приходúть *или* впадáть въ унúніе, теря́ть бóдрость *или* охóту, упадáть дýхомъ, унывáть; || **устрашáться;** || **чýвствовать отвращéніе** (*къ чему́*); || **обижáться** (*чьимъ*), **перéчить** (*чему́*).

Zrazowy, филéйный. Mięso zrazowe, филéйная часть говя́дины.

Zrazu, съ сáмаго начáла, **сначáла, въ** начáлѣ, *см.* **Raz.**

Zrealizować, реализовáть, обратúть въ дéньги, въ капитáлъ своё имýщество.

Zrealizowanie, -nia, *ср.* **выручка сýммы.**

Żrebczyk, Zrzebczyk, -a, *м.* **жерéбчикъ.**

Źrebica, Źrzebica, -y, *ж.* **молодáя кобылúца.**

Źrebić, родúть жеребёнка.

Źrebić się, жеребúться.

Źrebię, -ęcia, *ср.* **жеребёнокъ.**

Źrebiec, Źrzebiec, -bca, Źrobek, Źrzebek, -bka, *м.* **молодóй жеребéцъ.**

Źrebięcy, Źrzebięcy, жеребéцкій, жеребя́чій.

Źrebna, Źrzebna, -ój, *ж.* **жерёбная** (*кобы́ла, ослúца*).

Żreć, Żeżreć, жрать, пожрáть, сожрáть.

Zręczność, -ści, *ж.* **удóбный слýчай, удóбное врéмя;** || **лóвкость, провóрство, изворóтливость, искýсство** (*въ дѣлáхъ*).

Zręczny, благопрія́тный, удóбный; || **лóвкій, провóрный, изворóтливый, искýсный** (*въ дѣлáхъ*).

Zredagować, приготóвить къ изда́нію; || **изложúть, состáвить.**

Zrefutować, опровéргнуть.

Zregestrować, внести́ въ рéестръ, въ спúсокъ.

Zrękowiny, -in, *мн.* **сговóръ, помóлвка,** *см.* **Zaręczyny.**

Źrenica, -y, *ж.* **зрачóкъ, врачёкъ** (*въ глазý*); || *Церк. Слав.* **вѣница. вѣнúца.**

Zreponować, остáвить безъ послѣдствія.

Zrobaczeć, Zrobaczywieć, очервúвѣть, *см.* **Robaczeć, Robaczywieć.**

Źrobek, -bka, *м. см.* **Źrebiec.**

Zrobić, *см.* Robić.

Zrobienie, -nia, *ср.* **сдѣланіе, отдѣлка, обдѣлка, обработка, довершéніе, окончáніе работы;** || **изготовлéніе, составлéніе, совершéніе, дѣланіе.**

Zrobka, *см.* Źrebica.

Źródlany, Zrzódlany, Źrzódlny, ключевóй. Źródlana woda, ключевáя водá.

Źródło, Źrzódło, -a, *ср.* **истóчникъ, родникъ, ключъ;** || **истóкъ, верхóвье** (*начáло рѣки*); || *начáло, истóчникъ, пéрвая причúна. || *Умен.* **Źródełko, Źrzódełko**, -a, *ср.* **родничёкъ.**

Źródłosłów, -owu, *м.* **словопроизвóдство, корнесловіе, этимолóгія.**

Źródłowy, Źrzódłowy, Źrzódlny, ключевóй, *см.* Źródlany.

Zrodzić, *см.* Zradzać.

Zrok, -u, *м. Стар.* **встрéча, схóдка, свидáніе.**

Zroń, -nia, м. молодáя лóшадь роняющая зýбы.

Zronić, сронúть, уронúть, потерáть; || **выкинуть, не доносúть, родúть прéжде врéмени.**

Zronienie, -nia, *ср.* **извержéніе, терáніе;** || **недонóсъ, преждевремéнные родúы.**

Zrosły, срóсшійся.

Zrosnąć, *см.* Zrastać.

Zrośnienie, -nia, *ср.* **срощéніе, срóстокъ.**

Zrównanie, -nia, *ср.* **сравнéніе. уравнéніе;** || *Мат.* **уравнéніе, рáвенство двухъ величúнъ;** || **рáвенство;** || *Ком.* **Zrównanie rachunków, балáнсъ.**

Zrównoważenie, -nia, *ср.* **уравнúтельность,** *см.* Równoważenie.

Zrównywać, Zrównać, сравнивать, сравнúть, уравнивать, уравнúть, уровнúть. Zrównać drogę, уровнúть дорóгу.

Zrozumiałość, -ści, *ж.* **вразумúтельность, ясность, удобопонáтность.**

Zrozumiały, вразумúтельный, ясный, понáтный, удобопонáтный.

Zrozumieć, *см.* Zrozumiewać.

Zrozumienie, -nia, *ср.* **разумѣніе, пониманіе, знáніе, выразумѣніе. Zrozumienie wyrazu, смыслъ слóва. Dać co do zrozumienia, намекнýть кому о чёмъ-либо, дать понáть.**

Zrozumiewać, Zrozumieć, разумéть, уразумéть, понимáть, понáть, познавáть, познáть.

Zryć, *см.* Ryć.

Zryty, срытый, скóпанный.

Zrywać, Zerwać, срывáть, сорвáть; || **отёргивать, сдёрнуть, стáскивать, стащúть;** || **разрывáть, разорвáть;** || **расторáть, растóргнуть, нарушáть, нарýшить. Zerwać kwiatek, сорвáть цвётокъ. Zerwać konia, надсадúть, надорвáть лóшадь. Zerwać przyjaźń, растóргнуть, нарýшить дружбу. Zerwać pokój, нарýшить миръ. Zerwać z kim, поссóриться, разойтúсь съ кéмъ. Zerwać postronek, разорвáть пострóмку.** || **Zrywać się, Zerwać się, разрывáться, разорвáться;** || **расторгáться, растóргнуться, нарушáться, нарýшиться;** || **срывáться, сорвáться, схвáтываться, схватúться, вскáкивать, вскочúть, бросáться, брóситься, кидáться, кúнуться, устремлáться, устремúться, рúнуться. Zerwał się z łóżka, вскочúлъ съ постéли. Zerwać się robiąc co, надорвáть живóтъ, надсадúть себя́ отъ натýги. Zerwało się stado kuropatw, поднялóсь стáдо куропáтокъ.**

Zrzadka, *Нар.* **изрѣдка, иногдá.**

Zrządzać, Zrządzić, причинáть, причинúть, подавáть, подáть пóводъ (*къ чему́*), **производúть, произвéсть;** || **располагáть, расположúть, устрóивать, устрóить;** || **приспособлáть, приспособúть, приготовлáть, приготóвить;** || **предопредѣлáть, предопредѣлúть, распредѣлáть, распредѣлúть, предназначáть, предназнáчить. Burza wielką zrządziła szkodę, бýря нанеслá мнóго вредá. Miłość troski zrządza, любóвь причиняетъ огорчéнія. Bóg tak zrządził, Бóгу такъ угóдно было, Богъ такъ устрóилъ.**

Zrządzenie, -nia, *ср.* **приготовлéніе, расположéніе, устроéніе, размѣщéніе, распредѣлéніе;** || **исполнéніе, приведéніе въ дѣйствіе;** || **распорáдокъ;** || **предназначéніе, предопредѣлéніе, провидѣніе. Zrządzenie Boskie, промúслъ Бóжій, судьбы́ Бóжіи.**

Zrządzony, причинённый, произведённый; || **расположéнный, устроéнный;** || **приспособленный, приготóвленный;** || **предопредѣлённый, предназнáченный.**

Zrzały, *Стар.* **врéлый.**

Zrzec się, *см.* Zrzekać się.

Zrzeczenie, -nia, *ср.* **урóченіе, околдовáніе;** || **Zrzeczenie się, отреченіе, отверженіе, отказъ. Zrzeczenie się tronu, отреченіе отъ престóла.**

Zrzęda, -y, *ж.* брюзжáніе, ворчáніе, ворчли́вость; || **коловрáтность, переме́нчивость;** || **Zrzęda, -y, *м.* брюзгá, ворчýнъ.**

Zrzędność, -ści, *ж.* **брюзгли́вость, ворчли́вость, сварливость.**

Zrzędny, брюзгли́вый, ворчли́вый; || ***взыскáтельный, строгій, строптúвый;** || **распорядúтельный. Zrzędna gospodyni, бережли́вая хозя́йка.**

Zrzędzić, брюзжáть, ворчáть; || **журúть.**

Zrzekać się, Zrzec się, отрицáться, отрекáться, отрéчься, отказываться, отказáться, отступáться, отступúться. Zrzec się sukcessji, отказáться отъ наслѣдства. Zrzec się pretensij swoich, отступúться отъ своúхъ трéбованій. Zrzec się tronu, отрéчься отъ престóла.

Zrzucać, Zrzucić, сбрáсывать, сбро́сить, скúдывать, скúнуть, сверга́ть, свéргнуть; || **отрѣшáть, отрѣшúть, отставлять, отстáвить** (*отъ до́лжности*); ||

изверга́ть, изве́ргнуть изрыга́ть, изрыгну́ть. **Zrzucić z siebie suknię**, сбро́сить съ себя́ пла́тье. **Zrzucić jarzmo**, сбро́сить съ себя́ и́го. **Koń jeźdźca zrzucił**, ло́шадь сбро́сила ѣздока́. **Zrzucać zęby**, роня́ть зу́бы (*о лошади́хъ*). **Zrzucić kogo z urzędu**, исключи́ть кого́ изъ слу́жбы. **Zrzucić pokarm**, сблева́ть, изве́ргнуть пи́щу (*изъ желу́дка*). **Zrzucać co w kupę**, сбра́сывать что́-либо въ ку́чу, въ одно́ мѣсто. || **Zrzucać się, Zrzucić się**, сбра́сываться, сбро́ситься; || **Zrzucać się z czego**, насильно сбра́сывать съ себя́ что́-либо, отвя́зываться, отдѣ́лываться, освобожда́ться, отка́зываться, отрека́ться, отступа́ть. **Zrzucić się z kontraktu**, уничто́жить, наруши́ть контра́ктъ. **Zrzucić się ze słowa**, отказа́ться, отре́чься отъ свои́хъ словъ. || **Zrzucać się na co**, набра́сываться.

Zrzucenie, -nia, *ср.* сбра́сываніе. **Zrzucenie ciężaru**, разгруже́ніе, выгрузка.

Zrzynać, Zerznąć, срѣзывать, срѣзать.

Zsadzać, Zsadzić, ссаживать, сади́ть; || * сбива́ть, сбить, сбра́сывать, сбро́сить. **Zsadzić kogo z urzędu**, отрѣши́ть кого́ отъ до́лжности. **Koń go z siebie zsadził**, ло́шадь сбро́сила его́ съ себя́.

Zsiadać, Zsieść, Zsiąść, Zsiadywać, сѣда́ть, сѣсть, сходи́ть, сойти́, слѣза́ть, слѣзть долой́. || **Zsiadać się, Zsieść się**, сѣда́ться, сѣ́сться; || осѣда́ть, осѣ́сть, опуска́ться, опусти́ться; || устаи́ваться, устоя́ться, сгуща́ться, сгусти́ться, сгусте́ть. **Mleko się zsiadło**, молоко́ устоя́лось, дало́ сли́вки. **Krew się zsiadła**, кровь сгусте́ла.

Zsiadły, сѣ́вшійся, сгусти́вшійся, густо́й; || устоя́вшійся. **Krew zsiadła**, сгусти́вшаяся кровь. **Mleko zsiadłe**, устоя́вшееся молоко́, съ усто́емъ, со сли́вками.

Zsiekać, Zsiec, изсѣка́ть, изсѣ́чь, изрубить.

Zsieść, *см.* **Zsiadać**.

Zśliznąć się, поскользну́ться, оступи́ться.

Zstąpić, *см.* **Zstępować**.

Zstęp, -u, *м.* нисхожде́ніе, сошествіе.

Zstępny, нисходя́щій. **Linja zstępna**, нисходя́щая ли́нія (*родства́*).

Zstępować, Zstąpić, сходи́ть, сойти́, нисходи́ть, низойти́, спуска́ться, спусти́ться; || сторони́ться, посторони́ться пере́дъ кѣмъ; || уклони́ться отъ прямо́го пути́, сби́ться съ доро́ги; || **Zstępować, Zstępnować (sukno)**, мочи́ть (*сукно*).

Zsumować, подвести́ ито́гъ.

Zsuwać, Zsunąć, сво́вывать, сву́нуть.

Zsychać, Zeschnąć, засыха́ть, засо́хнуть. || **Zsychać się, Zeschnąć się**, ссыха́ться, сохнуться; || разсыха́ться, разсо́хнуться.

Zsyłać, Zesłać, посыла́ть, посла́ть, ниспосыла́ть, ниспосла́ть.

Zsyp, Zsep, -u, *м.* **Zsypka, -i**, *ж.* ссыпа́вше, ссы́пка (*хлѣба*).

Zsypywać, Zsypać, ссыпа́ть, ссы́пать.

Zszycie, -cia, *ср.* сши́вка.

Zszywać, Zszyć, сшива́ть, сшить.

Zszywanie, -nia, *ср.* сшива́ніе.

Ztąd, отсю́да; || поэ́тому, затѣ́мъ, отто́го, изъ э́того. **Ztąd wypada**, изъ э́того слѣ́дуетъ. **Ni ztąd, ni zowąd**, ни съ того́, ни съ сего́, безъ всѣ́кой причи́ны, *см.* **Stąd**.

Zubożałość, -ści, *ж.* обѣдне́ніе, ску́дость, обнища́ніе.

Zubożały, обѣдне́вшій, обнища́вшій.

Zubożeć, *см.* **Ubożeć**.

Żubr (Zubr), -a, *м.* зубръ, ди́кое живо́тное изъ ро́да быко́въ.

Zubrować, сѣять сквозь решето́ (*муку́*).

Żubrzy, принадлежа́щій зубру́.

Żubrzyca, -y, *ж.* са́мка зубра́.

Żubrzyna, -y, *ж.* зубри́на, мя́со зубра́.

Żuć, Żwać, жева́ть; || пережёвывать, отрыга́ть жва́чку (*о живо́тныхъ*).

Żuch, -a, *м.* молоде́цъ, молодчи́на, хватъ, удале́цъ.

Żuchel, -chla, *м. Пеут.* кусо́къ. *Умен.* **Żuchelek, -lka**, *м.* кусо́чекъ.

Żuchowaty, молоде́цкій, хва́тскій.

Żuchwa, -y, *ж.* че́люсть

Żuchwale, на́гло, наха́льно, де́рзко, безсты́дно.

Żuchwalec, -lca, *м.* нагле́цъ, наха́лъ, безсты́дникъ.

Żuchwaleć, наха́льничать, поступа́ть на́гло, безсты́дно.

Żuchwalić, доводи́ть до наха́льства, до безсты́дства. || **Żuchwalić się**, *см.* **Żuchwaleć**.

Żuchwałość, -ści, *ж.* **Żuchwalstwo, -a**, *ср.* на́глость, наха́льство; || зано́счивость.

Żuchwały, на́глый, наха́льный, де́рзкій; || зано́счивый.

Żuk, -a, *м.* жукъ (*наско́мое*).

Żucie, -cia, *ср.* жева́ніе, жва́чка.

Żuława, -y, *ж.* ни́зменная, боло́тистая, луго́вая сторона́, низовье, ни́зовье, мѣ́сто на рѣкѣ́ ближа́йшее къ у́стью.

Żuławczyk, Żuławianin, -a, *м.* понизо́вый жи́тель.

Żuławka, -i, *ж.* понизо́вая жи́тельница.

Żuławski, понизо́вый.

Żupa, -y, *ж.* супъ, похлёбка. **Żupa z ryb**, уха́.

Żupa, -y, *ж.* рудни́къ, копь, рудоко́пный заво́дъ, рудоко́пня; || *Стар.* тамо́жня; || **Żupa solna**, соловарня, соловаренный *или* соляно́й заво́дъ, соляна́я копь; || рудни́чный магази́нъ. || *Сравн. Стар. Русск.* жу́па.

Żupan, -a, *м.* жупа́нъ, ве́рхняя, стари́нная по́льская оде́жда.

Zupełnie, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, сполна́, всецѣ́ло.

Zupełność, -ści, *ж.* полнота́, цѣ́лость, о́бщность. **Zupełność lat**, совершеннолѣ́тіе. совершѣ́нный во́зрастъ.

Zupełny, по́лный, совершённый; || цѣ́льный, цѣ́лый, весь. *Mat.* **Zupełna liczba**, интегра́лъ, интегра́льное исчисле́ніе. **Zupełne lata**, совершённолѣ́тіе.

Zupnik, **-a**, *м. Стар.* тамо́жникъ, тамо́женный досмо́трщикъ; || смотри́тель соловарни.

Zupny, **-ego**, *м. Стар.* соловаренный, соловаренный. **Zupny pisarz**, пи́сарь при соляно́й конто́рѣ.

Żur, **-u**, *м.* заква́шенная мука́, родъ киселя́.

Żurawina, **-y**, *ж.* клю́ква (*ягода*).

Żurnica, **-y**, *ж.* родъ жёлтаго лу́ку, цыбу́ли.

Żużel, **Żużel**, **Żużel**, **-żla**, *м.* **Żużla**, **-i**, *ж.* шлакъ, ока́лина, треска́, о́тпрыскъ, угаръ; || желѣзина. желѣзная ока́лина, огарки отъ желѣза. || **Dymna żużel**, ка́дмій; || **Żużla kamienna**, цемза; || **Żużel**, **Żużelica**, нагаръ на свѣчѣ.

Żużelisty, **Żużelasty**, **Żużelowaty**, ока́листый.

Żużywać, **Zużyć**, истощать, истощи́ть, теря́ть, потеря́ть си́лы; || **Zużywać się**, истоща́ться, изнуря́ться.

Zwabiać, **Zwabić**, сма́нивать, сманить, приманивать, приманить, завлека́ть, завле́чь.

Zwać, звать, призыва́ть, называ́ть, именова́ть.

Zwać, *см.* **Żuć**.

Zwąchać, *Охот.* причу́ять, чутьёмъ напада́ть на слѣдъ звѣря. **Pies zwąchał zająca**, собака причу́яла за́йца. || *Проню́хать, развѣдать та́йнымъ о́бразомъ, смекну́ть, догада́ться; || **Zwąchać się z kim**, сню́хаться, та́йно согласи́ться, сговори́ться, сдѣлать ста́чку.

Zwacz, **-a**, *м.* жева́ка, жу́ющій безпреста́нно; || **Zwacz**, **-a**. *м.* **Zwadło**, **-a**, *ср.* рубе́ць, пе́рвый желу́докъ у живо́тныхъ, имѣющій жва́чку; || * клеветни́къ, зло́бный лжецъ.

Zwada, **-y**, *ж.* ссо́ра, ра́спря, раздо́ръ; =споръ. пре́ніе. *Посл.* **Ni do rady, ni do zwady**, онъ ни ры́ба, ни мя́со, ни то, ни сё. никуда́ не года́тся.

Zwadca, **Zwadzca**, **-y**, *м.* спо́рщикъ, драчу́нъ, забія́ка.

Zwadliwy, **Zwadny**, вздо́рливый, сварли́вый, бранчи́вый, бу́йный, неугомо́нный.

Zwadliwość, **-ści**, *ж.* сварли́вость, бранчи́вость.

Zwadło, **-a**, *ср. см.* **Żwacz**.

Zwaga, **-i**, *ж. Ком.* оста́токъ, остальна́я су́мма, осталько́е по счёту.

Zwalać, **Zwalić**, сва́ливать, свали́ть, поверга́ть, пове́ргнуть, сбра́сывать, сбро́сить, опроки́дывать, опроки́нуть; || собира́ть, скла́дывать въ одно́ мѣсто; || слага́ть, отклоня́ть отъ себя́, сла́мывать, слома́ть, разруша́ть, разру́шить; || **Zwalił z siebie ten ciężar**, онъ сбро́силъ съ себя́ э́то бре́мя. **Zwalić kogo z nóg**, свали́ть кого́ съ ногъ, повали́ть на зе́млю. **Zwalić kogo kijem**, отвали́ть кого́ па́лкою. **Zwalili stary dom**, слома́ли ста́рый домъ. **Zwalić co na drugiego**, свали́ть свою́ ви́ну на друго́го, съ больно́й головы́ да на здоро́вую; || **Zwalać**, ската́ть, свали́ть (*сукно́*); || замара́ть, запа́чкать. загрязни́ть; || **Zwalać się**, **Zwalić się**, сва́ливаться, свали́ться, повергаться, спа́дывать съ высоты́; || развали́ваться. развали́ться; || скло́чиваться, сбива́ться (*въ кучу*); || **Zwalać się**, ската́ться, свали́ться; || замара́ться, запа́чкаться, загрязни́ться.

Zwalczyć, побѣди́ть, преодоле́ть, оси́лить.

Zwalisko, **-a**, *ср.* развали́на.

Zwalisty, пока́тый, пока́тистый, поло́гій, отло́гій.

Zwalniać, **Zwolnić**, послабля́ть, посла́бить, ослабля́ть, осла́бить. отпуска́ть, отпусти́ть, убавля́ть, уба́вить, уменьша́ть, уменьши́ть; || увольня́ть, уво́лить, отпуска́ть, отпусти́ть на во́лю. **Zwolnić struny**, опусти́ть стру́ны. **Zwolnić wodę przy ogniu**, слегка́ подогрѣ́ть в́оду. **Zwolnić żołądek**, очи́стить желу́докъ.

Zwarcie, **-cia**, *ср.* **Zwarcie się**, давле́ніе, сжа́тіе, стѣсне́ніе; || запира́ніе; || загражде́ніе; || **Zwarcie się**, столкновеніе.

Zwartość, **-ści**, *ж.* густота́, пло́тность. **Zwartość lasu**, густота́ лѣса.

Zwarty, ча́стый, пло́тный, густо́й. **Zwarty, wysokopienny las**, ча́стый, густо́й лѣсъ.

Zwaśnienie, **-nia**, *ср.* ссо́ра, раздо́ръ, разла́дъ, несогла́сіе.

Zwawiec, **-wca**, *м.* весельча́къ, гуля́ка, удале́цъ, хватъ.

Zwawo, жи́во, ско́ро, прово́рно, поспѣ́шно, быстро.

Zwawość, **-ści**, *ж.* жи́вость, рѣ́звость, прово́рство, ско́рость, лёгкость; || пылъ, жаръ, горя́чность.

Zwawy, живо́й, ско́рый, прово́рный, бы́стрый, рѣ́звый; || пы́лкій, вспы́льчивый, горя́чій.

Zważać, **Zważyć**, принима́ть, приня́ть во вниманіе; || свѣсить, взвѣсить; || *Ком.* доплати́ть по счёту; || дѣлать балансъ.

Zwędzać, **Zwędzić**, копти́ть, закопти́ть; || * мори́ть, замори́ть (*голодомъ*); || * выгра́дывать, вытаскивать та́йнымъ о́бразомъ.

Zweryfikować, повѣ́рить, свѣ́рить, слича́ть.

Zwężać, **Zwęzić**, съу́живать, съу́зить, стя́гивать, стяну́ть, сжима́ть сжать; || **Zwężać się**, **Zwęzić się**, съу́живаться, съу́зиться.

Zwiastować, возвѣща́ть, объявля́ть; || предвѣща́ть, предска́зывать; || увѣдомля́ть. увѣдомить.

Zwiastowanie, **-nia**, *ср.* извѣще́ніе, увѣ-

домлéніе; || **Zwiastowanie Panny Marji,** Благовѣщéніе Пр. Богорóдицы (*25 Марта*).

Zwiastun, -a, *м.* вѣ́стникъ, предвѣ́стникъ; || предтéча.

Związać, *см.* Wiązać.

Związanie, -nia, *ср.* свя́зываніе, перевя́зываніе; || соединéніе. *Плотн.* **Związanie bartu z krokwiami,** соединéніе стропи́льнаго перевóда, двухъ брýсьевъ зýбомъ.

Związek, -zku, *м.* связь; || [союзъ; || соединéніе; || спáйка; || послѣдовáтельность; || соотвѣ́тственность, соотношéніе; || óбщество, сообщество; || сцѣплéніе, стечéніе; || свя́зка; || сою́зъ, федерáція; || заговóръ (*политическій*). **Związek krwi,** крóвный сою́зъ, ýзы родствá. **Związek przyjaźni,** дрýжеская связь, дрýжескій сою́зъ. **Związek małżeński,** супрýжескій сою́зъ, супрýжество, бракъ. **Związek myśli,** связь мы́слей. **Związek czynności,** совокýпное дѣ́йствіе. **Związek krępujący, Związki,** ýзы. **Związek Szwajcarski,** Швейцáрскій Сою́зъ.

Związkowy, сою́зный; || **Związkowy, -ego,** *м.* сою́зникъ; || заговóрщикъ, *см.* **Spiskowy.**

Zwić, *см.* **Zwijać.**

Zwichnąć, свихнýть, вы́вихнуть.

Zwichnięcie, -cia, Zwichnienie, -nia, *ср.* вы́вихнутіе, вы́вихъ.

Zwichnięty, вы́вихнутый; || * совращённый съ и́стиннаго пути.

Zwiędłość, -ści, *ж.* вя́лость, блѣ́клость.

Zwiędły, увя́дшій, завя́лый, блѣ́клый.

Zwiędniały, *см.* **Zwiędły.**

Zwiędnienie, -nia, *ср.* увяда́ніе.

Zwiedzać, Zwiedzić, посѣща́ть, посѣти́ть, обха́живать, обойти́, навѣща́ть, навѣсти́ть, быва́ть, побыва́ть; || осма́тривать, осмотрѣ́ть, свидѣ́тельствовать, освидѣ́тельствовать. **Zwiedzać kościoły,** посѣща́ть, обха́живать цéркви. **Zwiedzać kopalnię,** спускáться въ рудни́къ. **Zwiedzać krainę,** путешéствовать въ странѣ́.

Zwiedzanie, -nia, *ср.* посѣщеніе; || путешéствіе, стрáнствованіе. **Zwiedzanie cudzych krajów,** посѣщéніе чужи́хъ странъ, [путешéствіе по чужи́мъ странáмъ.

Zwiedzenie, -nia, *ср.* посѣщéніе; || освѣдомлéніе; || отвлеченіе; || * совращéніе (*съ пути добродѣтели*), обольщéніе, соблазнéніе, соблáзнъ.

Zwiedzca, Zwiedca, -y, Zwiedziciel, -a, *м.* испытáтель, изслѣдователь; || **Zwiedziciel krajów,** путешéственникъ, стрáнствователь.

Zwiększać, *см.* **Powiększać.**

Zwieńczyć, *см.* **Uwieńczyć.**

Zwierać, Zewrzéć, сбива́ть, сбить, скрѣпля́ть, скрѣпи́ть, стя́гивать, стянýть, сжима́ть, сжать, стúскивать, стúснуть; || смыка́ть, сомкнýть, запира́ть, запере́ть || совокупля́ть, совокупи́ть, связывать связáть; || **Zwierać, Zewrzéć, Zewréć, кипéть вскипéть,** закипáть, закипéть (*о водѣ*); || **Zwierać się,** кипятúться.

Zwierciadełko, -a, *ср.* зéркальце, зеркальцó.

Zwierciadlany, зеркáльный.

Zwierciadlnica, -y, *ж. Минер.* желѣ́зный блéскъ.

Zwierciadlnictwo, -a, *ср.* искýсство дѣлать зеркалá, зеркáльное произвóдство; || торгóвля зеркалáми.

Zwierciadlnik, -a, *м.* зéркальникъ, зéркальщикъ.

Zwierciadło, -a, *ср.* зéркало.

Zwierz, -a, *м.* звѣрь, живóтное четвероногое дúкое. **Zwierzęta ssące,** млекопитáющія живóтныя. **Zwierzęta przeżuwające,** живóтныя отрыгáющія жвáчку. **Zwierz drapieżny,** хúщный звѣрь. **Zwierzęta ziemnowodne,** земновóдныя живóтныя. **Zwierz wodny,** водяно́е живóтное; || **Lotny zwierz,** живыя дúкія птúцы, дичь, дичúна, *см.* **Zwierzyna.**

Zwierzać, Zwierzyć, ввѣря́ть, ввѣрить, поручáть, поручúть; || **Zwierzać się, Zwierzyć się,** ввѣря́ться, ввѣриться, открывáться, откры́ться кому́ въ чёмъ-либо, сдѣлать кому́ дрýжеское сообщéніе.

Zwierzątko, -a, *ср. Умен.* звѣ́рокъ.

Zwierzchni, Zwierzchny, вéрхній, нарýжный; || предыдýщій; || вы́сшій; || начáльствующій; || повéрхностный.

Zwierzchnica, -y, *ж.* повéрхность.

Zwierzchnictwo, -a, *ср.* начáльство; || вы́сшая власть, вы́сшее правúтельство.

Zwierzchniczy, начáльническій, начáльничій, начáльственный.

Zwierzchnik, -a, *м.* начáльникъ.

Zwierzchność, -ści, *ж.* начáльство; || первéнство, старшúнство.

Zwierzę, -ęcia, *ср.* живóтное, всúкое живóе существó.

Zwierzęcość, -ści, *ж.* скотствó, звѣ́рство.

Zwierzęcy, живóтный, окó.скій; || плотскóй. * **Zwierzęce koło na niebie,** водiáкъ, *см.* **Zwierzyniec** || ;*Астрон.* **Zwierzęca gwiazda,** вечéрняя звѣздá, Венéра.

Zwierzenie się, -nia się, *ср.* дрýжеское сообщéніе, довѣ́ренность.

Zwierzokrzew, -u, *м. Зоол.* животнорастéніе. живóросль, зоóфúтъ.

Zwierzyna, -y, *ж.* дичь (*живыя дúкія птúцы*), дичúна (*бúтыя дúкія живóтныя употребля́емыя въ пúщу*).

Zwierzyńcowy, принадлежáщій къ звѣрúнцу.

Zwierzyniec, -ńca, *м.* звѣрúнецъ; || *Астрон.* **Zwierzyniec niebieski,** водiáкъ, сóлнечный путь.

Zwierzynny, **нвобúльный дúчью.** Зло-

dziéj zwierzynny, охóтящійся на чужúхъ земля́хъ.

Zwieść, *см.* Zwodzić.

Zwiesisty, погúслый, отвúслый; || утёсистый, крутóй; || откóсный; || отвёсный. Brzeg zwiesisty, крутóй бéрегъ. Zwiesisty cień, откóсная тѣнь. Zwiesiste uszy, повúслыя ýши.

Zwieszać, Zwiesić, свѣшивать, свѣсить, повѣсить, опускáть, опустúть внизъ; || потупля́ть, потýпить, наклоня́ть, наклонúть, нагибáть, нагнýть. * Zwiesić głowę, наклонúть, повѣсить гóлову. Zwiesił pies ogon, собáка поджáла хвостъ. * Zwiesić nos, повѣсить носъ, задýматься, опечáлиться. * Zwiesić skrzydła, опустúть крылья, потеря́ть бóдрость, оробѣть.

Zwietrzałość, -ści, *ж.* вы́вѣтрѣлость.

Zwietrzały, вы́вѣтрѣлый, вы́дохлый, вы́дохшійся.

Zwietrzeć, *см.* Wietrzeć.

Zwietrzyć, * проно́хать, провѣ́дать.

Zwieźć, *см.* Zwozić.

Zwięzliwość, Zwięzłość, -ści, *ж.* сжáтость, крáткость (*слóва*); || свя́зность.

Zwięzły, сжáтый, крáткій; || свя́зный.

Zwięzywać, Związywać, Związać, свя́зывать, связáть, завя́зывать, завязáть; || завя́зывать, начинáть; || свя́зывать, скрѣпля́ть, закрѣпля́ть; || обя́зывать, обязáть, налагáть обя́занность; || *Охот.* схвáтывать когтя́ми (*о звѣрѣ*). || Związywać się, Związać się, свя́зываться, связáться, сцѣпля́ться, сцѣпúться; || спýтываться, спýтаться; || соединя́ться, соедини́ться, *см.* Wiązać, Wiązać się.

Zwijać, Zwinąć, Zwić, свива́ть, свить, свёртывать, свернýть, свертѣть; || скáтывать, скатáть, навивáть, навúть; || мотáть въ клубóкъ, смáтывать, смотáть; || распускáть, распустúть; || уничтожáть, уничтóжить, упраздня́ть, упразднúть, отмѣня́ть, отмѣнúть. Zwinąć żagle, спустúть парусá. Zwinąć wojsko, chorągiew, распустúть вóйско. Zwijać nici, мотáть нúтки. * Chorągiewkę zwinąć, дать тя́гу, навострúть, направúть лы́жи, убѣжáть. || Zwijać się, Zwinąć się, свива́ться, свúться, свёртываться, свернýться въ клубóкъ, въ кольцó; || гнýться, согнýться; || спýтываться, спýтаться; || ускользáть, ускользнýть, увёртываться, увернýться; || суетúться, хлопотáть, совáться тýда и сюдá. || *Безл.* Zwija mi się, менá тошни́ть, мнѣ тóшно. Zwijają się konie, спýтываются лóшади. Wąż zwija się po piasku, змѣя́ извива́ется кольцóмъ на пескѣ. Włos w kędziory się zwija, вóлосы вьются кудря́ми. Dzida kończasta od uderzenia się zwija, остроконéчное копьё гнётся отъ удáра.

Zwijadło, -a, *ср.* мотови́ло, мотáльница.

Zwijalny, винтовóй, спира́льный, винтообрáзный, улúткообрáзный.

Zwijanie, -a, *ср.* свива́ніе, мотáніе, намáтываніе; || Zwijanie się, извива́ніе, свёртываніе; || * хлопотли́вость, суетли́вость.

Zwilgnąć, *см.* Wilgotnieć.

Zwilżać, Zwilżyć, увла́живать, увла́жить, орошáть, оросúть, смáчивать, смочúть; || * освѣжáть, освѣжúть.

Zwinąć, *см.* Zwijać.

Zwiniątko, *см.* Zawiniątko.

Zwinięcie, -cia, Zwinienie, -nia, *ср.* свúтіе, свёртываніе; || скáтываніе; || мотáніе, намáтываніе; || спускáніе (*парусa*); || распущéніе; || уничтожéніе; || отмѣнéніе; || закрытіе, упраздне́ніе; || Zwinięcie się, извива́ніе, изворóтливость.

Zwinięty, Zwinięty, свúтый, свёрнутый; || скáтанный; || намóтанный; || спýщенный.

Zwinnie, провóрно, расторóпно, лóвко.

Zwinność, -ści, *ж.* провóрство, расторóпность, лóвкость.

Zwinny, провóрный, расторóпный, лóвкій.

Żwir, -u, *м.* дресвá, хрящъ, крýпный песóкъ; || грáвій.

Żwirowaty, хрящевóй, состоя́щій изъ крýпнаго песку́.

Żwitek, -tku, *м.* свёртокъ, ýзелъ, пáчка, свя́зка; || склáдка, сгибъ; || Żwitek (papieru), свúтокъ.

Zwłaczać, *см.* Zwlekać.

Zwłaszcza, осóбенно, особли́во, гла́внымъ óбразомъ, главнѣ́йше, наибóлѣе, всего́ бóлѣе.

Zwlekać, Zwlec, разоблачáть, разоблачúть; || раздѣвáть, раздѣть, скúдывать, скúнуть, снимáть, снять; || стáскивать, стащúть (*внизъ*), сволáкивать, сволóчь; || бороня́ть, заборони́ть (*зéмлю*); || проволáкивать, проволочúть, оття́гивать, оття́нуть (*врéмя*), откла́дывать, отложúть, мéдлить, замéдлить.

Zwlekanie, -nia, *ср.* откла́дываніе, проволóчка; || скúдываніе, снимáніе, стáскиваніе.

Zwłoka, -i, *ж.* проволóчка, отерóчка, отлагáтельство, промедлéніе; || *Юрид.* просрóчка; || Zwłok, Zewłoka, Zwłoka, линовúще, змѣйный спускъ, шкýра, кóжа (*съ животныхъ*); || Zwłoki, *pod. n.* Zwłok, *мн.* смéртные или брéнные остáнки, мёртвое тѣло.

Zwłokliwość, -ści, *ж.* отлагáтельство, медлúтельность.

Zwłokliwy, медлúтельный, мéдленный, мѣшкотный.

Zwód, -odu, *м. Неуп.* обмáнъ. || **Zwód, -u, Zwodek, -dka**, *м.* подъёмный мостъ.

Zwodnica, -y, Zwodniczka, -i, *ж.* обмáнщица, обольстúтельница, соблазни́тельница, искусúтельница.

Zwodnictwo, -a, *ср.* обмáнъ, обольще́ніе, соблáзнъ, искушéніе, совращéніе.

Zwodniczy, Zwodny, обма́нчивый, обольсти́тельный, соблазни́тельный, искуси́тельный.

Zwodnik, -a, *м. см.* **Zwodziciel.**

Zwodzić, Zwieść, своди́ть, свести́, собира́ть, собра́ть въ одно́ мѣ́сто, созыва́ть, созва́ть; || своди́ть, свесть све́рху внизъ, низводи́ть; || **Zwieść, Stoczyć bitwę,** дать сраже́ніе, вступи́ть въ сраже́ніе; || обма́нывать, обману́ть, поддѣ́ть, провести́; || совраща́ть, соврати́ть, соблазня́ть, соблазни́ть, искуша́ть, искуси́ть; || отводи́ть, отвести́; || опуска́ть, опусти́ть (*подъёмный мостъ*). **Zwiódł go z prostéj drogi,** соврати́лъ его́ съ пря́маго пути́. **Szatan zwiódł Ewę,** сатана́ прельсти́лъ Е́ву.

Zwodziciel, -a, *м.* обма́нщикъ; || обольсти́тель, прельсти́тель, соблазни́тель, разврати́тель, искуси́тель.

Zwodzicielka, -i, *ж.* обма́нщица; || обольсти́тельница, прельсти́тельница, соблазни́тельница, разврати́тельница, искуси́тельница.

Zwój -oju, *м.* скла́дка, сбо́рка, изги́бъ; || сви́токъ, свёртокъ; || *Анат.* узело́къ, га́нглій.

Zwojować, завоева́ть, покори́ть, побо́роть, одолѣ́ть, преодолѣ́ть.

Zwołanie, -nia, *ср.* созва́ніе, созыва́ніе, созы́въ.

Zwolennica, -y, Zwolenniczka, -i, *ж.* приве́рженица, послѣ́довательница; || учени́ца.

Zwolennictwo, -a, *ср.* приве́рженность, принадлежность къ како́му-нибу́дь уче́нію.

Zwolennik, -a, *м.* приве́рженецъ, послѣ́дователь; || учени́къ.

Zwolić, *см.* **Zezwolić.**

Zwolna, ме́дленно, нескоро, неповоро́тливо, ти́хо; || осторо́жно, полего́ньку, лего́нько, слегка́.

Zwolnić, *см.* **Zwalniać.**

Zwolnieć, уменьши́ться, ослабѣва́ть, облегча́ться; || утиха́ть (*о пого́дѣ*).

Zwolnienie, -nia, *ср.* уменьше́ніе, ослабле́ніе, облегче́ніе; || сба́вка (*цѣны*); || *Юрид.* **Zwolnienie dobrowolne,** доброво́льное освобожде́ніе отъ обя́занности.

Zwoływać, Zwołać, созыва́ть, созва́ть, склика́ть, скли́кнуть; || приглаша́ть, пригласи́ть.

Zwomitować, *см.* **Womitować.**

Zwora, -y, *ж.* желѣ́зная скоба́, крю́къ; || проёмная связь, ла́па, желѣ́зный засо́въ (*въ стѣнѣ*); || желѣ́зная связь (*въ печа́хъ*); || острога́, баго́ръ; || *Охот.* свора (*соба́къ*).

Zwornik, -a, *м. Архит.* замо́къ, замо́чный ка́мень сво́да.

Zworować, *см.* **Sforować.**

Zwóz, -ozu, *м.* **Zwożba, -y, Zwózka, -i,** *ж.* свозъ, сво́зка. **Zwóz zboża,** убо́рка хлѣ́ба. **Zwózka kamieni,** сво́зка ка́мней; || *Стар.* наво́зъ (*на па́шню*).

Zwozić, Zwieźć, свози́ть, свезти́, свезть.

Zwózka, -i, *ж. см.* **Zwóz.**

Zwoźny, сво́зный, назна́ченный къ сво́зу *или* во́зкѣ; || удо́бренный наво́зомъ, унаво́женный.

Zwracać, Zwrócić, повора́чивать, повороти́ть; || обраща́ть, обрати́ть; || возвраща́ть, возврати́ть. **Zwracać konia,** поверну́ть, повороти́ть, поѣ́хать наза́дъ (*о ѣздокѣ*). **Zwrócić czyję uwagę na co,** обрати́ть чьё-либо внима́ніе на что́. **Zwrócić na siebie oczy wszystkich,** обрати́ть на себя́ взо́ры всѣ́хъ. **Zwracam ci książkę z podziękowaniem,** возвраща́ю тебѣ́ кни́гу съ благода́рностію. **Zwracać co z żołądka,** блева́ть, выблёвывать, рвать; || изверга́ть. || **Zwracać się, Zwrócić się,** повора́чиваться, повороти́ться, обраща́ться, обрати́ться, возвраща́ться, возврати́ться.

Zwrócenie, -nia, *ср.* обра́тная отда́ча, возвраще́ніе; || повора́чиваніе; || обраще́ніе, *см.* **Zwrót.**

Zwrot, Zwrót, -u, *м.* поворо́тъ, извилина; || возвра́тъ, отда́ча взя́таго, возмѣще́ніе; || оборо́тъ (*рѣчи*); || реа́кція (*полити́ческая*); || *Ком.* де́нежный оборо́тъ; || обраще́ніе (*плане́ты*); || оборо́тъ (*го́да*); || возвраще́ніе (*вре́мени*). **Zwrót papierów do archiwum,** обра́тная отда́ча бума́гъ въ архи́въ. **Rzeczy takie wzięły zwrót,** дѣла́ при́няли тако́й оборо́тъ. **Domaga się zwrotu wziętych u niego pieniędzy,** онъ тре́буетъ возвраще́нія взя́тыхъ у него́ де́негъ.

Zwrotnice na wymianach kolei, перево́ды на разъѣ́здахъ (*желѣзн. дор*ѣ).

Zwrotnik, -a, *м.* тро́пикъ, поворо́тный кругъ; || сто́рожъ при перево́дныхъ стрѣ́лкахъ (*на желѣ́зныхъ доро́гахъ*).

Zwrotnikowy, тропи́ческій.

Zwrotność, -ści, *ж.* прово́рство, расторо́пность, смышлёность, ло́вкость, изворо́тливость; || перемѣ́нчивость, измѣ́нчивость, непостоя́нство.

Zwrotny, прово́рный, расторо́пный, смышлёный, ло́вкій, изворо́тливый; || перемѣ́нчивый, измѣ́нчивый, непостоя́нный; || обра́тный.

Zwycięski, Zwycięzki, побѣдоно́сный, побѣди́тельный; || побѣ́дный, знамену́ющій побѣ́ду, относя́щійся къ побѣ́дѣ.

Zwycięstwo, -a, *ср.* побѣ́да.

Zwyciężać, Zwyciężyć, побѣжда́ть, побѣди́ть; || превозмога́ть, превозмо́чь.

Zwycięzca, -y, *м.* побѣди́тель.

Zwyciężenie, -nia, *ср.* одержа́ніе побѣ́ды.

Zwyciężony, побѣждённый.

Zwyciężyjad, -u, *м. Бот.* ла́стовичный ко́рень.

Zwyczaić, пріуча́ть, пова́живать; ||

Zwyczaić się (czemu), **пріучáть (***кчемý***)**; || **привыкáть, пріобы́кнуть.**

Zwyczaj, -ju, *м.* **обы́чай, обыкновéніе**; || **обря́дъ**; || **óбразъ, спóсобъ**; || **привы́чка, нáвыкъ**; || *Юрид.* **прáво пóльзованія**; || **Według zwyczaju, по обы́чаю. Za zwyczaj, обыкновéнно, какъ обыкновéнно.**

Zwyczajenie, -nia, *ср.* **пріучéніе, пріохóчиваніе, привáживаніе.**

Zwyczajnie, по привы́чкѣ, по обыкновéнію, обыкновéнно.

Zwyczajność, -ści, *ж.* **обыкновéніе, привы́чка, нáвыкъ, свы́чка.**

Zwykły, привы́чный, обы́чный, свы́чный, вкоренúвшійся, застарѣ́лый.

Zwyknąć, навы́кнуть, привы́кнуть.

Żybet, Cybet, -u, *м. Зоол.* **цибéтъ (***животное***)**; || **цибéтовый сокъ.**

Żybetowy, Cybetowy, цибéтовый, *см.* **Cybet.**

Żyć, жить, существовáть, находúться въ живы́хъ; || **провождáть врéмя, пребывáть. Niech żyje**, да здрáвствуетъ! **Żyć pod prawem, подчиня́ться закóну. Żyje dzień za dniem, живётъ какъ бы день къ вéчеру. Żyć z kim, жить съ кѣмъ въ тѣ́сной дружбѣ. Umieć żyć z ludźmi, умѣ́ть жить въ свѣ́тѣ. Nie żyje z ludźmi, избѣгáетъ óбщества. Ledwo żyje, онъ едвá живъ, чуть живъ.**

Życie, -cia, *ср.* **жизнь, житьё**; || **житié, жизнеописáніе**; || **пропитáніе. Dobre tam życie i nie drogie, тамъ жизнь хороша и не дорогá. Spólne życie, сожúтіе. Następować, czyhać na czyje życie, покушáться, посягáть на чью жизнь.**

Życiopis, -a, *м.* **жизнеописáтель, біогрáфъ.**

Życiopismo, -a, *ср.* **Życiorys, -u**, *м.* **жизнеописáніе, біогрáфія.**

Życzenie, -nia, *ср.* **желáніе, пожелáніе, вожделѣ́ніе, хотѣ́ніе**; || ***поздравлéніе.**

Życzliwie, доброжелáтельно, доброхóтно, радýшно.

Życzliwy, доброжелáтельный, доброхóтный, радýшный.

Życzyć, желáть, хотѣ́ть.

Żyd, -a, *м.* **жидъ, еврéй.**

Żydek, -dka, *м. Умен.* **жидóкъ.**

Żydówczka, -i, *ж. Умен.* **жидóвочка.**

Żydowię, -ęcia, *ср. Умн.* **жидёнокъ.**

Żydówka, -i, *ж.* **жидóвка, еврéйка.**

Żydowski, жидóвскій, еврéйскій.

Żydowstwo, -a, *ср. Собир.* **жиды.**

Żydowszczyzna, -y, *ж.* **жидóвщина.**

Żydziak, -a, Żydziaczek, -czka, *м. Умн.* **жидёнокъ.**

Żydziątko, -a, *ср.* **жидóвское дитя́.**

Żydzina, -y, *ж.* **жидовúна, бѣ́дный, обóрванный жидъ.**

Żygadła, -y, *ж. Горн.* **игла́, штрéбенъ.**

Żygzag, -u, *м.* **зигзáкъ, извúлина.**

Żyjący, живу́щій, находя́щійся въ живы́хъ.

Żyjątko, -a, *ср.* **живу́щая тварь, живóе существó.**

Żyła, -y, *ж. Анат.* **жúла, кровообращáтная жúла, вéна**; || **Żyła pulsowa, артéрія, бью́щаяся жúла**; || **жúла** (*въ землѣ*).

Żylasty, Żylisty, жúлúстый.

Żyłeczka, -i, *ж. Умен.* **жúлочка**, *см.* **Żyłka.**

Żyleniec, -ńca, *м. см.* **Bobownica.**

Żyłka, -i, *ж. Умен.* **жúлка**; || *Бот.* **жúлка, нúточка, волокнó, мóчка.**

Żyłkowaty, жиловáтый, жилковáтый.

Żylny, жúльный, жúлочный.

Żyłować, вытя́гивать жúлы (*изъ мя́са*); || ***глумúться, трунúть надъ кѣмъ.**

Żyłowaciec, дѣ́латься жиловáтымъ, жúлистымъ.

Żyłowatość, -ści, *ж.* **жиловáтость**

Żyłowaty, жилковáтый, жúлочный.

Żyr, -u, *м. см.* **Żer.**

Żyrandol, -u, *м.* **Żyrandola, -i**, *ж.* **жирандóль, лю́стра.**

Żyrować, *см.* **Indossować.**

Zysk, -u, *и* **корúсть, прúбыль, вы́года, пожúва, вы́игрышъ, бары́шъ. Chęć zysku, chciwość zysku, корыстолю́біе, любостяжáніе**; || **ростъ, процéнтъ**; || *Юрид.* **вы́игрышъ тя́жбы.**

Zyskiwać, Zyskać, пріобрѣ́тать, пріобрѣсти́, пріобрѣ́сть, снúскивать, снúскать; || **зарабóтывать, зарабóтать, добывáть, добы́ть, промышля́ть, промы́слить.**

Zyskownik, -a, *м.* **пріобрѣ́татель**; || **коры́столюбецъ, корúстникъ.**

Zyskowność, -ści, *ж.* **выгóдность**; || **корыстолю́біе.**

Zyskowny, вы́годный, прúбыльный, прибы́точный; || **корúстный, корыстолю́бивый.**

Żytko, -a, *ср. Умен. см.* **Żyto.**

Żytni, Żytny, ржанóй; || **жúтный**; || **плодоро́дный, плодонóсный** (*о землѣ*). **Chleb żytni, ржанóй, оржанóй хлѣ́бъ.** *См.* **Razowy.**

Żytnica, -y, *ж.* **гумнó**; || **жúтница.**

Żytnisko, -a, *ср.* **пóле, съ котóраго снúта рожь**; || *Стар. Русск.* **ржúще.**

Żyto, -a, *ср.* **жúто, вообщé хлѣ́бныя растéнія**; || **рожь**, *см.* **Reż**; || *Стар.* **хлѣбá, зерновые хлѣбá. || *Умен.* Żytko, красúвая рожь.**

Żywcem, живьёмъ, вжúвѣ.

Żywić, кормúть, питáть; || **содержáть** (*на своéмъ иждивéніи*), **довóльствовать, снабжáть** (*припáсами*).

Żywić się, питáться, кормúться.

Żywica, -y, *ж.* **древе́сная смола́, камедь, живи́ца.**

Żywiciel, -a, *м.* **корми́лецъ, дающій пропита́ніе; || Żywiciel ubogich, ми́лостивецъ, благодѣ́тель.**

Żywicielka, -i, *ж.* **пита́тельница, благодѣ́тельница, ми́лостивица.**

Żywicowaty, Żywiczasty, смолева́тый.

Żywiczny, смоли́стый, камеди́стый.

Żywiczka, -i, *ж. Бот.* **трилистная дубро́вка, дубро́вникъ, кадило, пакулу́нъ.**

Żywiec, -wca, *м.* **зубна́я трава́.**

Żywignat, *см.* **Żywokost.**

Żywioł, -u, *м.* **стихія, элеме́нтъ; || *Хим.* просто́е те́ло; || *среда́, стихія.**

Żywiołowy, стихійный; || просто́й.

Żywnie, Żywno, соверше́нно, совсѣ́мъ, вполнѣ́, всецѣло, вовсе́; || кра́йне, чрезме́рно, чрезвыча́йно.

Żywność, -ści, *ж.* **пи́ща; || кормъ; || провизія, съѣстны́е припа́сы; || содержа́ніе, прокормле́ніе, пропита́ніе, продово́льствіе; || *Воен.* провіа́нтъ, продово́льствіе, военные припа́сы.**

Żywny, пита́тельный, сы́тный.

Żywo, жи́во, ско́ро, прово́рно, растороп́но. Co żywo, какъ мо́жно скорѣе, живѣ́й. Jako żywo, jak żywo! по пра́вдѣ сказа́ть, и́стинно, по́длинно! Jako żywo, nigdy tego nie bywało, дѣйстви́тельно, э́того никогда́ не быва́ло, какъ живу́ на свѣ́тѣ, э́того никогда́ не случа́лось. Żywo, въ живы́хъ. Ledwo iż go żywo zostawił, оста́вилъ его́ едва́ въ живы́хъ, едва́ жива́го, *см.* **Żywy.**

Żywokost, -u, *м. Бот.* **око́нникъ, са́льный ко́рень, жи́вокость (*растѣніе*).**

Żywolist, -u, *м. Бот.* **Діоне́я, мухоло́вка.**

Żywoplon, -u, *м. см.* **Żywoziół.**

Żyworodny, *Зоол.* живоро́дный, живородя́щій.

Żywość, -ści, *ж.* **жи́вость (*характера*), ре́звость; || пылъ (*страстей*), жаръ; || я́ркость (*красокъ*).**

Żywot, -a, *м.* **жизнь, житьё; || *Церк. Слав.* живо́тъ; || житіе́, жизнеописа́ніе; || образъ жи́зни, бытъ; || *Церк. Слав.* утро́ба, чре́во (*матери*); || Żywot niewieści, ма́тка. Żywoty Świętych, Минея Че́тья, книга заключа́ющая въ себѣ́ житія́ Святы́хъ. Żywoty sławnych ludzi, жизнеописа́нія знамени́тыхъ людей́. Żywot wieczny, жизнь ве́чная. Żywot po śmierci, загро́бная жизнь. Żywot zakonny, мона́шеская жизнь.**

Żywotek, -tka, -tku, *м. Умен.* **живо́тикъ,** *см.* **Brzuszek.**

Żywotnik, -a, *м. Бот.* **жи́зненное де́рево, негнію́чка; || *одушевлённое существо́, *живчикъ.**

Żywotność, -ści, *ж.* **жи́зненность, жи́зненная си́ла.**

Żywotny, Żywotni, жи́зненный, живо́творя́щій, животво́рный; || *Грам.* одушевлённый. Imiona żywotne i nieżywotne, имена́ одушевлённыя и неодушевлённыя.

Żywotowy, брюшно́й; || ма́точный.

Żywotworczy, животворя́щій.

Żywoziół, -ołu, *м. Бот.* **недотро́га, нетро́нь-меня́ (*растѣніе*).**

Żywy, живо́й, живу́щій, находя́щійся въ живы́хъ; || *прово́рный, ско́рый; || *очеви́дный, я́ркій, я́сный, свѣ́жій, дѣя́тельный. Żywy kolor, живо́й, я́ркій цвѣтъ. Żywa farba, жива́я, я́ркая кра́ска. W żywéj pamięci co mieć, сохрани́ть что́ въ свѣ́жей па́мяти. Żadną żywą miarą, никаки́мъ о́бразомъ. W żywe oczy szydzić komu, смѣ́яться кому́ въ глаза́. *Zabić koniowi za żywe, заковать ло́шадь. Żywe srebro, живо́е серебро́, ртуть, *см.* **Rtęć. Żywa woda, жива́я вода́, ключева́я, прото́чная вода́. Żywy przykład, живо́й приме́ръ. Żywy, żyjący język, живо́й языкъ. Żywy płot, живо́й забо́ръ (*изъ живыхъ растѣній*). Nie ma tam żywéj duszy, ни живо́й души́ тамъ нѣтъ. Dogryźć komu do żywego, задѣть кого́-либо за живо́е, сказа́ть кому́ что́-либо оскорби́тельное или ко́лкое.**

Żyz, *см.* **Zéz.**

Żyża, -y, *ж.* **огонь (*на дѣтскомъ языкѣ*).**

Żyźnie, Żyzno, плодоро́дно, плодови́то; || *изоби́льно.

Żyzność, -ści, *ж.* **плодоро́діе, плодоро́дность, плодоно́сность; || *плодови́тость.**

Żyzny, плодоро́дный, плодоно́сный; || *плодови́тый.

Z za, *изъ-за.* **Wylazł z za pieca, вы́лѣзъ изъ-за пе́чки.**

Zżąć, *см.* **Zżynać; || Zżymać.**

Zżerać, Zeżreć, Zezrzéć, Zeżrzeć, сожира́ть, сожра́ть, пожира́ть, пожра́ть.

Zżęty, сжа́тый (*жльбъ*), *см.* **Zżynać.**

Zziajać się, запы́хаться, умаяться.

Zziębnąć, *см.* **Ziębnąć.**

Zzierać, Zejrzeć, смотрѣ́ть, взглянуть съ высоты́, бро́сить на что́-либо взглядъ; || Zzierać kogo, высма́тривать кого́, подсма́тривать за кѣ́мъ.

Zźółknąć, *см.* **Żółknąć.**

Zźuć, *см.* **Zźuwać.**

Zzucie, -cia, *ср.* **разува́ніе, снима́ніе, скида́ніе, раздѣва́ніе.**

Zzuty, разу́тый, сня́тый, скинутый, раздѣ́тый.

Zżuty, сжёванный, прожёванный.

Zzuwać, Zzuć, разувать, снимать (*обувь*), скидать (*платье*). || Zzuwać się, Zzuć się, разува́ться, скида́ть съ себя́ обувь, раздѣва́ться, снима́ть съ себя́ пла́тье

Zżuwać, Zżuć, пережёвывать, пережевáть; || *переварúвать, переварúть.

Zzuwadło, -a, *ср.* сапóжный крючóкъ.

Zzuwalnia, -ni, *ж.* предбáнникъ.

Zżymać, Zżąć, сжимáть, сжать, прижимáть, прижáть; || трясти́, тряхнýть, покачáть (*головóю*). || **Zżymać się**, сжиматься, сжáться; || пожинáть плечáми (*отъ изумлéнія, отъ отвращéнія*); || отряхиваться.

Zżynać, Zżąć, жать, сжать (*срѣзывать серпомъ*), пожинáть, пожáть, сжинáть; || *получáть, собирáть (*плоды*).

Zzywać, Zezwać, созывáть, созвáть.

Zżywać, Zżyć, изживáть, изжи́ть, проживáть, прожи́ть; || издéрживать, издержáть, трáтить, истрáтить.

WYKAZ ALFABETYCZNY

nazw geograficznych, dawnych i nowych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ

географическихъ наименованій, древнихъ и новыхъ.

A.

Aachen (Akwisgran), *г.*, Ахенъ, Аахенъ.
Aalandzkie wyspy, Аландскіе острова.
Abchazja, *область*, Абхазія.
Aberdeen, *городъ*, Абердинъ, Эбердинъ.
Abisynja (Habesz), Абиссинія (Габешъ).
Abo, *городъ* Або, Або.
Abruzzy, *горы*, Абруццо.
Achaja, *область*, Ахаія.
Adrjanopol, Адріанополь.
Adrjatyckie morze, Адріатическое море.
Afryka, Африка. **Afrykanin**, Африканецъ. **Afrykanka**, Африканка.
Agen, *городъ*, Ажанъ (*во Франціи*).
Agram (Zagrzeb'), *городъ*, Аграмъ, Загребъ.
Agrigentum, *городъ*, Агригентъ.
Aisne, *рѣка*, Эна.
Aix, *городъ*, Э.
Ajaccio, *городъ*, Аяччо, Аяччіо.
Akkerman, Аккерманъ.
Akre (Akko), *городъ*, Акра.
Akrokeraunja, Акрокеравнскія горы, Химерскія горы.
Akwilea, *городъ*, Аквилея.
Akwizgran (Aachen), *г.*, Ахенъ, Аахенъ
Aland, Аландскіе острова.
Alba Longa, *городъ*, Алба-Лонга.
Albanja, *область*, Албанія.
Aleksandretta, Александретта.
Aleksandrja, *городъ*, Александрія.
Algarve, *область*, Альгарвія.
Algier, *городъ*, Алжиръ.
Allegany, Аллеганскія *или* Апалачскія горы.
Alpy, Альпы, Альпійскія горы.
Altajskie góry, Алтайскія горы.
Alzacja, *область*, Альзація, Эльзасъ.
Amazonka, *рѣка*, Амазонка.
Ameryka, Америка. **Amerykanin**, Американецъ. **Amerykanka**, Американка.
Amiens, *городъ*, Аміенъ.
Amiranty, Острова Адмиралтейства.
Ammonici, *народъ*, Аммонитяне.
Amsterdam, *городъ*, Амстердамъ.
Amur, *рѣка*, Амуръ.
Anadoli, (Azja, mn.), *область*, Анатолія.
Andy, Анды, Андскія горы.
Andaluzja, *область*, Андалузія.
Angerap, *рѣка*, Ангерапъ.
Angers, *г.*, Анжé *или* Анжеръ.
Angielski, Англійскій.
Anglja, *область*, Англія. **Anglik**, Англичанинъ. **Angielka**, Англичанка.
Anhalt, Ангальтское герцогство.
Ankona, *городъ*, Анкона.
Antarktyczne morze, Антарктическое море.
Antiochja, *городъ*, Антіохія.
Antylle, Антильскіе острова.
Anwers (Antwerpja), *городъ*, Антверпенъ.
Apeniński półwysep, Апеннинскій полуостровъ.
Apeniny, Апеннинскія горы.
Appenzel, *городъ*, Аппенцель.
Akwitanja, *область*, Аквитанія.
Arabja, *область*, Аравія. **Arab**, Арапинъ. **Arabski**, Аравійскій.
Aragonja, Арагонъ, Арагонское королевство.

Aral, Ара́льское о́зеро.
Ararat, *гора́*, Арара́тъ.
Archangielsk, *го́родъ*, Архáнгельскъ.
Archipelag, Архипела́гъ (*Эгéйское мóре*).
Ardenny, Ардéнскія го́ры.
Argentyńska rzplita, Аргентúнская республúка.
Argolida, *о́бласть*, Арголúда.
Argowia, Кантóнъ Аарга́у.
Arkadja, *о́бласть*, Аркáдія.
Armenja, *о́бласть*, Арменія. **Armeńczyk**, Армянúнъ. **Armeński**, Армúнскій.
Arnauci, *наро́дъ*, Арнаýты.
Assyrja, Ассúрія. **Assyryjczyk**, Ассиріецъ. **Assyryjski**, , Ассирійскій.
Astrachań, *го́родъ*, Астрахáнь.
Asturja, *о́бласть*, Астýрія.
Ateny, *го́родъ*, Аѳúны (*Турецк. Сетúна*).
Athos (Monte-Santo), Аѳóнская горá.
Atlantycki ocean, Атлантúческій океáнъ.
Atlas, *горá*, Атлáсъ.
Attyka, *о́бласть*, Áттика.
Augsburg, *го́родъ*, Аугсбýргъ.
Aurigny (Aldernay), о́стровъ Альдернéй.
Austerlitz, *го́родъ*, Австерлúцъ.
Australja, Австрáлія. **Australski**, Австрáльскій.
Austrazja, , *о́бласть*, Австрáзія.
Austrja, Áвстрія. **Austrjackie cesarstwo**, Австрíйская имперія.
Auxerre, *го́родъ*, Осéръ *или* Оксéръ.
Avenches, *го́родъ*, Авáншъ.
Avignon, *го́родъ*, Авиньóнъ.
Azorskie wyspy, Азóрскіе островá.
Azow, , *го́родъ*, Азóвъ.
Azja, Азія.

B.

Babel Mandeb, Бабель-Мáндебскій проли́въ.
Babilon, *го́родъ*, Вавилóнъ. **Wieża babiońska**, Вавилóнскій столпъ.
Badajoz, *го́родъ*, Бадахóсъ.
Baden, *го́родъ*, Бáденъ.
Badeńskie wielkie księstwo, Бáденское велúкое гéрцогство.
Bagdad, *го́родъ*, Багдáдъ.
Bahamskie wyspy, Багáмскіе островá.
Bajonna (Bayonne), *го́родъ*, Байóна.
Bakczysaraj, *го́родъ*, Бахчисарáй.
Balaton, Плáттенское (Блатенское) о́зеро.
Balearskie wyspy, Балеáрскіе островá.
Bałkan, **Bałkańskie góry**, Балкáны, Балкáнскія го́ры.
Baltyckie morze, Балтíйское мóре.
Banda, Бáндскіе островá.
Bańska Bystrzyca, *го́родъ*, Бáньская Бúстрица (*въ Сéрбіи*).
Barcelona, *го́родъ*, Барселóна.
Baszkiry, *наро́дъ*, Башкúры.
Bautzen (Budyszyn), *го́родъ*, Бáуценъ (*Слав. Бýдишинъ*).
Bawarja, Бавáрія. **Bawarczyk**, Бавáрецъ. **Bawarka**, Бавáрка. **Bawarski**, Бавáрскій.
Bayonne (Bajonna), *го́родъ*, Байóнна.
Bayreuth, *го́родъ*, Байрéйтъ.
Bazel, *го́родъ*, Бáзель.
Bazylea, *го́родъ*, Базилéя.
Belgja, Бéльгія, Бельгíйское королéвство.
Belgrad, *го́родъ*, Бѣлгрáдъ.
Bellinzona, *го́родъ*, Беллинцóна.
Beludżystan, *о́бласть*, Белуджистáнъ.
Bender, *го́родъ*, Бендéры.
Benevento, *го́родъ*, Беневéнтъ.
Bengalska odnoga, Бенгáльскій заливъ.
Benguela, *о́бласть*, Бенгáлія.
Beocja, *о́бласть*, Беóція, Віóтія.
Berberja, *о́бласть*, Бербéрія, Варвáрія.
Berlin, *го́родъ*, Берлúнъ.
Bermudy, Бермýдскіе островá.
Bern, *го́родъ*, Бернъ.
Berno (Brünn), *го́родъ*, Брюннъ (*Слав. Бырно*).
Bessarabja, *о́бласть*, Бессарáбія.
Bethlehem, *го́родъ*, Виѳлеéмъ.
Białystok, *го́родъ*, Бѣлостóкъ.
Birmingham, *го́родъ*, Бирмингáмъ.
Biscaya, *о́бласть*, Бискáія.
Bolonja, *го́родъ*, Болóнья.
Bolzano (Botzen), *го́родъ*, Больцáно, Бóценъ.
Bordeaux, *го́родъ*, Бордó.
Bormio, *го́родъ*, Бóрмio (*въ Ломбáрдіи*).
Borromejskie wyspy, Борромéйскіе островá.
Borysthenes (Dniepr), *рѣка́*, Борисѳéнъ.
Bosfor, *проли́въ*, Босфóръ.
Bośnja, *о́бласть*, Бóснія, Бóсна. **Bośniaki**, Боснякú.
Botnicka odnoga, Ботни́ческій заливъ.
Boulogne, *го́родъ*, Булóнь.
Brabancja, *о́бласть*, Брабáнтъ.
Braganza, *го́родъ*, Брагáнца.
Brandeburg, *о́бласть*, Бранденбýргія.
Brazylja, Бразúлія, Бразúльская имперія.
Brema (Bremen), *го́родъ*, Брéменъ.
Brescia (Brixa), *го́родъ*, Брéшія.
Breslau (Wrocław), *го́родъ*, Бреслáвль (*Славянск. Вратислáвль*).
Bretanja (Bretagne), *о́бласть*, Бретáнь.
Bretońskie plemię, Бретáнское плéмя.
Brighton, *го́родъ*, Брéйтонъ.
Brindisi (Brundusium), *го́родъ*, Бриндúзи (*Стар. Брундýзіумъ*).
Brüge (Bruges), *го́родъ*, Брю́гге.
Bruksella (Bruxelles), *го́родъ*, Брюссель.
Brunświk, *го́родъ*, Брáуншвейгъ.
Brussa, *го́родъ*, Брýсса.

Brytanja, **Брита́нія**, Брита́нская монáрхія.
Bryzgowia, *область*, **Брисга́въ**.
Brześć, *городъ*, **Брестъ**.
Buchara, *область*, **Бухáрія**.
Buda (Ofen), *городъ*, **Офенъ** *или* **Бу́да** (*Славянск. Пешть*).
Budyszyn (Bautzen), *городъ*, **Бу́дишинъ** (*Нѣм. Бауценъ*).
Buenos-Ayres, *городъ*, **Буэно́съ Айре́съ**.
Bug, *рѣка*, **Бугъ**.
Bugia, *городъ*, **Бу́гія**, **Бу́джія**.
Bułgarja, *область*, **Болга́рія**.
Bułgarowie, *наро́дъ*, **Болга́ры**.
Bunzlau, *городъ*, **Бу́нцлау** (*Слав.* **Болеслáва**).
Burgundja, *область*, **Бургу́ндія**.
Burgundowie, *наро́дъ*, **Бургу́нды**.
Burjaci, *наро́дъ*, **Буря́ты**.
Byzantium, *городъ*, **Византія**, **Царьгра́дъ**.

C.

Cadiz (Kadyks), *городъ*, **Ка́дисъ**, **Ка́дикъ**.
Caen, *городъ*, **Канъ**.
Cagliari, *городъ*, **Каліа́ри**, **Кальа́ри**.
Cajeta (Gaeta), *городъ*, **Гаэ́та**.
Calabria (Apulia), *область*, **Кала́брія**.
Calais, **Кале́**, **Кале́скій проли́въ**.
Cambray, *городъ*, **Камбрё**.
Capua, *городъ*, **Ка́пуа**.
Castilla, *область*, **Каста́ллія**.
Catanja (Katana), *городъ*, **Ката́нія**.
Cattaro (Kotor), *городъ*, **Катта́ро** (*Слав.* **Ко́торъ**).
Cayenne, *городъ*, **Кайе́нна**.
Cefalonja (Kephalonia), *остр.*, **Кефало́нія**.
Cejlon, *островъ*, **Цейло́нъ**.
Celebes, *островъ*, **Целебе́съ**.
Celesyrja, *область*, **Келеси́рія**.
Celowiec (Klagenfurt), *городъ*, **Целове́цъ**.
Cetynie, *городъ*, **Цети́нье** (*въ Черногоріи*).
Cevennes (Sewenny), **Севе́нскія го́ры**.
Chaldejskie państwo, *область*, **Халде́я**.
Chaldejczyk, **Халде́ецъ**.
Châlons, *городъ*, **Шало́нъ**.
Champagne, *область*, **Шампа́нь**.
Charków, *городъ*, **Ха́рьковъ**.
Charybda, *залúвъ*, **Хари́бда**.
Cheb (Eger), *городъ*, **Эгеръ**.
Chełm, *городъ*, **Холмъ**.
Chełmno (Culm), *городъ*, **Кульмъ**.
Cheres (Jerez), *городъ*, **Хе́ресъ**.
Cheronea, *городъ*, **Херонéя**.
Cherson, *городъ*, **Херсо́нъ**.
Chersonez, *полуо́стровъ*, **Херсоне́съ**.
Chester, *городъ*, **Че́стеръ**.
Chiavenna, *городъ*, **Кіаве́нна**.
Chili, *область*, **Чи́ли** *или* **Че́ле**.
Chimborazo, *гора́*, **Чимбора́со**.
Chińczycy, *наро́дъ*, **Кита́йцы**.
Chiny, **Кита́й**, **Кита́йская имперія**.
Chios, *островъ*, **Хіо** *или* **Хіо́съ**.
Chiwa, *городъ*, **Хива́**.
Chocim, *городъ*, **Хоти́нъ**.
Chorwaci (Kroaci), *наро́дъ*, **Хорва́ты** (*Кроа́ты*).
Cieplice (Teplitz), *городъ*, **Те́плицъ**.
Cieszyn, *городъ*, **Те́шинъ**.
Cisa, *рѣка́*, **Ти́са**.
Coblenz (Koblencja), *городъ*, **Ко́блецъ**.
Coimbra, *городъ*, **Коимбра**.
Coir (Chur), *городъ*, **Хуръ** *или* **Куръ**.
Cöln (Kolonja), *городъ*, **Кёльнъ**.
Como, *озеро и городъ*, **Ко́мо**.
Cooka archipelag, **Ку́ковъ архипела́гъ**.
Cordilleras de los Andes, **Анды**, **Кордильéрскія го́ры**,
Cordova, *городъ*, **Кордо́ва**.
Côte d' Or, **Котъ-д'о́рскія го́ры**.
Courtray, *городъ*, **Ко́ртрейкъ**.
Çulm (Chełmno), *городъ*, **Кульмъ**.
Cwików (Zwickau), *городъ*, **Цвико́въ**.
Cyganie, *наро́дъ*, **Цыга́не**.
Cyklady (Kyklady), *острова́*, **Цикла́ды**.
Cylicja, *полуо́стровъ*, **Киликія**.
Cymbrowie, *наро́дъ*, **Ки́мвры**.
Cypr, *островъ*, **Кипръ**.
Cyrena, *городъ*, **Киренéя**.
Cythera, *островъ*, **Цитéра**.
Czarne morze, **Чёрное мо́ре** (*Понтъ эвксинскій*).
Czarnogórze, *область*, **Черного́рія**, **Чёрная Гора́**.
Czechy, *область*, **Че́хія** (*Боге́мія*). **Czech**, **Чехъ**. **Czeski**, **Че́шскій**.
Czerkiesi (Adigowie), *наро́дъ*, **Черке́сы**.
Czerwone morze, **Чёрное мо́ре**.

D.

Dacja, *область*, **Да́кія**.
Dalmacja, *область*, **Дальма́ція**, **Далма́тія**.
Damaszek, *городъ*, **Дама́скъ**.
Damietta (Damyat), *городъ*, **Дамiéтта**.
Danja, **Да́нія**, **Да́тское королéвство**.
Danzig (Gdańsk), *гор.*, **Да́нцигъ** (*Гданскъ*).
Dardanelle, **Дарданéллы**, **Дарданéльскій проли́въ**.
Darjeńska zatoka, **Дарiéнскій зали́въ**.
Darmstadt, *городъ*, **Дармшта́дтъ**.
Dauphiné (Delfinat), *область*, **Дофинé**.
Davisa, **Дéвисовъ проли́въ**.
Delphi, *городъ*, **Дéльфы**.
Delphinatus (Dauphiné), *область*, **Дофинé**.
Derbent, *городъ*, **Дербéнтъ**.
Dniepr, *рѣка́*, **Днѣпръ**.
Dniestr, *рѣка́*, **Днѣстръ**.
Dobréj Nadziei przylądek, **мысъ До́брой Наде́жды**.

Don, *рѣка*, Донъ.
Donauwörth, *городъ*, Донáувертъ.
Doornik (Tournay), *городъ*, Дóрникъ.
Dorpat, *городъ* Юрьевъ (*Дерптъ*).
Doubs, *рѣка*, Дубъ.
Dower, *городъ*, Дувръ *или* Дóверъ.
Drawa, *рѣка*, Дрáва.
Drezno, *городъ*, Дрéзденъ (*Слав. Драждáны*).
Dublin, *городъ*, Дублúнъ.
Dubrownik (Raguza), *городъ*, Дубрóвникъ (*Рагýза*).
Dunaj, *рѣка*, Дунáй.
Duńczycy, *народъ*, Дáтчане.
Dunkierka, *городъ*, Дюнкúрхенъ.
Durance, *рѣка*, Дюрáнса.
Düsseldorf, *городъ*, Дюссельдóрфъ.
Dwina (Dzwina), *рѣка*, Двинá.
Dzieczyn (Tetschen), *городъ*, Тéшинъ.
Dziewin (Magdeburg), *городъ*, Магдебýргъ (*Слав. Дьвúнъ*).
Dzwina (Dwina), *рѣка* Двинá.

E.

Ebro (Iberus), *рѣка*, Э́бро.
Edinburgh, *городъ*, Эдинбýргъ.
Egejskie morze, Эгéйское мóре.
Eger (Cheb), *городъ*, Эгеръ.
Eger (Ohrza), *рѣка*, Эгеръ.
Egipcjanie, *народъ*, Египтя́не. **Egipski**, Егúпетскій.
Egipt, *область*, Егúпетъ.
Einsiedeln, *городъ*, Эйнзúдельнъ.
Ekbatana, *городъ*, Экватáна.
Elba, *рѣка и островъ*, Эльба (*Слав. Лáба*).
Elbrus, *гора*, Эльбрýсъ.
Elefantina, *островъ*, Элефантúна.
Eleusis, *городъ*, Элевзúна.
Ems, *городъ и рѣка*, Эмсъ
Epir, *область*, Эпúръ.
Epiroci, *народъ*, Эпирóты.
Erie, *озеро* Эри.
Erywan, *городъ*, Эривáнь.
Erzerum, *городъ*, Арзрýмъ *или* Эрзерýмъ.
Erzgebirge (Rudawy), Рýдныя гóры.
Escaut (Skalda), *рѣка*, Шéльда *или* Схéльда.
Eskimosy, *народъ*, Эскимóсы.
Estlandja, *область*, Эстлáндія.
Estowie, *народъ*, Эсты.
Estremadura, *область*, Эстремадýра.
Ethiopja, *область*, Эеіóпія.
Ethiopowie, *народъ*, Эеіóпы.
Etjopi, *см.* **Ethiopowie**.
Etna, *огнедышущая гора*, Э́тна.
Eton, *городъ*, Итóнъ.
Etrurja, *область* Этрýрія (*Тоскáна*).
Etruski, *народъ*, Этрýряне, Этрýски.
Eubea (Negrepont), *островъ*, Эвбéя, Негропóнтъ.
Eufrat, *рѣка*, Эвфрáтъ.
Eupatoria, *городъ*, Евпатóрія *или* Козлóвъ.
Europa, Еврóпа, **Europejczyk**, Европéецъ. **Europejski**, Европéйскій.
Eurotas (Iri), *рѣка*, Эврóтасъ

F.

Fenicjanie, *народъ*, Финикúяне.
Ferrara, *городъ*, Феррáра.
Ferro, *островъ*, Фéрро.
Filadelfia, *см.* **Philadelfia**.
Filipińskie wyspy, Филипúнскіе острова́.
Filippopol (Filibé), *городъ* Филиппопóль.
Finisterre, мысъ Финистéръ.
Finlandja, *область*, Финлáндія.
Finnowie, *народъ*, Фúнны.
Fiume, *городъ*, Фiýме (*Слав. Рѣка*).
Flamandczykowie, *народъ*, Фламáндцы.
Flandrja, *область*, Фландрія.
Flesinga (Vlissingen), *городъ*, Флúссингенъ.
Florencja, *городъ*, Флорéнція.
Floryda, *область*, Флорúда.
Fontainebleau, *городъ*, Фонтенбло́.
Fontenay, *городъ*, Фонтенуá.
Formoza, *островъ*, Формóса (*Тáйвань*).
Forth, *рѣка*, Фортъ.
Fulda, *городъ*, Фýльда.
Fünfkirchen, *городъ*, Фюнфкúрхенъ.
Fyen (Fjonja), *островъ* Фióнія.

G.

Gadir (Kadyks), *городъ*, Кáдиксъ, Кáдисъ.
Gaeta, *городъ*, Гаэ́та.
Galac, *городъ*, Галáцъ.
Galata, *городъ*, Галáтія.
Galicja, *область*, Галúція (*Гáличь*).
Galicz, *городъ*, Гáличъ.
Galilea, *область*, Галилéя.
Gallja, *область*, Гáллія.
Gallowie, *народъ*, Гáллы.
Gambia, *рѣка*, Гáмбія.
Ganges, *рѣка*, Гангъ, Гáнгесъ *или* Гáнга.
Garonna, *рѣка*, Гарóнна.
Gascogne, *область*, Гаскóнія.
Gdańsk, *городъ*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Gebanum (Orlean), *городъ*, Орлеáнъ.
Gedanum (Gdańsk), *городъ*, Дáнцигъ (*Гданскъ*).
Genewa, *городъ*, Женéва.
Genua (Janua), *городъ*, Гéнуа.
Genueńska zatoka, Генуэ́зскій залúвъ.
Georgja, *область*, Грýзія.
Georgjanie (Karthulowie), *народъ*, Грузúны.

Germanja (Niemcy), Герма́нія.
Germanowie, *наро́дъ* Герма́нцы.
Getynga (Göttingen), *го́родъ*, Гёттинге́нъ.
Gibraltar, *го́родъ*, Гибралта́ръ.
Girgenti (Agrigentum), *го́родъ*, Джарге́нти.
Gironde (Żyronda), *рѣка́*, Жиро́нда.
Glasgow, *го́родъ*, Гла́ско.
Gniezno, *го́родъ*, Гнѣ́зно *или* Гнѣзенъ.
Golgotha (Kalwarja), *гора́*, Голго́ѳа.
Görlitz (Zgorzelec), *го́родъ*, Гёрлицъ (*Слав.* Згорѣлецъ).
Görz (Gorycja) *го́родъ*, Гёрцъ (*Слав.* Го́рица).
Gotland, о́стровъ Готла́ндъ.
Göttingen (Getynga), *го́родъ*, Гёттингенъ.
Grądyska, *го́родъ*, Гра́дишка.
Granada, *го́родъ*. Грана́да.
Granik, *рѣка́*, Граникъ.
Gratz (Hradec), *го́родъ*, Грецъ (*Слав.* Гра́децъ).
Graubünden, *го́родъ*, Граубю́ненъ.
Grecja (Hellas), *о́бласть*, Гре́ція (Эллада).
Grecy, *наро́дъ*, Гре́ки.
Greenwich, *го́родъ*, Гри́нічъ.
Greifswald, *го́родъ*, Гре́йфсвальдъ.
Grenlandja, *о́бласть*, Грепла́ндія.
Groningen, *го́родъ*, Грони́нгенъ *или* Гру́ни́генъ.
Guadelupa, о́стровъ Гваделу́па.
Guayakuil, *го́родъ*, Гваякиль.
Guernesey, о́стровъ Ге́рнси.
Guienne, *о́бласть*, Гіе́нна.
Guyanna, *о́бласть*, Гвіа́на *или* Гіа́на.
Gwinea, *о́бласть*, Гвине́я.

H.

Habsburg, *го́родъ*, Га́бсбургъ.
Hainault, *о́бласть*, Геннегау́.
Haiti, *о́стровъ*, Гаи́ти.
Halicz, *го́родъ*, Га́личъ.
Hamburg, *го́родъ*, Га́мбургъ.
Hannower, *го́родъ*, Ганно́веръ.
Hanza, Га́нза, *см.* Hanzeatyckie miasta.
Hanzeatyckie miasta, Ганзе́йскіе города́.
Harz, Гарцъ, Га́рцкія го́ры.
Havanna, *го́родъ*, Гава́на.
Hâvre de Grace, *го́родъ*, Гавръ *или* Гавръ-де-Грасъ.
Hebrajczykowie, *наро́дъ*, Евре́и.
Hebrydy, Гебри́дскіе острова́.
Heidelberg, *го́родъ*, Гейдельбе́ргъ.
Hekla, *огнедышущая гора́*, Гекла.
Hellada (Grecja), , *о́бласть*, Эллада.
Hellenowie, *наро́дъ*, Эллины.
Hellespont, Геллеспо́нтъ (*Дардане́льскій проли́въ*).
Helsingör, *го́родъ*, Гельзинге́ръ.
Herkulanum, Геркула́нъ, Геркула́нумъ.
Himalaya, Гимала́йскія го́ры.
Hindustan, *о́бласть*, Индоста́нъ.
Hiperborejskie góry, Гиперборе́йскія го́ры.
Hiszpanja, *о́бласть*, Испа́нія.
Hollandja, *о́бласть*, Голла́ндія.
Holsztyn, *о́бласть*, Гольшти́нія *или* Голстѝнія.
Homburg, *го́родъ*, Го́мбургъ.
Honduras, *о́бласть*, Го́ндурасъ.
Honfleur, *го́родъ*, Гонфлёръ, Онфлёръ.
Hottentoci, *наро́дъ*, Готтенто́ты.
Hradec (Gratz), *го́родъ*, Гра́децъ (Грацъ).
Hradec Kralowe (Königgrätz), Королевогра́децъ (*Кёнигрецъ*).
Hudson, *рѣка́*, Гудсо́нъ; Hudsońska zatoka, Гудсо́новъ зали́въ.
Hüningen, *го́родъ*, Гю́нингенъ.
Hunnowie, *наро́дъ*, Гу́нны.
Hyeryjskie wyspy, Гіе́рскіе острова́.

I.

Iberowie, *наро́дъ*, Иберійцы.
Iberus (Ebro), *рѣка́*, Э́бро.
Illirowie, *наро́дъ*, Иллирійцы, Илли́ры.
Imeretia (Kolchida), *о́бласть*, Имере́тія.
Ind, *рѣка́*, Индъ *или* Синдъ.
Indo-Chiny, *о́бласть*, Индо-Хи́на.
Indostan, *о́бласть*, Индоста́нъ.
Indus, *рѣка́*, Индъ.
Indusy, , *наро́дъ*, Инду́сы.
Indje, *о́бласть*, Индія.
Indyjczycy, *наро́дъ*, Индійцы, Инде́йцы.
Inflanty, *о́бласть*, Лифля́ндія.
Ingrja, *о́бласть*, Ингрія (*Ингерманла́ндія*).
Iri (Eurotas), *рѣка́*, Евро́тасъ.
Irkuck, *го́родъ*, Иркутскъ.
Irlandja, *о́бласть*, Ирла́ндія.
Ischia, *о́стровъ*, Искія.
Islandja, *о́стровъ*, Исла́ндія.
Istrja, *о́бласть*, Истрія.
Istula (Wisła), *рѣка́*, Вѝсла.
Italja (Włochy), , *о́бласть*, Ита́лія.
Iwiza, *о́стровъ*, Ивиса.
Izraelici, *наро́дъ*, Израильтя́не.

J.

Jaffa (Jappe), *городъ*, Я́ффа.
Jakuck, *го́родъ*, Якутскъ.
Jakuty, *наро́дъ*, Яку́ты.
Jamajka, *о́стровъ*, Ямайка.
Janina, *го́родъ*, Яни́на.
Janua (Genua), *го́родъ*, Ге́нуа.
Japonja, *о́бласть*, Япо́нія.
Jappe (Jaffa), *го́родъ*, Яффа.
Jarosław, *городъ*, , Ярославль.
Jassy, *го́родъ*, , Яссы.
Jawa, *о́стровъ*, Ява.
Jawańczycy, *наро́дъ*, Ява́нцы.

Jedo, *гóродъ*, Іедо.
Jemappes, *гóродъ*, Жемáппъ.
Jena, *гóродъ*, Іéна.
Jenikale, *гóродъ*, **Ениколь**; || Таври́ческій проли́въ.
Jenissej, *рѣка́*, Енисéй.
Jenissejsk, *гóродъ*, Енисéйскъ.
Jeniszer (Larissa), *гóродъ*, Ларúсса.
Jerozolima, Іерусалúмъ.
Jersey, *óстровъ*, Джéрси *или* Джéрсей.
Jerycho, *гóродъ*, Іерихóнъ.
Johannisberg, *гора́*, Іоаннисбéргъ.
Jona, *óбласть*, Іóнія.
Jonowie, *нарóдъ*, Іонúне.
Joński e wyspy, Іони́ческіе острова́.
Jordan, *рѣка́*, Іордáнъ.
Judea, *óбласть*, Іудéя.
Julier, *гóродъ*, Юлихъ.
Jura, *гора́*, Юра.
Jutlandja, *óбласть*, **Ютлáндія.**

K.

Kadyks, *гóродъ*, Кáдиксъ, Кáдисъ.
Kaffa (Teodozja), *гóродъ*, Ѳеодóсія (*Стар.* Кáфа).
Kafrowie, *нарóдъ*, Кáфры.
Kair, *гóродъ*, Каúръ.
Kalabrja (Bruttium), *óбласть*, Калáбрія.
Kaledonja, *óбласть*, Каледóнія.
Kalifornja, *óбласть*, Калифóрнія.
Kałmuckie stepy, Калмы́цкія стéпи.
Kałmucy, *нарóдъ*, Калмы́кій.
Kaługa, *гóродъ*, Калýга.
Kamczadale, *нарóдъ*, Камчадáлы.
Kamczatka, *полуóстровъ*, Камчáтка.
Kanaryjskie wyspy, Канáрскіе острова́.
Kandja (Kreta), *óстровъ*, Кáндія.
Karaibskie morze, Карáибское мóре.
Karantanja (Karyntja), Карúнтія (*Слав.* Корутáны).
Karelja, *óбласть*, Карéлія.
Karlsruhe, *гóродъ*, Карлсрýэ.
Karlstadt (Karlować), *гóродъ*, Кáрловецъ (*Нѣм.* Кáрлштадтъ).
Karolińskie wyspy, Каролúнскіе острова́.
Karpaty, Карпáты, Карпáтскія гóры.
Kartagena, *гóродъ*, Картахéна.
Kartagina, *гóродъ*, Карѳагéнъ.
Kartagińczykowie, *нарóдъ*, Карѳагéняне.
Kartulowie (Georgianie), *нарóдъ*, Грузúны.
Karyntja, *óбласть*, Карúнтія (*Слав.* Корутáны).
Kaspijskie morze, Каспíйское мóре.
Kastylja, *óбласть*, Кастúлія.
Kaszmir, *гóродъ*, Кашмúръ.
Katalonja, Каталóнія.
Katana (Catania), *гóродъ*, Катáнія.
Kaudyńskie wąwozy, Кавдúнское ущéлье.
Kaukaz, Кавкáзъ, Кавкáзская óбласть.
Kazań, *гóродъ*, Казáнь.
Kelty (Celtowie), *нарóдъ*, Кéльты.
Kentucky, *óбласть*, Кентóки.
Kephalenia (Cefalonia), *óстровъ*, Цефалóнія.
Kercz, *гóродъ*, Керчъ.
Kiachta, *гóродъ*, Кúхта.
Kijów, *гóродъ*, Кіевъ.
Kirgizy, *нарóдъ*, Киргúзы.
Klagenfurt, *гóродъ*, Клáгенфуртъ (*Слав.* Целóвецъ).
Kłajpeda (Memel), *гóродъ*, Мéмель.
Kleve, *гóродъ*, Клéве.
Koblencja, *гóродъ*, Кóбленцъ.
Kolchida (Imeretia), *óбласть*, Колхúда.
Kolonja (Cöln), *гóродъ*, Кёльнъ.
Königsberg (Królewiec), *гóродъ*, Кёнигсбергъ (*Королéвецъ*).
Konstancja, *гóродъ*, Констáнцъ, Констáнція.
Konstantynopol, *гóродъ*, Константúнополь.
Kopenhaga, *гóродъ*, Копенгáгенъ.
Kordowa (Cordova), *гóродъ*, Кордóва.
Kordyliery (Andy), Кордильéрскія гóры.
Korea, *óбласть*, Корéя.
Korintja, *гóродъ*, Корúнеъ.
Kornwalja, *óбласть*, Корнвáллисъ.
Korsyka, *óстровъ*, Кóрсика.
Korynt, *гóродъ*, Корúнеъ.
Kotor (Catharo), *гóродъ*, Каттáро (*Слав.* Котóръ).
Kowno, *гóродъ*, Кóвно.
Kraina (Krain), *óбласть*, Крáйна.
Kraków, *гóродъ*, Крáковъ.
Kremsier (Kromierz), Крéмсиръ (*Слав.* Кромерúжъ, въ Моравúи).
Kreta (Candia), *óстровъ*, Критъ (*Кáндія*).
Kroaci (Chorwaci), *нарóдъ*, Кроáты (*Слав.* Хорвáты).
Królewiec (Königsberg), *гóродъ*, Королéвецъ (*Нѣм.* Кёнигсбергъ).
Kromierz (Kremsier), Кромерúжъ (*Крéмсиръ*).
Krym, полуóстровъ Крымъ.
Kuba, *óстровъ*, Кýба.
Kurlandja, *óбласть*, Курлáндія.
Kursk, *гóродъ*, Курскъ.
Kutna-Hora (Kuttenberg), Кýтна-Гóра.
Kwidzyn (Marienwerder), *гóродъ*, Мариенвéрдеръ.
Kyklady (Cyklady), *óстровъ*, Цикла́ды.
Kypros (Cypr), *óстровъ*, Кипръ.
Kythera (Cerigo), *óстровъ*, Цитéра.

L.

Laibach (Lublana), *Слав.* Лéйбахъ (*Любля́на*).
Lakedywskie wyspy, Лакедúвскіе острова́.
Lakonja, *óбласть*, Лакóнія.
La Manche, Британскій канáлъ, *Ла-Манчá* (*въ Испаніи*).

Laon, *гóродъ*, **Ланъ**.
Lapończycy (Laplandczycy), *нарóдъ*, **Лапландцы**.
Larissa (Jeniszer), *гóродъ*, **Ларíсса**.
Latium, *óбласть*, **Лáціумъ**.
Lausanne, *гóродъ*, **Лозáнна**.
Lausitz (Łużyce), **Лужúцы** (*Нѣм. Lузáція*).
Leicester, *гóродъ*, **Лéстеръ**.
Leiningen, **Лéйнингенское кня́жество**.
Leitha (Litawa), *рѣка́*, **Литáва**.
Leitmerytz (Letomierzyce), **Летомерúцы** (*въ Чéхіи*).
Leodium (Louvain), *гóродъ*, **Лу́венъ, Лёвенъ**.
Lettowie (Łotysze), *нарóдъ*, **Латы́ши**.
Leuktra, *гóродъ*, **Лéвктры**.
Lezgini, *нарóдъ*, **Лезгúнцы**.
Liban, Ливáнъ, Ливáнская горá.
Liberec (Reichenberg), **Либéрецъ** (*Нѣм. Рейхенбéргъ*).
Libja, *óбласть*, **Ли́вія**.
Liburnus (Livorno), *гóродъ*, **Ливóрно**.
Liège (Lüttich), *гóродъ*, **Люттихъ**.
Ligurowie, *нарóдъ*, **Лигу́ры**.
Lille (Ryssel), *гóродъ*, **Лилль**.
Liparyjskie wyspy, **Липáрскіе острова́**.
Lipsk (Leipzig), *гóродъ*, **Лéйпцигъ** (*Слав. Липскъ*).
Lisboa (Lizbona), *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Litwa, *óбласть*, **Литвá**.
Litwini, *нарóдъ*, **Литви́ны, Литóвцы**.
Liwonja, *óбласть*, **Лифля́ндія**.
Liwowie, *нарóдъ*, **Лифля́ндцы, Ли́вы**.
Lizbona, *гóродъ*, **Лиссабóнъ**.
Lodowate morze, **Ледови́тое мóре**.
Lombardja, *óбласть*, **Ломбáрдія**.
Londyn, *гóродъ*, **Лóндонъ**.
Loreto, *гóродъ*, **Лорéтто**.
Lotaryngja, *óбласть*, **Лотари́нгія**.
Louvain (Löven), *гóродъ*, **Лу́венъ, Лёвенъ**.
Lubeka (Lübek), *гóродъ*, **Любекъ**.
Lublana (Laibach), *гóродъ*, **Любля́на**.
Lucca, *гóродъ*, **Лу́кка**.
Lucerna, *гóродъ*, **Луцéрнъ**.
Ludwigsburg, *гóродъ*, **Лу́двигсбургъ**.
Lugano, *гóродъ*, **Луга́но**.
Lugdunum (Lyon), *гóродъ*, **Лióнъ**.
Luksemburg, *гóродъ*, **Луксембу́ргъ**.
Luneville, *гóродъ*, **Люневúль**.
Lusitanja, **Лузита́нія** *óбласть*, (*Португа́лія*).
Lüttich (Liège), **Лю́ттихъ**.
Lwów, **Львовъ** (*нѣм. Лéмберіъ*).
Lyon (Lugdunum), **Лióнъ**.

Ł.

Ładoga, Ла́дога, Ла́дожское óзеро.
Łotwacy (Łotysze), *нарóдъ*, **Латы́ши**.
Łużyce (Lausitz), **Лужúцы** (*нѣм. Лузáція*).
Łużyczanie, *нарóдъ*, **Лужичáне, Лужáнцы Сéрбы** (*Нѣм. Вéнды*).

M.

Maastricht, *гóродъ*, **Маáстрихъ**.
Macedonja, *óбласть*, **Македóнія**.
Madeira, *рѣка́ и óстровъ*, **Мадéра**.
Madryt, *гóродъ*, **Мадри́тъ**.
Madziary, *нарóдъ*, **Мадья́ры**.
Magdeburg (Dziewin), **Магдебу́ргъ** (*Слав. Дѣвинъ*).
Main (Men), *рѣка́*, **Майнъ**.
Mainz (Moguncja), *гóродъ*, **Майнцъ**.
Malabar, *бéрегъ*, **Малабáръ**.
Malaje, Малáй, Малáйское плéмя.
Malines (Mecheln), *гóродъ*, **Мéхельнъ**.
Malta, *óстровъ*, **Мáльта**.
Mancha, *рѣка́*, **Мáнча** (*въ Испáніи*).
Mantinea, *гóродъ*, **Мантинéя**.
Mantua, *гóродъ*, **Мáнтуа**.
Maraton, *гóродъ*, **Марaѳóнъ**.
Marmora, Мрáморное мóре.
Marokko, *гóродъ*, **Марóкко**.
Marsylja, *гóродъ*, **Марсéль**.
Martwe morze, **Мёртвое и́ли Асфáльтовое мóре**.
Maskareny, Маскарéнскіе острова́.
Massachusetts, *óбласть*, **Массачу́сетъ**.
Mauretanja (Maurienne), *óбласть*, **Мавритáнія**.
Maurycego wyspa, *óстровъ* **Маври́кія**.
Mazowiecka gubernja, Мазовéцкая губéрнія.
Mazowsze, *óбласть*, **Мазóвія**.
Medjolan, Медіоланъ, Милáнъ.
Medyna, *гóродъ*, **Медúна**.
Meissen (Miśnia), **Мéйссенъ** (*Слав. Мúшна*).
Mekka, *гóродъ*, **Мéкка**.
Melanezja, Меланéзія (*земля́ чёрныхъ дикарéй*).
Memel, *рѣка́*, **Мéмель**.
Memphis, *гóродъ*, **Мéмфисъ**.
Men (Main), *рѣка́*, **Майнъ**.
Messeńska zatoka, Мессúнскій зали́въ.
Messyna, *гóродъ*, **Мессúна**.
Metz, *гóродъ*, **Мецъ**.
Meuse (Moza), *рѣка́*, **Масъ**.
Mexico, *óбласть*, **Мéксика и́ли Мéксико**.
Michigan, *óбласть и óзеро*, **Мичигáнъ**.
Milet, *гóродъ*, **Милéтъ**.
Miśnia (Meissen), *гóродъ*, **Мúшня** (*Нѣм. Мéйссенъ*).
Mitawa, *гóродъ*, **Митáва**.
Modena, *гóродъ*, **Модéна**.
Moguncja (Mainz), *гóродъ*, **Майнцъ**.
Mohilew, *гóродъ*, **Могилёвъ**.
Moluckie wyspy, **острова́ Молу́кскіе и́ли прáныхъ вéлій**.
Mołdawa, *рѣка́*, **Волтáва** (*Нѣм. Молдáва*).
Mołdawja (Multany i Wołoszczyzna), *óбласть*, **Молдáвія** (*Румы́нія*).
Monachjum, *гóродъ*, **Мю́нхенъ**.

Mongolja, *область*, Монго́лія.
Mongołowie, *наро́дъ*, Монго́лы.
Mons (Bergen), *го́родъ*, Монсъ.
Mont-Blanc, *гора́*, Монъ-Бла́нъ.
Mont Dor, Мондо́рскій водопа́дъ.
Montbeliard, *го́родъ*, Мимпельга́рдъ.
Montenegro *область* **(Czarnogórze)**, Черногорія, Чёрная Гора́.
Montpellier, *го́родъ*, Монпелье́.
Morat, Му́ртенское о́зеро; || го́родъ Му́ртенъ.
Morawianie, *наро́дъ*, Мора́вы, Морава́не.
Morawja, *область*, Мора́вія.
Morea, *полуо́стровъ* Море́я.
Moskwa, *го́родъ*, Москва́.
Moza (Maas), *рѣка́*, Масъ.
Mozambik, Мозамби́кскій кана́лъ.
Mozella, *рѣка́*, Мо́зель.
Mulhouse, *го́родъ*, Мюльга́узенъ.
München (Monachium), *го́родъ*, Мю́нхенъ.
Murcja, *го́родъ* Му́рсія.
Mutina (Modena), *го́родъ*, Моде́на.

N.

Nadbałtyckie gubernje, Прибалти́йскія губе́рніи.
Nancy, *го́родъ*, Нанси́.
Nanking, *го́родъ*. На́нкинъ.
Narew, *рѣка́*, Нарова.
Narwa, *го́родъ*, На́рва.
Nassau, *го́родъ*, Нассау.
Natalja (Port-Natal), Ната́лія *или* Ге́а́нтъ.
Nauplja, *го́родъ*, На́вплія.
Navarino, *го́родъ*, Наварѝнъ.
Navarra, *область* Нава́рра.
Nazareth (Nasirah), *го́родъ*, Назаре́тъ.
Neapol, *го́родъ* Неа́поль.
Neckar, *рѣка́*, Не́ккаръ.
Negropont (Eubea), *о́стровъ*, Негропо́нтъ.
Negrowie, *наро́дъ*, Не́гры.
Neufschatel, *го́родъ*, Нефша́тель, Нешате́ль.
Newa, *рѣка́*, Нева́.
New-York, *го́родъ*, Нью-Іо́ркъ.
Nicea, *го́родъ*, Ники́я.
Niemcy, *область*, Герма́нія. **Niemcy**, *наро́дъ*, Не́мцы.
Niger (Dżoliba), *рѣка́*. Ни́геръ.
Nijagara, *рѣка́*, Ніага́ра.
Nil, *рѣка́*, Нилъ.
Nimwega, *го́родъ*, Нимве́генъ *или* Нимве́генъ.
Niniwa, *го́родъ*, Нинивія.
Nizza, *го́родъ*, Ни́цца.
Normandja, *область*, Норма́ндія.
Normanowie, *наро́дъ*, Норма́ны.
Norrköping, *го́родъ*, Норчёпингъ.
Norwegja, *область*, Норве́гія.
Norymberga, *го́родъ*, Нюрнбергъ.
Nowgorod, Но́вгородъ.
Nowy-Sad, *го́родъ*, Но́вый-Садъ (*Нѣм. Не́йзатцъ*).
Nubja, *область*, Ну́бія.
Numantia, *го́родъ*, Нума́нція.
Nürnberg(Norymberga), *го́р.*, Нюрнбергъ.

O.

Ob', *рѣка́*, Обь.
Odra, *рѣка́*, О́деръ.
Ofen (Buda), *го́родъ*. Пештъ, О́фенъ (*Бу́да*).
Ohio, *рѣка́*, Огэ́йо.
Oise (Oaza), *рѣка́*, Оа́за.
Olbrzymie góry (Riesengebirge), Исполи́нскія го́ры.
Ołomuniec, *го́родъ*, Олому́цъ (*Нѣм.* **Olmütz**).
Onega, *рѣка́*, Оне́га.
Orange, *го́родъ*; Ора́нжъ, Ора́нія.
Oreł, *го́родъ*, Орёлъ.
Orleans (Gebanum), *го́родъ*, Орлеа́нъ.
Ormianie, *наро́дъ*, Арме́не.
Ormus, Орму́сскій проли́въ.
Osiek(Esseg), *го́родъ*, Эссегъ (*Слав.* О́сѣкъ).
Ostenda, *го́родъ*, Осте́ндо.
Ostgotowie, *наро́дъ*, Остъ-Го́ты.

P.

Padua (Padwa), *го́родъ*, Па́дуа.
Palermo (Panormus), *го́родъ*. Палѐрмо.
Palestyna, *область*, Палести́на.
Palmyra (Tadmor), *го́родъ*, Пальми́ра.
Pamplona, *го́родъ*, Памплело́на.
Panama, Панамскій перешёекъ.
Pannonja, *область*, Панноніа.
Papuazja, *область*, Папуа́зія, Но́вая Гви́нея.
Paraguay, *рѣка́*, Парагва́й; || Парагва́йская о́бласть.
Parma, *го́родъ*, Па́рма.
Parthowie, *наро́дъ*, Парое́ане.
Paryż, *городъ*, Пари́жъ.
Patavium (Padua), *го́родъ*, Па́дуа.
Pawia, *го́родъ*, Па́вія.
Peking, *го́родъ*, Пе́кинъ.
Pelew, wyspy, Пеле́вскіе острова́.
Peloponez, *область*, Пелопоннѐсъ.
Pensylwanja, *область*, Пенсильва́нія.
Perm, *го́родъ*, Пермь.
Pernow (Parnawa), *го́родъ*, Пе́рновъ.
Persja, *область*, Пе́рсія.
Perska zatoka, Персидскій зали́въ.
Peru, *область*, Пе́ру.
Perugia (Perusia), *го́родъ*, Перу́зія.
Peschiera, *го́родъ*, Пескіе́ра.

Peszt, *городъ*, Пештъ (*Офенъ*).
Petersburg, *городъ*, Петербу́ргъ.
Peterwardein, *городъ*, Петрова́радъ (*Нѣм. Петерварде́йнъ*).
Pfalzburg, *городъ*, Фа́льцбургъ.
Piacenza (Placencia), *городъ*, Піаче́нца.
Piemont, *область*, Піемо́нтъ.
Pikardja, *область*, Пика́рдія.
Pilzno (Pilsen), *городъ*, Пи́льзень (*Нѣм. Пи́льзенъ*).
Piotrowaradyn (Peterwardein), *городъ*, Петрова́радъ (*Петерварде́йнъ*).
Pireneje, Пирене́и, Пирене́йскія го́ры.
Pistoja, *городъ*, Писто́я.
Piza, *городъ*, Пи́за.
Plateja, *городъ*, Плате́я.
Platten, Пла́ттенское о́зеро.
Plymouth, *городъ*, Плимутъ.
Pogranicze wojskowe, Вое́нная Грани́ца.
Połtawa, *городъ*, Полта́ва.
Pomeranja, *область*, Помера́нія.
Pomorze, *область*, Помо́рье.
Pompeja, *городъ*, Помпе́я.
Pontyńskie bagna, Понти́нскія боло́та.
Portici, *городъ*, По́ртичи.
Portugalja, *область*, Португа́лія.
Poznan, Позна́нь (*Нѣм. Позенъ*).
Praga, *городъ*, Пра́га.
Prenzlow (Przemyśl), Перемы́шль (*Нѣм. Пренцла́у, въ Бранденбу́ргіи*).
Prerau (Przerów), *городъ*, Прерóвъ (*Нѣм. Пре́рау*).
Pruskie królestwo, Пру́сское королéвство.
Prut, *рѣка́*, Прутъ.
Przemyśl, *городъ*, Перемы́шль (*въ Галиціи*).
Pskow, *городъ*, Псковъ.

Q.

Quebec, *городъ*, Квéбекъ.
Quimper, *городъ*, Кемпéръ.
Quito, *городъ*, Квѣто *или* Ка́то.

R.

Rachów (Annopol), *городъ*, Рахóвъ (*Анополь*).
Raguza (Dubrownik), Рагу́за (*Слав. Дубро́вникъ*).
Ratysbona (Regensburg), *городъ*, Ре́генсбургъ.
Ravenna, *городъ*, Равенна.
Reggio, *городъ*, Ре́джо *или* Ре́джіо.
Ren (Rhein), *рѣка́*, Рейнъ.
Rewel, *городъ*, Ре́вель.
Rhecja, *область*, Ре́ція.
Rheims, *городъ*, Ренсъ *или*, Реймсъ.
Rhode-Island, *область*, Родъ-Эйлендъ.
Rhodos, *островъ*, Ро́досъ.
Rhone (Rodan), *рѣка́*, Ро́на.
Richmond, *городъ*, Ри́чмондъ.
Rieka (Fiume), Рѣка́ (*Ит. Фіу́ме*).
Rochelle, *городъ*, Ларошéль.
Rodan (Rhone), *рѣка́*, Ро́на.
Rossja, Россія, Россійская имперія.
Rossjanie, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Rudawy (Erzgebirge), Ру́дныя го́ры.
Rumuni (Wołosi), *наро́дъ*, Румы́ны.
Rumunja, Румы́нія.
Ruś, Русь, Россія.
Rusini, *наро́дъ*, Русины, Ру́сскіе, Ру́сскій наро́дъ.
Ryga, *городъ* Ри́га.
Ryska zatoka, Ри́жскій зали́въ.
Ryssel (Lille), *городъ*, Лилль.
Rzym, *городъ*, Римъ.

S.

Saatz, *городъ*, Жа́тецъ (*Нѣм. Затцъ*), въ Че́хіи.
Sabaudja, *область*, Савóія.
Sagunt, *городъ*, Сагу́нтъ.
Sahara, *пустыня*, Саха́ра.
Salamanka, *городъ*, Салама́нка.
Salerno, *городъ*, Сале́рно.
Saloniki, *городъ*, Сало́ники *или* Солу́нь.
Salzburg, *городъ*, Сольногра́дъ (*Нѣм. Зальцбургъ*).
Samara, *городъ*, Самáра.
Samarja, *область*, Самáрія.
Samarytanie, *наро́дъ*, Самаряня́не.
San Gallo (Akritas), *городъ*, Санктъ-Га́лленъ.
Saona, *рѣка́*, Со́на.
Saragossa, *городъ*, Сарагóса.
Sardynja, Сардíнія, Сардíнское королéвство.
Sarepta, *городъ*, Сарéпта.
Sarmaci, *наро́дъ*, Сарма́ты.
Sarońska zatoka, Аеíнскій зали́въ.
Saskie krolestwo, Саксóнское королéвство.
Savern (Zabern), Саве́рнъ.
Sawa, *рѣка́*, Са́ва.
Schaffhausen, *городъ*, Шафга́узенъ.
Scheveningen, *городъ*, Схевели́нгенъ.
Scytowie, *наро́дъ*, Скíеы.
Seelandja, *островъ*, Зела́ндія
Sekwana (Seine), *рѣка́*, Сéна.
Semlin (Zemuń), *городъ*, Зе́мунъ (*Нѣм. Земли́нъ*).
Serajewo (Bosna-Sarai), *городъ*, Сара́ево.
Serbja, *область*, Сéрбія.
Setubal, *городъ*, Сетуба́лъ.

Sewastopol, *гóродъ*, Севастóполь.
Sewenny, Севéнскія гóры.
Sewern, *рѣка́*, Сéверн (*въ Англіи*).
Sewilla, *гóродъ*, Севúлья.
Seypusch (Żywiec), *гóродъ*, Жúвецъ (*Нѣм. Зéйпушъ*).
Seyszelle, Сешéльскіе острова́.
Shettlandzkie wyspy, Шетлáндскіе острова́.
Siedmlogród (Siebenbirgen), Семигрáдская óбласть, Трансильвáнія.
Sień (Zeng), *гóродъ*, Сѣнь (*Нѣм. Ценгъ*).
Sienna, *гóродъ*, Сіéна.
Sierra-Nevada, Сіерра-Невáда, Снúжныя гóры
Sind, *рѣка́*, Синдъ *или* Индъ.
Sirmja (Frusca gora), Сремъ (*Сúрія*), *Сербск.* Фрýшка Гóра.
Skager-Rak, *óбласть*, Ютлáндія; || Скáтеррактъ.
Skalda, *рѣка́*, Шéльда *или* Схéльда.
Skandynawja, *óбласть*, Скандинáвія.
Slawonja, Славóнія.
Słowacy, Словáки.
Słowency, *нарóдъ*, Словéнцы, Словéны.
Słowianie, *племя́*, Славя́не.
Smyrna, *гóродъ*, Смúрна.
Solothurn, *гóродъ*, Солотýрнъ.
Sparta, *óбласть*, Спáрта, Лакедемóнъ.
Spira (Speier), *гóродъ*, Шпéйеръ.
Spitzberg, *óстровъ*, Шпицбéргенъ.
Spokojny ocean, Тúхій океáнъ.
Sprea, *рѣка́*, Шпрéе (*Спрéва*).
Śródziemne morze, Средизéмное мóре.
Stambuł (Caregrad), *гóродъ*, Стамбýлъ (*Царегрáдъ*).
Stany zjednoczone, Соединённые Штáты.
Stockholm, *гóродъ*, Стокгóльмъ.
Stołowa góra, Столóвая горá.
Strasburg, *гóродъ*, Стрáсбургъ.
Stuttgart, *гóродъ*, Штýттартъ.
Styrja, *óбласть*, Штúрія.
Styryjskie Alpy, Штирійскія Áльпы.
Sudety, góry, *гóры*, Судéты.
Suez, *гóродъ*, Суэ́зъ; || Суэ́зскій перешéекъ.
Sunda, *проли́въ*, Зундъ.
Syberja, *óбласть*, Сибúрь.
Sybin (Herrmannstadt), Сибúнъ (*Нѣм.* Германштáдтъ).
Sycylja, *óстровъ*, Сицúлія.
Synai, *горá*, Синáй.
Syrakuzy, *гóродъ*, Сиракýзы.
Syrja, *óбласть*, Сúрія.
Szaffuza, *гóродъ* Шафгáузенъ.
Szczecin, *гóродъ*, Штетúнъ.
Szkocja, *óбласть*, Шотлáндія.
Szląsk, *óбласть*, Силéзія.
Szwajcarja, *óбласть*, Швейцáрія.
Szwecja, *óбласть*, Швéція.
Szybenik (Sebenico), *гóродъ*. Шебенúкъ (*Ital. Себенúко*), *въ* Далмáціи.

T.

Tag, *рѣка́*, Тагъ *или* Тéжо.
Tahiti, *óстровъ*, Тайти *или* Отагóйтъ.
Tamiza, *рѣка́*, Тéмза.
Tanger, *гóродъ*, Тáнжеръ.
Tarent, *гóродъ*, Тарéнтъ.
Taunus, *горá*, Тáунусъ.
Taurus, *горá*, Тавръ.
Tauryckа gubernja, Таврúческая губéрнія.
Teby, *гóродъ*, Тúвы (*Стар. Θúвы*).
Teheran, *гóродъ*, Тегерáнъ.
Temeswar, *гóродъ*, Темешвáръ.
Teneriffa, *óстровъ*, Тенерúфа.
Teodozja, *гóродъ*, Θеодóсія (*Стар. Кéфа*).
Terceira, *óстровъ*, Терсéйра.
Terracina, *гóродъ*, Террачúна.
Tessyn (Ticino), *рѣка́*, Тессúнъ.
Tevere (Tyber), *рѣка́*, Тибръ.
Theaki (Itnaka), *óстровъ*, Теáки, Итáка.
Theis (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Theodozja, *см.* Teodozja.
Thermopyle, *ущéлье*, Термопúлы.
Thessalja, *óбласть*, Θессáлія.
Thessalonica, *гóродъ*, Θессалóника (*Солúки или Солýнь*).
Thionville, *гóродъ*, Диденгóфенъ.
Thorn (Toruń), *гóродъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Thun, *гóродъ*, Тунъ.
Thurgau (Turgowja), кантóнъ Тургáу.
Ticinum (Pavia), *гóродъ*, Пáвія
Tigre, *рѣка́*, Тигръ.
Tisza (Cisa), *рѣка́*, Тúса.
Toledo, *гóродъ*, Толéдо.
Tolosa (Tuluza), *гóродъ*, Тулýза.
Toruń, *гóродъ*, Торнъ (*Торýнь*).
Toskana (Toskanja), *óбласть*, Тоскáна.
Tournay (Doornik), *гóродъ*, Дóрникъ.
Towarzyskie wyspy, острова́ Товáрищества.
Tracja, *óбласть*, Θрáкія.
Trakowie, *нарóдъ*, Θракúйцы.
Transylwanja, Трансильванія, Семигрáдская óбласть.
Trapezunt (Trebisonda), *гóродъ*, Трапезóндъ.
Trento (Trydent), *гóродъ*, Тріéнтъ.
Trewir (Trier), *гóродъ*, Триръ.
Triest, *гóродъ*, Тріестъ (*Слав. Терстъ*)
Trinkomali, *гóродъ*, Тринкомáлія.
Troyes, *гóродъ*, Труá (*во Франціи*).
Trynidad, *óстровъ*, Тринидáдъ.
Tübingen (Tubinga), *гóродъ*, Тюбингенъ,
Tuluza (Toloza), *гóродъ*, Тулýза.
Turcja, *óбласть*, Týрція.
Turkestan, *óбласть*, Туркестáнъ.
Twer, *гóродъ*, Тверь.
Tyber (Tevere), *рѣка́*, Тибръ.
Tyberias, Тиверiáдское óзеро.
Tyrol, *óбласть*. Тирóль.

U.

Ukraina, Украйна.
Umbrja, *область*, Умбрія.
Unterwalden, *городъ*, Унтервальденъ.
Upsala, *городъ*, Упсала.
Ural, *рѣка*, Уралъ.
Uralskie góry, Уральскія горы.
Urbino, *городъ*, Урбино.
Urseren, Урзеренская долина.

V.

Valence, *городъ*, Валенсъ (*во Франціи*).
Valencia, *городъ*, Валенсія (*въ Испаніи*).
Valtelin (Veltlina), *область*, Вальтелина.
Vera Cruz, *городъ*, Веракрусъ.
Verona, *городъ*, Верона.
Versailles, *городъ*, Версаль.
Vevay, *городъ*, Вево *или* Вевей.
Vicenza, *городъ*, Виченца.
Vosges (Wogezy), Вогезскія горы.

W.

Walencja, *городъ*, Валенсія.
Wallis, *кантонъ*, Валлисъ.
Wandea, Вандея, Вандейскій департаментъ.
Warszawa, *городъ*, Варшава.
Węgry, *область*, Венгрія.
Wenecja, *городъ*, Венеція.
Werona (Verona), Верона.
Wersal, *городъ*, Версаль.
Westfalja, *область*, Вестфалія.
Westgotowie, *народъ*, Остъ-Готы, Восточные Готы.
Wezuwjusz, *огнедышущая гора*, Везувій.
Wiborg, *городъ*, Выборгъ (*въ Даніи*).
Wiedeń, *городъ*, Вѣна.
Wielka Brytanja, *обл.*, Великобританія.
Wight, *островъ*, Вейтъ.
Wilno, *городъ*, Вильно.
Wisła, *рѣка*, Висла.
Włochy, *область*, Италія.
Wogezy, Вогезскія горы.
Wołga, *рѣка*, Волга.
Wołogda, *городъ*, Вологда.
Wołyńska gubernja, Волынская губернія.
Woolwich, *городъ*, Вуличъ.
Worms (Bormio), *городъ*, Вормсъ.
Wrocław, Вроцлавь (*Нѣм. Бреславль*).
Würtemberg, Вюртембергъ.
Wyborg, *городъ*, Выборгъ.

Y.

Y, заливъ Эй.
Yarmouth, *городъ*, Ярмоутъ.
Yonna, *рѣка*, Іонна.
Ypres (Ipern), Ипернъ *или*, Эйперн
Yssel, *рѣка*, Иссель *или* Эйссель.

Z.

Zagrzeb(Agram), Загребъ (*Нѣм.* Агра
Zaira (Kongo), *рѣка*, Саира *или* Кон
Zara (Zadar), *городъ*, Зара (*Слав.* дарь).
Zelandja, *островъ*, Зеландія.
Zemlin (Zemuń), *городъ*, Землинъ (*Земунь*).
Zittau(Żytawa), *городъ*, Циттау (*Житава*)
Zug, *городъ*, Цугъ.

Ż.

Żydzi, *народъ*, Жиды.
Żyronda (Gironde), *рѣка*, Жиронда.
Żytawa (Zitta), *рѣка*, Житава (*Zitta*)
Żytomierz, *городъ*, Житомиръ.

NAZWY MIAST I RZEK

Królestwa Polskiego*).

НАЗВАНІЯ ГОРОДОВЪ И РѢКЪ

Царства Польскаго**).

A.

Adamów, *г.*, Ада́мовъ.
Alexandrów, *г.*, Александро́въ.
Andrejew, *г.*, Андре́евъ.
Annopol v. Rachów, *г.*, Аннополь, и́наче: Рахо́въ.
Augustów, *г.*, Августо́въ.

B.

Babiak, *г.*, Баба́къ.
Bakałarzew, *г.*, Бакаларе́въ.
Balwierzyszki, *г.*, Бальвержи́шки.
Baranów, *г.*, Бара́новъ.
Będków, *г.*, Бендко́въ.
Bełchatów, *г.*, Белха́товъ.
Bełżyce, *г.*, Белжи́цы.
Bendin, *г.*, Бенди́нъ.
Biała, *р.*, Бѣлая.
Białaczów, *г.*, Бѣлачо́въ.
Białka, *р.*, Бѣлка (Бѣлка).
Białobrzegi, *г.*, Бѣлобре́ги.
Biebrza, Wissa, *р.*, Бѣ́бржа, Ви́сса.
Bieła, *г.*, Бѣ́ла.
Bielawy, *г.*, Бѣлѝвы.
Bielgoraj, *г.*, Бѣлгора́й.
Bielsk, *г.*, Бѣ́льскъ.
Bieżuń, *г.*, Бѣжу́нь.
Biskupice, *г.*, Бискупицы.
Błaszki, *г.*, Блѝшки.
Błonie, *г.*, Бло́ни.
Bobrowniki, *г.*, Бобро́вники.
Bodzanów, *г.*, Бодзано́въ.
Bodzentyn, *г.*, Бодзенти́нъ.
Bogorja, *г.*, Богорія.
Bolesławiec, *г.*, Болеслáвецъ.
Bolimów, *г.*, Болѝмовъ.
Brodów, *г.*, Бродо́въ.
Brok, *г.* Брокъ.
Brudzew, *г.*, Брудзе́въ.
Brześć, *г.*, Брестъ.
Brzesko, *г.*, Бржéско.
Brzeźnica, *г.*, Бре́зница.
Brzezin, *г.*, Бре́зинъ.
Brzeźnica, *р.*, Бре́зница (Бере́зина)
Brzuśna, *р.*, Бру́сьна.
Bug, *р.*, Бугъ.
Burzenin, *г.*, Бурже́нинъ.
Busk, *г.*, Бускъ.

---

*) Nazwy miast gubernjalnych i powiatowych przytoczone tu są według Najwyżéj w roku 1866 zatwierdzonéj „Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach Królestwa Polskiego.“

Ruska litera *г.* znaczy *городъ* (miasto), *р.* — *рѣка́* (rzekę).

**) Названія губернскихъ и уѣздныхъ городовъ приведены здѣсь на основаніи Высочайше утвержденнаго въ 1866 году „Положенія о губернскомъ уѣздномъ управленіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.“

Буква *г.* означаетъ городъ, *р.* — рѣку.

Bychawa, *z.*, Быха́ва.
Bystrzyca, *p.*, Быстрши́ца (Быстри́ца).
Bzura, *p.*, Бзу́ра.

C.

Cegłów, *z.*, Цегло́въ.
Cessanka, *p.*, Цесса́нка.
Chęciny, *z.*, Хенци́ны.
Chmielnik, *z.*, Хмѣльникъ.
Chmielów, *z.*, Хмѣлёвъ.
Chocz, *z.*, Хочъ.
Chodecz, *z.*, Хо́дечъ.
Chodel, *z.*, Хо́дель.
Chołm, *z.*, Холмъ.
Chorzele, *z.*, Хоржѐли.
Ciechanów, *z.*, Цѣхано́въ.
Ciechanowiec, *z.*, Цѣхано́вецъ.
Ciepielów, *z.*, Цѣпелёвъ.
Czarna, *p.*, Чо́рная.
Czeladź, *z.*, Че́лядь.
Czemierniki, *z.*, Чемерни́ки.
Czersk, *z.*, Черскъ.
Czerwińsk, *z.*, Черви́нскъ.
Częstochow, *z.*, Ченстохо́въ.
Czyżew, *z.*, Чижѐвъ.

D.

Dąbie, *z.*, До́мби.
Dąbrowice, *z.*, Домброви́цы.
Deleszyce, *z.*, Далеши́цы.
Denków, *z.*, Де́нковъ.
Długa, *p.*, Дли́га (До́лгая).
Dobra, *z.*, До́брая.
Dobrzyń nad Drwęcą, *z.*, Добры́нь надъ Дрвенцо́ю.
Dobrzyń nad Wisłą, *z.*, Добры́нь надъ Ви́слою.
Dobrzyńska, *p.*, Добржи́нска.
Drobin, *z.*, Дро́бинъ.
Drwęca, *p.*, Дрвѐнца.
Drzewica, *z.*, Држеви́ца.
Drzewiczka, *p.*, Држеви́чка.
Dubienka, *z.*, Дубе́нка.
Działdówka, *p.*, Дзялдо́вка.
Działoszyce, *z.*, Дѣлоши́цы.
Działoszyn, *z.*, Дѣлоши́нъ.

F.

Fillpów, *z.*, Фили́новъ.
Firlej, *z.*, Фирле́й.
Frampol, *z.*, Фрампо́ль

G.

Garwolin, *z.*, Гарволи́нъ.
Giełczew, *z.*, Ге́лчевъ.
Gielniów, *z.*, Ге́льневъ.
Gliniany, *z.*, Глини́ны.
Głowaczów, *z.*, Гловачо́въ.
Główno, *z.*, Глу́вно.
Głusk, *z.*, Глускъ.
Gniewaszów, *z.*, Гнѣваше́въ.
Golina, *z.*, Голи́на.
Gombin, *z.*, Гомби́нъ.
Góra Kalwarja, *z.*, Гора́ Кальва́рія.
Góraj, *z.*, Гора́й.
Gorzków, *z.*, Горько́въ.
Gostynin, *z.*, Гости́нинъ.
Goszczyn, *z.*, Го́щинъ
Gowarczów, *z.*, Говарчо́въ.
Grabów, *z.*, Граб о́въ.
Grabowiec, *z.*, Граб о́вецъ.
Grajewo, *z.*, Граѐво.
Granica, *z.*, Гр ни́ца.
Grocholice, *z.*, Грохоли́цы.
Grodzisk, *z.*, Гроди́скъ.
Grójcy, *z.*, Гро́йцы.
Grzegorzew, *z.*, Григо́рьевъ.

H.

Hańcza, *z.*, Га́ньча.
Horodło, *z.*, Горо́для.
Horodyszcze, *z.*, Городи́ще.
Hrubieszów, *z.*, Грубеше́въ.
Huczwa, *p.* Гу́чва.

I.

Iłów, *z.*, Ило́въ.
Iłża, *z.*, Илжа.
Iłżanka, *p.* Илжа́нка.
Inowłodz, *z.*, Иновло́дь.
Iwaniska, *z.*, Ивани́ска.
Iwanowice, *z.*, Иванови́цы.
Izbica z Tarnogórą, *z.*, Изби́ца съ Тарногоро́ю.

J.

Jadów, *z.*, Ядо́въ.
Jakubówka, *z.*, Якубо́вка.
Janów, *z.*, Яно́въ.
Janowiec, *z.*, Яно́вецъ.
Jarczów, *z.*, Ярчо́въ.
Jarocha, *p.*, Яро́ха.
Jastrząb, *z.*, Ястребъ.
Jedlińsk, *z.*, Едли́нскъ.
Jędrzejów, *z.*, Ендржеёвъ.
Jegrznia, *p.* Егржня.
Jeziorna, *p.* Езёрна.
Jeżów, *z.*, Ежо́въ.
Jeżówka, *p.* Ежо́вка.
Józefów, *z.*, Юзефо́въ.

K.

Kałuszyn, *г.*, **Калу́шинъ.**
Kalwarja, *г.*, **Кальва́рія.**
Kamieńczyk, *г.*, **Ка́мѣнчикъ.**
Kamienno, *р.*, **Ка́менная.**
Kalisz, *г.*, **Ка́лишъ.**
Kamieńsk, *г.*, **Ка́менскъ.**
Kamionka, *г.*, **Камёнка.**
Karczew, *г.*, **Карчёвъ.**
Kazanów, *г.*, **Казано́въ.**
Kazimierz, *г.*, **Казими́ръ.**
Kielce, *г.*, **Кѣльцы.**
Kiernozia, *г.*, **Керно́зя.**
Kikoł, *г.*, **Ки́колъ.**
Kleczew, *г.*, **Клечёвъ.**
Klimontów, *г.*, **Климонто́въ.**
Kłobucko, *г.*, **Клобу́цкъ.**
Kłodawa, *г.*, **Клода́ва.**
Kiwów, *г.*, **Кльвовъ.**
Kobylanka, *р.*, **Кобыла́нка.**
Kock, *г.*, **Коцкъ.**
Kodeń, *г.*, **Ко́день.**
Kołbiel, *г.*, **Ко́лбель.**
Kolno, *г.*, **Ко́льно.**
Koło, *г.*, **Ко́ла.**
Komarów, *г.*, **Комаро́въ.**
Koniecpol, *г.*, **Конецпо́ль.**
Konin, *г.*, **Кони́нъ.**
Końsk, *г.*, **Конскъ.**
Końska-Wola, *г.*, **Ко́нская-Во́ля.**
Konstantynów, *г.*, **Константи́новъ.**
Koprzywia, *р.*, **Копрши́вя (Кропи́вная).**
Koprzywianka, *р.*, **Копрши́вя́нка (Кропи́вя́нка).**
Koprzywnica, *г.*, **Копршивни́ца (Кропивни́ца).**
Korczyn Nowe-Miasto, *г.*, **Корчи́нъ По́вый-Го́родъ.**
Kossów, *г.*, **Коссо́въ.**
Koszyce, *г.*, **Коши́цы.**
Kowal, *г.*, **Кова́ль.**
Koziegłowy, *г.*, **Козьигло́вы.**
Kozienice, *г.*, **Козени́цы.**
Koźminek, *г.*, **Козьми́некъ.**
Kraśnik, *г.*, **Краси́нкъ**
Krasnobród, *г.*, **Краснобро́дъ.**
Krasnosiele, *г.*, **Красносе́лье.**
Krasnostaw, *г.*, **Красноста́въ.**
Krępianka, *р.*, **Кремпя́нка.**
Kromołów, *г.*, **Кромоло́въ.**
Krośniewice, *г.*, **Кросневи́цы.**
Kryłów, *г.*, **Крылъ въ.**
Krzepice, *г.*, **Крѣпи́цы.**
Krzeszów, *г.*, **Кршешо́въ.**
Krzna, *р.*, **Крзна.**
Książ-Wielki, *г.*, **Ксёнжъ-Вѣ́льки.**
Kuczbork, *г.*, **Кучбо́ркъ.**
Kunów, *г.*, **Ку́новъ.**
Kurów, *г.*, **Ку́ровъ.**
Kurozwęki, *г.*, **Куровзе́нки.**
Kurzelów, *г.*, **Кужелёвъ.**
Kutno, *г.*, **Ку́тно.**

L.

Lądek, *г.*, **Лёндекъ.**
Lassocin, *г.*, **Лясс о́цинъ.**
Latowicz, *г.*, **Лято́вичъ.**
Lelów, *г.*, **Лелёвъ.**
Liczwarta, *р.*, **Личва́рта.**
Lipno, *г.*, **Ли́пно.**
Lipsk, *г.*, **Липскъ.**
Liw, *г.*, **Ливъ.**
Liwiec, *р.*, **Ли́вецъ.**
Lubartów, *г.*, **Любарто́въ.**
Lubień, *г.*, **Любень.**
Lublin, *г.*, **Люблинъ.**
Lubraniec, *г.*, **Любра́нецъ.**
Ludwinow, *г.*, **Людвино́въ.**
Lutomiersk, *г.*, **Лютоми́рскъ.**
Lututów, *г.*, **Люту́товъ.**

Ł.

Łada, *р.* **Ла́да.**
Łagów, *г.*, **Лагóвъ.**
Łask, *г.*, **Ласкъ.**
Łaskarzew, *г.* **Ласкаре́въ.**
Łaszczów, *г.*, **Лащóвъ.**
Łęczna, *г.*, **Ле́нчна.**
Łęczyca, *г.*, **Ленчи́ца.**
Łódka, *р.*, **Ло́дка.**
Łódź, *г.*, **Лодзь.**
Łomazy, *г.*, **Лома́зы.**
Łomża, *г.*, **Ло́мжа.**
Łosice, *г.*, **Лоси́цы.**
Łowicz, *г.*, **Ло́вичъ.**
Łoździeje, *г.* **Лозьдзѣ́и.**
Łuków, *г.*, **Лукóвъ.**
Łupna, *р.*, **Лу́пна.**
Łydynia, *р.*, **Лыды́ня.**
Łysoboki, *г.*, **Лысобóки.**

M.

Maciejowice, *г.*, **Мацѣёви́цы.**
Magnuszew, *г.* **Магнушóвъ.**
Maków, *г.*, **Макóвъ**
Małogoszcz, *г.*, **Малогóщъ.**
Mały Brok, *р.* **Ма́лый Брокъ.**
Marjampol, *г.*, **Маріампóль.**
Markuszew, *г.*, **Маркушёвъ.**
Marycha, *р.*, **Мари́ха.**
Michów, *г.*, **Михóвъ.**
Miechów, *г.* **Мѣхóвъ.**
Miechówka, *р.*, **Мѣхóвка.**
Miedzna, *г.*, **Мѣ́дзна.**
Międzyrzec, *г.*, **Мендзиржéцъ (Между рѣчье).**
Mień, *р.* **Мень.**
Mińsk, *г.*, **Минскъ.**
Mława, *г.*, **Мла́ва.**
Mleczna, *р.* **Мле́чная.**

Mława, *p.* Мла́вка.
Modliborzyce, *г.*, Модлиборжи́цы.
Modrzejów, *г.*, Модржеёвъ.
Mogielnica, *г.* Могильни́ца.
Mogielówka, *р.*, Могилёвка.
Mokobody, *г.*, Мокобо́ды.
Mordy, *г.*, Мо́рды.
Moszczenica, *р.*, Мощени́ца.
Moszczyca, *р.* Мощи́ца.
Mrzygłód, *г.*, Мржигло́дъ.
Mstów, *г.*, Мстовъ.
Mszczonów, *г.*, Мщоно́въ.
Myszyniec, *г.*, Мыши́нецъ.

N.

Nadarzyn, *г.*, Надаржи́нъ.
Narew, *р.*, На́рва.
Nasielsk, *г.*, Насе́льскъ.
Ner, *р.* и *г.*. Неръ.
Netta, *р.*, Не́тта.
Nida, *р.*, Ни́да.
Nidzica, *р.*, Нидзи́ца.
Niemen, *р.*, Не́менъ.
Nieszawa, *г.*, Нешáва.
Nowa Aleksandrja, *г.*, Но́вая Александрія.
Nowe-Miasto, *г.*, Но́вое Ме́сто, *см.* **Korczyn.**
Nowogród, *г.*, Но́вгородъ.
Nowy-Dwór, *г.*, Но́вый-Дворъ.
Nur, *г.*, Нуръ.
Nurzec, *р.*, Ну́рецъ (Ну́рецъ)

O.

Ochnia, *р.*, О́хня.
Odrzywół, *г.*, Одриво́лъ.
Ogrodzieniec, *г.*, Огродзе́нецъ.
Okrzesza, *р.*, Окршеша, (Окре́ша).
Oksa, *р.* Окса.
Okuniew, *г.*, Окунёвъ.
Oleśnica, *г.*, Олесни́ца.
Olita, *г.*, Оли́та.
Olkusz, *г.*, О́лькушъ.
Olsztyn, *г.*, Ольштынъ.
Opatów, *г.*, Опато́въ.
Opatówek, *г.*, Опато́вокъ.
Opatówka, *р.*, Опато́вка.
Opoczna, *г.*, Опо́чна.
Opole, *г.*, Опо́лье.
Orchówek z Włodawą, *г.*, Орхо́вокъ съ Влода́вою.
Orzyc, *р.*, О́ржицъ (О́рицъ).
Osięciny, *г.*, Осенци́ны.
Osieck, *г.*, Осе́цкъ.
Osiek, *г.*, Осе́къ.
Osmolin, *г.*, Осмоли́нъ.
Osownica, *р.*, Осовни́ца.
Ostrołęka, *г.*, Остроле́нка.
Ostrów, *г.*, Островъ.
Ostrowiec, *г.*, Остро́вецъ.
Ożarow, *г.*, Ожаро́въ.
Ozorków, *г.*, Озорко́въ.

P.

Pabianice, *г.*, Пабяни́цы.
Pacanów, *г.*, Пацано́въ.
Pajęczno, *г.*, Паéнчно.
Parczew, *г.*, Парчéвъ.
Parysów, *г.*, Парисо́въ.
Parzęczew, *г.*, Паржéнчевъ.
Pawłów, *г.*, Па́вловъ.
Petrokow, *г.*, Петроко́въ.
Piaseczno, *г.*, Пясечно.
Piaski, *г.*, Пя́ски (Пески́).
Piątek, *г.*, Пёнтекъ.
Pierzchnica, *г.*, Пержхни́ца.
Pilica, *г.* и *р.* Пилица.
Pilwiszki, *г.*, Пильви́шки.
Pińczów, *г.*, Пинчо́въ.
Piszcząc, *г.*, Пищо́нцъ.
Pławno, *г.*, Пла́вно.
Płock, *г.*, Плоцкъ.
Płonka, *р.* Пло́нка.
Płońsk, *г.*, Плонскъ.
Poddębice, *г.*, Поддемби́цы.
Pokrzywnica, *р.*, Покршивни́ца (Крошивни́ца).
Połoniec, *г.*, Полоне́цъ
Poniemoń, *г.*, Поне́монь.
Pór, *р.* Поръ.
Prasnysz, *г.*, Пра́сныпъ.
Praszka, *г.*, Пра́шка.
Preny, *г.*, Пре́ны.
Prosna, *р.*, Про́сна.
Proszowice, *г.*, Прошови́цы.
Przedborz, *г.*, Пржедбо́ржъ (Предбо́ръ).
Przedecz, *г.*, Пршéдечъ.
Przemsza, *р.* Пршемша.
Przerośl, *г.*, Пршéросль.
Przybyszew, *г.*, Пршибышо́въ.
Przylepnica, *р.*, Пршилепни́ца (Прилепни́ца).
Przyrów, *г.*, Прширо́въ (Прирóвъ).
Przysucha, *г.*, Пршису́ха (Прису́ха).
Przytyk, *г.*, Пршитыкъ (Притыкъ).
Psarka, *р.*, Псáрка.
Puchaczew, *г.*, Пухачо́въ.
Pułtusk, *г.*, Пулту́скъ.
Pyzdry, *г.*, Пыздры.

R.

Rachów, *см.* **Annopol.**
Raciąż, *г.*, Рацёнжъ.
Raciążek, *г.*, Рацёнжекъ.
Raczki, *г.*, Рáчки.
Radom, *г.*, Радóмъ.
Radiejew, *г.* Радéевъ.
Radin, *г.*, Рáдинъ.
Radomka, *р.*, Радóмка.

Radomsk, *z.*, Радо́мскъ.
Radoszyce, *z.*, Радошѝцы.
Radzanow, *z.*, Радзано́въ.
Radziwiłow, *z.*, Радзивѝловъ (Радзивѝловъ).
Radzymin, *z.*, Радзимѝнъ.
Rajgród, *z.*, Рáйгродъ (Рáйгородъ).
Raków, *z.*, Рако́въ.
Rawa, *z.*, Рáва.
Rawka, *p.*, Рáвка.
Rejowiec, *z.*, Реёвецъ.
Rgiłówka, *p.*, Ргилóвка.
Rogów, *z.*, Рогóвъ.
Rospuda, *p.*, Роспу́да.
Rossosz, *z.*, Россóшь.
Rożan, *z.*, Рожáнъ.
Rozisz, *p.*, Розéцъ.
Rozoga, *z.*, Розóга.
Rozprza, *z.*, Рóзпрша (Рóзпра).
Rychwał, *z.*, Рыхвáлъ.
Rycz, *z.*, Рычивóлъ.
Ryn, *z.*, Рынѝнъ.

S.

San, *p.*, Санъ.
Sandomierz, *z.*, Сандомѝръ.
Sapieżyszki, *z.*, Сапежѝжки.
Sarnaki, *z.*, Сарнáки.
Sawin, *z.*, Сáвинъ.
Secomin, *z.*, Сецемѝнъ.
Sejny, *z.*, Сéйны.
Sereje, *z.*, Серéи.
Serock, *z.*, Сирóтскъ.
Serokomla, *z.*, Серокóмля.
Szczekow, *z.*, Сщехóвъ.
Siedlce, *z.*, Сéдлецъ.
Siennica, *z.*, Сѣнни́ца.
Sienniczka, *p.*, Сѣнни́чка.
Sienno, *z.*, Сéнно.
Sieradz, *z.*, Сéрáдзъ.
Sierpiec, *z.*, Серпéцъ.
Sierpienica, *p.*, Серпени́ца.
Siewierz, *z.*, Сéверъ.
Silnica, *p.*, Сильни́ца.
Simno, *z.*, Сѝмно.
Skała, *z.*, Скалá.
Skałmierz, *z.*, Скальбмѝръ.
Skaryszew, *z.*, Скарышéвъ.
Skempe, *z.*, Скéмпе.
Skierniewice, *z.*, Скерневѝцы.
Skrwa, *p.*, Скрва.
Skrzynno, *z.*, Скры́нно.
Skulsk, *z.*, Скульскъ.
Sławatycze, *z.*, Славатѝчи.
Sławków, *z.*, Славкóвъ.
Sławno, *p.*, Слáвно.
Slesin, *z.*, Слесѝнъ.
Słomniki, *z.*, Сломни́ки.
Słupcy, *z.*, Слу́пцы.
Słupia-Nowa, *z.*, Слу́пя-Нóвая.
Służewo, *z.*, Служéво.
Sniadów, *z.*, Снядóвъ.
Sobków, *z.*, Собкóвъ.
Sobota, *z.*, Собóта.
Sochaczew, *z.*, Сохачóвъ.
Sochocin, *z.*, Сохотѝнъ.
Sokołów, *z.*, Соколóвъ.
Sokoły, *z.*, Соколы́.
Solec, *z.*, Сóлецъ.
Sompolno, *z.*, Сомпóльно.
Sona, *p.*, Сóна.
Sopockinie, *z.*, Сопоцки́ны.
Sperna, *p.* Спéрна.
Stanisławów, *z.*, Станиславóвъ.
Staszów, *z.*, Сташóвъ.
Staw, *z.*, Ставъ.
Stawiski, *z.*, Ставѝски.
Stawiszyn, *z.*, Ставишѝнъ.
Sterdyń, *z.*, Стерды́нь.
Stężyca, *z.*, Стенжѝца.
Stoczek, *z.*, Стóчекъ.
Stopnica, *z.*, Стопни́ца.
Stryków, *z.*, Стрыкóвъ.
Strzecha, *p.*, Стрéха.
Sudargi, *z.*, Судáргы.
Sulejów, *z.*, Сулеёвъ.
Suwałki, *z.*, Сувáлки.
Świder, *p.*, Свѝдеръ.
Szadek, *z.*, Шáдекъ.
Szaki, *z.*, Шáки.
Szczebrzeszyn, *z.*, Щебржешѝнъ.
Szczekociny, *z.*, Щекоцѝны.
Szczerców, *z.*, Щерцóвъ.
Szczuczyn, *z.*, Щучѝнъ.
Szeszupa, *p.*, Шешýпа.
Szreniawa, *p.*, Шренѝва.
Szreńsk, *z.*, Шренскъ.
Szydłów, *z.*, Шидлóвъ.
Szydłowiec, *z.*, Шидлóвецъ.

T.

Tarczanka, *p.*, Тарчáнка.
Tarczyn, *z.*, Тарчѝнъ.
Tarłów, *z.*, Тáрловъ.
Tarnogóra, *ob.* Izbica.
Tarnogród, *z.*, Тарногрóдъ.
Terespol, *z.*, Терешóль.
Toczna, *p.*, Тóчна
Tomaszów, *z.*, Томашóвъ.
Tuliszków, *z.*, Тулишкóвъ.
Turek, *z.*, Тýрекъ
Turobin, *z.*, Турóбинъ.
Tuszyn, *z.*, Тушѝнъ.
Tykocin, *z.*, Тикотѝнъ
Tyśmienica, *z.*, Тысмѣни́ца.
Tyszowce, *z.*, Тышóвцы.

U.

Uchanie, *z.*, Ухáны.
Ucherka, *p.*, Ухéрка.
Ujazd, *z.*, Уéздъ.

Uniejów, *г.*, Унеёвъ.
Urzędów, *г.*, Уржендо́въ.

W.

Wąchock, *г.*, Вонхо́цкъ.
Warka, *г.*, Ва́рка
Warszawa, *г.*, Варша́ва.
Warta, *г. и р.*, Ва́рта.
Waśniów, *г.*, Васнёвъ.
Wąsosz, *г.*, Вонсо́шъ.
Wąwolnica, *г.*, Вонвольни́ца.
Węgierka, *р.*, Венге́рка.
Węgrów, *г.*, Венгро́въ.
Widawa, *г.*, Вида́ва.
Widawka, *р.*, Вида́вка.
Wieluń, *г.*, Велю́нь.
Wieniawa, *г.*, Вени́ва.
Wieprz, *р.*, Вепрь.
Wiercica, *р.*, Верци́ца.
Wieruszów, *г.*, Верушо́въ.
Wierzbica, *г.*, Вержби́ца.
Wierzbnik, *г.*, Ве́ржбникъ.
Wierzbołów, *г.*, Вержболо́въ.
Wilczyn, *г.*, Вильчи́ны.
Wilga, *р.*, Ви́льга.
Wiskitki, *г.*, Виски́тки.
Wisła, *р.*, Ви́сла.
Wiślica, *г.*, Висли́ца.
Wissa, *р.*, Ви́сса.
Wisznice, *г.*, Вишни́цы.
Wisztyniec, *г.*, Вишты́нецъ.
Witówka, *р.*, Вито́вка.
Wizajny, *г.*, Визайны.
Wizna, *г.*, Ви́зна.
Wkra, *р.*, Вкра.
Władysławów, *г.*, Владисла́во
Włocławek, *г.*, Влоцла́вскъ.
Włodawa, *г.*, *ob.* Orchówek.
Włodawice, *г.*, Влодави́цы.
Włoszczowa, *г.*, Влощо́ва.
Wochyń, *г.* Во́хинь
Wodzisław, *г.*, Водисла́въ.
Wojsławice, *г.*, Войслави́цы.
Wolanów, *г.*, Волянóвъ.
Wolborka, *р.*, Вольбо́рка.
Wolbórz, *г.*, Вольбо́ръ.
Wolbrom, *г.*, Вольбро́мъ.
Wołkowyszki, *г.*, Волковы́шки.
Wschodnia, *р.*, Всхо́дняя.
Wyśmierzyce, *г.*, Высмержи́цы.
Wysokie Mazowieckie, *г.*, Высо́кое Мазове́цкое.
Wyszków, *г.*, Вышко́въ.
Wyszogród, *г.*, Вышгородъ.

Z.

Zagórow, *г.*, Загоро́въ.
Zaklików, *г.*, Заклико́въ.
Zakroczym, *г.*, Закрочи́мъ
Zambrów, *г.*, Замбро́въ.
Zamostje, *г.*, Замо́стье
Zawichost, *г.* Завихво́стъ.
Zduńska Wola, *г.*, Здýнская Во́ля.
Zgierz, *г.*, Згержъ.
Zgłowiączka, *р.*, Згловёнчка.
Zielawa, *р.*, Зеля́ва.
Złoczew, *г.*, Злочо́въ.
Zwoleń, *г.*, Зволе́нь.

Ż.

Żarki, *г.*, Жа́рки.
Żarnów, *г.*, Жарно́въ.
Żarnowiec, *г.*, Жарнове́цъ.
Żelechów, *г.*, Желехо́въ.
Żołkiewka, *г. и р.*, Жолко́вка.
Żuromin, *г.*, Журоми́нъ.
Żychlin, *г.*, Жихли́нъ.

WYKAZ ALFABETYCZNY
imion chrzestnych.

АЛФАВИТНЫЙ УКАЗАТЕЛЬ
крестныхъ именъ.

A

Abdon, Авдій, Авдѣй.
Adam, Адáмъ.
Adelajda, Аделайда.
Adolf, Адóльфъ.
Adrjan, Адріáнъ, Андрѣáнъ.
Agapit, Агáпій.
Agata, Агáта, Агáѳія.
Agaton, Агаѳóнъ.
Agnieszka, Агнія, Агнéса.
Agrypina, Агриппúна, Аграфѣна.
Albin, Альбúнъ.
Albina, Альбúна.
Aleksander, Алексáндръ.
Aleksandra, Алексáндра.
Aleksy, Алексій, Алексѣй.
Alfons, Альфóнсъ.
Alfred, Альфрéдъ.
Alodja, Алóдія.
Aloizy, Алоúсій.
Amelja, Амáлія.
Anastazja, Анастáсія, Настáсья.
Anastazy, Анастáсій.
Anatoli, Anatoljusz, Анатóлій.
Andrzej, Андрéй.
Aniela, Ангелúка.
Anna, Анна.
Antoni, Антóній, Антóнъ
Antonina, Антонúна.
Anzelm, Ансéльмъ.
Apolinary, Аполлинáрій.
Apolonja, Аполлóнія.
Apolonjusz, Аполóній.
Arkadjusz, Аркáдій.
Arsenjusz, Арсéній.
Artur, Артýръ.
Atanazy, Аѳанáсій.
August, Áвгустъ.
Augustyn, Августúнъ.
Aurelja, Аврéлія.

B.

Balbina, Бальбúна.
Barbara, Варвáра.
Barlaam, Варлаáмъ.
Barnaba, Варнáва.
Bartłomiej, Варѳоломéй.
Bazyli, Васúлій.
Beata, Беáта.
Benedykt, Венедúктъ.
Benigna, Бенúгна.
Benon, Бенóнъ.
Bernard, Бернáрдъ.
Błażej, Влáсій, Власъ.
Bogumił, Богумúлъ.
Bogumiła, Богумúла.
Bonawentura, Бонавентýра.
Bonifacy, Бонифáтій, Боніфáцій.
Bronisława, Брониславá.
Bruno, Брунóнъ.
Brygida, Бригúтта.

C.

Cecylja, Цецúлія, Кикúлія.
Celestyn, Целестúнъ, Келестúнъ.

Cyprjan, Кипріа́нъ, Купрѣа́нъ.
Cyrjak, Кирія́къ.
Cyryll, Кири́ллъ, Кири́ла.
Czesław, Чесла́въ.

D.

Damjan, Дамія́нъ, Демья́нъ
Daniel, Дании́лъ, Дани́ла.
Dawid, Дави́дъ, Давы́дъ.
Dezyderjusz, Дезидэ́рій.
Dominik, Доминѝкъ.
Dominika, Доминѝка.
Dorota, Дороѳе́я.
Doroteusz, Дорооѳе́й.
Dyonizy, Діони́сій, Дени́съ.

E.

Edmund, Эдму́ндъ.
Edward, Эдуа́рдъ.
Eleonora, Элеоно́ра.
Eliasz, Илія́, Ильа́.
Elizeusz, Елиссе́й.
Elżbieta, Елисаве́та.
Emilja, Эми́лія.
Emiljan, Эмиліа́нъ, Емельа́нъ.
Epifanjusz, Епифа́ній.
Erazm, Эра́змъ.
Estera, Есэ́йрь.
Eudoksja, Евдокія, Авдо́тья.
Eudoksjusz, Евдо́ксій.
Eufemja, Евфи́мія, Афи́мья.
Eufrozyna, Ефроси́нія, Афроси́нья.
Eugenja, Евге́нія.
Eugeniusz, Евге́ній.
Eulalja, Евла́лія.
Eustachjusz, Евста́фій, Аста́фій.
Euzebja, Евзе́бія.
Euzebjusz, Евзе́бій.
Ewa, Е́вва.
Ewaryst, Еваре́стъ.
Ezechiasz, Іезекіи́ль.

F.

Fabian, Фа́бій, Фабіа́нъ.
Faustyna, Фаусти́на.
Felicjan, Фелиціа́нъ.
Feliks, Фели́ксъ, Фили́ксъ.
Ferdynand, Фердина́ндъ.
Filip, Фили́ппъ.
Filomena, Филоме́на.
Flawjan, Флавіа́нъ.
Florjan, Флоръ, Фролъ.
Florentyn, Флоре́нтій.
Fortunat, Фортуна́тъ.
Franciszek, Франци́скъ, Франц
Franciszka, Франци́ска.
Fryderyk, Фри́дерикъ, Фри́дрих

G.

Gabryel, Гаврі́илъ, Гаври́ла.
Gaweł, Га́ллъ.
Gedeon, Гедео́нъ.
Genowefa, Женевье́ва, Геноэ́ва
German, Ге́рманъ.
Gertruda, Гертру́да.
Gerwazy, Гервасій.
Gotfred (Bogumił), Готфри́дъ.
Gracjan, Граціа́нъ.
Grzegorz, Григо́рій.
Gustaw, Густа́въ.

H.

Helena, Еле́на, Але́на, Ле́на.
Heljodor, Геліодо́ръ.
Henryk, Ге́нрихъ.
Hermenegild, Герменеги́льдъ.
Hermogenes, Гермоге́нъ.
Hiacynt, Іа́кинеъ, Аки́мъ.
Hieronim, Іерони́мъ.
Hilary, Иларій.
Hipolit, Ипполи́тъ.
Honorata, Гонора́та.
Hubert, Гу́бертъ.
Hugon, Гуго́нъ.

I.

Ida, И́да.
Idzi, Эги́дій.
Ignacy, Игна́тій.
Ildefons, Ильдефо́нсъ.
Innocenty, Иннокѐнтій.
Irena, Ири́на.
Ireneusz, Ириней.
Iwon, Ивóнъ.
Izabella, Изабе́лла.
Izajasz, Иса́ія, Иса́й.
Izydor, Исидо́ръ, Си́доръ.

J.

Jacek, Іаки́нъ, Аки́мъ.
Jadwiga, Ядви́га.
Jakób, Іа́ковъ, Яковъ.

Jan, Іоа́ннъ, Ива́нъ.
Januarjusz, Іанну́а́рій, Іану́а́рій.
Jerzy, Гео́ргій, Его́ръ, Юрій.
Joachim, Іоа́кимъ, Яки́мъ.
Joanna, Іоа́нна, Жане́та.
Józef, Іо́сифъ. Осипъ.
Józefa, Жозефи́на.
Juda, Іу́да.
Judyta, Іуди́ѳь, Юди́ѳь.
Julja, Юлія.
Juljan, Юліа́нъ, Ульа́нъ.
Juljanna, Юліа́на, Ульа́на.
Juljusz, Юлій.
Just, Юстъ.
Justyn, Юсти́нъ.
Justynjan, Юстиніа́нъ.
Justyna, Юсти́на.
Iuwencjusz, Іувенти́нъ.

K.

Kajetan, Каета́нъ.
Kalikst, Кали́кстъ.
Kamill, Ками́лъ.
Kamilla, Ками́лла.
Kandyd, Канди́дъ.
Kanut, Кану́тъ.
Karol, Карлъ.
Karolina, Каролѝна.
Kassjan, Кассіа́нъ.
Kassylda, Кассѝльда.
Katarzyna, Екатери́на, Катери́на.
Kazimierz, Казими́ръ.
Klara, Кла́ра.
Klemens, Климе́нтъ, Климе́нтій.
Klotylda, Клоти́льда.
Konrad, Конра́дъ, Кондра́тій.
Konstancja, Конста́нція.
Konstantyn, Константи́нъ.
Kornelja, Корне́лія.
Kosma, Косма́, Кузьма́,
Kryspin, Криспи́нъ, Криспъ.
Krystyna, Христи́на.
Krzysztof, Христофо́ръ.
Kunegunda, Кунигу́нда.

L.

Lambert, Ламбе́ртъ, Лампре́хтъ.
Leokadja, Леока́дія.
Leon, Лёвъ.
Leonard, Леона́рдъ.
Leontyna, Леонти́на.
Leopold, Леопо́льдъ.
Longin, Ло́гинъ, Ло́ггинъ.
Lucjan, Луціа́нъ, Лукья́нъ.
Lucyna, Лукѝна.
Ludgarda, Людга́рда.
Ludomir, Людоми́ръ.
Ludwik, Людо́викъ.
Ludwika, Людви́ка, Луи́за.

Ł.

Ładysław, Ладисла́въ.
Łazarz, Ла́заръ.
Łucja, Лю́ція, Лу́кія.
Łukasz, Лука́.

M.

Maciej, Ма́ѳій.
Magdalena, Магдали́на.
Makary, Мака́рій, Мака́ръ.
Makryna, Макри́на.
Maksymiljan, Максимиліа́нъ.
Maksymin, Макси́мъ.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcelli, Марке́лъ.
Marcelljan, Маркелли́нъ.
Marcin, Марти́нъ, Марті́нъ.
Marcjan, Маркіа́нъ.
Marek, Маркъ.
Marja, Марія, Ма́рья.
Marjusz, Ма́рій.
Maria, Ма́рѳа.
Mateusz, Матеѳе́й, Матвѣ́й.
Matylda, Мати́льда.
Maurycjusz, Мавры́кій, Мо́ры́цъ.
Melanja, Меланія.
Metodjusz, Меѳо́дій.
Michał, Михаи́лъ, Михаи́ла.
Mikołaj, Никола́й.
Miron, Миро́нъ.
Modest, Моде́стъ.

N.

Narcyz, Нарки́съ, Нарци́съ.
Natalja, Ната́лья.
Nazarjusz, Назарій, Наза́ръ.
Nemezjusz, Неме́зій.
Nikodem, Никоди́мъ.

O.

Olimpja, Оли́мпія.
Onufry, Ону́фрій.
Otton, Отто́нъ.
Otylja, Отти́лія.

P.

Pafnucy, Пафну́тій.
Pankracy, Панкра́тій.
Patrycjusz, Патри́кій.
Paulin, Павли́нъ.
Paulina, Па́вла, Павли́на, Поли́на.
Paweł, Па́велъ.
Pelagja, Пелагія, Палаге́я.
Petronela, Петроне́лла.
Piotr, Пётръ.
Pius, Пій.
Placyda, Плаци́да.
Polikarp, Поликарпъ.
Prakseda, Праксе́да.
Prokop, Проко́пій, Прокопій.
Prosper, Евти́хій.
Protazy, Прота́сій, Прота́съ.
Pulcherja, Пульхе́рія.

R.

Rafał, Рафаи́лъ.
Rajmund, Райму́ндъ.
Regina, Реги́на.
Robert, Робе́ртъ.
Roch, Рохъ.
Roman, Рома́нъ.
Romana, Рома́на.
Romuald, Ромуа́льдъ.
Róża, Ро́за Розе́тта.
Rozalja, Розали́я.
Rudolf, Рудо́льфъ.
Ruf, Руфъ.
Rufina, Руффи́на.
Ryszard, Ри́хардъ, Ри́чардъ.

S.

Sabina, Саби́на.
Salezy, Салези́й.
Salomea, Соломо́нія.
Sebastjan, Севастіа́нъ, Севастья́нъ.
Serapjon, Серапіо́нъ.
Sergjusz, Се́ргій. Серге́й.
Serwacy, Серва́тій.
Seweryn, Северѝнъ.
Spirydon, Спиридо́нъ.
Stanisław, Станисла́въ.
Stefan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Sulpicjusz, Сюльпи́цій.
Sykst, Сикстъ.
Sylwester, Сильве́стръ.
Szczepan, Стефа́нъ, Степа́нъ.
Szymon, Си́монъ, Семёнъ.

T.

Tadeusz, Ѳадде́й.
Tekla, Ѳёкла.
Telesfor, Телесфо́ръ.
Teobald, Теоба́льдъ.
Teodor, Ѳеодо́ръ, Ѳёдоръ.
Teodora, Ѳеодо́ра, Ѳедо́ра.
Teodoryk, Ѳеодори́къ.
Teodozja, Ѳеодо́сія, Ѳедо́сья.
Teodozjusz, Ѳеодо́сій, Ѳедосе́й.
Teofil, Ѳеофи́лъ.
Teressa, Тере́за.
Tomasz, Ѳома́.
Tymoteusz, Тимоте́й.
Tytus, Титъ.

W.

Wacław, Вячесла́въ.
Walenty, Валенти́нъ.
Walerja, Вале́рія.
Walerjan, Валеріа́нъ.
Walery, Вале́рій.
Wawrzyniec, Лаврѐнтій.
Weronika, Вероника.
Wiktor, Ви́кторъ.
Wiktorja, Викто́рія.
Wiktoryn, Викторѝнъ.
Wilhelm, Вильге́льмъ.
Wincenty, Винке́нтій, Викѐнтій.
Wit, Витъ.
Władysław, Владисла́въ.
Wojciech, Адальбе́ртъ, Альбе́ртъ, Адальбре́хтъ.

Z.

Zacharjasz, Заха́рія, Заха́ръ.
Zenobja, Зино́вія.
Zenobjusz, Зино́вій.
Zofja, Со́фія, Со́фья.
Zuzanna, Суса́нна.
Zygmunt, Сигизму́ндъ.

WYRAZY OPUSZCZONE.

ПРОПУЩЕННЫЯ СЛОВА.

* Służy do oznaczenia wyrazów polskich w Słowniku umieszczonych i niezupełnie przełożonych na język ruski.

* Обозначáетъ пóльскія слова́ помѣщéнныя въ Словарѣ́ и невполнѣ́ переведённыя на рýсскій языкъ.

Abyss, -u, *м.* бéздна, неизмѣри́мая глубинá, прóпасть; || *Церк.* адъ преиспóдняя.

Adamizować, шоссúровать, разсыпáть по дорóгѣ щéбень.

Agentura, -y, *ж.* агéнтство.

Annotacja, -ji, *ж.* примѣчáніе, отмѣ́тка.

Ażeby, чтóбы.

Bacznie, внимáтельно, осторóжно.

Badatliwy, любопы́тный.

Bakłak, -u, *м.* баклáга.

Baldaszkowaty, *Бот.* зонтикообрáзный.

Bawół, -ołu, *м.* бýйволъ.

Bębel, *см.* **Bąbel.**

Bezład, -u, *м.* безпоря́докъ.

Bezładnie, безпоря́дочно.

Bezładność, -ści, *ж.* безпоря́дочность.

Bezładny, безпоря́дочный.

Bezrozumny, неразýмный, безразсýдный.

Bezwstydnie, безсты́дно, нахáльно, нáгло.

Bezwstydność, -ści, *ж.* безсты́дство, нахáльство, нáглость.

Biczować się, бичевáться, бить себя́ бичёмъ.

Bielić, бѣли́ть.

Błaganie, -nia, *ср.* молéніе, прошéніе.

Błędnie, лóжно, ошúбочно, непрáвильно.

Blejgiel, -a, *м. Красил.* блúгиль, блúгиръ.

* **Błękit górny,** *Хим.* гóрная соль. **Błękit Berliński,** Берлúнская лазýрь.

Błonica, -y, *ж. Бот.* лучúца, родъ попóста.

Bobownica, -y, *ж. Бот.* сѣ́верница (*растéніе*).

Bohaterka, -i, *ж.* богатúрка.

Brokat, -u, *м.* брокатéль, полупарчá; || брокатéль (*родъ мрáмора*).

* **Brzeg, kant (wpadający w fugę ramową),** *Стол.* фальцъ, пазъ, чéтверть окóнной рáмы.

* **Budowanie,** сооружéніе.

* **Budownictwo,** строúтельное искýсство.

* **Budowniczy, budujący,** строúтель.

Buhaj, -ja, *м.* молодóй быкъ, волъ (*стáдный*).

Bulgotać, бормотáть, болтáть.

Buntowanie, -nia, *ср.* бунтовáніе, возмущéніе.

Bywszy, *Неуп.* бы́вшій.

Celnictwo, -a, *ср.* тамóженное вѣ́домство; || *Собир.* чинóвники тамóжни.

Cérowanie, -nia, *ср.* штóпанье.

Chap, *Межд.* цапъ! выражáетъ дѣ́йствіе цáпнувшаго, схватúвшаго.

Charczeć, хáркать.

Chełpliwie, высокомѣ́рно, чвáнно.

Chłeptać, локáть языкóмъ.

Chłeptanie, -nia, *ср.* локáніе.

Chlorek, -rku, *м. Хим.* хлорúстый металлъ.

Choćby, Chociażby, хотя́ бы.

Chociaż, *Союзъ,* хотя́, хоть.

Chropawo, Chropowato, шероховáто.

Chryzmo, *см.* **Chrzyzmo.**

Ciąg-dalszy, продолженіе.

* **Cięcie,** насѣ́чка.

* **Cios, Ciosowy kamień,** плитня́къ, квадрáтный кáмень.

Cykorja ogrodowa, эндúвый, садóвый цикóрій (*растéніе*).

Czarnoksięzko, волше́бнымъ о́бразомъ, при по́мощи чародѣ́йства.
Czarownictwo, -a, *ср.* чародѣ́йство, колдовство́.
Czarowność, -ści, *ж.* очарова́ніе, обворожи́тельность.
Czteromiarowy, четырехсто́пный (*стихъ*)
Czułość, -ści, *ж.* чувстви́тельность, восприи́мчивость.
Czyhanie, -nia, *ср.* подстерега́ніе, выжида́ніе.
Dalszy, дальне́йшій, сле́дующій.
Darmodajka, -i, *ж.* распу́тная же́нщина.
Dacymować, нака́зывать че́резъ деся́таго (*изъ виновныхъ*); || дѣли́ть на деся́тки, *см.* Dziesiątkować.
Dekada, -y, *ж.* декада, десятидне́віе; || деся́токъ.
* **Deptać ziemię, utrambólywać** зе́млю, уплотня́ть.
Dławiciel, -a, *м.* губи́тель, душегу́бецъ; || *Зоол.* уда́въ (*змѣй*).
Dobrowoleństwo, -a, *ср.* доброхо́тство.
Dobrzeć, улучша́ться, приходи́ть въ лу́чшее состоя́ніе.
Doczasowość, -ści, *ж.* вре́менность.
Doczasowy, вре́менный.
Domniemanny, мни́мый.
Dopleść, допле́сть.
Doradzanie, -nia, *ср.* сове́тованіе.
Dosłowność, -ści, *ж.* буква́льность.
Dosłyszeć, слы́шать, услы́шать.
Dospać, доспа́ть.
Dostateczny, доста́точный.
Dowieść, доказа́ть.
Dożrzewać, дозрѣва́ть.
Drenaż, -u, *м.* дрена́жъ, подпо́чвенная осу́шка.
Drobne (pieniądze), *мн.* ме́лкія (де́ньги).
Dryanek, -nku, *м. см.* Wielosił.
* **Drylownik**, *Плотн.* сверло́, коловоро́тъ.
Durniać (kogo), *Неуп.* обма́нывать кого́ дурако́мъ.
Durnieć, глупѣ́ть.
Dwójuchy, двуушко́вый.
Dwubarwisty, двуцвѣ́тный.
Dwudzienny, двудне́вный.
Dybanie, -nia, *ср.* подстерега́ніе, подка́дываніе.
Dyzunicki, *Стар.* диссиде́нтскій, инове́рческій.
* **Dziady, -ów**, *мн. см.* Zaduszki.
Diesięciokąt, -u, *м. Мат.* десятиуго́льникъ.
* **Dziura w moście**, сква́жина въ мосту́. *Посл.* Potrzebny jak dziura w moście, ну́женъ какъ пя́тое колесо́ въ телѣгѣ.
* **Dzwon w machinie pneumatycznéj**, *Физ.* ко́локолъ воздушнаго насо́са.
Ekloga, -i, *ж.* эклога, пасту́шеское стихотворе́ніе.
Elektorski, курфю́ршескій; || наблюда́тельный.
Falcowanie, -nia, *ср. Архит.* сни́чка, вру́бка въ фальцъ.
* **Farba rozrobiona z klejem**, клеева́я кра́ска.
* **Filar chroniący most od kry**, ледоре́зъ, быкъ моста́, *см.* Izbica.
* **Fijołek żółty**, *Бот.* желтофіо́ль.
* **Forma ludwisarska**, литейная фо́рма.
Fortepianista, -y, *м. Муз.* фортепіани́стъ.
* **Framuga okna**, зало́мъ окна́, амбразу́ра.
Fryerski, волоки́тный, разсыпа́ющійся въ любе́зностяхъ.
Fryzowany, причёсанный, завито́й.
* **Futrowanie**, *Архит.* подпо́рная сте́нка.
Fuz metalów, окали́на, желѣ́зная ка́рь.
Ganiać się, бѣ́гаться (*о соба́кахъ*).
Genjusz, -u, *м.* ге́ній.
Glistnik morski, морско́й и́ли кора́ллový мохъ.
Głębieć, расти́ въ стволъ.
Glucyn, -u, *м. Хим.* глици́на, сладка́я зе́мъ, о́кись гли́ція.
Gmyśli (*см.* ku myśli), по жела́нію.
Gmyślny (*см.* kmyślny), жела́нный, у го́дный).
* **Grabarnia**, усыпа́льница.
Gronisty, гроздова́тый.
Grubjańsko, гру́бо, невѣ́жливо.
* **Grunt koloru, farba pierwiastkowa**. *Красил.* грунто́вка, первонача́льная кра́ска. **Grunt murowany, fundament**. *Архит.* цо́коль, подде́лъ.
Grzeczy (*см.* ku rzeczy), кста́ти.
Grzywnowy, гри́венный, сто́ющій гри́вны.
Gwałtownikowy, *Неуп.* принадлежа́щій растли́телю, осквернителю.
Harbuz, -a, *м.* арбу́зъ.
Hartowany, закалённый.
* **Hebel do żłobkowania**, *Столь.* руба́нок.
Hordowidowy, гордо́винный, кале́ный, *см.* Hordowid,
Horyl, -a, *м.* сплавщикъ, плотовщикъ
Hyź-ha! (szczując psem), *Охот.* ги́ль!
* **Illuminować**, раскра́шивать кра́сками.
Illustracja, -ji, *ж.* иллюстра́ція, рису́нокъ, карти́нка, политипа́жъ; || толкова́ніе, поясне́ніе; || знамени́тость.
Illustrować, иллюстри́ровать, украша́ть рису́нками и́ли политипа́жами (*книгу*).
Illustrowany иллюстри́рованный, укра́шенный рису́нками и́ли политипа́жами.
Iloraz, Wieloraz, -u, *м. Ариѳ.* ча́стное число́.
Indos, -u, *м.* переда́точная на́дпись на ве́кселѣ

Irszany, Irszowy, Irchowy, вáмшевый.

Jąkała, -y, *м.* зáйка.

Jakby, какъ-бýдто, бýдто бы.

Jasnoniebieski, свѣтлоголубóй.

Jednobarwny, одноцвѣтный.

Jednoklęczny, *Бот.* одностебéльный.

Jednotonność, -ści, *ж.* однообрáзіе, монотóнія.

Jednotonny, однообрáзный, монотóнный, одноозвýчный.

Jednowładnie, самодержáвно.

Jednowładny, самодержáвный.

Jednozgłoskowy, однослóжный.

Jednylki, *Стар.* одинáковый.

Jedynowładztwo, -a, *ср.* единодержáвіе.

* **Kabłąk (obłąk, łuk)**, *Архит.* кружáло.

Kaloryfer, -u, *м.* печь съ теплопровóдными трýбами.

Kalteszan, -u, *м.* пивнáя похлёбка.

* **Kamień łamany, łomny, kruszony**, бýтовый кáмень. **Kamień do murowania**, бутъ, строительный кáмень. **Kamień grubo ociosany do fundamentów**, крýпный бýтовый кáмень.

Kaprjol, -u, *м.* скачёкъ (*лóшади*).

* **Kara do przewożenia pni, drzew i t. p.** медвéдка.

Kartowany, стасóванный (*о кáртахъ*); || устрóенный, подготóвленный.

Kątownice, *мн. Горн.* подхвáты, костыли.

Kermezyn, -a, *м.* червéцъ (*насѣкóмое*).

Kichnąć, чихнýть.

Kiecka, -i, *ж.* казакúнъ (*жéнское плáтье*).

Kijanka, -i, *ж.* валёкъ (*у прáчекъ*); || головáстикъ (*лягýшечій*); || головáчъ, бычóкъ (*рыба*).

Knag, -u, *м. Плотн.* подбáлочникъ, подпóра для поддержáнія бáлки.

Kojan, -a, *м.* бездéльникъ, мерзáвецъ.

* **Koło rozpędowe ruchoczynne**, мáховóе колесó, маховúкъ.

Komór, -a, *м. Прост.* комáръ.

Konotować, отмѣчáть, замѣчáть.

Kopcidym, -a, *м.* поварúшка, плохóй пóваръ.

Kotlarstwo, -a, *ср.* котéльное мастерствó, торгъ мéдною посýдою.

Kowano, кóвано, подкóвано.

Kozi parsk, вѣтвь изъ *одного* ствола вы́росшія.

Kozubaty, выпукхый, в[illegible]нутый.

Krajobraz, -u, *м.* ланд[illegible]áфтъ, видóкись.

Kran, -u, *м.* кранъ, *см.* **Kurek**.

Krasawica, -y, *ж. Прост.* красáвица.

* **Kratkowany**, прорѣзнóй.

* **Krawędź ścięta ukośnie**, *Архит.* скóшенная крóмка, скось.

Kręciciel, -a, *м.* * лукáвецъ, интрéцъ, плутъ.

Kręcicielka, -i, *ж.* лукáвица, плутóвка.

Kredowaty, мѣловóй.

Kredzisty, мѣловúдный.

Krwawożerność, -ści, *ж.* кровожáдность.

Krzywiszyjek, -jka, *м.* кривошéя.

* **Krzyż w oknie (w którym się kwatery okienne otwierają)**, *Архит.* окóнный переплётъ.

Księżycowy, мѣсячный, лýнный.

Kucie, -cia, *ср.* кованіе.

Kukulczy, кукýшечій.

Kulowy, шаровúдный, сферúческій.

Kunsztowność, -ści, *ж.* искýсственность.

Kupla, -i, *ж.* кýпля, торгóвля; || покýпка.

* **Kwatera w oknie**, *Архит.* окóнная створка, филёнка.

Łacinić, *Устар.* обращáть въ католúчество.

Łajać się, ругáться, бранúться.

Lampiarz, -a, *м.* лáмповщикъ.

Łapany, преслéдуемый, гонúмый, *см.* **Goniony**.

Latopisiec, -śca, *м.* лѣтописецъ.

Latopiski, лѣтописный.

Lekczeć, уменьшáться, становúться лёгкимъ.

* **Linjał (prawidło, równiczka)**, *Архит.* правúло.

Litografja, -ji, *ж.* литографúя, кáменопись.

Litografować, литографúровать.

Łomignat, -u, *м. Зоол.* костолóмъ, морскóй орёлъ, рыбный орёлъ, орлáнъ, буркъ; || *Бот.* язвенникъ (*растéніе*).

* **Machina do ciągnienia metalu w blachy**, тянýщильный станокъ.

Męka Pańska, Стрáсти Христóвы.

Mensuła, -y, *ж.* (**stół mierniczy**), мензýла, землемѣрный стóликъ.

Merito (in), *Юрид.* По существý. **Rozpoznawać sprawę in merito**, разсмáтривать дѣло по существý.

* **Metalurgja**, гóрная наýка.

Mierziciel, -a, *м.* осквернúтель.

Mierzliwy, осквернúтельный.

Miropisny, *Неуп.* космографúческій.

Miroumniczy, *Неуп.* космологúческій.

Miroumnik, -a, *м. Неуп.* космолóгъ.

* **Młócarnia**, -i, *ж.* молотúлка, молотúльня, молотúльная машúна.

* **Murować**, сооружáть.

* **Myszka**, -i, *ж.* * букéтъ (*винá*).

Nakamienny, надгрóбный, лапидáрный.

* **Niedokwas**, *Хим.* óкись; || **pierwszy niedokwas**, вáкись.

Nieodzownie, неизбѣжно, неминýемо.

Obciążki, -ów, *мн.* щúпчики, клéщики.

Obdłużny, продолговáтый.

Obryzganie, -nia, *ср.* обрызгúваніе, спрыскúваніе.

Obstąpienie, -nia, *ср.* обступлéніе, окружéніе.

*** Obywatel świata**, космополи́тъ, гражда́нинъ све́та.
Ociężyć, отяготи́ть.
Octometr, -u, *м. Хим.* уксусомѣ́ръ.
Oczarowanie, -nia, *ср.* очарова́ніе.
Oczyszczony, очи́щенный.
Odkłady, -ów, *мн. Садов.* посáженныя въ зе́млю вѣ́тки отъ де́рева.
*** Odłączać**, *Физ.* разобща́ть.
*** Odrazu**, съ одного́ ра́за, въ оди́нъ разъ.
Odtylcówka, -i, *ж.* ружьё заряжа́ющееся съ казённой ча́сти.
Odwołany, отмѣнённый; || отóзванный.
Ognistorozpalony, czerwony, краснока́лильный.
*** Okrawek, Okrajek**, горбу́шка хлѣ́ба, краю́ха.
*** Opadnienie (budynku)**, *Архит.* оса́дка зда́нія.
*** Ostrokrzew karmazynowy**, *Бот.* медвѣ́жья ла́па, роженéцъ, борщеви́къ (*растéніе*).
Ostrzeń, -nia, *м. Бот.* пéсій язы́къ, соба́чій ко́рень, чернокóрень.
*** Osuszanie**, дрена́жъ, подпóчвенная осýшка.
Otwieranie, -nia, *ср.* отпира́ніе.
Padolna lilja, *Бот.* ла́ндышъ.
Pajęcznica, -y, *ж.* паýчнукъ (*растéніе*).
Pakunek, -nku, *м.* грузъ, нагрýзка; || кладь, кла́жа, покла́жа. **Pakunek ślepy**, *Ком.* на́глухо закры́тое помѣще́ніе.
Palisadowy, окружённый частоко́ломъ.
Parć, -ci, *ж.* **Parî, -u**, *м.* то́лстое полотнó.
Pękanie, -nia, *ср.* ло́паніе, разрыва́ніе, распуска́ніе. **Pękanie lodów**, вскры́тіе рѣ́кй.
Pętanie, -nia, *ср.* спýтываніе.
Pianista, -y, *м.* піани́стъ.
Płodzenie, -nia, *ср.* распложéніе, разведéніе.
*** Płynienie**, *Метал.* пла́вень.
Pobożnie, набóжно, благочести́во.
Pochylenie się (budynku), *Архит.* оса́дка зда́нія.
Podłużny, продолжённый, удлинённый.
Podpuszczka, -i, *ж.* сы́воротка.
*** Pokost**, лакъ, олúфа.
Pokrzyżować, скла́дывать на́крестъ, скрещáть; || * мѣша́ть, препя́ствовать. || **Pokrzyżować się**, встрѣча́ясь, разойти́сь въ ра́зныя сто́роны; || разстро́иться, потерпѣ́ть неуда́чу.
Pokrzyżowanie, -nia, *ср.* (**np. dróg**), скрещéніе.
Poległy, уби́тый, поги́бшій.
Powój wielki, вьюнóкъ (*растéніе*).
Prawnie, по пра́ву, по зако́ну, зако́нным образомъ.
Prowadzić dalej, продолжáть.
Prozodja, -ji, *ж.*, просóдія, словоударéніе или слогоударéніе.
Przebitka, -i, *ж. Горн.* што́льна.
Przebity, сквознóй, прорѣзно́й.
Przeciwpołożyć, *см.* Przeciwstawić.
Przeciwstawić, произвести́ контра́ст, || противополага́ть.
Przemian, -u, *м.* безмѣ́нъ.
Przepadek, -dku, *м.* потéря, утра́та, тра́та, урóнъ.
Przypisać się, приписáть, сдѣ́лать припи́ску.
Przypływ, -u, *м.* прили́въ (*воды*).
Pszeniec, -ńca, *м.* Ива́нъ - да - Ма́рья (*растéніе*).
Ren, Renifer, -a, *м. Зоол.* сѣ́верный оле́нь.
Robaczeć, черви́вѣть.
Rosochaty, вѣ́твистый, развѣ́систый.
Równiczka, -i, *ж.* прави́ло, *с.м.* Linjał.
Równoramienny (kąt), равнобе́дренный.
*** Rozbójnik morski**, морскóй разбóйникъ; || **Kaper, okręt rozbójników morskich**, ка́перъ.
Rozciągnięcie, -cia, *ср.* растиля́ніе; || расшире́ніе, распростране́ніе.
*** Rozdzielanie, Rozdzielenie**, *Юрид.* распредѣле́ніе по соразмѣ́рности. **Księga rozdzielenia**, реéстръ дѣ́ламъ о распредѣле́нiи по соразмѣ́рности.
Rozłakocić, разла́комить.
*** Rozmiar gruntów**, размежева́ніе, межева́ніе.
Rozżarzony, воспламенённый; || *Техн.* краснокали́льный.
Rudowłosy, рыжеволóсый.
Sadzenie, -nia, *ср. Садов.* прививáніе (*дерéвьевъ*).
*** Sklepienie.** — **Dać, zrobić sklepienie**, *Архит.* своди́ть, свести́ сводъ.
Skręcenie, -nia, *ср. Мех.* скру́чиваніе; || сгýчиваніе; || свёртываніе; || сворáчиваніе.
Skrob', -i, *ж.* крахма́лъ.
Skrofuły, *мн. Мед.* золоту́ха, свину́ха.
Skrzekliwy, крикли́вый, шумли́вый, ворчли́вый.
Skrzekotanie, -nia, *ср.* ква́каньe лягу́шекъ; || стрекота́нье птицъ.
Skrzywiony, искри́вленный.
*** Słupek balasów**, бала́сина, перúльный ст лбикъ.
*** Smoczek (otwierający rurkę z gazem)**, га́зовая горѣ́лка.
*** Snycerstwo, sztuka wyrzynania z drzewa**, политипа́жное искýсство.
*** Snycerz, wyrzynający figury na drzewie**, рѣзчи́къ (рѣщи́къ) на де́ревѣ.
*** Spajać, wiązać mur**, *Каменщ.* класть ка́мни въ перева́зку швовъ, обви́зывать.
Spłonienie, -a, *ср.* **Spalenie się płomieniem**, *Хим.* самовозгора́ніе.
Spółinteresant, -a, *м.* соуча́стникъ въ дѣлѣ.
Spółistny, *Богосл.* единосýщный.

Spółnastępca, Współnastępca, -y, *м.* сонаслѣдникъ.

* **Spólnik**, соучáстникъ.

Spółręczyciel, -a, *м.* сопоручи́тель.

Spółznaczny, однозна́чащій.

* **Sprzątnienie z ziemi**, вы́емка, убóрка земли́.

Staranie się, -nia się, *ср.* усѣ́ленное иска́ніе, домога́тельство.

Stręczycielstwo, -a, *ср.* посре́дничество; || коммиссіоне́рство.

* **Superata**, перекýрь винá.

* **Swiadek**, — **Swiadkowie przybrani**, *Юрид.* понятые.

Światopisny, Światopisarski, космографи́ческій.

Swiatoumniczy, *Неуп.* космологи́ческій.

Swiatoumnik, -a, *м. Неуп.* космоло́гъ.

Syk, -u, *м.* шипѣ́ніе (*змѣи и т. п.*).

Szczaw angielski, садóвый щавéль.

Szczerwieniałość, -ści, *ж.* краснотá.

Szpat, Spat, -u, *м. Минер.* полевóй шпатъ.

Szrubować, винтúть.

Sztok, -u, *м. см.* Stok; || тюрьмá. || Въ слéдующемъ выраженіи: Upił się jak sztok, pijany jak sztok, мертвéцки пьянъ.

Szybkobiegacz, -a, *м.* скорохóдъ.

Szyfer, -fru, *м.* łupny kamień, шиферъ, сланéцъ.

* **Tabulatura kolumny lub pilastru**, *Архит.* антаблемéнтъ, карнúзъ съ фрúзомъ и архитрáвомъ.

* **Tojad mordownik**, *Бот.* убíйственный борéцъ, вóлчій кóрень.

Topiący się, распла́вливающійся; || пла́вкій.

* **Toporek**, тесло́ *или* теслá (*инструмéнтъ для обтёски вырýзныхъ частéй*).

* **Tyka**, вѣхá.

* **Tylko co nie...**, тóлько-что́ не..., едвá не...

Ubolewanie, -nia, *ср.* сострада́ніе, собо́лѣзнованіе.

Uczny, освóенный, пріучённый (*о животныхъ*).

Ujęty, пóйманный, схвáченный.

* **Ujście u pieca**, печное́ýстье.

* **Ułamek łańcuchowy**, *Ариѳ.* непрерывная дробь.

* **Utrata stopnia**, лишéніе чúна. **Utrata szlachectwa**, лишéніе дворя́нства.

Wapniarz, -a, *м.* обжигáтель и́звести.

Wassal, -a, *м.* вассáлъ, подданный.

Wekslarski, мѣновщи́чій, свóйственный мѣновщикáмъ.

Wekslarstwo, -a, *ср.* мѣновщи́на, занáтіе мѣновщикóвъ, мѣна.

Wiązać, *Каменщ. см.* **Spajać** (*помѣдяу wyrazami opuszczonemi*).

* **Wiązka**, *Архит.* связь, закрѣплéнныя бáлки.

Wielosił, -u, *м. Бот.* валерiáна, бурдырьянъ, маýнъ (*растéніе*).

Wiernopoddańczy, вѣрнопóданный.

Wierzycielka, -i, *м.* заимодáвица, кредитóрка.

* **Winda**, *Архит.* кабестáнъ, шпиль съ вертикáльнымъ вóротомъ.

Wjadukt, -u, *м.* віадýкъ, путепровóдъ (*подъ желѣзною дорóгою*).

Włochacizna, -y, **Włochatość**, -ści, *ж. Бот.* мóчки, тóнкія нúточки на кóрнѣ.

* **Wprowadzenie w posiadanie**, *Юрид.* вводный листъ.

Wrzodowiec, -wca, *м. Бот.* рýта (*растéніе*).

Wsiąkanie, -a, *ср.* впúтываніе.

Wstrzykiwanie, -a, *ср.* вспры́скиваніе.

Wwiązywanie, -nia, *ср.* вмѣша́тельство; || переплетáніе (*книгъ*); || вводъ во влáдѣніе имѣніемъ.

* **Wyciągnienie (wyprostowanie) pod linją prostą**, *Архит.* прямáя лúнія, пролётъ.

Wydarniowanie, -a, *ср.* обдернóвка.

Wyłajanie, -nia, *ср.* брань, руганіе.

Wyleczenie, -nia, *ср.* излѣчéніе.

* **Wyraz stosunku proporcji**, *Мат.* членъ алгебрáическаго выраженія.

Wyrwań, -ni, *ж.* рвань, обóйма, скобá.

Wysyłający, отправúтель, отсылáющій кого-либо.

Wytrych, -a, *м.* воровскóй ключъ, отмычка.

Wywczasować się, отдохнýть, вы́спаться.

Wywczasowanie się, -nia się, *ср.* отдохновéніе, подкрѣплéніе себя́ сномъ.

Wyżpin, Wyszpin, -u, *м. Бот.* кубéба.

Zaczadzenie, -a, *ср.* угáръ.

Zadowalać, удовлетворя́ть.

Zadowolony, довóльный, удовлетворённый.

Zaduszki, -szek (**Dziady**), *мн. Прост.* помúнки (*мн.*) поминáніе усóпшихъ, день всѣхъ усóпшихъ (*2 Ноября́*); || угощéніе на помúнкахъ.

Zakonotować, отмѣ́тить, замѣ́тить.

Zapłacony, запла́ченный, кýпленный.

* **Zasuwka**, *Слес.* защёлка.

Zgruchotać, разбúть, раздробúть, разшибúть.

Zlękły, испýганный.

Spostrzeżone omyłki druku i poprawki.

Замѣченныя опечатки и поправки.

Strona Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
1	2	26	абовда́жъ	абордáжъ
2	1	19	да́бы	дабы́
—	2	39	благоговѐніе	благоговѣніе
3	2	4	лйстовенничная	лйственничная
5	1	27	акушéка	акушерка
6	2	60	розовóдное	розовúдное
7	1	35	безначальновенный	безначáльственный
—	2	2	опухань	о́пухоль
8	1	6	Antedatowanie	Następuje po wyrazie: Antedatować (слѣдуетъ послѣ: Antedatować).
11	1	29	ослеплёнъ	ослѣплёнъ
14	1	65	см. Berwiczka	см. Barwica
17	2	1	Bezprzeczność	Bezsprzeczność
—	—	3	Bezprzeczny	Bezsprzeczny
25	1	41	ржáной	ржано́й
33	2	1	чтóбы	что́ бы
—	—	26	вовсё	вóвсе
37	2	59	любостижáтель	любостяжáтель
38	2	51	съѣстнéе	съѣстны́е
41	1	24	вскáрмливание	вскáрмливаніе
—	2	48	Христовый	принадлежáщій Христу
49	2	62	чтóбы	что́ бы
56	2	15	Cklić się, Chnić się	Cklić się, Cknić się
—	2	21	gzielko	giezłko
58	1	35	червéнь	чéрвень
76	1	18	лекáрка	лѣкáрка
77	1	25	Nadomiar	Nadmiar
96	1	44	скважитость	скважистость
110	1	18	Frachtarz	Frachciarz
110	1	20	алкóвъ	алькóвъ
113	1	44	вытаращáть	вытаращить
136	1	55	из-ящный	изя́щ-ный
143	1	63	ордынецъ	орды́нецъ

Strona. Страница	Szpalta Столбецъ	Wiersz Строка	Wydrukowano: Напечатано:	Trzeba czytać: Слѣдуетъ читать:
155	1	48	*см.* Kanianka	*см.* Kamianka
169	2	62	перели́стовать	переле́стывать
172	2	17	страми́ться	срами́ться
173	2	1	кочка́	ко́чка
175	2	15	ка́йла	ка́йла
176	2	44	хга́ньё	лга́ньё
182	2	16	*см.* Kuflik	*см.* Kufel
194	2	24	*см.* Kłobuszek	*см.* Kłębuszek
—	2	59	лека́рство	лѣка́рство
198	1	60	зерни́	зе́рни
201	1	64	*см.* Młokocina	*см.* Młoklcina
206	2	61	синька́	си́нька
208	1	12	**беде́ніе лѣтописи;**	**веде́ніе лѣтописи, составле́нье лѣтописи, лѣтописа́ніе;**
210	1	44	лека́рство	лѣка́рство
211	2	5	*см.* Krzechotać	*см.* Grzechotac
212	2	43	криволине́йный	криволине́йный
218	1	62	ко́рчка	ко́рча
221	2	61	Тра́вень, Ду́бень	Цвѣтень, Квѣтень
233	2	64	ди́кія ки́слыя я́блоки	ди́кая я́блонь и сѣ́ я́блоки
239	2	57	лодьеобра́зный	ладьеобра́зный
250	1	55	**рели́гія**	магомета́нская рели́гія
259	1	28	*Умен.* Mikołaj	*Умен. см.* Mikołaj
278	1	49	Młockarnia	**Młócarnia** następuje po wyrazie Mlewo (слѣдуетъ по́слѣ сло́ва Mlewo)
—	2	33	**избіе́нія**	**избіе́нія**
285	2	59	**неискоренённый**	**неискоренённый**
347	2	36	**ны́нѣ въ настоя́щее вре́мя**	**ны́нѣ, въ настоя́щее вре́мя.**
400	1	60	**наро́дъ наводни́лъ, покры́лъ равни́ну**	**вся равни́на покры́лась наро́дом.**
416	1	8	(*см.* Obstanowić)	**см.** Obstawiać
432	2	62	**ши́плющій**	**щи́плющій**
515	1	62	**проведе́жаніе**	**проведе́ніе**
517	2	65	**со́бралъ**	**собра́лъ**
601	2	48	**жа́ренный; || варёнкый**	**жа́реный; || варёный**
660	1	51	**тотъ ли э́то, что́**	**тотъ ли э́то, что**
673	2	63	**лицо́, ликъ;**	**лицо́, о́бразъ, начерта́ніе; || *Иск. Слав.* ликъ; ||**
723	2	42	**ма́рывать**	**мара́ть**
804	2	7	**что́ бы**	**чтобы**
786	1	6	**Пресвя́той Богоро́дицы**	**Пресвято́й Богоро́дицы**
—	2	62	**отожествля́ть**	**отождествля́ть**

Objaśnienie skróceń i znaków użytych w Słowniku.

Изъясненіе сокращеній и знаковъ употребленныхъ въ Словарѣ.

Агр.	въ Агрономіи (w Agronomji).
Анат.	въ Анатоміи (w Anatomji).
Апт.	въ Аптекахъ (w Aptekach).
Ариѳ.	въ Ариѳметикѣ (w Arytmetyce).
Артил.	въ Артиллеріи (w Artyllerji).
Архит.	въ Архитектурѣ (w Budownictwie).
Астрон.	въ Астрономіи (w Astronomji).
Безл.	Безлично (Nieosobiście).
Библ.	въ Библіи (w Biblji).
Богосл.	въ Богословіи (w Teologji).
Бот.	въ Ботаникѣ (w Botanice).
Боч.	у Бочаровъ (u Bednarzy).
Ветер.	въ Ветеринаріи (w Weterynarji).
Воен.	въ Военномъ искусствѣ (w Sztuce wojennéj).
Геогр.	въ Географіи (w Geografji).
Геол.	въ Геологіи (w Geologji).
Геом.	въ Геометріи (w Geometrji).
Герал.	въ Геральдикѣ (w Heraldyce).
Гидр.	въ Гидравликѣ (w Hydraulice)
Горн.	въ Горномъ дѣлѣ (w Górnictwie).
Грам.	въ Грамматикѣ (w Gramatyce).
Дидак.	въ Дидактикѣ (w Dydaktyce).
Ест.Ист.	въ Естественной исторіи (w Historji Naturalnéj).
ю.	женскій родъ (rodzaj żeński).
Живоп.	въ Живописи (w Malarstwie).
Звук.	звукоподражаніе (naśladowanie brzmienia).
Ирон.	Иронически (Ironicznie).
Ист.	въ Исторіи (w Dziejach).
Каменщ.	у Каменщиковъ (u Mularzy).
Карт.	въ Игральныхъ картахъ (w Kartach do grania)
Кожевн.	у Кожевниковъ (u Garbarzy).
Ком.	въ Коммерціи (w Handlu).
Красил.	у Красильщиковъ (u Farbiarzy).
Кристал.	въ Кристаллографіи (w Krystallografji).
Кровельщ.	у Кровельщиковъ (u Dachacharzy).
Кузнец.	у Кузнецовъ (u Kowali).
Лат.	Латинское слово (wyraz łaciński).
Лог.	въ Логикѣ (w Loice).
Лѣсов.	въ Лѣсоводствѣ (w Leśnictwie).
м.	мужескій родъ (rodzaj męzki).
Мат.	въ Математикѣ (w Matematyce).
Мед.	въ Медицинѣ (w Medycynie),
Межд.	Междометіе (Wykrzyknik).
Метал.	въ Металлургіи (w Metallurgji)
Мех.	въ Механикѣ (w Mechanice).
Минер.	въ Минералогіи (w Mineralogji).
мн.	множественное число (liczba mnoga).
Морс.	въ Мореходствѣ (w Marynarce).
Муз.	въ Музыкѣ (w Muzyce).
Нар.	Нарѣчіе (Przysłówek).
Нескл.	Несклоняемое слово (wyraz nieodmienny).
Неуп.	Неупотребительное слово (Wyraz nieużywany).

Область.	Областное слово (Wyraz prowincjonalny).
Общ.	Общій родъ (Rodzaj obojej płci).
Опт.	въ Оптикѣ (w Optyce).
Орнит.	въ Орнитологіи (w Ornitologji).
Охот.	у Охотниковъ (u Myśliwych).
Плотн.	у Плотниковъ (u Cieśli).
Поварск.	въ Поваренномъ дѣлѣ (w sztuce kucharskiéj).
Портн.	у Портныхъ (u Krawców).
Посл.	Пословица (Przysłowie).
Предл.	Предлогъ (Przyimek).
Прост.	въ Просторѣчіи (Wyraz pospolity).
Пчел.	въ Пчеловодствѣ (w Pszczólnictwie).
Рим. Пр.	Римское Право (Prawo Rzymskie).
Ритор.	въ Риторикѣ (w Rytoryce).
Рудок.	у Рудокоповъ (u Górników).
Рыб.	у Рыболововъ (u Rybaków).
Садов.	у Садовниковъ (u Ogrodników)
Сапожн.	у Сапожниковъ (u Szewców).
Св. Пис.	въ Священномъ Писаніи (w Piśmie Św.).
Слес.	у Слесарей (u Ślusarzy).
См.	Смотри (Obacz).
Собир.	Собирательное имя (Imie zbiorowe).
Сок. Охот.	въ Соколиной охотѣ (w Sokolnictwie).
Сравн.	Сравни (Porównaj).
ср.	средній родъ (rodzaj nijaki).
Стар.	Старинное слово (Wyraz dawny).
Стекл.	на Стекляныхъ заводахъ (w Hutnictwie).
Стих.	въ Стихотвореніи (w Wierszowaniu).
Столяр.	у Столяровъ (u Stolarzy).
Судох.	въ Судоходствѣ (w Flisowstwie).
род. п.	родительный падежъ (drugi przypadek).
Театр.	Театральный терминъ (Wyraz teatralny).
Техн.	въ Технологіи (w Technologji).
Тип.	въ Типографіи (w Drukarni).
Ткач.	у Ткачей (u Tkaczy).
Увел.	Увеличительное слово (Wyraz zgrubiały).
Умен.	Уменьшительное слово (Wyraz zdrobniały).
Унич.	Уничижительное слово (Wyraz pogardliwy).
Устар.	Устарѣлое слово (Wyraz przestarzały).
Фабр.	Фабричное слово (Wyraz Fabryczny).
Физ.	въ Физикѣ (w Fizyce).
Физіол.	въ Физіологіи (w Fizjologji).
Филос.	въ Философіи (w Filozofji).
Фортиф.	въ Фортификаціи (w Fortyfikacji).
Хим.	въ Химіи (w Chemji).
Хир.	въ Хирургіи (w Chirurgji).
Хронол.	въ Хронологіи (w Chronologji).
Церк. Слав.	въ Церковно-Славянскихъ книгахъ (w Książkach Kościelno-Sławiańskich).
Часовщ.	у Часовщиковъ (Wyraz zegarmistrzowski).
Энтом.	въ Энтомологіи (w Entomologji).

‖ Ten znak odróżnia rozmaite znaczenia wyrazów.

* Gwiazdka wskazuje szczególny zwrot mowy.

Uwaga. Skrócenia, które wskazują rodzaj, liczbę, przypadek i niektóre inne gramatyczne określenia, w części „Polsko-Ruskiej" Słownika są użyte tylko dla wyrazów *polskich*, tudzież te same skrócenia użyte są wyłącznie dla wyrazów *ruskich* w części „Rusko-Polskiej".

‖ Этотъ знакъ раздѣляетъ разныя значенія словъ.

* Звѣздочка показываетъя особый оборотъ рѣчи.

Примѣчаніе. Сокращенiе, указывающія родъ, число, падежъ и нѣкоторыя другія грамматическія опредѣленія, въ „Польско-Русской" части Словаря, употреблены только для *польскихъ* словъ; такъ точно тѣ же сокращенія употреблены исключительно для *русскихъ* словъ въ „Русско-Польской" части.